

સાથે ગુજરાતી

બેડણીકોશ

“હવે પણ કોઈને સ્વેચ્છાએ બેડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”
—ગાંધીજી

નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
અમદાવાદ

મુદ્રક અને પ્રકાશક
જીવણી ગણાભાઈ દેસાઈ
નવજીવન મુદ્રણાલય, કાળુપુર, અમદાવાદ

ત્રીજી આવૃત્તિ, સને ૧૯૪૯, ૧૦,૦૦૦
(સુધારાવધારા સાથે)

અર્પણ

જેમની ઉજ્જવળ પ્રવૃત્તિથી ભાષાનું તેજ પ્રગટ્યું છે
અને જેમની પ્રેરણાથી આ કોશ તૈયાર થયો
છે, તે પૂજ્ય ગાંધીજીને ચરણે આ
કોશ અર્પણ કરીએ છીએ.

“દરેક માણસને જોગ ચૂકે છે તેમ ગખ્તને ગુપ્ત કે અપખરા ઠાપી બેસાડે છે, અને પછી તે પ્રમાણે વિપરીત નેડણીઓના વરસાદ નિરાળોગા વરગી રહે છે. તેઓના એમા કાઈ ઉપાય નથી; એ થયા જ કરવાનું. અને તેમા તેઓના કાઈ વાક નથી. ખરેખરુ તો, એ નિયમો બંધાયા તે વખતે, એ નિયમ બાધનારી કમિટીએ એક ગૂંજરાતી ભાષાના સંપળા શબ્દનો કોમ તૈયાર કરવો નેહતો હતો, અને તેમા ઘણી કાળજીથી એ નિયમો પ્રમાણે સંપળા ગખ્તની નેડણી આપની નેહતી હતી.”

માર્ચ, ૧૮૭૨

૨૧ નવલરામ

“મારી એ જ ભલામણ છે કે, કોઈ પણ પ્રકારે — પછી પડિતવર્મ તરફથી અથવા, હત્તમ રીતે તો, ગાળાખાતા તરફથી યોગ્ય કમિટી નિર્માર્જન — પ્રથમ ઉપર દર્શાવેલી દિગાએ (તે જ એમ નથી કહેતો) સમગ્ર મોટા પોરમ્ ઉપર નિયમપદ્ધતિ રચાઈને, એક હત્તમ કોન તે પદ્ધતિને અનુસરતી નેડણીવાળો રચવો નેહએ.”

૧૮૮૮

૨૧ નરસિંહરાવ ભોળાનાથ

ગૂંજરાત વિદ્યાપીઠે નેડણીકોશ તૈયાર કરીને આપણી નેડણીને એકધારી અને વ્યવસ્થિત કરવાનો જે સંકળ પ્રયત્ન કર્યો છે, અને જે નેડણીને લેખકો, સામયિકો, પ્રકાશન-સંસ્થાઓ, મુખર્ધ યુનિવર્સિટી તથા ખીજ કેળવણીની સંસ્થાઓ મોટે ભાગે અનુસરી રહી છે, તેને આ સંમેલન આવનાર છે, અને પરિપદને સૂચના કરે છે કે :

(૧) એ નેડણી સર્વમાન્ય થાય એવા પગલા લે; અને

(૨) વિદ્યાપીઠ તરફથી થનારા તેના પુનઃ સંસ્કરણમા પોતે તથા પોતાની માન્ય સંસ્થાઓ પૂરેપૂરો સહકાર આપે

ઓક્ટોબર, ૧૯૩૬

૧૨મું ગૂંજરાતી સાહિત્ય સંમેલન

“ગૂંજરાતી ગખ્તોની સાચી નેડણી વિષે ગૂંજરાતમા ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે એને પરિણામે, એ ભાષાના અભ્યાસમા નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી, ગૂંજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘નેડણીકોશ’ નામનો એક શબ્દકોશ પ્રગટ કર્યો છે આ ‘નેડણીકોશ’મા સ્વીકારાયેલી નેડણીને ગૂંજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુખર્ધ યુનિવર્સિટી તેમ જ ધણુખરા ગૂંજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે સર્વત્ર એક જ પ્રકારની નેડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમા ચોક્કસ સચવાય, એ હેતુથી મુખર્ધ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘નેડણીકોશ’મા નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય અને એક જ પ્રકારની નેડણી ઇલાકાની શિક્ષણ સંસ્થાઓમા અનુસરવામા આવે આ અનુસાર સરકારે એવા હુકમ બહાર પાડ્યો છે કે, ભવિષ્યમા ‘નેડણીકોશ’મા નક્કી કરાયેલી નેડણીને અનુસરે એવા જ પુસ્તકોને પાઠ્યપુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમા મુકવામા આવશે.”

ઈ સ ૧૯૪૦

મુખર્ધ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી

ચોથી આવૃત્તિ

કાશની આ નવી આવૃત્તિ છેવટે પૂરી કરીને જનતા આગળ રજૂ કરી શકીએ છીએ, તેથી અનેક રીતે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા અનુભવાય છે. સૌને ખબર છે કે, આ આવૃત્તિ માટે ગુજરાતને પાંચ છ વરસોથી રાહ જોવી પડી છે. તે માટે અમે ક્ષમા ચાહીએ છીએ. એટલું જ કહેવાનું કે, કેવળ લાચારીને લીધે જ આમ થયું છે. તે લાચારીમાંથી અનતી ત્વરાએ છૂટી જઈ નિર્વિઘ્ને કાશ તૈયાર કરી આપી શકાયો, તે આનંદની વાત છે.

જોડણીકાશની પ્રવૃત્તિની શરૂઆત હિંદ-સ્વરાજની લડત સાથે અને કહો કે, તેના જ એક શિક્ષણી અંગ તરીકે થઈ. અને ત્યાર પછી તેની ઉત્તરોત્તર સુધારાતી વધારાતી આવૃત્તિઓ નીકળતી ગઈ; અને તે પણ એ લડતના મહત્વના તબક્કાની સાથેસાથ બહાર પડી, એવા સંજોગો જોવા મળે છે. પૂર્વની આવૃત્તિઓનાં નિવેદનો પણ સંઘરવામાં આવ્યાં છે; તે પરથી જણાશે કે, પહેલી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૨૮ની બારડોલીની લડતના વાતાવરણમાં ચાલતું હતું. તે આવૃત્તિ વરસની અંદર જ પૂરી થઈ ગઈ. બીજી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૩૦-૨ની લડત દરમિયાન જ થયું. એ કામ પણ પૂર્ણસ્વરાજનું જ એક કામ છે, એવી સમજ ન હોત, તો તે એવા યુદ્ધકાળમાં ન થઈ શકત. એ આવૃત્તિ પણ ધાર્યા કરતાં પહેલી પૂરી થઈ, અને ત્રીજી આવૃત્તિ કરવાની થઈ. તે તૈયાર થઈ બહાર પડ્યા બાદ પાછું સ્વરાજનું યુદ્ધ શરૂ થયું. અને ત્યાં સુધીમાં તે આવૃત્તિ પણ પૂરી થવા આવી. તેથી ચોથી આ આવૃત્તિ છપાવવાનું હાથ પર લેવું જોઈએ એમ વિચારતા હતા, ત્યાં ૧૯૪૨ના દિવસો બેઠા અને સેવકોને તે કામમાંથી તે વખત પૂરતો હાથ લઈ લેવો પડ્યો: નવજીવન પ્રેસ સરકારે કબજો કર્યું; સેવકોને પકડી પકડીને જોલમા બેસાડ્યા એ છેવટની સુલતાની આધી ૧૯૪૫ બાદ શમવી શરૂ થઈ, ને બીજી બાજુથી દેશનું સ્વરાજ-યુદ્ધ પણ નવા પાટા પર ચડ્યું. પૂં ગાંધીજી બહાર આવ્યા; બીજા દેશનેતાઓ બહાર આવ્યા; અને જાત જાતની વિદ્યિઓ અને વાટાઘાટો શરૂ થઈ. દૂંકમાં સેવકગણ પાછો પુનઃશ્ચ હરિ. ઓમ્ કરી શકે એમ થયું.

આમ પરિસ્થિતિ પક્ષટાના તરત કોશની નવી આગતિનું કામ ૧૯૪૨થી અટકેલુ ત્યાંથી આગળ ચલાવવામા આવ્યુ. નરજીવન પ્રેમ પણ પાછુ મળ્યુ. પણ કાગળ-નિયમન-ધારે આવ્યો હતો. વડી સરકારની પરવાનગી વગર પ્રેસ પણ ફરી ચાલી ન શક અને કાર્ક છાપી પણ ન શકાય, એવા ધારા લાગુ થયા હતા છતાં ભાષાના કાગળ જેવા નિર્દોષ પુસ્તકને તો કેવી રીતે ગોઠી ગયાય? એટલે આ માટે સરકારી પરવાનગી મળી શકી. અને એમ ૧૯૪૬મા કોશના છાપકામના ગણેશ ખેસારી ગયાય એવા સંભેગો મળી રહ્યા, અને ૧૯૪૭થી તેનું કામ ચલાવી શકાયુ.

એટલે સુધી આવતા તો સ્વરાજ્ય-જનમની યાતનાએનો કાળ ગયો થયો પાકિસ્તાન, હુદ્દકો, હુડનાલો, તંગી, અદુગો ઇત્યાદિ અનેક મુશ્કેલીઓમા છાપકામ ચલાવવાનું હતું. જેવો એ બધુ ત્રણ વર્ષે માગોપાગ પૂરુ થયું, અને તેની જ સાથે હિંદની સ્વરાજ્યવાદી સંજ્ઞા વર્ધ આમ લાખી કયા અહીં એટલા માટે કહી છે કે, તે પરથી વાચક જોશે કે, શરૂમા કયા તે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા સાથી લાગે છે, અને આટલી બધી લીલ વર્ધ તે કેમ દરગુજર કરવી જોઈએ. અમતુ.

ખીજી પણ એક વસ્તુ છે, જેને માટે હમા માગવી જોઈએ વાચક જોશે કે, આ આવૃત્તિમા જે કાગળ વપરાયો છે તે ૨ ગે વિવિધ છે અને હલકો પણ છે. એનું કારણ સ્પષ્ટ છે - યુદ્ધને લઈને આપણા વેપારમા અને માલમા જે વિકારો થતા રહ્યા છે, તેનું એ નિદર્શક છે. એમા કોઈ આરો જ નહોતો. બદલે કોશ છાપવાને માટે સરકાર-ભાવે કાગળ મળતો રહ્યો, એ જ એક મોટી વાત છે. એટલે કાગળને વિશે ખૂબ જાણ રહેતાં છતાં, જે બન્યું છે તે બન્યું છે. અમારી એ ખીજી લાચારીને પણ વાચક સહેજે સમજીને દરગુજર કરશે એવી આશા છે.

નવી આવૃત્તિ

દરેક આવૃત્તિ પેઠે આ આવૃત્તિ પણ સુધારાવધારા સાથે બહાર પડે છે અને એને પરિણામે, એક રીતે જોતાં જોડણીકોશ હવે ભાષાના એક ચાલુ કોશ તરીકે કામચલાઉ પરિપૂર્ણતાએ પહોંચે છે. આ કોશની પહેલી આવૃત્તિ કેવળ શુદ્ધ જોડણી દર્શાવતી શબ્દાવલી જ હતી, અને સાથે તે શબ્દોનો પદચ્છેદ બતાવવામા આવ્યો હતો ખીજી આવૃત્તિ કરતી વખતે સહેજે થયું કે, કાર્ક નહિ તો સઘરેતા શબ્દોના મુખ્ય અર્થો સંક્ષેપમા આપવા જોઈએ. આમ કેવળ જોડણીકોશ તરીકે શરૂ કરેલી પ્રવૃત્તિ ભાષાના એક સારા સમગ્ર કોશ બનવાને માર્ગે વળી. અને શબ્દસંગ્રહમા

મુખ્ય ધ્યાન એ રાખ્યું હતું કે, ચાલુ બધા શબ્દો તેમાં સંઘરવા. આથી, બીજી બાજુ શબ્દભંડોળ પણ આપોઆપ વધતુ ગયું. કોશનો આ ગુણ તેની બીજી આવૃત્તિ વખતે જ તેના કસબી લોકના ધ્યાનમાં આવ્યો હતો જેમ કે, બીજી આવૃત્તિની નકલ શ્રી કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવને મોકલે તેનો સ્વીકાર કરતા તેમણે (તા. ૨૪-૩-૩૧) નીચે પ્રમાણે લખ્યું હતું -

“આપના પત્ર સાથે ‘સાર્થ ગૂજરાતી નેડણીકોશ’ મળ્યો છે. એ વ્યવહારુ સ્વરૂપ આપવા લીધેલો શ્રમ સકળ નીવડ્યો છે. શબ્દનો સંગ્રહ લગભગ અર્ધા લાખે પહોંચ્યો છે સગૃહીત શબ્દો મોટે ભાગે વપરાતા લીધા છે, એ તેનું વિશેષ લક્ષણ છે એ બાબતમાં સંગ્રહકારનો પ્રયાસ સંશોધન છે.”

જીવંત ભાષાના કોશ તરીકે તેમાં ઉપરાંતમાં વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગો વગેરે નોંધે. ઉત્તરોત્તર આ લક્ષણો પણ ઉમેરાતાં ગયા છે, અને આ આવૃત્તિમાં અમને મળી કે સૂઝી તે બધી વ્યુત્પત્તિ અને શબ્દપ્રયોગો સંઘરવામાં આવ્યા છે. અને એને માટે કહી શકાય કે, આ વસ્તુઓ આ આવૃત્તિમાં ઠીક ઠીક અને એક જ જગાએ પહેલી વાર ઊતરે છે. જે એ યાદ રાખવાનું છે કે, જીવંત ભાષાના શબ્દભંડોળ તથા શબ્દપ્રયોગો વિષે પરિપૂર્ણતાનો દાવો તો ન થઈ શકે એવી વાત છે, કેમ કે એ સત્ત્વ વર્ધમાન વસ્તુ છે.

આ ઉપરાંત આ વખતે ઉચ્ચારણ વિષે પણ ઉમેરો કર્યો છે; આ પહોળા એ ઓ, ઓયો અનુસ્વાર, હસ્ત્રુતિ, યસ્ત્રુતિ, એ જે આપણી ભાષા બતાવવા પડે એવા ઉચ્ચારો છે, તેમને માટે સંકેતો ચોંટાળે તે તે શબ્દ પછી તરત ટૂંકમાં બતાવવામાં આવ્યા છે. તેની સૂચિ, જ્યાં સંકેતો ત સંક્ષેપની અલગ સમજૂતી આપી છે, ત્યાં આપી છે.

શબ્દભંડોળ પણ સારું વધ્યું છે. કુલ સંખ્યા તો હજી સુધી ન ગણી કાઢી, પણ કેટલાક હજાર શબ્દો ઉમેરાયા હશે એમ અંદાજે શકું છું.

આવી રીતે સુધારાવધારા અને ઉમેરાને લઈને કોશનું કદ વધ્યું એક કારણ તો ઉઘાડું છે કે, મોટી રોયલ સાઈઝના કાગળોની મુશ્કેલી નોંધીને ડેમી સાઈઝ કરવી પડી. આથી અમુક કદ તો આપોઆપ વધી ઉપરાંત, ઉમેરા આવ્યા. આથી પાનાની સંખ્યા જોતાં આ આવૃત્તિ બમણી થઈ છે. બીજાં તો એ જ કદનાં નાનાં વાપરેલા છે, પણ વચ્ચેનાં પાતળાં વાપરવાથી લીટીઓ વચ્ચેની જગા કાઢકે કમી થઈ છે.

ઉપર મેં જણાવ્યું કે, લગભગ ત્રણ વરસે આ કામ પૂરું થાય છે. છાપકામ પૂરતું એ કંઈ છે. બાકી, આવૃત્તિનું મપાનકામ તો ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પડી ગયા પછી તબ્બક શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું. વિદ્યાપીઠે કાશ કાર્યાલય ત્યારથી ચાલુ જ રાખેલું છે. શ્રી ચૂનીલાલ બારોટ એમાં કામગીરી કામ કરતા ગયા છે. ગરમા થોડો વખત તેમની મદદમાં શ્રી નગીનદાસ પારેખ અને શ્રી. શકરજી શાસ્ત્રી હતા. ઈ સ ૧૯૩૯-૪૦ના અરસામાં છટા થયા ત્યાં સુધીમાં, તે બે જણે ઉપલબ્ધ ત્રણેયમાંથી વ્યુત્પત્તિ તથા શબ્દપ્રયોગો એકઠા કરવાનું કેટલુંક કામ કર્યું હતું, તે દરમિયાન શ્રી બારોટે કાગળી અરખી વ્યુત્પત્તિ જોઈ કાઢી હતી. શ્રી નગીનદાસ તથા શાસ્ત્રી ગયા પછી નવી આવૃત્તિનું કામ શ્રી બારોટે આગળ ચલાવ્યું હતું, અને તેની બધી પૂર્વતૈયારી તેમણે કરી હતી. તે અગે તેમણે વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગ વગેરેનું બાકી રહેલું બધું કામ પૂરું કર્યું કાર્યાલયમાં એકઠા થયેલા ઢગળા નવા શબ્દો દાખલ કર્યા એમ તેમણે છૂટ્ટી છૂટ્ટી એકઠી થયેલી વિવિધ બધી સામગ્રી એકસાથે મળીને નવી આવૃત્તિ માટેની હાથપ્રત માટે પૂર્વતૈયારી કરી હતી. પ્રેસ માટે છેવટની પ્રત તે ઉપરથી તૈયાર કરવામાં આવી આ કામમાં, તેમની આથે, દરેક આવૃત્તિમાં થતું આવ્યું છે તેમ, શ્રી ગોપાલદાસ પટેલ તથા હું જોડાયા. તે કામ ૧૯૪૫ બાદ શરૂ કર્યું હતું. છેવટની નજર, ગઈ આવૃત્તિ જેમ, મેં રાખી છે એક રીતે કહીએ તો, અમે ત્રણ જણ ગઈ ત્રણ આવૃત્તિઓથી આ રીતે કામ કરતા આવ્યા છીએ. કમશ' કણશ, એ કામ આ આવૃત્તિ જેટલે પહોંચે છે, તેથી અમને વ્યક્તિત પછુ અમુક આનંદ થાય છે.

ઉપર હું કહી ગયો કે, આ આવૃત્તિના ખાસ ઉમેરા ત્રણ ગણાય ૧ ગઈ આવૃત્તિમાં તત્સમ વ્યુત્પત્તિ જ આપી હતી, તેમાં હવે ઉપલબ્ધ બની વ્યુત્પત્તિ મૂકવામાં આવી છે, ૨. શબ્દપ્રયોગો, ૩. ઉચ્ચારણ શબ્દલોપ વધ્યા કરે એ તો સામાન્ય બાબત હોઈ તેને સ્વતંત્ર કે નવો ઉમેરો ગણતો નથી.

વ્યુત્પત્તિ

તત્સમ વ્યુત્પત્તિ ઉપરાંત જેટલી મળી શકી તે બધી તદ્દભવ વ્યુત્પત્તિ પણ આ વખતે સંઘરી છે. તેમાં પ્રાકૃત રૂપો પણ દર્શાવ્યા છે તે વિષે એક વસ્તુ કહેવાની જરૂર છે આમ દર્શાવેલા પ્રાકૃત રૂપો પ્રત્યક્ષ ઉપયોગમાં આવ્યા હોય તે જ લેવાનું રાખ્યું છે, કહીને તે રજૂ કર્યા નથી. આને માટે મુખ્ય ઉપયોગ અમે પડિત હરગોવિંદદાસ ત્રિકમચંદ શેક્ષત પાણ્ય-મદ-મહાજનોના કર્યો છે અપભ્રંશ, દેશ્ય, કે પ્રાકૃત શબ્દ બતાવ્યા છે તે આ કોશને આધારે ટાકવામાં આવ્યા છે.

ઉપરાત, તુલનાત્મક સૂચનો પણ મૂકવામાં આવ્યાં છે, અને તેમાં મુખ્યત્વે હિંદી અને મરાઠી ભાષાની તુલના નોંધી છે. હિંદી માટે ‘શબ્દ-સાગર’ અને મરાઠી માટે શ્રી. દાતેનો ‘મહારાષ્ટ્ર શબ્દકોશ’ મુખ્યત્વે ઉપયોગમાં લીધા છે. ઉર્દૂ ને હિંદુસ્તાની કોશો પણ જરૂર મુજબ વાપર્યાં છે; પણ તે મુખ્ય ન હોવાથી તે બધાના નામ અહીં નોંધ્યાં નથી.

ફારસી અરબી વ્યુત્પત્તિ માટે ગુ. ૧૦ સો. ના કોશ ઉપરાંત લુગાતે કિશોરી, હિંદુસ્તાની-અંગ્રેજી કોશ વગેરેની જરૂર લાગવાથી તેમનેય વાપરવામાં આવ્યા છે.

એ પણ કહેવું જોઈએ કે, ગ્રંથોમાં મળી આવેલી ઉપરાત કેટલીક સિદ્ધિ જેવી લાગતી વ્યુત્પત્તિ પણ કોશમાં ઉમેરવામાં આવી છે. અને વ્યુત્પત્તિમાં ન્યાં શંકાને સ્થાન લાગ્યું છે, ત્યાં પ્રશ્ન દ્વારા તે વ્યક્ત કર્યું છે.

એક મૂળ શબ્દના થડ તળે આવતા શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ બધે અલગ બતાવી નથી, કેમ કે ઘણી જગાએ તે સહેજે દેખાઈ જાય એવી હોય છે. ન્યા જુદી નોંધવા જેવી જરૂર લાગી છે, ત્યાં તે દર્શાવી છે.

આમ, આ આવૃત્તિ માટે એટલું કહી શકાય કે, વ્યુત્પત્તિ બાબતમાં થયેલું કામ વિદ્વાનો આગળ પહેલી વાર એકસાથે રજૂ થશે. તે પરથી હવે એ કામ આગળ લઈ શકાય. જે થયું છે તેને વધારે શુદ્ધ કરી શકાય. બદલે, એમ કહેવું જોઈએ કે, હવે આપણે ગુજરાતીમાં વ્યુત્પત્તિ-કોશ ખાસ અલગ કરવા તરફ પણ પ્રયાણ કરવું જોઈએ. આ કામને માટે આ આવૃત્તિ ઠીક ભૂમિકા રજૂ કરી શકશે.

ભાષાઓની તુલનાત્મક નોંધ અંગે બંગાળી, સિંધી, ઇત્યાદિ ભાષાઓ પણ સાથે લેવા જેવી કહેવાય. આ આવૃત્તિમાં જે તુલનાઓ નોંધી છે, તે સંપૂર્ણતયા આપી છે એમ સમજવાનું નથી. પણ કેવળ આ બધે તુલના કરતો શબ્દ-કોશ પણ, વ્યુત્પત્તિના અભ્યાસના વિકાસ અર્થે, જરૂરી તો છે જ. એ કામ પણ ખીલવવા જેવું છે. આ આવૃત્તિમાં તેનો સ્પર્શ મળશે એટલું જ.

શબ્દપ્રયોગો

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગો માટે પણ કામ થયું છે. ઉપલબ્ધ સાધનોમાથી તેની સામગ્રી લઈ લીધી છે. ઉપરાંત ચાલુ ભાષામાંના નહીં સંધરાયેલા પ્રયોગો જે ધ્યાન ઉપર આવ્યા, તે પણ નોંધવામાં આવ્યા છે. આથી કરીને શબ્દપ્રયોગોનો સંગ્રહ પણ આ આવૃત્તિમાં થાય છે એટલે પહેલવહેલો કોશમાં ઊતરે છે, એમ કહી શકાય. એ પૂરેપૂરો છે એમ

હરગિજ નથી. શબ્દોની પેઠે શબ્દપ્રયોગો પણ ગિષ્ટ માહિત્યમાંથી જાળવા
જોઈએ. એટલું જ નહિ, સ્વતંત્ર શબ્દપ્રયોગ-કોગ પણ હવે ગ્યાવો
જોઈએ તે દ્વારા આપણી ભાષાની શક્તિનો આપણને ધર્મ નવો જ
ખ્યાલ આવે, એવો પૂરો સભવ છે.

‘શબ્દપ્રયોગ’ કેને કહેવો, કહેવન અને તે એમા ગો કેર, એ ગંધા
પ્રશ્નોની ચર્ચા અહીં કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ એટલું નોંધુ કે, કહેવનો
સઘરી નથી, અને જે શબ્દોના યોગથી, તેમના કેવળ ગાંધાર્યથી વિવક્તાગ્ય
એવો અર્થ ઉત્પન્ન કરાય છે, તેમને શબ્દપ્રયોગ ગણીને સઘર્ષ છે. અમુક
શબ્દ સાથે જે અમુક શબ્દને ઉદ્ધિથી વાપરવો જોઈએ, તે પણ નોંધવા
પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો છે.

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગનો સગ્રહ કરવાનું કામ અમને કામ
કરનાગએને બહુ રસિક ધર્મ પડ્યું હતું આ કામ પણ આગળ એક
ખૂબ જરૂરી સંશોધનના દિગા ખોલે છે એમ કહી શકાય

ઉચ્ચારણ

આપણી લિપિ રોમન જેવી નથી, તેમા ધ્વનિને વ્યક્ત કરવા માટે
ઘણી સવડ છે છતાં કેટલાક ધ્વનિ કે યુતિ આપણે લિપિમા ઉભાની
શક્તિ નથી, તે ઉદ્ધિ પર છોડી ચલાવી લઈએ છીએ. જેમ કે વિદ્યન એ,
ઓ, હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, એ અનુસાર. આ જાળનમા કેટલાક વિદ્વાનોએ
સ કેતોના સૂચનો કરેલા છે, જે વાપરીએ તો કાષ્ઠક મુશ્કેલી ઓઝી થાય
પરંતુ, સામાન્ય લખનારી આમ પ્રજા એવી ત્રીણવટની ઝઝટમા પડે નહીં.
તેથી જોડણીના નિયમમા એમને સ્વીકારવામા આવ્યા નથી, અને તેથી
ખાસ મુશ્કેલી નડતી નથી પણ કોશકારે તે તે ઉચ્ચારણના સ્થાનો જોડણીની
સાથોસાથ બતાવવા જોઈએ વાચક જોશે કે, ત્રીજી આવૃત્તિ વખતે એક
પરબ્રાતી ભાઈએ આવી માગણી પણ કરી હતી આ આવૃત્તિમા તે પૂરી
કરવામા આવી છે, અને હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, એ અનુસાર, એ ઓ ઉચ્ચારો,
તથા અદ્યપ્રયત્ન અકાર (ફેડેવું) પણ સૂચવવામા આવ્યા છે. તેમને માટે
યોજેલા સ કેતો ને સમજૂતી સૂચનાઓમા તથા સ કેન-સૂચિમા આપ્યા છે

ઉચ્ચારણ વિષેની આ નોંધ, એક રીતે જોતા, ગુજરાતી કોશોમા પડેલી
વાર બીતરે છે જોકે, નર્મકોશકારે આ વિષે વિસ્તૃત નોંધ લખી, હશ્રુતિ,
પહોળા એ, ઓ વગેરે વાળા શબ્દોની યાદી પોતાની પ્રસ્તાવનામા આપી છે

ઉચ્ચારણની આ જાળનમા પણ શકાને સ્થાન છે એ ઉઘાડુ છે
વ્યુત્પત્તિ તેમા કાષ્ઠક ઉકેલ દર્શાવી શકે. પણ છેવટે તો શિષ્ટ મનાતો ચાલુ

ઉચ્ચાર શો છે તે જોવાનું રહે. તેમા પણ પ્રશ્નને સ્થાન તો રહે. આથી કરીને, આ બાબતમા પણ વિવેક કરવાનો તો ઊભો રહે જ છે. તેમાં શકાને સ્થાન હોય તો પ્રશ્ન કયો છે. કાશની આ નવી બાબતમાં પણ પરિપૂર્ણતા સાધવા માટે, તેને જ સ્વતંત્ર રૂપે તપાસવી જોઈએ. એ પણ એક નવું કાર્યક્ષેત્ર ઊઘડે છે એમ ગણાય.

શબ્દભંડોળ

ભાષાના શબ્દો જ્યાં જ્યાં પડેલા હોય — જૂના નવા સાહિત્યમાં તથા ચાલુ ભાષા તથા તળપટી બોલીઓમા — ત્યા ત્યા બધેથી વીણી વીણીને સંઘરવા, એ તો કાશનું મુખ્ય કામ અને પ્રયોજન છે એટલે તે તો સદાનું ચાલુ કામ જ અમે માન્યુ છે. તેથી એનો સઘરો સારી પેઠે મોટો થયો છે.

ઉપરાંત કેટલાક ભાષાપ્રેમી મિત્રો! પણ એમાં મદદ કરે છે. તેમાં ખાસ ઉલ્લેખ શ્રી. રામ વિં પાઠકનો કરવો જોઈએ. એક નિયમપૂર્વક તે, નવા શબ્દો જુએ કે ઉદાહરણ સાથે પોતાના કાશમાં ટાકી રાખે છે; અને દર નવી આવૃત્તિ વખતે કાશ જ અમને મોકલી આપી તે શબ્દો ઉમેરાવી લે છે. આજે ગુજરાતીના અનેક અધ્યાપકો આ પ્રમાણે જો કરે, તો સહેજે કેટલી બધી મદદ થઈ શકે? આ કામ આવી મદદથી જ થઈ શકે એવું છે, એ તો ઉઘાડુ છે. અધ્યાપકો શબ્દો ઉપરાંત કાશનાં બીજા અંગોમા પણ મુધારાવધારા કરવામા ખૂબ મદદ કરી શકે. આવી બધી મદદ આવકારપાત્ર થશે એ તો કહેવાનું હોય નહિ; અમે તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અંદાજ છે કે શબ્દભંડોળ પોણા લાખની આસપાસ હવે પહોંચ્યું હશે.

જોડણી

જોડણીના નિયમોમાં કશો ફેરફાર કરવાનો હોય નહિ. એક ભૂલ મુધારી લેવામા આવી છે: નિયમ ૧૦માં ‘ચાહ’નાં રૂપોમાં ચહાત, ચહાતો, -તી, -તુ છપાયું છે, તે ચાહત, ચાહતો, -તી, -તુ કરી લીધું છે. પહેલી આવૃત્તિના શબ્દોમાં પણ ‘ચાહતું’ વિં કરીને આપ્યું છે, તે પરથી પણ આ ભૂલ હતી એમ સ્પષ્ટ થાય છે.

જોડણી બાબતમાં આનંદની એક વાત નોંધવાની રહે છે તે એ કે, ઈ. સ. ૧૯૪૦માં મુંબઈ સરકારે પણ શિક્ષણ તથા પાઠ્યપુસ્તકો માટે જોડણીકાશને માન્ય કર્યો છે. આથી કરીને પૂન ગાંધીજીએ લગભગ ૨૫ વર્ષ

પર ઉપાડેલું કામ હીક હીક સકળતા મેળવે છે. એ દુગમ નેઈ તેઓનીએ ને
આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો, તે એમના જ ગખ્દોમા ઉતારુ છુ —

“જેવી આરાજકતા ગુજરાતી ગખ્દોની નેહણી વિષે વને’ છે એવી
ભાગ્યે જ બીજી કોઈ ભાષામા હજી મરાઠીમા નથી, બંગાળીમા નથી,
તામિલમા નથી, ઉર્દૂમા નથી હિન્દુસ્તાનની બીજી ભાષાઓમા હોવાનું
સાબત્યુ મથી યુરોપની ભાષાઓમા તો નથી ન જે ભાષાના ગખ્દોની
નેહણી બધાઈ ન હોય તે ભાષાના ઓલનારા જ મક્કી ન કહેવાય તો શુ
કહેવાય? મનુષ્ય જેમ આગળ વને તેમ તેની ભાષા વર જ છે ભાષા
ઉપરથી તેના ઓલનારાની પરીક્ષા થાવી બાબતમા વરી નકાય છે ‘હુનગમ્પર’
લખનારના જ્ઞાનની પરીક્ષા કરવામા વાગ ન લાગે

આવા મારા વિચાર ભાષાને વિષે હોઈ, જ્યાર મગનભાઈએ મને
નીચેની કાપલી મોકલી ત્યારે હું રાજ થયો :

‘મુખર્ધ સજાગના પ્રકાગન ખાતા તરફથી નીચ પ્રમાણેની વાલી
બહાર પડી છે .

‘ગુજરાતી ગખ્દોની સાચી નેહણી વિષે ગુજરાતમા ઘણા વખતથી ચર્ચા
ચાલી રહી છે એને પરિણામે એ ભાષાના અભ્યાસમા નહતી મુમ્મલી ફર
કરવાના હેતુથી ગુજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે રીઝારાયેલા અમુક
સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘નેહણીકાગ’ નામનો એક ગખ્દકાગ પ્રગટ કર્યો છે
આ ‘નેહણીકાગ’મા સ્વીકારાયેલી નેહણીનો ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ
મુખર્ધ યુનિવર્સિટી તેમ જ ઘણાખરા ગુજરાતી પ્રનમકો, વર્તમાનપત્રો અને
સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે મર્વત્ર એક જ પ્રકારની નેહણી રહે,
તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમા ચોક્કસ સચવાય, એ હેતુથી મુખર્ધ સરકાર
એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘નેહણીકાગ’મા નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય
અને એક જ પ્રકારની નેહણી ઇલાજની રિસાલુસસ્થાઓમા અનુસરવામા
આવે આ અનુસાર સરકારે એના હુકમ બહાર પાડ્યા છે કે, ભવિષ્યમા
‘નેહણીકાગ’મા નક્કી કરાયેલી નેહણીને અનુસરે એવા જ પુસ્તકોને પાઠ્ય-
પુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમા મૂકવામા આવશે’

મુખર્ધ સરકારે આ નિર્ણય કરતા વખત તો હીક લીધો, પણ છેવટે
નિર્ણય હજી શક્યા તેને સારુ તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે. મારી આશા છે કે,
સો પત્રકારો અને લેખકો વિદ્યાપીઠના કારાને અનુસરશે”

(‘હિન્નનબધુ’, તા ૪-૩-૧૯૪૦માથી)

આ લખતાં યાદ આવે છે કે, તેઓત્રી આજે આ તેમની આજ્ઞા-
રૂપ ફલીકાલી આવૃત્તિ નેવાને સહેડે આપણી સાથે નથી, તેથી મર્ગમા
આધાત પડોએ છે. આ કાથ એમના ચરણોમા અર્પણ થયેલો છે, તે
આજે માનસ વિધિથી જ કરવાનું રહે છે.

કાવ્યની જોડણી માટે એક સાદા નિયમ નં ૦ ૩૨ ઉપરાંત વિચાર નથી થઈ શક્યો. એમાં આગળ વધી શકાય? એ બાબતમાં એક મોટો નિયમ તો નક્કી છે અને એ માનીને ચાલવું જોઈએ કે, શબ્દોની જોડણી નક્કી કર્યા પ્રમાણે કાવ્યમાં પણ સાચવવી જોઈએ. પણ પદ્યની વિશેષ જરૂરિયાતોને લઈને કેાકે સ્થાનોએ માત્રા વધારવી ઘટાડવી પડે છે; અને કવિઓ એવી છૂટ લે છે જ. તેવાં સ્થાનોએ શું કરવું એ પ્રશ્ન રહે છે. ત્યાં પણ નક્કી જોડણી કાયમ રાખી, હ્રસ્વ દીર્ઘના ચિહ્ન મૂકીને લીધેલી છૂટ બતાવવી, એમ નં ૦ ૩૨માં બતાવ્યું છે. આ રીતમાં કશી મુશ્કેલી નથી. તેને બહુધા અનુસરવામાં આવે એટલે બસ.

આવી જ રીતે ત્રાન્ડું એક ચિહ્ન પણ સ્વીકારવા જેવું છે, તે અકારના લોપને માટે જોડાવું ચિહ્ન. જેમ કે, ‘કહેવું’ શબ્દ લઈએ. છંદની જરૂર પ્રમાણે તેને ‘ક-હે-વુ’ પણ વાંચવામાં આવે છે અને ‘કહે-વુ’ પણ. આ બીજી જગાએ ‘ફહેવુ’ આમ લખવાથી કામ સરી શકે. એમ જો માત્રાલોપ દેખાડવા માટે જોડાવું ચિહ્ન વપરાય, તો કાવ્યમાં પણ તે પૂરતી જોડણી સાચવવામાં સરળતા થાય. જેમ કે ‘જગત’ને ‘જગ્ત’ કરવું હોય તો ‘જગ્ત’ લખી શકાય. ‘બહેન,ની’ને ‘ખહેન,ની’ કે ‘બેનની’ ન કરતાં ‘બહેન-ની’ કરી શકાય.

કોઈ સ્થાનોએ આથી ઊંચટી જરૂર લાગતાં કવિઓ એવી છૂટ લે છે કે, જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ સાધે છે. જેમ કે ‘પ્રકાશ’નું ‘પરકાશ’.

આમ જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ મેળવી લેવા ઉપરાંત, જ્યાં જોડાક્ષર ન હોય ત્યાં, છંદને લઈને જરૂર લાગે તો, બહુધા અનુસ્વાર ઉમેરી લઈને, માત્રા વધારવામાં આવે છે. જેમ કે સ્વામિન-સ્વામિનન; જોબન-જોબન વગેરે.

આમ માત્રામાં કરી લેવાતો વધારો કોઈ સંકેત દ્વારા સૂચવી જો મળ જોડણી સાચવી શકાય તો સારું. પણ એ યોજવો અઘરો લાગે છે. એટલે કે, જો આવી છૂટ કવિને લેવી જ પડે તો લેશે એમ થયું.

આ બાબતમાં કાવ્યના લેખક-પ્રકાશકો કાંઈક ધોરણ ઉત્પન્ન કરે, તેવી વિનંતી છે.

આગળનું કામ

હવે પછી કોશ અંગે આગળ શું કરાશે, એ વિષે સામાન્ય રીતે દરેક આવૃત્તિમાં કાંઈક ચર્ચા થતી આવી છે. તેમાંની કેટલીક બાબતો હજી ઊભી

જ છે. જેમ કે, પારસી ગુજરાતીના શબ્દો, તળપરી ગોતીઓમા કેર કેર પડેલા પ્રાતીય શબ્દો, વિજ્ઞાનની પરિભાષા — આ બધુ કામ બિનુ જ છે પારસી ગુજરાતીનો તો શાસ્ત્રીય હોયે અન્ય કોશ કચામા આવે તોય ભાષાની સારી મેવા થાય. વિજ્ઞાનની પરિભાષા તરફ હવે નિર્દેશકાનું અને યુનિવર્સિટીઓનું ધ્યાન છેવટે જના લાગ્યું છે, એટલે તેમા પ્રગતિ થશે.

એ કામો શબ્દભંડોળને અંગે થયા આ કોશની દૃષ્ટિએ જોઈએ તો, અર્થોના ઉદાહરણો ટાકવા એ એક ઉમેરી મકામ એવી યાગત દેવાય આ આદર્શમા કોઈક અર્થે સ્પષ્ટ કરવા ઉદ્દેશ્ય ટાકવા છે, પરંતુ અવતરણુ આપવામા નથી આવ્યા પરંતુ તે અનિવાર્ય ન ગણાય બૃહત્કોશમા તે જરૂરી ખરું. પરંતુ કાલક્રમે ઉદાહરણો જોઈને અર્થવિદ્યામ ચકાસવામા આવે તો તેની ખરી કિંમત અને સાચા અર્થ ઉદાહરણો સધરવા પૂરતું જો જોઈએ તો, એ યાગ્યતામા સામગ્રી આજે ખૂટે એમ નથી. જૂના કોશોમા તે ખૂબ પડેલી છે ઉપરાંત હવેના ઉદાહરણો કોશ-કાર્યાલય પાસે કાપલીઓમા અને નોંધાડપે પડેલા છે. તે બધા ઉપરથી શબ્દો અને અર્થો તો નોંધાયા છે તેમના ઉદાહરણો ટાકવા હોય તો ટાકી શકાય. પરંતુ ચાલુ કોશમા તે ન આપીએ તોય ચાલી શકે. કરવા જેવું કામ, અર્થવિકાસની દૃષ્ટિએ ઉદાહરણો કાલક્રમે એકઠા કરીને, અંગ્રેજી ‘ઓક્સફર્ડ મહાકોશ’ની પદ્ધતિએ શબ્દો પર કડિકાઓ રચવાનું છે અત્યારે તો આ દૂરનો આદર્શ જ લાગે છે આપણી ભાષામા એટલું સશોધનકામ તથા વિદ્વતા પણ અત્યાર સુધીમા એવા રેડાયા નથી કે જેથી આવું કામ હાથ ધરી શકાય. એક જ દાખલો આપું આપણા જૂના કવિઓના અથોની પ્રમાણભૂત વાચનાઓ જ હજી સિદ્ધ થઈ બહાર નથી પડી. આ સામગ્રી હોય તો તાત્કાલિક એવું કામ ઉપાડી શકાય કે, દરેક મુખ્ય મુખ્ય સાહિત્યયુગોના પ્રધાન અથો લઈને તેમને ‘ઓક્સફર્ડ-પદ્ધતિ’એ જોઈ કઢાય પણ આ કરવાને માટે પડેલી તે અથોની આધાર-ભૂત વાચનાઓનું શાસ્ત્રીય સંપાદન થવું જોઈએ. તો પછી તે વાચીને કાપલીઓ કરી આપવા ઇચ્છનારા ભાષાપ્રેમી સ્વયંસેવક વિદ્વાનો મેળવવાના રહે. હવે પછી કોશને એક ડગલુ આગળ લેવા માટે આવું કાર્મિક કરવું જોઈએ એમ લાગે છે દરમિયાન ચાલુ પ્રદારનું કામ તો ગિલું છે જ. સાહિત્ય જોના રહી શબ્દો, શબ્દપ્રયોગો વગેરે જે ન સધરાયા હોય તે તે વીણતા રહેવું, વ્યુત્પત્તિ અંગે સંશોધન કરવું, તુલનાત્મક વ્યુત્પત્તિ અર્થે અંગાણી, સિંધી, નેપાળી, કાનડી છત્યાદિ ભાષાઓએ પણ પહોંચવું — આવા આવા કામો ચાલતા રહે, તો કોશ ઉત્તરોત્તર ખીલતો અને વધતો રહે.

હવે આ આવૃત્તિ જોતાં, એક જરૂર એ પણ લાગી છે કે, મેટ્રિક કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે એક નાનો 'વિનીત' કોશ રચવો, જેથી તેમને માફકસરની કિંમતે તે મળી શકે. આ કામ હવે પછી પાર પાડવા વિચાર છે.

આ કોશની કિંમત રૂ. ૧૨ કરવાની થઈ છે તે, આજની બધી તરફની મોંઘવારી જોતાં, વધારે નહિ ગણાય, એ ઉઘાડું છે.

અ તે, આ આવૃત્તિને સાંગોપાંગ પૂરી કરવામાં જે અનેકવિધ મદદની જરૂર પડી છે, તે પૂરી પાડનાર સૌનો આભાર માનું છું. એવી બધી મદદ વગર આ કામ, મેં શરૂમાં કહી તેવી મુશ્કેલીઓમાં, પરવારી ન શકાત. તે કીક વખતસર પરવારી શકાય તે માટે પરવરદિગાર પરમેશ્વરનો આભાર માનીએ છીએ.

૧૫-૮-'૪૯

મગનભાઈ પ્રભુદાસ દેસાઈ

અનુક્રમણિકા

ચોથી આવૃત્તિ	૫
પહેલાંની આવૃત્તિઓના નિવેદનો	૧૬
૧. પહેલી આવૃત્તિ	૧૬
૨. બીજી આવૃત્તિ	૨૦
૩. ત્રીજી આવૃત્તિ	૨૫
જોડણીના નિયમો	૩૧
કોશ વાપરનારને સૂચના	૩૭
સંલેખોની સમજ	૩૯
વ્યુત્પત્તિના સંકેત	૪૦
ઉચ્ચારણના સંકેત	૪૦
બીજા ચિહ્નોની સમજ	૪૦
જોડણી કોશ	૧-૧૨૧

આગળની આવૃત્તિઓનાં નિવેદનો

૧

[પહેલી આવૃત્તિ]

ગુજરાતી ભાષાને બહુજનમાન્ય એવી જોડણી નથી જે વસ્તુ ગુજરાતીના અનેક ભક્તોની જેઠે ગાંડીજીને પણ દમને ખાટકી આવી જે જોગના મનેડાના જ્ઞાનિવાસમાં પણ એ વસ્તુનું ચિત્તવન ચાલતુ હતુ, અને ત્યાંથી જ તેમને મદેગો મોકલેલો કે, ગુજરાતી ભાષાની આ કુર્દના દુર દુર ન જોઈએ તે ત્યાંથી બહાર આવ્યા પછી એમણે ત્રણ ત્રણને એ કામ ચોપ્યુ, અને ગાંડીય શુદ્ધિ અને રૂઢિ બનેનો સમન્વય સધાય એવી રીતે જોડણીના નિયમોનો મંમદ હરી તે પ્રમાણેનો લોકસુલભ એવો એક જોડણીકાર તૈયાર કરવો એમ સૂચ્યુ.

જોડણી શાસ્ત્રપૂત હોય, બહોળી ગ્રિષ્ઠ ઉદિને અનુમતી હોય, એ બધુ જેટલુ આવશ્યક છે તેટલુ જ, અથવા તેના કરતાયે, જે રીતે તે રીતે પણ જોડણી બહુજનમાન્ય અને નિશ્ચિત થઈ નય, એ વધારે આવશ્યક છે આજે અગ્રેજી ભાષાની જોડણી બધી રીતે શાસ્ત્રશુદ્ધ છે એમ તો હોવાય જ નહિ; કેટલીયે બાબતમાં એ ઢંગધડા વગરની છે પણ તે પ્રમાણ મગકન તથા તાલીમબદ્ધતા હોવાને કીધે ત્યાં જોડણીમાં અરાજકતા ફેલાવા પામી નથી. અગ્રેજી ભાષાની જોડણી સર્વમાન્ય થઈ ચૂકી છે, તેથી જોડણીની બાબતમાં બે એકધારે લખાણુ જડી આવે છે એક વાર અરાજકતામાંથી વ્યવસ્થા ઉત્પન્ન થઈ ગઈ એટલે પછી સુધારા કરવા જ હોય તો તે કામ પ્રમાણમાં ઘણુ સહેલુ થઈ નય છે

સુધારાનો પ્રવાહ માન્ય વિકલ્પોની ગર્યાદામાં જ વડી શકે છે વખત જતાં વિકલ્પોમાં અમુક ભતની જોડણી જ વધારે રૂઢ થાય છે અને બીજા વિકલ્પો અવમાન્ય ન હોય તોપણ વપરાશને અભાવ કાલગ્રસ્ત થઈ નાય છે અને ખરી પડે છે

અરાજકતા અને માન્ય વિકલ્પો વચ્ચે ભેદ કરવો જોઈએ ભાષાની સંક્રમણાવસ્થામાં વ્યવસ્થા બળવની એ અધરું કામ છે. એવે પ્રસંગે વિકલ્પોને ઓછામાં ઓછા રાખવા કરતા ભાષા ખમી શકે તેટલા વધારેમાં વધારે રાખવા એ નીતિ અપરિહાર્ય છે. પણ અરાજકતા તો એક ક્ષણને માટે પણ સહન કરવા જેવી વસ્તુ નથી જેમણે ભાષાની કીમતી સેવા હરી છે અને શાસ્ત્ર, રૂઢિ અથવા લોકમાન્યતાની દૃષ્ટિએ જેમનો પક્ષ સમર્થ છે, તેમને વિકલ્પો દ્વારા બની શકે તેટલી માન્યતા આપવી એ જ ભાષાવ્યવસ્થાનો એકમાત્ર ઉપાય છે અને જોડણીના બિન્ન બિન્ન પક્ષકારોએ એટલી વાત તો સ્વીકારવી જ જોઈએ કે, અરાજકતા મદી તેને સ્થાને વિકલ્પપ્રચુર વ્યવસ્થા ભાષામાં ઉત્પન્ન થાય તોયે તે મહત્ત્વની પ્રગતિ જ ગણાવી જોઈએ અને આવી પ્રગતિ પછી જ કોઈ પણ સુધારાને વચારે

અનુકૂળ પરિસ્થિતિ મળે છે. અરાજકતા અને વિકલ્પ વચ્ચેનો ભેદ ધ્યાનમાં આણીને અને અરાજકતા પ્રગતિને અથવા એકે પક્ષને પોષક નથી એમ જોઈને, એક વાર બહુજનમાન્ય એવી જોડણીની વ્યવસ્થા સ્વીકારવામાં બધા અનુકૂળ થાય તો ઇષ્ટ હેતુ સફળ થાય. અને કેટલીક વાર તો વિકલ્પના બંને પ્રકાર હંમેશાને માટે ભાષામાં ચાલતા જ રહેવાના છે. દાખલા તરીકે, સંસ્કૃતપ્રચુર અથવા લલિત શૈલીમાં લ અને જ ના વિકલ્પ વચ્ચે લ ને જ વધારે પસંદ કરવામાં આવશે, અને સાદી તળપદી ભાષામાં લને બદલે જ વાપરવા તરફ લોકો ઢળશે.

ગાંધીજીએ નીમેલી ત્રણ જાણની સમિતિએ જોડણીની બાબતમાં પૂર્વે થયેલી બધી ચર્ચા ધ્યાનમાં લઈ, ચોથી સાહિત્ય પરિષદની જોડણીસમિતિના ઠરાવને આધારરૂપ ગણી, શિષ્ટ અને લોકમાન્ય એવા સાક્ષરોની રૂઢિ તપાસી કેટલાક નિયમો તાત્કાલીક ઘડયા, અને એ વિષયોમાં અધિકાર અથવા રસ ધરાવતા લોકો પર તે મોટલી તેમનો અભિપ્રાય પૂછ્યો. તે નિયમો તારવવામાં તેમણે નીચેના ઉદ્દેશ ખાસ ધ્યાનમાં રાખ્યો હતો :

“શિષ્ટ રૂઢિમાં બહુ ફેરફાર કરવો ન પડે, નિયમો સહેલાઈથી સર્વમાન્ય થઈ જાય, અને લખવા અને છાપવામાં લેખકોને અને મુદ્રકોને અગવડ ઓછી પડે, છાપેલો લેખ આંખને ગમે, અને અક્ષરની ઓળખ દૃઢ વખતમાં સર્વત્ર ફેલાય એટલા માટે, અને નવા વાંચતાં શીખનારને સગવડ થાય એ ઉદ્દેશ રાખીને આપણા નિયમ ઘડવા જોઈએ, એમ સી કોઈ સ્વીકારશે જ. જોડણીમાં વ્યુત્પત્તિનો ઇતિહાસ સાચવવાનું બને તો તે પણ ઇષ્ટ જ છે એ વિષે પણ મતભેદ ન જ હોઈ શકે.”

એક વરસના વિચારવિનિમયને પરિણામે વાતાવરણ બહુ જ અનુકૂળ દેખાયું અને ઘણા લોકોની સામાન્ય સંમતિ એ નિયમો માટે મળી. ઘણા બાઈઓએ ક્રીમતી સૂચનાઓ વરી હતી અને વિકલ્પો સૂચવ્યા હતા. એ બધાનો યથાશક્ત્ય સંગ્રહ કરી સમિતિએ બીજી પત્રિકા બહાર પાડી અને સર્વમાન્ય થઈ શકે એવા નિયમો પ્રસિદ્ધ કર્યા. આ નિયમો ઘડવામાં દી. બ. કેશવલાલ ખુવ તેમ જ સ્વ. સર રમણભાઈ તરફથી ક્રીમતી મદદ અને સહાનુભૂતિ મળ્યા હતા.

એ જ અરસામાં વિદ્યાપીઠે નીચેના ગૃહસ્થોની એક જોડણીસમિતિ નીમી શ્રી. રામનારાયણ પાઠક, શ્રી. છોટલાલ પુરાણી, શ્રી. કાળિદાસ દવે, શ્રી. નરહરિ પરીખ. એ સમિતિએ ગાંધીજીની સમિતિના નિયમો સ્વીકારી લીધા એટલે ગાંધીજીએ વિદ્યાપીઠ મારફતે જ જોડણીકાશ તૈયાર થઈ જાય એમ સૂચવ્યું. અને વિદ્યાપીઠે જોઈતા નાણાંની સગવડ કરી શ્રી નરહરિ પરીખને એ કામની વ્યવસ્થા સોંપી. રેલસંકટના કામમાં નરહરિભાઈને રોકાવું ન પડત તો શરૂ થયેલું આ કામ વચમાં ન અટકત. અગ્રભવ ઉપરથી નક્કી થયું કે, આ કામ બિનઅટકાવ ચલાવવું હોય તો જેને માથે બીજી કશી જવાબદારી નથી એવા માણસની સેવા આ કામમાં લેવી જ જોઈએ. એટલે બાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લ ઉપરાંત શ્રી. વિશ્વનાથ મગનલાલ ભટ્ટને રોક્યા.

જોડણી નક્કી કરવાની સાથે, પ્રચલિત કોશોમાં નથી અને છતાં પ્રાચીન કાળથી અથવા હાલની નવગૃતિને પરિણામે જે શબ્દો વપરાય છે, એવા શબ્દોનો સંગ્રહ

કરવો પણ આવશ્યક હતો. આ કામગા મેટલાક ગિરોએ ધીમની મદદ કરી છે આ રીતે આધુનિક ગ્રંથકારોએ ભાષામાં ફાળવ કરેલા સખ્યાબંધ ગપ્પો આ કામમાં પહેલવહેલા દાખલ થયા છે. શબ્દોની ભેદભાષી માટે મદદ ગપ્પના મુખ્ય મુખ્ય અર્થો પણ આપવા અને બની શકે તે વ્યુત્પત્તિ પણ આપવી એવા વિચાર પ્રથમ હતો, પણ વ્યુત્પત્તિ એ મહત્વનું અને નવું મંત્ર છે, અને અર્થો અને વ્યાખ્યાઓ પ્રમાણ ગણાય એવી રીતે આપનામાં ધણો વખત નવ્ય એમ નવું એ બનેને પહોંચી વળતા ધણો વખત જરો એમ ભેઈને અને ગાળીની ખાસ મુય નાથી મૂળ વિચાર ફેરવ્યો, અને કદાચ ભેદભાષી નમો કરીને જ કામ જતી પતાવતુ એમ ઠરાવ્યું આમ કરવાથી મુતકનું કદ નાનું થયું, કિમ્મત પણ ઓછી થઈ, અને એક જ ભાગમાં આખો શબ્દસંગ્રહ આવ્યો ભેદભાષીકામનો મુખ્ય ઉપયાગ તે સંશય વખતે ઝટ એની મદદ લઈ ભેદભાષીનો નિર્ણય કરી મકાલ એ કે લેખકો, વિદ્યાર્થીઓ, અને ખામ કરીને સુદ્રણાલયો અને પ્રકાશનમંદિરોના મેન કુપર એવી એક ચોપડી પડી હોય તે તેમની હંમેશની મુશ્વણ દૂર થાય છે

જો નિરપવાદ નિયમ કરીને જ બધું કામ સરી શકે એમ હોત, તે ભેદભાષીકામ તૈયાર કરવાની આટલી બધી આવશ્યકતા અને હતાવળ ન પણ રહેત પણ નિયમ નક્કી કર્યા હતા રૂઢિ અને પરંપરાવિરોધી એવા લાગતા નિયમોના બલાબવનો વિચાર દરેક ગપ્પ વખતે કરવો પડે છે, અને તેથી દરેક શબ્દનો નિયમોની દ્રષ્ટિએ સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરી ભેદભાષી નક્કી કરવી પડે છે ભાષા વાપરનાર દરેક વ્યક્તિ દરેક પ્રસંગે આવી પરીક્ષા ન કરી શકે અને દર વખતે એક જ નિર્ણય ઉપર પણ ન આવી શકે, એટલા માટે કામગા સગવડ આપવી પડે છે એ જ કારણે, કામ તૈયાર કરતી વખતે પણ, નક્કી કરેલા નિયમોમાં અમુક વધારા અને અમુક કેરકાર કરવા પડ્યા છે આવા ફેરફારો અનેક તત્વો ધ્યાનમાં રાખીને કરવાના હોવાથી એક જ માણસની મુનસફી ઉપર આધાર ન રખાય પણ જેમને શાસ્ત્ર, રૂઢિ અને શિષ્ટ લેખકોનું વલણ આ ત્રણેનો ઠીક ઠીક પરિચય છે એવા એક કરતા વધારે નિરાક્રહી લોકોની મદદ મેળવી શકાય તેટલી મેળવવી ભેઈએ એમ સમજી છેલી ભેદભાષી નક્કી કરતી વખતે શ્રી મહાદેવભાઈ, શ્રી રામનારાયણભાઈ અને શ્રી નરહરિ-ભાઈ બારડોલીના કામને અંગે એકત્ર રહ્યા હતા એનો લાભ લીધો છે

ભેદભાષીકામમાં ગુજરાતી ભાષાના બધા જ શબ્દો આવી જવા ભેઈએ એ વાત સ્પષ્ટ છે. પણ એમ કરતા મેટલાક મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં લેવાના હતા કામનો અધિકાર ભાષામાં ચાલુ થયેલા અથવા માન્ય લેખકોએ વાપરેલા શબ્દોનો જ સંગ્રહ કરવાનો છે સંસ્કૃત, હિન્દી, મરાઠી, બંગાળી વગેરે ભાષાઓના કુટુંબમાંની જ ગુજરાતી પણ હોવાથી એ ભાષાઓમાંથી ગમે તેટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષા લઈ શકે છે, પણ તેટલા ખાતર એ ભાષાઓમાંથી લેવા લાયક બધા શબ્દો કામમાં દાખલ કરીએ તે શબ્દસખ્યા વધે, પણ એ ગુજરાતી ભાષાકાશ ન ગણાય એટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષામાં વપરાયા હોય અને ભજ્યા હોય તેટલાને જ ગુજરાતી શબ્દકાશમાં સ્થાન હોઈ શકે છે.

સામાન્ય શબ્દોને પ્રત્યયો લગાડી જેટલા શબ્દો થઈ શકે છે તે બધા આપવા એ પણ કોશકારનું કામ નથી અને જોડણીકોશની દૃષ્ટિએ તો મુખ્ય શબ્દ આપ્યા પછી જોડણીમાં ફેરફાર ન થતો હોય તો પ્રત્યયસાધિત શબ્દો રૂઠ હોય તોપણ આપવાનું પ્રયોજન, ખરું જોતાં, નથી. છતાં શરૂઆતમાં એવા શબ્દો આપીને પણ કોશ વાપરનારનું કામ સહેલું કરી આપવું આવશ્યક જણાવાથી પ્રત્યયસાધિત રૂપો આપ્યા છે આગળ હપર જોડણીકોશમાંથી એવા શબ્દોને ખાતલ કરવા જોઈશે

જોડણીનો વિચાર કરતી વખતે હસ્તુતિ અને યશ્તુતિ જોડણીમાં વ્યક્ત થવી જોઈએ એ શ્રી. નરસિંહરાવનો આગ્રહ ધ્યાનમાં આવ્યા વગર રહેતો નથી તેઓ દહે છે કે, ગુજરાતી ભાષાના સ્વભાવમાં એ વસ્તુઓ છે અને જૂના લોકો એ બંને શ્રુતિઓ લખવામાં વ્યક્ત કરતા પણ હતા. સરકારી કેળવણી ખાતાએ મનસ્વીપણે એનો છદ્દ હડાડ્યો અને લોકોએ જડતાથી અત્યાર સુધી એ જોડણીને ટેકો આપ્યો છે.

એમની એ વાત અત્યાર સુધી લોકોએ ધ્યાન હપર નથી લીધી એ બગબર નથી થયું. પણ આટલા દિવસના અનુભવ પછી જરૂર કહી શકાય કે, જે ફેરફાર થઈ ગયો છે એ થઈ ગયો છે: હ અને ય નુ જોડણીમાં કરી સ્થાન સર્વમાન્ય થવું એ લગભગ અશક્ય છે પણ એનું મુખ્ય કારણ એ નથી કે લોકોને એ જ શ્રુતિઓ વિષે વાંધો છે. પણ જનસ્વભાવ લખવાવાચકમાં અને છાપખાનાંવાળાઓ ખીખાં ગોઠવવામાં જોડાકરો વધે એ પસંદ નથી કરતા. જો હસ્તુતિ અને યશ્તુતિ વ્યક્ત કરવાનો-કોઈ સહેલો હપાય લિપિસુધારાને અગે થાય તો શ્રી. નરસિંહરાવના પ્રયત્નને અત્યાર સુધી નથી મળ્યો એવો ટેકો જરૂર મળશે.

કેટલાક શબ્દો સારા લેખકોએ અથવા કવિઓએ વાપરેલા હોવા છતાં, વપરાશમાં હાં તો આવ્યા નથી અથવા રહ્યા નથી. તેવા કાલગ્રસ્ત શબ્દોનો અર્થ કરવો પણ કોક કોક વાર મુશ્કેલ થઈ જાય છે. એવા શબ્દો નજીકના લવિષ્યમાં કોઈ વાપરે એવો સંભવ પણ નથી હોતો. એવા શબ્દોની જોડણી નક્કી કરી આપવાનું ખાસ પ્રયોજન નથી. છતાં અર્થકોશમાં તે કામ આવે એમ જાણી તેમને આ કોશમાં સ્થાન આપી + નિશાનીથી જુદા પાડ્યા છે.

જે કોશોમાંથી અમે શબ્દસંગ્રહ પ્રથમ ભેગો કર્યો તે કોશોના કર્તાઓનો અને પ્રસિદ્ધકર્તાઓનો અહીં આભાર માનીએ છીએ શ્રી. લલ્લુભાઈ ગોંડળદાસ, શ્રી. જીવનલાલ અમરશી, શ્રી. ભાનુસુંખરામ અને ભરતરામ, એમના કોશો તથા ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીનો કારસીઅરબી કોશ, એ ગ્રંથોનો અમે વિશેષ હપયોગ કર્યો છે આપટેના સંસ્કૃત કોશ વગર કોઈ ચલાવવું જ નથી. ખીજા પણ કેટલાક કોશો અમે વાપર્યા છે. પ્રચલિત સાહિત્યમાંથી શબ્દો કાઢી આપવામાં ગોંડળના ભાઈ ચંદુલાલ પટેલ, રાજકોટના કવિ ત્રિભુવન વ્યાસ ૬૦ મિત્રોએ કરેલી મદદની અહીં નોંધ લેવી ઘટે છે. . . . જોડણીના નિયમો નક્કી થયા, આવેલી બધી સૂચનાઓનો વિચાર થયો, અને શબ્દોનો સંગ્રહ પણ બની શકે તેટલો સંપૂર્ણ કર્યો; પણ મુખ્ય કામ એ નિયમો અને સૂચનાઓને અનુસરીને એ બધા શબ્દો એકધારી રીતે અને અકારાદિ કેમ પ્રમાણે લખવાના એ તો રહી જ ગયું

હવે નરહરિભાઈએ એ કામ કેટલુંક કર્યું હતું, પણ વિશ્વનાથભાઈની મદદ ન મળી હોત તો કાશ આટલો જલદી પૂરા ન થાત એમજ નિયમિતતાથી અને ગાંધીય રસથી એ કામ કરી આપ્યું એને માટે તેઓ ખાસ ધન્યવાદને પાત્ર છે .

ગુજરાતી લેડણી વિષે ચર્ચા કઈ નહિ તો ૧૦ વરસથી ચાલતી આવી છે એમણે એ બાબતમા લખ્યું છે તેમના નામ સહુ કાઈ જાણે છે પણ જમણે ખાનગીમા ચર્ચા કરી હોય, બીજાઓને પ્રેરણા આપી હોય, અને નિમંત્ર આમવાગા મદદ કરી હોય એવા અજ્ઞાત ભાષારસિકો અને મિત્રકો તે ધણા હશે. એવા બરાબા સહકર્મીઓમાંથી જ લેડણીકાશ આખરે પેદા થાય છે કેમકે જાતાએ લેડણીના કાઈક નિયમો તૈયાર કરી એ પમાણે પાઠ્ય પુસ્તકો પ્રાપ્ત્યા એ જ વખતે જો આ વિષયોનો સર્વાંગી વિચાર થયો હોત તો અત્યારે લેડણીનો મવાલ જ જોડો ન થયો હોત. પણ તેમ ન બન્યું તેથી વિદ્વાને મા અસંતોષ દર્શાયા અને લેડણીની ચર્ચા શરૂ થઈ સ્વ કવિ નર્મદાશકરથી માંડીને અત્યાર મુડી જે લેખકોએ લેડણીની ચર્ચા કરી છે એમની સખ્યા નાનીસૂની નથી એવ નવવરાગ, એ કમળાશકર, સ્વ ગોવંદનરામ વગેરે વિદ્વાનોએ લેડણીમા વ્યવસ્થા ચાલુવાના પ્રયત્નો કર્યા છે દી. બ કેશવલાલ ધ્રુવ, શ્રી નરસિંહરાવ ભોળાનાથ, શ્રી આનંદશકર ધ્રુવ વગેરે વિદ્યમાન વિદ્વાનોએ પણ આ વિષય કઢીપિત કર્યો છે એ બધાની મહેનત અમારી આગળ હતી, તેથી જ અમે લેડણીના નિયમો સહેલાઈથી નક્કી કરી શક્યા એટલે અમારી આ પ્રવૃત્તિમા પ્રત્યક્ષ અપ્રત્યક્ષ ભાગ લેનાર સઘળા ભાઈઓનો અમે આભાર માનીએ છીએ

કાગળ વદ ૭, સોમવાર

સ ૧૯૮૫

૬૦ ખા.૦ કાલેલકર

૨

[બીજી આવૃત્તિ]

અસાધારણ ઐતિહાસિક સંલોગોમા અર્થ સાથેના આ લેડણીમાગ પ્રસિદ્ધ થાય છે. ગુજરાતી ભાષામા લેડણીની કાઈ પણ વ્યવસ્થા ન મળે એ વસ્તુ ગાંધીજીને ખૂબ સાલતી હતી એક કાગળમા એમણે પોતાનું કુ.ખ નીચેના શબ્દોમા વ્યક્ત કર્યું હતું

“શુદ્ધિપત્ર વિનાનો શબ્દકોશ એ ગુજરાતી ભાષાને દેહ આપનારી વસ્તુ છે અત્યારે તો ગુજરાતી ભાષાનો આત્મા શરીરની ખામીને લઈને ભૂતની મારફત ભમ્યા કરે છે અને ક્યાય શાત થઈને ખેંચી શકતો નથી એ સ્થિતિમાંથી એ ભાષાના આત્માને હજારવો અને અવગતે જતો બચાવવો એ જો તમારું કાર્ય ન હોય તો કેનું હોઈ શકે ?”

ગુજરાતી ભાષાની શુદ્ધિમા રસ ધરાવનારા વિદેહ તેમ જ વિદ્યમાન લોકોના અભિપ્રાયોનું સંકલન કરી અને શાસ્ત્રની મર્યાદા તેમ જ આજકાલનું વલણ તપાસી લેડણીના નિયમો અમે ઘડી કાઢ્યા, અને ધારેલી મુદતની અંદર ગુજરાતી ભાષાના તેમ જ એ ભાષામા સ્થાન પામેલા લગભગ બધા શબ્દોનો કેવલ

જોડણીકોશ પ્રત્ન આગળ મૂક્યો. તે વખતે ‘નવજીવન’માં ગાંધીજીએ જે આનંદોદ્ગાર કાઢ્યા છે તે એમના અસાધારણ ભાષાપ્રેમ સૂચવે છે. એમા એમણે લખેલું. —

“હીક હીક ગૂંજરાતી જાણનારા, વ્યાકરણશુદ્ધ ગૂંજાતી લખવાનો પ્રયત્ન કરનારની કલમેથી જે જોડણી ઊતરી તે ખરી ગણાય આ ધોરી નિયમને અનુસરીને કોશ તૈયાર થયો છે. અગ્રેજી ભાષાના શબ્દોની જોડણી ખોટી કરતા આપણને શરમ લાગે છે. તેના કરતા માતૃભાષાની જોડણીનો વધ કરતા આપણને વધારે શરમ લાગવી જોઈએ.

“હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ જોડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”

લોકોને કેવળ શુદ્ધ જોડણી પૂરી પાડીને કોશ કૃતાર્થ ન જ થઈ શકે. એટલે જોડણી સાથે શબ્દોના કાંઈ નહિ તો મુખ્ય અર્થો દ્વંકમાં પણ આપવા એ આવશ્યક હતું. કેવળ જોડણીથી ભાષાપ્રેમીને સંતોષ નહિ થાય એટલા જ ખાતર જોડણીકોશની દક્ષ પાચસો નકલો જ કાઢી હતી અને એને માટે અમે ગાંધીજીનો ઠપકો પણ વહોરી લીધો હતો. પ્રત્નએ એ કોશને અમારા ધારવા કરતા વધુ ઉત્સાહમયે આવકાર આપ્યો અને એ જોડણી પોતાને માન્ય હોવાની સંમતિઓ પણ આવી.

જોડણીનું કામ જેટલું સગીન રીને થયું એટલું જ સંગીન કાર્ય અર્થો આપવામાં કરી બતાવવું એની અમારી મુશ્કેલી હતી. પણ ભારતવર્ષને સદ્ભાગ્યે સ્વરાજની હિલચાલ જાગી અને વિદ્યાપીઠના અધ્યાપકો તથા વિદ્યાર્થીઓએ એમા ઝંપલાવ્યું. ખીન્ન અનેક કાર્યો સાથે આ કામ પણ સફળી લીધું હોત. પણ ગાંધીજીને ચરણે સાર્થ જોડણીકોશ ધરવાની વિદ્યાપીઠની અભિલાષા ફાની ગઈ અને કેટલાક ભાઈઓએ લડતમાં ઝંપલાવવાનું માડી વાળવાનો સ્વાર્થ ત્યાગ બતાવ્યો. જ્યાં સામાન્યનું આખું તત્ત્વ હુયમચાવવાને લડત શરૂ થઈ ત્યાં કોશ રચવાનું કામ સળગ તને કેમ ચાલે ? કામ જો અટકાવવું નહોત તો પ્રસંગે પ્રસંગે જુદા જુદા સેવકોને હાથે કામ લીધા વગર છૂટકો ન હતો. જોડણીની બાબતમાં તો અનેક નિશાએ મતભેદને અવકાશ. શબ્દોના અર્થ નક્કી કરવાનું કામ પીઠ સાહિત્યસેવકોનું છે એમા ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ હોય તો જ એ કાર્ય સંતોષકારક ગણાય. પણ અમારે એટલી મોટી મહત્વાકાંક્ષા રાખ્યે પાસવે એમ ન હતું જે સેવકો જે વખતે હપલબ્ધ હોય તેમને હાથે કામ પૂરું કરાવ્યા વગર છૂટકો ન હતો.

શાંતિના દિવસો હોત તો દરેક શબ્દનો અર્થવિકાસ તપાસવાનું કામ અમે ‘ન્યું’ હોત. શબ્દો ભાષામાં કયા કયા જ્યાં અર્થમાં વપરાય છે એ સોધી કાઢીને શબ્દોના આજના અર્થો પણ નક્કી કર્યા હોત. જ્યાં શબ્દો ખોટા અર્થમાં વપરાય છે ત્યાં ન્યાન ખેચ્યું હોત પારિભાષિક શબ્દોના અર્થો વધારે ચોક્કસ કર્યા હોત. ઝીણા ઝીણા અર્થભેદ બતાવવા માટે નૂના શબ્દોના અર્થો મર્યાદિત કર્યા હોત અથવા નવા શબ્દો સૂચવ્યા હોત શિષ્ટ સાહિત્યના ભાષાતરમાં ડગલે ને પગલે જે મુશ્કેલી ઉત્પન્ન થાય છે તે દૂર કરવા માટે પણ કોશમાં કાંઈ સગવડ કરી હોત. અમારો વિચાર એવો હતો કે, અત્યાર સુધી ચાલતું આવ્યું છે એમ વળા કોશો હપર પૂરો આધાર રાખીને નવા કોશ તૈયાર ન કરે. પણ સાહિત્યના અભ્યાસીઓ સ્વતંત્ર શોધખોળથી જેમ શબ્દોના અર્થ નક્કી કરે છે તે ઢબે બની શકે તેટલું

કામ કરવું બહુના કોશોને તગ્જોડવાનો વિચાર આગા ન હતો, પણ ગખ્તોના અર્થ પ્રમાણુપુર સર છે એવી ખાતરી કરી લેવાની અને અર્થોનમ્ની કરવામા પડ પગની શિથિલતા કાઢી નાખવાની વૃત્તિ હતી અમુક મિત્રોએ સાહિત્યના અમુક વિભાગ વાચી તેમાથી મહત્વના શબ્દોની વપરાશ, સદર્ભ પ્રમાણેના અર્થ, અને તેના મ્યાનો નોધી લેવાતુ વહેચી પણ લીધુ હય પણ એમાથી અમે કશુ ડરી ન શક્યા

પણ આપેલા અર્થો માટે નર્ગકોગથી માડીને અત્યાર સુધી પ્રગિષ્ઠ યયેલા આપણા બધા કોશોની તેમ જ હિંદી, મરાઠી, બંગાળી, સમ્મત તથા અમેરિકી કોશોની મદદ લેવામા અમે ચૂક્યા નથી જે અર્થોની ગોઠસાર્થની ખાતરી નથી પડી તેમને માટે બનતી કોરિશ કર્યા છતાં જે નથી મળ્યા તેા તેમને છોડી દેવામા આવ્યા છે બીજા કોશોમા આપેલા અર્થો બને તેટલા વધારે સ્પષ્ટિત રૂપમા પણ પૂરેપૂરા સમજી શકાય એવી રીતે આપવાની ખાસ ચીવટ રાખેલી છે શબ્દોના અર્થો મુખ્ય લીધા છે અને તેમનો દીર્ઘસૂત્રો વિગ્તાવ કચેલો નથી જે અર્થ બીજા શબ્દની જેડે વપરાતા ઊપજતો હોય તેવા અર્થો આપવામા આવ્યા નથી જેડણીકોશની મર્યાદામા રહીને જ અર્થોનો વિગ્તાવ ડરી નાપીએ એમ હોવાથી અમે શબ્દો સાથે કઠિપ્રયોગોની નોંધ લીધી નથી

આ બધું કરનાર સાથીઓ પીઠ સાહિત્યસેવી ન ગણાય, પણ બાપાગ્રેમી અને સાહિત્યસેવી તેા જરૂર છે એટલે એમણે બધી બંતની ચીવટ રાખવામા મણા નથી રાખી. અર્થ આપવાની પદ્ધતિમા સૂક્ષ્મ મતભેદોને મ્યાન હોય છે તજ્ઞ બાપાશાસ્ત્રીઓ એવો ભેદ આ કોશમા ઠેઠાણે ઠેકાણે જોશે પણ ખામાન્ય વાચકોને એથી કશી મૂઝવણ નડવાની નથી છેલ્લી નજર એક બે વ્યક્તિઓએ પહેલેથી આખર સુધી રાખેલી હોવાથી કોશમા સજ ગસૂત્રતા જળવાઈ ગઈ છે, અને તેથી જ અમે આ કોશ વિના સકાએ પ્રબળ આગળ મૂકી શકીએ છીએ

દરેક કામ ગમે તેટલા લોકોને હાથે થાય અને ગમે તે વ્યક્તિ હપગ તેની જવાબદારી હોય તેાથે એ કામ ચીવટપૂર્વક પાર પાડવાની જવાબદારી એકાદ વ્યક્તિને માથે આવી પડે છે. જેડણીકોશના સ પાદનમા એવી ચીવટ ભાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લે રાખેલી અર્થકોશની તૈયારીમા એ ચીવટ રાખવી વિશેષ કઠણ હતી તે કામ ભાઈ મગનભાઈ દેસાઈએ કર્યું તેથી જ આ કોશ નિર્વિઘ્નપણે પ્રબળ હાથમા મૂકી શકાય છે શ્રી ચૂનીલાલ ખારોટ, શિવશંકર શુક્લ, ગોપાળદાસ પટેલ, અમૃતલાલ નાણાવડી અને ચીમનલાલ શાહ — આ બધા ભાઈઓએ ઓછી-વત્તી પણ તનતોડ મહેનત ન કરી હોત તેા આ કામ રહી જ ગયું હોત શ્રી ચંદ્રશંકર પોતાની બહુની જવાબદારી સ્મરણમા રાખી પોતાની માદગી દરમ્યાન પણ આના છેલ્લા પ્રૂક જેથા છે એક સિવાયના આ બધા જ ભાઈઓ વિદ્યાપીઠના સનાતકો છે એ વસ્તુની નોંધ લેતા સતોષ થાય છે

આજની ગિયતિમા સામાન્ય વ્યવહાર માટે આ કોશ સ પૂર્ણ ગણાય. પણ અમારે તેા અમારા આદર્શને પહોંચવું છે ચૂનરાતી સમાજના સર્વસ ગ્રાહક સ્વભાવ પ્રમાણે બાપા પણ સર્વસ ગ્રાહક બની છે. વૈજ્ઞય અને ગૌવ, જેન અને સ્વામીનારાયણ સ પ્રદાયી, ઝઠિયાવાડી અને ગાયકવાડી, મુસલમાન તેમ જ પારસી,

ખ્રિસ્તી તેમ જ પરદેશી, બધાએ ગૂજરાતીની સેવા કરી છે. એ બધાની સેવાને સરવાળો કરી ભાષાની સમૃદ્ધિ કેટલી છે એ કોશકારે તપાસવું ધટે છે.

સંખ્યાબંધ ગૂજરાતીઓ ગૂજરાત બહાર અને હિંદુસ્તાન બહાર જઈ વસેલા છે. સ્વરાજની હિલચાલમાં ગૂજરાતે જે પ્રથમ સ્થાન લીધું છે તેને પરિણામે બહાર વસેલા ગૂજરાતીઓમાં નવી સ્ફૂર્તિ, નવી અને વ્યાપક દૃષ્ટિ, અને નવી શક્તિ આવ્યા વગર રહે નહિ. તેઓ જ્યારે દેશદેશાતરનો પોતાનો અનુભવ, ત્યાની સમાજસ્થિતિ, અને એ સ્થિતિને અનુકૂળ કરી લેવામાં કેળવેલો પોતાનો પુરુષાર્થ, એના બ્યાનો લખશે ત્યારે ગૂજરાતી ભાષા હિંદુસ્તાનમાં અસાધારણ સમૃદ્ધિ બતાવશે અને રાષ્ટ્રવ્યાપી કેળવણીનું એક મહત્ત્વનું વાહન વર્ધ પડશે.

કોઈ પણ ભાષાનો શબ્દકોશ એ તે ભાષાના, એટલે કે, તે ભાષા બોલનાર સમાજના પુરુષાર્થનું પ્રતીક હોય છે. એના સમાજમાં દરેક નવી વસ્તુનો બહિષ્કાર કરવાની સક્રિય વૃત્તિ નથી હોતી, અને જે જુઓ તેનો સ્વીકાર કરે એવી ભિખારી વૃત્તિ પણ નથી હોતી. પોતાપણું સાચીને, ગૌરવ વધારીને જેટલી નવી વસ્તુ લઈ શકાય અને આબાદ રીતે પોતાનામાં ભેળવી શકાય તેટલાનો સ્વીકાર કરતા આચકા નહિ ખાય; અને નવાની ભલકથી અજાણ જાણે તેને જુએ તેને ચરણે ઢળી પડે, પોતીકાનો તિરસ્કાર કરી પરાયાનું દાસત્વ સ્વીકારે, એવી હીન બુદ્ધિ પણ ન રાખે પોતાની હસ્તી જોખમમાં હોય ત્યારે પારકાના હુમલાથી બચી જવા માટે, અમુક જાતની પુરાણપ્રિયતા કહો અથવા ક્ષેમવૃત્તિ (conservation) કહો, આવશ્યક હોય છે ક્ષેમવૃત્તિ એ જિજ્ઞાસાનું વ્યાકરણ છે પણ જ્યારે સમાજ સમર્થ બને છે, પરાક્રમ પ્રગટ કરે છે, વિજિગીષા કળવે છે, ત્યારે ક્ષેમવૃત્તિ કોરે મૂકી તે યોગવૃત્તિ ધારણ કરે છે. એ વખતે પણ નવું નવું ધારણ કરવાના ઉત્સાહમાં એ તણાઈ ન જાય અને આખો પ્રવાહ ડહોળાઈ ન જાય એટલા ખાતર વિજિગીષાનું વ્યાકરણ પણ જળવવાનું હોય છે પણ એ ક્ષેમવૃત્તિ જરૂર જાણે હોય છે. આ નવું વ્યાકરણ ધ્યાનમાં લઈ દરેક દસકે ભાષાનો કોશ કરી કરી સજીવન કરવાની આવશ્યકતા ઉત્પન્ન થશે એમ અમે માનીએ છીએ ચાલુ લડતમાંથી જેઓ વિજય મેળવીને નીકળ્યા હશે તેમને માટે આ કામ અમે રાખી મૂકીએ છીએ. છેલ્લા દસ પંદર વર્ષમાં ભાષાએ જે પ્રગતિ કરી છે, ભાષામાં નવા નવા શબ્દો દાખલ થયા છે, શબ્દોને નવા નવા અર્થો મળ્યા છે, તે બધાનો સંગ્રહ અમે કરી શક્યા છીએ એટલાથી જ અમને સંતોષ છે.

ખીલ સંસ્કરણનો લાભ લઈ અમે શબ્દોનો ઉમેરો કરવા શોધ કરી શક્યા હોત. પરંતુ તેને પહેલેથી વળવું અશક્ય હતું. એટલે સહેજે અમને જેટલા નવા શબ્દો મળી આવ્યા તેમનો તો આમાં ઉમેરો કરી લીધો છે . . . કેટલાક શબ્દોનો અમે પહેલી આવૃત્તિમાં માત્ર વિકલ્પનિર્દેશ જ કર્યો હતો તેમને આમાં, અર્થકોશ તરીકે ઉપયોગિતાની દૃષ્ટિએ, જુદા પણ બતાવેલા છે.

પ્રત્યક્ષસાધિત શબ્દો, ક્રિયાપદના પ્રેરક તથા કર્મણિ રૂપો, અને અનેક સમાસોનો સમાવેશ કરીને કોશકાર ધારે તો શબ્દસંગ્રહ ઘણો મોટો જેખાડી શકે. અમે

એવો લોભ રાખ્યો નથી. પહેલી આવૃત્તિમા જે શબ્દો સઘરાયા હતા તેમાથી કેટલાક સમાસો તથા પ્રત્યયસાધિત શબ્દો આ આવૃત્તિમા ૨૬ પણ સ્વરૂપમા આયા છે અર્થકોશમા તેમ કરવાને શુદ્ધ નોંડણીકાગ કરતા ઓછી ૧૨૮ જે એ તથા નોંડણીની આવશ્યકતાને વિચારીને જ તેમ કરવામા આવ્યું છે આમ વનઘટ યદને સરવાળે શબ્દભંડોળ પહેલી આવૃત્તિ કરતા મોટું નીવડ્યું છે પહેલી આવૃત્તિમા ૪૩૭૪૩ શબ્દો હતા, આમા કુલ ૪૯૯૬૧ શબ્દો છે

પારિભાષિક શબ્દોનો ઉપયોગ આપણે નથી કરતા ત્યાં સુધી તેમની પગદની કરવી મુશ્કેલ જ રહેવાની વિજ્ઞાનશાસ્ત્રનો અભ્યાસ આપણે અગ્રેષ્ઠ દ્વારા કરીએ છીએ એટલે ગમે તેવી સુદૂર ચોગ્ગેલી પરિભાષા પણ જીવંત ભાષાના મેનકારને સમજાવી મુશ્કેલ પડે છે પણ ને વાપરની દસોડી પર તેને ચડાવીએ તો તેની પરીક્ષા થઈ પસંદગી સરળ અને છે ગણિતની પરિભાષાના વિદ્યાર્થીકના અનુભવ પરથી આ અમે કહી શકીએ છીએ વિનયગ દ્વિરના ગણિતની પરિભાષા આ કોશમા લગભગ સંપૂર્ણતાએ સંગ્રહાયેલી છે તેમ જ મગીતને માટે પણ કહી શકાય પરંતુ રસાયનશાસ્ત્ર, પદાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર, યત્રનાસ્ત્ર, ગતિશાસ્ત્ર, વિદ્યુતશાસ્ત્ર વગેરેની પ્રમાણભૂત અને પ્રયોગસિદ્ધ પરિભાષાને અભાવે તે સંપ્રત્યક્ષે આ કોશમા નથી વિજ્ઞાન કે ગણિતની પરિભાષાની બાબતમા અન્ય કોશોએ ગમે તેમ ગાઢવણ કરી છે તે તપાસીને જે શબ્દો ઠીક ન લાગ્યા તે રદ કર્યા છે

પણ આપણા સાક્ષરોના વિચારો પાશ્ચાત્ય ઢંગે અને પાશ્ચાત્ય પરિભાષામાં ઠીક ઠીક વધતા નય છે તેમને વ્યક્ત કરવા તેઓ પરિભાષા પણ ચોગ્ગતા નય છે તેનો વિવેક કરીને સંગ્રહ કરવો આવશ્યક ગણાય તે આ કોશમા કરવામા આવ્યો છે તેના અર્થ સુખ્યત્વે તેના અગ્રેષ્ઠ પર્યાય દ્વાગ આપ્યા છે તેવું જ ગણિતની પરિભાષા માટે પણ કહ્યું છે આવી રીતે અગ્રેષ્ઠ પર્યાયનો આગરો લામો વખત ન લેવો પડે એ તો ત્યારે જ અને કે જ્યારે આપણે તે પરિભાષાને અપનાવી રૂઢ કરી લઈએ

જ્યાં શબ્દો સાથે વિસ્તારપૂર્વક વિગત આપવાની હોય છે ત્યાં કોશમારની મૂંઝવણ સહુથી વધારે હોય છે રમતો, વનસ્પતિ, ઔષધિ, પ્રાણી, પક્ષી, રોગ, ધરેણી, ઔદ્યોગિક ક્રિયાઓ, વ્રતો, ઉત્સવો, પથ, વાદ, અવતાર, હારીગંગેના ઓભરો વગેરેના અર્થ આપતી વખતે ઓછામા ઓછી કેટલી વિગત આપવી જોઈએ એ જ નક્કી કરવાનું રહે છે. વિસ્તાર ન કરતા શબ્દાર્થ સ્પષ્ટ થાય, વાચકને બધી માહિતી ભલે ન મળે પણ શકાનિવૃત્તિ તો જરૂર થાય, એ ભતતનુ ધોરણ ભળવવાનો અહીં પ્રયત્ન કર્યો છે

કોશમા દરેક શબ્દ સાથે તેનું વ્યાકરણ પણ આપવાની જરૂર રહે છે કે જેથી એ શબ્દ વિશેષ ઓળખાય અને તેને કેમ વાપરવો એનો કાર્ષક ખ્યાલ આવી નય એ વ્યાકરણનું વર્ગીકરણ આપણે અગ્રેષ્ઠ વ્યાકરણમાથી ઉપાડી લઈ અમુક અગવડો વહોરી લીધી છે કોશમા આપેલા વ્યાકરણમા ક્યાંક ક્યાંક અત્યંત સ્પષ્ટ કે પ્રશ્નો જરૂર ઉપજવાના પણ તે તો જ્યાં સુધી શુભરાતી ભાષાના સ્વભાવને અનુસરનાર એક સંપૂર્ણ અને શાસ્ત્રશુદ્ધ વ્યાકરણનો અથ પ્રબલ આગળ નથી

મુકાયો ત્યાં મુધી શુ થાય ? શબ્દોના વ્યાકરણના નિર્ણય કરતાં એ ઊણપ અમને નજરે આવ્યા કરી છે નામના સિંગ તથા વિશેષણ અને ક્રિયાવિશેષણનો ભેદ એ આ વિષેનાં આગળપડતા દર્શાવે છે.

કોશની નવી આવૃત્તિમાં જોડણીના નિયમો જવા ને તેવા જ રહે છે. એક એ જગાએ ફેરફાર કર્યો છે તેની અહીં નોંધ લેવી જોઈએ. આગલી આવૃત્તિમાં ‘સાંજ’ જોડણી કરેલી. તેનો હવે સાજ-ઝ એવો વિકલ્પ માન્ય રાખ્યો છે તેમજ ઇન્સાફ-ઈનસાફ તથા ઇન્કાર-ઇનકાર એમ વિકલ્પ સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.

મહા મુદ્દ ૭, સં. ૧૯૮૭

૬૦ બા.૦ કાલેલકર

તા. ૨૬-૧-૩૧, સોમવાર

૩

[ત્રીજી આવૃત્તિ]

જોડણીકોશની બીજી આવૃત્તિ ખલાસ થઈ જવાથી, આ તેની ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવે છે. ઈ. સ. ૧૯૩૪ના અંતમાં સરકારના બંધનમાંથી છૂટ્યા બાદ, વિદ્યાપીઠ મંડળે તા. ૩-૧-૧૯૩૫ની પોતાની પહેલી સભામાં ઠરાવ કર્યો હતો કે, “કોશની બીજી આવૃત્તિ ખલાસ થાય તે પહેલાં ત્રીજી આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનું આ સભા ઠરાવે છે, અને તે કામ શ્રી. મગનભાઈ દેસાઈને સોંપવામાં આવે છે. તેમની દેખરેખ નીચે આપો વખત કામ કરવા માટે શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટને મુકરર કરવામાં આવે છે.”

આ ઠરાવ થયો ત્યારે એવી ધારણા હતી કે, બીજી આવૃત્તિની સિલક નક્કી ૧૯૩૭ મુધી તો ચાલશે. અને એ ગણતરી બાધીને નવી આવૃત્તિના સંશોધનની ચોજના કરી હતી. પરંતુ, પ્રજા તરફથી કોશને ઉત્તરોત્તર વધુ મળવા લાગેલા સત્કારને કારણે, ૧૯૩૬માં જ બધી નક્કી બપો ગઈ, એટલે ત્રીજી આવૃત્તિ બને તેટલી સત્વર તૈયાર કરી નાખવાનું ઠરાવ્યું. તેને લઈને નિરધારેલા સંશોધનમાં થોડો કાપ મૂકવો પડ્યો છે.

આ આવૃત્તિના કામનો પ્રારંભ કર્યો ત્યારે વિચાર્યું હતું કે, કોશને વધુ શાળોપયોગી બનાવવાની દૃષ્ટિએ તેમાં શબ્દપ્રયોગો તથા ઉપલબ્ધ વ્યુત્પત્તિ ઉમેરવાં; અને શબ્દભંડોળ માટે, બને તેટલું વધારે શાળોપયોગી સાહિત્ય વાંચી કાઢવું. પરંતુ, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, કોશનું છાપકામ તરત ઉપાડવાનું આવવાથી, પૂરેપૂરી વ્યુત્પત્તિ આપવાનું તથા શબ્દપ્રયોગો સંધરવાનું કામ અમારે છોડવા પડ્યા છે. વાચક જોશે કે, આ આવૃત્તિમાં અમે તત્સમ વ્યુત્પત્તિ આપીને જ અટકી ગયા છીએ અને શબ્દપ્રયોગસંગ્રહને તો અડક્યા જ નથી.

આ આવૃત્તિ તૈયાર થતી વેળા, શુદ્ધ જોડણી લખવાની ચીવટવાળા એક બાઈએ અમને એમની એક મુશ્કેલી જણાવી કે, ક્રિયાપદનાં પ્રેરક અને કર્મણિ રૂપો કોશમાં, બધાના નહિ તો, જ્યાં જોડણીકરક થવાનો પ્રશ્ન હોય તેટલાં ક્રિયાપદોના જો આપો, તો બહુ ઉપયોગી થાય. આ માગણીનું વળદ સ્વીકારી, આ આવૃત્તિમાં એવા ક્રિયાપદોના રૂપો બનાવીને મૂકવામાં આવ્યાં છે. આવાં

બનાવીને મુકેલા રૂપોમાથી કેટલાકનો ઉપયોગ ક્ષાય સાહિત્યમા નવે મળે એમ બનવા ભેગ છે. પણ એ રૂપો ભેડણીની દૃષ્ટિએ જ મૂક્યા છે, અને તે મૂકી વખતે એટલું ધ્યાનમા રાખ્યું છે કે, તેમનો ઉપયોગ કરવા કોઈ ચાહે તો તે કરી શકે,—તેમા કાંઈ વિચિત્ર ન લાગતું ભેઈએ ત્યાં ખાસ વિચિત્રતા નેવું લાગ્યું છે ત્યાં તેવા ઉપો બનાવ્યા નથી.

શબ્દભંડોળનું કામ આ વખતે ઠીક ઠીક થયું ગણાય નવા શબ્દો રોઢવાને અગે દરેલા વાચનમા, ઉપર કહ્યું તેમ, મુખ્યત્વે ગ્રાણોપયોગી પુસ્તકો જ લેવામા આવ્યા હતા તે ઉપરાંત, સામાન્ય નવા વાચનમા આવતા પુસ્તકમાથી પણ શબ્દો મળે તે સ્વધરવામા આવ્યા છે એ રીતે કામ કરતા, આ વેળાની આવૃત્તિમા શબ્દસંખ્યા ૫૬૮૩૦ થઈ છે એટલે કે, ગઈ આવૃત્તિના ૪૬૬૮૧મા ૧૦૧૬૯ શબ્દોનો વધારો થયો છે.

શબ્દોની ગણતરીની સાથે તત્સમ શબ્દોની વર્ગીકૃત ગણતરી પણ કરનામા આવી છે ભાષાપ્રેમીઓને એનું પશ્ચિમ ભાષક યશો એમ માનીએ છીએ નોંધાયેલી તત્સમ વ્યુત્પત્તિમા સૌથી મોટો વિભાગ, અવગત, સમૃદ્ધ શબ્દો, ૨૦૨૬૫, એટલે કે, ૩૫ ટકા જેટલો છે ત્યાર પછી ફારસીના ૧૭૫૬, એટલે ૩ ટકા, અરબીના ૮૨૪, એટલે ૧ા ટકા, અંગ્રેજીના ૩૬૦, એટલે ૦ા ટકા, હિન્દીના ૧૮૩, મરાઠીના ૪૪, તુર્કીના ૨૭, પોર્ટુગીઝના ૨૬ — એમ આવે છે ગુજરાતીનો સારો અભ્યાસ કરનારે સમૃદ્ધ અમુક જ્ઞાન તો મેળવતું જ ભેઈએ એ આ સાદી ગણતરી પરથી હીવા જેવું દેખાઈ આવે છે આ ગણતરીથી અમને એક એ અદાન પણ મળી રહ્યો છે કે, લગભગ ૪૨ ટકા વ્યુત્પત્તિનું કામ તો થઈ ચૂક્યું ગણાય.

૧૬૩૫મા આ આવૃત્તિનું કામ શરૂ કર્યું ત્યારે ભેડણીના નિયમોને અગે કાંઈ નવું વિચારણીય છે કે કેમ એનો પણ ખ્યાલ કરી લીધો હતો એ બાબતમા કશો મહત્વનો ફેર કરવાની જરૂર નથી ભેઈ ઊલટું, હર્ષની વાત છે કે, ભેડણીકોશને ઉત્તરોત્તર માન્યતા મળતી ગઈ છે, અને આજ મુળર્થ યુનિવર્સિટી જેવી શિક્ષણસંસ્થાએ તથા ગુજરાતી સાહિત્ય સમેલન જેવી વિદ્વંસભાએ એને અપનાવ્યો છે આ બાબતમા સાહિત્ય સમેલને તેની ગઈ ખેઠકમા કોશને માટે જે આવકારદાયી ને અભિનંદક હરાવ કર્યો છે, તે માટે એ સંસ્થાનો અત્રે અમે આભાર માનીએ છીએ.

ભેડણીકોશને આમ માન્યતા મળ્યા પછી, આજ હવે આપણી આગળ ભેડણીની અરાજકતાનો પ્રશ્ન એટલા પૂરતો પતી ગયો મનાય. હવે ક્યાનું રહે છે તે સ્વીકૃત થયેલી એવી આ ભેડણીની બાબતમા કાળજી રાખી તેનો વાપર વધારવાનું તે કામ ગુજરાતના શિક્ષકગણ, લેખકવર્ગ તથા છાપાવાળા અને માસિકના તંત્રી, વ્યવસ્થાપકો તથા પ્રકાશન સંસ્થાઓ — એ બધાએ કરવાનું રહે છે આમા ભે આપણે જગૃતિ નહિ બતાવીએ તો હવે એકને વર્ષમા સિદ્ધ થઈ જવું ભેઈએ એવું કામ નાહક લાગશે, અને ભાષાની સેવામા એટલે દરજ્જે ક્ષતિ આવી લેખાશે.

નેહણીના નિયમોમા એક ફેરફાર કર્યો છે. નિયમ પમેા આ પ્રમાણે હતો:-
 “જ્યાં આરખી, ફારસી, અંગ્રેજ કે અન્ય પરભાષામાંથી અપભ્રષ્ટ થયેલો શબ્દ
 રૂઢ થઈ ગયો હોય, ત્યાં તે જ અર્થમાં તત્સમ શબ્દ ન વાપરવો. ઉદા. ૦ પર્યાટ,
 ખ્વાહિશ, હૂખહૂ, ડગ્લિશ, ટિકેટ નહિ; પણ પાપડ, ખાએશ, આખેહખ,
 અંગ્રેજ, ટિકેટ”

આ નિયમ, ખરું જોતાં, નેહણીનો નહિ પણ શેક્ષીનો ગણાય. એટલે
 નેહણીકાં એને પોતાના નિયમ તરીકે આપે એમાં મર્યાદાદોષ આવે. આ વિચારથી
 એ નિયમ રદ કરવામાં આવ્યો છે. બાકી આખી નિયમવાલી જેમની તેમ રહે
 છે. નવી આવૃત્તિનો લાભ લઈ તે નિયમોનો અમલ કરવામાં કેટલાક શબ્દોમાં
 જ્યાં ક્ષતિ રહી ગયેલી જણાઈ છે, ત્યાં સુધારો કર્યો છે. ચડતું-ચઢતું, મળ-મઝા,
 ફળદ્રુપ-જાદ્રુપ વિકલ્પો સ્ત્રીકાર્યો છે નિયમાવલીનું વધુ સ્પષ્ટીકરણ થાય તેટલા
 સારૂ સૂચન દાખલાઓ કેટલીક જગાઓએ હમેશાં છે. (જેમ કે, ક્રિયાપદનાં
 રૂપોની નેહણીનો નિયમ ૨૫, ૨૬ જુઓ.)

તત્સમ શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ આપવામાં આવી છે એ ઉપર જણાવ્યું. તેને
 અંગે એક બે વાતનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની જરૂર છે. આપણી ભાષામા ઘણા
 સંસ્કૃત શબ્દો તેમના પ્રથમાના રૂપે ઊતરી આવે છે, અને જેમાં અંતે વિસર્ગ
 હોય છે તેના તે વિસર્ગનો લોપ થયો હોય છે. જેમ કે, પિતા, વિદ્વાન, ચંદ્રમા,
 મન ઇત્યાદિ. આ શુદ્ધ સંસ્કૃત તો ન ગણાય. વળી કેટલાક શબ્દો સંસ્કૃત
 વ્યાકરણ પ્રમાણે નવા બનાવી આપણે વાપરીએ છીએ, જે સંસ્કૃત કોશોમા નયે
 મળે. આવા બધા શબ્દોને અમે સં. તરીકે તત્સમ જણાવ્યા છે.

એવી જ એક મર્યાદા ફારસી અરખી શબ્દોની તત્સમતાને અંગે પણ સ્વીકારી
 છે. આ ભાષાઓને અંગે વિશેષ મુશ્કેલી એ છે કે, તેની ને આપણી વર્ણમાળા
 એક ન હોઈ, લિપ્યંતરનો પ્રશ્ન પણ ખડો થાય છે. જેમ કે, ફારસી ‘ઝ’ અગાઉની
 પેઠી ‘જ’ લખીને સતોષ માનતી. આજ અંગ્રેજ Z નો ઉચ્ચાર આપણે ત્યાં
 રૂઢ થતો જવાથી ફારસી ઝ ઉચ્ચાર ‘જ’થી વ્યક્ત કરવા કરતાં ‘ઝ’ લખવા
 પ્રેરણાએ છીએ. પરંતુ ફારસી અરખી શબ્દોમાં જકાર ઊતરી તો ગયો છે. એ
 રીતે આપણી નેહણીની પ્રથામા માન્યતા પણ મળી છે એટલે એવા જકારવાળા
 કરના શબ્દોને પણ ફારસી જ જણાવ્યા છે જેમ કે, નજર, અજીઝ.

અત્ય હકારવાળા ફારસી શબ્દો ગુજરાતીમા પોતાના લિંગ પ્રમાણે ઈ, ઉ
 કે ઓ અત્ય સ્ત્રીકારે છે. જેમ કે, તકાલે, સાદુ, જલસો. આટલા ફરકના શબ્દોને
 પણ ફારસી જણાવ્યા છે.

ફારસી અરખી અયુ, અવુ, આપણે ત્યાં અનુક્રમે એ, ઓ રૂપે લખાય છે
 ને ઓ, ઓ રૂપે બોલાય છે. જેમ કે, હેબત, શેતાન, મોત આ રૂપોને પણ
 તત્સમ જ ગણ્યાં છે.

પરંતુ રદ, સખર, કિદર, સાહેબ, બહેર, ઇજન, ચહેરા જેવા શબ્દો તદ્દલવ
 ગણ્યા છે. નિસબત, સખતી, બરખાસ્ત જેવા શબ્દો જેમનો ઉચ્ચાર તત્સમ છે (પણ
 જે નિસ્બત, સખતી, બખાસ્ત એ રૂપે નથી લખાતા) તેમને પણ તત્સમ ગણ્યા છે.

પોર્ટુગીઝ તત્સમતા બતાવી છે તે સામાન્ય ગણતાપણા પગથી જ નહાય શુદ્ધ રૂપે એ શબ્દ હશે કે કેમ એ, પોર્ટુગીઝના અજ્ઞાનને મારણે, અમાગથી દાવો કરી શકતો નથી. ઉપલબ્ધ કારો કે વ્યાકરણોગાથી એને અંગેના મળી આવેલા મૂલ્યન પરથી એ નિર્દેશો છે.

મરાઠી, હિંદી ભાષા તેો ગુજરાતીની બહેનપણીઓ ગણાય ધણા મખ્દો જરાતરા ફેરથી કે તેના તે જ રૂપે ભેદ જગ્યાએ મળી શકે તે પગથી તે મખ્દ મરાઠી કે હિંદી ન ગણાય પણ આજના વધતા જતા આતરપ્રાનીય સુસર્ગને કારણે તથા પૂર્વના સસર્ગોથી પણ કેટલાક શબ્દો આપણા સાહિત્યમાં ને તે ભાષાઓમાંથી સ્વાભાવિક રીતે ઊતરી આવ્યા છે કોગમો એવા મખ્દોને જ હિંદી કે મરાઠી બતાવી શકાય અમે એ દૃષ્ટિએ આ ભાષાઓના શબ્દોનો નિર્દેશ કર્યો છે.

શબ્દની તત્સમ વ્યુત્પત્તિ બતાવતા એ ખ્યાલ આપોઆપ ઊઠે કે, તેનો અર્થ પણ તત્સમ છે ? કેમ કે, એવું ધણી વાર બને છે કે, મખ્દનું સ્વરૂપ તત્સમ હોવા છતાં તેના અર્થમાં તત્સમતા ન હોય, તેમાં કાર્કશ્વર થયો હોય, લક્ષણથી ભિન્ન અર્થ નીકળતો હોય, કે વ્યજનામાં મર્યાદા પણ આવી ગઈ હોય આ પ્રકારની ઝીણવટમાં અમે ઊતર્યા નથી, ને મૂળ શબ્દના અર્થની સામાન્યતા તત્સમતા પરથી તેને તત્સમ ગણ્યો છે. સામાન્ય ઉપયોગની ગાળોપયોગી આવૃત્તિમાં એથી વધુ સૂક્ષ્મતા આવશ્યક પણ ન ગણાય.

વ્યુત્પત્તિને અંગે, છેવટમાં, એવ વસ્તુ કહેવાની રહે છે તે, ક્રિયાપદોની વ્યુત્પત્તિ નથી આપી એ. એટલે ઉપરની મખ્દગણનામાં ક્રિયાપદોની તત્સમતા નથી ગણાઈ.

એક મહારાષ્ટ્રી ભાઈએ વ્હુ કે, તમારા કોશમાં ઉચ્ચારણ નથી તેથી અમારા જેવાને મુશ્કેલી પડે છે, તમારે ઉચ્ચારણ પણ આપવું જોઈએ આ માગણી સાચી છે કોઈ પણ ભાષાના સારા ગણાઈ મકે એવા કોશમાં મખ્દનું આ અંગ હોવું તો જોઈએ જ આપણી લિપિની વિશેષતાને લઈને, ઉચ્ચારણની જરૂર અગ્રેજી જેવી ભાષાના જેટલી ન હોય એ ખરું. છતાં લિપિ સંપૂર્ણ ઉચ્ચારવાહી તો નથી થઈ શકતી આપણે ત્યાં પણ સંવૃત વિવૃત પ્રયત્ન, યત્નતિ, હસ્તતિ, અનુસ્વાર-ભેદ ઇત્યાદિ બાબતો તથા કારસી વર્ણોનો પ્રશ્ન તો રહે જ છે એટલે તે તે ખાસિયતો માટે સંકેત થોળને કોશકારે ઉચ્ચારણ પણ નોંધવું ઘટે આ બાબતમાં કયું ઉચ્ચારણ શિષ્ટ ગણાય એ પ્રશ્ન પણ રહે છે એટલે આ કામ મહત્વનું તો છે જ પણ આ આવૃત્તિમાં અમારે માટે તે શક્ય નહોતું પરંતુ એમાં એક વસ્તુ અશત અમારે કરવી પડી છે તે એ કે, જે શબ્દોની જોડણી એક છે છતાં ઉચ્ચારો ભિન્ન છે, તેવા શબ્દોનો ઉચ્ચારનિર્દેશ અમે કર્યો છે જેમ કે, જુઓ ઓડ, શોક તે શબ્દો ત્રણ અર્થોમાં ત્રણ રીતે બોલાય છે. એ ત્રણે ઉચ્ચાર નોંધ્યા છે તેની પદ્ધતિ વિષે ‘કોશ વાપરનારને સૂચના’માં નિર્દેશ કર્યો છે.

આ આવૃત્તિમાં એક બીજો ફેરફાર કર્યો છે તે શબ્દોની ગોઠવણીનો છે. ગુજરાતી કોશમાં આવી બતનો ફેરફાર પહેલવારકો થાય છે આ ફેરફાર કરવાનું અમને સૂઝઝુ સ્થળસંકોચ સાધવાની દૃષ્ટિએ આવૃત્તિ આવૃત્તિએ કદમાં વધતા જતા કોશની કિંમત પણ વધારવી પડે તો વાચકવર્ગને એ ન કાવે એટલે, બને

ત્યાં સુધી, કોશનું કદ વધતા હતા, કિંમત ન વધારવી પડે એવો પ્રયત્ન કરવાનો વિચાર રાખવામા આવ્યો. તે સારું એક કેરફાર તો એ ક્યો કે, બીબાં મળે તેવડા નાના વાપર્યાં છે. અવારનવાર જરૂર પ્રમાણે વાપરવાના આકરત્ર્યં માટે નાના બીબાં મુશ્કેલી ન ગણાય. નાના બીબાથી ઠીક ઠીક જગા બચી શકી છે. બીજે કેરફાર ક્યો તે, દક્ષાવારીમા પાસપાસે આવતા સમાન વ્યુત્પત્તિવાળા, સાધિત કે સમાસના શબ્દોને એક ક્રકરામા ગોઠવી દીધા છે. આ ગોઠવણીને અંગેની સૂચનાઓ 'કોશ વાપરનારને સૂચના' એ સ્થળે આપી છે. તે બેવાથી આ ગોઠવણી રીત સ્પષ્ટ થશે.

૧. પારિભાષિક શબ્દોને અંગે નવો કોઈ પ્રયત્ન ક્યો નથી. એક વસ્તુ સ્વતંત્ર રીતે હંમેશા પ્રાપ્ત થાય છે. સરકારી માન્યમિક ફેળવણીમાં ગણિત, વિજ્ઞાન વગેરે વિષયો સ્વભાષા મારફત શીખવવાની છૂટ અપાઈ છે. પરંતુ, એ છૂટનો ઉપયોગ એણે જ લેવાયો છે, એ વિચિત્ર બીના ગણાય. અને કાંઈકે પ્રયત્ન થયો છે તે, અમારી બધું પ્રમાણે, વિજ્ઞાનને માટે, કે જેની પરિભાષામા મુશ્કેલી છે એમ જ નહિ. અરાજક છે, ને કેટલુંક બેહદાપણું પણ પ્રવર્તે છે. અને ગણિત, કે જેની પરિભાષા નિશ્ચિત છે તથા જે નાનકડી પુસ્તિકાએ વિદ્યાપીઠ તરફથી પ્રસિદ્ધ થઈ છે, એને સ્વભાષા મારફત શીખવવાનો પ્રયત્ન આરંભાયો નથી. આશા રાખીએ કે, એ આપણી સિદ્ધ પરિભાષા હવે થોડા વર્ષોમા બધે વપરાતી થઈ જશે. વિજ્ઞાનને અંગે પણ એવી જ પરિભાષા સ્થિર કરવાનો પ્રયત્ન હવે આદરવો જોઈએ. એ કામ શિક્ષકગણ તથા વિદ્વાનો ઉપાડે તો હવે પછીની કોશની આવૃત્તિમા જ્ઞાનની તે શાખાના શબ્દો સંધરવાનું સહેલું થશે.

હવે વિદ્યાપીઠ તરફથી ગુજરાતી ભાષાના જુદા કોશનું કામ ઉપાડવા વિચાર છે એ કોશમા ગુજરાતી ભાષાનો શબ્દસંગ્રહ પૂરો કરવા માટે, નવા તથા નૂતના ગુજરાતી સાહિત્યમા બિતરેલા તથા બોલીમા ચાલતા તમામ શબ્દો સંધરવા પ્રયત્ન કરવો છે. બોલીના શબ્દો સંધરવા માટે, ગુજરાતના બોલીવાર જુદા જુદા પ્રદેશ પડે છે ત્યાના માણસોના સહકાર ઉપરાત, તે તે પ્રદેશમા ખાસ માણસ મોકલી બરાબર તપાસ કરીને શબ્દો એકઠા કરવાનો ધરાદો છે. વળી જુદા જુદાં વિજ્ઞાનોની અને ઉદ્યોગોની પરિભાષા પણ મેળવી શકાય તેટલી મેળવીને આપવી છે. તથા સાપ્રદાયિક અને કોમી સાહિત્યમાં વપરાતા શબ્દો પણ એકઠા કરવાની ધારણા છે. શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ શક્ય હોય તેટલી — વચગાળાનાં પ્રાકૃત તથા અપભ્રંશ ડ્યો મળી શકે ત્યા તે સાથે — આપવી છે. શબ્દના અર્થોના ઐતિહાસિક વિકાસક્રમ, અર્થ તથા પ્રયોગની સ્પષ્ટતાની દૃષ્ટિએ આવશ્યક જણાય ત્યાં અવતરણો સાથે, આપી શકાય તેટલો આપવો છે. બને તેટલા સ્થાનોએ પર્યાય શબ્દો પણ નોંધવાનો વિચાર છે. ગુજરાતના વિદ્વાનો, શિક્ષકો તથા ભાષાપ્રેમીઓની સાહાય્ય જોડવી વધારે મળે તેટલો આ કોશ સારો થાય એ સ્પષ્ટ છે. એવો સહકાર અને મદદ અમને મળશે જ એ આશા સાથે ગુજરાત આગળ અમારી માગણી અમે રજૂ કરીએ છીએ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

તા. ૧૨-૬-૩૭

મનભાઈ ત્રિલુદાસ દેસાઈ

જોડણીના નિયમો

તત્સમ શબ્દો

૧ સંસ્કૃત તત્સમ શબ્દોની જોડણી મૂળ પ્રમાણે કરવી. ઉદા. મતિ, ગુરુ; વિદ્યાર્થિની

૨ ભાષામાં તત્સમ તથા તદ્ભવ બંને રૂપો પ્રચલિત હોય તો બંને સ્વીકારવા ઉદા. કઠિન — કઠણુ, રાત્રિ — રાત, દય — દસ, કાલ — કાળ, નહિ — નહી, હ્રમ્હ — આખેહ્રમ્; કર્શ — કરસ.

૩. જે વ્યંજનાન્ત તત્સમ શબ્દો ગુજરાતી પ્રત્યયો લેતા હોય તેમને અકારાન્ત ગણીને લખવા ઉદા. વિદ્વાન, જગત, પરિપદ.

આ નિયમ અગ્રેણ, કારસી, આરખી વગેરે ભાષાના શબ્દોને પણ લાગુ પડે છે.

૪ પશ્ચાત્, કિંચિત્, અર્થાત્, કવચિત્, એવા શબ્દો એકલા આવે અથવા બીજા સંસ્કૃત શબ્દોની સાથે સમાસમાં આવે સારે વ્યંજનાન્ત લખવા. ઉદા. કિંચિત્કર; પશ્ચાત્તાપ.

આવા અવ્યયો પછી જ્યારે જ આવે સારે તેમને વ્યંજનાન્ત ન લખવા ઉદા. કવચિત જ.

૫ આરખી, કારસી તથા અગ્રેણ ભાષાના શબ્દો લખતાં તે તે ભાષાના વિશિષ્ટ ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો ન વાપરવા. ઉદા. ખિદ્મત, વિઝિટ, નજર.

૬. ‘એ’ તથા ‘ઓ’ના સાકડા તથા પહોળા ઉચ્ચારની ભિન્નતા દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવા નહિ પરંતુ અગ્રેણ શબ્દોના ‘એ’ ‘ઓ’ના ઉચ્ચારમાં ભ્રાંતિ ન થાય માટે, તે દર્શાવવા બિંધી માત્રાનો ઉપયોગ કરવો. ઉદા. કોફી, કેશન, ઓગસ્ટ, ડોલમ.

૭. અનુસ્વારના ભિન્ન ભિન્ન ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવા નહિ.

નોંધ — શક્ય હોય ત્યાં અનુસ્વારના વિકલ્પમાં અનુનાસિકો વાપરી શકાય. ઉદા. અત, અન્ત; દડ, દડડ, સાત, સાન્ત; બેક, બેન્ક

હશ્રુતિ તથા યશ્રુતિ

૮. ખહેત, વહાણુ, વહાલુ, પહોળું, મહાવત, શહેર, મહેરખાન, મહાવરો, મહોર જેવા શબ્દોમાં તથા કહે, રહે, પહેર, પહોંચ જેવા ધાતુઓમાં હ જુદો પાડીને લખવો.

૯. નાનું, મોટું, ખીક, સામુ, ઊનુ, મોર (અં), મોં, મોલુ (લોટને), ન્યાં, ત્યાં. ક્યારે, ત્યારે, મારુ, તમારું, તારું, તેનુ, અમારું, આવુ, વગેરેમાં હકાર ન દર્શાવવો.

(એટલે કે, હ ન્યાં દર્શાવવો ત્યાં જુદો પાડીને દર્શાવવો અને ન દર્શાવવો ત્યાં મુદ્દત ન દર્શાવવો; 'હ'ને આગલા અક્ષર સાથે જોડવો નહિ.)

૧૦. નાહ, ચાહ, સાહ, મોહ, લોહ, દોહ, સોહ એ ધાતુઓને અનિયમિત ગણી તેમનાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂપો સાધિત કરવાં :

નાહ.—નાહુ છું; નાહીએ છીએ; નહાય છે; નાહો છો; નાહો, -હા, -હી, -હું, -હાં; નાહીશ; નાહીશું; નહાશે; નહાશે; નહાત; નહાતો, -તી, -તું; નાહનાર; નાહવાનો અથવા નાવાનો; નાહેલો, -લી, -લું; નહા; નહાને; નાહવું.

નવડા (-રા)વવું; નવાવું; નવાય; નાવણુ; નાવણિયો, નવેણુ; નવાણુ.

ચાહ:—ચાહુ છું; ચાહીએ છીએ; ચાહે છે, ચાહો છો; ચાહો, -હા, -હી, -હું, -હાં, ચાહીશ, ચાહીશું; ચાહશે; ચાહશે; ચાહત, ચાહતો, -તી, -તું; ચાહનાર; ચાહવાનો; ચાહેલો, -લી, -લું; ચાહ; ચાહને; ચાહવું.

ચહવડા(-રા)વવું; ચહવાવું, ચહવાય એ રૂપો શક્ય અને વ્યાકરણ-દૃષ્ટિએ પ્રામાણિક લાગે છે, પણ આવા પ્રયોગો પ્રચલિત નથી.

સાહ:—સાહ પ્રમાણે.

સવડા(-રા)વવું; સવાવું; સવાય.

મોહ:—મોહુ છું; મોહીએ છીએ; મોહે છે; મોહો છો; મોહો, -હા, -હી, -હું, -હાં; મોહીશ; મોહીશું; મોહશે; મોહશે; મોહત; મોહતો, -તી, -તું; મોહનાર; મોહવાનો; મોહેલો, -લી, -લું; મોહ; મોહને; મોહવું.

મોહડા(-રા)વવું; મોહાવું; મોહાય.

લોહ:—લોહુ છું; લોહીએ છીએ; લુહે છે; લુહો છો, લોહો, -હા, -હી, -હું, -હાં; લોહીશ; લોહીશું; લોહશે; લોહશે, લોહત; લોહતો, -તી, -તું; લોહનાર; લોહવાનો અથવા લોવાનો; લોહેલો, -લી, -લું; લોહ, લોહને; લોહવું.

લોવડા(-રા)વવું; લોવાય; લોવણિયુ.

દોહ:—દોહુ છું; દોહીએ છીએ; દુહે છે; દુહો છો; દોહો, -હી, -હું, -હા, -હાં; દોહીશ; દોહીશું; દોહશે; દોહશે, દુહત અથવા દોહત; દોહતો, -તી, -તું; દોહનાર; દોહવાનો અથવા દોવાનો; દોહેલો, -લી, -લું; દોહ; દોહને.

દોવડા(-રા)વવુ, દોવાવુ, દોવણુ, દોણી

કોહ — સામાન્યતઃ મોહ પ્રમાણે પણ નીચેના ૩૫૦ જગીયા પ્રમાણે —

કોવડા(-રા)વવુ, કોવાવુ, કોવાય, કોહપણુ, કોહવાણુ, કોહવાટ

સોહ:—મોહ પ્રમાણે.

૧૧. કેટલાક ‘હ’ને બદલે હ અને ડ છટા પાડીને લખે છે. જેમ કે, કહાડવુ, વહાડવુ તેમ ન લખતા કાદ, વાદ, ડહી, ટાદ, અદાર, કંદવુ એમ લખવુ. પરંતુ કદવુ, દાદમ ન લખતા કડવુ, દાડમ એમ લખવુ ચડવુ, ચદવુ બંને માન્ય ગણવા

૧૨. કેટલાક શબ્દોના ઉચ્ચારમા ગુજરાતના કેટલાક ભાગમા યદ્યુતિ થાય છે. ઉદા. જાત્ય, આખ્ય, લાખ્ય, લ્યો, છો, ઇં. પણ તે લખવામા દર્શાવવાની જરૂર નથી જાત, આખ, લાવ, લો, દો એમ જ લખવુ

તદ્ભવ શબ્દો

૧૩. અલ્પપ્રાણુ અને મહાપ્રાણુ સંયુક્ત હોય એવા તદ્ભવ શબ્દોમા મહાપ્રાણુનુ ક્તિવ કરવું ઉદા. ચોખ્ખુ, ચિટ્ટી, પથ્થર, ઝમ્મો, ચોખ્ખો, સુધ્ધા, સખ્ખર. પણ ચ્ તથા છનો યોગ હોય તો ચ્ લખવુ. છ્ નહિ. ઉદા. અચ્છેર, પચ્છમ, અચ્છુ

૧૪. કેટલાક શબ્દોમા (ઉદા. પારણુ, બારણુ, શેરડી, દોરડુ, ખાડણી, દળણુ, ચાગણી, શેવડી) ર, ડ, બ, કને બદલે ય ઉચ્ચાર થાય છે; ત્યાં મૂળ રૂપ જ લખવુ.

૧૫. અનાદિ ‘શ’ના ઉચ્ચારની બાબતમા કેટલાક શબ્દોમા પ્રાતિક ઉચ્ચારભેદ છે. ઉદા. ડોશી-ડોમી, માશી-માસી, ભેશ-ભેસ, છાશ-છાસ, બારશ-મારસ, એશી-એસી આવા શબ્દોમા શ અને સ નો વિકલ્પ રાખવો.

૧૬. શક, શોધ, શુ મા રૂ શ રાખવો, પણ સાકરમા સ લખવો

૧૭. વિશે અને વિષે એ બંને ૩૫૦ ચાલે.

૧૮. તદ્ભવ શબ્દોમા અત્ય ઈ તથા ઉ, સાનુસ્વાર કે નિરનુસ્વાર, એ અનુક્રમે દીર્ઘ અને હ્રસ્વ લખવા ઉદા. ઘી; છુ, શુ, ટું, ધણી, વીંઝી, અહીં; ઢહીં, પિયુ; લાહુ, જુહુ,

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમા રુ અથવા રુ લખવાનો રિવાજ નથી; રુ વિશેષ પ્રચલિત છે પરંતુ જ્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ રુ લખવાનું હોય ત્યાં રુ અથવા રુ લખવુ. ઉદા. છોકરુ — છોકરુ, બૈરુ-બૈરુ

અપવાદ — એકાક્ષરી શબ્દોમા નિરનુસ્વાર જ દીર્ઘ લખવો. ઉદા. જૂ, લૂ, ચૂ, બૂ, છૂ

૧૯. અનંત્ય ઈ તથા ઊ પર આવતા અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર પોચો થતો હોય ત્યારે ઈ કે ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદાહરણ; ઈંડાડ; મૂંચવાવ; સીંચણિયુ; પીંછું; લૂંટ; પૂંછડું; વરમૂંદ; મીંચામણું.

અપવાદ — કુવારુ, કુભાર, કુવર, કુવરી, સુવાળું.

૨૦. શબ્દમાં આવતા યુક્તાક્ષરથી ન્યા આગલા સ્વરને થડકો લાગતો હોય ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે હ્રસ્વ લખવો. અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર અનુનાસિક નેવો થતો હોય ત્યાં યુક્તાક્ષર ગણવો. ઉદાહરણ; કિસ્તી, શિસ્ત, કુછર, જુસ્સો, ચુસ્ત, છેતરપિંડી, જિંદગી, જિંગોડી, લુંગી, દુદ, તુડાઈ.

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં જિ લખવાનો રિવાજ નથી, જ નો વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ ન્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ જિ લખવાનું હોય ત્યાં જિ લખવું. ઉદાહરણ; જિંદગી; જિતાડવું; જિવાડવું.

૨૧. ન્યા વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, જુદું, ઉદવું, ડિલ) તેવા બે અક્ષરના શબ્દોમાં ઉપાંત્ય ઈ તથા ઊ દીર્ઘ લખવા. ઉદાહરણ; ચૂક, થૂંક, તૂત, મૂલો, ઝીણું, જીનો.

અપવાદ — સુધી, દુખ, જુઓ.

નોંધ — મુકાવું, ભુલાવું, મિચાવું, એવા કર્મણિરૂપોમાં હ્રસ્વ થાય છે. જુઓ નિયમ ૨૪ મો.

૨૨. ન્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ઉપર, ચુગલ, કુરતુ, મુગટ, અંગુર) તેવા બેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં ઈ કે ઊ પછી લઘુ અક્ષર આવે તો તે દીર્ઘ લખવાં, અને ગુરુ અક્ષર આવે તો તે હ્રસ્વ લખવાં. ઉદાહરણ; નીકળ, મૂલવ, વિમાસ, મજૂર, ખેડૂત, ફુકાળ, સુતાર, તડૂક, કિનારો, ભુલાવ, મિચાવ, તડુકાવ.

અપવાદ ૧ — વિશેષણ પરથી થતા નામો તેમ જ નામ પરથી બનતાં ભાવવાચક નામોમાં મૂળ શબ્દની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદાહરણ; ગરીબ-ગરીબાઈ; વકીલ-વકીલાત; ચીકણું-ચીકણાઈ, ચીકાશ; મીઠું-મીઠાશ, મીઠાણું; જૂઠું-જૂઠાણું; પીણું-પીણાશ; ઝીણું-ઝીણવટ.

નોંધ — વેધી-વેધિતવ, અભિમાનિતવ, એવા શબ્દો તત્સમ સંસ્કૃત હોઈ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

અપવાદ ૨ — કેટલાક શબ્દો બોલતાં ઉપાંત્ય અક્ષર ઉપર આર આવે છે ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે દીર્ઘ કરવાં. ઉદાહરણ; ગોટીલો, ઠાગીનો, અરડૂસો, દંતૂડી, વગેરે.

નોંધ — જોગા આ જાતનો બાર નથી આવતો એવા શબ્દો
ટાકુકો, કઉડી, મણુકુ.

૨૩. ચાર અથવા તેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમા આદિ ધ ટે ઉ
હ્રસ્વ લખવા. ઉદા૦ બુલામણુ, વિદ્યાસ, કિલકિલાટ, ખિસકોલી, ટિપણિયો,
ટિટિયારો, ટિચકારી.

વિકલ્પ — ગુજરાત-ગૂજરાત

નોંધ ૧ — આ જાતનો શબ્દ સમાસ હોય તો સમાસના
અગ્રભૂત શબ્દોની નેડણી કાયમ રાખવી ઉદા૦ જૂલવાપ, ખીજવગ,
હીણુકમાઉ, પ્રાણીવિદ્યા, આમીપ્રોહ, મીઠાખોહુ

નોંધ ૨ — કૂદાફદ, ખૂમાખૂમ, ભુલભુલામણી, એવા દ્વિર્ભાવથી
થતા શબ્દોમા દ્વિર્ભાવ પામતા પદની નેડણી જ કાયમ રાખવી

૨૪ પ્રાથમિક શબ્દો પરથી ઘડાતા શબ્દોમા તથા ધાતુના પ્રેરક
અને કર્મણિ પ્રયોગના રૂપોમા પ્રાથમિક શબ્દ અથવા ધાતુની મૂળ નેડણી
કાયમ ન રાખતા ઉપર કલમ ૨૧, ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રમાણે નેડણી કરવી.
ઉદા૦ જૂલ-ભુલામણી, શીખ-શિખાઉ, શિખામણુ, નીકળ-નિકાલ, ગિડ-
ગિડાવુ, ઉઠાડ, ઉઠાવ, ઉઠમણુ, મૂક-મુકાયુ, મુઠાવુ, મુકાવવુ

નોંધ ૧ — નિયમ ૧૯, ૨૦ પ્રમાણે સાનુસ્વાર ધ ઉ વાળા
શબ્દોમા ફેર નહિ થાય જેમ કે, ચૂથવુ, ચૂથારો, ચૂથાવુ, ચૂથાવવુ,
કગલાણુ, કિંગલાવુ, કિંગલાવવુ

નોંધ ૨ — ધાતુના અક્ષરો ગણવામા તેનું સામાન્ય કૃદતનુ રૂપ
નહિ, પણ મૂળ રૂપ લેવું જેમ કે, ગિયલ(વુ), મૂલવ(વુ), ઉચલાવ(વુ),
તડૂક(વુ), તડુકાવ(વુ), તડુકા(વુ).

અપવાદ ૧ — કર્મણિરૂપોને નિયમ ૨૧મા અપવાદ મણી
હ્રસ્વ કરવા જેમ કે, મિચા(વુ), ભુલા(વુ).

અપવાદ ૨ — ક્રિયાપદના કૃદતરૂપોમા મૂળ નેડણી જ કાયમ
રાખવી જેમ કે, જૂલનાર, જૂલેલુ, ભુલાવનાર, ભુલાયેલુ, મૂકનાર
મૂકેલુ, મુકાયેલુ, મુકાવનાર; મુકાવડાવેલુ.

૨૫ શબ્દના બધારણુમા ઈ પછી સ્વર આવતો હોય તો તે ઈ ને
હ્રસ્વ કરી સ્વરની પહેલા ય ઉમેરીને લખવુ ઉદા૦ દરિયો, કડિયો, રેટિયો,
ફડિયો, ઘોતિયુ, માળિયુ, ઢાઢિયાવાડ, પિયર મહિયર, દિયર, સહિયર, પિયુ.

અપવાદ — પીયો, તથા બુચો પછીનો નિયમ વિકલ્પ —
પિયળ — પીયળ

૨૬. વિભક્તિ કે વચનના પ્રત્યયો લગાડતાં કે સમાસ બનાવતા શબ્દની મૂળ જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા. નદી — નદીઓ, નદીમાં ઇ. સ્ત્રી — સ્ત્રીઓ, સ્ત્રીને ઇ. ખૂબી — ખૂબીઓ. બારીબારણાં.

૨૭. ક. કરીએ, છીએ, ખાઈએ, ઘોઈએ, સૂઈએ, નોઈએ, હોઈએ. મારીએ, એવાં ક્રિયાપદના રૂપો બતાવ્યા પ્રમાણે લખવાં. પણ થયેલું, મયેલું, સચવાયેલું, એવાં રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવા.

ચ. જીવો, ધ્રુવો નહિ પણ જીવો, ધ્રુવો લખવું. તેમ જ ખોલુ, રોલુ જેવાં ઓકારાન્ત ધાતુઓમાં ખુઓ, રુઓ લખવું. અને જીવે છે, ધ્રુવે છે, ખુલે છે, રુલે છે, જોયેલું, જોતું; ખોયેલું, ખોતું; ઘોયેલું, ઘોતું વગેરે રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવા.

ગ. સૂવું. પીવું જેવાં ક્રિયાપદોમાં સૂએ છે, સૂઓ, સૂતું, સૂતેલ, સૂનાર, અને પીએ છે, પીઓ, પીતું, પીધેલ, પીનાર એ પ્રમાણે લખવું.

૨૮. પૈસો, ચૌદું, પૈડું, રવૈયો એમ લખવું. પણ પાઈ, પાઈડ, બિડઈ, સઈ એવા શબ્દો દર્શાવ્યા પ્રમાણે લખવા.

૨૯. સળ, જિંદગી, સમજ એમાં જ; તથા ગોઝારુ, મોઝારમાં ઝ, અને સાજ-ઝ, મળ-ઝા એમ લખવું.

૩૦ આમલી-આખલી, લીમડો-લીખડો, તૂમડું-તૂંખડું, કામળી-કાંખળી, ડામવું-ડાંખવું, પૂમડું-પૂંખડું, ચાંદ્રો-ચાંદ્રો, સાંદ્રો-સાંદ્રો એ બંને રૂપો ચાલે.

૩૧. કહેવડાવવું-કહેવરાવવું, ગવડાવવું-ગવરાવવું, ઉડાડવું-ઉરાડવું, એસાડવું-એસારવું જેવાં પ્રેરકરૂપોમાં ૩ અને ૨ નો વિકલ્પ રાખવો.

૩૨. કવિતામાં નિયમાનુસાર જોડણી વાપરી હેસ્વ દીર્ઘ બતાવનારાં ચિહ્નો વાપરવાં.

૩૩. જે શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારને વિષે એકરૂપના ચાલતી હોય તે શબ્દોની, ઉપરના દર્શાવેલ નિયમો અનુસાર જીવી જોડણી થતી હોય છતાં, પ્રચલિત જોડણી કાયમ રાખવી ઉદા. મુજ, તુજ, દુકડો, દુચકો, મુજબ, પૂજારી, મુદત, કુમળી, કુસકી, ગુટકો, કુલડી.

કેશ વાપરનારને સૂચના

શબ્દોની ગોઠવણી

શબ્દોની ગોઠવણી કક્ષાવારીના આગામ્ય ત્રોરણે કરવામાં આવી છે. મળ સકાય સાધવાની દૃષ્ટિએ, તેમાં એક નવીનતા કરવામાં આવી છે, તે એ કે, ક્ષાવાર ક્રમમાં સાથે સાથે હોતા એકસમાન વ્યુત્પત્તિવાળા શબ્દો, સાધિત કેળો તથા સમાનોમાથી સનરવાળો એક શબ્દ લખીને તેનું યદ બાધી, તેના શબ્દોને એક નકરામાં ભેગા ગોઠવવામાં આવ્યા છે. જેમ કે, નુઓ અગ્નિ, અગિયાર

એટલે અમુક શબ્દ બોળવા માટે વાચકે તેના ક્ષાવાર મ્યાન પર નોંધવાની સાથે, તે ને ત્યાં મ્વતત્ર પેરા તરીકે ન મળે તો, તેની પાસે જ ક્યાક એનો સમાન વ્યુત્પત્ત શબ્દ વિચારીને તેમાં બોળવો

આમ ભેગા કરાતા શબ્દોને, મૂળ યદમાં શબ્દમાં ઉમેરણી બતાવણું ૦ આવું ચિહ્ન કે તેના અંત્ય અક્ષરનો વિકલ્પ સૂચવણું - આવું ચિહ્ન વાપરીને એકા કરવામાં આવ્યા છે જેમ કે, 'અગિયાર'માં ૦મુ = અગિયારમું 'અખિલ'માં -લાર્થ = અખિલાર્થ આવા સમૂહોમાં દરેક પૂરા યતા શબ્દને અતે પૂર્ણવિરામ મૂકવામાં આવ્યું છે.

સમૂહમાં ગોઠવેલા બધા જ શબ્દોના સક્ષેપચિહ્ન (એટલે કે, ૦, -) મૂળ યદના શબ્દને જ લાગુ પડે છે જે સમૂહના યદના શબ્દમાં વિકલ્પ હોય [જેમ કે, મૂલ(-ળ)], તે સમૂહના શબ્દોમાં વપરાણું ઉમેરણીનું ૦ ચિહ્ન ને યદના બેઉ રૂપોને લાગુ પડણું હોય, તો તેના વિકલ્પને કૌસમાં બતાવ્યો છે જેમ કે, 'જવાલા (-ળા)'માં '૦ગ્રાહી = જવાલાગ્રાહી, જવાળાગ્રાહી જે યદના વિકલ્પમાં એમ ન હોય ત્યાં કૌસ નથી વાપર્યો. જેમ કે, 'સમજ, ૦ણ'માં ૦દાર = સમજદાર

આવા પ્રકારના સ્થાનોએ વિકલ્પનું (-) આ સક્ષેપચિહ્ન અત્યાક્ષરનો હેઠ જ હડાડણું હોઈ, કરો પ્રશ્ન બિહતો નથી જેમ કે, 'મૂલ(-ળ)'માં -લક = મૂલક

આ કાયદાથી કરેલા સમૂહોમાં ક્યાક તેના અમલમાં મૂલ રહી હોય તો તે વાચકે સુધારી લેવી નોઈશે સામાન્ય કાયદો ઉપર વર્ણવ્યો તે અખત્યાર કરેલો છે

વ્યુત્પત્તિ

વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ સામાન્યતઃ શબ્દના વ્યાકરણના સંકેત બાદ [] કૌસમાં કરવામાં આવ્યો છે. તેના સંકેતોની સમજ સંકેતોની ચાહીમાં આપી છે જેમ કે, સપ્રકાશ વિં [સ] સમૂહમાં આવેલા શબ્દોમાં દરેક શબ્દે વ્યુત્પત્તિ નથી બતાવી. સમાસનું બીજું પદ સધિથી નોંડાયું હોય તો સામાન્યતઃ જુદું બતાવ્યું છે જેમ કે, પૂર્ણહુતિ [+ આહુતિ]

જ્યાં આગળ મૂળ શબ્દની સાથે સક્ષેપથી તેના વિકલ્પ પણ જણાવ્યા હોય ત્યાં વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ મૂળ શબ્દને લાગે છે વિકલ્પને લાગે જ એમ ન માનવું

જેમ કે, મૂલ(-ળ) નં [સ.] મા મૂલ સ. છે. બેગરળ (-નહ, -નુ) વિં
[ફા] માં બેગરળ ફા. છે.

ન્યાં મૂળ નહિ પણ સંક્ષિપ્ત રૂપવાળો શબ્દ જ તત્સમ હોય ત્યાં
વ્યુત્પત્તિનો સંકેત વ્યાકરણનિર્દેશની પૂર્વે ને જેને લાગુ પડતો હોય તેની જોડે
તરત જ મૂકવામાં આવ્યો છે જેમ કે, ભ્રાત, -તા [મ.] પુ'ં. બર્જ, -ખ
[અ.] નં.

જે સમૂહના થડનો શબ્દ તત્સમ ન હોય પણ તેના પેટાનો હોય, તેવાં
સ્થાનોએ પેટામાં, તે તે શબ્દ આગળ, ઉપરને ધારણે, વ્યુત્પત્તિ બતાવી છે. જેમ
કે, 'માતૃ'માં જુઓ 'માતૃલ'.

ઉપરાંત, થડના શબ્દના પેટામાં પણ ન્યા તેની તત્સમતા કે ખીજ વ્યુત્પત્તિ
નોંધવા જેવી માની છે ત્યાં તે નોંધી છે

કોઈ શબ્દના અનેક અર્થોમાથી વ્યુત્પત્તિ જુદી હોય, તેવા શબ્દોમાં તે
અર્થને સ્થાને અલગ વ્યુત્પત્તિનો સંકેત મૂક્યો છે. જેમ કે, જુઓ રાસ 'શબ્દ' યા
તેવા શબ્દોના અલગ ફક્ત પણ પાડ્યા છે. જેમ કે, જુઓ રાજ, રાન.

ન્યાં સ્પષ્ટ વ્યુત્પત્તિ ન મળતી હોય, કે મળી હોય તે ઉપરાંત જરૂર માની,
ત્યાં હિંદી, મરાઠી ઇં ના શબ્દો તુલના તરીકે નોંધ્યા છે. જેમ કે 'અકડાવું'
[હિં. અકઢના]. તુલના દર્શાવવા 'સરં' એવો સંક્ષેપ વાપર્યો છે. ડ્યાંક તે રહી
ગયો હોય તે વાચકે સમજ લેવો

ઉચ્ચારણ

શબ્દોના ઉચ્ચારણ વિષે સૂચન મૂકવામાં આવ્યો છે, તે તેના પછી તરત જ
અને વ્યાકરણ બતાવ્યું છે તે પહેલાં, () આવા કૌંસમાં છે

ઉચ્ચારણમાં હ્રસ્વ, યશ્રુતિ, પોચો અનુનાસિક, પહોળા એ ઓ, અને ક્યાંક
લઘુપ્રયત્ન અક્ષર (જેમ કે 'કહેવું') બતાવ્યા છે. દરેકના સંકેતની સમજ
સંકેતસૂચિમાં જુઓ

પોચો અનુનાસિક જ બતાવવામાં આવ્યો છે અને તે (ં) આવું પોહું મીડું
ફરીને બતાવ્યો છે. એટલે, સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક બતાવવા ખાસ ચિહ્ન નથી
યોગ્ય ન્યાં (ં) સંકેત ન હોય ત્યાં સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક સમજવો.

દીર્ઘ ઈ, ઊ સાથે આવતો અનુસ્વાર જોડણીના નિયમ ૧૬ પ્રમાણે નક્કી છે
કે તે પોચો હશે તેથી તે સ્થાનોએ (ં) આ સંકેત મૂકવામાં નથી આવ્યો. જેમ કે
જુઓ ખી ટી, ખૂંચ ઇં.

અને એથી ઊલટ-પક્ષે હ્રસ્વ ઇ સાથેનો અનુસ્વાર સંસ્કૃત ઢબનો હશે, એ
પણ જોડણીના નિયમથી સ્પષ્ટ છે. જેમ કે, ખિંડ, કિંમત ઇં. જોકે, ઉપર કહ્યું
એમ, તે અનુસ્વાર ઉચ્ચારણમાં બતાવવાનું રાખ્યું નથી, પોચો અનુનાસિક ન
કહ્યો હોય ત્યાં એ સમજ લેવા ઉપર રાખ્યું છે.

તેવી જ રીતે પહોળા એ ઓ ન્યાં હોય ત્યાં બતાવ્યા છે. ન્યાં તે ન
બતાવ્યા હોય ત્યાં સામાન્ય સંસ્કૃત એ, ઓ સમજ લેવાના

હાશુતિનું ધ્યાન જે બે વર્ણો વચ્ચે હોય તેના પહેલા વર્ણ નેડે તે બતાવ્યું છે જેમ કે, તારું (તા') પ્રાય પહેલા વર્ણ સાથે વિગેથે તે શ્રુતિ નોડાયેલી છે, એમ માન્ય છે

શબ્દપ્રયોગ

જે શબ્દનો શબ્દપ્રયોગ હોય તે, એ શબ્દના અર્થો પૂર્ણ થયા પછી પર્ણ-વિરામ કરી, [] આવા ઝી સમા આપવામા આવ્યો છે

તે શબ્દના થડ તળે બીજા શબ્દો કે તેના સમામો હોય તો તે બધા, તેના શબ્દપ્રયોગોનો ઝીસ [] પૂરો થાય ત્યાર પછી આપ્યા છે

દ્વકાણુને ખાતર, શબ્દપ્રયોગ લખવામા મૂળ શબ્દ ફરી લખ્યો નથી, પણ અધ્યાહાર-સૂચક - આવી લીધી મૂકીને ચલાવ્યું છે. જેમ કે, 'આખ' મા [-આટા કાન કરવા=આખ આડા કાન કરવા, -નુ ચણિવારુ તમનું=આખનું ચણિવારુ ખસવું]

ન્યા મૂળ શબ્દનું રૂપાતર થઈને શબ્દપ્રયોગ બને ત્યા તે આખો લખ્યો છે જેમ કે બાંહે પાટા બાંધવા, બાંહો મોંવંતિ ઇ.

સામાન્યપણે, શબ્દપ્રયોગો કક્કાવાર કરી મૂક્યા છે. ન્યા મૂળ શબ્દ આગળ કોઈ પદ આવે તેવો શબ્દપ્રયોગ હોય, (જેમ કે બે માલગી શરમ) ત્યા તે, ઉપરના સામાન્ય શબ્દપ્રયોગો પછી, અને તેમના કરમમા આપવામા આવ્યા છે

શબ્દપ્રયોગોની ગોડવણુનો આ સામાન્ય ધારો છે તેમા કયાક આધાપાછી રહી ગઈ હોય તે નેઈ લેવામા વાચકને ખાસ મુશ્કેલી નહિ પડે

નહિ સંઘરેલાં સાદાં શબ્દરૂપો

નામ તેમ જ વિશેષણ પરથી થતા લઘુતા કે લાક્ષિત્યવાચક બધા રૂપો કોરામ ઉમેરવામા આવ્યા નથી એવા શબ્દોમા મૂળ નોડણી જ કાયમ રહે છે

નોડણીમા ફેરફાર થતો હોય તેવા ક્રિયાપદોના ભાવે, કર્મણિ અને પ્રેરક રૂપો ચોજીને આપવામા આવ્યા છે (જે ધાતુના એવા રૂપ વિચિત્ર જેવા લાગ્યા છે તે આપ્યા નથી) તેવા રૂપોમા અમુકનું પ્રેરક કે ભાવે યા કર્મણિ એટલો દ્વક ઉલ્લેખ કરવા ઉપરાંત અર્થ આપ્યો નથી, સિવાય કે, તેથી અલગ બીજો અર્થ હોય

કે ને રૂ બને સરખી રીતે સ્વીકાર્ય ગણેલા છે એટલે પ્રશ્નમા ન્યા બેમાથી એક આપેલું છે ત્યા બીજું વાપરવાને વાધો નથી

છાપવાની સવડ ખાતર અને શબ્દોની સખ્યા ન વધારવાના ઉદ્દેશથી, અનુસ્વારના વિકલ્પમા અનુનાસિક વપરાય છે તે વાપરીને જુદા શબ્દો આપેલા નથી ન્યા ન્યા અનુસ્વારને ઠેકાણે અનુનાસિક વાપરી શકાય ત્યા ત્યા તે વાપરવાની છૂટ છે ઉદાહરણ—અન્ત, દહ—દહડ

વિશેષણ પરથી તા, ત્વ, પાણુ જેવા પ્રત્યયો લાગીને બનતા નામોના અર્થ સામાન્યત આપવામા આવ્યા નથી. તેમ જ ન્યા વિશેષણ અને નામ, કે વિશેષણ અને અચ્ચના અર્થ સરખા જ થતા હોય ત્યા અર્થો ફરી ન લખતા સાથે જ લખેલા છે જેમ કે, જુઓ વિવેચક, બરાબર. વ્યાકરણ દ્વારા અર્થનિર્દેશ કરીને, તે સમજી લેવાશે એમ ગણી, લાઘવ સાધવામા આવ્યું છે

શબ્દની જોડણીમા પ્રથમ અક્ષરનો વિકલ્પ બતાવવામા આવ્યો નથી. ઉદા૦ શિંગડું, શીંગડું. આવા વિકલ્પના શબ્દ તેના અર્થમાં વાપરીને ધ્યાન ખેંચવા પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો છે.

જે શબ્દોના અર્થ વિષે, વ્યાકરણ વિષે, ઉચ્ચાર વિષે, વ્યુત્પત્તિ વિષે, કે બીજી કાઈ શંકાસ્પદતા માની છે તે (૧) પ્રશ્ન મૂકી ચૂક્યા છે. જે જગ્યાએ પ્રશ્ન હોય તે પૂરતી શંકા છે એમ સામાન્યતઃ સમજવું.

પર્યાયવાચક શબ્દોના અર્થ દરેક ઠેકાણે લખવાને બદલે એક ઠેકાણે લખી બીજા શબ્દોમા, જુઓ અમુક શબ્દ, એમ જણાવવાનો રિવાજ રાખ્યો છે જ્યાં તે શબ્દના બધા અર્થો લાગુ ન પડતા હોય ત્યાં અર્થનો અમુક ક્રમ જોવાનું કહ્યું છે.

ગડગડાટ, ઘડાઘટ જેવા રવાનુકારી શબ્દોમા અર્થો ન આપતા (૨૧૦) સંજ્ઞા વાપરી છે. યા જ્યાં તે અવાજ શાનો છે એ બતાવવું જરૂરી લાગ્યું છે ત્યાં સાથે, અમુકનો અવાજ, એમ જણાવ્યું છે.

સંકેપોની સમજ

અં	અન્યથ	પ્રેરક	પ્રેરકબદ્ધ ૩૫
અંકિં	અકર્મક ક્રિયાપદ	બંવ	બહુવચન
ઉદાં	ઉદાહરણ	ભંકાં	ભવિષ્યકાળ
એંવં	એકવચન	ભંકું	ભવિષ્યકૃદંત
કં	ક્રી (શબ્દ)	ભાવે	ભાવે પ્રયોગનુ ૩૫
કર્મણિ	કર્મણિ પ્રયોગનુ ૩૫	ભુ	ભૂગોળ
કાં	કાઠિયાવાડી (શબ્દ)	ભૂંકાં	ભૂતકાળ
	(ભ૦, ભૂં, વંસાથે કાળ)	ભૂંકું	ભૂતકૃદંત
કા.શા	કાવ્યશાસ્ત્ર	રવં	રવાનુકારી (શબ્દ)
કૃં	કૃદંત	લા.	લાક્ષણિક (અર્થ)
કિં	ક્રિયાપદ	વંકાં	વર્તમાનકાળ
ખ	ખગોળશાસ્ત્ર	વંકું	વર્તમાનકૃદંત
ગ	ગણિતશાસ્ત્ર	વિં	વિશેષણ
ચ.	ચરાતરી (શબ્દ)	વિંનં	વિશેષણ, નપુ સક લિંગ
જૈ., જૈન	જૈન (શબ્દ)	વિંપું	વિશેષણ, પુ લિંગ
જ્યૈ.	જ્યોતિષશાસ્ત્ર	વિંસ્ત્રીં	વિશેષણ સ્ત્રીલિંગ
નં	નપુ સક લિંગ	વ્યા	વ્યાકરણ
નંબંવં	નપુ સક લિંગ, બહુવચન	શંપ્રં	શબ્દપ્રયોગ
ન્યા.	ન્યાયશાસ્ત્ર	સં	સર્વનામ
પ	પદમા વપરાતો (શબ્દ)	સરં	સરખાવો
પ.વિ	પદાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	સં.	સંજ્ઞાવાચક
પું	પુ લિંગ	સુ	સુરતી (શબ્દ)
પુંબંવં	પુ લિંગ, બહુવચન	સ્ત્રીં	સ્ત્રીલિંગ
		સ્ત્રીંબંવં	સ્ત્રીલિંગ, બહુવચન

વ્યુત્પત્તિના સંકેત

મં	સસ્કૃત	પો	પોટુંગી*
ફા	ફારસી	હિં	હિંદુસ્તાની
અ	આરબી	મ.	મરાઠી
ફ	ઇંગ્લિશ	કાં	કાનડી
પ્રા	પ્રાકૃત	સર૦	સરખાવો
દે.	દેશ્ય	તે કપરાતના નિર્દેશોગા બાપાનુ	
અપ	અપભ્રંશ	પૂરું નામ લખ્યું છે	

ઉચ્ચારણના સંકેત

- (૦) પોચો અનુનાસિક છે એમ બતાવે છે જેમ કે આધજો (૦)
 ઐ પહોજો એ છે એમ બતાવે છે જેમ કે પેઠે (યે)
 ઔ પહોજો ઔ છે એમ બતાવે છે જેમ કે હોહુ (હો)
 (') વર્ણ સાથે ઉપર મૂકેલુ અલ્પ-વિગમ ત્યા હસ્તુતિ બતાવે છે જેમ કે તારુ (તાર')
- (,) વર્ણ સાથે નીચે મૂકેલુ અલ્પ-વિરામ ત્યા યસ્તુતિ બતાવે છે જેમ કે આળ (ખ,)
- (-) ખોડાનુ ચિહ્ન લઘુપ્રયત્ન અગર બતાવે છે જેમ કે મ્હેવુ (મ્હે)

ખીજાં ચિહ્નોની સમજ

- + કાલક્રમે શબ્દ
 ૦ આગલા શબ્દમા કમેરો કરવાનુ સૂચવે છે ઉદા० રાફ, ઠોડા એટલે રાફ, રાફડો ક(૦૨)કડુ એટલે કકડુ, કરકડુ
 - આગલા શબ્દના અત્ય અક્ષરને બદલે મૂંવાનું સૂચવે છે. ઉદા०
- રાધા(-મિકા) એટલે ગધા, રાધિકા 'રાન'મા વી(-વી, -વુ) એટલે રાનવી, રાનવી, રાનવુ
 (૧) શબ્દ કે તેના જે ભાગ આગળ પ્રશ્ન હોય તે ખીના વિષે શકા છે, એમ સૂચવે છે

સા ૫ ને ડણી કો શ

અ

અ પું [સ] સંસ્કૃત કંઠ બની વર્ણ માળાને પહેલો
અક્ષર—એક સ્વર (દીર્ઘ રૂપ આ) (૨) વિષ્ણુ,
બ્રહ્મા. શિવ (૩) વ્યજનથી શરૂ થતા રાજની
પૂર્વે વપરાતો પૂર્વગ નકારાર્થે, ઉદાહરણ 'અસુખ'.
વિરોધ બતાવવા, ઉદાહરણ 'અસુર' ખોટાપણું
કે અયોગ્યતા બતાવવા, ઉદાહરણ 'અકાળ' તે
સિવાયના બીજા નો બોધ કરાવવા, ઉદાહરણ
'અધ્યાત્મ' (૪) નમ્ર બહુમીહિમાં વ્યજનાદિ
નામ પૂર્વે વપરાતો ઉદાહરણ 'અકરાણ, અકાય'
ઠકાર પું [સ] 'અ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર.
ઠકારાદિ વિં [સ.] અકારથી શરૂ થતો
(ક્રમ). ઠકારાંત વિં [સ] છેડે અકારવાળું
અ [સ] આ ઉપરથી? 'અતિ'ના અર્થમાં
કે સ્વાર્થે—ખાસ અર્થવૃદ્ધિ વગર નકામો—
જેવા મળતો એક ગુજરાતી ઉપસર્ગ ઉદાહરણ
અઘોર, અકરાલ, અગોપ, અલોપ, અદોહણ,
અછવાણું, અમુઝાણું
અઉ (હસ્તુતિ સાથે) નં [સ] અહિંકરડે એવું
જવડું (૨) સાપ (૩) જુઓ આઉ, અડણ
અઝણી વિં [સ] જાણ વિનાનું, અનુણી
અક નં [સ] કુખ (૨) અઘ, પાપ
અકચ વિં [સ] બોહુ, વાળ વિનાનું (૨) પું
(સ) કેટલું ગ્રહ
અકજ વિં + [જુઓ અકાજ] નકાચુ
અકટોવિકટ વિં [મ; સં. વિકટ] અતિ મુશ્કેલ
(૨) અતિ લયંકર
અકડાઅકડી સ્ત્રીં ચડસાચડસી (૨) કટાકટી
અકડાઈ સ્ત્રીં અકડપણું, મગરૂરી (૨) કાંકડાપણું
અકડાટ પું અકડાણું તે; અકડાંવાની અસર

અકડાણું અંકિં [હિં. અકડના; જુઓ અકડ]
સાધાણું—અગણુ ઝલાઈ જવું (૨) લલકાર્યા
કરવું, મગરૂરીમાં રહેણું
અકતો પું [સ. અકૃત] કારીગરોનો જૂડીનો
દિવસ, અણૂને [—કાંતવો=અણૂને પાળવો
પણ ઘેર કામમાં ખૂબ રોકાણું.—પાળવો=
ધધારોજગારમાં રત્ન રાખવી]
અકથ વિં [સ.] નહિ કહેણું—વર્ણવેણું (૨)
અવર્ણનીય ંનીય, —અથ વિં અવર્ણનીય.
—ચિત વિં નહિ કહેણું
અકપટ નં [સ.] કપટનો અભાવ
અકખર વિં [અ] સૌથી મહાન (૨) પું (સ.) એક
પ્રખ્યાત મોગલ બાદશાહ. ંદિલી સ્ત્રીં [ફા.]
ઉદાર હિલ રાખણું તે —રી વિં [ફા.] અકખર
સખંધી (૨) અકખરે પ્રવર્તવેણું (૩) સ્ત્રીં
ચોખાના લોટની બનાવેલી એક વાની
અકખંધ વિં [સ] અક્ષતવંધ જેમનું તેમ, વગર
ખેલેણું, વગર તોડેણું
અકરણુ વિં [સ] કરણ — ઇદ્રિય વગરનું (૨)
દેહ ઇદ્રિયાદિ રહિત (પરમાત્મા) (૩) નં ન
કરણું તે, કાર્યનો અભાવ
અકરણી વિં [સ.] (ગ) જેનું મૂળ અસરની કળે
તેણું (૫૬) 'રેશનલ'. ંગત વિં 'રેશનલ'.
ંપદી સ્ત્રીં અકરણી પદોવાળી રકમ; 'રેશનલ
એકરેશન' ંદલ નં 'રેશનલ રેક્શન'.
ંસમીકરણુ નં 'રેશનલ ઇક્વેશન'.
અકરણીય વિં [સ] ન કરવા જેવું
અકરોકરે પું કળો કેર, હાહાકાર વતો એવો
બનાવ, ગળખ (૨) લયંકર નાશ

અકરામ નં [અ] કૃપા, માન, બહિસ
 અકરાળ, ંવિકરાળ વિં [સ વરાલ]
 અતિ લયકર
 અકરાંતિયું વિં [સ સતિકાત] બહુ ખાનારું;
 ખાઉચર (૨) હલ પાર, ખૂખ (ખાણ) —યાવેહા
 પુંખંખં અકરાંતિયાની આક્રંક વર્તન
 અકરેણુ વિં [સ] કરેણા વિનાનુ, નિર્દય
 અકરેણા સ્ત્રીં [સ] કરેણાનો અભાવ, નિર્દયતા
 અકરેં વિં [મ ઉચ્ચતોરુ] અધૂરું, ઊભે
 પગે — ઊચુ ઊચુ ખેઠેલું
 અકર્કંગ વિં [સ] કર્કશ નહિ એવું
 અકર્ણુ વિં [સ] કાન વિનાનુ (૨) બહેરું (૩)
 પું સાપ [દુરાચરણ]
 અકર્ત્(-ત્)ંય વિં [સ] ન કરવા જેવું (૨) નં
 અકર્તા(-ત્તા) પું [સ] કર્તા નહિ તે
 અકર્તુમ્ કું [સ] ન કરવાને
 અકર્ત્કે વિં [સ] કર્તા વિનાનુ
 અકર્ત્તંય વિં (૨) નં [સ] જુઓ અકર્ત્તંય
 અકર્તા પું [સ] જુઓ અકર્તા
 અકર્મ નં [મ] કર્મનો અભાવ (૨) ખોટું કામ
 ંક વિં કર્મ વિનાનુ (કિં) ંકર વિં કાર્ય-
 સાધક નહિ તેવું ંકુય વિં [મ] કામ કરવાને
 નાલાયક (૨) ન કરવા યોગ્ય (૩) નં કર્મ ન કરવું
 તે, અનુયોગ ંકુયતા સ્ત્રીં
 અક(-ક્ષ)મીં વિં [સ. અર્ક્ષ] અભાગિયું (૨)
 કર્મ નહિ કરનાર (૩) દુરાચારી. —મંજુ વિં
 સ્ત્રીં અભાગણી (૨) કુલટા
 અક્ષ સ્ત્રીં [અ અક્ષ] અક્ષ, ભુદિ ંમંદ
 વિં [ફા] જુઓ અક્ષભદ્ર —હી વિં [ફા]
 અક્ષવાણુ (૨) કસબી, હિકમતી ંક્ષકરિયું
 વિં તરત-ભુદિવાળું, ‘હાજર સો હથિયાર’
 કરી લે એવું
 અક્ષ(-ળ) વિં [સ] ન કળી શકાય એવું ંક્ષ
 વિં અક્ષ કળાવાળું ંક્ષા(-ળા) સ્ત્રીં
 અગમ્ય હીલા, મામ
 અક્ષક વિં [સ] નિષ્કલક, રોષ —એથરહિત
 અક્ષા(-ળા) સ્ત્રીં [સ] કલાનો અભાવ (૨)
 ખરાબ કળા, ખેડૂંપણું —લિ(-ળિ)ત વિં
 ન કળેલું —ન કંપેલું

અકષિપત વિં [મ] કંપિત નહિ તેવું; ચાકું
 (૨) ઓચિંદ, અણપાયું
 અકલ્પ્ય વિં [મ] ન કલ્પી શકાય એવું
 અકલ્મય વિં [મ] કલ્મય વગરનું, નિષ્પાપ
 અકલ્યાણ નં [મ] અશુભ, ખૂંડ
 અકવિતા સ્ત્રીં [મ] ખરાબ કે કાળગુણ વિનાની
 કવિતા [ફા] ખારીડું
 અક્સ પું [અ અક્ષ] દેવ, ખાર ંખેર વિં
 અક્સર અં [અ] બધું ખરું, બધું કરીને, પ્રાય
 અક્સીર વિં [અ ઇવમીર=પ્રીમિયો] આખાં;
 રામખાણ (૨) સ્ત્રીં તેવી દવા, પ્રીમિયો
 અક્ષમાત્ અં [મ] અગ્નાનક, એકાએક
 અક્ષમાત પું [સ અક્ષમાત] અણધારી ઘટના
 હોનારત
 અક્ષા, ંક્ષા, જુઓ ‘અક્ષ(-ળ)’માં
 અક્ષાવિકળ વિં જુઓ આક્ષાવિકળ, ખાવર
 અક્ષા સ્ત્રીં જુઓ અક્ષા
 અક્ષાણું અં કિં [સ આકુલ] અમૂઝાણું;
 ગલરાણુ (૨) કટાણુ (૩) ચિહ્ન, ંષ્ટકાણુ.
 —મણુ સ્ત્રીં અક્ષાવાની અસર, અમૂઝણુ
 (૨) કટાણું કે ચીક [કોઈની ઉપર અક્ષામણુ
 કાઢવી=રોષ કે ક્રોધ કાઢવો — ક્રોધમા ખોલણુ
 કે મારણુ —આવવી=અક્ષાણુ]
 અક્ષક વિં [સ] કાટો—આડખીલી કે વચ્ચે
 વિષ્ણુ વિનાનુ, નિષ્કલક
 અક્ષિત વિં [સ] રિથર
 અક્ષક વિં [સ અ-ક્ષ-અક્ષ] સુખદુઃખથી પર
 અક્ષાજ વિં [સ. અ-કાર્ય કાજ] નકામું (૨)
 લાચાર
 અક્ષાતર વિં [સ] ખાયણુ નહિ તેવું, હિંમત
 વાળું (૨) ગભરાયા વિનાનું, રવરથ
 અક્ષાખર પું [અ. અકાચિર] પ્રતિષ્ઠિત-મેટો
 માણસ (૨) હોદ્દવાર, અમલવાર
 અકામ નં [અ+કામ] ન કરવા જેવું—ખરાબ કામ
 અકામ(-મી) વિં [સ] કામવાસના, કામના કે
 વાસના વિનાનું
 અકાચ વિં [મ] શરીર વિનાનું
 અકાર અં [સ અકાર્ય] અકારણ, ફોગટ (૫)
 (૨) પું [સ] જુઓ ‘અ’માં

અકારણ નં [સં અકાર્ય] અકાર્ય, ખોટું કામ
(૨) અં અર્થ, ફેગટ

અકારણ વિં [સં] જુઓ નિષ્કારણ
અકારત(-થ) અં [સં અકાર્યર્થ] અર્થ;
નિષ્કળ. [—જવું=નાકામ થવું]

અકારું વિં [સં. અકારક] પ્રા અકારગ=અરચિં
અગ્રિય, અળખામણ [—પાડવું=અકારું
લાગે એમ કરવું] (૨) જૂડું કે ભોડું પાડવું]

અકાર્ય વિં [સં] ન કરવા જેવું (૨) નં ખોટું કામ
અકાલ(-ળ) વિં [સં] કવખતનું (૨) પું

અયોગ્ય સમય, કવખત (૩) કુકાળ (૪) કાલાતીત
—પરમાત્મા ૦જ વિં [સં] અકાળે જન્મેલું—
હિત્તન થયેલું ૦વૃદ્ધ વિં અકાળે વૃદ્ધ—ધરડું
થયેલું—લિક વિં [સં] કવખતનું—લીન વિં
[સં] કવખતનું—લીનતા સ્ત્રી અકાલીન
હોણ તે (૨) કાલવિપર્યાસ, 'એનેકોનિઝમ.'

અકાલી પું [સં. અકાલ] શીખધર્મનો એક
ફાટો કે તેનો અનુયાયી

અકાળ, ૦જ, ૦વૃદ્ધ જુઓ 'અકાલ'માં
અકાંડ વિં [સં] આકસ્મિક, અોચિત (૨) કાંડ
—પેરાઈ વગરનું

અકિચન વિં [સં] નિષ્કિચન, સાવ ગરીબ
અકિચિત્કર વિં [સં] નિર્મલ્ય, નિષ્કળ, ફેગટ
અકીકપુર્વ [અ] એક જાતનો લીસો, ચળપ્ટો પથ્થર.

—કિંથો પું અકીકની વસ્તુઓ ખનાવનારો
અકીર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રી [સં] અપયશ ૦કર વિં
[સં] અપયશ અપાવે એવું

અકુટિલ વિં [સં] કુટિલ નહિ એવું, નિખાલસ
અકુતોભય વિં [સં.] કોઈ પણ તરફના ભય
વિનાનું; નિર્ભય [કલત સ્ત્રી

અકુલાંગના સ્ત્રી [સં] કુલાંગના નહિ એવી—
અકુલીન વિં [સં] નીચા કુળનું, કુળહીન ૦તા
સ્ત્રી, ૦પણું નં

અકુશલ(-ળ) વિં [મ] કુશળ નહિ એવું (૨)
નં અનિષ્ઠ, અશુભ, જૂડું. ૦તા સ્ત્રી

અકુંઠ(-કિત) વિં [સં] પાણું ન પડે તેવું;
કાર્યસાધક, અપ્રતિકૃત (૨) વીક્ષણ, કુંઠિત—
જૂડું નહિ એવું

અકૂપારે પું [સં] સમુદ્ર

અકૃત વિં [સં] નહિ કરેલું (૨) ખોટું કે અયોગ્ય
કરેલું (૩) નં પાપ. ૦મ વિં [સં] કૃત નહિ
એવું, કૃતજ્ઞ ૦જ વિં [સં] કૃતજ્ઞ નહિ એવું;
કૃતજ્ઞ—તાત્મા વિં [સં] અજ્ઞાની (૨)
નિષ્કળ (૩) ઈશ્વરદર્શન નહિ પામેલું—તાત્મા
વિં [મ] કૃતાર્થ નહિ એવું, અસફળ

અકૃત્ય વિં [સં] ન કરવા જેવું (૨) નં ન કરવા
જેવું કામ, અપકૃત્ય

અકૃત્રિમ વિં [સં.] રવાલાવિક, કુદરતી ૦તા સ્ત્રી

અકૃપણ વિં [સં] કૃપણ નહિ એવું, ઉદાર
અકૃપા સ્ત્રી [સં] કૃપાનો અભાવ, અવકૃપા
અકેક(-કું) વિં [એક+એક] એક પછી એક
(૨) એક એક (૩) પ્રત્યેક, દરેક

અકોટ પું [સં] સોપારીનું જાડ (૨) સોપારી
અકોટી સ્ત્રી, —ટો પું [સં અકોટ] સોપારી.
ઘાટનું સ્ત્રીઓના કાનનું ધરેણું, મૂશરીઓનાં
ઝૂમખાવાળું લોળિયું

અકોણ વિં [અ+કૂણ] અતડું; લળી નભય
તેવું (૨) કોઈનું ન માને તેવું (કા) —ણાઈ
સ્ત્રી, —ણાપણું નં [અનાવડત

અકૌશલ(-લ્ય) નં [સં] કૌશલ્યનો અભાવ,
અક્ષર વિં [સં. ઉત્કટ, પ્રા. ઉક્ષલ] કડક, વળે
નહિ એવું (૨) ટટાર (૩) મગધ્વીવાળું. ૦ખાજ

વિં રોડી, ફાકડું; વરણાગિયું
અક્ષરચક્ષર-અં [ચક્ષરનું ક્ષિત] અણધારી
રીતે, આમ તેમ થઈને (૨) ગમે તેમ કરીને;

આડું અવળું સમજાવીને

અક્ષર્મી, —ર્મણ જુઓ અક્ષર્મી

અક્ષર સ્ત્રી [અ અક્ષર] બુદ્ધિ [— ઉછીની,
ભાડે કે વેચાતી લેવી=ખીલ પાસેથી શીખવું
કે સમજવું અક્ષરે કહ્યું કરવું, અક્ષર
ચાલવી=અકલે કામ કરવું, સમજવું, સૂઝ
પડવી. —ગામ જવી=અક્ષર ન ચાલવી,
બુદ્ધિ કે સમજ ન રહેવી. —જું આંધળું,
ઊંધું, ઓથમીર, ખાં, દુશ્મન, બારદાન=
અક્ષર વગરનું, સૂઝ. —ફૂટવી, ફૂટી જવી,
—બહેર મારી જવી, —મારી જવી=
અક્ષર કે સમજ (પ્રસંગ પર) જતી રહેવી, કામ
ન રેવું. —વેચી ખાવી=અક્ષર વગરના કે

એવક્રંત અનવ.] ૦દ્દું વિં કૂટેલી અક્ષલનુ,
અક્ષલ વગરનુ, મૂર્ખ ૦ખાજ વિં બુદ્ધિશાળી
૦ખાજખાં પું (અગમી) લારે બુદ્ધિવાળી-
મૂર્ખ માલસ, અક્ષલનો ખા ૦મહું વિં ૦મદ
બુદ્ધિવાળુ (કા) ૦મદ વિં બુખો
અક્ષલમદ, બુદ્ધિશાળી ૦મદી સીં અક્ષલ
મદપણુ ૦વત, ૦વાન વિં અક્ષલમદ
૦હોશિયારી સીં બુદ્ધિપૂર્વક કરી આપ્યું
હે—કોઈએ દેતરીને કે આકુતેડું સમજાવીને
કરાવી લીધું નથી, એવું બતાવવા ખતપત્રોમા
વપરાતો શબ્દ

અક્ષલક(-અ)રો પું [અ આકર્ષણ] એક
વનસ્પતિ-ઓષધિ [ઓષધિ
અક્ષલમે ૫૦[ઈ અકલવીર] એક વનસ્પતિ-
અક્ષા સીં અખોલા, લાઈખ વી તોડવી તે
[—કરવી=અ ગૂંથી દાતને અડી ભાઈખ વી
તોડવાની નિશાની -રવી, દોરવી તોડવી કે
અખોલા લેવા — રવી=અક્ષા કરાવી]

અક્ષેક વિં બુખો અકેક
અકટોખર પું બુખો અકટોખર
અમ વિં[સ] કમચદ્ર નહિ તેવું, અનિયમિત
(૨) પું કમ નહિ તે, કમનો અભાવ
અક્રિય વિં[સ] નિષ્ક્રિય (૨) નિરુદ્ધોગી, સુરત
અકૂર વિં[સ] કૂર નહિ એવું, દયાળુ (૨) પું
(સ) શ્રીકૃષ્ણના પિત્રાઈ કાકા અને ભક્ષ
અકોષ પું[સ] કોમનો અભાવ, ખામોશી,
શાંતિ -ધી વિં શાંતિ સ્વભાવનું
અક્ષાંત વિં[સ] ક્ષાંત - થકેલું નહિ એવું
અક્રિષ્ક વિં[સ] ક્રિષ્ક નહિ એવું, સહજ
અકલેષ વિં[સ] લીંજવી ન શકાય એવું
અક્ષ પું[સ] રમવાનો પાસો(૨)માળાનો મણકો
(૩) મરી (ચક્રની કે પૃથ્વીની) (૪) આખ
[સમાસને અંતે, ઉદાહરણ 'કમલાક્ષ' એકલો પ્રાય
પદમાં] (૫) જ્ઞાનેન્દ્રિય (૬) [બુ] વિષુવવૃત્તથી
ઉત્તરઃક્ષિણ કોઈ પણ જગાનું ગોલીય અ તર
૦વિદ વિં[સ] પાસા રમી ભણનારું, બુઝારી
૦વિદ્યા સીંબુઝાર ૦વૃત્ત નં(બુ)અક્ષાંશ
દર્શક વર્તુલ ૦માપક નંઅશ હિપથી ગ્રહ-
નક્ષત્ર ભેવાનું એક ચત્ર ૦માક્ષા સીં રક્ષાક્ષ

ની માળા (૨) જપમાળા -ક્ષાંશ પું (બુ)
વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર-કે દક્ષિણ અ તર — અક્ષા
ખતાવનાર ૧૮૦ અશ છે તે -ક્ષાંશવૃત્ત નં
અક્ષરત, અક્ષાશનું ગર્વણ
અક્ષાશુક વિં[સ] દાણિક નદિ એવું રિધર
કાયમી [ખાત
અક્ષણું નં[બુ]આ અગિયાર]ચોખાથી ભરેલું
અક્ષત વિં[સ] ઈંજ પાખા વિનાનું, મુરશિય,
અખ ૨(૨)પુંખ ૦વંખાગિક કિયામા અગચ
મગધ પ્રસંગે કોઈને વધારી લેવામા વ રાતા
વગર ભાગેલા, અણિગુદ અન ના દાણા-
ચોખા, હાગર, ઘઉં, જવ વગેરે(શ પ્ર માટે દુખો
'ચોખા'મા) ૦ખાનિ(-ની) ના વિં મીં
[સ] એવું કોમાર ખાલિત નથી થયું એવી
અક્ષમ વિં[ન] અગમ અમગા (૨) અમ
દિ પુ -મા મીં[સ] પાં(૨)કાં -અ
વિં[સ] દાગ નદિ એવું
અક્ષય વિં[ગ] કદી ફીણ ન થાય એવું, અવિ
નાશી(૨)અખૂટ ૦વૃત્તીયા મીં અખ ની
વેશાખ નું નાનું ધામ નં પેકુ ૬(૨)મોક્ષ
૦નવમી રીં અખેનોમ, કારતક મુદ નેમ
૦પદ નં મોક્ષ ૦પાત્ર નં જમાધી વગર
ખૂટે જ નહિ એવું વામણ ૦વદ પુ-પ્રય મમા
આવેગ એક વડ (પલયમળે પા એ અક્ષય
રહેશે એવું મનાય ૮) ૦વાળી મી. ખૂટે
નહિ એવી વાણી (૨) મરવતી
અક્ષયી, -ચ વિં[સ] વુ મો અક્ષય
અક્ષર વિં[સ] અવિનાશી(૨) પું વર્ણ (ભાષા)
(૩) હરક, ખોલ (૪) પું ૫૦ વં હરકત (૫)
વિધિના લેખ (૬) નંબ્રલ [— ઉતારવા=
મહેલું ટાળવું — કાટવો=(હાથથી) લખવું,
કે(મોથી) ખોલવું — પાડવો=લખવું —
પડવો=લખવામા અક્ષર રહી જવો — મેળ
વવા=અક્ષર પારખવા માટે સરખાવી લેવા
(૨) બેના જ-માક્ષર મળે છે કે કમ તે બેવું —
વાળવા=મારા અક્ષર કાઢવા મથવું] ૦ક્ષેત્ર
નં સાહિત્યક્ષેત્ર ૦ગણિત નં બીજગણિત
૦છદ પું અક્ષરવૃત્ત ૦જ્ઞાન નં લખના
વાંચતા આવડવું તે ૦દેહ પું નાશ ન પામે

એણે શરીર (૨) કીર્તિ (૩) સાહિત્યકૃતિ. ંધામ
નં બ્રહ્મલોક, મોક્ષ. ૦૫૬ નં ચુકા હેશા.
૦૫૬તિ સ્ત્રીં વણ માળાની યોજના. ંધં
પું અતૃ સંધ, ગાદ મૈત્રી (૨) અક્ષરોનુ
ખ ધારણ (૩) ંસ્કત (૪) અક્ષરમેળ છદનો એક
પ્રકાર ંભાલા (-ળા) સ્ત્રીં મૂળાક્ષરો, વર્ણ-
માળા ંમેળ વિં અક્ષરના માપવાળો (છંદ)
૦૨થના સ્ત્રીં અક્ષરપદતિ ંલિપિ સ્ત્રીં
અક્ષરની સજાથી લખવાની પદતિ
ંવિન્યાસ પું શુદ્ધ લેખનવિધા; નેહણી
ંવૃત્ત નં અક્ષરમેળ વૃત્ત-છંદ. ૦શનુ વિં
સાષ અભણ ૦શં અં અક્ષરેઅક્ષર.
-રાતીત વિં [સં] લાભાથી નેનુ વર્ણ ન ન થઈ
ગકે તેણું (પરમાત્મ તત્ત્વ) -રાઈ પું [સં]
ગજ્ઞાઈ (૨) સ કુચિત અર્થ -રાંતરે નં
[સં] અક્ષરની ફેરબદલી -રોપણુ પું
વર્ગોપગુણ, 'લિટરલ કોઈફિશન્ટ' (ગ)

અક્ષંતચ નં [સં] અક્ષમ્ય
અક્ષાંતિ સ્ત્રીં [સં] જ્ઞાતિનો અભાવ
અક્ષાંશ, ંવૃત્ત [સં] જુઓ 'અક્ષ' મા
અક્ષિ સ્ત્રીં [સં] આખ (સમાસને અતે 'અક્ષ'
૩૫ આવે છે જુઓ 'અક્ષ') ંકેશ (-ષ) પું
આખનો ગોખલો. ંગોલક પું આખનો
ડોળો ંતારક પું, ંતારા સ્ત્રીં આખની
કીકી ૦૫૬મ નં પાપણ ૦૫૬ નં આખની
કીકી પાછળનો પ્રકાશ બ્રહ્મ કન્નારો પડેહો
'રેટિના' ૦૫૬લ નં આખનું પડળ, કીકી
હિર વળેથી છારી ંડુંડું વિં કાણુ, આધળું
અક્ષીણુ વિં [સં] કીણ નહિ થયેણુ એણુ
અક્ષુણ્ણુ વિં [સં] કુણ-વટાયેણુ નહિ તેણુ
(૨) પગરવટ વિનાનું (૩) અલિત, ફેલેમંદ
અક્ષુબ્ધ (-ભિત) વિં [સં] ક્ષોલ પામ્યા વિનાનું,
સ્વસ્થ (૨) નહિ હોવાયેણુ
અક્ષોણી સ્ત્રીં + જુઓ અક્ષોહિણી
અક્ષોલ પું [સં] ક્ષોલ-ગલરાટનો અભાવ,
સ્વસ્થતા -કથ વિં ક્ષોલ ન પામે એણું
અક્ષોહિણી સ્ત્રીં [સં] ૨૧, ૮૭૦ રથ, ૨૧, ૮૭૦
હાથી, ૬૫, ૬૧૦ કોડા તથા ૧, ૦૬, ૨૫૦ પાય-
નની બનેલી સેનાનો એક-સમૂહ

અખ (-ખખ) ં વિં [અખખડઈ] નહિ ખેડાતું;
પડતર (ખેતર) (૨) લેખા ધાસ પણ ન હોગે એણું
(૩) અવાવરું, અવહ
અખહ-દહાડા પું બં વં ['ખહણુ' પરથી
અખખડઈ] કામ કરવાનું મન ન થાય એવા
દિવસો (૨) કામકાજ વિનાના, કંટાળો આવે
એવા દિવસ (જેમ કે ઉનાળાના)
અખહબખહ, અખહાબખહી વિં ખાહખેયા-
વાળું અસમાન, ઊંચુ નીચું
અખહણું અંકિં [જુઓ આખહણુ] અદળાણુ,
ટિચાણુ, અથહણુ
અખહિયાત વિં (કા) જુઓ અખિયાણું
અખત (-ત) ૨ વિં મેણુ, નહારું, આખ તર (૨)
શબ્દોના અર્થને અવળા લઈ પોતાની જાતને
હાણુ માનતું-મનાવતું ંહાણું વિં દોહડાણું
અખતરું વિં જુઓ અખતર. મેણુ
અખતરો પું [અંકિતરાઓ] પ્રયોગ, અખમાશ
-રાખોર, -રાખાજ વિં અખતરા વ્યા કરે
તેણુ, અખતરાણુ ગોખીન
અખતર, ંહાણું વિં જુઓ 'અખતર' માં
અખત્યાર પું [અ. ફક્તિયાર] અધિકાર (૨)
પસંદગી ંનાચું નં, ૦૫૩ પું, નં ચુખત્યાર-
નામું સનહ -રી સ્ત્રીં સત્તા, અધિકાર
અખની સ્ત્રીં [જુઓ અખી] ગિલ્લીદંડાનો એક
દાવ, આખી
અખખાર પું નં [અ. 'સુવર'નું બં વં] વર્ત-
માનપત્ર, છાપુ ંનવીસ પું [ફા.] ખખરપત્રી
(૨) છાપોનો લખનારો
અખમ વિં [સં અક્ષમ; પ્રા અક્ષમ] ન ખમી શકે
એણું (૨) નાજુક (૩) અસમર્થ
અખર [સં આખર?] + અસહ
અખર સ્ત્રીં [સં] અખહ-પડતર જમીન; ચરો
અખરામણુ નં દૂધ આખવા માટેનું મેળવણું
અખરાણું અંકિં 'આખરણું' કંઈ શિ
અખરોટ નં [અ, ફા.] એક મેવો; અખોહ
અખ હ વિં [સં] આખું. ંતા સ્ત્રીં, ૦૫૬ પું નં
૦રાશિ પું પૂર્ણ કં પરિમાણ (મ) ંસૌભાગ્ય
નં સૌભાગ્યની અખ કિતતા સ્ત્રીના મરણ સુધી
પતિ જીવતો હોય તેણું તેણું સૌભાગ્ય ંસૌભાગ્ય.

જતી વિન્ડ્રીં પોતાના મરણ મુખી પતિ તયાત
હોય તેવી સ્ત્રી (૨) [દુઃખા અન્ડ્રીં] સોહા-
ગણના નામ આગળ મૂકવામાં આવતું વિશેષણ
અન્ડ્રીં વિન્ડ્રીં સદા વહેતું

અખંડિત વિન્ડ્રીં [મ] ખંડિત નહિ એવું
અખંડિત વિન્ડ્રીં અખંડિત, મેલું (૨) નન્ડ્રીં ખંડિત,
વળગાડ

અખાજ વિન્ડ્રીં [મં અક્ષાજ] ન ખવાય એવું કે ન
ખાવા જેવું (૨) નન્ડ્રીં નિષિદ્ધ ખોતક, માંસ
અખાડ પુન્ડ્રીં અખાડ, મહિનાનું નામ
અખાડા કરવા શન્ડ્રીં અખાડા કાન કરવા,
ન ગણકારવું

અખાડિયો પુન્ડ્રીં જુઓ 'અખાડો'માં
અખાડી વિન્ડ્રીં અખાડ માસની -ડો વિન્ડ્રીં
અખાડો પુન્ડ્રીં [મં અક્ષાડક, પ્રા અક્ષાડગ]
કુરતી કરવા માટે બનાવેલી જગા () કસરત-
શાળા (૩) બાવાઓ રહેતા હોય તે જગા (૪)
જુગારી કે સમવ્યસનીઓને એકઠા થવાની
જગા, અડી [— જમવેા=કુરતી કે અખાડો
બરોબર ચાલવાં (૨) અડી કે બેઠક બરોબર
રંગમાં આવવાં] -ડિયો પુન્ડ્રીં અખાડામાં
જનાર, કસરતખાજ

અખાત વિન્ડ્રીં [સં] નહિ બોલેલું (૨) પુન્ડ્રીં (નન્ડ્રીં +)
જમીનની અંદર ગયેલો સમુદ્રનો ફાગ (૩) ખોવા
વગર બનેલું કુદરતી તજાવ, મરોવર, કુડ
અખાત્રીજ સ્ત્રીં જુઓ અક્ષયત્રીયા
અખાધ વિન્ડ્રીં [સં] ખાધ નહિ એવું, અખાજ
અખિયાલું નન્ડ્રીં [મં અક્ષતવાયન] અક્ષય, શુભ
કાર્યના આરંભમાં (ગોર તથા વસવાયાને)
અખાતી બક્ષિસ

અખિયાતું વિન્ડ્રીં [સં અક્ષત] જરા પણ ક્ષતિ-ધ્મિ
પામ્યા વિનાનું, સહીસલામત (૨) તદુરત
અખિલ વિન્ડ્રીં [સં] આખું, બધું, સમગ્ર
અખિલાઈ સ્ત્રીં [સં અખિલ] અખિલતા
અખૂડ વિન્ડ્રીં [સં અખૂડ] ખૂડ નહિ એવું
અખે વિન્ડ્રીં [સં અક્ષય, પ્રા અક્ષય] + અક્ષય
બોનામ સ્ત્રીં અક્ષયનવમી બપોર નન્ડ્રીં
જુઓ અક્ષયપાત્ર

અખોડ નન્ડ્રીં [સં અક્ષોડ?] જુઓ અખરોડ

અખોવન વિન્ડ્રીં [સં અક્ષવન] આખું (૨) સ્ત્રીં
જેવું એક પક્ષ સતાન મરી ન ગયું હોય એવી
સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી

અખખઈ વિન્ડ્રીં + જુઓ અક્ષય

અખખડ વિન્ડ્રીં જુઓ અખાડ

અખખ્ય વિન્ડ્રીં + જુઓ અક્ષય

અખખ્યાતિ સ્ત્રીં [મં] અખાતિ (૨) અખાતિ

અખિરતી વિન્ડ્રીં ખિરતી નહોતું એવું, 'પેગન'

અગ વિન્ડ્રીં [મં] ગમન ન કરી શકે એવું (૨) પુન્ડ્રીં

(૩) પર્વત (૪) રાક્ષસ ૦ગ વિન્ડ્રીં પહાડમાં

જન્મેલું, પહાડી

અખડ પુન્ડ્રીં [અ. અક્ષડ?] (કા) સોગન

અગ(-અ)ડ પુન્ડ્રીં [સં અગડ? પ્રા અગડ] સાડ

મારીનું મેદાન

અગડખૂત પુન્ડ્રીં (૨) વિન્ડ્રીં જુઓ અગડખૂત

અગડખૂત વિન્ડ્રીં અગડખૂત નહોતું ફાંસણ, ગોળમટોળ

(૨) પુન્ડ્રીં એક જાનના અગડખૂત

અગડખૂત વિન્ડ્રીં [૨૫૦] કેમ અગડખૂત, પ્રા.

અગડખૂત? ખૂત ખોડ (૨) નન્ડ્રીં એ તેવી ખરી

ખોડી - અરપટ ખોડી

અગડો પુન્ડ્રીં [અગડો] સાથે અખુડ ફાંસણ ઉઠાવું

'અગડો અગડો માર્યો ને અગડો કાગડો માર્યો'

અગણ(-ણિત) વિન્ડ્રીં [સં] અસખ્ય

અમણ વિન્ડ્રીં [(અણ) અણિ, પ્રા અણિ પરથી]

ત્રીજી (ગીતમાં 'અગણ તે મગણ વરતિયું')

અગણો(-ણો) તેર વિન્ડ્રીં [સં] ઈકોન + સિત્તેર] ૬૬

અગણ્ય વિન્ડ્રીં [સં] ગણી ન શકાય એવું

અમણ્યા (અ) સ્ત્રીં (-સ્ત્રી) વિન્ડ્રીં [સં] ઈકોન +

એ સી પ્રા અગુણાસી] ૭૬

અગતિ સ્ત્રીં [સં] અવગતિ, નરકમાં પડવું તે (૨)

અખુડ વિપયમાં પ્રવેશ નહોતું તે (૩) વિન્ડ્રીં ગતિ

વિનાનું, સિયર ૦ક [સં] અવગતિ પામેલું (૨)

લાયાર ૦કેતા સ્ત્રીં

અગતિયો પુન્ડ્રીં એક લીલું અગત્ય તે હોડતું જવડું

અગત્ય સ્ત્રીં, નન્ડ્રીં [સં અગતિ] જરૂર (૨) મહત્ત્વ.

[— આપવી (-પુ) = જરૂરી કે મહત્ત્વનું

ગણવું કે સમજવું]

અગતિયો પુન્ડ્રીં [સં અગતિ] એક ઝાઝ

અમદ નન્ડ્રીં [સં] ઢવા

અગન નં એક પક્ષી

અગન સ્ત્રી[સં અગ્નિ] અગ્નિ(ર) બળતરા; ઝાળ;
લાઘ. [— ઊડવી = એકાએક બળતરા થવા
લાગવી — બેસવી = બળતરા મટવી —
બળવી = અગન થવી, બળતરા લાગવી કે
બળવી] ંગાડી સ્ત્રીં આગગાડી

અગમ વિ[સં] અગમ્ય, ઇન્દ્રિયાતીત(ર) નં[સં.
આગમિક] અવિધ્ય ંચેતી સ્ત્રીં[સં. અગ્નિમ+
ચેતવુ] દ્વન્વ દેશી ંનિગમ નં ભૂત અને
ભવિધ્ય(ર)[સં. આગમ-નિગમ] વેદ અને શાસ્ત્ર.
ંનિગમવાદ પું. 'મિરિટસિઝમ'. ંનિગમ-
વાદી પું. 'મિરિટક'. ંપરછમ સ્ત્રીં [સં.
અગ્નિમ-પશ્ચિમ] આગળનું તથા પાછળનું તે, ભૂત
અને ભવિધ્ય ંપંથ પું. નહિ જવા જેવો—
અભણો, ગૂઢ રસો (ર) ઇશ્વરપ્રાપ્તિનો માર્ગ.
ંબુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં. આગમિક-બુદ્ધિ] અગાઉથી
ભવિધ્યનો વિચાર કરી શકનારી બુદ્ધિ (ર) વિં
અગમ્યબુદ્ધિવાળું ંબુદ્ધિયું વિં અગમ્યબુદ્ધિ-
વાળું ંભાખી વિં ભવિધ્ય ભાખનાર ંવાણી
સ્ત્રીં ગૂઢ વાણી (ર) ભવિધ્યવાણી (૩) વેદવાણી
અગમહોરો પું [સં અગ્નિમ+દોરો] ઘોડાના
ગળાનો એક શણગાર

અગમો પું. [અ+ગમવુ] અણગમો

અગમ્ય વિ[સં] જ્યાં ન જઈ શકાય એવું(ર) ગૂઢ
(૩) ન જવા જેવું, નિષિદ્ધ ંતા સ્ત્રીં ંવાદ પું.
'મિરિટસિઝમ'. —મ્યા વિં સ્ત્રીં જેની સાથે
સગ નિષિદ્ધ હોય એવી (સ્ત્રી) —મ્યાગમન
નં નિષિદ્ધ સ્ત્રી સાથે વ્યભિચાર, એક મહાપાપ.
—મ્યાગામી વિં પું. અગમ્યાગમન કરનાર

અગર પું. [સં આવર] મીઠું પકવવાની કચારી
કે જમીન —રિયંણુ, —રી સ્ત્રીં મીઠું પકવનારી
સ્ત્રી (ર) અગરિયાની સ્ત્રી —રિયો પું. મીઠું
પકવનારો, અગર રાખનારો

અગર નં [સં અગર] જુઓ અગર ંબત્તી

સ્ત્રીં ધૂપસળી

અગર અં [ફા] જો (ર) અથવા ંચે

[ફા.], ંજે, અં જોકે (ર) જો

અગરબત્તી સ્ત્રીં જુઓ 'અગર' નં, ધૂપસળી

અમરાજ વિં જુઓ અમરાજ

અગરાડા પું. યં. વં [સં. અગ્ર+રાડું]

નરબાજરીના લીલા સાહા

અગરિયો, —થણ, અગરી જુઓ 'અગર' પું. મં

અગર નં [સં] અગર, ચંદન, સુખડ

અગર્હણીય વિં [સં] ગર્હણીય નહિ એવું

અગર્હિત વિં [સં] ગર્હિત નહિ એવું

અગલ સ્ત્રીં [મ. ગલ, કા. અગલુ, પ્રા. અગલ=

ખાડો] ગળી

અગલબગલ અં [ફા] આસપાસ

અગસાંપગસાં નં યં. વં (કા) અધરણી

વખતે સીમંતિનીને લરાવવામા આવતા પગલાં

અગવડ સ્ત્રીં સગવડથી ઊલટું તે, ખુસ્કેલી;

અડચણ.

[— આવવી, — થવી, —

પડવી = ખુસ્કેલી નડવી કે લાગવી]

અગવાડું નં [સં. અગ્ર+વાટ] આગણું (ર)

મોખરાનો લાગ. —ડો પું. આગણું (ર)

કાચળી અથવા અગરખાનો આગલો લાગ

અગવો પું. [સં. અગ્ર, હિં. અગુઆ] આગળ

ચલાવનાર, ભોમિયો (ર) નેતા

અગરિત(—સ્ત્ય) પું. [સં] (સં) એ નામના

એક પ્રાચીન ઋષિ (ર) એ નામનો તારો.

[અગસ્ત્ય (ંઋષિ)ના વાચદા=લાખા ને

ન પળાય એવા—ખોટા વાચદા]

અગળ વિં [અ+ગળવુ] ઓગળે કે ઓગળેલું

નહિ એવું (ર) અણગળ [પહેલેથી, આગળથી

અગાઉ અં [સં. અગ્ર] પૂર્વે, પહેલા ંધી અં

અગાડી અં [સં અગ્ર] આગળ ંધી અં

આગળથી (ર) આગળના લાગ કે રચાનથી

ંપછાડી અં આગળપાછળ (ર) સ્ત્રીં ઘોડાને

ગળે અને પગે બાધવાના દોરડાં

અગાત અં અગાઉ

અગાત પું. [સં અગ ?] શિલાલેખ

અગાધ વિં [સં] ગાધ નહીં તેવું; અતિ ઊંડું

અગામું વિં + જુઓ અગમ્ય

અગાર પું. નં + જુઓ આગાર

અગાશિયું નં [જુઓ અગાશી] ઘડના ઓરડા

પછીનો ઉપરથી ખુલ્લો લાગ (ચ)

અમાશી(-સી) સ્ત્રીં [સં. આકાશિકા] ઘરના

ઉપલા ભાગમા કરેલી ખુદી છાયા જગા, ગમ્ય

અગામ્યું વિં [સં આકાશ, પ્રા આગમ] હાકણ વિનાતુ, આકાશ સુધી પુલ્લુ અગિયર પું [પ્રા અગમ?] + અનગમ અગિયાર વિં [સં પ્કાદશ] ૧૧ ઠંબું વિં [સં પ્કાદશમ] દશ પગીતુ (૨) નં મરણ પછીને અગિયારમે દિવસે કરવામા આવતી કાયદાની ક્રિયા(૩)તે દિવસનો જમણવાગ ૦૩ (-સ) સ્ત્રીં પખવાડિયામાની અગિયારમી તિથિ (૨)એ દિવસે પળાતુ તત [—કરની= અગિયારશનો ઉપવાસ કે તત કરવું — થની= એકાદશીનો દિવસ હોવા કે તેનો ઉપવાસ થવો — ભાગવી, તોડવી=(ખાઈને) તેતુ તત કે ઉપવાસ ભગ કરવા] ંશિ (-મિ)યું વિં અગિયારાતુ તત કરનાત

અગિયારા પું ૫૦ ૫૦ ૧૧ સાથે ૧ થી ૧૦ સુધીના અ કોનો ગુણકાગ દર્શાવતો ધડિયો [—ગણવા, ગણી જવા, બાણવા=નામી કે ગટ્ટી જવું, પલાયન કરી જવું, ધૂં થઈ જવું]

અગિયારી સ્ત્રીં [સં પ્કાદશિકા] ૧૧×૧૧= ૧૨૧ થી ૧૧×૨૦=૨૨૦ સુધીના ધડિયો

અગિયારી સ્ત્રીં [સં અગ્નિ-આગારિકા] પારસી લેક્ષિનુ મહિર, આતસખહેરામ

અગુણ્યું વિં [સં] ગુણ્યું નહીં એવું [જાણનાર અગુણી વિં [સં] અવગુણવાણુ (૨) ગુણ્યાડ નહીં અગુવો પું જુઓ અગવો

અગાચર વિં [સં] ધડિયાતીત, અગમ્ય (૨) [કા] પગ મૂકવો ગમે નહીં અથવા પગ મૂકી શકાય નહીં એવું

અગોપ્ય વિં અલોપ

અગોર વિં [અ + ગોર] + ગુર વગરનું

અગાડ પું જુઓ અગડ

અગ્નિ પું [સં] દેવતા (૨) [સ] પ્રકાશ અને ઉષ્ણતાનો કે અગ્નિકોણનો અધિષ્ઠાતા દેવ (૩) ૫ ચ મહાભૂતામાંનું તેજ તત્ત્વ (૪) જઠરાગ્નિ, પાચક તત્ત્વ [—છીકવો=એકદમ બળતરા થવા લાગવી, અગન છીકવી — ને છીકધઈન લાગવી=જે ખરૂં કે શુદ્ધ છે તેને કાષ ન લાગવો — મૂકવો=આગ લગાડવી (જેમ કે ચિત્તાને)]

અગમ્ય નં અગમ્ય, અગ્નિ વરસાવે એવું

બાણ ઠંકાણુ પું બાણો ઠંકમ્ નં અગ્નિમા હોમ કવો તે (૨) અગ્નિપુત્ર (૩) ગણુ તે ઠંકાઈ નં બાગવાના લાકડા (૨) અતણીતુ લાકડું [—ભક્ષા કરવા ચિના ખડકી બળી મરવું, અગ્નિપ્રવેગ કરવો, સળી થવું] ઠંકમાર પું (ગ) અગ્નિ માનદે C પા ગયેરો ગિવનો પુત્ર-કાનિ દેય (૨) જઠરાગ્નિ વધારે એવી એક ઓપા ૦ કુલ પું વેદી ઠંકાણુ પું દશિણ અને પૂર્વ વચ્ચેનો ખૂલો ઠંકિયા સ્ત્રીં મુદગને બાગવાની ક્રિયા ઠંકીટાગીં અગનમ-બાગ ંખૂણો પું અગ્નિકોણ ૦ગમ્ વિં જેમાથી અગ્નિ જન્મે એવું (૨) નં અગણી (૩) ચમચ ંચ પું, નં તત્ત્વ પ્રકાશના માત્રોત્ર અગ્નિ (ગાહુ પત્ત, આટવનીય અને દમિણ) ંદાતા વિં ગજને આગ મૂકનાં ંદાલુ પું મુદગન બાળતુ તે ંદિચ નં અગ્નિપરીક્ષા ંનીપન વિં જઠરાગ્નિને મતેજ કરનાં ંદીસિ સ્ત્રીં જઠરાગ્નિનું મનેજ થવું તે ંપરિચલ પું શાસ્ત્રોત્ર અગ્નિને અખડ રાખવાતુ તત ંપરીક્ષા સ્ત્રીં અગ્નિ વડે પરીક્ષા કરવી તે (૨) આગરી કમોટી ંપૂજક વિં અગ્નિને પૂજનાર ંપ્રદ વિં જઠરાગ્નિ તેજ કરે એવું ંપ્રવેશ પું અગ્નિમા દાખલ થવું તે (૨) સ્ત્રી પોનાના પતિની ચિતામા બળી મરે તે ંમ થન નં (અગણીના) ધર્મણથી અગ્નિ પેલા કવો તે ંમાઘ નં જઠરાગ્નિની મદતા ંરથ પું + આગગાડી ંરોગ પું રારીરમા અગન બળે એવો રોગ. ંવધ્ (-ઈ) કે વિં અગ્નિ-જઠરાગ્નિને વધારે એવું ંવૃદ્ધિ સ્ત્રીં અગ્નિદીપ્તિ ંશાલા (-ળા) સ્ત્રીં ંપવિત્ર અગ્નિ રાખવાતુ અચાનક ંશિખા સ્ત્રીં અગ્નિની જ્વાળા (૨) એક વનરપતિ ંટોમ પું [સં] એ નામનો યજ્ઞ ંસે સ્કાર પું મુદગને બાગવાની ક્રિયા ંહોત્ર નં પરણેલા બ્રાહ્મણે વિવાહના સાક્ષીભૂત અગ્નિને નિરતઃ જયત રાખી પત્ની સાથે તેમા નિત્ય હોમ કરવો તે, શાસ્ત્રોત્ર અગ્નિમા સવારસાજ હોમ કરવાતુ કર્મ ંહોત્રી વિં અગ્નિહોત્ર કંનાગ (૨) બ્રાહ્મણની એક અટક અગન્યસ્ર નં [સં] જેમાથી અગ્નિ વરસે એવું બાણ

અચ વિં [સં.] આગળપડતું; મુખ્ય; પહેલું,
 મોખરેનું(૨)નં આગળનો કે સૌથી ઉપરનો કે
 ચડિયાતો કે શ્રેષ્ઠ લાગ, અણી, ટોચ ંગણ્ય
 વિં ગણતરીમાં પહેલું મુખ્ય ંગામી વિં
 આગળ ચાલનાર, આગેવાન ંચર વિં આગળ
 ચાલનાર ંજ વિં પહેલુ જન્મેલુ (૨) પું
 મોટો ભાઈ(૩)બ્રાહ્મણ ંજન્મા પું બ્રહ્મા(૨)
 બુઝો અચન્ ંલ વિં સ્ત્રીં પહેલી જન્મેલી
 —મોટી બહેન ંલતિ સ્ત્રીં બ્રાહ્મણ જતિ
 ંલિયે પું[સં. જગ્ગી]અચણી(૨)બ્રાહ્મણ
 ંણી પું[સં.]આગેવાન ંહૂત પું આગળથી
 સમાચાર લઈજનાર ંધાન્ય નં વર્ષનો પહેલો
 —ચોમાસામા થતો—પાક ંપૂલ સ્ત્રીં શ્રેષ્ઠ
 પુરવને અપાતુ પ્રથમ પૂલનુ માન. ંલેખ પું
 વર્તમાનપત્રનો મુખ્ય લેખ ંશાળા સ્ત્રીં
 આસરી. ંસર વિં[સં.] અગ્રેસર. ંસ્થાન
 નં આગળપડતું —મુખ્ય સ્થાન. ંહાયણ
 (—ન) પું[સં.]માગશર મહિનો આગ્રહાયણ
 ંહાર પું ગાન્ય તરૂંથી દેવસ્થાનને અર્પણ
 કરાયેલી જમીન

અચાહ વિં[સં.] ગ્રહણ ન કરવા યોગ્ય
 અચિમ વિં[સં.] મુખ્ય(૨) પું મોટો ભાઈ
 અગ્રેસર વિં(૨)પું[સં.]આગેવાન; નાયક, નેતા
 અચ્ય વિં[સં.] સૌની અગ્રે એવુ, શ્રેષ્ઠ
 અચ નં[સં.] પાપ. ંનાશક(—ન), ંહુત વિં
 [સં. હન્] પાપનો નાશ કરનાર ંમર્ષણ વિં
 [સં.] અધનારાક (મન)(૨)નં એક નસકારેથી
 પાણી લઈખીલ નસકોગ વાટે કાઢી નાખવુ તે
 ંવાન વિંપાખી ંહુત(—તિ), ંહારી વિં
 પાપ દૂર કરનાર —ધાતુ વિં [+સં. આયુસ્]
 પાખી, દુષ્ટ. —ધાતુર પું (મ) શ્રીકૃષ્ણે
 મારેલો એક રાક્ષસ

અધએક (એ) સ્ત્રીં [અવલું+એકલું] જાડા
 અને ઊલટી (૨) કોગળિયું [અયોગ્ય
 અધટલું વિં[અ+ધટલું]અણધટલું અણખાજતું,
 અધટિલ વિં[સં.] ઘટિલ નહિ એવુ અધટલુ
 અધટિલ-ઘટના સ્ત્રીં[સં.] નહિ બનેલી ઘટના
 બનાવવી તે ંપરીયસ્ત્રી વિં સ્ત્રીં[સં.]એમા
 ડુશળ (માયા)

અધડ વિં [અ+ધડ] અણધડ, મૂખં
 અધડ પું[સં. આર્ગત ?] ધરો, ખાડો
 અધલુ નં[બુઝો અધલું] અધલુ તે(૨)અપદાર.
 ગુલા ંખાડ(—ણ) સ્ત્રીં અધવાનો ખાડો;
 નકકુંડ —હિયું વિં અધ અધ કરે તેલું
 ંરી(—સી) વિં અધહિયુ, જાડાના ગેગવાણુ
 અધમૂતર સ્ત્રીં અધલુ મૂતરલુ તે (૨) [લા]
 બુઝો અધમાણ
 અધય(—ર)ણી નં, સ્ત્રીં[દિ. અગ્ગહણિયા]પહેલ-
 વહેલો ગર્ભ રહેલો તે (૨) એની ક્રિયા, સીમ ત.
 [—આવળી = સીમનનો પ્રસંગ આવલો
 —કરવી = તે વેળાનો વિધિકરો વગેરે કરવા]
 —હિયાત વિં સ્ત્રીં અધરણીવાળી સ્ત્રી
 અધરું વિં[સં. જગ્ગાલ ?] મુસ્કેલ [—પડલું =
 મુસ્કેલ લાગલુ કે થલું] [માલિકીલુ
 અધરેહિયાત વિં ધરેહિયાત નહિ એવુ પોતાની
 અધ(—ધા)વણું મંકિં અધે એમ કરલુ(૨)[લા]
 ખૂબ મારલુ. ડીપલુ (૩) જોરબુલમથી કડાવલુ
 (નાલા કે કોઈ પણ વસ્તુ)

અધવાટ સ્ત્રીં[અધ+વાટ]અધણ, ગુલા
 અધવાડ સ્ત્રીં,—ડો પું [અધ+‘વાડ’ પ્રત્યય]
 અધેલાની ગઢવાડ (૨) ખૂબ ગઢકી
 અધલું અં કિં[સં. હદ્. મ. હળો] મળત્યાગ
 કંવો જાડે કરલુ (૨) [લા] જોરબુલમને વશ
 થઈ છોડલુ પડલું [અધી પડલું = (ખેતાન-
 મા કે હાથી ચા અવરો, જેમ કે માહગીમા)
 આપોઆપ જાડો થઈજવો અધીને ઉસેરલું
 વાળણું = ન કરવાનું કરી બેસી તે સુધારવા
 મથલુ]

અધાટ વિં અપાર, અનન્ત (૨) [દસ્તાવેજમાં]
 કુંલ હક સાથેલુ (૩) પું શિલાલેખ(૪)ધનામી
 જમીન, દાનદેવસ્થાનમા અપાયેલી જમીન(પ)
 ઘાટ, એવારો —ટિયું વિં અધાટ અપાયેલું
 (૨) નિમકહરામ

અધાડ(—વ)ણું સં કિં અધે એમ કરલુ
 અધાડો પું [દિ. અગ્ગાહગ] અધેડો — એક
 છોડ, અપામાર્ગ [હાજતવાણુ
 અધાણુ નં મળ, વિષ્ટા —થુ વિં અધવાની
 અધાત વિં + બુઝો અગાધ

અધ્યામણુ સ્ત્રી(વાર વાર)અપણુઠે અપવાનુ થાય
 તે, અતિસાર (૨) [લા] લાય, ત્રાસ અપવા
 સખત મહેનતને ક્ષીધે થયેલી - અધી નવાય
 એવી - ખરાજ રિયતિ [(૨) અપરુ
 અધામું વિ+ [જુઓ અપણુ] ભય કરે, ત્રાસદાયક
 અધાયુ વિ+ [મં] પાપી, કુષ્ટ
 અધાર (૨) સ્ત્રી+ [જુઓ અપણુ] પપી કે
 જીવડાનો મળ - રે! પુ+ ગદવાડ
 અધાવણુ સ+ ક્રિ+ અધવણુ
 અધેડી સ્ત્રી+ [દિ સગ્ધાહગ] એક વનરપતિ
 અધેડો પુ+ [જુઓ અધાડો] એક છોડ, અધેડો
 અધેણી સ્ત્રી+ (ચ) જુઓ અધરણી
 અધાર વિ+ [અ+ત ઘોર] અતિ ભયાનક (૨)
 ધાતકી (૩) ભાનસાન વગરનુ (૪) પણુ સખત
 કે મુશ્કેલ (૫) ગાદુ, ઉદા- 'અધોન નિદ્રા, વન'
 ૦૫ થ પુ+ મેલી સાધના કરનારા ખાવાઓનો
 પથ ૦ વિદ્યા સ્ત્રી+ મેલી વિદ્યા - રી વિ+
 એદી, કીધણી (૨) જુઓ સાધિપત્નિ - ચીતરી
 ચડે એણુ ગદુ (૩) પુ+ એવો ગદો એક
 જાતનો (નાગડો) ખાવો (૪) ભય કરે એદી કે
 કીધણી માણસ
 અધોપ વિ+ [સં] ધોષ-અવાજ વગરનુ, શાંત (૨)
 [વ્યા] પુ+ પાંચ ઉચ્ચાર-રથાનોના પહેલા બે
 વણોનો ઉચ્ચાર (ક, ચ, ટ, ત, પ તથા ખ, ઘ,
 ઠ, થ, ક એ બે બંને અધોષ કહેવાય છે)
 અચક સ્ત્રી+ આગળી, ઠેસ, અટકણ (૨) આડ
 અચકડુ ન+ કાઈ સાલરી આવવાથી છાતીમાં
 ભરાઈ આવતો ઢૂંમે [કગલો
 અચકન પુ+ ન+ [હિં] એક જાતનો સાંખો
 અચકમચક અ+ અચાનક, એકદમ, ઓચિંદુ
 અચકવુ અ+ ક્રિ+ અચકવુ, ખમચાણુ
 અચકાણુ અ+ ક્રિ+ અચકવુ - મણુ સ્ત્રી+ નંડતર,
 મુરંદી - રે! પુ+ આચકો
 અચકેમચકો પુ+ લહેકો, લટકો (સ્ત્રીઓનો)
 અચક વિ+ [અ+ચકવુ] ખ તામાં નહિ ચડેલી
 (૨કમ)
 અચપણુ વિ+ [અધ+પોણુ] કાચુ પોણુ, અધ-
 કચર (૨) નહિ પ્રવાહી અને નહિ થઈ
 અચખૂચ અ+ અચાનક

અચર વિ+ [મં] ખસે નહિ એણુ, રિપર
 અચરકો પુ+ ઉમળકો (૨) આચકો
 અચરજ (-ત) ન+ -તી સ્ત્રી+ [મં] આશ્ચર્ય
 નવાઈ, આશ્ચર્ય [-પામણુ=આશ્ચર્ય થવું-
 કીધણુ હા ત તે અચરજ પામ્યો, તેને
 અચરજ થયું]
 અચરપચર વિ+ [મ (૨વ+ િ)] કાચુકાર (૨)
 અ+ રહી રહીને, વારે વારે, જેમ આજુ તેમ
 અચરે અચરે (૦સીતા) રામ શ+ પ્ર+
 પોપટને ભણાવાનો શબ્દ
 અચસ (-ળ) વિ+ [મં] ૨૬, રિપર (૨) [ગ] અવિ
 કારી (૩) પુ+ પર્વત ૦ પતિ પુ- (સ) હિમા
 લય ૦ ૫૬ ન+ નિત્ય એકરાખી રહે તેવી
 રિયતિ-મોશ (૨) 'કોન્ટેટ એકરેશન' (ગ)
 ૦રાશિ પુ+ 'કોન્ટેટ કોન્ટ્રી' (ગ) - ક્ષા
 (-ળા) સ્ત્રી+ પૃથ્વી - ક્ષિ (-ળિ) ત વિ+ ચલિત
 નહિ એણુ [ચાવણુ] નહિ ચાખેણુ
 અચાચુ વિ+ [અ+ચવણુ] નહિ કહેણુ (૨) [અ+
 અચ યો પુ+ [મં] અત્યદ્ ભુત, પ્રા અચનુચ]
 આશ્ચર્ય, નવાઈ જુઓ શ પ્ર 'અચરજ' માં
 અચા સ્ત્રી+ જુઓ અચો [ઓચિંતુ
 અચાનક અ+ [હિં, અ+ચાનક િ] એકાએક,
 અચાર ન+ [ફા] અધાણુ
 અચાસ સ્ત્રી+ [અ+ચાલણુ] હરકત, અડચણ (૨)
 અડકાવ, રંગેદાર ન (૩) ભારે અગત્ય, ભીડ
 અચાલો પુ+ [જુઓ અચાલ] અનિવાર્ય
 અગત્ય, અપેક્ષા
 અચિર વિ+ [મં] ચિરકાળનુ નહિ એણુ
 અચિતિત વિ+ [મં] જુઓ અણચિતંચુ
 અચિતુ (-ત્યુ) વિ+ ઓચિંતુ
 અચિત્ય વિ+ [મં] ચિતવી ન શકાયકે ચિતવણુ
 અચોચ એણુ
 અચૂક વિ+ [અ+ચૂકવું] ચૂક નહિ એણુ (૨) અ+
 ચૂક્યા વિના ૦ બાણુ ન+ કદી ખાલી ન ભવ
 તેણુ બાણુ (૨) વિ+ તેણુ કે કરનાર [અચૂક બાણુ
 અણવણુ=નરર આવણુ]
 અચેત, ૦ન વિ+ [સં] ચેતન વિનાનુ, જડ (૨)
 બેલાન ૦ના સ્ત્રી+ મૂર્ખા, જડતા, બેલાનપણુ
 અચેષ્ટ વિ+ [સં] અચેતન

અયો પું[અ+સી. ચરુ ?]જમાવ, ભીડ(૨)કચ-
રાનો જમાવ, ગદ્ડી(૩)આણને [-પાળવો =
કામકામ બધ રાખવું - આણને પાળવો. (૨)
બળિયા ઘરમાં હોય તેથી મહેમાન વગેરેને
આવકાર ન આપવો.]૦પયો પુંગંદવાડ, સડો
અચ્છત અં [અ+છડ]છડ - લહેર થયા વિના;
છૂપી રીતે, ખખર ન પડે તેમ
અચિછમ વિં[સં]અખંડ ંધારા સ્ત્રીં સતત
વહેવું ઝરણુ (૨)જેમાથી અખંડ ધાર પડે
એવું પાત્ર
અચ્છું વિં [સં અચ્છ]સારું
અચ્છેધ વિં [સં.]છેદી ન રાકાય એવું
અચ્છેર પું[અ+ચેર]અચે રોર -રિયું વિં
જેમાં અચ્છેર માય તેવડું(૨)નં અધા રોરવું
માપિયું. -રિયો પું, -રી સ્ત્રીં અધા રોરવું
માપિયુ અથવા વજન. -રો પું અધા રોરવું
વજન-કાંટલુ
અચ્ચુત વિં[સં]પતન કેરખલન વિનાનું, નિશ્ચલ
(૨) પું (સ.) વિશ્વ -તાનંદ પું અખંડ
આનંદ, આત્માનો આનંદ(૨)અખંડ આનંદ
ભોગવનાર-ધંધર
અચૂસંધિ સ્ત્રીં [સં.]સ્વરોની સંધિ (વ્યા.)
અચક અં ભેતભેતામા
અચડ(-ર)તું વિંભાવ સપાટીને અડકીને પસાર
થઈજવું (૨)કાના ખરાખર, અરાગ(૩)છલકાવું
અચત સ્ત્રીં [અ+ચત]ત ગી, તાણ
અચતું વિં [અ+ચત]અણછડું, યુક્તિ(૨)[સં.
જસત]અસત, હયાત નહિ એવું
અચત્ર વિં [સં]છત્ર વિનાનું, ખુલ્લું (૨) માથે
વડીલ વિનાનું
અચખડા પુંઅંબંબં એક રોગ, જેમાં શરીર પર
આછી આછી ફેફાળો નીકળે છે. [- નમવા
=તેની ફેફાળો મટવા માંડવી - નીકળવા
=તે રોગ થવો-તેની ફેફાળો નીકળવી]
અચરતું વિં બુઓ અચડડું [(૨) કરંમાણું
અચવાવું અ. કિં [અ+ચવાવું] વણછો લાગવો
અચંગ અં અધ્ધર(૧)
અચાડપણાડ સ્ત્રીં ધમાધમ
અચાંદસ વિં [સં]છંદરહિત

અચાખા પું અં વં [અ. હિજાવ=પડેલો ?]
વરંચોડામા વરંચાળવું મો ઢાકવા. પાપડીએ
લટકાવવામા આવતા સોનેરી કસખના તાર
અચાવવું સંકિં (નવુ વાસણ)વાપરવા કાંદવું
અછીપ વિં છીપે નહિ-તૂમ ન ધાય એવું
અછૂન વિં[હિં] અરપૃથ્થ(૨)અરપૃથ્થ મનાતી
કોમળું. -તોદ્ધાર પું અછૂતોનો ઉદ્ધાર
અછો અછો કરવું, અછો અછો વાનાં કરવાં
શંખાં [સં અચ્છ-અછો] લાડ લડાવવા(૨)
ખૂખ ઉમળકાથી આદરસતકાર કરવો
અછોછાંચરા પું અં વં લાડ લડાવવા તે
અછોછી સ્ત્રીં (કા) પેટમાં ચૂથાણ તે
અછોડો પું[દિ. અચ્છોડિઅ?] રાશિ(૨)ગળામાં
પહેરવાનો સોનાફાનો દોરો (૩) ધડિયાળની
સાંકળી -ડાવા અં રાશ જેટલે અંતરે
અજ વિં[સં]નહિ જન્મેલું, અનાદિ(ધંધર)(૨)
પું બકરો(૩) [સં] બ્રહ્મા(૪)કામદેવ(૫)અંદ્ર
(૬)રામચંદ્રના દાદાનું નામ. ૦કેલું પું એક
વનસ્પતિ ંગર પું [સં] (બકરું ગળી ભય
તેવો)મોટો સાપ ંગરવૃત્તિ સ્ત્રીં દૈવ ઉપર
આધાર રાખવાની વૃત્તિ ંગંધા સ્ત્રીં એક
ઔષધિ ંતનયા સ્ત્રીં (સ) બ્રહ્માની પુત્રી,
માયા(૨)સીતા ંપતિ પું ભરવાડ(૨)(સં.)
મંગળ ગ્રહ ંપાલ(-ળ) પું ભરવાડ
અજટા સ્ત્રીં ભોયઆબલી
અજતરક(-ફે)[ફા] અં તરકથી
અજદહા પું[ફા]મોટો જ ગી સાપ-અજગર
અજન્મ વિં[સં]જન્મરહિત -નમા વિં પું
જેને જન્મ નથી એવું, (ધંધર)(૨)સ્ત્રીં(સં.)
માયા (૩) સીતા (૪) લક્ષ્મી
અજપાજ(-ળ)પ પું [સં] પ્રયત્ન વિના
સ્વાભાવિક રીતે ચાલતો (સોહ સોહ) નપ
અજળ વિં[અ] નવાઈ ઊપજે એવું, આશ્ચર્ય-
કારક, અદ્ભુત [- થયું=ચકિત થવું, નવાઈ
લાગવી] ંચુલમહેરી સ્ત્રીં એક કલ્પિત
પક્ષી ંતા સ્ત્રીં [જેણે તે, પરીક્ષા
અજમાયશ સ્ત્રીં[ફા. આજમાશ] અજમાવી
અજમાવવું સંકિં [ફા. આજમુદન] વાપરી
જેણે, તપાસી જેણે

અભરીઅભરી સીં(સુ)એક રમત, ખારોપાટ
અનિત વિં(સં)નહીં જિતાયેલું(ર)ન જિતાય તેલું
અનિન નં(સં) મુગચર્મ, કાળિયારતુ ચામડું

ઠંધારી, ઠંધાસી વિં મુગચર્મ ઓઢનાર
અનિર નં(સં) ઘરતું આગણું, કળિયુ
અનિંકય વિં(મ) અન્યેય, અનિત
અનિહવ વિં(સં) છલ વગરતું
અછળ વિં(અ) પ્યાર, વહાલુ(ર) પું(મિત્ર)દોસ્ત
અછડું વિં(સં) ડચ્છિછાળુઓએડું - ઠંધાર
પું એઠવાડ

અછરણ નં અછણ, અપચો અછરણ થતું
(કોઈ વાત કે વસ્તુ) = (તે) ન સહેવાલું, વધારે-
પડતો (તેનો) પ્રભાવ દાખવેલો જેમ કે, વાતતુ
અછળણ = વાત કાઢી દેવી પૈસાનું .. = ખનનો
ગર્વ ઇં(મ) [અપચો]

અછણું વિં(સં) છણું નહિ તેલું(ર) નં અછરણ,
અછવ વિં(સં) છવ વગરતું; નિર્જવ (ર) નં
(જૈન મતે) નવ તત્ત્વોમાનુ જડ તત્ત્વ
અછુકા(ગતું) વિં(સં) અયુક્ત અયોગ્ય,
અઘટિત

અન્યેય વિં(સં) છતી ન શકાય તેલું
અન્યેખણી સીં(કાટા) - ઝરકા પે ચવાની લોઢાની
આકડીવાળી લાકડી

અન્યેગ પું(સં) અયોગ્ય કેમુરત (ર) અણમેળ,
અણખનાવ [અદ્વિતીય]

અન્યેડ વિં(અ+ન્યેડ) જેની નેડ ન હોય એલું,
અન્યેણું નં(અ+ન્યે) [અ+ન્યેણું] નજેવાનુ તત
અન્યેળ વિં(અ+ન્યે) અધવચ (ર) અધૂરું મૂકેલું
(૩) સીં અચોક્કસપણું

અન્ય અં(સં) અણ + આજ

અન્યુ નં હૂંચ દીર્ઘ 'ઈ' નુ ચિહ્ન (અચવાની)

અન્યુ(અન્યુ)કા સીં(સં) વેચા

અજ વિં(સં) અલાણ (ર) મૂર્ખ

અજ્ઞાત વિં(સં) જ્ઞાત નહીં તેલું(ર) ગુપ્ત અચર્યા

સીં(કાઈ) નહિ એવી રીતે ફરતું તે, ગુપ્તચર્યા

ઔપના વિં(સીં) હસેતી જીવાન સી, મુઝા

ઠંધાસ પું(છૂપા રહેતું) તે, ગુપ્તવાસ

અજ્ઞાન નં(સં) જ્ઞાનનો અભાવ, અજુધપણ (ર)

અવિદ્યા, માયા (૩) વિં(જેને) માન-અમજ નથી

એલું(૪) અલાણ(૫) અલાણ અનિત, અન્ય
વિં(અજ્ઞાન) માથી નીપજેલું ઠંધા સીં(અજ્ઞાન-
પણ - ની વિં(અજ્ઞાન) અજ્ઞાન વિં(ર) અવિદ્યા
- માયામા બધાયેલું

અજ્ઞેય વિં(સં) નાણી ન શકાય તેલું ઠંધા પું
ઈશ્વર અચવા પરમ તત્ત્વને વિષે આપણને કાઈ
ખબર નથી - ન પડી શકે તેવો મન 'એગોરિટ-
સિઝમ' ઠંધાસી વિં(અજ્ઞેય) વાદમા માનનાર

અજ્ઞવી વિં(અ અજ્ઞવી) પરદેશી

અજ્ઞાન સીં(અ) ખાગ

અટકે સીં(અ) અટકવું નડતર, અવરોધ (ર)

મુઝેદી (૩) શકા, મનનો અચ્છેદ (૪) કાચી કેદ

(૫) અટકણ, કેસ (૬) સંકલ્પ, પ્રતિજ્ઞા

અટ (-)કે સીં(અ) અટક [અડપણું

અટકયાણું વિં(ર) નં(અ) અટકવું, અચાણી ? અચો

અટકેડી સીં(અ) અટકવું ? વાધાણી, ઘચરકું, હેડકી

અટકણ વિં(અ) અટકી નય એલું (ર) સીં, નં

ટેકો(૩) કેસ(૪) ચાપ ઠંધું નં અડિયલ ઠંધું

- પિયુ વિં(અ) અડિયલ (ર) નં કેસ ચાપ

અટકવું અં(કિં) અટકું ? ગતિ કે પ્રવૃત્તિ

બધ પડવી, ચોલણ

અટકળ સીં(અ) અટકવું, અડપણા, અનુમાન

અપચીસી (-સી) સીં(અ) અટકળ ઉપર

મડાયેલો વા વો કે કામ અખાજ વિં(અ) અટકળ

વાની શક્તિ કે શોખવાળું ઠંધું સં(કિં) અટકળ

ઝરવી

અટકામણું (-ણી) સીં(અ) હરત, અડચણ (ર)

અનેદર્શન, અટકાવ [— આપવી = (સી) એ]

વેગળું એસવું]

અટકાયત સીં(અ) અટકાવવું તે, અકાવટ (ર) અટકમા

રાખવું તે - તી વિં(અ) અટક કે નજરકેદમા

રાખેલું ('હિટ-નુ' - કેદી)

અટકાવ પું(અ) અટકાવવું - રોકવું તે (ર) અતરાય,

હરકત (૩) અટકાવ, અનેદર્શન [— આપવો =

(સી) એ] વેગળું એસવું, અનેદર્શન થવું - નાખવો

= અટકાવ કે હરકત કરવા, વિદ્ય ઊભું કરવું

— પાળવો = વેગળા એસવાના વિવિનિષેધો

સાચવવા] ઠંધું સં(કિં) 'અટકવું' નુ પ્રેરક

અટકીમટકી સીં(અ) છોકરીઓની એક રમત

અઠવાડિયું નં [સં અષ્ટવારિક] સાત વારના
 સમય -ક વિં ૬૨ આઠમે દિવસે થતુ (૨) નં
 ૬૨ આઠમે દિવસે પ્રગટ થતું ૫૨
 અઠવાડિયું નં એક હાથના માપનો ગજ (૨) ટોરડાને
 વળ દેવાનો લાકડાનો કડકો કે ફરકડી
 અઠવાણું અં કિં અટવાઈ પડેલુ, સપડાણું
 અઠંગ વિં [સં. અટાગ, પ્રા અટ્ટગ] પાકું, ઉત્તાહ;
 પહોચેલ
 અઠાક સ્ત્રીં ધાધરાનું નાડું [(૨) નાદાન
 અઠાવકું વિં [અ+ઠાવકું] ઠાવકું નહિ એવું
 અઠિં (-ઠી) ગણુ નં ટેકા, તકિયો [-દેણું =
 અઠા ગણુ, અઠેલણુ - મૂકણુ = ટેકા ગોઠવેલો,
 અઠેલવા માટે કાઈ રાખણુ]
 અઠિં (-ઠી) ગણુ સં કિં ટેકા દેવો, અઠેલણું
 અઠિં (-ઠી) ગુ વિં જઠી (૨) જડું
 અઠીક વિં [અ+ઠીક] ખોટું (૨) અરવરથ
 અઠે અં [મા, સં અઞ] અહીં ૦ અઠે અં
 અહીં અહીં [અઠે દારકા = અહીં જ ધામા]
 અઠોડી સ્ત્રીં ગોળની કદાઈમા ખાંડેલુ આદુ
 અઠુ વિં [સં અષ] + આઠ ૦ મ પું એકસાથે
 આઠ ટક નહિ ખાવાનું મત (જૈન). - કૃષ્ણ સ્ત્રીં
 આઠ દિવસ સુધી ચાલતી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ,
 આઠ ઉપવાસ (જૈન)
 અઠાણું (-ણું) વિં [સં અષ્ટાનવતિ] ૯૮
 અઠાવન વિં [સં અષ્ટાપચાશ્વ, પ્રા અઠ્વાવન્ત]
 ૫૮ [૨૮
 અઠા (-ઠયા) વીશ (-સ) વિં [સં અષ્ટાવિંશતી]
 અઠાશિ (-સિ) યાં નં ૫૦૦ સ્ત્રીઓના પગનું
 એક ધરેણું, તોડા; કલ્લા, ઠાસીને સક્કસ ન
 કરેલા સાકળા
 અઠો પું [સં અષ્ટક] આઠની સંખ્યાનો પાસો
 (૨) આઠ હાણનું ગજડાનું પતું (૩) બાજને
 ફરેક છેડે ત્રણ ખાના હોય છે તે. - કૃષ્ણંધ
 વિં સોડટાની રમતમા અઠા ઉપરની સોગટી
 ન મરાય તેવી શરતવાળું
 અઠો (-ઠયો) તેર વિં [સં. અષ્ટસત્તતિ, પ્રા. અઠ્ઠ-
 હત્તરિ] ઇઠયોતેર, ૭૮
 અઠયાવીશ (-સ) વિં [જુઓ અઠાવીશ [૮૮
 અઠયાશી (-સી) વિં [સં અષ્ટાશીતિ] ઇઠયાશી;

અઠયોતેર વિં જુઓ અઠોતેર, ઇઠયોતેર
 અઠ સ્ત્રીં [જુઓ આઠ] અડચણ (૨) આઠાઈ
 [અઠું સગું = (અડચણમા કામ દે એવું કે
 અડીને આવતું ?) ખરું - નજીકનું સગું]
 અઠક સ્ત્રીં નામ જોડે મૂકવામા આવતું, ગોત્ર
 ધણો દે વતન ઇત્યાદિ ખતાવતુ ઉપનામ, અટક
 અઠકણું નં સહેલ વાત, રમતવાત (કા)
 અઠકણું સં કિં અડચણુ, ૨૫૨ કર્વો (૨) અં કિં
 વચ્ચે આડું આવણુ ઉદાં 'ખાંડણું' વસાવું
 નથી, શું અડકે છે ?
 અઠકાડણું સં કિં 'અઠકણું' પ્રેરક
 અઠકાયેલી વિં સ્ત્રીં અલહાયેલી
 અઠકાવ પું અટકાવ, સ્ત્રીનું અલહાણું - ફર
 ખેરાણું તે, રત્નેદારી ન [ખ ધ કરણુ, વાસણું
 અઠકાવણું સં કિં [દે અઠ્ઠુ = આડું, ખાવકું]
 અઠકાણું અં કિં અલહાણું (૨) ખ ધ થણું, વસાણું
 અઠકોદડકો પું નાના છોકરાની એક રમત
 અઠખેપડખે અં આળુખાળુ
 અઠગ વિં [અ+ઠગણું] દઢ, ઢગે નહિ એવું
 અઠઘોદ (-પ, -મ) ઢઘો પું ખેસતે વર્ષે મળસ-
 કામા કચરાથી ભરેલું હાલેલું ચકલે જઈ ફેરક-
 વાની વહેમી રૂઢિ (૨) દોપની જવાબદારી
 અડચણુ સ્ત્રીં હરકત, ડખલ, વણિ (૨) મુશ્કેલી;
 આપદા, બીડ (૩) અડકાવ [— નાંખવી =
 હરકત કે મુશ્કેલી થાય એમ કરણુ — પડવી =
 હરકત મુશ્કેલી થવી]
 અઠછતું વિં [પ્રા અઠ્ઠુ = અધું + છતું] અડધું-
 પડધું જણાયેલું [છે તે, ખાવણું
 અડણુ નં [મ] ટોરના જે અવયવમાં દૂધ ભરાય
 અડતણું નં આનાકાની (૨) મિથ્યા પ્રયત્ન
 અડતલો પું આશ્રય, ઓથ (૨) અટકળ
 અડતાળીસ વિં [સં. અષ્ટત્ત્વારિંશત્, પ્રા.
 અઠયાલીસ] ૪૮.
 અડતાળો પું વિ સં. ૧૮૪૮માં પડેલો મોટો
 દુકાળ (૨) મણના ૪૮ રોર ગણાય તે તોલ
 અડથલ વિં ખડતલ [ઓથુ (૨) મોટું વિષ્ણુ,
 અડથલો પું [મ અઠયજા-અઠ્ઠુ + થલ] આડ;
 અડદ પું ૫૦૦ વર્ષ [દિ. સદિદ] એક અનાજ-કંઠોળ.
 [— દેખાડવા = (અમુક લિણુક પ્રાણણોને

એસબું = અટકી પડું, રોકાઈજવું (વિષયં
ધી) (૨) હઠ લેવી]

અડવે પુ. લવાઈમા આવતો વાણિયાનો વેશ
અડસદો પુ. [નુઓ મ અડસદા] અદાન શુમાર
[— કાઢવે = અદાન લેવો, શુમાર કેટલું તે
તપાસવું]

અડસઠ વિ. [સં અષ્ટપદિ, પ્રા અઢસદ્ધિ] ૬૮.

[— તીરથ, તીર્થ = અધા (હિંદુ) તીર્થો]

અડસર સ્ત્રી. [મ, આડુ + સ્ત્રી] મોલ (૨) પાટડી
અડંગળડંગ સ્ત્રી. એક રમત

અડ ગો પુ. [હિં અઢગા] ધામો (૨) કુરતીનો એક
દાવ [— નાંખવો, લગાવવો = (હઠ કે
આગ્રહથી) ધામો કરીને પડવું]

અડ ખી સ્ત્રી. મગરૂરી, તોર (૨) આડખર (૩) હઠ
અડા સ્ત્રી. અડવાપણું, આધાર, ટેકો [— દેવી
= લાગ આવવો, મચક આવવી, માનવું, હાથ
મૂકવા દેવો]

અડાઅડી સ્ત્રી. કટોકટીનો સમય (૨) નજીક હોવું
તે (૩) એકબીજાને અડવું તે, સ્પર્શસ્પર્શનો
વિવેક ન રહેવો તે (૪) અં. ભેડાનેડ, ખરોખર
અડકીને — અડી અડીને

અડાઉ વિ. [મ અઢાઠ: પ્રા અઢવી ન ગલ
પરથી જ વગર વાચ્યે ઊગેલું [(ગેડીદડામા)
અડાકડી સ્ત્રી. અડકડાઅડકડી (૨) સખત મુકાબલો,
અડાડલું સં કિ. ['અડલું'નું પ્રેરક] અડકાડલું
(૨) પહોંચાડવું. સેગુ ઉમેરવું, ધંકેલી દેવું,
ધુસાડવું

અડાણિયું વિ. નુઓ અડાણ (કા)
અડાણી વિ. [મ, સં અઢાણી] આવડત વગરનું,
મૂર્ખ (૨) અસહ્ય, અનાદી

અડાણું વિ. ['આડ' પરથી જ] ગીરો મૂકેલું (કા)
અડાણો પુ. સગીતમા એ નામનો એક રાગ
અડાખીડ વિ. ભય ઉપભવે તેવું મોટું (૨)

ખોડખાપણ વગરનું [પાટિયાની ભીંત
અડામી સ્ત્રી. ભીંત સાથે જડેલી ફેટાળ,
અડાચું નં ગાયબે સના છાણનું સૂકું પોચક;
છાણ (૨) છોકરાની એક રમત

અડાલી સ્ત્રી. લાકડાની યાળી — કચરોટ
અડાવવું સં કિ. ['અડલું'નું પ્રેરક] ગપ મારવી

(૨) આઠવણું, જૂઠું કહેવું (૩) ધણુ ખાણ (૪)
ધુસાડવું (૫) ધમકાવવું; વડવું

અડાશિ (— સિ) યાં નં વં અં નુઓ અઢાશિયાં
અડાસે અં નજીક (૨) પડછાયે

અડાળપડાળ નં [અડાળી + પડાળી] મોલની
ખન્ને ખાળુનો ઢાળ

અડાળી સ્ત્રી. [સં અઢાલિકા] એક જ ભીંતવાળી
છૂટી ઓસરી [— ઠાકવી = અડાળી કરવી
કે ખાધવી] ં પડાળી સ્ત્રી. આગળ પાછળની
અડાળી

અડિયલ વિ. [અડલું = અટકવું] અડી ખેસવાના
કે અડી જવાના સ્વભાવનું — હડીલું (૨)

ધુસણિયું ંટદું નં હડીલું માણસ
અડિંગો પુ. અડો, ધામો (અડિંગા લગાવવા
= ધામો કરીને ખેસવું)

અડિયું નં સોનીનું એક ઓભર
અડિયોદડિયો પુ. એક રમત

અડી સ્ત્રી. સોનીનું એક ઓભર (૨) કટોકટીનો —
અણીનો કે અડનો વખત, આપત્તિ ંઓપટી
સ્ત્રી. અડચણ, ભીડ, આપત્તિ ંખમ વિ.
[હિં અઢીચમ] અડીઓપટી ખમી શકે એવું
(૨) શરવીર, ધીંગુ ંવેળા સ્ત્રી. કટોકટીનો —
ભીડનો સમય

અડીઅડી સ્ત્રી. છોકરીઓની એક રમત
અડીજડીને અં ખતથી
અડીદડી સ્ત્રી. એક રમત, હમગોટીલો
અડીલું વિ. અડલું; નજીકનું

અડી (— દી) ં વિ. [અ + ડી ં] દીંટા વિનાનું
અડું (— ડે) ડાટ અં દોડવું, ફેલવું અને ધસી
આવવું, હડડાટ, તડામાર કરીને

અડૂકદડૂક અં ધડીમા અહીં ને ધડીમા તહીં
— ફિચું વિ. ખન્ને પક્ષમા હોય તેવું (૨) અસ્થિર
અડેકડે અં સરભર

અડેડાટ અં નુઓ અડુડાટ

અડો (અ'ડો) પુ. ગાડાનું આગલું ટેકણ, હડો
અડોઅડ અં લગોલગ, અડાઅડી

અડોલ વિ. [અ + ડોલવું] ડોલવું કે ડોલે નહિ
એવું, સ્થિર [લાકડાનો કટકો, માકડી
અડોલી સ્ત્રી. રાશને છેડે ભરવામા આવતો નાનો

[illegible]

અણુબુદ્ધિ વિનાનું (૨) અજ્ઞાન ઓપોટ
 (-ટ્ટુ, -ટ્ટુ) વિં ઓપોટયા વગરનું.
 ઓપોટાચું વિં ઓપોટાચા વગરનું, તેડાચા
 વિનાનું. ઓપોટચું વિં ઓપોટલું-કહેલું નહિ
 એવું (૨) ચૂપ. ઓપોટલું (-ટ્ટુ) વિં અભાણ
 ઓપોગ વિં ભંગ વિનાનું; અખડ ઓભાવનું
 વિં ન ભાવનું, અપ્રિય. ઓપોજય વિં ન
 ખવાય એવું ઓમડચું વિં નાણુગ, કોરે
 ભરાયેલું ઓમણું (-ણું) વિં ઉદાસ, મન
 વિનાનું ઓમાનીનું વિં માનીનું નહિ એવું.
 ઓમી (-મી) ચું વિં મોમ્યા વિનાનું, ઉધાડું.
 ઓમૂલ વિં અમૂલ્ય ઓમેળ વિં મેળ ન ખાય
 તેવું, ભુદા પ્રકારનું (૨) પું અણખનાવ ઠરાગ
 પું અણખનાવ ઠલિંગ (-ગી) વિં લિંગ-
 નિશાની વિનાનું (૨) વિદેહી (૩) નિર્લેપ, બ્રહ્મજ્ઞ.
 ઠેએ અં કોઈ ન ભુએ તેમ (૨) નકામું.
 ઠાકેક (ઠગાર) વિં વાકેક નહિ એવું
 ઠવિચાર્યું વિં વગર વિચાર્યું ઠવિશ્વાસપું
 અવિશ્વાસ ઠર્વાંધુ વિં વીધ્યા વિનાનું (૨)
 ઘડાયા વિનાનું (૩) નહિ નાયેલું (૪) ખસી કર્યા
 વિનાનું [—મોતી=વીધ્યા વગરના મોતી જેવું
 —વણ પરખાયેલું એવું] ઠર્વાંધ્યો આખલો=
 મસ્ત નહિ નાયેલો સાંઢ (૨) [લા] વિં વો-જગતમા
 નહિ પલોટાયેલો અડખંગ આણસ ઠસમજ
 (ઠણ) સ્ત્રીં સમજનો અભાવ ઠસમજણું,
 ઠસમજી વિં સમજ વગરનું ઠમરખું વિં
 સરખું નહિ એવું ઠસરજયું વિં સરજેલું-
 નિર્મિત નહિ એવું (૨) અણધાર્યું. ઠસિદ્ધિ
 સ્ત્રીં સિદ્ધિનો અભાવ, નિષ્ફળતા ઠસૂંધ્યું
 વિં સૂચ્યા વિનાનું, તાણું. ઠહક (-ક) પું
 હકનો અભાવ ઠહિત નં અહિત ઠહૂંતું
 વિં ન હોય તેવું ઠહોણું વિં નહિ થનારું
 અણ (-ણી, -ણું) [સં અન] કિં પરધી નામ
 ખનાવનો કૃત્રિમય ઉદાંભરણ વાવણી; દળણું
 અણુક સ્ત્રીં (કા.) અડચણ, હરકત
 અણુકી (-ચી) સ્ત્રીં [સં અનીતિ] પ્રા અણઈજ
 ભુઓ અણચી
 અણુકું (-કો) ૨ પું ભુઓ અણકૂટ [-ભરવો=
 અણકૂટનો ઉત્સવ ઊજવવો, તે માટે રાંધેલા

અખનો દેર કરવો — લૂંટવો = તે ઉત્સવ
 અંગે, દેર લૂંટવો]

અણખ સ્ત્રીં [દે અણક્લ=કોઈ] (કા) ઈર્ષા
 અણખત (-લ) સ્ત્રીં અણગમો (૨) ઈર્ષા
 અણુગ (-ગો) હ પું સ્ત્રીઓનું એક પ્રત
 અણુગાર વિં [સં અનગાર] ધરખાર વિનાનું
 અણુગોક (-ખ, -હ) પું ભુઓ અણગહ
 અણુચી સ્ત્રીં અંચઈ (ખાસ રમત અંગે) વાકું
 બોલવું કેનીતિ બહાર વર્તવું તે, ભૂ -ચિયું
 વિં અણચી કરતુ કે અણચીવાણું

અણુછ સ્ત્રીં [સં અનિચ્છા] નામરછ
 અણુછ સ્ત્રીં ખો, દેવ [તિરસ્કાર
 અણુછિયું નં [દે અણક્લ=કોઈ] છણકો;
 અણુછો [સં અન્ય+છાયા], ઠવણુછો પું પાકને
 ટુકસાન કરે એવો છાયો

અણુતા સ્ત્રીં+હિનતા, ખોડ [હાતુ ધરેલું
 અણુવટ પું [સરં મ] સ્ત્રીઓના પગના અંગૂ-
 અણુવણુ વિં અડવુ

અણુવર પુર્વ [સં અનુવર] પહેલી વાર સાસરે જતા
 વર અથવા ગ્ન્યા સાથે મોકલાનો સોખતી (૨)
 વરની સાથેનો કોઈ એકાએક પરણે તે -રિયું
 વિં અણુવરને લગતુ (૨) નં અણુવરપણું (૩)
 અણુવર —રી વિં સ્ત્રીં કન્યાની સાથે જનારી
 તેની બહેન કે બહેનપણી

અણુવાણું વિં ભુઓ અડવું, અડવાણુ
 અણુસખડી સ્ત્રીં [અણ+સખડી] સખડી પેઠે
 એક ન ગણાય એવુ કાચુ કોઈ ખાવાનું
 અણુસણુ નં [પ્રા] અનશન, ઉપવાસ (જૈન)
 અણુસાર પું [સં અનુસાર] મળતાપણાનો
 અશ (૨) સૂક્ષ્મ અસર

અણુસાર (-રો) પું ઠશારો, સકેત (૨) ગણસારો
 અણુહિલ, ઠવાડ નં [પ્રા] (સ.) ગુજરાતની એક
 ભૂની ગરબાની — આનનું પાટણ

અણુહૂતું, અણુહોણું ભુઓ 'અણ'મા
 અણુવણુ સંકિં 'અણુવ'નું પ્રેરક, આણે-લાવે
 એમ કરવું, મંગાવવું

અણિ (-ણી) [સં] સ્ત્રીં વસ્તુનો ઝીણો, લોકાય
 એવો હેડો (૨) ટોચ, શિખર (૩) છેક છેડાનો ભાગ;
 અવધિ, અંત (૪) કંટોકીનો સમય [—કાઠવી

= (છાણિકાધરિને) અણિદાર કરવું — ચૂકવી
 = ખરી કટોકટી કે લાગતો વખત વીતવો, કટોકટી
 માથી બચવું કે લાગ ન ગાપવો — માથવવી =
 ખરી કટોકટી કે લાગતો વખતે મદદગાર થવું કે
 ખપમા આવવું] ૦ દાર વિં અણિવાળું ૦ મુદ
 વિં સાવ અખ દિન (૨) મ પૂર્ણ રોગ દિન
 - હિમા સ્ત્રી યોગની એક શિક્ષિ ગમે તે પુ
 સૂક્ષ્મ રવરધ પાનું કુંવાની શક્તિ - ગિયાણું
 વિં અણિદાર - હિયુ નં દોડની ટાક (૦)
 આહુ - હિયેલ વિં અણિયાણું
 અણિદારે, ૦ કણિદારે પું છોકરાની એક મન
 અણિયુ નં એક ભત્રીયો બી - વમાપા
 અણુ વિં [સં] જરા જેટલું, અનિ રાક્ષ (૨) પું
 (મમયો કે કદનો) નાના મા નો ભાગ (૩) જેના
 વિશેષ ભાગ ન થઈ શકે તે — પન્માણુ (૪) એક
 ભત્રીયો ધાન્ય, કાગ ૦ કવિં અનિરાગ નાણુ (૪)
 પું પરમાણુ ૦ કણુ નં પરમાણુ ૦ ભત્રીયો
 વધારે મા વધારે સૂક્ષ્મ ૦ તા સ્ત્રી આપણા,
 અતિ સૂક્ષ્મતા ૦ દ્રુત સ્ત્રી પામાના (ન ગીત)
 ૦ બોમ્બ પું પન્માણુને તોડવાની પૈમાનિક
 યુક્તિ વાપરીને તૈયાર થતો અતિ વિનાશક
 બોમ્બ ૦ માત્ર વિં (૨) અન્ન રાક્ષ જ બિલકુલ
 થોડું ૦ રેણુ પું અત્યંત ઝીણી રાક્ષ ૦ વાદ
 પું પરમાણુવાદ ૦ ભત્રીયો (મુદરથો) નાણુ
 સુગમ મત (મહાત્મતથી ઊપદ્રુ)
 અણુદિન અન્ન પુણ્યો અણુદિન
 અણુ (-ણી) બે પું [સં અણુયોગ] કારીગરોનો
 રત્નનો દિવસ [— પાળવો, — ગાખવો =
 કામકાજની રત્ન રાખવી]
 અણુદરી વિં બુણો અણુદરી (૨) સ્ત્રી (જેન)
 દરરોજ એણુ એણુ જમતા જવાનું તપ
 અણુસર વિં બાણુ (૨) કિલ્લાસ, ખિન (૩) [કા]
 મદ હિસાહવાણુ
 અતએવ અન્ન [સં] તેથી જ
 અતટ વિં [સં] કિનારા વિનાણુ
 અતટુ વિં [અન્નતટ, પ્રા તદ્દ] લણી ભય નહી
 એણુ (આણસ) (૨) તોણુ, વરણુ [— રહેણું
 = અણક કે અણગા રહેણું, કાઈ સાથે ભળણ
 નહિ] — કાઈ સ્ત્રી, — કાપણુ નં

અતરવાય પું [સં] = અતર મિત્રા નમ્ર
 અતરથ વિં (૦) નં [સં] રોગ અગમ્ય (૪)
 નિગાર [અન્ન પ્રકાશ [આ]
 અતરુણામ વિજ્ઞાન પાં [સં] અગમ્ય
 અતન (-ત) વિં સુદેશ = અન્ન
 અતનમતન સ્ત્રી સ્ત્રી = અન્ન
 અતનુ વિં [સં] ગમ્ય, નિગમ (૨) પાં (મ)
 = અન્ન અગમ્ય
 અતનુ પાં નં [સં] = અન્ન - અન્ન
 નિગમ્ય, અતનુ = અન્ન
 અતમા વિં [અન્ન + મા] = અન્ન
 લાપણ (૦) રોગ એ અન્ન - અન્ન વિં અન્ન
 વિનાણુ (૦) રોગ વિં [અન્ન
 અતરુણ સ્ત્રી નની અન્ન - રોગ પાં ગામી
 અતરુણ વિં [સં] નિગમ્ય નિગમ્ય રોગ
 અતરુણ વિં [સં] નિગમ્ય નિગમ્ય રોગ
 રોગ વિનાણુ (૦) અન્ન = અન્ન
 અતરુણી, -પુ વિં [પ્રા તદ્દ અન્ન પાં રોગ]
 ગામિત = અન્ન, પન્ન = અન્ન
 અતરુ વિં [સં] અગમ્ય - અન્ન (૪) પાં ગામી નં
 - કિંત વિં = અગમ્ય અગમ્ય - અન્ન
 વિં તન્ન = અન્ન પન્ન ન અન્ન
 અતરુણીય વિં [સં] તરુ નિગમ્ય - અન્ન
 અન્ન એણુ
 અતરુ (-ણ) વિં [સં] તરુ નિગમ્ય - અન્ન (૦)
 નં ગામ પાન્ન માણુ રોગ
 અતરુણ વિં રોગ નં અન્ન (મ ૧)
 અતરુણ સ્ત્રી [પ્ર] એક ભત્રીયો રોગી કાલ
 અતરુણ (-પ) નં અન્ન અન્ન
 અતરુણ (-સ્ત્રી) સ્ત્રી [સં] અન્ન સ્ત્રી (૪) રોગ નો
 છોડ (૩) રોગીયો
 અતરુ વિં (૨) નં અન્ન અન્ન
 અતરુણ વિં [સં અણુલિત] અતરુ અન્ન વિં
 અણુલ અણુલ અણુલ વિં અણુલ અણુલ
 (૨) અણુલ
 અતરુ વિં તરુ વિનાણુ (૨) તરુ નહિ તેણુ
 અતરુ વિં [સં] તરુ વિનાણુ (વાઘ) (૨) નિરુદ્ધ
 (૩) તરુ વિનાણુ, અન્નવરિયત ૦ તા સ્ત્રી
 અતરુ (-દિત) વિં [સં] સાવધ, ભક્ષત

અત: અં [સં.] તેથી કરીને (૨) અહીંથી (૩)
 આજથી ૦૫૨ અં [સં.] હવે પછી
 અતાઈ વિં [સં.] હિં., મ; અ અતા=અક્ષિપ્ત
 પરથી જ વગર ગુરુએ લાગેલો-આહોશ (ગવૈયો)
 અતાગ વિં તાગ વિનાનું, બહુ જ ઊંડું
 અતિ વિં (૨) અં [સં.] અતિશય, ઘણું (૨)
 ઉપસર્ગ-‘અતિશય’, ‘અમર્યાદ’, ‘હદ પારનું’,
 ‘થી આગળ જતું’ એવા અર્થમાં ઉદાંતનીચે
 શબ્દોમાં જુઓ
 અતિક્રશ વિં [સં.] ન ગાઠે એણે
 અતિકાય વિં [સં.] મહાકાય
 અતિકાલ પું [સં.] વેળા વહી જવી તે
 અતિક્રેશ(-સ)૨ પું [સં.] એક વનસ્પતિ
 અતિક્રમ પું [સં.] હદ બહાર જવું તે (૨)
 [કાળનું] પસાર થઈ જવું (૩) ધસારો ૦ણુ નં
 અતિક્રમું તે ૦ણું સં કિં [સં.] અતિક્રમ
 અતિક્રમ કરવો
 અતિક્રામી વિં [સં.] અતિક્રમ કરનારું
 અતિક્રાંત વિં [સં.] હદ બહાર ગયેલું. -તિ
 શ્રીં ઉદ્ધવન
 અતિચાર પું [સં.] અતિક્રાંતિ, અતિક્રમ
 અતિજગતી શ્રીં, પું [સં.] એક છદ્
 અતિજાત વિં [સં.] બાપથી સવાયું
 અતિજ્ઞાન નં [સં.] વધારેપડતું - નિષ્ફળ જ્ઞાન
 અતિચિ પું [સં.] મહેમાન(૨)અભ્યાગત, લિલુક
 ૦૫ણું નં ૦૫૪ન નં અતિચિન પૂજન
 (૨) પરોણાગત ૦સતકાર પું અતિચિનો
 સતકાર (૨) પરોણાગત
 અતિદેશ પું [સં.] એક સ્થાનના ધર્મ કે નિયમનું
 બીજે સ્થાને આરોપણ (૨) મળતાપણા ઉપરથી
 અર્થને તાણીવસીને વધારવો તે
 અતિધર્મ પું [સં.] અતિશય ધર્મ (૨) ધર્મ
 ઉલ્લંઘી જતું - તેથી વિરુદ્ધ કામ
 અતિપત્તિ શ્રીં [સં.] જુઓ અતિક્રમ
 અતિપરિચય પું [સં.] હદ કે મર્યાદા બહારનો-
 વધારેપડતો પરિચય-સબંધ કે જોગબાણ
 અતિપાત પું [સં.] અતિક્રમ(૨)ઉલ્કાપાત(૩)
 વિનાશ
 અતિપાતક નં [સં.] મોટામાં મોટું પાપ

અતિપેદાશ (પે) શ્રીં વધારેપડતી પેદાશ
 અતિપ્રતિજ્ઞા શ્રીં [સં.] મર્યાદા બહારની -
 અધટિત પ્રતિજ્ઞા
 અતિપ્રશ્ન પું [સં.] અધિકાર કે મર્યાદા બહારનો
 પ્રશ્ન (૨) તર્કની છેવટની હદે જઈને વિચારતો
 અતિમ પ્રશ્ન
 અતિપ્રસંગ પું [સં.] પું વધારેપડતો સબંધ
 (૨) હદ ઉપરાંતની છૂટ -ગી વિં અતિપ્રસંગ
 કરનારું [તેની પારનું]
 અતિપ્રાકૃત(-તિક) વિં [સં.] પ્રકૃતિથી પર-
 અતિબલા(-ળા) શ્રીં [સં.] એક વનસ્પતિ(૨)
 (સ) વિશ્વામિત્રે રામને આપેલી અસ્ત્રવિષા
 અતિભાષિણી વિં શ્રીં [સં.] બહુ બોલનારી
 અતિભૌતિક વિં [સં.] ભૌતિકથી પર, ‘મેટા-
 ફિઝિકલ’ ૦શાસ્ત્ર નં ‘મેટાફિઝિકલ’
 અતિમનુષ્ય પું [સં.] અલૌકિક પુરુષ, ‘સુપરમેન’
 અતિમાનુષ્ય (-ળી) વિં [સં.] અલૌકિક,
 મનુષ્યથી પર - તેના ગતિ ઉપરનું
 અતિચોગ પું [સં.] રેલછેલ અતિશયતા
 અતિરથ(-થી) પું [સં.] જળરો-શ્રેષ્ઠ ચોદો
 અતિરિક્ત વિં [સં.] બહુ જ(૨) શૂન્ય, ખાલી
 (૩) શ્રેષ્ઠ (૪) લિન્ન, વ્યતિક્રિત
 અતિ(-તી)રેક પું [સં.] અતિશયતા (૨)
 ચડિયાતાપણું
 અતિરોમશ વિં [સં.] બહુ વાળવાળું (૨) પું
 જ ગલી બકરો (૩) મોટો વાંદરો
 અતિવાદ પું [સં.] બહુ બોલવું તે(૨)અપ્રિય-
 કંઠોર વચન (૩) અતિમ હદે તર્કને લઈ જઈને
 કરતો વાદ -દી વિં(૨)પું અતિવાદ કરનાર
 અતિવિષા શ્રીં [સં.] એક વનસ્પતિ-ઐષધિ
 અતિવૃષ્ટિ શ્રીં [સં.] ભેઈએ તે કરતા વધારે
 વરસાદ થવો તે
 અતિવૈદિક વિં [સં.] વેદકાળ પહેલાનું
 અતિવ્યાપ્તિ શ્રીં [સં.] લક્ષ્ય ન હોય એવી
 વસ્તુનો સમાવેશ થવો તે (ન્યા)
 અતિશય વિં [સં.] ઘણું જ(૨)પું પુષ્કળતા,
 ઓટા શ્રીં પુષ્કળતા -યોક્ત વિં વધારીને
 ઝહેલું -યોક્તિ શ્રીં અત્યુક્તિ, વધારીને
 બોલવું તે (૨) [કા શા] એ નામનો અલકાર

થવી કે કરવી પડવી] —મણ કુટામણ સ્ત્રી
 અથડાવું કુટાવું તે
 અથરાઈ સ્ત્રી [સં જસિયર, પ્રા અથિર] (કા.)
 અથિરતા, ચ ચળતા (૨) અધીરાઈ (૩) ઉતાવળ
 અથયું વિં (કા) અથિર, ચ ચળ (૨) અધીરું
 (૩) ઉતાવળું
 અથર્વ, ંણ, ંવેદ પું [સં.] એથો વેઠ.
 અથર્વવેદી વિં [સં.] એ વેદનો અનુયાયી
 (બ્રાહ્મણ) (૨) અથર્વવેદને લગતુ
 અથવા ૨૫૦ [સં] કિ વા, કે
 અથાક વિં [અ+થાક, કે અત્યક્ત=થાકયા વગર
 (૨) સતત, હમેશા] થાકે નહિ તેવું, અથક
 અથાક (—ગ) વિં [દિ અત્પાષ=અગાધ] અથાહ;
 અગાધ, અતાગ (૨) પાર વિનાનું
 અથાણું નં [હિં અથાના] મીઠા કે મસાલામા
 આથી રાખેલા ફળ મૂળ ઇત્યાદિ [— કરણું
 =અથાણુ બનાવણુ (૨) [લા] નકામુ સઘરી કે
 રાખી મૂકવું—કામમા ન થેવું —નાખણુ =
 અથાણુ કરવું, અથાવા માટે મૂકવું]
 અથાણું અંકિં [‘અથણું’નું કર્મણિ] મીઠું કે
 મસાલો ખરાખર ચડવો [વગરનું; અથાગ
 અથાહ વિં [પ્રા અત્પાહ, સં અસ્તાઘ] થાહ
 અથેતિ અં [સં] અથથી ઇતિ, સ પૂર્ણ
 અથોભ વિં થોભ વિનાનુ
 અદક વિં [સં અધિક] અદક, વધારે ંજીણું
 વિં બહુબોણું, બટકબોણુ ંકું વિં દોઢકાણું
 ંપાંમણું (—ણિયું) વિં મોટપ કે પૈસો
 ઇત્યાદિ ન જરૂરી શકે એવા રવલાવણુ (૨) જેના
 પેટમા વાત ટકે નહીં એવું, વાતોડિયુ. —કું વિં
 અધિક, વધારે —કેફું વિં અદક (૫)
 અદક્ષ વિં [સં] અકુશળ
 અદગ્ધ વિં [સં] નહિ બળેણુ
 અદત્ત વિં [સં] નહિ આપેણુ (૨) નં શાસ્ત્રવિરુદ્ધ
 હોઈ થયેણુ દાન —ત્તા વિં સ્ત્રી અવિવાહિતા
 અદત્તાદાન નં [સં] ચોરી
 અદન નં [સં] મોજન, ખાણુ તે
 અદના (—તું) વિં [જ.] મામૂલી; રાક
 અદબ સ્ત્રી [જ] વિવેક, મર્યાદા (૨) બંને હાથને
 કોણીથી વાળી સામસામી કોણી આગળ કાંડાં

ટેકવી કરાતી મુદ્રા [— કરવી, — વાળવી=તે
 મુદ્રા કરવી; અદબસર હાથ તેમ ગોઠવવા —
 રાખવી = માન કે મર્યાદા સાચવવી] [વાળુ
 અદબદ વિં [સં અર્ધવદ્ધ ?] અચોક્કસ, સશય-
 અદબદ વિં + અદ્ભુત, અદૌકિક [એણું
 અદમ્ય વિં [સં.] દેખાય નહિ કે દાખી ન શકાય
 અદય વિં [સં] નિર્દય ંતા સ્ત્રી
 અદ (—અ) રકડું સંકિં જુઓ અધરકડુ
 અદરમ પું [આદુ + સં] આદાનો રસ
 અદરાણું અંકિં ‘આદરણું’નું કર્મણિ (૨)
 વિવાહ — મગાઈ થવી
 અદર્શ વિં [સં] નહીં દેખાણુ, ન દેખાય તેણુ
 અદર્શન નં [સં] ન દેખાણુ તે (૨) લોપ
 અદલ વિં [અ] અદલ બરાબર, ખરું, ચથાર્થ.
 ંતા સ્ત્રી ંચાચીપણુ ંનો કાટો=ચોખ્ખો
 ન્યાય. ંનો ઘંટ=ચાચ માગવા આવનારે
 વગાડવા માટે (જૂના વખતમા) રખાતો ઘંટ
 અદલ (—ળ) વિં [સં] દલ-પાદડી વિનાનુ (૨)
 નડાઈ વિનાનુ (૩) દાળ ન પડે એણુ
 અદલતા સ્ત્રી [જુઓ ‘અદલ’મા] ન્યાચીપણુ
 અદલદલ વિં શરીરે જડુ — ગોળમટોળ
 અદલબદલ અં [અદલ+બદલો ? કે ‘બદલો’નું
 ક્તિવ ?] ફેરબદલ, હેરફેર [ફેરબદલી
 અદલાબદલી સ્ત્રી, અદલોબદલો પું
 અદવારકું અં [સં અથ+વાર] અબધડી
 અદળ વિં જુઓ અદલ [એણું
 અદંકથ વિં [સં] દડી ન શકાય કે ફંડું ન ઘટે
 અદા સ્ત્રી [ફા] અંગચેષ્ટા, નખરા (૨) અભિનયની
 છટા; અગવિન્યાસ, ‘પોખ’ (૩) [જ] અં
 પૂર — ચૂકતે (કરણું, થણું સાથે વપગય છે
 જેમ કે, ફરજ, દેવું અદા કરવું)
 અદા સ્ત્રી જુઓ અદાવત ંચિટ્ટી સ્ત્રી વેરનો
 કાગળ, નસાચિટ્ટી
 અદાતા વિં (૨) પું [સં] દાન ન કરે તેણું; કૃપણ
 અદાપ પું; નં, —પો પું [સં આતાપ] કૃષ્ણ;
 બળપો ંણું સંકિં પીડવું
 અદાયાદ વિં [સં] વારસ થવાના હક વિનાનુ
 (૨) વારસ વિનાનુ [નહિ લગતું
 અદાયિક વિં [સં] વારસ વિનાણું (૨) વારસાને

અદાર વિં [સં] સ્ત્રી વગનુ, વિપુર કે વાદો
અદાસત સ્ત્રીં [અ] દાઈ, ઇન્સાફની કચેરી
(અદાસતમાં જુઠું, અદાસતે ચરણુ = મર
કારમા ફરિયાદ કે દાવો માગવો) [અખનાર
અદાવત સ્ત્રીં [અ] વેગ - તિથુ વિં અદાવન
અદાહ વિં [સં] અગે નહિ કે આળી ન ગકાય તેણું
અદિતિ સ્ત્રીં [સં] (મ) દેવોની માનાનું નામ
અદિયો પું ભેટ

અદીઠ (—હુ) વિં [સં અષ્ટ] દીઠેણુ નહિ તેણું
અદષ્ટ (૨) લેવાને અયોગ્ય
અદીન વિં [સં] દીન નહિ તેણું, તેજગી
અદોઈ વિં [અનંદોઈ] દોડા વિનાનું
અદુષ્ટ વિં [સં] કુષ્ટ નહિ તેણું
અદુ ખનવમી સ્ત્રીં [સં] ભાદરવા મુદ નોમ,
ત્યારે સ્ત્રીએ દેવીપૂજા કરે કે

અદૂગઠુ વિં [અર્ધ-અપનમ્ કન્નુટુક, પ્રા
ત્ત્વકુટુમ પદ્ધતી?] પુએ અડુકું [—રહેણું
= નિરાન ન રહેવી, અગપો થવો મનમાં
જીયાનીયા થવું — રાખણુ = અદૂગઠુ 'રહે
એમ કરણુ ઝપવા ન દેણું]

અદૂડોમદો પું છોકરાની એક સમત
અદૂરેદર્શી વિં [સં] દૂરી દષ્ટિણુ, લાભો વિચાર
નહિ કરનાં

અદૂયિત વિં [સં] દૂયિત નહિ એણું
અદઠ વિં [સં] દઠ નહિ એણું, અગિયર
અદમ્ય વિં [સં] દેખાય નહિ એણું, ગુપ્ત (૨)
અલોપ ઓવિધા સ્ત્રીં ગુપ્ત રહેવાની કળા
અદધ વિં [સં] દીઠેણું - ગણાયેણું નહિ તેણું (૨)
નંભાચ્ચ, ઓર્વ વિં પૂર્વ નહિ દેખાયેણું,
તફન નવીન સમત પું જુઓ અનુવાદ
ઓવશાત્ અં દેવયોગે ઓવાદ પું નસીખ-
વાદ ઓવિધા સ્ત્રીં લવિચ્ચ લાલવાની વિધા
(૨) અદધ રહેવાની વિધા, ભદ્ર - ધાર્થ વિં
ગૂઠ અર્થવાણુ (૨) આત્મજ્ઞાનને લગતું

અદષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] ખરાય દષ્ટિ, ક્રોધ બરેલી
અથવા ઝેરી નજર

અદેણુ, -અધુ વિં [અનંદેખણું] અદેખાઈ
વાણુ - આઈ સ્ત્રીં બીજની સારી રિયતિ
ઠેખી ન ખમાવાથી થતી દેખની લાગણી, ઈર્ષ્યા

અદેય વિં [સં] ગ્રામી ન શકાનું કે ન આપવા જેવું
અદેહી વિં [સં] ગમી વિનાનું ગમગરી
અદેહુ ઓના દાદા (૨) 'દિલાદેહી' ભગદેહી
એવા અપનો પોતર ઓવાની ગંધ ઓવા
નીનો - અપનાઈ મારગે (૨) [ભગદેહી
અદેહુ વિં [અદેહી] (૨) ૧) બીજી જગ
માઈ ગયેણું, અધુ

અદેહી, -પિત - પી વિં [સં] નિરાપ
અદદા અં [અનંદા મા ગી] બનાવત અદિદ
અદૂભુત વિં [સં] ગામીય ધા - મારી (૨) (૨)
નં સમન્કાર, ગામીય ઓકયા સ્ત્રીં અદૂભુત
ખનાવેણું તની લાગી, 'ના લંગા' ઓકમાં વિં
અદૂભુત ઈં ૨ નાં જતા સ્ત્રીં ઓફાઈ
વિં અદૂભુત ગામીય પું ઓમ પાં નાં ના
ન ન ગામા ઈ એક

અદ્ય અં [સં] આ (૨) નાં જતા જતા વિં
આત્મ, વન જતા (૨) કે જાત્રા ૧, ૨, ૩, ૪, ૫
હુ ઈ - ધ્યાપિ ગયો [સં] ૧ ગુ ૫ ૧

અદ્ય નં [સં] અદ્ય, મેં આઈ વિં આ
અદ્ય વિં [સં] પ્રવાગી નહિ તેણું (૨) આનંદો
નહિ તેણું

અદાચ્ય વિં [સં] આગાળી ન ગકાય તેણું
અદિ પું [સં] પવંત ઓગ વિં પવંતગા ઉપ
તેણું ઓત, ઓગતા સ્ત્રીં (મ) નિમાગયની
પુત્રી - પાવંતી ઓપતિ, ઓરાગ પું (મ) પવ
તોનો ગન - નિમાગય ઓમર પું તોખડ
અદોહ પું [સં] દોલનો આભાવ નદી વિં
દોહી નહિ એણું - દ્ય વિં જેનો દોલ ન કરવો
તેઈએ વા ન કરી શકાય એણું

અદ્ય વિં [સં] અલોહ (૨) નં એકતા
અદિતીય વિં [સં] અલેદ, અનન્ય
અદ્ય વિં [સં] દેખરહિત (૨) પું દેખનો આભાવ
ઓતા સ્ત્રીં દેખરહિતપણું - ધા વિં [સં] દેખ
નહિ કરનાં

અદૈત નં [સં] એકતા (૨) જવાતમા અમે પરમા
ત્માની એકતા (૩) બ્રહ્મ ઓભાવ પું નોહ-
જુદ્ધિનો અભાવ, સમત પું અદૈતવાદ ઓવન
નં (સ) પુરાણોમા આવતું એક કલિપત વન
ઓવાદ પું જવાતમા અમે પરમાત્મા એક જ

છે એવો મત; જગતનું મૂળ તત્ત્વ એક જ છે એવો મત, વેદાત ંવાદી વિં(૨)પું અદ્વૈત-વાદમા માનનાર ંતાનંદ પું બ્રહ્માનંદ અધ વિં[સં.અર્ધ]અડધું (સામાન્ય રીતે શબ્દની પૂર્વે સમાસમા વપરાય છે.) ંકચરૂ વિં અડધુ કચરેલું-છૂટેલું (૨)કાચુ પાકું(૩)[લા] અર્ધદંધ ંકોસ પુ. અર્ધોકોસ, અધગાઉ ંખાચું વિં અડધુ ખવાઈગયેલું (૨) ભેગ-વાળી(ધાતુ) ંખોખરું વિં ફૂટેલું-કચરેલું ંખોલું વિં અડધુ ઊધડેલું ંગજ પું આશરે ખાર ઇચ ંગજ વિં અધગજ જેટલું ંગાઉ પું અડધો ગાઉ ંગારિયુ નં માટીનું અને છાલનું મિશ્રણ ંધડી ંત્રીં અડધી ઘડી, થોડી વાર ંપચું વિં અડધુ પોચુ, પાણીપોચું (૨) અડધુ પચેલું ંપડિ-યાળી વિં સ્ત્રીં અડધી મીચેલી, મસ્તી ભરેલી (આખ) ંખડચું વિં અડધુ ખળેલું (૨)અદેખુ કંકાસિયું ંભણયું વિં અધકચરા ભણતવાળું; અર્ધદંધ ંભાગ પું અડધો ભાગ ંમણ નં મણનો અર્થો ભાગ ંમણિયું વિં જેમા અર્ધો મણ માય તેણ (પાત્ર) (૨) અર્ધો મણના વજનનું ંમણિયો, ંમણીકો પું અધમણનું કાટલું ંમૂઈ વિં અડધુ મરેલું ંમૂંડયું વિં અડધુ મૂડેલું (૨) અડધુ કરીને ખાડી રહેલું ંરાત સ્ત્રીં અડધી રાત (૨) [લા] ભારે અગવડનો વખત ંરાત મધરાત અં રાત્રે ખૂબ મોડે-ગમે તે વખતે (૨) અણીને વખતે ંવચ સ્ત્રીં મધ્ય, વચ (૨) અં મધ્યમા, વચમા(૩)પૂરું થતા પહેલા ંવચરૂં વિં વચ્ચે લટકતું (૨) અધવચ આવીને અટકેલું (૩) અધવધરૂં (૪) અધવચ વિકૃત થયેલું ંવચાળ અં જુઓ અધવચ ંવધરૂં વિં કાચી સમજવાળું, અર્ધદંધ ંવાર પું અડધો વાર (માપ) (૨) અડધોઅડધ કરીને આપણુ તે ંવારણું અં કિં અડધુ થવું (૨)સં કિં અડધોઅડધ કરણુ ંવારિયું વિં અડધુ કરેલું (૨) નં અડધુ કરેલું કામ (૩) જુઓ અધવારું ંવારું નં ખે રથળો

રહેવાનું રાખણુ તે (૨) અડધે ભાગે ભાગિયો રાખવો તે. ંવાલ ંત્રીં અડધો વાલ ંવાલી ંત્રીં ૧૫ રતીભારનું વજન-કાટલું (૨) અડધી પાલીનું એક માપ ંવાવયું વિં અડધુ વાવરેલું -ખરચેલું. ંસસતું [અર્ધ+શ્વસ (પ્રા સસ) પરથી ૧] વિં અધમૂઈ ંસૂકું વિં અડધુ-પડધુ સુકાયેલું.

અધડકું વિં જુઓ અધૂકું કે અદૂગકું અધણિયાતું વિં માલિક વિનાનું [ઉદ્ગાર અધધધ અં આશ્ચર્ય અને બહુપણું દર્શાવનાર અધન-(નતી) વિં [સં] નિર્ધન, પૈસા વિનાનું અધન્ય વિં [સં.] ધન્ય નહિ એવું, અભાગી (૨) તુચ્છ ંતા ંત્રીં

અધમ વિં [સં] નીચ, નહારું, હલકટ (૨) ધિકારવા યોગ્ય ંતા સ્ત્રીં -માધમ વિં અધમમા અધમ. -માંગ નં શરીરનું નીચલું અગ, પગ -મોહાર પું અધમનો-પાપીનો ઉદ્ધાર (૨) પાપીનો ઉદ્ધાર કરનારો -ઈશ્વર -મોહારક વિં પાપીનો ઉદ્ધાર કરનાર. -મોહારણુ વિં પાપીને તારનાર (૨) નં પાપીને તારવો તે

અધમણ, -ણિયું, -ણીકો જુઓ 'અવ'મા અધમૂઈ વિં જુઓ 'અધ'મા

અધર વિં[સં]નીચેનું (૨)પું નીચલો હોઠ, હોઠ ંપાન નં અધરરસનું પાન, અધર પર ચુખન ંમધુ નં અધરરસ ંરસ પું અધરમાથી ઝરતો રસ ંસુધા સ્ત્રીં, -રામૃત નં અધરરસરૂપી અમૃત -રાશ પું નીચેનો ભાગ -રો(-રૌ)ષ્ટ પું નીચેનો હોઠ

અધ(-ધ)ર અં જુઓ અધ્ધર ંતાલ વિં લટકતું, અનિશ્ચિત

અધરેકલું સં કિં અદરકલું, દૂધ મેળવવું-આખરણુ -ણુ નં અખરામણ

અધરણુ નં જુઓ આધણુ, આધરણુ અધરતું વિં અધવચ બધ પડેલું, રચળતું અધરવટ અં અતરિયાળ

અધરાત સ્ત્રીં જુઓ 'અધ'મા અધરાયું વિં નહિ ધરાયેલું, અતૃપ્ત અધરેકલું, -ણુ જુઓ અધરકલું, -ણ

અધર્મ પુઠ [સં] ધર્મ નહિ તે, પાપ, અનીતિ
(૨) અન્યાય (૩) અકર્તવ્ય (૪) શુભિરમૂલિ
વિરુદ્ધ કર્મ કે વર્તન [અધર્મસુ-દશમી
અનીતિસુ આવણુ, હેણુ, ખાણુ, છંદણુ
વગેરે આવે] ઠાપી - મર્ચરણુ નં.,
-મર્ચાર પુઠ ધર્મ વિરુદ્ધ વર્તન - મર્ચારી
લિઠ અધર્મી - મર્ચિ લિઠ ધર્મ વિરુદ્ધ વર્તનાર
પાપી - મર્ચ લિઠ અધર્મવાળુ, ધર્મ વિરુદ્ધ

અધવચ્ચ ઠંફ, -આણુ છુઓ 'અધર્મ'ના
અધવધર્મ લિઠ છુઓ અધર્મના
અધવાયુ લિઠ [સં અવ્યન્તકાક ૭] ઠાપી બાટે
દેવનાર (૨) નં તેવો ધર્મ [તેનો વેપારી
અધ(-ધો)વાયો પુઠ ઠાપી બાટે દેવનાર (૨)
અધવાર, ઠણુ, -રિયુ, -રે છુઓ 'અધર્મ'ના
[અધવાયર્ ઉનાળાની ટીસલા = (અધર્મ
ઉનાળા-શ્રી મ જનુની)ધર્મી ભરે મેલના]
અધમ્ અઠ[સં] છુઓ અધ ઠંચરિતક પુઠ
અરાયર પન નીચેણુ આઠસામિદ્ધ (ખ)
અધ [સં] અઠ નીચે (સગમત્રા નામકે લિઠ
પૂર્વે 'નીચે' 'નીચેણુ' એવા અર્થના) ઠંચાય
શ્રીઠ ગરીઠો નીચલો ભાગ ઠપતન નં છુઓ
અધ પાન ઠપતિત લિઠ અધોગતિને પામેણુ
ઠપાત પુઠ નીચે પડયુ તે (૨) અધોગતિ
ઠશઠા શ્રીઠ જમીન પર પધારી કે ગણ તે

અધાક લિઠ ધાક - દાખ લિનાણુ
અધાણુ શ્રીઠ [સં] ધાણુ નહિ તે ઠક લિઠ ધાણુ
નહિ તેણુ [અધાધૂધી
અધાધધ, અધાધુ (-ધુ)ધ(-ધી) શ્રીઠ છુઓ
અધાધુ(-ધો)મ્ અઠ સાવ, નરાતાળ
અધાર લિઠ + આધાર લિનાણુ (૨) અસદ્ય
અધાર્મિક લિઠ [સં] ધાર્મિક નહિ એણુ ઠાપી શ્રીઠ
અધર્ધ લિઠ [સં અધર્ધ + અધ] અધુ - લગભગ
અધણુ, ઝાધુ દેખણુ
અધિ [સં] ઉપસર્ગ નામ પૂર્વે આવતાં 'મુખ્ય'
'ક્ષેષ' 'અધિક' એવા ભાવ જતાવે. ઉદાઠ
'અધિરાજ', 'અધિકમણ'

અધિક લિઠ [સં] વધારે, વધારાણુ (૨) નં એક
નિગ્રહસ્થાન, હેટ, બ્યાપ્તિ અપે દષ્ટાંતથી જે
સિદ્ધ થાય તેનાથી અધિક સિદ્ધ કરણુ તે (અધા

શા) (-) અનિશ્ચયિત જેના એક અપકાર
(કા.શા) ઠંચ લિઠ લિઠો. [પાઠ ઠાપી
ઠતિયિ સીઠ જેના બે અર્થોવા એ ની જતા
દોષ ને ની નિઠા ઠાપી અધિયુ લિઠ છુઓ
અધર્મ અધિયુ ઠમ્મ મ ૫૦ ૧૫૦૫૬૦
મનઠ - ૫૬ ૧૫ (-) ૧, ૫૬ ની ૫૦ ઠાપી
પુઠ ૧૫૦ મો અધિયો ૫૬ ૧૫ મ ૫૦ - કાઈ
૫૦ = ૫૬ ૧૫ મ ૫૦ - કાઈકે લિઠ ૫૬
વર્ધ - કાઈકે લિઠ પુઠ છુઓ ૫૬ ૧૫ ૫૦
- કાઈ ૫૦ ૧૫ ૧૦ ૫૬ ૧૫ (-) ૫૦ ૫૦
કિન્હ બાપના તે - કુ લિઠ અધિક (૫)
- કાઈકે લિઠ ૫૬ ૧૫ - લિઠ ૫૦ ૧૦
અધિક - લિઠ ૫૦ - કાઈકે લિઠ ૫૦ ૧૫ ૫૦
૫ ૫૦ ૫૦ (૫)

અધિકાર પુઠ [સં] કાઈકે લિઠ ૫૦ ૫૦
અધિકાર (૩) છુઓ ગામી લિઠ ૫૦ ૫૦
અધિકારી, -લિક છુઓ અધિક ના
અધિકાર ૫૦ [સં] રત્ત દક્રમ (૫) ૫૦ ૫૦ (૩)
પાના લાપમળ (૪) લક (૫) ૫૦ ૫૦ (૬) [અધ]
મુખ્ય નિયમ જે ખાલ નિયમો ૫૦ અધિકાર
ગણતરો (૭) રાજનો વાક્યમા અધો, ઠંચેટ
પુઠ અધિકારને દે - રા લિઠ પા ૫૦ ૫૦
(૨) દક્રા - (૩) પુઠ ગો ગણતરો પુઠ (૪)
અધિકાર - રિતા શ્રીઠ અધિક ગણતર (૨)
ગોચના

અધિકારકાર પુઠ [સં] છુઓ 'અધિક'ના
અધિકાર નં [સં] છુઓ 'અધિક'ના
અધિકુ લિઠ (૫) અધિક [સત્તાવાર
અધિકૃત લિઠ [સં] નીચેણુ (૨) ગનાવાણુ (૩)
અધિકૃત શ્રીઠ [સં] અધિકાર
અધિકારતર લિઠ [સં] અધિકારસાર પુઠ [સં]
છુઓ 'અધિક'ના
અધિકમણુ નં [સં] દુમયો, દંડો
અધિક્ષેષ પુઠ [સં] અપમાન, નિદા, અપરાધ
કરેવો તે

અધિગત લિઠ [સં] જણેણુ (૨) મેળવેણુ
અધિગમ પુઠ, ઠન નં [સં] આસિઠ લાણુ (૨)
અધ્યાસ; જ્ઞાન (૩) વધીકાર - અધ લિઠ
જાણવા યોગ્ય (૨) મેળવવા યોગ્ય

અધિત્યકા સ્ત્રીં [સં] ઊચાણ પર આવેલો
પ્રદેશ, 'દેખલેન્ડ'
અધિદેવ પું [સં] શ્રેષ્ઠ દેવ, પરમેશ્વર(૨)રક્ષક
દેવ (૩) મુખ્ય અધિષ્ઠાતા દેવ ઓતા સ્ત્રીં(૨)
પુંખં ૧૦ અમુક રથળ કે વસ્તુનો ખાસ દેવ
કે દેવી, રક્ષક દેવ કે દેવી
અધિદૈવ.૦ત નં [સં] મુખ્ય બળ, પ્રધાનશક્તિ
અધિનામી વિં નામીઆમા શ્રેષ્ઠ
અધિનાયક પું [સં] મુખ્ય નાયક
અધિનેત્રી સ્ત્રીં [સં] ત્રી-અધિનાયક
અધિપ પું [સં] ગત, હિપતી, મૂખો
અધિપતિ પું [સં] ભુઓ અધિપ(૨)વર્તમાન-
પત્ર ચલાવનાર ઓપણું નં [નક સ્થિ
અધિભૂત નં [સં] શ્રેષ્ઠ-પરમ તત્ત્વ(૨) સકળ
અધિભાસ પું [સં] એક ભતનો રોગ, 'કેન્સર'
અધિયજ પું [સં] શ્રેષ્ઠ યજ (૨) યજ્ઞનો
અધિષ્ઠાતા દેવ
અધિચારી ત્રીં (કા) અધ્યારી, ફેગટ પચાત
કે માયાજીક (૨) વેઠ [—સારવી=નકામી
માયાજીક કરવી, વગર લાલની નકામી
પચાતમા પડવું.]
અધિચાર નં વિચાર ત્યા મુધી ઢોરને પાલવવા
ભાગે આપડું-અધવારું કરવું તે
અધિચુ વિં [સં] અન્નીગિઠ, મૂખ — ચો વિં પું
અધિયોગ પું [સં] શ્રેણીનો શુભ યોગ
અધિરાજ (—ભ) પું [સં] સમ્રાટ, રાત્તનો
રાત્ત — નય નં સામ્રાજ્ય
અધિરૂઠ વિં [સં] આરૂઠ [ખેસવું તે
અધિરોહણ નં [સં] ચડવું તે (૨) ગાદીએ
અધિવાસ પું [સં] મુખ્ય રહેઠાણ (૨) ભુશળો
(૩) ભુઓ 'અધિવાસન' (૪) પડોશી ઠન
દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી તે (૨) શરીરે સુગંધી
લગાવી વસ્ત્ર પહેવાં તે
અધિવાસર પું [સં] ઉત્સવનો દિવસ, તહેવાર
અધિવેશન નં [સં] (સલા ધંની) ખેટક
અધિષ્ઠાતા પું [સં] મુખ્ય કરીને રથાપ્યા હોય
તે (દેવ, રાત્ત, કારભારી વગેરે) (૨) નિયામક.
—ત્રી સ્ત્રીં અધિષ્ઠાતા સ્ત્રી — ન નં મુખ્ય
રથાન; રહેઠાણ (૨) આધાર (૩) સત્તા, પ્રભાવ

અધિષ્ઠિત વિં [સં] રથાપેલું, નીમેલું (૨)
ઉપરી થઈને રહેલું (૩) વસેલું
અધીત વિં [સં] ભણેલું, લાણેલું (૨) નં અધ્યયન
અધીન વિં [સં] વશ, તાબેદાર ઓતા સ્ત્રીં,
૦ત્ત નં
અધીર વિં [સં] ઉતાવળ, ચચળ (૨) સ્ત્રીં
અધીગઈ. ઓતા સ્ત્રીં — ૨૧ વિં સ્ત્રીં ધીરજ
ખોઈ કોપ કરે તેવી (નાયિકા) (૨) વીળળી
અધીરજ, —તા, —પ, અધીરાઈ ત્રીં અધીરા-
પણું નં ધીરજનો અભાવ [અધીરાઈ
આવવી = ધીર ન રહેવી, અધીરું-ઉતાવળ
થવાડું — રાખવી, — લાવવી=અધીરું
બનવું, મનને અધીરું-ઉતાવળ કરવું]
અધીરું વિં ધીરજ ખોઈ ખેડેલું, અધીર, ઉતાવળ
અધીશ, —શ્વર પું [સં] રાત્તધિરાજ. સમ્રાટ
(૨) ધંધર
અધુધુ અં (૨૧૦ ?) અધધધ
અધુના [સં] હમણા [વીતી નવી
અધુસારું અં કિં (કા) લગલગ અર્ધા મુદત
અધૂકડું વિં ભુઓ અધૂકડું, ઊંચે પગે ખેડેલું
કે બગાબર ખેડેલું નહીં તેવું
અધૂરિયું વિં અધૂરું અપૂર્ણ
અધૂરું વિં [સરં હિં; મ; સ અર્ધપૂર્ણ ?]
અપૂર્ણ, બાકી, ઊણું [અધૂરું પૂરું કરવા =
આયુષ્યના બાકી દહાડા જેમ તેમ છવી કાઢવા
અધૂરામાં પૂરું = ભણે અધૂરું કે બાકી હોય
ને પૂરું કરાવું હોય એમ (બળતામા ધી જેવું)
— છોડવું, મૂકવું, રાખવું = પૂરું ન કરવું
અધૂરે આવવું, અવતરવું, જન્મવું =
નવ મામના પૂરા સમય પહેલા જન્મ થવો
અધૂરે જવું = કસુવાવડ થવી અધૂરે ઘડો
છલકાવો = અપૂર્ણ કે અધવધરૂ હોય ને
જ્ઞાનીપણાનું ખોટું ભોર કે ગુમાન દાખવવું.]
અધેડ વિં ભુઓ આધેડ [અડધો પૈસો
અધેલી સ્ત્રીં [સં. અર્ધ] અડધો રૂપિયો. — લો પું
અધૈય નં [સં] ધૈર્યનો અભાવ
અધો અં [સં] અધ, નીચે (અધનું ઘોષ
ચાળન પહેલા સમાસમાં થતું રૂપ) ઠગત
વિં પતિત અવનત (૨) નરકમા પડેલું. ઠગતિ

મીં અવનતિ પડની (૨) નરમાં પડતું તે,
અવગતિ ંગામી લિં નીચે - પાન નર
જનાન ંદિ મીં નીચી નાન ૦૮૧૨ નં
ગુદા ંધિ કુ નંપાની નીચેનું મિદુ ંધુખ
લિં નીચા મોવાણુ (૨) નં નીચુ મો ંદેક
પું નાગેલ, પાતામોક (૨) ગેતરની પમિના
લોકે ંવાયુ પું અપાનરાયુ

અધોદ્ (૨) લિં લુએ આપે

અધોદિયુ નં રોડીના રમી કોડી ગાંધી
કરની તે [-કાઠલુ = અધી કોડી રમ કાઠવા]
અધોદી મીં ગે-દીને ઉકામેને નમ

અધોદુ નં [મ અવોદ, િ ગમીડી] મુનવા
દોરના બદવામા ચમાન તેના માલિને જે
ચામકુ આપે તે

અધોદત્ત નં [ગિ-ગિ] એકલનનુત્ત કપડું

અધોદા નં વપાયેયુ કે જણ વન

અધોધ [મેં ક્રધોડય] નીચે ને નીચે
ગેતરનુ

અધોલ નં [મેં લખમ્મલ] પરનની નગેરી
પાસેનો સપાટ પ્રદેશ

અધોવાયો પું લુએ અધવાયો

અધોળ નં [અર્ધ+તોય િ] અઢી કપિયાબાન
વનન -ળી મીં અધોળનુ આપિયુ કે વનન
-કાટલુ -ળુ નં અધોળનુ કાટલુ

અધર અંઅધર, હવામાં લટકે એમ, ટેકા વિના
(૨) અનિશ્ચિત [-જવાખ=ઉડાઉ કે તપાસ
વગરનો અથેકસ જવાખ -ઉડાવણુ = ઉડાઉ
જવાખથી કે ગમેતેમ કાઢી નાખવું, સીધો જવાખ
ન હોવો (૨) અધર ન પડે તેમ લઈ લેવું-ઉપાડવું
—ને અધર ચાલણુ, -હેણુ = બેપરવાઈ
કે મગફરીથી ચા કામમા ઢેકા નમાવ્યા વગર
વર્તવું —ને અધર રાખણુ = બેસુ ને બેસુ
કે ખડે પગે (માણસને) રાખવું જાપીને બેસવા
ન દેવું (૨) કૂલ પેઠે બે ચથી રાખીને સલાખવું
(માથુ) અધર ફરણુ = (અભિમાનની તોરી કે
મસ્તીમાં) કોઈ ને ગણકારવું નહિ (૨) રોગથી
માથુ ચક્ર ફરણુ લાગવું —રાખણુ = (નામામાં)
રકમ ચોપડે ન નાંખવી —લણુ = બેસે
છાડે કણમલાં લણવા]

અધ-થી અંદોડી ડામડે ન રગર ગુમામાત
અનિશ્ચિત, તાપમ વગર - ૨૮૧૨

અધ-તાલ મીં ૨૮૧૦

અધ-પણુ અપ નન અધ-

અધધ પું [મેં] ડિપરી મુખ્ય આધિકારી (૨)
(મજાને) પ્રમુખ ૦૫૬, ૦૨૦૫૧ નં
અધધાની જગા

અધધ- પું [મેં] મુખ્ય - ૧૫ કંગમમ-

અધધન નં [મેં] ન ૩

અધધસાન નં [મેં] ૧ ૧૫ નદુ ના (પાગા)

અધધસાય પું [મેં] ૧૫ ન મ નન (૨)
નિશય (૨) ખન

અધધન લિં [મેં] અ ૧૧ મની ની ૧

અધધા - ૧૫ પુ ૧ ૧ ૨૧૧૫

અધાન લિં [મેં] આ ન - ૧ મા ૧ ન નર્મ

(૨) નં ૧૨૫૧ ગાનમ ૧૧ ૦૨૦૫૧ નં

પ્રજાન ંધોગ પડમની નિ ૧૧૫૧

પાંચાથી પાડી કે ૧૧ આરમા દે- ૧૧

ન ંવિદ્યા અં આનમવિદ્યા, પ્રજાવિદ્યા

૦૨૦૨૧ નં ૨૧૫૧, ૧૧ ૧૧૫૧૧૧૧

-ત્રિમક લિં [મેં] અધધાનમ (૨) આપા

ત્રિમક -ત્રિનિધિ અં આધધાનમ - વિધન

સમજનાની ધનિય [લખામ ૧૧ - ૫૦]

અધાપક પું [મેં] શિશુ 'મામમ' (૨) મા

અધાપન નં [મેં] ૧૧૨૧૧ ૦૨૦૨૧ નં

હિફકેને હિફા યાગ બાવનારી ગાગા

અધ્યાધિકા મીં [મેં] નિનિકા મીં આધ્યાધિક

અધ્યાય પું [મેં] પ્રકરણ

અધ્યાર અં [મેં] અધ્યાત્મ અધ્યાત્મ-આયુ

હોય તેમ, અનુષ્ઠા ખાકી ઉનાંઆ વામ્પમા

પદ અધ્યાર છે એમ બોલાય છે

અધ્યારી સીં (કા) અધ્યારી દોગટની પચાત

ખાકી માયાજીક

અધ્યાર પું [મેં] અધ્યાત્મ લુએ અધ્યાત્મ (૨)

મહેતાજ, માસ્તર (૩) નેતરિયો (૪) મોબેદ

પારસીઓના ધર્મગુરુ (૫) એક બ્રાહ્મણ અધર

અધ્યાર ૬ લિં [મેં] બેચેચેયુ (૨) એક

અધ્યારોપ પું, ૦૫૫ નં [મેં] ન હોય તેવા ગુણ-

ધર્મોનુ આરોપણ કરવું તે (૨) ભૂલભરેયુ જ્ઞાન

અધ્યારોહણ નં [સં] ઊંચે ચડતુ તે
 અધ્યાસ પું [સં] જુઓ અધ્યારોપ (૨) મિથ્યા
 આરોપણ (૩) નિરંતર રહેતુ લક્ષ કે ઊંડું ચિતન
 અધ્યાસપું સંહિં [સં. અધ્યાસ] અધ્યાસ કરવો
 અધ્યાહરણ નં [સં] જુઓ અધ્યાહાર
 અધ્યાહાર પું [સં] અર્થ સમજવા અનુક્રમ પદ
 અથવા અર્થનું ઉમેરવું-લાવવું તે [—રહેણું,
 —હોણું = વાક્યમા (પદ) ન કહેણું-ખાકી ગહેણું
 કે હોણું —રાખણું = (પદ) ખાકી કે ન કહેણું
 રાખણું —લેણું = ખૂટતુ (પદ) ઉમેરવું]
 અધ્યાહૃત વિં [સં.] અધ્યાહાર રાખેણું
 અધ્યેતા પું [સં] વિશિષ્ટ વિદ્યાભ્યાસ કે સ શોષન
 માટે વિદ્યાર્થી તરફથી ચૂંટાયેલો સ્નાતક (૨)
 વિક્ષાનોના મહાનૌ સહ્ય, 'ક્રેલો' —ત્રી સ્ત્રી
 સ્ત્રી-અધ્યેતા
 અધુવ વિં [સં] અનિધર
 અધ્વ પું [સં] અધ્વનું અધ્વા, રસ્તો ઓપેદ પું
 [સં] મુસાફરીનો થાક ઓ પું [સં] મુસાફર
 અધ્વર પું [સં] યજ્ઞ —ર્થ પું [સં] યજ્ઞક્રિયા
 કરાવનાર, યજુર્વેદ ભણનારો બ્રાહ્મણ
 અધ્વા પું [સં] માર્ગ, અધ્વ
 અધ્વાંત નં [સં] અધારાનો અભાવ આછો
 પ્રકાર (૨) જ્ઞાનનો અભાવ
 અન [સં] સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે અભાવ,
 નકાર કે નિષેધ ઇત્યાદિ જતાવવા વપરાતો પૂર્વગ
 (જુઓ અ) [નિરક્ષર; અભાવ]
 અનક્ષર વિં [સં] ખોલી ન શકે એવું, મૂઝુ (૨)
 અનગળ વિં [સં] વર્તમાન જુઓ અનર્ગળ (૨)
 [અણગળણ] અણગળ [સાધુ; સંન્યાસી
 અનગાર, —રિક વિં [સં] ઘર વિનાનું (૨) પું
 અનગ્નિ પું [સં] અગ્નિનો અભાવ (૨) વિં
 અગ્નિહોત્રી નહિ તેણે (૩) સંન્યાસી (૪) અગ્નિ-
 માંદથી પીડાતું [દોષરહિત]
 અનધ વિં [સં] અધ-પાપ વિનાનું; નિષ્પાપ,
 અનત વિં [સં] નત-નમેણું નહિ એવું
 અનથ વિંનાથ્યા વિનાનું; નિરંકુશ (૨) વીધાવ્યા
 વિનાનું (૩) નથ વિનાનું
 અનધક વિં [અન+ધક] અણધક, અસરકારી
 અનધતન વિં [સં] અધતન-આજનું નહિ એવું

અનધિકારી વિં [સં] અધિકાર વિનાનું, અપાન
 અનધિકૃત વિં [સં] અધિકૃત નહિ એવું
 અનધ્યાય પું [સં] અભ્યાસમાંથી છુટી
 અન(—ને)નાસ નં [પો.] એક દળ
 અનનુકૂલ(—ળ) વિં [સં] અનુકૂળ નહિ એવું;
 'પ્રતિકૂળ
 અનનુનાસિક વિં [સં] અનુનાસિક નહિ તેણું
 અનન્ય વિં [સં] અન્ય—જુદું નહિ તેણું (૨)
 અભેદ(૩) એકનિજ ંગતિ સ્ત્રી એક જ માર્ગ.
 ંગતિક વિં અનન્ય ગતિવાળું ંચિત વિં
 જેનું ચિત્ત એક જ લક્ષ્યમા લાગેણું છે તેણું (૨)
 નં એકાગ્ર ચિત્ત ંતા સ્ત્રી, ંત્ય નં અનન્ય-
 પણું ંભાવ પું અનન્યતા (૨) એક (ધર્મ) ર
 ઉપર જ લક્ષિત હોવી તે ંયોગ પું અભેદ
 સંબધ (૨) સારામા સારા સંભોગ કે શુકન
 ંસાધારણ વિં બીન કહેણે ન મળે એવું દુર્લભ
 અનન્યથ પું [સં] અન્યથ—સબધનો અભાવ
 (૨) [કા શા] જેમા ઉપમેયની અસામાન્યતા
 દર્શાવવા એની જ ઉપમા અપાયેલી હોય તે
 અલંકાર
 અનન્ત્ર(—ની)ત વિં [સં] અસખર (૨) ખોટું
 અનપત્ય વિં [સં] અપત્ય વિનાનું, વાજિયુ
 અનપેક્ષ વિં [સં] અપેક્ષાગ્રહિત, લાલસા વિનાનું
 (૨) કરા પણ સંબધાથી પગ, 'એંસોલ્યુટ'
 ંતા સ્ત્રી
 અનપેક્ષા સ્ત્રી [સં] અપેક્ષા ન હોવી તે —ક્ષિત
 વિં અપેક્ષિત નહોં એવું, વણમાગ્યુ —ક્ષી
 વિં અનપેક્ષ
 અનપેત વિં [સં] દૂર નહોં એવું
 અનભિજ્ઞ વિં [સં] અભાજ્ઞ (૨) મૂઢ ંતા સ્ત્રી,
 અનભિજ્ઞાન નં [સં] અભાજ્ઞપણું, મૂઢતા
 અનભિમાનિતા સ્ત્રી [સં] અભિમાનરહિત-
 પણું, નમ્રતા
 અનભિહિત વિં [સં] અભિહિત નહોં એવું
 અનભે વિં [અન+ભે=ભય]+નિર્ભય ંવાદી
 વિં નીકર વાણી ખોલનાર [ભાણેણું]
 અનભ્યસ્ત વિં [સં] મહાવરા વિનાનું (૨) નહિ
 અનભ્યાસ પું [સં] અભ્યાસનો અભાવ
 અનબ્ર વિં [સં] વાદળા વગરનું, સ્વચ્છ

શ્રીં અવતતિ પશ્વી (૨) નગ્નમાં પશ્વું તે
અવતતિ ગામી વિં નીચે - પતન તન્દ
જતાં ઠંદિ શ્રીં નીચી નગ્ન ઠંદાર નં
ગુણ ઋષિ કું નંપ ની નીચેનું બિ કું મુખ
વિં નીચા મેચાણુ (૨) નં નીચુ મો ઠંદોડ
પું નાગદોડ, પ તાગદોડ (૨) શિતંગી પાનિના
દોડ ઠંવાયુ પું અપાનવાયુ

અધોદ (૨) વિં કુરો આવેડ
અધોરિયુ નં શેરડીના રસની કોડી અધી
રવી તે [કોડરુ = અધી કોડી રસ કોડરો]
અધોદી શ્રીં ગેડીના ઉજોડો રસ
અધોડુ નં [ન ક્કોડ, હિ ક્કોડી] મુજોડા
રોગના અધોડા અમા- તેના માસિને એ
ચામડુ આપે તે

અધોતર નં [સંગ હિ] એ = જાનુ નં કપડુ
અધોતું નં વપગયેકુ કે જાનુ વત્ર
અધોત [તં ક્કોડરુ] નીચે ને નીચે
શિતંગુ

અધોલ નં [તં ક્કોડરુ] પવનની નીચે
પાસેના સપાટ પ્રેડા

અધોવાયો પું કુરો અધવાયો
અધોળ નં [કર્કે-ગેલ તું] અડી કપિયામા
વજન - પી શ્રીં અધોગત માપિયુ કે વજન
- કટુ - ગુ નં અધોગત કટુ

અધર અં અગ્નિવાત લટે એમ દેડા વિના
(૦) અનિશ્ચિત [-જવાબ = હિ હિ કેટપામ
વગ્નનો અધોડસ જવાબ - હિ હિ વણુ = હિ હિ
જવાનબોડે-મિતેમ જડી નાખડું સીધો જવાબ
ન દેવો (૨) ખપન ન પડે તેમ લડે લેવું-કિપાડુ.
—ને અધર ચાલુ રહેવું = ખેરવા
કે મગ્નનીવી થા જામમા દેડા નમાવ્યા વગ
વર્તવું - ને અધર રાખણુ સ્ત્રીયુ નેહીયુ
કે ખડે પગે (મ. સને) નાખણુ જાપીને ખેસવા
ન દેવું (૨) કૂવ પેડે હિ ચાડી ગાખીને સભાગુડ
(માયુ) અધર દરડું = અભિમાનની તોડી કે
મસ્તીમાં કોડેને ગણકરવું નહિ (૨) રોગથી
માયુ ચકરે રડું લાગવું - રાખણુ = નાખમા
મકમ ચોપડે ન નાખવી. — ક્કણુ = હિએ
કોડે રસવા લણવા]

અધધી અધોડે હામ દેડા વગ્નનુવામાના
અનિશ્ચિત તપાસ વગ્ન - અધોડેસ
અધધે-તાલ અં અધધ
અધધર-પધધર અં તલ અધધ
અધધ પું [તં] દિગી મુખ્ય અધધ (૨)
(સુચારો) પ્રમુખ ૦૫૬, ૦૫૭ નં
અધધની લગા

અધધર પું [તં] મુખ્ય અધધ એમનાં
અધધન નં [તં] ભરુ ને
અધધસાન નં [તં] તામ્ય તડપ (સંગા)
અધધસાય પું [તં] પ્રથમ મુદ્દન (૦)
નિશ્ચ (૨) ખત

અધધ વિં [તં] અધધિ મળી કીધેડ
અધધા-ધધા પું - કુરો અધધા

અધધાતમ વિં [તં] આ મ - મા મા મળધી
(૨) નં જાનના આમ નં જાન નં
જાન નં યોગ પું જાન નં નિશ્ચોને વાગ
૨ ધિમાથી પાડી દે-ચીને આત્મમા ને-વી
તે ઋષિદા નં અત્તવિદા, જાનવિદા
ગાગ્ર નં અધધાતમ, યોગ દત્યદિત ગાગ્ર
- તિમ વિં [તં] અધધાતમ લગુ અધધા-
તિમ - તમેન્દિય ત્રીં અધધાતિમ - વિવધને
સમજવાની ઇન્દિય [લપાથ છે અં]

અધધાપક પું [તં] શિલ્પ 'પ્રોફેસર' (કુકમા
અધધાપન નં [તં] જાનવણુ ને ૦ મદિર નં
શિલ્પને શિલ્પ કું એ જાનવણુ નં

અધધાપિકા ત્રીં [તં] શિલ્પ ત્રીં અધધાપક
અધધાય પું [તં] પ્રચર

અધધાર અં [તં] અધધાર અધધાહા = આયુ
હોય તેમ અનુષ્ઠા જાડી ઉદાં આ વાક્યમા
૫૬ અધધાર છે એમ બોલાય છે

અધધારી શ્રીં (૨) અધધારી કોનટની પચાત
ખાડી માયાડી

અધધાર પું [તં] જાનુ તુરો અધધાર (૨)
મહોત્સ માનન (૩) નેનરિયો (૪) મોખે-
પાસીઓનો વર્મગુરુ (૫) એ જાણસ અટ
અધધાર વિં [તં] દીધે ચડેડુ (૨) શ્રેષ્ઠ
અધધારોપ પું, ૦૫૭ નં [તં] ન હોય તેવા ગુણ-
વર્મોનુ આરોપણુ કરવું તે (૨) મુલકને જાન

અધ્યારોહણ નં [સં] ઊંચે ચડવું તે
 અધ્યાસ પું [સં] બ્રુઓ અધ્યારોપ (૨) મિથ્યા
 અરોપણ (૩) નિરંતર રહેવું લક્ષ કે ઊંડું ચિત્તન
 અધ્યાસપું સંકિં [સં. અધ્યાસ] અધ્યાસ કરવો
 અધ્યાહરણ નં [સં] બ્રુઓ અધ્યાહાર
 અધ્યાહાર પું [સં] અર્થ સમન્વા અનુષ્ઠ પદ
 અથવા અર્થનુ ઉમેરવું -લાવવું તે [—રહેવું,
 —હોવું = વાક્યમા (પદ) ન કહેલું આપી રહેવું
 કે હોવું —રાખવું = (પદ) ખાકી કે ન કહેલું
 રાખવું —લેવું = ખૂટવું (પદ) ઉમેરવું]
 અધ્યાહૃત વિં [સં.] અધ્યાહાર રાખેલું
 અધ્યેતા પું [સં] વિશિષ્ટ વિદ્યાભ્યાસ કે સંશોધન
 માટે વિદ્યાપીઠ તરફથી ચૂંટાયેલો સ્નાતક (૨)
 વિક્ષાનાના મહાનેા મત્ય દ્વેષો —ત્રી ત્રીં
 ત્રી-અધ્યેના
 અધુવ વિં [સં] અન્ધિયર
 અધ્વ પું [સં] અધ્વન્ અધ્વા રસ્તાં ઓઢ પું
 [સં] મુસાફરીનો થાક ંગ પું [સં] મુસાફર
 અધ્વર પું [સં] યજ્ઞ —યુ પું [સં] યજ્ઞક્રિયા
 કરાવનાર, યજ્ઞવેદ ભાષનારો બ્રાહ્મણ
 અધ્વા પું [સં] માર્ગ; અધ્વ
 અધ્વાંત નં [સં] અધારાનો અભાવ આછો
 પ્રકાશ (૨) જ્ઞાનનો અભાવ
 અન્ [સં] સ્વરથી શરૂ થતા શબ્દની પૂર્વે અભાવ,
 નકાર કે નિષેધ ઇત્યાદિ બ્રતાવવા વપરાતો પૂર્વગ
 (બ્રુઓ આ) [નિરક્ષર, અભણ
 અનક્ષર વિં [સં] ખોલી ન શકે એવું, મૂઠું (૨)
 અનગળ વિં [સં] અનર્ગલ બ્રુઓ અનર્ગળ (૨)
 [અણગળવું] અણગળ [સાધુ; સંન્યાસી
 અનગાર, નરિક વિં [સં] ધર વિનાયુ (૨) પું
 અનગ્નિ પું [સં] અગ્નિનો અભાવ (૨) વિં
 અગ્નિહોત્રી નહિ તેવું (૩) સંન્યાસી (૪) અગ્નિ-
 માધથી પીણું [દોષરહિત
 અનધ વિં [સં] અવ-પાપ વિનાયુ, નિષ્પાપ,
 અનત વિં [સં] નત-નમેલું નહિ એવું
 અનથ વિંનાથ્યા વિનાયુ, નિરંકુશ (૨) વીધાન્યા
 વિનાયુ (૩) નથ વિનાયુ
 અનધઠ વિં [અન+ધઠવું] અણધઠ, અસ સ્કારી
 અનધતન વિં [સં] અધતન-આજનું નહિ એવું

અનધિકારી વિં [સં] અધિકાર વિનાયુ; અપાત્ર
 અનધિકૃત વિં [સં] અધિકૃત નહિ એવું
 અનધ્યાય પું [સં] અભ્યાસમાંથી છુટી
 અન(—ને)નાસ નં [પ્રો] એક કળ
 અનનુકૂલ(—ળ) વિં [સં] અનુકૂળ નહિ એવું;
 પ્રતિકૂળ
 અનનુનાસિક વિં [સં] અનુનાસિક નહિ તેવું
 અનન્ય વિં [સં] અન્ય-બ્રુડું નહિ તેવું (૨)
 અભેદ(૩) એકનિષ્ઠ ંગતિ સ્ત્રીં એક જ માર્ગ.
 ંગતિક વિં અનન્ય ગતિવાળું ંચિત્ત વિં
 જેનું ચિત્ત એક જ લક્ષ્યમા લાગેલું છે તેવું (૨)
 નં એકાગ્ર ચિત્ત ંતા ત્રીં, ંત્ર નં અનન્ય-
 પણું ંભાવ પું અનન્યતા (૨) એક (ઈશ્વર)
 ઉપર જ લક્ષિ હોવી તે ંયોગ પું અભેદ
 સંબધ (૨) સારામા સારા સંભોગ કે શુકન
 ંસાધારણ વિં ંખીલ કાંઈને ન મળે એવું દુર્લભ
 અનન્યથ પું [સં] અન્યથ-સંબધનો અભાવ
 (૨) [કા શા] જેમા ઉપમેયની અસામાન્યતા
 દર્શાવવા એની જ ઉપમા અપાયેલી હોય તે
 અલકાં
 અનન્વિ(—ન્વી)ત વિં [સં] અસંબધ (૨) ખોટું
 અનપત્ય વિં [સં] અપત્ય વિનાયુ, વાજિયુ
 અનપેક્ષ વિં [સં] અપેક્ષાગ્રહિત, લાલસા વિનાયું
 (૨) કશા પણ સંબધોથી પર, 'એંસોલ્યૂ' ંતા ત્રીં
 અનપેક્ષા ત્રીં [સં] અપેક્ષા ન હોવી તે —ક્ષિત
 વિં અપેક્ષિત નહીં એવું, વણમાગ્યુ —ક્ષી
 વિં અનપેક્ષ
 અનપેત વિં [સં] દૂર નહીં એવું
 અનભિજ્ઞ વિં [સં] અભિજ્ઞ (૨) મૂઠું ંતા ત્રીં,
 અનભિજ્ઞાન નં [સં] અભિજ્ઞપણું, મૂઠતા
 અનભિમાનિતા ત્રીં [સં] અભિમાનરહિત-
 પણું, નમ્રતા
 અનભિહિત વિં [સં] અભિહિત નહીં એવું
 અનભે વિં [અન+ભે=ભય]+નિર્ભય ંવાદી
 વિં નીડર વાણી ખેલનાર [લાણયેલું
 અનભ્યસ્ત વિં [સં] મહાવરા વિનાયુ (૨) નહિ
 અનભ્યાસ પું [સં] અભ્યાસનો અભાવ
 અનબ્ર વિં [સં] વાદળાં વગરનું, સ્વચ્છ

અનમઠયુ વિં અપ્રિય, નહીં ગોઠતુ (૨) બુઝો

અણમઠયુ

અનમઠું વિં [સં. અન્યમનસ્ક] બુઝો અન્યમનુ

અનમી વિં [અનનમયુ] અણનમ

અનમ્ર [સં] નમ્ર નહીં એવું, હિંમત

અનય પું [સં] અનીતિ, અન્યાય (૨) આક્રંત

(૩) વિં અન્યાયી, કુદ

અનર પું [સં] નર નહીં એવું, વ્યઠળ

અનરતું વિં નરતું નહીં એવું, સારું

અનરથ પું + અનર્થ, ખોટી વાત

અનરોધાર વિં મૂશળધાર

અનર્ગલ વિં [ભૂલથી 'અનર્ગલ' પરથી જ] +

અપાર, ખૂબ, અગવ્ય

અનર્ગલ (-ળ) વિં [સં] રૂકાવટ-અકુશ

વિનાતુ (૨) અપાર, પુંઝળ [નહિ એવું

અનર્થ વિં [સં] અમૂલ્ય (૨) પૂળને યોગ્ય

અનર્થ વિં [સં] ખોટો અર્થ (૨) ખોટું કામ

(૩) બુલમ ઠક વિં નિરર્થક ંવાદ પું

ખોટા - અનર્થક અથગાત્રનો વાદ

અનલ (-ળ) પું [સં] અગ્નિ (૨) ગુસ્સો (૩)

એક કલિપત પખી [સ્ફૂર્તિવાળું

અનલસ વિં [સં] આળસ-મદતા વિનાતુ,

અનલકુક (-ક) શંખં [અ] [હું હક - ખુદા

હું] 'અહ બ્રહ્માસ્મિ' જેવું સૂરી મહાવાન્ય

અનવચ્છિન્ન વિં [સં] અવચ્છિન્ન નહીં એવું,

એક - અખડ

અનવચ્છેદ પું [સં] અવચ્છેદનો અણાવ

અનવધ વિં [સં] અનિહિત, સુદર, ખોડખામી

વિનાતુ ંતા સ્ત્રીં

અનવરત વિં [સં] સતત, નિરતર

અનવલ બન, વિં [સં] અવલ બન વિનાતુ

અનવસર પું [સં] અવસર નહિ તે, કવખત

અનવસ્થા સ્ત્રીં [સં] અવ્યવસ્થા, ગોટાળો (૨)

[ન્યા] નિર્ણય અથવા છેડો ન આવે એવા

વિનાનો-કથનોની પરપરા (એક છેવાણાસ).

ંદોષ પું અનવસ્થાયુક્ત તર્કદોષ

અનવસ્થિત વિં [સં] અસ્થિર

અનશન નં [સં] ઉપવાસ, આહાર બંધ કરવો તે.

ંમત નં મરણ પર્થ દ ઉપવાસ કરવાનું મત

અનશ પું [સં] અથ નહિ તે (૨) ગધેડો

અનશર વિં [સં] નયર-નાશવત નહિ તેવું,

નિત્ય, સ્થાયી

અનસૂયા મીં [સં] અસૂયા-દ્વેષનો અણાવ (૨)

(સ) અગ્નિ ત્રિવિતી પત્ની

અનસ્ત વિં [સં] અસ્ત વિનાતુ

અનરથ, -સ્થિક વિં [સં] અસ્થિ-હાડકા વિનાતુ

અનહદ વિં [અનનહદ] હદ વગરતું, અપાર

અનહદ વિં [સં અનાહત] + બુઝો અનાહત

ંનાદ પું બુઝો અનાહત નાદ

અનળ પું બુઝો અનલ

અનહિત નં અહિત, અણહિત

અનક વિ. [સં] અક-આકાંક્ષા વિનાતુ, અસખ્ય

અનંગ વિં [સં] અંગ વિનાતુ (૨) પું (સ))

કામદેવ ંશનુ પું (મ) મહાદેવ

અનત વિં [સં] અપાર (૨) પું (સ)) વિષ્ણુ,

રૂદ્ર, બ્રહ્મા (૩) શેવનાગ (૪) અગ્નિરામ (૫) આકાશ

(૬) નૈનોના ચૌદમા તીર્થ કર ંકોટી (-ટી)

વિં અસખ્ય વ્યતુર્દશી, ંચૌદશ (-સ)

સ્ત્રીં ભાદરવા સુદ ચૌદશ ંતા સ્ત્રીં, ંત્ર

નં અપારપણુ ંદોરો પું અનતચૌદશને

દિવસે જમણે હાથે બાધવામા આવતો ચૌદ

ગાઠવાળો રેશમી દોરો ંખાતુ વિં અસખ્ય

હાથવાળુ ંમૂલ નં એક ઔષધિ. ઉપલસરી

ંરાશિ સ્ત્રીં બહુરાશિ (ગ) ંરૂપ વિં

અનત રૂપવાળુ ંવીર્ય વિં અનુલ બળવાળુ

ંમત નં અનતચૌદશે પળાતુ મન ંમેષ્ટિ

(-ષ્ટી) સ્ત્રીં અનત પદોવાળી ગ્રેણી, 'ઇન્દ્રિનીટ

સિરીઝ' [ગ] -તા સ્ત્રીં પૃથ્વી (૨) પાર્વતી

(૩) એક ઔષધિ, ગળો -ત્ય વિં અત્ય -

છેલ્લુ નહિ એવું [ત્યાર બાદ

અનતર વિં [સં] નજીકનું, પછીનું (૨) અં પછી,

અનંતરાય વિં [સં] અતરાય વિનાતુ, નિર્વિઘ્ન

અનંતા, -ત્ય [સં] બુઝો 'અનત' મા

અનાકર્ષક વિં [સં] આકર્ષક-મોહક નહિ તેવું

અનાકાર વિં [સં] આકાર વિનાતુ

અનાગત વિં [સં] અત્યાર સુધી નહિ આવેલું,

લવિષ્યમા આવનાર-અનાર ંવિધાતા પું

અનાગત વિષે સાવધ-અગમચેતીવાળો માણસ

અનાગમન નં [સં] આવષુ નહિ તે
 અનાગરત્વ નં [સં] નાગરત્વનો અભાવ
 અનાગામી વિં [સં] આગામી નહી તેણુ (૨)
 ઐશ્વર્ય પ્રમાણે ચારમાની ત્રીજી ભૂમિકાએ
 પહોંચેલું [અનગાર
 અનાગાર, -રિક વિં (૨) પું [સં] જુઓ
 અનાય ન. [મં અન્નામ=અનેનાસ પરથી ? સરં
 (સુ) ભોય-અનાય=અનેનાસ] (સુ) અનૂજ,
 સીતાકથા [દુરાચારી
 અનાચાર પું [સં] દુરાચાર, અધર્મ. -રી વિં
 અનાજ નં [સં અન્નાય] ધાન્ય, દાણા [— બરેલું
 =અનાજ સઘરવું-ભેષ્ટો તે સ ગ્રહ કરવે]
 અનાજ્ઞેય વિં [સં] આજ્ઞા ન કરી શકાય એવું
 અનાડ પું અગાડ, તુકસાન (૨) [મં અનાડ સ્ત્રીં
 અડચણ (૩) વિં જુઓ અનાડી
 અનાડંબર વિં [સં] આડંબર વિનાનું
 અનાડી વિં [સં અજ્ઞાની] ભૂર્મગમાર (૨) હઠી,
 જકી ઓઢા પું અંબવં અનાડી જેણુ વર્તન
 અનાત્મ વિં [સં] આત્મા વિનાનું. જડ (૨)
 પું આત્મા નહી તે—નાશવત્ત દેહ ધર્મ પું
 અનાત્મનો ધર્મ. ૦વાદ પું જડવાદ ૦ત્રાદી
 વિં તેમા માનના -ત્મા પું અજ્ઞાની પુરુષ
 અનાથ વિં [સં] નિરાધાર (૨) સ્ત્રીં ૦નંબર
 ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણું નં દારિદ્ર્ય—થાલય નં,
 —થાશ્રમ પું, નં અનાથોને પાળી પોષી
 કળવનાર સ્થા (૨) નિશ્ચારોને રહેવા ખાવાનું
 સ્થાન (તિરસ્કારમા)
 અનાથ્યું વિં [અનાથવું] નાથ્યા વિનાનું,
 નિરકુશ
 અનાદર પું [સં] અવજ્ઞા, અપમાન ૦ભીય
 વિં અનાદર થોચ્ય
 અનાદિ વિં [સં] આદિહિત (૨) પહેલું નહિ
 એણુ ૦ત્વ નં ૦મધ્યાત વિં આદિ, મધ્ય
 કે અત વિનાનું. ૦સિદ્ધ વિં અનાદિ કાળથી
 સ્થાપિત થયેલું -ધર્મ [સં] વિં આદિ કે
 અત વિનાનું, સનાતન
 અનાદત વિં [સં] અનાદર પામેલું, અપમાનિત
 અનાદન્ત વિં [સં] જુઓ 'અનાદિમા'
 અનાધાર વિં [સં] આધાર વિનાનું; અનાથ

અનામ (-મી) વિં [સં] નામ વિનાનું, નનામુ (૨)
 / નામના વગરનું (૩) અવર્ણનીય, ઉત્તમ (૪)
 પું પરમેશ્વર
 અનામત વિં [અ અમાનત] સાચવી રાખવા
 મેપિણુ (૨) સ્ત્રીં, નં અનામત વસ્તુ, થાપણ.
 [— ખાતું નં ચોપડાનું અનામત રકમની
 લેવડદેવડનું ખાતું. — મૂકણું=સાચવી રાખવા
 સોપણુ (૨) (વગર વ્યાજે) થાપણ તરીકે રાખવા
 આપણુ — રહેલું=ચોપડામા કાઢીના ખાતામા
 ન પડવું-રકમ અધ્ધર રહેતી — રાખણુ=
 કાઢીના નકી ખાતામા રકમ ન નાખવી]
 અનામતી વિં [જુઓ અનામત] અનામતને
 લગતું [૦ત્વ નં
 અનામય વિં [સં] નીગેગી (૨) નં આરોગ્ય
 અનામિક વિં [સં] નનામુ (૨) પું અત્યજ
 અનામિકા સ્ત્રીં [સં] ટચલી આગળી પાસેની
 આગળી (૨) વીંથી [નિરામિષ
 અનામિષ વિં [સં] આમિષ-માસ વિનાનું;
 અનામી વિં (૨) પું જુઓ અનામ (૩) સ્ત્રીં ઠાઠડી
 અનાયક વિં [સં] નાયક વિનાનું, અવ્યવસ્થિત
 અનાયાસ પું [સં] આયાસ-શ્રમનો અભાવ
 (૨) આળસ (૩) સહેલાઈ, સુગમતા (૪) કરાર,
 આગમ (૫) વિં મહેનત વિનાનું, સહેલું
 —સે અં વિના મહેનત, સહેળે
 અનાર નં [ફા] દાડમ (૨) દાડમના ઘાટની
 દાડખાનાની કોઠી ૦કળી સ્ત્રીં દાડમની કળી
 અનારત વિં [સં] અવિરત, નિરતર
 અનારસું નં [મં અનારસા] ચોખાના લોટનું
 બનાવાણુ એક પકવાન
 અનારંભ પું [સં] આરંભ ન કરવો તે, અપ્રવૃત્તિ
 અનારોગ્ય નં [સં] માદગી (૨) વિં રોગી
 અનાર્દ્ર વિં [સં] આર્દ્ર નહિ એણુ
 અનાર્થ વિં [સં] આર્થ નહિ તેણુ કે તેને
 લગતું (૨) અસભ્ય (૩) આર્થને અનુચિત
 (૪) પું આર્થ નહિ તે — મ્હેચ્છ, યવને
 વગેરે જાતિનો આશ્રસ
 અનાલાપ પું [સં] જૈન, એ.છાબ્રોલાપણુ
 અનાવડ (૦ત) સ્ત્રીં [અન+આવડ] આવડતનો
 અભાવ, અજ્ઞાન

અનાવર્તી વિં [સં] ફરી ફરી ન આવે તેણ
 અનાવલા વિં [સં] અનાવિલ]અનાવિલ જ્ઞાતિનુ
 -લો પું એ જ્ઞાતિનો પુરુષ [ખિનજરી
 અનાવચ્ચક વિં [સં] આવચ્ચક નહિ એણ,
 અનાવિદ્ધ વિં [સં] અણવીધુ
 અનાવિલ વિં [સં] દોષરહિત, સ્વચ્છ (૨) એ
 નામની એક જ્ઞાતિનુ
 અનાવૃત વિં [સં] ઢાકપા વિનાનુ, ઉધાહુ
 (૨) અરક્ષિત
 અનાવૃત્ત વિં [સં] ફરી પાછુ ન ફરેણ -ત્તિ
 સ્ત્રીં ફરી પાછા ન આવવુ -થણ તે (૨) ફરી
 જન્મ ન થવો તે, સુક્ષિ
 અનાવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] વરસાદ નહિ પડવો તે
 (૨) કુકાળ [નહિ એણ
 અનાશ્રમી વિં [સં] ચાર આશ્રમ પૈકી એકેનુ
 અનાશ્રિત વિં [સં] આશ્રિત નહિ એણ,
 નિરાધાર, આશ્રય વગરનુ
 અનાસર નં [અ અનાસિર] ઇલામ પ્રમાણેના
 આતસ, પાણી, પવન અને પૃથ્વી એ ચાર
 મૂળતરવો
 અનાસાધ વિં [સં] અપ્રાપ્ય
 અનાસ્થા સ્ત્રીં [સં] આસ્થાનો અભાવ, અશ્રદ્ધા
 -સ્થિક વિં અનાસ્થાવાણુ [(જૈન)
 અનાસ્ત્રવ વિં [સં] આસ્ત્રવ વગરનુ, અનામનુ
 અનાહુત વિં [સં] નહિ મારેણ (૨) ન પહેરેણ,
 નણ (૩) આઘાત વિના એની મેળે થતો-અનહઠ
 (ધ્વનિ) ઠનાદ પું યોગીઓને સહજાતો
 એવો ધ્વનિ, અનહઠ નાદ
 અનાહાર પું [સં] આહાર ન કરવો તે, ઉપવામ
 -રી વિં ઉપવાસી (૨) [જૈન] આહારમા ન
 ગણાય એવી (વસ્તુ)
 અનાહાર્ય વિં [સં] હરી ન શકાય એણ
 અનાહૃત વિં [સં] અણખોલાળુ (૨) અં
 કંસુ, નાહક
 અનાળ સ્ત્રીં ખોરાકપાણી જવાની નાળ નહિ તે
 અનિકેત વિં [સં] ઘર વિનાનુ
 અનિધા સ્ત્રીં નિધા નહોં તે, અવકૂષા
 અનિચ્છ વિં [સં] ઇચ્છા વિનાનુ, નિસ્પૃહ (૨)
 નાપુશ -રદા સ્ત્રીં ઇચ્છાનો અભાવ (૨)

નાપુશી -ચિત્ત વિં ન ઇચ્છેણ -રદુ (૦ક)
 વિં [સં] જુઓ અનિચ્છ
 અનિત્ય વિં [સં] અધુન, નક્ષર (૨) [ગ] વિકારી,
 'વેરિયેખલ' ઠતા સ્ત્રીં, ઠત્ત નં
 અનિદ્ર વિં [સં] નિદ્રા વિનાનુ, જાગતુ -દ્રા
 સ્ત્રીં ઊઘનો અભાવ (૨) એનો રોગ
 અનિભૃત વિં [સં], અસ્થિર, અશાત, અચળ
 અનિમિત્ત વિં [સં] કારણ વિનાનુ (૨) નં
 અપશુકન
 અનિમિ(-એ)પ વિં [સં] પલકારા વિનાનુ, સ્થિર
 (૨) વિં (૩) પું જેની આખ ઊઘડે કે
 મોંચાય નહોં તેણ (ઇકાદિ દેવ, માછણ ઇત્યાદિ)
 અનિયત વિં [સં] અનિયત્રિત, નિયમન કે કાળુ
 વગરનુ (૨) અનિશ્ચિત, નિયમ વગરનુ, અચોક્કસ
 અનિયતિ સ્ત્રીં [સં] અવ્યવસ્થા (૨) અસંયમ
 અનિયમ પું [સં] નિયમનો અભાવ, અવ્યવસ્થા
 -મિત વિં નિયમિત નહોં એણ, નિયમ વગરનું
 (સમયપાલનમા કે ક્રમમા) -મિતતા સ્ત્રીં,
 -મિતપણુ નં [નિરકુશ
 અનિયત્રિત નં [સં] નિયત્રિત નહોં તેણ (૨)
 અનિરુદ્ધ વિં [સં] રોકેણ -રોકાયેણ નહોં તેણ
 (૨) પું (સં) શ્રીકૃષ્ણનો પૌત્ર
 અનિર્ણય પું [સં] નિર્ણયનો અભાવ,
 અનિશ્ચિતપણુ
 અનિર્ણીત વિં [સં] નિર્ણીત -નક્ષી નહોં એણ
 અનિર્દિષ્ટ વિં [સં] નિર્દિષ્ટ નહોં એણ
 અનિર્દેશ પું [સં] નિર્દેશનો અભાવ
 અનિર્દેશ્ય વિં [સં] નિર્દેશ્ય નહોં તેણ
 અનિર્વચનીય, અનિર્વચ્ય વિં [સં] અવર્ણનીય
 અનિલ પું [સં] પવન
 અનિવાર(-ય) વિં [સં] નિવારી ન શકાય તેણ
 અનિશ્ચય પું [સં] નિશ્ચયનો અભાવ ંપાચક
 વિં અનિશ્ચય થતાવનાર
 અનિશ્ચિત વિં [સં] નિશ્ચિત નહોં એણ, અચોક્કસ
 ઠતા સ્ત્રીં, ંપણુ નં
 અનિષિદ્ધ વિં [સં] નિષિદ્ધ નહોં એણ
 અનિષ્ટ વિં [સં] નહોં ઇચ્છેણ (૨) નહોં ઇચ્છવા
 જોગ, ખૂર (૩) નં મૂકું ંકર વિં અનિષ્ટ
 કરનાર. ંશ કા સ્ત્રીં ખોટુ થરો એવી શ કા

—દ્યાપતિ સ્ત્રીં નહિ ધર્યેલું આવી પડતું તે
 (૨) 'રિક્ષો એડ એપ્સડમ' (ગ)
 અનિદિત વિં [સ] નહીં નિદાયેલું (૨) સુદર,
 એડ
 અનિદિ વિં [સ] નહીં નિદવા યોગ્ય, નિદાયિ
 (૨) સુદર
 અનીક નં [સ] લક્કર (૨) યુદ્ધ
 અનીક વિં [અન્નીક] અખૂટ, અપાર (૨)
 [સ અનિદિ, પ્રા અનિદિ] અશુભ, અલદ્ર
 અનીતિ સ્ત્રીં [સ] નીતિ નહીં તે, દુરાચરણ;
 પાપ (૨) અન્યાય ઓમાન વિં અનીતિવાળું
 અનીચ્ચિત વિં [સ.] અનિચ્ચિત
 અનીશ વિં [સ] ઉપરી વિનાનું (૨) અસમર્થ
 ઓતા સ્ત્રીં, ઓપણું નં
 અનીશ્વર વિં [સ] ઈશ્વર વિનાનું (૨) ઈશ્વરમા
 ન માનનારું ઓવાદ પું ઈશ્વર નથી એવો વાદ
 ઓવાદી વિં અનીશ્વરવાદમા માનનારું
 અનુ [સ] ઉપસર્ગ (૧) 'પછી, પાછળ', 'સાથે,
 સાથેસાથે', 'ને મળતું, ને ગોઠતું' એવો અર્થ
 બતાવે ઉદાં અનુગામી, અનુકંપા, અનુરૂપ
 વગેરે (૨) નામ પૂર્વે 'વારંવાર' અર્થમાં ઉદાં
 અનુશીલન અથવા અવ્યયી લાવ સમાસમા
 'પ્રત્યેક', 'ક્રમશઃ' એવા અર્થમાં. ઉદાં
 અનુદિન, અનુલક્ષણ
 અનુકરણ નં [સ] નજલ ઓવાચક વિં અનુકરણ
 બતાવનારું ઓવાદ પું કલા એ અનુલવનું
 અનુકરણ છે એવો વાદ ઓશબ્દ પું 'ધબધબ',
 'બડબડ' ઇત્યાદિ જેવો અનુકરણનો—રવાનુકારી
 શબ્દ ઓશીલ વિં અનુકરણ કરવાના
 વલણવાળું —લિયુ વિં અનુકરણ કરનારું,
 નકલિયુ (તુચ્છકારમા) —ણીય વિં અનુકરણ
 કરવા યોગ્ય
 અનુકરણું સં કિં [સ] અનુકરણ અનુકરણ કરવું
 અનુકર્ષણું નં [સ] આકર્ષણ (૨) [વ્યા] પૂર્વ
 વાક્યમા આવી ગયેલા પદનું પછીના વાક્યમા
 અન્યથા માટે આકર્ષણ
 અનુકરણ પું [સ] મુખ્ય કલ્પની અવેલમા
 વિહિત કલ્પ—આજ્ઞા, ગોણ કલ્પ
 અનુકંપક વિં [સ.] અનુકંપા રાખનારું

અનુકંપણું અંકિં [સ] અનુકંપ અનુકંપાથી
 દ્રવણું, દયા આપવી
 અનુકંપા સ્ત્રીં [સ] દયા, સહાનુભૂતિ
 અનુકાર પું [સ] અનુકરણ (૨) વિં [અન્ન-
 ઝકાર] ઉકાર વગરનું ઓક, —રી વિં અનુકરણ
 કરનાર, નકલિયુ
 અનુક્રીત નં [સ] કહેણું—નહેર કહેણું તે
 અનુકૂલ (—ળ) વિં [સ] પોતાની તરફનું, બંધ-
 ખેસતું, ફાવનું (૨) હિતકર, માફક, અચ્છું, પચ્ય,
 સવડવાળું [—આવણું, —પડણું=ફાવણું, અચ્છું,
 અનુકૂળ હોણું —કરણું=ફાવે, કુચે કે અનુમત
 થાય એમ કરણ કે એવો પ્રયત્ન કરવો —થણું=
 સાચે મળતા થવું, ને ગમે કે ફાવે એમ
 વર્તણું ઓતા સ્ત્રીં [કરણ, નકલ
 અનુકૃત વિં [સ] અનુકરણ —તિ સ્ત્રીં અનુ-
 અનુકૃણ પું [સ] 'કોરરોગિગ એન્ગલ' (ગ)
 અનુકૃત વિં [સ] નહિ કહેવાયેલું (૨) [વ્યા] તેણ
 (પદ) (૩) અસાધારણ; અપૂર્વ ઓતા સ્ત્રીં
 —કૃત સ્ત્રીં ન કહેણું તે
 અનુક્રમ પું [સ] એક પછી એક આવણું તે, ક્રમ
 (૨) પદ્ધતિ, રચના (૩) એક અર્થાલકાર (૪)
 વ્યવસ્થા; નિયમ (૫) કાચદો, ધારો (૬) આચાર;
 રિવાજ ઓણિકા, ઓણી સ્ત્રીં સાકળિયુ —માફક
 પું ક્રમ પ્રમાણે આવતો અંક
 અનુક્રિયા સ્ત્રીં [સ] જુઓ અનુકૃતિ
 અનુક્ષણ અં [સ.] ક્ષણે ક્ષણે
 અનુગ વિં [સ] પાછળ ચાલનારું (૨) પું અનુચર
 (૩) [વ્યા] 'પૂર્વગ'થી કીલટો—શબ્દને પાછળ
 લાગતો પ્રત્યય ઉદાં નાક, વાન, માન, ગર,
 પણું ઇં ઓત વિં પાછળ ગયેલું ઓમ પું
 જુઓ અનુગમન (૨) આચારવિચાર શ્રદ્ધાદિની
 અનુક ધર્મપ્રણાલિકા, 'રિસિલ્તન'. ઓમન
 નં પાછળ જણું તે; અનુસરણ (૨) પતિની
 પાછળ સતી થવું તે —ગામી વિં અનુગમન
 કરનારું; અનુયાયી
 અનુગુણ વિં [સ] મળતા ગુણવાળું, અનુરૂપ
 અનુગૃહીત વિં [સ] અનુગ્રહ પામેલું
 અનુગ્ર પું [સ] વિગ્ર નહિ એણું; શાત, સૌમ્ય
 અનુગ્રહ પું [સ] કૃપા (૨) ઉપકાર

અનુઆદ્ય વિં [સં] અનુચલ કરવા યોગ્ય
 અનુચર પું [સં] પાછળ ચાલનારો, ચાકર
 —રી સ્ત્રીં [સ્ત્રીં અનુચરી
 અનુચારક પું [સં] અનુચર અનુચારિકા
 અનુચિત વિં [સં] અયોગ્ય [(૩) કાળજી
 અનુચિત (૦વ) ન નં [સં] વિચાર (૨) રમરણ
 અનુચરિત વિં [સં] નહિ ઉચ્ચારેલું, અનુક્રા
 અનુજ વિં [સં] પછી જન્મેલું (૨) પુનનાનો લાઈ
 —લ વિં સ્ત્રીં પછી જન્મેલી (૨) સ્ત્રીં નાની
 બહેન
 અનુજીવી વિં [સં] આશ્રિત
 અનુજ્ઞા સ્ત્રીં [સં] પરવાનગી ંત વિં અનુજ્ઞા
 પામેલું ંપન નં અનુજ્ઞા આપવી તે
 અનુત્તમ વિં [સં] પશ્ચાત્તાપથી બળતું
 અનુતાપ પું [સં] પશ્ચાત્તાપ, પરતાવો
 અનુત્તમ વિં [સં] જેનાથી ઉત્તમ—અડિયાતું બીજું
 નથી એવું, શ્રેષ્ઠ (૨) ઉત્તમ નહિ એવું, અધમ
 અનુત્તર વિં [સં] નિરુત્તર, ઉત્તર વિનાનું,
 ચૂપ (૨) જેનો ઉત્તર નથી કે ન આપી
 શકાય તેવું (૩) જેનાથી ઉત્તર—અડિયાતું
 નથી એવું, શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ
 અનુત્પત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઉત્પત્તિનો અભાવ.
 —ન વિં ઉત્પન્ન નહિ એવું
 અનુત્પાદક વિં [સં] ઉત્પાદક નહિ એવું
 અનુત્પાદ પું [સં] ઉત્પાદનો અભાવ, નાઉમેદી
 અનુદક વિં [સં] નિર્જળ (૨) જેને દ્રાહ
 શ્રાદ્ધની અજલિ આપનાર ન હોય એવું
 અનુદન અં + જુઓ અનુદિન
 અનુદરી વિં સ્ત્રીં [સં] અનુદર] દૂરોદરી,
 પાતળી કમરવાળી
 અનુદાત્ત વિં [સં] ઉદાત્ત નહિ એવું (૨)
 નીચા સ્વરવાળું (૩) પું સ્વરના ત્રણ
 ઘેરામાંનો એક (ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને
 સ્વરિત) ંતા સ્ત્રીં
 અનુદાર વિં [સં] ઉદારતા વગરનું, સકુચિત;
 સાંકડા મનનું ંતા સ્ત્રીં [ઉલ્લેખાયેલું
 અનુદિત વિં [સં] નહિ ઊગેલું (૨) નહિ
 અનુદિન અં [સં] દરરોજ
 અનુદ્ભૂત વિં [સં] નહિ ઉદ્ભવેલું

અનુદમી વિં [સં] ઉદમી નહિ એવું
 અનુદોગ પું [સં] ઉદોગનો અભાવ (૨)
 જુઓ અણૂનો. —ગી વિં નવર, આળસુ
 અનુદ્વિમ વિં [સં] ઉદ્વિમ નહિ એવું
 અનુદ્વેગ પું [સં] ઉદ્વેગનો અભાવ ંકર વિં
 ઉદ્વેગ નહિ કરાવનાર
 અનુધાર્મિક વિં [સં] સરખા ગુણધર્મવાળું
 અનુધાવન નં [સં] પૂઠ પકડવી તે —પું સંક્રિં
 [સં અનુગ્રાહ] પૂઠ પકડવી, પાછળ પડવું
 અનુધ્વનિ પું [સં] પડ્યો
 અનુનય પું [સં] વિનવણી, કાલાવાલા (૨)
 કલાવી પટાવી મનાવવું તે
 અનુનાદ પું [સં] રણકાર, પડ્યો
 અનુનામિક વિં [સં] નાકમાથી ઉચ્ચારાતું
 (૨) પું [વ્યા] અનુનાસિક વર્ણ (૩)
 નં ગૂગણો ઉચ્ચાર
 અનુપ વિં [સં અનુપમ] અનૂલ, શ્રેષ્ઠ
 અનુપકારી વિં [સં] ઉપકારી નહિ તેવું (૨) કૃતમી
 અનુપકૃત વિં [સં] ઉપકૃત નહિ તેવું
 અનુપદ નં [સં] કુપદ, ટેક
 અનુપપત્તિ સ્ત્રીં [સં] લાગુ ન પડતું તે
 (૨) [ન્યા] સિદ્ધ ન થતું તે (૩) નિર્ણય
 કે દલીલનો અભાવ
 અનુપપન્ન વિં [સં] ઉપપન્ન નહિ એવું
 અનુપમ વિં [સં] જેને ઉપમા નથી એવું,
 સર્વોત્તમ —મેય વિં ઉપમા ન આપી
 શકાય તેવું, અદિતીય
 અનુપયુક્ત વિં [સં] અનુપયોગી (૨) અયોગ્ય
 અનુપયોગ પું [સં] ઉપયોગનો અભાવ,
 વાપર કે ઉપયોગ ન થયો તે (૨) નકામાપણું,
 —ગિતા સ્ત્રીં નકામાપણું —ગી વિં નિરુપ-
 યોગી, નકાસુ [(૨) પ્રત્યક્ષ ન હોવું તે
 અનુપલબ્ધિ સ્ત્રીં [સં] ન મળવું તે, અપ્રાપ્તિ
 અનુપરિચિત વિં [સં] ઉપરિચિત નહીં એવું,
 ગેરહાજર —તિ સ્ત્રીં ગેરહાજરી
 અનુપળ સ્ત્રીં [સં. અનુપલ] પળનો સાદમો લાગ
 (૨) અં પળે પળે
 અનુપાતી વિં [સં] પરિણમતું, અનુસરતું (૨)
 એકસરખું, 'સિમિલર' (ફિગર્સ) [ગ.]

અનુપાન નં [સં] ઔષધિની સાથે લેવાતી તેને
મદદરૂપ વસ્તુ

અનુપાય વિં [સં] નિરુપાય, લાચાર

અનુપાન્નિત વિં [સં] ઉપાન્નિત નહીં એવું

અનુપાલન નં [સં] પાલન કરવું તે

અનુપૂર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં [સં] ઉમેરો, પૂર્તિ કરવી
તે (૨) [લા] ઉચ્છેદરૂપી

અનુપેક્ષ્ય વિં [સં] ઉપેક્ષા ન કરવી ઘટે કે ન
કરાય એવું

અનુપ્રદાન નં [સં] ભેટ (૨) અનુપૂર્તિ, ઉમેરો

અનુપ્રવેશ પું [સં] વાસેથી પેસવું તે (૨)

વ્યવસ્થિત હારખંધ પ્રવેશ [કરવી તે

અનુપ્રાણન નં [સં] પ્રાણ પૂરવો તે (૨) મદદ

અનુપ્રાણિત વિં [સં] પ્રાણ પૂરેલો હોય તેવું

અનુપ્રાસ પું [સં] એકનો એક અક્ષર જેમાં

વારવાર આવે એવો શબ્દાલકાં [—મળવો

= એકનો એક અક્ષર, અલકાર તરીકે,

વારવાર આવવો, અનુપ્રાસ સંધાવો]

અનુપ્રધ પું [સં] અંધન, સંબધ (૨) ચાલુ અનુક્રમ,

સાકળ (૩) આગળ પાછળનો સબધ (૪)

(વેદાંતમાં) વિષય, પ્રયોજન, અધિકારી ને સબધ

એ ચારનો સમૂહ [સ્મરણ

અનુપ્રેધ પું [સં] પાછળથી થયેલું જ્ઞાન (૨)

અનુપ્રય વિં [સં] ઉપ્રય નહીં એવું

અનુભવ પું [સં] પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન, જાતે પોતે જાણવું તે

(૨) વીતક, ઉપભોગ [—કરવો, —લેવો

= અનુભવવું, જાતે જાણવું કે ભોગવવું કે

અનુભાવશ કરીને જોવું —થવો, —માં

આવવું = અનુભવવું.] ંગમ્ય વિં અનુ-

ભવની શકાય એવું, અનુભવથી સમજી શકાય

એવું. ંગમ્ય વિં અનુભવમાથી ઊપજેલું.

ંજ્ઞાન નં અનુભવસિદ્ધ—પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન.

ંમૂલક વિં અનુભવ જેવું મૂળ છે એવું,

અધ્યરિપું નહિ એવું —પાકું. ંસિદ્ધ વિં

અનુભવથી પુરવાર થયેલું

અનુભવવું સંકિં [સં અનુભૂ] જાતે જાણવું કે

ભોગવવું—અનુભવ કરવો

અનુભવસિદ્ધ વિં [સં] જુઓ 'અનુભવ'માં

અનુભવર્થા વિં [સં] અનુભવની ઇચ્છાવાળું

અનુભવી વિં [સં] અનુભવવાળું. —વિચક્ષુ
વિં સ્ત્રીં અનુભવવાળી

અનુભાવ પું [સં] પ્રભાવ (૨) મનોગત લાવનો

બાહ્ય નિકાર. ંક વિં અનુભવ કે શમન દેનારું.

ંકતા સ્ત્રીં સમજશક્તિ; જ્ઞાન

અનુભૂત વિં [સં] અનુભવેલું —તિ સ્ત્રીં અનુભવ

અનુભત વિં [સં] સમત, મનુર રાખેલું કે

થયેલું (૨) નં, —તિ સ્ત્રીં સમતિ, મનુરી

અનુભરણ નં [સં] પાછળ મરવું તે (૨) સતી થવું તે

અનુમંતા, —તિ વિં [સં] અનુમતિ આપનાર

અનુમંદ્ર વિં [સં] મદ્રથી પણ નીચો (સ્વર)

અનુમાન નં [સં] ન્યાયશાસ્ત્રમાનાં ચાર

પ્રમાણોમાનુ એક—અનુમતિનુ સાધન (૨) અટ-

કળ (૩) [કા. શા.] એ નામનો અલકાર. ંચિહ્ન

નં 'તેથી' એવો અર્થ દર્શાવનાર ચિહ્ન

(ગ) () ંવાક્ય નં અનુમાનમા ઉપયોગી

પંચાવયવ વાક્ય (ન્યા). [સાન કરવું

અનુમાનવું સંકિં [સં અનુમાન પરથી] અનુ-

અનુમિત વિં [સં] અનુમાન ઉપર રચાયેલું;

અનુમાન કરેલું. —તિ સ્ત્રીં એક જ્ઞાનના

સાધનથી થયેલું બીજું જ્ઞાન, અનુમાન-

પ્રમાણથી થયેલું જ્ઞાન

અનુમેય વિં [સં] અનુમાન કરવા યોગ્ય કે કરી

શકાય એવું

અનુમોદ પું [સં] સહાનુભૂતિથી ઊપજતો

આનંદ (૨) જુઓ અનુમોદન. ંક વિં

અનુમોદનાર ંત નં સંમતિ, ટેકો

અનુમોદવું સંકિં [સં અનુમુદ] સમતિ

કે ટેકો આપવો

અનુયાયી વિં [સં] અનુસરનાર (૨) પથનું;

મતનું (૩) પું અનુસરનાર વ્યક્તિ, પથનું

માણસ—ચિની વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં. ંમંડળ

નં અનુયાયીઓનો સમૂહ [(વ્યા)

અનુયાયી વિં [સં] એકનાર, અન્ય દર્શાવનાર

અનુરક્ત વિં [સં] રંગાયેલું (૨) આસક્ત

—ક્તિ સ્ત્રીં રંગાવું તે, આસક્તિ

અનુરણન નં [સં] રણકાર

અનુરત વિં [સં] રત, આસક્ત

અનુરસ પું [સં] ગૌણરસ (કા. શા.)

મનુરજક વિં [સં] અનુરજન કરનાર — ન
 નં ખુશ કરવું તે (૨) વિનોદ
 મનુરાગ પું [સં] પ્રેમ, આસક્તિ, રત્ન — ગી
 વિં અનુરાગવાળું [અનુરાગ કરવો
 મનુરાગણ અં કિં [સં] અનુરાગ પરથી]
 મનુરાગી વિં [સં] જુઓ 'અનુરાગ'માં
 મનુરાધા સ્ત્રીં [સં] વિશાખા પછીનું નક્ષત્ર
 મનુરૂપ વિં [સં] — ના જેવું, — ના પ્રમાણે (૨)
 યોગ્ય ઠંડા સ્ત્રીં [રૂકાવટ, અટકાવ
 મનુરોધ પું [સં] આગ્રહભરી વિનતી (૨)
 મનુરોધવું સં કિં [સં] અનુરૂપ વળગ્યા
 રહેવું (૨) અનુરોધ કરવો
 અનુલક્ષણ નં [સં] અનુલક્ષણ તે — છું સં કિં
 [સં] અનુલક્ષણ ઉદેશ, લક્ષ્યમાં રાખવું
 અનુલક્ષ વિં [સં] સાથે લાગેલું — જોડાયેલું
 અનુલેખન નં [સં] ઉતારો કરવો તે, નકલ
 (૨) સ્મૃતલેખન, 'ડિક્ટેશન' [કરવો તે
 અનુલેપ પું, ઠંડ નં [સં] લેપ ઉપર લેપ
 અનુલોભ વિં [સં] ઊતરતા વર્ણની સ્ત્રી
 માથેના (વિવાહ) (૨) જુઓ અનુલોભન ઠંડ
 વિં અનુલોભ સખધેથી ઉત્પન્ન થયેલું
 અનુલ્લઘન નં [સં] ઉલ્લઘન નહિ તે — નીચ
 વિં ઉલ્લઘન ન કરી શકાય તેવું કે ન કરવા જેવું
 અનુવર્તન નં [સં] અનુસરણ — છું સં કિં
 [સં] અનુવર્તન કરવું [નિર્તર નં
 અનુવર્તી વિં [સં] અનુસરનાર (૨) યોગ્ય
 અનુવાદ પું [સં] કહેલી વસ્તુ ફરી કહેવી તે
 (૨) તરજુમો, ભાષાંતર (૩) માન્ય સિદ્ધાંતને
 ઉદાહરણ તથા પુષ્ટિ ખાતર ફરી રજૂ કરવો તે
 ઠંડ પું અનુવાદ કરનાર ઠંડ સં કિં
 [સં] અનુવાદ પરથી] અનુવાદ — લખાતર કરવું
 — દિત પું અનુવાદ કરાયેલું — ઠી વિં (૨)
 પું વાદી અને સવાદી સ્વરોમાં લખી જતો
 વાદીથી ત્રીજો સ્વર (સંગીત) — ઘ વિં
 અનુવાદ કરવા યોગ્ય (૨) કહેવાઈ ગયેલી
 વસ્તુને ફરી જોનાર એવું (વિરોધણ)
 અનુવિધાયક વિં [સં] આજ્ઞાકિત ઠંડ નં
 અનુવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] અનુસરણ (૨) પુનરાવૃત્તિ (૩)
 વહીવળા ધધામાં ને ધધામાં આજીવિકા કર્યા

કરવી તે (૪) ટીકાનું ટિપ્પણ (૫) [વ્યા] આગળ
 આવી ગયેલા અર્થનું અનુસંધાન [વિવાહ
 અનુવેશ પું [સં] મોટા લાઈ પહેલા નાનાનો
 અનુશાસક પું [સં] અનુશાસન કરનાર — ન
 નં ઉપદેશ (૨) નિયમ, કાયદો (૩) અમલ કરવો તે,
 રાજ્ય ચલાવવું તે (૪) દોષ વિષયનું વિષદાન કે
 સમજૂતી [દોષ સેવન
 અનુશીલન નં [સં] સતત અને ઊંડો અભ્યાસ,
 અનુશીલિત વિં [સં] અનુશીલન પૂર્વક કરેલું,
 અભ્યાસ દ્વારા સાધેલું
 અનુપગ પું [સં] નિકટ સખધ, સાહચર્ય (૨)
 અવગ્ય લાવિ પગિલામ (૩) કરણ (૪) ભાવના,
 ઇચ્છા — ગી વિં પગિલામરૂ (૨) સમુક્ત, સખધી
 અનુપદુપ, — લ [સં] પું એક ૮૬
 અનુપાતા વિં [સં] અનુપાત કરનાર
 અનુપાન નં [સં] ક્રિયા કરવી તે (૨) દોષ
 પણ ધાર્મિક ક્રિયા (૩) કાર્યનો આરભ, પૂર્વ
 તૈયારી [— એમારુપ = દોષ ધાર્મિક ક્રિયા
 કરાવવી, તેની ગોઠવણ કરવી]
 અનુપેદ્ય વિં [સં] કરવા જેવું
 અનુપેણ વિં [સં] ઊંડુ નહિ એવું (૨) નં કમળ
 અનુસરણ નં [સં] અનુસરવું તે — છું સં કિં
 [સં] અનુસરણ પાછળ પાછળ જવું, ઉપદેશ પ્રમાણે
 વર્તવું (૨) [વ્યા] એક પદે બીજા પદ સાથે રૂપ-
 લિંગાદિમાં સખધ રાખવો
 અનુસંધાન નં [સં] આગળની વસ્તુ સાથેનું
 જોડાણ કે તેમ આવતી વસ્તુ (૨) યોગ્ય સખધ
 (૩) ચોનસાઈ, ખારીક તપાસ
 અનુસાર પું [સં] અનુસરણ (૨) [વ્યા] વાક્યમાં
 એક પદનું બીજાને અનુસરવું તે (૩) અંબ્રમાણે,
 મુજબ — રી વિં અનુસરતું — યાં વિં
 અનુસરવા યોગ્ય
 અનુસ્નાતક વિં [સં] સ્નાતક થયા પછીનું,
 'પોરટ-ગ્રેનથુએટ'
 અનુસ્મરણ નં [સં] વારંવાર યાદ કરવું તે
 — છું સ્મૃતિ અનં વસ્તુના સ્મરણ પરથી
 આલેખવું તે, 'મેમરી ફોઈલ'
 અનુસ્યૂત વિં [સં] — ની સાથે જોડાયેલું,
 ગૂંથાયેલું, અગ તરીકે અદર આવી જતું

અનુસ્વાર પુ.ન.સં [સં] સ્વરની પાછળ ઉચ્ચારાતો
અનુનાસિક વર્ણ કે તેનું ચિહ્ન ()
'અનૂબળ'(-બો) પુ.સં [સં] સ્વરના (લાકડાનો)
ખાડણિયો

અનૂછ નંઅનાચ, સીતાકળ. ઠડી સ્ત્રીં સીતાકળી
અનૂહ વિ. [પ્રા અનુહ, સં. અનુહ] અનોખું,
અપૂર્વ [અવિવાહિતા

અનૂહ વિ. [સં] અવિવાહિત. -ઠા વિ. સ્ત્રીં
અનૂત (નૂ) નં જૂઠું, હરામખોરી(ચ) [-તું, -માં
આપણું = હગમ મળવું, ખરી કમાણીનું ન હોવું]

અનૂરી સ્ત્રીં સીતાકળી -રું નં સીતાકળ
અનૂર્મિલ વિ. [સં] ઊર્મિલ નહિ એવું

અનૂણુ(-ણી) વિ. [સં] અનૂણી [બોલનારં
અનૂત નં [સં] અસત્ય વાદી વિ. અનૂત
અને (ને) અનૂસ મન્યત્?] (બે વાક્યો કે

શબ્દોને ભેડનાર ઊભાના-વચી અવ્યય) ને. તથા
અનેક વિ. [સં] એક નહીં-અહુ ઠકે ક્રી વિ. અનેક

કેટલાણું ઠતા સ્ત્રીં, ઠત્વ નં અનેક હોવું તે
ઠત્વદોષ પુ.ં, ઠત્વાપત્તિ સ્ત્રીં અનેકત્વના

દોષનો પ્રસંગ ઠદેવવાદ પુ.ં અનેક દેવોમા
માનવાનો મત, 'યોક્ષીયિઝમ', ઠવા અનૂસં]

અનેક ગતે ઠપત્તીકત્વ નંઅનેક પત્ની હોવી
તેકે તેવી લગ્નપ્રથા. ઠપદી વિ. 'મહિત્તોમિયલ'

(એકસ્પેશન) [ગ] ઠભાપાકોવિદ્ર વિ. અનેક
ભાષાઓ ભણનાર ઠમુખ(-ખી) વિ. ઘણી

ખાણુઓવાણુ (ર) ઘણાની માનકત આલણ
ઠરંગી વિ. અનેક રંગવાણુ ઠરૂપ વિ. અનેક

રૂપવાણુ ઠવચન નં(વ્યા) અહુવચન ઠવણું
વિ. જેમા એક કરતા વધારે અજ્ઞાત રાણી-ખીજ

હોય તેવું (સમીકરણ) 'સાધમલ્લેનિયસ' (ગ)
ઠવિદ્ર વિ. અનેક પ્રકારનું -કાર્ય વિ. [વ્યા] અનેક

અનેક અર્થ-સ્વરવાણુ -કાર્ય(-થી) વિ.
અનેક અર્થવાણુ. -કાંત વિ. અનેક ખાણુવાણુ

અનૈકાતિક વિ. [સં] અનેકાત અનિશ્ચિત (ર)
અનેક ખાણુવાણુ (૩) પુ.ં [મ્યા] વ્યભિચારી

હેતુ-એક હેત્વાભાસ
અનૈક્ય નં [સં] એકપનો અભાવ, ભુદાઈ (ર)

વિરોધ, કુસપ (૩) વિ. એક્ય વગરનું ઠતા
સ્ત્રીં એક્ય વગરનું હોવું તે

અનૈતિહાસિક વિ. [સં] ઐતિહાસિક નહિ
એવું ઇતિહાસથી ખરોખર નહિ તેવું

અનોખું (નો) વિ. [અનૂનોખું] નોખું નહિ
તેવું ભેગું સહિયારું મજિયારું (ર) [હિં

અનોખા, કે જોવણું નોખું-નિરાણુ જ, અનેરું,
અમાધારણ અપૂર્વ [દેવાતી ધાપટ

અનોઠી સ્ત્રીં તાલ આપવા તખલા પર ભેંચી
અનોપ(ઠમ) વિ. + અનુપ અનુપમ

અનોચિત્ય નં [સં] ઐચિત્યનો અભાવ
અનોરસ [સં] જેને ઔરસ પુત્ર ન હોય તેવું

વાંચિયુ (ર) ઔરસ નહિ તેવું, દત્તક
અન્ન નં [સં] (રવિણુ) અનાજ, ખોરાક [-નું

ખાણી થયું = (રોગથી) ખાધેલાનો ક્ષયદોષ
થવો -નો શીડો, -નો પિ ઠ = અન્ન પર

જેનું જીવન છે તે (વૃદ્ધ, ખાળજ, કે ખાઉધગ
માટે વપરાય છે) -નો માળવો(માળવામા

ખાઈ માસ અન્ન પાકે તે પરથી) અનનો ભારે
ઠાતાર -ભેણું થયું = ખાવા પામવું અન્ન

આહારે અને ધી અંધવહારે = જે જેમ
ધરે તેમ કંઠવું નેધએ અન્ન તેવો

ઔરકાર = જેવું કામ તેવું કળ, વાંધે તેવું
લણે] ઠદુટ પુ.ં અણદુટ ઠાકારજી આગળ

નૈવેદ્ય તરીકે ગોઠવવામા આવતો અનેક

આપનાર ઠંદાન નંઅનનું દાન ઠંદેવ પુઠ
અનરૂપી દેવ ઠંદેવતા પુઠ બં ૧૦ અન્ન
રૂપી દેવ (૨) સ્ત્રીં અનની અધિષ્ઠાતા દેવી,
અનપૂર્ણાં ંપાણી નંઅનજળ;આપુપીલુ,
નિર્વાહનું સાધન [—ઝેર ઘઈજવા = (દિલ-
ગીરી ઇંના અવેશથી) આવાપીવામાં સ્વાદ ન
રહેવો—અંકાર લાગવું] ંપાન નં અનજળ
ંપૂર્ણાં સ્ત્રીં (મ) અન્ન પૂરનારી—પૂર
પાડનારી દેવી ંપ્રાશન નં નાનાં છોકરાને
છઠ્ઠે અથવા આઠમે મહિને પહેલવહેલુ અન
ખવડાવવાનો સરકાર ંમય વિં અનનું,
અનુપી બરેલુ (૨) અનુપી બધાયેલુ (શરીર)
ંમયકેાપ(-પ) પુઠ સ્ત્રૂળ શરીર ંરસ
પુઠ અનાનનું સત્ત્વ ંવરે નંખોરાક અને
કપડાં, ખોરાકપોશાકી ંવિકાર પુઠઅપચાથી
શરીરમાં થતો બગાડ ંમત્ર નં અનછત્ર
—નામદશા સ્ત્રીં અન્ન, અન્ન એમ કરવું
પડે એવી દશા, આવાના સાંસા —નાશય નં
હોજરી, જરૂર —નાહાર પુઠ આસનો નહિ,
અનાજનો —નિરામિષ આહાર —નાહારી
વિં અનાહાર કરનાર —મોદક નં અનજળ
અનૈયુ વિં[સં મન્યાય]અન્યાથી, અણચિયું,
વાકાખોલુ

અન્ય વિં[સં] ખીલુ (૨) લિજ ંગામી વિં
વ્યલિચારી ંગોત્રી વિં ખીલ ગોત્રનું ંતર
વિં[સં] ખેમાનું એક (૨) ખીલુ (૩) લિજ
ંતરાનિવત વિં ખેમાથી એક સાથે સબદ્ધ
ંત્ર અં [સં] ખીનેઠકાણે ંથા અં [સં]
ખીલ રીતે (૨) આકું, ઊલટું ંદેશી વિં
પરંદેથી ંકૃત(-તા) [સં] સ્ત્રીં કોયલ
ંમનરૂક [સં], ંમનું વિં મન ખીનેઠકાણે
ગયેલુ હોય એવું, ધ્યાનરહિત —ન્યા સ્ત્રીં પર
સ્ત્રી —ન્યાશ્રિત વિં પરાશ્રિત

અન્યે કે પન્યે = ખીનએ કે પડે—પોતે, ગમે
તેમ કરીને

અન્યાય પુઠ[સં] ન્યાયવિરુદ્ધ કર્મ, ગેરવં-સાદ્
ંયુક્ત વિંઅન્યાયનાળુ —ચી વિંઅન્યાય-
યુન (૨) અન્યાયથી વર્તનાર —ચ્ય વિં[સં]
ન્યાય નહીં તેવું

અન્યારી સ્ત્રીં ખાળવાના લાકડાની હેલ—ગાડું.

[—ખરકપી = હેલ ખરોખર ગોઠવીને
ગાડામાં ભરવી]

અન્યોક્તિ સ્ત્રીં[સં] એક અર્થાલકાર ખોલવું
અમુકને ઉદેશીને અને લાગુ પાડવું કાઈ
ખીલને એવી વાણીની ચાતુરી, રતુતિના
શબ્દોમાં નિદા ને નિદાના શબ્દોમાં રતુતિ
દર્શાવવી તે (કાશા)

અન્યોન્ય વિં(૨) અં [સં] પરંપર, એકમેક
ંદ્રોહી વિંપરંપર દ્રોહ કરનાર ંપૂરક વિં
પરંપર પુરવણી કરતું ંપોષક વિં પંરંપર
પોષક —ન્યાધ્યામ પુઠ અરસપરસ મિથ્યા
આરોપણ કરવું તે —ન્યાભાવ પુઠ એક
પદાર્થનો ત્રીજા પદાર્થમાં અભાવ તે જેમ ઘટનો
પટમાં અને પટનો ઘટમાં (ન્યા) —ન્યાશય
પરંપર આશય, ટેકા (૨) અધી વસિદ્ધ કરવો
અને પાછો વ થી અ સિદ્ધ કરવો તે કાપ,
'ખીટિશિયો મિન્સાપી' (ન્યા) —ન્યાશયી,
—ન્યાશ્રિત વિં અન્યોન્યાશ્રયવાળુ
—ન્યોત્તેજન નં અન્યોન્ય ઉત્તેજન

અનવય પુઠ[સં] સબધ(૨) [ન્યા] પદોનો પંરંપર
યોગ્ય સબધ(૧) કારણ હોય ત્યા કાર્યનું હોય
તે નિયમ (પ) વશ(૬) લાવાર્થ [—કરવો =
પદોનો સબધ ગોઠવી બતાવવો —ખેસવો =
વાક્યમાં પદોનો સબધ વ્યાકરણ અને લાવથી
ખરોખર આવવો કે ગોઠવાવો] ંપદ્ધતિ સ્ત્રીં
અન્વેષણની પદ્ધતિઓમાંની એક, જેમાં અમુક
અર્થ ન્યા ન્યા હોય તે સઘળા દાખલાઓમાં
એક જ ખીલને સર્વસાધારણ અર્થ મળી
આવતો હોય, તો તે બે અર્થો ઘણું કરીને કાર્ય-
કારણ છે અથવા કાર્યકારણ સબધવાળા છે,
એમ સમજવામાં આવે છે 'મેધડ એક એકી
મેન્ટ' (ન્યા) ંચતિરેક પુઠ અનવય તથા
વ્યતિરેક ંચતિરેક વિં અનવયવ્યાપ્તિ તેમ
જ વ્યતિરેકવ્યાપ્તિ બને વાળું (સાધન) (ન્યા)
ંચાપ્તિ સ્ત્રીં સાધન હોય ત્યા સાધ્ય હોય
એવા સબધનું દર્શન —યાગત વિં વશપર-
પરાથી આવેલું —ચી વિં અનવયસબધ
બતાવનાર(૨) અનવયવાળુ (૩) વ શનું, વ શવાળુ

અનર્થ, ૦૩ વિં [સં] અર્થને અનુસરતું.
 યથાર્થ. ૦૫ સી
 અન્વિ(નવી)ત વિં [સં.] યુક્ત (૨) અસ્ત;
 સપડાયેલું. -તાર્થ પું અનર્થ ઉપરથી
 સહેને સમન્ય એવો અર્થ (૨) વિં એવા
 અર્થવાળું [ભેલું-તપાસલું તે
 અનવીક્ષણ નં, અનવીક્ષા સીં [સં] બારીકીથી
 અન્વેષક વિં [સં.] તપાસનાર (૨) પું હિસાબ
 તપાસનાર, 'ઓડીટર' -બુ નં તપાસ, રીધ,
 સંશોધન
 અન્વેષ્ય વિં [સં] અન્વેષણ કરવા લાયક
 અન્વેષ્ટા વિં [સં] અન્વેષણ કરનાર
 અપ [સં] ઉપસર્ગ. શબ્દને લાગતાં નીચેનું,
 'હિતરત્તુ', 'હીન', 'અરાધ્ય' વગેરે ભાવ બતાવે
 છે (૨) નં [સં. જપ્] પાણી
 અપદ્ધ વિં લાણીતું, સમન્ય એવું
 અપકર્મ નં [સં.] ભુલો અપકૃત્ય
 અપકર્ષ પું [સં] પડતી ૦૩ વિં અપકર્ષ
 કરનાર નં ૦૫ નં પાછા પાડવું-નીચે પાડવું
 તે (૨) ઘટાડો થવો તે
 અપકાય પું ૦૫ ૦૦ [સં] પાણીના જીવ
 અપકાર [સં.] હાનિ; અનુપકાર (૨) પૂતાતા દોહ.
 ૦૩, -રી વિં અપકાર કરનાર. -ર્થ નં
 અરાધ્ય કાર્ય
 અપકીર્તિ(-ત્તિ) સીં [સં] બદનમી, અપયશ
 અપકૃતિ સીં, -ર્થ નં [સં] અપકાર્ય,
 અરાધ્ય કામ, દુરાચરણ
 અપકૃષ્ટ વિં [સં] અવનત, પતિત (૨) અધમ, હલકું
 અપક્રિયા સીં [સં] અવક્રિયા, નુકસાન (૨)
 અપકૃતિ, ખોટું કામ
 અપકવ વિં [સં.] પકવ નહિ તેવું, કાચું ૦૫ સીં
 અપક્ષ વિં [સં] પાંખ વિનાનું (૨) સહાય વિનાનું
 (૩) નિષ્પક્ષ ૦૫ સીં. ૦૫ પાત પું પક્ષપાતનો
 અભાવ, નિષ્પક્ષતા
 અપક્ષય પું [સં.] વિનાશ
 અપ(-બ)ખો પું (કા.) અણગમો અરચિ
 અપ(-વ)ખોડવું સંકિં નિંદ્રું; ખોડો કાઢવી;
 વખોડવું, અપખ્યાતિ કરવી
 અપવાત પું [સં.] ક્રોધ

અપચય પું [સં.] ક્ષય; હાનિ, ઘટાડો
 અપચાર પું [સં.] દુરાચરણ (૨) કરી ન પાળવી તે
 અપચિહ્ન નં [સં] અરાધ્ય ચિહ્ન (૨) અપચુકન
 અપચો પું [અપ+પચું] બદલનમી, અચરણ
 અપછરા સીં [સં. અપ્સરસ્] અપસરા
 અપચ્છાય વિં [સં] નહીં છાયાવાળું (૨)
 પું જેના ઓળો ન પડે તે -દેવ, ઉપદેવ વગેરે
 અપચ્ય પું [સં.] પરાજય, હાર
 અપજશ(-સ) પું અપજશ અપકીર્તિ.
 [—મજ્જા = અપકીર્તિ થવી; વખોડાવું.
 —સેવો = અપકીર્તિ વહોરવી.] -શિ(-સિ)યું
 વિં અપજશવાળું; અપજશ અપાવે એવું
 અપજત પું [સં.] આખા કરતાં ઊતરતા
 શુભવાળો પુન
 અપ(-પ)ટ અં રોજ. હમેશ (૨) વિં [સં.
 અપટ] મૂર્ખ; બેવકૂફ
 અપટી સીં [સં.] નાટકનો પડદો. ૦ક્ષેપ પું
 પડદો ખસેડી એકાએક રંગભૂમિ ઉપર આવવું તે
 અપટી સીં [મ.; સં. આપત્ ?] ન્યવહાર—
 વેપારમાં ઓપટી—નુકસાન
 અપટુ વિં [સં] પટ-કુશળ નહિ તેવું (૨) આંદ
 અપટ વિં [સં.] અભણ
 અપત નં ભુલો અપત્ય
 અપતિમતા વિં સીં [સં] પતિમતા નહિ
 તેવી; ન્યભિચારિણી [અવિશ્વાસ
 અપતીજ સીં [અપ+પતીજ] અણપતીજ;
 અપતીક વિં [સં] પત્ની વગરનું (કુવારું કે
 વિધુર), એકલું [રહિયો]
 અપત્ય નં [સં.] સંતાન (૨) બાળક (વડીરોની)
 અપત્ર(-ત્રી) વિં [સં] પાઠકા વિનાનું (૨)
 પાંખ વિનાનું
 અપત્રપા સીં [સં] શરમાળપણું; લજ્જા
 અપત્રી વિં [સં.] ભુલો અપત્ર
 અપથ પું [સં.] કુમાર્ગ (૨) પાખડી ભત
 અપથ્ય વિં [સં] પથ્ય નહિ એવું (૨) નં કુપથ્ય
 અપદ વિં [સં.] પગ વિના ચાલનાર (૨) પદ—
 હોદ્દા વિનાનું [શબ્દાર્થ નહિ તે
 અપદાર્થ પું [સં] અિથ્યા—અસત વસ્તુ (૨)
 અપદેવતા પું [સં] ભૂત પ્રેતાદિ

અપદેશ પુનં [સં] હિલેખ કરવો - નામ આપવું
તે (૨) બહાનુ, યુક્તિ (૩) [ન્યા] કારણ આપવું તે
અપદ્યાગધ વિનં [સં.] નહિ ગધ કે નહિ પધ
એવું (૨) નં એવી કાવ્યરચના

અપદાર નં [સં] પાછલું પારણ (૨) ગુહા
અપધર્મ પુનં [સં] અધર્મ [ચિતન
અપધ્યાન નં [સં] અનિષ્ટનું ચિતન, વિપરીત
અપધ્વ શ પુનં [સં] અધોગતિ, અધ પાત વિનાશ
અપનાવવું મં કિં [હિ] પોતાનું કરવું કે
માનવું -ટ સ્ત્રીં અપનાવવું તે

અપન્યાસ પુનં [સં] અન્તાઈના અતનો સ્વર
અપપાઠ પુનં [સં] ખોટું પોઠાતર
અપભવન નં [સં] વકીલવન [પામેલું
અપભ્રષ્ટ વિનં [સં] પડેલું (૨) વિકૃત, અપભ્રશ
અપભ્રશ પુનં [સં] પડવું તે (૨) શબ્દનું વિકૃત
થવું તે (૩) વિકૃત શબ્દ (૪) સ્ત્રીં સરકૃતમાથી
અપભ્રષ્ટ એક લાવા

અપમાન નં [સં] માનથી ઊલટું તે, અનાદર,
નિરન્કાર ંયુક્ત વિનં અપમાનવાળું -નિત
વિનં અપમાન પામેલું [માન કરવું

અપમાનવું સંકિં [સં] અપમાન પરથી] અપ-
અપમાર્ગ પુનં [સં] કુમાર્ગ
અપમૃત્યુ નં [સં] ક્રમોત

અપયશ પુનં [સં] અપજશ, બદનામી અપકીર્તિ
અપર વિનં [સં] બીજું, ભિન્ન (૨) પાછળનું
(૩) ઓરમાન, સાવકું ંમા, ંમાતા સ્ત્રીં
સાવળી મા ંરાત્ર સ્ત્રીં પાછલી રાત
ંસામાન્ય નં [ન્યા] પેટાસમૂહની ભતિ
ંસ્વરિતક પુનં ક્ષિતિજનું પશ્ચિમ બિંદુ -૨ ચ
અં [સં] વિરોધમા, વળી, ઉપરાંત -૨ા વિનં
સ્ત્રીં [સં] નિકૃષ્ટ, ઊતરતી (૨) પારછી (૩)
બીજી, ભિન્ન -૨ા વિદ્યા સ્ત્રીં નામરૂપાત્મક
વિદ્યા, બ્રહ્મવિદ્યા સિનાયની વિદ્યા -૨ાહ્ણ
પુનં [સં] પાછલો પહોર

અપરમાદ પુનં તબિયતમા બગાડો
અપરસ પુનં [સં] અધમ પ્રકારનો રસ
અપરસ પુનં [સં] અસ્પર્શ, પ્રા પરસ=સ્પર્શ]
(વૈખલ્યોમા) અડકાય નહિ એવું હોવું તે
અપરચ અં [સં] વિરોધમા, વળી, ઉપરાંત

અપર પાર વિનં [સં અ+પર+પાર] અપાર, પુનંકળ
અપરાજિત વિનં [સં] પરાજિત નહિ એવું -તા
સ્ત્રીં એક ઔપધિ (૨) (સ) દુર્ગા

અપરાજેય વિનં [સં] હરાવી ન શકાય એવું
અપરાધ પુનં [સં] દોષ, ગુનો (૨) પાપ ંણ,
-ધિની વિનં સ્ત્રીં 'અપરાધી'નું સ્ત્રીલિંગ -ધી
વિનં (૨) પુનં અપરાધ કરનાર

અપરાધીન વિનં [સં] પરાધીન નહિ એવું, સ્વતન્ત્ર
અપરા, ંવિદ્યા જુઓ 'અપર'મા
અપરાહ્ણ પુનં [સં] જુઓ 'અપર'મા
અપરિકલેશ પુનં [સં] પરિકલેશનો અભાવ
અપરિગ્રહ પુનં [સં] પરિગ્રહ ન રાખવો તે ંમ્ત
નં અપરિગ્રહી નહેવાનું મત -હી વિનં પરિગ્રહ
ન રાખનાર [અનવ્યયું

અપરિચિત વિનં [સં] પરિચિત નહિ એવું,
અપરિચિદ્ધિ વિનં [સં] પરિચિદ્ધિ નહિ એવું
અપરિણીત વિનં [સં] નહિ પરણેલું
અપરિમિત વિનં [સં] પરિમિત નહિ એવું અમાપ
અપરિમેય વિનં [સં] માપી ન શકાય એવું
અપરિહાર્ય વિનં [સં] ટાળી ન શકાય એવું
અપરીક્ષિત વિનં [સં] પરીક્ષિત નહિ એવું
અપરોક્ષ વિનં [સં] પરોક્ષ નહિ એવું, પ્રત્યક્ષ
અપર્ણ વિનં [સં] પાઠડા વિનાનું

અપર્ણ સ્ત્રીં [સં] (સ) પાર્વતી
અપર્યાપ્ત વિનં [સં] પર્યાપ્ત નહિ એવું
અપસક્ષણ નં [સં] નહાત્ર લક્ષણ (૨) દુરાચરણ
અપસાબ (-ખખ)ણ નં જુઓ અપસક્ષણ
અપસાબાણું વિનં અપસક્ષણવાળું (૨) ચાદવું,
અટકચાળું (૩) એળવાળું [હિડાવવી તે
અપસાપ પુનં [સં] છુપાવવું તે, ખરી વાત
અપસાધન નં [સં] નાસવું નહિ-પૂઠ ન
દેખાડવી તે [(૨) દૂવડ સ્ત્રી

અપદયા સ્ત્રીં [સં. અ+પલ=માસ] દુખળી સ્ત્રી
અપવકત્ર નં [સં] એક છદ્
અપવર્ગ પુનં [સં] સમાપ્તિ (૨) મોક્ષ
અપવર્તક પુનં [સં] અપવર્તન કરનાર
અપવર્તન નં [સં] ખોટું આચરણ
અપવાદ પુનં [સં] સામાન્ય નિયમમા બાધ
(૨) નિહા, આળ (૩) ખડન, ધનકાર.

[—એસવો,—લાગવો = આળ ચોંટવુ માથે
આળ લાગવુ] ઠક, —દી વિં અપવાદ કરનાર
અપવાસ પું જુઓ ઉપવાસ
અપવિત્ર વિં [સં] નાપાક, અશુદ્ધ ઠંતા સીં
અપવિદ્ધ વિં [સં] દેડી દીધેલું; તલયેલું (૨)
અધમ (૩) પું મા કે બાપે તણ દીધેલો અને
કાઈ અત્તણ્યાએ દત્ત લીધેલો કે ઉછેરેલો પુત્ર
અપઠ્યય પું [સં] ખોટું ખરચ બગાડ
અપશકુન પું [સં] જુઓ અપશકુન
અપશખ્દ પું [સં] ગાળ ખરાબ શખ્દ (૨)
[વ્યા] નિયમ વિરુદ્ધનો શખ્દ, ખોટો પ્રયોગ
[—કાઢવો = મોઝાથી ગાળ ખોલવી—
ખોટો શખ્દ કહેવો]
અપ(—૨)શકુન પું [સં અપગકુન] માંડો
શકુન(૨) અશુભ ચિહ્ન —નિયણુ વિં સીં,
—નિયાળ, —નિધુ વિં જેના શકુન ખરાબ
ગાણાતા હોય તેવું અમગળ
અપસદ પું [સં] નીચ વર્ણનો માણસ (૨)
સમાસમા ઉત્તપદ તરીકે આવતા 'અધમ',
'નીચ'નો અર્થ બતાવે છે (ઉદાહરણપસદ)
અપસરણુ નં [સં] ખમી જતું તે, નાસી જતું તે
અપસરણું અંકિં [સં અપસ] ૨ ખસવું
અપસંચ વિં [સં] જમણું (૨) ઊલટું (૩)
અં જમણી તરફ (જનોઈ જમણે ખમે
લાવી દેવી તે) [વાળો સિદ્ધાંત
અપસિદ્ધાંત પું [સં] ભૂલભરેલો કે તર્કહાથ-
અપરમાર પું [સં] ફેફસ [તે ગાનાર
અપરવર પું [સં] ખોટો—વર્ત્ય સ્વર(૨) વિં
અપહતિ સીં [સં] ફર કરવું—નાશ કરવું તે
અપહરણુ નં [સં] ઊપાડી જવું તે, કાઢીજવું તે
અપહાર પું [સં] અપહરણ(૨) ઉચાપત કરવું તે
(૩) પાછી મિલકત વાપરવી—ઉઘાવી દેવી તે
અપહ્નિત સીં [સં] છુપાવવું તે (૨) [કા શા]
જેમા વસ્તુના અસલ ધર્મને છુપાવી ખીલ
ધર્મનો આરોપ કરવામા આવે તે અલકાર
અપંખ વિં [અપખ] પાખ વિનાનું
અપંગ વિં [પ્રા, સં. અપાંગ] પાગળું, કોઈ
અગની ખોડવાળું (૨) [લા] લાચાર
અપંહિત વિં [સં] પંહિત નહિ એવું

અપાતક નં [સં] પાપ નહિ તે, —કી વિં પાતકી
નહિ એવું
અપાચ્ય વિં [સં] ન પચી શકે એવું
અપાત્ર વિં [સં] અયોગ્ય (૨) નં નકામું
વાસણ ઠંતા સીં
અપાદ વિં [સં] પગ વગરનું
અપાદાન નં [સં] છૂટા પડવું તે (૨) [વ્યા]
પાયમી વિલક્ષિનો અર્થ
અપાન પું [સં] પાય પ્રાણવાયુઓ (પ્રાણ,
અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાન) મનિ
એક જે ગુદા વાટે નીકળે છે ૦દ્ધાર નં
ગુદા ૦વાયુ પું અપાન
અપાપ(—ખી) વિં [સં] પાપરહિત, નિપાપ
અપામાર્ગ પું [સં] અધેડો
અપાય પું [સં] સકટ આકૃત (૨) નુકસાન
તોટો (૩) ખુવારી, નાશ
અપાર વિં [સં] પાં વિનાનું ખૂબ
અપારદર્શક વિં [સં] પારદર્શક નહિ તેવું
અપારદર્શિતા સીં [સં] પારદર્શક ન હોવું તે
અપાર્થિવ વિં [સં] પાર્થિવ નહિ તેવું
અપાવરણુ નં [સં] ઉઘાડવું—ખુલ્લું કંવું તે
અપાસરો પું [સં અપાસર] જૈન સાધુઓને
રહેવાનું સ્થાન [અપાસરે દીવો = (અપાસરે
દીવો નજર કંચતે તે પરથી) અશક્ય વાત, સૂચ-
પશ્ચિમમા ઊગવો]
અપાસ્ત વિં [સં] તિરસ્કૃત તરછોડાયેલું
અપાંગ પું [સં] આખનો ખૂણો (૨) ટીલું (૩)
વિં પાગળું, અપંગ ૦દર્શન નં કટાક્ષ,
૦દષ્ટિ નં કટાક્ષલરી નજર ૦નેચ વિં
અણિયાળી આખવાળું
અપિ અં [સં] પણ વળી ૦ચ અં વળી
અપિ(—પૈ)૫૩ વિં [સં] આપ વિનાનું (૨) વડીલો
પાર્જિત નહિ એવું
અપીલ સીં [ક] આગ્રહલરી વિનતી, અનુરોધ
[—કરવું, = હૃદયમા ઊતરે, અસર થાય તેમ
વીનવવું —થવું = હૃદયમા ઊતરવું, અસર થવી,
ગમવું (૨) કાળા માટેની માગણી કે વિનતી (૩)
નીચલી અદાલતના ચુકાદા સામે ઉપરી અદાલ
તને અરજી [—માં જવું = કેસની અપીલ થવી,

(માણસે) અપીલ કરવી, અપીલ કોર્ટ માં જવું
—સદ્ જીવી = અપીલ કોર્ટ માં કેસ સદ્ જીવે,
અપીલ કરવી — ચાલવી = અપીલનું કામ
અદાલતમાં ચાલુ થવું — ચલાવવી, — આંખ-
ળવી = અપીલનું કામ ચાલુ કરવું, સુનાવણી
હિપર લેવું] ઠકોટી સીંઠ અપીલ સાલાખનારી
હિપરની અદાલત

અપુરુષ વિં [સં] પૂછડા વિનાનું
અપુરુષ વિં [સં] અધર્મ્ય, અપવિત્ર, મલિન
(૨) નં પુરુષનો અભાવ, પાપ
અપુત્ર વિં [સં] પુત્રહીન ઠંઠા સીંઠ
અપુત્રિણી વિં સીંઠ [સં] પુત્ર વિનાની
અપુશાન નં જુઓ અપૂશાણ
અપુષ્ટ વિં [સં] નહિ પોષાયેલું (૨) પુષ્ટ નહિ
એવું, દૂષણ (૩) [કા શા] અમરુત
અપુષ્પિત વિં [સં] પુષ્પિત નહિ એવું
અપૂજ વિં [સં] પૂજ વગરનું, ન પૂજાતું
અપૂજ્ય વિં [સં] પૂજ્ય નહિ એવું
અપૂત વિં [સં] અપવિત્ર
અપૂપ પું [સં] માવપૂડો (૨) મધપૂડો
અપૂરતું વિં [અ+પૂરતું] પૂરતું નહિ એવું, ખૂટતું
અપૂરિત વિં [સં] પૂરિત નહિ એવું
અપૂર્ણ વિં [સં] પૂર્ણ નહિ એવું. ઠંઠાસ(-ળ)
પું ક્રિયાની અપૂર્ણતાને લાવ આપે એવો
કાળ [વ્યા.] ઠંઠિયાપદ નં બધા કાળ અને
અર્થનાં રૂપ જેના થતાં નથી એવું ક્રિયાપદ.
ઠંઠા સીંઠ ઠંઠીજ પું ‘એલિંગ્રેષકલ
ફેસન’ [ગ] —લુકિ પું અપૂર્ણ આકાંડો,
‘એરિથમેટિકલ ફેસન’ [ગ]
અપૂર્તિ સીંઠ [સં] પૂર્તિનો અભાવ
અપૂર્વ વિં [સં] અવનવું, પૂર્વે ન બનેલું એવું
(૨) અસામાન્ય ઠંઠા સીંઠ
અપૂશ (શ, ઈ) સીંઠ ઠંઠો (કપડું વી ઠીન કરેલો)
(૨) [લા] દમ ણીડેલો રાખવો તે [—નીકળી
જવી = દમ નીકળવો, દૂશ થઈ જવું, ખૂણ થાકી
જવું — કાઢવી = ચકવી નાખવું, દૂશ કાઢવી.]
અપૂ(-પે)શણુ નં [સં] આપોશાનું અપુશાન,
ભોજનને આરસે અને અતે જે આચમન
કરવું તે (૨) ભોજનની શરૂઆતમાં પીરસાતો

થોડો લાત [—માં જવું = ભોજનમાં
અપોશણની પેઠે] કશી ગણતરીમાં કે મળે
ન લેખાણ, ચટણી થઈ જવી]
અપૃષ્ઠ શ પું [સં] કરોડ વિનાનું પ્રાણી
—શી વિં અપૃષ્ઠશની ભતનું
અપેક્ષણીય વિં [સં] ઇચ્છવા ભેગ, અપેક્ષ
અપેક્ષા સીંઠ [સં] ઇચ્છા (૨) અગત્ય (૩)
[વ્યા] આકાંક્ષા —ક્ષિત વિં જેની અપેક્ષા
હોય તેવું (૨) અપેક્ષાવાળું —સ્થ વિં અપેક્ષા
રાખવા જેવું કે રાખવી જોઈએ એવું
અપેખ વિં [અ+પેખણું] અદક્ષ
અપેય વિં [સં] પીવાને અયોગ્ય કે ન પી શકાય
એવું ઠંપાન નં અપેય પીણું કે તે પીવું તે
અપૈતૃક વિં [સં] જુઓ અપિતૃક
અપૈશુન(-ન્ય) નં [સં] પૈશુનો અભાવ
અપોશણુ નં જુઓ અપૂશાણ
અપોત્તપ(-પેય) વિં [સં] બાયણ (૨) ઇશ્વરકૃત
(૩) નં બાયલાપણું
અસરંગી વિં તરંગી, ચચળ
અપ્પટ વિં (૨) અં જુઓ ‘અપટ’
અપ્રક(-ગ)ટ વિં [સં] બહાર નહિ પડેલું;
અપ્રસિદ્ધ (૨) છાનું
અપ્રકાશ વિં [સં] પ્રકાશ વગરનું (૨) અપ્રગટ
(૩) પું અધકાર —શિત વિં પ્રકાશિત
નહિ તેવું [હિપમાન
અપ્રકૃત વિં [સં] પ્રકૃત નહિ એવું (૨) [કા શા.]
અપ્રગટ વિં જુઓ અપ્રકટ
અપ્રગલ્ભ વિં [સં] પ્રગલ્ભ નહિ એવું
અપ્રજ વિં [સં] પ્રજ વગરનું, વાંછિયું
અપ્રણીત વિં [સં] સરકારહીન, અકૃત (૨)
પ્રણીત —રંગેલું નહિ એવું
અપ્રતિ(-તી)કાર પું [સં] વિરોધ — સામનો
નહિ કરવો તે (૨) વિં જેનો પ્રતિકાર — હિપાય
નથી એવું. —રી વિં પ્રતિકાર ન કરનાર,
‘પેસિવ’ —ચી વિં પ્રતિકાર ન કરવા યોગ્ય કે
ન કરી શકાય એવું [અનુદ્ધ
અપ્રતિકૂલ વિં [સં] પ્રતિકૂલ નહિ એવું,
અપ્રતિમ્મહ પું [સં] અસ્વીકાર, દાન ન
લેવું તે

અપ્રતિબંધ વિં [સં] અટકાયત વિનાનુ(૨) પું
 પ્રતિબંધનો અભાવ, છૂટ [ચાહો
 અપ્રતિબદ્ધ પું [સં] બરાબરિયા વગરનો-અનોડ
 અપ્રતિભ વિં [સં] અનુપમ, ક્ષેષ [એવું
 અપ્રતિરોધ્ય વિં [સં] જેનો પ્રતિરોધ ન થઈ શકે
 અપ્રતિરોધ પું [સં] પ્રતિરોધનો અભાવ
 અપ્રતિષેધ પું [સં] નિષેધ-મના ન હોવી તે
 અપ્રતિષ્ઠ, -ધિત વિં [સં] પ્રતિષ્ઠિત નહિ એવું
 અપ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં [સં] ક્ષેત્રી, ખેત્યાખર.
 અપ્રતિષ્ઠાન નં [સં] અસ્થિગ્નતા, દૃઢતાનો અભાવ
 અપ્રતિહત-વિં [સં] અટકાવ વિનાનુ (૨)
 અટકાવી વા હણી ન શકાય એવું
 અપ્રતીકાર, -રી, -ર્યં [સં] જુઓ 'અપ્રતિકાર'માં
 અપ્રતીત વિં પ્રતીત નહિ એવું [સં] (૨) સ્ત્રીં
 જુઓ અપ્રતીતિ
 અપ્રતીતિ સ્ત્રીં [સં] પ્રતીતિનો અભાવ
 અપ્રત્યક્ષ વિં [સં] પ્રત્યક્ષ નહિ એવું, દૂરનું,
 પરોક્ષ [પું અવિશ્વાસ
 અપ્રત્યય વિં [સં] પ્રત્યય વિનાનુ [ન્યા] (૨)
 અપ્રધાન વિં [સં] પ્રધાન નહિ એવું, ગૌણ
 અપ્રમત્ત વિં [સં] પ્રમત્ત નહિ એવું, ભગ્નત
 અપ્રમાણુ વિં [સં] અમાપ (૨) પ્રમાણ-પુરાવા
 વિનાનુ (૩) અવિશ્વસનીય, શાસ્ત્રપ્રમાણથી
 વિરુદ્ધ -છિક્ક વિં [સં], -છિક્કતા સ્ત્રીં,
 -છિક્કપણું નં જુઓ 'અપ્રમાણિક'માં
 અપ્રમાદ પું [સં] સાવધાનતા, ભયરૂપિ. -દિતા
 સ્ત્રીં [સં] અપ્રમાદીપણું. -દી વિં પ્રમાદી
 નહિ તેવું, ભગ્નત
 અપ્રમેય વિં [સં] પ્રમેય નહિ તેવું; અમાપ
 અપ્રમાય પું [સં] પ્રયાસનો અભાવ [આવેલું
 અપ્રયુક્ત વિં [સં] પ્રયોગમા-વાપરમા નહિ
 અપ્રયોજક પું [સં] પ્રયોજક નહિ તે (૨) વિં
 પ્રયોજન વગરનું, નકારું
 અપ્રવાહિતા સ્ત્રીં [સં] અપ્રવાહીપણું
 અપ્રવાહી ત્રિં [સં] પ્રવાહી નહિ એવું, ઘન.
 અપ્રવીણ વિં [સં] પ્રવીણ નહિ એવું ઠંતા સ્ત્રીં
 અપ્રવૃત્ત વિં [સં] પ્રવૃત્ત નહિ એવું. -ત્તિ સ્ત્રીં
 પ્રવૃત્તિનો અભાવ [લલક; ઊતરતું
 અપ્રશસ્ત વિં [સં] નિંધ, કીર્તિ વિનાનુ (૨)

અપ્રસન્ન વિં [સં] પ્રસન્ન નહિ તેવું ઠંતા સ્ત્રીં
 અપ્રમંગ પું [સં] સમૃદ્ધ કે સંગનો અભાવ
 (૨) કવખત; અસ્થાન, અપ્રસ્તુતતા -ગી,
 વિં અપ્રાસંગિક; કવખતનું
 અપ્રસાદ પું [સં] નાણુશી (૨) સ્લિષ્ટતા
 અપ્રસિદ્ધ વિં [સં] પ્રસિદ્ધ નહિ તેવું ઠંતા,
 -દ્ધિ સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિનો અભાવ
 અપ્રસ્તુત વિં [સં] પ્રસ્તુત નહિ તેવું. ઠંપ્રશંસા
 સ્ત્રીં અપ્રસ્તુતતા વર્ણનથી પ્રગ્નત સૂચવતો
 અલંકાર (કા શા) [એવું, સ સ્કૃત
 અપ્રાકૃત વિં [સં] અદ્વૈતિક (૨) અણુધક નહિ
 અપ્રાપ્ત વિં [સં] નહિ મળેલું, ન આવેલું
 ઠંકાલ(-ળ) વિં કવખતનુ (૨) પ્રસંગને
 અનુચિત (૩) વયમા ન આવેલું (૪) પું
 કમોસમ, કવખત (૫) [ન્યા] અપ્રગ્નત
 ક્યનનુ એક નિગ્રહન્યાન ઠંચૌવન, ઠંચવ વિં
 કાચી ઉંમરનું, સગીર ઠંચવહાર વિં
 વ્યવહારને પ્રાપ્ત ન થયેલું એવું, સગીર.
 અપ્રાપ્તિ સ્ત્રીં [સં] પ્રાપ્તિનો અભાવ
 અપ્રાપ્ય વિં [સં] પ્રાપ્ય નહિ એવું
 અપ્રામાણિક વિં [સં] પ્રામાણિક નહિ એવું
 ઠંતા સ્ત્રીં, ઠંપણું નં
 અપ્રાસંગિક વિં [સં] પ્રાસંગિક નહિ એવું
 અપ્રિય વિં [સં] પ્રિય નહિ એવું (૨) નં અનિષ્ઠ,
 ભૂંડું ઠંકર, ઠંકારી વિં અપ્રિય કરનાર
 ઠંતા સ્ત્રીં, ઠંચાદી વિં અપ્રિય-માહું લાગે
 એવું ખોલનાર
 અપ્રીત, -તિ [સં] સ્ત્રીં પ્રીતિનો અભાવ,
 અણગમો, વેર [સંરોવર
 અપ્સરસ્તીર્થ નં [સં] અપ્સરને નાહવાનું
 અપ્સરા સ્ત્રીં [સં] સ્વર્ગની વારાગન, પરી
 અદ્ધાન વિં (૨) પું [જા] એ નામની એક
 પ્રજનું, કાણુલી. -નિસ્તાન નં (સ)
 અદ્ધાનોનો મુલક-કાણુલ
 અદ્ધર વિં [અમ્દસ્થ] નિશ્ચિત, દ્ધરે નહિ એવું
 અદ્ધરતદ્ધર સ્ત્રીં [અ દ્ધાત તદ્ધીત] તદ્ધચી;
 ગોઠાળો, આણું પાણું કે અદ્ધીતુ તદ્ધી યદ્ધિનું તે
 અક્ષરાતંત્રી સ્ત્રીં [જુઓ અક્ષરતંત્ર] ઊધલ-
 પાથલ, દેરખદલી (૨) ગોઠાળો, ધાલમેલ

અક્ષરોવું અંકિં [જુઓ આક્ષરો] વધુ ખાવાથી
અક્ષણાવું, આક્ષરો ચડવો -મણ સ્ત્રીં વધુ
ખાવાથી થતી અક્ષણામણ

અક્ષરંકું વિં ઉપરકું

અક્ષણ(-ળ) વિં [સં] ક્ષણ વિનાનું, અક્ષણ
અક્ષણાત્ન પું [અ] (સ) ગ્રીસનો મહાન
તરવજાની પ્લેટો (૨) વિં જુઓ આક્ષણાત્ન
-ની વિં પ્લેટોને લગતું (૨) સુદર

અક્ષણિત વિં [સં] ક્ષણે નહિ તેવું (૨) નિષ્કણ
અક્ષવા સ્ત્રીં [અ] ઊડતી ખબર, ગામગપાટો
[— ઊડવી, — આલવી = ઊડતી ખબર કે
ગપ ફેલાવી]

અક્ષોસ પું [ફા] શોચ, પત્તાવો, દિલગીરી
(૨) અં અરેરે! -સ્ત્રી સ્ત્રીં અક્ષોસમ કરવો તે
અક્ષણ વિં [જુઓ અક્ષણ] નિષ્કણ, નકાસુ (૨)
વાઝિયુ -ળા સ્ત્રીં ન ક્ષણે એવી વનસ્પતિ,
કુંવાર

અક્ષણાવું અંકિં 'અક્ષણવું'નું કમણિ, દિવાલુ,
પછડાવું -ટ પું અક્ષણાવું તે, તેનો અવાજ
અક્ષાટ વિં (૨) અં ખૂબ વિશાળ, અરખણિત,
અપાર, અનંત વિસ્તારવાળું

અક્ષણકૂટ સ્ત્રીં ધમપછાડા (૨) માથાકૂટ
અક્ષણાવું સંકિં [સં આસ્ફાલ્] ઠીચવું, પછાડવું
અક્ષીણ નં [ફા અપ્પૂત, સં અદ્વિફેન] એક
ઝેરી-માદગ પદાર્થ [—ખાવું = અક્ષીણ
ખાઈ આપવાત કરવો] -ણિયુ, -ણી વિં
અક્ષીણના ન્યસનવાળું (૨) [લા] સુસ્ત, એદી
અક્ષૂ નં [મ, હિં] જુઓ અક્ષીણ

અખ અં [હિં] અત્યારે ઓઘડી, -ખી અં
હમણા જ, આ ફાણે જ

અખ(-ખ)ખો પું અણગમો, અરચિ, અલાવો
[—આવવો = અરચિ થઈ જવો
—કાઠવો = અરચિ કે અલાવો દૂર કરવો]

અખખોરો પું જુઓ આખખોરો

અખગરવું સંકિં [સં ઉપકું, પ્રા ઉવગરિઅ =
ઉપકાર] ઉપકાર કરવો [આવતું ધી

અખગાર પું(કા) અખ પવિત્ર કરવા પીરસવામા
અખજ વિં (૨) પું [મં અખજ] અખજ
સ ખ્યા ંપતિ પું અખજ રૂપિયનો માલિક

અખતર વિં [અ] ખરાખ, ખગડેલું
અખદાગીરી સ્ત્રીં [મ અવદાગીર, ફા
આપતાવ+ગીરી] છત્ર (રાજમહારાજ ઇં
માનચરક એટલે કે રાખે છે તે)

અખદાદી પું [અ] ધર્મી પુરુષ (૨) વગતને
ટકાવી રાખનાર સિતેર એલિયા ઇસ્લામમા
મનાય છે તે ઠરેક

અખદુલ્લા પું [અ] ખુદાનો ખદો
અખદ્દ વિં [સં] બદ્દ નહિ એવું, છૂટું
અખ(-વ)ધૂત પું [સં અવધૂત] વેગગી, ખાવો
(૨) વિં મરત [ગણગાર

અખનાલ સ્ત્રીં [ફા] તરવાગની મૂક પરનો
અખનૂસ નં [અ આવનૂમ] -સ્ત્રી સ્ત્રીં એક
ઊંચી ભતનું કાણુ લાગડું

અખનૂસપાન નં [તિલુચું] ટિખરેલો
અખરક(-ખ) નં [અ અમ્રક, સં અમ્રક]
એક ધાતુ, અમ્રક

અખરૂ સ્ત્રીં [ફા અમ્રૂ] આખની ભમર, જૂ
અખલ(-ળ) વિં [મં] ખલહીન, નિખલ -લા
(-ળા) વિં સ્ત્રીં અક્ષ્ય બળવાળી (૨)
સ્ત્રીં સ્ત્રી

અખલક(-લી, -ખ, -ખી) વિં [અ અલ્લક]
ચિત્રવિચિત્ર, કાખરચીતર ંમેના સ્ત્રીં એક
પક્ષી [આ ધડીએ, હમણા, અતરસાત

અખસાત અં [હિં અવ+અ સાઅત=કલાક]
અખળ, -ળા જુઓ 'અખલ'મા
અખ(-ખ)ખા સ્ત્રીં, -ખો પું [સં અમિનાપા]
ઇચ્છા, ઓરિયો (૨) દોહલ

અખ ડ વિં+ખ ડખેર નહિ એવું આજ્ઞાધારી
અખ ધ વિં [સં] બધ વિનાનું

અખ ધન નં [સં] બધનનો અલાવ
અખાધ વિં [સં] બાધિત નહિ એવું. ંક વિં
બાધક નહિ એવું -ધિત વિં અખાધ -ધ્ય
વિં બાધ્ય નહિ એવું

અખાખ પું [મ =સરકારી કર કે મહેસૂલ, અ.
અવવાજ] કરકરિયાવર, રીત, લાગો .

અખારું નં અધેર, અધાધૂધી
અખાધ્ય વિં [સં] સગાસાગવાં વિનાનું, અનાથ
અખી અં [હિં] અખધડી, હમણા જ

અખીર(-લ) નં [અ] એક સુગંધીદાર ઘોળી
બૂકી [અખીલ અને ગુલાલ
અખીલ નં જુઓ અખીર ંગુલાલ નં
અણુ(-ખી)ધ વિં [સં] અણસમજુ (૨) મૂખ
(૩) દુનિયાના જ્ઞાન વિનાનું, હલેલું
અણુદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] બુદ્ધિનો અભાવ, મૂખતા
અણુવો પું જુઓ આખવો
અખૂજ વિં [અ+ખૂજવું] ખૂજ વગરનું, કંદર
વિનાનું, અગુણજ્ઞ [અખોધ
અખૂઝ વિં [સં] સબુદ્ધ, પ્રા સબુજ્ઞ] જુઓ
અખૂર વિં પુંકળ
અખૂલોઢખૂલો પું એક રમત
અખે અં [હિં] ઓ, અલ્યા (તિરસ્કારથી
દુકારામાં) ંતખે સ્ત્રીં 'અખેતખે'વાળી
લાખા-હિદી
અખોખા મુંખંબં વરને ખવરાવવાના ખાડ-
ખાન (૨) અભાવો, અરચિ [અખોખે પડવું
=(કેઈ ચીજનો) અભાવ થવો, રચિ પરથી
તે ઊતરી જવી]
અખોટ પું [અ+ખોટવું ? કે સં. અમુક્ત ?
મ સ્વોટ વિં = અરપટ, ઉપયોગમાં ન
આણેલું] રસોઈ અને જમવાની જગાને છાણ-
માટીથી લીપવી તે (૨) શુદ્ધ અથવા અલસાયા
વિનાની દશા (૩) નાહ્યા વિના જ્યા જવાય કે
અડકાય નહિ એવું રથળ. [—દેવો=અખોટ
કરવો, (રસોડું, ચૂલો ઇં) લીપી કરીને માફ
કરવું] —ટિચુ નં રસોઈ કરતી કે જમતી
વખતે પહેરવાનું રેશમી, શણનું કે ઊનનું વસ્ત્ર
અખોશ્ર વિં [સં] જુઓ અણુધ,
અખોલ વિં [અ+ખોલવું] ખોલી ન શકાય તેવું
(૨) મૂઝ, ચૂપ (૩) ખેલાન —લા પુંખંબં
રિસાઈને અમુકની સાથે ન ખોલવું તે [—લેવા
=(અણખનાવ કે રીસથી) ખોલવાનો વહેવાર
બંધ કરવો] —દ્યુ વિં નહિ ખોલેલું
અખજ વિં [સં] સો કરોડ (૨) પું તેની સખ્યા
(૩) નં જલજ, કમળ
અખદ પું, નં [સં] વાદળ (૨) નં વર્ષ (૩) એક
વનસ્પતિ —નાગરમોધ ંસાર પું કપૂર
અખદુર્ગ પું [સં] ચોક્કર પાણીથી રક્ષાયેલો કિલ્લો

અખિ પું [સં] સમુદ્ર
અખખા પું [મ., હિં, ફા, ઉપરાંત ખીછ
સેમેટિક લાખાઓમાં સમાન રૂપ મળે છે.]
ખાપા. ંબન [ફા] પું પિતાજી (પ્રેમવાચક)
અખખા સ્ત્રીં મા (૨) ડોસી (૩) ચૂઈ
અખખારી વિં [અ] એ નામના વશનો (ખલીક)
(૨) [અ અન્વાસ, એક છોડ, તેના ફૂલના રંગનું]
ન બુદ્ધિયા અથવા રતાશ પડતા વાદળી રંગનું
અખાહાયર્થ નં [સં] પ્રહાયર્થનો અભાવ
અખાહાયર્થ વિં [સં] પ્રાહણને ન બાળે એવું
(૨) નં પાપકૃત્ય
અખાહાયર્થ વિં [સં] પ્રાહણ નહિ તેવું, પ્રાહણેતર
અભક્તિ સ્ત્રીં [સં] ભક્તિનો અભાવ (૨) અશ્રદ્ધા
અભક્ષણ નં [સં] ભક્ષણ ન કરવું તે, ઉપવાસ
અભક્ષાભક્ષ પું જુઓ અભક્ષ્યભક્ષ
અભક્ષ્ય વિં [સં] ન ખાવા લેવું, શાસ્ત્રમાં જે
ખાવાને નિષેધ છે તેવું ંભક્ષણ નં તેવું ખાણું
તે, માસાહાર
અભખો પું [સં અમદ્ય ?] જુઓ અખખો
અભગ વિં [સં] અભાગી
અભહાડાવ અંકિં [સં અદ ?] અભહાડાયેલા થવું
(૨) (સ્ત્રીએ) દૂર ખેસવું [અભરાવા જવું =
મરણ નિમિત્તે (સ્ત્રીએએ) રડવા ફટવા જવું;
રનાનસૂતકમાં જવું —રમશાને જવું.] —ચેલું
વિં મૂઝું કે સૂતકને કાંગણે અરપૃથ્થ બનેલું
(૨) અપૃથ્થને નિર્ણય કરવાથી અપવિત્ર બનેલું
—ચેલી વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં દૂર ખેડેલી, રજદેવલા
અભણુ વિં [અ+ભણવું] નહિ ભણેલું, નિરક્ષર
અભદ્ર વિં [સં] અશુભ (૨) ખરાબ, દુષ્ટ
અભય વિં [સં] નીડર (૨) પું, નં ભયનો
અભાવ (૩) સંરક્ષણ, આશ્રય ંકર વિં
ભયરહિત કરનાર ંતા સ્ત્રીં નીડરતા ંદ ડ
પું અભય આપનારો દંડો ંદાન નં
સલામતી બક્ષવી તે, અભયવચન ંવચન નં
સંરક્ષણની ખાતરી આપતો લેખ. ંપદ નં
ભયરહિત સ્થિતિ, મોક્ષ ંમુદ્રા સ્ત્રીં અભય-
દાન આપતો હાથનો અભિનય ંવચન નં
સંરક્ષણનું વચન —ખાતરી. —ય કર વિં
ભય કર નહિ તેવું —યા સ્ત્રીં (સ.) દુર્ગાનું

એક ૩૫ (૨) હરકે -યાંજલિ સ્ત્રીં હાય
 ભેડીને કરવાની અભય માટેની પ્રાર્થના -ચી
 વિં નિર્ભય, નીકર
 અભર વિં [સં] ખાલી (૨) ગરીય -રાભરણ
 વિં ગરીયનું ભરણપોષણ કરનાર (૨) નં
 ગરીયનું ભરણપોષણ
 અભર-(ળ)ખો પું જુઓ અબળખો
 અભરાઈ સ્ત્રીં છાજલી [-ઉપર ચડાવણું,
 મૂકણું=(કામમાથી કે વિચારમાથી) દૂર કરણું,
 કારે મૂકણું, મન ઉપર ન લેણું]
 અભરાભરણ નં [સં] જુઓ 'અભર'માં
 અભરામ પું [અ હ્રાહીમ] [સં] ચઢ્ઢીઓનો
 મૂળ પુરુષ
 અભરામ અં [સં] અન્નમં ભમ વિના [-કુલ
 ન-દાવા, -ન-દાવા [અન્નમ+ન+દેયમ]
 (દસ્તાવેજમાં લખાય છે) ભમ વગર-અક્ષલ-
 હોશિયારીમા કરેલું હોવાથી કાઈ લેવાદેવા કે
 હક ધલક્ષિ ન હોવા તે, કાઈ દાવો ન રહે
 એવી રીતની પૂરી છૂટ
 અભરે ભરણ શંખં [મ અમર=આકાંશ વામં,
 પૂર્ણતા] પુંકળ ભરણ, સમૃદ્ધ કરણ
 અભરટકા સ્ત્રીં [સં] ધણી વિનાની સ્ત્રી-વિધવા
 કે કુવારી [અભળખો
 અભલેખ પું [સં] અમિલાખા] + અભિલાખ,
 અભવ પું [સં] મોક્ષ (૦) અસ્તિત્વ નહિ તે
 (૩) નાશ [ઓરિયો
 અભળખા સ્ત્રીં, -ખો પું જુઓ અબળખા,
 અભગ વિં [સં] આખુ, અખડ (૨) પું
 એક મગડી છક
 અભા સ્ત્રીં [સં] આમા] + આભા
 અભાગણુ(-ચી) વિં સ્ત્રીં [સં] અમાગિની]
 હીણભાગી, કમનસીબ
 અભાગિયુ વિં જુઓ અભાગી. -યણુ વિં સ્ત્રીં
 અભાગી વિં [સં] કમનસીબ (૨) નાલાયક
 (૩) ભાગ વિનાનું (વારસામાં)
 અભાચ્ય નં [સં] દુર્લાચ્ય, કમનસીબ ઠવાન
 વિં કમનસીબ
 અભાવ પું [સં] અસ્તિત્વ ન હોવું તે (૨)
 અણગમે [-આવવો=અણગમે થઈ જવો,

અભાવ મેલો] -વાતમક વિં અભાવરૂપ.-વો
 પું અણગમે [શોહક
 અભાવા પુંખંબં સગભાને થતા અભળખા,
 અભાવો પું જુઓ 'અભાવ'માં
 અભિ [સં] ઉપસર્ગ 'પાસે-તરફ', 'ની ઉપર'
 એવા ગતિવાચક અથ મા, ઉદાં અભિમુખ,
 અભિક્રમણ (૨) રવન ત્ર શબ્દ ભેટ 'શ્રેષ્ઠ',
 'અધિક' એવા ભાવના અર્થમાં, ઉદાં
 અભિધમ, અભિનવ
 અભિ(-ખી)ક વિં [સં] વિધયાસક, કામી
 અભિકેણુ પું [સં] 'વર્ટિકલ એન્ગલ' (ગ)
 અભિક્રમ પું [સં] આરભ (૨) ચડાઈ
 અભિક્રમણ નં [સં] ચડાઈ
 અભિકોશ પું [સં] વિલાપ(૨)કપકો(૩)નિહા
 અભિગમન નં [સં] તરફ-સામે જવું તે(૨)
 સભેગ -નીચ, અભિગમ્ય વિં અભિગમન
 કરી રાકાય એણું [ભોગવનાર
 અભિગામી વિં [સં] ની પાસે જનાર (૨)
 અભિગમ્ય વિં [સં] ઘેરાયેલું, સપડાયેલું
 અભિઘાત પું [સં] આઘાત (૨) હુમલો, માર
 (૩) વિનાશ ઠક વિં અભિઘાત કરનાર
 અભિચર પું [સં] અનુચર, નોકર
 અભિચરણ નં [સં] અભિચાર કરવો તે
 અભિચાર પું [સં] મેલા કામે માટે મતપ્રયોગ
 કરવો તે (તત્ર પ્રમાણે છ ભતના અભિચાર
 છે-મારણ, મોહન, સ્તબ્ધન, વિદેષણ, ઉચ્ચાટન
 અને વરીકરણ) ઠક પું ભનણમારણ કરનારો
 અભિજન પું [સં] સંબંધી જન (૨) વતન
 (૩) વરા, કુંળ [(૩) શિષ્ટ
 અભિજાત વિં [સં] ખાનદાન (૨) સુદર, શ્રેષ્ઠ
 અભિજિત પું [સં] એક નક્ષત્ર (૨) દિવસનું
 આઠમું મુહૂર્ત
 અભિજ્ઞ વિં [સં] અનુભવી (૨) માહિતગાર
 ઠતા સ્ત્રીં -જ્ઞાત વિં ઓળખેલું -જ્ઞાન
 નં સ્મૃતિ, ઓળખ (૨) ઓળખાણની નિશાની
 અભિતપ્ત વિં [સં] અતિ તપેલું (ક અથી)
 અભિતાપ પું [સં] સતાપ
 અભિદ્રવ્ય પું [સં] હુમલો
 અભિધર્મ પું [સં] શ્રેષ્ઠ ધર્મતત્ત્વ

અભિધા સ્ત્રીં [સં] શબ્દનો મૂળ અર્થ (૨)
એ અર્થની ઓધક શબ્દશક્તિ ૦ન નં નામ,
ઉપનામ(૨) શબ્દ (૩) શબ્દકોશ (૪) [વ્યા]
કર્તા માટેનું વિધાન ૦નમાલા(-ળા) સ્ત્રીં
શબ્દકોશ ૦મૂલક વિંશબ્દના વાચ્યાર્થ ઉપર
રચાયેલું ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં વાચ્યાર્થ જણાવવાની
દ્વાવશક્તિ. -ધેય વિં કહેવા યોગ્ય (૨)
નામ દેવા યોગ્ય (૩) નં અક્ષરાર્થ (૪) વિધય
(બોલવાનો)

અભિધાવન નં [સં] પૂઠ પકડવી તે, હલ્લો
અભિધેય વિં [સં] જુઓ 'અભિધા'મા
અભિનય પું [સં] મનોભાવદર્શક હલનચલન
અથવા મુદ્રા (૨) વેશ લગવેલો તે ૦કાર
પું નટ ૦સૂચના સ્ત્રીં અભિનયની સૂચના,
'સ્ટેજ ડાયરેક્શન' [કાચું]

અભિનય(-વું) વિં [સં] તદ્દન નવુ (૨) શિખાઉ,
અભિનંદન નં [સં] ધન્યવાદ (૨) અનુમતિ (૩)
સ્તુતિ -નીય વિં અભિનંદન કરવા યોગ્ય -વું
સં કિં [સં] અભિનંદ્ અભિનંદન કરવું (૨)
અં કિં આનંદુ, રાજ થવું

અભિનદિત વિં [સં] અભિનંદન પામેલું
અભિનિવિષ્ટ વિં [સં] -મા મચેલું, -ની પાછળ
નિશ્ચયપૂર્વક પડેલું (૨) આગ્રહી (૩) દંઢ
અભિનિવેશ પું [સં] ત-મથતા (૨) આસક્તિ
(૩) દંઢ નિશ્ચય (૪) આગ્રહ, હંઠ
અભિનિષ્ક્રમણ નં [સં] બહાર જવું તે (૨)
સંન્યાસ

અભિનિષ્પન્ન વિં [સં] જુઓ નિષ્પન્ન
અભિનીત વિં [સં] પાસે આણાયેલું (૨)
લગવાયેલું [નટ
અભિનેતા પું [સં] અભિનય કરનાર, એક્ટર,
અભિનેય વિં [સં] જાળવવા યોગ્ય
અભિન્ન વિં [સં] અખડ (૨) જુદું નહિ તેવું,
એક, એકસરખું (૩) [ગ] પૂર્ણ (અંક) ૦તા સ્ત્રીં
અભિપ્રાય પું [સં] મત (૨) હેઠું; મતલબ;
અર્થ. [-આપવો = મત હોય તે કહેવો
-બાધવો = મત નક્કી કરવો, નિર્ણય ઉપર
પહોંચવું -મળવો = શો મત છે તે જાણવા
મળવું -મેળવવો, -લેવો = (બીજાનો) મત

શો છે તે પૂછીને જાણવો સારો અભિપ્રાય
= ફવોલો ગોઠવો - અનુકૂળ મત]

અભિપ્રેત વિં [સં] મનમા ધારેલું, ધષ્ટ (૨)
સ્વીકારેલું [છાટવું તે

અભિપ્રોક્ષણ નં [સં] મંત્ર લાણીને પાણી
અભિભવ પું [સં] હાર; પરાજય (૨) અનાદર
અભિભૂત વિં [સં] હારેલું (૨) અપમાનિત
અભિમત વિં [સં] ધષ્ટ (૨) સમત

અભિમંત્રણ નં [સં] મતથી પવિત્ર કરવું તે
(૨) મસલત ચલાવવી તે (૩) પકકાર

અભિમંત્રિત વિં [સં] અભિમંત્રણ કરેલું
અભિમાન નં; પું [સં] અહંકાર; ગર્વ

[—હિતરહું, —જવું, —નીકળવું = ગર્વ
જતો રહેવો. —આવવું, —ચડવું = ગર્વ થવો,

—ધરાવવું, —રાખવું = ગર્વ હોવા કે કરવો,
—છોડવું = ગર્વ દૂર કરવો-કાઢવો]

અભિમાની વિં [સં] અભિમાનવાળું
અભિમુખ વિં [સં] —ના તરફ મુખવાળું;

સમુખ (૨) [ગ] સામેનો (પૂજા). ૦કોણ
પું સામેનો ખૂણો (ગ)

અભિયુક્ત વિં [સં] શેકાયેલું (૨) નિમાયેલું
(૩) શત્રુથી ઘેરાયેલું (૪) પું આરોપી, પ્રતિવાદી

અભિયોગ પું [સં] નિકટ સંબધ (૨) દીર્ઘ
ઉદ્યોગ, ખત (૩) વિક્રતા (૪) હલ્લો (૫)

આરોપ, ફરિયાદ —ગી વિં —મા મચેલું, રત
(૨) હુમલો કરવું (૩) આરોપ મૂકવું (૪)

પું ફરિયાદી
અભિરક્ત વિં [સં] નિમગ્ન; અભિરત

અભિરત વિં [સં] અત્યંત આસક્ત
અભિરામ વિં [સં] આનંદદાયક (૨) મનોહર

અભિરુચિ સ્ત્રીં [સં] રુચિ, શોખ, પ્રીતિ
અભિરુદ્રતા સ્ત્રીં [સં] પદ્મ આમની એક

મૂળના (સંગીત) [(૩) માનીતું
અભિરૂપ વિં [સં] અવરૂપ; યોગ્ય (૨) રૂપાળું

અભિલાષિત વિં [સં] ઇચ્છેલું
અભિલાખ પું [સં] અભિલાષી મનકામના (૨)

ઉત્કટ ઇચ્છા ૦વું સંકિં ઇચ્છવું
અભિલાષ પું, —પા સ્ત્રીં [સં] અભિલાખ.

—પા વિં અભિલાષાવાળું

અભિવદન નં. —ના સ્ત્રીં [સં] નમસ્કાર (૨)
 આસક્ત —નીય વિં અભિનદવા યોગ્ય —કું
 સં કિં [સં] અભિવદ્ અભિવદન કરવું
 અભિવદ્ય વિં [સં] અભિવદનીય
 અભિવાદ પુ. [સં] નમસ્કાર (૨) આરોપ (૩)
 સામે વાદવિવાદ અલાવવા તે ઠક વિં
 નમસ્કાર કરનારે ઠન નં નમસ્કાર. —દ્ય વિં
 નમસ્કારને યોગ્ય

અભિવાહના સ્ત્રીં [સં] વાહના
 અભિવાહિત વિં [સં] ઇચ્છેલું, માગેલું (૨)
 નં ઇષ્ટ વસ્તુ

અભિવૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] વધારો (૨) ઉન્નતિ
 અભિવ્યક્તિ સ્ત્રીં [સં] વ્યક્ત —પ્રગટ થવું તે,
 વ્યક્તતા, સ્પષ્ટતા

અભિવ્યજક વિં [સં] વ્યજ્ઞ —સ્પષ્ટ કરનાર
 અભિવ્યજન નં [સં] જુઓ અભિવ્યજિ
 અભિવ્યાપક, અભિવ્યાપી વિં [સં] ચોતરફ
 વ્યાપી લય એવું, સમાવેશ કરનાર (૨)
 બહોળા અર્થનું

અભિવ્યાપ્તિ સ્ત્રીં [સં] સર્વ વ્યાપકતા, સમાવેશ
 અભિશાપ પુ. [સં] શાપ (૨) આણ (૩)
 સામે શાપ [તપ્તનશીન થયેલું
 અભિષિક્તા વિં [સં] અભિષેક કરાયેલું (૨)
 અભિષેક પુ. [સં] જલસિન્ધન કે તેનો વિધિ
 (મૂર્તિ અથવા નવા રાજા ઉપર) ઠપાત્ર નં
 અભિષેક કરવાનું પાત્ર, ઝારી ઠપુ સંકિં
 અભિષેક કરવો

અભિસરણુ નં [સં] પાસે જવું તે (૨) કરવું તે
 અભિસાધિ પુ. [સં] હેતુ, ઇરાદો
 અભિસાર પુ. [સં] સંકેત અનુસાર પ્રેમીઓનું
 મિલન (૨) પ્રેમીને મળવા જવું તે —રિકા
 સ્ત્રીં સંકેત પ્રમાણે પ્રેમીને મળવા જનારી સ્ત્રી
 અભિમિ થયું સંકિં [સં] અભિપિન્ [સિન્ધુ
 અભિહત વિં [સં] આઘાત પામેલું
 અભિહિત વિં [સં] કહેવાયેલું
 અભીક વિં [સં] બી-ભય વગરનું, નિર્ભય
 (૨) જુઓ અભિક [નિર્ભયતા
 અભીત વિં [સં] નહિ બીનેલું —તિ સ્ત્રીં
 અભીષિત વિં [સં] ઇચ્છેલું

અભીર પુ. [સં] ગોવાળિયો, આદીર, અભીર
 અભીષ્ટ વિં [સં] ઇચ્છેલું (૨) મનગમતું
 અભીજ વિં [અ+ભીજ] ભીજ્ય નહિ એવું
 અભૂજ વિં [સં] અભૂજિગ્ય (૨) અણ
 ખોટું (૩) નહિ જમેલું ઠમૂળ નં પચાગ
 પ્રમાણે જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રની છેલ્લી ચાર ઘડી અને
 મૂળ નક્ષત્રની પહેલી ચાર ઘડી મળીને બનેલો
 આઠ ઘડીનો કાળ

અભૂજ વિં જુઓ અભૂજ
 અભૂત વિં [સં] નહિ થયેલું ઠત્કભાવ પુ.
 જે નથી તે થવું તે ઠપૂર્વ વિં પૂર્વે કદી
 નહિ થયેલું, અપૂર્વ
 અભૂલ વિં (સુ) બેલાન
 અભે પુ. + અભય

અભેદ વિં [સં] ભેદરહિત, એકરૂપ, અભિજ
 (૨) પુ. એકરૂપતા, અદ્વૈત ઠભાવ પુ.
 એકતાની લાગણી ઠમાર્ગ પુ. અદ્વૈતપથ
 ઠયોગ પુ. સંપૂર્ણ એકતા ઠવાદ પુ.
 અદ્વૈતવાદ —દીકરણુ નં ભેદરહિત—એક
 કરવું તે —દ્ય વિં ભેદી ન શકાય એવું
 —દ્યતા સ્ત્રીં

અભોક (ગ) પુ. [સં] આમોગ (સંગીતમાં)
 આભોગ, ધ્રુવદના ત્રણ ભાગોમાનો છેલ્લો (૨)
 કાવ્યની છેલ્લી દ્વંક, જેમા કવિનું નામ અવિ
 છે [—વાળાવા=કવિનામવાળી છેલ્લી કદી
 પૂરી કરવી (૨) પૂરું કરવું]

અભોગ્ય વિં [સં] ભોગ્ય નહિ એવું
 અભોજ્ય વિં [સં] ભોજ્ય નહિ એવું
 અભ્યર્થના સ્ત્રીં [સં] પ્રાર્થના, વિનતી
 અભ્યર્હિત વિં [સં] પૂજ્ય આદરણીય
 અભ્યસનીય વિં [સં] અભ્યાસ કરવા જેવું
 કે મારેનું [અભ્યાસ કરવો
 અભ્યસપુ સંકિં [સં] અભ્યસ અભ્યાસવું,
 અભ્યસ્ત વિં [સં] વારંવાર કરી નેયેલું (૨)
 મહાવરાવાળું, ટેવાયેલું (૩) અભ્યાસથી
 ભણેલું કે અભ્યાસ કરાયેલું
 અભ્યગ પુ. [સં] શરીરે તૈલાદિ સુગંધીદાર
 પદાર્થો ચોળાવવા તે ઠન્નાન નં અભ્યગ
 સહિત રનાન

અભ્ય તર વિં [સં] અંદરનુ (૨) નં અંદરનો
ભાગ (૩) અ તર, મન (૪) અં અંદર, મનમા
અભ્યાગત વિં [સં] પાસે આવેલુ (૨) પું
અતિથિ, પરાણો (૩) લિલુ
અભ્યાસ પું [સં] પુનરાવૃત્તિ (૨) ભણવુ તે
(૩) મહાવરો, દેવ, બધાણ. [-પ્રયો=મહાવરો
કે દેવ થઈ જવી, દેવાણુ (૨) વચ્ચે ભણતર
બધ રહેવું—અટકવું (૩) વચ્ચે દેવ કે મહાવરો
ચાલુ ન રહેવું—અટકવો.] ઠક વિં (૨) પું
જુઓ અભ્યાસો ઠકમ પું ભણવાની નિયત
રૂપે આ કે યે જના ઓગ પું વારવાર
ચિત્તને મિત્ર કરવાનો યોગ ઠકું સં કિં
મં જ્યાસ કરવો, બરોબર ભણવું —સી વિં
મહાવરાવાળુ (૨) ઉદ્યમી (૩) પું વિદ્યાર્થી
(૪) પડિત —સ્થ વિં જુઓ અભ્યસનીય
લેચુદ્ધણુ નં [સં] મત્રપૂર્વક સિચન
લેચુદ્ધય પું [સં] ઊંચુ થવું તે (૨) સગીતનો
એક અલંકાર [(૨) ઉન્કા
લેચુત્થાન નં [સં] માનાર્થે ઊભા થવું તે
લેચુદ્ધય પું [સં] ઉન્નતિ, આખાડી (૨)
કલ્યાણ, શ્રેય —યાધિક્યવાદ પું જુઓ
ઉપયુક્તતાવાદ
ભ્રિ નં [સં] વાહણુ ઠલેદી વિં અભ્રને
લેદ એલું ઠરંગી વિં અભ્રના રગનું
ભ્રિ નં [સં] જુઓ અભ્રક
ભ્રિછના સ્ત્રીં + જુઓ ભર્ત્યના
ભ્રિમ વિં [સં] ભ્રમ વિનાનું (૨) ભ્રમ કે
ભૂલ થવાથી પર
ભ સં [સં] વસ્તુ, પ્રા. અમ્હ] ('અમે'માં
હજુતિ છે; હિં હમમા તો, સ્પષ્ટ છે પણ
'અમે'માં તે લોપાઈ છે) અમે (૨) [પ.] અમારું
મકકું વિં [સં] અમુક] અમુક અનિશ્ચિત,
(અમુક—તમુક, ફલાણુ—દીકણુ પેઠે પ્રાયઃ
'તમકકું' સાથેના યોગમા વપરાય છે)
મત વિં [સં] નહિ વિચારયેલું, નહિ
સ્વીકારાયેલું
મથુ વિં [સં] મિથ્યા ?] બ્યર્થ, નકામુ (૨)
અહેતુક, વિના કારણ (૩) મક્તનું; વિના
મહેનત કે મૂલ્યનું
મે—૪

અમન નં [અ. અમ્ન] શાતિ (૨) સુખચેન,
આરામ વ્યમન નં મોજમલ ઠસભા
સ્ત્રીં શાતિ સ્થાપવાના હેતુવાળી સભા
અમનસ્ક વિં [સં] મન (ઇદ્રિય) વિનાનું,
વિચારરહિત (૨) ગાફેલ (૩) ધ્યાન વિનાનું
(૪) મન ઉપર કાબૂ વિનાનું
અમગતા સ્ત્રીં, —ત્વ નં [સં] મમતાનો અભાવ
અમર વિં [સં] મરે નહિ એલું (૨) પું ઠેવ
ઠા સ્ત્રીં ૦ પટો પું અમરપણાનું વરદાન—
લેખ [-લઈને, લખાવીને આદ્યું=અમર
જન્મલ કે હોલ] ૦ પતિ પું (સ) ઇન્દ્ર
ઠકળ નં અમરપણુ આપનારું ઇળ ઠલોક
પું સ્વર્ગ ૦ વેલ સ્ત્રીં (વાડ, ઝાડ ઇત્યાદિ પર)
જ્યા નાખો ત્યા વગર પાણીએ થતી એક વેલી
ઠસરિત સ્ત્રીં આકાશગંગા —૨૧ સ્ત્રીં એક
વનસ્પતિ; ગળો (૨) દ્વિતીનો નાળ —૨૧ નગરી,
—૨૧ પુરી, —૨૧ વતી સ્ત્રીં ઇદ્રની રાજધાની
—૨૧ ગના સ્ત્રીં દેવાગના (૨) અસરા
અમરપ પું [સરં હિં, સં અમર્ષ] કોધ
(૨) અસહિષ્ણતા (૩) અદેખાઈ
અમરો [સં] ઠનગરી, ઠપુરી, ઠવતી [સં]
જુઓ 'અમર'મા [આખાની હાર
અમરોઈ સ્ત્રીં [સં. આત્રાજિ] આખાવાડિયુ,
અમરંગના સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'અમર'મા
અમરીપ પું (સ.) અંબરીષ (૫)
અમરીચમરી સ્ત્રીં માથે ધાલવાનું સ્ત્રીઓનું
એક ઘરેણું
અમર્થ વિં [સં] અમર
અમર્થદ વિં [સં] નિરકુશ (૨) નિર્લજ્જ
અમર્થદા સ્ત્રીં [સં] મર્થદાનો અભાવ,
ખેઅદખી (૨) નિર્લજ્જતા
અમર્ષ પું [સં] અસહિષ્ણતા (૨) ક્રોધ (૩)
અદેખાઈ, —ર્ષ વિં અમર્ષવાળું
અમલ (—ળ) વિં [સં] નિર્મળ, શુદ્ધ
અમલ પું [અ] સત્તા, અધિકાર, હકૂમત (૨)
કારકિર્દી, વહીવટ (૩) દેક કે કેરી વસ્તુ,
અરીણ (૪) સમયનો, શુમાર [-ઊતરવેલ=
સત્તા કે દેક જતા રહેવા —કરવું = (કલા કે
હુકમ પ્રમાણે) આચરવું, કાર્ય કરવું —કરવો =

કેક કરવો —ચરવો=(અરીજનો) કેક ચરવો
 —ચવો=અમલ કરાવો, (આજ્ઞા) આચરાવી
 કે તે મુજબ કાર્ય થવું —મા આવવું=જુઓ
 અમલ થવો —મા આણવું, મૂકવું,
 લાવવું=નો અમલ ચાલુ કરવો —ખલવવો=
 સત્તા દાખવવી, હુકમથી વર્તવું] બેરી
 સ્ત્રી સત્તાનું બેર બેરી પુ. અધિકારી બેરી
 સ્ત્રી અમલદારનું કામ કે પદ બેરી ના
 અરીજનો કસૂ ખો બેરી બેરી સ્ત્રી (જેમ
 કે, અમલદારનો હુકમ) અમલ કરવો કે ખલવવો
 તે —લી વિ. અમલમા મુકાયેલું અથવા
 મૂકવાનું, સક્રિય (૨) વ્યસની (૩) મુસ્ત, એદી
 —લો પુ. [અ અમલજી] અમલદારને ખેસવાની
 જગા, કાર્યાલય, કચેરી

અમલિન વિ. [સ] મલિન નહિ એવું, શુદ્ધ
 અમલો પુ. [અ અમલજી] ઇમલો, ઇમારતી
 બાધકામ (૨) જુઓ 'અમલ'મા
 અમલતું, —સ્તકું વિ. જુઓ અમલ
 અમળ વિ. જુઓ અમલ
 અમળાવું અ. કિં 'આમળવું'નું કર્મણિ,
 આમળા ખાવા, વળ ચરવો (૨) પેટમા ફાળવું
 (૩) અતડારહેવું ફાળવું —જાટ પુ. આમળો,
 વળ (૨) પેટમા ગૂચળા વળવાં તે, આંકડી
 (૩) કરમેણી તે (૪) વાંકા વાકા ચાલવું તે,
 મિલજ (૫) વક્રતા, વેર
 અમગલ (—ળ) વિ. [સ] અશુભ (૨) નાંદુર્લાગ્ય
 અમત્ર વિ. [સ] અત્રરહિત (૨) વેદમત્રના
 અધિકાર વિનાનું
 અમાણું સં + અમારું
 અમાતૃક વિ. [સ] મા વગરનું (૨) માતાનું
 નહિ એવું
 અમાત્ય પુ. [સ] પ્રધાન, મત્રી
 અમાન નં [અ] અલય, રક્ષણ બંધ સ્ત્રી
 [અ] જુઓ અનામત બંધારી સ્ત્રી
 [ફા] દુસ્ત્રીપણ, વાલીપણ (૨) પ્રમાણિકતા
 (૩) થાપણ સાચવવી તે
 અમાન નં [સ] માનનો અભાવ —ની વિ.
 માની નહિ એવું, નિરક્ષિમાની —નિતા સ્ત્રી,
 —નિત્ય નં [સ] અનક્ષિમાનિતા, નત્રતા

અમાનત [અ], બેરી [ફા] જુઓ 'અમાન'
 [અ] મા
 અમાની, —નિતા, —નિત્ય જુઓ 'અમાન' [સ] મા
 અમાનુષ (—પી) વિ. [સ] અતિમાનુષ, દૈવી (૨)
 મનુષ્યને રોએ નહિ એવું (૩) કૂર, રાક્ષસી
 અમાન્ય વિ. [સ] માન્ય નહિ એવું, નામંદુર
 બંધ સ્ત્રી
 અમાપ વિ. [સ] ખેલ, પાર વિનાનું
 અમાયા સ્ત્રી [સ] માયાનો અભાવ, સત્ય જ્ઞાન
 (૨) નિષ્કપટપણ —યિક વિ. નિષ્કપટ
 અમારિધોપણ સ્ત્રી [સ] હિ સાના નિયેવની—
 હિ સા કરો મા એવી ધોપણ
 અમારુ (મા') સં [સ] અસ્મદીય, પ્રા અન્હાર
 'હું'નું છઠી વિલકિનું બહુવચન
 અમાવ (—વા) સ્થા [સ], અમાસ સ્ત્રી
 અધારિયાનો છેલ્લો દિવસ [નહિ તેવું
 અમારલિ (—ળ) ક વિ. [સ] માંડલિક—ખડિયું
 અમિત વિ. [સ] અમાપ (૨) નહિ માપેલું
 —તાક્ષર વિ. [સ] જુઓ અપધાગધ
 અમિત્ર પુ. [સ] મિત્ર નહિ તે, શત્રુ બંધ સ્ત્રી
 અમિત્રિત વિ. [સ] નિર્મેજ
 અમી નં [સ] અમૃત, પ્રા અમ (—મિ)ય
 અમૃત (૨) મીઠાશ (૩) કૃપા (૪) થૂંક
 (૫) રસકસ, પાણી (ઉદા. હજી જમીનમાં
 અમી છે) બંધ, બંધ સ્ત્રી મીઠી
 નજર, મહેરબાની બંધ પુ. અમૃતનો
 લડાર (૨) [સ] ચદ્ર બંધ સં સુધારસ,
 અમૃત જેવો મીઠો રસ
 અમીટ વિ. [અ + મીટ] મીટ વિનાનું, અનિમેષ
 અમીન વિ. [અ] વિશ્વાસુ, વિશ્વસનીય (૨) એક
 અડક (૩) પુ. દુસ્ત્રી, વાલી (૪) લવાઈ (૫)
 ગામનો મોટો અધિકારી બેરી, બેરી
 સ્ત્રી, [ફા], —નાત [અ], —ની સ્ત્રી [ફા]
 અમીનનો હોદ્દો (૨) અમીનનું સાલિયાણું
 અમીર પુ. [અ] સરદાર, ઉમરાવ (૨) રાજકર્તા
 (અફઘાનિસ્તાનનો) (૩) ખાનદાન કુટુંબનો કે
 પૈસાદાર માણસ બંધ સ્ત્રી અમીરની દીકરી
 બંધ પુ. અમીરનો દીકરો બંધ સં નં
 જેમાં અમીર-ઉમરાવોની હકૂમત ચાલતી હોય

એવી રાત્ર્યપદ્ધતિ; 'એરિટોકસી' ૦શાહી
 સ્ત્રીં અમીરપણાનો દોર (૨) અમીરશાસન.
 -રાઈ(-ત) સ્ત્રીં અમીરપણુ (૨) અમીરનો
 હોદ્દો (૩) અમીરપણા માટેનું સાલિયાણુ
 -રી વિં અમીરના જેવું (૨) સ્ત્રીં અમીરપણુ
 અમુક વિં [સં] વિશેષ અર્થમાં મુકરર કરેલું,
 ચોક્કસ, ફલાણુ (૨) અનિશ્ચિત (૩) સંઅમુક
 (૪) ૭. ૦તમુક વિં ફલાણુ-દીકણુ ૦તા
 સ્ત્રીં, ૦ત્વ નં
 અમુકા વિં [સં] મુકત નહિ એવું, બધાયેલું
 -ક્ષિત સ્ત્રીં મુક્તિ-મોક્ષનો અભાવ (૨) બધન
 અમુ(-મૂ)ઝાણું અંકિં [સં આ + મુહ-પ્રા
 મુજ્જી મૂઝાણું, અકળાણુ
 અમૂ(-મૂ)ઝણુ સ્ત્રીં અમુઝાણુ તે
 અમૂઠ વિં [સં] મૂઠ નહિ એવું
 અમૂઝઈ(-ઈ), -ઝઈ(-ઈ)ત વિં [સં]
 મૂઝિંત નહિ એવું (૨) સાત્ત
 અમૂર્ત(-ર્ત) વિં [સં] આકારરહિત (૨)
 અરપણ ૦તા સ્ત્રીં
 અમૂલ, ૦ક વિં [સં] મૂળ વિનાનું (૨) આધાર-
 હીન (૩) ઉપાદાનકારણરહિત
 અમૂલ(-લ્ય) વિં [સં] જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂ(-મો)લખ, અમૂ(-મો)લું વિં [સં]
 અમૂલ્યક] જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂલ્ય, ૦ક વિં [સં] જેની કિંમત આકી ન
 રાકાય એવું; મણું જ કીમતી
 અમૂઝણુ સ્ત્રીં જુઓ અમૂઝણુ
 અમૂઝાણું અંકિં જુઓ અમુઝાણુ
 અમૃત વિં [સં] મૃત નહિ તેવું (૨) અવિનાશી;
 અમર (૩) નં અમર કરે એવો માનેલો એક
 રસ ૦દૂપ પું અમૃતનો ગાડવો ૦જડી સ્ત્રીં
 જેનાથી મરણ અટકે એવી વનરપતિ ૦ત્વ નં
 અમરપણુ ૦ત્વનિ પું એક જઠ ૦ધારા
 સ્ત્રીં અમૃતની ધારા (૨) [યોગ] પાળવેથી
 છલના મૂળ આગળ પડતો રસ. ૦પાક પું
 એક મીઠાઈ ૦દલ(-ળ) નં જુઓ અમરદળ
 ૦મીઠું વિં અમૃત જેવું મીઠું ૦ક્ષતા સ્ત્રીં
 અમરવેલ ૦સં છવની સ્ત્રીં મરેલાને છવતા
 કરવાની વિધા. ૦સાર વિં અમૃતના સરવ

જેવું (૨) પું ધી ૦ત્ત્રવિયું, ૦ત્રાવી વિં
 અમૃત ઝરતું -તા સ્ત્રીં એક વેલ, ગળો (૨)
 હરડે (૩) અતિવિષની કળી (૪) આમલી
 -તાઈ સ્ત્રીં અમૃતત્વ -તાંશુ પું [સં]
 ચદ્ર [અમ્હ] અમ, 'હુ'નું બહુવચન
 અમે(-મો) (મે, 'મો') સં [સં] અસ્મદ્, પ્રા.
 અમેધ્ય વિં [સં] યજ્ઞ માટે અયોધ્ય (૨) અપવિત્ર
 અમેય વિં [સં] અમ.પ -યાત્મા વિં જેનું
 સ્વરૂપ અમેય છે એવું (૨) પું (સં) મહાદેવ
 અમેરિકા પું (સં) [કં.] એ નામનો પૃથ્વીનો
 ખડ -કન વિં [કં.] અમેરિકાનું, અમેરિકા
 સ બધી (૨) પું અમેરિકાનો વતની
 અમૈયુની વિં [સં] નરમાદાના સયોગ વિના
 ઉત્પન્ન થયેલું
 અમો ('મો') સં જુઓ અમે (સામાન્ય રીતે
 ખતમા વપરાય છે, યા અમુક ભાગની બોલીમાં)
 અમોઘ વિં [સં] અચૂક, રામબાણ, અદ્વજ ન
 ત્ય એવું
 અમોલ, ૦ખ, -લું વિં જુઓ અમૂલ્ય
 અમ્મા સ્ત્રીં [પ્રા, દિ, મ, સં] કંવા (કાવિડી
 લાવાઓમાં પણ આના રૂપ મળે છે, જ
 લમ્મ) મા
 અમ્લ વિં [સં] ખાટું (૨) નં તેલબ, 'એસિડ'.
 ૦કેશ(-સ)ર પું બિન્નેર. ૦તા સ્ત્રીં, ૦ત્વ
 નં ખટારા ંપિત્ત નં એક પિત્તવિકાર
 ૦દલ(-ળ) નં આમલી ૦મોપક નં અમ્લ
 માપવાનું યંત્ર, 'એસિડીમીટર' ૦વૃક્ષ નં
 આમલીનું જાડ ૦સાર પું લીલુનો રસ (૨)
 હરિતાલ [(૩) સ્વચ્છ
 અમ્લાન વિં [સં] નહિ કરમાયેલું (૨) તેજસ્વી
 અય નં [સં] અયસ્, પ્રા અય] લોખડ. (૨) પું
 [સં] પાચો ૦સ્કાંત પું [સં] લોહચૂંબક.
 -યોગોક્ષક પું [સં] લોખડનો ગોળો
 અય અં [અ] છે, અરે
 અયજ્ઞ વિં [સં] યજ્ઞ નહિ કરતું [વિનાનું]
 અયત્ન પું [સં] યત્નનો અભાવ (૨) વિં યત્ન
 અયચાર્થ વિં [સં] અવાસ્તવિક, ખોટું
 અયન નં [સં] પ્રયાણ (૨) [ખ] વિષુવવૃત્તની
 દક્ષિણમાં અને ઉત્તરમાં દેખાતી સૂર્યની ગતિ

(૩) એ ગતિને લાગતો વખત, ૪ માસ (૪) ઉત્તરાયણ અને દક્ષિણાયનનું દરમા દરમ બિહુ, 'સોલિસ્ટસ' ઠંડાલ(-ળ) પુઠ્ઠો જીઓ 'અયન' (૩) ઠંડાલન નં અયનનું ધીમે ધીમે ખસવું તે ઠંડામ પુઠ્ઠો જેમા અયન બદલાય તે મહિનો ઠંડાત નં આકાશમા જે માર્ગે સૂર્ય ફરતો દેખાય છે તે ગોળ રેખા -નાશ પુઠ્ઠો અયનના વિભાગોમાનો એક

અયનસ્કર્ત પુઠ્ઠો [સં] જીઓ 'અય' [સં]મા અયનાશ પુઠ્ઠો [સં] જીઓ 'અયન'મા

અયાચક વિઠ્ઠો [સં] યાચના ન કરનાર ઠંડાતિ સ્ત્રીં વગર યાચનાએ ગુજરાન ચલાવવું તે (૨) માગ્યા વિના મળેલી ભિક્ષા ઉપર છવવું તે. ઠંડાત નં યાચના ન કરવાનું મત (૨) માન્યા વિના મળેલી ભિક્ષા ઉપર છવવાનું મત

અયાચિત વિઠ્ઠો [સં] નહિ યાચેલું -માગેલું

અયાજ્ય વિઠ્ઠો [સં] યજ્ઞનો અનધિકારી (૨) બહિષ્કૃત, પતિત (૩) યજ્ઞને અયોગ્ય (વસ્તુ)

અયિ અઠ્ઠો [સં] 'હે' એવા અર્થનું એક પ્રેમ-સંબોધન

અયુક્ત વિઠ્ઠો [સં] નહિ જોડાયેલું (૨) અયોગ્ય

(૩) જેણે ચિત્તને વશ નથી કર્યું એવું -ક્રિત સ્ત્રીં જોડાયેલા ન હોય તે (૨) અયોગ્યતા

(૩) યુદ્ધિપુર સર ન હોય તે, અસખરતા

અયુત વિઠ્ઠો [સં] જોડાયેલું નહિ એવું (૨) વિઠ્ઠો (૨) પુઠ્ઠો ફાલ હાર ઠંડાતિ વિઠ્ઠો જેનું પૃથક્ અસ્તિત્વ ન હોઈ શકે એવું [ન્યા.] ઠંડાતિ સ્ત્રીં અયુતસિદ્ધ હોવાની સાબિતી

અયોગ પુઠ્ઠો [સં] યોગ-જોડાણનો અભાવ (૨) અનુચિતપણું (૩) [ન્યા.] ગ્રહોનો કુયોગ

અયોગોલક પુઠ્ઠો [સં] જીઓ 'અય' [સં]મા અયોગ્ય વિઠ્ઠો [સં] અપહિત, ગેરવાળખી (૨) નાલાયક, અપાત્ર ઠંડાતિ સ્ત્રીં

અયોનિ, ઠંડાતિ વિઠ્ઠો [સં] યોનિ દ્વારા ન જન્મેલું (૨) અનાદિ, સ્વયંભૂ ઠંડાતિ વિઠ્ઠો સ્ત્રીં યોનિ દ્વારા ન જન્મેલી (૨) સ્ત્રીં (સ) સીના (૩) લક્ષ્મી. ઠંડાતિ ભવ વિઠ્ઠો અયોનિજ

અયોગિક વિઠ્ઠો [સં] વ્યુત્પત્તિમાવી ન નીકળતો શ્વ (અર્થ)

અર વિઠ્ઠો [સં] ઉતાવળ, ત્વરિત (૨) પુઠ્ઠો આરો (પૈડાનો)

અરક પુઠ્ઠો [અ અર્ક] અર્ક, સત્ત્વ [-કાઠવેા, -ખે ચવેા=વસ્તુનો અર્ક નીકળે એમ કરવું]

અરકત વિઠ્ઠો [સં] રાગ કે આસક્તિરહિત

અરક્ષણીય વિઠ્ઠો [સં] રક્ષણીય નહિ એવું

અરક્ષિત વિઠ્ઠો [સં] રક્ષિત નહિ એવું

અરગતે પુઠ્ઠો [દિ, ફા અર્ગજા] એક મુગધી પીળી ભૂધી

અરધદ, ઠંડાતિ પુઠ્ઠો [સં] રેટ -દ્વિકા સ્ત્રીં રેટ

અરધવું સઠ્ઠો કિં [સં અર્ધ] પૂલ કરવી (૨) અઠ્ઠો કિં (કા) શોભવું, ઘટારત ઠોણ

અરધિયું નં [અરધવું પરથી] પૂલનું પાત્ર

અરજ સ્ત્રીં [અ અર્જનિ પરથી ?] ગર્ભવતીના અભાવા, દોહડ [-પરવી=અભાવા થવા]

અરજ સ્ત્રીં [અ અર્જ] અર્જ, દોઈ પણ કામ સાર નમ્રતાવી હકીકત કહી કરેલી વિનતી (૨) ફરિયાદ [-કાઠી નાખવી=અરજ રજ ના-મતૂર કરવી -માલખવી=અરજ પર ધ્યાન આપવું] ઠંડાતિ વિઠ્ઠો અરજ કરનાર ઠંડાતિ વિઠ્ઠો [ફા] હાર પાસે અરજીઓ રત્નું કરનાર ઠંડાતિ વિઠ્ઠો અરજદાર -છ સ્ત્રીં અરજ કે ફરિયાદ યા તે જેમા લખી હોય એ કાગળ (શ પ્ર જીઓ 'અરજ' માં તે પ્રમાણે)

અરજે ૧૧ પુઠ્ઠો ચણેલી લીતનું સીધાપણું જેવા 'ટકાવાતુ વજન, ઓળખો [લટકતી હાલતમા અરજે(-ઝો)ળે અઠ્ઠો અધર (૨) અનિશ્ચિત, અરજૂસી સ્ત્રીં, -સેા પુઠ્ઠો [દિ અર્જમા, મ અર્જુમા, સં અર્જુ] એક વનસ્પતિ-ઔષધિ

અરણિ(-ણી) [સં] સ્ત્રીં એક ભતનું ઝાઠ

અરણ્ય નં [સં] જગલ ઠંડાતિ, રહિત નં અરણ્યમા-અથા દોઈ સામજે નહિ ત્યાં ફરેલું રહન, બ્યર્થ પોકાર ઠંડાતિ પુઠ્ઠો જગલમા રહેવું તે (૨) સસારત્યાગ ઠંડાતિ વિઠ્ઠો (૨) પુઠ્ઠો અરણ્યવાસ કરનાર

અરતિ સ્ત્રીં [સં] રતિનો અભાવ

અરથ પુઠ્ઠો જીઓ અથ (૫)

અરથી વિઠ્ઠો [સં] રથી નહિ એવું [વિનંતી અરદાસ સ્ત્રીં [દિ, ફા અર્જદાસ] અરજ,

અરદિએહરત પુઠ [ફા. ઉર્દીવિહિત] [ઝંઙ]
 પારસી વર્ષનો ત્રીજો મહિનો (૨) અર્ધિ
 અરધી સ્ત્રી પાઈ (મુખઈ)
 અરધું વિં ભુઓ અડધુ. -ધપચાળ વિં
 (કા) લગલગ અરધ લાગતુ ઠપરધું વિં
 અડધુ પડધુ -ધોઅરધ વિં અડધોઅડધ
 અરખ પુઠ [અ.] અરખતતાન (૨) આરખ.
 -ખી વિં અરખને લગતુ (૨) અરખતતાનુ
 (૩) સ્ત્રી અરખની લાપા
 અરખા પુઠ [મ, ઠિં અ ઠારાવા=તોપગાડી
 પરથી?] (આરખોની) લડાઈ, યુદ્ધ. [-ઊડવા
 =ગુસ્સે થઈ સામે થકું -પીને આવવું, જકું
 = (તોપોનો મારો સહીને જલ્લ પરથી?)
 હિ મતથી સામે ટકકુ, ટકર જીલવી]
 અરખી વિં (૨) સ્ત્રી ભુઓ 'અરખ'મા
 અરમાન સ્ત્રી [ફા] અલિલાપા, ઉમેદ (૨)
 તીન ઇંજા, આતુરતા
 અરમાર સ્ત્રી [પો આર્માઢા] હરિયાઈ કાફલો.
 -રી વિં નૈકામૈન્ય સખધી
 અરમારી સ્ત્રી [પો જલ્મારિયો] સ્ત્રી ભુઓ
 અલમારી (૨) ભુઓ 'અરમાર'મા
 અરમ્ય વિં [સં.] રમ્ય નહિ તેણ [ઉદ્ગાર
 અરર અં ચિતા, દિલગીરી, દુખ થતાવનાર
 અરલ વિં નીરોગી (૨) ભડુ (૩) મૂર્ખ [કા.]
 અરવ વિં [સ] રવ વિનાયુ, શાત
 અરવલી (-લી) પુઠ [સ] જેમા આણુ પર્વત
 છે તે પર્વતોની હાર
 અરવા પુઠ [અ અર્વાહ-રહ'તુ ખ. વ.]
 આરવા, આત્મા (૨) અતઃકરણ
 અરવિદ નં [સં] કમળ. ઠમુખી પુઠ એક છંદ
 અરશદરશ વિં (કા) આખેહૂખ
 અરસપરસ અં [સં પરસ્પર] પરસ્પર
 અરમિક વિં [સ] રસ-મમ ન પડે એણુ, શુષ્ક
 (૨) રસ સમજ ન શકે એણુ ઠતા સ્ત્રી
 અરસો પુઠ [અ અરસહ] મુદતઃકાળ (૨) અવસર
 અરજિત વિં [સં] રજિત નહિ એણુ
 અરાખડું નં રેખાકૃતિ, છાપ
 અરાગ વિં [મ.] રાગરહિત, નિર્વિકાર (૨) પુઠ
 રાગનો અભાવ, અપ્રીતિ (૩) અણખનાવ

અરાજક વિં [સં] રાજ વિનાયુ, અધાધૂધીવાણું
 (૨) નં રાજ ન હોવો તે (૩) અધાધૂધી
 ઠતા સ્ત્રી અધાધૂધી, ઠવાદ પુઠ રાજસત્તાના
 બાહ્ય અકુશ વગર સમાજવ્યવસ્થા થવી કે
 હોવી જોઈએ એવો વાદ, ઠવાદી વિં (૨)
 પુઠ એ વાદમા માનનાર
 અરાજ્ય નં [સં.] ભુઓ અરાજક
 અરાતિ પુઠ [સં.] શત્રુ
 અરાઓ પુઠ નં [મ અરાવા. ફા. અરાવહુ=
 ગાડુ] ઘરખટલો. કુહુંખપરિવાર
 અરામ વિં [અ + રામ] વગર વ્યાભુકું
 અરાવલિ (-લી, -ળિ, -ળી) સ્ત્રી [સં] (પૈડાના)
 આરાનો સમૂહ
 અરિ પુઠ [સં] દુશ્મન (૨) કામ, ક્રોધ, લેભ,
 મોહ, મદ અને મનસર એ છ વિકાર (૩) છ
 માટે કવિતામા વપરાતી સજ્ઞા ઠદમન નં
 શત્રુને દબાવવો તે (૨) વિં શત્રુને દબાવનાર.
 ઠમદન નં શત્રુને હરાવવો-દબાવી દેવો તે
 (૨) વિં તે કરનાર. ઠમૂદન વિં શત્રુનો નાશ
 કરનાર. ઠહંત વિં દુશ્મનોનો નાશ કરનાર.
 ઠહા પુઠ અરિને મારનાર (૨) સૂર્ય
 અરિષ્ઠ નં [સં] હુર્ભાગ્ય, સકટ (૨) મોતની
 નિશાની (૩) મધ, આસવ (૪) અરીઠાણુ ઝાડ
 (૫) પુઠ શત્રુ (૬) સૂર્ય (૭) વિં રિષ્ટ, અશુભ
 અરિષ્ઠનેમિ પુઠ [સં] (સ) આવીસમા જૈન
 તીર્થ કર
 અરિષ્ટંત વિં [સં અરિહન્તા] ભુઓ અરિ'મા
 (૨) પુઠ [પ્રા, સં. અર્હત] જૈન તીર્થ કરો
 તથા બુદ્ધ મારેની સજ્ઞા
 અરિહં પુઠ [સં અરિહન્] ભુઓ 'અરિ'મા
 અરીઠી સ્ત્રી, -ઠો પુઠ [સં અરિષ્ટ] એક ઝાડ
 -હું નં અરીઠીનુ ફળ
 અરીઠાવન નં [સં.] પ્રકાશ, ઉજ્જ્વળતા ઇત્યાદિના
 કિરણોનુ એક બિંદુમાથી ચક્રના આરા પેઠે
 ચોમેર ફેલાણુ તે
 અરીલ પુઠ એક છંદ
 અરીખ્યા સ્ત્રી + ભુઓ ઇર્ષા
 અરીસો પુઠ [સં આદર્શ] આરસો, આયનો, દર્પણ
 અર અં [હિં] અને (૫.)

અરુચ્યું વિં ન રુચ્યું - હુ અંકિં ન રુચ્યું
 અરુચિ સ્ત્રીં [સં] અપ્રીતિ, આણગમો(ર)રુચિ-
 ભૂખ ન હોવી તે ૦કર વિં અરુચિ કરનાર
 ૦ર વિં [સં] રુચિર નહિ તેણું
 અરુણુ વિં [સં] રતારાપડતું (ર) સોનેગી (૩)
 પું (સ) સૂર્યનો સારથિ (૪) પરીઠ, પ્રભાત
 (૫) પરીઠ વખતનો આકાશનો રંગ(૬) રતારા-
 પડતો રંગ ંચિત્ર નં (અરુણ ધડ વગરનો છે
 એમ મનાય છે તે પરથી) કમરથી ઉપરના
 શરીરના ભાગનું ચિત્ર, 'અરુ' ંભૂર્તિ(-ર્તિ)
 સ્ત્રીં કમરથી ઉપરના શરીરના ભાગની ભૂતિ
 ંસારથિ પું(સ) સૂર્ય - હુ સ્ત્રીં મદ્ય
 (ર) ચણાહી (૩) નસોતર - હાથલ(-ળ)
 પું [સં] સૂર્ય જેની પાછળથી ઊગે છે તે
 કલ્પિત પર્વત - હિત વિં [સં] લાલ રંગનું
 કરેલું કે થયેલું - હિમા સ્ત્રીં [સં] રતારા
 - હુ વિં અરુણના જેવું - લાલ રંગનું
 - હુદય પું [સં] અરુણનો ઉદય, પરીઠ
 અરુપરુ અં [સં] કારાત્ પારાત્ અરુપરુ,
 આમ તેમ, આગળ પાછળ
 અરુ અં [સં] કારાત્ પાસે, ઓરુ (ર)
 આમ, આ બાહુ
 અરુ ધત્તી સ્ત્રીં [સં] (સ) વસિષ્ઠ ઋષિની
 પત્નીનું નામ (ર) સમ્પર્ષિના તારાઓ પાસે એક
 અત્યંત ઝાખા તારાનું નામ ૦દર્શનન્યાય
 પું મૂલ્ય ઉપરથી સૂક્ષ્મ ઉપર જવું તે (અરુ
 ધત્તીનો તારો નાનો હોવાથી તેને દેખાડવા પ્રથમ
 તેની પાસેનો મોટો તારો દેખાડવામા આવે
 છે તેમ)
 અરુ પરુ અં જુઓ અરુપરુ
 અરુઠ વિં[સં] રૂઠ-પ્રચલિત નહિ તેણું
 અરુપ(-પી) વિં [સં] આકારરહિત
 અરે અં [સં] આશ્ચર્ય, દુખ, ચિતા ક્રોધ
 ઇત્યાદિ સૂચક ઉગાર (ર) ઊતરતા દરજ્જાના
 માણસને સંબોધવાનો ઉદ્ગાર (૩) સ્ત્રીંચીવટ,
 ફિકર, (૪) હાથ, દુખનો પોકાર ૦કાર(-રે)
 પું અરે એવો ઉચ્ચાર કરવો તે. ૦ર૧૮ પું,
 ૦ર૧ટી સ્ત્રીં અરે હોવી કે થવી તે, ફિકર,
 ચિતા ૦રે અં જુઓ અરર

અરોગ(-ગી) વિં [સં] નીરોગી
 અરોચક વિં [સં] રોચક નહિ તેણું, અરુચ્યું
 અરોહું નં, -ટો પું આગલા વર્ષના રહી
 ગયેલા કપાસના જડિયાં ફૂટી તે ઉપર નવો
 કપાસ થાય તે
 અર્ક પું [અ] જુઓ અરક
 અર્ક પું [મ] સૂર્ય (ર) કિરણ (૩) [નયો]
 ઉત્તર કાશ્મીરી (૪) આકડો ંવિવાહ પું
 ત્રીજ વારનું લગ્ન કરતા પટેલા અનિષ્ટનિવાર
 શાયર પુરુષનું આકડી સાથે કરાનું લગ્ન
 અર્ગલ પું[મ] આગળો, ભૂગળ -લા(-ટી)
 સ્ત્રીં આગળી
 અર્ધ પું [સં] કિ મન (ર) ચોખા, દુર્વા, ઇત્યા
 દિથી સન્માન કરવું તે (૩) ચોખા, દુર્વા, ફૂલ,
 પાણી ઇત્યાદિ, પૂલપો [-આપવો=જુઓ
 અર્ધ આપવું] ૦દાન નં પૂન માટે અર્ધ
 આપવો તે ૦પાત્ર નં ફૂલ, સુગંધી તથા
 પગ ઘોવાનું પાણી (ર) મોટા માણસો અથવા
 દેવને તે ધારા આદરસત્કાર આપવાની એક
 રીત ૦પ્રદાન નં અર્ધદાન -ર્વાર્ વિં
 [સં] પૂત્ય, અર્ધને થોડ્ય
 અર્ધ વિં મૂલ્યવાન (ર) પૂત્ય (૩) નં પૂત,
 સન્માન [-આપવું=(પૂતપો લઈને) પૂજવું,
 સન્માન કરવું (ર) (કટાક્ષમા) પાયમાલ કરવું]
 અર્ચક વિં [સં] પૂજના (ર) પું પૂતરી
 અર્ચન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] પૂત (ર) કપાળે
 ચઢન લગાડવું તે -નીચ વિં પૂજનીય
 -હુ સં કિં [સં] અર્ચ પૂજ કરવી
 અર્ચા સ્ત્રીં [સં] અર્ચના -ચિત વિં
 પૂજેલું, સન્માનેલું
 અર્ચિર્મર્ગિ પું [સં] દેવયાન
 અર્જ સ્ત્રીં [અ] અરજ, વિનતિ (ર) ફરિયાદ
 (જુઓ 'અરજ' માશ પ્ર) [મેળવવું-કમાવું તે.
 અર્જક વિં[સં] મેળવનાર, કમાનાર -ન નં
 અર્જિત વિં [સં] મેળવેલું, કમાયેલું
 અર્જન પું[મં] (સ) પાત્ર પાડવામાનો ત્રીજો
 અર્જની સ્ત્રીં [સં] (સ) અનિરુદ્ધની સ્ત્રી ઉપા
 અર્ણવ પું [સં] સમુદ્ર [(મહાભારત)
 અર્થિક ૫૪ નં [સં] કારણક]+અરણ્યપર્વ

અર્થ [સં] હેતુ (૨) માયનો, સમભતી (૩) ધન, સ પત્તિ (૪) ગરબ, પ્રયોજન (૫) ધર્મદિ આર પુરુષાર્થમાનો ખીજો [-આવણું = ખપ લાગવું; કામમા આવવું -ખેસવો = ખરોખર અર્થ થવો -સમભવું -ખેસાડવો = અર્થ કરી બતાવવો, સમભવવું -સંરવો = હેતુ સિદ્ધ થવો -સંધવો] ઠકામ વિં ધનની ઇચ્છાવાળું ઠકારણુ નં આર્થિક તંત્રની વ્યવસ્થા કરવી તે ઠગઈ વિં અર્થથી ભરેલું ઠગાંભીઈ, ઠગૌરવ નં અર્થનું ઊંડાણ ઠચહણુ નં અર્થ સમજવો તે ઠધન વિં ખૂબ અર્થવાળું; અર્થથી ભરપૂર ઠધ વિં ધનનો નાશ કરનાર, ઠડાહિ ઠચિત્ર વિં અર્થના ચમત્કારવાળું (૨) નં અર્થની ચમત્કૃતિ ઠતઃ અં અર્થ પ્રમાણે (૨) વાસ્તવિક રીતે ઠતંત્ર નં આર્થિક વ્યવસ્થાનું તંત્ર ઠદરીઈ વિં વ્યવહારકુશળ. ઠદાસ પું પૈસાનો ગુલામ, ઠદોષ પું કાલ્ય અથવા સાહિત્યમા અર્થને લગતો દોષ. ઠનિષ ધન વિં અર્થ પર આધાર રાખતું. ઠપ્રકાશ પું અર્થ સમજવો તે ઠપ્રકૃતિ સ્ત્રીં નાટકની પ્રયોજન-સિદ્ધિનો હેતુ (તે પાચ છે) [કા શા] ઠપ્રાપ્તિ સ્ત્રીં અર્થની પ્રાપ્તિ; કમાઈ, લાભ. ઠખંધ પું રાખ્દોની રચના, નિખંધ, કાલ્ય ઇત્યાદિ (૨) ઇન્દ્રિયોના વિષયોનું ખંધન (૩) ધનનું ખ ધન. ઠચુદ્ધિ વિં સ્વાર્થી (૨) સ્ત્રીં ધનની ઇચ્છા (૩) પૈસા કમાવાની લગની (૪) સ્વાર્થ પરાયણતા • (૫) આર્થિક રહસ્ય સમજવાની શુદ્ધિ ઠખેાધ પું (ખરો) અર્થ સમજવો તે. ઠભરિત વિં અર્થથી ભરેલું. ઠખેદ પું અર્થની લિખતા (૨) લિખ અર્થ ઠલક્ષી વિં અર્થને લક્ષનાર; અર્થવાહી ઠલાભ પું અર્થપ્રાપ્તિ ઠલોભ પું ધનનો લોભ ઠવત્ વિં અર્થવાળું ઠવાદ પું વિધિરૂપ વાક્યોમા રચિ કરાવવા તે તે વિધિ-ઓની સ્તુતિ, તેનું પાલન ન કરવાથી થતી હાનિ, તથા તેને લગતા ઐતિહાસિક દષ્ટાંતો ઇત્યાદિ આપવા તે (૨) સ્તુતિ; તારીફ (૩) કાઈ પણ ગ્રંથમા મુખ્ય વિષયને સ્પષ્ટ કરવા કે તેનું ગૌરવ બતાવવા લખેલો લાગ (૪) અર્થને

જીવનમાં મહત્ત્વ દેનાર વાદ ઠવાહી વિં અર્થવાદમા માનનાર, કે તે સંખ ધી ઠવાન વિં અર્થવાળું (૨) ધનવાન ઠવાહક વિં બુદ્ધિ ઠર્થવાહી. ઠવાહકતા સ્ત્રીં, ઠવાહિત્વ નં અર્થવાહીપણું. ઠવાહી વિં અર્થને વહન કરનાર ઠવિજ્ઞાન નં અર્થ નાણવો તે (૨) શુદ્ધિના છ ગુણો પૈકીનો એક. ઠવિદ્યા સ્ત્રીં અર્થશાસ્ત્ર. ઠવૃદ્ધિ સ્ત્રીં ધનની વૃદ્ધિ ઠચક્રિત સ્ત્રીં અર્થ વ્યક્ત થવો તે. ઠચય પું પૈસા ખરચવા તે ઠશાસ્ત્ર નં સ પત્તિશાસ્ત્ર (૨) રાજનીતિ. ઠશાસ્ત્રી પું અર્થશાસ્ત્ર નાણનારો પુરુષ ઠસંચહ, ઠસંચય પું ધનનો સંધરો ઠસાધક વિં અર્થ સાધે એવું, ઠપયોગી. ઠસિદ્ધિ સ્ત્રીં ધારેલી મતલબ પાર પાડવી તે (૨) ધનપ્રાપ્તિ -ર્થિત્ અં એટલે કે. -ર્થિતુસારી વિં અર્થને અનુસરતું. -ર્થિપત્તિ સ્ત્રીં [ન્યા] જે ન રવીકારીએ તો વસ્તુરિથિતિનો ખુલાસો ન જ મળી શકે એવું અનુમાન (૨) [કા શા.] એક અર્થાલંકાર, જેમાં એક વાત કહેવાથી ખીજ વાતની સિદ્ધિ નિ શક છે એમ બતાવવામા આવે છે -ર્થથીઈ વિં ધનલોભી (૨) સ્વાર્થી -ર્થલંકાર પું રાખ્દની નહિ પણ અર્થની ચમત્કૃતિવાળો અલંકાર [કા શા] -ર્થિતર નં ખીજો અર્થ (૨) વિષય બહાર બોલવું તે (વાદનો એક દોષ) -ર્થિતરન્યાસ પું સામાન્ય ઉપરથી વિશેષનું અને વિશેષ ઉપરથી સામાન્યનું સમર્થન જે વડે કરેલું હોય તે અલંકાર [કા શા] -ર્થીઈ વિં ગરબવાળું, મતલબી (૨) ચાચક -ર્થીઈ વિં આર્થિક. -ર્થે અં મારે, વાસ્તે -ર્થિપાજન નં પૈસા કમાવા તે

અર્દન વિં (૨) નં [સં] નાશ કરનાર, હનનાર અર્ધ વિં [સં] અડધું (૨) નં એકના બે સરખા લાગમાનો એક ઠગોળા વિં અડધું ગોળ (૨) પું (પૃથ્વીના) ગોળાનો અડધો ભાગ, 'હેમિસ્ફિયર' (૩) [ગ] ગોળ આકૃતિનો અર્ધ ભાગ ઠચંદ્ર પું અડધો ચંદ્ર (૨) હચેલીની અર્ધચંદ્ર જેવી આકૃતિ (બોચીમાથી પકડી

ધક્કો મારવા માટે) [-આપવો = ગરબન પકડી કાઢી મૂકવું] જરતીયન્યાય પુ. અર્ધુ આ અને અર્ધુ પેલુ એમ કરી અનિશ્ચિત રાખવું - એકસ નિયમ ન રાખવો તે (ન્યા) ૦૬૩૬ વિ. અર્ધુ બળેલું (૨) અર્ધકચરા જ્ઞાનવાળું ૦નારીશ્વર પુ. શિવનું એક સ્વરૂપ - અર્ધુ પુત્ર અને અર્ધુ સ્ત્રી ૦પત્રી નં. અર્ધી અર્ધી ચાર પાખવાળા જીવડાના - 'હુમિ' 'દેરે' - વર્ગનું જીવડું ૦પચાળ વિ. (કા) લગભગ અડધા ભાગનું ૦ભાગિક, ૦ભાજ વિ. અડધા ભાગનું હકદાર, ૦ભાગધી સ્ત્રી (સ) પ્રાકૃત ભાષાનું એક સ્વરૂપ, ૦માત્રા સ્ત્રી - વ્યજન [વ્યા] ઓચિરામ નં. વાક્યના અર્થગ્રહણની સવક મારૂ વચ્ચે અમુક ચોક્કસ તે કે તેનું સૂચક (,) આણ ચિહ્ન ૦સમચૂત નં. બળે ચરણ સરખા હોય તેણે ઘૂત ૦સ્વર પુ. ય, ર, લ, કે વ અક્ષર - ધર્મિગ નં. અર્ધુ અગ - ધર્મિગના સ્ત્રી પતિનું અર્ધુ અગ - ધર્મપત્ની - ધર્મિગવાયુ પુ. ૦ લકવો, પક્ષાઘાત અર્ધું વિ. જુઓ અર્ધુ અર્ધાંતિક વિ. [સં] અધૂકડું અર્ધાંત્ર નં. [સં] આપણ તે (૨) ભેટ કરણ તે (૩) મૌનપૂર્વક ધરણ તે (જેમ કે પુસ્તક અર્ધાંત્ર કરણ) ૦પત્ર નં. બક્ષિસનામું (૨) અર્ધાંત્ર - પત્રિકા ૦પત્રિકા સ્ત્રી. ગ્રંથ અર્ધાંત્ર કર્યાનો લેખ - છ સંકિં [સં અર્ધ] આપણ (૨) ભેટ કરણ (૩) સ્વીકારવા માટે ધરણ અર્ધિત વિ. [સં] અર્ધેણ, અર્ધયિણ અર્ધુદ પુ. [સં] વાળ (૨) (સ) આણ પર્વત (૩) દશ કોટિ સખ્યા અર્ધિક પુ. [સં] બાળક અર્ધમા પુ. [સં] સૂર્ય (૨) પિતરોમા મુખ્ય તે (૩) [ન્યા] ઉત્તરા કાશ્યુની અર્ધાંત્રીન વિ. [સં] આધુનિક ૦તા સ્ત્રી. અર્શ પુ. [સં] એક રોગ, હરસ અર્હ (-હ) ત પુ. [સં] પરમ જ્ઞાની, જીવ, તીર્થંકર (જેન, યૌહ) અર્હ વિ. [સં] સ્વપ્ન (૨) પૂન્ય (૩) ઉચિત અલ અં. [સં] અલ્પ + ખચીત (૨) બસ

અલક પુ. [સં] વાળની લટ, કપાળ પરના વાકડિયાવાળ (૨) ચાટલો ૦ન દા સ્ત્રી (સ) ગંગા નદીનું એક પાંખિયું, કે તેનું એક નામ અલકમલક પુ. [સં] મુત્તક પરથી દિવ] દેશવિદેશ, ગમે તેવો દુરનો કે નિકટ દેશ પ્રદેશ અલકા સ્ત્રી [સં] (સ) કુબેરની નગરી ઓધિપ, -કેશ પુ. (સ) અલકાનો અધિપ - કુબેર અલકાખ પુ. [સં] ઇલકાખ અલકા, ૦૬ પુ. [સં] લાવ લાખ (૨) અળનો અલક્ષણ વિ. [સં] ચિન્ન રહિત (૨) નં. જુઓ અપલક્ષણ અલક્ષિત વિ. [સં] નહિ જોયેલું, ધ્યાન બહાર ગયેલું અલક્ષી સ્ત્રી [સં] લક્ષ્મીના અભાવ, ગરીબાઈ અલક્ષ્ય વિ. [સં] અદૃશ્ય (૨) અજ્ઞેય, અલખ (૩) નેમ વિનાનું ૦વાદી વિ. (૨) પુ. જુઓ અલખવાદી અલખ વિ. [સં] અલક્ષ્ય અજ્ઞેય (૦) પુ. બ્રહ્મ [-જગાવળી = 'અલખ' નું નામ પોકારવું, તે રીતે લીખ માગવી] ઓચિરામ પુ. અજ્ઞેય નિર્જીવ બ્રહ્મ ૦વાદી વિ. (૨) પુ. બ્રહ્મવાદી અલખત સ્ત્રી. દાલત, ધન - તિથુ વિ. અલખતવાળું અલગ વિ. (૨) અં. [સં] અલગ] જુદા (૨) દૂર, છેડે - ગુ + વિ. અળગ અલગત સ્ત્રી. અગત્ય (૨) ધડો, ઉઠાહત્ત્વ અલગાર સ્ત્રી. [તુર્કી] અલ્પાર] હાર, પક્ષિ અલગારી વિ. (કા) ગોખીન (૨) મસ્ત (૩) મનરવી અલગોલ નં. [સં] અલગૂજદ] પાવાની જાતનું વાદ્ય અલ (-ળ) છ (-શ) સ્ત્રી. [સં] અલક્ષ્મી] ગરીબાઈ અલ (-ળ) તો પુ. [સં] અલક્ષતક] જુઓ અળનો અલજજ વિ. [સં] નિર્લજજ અલડ (લ') વિ. જુઓ અલ્લડ [ગ્રાણ અલપજલપ વિ. (સ) અળપજળપ, અપપથ, અલપણું વિ. [સં] આલપ્] આલાપ કરણ (૨) [અ + લપણું] નહિ છુપાયેલું અલપણ સંકિં [સં] આલપ્] આલાપણ, ગાણ અલપ (-પા) પુ. અંકિં લપણ, છુપણું અલકા પુ. [ફા] કપીરનો ઝંબો [અલકાઉ અલકાઉ વિ. [સં] અલુપ્ત] નકાસ, કાલત્તુ,

અલખત(-તાં) અં [ઝ અલવત્તહ] અલખત
 અલખત અં [ફા] ખચીત, ખેરાક, જર
 અલખું વિં (કા.) અધરું [ફટકું (૨) ઇસી
 અલખેલું વિં [હિં, ન અલવેલા] રાકું,
 અલખધ વિં [સં] અપ્રાપ્તિ ઇભૂમિકત્વ નં (યોગ)
 સમાધિની ભૂમિકા જરા પણ પ્રાપ્ત ન થવી તે
 અલખ(-લ્થ) વિં [સં] અપ્રાપ્ત, ન મળે એવું
 અલખ્ અં [સં] ખસ પૂરું
 અલખસ્ત વિં [ફા] મન્નાન (૨) મલ જેવું,
 પુષ્ટ અને ભેરાવર
 અલખારી સ્ત્રીં [પો અલમારિયો] કપાટ (૨)
 અનેક ખાનાવાળું ભીતમાનું તાકું, સચ (૩)
 જાનકી કે અનેક ખાનાવાળી ઘોડી
 અલખણ વિં [સં] અલખું; મીઠા વિનાનું, રીકું
 અલખણું અં [અ+લખણું] મૂળા રહેલું
 અલખાઈ વિં સ્ત્રીં [સરં હિં સં વાલવતી] ડ
 એક ખે મહિનાના બચ્ચાવાળી (ગાય,
 ભેમ ઇં)
 અલખાન નં [જ] કોઈ વિનાની શાલ કાગળી
 અલખે અં લીલએ, લહેરથી
 અલખેસર નં શાળારેલું અચ્ચર (૧)
 અલશ સ્ત્રીં જુઓ અલશ
 અલસ વિં [સં] આળસુ (૨) થકિયું (૩)
 મદ ગતિ સ્ત્રીં મદગતિ ઇમતિ સ્ત્રીં
 મદમતિ -મા સ્ત્રીં ગોકળગાય
 અલસાણું અં [સં અલસ] અળસાણું,
 આળસવું; થાકી જવું
 અલસેલું વિં [અ+લસેલું] જુઓ 'અલેલું'
 અલસ કરેલું નં [સં] અલકૃત કરવું તે
 અલસ કરે પું [સં] ધરેલું (૨) શાળાં (૩)
 શબ્દ અથવા અર્થની ચમત્કૃતિવાળી રચના
 (૪) તાન કે આલાપના વપરાતી સ્વરોની મધુર
 ગૂંથણી (સંગીત) ઇશાસ્ત્ર નં અલંકારતું
 શાસ્ત્ર કાવ્યશાસ્ત્ર
 અલકૃત વિં [સં] શાળારેલું -તિ સ્ત્રીં શોલા
 (૨) લખાતો શાળાર
 અલંગ અં દર, અલગ [કે આધારે
 અલંગ-છલગ અં (સુ) અધ્ધર, વગર ટેકે
 અલ ધનીય, અલ ધ્ય વિં [સં] લધ્ય નહિ એવું

અલ જુદિ સ્ત્રીં [સં] કે એટલું ખસ કે એમ
 માનવાની વૃત્તિ, સતોષ
 અલા સ્ત્રીં [ઝ આલા] આખાદી
 અલાઉ વિં જુદ (૨) અલખણું [જુઓ
 અલાકો(-ઓ) પું [ઝ અલાકહ] ઇલાકો
 અલાખો પું (કા) અલિલાખ
 અલાધન નં [સં] ગૌરવ (૨) દૂ કાણનો અલાવ,
 નકમો વિસ્તાર (શૈક્ષીનો એક દોષ)
 અલાણું અં [કિં] ઊંટનું ગાગરવું (ખરાણું)
 અલાણી સ્ત્રીં દૂવાનું આલાણું
 અલાણું વિં આ (૨) અમુક (પ્રાય 'ફલાણું'
 ભેડે વપરાય ઉદાહરણ અલાણી ખાઈને ફલાણી
 ખાઈ કર્યા કન્નુ=ગપ્પા ને દૂધલીમા વખત
 કાઢવો) ઇફલાણું વિં આ અને તે
 અલાત નં [સં] ખોરણું (૨) મશાલ (૩) ઇચક
 નં ચન્ ચક્રર ફનું ખોરણું (૨) તેનાથી
 લામનું વર્તુલ ઓચણું પું 'કોલગેસ'
 અલાદ વિં [ઝ અલદ] નિધેન, દીન
 અલાન નં [સં આલાન] હાથી ખાવવાનો
 ખભો, દોરડું, સાકળ વગેરે
 અલાપચારી સ્ત્રીં ઇપાછળ રહીને તોફાનકરાવણું તે
 અલાખલા સ્ત્રીં [ઝ વલા તુ દિત્વ] જોડાખટ,
 નહતર (૨) પીરા ઉપાધિ
 અલાણું (-ખૂ) સ્ત્રીં [સં] કંઠવી વખડી (૨)
 સન્યાસીનું વખડું
 અલાખૂની સ્ત્રીં [સં અલાખૂ] કંઠવી દૂધી
 અલાખ પું [સં] તુકસાન
 અલાખત નં [ઝ] નિશાની એધાણું, ચિહ્ન
 અલાયચી સ્ત્રીં એક ભતની હાગર (ઇલાયચી
 જેવા દાણા ઉપરથી)
 અલાયચો પું જુઓ અલાયચી (૨) [તુ]
 અલાયચ્છું એક ભતનું કાપડ
 અલાયદું (લા') વિં [ઝ અલાહિદહ]
 ઇલાયદું, લિન્ન, જુદ [આકેસો, હરાયો (સાદ)
 અલાયો વિં પું [દિ અલમલ=માતેલો સાદા]
 અલાર (લા') સ્ત્રીં અલગાર, લગાર
 અલાવ પું [સરં હિં, સ અલાત ૧ ન
 અલાત્રા] મહોત્તરને અગે આસપાસ નાથવા
 સળગાવતો અગ્નિ

અક્ષાવહુ વિં સાર્યાનૂઠાં કરનાર (૨) ચાડિયુ
(૩) ધાપણ કરનાર (૪) નં સાચુ
નૂઠુ (૫) ધાપણ (૬) ચાકીચુગલી -ઠાવેહા
પુંખંબવં અક્ષાવહાં કર્યા કરવા તે -ઠાંખાર
વિં અક્ષાવહાં કર્યા કરનાર

અક્ષાવા અં [અ] તે સિવાય, ઉપરાત
અક્ષાહિદુ વિં જુઓ અક્ષાયદુ
અક્ષિ(-લી) પું [સં] ભમરો
અક્ષિખિત વિં [સં] લિખિત નહિ એવું
અક્ષિમ વિં [સં] લિમ નહિ તેવું
અક્ષિયાની વિં આક્ષા-હી ચા ખાનદાનનું
અક્ષિગ(-ગી) વિં [સં] ભતિરહિત (૨) શરીર
રહિત (૩) પું ખરમાત્રા
અક્ષી પું [સં] જુઓ અક્ષિ (૨) ઠિ મલિકા,
-ચાં સ્ત્રી સખી (૩) અં એક સ્ત્રીવાચક
સંબોધન ('અલ્યા')નું સ્ત્રીં રૂપ ?
અક્ષી પું [અ] (સં) ધરસામના એક ખક્ષીક
અક્ષીક વિં [સં] અગ્રિય, અગ્રખામણ (૦)
ખોદ, કૃત્રિમ (૩) મિથ્યા
અક્ષીલ વિં (કા) છેક નખળી તબિયતવાળું
અક્ષીક્ષમ વિં સંખ્યાખધ
અક્ષીક્ષમાસ પું [સં] વિલક્ષિતના પ્રત્યયનો
લોપ થયા વગર થતો તત્પુરુષ સમાસ ઉદા
'યુધિષ્ઠિર'

અક્ષકે ફેરે અં (કા) આ ફેરે

અક્ષ(-જી)ખહુ નં જુઓ 'અજીખહુ'

અક્ષણુ વિં [અ + લૂણ] લૂણ-મીઠા વિનાનું
(૨) લૂણ-અન્ન વિનાનું, ભૂખુ (૩) નં
અક્ષણુ ખાવાનું મત. -ણાં નંખંબવં એ
મતના હિવસ

અલેક (લે') પું જુઓ અહાલેક [-જગાવવી =
જુઓ 'અલ્પ જગાવવી']

અલેક નં [અ] સુકાન સીધુ રાખીને દ કારવું તે
અલેખ વિં [સં] લેખ વિનાનું બધા અં +
અમ પ્ય રીતે ંજુ સંક્રિં [અ + લેખણ]

લેખામાં ન લેવું -જુ વિં લેખા વિનાનું (૨)
નકામુ, અફળ. -ખે અં અફળ, અળે (૨) પુષ્કળ
અલેખેસ અં આ ફેરે

અલેચો પું જુઓ અલ્પાચચો

અલેણુ' નં -ણાભાવ પું [અ + લેણુ]

લેણુલેણી ન હોવી તે, અલ્પનાવ

અલેતું (લે') વિં [અ + લહેણુ ?] હલેણુ, અલ્પ-
સમજી, છોકરવાદ -તાઈ સ્ત્રીં

અલેપ વિં [સં] જુઓ અલિપ

અલેલ (લે') વિં અધેરવાળું, અવ્યવસ્થિત
(૨) ઉપગ્રંથકે ક્યાસ કર્યો હોય તેવું. ૦૮૫૫
વિં [સરં મ] અટકળે ઠાકનાર, ગપાટિયુ
અલ્લેયા બિલાવલ પું બિલાવલ રાગનો એક
પ્રકાર

અલ્લે(-લ્લે)યા-અલ્લે(-લ્લે)યા નં ખં વં
['અલાખલા' ઉપરથી ?] ઓવારણ

અલ્લેક વિં [સં] અલ્લેકિક (૨) અદ્ય -કી
વિં + અલ્લેકિક -કથ વિં પુણ્યલોક પ્રાપ્ત
કરાવવામા વિદ્યરૂપ (૨) અદ્ય (જેમ કે,
આત્મા) (૩) રિવાજ મુજબનું નહિ એવું

અલ્લોપ વિં અદ્ય, હુમ

અલ્લોપ્ય વિં [સં] લોપાય નહિ એવું

અલ્લોમિકા વિં સ્ત્રીં [સં] લોમ-દવા વગરની

અલ્લોહુપ વિં [સં] લોહુપ નહિ એવું

અલ્લોલોલો અં (૨૧૦) જુઓ અળોળોળો

અલ્લેકિક વિં [સં] અસામાન્ય, અદ્ભુત (૨)
દિવ્ય ંતા સ્ત્રીં

અલ્પ વિં [સં] થોડું (૨) હુલ્લક, નહુ
ંકાલિક વિં થોડો વખત રહેનાર -ટકનાડું.

ંજીવી વિં થોડો વખત જીવનાર (૨) થોડા વડે
જીવનાર ંજ વિં થોડું જાણનાર ંતમ વિં
સૌથી અલ્પ, 'મિનિમમ' ંતા સ્ત્રીં ંધી
વિં અલ્પ જુદિવાળું ંપ્રમાણુ વિં થોડા
પ્રમાણનું-માપનું (૨) થોડા આધારવાળું

ંપ્રયોગ વિં કવચિત વપરાતું ંપ્રાણુ વિં
જેનો ઉચ્ચાર કરતા થોડો યાસ લેઈ એ તેવા

(અક્ષરો) [વ્યા] (૨) નમાણુ ંજુદિ વિં
થોડી જુદિવાળું, મૂર્ખ (૨) સ્ત્રીં થોડી જુદિ

ંભાષી વિં થોડાખોણુ ંભોગી વિં થોડું
ખાનાર ંમતિ વિં (૨) સ્ત્રીં જુઓ

અલ્પજુદિ. ંમૂલ્ય વિં થોડી કિમતનું
ંવિરામ નં [વ્યા] અર્થગ્રહણની સગવડ

ખાતર વાક્યમા થોડું થોડણુ તે કે તેનું રચાન

ખતાવનાર () આણ ચિહ્ન. ૦૧: અં
 થોડે થોડે ૦સંખ્ય વિં અદ્વૈત પચાવાળું.
 ૦સંતુષ્ટ વિં થોડાથી સતુષ્ટ થઈ નય એણ
 ૦સંતોષ પું થોડાથી સંતોષ માનવો તે
 ૦સંતોષી વિં અદ્વૈતસંતુષ્ટ -દ્વાપાર વિં
 થોડા અક્ષરવાળું -દ્વાપાત્મા પું અદ્વૈત માણસ
 ('મહાત્મા'થી ઊતરે) -દ્વાપાનંદ પું
 અદ્વૈત-હૃદ્ આનંદ -દ્વાપાનંદી વિં અદ્વૈત-
 નદમા રાચનાર -દ્વાપાયુ (૦૫, ૦૫) વિં
 દૂકા આવરદાવાળું -દ્વાપાણું અં કિં
 ધરી જણ (૨) દૂકાણ. -દ્વાપાશન નં,
 -દ્વાપાહાર પું થોડું ખાણ તે -દ્વાપાહારી
 વિં અદ્વૈતપાહાર કરનાર
 અદ્વૈતોક્તિ સ્ત્રીં [સં] કમી કરીને બોલણ તે
 ('અદ્વૈતોક્તિ'થી ઊલટું)
 અદ્વૈયા(-દ્વૈયા) અં [ત્રિ અલ્પ્ય= પરિચિત ?]
 એકતુકારાલયુ પુરુષવાચક સંબોધન (તુચ્છ-
 કારમા 'અદ્વૈયા' ન બ વં રૂપ પણ સાંભળવા
 મળે છે જુઓ 'અદ્વૈત' સ્ત્રીં સંબોધન)
 અદ્વૈતકદંડક અં અધ્ધવધ્ધર (૨) સ્ત્રીં
 છોડનાની એકે રમત
 અદ્વૈત (લ') વિં [સગં મ., હિં અલ્પહ]]
 અદ્વૈતુ, નાદાન (૨) ઉચ્છૃંખળ
 અદ્વૈતા પું [અ] ખુડા, ઈશ્વર [-એક બદામ
 , થયું=માવ ગરીબ થઈ જણ અદ્વૈતાની ગાય,
 ગાવડી=રાક ગરીબ સ્વભાવનું માણસ]
 ૦ઈ વિં ઈશ્વર સંબોધી (૨) બોલિયુ, ટોણ
 [-કારખાતું=અદ્વૈતાને આશરે ચાલતું-રસગતું
 બેવડા કામ, ગેરવ્યવસ્થા બોલિયા ખાતું]
 ૦ચોટલી, ૦ચોટી સ્ત્રીં બાધાવાળા છોકરાને
 હાન્યમત કરાવતા જે થોડા વાળ આગળ અથવા
 બોચી ઉપર રાખે છે તે ૦તાલા પું [અ]
 ખુદતાલા ૦હું અકબર શંખ ૦ [અ.]
 ઈશ્વર સહુથી મહાન છે
 અદ્વૈતા કોટે વળગતી=બલા વળગતી, (સાત
 કરવાજતા) નરસુ થઈ જણું—ખીડા થઈ પડવી
 અદ્વૈતાયો પું જુઓ બોળાયા [બલૈયા
 અદ્વૈતયાં બલૈયાં નં બં વં જુઓ અલૈયા
 અવ અં હવે [પ] (૨) [સં] ઉપસર્ગ 'અગમ-
 પણ', 'બોળાપણ', 'નીચાપણ' એવા

લાવમા ઉદાં અવગુણ, અવકૃપા, અવગણણું,
 અવતાર (૨) અથવા સાધિના શબ્દમા વિશેષ
 ઉમેરે ઉદાં અવધોષણ, અવવારણ
 અવકર (—ખા) સ્ત્રીં જુઓ અવક્રિયા [કરા
 અવકળા સ્ત્રીં અસ્વસ્થતા, વ્યાકુળતા (૨) અવ-
 અવકાત સ્ત્રીં [અ] બોકાત, તાકાત, ગુલશ
 અવકાશ પું [સં] આકાશ, ખાલી જગા (૨)
 પ્રસંગ, તક (૩) ક્ષેત્ર (૪) દૂરસદં બવાન
 વિં અવકાશવાળું
 અવકાળી વિં [સં અવનકાલ] કવખતનું
 અવકીર્ણું વિં [સં] પથરાયેલું (૨) ચૂરેચૂરા થયેલું
 અવકૃપા સ્ત્રીં [સં] ઇતરાજ, કદા મરજ
 અવકૃષ્ટ વિં [સં] દૂર-નીચે ખેંચેલું, નીચે
 પાડેલું (૨) દૂર કરેલું, કાઢી મૂકેલું (૩)
 નીચ, અધમ
 અવકંઠ્ય વિં [સં] નહિ બોલવા ભેગ
 અવકં વિં [સં] વકં નહિ તેણ
 અવક્રિયા સ્ત્રીં [સં] ઊલટી અસર, ગુકસાન
 અવખોડણું સં કિં અપખોડણું, વખોડણું
 અવગણના સ્ત્રીં [સં] ઉપેક્ષા, અવજ્ઞા
 અવગણણું સં કિં [સં અવગણ] લેખામા ન લેણું
 અવગત વિં [સં] આવડેલું, જાત (૨) અવગતિ
 પામેલું
 અવગતિ સ્ત્રીં [સં] ખરાબ દશા, (મરાજ પછી)
 ભૂત-પ્રેત થયું તે, નગકમાં પડ્યું તે
 અવગતિક (—યુ) વિં [સં] અવગતિને પામેલું
 અવગાહ વિં [સં] ડૂબકી મારેલું (૨) નિમમ્મ;
 ગરક થયેલું (૩) નીચું, ઊંડું
 અવગાહ પું, ૦ન નં [સં.] ડૂબકી મારવી
 કે હીન થયું તે (૨) સ્નાન ૦ણું અં કિં
 [સં અવગાહ] નાહણ (૨) ડૂબકી મારવી.
 -હિની વિં સ્ત્રીં [સં] અદર પ્રવેશ કરતી
 અવગુણ પું [સં] દોષ, દુર્ગુણ (૨) ગેરદાસ્યદો,
 ગુકસાન (૩) અપકાર ૦કારક, ૦કારી વિં
 અવગુણ કરનાર -ણિયુ, -ણી વિં કૃતજ્ઞ
 (૨) દુર્ગુણી
 અવગુહન નં [સં] આચ્છાદન, ઢાકણ (૨) છુપાવે
 અવગુહિત વિં [સં] આચ્છાદિત, ઢાકાયેલું;
 ઢાંકેલું (૨) છુપાવેલું

અવગ્રહ પુ. [સં] અનાદિ (૨) નિગ્રહ (૩)
 પ્રતિબંધ (૪) સ્વભાવ (૫) સંસ્કૃતમા ઝના
 લોપસૂચક (૬) આણુ ચિહ્ન
 અવગ્રહ સ્ત્રી. [સં] મ, હિં અવગ્રહ, મં અવગ્રહ
 પરથી ?] મુશ્કેલી, અસુગમતા (૨) વિ.
 મુશ્કેલ, અસુગમ
 અવગ્રાપણ સ્ત્રી. [સં] ઢંઢેરો
 અવગ્રાણુ ન. [સં] (વહાલથી માણુ) સૂઘવું તે
 અવગ્રાનીય વિ. [સં] ન બોલવા યોગ્ય, ગદ્ (૨)
 જેને વિષે કાઈ ગહેવાનું નથી એવું, અનિયમ
 અવગ્રહિત ન. [સં] અશુભ ચિહ્ન
 અવગ્રહિત વિ. [સં] જુદું પડેલું-પાડેલું (૨)
 [ન્યા] વિશેષ ગુણને લીધે જુદું તરી આવતું
 (૩) મર્યાદિત
 અવગ્રહેદ પુ. [સં] ભાગ (૨) મર્યાદા (૩) હેદન,
 જુદું પાડવું તે (૪) વિશેષતા (૫) અવધારણ,
 (શબ્દાર્થની) મર્યાદા બાધી તે ઠક વિ.
 અવગ્રહેદ કરનાર-ધ વિ. [સં] અવગ્રહેદ
 થઈ શકે એવું
 અવગ્રહ પુ. જુઓ અવગ્રહ
 અવગ્રહ પુ. અશુભ મુહૂર્ત, અવયોગ
 અવગ્રહ સ્ત્રી. [સં] અવગ્રહના
 અવગ્રહ સ્ત્રી. અવગ્રહ
 અવગ્રહ અ. [સં] અવગ્રહ, પ્રા અવગ્રહ
 જુઓ અવગ્રહ (૨) ચૂક આવવી (૩)
 ધૂટાઈને એકરસ થવું
 અવગ્રહ (વ) વિ. હવડ, અવાવર
 અવગ્રહવિવિધ વિ. કાચરૂચર
 અવગ્રહ ન. ઠસુપસુપાણુ (૨) સ્ત્રી. આવતો
 અવગ્રહ વિ. [સં] અવગ્રહ ચાર વર્ણ બહારનું,
 નીચું, ઊતરતું (કા)
 અવગ્રહ પુ. ન. [સં] નીચે ઊતરવું તે (૨)
 અવગ્રહ, જન્મ (૩) ઉતાર, ઊતરતો ઢાળ (૪)
 ઉતારો, ઢાળવું અગ્રહ ન. ઉતારો દર્શાવતું
 (' ') આણુ ચિહ્ન -ચિહ્નકા, -ણી સ્ત્રી
 પ્રમાણના, ઉપાધાત -ણુ અ. [સં] [સં]
 અવગ્રહ નીચે ઊતરવું (૨) જન્મવું
 અવગ્રહ ન. પુ. ન. [સં] કાનનું એક ધરણું (૨)
 માથાનું ધરણું, સિરોમણિ (૩) [લા] અલકાર

અવગ્રહ પુ. [સં] નીચે ઊતરવું તે (૨) ઉત્પત્તિ,
 જન્મ, દેહધારણ (૩) જન્મારો (૪) પૃથ્વી પર
 અવગ્રહ લા દેવ દં વર [-ધવો = સ સાન્મા
 (મણુ કે દેવનો) જન્મ થવો, અવગ્રહ -લેવો
 (દેવ કે મણુએ) અવગ્રહ દેહ ધારણ કરવો]
 ઠકાર્ય ન. ભગવાનના અવગ્રહનું વિશિષ્ટ કાર્ય
 ઠકુ સંકિં 'અવગ્રહનું' મેરક (૨) ઉતારો કે
 અવગ્રહ આપતું ઠકુ પુ. ઠકુ અવગ્રહ
 અવગ્રહ કાળે પૃથ્વીનો ભાગ ઉતારવા જન્મ લે
 છે એવો વાદ -રિક વિ. અવગ્રહ અવગ્રહ
 રૂપ -રી વિ. અવગ્રહને લગતું (૨) કૃત્તિ દૃષ્ટી
 અવગ્રહ વિ. [સં] નીચે ઊતરવું (૨) અવગ્રહ
 પામેલું (૩) ઉતારારે લાવેલું
 અવગ્રહ સ્ત્રી. [સં] હુદ રા, પડતી
 અવગ્રહ વિ. [સં] નિર્મલ (૨) ઉત્તર (૩)
 મુદર (૪) મુદ
 અવગ્રહ ન. [સં] દેવતાને જન્મારો તે, આહુતિ
 (૨) આહુતિ પૂરતું અગ્ર, કાળિયો (૩) ઉત્તમ
 કૃત્ય, પરાક્રમ
 અવગ્રહ પુ. [સં] વિધિરહિત-અગ્રાપ અગ્રાહ
 અવગ્રહ વિ. [સં] ન કહેવાય એવું (૨) નિધ
 અવગ્રહ પુ. [સં] વધ નહિ તે
 અવગ્રહ (ધ,) સ્ત્રી. જુઓ અવધિ
 અવગ્રહ પુ. [હિ] અયોધ્યા પ્રાત ઠકુરી સ્ત્રી
 અયોધ્યા -ધી સ્ત્રી અયોધ્યાના પ્રદેશની
 ભાષા-એક હિંદુસ્તાની બોલી
 અવગ્રહ ન. [સં] લક્ષ, ધ્યાન, એકાગ્રતા (૨)
 કાળજી (૩) સમાધિ ઠકુ વિ. યાદ રાખેલું
 -ની વિ. ધ્યાન-એકાગ્રતાની શક્તિવાળું
 અવગ્રહ પુ. [સં] નિર્ણય નિશ્ચય કરવો તે (૨)
 મર્યાદા નિર્ણય તે (૩) શબ્દ ઉપર ભાર મૂકવો
 તે (૪) અ. અગ્રહીત ઠકુ ન. ઠકુ સ્ત્રી
 જુઓ અવગ્રહ (૨) અવગ્રહ તે ઠકુ સંકિં
 [સં] અવગ્રહ નક્કી કરવું, નક્કી માનવું (૨)
 ધ્યાનપૂર્વક બોલવું, તપાસવું -રિક વિ.
 અવગ્રહ
 અવધિ પુ. સ્ત્રી. [સં] હુદ (૨) અત, સમાધિ
 (૩) નિશ્ચિત સમય [-કરવી = પરાક્રામ
 પહોંચવું, હેવટની હુદ વટાવી જઈ-અધાને

આત્રી જઈને વર્તણુ કે કોઈકામ કરું - થવી =
અવધિ કરાવી, હેવટની હેઠે કામ થયું
-ખાંધવી = હઠ નકી કરવી અવધિએ
(અવધે) પહોંચવું = ધરણ થયું, ઉંમરે
પહોંચ્યું અવધિએ (અવધે) મરવું = પાછી
વયે - બરોબર ઉંમર થયે મરવું અવધિ
હોવી = (કશી ખાખતમા) આખરી કે હેવટનું
હોવું - પરાકાષ્ટાએ પહોંચિયું હોયું]

અવધીરણા સ્ત્રીં [સં] અનાદર
અવધૂત વિં (૨) પું [સં] જીઓ અખધૂત
અવધ્ય વિં [સં] વધને અયોધ્ય
અવધ્યથો વિં + હારેલું
અવનન વિં [સં] નીચું નમેલું, પડેલું (૨)
અગત ધમેલું ઠંડાણ પું 'એગલ ઓફ
ડિપ્રેશન' [ગ] -તાંશ પું 'ડિપ્રેશન' (ગ)
-તાંશકોણ પું અવનતકોણ -તિ સ્ત્રીં
[સં] પડતી (૨) નીચે નમવું તે (૩) નમસ્કાર
અવનદ્ર વિં [સં] બાધેલું, મઢેલું (૨) નંદોલક
ઠવાધ નં આમડું મઢીને કરેલું વાધ ઠકુતપ
નં અવનદ્ર વાધો વગાડનાર વૃદ્ધ (?)
અવનવું વિં [સં સમિત્તવ] નવનર (૨) નવી
નવી જાતનું (૩) વિચિત્ર, અદ્ભુત
અવનિ(-ની) સ્ત્રીં [સં] પૃથ્વી [-નું આકાશ
અને આકાશની અવની કરે એવું =
આકાશ પાતાળ ભેગા કરે એવું, મહા ધમાલ
કે ખટખટ કરી મૂકે એવું.] ઠલ(-ળ) નં
પૃથ્વીની સપાટી ઠનાથ, ઠપતિ, ઠપાલ,
-નીશ(-શર) પું રાત, પૃથ્વીપતિ
ઠમંડલ(-ળ) નં આખી પૃથ્વી

અવનેજન નં [સં] હાથપગ પખાણવાનું
પાણી, ચરણોદક
અવપાણિ પું [સં સવ + પાણિ] ગાયનના
તાલના કાળની પૂર્વે તાળી પાડવી તે
અવપાત પું [સં] નીચે પડવું - ઊતરવું તે
(૨) ખાડો (ખાસ કમીને હાથી પકડવાનો)
અવબોધ પું [સં] જાગૃતિ (૨) જાન (૩)
વિવેક ઠક વિં અવબોધ કરાવનાર
અવભાસ પું [સં] પ્રકાશ (૨) જાન, સાક્ષાત્કાર
(૩) મિથ્યા જ્ઞાન (૪) દેખાવું - પ્રકટ થવું તે

ઠક વિં જવલંત, પ્રકાશક ઠકું સંકિં
[સં અવમાસ] આભાસ થવો - સ્વ વિં
અવભામવા યોગ્ય

અવભૂથ નં [સં] મુખ્ય યજ્ઞની પૂર્ણહુતિ (૨)
ત્યાર પછી શુદ્ધિ અર્થે કરાતું મનાન કે તેના
ઉપકરણો ગોળ નાખવા તે (૩) મુખ્ય યજ્ઞમા
થયેલા દોષોના નિવારણાર્થે કરાતો યજ્ઞ
ઠરનાન નં યજ્ઞની પૂર્ણહુતિ પછી કરાતું મનાન
અવમર્ષ પું [સં] નાટકની પાત્ર મુખ્ય સ ધિઓ
(મુખ, પ્રતિમુખ, ગર્ભ, અવમર્ષ અને
નિર્વહણ) માની એક

અવમાન નં, ઠના સ્ત્રીં [સં] અપમાન,
અવગણના ઠકું સંકિં અવમાન ઠકું
-નિત વિં અવમાન પામેલું - સ્વ વિં માન્ય
રાખી - સ્વીકારીને અમાન્ય કે રદ કરેલું
અવયવ પું [સં] શરીરનો ભાગ (૨) આખી
વસ્તુનો વિભાગ, અશ (૩) સાધન, ઉપકરણ
(૪) [ગ] 'ફેક્ટર' ઠપ્થક્કરણુ નં અવયવ
પાડવા તે, 'ફેક્ટરાઇઝેશન' (ગ) ઠશકિત સ્ત્રીં
શબ્દના અવયવોમા પ્રકૃતિ અને પ્રત્યયમા
રહેલા અર્થનો બોધ કરવાની શક્તિ, યૌગિક
શક્તિ [વ્યા] -વી વિં અવયવવાળું,
અવયવનું -વીભૂત વિં [સં] અવયવરૂપ
બનેલું

અવયોગ પું [સં] અવભેગ, અશુભ મુહૂર્ત
અવર સં [સં] ઇતર (૨) વિં બીજું, અન્ય (૩)
કનિષ્ઠ, ઊતરવું. ઠજ વિં [સં] અનુજ, પછી
જન્મેલું, અત્યજ

અવરજવર પું, સ્ત્રીં આવલ
અવરથા અં જીઓ વૃથા (૫)
અવરાતું અંકિં 'આવરતું' કર્મણિ, દંકોત્રુ;
કુપાઈ જવ (૨) (સુ) તાપામા આવલું, વશ થવું
અવરેખ અં ખચીત
અવરૈ(-જો) સ્ત્રીં [સં સવલેહ?] ઘણા વસાણા-
વાળો સુવાવડીનો એક ચાટો, ખત્રીસું
અવરોધ પું [સં] અટકાયત, પ્રતિબધ (૨)
અત પુર, જનાનો ઠક વિં અવરોધ કરનાર;
અટકાવનાર. ઠન નં અવરોધ કરવો તે
-ધી વિં અવરોધક

અવરોહ પુ[સં] ઊતરવુ તે(ર) [સગીતમા]
 ઊચા સૂર ઉપરથી નીચા સૂર ઉપર આવવુ તે
 (૩) [ગ] 'હિસેન્ડગ એર્ડર' ંષુ નં
 ઊતરવુ તે -હિત વિં અવરોહવાળુ -હી
 વિં ઊતરતો (સૂર)

અવર્ગ પુ[સં] અ આદિ રવરો (ર) વિં
 અવર્ગનુ (૩) વગરહિત -ગીં વિં અવર્ગ
 અવર્ણુ વિં[સં] રગહીન(ર)નાર્ણ વિનાનુ, અત્યજ
 અવર્ણુનીય, અવર્ણુ વિં [સં] વર્ણવી ન
 શકાય એવુ

અવલ વિં [અ અવલ] પહેલુ, મુખ્ય (ર)
 ઉત્તમ અમરણ સ્ત્રીં પહેલી અમરણ
 અમાખર અં આદિથી અત મુધી
 ંકારકુન પું મુખ્ય કારકુન ંથી અં
 પહેલેથી અમ જલ સ્ત્રીં દેનક્રિયા, પાયદરત
 અસાલ સ્ત્રીં પહેલુ વર્ષ (ર) ખેસતુ વર્ષ
 અસિલક સ્ત્રીં મહિનાની છેલ્લી તારીખે જે
 રોકક ઇત્યાદિ હોય તે(ર) વિપાર, પેટી ઇત્યાદિ
 શરૂ કરતી વખતની મૂડી

અવલક્ષણુ નં [સં] અવલક્ષણ
 અવલમ્ વિં [સં] ચેટિલુ (ર) ચોટાડેલુ
 અવલથી, અવલ-મ જલ, અવલ-સાલ,
 અવલ-સિલક બુઓ અવલમા
 અવલ ખ પું [સં] આનાર, ટેકા ંક પું એ
 નામનો છદ ંન નં અવલ ખ (ર) સાલ, મદદ
 (૩) [ગ] 'લેમ્મા' ંબું સંકિં [સં અવલવ્]
 આધાર રાખવો, આધારે રહેવુ (ર) અંકિં
 લટકવુ -ખિત વિં આધારવાળુ, ટેકાવાળુ
 (ર) લટકવુ

અવલિમ્ વિં [સં] લેપયુક્ત (ર) અહ કારી
 અવલેપ પું, ંન નં [સં] ચોપલુ તે, લેપ
 (ર) અહ કાર

અવલેહ પું [સં] ચાટણ, ચાટો
 અવલોક પું[સં] જોવુ તે કે તેની શક્તિ-દષ્ટિ
 ંન નં નિરીક્ષણ, તપાસ, પરીક્ષા ંનકાર
 પું અવલોકન કરનાર ંનશક્તિ સ્ત્રીં
 અવલોકનની શક્તિ ંબું સંકિં[સં અવલોક]
 અવલોકન કરવુ -કિત વિ- જોયેલુ, તપાસેલુ
 (ર) પું સગીતમા એક અલ કાર

અવલોકિતેશ્વર પું [સં] (સ) ગૌતમચંદ્ર
 અવલોચક વિં (ર) પું [સં] અવલેચન
 કરનાર -ન નં અવલોકન

અવશ વિં [સં] પરતવ (ર) લાચાર
 અવશ(-શુ)કન પું [સં. અવનશકુન],
 -નિયાળ, -નિયુ વિં બુઓ 'અપશુકન'મા
 અવશિષ્ટ વિં [સં] વધેલુ, બાકી રહેલુ
 અવગુકન પું, -નિયાળ, -નિયુ વિં બુઓ
 'અપશુકન'મા [ભાગ (ર) ખંડેર
 અવશેષ પું [સં] બાકી રહેલો ભાગ, બચેલો
 અવશ્ય વિં [સં] જરૂરી, આવશ્યક (ર) અં
 જરૂર, ખચીત ંમેવ અં [સં] ખચીત જ
 -શ્યંભાવિ(-વી) વિં [સં] અવશ્ય ખનવાનું
 એવુ અપરિહાર્ય -ગ્ય ભાવિવાદ પું
 [સં] અમુક ખનશે જ એવો નિયતિવાદ,
 'હિર્મિનિઝમ'

અવસન્ન વિં[સં] ખિલ પડી ગયેલુ (ર) નદ, મૃત
 અવસર પું [સં] તક, લાગ (ર) સમય, વખત
 (૩) ટાણુ ંપાણી = હાડોપાણી, ઉત્તરક્રિયા
 અવસર્પ પું [સં] જમૂસ ંષુ નં નીચે
 જવુ ઊતરવુ તે -ર્પિણી સ્ત્રીં ઘણો લાખો
 સમય-આચાર્ય હેમચંદ્રના લખવા મુજબ
 ૧૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ સાગરવર્ષે
 ખરાખર (જૈન) -ર્પો વિં નીચે ઊતરવુ

અવસાત અં [મ = એકાએક હિં અવ +
 અ માઅત = પળ કે મહુરત] અતરસાત,
 હમણા જ (ર) એકાએક

અવમાદ પું [સં] નાશ, અત (ર) ખેદ
 અવમાન નં [સં] અટકવુ-બધ પડવુ તે,
 અત (ર) આખરધડી, મોત (૩) હદ, મીમા
 (૪) યતિ, વિરામ

અવ(-વે)સ્તા સ્ત્રીં [ફા ઉસ્તહ્] જ્ઞાન (ર)
 પારસીઓનું મૂળ ધર્મ પુસ્તક

અવસ્થા સ્ત્રીં[સં] રિથિતિ, દશા (ર) આયુષ્યના
 અમુક અમુક મુદતના ભાગ કે પેટા ભાગ તે(૩)
 ઘટપણુ ંચતુષ્ઠય નં જીવનની ચાર અવ
 સ્થાઓ તે-બાલ્ય, જૈમાર, યૌવન અને જરો
 ંત્રય નં શરીરની ત્રણ અવસ્થાઓ તે-જગતિ,
 સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિ ંદ્ય નં મનની બે

અવસ્થાઓ તે - સુખ અને દુઃખ એ નાં
રહેલાણ (૨) સ્થિરતા -સ્થાંતર નાં [સં]
અવસ્થામા થતો ફેરફાર (૨) બીજી અથવા
બદલાયેલી અવસ્થા -સ્થિતિ વિનં રહેલું;
વસેલું. -સ્થિતિ સ્ત્રીનં રહેલું તે (૨) રહેલાણ
અવસ્થાશીક પુનં [સં] 'સમપ્રેનન્ટ' (ગ)
અવહાર પુનં [સં] થોડા વખત પૂરતી સુલેહ;
યુદ્ધ-વિરામ
અવહિત વિનં [સં.] લક્ષ આપનાર, એકાગ્ર
અવહિત્ય નં [સં] મનોવિકાર હુપાવવા તે.
એક વ્યભિચારી લાવ
અવહેલન નં, -ના, અવહેલા સ્ત્રીનં [સં.]
અવહેલણ તે, અનાદર, અવગણના. -હું
સંકિં [સં] અવહેલું અવગણણ
અવળ વિનં (એકલુ લાગ્યે વપરાય છે.) અવળુ
જુઓ ઓઁ ઠાઈ સ્ત્રીનં અવળણ કાપણુ ઓઁ હું
વિનં કહે તેથી ઊલટું કરનાર (૨) અટકચાણુ,
અટપલાખોર ઓઁ સ્ત્રીનં અવળાઈ ઓઁ ચક
નં ખેસતે પચકે કશુ અવળુ થઈ જણુ તે
(૨) વાર વાર (પાંચ વાર) એવી ને એવી
વિટ બણા આવી પડવી તે (૩) [લા] સાર
કંવા જતા ખોટું થઈ જણુ તે, ઊલટું થઈ
જણુ તે ઓવાણી સ્ત્રીનં વાચ્યાર્થથી ઊલટો
અર્થ સૂચવતી વાણી, ગૂઢ વાણી (૨) અવળુ
ખોલણુ તે (૩) અશુભ વાણી ઓઁ અવળ અનં
ઊલટસૂલટ -ખાઈ સ્ત્રીનં આઠાઈ, નહેતેનાથી
ઊલટું કરવાની ટેવ (૨) હઠીલાઈ -ખાસવળી
સ્ત્રીનં એક હોઠ (૨) અનં અવળુ ને સવળુ એ
કમમા -ખિયું નં અદરપડણુ ઠાકણુ
અવળકો પુનં (કા) તરફડિયું, વલણુ, હવાતિયુ
અવળપ, અવળાઈ સ્ત્રીનં જુઓ 'અવળ'મા
અવળ-પચક, -વાણી, -સવળ, અવખિયું
જુઓ 'અવળ'મા
અવળું વિનં ઊધુ, ઊલટું (૨) વાકું, આહું,
પ્રતિહૂલ (૩) ખોટું [અવળી પાઘડી કરવી કે
મૂકવી=મત, પક્ષ કે વચનમા, ફેરી જણુ (૨)
દેવાણું કાઢણુ (રૂપિયા) અવળા કરવા, થવા=
ખોટ ખાવી કે જવી, ખોણુ અવળા પાટા
દેવા, બાંધવા, બંધાવવા=ખોટું સમજાવણુ,

બ્રમમા નાખણું. અવળા પૂજેલા=ગયે જનમે
પાપ કરેલા, (અવળે હાથે પૂજેલા) પણ કહેવાય
છે) અવળું પડણું=અવળું લાગણુ કે
નીવડણુ અવળું મોં કરણું=રિસાણું (૨)
મો ફેરવી લેણુ, ફર્લક્ષ કરણુ કે નાખસ ઢગી
ખતાવવી અવળે મોઢે પડણું=ઊધા મોઢે-
ઊધા પડણું (૨) પયારીવશ થણું, માહુ પડણું.
અવળે પાને ચૂનો દેવહાવવો =મંદુ
વિરદ કામ કરાવણુ ને પછી પજવણુ અવળે
હાથે દેવી =જેરથી થોલ કે થપાટ લગાવવી]
ઓસવળું વિનં ઊધુ ચણું
અવળે સ્ત્રીનં જુઓ અવરે, સુવાવડીનો એક ચાટો
અવાઈ સ્ત્રીનં [મ] અફવા; હવાઈ વાત
અવાક (અ-ચ) વિનં [સં] મૂક, ગતપ્થ
અવાક વિનં [અ+વાક] વાક-ચીકાશ-સરવ વિનાણું
અવાચ વિનં [સં.] અવાક. ઓક વિનં મૂચું (૨)
ખેલાન -ચી સ્ત્રીનં હેડકી; વાધણી (૨) સસણી
(૩) હચકું. -ચ વિનં અવચર્થ, અકંચ (૨)
ન વચાય એણુ. -ચતા સ્ત્રીનં
અવાજ પુનં [ખા. જાવાજ] ખનિ, શખ્દ (૨)
ઘાટો, નાઠ. [-ઉઠાવવો=જેરથી-મેરેથી
ખોલણુ (૨) પોતાની વાત જેરથી જહેરમા
રખું કરવી -ઊતરી જવો=(ગાવાનો) કંઠ
સારો ન હેવો. -પડવો =ઘાટો કીમો થવો]
-જ વિનં અવાજવાણુ (૨) પુનં તોપ-ખ દૂક
દ્રોડનાર (૩) સ્ત્રીનં ગાયકનો કંઠ
અવાટ વિનં [અ+વાટ] વાટ વિનાણુ, રસ્તો
પડેલો ન હોય તેણુ (૨) સ્ત્રીનં ખોટો રસ્તો
(૩) કુમાર્ગ, અનીતિ
અવાહું નં આહિ. ખાવણુ
અવા(-વે)ટો (વા',વે) પુનં જુઓ હવાટો
અવાઢ વિનં [અ+વાઢ] કંપાય નહિ તેણુ (૨)
કાપે નહિ તેણુ, ખુદું
અવાઢ વિનં [અ+વાઢ] શેરડીના વાવેતર વિનાણુ
અવાઢ પુનં, નં ખે ઊલા થાલલા વચે મૂકેલુ
લાકડું, જેની આસપાસ ચાલતર કરી લેવામા
આવે છે
અવાણુ સ્ત્રીનં હીડણ, ચાલ (૨) ગણ, ભત, ઓહું
સંકિં ઓહીડણા ઉપરથી પારખ કરવી (ખળદની)

અવાત્યતુમદ્ર વિં [સં] મૂરની મદ્રતામા
 અત્યતુમદ્રથી નીચેતુ (સંગીત)
 અવારે વિં + અવાર્ય, અટલ [અનિવાય
 અવારણીય વિં [સં] નિવારી ન શકાય એવું,
 અવારિત વિં [સં] નહિ નિવારેલું [વારાકરતી
 અવારનવારે અં પ્રસંગોપાત્ત, કહી કહી (૨)
 અવાર્ય વિં [સં] જુઓ અવારણીય [અવડ
 અવાવડ વિં બહુ વખતથી વપરાયા વિનાનું,
 અવાસ પું + જુઓ આવાસ
 અવાસ્તવ (-વિક) વિં [સં] વાસ્તવિક નહિ તેવું
 અવાહક વિં [સં] વહન ન કરે એવું (ગરમી
 ઠંડાદિને)
 અવાળુ પું, નં [દે અવાળુઆ] કાતના
 પારા-પીઢિયા (૨) લાળ ઉત્પન્ન કરનાર માસ-
 પિંડ [-આવણુ=અવાળુ ફણપુ, સોળે આવવેા]
 અવાતરે વિં [સં] અઠરનું (૨) વચ્ચેમા આવેલું
 (૩) -ની અઠર આવી જવું, સમાયેલું (૪)
 બાજ, આગ વ્રક
 અવિકલ (-ળ) વિં [સં] અખડ (૨) વ્યવસ્થિત
 (૩) વ્યાકુલ-ગભરાયેલું નહિ એવું
 અવિકલ્પ વિં [સં] જુઓ નિર્વિકલ્પ
 અવિકળ વિં જુઓ અવિકલ
 અવિકાર વિં [સં] વિકારરહિત, જેમા ફેરફાર
 ન થાય તેવું (૨) પું વિકાર-ફેરફારનો અભાવ
 ઠક વિં (વા) શબ્દના અગમા ગુણ કે
 વૃદ્ધિનો ફેરફાર ન કરાવે એવો (પ્રત્યય) -રી
 વિં અવિકાર (૨) [વ્યા] ભતિ કે વચનને
 લીધે રૂપમા ફેરફાર ન થાય એવું (૫૬) (૭) [ગ]
 'ક્રો-રટ', 'ઇનવેરિયેબલ' -ર્થ વિં જેમાં
 વિકાર થઈ શકે નહિ એવું
 અવિકૃત વિં [સં] વિકૃત નહિ તેવું -તિ સ્ત્રીં
 વિકૃતિનો અભાવ (૨) પ્રકૃતિ (સાપ્થિકદર્શનમાં)
 અવિકીત વિં [સં] નહિ વેચાયેલું
 અવિક્રય વિં [સં] ન વેચવાનું કે ન વેચાય એવું
 અવિજાત વિં [સં] ન ગયેલું, જુદું નહિ પડેલું,
 હાજર, સંયુક્ત (૨) જવા ન દીધેલું, રોકેલું
 (૩) નહિ મૂએલું (૪) નિત્ય -તા સ્ત્રીં પતિ
 અથવા નાયકે રોકી રાખેલી (૨) અજ્ઞાતચૈવના
 અવિગ્રહ, ંવાન વિં [સં] નિરાકાર, અશરીર
 (૨) શાંત, સુલેહવાળું

અવિધાત વિં [સં] અટકાવ વિનાનું, અપ્રતિબંધ
 અવિદ્ય વિં [સં] વિદ્યા વિનાનું
 અવિચલ (-ળ) વિં [સં] ચળે નહિ એવું નિયત
 (૨) નિત્ય ંતા સ્ત્રીં -સિત વિં રિધર, નિત્ય
 અવિચાર પું [સં] વિચાર-વિવેકનો અભાવ
 (૨) ઉતાવળ -ગિત વિં ખરાબર નહિ
 વિચારેલું -ગિતા સ્ત્રીં મૂર્ખતા અવિચારો-
 પાત્ર -રી વિં વિચાર ન કરે એવું, મૂર્ખ (૨)
 અવિવેકી સાહસભર્યું, ઉતાવળિયું
 અવિગિજ્ઞ વિં [સં] અખડ (૨) અતન ંતા સ્ત્રીં
 અવિચ્છેદ વિં [સં] વિચ્છેદ વિનાનું (૨) પું
 વિચ્છેદનો અભાવ
 અચિરઘેદ વિં [સં] ચિરઘેદ જેનો ન -રી નકાય
 કે ન કરવા જેઈએ એવું
 અવિજેય વિં [સં] ન લાણી શકાય એવું, અજેય
 અવિદ્ય વિં [સં] નીચાયેલું નહિ એવું
 ંચોનિ (-ની) વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં જુઓ
 અક્ષતયોનિ
 અવિદ્યા સ્ત્રીં [મ] અજ્ઞાન (૨) માયા (વેદાંત)
 અવિધવા સ્ત્રીં [મ] વિધવા નહિ એવી-
 ંલાભ્યવતી સ્ત્રી ંનવરમી સ્ત્રીં ભાદરવા
 વદ ૬, ંસીઓની નોમ, ંલા-ન્યવતી મરી
 ગયેલી સ્ત્રીઓનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ
 અવિધારે અં + જુઓ અવધારે ંણ સં
 કિં + જુઓ અવધારણું
 અવિધિ પું, સ્ત્રીં [સં] વિધિ-નિયમનો અભાવ
 (૨) નિયમ વિરુદ્ધ વર્તન
 અવિનય પું [સં] અવિવેક, અસભ્યતા -ચી
 વિં અવિનીત, અસભ્ય
 અવિનાભાવ પું [સં] એકબીજા વિના રહી કે
 હોઈ ન શકે એવો ભાવ કે સંસાર -વી
 વિં અવિનાશાવવાળું
 અવિનાશ (-શી) વિં [સં] અમર, અક્ષય,
 નિત્ય ંવ, -શિત્વ નં -શિની વિં સ્ત્રીં
 -શીપણું નં [સંયુક્ત
 અવિભક્ત વિં [સં] એકરૂપ (૨) મજબૂત,
 અવિભાજ્ય વિં [સં] વિભાગ ન પડી શકે
 એવું (૨) [ગ] રોષ સપ્થા વિના ભગાય નહિ
 એવું ંતા સ્ત્રીં

અવિયોગ પું [સં] વિયોગનો અભાવ ંમત
 નં માગશર સુદ ૩ ને દિવસે સ્ત્રીઓ અવૈવચ્ચ-
 મત કરે છે તે -અથ વિં ભુદું ન પાડી
 શકાય એવું
 અવિરત વિં [સં] નિરંતર, સતત
 અવિરલ વિં [સં] વિરલ નહિ એટલું (૨) ઘટ,
 ભરતક (૩) અખડ
 અવિરામ પું [સં] વિરામનો અભાવ (૨) અં
 વિરામ લીધા વિના, સતત -મ(-મી) વિં
 સતત, અચાક
 અવિરોધ પું [સં] વિરોધનો અભાવ (૨) મેળ,
 ખનાવ (૩) પૂર્વાપર સગતિ -ધિની વિં સ્ત્રીં,
 -ધી વિં વિરોધી નહિ એવું
 અવિલંબ વિં [સં] મોડું કર્યા વિનાનું (૨)
 પું વિલંબ નહિ તે
 અવિવક્ષા સ્ત્રીં [સં] વિવક્ષાનો અભાવ -ક્ષિત
 વિં વિવક્ષિત નહિ એવું. -ક્ષિતાર્થઃ ૧ નં
 અવિવક્ષિત અર્થવાળું હોય તે
 અવિચાલિત વિં [સં] કુવાર -તા વિં સ્ત્રીં
 અવિવેક પું [સં] અવિચાર (૨) વિચારશૂન્યતા
 (૩) અવિનય -કી વિં અવિચારી (૨) અસહ્ય
 અવિશકિત વિં [સં] નિશક, નીહર
 અવિચ્રાંત વિં (૨) અં [સં] અચાક, સતત
 અવિશ્લેષ્ય વિં [સં] શુદ્ધ પાકી ન શકાય એવું
 અવિશ્વમનીય વિં [સં] વિશ્વાસપાત્ર નહિ એવું
 અવિશ્વાસ પું [સં] વિશ્વાસનો અભાવ -સી,
 -સુ વિં વિશ્વાસી નહિ તેવું. -સ્ય વિં
 ભુઓ અવિશ્વસનીય
 અવિપય વિં [સં] ઇદ્રિયોના વિષય ન થઈ
 શકે તેવું, અગોચર (૨) પું વિષય -કામ-
 વાસનાનો અભાવ (૩) ન દેખાય તે (૪) શક્તિ
 કે મર્યાદા બહાર હોય તે
 અવિષદ્ય વિં [સં] અસદ્ય
 અવિસંવાદી વિં [સં] વિસંવાદી નહિ એવું
 અવિહિત વિં [સં] વિહિત નહિ એવું
 અવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] વરસાદનો અભાવ, અનાવૃષ્ટિ
 અવેક પું + ભુઓ અવિવેક, અવિનય
 અવેજ પું [અ ઇવજ] બદલા, સાટા બેટલી
 કિમતનો માલ (૨) નાણું, મૂડી -છ વિં
 જો-પ

બદલામાં કામ કરનાર, હામી (૨) સ્ત્રીં-ની
 જગાએ-બદલે હોય તે
 અવેડો (વે) પું ભુઓ અવાડો, હવેડો
 અવેધ વિં [સં] ખોડખાપણ વિનાનું
 અવેર પું દેખરેખ, દાખ, કાખૂ (૨) વિવેકથી
 ઉપયોગ કરવો તે, સુવ્યવસ્થા (૩) કરકસર (૪)
 સમેટવું-એકદું કરવું ને. ંહું સં કિં
 સુવ્યવસ્થિત રાખવું; સાર કરીને વાપરવું (૨)
 જાળવવું જતન કરવું (૩) કરકસર કરવી
 અવે(-વૈ)ર (વે) નં [સં] અવૈર, પાલી વેરનો
 અભાવ, પ્રેમ, ંનિષ્ટા સ્ત્રીં વેર સામે પણ
 અવેરનો જ ઉપયોગ કરવાની શ્રદ્ધા
 અવેરું વિં હલેતું, ગલરાટિયું -રાટ પું ગલરાટ
 અવેચ પું + ભુઓ અવચય
 અવેસ્તા સ્ત્રીં [ભુઓ અવસ્તા] અવસ્તા કે
 તેની પ્રાચીન ભાષા [કવખતે(૨) અતરિયાળ
 અવેળા સ્ત્રીં, [અ + વેળા] કવેળા -ળુ અં
 અવેળી સ્ત્રીં મેદાનો પાતળો શીરો (જૈન)
 અવૈધ વિં [સં] વિધિ વિનાનું (૨) શાસ્ત્રે માન્ય
 નહિ કરેલું, નિપિદ્ધ (૩) બધારણવિરુદ્ધ
 અવૈધવ્યમત નં [સં] વૈધવ્ય ન આવે તે માટે
 કરાવું મત
 અવ્યક્ત વિં [સં] અરપદ્ય (૨) અદસ્ય (૩) [ગ]
 અજ્ઞાત, વિશિષ્ટ સખ્યા ન બતાવનાર (રાશિ)
 (૪) નં બ્રહ્મ, પરમાત્મતત્ત્વ (૫) મૂલ પ્રકૃતિ
 ંક્રિયા સ્ત્રીં અવ્યક્ત રાશિનો વિધિ; 'એલિ-
 શ્વેડક ઓપરેશન'(ગ.) ંસામ્ય નં અવ્યક્ત
 રાશિનું સમીકરણ (ગ)
 અવ્યભિચારિત વિં [સં] અવ્યભિચારવાળું
 અવ્યભિચાર પું [સં] નિત્ય સાહચર્ય (૨)
 એકનિષ્ઠ, વફાદારી. -રી વિં વ્યભિચારી નહિ
 એવું, નીતિમાન (૨) એકનિષ્ઠ (૩) અપવાદ-
 રહિત, બધી વખતે એકસરખું (૪) [ન્યા.] જેનો
 વિષય કદી બાધિત નથી થતો એવું. -રિભુ
 વિં સ્ત્રીં પતિમતા (૨) એકનિષ્ઠ
 અવ્યય વિં [સં] ન બદલાય એવું, શાશ્વત (૨)
 નં (વ્યા.) જેને જાતિ, વચન કે વિલાકિતના
 પ્રત્યય ન લાગે તેવો શબ્દ (૩) પું શિવ, વિષ્ણુ
 ંકૃદંત નં (વ્યા.) કૃદંતનો અવ્યય પ્રકાર,

હિદાં'કરી,કરીને'—ચીભાવ પુ. એક સમાસ
 હિદાં 'યથાશક્તિ' (૨) ખર્ચના અભાવ
 (ગરીબાઈને ક્ષીણે) (૩) અવિકારી સ્થિતિ,
 અવિનાશીપણુ
 અવ્યવસાચી વિ. [સં] વ્યવસાચી નહિ એવું
 અવ્યવસ્થ વિ. [સં] વ્યવસ્થા વગરનું, અવ્યવસ્થિત
 —સ્થા સ્ત્રી. વ્યવસ્થાનો અભાવ, ગોઠણો
 —સ્થિત વિ. વ્યવસ્થિત નહિ તેવું —સ્થિતિ
 સ્ત્રી. અવ્યવસ્થા [અહિંબૃત
 અવ્યવહાર્ય વિ. [સં] વ્યવહાર ન રાખવા યોગ્ય,
 અવ્યવહિત વિ. [સં] લગોલગનું, તદ્દન પાસેનું
 ૦ પૂર્વગામી વિ. ૦ પૂર્વ કોઈ પ્રકારના વ્યવધાન
 વિના તરતજ આવેલું — રહેલું
 અવ્યય વિ. [સં] સાદો, વાચ્ય (અર્થ)
 અવ્યાકૃત વિ. [સં] પ્રકટ નહિ થયેલું, વિકાસ
 નહિ પામેલું (૨) અસ્પષ્ટ
 અવ્યાખ્યેય વિ. [સં] વ્યાખ્યા ન થઈ શકે એવું
 અવ્યાજ વિ. [સં] નિષ્કપટ, સરળ
 અવ્યાપાર પુ. [સં] કામધધાનો અભાવ (૨)
 પોતાનું કામ નહિ તે
 અવ્યાપ્તિ સ્ત્રી. [સં] થવો ભેદ એ તે સધળાનો
 જેમા સમાવેશ ન થાય એવો લક્ષણદોષ [ન્યા]
 અવ્યાહત વિ. [સં] વ્યાહત નહિ એવું, અમોઘ
 અવ્યુત્પન્ન વિ. [સં] બિનઅનુભવી, અકુશળ
 (૨) જેની વ્યુત્પત્તિ ન શોધી શકાય એવો
 (શબ્દ) (૩) સાધારણ શબ્દ, વ્યાકરણ ધત્યાદિ
 ન આવડતા હોય એવું
 અશક્ત વિ. [સં] નબળું, કમતાકાત —ક્તિ
 સ્ત્રી. શક્તિનો અભાવ, નબળાઈ (૨) ગળું—
 તાકાત ન હોવી તે —ક્તિમાન વિ. શક્તિ
 વિનાનું, અસમર્થ
 અશક્ય વિ. [સં] અસંભવિત
 અશય વિ. [અ+શય] શય વિનાનું
 અશન ન. [સં] ખાણું તે, ભોજન
 અશનાઈ સ્ત્રી. [ફા આશ્રાઈ] આશનાઈ, ચારી
 (૨) અટક્યાણું, ચાળો
 અશનિ સ્ત્રી. [સં] વીજળી
 અશબ્દ વિ. [સં] નિ શબ્દ, નીરવ (૨) શબ્દમા
 નહિ વ્યક્ત થયેલું (૩) ન. બ્રહ્મ

અશરણ વિ. [સં] નિરંધાર, આશ્રયરહિત
 ૦ શરણુ વિ. અશરણના શરણુકે (પ્રભુ)
 અશરદ્રી સ્ત્રી. [અ અશ્રુકી] સોનામહેર (૨)
 એ નામનું એક હઠીલું ચાંદું
 અશરાદ વિ. [અ] ઈમાનદાન, ખાનદાન —દ્રી
 સ્ત્રી. ખાનદાની, ઈમાનદારી (૨) બલમનસાઈ
 અશરીર, —રી વિ. [સં] શરીરરહિત (૨) દેવી
 (વાણી) (૩) પુ. (૨) કામદેવ (૪) બ્રહ્મ
 —રિણી વિ. સ્ત્રી. દેવી (વાણી)
 અશર્મ વિ. [સં] કુખી (૨) ન. કુખ, અશાંતિ
 અશસ્ત્ર વિ. [સં] હથિયાર વિનાનું, નિ શસ્ત્ર
 અશક, —કિત વિ. [સં] શકારહિત, નિ શક
 —કથ વિ. શકા ન કરી શકાય એવું કે ન
 કરવા યોગ્ય
 અશાત (—તા) સ્ત્રી. [સં] અગાનિ, અમુખ
 ૦ ના સ્ત્રી. અશાંતિ (૨) [નૈન] અપવિત્રતા,
 અપવિત્ર કરવું તે
 અશાક્તિ વિ. [સં] અસહ્ય, નિર્લગ્ન, ઉદ્વિત
 અશાશ્વત વિ. [સં] રાશ્વત નહિ એવું ૦ તા સ્ત્રી. ૦
 અશાસ્ત્ર (—સ્ત્રીય) વિ. [સં] શાસ્ત્રવિરુદ્ધ,
 અવિહિત (૨) શાસ્ત્રને નહિ લગતું (૩) શાસ્ત્ર
 શુદ્ધ નહિ એવું, લૌકિક
 અશાંત વિ. [સં] શાંતિરહિત, ઉદ્વિગ્ન (૨) તોફાની
 (૩) ચચળ (૪) આતુર ૦ તા સ્ત્રી. અશાંતિ
 —તિ સ્ત્રી. શાંતિનો અભાવ (૨) તોફાન, બખેડો
 —તિકર, —તિકારક વિ. અશાંતિ કરનાર
 અશિક્ષિત વિ. [સં] શિક્ષિત—શણેલું નહિ એવું
 અશિર પુ. [સં] રાક્ષસ (૨) અગ્નિ (૩) પવન
 અશિવ વિ. [સં] —અશુભ, અકલ્યાણકારી (૨)
 ન. અકલ્યાણ [આમ્ય
 અશિષ્ટ વિ. [સં] શિષ્ટ નહિ એવું, અસરકારી,
 અશિસ્ત વિ. શિસ્ત વિનાનું
 અશીત વિ. [સં] ગરમ [વિ. શીલરહિત
 અશીક્ષ ન. [સં] અસહ્ય કે દુરાચારી વર્તન (૨)
 અશુચિ વિ. [સં] અપવિત્ર, અશુદ્ધ (૨) સુતક્રી
 અશુદ્ધ વિ. [સં] અપવિત્ર (૨) મહિન (૩)
 અપ્રામાણિક (૪) મદોષ, ભૂલભરેલું (૫)
 શુદ્ધિ—ભાન વગરનું, ખેલાન ૦ તા સ્ત્રી. ૦ તવ
 ન. —દ્ધિ સ્ત્રી. અશુદ્ધ હોવું તે

અશુભ વિં [સં] અમગલ (૨) મરણને લગતું
 (૩) નં અકલ્યાણ, ભૂંડું (૪) કુરાચરણ
 અશુર પું, નં (સં) આસીદ્રિયા
 અશુ (-સું) વિં [સં] ફેદશ્ચ આતું, એવુ (૫)
 અશુર વિં [સં] કાયર, ખાચલુ
 અરોપ વિં (૨) [સં] પૂરેપૂરું, તમામ (૨)
 સ્ત્રીં (સું) જુઓ ચોગરી
 અરો (-મા) ણિયો પું એક વનસ્પતિ-ઓષધિ
 અરો (-પો) વિં [ફા] પવિત્ર, શુદ્ધ. ંઈ સ્ત્રીં
 પવિત્રતા
 અરોક પું [સં] હર્ષ, આનંદ (૨) આસો-
 પાલવનુ ઝાડ (?) (૩) [સં] એક રાત્રી (૪)
 વિં ગોકરહિત ંવનિકાન્યાય પું અરોક
 વન જેવી ખીછ ધણી કામ દે એવી વાટિકાઓ
 છતાં, રાવણે સીતાને ખાસ કારણ વિના ત્યા
 ગામી તેમ, અનેક માર્ગો હોય ને બધા સરખા
 હોય છતાં, તેમાના એક ઉપર જ પસંદગી
 જીતવી એ ન્યાય
 અરોચ્ય વિં [સં] શોક ન કરવા યોગ્ય
 અરોધ્ય વિં [સં] શોધી ન શકાય એવું
 અરૌચ્ય નં [સં] અશુદ્ધિ, મલિનતા (૨) સૂતક
 અરૌચ્ય નં [સં] કાયરતા
 અરકર અં [ઝ વક્સર ?] ધણુ કરીને, આખરે
 અરમ પું [સં] પથ્થર ંરે વિં પથ્થરવાણુ ;
 ખડકમય (૨) પું પથ્થર ંરી સ્ત્રીં પથરી
 (એક રોગ) -રમ તક પું એક ભતતુ ઘાસ
 (જેમાથી પ્રાચીન કાળમા બ્રાહ્મણો મેખલા
 બનાવતા હતા) (૨) ચૂલો (૩) ઝાંહનુ નામ
 -રમા પું પથ્થર (૨) પહાડ (૩) વજ્ર
 -રમારોહણુ નં પહાડ ઉપર ચડવું તે (૨)
 [લા] કંઈક કામ (૩) વિવાહવિધિના એક
 ભાગ [જેમા કન્યાને પથ્થર ઉપર પગ મુકાવી
 પાતિવ્રત્યમા તેના જેવી દંઢ થવાનું કહેવામાં
 આવે છે] -રિમલ નં પૃથ્વીના પડોમા
 મળી આવતો વનસ્પતિ કે પ્રાણીનો અવશેષ
 અશ્રદ્ધા સ્ત્રીં [સં] અનાસ્થા, અવિશ્વાસ ંજુ
 વિં શ્રદ્ધા-આપીન વિનાનું
 અશ્રવણીય, અશ્રાવ્ય વિં [સં] ન સાલણવા
 યોગ્ય કે ન સાલણી શકાય એવું

અઘ્રાંત વિં [સં] થાક્યા વિનાનું (૨) સતત; અથાક
 અશ્રુ પું [સં] આસુ. ંધારા સ્ત્રીં આસુની
 ધારા. ંપાત પું આસુ પાડવા તે ંપ્રમાર્જન
 નં આસુ લોહવા તે
 અશ્રુત વિં [સં] નહિ સાલણેલું (૨) શાસ્ત્ર
 નહિ જાણનાર (૩) અશિક્ષિત ંપૂર્વ વિં
 પૂર્વે નહિ સાલણેલુ એવું
 અસ્લાદ્ય વિં [સં] વખાણવાને અયોગ્ય નિધ
 અસ્તીલ વિં [સં] ખીલત્સ, નહાર (૨)
 અસભ્ય, ગ્રામ્ય ંતા સ્ત્રીં, ંપણું નં
 અસ્લેખા, -ષા [સં] સ્ત્રીં નવમુ નક્ષત્ર.
 [-ચગી તો ચગી ને ફગી તો ફગી =
 તે નક્ષત્રમા જો વરસે તો ખરોખર વરસાદ થાય,
 નહિ વરસે તો ના થાય]
 અસ્ત્ર પું [સં] ઘોડો ંકાંતા સ્ત્રીં મૂર્છાનાનો
 એક પ્રકાર (સંગીત) ંગતિ સ્ત્રીં ઘોડાની
 ચાલ (૨) એક છંદ ંગતિ-પ્રખંધ પું
 એક ચિત્રકાવ્ય ંગંધા સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ,
 આસધ. ંચીવ પું (સ) એક રાક્ષસ (૨)
 વિંધુનો એક અવતાર. ંચર્યા સ્ત્રીં ઘોડાની
 સલાળ. ંચિકિત્સક પું ઘોડાનો-દોરોનો
 વેધ (૨) નાળ જડનારો (૩) ઘોડાનો પરીક્ષક.
 ંતર પું ખચ્ચર ંતરી સ્ત્રીં ખચ્ચર
 (માહા). ંદંટ્રા સ્ત્રીં ગોખરુનો છોડ ંધારી
 સ્ત્રીં નવ ગણની ચાર લીટીનો એક છંદ
 ંપાલ (-ળ, ંક) પું ઘોડાનું પાલન કરનાર,
 ખાસદાર ંમંત્ર પું જેથી ઘોડો પવનવેગે
 ચાલે એવો મત્ર ંમેધ પું એક યજ્ઞ, જેમા
 દિગ્વિજય કરી આવેલો ઘોડો હોમવામા આવે
 છે ંમેધી વિં અશ્વમેધને લગતું (૨) પું
 તે યજ્ઞ કરનાર ંવાર પું ંધોડેસવાર ંવિધા
 સ્ત્રીં ઘોડા પારખવાની, કેળવવાની તથા
 ચલાવવાની વિધા ંવેધ પું જુઓ અશ્વ-
 ચિકિત્સક. ંશારત્ર નં અશ્વવિદ્યાનું શાસ્ત્ર
 ંશાલા (-ળા) સ્ત્રીં ઘોડાનો તબેલો -શ્ચાર્દ
 વિં ઘોડા ઉપર સવાર થયેલું -શ્ચારોહણુ
 નં ઘોડા ઉપર સવારી કરવી તે. -શ્ચિની સ્ત્રીં
 પહેલું નક્ષત્ર (૨) ઘોડી -શ્ચિનીકુમાર પું
 (સ) દેવાના બે વેધ

અસ્ત્ય પુ. [સં] પીપળો

અસ્ત્યથામા પુ. [સં] (સ) દ્રોણાચાર્યનો પુત્ર

(૨) એક હાથીનું નામ

અસ્ત્યમેવ અ + (પ) જુઓ અવસ્થામેવ

અપા(-સા)ક પુ. [સં અપાઠ] વિક્રમ સવતનો નવમો મહિનો

અપાઠ પુ. [સં] અપાઠ-ઠા શ્રીં એક નક્ષત્ર

અપો વિ. [અવેસ્તા] અગો, પવિત્ર (જરથુષ્ટ્ર)

અષ્ટ શ્રીં અગોઈ, પવિત્રતા

અષ્ટ વિ. [સં] આઠ ઠક નં આઠનો મનુહાય

ઠકણ પુ. (સ) બ્રહ્મા -કંઠ્યાણી વિ.

આઠ શુભ ચિહ્નોવાળો (ધોડો) [ચાર પગ,

કપાળ, છાતી, ખાંધ તથા પૂંડી જેના ધોળાં

હોય તે] ઠકોણ પુ. આઠ ખૂણવાળી આકૃતિ

ઠકોણ, ઠકોણી વિ. આઠ ખૂણવાળું ઠગ ધ

નં આઠ સુગંધીઓનું ચૂર્ણ ઠગણ પુ.

બ્રાહ્મણોમાં આવસ્થક એવા આઠ ગુણ-દયા,

ક્ષમા, અનસૂયા, રૌચ્ય, અનાયાસ, મગલ,

અકાર્પણ અને અરુપહા ઠદિશા શ્રીં ચાર

દિશાઓ અને-ચાર ખૂણાઓ મળીને આઠ

દિશાઓ ઠદ્રવ્ય નં યજ્ઞમા જરૂરી આઠ

પદાર્થ પીપળો, ઊંમરો, પીપળ, ખાખરો

તથા વડ એ પાંચનું સમિધ તથા તલ,

ખીર અને ઘી ઠધા અં આઠ પ્રકારે

ઠધાતુ શ્રીં આઠ ધાતુઓ-સોનું, રૂપ, તાણ,

કથીર, પીતળ, સીસું, લોહ અને પારો

ઠનાયિકા શ્રીં કાવ્યશાસ્ત્રમાં કહેલી આઠ

નાયિકાઓ-સ્વાધીનપતિકા, ખડિતા, અલિ

સારિકા, કલહાંતરિકા, વિપ્રલબ્ધા, પ્રોચિત

સત્વૃકા, વાસકસત્ત્વ અને વિરહોલ્લહ ઠપદ

પુ. આઠ પગવાળો તે-કરોળિયો ઠપદી

શ્રીં આઠ પદ-કડીઓવાળું ગીત ઠપર્વત

પુ. ૫૦ વં આઠ કુલપર્વતો ઠપાર્થી વિ.

આઠ પાસાવાળું, 'એકટાહેકુલ' (ગ)

ઠપૂનદ્રવ્ય નં પૂનમાં ઉપયોગી આઠ

પદાર્થો-પાણી, દૂધ, ઘી, દહીં, મધ, દર્ભ,

ચોખા તથા તલ ઠપ્રધાન પુ. આઠ પ્રકારના

મત્રી-પ્રધાન, અમાત્ય, સચિવ, મત્રી, ધર્મા-

ધ્યક્ષ, ન્યાયશાસ્ત્રી, વૈદ્ય અને સેનાપતિ

ઠભાવ પુ. કાવ્યશાસ્ત્રમાં કહેલા આઠ ભાવો

-સ્તભ, સ્વેદ, સ્વત્સંગ, રોમાન્ધ, કપ, વ્યર્થ,

અશ્રુપાત અને પ્રલય ઠભુલ્લ શ્રીં (સ)

આઠ ભુલવાળી મહાલક્ષ્મી ઠભોગ પુ. ૫૦

વં આઠ પ્રકારના-બધા ભોગ ઠમ વિ.

આઠમુ (૨) શ્રીં લાગવાગટ આઠ ટકના

ઉપવાસનું મત, અક્રમ (લેન) ઠમકાલિક

વિં સત ટકા છોડી આઠમી ટક અર્થાત

ચોથે દિવસે રાતે જમનાર ઠમહુદોગ

પુ. આઠ પ્રકારના મોટા-ચાધિ-વાત, અતમરી,

કુરૂ, મેહ, ઉદર, ભગદર, અર્શ અને

સગ્રહણી ઠમહુસિદ્ધિ શ્રીં આઠ મટા

મિદ્ધિઓ-અલિમા, મલિમા, ગદિમા, લલિમા,

પ્રાપ્તિ, પ્રાકામ્ય, ઇશિવ અને વશિતવ

[અને નવ નિમિત્ત હોવા=બધી દિવ્ય

શક્તિઓ ને તમામ સંપત્તિ હોવી] ઠમગલ

(-ળ) વિ. જુઓ અષ્ટકલ્યાણી (૨) નં

રાત્ર્યાભિષેક વખતે જરૂરી ગણાતી આઠ શુભ

વસ્તુઓ-મિહ, વૃષભ, ગજ, પૂર્ણેદિક કુલ,

પખો, નિશાન, વાદ્ય અને દીપ, અથવા

બ્રાહ્મણ, અગ્નિ, ગાય, સુવર્ણ, ધૂત, સૂર્ય,

જળ અને રાત્ર (૩) પુનર્લભ નાનક (૪)

પુ. એક તાલ (સંગીત) ઠમગળી વિ.

નાતરિયુ (લગ્ન) ઠમંશ પુ. આઠમો લાગ

ઠમી શ્રી આઠમ ઠમૂર્તિ (-ર્તિ) પુ.

ગકર, મહાદેવ (પૃચ્વી, જલ, તેજ, વાયુ,

આકાશ, સૂર્ય, ચંદ્ર અને સત્ત્વજ-એવા

આઠ રૂપવાળા) ઠયોગિની શ્રીં શુભાશુભ

ક્રમ આપનારી પાર્વતીની આઠ સખીઓ

ઠરમ પુ. આઠ રસ-શૃંગાર, હાર્ય, કરુણ,

રૌદ્ર, વીર, ભયાનક, ખીલત્સ અને અદ્ભુત

ઠવર્ષ વિં શ્રીં આઠ વર્ષની (કન્યા), ગૌરી

ઠસિદ્ધિ શ્રીં જુઓ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ

ઠજોભાગ્ય નં ૫૦ વં સેવામાં સિદ્ધર,

કપાળે ચાલ્લો, આંખમાં કાજળ, નાકે

વાળી, કાને કંઈક, કોટમાં કીડિયાસેર, ટાંચમાં

ચૂડો કે બગડી, અને પગમાં અઘ્નસિયાં એ

આઠ સૌભાગ્યવતીનાં ચિહ્નો ઠગ્રવણ પુ.

(સ) અષ્ટકર્ણ; બ્રહ્મા -દાક્ષરી વિ. આઠ

અક્ષરવાળું - ઇષ્ટાદશ વિં અઢાર - ઇષ્ટાધ્યાયી
 વિં આઠ અધ્યાયવાળું (૨) સ્ત્રીં (સં)
 પાણિનીનું વ્યાકરણ - ઇષ્ટાવક વિં આઠે વાકા
 અગવાળું, કઠરપુ, કૂખડું (૨) પું (સ)
 એક ઋષિ - ઇષ્ટાધ્યાયી વિં એકીમાથે
 ભુદી ભુદી આઠ વરતુઓમા ધ્યાન આપી
 શકે એવું (૨) [લા] ચતુર - ઇષ્ટાંગ વિં
 આઠ અગવાળું (૨) નં શરીરના આઠે
 અંગ, જેના વડે કલ્પત પ્રણામ કરવામા
 આવે છે તે (આઠ અંગો - ખે હાથ, ખે પગ,
 ખે દીંચણ એ છ અને છાતી તથા કપાળ
 કે વાયા તથા મન, અથવા હાથ, પગ, દીંચણ,
 છાતી, માથું, મન વાણી અને દષ્ટિ)
 - ઇષ્ટાંગયુદ્ધિ સ્ત્રીં શુશ્રૂષા, શ્રવણ, ગ્રહણ,
 ધારણ, ચિંતન, ઊહાપોહ, અર્થવિજ્ઞાન અને
 તત્ત્વજ્ઞાન એ આઠ ગુણવાળી યુદ્ધિ.
 - ઇષ્ટાંગમાર્ગ પું સમ્યક દષ્ટિ, સમ્યક
 મકલ્પ, સમ્યક વાક, સમ્યક કર્મ, સમ્યક
 આજીવ, સમ્યક વ્યાયામ, સમ્યક સ્મૃતિ,
 સમ્યક સમાધિ એ આઠ અંગવાળો યુદ્ધ
 ભગવાને બતાવેલો કુખના નિવારણનો માર્ગ
 - ઇષ્ટાંગયોગ પું યમ, નિયમ, આસન,
 પ્રણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણ, ધ્યાન અને
 સમાધિ એ આઠ અંગયુક્ત યોગ
 - ઇષ્ટોત્તરશત વિં એકસો આઠ (પારાયણ)
 અષ્ટ'પદ અં [સં સ્પષ્ટ-અસ્પષ્ટ?] આડું અવળું,
 અગડ ખગડ, ખર ખોટું
 અષ્ટાક્ષરી વિં [સ], અષ્ટાદશ વિં [સ]
 અષ્ટાધ્યાયી વિં (૨) સ્ત્રીં [સં] અષ્ટાવક
 પું (૨) વિં [સં] અષ્ટાવધાની વિં [સં]
 જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અષ્ટાણું અંકિં કષ્ટાણું, પીઠાણું (૨) હિઝરાણું
 (૩) પસ્તાણું [જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અષ્ટાંગ વિં [સં], અષ્ટાદશ વિં [સં], અષ્ટાવક
 અષ્ટોત્તરશત વિં [સં] જુઓ 'અષ્ટ'મા
 અસક્ત વિં [સં] આસક્તિ વિનાનું - ક્ષિત
 સ્ત્રીં અનાસક્તિ
 અસંગોત્ર (-ત્રી) વિં [સં] એક જ ગોત્રનું
 નહિ તેવું

અસંગમન પું [સં] સંગમન નહિ તે, કુદ્ધ,
 અસલ્ય ઠતા સ્ત્રીં, ઠપણું નં
 અસત વિં [સં] નહ્યાત, કાલ્પનિક (૨) ખોટું
 (૩) ખરાખ (૪) નં શૂન્ય (૫) અસત્ય
 - તકાર પું અનાદર, અપમાન - તા સ્ત્રીં
 સત્તાનો અભાવ - તપથ પું કુમાંગ
 - તપથગામી વિં કુમાર્ગે ચડેલું; દુરાચરણી
 - ત્વ વિં નિ સત્વ, માલ વિનાનું (૨) સારા-
 પણ વિનાનું (૩) નં અભાવ; ન હોવું તે
 (૪) અસત્ય (૫) ખરાખપણું, કુદ્ધતા - દંશ
 પું અનિષ્ટ-ખરાખ અશ - દાચરણું નં,
 - દાચાર પું અનીતિ, દુરાચાર - દાચારી
 વિં દુરાચારી - દ્વગતિ સ્ત્રીં અવગતિ
 - દ્વગાહ પું ખરાખ યુક્તિ (૨) ખરાખ
 અભિપ્રાય, પૂર્વગ્રહ (૩) છોકરવાદી ઇચ્છા,
 - દ્વભાવ પું સદ્ભાવનો અભાવ, અનાદર,
 અણગમો - દ્વિચાર પું ખરાખ-કુદ્ધ વિચાર
 અસતત વિં [સં] ચાલુ-અખંદ નહિ તેવું (૨)
 અં રહી રહીને
 અસતી સ્ત્રીં [સં] વ્યભિચારિણી સ્ત્રી, અસાધ્વી
 અસત્તા સ્ત્રીં, - ત્વ નં [સં] જુઓ 'અસત'મા
 અસત્તપથ પું [સં] જુઓ 'અસત'મા
 અસત્ય વિં [સં] ખોટું, ભૂલું (૨) કાલ્પનિક (૩)
 નં ભૂલાણું (૪) માયા, ભ્રમ ઠભાવારોપણું
 નંભ્યા ભાવનો અનુભવ નથી થતો ત્યા ભાવનું
 આરોપણ કરવું તે ઠવાદી વિં ભૂલું ખોલનાર
 અસદાચાર પું, - રી વિં [સં] જુઓ 'અસત મા
 અસદશ વિં [સં] અણસરખું; ભિન્ન
 અસદ્ - ગતિ, - આહ, - ભાવ [સં] જુઓ
 'અસત'મા
 અસદ્વિચાર પું [સં] જુઓ 'અસત'મા
 અસન, ઠવેલ સ્ત્રીં એક ઔષધિ
 અસન્નારી સ્ત્રીં [સં] ખરાખ સ્ત્રી
 અસપિંદ વિં [સં] સપિંદ નહિ એવું
 અસખાખ પું [સં] સરસામાન
 અસલ્ય વિં [સં] અવિનયી, જંગલી ઠતા
 સ્ત્રીં, ઠપણું નં
 અસમ વિં [સં] સરખું નહિ એવું, વિષમ (૨)
 ખરાખરિયા વિનાનું, અપ્રતિમ ઠતા સ્ત્રીં

અસમજ, ૦ણ સ્ત્રીં [અ+સમજવું] અણસમેજ
 ૦ણુ વિં અણસમજી -ભૂત, -ભૂતી સ્ત્રીં
 ગેરસમજ (૨) અણખનાવ
 અસમર્થ વિં [સં] સમર્થ નહિ તેવું
 અસમવાચી વિં [સં] સમવાચી નહિ તેવું,
 જુદું પાડી શકાય તેવું, આગતુંક ઠકારેણુ
 નં જે કારણ કાય અથવા સમવાચી કારણની
 સાથે એક જ વસ્તુમાં સમવાચ-સબધથી
 રહેલું હોય તે (ન્યા)
 અસમવેત વિં [સં] સમવાચ સબધથી નહિ
 જોડાયેલું (૨) અસબદ્ધ
 અસમજસ વિં [સં] અરપટ (૨) અનુચિત
 (૩) મૂર્ખાઈભરેલું
 અસમાતું વિં [અ+સમાતું] સમાય નહિ તેવું કે
 તેટલું (૨) જેનો સમાસ ન થાય એવું (માણસ)
 અસમાધાન નં [સં] સમાધાન નહિ તે ઠકારેક
 વિં સમાધાન ન કરનાર [એવું
 અસમાધેય વિં [સં] સમાધાન ન કરી શકાય
 અસમાન વિં [સં] સરખું નહિ એવું (૨) સપાટ
 નહિ એવું ઠંતા સ્ત્રીં
 અસમામ્ વિં [સં] અધૂરું, અપૂર્ણ -મિ સ્ત્રીં
 અસમાવર્તક, અસમાવૃત્ત (-ત્તિક) પું [સં]
 જેતુ (વેદનું) અધ્યયન સપૂર્ણ નથી થયું
 એવો બ્રાહ્મણ
 અસમાહિત વિં [સં] ધ્યાન રહિત, અચ
 અસમ્યક વિં [સં] સમ્યક નહિ એવું, ખોટું,
 ભૂલભરેલું
 અસર સ્ત્રીં [ઙ] વસ્તુનો (સારો કે માઠો)
 પ્રભાવ કે છાપ પડે યા ગુણ અવગુણ દાખવે
 તે, પરિણામ, લાગણી [-તળે આવવું=છાપ
 પડવી કે પાસ યા પ્રભાવ લાગવો -પડવી=
 પ્રભાવ કે ગુણના પાસથી પરિણામ થવું,
 ફેરફાર નીપજવો] ઠકારી, ઠકારેક [સં] વિં
 અસર કરે એવું
 અસરાર નં [ઙ] ખાનગી વાતચીત (૨) છૂપો
 ભેદ (૩) ઝોડઝપટ
 અસલ વિં [અ અસ્લ] મૂળ (૨) પ્રાચીન (૩)
 ઉત્તમ (૪) ખરું, સાચું (૫) અં પહેલા ઠંતા
 સ્ત્રીં ૦ંઝું, -કી વિં અગાઉનું, પુરાણુ, મૂળ

અસવર્ણુ વિં [સં] જિજ્ઞ વર્ણ -ભતિતુ
 અમવાર પું [ફા] જીઓ 'સવાર' ૧, ૨, ૩
 અર્થ -રી સ્ત્રીં સવારી
 અમલ વિં [સં] નટિ સતનાર કે સહી શકનાર
 (૨) અસલ (૫) ઠનીય, -લ્ય વિં મહી ન
 શકાય એવું
 અસહકાર પું [સં] સહકાર-સબધ ન ગમવો
 તે (૨) સરકાર માથે સબધ ન ગમવાની
 ગાંધીજીએ શરૂ કરેલી એ નામની લડત -રી
 વિં અસહકારને લગતું (૨) પું અમહકારમાં
 જોડાયેલો માણસ
 અસહાય વિં [મં] સહાય વિનાનું, એકલું
 (૨) નિરાધાર ઠંતા સ્ત્રીં [સ્ત્રીં
 અસહિષ્ણુ વિં [સં] અક્ષમ (૨) અનુદા- ઠંતા
 અસખ્ય, -ખ્યાત વિં [સં] અગણિત ઠંધા
 અં અસખ્ય રીતે
 અસગ વિં [સં] અનાસક્ત, દુનિયાદારીના
 સબધોથી મુક્ત (૨) સોખત વિનાનું, એકલું
 (૩) પું અનાસક્તિ (૪) પુરુષ વા વ્યાત્મા
 (સાંખ્ય) -ગી વિં ત્યાગી, વેરાગી ઠંધા
 પું સોખત વિના સોરઠું તે
 અસગત વિં [સં] મેળ ન ખાય એવું પન્ડર-
 વિરોધી (૨) અનુચિત -તિ સ્ત્રીં પન્ડર-વિરોધ
 (૨) અસલવ (૩) [કાશા] કાર્યજાણના
 સબધનો જેમાં વિરોધ દેખાડ્યો હોય એવો
 અલકાર [અસગ મા
 અસગરો પું, અસગી વિં [સં] જીઓ
 અસત વિં [સં] અધમી, અપવિત્ર
 અસતોષ પું [સં] સતોષનો અભાવ -પી,
 અસતુષ્ટ વિં અસતોષવાળું
 અસપ્રજ્ઞાત વિં [સં] નિર્વિકલ્પ (સમાધિ)
 અસપ્રમેય પું [સં] ભૂસાઈ ન જવું તે
 અસબદ્ધ વિં [સં] સબદ્ધ નહિ એવું (૨) અર્થ-
 શૂન્ય (૩) અનુચિત
 અસબાધ વિં (૨) અં [સં] બાધ વગરનું
 અસભવ પું [સં] સભવનો અભાવ, અશક્યતા
 (૨) વિં અસભવિત -વિત વિં અશન્ય
 -વિતતા સ્ત્રીં [અશક્યતા
 અસભાવના સ્ત્રીં [સં] સભાવનાનો અભાવ,

અસભાવિત વિં [સં] અપ્રતિષ્ઠિત
 અસંભાવ્ય વિં[સં] અસભવિત(૨)અકલ્પ્ય
 અસભ્રમ પું[સં] સભ્રમનો અભાવ(૨) વિં
 સભ્રમરહિત
 અસંભત વિં[સં] સમત નહિ એટલું—તિ સ્ત્રી
 અસમોહ પું [સં] સમોહનો અભાવ (૨)
 સત્ય જ્ઞાન [સુક્રા
 અસંયત વિં[સં] સયમરહિત (૨) અધનધી
 અસયમ પું [સં] સંયમનો—છદ્વિયો હિપરના
 કાળનો અભાવ
 અસયુક્ત વિં [સં.] નહિ જોડાયેલું (૨) [વ્યા.]
 સંધિરહિત [(૨) કુયોગ
 અસંયોગ પું [સં] સયોગનો અભાવ, વિયોગ
 અસંશય—(ત્રી) વિં[સં] સશયરહિત, નિશક
 અસંસર્ગ પું[સં] સસર્ગ—પરિચયનો અભાવ
 અસસ્કારિતા સ્ત્રી [સં] અસસ્કારીપણ
 અસસ્કારી વિં [સં] સસ્કાર વગરનું
 અસંસ્કૃત વિં [સં] અશિષ્ટ, સસ્કારરહિત (૨)
 [વ્યા] નિયમ વિરુદ્ધનો શબ્દ ઝગ વિં સસ્કૃત
 નહિ લાણનાર
 અસાખ વિં [અ+સાખ] સાખ—પ્રતિષ્ઠા વગરનું
 અસાચ વિં [અ+સાચ] ભૂલું, અસસ (૨)
 હાણભરુર
 અસાચવટ નં [અ+સાચવટ] સાચવટનો
 અભાવ (૨) અપ્રામાણિકતા
 અસાંક પું જુઓ અપાક
 અસાતત્ય નં [સં] સાતત્યનો અભાવ
 અસાધારણ વિં[સં] અસામાન્ય, વિશેષ, ખાસ;
 અનોખું (૨) હેલોત્તર, અલૌકિક (૩) પું (ન્યા.)
 એક પ્રકારનો હેતુલાભાસ, અનૈકાતિકનો એક
 પ્રકાર ઓતા સ્ત્રી. ઓધર્મ પું સાધારણ ધર્મ
 પાદ કરતા ખાસી રહે તે ધર્મ, વસ્તુનો ખાસ
 ધર્મ (ન્યા)
 અસાધુ વિં[સં] કુદ, ખરાબ (૨) [ન્યા] અપ-
 ભ્રષ્ટ, અશુદ્ધ ઓતા સ્ત્રી —ધ્વી વિં સ્ત્રી
 કુદ (૨) વ્યભિચારિણી
 અસાધ્ય વિં [સં] સાધી ન શકાય એવું (૨)
 સિદ્ધ ન થઈ શકે એવું (૩) જેનો ઇલાજ ન
 હોય તેવો (રોગ)

અસાધ્ય વિં સ્ત્રી [સં] જુઓ 'અસાધ્ય' મા
 અસામયિક વિં [સં] ક્વખતનું (૨) નિર્ણીત
 સમય વિનાનું
 અસામર્થ્ય નં [સં] સામર્થ્યનો અભાવ, અશક્તિ
 અસામાન્ય વિં [સં] અસાધારણ
 અસાર વિં [સં] સાર વિનાનું, નિસર્વ (૨)
 નિર્થક (૩) દુષ્ટ (૪) પું સારનો અભાવ
 ઓતા સ્ત્રી
 અસારસ્થ નં [સં] સારસ્થ—સરસતાનો અભાવ
 અસારો પું [હિં, મ મત્તારા] વળ દીધેલો
 રેશમનો તાર [અસારો વાટવા = અસારોને
 ધસીને સરખાને મુલાયમ કરવા (વણવા માટે)]
 અસાવધ, —ધાન વિં [સં] સાવધ નહિ એવું,
 ગાદેલ —ધાની સ્ત્રી
 અસાવળી સ્ત્રી એક ભતનું વસ્ત્ર
 અસાહ્ય, —હાર્ય વિં [સં] અસહાય; નિર્ધાર
 અસાળિયો પું જુઓ અશેળિયો
 અસાકેતિક વિં [સં] સાકેતિક નહિ એવું
 અસાપ્રિત વિં [સં] પ્રાચીન (૨) અયોગ્ય
 અસાસતું વિં [અ+સાસતું] ધીરજ વિનાનું,
 રથવાદિયું
 અસિ સ્ત્રી [સં] તલવાર ઝકમ્ નં તરવાર
 ચલાવવાનું કામ, વીરકર્મ ઓધારા સ્ત્રી
 તલવારની ધાર [અસિધારાએ ચાલવું
 કે રહેવું = ખૂબ સાવધાની રાખીને વર્તવું.]
 ઓધારાજત નં તલવારની ધાર પર ચાલવા જેવું
 કંઈ પ્રત ઓપત્ર નં તલવારનું ફળું કે મ્યાન
 (૨) ધારદાર પાનાની એક વનસ્પતિ (૩) રોરડી
 (૪) એક નરક ઓલતા સ્ત્રી તરવારનું ફળું
 અસિત વિં [સં] કાણુ, સ્થામ (૨) નીલ (૩)
 પું (સ) એક કાપિનું નામ —તા સ્ત્રી
 ગળી (૨) અત પુરની જીવાન સ્ત્રી (૩) નાગણ
 (૪) (સં) એક અપ્સરા
 અસિદ્ધ વિં [સં] નહિ સધાયેલું, અપૂર્ણ (૨)
 પુરવાર નહિ થયેલું (૩) પું (ન્યા) એક
 હેતુલાભાસ, જેમા હેતુ પોતે જ સિદ્ધ હોતો
 નથી ઓતા સ્ત્રી, —હિ સ્ત્રી સિદ્ધિનો અભાવ
 અસિપદ નં [સં] 'તત્ત્વમસિ' માનું 'અસિ' યદ
 અસીમ વિં [સં] સીમા વિનાનું; એહદ

અસીલ વિં [જ] ભતવાન, અશરાર (૨)
 સાલસ (૩) પું કુળ (વકીલનો)
 અસુ પું [સ] પ્રાણ (૨) પું વ્યવહારના પચવાયુ
 અસુખ નં [સ] કુખ (૨) બેચેની - ખાકારી
 સ્ત્રીં સુખાકારી ન હોવી તે, માંદગી - ખી
 વિં કુખી (૨) બેચેન
 અસુગમ વિં [સ] સુગમ નહિ તેણ, દુર્ગમ, મુશ્કેલ
 અસુધક વિં [અ + સુધક] સુધક નહિ એણ
 ઠતા સ્ત્રીં
 અસુર પું [સ] દૈત્ય, રાક્ષસ - રાચાર્ય પું (સ)
 અસુરોનો આચાર્ય - શુકાચાર્ય - રેશ પું
 [સ] અસુરોના ધર્મ - રાધિપ (ગતિ) પું
 [સ] અસુરોના અધિપ - ખલિરાલ
 અસુલભ વિં [સ] સુલભ નહિ એણ, દુર્લભ
 અસુદ્ધ પું [સ] અમિત, શત્રુ
 અસુ વિં + જુઓ અશુ, આણ, એણ
 અસુદર વિં [સ] દુર્મકુ, કદરૂપુ
 અસૂક્ષ્મ વિં [સ] સૂક્ષ્મ નહિ એણ
 અસૂત્રિત વિં [સ] સૂત્રના રૂપમાં મૂક્યા વિનાનું
 (૨) ગાંઠ્યા વિનાનું
 અસૂમ વિં [અ + સૂમ] સૂમ નહિ તેણ, ઉદાર
 અસૂયા સ્ત્રીં [સ] અદેખાઈ (૨) પારકાના
 ગુણોમાં દોષ શોધના તે (૪) કોષ ંજી વિં
 અસૂયાવાણુ
 અસૂર (અ) અં [સ] લત્તૂર = સાંજ, પ્રા
 ઠત્તૂર, મ રજીર] મેહુ
 અસૂર્ય વિં [સ] સૂર્ય વિનાનું
 અસૂદરે પું એક જાડ
 અસેમસે અં [સ] મિપ - 'મસ'નું દ્વિત્વ]
 કાઈ પણ મસે - બહાને
 અસેવન નં [સ] ઉપભોગ ન કરવા તે (૨)
 અનાદર, ધ્યાન ઉપર ન લેણ તે
 અસેવ્ય વિં [સ] સેવા માટે અયોગ્ય
 અસૌમ્ય વિં [સ] ઉમ, કઠોર
 અસખસિત વિં [સ] અહમ (૨) અખહ (૩)
 રખણ કે ભૂલ કર્યા વિનાનું
 અસ્ત પું [સ] આધમણ તે (સૂર્ય ધત્યાહિનું)
 (૨) પડતી (૩) નાશ, મરણ ંમાન વિં
 આધમણ ંવ્યસ્ત વિં છિનલિખ, રૂંદતરે

ંવ્યસ્તતા સ્ત્રીં - સ્ત ગત વિં અમ્ત
 પામેણુ - સ્તાચલ (-ળ) પું સૂર્ય જેની
 પાછળ આધમે છે તે કાર્પનિક પર્વત
 - સ્તોદય પું ઊગણ ને આધમણ તે (૨)
 [લા] ચડતી-પડતી
 અસ્તર નં [ફા] અઠરુ પડ (હાલા ધત્યાહિનું)
 અસ્તરિયુ નં [ફ સ્ટરિંગ] સોનામટોર
 અસ્તરો પું [ફા ઠમ્તરહ] વાળ કાઢવાણુ
 જોતર, અત્રો
 અસ્ત ગત વિં [સ] જુઓ 'અસ્ત'માં
 અસ્તાઈ સ્ત્રીં [સ] આધ્યાયી] કૃપદના ત્રણ
 ભાગમાંનો પહેલો (અસ્તાઈ, અતરો અને
 આભોગ) (૨) દાળ, રાગ
 અસ્તાચલ (-ળ) પું [સ] જુઓ 'અસ્ત'માં
 અસ્તિ સ્ત્રીં [સ] હયાતી, હરતી ંચાય પું
 પદાર્થ (જૈન) ંવ નં અસ્તિ ંપક્ષ પું
 અનુદૂળ પક્ષ ંરૂપ વિં ભાવાત્મક, 'દોઝિટિવ'
 ંવાક્ય નં અસ્તિવાચક કથનવાણુ વાક્ય
 ંવાચક, ંવાચી વિં અસ્તિરૂપ
 અસ્તુ અં [સ] લલે, ખેર (૨) 'તારા માચ્યા
 પ્રભાણે થાચો' એવો ઉદ્ગાર
 અસ્તેય નં [સ] ચોરી ન કરવી તે (૨)
 જરૂરિયાત કરતાં વધારે વાપરણ તે ચોરી છે
 એમ માની તેમ ન કરણ તે ંમ્ત નં
 અસ્તેયનુ વ્રત, એક મહાવ્રત
 અસ્તોદય પું [સ] જુઓ 'અસ્ત'માં
 અસ્ત્ર નં [સ] ફેકવાણુ હથિયાર (૨) હથિયાર
 ંધર વિં અસ્ત્ર ધારણ કરનાર ંવિદ્યા
 સ્ત્રીં અસ્ત્ર વાપરવાની વિદ્યા - સ્ત્રાગાર નં
 હથિયાર રાખવાનો આરડો
 અસ્ત્રો પું અગ્તરો, ધર
 અસ્ત્ર નં જુઓ અરિય, હાડકું (૫)
 અસ્ત્રાન નં [સ] અયોગ્ય સ્થળ - પ્રસંગ
 અસ્ત્રાચી વિં [સ] ટકે નહિ એણ, ચચળ
 (૨) કાયમી નહિ તેણ (૩) [ગ] વિકારી,
 ચલ, 'વેરિયેબલ'
 અસ્ત્રાવર વિં [સ] જગમ
 અસ્થિ નં [સ] હાડકું (૨) નંખંબં રાખને
 બાળતા રહેતાં હાડકાં - ફૂલ [-નાંખવા,

પધરાવનાં = મરેલાના અસ્થિ કે ફૂલ કોઈ
તીર્થમાં નાખવાં] ૦૫. (નિપિ) ૪૨ નં હાડકા
પિન્ન ૨. ૦મય વિં હાડકાવાળુ (૨) માત્ર હાડકા
રહ્યા હોય તેણું (શરીર) ૦સમર્પણુ નં
રાખને બાળતા અવશેષ રહેલા હાડકા - ફૂલ
કેઈ પવિત્ર નદીમાં પધરાવવા તે ૦સંચય
પું. અસ્થિસમર્પણ માટે એ ફૂલ એકઠા
કરવા તે ૦સિચન નં ચિતાને ટાઢી પાડવી
તે, ટાઢી વાળવાની ક્રિયા

અસ્થિર વિં [સં] સ્થિર નહિ તેણું, હાલતું;
હગમગતું (૨) ચચળ (૩) દ્યુપયુ ઠા સ્ત્રી
અસ્નાત વિં [સં] સ્નાત નાહેલું નહિ એણું.
૦ક પું. સ્નાતક નહિ તે - ન નં ન નાહવું તે
અસ્નિગ્ધ વિં [સં] સ્નેહ - ચીકાશ વિનાનું (૨)
પ્રેમરહિત [વિં અસ્પૃશ્ય
અસ્પર્શી પું [સં] સ્પર્શનો અભાવ ઠનીય
અસ્પષ્ટ વિં [સં] સ્પષ્ટ નહિ એણું ઠા સ્ત્રી
અસ્પદ વિં [સં] નહિ હાલતું ચાલતું (૨) પું
સ્પદનો અભાવ

અસ્પૃષ્ટ વિં [સં] સ્પૃષ્ટ નહિ એણું
અસ્પૃશ્ય વિં [સં] ન અડકાય એણું (૨) અડીએ
તો અભડાવાય એણું (૩) એવી કામનું માનેણું
ઠા સ્ત્રી ઠા નિવારણુ નં અમુક કામ
અસ્પૃશ્ય છે એ મતનું નિવારણ
અસ્પૃહ વિં [સં] નિસ્પૃહ, ઉઠાસીન (૨) અનાસક્ત
ઠણીય વિં સ્પૃહણીય નહિ એણું
અસ્ફુટ વિં [સં] સ્ફુટ નહિ એણું, સદિગ્ધ
ઠા સ્ત્રી [સ્મરવા જેણું
અસ્મર્ય વિં [સં] સ્મરાય નહિ એણું કે ન
અસ્માર્ત વિં [સં] સ્મૃતિ-ધર્મ શાસ્ત્ર અનુસાર
નહિ તેણું (૨) સ્માર્ત સ પ્રદાયનું નહિ એણું
અસ્મિતા સ્ત્રી [સં] અહતા (૨) પોતાપણનું -
વ્યખિતવનુ લાન

અસ્મૃતિ સ્ત્રી [સં] સ્મૃતિનો અભાવ (૨)
ભૂલકણાપણું

અન્ન નં [સં] આણુ (૨) લોહી (૩) પું ખૂણી
અન્નુસૂલ વિં [અ] અસલમા અસલ, આદિ
અન્નચ્છ વિં [સં] સ્વચ્છ નહિ એણું ઠા સ્ત્રી
અન્નત્ર વિં [સં] પરત્ર, પરવશ ઠા સ્ત્રી

અન્નર વિં [સં] મંદ કે ખરાબ અવાજવાળું (૨)
પું સ્વર નહિ તે, વ્યજન - રિત વિં ઊંચા
અવાજ વિનાનું (૨) સ્વરિત નહિ એવો (શબ્દ)
અન્નચ્ચ વિં [સં] સ્વર્ગની પ્રાપ્તિમાં વિદ્યરૂપ,
તેને ન ધાનનું

અન્નસ્થ વિં [સં] સ્વસ્થ નહિ એણું, અશાંત
(૨) બેચેન; સહેજ ખીમાર. ઠા સ્ત્રી

અન્નાદ પું [સં] સ્વાદનો અભાવ (૨) સ્વાદ
ન લેવો તે. ઠમત નં અન્નાદ પાળવાનું મત
-દુ વિં સ્વાદિષ્ટ નહિ એણું, સ્વાદમાં ખરાબ
અન્નાભાવિક વિં [સં] સ્વાભાવિક નહિ એણું
(૨) કૃત્રિમ [અન્નસ્થતા

અન્નાસ્થ નં [સં] સ્વાસ્થ્યનો અભાવ,
અસ્વીકાર પું [સં] સ્વીકારનો અભાવ - ય
વિં સ્વીકાર્ય નહિ એણું ઠું સંક્રિં ના
સ્વીકારવું

અહ પું [સં] અહન, પ્રા] દિવસ. ઠન, ૦૨
પું + દિવસ. ૦રહ અં [સં] દરરોજ.
ઠનિશ અં [સં] દિનરાત

અહક પું [અ + હક] હક નહિ તે (૨) વિં
હક વિનાનું, ગેરવાળખી

અહત વિં [સં] ઈત પામ્યા વિનાનું

અહન પું [સં] જુઓ 'અહ'માં (૫.)

અહમ સં (૨) નં [સં] જુઓ અહ, -મહમિકા

સ્ત્રી [સં] સ્પર્ધા, ચડસાચડસી. -મિકા સ્ત્રી

જુઓ અસ્મિતા -મેવ પું અહકાર (૫.)

અહમો પું ઉતાપો; અળપો (૨) જોશ (?)

ઉઠા, 'તાવ બળિયાનો અહમો બહુ છે'

('અહ' [દે] = દુ ખ, પીડા, તે પરથી 'અહમો'

હરો ? કે 'અહમ' પરથી પ્રભાવ, રોડ ?)

અહર પું + [સં] જુઓ 'અહ'માં (૫)

અહરણીય વિં [સં] જુઓ અહાર્ય

અહરહ અં [સં] જુઓ 'અહ'માં

અહરામ નં [અ હ્રામ] હન કરવા ગયેલા

કાપાના દર્શન કરતા સુધી અમુક કામો ત્યજી

વગર સીવેલા વસ્ત્રો પહેરે છે તે

અહરિમાન પું [પ્રા. અહમન] (સં) અહિમાન;

પારસી ધર્મપુસ્તકમાં વર્ણવેલી, ઈશ્વરથી

વિરુદ્ધ, સેતાન જેવી એક શક્તિ

અહર્નિશ અં [સં] જુઓ 'અહ'મા
 અહુમાન નં [અ] ંમદ વિં [ફા] જુઓ
 'અહેશાન'મા
 અહહ અં [સં] હ ખ, શોક, આશ્ચર્ય, હયા,
 સખોધન, શ્રમ ઇત્યાદિ સૂચવતો એક ઉદ્ગાર
 અહ સં [સં] હ (ર) નં હુ પદ, અહ કાર
 ંકાર પું અભિમાન, ગર્વ ંકારી વિં
 અભિમાની ંકૃતિ સ્ત્રીંઅહ કાર ંતા સ્ત્રીં,
 ંત્વનં, ંપદ નંહુ પદ ંશુદ્ધિ સ્ત્રીંઅવિધા,
 અજ્ઞાન, અહ તા ંભાવ પું અહનો ભાવ,
 અહ તા ંમન્ય વિં અહકારી ંમન્યતા
 સ્ત્રીં ંસત્તાવાદ પું 'સર્વસત્તા સ્વાધીન'
 એવો વાદ, 'એટોકસી' ંસત્તાવાદી વિં
 અહ મત્તાવાદમા માનનાર
 અહા ંહા અં [સં] આશ્ચર્ય, ઉત્સાહ, વિરમય
 તથા હ ખ દર્શાવતો ઉદ્ગાર
 અહાર્ય વિં [સં] ન હરવા જેવું કે ન હરી
 શકાય એવું (ર) અપરિહાર્ય
 અહાલેક પું [સં] સ્વલક્ષ-અલખ] ખાખી
 ખાવાએનો એક પોકાર (લિક્ષા અગતી
 વખતનો) (ર) [લા] સ્ત્રીં પ્રચાર અર્થે કરેલો
 ક્રોધ પશુ લાગણીભર્યો પોકાર, ટહેલ
 [-જગવવી = જુઓ અલખ જગવવી]
 અહિ પું [સં] સાપ ંપતિ પું સાપનો
 રાત્ર (શેષનાગ, વાસુકી ઇત્યાદિ) ંચુખ વિં
 સાપના જેવા મોવાળું (ર) પું સાપનું મો
 ંરિપુ પું સાપનો શત્રુ (ગરુડ, નાળિયે
 ઇત્યાદિ) ંવહ્લી સ્ત્રીં નાગરવેલ
 અહિત નં [સં] ભૂહુ, અકલ્યાણ(ર)ગુકસાન
 ંકર વિં અહિત કરનાર ંકારક, ંકારી
 વિં અહિતકર
 અહિસા સ્ત્રીં [સં] મન, વાણી અથવા કર્મથી
 હિસા ન કરવી તે -સક વિં હિસક નહિ
 તેવું (ર) અહિસાવાળું, હયાવાન ંમક વિં
 અહિસાના સિદ્ધાન્ત ઉપર રચાયેલું ંમય
 વિં જેમાં હિસા ન હોય એવું, શાંતિમય
 ંવાદી વિં (ર) પું અહિસામાં માનનાર
 -સ વિં હિસા ન કરે એવું, નિર્દોષ
 અહીર પું [સં] આહીર, જરવાહની એક જાત

અહીં, ંયા અં [સં] અસ્મિન્, અસ્ત્યાન્] અન,
 આ રથળે ંકણે અં આ રથળે ંતહી
 અં અહી અને તહી, આમ તેમ ંધી આ
 જગાએથી [નઅધુના, ંમણ
 અહુણા(-ણા) અં [મં] અધુના, પ્રા અધુણા]
 અહદય વિં [સં] હૃદયહીન, નિહુર, લાગણી
 કે દામળ ભાવ વિનાનું
 અહેડી પું + જુઓ આહેડી - રાકારી
 અહેત નં [અ+હેત] હેતનો અભાવ
 અહેતુ વિં [સં] હેતુ - કારણ વિનાનું, સ્વાભાવિક
 (ર) નિપ્રયોજન (૩) નિષ્કામ ંક વિં હેતુ
 વિનાનું, અકારણ
 અહેવાલ પું [અ અહવાલ] વૃત્તાત, હેવાલ
 ('અ' 'હે' બે પદો બેગાં એક જ પદ રોય
 એમ દ્વંત બોલાય છે)
 અહેશા(-સા)ન નં [અ અહમાન] ઉપકાર,
 આહાર ંમદ વિં આહારી, કૃતજ્ઞ ('અ'
 'હે' ઉચ્ચાર માટે જુઓ 'અહેવાલ'મા)
 અહેતુક વિં [સં] જુઓ અહેતુક - કી વિં સ્ત્રીં
 અહેા અં [સં] આશ્ચર્ય, સ્તુતિ, કન્દણ, ખેદ
 ઇત્યાદિ સૂચવતો ઉદ્ગાર(ર)સાર, ઘણું ઇત્યાદિ
 દર્શાવનાર પૂર્વગ, ઉદાં 'અહોભામ્ય' ંશુદ્ધિ
 સ્ત્રીં આશ્ચર્યકારક શુદ્ધિ, (કંટાક્ષમા) મન્દુદ્ધિ
 ંભાન્ય નં મોહુ ભાન્ય ંભાવ પું
 આશ્ચર્યનો ભાવ (ર) સ્તુતિ કે વખાણ ંહો
 અં આશ્ચર્ય, સ્તુતિ, કન્દણ, ખેદ ઇત્યાદિ સૂચક
 ઉદ્ગાર
 અહોનિશ અં [સં] અહર્નિશ, દિનરાત્ર
 અહોરાત્ર અં [સં] દિનરાત્ર, અહર્નિશ
 અહિમાન પું (સ.) જુઓ અહરિમાન
 અહીંક વિં [સં] નિર્ભજન, ખેશરમ
 અળ નં કળ, યુક્તિ-પ્રયુક્તિ [અપ્રિય
 અળખામણુ વિં [સં] સ્વલક્ષ્યમાન] અણ-માનીતું
 અળગળ વિં + જુઓ અનર્ગલ
 અળગુ વિં [મં] સ્વલક્ષ દૂર, છેડેનું, વેગળું (ર)
 જુદું, નિરાળું, અનૈક (૩) નં અટકાવ, રત્નો-
 દર્શન [-ચરુપુ = મુદતે અટકાવ ન આવવો
 (૨) ગર્ભ રહેવો - ખેસપુ = અટકાવ આવવો,
 વેગળું બેસવું]

અળગેરું વિંબુઓ અળગુ (લાલિત્યવાચક)(પ)
અળછ(-શ) સ્ત્રીં [બુઓ અલછ] નિર્ધનતા,
દારિદ્ર્ય (ર) કચરોપૂત્રે [ચપટુ રૂળ
અળતી સ્ત્રીં પરોણને બીને છેડે નખાતુ
અળતો પું [બુઓ અલતો] ઉઠાણેલી લાખમાથી
બનાવેલો લાલ રંગ (પહેલા લાલ શાહીતરીકે
તેમ જ સ્ત્રીઓના હાથપગ રંગવામા વપરાતો)
(ર) [લા] મેદીનો છૂદો (સ્ત્રીઓને હાથપગે
મૂકવાનો)

અળદાડુ અંકિં થાકીને હોય થઈ જવું, પિલાવું
અળપ વિં વાતોડિયું, લવલવિયું (ર) અટકચાળું,
અડપણું [અલપજલપ (સુ)
અળપજળપ સ્ત્રીં હાવલાવ (ર) વિં જાણું જાણું,
અળપાડુ અંકિં અલપાડુ, સતાવું, અલોપ થવું
અળદસળદ વિં (કા) દીકું ન દીકું - હંટુ ન
હંટુ એવું

અળદી સ્ત્રીં [સં આલુક] એક કદમૂળ, જેના
પાદકાના પત્તરવેલિયા થાય છે

અળવીતરું વિં (ર) નં બુઓ અટકચાળું

અળશ સ્ત્રીં બુઓ અળછ

અળશી(-સી) સ્ત્રીં [સં અતસી, પ્રા અલસી]

એ- તેલી બી -શિ(-સિ)યું નં તેનું તેલ

અળસાણું અંકિં [બુઓ આળસ] આળસથી
અથવા કરાળાથી છોડી દેવું -છું વિં આળસુ,
મદ (ર) થાકેલું (૩) અટકી પડેલું

અળસિયું નં [સં અલસ] ચોમાસામા દેખાતો
જમીનનો એક છોડો

અળસી સ્ત્રીં, -સિયું નં 'અળશી મા બુઓ

અળ યો પું [દે આલવ] બિલાડીનો ટોપ

અળાઈ સ્ત્રીં ઉનાળામા શરીરે, થતી જીભી

ફેલ્લી [-કરહવી=અળાઈથી કરહવાનું કુખ

થડું -નીકળવી=અળાઈ થવી -બેમવી=

અળાઈ મટવી, તેની ફેલ્લી શમી જવી]

અળાવો પું (કા) ફાસો

અળાવો પું [અ+લહવો-'અ' નકામો] ઉપકાર

અળાંસણું સં કિં (કા) [માટીના કોરા

વાસણને રસોઈમા વાપરતા પહેલા] અદરની

બાબુ તેલ ચોપડવું

અળુ નં [ન અલ્લે, સં આલુ] અળવી

અળુબુળુ, અળોળોળો અં (રવં) હાલરડું
ગાતા બોલાતો શબ્દ

અળુખડું નં [સં આલુક] અળવીની ગાહ
અંક સ્ત્રીં [દે અકિમ] બાથ, આલિગન, બેટણું
તે [અંકે કરણું=બેટણું]

અંક પું [સં] આઠો, ચિહ્ન (ર) મધ્યાન
ચિહ્ન, આઠડો (૩) ડાઘો, કલક, જેમ કે ચંદ્રમા
(૪) ખોળો (૫) નાટકનો વિભાગ (૬) ટેક.

[અંકે કરણું, બાંધણું = રકમનો આઠડો અંકે

શબ્દમા લખવો (ર) નક્કી કે સાબિત કરવું

અંકે સો કરવા=કરાર પૂરો કરવો]

ગણિત નં આઠકાથી ગણતરી કરવાનું

શાસ્ત્ર, ગણિત ં નં ગાયન વગેરેના

રવર લિપિખટ્ટ કરવા તે. ં-પદ્ધતિ

સ્ત્રીં અકનની-સ્વરલિપિની રીત ંપાશ

પું ગણિતપાશ 'પરમ્યુટેશન' (ગ) ંમુખ

નં અકના જે લાગમા નાટકના આખા

વસ્તુનું સ્થાન કરવામા આવ્યું હોય તે ભાગ.

ંલિપિ(-ખી) સ્ત્રીં આઠકા લખવાની રીત

-કાવતાર પું આળલા અકને અતે પાત્રો

દ્વારા મચિત થયેલું કાર્ય બીજા અકમા

લાવી તેનું અનુસધાન કરવામા આવે તે.

-કી વિં (સમામને અતે) અકવાળું ઉઠાં

પચાકી (નાટક) -કે અંક રકમનો આઠડો

શબ્દમા ઉઠાં અંકે પચાસ

અંકાઈ સ્ત્રીં આકવાનું કામ (ર) આકવાની

કિમત અથવા મત્તરી -મણુ નં, -મણી

સ્ત્રીં આકવાની કિમત અથવા મત્તરી

અકિત વિં [સં] નિશાની અથવા છાપવાળું

(ર) અકાયેલું, પ્રસિદ્ધ (૩) અધીન

અંકુર પું [સં] ફણગો (ર) [લા] મૂળ બીજ

(૩) રૂઝ [-આવવો, ફૂટવો, ખેસવો=

ફણગો થવો કે નીકળવો, વધુ ઊગવું] -રિત

વિં જેને ફણગા ફૂટ્યા હોય તેણે

અંકુશ પું [સં] દાખ કાખૂ (ર) હાથીને

હાકવાનું લોઢાણું સાધન [-રાખવો,

અંકુશમાં રાખવું=કાખૂ કે નિયમન

મૂકવું, વશ રહે એમ કરવું -રહેવો,

અંકુશમાં રહેવું=નિયમન કે કાખૂને વશ

હોણું કે થવું]

અ કૂ(-કો)ક નં [જુઓ અ મલ] એક
વનરપતિ - ઔપધિ

અ કોડો પું [હિં વૈકુણ્ઠ, સં ઇકુચ્ચ, પ્રા
અકુલ્લ] બેઉ છેડે વળેલો ધાતુનો કડી જેવો
સળિયો, સાંકળનો આંકડો-કડી (૨) આંકડો,
'કૂક' (૩) સાણસો, ચીપિયો - હાખ ધ
અં સાંકળના અ કોડા જેમ એકબીજામાં
બરાબર બેસના કર્યા હોય છે તેમ, હારોહાર
(૨) સનગડ - કી સ્ત્રી નાનો અ કોડો કે
આંકડો (૨) એવા આંકડાવાળી સાખી લાકડી
(૩) ગળ (માછલાં પકડવાની)

અ કોર પું + જુઓ અ કુર, ફણ્ણ

અ કોલ પું [સં] એક વનરપતિ, અ કૂલ
-લુ નં અ કોલનુ ફળ

અ ગ નં [સં] શરીર (૨) અવયવ (૩) ભાગ
(૪) જન, પોતે જાતે (જેમ કે, અ ગર્ભ =
પોતાનું, જાતનું અ ગ ઉપર કૂદણું = જાતની
તાકાત પર-પોતે કાઢના આધાર વિના-અપ-
લાવવું તેમ જ, અ ગ ઉપર કરજ કરવું,
આણુવા = કંથી આડવગર અ ગ ઉપર ધીરવું)
(૫) [સં] બગાળના એક ભાગનું પ્રાચીન
નામ (૬) [બ્યા] પ્રત્યય પૂર્વેનું શબ્દનું રૂપ
[-આપણું = મહા કરવી -ઉપર આપણું
= શરીર પર ધરી આવણું, મારવા તકણું (૨)
માથે પડણું, પોતાને જાતે કરવાનું કે વેઠવાનું
થવું અ ગ ઉપર = જાત ઉપર, પોતાની
જવાબદારી ઉપર (જેમ કે, અ ગ ઉપર રૂપિયા
આણુવા, કરજ કાઢણું ધીરણું -પડણું =
માથે આવી પડણું, જવાબદારી થવી -લેણું =
પોતાને લાગે છે એમ સમજણું કે પોતાની જવાબ-
દારી સમજવી) અ ગ કાઢી લેણું = (મુશ્કેલી
કે તુકસાનમાથી) જાત બચાવી લેવી -ચોરણું
= (કામ કે મહેનતમાથી) જાત બચાવવી,
ઘટનું કરી ન પડેણું -તળે ધાણણું = પચાવી
કે રખાવી પાડણું, અઘટિત રીતે લઈ લેણું-
સરકાવણું -વટણું, તોડાણું = શરીર ફાટવું,
તેમા કળતર થવું -તોડણું = ખૂબ મહેનત
કરવી ('અ ગ ચોરણું' થી ઊલટું) -પર
= જુઓ 'અ ગ ઉપર' -ભરાઈ આવણું,

જણું = શરીર (યાક કે મહેનત-મજૂરીથી)
અકડાણું કે દુખણું -ભરાણું = અ ગ ભરાઈ
જવાની અસર લાગવી-તાવની નિશાની
જણાવી -ભારે થણું = શરીરનો ભાર વધવો,
મરતી કે મુરતી ચડવી (૨) 'અ ગ ભરાણું'
જુઓ -મરણું = આજસ ખાવી -વળણું =
શરીરના અવયવો કસરતમા જોઈએ તેમ
વળવા-અકડ ન હોવા (૨) શરીર ખાણું
સારુ થવું -લોહીનો ભરાવો થવા લાગવો
-વાળણું = શરીરના અવયવો વળે એમ
કસરત કરવી કે (કામમા) તેમને હલવવા
-સાચવણું = અ ગ ચોરણું, શરીરને શ્રમ ન
પડે એ રીતે-શરીર તોડવા વિના વતણું]
ઠંઠિયાનું વિં (૨) અં અગત શાખ
ઉપર ધીરણું ઠંકસરત સ્ત્રીં કસરત,
આયામ ઠંચ થ પું બાર મુખ્ય જૈન ધર્મ
શ્રથેમનિ દરેક ઠંચાપદ્ય નં શરીરની
રક્તિ ઠંચેલા સ્ત્રીં અગની ચેલા, ચાળા
ઠંચ વિં શરીરમાથી જન્મેણું (૨) પું
પુત્ર ઠંજ વિં સ્ત્રીં શરીરમાથી જન્મેણી
(૨) સ્ત્રીં પુત્રી ઠંજાવનં શરીરના રૂપરાધી
થતુ જ્ઞાન (૨) સહજજ્ઞાન શરીરના પોણ -
રક્ષણ સખધી પોતામા જ રહેણું રવભાવિક
જ્ઞાન ઠંત વિં [સં અગત ?] ખાનગી,
જાતને લાગતું ઠંણું વિં પોતાનું, અગત,
ખાસ સખધે ધરાવનાર (૨) વિદ્યામુ (૩)
નજીકનું (સગું) (જેમ કે, અગત કામ,
માણસ, અગનો ધધા ઇં) ઠંચાસ પું
ઉચિત મત્રોચ્ચાર સાથે શરીરના જુદા જુદા
ભાગને હાથથી રૂપર કરવો તે ઠંચક(-ળ)
નં શરીરબળ ઠંજા ગ પું અ ગ જૂકું પડી
જણું તે (૨) શરીર મરણું-આજસ ખાવી તે
(૩) અ ગ વટણું તે ઠંજ ગિ(-ગી) સ્ત્રીં
અગવિદ્યેષ ઠંજૂત વિં અગરૂપ બનેણું
ઠંમદન નં ચપી ઠંમહેનત સ્ત્રીં શારીરિક
શ્રમ, જાતમહેનત ઠંમેજથવ નં [સં] અગો
કપાવનાર કારણ ઠંમેહા પું ઠંચવં તાવ
આવતાં પહેલા શરીરનું ભાંગણું તે, કસમેહા
ઠંરક્ષક પું અગરક્ષા કરનાર ખાસ સૈનિક

૦૨ક્ષણી સ્ત્રી ૦ નાનો અગરખો (૨) એક
 જાતનું બપ્તર ૦૨ક્ષા સ્ત્રી ૦ શરીરની રક્ષા
 (૨) ગાખડી. ૦૨ખી સ્ત્રી ૦ જુઓ અંગરક્ષણી
 ૦૨ખું નં, ૦૨ખો પુ ૦ જૂની ઢબનો કસ
 બાધવાનો હાલો ૦૨સ પુ ૦ પાણી ભેળવ્યા
 વિનાનો કળનો રસ ૦૨ગ પુ ૦ શરીરની કાતિ,
 ચહેરો (૨) ભોગવિલાસ. ૦૨ગ પુ ૦ શરીરે
 સુગંધી વગેરે ચોળવા તે ૦૨સ નં ખેસ;
 ઉપરણો (૨) [લા] રખાત ંવિકાર પુ ૦
 શારીરિક ખોડ કે રોગ (૨) શરીરના દેખાવમા
 થતો ફેરફાર (ખાસ કરીને કામકોથાદિની
 અસરથી). ંવિન્યામ, ંવિક્ષેપ પુ ૦ લાવને
 વ્યવ કરવા શરીરના અવયવોની ચેષ્ટા.
 ૦સંસ્કાર પુ ૦ શરીરની ટાપડીપ ૦સ્વભાવ
 પુ ૦ જાતિસ્વભાવ (૨) સહજશક્તિ -ગાઉ
 વિં અગને લગતું, આગણ, ખાનગી (૨)
 જાતમુચરકા ઉપરનું, અગધાર -ગાંગિભાવ
 પુ ૦ અગ અને અંગી—ગૌણ અને મુખ્યનો
 પરસ્પર સબધ -ગે અં -ની બાબતમા, -ને
 વિધે -ગો અગ અં એકેએક અગમા

અંગદ પુ ૦ [સ] (સ) વાલીનો પુત્ર ૦દૃઢકો
 પુ ૦ ઊંચો દૃઢકો, 'હાઈ જ પ' ંવિધિ સ્ત્રી ૦
 અગદે રામના દૂત તરીકે રાવણ સાથે કહેલી
 વિધિ -સમાધાનની મસલત ંશિષ્ટાઈ સ્ત્રી ૦
 અગદના જેવી, દૂતને ઇજાતી શિષ્ટાઈ-સહ્યતા
 [-કરવી = અગદ પેઠે ચતુરાઈથી વાત
 સમજાવવી]

અંગના સ્ત્રી ૦ [સ] સ્ત્રી (૨) સુદર સ્ત્રી
 અંગમેજયત્વ નં [સ] જુઓ 'અગ'મા
 અંગમેહા પુ ૦ ખંબં ૦ જુઓ 'અગ'મા
 અંગરખી, -ખું, -ખો [સં. અગ + રક્ષક]
 જુઓ 'અગ'મા

અગાઉ વિં જુઓ 'અગ'મા [-કરજ =
 અગ પર કરેલું -બીજા આડું વિનાનું કરજ
 - ખર્ચ = હાથખરચી, જાત અગેનું ખરચ]

અંગાખરું વિં [અગાર + ખરું] જુઓ અંગારખું
 અગાર પુ ૦ [સ] અગ્નિ (૨) સળગતો કોલસો (૩)
 બળતરો, અગન (૪) [લા] કપૂત ૦ક પુ ૦ નાનો
 અગારો (૨) [સ] મગળાઈનું એક નામ (૩)

એક છોડ, ૦વાયુ પુ ૦ 'કાર્બોનિક એસિડ
 ગેસ' ૦હું સંકિં દેવતામા નાખી શુદ્ધ કરવું.
 -રિયું વિં બળીને ખાખ થયેલું (૨) નં
 આગિયુ પડવાથી બળી ગયેલી જુવાર -રી
 સ્ત્રી ૦ નાનો અગારો, ચિનગારી (૨) શગડી.
 -રો પુ ૦ જુઓ અગાર [અંગારા ઊઠવા =
 ખૂબ દાઝ ચડવી, સખત લાગી આવવું
 અંગારો ઊઠવો = કુલાગાર નીવડવું; કપૂત
 પાકવો ('દીવો ઊઠવો'નું ઊલટું) (આખમાથી)
 અંગારા ઝરવા = ખૂબ ક્રોધથી આખ અગારા
 જેવી લાલચોળ ચવી અગારો મૂકવો =
 જુઓ અગ્નિ મૂકવો]

અંગારખું નં [જુઓ અગાખરું] જીણા
 અગારામા મેકીને ખરું કરેલું તે
 અંગાંગિભાવ પુ ૦ [સ] 'અગ'મા જુઓ
 અંગારી -રિયું, -રો જુઓ 'અગાર'મા
 અંગિત વિં [સ] લિહીની સગાઈવાળું (૨) વિશ્વાસુ
 અંગિયું નં [સં અગ] જલણ -ચો પુ ૦ બાથ
 વગરનો અંગિ કબજો [અધિ
 અંગિરસ, અગિરા પુ ૦ [સં.] (સ) એક વૈદિક
 અંગી વિં [સં.] ખાસ પોતાનું (૨) [સમાસને અતે]
 અગ-અવયવવાળું ઉદાં 'કામલાગી' (૩)
 મુખ્ય, પ્રધાન (૪) સ્ત્રી ૦ એક હાલી. ૦કરણ
 નં, ૦કાર પુ ૦ સ્વીકાર ૦કારણ સંકિં
 [સં અંગીકાર] સ્વીકારવું. ૦કાર્ય વિં ૦સ્વીકાર્ય,
 ૦કૃત વિં ૦અગનું -પોતાનું કરેલું, સ્વીકારેલું.
 ૦કૃતકંમ પુ ૦ પ્રમાણ-પુરાવા વિના સ્વીકારી
 લીધેલો સિદ્ધાંત, 'પોસ્ટ્યુલેટ'. ૦ભૂત વિં
 અગનું થયેલું, અગરૂપ

અંગી(-ગે)હી સ્ત્રી ૦ [જુઓ અંગીહું] શગડી
 (ખાસ કરીને સોનાની) (૨) પોક પાડવા માટે
 તૈયાર કરેલી જગા (૩) ઝાળ, અગન [-નો
 અંગારો = સોનાની અંગીહીના અગારા પેઠે]
 દેખવે બહારથી નરમ, પણ ખરેખર જખરું
 પ્રતાપી હોય તે]

અંગીહું નં [સં અસ્થિથાન] જુઓ અંગીહી
 અશુર નં પુ ૦ [સં અશુર] નવી ચામડી, રૂઝ
 [અશુર] [-આવવો = રૂઝાવ]
 અશુલ પુ ૦ [સં] આગળ (૨) આગળી

અ ગુલિ(-લી) સ્ત્રી[સં] આગળી, ંચાણુ નં
આગળીના રક્ષણ માટે ખાણાવળી વાપરે છે તે
ચામડાની અ ગૂઠી ંચુદ્રા સ્ત્રીંચીલીની વીંટી
(૨) એની ધાપ, મહોર ંચ જા સ્ત્રીં
આગળીથી કરેલી નિશાની ંનિદેશ પું
આગળીથી નિદેશ કરવો - બતાવવુ તે
અ ગુઘ પું [સં] અ ગૂઠો [ટવાલ
અ ગૂઠો પું[હિં અગોઠા] અ ગ લૂણવાનો કટકો,
અ ગૂઠો પું [મં અગુઘ] હાથ અથવા પગનું
નહામા નહુ-પહેલુ આગળુ [અ'ગૂઠાનો
રાવણુ કરવો=જરામાથી મોટું કરવુ, રજનુ
ગજ-અતિશયોક્તિ કરવી અ ગૂઠા પકડવા
=ઊભા થઈ, નીચા વળી પગના અ ગૂઠા ઝાલવા,
તેમ કરવાની શિક્ષા થવી (૨) [લા] આગળ
માટે શિખામણ લેવી, વાંક કબૂલ કરી તેમાથી
બોધ લેવો અ ગૂઠે કમાડ ઠેલણુ=માલુમ ન
પડે તેમ, છૂપી રીતે વર્તવુ, કામ કરવુ, મદદ
કરવી (૨) પોતાનુ કામ ખીલ હિપર ચેરવવુ
અ ગૂઠો દેખાડવો, બતાવવો=હિંગો કરવુ,
અ ગૂઠો અમુક દબે બતાવી ના સૂચવવી
અ ગૂઠો આપવો, કરી આપવો, પાડવો=
(ખત વગેરેમા) અ ગૂઠાની નિશાની કરવી (૨)
સહી કરવી-મજૂર રાખવુ] -ઠાદાવ પું
કુસ્તીનો એક દાવ -ઠાપટી સ્ત્રીં અ ગૂઠા
જેટલી નહી પટી -ઠિયુ વિં અ ગૂઠાના
માપનુ (૨) નં અ ગૂઠાનુ એક ધરેણુ -ઠી
સ્ત્રીં પગને અ ગૂઠે પહેરવાનુ સ્ત્રીનુ ધરેણુ
(૨) આગળીના રક્ષણ માટેની ખોળી
અ ગૂર સ્ત્રીં [ફા] લીલી દ્રાક્ષ
અ ગે અં [મં અગ] બુઓ 'અ ગ'મા
અ ગેઠી સ્ત્રીં બુઓ અ ગીઠી
અ ગોઅ ગ અં બુઓ 'અ ગ'મા
અ ગોર સ્ત્રીં તળાવના સામેના કિનારાની જમીન
(૨) ખૂબ પાણી પાયેલી કે અતિશય ફળદ્રુપ
જમીન
અ ગ્રેજ પું [વો ફ્રેજ] ઇંગ્લેન્ડના વતની ંચુ
સ્ત્રીં અ ગ્રેજ સ્ત્રી -જુ વિં અ ગ્રેજ લેહિનુ,
અ ગ્રેજ લેહિ સ ધી(૨) સ્ત્રીંઅ ગ્રેજની ભાષા
અ ગેઠો પું [બુઓ અ ગેઠો] એક વનરપતિ

અ ઘોળ નં [દિ અગોહલિ, મ] રનાન, નાહણું
તે ંડી સ્ત્રીં નાનું અ ઘોળિયુ (૨) અ ઘોળ
કરવાની ઓરડી (૩) તાંબાક ડી (૪) વરકન્યાને
રનાન કરાવતા ગવાનુ ગીત (૫) વરને રનાન
કરાવનાર સ્ત્રી ંચુ અંકિં નાહણુ -ળિયુ
નં નાહવાનુ પાણી ગરમ ક-વાનુ વાસણ (૨)
નાહવા બેસવાનુ પાટિયુ -ળિયો પું રનાન
કરાવનાર ચાકર (૨) નાહવાનુ પાણી ગરમ
કરવાનુ વાસણ
અ ધિ પું [મં] પગ
અ અ ઓં બુઓ આથ (૫)
અ અઈ સ્ત્રીંબુઓ અણચી, વાકુ બોલવુ તે, જૂઠ
અ અલ(-ળ) પું [મં] પાલવ
અ અળવો પું [મં અચલ] નાના દોરને
ઓઢાડવાનો ભાતીગળ રમાલ(૨)તેલમા બોળી
સળગાવેલી દોરડી
અ અળો પું બુઓ અ અળવો
અ જન, નં [સં] આંજવાનો પદાર્થ, કાંજળ,
ચુરમો [-પાડણુ=દીવો કરી તેની મેશ
ભેગી કરવી (અ'જન માટે), મેરા પાડવી]
ંશલાકા સ્ત્રીં આજવાની સળી
અ જના(-ની) સ્ત્રીં [સં] (સ) હનુમાનની
માતા ંચુત્ર, ંચુત પું (સ) હનુમાન
-ની ગીત નં એક ંદ
અ જલિ(-ળિ) સ્ત્રીં[સં] ખોખો, પોરા(૨)એમા
બરેણુ હોય તે (૩) [લા] માન [-આપવી=
આફ મરાવવુ, તર્પણ કરવુ, મૂતના રમણમા
કાવક કરવુ(૨)યથાશક્તિ ભાગદે દાણો આપવો]
અ જળ (ંપાણી) નં + બુઓ અજળ,
હાણોપાણીનુ નિર્માણ
અ જળિ સ્ત્રીં બુઓ અ જલિ
અ જામ પું [ફા] અ ત (૨) પરિણામ
અ જાવણુ સંકિં 'આજનુ'નુ પ્રેરક, આખમા
(અ જન) લગાડાવણુ (૨) 'અ જાવુ'નુ પ્રેરક
અ જાવુ અંકિં તેજને લીધે આખ મી ચાઈ
જવી (૨) ખીલ આગળ ઝાંખા પડી જવુ (૩)
'આજવુ'નુ કર્મણિ
અ જર નં [ફા] એક મેવો -રિયુ વિં
અ જરના જેવા રગનુ -રી સ્ત્રીંઅ જરનુ ઝાડ

અનુમન નં [ફા] મંડળ, સમાજ, જમાત
 અટવાણું અંકિં ['આટો' પરથી ?] વચમા
 અયકાયા કરુ (૨) પગમા દોરડું' લરાવાથી
 ગમડી પડુ -લુ સ્ત્રીં અટવાણુ તે (૨)
 અટવાતી વરુ
 અટસ પું વેર, પાડાખાર
 અટવાણુ અં કિં બુઓ અટવાણુ
 અટવાણ સ્ત્રીં અહકટમા આવણુ તે, નહતર
 (૨) ગાય ભે સને દોહતી વખતે પાછલા પગે
 માન્વામા આવતી આટી [-ળે આવણુ =
 (નકામું) વચ્ચે અહકટમા આવણુ]
 અટોળ વિં બ્યા ત્યા અટવાણુ, રખહુ (૨)
 ભારખોજ વિનાણુ (૩) નકામું. ઠકાટણું નં
 ઝાડું વજન (૨) [લા] નકામું રખહુ -કંધાયે
 જેનો સમાસ ન થતો હોય એણુ માણસ
 અહ નં [સ.] પેળ, ગોળી (ગુલાગની) (૨) ઠડું
 ઠકાટણુ પું સામાન્ય ધડાણું અથવા બ્રહ્માણુ
 ટાયણુ. ઠકાશ(-પ)પું પેળની કાયળી. ઠજ
 વિં ઠકામાથી જ-મેણુ ઠભિત્તિ સ્ત્રીં ઠકાણુ
 કાયણુ ઠવધર્(-ક)ન નં, ઠવૃદ્ધ સ્ત્રીં
 અટકાય મોટો થઈ જવાનો રોગ -કાકાર,
 -કાકૃતિ વિં ઠકાના આકારનુ, લખગોળ
 અંદળ વિં વગર મહેનતનું, હરામનુ ઠગંદળ
 વિં ખરખોડું, એલદેલ
 અંકાકાર, અકાકૃતિ વિં [સં] બુઓ 'અહ'મા
 અંકુસ પું અહ, ગોળી (ગુલાગની) (૨) નં
 નીતાકળ
 અંકોળ વિં [સં આદોર્] ડોલણુ, ઝોલા
 ખાણુ (૫)
 અંત પું [સં] છેડો, હેવટનો ભાગ(૨)સમાપ્તિ,
 આખર (૩) હક, સીમા (૪) મરણ, વિનાશ
 [-આણુવો, લાવવો = પૂર કરુ (૨) નાશ
 કરવો -આવવો = પૂર થવુ (૨) નાશ પામણુ.
 -કાઢવો = હેવટ સુધી હોણુ નહિ. ખરોખર
 તપાસીને તાગ મેળવવો (૨) કંટાળો આપવો,
 પજવણું; દમ કાઢવો -લેવો = અત કાઢવો
 (૨) આખર આવે ત્યા સુધી વળગ્યા રહેણુ]
 ઠક પું ઘાતક મારો(૨)કાળ, મરણ (૩) [સં]
 થમ. ઠકાલ(-ળ) પું આખરનો સમય(૨)

મોતની ઘડી ઠકાળિયું વિં અતકાળ વખતે
 કામ આવે એણું ઠવંતિ વિનાશવંત ઠવેળા
 સ્ત્રીં મરણકાળ, મરણ્યા સ્ત્રીં મરણપથારી
 અતર અં [સં] બુઓ અતરો' પછી
 અંતર વિં [સં] અંદરુ (૨) નજીકનુ (૩) નં
 અંદરનો ભાગ (૪) અત કરણ; મન (૫)
 અવકાશ, છેડું (૬) વચ્ચે કાળ (૭) તફાવત
 (૮) ભેદ, બુદ્ધિ (૯) સમાસને અંતે 'અન્ય',
 'ખીનુ' એવા અર્થમા ઉદાં 'ક્રપાત' (૧૦)
 સ્ત્રીં ('ખખર' જોડે) સમાચાર ઉદાં એની
 કાઈ ખખર કે અતર નથી [-ખોલણુ = મનની
 વાત સાદ કહી દેવી (૨) મનનું ભીતર ઉઘાડું
 કરુ -પહણું = બે વચ્ચે છેડું રહેણુ (૨)
 તફાવત હોવો (૩) મનમા બુદ્ધિ આવવી
 -રાખણું = બુદ્ધિ ગણવી; મન મૂકીને ન
 વર્તણુ, પરાયુ માનણુ ગું ચિહ્ન નં બે વચ્ચે
 અતર -તફાવતનુ બ આવુ ચિહ્ન (ગ.).
 ઠકાલ સ્ત્રીં અંદરની ઠાલ. ઠજકાલ સ્ત્રીં
 દેશની અંદર આવતા માલ ઉપર લેવાતી
 જગત ઠભામી [સં યામી] વિં (૨) પું
 બુઓ અતર્ભા. ઠજ વિં અંદરની વાત
 જાણનાર ઠતમ વિં છેક અંદરનુ ઠતર
 વિં વધારે અંદરનુ ઠદિ સ્ત્રીં અંદર
 -આત્મા તરફ વળેલી દિષ્ટિ ઠનાદ પું અત -
 કરણનો અવાજ ઠપટ નં આડું કંપણુ તે-
 પડો ઠખાલ વિં અંદરનુ ને ખહારનુ
 ઠવાસિયું [સં. વાસમ્] નં શ્રાદ્ધ સરાવતા
 ખલા ઉપર નાખવાનો લૂગડાનો કંકડો ઠવૃત્તિ
 સ્ત્રીં અત કરણની ધર્યા, મનોભાવ -રાઈ
 સ્ત્રીં અતર, છેડું (૨) બુદ્ધિ
 અંતરવેલ સ્ત્રીં એક વેલ, અમરવેલ
 અતરસ નં [બુઓ અંતરાશ] પાણી કે ખોરાકનુ
 શ્વાસનળીમા પેસી જણુ તે, અતરાશ
 અંતરવાસિયુ નં બુઓ 'અતરમા'
 અંતરવાસો નં [સં અતર+વાસમ્] વિવાહ
 વગેરે શુભકામોમા વિધિ વખતે પાવડીનો છેડો
 કાઢવામા આવે છે તે [-કરવો]
 અંતરાઈ સ્ત્રીં બુઓ 'અતર'મા,
 અતરાત્મા પું [સં] બુઓ 'અતર'મા

અ ત્રાચ પુઠ[સં] અડચણ, વિઘ્ન. [-આવવેા,
પરવેા=વિઘ્ન થયુ, વચ્ચે રોકાણ કે અડચણ
આવવી -કરવેા=હરકત પાડવી, વચ્ચે
આવવુ]૦ક, -ચી વિઠાડેઆવવુ, વિઘ્નકર્તા
અંતરાલ (-ળ) નં [સં] વચમાની જગ્યા,
ગાળો, વચગાળો (૨) મહિરો ગાલાર ને ચાચર
વચ્ચેનો ભાગ (૩) અ તર(૪) અવકાશ, જગા
અ તરાણ અઠ્ઠિઠાઆતરણુ કર્મણિ, રોકાણ,
સપડાણ, ઘેરાઈ જવુ -મણુ સ્ત્રીઠાઅ તરાણુ તે
અંતરાશ (-સ) સ્ત્રીઠ, નં [સં સનરાશન]
જુઓ અ તરસ

અ તરાળ નં જુઓ અ તરાલ
અ તરિ(-રી)ક્ષ નં [સં] આકાશ, ગગનમહળ
અ તરિત વિઠ [સં] વચ્ચે આતરાની જેમ
આવેલુ (૨) ઢકાયેલુ, પહા પાછળવુ (૩)
આનરી લીધેલુ (૪) વિચોજિત
અ તરિયાળ અઠ્ઠિઠાઅ તરાલ] અધવચ, અધર
અંતરા પુઠ[સં અતરા] ધુપહના ત્રણ ભાગમાંના
ખીતે, આતરો, ધુપપદ પછી આવતી હરેક દૂક
અ તર અઠ્ઠિઠા[સં] 'અ હરણુ' 'અ હર આવવુ'
એવા અર્થમાં શબ્દની પૂતે -ર ગવિઠજકવુ,
અ હરના ભાગવુ (૨) આતમીય, કિલોમન (૩)
વિશ્વાસુ (૪) નં અ હરનો ભાગ -રાતમાપુઠ
જવાતમા (૨) અ ત કરણ -રિન્દ્રિય સ્ત્રીઠ
અ ત કરણ, મન -કંઈક પુઠ માહોમાહો
કળિયો -ગત વિઠાઅ હર સમાયેલુ -ગત
કોણુ પુઠ 'ધન્કલૂડેક એંગલ' (ગ.) -ગર્ભ
વિઠ જેની અ હર ગર્ભ છે એવુ, ગર્ભયુક્ત
-ગર્હા સ્ત્રીઠાઅ હરની ગુફા, હૃદય -ગર્હ વિઠ
અ તરમા-અ હર છુપાયેલુ -ગર્હ નં ધરનો
અ હરનો ખડ-ભાગ -ગોળ વિઠ અ હરપડતો
વર્તુલાકાર, 'કોન્કેવ' (૨) પુઠ અ હરપડતો
વર્તુલાકાર -ગર્હ(-સ્ત્રી)કુ વિઠ અ તરદહિવાણુ
(૨) નં જ્ઞાનચક્ષુ -ગર્હ(-ચર્મ) સ્ત્રીઠ વિઠ મનોવૃત્તિ
ભણનાર (૨) પુઠપરમાતમા -જ્ઞાન નં અ હરણુ
-ગર્હ જ્ઞાન (૨) અ હરણુ -સાહજિક જ્ઞાન
-દર્શન નં અ હરણુ ખરુ દર્શન -દર્શી
વિઠ અ હર જોતુ -દર્શા સ્ત્રીઠ અ હરની-
ખરી હાલત (૨) અ તરની-મનની રિથતિ (૩)

[નયો] (માણસની રિથતિ ઉપર) એક ગ્રહની
મહાદશામા આવતી ખીત ગ્રહોની દૂકી દશા
-દર્હિ પુઠ અ હરની ગરમી (તાપ, કામ,
ધત્યાહિની) (૨) હૃદયની ખળતરા-દાઝ -દર્હિ
સ્ત્રીઠ અ તરદહિ, -દર્હિ નં અ હરણુ કે ધૂપુ
હાર -ધર્મ નં અ હરણુ-અસ્થોપ થયુ તે -નાટક
નં નાટકની અ હરણુ (પેટા) નાટક,
-નાટ પુઠ અ તરનાહ -નિર્મલ
પુઠ અ હરનો નિગ્રહ-કાણુ -નિર્મલ વિઠ
ધ્યાનરથ, આત્મનિષ્ઠ -નિર્મલ વિઠ
અ હર મૂકેલુ -ભાવ પુઠ સમાવેશ, અ હર
હોવાપણુ (૨) અ તરની વૃત્તિ કે ભાવ -ભૂત
વિઠ અ હર સમાયેલુ -રહેલુ -ભેદી વિઠ
અ તરને ભેદ એવુ, સોસર (૨) મન સમજ
જનાર -અર્થ વિઠ અ હર વળેલુ, આત્મ
ચિતનપરાયણ -ર્થ વિઠ અ તરણુ, અ હરણુ
-ર્થમી વિઠ (૨) પુઠ જુઓ અ તરભી
-સાપિકા સ્ત્રીઠ અ હરના અક્ષરો અમુક
રીતે ગોઠવવાથી ખીતે અર્થ નીકળે એવી
કાવ્યરચના -લીન વિઠ અ હર લીન થયેલુ.
-વર્તી વિઠ અ હરણુ, અ તર્ગત -ર્થધિષ્ઠ
વિઠ (વનરપતિશાસ્ત્રમાં) પોતાની અ હરથી નવ
ખીત નિપત્તવે એવી ભતવુ જેમ કે શેરડી
-વર્હી વિઠ અ હર -સપાટી નીચે વહેતુ
-વૃત્તિ સ્ત્રીઠ અ તરવૃત્તિ -વર્કાર પુઠ
અ હરનો-મનનો વિકાર -વેદના સ્ત્રીઠ
હૃદયની વેદના -વેદિ(-દી) સ્ત્રીઠ(સ) ગા
અને યમુના વચ્ચેનો પ્રદેશ -વેદ પુઠ
ધરના ખારણા મૂકવામા થયેલો દોષ -વેદ નં
હાડવેર, અ હરણુ ઊડુ વેર -વેદી વિઠ
હાડવેરી -વેદ્યા સ્ત્રીઠ અ તરની-અ હરની
બથા -વેદ્યાધિ પુઠ અ તરમા-હાડમા થયેલો
રોગ. -વેદ પુઠ અ હરનો જપમ -હિત
વિઠ ગુપ્ત, અહરથ -સ્ત્રીકુ વિઠ(૨) નં જુઓ
અ તર્યકુ -સ્તરવ નં આતરિક તરવ, સાર
અ તરથ વિઠ [સં] અતે આવવુ
અ ત(-ત)રથ વિઠ[સં] અ હર રહેલુ, વચમાં
રહેલુ, અ હરણુ (૨) [વ્યા] સ્વર અને વ્યજન
ખનેના ધર્મવાળો (અર્થસ્વર)

અતઃ [સં] શબ્દની પૂર્વે 'અદરુ', 'વચમા' એવા અર્થમા ઠકરણુ નં જ્ઞાન. મુખાદિના અનુવાવનુ સાધન; મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહ કાર એ પ્રોધી ઝોળખાતી અદરની છત્રિય (૨) અતર હૃદય, 'કોન્સિયન્સ' [-ના લાખા= અતરનો ખળાપો કે ચિતા. -નો ધક્કો= ભારે જખરો આધાત, મોટું મર્મરપર્શી કુખ.] ઠકેદ્ર નં અદરનુ મધ્યભિદુ, 'ઇન-એન્ટર' (ગ) ઠકોણુ પુઠું 'ઇન્ડ્રિયર એ-નલ' (૨) 'ઇન્ટર્નલ એન્ગલ' (ગ) ઠકોપ પુઠું આતરિક તોફાન (૨) દિલની અદરનો ગુરસો ઠક્ષોભ પુઠું આતરિક કોલ-અસાતિ. ઠપચક નં મન, બુદ્ધિ ચિત્ત, અહ કાર, અને ઈવ એ પાચનુ ભૂય ઠપાત પુઠું (શબ્દનુ) વચ્ચે આવવું-પડવું તે (વ્યા.) ઠપાતો વિઠ વચ્ચે આવેલુ ઠપુર નં જ્ઞાનખાનુ ઠપુરિકા સ્ત્રીં અત પુરની સ્ત્રી ઠપાહ પુઠું અદરનો -છૂપી પ્રવાહ ઠપ્રકૃતિ સ્ત્રીં મૂળ સ્વભાવ (૦) ગલનો ખાનગી વણર ઠપ્રવેશ પુઠું અદરના લાગમા દાખલ થવું તે ઠપ્રવેશી વિઠ અત પ્રવેશ કરનુ. ઠપ્રેરણા સ્ત્રીં બુઝો સહજશુદ્ધિ ઠશતુ પુઠું અદરનો-ધરનો માણસ છતા શત્રુ (૨) હૃદયમા રહેલો દુશ્મન (કામ કોવાદિ) ઠશદ્ય પુઠું, નં અદરનુ-છૂપું શશ્વ ઠશાન્તા પુઠું અદરનો શાન્તા-અતરાભા, ધર્મશુદ્ધિ ઠસરવા વિઠ સ્ત્રીં સગર્ભા ઠસુખ નં આતરિક સુખ. ઠરથ વિઠ બુઝો અત (-ત) રથ ઠરથલ (-ખ) નં અદરનું-મર્મસ્થળ. ઠરકૂર્તિ (-ત્તિ) સ્ત્રીં આતરિક રકૂર્તિ. ઠરવરથ નં આતરિક-અદરનુ સ્વરૂપ

અતિક વં [સં] પાસેનું, નજીકનું
અતિમ વિઠ [સં] છેલ્લું, છેવટનું (૨) સામે છેડે હોય એવું, જહાલ ઠતા સ્ત્રીં
અતિયુ વિઠ [સં. અત] છેલ્લું, છેવટનું, અતે આવેલુ (૨) [લા] બહુજ ખિલયેલુ, મગ્નિયુ, છવ લિપર આવેલુ [અતિયાં કરવાં=ખિનધ] કે કાયર થઈને છાછિયા કરવા (૨) મગ્નિયા થઈને વર્તણું]

અંતીપંતી સ્ત્રીં એક રમત
અંતે અં [સં.] છેવટે, આખરે
અંતેવાસી વિઠ [સં.] પાસે રહેનાર (૨) પુઠું (ગુરની સમીપ રહેનાર) શિખ્ય
અંત્ય વિઠ [સં.] છેવટનું; છેલ્લું. ઠકર્મ નં, ઠકિયા સ્ત્રીં અસિસરકાર ઠગમન નં ઠ્રેષ વર્ણની સ્ત્રીનો કનિષ્ઠ વર્ણના પુરુષ સાથેનો સખધ ઠજ વિઠ પચમ વર્ણનું, અસપૃચ્ય ગણાતી વર્ણનું (૨) પુઠું એ વર્ણનો માણસ ઠનશ્રમ પુઠું અંત્યનેને રહેવા તથા કેળવણી લેવાની રમ્યા ઠનોદાર પુઠું અંત્યનો ઉદ્ધર ઠત્ર નં. ઠપદ નં ગુણોતરનુ અત્ય પદ (ગ) ઠયમક પુઠું છેવટના અદરોનો યમક-પ્રાસ -ત્યાકર પુઠું અત્ય - છેલ્લો અક્ષર. -ત્યાક્ષરી સ્ત્રીં બોલાયેલી કવિનાના છેલ્લા અક્ષરથી શરૂ થતી બીજી કવિતા બોલવાની રમત -ત્યાનુપ્રાસ પુઠું અંતે આવતો અનુપ્રાસ -ત્યાવર્યા સ્ત્રીં છેલ્લી-આખરની રિયતિ (૨) ધડપણ -ત્યાશ્રમ પુઠું અત્ય આશ્રમ-સન્યસ્તાશ્રમ -ત્યાશ્રમી વિઠ સંન્યાસી -ત્યેષ્ટિ સ્ત્રીં અંત્યક્રિયા [નળુ] અંત્ર નં [સં] આતરકું. ઠળળ સ્ત્રીં આંતરકાંડું અદર અં [ફા] મા; મહી ઠખાને, ઠથી અં અદરથી, છૂપી રીતે
અદાજ પુઠું [ફા.] અડસદો; શુમાર, આશરો. [-કાદવો=અડસદનો હિસાબ કરવો-તેનો આશરો મેળવવો, શુમારે ફટલું તે નેલું; અનુમાન કરવું -લેવો=કસી નેલું; અનમાવણ, નેધી અંદાજ મળે. -હોવો=મર્થાદા હોવી, આશરે કાઠકે નક્કી હદ હોવી] ઠપત્ર, ઠપત્રક પુઠું, નં (વ્યક્તિ કે સંસ્થાનાં) વાર્ષિક આવક અને ખર્ચનો અંદાજ હિસાબ ખતાવતુ કાગળિયુ; બનેટ'. -છ વિઠ અંદાજથી નક્કી કરેલુ [સાકળ અંદુ (-દુ)ક સ્ત્રીં [સં] હાથીને પગે બાંધવાની અંદેશ (-શી) પુઠું [ફા.] સદેહ, વહેમ. [-આવવો, જવો=સદેહ પેદા થવો, વહેમ પડવો. -આણુવો, લાવવો=શકા કરવી;

વહેમાણ - રાખવો = મનમાં વહેમ ધારણ કરવો, વહેમાયા કરવું]

અંદોલન નં [સં] આંદોલન - પુ સંક્રિં [સં અદોલ્, પ્રા અદોલ] હિચિણવ, ઝુલાવવું
અ ધ વિં [સં] આંધળ (૨) [લા] વગર સમજવું,
વિવેકહીન ઠક વિં આપુ, અળગળુ (૨) રીકુ (૩)
પું (સ) એક રાક્ષસ. ઠકારે પું અધાર
ઠકપ પું અધારો હૂવો (૨) ઝાડ ઝાખર કે
ખીને કારણે ન દેખાવાથી ફસાઈ પડાય એવો
હૂવો (૩) [સ] એક નરક ઠતા સ્ત્રી, ઠવ નં
આંધળાપણુ ઠતામિત્ર પું પૂર્ણ અધકાર
(૨) અજ્ઞાન ઠપરે પરા સ્ત્રી આંધળાઓની
હાર (જેયા વિચાર્યા વિના ચાલનારાઓની
મહળી) ઠપૂલ સ્ત્રી આંધળી પૂલ ઠપરે-
પરાન્યાય પું જોયા વિચાર્યા વિના આંધળા
ઓની પેઠે એકની પાછળ ખીલએ ગાડરિયા
પ્રવાહે ચાલવું તે ન્યાય ઠપ ગુન્યાય પું
આવળો ને પાંગળો પરસ્પર સહાયથી કામ
ઉઠેલે એવો ન્યાય ઠભાજિ સ્ત્રી આંધળી—
વગર સમજની ભક્તિ ઠશ્રદ્ધા સ્ત્રી આંધળી—
વગર સમજની શ્રદ્ધા ઠહુરતીન્યાય પું
હાથીનો પગ જોનાર આંધળો એને ચાલવા જેવો
કલ્પે, કાન જોનાર સૂપડા જેવો કલ્પે, એવો ન્યાય

અધારણુ અંકિં જુઓ અધારણુ
અ ધ શ્રદ્ધા સ્ત્રી [સં] જુઓ 'અધે' મા
અધાધૂની સ્ત્રી જુઓ અધાધૂધી
અધાધૂધ (-ધી) સ્ત્રી [દિં મ અધાધૂધ]

અરાજકતા, અતિશય અવ્યવસ્થા
અધાપો પું આંધળાપણુ
અધાર પું [સં અધકાર] અધાર ઠકાળુ
વિં અધારા જેવું કાળુ ઠકોટ પું વરસાદનો
ગોર જો, એથી થતું અધાર ઠકોટડી સ્ત્રી
અધારી ઓરડી (૨) ટુરગ, કેળાનું ઠપછેડી
સ્ત્રી, ઠપછેડો પું જે ઓઢવાથી અદૃશ્ય કે
અજીત રહેવાય એવું (કાળુ કે ભદુઈ) વસ્ત્ર (૨)
[લા] ગુસ્તે અજાત રહેવું તે [-ઓઢવી, -વો,
પહેરવો = ગુસ્તે અજાત થઈ જવું (ભદુઈ
કે કાળુ વસ્ત્ર પહેરી લઈને) -ઓઢાવો =
સામાને ભૂરખી નાખવો; અમમા નાખવો કે જેથી

ખીજી સૂઝી ન શકે, ખરી સૂઝ પડવા ન દેવી]
ઠપટો પું આખે બાંધવાનો પટો, અધારી
(૨) એવી એક રમત. ઠપિછોડી સ્ત્રી,
ઠપિછેડો પું જુઓ અવારપછેડી ઠપુ અં
કિં વાદળાંથી આકાશ ત્રેરાણુ - ધનધોર થવું
-રા નં અંબાં આખા રપટ ન દેખી શકે તેવું
થતું તે, ચક્રર, તમ્મર [-આવવા = ન દેખાવું,
તમ્મર આવવી - ઉલેચવા = (પ્રકાશ
મેળવવ.) મિથ્યા પ્રયત્ન કરવો] -રિયુ વિં
અધારાવાળુ (૨) નં જેમાં ચદ્ર ન દેખાય
એવું પખવાડિયું, કૃત્યપક્ષ -રિયુ અન્ન-
વાળિયુ નં એક રમત -રી સ્ત્રી આખ
દાંકણી, આખનો દાખડો (૦) મોનીનું એક
જોત્તર (૩) ભૂરખી (૪) તમ્મર (૫) જેલની
અવાગ દોટડી કે તેજા પૂરી રાખવાની મનન
અધાર નં [સં અધકાર] પ્રકાશનો અભાવ, ન
દેખાય તેવી પ્રજાશની સ્થિતિ (૨) [લા]
અવ્યવસ્થા, અરેર (૩) ગુપ્તતા, અપ્રસિદ્ધિ (૪)
અજ્ઞાન (૫) વિં અધારાવાળુ, પ્રકાશ વિનાનું
[-રામા કુટાણુ = ન દેખાવા - સમજવાથી
કોગટ કાકા મારવા, અચકાવું -રામા જણુ =
ધ્યાન બહાર કાઢી બનવું, જેથી અભાણુ રહીએ
-રામા રહેણુ = અજ્ઞાન રહેણુ (૨) જાહેરમાં
ન આવવું, અપ્રસિદ્ધ કે ગુપ્ત રહેણુ (-રામાં
રાખણુ તેના પ્રેરક અર્થમાં) અધારા
ઉલેચવાં જુઓ 'અધાર' માં -કરેણું = અધાર
યાય કે પડે એમ વર્તણું -થણું = નાત પડવી
-પડણું = (પ્રકાશ વચ્ચે કાંઈ આવવાથી) અધાર
થવું પ્રકાશ આવતો રોકાવો -ભૂકણું = (પ્રકાશ
વચ્ચેથી) ખસવું જેથી અજવાળુ આવે
-વણુ = અધકાર કે અધેર ફેલાવું]

અધાર ઘોર વિં (૨) નં ખૂબ ધાડું અધાર
અધું વિં [સં અધ] આંધળું -ધેમૂલ વિં
હેયાડું

અધેર નં [સં અધકાર] અવ્યવસ્થા, અરાજકતા
-રી (ઠનગરી) સ્ત્રી (સ) અરાજકતાના
ધામરૂપ એક કલ્પિત નગરી, સાવ અધાધૂધી
અ ય નં [સં અધ] પાણી
અ ય સ્ત્રી [સં] અ યા, મા, દેવી

અંબટ વિં [મ, સં, અમ્લ] ખાટું
 અંબર નં [સં] આકાશ (૨) વસ્ત્ર (૩) કસળી
 બુદ્ધિવાળી રેશમી સાડી (૪) એક સુગંધી પદાર્થ
 અંબરીષ પુરો[સં] (સં) વિષ્ણુના અનન્ય ભક્ત
 તરીકે પ્રસિદ્ધ સૂર્યવંશી રાજા
 અંબષ્ટ પુરો[સં] બ્રાહ્મણથી વાણિયણને થયેલો
 પુત્ર (૨) મહાવત
 અંબળાણું અં કિં બુઓ અમળાણું
 અંબા સ્ત્રીં [સં] મા(૨) [સં] દુર્ગાં ૦૭ સ્ત્રીં
 (સં) અંબા ભવાની કે એમનું ધામ આણું
 ૦૮ ભવાની સ્ત્રીં (સં) એક દેવી
 અંબાટ પુરો [બુઓ અંબાણું] ખાટા પદાર્થની
 દાતને થતી અસર
 અંબાહ પુરો (કા) અંબાટ (૨) આખમા તીવ્ર
 ઔષધ નાખ્યા પછી અમુક વખત સુધી તેની
 જે અસર પહોંચે છે તે
 અંબાહાં નં ૦૫ ૦૫ ૦૫ [સં. આત્રાત્તક, પ્રા અત્રાહા] [ઉપાદિયું
 એક જનના ખાટા કળ [ઉપાદિયું
 અંબાહિયું નં બાણિના ઢગલો (૨) બુઓ
 અંબાહી સ્ત્રીં [મ] એક (ખાટા પાનની) બાણ
 અંબાહી સ્ત્રીં [અ અમ્મારી] હાથી ઉપરની
 ખેડકે ૦૧ શીન વિં અંબાહી પર ખેડેલું
 અંબાહો પુરો [મ, હિ અંબહા, બુઓ
 'અંબાહા'] ભીડી
 અંબાર પુરો [અ અંબાર] ઢગલો, ભંહાર
 અંબાહિકા સ્ત્રીં [સં] (સં) પાહુ રાજની માતા
 -કેય પુરો (સં) પાહુ [ખટાર્જ જહું
 અંબાહું અં કિં [સં અમ્લ, પ્રા અંબ] [ખટાર્જ જહું
 અંબિકા સ્ત્રીં [સં] (સં) અંબા ભવાની (૨)
 ધૃતગદ્ધની માતા -કેય પુરો (સં) ધૃતરાષ્ટ્ર
 અંબુ નં [સં] પાણી ૦૪ વિં પાણીમા
 હોપજેલું (૨) નં કમળ (૩) પું ચંદ્ર ૦૭
 સ્ત્રીં ૦૬ ભી ૦૬, ૦૫, ૦૫, ૦૫ પુરો વાદળ.
 ૦૫, ૦૫, ૦૫, ૦૫ પુરો સમુદ્ર ૦૫
 નં કમળ
 અંબાહી નં એક વનરપતિ

અંબોહિયું નં બુઓ આંબોહિયું
 અંબોહો પું [દે. આમોહ] માથાના કેશની
 પાછળ વાળવામા આવતી ગાંઠ [-લેવો =
 અંબોહો ચૂથીને બાધવો -વાળવો =
 અંબોહોની ગાંઠ બાધવી] -હી સ્ત્રીં નાનો
 અંબોહો. -રોહી પુરો (પ) અંબોહો
 અંબોહણું સં કિં ખટાશ લગાડવી (૨)
 ઉમેરવું, વધારવું
 અંબા નં [સં] અંબ, પાણી -ભોજ, -ભોજેહું
 નં કમળ. -ભોહ, -ભોધર પુરો વાદળ
 -ભોધિ, -ભોનિધિ પુરો સમુદ્ર, અંબુધિ
 અંભા અં (૨૫૦) (ગાય-વાહરહાણું બોલવું)
 અંભોજ, -રોહ, -દ, -ધર, -ધિ, -નિધિ [સં]
 બુઓ 'અંભ'મા
 અંશ પુરો [સં] ભાગ (૨) વર્તુલનો ૩૬૦ મો
 ભાગ (૩) અપૂર્ણકમા લીટી ઉપરનો અંક,
 પૂર્ણ સંખ્યાના છેદોમાંથી લીધેલા વિભાગ
 (૪) વાહી જ હોવો ભેદ એ એવો ગ્રહનામક
 સ્વર (સંગીત) ૦૬ પું ભાગિયો (૨)
 વારસ ૦૫ અં કાઈક અંશે, અમુક દરજ્જે
 ૦૫ પતિ પુરો વારસ (૨) અંશવતાર ૦ભાગી
 વિં અંશ-ભાગ લેવાના અધિકરવાળું,
 ભાગ પડાવનાર (૨) પુરો એવો માણસ
 ૦ભૂત વિં અંશરૂપ -શાવતાર પુરો જેમા
 ઈશ્વરની વિભૂતિનો માત્ર અંશ હોય તેવો
 અવતાર -શાંશ પુરો ભાગનો ભાગ.
 -શાંશીભાવ પું અવયવ અને અવયવીનો
 સંબંધ (વ્યા) -શિક વિં થોડું, થોડા ભાગનું
 -શી વિં અંશવાળું (૨) ભાગ પડાવનાર
 ભાગિયું (૩) અવયવી, ભાગવાળું -શીજન
 પુરો દેવાશી માણસ
 અંશુ નં [સં] કિરણ ૦માન (-લી) પુરો સૂર્ય
 અંશુક નં [સં] જીણું કપડું (૨) રેશમી કપડું
 અંસ પુરો [સં] ખલો
 અંહ અં (૨૫૦) કરહાકી, કોથ કે ખુમારીનો
 ઉદગાર

આ

આ પુ. [સં] સ સ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો
ખીન્ને અક્ષર—એક સ્વર (૨) વ્યંજનથી શરૂ
થતા શબ્દની પૂર્વે ‘—ની શરૂઆતથી’ કે
‘—એટલે સુધી’ એવા અર્થમાં અન બનાવે
ઉદા. ‘આજન્મ’ ‘આકંઠ’ (૩) ઉપસર્ગ
ઓછાપણુ, અત્પતા બતાવે ઉદા. આકપ
ઊલટાપણુ બતાવે ઉદા. આગમન ‘—ની
તરફ, —ની પાસે’ એવા અર્થમાં ઉદા.
‘આકર્ષણ’ ‘ચારે તરફ’ એવા અર્થમાં ઉદા.
‘આવર્ત’ ‘ઉપર’ એવા અર્થમાં ઉદા. આરોહ
(૪) સ સ્કૃત વ્યાકરણ પ્રમાણે અકારાન્ત વિન્નુ
વિન્ન સ્ત્રીન્ન રૂપ બનાવે ઉદા. સુશીલ—લા
ઠંકારે પુ. ‘આ’ અક્ષર કે ઉચ્ચાર
ઠંકારાન્ત વિન્ન અતે આકારવાળુ
આ સં. (૨) વિન્ન [સં કયમ્] ‘નજીકનું’,
‘બતાવેલું તે’—નિર્દિષ્ટ—એવા અર્થનું ઠંકારક
સર્વનામ કે વિશેષણ
—આ અકને છેડે લાગતાં તે અકના (પુ.
બં. વં. મા.) ‘આક કે ઘડિયો’ એ અર્થ
બતાવે છે ઉદા. એકા, દ્વયા, તત્રિયા,
અગિયારા, વીસા વગેરે
આ અ. (૨૦) મોઢું ઊઘડવાનો સામાન્ય
અવાજ (‘આ આ કરતો રહી ગયો’)
આદંતવાર પુ. [જુઓ આદિત્યવાર] રવિવાર
આદંસ પુ. [હ] ખરફ ઠંકીમ પુ. ખાંડ,
મસાલો વગેરે નાખીને ખરફ વડે ઠારેલા (દૂધ,
આમરસ વગેરે) પ્રવાહીની વાની
આદં સ્ત્રી. [મ, સં કાર્યા?] આ (૨) ઠાઠી
(૩) ઠેવી ૦છ સ્ત્રી. સાસુ
—આદં પ્રત્યય વિન્ન ઉપરથી (સ્ત્રી.) લાવવાયક
નામ બનાવે કે ઉદા. મોટાદં, ગરીબાદં,
લબાદં (૨) કિન્ન પરથી પણ બનાવે છે ઉદા.
લડવુ—લડાદં, છાપવુ—છપાદં વગેરે
આદં પુ. [ફા] કાયદો
આદં પુ. [ફા કાર્નિન્ટ્] આયનો, અરીસો
આદં પુ. [મં] એક ઝાંઝ (સાંઝો) જેનું
ધમારતી લાકડું થાય છે [સં અર્જુન]

આઉ નં બાવલુ, અડણ
આઉ પ્રત્યય [મં આલુ?] કિન્ન પરથી
(તે ક્રિયાના ગુણવાળુ એવા અર્થનું)
વિન્ન બનાવે છે ઉદા. દુગાઉ, ઉપલઉ, કમાઉ
આક, ૦. પુ. [સં અર્ક] એક વનરૂપિ
ઠંડિયું વિન્ન આકડાનું (૨) નં આકડાનું ૩
(૩) આકડાનું દૂધ એકડું કરવાનું રિંગડુ
ઠંડી સ્ત્રી. આકડાની એક ભત [આકડાના
તૂર ઊડી જવા કે તેની પેઠે ઊડી જવું=
ભેતભેતામા—] રા વારમા અગળ કે પાયમાલ
થઈ જવું, નાશ પામવું, ખતમ થઈ જવું
આકડા વાવવા = કળિયો કે અણબનાવ
કર્તા કરવો આકડી પરણાવવી = ત્રોછ
વારનું લગ્ન અશુભ મનાતું હોવાથી ને ‘ચોથી
ચોક પૂરે’ એમ ચોલુ શુભ ગણાવાથી,
ત્રીજા લગ્ન વખતે તેના અવેજમાં આકડી
સાથે નામનું લગ્ન કરવું, જેથી ખરૂ લગ્ન
ચોથે નખરે આવે]

આકએકલી સ્ત્રી. (કા) એક રમત
આકર પુ. [મં] ખાણ (૨) જથો, સમૂહ
અથ પુ. આકરૂપ પ્રમાણભૂત અથ
આકરણુ સ્ત્રી. [મં કાઠ્ઠ?] ખૂમ પાડી—
ઘાટો પાડીને ખોલાવવું તે
આકરે વિન્ન [કાન્કડુ?] તીમ, સખત, અસદ
(૨) કઠણ, મુસ્કેલ (૩) આકળું, ગરમ
રવભાવનું (૪) લાવમાં આકર, મોઢું [—પડવું
= સખત કે વસમું કે મોઢું લાગવું આકરે
રૂપિયો = હલકા ભેગવાળો રૂપિયો]

આકળું અ. [સં] કાન સુધી
આકર્ષ પુ. [સં] જે ચાણ (૨) કસોટી (૩)
પાસા રમવા તે, જુગાર (૪) લોહચુબક
ઠંક વિન્ન જે ચાણ કરે તેવું (૨) મોહક ંણુ
નં જે ચાણ (૨) મોહ ૦છી સ્ત્રી. અ કાડી,
આકડાવાળી લાકડી ંણુ સં કિન્ન જે ચણ
(૨) મોહ પમાડવું—વિંત વિન્ન આકર્ષણેલું
—પી વિન્ન આકર્ષક

આકલન નં [સં] ગ્રહણ કરવું પકડવું તે (૨)
કળવું—સમજવું તે (૩) ગણવું તે ંશક્તિ

સ્ત્રીં આકલવાની શક્તિ - પું સં કિં
 [સં આકલ] આકલન કરવું
 આકલિત વિં [સં] જાણાયેલું, સમજાયેલું (૨)
 પકડાયેલું (૩) અદર લીધેલું, ગૂંથાયેલું
 આકલ્પ અં [સં] એક કલ્પ - ચારે યુગ લગી
 આકલ્પ પું [સં] કસોડીનો પથરો [કાચુંકારું
 આકસઆકસ નં આ તે, ગમે તે, પરચૂરણ (૨)
 આકસ્મિક વિં [સં] આચિંતું, અણધાર્યું,
 અકસ્માત બનતું [ગભગયેલું]
 આકળવિકળ વિં [સં] આકુલઆકુલ]
 આકળું વિં [સં આકુલ] અધીર, ઉતાવળ
 (૨) ઝટ ગુસ્સે થઈ લય એવા રચલાવનું
 -જાશ સ્ત્રીં આકળાપણું, અવીરાઈ
 આકંઠ અં [સં] ગળા સુધી
 આકં પ પું [સં] સહેજ ધ્રુજરી ઓ નં
 સહેજ ધ્રુજતું તે - પિત વિં સહેજ ધ્રુજતું
 આકા (-ગા) પું [જ] શેઠ [છડવું
 આકાડો (-દો) કી સ્ત્રીં [આક+ડોહી] આકડાનું
 આકાર પું [સં] આકૃતિ, ઘાટ (૨) બુઓ
 'આ' માં (૩) વિદ્યોદી (૪) ગુમાર ઠંક વિં
 [સં] આમત્રણ આપતું, નોતરનાર ંણા
 ત્રીંબોલાવવું તે, હાક ંણી ત્રીંબભાષી,
 આકળી (૨) કિંમત કરવી તે (૩) આક
 પાઠવાનું એભર ંણું સંકિં મૂલવવું (૨)
 અહસાદો કાઢવો (૩) જમીનની માપણી કરવી
 (૪) ઉધારવું ંસૌણુ ન આકારની સુફરતા
 -રી વિં આકારવાળું (૨) [લા] દેહધારી
 આકાશ નં [સં] ખાલી શન્ય રચાન, પોલાણ,
 'રપેસ' (૨) ગગન, આસમાન [-ચકી આવવું=
 વાદળા ઘેરાવા (૨) [લા] ડુંખના વાદળ ઘેરાવા
 આકાગના તારા ઉખાડવા, ઉતારવા=
 ભાગે ઉધમાત કે ઊથલપાથલ કરવી આકાશના
 તારા ભાગવા = અશક્ય ભાગણી કરવી
 -નાં પ ખી ઝાલવાં = અશક્યને શક્ય
 કરવું. -ની સાથે વાતો કરવી, -ને
 અલ્પ = ખૂબ ઊંચું હોવું -માં ઊઠવું=
 અલોપ થઈ જવું (૨) નકાસું જવું (૩) ખૂબ
 કુલાવું (૪) અતિ ઊંચી, અશક્ય, ગગનવિહારી
 વાત કે કલ્પના કરવી -માં ચડવું, જઈ

પહોંચવું = ખૂબ કુલાવું (૨) કલ્પનામાં વાતમાં
 ખૂબ ચગવું - આકાશમાં ઊઠવું આકાશમાં
 કે આકાશી ચડાવવું = ખૂબ વધારેપરતા
 વખાણ કરવા -માં ચંદરવો ખાંધવો =
 દેશ દેશમાં નામના કરવી. આકાશ પાતાળ
 એક કરવું = મહા ભગીરથ પ્રયત્ન કરવો,
 કરવામાં કાઈ ખાટી ન રાખવું (૨) ગળખ
 કરવો, ભારે ઊથલપાથલ કરવી આકાશ
 પાતાળ એક થઈ જવું = પ્રલય થવો (૨)
 ગળખ થવો, મોટી આદત આવી પડવી
 (કાઈને) આકાશ પાતાળ એક હોવું = ભારે
 મગર હોવું, જમીનથી અધ્ધર ચલતા હોવું.
 આકાશ પાતાળ ફરી વળવું = દુખે ઘેરાઈ
 જવું, આકાશ પાતાળ એક થઈ જવું આકાશ
 હેઠે આવવું = અશક્ય શક્ય બનવું] ંકસા
 સ્ત્રીં ક્ષિતિજરેખા ંકલ્પ વિં આકાશનેવું
 (૨) પું બ્રહ્મ. ંકુસુમ નં (લા) અસલ-
 લિત વાત. ંકુસુમવત વિં (૨) અં
 અસલલિત ંગમન નં આકાશમાં જવું
 તે ંગંગા સ્ત્રીં આકાશમાં રાતે અસખ્ય
 ચાદરણીઓને જે લાખો સંદેહ, ચળકતો
 પટ દેખાય છે તે ંગામી વિં આકાશમાં
 ફરનાર (૨) દિવ્ય ંચલ્લી સ્ત્રીં આકાશમાં
 ઊંચે જવાથી કાઈ મોટી ચીજ ઘણી જ નાની
 દેખાય છે તે (૨) મહારીની એક રમત (૩)
 એક પક્ષી ંદીપ (-વો) પું માણેકહારી
 પૂનમથી દેવદિવાળી સુધી ઝાડ ઉપર કે
 અગાસીમાં ઊંચા યાલલા ઉપર લટકાવાતો
 દીવો (૨) અધ્ધર લટકતો દીવો. ંપંથ પું
 આકાશનો માર્ગ ંભાષણ નં આકાશ
 સામું ભેઈને ઈશ્વરને ઉદ્દેશી કાઈ બોલવું તે;
 ઈશ્વરપ્રાર્થના ંભાષિત નં રંગભૂમિ
 બહારની કાઈ વ્યક્તિ સાથે જાણે વાત કરતો
 હોય તે રીતે નદે કરેલી ઉક્તિ. ંમંદલ (-ળ)
 નં પૃથ્વી ઉપરથી દેખાતું આણું આકાશ,
 ખગોળ. ંમાર્ગ પું આકાશમાંનો રસ્તો
 ંસુનિ પું ઊંચું મોટું રાખી તપ કરનાર
 (૨) ઊંટ ંયાન નં વિમાન. ંચલ્લી સ્ત્રીં
 એક વનરપતિ, અમરવેલ ંયાણી સ્ત્રીં

દેવવાણી (૨) રેડિયોની વાણી ંવાસી વિં
 આકાશમાં રહેનાર (૨) પુંઠેવ ંવેલ સ્ત્રીં
 આકાશવદ્ધી ંવૃત્તિ વિં વરસાદ ઉપર જ
 જેના જીવનનો આધાર હોય તેવું (૨) સ્ત્રીં
 અસ્થિર પેદાશવાળો ધધો (૩) ઇશ્વર આપે તે
 ઉપર ગુલરો કરવો તે ંરથ વિં આકાશમાં
 રહેલું ંરકટિક પું કરા -શિકા સ્ત્રીં
 અગાસી -શિયુ વિં જેના પાકનો આધાર
 વરસાદ ઉપર હોય એવું (૨) નં ધઉની એક
 ભત -શી વિં આકાશનું (૨) દિવ્ય
 આકાશા સ્ત્રીં [સં] ઇચ્છા, આશા (૨) [આ]
 સાલગનારને ખીલ પદની અપેક્ષા રહે એવી
 પ્રથમ પદની અપૂર્ણતા -ક્ષિત વિં ઇચ્છેલું
 -ફી વિં આકાશા રાખનાર
 આકીન પું, નં [અ યકીન] શ્રદ્ધા ંદાર
 વિં આકીનવાણું
 આકીર્ણ વિં [સં] વ્યાપ્ત, પથરાયેલું (૨) સકલ
 આકુલ (-ળ) વિં [સં] અસ્વસ્થ, ગભરાયેલું
 ંતા સ્ત્રીં ંંયાકુલ (-ળ) વિં ખૂબ ગભરાયેલું
 આકુ અન નં [સં] સકાચ
 આકુચિત વિં [સં] સકુચિત
 આકૂત નં [સં] ઇરાદો, આશય, વિચાર
 આકૂં નં (કા) શક્તિ, તાકાત (૨) સ્ફૂર્તિ, ચેતના
 આકૂંલું નં આકાંડાનું જીવનું, આકાંદોડી
 આકૂત વિં [સં] (સમાસમાં) આકારનું ઉદાં
 મકરાકૂતકુળ -તિ સ્ત્રીં આકાર (૨) મૂર્તિ
 (૩) રેખાથી દોરેલો આકાર
 આકૂટ વિં [સં] આકર્ષેલું, ખેંચેલું
 આકેબત સ્ત્રીં [અ આકિવત] અત, આખર
 આકેલ વિં [અ આકિલ] અક્ષલવાળો
 આકમ પું [સં] પરાક્રમ (૨) ચઢવું તે (૩)
 પગરણ (૪) આગ્રહ (૫) ધોરણસર ચાલવાનો
 માગ ંક વિં આકમણ કરનાર ંણુ નં
 ચડાઈ, હુમલો (૨) પરાક્રમ (૩) ઉત્કર્ષ ંણુ રીક્ષ,
 ંણુતમક વિં આકમણ કરવાના સ્વભાવ-
 વાળું, 'અગ્રેસિવ' [આકદ કરતું
 આકદ નં [સં] રહન, વિલાપ -દિત વિં
 આકાત વિં [મં] ઘેરી લીધેલું, જીતી લીધેલું
 (૨) પગ નીચે વાટેલું (૩) આગળે

આકોશ પું [સં] ઘટિ પાડીને ખેલવું-રડવું
 તે (૨) આકોષ, નિદા (૩) ગાળ (૪) ઇપ્કા (૫) શાપ
 અક્ષિમ વિં [સં] નાખેલું, ફેંકેલું (૨) ઝૂટવી
 લીધેલું (૩) મૂઝાયેલું (૪) નિદાયેલું (૫) પું
 સગીતમાં એક અલકાર
 આકોષ પું [સં] ફેંકવું તે (૨) લગાડવું, ચોપડવું,
 ઘસવું તે (૩) આરોપ (૪) વધો (૫) ઝૂટવી
 લેવું તે (૬) નિદા (૭) એક અલકાર કે જેમાં
 જે કહેવા ધાર્યું હોય તે દેખીતી રીતે ખાઈ
 જવાય છે આ તેના નિગ્રેવ થાય છે (કા રા)
 ંક પું આરોપ મૂકનાર, નિદક
 આકોભ પું [સં] ફોલ
 આખડવું અં કિં [મં આમ્વલ્] અખડવું (૨)
 ઠાકર ખાવી, ટિચાણુ (૩) લડી પડવું
 આખદિયુ નં [બુઓ આખડવું] ઠાકર ખાઈને
 પડી જવું તે
 આખડી સ્ત્રીં બાધા, માનતા
 આખર સ્ત્રીં [અ આતિર] અત (૨) અં અતે
 [-આવવી=પૂર થવું, છેડો દેખાવો -કરવી
 =હદ કરવી, ડેડી હદે જઈને વર્તવું] ંધડી
 સ્ત્રીં છેલ્લી ધડી (૨) મોતનો વખત ંમોમમ
 સ્ત્રીં મોસમનો પાછલો -છેલ્લો ભાગ ંસર-
 વાળો અં છેવટે, પનિણામે ંસાલ સ્ત્રીં
 વર્ષનો છેલ્લો ભાગ અથવા વખત (૨)
 મરણનો વખત -રી વિં આખરનું અનિમ
 -રે અં છેવટે (૨) નિરૂપાયે [અનરકલ્
 આખરવું સં કિં અધરકવું -ણુ નં મેળવણું,
 આખલો પું [સં અક્ષત -આખુ પરથી?] માદ
 ખસી ન કરેલો ખેલ -લાઉધામી સ્ત્રીં
 આખલા જેવું તોફાન, ધિગામરતી -લિયુ
 નં નાનો ંળદ
 આખલું સં કિં [સ આલ્યા] ભાખવું, કહેવું
 આખળ (-ળી) સ્ત્રીં પરસ્પર ઘડવાની જગા (કા)
 આખળિયો પું આણી
 આખળી સ્ત્રીં બુઓ આખળ
 આખડલ પું [સં] (સ) ઇદ્ર
 આખા પું ંળંવં [સં અક્ષત] અક્ષત, વણ-
 લાગેલા ચોખા [-જેવડાવવા=મૂત કે શુ
 વળગ્યું છે તેનેવા ચોખા ન ખાવવા, -નાખવા

= (નતિ ભૂતએ) ચોખા નાખી તે વડે
વળગણ વિષે તપાસવું]
આખાડ પુનં + જુઓ આપાઠ ંભૂતી વિં
અપાઠમા થયેલું (૨) પુનં ધર્મદોગી કુતારો.
-કીણું, -કું વિં, અપાઠને લગતું
આખિયું નં ચામડાની પખાલનું ઉપલુ મો(કા)
આખિર સ્ત્રીં [જ] આખર અત
આખી સ્ત્રીં [જુઓ આખા] અક્ષત ઉતારવા
તે (૨) દાણા વાળવા તે
આખુ પુનં [સં] ઉદર ંકણી સ્ત્રીં ઉદરિયુ
આખું વિં [સં સક્ષત] લાગ્યા વિનાનું, અખડ
(૨) પૂન, ખણ, સળગ [આખાં હાડકાંલું=
ઊલા હાડકાંનું હાડકાં ન નમાવે એવું, કામનું
કાયર કે આળસુ. આખી અણીએ = કશીય
ઈલ વગર, 'પૂરુ સહીસલામત આખું'
કોણું શાકમા જલું = નજરે દેખાય એવું
હોવા છતાં સરતચક થવી, ગદ્દલત થવી
આખો હાડવો = પૂરેપૂરો લાલ] ંપાખુ,
ંભાગ્યું વિં અર્ધુપયું, અધકચરુ -ખાખાઉ
વિં (વગર હડે કે કેઈનો હક કુખાડી -
હરામનું) આખુ ખાઈ જવાની વૃત્તિવાળું,
હોલિયુ -ખાખોલું વિં સાદ વાત કરનાર
(૨) કડવાખોલું -ખોઘડી, -ખોઘડીએ અં
વારવાર
આખૂન [જા], ંછ, આખૂદછ પુનં ગુરુ,
ઉસ્તાદ (૨) અરખી લાપાનો શિક્ષક
આખેટ પુનં [સં] શિકાર, મૂગયા ંક વિં
શિકાર કરનાર (૨) પુનં શિકારી (૩) કૂતરો
આખેપ પુનં [જુઓ ખેપ] સફર
આખેપ પુનં [સં આખેપ] (કા) દેવ, મહાવરો,
વ્યાસગ [કાળજી, ચટ, ચિતા
આખેખ પુનં (સુ) જુઓ આખેપ (કા) (૨)
આખોઘડી, ંચે અં જુઓ 'આખું' મા
આખ્યા સ્ત્રીં [સં] નામ (૨) અટક (૩) નામના
(૪) અકવા ંત વિં કહેવાયેલું, વર્ણવાયેલું
(૨) [વ્યા] જેના રૂપાખ્યાન કરવામાં આવ્યાં છે
તેનું (૩) નં લાવતું અલિધાન કરનાર પદ,
ક્રિયાપદ ંતા પુનં આખ્યાન કરનાર ંતિકી
વિં સ્ત્રીં ક્રિયાપદને-વાતને લાગતી (વિલક્ષિત)

ંન નં કથા, વૃત્તાત ંનક નં દૂકું આખ્યાન
ંનકી પુનં એક છંદ ંચક પુનં કહેનાર,
કથા કહેનાર (૨) દૂત ંચિકા સ્ત્રીં કથા, વાર્તા
(૨) વંશાવલીનું વર્ણન

આગ પુનં [સં આગમ] આવરો, આવણ તે
આગ સ્ત્રીં [સં અગ્નિ] દેવતા (૨) અગન, લાય,
ખળતરા (૩) અકરમાત કાઈ ખળી ઊડે ને
લડકે લાગે તે, લાય (૪) [લા] કોધ, અનૂત,
દાઝ કે એવા અવેશના જુરસાની લાગણી (૫)
આગ પેડે અટ પરચો દઈ દે એવું શીઘ્રકાપી
કે ઉચ્ચ સ્વભાવનું માણસ [-ઊઠવી = અગન
ઊઠવી, ખળતરા ખળવી (૨) ખળણ, મરણ,
નાશ પામણ, એ ભાવનો તિરસ્કાર કે છણકો
કરતા બોલવામા વપરાય છે જેમ કે, આગ
ઊઠી એના પૈસામા = ખળ્યા, મૂઆ એના પૈસા
(૩) [લા] કોધ ખૂળ ચડવો -દાકવી = ખૂળ
કોધે ભરાણ -ખળવી, -ખેસવી = જુઓ
'અગન ખળવી, ખેસવી' -મૂકવી, -મેલવી,
-સળગાવવી = આગ લગાડવી, ખળવાને
માટે સળગાવણ -લાગવી, = આગથી (મકાન,
માલ ઇં) અકરમાત ખળણ -સળગવી =
આગ લાગવી (૨) અગ્નિ પ્રદીપ થવો, લાગણ
-ખળણ -વરસવી = ખૂળ તાપ પડવો (૨)
કોધથી લભૂકતી વાચારા નીકળવી -લગાડી
તાપણું કરવું = તાપણી જોઈએ તે માટે
ધર જ લગાડવાના જેવી બેવકૂફીથી વર્તણુ ને
તે વિષે બેપરવા કે ભાન ન હોવું] ંખેલ
પુનં આતસખાજ ંગાડી સ્ત્રીં રેલગાડી.
ંદાન નં અગ્નિપાત્ર, આગિયુ (૨) પુણ્યાર્થ
અગ્નિસસ્કાર કરવો વા તેના સાવન પૂરા
પાડવા તે ંખોટ સ્ત્રીં આગશક્તિથી ચાલતું
વહાણ, 'રટીમર'

આગત વિં [સં] આવેલું -તારવાગતા સ્ત્રીં
આવેલાનો આદરસ્તકાર, પરાણ્યાકરી. -તું
વિં + આવતું

આગ-દાન, -ખોટ જુઓ 'આગ' મા

આગમ પુનં [સં] આગમન, જનમ (૨) શાસ્ત્ર,
ધર્મશાસ્ત્ર (૩) પ્રાચીન જૈન ધર્મગ્રંથ (૪)
મત્રશાસ્ત્ર (૫) ખત, દસ્તાવેજ, પુરાવામા

મૂકવા લાયક લેખ (૬) પ્રત્યય ૦ન નં
 આવલુ તે ૦નિગમ નં વેદશાસ્ત્ર, શાસ્ત્રો
 ૦નિર્ગમ પું આવક-નવક (૨) આયાત
 અને નિકાસ ૦રહિત વિં લેખિત દાખલા
 વગરનું (૨) શાસ્ત્રના આધાર વિનાનું
 -માપાથી વિં[સં] આવતુ નેજતુ, જન્મતુ
 ને મરતુ (૨) ક્ષણિક [અગાઉ
 આગમ્ય(-જ) અં પહેલેથી આગળથી,
 આગમ્ય સ્ત્રીં ચલાનો આગલો ભાગ (ત્યાં
 અગારા કાઠી એલવાય છે)
 આગમ્ય અં જુઓ આગમ્ય
 આગમ્યનું નં દાખલાત
 આગરણુ (જી) સ્ત્રીં છુહારની કાઠ કે લઠી (૨)
 સોનીની લઠી (૩) (કા) હિંદુ ખલાસીની સ્ત્રી
 આગરણુ સં કિં સરખે અતરે બધ - પાટા
 નાખવા [એક રોગ
 આગરુ પું મોમાથી ફર્ગ ધ નીકળ્યા કરે એવો
 આગરો પું નાણાકીલનો - તગીનો વખત
 આગલી પાછલી સ્ત્રીં ગઈ ગુજરી જૂની
 વાત [-કાઠવી = જૂની વાત (કે તેનો ડખ)
 તાલકે યાદ કરવી - ભૂલવી, -કાઠી નાખવી
 = જૂની વાત વીસરવું, માફ કરવું]
 આગલુ (હ) વિં [સં સગ્રિમ, પ્રા
 સગિલિય] પહેલાનું, અગાઉ બનેલું (૨)
 મુખ્ય, આગળ પડતું ૦પાછલુ વિં (૨)
 નં આગળ પાછળનું, કરા સખથી જૂનું
 બાકી કે ચૂકતે યા વસૂલ કરવાનું રહેલું
 (જુઓ આગલી પાછલી)
 આગવાળો પું એજિન બોધલરમાં આગ
 સલાળનાર - કાલસા પૂરનારો, 'ફાયરમેન'
 આગણુ વિં ઇલાયકુ, પોતીકુ [જોખિયો
 આગ(-ગુ)વો પું [જુઓ અગવો] અગાણી,
 આગળ અં [સં સગ્રે, હિં આગે] અગાઉ,
 પૂર્વે (૨) પાસે, કને (૩) સન્મુખ, સામે
 (૪) બહાર, જાહેરમાં (૫) [દે સગલ =
 અધિક?] લવિધ્યમા, હવે પછી [-આવણુ,
 = શરત, પ્રસિદ્ધિ વગેરેમાં મોખરે થવું (ખીજને
 પાછળ રાખી કે રહે એમ) - પડણુ = મોખરે
 આવણુ દોરવણી કે પહેલ કરવી, ઝં પલાવણુ

-થણુ = પહેલું અગાઉ ચાલણુ કે જણુ યા
 મરણુ (૨) જુઓ 'આગળ આવણું' કે 'પડણું'
 -પર, ઉપર = લવિધ્યમાં] ૦પરણુ વિં
 જાહેરમાં આવણુ (૨) મોખરે ૦પાછળ અં
 આગળ અને પાછળ (સમય ને રચણ)
 (૨) ચારે પાસે ૦વા અં અગાઉથી ૦વેદા
 પું ૦વં વં વધારેપડણુ આગળપડણુ તે
 આગળિયો, આગળી જુઓ 'આગળો' મા
 આગળુ વિં [જુઓ આગણુ] ચડિયાનું શ્રેષ્ઠ
 આગળો, -ગિયો પું [સં સર્ગલ, પ્રા સગલ]
 ખારણુ ઉધાડવા વાસવાની કળ, ઉલાળો - ણી
 સ્ત્રીં ઉલાળી (૨) મવમની પટી
 આગણુક વિં [સં] આવી ચડેલું, હમેશાનું
 તહિ એવું (૨) વગર નોતરે આવેલું (૩)
 પું અતિવિ (૪) મુસાફર
 આગા પું [તુર્કી] આકા, શેઠ ૦ખાન પું
 (સ) ખેતલોનો ધર્મગુરુ ૦ખાની વિં
 આગાખાનને લગતું (૨) આગાખાનના ધર્મને
 અનુસરતું [કપડું
 આગાખાની સ્ત્રીં [મ] એક જાતનું સુતરાઉ
 આગામી, -મિક વિં [સં] આવનારું, લવિધ્યનું
 આગાર નં [સં] ઘર, નિવાસસ્થાન (૨) [જેન]
 છૂટ, અપવાદ
 આગાહી સ્ત્રીં [ફા] લવિધ્યનું સૂચન
 આગિયા પું એક પક્ષી
 આગિયા-ખડક પું જુઓ 'આગિયુ' માં
 આગિયુ વિં [જુઓ આગ] આગવાળું (૨)
 જલદ, તીવ્ર, મિલજ (૩) નં જુઓ આગ-
 દાન (૪) ઊભા મોલે ફૂડામાના દાણા બળી
 જય તે રોગ (બહુધા જીવારમાં) - ચાખડક
 પું જ્વાળામુખી પર્વત
 આગિયો પું ['આગ' પરથી] ખઘોત (૨) જીવાર
 ઇત્યાદિનો એક રોગ, આગિયુ (૩) એક જાતની
 ચોળી જીવાર (૪) જેને અડકવાથી લાય બળે
 એવો એક છોડ (૫) (સ) વૈતાલ
 આગુ વિં + આગલ
 આગુવો પું જુઓ આગવો
 આગે અં [સં સગ્રે, પ્રા સગ્રે, હિં] આગળ, પૂર્વે
 [-આગે ગોરખ જાગે = લવિધ્યની આગળથી

ચિંતા ન કરતા, તે વખતે (દેવ ભોગે) કાઠકે
સારુ જ થશે કે રસ્તો સૂઝશે એ શ્રદ્ધા રાખવી,
આગળ ઉપર વળી કાઠકે કાવતું થઈ જ રહેશે
-અત્યારે રોકાણ નહિ (આ ભાવ ખતાવે છે)
‘આગળ સો થઈ રહેશે’] ઠકદમ નં, ઠકૂચ
સ્ત્રીં આગળ ધપવું તે, પ્રગતિ ઠવાન વિં
આગળ ચાલનાર(ર) પુનેતા, સરહાર ઠવાની
સ્ત્રીં આગેવાનપણું -ગોતર(ર) વિં
[સં.અગતર ?] શરૂઆતનું, પહેલાનું(ર) પાસેનું
આગોપીછો પું અગરખાનો આગલો તથા
પાછલો ભાગ

આગ્નિક વિં [સં] અગ્નિને લગતુ(ર) યજ્ઞને લગતુ
આગ્નેય વિં [સં] અગ્નિય; અગ્નિ વિષેનું(ર)
અગ્નિદાણ સખધી -ચાસ્ત્ર નં અગ્નિ વડે
જેનો ઉપયોગ થાય તેવા હથિયારો-તોપ,
બૂકે ધં

આગ્રહણ પું [સં] યજ્ઞકાલ(ર) નં વર્ષાઋતુને
અતે પહેલા પાકની આહુતિ
આગ્રહ પું [સં] ધાર્યું કરવાની વૃત્તિ, ખત,
નિશ્ચય(ર) હઠ, જિદ, મમત(૩) ધણી વિનતી
-હી વિં આગ્રહવાણું, નિશ્ચય, હઠીણું

આગ્રહાયણ પું [સં] માગશર અગ્રહાયણ
આધટક પું એક વનરપતિ, ઝીપટો
આધટ્ટ વિં આધુ [-જાળે=ટળાળે, મરળે,
દીસતું નહો, એવો ભાવ ખતાવે છે]

આધરો પું ભુઓ આગ્રહ
આધાત પું [સં] પ્રહાર, ફટકો(ર) અવાજ થાય
એવી રીતે અધકાણું તે (૩) દુઃખની તીજ
લાગણી ઠક વિં આધાત પહોચાડે એવું(ર)
પું મારો, ખૂની

આધુ વિં [સં] અગ્રે ? (કાલને અતરમા) દૂર,
છેદ (ર) કિંવિં આગળ, પાસે (જેમકે આધો
આવ, આધુ પાછું) [-આવણું=પાસે આવવું
-આઠણું=લાજ કાઢવી, ધૂમટો તાણવો (ર)
[લા] સ્ત્રી પેઠે વર્તવું, બાયણ બનવું -કરવું=
(બારી બારણું) વાસવું, બવ કરવું (ર) દૂર
ખસેડવું (૩) (ચૂલામા લાગતું લીકડું) બહાર
કાઢવું(૪) [લા.] મનથી દૂર કરવું, અળખામણું
કવું -મૂકણું=(વચ્ચુને) છોડવી, તેને અગેના

રોકાણમાથી મુક્ત થવું(ર) (કામ) પૂરું કરવું,
પરવારવું, પાર મૂકવો -ખેસણું=દૂર ખસવું,
છૂદું-નજીક નજીક નહિ એમ-ખેસણું (ર)
સ્ત્રીએ વેગળા ખેસવું, અટકાવ આવવો
-જઈ ને પાછું પડણું=વધારેપડતા આગળ
વધવાની ભૂલ કરી, પછી પાછા પડવાનું થાય
ત્યારે પરતાણું; ભૂલ કરીને પરતાણું, નિષ્ફળતા
વહોરવી.

આધુ પાછું વિં (સમય કે અંતરમા) આગળ
પાછળ આવતું, અહી તહીં -આસપાસ કયાકે
હોય એવું, કે સ્થાનદેર થયેલું (ર) (જગાદેર
થયેથી) નજરે ન પડે એવું (૩) ખોટું ખરું;
ચોગ્યાચોગ્યા [-કરણું=અહીથી તહીં જગાદેર
કરવું (જેમકે, આધુ પાછું કરી ભુઓતો બધું
પેટીમા માર્ધ જરો લાકડા આધાપાછા કર્યા
એટલે સળગ્યું) (ર) સતાડવું (૩) બભેરવું,
ચાકીચૂકાલી કરવી -કહેણું=ખોટું ખરું કે
ચો-ચાચોગ્યા ચા વધારેપડતું કહેણું, -ભેણું=
આગળ પાછળનો-બધો વિચાર કરવો, પરિણામ
વિષે સલાણવું -થણું=અહીંથી તહીં કે
આસપાસ બમણું, આવણું જણું, ટિચાણું, ફાફા
મારવું (ર) સતાણું કે સ્થાનદેર થવું]

આધે અં દૂર, વેગળે ઠથી અં દૂરથી ઠનું
વિં દૂરનું(ર) લવિચ્છનું, ઠકું વિં આધુ(પ)
આધૂકો પું છોકરાની એક રમત
આધૂણું વિં [સં] ધૂમટું, ફરવું ઠમાન વિં
ચકરચકર કરવું

આધોપક વિં [સં] ઘોષણા કરનાર
આધાણું નં [સં] સૂઝવું તે (ર) સતોષ
આચકણું સંકિં ખેચવું આચકા સાથે લઈ લેવું
આચકી સ્ત્રીં આચકી, તાણ -દો પું આચકો,
ધકો(ર) [લા.] સંકોચ, આનાકાની (૩) પ્રાસકો
(૪) ખોટું [-ખારો=ખમચાણું, આચકો
અનુલવમા આવવો -આપવો=આચકો
આવે એમ કરવું-અનુલવાવવો. -મારવો=
ભેરથી એકદમ ખેચવું -આવવો, -લાગવો=
આચકો ખાવો.]

આચમન નં [સં] જમણી હથેલીમા થોડું પાણી
લઈ પી જવું તે (-કરણું) (ર) પ્રવાહી પ્રસાદ.

-ની સ્ત્રીં આચમન માટેની ચમચી -પુ વિં
[માચ્ન] આચમન કરવું
આચરકૂચર વિં ૦ પરચૂરણ (૨) નં પરચૂરણ
ખાવાતુ, કાચુ દાર (૩) પરચૂરણ સરસામાન
આચરણુ નં [સ] ચાલચલગત, વર્તણૂક (૨)
ચારિત્ર, લક્ષણ (૩) વ્યવહાર, અમલ -જીય
વિં આચરવામોચ્ય -પુ સંકિં [સે માચ્ચર]
કરવું, પાળવું (૨) અં કિં વર્તવું, ચાલવું
આચાર પું [મે] આચરણ, વર્તન (૨) સદાચરણ
(૩) વિધિ, સરકાર (૪) ધર્મશાસ્ત્રમા કહેલા
આચરણના નિયમો (૫) શિષ્ટ પ્રદાય, રૂઢિ,
રિવાજ ૦૪૬ વિં ૦૪૬ની પેઠે વિચાર વિના
માત્ર આચારને વળગી રહેતુ (૨) આચારને
વળગી રહીને વિચારશૂન્ય બનેલું ૦૪૭ વિં
આચારથી ભ્રષ્ટ, પતિત ૦ વિચાર પું ૦૫૦
વર્તન અને વિવેક (૨) ધાર્મિક રીતરિવાજ
અને માન્યતાઓ ૦૫૧ સ્ત્રીં આચારની
શુદ્ધતા - ધર્મ પ્રમાણે હોય તે ૦૫૨ નં
આચારનો પ્રધાન નિયમ -રોચિહુ પું
આચારનો આગ્રહ -રોચિહી વિં આચારનું
આગ્રહી -રી વિં આચાર પાળનાર -ચુરત
આચારજ(૭) પું [સે માચાર્ય + જી] +
આચાર્યશ
આચાર્ય પું [સે] ધર્મ -સ પ્રદાય ચલાવનાર,
ધર્મધિક્ષ (૨) વેદાદિ વિદ્યા શીખવનાર (૩)
મત્રોપદેશ કરનાર, ધર્મગુરુ (૪) મુખ્ય શિક્ષક,
'પ્રિન્સિપાલ' (૫) ગોર (૬) વિદ્વાન
આચ્છાદક વિં [સે] ઢાંકનાર, સતાડનાર -ન
નં ઓઢવાનું કે ઢાંકવાનું જે હોય તે (આદર,
છાપર, ચદરવો ઇત્યાદિ) (૨) સતાડવું તે -પુ
સંકિં [સે માચ્છાદ] ઢાંકવું [સતાડેલું
આચ્છાદિત વિં [સે] છવાયેલું, ઢંકાયેલું,
આછ સ્ત્રીં [બુઓ આછુ] ઓછાપછું (૨)
છાશનું પાણી, પરાછ (૩) પાતળાપછું
આછકણુ વિં [બુઓ આછુ] છીછરા મનનું,
નાદાન (૨) મોટાઈ ન જરવી શકનાર, દૂલણજી
-લાઈ સ્ત્રીં, -લાપાણુ નં, -લાવેહા
પું ૦૫૦૦ આછકણુ વર્તન
આછટવું સંકિં ખખેરવું (૨) પછાડવું

આછણુલૂછણુ નં ટાપરીપ, વરણાગિયાપણુ
આછર પું [બુઓ આછરવું] પોરાક (૨)
પાથરણું, આસન (૩) સ્ત્રીં ગધેડાની ગૂણ
નીચેની ગાદી -રિયુ નં પાથરણુ (૨)
ગધેડાની આછર
આછરવું અંકિં ['આછુ' પરથી] ઓસરવું
(૨) નરમ પડવું (૩) [મે] બામ્નું? પાથરણુ
આછેટવું સંકિં બુઓ આછટવું, પછાડવું
આછીગરે વિં મલાક્ષા પાસેના 'આછી'
નગરનું (મોપારી)
આછુ વિં છૂટ છૂટ, પાણુ (૨) થોડું, ઓછું
(૩) પાતળું, છેક ઝીણું (૪) બાણુ [આછા
દહાડા = મુઠ્ઠિલીનો - ગરીબોનો વખત]
૦ પાતળું વિં થોડું થણુ (૨) જેવું તેજ,
રાસકૂસ (જેમ કે, રોટલો, ધધો આછા પાતળો
કહેવાય છે) -છેરું વિં આછ (૫)
-છોતરું વિં થણુ જ આછુ, નવકપ
આજ અં [મે] અજી આજે, ચાલુ જિવે (૨)
સ્ત્રીં આજનો દિવસ [-ની ઘડી અને
કાલનો દિવસ = ગયું તે ગયું (અશક્ય
વાયદામા પડે કે કહી ન બનવાનું લાગે ત્યારે
વાયદા અંગે બોલાય છે)]
આજકાલ અં આજે અથવા કાલે, થોડા
વખતમા (૨) હમણા, હાલ (૩) સ્ત્રીં આજ
અને કાલનો દિવસ [-કરવી = વાયદો કરવો,
દીલ કરવી -કરતા = આજકાલ એમ વખત
ગણતા, થોડે થોડે, નજણાય એમ ધીમે ધીમે]
૦નું વિં હમણાનું જ, થોડા વખતનું (૨)
અર્વાચીન (૩) કાચી ઉમનું, નાદાન, બિન-
અનુભવી ૦મા અં તરતમા, થોડાક
વખતમા, એકાદ બે દિવસમા
આજનમ અં [સે] જનમથી જ (૨) જિંદગી-
ભર -નમાત અં જનમથી માંડીને મરણ
સુધી, જીવનભર
આજનમ વિં [અ માજમ] મોટું (૨) માનનીય
આજનન(-તું) બાહુ આજનન(-તું) સુજ વિં
દોચણ સુધી પહોંચે તેવા લાખા હાથવાળું
આજર પું ૦ [ફા] મઠવાડ (૨) ઉપદ્રવ, મરજ.
-રી વિં ઠરદી, રોગી

આજી સ્ત્રીં [‘આજી’નું સ્ત્રીં, સંઘાર્થ] માની
મા -ન [માનાર્થ], -ને પું [સં. ધાર્થ]
માનો બાપ [આગ્રહભરી વિનતી
આજીજી સ્ત્રીં [ઝ ઝાજિજી] કલાવાલા,
આજીવક પું [સં.] (સ.) મહાવીરનો પ્રતિરૂપથી
ગોશાલક (૨) એનો સપ્રદાય (૩) [લા]
દોગી સન્ધાસી
આજીવન વિં [સં] જીવન પર્યં તત્તુ (૨) અં
જીવન પર્યં ત [સાધન
આજીવિકા સ્ત્રીં [સં] ગુજરાન (૨) ગુજરાનનું
આજી (—નૂ) બાજી (—નૂ) અં [‘બાજી,
—નૂ’નું કિત્વ] આસપાસ, ચારે બાજી. ઓએ,
ઓં અં આસપાસ કે ચોતરફ ઓથી
અં આમતેમ કે ચોતરફથી
આજીકું વિં આજીનું
આજે અં [સ ઝઘ] આજ, આ દિવસે
—રોકડા (ને) કાલે ઉધાર = રોકડા તે ખરા;
‘ઉધાર’ની વાત નહિ (આજે બહારે ‘આજ’
પણ કહેવાય છે)
આજે પું [સં ધાર્થ] માનો બાપ ઓપડવે.
તેનું શ્રાદ્ધ કરવાનો દિવસ, આસો સુદિ એકમ
આજેકાને પું એક જાતની ઔષધિ
આજા સ્ત્રીં [સં] હુકમ (૨) રાન, પરવાનગી
[—આપવી = ફરમાવવું (૨) રાન કે પરવાનગી
આપવી (—માગવી, —લેવી, મળવી સાથે
આવે છે) —ઉઠાવવી, —માનવી, —માથે
ચડાવવી = હુકમ પાળવો, માન્ય રાખવો
—માં આપવું = આમન્યા કે કાબૂ તળે
આવવું, કબ્જામાં આવવું —મા રહેવું =
આમન્યા કે કાબૂ માન્ય રાખીને વર્તવું,
કબ્જામાં રહેવું] ઠંકર વિં હુકમ આપનારું
ઠંકારિતા સ્ત્રીં, કારિત્વ નં આજાકારી
હોતું તે ઠંકારી વિં આજા પ્રમાણે વર્તનારું,
આજાકિત ઓચક નં તનશાસ્ત્રમાં વર્ણવેલા
૭ ચક્રોમાંનું એક, એક તાત્ત્વિક ચક્ર કે
આકૃતિ ધારક, ધારી વિં આજા માથે
સહાવનાર, આજાકારી. ઓધીન વિં આજાને
આધીન, આજા પ્રમાણે જ વર્તનારું. ઓધીનતા
સ્ત્રીં ઓધાયાથી, ઓધવતી વિં આજા

પ્રમાણે વર્તનાર, ઓધસારે અં આજા
અવસાર—પ્રમાણે. ઓધસારી વિં આજા
પ્રમાણે વર્તનાર ઓચક વિં [સં] આજા કરનાર
ઓપન નં હુકમ, ફરમાન ઓપન નં રાનનો
લેખી હુકમ કે તેનો કાગળ (૨) હુકમનામું
ઓપત્રિકા સ્ત્રીં આજાપત્ર (૨) (ગાયકવાડનું)
સરકારી ‘ગેઝેટ’. ઓપાલક વિં આજાનું
પાલન કરનાર ઓધ પું આજાનો અથ—
ક્રિયાપદના રૂપમાંથી આજાનો અથ નીકળવો
તે (વ્યા) ઓધક વિં [વ્યા] આજાર્થનું,—
ને લગતું ઓધતી વિં આજાનું સારી —જાકિત
વિં આજા પ્રમાણે વર્તનારું, તાબેદાર
આજન્ય નં [સં] ધી (૨) યજ્ઞધ્ય
આજા સ્ત્રીં [ઝ ર્જા] ધન
આજાદ વિં [જા] સ્વતંત્ર. —દી સ્ત્રીં સ્વતંત્રતા
આજો પું + વિશ્વાસ (૨) હિંમત
આટ પું વણકરતું એક આભર (૨) સ્ત્રીં
ઉપર મૂકેલું વાસણ પડી ન જાય એવી
છાણની ગોઠવણ (૩) [વ્યા] કિં પરથી નામ
બનાવતો એક પ્રત્યય ઉદાં મરહાટ, ઠોકાટ
આટઆટલું વિં [‘આટલું’નું કિત્વ] આટલું
આટલું, આટલું બધું
આટ (—ક) કાટ પું [આડ+કાટ] સાગ
સિવાયનું બીજું લોકડું
આટલાંટિક પું [ઈ] (સ) એક મહાસાગર
આટલું વિં [સં. જ્યત, જ્નાવત, પ્રા જ્તિય, જ્તિલ]
અમુક દેખાડેલા નક્કી કદ, જગ્યા, પ્રમાણ
જેટલું (સમય, મથળ, અંતર વગેરે) —લામાં
અં અમુક મર્યાદિત (પ્રદેશ, સમય)ની અંદર
(૨) પાસે જ અહીં—બહુ દૂર નહિ (૩) અમુક
ચોડા વખતમાં [આટલું ત્યારે તેટલું =
અમુક નક્કી હોય તેની સાથે સાથે બાકી રહેલું
હોય તેય, પૂરું; બધું]
આટલું સંક્રિં [સં અટ] છૂટી ગૂટી એકરસ
કરવું (૨) [વ્યા] નામ કે કિંને લગતા ‘વાર—
વાર થવાપણું’ના અર્થનું કિં બનાવે છે ઉદાં
‘ડાગાટલું’, ‘ગોખાટલું’
આટવિક પું [સં] જગલનો માણસ
આટાપાટા પું ઓખંબં બારોપાટ—એક રમત

આટાપાણી નંબંવં જુઓ 'આટો'માં
 આટાર સ્ત્રીં (ક) રેતી
 આટાણુ નં જુઓ 'આટો'માં
 આટિયાપાટિયા નંબંવં એક બાળરમત,
 ('ગણ ગણ મોચલો'—વડોદરા પ્રાતમાં)
 આટિયુ નં [જુઓ આટો] ધડીમાથી આટો—
 લોટ વાળવાનુ લૂગડુ અથવા નાળિયેરનુ દોડુ
 આટીકીટી સ્ત્રીં ['કીટો' પરથી 'કીટી'નુ દ્વિત્વ ?]
 (કા) ધરમાની જીણાના જીણી વરતુનો જેમા
 સમાવેશ થાય તે
 આટો પું [ફિં આટા] લોટ(ર) ભૂકા [-અને
 આવરદા એક થવા, -ઊંચો = ખૂબ
 હોરાન થયુ, થાક, માર કે મહેનતથી ઢીલુ થઈ
 જવુ (ર) ખરાબ કે પાયમાલ થવુ -કાઢવો =
 ખૂબ થકવવુ, આટો ઊડે એમ કરવુ
 -દળવો, પીમવો = વેઠ કે વૈતર કરવુ,
 ધીસુ, નીરસ કામ કરવુ -નીકળવો = આટો
 ઊડવો, ઢૂસ કે ઢમ નીકળવો -બાધવો = લોટ
 બાધવો, કણક તૈયાર કરવી] -ટાપાણી નં
 બંબં, ઠપાણી નં લોટ અને પાણી, ખોરાક
 (ર) [લા] આજીવિકાના સાધન, કમાણી (૩)
 નસીબ, દાણાપાણી -ટાણુ નં આટો ને
 લૂણ (ર) [લા] ધૂળવાણી [આટાણુમા
 જવુ, ખપવુ = નકાસુ જવુ, ધૂળવાણી થયુ]
 આટોપ પું [સં] આડબર (ર) જુઓ 'આટોપ'
 આટોપવુ સં કિં [મ ગાદળોં] એકલું કરવુ,
 સંકેલકું (ર) પૂરુ કરવુ, પતાવવુ (૩) બવ કરવુ
 આઠ વિં [સ ઝણ] ૮ ંઆની સ્ત્રીં અડધા
 ૧ રૂપિયાની કિમતનો સિક્કો ંડો પું આઠનો
 આઠડો (ર) વણતી વેળા તાણી ખે ચાયેલી રહે
 તે સારુ કરાતો બધ ંપેથ વિંઆઠ પૃથ્જેટલા
 કદનું, 'એકડેવો' ંમ (ઠ) સ્ત્રીંપખવાડિયાની
 આઠમી તિથિ -ડા પુંબંબં આઠનો
 ઘડિયો -ઠિયા પુંબંબં આઠ ઠંકાવળો
 રાસનો પ્રકાર -હુ નં આઠનો સમૂહ
 (આકમાં) -ઠે અ ગે = પૂરેપૂરુ, સાગોપાંગ
 -ઠેગાઠે = સ પૂર્ણપણે -ઠે જામ અંઆઠે
 પહોર આખો ઢહાડો (ર) બારે માસ, હમેશા
 -ડો પું જુઓ અષ્ટક

આઠણુ નં દોરડુ ભાગનાં વળ કેવાનું ચોતર,
 અઠવાડુ
 આઠિયુ વિં ઠગ, હુમ્મુ [એક રમત
 આઠી સ્ત્રીં [જુઓ આઠ] એક ધરેણુ (૦)
 આઠો પું જુઓ 'આઠ'મા
 આઠોઠ(-ઠ) વિં જુઓ આઠોઠ
 આઠોડ સ્ત્રીં દોડ પર ઊભા વણસલા ખ ખેરી
 (કાપીને નહિ) એકઠી કરેલી જુવા
 આઠોઠ વિં વ્યાપી ગયેયુ, ચોતપ્રોત
 આઠ (ડ) સ્ત્રીં આડુ તિલક, પિયળ (ર)
 આઠાઈ, હઠ -છોડવી મૂકવી = હઠ જતી
 રૂવી -લેવી પડવી = હઠ ધરવી આ
 અડુ = હઠ પર જવુ, હઠે જરાવુ, ખૂબ હઠ
 લઈ ખેસવુ
 આઠ પું (કપામનાં કાલા ઇંનાં) વખાર
 -રિયો પુંકાલા લઈ તે દેવાવીકપાસ વેચનાં
 આઠ સ્ત્રીં [ટે અટ્ટ] બેની આટે-વચ્ચે હોણ
 તે, કે જે હોય તે વસ્તુ (ર) પ્રતિબંધ, હરજત
 (૩) ગોણ' અર્થ બતાવતો, 'ઉપ' જેવો પૂર્વગ
 ઉદાં આડકથા. [-મા મૂકવુ = નાણાં ઉપાડવા
 માટે બાહેધરી તરીકે વસ્તુનો અવેજ આપવો
 -નુ દોઢ કરવુ = આડનુ ચોડ કરવુ,
 કાઈનુ કાઈ-અવેળુ કે ઊલટું કરવુ, ઊધુ
 વેતરવુ] ંકતરાતું વિં જરાં કંતરાતું -વાકું
 જતુ ંકતર વિં વાકું ચૂકું (ર) પરાક્ષ,
 અપ્રત્યક્ષ ંકથા સ્ત્રીં વાતમા આવતી બીજી
 વાત ઉપકથા (ર) વાત કરતાં વિષયાતર કરવુ
 તે ંગટ(-ઠ) પું, નં આટકાટ ંખરચ,
 ંખચ' નં સામન્ય ખચ' ઉપરાતવુ બીજુ
 આડુ અવળુ ખચ' ંખીલા(-લી) સ્ત્રીં,
 ંખીલો પું વિગ્ર (ર) આગળી ંગીરો
 પું ગીરવાયેલી વસ્તુ ફરી ગીરવવી તે ંધરેણુ
 અં આઠગીરો તરીકે ંઘોડો પું રોઝ (ર)
 નાનો ઘોડો, ટદું ંચ સ્ત્રીં આડ ૧ જુઓ
 ંચોતાલ પું સગીતનો એક તાલ ંતાળો
 પું ઊછટી રીતે જવાખ મેળવી જોવો તે
 ંત્રાસુ વિં આડુ અને ત્રાસુ ંદાવેર પું
 સામો ઢવો ંધ ઘો પું ગોણ ધધો ંનામ
 નં [પ.] અડક, ઉપનામ ંપડદો પું

અ તરપટ (૨) લાલ ંપાસું (-સે) અં એક બાલુએ ંદેટિયું, ંદેકું વિં અવળું, માર્ગ ખહારનું ંખંધ પું બાવા લોડા માલકાકણી કે ખીલ કોઈ વેલાનો કંઠારો પહેરે છે તે ંખીંત સ્ત્રીં વચમાં ચણેલી લીંત, ખારણાની સામે ચણેલી પડાની દીવાલ ંખીંતિયું નં બીતની ભેડેલી ત લગી લાઇને બનાવેલો ગુપ્તકોઠાર-લકાર, પડભીતિયું ંરસ્તો પું રાજમાર્ગ નહિ તેવો રસ્તો, ગલીકૂચીનો રસ્તો (૨) આડો-ખોટો રસ્તો ંશેરી સ્ત્રીં નાની ગલી ંમર પું, સ્ત્રીં, નં પાણી અટકાવવાની પાળ-લી ત (૨) આડી પાટી, મેલ ંમાલ સ્ત્રીં એકાતર વર્ષ. ંસોડ સ્ત્રીં, ંસોડિયું નં સોડમા ઘાલવાની અટ (૨) છાતીની આડે આવે એમ કપડું આટવાની રીત ંહથિયાર નં હથિયારને અજાવે ખીલુ જે કોઈ હથિયાર તરીકે કામ આવે તે આરણી સ્ત્રીં [મ અઢળી, કાનડી અઢળિને] રોટલી ધત્યાદિ વણવાની ત્રિપાઈ, આખળિયો આડત સ્ત્રીં [હિં આઢન, મ અઢત] માલેકના વતી કામ કરવું તે (૨) હકસાઈ, દલાલી -તિયો પું પ્રતિનિધિ, દલાલ. 'એન્ટ' આડતાળો. આડત્રાંસું બુઓ 'આડ'મા આડત્રીસ વિં [સં અટત્રિશત] ૩૮ આડદાવો, આડધ ધો, આડનામ, આડ પાસું (-સે) આડફેડું (-ટિયું), આડ બી ત (-તિયું) બુઓ 'આડ'મા આડલું નં બુઓ આડણું આડશ સ્ત્રીં [બુઓ આડ] આતરો, પડકો, ભી ત આડમર, આડસાલ, આડસોડ (-ડિયું), આડહથિયાર બુઓ 'આડ'મા આડંબર પું [સં] લાણું પછેળુ છવાઈ રહેલું તે. ખટારોપ (૨) ઠાં, દખલો (૩) ખોટો ડોળ (૪) અહ કાર -રી વિં આડબરવાળુ આડાઈ સ્ત્રીં બુઓ 'આડું'મા આડાજૂઠ વિં આડુઅવળુ પથરાયેલું, ગીચ આડાખોઈ (ખો' ?) વિં સ્ત્રીં [આડું +ખો] હલીલી, નિદી આડિયાકરસણુ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, તનમનિયું

આડિયું નં [બુઓ આડું] કરવત (૨) કપાળમાં આડ કરવાનું ખીણું (૩) લીટ કાઢવાને બદલે ગદા છોકરા આડો લપેડો કરે છે તે [-કરવું = આડો લપેડો કરી લીટ કાઢવી] અડિયો પું બુઓ આડ પું આડિલ પું કફલપથી પહોળો ઉચ્ચારતો મદ્ર કે મધ્ય સ્વર આડી સ્ત્રીં [બુઓ આડ] આડે મૂકવાની વસ્તુ (૨) આડસરથી પાતળુ લાકડું (૩) પાધા, આખડી (૪) હઠ (૫) સીમા (૬) કુસ્તીનો એક દાવ (૭) આડ, આડું તિલક આડીતર સ્ત્રીં હોડીથી નદી વગેરેની પાર જવું તે આડીવાડી સ્ત્રીં કુદખકખીલો આડું વિં [બુઓ આડ] સીધું નહિ તેલું (૨) ઊભું નહિ તેલું (૩) વચ્ચે પડ્યું હોય કે આવે તેલું (૪) હડીલું (૫) વાધાખોડિયું (૬) પગેલ, આડકંતર (૭) ખોટું વાકું (૮) વિરુદ્ધ, વચ્ચે આવતું (૯) અં આડી બાલુએ (૧૦) નં ગાડાનું ખલતું (૧૧) મેલું, ભૂત ધત્યાદિ [આડી ખીલી = બુઓ આડખીલી, નહતર આડી છલ કરવી = વચ્ચે આડું ખોલીને હરકંત નાખવી; વાકું ખોલતું આડી દોરે (ખાડું) = સારી પેઠે ઊંધુ ધાલીને (ખાડું) આડી વાટની ધૂળ = ફાફા, વ્યર્થતા આડું (-ડે) આવડું = વચ્ચે (વિષ્ણુ કે રાહત તરીકે) પડતું આડું (-ડે) ઊતરડું = રસ્તામા કોઈ વચ્ચે આવી તેને પાર કરવો, એમ હરકંત કરવી (૨) અપશુકન થવા (બિલાડી માટે ખાસ કરીને) આડું થવું = આડું પડવું; સૂત્ર (૨) વાકું કે વિરુદ્ધ કે હડીલું થવું આડું ફાટવું = વચમાંથી ફાટવું, આડે રસ્તે વળવું (૨) વાકું ખોલી કે ખીલ રીતે વચમાં વણી પાડવો, સરળ ચાલતામા વિષ્ણુ પાડવું આડું ને ઊભું લેવું = ખૂબ ધમકાવવું, ઊધડું લઈ નાખવું -પડવું = સૂત્ર (૨) વચ્ચે વાધો નાખવો, આડું આવવું, વિરોધ કરવો આડો આંક વાળવો = હઠ કરવી, છેવટની હઠ બંધ વર્તવું, ગજબ કરવો, આડો હાથ કરવો = રોકવું, અટકાવવું આડો હાથ

મારવો = અપ્રમાણિકતા કરીને મેળવવું (૨)
 લાંચ ખાવી આડે હાથે = ખોટું ખરું જોયા
 વિના, અપ્રમાણિકતાથી] — ઠાઈ સ્ત્રીં
 વાકાપણું, વિરુદ્ધતા (૨) હઠ ફરારહ — ઠાપોણું
 વિં વાકાખોણું, ખોટાખોણું અવળું વિં
 (૨) અં આડું ને અવળું, આમતેમ; ઊધુ-
 છત્ર (૨) [લા] કર્શ ક્રમ કે નિયમ વગરનું,
 દગધડા વિનાનું (૩) ખરું ખોટું બૂઠું [—લેણું =
 ખર્ચ ધમકાવવું, વઢવું (૨) લાંચ ખાવી]
 ઠોણું વિં આડું અને ઊભું, લાંચ ને
 ઊભું ઠે (—તે) હું વિં (૨) અં આડું અવળું
 વાકાચૂકું, ઊલટું સૂલટું ઠોણું વિં આડું-
 અવળું, ઊધુ ચત્ર (૨) નં તેવી વાત — કે
 અં વચ્ચે (૨) સામે, વિરુદ્ધમાં — કે
 દહાડે અં અમુક દિવસ સિવાય બીજે
 કોઈ વખતે (૨) ટાણા કે તહેવાર સિવાયના
 હરકોઈ દિવસે

આડેધડ (—ડે) અં ધડો રાખ્યા વિના, જેમ
 આવે એમ [આડાઈ
 આડો પું અટકાવ, વિરોધ (૨) આડ, હઠ,
 આડો આંક પું સીમા, અવધિ (જુઓ 'આડું' માં)
 આડો ખોખો પું અડધો ખોખો, પોશી
 આડો ઠાઈ સ્ત્રીં (કા) જુઓ આડાઈ
 આડો ઢિયો પું એક જ ગલી ભતનો માણસ
 આડો ધડ વિં સાવ આડું — નિયમ બહારનું
 આડો પું નં (કા) કોઈના કામમાં મદદ કરવી
 તે (૨) આડકતરી સૂચનાથી અમુકની વતી
 કામ કરી આપવું તે

આડોશ પાડોશ પું [જુઓ આડોશ પાડોશ]
 આસપાસનો રહેણાંનો લાગ — લત્તો (૨)
 આસપાસ રહેનારાઓનો સમૂહ, આસપાસનો
 વસવાટ [રહેનાર તે
 આડોશી પાડોશી પું, નં આડોશ પાડોશ મા
 આઠ પું ઢગલો (૨) પૂજી (૩) રસોઈ માટે
 કરેલો છાણાના કકડાનો ઢગલો

આઠક પું, નં [મં] આઠ શેર અનાજ માય
 તેવડું લાકડાનું માપ

આઠક સ્ત્રીં ટુંવેર

આઠવું અંકિં ચરવા — રખડવા જવું

આઢિયો પું ફની વખાર રાખનાર વેપારી (૨)
 ગોવાળિયો [‘ગુણાઢય’
 આઢય વિં [મં] ધનવાન (૨) ભરપૂર ઉદાં
 આણું પ્રત્યય કિં પરથી નં બનાવે ઉદાં
 જોડાણ, લખાણ

આણું (ણ) સ્ત્રીં [સં સાણ] આજ્ઞા, કુવાઈ
 (૨) મનાઈ, રાખ (૩) ઢંદેરો [—દેવી = (દેવ
 દેવી ઇં નું નામ દઈ) મનાઈ કરવી — દેરવી,
 વર્તવી = હુકમ કે સત્તા ચાલવી, — દેરવવી,
 વર્તવવી = આણું ફેરે એમ કરવું, ઢંદેરો
 ફેલાવવો] ઠાણું સ્ત્રીં ઠાણ — કં વસૂલ
 કરવાની મત્તા (૨) અધિકાર

આણું પાણું સ્ત્રીં [‘પાણું’ નું દિવ] આના, પા
 આનો ઇત્યાદિ દર્શાવનારી આડી ઊભી
 લીટીઓ ઉદાં ત્રાણા [જઈને લાવવું
 આણું સંકિં [મં આની] ફરવી લાવવું,
 આણું દ પું + જુઓ આનદ દી વિં + આનદી
 આણું દ કે કણું નં, આણું દ દોરો પું +
 અનતદોરો [કરવું તે
 આણું આણું સ્ત્રીં ઉપરાઉપરી — અરેથી આગળ
 આણી શ્રીલિંગનો એક પ્રત્યય ઉદાં ગોરાણી
 આણી સં + આ ં આણી સં + આ, આ
 ંકોર, ંગમ, ંતરફ, ંપા, ંપા, ંખાણું,
 ંમગ અં આ બાળું ંપાર અં આ
 પાર કે બાળું ંપેર અં આ રીતે

આણું નં [સં આનયન] પિયરથી વહુને વિધિ
 સર સાસરે વળાવી આણવી તે, તેડું (૨)
 કન્યાને સાસરે વળાવતા કરાતી રીત, કવિચાવર
 [—આવણું = વહુને સાસરેથી તેડું આવવું — તેને
 વળાવવાનું કહેણ આવવું — કરણું = આણું
 મોકલવું (૨) આણું વાળવાની રીત કરવી
 — મોકલણું = વહુને સાસરે આણવા તેડું
 મોકલવું — વાળણું = કન્યાને સાસરેથી આણું
 આણે તેને વળાવવી આણે આવવું,
 જણું = આણું કરવાને માટે આવવું, જણું]
 — છાંચુ ખડી સ્ત્રીં આણા વખતે અપાતી
 મીઠાઈ વગેરેની ભેટ [—આપવી = રત્ન આપવી]
 આણું (આ'ણે) સં આ માણસે (ત્રીજી વિભક્તિ
 ઉદાં આણે અને માર્યો) (૨) આનાથી

(કરણ અર્થે 'આ'ની ત્રીજી વિનં) (૫૦ વ૦ આમણે)

આત્મતાથી વિનં [સં] મહાપાપી (૨) ખૂની
આત્મ પુનં [સં] તાપ ૦ત્ર નં છતર, છત્રી
આત્મ પુનં આત્મા (૫) ૦તા સ્ત્રીં આત્મતા
(૫) ૦ખૂળી સ્ત્રીં એક ઔષધિ, ધમાસો
ઠંશદ્ય નં એક વનસ્પતિ, શતાવરી -મા
પુનં (૫) આત્મા

આતર્પણ નં [સં] ખુશ કરવું તે (૨) સતુષ્ઠ
કરવું તે (૩) ઉત્સવને દિવસે લીધું તે
આત્મચાર પુનં [ભુઓ આદિત્યવાર] રવિવાર
આત્મશ(-સ) પુનં [ફા આતિશ] અગ્નિ (૨)
ખળનરા (૩) કોધ ૦પરસ્ત વિનં અગ્નિ-
પૂજક (૨) પુનં પારસી ૦ખહેરામ [ફા
વહરાન] પુનં પાન્મીઓની અગિયારી ૦ખાજી
સ્ત્રીં દાડખાનુ દોહવાની વિવિધ ખનાવટો,
આગખેલ -શિ(-સિ)યુ વિનં આત્મશ-
અગ્નિના રંગનું -શિ(-સિ)યો પુનં આગિયો
-શી(-સી) વિનં અગ્નિયુક્ત, ગરમ (૨) ગરમ
સ્વભાવનું (૩) સખત આગ સહન કરી શકે
તેવી (શીશી)

આત્મક પુનં [સં] વ્યાધિ, રોગ
આત્માજી પુનં [ભુઓ આતો + જી] દાદાજી
આત્માપ પુનં [સં આત્મ] + આનપ, તડકાં (૨)
ધામ, બકારો
આતિથ્ય, આતિથ્ય નં [સં] પરોણાચાકરી
આતિથ્ય-શીલ વિનં [સં] આતિથ્ય કરે એવું
આતિવાહિક વિનં [સં] સૂક્ષ્મ શરીરને પરલોક
લઈ જવાના કામમાં નિમાયેલું (૨) નં પવન
કરતા પણ વિશેષ ત્વરિત ગતિવાળું સૂક્ષ્મ
શરીર (સાખ્ય)

આત્મી(-થી) પોતી(-થી) સ્ત્રીં [અર્થ + ફા
પોતહ પરથી ?] આથ, પૂજી [-ને ધરમ
લ ગોટી = પૂજી હોય થોડી ને વધુ હોવાનો
ડાળ કરવો (એ ભાવમા બોલાય છે)]
આતુર વિનં [સં] -થી પીહાતુ; કુખી (૨)
અધીર, આકળું (૩) ઉત્તુક ૦તા સ્ત્રીં
૦પણું નં ૦સ ન્યાસ પુનં મરતી વખતે
હીધેલો સંન્યાસ

આતો પુનં [સં આત્મન] આત્મા જેવો પ્રિય
પુત્ર (૨) પાટવી પુત્ર (૩) દાદો

આત્મ [સં] તત્પુરુષ સમાસના પૂર્વપદ તરીકે
'આત્મા' કે 'પોતાની જાત' એવા અર્થમા
આવે ૦ઓળખ સ્ત્રીં ૦આત્મજ્ઞાન (૨) પોતાની
ઓળખ. ૦કથા સ્ત્રીં પોતાની જીવનકથા
૦કારાગૃહ નં આત્માનું કારાગૃહ - શરીર
૦કૃત વિનં જાતે કરેલું ૦કૌતુક નં પોતા
વિષેનું પ્રશ્ન સાપૂર્ણ આશ્ચર્ય ૦ખ્યાતિ સ્ત્રીં
પોતાની ખ્યાતિ - કીર્તિ (૨) બધે આત્મ-
તત્ત્વનું જ્ઞાન થતું તે ૦ગત વિનં મનમાનું (૨)
અં સ્વગત ૦ગતિ સ્ત્રીં આત્માની મનજી
પછીની દશા. ૦ગુણ પુનં આત્મા કે પોતાનો
ગુણ. ૦ગુમ વિનં આત્મસયમી ૦ગુમિ
સ્ત્રીં આત્મસયમ ૦ગુન પુનં પોતે જ
પોતાનો ગુરુ ૦ગૌરવ નં આત્માનું કે
પોતાનું ગારવ ૦ઘાત પુનં આપવાત ૦ઘાતક
(-થી), ૦ઘાતી વિનં આત્મઘાત કરનાર.
૦ચરિત્ર નં આત્મકથા ૦ચિત્ત નં
આત્માનું ચિત્ત ૦ચિત્તા સ્ત્રીં પોતાની
જાતની ચિત્તા ૦છિદ્ર નં પોતાનું છિદ્ર - ખોલ-
કોપ ૦જ (-જાત) વિનં પોતામા કે પોતાનાથી
ઊપજેલું (૨) પુનં પુત્ર (૩) કામદેવ ૦જન
પુનં, નં સ્વજન ૦જા વિનં સ્ત્રીં પોતા-
માથી - પોતાનાથી ઉત્પન્ન થયેલી (પુત્રી)
(૨) સ્ત્રીં ભુક્ષિ ૦જાત વિનં (૨) પુનં ભુઓ
આત્મજ ૦જિજ્ઞાસા સ્ત્રીં આત્માનું
સ્વરૂપ જાણવાની ઇચ્છા ૦જિજ્ઞાસુ વિનં
આત્માને જાણવાની ઇચ્છાવાળું. ૦જીવન નં
પોતાનું જીવન ૦જીવુ'સા સ્ત્રીં પોતાના પર
ભુજી'સા - આજીવ્યો થવો તે ૦જેતા વિનં
આત્મા પર - પોતા ઉપર વિજય મેળવનાર ૦જી
વિનં આત્મજ્ઞાની ૦જ્ઞાન નં પોતાના સખધી
જ્ઞાન (૨) અધ્યાત્મજ્ઞાન, આત્માનો સાક્ષાત્કાર
૦જ્ઞાની વિનં આત્મજ્ઞાનવાળું ૦તત્ત્વ નં
આત્મારૂપી તત્ત્વ - પદાર્થ (૨) આત્માનું તત્ત્વ -
સત્ય - રહસ્ય ૦તત્ત્વવિદ્યા સ્ત્રીં. આત્માના
સત્ય સ્વરૂપની વિદ્યા, અધ્યાત્મશાસ્ત્ર,
૦તર્પણ નં આત્માને જલાજલ આપવી તે.

ંતુલ્ય વિં જતના જેવુ, પોતાની સમાન
 ંતુલ્ય સ્ત્રીં આત્મસતોષ ંતુલ્ય વિં
 અનાત્મ વસ્તુઓ તરફનો મોહ દૂર થઈ
 આત્માના આનંદમાં વૃત્તિ થયેલુ ંતુલ્ય સ્ત્રીં
 આત્મવૃત્તિ થયુ તે ંત્યાગ પું સ્વાર્થત્યાગ
 (૨) આપઘાત ંત્યાગી વિં આત્મત્યાગ
 કરનાર ંત્યાગિની વિં સ્ત્રીં આત્મત્યાગ
 કરનારી ંતુલ્ય નં પોતાપણુ, સ્વત્વ ંદમન
 નં પોતાની વાસનાઓનુ દમન ંદર્શન નં
 આત્મસાક્ષાત્કાર, આત્મજ્ઞાન ંદર્શન વિં
 આત્મદર્શન કરનાર ંદાન નં સ્વાર્થત્યાગ,
 આત્મત્યાગ ંદ્રોહ પું પોતાની જાતને દ્રોહ,
 પોતાની જાતને હાનિ પહોંચાડવી તે ંદ્રોહી
 વિં આત્મદ્રોહ કરનાર ંધર્મ પું આત્માનો
 ંધર્મ-ગુણ-સ્વભાવ ંનિષ્ઠ પું પોતાની
 વાસનાઓનો નિષ્ઠ-સયમ ંનિષ્ઠ વિં
 આત્મરત ંનિષ્ઠજન નં આત્મામાં
 દુષ્ટક્રી આરવી તે ંનિરીક્ષણુ નં પોતાની
 જાતનુ નિરીક્ષણુ ંનિષ્ઠ પું પોતે જાતે
 કરવાનો કે કંઈકે નિષ્ઠ ંનિષ્ઠેદન નં પોતાની
 જાતને તથા પોતાનુ ંધુ ંશ્વરના અરણ્યમાં
 સમર્પી દેવુ તે, લક્ષિના નવ પ્રકારોમાંનો
 એક (૨) પોતાની તરફનો ખુલાસો ંનિષ્ઠેદી
 વિં પોતાની જાત (ઇષ્ટદેવને) અર્પણ કરનાર
 (૨) પોતાનો ખોરાક જાતે રાધી લેવાના
 નિયમવાળુ ંનિષ્ઠ વિં આત્મામાં જ નિષ્ઠા
 વાળું, આત્મરત ંનિષ્ઠા સ્ત્રીં આત્મામાં નિષ્ઠા
 ંનિષ્ઠા સ્ત્રીં પોતાની જાતને નિષ્ઠા તે
 ંપરાજિત વિં આત્માને ખોઈ ખેંદેલો
 ંપરિતાપ નં અતરનો પશ્ચાત્તાપ ંપરીક્ષક
 વિં (૨) પું આત્મપરીક્ષણ કરનાર. ંપરી-
 ક્ષણુ નં આત્મપરીક્ષા કરવી તે ંપરીક્ષા
 સ્ત્રીં પોતાની જાતની પરીક્ષા ંપ્રકાશ પું
 અતરના લાવેને વ્યક્ત કરવા તે (૨) આત્માનુ
 તેજ ંપ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં સ્વમાન ંપ્રત્યય પું,
 ંપ્રતીતિ સ્ત્રીં જાતને ખાતરી થવી તે, આત્મ-
 વિશ્વાસ ંપ્રત્યોધ પું આત્મજ્ઞાન (૨)
 આત્મજ્ઞાન ંપ્રવણુ વિં આત્મનિષ્ઠ
 ંપ્રશ સા સ્ત્રીં પોતાની જાતના વખાણ

ંપ્રીતિ સ્ત્રીં પોતા વિષેની પ્રીતિ ંખલ(-ળ)
 નં આત્માનુ ખળ, મનનુ કે હૃદયનુ ખળ
 ંખુદ્ધિ સ્ત્રીં પોતાની સ્વતંત્ર મનજીવ (૨)
 પોતાપણની ખુદ્ધિ (૩) મતલબિયાપણુ
 ંખોધ પું આત્મજ્ઞાન (૨) જાતને-ધવને
 ઉપેદા ંખધુ પું પોતાની-એક લોહીનુ
 સગુ (મામા, માશી કે કોઈ નો કોઈકે) ંખાન
 નં પોતાની જાતનુ ખાન-જ્ઞાન ંખાવ પું
 ગર્વ, હુ પદ (૨) પોતાના રક્ષણુ અને ઉન્નતિની
 ંગ્રહ (૩) આત્મભાવના ંખાવના સ્ત્રીં
 પોતાના જેવો જ આત્મા બધામાં વગે છે એવી
 ભાવના ંખૂ વિં સ્વયંભૂ (૨) પું (મ) પ્રજ્ઞા
 (૩) કામદેવ (૪) પુત્ર ંખૂત વિં જુઓ
 આત્મજ (૨) અનુકૂલ (એવક) ંખોગ પું
 આપખોગ ંમ થન તં અત કરણમાં અનંક
 વૃત્તિઓ તથા લાવેનું મથન, મનોમથન
 ંમ થનકાલ(-ળ) પું આત્મમથનનો
 સમય ંયોગ પું આત્મા સાથે સબધ-
 જોડણુ ંરક્ષણુ નં, ંરક્ષા સ્ત્રીં પોતાનુ
 રક્ષણુ-સલાખ ંરત વિં આત્મામાં જ
 રમનાર-નિષ્ઠ ંપ્રતિ સ્ત્રીં આત્મામાં
 પ્રીતિ-આનંદ ંપ્રમ પું આત્માને રામ-
 પ્રભુ માનનાર યોગી (૨) આત્મામાં જ રમનાર
 યોગી ંલક્ષી વિં પોતાને લક્ષીને રચાયેલુ,
 સ્વાનુભવરસિક, 'સંજ્ઞેકિત્વ ંલક્ષ્ય નં
 દેહલક્ષ્મી લિખ એવુ દિલી-ખે આત્માએ
 વચ્ચેનું લક્ષ્ય ંવત્ વિં પોતાના જેવુ ંવધ
 પું આપઘાત ંવ એક વિં જાતને છેતરનાર
 ંવ થના સ્ત્રીં જાતને છેતરવી તે ંવાદ પું
 આત્મા છે એવો વાદ ંવાદી વિં આત્મ-
 વાદમાં માનનાર ંવાન વિં પોતાની જાત
 ઉપર કાબૂવાળુ (૨) આત્મજ (૩) ચેતનવાળુ,
 આત્માવાળુ ંવિકાસ પું પોતાની જાતને
 વિકાસ-ઉન્નતિ ંવિચાર પું આત્મચિતન,
 આત્મતત્ત્વ વિષે મનન ંવિદ્ય થના સ્ત્રીં
 પોતાની વિદ્ય થના ંવિદ પું આત્માને
 જાણનાર, પ્રજ્ઞ ંવિદ્યા સ્ત્રીં અધ્યાત્મ
 વિદ્યા, પ્રજ્ઞાવિદ્યા ંવિનાશ પું સ્વ વિનાશ
 ંવિલોપન નં પોતે શત્રુત્વ થયુ કે તેમ

વર્તણુ તે ંવિશ્વાસ પું જુઓ આત્મશ્રદ્ધા
 ંવિસર્જન નં આત્મસમર્પણ, સ્વાર્થત્યાગ
 (૨) નિરલિપ્તપણુ ંવૃત્ત નં, ંવૃત્તાંત
 પું, નં પોતાનો અહેવાલ, આત્મકથા ંવેગી
 વિં આત્માના જેવા વેગવાણુ (૨) પોતાની
 મેળે હાલતુ ચાલતુ ંવેત્તા પું આત્મવિદ
 ંશક્તિ સ્ત્રીં આત્મબળ ંશિક્ષણુ નં
 પોતાની જાતનુ શિક્ષણુ ંશુદ્ધિ સ્ત્રીં
 આત્માની-પોતાની જાતની શુદ્ધિ ંશ્રદ્ધા સ્ત્રીં
 આત્માની-પોતાની શક્તિ ઉપરનો વિશ્વાસ
 ંશ્રદ્ધાધા સ્ત્રીં આપવખાણુ ંશ્રદ્ધાધી વિં
 બહાઈ ખેર ંસમર્પણુ નં જુઓ આત્મ-
 નિવેદન ંસંકોચી વિં સંકોચશીલ
 ંસંતુષ્ટ વિં આત્મા અથવા પોતામા સંતુષ્ટ
 રહેનાર (૨) ખીલના અભિપ્રાયની પરવા ન
 કરનાર ંસંતોષ પું આત્માનો-પોતાનો
 સંતોષ ંસંભાષણુ નં સ્વગત ઉક્તિ,
 'આલિંગ્યકવી' ંસંયમ પું પોતાના ઉપર-
 મન ધરિયો ઉપર સયમ હોવો તે, જાતનો
 નિગ્રહ ંસંયમન નં આત્મસયમ કરવો
 તે ંસંરક્ષણુ નં આત્મરક્ષા ંસંરક્ષાર
 પું આત્માની સંસ્કારિતા ંસંસ્થ વિં
 આત્મનિષ્ઠ, આત્મામા સ્થિર ંસાક્ષાત્કાર
 પું આત્માનો સાક્ષાત્કાર-જ્ઞાન થયું તે ંસાત્
 અં તદન પોતાના જેવું-પોતાનું હોય એમ,
 એકરૂપ ંસાધન નં આત્માનો સાક્ષાત્કાર
 કરવાનું સાધન, મોક્ષનું સાધન (કર્મ, ઉપાસના
 જ્ઞાન, પુણ્યદાન ઇત્યાદિ) ંસિદ્ધિ સ્ત્રીં
 આત્મસાક્ષાત્કાર, મોક્ષ ંમુખ નં આત્મા-
 માથી ઉદ્ભવતુ મુખ ંસ્તુતિ સ્ત્રીં આપ
 વખાણુ ંસ્થ વિં જુઓ આત્મસંસ્થ ંહૃત્યા
 સ્ત્રીં આપઘાત ંહૃત્યારૂં વિં આપઘાત
 કરનાર ંહિત નં આત્માનું-પોતાનું હિત
 આત્મક વિં [સં] બહુબ્રીહિ સમાસને અતે
 'નું બનેલું' 'ના વપસાવતું' 'ના ગુણ-
 ધર્મવાળું' એવા અર્થમા ઉદાં 'વર્ણનાત્મક,'
 'અહિ સાત્મક'

આત્મનેપદ નં [સં] સસ્કૃત ધાતુઓના બે
 પ્રકારોમાનો એક -દી વિં આત્મનેપદ
 વિભાગનું (વ્યા)

આત્મા પું [સં] જીવ, જીવનતત્ત્વ (૨) વ્યધિ
 જીવ. જીવાત્મા (૩) તત્ત્વ-સારભૂત તત્ત્વ (૪)
 પરમાત્મતત્ત્વ (૫) મૂળ સ્વભાવ, પ્રકૃતિ (૬)
 અતકરણ (૭) પોતાની જાત ંદેશ પું
 આત્માનો આદેશ, સદસદ્ વિવેકબુદ્ધિની આજ્ઞા
 ંધીન વિં આત્માને જ અધીન, સ્વતંત્ર
 ંનદ પું આત્મામાથી પ્રાપ્ત થતો આનંદ,
 આત્મજ્ઞાન કે સાક્ષાત્કારને પરિણામે મળતું
 મુખ ંનાત્મ નં જહં અને ચેતન તત્ત્વ;
 આત્મા અને તેથી જિજ્ઞાસી બધું અનાત્મ.
 ંનાત્મવિચાર પું આત્માનાત્મનો વિચાર
 ંનાત્મવિવેક પું આત્માનાત્મ વચ્ચેનો
 વિવેક-સાચી સમજ. ંનુભવ પું, ંનુભૂતિ
 સ્ત્રીં આત્મસાક્ષાત્કાર ંભિમાન નં હુપક
 (૨) સ્વમાન. ંભિમુખ વિં આત્મા તરફ
 વળેલું, અતર્મુખ ંભ્યાસ પું આત્માને
 ઝોળખવાનો અભ્યાસ ંરામ વિં આત્મા
 એ જ જેને આનંદનું સ્થાન કે સાધન છે
 તેણે (૨) પું સાક્ષાત્કાર માટે પ્રયત્ન કરતો
 યોગી (૩) જીવન્મુક્ત યોગી (૪) આત્મા,
 પરમાત્મા ંવલોકન નં આત્મપરીક્ષણ;
 'સેદ્ધ-ધ-દ્વેરપેક્શન' ંર્ષણુ નં સ્વાર્પણ,
 સ્વાર્થત્યાગ ંર્થ પું પોતાનો અર્થ, સ્વાર્થ
 (૨) આત્માનું હિત ંર્થી વિં આત્મકલ્યાણ
 ધરજનાર ંશ્રય પું એક ન્યાયદોષ, સાધ્યને
 પક્ષથી જ મિદ્ધ કરવું તે (ન્યાશા) -ત્મિક,
 -ત્મીય વિં આત્માનું (૨) પોતાનું, અગત
 (૩) સજી -ત્મોત્કર્ષ પું આત્માની-પોતાની
 ઉત્પત્તિ -ત્મૈક્ય નં આત્માની એકતા.
 -ત્મોત્થિત વિં પોતાની મેળે ઉત્થાન
 પામેલું -ત્મોદય પું આત્મોત્પત્તિ
 -ત્મોદભવ વિં (૨) પું જુઓ આત્મજ.
 -ત્મોદભવા સ્ત્રીં પુત્રી(ર)શુદ્ધિ -ત્મોદ્રેક
 પું મનનો ઉલ્લસ -ત્મોત્પત્તિ સ્ત્રીં
 આત્માની ઉત્પત્તિ (૨) પોતાની ઉત્પત્તિ.
 -ત્મોપજીવી વિં સ્વાશ્રયી -ત્મોપમ વિં
 પોતાના જેવું -ત્મોપાર્જિત વિં સ્વોપાર્જિત.
 -ત્મોપમ્ય નં બધાને પોતાના જેવા
 ગણવા તે

આત્ય તિક વિં [સં] અનત, સતત (૨) ખૂબ
 (૩) સર્વદેષ (૪) આખરી, અતિમ - કી
 વિં સ્ત્રીં આત્ય તિક એવી
 આત્રેયી સ્ત્રીં [સં] (સ) અત્રિ ઋષિની પત્ની,
 અનસૂયા [આથીપોથી
 આથ(-થા) સ્ત્રીં [સં ઋષ] પૂછ, થાપણ,
 આથઠ સ્ત્રીં [જુઓ આથડાણ] રખડપટ્ટી, અથડા
 માણ ઠણ અઠકિં રખડણ, ભટકણ (૨)
 આખડણ, લડણ આથરિયા નંખંખં
 કાકા (૨) ગોથાં, લથરિયા [-ખાવા=લથડાણું
 (૨) કાકા મારવા]
 આથાણુ નં [જુઓ આથણુ] આથાણુ (૨)
 આથવાની ક્રિયા-રીત
 આથમણુ વિં [જુઓ આથમણુ] પશ્ચિમ તરફનું
 આથમણુ અં કિં [સં અસ્તમન?] અગત
 પામણુ, ન કેખાણુ (૨) પહતી દશમાં આવણુ
 આથર પું [જુઓ આથરણુ] ઘાસનો થર (૨)
 પછેડી, પાથરણુ, મોઠ (૩) ગવેડા ઉપર
 માખવાની ડળી ઠણુ નં આદર, ઓછાડ
 (૨) પયારી, બિસ્તરો
 આથરણુ સંકિં [સં આસ્ત્ર] પાથરણુ (૨)
 ગણ કરવી (૩) આઆહન કરણું, ઠાંકણું
 આથર્વણુ વિં [સં] અથર્વવેદને લગત (૨)
 પું અથર્વવેદ લાણનાર કે લાણનાર બ્રાહ્મણ
 (૩) અથર્વવેદ -શ્લોક પું અથર્વવેદ
 લાણનારો બ્રાહ્મણ
 આથણુ સંકિં મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરણુ
 (૨) ખમીર ચઠાવણુ [માલમિલકત
 આથા, આથીપોથી સ્ત્રીં જુઓ આથ, પૂછ,
 આથો પું અથાણુ-ખમીર ચઠણુ તે(ર)અથાવા
 નાખેલી વસ્તુ [-આવવો, ચઢવો=અથાણુ,
 અથાવાની ક્રિયા થવી, આથાની અસર લાગવી
 કે થવી -નાખવો=અથાવા મૂકણુ]
 આદ વિં + આદ, આદિ
 આદત સ્ત્રીં [અ] ટેવ, મહાવરો
 આદમ પું [અ] સૃષ્ટિનો સૌથી પ્રથમ જન્મેલો
 પુરુષ (૨) માણસ ઠખોર વિં માણસખાદિ
 ઠખત સ્ત્રીં માણસખત
 આદમણનો દોરડો પું એક બાળરમત

આદશી પું [અ] માણસ -મિયત સ્ત્રીં
 માણમાઈ, સુજનતા
 આદર પું [સં] સન્માન ઠણી સ્ત્રીં વેવિશાળ
 થયા પછી કન્યાને વરપક્ષ તરફથી લૂગડાં
 ઘરેણા ધ્યાદિની અપાતી ભેટ, વમત
 [-ચરાવવી=વસતની ભેટ કન્યાને આપવી]
 ઠણીય વિં આદર આપવા યોગ્ય ઠણુદિ
 સ્ત્રીં માનણુદિ, પૂન્યભાવ ઠભાવ પું
 માનની લાગણી ઠમાન નં આદરસત્કાર
 ઠવાત સ્ત્રીં આદરયુક્ત વાત, આદર
 ઉપલવનારી વાત ઠણુ સંકિં [સં આનંદ]
 આરભણુ, શરૂ કરણુ (૨) રવીકારણુ, સત્કારણુ
 (૩) સવનન કરણુ ઠમરકાર પું આદર
 અને સત્કાર
 આદર્શ પું [સં] દપણ, આરમો (૨) નમૂનો
 (૩) ધ્યેય, લક્ષ (૪) વિં નમૂનેદાર, ધ્યેયરૂપ
 ઠણવી વિં આદર્શ પ્રમાણે અથવા માટે
 જીવનાર ઠદર્શ વિં આદર્શ-ધ્યેયને જોનાર
 ઠણૂત વિં ધડો લેવા જેણુ, નમૂનેદાર ઠવાદ
 પું આદર્શણુ જ પરિપાલન કરણુ જોઈએ
 એવો વાદ, 'આદિદિયેલિજમ' ઠવાદી વિં
 (૨) પું આદર્શવાદમા માનનાર
 આદ(-દ)વેર નં મૂળનું -જૂનું વેર (૨)
 હાડવેર, પાછી દુરમાનાવટ
 આદાન નં [સં] રવીકાર (૨) પકડણુ તે (૩)
 [રોગણુ] નિહાન ઠમદાન નં લેણરેણુ, આપણે
 આદાળ પું [અ] અદબ, સલામ, વિવેક
 આદાય પું [સં] રવીકાર (૨) નફો, લાલ (૩)
 ઊપજ, આવક
 આદા(-ધા)શીરશી સ્ત્રીં [સં ઋષ-શીર્ષમ્]
 અડધુ-એક બાજુનું માથું દુખે એ રોગ
 આદિ વિં [સં] પહેલું, પ્રારભણું (૨) મુખ્ય,
 પ્રવાન (૩) જુઓ આદિક (૪) પું પ્રાનલ,
 શરૂઆત (૫) મૂળ કારણ (૬) [ગ] પહેલું પદ
 ઠકર્તા(-તર્)પું (સ) પ્રજ્ઞા ઠકવિ પું સૌથી
 પહેલો કવિ (૨) [સ] બ્રહ્મા (૩) વાલ્મીકિ
 ઠકારણુ નં મૂળ કારણ (૨) વિધનું -સૃષ્ટિનું
 મૂળ કારણ, સૃષ્ટિનું બીજ ઠકાલ(-ળ) પું
 આરભકાલ (૨) સૃષ્ટિની શરૂઆતનો કાળ

૦કાવ્ય નં સૌથી પહેલુ રચાયેલુ કાવ્ય(૨)
 (સ) રામાયણ (સમુત્તમા) વ્યથ પું
 પહેલો-મૂળ અંથ(૨)શીખ લેકાનુ ધર્મ પુસ્તક,
 ગ્રથસાહેબ, ૦ધટક પું મૂળ એકમ, 'યુનિટ'
 ંનિન પું(સ) અપલદેવ, આદિનાથ ૦તાલ
 પું ગાવામા સુરને બળ આપવા માટેનો
 પહેલો તાલ (૨) એકતાલ(સગીત) ૦દેવ પું
 દેવાધિદેવ, પરમાત્મા ૦દૈત્ય પું (સ)
 હિરણ્યકશિપુ ૦નાથ પું (સ) પહેલા નૈન
 તીર્થ કર ૦નારાયણ પું(સ) વિષ્ણુ ૦પદ
 નં પ્રથમ પદ (ગ) ૦પર્વ નં પહેલો ભાગ
 (૨) (સ) મહાભારતનો પ્રથમ ખંડ ૦પુરુષ
 પું મૂળ પુરુષ (૨) વિષ્ણુ, બ્રહ્મા, સર્વ નહાર
 ૦માતા(-યા) સ્ત્રી ૦ પ્રકૃતિ (૨) આલેખવાની,
 પાર્વતી ૦મૂળ નં મૂળ પાયો, આદિ કારણ
 ૦યોજક પું મૂળ યોજક (૨) (સ.) બ્રહ્મા,
 વિષ્ણુ, નારાયણ ૦રક્ષ પું પ્રથમ અર્થાત્
 શૃગારરસ ૦વર્ણ પું બ્રાહ્મણવર્ણ ૦શક્તિ
 સ્ત્રી ૦ પ્રકૃતિ (૨) દુર્ગા ૦શરીર નં કારણ-
 શરીર(૨) સૂક્ષ્મ શરીર (૩) અજ્ઞાન -દીશ્વર
 પું (સ.) નૈનોના પ્રથમ તીર્થ કર
 આદિક વિં [સં] વગેરે, ઇત્યાદિ (બહુવ્રીહિ
 સમાસને અતે)
 આદિત્ય પું [સં] સૂર્ય, રવિ (૨) અહિતિના બારે
 પુત્રોમાંનો કોઈપણ (૩) બારની સજ્ઞા ૦વાર
 પું આતવાર, રવિવાર
 આદિમ વિં [સં] પ્રારંભનું મૂળ, અસલ
 આદિદ્ય વિં [સં] આદેશ પામેલુ (૨) જેને
 માટે હુકમ અપાયો હોય એવું
 આહુ નં [સં] આદ્રક] એક કદ, જેની સૂઠ બને
 છે [-કાઠી નાં બહું = ભેર કે ભુરસો નરમ
 પાડી દે એમ કરવું -ખાઈને = ગૂંબ ખત
 અને જહેમતની સાથે, ભારે ભેર કરીને
 આદાની સૂઠ થવી = શરીરે બહુ સુકાવું -
 લેવાઈ જવું] -દાપાક પું આદાનો પાક (૨)
 [લા] મારં [-આપવો, દેવો, = મારવું]
 -દામૂળી સ્ત્રી ૦ આદાનુ કુમળું મૂળ
 આદે અં ભુઓ તોખા
 આદેશ પું [સં] આજ્ઞા (૨) ઉપદેશ (૩) [વ્યા] ૮
 દેશ્વર, એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે (૪)

[ગ] ઉત્થાપન, 'સપિરટયૂશન' ૦કે પું
 આદેશ કરનાર ૦મંત્ર પું ઉત્થાપનમંત્ર,
 'પ્રિન્સિપલ ઓફ સપિરટયૂશન' (ગ)
 આદૌ અં [સં] આદિમા, પૂર્વે, અગાઉ
 આદોકંદમી વિં [સં] આદ + કા કરીમ]
 (કા) અસલનું, ભૂના કાળનું
 આદ્ય વિં [સં] પ્રથમનું, પ્રારંભનું; મૂળ
 ૦કવિ પું આદિકવિ ૦ગુરુ પું આદ્ય
 ગુરુ-ઈશ્વર ૦ભવાની સ્ત્રી ૦ જગદામા, મૂળ
 શક્તિ. ૦ભૂમિ સ્ત્રી ૦ મૂળ ભૂમિ ૦વેર નં
 ભુઓ આદેવેર ૦શક્તિ સ્ત્રી ૦ મૂળ શક્તિ -
 અબાલવાની, દુર્ગા ૦રથાન નં સૌથી
 પહેલાનું - મૂળ સ્થાન
 આદ્યંક પું [સં] ત્રિરાશીનું પહેલું પદ (ગ)
 આદ્યંત અં [સં] આદિથી તે અત સુધી
 આદ્યોદાત્ત વિં [સં] જેનો આદિ રવર ઉદાત્ત
 હોય એવું
 આદ્ય વિં [ફિ] અડધું
 આદ્ય(૦ર)ણુ નં [સં] આદ્યજ્ઞ, પ્રા. આદ્યજ્ઞ ?
 અનાજને બાંધવા માટે એકલું પાણી પહેલેથી
 તપવા માટે મુકાય છે તે [-આવડું, -થડું =
 આધણનું પાણી ભેઈએ તેવું ગરમ થવું,
 આવણ તૈયાર થવું -મૂકડું = આધણનું
 પાણી ચૂસા પર ચડાવવું (૨) રસોઈની તૈયારી
 કરવી (૩) નકાસુ કે બરબાદ કરવું, વેંડરી
 નાખવું આધણુ ઊકળી જવાં = વેળા વહી
 જવી] [અધરકડું
 આધરકડું નં અધરકણ, મેળવણ -હું સંક્રિં
 આધરણુ નં ભુઓ આધણ (૨) [સં] આધાર
 રાખવો તે
 આધાન નં [સં] મૂકવું તે (૨) ધારણ કરવું
 તે (૩) ગર્ભધારણ, ગર્ભ (૪) અગ્નિહોત્રીનું
 પ્રાથમિક કર્મ
 આધાપલીત(-તું) વિં અડધું ગાહું, ધાધારણુ
 આધાર પું [સં] ટેકો, અવલબન (૨) આશ્રય,
 મદદ (૩) પુરાવો, સાબિતી (૪) [વ્યા] અધિ
 કરણ, સાતમી વિલક્તિનો અર્થ ૦અથ પું
 આધારરૂપ - પ્રમાણભૂત ગ્રથ ૦પાત્ર વિં
 આધાર રાખના યોગ્ય. ૦ભૂત વિં આધાર

ખનેલુ (૨) પ્રમાણભૂત ંસ્તબ પું
આધારસ્તબ સ્તબ-થાલલો -રાધેયભાવ
પું આશ્રયાશ્રયીભાવ
આધારીશી સ્ત્રીં જુઓ આદારીશી
આધિ પું[સં] માનસિક પીડા ંયાધિ પું
શરીર ને મનની પીડા [કાઠનાર
આધિક પું[સં આધિ પરથી ?] ભૂલો, ભૂત-પ્રેત
આધિકારિક વિં [સં] અધિકાર દે સત્તાને
લગતુ (૨) અધિકારીને લગતુ, સર્વોપરી (૩)
પું પરમાત્મા, પરમેશ્વર
આધિકથ નં [સં] અધિકતા, વધારેપણુ (૨)
પુંગણતા (૨) ચડિયાતાપણુ ંચિહ્ન નં
(૩) અધિકતા, ના કરતા મોટુ એવો અથ
સચવતુ (>) આણુ ચિહ્ન
આધિદૈવિક વિં [મ] હદિયોના અધિદેવોને
લગતુ (૨) હદિયો થકી થયેલુ (૩) ભૂતપ્રેતાદિથી
ઊપજેલુ (૬ ખ) (૪) દૈવકૃત (સુખદ ખ)
આધિપત્ય નં[સં] અધિપતિપણુ, ઉપરીપણુ
આધિભૌતિક વિં [સં] પ્રાણીઓને લગતુ (૨)
પચમહાભૂતો સખધી (૩) શારીરિક (પીડા)
આધિરાજ્ય નં [સં] સપૂર્ણ સ્વામિત્વ
આધીન વિં જુઓ અધીન, વશ ંતા સ્ત્રીં,
ંપણુ નં [ંતા સ્ત્રીં
આધુનિક વિં [સં] હમણાંનુ, અર્વાચીન
આધે અં[સં અર્ધ-જુઓ આધ] અર્ધ ભાગથી
(દોર સાચવવા આપણુ) [-આપણુ, મૂકણુ,
ખ ધાવણુ = દોરને અધભાગે સાચવવા આપણુ]
આધેડ વિં અડધી ઉંમરે પહેચિહ્ન, પ્રૌઢ વયનુ
આધેય વિં[સં] આધાર આપના લાયક
આધ્યાત્મિક વિં [સં] આત્મા સખધી,
આત્મતત્ત્વવિષયક
આધેવાણુ વિં જુઓ અધવાણુ
આન વિં જુઓ અન્ય (પ)
આનક પું [સં] નગારુ, મુંગ
આનતિ સ્ત્રીં [સં] નમણુ તે (૨) નમસ્કાર (૩)
માન, પૂત્યભાવ ંપ્રદેશ પું દોળાવ દે
તળેડીનો પ્રદેશ
આનન નં [સં] મુખ, મો (૨) ચહેરો
આનમાન વિં + ન માની શકાય એવુ, મોટુ

આનય પું, ંન નં [સં] આણુ તે (=)
ઉપનયનસસ્કાર
આનર્ત(ર્ત) પું [સં] (સ) કાઠિયાવાડનુ
પ્રાચીન નામ
આન ત્ય નં[સં] અનતતા (૨) શાશ્વતતા (૩)
ંવર્ગ, પરલોકનુ મુખ
આન દ પુ. [સં] હર્ષ, પ્રસન્નતા (૨) પુ. નં બ્રહ્મ
ંતા સ્ત્રીં ંક વિં આનદકારી ંક દ પું
આનદનુ મૂળ (૨) બ્રહ્મ, પરમાત્મા ંકારી
વિં આનદ કરાવનાર ંગિરિ પુ. (સ)
શકરાચાર્યનાં લાખ્યો ઉપર ટીકા લખનાર એ
વિદ્વાન ંધન વિં આનદથી ભરપૂર (૨)
પું બ્રહ્મ, પરમાત્મા (૩) (સ) જૈનધર્મનો
એક સત ંપર્યવમાર્થી વિં જેને અતે
આનદ હોય એવુ, આનદમા પરિણમે એવુ
ંભેરવી સ્ત્રીં એક ગાંગણી ંભેરવ વિં
એકીસાથે આનદ અને લય પમાડનાર (૨)
પું(સ) શકર, મહાદેવ ંમય વિં આનદથી
ભરેલુ ંમય ક્રેશ(-ધ) પું અન, પ્રાણ
મન, વિજ્ઞાન અને આનદ એ પચક્રેશોમાનો
એક ંમીમાસા સ્ત્રીં (કલાના ઉપભોગથી
થતા) આનદ વિષે વિચાર કરનાર શાસ્ત્ર
'એન્થેટિકસ' ંમૂર્તિ(-ર્તિ) વિં આનદ
રૂપ (૨) સ્ત્રીં બહુ આનદી માણસ ંલહરિ
(-રી) સ્ત્રીં આનદનો તરંગ (૨) [સ]
શકરાચાર્યકૃત એક રતોત્ર ંવર્ધા વિં આનદ
વરસાવનાર ંણુ અંકિં[સં આનદ] આનદ
કરવો, ખુશ થણુ ંવૃત્તિ સ્ત્રીં આનદી રહેવાનુ
વલણુ, એવો સ્વભાવ ંસમાધિ સ્ત્રીં આનદ-
પૂર્ણ સમાધિ (૨) આનદથી થયેલી સમાધિ
(૩) રજસ્તમોગુણયુક્ત ચિત્તાની માત્ર ભાવનાથી
રિચરતા બને ત્યારે થતી સમાધિ. -દા સ્ત્રીં
ભાગ -દાશુ નં આનદના આસુ -દિત
વિં ખુશ -દી વિં ખુશમિનહ, મોહ
આનદદોરો પું જુઓ અન તદોરો
આનાકાની સ્ત્રીં [હિં, મ, સં] અનાકર્ણન ?]
હા ના કરવી તે, હયુપયુ હોવાની દશા
આનાવારી સ્ત્રીં કેટલી આની પાક પાક્યો તેનો
અડસદો કાઢવો તે, ઉત્પન્નનો અડસદો

[—કાઠવી=આનાવારીનો અઢાજ નક્કી કરવો,
આનાવારી ગણવી] [પુતળિયું]

આનિયું નં ['આનો' પરથી] કાઠમા નાખવાનું
આની સ્ત્રીં [જુઓ આનો] એક આનાનો
સિકો (૨) [લા] મેળમે લાગ ઠહાર પું
રૂપિયાના સિકાના વજનનો—રૂપિયાહારનો
૧૬મો લાગ.

આનુકૂલ્ય નં [સં] અનુકૂલતા

આનુપૂર્વી સ્ત્રીં [સં] અનુક્રમ (૨) નિયમ
પ્રમાણે હોરેલુ અનુમાન [ન્યા]

આનુભવિક વિં [સં] અનુભવને લગતું

આનુમાનિક વિં [સં] અનુમાનને લગતું (૨)
તર્કસિદ્ધ

આનુયામિક વિં [સં] યાત્રિક, યત્રવત એકધારું
આનુવશિક વિં [સં] વશપર પરાથી ચાલતું
ઠતા સ્ત્રીં

આનુશ્રાવિક વિં [સં] શ્રવણ દ્વારા નાણેલું

આનુષંગિક વિં [સં] અમુકના સંબધવાળું;
સહવર્તી (૨) ગૌણ ઠતા સ્ત્રીં

આનુકૂલ્ય નં [સં] અનુકૂળ—ઝાણમુજ્જન થવું તે
આનું (આનું) વિં 'આ' (સં)નું છઠ્ઠી વિંનું
રૂપ (અવંચ આમનું) (ખીલ રૂપો—આનાથી,
આને, આનામા) [નાણું]

આનો પું [સં આળક] ચાર પૈસાની કિંમતનું

આન્ધ્ર પું [સં] જુઓ 'આન્ધ્ર'

આન્વીક્ષિકી સ્ત્રીં [સં] તર્ક—ન્યાયશાસ્ત્ર (૨)
આત્મવિદ્યા

આપ [સં અવ-આપ] પાણી

આપ નં [સં આત્મન, પ્રા અપ્પ] પોતાપણું,
અહતા (૨) પોતાનું શરીર (૩) સં તમે
[માનાર્થ] (૪) પોતે, ખુદ (સમાસમા) ઉદાં
આપમહેનત, આપખુશી છં [આપ આપ
કરું] = અતિ માનથી બોલવું કે વર્તવું,
ખુશામત કરવી] અમકલ સ્ત્રીં આપખુદિ,
પોતાની અમકલહોશિયારી અમખત્યાર વિં
પોતાની મરણ પ્રમાણે ચાલનાર, આપખુદ
અમખત્યારી સ્ત્રીં આપખુદી અમાપણું
વિં પોતપોતાનું અમાપમાં અં અદર-
અદર માહોમાહે ઠકમાઈ સ્ત્રીં નતે

કરેલી કમાણી ઠકમી વિં પોતાના જ
પુરુષાર્થ પર આધાર રાખનાર ઠકળા સ્ત્રીં
આપે આવડે એવી કળા અખુદ વિં સવ
સત્તા સ્વાધીન રાખી—ગણી વતનાર અખુદી
સ્ત્રીં આપખુદ વર્તન અખુદી સ્ત્રીં પોતાની
મરણ ઠધાત પું આત્મહત્યા ઠધાતિયુ
વિં આપધાત કરનાર અહલું વિં (કા)
આપખળે ટકી રહેતું, સ્વાશ્રયી ઠહાલું વિં
પોતાને ખહું ડાહું માનનાર (૨) દોઢડાહું
ઠદષ્ટિ સ્ત્રીં સ્વાર્થી દષ્ટિ અપરભાવ પું
ભેદભાવ, મારાતારાપણું અખળ નં પોતાનું
ખળ, ભતખળ અખુદિ સ્ત્રીં પોતાની ખુદિ
(૨) સ્વાયખુદિ ઠભોગ પું સ્વાર્થત્યાગ
અમતલખી (—ખિયું) વિં સ્વાર્થી અમતિયુ,
અમતીલુ વિં પોતાની જ મતિ અનુસાર
ચાલનાર (૨) દુરાગ્રહી, જકી અમખત્યાર
વિં પોતાની મરણ પ્રમાણે કરવાની સત્તાવાળું.
અમખત્યારી સ્ત્રીં પોતાની મરણ પ્રમાણે
કરવાનો અધિકાર—સત્તા અમેળે અં આપો-
આપ, પોતાની મેળે અરખુ વિં (કા) પોતાનું
જ સાચવી બેસી રહે એવું, સ્વાર્થી અવખાણું
નં, અવહાઈ સ્ત્રીં પોતાની વહાઈ—મેટાઈ
દેખાઈવી—ભતે પોતાના વખાણ કરવા તે,
આત્મશ્લાઘા અવીતી સ્ત્રીં પોતાને વીનેલું
તે, પોતાને થયેલો અનુભવ, આત્મકથા
અસ્વાર્થી પું પોતાનો સ્વાર્થ, એકલપેટાપણું
અસ્વાર્થી વિં આપમતલખી અહત્યારું
વિં આત્મઘાતી—પે અં પોતાની મેળે
—પોઆપ અં ખુદ ભતે, પડે (૨) પોતાની
મેળે, સહજ, સ્વાભાવિક રીતે

આપગા સ્ત્રીં [સં] નદી

આપઘાત, —તિયું જુઓ 'અપ'મા

આપટો પું એક ઝાંઝ

આપહાલું વિં જુઓ 'આપ'મા

આપણું પું [સં] ખતર, ચોટું

આપણું સં [સં આત્મન, પ્રા અપ્પળ]
(સામાન્યત પદમા) હું કે અમે અને તું કે
તમે, બોલનાર ને સાલળનાર બધા (ગદમા
'આપણે' પ્રાય વપરાય છે) —જુ સં

‘આપણે’નું છઠ્ઠી વિભક્તિ નં, એવં વં રૂપ
 -ણે સં જુઓ આપણ (૨) હું (જેમ કે,
 ‘ભાઈ, આપણે એમાં માનતા નથી’) (૩)
 તમે, આપ હોદા “આપણે કારભાર કરો
 ત્યારે સરત રાખજો” (મરસ્વતીચંદ્ર)
 આપત સ્ત્રીં જુઓ આપત
 આપત સ્ત્રીં [સં] જુઓ આપતિ -તકાળા પું
 આપતિનો સમય [મુત્કેલી
 આપતિ સ્ત્રીં [સં] આપત, સકટ (૨) દુખ,
 આપત્ય નં + જુઓ અપત્ય
 આપદ (-દા) સ્ત્રીં [સં] જુઓ આપતિ
 [-પડવી = આપત કે દુખ થયું -અનુભવમાં
 આવ્યું] -દર્મ પું આપતિના સમયનો
 ધર્મ, મુશ્કેલીની વેળાએ નષ્ટકે જે કરવાની
 ધર્મશાસ્ત્રે રજા આપી હોય તેવું કામ
 આપદષ્ટિ સ્ત્રીં જુઓ ‘આપ માં
 આપજ વિં [સં] પ્રાપ્ત, મળેલું (૨) આપતિમાં
 આવી પડેલું [આત્મસંતોષ
 આપન્યા સ્ત્રીં પોતાની રિથિતિનું ભાન (૨)
 આપવરૂબાવ, આપશુદ્ધિ, આપભોગ,
 આપમતલખી (-બિયુ), આપમતિયુ,
 આપમતીયુ, આપમુખત્યાર, -રી,
 આપમેળે જુઓ ‘આપ’માં
 આપલે સ્ત્રીં [આપવું + લેવું] આપવું અને
 લેવું તે, લેવડલેવડ [‘આપ’માં
 આપવખાણું, આપવહાઈ, આપવીતી જુઓ
 આપવું સંકિં [સં અર્થ] અપવું, દેવ (૨)
 સોપવું, હવાલે કરવું
 આપસમાં, -આપસમાં અં [દિ આપસ]
 આપઆપમાં, પોતપોતામાં, માહોમાંહે
 આ પા અં + આ પાસ, આ બાજુ, આ તરફ
 આપાત પું [સં] પડવું તે (૨) ચાલુ કાણ (૩)
 પ્રથમ દષ્ટિ ઓત અં નજર પડતા જ, એકદમ
 આપાપર વિં [આપ + અપર] પોતીકું ને
 પારકું, મારુ તારુ
 આપીત વિં [સં] પીળાશ પડવું (૨) થોડું
 પીધેલું -ચાખેલું (૩) સ્ત્રીં સુવર્ણ માફિક ધાતુ
 આપુ નં [જુઓ આપ] + પોતાપણું (૨) સં
 જુઓ આપ

આપુશાહ પું [આપવું + શાહ] શાહુકાર, પોતાનું
 દેવ ભરી દે એવો ગૃહસ્થ
 આપૂપ નં [સં] જસત
 આપૂરછાં સ્ત્રીં [સં] વાતચાત, ખબરઅતર
 પૂછવી તે (૨) પડપૂછ (૩) જિજ્ઞાસા
 આપે, -પોઆપ અં જુઓ ‘આપ’માં
 આપો પું [ટ અપ્પ] બાપ, પિતા (૨) [લા:]
 વૃદ્ધ માણસ, વડીલ
 આપોપુ નં પોતાપણું (૨) ટેક (૩) અં
 એની મેળે, આપોઆપ
 આપોશાન નં [સં] જમતા પહેલા અને પછી
 ખોલવાનો મત્ર (૨) જુઓ અપૂરાણું
 આપ્ત વિં [સં] નજીકના સબધવાળું, સગું (૨)
 વિદ્યાસપાત્ર [સમાચાર ધત્યાદિ] (૩) વિદ્યામુ
 [માણસ] (૪) પ્રાપ્ત, મેળવેલું (૫) પું પોતે
 જે વસ્તુ વિશે કહેતો હોય તે વસ્તુ હતે નેઈ
 હોય -નહી હોય એવો -પ્રમાણપાત્ર માણસ
 ઠકામ વિં જેની ધરૂણા ફળી હોય એવું,
 સત્તુ ઝગન પું, નં સગું, રનેહી (૨)
 વિદ્યામુ માણસ, અગત માણસ ઝગર્ગ પું
 આપ્તજનોનો સમૂહ (૨) પોતાના વિદ્યામુઓનું
 મડળ ઝગકથ નં આપ્તનું વાક્ય, વિદ્યાસ
 મૂકવા યોગ્ય વાક્ય
 આપ્ત સ્ત્રીં [સં] જટા
 આપ્તિ સ્ત્રીં [સં] પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) સબધ
 આપ્યાયન નં [સં] પ્રેમ (૨) સંતોષ
 આફણી સ્ત્રીં આપતિ (૨) ફેણ (૩) (૫)
 અં જુઓ આફણીએ
 આફણીએ અં [સં આત્મનું ? પ્રા અપ્પનો =
 સ્વયં ?] (૫) પોતાની મેળે (૨) એકાએક
 આફત સ્ત્રીં [અ] જુઓ આપતિ
 આફતાબ પું [ફા] સૂર્ય ંગીરી સ્ત્રીં
 છત્રી, આપહાગીરી
 આફરકરુ અંકિં જુઓ આફરવું
 આફરેડું અં + જુઓ આફણીએ
 આફરેડું અંકિં [જુઓ આફરો] આફરો ચડવો
 આફરીન અં [ફા] કુરબાન, ફિત્તા, ખુશખુશ,
 વારી ગયું હોય તેમ (૨) ધન્ય, શાખાશી
 (ઉદ્ગાર) (૩) સ્ત્રીં શાખાશી

આફરો પુ. [સં આપૂર્ણ, પ્રા અપ્પણ?] પેટ ચડવુ તે (૨) ઘણું ખાવાથી થતી અકળામણ [-ચરવો = (ઘણું ખાવાથી) પેટ ફૂલવું તે અકળામણ થવી - ઊતરવો, ખેસવો = આફરો મટી જવો]

આફલાતૂન વિ. (૨) પુ. જુઓ 'અફલાતૂન' આફળવું અંકિં [સં આસ્ફાલ, પ્રા આપ્ફાલ]

ટિચાણ, અફળાણ (૨) અફળ જવું આફૂડું (-ફે) અ. જુઓ આફૂલીએ આફૂસ સ્ત્રી. [પો આલ્ફોન્સો] કેરીની એક તલ કે તે તલની કેરી

આફૂડું અ. + જુઓ આફૂલીએ આફ્રિકન વિ. [ફ] આફ્રિકાનુ (૨) પુ. આફ્રિકાનો વતની [ખડમાનો એક

આફ્રિકા પું. નં [ફ] (સ) પૃથ્વીના પાચ આફ્રીકી વિ. [પુસ્તુ] હાલની સરહદ ઉપર એ નામની એક ટોળીનું (૨) પુ. એ ટોળીનો એક માણસ

આખ નં [ફા] પાણી, જળ (૨) તેજ, નૂર (૩) ધાનની તીક્ષ્ણતા, ઠંડારી સ્ત્રી. [ફા] દારૂ ગાળવાનું કામ (૨) દારૂ વગેરે કેફી ચીજો પર લેવાતો કર (૩) વિ. એને લગતું ઝખોરી સ્ત્રી. [આખખોરો' પરથી] ટોચલી, હોટી ઝખોરી પુ. [ફા આખખોરડું] હોટો ૦૬સ્ત નં [ફા] વનુ ૦૬ાર વિ. [ફા] પાણીદાર, ૦૬ારખાતું નં પાણિયાર

આખકદૂખડ પુ. ગિલ્લીદહાની રમતનો એક દાવ આખકારી, આખખોરી, (-રો), આખદસ્ત જુઓ 'આખ'મા

આખદા સ્ત્રી. જુઓ આપદા ('આપદા'નો ગ્રામ્ય ઉચ્ચાર) [સુદર જન

આખદાગીરી સ્ત્રી. આફતાખગીરી, મોઢું અને આખદાર, ઝખાતું જુઓ 'આખ'મા

આખદવિ. [સં] ખધાયેલું, જકડાયેલું (૨) સત્તજ આખડ સ્ત્રી. [ફા] કીર્તિ, શાખ નામના

[-આપવી = માન આપવું, પ્રતિષ્ઠા કરવી - ઉઘાડવી, ઉઘાડી કરવી = ફેલેત કે ખેઆખડ કરવું - ઉપર આવવું = ચારિત્ર્ય કે આખડને

અગે આણેપ કરવો, તેના પર હલો કરવો.

(-ઉપર જવું પણ કહેવાય છે) -ઉપર હાથ નાખવો = આખડ ઉપર આવવું (૨)

સ્ત્રીની લાજ લેવી-ખળાત્કાર, શિયળાંગ કરવો -ઉપર વાત આવવી = આખડ જવા વારો

આવવો, ખેઆખડ થવા પ્રસંગ આવવો -કાઢવી = નામના મેળવવી (૨) (વ્યગ્રમાં)

નામ ખોળવું, ફેલેત થવું -જવી = ખેઆખડ થવું -નાકાંકરો = ફેલેતી, ખેઆખડ -લૂંટવી,

-લેવી = જુઓ 'આખડ ઉપર હાથ નાખવો'] ૦૬ાર વિ. આખડવાળું

આખ(-જુ)વો પુ. એક વેલો કે તેની સિંગ આખા પુ. [અ.] આપો, પિતા (૨) દાદા

આખાદ વિ. [ફા] વસ્તીવાળું (૨) ભરપૂર; સમૃદ્ધ (૩) ખેડાયેલું, ફળદ્રુપ [અમીન] (૪)

સલામત, સુખી (૫) ભારે, સરસ, ઉત્તમ (૬) અચૂક (૭) અ. ચૂક્યા વિના -દાન વિ.

આખાદ -દાની, -દી સ્ત્રી. આખાદ -સમૃદ્ધ હોવું તે -દીખાતું નં આખાદીનું ઘર,

આખાદ સ્થળ આખાન પુ. [ફા] પાગસી વર્ષનો આખમો મહિનો

આખાલચૂદ અ. [સં] બાળકથી માકીને વૃદ્ધ પર્યંત [કરનારું

આખિ(-ખે)દ વિ. [અર્થિક, પવિત્ર; પ્રાથના આખેહુયાત નં [ફા] અમૃત

આખેહૂખ વિ. [અ હૂવદ્દ] હૂખહૂ, તાદશ આખેહૂવા સ્ત્રી. [ફા] હવાપાણી

આખિદક વિ. [સં] વાર્ષિક (૨) નં વર્ષે પ્રગટ થતું સામયિક

આખ નં [સં અમ્મ] આકાશ (૨) વાદળ

[-ઊંઠળમાં લેવું, -ની સાથે બાથ બીડવી કે બાંધ બરવી = ગાળ ઉપરાત હામ ભીડવી,

ખોટું સાહસ ખેડવું; વધારે પડતી હિંમત કરવી -અમીનનો ફરક કે ફેર = ઘણો મોટો ફરક

-ના તારા ઉખેડવા કે ઉતારવા = જુઓ 'આકાશ'માં -તૂટી પડવું = અતિશય દુખ

આવી પડવું -ના તારા દેખાડવા = ખૂબ વિતાડવું -ના તારા દેખવા = સ્વર્ગનું સુખ

મળે મળ્યું એમ લાગવું -તેનો ગર્વ હોવો, સુખના મનોરાજ્યમા રમવું -ના તારા

ખરવા=ભારે ખળભળ મચવી ઉઠકાપાત થવો.
 -ને (અને) જમીન (ધરતી) એક થવા=
 આકાશ પાતાળ એક થવા, મોટો અનર્થ થવો
 -પ્રલય થવો -પડવું=જુઓ આભ તૂટી પડવું
 -ફાટવું=ન રોકાય એવું અફાટ કાંઈ થવું
 (જેમ કે વરસાદ, કુ ખા, લોકનો સમૂહ) (તે
 પરથી આભ ફાટ્યું ત્યાં થી ગડું દેવું
 =અશક્યને શક્ય કરવા વ્યર્થ ફાર્ક મારવા)
 ઠફાડ વિં આકાશને ફાડી નાખે એવું ઠલુ
 નં આકાશ, આભ (૨)વાહણ (૩)વર્ષણ(૪)
 નં(કા)ઝીણો ગોળ કાચ (કાઠી સ્ત્રીઓ વગેરે
 વસ્ત્રમા ચોડે છે તે) -ભાલાડું પું (કલ્પી
 લીધેલો) મોટો નફો -ફાયદો(૨) મોટી વાત,
 આશા [કલ્પી લીધેલી] (૩) અશક્ય આશા
 આભડછેટ સ્ત્રીં [આભડવું+છેટ-દે છિત્ત=
 અડછેલું] અભડાણ તે (૨) અચૂકના સ્પર્શથી
 અભડાઈ જવાય તેવી માન્યતા (૩) રજસાવ,
 અટકાવ (૪) પ્રસવ સમયે ઝોર, લોહી ઇત્યાદિ
 નીકળે છે તે
 આભડવું અં કિં [પ્રા સ્મિહ=મળવું,
 મગ કરવો ઉપરથી ?] અભડાણ (૨) અડવું
 [આભડવા જવું=કોઈ મરી ગયું હોય
 ત્યાં-તેની ઉત્તર ક્રિયામાં-જવું
 આભરણુ નં[સં] અલંકાર, આભૂષણ, શણગાર
 આભા સ્ત્રીં[સં] તેજ, શીત્તિ(૨) કાન્તિ, શીભા
 આભાર પું[સં] ઉપકાર, અહેશાન ઠદર્શક
 વિં આભાર દર્શાવતું ઠદર્શન નં આભાર
 માનવો તે ઠસૂચક વિં આભાર સૂચવતું
 -રી વિં આભારયુક્ત [ને આભારી
 હોવું= ને લઈને થવું, (તે) કારણરૂપ હોવું
 નું આભારી હોવું= ના આભાર કે
 ઉપકાર તળે હોવું, -નું કૃત્ત્વ હોવું]
 આભાલાડું પું જુઓ 'આભ મા
 -આભાસ પું[સં] સાદૃશ્ય, જે વસ્તુ વચ્ચે સરખા
 પણાનો દેખાવ (૨) ભ્રમ, ખોટો દેખાવ (૩) ઝાખો
 પ્રકાશ(૪) [પ્ર] ભ્રામક હેતુ, હેતુભાસ ઠસી
 વિં દેખાતું પ્રકાશતું (૨) ખોટું દેખાતું,
 આભાસવાળું (૩) -ના સરખું દેખાતું
 આભિચારિક વિં [મં] અભિચારને લગતું

આભિજાત્ય નં[સં] કુડીનતા, ખામદાની (૨)
 શ્રેષ્ઠતા, સૌંદર્ય
 આભિમાનિક વિં [મં] અભિમાનને લગતું,
 અભિમાનયુક્ત -કી વિં સ્ત્રીં
 આભીર પું[સં] આહીર, ગોવાળિયો, ભદવાડ
 (૨) એક છદ્મ -રી સ્ત્રીં આભીરની સ્ત્રી
 આભું વિં [સં] અદ્ભુત, પ્રા અવ્મુય] ચકિત,
 દિગ [-ખનવું = ચકિત થઈ જવું, રતખંધ કે
 દિગ થવું]
 આભૂષણુ નં[સં] ધરણું
 આભૂત વિં [મં] ભરણું, ભરપૂર, મધુર
 આભેસ [અ હવમ] સઠ [-કરવું=સઠ ચડાવવું]
 આભોગ પું [સં] આમોગ] વાળી લેવું-સમેટી
 લેવું તે (૨) ધ્રુપદનો ત્રીજો-ઢેલ્યો ભાગ (૩)
 કપળો, ભોગવટો [-વાળવો=ઉપસ હારકરવો]
 આભોગ પું [મં] ઉભોગ, ભોગવણ તે (૨)
 શ્રેંગવો, વિસ્તાર (૩) ધ્રુપદના ત્રણ ભાગમાંનો
 ત્રીજો [સ ગીત] (૪) સાપની ફેણ [(૨) ખાનગી
 આલય તર-રિક) વિં [સં] અઠરતું, આંહિલું
 આલ્યાસિક વિં [સં] અભ્યાસ મહાવરામાંથી
 પરિણમતું (૨) અભ્યાસી. -કી વિં સ્ત્રીં
 આમ પું[સં] કાચો મળ, જળસ (૨) મરડો
 ઠરસ પું પેટનો કાચો મળ ઠવાત(ન્યુ)
 પું આમને લીધે થતો સ ધિવા -માતિસાર
 પું મરડો, સ ચઢણી -માશય નં ન્યાં
 આમ રહે છે તે પેટનો ભાગ
 આમ સ્ત્રીં [સં] આમ્ર] કેરી ઠચૂર નં કેરીનો
 છૂદો, એવું અથાણું ઠરસ કેરીનો રસ
 ઠરમિથુ, ઠરસી વિં કેરીના રસ જેવું
 આમ અં આ પ્રમાણે (૨) આ તરફ, અહીં
 ઠતેમ અં અવ્યવસ્થિત રીતે, ગમે તેમ(૨)
 અહીં તહી ઠતેમથી અં ગમે તે રીતે(૨)
 ગમે ત્યાંથી અહીં થી તહી થી ઠથી અં
 આ બાબુએથી ઠું વિં આ બાબુનું
 [આમનો સૂરજ આમ ઊગવો = પૂર્વનો
 સૂરજ પશ્ચિમમાં ઊગવો, સામાન્યતઃ ન બને
 એવું બનવું]
 આમ વિ[અ] સામાન્ય, ખાસ નહિ એવું ઠજનતા,
 ઠમળ સ્ત્રીં સાધારણ લોકો (અમીર ઉમરાવ

નહિ) ૦વર્ગ પુ. સાધારણ લેણીનો વર્ગ-
સમૂહ ૦સભા સ્ત્રી. આમવર્ગના લેણીની
સભા (૨) તેમના પ્રતિનિધિઓની સભા
૦સર. સ્ત્રી. સરાઈ, ધર્મશાળા (૨) મહોલ્લા
વચ્ચેની છૂટી સાર્વજનિક જગા
આમયુ ન. ૦ આબોળિયુ (૨) કોકમ (૩) કોઈ
પણ ખાટા ફળની સુકવણી
આમટ વિ. [મ અવટ] ખાટું - દી સ્ત્રી. [મ.]
(દખણી ઠળની) આમલીના પાણીની કઠી કે દાળ
આમણુ (ણ.) સ્ત્રી. આતરડાનો છેડાનો ભાગ,
આમળ (૨) પૈડાનો એક ભાગ [-છટકાવળી =
(સુ) દમ કાઢી નાખવો, ખૂબ રગડવું]
આમણુ, -ણી કૃત્ત્રત્યય ક્રિ. ૦ પરથી અનુક્રમે
ન. ૦ ને સ્ત્રી. ૦ બનાવે તે ક્રિયા કે તેની મહેનત
મૂલૂરી એવો અર્થ બતાવે છે ઉદા. ૦
પી નમણ, -ણી [હતારા
આમણુદૂમણુ વિ. ૦ આભારથી દબાયેલું (૨)
આમણુ (-લ, -ળ) સારો ગ ધક પુ. ૦ જુઓ
આમલસારો ગ વક [‘આણે’નું બ. ૦ વ. ૦)
આમણે (આ’મ) સ. ૦ આ માણસે (ત્રીજી વિ. ૦
આમદ, ૦ની, -દાની સ્ત્રી. ૦ [ફા] આવક (૨)
પેદાશ, ઊપજ [પરસ્પર
આમનસામન અ. ૦ સામસામે, માહોમાહે,
આમનું વિ. ૦ જુઓ ‘આમ’ અ. ૦ મા (૨)
[આ’મ] સ. ૦ ‘આનું’ સ. ૦નું બ. ૦ વ. ૦.
(આમનાથી, આમનામા, આમને રૂપો તેના છે)
આમ-ન્યા સ્ત્રી. ૦ આજ્ઞાપાલન (૨) મર્યાદા,
સહયતા [-પાળવી, માનવી, રાખવી =
આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું, આજ્ઞા માથે ચડાવવી
(૨) મર્યાદાનો ભાગ ન કરવો—તે સ બાળવી
-માં રહેવું = . ની આજ્ઞા કે મર્યાદા ન
હોયવી, તેને વશ વર્તવું -રહેવી = મર્યાદા
સચવાવી, તેનો ભાગ ન થવો]
આમય પુ. ૦ [સં] રોગ
આમરણુ (-ણાત) અ. ૦ [સં] જિંદગી પર્યંત
(૨) વિ. ૦ મરણ પર્યંત રહેનાર
આમલ (-ળ) સારો ગ ધક પુ. ૦ [હિં ઔવલાસાર
ગધક] એક જાતનો ગધક (જગ ખાટો હોય છે
ને સાફ વવારે હોય છે)

આમલી સ્ત્રી. ૦ [સં આમ્લિકા] એ નામનું ઝાડ.
આબલી (ર) તેનું ફળ. [-નો બ ધ = પકાડી
મજબૂત (આમલીની ડાળ જેવો) બ ધ -નાં
પાનમાં સૂઈ જા = મર, ટળ દીસતો રહે
(એવો અથ બતાવે છે)] ૦ પીપળી સ્ત્રી. ૦ એક
રમત, આબલીપીપળી [-રે માડવી = ઊંધુ-
છતું સમજવીને હરમાવવું, ફાફા મરાવવા
ચૂચવવું]
આમળ સ્ત્રી. ૦, ન. ૦ આતરડાનો છેક નીચલો ભાગ
(૨) જનનનાળ, આબેલ
આમળનું સં. ૦ કિં. ૦ વળ દેવો, મચડવું [ગધક
આમળસારો ગ ધક પુ. ૦ જુઓ આમલસારો
આમળિયુ ન. ૦ બાળકનું પગનું એક ઘરેણું
(નડા તારને વળ દીવેલું -આમળેલું તે હોય છે)
આમળી સ્ત્રી. ૦ [સં આમલકી] આમળાનું ઝાડ
આમળુ ન. ૦ [સં આમલક] એક ફળ [આમળા
જેવું મીઠું = મોટો ભમરડો, પૂરી નિષ્ક્રિયતા]
આમળુ, -ળિયુ ન. ૦ [આમળ પરથી ?] -કાદવું
ખૂબ થકવું કે મારવું
આમળો પુ. ૦ વળ (૨) ટેક, અભિમાન (૩) દ્વેષ
ખાર [-ચડવો = અમળાઈને વળ આવવો (૨)
• દ્વેષ કે ખાર નીપજવો -દેવો = આમળનું વળ
ચડાવવો -રાખવો = ટેક કે દ્વેષનો ડાખ હોવો
કે મનમા સેવવો]
આમ ત્રણુ ન. ૦ [સં] બોલાવવું તે, નોતર ૦ પત્રિકા
સ્ત્રી. ૦ આમ ત્રણ આપવા માટે મોકલેલી પત્રિકા
- કાગળ. -ણા સ્ત્રી. ૦ આમ ત્રણ -ણાજ્ઞાપત્ર
[+ આજ્ઞાપત્ર] ન. ૦ + (ન્યાયાધીશને ત્યાં -
અદાલતમાં આવવાના) આમ ત્રણનું આજ્ઞાપત્ર
- હુકમ, ‘સમ-સ’. -વું સં. ૦ કિં. ૦ [સં આમત્ર]
બોલાવવું, નોતરવું
આમ ત્રિત વિ. ૦ [સં] આમ ત્રણ
આમાત્ય પુ. ૦ [સં] અમાત્ય
આમાત્ર ન. ૦ [સં] કાયા ચોખા (૨) બ્રાહ્મણને
અપાત્ર કાચુ અનાજ
આમિષ ન. ૦ + જુઓ આમિષ
આમિલ પુ. ૦ [સં] અમલદાર, અધિકારી (૨)
સિધની એક હિંદુ જાતનો માણસ
આમિષ ન. ૦ [સં] માસ (૨) ગલ, લાલચ

આમીન અં [હિમ્, જ] તથાસ્તુ (અતત્તું
આશીર્વાચન)
આમુખ નં [સં] પ્રસ્તાવના, ઉપોદ્ધાત
આમુખિક, આમુખિક વિં [સં] પારલૌકિક,
પરલોકીય
આમેજ વિં [ફા] સામેલ, મેળવેલું
આમેદ પું [સં] આનંદ (૨) સુગંધ
આમનાય પું [સં] વેદ, શ્રુતિ (૨) સ પ્રદાય, મત
(૩) શિષ્ટાચાર, શ્રદ્ધિ [મોરેલી ડાખળી
આમ્ર પું [સં] આખો ઝમ જરી સ્ત્રીં આખાની
આય નં (૫) જીઓ આયણુ
આય સં (૨) વિં (પારસી) આ
આય પું [સં] લાલ; આવક, કાયદો (૨) પેદાશ (૩)
જનનખાનાનો રક્ષક કે નાજર ૦ વ્યય આવક
અને ખર્ચ
આય (આય) સ્ત્રીં શક્તિ, આગમણ (૨) હિ મન
આય (-વ) ખુ નં [સં] આયુષ્ય આવરદા
આયકું પું આદિયો, ગોવાળિયો -કું નં
દોરોતું ચરવા જલુ તે
આયત વિં [સં] લખચોરસ (૨) લખાયેલું (૩)
દીર્ઘ (૪) પું (ગ) નસ્યચતુષ્કાણ (૫) સમકર્ણ,
નસ્યચતુરસ, 'રેક્ટેન્ગલ' ૦ ખાત પું 'રેક્ટે'
ચુવર પેરેલલોગ્રામ' ૪
આયત સ્ત્રીં [જ] કુરાનનું વાક્ય
આયતન નં [સં] રહેઠાણ, સ્થાન
આયતું વિં [સં] અયતન ? આયત ? કે પ્રા
આયત = આવતું ? મ આયતા] અનાયાસે
મળેલું, મક્તિયુ [આયતા પર રાયતુ =
મેળા કરેલાં નાણાંમાંથી ખરચતુ તે] - તારામ
પું આયતા - મક્તિના પર જીવનાર
આયત વિં [સં] અધીન, તાબે
આયદો પું ભાગિયાનો ભાગ - મુકરર હિસ્સો
આયના સ્ત્રીં + [જીઓ આજ્ઞા] આમન્યા
આયનો પું [ફા આજ્ઞા] આદર્શ, ચરીસો
આયપત સ્ત્રીં [મ આયપત, દેપત ફા આપ્તિ-
યત પરથી ?] આય, આવક, ઊપજ, કમાણી
(૨) નં વારસો ૦ વેરો પું આવકવેરો
આયર વિં [સં] આહિર] એ નામની જાતિનું
(૨) પું એ જાતિનો પુરુષ - રાણી સ્ત્રીં
આયર જાતની સ્ત્રી

આય દે અં [ફા] હવે પછી, લવિષ્યમાં (૨)
સરવાળો
આયા સ્ત્રીં [પો] છોકરોને સખાળવા રાખેલી બાઈ
આયાત વિં [સં] બહારગામથી કે પરદેશથી
આવેલું (૨) સ્ત્રીં બહારગામના માવનો
આવરો ૦ કર, ૦ વેરો પું આયાત ઉપરનો વેરો
-તી વિં આયાતને લગતું
આયાત [જ] સ્ત્રીં ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ કુરાનની આયતો
આયાન નં [સં] આગમન [નિયમન
આયામ પું [સં] લખાઈ (૨) વિસ્તાર (૩) નિમ્નહ,
આયાસ પું [સં] કટ, મહેનત (૨) પ્રયત્ન (૩)
યાક, પીડા -રો વિં આયાસ કરનાર,
મહેનત (૨) કુ ખમ્મ, કપર (૩) યાકેટ્ટુ, ખિલ
આયુ નં [સં] આયુષ્ય (૨) વય, ઉંમર
૦ રોરોગ્ય નં [મં] આયુષ્ય અને તદ્દરસ્તી,
નીરોગી લાંબુ જીવન
આયુધ નં [સં] હથિયાર ૦ શાલા (-ળા) સ્ત્રીં,
-ધાગાર નં [સં] હથિયારો રાખવાનું કે
ખનાવવાનું સ્થળ
આયુર્વેદ પું [સં] આર્યોનું વૈદક શાસ્ત્ર
-દિક વિં આયુર્વેદ સખ ધી કે તેને લગતું
આયુષ (-ધ) નં [સં] આવરદા ૦ (-ધ) દોરી
સ્ત્રીં આયુષ્ય, આવરદા, જીવનદોરી
૦ (ધ) મર્યાદા સ્ત્રીં આયુષ્યની હદ -ખાન
આયુષ્યવાળું, જીવત (૨) દીર્ઘાયુષી
આયોજન નં [સં] વ્યવસ્થા કરવી તે (૨) તેને
માટેની સાધનસામગ્રી -ના સ્ત્રીં વ્યવસ્થા,
સંગઠન
-આર પ્રત્યય [મં] કારોવસ્તુને લાગતા 'તે કરનાર'
એ અર્થનું નામ બનાવે છે ઉદા ૦ છહાર,
કુભાર, ચમાર
આર પું પાણીનો વેગ -તાણ
આર સ્ત્રીં [સં] આરા] (લોહાની) અણી (જેવી
કે પરીણાની) (૨) પરીણી (૩) મોચીનું
ટોચણું [-ધલાવવી, બેસાડવી = (પરીણા
ધંને) છેડે અણી ઠોકાવવી કે મુકાવવી]
આર [આર] પું [સં] આહાર] કાજ, ખેળ (૨)
આહાર [-ઉતારવો, -કાઠવો = કાજ દૂર
કરવી -ચલાવવો, -દેવો = કાંઈ પાવી,
નજીવાળું કરવું]

આરકું નં [ક આર્કી] કમાન, મહેરાખ
આરકા વિં [સં] રતાશ પડતુ (૨) ઘેરું લાલ
૦૦૨૨ પું એક પ્રકારનો તાવ, 'રકાર્લેટ
રીવર' ઓતો સ્ત્રી

આરગણું નં આર, મોચીનુ ટોચણુ
આરળ સ્ત્રીં [સં આર્ચી] લેન સાધ્વી, ગરણીજી
આરજૂ સ્ત્રીં [ફા] ઇચ્છા(૨)ઉમેદ, આશા(૩)
આતુરતા; તીવ્ર ઇચ્છા ૦મંદ વિં આરજૂવાણુ
આરજે પું [અ. આરિજહ] રોગ, ખીમારી, પીડા
આરહંતું અંકિં [સં આ+રહ, પ્રા આરહ]
ગળામાથી ખેચીને અવાજ કાઢવો (ઢોર
ઇત્યાદિતુ) (૨) [લા] મોટો અને બેસૂરો
અવાજ કાઢવો

આરણકારણુ નં [સં 'કારણ'નું દ્વિત્વ]
બહાનુ (૨) વિં અનિશ્ચિત

આરણું નં અણયું, છાણું
આરણ્યક વિં [સં] અરણ્યને લગતુ; વગડાઉ
(૨) પું વનવાસી (૩) વેદોમાના ધાર્મિક
અને તાત્ત્વિક ગ્રંથોનુ નામ

આરત વિં [સં આર્તી] આર્ત, પીડિત
(૨) બીડમા આવી પડેલુ (૩) અગત્યનું (૪)
આતુર (૫) સ્ત્રીં [સં આર્તિ] પીડા બીડ,
ગરજ(૬)ઓરિયો, ટાડ, ઉત્કેટ ઇચ્છા ૦ખંધુ
પું આરત સમયનો બધુ. ૦વાન વિં
આરતવાણું -તિથુ વિં આરતવાણુ

આરતી સ્ત્રીં [સં આર્તિ] કુખ; પીડા (૨)
[સં આરાત્રિક, પ્રા આરતિય] દેવની મૂર્તિ
સમક્ષ દીવો ઉતારવો તે (૩) તે વખતે ગવાતુ
પદ (૪) જુઓ આરતિયુ (૫) એક છદ
[-ઉતારવી, -કરવી=દેવ આગળ દીવો
(તેની પૂજા તરીકે) ફેરવાય છે તે દબે ફેરવવો
(૨) [લા] માન કે પૂજા કરવી -રેણું =
ચેખ્યુ -લેવી =દેવને ઉતારેલી આરતીની
ત્યોત પર હાથ ફેરવી તે આખે શિર પર
લેવું, એમ તેની આસક્ષા લેવી] -તિથુ નં
આરતી ઉતારવાનું પાત્ર [(૨) રક્ષણ

આરતી પું હાથીના કુંભચળનો નીચેનો ભાગ
આરદ્રા સ્ત્રીં [સં આર્દ્રી] આર્દ્રા નક્ષત્ર
આરપાર અં [સં. આર+પાર] આ બાજુથી
પેલી બાજુ, સોસર

આરળ પું [અ] અરબસ્તાનનો વતની -ખી
વિં અરખી [ફો એણું] કર્મ

આરબધ વિં [સં] આરબેલું (૨) નં તત્કાળ
આરભટ્ટી સ્ત્રીં [સં] જેમા દૈદ અંને ખીલતસ
રસનુ પ્રતિપાદન અતિ પ્રોઠ સદર્ભથી કર્યું
હોય તેવા પ્રકારની નાટકની શૈલી

આરમાર સ્ત્રીં [પો. આર્માઢા] મનવાર, અરમાર
આરવા પું [અ. અર્વાજ] અરવા, આતમા,
મન, છવ

આરવે [આ] પું બહુ ખાધાથી થતી અકળામણ
આરસ, ૦પહાણુ પું [સં આદર્શ-પાપાળ]
એક ભતનો લીસો અળકતો પથ્થર, સં ગેમરમર
૦ખ ધી સ્ત્રીં આરસની ફરસખ ધી

આરસી સ્ત્રીં [સં આદર્શી] નાનો અરીસો
ઝરો પું આરસીનો કારીગર ૦છદસો
પું, ૦છાપું નં જેમા ખાપ જડી હોય તેવી
વીટી-વીટલો -સો પું અરીસો

આરગ નં શસ્ત્ર, ઓભર

આરંખી વિં સરસ, ઉત્તમ

આરંભ પું [સં] શરૂઆત, તૈયારી. ૦ક વિં
આરભ કરનાર ૦ણુ નં આરભણુ તે
૦દ્રવ્ય નં મૂળ દ્રવ્ય ૦વાદ પું 'પરમાણુઓ
વડે જ જગતની ઉત્પત્તિનો નિર્ણય કરનારો
વૈશ્વિક મત. ૦શૂર(-ને) વિં ક્ષણિક
ઉત્સાહવાણુ, શરૂઆતમા ઉત્સાહ બતાવી
પછી શિથિલ થઈ જાય તેવું

આરંભણું સંકિં [સં આરમ્] શરૂ કરવું (૨)
તૈયારી કરવી

આરાત્રિક નં [સં] આરતી કે તે ઉતારવી તે
આરાધક વિં [સં] આરાધના કરનાર -ન
નં પ્રસન્ન કરવું તે (૦) આરાધના -ના
સ્ત્રીં પૂજા, સેવા -ણું અંકિં [સં આરાધ]
પ્રગમ કરવું (૨) પૂજણુ, ભજણુ

આરાધિકા વિં સ્ત્રીં [સં] આરાધના કરનારી
આરાધ્ય વિં [સં] આરાધવા યોગ્ય

આરામ પું [સં] બગીચો -મિક પું માળી
આરામ પું [ફા] વિશ્રાન્તિ, યાક ખાવો તે
(૨) શાન્તિ, સુખરૂપતા (૩) (કુખ ઇંમાથી)
મુક્તિ-નિવૃત્તિ(૪) કન્યાત્વમા આરામથી ઊભા

રહેવાનો હુકમ [-કરવો, -લેવો = થાક
ખાવો -થવો = (બિમારી ઇન્ધાથી) શાંતિ
થવી, મટવું -મળવો = થાક ખાવા વખત
કે નિવૃત્તિ મળવી] ંખુરશી(-સ્ત્રી) સ્ત્રી
આગમ માટે જેમા બેસી કે લાખા થઈ શકાય
તેવી ખુરશી ંગાહ સ્ત્રી ંઆરામનુ સ્થળ
(૨) કબર ંદિન પું(ખિસ્તી અને ચહૂદી-
ઓનો) આરામનો દિવસ, સ્વિવાર ંપદ્દી
સ્ત્રી ંસગરામ ઇત્યાદિ વાહનોમા આરામ માટે
હાય ટેન્કવા રખાતી પદ્દી -માસન નં
જેના પર આરામથી બેસાય એવુ આસન
આરામિક પું[સં] જુઓ 'આરામ' [સં]
આરામ ૩૮ નં[૩] એક કદ જેનો લોટ ખાવામા
વપરાય છે
આરાવ પું[સં] ખુમાટે, પોકા
આરાવ(-વા)સ્લા, આરાવારા પુંબંબ
શાહના દિવસો
આરાસુર પું(સ) અરવલ્લી પર્વતનુ-આયુતું
એક શિખર -રી વિં સ્ત્રી ંઆરાસુર ઉપર
વસનારી (દેવી અબાણ)
આરાસ્તે વિં[ફા] શણગારેલું (૨) સુવ્યવસ્થિત
-સ્તગી સ્ત્રી [ફા] શણગાર(૨) સુવ્યવસ્થા
આરિયા નંબંબંબં[પો આરિયા]હોડી, વહાણ
વગેરેના સઠ ઉતારી પાડી નાખવા તે [-કરવાં=
ઢાઈ વસ્તુ નીચે ઉતારવી]
આરિયુ નં(ચ) ટાપસો
આરિયુ નં[ફિ આરિયા, મં આરુ?] કાકડી,
ચીભડુ [-આરિયા તૂરિયા જેવું=લાલમૂળા
જેવું, તુચ્છ, ગણના વિનાનું]
આરી સ્ત્રી [સં આરા? ફા અર્હ?] નાની
કરવતી (૨) મોચીનું એક ઓભર
આરીકારી સ્ત્રી ચતુરાઈ (૨) હાવોયે
આરુણી સ્ત્રી[સં] મરતોની રતાશ પડતી થોડી
આરૂં વિં [સં] -ની ઉપર ચડેલું, બેઠેલું
આરેડું વિં [જુઓ આરડવું] બહુ રોનાર
આરેડું (આ?) વિં હારેડું, તોફાની (૨)
જકડી, હડીકુ (૩) નં હારો, સાત મણનું એક
માપ કે વજન
આરેતારે અં [આરોનતરવું?] લગભગ

કિનારે પહોચતા, લગભગ પૂરુ થવા વખતે,
આખર વખતે
આરો પું[સં આર] કિનારો (૨) પાર, છેડો
(૩) [લા] માર્ગ, છૂટવાનો ઉપાય [આરે આવેલું
વહાણુ ફૂંપવું = પૂરુ થતા જ બગડી જવું,
કર્ચું કારન્યુ અતે ધૂળ થવું]
આરો પું [સં અર, આરા] પેડાનો નાલિથી
પરિધ પર્થ તનો કકડો
આરો પું છાણનો ઉપાળો (૧) નિયત
કાલાવધિ (જૈન) (૨) [કા] ચૂનો અને
રેતીના મિશ્રણના ઢાલનો ખાદાવળો ઢગલો
આરોગણ સંક્રિં [દે આરોગ] જમવું, ખાવું
આરોગ્ય નં[મં] તદુરસ્તી ંકર વિંઆરોગ્ય
કરનાર ંમદ વિં આરોગ્ય આપનાર
ંક્ષક વિં આરોગ્યનુ રક્ષણ કરનાર
ંરક્ષણુ નં આરોગ્યની સાચવણી ંવાન
વિં આરોગ્યવાળું ંવિજ્ઞાન નં, ંવિદ્યા
સ્ત્રી, ંશાસ્ત્ર નં આરોગ્ય સંધી જ્ઞાન
તદુરસ્તીને લગતા નિયમોનુ શાસ્ત્ર ંશાસ્ત્રી
પું આરોગ્યશાસ્ત્ર ભણનારો -ંયાક્ષય નં
ઇતિપતાલ (૨) દરદીઓને સાજ થવા માટે સારી
આબોહવામા બાધેલું સ્થળ, 'એનેટેરિયમ'
આરોતારો પું એક ઘાસ
આરોપ પું[સં] આક્ષેપ, તહોમત (૨) આરોપવું
તે [-આવવો = દાવ કે તહોમત લાગવું,
આરોપણુ -મૂકવો લાવવો = આરોપવું,
આક્ષેપ કરવો, આળ ચડાવવું] ંક વિં
આરોપ મૂકનાર ંણુ નં આરોપવું તે (૨)
આક્ષેપ, તહોમત (૩) સ્થાપના (૪) રોપવું તે
ંણુ સંક્રિં એકના ધર્મ બીજને લગાડવા
(૨) આળ કે આક્ષેપ મૂકવો (૩) ધાલવું,
પરોવવું, મૂકવું, લગાડવું, નાખવું (વરમાળા
આરોપવી મન પ્રભુમા આરોપવું ઇં) -પિત
વિં આરોપાયેલું -પી વિં જેના પર તહોમત
હોય એવું (૨) પું તહોમતદાર -અથ વિં
આરોપવા જેવું કે આરોપી શકાય એવું
આરોવારો પું[આરો+વારો=સમય?] [કા]
છૂટકો (૨) છેવટ
આરોહ પું [સં] ચઢાણ, ચઢાવ (૨) રાગ

ખેંચવો તે (૩) સ્ત્રીની કેડ, નિતંબ ંણુ નં
ચહુ તે(૨)સવારી કરવી તે(૩) ઉપર ખેસવ
તે. ંણું સંકિં આરોહણ કરવું -હી વિં
આરોહણ કરનાર, ચડનાર
આર્થિક વિં [સં] વેદની કથા સબધી
આર્જવ નં[સં.]ઋણતા; સરળતા, નિખાલસતા
(૨) પ્રામાણિકતા (૩) વિનવણી, કાલાવાલા
-વી વિં આર્જવયુક્ત
આર્ત(-ત્ત) વિં [સં] પીડિત, દુખી ંનાણુ
વિં પીડિતોનું રક્ષક (૨) નં પીડિતનું રક્ષણ
ંનાતા પું પીડિતનું રક્ષણ કરનાર પુરુષ
ંનાદ, ંસ્વર પું દુખનો પોકાર
આર્ત(-ત્ત)ન વિં[સં]ઋણને લગતું -અનુસંગ
(૨) રજઆવને લગતું (૩) નં -જ, રજઆવ
-ની વિં સ્ત્રીં રજવલા
આર્તિ(-ત્તિ) સ્ત્રીં[સં] પીડા, દુખ ંનાશન
વિં આર્તિનો નાશ કરે એવું. ંહર, ંહારક
વિં આર્તિ દૂર કરનાર
આર્થિક વિં [સં] નાણા સબધી [ઋણ]એ
આર્થાય વિં આર્થિક (ખોટો શબ્દ 'અર્થાય'
આર્દ્ર વિં[સં] ભીત(૨)કવતુ, મૃદુ(૩)માયાળુ,
લાગણીવાળું ંતા સ્ત્રીં ંતામાપક વિં
આર્દ્રતા મપે એવું (૨) નં એવું યત્ર,
'ખેરોમિટર' ંવાયુ પું 'હાઇડ્રોજન
આર્દ્રકે નં [સં] આદ્ર
આર્દ્ર સ્ત્રીં [સં] છદ્દ નક્ષત્ર
આર્થ વિં[સં] સુવરેણુ;કુલીન(૨)આર્થલોકોને
લગતું (૩) પું એ નામની પ્રજા(૪)કુલીન-
સદાચારી માણસ ંતા સ્ત્રીં, ંત્વ નં. ંદેશ
પું (સ) આર્થવર્ત ંધર્મ પું આર્થોનો
ધર્મ (૨)પ્રાણાણધર્મ (૩)સદાચાર ંપુત્ર પું
પતિ, સ્વામી ંભદ્ર પું (સ) હિદુઓમા
અક્ષરગણિતનો શૌધક પ્રખ્યાત ન્યૌતિવિંદ
ંભાષા સ્ત્રીં આર્થોની ભાષા (૨) સસ્કૃત.
ંવૃત્તિ સ્ત્રીંઅર્થને જાળવી વૃત્તિ ંસત્ય નં
આર્થે -છુદે ખતવેલા ચાર મહાન સત્યો -
દુખ, સમુદય, માર્ગ અને નિરોધ ંસમાજ
પું, સ્ત્રીં(સ.)સ્વામી દયાન દેસ્થાપેલો ધર્મ-
સપ્રદાય ંમમાણુ વિં (૨) પું આર્થ-

સમાજનું કે તેને અનુસરવું. -ર્થ સ્ત્રીં કુલીન
સ્ત્રી (૨) એક જદ -ર્થગીતિ સ્ત્રીં એક
જદ -ર્થવર્ત પું (સ) આર્થનું રહેણાણ,
હિમાલય અને વિંધ્યાચળ વચ્ચેનો પ્રદેશ જેમા
આર્થો આરંભમા આવી રહ્યા તે (૨) ભરતખડ
આર્પ વિં[સં] ઋષિ સંબધી (૨) પવિત્ર, દિવ્ય
(૩)પું એક પ્રકારનો વિવાહ, જેમા કન્યાનો
ખાપ વર પાસેથી માત્ર એક કે બે ગાયની જોડ
લઈને કન્યા આપે છે ંપ્રયોગ પું કેવળ
ઋષિઓએ જ કરેલો પ્રયોગ, અતિ પ્રાચીન
અને (વ્યાકરણ ઇંગ્લી) રૂઢિથી વિરુદ્ધ પ્રયોગ
આર્હત વિં [સં] જૈન મતને લગતું (૨) પું
જૈન મત
આલ સ્ત્રીં રેવ (૨) નં [દિં, મ] એક જાડવું
(જેની છાલ ને મૂળમાથી રંગ બનાવાય છે)
(૩) નં [સં] હરિતાલ, હડતાલ
આલક્ષિત વિં [સં] દેખેલું, નાણેલું, ચિહ્ન
વડે દેખાડેલું [ખાળરમત
આલખીપાલખી સ્ત્રીં['પાલખી'નું દિવ]એક
આલણુ નં ઘેરા
આલપાકો પું [ઈ આલ્પાકા] એક જાતનું
ઘેદું (૨) એના ઊનનું બનાવેલું કાપડ
આલપાલ સ્ત્રીં ['પાલ'નું દિવ ?] સેવાચાકરી
(૨)માવજત, સલાખ (ખાળકોની) (૩)સરભરા
આલખમ નં [ઈ] ફોટાઓ અને સહીઓ
(એટોગ્રાફ્સ) સાચવવા મારેની ફોટી વહી
આલખેલ સ્ત્રીં [ઈ. કૉલ વેલ] બધું સલામત
છે એમ સૂચવતો યોગદારોનો એક પોકાર
[-પોકારવી = આલખેલ ખેલ ઉચ્ચારવો.]
આલમ સ્ત્રીં [અ.] દુનિયા, જગત ંગીર
વિં[ફા] દુનિયાને જીતનાર (૨) પું (સં)
ઔરંગઝેબનું ઉપનામ. ંનૂર વિં [ફા.]
પ્રકાશમય (૨) નં અતિશય પ્રકાશ, પ્રકાશમય
સ્થિતિ ંપનાહ વિં [ફા] આલમનું
રક્ષણ કરનાર (૨) પું પાદશાહ
આલય નં [સં] ઘર; સ્થાન, રહેણાણ
આલવાલ પું [સં] ક્યારો [આપવું
આલવું સં કિં [સં. અર્પ, પ્રા. અલિલવ]
આલસવીલસ અં તરસથી પીડાતું

આલસાલ વિં [‘સાલ’નું દ્વિત્વ] (કા) સાલ
 પોલિયુ, લીલા-પરાખર નહિ ખેડેલાં સાલવાળુ
 આલસ્ય નં [સં] આળસ, આળસુપણુ
 આલ કારિક વિં [સં] અલકાર સખધી,
 અલકારયુક્ત (૨) પું અલકારશાસ્ત્ર જાણનારો,
 કાવ્યશાસ્ત્રનો અભ્યાસી
 આલ ય પું [સં] આધાર, ટેકો (૨) લબરેખા
 ઠન નં આધાર, ટેકો (૨) જુઓ આલબન-
 વિભાવ ઠનવિભાવ પું રસના આલિર્લાવનું
 મૂળભૂત અને મુખ્ય કારણ (કા શા) ઠમાન
 વિં આલબનુ લટકતું ઠસું સં કિં [સં
 માલજી] આધાર લેવો, ટગણ
 આલા વિં [અ] સૈથી આલી-ઊચુ, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
 આલાત નં [સં] જુઓ અલાત ઠચક નં
 જુઓ અલાતચક
 આલાપ પું [સં] વાતચીત (૨) ગાયનની પૂર્વે
 તેની તૈયારી રૂપે અને વચ્ચે રાગની ધૂનમાં
 ‘આ આ’ એમ ગાવામાં આવે છે તે (૩)
 ગુજન ઠદાર વિં આલાપવાળુ ઠદારી સ્ત્રી
 ગાયન પૂર્વે રાગનુ સ્વરૂપ બાધવા કરાતી સુરાવટ
 ઠન નં બોલણુ તે -પિની વિં સ્ત્રી
 કરુણાશ્રુતિનો એક અર્વાતર ભે. (સંગીત)
 -પી સ્ત્રી ગાંધાર ગ્રામની એક મૂર્ચના
 આલાપણુ સંકિં [સં આલાપ] બોલણ (૨)
 આલાપ સાથે ગણુ
 આલામત સ્ત્રી [અ] નિશાની, ઓળખાણ
 આલા (-હુ) લીલુ વિં [આહુ = બીનું (સં
 જોલ કે આદ્રિ પરથી ?) સરં હિં આલાન-લીલુ]
 લીલુ ચક્ર
 આલાંબાલાં નંબંબં [‘બાલા’નું દ્વિત્વ] બહાના
 આલિ (-લી) સ્ત્રી [સં] સખી (૨) હાર, આવલી
 આલિમ વિં [અ] પડિત, વિકાન
 આલિગન નં [સં] છાતી સરસુ ચાપણુ તે
 આલિગમ ત્રી પું + નાયબ હિવાન
 આલિગણુ સં કિં [સં આલિંગ] ભેટણુ,
 છાતી સરસુ ચાપણુ
 આલી સ્ત્રી [સં] જુઓ આલિ
 આલી વિં [અ] ઉચ્ચ, ઊંચુ, લઘ્ય ઠગનાખ,
 ઠહગરત વિં [ફા] મોટી-ઊંચી પદવીવાળુ

ઠગડા, ઠલહ વિં [ફા] મોટા-ઊંચા
 ઠરગતવાળુ ઠશાન વિં [ફા] આલેશાન જુઓ
 આલીગાર વિં આળીગાળુ, અટકચાળુ,
 તોફાની
 આલીલીલી વિં સ્ત્રી [જુઓ આલાલીલુ]
 તાજ, લીલી, ફળદ્રુપ, સમૃદ્ધ
 આલીરાન વિં [ફા] જુઓ ‘આલી’ વિંમા
 આણુ નં [જુઓ આળ] ખોટો આરોપ, આલેપ
 (૨) જુઓ આલુ
 આણુ ચન નં [સં] માયાના વાળ ખૂટી કાઢના તે
 આણુ લીલુ વિં જુઓ આલાલીલુ
 આણુ નં [ફા] એક મેવો, જરદાણુ (૨) [સં]
 ખટારો [આલા, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
 આલે વિં [અ આલા] નછકણુ, વધુ પ્રિય (૨)
 આલેક પું જુઓ આહલેક કે અહાલેક
 આલેખ પું [સં] લખાણ (૨) ખન, દસ્તાવેજ
 (૩) સનહ (૪) મહોર, ‘સીલ’ (૫) ‘આદ્ર’
 (૬) ચિત્ર ઠન નં લખણુ તે, લખાણ (૨)
 ચિત્ર, (૩) ચીતરણુ તે, ચિત્રકામ ઠ(-ખિ)ની
 સ્ત્રી કલમ (૨) પીછી
 આલે (-જે) ખણુ સંકિં [સં આલિજ] ઠેરણુ,
 રેખા કાઢવી (૨) ચીતરણુ (૩) લખણુ
 આલેખિક વિં [સં] આલેખ કરનાર
 આલેખિની સ્ત્રી [સં] જુઓ ‘આલેખ’મા
 આલેખ્ય વિં [સં] આલેખવા યોગ્ય (૨) નં
 ચિત્ર (૩) લખાણ [તે (૨) આલેપ
 આલેપ પું [સં] લેપ, મલમ ઠન નં લેપ કરવો
 આલેશાન વિં [અ આલીરાન] પ્રતિષ્ઠિત, ઉત્તમ
 (૨) ખૂબ મોટું (૩) ભલકાદાર, ભલ્ય
 આલોક પું [સં] જોણુ તે (૨) દેખાવ, દર્શન
 (૩) દહિમર્યાદા (૪) તેજ, દીપ્તિ
 આલોકન નં [સં] આલોકણુ તે
 આલોકણુ સં કિં [સં આલોક] જોણુ (૨)
 અવલોકન કરવું
 આલોચ પું [સં] જોણુ તે, દર્શન (૨) વિચાર,
 ચિંતન, મનન (૩) અવલોકન, વિવેચન ઠક
 વિં આલોચન કરનાર, ઠન નં, ઠના સ્ત્રી
 અવલોકન, નિરીક્ષણ (૨) જુઓ આલોચણ
 [-લેવી = (લેન)મા] સાધુ કે ગોરજ આગળ પાન
 કબૂલી પ્રાયશ્ચિત લેણુ, આલોચણ લેણુ]

આલોચયુ સં કિં [સં આલોચ] ભેષુ (૨)
કદનાથી ભેષુ, વિચારુ [કરુ
આલોચન નં [સં] હલાવુ, ધૂમકુ (૨) મિશ્રણ
આલોપાલો પું [‘પાલોનું કિત્વ’] ઝાડના પાઠડા,
મૂળિયા વગેરે વનસ્પતિ (૨) શાકલાલોનો
માદો ખોરાક
આલોચયુ નં [પ્રા આલોચન] આલોચન,
વિચાર (૨) દાષોની કબૂલાત કરીને પ્રાયશ્ચિત્ત
લેવું તે, આલોચના (જૈન) (-લેષુ)
આલોચ વિં [સં] હાલતુ, ક પતુ (૨) કુપ્પ, વ્યમ
આવ ત્રીં [સં આપ, પ્રા આવ=પ્રાપ્તિ પરથી ?
કે ‘આવવું’ ?] આવક, આવરો, આયાત
આવક સ્ત્રીં [ભુઓ આવવું] આવવું તે (૨)
ઉત્પન્ન, પેદાશ, કમાણી ઋચિકી સ્ત્રીં માલ
મોકલ્યાની રસીદ પહોચ, પાવતી (૨) ભરતિયુ.
ઠાવક સ્ત્રીં આવવું અને જવું તે (૨) ઊપજ-
ખર્ચ (૩) તેની વહી ઠવેરો પું કમાણી
ઉપરનો કર (૨) આયાત થતા માલ ઉપરની જકાત
આવકાર પું [આવવું +કાર સં] આવો-પધારો
એમ કહેવું તે, સ્વાગત, આદરમાન [-આપવો,
-દેવો=સ્વાગત કરવું, ભલે પધારો એમ કહેવું,
આવકારણુ] ઠંડું સં કિં આવકાર આપવો
આવયુ નં [સં આયુજ્ય] આયુષ
આવયુ વિં (કા) ભુઓ આગવું
આવચીઆવચી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ કે એના
ખીજ, ટુકમરિયા [અને જવું તે
આવળ, ઠવ સ્ત્રીં [આવવું +જવું] આવવું
આવળે કિં [આવવું] ફરી પધારને એવા
અર્થનો, જનારને વિદાય આપવાનો ખોલ
-આવટ કૃતપ્રત્યય કિં પરથી સ્ત્રીં ધનવે ઉદાં
ખનાવટ, છણાવટ
આવટું અં કિં [સં આવટ, પ્રા આવટ] નીવડવું (૨) બદલાવું, ફરી જવું (૩) ચોતરફ
વીટણા (૪) અજ પો થવો, મૂઝાવું
આવડ, ઠત સ્ત્રીં [ભુઓ આવડવું] કુશળતા
ઠવેજડ સ્ત્રીં ઘરકામની વેતરણું ઝરકસર
આવડવું અં કિં [સં આપવ, પ્રા. આવડ=
આવવું, આવી લાગવું] -ની જાણ હોવી, -નું
વાકેફ હોવું, -ની કુશળતા હોવી (જેમ કે,

મને ભૂગોળ આવડે છે બાળકને લખતાં
આવડે છે ધં)

આવડું વિં [સં ફ્યુટ, પ્રા ફવટ ?] આ
કંડુ, અમુકના જેવડું, આટલું
આવતું વિં [‘આવવું’નું વં કૃં] આવવામા
હોય એવું, આવી રહેલું, હવે પછી આવનાર
(આવતી કાલ, આવતો રવિવાર ધં)

આવદાની સ્ત્રીં ભુઓ આમદની
આવનભવન નં [વિં] આવલ (૨) જન્મમરણ
આવમ નં + આવકાર

આવરકું (-ખૂ) ટો પું આવરદા ખૂટવો તે,
આવરદાનો અત, મોત (૨) અડદાળો,
લાગીતરી જવું તે [અતરાય, વિદ્ય
આવરણુ નં [સં] આવછાદન, પડદો (૨)
આવરદા પું, સ્ત્રીં, નં [સં આશુર +દાવ]
આયુષ્ય (૨) જિંદગીની [આવરદાનું પૂર,
બળિયું = પૂરા આવરદાવાળું, જીવવાને
સર્જાયેલું, નસીબદાર -ખડું લાંબો છે =
કાંઈને સહારતા તે આવી પહોચે ત્યારે
ખોલાતો ઉદ્ગાર]

આવરદો વિં પું [કા આવદેઈ] આણેલો,
આશ્રિત

આવરવું સં કિં [સં આવ, પ્રા. આવર] ઠાકવું,
આવછાદવું (૨) વ્યાપવું (૩) રૂંધવું, ઘેરવું
આવરો પું [‘આવવું’ પરથી] આવક (૨)
[ફા. આવરહ] માસિક આવકલવકની
ખાતાવાર નોંધપોથી ઠાવરો પું [‘જવું’
પરથી] આવવું અને જવું તે; અવરજવર
(૨) આવકલવક, ઊપજખર્ચ

આવરો (આવ) પું (માઠગીમાથી ઊઠ્યા
ખાદ થતો) ખાવાનો લલકાટ કે લાલસા
આવજના સ્ત્રીં [સં] રીઝવણ, મનાવણ.
મન મેળવણ તે, પળશી

આવર્ત પું [સં] સંગીતમા એક અલકાર
આવર્ત, ઠક વિં [સં] ફરી ફરી આવવું -આઠા
ખાતુ (૨) [ગ] ‘રિકરિગ’ (૩). પું ગોળ
ફરવું તે, આટો ચક્રોવો (૪) ચકરી, ભમરી
(પાણીની) (૫) [સં] ચાં મેવાધપોમાનો
એક ઠંદશાંશ પું ફરી ફરી દશાંશ આવે

એવી રકમ, 'રિકરિંગ ડેસિમલ' (ગ) ૦૦ નં
ગોળ ફરવુ તે (૨) વારવાર ફરી ફરી કરવુ
તે (પાત્રાણ) -તીક પું [સં] ફરી ફરી
આવનો આકડો -તી વિં [સં] ફરી ફરી
આવવું (૨) ગોળ ફરવું

આવર્તવું અં કિં [સં જાણવું] ફરવું,
ચકાકારે ધૂમવું (૨) ફરી ફરી આવવું (૩)
સંકિં ભેટવું, બાથમા લેવું

આવર્તાં ઙ, આવર્તી જુઓ 'આવર્ત' વિંમા
આવલ નં તાણુ પીનેણુ ૩-પોલ

આવલા નં બં ૧૦ ૧૦ ફાફા (૨) ડેસ, વરત
ધત્યાદિ પાણી ખેચવાના સાધન

આવલિ(-લી,-ળિ,-ળી) સ્ત્રીં [સં] હાર,
૫ કિં (૨) ૫૨ ૫૨

આવવું અંકિં [સં જાણ, પ્રા જાણ] ફર
હોય ત્યાથી પાસે જવું — તેવી ગતિ કરવી,
પહોંચવું જેમ કે, તે ગામમા આવ્યો (૨) હોવું,
-ની સ્થિતિ કે જગા હોવી ઉઠા અમમવાદ
ગુજરાતમા આવ્યું લડન યા આવ્યું ? (૩)
ન હોય ને આવી લાગવું, કે જણવું, કે
જન્મવું કે દેખા દેવી કે ફળવું કુલવું જેમ
કે, આખે ફરી આવી, ઓણ બોરડી સારી
આવી, ગુલાબ હવે આવવા લાગ્યો છે દાદાને
તાવ આવ્યો, તેના ધ્યાનમા આવ્યું (૪)
(કપડું કે પોપાકની ચીજ) બરોબર ખેસવું
જેમ કે, તેને મારી ટોપી આવે છે? (૫)
(કોઈ વસ્તુ) (બરોબર) ઊતરવી, નીપજવી,
બનવી જેમ કે, હવે બરો ધાટ આવ્યો, આ
ચિત્ર બરોબર આવ્યું નથી (૬) કોઈ ભાવ
ઉત્પન્ન થવો જેમ કે, હયા, ગુરસો, ક્રોધ
આવવો (૭) થવું, હિસાબે ઊતરવું, સમાવું,
ગોઠવાવું, માવું, વળતરરૂપે મળવું, એવા ભાવ
ખતાવે છે જેમ કે, ખર્ચ કેટલું આવ્યું?
વાસણવું વજન બરોબર આવ્યું બી ચાઈ પ"
આવી આ કપડામા કેટલું આવશે ?
રૂપિયાનું કેટલું શાક આવ્યું ? (૮) શરીરનું
કોઈ અંગ આવવું = તે અંગ ફૂટવું કે કામ
દેવું થવું કે તેનું દરદ થવું-એવા અર્થ જુદે
જુદે ઠેકાણે ખતાવે છે (તેને અંગમા જુઓ)

જેમ કે, બાળકને દાત આવે છે, પગ આવ્યા
જીભ આવી, મોઢું આવવું ઇં (૯) બીભ
ક્રિયાપદના સહાયકારીપણામા તે ક્રિયાનું ભૂત
કાળથી ચાલુપણું ખતાવે છે જેમ કે આ ભૂલ
થતી આવી છે, આ રિવાજ ચાલ્યો આવે છે
અથવા તે ક્રિયા આવવાની ક્રિયા સાથે માથે—
ભેગાભેગી થઈ એમ ખતાવે છે જેમ કે, હું તેમને
કહેતો (એટલે ભેગાભેગી કહીને) આવ્યો છું,
ફરી કહવા જવાની જરૂર નથી એમને કહેતો
આવે (આ પ્રયોગમાં પ્રાય વર્તમાન ક્રૂં
સાથે યોગ આવે છે) અથવા કિં ના અં
ભૂત ક્રૂં માથે, તે ક્રિયા થયા બાદ આવવું
એમ ખતાવે છે જેમ કે, તે તેને પૂછી આવ્યો,
અથવા સમજી વિંના મામાન્ય ક્રૂં જોડે, તે
ક્રિયા કરવામા પ્રયાણ કે ગતિ થવી, તે કરાવી,
એવો ભાવ ને ભહેરાત કરાતા અર્થની ઘાયા
ખતાવે છે જેમ કે, હવેથી ઠરાવવામા આવે
છે ગુનેગારને દડ કરવામાં આવશે (૧૦)
આવવું સહાયકારી કિં તરીકે બીભ કિં
સાથે આવે છે (સારે કેટલાંક કિંમા તે
અણધારી થવાનો ભાવ અર્પે છે) [-આવી
અડધું=એકાએક અણધાર્યું આવવું, પહોંચવું
આવી ચૂકવું, રહેવું=પૂરું થઈ જવું (૨)
ખૂટવું આવી જવું=આવીને ઊભા ઊભા
પાછા જવું, આટો મારી જવું (૨) આવી
પહોંચવું ઉઠાં તે તરત પાછો આવી ગયો
(૩) બં બંખેસવું, ગોઠવાઈ જવું, સમાવું ઇં
(૪) લડવા તૈયાર થવું, લડી પડવું આવી
પડવું=અણધાર્યું આવવું કે માથે આવી
લાગવું જુ આવી બનવું=ભારે સંકટ કે
મરણની ધાંટી આવવી આવી મળવું=
અણધાર્યું એકઠું થવું કે પ્રાપ્ત થવું આવવું
તેવા જવું=ઊભું ઊભું આવી જવું (૨)
જેવા આવવું તેવા જ (કારને કારા—વગર
ઇરાદે કે કામ સધાયે—કેગટ કેરો ખાઈને,
અથવા જે રસ્તે આવવું તે રસ્તે) પાછા ફરવું
આવશ્ય વિં [સં] અગત્યનું, અનિવાર્ય (૨)
સ્ત્રીં, નં અગત્ય, અનિવાર્ય વસ્તુ કે ક્રિયા
આવશ્યક વિં [સં] જફરી ંતા સ્ત્રીં

આવસથ પુ.ન. [સં] ઘર(૨) ધર્મશાળા(૩)
અગ્નિશાળા, અગ્નિહોત્ર કરવાનું સ્થાન -૨૫
પું. અગ્નિહોત્રનો અગ્નિ
આવહ વિ. [સં] આણનાર, ઉપભવનાર
(સમાસને છેડે ઉદા. 'ભયાવહ')
આવળ પુ.સ્ત્રીં [સં] આમલક] એક વનસ્પતિ
આવળગોવળ સ્ત્રીં (કા) બાળઅન્ન, પરિવાર
આવળિ(-ળી) સ્ત્રીં બુઝો આવલિ
આવળિયો પુ. મનની ઇચ્છા, ઓરિયો (૨)
એક ઝાડ (આવળ ?)
આવળી સ્ત્રીં બુઝો આવલિ
આવંત, -તું કૃં આવતું (૫)
આવાગમન નં [આવ + ગમન] આવવું ને
જવું તે (૨) અવતરવું અને મરવું તે
આ વારવ્ય આવવખતે-સમયે (૨) આ ફેરા
આવાલ નં [સં] આલવાલ, ક્યારો
આવાસ પુ. [સં] ઘર, નિવાસસ્થાન, હવેલી
(૨) ખડ, ઓરડો
આવાહન નં [સં] આમત્રણ (૨) દેવને
મૂર્તિમા આણવા-દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી તે
-વું સં કિં [સં] આવાહ] આવાહન કરવું
આવિદ્ધ વિ. [સં] વીધાયેલું
આવિર્ભવ પુ. [સં] બહાર નીકળવું કે પ્રગટવું
તે (૨) અવતાર, જન્મ
આવિષ્કરણ નં, આવિષ્કાર પુ. [સં] બહાર
કાઢવું, પ્રગટ - ખુલ્લું કરવું તે
આવિષ્કૃત વિ. [સં] દેખાડેલું, ખતાવી આપેલું;
ખુલ્લું કરાયેલું - થયેલું
આવિષ્ટ વિ. [સં] પેટેલું (૨) વળગેલું, ભરાયેલું
(ભૂત ઇત્યાદિ) (૩) આવેશયુક્ત
આવું (આ'વું) વિ. [સં. ઈદ્દશ ?] આના જેવું,
આ નાતવું ઠંક વિ. આવું કાઠક
આવૃત વિ. [સં] આવરેલું 'ઢાંકેલું' (૨) વ્યાપ્ત
(૩) ઘેરાયેલું, રૂંધાયેલું
આવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઢાંકવું - છુપાવવું તે
આવૃત્ત વિ. [સં] ચક્રાકારે ફરેલું (૨) પાછું
આવેલું (૩) વારવાર થયેલું - કરેલું
આવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] ચક્રાકારે ફરવું તે (૨) પાછું
આવવું તે (૩) વારવાર થવું - કરવું તે (૪)
પુસ્તકનું પ્રકાશન, 'એડિશન'

આવેગ પુ. [સં] બુરસો, ભેર (૨) ફોલ,
વ્યથતા, આવેશ (૩) ઉતાવળ, દોહાદોહી
આવેદન નં [સં] નિવેદન (૨) ફરિયાદ ૦૫૩
નં ફરિયાદ કે અરજીનો કાગળ
આવેશ પુ. [સં] બુરસો, ઊભરો (૨) ગુરસો.
-રી વિ. આવેશવાળું
આવેષ્ટન નં [સં] વીંટી વળનારી વસ્તુ; વેષ્ટન
(ગલેક, પરખીડિયું, રેપર, આમ્બાદન ઇ. જે
હોય તે) (૨) વાડ, કેટ
આવેષ્ટિત વિ. [સં] ઢાંકેલું, વીંટી લીધેલું
આશ સ્ત્રીં (૫) બુઝો આશા(૨) બુઝો આશિષ
-આશ પ્રત્યય વિ. પરથી સ્ત્રીંનામ ખનાવે છે
ઉદા. કંકવાશ; પીળાશ (તે વિ.ના આછા-
પણનો કે થોડી છટાનો ભાવ ખતાવે છે)
આશક [અ આશિક] પ્રેમી (૨) વિ. પ્રેમવશ,
મોહિત, ફિદા ૦માશૂક નં ૦૫૦૦ વહાલો-
વહાલી -શી [અ આશિકી] આસક્તિ, પ્રેમ
આશ(-સ)કા સ્ત્રીં દેવની આરતી, ભક્ત
ઇત્યાદિ લેવા તે
આશકાર(-રી) વિ. [ફા] પ્રગટ, સ્પષ્ટ. નહોર
આશટું સંકિં (૫) બુઝો આછટું, પછાડવું
આશના પુ. [ફા] લાઈખંધ, ચાર (૨) સ્ત્રીં
પ્રિયા, મારફત ૦ઈ સ્ત્રીં. લાઈખંધી, ચારા
આશય પુ. [સં] મનની ધારણા, ધરાહો, હેતુ
(૨) નં સ્થાન (૩) પાત્ર (૪) કરેલા કર્મેના
સંસ્કાર કે તેમનો સમૂહ
આશરતું સંકિં [આશરો પરથી] આશરો લેવો
આશરો પું. [સં] આશ્રય] આશ્રય, છત્રછાયા
(૨) આધાર, ટેકા, આલબન (૩) અડસટ્ટો;
અદાજ, સુમાર [આશરે જવું = આશ્રય
તળે જવું, શરણ લેવું] આશરે બેસવું,
રહેવું = ભરોસો રાખી નિશ્ચિત રહેવું, આધાર
ઉપર બેસા રહેવું આશરો કરવો, લેવો =
આશ્રય કે આધાર તળે જવું - કાઢવો =
અદાજ નક્કી કરવો] -રાગત(-તિયું, -તી)
વિ. આશરે - શરણે આવેલું - રાપડતું
વિ. અંદાજ કે અટકળ પ્રમાણેનું - રે અં
શુમારે, લગભગ
આશંકે પુ. [સં] આશંકો, શરમાવું તે (૨)
આશંકા -કા સ્ત્રીં શંકા, વહેમ, -કાવું

અં કિં આશ કા થવી, વહેમાવુ -કિત
 વિં આશ કાવાળુ
 આશા(-સા) સ્ત્રીં એક રાગિણી ઠોડ પું
 એક રાગ ઠોડગી પું એક રાગ ઠોડ
 પું એક રાગ
 આશા સ્ત્રીં [સં] હિમેઠ, ઇચ્છા, ધારણા (૨)
 વિશ્વાસ, આસ્થા [-આપવી -દેવી = ઇચ્છા
 ફળશે એવો વિશ્વાસ લય એમ કરવું, ઇચ્છાને
 પોષવી -પડવી = આશા ફળવાને માટે
 કારણ મળવું, વિશ્વાસ, સભવ લાગવો, આશા
 બધાવી -બાધવી, રાખવી, રોવવી =
 આશા ફળશે એમ માનવું, વિશ્વાસ કરવો
 -કરવી = ઇચ્છવું (કાઈ મળશે એમ)] ઠંડશીં
 વિં આશાવાદી ઠંપૂરી વિં સ્ત્રીં આશા
 પૂરનારી (૨) સ્ત્રીં (સ) એ નામની માતા
 ઠંધ પું આશાનું બધન, આશાનો તત્તુ
 (૨) આકીન, વિશ્વાસ (૩) વિં આશાવાળું
 (૪) વિશ્વાસુ ઠંધુ વિં આશાબધ,
 આશાવાળું ઠંધુ વિં આશાથી ભરેલું,
 આશાવત ઠંધુ પું આશાનું લાગી જવું
 તે (૨) વિં સત્તાશ, ઠંધુ વિં આશાવત
 ઠંધુ વિં આશાવાળું ઠંધુ પું જે
 થાય છે તે સારા માટે થાય છે -નિરાશ થવા
 પછી કહી નથી એવો, મત ઠંધુ વિં
 આશાવાદમા માનનાર (૨) પું એવો પુરુષ
 ઠંધુ વિં આશા વિનાનું, નિરાશ
 આશા(-પા) ઠંધુ [સં વાપાદ] વિક્રમ
 સવતનો હિમેઠ મહિનો, અપાદ -ઠા સ્ત્રીં
 જુઓ આપાદા -ઠી વિં અપાદમાં આવતું
 આશાવરી પું એક રાગ [પ્રસાદ
 આશિકા સ્ત્રીં માધુ કે દેવનો કે યજ્ઞની રક્ષાનો
 આશિષ સ્ત્રીં [સં] કૃપા, આશીર્વાદ
 આશી સ્ત્રીં [સં] સર્પની ઠાઠ (૨) જીવલેણ જેર
 (૩) એક ઔષધિ (૪) વિં ખાનાર (સમાસમા
 નામને અતે) ઠંધાં ફલમૂવાશી
 આશીનીશી અં મનમાનની રીતે
 આશીર્દાન નં [સં] આશિષ કૃપા તે
 આશીર્વચન નં [સં] આશીર્વાદ
 આશીર્વાદ પું [સં] કૃપા -દાત્મક વિં જેમા

આશીર્વાદ હોય તેવું -દાર્થ(-થે) અં
 આશીર્વાદને માટે
 આશીર્વિષ પું [સં] માપ
 આશુ વિં [સં] શીઘ્ર, ઉત્તરવળુ ઠંધાપ વિં
 જલદી સતુષ્ઠ થઈ લય એવું (૨) પું (સ)
 એવો દેવ-શ કર, મહાદેવ
 આશુર પું [સં] તાબૂત છુડાડવાનો દિવસ
 આશૌચ નં [સં] જુઓ અશૌચ
 આશ્વર્થ નં [સં] નવાડ, અચળા (૨) આશ્વર્ય
 કાંક જનાવ, ચમકાડ [-પામણુ = ને
 આશ્વર્ય ઊપજવું કે થવું] ઠંધારક, ઠંધનક
 વિં આશ્વર્ય પમાડે એવું ઠંધુ અં
 આશ્વર્ય પૂર્વક, આશ્વર્ય સાથે
 આશ્રમ વિં [સં] પચન્ન બનેલું (૨) પું
 એવી કોઈ પણ વસ્તુ ઠંધુ વિં પધરીનું
 રોગી (૨) પું પધરીનો રોગ
 આશ્રમ પું, નં [સં] વિસામાનુ રથાન, રહેણાણ
 (૨) વિશ્રાન્તિ (૩) સાધુનો નિવાસ, તપોવાન,
 પર્ણકુટી (૪) જીવનનો વિભાગ (બ્રહ્મચર્ય
 ગૃહસ્થાદિ ચાર વિભાગમાનો કોઈ પણ) (૫)
 જાતલય સાથેની રાણા - મહારાણા (૬) રાષ્ટ્રીય
 યા ધાર્મિક હિલચાલનું મથક ઠંધુ પું
 આશ્રમવાસીએ પાળવાના ધર્મ -નિયમોને (૨)
 જીવનના ચારમાના દરેક વિભાગનો નિરાશ
 ધર્મ -કર જ ઠંધુ વિં આશ્રમના ધર્મ
 પાળનાર ઠંધુ વિં આશ્રમમાં વસનાર
 ઠંધુ વસ્થા સ્ત્રીં આશ્રમની -જીવનના
 વિભાગની વ્યવસ્થા (૨) આશ્રમની વ્યવસ્થા
 ઠંધુ સ્ત્રીં ચાર આશ્રમની સરથા
 ઠંધાન નં વિસામાનુ ઠંધાણુ (૨) મઠ
 -માંતર નં આશ્રમની દેરબદલી -મિક,
 -મી વિં આશ્રમને લગતું (૨) ચારમાના
 એક આશ્રમમાં રહેનાર
 આશ્રય પું [સં] આશરો (૨) શરણુ -ચાશ્રયી-
 ભાવ પું આશ્રય અને આશ્રયીનો સબધ
 -ચાસિદ્ધ પું આશ્રય -પક્ષ અસિદ્ધ હોય
 એવો એક હેતુભાસ (ન્યા) -થી વિં આશ્રય-
 વાળુ આશ્રિત વિં [સં] આશ્રયે રહેલું
 આશ્રિષ્ટ વિં [સં] આશિ ગાયેલું (૨) આતમેત

આસ્ત્રલેપ પુ. [સં] આલિંગન, છાની સાથે
ચાંપુ — ભેટુ તે

આસ્ત્રલેપા સ્ત્રી. [સં] નવમુ નક્ષત્ર

આશ્વાસ પુ. [સં] દિલાસો, સાત્વન, અભયદાન
(૨) છુટકારાનો — નિવૃત્તિનો આસ છેવો તે (૩)

‘જ્યાનો વિલાગ; સર્ગ’ ૦૪ વિ. આશ્વાસન
આપનાં ૦૧ નં. ૦૧ સ્ત્રી. દિલાસો, સાત્વન,

હિમન (૨) અભયદાન આપવું તે ૦૬
સં. કિં. [સં. આશ્વાસ] આશ્વાસન આપવું

(૨) [સં. આશ્વાસ] નિવૃત્તિનો — છુટકારાનો
દમ ખેંચવો — રૂપ વિ. આશ્વાસનને યોગ્ય

આશ્વિન પુ. [સં] આસો માસ

આષાઢ પુ. [સં] અષાઢ માસ — ૬ સ્ત્રી.
વીસમુ અને એકવીસમુ નક્ષત્ર (પૂર્વાષાઢા
અને ઉત્તરાષાઢા) (૨) અષાઢ માસમાં ગર્જતી
વાદળીઓનો સમૂહ — ૬ વિ. અષાઢ માસમાં
આવતું — થતું

આશ્વ નં. [સં] આકાશ (૨) વાતાવરણ

આસન સ્ત્રી. ભુઓ આશકા

આમજા વિ. [સં] ચોટણુ, મોહિત; અનુરક્ત
— ક્ષિત સ્ત્રી. અતિશય રનેહ, મોહ

આસન નં. [સં] ખેસવાની જગા (૨) ખેસવા,
સૂતાની કે ઊભા રહેવાની ઢખ (૩) આસનિયુ,
ખેસવાની વસ્તુ (૪) ચોપડી ટેકવવાની
વસ્તુ (૫) ચોપડી અથવા પત્રકમાં પાડેલો
ટોહો, ખાતું (૬) બાવો જમાવે તે પડાવ,
મઠ (૭) છવ — કીડા ઉત્પન્ન કરે એવી વસ્તુ —
ગળ (૮) એક ઔષધિ, આસવ [-કરણું,
વાળણું = યોગનુ આસન વાળણુ, તે ઢખની
કસરત કરવી. — થણું, વળણું = યોગાસનની
કસરત થવી, તેમ શરીર વળણુ — રાખણું =
સ્થાન કે જગા ચા પડાવ જતા ન રહે, ચાણુ
રહે, એમ કરણ — માંકણું = ખેંક કે પડાવ
જમાવવો, અડો લગાવીને ખેસવું (૨) આસનિયુ
ગોઠવણુ — આંધાં ન હોવા, — બહુ હોવાં =
દુરિયાદ લાયક કે ટીકાપાત્ર લક્ષણ હોવાં]
ઠવિધિ સ્ત્રી. (યોગના) આસન કરવાની
રીત. — નિયું નં. આસન માટે પાથરવાની વસ્તુ
(બિન, દર્લ આંડની છાવ ઢં ની). — ની સ્ત્રી.
ખેસણુ, છે નાનુ આસન

આસનકેદ સ્ત્રી. ભુઓ આસાનકેદ (ખોટો
શંખાં)

આસનાવાસના સ્ત્રી. આશ્વાસન, દિલાસો

[સં. આશ્વાસના?] (૨) સરસરા, મહેમાની

આસન વિ. [સં.] નજીક આવેલું. ૦કાલ (—ળ)

પુ. મરણકાળ. ૦કાણુ પુ. ‘એડેસન્ટ
એન્ગલ’ (ગ.)

આનપાસ (૦મં) અ. [‘પાસેના’ દ્વિત્વ પરથી ?

દે આસય = નિકટ, પાસે + પાસે ?] આભુપાભુ

(૨) નજીકમાં (સ્ત્રી. સાથે યોગમાં ઉદા. ૦

મદિરત્તી આસપાસ)

આસમાન નં. [ફા] આકાશ, ગગન [—જમીન

એક થવાં, — જમીનનો તફાવત ધં = ભુઓ

‘આલ. ’ મા — પર ચડણું = ખૂબ કુલાઈ

જવું સાતમાં આસમાન પર ચડણું =

કુલાઈ જવાની હક કરવી.] — ની વિ. આકાશના

જેવા રગતુ (૨) દૈવી, કુદગતી (૩) સ્ત્રી. દૈવી

આકૃત — કોપ — ની સુલતાની સ્ત્રી. ચડતી-

પડતી (૨) આસમાની કે સુલતાની, અણધારી

આકૃત અથવા કોપ

આસમાસ અ. પાસે (૨) લાણીઓને, ખામુખા

આસરણું સં. કિં. [‘આહરણુ’ નુ શિષ્ટ માનેલું

૩૫૧ ભુઓ તે શબ્દ] અવાજ થાય એવી

(અશિષ્ટ) રીતે ખાવું

આસવ પુ. [સં] સત્તવ, અર્ક (૨) ગાગેલો દાઢ.

૦૧ નં. આસવ — અર્ક કાઢવો તે ૦૬ સં. કિં.

આસવ ગાઢવો [[કા] નં. કામ

આસવણું વિ. કામગર, કામમાં રોકાયેલું (૨)

આસંગ પુ. [સં] આસક્તિ (૨) સમાગમ,

સંલોગ (૩) કર્તૃત્વાલિમાન — ગી વિ.

આસગવાણું [આસક્તિ હેડો

આમંગો પુ. [સં] આસંગ? કે. આસંધ, — ગા ?]

આસંગો (—દ્રો) પુ. [મ અ-આપયા, મં અદમન્તક]

એક આંહ; આસદ્રો (એના પાન બીડી

વાળવામાં ખપ લાગે છે)

આસદિદા પુ. [સં] નાનુ આસન; નાની ખુરસી

આસદ્રો પુ. ભુઓ આસંગો

આસ (—સે) ધ સ્ત્રી. [સં] અશ્વગત, પ્રા.

આસેવી એક ઔષધિ અશ્વગંધા

આસા, ઝોઈડ, ઝોગી, ઝમાડ જુઓ 'આશા
(-સા)'મા [વિઆતિ

- આસાએશ સ્ત્રીં [ફા આસાદશ] આરામ,
આસાન વિં [ફા] સહેલુ, નરમ ઠંકેદ સ્ત્રીં સાદી
કેદ -ની સ્ત્રીં સહેલાઈ

આસામ પું (સ) પૂર્વ હિંદનો એક પ્રાત -મી
પું તે પ્રાંતનો વતની (ર) સ્ત્રીં તે પ્રાંતની ભાષા
આસામી પું, સ્ત્રીં [અ અસામી] માણસ,
વ્યક્તિ (ર) દેણદાર (૩) પૈસાદાર - પ્રતિષ્ઠિત
માણસ (૪) ધંતક, અસીલ ધવાર અંધાયાદીક
આસાર પું કાળકાં (ર) [સં] આપદ, ભેરદાર વૃદ્ધિ
આસિરદટ વિં [ઈ એસિરદટ] મદદનીશ, હાય
નીચેનું (ર) પું એવી વ્યક્તિ

આસીરિયા પું [ઈ એસીરિયા] (સ) પશ્ચિમ
એશિયામતિ એક પ્રાચીન દેશ -યન વિં
[ઈ] આસીરિયા દેશનું (ર) પું તે દેશનો વતની
આસુર (-રી) વિં [સં] અસુર સ બધી, રાક્ષસી,
જ ગદી ંવિવાહ પું કન્યાવિક્રયવાળો વિવાહ
આસુદા (-દુ) વિં [ફા] નિરાંતવાળુ, સુખી
આસુ (-સો) દરો પું [જુઓ આસત્રો] એક ઝાડ
આસેધ પું [સં] અટક, કેદ

આસેય નં [ફા] ભૂતપ્રેત

આસો પું [સં] આશિન, પ્રા આમોજ] વિક્રમ
વર્ષનો છેલ્લો મહિનો

આસોપાલવ પું [સં] અશોક, પ્રા આમોજ
+ પલ્લવ] એક ઝાડ

આસોદ સ્ત્રીં એક ઐાષધિ, આસધ

આસોદરો પું [જુઓ આસત્રો] એક ઝાડ

આસકદ પું [સં] હલ્લો (ર) યુદ્ધ (૩)
તિરસ્કાર, નિંદા

આસતર પું, ંજુ નં [સં] પાથરતું - બિછાવવું
તે (ર) પાથરણું, ગાલીચો (૩) ચાદર (૪)
ઢાંચું, ઝોડો

આસિતક વિં [સં] ઈશ્વર અને પરલોકના
અસ્તિત્વમા માનનાર (ર) શ્રદ્ધાળુ ંતા સ્ત્રીં,
ંપણુ નં, -કથ નં

આસેતે અં [ફા આદિસ્ત્તહ] ધીમે (ર) ઊભુ
રાખો 'ધીમુ કરો' એમ સૂચવતો ઉચ્ચાર
[-રહીને=ધીમેથી, જાગવીને (ર) ખાસ જણાય
નહિ એવી રીતે કે યુક્તિથી, ચૂપચાપ]

આસથા સ્ત્રીં [સં] આદર, માન (ર) શ્રદ્ધા, આધીન
(૩) મૂઢી, પૂછ [-એસવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
આવવાં કે થવાં -ઊઠવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
ન રહેવા-જતાં રહેવાં] ંવાન, -રિથક વિં
આરથાવાળુ

આસથાનમંડપ પું [સં] સભામંડપ
આસપદ નં [સં] રથાન, જગા (ર) વિં લાયક,
પાત્ર (સમાસને અંતે). ઉદાંગોલાપદ
આસકાલન નં [સં] અકાળાં કે અકાળુ તે
આસકાટ પું, ંજુ (-ન) નં [સં] થાપડવું -
પોલે હાથે (હાથના કાણીના ઉપલા ભાગ પર)
ઢાંકવું તે (ર) ઊપણવું તે (૩) પ્રગટ - ભહેર કરવું
તે (૪) લઠાકા - ધડાકા સાથે ફટવું તે ંજુ સં
કિં ભેરથી અકાળજી

આસ્ય નં [સં] સુખ (ર) ચહેરો

આસ્યવ પું [સં] દુખ, પીડા (ર) આવ (૩) [જેન]
કર્મનું આત્મામાં દાખલ થવું તે કે તેના
નિમિત્તરૂપ પાપપ્રવૃત્તિ

આસવાગત સ્ત્રીં + જુઓ આગતાવગતા
આસવાદ પું [સં] આખવું - સ્વાદ લેવો તે (ર)
માણવું તે ંક વિં આસવાદ લેનાર ંન
નં આસવાદ લેવો તે ંજુ સંકિં [સં]
આસ્વાદ્ આખવું, સ્વાદ લેવો (ર) ભોગવવું,
માણવું -દ્ય વિં આસવાદ લેવા યોગ્ય

આહુ સ્ત્રીં [ફા ઈ] (રવં) હાય, નિસાસો
(ર) અં અરે

આહત વિં [સં] ઈન પામેલું, જખમી (ર)
હણાયેલું (૩) વગાડેલું, વગાડવાથી નીપજતું
આહતિ સ્ત્રીં [સં] હનન, પ્રાણ લેવો તે (ર) મારવું
તે ફટકો (૩) ગ] શુણ્ણ તે

આહરડું સંકિં [સં] આહત, પ્રા આહત
ઉપરથી ઈ કે દે આહત = સીત્કાર પરથી ઈ
આસરડું, સહકાની સાથે ખાવું (પ્રવાહી
કે અર્ધપ્રવાહી)

આહરણુ નં [સં] હરણ, લઈ લેવું તે
આહવ પું [સં] યજ્ઞ (ર) યુદ્ધ. ંન નં યજ્ઞ
ંનીય વિં યજ્ઞને યોગ્ય, હોમવા યોગ્ય (ર)
પું હોમનો અગ્નિ [સૂચવનાર ઉદ્ગાર
આહા, ંહા અં આશ્ચર્ય, દુખ આદિ

આહાર પુઠું [સં] ખોરાક (૨) ખાણું તે, ખાનપાન
 [-ઊતરી જવો = (તથિયત પર માઠી અસરને
 લીધે) આહુ ખવાણું - લેવો = ખાણું] ઠવિહાર
 પુઠું આહાર અને વિહાર ંશાસ્ત્ર નં
 આહારનું શાસ્ત્ર ંશુદ્ધિ સ્ત્રીં આહારની
 શુદ્ધિ - રી વિઠું આહાર કરનારું (૨)
 અકરાતિયુ. - યં વિઠું ખાવાલાયક (૨) કૃત્રિમ
 વેશ, રચના આદિથી કરેલું (અભિનય માટે)
 આહાર પુઠું [સં] આમીરું ભરવાડ, રખારી
 ંડી, ંણુ, ંણી, -રણી સ્ત્રીં આહારની
 સ્ત્રી ંભદો પુઠું ભરવાડનો દીકરો
 આહુત વિઠું [મ.] હોમણ, ખલિફે અપાયેલું
 આહુતિ સ્ત્રીં [સં] હોમણ તે (૨) હોમવાનું દ્રવ્ય-
 વસ્તુ, ખલિફાન [-આપવી = હોમણ (૨)
 ખલિફાન કરવું] - લેવી = શોગ કે ખલિફાન
 લેવું, ઓઢિયા કરી જવું - લઈને ઊભા
 રહેવું = ખરાબ કરવાનો કે નાશનો લગ
 શોખવો, તેવું કરવા તત્પર રહેવું]
 આહુત વિઠું [સં] ખોલાવેલું, નિમત્રેણું
 આહુડી પુઠું [સં] આલેદક, પ્રા. આહેઢ (ંગ, ંવ)]
 શિકારી, લીધ
 આહોડ સ્ત્રીં તરતની ખેડાયેલી, જમીન (૨)
 [કા] તરતનું વાવેતર
 આહોતું નં દૈનિક ક્રિયા, રોજનું કામ [સં
 આહુનિક?] (૨) (કા) ખુશામત
 આહુનિક વિઠું [સં] દૈનિક (૨) નં નિત્યકર્મ,
 આહોતું
 આહુલાદ પું [સ.] આનદ, હર્ષ. ંક વિઠું
 આહુલાદ કરાવે તેવું. - દિત વિઠું આહુલાદયુક્ત
 આહુવાન નં [સં] આમત્રણ (૨) પડકાર (૩)
 આવાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ, 'સમ-સં'
 આળ સ્ત્રીં [મ = હઠ, છઠ] અટક્યાણું
 આળ નં [સં] અલીક કે આલ? પ્રા આલ?
 કેદે અલગ? આણુ, ખોટો આરોપ, તહોમત,
 કલક, આણેપ. [-ઊતરવું = કલક ટળવું;
 આણેપ ખોટો પડવો - જવો - અહવું, ચોટવું,
 ખેસવું = કલક લાગવું, આણેપ આવવો
 - મૂકવું = આળ ચોટાણુ કે ખેસાણુ,
 આણેપ કવો] ,

આળ નં [પ્રા. આલ?] આહું, આળપ પાળ
 - આળ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાણુ' અર્થનું
 વિઠું બનાવે ઉદાઁ શરમાળ, કયાળ
 આળખણું સંક્રિં [સં. આલિણું] આલેખવું
 (૫) (૨) અહવું; પહોચવું (?)
 આળપ પાળ વિઠું મિથ્યા (૨) સાચુ નહિ
 એવું, આહુ અવણુ (૩) પટામણુ (૪) નં
 આશ્વાસન (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવણુ નં [બુઓ આળ] બહો, બદનામી
 આળવાળ પુઠું, નં [બુઓ આલવાલ] ક્યારો
 આળવીતરું વિઠું મસ્તીખોર, તોફાની - રાઈ
 સ્ત્રીં આળવીતરાપણુ
 આળવીતું વિઠું બુઓ આળવીતરું
 આળસ સ્ત્રીં, નં [સં આલસ્ય, પ્રા આલસ્ત્ત]
 એદીપણું, સુરતી [-આવવી (-વું), -અહવી
 (-વું) = આળસ થવું, સુસ્તી લાગવી - કરવી
 (-વું) = આળસવું, મંદ કે સુસ્ત થવું - ખાવી
 (-વું) = આળસુ પડ્યા રહેવું, થાક ખાવો
 - મરહવી = આળસ દૂર કરવા શરીર આમ-
 તેમ મરહવું, અગમાથી સુસ્તી કાઢવી] ંકું
 અં ક્રિં આળસ કરવી, મંદ પડવું (૨)
 બધ પડવું; અટકી જવું - સાઈ સ્ત્રીં આળમ
 - સુ વિઠું આળસવાળું, મદ, સુસ્ત [-નો
 ઢગલો, -નો પીર = જખર ભારે આળસુ]
 આળાણું ખા પુઠું સ સારની આશાનુષ્ઠા, લાલચ
 આળાપણું સંક્રિં બુઓ આલાપણું
 આળિયું નં, -ચો પુઠું બખોલ, ખાડો (ખાસ
 કરીને કૂવાની દીવાલમા)
 આળી સ્ત્રીં [સં. આલી] સોનીની અગીઠી
 મૂકવાની ઊંચી ઓટલી [તોફાની
 આળીગાણું વિઠું આલીગાર; અટક્યાણું;
 આણું વિઠું [સં આદ્રિ, પ્રા અલ્લ] લીણુ, લીનું
 (૨) તાજુ ઉતરડેણું, કાચુ (આમડું) (૨)
 જરા અહકવાથી કુખાવાય એવું (૪) [દે
 આલ] નરમ; પોચુ
 - આણુ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાણુ' અર્થમા
 વિઠું બનાવે છે ઉદાઁ 'કુધાણુ' [નં બાળક
 આણુ ભોણું વિઠું ભોણું; નિષ્પાપ, બાલિશ (૨)
 આળે અં એળે (૨) નં + આલય (૫)

આળેખવું સંક્રિં જુઓ આળેખવું
 આળોટવું અંકિં [સં આલુદ્] સ્પર્ધને એક
 ઠકાણેથી બીજે ઠકાણે એમ ગણવું, હોટવું
 -ણુ વિં આળોટવાની ટેવવાળું (૨) નં
 આળોટવું તે, આળોટવાની તલબ
 આળોવાણુ નં જુઓ આલોવાણુ (નૈન)
 આં (આ') અં (૨૫૦) હા, ઓ (૨) ઠીક, હાલે,
 વાડુ ધત્યાદિ અર્થે બતાવતો ઉદ્ગાર
 આઉ (૦) અં (૨૫૦) એક નકાર કે ના
 પસઠગી સૂચક ઉદ્ગાર
 આક (૦) પું [સં અક] મ ખ્યાની નિશાની (૨)
 ભાવ, મૂલ્ય (૩) નકારકે પાતળાઈને હિસાબ
 [સૂતરનો] (૪) નિશાની (૫) અડસડો (૬)
 મીમા, હક (૭) પું ૫૦૦૦ ધડિયા, પાડા
 [-કરવા = ધડિયા ગોખીને તૈયાર કરવા
 -કાઢવો = સૂતરનો આક નક્કી કરવો (૨)
 આક - ભાવ કે અડસડો કરવો -પાડવો,
 -માડવો = આક કે કિ મત યા ભાવ નક્કી
 કરવો -ખોલવા = ધડિયા (ચાલ કરી જવા
 તે) ખોલવા] ંચાળણી સ્ત્રીં ઝીણા છિદ્ર-
 વાળી ચાળણી
 આંકિ (૦) પું [સં અક્ષ] ધરી
 આંકિયું (૦) વિં આકડાવાળું, નિશાનીવાળું
 આંકડી (૦) સ્ત્રીં એક અથવા બે બેડેથી વાળેલો
 સળિયો, કડી, 'હૂક' (૨) ગળ (૩) આતરડામાં
 થતી પીડા, ચૂક (૪) તાલુ [રોગ] (૫) [લા]
 મખત વાધો, વિરોધ, અણગમો [-આવવી =
 તાણ કે ચૂકવું ૬૨૬ થવું કે હોવું -ચડાવવી,
 દેવી = કડીથી બારીબારણું વાસવું (પેટમાં)
 -રાખવી = મનમાં વાધાવચ્છો કે ડખની
 લાગણી સંધરવી, છૂપો વાગો વિરોધ સેવવો]
 ંધૂકડી સ્ત્રીં આંદ્રીધૂડ્રી
 આંકડો (૦) પું [જુઓ અંકોડો] છેડેથી વાંકો
 સળિયો, 'હૂક' (૨) માછલી પકડવાનો ગળ
 (૩) (વીંછી, લમસી ઇંનો) ડખ (૪) (મૂછનો)
 આંકડો પાડેલો વળ [-અધર ને અધર,
 ઊંચો ને ઊંચો રહેવો = મિલજ કે તોર
 નરમ ન પડવો, મગર રહેવું -મારવો =
 ડખ મારવો -મૂકવો = મગરની છોડવી,

નરમ થવું આંકડાની સ્ત્રીં જલેખી (પુષ્ટિ-
 માર્ગમાં) -નમવો = નરમ પડવું, ગર્વ જવો]
 આંકડો (૦) પું [સં અક] મ ખ્યાની
 નિશાની (૨) લેણદેણનો હિસાબ-કાગળ (૩)
 ખિલ (૪) (ચુ) વરને આપવાનો ચાચો,
 પરણ [-કરવો = લેણદારની રકમ નક્કી
 કરવી, હિસાબ કરવો -પાડવો = લખવું
 (૨) જુઓ આક પાડવો -મૂકવો = આંકડો
 કે નક્કી રકમ લખવી, આંકડો પાડવો
 ખે આંકડા (લાણવા, આવડવા) -થોડું કે
 સામાન્ય (લાણવું, આવડવું)] -હાલુદી સ્ત્રીં
 ભરતિયા નોધવાનો ચોપડો -હાશાસ્ત્ર નં
 હમીકતના આંકડા એકત્ર કરવાની, તેનું
 વર્ગીકરણ કરવાની બંને તેના ઉપયોગ કરવાની
 વિધા, 'રેટિરિક્ટક્સ' -હાશાસ્ત્રી પું આંકડા-
 શાસ્ત્રનો વિદ્વાન
 આંકણુ (૦) નં [આકણુ] આંકવું તે (૨) ડીપણતા
 સારું સારું અનાજ જુદું પાડવું તે -ણી
 સ્ત્રીં આંકવાનું -લીટી દોરવાનું સાધન (૨)
 કસ -કિ મતનો અડસડો કાઢવો તે -ણું નં
 આંકવાનું ઓળર (મુતાગી) (૨) ઠાગીના પર
 ચીતરવાનું સોનીનું ઓળર
 આંકિયું (૦) સંક્રિં [મ અક્ષ] આંકો કે
 નિશાની પાડવી, (૨) લીટી દોરવી (૩)
 કસ -કિ મતનો અડસડો કાઢવો (૪) ડમીને
 નિશાની પાડવી જેથી ઓળખાય (૫) [લા]
 ખાસ કામ માટે નામ પાડી દેડ કે રકમ
 અલગ કરવી ('ઇચર માર્ક'), અકિન
 કરવું (દેડ) [અંકિલો આઠ, ગોધો
 = લમની નિશાની કરી હરાયો મૂંડો -
 મહાજનિયો આખલો]
 આંકહુ (૦) વિં + જુઓ અંકુશ, દાખ
 આંકિક વિં [સં] અંકને લગતું
 આંકો (૦) પું [સં અક] નિશાનીની લીટી (૨)
 અડસડો (૩) હક, નેક [-પાડવો = આંકો
 કે નિશાની કરવી -રાખવો = હક કે મર્યાદા
 નળવવી]
 આંકોશિયા (૦) નં ૫૦ ૫૦ પાસળા (૨)
 સખત પ્રયત્ન (૩) એથી ઊપજતો શ્વામ

આખ (૦) શ્રીં [સં.અક્ષિ] ચક્ષુ, નેત્ર (૨) [લા]
 લેવાની શક્તિ, નજર (૩) નિધા, ધ્યાન, દેખરેખ
 (૮) (કોઈ ચીજનું, આખ જેવું) નાનું કાણું, છિદ્ર
 (૫) બીજની ગાઠ (જેમ કે શેરડીની) [-આડા
 કાન કરેવા=સાભળ્યું ન સાભળ્યું કરવું,
 અવગણવું, ધ્યાન બહાર કરવું -આવવી =
 (પશુના બચ્ચાની) આખ કામ કરતી થવી (૨)
 આખ દુખવી (ગરમીથી લાલ થઈને સૂજ નઈ)
 (૩) [લા] સમજ કે ગમ પડવી, લાન થવું.
 -ઊઘડવી = બરોબર જણાવું, સમજાવું (૨)
 સાવધાન કે સતેજ થવું -ઊઠવી = જુઓ આખ
 આવવી -ઊ ચી કરવી = કામમાંથી આખ
 ખીલ તરફ કરવી, હાથ પર હોય તેથી ખીલવાત
 તરફ ધ્યાન આપવું (૨) ગુરસાથી કે રોષમાં
 ભરત ચડાવવી, ગુરસે થવું (૩) આખ ઊઘાડવી
 (જેમ કે માદાએ) -એકઠી થવી=આખ સાથે
 આખ મળવી, સામસામે જોવું, તારામૈત્રક
 થવું. -કરવી = આખથી સાન કે ઇશારો કરવો
 (કામ કે ઈશકબાજીને અંગે) -કહું કરતી
 નથી = (ન મનાય કે ન ખમાય એવું જોવામાં
 આવતા તેનું આશ્ચર્ય કે ઝેર બતાવે છે)
 -કાઠવી = આખ ઊચી કરી ઠરાવવું,
 વમકાંવતી આખ કરવી -કાણી કરવી પશુ
 દિશા કાણી ન કરવી=ખાઈએ તેનું ખોલવું
 નહિ, નિમકંહરામ કે કૃતમ્મ ન બનવું.
 -એ ચવી, તાણવી = મહેનતથી-આખોના
 રનાયુ ખેંચીને-જોવું, -ઘેરાવી = (ઊઘ કે
 બીજે કારણે) આખ ભારે થવી, આખમાં ઊંધ
 ભરાવી, -ચડી આવવી = આખ સૂજ આવવી
 દુખવી આખ આવવી -ચડી જવી = ગુરસો
 કે ગવ થવો -ચળી જવી=ફાટી નજરે જોવું.
 (૧) (૨) જોઈને લલચાવું, જોઈને મનમાં કોઈ
 વિકાર ઊપજવો -ચોરવી = નજર ચુકાવવી,
 ન દેખે તેમ કરવું - જુલાવામાં નાખવું, થાપ
 આપવી -ચોળતું કે ચોળીને રહેવું =
 હારીને, થાકીને રહતું રહેવું, લાચાર કે અક્ષણ
 બનવું -ટાઢી થવી = સતોષ કે નિરાત
 વળવી, જોઈને રાચવું. -ઠરવી = આખ ટાઢી
 થવી (૨) ગમવું, પસંદ પડવું -ઠરી જવી =

મરી જવું -ઠરડાવી, તરડાવી = મરતી
 વખતે આખમાં ડોળો બદલાવો, મરવામાં
 ચિહ્ન આખ પર દેખાવો. -તરવી = (તાવથી
 કે બીજે કારણે) ગોખલામાંથી આખ ઉપર
 કે બહાર આવવી ને તગતગવી -તળે
 આવવું = જોવામાં - નજર કે ધ્યાન ચા
 નિધા અદર - આવવું -તળે કાઢવું = જોઈ
 લેવું, તપાસી કાઢવું -દબાવી = મરી જવું.
 -દેખાડવી = જુઓ આખ કાઢવી, બિવડાવવું
 -નીકળી પડવી = આખે કહું ન ગરવું, જોયું
 ન જવું - ન ખમાવું -નું ચણિયારું કરવું =
 વિવેકરહિ સાવ જની કરવી -નું ચણિયારું
 ખમણું = ગુરસાથી આખ કરવી -નું ફૂટેલું =
 આધળું, અણસમજી, મૂર્ખ -ની કીકી =
 અતિ પ્રિય -નો પાટો = અતિ અપ્રિય.
 -ફરકવી = સારા માહા શુંકન થવા (જમણી
 ફરકે તો સારા ને હાખી તો માહા મનાય છે)
 -ફરવી, ફાટવી = ક્રોધ, રોષ, મરણ ઇંધી)
 આંખનું રૂપ બદલાવું, તે પહોળી થવી.
 -ફૂટવી = આધળું હોવું કે થવું, ન દેખાવું,
 સમજવું સૂઝવું -ફેાડવી = આખ તાણીને
 કે નકામું જોવું -વાચવું (૨) આખને ઇન્ત
 કરી આધળી કરી દેવી -ખતાડ(-વ)વી =
 જુઓ આખ દેખાડવી -ભરવી = આસુ
 ઢાળવા, આસુ આણવા -ભરાવી = જુઓ
 આખ ઠરવી -ભારે થવી = (ઊઘ, શ્રમ,
 રોગ ઇંધી) આંખના રનાયુ ભારે લાગવા,
 આખમાં ઊંધ ઇંધ ભરાવું -મળવી = ઊંધથી
 આખો મીચાવી - ખધ થવી, ઊંધ આવવી.
 (૨) જુઓ આખ એકઠી થવી (૩) મરણ થવું,
 આખ દબાવી -મારવી = આખ ફેંકવી,
 કટાક્ષ કે ઇશારો કરવો (આખ વડે) -માં
 આવવું = નજરે ચડવું, દેખાવું (૨) અદેખાઈ
 ઊપજવી -માં આંગળીઓ ઘાલવી =
 ધ્યાન પર આણીને, સામે જઈને -ખેડક
 (સામાને) ન ગમતું કે તેને પજવે કે હેરાન
 કરે એવું કરવું -માં આંજવું = નજાબ ધી
 કરવી, ભોળાવવું (૨) (પોતાથી રૂપ ગુણમાં કમી
 હોવાથી) ઝાણુ પાડવું, શરમાવી દેવું -માં

કમળો હોવો = (મનના કોઈ કારણે) જેવું હોય તેવું ન દેખાવું કે સમજવું, પોતાને દોષે-વસ્તુના વાકે નહિ - કાઈ અવળું કે ખોટું પ્રતીત થવું - મા કરકર આવવી, - મા ખૂચવું = જેવું ન જવું, અદેખાઈ આવવી - મા કૂવા પડવા = આખો ખૂબ જોડી પેસી જવી (નબળાઈ કે કોઈ જરણે) - મા ચક્રા રમવાં = ચચળતાથી આખ ચમકવી, ચચળતા જણાઈ આવવી - માઠવી = ધાવણું બાળક લગાતાર નજરે લેતું થવું (૨) ધ્યાન દઈને જેવું - મા તડતડિયા પડવા = અદેખાઈથી ખૂચવું, જેવું ન જવું - માંથી કાળા કાઠી જવાં = જુઓ આખમા ધૂળ નાખવી, છેતરી જવું - માથી ભાલા કાઢવા = કરડી નજરે જેવું, કાતરિયા નાખવા - મા ધૂળ નાખવી = છેતરવું, ઠગવું - મા પાણી આવવું = આસુ આવવાં (ધૂણી, રોગ કે લાગણીથી) - મા પિયા આવવા = અદેખાઈ થવી - માં ભમરીઓ રમવી = ચકોર તીણી આખ હોવી જે ઝડ આમ તેમ ભેઈલે - મા મરચાં લાગવા = જુઓ 'આખમા તડતડિયા પડવા' - માં મીઠું આજવું, નાંખવું કે ભરવું = રિખાવવું, (લાચાર બનાવી) કનડવું (૨) હરાવવું, ઉતારી પાડવું (૩) થાપ આવવી, છેતરવું. - મા મીઠું પડવું, રાઈ ભરાવી = અદેખાઈથી બળવું - મા કાહેર આવવી = ઊધ ભરાવી, આખ લેનાવી - માં શનિશ્વર હોવો = ખીલવું બગાડવાની (દેષ કે જેર) વૃત્તિ હોવી - મા સાપોલિયા રમવા = આખ વિષય-વિકારવાળી થવી. - મા (-મા) ચવી = (ઊધ કે મરણથી) આંખ ખીલવી - મા ચીને અધાર કરવું = એકદમ - વગર વિચારે - આખો માંચીને વર્તવું. - લાલ થવી, કરવી = ક્રોધ આવવો, શરસે થવું આખે અધારી બાંધવી = આખમા ધૂળ નાખવી, ભમાવવું આખે આવવું = જુઓ આખમાં આવવું આખે આખ મળવી = તારાત્રેયક થવું (ઊડીને) આખે બાઝવું = ખૂબ સુંદર હોવું આંખે ચડવું = લેવામા આવવું, દેખાવું (૨)

એવું દેખાવું કે હોવું જેથી અદેખાઈ થાય આંખે તળાવ પાણિયારાં બાધવા = જરા જરામા આસુ પાડવા - રડવું આખે પાટા બાધવા = અઠલ મારી જવી (૨) ભોળાવવું, છેતરવું આખેથી પાટા છોડવા = જ્ઞાનસમજ ઠેકાણે આણવી, સાવધાન થવું આખો અવળી થવી, બોચીએ આવવી = છેક નબળું, થાકીને લોથ થવું, ખૂબ શ્રમ પડવો. આખો ઊંચી કરાવવી = અધીરું કરવું, (૦) હાથ દેવું, પોડવું આખો ઊંચી ચડવી, જવી, જતી રહેવી, બોચીએ જવી = ગર્વ થવો, મગફરીનો પાર ન રહેવો આખો મી ચીને = ઊંડું ધાલીને, જોયા વિચાર્યા વગર, સડેકાટ બે આખની શરમ = રૂબરૂ જે રોહ કે અસર પડવી તે] ઓચાલો, ઓચાલો પુઠું રૂંડે અવમરે સ્ત્રીઓને ગાત્રે કે કપાળમા લગાડાતી ટીપકી. ઓચારી સ્ત્રીઓ અણગમતી વસ્તુ ઉપરથી આખ ખસેડી લેવી તે (૨) તેવું હોય છતાં નથી જેવું તેવો દેખાવ કરવો તે ઠંડાંકણી સ્ત્રીઓ આખનો ઢાળવો (ધોડા વગેરેનો) ઠની આડ સ્ત્રીઓ ગિલ્લીદાનો એક ઢાવ, આખી ઠંકુટમણું નં આખકુટામણીનું ફળ. ઠંકુટામણી સ્ત્રીઓ ઇદ્રવારણાના વેલો ઠમ (-મિ, -મી) ચકારો. પુઠું પલકારો (૨) આખથી કરેલી ઇશારત ઠમિ (-મી) ચામણું નં જેવું ન જેવું કરવું તે ઠમિ (-મી) ચામણું નં બં વં એક બાળરમત (૨) જેવું ન જેવું કરવું તે (૩) ઇશારત (આખ મીચીને કરેલી) ઠમિ (-મી) ચામણી સ્ત્રીઓ જુઓ આખ મીચામણું - ખાણું વિં આંખવાણું (૨) ભણનાર, વિદ્વાન [બળદની] આખિયું (૦) નં આખઠાંકણી (ધાચીના આખિયા (૦) નં બં વં મૂર્છા (૨) ડોળા કાઢવા તે (૩) ઝળઝળિયાં [-આવવા = મૂર્છા કે ઝળઝળિયાં આવવા - કાઢવા = ડોળા કાઢવા, બિવડાવવું] આખી (૦) સ્ત્રીઓ 'આખની આડ', અખી આંકર (૦) સ્ત્રીઓ [સર્ગ] ઢાગીના, રોકક વગેરેનું જોખમ (૨) ઢાગીના, રોકક વગેરે કીમતી વસ્તુ

-હિયો પુઠ આગડ લઈ જનારો માણસ,
વિશ્વાસુ નોકર

આંગડી (૦) સ્ત્રી (૦) [સં. અગ] અગરખી, ઝભણ
આંગણુ (-ણુ) (૦) નં [સં અગણ] ધરના
મુખ્ય દ્વાર સામેની ખુલ્લી જગા [-ઊઠી
જણું = ઉચ્છેદિયુ - નિર્વંશ જણુ (૨) પાયમાલ
થવું - ધરસી નાખણુ = ખૂબ વાર ઘેર જવા
આવવાનું થવું - જણુ આવણુ]

આંગત (૦) વિં (કા) જુઓ અગત, પોતાનું,
સ્વતંત્ર માલિકીનું (૨) અગતુ, નજીકનું (સયુ)
આંગમણુ (૦) સ્ત્રી ડૉલત, ભેર (૨) જુઓ
આગમણુ [અગતુ

આંગમણું (૦) સંકિં [સં અગ] ની સામે થવું,
આંગણું (૦) નં [સં અગ] ઝભણ [આંગણા
ટોપી કરવાં = પોસાણમાથી ભાણેજ - બાળકને
વસ્ત્ર આભૂષણ વગેરે આપવા]

આંગણ (૦) નં [સં અગતુ] આગળી (૨) આગળી
જેટલી લખાઈ, તસુ; ધ્ય (૩) ઠસની સજ્ઞા
ઠંતોડો પુઠ આગળીએ ચોટી ભય એવો
પાણીમા રહેનારો એક છવડો ઠવા અઠ
આગળ જેટલું

આંગણિયાત, આંગણિયું (૦) વિં (૨) નં
[જુઓ આગળી] આગલા ધણીનું (બાળક)
આંગળી (૦) સ્ત્રી [સં અગતુ] હાથપગના પળ
આગળના પાંચ અવયવોમનિ દરેક અવયવ
[-આપવી = મદદ કરવી, હાથ દેવો (૨)
હનો આપવો, (સાન કરી) ઉઠેરવું, પ્રેરવું,
ઊભું કરવું - ઊંચી કરવી = (સમતિ
દર્શાવવા) આગળી ઊંચી કરવી, સમત થવું
(૨) ઊંચે એક પરમેશ્વર જ છે એમ ખતાવવું;
એવી દેવાળા કે લાચારીની રિયતિ જાણાવવી
(૩) (જરા સરખુથ) સામે થવું, વિરોધ કરવો
-આપતાં પહોંચિ પકડવો, પહોંચિ
વળગવું = થોડી મદદ કરવા આવે તેને આપો
જ પોતાના સ્વાર્થમા કરવા તૈયાર થવું, જરા
હાથ દેનારનું બધું જ પચાવી પાડવા મથવું.
-કરવી = સાન કરી ઉઠેરવું, ચીડવું, છછેડવું
(૨) ચીંધવું, આગળી વડે ખતાવવું (૩) નિંદવું,
ફેળેત કરવું - ખૂંપવી = પહોંચ કે પ્રવેશ

હોવો, ફાવવું કે સમજાશકતુ (સામે) - થવી =
નિહાવું, (ખરાબ કે નિશ) ચીંધાવું, ફેળેતી
થવી - ના વેઠા પર, -ને ટેરવે હોણું =
કીટ હોણું, ખરોખર મોઢે હોણું, જ્ઞાન કે
માહિતી તૈયાર હોવા. -ને વેઠે ગણાય
એટલું = સખ્યામા અમુક થોડું જ, વેઠે
ગણી શકાય એટલું, જુજ -ને ટેરવે
નચાવણું, -પર નચાવણું = (કાંઈને) કલામા
કે વશ રાખવું, પૂરુ અનુકૂળ વર્તે એમ કરવું.
-પર રાખણું = જુઓ 'આગળી પર નચાવણું'
(૨) (સ્નેહથી) પાસે ને પાસે રાખવું, આપથી
વેગળું ન કરવું, લાડ લડાવવા - ખતાવવી =
(આગળીની સજ્ઞાથી) ધમકી કે વિરોધનો
ધશારો કરવો, ધમકાવવું, મારની ધમકી
ખતાવવી (૨) (માર્ગદર્શન કરી) મદદ કરવી
હા ત "આગળી ખતાવ્યાનું પણ પુણ્ય છે"
આંગળીથી નખ વેગળા = (નખ આગળી
જોડે હોવા છતાં તે અલગ છે, તેવો મેદલાવનો
સખ વખતાવે છે) નખ આગળીની જુદાઈ
જેવી જુદાઈ]

આંગળી-દેખામણુ નં ફેળેતો, આગળી થવી તે
આંગળુ (૦) નં જુઓ આગળી [-ખાં
કરડવા = (પસ્તાવો, આશ્ચર્ય, વિભાસણ,
નિરાશાનો ભાવ ખતાવે છે) ચિતામા પડવું,
આશ્ચર્યચકિત થવું, પસ્તાણુ આંગળાં આટી
પેટ ભરવું = જરાતરા વડે આપો સંતોષ
મેળવવા મથવું, વ્યર્થ ફાંફા મારવા]

આંગિક વિં [સં] અગ - શરીર સખધી
આંગિરસ વિં [સં] અગિરસ ખાંચિને લગતુ
(૨) પુઠ (સં) ખૂંદરપતિ

આંગી (૦) સ્ત્રી [સં અગિકા] પરણના પુરુષને
મોસાળ તરફથી મળતુ ઓટયા વિતાવું ફેરું
વસ્ત્ર (૨) માતાની મૂર્તિને બદલે મુકાતી ગ-
બેરગી ધાતુઓના પતરાની તકતી (૩)
હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનું તેલસિંદૂરનું પડ (૪)
(જૈન) મૂર્તિના શણગાર (૫) આધીથી ચડતો
ધૂળનોગાટો [-ઉતારવી = હનુમાનજી ઉપરનું
પડ હઠાવવું - ચઢાવવી = બાંધાને અગે
માતાનું પ્રતીક તેની આગળ મૂકવું - પહેર-
વવી = આગી વસ્ત્ર આપવું (જુઓ આગી ૧)

આગ્રમન્યુ પુ. (સ) અહરિમાન
 આંગલ વિ. [ફ એ એો પરથી સં રૂપ આપ્યું છે]
 અગ્રેનેને લગતું વંદેશ પુ. ૦ ભૂમિ (-મી)
 સ્ત્રી. અગ્રેનેનો દેશ, ઇંગ્લંડ ૦ ભાષા સ્ત્રી.
 અગ્રેજી ભાષા
 આચ (૦) સ્ત્રી. [સં અર્ચિસ્, પ્રા અન્વિ] જાળ,
 લખૂંડા, સખત તાપ (૨) દીપ્તિ, શેઠ, રૂઆળ (૩)
 ધમકી, ત્રાસ (૪) ઈર્ષ્યા [-આવવી = ગરમ કરવું
 -આવવી, -લાગવી = ઈર્ષ્યા થવી -લાગવી =
 જાળ અડવી, બળવું -દેવી = ત્રાસ આપવો]
 આચકું (૦) સંક્રિં નેરથી એકદમ એ ચકુ
 આચકી (૦) સ્ત્રી. તાણ, આકંડી (૨) હેડકી
 [-આવવી = તાણ કે હેડકી ઊપડવી,
 થવી] -કો પુ. જુઓ આચકો
 આચણી (૦) સ્ત્રી. બોલતા અચકાવું તે (૨)
 વાતચીતમાં વારે વારે બોલવાની ટેવ હોય
 એવા નિરર્થક શબ્દો તે (૩) જુઓ અરતાઈ
 આચલું (૦) વિ. ઢોલકાણું
 આચળ (૦) પુ. [મં સ્વલ્લ] પશુમાદાના આહિને
 અગ્રભાગ [-આવવો = આચળમાં એક
 રોગ થયો -છીડી જવો = આચળમાંથી દૂધ
 ન નીકળવું - આવવું અટકવું -ઝરવો =
 આચળમાંથી દૂધ ટપકવું -ફૂઝવો =
 આચળના સડાથી દૂધની સાથે લોહી આવવું]
 આચળી (૦) સ્ત્રી. [સં સ્વલ્લ] અચળ, છેડો,
 પાલવ [આખની છારી
 આંછ (૦) સ્ત્રી. જાખ, ઓધું સૂઝવું તે (૨)
 આંજણુ (૦) ન. [જુઓ આંજણુ] અજન, કાજળ
 (૨) છેતરપિંડી, છળ
 આંજણિયુ (૦) ન. [કિં છંજણિયા] એક આંડ
 આંજણી (૦) સ્ત્રી. [જુઓ આંજણુ] પાંખણના
 મૂળ આગળ થતી ફેલ્લી
 આંજણી (૦) પુ. એક ભતનો પાટીદાર
 આંજણેય પુ. [સં] (સ) અજનનાં પુત્ર-હનુમાન
 આંજણું (૦) સંક્રિં [સં અજ્] આખમા લગાડવું
 (૨) અતિ પ્રકાશથી આખનું તેજ હરી લેવું
 (૩) [લા] શેઠમાં નાખવું, આખા પાકી દેવું, છક
 કરી દેવું
 આંજિયુ (૦) ન. જુવારનો એક રોગ અ ગિયુ

આળે (૦) પુ. કૃષાણની બે બાજુના મઠ
 ખાવવાના મોટા દોરડાં
 આંટ (૦) સ્ત્રી. [મ અટ, ઝાટ, ટિં] આટી, ગૂચ (૨)
 કીનો, વેર (૩) શાખ, આખરૂં (લેવડદેવડ અગ્રે
 મુખ્યત્વે) (૪) હથોટી (૫) હાથકામમાં કે બોલવા
 લખવામાં હોશિયાગી, અડપ (૬) અગ્રહા ને
 તર્જની વચ્ચેનો ભાગ કે નવા કલમ ટેકવીને
 લખીએ છીએ (૭) તાંદિયાપણું ચોટ
 [-છોટવી = છીનો કે મનન દૂર કરવા -૪વી,
 -૫ટવી = શાખ જવી, બેઆખરૂં થવી
 -બેસવી = હથોટી આવવી (૨) આખરૂં નમવી]
 આટણુ (૦) ન. (પામડી પર) ધસારાનું ચિહ્ન
 [-પડવું = આટણુનું ચિહ્ન આમડી ઉપ- વતું]
 આટણુ મંકિં તાકવું, નિશાન માંડવું (૨) ટપી ૪૩
 આટિયાણું (૦) વિ. આટીવાણું
 આટી (૦) સ્ત્રી. ગાદ, ગાદ, ગૂચ (૨) કનિસ દોરાની
 કરાતી ગડી (૩) [લા] છીનો (૬) ફરો પેચ,
 પ્રપચ (૫) ફોયડો (૬) શાખ આટ આખરૂં
 [-આવવી = ગૂચાણ -ઉકેલવી. -ઠાવવી =
 મુરકેલી કે મૂંઝવણ દૂર કરવી -નાખવી =
 ગૂચવવું, મૂંઝવણ -પડવી = ગાદાઈ જવું (૨)
 અણખનાવ થવો, વેર બવાણું -મા લેવું,
 નાખવું, -ખરાવવી, ખારવી = દાવમાં
 આણવું, સપડાવવું -રાખવી = મનમાં ગાઠ
 તાખવી, અણખનાવ કે વેરનું કારણ મેલવું]
 ઓધૂ દિયાણું વિ. આટીધૂટીવાણું ઓધૂટી
 સ્ત્રી. દાવપેચ (૨) છળકપટ ઓધૂટી સ્ત્રી. એક
 ખાલરમત [એક દાવ
 આટો ટપો (૦) પુ. લખોટીઓની રમતનો
 આટો (૦) પુ. [મ ઝાટ, સં ઝાટુ પ્રા
 ઝાવટું પરથી ઈ] વળ, ચકરાવો, ફેર (૨)
 ફેરો, ધક્કો (૩) અટસ [-ખાવો = વળ
 પ્રમાણે કે ચકરાવામાં ફરવું (૨) (કામને
 ઠંદો) જવું, ફરી આવવું (પ્રાય અડળ)
 -મારવો = આટો ખાવો (૨) આમતેમ ખાકી
 રવું -લેવો = આટો ખાવો, વળ પ્રમાણે ફરવું
 (જેમ કે સ્કૂ) -રાખવો = જુઓ 'આટી
 રાખવી' ઓધૂટી પુ. આટો અતે ફેરો (૨)
 ફેરોફટી [-કરવો = ફેરોફટી ખાવો, કાઈ
 કામકાજ માટે જવું આવવું]

આડવા (૦) પું. ૦. ૦. ૦. ૦. [સં અહ] આડ, પેળ
આંતરાર (૦) પું. આડખીલી, વિદ્ય
આંતર વિ. [સં.] અદરુ, આહોમાહોતુ, આતરિકં
૦. ૧ નં ૦. ૬. ૧ નં આતર + દર્શન
૦. પ્રતીતિ સ્ત્રી. ૦. ૬. ૨ - મનમા થતી પ્રતીતિ
૦. પ્રાંતીય વિ. ૦. ૬. ૧ પ્રાતો કે તેમના પરસ્પર
મળધને લગતુ ૦. ૨. ૬. ૧ (-૬. ૧) ય વિ. ૦. ૬. ૧
રાષ્ટ્રોને કે તેમના પરસ્પર સંબંધને લગતુ
૦. વિદ્ય પું. ૦. ૬. ૧ નં એકસમૂહના લેકામા
અદર અદર યુદ્ધ, 'સિવિલ વોર'

આંતર ૦. ૬. ૧ (૦) નં [સં સ્વ] પેટમાના અન્નરસને
પચાવી મળતે બહાર કાઢનાર નળના આકારનો
અવયવ, પેટનો નળ [આંતરડાં ઊંચાં
આવવાં, ગળે આવવાં = ખૂબ મહેનત
પડતી આંતરડાની (હાઝ, માયા) = ખરા
મનની આંતરડાની સગાઈ = એક પેટની
— માચી સગાઈ આંતરડાં રંગવાં = ખૂબ
મારવ, સતાવવું, ક્રૂષ્ટ દેવું]

આંતરડી (૦) સ્ત્રી. ૦. [જુઓ 'આતર'] દિલ, હૃદય
આંતર-પ્રાંતીય, -રાષ્ટ્રીય, -વિદ્ય જુઓ
'આતર' [સં] મા

આંતરડું (૦) સં. ૦. ૬. ૧ [સં અતરિ-અંતર્યુ, પ્રા
અતર] પાડ કરી કે પડદો ભરીને જુદું
પાડવું, પડદો ભરવો (૨) ઘેરવું (૩)
અટકાવવું, રસ્તો રોકવો

આંતરડી (-સે) વે, આંતરડો (૦) પું. ૦. ૬. ૨
મીનણ, સીવેલા કપડાને બધળેમટુ કરવા
માટે અદરથી ભરેલો દોરો

આંતરિક વિ. [સં] અદરુ (૨) અતરડું હૃદયનું
આતરી (૦) સ્ત્રી. ૦. ૬. ૧ ધોતિયુ, ખેસ વગેરે કાપડના
વગર વણેલા છેડા તે (૨) ફેર, છેડો, પાલવ
(૩) કાપડ - ચોપડીઓમા પડતી એક છવાત
(૪) વહાણની કિનાર (૫) ખાવાના પાનની નસ
(સુ) (૬) ક્ષણસના ચાપાને વળગેલા રેસા (સુ)

આંતરો (૦) પું. [સં અંતરાય] અતર, ગાળો (૨)
અતરપડ, પડદો (૩) જુદાઈ, ભેદ (૪) ધુપદનો
ખીન્ને લાગ [-ભરવો = વચ્ચે પડદો કે
પડખી તિયુ ઊભું કરવું - ચણી લેવું, જુદું
પાડવું - રાખવો = ભેદલાવ રાખવો, મન
ખોલીને વાત ન કરવી, પરાયુ માનીને વર્તવું]

આતો (૦) પું. ૦. ૬. ૧ સેરોનો દોર લાગતા પહેલી
ખે સેરો ઉબેળવી તે

આંતર વિ. [સં.] આતરડાને લગતુ (૨) નં
આતરડું ૦. ૬. ૧ પું. આતરડાનો તાવ.
૦. ૨. ૬. ૧ પું. આતરડાનો રસ

આંદુલમાન વિ. [સં આદુલ] + ચલિત
આંદોલ પું. [સં] આંદોલન, ડોલન (૨) વિ. ૦
કપયુક્ત (સ્વર) ૦. ૬. ૧ નં હાલતુ તે, જૂલજુ
તે (૨) હિલચાલ; ખળભળાટ (૩) ગતિમાન
(પ્રેરક) તત્વ - લિત વિ. આંદોલન પામેલુ

આંધણ (૦) નં [કા] જુઓ આંધણ

આંધળું (૦) વિ. [સં અધ, પ્રા અધલ, અધરજ]
અધ, ન દેખતુ (૨) વિચારહીન, જ્ઞાનહીન (૩)
અધાર [આંધળા પાટા આંધળા = ભરમા-
વણ, આખે પાટા બધાવવા; છેતરવું, આંધળી
ગાય = નિર્દોષ ગરીબ સ્વભાવનો માણસ,
આંધળું ચૂમડું = છિદ્ર વગરનું — મો ન
પડેલુ ચૂમડું આંધળો બહેનું કુટાણું =
આંધળો ને બહેનો — સરખે સરખા અજ્ઞાન
કે ગોટાળામા અચકાવા, ગોટાળો વળી વધવો,
ગૂચમા પડતુ આંધળો ધ ધો = નફાતુકસાન
ની સૂઝ ન પડે એવો કે મળતર વગરનો
વધો આંધળિયાં કરવાં = આખો મીચીને
સાહસમા ફેરી પડવું, વગર ભયે વિચાર્યે
અપલાવવું] - ગિયું નં સાહસ, અવિચારી
કર્મ - ગિયો પોટો પું. આંધળો પાટો
- ગી ખિસ્કોલી સ્ત્રી. ૦. ૬. ૧ એક રમત - ગી
ચાકણ (-ળા, -ળણ) સ્ત્રી. ૦. ૬. ૧ ખે મુખવાળો
એક માપ ૦. ૬. ૧, ૦. ૬. ૧ વિ. ૦. ૬. ૧ આંધળું
- ગો પાટો (-ડો), - ગો પોટો પું.
એક બાલરમત, હાહીનો ઘોડો - ગો ભોટવો
પું. એક બાલરમત

આંધી (૦) સ્ત્રી. ૦. [હિં] દિશાઓ ધૂળથી પુરાઈ
નય એવ સખત વાવાજોડુ (૨) અધાપો
[-આવવી, -અડવી = વાવાજોડુ થવું]

આંધ્ર પું. [સં] (સ) તેલુગુ પ્રદેશ, તેલ ગણ
આંબટ વિ. [ન] અંબટ, ખાટું (૨) સ્ત્રી. ૦. [સં
આમ્રાતક] એક ઔષધિ

આખલિયો (૦) પું. (૫) જુઓ 'આખો મા

આબલી (૦) સ્ત્રી [સં અમ્લિકા, પ્રા કે દે
અવિલિયા] આબલી (૨) [કા] આબલીનો
કચ્છા ઠપ્પીપણી સ્ત્રી એક રમત

આંબણુ (૦) સંકિં પહોંચવું, પકડી પાડવું (૨)
[સં અમ્લ, પ્રા અવ] અંકિં અંબણુ,
ખટાઈ જવું

આંબળુ (૦) નં, -ળી સ્ત્રીંબુઓ 'આંબળુ' મા
આંબળો (૦) પું બુઓ આંબળો

આંબેલ નં [પ્રા અવિલ, આયવિલ, સં
આચામ્લ] એક ટક અલ્પસુ જમવાનું
વત (જૈન)

આંબો (૦) પું [સં આન્ન, પ્રા અવ] આન્નવૃક્ષ,
કેરીનું ઝાડ (૨) છોકરાંની એક રમત [આંબા
ગોડી નાખવા = આંબા ખોદી નાખવા જેવું -
જે સામે કાઈ ઇલાજ પછી ન હોય એવું અસહ્ય
નુકસાન કરવું, થઈ શકે એટલું (કાઈનું) ખરાબ
કરવું. આંબે મોર (આંશા ખતાવવા માટે,
સારા ફળની આંશા તરીકે આનો પ્રયોગ આવી
કહેવતામાં મળે છે) 'આંબે મોર ને વાત કહીશુ
પોર', 'આંબે મોર ને કલાલે લેખુ, જતે હાડે
કાંઈ ન દેખુ' - આંશા રાખો, ફળી તો ખરી,
નહિ તો કાંઈ નહિ, એમ અર્થ ખતાવે છે આંબો
લેવો = ફરતો' ભરતકાને હચેળીઆ લેવો]
-ખલિયો પું આંબો (પ.) -ખાગાળો પું
કેરીની મોસમ -ખામોર પું આંખાનો મોર
(૨) ડાગરની એક જાત -ખાવાડિયું નં.

-ખાવાડી સ્ત્રીં આંખાનું વન, અમરાઈ
-ખાશા(-સા)ખ સ્ત્રીં આંખા ઉપર
કુદરતી રીતે પકિતી કેરી -ખાહળદર સ્ત્રીં
એક જાતની હળદર ઝળિયું નં કાચી
કેરીની મૂકવેલી ચીરી

આંખોઈ (૦) સ્ત્રીં દૂટીની નીચેની રંગોની ગાઠ
[-કરાવવી, -ચોળવી, ખેસાડવી =
આંખોઈની જગાએ ચોળી કરીને તેને ઠકાણે
લાવવી -ખસવી, -ટળવી = આંખોઈની
ગાઠ તેને રથાનેથી હઠવાનું દરદ વધુ -ખેસવી,
ઠકાણે આવવી = આંખોઈનું દરદ મટવું]

આંખોસુ (૦) નં સૂકું આંબુ (૨) સૂકી ટાંસ
આંખોળિયું (૦) નં બુઓ 'આંખો' મા
આસ (૦) પું [સં અક્ષ] ધરી

આસુ (૦) નં [સં અક્ષ, પ્રા અસુ] અક્ષ,
આંખોમાથી કુ ખ કે હથ વખતે ટપકતા ટીપા
[-આવવા, ખરવા, પડવા, વહેવા =
આસુ નીકળવા, રડવું -લૂછવા -લોહવા =
રડતાને શાત પાડવું (૨) સાત્વન કે દિહાસો
આપવો -ઢાળવા = આસુ પાડવા, રડવું]
ઠઢાળ વિં આંખમાથી આસુ પાડે એવું
(૨) સ્ત્રીં ઘોડાની એક જાત નં પાત પું
અશુપાત [જિંદુ

આહા (૦) અં (૨૧૦) નકાર ખતાવતો ઉદ્ગાર,
આહાવૃસ (૦) સ્ત્રીં હા ના, ઘડભાંગ (૧)
આહો, ઠકણે (૦) અં (કા) અહીયા

ઇ

ઇ સ્ત્રીં [સં] સંસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાલાનો
ત્રીજો અક્ષર, એક સ્વર (દીર્ઘ ઇપ ઇ) (૨)
અં (૨૧૦) કોન, નિહા, હયા, ફૂખ, ઢાઝ
અને વિરમયસૂચક ચિહ્નકાર ઠકાર પું [સં]
'ઇ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારાત વિં અતે
ઇકારવાળું [ભાગ્ય, આંખાદી
ઇકખાસ નં [અ] કિરમત, નસીબ (૨) સત્
ઇકરાર પું [અ] હા પાડવી તે, કબૂલાત (૨)
કેદિયત, પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કહેલો અથવા લખાયેલો
મંત્ર, એકરાર (બુઓ એકરાર) ઠનાનું

નં [ફા] પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કબૂલાતનો લેખ,
'એકિરારેવિટ'

ઇકોતરી સ્ત્રીં ગણિતના સોળ આક્રમનો એક
ઇકોત(-તે)રો વિં પું ૭૧નો, ૭૨મો (૨)
પું (સ) વિ સ ૧૮૭૧નો દુકાળ

ઇકોતેર વિં [સં એકસપત્તિ] ૭૧, એકોતેર
[-કુળ તરવા = બધા વડવાઓનો ઉદ્ગાર
થવો] -રો બુઓ ઇકોતરો

ઇકક સ્ત્રીં [સં શક્ત, પ્રા] એક વનસ્પતિ (તે એક
કામળ ઘાસ છે, તેની સાદી બનોવાય છે)

ધક્ષુ સ્ત્રીં [સં] ગેરડી ૦કાંડ પું શેરડીનો
સાઠો (૨) તેની પેરાઈ ૦જ વિં શેરડીમાથી
નીપજતુ (ગોળ, ખાંડ ઇં) ૦દંડ પું શેરડીનો
સાઠો ૦પાક પું ગોળ ૦યંત્ર નં શેરડી
પીલવાનુ યત્ર, કોણુ ૦રસ પું શેરડીનો રસ
૦શર્કરા સ્ત્રીં સાકર ૦સાર પું ગોળ
ધક્ષવાકુ પું [સં] (સ) સૂર્યવશનો આદિ રાજ
ધખલાક પું [અ] વિનય, સહ્યતા
ધખલામ પું [અ] સપ, દોમ્ની, એખલાસ
ધખિતલાત પું [અ] મૈત્રી, રેહ
ધખિતલાદ પું [અ] વિરોધ, જુદાઈ, દ્વેષ
ધખતેસાર પું [અ] ક્ષિત્તિસાર] સહેપ, સાર
ધચાણું અંકિં, -વણું સં કિં 'ધચણું'નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
ધચણું સં કિં [સં] ક્ષ-ચ્છ] ઇચ્છા કરવી
(૨) આશા રાખવી (૩) [સં] ક્ષ-ચ્છ] પ્રા ક્ષ-ચ્છ]
મેળવવા આશા રાખવી, માગવું
ધચનધારા સ્ત્રીં [સં] અવિચ્છિન્ન-ધારા] અવટ
ધાગ, ચાકુ પ્રવાહ (૨) અભિપેક્ષાત્ર
ધચ્છા સ્ત્રીં [સં] મરંછ, રચિ, ખુદી (૨)
ઉમેદ, આશા, અભિલાષા (૩) કામના,
વાસના [-માં આપણું = ધચ્છા થવી,
ગમવું, પસંદ પડવું] ૦ચાર પું સ્વેચ્છા-
ચાર ૦ચારી વિં સ્વેચ્છાચારી ૦નુરૂપ
વિં મરંછ પ્રમાણેનું ૦નુસાર અં મરંછ
મુજબ ૦નુસારી વિં ધચ્છા પ્રમાણેનું
૦ન્યાય પું માગ્યો-મનપસંદ ન્યાય
૦પુરંસર, ૦પૂર્વક અં ધચ્છા મુજબ (૨)
જાણી જોઈને, ધરાદાપૂર્વક ૦ફલ(-ળ) નં
ધચ્છા પ્રમાણે મળવું-થવું તે(૨)[ગ.] ત્રિરાશિમા
ધચ્છિત ચોથું પદ, હિસાબનો જવાબ ૦ખલ
(-ળ) નં ધચ્છાની શક્તિ, મનોબળ, સંકલ્પ-
બળ ૦ભેદી સ્ત્રીં સખત જુલાબની એક
ઔષધિ ૦ભોજન નં ભાવતુ ભોજન
૦મરંછી વિં ધચ્છાનુસાર મરવાની શક્તિ-
વાળું ૦વર પું જાતે પસંદ કરેલો વર
૦વાચક વિં ધચ્છા દર્શવનાનું ૦ચાપાર
પું ધચ્છાનો વ્યાપાર ધચ્છાનું કાર્ય ૦શક્તિ
સ્ત્રીં ધચ્છાખલ, સંકલ્પબળ -ચ્છાંક પું

ધચ્છરાશિ, ત્રિરાશિનું ત્રીજું પદ (ગ) -ચ્છિત
વિં ધચ્છેણુ -ચ્છુ(૦ક) વિં ધચ્છાવાળો
ધજન નં [અ] ક્ષ-ચ્છ] નોતર, આમ ત્રણ
ધજનેર પું [ક. એન્જિનિયર] બાધકામ ધયાદિની
ચોજના કરનાર આદમી(૨) ય ત્રિધા જાણનાર
આદમી -રી વિં ધજનેરને - ધજનેરના
કામને લગતું (૨) શ્રીં ધજનેરી કામ કે વિધા
ધજલાસ સ્ત્રીં [અ] જલસો, સલા, ખેલક
૦નિશાન પું [કા] સભ્ય(૨) નવાબો તથા એ
દરજાના પુરુષોને માટે માનાર્થે વપરાતો શબ્દ
ધજજત સ્ત્રીં [અ] પરવાનગી, ના
ધજજત શ્રીં [અ] વધારો, ઉમેરો (૨) સમાસ(૩)
છઠ્ઠી વિલક્ષિ(૪) નોડી દેવ તે, ખાલસા કરવું તે
૦ગામ નં ધનામી ગામ કે વતન ૦ખાતું
નં ભેટ નજરાણાને લગતું ખાતું
ધજર સ્ત્રીં [અ] મુરવાળ, લેધી ૦ખંધ પું
ધજરનું નાહું, કમરપટો
ધજરદાર પું, -રી સ્ત્રીં [કા] જુઓ 'ઘજરો'મા
ધજરણું અંકિં કુ ખ, સતાપ કરવો, કુ ખી થવું
ધજરો પું [અ] ઠરાવેલી શરત પ્રમાણે કોઈ
હકનો એકહથ્થુ ભોગવટો કોઈ એવો પટો, કરાર
કેટલાવ(૨) સનદી હક [-આપવો = એકહથ્થુ
ભોગવટો નક્કી કરીને હક સોંપવો -રાખવો,
લેવો = એવો હક મેળવવો, ખરીદવો,
કરી લેવો] -રદાર વિં ધજરો ધરાવનાર
-રદારી સ્ત્રીં ધજરદારનું કામ, ધજરદારપણું
-રાપદતિ સ્ત્રીં ધજરે આપવાની કે ધજરો
આપીને કાર્યવ્યવસ્થા કરવાની પદ્ધતિ
ધજજત સ્ત્રીં [અ] આખર (૨) શ્રીનુ શિયળ
[-આપવી, કરવી = માન આપવું, આખર
વધારવી -જવી -ના કાંકરા થવા, -લેવી =
જુઓ 'આખર જવી, . . . ' વગેરે ૦(-તે)
આસાર, ૦દાર વિં આખરદાર, પ્રતિષ્ઠિત
ધજયા સ્ત્રીં [સં] યજ(૨) પૂજ
ધઝરાયલ વિં [દ્વિ] યહૂદી લોકોને લગતું
(૨) પું (સ) યહૂદી લોકોનો એક મૂળ પુરુષ
ધઝહાર પું [અ] જાહેર રીતે રજૂ કરેલી
હકીકત, જાહેરનામું, 'હેલ્થેરેશન'(૨) જુબાની
૦નવીમ પું ધઝહાર લખનાર

ઇટાલિયન સ્ત્રીં [જ] ઇટાલીની ભાવા (૨) પું
તેનો વતની [જુઓ 'અક્ષા'માં]
ઇટા(-ટી) સ્ત્રીં ઝડી, અક્ષા (-કરવી, -થવી
ઇટોતેર વિં[સ] અદ્વત્તિ, પ્રા અદ્વત્તરિં]૭૬,
અક્ષો(-હથો)તેર [અદ્વત્તીવિં] ૮૮, અથાશી
ઇટ્યાશી(-સ્ત્રી) વિં [સ] અદ્વત્તીવિં, પ્રા
ઇટરિયો વિંપું ઇટરનો(ર)[લા] ધણો મનજૂત
-અતવો મુરુદ્ધ (૧૬) [૦૧૬ છતવો = ન થઈ
શકે એક પરાક્રમ કરવું (૨) (કટાક્ષમા) મોટી
ધાઠ મારવી]
ઇટા સ્ત્રીં[સ] યોગ શાસ્ત્રઅનુસાર પ્રાણવાયુની
ત્રણ નાદીઓમાંની શરીરની જમણી બાજુની
નાડી (૭૬), પિંગલા અને સુખમા)
ઇટમાર પું[જ] વિશ્વાસ [-કરવો, -રોખવો
જુઓ 'વિશ્વાસ'માં.] -રી વિં ભરોમા લાયક,
પ્રમાણિક [સંસ્કૃત, સ્વાસ્થ્ય]
ઇટમામ વિં [જ] તમામ, પૂરેપૂરું (૨) પું
ઇતર સં(૨) વિં[સ] અન્ય, બીજી (૩) કાલંતુ,
ભિન્ન(૪) ભુલ્લક ૦૮ અંબીએથી, જીદી રીતે
૦૩ અંબ અન્યત્ર, બીજે કોણે ૦૪ અચ્છન્ન નં
અભ્યાસક્રમ ઉપરાંતનું - બહારનું કાલંતુ કે
પાઠ્યપુસ્તક ઉપરાંતનું - વાચન
ઇતરેડી સ્ત્રીં દોરના શરીરે વળગતું એક જતું
ઇતરેઈ સ્ત્રીં [જુઓ ઇતરાં] આગકંઠાઈ,
બિથ્યા મોટાઈ
ઇતરાંજ વિં [જ] જલતિરાજી નાખુશ, ખફા.
-જ સ્ત્રીં નાખુશી, અવકૂપા, ખેફ
ઇતરાંવત્ર સં કિં 'ઇતરાંવત્ર' પ્રેરક
ઇતરેતર વિં (૨) સં [સ] એંબીનતું,
પરસ્પરનું ૦૬ ક પું ૬૬ સમ સનો એક
પ્રકાર ઉદાં 'હાથીમોડા' -રોમથ પું
અન્યો-ન્યાયથ
ઇતક્ષાખ વિં [જ] જલ્લક્ષી જુદ, છૂદ (૨)
સરકાર ખર્ચે સરદારો પાસે રહેતો (ફિજનો
સિપાઈ) (૩) પું છૂદ - સુકત કરવું તે (૪)
છૂટાછેલ આપવા તે
ઇતવાર પું જુઓ આતવાર, રવિવાર
ઇતસ્તત અં [સ] અહીં તહીં, આમ તેમ
ઇત અં [સ] સ્વર્ણથી ૦૫૨ અંહવે પછી

ઇતિ અં [સ] આ પ્રમાણે (૨) સમાપ્ત, પૂરું થયું
એમ ખતાવે છે (૩) સ્ત્રીં સમાપ્તિ ૦૬૮૮ (-ત્તિ-)
૦૫ વિં નિધિ અનુસાર ગરવા યોગ્ય (૨) ફરજ-
કર્તવ્ય કરી ચૂકેલ, જેવું કર્તવ્ય સમાપ્તિ થયું
છે એવું, કૃતકૃત્ય (૩) નં કરવા યોગ્ય કામ, ફરજ
૦૬૮૮ (-ત્તિ) ૦૫૮૫ સ્ત્રીં અવશ્ય કરવા યોગ્ય
કામ (૨) કૃતકૃત્યતા ૦૬૮૬ અં 'કયુ ઈ એફ'
(૧) ૦૫૮૫ વિં આટલું નં ૦૬૮૬ નં
ખતેલી હકીકતનું ખ્યાન, ઇનિહાસ ૦૫૮૫ સ્ત્રીં
સમાપ્તિ ૦૫૮૬ અં 'કયુ ઈ ફી' (૧)
-ત્યક્ષમ અં [સ] ૮૬૫ અમ -ત્યાદિ (૦૬)
વિં [સ] વગેરે
ઇતિમાદ પું [જ] વિશ્વાસ, ભરોસો
ઇતિહાસ પું [સ] તવારીખ ભૂતકાળનું વૃત્તાત
૦૬, ૦૬૮૨ પું ઇતિહાસ લખનાર પુસ્તક
૦૬, ૦૬૮૬, ૦૬૮૭ પું ઇતિહાસનો ભણકાર-
વિદ્વાન [ખનાન, સંલોગ
ઇતિગત પું [જ] એક નતી (૨) ન ૫ (૩)
ઇત્યમ અં [સ] આ પ્રકારે ૦૬૮૭ વિં
આ પ્રકારે ખતેલું
ઇત્યક્ષમ, ઇત્યાદિ (૦૬) જુઓ 'ઇતિ'માં
ઇદમ સં [સ] આ
ઇદતા સ્ત્રીં [સ] નજતાપણું, તાદરશતા
ઇદતૃતીયમ વિં [સ] ધાર્યા કરતા નવું જ-
જુદ જ (૨) નં ત્રીજું જ - અવગણું જ ક ઈકે
ઇધર અં [ફિ] અહીં ૦૬૮૬, ૦૬૮૭
અં [ફિ] અહીં તહીં
ઇનકાં પું [જ] કત્તાર] ઇનકાર, નિષેધ, મના
(૨) અરજીકાર, નામજૂરી [-જતું = તામુકર
જતું, ફરી જતું, ઇનકારનું] ૦૬ સં કિં
ઇનકાર કરવો -રિચત સ્ત્રીં ઇનકારનું તે
ઇનમાદ, ૦૬૮૭, -ફિયો, -ફી જુઓ 'ઇનસાદ'માં
ઇનામ નં [જ] બક્ષિસ યોગ્યતાની કદરમાં
મળતી ભેટ [-કાંદણ, -રોખણ = ઇનામ
આપવાનું કાયમ કરવું, ઠરાવવું, ઇનામ આપ
વાનું સ્થાપણ] ૦૫૮૨ અમ નં બક્ષિસ (૨)
બક્ષિસ અને માન ૦૬૮૬ નં ઇનામમાં
વધારો કરવો તે ૦૬૮૭ સ્ત્રીં ઇનામની
સનદ ૦૬૮૭ સ્ત્રીં ઇનામી જમીનના

ઉત્પન્નનો સરકારનો ચોથો હિસ્સો ૦દાર વિં
 ળનામ મેળવનાર (૨) ધનામી જમીન કે ગામ-
 વાળુ (૩) પું એક અટક ૦દારી સ્ત્રી-
 ધનામદારની પદવી ૦પટો (-ટો) પું, ૦પત્ર
 નં ધનામી જમીન કે ગામનો લેખ - સનદ
 ૦ફેઝાખી સ્ત્રી- ધનામી જમીનનો સરકાર-
 ધારો ૦સલામી સ્ત્રી- સલામી દાખલ થોડું
 મહેસૂલ લરલુ પડતુ હોય એવી ધનામી
 જમીન -મી વિં ધનામને લગતુ (૨)
 ધનામના મળેલુ (૩) જેમા ધનામ મળે એકુ
 ધનાયત સ્ત્રી- [અ] એનાયત, ભેટ, બક્ષિસ,
 [-રેલું = આપલુ (પદવી, ખિતાબ)]
 ધનિગ સ્ત્રી- [ક] 'કિકેટના કોઈ પક્ષનો
 રમવાનો દાવ [આવક વેરો
 ધન્કમ ટેક્સ પું [ક] આવક પર લેવાતો વેરો -
 ધન્કાર [અ], ૦લું, -રિચત ભુઓ 'ધનકાર'મા
 ધન્કિલાખ જિંદાબાદ શંખ્રં [ફા] કાંતિ
 બલુ જીવો
 ધન્શાઅલલાહ શંખ્રં [અ] ધર્મરેખા
 ધન્માન પું, નં [અ] માણસ (૨) માણસ-
 નાન -નિચત સ્ત્રી- માણસાઈ, સન્જનતા
 ધન્માદ પું [અ] ન્યાય (૨) ચુકાદો [-આપવો =
 ન્યાય કરવો, બરોગર તોળલુ -માગવો =
 ન્યાય કરવા કહેલુ -વિનતી કરવી] ૦દાર
 વિં ધન્સાદ રાખનાર (૨) પું જડલ,
 ન્યાયાવીશ -દિયો પું ધન્સાદ આપનાર
 (તુચ્છકારમા) -ફી વિં ધન્સાદને લગતુ (૨)
 ન્યાયી (૩) સ્ત્રી- ધન્સાદની રીત (૪) અદાલત
 ધન્દપેકટર [ક] નિરીક્ષક, ટેબરેખ રાખનાર
 ધપાણુ (-ન) પું એક વનરૂપતિ
 ધપ્પી સ્ત્રી- [તિલુગુ] એક વનરૂપતિ
 ધબાદત સ્ત્રી- [અ] ભક્તિ, ઉપાસના, મુતિ,
 ંગાહ સ્ત્રી, ૦ખાના નં ઉપાસનામ દિર -
 મરિજદ, મદિર વગેરે
 ધબારત સ્ત્રી- [અ] (ખેલવા લખવાની) ઢબ,
 શૈલી [-ગોઠવવી = (દસ્તવેજ કે કાઈ
 કાગળનો) સાર કાઢવો (૨) ખરડો તૈયાર કરવો]
 ધબ્લીસ પું [અ] શયતાન (૨) (સ) એ નામનુ
 હુદ ભૂત (મુસલમાનોમા મનાતુ) (૩) વિં
 રાક્ષસી, નદાર

ધભ પું [સં] હાથી
 ધમલો પું [ભુઓ અમલો] મળલો (૨) બાંધકામ
 ધમામ પું [અ] મુસલમાનોનો વડો ધર્મશુર,
 ધર્માધ્યક્ષ (૨) મસ્જિદનો ઉપદેશક યા કુરાન
 વાચનારો, મુલ્લા, કાણુ (૩) તાજિયાની આગળ
 રાખવામા આવતો ઝુડો (૪) માળાનો મેર,
 ૦દાંડગો પું ધર્મને નામે ધતિગ ચલાવનારો
 ૦ખારા પું મોહરમના દિવસોમા તાજિયો
 રાખવામા આવે કે ઉત્સવ ઊજવાય તે મસ્જિદ
 ૦હુસેન પું (સ) હજગત મહ મહ સાહેબના
 દોહિત્ર, બાર ધમામોમા ત્રીજા
 ધમારત સ્ત્રી- [અ] મોટું મકાન, હવેલી (૨)
 [લા] યોજના ૦શાસ્ત્ર નં બાંધકામનુ શાસ્ત્ર,
 રચાપત્ર -તી વિં ધમારતને લગતુ (૨)
 ધમારતમા ઉપયોગી
 ધમિતહાન પું [અ] પરીક્ષા, તપાસ
 ધયત્તા સ્ત્રી- [સં] આટલાપણુ (૨) પ્રમાણ,
 પરિમાણ (૩) સીમા
 ધયળ સ્ત્રી- [સં] કલિકા, પ્રા કલિયા] એક કોડો
 -ધયુ નામ પૃથ્વી વિં બનાવતો તદ્દિત પ્રત્યથ.
 'વાળુ, -ને લગતુ, -ની ટેવવાળુ' એવા
 અર્થમા ઉદાઁ ભૂમિયુ, લોભિયુ
 ધરાક પું, નં [અ] (સ) મેસોપોટેમિયા દેશ
 ધરાદો પું [અ] ઉદેશ, આશય -દાપૂર્વક
 અં ૦ જાણીનેઈને
 ધલકાળ પું [અ] ખિતાબ
 ધલમ પું [અ] ફલ્મ] વિધા, શાસ્ત્ર, કળા (૨)
 બહુ (૩) મેલી વિધા (૪) ઉપાય, તજવીજ
 ૦ખાજ, -મી વિં ધલમ જાણનાર (૨) કાખેલ,
 હોળિયાર
 ધલા સ્ત્રી- [સં] પૃથ્વી (૨) (સ) પુરવ્વાની માતા.
 ૦વૃત્ત નં (પ્રાચીન આર્ય ભૂગોળ પ્રમાણે)
 જ ભુકોપના નવ ખડો પૃથ્વીનો એક ખડ
 ધલા અં [અ] ફલાઈ] યા યુદા ધલા ધલા
 પોકરાવવી = તોખા ત્રાહિ ત્રાહિ પોકરાવલુ,
 ભુલમ કરવો
 ધલાકો (-ખો) પું [અ] પ્રાત (૨) હફૂમતનો
 પ્રદેશ (૩) હક, દાવો, લાગતુ વળગતુ તે
 -કેદાર વિં ધલાકા ઉપર હફૂમત ચલાવનાર

ધલાજ પુ. [ઝ] ઉપાય (૨) ઉપચાર, ક્ષવા
[-લેવો = ધલાજ અપતિયાર કરવો, ઉપાય કે
ક્ષવા કરવી.] -છ વિ. ધલાજ ભાજનાર (૨)
પુ. વૈધ, હકીમ

ધલાયથી સ્ત્રી. નં [સં] રૂલા, કાનડી-ચાલકી,
તામિલ-દલાત્રી] એક તેભનો (નો) દાણો,
ઠંદોડો = ધલાયથીનો (છોડા સાથેનો - છડવા
જેવો) કણ કે દાણો

ધલાયથો પુ. જુઓ અલાયથો

ધલાયદુ વિ. [ઝ] જુઓ અલાયદુ

ધલાહી વિ. [ઝ] ખુદા-ધર્મર મત ધી (૨)
વહનીય ંસન સ્ત્રી. અકબર ખાદશાહે રાફ
કરેલો એક સવત (શાહજહાંએ તે બધ કરેલો)

ધલ્પી સ્ત્રી. એક વનરપતિ, ધપ્પી

ધલેકિટક વિ. [ફ] વીજળીને લગતુ (૨) ઝડપી

ધલ્તિમામ સ્ત્રી. [ઝ] વિનતી, અરજ

ધલ્લા(-લ્લી) સ્ત્રી. એક રમત

ધવ અ. [સં] -ની પેઠે, જેમ

ધશક, ઠંદારી, ંબાજ, ંબાજ, -કી જુઓ
'ધસ્ક'મા -કિયુ વિ. ધસ્કને લગતુ

ધશારત સ્ત્રી. [ઝ] સાન, સંકેત

ધશારો પુ. [ઝ] ધશારત(૨) સૂચન [ધશારામા
(કરણ, કહેણ, યજુ, સમજણ) = ધશારો થતાં-
વેત, વિલખ કે વધુ તકલીફ વગર, તરત]

ધશક પુ. [ઝ] ધશક, પ્રેમ, સ્નેહ(૨) કામવિકાર

(૩) રાગ, આવેશ ઠંદારી સ્ત્રી. પ્રેમીપણુ (૨)
કાચુકતા, કામીપણુ (૩) રડીવાળ ંબાજ

વિ. પ્રેમમાલીન, પ્રણયી ંબાજ સ્ત્રી. પ્રેમ
મમતા, પ્રણયવ્યાપાર, સોગવિલાસ ંભિજાજ

સ્ત્રી. સહેરીપણુ, લાલાઈ -શકી વિ. પ્રેમી
(૨) રક્ષક, હેલ. -શકી ટુંકું નં ધરકબાજ,

વ્યભિચારી કે કામી માણસ -શકેભિજાજ
પુ. કેવળ કામવાસના -શકેહકીકી પુ.

ખરો-દેવી પ્રેમ

ધસ્તેહાર નં [ઝ] જાહેરનામુ, ઘોષણા

ધસ્થુ પુ. [ફ] (અદાલતમા કેસના) વાદનો
કુદો (૨) ખુદો, તક

ધધિ(-ધી)કા સ્ત્રી. [સં] ઘાસનુ રાહુ (૨)
તીર (૩) એક જાતની રોરડી (૪) સોબુ

પીગળ્યુ કે નહિ તે જોવાની લાકડી અથવા
સજીયો (પ) પીછી

ધધુ પુ. [સં] તીર (૨) પાંચની સખ્યા (૩)
[ગ] ઉત્કમળયા, 'વર્ડસાઈન'

ધધ વિ. [સં] ધધેણુ (૨) પ્રિય, મનગમનુ
(૩) [ગ] કલ્પેણુ (૪) યોગ્ય (પ) હિતાવહ

(૬) યજ્ઞ વડે પૂરેણુ (૭) નં ધધા (૮)
અભિહાત (૯) યજ્ઞ ંત્યાદિતુ પુરય ંકર્મ

નં યોગ્ય - સાર કામ(૨) [ગ] કલ્પિત અક
લઈને જાખસો ગણવો તે ંજન પુ. નં

પ્રિયજન ંદેવ પુ. ંદેવતા પુ. ંબંબં
(૨) સ્ત્રી. પ્રિય - પોતાની આસ્થાનો દેવ (૨)

જુળેવ ંમિત્ર પુ. ઘણો પ્રિય મિત્ર ંરાશિ
સ્ત્રી. કલ્પેણી સખ્યા ઉપરથી ખરો ઉત્તર

કાઢવાની ગીત [ગ] ંસિદ્ધિ સ્ત્રી. ધધ
વચ્ચુની પ્રાપ્તિ -દ્યાપત્તિ સ્ત્રી. ધધિત

ખનલુ તે (૨) [ન્યા] વિગ્રહ પક્ષ તરફથી
અનુકૂળ કાર્ય કે દલીલ -દ્યાર્થ પુ.

ધધેલી વસ્તુ (૨) મનપસંદ અર્થ -દ્યાપૂર્ત
નં [સં] યજ્ઞયાગ અને વાવ, ક્ષવા ધધાદિ

કરાવવાનુ પુર્યકર્મ [વપરાતી ઇંટ
ધધ(-ધિ)કા [સં] ઇંટ (૨) વેદી ચણવા માટે

ધધવો પુ. ક દ્રાઢ, બાંધણી, ઠરાવ

ધધિ સ્ત્રી. [સં] ધધા (૨) યજ્ઞ (૩) અમાસને
દિવસે કરાતુ આદ્ય

ધધિકા સ્ત્રી. જુઓ ધધકા

ધધમ પુ. [સં] જુઓ ધધમ

ધસપન પુ. [ફા રૂપદ] એક વનરપતિ, રાઈ

ધસપ(-બ)ગોળ નં [ફા રૂપદ] (-નો)જી
હોટિયુ જીર

ધમમ પુ. [ઝ રૂપદ] માણસ, વ્યક્તિ

ધસેસ પુ. એક જાતનો યુદ્ધ

ધસોટો પુ. [ધસ' પરથી] લાકડાની નિસરણીનું
પડખાનું લાકડું, જેમા પગથિયા ઘાલેલા હોય છે

ધસ્કામત સ્ત્રી. [ઝ] માલમતા, મિલકત

ધસ્કોતરિયો, ધસ્કોતરો પુ. [પો એસ્કિ-
ટોરિયા] નાની પેટી

ધસ્કુ પુ. [ફ સ્કુ] ગોળ આઠાવાળો ખીલો,
'સ્કુ' [-મારવો, જડવો, ઠાકવો, બેસાડવો,

લગાવવો=સ્કંથી સાધવું -દીલો હોવો,
 લાગવો=મગજનું ઠેકાણું ન હોવું કે તેણે
 પ્રતીત થવું. -ફેરવવો, દાખવો=સળીસ ચો
 કંવો;(પાછળ રહી ગુસ્) ચાલના આપવી, પ્રેરવું]
 ધરતાપદી સ્ત્રી૦ [ઈ સ્ત્રીપર] પારીખારણા ઇત્યાદિ
 બધ કરવા માટે તેના ઉપર જડવામા આવતી
 ચાપ-ઠેસી, 'રોપર' [-ખોલવી=ધરતાપદીથી
 વાસેલું હોય તે ઉધાડવું -પાડવી, મારવી,
 વાસવી=ધરતાપદીથી પારીખારણું બધ કરવું]
 ધરતરી સ્ત્રી૦ [હિં. શ્તિરી, મ, સં સ્તર
 પરથી ?] ઇસ્ત્રી; સફાઈ અથવા કંકકપણુ લાવવા
 માટે વોથેલા કપડા પર ફેરવવાનું અભિ ભરેલું
 પાત્ર [-કરવી=કપડાને ધરતરી વડે કંકક,
 કરચલી વિનાનું સાફ કરવું -થવી=ધરતરી
 કરાવી. ધરતરીનું, -વાણું (કપડું)=
 ધરતરી કરેલું]
 ધરત બૂલ ન૦ [તુર્કી] (સ) યુરોપીય તુર્ક-
 સ્તાનનુ મુખ્ય શહેર, 'કોન્સ્ટંટિનોપલ' -હી
 વિ૦ ધરત બૂલનુ [આહરસત્કાર
 ધરિતકબાલ પું૦ [અ] સામે લેવા જવું તે,
 ધરિત(-રતી)ફા મું[અ]રાજનામુ ખોલવું તે
 ધરિતલાહ સ્ત્રી૦ [અ] રૂઢિ પ્રમાણે વિવેકસર
 ઇસ્ત્રી સ્ત્રી૦ ભુઓ ધરતરી
 ધરિપતાલ(-ળ) સ્ત્રી૦ [ઈ હોરિપતાલ] (રોગી-
 ઓને રાખીને ઉપચાર કરવા માટેનું) દવાખાનું
 ધરસાયલ વિ૦ (ર) પું૦ [અ] (સં.) ભુઓ
 ઇજરાયલ
 ધરલામ પું[અ]મુસલમાની ધર્મ. -મી વિ૦
 ધરલામને લગતું (ર) ધરલામનુ અનુયાયી
 -મીયત્વ ન૦ ધરલામીપણું [પૃથ્વી
 ઇહ અ૦ [સં.] અહીં. ઠોલક પું૦ આકુનિયા,
 ઇહાં અ૦ + અહીયા
 ઇંગલીદિંમલી સ્ત્રી૦ એક રમત
 ઇંગળા સ્ત્રી૦ [સં હડા, હિં શ્ગલ] ઇડા
 નાડી (યોગ) [અ ગારો
 ઇંગાર(-રૈ) પું૦ [સં અંગાર, પ્રા શ્ગાર, -લ]
 ઇંગિત ન૦ [સં] ગારો, સ કેત (ર) મનોવિકારનું
 બાણ ચિહ્ન -ચેષ્ટા (૩) મનની વાત. ંશ
 વિ૦ મનોગત લાણી -કળી રાકનાર

ઇંચુદી સ્ત્રી૦ [સં] એક વનરુપતિ, ઇંગોરી.
 ંતેલ ન૦ ઇચુદીનું તેલ
 ઇંગોરી સ્ત્રી૦, -રિથો પું૦ [સં શ્ચુદી, પ્રા.
 શ્ચુદી] ઇંચુદી -રું ન૦ ઇચુદીનું રૂળ, હિંગોર
 ઇંગિલશ વિ૦ [ઈ] ભુઓ અંગ્રેજ
 ઇંગ્રેજ પું૦ [પો.] અંગ્રેજ. -શ વિ૦ (ર) સ્ત્રી૦
 ભુઓ અંગ્રેજ [વિલાયત
 ઇંગ્લંડ પું૦, ન૦ [ઈ] (સ) અંગ્રેજોનો દેશ -
 ઇંચ પું૦ [ઈ] તમુ નેટલ અંગ્રેજ માપ, ફૂટનો
 ૧૨મો ભાગ. -ચિચું વિ૦ એક ઇચના માપનું
 ઇંજલ પું૦ [અ. અજલ] બાઇબલ સમજનારો
 પાદરી
 ઇંજિન ન૦ ભુઓ એંજિન
 ઇંજલ ન૦ [અ.] ખ્રિસ્તીઓનો ધર્મગ્રંથ;
 બાઇબલનો નવો કરાર
 ઇંતિ(-તે)ખાખ પું૦ [અ] ચૂરણી, ચૂટી
 ચૂટીને કરેલો સંગ્રહ (ર) સાર, મતલબ
 ઇંતેભમ પું૦ [અ.] બંદોબસ્ત
 ઇંતેભર વિ૦ [અ] રૂઢિચાર આતુર, અધીર
 -રી સ્ત્રી૦ આતુરતા
 ઇંદિરા સ્ત્રી૦ [સં] લક્ષ્મી
 ઇંદિ(-દી)વર ન૦ [સં] વિષ્ણુ (ર) ભૂક કમળ
 ઇંદુ પું૦ [સં] ચદ્ર. ંકલા(-ળા) સ્ત્રી૦ ચદ્રની
 (સોળ) કળા. ંકાંત પું૦ એક મણિ, ચદ્રકાંત.
 ંકાંતા સ્ત્રી૦ રાત (ર) રોહિણી (નક્ષત્ર).
 ંભ સ્ત્રી૦ (સ) નર્મદા નદી. ંપુત્ર પું૦
 (સં) કુષ (ન્યો) ંમતી સ્ત્રી૦ પૂર્ણિમા
 ંમુખી વિ૦ સ્ત્રી૦ ચદ્રમુખી. ંમૌલી પું૦
 (સ) શકર, મહાદેવ ંવાર પું૦ સોમવાર.
 ંમ્મત ન૦ ચાદ્રાયણ વ્રત ંશેખર પું૦
 (સ) ઇંદુમૌલી, મહાદેવ ંસાર પું૦ અમૃત
 ઇંદ્ર પું[સં] (સ) દેવોનો રાજા. (ર) સમાસમાં
 નામને અંતે, તેમા શ્રેષ્ઠ એવો અર્થ બતાવે છે
 જેમકે માનવેન્દ્ર, ગણેન્દ્ર ંખીલ પું૦ હાધીના
 સીધા ધસારાથી નગરદ્વારને બચાવવા આડે
 રખાતો મજબૂત થાંભલો. ંગોપ પું૦ ચોમા-
 સામા થતુ એક છવડુ ંચાપ ન૦ મેધધનુષ્ય.
 ંજવ પું૦ કંડું નામના ઝાડનુ ખીજ ંભલ
 (-ળ) સ્ત્રી૦ ભદ્ર, નજરખંધી (ર) હાથચાલાકી

(૩) કાવતર, છળકપટ ંજિત પુ. (સ) રાવણનો પુત્ર ંધતુ (બધ, બધ) નં મેઘધનુષ્ય ંનીલ પુ. નીલમણિ, નીલમ (૨) સંગીતમા એક અલકાર ંપુત્ર પુ. (સ) ઇદ્રનો પુત્ર, જયત (૨) અર્જુન ંપુરી સ્ત્રી. (સ) અમરાવતી, ઇદ્રની રાજવાની ંમરુથ નં (સ) પાડવાનું પાટનગર, પ્રાચીન દિલ્હી ંલોક પુ. સ્વર્ગ ંવળૂ સ્ત્રી. એક છંદ ંવશા સ્ત્રી. એક છંદ ંવારણ નં [સં દ્વિવારણિકા] દેખીતુ જેટલુ સુદર તેટલુ જ કંઠુ એવુ એક કથ (૨) [લા] કંઠુ પણ દુર્ગુણી - કપટી માણસ ંવિજય પુ. એક છંદ - દ્રાણી સ્ત્રી. ઇદ્રની સ્ત્રી - દ્રાણુ નં [સં દ્વિદ્રાણી] 'ઇદ્રવારણુ' નો વેલો, એક વેલો - દ્રાણુ નં વળ, વીજળી - દ્રાસન નં ઇદ્રનું સિંહાસન - ૫૬

ઇદ્રારણુ નં + જુઓ ઇદ્રવારણુ

ઇદ્રિય સ્ત્રી. [સં] જ્ઞાન તથા કર્મનું (બહારનું કે આંતર) સાધન (ત્વચા, ચક્ષુ, કાન, જીભ અને નાક તથા વાચા, હાથ, પગ, અપહાર અને ઉપરથે દ્રિય એ પાચ અનુક્રમે જ્ઞાન દ્રિયો તથા કર્મે દ્રિયો છે) (૨) જનને દ્રિય ંકર્મ નં

ઈ સ્ત્રી. [સં] સંસ્કૃત કંઠબની વર્ણમાળાનો ચોથો અક્ષર - એક સ્વર (૨) પૈસો, સ પતિ (૩) અં તિરસ્કાર કે ગુરુસાનો એવો ઉદ્ગાર ંકાર પુ. ઇ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ંકારોત વિ. છેડે ઇકારવાળુ

-ઈ [સં] સ્ત્રી. નો પ્રત્યય ઉઠાં 'ઓઝી, મહેતી' (૨) [સં ઈન્] નામને લાગતાં, 'ના સબ ધી', 'કરનાર', 'વાળુ' એવો અર્થ બતાવતો પ્રત્યય ઉઠાં 'કપટી' (આ પ્રત્યય બેવડા અર્થમાં બુલથી પણ વપરાતો મળે છે જેમ કે, નિર્વિકારી, સૈન્યરી, ધધાદારી ઇં) (૩) વિશેષણ પરથી નામ બનાવતો કારસી પ્રત્યય ઉઠાં આપણુ - આપણુડી

ઈ વિ. [પ્રા ર્ઈ] + આ અથવા એ (૨) (કા) એ (૩) સં (કા.) એ

ઇદ્રિયોનું કર્મ - વ્યાપાર ંગમ્ય, ંગોચર વિ. ઇદ્રિયોથી તાણી - સમજ રાકાય તેવું, પ્રત્યક્ષ ંગ્રામ પુ. ઇદ્રિયોનો સમૂહ ંગ્રાહ વિ. ઇદ્રિયગમ્ય ંગમ્ય વિ. ઇદ્રિયો વડે ઊપ જતુ - થતુ ંજિત વિ. ઇદ્રિયોને છતનાર ંજ્ઞાન નં ઇદ્રિયો દ્વારા થતુ - સ્વૃણ જ્ઞાન ંજ્ઞાનવાદ પુ. ઇદ્રિયજ્ઞાન એ જ ખરું જ્ઞાન એવો મત ંદમન નં ઇદ્રિયોના રસને મારવા ને ંનિઘ્રહ પુ. ઇદ્રિયોને વશ રાખવી તે સયમ ંનિરપેક્ષ વિ. ઇદ્રિયોની અપેક્ષા રાખ્યા વિનાનું - તેમનાથી સ્વતંત્ર ંભુદ્ધિ સ્ત્રી. ઇદ્રિયો દ્વારા મળતું જ્ઞાન ંબોધ સ્ત્રી. ઇદ્રિયો મારફતે થતું જ્ઞાન ંવિષય પુ. ઇદ્રિયોનો વિષય ંસુખ નં ઇદ્રિયો દ્વારા અનુભવાતું સુખ (૨) વિષયસુખ ંસ્થાન નં ઇદ્રિયોના રથાનો - ચાતીત વિ. ઇદ્રિયોથી પર, અગોચર - ચારામ વિ. વિષયાસક્ત - ચાર્થ પુ. ઇદ્રિયવિષય

ઇદ્રી સ્ત્રી. + જુઓ ઇદ્રિય ંજુલાખ પુ. વાર-વાર પેશાબ કરવે એવી આવાધિ

ઈષક નં [સં] જુઓ ઈશ્વર

ઈષધન નં [સં] ઈષણ, બાળવાનું લાકડું, કાઠી

ઈ

ઈકેહ પુ. [જુઓ ઇક્કડ] એક વનસ્પતિ ઈક્ષણુ નં [સં] જેવું તે (૨) આખ ઈક્ષા સ્ત્રી. [સં] નજર (૨) જેવું - વિચારવું તે ઈક્ષિત વિ. [સં] જેથેલું - વિચારેલું (૨) નં નજર ઈકાર, - રાંત [સં] જુઓ 'ઈ' માં [શેરડીનો રસ ઈખ સ્ત્રી. [સં] રક્ષુ] ઇક્ષુ, શેરડી ંરસ પુ. ઈચકબાંડી સ્ત્રી. જોડકાંની એક રમત ઈચલુ (ઈ) સંક્રિં ઠાસીને ખાવું (નિહાયે) (૨) હાથી ગળીમાંની મોઈને ઊઠાળી દૂર ફેંકવી ઈજત સ્ત્રી. ં(-તે) આસાર, ંદાર વિ. જુઓ 'ઇજત મા

ઈળ સ્ત્રી. [અ] પીહા, કષ્ટ (૨) [શારીરિક] તુકસાન - હાનિ [-પહેંચવી = ઈળ થવી]

ઈળખકબૂલ નં [અ] મુસલમાનોમાં લગ્ન કબૂલ હોવાની વશકન્યાની લેવામાં આવતી પ્રતિજ્ઞા

ઈડલીપીડલી સ્ત્રી, ઈડિયું નં, ઈડીપીડી
સ્ત્રી વરકન્યાને નજર ન લાગે તે માટે તેમની
પર ઉતારીને ફેફા દેવાતી બીની રાખોડીની
ગાળીઓ, પોખવામા વપરાતી એક વસ્તુ
ઈતરાણું અંકિં [ઈં શ્તરાના] દેખાડો કરવા;
ફૂલ માન્વી [ઉપદ્રવ
ઈતિ સ્ત્રીં [સં.] ધાન્ય વગેરેને નુકસાનપહોચાડનાર
ઈશ્વર પું [ઈં] એક અતિ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ જેમા
યદને પ્રકાશના મોલનો સચાર થાય છે(ર)
એક પ્રવાહી રસાયણ
ઈદ સ્ત્રીં [જ.] મુસલમાનોના એક તહેવાર(ર)
ખુશાલીનો દિવસ ંગાહુ- સ્ત્રીં ઈદ ઊજવ-
વાની જગા
ઈદડુ નં [મદ્રાસી-ઈંદલી] ટોકળુ
ઈદશ વિં [સં] આહુ, આ પ્રકારનું
ઈન મીન ને (અંસાડે) તીન શં પ્રં [સરંમ]
જૂન, સંખ્યામા થોડું, હું, તું ને તે જેટલા જ
ઈપ્સા સ્ત્રીં [સં] ઇચ્છા
ઈપ્સિત વિં [સં.] ઇચ્છેલું, (ર) નં ઇચ્છા
ઈદા અં આ તરફ, અહીં (સુ શ્રામ્ય)
ઈઅક વિં છ આગળીવાળુ (માણસ) [તુ] (ર)
સ્ત્રીં (સુ.) હાથક, હર
ઈમ અં + એમ
ઈમાન પું, નં [જ] આરથા, શ્રદ્ધા (ર) ધમ,
દીન (૩) અત કરણ (૪) પ્રમાણિકતા ૦દાર
વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક ૦દારી સ્ત્રીં
પ્રમાણિકતા -ની વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક
ઈરખા, ઈર્ષા સ્ત્રીં + ઈર્ષા
ઈરાન પું [ફા] ઈરાન દેશ -ની વિં (ર)
પું ઈરાનનું, ને લગતું
ઈર્ષા(-પ્રધા) સ્ત્રીં [સં] અદેખાઈ ૦ખોર
વિં ઈર્ષા કરવાની ટેવવાળુ ૦ળુ ઈર્ષાવાળુ,
અદેખુ
ઈવ સ્ત્રીં [હિન્દુ, ડ] (સ) (બાઇબલ પ્રમાણે)
આદ્ય સ્ત્રી, આદમની જેડિયણ
ઈશ પું [સં] વણી, માલેક (ર) પરમેશ્વર (૩)
મહાદેવ, શિવ (૪) અગિયારની સજા
ઈશાન સ્ત્રીં [સં] ઉત્તર અને પૂર્વ વચ્ચેની
દિશા કે ખૂણા (ર) પું (સ) મહાદેવ

૦કોણુ પું ઈશાન ખૂણા. -ની વિં ઈશાન
દિશાનુ(ર) સ્ત્રીં (સ) કુર્ગા. -ન્ય વિં ઈશાની
ઈશિતા સ્ત્રીં. -ત્વ નં [સં] એક મહાસિદ્ધિ
(ર) સર્વેપરીપણુ [આદિ પુરુષ
ઈશુ(-સુ), ૦ખ્રિસ્ત પું (સ) ખ્રિસ્તીધર્મનો
ઈશ્વર પું [સં] પ્રભુ, પરમેશ્વર (ર) સ્વામી,
માલેક (૩) રાજા [-ઉપર ચિહ્ન] = કેવળ
ઈશ્વરાધાર -કરે (ને) = ઈશ્વરના મરણહોય,
થાય કે બને તો સારું, એ ભાવ બતાવે છે.
ઈશ્વરના ધરની ચીકી, -ધરનું તેડું =
દેવાણા થવી, મોત આવવું -ના ધરની
દોરી = આવરણ -ના ધરનું (માણસ) =
ભોળુ, સરળ, ચોખ્ખા દિલનું, આલિયુ માણસ
-ના ધરનો ચોર = ઈશ્વરી દરબારને હિસાબે
ગુનેગાર, પાપી (અહીની માનવ અદાલતમા
ભલે ચોર ન ગણાય છતા ચોર એ ભાવ બતાવે
છે.) -નું નામ લો = રામનું નામ લો, એટલું
જ, બાકી બિલકુલ નહિ, વ્યથ -એવો ભાવ
બતાવે છે -ને ખોળે બેસવું = ઈશ્વરાધીન
થવું, ઈશ્વરલેખે રહેવું -ને માથે કે વચમાં
રાખીને = ઈશ્વર સાક્ષી છે એમ, ઈશ્વરનો હર
રાખીને -ને લેખે, -ના નામ પર, -ને
ખાતર = ઈશ્વરના મોગનથી, ઈશ્વરને યાદ
કરીને કે તેના હર રાખીને, ધર્મ કે હયા કે
સત્યને ખાતર ઈશ્વરે સાચું બેઠું = ઈશ્વરે
હયા કે કૃપા કરવી, મહેદ આવવું] ૦કૃત વિં
ઈશ્વનુ કરેલું, કુદરતી. ૦કૃતિ સ્ત્રીં ઈશ્વરની
કૃતિ -રચના. ૦તરત્ર નં ઈશ્વરરૂપી તત્ત્વ
૦કૃપા સ્ત્રીં ઈશ્વરની કૃપા. ૦દત્ત વિં ઈશ્વર
તરફથી મળેલું, કુદરતી ૦પ્રણિધાન નં
ઈશ્વરનુ ધ્યાન ધરવું તે (ર) કર્મફળનો ત્યાગ,
પોતાના કર્મ ઈશ્વરને સમર્પણ કરવા તે
૦પ્રસાદ પું ઈશ્વરકૃપા ૦પ્રાપ્તિ સ્ત્રીં
ઈશ્વરની પ્રાપ્તિ. ૦પ્રાર્થના સ્ત્રીં ઈશ્વરની
પ્રાર્થના. ૦પ્રીત્યર્થ(-થે) અં ઈશ્વરની પ્રીતિ
માટે, પોતે ફળપ્રાપ્તિની ઇચ્છા રાખ્યા વિના.
૦પ્રેરણા સ્ત્રીં ઈશ્વરની પ્રેરણા, અતર્જાન,
૦ભક્તિ સ્ત્રીં ઈશ્વરની ભક્તિ ૦ભાવ પું
એર્થ (ર) ઈશ્વરના અન્વિતત્વમા શ્રદ્ધા.

૦વાદ પુ. ઇશ્વર છે એવો વાદ ંસ્તુતિ
 સ્ત્રી. ઇશ્વરની સ્તુતિ. -રાધીન વિ ઇશ્વરને
 આધીન -રી વિ. ઇશ્વર સખ ધી (૨) સ્ત્રી.
 દુર્ગા (૩) દેવી -રેચ્છા સ્ત્રી. ઇશ્વરની ઇચ્છા
 ઇષણા સ્ત્રી. [સં ઇષણ] વાસના (૨) સ્ત્રી,
 પુત્રાદિ પ્રત્યેની આસક્તિ
 ઇષત્ અ. [સં] જરા, થોડું [ચારિયો
 ઇષા ન. [સં] ગાડી કે ગાડાની ઊધ (૨) હળનો
 ઇષ્મ પુ. [સં] કામદેવ (૨) વસત નદી
 ઇમ સ્ત્રી. [દે રૂંસ(૦મો)] = ખીલો? કે સં
 રૂંપા? ખાટલાના પાયાને નોડતા બે લાંબા
 લાકડામાનું હરેક
 ઇસવી વિ. [અ] ઇસુ ખ્રિસ્તનું ંસન પુ.,
 સ્ત્રી. ઇસુના જન્મથી ગણાતો સવત (ઈ સ.)
 ઇસાઈ વિ. [અ] ઇસુનું અનુયાયી, ખ્રિસ્તી
 (૨) ઇસુને લગતું [(સ) ઇશુ
 ઇસા મરીહ [અ], ઇસુ (ખ્રિસ્ત) પુ.
 ઇશુ વિ. + [સં રૂંદશ] આહુ
 ઇશ્વર ન. [દે] એક ખ્રિસ્તી ઉત્સવ-તહેવાર
 ઇશ્વી વિ. [અ] જુઓ ઇસવી ંસન પુ.
 સ્ત્રી. ઇસવી સન
 ઇહકો પુ. અફસોસ (૨) ભય, ત્રાસ
 ઇહા સ્ત્રી. [સં] ઇચ્છા (૨) આત્મા, ઉમેદ (૩)
 ઉદમ - ધ ધો [પ્રકાર
 ઇહામૃગ ન. [સં] નાટકનો એક (ચાર અક્ષી)
 ઇંગલીઈંગલી સ્ત્રી. છોકરાની એક રમત
 ઇજી સંક્રિ. [સં યજ્ઞ કે રૂંજ્યા -પ્રા રૂંજ્યા
 પરથી?] અર્પણ કરવું, આપી દેવું (૨)

અગિયારીમાં અગિની સ્થાપના કરવી (૩)
 અભિષેક કરવો (૪) પ્રસન્ન કરવું (૫) તેલ
 ઊજવું ઇંબિયું (કર્મણ) ઇંબિયવુ (પ્રેરક)
 ઇંદ્રી સ્ત્રી. [સં રૂંદકા, પ્રા રૂંદા] ધર ઇત્યાદિ
 ચણવામાં વપરાતું માટીનું ચોસણું ૦ખ ધી
 વિ. ંદોનું બવિણું (૨) સ્ત્રી. ઇંદનું બાંધકામ
 ૦વાડો પુ., ઇંદો પકવવાનો લઠો -ટાળ
 (-જી) વિ. ઇંદનું બનેલું, ઇંદવાળું -ટાળી
 સ્ત્રી. ઇંદો મારી મારીને દેવાતો દડ-મત
 -ટાળો પુ. [પ્રા રૂંદાલ] ઇંદનો કકડો (૨)
 ઇંદો બનાવવાનું ઓભર -ટેરી(-લ) વિ.
 ઇંદબ ધી

ઈંદો રે ઇંદો સ્ત્રી. છોકરાની એક રમત
 ઇંદુ ન. [સં અટ] બેડું (૨) શિખર પરનો
 કળશ [-ચડાવવું = મોટું પરક્રમ કે નામના
 કરવી, કાઈ બાબતમાં કળશ ચડાવવો]
 -હાદાવ પુ., ઇંદુ ન. છોકરાંની રમત.
 -હાળ સ્ત્રી. ઇલા લઈને જનારી કીડીઓની
 હાર (૨) ઝીણા ઝીણાં ઇડિના જથ્થો (૩) [લા]
 છોકરાંની ધાડ-ભૂજરવાડ [-ઊભરાવી =
 ઇડાળ જમીનમાંથી બહાર નીકળવી (૨)
 (લાલની લાલચે) મોટું ટોળું ભેગું થવું]
 ઇંદોણી સ્ત્રી. જુઓ ઉડાણી
 ઇંદી સ્ત્રી. એક જીવ, ઇતરડી
 ઇંધણ(-જી) ન. [સં રૂંદન, પ્રા રૂંદન]
 ઇંધન, બળતણ
 ઇંધણુધોરી પુ. બળદ (૨) ભાર વહેનારો
 આદમી (૩) વિ. બળદિયા એવો, મૂર્ખ

ઉ

ઉ પુ. [સં] સંસ્કૃત કૃદબની વર્ણમાળાનો
 પાંચમો અક્ષર-એક મુખ્ય સ્વર. ંકાર પુ.
 હ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર. ંકારાત વિ. છેડે
 ઉકારવાળું
 -ઉ ક્રિયાપદને લાગતાં 'તે ક્રિયા કરનાર' એ
 અર્થમાં વિ. બનાવતો પ્રત્યય ઉહા. ઉતાર,
 ફાડું, ખાડું [પ્રેરક
 ઉકણાવવું સંક્રિ. (કા) ચોરવું (૨) 'ઉકણવું'નું
 ઉકમાઈ સ્ત્રી. (કા) ઉત્સાહ, પોરસ

ઉકરડી સ્ત્રી. [દે ઉકરડ, ઉકરુડ, -હી, -હિયા]
 નાનો ઉકરડો (૨) વિવાહના સમયમાં કચરો
 પૂળે નાખવાની જગા (૩) એક મહિન દેવતા
 [-ઉકારડી = વિવાહ પ્રસંગે સ્થપાતી કચરા-
 પૂળની મહિન દેવતાને વિદાય કરવી, તેનો
 વિધિ કરવો -નોતરવી = તે દેવતાની પ્રતિષ્ઠા
 કે સ્થાપન કરવું ઉકરડીને (-ની ભતને)
 વધતા વાર રીં? = છોકરી ઝટ મોટી -
 પરણાવવાની ઉંમરની થતાં વાર નહિ]

-ડો પુઠ્ઠા અને પૂલનો દગલો; ઉકરો
 (૨) [લા] ગડું સ્થાન, ગદવાડો
 ઉકરાંટો પુઠ્ઠા ઉકાટો, આવેશ, ઉશ્કેરણી (૨)
 તાલાવેલી, વિહ્વળતા
 ઉકસાવવું સંકિં 'ઉકલવું'નું પ્રેરક
 ઉકળાટ(-ટો) પુઠ્ઠા [જુઓ ઉકળવું] ધામ, કઠારો
 (૨) ગુરસો (૩) સતાપ
 ઉકળાવવું સંકિં 'ઉકળવું'નું પ્રેરક
 ઉકાણું સંકિં ચોરસ, ઉકણાવ (સોનીઓ
 વાપરે છે) પ્રેરક ઉકણાવવું, કર્મણિ ઉકણાવું
 ઉકાણો પુઠ્ઠા ચોરી
 ઉકાર, -રાન્ત [સં] જુઓ 'ઉગમ
 ઉકાળ પુઠ્ઠા + સુકાળ, આખાદી - ચડતીનો કાળ
 ઉકાળવું સંકિં 'ઉકળવું'નું પ્રેરક ઉકળે એમ
 કરવું (૨) [લા] લાલ કરવો, સારુ કરવું (૩)
 ખગાડવું (કટાક્ષમા) ઉકાળાવવું સંકિં
 (પ્રેરક) ઉકાળાવું અંકિં (કર્મણિ)
 ઉકાળો પુઠ્ઠા [જુઓ ઉકાળવું] ઉકાળવું તે (૨)
 વનસ્પતિ, ઓસડિયા કે તેજનાનો કાવો (૩) [દિ.
 ઉક્કોલ?] ધામ, ખાદ (૪) કઢાવો, સતાપ
 ઉકાંચળી નિંસ્રીં [સં. ઉત્ + કાંચળી] કાંચળી
 પહેર્યા વિનાની ।
 ઉકાંટું અંકિં કપડું, ધૂરવું
 ઉકાટો પુઠ્ઠા ઉકરાંટો (૨) બકારી (૩) અભાવાની
 લાગણી (૪) અવાવર કિનારો
 ઉકાંમણુ(-ણુ) નં ઉકાસવું તે
 ઉકાંમણું સંકિં [સં ઉત્ક્રૂપ, પ્રા ઉક્કસ]
 ખોદી કાઢવું, બહાર કાઢવું (૨) [લા] ધ્યાન
 પર લાવવું, ભુલાયેલું તાજું કરવું (૩) ઉશ્કેરવું
 ઉકાસાવું અંકિં, -વવું સંકિં અનુક્રમે
 કર્મણિ ને પ્રેરક [દગ] જુઓ ઉકરડો
 ઉકેરો પુઠ્ઠા [સં ઉત્કર, પ્રા. ઉક્કેર, ઉક્કરહ =
 ઉકેલ પુઠ્ઠા, સ્ત્રીં સૂઝ, સમજ (૨) નિકાલ, રસ્તો.
 [-આપવો, -કાઢવો = તોડ કે ફેંસેલો કરવો,
 માર્ગ બતાવવો કે સુઝાડવો; ઉકેલવું - પડવો =
 સૂઝવું, ઉકેલ દેખાવો કે મળવો, પતવું, ઉકલવું]
 ઠંડું સંકિં [સં ઉત્કલ? કે ઉક્કેલ્લાવિય
 = ઉકેલાયેલું] ગૂંચ કાઢવી, વળ કાઢવો, ખાંચેલું
 કે ભરેલું યા ગૂંચેલું કે વાળેલું (જેમ કે, ખાટલો,

ગાંઠ, ગડી, ઇં) પાછું છૂટું કરવું (૨) વાચવું (૩)
 પૂરું કરવું - નિકાલ કરવો (૪) ઉધાડવું, ખુલ્લું
 કરવું. ઠણી સ્ત્રીં ઉકેલવું - નિકાલ કરવો તે
 -લાવવું સંકિં, -લાવું અંકિં 'ઉકેલવું'નું
 અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ
 ઉકાત વિં [સં] કહેલું, ખોલેલું - કિત સ્ત્રીં
 કથન (૨) શબ્દલાલિત્ય, વાક્યાનુર્ય
 ઉખડામણુ નં ઉખાડવાનું - ખોલવાનું મહેનતાણું
 ઉખડાવવું સંકિં 'ઉખાડવું'નું પ્રેરક, ઉખેડાવવું
 ઉખરડું (-ણું) વિં ઉધાડું, ખુલ્લું (૨) નં
 ખીલની વાત ફેડી દેવી તે
 ઉખરડો પુઠ્ઠા એક જાતનું ધાસ
 ઉખરણુ વિં (૨) નં જુઓ ઉખરડું
 ઉખરાંટું વિં ઉખરડું, ઢાક્યા વિનાનું, ઉધાડું
 ઉખરાંટો પુઠ્ઠા ધાનના વાસણ પરનો ઓધરાળો
 ઉખળાવવું સંકિં 'ઉખળવું'નું પ્રેરક
 ઉખડિયો પુઠ્ઠા [જુઓ 'ઉખડવું'] તવેશો
 ઉખાડ પુઠ્ઠા ઉખાડેલું હોય તે, પોપડો (૨) ખાડો
 ઉખા(-ખે)ડવું સંકિં [સં ઉત્ત્વન્, પ્રા
 ઉક્કલણ, ઉક્કલણ] 'ઉખડવું'નું પ્રેરક - ઉખડે
 એમ કરવું, ચોરેલું જુલું કરવું (૨) મૂળ
 ખેચી નાખવું (૩) [લા] પદચ્યુત કરવું,
 ઠાડી મૂકવું (૪) નાશ કરવો
 ઉખા(-ખે)ડવું અંકિં, -વવું સંકિં
 'ઉખા(-ખે)ડવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ઉખાણુ નં, -ણુ પુઠ્ઠા [સં ઉપાલ્યાન]
 સમસ્યા, કાયડો (૨) કહેવત, દષ્ટાંત
 ઉખાલખાલ સ્ત્રીં ઊલટી અને ઝાડો
 ઉખા(-ખે)ળવું સંકિં [સં ઉત્ત્વન્, પ્રા.
 ઉક્કલણ = ઉખેડવું] (કા) ઉખાડવું (૨) ઉકેલવું
 (૩) [લા.] ભુલાયેલું તાજું કરવું, ઉકાસવું
 ઉખા(-ખે)ળાવું અંકિં, -વવું સંકિં
 તેનું અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ઉખેડ વિં ખેડવાને અયોગ્ય (૨) અણખેરેલું,
 વેરાન (૩) પુઠ્ઠા, સ્ત્રીં ઉખાડ, પોપડો ઠંડું
 સંકિં જુઓ ઉખાડવું - ઠાવું અંકિં,
 -ઠાવવું સંકિં જુઓ 'ઉખાડવું'મા
 ઉખેળવું, ઉખેળાવું, ઉખેળાવવું જુઓ
 'ઉખાળવું'મા

ઉગટણું નં પીઠી, ઊગટ
 ઉગમ પુ. [સં સ્વર્ગ, પ્રા. સ્વર્ગ] ઊગમ,
 મૂળ (૨) આરભ, જન્મ (૩) ઊગણુ તે, ઉદય
 ઉગમણુ સ્ત્રી. પૂર્વદિશા - ણ્યુ વિ. પૂર્વદિશા
 તરફનું ['ઉગમદાસ્ત'મા
 ઉગમદાસ્ત વિ., -સ્ત્રી સ્ત્રી. જુઓ
 ઉગાડણુ સંકિં. 'ઉગણુ'નું પ્રેરક, ઊગે એમ
 કરવું ઉગાડણું અંકિં, -વણું સંકિં
 'ઉગાડણું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
 ઉગામણુ મંકિં [મં સ્વર્ગ] માગવાઉપાડણુ
 ઉગામાણુ અંકિં, -વણુ સંકિં 'ઉગા
 મણું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
 ઉગાર પુ. [ઉગારણુ] અચાવ, છૂટકો (૨) અચત,
 લાભ ણુ સંકિં 'ઉગારણુ'નું પ્રેરક, ઊગારે
 એમ કરવું, રક્ષણ કરવું, અચાવી લેવું (૨)
 અચત કરવી -રાણું અંકિં, -રાવણુ
 સંકિં 'ઉગારણુ'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને
 પ્રેરક -રો પુ. જુઓ ઉગાર (૨) [જુઓ
 ઊગણુ] ચોમાસામા થતા નાના છોડોના સમૂહ,
 ઉગાવો [ઉગારે પડણુ = અચત થવી, ઉગારા
 ખાતે જણુ] [ચોમાસાના ઉગારો
 ઉગાવો પુ. ઊગણુ ને, ફૂલણુ ફાલણુ તે (૨)
 ઉગ્ર વિ. [સં] આકર, જલદ (૨) કોધી (૩)
 બિહામણુ (૪) જખર ંગ ધા સ્ત્રી. એક
 ભતની ઉગ્ર વાસવાળી વનસ્પતિ (૨) હિંગ
 ંતા સ્ત્રી. ૦૩૫ વિ. ઉગ્ર વપાણુ ૦શાસન
 વિ. કંઠક આજ્ઞાઓ આપનાર, ૦૬૬ અમલ-
 વાણુ ૦સેન પુ. (સ) કસના પિતાનું
 નામ -આ વિ. સ્ત્રી. હીમા શ્રુતિનો અવાતર
 ભેદ (સંગીત)

ઉગડાવણુ સંકિં 'ઉગડણુ'નું પ્રેરક
 ઉધરાઈ (-ત) સ્ત્રી. [જુઓ ઉધરાવણું] મહેસૂલ,
 કર, સાથ, રેવું ઇ.ની વસૂલાત કરવી તે
 ઉધરાણી સ્ત્રી. લેણાની વસૂલાત (૨) લેણાની
 માગણી, તકરો [-ચડવી = ઉધરાણી વસૂલ
 કરવાનું કામ થણુ એકઠું થવું, તે કામ કરવાનું
 બાકી હોવું] -ણિયો પુ. ઉધરાણી કરનાર
 ૦પા (-પુ) ધરાણી સ્ત્રી. [હિત્વ] ઉધરાણીનું
 કામકાજ -ણું નં લખણી, ફાળો, ફડ -ત

ઝીં. ઉધરાઈ -તદાર વિ. ઉધરાતનું કામ
 કરનાર -વણુ સંકિં [સં સ્વર્ગ, પ્રા
 સ્વર્ગાદિય = હાથમા લીધેલું] જુદે જુદે
 ઠકાણેથી મેળવી એકઠું કરવું
 ઉધલાવણુ સંકિં 'ઉધલણુ'નું પ્રેરક [વરઘોડો
 ઉધલાવો પુ. આનદનો ઉછાળો - ઊતરો (૨)
 ઉધાલ પુ. [મં સ્વર્ગ, પ્રા સ્વર્ગ] આકાર
 વાદળા વિનાનું ઘઈ તરફ નીકળે તે (૨) [લા]
 ઉદય, લાભ [-નીકળવો = (વાદળા ઇ.નું
 ઢાંકણ ખરીતે) તરફ પડવો] ૦પણુ વિ.
 ભેડા વિનાનું ૦ખાર વિ. ચોરને ફાવે એક,
 ઉધાડું (૨) નં નાકાખારી, નામી છૂટવાનો -નો
 ૦વામ સ્ત્રી. ઉધાડણુ અને અધ કરવું તે ંણુ
 સંકિં [સં. સ્વર્ગ, પ્રા સ્વર્ગ] ઉધડે
 એમ કરવું, ઉધાડું કરવું ખોલણુ (જુઓ ઉધાડું)
 -ડાવણુ સંકિં 'ઉધાડણું'નું પ્રેરક -ડાણુ
 અંકિં 'ઉધાડણું'નું કર્મણિ
 ઉધાડું વિ. [પ્રા સ્વર્ગ, જુઓ ઉધાડણું]
 ખુલ્લું, નહિ ઢાંકેલું, નહિ વામેલું, નહિ બિડાયેલું
 (૨) નહિ ચોદેલું પહેરેલું કે રાણુગારેલું -
 (ઓણુ કે પૂર) નાણુ (૩) ચોખ્ખું, સ્પષ્ટ, સરળ,
 સૈને સમજાય તેવું (૪) પ્રગટ, છયોડ, જાહેર,
 સૈની નજર સામે પડેલું, ખાનગી નહિ તેવું (૫)
 [લા] નિર્લજ્જ, નાણુ (જેમ કે ઉધાડી ગાળ) (૬)
 અરક્ષિત [ઉધાડા ઢાંચાં આપવા = છાત્ર
 માત્ર કે ઉધાડું કાંઈ આપવું (પિરસણ ઇ.)
 (૨) મનની બધી વાત કહેવી -કરણુ, પાડણુ =
 ખુલ્લું જાહેર કરવું (૨) જાહેરમાં બદનામ થાય
 કે સૌ જાણે ને વગોવે તેમ કરવું, ફજેત કરવું
 -કહેણુ = ખુલ્લું, શરમ સંખ્યા વિના, સ્પષ્ટ
 કહેણુ -થણું, પડણું = છત્ર થવું, બહાર આવવું,
 જણાવું (૨) ફજેત થવું, વગોવાવું -ખોલણુ =
 સાફ સાફ, હોય તેવું કહેણુ (૨) બેકામ -કાટણુ
 ખોલણુ ઉધાડે ચોક, ઉધાડે છોગે, ઉધાડે
 બારણે અં. છયોડ, ખુલ્લી રીતે, જાહેરમા
 ઉધાડે બારડે = પોતા ઉપર ઝીલવાની તૈયારીથી,
 એકલે હાથે, મદદ વિના ઉધાડે માથે =
 શરમ કે ડર વગર (સારા નરસા બેઠે ભાવમા)
 (જેમ કે, ઉધાડું માણુ કરીને બેસણુ =

શરમ વિના (અનુસ્યાને ત્યા) જમવા બેસવું)
ઉધાડો હિસાબ = ખુલ્લો, ચોખ્ખો, કશી
ધાલ મેલ વગરનો હિસાબ, સૌ ભેદ કે સમજ
શકે તેવા સ્પષ્ટ હિસાબ]

ઉધાડું પુગાડું વિં ['ઉધાડું'નું દ્વિત્વ] સાવ
ઉધાડું - નાચું, નાચું પૂચું

ઉચ્ચકામણ નં, -ણી સ્ત્રીં ઊચકવાનું મહેનતાણું

ઉચ્ચકાવણું સં કિં 'ઊચકવું'નું પ્રેરક

ઉચ્ચણાવણું સં કિં 'ઊચણવું'નું પ્રેરક

ઉચ્ચરાવ વિં [સં ઉચ્ચ] ઊચા પ્રકારનું, શ્રેષ્ઠ, શુદ્ધ

ઉચ્ચરાવણું સં કિં 'ઊચરવું'નું પ્રેરક

ઉચ્ચલખાંગડી સ્ત્રીં ટાંગાટાળી [પ્રેરક

ઉચ્ચલા(-ળા)વણું સં કિં 'ઊચલ(-ળ)વું'નું

ઉચ્ચાક(-ગ)ર વિં ખરતરક

ઉચ્ચાટ પું [દિ ઉચ્ચાટ=હિલગીર થવું ૧ મ,

હિં] ચિતા, ફિકર (૨) અધીરાઈ [-માં પરવું=

ઉચ્ચાટ, ચિતા કે અધીરાઈ ધવી] -ટિયું વિં

ઉચ્ચાટ કર્યા કરતું

ઉચ્ચાપત સ્ત્રીં [હિં, 'મ=ઉધાર] ખોટી રીતે

ઉપાધી-ઉઠાવી જણ તે, ઓળવણ તે

ઉચ્ચારણું સં કિં જુઓ ઉચ્ચારણ ઉચ્ચારણું

અં કિં (કર્મણિ), -વણું સં કિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચાળણું સં કિં [સં ઉત્ત+ચાલ, પ્રા. ઉચ્ચાલ ૧]

ઊચલણ, તળણ, ખાલી કરણ ઉચ્ચાળણું

અં કિં (કર્મણિ), -વણું સં કિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચાળો પું ધરવાખરો [ઉચ્ચાળો ભરવા=

ધરવાખર ખાલી કરીને નીકળી જણ કે ભાગણ

(૨) જતા રહેણ, (નોકરીમાંથી કે પદથી)

ચલતી પકડવી.]

ઉચ્ચિત વિં [સં.] ચોચ્ય, ધટિત

ઉચ્ચે(-ધે)ણું સં કિં [સં ઉચ્ચાટન, પ્રા.

ઉચ્ચાટન ૧] ઉતેણું, ઉખાણું, (છાલ) ઉતારવી

ઉચ્ચે(-ધે)ણું અં કિં (કર્મણિ), -વણું

સં કિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચેલ પું પાલવ (૨) કહીનો છેડો

ઉચ્ચેલણું સં કિં + જુઓ ઉચ્ચેલણ

ઉચ્ચ વિં [સં] જુઓ ઊચ (૨) પું ગ્રહના

માર્ગનું ઊચામાં ઊચ ખિટ્ટું ૦૬ વિં ઊધડું,

ઊચક ંગામિતા વિં ઉચ્ચગામી હોણ તે

ંગામી વિં ઉન્નતિ તરફ જનાર ંગાહ પું

ઊચા આદર્શ ંગાહિણી વિં સ્ત્રીં ઊચા

આદર્શવાળી ંગાહી વિં ઉચ્ચગાહવાળું.

ંતમ વિં સૌથી ઉચ્ચ, ઊચામાં ઊચું.

ંતર વિં વધારે ઉચ્ચ ંતા સ્ત્રીં ંતવ

નં ંવણું પું ઊચી વર્ણ-નાત ંવણું,

ંવણું વિં ઊચી વર્ણનું ંવિહારિતા સ્ત્રીં

ઉચ્ચ વિહાર કરવો તે, ઉચ્ચગામિતા

ઉચ્ચરણું સં કિં [સં ઉચ્ચર] ંચરણ,

ખોલણ (૨) ઉચ્ચારણ, ઉચ્ચારણ કરણ

ઉચ્ચરિત વિં [સં] ઉચ્ચારેણું

ઉચ્ચાટન નં [સં] એક અભિચાર, (મત્ર-

તત્રથી) ઉચાટ કરાવવો તે [ઉન્નત અભિલાષ

ઉચ્ચાભિલાષ પું, -પા સ્ત્રીં [સં] ઉચ્ચ -

ઉચ્ચાર પું [સં] મોમાંથી ખોલ કાઢવો તે કે

તેમ કરવાની ઢબ [-કાઢવો=ઉચ્ચારણું.

-નીકળવો=ઉચ્ચાર થવો, ઉચ્ચાગણું] ંણ

નં ઉચ્ચાર (૨) કથન ંણું સં કિં [સં.

ઉચ્ચાર] ઉચ્ચારણ કરણ (૨) ખોલણ ંશાસ્ત્ર

નં ઉચ્ચારણ શાસ્ત્ર

ઉચ્ચાલન નં [સં] ઊંચું કરણ તે (૨) વજન

ઊચું કરવાની એક યોજના, 'લીવર' (૩)

કંપ, કુભરો

ઉચ્ચાવચ વિં [સં] ઊચુંનીચું, અણસરણું

(૨) નાણ મોટું (૩) જુદી જુદી ભતવું

ઉચ્ચીકરણું નં [સં.] ઊંચું કરણું તે

ઉચ્ચોચ વિં [સં] ઉચ્ચતમ

ઉચ્ચૈઃશ્વ પું [સં] (સં) ઇન્દ્રનો ઘોડો (ચૈઃ

રત્નોમાનું એક) [શ્વગડું, ંગાહણું

ઉચ્ચણું નં [દિ કવચચ્છ] (ક) ંગાહવાનું

ઉચ્ચવ પું [પ્રા] + ંગાહવ, જુઓ ઉચ્ચવ

ઉચ્ચ (-છ)ગ પું [પ્રા] જુઓ ઉચ્ચગ, ખોળો

-ગા વિં ઉચ્ચગને લગણું

ઉચ્ચિન્ન વિં [સં] તોડી નાખેણું, નિર્મૂળ કરેણું

ઉચ્ચિષ્ટ વિં [સં] એકું, ખોટેણું (૨) ખાતાં

વધેણું (૩) નં છાણ

ઉચ્ચિત્ત વિં [સં] ઊચું કરેણું -ચડેણું (૨)

ઉચ્ચ (૩) આખાદાન (૪) મગર [સ્ત્રીં

ઉચ્છૃંખલ(-ળ) વિં [સં.] ઉછાછળ; ઉદ્ધત ંતા

ઉચ્છેદ પુ. [સં] જડમૂળથી ઉખાડી નાખવું તે,
સમૂળે નાશ ૦૩ વિ. ઉચ્છેદ કરનાર ૦૦
ઉચ્છેદ કરવો-થવો તે ૦૫ સં કિં [સં
ચ્છિદ્] ઉચ્છેદવું, ઉચ્છેદ કરવો, -દિયું વિ.
વશ કે વારસ વિનાનું (૨) ઉચ્છેદક (૩) નં
નિર્વંશની મિલકત [જવું તે

ઉચ્છેદપણું નં [સં] શોષણ, સુકાવું-મેચાઈ
ઉચ્છ્રાય પુ. [સં] ઊંચું જવું (અહ ઇત્યાદિનું)
(૨) ઊંચું કરવું-ખાંધવું તે (૩) ઊંચાઈ,
ઉચ્ચતા (૪) મગફરી (૫) [ગ] ત્રિકોણની
ઊંચી બાજુ

ઉચ્છ્વસન નં [સં] શ્વાસ બહાર મૂકવો તે
(૨) વરાળ બહાર કાઢવી તે (૩) ઊંડો શ્વાસ
લેવો તે, હાંફવું તે [લેવો

ઉચ્છ્વસનું સંકિં [સં ઉચ્છ્વસ્] ઉચ્છ્વાસ
ઉચ્છ્વસિત વિ. [સં] શ્વાસ લેતું-મૂકતું, હાંફતું
(૨) વરાળ બહાર કાઢતું (૩) ઊખડેલું, પૂર્ણ
ખીલેલું

ઉચ્છ્વાસ પુ. [સં] શ્વાસ લેવો મૂકવો તે (૨)
આશા (૩) પ્રકરણ, કાંડ (૪) જાળિયું

ઉચ્ચર પુ. [પ્રા ઉચ્છલ પરથી ?] આનંદ,
આનંદનો ઉછાળો -ગી વિ. આનંદી, ઉમંગી,
હર્ષલેલું

ઉચ્ચરાવવું સંકિં 'ઉચ્ચરવું'નું પ્રેરક ૩૫
ઉછળામણી સ્ત્રી. [જુઓ ઉછળવું] હરીફાઈ
(૨) સિલામ, હરાઈ

ઉછળાટ પુ. ઉછળવું તે, ઉછાળો
ઉછળાવવું સંકિં 'ઉછળવું'નું પ્રેરક
ઉછક(-ખ)ળ(-ણિત) વિ. [પ્રા ઉચ્છલ] +
જુઓ ઉચ્છ્વસ

ઉછગ પુ. [મં ઉત્સંગ, પ્રા ઉચ્છગ] જુઓ
ઉચ્છગ -ગી વિ. ઉચ્છગી

ઉછાનીક નં+ખાળક પાસું ફેરવતું થાય ત્યારે
કરાતી ઉત્સવક્રિયા

ઉછામણી સ્ત્રી. જુઓ ઉછળામણી
ઉછાહ પુ. [સં ઉત્સાહ, પ્રા ઉચ્છાહ] +ઉત્સાહ,
ઉમંગ, હર્ષ

ઉછાળ સ્ત્રી. [જુઓ ઉછળવું] ઉછાળો ૦૫
સ્ત્રી. ઉછાળવું તે (૨) જુઓ ઉછળામણી ૦૫

સં કિં [સં ઉચ્છાલ] ઊંચે ફેરવું (૨)
ઉપરતળે કરવું (જેમ કે શાક ધન) (૩) (ગમે
તેમ) ખરચવું, વાપરવું -ખાખ ધ અંઉછાળા-
ભેર, ઉછાળા સાચે-ખાખ અંકિં, -ખાખવું
સંકિં 'ઉછાળવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
-ખિયું વિ. ગમે તેમ ખરચીને ખગાડ કરનાર,
(૨) નં ખગાડ, ગેરઉપયોગ [ઉછાળિયા
કરવા=વેડરી નાંખવું, ખરબાદ કરવું] -ખા
પુ. ફાંફો, ધણગ (૨) એકાએક વધારો (૩)
આવેશ (૪) હુમલો (૫) ઊખડો, બકારી
[-મારવો = ભેરથી ઉછળવું -આવવો =
એકાએક ઉછળવું, ઊંચે જવું]

ઉછાછળું વિ. [દ ઉચ્છુચ્છુ ? કેમ ઉચ્છુચ્છુ ?]
અભિયાગ, ઉદ્વેગ, તોફાની (૨) લાજ વિનાનું
-ખાચેરા પુ. ૫૦ ૫૦ ઉછાછળું વર્તન-
રીતભાત

ઉછીનું(-નું) વિ. થોડા દિવસ પછી પાછું આપ
વાની શરતે આપેલું-હીધેલું (વ્યાજ ઇત્યાદિ
આપ્યા હીધા વિના) [-આપવું=(વગર વ્યાજે)
રકમ આપવી (૨) (પાછી વાળવાની શરતે)
જાણી ભાવ કે ચીજ આપવી -કરવું=ઉછીનું
લેવું, લેવું કરવું -લેવું=(પાછું આપવાની શરતે)
મેળવવું] [કાઢવું

ઉછેદવું સંકિં જુઓ ઉચ્છેદવું, જડમૂળથી
ઉછેદિયું વિ. (૨) નં જુઓ ઉચ્છેદિયું
ઉછેર પુ. સ્ત્રી. [જુઓ ઉછેરવું] ઉછેરવું તે
(૨) તાલીમ, ફળવણી ૦૬ યા પુ. ઉછેરનો સમય
ઉછેરવું સં કિં [સં ઉત્તમી, પ્રા ઉચ્છેર]
પાળીપોષી મોટું કરવું (ઝાડ, પશુ, બાળક
વગેરે) (૨) સંસ્કારવાળું કરવું, ફળવણી,
તાલીમ આપવી ઉછેરાવવું સં કિં (પ્રેરક),
ઉછેરાવું અં કિં (કર્મણિ)

ઉજડાવવું સંકિં 'ઉજડાવું'નું પ્રેરક
ઉજમ(-વ)ણી સ્ત્રી. [સં ઉદ્યાપન, પ્રા ઉજ્જમ
(-વ)ળ, ઉજ્જાવણ] જુઓ ઉજવણી [ઉદ્યાપન
ઉજમ(-વ)ણી નં [જુઓ 'ઉજમણી'] મતનું
ઉજમાવવું સં કિં 'ઉજમાવું'નું પ્રેરક
ઉજમાળું વિ. [જુઓ ઉજમ] ઉજમવાળું,
ઉમંગી (૨) ઉજળું, પ્રકાશમાન

ઉભર નં [ઝ. ઉઝ] બહાનુ (૨) લાચારી
 ઉભરકું નં [ભુઓ ઊભળુ, હિં ઉઝરા, મ.
 ઉઝરણે] ભરભાખળું; અરુણોદય
 ઉભ(-ઝ)રાવણું સં કિં (કા) 'ઊભ(-ઝ)-
 રુ'નું પ્રેરક [(૨) ઉભણી; ભક્ત
 ઉભવણી સ્ત્રીં [ભુઓ ઉભમણી] ઊભવણું તે
 ઉભવણું નં ભુઓ ઉભમણ, મતનું ઉદાપન
 ઉભવાવણું સં કિં 'ઊભવણું'નું પ્રેરક
 ઉભજિયાત વિં [ભુઓ ઊભળુ] ઉચ્ચ વણું
 ંવર્ગ પું ઉચ્ચવણુંનો લોકસમૂહ
 ઉભગર વિં [હિં] ઉભવળ, લપકાદાર
 ઉભગરે પું [સં ઉઝગર, દે ઉઝગર?]]
 ભગરણ, નહિ ઊંધણુ તે (૨) ચિતા, કિંકર
 -રેં વિં+ભગરુ
 ઉભડ સ્ત્રીં [દે ઉઝજી] ઉભડપણું, પાથમાલી
 ંણુ વિં ઉભડ કરનારું (૨) અપશુકનિયુ
 ંણું સંકિં [ઉભડ પરથી? દે ઉઝજાલિવ=
 ઉભડેલું] ઉભડ કરણુ, નાશ કરણું, વેરાન
 કે પાથમાલ કરણું -હાવણું સં કિં, -હાણું
 અં કિં 'ઉભડણું'નું અનુક્રમે પ્રેરક અને
 કર્મણિ. -હિયુ વિં ઉભડનાર, ઉચ્છેદિયુ
 ઉભણી સ્ત્રીં [સં ઔઘાની? પ્રા ઉઝજાળી=ગાળી]
 વન, મહિર વ્યાહિ રથળે ઊભવાટું જમણ,
 વનભોજન (૨) ભક્ત, મિજ્યાની
 ઉભર(-રેં) વિં [સં ઉઝજલ, પ્રા ઉઝજલ]
 ઉભગર, ઊભળુ, સુદર (૨) ઉભગી
 ઉભણું અં કિં [સં. લઘા?, દે ઉઝજમણ=હોડી
 જણુ તે?] + હોડી જણુ
 ઉભશ(-સ) પું [હિં, સં ઉદ્દમાસ? પ્રા
 ઉઝ્જાસ?] અજવાળુ, પ્રકાશ (૨) ઉભવળ-
 તા, તેજ -સણું અં કિં ઉભસ કરવે-
 પ્રકાશણુ -સાવણું સં કિં 'ઉભસણું'નું
 પ્રેરક -સો પું પ્રકાશ, પ્રકાશનો અપકારો
 ઉભળણું સંકિં [સં ઉઝજાલ, પ્રા ઉઝજાલ]
 ઊભળુ કરણું (૨) [લા] સાર કરણુ, શોભા-
 વણુ ઉભળાણું અં કિં કર્મણિ, -વણું
 સંકિં પ્રેરક
 ઉઝિયાર(-રેં) વિં ભુઓ ઉભર
 ઉઝેરણું સંકિં (કા) ઉઝેરણું ઉઝેરાણું અં
 કિં (કર્મણિ) ઉઝેરાવણું સંકિં (પ્રેરક)

ઉઝેશ(-સ) પું ભુઓ ઉભશ. ંકાર વિં
 ઉઝેશ-ઉભસ કરનારું, દેહીપ્રમાન (૨) પું
 તેજ, ચળકાટ
 ઉભજડ વિં [દે] ઊભડ, વેરાન
 ઉભજન નં, ઉભજય(-ચિ)ની સ્ત્રીં [સં.]
 (સ) માળવામા સિપ્રા નદીના કિનારા ઉપર
 આવેલુ પ્રાચીન હિંદુ રાજનગર
 ઉભજૂંભણુ નં [સં] ખગાસુ ખાણુ તે (૨)
 વૃદ્ધિ (૩) ઉછાળો, આવેગ, ઉર્ષકરણી
 ઉભજલ(-ળ) વિં [સં.] ઊભળુ; દેહીપ્રમાન.
 ંતા સ્ત્રીં
 ઉભજલિત વિં [સં] ઉભવળ કરેલું
 ઉભજળ વિં ભુઓ ઉભજલ -ળાઈ'દ પું
 એક છંદ ંતા સ્ત્રીં
 ઉઝરડણું સં કિં [સં ઉઝર?] નખથી કે
 ધારવાળા હથિયાર કે કશાથી ઘસરડીને ઉખાડવું
 ઉઝરડાણું અંકિં કર્મણિ, -વણુ સંકિં પ્રેરક
 ઉઝરડો પું ઉઝરડાવાથી થતો કાઠ લિસોટો (૨)
 શરીર ઉપર નખ, કાટા વગેરેનો લિસોટો
 ઉઝરાવણુ સંકિં ભુઓ (કા) ઉઝરાવણુ
 ઉઝરણું સંકિં ભુઓ ઉઝરડણુ
 ઉઝરડો પું ભુઓ ઉઝરડો
 ઉઝરેલો પું સરળતા (૨) મદદ (સુ) [ઝૂપડું
 ઉટ નં [સં] ઘાસ પાંદડું ંજ નં પર્ણકુટિ,
 ઉટક ટો પું [સં ઉટકટા] એક વનસ્પતિ
 ઉટકાઈ સ્ત્રીં [ઊટકણું] (વાસણ ધત્યાહિ) અજ-
 વાળવાની રીત (૨) ઊટકવાણું મહેનતાણુ
 -મણુ નં (વાસણ) અજવાળવામા વપરાતી
 વસ્તુ (૨) ઊટકવાણુ મહેનતાણુ [પ્રેરક
 ઉટકાવણું સંકિં ઊટકે એમ કરણુ, 'ઊટકણું'નું
 ઉટજ નં [સં.] ભુઓ 'ઉટ'મા [ભુઓ ઉટગ
 ઉટપટ (-ટા)ગ વિં (૨) નં [હિં ઉટપટગ]
 ઉટવાણું નં [સં ઉટવૈન, પ્રા ઉટવૈન, મ ઉટવૈન]
 શરીરે ચોળવાની ખુશખોદાર ચીન્નેનું મિશ્રણ,
 ઉટપણુ; ઉટવણુ
 ઉટવાવણું સંકિં 'ઊટવાણું'નું પ્રેરક
 ઉટ'(-ટા)ગ વિં ઉટપટગ, આધાર વગરનું,
 તરંગી (૨) નં આધાર વગરની વાત, ગંધુ
 (૩) તરંગ ખુદો

ઉટ ગી વિં ઉટ ગવાણુ (૨) ગમ્પી
 ઉટાંકણુ સંકિં [ધિં ઉટકના = ઉટાંકા-અંકાજ
 કાઠવો સં ઉત્ત+ટક = એક માપ ઉપરથી ?]
 તોળણુ, વળન કરવું (કા) ઉટાકાવણુ સંકિં
 (પ્રેરક), ઉટાકાણુ અંકિં (કર્મણિ)
 ઉટાંકા પું [ઉટાંકણુ] અડસદો
 ઉટાગ વિં જુઓ ઉટ ગ
 ઉટાટિયુ નં, -ચો પું એક રોગ
 ઉટીગણુ પું એક વનસ્પતિ, ઓટીગણ
 ઉટમ(-વ)ણુ નં [ઊઠણુ] ખેસણુ (મરણુ)
 ઉટ ગણુ અંકિં+જુઓ અઠિ ગણુ
 ઉઠાઉ, ંગીર વિં [ઉઠાવણુ] નજર ચુકાવી
 પાંકી વરતુ ઉઠાવનાર - ચોરનાર
 ઉઠાડણુ સંકિં 'ઊઠણુ'નું પ્રેરક, ઊઠે એમ
 કરવું (૨) જગણુ (૩) ઊણુ કરવું [ઉઠાડી
 લેણુ = (નિશાળમા) ભણતાને ત્યાંથી ખેચી
 લેણુ, નિશાળ જતુ ખધ કરવું ઉઠાડી
 મેલણુ, મૂકણુ = કાઢી મૂકવું, ચાનેથી ઉઠાવવું,
 ઉઠાડી કાઢણુ] ઉઠાડાણુ અંકિં, -વણુ
 સંકિં 'ઉઠાડણુ' ના અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ઉઠામ(-વ)ણુ નં જુઓ ઉઠમણુ, ખેસણુ
 (મરણુ)
 ઉઠાવ પું ઊઠણુ — ઊપસણુ તે (૨) ઊચાઈ (૩)
 ઉપાડ, ખપત (૪) ક્ષપના, છુટો (૫) દેખાવ,
 ભલક ંણી સ્ત્રીં ઉઠાવણુ તે (૨) ઉઠેરાણી
 (૩) બળવો ૦દાર વિં સારા ઉઠાવ-દેખાવ-
 વાણુ (૨) અસરકારક ંણુ સંકિં [સં
 ઉત્ત+ત્થાપય્, પ્રા ઉટ્ટાવ] ઊચકણુ, ઉપાડણુ
 (૨) નજર ચુકાવવી, ધીમેથી ઉપાડી જવું-
 ચોરતુ (૩) (ખૂબ) ખાણુ (૪) ઉઠાડણુ, જગાડણુ
 (૫) ઊણુ કરવું, અસ્તિત્વમા આણવું, તૈયાર
 કરવું (૬) પાળણુ, માનણુ, બળવણુ (જેમ દે,
 હુકમ, ચાકરી, તાબેદારી, આજ્ઞા ધં સાચે)
 ંડા(-ર)વણુ સંકિં 'ઉઠાવણુ'નું પ્રેરક
 -વાણુ અંકિં 'ઉઠાવણુ'નું કર્મણિ
 ઉઠાણુ અંકિં 'ઊઠણુ'નું ભાવેપ્રયોગનુ રૂપ
 ઉઠાવો પું છુટો, બનાવટી વાત (૨) ઉપાડ, ખપત
 ઉઠાવણુ નં જુઓ ઉઠામણુ
 ઉઠાંતરી સ્ત્રીં ચાલ્યા જતુ તે [-કરવી,
 -ભણવી = ચાલ્યા જવું, અગિયારા ગણી જવું]

ઉડગણુ પું+જુઓ ઉડુગણ
 ઉડતાળીસ વિં જુઓ અડતાળીસ, ૪૮
 ઉડદાખેણું વિં ચપળ, ચચળ (૨) અજ પા-
 વાણુ, રથવાટિયુ (૩) મૂર્ખ
 ઉડાઉ વિં [ઉડાવણુ] ઉડાવનાર, ઉડાવે એણુ
 (૨) અતિ ખર્ચાળ, અવિચારી ખર્ચ કરનાર
 ંપણુ નં
 ઉડા(-ર)વણુ સંકિં જુઓ ઉડાવણુ (૨)
 (પાખવાળો છત્ર) ઊડી ભય એમ ક'તુ (જેમ
 દે માળ ઉડાડવી 'ઉડાવવી' નથી બોલાવતું)
 ઉડા(-ર)ડાવણુ સંકિં ઉડા(-ર)ડાવણું પ્રેરક
 ઉડાણુ(-ન) વિં [સં ઉડુચન, પ્રા ઉડ્ઠાણ]
 ઊડે એણુ, પવનવેગી (૨) નં ઊડણુ તે
 ંઘોડો પું અખર ઊડે તેવો ઘોડો, પવન
 પારડી (૨) પવનવેગી ઘોડો ંશોદ સ્ત્રીં
 શેતરજનો એક દાવ [તિ હાસી
 ઉડામણી સ્ત્રીં [ઉડાવણુ] મસ્કરીમા ઉડાવણુ
 ઉડાવડા(-ર)વણુ સંકિં 'ઉડાવણુ'નું પ્રેરક
 ઉડાવણુ સંકિં [સં ઉડુચ, પ્રા ઉડ્ઠાવ] ઉડાવણુ,
 ઊડે એમ કરવું ચગાવણુ (જેમ દે પતગ)
 (૨) વાપરી નાખણુ, વેડકી નાખણુ, બરબાદ
 કરવું (૩) (વાત, ગંધ ધં) ફેલાવણુ (૪)
 જવાળમા ચાલાકી કરવી, આડવાતમા ચડાવણુ
 (૫) મસ્કરી કરવી (૬) રદ-નપામ કરવું
 (જેમ દે પરીક્ષામા) [ઉડાવી દેણુ = ગુમ
 કરી દેણુ (૨) વેડકી કાઢણુ, ખર્ચા નાખણુ
 (૩) (માથુ ધં અગ) કાપી નાખણુ, ઠાર
 કરવું ઉડાવી કાઢણુ, નાખણુ = જુઓ
 ઉડાવી દેણુ (૨) (૩)]
 ઉડાણુ અંકિં 'ઊડણુ'નું ભાવેપ્રયોગનુ રૂપ,
 ઊડવાની ક્રિયા થવી
 ઉડિયાલા પું એક છદ
 ઉડું પું [સં] તારો (૨) ચદ (૩) નક્ષત્ર.
 ંગણુ પું તારાઓના સમૂહ, તારાઓ
 ંપતિ, રાજ પું ચદ્ર
 ઉડુચન નં [સં] ઊડણુ - ઊચે ઊડણુ તે
 ઉડીન નં [સં] ઉડુચન
 ઉડરણુ નં [જુઓ ઉડાણુ] ઊઠણુ, ઉડેણુ
 ઉડાણુયુ નં [જુઓ ઉડાણુ] ધંદોણી

ઉઠા(-હે)ણી સ્ત્રીં નાનુ ગૂથેલુ (તૈયાર
ખનાવટનું) ઉઠાણું

ઉઠા(-હે)ણું નં [દે ઉઢલ? સં. ઉપધાન?]]

માથા ઉપર વજન ઊંચકતી વખતે વચ્ચે
મૂકવામા આવતો લુગડા ઇત્યાદિનો વીંટો
[-વાળુ] = ઉઠાણા માટે કપડાનો તેવો ઘાટ
હાથ વડે વાળીને કરવો -મૂકણું = માથે ભાર
લેવા માટે ઉઢેણું માથા ઉપર ગોઠવણું]

ઉણાદિ વિં [સં.] (આ) ઉ, ઉર, ઇર વગેરે
(પ્રત્યય) [‘ઊણુ’નું પ્રેરક

ઉણાવણુ સં કિં ઊણુ - ઓણુ કરણુ,
ઉણાણુ અંકિં ‘ઊણુ’નું કર્મણિ, ઊણુ થણુ
ઉતડાવણુ સં કિં ‘ઊતડણુ’નું પ્રેરક

ઉતપત (ત.) સ્ત્રીં + જુઓ ઉત્પતિ

ઉતરડ સ્ત્રીં [દિ ઉત્તિરિવિદિ] વાસણ ઉપર
વામણ-ખાસ કરીને એક એકથી નાના
- એવી ગોઠવાણી

ઉતરડણું સં કિં ઉતેડણુ, સીવાણુ ઉકેલણું,
ઠાકા તોડી જુડુ કરણુ (૨) (બાલ-ચામડી
ઇત્યાદિ) ઉતારવી ઉતરડાવણું સં કિં
(પ્રેરક) ઉતરડાણું અં કિં (કર્મણિ)

ઉતરડિયું નં ઉતરડવાનું ઓળાર

ઉતરણુ સ્ત્રીં, નં [ઊતરણુ] ઢાળ, ઉતાર (૨)
ઊનરાય એણુ હોણુ તે (૩) એવો નદીનો ભાગ
-ણી સ્ત્રીં ઊતરણુ - પાર જણુ તે

ઉતરાણુ સ્ત્રીં [જુઓ ઉત્તગયણુ] મકરસંકાંતિ
(૨) એ દિવસે પળાતો તહેવાર (૩) નં [ઊતરણુ]
ઉનાગ, ઉતરણુ

ઉતરાણું(-ડું) વિં [સં ઉત્તાર] ઉત્તર તરફનું,
ઓતરાણું [મહેનતાણુ કે અર્થ

ઉતરામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉતરાવણું તે કે તેનું
ઉતરાવણું સં કિં ઉતારે એમ કરણુ (૨)
‘ઊતરણુ’નું પ્રેરક (૩) (માથેથી) વજન નીચે
ઉતારવામા મદદ કરવી (ખેડું, ટોપડો ઉતરાવવો)

ઉતરેવડ સ્ત્રીં જુઓ ઉતરડ

ઉતાપ(-પો) પું, ંણુ નં [સં ઉત્તાપ, ંન]
તાપ, તડકા; અકારો (૨) ચિતા, ફિકર (૩)
મતાપ, પીડા

ઉતાર પું [ઉતારણુ] ઊતરાય એણુ હોણુ તે કે
તેણુ (નદી ંં નું) સ્થાન; ઉતરણ (૨) પાણી

ઊનરી જણુ તે, ઓટ (૩) (કે, ઝેર, ખરાબ
અસર, કડક હવા વગેરેને) ઉતારવાનો - દૂર
કરવાનો ઉપાય (૪) ભૂતપ્રેતની અસર કાઢવા
માટે માથેથી ઉતારેણું હોય તે (૫) [લા]
તદન નકામુ અથવા ભૂડામા ભૂડું માણસ કે
તેવાનું ભૂથ. (. . નો ઉતાર? એવો પ્રયોગ થાય
છે ઉદાં આખા ગામનો ઉતાર ત્યા ભેગો થયો
છે.) [-મૂકવો = ભૂત કાઢવા ઉતારેલો ઉતાર
ચકલામા મૂકવો, ભૂત ઉતારવાને એમ કરણુ]
ંણુ નં ઉતારણુ તે (૨) એની મજૂરી ંણી
સ્ત્રીં ઉતારણુ તે, ઉતારવાની રીત
ઉતારત સ્ત્રી. ઉઠાહરણરૂપ, અગત નહિ એણું,
સાધારણ (વાત)

ઉતારણું સં કિં [સં અવતાર, પ્રા ઉત્તાર] ઊનરે
એમ કરણુ (જુઓ ‘ઊતરણુ’), ઊતરણુંનું પ્રેરક
(૨) ઉપરથી નીચે મૂકણુ (૩) ઘાટ કાઢવો (જેમ કે,
ભમરડો સઘાડા પર ઉતારવો, કુંભાર ઘાટ ઉતારે)
(૪) ધાર કાઢવી (૫) લખણુ; નકલ કરવી (૬)
ઝેરની અસરથી મુક્ત કરણું (૭) પાર લઈ જણુ
(૮) વળગાટ કાઢવા માથે ફેરવણુ [ઉતારાવણું
સં કિં (પ્રેરક) ઉતારાણું (કર્મણિ)]
[ઉતારી પાડણું = ઓઢણુ તોડી પાડણુ, વાત
કાપી નાખવી (૨) હલકી કે નીચેની ગણનામા
આણી મૂકણુ, માનલગ કરણુ]

ઉતાર પું ઉતારણુ [દિ, મ.] પ્રવાસી, મુસાફર
(૨) ઉતારો કરનાર (વીંશી ધર્મ શાળાના
ઉતારોઓ)

ઉતારો પું ઉતારવાનો મુકામ [દે ઉત્તાર] (૨)
કશામાથી ઉતારેણું - લીધેણું લખાણુ, અવ-
તરણુ, ટાચણુ, નકલ

ઉતાણ સ્ત્રીં (કા) ઘોડીની એક ભત

ઉતાવળ સ્ત્રીં [દે ઉત્તાવલ] ત્વરા, તાકીદ, ઝડપ
-જિયું વિં ઉતાવળ કરનાર - કરાવનાર
(૨) ઉતાવળ, અધીર -ળી સ્ત્રીં (ઝટ
થતી) એક ભતની જુવાર કે ડાંગર -ળું
વિં ઉતાવળવાળુ, વેગી, ઝડપી (૨) અધીર
ઉતાણું અં કિં ઊતણુંનું ભાવે

ઉતેડણું સં કિં જુઓ ઉતરડણુ ઉતેડાવણું
સં કિં (પ્રેરક) ઉતેડાણું અં કિં (કર્મણિ)

ઉત્તોલની સ્ત્રી[સં જદ્+તોલ્]ઉત્ત્યાલન (યત)
ઉત્ક વિં [સં] આતુર
ઉત્કટ વિં [સં] તીવ્ર, જલદ, પ્રખળ (૨) મત્ત
(૩)વિષમ(૪)મુશ્કેલ ઓતા સ્ત્રી, ૦પણુ નં
ઉત્કર્ષ પું [સં] ઉપર ખેંચાય તે, ઉન્નતિ (૨)
અભિવૃદ્ધિ, આખાહની (૩) વૃદ્ધિ, અધિકતા
૦ક વિં ઉત્કર્ષ કરનાર ંચાચક વિં
ઉત્કર્ષ બતાવનાર

ઉત્કલ પું [સં] (સ) એ નામનો એક દેશ
(હાલનુ આરિસા). -હી સ્ત્રીઉત્કલની ભાષા
ઉત્કલન નં [સં] ઉત્+કલન પરથી રચના
ઉત્કળય તે ંબિન્દુ નં, -નાક પું જ્યા
સુધી ગરમી પહોચવાથી પદાર્થ ઊઝળવા માંડે
એ સીમા કે તેના માપનો અંક
ઉત્કલિકા સ્ત્રી[સં] ચિતા (૨)ઉત્ક ઠા(૩)હેલા,
વિલાસની ચેષ્ટા (૪) કળી (૫) તરંગ, મેળુ
ઉત્કંઠ વિં [સં] કંઠ ઊંચો કરેલો હોય એવું
(૨) અતિ ઉત્સુક, આતુર ંભાવ પું, -ઠા
સ્ત્રી ંતીવ્ર ધમ્બા, આતુરતા (૨) આશા -ઠિત
વિં ઉત્કંઠ થયેલું, આતુર -ઠિતા વિંસ્ત્રી
(પતિને) મળવાને અત્યંત આતુર એવી -ઠી
વિં ઉત્કંઠ

ઉત્કંપ પું [સં] ધ્રુનરી, સોલ
ઉત્કીર્ણ વિં [સં] આક્ષેપેલું, કોતરેલું
ઉત્કુષ્ટ વિં [સં] શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ ંતા સ્ત્રી
ઉત્કેદ્ર વિં [સં] મધ્યખિ કુથી આધુ (૨) એક
કેન્દ્રવાળું નહિ એવું (૩) વિલક્ષણ ંકોણુ
પું 'એકસેન્દ્રીક એ ગલ' (ગ)

ઉત્કમ પું [સં] ઊલટો ક્રમ (૨) ઉલ્લંઘન (૩)
ક્રમિક વધારો, ઊંચો ક્રમ ંજ્યા સ્ત્રી'વર્ડ
સાધન' (ગ) ંણુ નં ઊલટું જવું -ઉલ્લંઘન
કરવું તે (૨) ક્રમે ક્રમે ઊંચા જવું તે, ખિલવટ
ઉત્કાંત વિં [સં] ંજાળી ગયેલું (૨) ઉત્કાંતિ
પામેલું (ઉત્કાંતિવાદના નિયમાનુસાર) -તિ
સ્ત્રી ંવિકાસ, ખિલવણી -તિવાદ પું
ભતિવિશેષો ('રપીશીસ') એકદમ નવા સર્જના
નથી પણ અગાઉ પ્રચલિત એવા આકારો પરથી
ધામે ધામે વિકાસ પામીને બન્યા છે એવા મત
ઉત્કિષ્ણ વિં [સં] ઉત્કેષ પામેલું

ઉત્કેષ પું [સં] ઉપર દ્રેકવું તે, ઊંચું કરવું તે
(૨) ઊપણવું તે (૩) દ્રેકી જેવું-અવમાન્ય કરવું
તે (૪) મોકલવું-રવાના કરવું તે (૫) ઊલટી ંક
વિં ઊંચે દ્રેકનાર, ઊંચું કરનાર (૨) પું
વસ્ત્રાદિનો ચોર ંણુ નં ઊંચું કરવું -ઊંચે
દ્રેકવું તે (૨) ઊપણવું તે (૩) ઊપણવાનું સાધન
(સપકુ ધસાદિ) (૪) ઊલટી કરવી તે
ઉત્ખાત વિં [સં] ખોદી નંદેલું (૨) ઉખાડેલું
ઉત્તમ વિં [સં] ંધણુ ગરમ થયેલું (૨) કોધાયમાન
ઉત્તમ વિં [સં] સૌથી સાત્ર, શ્રેષ્ઠ ંત્વ નં,
ંતા સ્ત્રી, ૦પણુ નં ંપુરુષ પું શ્રેષ્ઠ
આદમી (૨) પરમેશ્વર (૩) [ંચા] પહેલો પુત્ર
ંશ્લોક પું સુવિખ્યાત, પુણ્યશ્લોક -મા
વિંસ્ત્રી ઉત્તમ (૨) સ્ત્રી ઉત્તમ નાથિકા (કા
શા) -માગ નં માથુ (૨) મુખ -માશ પું
ઉત્તમ અશ -મોત્તમ વિં ઉત્તમમા ઉત્તમ
ઉત્તમૈભા પું [સં] (સ) પાઠવ પક્ષનો એક
ગળવાન ચોદો

ઉત્તર વિં [સં] પાછલું, બાકીનું (૨) પછીનું (૩)
વધતું, વધારે (૪) ઠાણુ (૫) પું, નં જવાબ,
પૂછ્યા કે કહ્યા સામે કહેવું તે, રદિયો (૬)
બચાવનું કથન [-આપવો = જવાબ આપવો,
પૂછ્યા બાબતમા કહેવું (૨) બચાવમા કહેવું,
રદિયો રજૂ કરવો] (૭) સ્ત્રી ઉત્તરદિશા (૮)
પું ગણિત-શ્રેઢીમા બે સ પચાની, વચમાનું
અતર (૯) પું [સ] વિનાટ રાભનો પુત્ર (૧૦)
અં પછી ંઅક્ષાંશ પું વિષુવવૃત્તની ઉત્તરનો
અક્ષાંશ ંકથા સ્ત્રી ંકથાનો પાછલો અથવા
અતનો ભાગ ંકિયા સ્ત્રી ંમરણ પછીની-
અતિમ દિયા ંકાલ (-ળ) પું ઘડપણનો
સમય ંખ ં પું છેલ્લો વિભાગ યા શ્રેય
(૨) બુઝો ઉત્તરાખંડ ંચર વિં પૂર્વચરની
સાથે સાહચર્ય રાખનાર, અનુગામી ંદિશા
સ્ત્રી ંદક્ષિણ દિશા સામેની દિશા ંધ્રુવ પું
પૃથ્વીની ધરીનો ઉત્તર તરફનો છેડો (૨)
ઉત્તર દિશામા સ્થિર દેખાતો તારો ંપક્ષ પું
બચાવપક્ષ, પ્રતિવાદી (૨) પ્રતિવાદીનો જવાબ
(૩) અધારિયુ ંપથ પું હિમાલય ઉપર ઊંચે
ને ઊંચે જતો ઉત્તરદિશા તરફનો માર્ગ, દેવયાન

(૨) મૃત્યુની તૈયારી તરીકે કરવામા આવતા તપ અને જ્ઞાનો ૦પત્ર નં, પુંઝરીક્ષાના પ્રશ્નપત્રના ઉત્તરનો પત્ર ૦પૂજા સ્ત્રીં દેવાદિનું વિસર્જન કરતી વેળાની છેલ્લી પૂજા ૦પદ નં (સમાસનુ) છેલ્લુ પદ (૨) [ગ] 'સેકન્ડ ટમ્ એન્ડ એ રેશિયો' ૦મંદ્રા સ્ત્રીં ૫૨જ આમની મૂર્છના (સગીત) ૦મીમાંસા સ્ત્રીં મીનાસા દર્શનનો પાછલો ભાગ વેદાત ૦રાગણી સ્ત્રીં પાછલી રાત્રે ગાવાનો રાગ ૦લોક પું ૦વર્ગલોક ૦વાહિની વિં સ્ત્રીં ઉત્તર ભણી વહેતી (ગગા) ૦વય સ્ત્રીં ઉત્તરાવસ્થા ૦વયરુક વિંધરુ ૦વયવસ્થા-પત્ર નં વસિયતનામુ ૦શ્રેદી સ્ત્રીં 'ન્યોમેટ્રિકલ પ્રોગ્રેશન' (ગ) ૦એણિ(વણી) સ્ત્રીં 'ન્યોમેટ્રિકલ સીરીઝ' ૦સાધન નં પરલોન્મા કામ આવે એવુ ધર્મકર્મ કે પુણ્યદાન -૨૧ સ્ત્રીં ઉત્તરદિશા (૨) [સ] અભિમન્યુની સ્ત્રી (૩) ઉત્તરાદ્યાશ્વની -૨૧મંડ પું (સ) હિમાલય પાસેનો ઉત્તર હિંદનો પ્રદેશ, ઉત્તરખંડ -૨૧પથ પું વિધ્ય પર્વતની ઉપરનો હિંદ -૨૧ કાદ્યુની સ્ત્રીં બારમુ નક્ષત્ર -૨૧થ પું, નં પૃથ્વીની ધરીનો ઉત્તર તરફનો છેડો -૨૧ધિકાર પું પાછળથી-ભવિષ્યમા મળનારો અધિકાર, વારસાનો અધિકાર -૨૧ધિકારી વિં ઉત્તરાધિકારવાળું, પછીથી અધિકાર પર આવનાર -૨૧ધં નં વસ્તુનો પાછલો અધ-ભાગ -૨૧ ભાદ્રપદા સ્ત્રીં ૦જ્ઞનીસમુ નક્ષત્ર -૨૧ભિસુખ વિં ઉત્તર તરફ મુખ (બારણુ) હોય એવુ -૨૧યણુ નં સૂર્યનું ઉત્તર તરફના રાશિપટુંમા જવુ તે (૨) ઉત્તરાણ -૨૧ધર્મ(ર્ષ) પું બાકીનો અર્થો ભાગ -૨૧યતા સ્ત્રીં ૫૨જ આમની એક મૂર્છના -૨૧વસ્થા સ્ત્રીં ઘડપણ -૨૧શ્રમ પું વાનપ્રસ્થાશ્રમ (૨) સન્યસ્તાશ્રમ -૨૧પાઠા સ્ત્રીં એકવીસમુ નક્ષત્ર -૨૧ંગ નં વસ્તુનો પાછલો-છેડાનો ભાગ -૨૧ત્તર અં વધારે ને વધારે, દિવસે દિવસે, ક્રમશઃ

ઉત્તરીય નં [સં] ઉપવસ

ઉત્તરોત્તર અં [સં] જુઓ 'ઉત્તર'મા ઉત્તંસ પું [સં] માથે પહેરવાનુ એક આભૂ-પણ (૨) કાનનુ એક આભૂપણ ઉત્તાન વિં [સં] ચતુ (૨) પહોણુ પથરાયેલુ; છીછરું વૃપાદ પું (સ) ક્રુવના પિતાનુ નામ ઉત્તાપ પું [સં] સતાપ, ચિંતા ઉત્તીર્ણ વિં [સં] તરી પાઠ ઉતરેલુ (૨) પાસ થયેલુ (પરીક્ષામા)

ઉત્તુગ વિં [સં] ઊંચુ ઓટા સ્ત્રીં ઉત્તેજક વિં [સં] ઉત્તેજન આપે તેવુ (૨) ઉત્સાહ -હોશ પ્રેરે તેવુ (૩) જલદ, ઉદીપક -ન નં ઉત્સાહ આપવો -પ્રુષ્ટિ આપવી તે (૨) [ખરાબ અર્થમા] ઉત્કેરણી [-આપણું, દેવુ = ઉત્તેજવુ, ઉત્કેરવુ -મળણું = ઉત્તેજન દેવાવુ] -ના સ્ત્રીં ઉત્કેરણી, આવેશ -ણું સંકિં [સં સત્તિજ્ઞ] ઉત્તેજન આપવુ ઉત્તેજિત વિં [સં] ઉત્તેજન કે ઉદીપન પામેલું (૨) ઉત્કેરયેલું

ઉત્થ વિં [સં] (સમાસને અતે) -થી ઊપજવું ઉદાં સસ્કારોત્થ

ઉત્થાન નં [સં] ઊઠવુ-ઊભા થવુ તે (૨) ઊગવુ તે (૩) ઉદય, જાગૃતિ (૪) ઉત્સાહ, નિરાશા છોડી ફરી ફરી પ્રયત્ન કરવો તે (૫) ટેકો, મદદ -નિકે વિં ઉત્થાનને લગતુ -નિકા સ્ત્રીં અવતરણિકા ઉત્થાપક વિં [સં] ઉચલાવી નાખનાર, ઉખાડનાર (૨) ઉત્કેરનાર (૩) ઊભુ કરનાર -ન નં ઉત્થાપવુ તે (૨) [મંદિરમાં] દેવનુ સૂઈ ને ઊઠવુ તે (૩) [ગ] એકને ઉઠાવી એ જગાએ ખીણું મૂકવુ તે, 'સિન્ટરટયૂશન'. -નમંત્ર પું 'ધી પ્રિન્સિપલ એન્ડ સિન્ટરટયૂશન' (ગ) -ના સ્ત્રીં ઉત્થાપવુ તે -ણુ સંકિં [સં ઉત્થાપ્] સ્થાપ્યુ ન સ્થાપ્યુ કરવુ, ઉખાડી નાખવુ (૨) ઉથાપવુ, ન માનવુ (૩) ઉઠાડવુ, જાગ્રત કરવુ

ઉત્પત્ત (ત,) સ્ત્રીં + ઉત્પત્તિ, જુઓ ઉત્પત્ત ઉત્પત્તણું અંકિં + [સં સ્વત્ત] ફેંદુ, ઊડવુ; (૨) ઉત્પજ થવુ

ઉત્પત્તિ સ્ત્રીં [સં] પેદાશ (૨) જન્મ (૩) મૂળ ઉત્પથ પું [સં] ખોટો માર્ગ

ઉત્પન્ન વિં [સં] જન્મેલું (૨) નીપજેલુ, બનેલુ

(૩) ઊગેલુ (૪) નં પેદાશ, નીપજ (૫) કમાઈ
(૬) નફા [કમલાક્ષી
ઉત્પલ નં [સં] કમળ -લાક્ષી વિં સ્ત્રીં
ઉત્પાત પું [સં] કુદ્ધુ તે (૨) તોફાન, ધાધલ (૩)
આપત્તિનુ ચિહ્ન (૪) વિનાશકારક આપત્તિ
-તિથુ, -તી વિં જ પીને ન ખેસે એવું (૨)
તોફાની, મરતીખોર (૩) ઉત્પાત કરે એવું
ઉત્પાદક વિં [સં] ઉત્પન્ન - પેદા કરનાર
ઉત્પાદન નં [સં] ઉત્પન્ન કરેવું તે (૨) પેદાશ,
ઉત્પત્તિ (૩) ક્ષણ
ઉત્પાદિત વિં [સં] ઉત્પન્ન કરેલું [એવું
ઉત્પાદ્ય વિં [સં] ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય કે કરાય
ઉત્પીડન નં [સં] એકબીજાને દબાવવું તે (૨)
પીડા કરવી તે (૩) પીડા (૪) સ્પર્ધા
ઉત્પ્રેક્ષા સ્ત્રીં [સં] વારણ, કલ્પના (૨) [કાશા]
એક અલકાર, જેમા ઉપમેય અને ઉપમાન
કૃત્સીઝ આખતોમા મળતાં આવતા હોવાથી
વસ્તુત એક જ છે એવી ચલાવના કરવામા
આવે છે -ક્ષિત વિં ઉત્પ્રેક્ષા કરાયેલું
ઉત્પ્લવ પું [સં] કુદ્ધા
ઉત્પ્લુતિ સ્ત્રીં [સં] આરોહ, ઉડ્યન
ઉત્પ્લ્લ વિં [સં] ખીસેલું, પૂર્ણ ખીસેલું (૨)
વિક્સેલું, પહોળું થયેલું
ઉત્તમર્ગ પું [સં] તથા દેવું તે, ત્યાગ (૨) સમર્પણ
(૩) શરીરમાથી મળભૂતાદિ જડવા તે (૪) [વ્યા]
સામાન્ય લાગુ પડતો કાર્યદોષ નિયમ ('અપવાદ'
થી ઊલટું) ઠંકાર્થ નં મળભૂત ત્યાગ
કરવાનું કામ ઠંત્ર નં મળભૂતના ત્યાગને
માટેના અગોની શરીરની યોજના, તે બધાં
અગોના કામની વ્યવસ્થા -જન નં તથા
દેવું તે (૨) ઉપવીત બદલવાની વાર્ષિક ક્રિયા
(૩) વેદાધ્યયન સુલતવી રાખતી વખતે કરવાની
ક્રિયા (૪) મળમત્તનો ત્યાગ કરવો તે
ઉત્સર્પણ નં [સં] ઊંચે સરવું -જવું તે (૨)
સુડ, ઊંચાનીચા થવું (૩) ઉદય
ઉત્સર્પિણી વિં સ્ત્રીં [સં] ઉત્સર્પણ કરનારી
(૨) સ્ત્રીં (જેન) અવસર્પિણીના જેટલો લાખો
પણ તેથી ઊલટો સમય
ઉત્તમ્વ પું [સં] આનંદનો દિવસ, તહેવાર (૨)
આનંદનો મેળાવડો, યોગ્ય

ઉત્સગ પું [સં] ઉછગ, ખોળો
ઉત્તાર પું [સં] ઉત્કેન્દ્રતા, એકસેન્ટ્રીમીટી (ગ)
ઉત્તારક વિં [સં] ખમેડનાર, દૂર કરનાર
(૨) પું પોલીસ, ચોકીદાર, દાનપાળ -લુ
નં ખમેડવું -દૂર કરવું તે (૨) મળભૂત,
પરસેવો ઇત્યાદિનો ત્યાગ કરવો તે -ણા
સ્ત્રીં ઉત્તારણ (૨) 'ખસો, ખમો' એવો
પોકાર (નાટ્યમા)
ઉત્ત્રાહ પું [સં] હારા, ઉમગ (૨) આનંદ,
હર્ષ (૩) ખત (૪) [કાશા] વીરમનો એક
સ્થાથી ભાવ -દંતા [-આણુવો, લાવવો =
ઉત્ત્રાહ પેદા કરવો -આવવો = ઉત્ત્રાહ પેદા
થવો -રેરવો = ઉત્ત્રાહ ફેલાવવો, ઉત્ત્રાહ
પેદા કરવો] ઠંક વિં ઉત્ત્રાહી, ખતીલું ઠંક ગ
પું ઉત્ત્રાહનો ભગ (૨) વિં ભગ્નોત્ત્રાહ,
ના હિ મત -હિત વિં ઉત્ત્રાહવાળું -હિની
વિં સ્ત્રીં, -હી વિં ઉત્ત્રાહવાળું
ઉત્ત્રુક વિં [સં] આતુર (૨) અધીર ઠંતા સ્ત્રીં
ઉત્ત્રેક પું [સં] ઘાટવું તે (૨) -નો વધારો
થવો -ઊભરાવું તે -ચન નં ઊભરાવું તે (૨)
કુવારાની પેઠે ઊંચે ઊડવું તે
ઉત્ત્રેધ પું [સં] ઊંચાઈ (૨) મહત્તા
ઉત્ત્રેરણ નં [સં] રકુરણ
ઉત્ત્રેટન નં [સં] રક્ષેટન, સ્પષ્ટીકરણ
ઉચક વિં બધખેસતું કે ચોટતું ન હોય તેવું
ઉચકાવવું સંકિં 'ઊચકવું'નું પ્રેરક
ઉચકાવવું સંકિં 'ઊચકવું'નું પ્રેરક, ગબડાવી
દેવું, ઊંચુ ચતું કરી દેવું (૨) પરચુન કરવું
(૩) ફેરવવું ઉચકાવાવું અંકિં (કર્મણિ)
ઉચાપ પું [ઉચાપવું] ઉચાપવું -ઉલટાવવું તે (૨)
સામી થાપ ઠંત્ર નં, ઠંતા સ્ત્રીં [સં] ઉત્થાપન,
-ત્તા] ઉચાડવું -ભગત કરવું તે (૨) મદિન્માં
જેવું સૂઈ ઊઠવું તે (૩) ઉચાપવું તે ઠંત્ર
સંકિં [જુઓ ઉત્થાપવું] બદલી કે કાઢી
નાખવું, રફ કરવું (૨) ઉલટાવવું (૩) ન માનવું,
અનાદર કરવો, સામા થવું [-પાવવું સં
કિં (પ્રેરક) -પાવું અંકિં (કર્મણિ)]
ઉચામવું સંકિં [ઉચાપવું, પ્રા વ્થામિય =
ઉચાપેલું] આમથી તેમ ઊંચકવું ને મૂકવું,

ઉપાડાઉપાડ કરવું (૨) શીઘ્ર, ઊંચુનીચુ કે
આમ તેમ કરી નાખવું (૩) મિથ્યા મહેનત
કરવી (૪) આમ તેમ જોળવું, ઉધામીને જોવું,
તપામવું ઉધામાલુ' અં કિં (કર્મણિ),
-માવણું સંકિં (પ્રેરક)

ઉધામો પું [ઉધામણ] ઉધામવા-ઉપાડવાનો
પ્રયાસ (૨) જુઓ ઉધામો [ચૂનો
ઉધેવો પું [કે એવ=ખિદ્ર પરથી?] છાપરાનો
ઉદ નં [સં] પાણી (પદ્ધ ક સમાસમાં) ઓધ,
ઝાપાન તેમના કમમાં જુઓ

ઉદક નં [સં] પાણી. ઠંડિયા સીં મૂએલાની
પછી કરાતી જલના તર્પણની ક્રિયા ઠંમેહ
પું એક મૂત્રરોગ

ઉદકાવણું સં કિં 'ઉદકવું'નું પ્રેરક

ઉદકોદર નં [સં] જળોદરનો રોગ

ઉદય વિં [સં] ઊંચી ઠોચવાળું (૨) ઊંચું
(૩) આગળ પડતું, પ્રસિદ્ધ (૪) ચોટી ઉંમરનું

ઉદધિ પું [સં] સમુદ્ર. ઠંડિયા, ઠંડિયા
સીં મસુદ્રની કન્યા, લક્ષ્મી (ચૌદ રત્નોમાનું
એક) ઠંમેખલા(-ખા) સીં પૃથ્વી ઠંમુતા
સીં લક્ષ્મી

ઉદબત્તો સીં [મ જદ + વત્તી] અગરખતી,
ઊંઘખતી

ઉદપાન નં [સં] જળાશય(ર)હવાડો કે પરખ
ઉદશ્વદો પું + જુઓ જુદજુદ, પરપોટો

ઉદ(-ધ)માત પું [મ ઉદમાત વિં, હિ
ઉદમાદ, સં ઉદમાદ?] તોફાન, મસ્તી, ઉત્પાત
-તિયું, -તું વિં ઉદમાત કરનાર

ઉદય પું [સં] ઊગવું તે (૨) ઉન્નતિ (૩)
પ્રાગટ્ય, ઉદ્ભવ (૪) (જૈન) કર્મેનું કળ દેવા
તત્પર થવું તે [-પામણું=ઉદય થવો, ઊગવું
(૨) ચડતી થવી (૩) કર્મે કળ દેવા તત્પર થવું]
ઠંકર્મ નં પ્રારબ્ધકર્મ (જૈન) ઠંકાલ(-ખા)
પું (સૂચક દ્રાહિનો) ઉદયનો કાળ-સમય (૨)
ઉન્નતિનો - ચડતીનો વખત ઠંગિરિ પું
(સ) જેની પૂઠથી મૂર્ચક દ્રાહિ ઊગે છે એવો
કલ્પિત પર્વત, મેઝ ઠન નં ઉદય (૨) પું
(સં) વત્સરાજ નામથી ઓળખાતો એક
ચંદ્રવંશી રાજા (૨) જુનરાતના કુમારપાલ

રાજાનો એ નામનો મ ત્રો. -ચાચલ(-ખા) પું
(સ) ઉદયગિરિ; મેઝ -ચાત વિં જેમા
સૂર્યોદય આવતો હોય તેવી (તિથિ) -ચાધીન
વિં (જૈન) ઉદયને અધીન, પ્રારબ્ધવંશ
-ચાન્ત પું ઉદય અને અન્ત (૨) ચડતી-
પડતી -ચી વિં ઉદયવાળું, ઉદય થતું કે પામતું
ઉદર નં [સં] પેટ (૨) ગર્ભાશય (૩) બખોલ,
પોલાણ (૪) [લા] આજીવિકા (૫) અદરનો
લાગ. [-ભરણુ=પેટમાં ખોરાક પૂરવો, ખાણ
(૨) જીભરો કે નિર્વાહ કરવો ઉદરે આવણું=પેટે
જનમવું, અવતરવું] ઠંચિ સીં એક રોગ,
જુદમ છેદન નં ઉદરની દીવાલનું છેદન,
'લેપરેટોમી' ઠંચાણુ નં પેટનું બખતર (૨)
કમરપટો ઠંધમનિ(-ની) સીં પેટની ઘોરી
નસ ઠંનિર્વાહ પું આજીવિકા, જીભરાન
ઠંપટલ નં છાતી અને પેટની વચ્ચેનો પડદા-
રૂપ એક અવયવ, 'કાયેક્રેમ' ઠંપૂર્તિ(-ત્તિ)
સીં ઉદરનિર્વાહ, જીભરાન ઠંપૃષ્ઠ નં પેટનો
આગળનો લાગ ઠંપોષણુ નં આજીવિકા,
જીભરાન ઠંભરણુ નં પેટ ભરવું તે ઠંદથ
વિં પેટમાં રહેતું, પેટમાંનું -ર ભરિ વિં [સં]
પેટ ભરી જાણનાર, સ્વાર્થી (૨) અકરાતિયુ
-ર ભરિતા સીં

ઉદરણી વિં સીં [સં ઉદરણી] સગર્ભા, બેજવી
ઉદરસ સીં (ચ) જુઓ ઉદરસ
ઉદર'ભરિ, ઠંતા [સં] જુઓ 'ઉદર'માં
ઉદ(-ધ)રાધો પું ચિતા, ઉચાટ
ઉદર્ક પું [સં] અત, પરિણામ(ર)ખદો, ભાવિ
કળ (૩) ભવિષ્ય

ઉદ(-દ)વસ(-ન્ત) વિં + જુઓ ઉદ્દવસ્ત

ઉદણું અં કિં [સં ઉદિ?] + ઊગવું

ઉદંત પું [સં] સમાચાર, ખબર

ઉદંબર(-રો) પું [જુઓ ઉદંબર] ઉમરડો
(૨) ઊમરો (ધરનો) (૩) હીજડો

ઉદાત્ત વિં [સં] ઉચ્ચ, ઉન્નત (૨) ઉદાર, સખી
હિલનું, ઘાતાર (૩) ઊંચા સ્વરવાળું (૪) પું
સ્વરના ત્રણ ભેદોમાંનો પ્રથમ (ઉદાત્ત, અનુદાત્ત
અને સ્વરિત) ઠંતા સીં ઠંવર્ગ પું
'એરિસ્ટોક્રસી'

ઉદાન પુ. [સં] પચ વાયુમાનિ એક, ને
ગળા તરફ ઊંચે ચડીને માયામાં નય છે

ઉદામ વિ. + જુઓ ઉદામ

ઉદાર વિ. [સં] સખી દિલનું, હાનશીલ, ત્યાગ
શીલ (૨) ખુલ્લા મનનું, નિખાલસ, સરળ
અચરિત વિ. ઉદાર ચરિત્રવાળું અચિત્ત વિ.
ઉદાર-નિખાલસ ચિત્તવાળું ઠા. સ્ત્રી. ંધી
વિ. ઉદાર ખુલ્લિવાળું ંપાણુ ન. ંમતવાદ
પુ. સ્થિતિચુસ્ત ન રહેતા નવા સુધારા માટે
મન ખુલ્લુ રાખવાનો વાદ, 'સિખરલિઝમ'
અમતવાદી વિ. (૨) પુ. ઉદામતવાદમાં
માનનાર -રો. મા. વિ. ઉદાર આત્માવાળું,
ઉદારચરિત

ઉદાસ્ય ન. + ખટાટોપ, ખાલી લપડા

ઉદાવજ, -ત્ [સં] પુ. પેટનો એક રોગ, ગોળો

ઉદાસ્ય વિ. [સં] નિરોષ, તટસ્થ, ખેડિકર (૨)
વૈરાગી, વિષય તરફ અપ્રીતિવાળું (૩) [દે
ઉદ્ઘાસ=દુઃખ, સતાપ ?] ગમગીન, ખિન્ન -સ્ત્રી
વિ. ઉદાસ (૩) પુ. ઉદાસીપ થનો સાધુ (૩)
સ્ત્રી. ઉદાસીનતા -સ્ત્રી. વિ. [સં] ઉદાસ,
રસ ન ધરાવનાર, તટસ્થ -સ્ત્રી. નતા સ્ત્રી.,
-સ્ત્રી. પાણુ ન. -સ્ત્રી. પથ પુ. શીખ
ધર્મી સાધુઓનો એક પથ

ઉદાહરણ ન. [સં] દાખલો, દર્શાવ [-આપડુ,
દેડુ, =દાખલો રજૂ કરવો, કહેવો કે ટાકવો
-લેડુ =ધડો લેવો, દાખલા પરથી શીખવું,
સમજવું (૨) દાખલા તરીકે ધડુ, કહેવું]

ઉદાહૃત વિ. [સં] કહેવાયેલું (૨) નામ ઈધને
ખોલાયેલું (૩) દર્શાવેલું આપાયેલું

ઉદિત વિ. [સં] ઊગેલું (૨) ખીલેલું (૩) નક્ષત્ર
(૪) ચળકવું, પ્રકાશવતું (૫) ખોલેલું (૬) જન્મેલું

ઉદીક્ષણુતાલ પુ. [સં] વિલખિત તિતાલ

ઉદીચી સ્ત્રી. [સં] ઉત્તરદિશા ંન વિ. ઉત્તર
તરફનું -ચ. વિ. ઉત્તર દિશામાં આવેલું

(૨) પુ. (સ.) ઉત્તર ગુજરાતમાં સરસ્વતી
નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ

ઉદીયમાન વિ. [સં] ઊગતું, ઉદિત થતું

ઉદુખર પુ. [સં] જુઓ ઉદખર (૨) બ્રાહ્મણોની
એક જાત (૩) એ શી રીતનું એક વજન

ઉદે પુ. + જુઓ ઉદય

ઉદેતી વિ. સ્ત્રી. ને તિથિમાં સૂર્યનો ઉદય થતો
હોય તેવી, ઉદયાત, ઉદયવાળી (તિથિ)

ઉદેસાલમ ન. [અ. ઉદુલમલીવ ?] એક ઔષધિ
ઉદો. ઉદો. શં. પ્ર. [સં] ઉદયઉદય, મ. દિં.]

ઉદય હો, ઉદય હો, જય હો, જય હો

ઉદ્ [સં] ઉત્સર્ગ સ્થાન, કક્ષા, મત્ર ધ્ર. મા
'ઊંચે કે ઉપર', અથવા અમુકમાંથી 'અલગ'

કે 'બહાર', એવા અર્થ પતાવે છે ઉદા.
ઉદ્ગમ ઉદ્ભવ, ઉદ્ગ્રીવ (૨) નકાર કે ખોટું
એવા અર્થમાં નામ પૂર્વે ઉદા. ઉન્માર્ગ

ઉદ્ગત વિ. [સં] ઉપર ગયેલું, ચડેલું (૨) બહાર
નીકળેલું (૩) ઊગેલું (૪) ઊંચું -તિ સ્ત્રી.
ઊંચે જવું -ચડવું તે (૨) બહાર નીકળવું -
ઊગવું તે

ઉદ્ગમ પુ. [સં] ઊંચે જવું -ચડવું તે (૨) ઊગવું -
બહાર નીકળવું તે, ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન,
ઊગમ (૪) ફણગો, પીલો ંન ન. ઉદ્ગમ
થવો -ઊંચે જવું તે (૨) બહાર નીકળવું -
દેખાય એવું થવું તે

ઉદ્ગતા પુ. [સં] સામવેદની અચાઓ ગાના
બ્રાહ્મણ -ન ન. સામવેદનું ગાન

ઉદ્ગામી વિ. [સં] ઊંચે જવું (૨) બહાર નીકળવું
ઉદ્ગાર પુ. [સં] ઉચ્ચાર, ખોલ, શબ્દ [-કાઠવો =
ઉચ્ચારવું, ખોલવું (ભાવ કે લાગણી સાથે)]
અચિહ્ન ન. લાગણીભર્યો ઉદ્ગાર સૂચવતું
'।' આલુ ચિહ્ન

ઉદ્ગીત વિ. [સં] મોટેથી ગાયેલું (૨) પુ.
સંગીતમાં એક અલકાર -તિ સ્ત્રી. મોટેથી
ગાવું તે (૨) ઉદ્ગીય, સામગાન (૩) આર્યા ંદનો
એક પ્રકાર -થ પુ. સામવેદની અચાઓ
ગાવી તે (૨) સામવેદનો ખીન્ને ભાગ (૩)
ઓમકાર

ઉદ્ગ્રીવ વિ. [સં] ઊંચી ડોકવાળું, ઉત્કંઠ
ઉદ્ઘાટન ન. [સં] ખોલવું તે, ફૂંચીથી ઉઘાડવું તે
(૨) રપટ કરવું -સમજવું તે (૩) ઉઘાડવાનું
સાધન (ફૂંચી વગેરે) (૪) રેટ ંકિયા સ્ત્રી.
પહેલપ્રથમ કંઈ ઉઘાડવાની ક્રિયા -વિધિ
અસમારભ પુ. તે વિધિને અંગેનો ઉત્સવ

ઉદ્ધારિત વિનં [સં] ઉધાડેલું, ખોલેલું (૨) સ્પષ્ટ
 કરેલું (૩) પુનઃ સંગીતમાં એક અલકાર
 ઉદ્ધૃષ્ટ વિનં [સં] નીરસ ખૂમ પાડી ગાનાર
 ઉદ્ધૌષ પુનં [સં] ઘાટું, પોજાર (૨) ઠંડેરો (૩)
 ગોરખદોર, ઘોઘાટ (૪) ઘોઘામાં વાત ચાલવી તે
 ઠણુ નં, ઠણુ સ્ત્રીનં ઉદ્ધૌષ થવો - કરવો તે
 ઉદંડ વિનં [સં] ઉગામેલા દડવાળું (૨) ભય કરે
 ઉદ્દામ વિનં [સં] અકુશ કે બધન વિનાનું (૨)
 સ્વસ્ત્રી, ઉચ્છૃંખલ (૩) ઉગ્ર, જહાલ ઠપક્ષ
 પુનં જહાલ પક્ષ
 ઉદ્દાલ પુનં [સં] રાતા ઘઉં (૨) કોદરા
 ઉદ્દાલક પુનં [સં] (સ) એક અધિનુ નામ
 ઉદ્દાન વિનં [સં] નરમ, ગરીબ (૨) ઉત્સાહવાળું
 ઉદ્દિષ્ટ વિનં [સં] બતાવેલું (૨) ઉદ્દેશાયેલું,
 સંબોધાયેલું (૩) ધારેલું, ઇચ્છેલું [કરનાર
 ઉદ્દીપક વિનં [સં] ઉદ્દીપન કરનાર, ઉત્તેજિત
 ઉદ્દીપન નં. -ના સ્ત્રીનં [સં] સળગાવવું -
 પ્રત્યક્ષિત કરવું તે (૨) ઉત્તેજરણી (૩) ઉત્તેજના
 (૪) ઉદ્દીપન વિલાપ ઠવિલાપ પુનં રસનું
 ઉદ્દીપન કરનાર વિલાપ (કાશા)
 ઉદ્દીપિત વિનં [સં] ઉદ્દીપ કરેલું
 ઉદ્દીપ્ત વિનં [સં] સળગાવેલું - પ્રત્યક્ષિત કરેલું
 (૨) ઉત્તેજિત થયેલું, ઉત્તેજાયેલું
 ઉદ્દેશ પુનં [સં] હેતુ ધારણ, ઇરાદો (૨) ઉચ્છેદન, નામ
 ઇધ બતાવવું - કહેવું તે (૩) ઉદ્દાહરણ (૪) પ્રશ્ન -
 વિચાર, તપાસ શોધન (૫) [ન્યા] અથવા કે
 સમજાવવાના પક્ષ કે વાદનું સ્વરૂપ - કથન ઠક
 વિનં ઉદ્દેશ બતાવવું; ઉદ્દાહરણરૂપ (૨) પુનં
 ઉદ્દાહરણ (૩) ઉપદેશક (૪) [ગ] પ્રશ્ન ઠન નં
 ઉદ્દેશવત્ તે ઠવાદ પુનં કહરતમાં બધું હેતુ પૂર્વક
 રચાયેલું છે એવો મત, 'દેલિયોલિથ' ઠવું
 સંકિર્ણ [સં] ઉદ્દિષ્ટ નામ ઇધને - અનુલક્ષીને
 ખોલવું - કહેવું - સ્થ વિનં ઉદ્દેશવા - વિચારવા
 ચોખ્ખ, લક્ષ્ય (૨) નં (વ્યા) જેને ઉદ્દેશીને કઈ
 કહેવાયું હોય તે, કર્તાપક્ષ (૩) હેતુ પ્રયોજન.
 -સ્થવર્ધન નં ઉદ્દેશના અર્થમાં વધારો
 કરનાર શબ્દ કે શબ્દસમૂહ (વ્યા)
 ઉદ્ધત વિનં [સં] ઉચ્છૃંખલ (૨) બાધુ - ઉભત
 (૩) ભવ્ય ઠપક્ષુ નં, ઠવેડા પુનં ઠનં

ઉદ્ધત જેવું વર્તન - તાઈ સ્ત્રીનં ઉદ્ધતપક્ષ
 -તિ સ્ત્રીનં ઉદ્ધગતિ (૨) ઉભતિ (૩) ઠકર
 ઉદ્ધરણુ નં [સં] ઉદ્ધાર - છુટકારો કરવો અથવા
 થવો તે (૨) મોક્ષ - છું અંકિર્ણ [સં] ઉદ્ધૃષ્ટ
 ઊઠવું અથવા ઉપર જવું (૨) મુક્ત થવું,
 ઉદ્ધાર થવો (૩) સક્ષણ થવું
 ઉદ્ધર્તા વિનં [સં] ઉદ્ધારક
 ઉદ્ધવ પુનં [સં] (સ.) કૃષ્ણના કાકા અને ભક્ત
 ઉદ્ધાર પુનં [સં] મુક્તિ, મોક્ષ (૨) છુટકારો (૩)
 સારી સ્થિતિ થવી તે ઠક વિનં ઉદ્ધાર કરનાર
 ઠણુ નં ઉદ્ધારવું તે ઠણુહાર વિનં ઉદ્ધારક
 ઠવું સં કિર્ણ [સં] ઉદ્ધાર કરવો
 ઉદ્ધૃત વિનં [સં] અવતરણ તરીકે લીધેલું (૨)
 ઉદ્ધારેલું; ઉગારેલું [ઉભગડ
 ઉદ્ધવસ્ત વિનં [સં] જડમૂળથી નાશ પામેલું;
 ઉદ્ધૃષ્ટ વિનં [સં] ભગ્નત, જગાડેલું (૨) ઉદ્દીપ્ત,
 સતેજ થયેલું (૩) સ્મૃતિમાં તાણું કરેલું
 ઉદ્ધોધ પુનં [સં] ભગ્નત થવું તે (૨) યાદ
 આવવું તે. ઠક વિનં ઉદ્ધોધ કરાવનાર ઠન
 નં ઠણુઓ ઉદ્ધોધ ઠવું સંકિર્ણ [સં] ઉદ્ધૃષ્ટ
 જગાડવું (૨) યાદ દેવું
 ઉદ્ધવ પુનં [સં] જન્મ, ઉત્પત્તિ, પેદાશ (૨)
 મૂળ (૩) [સં] વિષ્ણુનું એક નામ ઠવું અં
 કિર્ણ [સં] ઉદ્ધૂતિ ઉત્પન્ન થવું, જન્મવું
 ઉદ્ધવાન પુનં [સં] ઉત્પન્ન કરવું તે (૨) ઉદ્ધારના
 ઠક વિનં ઉદ્ધવ કરનાર, સંજ્ઞક ઠન નં
 કલ્પના કરવી તે (૨) ઉત્પાદન (૩) ચિંતન (૪)
 ઉત્પેક્ષા કરવી તે ઠવું સં કિર્ણ [સં] ઉદ્ધમાર્
 ઉદ્ધવે એમ કરવું, ઉત્પન્ન કરવું. -વિત વિનં
 ઊભું કરેલું; બનાવવી, ઉત્પાદિત (૨) કાલ્પનિક
 ઉદ્ધિભિજ્જ નં [સં] વનસ્પતિ ઠવિધા સ્ત્રીનં
 વનસ્પતિશાસ્ત્ર ઠવેત્તા પુનં વનસ્પતિવિધાનો
 ભાણકાર
 ઉદ્ધિભિદ પુનં [સં] ઉદ્ધિભિજ્જ (૨) કુષારો (૩)
 ઝરો -જ વિનં ઉત્પન્ન થયેલું, બનેલું (૨)
 અકુરરૂપે નીકળેલું (૩) વિકસેલું, ખીણેલું (૪)
 ભેદીને બહાર આવેલું; દસ્યમાન બનેલું
 ઉદ્ધૂત વિનં [સં] જન્મેલું, ઉત્પન્ન થયેલું (૨)
 દુખાયે એવું થયેલું. -તિ સ્ત્રીનં [સં] ઉત્પત્તિ,
 પેદાશ (૨) ઉદ્ધવ, આપાદાની

ઉદ્ભેદ પુ. [મં] (ભેદીને) બહાર આવવું તે,
 ઊગવું તે (૨) વિકસિત થવું તે (૩) દેખાવું તે,
 આભિષેક ૦૬ વિ. ઉદ્ભવદાર, ખીલીનીકળતું
 ઉદ્ભ્રાત વિ. [મં] ગાલર, વ્યાકુળ (૨)
 ખીનેલું, ધળેલું
 ઉદ્ભ્રમન્, -સ્તીખોર વિ. [મ] ઉદમમ્, મં
 ઉદ્મમ્] તોફાની, અતિ મરન (૨) કામી
 -સ્તાઈ, -સ્તી સ્ત્રી. [તત્પર
 ઉદ્યત વિ. [સં] ખતીલું ઉદ્યમી (૨) નિશ્ચયવાળું
 ઉદ્યમ પુ. [મ] ચતન, મટેનત (૨) ઉદ્યોગ, વધો.
 ૦૪ ત વિ. ઉદ્યમવાળું -મી વિ. મહેનતુ,
 ખતીલું (૨) વાદારી
 ઉદ્યાન પુ. નં [સં] બગીચો, વાડી
 ઉદ્યાપન નં [મ] ધર્મકર્મ -મતાદિની મમામિતી
 વિધિ, તેની ઉજવણી [૦] તત્પર
 ઉદ્યુક્ત વિ. [મ] કામમા પરોવાયેલું, ઉદ્યમી
 ઉદ્યોગ પુ. [સં] ધધો, ગેજગાર (૨) કામ (૩)
 મહેનત ધધધો પુ. ૦૪ વ્યો -ગેજગાર, પ્રવૃત્તિ
 ૦૪ દિર નં ઉદ્યોગશાળા ૦૪ શાલા (-ળા)
 સ્ત્રી ૦૪ ન્યા ઉદ્યોગો શીખવાતા હોય તેવી
 શાળા, કલાલયન -ગી વિ. મહેનતુ, ખતીલું
 (૨) ધધાદારી -જક વિ. ઉદ્યમ યનાર કે
 કરનાર
 ઉદ્યોત, ૦૪કાર પુ. [મ] ઉદ્મધોત] પ્રકાર તે
 ઉદ્વિગ્ન પુ. [સં] અતિશય, અધિક (૨) દેખાય
 એવું, સ્પષ્ટ [૦] ચડિયાતાપલું
 ઉદ્વેક પુ. [સં] વારો, પુષ્કળતા, અતિશયતા
 ઉદ્વેક વિ. ઘેટા જેવું મો કરી ગાનાર
 ઉદ્વર્તન નં [મં] ફેંકો (૨) ખોલું વર્તન (૩)
 ગરીરે તેલ, લેપ, સુગંધી વગેરે ચોળવું તે
 ઉદ્વસ (-સ્ત) વિ. + જુઓ ઉદ્વસન
 ઉદ્વાહ પુ. [મ] વિવાહ, લગ્ન (૨) ઊંચે લઈ
 જવું તે (૩) એક જગાએથી બીજે લઈ જવું
 તે ૦૬ ઉદ્વાહન કરનાર ૦૪ નં ઉદ્વાહ
 (૨) વિવાહ-લગ્નની ક્રિયા -હિત વિ. પરણા-
 વેલું (૨) ઊંચું કરેલું (૩) પુ. સગીનમા
 એક અલકાર
 ઉદ્વાહની સ્ત્રી [મ] માડી
 ઉદ્વિગ્ન વિ. [મં] વ્યાકુળ, ખિન્ન, દુઃખી

ઉદ્વેગ પુ. [મ] વ્યાકુળતા, ગભગટ (૨) ચિતા
 (૩) ૬ ખ ૦૬૦, -૪૬ વિ. ઉદ્વેગ કરાવનાર
 ઉદ્વેલ (-ળ) વિ. [મં] ૯૬ અહાનું અતિશય
 (૨) ૯૪૦નું, બહાર ઊઠાણી જવું
 ઉદ્વેશ વિ. [મ] ઉધાડું પુગાડું, નવનું
 ઉદ્વેક (-૨) કવું અવિદ (દુરનું) ધડકવું, ધડકવું,
 ધૂનવું (૨) જખકવું, ચોકવું (૩) બી જવું
 (૪) ધૂનવું (ભૂતના પ્રવેશથી)
 ઉદ્વિદ્યુ વિ. [જુઓ ઊંચું] ઊંચું નામેલું -
 આપેલું (કામ) (૦) ૮૧૬ કામ કરનાર (૩)
 [લા] બેપરવાઈથી કરેલું [' ઉદ્ભ્રાત' મા
 ઉદ્યમાત પુ. -તિયું, -તી વિ. જુઓ
 ઉદ્યરકવું અંકિં જુઓ ઉદ્યરકવું
 ઉદ્યરમ સ્ત્રી [મ] ઉદ્યર? ઉદ્યર, કામો કદ,
 ખાસા [-આવવી = ખાનાડું ખૂંખું થવું
 -ખાવી = ખાસવું, (કદ મદવા કે ગળું સાફ
 કરવા) ખું અવાજ કરવો -થવી = ઉદ્યરસું
 દરદ થવું]
 ઉદ્યરવવું મંકિં 'ઉદ્યરવું તુ મે-૦
 ઉદ્યરવો પુ. ઉદ્યરવો ૦૪
 ઉદ્યાન નં [મ] ઉદ્યાન? મ ગાળ-ન] ઊંચે
 ચડવું તે (૨) એક રોગ ૦૪ (૩) મોટી
 ભરતી (૪) પશુની કામભોગની ઇલા (૫)
 ત્રણની સખ્યાનો વેપારી સંકેત [-ચરુડુ =
 મોટી ભરતી આવવી (૨) દમના રોગનો હલો
 વગ] ૦૪ ૦૪૨ વિ. વાયલ ગાડું ૦૪ ૦૪
 મીં ઉદ્યાનરોગની પડી -ઔપધી (૧) તેની
 મખ્યાનો સંકેત ૦૪ ૦૪ વિ. ત્રણ પાયાનું,
 અસ્થિર મનનું, ગાડા જેવું
 ઉદ્યામો પુ. [સં] ઉદ્યાવન? પ્રયતન (૦) વલખું,
 ધમપણાહો [-કરવા = ખૂંખું ધમપણાહો કરવા
 જખરો પ્રયતન કરવો વલખા મારવા]
 ઉદ્યાયેલું વિ. (જુઓ ઊંચું) ઊંચું થઈ ખવાયેલું
 ઉદ્યા પુ. (સુ) ઉદ્યેર જુઓ ઉદ્યાનું (સુ)
 ઉદ્યાર (-રુ) વિ. [પ્રા ઉદ્યાર] પૈસા આપ્યા
 વિના નામે લખાવીને, દવા કરી લીધેલું કે
 આપેલું (૨) ભરપૂરું નહિ થયેલું એવું
 [-આપવું = રોકડા નાણા લીધા વિના કિંમત
 લેવી ખાસી રાખી આપવું વેચવું, ખીરવું

-રૂં=ઉધાર રાખી ખરીદવું; રૂં કરવું
 -રૂં=પૈસા આપવા બાકી રાખી ખરીદવું
 -રાખવું=પૈસા ઉધાર માંડીને આપવું, માલ આપી પૈસા લેવા બાકી રાખવા]નોંધ સ્ત્રી
 વેચેલો માલ નોવવાનો ચોપડો ંપાસુ' નં
 ચોપડા મા લખ્યા ઉધાર નકમો નોધાય છે તે
 પાસુ. ંપાસી સ્ત્રી ઉધારનોંધ ંપું સંકિં
 [પ્રા ઉદ્ધાર=ઉધાર આપવું] નામે લખવું
 (૦) + ઉદ્ધારવું (૩) (સુ) ઉદ્ધારવું [-રાખવું
 મંકિં (પ્રેરક), -રાપુ અંકિં (કમંભિ)]
 -રિયુ વિં વાનવં ઉધારે ખરીદ કરનાર
 -રિયો પુ ઉધારે લેનાર આદમી, -ર વિં
 બુચો ઉધાર -રો પુ ઉધાર હિસાબ (૨)
 વાચો (૩) વિધંબ, ઢીલ (૪) સામા ખોટ
 ઉધેઈ સ્ત્રી [સં જંદહિકા ૧ કે એફી] ઉધેઈ,
 નમીનમા અવાસમા મહેતુ એક છવડુ
 ઉધેઈ મંકિં [સં ંદહણ દિ ઉધેઈના]
 ઉધેઈ (છાત) ઉનાવી ઉધેઈવડુ સં
 કિં (પ્રેરક) ઉધેઈવડુ અંકિં (કમંભિ)
 ઉધેઈવડુ મંકિં ઘડીમાથી છોટ વાનવો-નટવો
 ઉધેઈવડુ સંકિં (પ્રેરક) ઉધેઈવડું
 અંકિં (કમંભિ)
 ઉધેઈ પુ એક છડ
 ઉધેઈ વિં [સં ઉદ્ધત, પ્રા ઉદ્ધત] બુચો
 ઉધેઈ બંનેપી(-સી) ૧૦ ઠેકાણા વગરનું
 ૦ મે તેમ ગળાવતું
 ઉધેઈ પુ અનુધર
 ઉધેઈવડુ સંકિં 'ઉધેઈવડું' પ્રેરક
 ઉનાખ નં [જ ઉનાખ] એક કળ (ઔપવિ)
 ંદાણા પુ અંખવં તેના દાણા
 ઉનામણ, -ણિયું (ના') નં [બુચો ઉનામણ] નાહવાનું
 પાણી ઊંટ મૂંવાનું વાસણ, અધોગિયુ
 -ણો(-ણિયો) પુ અધોગિયો
 ઉનારણ (ના') નં ઉનારવાનું પાણી
 ઉનારણું નં એક વનરપતિ (૨) (ના') [સુ] અં
 કિં [બુચો ઉનાર] ગમ પાણીયા (બુચાનો)
 છોટ અથવા ઉનારવડુ સંકિં (પ્રેરક)
 ઉનારુ અંકિં [પ્રા ઉનાર=ખિન્ન પંચી ?]
 ઉનારુ ંકિં

ઉનાળુ (ના') વિં [બુચો ઉનાળો] ઉનાળામા
 વવાનું-પાકવું (૨) ઉનાળાને લગતું
 ઉનાળો (ના') પુ [સં ઉનાળા, જન
 ઉનાળા] કાગળથી જેઠ માસ સુધીનો ગરમીનો
 સમય [-ખેસવો=ઉનાળાની ઋતુ શરૂ થવી]
 ઉનેવાળ વિં (૨) પુ [ઉના ગામના મૂળ
 તે પરથી ?] બ્રાહ્મણોની એક જાત
 ઉત્ત વિં [સં] ઊયુ (૨) ટટાર (૩) ઉત્તવિતણ
 ંકોણ પુ 'એન્ગલ એન્ડ એલિવેશન' (ગ)
 ંતા સ્ત્રી -તાંશ પુ ઊયાઈ (ગ, ખ)
 -તાંશકોણ પુ ઉત્તકોણ -તિ સ્ત્રી
 ચડતી, આખાદી (૨) મોટાઈ, મહત્તા,
 -તોદરકોણ પુ (ગ) બે કાટખૂણા કરતા
 મોટો ખૂણો, 'એન્ગલ એન્ગલ'
 ઉત્તયન નં [સં] સીધું -સરખું કરવું તે
 (સીમતોલયનમા કરવામા આવે છે એમ)
 (૨) અનુમાન
 ઉન્નય વિં [સં] અનુમાન કરવા યોગ્ય
 ઉન્નત વિં [સં] ગાડું, જાન વગરનું (૨)
 કેરી, છાકટું (૩) કોધી (૪) અહ કારી, ગવિષ
 (૫) ઉત્ત ંતા, -તાઈ સ્ત્રી
 ઉન્ન વિં [સં] બુચો ઉન્ન (૨) નં
 અલાવ અપ્રીતિ (૩) ખેડ -ની સ્ત્રી
 યોગીના ચિતની અતિમ અવસ્થા -નું વિં
 અધીર સંકુળ આતુર (૦) ખિલ દિલગીર
 ઉન્માદ પુ [સં] શેલછા ગાકપણ (૨) તોગ;
 મદ (૩) એક રોગ, સનેપાતનો એક પ્રકાર
 (૪) તોદાન ંક વિં ઉન્માદ કરવાનાર ંન
 પુ અંદનના પાચ બાણે પૈથી એક ંચાણુ પુ
 ઉન્માદ કરે એવો વાણુ -ની વિં ઉન્માદવાણુ
 ઉન્માર્ગ પુ [સં] ખોટો કે ઉલો રસ્તો (૨)
 કુમાર્ગ, અનાતિનો માર્ગ ંગામી, -ર્ગ
 વિં ઉન્માર્ગ જનાર
 ઉન્મિતિદલ નં [સં] 'ઉન્મિતિ' (ગ)
 ઉન્મીલન નં [સં] આખોનું ઊંચડું તે, જ્યત
 થતુ તે (૨) ખીલવું-વિસરવું તે (૩) મુઝ
 થતુ (અહંભાથી)
 ઉન્મીલિત વિં [સં] ઊંચડું (૨) વિંસેણુ
 ઉન્નય [સં], -યું વિં ઉના મુખવાણુ, ઊયુ

ભેટુ (૨) આહુ ભેટુ, નારાજ (૩) તત્પર, તેયાર
 (૪) આતુર, રાહ ભેટુ [નિકટન
 ઉન્મૂલન નં [સં] જડમૂળથી કાઢી નાખવું તે
 ઉન્મેષ પુ. ૦, ૦ણ નં [સં] પલકારો, આખની
 ઉધાડવાસ (૨) પ્રકટીકરણ, રકુરણ (૩)
 વિકાસ ૦પદ્ધતિ સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક મેથડ'
 ંયોજના સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક પ્લેન'
 ઉપ [સં] ઉપસર્ગ 'પાત્રે, નજક' એવો અથ
 ('અપ થી ઊલટો) ખતવે છે ઉદાં ઉપગમન
 (૨) નામની સાથે 'ગૌણ, ઊત્તમ' એવા
 અર્થમાં ઉદાં ઉપકથા, ઉપનામ [ભાગ
 ઉપ-આનો પુ. ૦ પોણી પાડ, આનાનો મોળમો
 ઉપકથા સ્ત્રીં [સં] મુખ્ય કથામાં આવતી
 નાની કથા આડકથા [સાવનસામગ્રી
 ઉપકરણ નં [સં] મદદ કરવી તે (૨)
 ઉપકરણ સંક્રિં [સં] ઉપકાર કરવો
 ઉપકલા(=ગા) સ્ત્રીં [સં] ગૌણ કળા
 ઉપકલ વિં [સં] નજકતુ, પડોશનું (૨) પુ. ૦
 પડોશ, નજકનો ભાગ (૩) પરવાડ (૪)
 ગળાની નજકનો ભાગ (૫) તળેટી
 ઉપકાર પુ. ૦ [સં] જલ કચ્છ તે, કસ્યાણ (૨)
 મદદ, સહાય (૩) પાડ (૪) શણગાર (જેમ કે,
 હાર તોરણ વગેરેથી કરાતો) [-ચડવો =
 ઉપકાર કર્યાના ભાર લાગવો કે હોવો, તેનું મણ
 થવું, પાડ ચડવો -માનવો ઉપકાર કર્યા માટે
 કૃતજ્ઞતા ખતાવવી] ૦ક વિં ઉપકાર કરનાર
 (૨) સહાયક, ઉપયોગમાં આવે તેવું -રી વિં
 ઉપકાર કરનાર -થઈ વિં ઉપકારને યોગ્ય
 ઉપકારણ નં [સં] ગૌણ-ઓછા મહત્ત્વનું કારણ
 ઉપક્રીયક પુ. ૦ [સં] (સ) ક્રીયકનો ભાઈ અથવા
 અનુયાયી (૨) ક્રીયકના હાથ નીચેનું લશ્કર
 ઉપકૃત વિં [સં] આભારી -તિ સ્ત્રીં
 આભાર, પાડ [એંગલ'
 ઉપકોણ પુ. ૦ [સં] આસબકોણ, 'એન્જેસન્ટ
 ઉપકોશ(-પ) પુ. ૦ [સં] કળીનું બહારનું ઢાંકણ
 ઉપક્રમ પુ. ૦ [સં] આરભ, શરૂઆત (૨) પાસે-
 આગળ આવવું તે (૩) યોજના (૪) ખત,
 ઉદ્યોગ ૦ણિકા સ્ત્રીં પ્રસ્તાવના (૨) અનુ-
 ક્રમણિકા ૦ણીય વિં ઉપક્રમ કરવા જેવું

ઉપકોશ પુ. ૦ [સં] નિદા (૨) હપકો
 ઉપક્રમ પુ. ૦ [સં] ક્ષીણ થવું તે, ધટાડો
 ઉપક્રેષ પુ. ૦ [સં] રમૂઆત, ઉલ્લેખ સૂચન
 (૨) ધમકી (૩) આરભ
 ઉપગતિ સ્ત્રીં, -મન નં [સં] પાસે જવું-
 મળવું તે (૨) જ્ઞાન (૩) અગીકાર, નવીકાર
 ઉપગા સ્ત્રીં [સં] આપેલા વાકની પાસે ને
 પામે જતી હોવા છતાં, અનુક્રં નિયત કરેલા
 અનર મુધીમાં વાકને પહેલે નહિ એવી કોટી
 'એસિમ્યોટ' [ગ]
 ઉપગામ નં નાનું ગામ, ગામડું
 ઉપગામી વિં [સં] ઉપગમન કરનાર
 ઉપગીતિ સ્ત્રીં [સં] એક ૦ક
 ઉપગુણ પુ. ૦ [સં] મુખ્ય નહિ એવો ગુણ (૨)
 [ગ] 'ક્રાઇક્રિસન્ટ'
 ઉપગુરુ પુ. ૦ [સં] મદદનીશ ગુરુ - શિક્ષક
 ઉપગૃહન નં [સં] આલિગન
 ઉપગ્રહ પુ. ૦ [સં] મુખ્ય ગ્રહની આસપાસ
 ફરનારો ચક્ર જેવો નાનો ગ્રહ (૨) આનારામાં
 આવેલા નાના ગ્રહોમાંનો દરેક (ધૂમકેતુ, રાહુ
 કેતુ ઇત્યાદિ ઉપગ્રહો કહેવાય છે)
 ઉપધાત પુ. ૦ [સં] ઈળ, હાનિ (૨) મારી
 નાખવું તે (૩) નાશ
 ઉપચક નં [સં] મુખ્ય ચક્રને આધારે ફરવું -
 નાનું ચક્ર (૨) એક પક્ષો
 ઉપચય પુ. ૦ [સં] સચય, વધારો ઉમેરો (૨)
 જયો, ઢગલો (૩) આગ્રાહી, ઉન્નતિ (૪)
 લગ્નકુડળીમાંના ૩, ૬, ૧૦ ને ૧૧માં સ્થાનો-
 માંનું કોઈ પણ એક ૦શક્તિ સ્ત્રીં
 ઉપચયની શક્તિ [(૩) સેવા
 ઉપચરણ નં [સં] નજક આવવું તે (૨) ગૌણ પદ
 ઉપચાયક વિં [સં] ઉપચય કરનાર
 ઉપચાર પુ. ૦ [સં] સાર કરવા જે ઉપાય-
 સારવાર, ઓસડ-વેસડ ઇત્યાદિ કરવા તે
 (૨) શરીરે ચદન ઇત્યાદિ ચોપડવું તે (૩)
 પૂલવિધિ, ક્રિયાકર્મ, સરકાર (૪) સાધન,
 મામગ્રી (૫) માનપાન, સેવાચાકરી (૬)
 બીજને ખુશ કરવા કરેલું મિથ્યા કથન (૭)
 લક્ષણ દ્વારા અર્થબોધ થવો તે (કાશા) ૦ક

વિં ઉપચાર કરનારું, ચિકિત્સક (૨) પું
 સેવક, દાસ -રિકા સ્ત્રીં ઉપચારક સ્ત્રી,
 સેવિકા, દાસી -રી વિં ઉપચારક
 ઉપચિત વિં [સં] એકું કરેલું, સચિત (૨)
 વધેલું, મોડું થયેલું (૩) મજબૂત થયેલું,
 શક્તિમા વધેલું
 ઉપચિત્ર પું [સં] એક ૭૬
 ઉપચીયમાન વિં [સં] એકું થતું, લેણું થતું,
 વધતું [ઓળો
 ઉપચીયા સ્ત્રીં [સં] ઓળાનો ઓળો, ઝાંખો
 ઉપછટ-(ત) સ્ત્રીં સાધનોની છત-પુષ્કળતા
 ઉપજન પું [સં] પરિવાર (૨) [વ્યા.] હિમેરો
 ઉપજલ ઉ વિં [જુઓ ઉપજવું] ઉપજ કરનાર,
 ઉત્પાદક (૨) કૃષ્ણકૃષ્ણ, રસાળ
 ઉપજલિ પુ-, સ્ત્રીં [સં] એક ૭૬
 ઉપજલવું સંકિં 'ઉપજવું'નું પ્રેરક, પેદા
 કરવું, જન્મ આપવો (૨) બનાવવું, ઊભું
 કરવું, કંઈપણ -હા(-ર)વું સંકિં(પ્રેરક)
 ઉપજિહ્વા સ્ત્રીં [સં] જીભના મૂળ પાસેની
 નાની જીભ
 ઉપજીવ પું [સં] નાનું જીવડું
 ઉપજીવક વિં [સં] કોઈની ઉપર જેની આ-
 જીવિકા ચાલતી હોય એવું (૨) પું આશ્રિત
 માણસ, દાસ [જીવિકા, ગુજરાન
 ઉપજીવન નં, ઉપજીવિકા સ્ત્રીં [સં] આ-
 ઉપજીવી વિં (૨) પું [સં] જુઓ ઉપજીવક
 ઉપજા સ્ત્રીં [સં] સ્વયં પ્રેરણાથી થતું જ્ઞાન
 ઉપજ્ઞાન નં [સં] ગૌણ જ્ઞાન, સાસારજ્ઞાન
 ઉપજૂલાણી પું એક ૭૬
 ઉપટણુ(-ણુ) નં [જુઓ ઉટવણું] નહાતા
 પહેલા શરીરે ચોપડવાનું સુગંધી દ્રવ્ય, પીઠી,
 ઉવટણ
 ઉપટામણી સ્ત્રીં વેવાઈની આગળ વાંચવામા
 આવતી કન્યાના સગાઓની યાદી (૨) લખેનો
 દસ્તાવેજ, લખખત
 ઉપટાવણું સંકિં 'ઉપટવું'નું પ્રેરક, ઝાપું કરવું
 (૨) ફિલગીર કરવું [ઉપાડવાનું મહેનતાણું
 ઉપહાઈ સ્ત્રીં, -મણુ તં, -મણી સ્ત્રીં
 ઉપહાવણું સંકિં 'ઉપાડવું', 'ઉપહવું'નું પ્રેરક,

ઉપાડે-ઉપાડે એમ કરવું; ઉચકાવણું (૨)
 ઉપાડવામા મદદ કરવી
 ઉપણાવણું સંકિં 'ઉપણવું'નું પ્રેરક, ઉપણે
 એમ કરવું (૨) ઉપણવામા મદદ કરવી
 ઉપણિયું નં ઉપણવાનું સાધન-ટોપલો,
 સૂપડું જે હોય તે
 ઉપતટ પું[સં] ભાડું, ઓછા વપગરાવાળો કિનારો
 ઉપતાપ પું [સં] ઉતાપો, ક્રુષ્ણ, પીડા
 ઉપતંત્રી પું [સં] મદદનીશ તંત્રી
 ઉપત્યકા સ્ત્રીં[સં] તળેટીની -નીચાણની જમીન
 ઉપદંશ પું[સં] કરડવું તે, કષ્ટ(૨)એક રોગ,
 ચાદી [યથેલો હોય તેડું
 ઉપદિષ્ટ વિં [સં] ઉપદેશી (૨) જેને ઉપદેશ
 ઉપદેવ પું, ના પું, સ્ત્રીં[સં] ગૌણ-નાનો
 દેવ (યક્ષ, ગંધર્વો, અપ્સરા જેવા)
 ઉપદેશ પું [સં] શિક્ષણ(૨) બોધ, શિખામણ,
 સલાહ (૩) પાસેનો દેશ ૦ક વિં (૨) પું
 ઉપદેશ આપનાર ૦કવિતા સ્ત્રીં બોધપ્રધાન
 કવિતા ૦વું સંકિં [સં] ઉપદેશી ઉપદેશ
 આપવો-કરવો -શાશ્વત નં અશ્વત જેવો
 ઉત્તમ ઉપદેશ
 ઉપદેષ્ટા પું [સં] ઉપદેશક, ગુરુ, આચાર્ય
 ઉપદ્રવ પું [સં] પન્નવણી (૨) ઈર્ષા, પીડા (૩)
 ત્રાસ, ઉપાવિ (૪) સકટ, આપદા ૦કર, ૦કારક
 વિં ઉપદ્રવ કરનાર -વી વિં ઉપદ્રવકારક
 ઉપદ્રીપ પું [સં] નાનો ખેટ [ધાતુ
 ઉપધાતુ સ્ત્રીં[સં] હલકી-ગૌણધાતુ(૨) મિત્ર
 ઉપધાન નં [સં] ઓશીકું, તકિયો
 ઉપધાન્ય નં[સં] ખડધાન, હલકી ભતનું અનાજ
 ઉપધારણી સ્ત્રીં [સં] ચિત્તને એગ્રા કરવાનો
 એક પ્રકાર
 ઉપધમાનીય પું [સં] સંસ્કૃત વ્યાકરણ અને
 વર્ણમાળામાં ૫ અને ૬ ની પૂર્વે આવતો
 મહાપ્રાણ વિસર્ગ
 ઉપનક્ષત્ર નં [સં] સત્તાવીસ 'મુખ્ય નક્ષત્રો
 સિવાયનું કોઈ પણ ગૌણ નક્ષત્ર (એ કુલ ૭૨૯
 કહેવાય છે.)
 ઉપનગર નં [સં] મુખ્ય નગરનું પરં, 'સબળ'
 ઉપનય પું[સં] ઉપનયન(૨) ન્યાયના ૫ ચાવચવ

વાક્યોમાનુ ચોથુ - જેમા માધ્યથી (વહા) વ્યાપેલુ માધન(વૂમ)પક્ષ(પર્વત)ઉપર છે એમ ખતાવવામા આવે છે **૦૧ ન૦ ૦૪ નો** ઈદુ તે, તેનો સસ્કાર (૨) જનોઈ [મરકરી વગેરેનું] ઉપનામ ન૦ [સ] ખીન્નુ નામ (લાડ, અડક, ઉપનાયક પુ૦ [સ] તાર્તા, નાટકાદિમા મુખ્ય નાયક પછીનુ ખીન્નુ પાત્ર (૨) ઉપપતિ, ચાર ઉપનાયિકા સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય સ્ત્રીપાત્ર પછીનુ ખીન્નુ પાત્ર ઉપનાયક સંકિત 'ઉપનયન'નું પ્રેરક ઉપનિધિ પુ૦ [સ] થાપણ, આડમા મૂકેલી વસ્તુ ઉપનિયમ પુ૦ [સ] પેટાનિયમ ઉપનિયેશ પુ૦ [સ] સરચાન, વસાહત, 'કોલોની' ઉપનિયત્કાર પુ૦ [સ] ઉપનિયત્કાર કર્તા ઉપનિયત્કાર સ્ત્રી૦, ન૦ [સ] વેદનો અતગત ગણનો અને તેના ગૃહ અર્થેની રચના કરતો, બ્રહ્મવિદ્યાનુ પ્રતિપાદન કરતો તાર્કિક અથ (૨) વેદ રહસ્ય (૩) બ્રહ્મજ્ઞાન (૪) રહસ્ય ંકાર પુ૦ જુઓ 'ઉપનિયત્કાર' [જમાયેલુ ઉપનીત વિ૦ [સ] ઉપનયન પામેલુ (૨) પાસે લઈ ઉપનેત્ર ન૦ [સ] ચરમુ ઉપન્યાસ પુ૦ [સ] પાસે - જોડાલેડ મૂકવું તે (૨) ઉપનિધિ (૩) લખાણ, સૂચના, દરખાસ્ત (૪) પ્રસ્તાવના, ઉપોદ્ધાત (૫) ઉલ્લેખ (૬) ધ્યાન, આધ્યાન (૭) નવલકથા ઉપપતિ પુ૦ [સ] ચાર (૨) દિયર ઉપપત્તિ સ્ત્રી૦ [સ] સાબિતીમાં પ્રમાણો અને દાખના ખતાવવા તે (૨) સિદ્ધિ, યુક્તિ (૩) મુદાવો, પ્રમાણ (૪) ઉપાય, ળલાજ સાધન ઉપપત્તી સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય નહિ એવી પત્ની (૨) રખાત ઉપપદ ન૦ [સ] પૂર્વે બોલાયેલો અથવા આગળ મુકાયેલો શબ્દ (૨) સમાસનો પહેલો શબ્દ (૩) ઉપાધિ, અડક ૦૧માસ પુ૦ ધાતુસાધિત શબ્દ - કૃદ તની સાથે થતો નામનો સમાસ ઉદા૦ કુલકાર, ઘરભેદ ઉપપત્ર વિ૦ [સ] મેળવેલુ, પ્રાપ્ત કરેલુ (૨) ની સાથે આવેલુ (૩) યોગ્ય, સુસગત (૪) માખિન - સિદ્ધ થયેલુ

ઉપપરિણામ ન૦ [સ] ગૌણ પરિણામ ઉપપય પુ૦ [ઉપ + પય] સપ્રદાયનો કટિ (૨) નાનો માગ, દંડી ઉપપાતક ન૦ [સ] ગૌણ પાપ ઉપપાદક વિ૦ [સ] ઉપનન કરનાર ૦૧૫ ન૦ ઉપનન હોતુ કે કરવું ને ઉપપુર ન૦ [સ] ઉપનગર, પત્ર [પુરુષ ઉપપુરાણુ ન૦ [સ] મુખ્ય નહિ એવુ - ગૌણ ઉપપ્રમુખ પુ૦ [સ] મહત્તીય પ્રમુખ ઉપપ્રશ્ન પુ૦, ન૦ [સ] પ્રશ્ન પરથી નીકળે પ્રશ્ન (૨) ગૌણ પ્રશ્ન ઉપપ્રદાન ન૦ [સ] ભેટ, નજારા (૨) લાય ઉપપ્લવ પુ૦ [સ] સકટ, આફત, ઉત્પાત (૨) જીલમ, પીડા (૩) ગ્રહણ કરવુ તે (૪) [મ] તાહુ ંકારક વિ૦ ઉપપ્લવ કરે એવું ની વિ૦ ઉપપ્લવવાળુ [આલિંગન ઉપપ્લવ પુ૦ [સ] એ શીકુ (૨) ભેટવુ તે ઉપપાહુ પુ૦ [સ] કાણીથી નાચેનો ટાય ઉપપ્લુહુ પુ૦ [સ] વારો, વારાવુ તે ઉપપાપા સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય ભાવનો ગૌણ ભેદ, બોદી [માલિક (૩) વારસ ઉપપ્રોક્તા પુ૦ [સ] ઉપભોગ કરનાર (૨) ઉપભોગ પુ૦ [સ] ભોગવડો (૨) અનુભવ, લહાવો (૩) માણવુ - મળ લેવી તે ૦૧૬ ન૦ કિ૦ [ઉપભોગ પરથી] ઉપભોગ કરવો - ગી વિ૦ ઉપભોગ કરનાર - ગ્ય (-જ્ય) વિ૦ ઉપભોગ કરવા યોગ્ય ઉપમઠ પુ૦ [સ] મુખ્ય મઠની શાખા ઉપમર્દ પુ૦ [સ] મર્દન કરવુ તે (૨) ન ગ ૦૬ વિ૦ ઉપમર્દ કરનાર ઉપમત્રી પુ૦ [સ] મહત્તીય મત્રી ઉપમા સ્ત્રી૦ [સ] સરખામણી (૨) મળતાપણુ (૩) [કા શા] એક અર્થાલ કાર - જેમાં ઉપમેય તથા ઉપમાનભેદ કાયમ રાખીને તેમનો સમાન ધર્મ ખતાવવામાં આવે છે [-આપવી = સરખાવવુ (૨) ઉપમા અલ કાર સાધવો - લેવી = દાખલા તરીકે કહેલુ] ૦૧ ન૦ જેની સાથે સરખામણી હોય તે (૨) [ન્યા] ચાર પ્રમાણોમાંનું એક - પ્રસિદ્ધ વસ્તુના સાવર્યથી સાધ્ય સિદ્ધ કરવુ તે

ઉપમાતા સ્ત્રીં [સ] ધાવ (૨) અપરમા
 ઉપમિત વિં [સં] સરખાવેલું, ઉપમાવાળું
 ૦ સમાપ્ત પું પૂર્વપદ ઉપમિત અને ઉત્તરપદ
 ઉપમાન હોય એવો સમાપ્ત. ઉદા નરસિંહ
 -તિ સ્ત્રીં ઉપમા, સરખામણી (૨) [-યા]
 ઉપમા અથવા માદૃશ્યથી થતું જ્ઞાન
 ઉપમેય નં [સં] જેને ઉપમા આપવામા
 આવી હોય તે -યોપમા સ્ત્રીં જેમા
 ઉપમેયની ઉપમા ઉપમાન હોય અને ઉપમાનની
 ઉપમા ઉપમેય હોય એવો અર્થાલંકાર (કા.શા)
 ઉપયુક્ત વિં [સં] ખરોખર, યાજ્ઞ, યોગ્ય,
 અવ્યયસતુ (૨) ઉપયોગી ંતા સ્ત્રીં.
 ંતાવાદ પું ઉપયોગી તે જ સારુ એવો
 મત, જાહેર સેવાનો એકમાત્ર હેતુ, વધારેમા
 વધારે સંખ્યાનુ વધારેમા વધારે લાભ કરવું,
 એવો મત, 'યુટિલિટરિયેનિઝમ'
 ઉપયોગ પું [સં] કામ, વાપર, વપરાશ (૨)
 ખપ, જરૂરિયાત (૩) (જેન) ધ્યાન, સાવચેતી
 [-લેવો = ઉપયોગ કરવો, વાપરવું, ખપ
 કરવો] ંવાદ, -ગિતાવાદ પું જુઓ
 ઉપયુક્તાવાદ -ગિતા સ્ત્રીં ઉપયોગીપણું.
 -ગી વિં ઉપયોગમા આવે તેવું, ખપવું,
 કામવું; સાર્વક
 ઉપર નં + ઉપરાણું, વહાર
 ઉપર અં [સં ઉપરિ] પર, ઊંચે ઉદાં
 'ઉપર આકાશ ને નીચે ધરતી'; (કિં વિં
 તરીકે) (૨) સ્થાન કે ક્રમથી જોતા નીચે કે
 પાછળ નહિ પણ એથી ઊલટું (નામયોગી
 અં તરીકે) ઉદાં 'વર ઉપર' (૩) -ના કરતા
 વધારે, ઉપરાંત ઉદાં 'સો ઉપર ખર્ચ થશે' (૪)
 (-ના કરતા) ચઢિયાતું કે આગળ આવે એમ
 ઉદાં 'વર્ગમા તે ઉપર રહે છે' 'ધરમા એનો
 હાવ ઉપર છે.' 'તેનું સ્થાન ઉપર છે' (૫)
 અગાઉ પૂર્વે. ઉદાં 'વેદો હજારો વર્ષ ઉપર
 લખાયા 'ઉપર લખ્યા પ્રમાણે' (૬) (કોઈ
 ભાવની સાથે શ પ્રમા) -ની પ્રત્યે. ઉદાં
 'પણ ઉપર ઠ્યા, કોપ, ક્રૂરતા' ઇં 'મારી
 ઉંડે રોડ ન માર, કેંધ ન કર' (૭) -ના
 આપારે, -ને લઈને, -ને કારણે ઉદાં

'શા ઉપર આ કૂદાકૂદ છે?' 'આપના પૈસા
 ઉપર તાગડધિન્ના ના કરો' 'એના કંઠા ઉપર
 આટલું ખુણું લાગી નય?' (૮) -ની આડથી,
 -ને આધારે ઉદાં 'ધર કે માલ ઉપર
 પૈમા ધીરે છે' (૯) કું સાથે આવતાં,
 તે ક્રિયા થયે કે થાય ત્યારે કે ત્યાર
 પછી કે થાય એટલે ઉદાં 'ખખર આવ્યા
 ઉપર હું જઈ આવીશ' 'નિતાઓ છૂટ્યા ઉપર
 કાઈ થાય' 'તેના આવવા ઉપર સભા મુલતવી
 રાખી'. (૧૦) વિષે, બાબતમા ઉદાં 'ગાય
 ઉપર નિબંધ લખો' 'એના વ્યાખ્યાન ઉપર
 મારે કાંઈ કહેવાનું નથી.' (૧૧) -ના કિનારા
 ઉપર, -ને કિનારે ઉદાં 'કાશી ગંગા ઉપર
 છે' 'તે નદી ઉપર ફરવા ગયો' 'તે તળાવ ઉપર
 ખેંઠા છે' (૧૩) -ની લગોલગ ઉદાં તેઓ
 મારામારી ઉપર પહોંચ્યા. હવે તે પૂરુ થવા
 ઉપર છે (૧૨) -સપાટી ઉપર (પ્રાય
 પ્રવાહી સાથે) ઉદાં 'મહાઈ ઉપર આવી'
 'પડ્યો તેવો તો ઉપર આવ્યો, પછી ટૂંપી ગયો.'
 'હેવટે તે વાત ઉપર આવી (૧૪) (સાતમી
 વિભક્તિનો લાવ બતાવે છે) તે જગાએ, સ્થાને
 ઉદાં 'કુકાન ઉપર ફાણ ખેસે છે?' 'ધર ઉપર
 આવજો.' 'મન ઉપર અસર થઈ' 'કામ ઉપર
 હોઈ ત્યારે' [-કરવું = આગળ પડવું - પહેલું
 કરવું, જાહેરાતમા આણવું, જરા ગાવો (૨)
 ઉપરાણું લેવું -જુ = જાત-સ્વભાવ કે ખાન
 દાનનું પોત પ્રકાશવું. નીચે પ્રમાણે શ પ્રમા
 આવે છે 'આખર ઉપર ગયો', 'માબહેન ઉપર
 ના જા', 'જાત ઉપર ગયા વગર રહે?'
 -થઈને = ઉપરવટ જઈને, ના કંઠા છતાં,
 અવગણીને -નીચે કરવું = તળે ઉપર કરવું;
 સેળસેળ કરવું, ઉપરનું નીચે ને નીચેનું ઉપર
 કરવું -નીચે થવું = આતુરતા કે અધી-
 રાઈથી કે ઉત્કંઠાથી વર્તવું; (કાંઈ ને કાંઈ
 કરવા) અધીરુ થવું, ઊંચું નીચું થવું.
 -ખેસવું, -ને ઉપર ખેસવું = દેખરેખ
 રાખવાનું કામ લેવું (કોઈ માણસ કે કામની),
 તેનું ધ્યાન રાખી સલાખવું. -ને ઉપર
 રાખવું = ઉપર કરવું, નીચું ન પડવા દેવું

(૨) લાડ લડાવવા, ખૂમ સલાળવ
 -પગ મૂકવો = ના માનવ, અવગણવ (૨)
 કચડવું - પડવું = હરીફાઈમાં ઊતરવું,
 વચ્ચે આવવું (૨) - ને આશરે જવું,
 યોજાવું થવું (૩) રૂપ ગુણ ઇર્મમાં મળતું
 આવવું ઉદા. 'એ એના આપ ઉપર પડ્યો
 છે' - રહીને = ભત દેખરેખ તળે, નાણી-
 ખૂબને (-ઊછુ રહીને પણ કહેવાય છે.)]
 ઉપરથી અં. ઊડાણમાં ઊતર્યા વિના (૨)
 માત્ર સપાટી ઉપરથી (૩) સહેજસાજ ઉપરનું
 વિં. ઉપરચોટિયું ઓચોટિયું, -છટ્ટું (-ફટ્ટું)
 વિં. છીછરું, ઉપલકિયું ઠટપકે અં. ઉપર
 ઉપરથી (૨) ચોપડામાં રીતસર લખ્યા વિના.
 ઠઠળ નં. જમીનતળ પર કરેલું બાંધકામ
 ઠથી અં. ઉપલે રથાનેથી કે સપાટી પરથી
 (૨) બહારથી, બાહ્યત ('અહરથી' થી ઊલટું)
 ઠમતું વિં. ઉપરવટ કરતા મતવાળું ઠવટ
 સ્ત્રીં. અનધિકાર ઉપરીપણુ દાખવવું તે (૨)
 ઉલ્લંઘન, અવગણના (૩) વિં. વિરુદ્ધ,
 અવગણવું (૪) ટપે એવું, સરસાઈ કરવું
 (-જવું, થવું = અવગણીને ચાલવું) ઠવટલો
 પું. ખલનો બત્તો, વાટવાનો પત્થર ઠવાસ
 (-સો) પું. મેડાનો વાસ ઠવાસિયો પું.
 બગી [ઉપર ઓઢવાનું વસ્ત્ર
 ઉપરથી સ્ત્રીં. [સં પ્રાવરણ, પ્રા પાવરણ] ઓઢણી,
 ઉપરણું નં., -લો પુ. [જુઓ ઉપરણી']
 એસ, પિછેડી, અગવસ્થ
 ઉપરત વિં. [સં] વૈરાગી, સસારમાંથી જેવું
 ચિત્ત ઊઠી ગયેલું છે એવું (૨) અટકી પડેલું,
 શાત (૩) નિર્વેદ્યુક્ત, કટાળેલું -તિ સ્ત્રીં.,
 -મ પું. ઉપરત થવું તે, ઉપરામ
 ઉપરવટ, ઉપરવટલો જુઓ 'ઉપર મા
 ઉપરવાડ સ્ત્રીં. [સં ઉપરિ + વાટ] ઘર, ફળિયું કે
 ગામની નજીકનો ભાગ, પરવાડ (૨) ઘરની વાડ-
 સીમાત દીવાલની બે બાજુનો ભાગ -ઉચો
 પું. ઉપરવાડે રહેનારો, આશ્રિત માણસ (૨)
 પાસેના ગામની ખેતી કરનાર ખેડૂત
 ઉપરવાસ અં. પવન કે પાણીના વહનની
 વિરુદ્ધ દિશાએ, ઉપલે ભાગે

ઉપરવામ(-સો), -સિયો જુઓ 'ઉપર' મા
 ઉપર ગ પું. ગમ્મત [એક, લાગલાગટ
 ઉપરાઉપર, ઉપરાઉ(-છા)પરી અં. એક પછી
 ઉપરાજવું સં. કિં. [મં ઉપાર્જ] ઉપાર્જન કરવું.
 કમાવું [દુર્ભીનિયન']
 ઉપરાજ્ય નં. [સં] મુખ્ય નહિ એવું રાજ્ય,
 ઉપરાણું (-ણું) નં. [હિં ઉપરાણા, મ ઉપગણા]
 પક્ષ લેવો તે, તરફદારી [-લેણું = પક્ષમાં જવું
 તરફદારી કરવી]
 ઉપરામ પું. [મં] ઉપરમ, નિવૃત્તિ (૨) વિરામ,
 અટકવું તે (૩) સન્ધ્યાસ (૪) મૃત્યુ
 ઉપરામણી સ્ત્રીં. [ઉપર' પરથી] તકાવત,
 ઠાવેલી કિમતથી ઉપરનું જે હોય તે
 ઉપરાણું નં. જુઓ ઉપરાણું, તરફદારી
 ઉપ(-કે)ગડું (૦) વિં. પાસાભેર એવું (૨) બાજુ
 ઉપરનું, સામેનું (૩) ઊભું (૪) અવળું, ઊંધું
 ઉપરાત અં. [હિં, મ] વધારે, વિશેષમાં (૨)
 સિવાય, વળી ખીલું (૩) પછી, ઉપરથી
 ઉપરિતન વિં. [મં] ઉપરનું, ઊંચું
 ઉપરી પું. [ઉપર' પરથી] ઉપરનો અધિકારી
 (૨) વિં. ઉપરનું ઠપાણું નં.
 ઉપ(-કે)રું વિં. [સં ઉપરિ, પ્રા ઉપ્પરિ]
 પાસાભેર (૨) ઊભું (જેમ કે ખાટલો ઉકેરો કરવો)
 ઉપરો(-થું)કા વિં. [સં ઉપરિ + ઉક્ત] ઉપર
 કહેલું -જણાવેલું
 ઉપરપક નં. [સં] નાટકનો એક પ્રકાર
 ઉપર્યુક્ત વિં. [સં] ઉપર કહેલું -જણાવેલું
 ઉપરોધ પું. [સં] રોકાણ, પ્રતિબંધ, વિદ્વ (૨)
 ઘેરવું તે (૩) પીધા, ફાપ ઠક, ઠંધી વિં.
 ઉપરોવવાળું કે કરે એવું
 ઉપલ પું. [સં] પથ્થર, શિલા, ખડક (૨) રત્ન
 ઉપલક વિં. ઉપર ઉપરનું ઉપરચોટિયું (૨) ફાલવું,
 વનારાનું (૩) ચોપડામાં કોઈ ખાસ ખાતે નહિ
 નેવેલું એવું [-માલકું, -રાખણું = ખાસ
 કોઈને ખાતે નોધ્યા કે પાડયા વગર ચોપડામાં
 રકમ લખવી કે ટપકાવી રાખવું] -કિયું વિં.
 ઉપર ઉપરનું, ઉપરચોટિયું, અસ પૂણું
 ઉપલક્ષણું નં. [સં] ચિહ્ન, વિશેષ લક્ષણ (૨)
 ધારાત સૂચન (૩) [કા શા] એક અર્થાલંકાર,

જેમા વસ્તુના એક ભાગ વડે આખી વસ્તુનો
બોધ કરાવાય છે
ઉપલક્ષિત વિં [સં.] ઉપલક્ષણથી સૂચવાયેલું
ઉપલક્ષ્ય વિં [સં.] ઉપલક્ષણ કે અનુમાનથી
સમભવ્ય એવું (૨) નં ટેકા, આશ્રયસ્થાન (૩)
અનુમાન
ઉપલખ્ય વિં [સં.] મળેલું, મેળવેલું (૨) ભણેલું.
-ગિધ સ્ત્રીં પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) બોધ, જ્ઞાન
ઉપલભ્ય વિં [સં.] મેળવી-ભણી શકાય એવું
(૨) માનનીય; સ્તુતિપાત્ર ંમાન વિં મળતું,
પ્રાપ્ત થતું [એક ઔષધિ, અનતમૂલ
ઉપલસ(-સા)રી સ્ત્રીં [સં] ઉત્પલસારિકા]
ઉપલાણુ વિં ઉપરતું, ઉપરના ભાગનું, ઊંચેનું
(૨) નં ઉપલો ભાગ અથવા બાણુ -છું' નં,
બુઝો ઉપલાણ
ઉપલ્લિયુ નં એક રોગ, ઉટાટિયું
ઉપલી સ્ત્રીં [સં] ઉપલ પરથી] જમીનમા
દાટેલી ખાડણી, ખાડણિયો
ઉપલ્લું (હુ.) વિં [હિં ઉપલ્લા] ઉપરતું (૨)
આગળ આવેલું કે બજાવેલું
ઉપલેટ નં એક વનસ્પતિ-ઔષધિ [લીપણ
ઉપલેપ પું, ંન નં [સં.] લેપ કરવો તે (૨)
ઉપવન નં [સં] બગીચો, વાડી
ઉપવસ્ત્ર નં [સં] અગવસ્ત્ર, ખેસ
ઉપવાત પું [સં] પવન, વાયુ
ઉપવાસ પું [સં] વ્રત કે નિયમ તરીકે ન
ખાતું-છદિયોના ભોગનો ત્યાગ કરવો તે(૨) ન
ખાતું તે. અનશન -સ્ત્રી વિં ઉપવામ કરનાર
ઉપવિધા સ્ત્રીં [સં] ચૌદ મોટી વિધાઓથી
ગૌણ વિધા
ઉપવિરોધ પું [સં] જે નિર્દેશોના અમુક અશ
વચ્ચેનો વિરોધ, 'મન-કોન્ટ્રી એપોઝિશન
ઉદાં 'કેટલાક માણસ ડાઘા છે, કેટલાક
માણસો ડાઘા નથી' (ન્યા)
ઉપવિષ નં [સં] બનાવડીઝર (૨) ઘેનનું ઓસક
ઉપવીત નં [સં.] જનોઈ. [-આપવું, દેવું =
જનોઈ પહેતાવવી, તેનો વિવિ ઉત્સવ કરવો.
-પહેરવું = જનોઈ ધારણ કરવી, તેનો સરકાર
થવો કે ગ્રહણ કરવો]

ઉપવેદ પું [સં.] વેદોમાધી નીકળેલી ગૌણ
વિદ્યાઓ, જેવી કે, આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ, ગાધર્વ-
વેદ અને સ્થાપત્ય શાસ્ત્ર
ઉપવેશન નં [સં] ખેસવું તે, ખેડક
ઉપશમ પું, ંન નં [સં] શાત પડવું-વિરામ
લેવો તે, શમવું તે (૨) શાતિ, નિવૃત્તિ (૩)
સાત્વન ંહું અંકિં [મં ઉપશમ્] શાત-
નિવૃત્ત થવું, અટકવું
ઉપશય પું [સં.] અમુક દવા કે ખોરાકની
અસર પરથી કરાતું નિદાન કે ઉપચાર
ઉપશાખા સ્ત્રીં [સં] મુખ્ય શાખાનો કાટો
ઉપશાસ્ત્ર નં [સં] મુખ્ય શાસ્ત્ર ઉપરથી બનેલું
ગૌણશાસ્ત્ર [(કામક્રેધાદિનું) શાત પડવું તે
ઉપશાંત વિં [સં] શાત -તિ સ્ત્રીં શાતિ,
ઉપશિક્ષક પું [સં] મહંતીશ શિક્ષક
ઉપશ્રુતિ સ્ત્રીં [સં.] સાલળવું -કાન માડવું તે
(૨) ત્યાં સુધી સંભળાય તે અતર (૩) એક
અલૌકિક વાણી-વનદેવતાની લલિતસૂચક
વાણી (૪) વચન, સ્વીકારનું વચન
ઉપસમિતિ સ્ત્રીં [સં] પેટા સમિતિ
ઉપસર્ગ પું [સં] રોગ, માદગી (૨) આક્રમ,
ધન (૩) અપશુકન, મરણચિહ્ન (૪) દેવ અને
મનુષ્ય વગેરે તરફની કનડગત (જન) (૫)
[ન્યા] ધાતુઓ કે ધાતુ ઉપરથી બનેલા નામોની
આગળ જોડાતો તથા તેમના મૂળ અર્થમા
વિશેષતા આણતો શબ્દ કે અવ્યય (પ્ર, પન,
અપ, સમ, અનુ, અવ, નિસૂ અથવા નિર,
કુસૂ અથવા કુર્, વિ, આ, નિ, અધિ, અપિ,
અતિ, સુ, ઉત્-દ, અભિ, પ્રતિ, પરિ, ઉપ)
ઉપસંઘ્ર પું [સં] યુગ શાખવું-અનુમેદન
આપવું તે (૨) માન આપવું તે (૩) લેવું -
સ્વીકારવું - સંઘરવું તે [દીક્ષા
ઉપસંપદ(-દા) સ્ત્રીં [સં] બૌદ્ધ ભિક્ષુ થવાની
ઉપસંહાર પું [સં] એકત્ર કરવું તે(૨) સારાશ
(૩) દૂકામા આરોપી લેવું તે
ઉપસાગર પું [સં] પહોળા મુખનો અખાત
ઉપસાટ પું [ગિપસવું] ગિપસવું તે(૨) સેન્ને
(૩) દુલાનો
ઉપસાવવું સંકિં 'ગિપસવું'નું પ્રેરક

ઉપસિદ્ધાંત પુનર્[સં] મુખ્ય સિદ્ધાંતમાથી સીધી
ગતે ફલિન થનો સિદ્ધાંત, દોરોલરી
ઉપસ્કર પુનર્[સં] મામત્રી, સાહિય(ર) વરખટલો
(૩) સભાર, મગાલો (૪) શાણગાર, ઘરેણુ (૫)
ઠપકો (૬) મારવુ - ઈજા કરવી તે ઠણુ નં
ભૂયણ - શાણગાર સજવા તે (૨) મારવુ - ઈજા
કરવી તે (૩) સગ્રહ (૪) વિકાર, દેશ્કાર (૫)
અધ્યાહાર (૬) ઠપકો
ઉપસ્કાર પુનર્[સં] પૂર્તિ, પુરવણી (૨) ઘરેણુ
(૩) જુઓ ઉપસ્કરણ અર્થ ૧, ૩, ૫
ઉપસ્ક્રી શ્રીં [સં] રખાત
ઉપસ્થિત પુનર્[સં] અનુચર, એવક
ઉપસ્થ નનર્[સં] પુરુષ અથવા શ્રીની શુદ્ધેન્દ્રિય
પાણુ પુનર્[સં] શુદ્ધ
ઉપસ્થાન નનર્[સં] દેવની સન્મુખ પૂજા માટે
મત્ર કેરુનિ બોલતા હોલા બેસુ તે, ઉપાસના,
સેવા (૨) અભિવદન, નમસ્કાર (૩) રહેણાણ
ઉપસ્થિત વિનર્[સં] નજીક હોય, હાજર, રમૂ
(૨) આવી પડેણુ (૩) બનેણુ (૪) જ્ઞાત, પ્રાપ્ત
-તિ શ્રીં ઉપસ્થિત હોય તે [અમૃતિ
ઉપસ્થિતિ શ્રીં[સં] મુખ્ય નહિ એવી - ગૌણ
ઉપહત વિનર્[સં] ગ્લપામેણુ, નષ્ટ(ર) બ્રથ, અશુદ્ધ
ઉપહસનીય વિનર્[સં] ઉપહાસને પાત્ર
ઉપહાર પુનર્[સં] ભેટ, બક્ષિસ (૨) પૂજનો
સામાન (૩) લવાજમ
ઉપહાસ પુનર્[સં] મઠ્ઠરી, ઠેકડી અચિત્ર નં
ઉપહાસ કરવા દોરાતુ ચિત્ર, નર્મચિત્ર
-સારપદ વિનર્[સં] (૨) નં ઉપહાસ કરવા બેસુ
-રથ વિનર્[સં] ઉપહસનીય
ઉપહિત વિનર્[સં] ઉપાધિવાળુ (વેદાન્ત)
ઉપાકર્મ નનર્[સં] ચોમાસામા વેદોનુ પારાયણ
આરભતાં પહેલા કરવાની એક ક્રિયા
ઉપાખ્યાન નનર્[સં] નાનુ આખ્યાન
ઉપાખ્યાણુ નનર્[સં] સૂઘણુ કે ચૂમણુ તે
ઉપાચાર્ય પુનર્[સં] મહત્તરી આચાર્ય
ઉપાક, -ડો પુનર્[સં] ઉપાકણુ ઉપસાટ, સોજો (૨)
ભરાઉપણુ (૩) જુરસો, આવેશ (૪) આરબ (૫)
દોરોસાર, પ્રયત્ન (૬) મૂંડેલા નાણાંમાંથી પાણુ લેવુ
તે, પાછી લીધેલી રકમ (૭) અખત, ઉઠાવ, માગ.

ઉપાકણુ મંકિં [સં] ઉત્પાત, પ્રા ઉપ્પાડ]
'ઉપકણુ' નુ પ્રેન્ક, બિ સુ કરવુ - ઉઠાવણુ, નીચી
ઉપર લેણુ (૨) માથે લેણુ, વહોરણુ (૩) મૂળમાથી
બેચી કાઢણુ (૪) નાણાં મેલા હોય ત્યાંથી લેવા
(૫) ચોગી કરવી (૬) શરૂ કરવુ, માકણુ ઉપાકણુ
મંકિં(પ્રેન્ક) ઉપાકણુ અમંકિં(કર્મણિ)
ઉપાકો પુનર્[સં] જુઓ ઉપાક (૨) અંકા જાખરાનો
વાઢીને કરેલો નચો
ઉપાત વિનર્[સં] પ્રાપ્ત (૨) ગૃહીત - નીકૃત
ઉપાદાન નનર્[સં] અગીકાર સ્વીકાર (૨) કારણ,
મમવાથી જાણ (૩) નેમાથી દોર પાણુ વરવુ
અનાવાઈ હોય તે કંચ વકારણુ નં મમવાથી
કારણ બહાણુ શ્રીં એક અર્થાલજાર,
અજહલક્ષણા (કા શા)
ઉપાદેય વિનર્[સં] વધ શકાય એણુ (૨) સ્વીકાર્ય
(૩) પસંદ કરવાણુ (૪) ઉત્તમ, તમાણવા બેણુ
ઉપાધિ શ્રીં [સં] પીડા, આપણ (૨) ન નાળ,
પચાત ચિતા (૩) ચિદ્વત, મજા (૪) ખાસ
લક્ષણ, ગુણધર્મ (૫) પઢવી 'ડિઝી' (૬)
ખિતાબ, ઝલજાબ (૭) અટક, ઉપનામ [-મા
આવણુ, આવી પડણુ, = પીડા કે પચાતની
દશા થવી -મા પડણુ = પીડા કે પચાતમા
ફસાણુ કે તે માથે વહોરવી - વળગવી =
ઉપાધિમા ફસાણુ]
ઉપાધ્યક્ષ વિનર્[સં] ઉપમુખ
ઉપાધ્યાપક પુનર્[સં] મહત્તરી અધ્યાપક
ઉપાધ્યાય [સં], ઉપાધ્યાય + પુનર્[સં] શિક્ષક
અધ્યાપક (૨) પુગેહિત, ગોગ (૩) બ્રાહ્મણની
એક અટક
ઉપાન નનર્[સં] ઉપાનહુ પગરથુ, જોડો
ઉપાય પુનર્[સં] ઇલાજ, યુક્તિ (૨) સાધન રસ્તો
(૩) ચિકિત્સા, ઉપચાર, પ્રયોગ (૪) આરત્ન,
શરૂઆત [-આલવો = ઉપાય કાવવો કે મદ્દ
થવો - લેવો = ઉપાય કરવો - અખતિયાર
કરવો] [(૨) કમાઈ
ઉપાજ્ઞ નનર્[સં] -મા શ્રીં [સં] મેળવણુ તે, પ્રાપ્તિ
ઉપાજ્ઞિત વિનર્[સં] મેળવેણુ (૨) વારસામા મળેણુ
ઉપાજ્ઞણુ મંકિં[સં] ઉપાજ્ઞ કમાણુ (૨) મેળવણુ
ઉપાલબ્ધ પુનર્[સં] ઠપકો

ઉપાવચું સઃ કિં + ઉપજવવુ ઉપાવુ અં
કિં [તં ઉત્પાદ, પ્રા ઉત્પાદ] + (કર્મણિ)
ઉપાવચું

ઉપાશ્રય પું [સં] અપાસરો (૨) આશ્રયસ્થાન
ઉપાશ્રિત વિં [સં] આશ્રિત [સેવક
ઉપાસક પું [સં] ભક્ત, સાધક (૨) અનુયાયી,
ઉપામણુ નં (ભુલાયેલ કે શાત પડેલ બાળતને)
જરી ઉપાડવી કે તાણ કે ઊણી કરવી તે,
પ્રેગ્લા ઉચ્છેદણી, સળી કરવી તે
ઉપામન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] આરાધના, સેવા,
ભક્તિ (૨) ધ્યાન ઇત્યાદિ દ્વારા ઇષ્ટદેવનુ ચિંતન
વગેરે (૩) તીર દેકવાને અભ્યાસ કરવો તે
ઉપામચું સં કિં [સં ઉપાસ] આરાધણ,
સેવા પૂજ કરવી

ઉપાસગ પું [સં] ભાથો
ઉપામિત્રા સ્ત્રીં [સં] ઉપાસક સ્ત્રી
ઉપામિત્ર વિં [સં] જેની ઉપાસના જરી હોય તેણી
ઉપાસી વિં [સં] આરાધક, ભક્ત, પૂજ કરનાર
(૨) ઉપવામી [૦ત્ત્ર નં
ઉપાન્ય વિં [સં] ઉપાસના કરવા યોગ્ય
ઉપાહાર પું [સં] નાસ્તો ંગ્રહ નં 'હોટેલ'
ઉપાગ નં [સં] અગનુ અગ, ગૌણ અગ (૨)
પરિશિષ્ટ, પુરવણી (૩) વેદાગ જેવા આર
શાસ્ત્રો - પુરાણ, ન્યાય, મીમાંસા અને ધર્મ-
શાસ્ત્ર (૪) તિલક, ત્રિપુડ (૫) ઢોલક જેણ
એક વાજી ૧ ંકલિત નં એક ત્રત ંવિરોધ
હું મવ દેશવિવાન અને એકદેશવિધાન, તેમ
જ સર્વદેશનિષેધ અને એકદેશનિષેધ વચ્ચેનો
વિરોધ, મધોલટનં ઓપોઝિશન' (ન્યા)

ઉપાંન પું [સં] નજીકનો ભાગ - પ્રદેશ (૨)
દાગ, ડેડો (૩) આખનો ખૂણો - ત્ય વિં
ઉપાંની પડેલું

ઉપેક્ષક વિં [સં] ઉપેક્ષા કરનાર
ઉપેક્ષા સ્ત્રીં [સં] અનાદર, તિરસ્કાર (૨)
ત્યાગ (૩) અનપેક્ષા, ઉદામીનતા (૪) બેદરકારી
ઉપેય વિં [સં] ઉપાય યથ શકે એણ, સાધવા ભેગ
ઉપેટ પું [સં] (સ) વિખુ
ઉપેદ્રવ્ય પું, સ્ત્રીં [સં] એક છદ
ઉપોદ વિં [સં] પગેલું (૨) નિકટ

ઉપોત્તી (-દક્રી, -દિકા) સ્ત્રીં [સં] એક વન
અપિ - પોષ (૨) પોથી (ગંગા)

ઉપોદ્ધાત પું [સં] આરભ (૨) પ્રસ્તાવના
ઉપોપણુ નં [સં] ઉપવાસ

ઉપોસથ પું [પાત્રી] ઉપવાસનુ તત (બૌદ્ધ)

ઉદ્દણાવચું સંકિં 'ઉદ્દણુ' નું પ્રેરક

ઉદ્દરાટ પું ગર્વ કરવો તે, હું પદ

ઉદ્દરાટસુદ્દરાટ અં [મ] આગળ અને પાછળ
ઉદ્દરાટવું અંકિં ['ઉદ્દર' પરથી ?] દેરવણ

(૨) પાસુ દેરવણ; મોખલણ ઉદ્દરાટાવચું
સંકિં (પ્રેરક), ઉદ્દરાટાવું અંકિં (ભાવે)

ઉદ્દરાટિયું નં લખેલા પાનાની કે કાગળની
સામી ખાણુ

ઉદ્દરાટિયો પું બીક, ભય (કા)'

ઉદ્દરાટું વિં જુઓ ઉપરાટું

ઉદ્દર વિં જુઓ ઉપર

ઉદ્દરાઈ સ્ત્રીં ઉદ્દરાટ, હું પદ મગફરી

ઉદ્દાયો પું, -ન નં [હિં ઉફાન, મ ઉફાણા,
-ત જુઓ ઉકણુ] ઊલરો, ભેશ, આવેશ

ઉદ્દાળો પું ફટકો, ઉછાળો

ઉદ્દાંત (-દ) સ્ત્રીં હું પદ, ગર્વ (૨) મોટાઈનો -
શ્રીમતાઈનો આહમર (૩) ઉદાઉપણુ

ઉખટાણુ નં [મ, જુઓ ઉખાણુ] ઉખાઈજવું તે
ઉખટિયું નં [ઉખડું પરથી] ઊધિયુ

ઉખળ (-ળો)ક વિં ઉપલક

ઉખાટ પું ઊખ, ઉખાવાથી વળની દૂગ કે થતુ
પરિણામ [-વળવેા, -લાગવેા=ઉખાણુ]

ઉખ (-ભ)ળાવણુ સંકિં 'ઉખ (-ભ)ળતુ નું પ્રેરક
ઉખાડિયુ નં [દે ઉમ્માડિય] (એક છેડેથી

ખળતુ ને હાથમાલીવેણુ) ખળતુ પાતણુ લ કડું
કે સાઠી સળેખડુ, ખોરિયુ (૨) (સુ) જુઓ

ઉખાડિયુ [ઉખાડિયાં કરવા = ખોરિયા કરવા,
નકામુ લાકડું કે સળી હાથમા લઈ લગાડવી

(૨) [લા] (સુ) તોફાન કરવું (૩) નકામુ
ધૂળ કરવું]

ઉખાણુ અં આડકેટે રસ્તે (સુ)

ઉખાન વિં [સં ઉત્ત્વણ, પ્રા ઉત્ત્વણ ?] છાતીચણુ,
ખહાફર [ઉજ્જ્વલા] ફૂગવાળુ ખનડું; કાવાડું

ઉખાણુ અંકિં [મ ઉદળે, -ટળે, કાનડી ઉત્ત્વે =

ઉમાળુ નં તાપોદિયુ, ચૂમડુ
 ઉમાળો પું [મ ઉવાઝા] બાક (૨) ઊભરો (૩)
 ઉચ્ચરણી, રોષ (૪) હોહા, તોફાન (૫) બળ
 તણ, છાણાં (૬) કલ્સો (એકીસાથે બાળી
 ભડકો કરવા બેઠેલો) [-આવવો = ઊભરણ
 -ઊકવો = તોફાન કે હોહા મચવી કે લગવી]
 ઉમેતર નં ઉનાળામા ફૂવાના પાણીથી કરેલો પાક
 (૨) લમ્મમા નોતરે આવેલાઓને રમ આવપવી તે
 ઉમેર સ્ત્રીં હળમા દોશને બેસાડવા માટે માર
 વામા આવતી કાચર [(૨) ચૂક
 ઉમેલો પું ચૂક સાથે જાડાની હાજત થાય તે
 ઉમે(-ભે)ળાવુ સંકિં [મ રુદ્વલ્, પ્રા ઝ્વલ્ =
 ઉમેડુ? હિં ઉમાફના, મ ઉમારણે] વળ
 ઊકલે એવુ કરવુ (૨) વાવેલુ ઉમેકી નાખવુ
 (૩) ગઈશુજરી સહારવી ઉમે(-ભે)ળાવવુ
 સંકિં (પ્રેરક) ઉમે(-ભે)ળાવુ અંકિં
 (કર્મણિ) [જઈ શકે એવુ
 ઉભચર વિં [સં] ઉભચથર(૨) [સ્ત્રી પુરુષ] બેઉ
 ઉભર(-કૂ)ક વિં ['ઊભુ' પરથી? પ્રા ઉવ્કુ
 હુગ?] અધૂં ઊભુ, ઊભુ (૨) નિરતિ નહિ
 બેઠેલુ
 ઉભડિયો પું મનૂર, દહાડિયો, ઉમેડુ
 ઉભડૂક વિં જુઓ ઉભડક
 ઉભય વિં [સં] બંને વચર વિં પાણી અને
 પૃથ્વી બંને પર ચાલે એવુ ઠત અં બંને
 રીતે ઠત પાશ પું ઉભયત પાશમા
 પડાય-ફસાઈ જવાય એવી રિયતિ, 'હાઇલેમા'
 ઠત પાશરંજશુન્યાય પું નદીવ્યાઘન્યાય
 ઠતુ અં ઉભયત ઠતોભદ્ર વિં બંને રીતે
 ભદ્ર - સાર અથવા શુકનિયાળ ઠત અં
 બંને રથાને કે પસે ઠયા અં ઉભયત
 ઠવિધ વિં બંને પ્રકારનુ ઠસભવ પું
 ધર્મસકટ, ધમસકટ જેવી રિયતિ -યાત્મક
 વિં બંનેવાળુ, બંનેનુ બનેલુ -યાન્વયી
 વિં ઉભય (પદ અથવા વાક્ય)ને જોડનાર
 (વ્યા) -યાન્વિત વિં બેતરકથી જોડાયેલુ
 -યાર્થ વિં દ્વિઅર્થી, અરુપથ (૨) બેઉ
 રીતે કામ લાગે એવુ -યાલ કાર પું શબ્દ
 અને અર્થ બંનેના અલકારવાળો અલકાર

ઉભરડો પું (સુ) ધરનો વચલો ખડ - ઓરડો
 ઉભરણુ નં [ઊભરણુ] ઊભરો (૨) આથો ચડવો તે
 ઉભરણી સ્ત્રીં જુઓ ઊભરણો
 ઉભરાટ પું ઊભરાણુ તે
 ઉભરામણુ નં ઉભરણુ ઊભરો (૨) ઊભરાડને
 જે બહાર નીકળી ગયુ હોય તે પ્રેરક
 ઉભરાવણુ સંકિં 'ઊભર(-રા)ણુ' 'ઉભરાણુ'નું
 ઉભરાણવણુ સંકિં 'ઊભરણુ'નું પ્રેરક,
 ઉભરાણવણુ, ઊભરો એમ કરવુ
 ઉભારણુ સંકિં ઊભરણુનું પ્રેરક, ઊભે એમ
 કરવુ, ઉભાવણુ
 ઉભાણુ નં આથો ચડવો તે
 ઉભાળ વિં [મં રુદ્ + માત?] ભાળ જતી
 રહી ટાય - જાખી પડી ગઈ હોય તેવુ
 ઉભાર પું [જુઓ ઊભરણુ] ઉપનુ મો.
 પધુ કે દેખીનુ વજન કે ભાર (૨) ખાટી
 દમાન (૩) [જુઓ ઉભારણુ] રાખમાથી
 અગ્નિ બહાર કાઢવો તે ંણી સ્ત્રીં ઊચાર્ય
 ંણુ સંકિં રાખમાથી અગ્નિ બહાર કાઢવો,
 ભારેલો બહાર કાઢવો
 ઉભારી સ્ત્રીં પોલી ધૂધરી
 ઉભાવણુ સંકિં 'ઊભરણુ'નું પ્રેરક ઉભાણુ
 અંકિં 'ઊભરણુ'નું ભાવે [ચડાવ
 ઉભાળ વિં ઉમેડુ (૨) ટાળ પડદુ (૩) સ્ત્રીં
 ઉમેડુ પું ઉભડિયો, દહાડિયો, ઊભડ
 ઉમેડુ (-ર) વિં ઊભુ હોય એવુ, ઉભાળ
 ઉમેથા અં + ઉભયથા
 ઉમેર વિં જુઓ ઉમેડુ
 ઉમેળણુ સંકિં જુઓ ઉમેળણુ (૨) હાગરની
 કરડ કરવી ઉમેળણવણુ સંકિં (પ્રેરક)
 ઉમેળણુ અંકિં (કર્મણિ)
 ઉમેળો પું કરડ, અર્ધી ખડાયેલી હાગર
 ઉમગાવણુ સંકિં 'ઉમગણુ'નું પ્રેરક
 ઉમચાડો પું (કા) દખાણમાથી છૂટવાનો -
 સત્તાધારી સામે માણુ ઊંચકવાનો પ્રયત્ન
 ઉમટા(-હા)વણુ સંકિં 'ઊમટ(-હા)ણુ'નું પ્રેરક
 ઉમદા(-દુ) વિં [અ] સાર, શ્રેષ્ઠ (૨)
 ખાનદાન (૩) કીમતી
 ઉમદાઈ સ્ત્રીં ઉમદા હોણુ તે

ઉભદુ વિં જુઓ ઉભદા

ઉભ(-મ્)ર સ્ત્રીં [ઝ ઇમ્] ઉંમર, વય
[-યવી = ઘડપણ આવણુ, ઘડ યવું = સામું
(-મે) જોયું = મોટી ઉંમરનો ખ્યાલ કરવો,
તેની કદર કરવી ઉંમરે પહોંચણુ = ઉંમર
લાયક - પુખ્ત વયનું થવું] ૦૬૨૧૪ [ફા]
વિં દીર્ઘાયુ ઠલાયક વિં પુખ્ત વયનું

ઉમરખ પું, સ્ત્રીં અહરખો, અલિલાપ હોશ
ઉમરકું નં [સં જુવર, પ્રા હવં] ઉમરકાનું
કળ - ડો પું એક ઝાડ, ઉમરો

ઉમરાવ પું [ઝ ગરા] અમીર (ર) શ્રીમત
ઠઠઠી [ઝ જાદુ] સ્ત્રીં ઉમરાવની પુત્રી
ઠઠઠો પું ઉમરાવનો પુત્ર

ઉમલાવણુ સંકિં 'ઉમલણુ'નું પ્રેરક *

ઉમલેટિયા પુંખંબં ચટલા (ર) કૃપમા
ગલી કરવી તે

ઉમળકો પું ['ઉમલણુ' પરથી ?] વહાલ -
હેતનો ઊલરો [-આણુવો, લાવવો = હેત
ટલાવ પોતામા પેઠા કરવો - આવવો = હેત
યણુ, લાવ પેઠા થવો]

ઉમંગ પું [હિં] ઉત્સાહ, હોશ (ર) આનંદ,
હૃદય (૩) ખુશી, ઇચ્છા ઠણુ અંકિં [હિં
જનનાં] ઉમંગમા આવણુ - ગાવણું સં
કિં (પ્રેરક), - ગાણું અંકિં (લાવે) - ગી
વિં ઉમંગવાણુ

ઉમા સ્ત્રીં [સં] (સ) પાર્વતી ઠધવ ઠપતિ,
-મેશ પુર્વમ્) શકત, મહાદેવ ઠમહેશ્વર
નંખંબં ઉમા અને મહેશ્વર (ર) મરી
ગયેલાની પાછળ પરણેલા જોડાને અપાત્ર દાન
ઠમહેશ્વરી વિં ખેરગી, ગંગાજમની

ઉમાડ (-હય) નં, -ડો પું [દે ડમ્માહિય]
જુઓ ઉમાડિય, ખોરિય

ઉમાર્ગ, -રંગ પું જુઓ ઉમાર્ગ [(ર) ઉમગી
ઉમાડી વિં ઉદાર, છૂટે હાથે ખરચનાર (માલસ)
ઉમાસી વિં ઉદાર (ર) હોશીલુ

ઉમિયા સ્ત્રીં (સ) જુઓ ઉમા ઠધીશ,
ઠવર પું (સ) ઉમાપતિ, મહાદેવ

ઉમેદ સ્ત્રીં [જા] આશા (ર) ઇચ્છા, અલિ
લાવા ઠવાર વિં ઉમેદ રાખનાર (ર) પું

નોકરી માટે અરજદાર અથવા નવું કામ શીખ-
નાર આદમી ઠવારી સ્ત્રીં ઉમેદવારપણુ

ઉમેરણુ સંકિં હોય તેમા ખીજુ મૂકણુ,
નાખણુ, રેકણુ, વધારણુ (ર) મેળવણુ, મેણું
કરણું (૩) ઉમેરણુ - જુ નં જુઓ ઉમેરણી (ર)
અખરામણુ - જુ સ્ત્રીં ઉમેરણુ તે, વધારો (ર)
[લા] વધારીને કહેણુ - ઉમેરણુ તે ઉમેરાવણું
સંકિં (પ્રેરક) ઉમેરાણુ અંકિં (કર્મણિ)

ઉમેરો પું વધારો (ર) મેળવણી, મેળવણુ તે
ઉમેશ પું [સં] (સ) ઉમાપતિ, શકર

ઉમેળણુ અંકિં આમળીને મૂળમાથી ઉખેડી
નાખણુ ઉમેળાવણુ સંકિં (પ્રેરક) ઉમે-
ળાણુ અંકિં (લાવે)

ઉર નં [સં] હૃદય (ર) છાતી (૩) [લા]
ધ્યાન, લક્ષ [ઉરની લાગણી = ખરા મનનો
લાવ ઉરે ધરણું = ધ્યાનમા લેણું] ઠજ,

-રોજ પું, નં સ્તન (ર) [સ] કામદેવ
ઠમ હલ (-ળ) નં છાતીનો લાગ (ર) સ્તન-

મહળ ઠમાળ સ્ત્રીં છાતી સુધી ઝૂંટે એવો
હાર ઠરાગ પું હૃદયનો રાગ પ્રેમ. ઠવલ્લી

સ્ત્રીં ડૂ ધીથી છાતી તરફ જતી વેલ જેવી રવાડી
(ર) પેટ ઉપર વાટા પડે છે તે, ત્રિવલી ઠજ

નં છાતીનું અપ્પર ઠ(-રઃ) સ્થલ (-ળ) નં
છાતીનો લાગ. ઠહાર પું ઉરમાળ

ઉરગ પું, નં [સં] પેટે આલે તે - સાપ ઠપતિ
પું મેળનાગ ઠલતા સ્ત્રી નાગરવેલ - ગાદ

પું [સં] (સ) ગરડ

ઉરઝાવણુ સંકિં 'ઉરઝાણુ,' 'ઉરઝણુ'નું પ્રેરક

ઉરણિયુ વિં [સં ઉર્ + ક્રણ] માણ વિનાણુ,
માણમુકત

ઉરદૂ સ્ત્રીં જુઓ ઉર્દૂ

ઉરદે અંખીને નામે, કિવા, ઉર્દે ['ઉરમા

ઉરમ હલ (-ળ), ઉરમાળ, ઉરરાગ જુઓ

ઉરવર નં (પ) કમળનું ખીજ, કમળકાકડી

ઉરવલ્લી સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'ઉર'મા

ઉરસ પું ઓલિયાની મરણનિધિનો ઉત્સવ,
ઓગ્ન (ર) લગ્નનું જમણ

ઉરસ નં [સં] ઉર સ્થલ (-ળ) નં [સં]

ઉરહાર પું જુઓ 'ઉર'મા

ઉત્તર અંક [ઉત્તરથી] (કા) આસને પૂનઃ
 ઉત્તર સ્ત્રી + હનિકા
 ઉત્તર સંકિં [જુઓ ઉત્તર] 'ઉત્તર'નું પ્રેરક,
 જુઓ ઉત્તર ઉત્તરવતું મંકિં ઉત્તરવતું
 ઉત્તર અંક કિં (કર્મણિ)
 ઉત્તરઉત્તર પું [ઉત્તર ઉત્તર મૂળ મલય]
 ઉત્તર આસી રાત્રિ તેવો એક નતનો વાદરો
 ઉત્તર નં એક નતનું ઘેરું
 ઉત્તર વિં [મં] વિશાળ (૨) મોટું (૩) ઊંચું (૪)
 ઉત્તર, કીમતી વચ્ચે વિં શ્રીં વિશાળ
 ચક્ષુવાળી
 ઉત્તર અંક + જુઓ ઉત્તર સંસ્કૃત
 ઉત્તર-અંક સ્ત્રી વણાટની રેખાવી ત્રાસુ
 વેતરની કરાના એક પ્રકારના મીઠાણવાળી અંકી
 ઉત્તરમામી વિં [સ] પેટે ચાલુ (૨) નં પેટે
 ચાલુ પ્રાણી (સર્પાદિ)
 ઉત્તર, ઉત્તર પું [સ] છાતીનો એક રોગ
 ઉત્તર પું, નં [મં] જુઓ ઉત્તર (ઉત્તર)
 ઉત્તર પું [મં] પેટની ઉપરના ખાડાનો ભાગ
 ઉત્તર પું [સ] ઉત્તર આગળના શરીરની નળી
 ઉત્તરમામ પું [મં] ઉત્તર
 ઉત્તર પું [સ] છાતીનો ભાગ
 ઉત્તર નં [મં] છાતીનું હાડકું
 ઉત્તર નં [મં] જુઓ ઉત્તર વાહન પું વરોગિયો
 ઉત્તર સ્ત્રીં [ત્રીં] ઉત્તર હિંદની એક ભાષા કે
 તેની લિપિ
 ઉત્તર-ઉત્તર અંક [સ] ઉત્તર
 ઉત્તર સ્ત્રીં [સ] (સ) સ્વર્ગની એક અપ્સરા
 ઉત્તર સ્ત્રીં [સ] એક નતની કાકડી
 ઉત્તર સ્ત્રીં [સ] પૃથ્વી (૨) જમીન
 ઉત્તર નં [સ] જુઓ ઉત્તર [શુભાંટ
 ઉત્તરુલાટ સ્ત્રીં [સ] ઉત્તરુલાટ, અવળી
 ઉત્તરુલાટ સ્ત્રીં ચામડિયાનું એક એકાંત
 ઉત્તરવતું સંકિં 'ઉત્તરવતું' પ્રેરક
 ઉત્તર-લે)મા પું [સ] ઉત્તરમા પડિત-શાસ્ત્રી
 ઉત્તરમાવતું મંકિં 'ઉત્તરમાવતું' પ્રેરક
 ઉત્તરમાવતું (લ') સંકિં 'ઉત્તરમાવતું' પ્રેરક
 ઉત્તર-લે)ધવું મંકિં [સ] ઉત્તર [આગળ
 ઉત્તર ધર્મને જરૂર, પાર કરું (૨) અનાદર કરવો

ઉત્તર (-લ) ધવું અંકિં, -વતું સંકિં
 (કર્મણિ ને પ્રેરક)

ઉત્તરમા પું [મં] આગળ ૬૫૮ મંકિં
 ઉત્તરમા (લ') વિં પાછળના ભાગમા વચર
 વચરવાળું [જુઓ ઉત્તર]

ઉત્તરમા (લ') વિં [જુઓ ઉત્તરમા] ઉત્તરમા
 (૨) પું ગાડા વત્યાદિના પાછળના ભાગમા
 વચરે વચર હોય તે [-પ.વે. = વાટનને
 પાછળ વધારેપડતું વચર થતું કે લગત
 ઉત્તરમા પડતું = પાછળથી કાં અવચર
 આવવાથી (કામ) અટકી જતું મંકિં વતું] વતું
 સંકિં ઉત્તરમાનું પ્રેરક, ઉત્તરમા એક કરું
 (૨) ઉત્તરમા (૩) અધવચ મૂળે વતું (૪) બં
 કરું, વાળુ કાઢવું [-ખાવતું મંકિં (પ્રેરક)
 -ખાવતું અંકિં (કર્મણિ) -ખાવતું સ્ત્રીં
 ખાવતો ઉત્તરમા ઉત્તરમા કરું -
 આંકડી -જિયું નં ઉત્તરમા તે [ઉત્તરમા
 કરું = વચરથી બં કરું વાળુ કાઢવું]
 -જિયો પું ઉત્તરમા તે (૨) જુઓ ઉત્તરમા (૩)
 સ્ત્રીંમાનું એક ધરણી (કા) (૪) વતું વતું તે
 (૫) વિનાશ [-કરું = જુઓ ઉત્તરમા કરું]

ઉત્તરમા (લ') પું [ઉત્તરમા] ઉત્તરમા આગળો
 (જુઓ ઉત્તરમા લાકડાનો હોય તે) (૨)
 [પા ઉત્તરમા = એક કરું] કા થતા અવતું
 વલણ, ઉત્તરમા (૩) ઉત્તરમા, ઉત્તરમા [-પાઉત્તરમા
 ઉત્તરમા નીચે કરું (ખાનુ વાસવ)
 ઉત્તરમાથી ખાવતું બં કરું -એક કરું =
 ખાવતું ઉત્તરમા ઉત્તરમા ઉત્તરમા કરું]

ઉત્તરમા પું આચરો ધક્કો
 ઉત્તરમા સ્ત્રીં ઉત્તરમા જરૂર -ગુપ્ત ખાવી ને
 ંગુલાટ સ્ત્રીં ગોટીમકુ (૨) એક નત
 ઉત્તર પું, નં [સ] ઉત્તર
 ઉત્તરમા પું જુઓ ઉત્તરમા [એક પત્ની
 ઉત્તરમા સ્ત્રીં [સ] એક નાગકન્યા અનુ નની
 ઉત્તરમા અંક અવેળે, નકાસુ [વતું, છત
 ઉત્તરમા (-લે) (લે) પું રમત, ટાંકાડિયું (૨)
 ઉત્તરમા (લે) સ્ત્રીં [જુઓ ઉત્તરમા] નાના
 ઉત્તરમા -જિયો -લે પું પછી ઉત્તર
 વતું પાવ (૨) પાણી ઉત્તરમા એક મુનિ

ઉલ્લેખ સંકિં [સં] ઉદ્ + રિન્, પ્રા ઉલ્લિવ
= ખાસી કરવું] સંકિં ઘોડે ઘોડે બહાર
કાઢવું (પ્રવાહી મારે) [ઉલ્લેખાનુ સંકિં
(પ્રેરક) ઉલ્લેખાનુ અંકિં (કર્મણિ)]

ઉલ્લેખો (લે) પું નુઓ ઉલ્લેખ

ઉલ્લેખા પું નુઓ ઉલ્લેખા [વાણુ (૨) ઊંચુ

ઉલ્લે (દેશ) ૨ (લે) વિં ઊંચા વચવાના વલ્લ

ઉલ્લેખા સ્ત્રીં [સં] રોખાના આકારે પડતો તેવનો

ઢાંચો, આકાશનો અગ્નિ (૨) ખરતો તાગે

(૩) ખોરિયુ (૪) નવાળામુખીમાથી ઊડેલો

અગ્નિ ંપાત પું ઉલ્લેખ ૫૬૫ તે (૨)

[ના] મહા અનય - ઉત્પાત ંમુખ નં

નવાળામુખીનુ મો (૨) ખોરિયાનો બળતો

ઢેડો (૩) પું અગ્નિમુખી રાક્ષસ

ઉલ્લેખ સ્ત્રીં [અ] ઢોરની, મહોનત [ઉલ્લેખ

ઉલ્લેખ વિં [પ્રા ઉલ્લેખ = ઊંચુ ચાલવું] નુઓ

ઉલ્લેખનુ અંકિં [ન ઉલ્લેખ] ઉલ્લેખાનુ

નુઓ [વાણુ

ઉલ્લેખસિત વિં [સં] હવથી પ્રકૃષ્ટિત ઉલ્લેખ

ઉલ્લેખન નં [સં] ચોળગવું તે, અતિક્રમ

(૨) અનાદર કરવો તે, વિરુદ્ધ જવું - ન

માનવું તે (૩) અપમાન

ઉલ્લેખ ઘણુ, ઉલ્લેખાવણુ, ઉલ્લેખાણુ નુઓ

ઉલ્લેખાંમા [ઉલ્લેખાદ, -વણુ

ઉલ્લેખાદ, -વણુ (લે) + (પ) નુઓ

ઉલ્લેખાપ પું [સં] વાણુ (૨) કટાક્ષ કે તિગ્રજાનુ

વચન, વક્રોક્તિ (૩) ઘાટે પાકીને ખોલાવવું

તે (૩) દુખ, લય, શોક, માદગી યત્યાદિથી

સ્વરમા પડતો ફરક, કાકુ ંન નં કથન

ઉલ્લેખાસ પું [સં] આનંદ (૨) પ્રકાશ, ભલેહો

(૩) પ્રકાશ (૪) [કા શા] એક અર્થાલંકાર

જેમા એના ગુણ અથવા દોષથી બીજાના

ગુણ અથવા દોષ ખતાવાય છે ંણુ અં

કિં [સં ઉલ્લેખ] હરખાણુ (૨) પ્રકૃષ્ટિત

ધણુ (૩) પ્રકાશનુ - સ્ત્રી વિં, - સિની વિં

સ્ત્રીં આનંદી (૨) તેજસ્વી બપકાદાર

ઉલ્લેખ વિં [રિં] મૂખ, ગમાર [-બનવું =

મૂર્ખ દેવું, મૂર્ખ - અવિચારી કે ખેવડંદમા

ખપવું, ગણવું]

ઉલ્લેખ પું [સં] નિર્દેશ, કથન (૨) વર્ણન

(૩) [કા શા] એક અલંકાર - જેમા વર્ણ

નણ ઘણી રીતે એક જ જાણને નુઓ અથવા

એક જણ ઘણે રૂપે જણાય તેવું વર્ણન હોય

છે ંક પું ઉલ્લેખ કરનાર ંણુ સંકિં

[સં ઉલ્લેખ] લખણુ, ક્રોધનુ (૨) ઉદ્દેશીને

લખવું નિર્દેશ કરવો (૩) વર્ણવવું

[ઉલ્લેખાવણુ સંકિં (પ્રેરક) ઉલ્લેખાવુ

અંકિં (કર્મણિ)]

ઉલ્લેખા વિં [સં] અનિયાળ (૨) લહેરી

ઉલ્લેખા પું (પ) + આલ્લાદ, ઉલ્લામ - વણુ

સંકિં રાંજ કરવું મોજ ંગવવી

ઉલ્લેખા નં [નુઓ ઉલ્લેખ] ઊપદેશ, લેખ કરવો -

ચોળવું તે (૨) શરીરે ચોળવાનું એક સુગંધી

દ્રવ્ય (૩) ઊલ્લેખાના કામમા આવતી વસ્તુ

- લો પું ઉલ્લેખ તરફે વપરાતું દ્રવ્ય (૨)

નુઓ ઉપરવટણો

ઉલ્લેખ વિં [સં ઉલ્લેખા] આણુ ખોટું (૨)

સ્ત્રીં આડો રસ્તો, ખોટો રસ્તો

ઉલ્લેખ પું ન નુઓ આવારો

ઉલ્લેખ પું [ઉલ્લેખ] ઉપેક્ષા અનાદર ંક વિં

ઉલ્લેખા ંણુ મંકિં [સં ઉપેક્ષા, પ્રા. ઉલ્લેખ]

ઉપેક્ષા કંચી (૨) અનાદર કરવો, અવગણવું

નુર-કાણુ - ખાવણુ સંકિં, - ખાણુ

અંકિં 'ઉલ્લેખ' ના અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ

ઉશ્કેટાં પું [સં] (સ) અસુગેના ગુર-શુકાચાર્ય

ઉશ્કેટાં પું [સં ઉદ્-શાપ? મ ઉદ્-શાપ]

શાપનુ નિવારણ, તેના ઉતારનો માર્ગ

ઉશ્કેટાં (-સુ) નં [નુઓ ઉશ્કેટાં દે. જસજ]

આશીકુ. [ઉશ્કેટાં ઉપામર્શ = માદાની

સારી રીતે ચાકરી કરવી]

ઉશ્કેટાં પું [સં] (સ) પુરુના વરાનો રાત

ઉશ્કેટાં (-પી) ૨ નં [સં] એક વનસ્પતિ,

વીરણનો વાળો [ઉશ્કેટાં, ઉશ્કેટાં] આશીકુ

ઉશ્કેટાં નં [સં ઉચ્છીર્ષક, પ્રા ઉચ્છીર્ષક, મ

ઉશ્કેટાં (-સે) ૨ સંકિં [સં ઉચ્છીર્ષક, પ્રા

ઉચ્છીર્ષક?] (તિરકાંથી કે કાળજ વિના ગમે

તેમ) ફેંકવું ઉશ્કેટાં (-સે) ૨ સંકિં, - વણુ

સંકિં અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

ઉત્કરેવુ સંકિં [રવ 'હુશ' + કનુ ડ] આવેશમા
આવે એમ કરવુ, ઉત્કેજિત કરવુ (૨) બેરેવુ,
ચડાવવુ - ભુ નં, - ભી સ્ત્રીં ઉત્કરેવુ તે
ઉત્કરેવુ પુ. આવેશ, ઉત્કરેવુ - વધુ સંકિં,
- વુ અંકિં 'ઉત્કરેવુ નું પ્રેરક અને ક્રમણિ
ઉત્કરેવુ પુ. + જુઓ ઉત્કરેવાસ
ઉપ નં [સ] ઉપાં ંધુધ વિં [મં] મળસકે
વહેલુ ઊઠનાર - પ કાલ (ખ) પુ. ઉપા-
મળસકાનો સમય - પ કાલીન વિં ઉપ કાળનુ
- ને લાગતુ - પા સ્ત્રીં પરાં (૨) મળસકાનુ
અનવાળુ (૩) સારી જમીન (૪) (સ) ઓખા
(૫) એક વૈદિક દેવતા

ઉપીર નં [સ] ઉપીર જુઓ

ઉપીર નં [સ] ઉપીર - ઉપીર, - પીર સ્ત્રીં ઉપીર
ઉપીર વિં [સ] ગરમ ંકટિબધ પુ.
વિષુવદ્વત્તી રડકુ અ શ ઉત્તર અને રડકુ
અ શ દક્ષિણ વચ્ચેનો ભાગ ંતા સ્ત્રીં ગરમી,
ઊનાપણુ ંતાનથ નં ગરમી વહન કરવાની
ક્રિયા ંતામાન નં ઉષ્ણમાન ંતામાપક
વિં ઉષ્ણતા માપનાર (૨) નં તેવુ યત્ર
ંતાવહન નં ગરમી વહન કરવી તે ંતાવાહક
વિં (૨) પુ. ગરમી વહન કરનાર ંતાવાહી
વિં ઉષ્ણતાવાહક ંત્ય નં ંમાન નં
ગરમીનુ માપ, 'ટેમ્પરેચર' - પેણુ નુ પુ.
સૂચ્ય - પેણુદક નં ઉષ્ણ પાણી - પેણુપધિ
(-ધી) સ્ત્રીં ગરમી આપે એવી દવા

ઉષ્મા સ્ત્રીં [સ] ગરમી (૨) હૂક (૩) વરાળ
ંકર પુ. (વ્યા) શ, ધ, સ, ને હ એમનો
કોઈ પણ વ્યંજન ંભેધ વિં પ્રકાશમાન
ગરમી વહન કરવાના ગુણવાળુ ંમાન નં
ઉષ્માન ંમાપક યત્ર નં ઉષ્મા માપનાર
યત્ર - ંમાક પુ. ગરમીનો આક, 'ડેલરી'
ઉષ્માવણુ સંકિં 'ઉષ્માવણુ' પ્રેરક
ઉષ્મરેવુ સંકિં એકકુ કરવુ (૨) કચરો (દૂરકરવા
કે દ્રેકી દેવા માટે, જેમ કે ગરમી, એકવાડ
ધં) વાળી ઝૂંકીને એકકુ કરવુ ઉષ્મરેવુ સં
કિં (પ્રેરક) ઉષ્મરેવુ અંકિં (કર્મણિ)
ઉષ્મરેવુ પુ. ઉષ્મરેવુને એકકી કરેલી વસ્તુ (૨)
અન્યરમાણ

ઉષ્મરેવુ નં [ઓસરવુ' પરવી] ધટાડો
ઉષ્મરેવુ સંકિં 'ઉષ્મરેવુ' પ્રેરક
ઉષ્મરેવુ (-ધુ) નં ઉષ્મરેવુ - ખારવાળુ પાણી
ઉમાર પુ. + જુઓ ઓસાન, ઓથ (૨) દુલાનો
અવકાશ

ઉમારેવુ સં કિં [મં ઉત્ત, પ્રા ઉત્તમાન]
ઉમારેવુ (૨) વમીને ઉષ્મરેવુ લેવુ ઉમારેવુ
સંકિં (પ્રેરક) ઉમારેવુ અંકિં (કર્મણિ)
ઉમારેવુ પુ. [મં ઉત્તમાન, પ્રા ઉત્તમાન] ઊડો
ધામ

ઉમેરેવુ સં કિં જુઓ ઉમેરેવુ, દ્રેકી દેવુ
ઉમેરેવુ સંકિં (પ્રેરક) ઉમેરેવુ અં
કિં (કર્મણિ)

ઉમેરેવુ, ઉમેરેવુ, - વધુ જુઓ ઉમેરેવુ
ઉમેરેવુ, - વધુ [ખારવુ પાણી
ઉમેરેવુ નં જુઓ ઉમેરેવુ, ઉમેરેવુ માટે
ઉમેરેવુ મં કિં સૂતર અથવા રેશમને રંગ
ચડાવવા માટે પહેલા ઊસના - ખારવાળા
ઉકાળામાં યોળી રાખવુ (૨) આદ આપવો, ઘોડુ
(૩) સેવવુ, પરિચીલન કરવુ ઉમેરેવુ સંકિં
(પ્રેરક) ઉમેરેવુ અંકિં (કર્મણિ)

ઉત્તરાર વિં [અ ઉત્તુગર] અપર (૨) ડાળી
ચતુ (૩) દક - રી સ્ત્રીં મળખૂતી, કૌવત (૨)
દલા (૩) [સરં મ] (સુ) માવજત, ઉપચાર
ઉત્તરાર વિં [ફા] કાપેલ, પહોંચેલ (૨) પુ. ગુર
(૩) વિદ્યાગુર, આચાર્ય, તબીબ - દી વિં
ઉત્તરારની દબનુ (૨) સ્ત્રીં ઉત્તરારપણુ,
કાપેલિયન (૩) ચાલાકી, યુક્તિપ્રયુક્તિ કરવાની
હોશિયારી

ઉત્તુખળો પુ. [સ ઉત્તુખળો] ખાડણિયો
ઉત્તુર પુ. 'ઉ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર
ઉત્તર પુ. [સં સુર, પ્રા] ઊતર [ઉત્તરને
ઉચાળો શી ? = જેને ધરખાર નથી તેને ચિતા
થી ? 'નાગો નહાય શુ ને નિચોવે શુ ?'
- ખિલાડી જેણે હોડ, - નો મેળ કે સર્ખ
હોવો = આઠવેર હોવુ, સાપ નાળિયા પેટે
કરતી વેર હોવુ] ંકણિયુ, ંકણી સ્ત્રીં
ઉત્તરિય ંક- (કા) ની, ંકરણી [સં કર્ણી]
સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ ંડી સ્ત્રીં ઉત્તરની માદા

(૨)નાનો ઉંદર ઠંડો પું નર ઉંદર (૨) મોટો
ઉંદર ઠંડાઈ સ્ત્રી, -રિયું નં ઉંદર
પકડવાનું પિજરું
ઉંખળેટિયો પું (કા.) પહેરેલા લૂગડાની પેડું
ઉપર વાળેલી ગાંઠ

૩

ભિ પું [સં] વર્ણમાળાનો છઠ્ઠો અક્ષર ઠંડાર
પું ભિ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ઠંડારાંત વિં
છેડે ભિકારવાળું
ભિક(-ગ, -પ)ટો પું ઠંડાપતી આખની એક દવા
ભિકડું વિં [સં ઉત્કુટ(-ટ)ક, પ્રા. ઉત્કુટક, -ય]
(સુ) જુઓ ઉલકડક, અધૂકડું
ભિકડો પું [દે. ઉત્કુટક, ઉત્કુટક = લાય
પરથી ?] વરસદ, વર્ષાસિન (રોજની રાતખ કે
સોધુ વરસે ચૂકતે કરવાનો ખ દોખસ્ત)
ભિકણું અંકિં (કા) નાસી જવું
ભિકન વિં તૈયાર, હાજર (૨) (કા.) ઉમર
લાયક, વિવાહને યોગ્ય
ભિકલણું અંકિં [સં ઉત્કલ ? દે ઉત્કલ્લા-
વિય = ખોલાયેલું] ગડી કે ગૂચગાઠનું ખૂલણું;
ગૂચગાંઠ વિનાનું -સરળ કે સીધું ખનણું
(૨) (અક્ષરો કે લખેલું) વચણું, વાચી શકણું
(૩) સીધું કીતરણું; પાર પડણું, આટોપણું,
સધણું [(૨) ગુસ્સે થવું
ભિકણું અંકિં [સં ઉત્કલ ?] ગરમ થવું
ભિકણું અંકિં [જુઓ ઉખાડણું] (વળગેલું કે
ચોટણું હોય ત્યાંથી) છૂટું પડણું, જુડું થવું
(૨) જઠમૂળથી નીકળી જવું (૩) [લા.] વંદી
જવું [ભિખડી પડણું = ભિખણું, ગુસ્સે
થઈ જવું, લડી પડણું ભિખડી જવું = સાદું
થઈ જવું, પાયમાલ થવું, ખેડાલ કે ફરેશા થવી]
ભિખડી સ્ત્રી [જુઓ ભિખળી] લાકડાનો ખલ
(૨) જુઓ ભિખર, ખારાટવાળી જમીન
ભિખડેલ વિં [જુઓ ભિખડણું] વંદેલ
ભિખત (કા.), -દ સ્ત્રી નવાઈ, આશ્ચર્ય
ભિખર વિં [સં કપર] ખારાટવાળું (૨) સ્ત્રી
જેમા કાઈ પાકે નહોં એવી જમીન, ખારાટ-
વાળી જમીન

ઉંખર(-રો) પું [સં ઉત્ખર, પ્રા ઉત્ખર] એક
ઝાડ, ઉમરડો (૨) [જુઓ ઉમર] ધરનો ઉમરો.
-રી સ્ત્રી ઉમરડો -રું નં ઉમરડું
ઉંખી સ્ત્રી [દે.] ઘઉં, જવ ઇત્યાદિ ધાન્યનું ફૂડું
ઉંમર, ઠંદરાજ, ઠંદાયક જુઓ 'ઉમર'મા

ભિખળ(-ળી-ળું) નં [સં ઉત્ખલ, પ્રા. ઉત્ખલ, ઉત્ખલ] ખાંડિયો (૨) ચાર ખળદવાળા
ગાડાના ખે આગળના ખળદનું ધૂસરું
ભિખળણું અંકિં [સં ઉત્ખલ ?] વળતું ભિકડી
જવું, ભિખળણું (૨) ભિકળણું, ગુસ્સામા ખોલણું
ભિખળી સ્ત્રી, -ળું નં જુઓ ભિખળ
ભિખળો પું [જુઓ ભિખળ] ખાંડિયો (૨)
ભિયા વધવાના ગુણનો -ઉંધર છોકરો
ભિગટ સ્ત્રી ભોમેલા ગાડી -ગાડાના પૈડાની
આગળપાછળ મુકાણું અટકણ (૨) ઉગટણું;
પીડી કે તે ચોળવાની ક્રિયા [જુઓ ભિકટો
ભિગટો પું (કા.) ઘોડાના તગની વાધરી (૨)
ભિગમ પું [જુઓ ભિગમ] ભિગણું તે (૨) ખૂળ,
ઉત્ખવસ્થાન (૩) શરૂઆત
ભિગમદાસ્ત વિં ખતીલું (૨) કામગર -તી
સ્ત્રી ખત, ચીવટ
ભિગર સ્ત્રી [ભિગરણું] ઉગાર, ખચાવ (૨) ખચત.
બું અંકિં [પ્રા ઉત્ખર ?] ખચણું (૨)
ખાકી રહેણું -રાણું અંકિં (લાવે)
ભિગવણું અંકિં ભિગે એમ કરવું
ભિગણું અંકિં [સં ઉત્ગમ, પ્રા ઉગમ]
આગળ અકુર થવા, વધણું, ફૂટણું
(ખીજમાથી) (૨) ઉદય થવા (જેમ કે સૂરજ,
ચંદ્ર) (૩) (મનમા) સ્ફુરવું -ઉત્પન્ન થવું (૪)
[લા.] ફળદાયી થવું, પરિણામરૂપે નીપજવું.
[ભિગતા સૂરજને પૂજણું = ચડતીવાળા પક્ષમાં
રહેણું, તેની પુશામત કરવી, લાલની વાળુએ
જવાની વૃત્તિ રાખવી ભિગતાં જ આથમણું =
નાનપણમા (કે ઉદય થવામા હોય તેવામાં)
મરી જવું. ભિગણું તેણું આથમણું = સવારથી
સાજ સુધીમા કરી ખાસ રિયતિ ન કરવી,
જેવા ને તેવા (કે ગાલ) રહેણું (કાખ કે અકસોસ

અતાવામાં પ્રયોગ થાય છે) ઊગ્યા આથ
મ્યાની અખર = શુ ખને છે તેની - કુનિયાની
અખર કે સમજ યા જ્ઞાન, સામાન્ય સમજ]
૭૬૪ વિનં [૭૬૪] ૭૬૪, ૨૫૪ (૨) નં
૨૫૪૧૨૧, વિવરણ
૭૬૪ અંકિં [સં ઉદ્ગટ, પ્રા જગદ] ૭૬૪
યુ, ખૂલણ (જેમ કે ખારણ શાળા, મકાન,
પેટી, વાસણ, [લા] વાત, રહસ્ય, પાપ ઇં) (૨)
ખીલણ, પ્રકુલ યુ (જેમ કે, ફૂલ, કળી ઇં,
[લા.] નસીબ) (૩) માદ - ૨૫૪ યુ, નીકળણ
(જેમ કે, રંગ, આકાશ ઇં) (૪) અર્થ સરવો,
કસ્યાણ યુ (જેમ કે, એમા તાર શુ
૭૬૪ ?) (૫) નવેસર ૭૬૪ (જેમ કે,
નિશાળ ૭૬૪)
૭૬૪ વિનં ૭૬૪, ૭૬૪
૭૬૪ વિનં [સં ઉદ્ગટ, પ્રા જગદ = સંન્યાની]
ધર કર્યા વિના, કુવાર
૭૬૪ અંકિં ૭૬૪ (૨) પરણવા (વર-
ઘોડામાં) નીકળણ (૩) [કટાક્ષમાં] ક્ષેત યુ
૭૬૪ અં [જુઓ ૭૬૪] ૭૬૪
૭૬૪ સંકિં [સં ઉચ્ચ + કૃમિ ઉચ્ચકો,
હિં ઉચ્ચકના] ૭૬૪ કરણ, માથે યે (૨)
[લા] ઇંકા આપવો, ધમકાવણ ૭૬૪
અંકિં (કર્મણ)
૭૬૪ સ્ત્રીનં વાધણી, હેડી
૭૬૪ વિનં ૭૬૪ લીધે (૨) નાદાર
૭૬૪ પુનં ૭૬૪ લીધે - આપેલી રકમ
૭૬૪ પુનં [હિં ઉચ્ચકા, મ ઉચ્ચકા] પારકા
માલ ઉપર ચોરની નજર રાખનારો આદમી
(૨) ઇં, અદમાશ માણસ (૩) હકેલો માણસ
૭૬૪ સંકિં [જુઓ ૭૬૪] ૭૬૪
૭૬૪ અંકિં (કર્મણ)
૭૬૪ સંકિં છૂટ કરીને ગોઠવણ (રેશમના
તાર ઇંત્યાદિ)
૭૬૪ અંકિં '૭૬૪'નું કર્મણ
૭૬૪ અંકિં જુઓ અચળ
૭૬૪ સંકિં [સં ઉચ્ચ] ૭૬૪, ૭૬૪
૭૬૪ અંકિં (કર્મણ)
૭૬૪ (૭) પુ સંકિં [સં ઉચ્ચ] ૭૬૪

(૨) ૭૬૪ લઈ જતા રહેણ ૭૬૪ (૭) પુ
અંકિં (કર્મણ)
૭૬૪ ૭૬૪ (૭) સ્ત્રીનં ૭૬૪ ૭૬૪ (૨)
૭૬૪ (૩) અર્થાતિ [કિં (કર્મણ)
૭૬૪ સંકિં ૭૬૪, આપણ ૭૬૪ અં
૭૬૪, ૭૬૪ સંકિં જુઓ ૭૬૪
૭૬૪ જુઓ અંકિં (દોર) વસ્તુ, દુધ દેણ
અથ યુ [શક્તિ
૭૬૪ ૭૬૪ પુનં ૭૬૪ - વૃદ્ધિ પામવાની
૭૬૪ અંકિં [જુઓ ઉચ્ચ] પાવનપાવણ
ને સળાળથી મોટા યુ ૭૬૪ (કર્મણ)
૭૬૪ પાછરેલ, ૭૬૪ પાછરું વિનં ૭૬૪
મોટું યે (ખાજાનું માથે અચીને)
૭૬૪ અંકિં [સં ઉત + જાનુ પ્રા ઉચ્ચ]
૭૬૪ જુઓ - દેકા (૨) ઉચ્ચો મારવો (૩)
૭૬૪ મારવી, ફૂલ (૪) દે હાથે વપરાણ
(લાકડી, તલવાર, વસ્તુ ઇંત્યાદિ) (૫) ખૂબ
વધી જુઓ (જેમ કે ભાવ) (૬) કાઈ જોશ કે
આવેશમાં આવણ, મિત્ર - ગુસ્સો કરવો
ઉદાં 'શુ જોઈને આમ ૭૬૪ હોઈ?'
'એ તેના પર ખૂબ ૭૬૪' [૭૬૪
જાગણ = વગર વિચાર્યે ફૂટી પડુ - સ હસ
કરી બેસણ, હાથે કરીને નુકસાનમાં પડુ]
૭૬૪ અંકિં '૭૬૪'નું લાવે
૭૬૪ પુનં ૭૬૪ લીધે રકમ કે ૭૬૪
વસ્તુઓની ભરી આપવાની કિમત
૭૬૪ વિનં જુઓ ઉચ્ચ, વેરાન ઇંત્યા સ્ત્રીનં
અપાલ સુદ ૬ [ઉચ્ચ યુ
૭૬૪ અંકિં [જુઓ '૭૬૪', ઉચ્ચ]
૭૬૪ નં ૭૬૪, જાણાખણ, પ્રભાત
૭૬૪ પુનં [સં ઉચ્ચ, પ્રા ઉચ્ચ] હોશ,
ઉચ્ચ (૨) + ઉચ્ચ [ઉચ્ચમાં આવણ
૭૬૪ અંકિં [જુઓ ૭૬૪] ૭૬૪ -
૭૬૪ (૭) ૭૬૪ અંકિં (કા) જુઓ ૭૬૪
૭૬૪ સંકિં [પ્રા ઉચ્ચ = ઉચ્ચ]
(મતનું) ઉચ્ચ કરણ - (૨) ઉચ્ચ કરવો,
કાઈ પ્રસંગ વિધિસર પૂરો કરવો (જેમ કે,
લગ્ન, જન્મતિથિ ઇં) (૩) ક્ષેત કરણ
(કટાક્ષમાં)

ભિન્નવાણુ અંકિં 'ભિન્નવણુ' (કર્મણિ)

ભિન્નવણુ અંકિં દોડવુ (કા)

ભિન્નવણુ વિં [સં ઉજ્જ્વલ, પ્રા ઉજ્જ્વલ] મીણુ
(૨) ચક્રચક્ર, તેજસ્વી (૩) ચોખ્ખુ, નિષ્કલંક,
નિર્મળ (૪) ઊંચ વર્ણિત, ઉજ્જ્વળિયાત (૫) રીત-
લાતે સુધડ (૬) પૈસેટકે સુખી, સાર, રૂડુ [ભિન્નવા
પગણું, ભિન્નવાળું પગલાણું = જેને આખ્યે
ભાગ્ય ઊધડે એવુ, શુકનિયાળ (૨) (વ્યગ્યમા)
અપશુકનિયાળ ભિન્નવણું. કરેણું = ઉભળણું,
દીપાવણુ (૨) (વ્યગ્યમા) કાણુ કરણું, બેઆખર
કરણુ ભિન્નવણુ વાળણું = કાયદો કાઢવો ભિન્નવણે
લૂગડે (આખુ) = નિષ્કલંક - આખરેસર, બદનામી
વગર (આવણું) ભિન્નવાળું લૂગડાં, કપડાં =
શુદ્ધ સારી આખર (જેમ કે, ભિન્નવણે લૂગડે કરો
છો પણ ભળવળે, ભિન્નવણે લૂગડે કાઢ લાગે]
૦ દંડ, ૦ દંડાક, ૦ ખગ, ૦ ખગ જેણું વિં એક-
દમ ભિન્નવણુ - ગાઈ સ્ત્રીં ઉભગ ઉભવળતા
(૨) સ્વચ્છતા (૩) સસ્કારિતા (૪) પૈસેટકે
સુખી હોવાનો દેખાવ - ગાઈ પું, - ગામણુ
સ્ત્રીં, નં, - ગાઈ સ્ત્રીં ભિન્નવાળુ

ભિન્નરણું અંકિં (કા) જુઓ ભિન્નરણુ
ભિન્નરણું સંકિં [સં ઉજ્જ્વલ] યાગ કરવો, છોડવુ
ઉઠાં 'તેણે ભણવાનુ ભિન્નરણુ છે'
ભિન્નરણું (-ક) સંકિં માનવુ, અનવાળવુ
ભિન્નરણું (-ક) કાણું અંકિં (કર્મણિ)
ભિન્નરણુ નં જુઓ ઉપટણુ, ઉવટણુ
ભિન્નરણું અંકિં [સં ઉજ્જ્વલ, પ્રા ઉજ્જ્વલ]
(ઉટણુ) ચોળાવુ

ભિન્નરણું પું [કરો'નું દિવ] અનાજને ખાડયા,
ઝાટકયા પછી રહેલા દેશતરા

ભિન્નરણું (-ક) વિં [મ સર્વવતુર્ય, પ્રા અહુદ્ધ? (દિં.
હૂર-ગ્રા) કે: આલિ: ? મ ઔટ] સાકારણુગણુ
ભિન્નરણું સ્ત્રીં ભિન્નરણું અને બેસતુ તે (૨) એવી
કસરત અયના શિક્ષા (૩) વારે વારે ભિન્નરણું અને
બેસતુ તે (અનવાળી કે અકળામણી)

ભિન્નરણું અંકિં [સં ઉજ્જ્વલ, પ્રા ઉજ્જ્વલ] ભિન્નરણુ
(૨) ભગવતુ અને પથારી છોડી ભિન્નરણુ (૩)
ભગવતુ, સાવચ વચુ, નૈયાર કે ખડુ વચુ (૪) એકા-
એક એવિયુ ખડુ વચુ, આવી લાગતુ ખનતુ

(જેમ કે, ખડ, ખૂમ, દરદ, અગત, સાણક, દેશી
વગેરે) (૫) પૂર કરીને ભિન્નરણુ થવું (જેમ કે.
સલા, અદાલત, પંગત, મંડળી ઇં) (૬) ખીલવું,
ખરાબર ઊધડવું, સ્પષ્ટપણે પરિણમવુ (જેમ કે,
છાપ, રંગ, સોળ, ખચક ભરવાથી દાત, દિલમા
ભાવ વગેરે) (૭) (જીવનમા) નીવડવુ, નીકળવુ
(જેમ કે, છોકરો ખરાબ ભીંયો) (૮) (દિલ)
ભિન્નરણુ જીવ, રાગ કે પ્રેમ જતો રહેવો (૯) (હી કે
દિવસ સાથે) જુઓ તે શબ્દમા [ભિન્નરણું બેસતાં
અંક હરદમ, અથવા વખત ભિન્નરણું પડાણુ પગ
પર = હાથે કરીને - જાને પોતાનુ ખગાડવુ,
પોતે જ પોતાના પગ ભાગવા ભિન્નરણું ચાલવુ =
મરી જીવુ ભિન્નરણું ચાલુ જીવુ, જીવુ રહેવુ
(૨) નિશાળ છોડવી (૩) દેવાણુ કાઢવુ, પાંચમાલ
ચક્ર (૪) મરી જીવુ ભિન્નરણું બેસુ થવું = મ દવાડ-
માથી - ખાટલામાથી ભિન્નરણું, સાણુ થવુ (,
૩) ની ભિન્નરણું = તેટલા ૩ નુ મુકસાન થવુ]
ભિન્નરણું સ્ત્રીં [મ ઝાઝા (-ઠે) વ] સેવાચાકરીમા
આલપાલને હાજર ને હાજર રહેવામા પડતો
અમ (૨) વેઠપ અમ

ભિન્નરણું નં અંકિં [જુઓ ભિન્નરણું સાકારણુના ગુણકાર-
વાળા ધડિયા [-ગણુવાવર્ણ, ભણુવાવર્ણ =
રમાડી જીવુ, ભરમાવણુ, છેતરણુ] [પત ગ
ભિન્નરણું સ્ત્રીં [ભિન્નરણું] ભિન્નરણું શક્તિ-ગતિ ૦ ધં સ્ત્રીં
ભિન્નરણું, ભિન્નરણું અંકિં જુઓ ભિન્નરણું
ભિન્નરણું વિં [ભિન્નરણું] ભિન્નરણું (૨) એવી ૦ ખાટલી
સ્ત્રીં ભિન્નરણું એવી ખાટલી, અહુત ૦ ખિન્નરણું કોડી
સ્ત્રીં ભિન્નરણું ખિન્નરણું. ૦ ઘો સ્ત્રીં ચદનઘો
૦ ઘોડો પું ઉડાણુઘોડો ૦ દંડ પું ભિન્નરણું શકે
એવી ભિન્નરણું લાકડી ૦ દાવ પું કુસ્તીને એક
દાવ ૦ પાવડી સ્ત્રીં (કા) > પહેરવાથી ઉડાય
એવી ભિન્નરણું પાવડી ૦ માછલી સ્ત્રીં ભિન્નરણું
માછલી ૦ રોગ પું ભિન્નરણું - એવી રોગ ૦ શોહ
સ્ત્રીં જુઓ ઉડાનરોહ

ભિન્નરણું અંકિં [ભિન્નરણું + ખડુવુ] ગિંધુ ધાલીને, આડુ
અવણુ, વિવેનવિચાર વિના - રિયું વિં ભિન્નરણું
થવુ કે કરનાર

ભિન્નરણું અંકિં એકાએક, છાનુમાનુ [વિના
ભિન્નરણું અંકિં (કા) ભાન રાખ્યા વિના, ખબર આપ્યા

ગિહ્યુ અંકિં [સં રુદ્ધી] હવામાં અધ્ધર જવું
(૨) જોરથી ચાલવું દોડવું (જેમ કે ઘોડો પવનવેગે
ઊડ્યો) (૩) જવું, ભાગવું, નાસી જવું (જેમ કે,
અત્યારે તે કયા ઊડ્યો છે? ઊંધ ઊડવી = ઊંધ
પૂરી થવી) (૪) રીકું પડવું અને જતું રહેવું
(૨ગ ઇત્યાદિ) (૫) ખપી જવું (વસ્તુ, માલ
ઇત્યાદિ) (૬) કલ્પનામાં ચગવું, ગગનવિહાર
કરવો (૭) (વાત, ગપ, ખમર ઇત્યાદિ) પ્રસરવું
(૮) (તલવાર, લાડી, ખડ્ગ, તોપ, ઇત્યાદિ) ચેપ
ફેલાવો (જેમ કે આખે શરીરે ચેપ ઊડવો), રોગ ફેલાવો
(૧૦) ચડી આવવું, ધસી જવું, લડવા ફાટી પડવું
(જેમ કે, તેનો શો વાક કે તેના પર તમે ઊડ્યા?)
(૧૧) (તકરાર અધ્યાહાર રહીને સ્ત્રીંમાં)
ઊડવી = તકરાર કે લડાઈ થવી, વાધો પડવો
(૧૨) (પરીક્ષામાં) નાપાસ થવું [ઊડતા કાગ
પાકે એવું = 'વડના વાહરા ઉતારે એવું', ગમે
તેમ કરીને પહોંચી વળે એવું, ચક્રાર, દાવપેચ-
વાળું કે યુક્તિબાજ (૨) તોફાની, ઉધમાતિયું,
ખૂબ ચચળ ને અટકચાળું ઊડતા પક્ષી
(૫ ખી) ઝાલવા = ગમે તેમ કરીને કામ પાર
પાડવું, પહોંચી વળવું ઊડતી અલ્લા (થવી,
વળગવી) = ઊલટી સામેથી પીડા (આવી પહવી)
ઊડતો રોગ = ઊડણ - ચેપી રોગ ઊડીને
આખે ખાઝવું = એકઠમ સુદર લાગવું
ઊડી જવું = અદરશ થવું, હવામાં જતું રહેવું
(ગધ, દારૂ, કપૂર, પરી, સ્વપ્ન, વાત ઇત્યાદિ) (૨) (દોર)
વસૂધી - ઊડતી જવું ઊડી પડવું = લડી પડવું,
સામસામે આવી જવું]

ગિહ્યુ (ગિહ્યુ-ગી) સ્ત્રીં ઉપરાષ્ટ્રપરી ગિહ્યુ તે (૨)
દોડાદોડ, ઘણી જ ઉતાવળ (૩) અવ્યવસ્થા,
અધાધૂધી

ગિહ્યુ સ્ત્રીં [સં ઝાઝી, પ્રા રુદ્ધિમ] ઉત્કલની
- ઓરિસાની ભાષા; ઉત્કલી

ગિહ્યુ સ્ત્રીં [સં રુદ્ધી] મલખલની એક કસરત
ગિહ્યુ (-હ્યુ) વિં ચચળવૃત્તિનું (૨) ફાટેલું, વહેલું
(૩) દોર પણ ન ખાય એવું બગડેલું

ગિહ્યુ વિં [સં] પરણેલું (૨) લઈ જવાયેલું (૩)
પુનઃ પરણેલો માણસ - ઢા વિં સ્ત્રીં પરણેલી

ગિહ્યુ નં જુઓ ઉઠાણ

ગિહ્યુ વિં [સં ઝન] ગિહ્યુ (૨) સ્ત્રીં ગિહ્યુ
૦૫ (-મ) સ્ત્રીં ઝાઝપ, ઝોટ (૨) અપૂણતા
(૩) જોડ ઇવું સંકિં વણાટમાં ગિહ્યુ
હોય ને પૂરવું, તૂણવું. - ઘાપણું નં
ગિહ્યુ હોય તે - ઘા પેટનું વિં વાન
પેટમાં ન રાખી શકે એવું - ઘાશ સ્ત્રીં
ગિહ્યુપણું - ઘ્યુ વિં ઝોધુ ભરાયેલું,
અપૂણું, ખૂટતું, કમી

ગિહ્યુ સંકિં જુઓ ઉતરડવું ગિતરુ
અંકિં (કર્મણિ)

ગિતરુ સ્ત્રીં [ગિતરુ + ચડવું] ગિતરુ
અને ચડવું તે, ચડગિતર

ગિતરતી ભાજળી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત,
ભારે કિમતની સખ્યાને ઝોછી કિમતની
સખ્યાનું રૂપ આપવાની રીત

ગિતરતી શ્રેદી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત, જે
હારમાં એક પછી એક ગિતરતી સખ્યાની
રકમો મુકાય તે

ગિતરુ અંકિં [સં અવત્, ઉદ્ + ત્, પ્રા
ઉત્તર] ઉપર કે ઊંચેથી નીચે આવવું [સં
અવત્] (૨) [સં. ઉદ્ + ત્] બહાર આવવું,
નીકળવું (જેમ કે વાહનમાથી, ગાડીએથી
ગિતરુ, રેશને ગિતરુ ઇત્યાદિ) (૩) પાર
કરવું, ઝોળગવું (નદી, પૂલ ઇત્યાદિ) (૪)
નીચે આવવું, કમી થવું, ઘટવું (જેમ કે,
વસ્તુના ભાવ) (૫) (આવેશ, અસર, નશો,
દરદ, ભાવ, લાગણી ઇત્યાદિ) ઝોધુ થવું કે
શમવું (જેમ કે, ઝેર, તાવ, ક્રોધ, મોહ,
માથું ઇત્યાદિ) (૬) (ગુણ, રિયતિ, સ્વભાવમાં)
ઘટવું, ઝોધુ નીવડવું, બગડવું (જેમ કે,
ગિતરેલી કેરી, ગિતરતી કળા, વેળા 'વખત
જતાં હવાનો ગુણ ગિતરે' ભોગમાં પડી તે
માણસ ગિતરવા લાગ્યો) (૭) (તોલમાં)
આવી રહેવું, બરોબર થવું ('શેરના છ
રીગણ ગિતર્યા') (૮) થવું, નીપજવું, કળ
તરીકે હાથ આવવું - મળવું (જેમ કે, પાક
ગિતરવો, 'આ આખે ૧૦ માણ કેરી ગિતરી'
'મળ કપાસમાંથી ૧૨ રોર ૩ ગિતર્યા' 'પૂરી,

જલેખી, માલપૂઆ હવે ઊતરવા લાગ્યા છે' ઇં) (૬) ઊતારો કે મુકામ કરવો (જેમ કે તેઓ વીળીમા ઊતર્યા) (૧૦) ખરોખર આખેહૂંથ યવુ, ખનયુ, આલેખાણુ, ધડાણુ, પાર પડણુ (જેમ કે નકલ, છબી, ચૂડો, ઘડો ઇં નો ઘાટ, 'આ કામ કીક ના ઊતર્યું') (૧૧) (શરત, સ્પર્ધા, ઝડપ, નાટક, લડાઈ ઇં મા) સામેલ યવુ, લાગ લગવેલો (૧૨) (કાઈ અંગ કે હાડકું) પોતાને સ્થાનેથી હઠકું-ચળણુ (૧૩) (અહ કે દશા) -ની અસર (નાકી)ની, નો યોગ દૂર થવો (જેમ કે પનોતી ઊતરી, 'હવે બુધની દશા ઊતરશે') (૧૪) (મો) રીક પડણુ, વિલાણુ (૧૫) (રંગ) રીકો પડવો, ઊડવો, ધોવાથી નીકળવો (જેમ કે, કપડાનો રંગ ઊતરે છે, ભે ભે ખીલને ન લાગે) (૧૬) (મન, હૃદય, ધ્યાનમા) ખરાખર જણુ, સમજણુ, ગમણુ, ઠસણુ (૧૭) (વાળ માટે) ખરી પડણુ; નીકળી જણુ [ઊતરતાં પાણી = વળતા પાણી, ઘટનો જલો ભેરા, ભેમ, સ્થિતિ (૨) ઘડપણુ ઊતરી જણુ = સડી કે ખગડી જણુ (૨) ખરોખર ઊતરણુ ('જણુ' કિં સાથે આવતા આ સામાન્ય અર્થ છે જુઓ ઊતરણુ) ઊતરી પડણુ = ઝટ ઊતરણુ ('પડણુ' સાથે 'ઊતરણુ'નો માનન્ય અર્થ) (૨) ઊડણુ, ઊખડી પડણુ; ગુસ્સે યઈ લડવા તૈયાર થવુ, વદણુ, ઠપકા આપવો, ઊતરેણું વિં વાપરમાથી દૂર જાયેણુ (જેમ કે કપડું), 'સેકન્ડહેન્ડ' ('ઊતરણુ'ના ભૂં કું ના સામાન્ય અર્થો માટે તે કિં જુઓ) (['ઊતરણુ'નું લાવે) ઊતરણું અં કિં ઊતરવાની ક્રિયા થવી ઊતરી સ્ત્રીં ગણાણુ એક ધરેણુ (૨) વિં કેમળ (સ્તર) ઊતર્યું પાતર્યું વિં ઊતરેણુ, વપરાઈ રહેણુ ઊતણુ અં કિં પાણી કે હવા લાગવાથી (લાડકું) વાકુચૂક થવુ ઊતણું વિં [સં ઉદ્ + તલ?] ઊંડું નહિ એણુ છીછરું [આડે માર્ગે જણુ ઊધણું અં કિં ઉડેણુ (૨) ટિચણું (૩)

ઊધમી છરું નં એક એપણિ ઊધણું વિં + ઉત્તમ ઊધણ વિં [દિ ઉત્પલિમ] અસ્થિર, ઊધણેણુ. ંપાધણ વિં [દિ ઉત્પલિલ પત્યલ્લા] ઊધુ-ચણુ (૨) સ્ત્રીં ઊધુ ચણુ થવુ તે, પરિવત ન ંભે વિં ભયથી ઊધણેણું-અસ્થિર. ૦ (-દાર) ધું અં કિં ઊધા થઈને પડણું, ઊધુ ચણુ - ઉપરતળે થવુ, ઊધુ કે ઊલટું થવુ ઊધણો પું [દે. ઉત્પલ્લા] ઊધાચતા થઈને ખીલ ખાણુ પર પડણું તે (૨) ગયેલો મદવાડ પાછો આવે તે (૩) વલાણુ (કાવ્યમો) (૪) મામો જવાણુ [-ખાવો = ઊધણું, ઊધલાઈ પડણુ (૨) માહગીમાથી ઊડી પાછા પડણુ] -મારવો = ઊધલાવણુ (૨) પલટો ખાવો, ઊધણી પડણુ, જુઓ ઊધણો ખાવો -જાણવો = સામો જવાણુ આપવો] ઊધો પું (કા) કાઢવાણુ, સળો ઊધોફૂંથો પું [ફૂંથો ફિલ?] નાની મોટી કંચુબર (૨) નકામી મહેનતનું પરચૂરણુ કામ ઊદકણું અં કિં [હિં, સં ઉદવ?] + ફૂંથુ (પ.) ઊદખતી સ્ત્રીં જુઓ ઉદખતી, અગરખતી ઊડું વિં [અ. કદ, હિં. કદા, મ. ઉડી] ભૂર, ભૂરાશ પડણુ ઊધ સ્ત્રીં [દિ ઉદ્ધિ] ઊધ, (ગાડાનો) વોરિયો ઊધઈ સ્ત્રીં જુઓ ઉઘેઈ ઊધડ વિં [જુઓ ઉધ્ધડ] ભાવતાલ કે વળન કર્યા વગર એમણું એમ આપેણુ -રાખેણુ કે અદાને ઠરાવેણુ (જેમ કે, ઊધડ ભાવ, માપ, ખરીદી) -ફું વિં ઊધડ (૨) નં જુઓ ઉધડો [ઉધફું લેણું = ખૂમ વદણુ, સખત ઠપકા આપવો] -ડો પું ઊવડું કામ ઊધરણુ અં કિં (સુ) ઊધરણુ, મોટું થવુ ઊધર(-રા)ણુ અં કિં ઉધાર ખાતે લખણું (૨) દૂર થવુ, ટળણું (૩) જુઓ ઉધરણુ ઊધળણું અં કિં નાસી જણુ, પોખારા ગણુ જવા (ચાર સાથે) (જેમ કે, ઊધળી જણુ) ઊન વિં [સં.] ઊણુ (૨) ઊણપવાણુ. ંતા સ્ત્રીં જુઓ ઊણપ ંમ સ્ત્રીં જુઓ ઊણપ ંમાસિક વિં મહિનો પૂરો ન

થયો હોય ત્યાર પહેલા કરવાનુ હોય એવુ
૦માસીસો પુઁમૂએલાના માસીસા પહેલાની
કરવાની એક ક્રિયા

ગિન સ્ત્રી૦, ન૦ [સં ઝર્ણ, પ્રા ઝર્ણ] ઘેટાના વાળ.
-નોત્સાર પુઁગિન કાપી લેવુ તે

ગિનડ વિ૦ [મ ઉનાડ] (કા) ૨ખડતુ (૨) કામ-
ચોર (૩) હુચ્ચુ [બુઓ 'ગિન' [સં] મા
ગિનતા (-મ), ગિનમાસિક, ગિન-માસીઓ
ગિનવા (ન') પુઁ [ગિન + વા - ઝર્ણનાત] ?] એક
મૂતરોગ [(૨) મૂરુ

ગિનવાણુ (ન') અઁ કિં ગિના શ્વાસ નાંખવા
ગિનું (ન') વિ૦ [સં ઝર્ણ, પ્રા ઝર્ણ] ગરમ,
તપેલુ, અડધે દઝાવાય એવુ (૨) તાવભર્યું
[ગિની આચ (આવવી, લાગવી) = દાઝવુ પડે
એવો - કશુ વુકસાન, લાય, જોખમ કે બેઆખર
કરે તેવો પ્રસંગ યા વેળા ગિની વરાળ
કાઢવી = હૈયાની બળતરા બહાર જણાવવી,
પોતાનુ દુ ખ રડવુ; દિલની દાઝ કાઢવા બોલવુ
ગિનુ ખાણુ = આપકમાઈનુ ખાણુ ગિનું
લોહી = નવો જુરસો, નવજીવાનીનુ જોમ,
ઉત્સાહ ઇં ગિનો વા વાવો = જુઓ 'ગિની
આચ '] - નાઈ સ્ત્રી૦ ગિનુ હોણુ તે,
ઉચ્છતા

ગિપજ સ્ત્રી૦ [ગિપજવુ] પેદાશ (૨) આવક, મળતર
(૩) નફો ૦નીપજ સ્ત્રી૦ ઉત્પન્ન અને વૃદ્ધિ
(૨) પેદાશ (૩) ચોખ્ખી આવક ૦વેગે પુઁ
આવકવેરો ૦વુ અઁ કિં [નં ઉત્પદ્, પ્રા
ઉત્પદ્] ઉત્પન્ન થવુ, પેદા થવુ, જનમવુ (૨)
નીપજવુ, નીવડવુ (૩) મળવુ, 'સંધાવુ, મળતર
કે આવક થવી (૪) કિ મત તરીકે મળવુ
(જેમ કે, 'આ પેન વેચો તો પઁ ગિપજે
એમ છે') (૫) સાધી શકાવુ, ચલણ હોણુ
(જેમ કે, 'ધરમા એનુ કાઈ ગિપજતુ નથી')
ગિપટ સ્ત્રી૦ નાણાનો ઉપાડ, દેણુ (૨) જુઓ
ગિગટ, ઉપટણુ

ગિપટવુ અઁ કિં ઝાણુ પડી જવુ

ગિપટો પુઁ જુઓ ગિકટો

ગિપડવુ અઁ કિં [સં ઉત્પદ્, પ્રા ઉત્પદ્]

ગિપસવુ, ઊંચુ થવુ (૨) ઊંચકાવુ (૩) પ્રયાણુ

કરવુ, નીકળવુ, ચાલવા માંડવુ, જવુ (૪)
એકાએક શરૂ થવું (૬ ખ, રોગ ઇત્યાદિનુ) (૫)

ચોરાવુ, ઉપાડાવુ (૬) નાણા ઉપાડાવા, ઉપાડ
થવો (૭) ખપવુ, વેચાવુ (જેમ કે, 'હમણા ખાદી

ખૂબ ઊપડે છે') (૮) (એકાએક, એચિનુ)
શરૂ થવુ, ચાલવુ (જેમ કે હમણા કાળાના કામ

ધણા ઊપડયા છે) (૯) એકદમ તત્પર થવુ,
ધસવુ, ફૂટી પડવુ (ઉદા તે એને મા-વા

ઊપડયો [ઊપડતીને એણે ગાળ દીધી,
ઊપડતાને ચપડ મારી = એચિતી, એક-

દમ) ઊપડતા ઘાટ = ઊપડેલો, ઊડેલો ઘાટ]
ગિપણુ સઁકિં [સં ઝન-પૂ, પ્રા ઝર્ણ]

(અનાજને) પવન નાળી ચોખ્ખુ કરવુ
ગિપણાવુ અઁ કિં 'ગિપણવુ' નું કર્મણિ

ગિપણુ (-ણુ) નં ખાટલાના માથા અથવા
પાગથ આગળનુ લાકડુ

ગિપનવુ અઁ કિં [નં ઉત્પન્ન, પ્રા ઉત્પન્ન
પરથી ?] ઉત્પન્ન થવુ (૨) જન્મવુ (૫)

ગિપસ (-મા)વુ અઁકિં [મ ઉત્પન્ન ઉત્પન્ન ?
નં ઉત્પન્ન, પ્રા ઉત્પન્ન ?] બહાર નીકળવુ

ઊંચુ થવુ (૨) ફૂલવુ (૩) સોજો આવવો
ગિપણુ નં જુઓ ગિપણુ

ગિફણુ અઁકિં [મ ઉત્પન્ન, પ્રા ઉત્પન્ન ?
કે કે ઉત્પન્ન ?] (ઝાડ, છોડ ઇં) ફૂલવુ

વવવુ (૨) મનમાં ફૂલવુ ગિફણાવુ અઁકિં
ગિફણવાની ક્રિયા થવી (ભાવે)

ગિફરુ વિ૦ જુઓ ઉપ (-ફ) નુ
ગિખ સ્ત્રી૦ [જુઓ ઉખાણુ] ફૂગ, ઉખાટ

ગિખક સ્ત્રી૦, -કો પુઁ [મ ઉત્પદ્, હિ ઉત્પદ્] ના
બકારી, ઊલટી થવાનો ઉછાળો

ગિખટ (-કુ) વિ૦ [મ ઉત્પદ્] ઉખાડ - બગડી
ગયેલુ (૨) ખોર

ગિખડ સંકાંત વળી જવી = બગડી જવુ,
ખરાણ થવુ, પાચમાલ થવુ

ગિખડુ વિ૦ [વ ઉત્પદ્] અધૂરડુ, અધર ખેડેલુ,
ઉમડક (૨) (સુ) ઊંધુ [-રહીને = વાકું

વળીને, જખ મારીને, પોતાની મેળે જ ઠંકાણે
આવીને - સમજીને, ગરબે]
ગિખવુ અઁ કિં જુઓ ઉખાણુ, ગિખ લાગવી

૧ બળ પું [ન્દ્ર + વળ ?] ઊલટો વળ

બિંબ(-ભ)બળુ અં કિં (વળતું) ઊંકણી જવું

(૨) (૩) વળ્યા પછી અથવા મટવા આભ્યા પછી) ફરી ઊપડવું, ઊથલો ખાવો

બિંબ, ૦૮ વિં જરાક ઊંચું હોય એવું, બિંબ

બિંબ પું મનુર, હાહાડિયો (૨) અસ્થિર વાસ-વળો આદમી બેસેલું વિં અસ્થિર; નક્કી કર્યા વિનાનું બેરેરો પું બિનખેડત ઉપર લેવાતો કર

બિંબ, ૬ વિં જુઓ બિંબ

બિંબણી સ્ત્રીં [જુઓ બિંબ] ધરના પરચારથી મેંડા લગીની ઊંચાઈ (૨) ધરનો પરચાર, ધરની ખેસણી

બિંબર(-ર)પું અં કિં [હિં હમર(-ર)ના, મ હમરણ, સં હરૂ ?] ગરમીના નેશથી ઊંચે આવીને બહાર નીકળવું (૨) ન માવાથી બહાર આવવું-છલકાવું (જુરસો બહુ બિંબરાર્થ લય છે) (૩) અતિ મોટી સખ્યામા ટોળે વળવું બિંબરો પું બિંબરણ, બિંબરણ તે(૨)લાગણીનો ઉછાળો [-આવવો, ચડવો = બિંબરણ (વસ્તુ કે લાગણી માટે) -કાઢવો, -ઠાલવવો = મનની લાગણીનો જુરસો બહાર કાઢવો, મનમા બિંબરણી લાગણીને બહાર કહેવી -ખેસવો, શમવો = બિંબરણ અટકવું (૨) મનનો બિંબરો ઠંડો પડવો.]

બિંબવું અંકિં [સં કર્જ, પ્રા જ્ઞમ = બિંબ - બિંબ કરવું] બિંબા રહેવું - થવું, ખડું થવું, પગ ઉપર ઊંચું (૨) થલવું (૩) ટકવું, સામે બિંબા રહેવું - ટકર ઝીલવી

બિંબળવું અંકિં જુઓ બિંબળવું

બિંબાબિંબ સ્ત્રીં બિંબા ને બિંબા રહેવું તે (૨)

અં ખેડા વિના, નિરાત વિના; બિંબાં બિંબા

(૩) કપાટામા [અંક જેલશિક્ષા

બિંબાબેડી સ્ત્રીં બિંબા જ રહેવું પડે એવી ખેડી,

બિંબું વિં [સં કર્જ, પ્રા જ્ઞમ] બિંબેલું (૨)

થમેલું, થોમેલું, ચાલતું બધ થયેલું (જેમ કે

ગાડી બિંબી છે) (૩) ટટાર, સીધું (૪) સીધા -

એકદમ બહુ ઢાળના ચડાણવાળું (જેમ કે

બિંબી ભેખડ), (૫) અપૂર્ણ, ચાલુ, આગળ

ચાલવાની કે પૂરુ થવાની વાટ ભેટ કે પૂરું કરવાનું ખાકી (જેમ કે, આ કામ તો હજી બિંબુ છે, બિંબો પાક = લાલવાનો ખાકી - ખેતરમા બિંબેલો પાક) (૬) સીધું, આપું એક લાખા પટમા પડેલું (બિંબો રસ્તો, બિંબે બરડે બેલગાવવી ભેંઈએ) (૭) હયાત, મોનુહ (બિંબો ધણી) (૮) સપાટીને લંબ દિશાએ આવેલું (જેમ કે બિંબી લીટી, બિંબડું - આડી લીટી) [બિંબાં હાહાડકાં = કામમા હાહાડા ન વાળે એવું, કામનું કાયર બિંબી આખરૂંએ = આખરૂંએ, આખરૂં જોખમાયા વિના બિંબી પૂછડીએ નામસવું = જોરથી (ખીકના માર્યા) ભાગવું, જીવ લઈને નામસવું (શરીરમા) બિંબી વાટ પડવી = આપું શરીર મોટેથી યુદ્ધ સુધી પ્રાણસંચાર માટે એક સીધો રસ્તો બનવો, - મરણની દશામા આવવું. બિંબુ કરવું = ખડું કરવું, તૈયાર કરવું, બનાવવું, ઘડવું, ઉપજાવવું, વગેરે (પ્રાય ન હોય ને તેમાથી કરવાનો લાવ બતાવે છે ભૂડી કે કૃત્રિમ બનાવટનો લાવ પણ બતાવે) (૨) ચૂટણીમા ચૂટાવા માટે તત્પર કરવું બિંબુ થવું = બિંબું કરાવું (૨) માદગીમાથી બિંબુ (૩) ચૂટણીમા ચૂટાવા દાખલ થવું બિંબું થઈ રહેવું = રાહ ભેટા બિંબા રહેવું (૨) ખોટી થવું (૩) અટકી રહેવું, થલવું (૪) ચક્રિત થવું, સતબ્ધ થઈ બિંબા રહેવું બિંબું ને બિંબું બાળી કે સળગાવી ચૂકવું = જેમ હોય તેમ ને તેમ - એકસપાટે બાળી નાંખવું (૨) આખે શરીરે જાળ ચડે એવું - ખૂબ રીસ કે હાજ લોગે એવું કહેવું કે કરવું બિંબું ને બિંબું રાખવું = જરા જંપવા ન દેવું, નિરાત ન વળવા દેવી, આરામ ન લેવા દેવો બિંબું રહેવું = ચોલવું; અટકવું (૨) ખોટી થવું (૩) ટકવું, ન કાઢવું, ન ચોખું થવું બિંબું રાખવું = બિંબુ રહે એમ કરવું (જુઓ બિંબુ રહેવું) બિંબું વરસ = આપું વર્ષ. બિંબે ગળે ખાપું = ને આવે તે સીધું ગળામા ઉતારવું, ખા ખા કરવું (ગમે ત્યારે ને ગમે તેમ કે ગમે તેટલું) બિંબે પગે = ખડું ને ખડું, બિંબુ ને બિંબું, ખેડા વગર સતત રોકા-

ચેલુ (૨) ઝટપટ, વગર વચ્ચે થોડાં કે લિલ બ
કર્યે (જેમ કે ભરે પગે જઈને આવ્યાં નહોતા,
સવારનો હુ ભરે પગે હુ) ભરે પગે થઈ
રહેલું = અધીર, આતુર, ઊંચીનીચુ થયું
ભરે = ભૂળો = ભૂલ્યા હાલકોને — ભૂળા
જેવો — કામના કાર્ય કે આજીવન માણસ માટે
વપરાય છે ભરે રસ્તો દેખાડવો = સીધી
વાટ પર આવવી, ચાલતી પકડાવવી, ચાલ્યા
જવાનું કહેવું (૨) બરતરફ કરવું]

ભ્રમ સ્ત્રી (કા) અભિમાન, ગર્વ, તોર
ભ્રમગણ અંકિં [ઈં ઉમંગના, મ ઉમંગે,
સં ઉમંગ, પ્રા ઉમંગા] રૂકરુ, ઉત્પન્ન થયું
ભ્રમટ (-ક) ધું અંકિં [મ ઉમંગે, ઈં ઉમંગના]
ભ્રમટભરે ધસવું, એકસામટા જથામા આગળ
આવવું (૨) પાકવું, ફળ ઊતરવું
ભ્રમટધૂમક અંકિં [ઈં ઉમંગના ધુમંગના] ચઢવા
જેવું, આકાશ જેવું છવાઈ જઈને (૧)
ભ્રમટ ધું અંકિં જુઓ ભ્રમટ ધું
ભ્રમટુ વિં [સં ડડ + મણા] મણા વગરનું,
સુદર

ભ્રમર પું [દે ઉમંગ] ઉંબરો, ધરનો ભ્રમરો (પ)
ભ્રમરો પું [જુઓ ઉંબર] ઉંબરો (ધરનો) (૨)
ઉંબર, એક ફળકાંડ, ઉમરડો (૩) બે ચાસ
વચ્ચેની જગા [ભ્રમરો ધસવા, ઠેકવા =
(વગર કામે) ઘેર ઘેર ભટકવું ભ્રમરોની
બહાર જવું = જુઓ ભ્રમરો આજ ગવો
ભ્રમરો વચ્ચે બેસવું = (અવરજવર રોકાય
એમ) ભ્રમરો ઉપર-પારણા વચ્ચે બેસવું (૨)
(તકાદો કરવા માટે) લાંબા કરતા ભ્રમરો પર
બેસવું, તકાદો કરવો. ભ્રમરે ચઢ (-ક) પું =
ધરમા પેસવું, (ઠાઈને) ઘેર જવું ભ્રમરો
ઊડવો, ભ્રમડી જવો = નિર્વંશ થવું, નખોડ
જવું — આજ ગવો = ધર બહાર નીકળવું કે
જવું (૨) મર્યાદા છોડવી — ખોલી નાખવો =
લેણદારે ચાલુ તકાદો કરવો — ધસવો,
ધસી નાખવો = વાર વાર ઠાઈને ઘેર જવું.
— તજવો = ઘેર જવું ભ્રમરે ચડવું બધ કરવું
(માફુ લાગવાથી દે અણબનાવ થતો) — મૂકી
ડુ ગરો પૂજવો = ધરનું — નજીકનું અવગણી

ફરનાને માન આપવું — નાટી નાખવો =
ભ્રમરો ધસી નાખવો.]

ભ્રમલણ અંકિં [મ ઉમંગે, સં ઉમંગી,
પ્રા ઉમંગલ] ખીચવું, વિકાસ પામવું (૨)
[દારનું] વિચારવું થવું (૩) પલળીને ભૂંડા
થવું (કળીચૂનાવું)

ભ્રમમ સ્ત્રી મૂર્છા, દેહર (કા) [લટકવું, દેહર
ભ્રમર ધું અંકિં ભ્રમરુ, આગળ પડવું (૨)
ભ્રમર ધું અંકિં [ઈં ઉર (-લ) જ્ઞાના] મૂંઝવું
ભ્રમર પું બદનામી

ભ્રમ પું [સં] ભધ ઠેકાક નં કેડવું હાલકું
રસ્તો ભ પું એક રોગ, ભધનો લકવો
ભ્રમ નં કોસ ખેચવા માટે કરેલો ઢાળ, આસાણ
ભ્રમરુ વિં [સં] જબર, બળવાન
— સ્વિતા સ્ત્રી

ભ્રમિત વિં [સં] જબર, બળવાન (૨) ચડિ-
યાવું, ઉમંગ, સુદર, ખાનદાન (૩) મહાન લવ્ય
ભ્રમિ નં [સં] ભ્રમ (૨) તાર, તટ (૩) કરો
બિચારુ ભ્રમ ંભાભ (-ભિ) પું કરોબિયો
— ભૂઈ સ્ત્રી ભ્રમ (૨) આખની ભમરો
વચ્ચેની વાળની રેખા — ભૂઈ વિં ભ્રમ
(૨) પું ઘેટો (૩) કરોબિયો

ભ્રમિ વિં (૨) અંકિં [સં] જોયું, ઉપરનું, ગગન
તરફ (૨) સીધું, ટટાર (૩) જોયું કરેલું, ઉત્તર
ગતિ સ્ત્રી ભ્રમિ જવું તે, આકાશમા ભ્રમિ
ભ્રમિ તે ગંગામી વિં ભ્રમિ જનાર (૨) [લા]
ઉત્તર તરફ જનાર ંદેહ પું, સ્ત્રી મરણ
પછી થનારો દેહ (૨) મરણ પછી કરવાની એક
ક્રિયા ંદેહિ વિં મહત્વાકાંક્ષી, મહેચ્છાવાળું
(૨) સ્ત્રી આકાશ તરફ જવું તે ંપત્ર (-ત્રી)
નં જવડાનો એક પ્રકાર ંપ થ પું સ્વર્ગનો
માર્ગ ંપાણિ, ંપાહુ વિં ભ્રમિ કરેલા
હાથવાળું ંપિ ં પું મૂત્રપિડ ઉપર આવેલો
પિડ, 'સુપ્રા-રેનલ કેપ્સ્યુલ' ંપુ ં પું
ભ્રમી દીલુ ંભાગ પું ઉપરનો કે આગળનો
ભાગ ંરેત (-તા, ંસ) જેના વીર્યનું પતન
થતું નથી એવું (૨) નિત્ય પ્રજાયર્ય પાળનાર
ંરેહુ પું ઉપર — આકાશ તરફ ચડવું તે
(૨) સ્વર્ગમા જવું તે ંલોક પું સ્વર્ગ,

ઉપની કુનિયા ંવાયુ પું શરીરના બિર્ધ
લાગમાનો વાયુ (૨) ઓડકાર ંશાખા
સીં હાસડીનુ હાડકું -ધ્વાકાંક્ષી વિં
ઉચ્ચ આકાક્ષાવાળુ
બિર્ધ સીં [સં] તરંગ, મોલુ (૨) પ્રવાહ
(૩) લાગણીનો તરંગ-ઉછાળો (૪) સગીતમા
એક અલંકાર ંકાંચ, ંગીત નં બિર્ધી
ભરેલું-રચાયેલું કાવ્ય કે ગીત, 'લિરિક'
ંમત, ંમાન વિં બિર્ધવાળુ (૨) મોલ
તેવા વાકાચૂકા આકારનુ (કેસા વિશે) ંલ
વિં લાગણીપ્રવાન, તરંગવશ ંલક્ર નં
બિર્ધવશ થઈ-ઝટ કરી નંખાનુ લક્ષ ંલા
સીં (સ) લક્ષ્મણી પત્નીનુ નામ
બિર્ધ પું [સં] વાદળ (૨) પિતૃઓનો એક
વર્ગ (૩) વડવાનલ (૪) સમુદ્ર
બિલ સીં [કે ડ(-ઓ)લ્લી] જલ ઉપરનો
મેલ કે વળતી છારી [-ઉતારવી = (હાતણની
ચીર કે બિલિયાથી) જલ પરની છારી દૂર કરવી]
બિલક (લ') સીં [હિં ફુલ્કી, ફુલકના,
સ ઉદ્+વન, પ્રા ઉવ્વક્ક?] બિલટી, ઓકડુ તે
બિલકું [સં ઉલ્કા?] નં ખાલી છુમરાણથી
નાસભાગ ને ગભરાટ થવો તે [-પડકું=
ખાલી છુમરાણથી નામભાગ તથા ગભરાટ
થવો, હો હા થઈ જવી]
બિલકો(-મો) (લ') પું [બુઓ હુકલો વ્યયય?]
નાળિયેરનો ગર્લ કે છોતરા વિનાનો, એક
કાણાવાળો, ખાલી ગોળો, હુકાની કાચલી
બિલકડું અંકિં [સર હિં ઉલજાના] ગૂચવાડ
બિલટ વિં [પ્રા ઉલ્લ(-વ્)કું, સં ઉદ્+વૃત્?]
બિલટું, અવળું, પાછું ંટપાલે=વળતી
ટપલે ંતપાસ સીં પ્રતિપક્ષી તરફની
(સાક્ષીની) તપાસ ંપા(-પૂ)લટ વિં
અવળાસવળી, બિલટસૂલટ (૨) અવ્યવસ્થિત
(૩) સીં બિલટપાલટ તપાસ (૪) અવ્યવસ્થા,
ગોટાગો ંસવાલ પું સામો સવાલ
ંસૂલટ, -ટાસૂલટી વિં અવળાસવળી (૨)
બિલુ થયું; આહુ અવળુ; તમે ઉપર એવું
બિલટ સીં હોશ, ઉમગ ંભ(-ભે)ર અં
ઉમગભેર, હોશભેર

બિલટું અંકિં [બુઓ બિલટ, હિં. ઉલ્લના,
મ ઉલ્લળે] બિલટથી કરવું (૨) ધસી આવવું
(૩) હુમલો કરવો (૪) બિલુ થઈ જવું
(૫) ફરી થવું પાછું થવું
બિલટી સીં [હિં, બુઓ બિલટ વિં] ઓકડુ તે
બિલકું વિં બિલટ, બિલુ, અવળું (૨) વિરુદ્ધ,
આહુ (૩) સામુ; વિપરીત. [બિલટી ગગા
વહેવી = સવળાને બદલે અવળુ થવું, પાછ
બગડવી બિલટાતું વિં બિલટું]
બિલવું (લ') અંકિં (મોસમનું) ખલાસ થવું
બિલસવું અંકિં [સં ઉલ્લસ] બુઓ
ઉલ્લાસવું (૨) એકાએક ભાગ થવું, બિલરાવું
બિલળવું (લ') અંકિં [સં ઉદ્+લ્લ પ્રા.
ઉલ્લ, હિં ઉલ્લના] નમી જવું; લળી
પડવું (૨) ગાહા ધત્યાદિનું આગળથી ઊંચું
થઈ જવું (૩) બિલટાઈ. જવું (૪) દુલ્લ (૫)
જવું રહેવું, નાશ પામવું (૬) [લા] હોશભેર
ધસવું - ઊંચા ને ઊંચા રહેવું
બિલિયુ નં [બુઓ બિલ] બિલ ઉતારવાની ચીપ
બિલટ સીં આપહા (૨) અડચણ, હેરાનગતિ, પીડા
બિશિયું નં હાતરડું
બિષર વિં (૨) સીં [સં] બુઓ બિષર
બિષા સીં [સં] બુઓ બિષા
બિષ્મા સીં [સં], ંભર પું, ંભેઘ વિં,
ંમાપકયંત્ર નં, -ખાંક પું બુઓ
'બિષ્મા'મા
બિસ પું [સં કષ, પ્રા] એક ક્ષાર (૨) સીં
[હિં કલ્લ; મ:] ગેરડી
બિસટ વિં [સં ઉદ્+સટ] સટનું નહિ એવું, ભિન્ન
બિસપું સંકિં [સં. ઉત્સર્પય પ્રા ઉત્સર્પણ,
મ ઉત્સર્પણે] બહાર કાઢવું, ઉલેચવું, ખાલી
કરવું (૨) મ્યાનમાથી કાઢવું બિપસાતું
અંકિં (કર્મણિ)
બિસરપાટો પું વિનાશ (૨) સપૂણે નિકંદન
બિસરવું અંકિં [પ્રા ઉત્સર, સં ઉલ્લ, હિં.
ઉત્તરના] ટળવું, જતા રહેવું (૨) નાશ
પામવું; નિકંદન નીકળી જવું (૩) [સં અપસ,
પ્રા ઓસર] ઓસરવું; ઓહુ થવું
બિહ અં (૨૫૦) મરકરી, એટલા તિરસ્કાર અને

ગર્વ સૂચક ધ્વનિ(૨)હુ પણનો ઉદ્ગાર ઠકારો.
પુઠ ઠીધ નિશાસ, નિસારો (૨) સાંભળું છુ,
ઠીક છે, રતીકાર છુ, ઇત્યાદિ દર્શાવનારો ધ્વનિ
(૩)ગર્વનો અને અનાદર કે તુચ્છકારનો ઉદ્ગાર
ઊહુ પુઠ [મં] તર્ક, કલ્પના (૨) પરીક્ષણ (૩)
અધ્યાહાર -હાપોહુ પુઠ [સં] ચર્ચા
ઊંઝાં અઠ (૨) નઠ (૨૫ઠ) તરત જન્મેલા
બાળકના રડવાનો એવો અવાજ
ઊંઊં અઠ (૨) નઠ (૨૫ઠ) રડવાનો એવો અવાજ
ઊંકરાટો પુઠ (કા) મનમા થતી ઉત્તેજનાનો
અકુર (૨) ટાઢિયા તાવમા રોમાચ સાથે થતો
ઝમઝમાટ

ઊંકારો (ઊં) પુઠ જુઓ ઊંહકારો
ઊમ(-જ)હુ નઠ જુઓ ઊજા
ઊંગ(-જ)હુ, ઊંગા(-જ)હુ, ઊગા(-જ)હુ
જુઓ 'ઊંજહુ'મા
ઊંધ સ્ત્રી [ઊંધહુ]ઊંધહુ તે,નિદ્રા [-આવવી =
સૂઈ જવાની-ઊંધવાની વૃત્તિ થવી -ઊંધવી
ઊઢી જવી=ઊંધ જતી રહેવી, જગહુ (૨)
આજસ કે અજ્ઞાન ટળહુ, જાન આવહુ
-ઉતારવી=ચડેલી કે ઉત્તરારાથી બાકી ઊધ
કાઢવી (૨) આજસ કે અજ્ઞાન કાઢહુ
-કાઢવી=ઊધહુ (૨) ઊંધ ઉતારવી.
-ચડવી=ઊધ આવી લાગવી, ઊંધ લરાવી
(૨) ઊધવાતુ-આરામ કરવાનું બાકી હોવું
-જવી=ઊંઠવું, જગહુ, ઊધ પૂરી થવી.
-ભરાવી=ઊંધ આવવાનું થહુ, ઊંધ
ચડવી -હોવી=ઊંધવું ઊંધમા જહુ =
ગરુદા કે અનલમાં જહુ ઊંધમા પડહુ =
ઊંધી જવું, ઊંધ આવવી ઊંધ વેચીને
ઊભગરો કરવો, વહોરવો=હાથે કરીને
દુખ કે પચાતમા પડહુ, ડોહુ ખોઈને ઠેકાણ
બનહુ]

ઊધદુ,-ટિહુ,-રેદુ વિઠ ઊંધમા લરાયેલું
ઊધહુ સ્ત્રી ઊધવું તે (૨) બહુ ઊંધવાની ટેવ
ઠરોગ પુઠ એક જાતની મધમાખીઓથી
ફેલાતો જીવજીણ રોગ ઠરી વિઠ ઊંધ્યા
કરવાની ટેવવાળુ (૨) આજસુ, એઢી
ઊધહુ અઠકિં [પ્રા સ્વ] નિદ્રા લેવી(૨)આજસુ

યઈને પડયા રહેહુ (૩) અનલમાં-અજ્ઞાનમા
રથા કરહુ [ઊંધી જહુ]=ઊધમાં પડહુ, સૂઈ
જવું(૨) [લા] (કાઈ બાબત કે કાર્યમાં અમર-
કારક થતું) મટહુ, નીસતુ રહેહુ ('ઊંધી જા
ન આવે તો')
ઊધાડહુ સઠ કિં ઊધે એમ કરહુ (૨) પડહુ
મૂકહુ, શાત પાડહુ ઊધાહુ અઠ કિં
ઊંધવાની ક્રિયા થવી
ઊધાળ,જહુ વિઠ ઊંધણશી, બહુ ઊધનાર
(૨) સહેજ સહેજમા ઊંધી જા તેહુ
ઊધેદુ વિઠ ઊધટિહુ
ઊચ વિઠ [મં કન્ઝ] ઉચ, ચડિયાતુ (૨) ઉમઢા
ઠનીચ વિઠ ઊચ અને નીચ ઠનીચલાવ
પુઠ અમુક ઊંચુ ને અમુક નીચુ એવો
ભેદભાવ, અસમાનતાની લાગણી કે માન્યતા
ઠવહુ (-ઈ) વિઠ ઉચવહુ
ઊચક(-કા)હુ (ક', કા') વિઠ બહેર (૨)
ચોડું સાંભળનાર (૩) સાલજહુ ન સાલજહુ
કરનાર, બેદરકાર
ઊચકહુ સઠકિં [મં ઉચ્ચીકુ] નીચેથી ઊંચુ
કરહુ, ઉપાડહુ (૨) હાથ પર લેહુ, (ખોજ) માયા
ઉપર લેહુ, ઉઠાવહુ ઊંચકાહુ અઠ કિં,
ઊંચકાવહુ મઠ કિં 'ઊંચકહુ'નું અનુક્રમે
કર્મણ અને પ્રેરક
ઊંચકાવું (કા') જુઓ ઊંચકહુ [મહેનતાણુ
ઊંચકામહુ નઠ, -હુ સ્ત્રી ઊંચકવાતુ
ઊંચનીચ, ઊંચવહુ, -ઈ જુઓ 'ઊચ'મા
ઊંચાઈ, -હુ, જુઓ 'ઊંચુ'મા
ઊચુ વિઠ [સં ઉચ્ચ] સપાટી કે બેસણીની
ઉપર ઊભુ આવેલુ કે ઊઠતુ ('નીચુ'થી
ઊલટું) (૨) ઉચ, ચડિયાતુ, ઉમઢા (કંઢ,
પ્રમાણ, ગુણ, દરજ્જો ઇઠમાં વધારે કે
ચડિયાતુ જેમ કે, ઊંચો ઢગલો, ઊંચો
ભાવ, કિંમત, મત વગેરે) (૩) અતિ
તાણેલ, લાગેલ (ચૂર કે અવાજ), ઊંચા
સ્વર-સંપ્રકરું (સંગીતમા) (૪) જ પ, નિરાત
કે શાંતિ સમાધાન વગરનું, અણબનાવવાળુ
(મન, શાસ, જીવ) [ઊંચા ડોળા રાખવા =
સામે ન જોતા પીછે કે ઊચુ જોહુ, ધ્યાન ન

રાખવું ઊંચી આંખ કરવી = (કામ કે મેકાણમાથી) ઊંચું જોવું, ધ્યાન ખીને નવા રૂબ (૨) (ગુસ્સા કે વિરોધથી) આખની મુદ્રા ફેરવવી, સામે થવું, વિરોધ કે ક્રોધ ખતાવવો ઊંચી આંખો કરાવવી = ખૂબ રાહ જોવાવવી ઊંચી ચાલ = એકી ઊંચી રાખી ચાલવું તે ઊંચી મૂંછ = મૂંછેમા જુઓ ઊંચું આપણું = (ફળ, ખીડા, ભાર ઇત્યાદિ) છૂટવું; કશામા ગરક ધયામાથી બહાર નીકળવું (દા ત. 'હાથ પરના કામમાથી ઊંચો આણું ત્યારે નવું લઈ મડું') - ઊંચું ચાલવું = ઊંચી ચાલે ચાલવું (૨) [લા.] રોડ કે ગર્વથી ચાલવું - વતવું - કરવું = ખોજ ચલાવવો, તે માટે હાથ દેવો (૨) ઊભું કે ઉપરિથત કરવું, ઉભેજવું - ચડાવવું = ખોટા વખાણ કરવા, ગર્વથી કુલાચ એમ કરવું, અતિમાન આપવું - જવું = સ્વર્ગમા જવું, મરવું - જોવું = કામ કે રોજાણ-માથી કુરસહ મળવી કે કાઢવી ('આમાથી એ ઊંચું જોવા પામે ત્યારે ને?') (૨) નજર કરવી, સામે જોવું, ધ્યાન પર લેવું (જેમ કે, ભાઈ તો હવે ઊંચું જોતા નથી?) (૩) ('નીચું જોવું' - શરમાવું - તેથી ઊલટું) શરમમાથી સુખ થવું, સ્વમાન પામવું (દા ત. 'તે દિવસથી તે ચાર માણસમા ઊંચું જોઈ શકતો નથી') - ને ઊંચું માથું રાખવું = ગર્વથી જોઈ રહેવું. - ને ઊંચું રહેવું = અસ્થિર આસન કે ચિત્તવાળા હોય, હરને ન ખેંસવું, શાંતિથી નિરતે (કામ કે ક્રોધ બાબતમા) ન ગોહવાવું (૨) કામમા ઢેકા ન નમાવવો, કામમા ન લાગવું (૩) જુઓ ઊંચું ને ઊંચું માથું રાખવું - જેમણે = (ઝીઝે) વેગળી ખેંસવું (૨) જુઓ ઊંચે જેમણે - માથું = જુઓ 'માથું'મા - મૂંછવું, ખેંસવું = (પરવારી નવાથી કે વચ્ચેથી કોઈ કાણે) અલગ કે વેગળું કરવું, છોડવું, વિસારે પાડવું ('આ કામ હવે તો ઊંચું ખૂંધે તો સારું' 'હમણા તો એને ઊંચું મૂંછ, પછી જોઈશું'; 'વાચવાવું' હવે ઊંચું મૂંછવું છે કે શું? 'લાજ ઊંચી મૂંછવી') (૨) સંતાડી કે બચાવી યા સધળી રાખવું - મોં =

જુઓ 'મો'મા. ઊંચો હાથ = જુઓ 'હાથ'મા] - ચાઈ સ્ત્રી ઊંચાપણું (૨) તેનું માપ - ચાણું નં ઊંચાઈ (૨) ઊંચી જગા, ટેકરી ઊંચુંનીચું વિં ઊંચું અને નીચું, ખાડાખેયા વાળું [-કરવું = ઠીકઠીક ગોઠવવું, સાફસફ કરી વ્યવસ્થિત કરવું ('મહિને ઘેર ગયો એટલે ઊંચું નીચું કરવાનું તો હોય જ ને?') (૨) [લા.] ખળખળાટ પેદા કરવો, અજ પો ઊભો કરવો, નીચું થાય એમ કરવું - થવું = ઉઠવેહ કરવી, મથવું ('માથે આવ્યા પછી ઊંચાનીચા થયા વગર છૂટકા છે?') (૨) અધીર થવું, અજ પો થવો આતુર બનવું, તલપાપડ થવું ઊંચો-નીચો હાથ પડવો = ઊધા છતાં કરી કમાવું, અન્યાયથી ધન કમાવું]

ઊંચે અં સપાટીથી ઉપર, ઊંચી - ઊંચાણ-વાળી જગાએ, ઊંચી દિશામા, માથા ઉપર [-ચડાવવું = જુઓ 'ઊંચું ચડાવવું' - જેમણે = કામમાથી દૂર કે અલગ ખેંસવું - જોવું = આજાશ તરફ જોવું - લઈ જવું = સ્વર્ગમા લઈ જવું ('હત, તને ઊંચે લઈ જાય') ંથી અં અધર, અડચાવિના (૨) ઉપરથી, ઊંચાણમાથી (૩) ઊંચે અવાજે કે સૂઝથી (૪) આકાશમાથી ંવું વિં ઊંચે આવેલું ઊંજણું નં [ઊંજણું] ઊંજણું તે (૨) ઊંજવાનું દ્રવ્ય - તેલ, દિવેલ ઇત્યાદિ - જી સ્ત્રી મંત્ર લાજીને કપડાના, સાવરણી ઇત્યાદિ છેડાથી રોગ કે ભૂતને દૂર કરવાની ક્રિયા [-નાખવી = ઊંજવું, તે ક્રિયા કરવી] (૨) તેલ ઊંજવાની કુખી] - જી નં રાજકુમારી કે રાણીનો રસાલો ઊંજણું સંકિં [સં સિંચું, પ્રા ઉત્ત્ર = સિચવું] તેલ નાખવું - પૂરવું (૨) રોગ કે ભૂત કાઢવા ઊંજણી નાખવી ઊંજણવું સંકિં (મેરક) ઊંજણું અંકિં (કમે જી)

ઊંટ નં [સં ઉટ્ટ, પ્રા ઉટ્ટ] રણમાં ખૂબ ખપવું એક ઊંચું પથ [-જેવું = ખૂબ ઊંચું (૨) ખેવકૂંદ, આણસમળું ઊંટનાં શીંગડાં નં બંબં વધ્યાપુત્ર કે આકાશકુંસુમ, અશન્ય વાત ઊંટનાં અઢારે માંકાં = સ્વભાવે જ વાકાપણું, અઢારે અગો - બધું જ વાકું હોવું

તે ઊટું પગલુ બાલુલુ = સહેલી સીધી
કે ઉઘાડી વાતની ખબર હોવી (નકારમા પ્રાય
ખોલાય છે) ઊંટે ચડીને આવણુ = (લેણ
લેવા આવનારે) બધાને દેખાય એમ - છડેચોક
આવણુ. ઊંટે ચડીને ઊંધણુ = એના
જેવું અશક્ય કે અશુભ કરવું (એમા
નુકસાન ન થાય, એવો ભાવ બતાવે છે)
ઊંટે કર્યાં ઢેકા તો માણુસે કર્યાં
કાઠડા = સહેજે કે સીધી રીતે ન પાર પડે તો
તેને પહોંચી વળવા ઘટતી યુક્તિ કરી લેવી,
જ્યાં જેવો સંભોગ તેને પહોંચી વળવું] ઠડી
સ્રીં સાઠ, સાઠણી, ઊંટની માદા (૨) સોનીતુ
ઓળર ઠડો પું ઊંટ (૨) જુઓ ઊંટિયો
[ઊંટ ઠડો કેણી તરફ ખેસરો? = શુ નીપજરો?
પરિણામ અતે શુ હશે.] ઠેદ (ધ) પું
ઊંટનો - માણસની ઢવા કરવાને નાલાયક એવો,
લેભાશુ વેદ ઠેદુ' નં ઊંટવેદનુ કામ, રાક્ષસી
ઉપચાર - ઠિયો વિં ઊંટ જેવો ઊંચો (૨) પું
ઊંટ (૩) મદ્યુદ્ધિ ને આળસુ માણસ (૪)
ભારે વળન ઉંપાડવાનું (ઊંટની ડોક જેવું લાગતું)
ચત્ર (૫) અડો

ઊંટકટો પું એક વનરપતિ

ઊંટિયા (-ચુ) જુઠું નં એક ઐષધિ

ઊંઠ વિં [જુઓ ઊંઠ] સાડાતણ, સાડાતણ ગાથુ

ઊંઠણુ વિં [ઊંઠણ] ઊંઠણવાળુ, ઊંડુ

ઊંઠળ સ્રીં [દં ઠઠલ = સમૂહ? કે દે
અવરુદ્ધન = આલિંગન?] ખાય (૨) ખાયમા
ભરાય તેટલી વરતુ [ચૂકુલુ

ઊંઠળ સ્રીં પેટનો ગોળો - ચૂક [-વળવી =
ઊંઠળગૂં ઠળ નં ગોળો, પિડાળો (૨) પેટમા
ગોળો ચડવો - ચૂક આવવી તે (૩) ઢગધડા
વગર ખોલણુ તે (૪) અમં અવળસવળ, ઢગધડા
વગર ગોટાળો થાય એમ

ઊંઠાઈ, -ણુ - પાણુ જુઓ 'ઊંડુ' મા

ઊંડુ વિં [દે ઝઢ] સપાટીથી નીચે ઊતરતું (૨)
છપર નહિ એવું, ઘેર (૩) અઠરથી લાણુ - દૂર
સુધી અઠર ને અઠર વિસ્તરતું (૪) ધાડુ, ગીચ
(જેમ કે વન) (૫) [લા] ગહન, ગભીર, ન પામી
શકાય એવું [ઊંઠા પાણીમાં ઊતરતું,

પેસણુ = જોખમ ખેડણુ, લખનાઈ કે કસાઈ
પડવાનું વહોરણુ ઊંડુ ઊતરણુ = ઘેરો વિચાર
કરવો, અઠર લાંબે સુધી નં ને વિચારણુ કે
તપાસણુ ઊંડા મૂળ = જુઓ 'મૂળ' મા - ઠાઈ
સ્રીં ઊંડાપણુ, ગહનતા (૨) તેતુ માપ. - ઠાણુ
નં જુઓ ઊંડાઈ (૨) નીચાણુ - ઠાણુ નં
ઊંડર પું ઠંકણુ, ઠંકણી, ઠંકની, ઠંકરણી,
ઠંકાની, ઠંવાઈ સ્રીં જુઓ 'ઉંદર' મા
ઊંદરી સ્રીં માયાની ચામડીનો એક રોગ
ઊંધ સ્રીં અડા અને માચડાને માધતો ગારના
લાગ ઊંધ [જુઓ 'ઊંધુ' મા
ઊંધકરમુ, ઊંધજોદિયુ, ઊંધાઈ, - પાણુ
ઊંધાણુ વિં જાણુ (૨) ચૂખણુ (૩) [જા]
મૂળ (૪) ઉડાઈ

ઊંધિયુ નં જુઓ 'ઊંધુ' મા

ઊંધુ વિં [કુર્ચ, પ્રા ઝઢ] અવળુ, ઊલટું,
નીચે માથુ ને ઉપર પગ જેવા આસનનું (૨)
[લા] આણુ, અવળુ, મીઠા કે સવળાથી સાવ
ઊલટું - વિરુદ્ધ, ખોટું [ઊંધા પાટા
ખાધવા = આણુ અવળુ સમનની ભરમાવણુ
ઊંધા પગલાણુ = (ઊલટું 'ઊંજળા પગલાણુ')
કમનસીબ, અપશુકનિયાળ ઊંધાં વાજ
વાગવા = બાજુ ખગડવી, અવળુ થણુ ઊંધી
ઈંટિ અણુનાર પું કડિયો, ઊંધી પાધડી
મૂકવી = પાધડી ફેરવવી, દેવાણુ કાઠણુ - કેરણુ
= ઊલટું કે અવળુ કરવું, ફેરવી નાખણુ
(૨) જુઓ ઊંધુ મારણુ - કરી નાખણુ =
મારીને ગળાડાવી દેવું (૨) મૂક ધં મારીને
પયાગવશ કરી દેવું - ધાલણુ = નીચું જોણુ,
શરમાણુ - ધાલીને = ખીજે ધ્યાન આપ્યા
વગર, કામમા ન નજર રાખીને (૨) મીઠું ત્રીજું
જોયા વગર, સાહસપૂર્વક, વિચાર વગર - પડણુ,
વળણુ = ઉપર માથુ નીચે પગ કે ઉપલો લાગ
નીચે ને નીચેલો લાગ ઉપર માથુ એમ પડણુ કે
થણુ, ઊલટાઈ જણુ (૨) ખગડણુ, કથણુ
- મારણુ = ખગડણુ, કથણુ - વળી જણુ =
ખગડી જણુ (૨) ખૂબ યાકીને લોચ વળીને (ઊંધુ)
પડણુ - વળણુ = ઊંધુ મારણુ (૨) (ઉઠમણુને
ત્રિવેસે) ઊંધુ વારીક વળણુ (૩) (વાસણુકસણુ

સાથે) ખાઈ પરવારી વાસણ માણને ઊધા
પાડવા,ખાઈપીને અખોટ ઇંડ પરવારીને નિરાંતે
થવું -વેતરણું=ઓડતુ ચોડ કરી બેસવું,
ભૂલ કરી બેસવું ઊંધેપાયે=અવળે કે ખોટી
રસ્તે ઊંધે મોઢે પડવું=ચતુ નહિ પણ
ઊંધુ મો હોય એ દશામા પડવું (જેમ કે
ઓચિતા પડતા), (તાવથી) પધારીવરા થવું
મદવાડ ભોગવવો] -વકરેનું વિન્નઅકરમી
(૨) ઊંધા કામ કરનાર -ધખોદિયુ વિન્ન
ઊંધા કામ કરનાર -ધાઈ સ્ત્રી, -ધાપણું
નન્ન -ધિયુ નન્ન અમુક રીતે ખાદેલા મીઠા
કદનુ ખાણું -ધી પૂતળીનું વિન્ન બેની

કીકીમા ઊંધું પ્રતિબિંબ પડતુ હોય એવું(૨)
[લા] વિચિત્ર,અવળી નતનુ (માણસ)] નન્ન
(-છ)તું વિન્ન ઊંધુ અને ચતુ, આડુ અવળુ .
[-કરણું=ધાલમેલ કરવી આમનુ તેમ ફેરવવું
(૨)ગરબડગોરો વાળવો ખગાહવું] [ખોયણુ
ઊંધાહિયું નન્ન [જુઓ ઉખાહિયું] ઉખાહિયું,
ઊંધેલો પુન્ન ઝાડાની હાજત થાય તે, ચૂક
ઊંધેળણું સન્નદિન્ન (કા) આમળણું
ઊંધુ અન્ન(રવન્ન)દુ ખતુચકાર કે અભિમાનનો
ઉદ્ગાર ઠકારો પુન્ન ઊંધુ એવો ઉદ્ગાર
ઊંધુ અન્ન(રવન્ન) ઈન્નકાર કે છન્ન દર્શાવતો
ઉદ્ગાર

૧૭૩

ઝ પુન્ન [સં] વણ'માળાનો સાતમો અક્ષર —
એક સ્વર (દીર્ઘરૂપ ઝ) (પ્રાકૃતમા આ
સ્વર નથી) ઠકારે પુન્ન ઝ અક્ષર કે
ઉચ્ચાર ઠકારાંત વિન્ન છેડે ઠકારવાળુ
ઝક(-અ, -આ) સ્ત્રીન્ન [સં.] ઝવેદ (૨)
વેદનો મત્ર
ઝક્ષ પુન્ન,નન્ન [સં] રીછ (૨) નક્ષત્ર, તારો (૩)
ગોગણિક ભૂગોળના સાત ધર્વતમાનો એક
ઠપતિ, ઠરાજ પુન્ન રીછોનો ગળ (૨)
ચદ્ર -ક્ષા પુન્નઠપન્ન સપ્તર્ષિ (૨) સ્ત્રીન્ન
ઉત્તર દિશા -ક્ષી સ્ત્રીન્ન રીછી
ઝક્ષાગ નન્ન એન્ન ઔપતિ
ઝખિ પુન્ન+ઝખિ, ગુન્ન
ઝવેદ પુન્ન [સં] (સ) ચતુર્વેદમાનો પહેલો
વેદ ઠન્નદિતા સ્ત્રીન્ન ઝવેદની ઝચાઓનો
વ્યવસ્થિત સગ્રહ -દી વિન્ન ઝવેદને
ભણનાર (૨) ઝવેદ ભણનાર બ્રાહ્મણોના
કુળમા જન્મેલું (૩) પુન્ન ઝવેદી બ્રાહ્મણ
ઝચ(-આ) સ્ત્રીન્ન[સં] જુઓ' ઝક
ઝચીક પુન્ન [સં] (સ) જન્મદક્ષિના પિતા
ઝજુ વિન્ન [સં] સરલ, સીધુ (૨) અનુકૂળ,
નન્ન, ભલુ ઠતા સ્ત્રીન્ન ઠયોધી વિન્ન
સરળ રીતે-ફડ વગર લડનાર
ઝજુજડ પુન્ન [સં] (સ) આદિ દૈન તીર્થ કર
ઝખલદેવનો સાધુ

ઝણુ નન્ન [સં] દેહુ (૨) આભારનો ભાર (૩)
વિન્ન ઝણાત્મક જુઓ [ગ, પ વિ] નન્ન
નન્ન દેવઝણ, ઝખિઝણ અને પિતૃઝણ,અથવા
અતિથિઝણ, મનુષ્યઝણ અને ભૂતઝણ
ઠભૂત વિન્ન ઝણવિદ્યુતથી ભરેલું (પ વિ)
ઠમુક્ત વિન્ન ઝણ-દેવામાથી છૂદ્ધ થયેલું
ઠમુક્તિ સ્ત્રીન્ન ઝણમુક્ત થવું તે ઠવિદ્યુત
સ્ત્રીન્ન ઝણ વીજળી (પ વિ) ઠન્ન'અ ધ પુન્ન
પૂર્વ જન્મનો ઝણાનુબંધ -ણાચ પુન્ન,
નન્ન ઝણ છેડો (પ વિ) -ણાત્મક વિન્ન
'નેગેટિવ' (ગ, પ વિ) -ણાનુબંધ પુન્ન
લેણદિણી -ણાનુદય નન્ન [+ આનુદય]
ઝણમાથી મુક્ત થવું તે, ઝણમુક્તિ -ણાંત
પુન્ન (વીજળીના) પ્રવાહનો ઝણ છેડો (પ
વિ) -ણુચું -ણી વિન્ન ઝણવાળુ
ઝત નન્ન [સં] સત્ય (૨) નક્ષી અચળ નિયમ,
દૈવી નિયમ (૩) ખણી -ત ભરે પુન્ન
સત્યને ઠકાવી રાખનાર તે -ઈન્નર -ત'ભરે
વિન્ન સ્ત્રીન્ન વિપર્યાસ વિનાની, સત્ય (પ્રજ્ઞા)
ઝતિ સ્ત્રીન્ન [સં] કલ્યાણ (૨) માર્ગ (૩) નિદા
(૪) સ્પર્ધા (૫) ગમન (૬) નરમેધનો
અધિષ્ઠાતા દેવ
ઝતુ પુન્ન [સં] જુઓ ઝતુકાલ (૨) અડકાવ,
રજસાવ (૩) સ્ત્રીન્ન બે મહિનાનો નિયત કાળ
(પદ્મતુ શિષ્ય જુઓ) (૪) [લા] મોસમ

(૫) હવાપાણી [—છીતરવી = મોસમ પૂરી થવી —મેસવી = મોસમ આવવી —શરૂ થવી] ઠંડાણ(-ળ) પુ. ગર્ભાધાનનો સમય. ઠંગામી વિ. ઋતુકાળે જ સંભોગ કરનાર ઠંદશન નં. અડકારતું દેખાણ તે ઠંદાન નં. ગર્ભાધાન ઠંધર્મ પુ. ઋતુદર્શન ઠપતિ પુ. ઋતુરાજ, વસત ઠપણું પુ. (મ) એક સૂર્યવંશી રાજા ઠપાડુ પુ. એક રોગ ઠપ્રાપ્તિ સ્ત્રી. ઋતુદર્શન ઠભેદ પુ. ઋતુઓનું બદલાણ તે ઠમતી વિ. ઠી. રજસ્વલા ઠરાજ પુ. ઋતુઓમા એક એવી ઋતુ — વસત ઠવણું નં. ઋતુઓનું વર્ણન ઠશાતિ સ્ત્રી. પહેલી વાર ઋતુપ્રાપ્તિ થાય ત્યારે કરવાની વિધિ ઠસ ગ્રામ પુ. સુરત સગ્રામ, કામક્રીડા ઠન્નાતા વિ. સ્ત્રી. ઋતુરનાન કરી શુદ્ધ થયેલી ઠન્નાન નં. અડકાવ પછી (ચોથે દિવસે) નાહણ તે ઋતે અ. [સં] સિવાય, સિવાય કે [પુરોહિત ઋત્વિજ પુ. [સં] યજ્ઞ કરાવનાર બ્રાહ્મણ, ઋદ્ધિ સ્ત્રી. [સં] વૃદ્ધિ, સમૃદ્ધિ (ર) આખાહી,

ઉત્કર્ષ (૩) સિદ્ધિ (૪) [સં] લક્ષ્મી, પાર્વતી ઋતુવા પુ. + પ્રદક્ષરાક્ષસ (૫) ઋતુપત્ન પુ. [સં] આખણે (ર) સ્વરસપ્તકમાને બીજો -વં (૩) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ (સમાસમાં છેડે) ઠદેવ પુ. (સ) વિષ્ણુનો એક અવતાર (ર) જૈનોના એક તીર્થ કર ઋપિ પુ. [સં] મત્રકષ્ટા નવ દર્શન પામનાર પુરુષ (ર) મુનિ, તપસ્વી, સાધુ ઠમણું નં. ઋપિઓ પ્રત્યેનું ઋણ ઠકુમાર પુ. ઋપિનો પુત્ર ઠકુલ(-ળ) નં. ઋપિઓના મમૂદ (ર) ઋપિનો આશ્રમ (જેમા પ્રાચીનકાળમાં વિદ્યા અપાતી હતી) (૩) ઋપિનો વશ ઠતર્પણું નં. ઋપિઓની તૃપ્તિ મારે જળ આપણ તે ઠપ ચમી સ્ત્રી. ભાદરવા સુદ પંચમ, સામાપાયમ ઠપત્તી સ્ત્રી. ઋપિની પત્ની ઠયજ પુ. પચમહાભૂતયજ્ઞમાનો એક જેમા જ્ઞાન દ્વારા ઋપિનું તર્પણ કરવાનું હોય છે ઠલોક પુ. સત્યલોકની નજીક કલ્પલોક ઋપિઓનો લોક ઋધ્યશુગ પુ. [સં] (મ) એક ઋપિ

ઋ, લૃ,

[નાગરી વર્ણમાળાના આ બે અક્ષરો સંસ્કૃતમા આવે છે ગુજરાતીમા એમનાથી નરૂ થતા કે તે અક્ષરવાળો શબ્દ નથી પ્રાકૃત ભાષાઓમા તેમનો ગોપ થયો છે]

એ

એ પુ. [સં] વર્ણમાળાનો ૬૨મો અક્ષર — એક સ્વર
એ સં. [સં] ઇત્તલ, પ્રા ઇમ્] (દર્શક) તે, પેણ (ર) વર અથવા વહુની સગા (હિંદુઓમા) [‘એણે, એને, એમાંથી, એનું, એનાથી, એમાં’ ઇં. રૂપોમા (એ) ઉચ્ચાર થાય છે પણ ‘એથી’, ‘એથી કરીને’માં તેમ નથી થતું]
(૩) વિ. પેણ (પ.) અ. [પ્રા, સં] ‘અરે’ એ, હે’ આદિ સૂચક ઉદ્ગાર
એ ત્રીજા ને સાતમી વિભક્તિનો પ્રત્યય (રાજાએ, હુકમ કર્યો, છાપરે ચડ્યો)
એઈ સ્ત્રી. + મર્યાદા, આમન્યા

એક વિ. [સં] ‘૧’, સખ્યામા પહેલું (ર) અજેડ, અદ્વિતીય, (જેમ કે, ઈશ્વર એક છે, ‘તમે જ એક ખરા, બાકીના ખોટા?’) (૩) કોઈ અમુક, તફા અલગ સ નહિ એવું (‘એક રાજા હતો’) (૪) એકસરખું, મમાન, મેદ વગરનું (‘તમે અમે સૌ એક છીએ’) (૫) એક મતજ, એકતાવાળું, સંપીડ, એકદું (‘બધા પક્ષો એક ન થયા,’ નેતાઓ એક ન થાય ત્યાં સુધી’) (૬) અમુક નિશ્ચિત, બીજું નહિ (જેમ કે, કહેવું એક ને કરવું બીજું એક વાત કરો તો સમજાણ પડે) (૭) સખ્યા વાચક શબ્દને છેડે આવતા ‘આશરે’ ‘શુમારે

એવો અર્થ બતાવે છે ઉદા. પાએક, સોએક
(૮) 'ક્રાંત, માત્ર' એવો ભાવ બતાવે છે જેમ કે,
એક પિતાના વચનને સારુ રામ વનમા ગયા
[અત્રે મૂંડવું=(ક્રાંત વિવેકવિચાર વિના,
બધા નેડે) એન્નાર વર્તવું -આંખ થવી =
આંખે આંખ મળવી, એકબીજાની નજર
મળવી -આંખ હોવી, આંખે બેવું =
એકતરફી-પક્ષપાતી નજર હોવી -આંખમાં
હમાવવાં ને એક આંખમાં રહાવવા =
ભય ને પ્રીતિ બેઉ બતાવવા, જરૂર પ્રમાણે
હમાવવું અને રહાવવું પણ -એકના મોંમાં
શૂંકે એવાં=કાંઈથી ગાળ્યું ન લય-ઊતરે
નહિ એવું, સરખું પહોંચેલ -ઇંદ્રિયનું જ્ઞાન =
એક જ બાજુ કે હેતુનું જ્ઞાન ગ્રંથી બાજુનું
નહિ -એકતરફી સમજ -જ્ઞાનથી બીજે
કાન જણુ =એક પાસેથી બીજા પાસે થતા
થતા વાત ફેલાવો -કાની ન રહેવી -કાને
સાબળી બીજે કાને કાઠી નાખવું =સાલ-
ળ્યું ન માલળ્યું કરવું, સલાહ કે શિખામણ
ન માનવી -કાંડરે (પથરે) બે પક્ષી
પંખી) મારવા =એક પંથ ને દો કાજ,
એક સાથે બે કામ સાવવા -ગાડે નેડાય
એવા =બરોબર સરખા, એક નેડીના-ધાએ
બે કેકડા =તડ ને કડ જવાબ કે નિકાલ
-ચ દાવા (-ચો) ચડે એણે =ટપી લય એણે,
ચડ્યાણ -ચૂડી ચલાણે ચડી =એક નામ
પત્યુ એક જ ગુરુના ચેલા = (પડોચ
આવડત ઇન્મા) કાઈ કાંઈથી ઊતરે નહો
એવા, સરખેસરખા -બળામાં સો સાપ =
સાવ ડિગ -ગપ -નાવમાતું વિં સરખો
હાલત કે સગા વિચારવું -પછી એક =
વારાદરતી, અનુક્રમે -પર બે કરવું =બુઝા
એકંદા પગ બગડો કાંટો ભણવાનું શરૂ કરવું
-પાણુ ઓછી =પોણા આઠ બાયણુ,
દગધડા વિનાનું -પાચો ઓછો હોવો =જરા
ગાડું -હાથારણુ હેણુ -ભવમાં બે ભવ
કરવા =ધર્મભ્રષ્ટ થવું, વટલાવું, નાતબહાર
થવું (૨) નાતર કરવું -મગની (બે) કાંડ
= એક જ માથાપના સતાન, સહોદર

-માથાના મણુકા = સરખેસરખા
-મૂડીએ = એક સાથે, સામદ્ર, સાથે લાણુ
એકના એકવીસ - એકારી થાઓ =
વશવેલો વધો (એવો આશીર્વાદ) એકનું
એક, એક ને એક = એકસરખું, એક જ,
ફેરફાર વિનાનું એકના તેર કરવા = રજવું
ગજ કરવું, વધારી મૂંડવું એકનું બે ન
થવું = મક્કમ ગહેણુ, હઠ ન છોડવી, પોતાની
વાતને વળગી જ રહેવું -પગ દૂધમાં ને
એક પગ દહીંમાં = દૂધમાં ને દહીંમાં, બે ને
પક્ષમાં, બેઉ બાજુની ઢોલકી (મક્કમતા કે
નિશ્ચયતા અભાવ બતાવે છે, યા બધાઈની
કુનેહ) -પંથ દો કાજ = એક સાથે બે
કામ સારવા -મ્યાનમાં બે તલવાર =
એક જ ક્ષેત્રમાં બે સત્તાનો દોર કે ચલાણ
-લાકડીએ હાંકવું = બુઝા એક અત્રે મૂંડવું
(૨) સરખી રીતે કોર ચલાવવો એકસો
આઠ પેઢી = આપનાદાઓ, પૂર્વજો, વડવાઓ
-હાથે તાળી ન પડે = (કામ કે સેદા પત-
વામાં કે ઝવડામાં - હરેકમાં) એકલાથી
કામ ન થઈ શકે, સહકાર નેઈએ. -હાથમાં
ગોળ અને બીજા હાથમાં ધી = બુઝા
'એક પગ દૂધમાં ને બીજો દહીંમાં' એકે કોર
કાચી ન રહેવી = સુખદુખના -સારામાઠા
બધા અનુભવ થઈ જવા એકે કોર કાચી
ન રાખવી = મણા ન રાખવી, કંશુ' બાકી
ન રહેવા દેવું] [એક, ક્રમિક
એક એક વિં એકીસાથે એક (૨) એક પછી
એકક્રમિક સમીકરણુ નં [સં] 'ઇન્દ્રેશન
બોદ ધી ફર્ટ બોર્ડર' (ગ)
એકે કતારે [દિ.] કવાયતનો, એકે કતારે કે
પક્તિમાં થવાનું કહેવાયે, હુકમ કે બોલ
[થણુ = સીધીવીટીમાં ગોઠવાણું (કવાયત માટે)]
એક કાને અં એકાગ્ર, એકધ્યાન
એકકોલિક, એકકાલીન વિં [સં] એક જ
સમયનું, સમકાલીન (૨) એકીસાથે બનવું (૩)
માત્ર એક વાર બનવું
એકેકે ૬ વિં [સં] એક કેદરાણુ
એકપુરી વિં [સં] એક અખડ ખરીવાણુ

(બ્રાહ્મી) (૨) નં શસ્ત્રવૈદનું એક શસ્ત્ર
 એકગર્ભકોશી(-પી) વિં [મં] એક જ ગર્ભ-
 કાશવાણું
 એક ગાંઠ સ્ત્રીં સપ, મેળ, મૈત્રી [એક-પ્રેશન]
 એકધાતપદી સ્ત્રીં [મં] (ગ) 'ધી ક્ષર ડિગ્રી
 એકધાત સમીકરણ નં [સં] (ગ) સુરોમ
 સમીકરણ, 'હાનિયર ઇકવેશન'
 એક(-કે)ચકવે અં એકચકે, એક જ જાણના
 હાથમા બધી સત્તા રાખીને
 એકચક વિં [સં] ચકવર્તી -કી વિં એક
 પૈડાવાણુ (૨) ચકવર્તી (૩) સ્ત્રીં એક
 પૈડાની સાધકલ -કે અં જુઓ એકચકવે
 એકચિત્ત વિં [સં] એકાચ, તલ્લીન, ધ્યાનસ્થ
 (૨) નં ધ્યાન, એકાચતા
 એકછત્ર વિં [સં] એક રાત્રવાણુ (૨) નં
 કુલ અધિકાર એક જ હાથમાં હોય એવી
 શાસનપદ્ધતિ -ત્રે અં એક જ રાત્રના
 અમલ તળે
 એકજથે(-થે) અં એકસાથે, એક ઠેકાણે
 એકજાત વિં એક જ જાતનું-વર્ગનું, મરખુ
 -તીય વિં [સં] એક વર્ગનું કે કુટુંબનું
 (૨) એક જ જાતનું (નર કે માદા)
 એકજીવ વિં [સં] મનમા પરસ્પર લેલભાવ
 વગરનું, એકરૂપ [(૨) લગકું
 એકટથુ, -ગિયુ વિં [એક+ટાગ] એકપથુ
 એકટાથુ નં એક ટક જમણુ તે
 એકકું વિં [સં] એકસ્થ, પ્રા એકદ્વું એકસાથેનું,
 એકનિત, ભેગુ (૨) અં એક જગાએ -
 સાથે [-એસવું, મળવું]=સાથે એસવુ ઊઠક
 કે મળવુ, મેળ હોવાં
 એકક વિં કાંઈની સાથે બળે નહિ એવુ, એકલ
 એકરિયા નં બં વં [એકકો] એકકો બગડો
 શીખવાનો બાળપોથીનો વર્ગ, બાળવગ
 એકકો પું [સં] એકની સંજ્ઞાસચક આકકો
 -૧ (૨) સહી (૩) કબૂલાત (૪) જ્ઞાતિનો ગોળ
 [એકકા પર બગડો કાઢવો = ભાણવાનું કાઢકે
 રાક કરવુ, કકકો ધૂટતા થવું એકકા વગરનું
 મીઠું = લેખામા નહિ એવુ, નકાચુ એકકે
 એક પું બં વં રાકનું સખ્યાલેખન (૧થી

૧૦૦ સુધીનું સામાન્ય રીતે), તે આંક એકકો
 એકથી = રાકઆતથી -કરવો = એકકો
 લખવો કે કાઢવો (૨) સહી કે કબૂલાત કે
 ગોળ કરવો -કાઢવો = એકકો લખવો
 -કાઢી નાખવો = ગણતરીમાથી કાઢી નાખવુ.
 સબધ છાડવો (૨) મમત કે હઠ જતી કરવી
 -કાપવો = ગોળમાથી કે સબધમાથી દૂર
 કરવુ (૨) ગણતરીમા ન લેવુ -પાડવો =
 એકકો કાઢવો (૨) સહી કરવી, સમતિ આપવી
 -લેવો = સહી કે મમતિ લેવી]
 એકકાગિયુ વિં એક જ બાળુ ઢળતા છાપના
 વાણુ (૨) નં એક મકાન કે એસરી
 એકતરફી વિં એકપક્ષી, એક બાજુનું
 એકતત વિં આગ્રહી (૨) પું આગ્રહ -તે
 અં સાથે મળીને એકરાગથી (૨) લાગુ
 રહીને, ખત ને આગ્રહથી
 એકતત્ર વિં [મં] બધાની સમતિવાણુ (૨)
 વૃ પડયા વિનાનું (૩) એક વ્યવસ્થા નીચેનું
 (૪) નં એક સરખી વ્યવસ્થા તે (૫) સર્વાનુમતિ
 એકત એ અં એકસાથે સપીને, એક જૂથમા
 [-ઝિલુ રહેલુ = સપથી સાથે હઈને
 જૂથમા રહેલુ]
 એકતા સ્ત્રીં [સં] સપ, એકંચ
 એકતાન વિં (૨) નં [સં] જુઓ એકચિત્ત
 ૦૮૧ નં, ૦૮૨ સ્ત્રીં એકતાન હોવું તે
 એકતાર વિં એક તારવાણુ (૨) એકસરખુ
 (૩) એકરસ (૪) એકચિત્ત. -રે વિં એક
 તારવાણુ (૨) એકસરખુ -રે પું એક
 તારવાણો ત ખૂરો
 એકતાલ પું [સં] જેમા એક જ તાલ આવે
 એવો રાગ (૨) સગીતનો એક તાલ (૩)
 એકંચ (૪) વિં એક તાલવાંણુ
 એકતાળીસ વિં [સં] એકચત્તારિશત ૪૧
 એકતાળો પું મણના એકતાળીસ શેર થાય
 એવુ માપ
 એકતી(-ત્રી)સ વિં [સં] એકચિત્ત ૩૧
 એકત્ર અં [સં] એક જગાએ, સાથે (૨) એકદર
 -ત્રિત વિં એકત્ર કરેલું, એકકું
 એકત્રીસ વિં જુઓ એકત્રીસ, ૩૧

એકત્વ નાં [સં] એક હોવાપણું, એકતા
એકથ'લું' વિં [એક+થલ] એક થાલલાવાણું :

એક થાલલા ઉપર રચેલું

એકદમ્બમ્બ[એકકે ફા ચક્ર+દમ્બ]તાળકતોળ

(૨) સાવ, તદન (એકદમ કાણું) [હળું

એકદલ(-ળા, -ળિયું) વિં [સં] એકસરખા

એકદરતી સ્ત્રીં [એક+દરત] કુરતીનો એક દાવ

એકદ'ડિયું' વિં એકથલું (૨) એકદ હા

શ્વાસને લગતું

એકદંડી પું [સં.] એક પ્રકારનો સન્યાસી, હસ

એકદંડો પું [એક+દંડ] મગી વેળા ઉપડતો

સાસ, એકદડિયો શ્વાસ

એકદંત વિં [સં] એક દાતવાણું (૨) પું

(સ) ગણેશ (૩) એક દાતવાળો હાથી

એકદા અં [સં] એક વખતે (૨) અગાઉના

વખતમાં [મંચુકાની કડી, મંગળસૂત્ર

એકદાણિયું' નં [એક+દાણો] એકસરખા

એકદાણી વિં [એક+દાણો] બધા દાણા સરખા

હોય તેવું (૨) એક કંઠું, એકસરખું

એકદિલ વિં જેના દિલમાં જુદાઈ નથી એવું,

એકજીવ -હી સ્ત્રીં એકદિલ હોવું તે (૨)

મનનો મેળ, સંપ

એકદૂધ વિં એક જ દૂધ ધાવેલું, એક વશનું

એકદષ્ટિ વિં [સં] એક આખવાણું (૨) સ્ત્રીં

તાકીને ભેઈ રહેવું તે, સામસામી નજર થઈ

જવી તે (૩) એક જ -સરખો હેતુ હોવો તે

એકદેશ પું [સં] એક મ્થળ અથવા જગા (૨)

એક ભાગ અથવા વિભાગ, એક બાણુ (૩)

એક આશય કે મહત્વાકાંક્ષા -શાવયવ પું

એક ન્યાયદોષ, બે એકદેશી નિર્દેશી પરથી

કાઢેલું' નિગમન, 'દેલસી એક પર્તિક્યુલર

પ્રેનિસીસ'

એકદેશી, ય વિં [સં.] એક જ દેશનું -વતનનું

(૨) એક દેશ -ભાગને લાગુ પડતું; એકતરસી;

એકન્દ્રિય (૩) અધૂરું, સંકુચિત, મર્યાદિત

-શક્તિ સ્ત્રીં, ઓપણું નં ઓસમાસ પું

પદ્ધતિપુરુષનો એક પ્રકાર

એકધર્મી વિં [સં.] એક જ -સમાન ગુણધર્મ

ધરાવનાર, એક જ ભતનું (૨) એક જ ધર્મનું

એકધા અં [સં] એક રીતે (૨) એક હાથે (૩)

એકદમ; એક જ વખતે (૪) એક વખતે

એકધારું' વિં [એક + ધારા] એકસરખું, દેરદાર

વિનાનું

[(૨) નં એકાગ્રતા

એકધ્યાન વિં [સં] એકચિત્ત, ધ્યાનમાં એકાગ્ર

એકનસિયું, એકનસીલું વિં [એક+નસ] જાકી

એકનિશ્ચયી વિં [સં] કરેલા નિશ્ચયને વળગી

રહે તેવું, દબ (૨) સરખા -સમાન નિશ્ચયવાળું

એકનિષ્ઠ વિં [સં] એકનિષ્ઠાવાળું -ધા સ્ત્રીં

એકની જ ઉપર નિષ્ઠા -આસ્થા હોવી તે (૨)

વફાદારી (૩) પ્રમાણિકતા

એકપક્ષી વિં [સં] એકતરસી

એકપણું' વિં [એક+પણ] એક પગવાણું. -જે

અં અધીરું, નલપાપક થતું હોય એમ

એકપતિત્વ નં [સં.] એક જ પતિ હોવો તે (૨)

પતિ પ્રત્યેની વફાદારી

એકપત્ની (૦ક)ત્વ નં [સં] એક જ પત્ની હોવી તે

એકપત્નીમત નં [સં.] એક જ પત્ની કરવાનું મત

એકપદી વિં [સં.] એક પદવાળું, 'એનોમિયલ'

(ગ) (૨) સ્ત્રીં કડી, પગથી

એકપર્ણી વિં [સં.] એક પર્ણ -પાદકવાણું

એકપાઠી વિં [સં] એક જ વખત વાચવાથી

અથવા સાલણવાથી ચાલ રાખી શકે એવું

એકપુષ્પી વિં [સં] એક બીનકોશવાળું;

'યુનિલોક્યુલર'

એકપ્રાણુ વિં [સં.] એકજીવ [આપે એવું

એકકસલી વિં [એક + કસલ] વરસમાં એક પાક

એકબારંગી અં [હિં] એક રીતે, એક બાજુથી

જેતા (૨) એક વાર - ['કોન્કરટ' (ગ.)

એકખિંદુક વિં [સં] એક બિંદુમાં મળતું;

એકખીલું' અન્યોન્યવાચક સં (કર્તા વિલક્ષિમાં

વપરાતું નથી.) [(૨) સરખા વિચારવાળું

એકબુદ્ધિ વિં [સં.] એક જ પ્રકારની બુદ્ધિવાળું

એકભાવતા સ્ત્રીં [સં.] એક-સમાન ભાવ કે

ભાવના હોવી તે [સરખી કિમતનું

એકભાણું વિં [એક + ભાવ] એક જ ભાવનું,

એકબુક્ત, એકભોજન વિં [સં.] એક ટક

ખાનાર (૨) એજ એસીને ખાનાર (૩) નં એક

ટક ખાવાનું મત (૪) એજ એસીને ખાણું તે

એકમ પુ. ગણતરી વગેરે હેતુઓ માટે એક અને આખી પૂર્ણ માનેલી વસ્તુ અથવા સમૂહ, 'યુનિટ' (૨) એકડો (૩) સપ્તા લેખનમા જમણા હાથથી પહેલા સ્થાનનો આંકડો (૪) સ્ત્રી. પડવો

એક મગ(-ગા) અ. એક બાળુ

એકમજલી વિ. [એક + મજલો] એક મજલા-માળવાળુ

એકમત વિ. [મં] એક અભિપ્રાયવાળુ, સર્વાનુમત (૨) સમત -તિથુ વિ. એક જ મત કે તતને વળગી રહેનાર, જિદ્દી -તી સ્ત્રી. અધાનો સરખો મત હોવો તે

એકમન વિ. [સં] એકચિત્ત (૨) એક વિચારતું (૩) ન. એકમન હોય તે, સપ -તું વિ. અનન્ય -એકમનવાળુ (૨) સર્વત્ર સમાન લાવવાળુ

એકમય વિ. [સં] એકમાં લીન, એકરૂપ

એકમલ્લ પુ. [સં] જુઓ એકલમલ્લ

એકમાત્ર વિ. [સં] એકનું એક, ફક્ત એક જ

એકમાર્ગી વિ. [સં] એક જ માર્ગને વળગી રહેનાર (૨) સરળ, સીધે માર્ગે જનાર

એકમુલકી વિ. [એક + મુલક] એક જ દેરાતું

એકમેક અ. [દે. એકમેકમ ? કે એકમેક = પ્રત્યેક ?] પરસ્પર, માંહોમાંહે (૨) સ. જુઓ

એકખીનું. ઓત્તા સ્ત્રી. એકરૂપતા, એકમેક થતું તે

એક મેર (મે) અ. એક બાળુ

એકમેળ વિ. સપીલુ (૨) પરસ્પર મેળ ખાય

એવુ, સવાહી (૩) પુ. સપ, સવાહ, મેળ

એકર પુ. [હ.] ૪૮૪૦ ચોરસવાર જમીનનું માપ

એકરસ વિ. [એક + રસ] બરાબર મળી-પીગળી ગયેલુ (૨) ગુલતાન ઓત્તા સ્ત્રી.

એકરગ(-ગી) વિ. [સં] એક જ સરખા રગતું (૨) મળતા સ્વભાવ કે વિચારવાળુ

એકરાગ વિ. [સં] જુઓ એકરગી (૨) પુ.

એકમતી, સપ, સવાહ

એકરાર પુ. ઓનારું ન. જુઓ 'ઇકરાર'માં

એકરાશ વિ. [એક + રાશિ] એક જાતનું,

એકસરખુ, સમાન ગુણવાળુ (૨) જેમની

મળતી રાશિ હોય એવુ (૩) સ્ત્રી. સરખા-

પણુ, મળતાપણુ (૪) સપ

એકરાષ્ટ્ર પુ. ન. [મં] એક અખંડ અવિભક્ત રાષ્ટ્ર, દેશના સો મળીને બનેલો એકતાવાળો રાષ્ટ્ર

એકરૂપ(-પી) વિ. [મં] એક જ રૂપનુ, અમેર

(૨) સરખા દેખાવનુ, બહુરૂપીયી ઊલટું

એકલ વિ. [પ્રા. એકલ] એકાકી, એકલુ ઓડું

વિ. (૫) એકલુ ઓડો(-દો)કલ વિ.

એકલુ, સોખત - સગાય વિનાનું (અથવા

એકલ સગાયવાળું) ઓત્તા સ્ત્રી. એકલાપણુ

ખીલું વિ. નિરાળુ, એકલુ ઓપેડું વિ.

આપરવાર્ધી ઓડોકલ વિ. એકલુ, સાધી

વગરનુ (એક બે જણની જ સપ્થામા ?)

અમલ પુ. અદિતીય મક્ક-કુસ્તીખાન (૨)

ધણો જખરો માણસ (૩) એકો (૪) વિ.

અએક (૫) એકમાર્ગી ઓમૂડિયુ, ઓમૂકું

વિ. શ્રી, પુત્ર આદિ પરિવાર વિનાનુ, એકલે-

એકલુ ઓવાયુ વિ. એકલુ, એકલદોન (૨)

સ્ત્રી, પુત્રાદિ પરિવાર વિનાનુ (૩) આશ્રય વગરનું

ખીર પુ. એકલે હાથે ઝૂઝનાર વીર. ઓસૂરુ

વિ. એકલુ, સોખત વિનાનુ (૨) એકલપેટું,

સ્વાર્થી ઓસૂરાપણુ ન. એકલપેટાપણુ

ઓમૂધુ વિ. જુઓ એકલમૂધુ

એકલકંટો. પું. એક વેગો, શતાવરી

એકલકંટો. પું. જુઓ એકલગા

એકલક્ષી વિ. [સં] એક જ લક્ષ કે હેતુવાળું

એકલવાઈ સ્ત્રી. સોનીનું એક ઓભર (૨) એક

બાળુ ઊંચો ચીલો

એકલવાયુ, એકલવીર, એકલસૂરુ, એકલ-

હથ્થુ જુઓ 'એકલ'માં

એકલગા સ્ત્રી. [હિં, મ. એકલગી - એક લગ

= પિડી] કુસ્તીનો એક દાવ [ગિઠકું

એકલિયુ ન. [જુઓ એકલ] એકને સૂવાના માપનું

એકલિગ વિ. [સં] (વ્યા.) એક જ લિગ - નાતિ

બતાવે એવુ (૨) પુ. (સ.) મેવાડના રજપૂતો

વગેરેના કુલદેવ એવા મહાદેવ (૩) કુબેર ઓથ

પુ. એકલિગ મહાદેવ

એકલુ વિ. [જુઓ એકલ] કાંઈના સાથ વિનાનું,

એકાકી, સાવ છૂદું કે અલગ

એકલોહિયુ વિ. [એક + લોહી] એક લોહી-

વાળુ - એક કુળમા જન્મેલુ

એકવચનું વિં(૨)અં [એક+વગો]એકસાથે-
એકબાળુએ હોય એવું (૩) સામટું, એક જથ્થે
(૪) આચિત્ત
એકવચન નં [સં] કરે નહિ એવું વચન (૨)
[વ્યા] એક જ વસ્તુનો બોધ કરે તે. -ની
વિં બોલ્યું પાળે એવું(૨)[વ્યા.]એકવચનવાળું
એકવટ વિં વટવાળું, ટેકીલુ
એકવડ વિં [એક+વડ-વડ]એકવડું, એક
પડવાળું -હિચું વિં નાળુક-નમળાયાખાનું,
સૂકલા-પાતળા દોડાનું. -ડું વિં ભુઓ
એકવડિયું (૨) એક પડવાળું
એકવણું વિં[સં] એક વણું-ન્યાતનું (૨)
ન્યાતભતના સેદ વિનાનું(૩)એકરંગી(૪)એક-
સરખું ંસમીકરણ નં 'સિમ્પલ ઇકવેશન'
(ગ.)
એકવાક્ય નં [સં] એકસમાન કે સર્વમાન્ય
મત કે અભિપ્રાય (૨) વિં એકસમાન મત-
વાળું, એકમત. ંતા સ્ત્રીં એકસરખાપણું,
સમાનાર્થતા, એકવાક્ય હોવું કે થવું તે
એકત્રાદ પું [સં.] એક ભતનું તખલુ (૨)
એકેશ્વરવાદ
એકવાર, -રે અં[સં] એક, અમુક વખતે(૨)
એક ફેરો ંકું વિં એક વારનું, પહેલપ્રથમ
-રિયું વિં એક વાર બને એવું, એક વખતનું
(૨) એક વારના માપનું (૩) નં એક વાર
ખાંડેલી હાગર, કરડ
એકવિધ વિં [સં] એક પ્રકારનું
એકવીતીતું વિં [એક+વીતી] એક ૪ વાર
બને એવું (ન્યાતનું જમણું)
એકવીસ વિં [સં] એકવિંશતિ, પ્રા. એકવીસા]
૨૧-સા પું ૦૫૦૦ ૨૧×૧ થી ૧૦૦૦ થડિયો
એકવેણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સં] સાદો અ બોડો
એકવૃદ્ધ નં [સં] ગળાનો એક રોગ (૨) એક
ઢગલો-સમૂહ
એકશાસન નં [સં] એકહથ્થુ અમલ
એકશ્રુતિ વિં [સં] ઉદાત્ત, અનુદાત્ત ઇત્યાદિ
સ્વરોના વિભાગ કર્યા વિના જ ઉચ્ચારેલું-
ઉચ્ચારાયેલું [(૨) પું એક સટ
એકસટ વિં [એક+સટ] એક સટ-જથામાનું

એકસઠ વિં [સં] એકપણિ, પ્રા. એકસટ્ટિ] ૬૧
એકસત્તાક વિં [સં] એકહથ્થું સત્તાવાળું
એકસરખું વિં સમાન, બધી રીતે સરખું
એકસરી વિં [એક+સર] એક સેર (૨) સ્ત્રીં
એવું કાટનું એક ધરેણું [માથી બનાવેલું]
એકસધિ વિં [સં] સાધા વિનાનું, એક આખા-
એકસપ વિં એકસપીવાળું (૨) પું એકથ;
સપ (૩) બધાએ મળી એકસરખો વિચાર
-નિશ્ચય કરવો તે -પી સ્ત્રીં (૨) વિં
ભુઓ એકસપ -પીલું વિં એકસપ
એકસાથે અં [એક+સાથ] સૌ સાથે મળીને;
જોડે, એકીવખતે [એકરૂપ
એકસાન વિં [ફા યક્ષાન] એકસરખું,
એકસૂત્ર નં [સં] હાખલું, ડમર
એકસૂત્રું વિં [એક+સૂત્ર] એક-સમાન સૂત્રવાળું
એકસેર વિં [એક+સેર] એક સેરવાળું
એકસો, -સેં વિં ૧૦૦ ['મોનોસિલેબિક'
એકરવરી વિં [સં] એક રવરવાળું;
એકહથ્થું (-થ્થું) વિં [એક+હથ્થું] એક જ
હાથમા હોય એવું
એકહરી પું [હિં] કુસ્તીનો એક દાવ
એકંદર વિં [સરં મ] બધું મળીને થતું, કુલ.
-ર(-રે) અં સામટી રીતે, બધી ખાખતોનો
વિચાર કરતા
એકા પું ૦૫૦ ૧ થી ૧૦×૧ નો ઘડિયો
એકાએક અં [હિં, મ. એકાએક, ફા યકાયક]
આચિત્ત, એકદમ
એકાકાર વિં [સં] એક આકારવાળું, એકરૂપ
(૨) સેળભેળ. ંતા સ્ત્રીં ૦૫ણુ નં
એકાક્રી વિં [સં] એકલું (૨) નિરવાર -કિતા
સ્ત્રીં એકાક્રી હોવું તે -કિની વિં સ્ત્રીં એકાક્રી
એકાક્ષ(-ક્ષી) વિં [સં] એક આખવાળું (૨)
કાણુ (૩) પું કાગડો
એકાક્ષર વિં [સં] એક અક્ષરવાળું (૨) પું
એક અક્ષર (૩) એવો ગૂઢ મત્ર -ઠ્ઠ.
-રી વિં એકાક્ષરવાળું
એકાક્ષી ભુઓ એકાક્ષ
એકાગ્ર વિં [મં.] એકલક્ષી (૨) તક્ષીન.
ંચિત્ત વિં એકાગ્ર ચિત્તવાળું ંતા સ્ત્રીં

એકાદ્ય વિં [સં] એક સ્વરવાળુ (વ્યા)
 એકાદ્યાર પું [સં] એકસરખો આચાર,
 એકસરખુ વર્તન [૬૧]
 એકાદ્યુ(-હ્યુ) વિં [સં] એકનવતિ, પ્રા. એકાણઝડ]
 એકાત્મ વિં [સં] પેતાના ઉપર જ આધાર
 રાખનાર, એકલુ (૨) એક - સમાન આત્મા-
 વાળુ ઠંતા સ્ત્રીં, ઠંતાવ પું આત્મૈક્ય
 -ત્મિક વિં પર્યાયિક (ગ)
 એકાદ(-દુ) વિં [મ, એક+અર્] દાઈ એક
 (૨) એક અથવા બે (૩) ભાગે એક, વિરલ
 એકાદશ વિં [સં] ૧૧-શી સ્ત્રીં અગિયારમું
 (૦) અગિયારમાની ક્રિયા -શી સ્ત્રીં
 અગિયારસ
 એકાદુ વિં બુઓ એકાદ
 એકાદિક શુદ્ધોત્તર પું [સં] રેગિયો એક ગ્રેટર
 થન ઇક્ટોસિદી (ગ)
 એકાનએક અં એકાએક
 એકાર્થ(-ર્થ) વિં [સં] એકમરખા અર્થ કે
 આશયવાળુ -ર્થ નિર્દેશ પું સમાન અર્થ-
 , વાળા શબ્દો કહેવા તે [૫૧]
 એકાવન વિં [સં] એકપચાશત્, પ્રા. એકપન્નાસ]
 એકાવલિ(-લી) સ્ત્રીં [સં] એકસરી (૨) એક
 અર્થાલ કાર -જેમાં પૂર્વ પદો સાથે ઉત્તર પદોનું
 વિગેળ રૂપે સ્થાપન કે નિષેધ દેખાડાય છે
 એકાવળ હાર પું [એકાવલિ + હાર] એક
 ધરેણુ, એક સેરનો હાર
 એકાશ(-સ)ણુ(-હ્યુ) નં [સં] એકાશન,
 પ્રા. એકા(-ગા)મળ] એક ટક ખાણ તે
 એકા(-કયા)શી(-સી) [સં] એકાગ્રીનિ, પ્રા.
 એકાસીશ ૮૧
 એકાસણુ(-હ્યુ) નં બુઓ એકાશણ
 એકાસન નં [સં] એકસરખુ આસન
 એકાસૂધ અં હરેકેહરેક, તમામ
 એકાક વિં [સં] એક આકાંકાવાળુ (૨) એક
 અકવાળુ (નાટક) (૩) નં એકમ, 'યુનિટ'
 -કી વિં બુઓ એકાક
 એકાંગ વિં [સં] એક અંગવાળુ (૨) અપંગ,
 એકાંગ (૩) પું અંગરક્ષક (૪) [સં]
 બુધ નામનો ગ્રહ (૫) નં એક અંગ

અથવા ભાગ ઠંતા પું એક અંગનું
 રહી જણ તે, પદ્માધાત -ગી વિં બુઓ
 એકાંગ (૨) એકતરફી (૩) એક દિગ્ધ, એક
 વાતને પકડી રાખનાર, ટકીણુ -ગી પાણુ નં
 એકાદ નં [સં] એક જાનનો ઘોડો (તેના
 અડ જાણે એક હોય એવું દેખાતો)
 એકાત વિં [સં] દાઈના અવગરવર વિનાનું
 (૨) એકલુ, એકાકી (૩) ખાનગી (૪)
 એક જ ખાનુ અથવા વસ્તુને જગતુ,
 અનેકાંતથી વિરુદ્ધ એવું (૫) નં, સ્ત્રીં
 ન્યા દાઈ ન હોય એવી - દાઈના અવગ-
 રવર વગરની - એકાંત જગા ઠંતા પું
 એક અમુક જ માણુ ને ખીણુ નહિ એવા
 આગ્રહ ઠંતા પું એકાતમા રહેણુ તે (૨)
 ધૂપી રીતે રહેણુ તે - તિક વિં એક જ હેતુ,
 માણસ કે સિદ્ધાંતને વળગી રહેનાર (૨)
 (સિદ્ધાંત જેવું) છેવટનું, 'એપ્સોલ્યુટ'
 -તિકત્વ નં વ્યાધાતવાળી બે વસ્તુમાની
 એક ખરી અને ખીણુ બોટી હોવી જોઈએ
 એ નિયમ (-યા)
 એકાતર વિં [સં] વચમાં એક આતરો પડે
 એવું (૨) દર ત્રીજે દિવસે આવતું ઝમખાણુ
 નં 'એલ્ટરને-ડો' (ગ) ઠંતુત્તમ ૬ પું
 'એલ્ટરનેટ મેગ્નેટ એક એ સર્કલ' (ગ)
 એકાંતરા(-રે) (૦) અં [એક + આંતરો]
 એકને આંતરે, વચમાં એક મૂકી દઈને -રિયું
 વિં એકાંતર -રિયો પું એક એક દહાડાને
 આંતરે આવતો તાવ -રે વિં એકાંતર
 એકાંતિક, ઠંતવ [સં] બુઓ 'એકાંત'મા
 એકાંશ પું [સં] એક અશ-ભાગ (૨) [ગ]
 'એક્સીકોટ પાર્ટ'
 એકી વિં [સં] એક બે વડે નિરોધ ન લાગી
 શકાય એવી (સખ્યા) (૨) સ્ત્રીં એકતા
 (૩) [લા] પેશાખની હાજત [-કરવી =
 પેશાખ કરવો -જણુ = પેશાખ કરવા જણુ
 -થણુ = પેશાખની હાજત થવી, પેશાખ
 કરવાનું થવું -લાગવી = પેશાખની હાજત
 થવી -થવી = પેશાખ થવો]
 એકી વિં એક જ (પ્રાય એકીસાથે જેવા

અન પ્રયોગમા આવે છે જેમ કે—) ઠકલમે
અન એકીસાથે ઠટશે(-સે) અન એકી
નજરે, ટગર ટગર ઠવખતે, ઠવારે અન એકે
ઝપાટે. ઠસાથે અન એક સાથે, સૌ સાથે થઈને
એકીકરણ નં [સં] અનેકને એક કરવા તે
એકીએકી સ્ત્રી એક બાળરમત
એકીભવન નં, એકીભાવ પુન [સં] અનેકનું
એકરૂપ થવું તે
એકીભૂત વિન [સં] એકરૂપ બનેલું; એકનિત
એકેકું વિન [બુઝો એકેકું] + એકએક (૨)
એક પછી એક
એકે(-કે) વિન એક-પણ
એકેકે વિન [એક + એક] એક એક (૨)
'ટૂંક, નોખુ (૩) અન એકીવખતે એક એમ
એકેકું વિન [અકેક] એક પછી એક
એકેચકચે અન એકચકચે
એકેચરવાદ પું [સં] ઈશ્વર એક જ છે
એવો મત -દી વિન (૨) પુન તેમા માનનાર
એકોતેર વિન બુઝો ઇકોતેર, ૭૧
એકોદર વિન [સં] એક પેટનું સહોદર
એકોદિષ્ટ વિન [સં] એકને ઉદ્દેશાયેલું (શ્રાદ્ધ)
એકોનચુલોત્તર પુન [સં] 'રેશિયો એક લેસ
ઇનકલોલિટી' (ગ.)
એકે વિન બુઝો એકે
એકક વિન એકેલુ રહેવાના સ્વભાવનું, એકાત-
પ્રિય, એકુ મિલનસાર
એકો પુન ['એક' પરથી] રમવાનાં પાનામાંનું
એક સજ્ઞાવાણુ પતુ (૨) એક બળદ કે
ઘોડાથી ખેંચાતુ વાહન (૩) એકતા, સપ
(૪) [લા] સૌથી બાહોશ અથવા કુશળ
આદમી, એક પુરુષ
એકરૂપેસ વિન [ફ] ઉતાવળનો(તાર) (૨) સ્ત્રી
મેલ પેડે વેગવાળી ને મોટા સ્ટેશનો જ કરતી
ટ્રન-ગાડી
એકચાશી(-સી) વિન એકાશી, ૮૧
એખરો (એ) પુન [સં. ફલુરક] એક એપધિ
(૨) એનુ ઝાડ (૩) [લા.] કચગપૂલ જેવો માલ
એખલામ પુન બુઝો ઇખલાસ, દોસ્તી
એન અન [જ] એ જ, ઉપર પ્રમાણે

એનન્ટ પુન [ફ] આહતિયો, મુનીમ (૨) પ્રતિ-
નિધિ, મુખત્યાર -ન્સી સ્ત્રીન આહત (૨)
આહતની ફકાન (૩) સરકારી એનન્ટની
હકૂમત નીચેનો (દેશી રાજ્યમાનો) પ્રદેશ
એઝુ સંકિં (કા) સ્પર્શ કરવો
એટએટલું વિન એટલું એટલું, એટલું બધું
એટલું વિન [સં દ્વાત્વ, પ્રા પત્તિલ] જણાવેલા
માપકેસખ્યાનું એટલા માટે = એકારણસર;
તેથી કરીને -લામાં અન એટલા વખતમા
એટલું બધું વિન (આગળ આવતા માપનું) ઘણું,
પુનકળ (એટલું કે જે ઘણું કે ખૂબ છે એવું)
એટલે અન અર્થાત (૨) તેથી, એ ઉપરથી (૩)
એ જગાએ, ત્યાં સુધી (જેમ કે, વાત હવે
એટલે આવી છે) [એટલેથી અન ત્યાંથી,
તે સ્થાનેથી] (૪) (૫) એ વખતે; એટલામા
એક (એ) વિન [સં ઉચ્છિષ્ટ] એકું (૨) સ્ત્રી
એઠવાડ ઠવાડ(-ડો) પુન ખાવાપીવાથી
થતો ગદવાડ (એકું) વાસણ, છાહણ વગેરે)
(૨) કચરોપૂલો, મલિનતા [-કાઠવો = એકું
બૂઠું લઈને બધું સાફ કરવું (૨) એકા વાસણ-
ફસાણ માણ કરીને પરવારવું] -કું વિન જમતા
વધેલું, ઉચ્છિષ્ટ (૨) ખાઈ પી કે અકીને
ખોટું કે ખોટાય એવું (૩) એઠવાડથી ગદ
(૪) નં એકું કે તેલુ થાય એવું અબ [એકે
પાણીએ છાંટે તેલું નથી = ઘણું જ કે બૂસ]
-કું બૂઠું વિન એકું (૨) નં છાહણ, એઠવાડ
એઠ(-ડી) સ્ત્રીન બુઝો એકી
એઠક પુન [સં] ઘેટો [ધુસાહવું
એઠવણું સંકિં અહકાહવું, જોહવું (૨) ઘાહવું,
એકી સ્ત્રી [હિં, મ] પાનીનો હેડો (૨) ખૂટની
એકી (૩) ત્યાં લગાડાતી ઘોડાને મારવાની
આર-ચકરડી (૪) ખીણ, સોનીનું એક
ઓલર [-તળે = કખલમા -દેવી = એકીથી
છાખવું (૨) એકી મારવી -મારવી =
સમતિ થતાવવા એકીથી નિશાની કરવી, હા
લાણવાનો ઇશારો એકી લગાવીને કરવો (૨)
ઘોડાને એકીની આર મારવી, ઘોડાને ઢોડાવવા
એકી તેને લગાવવી] ૦દાર વિન એકીવાણુ
એકો વિન પુન આડો, ઊંધો, ખરાબ

એડો (એ') પુ. નેડો, રનેહ [મોટો વધીલ
એડ્વોકેટ પુ. [હ] વધીલ, ધારારાત્રી (૨)
એદ સ્ત્રી. જુઓ હેડ
એદી સ્ત્રી. + પેદીની પરપરા, ક્રમ
એણુ નં [સં] એક જાતનું કાણુ હરણ - છી
સ્ત્રી. એની મદા
એણુપ સ્ત્રી. મકરરાશિ
એણી સ્ત્રી. [સં] એણ હરણની માદા
એણી (એ') દર્શક સં. [એ'નું સ્ત્રી. એ, પેદી
એણી પેર(-રે) (એ, પે) અ. એ રીતે, એ પ્રમાણે
એણી ફેર, ગમ, મગ, પા અ. એ બાજુએ
ઠથી અ. એ તરફથી ઠનુ = તે બાજુનું
એણુ નં દોરનું વસુકી જણુ તે
એણે (એ') સં. 'એ'નું ત્રીજા વિભક્તિનું ૩૫
(૨) વિ. + એ [-અવસર = એ વખતે]
એતદાલ વિ. [અ રૂઝતિદાલ] માફકસરનું
(૨) સમશીતોજણ (હવા, પ્રદેશ)
એતદેશી, ઠય વિ. [સં] એ દેશને લગતું
એતાન પત્રની નૂની શૈલીમા શરમા વપસતો શબ્દ
'એતાન શ્રી ગામ થી લિં
'
એતુ વિ. [સં પ્તાવત્, પ્રા પ્તજ] + એટલું
એદી (એ) વિ. [અ અદ્વદી, મ અવદી, દેરી]
પ્રમાદી, આજસુ, સુસ્ત ઝખાનુ નં આજસનું
ધર, એદીનો અખાડો ઠનું પાથરણુ નં એદી
પેઠ પડી રહેલું પડે એવી હાલત. ઠનેા
અખાડો = એદીખાનું (૨) આજસુનો પીર
એધાણુ (એ) નં, -છી સ્ત્રી. [સં અમિશાન, પ્રા
અરિણાણ] (ઓળખવા માટેનું) એધાણુ, સજ્ઞા,
નિશાની, ચિહ્ન [-આપવી, -કહેવી =
ઓળખી કે યાદ આવી શકે તે માટે નિશાની
કહેવી, ઓળખાણનું ચિહ્ન જણાવવું
-માગવી, લેવી = ઓળખાણ માટે નિશાન
આપવા કહેવું - પૂછવું - મૂકવી = ઓળખાણનું
ચિહ્ન કરવું કે તે સારુ કાઈક વસ્તુ મૂકવી]
એન (એ) વિ. [અ] ખરુ, અસલ (૨) ખાસ, મુખ્ય
(૩) સરસ, સુદર (૪) [કા] ઠીકઠીક, સામાન્ય
રીતે સારુ (૫) સ્ત્રી. નં શોભા, આખરુ, શાખ
(૬) અણીનો વખત ઠગીપજ સ્ત્રી. ખાસ -
જમીનની ઠીપજ (૨) જમીનનું મહેસુલ ઠકરજ

નંખર - અસલ દેણુ ઠકિ મત સ્ત્રી. ખરી -
મૂળ કિ મત ઠખરચ, ઠખર્યા પુ. નં ખાસ
ખરચ (૨) જમીન પાછળનું ખર્ચ ઠચોમાચુ
નંખર - ભરચોમાચુ ઠજમા સ્ત્રી. જમીન
મહેસુલની આવક ઠજમીન સ્ત્રી. ખાસ -
વાવેતરવાળી જમીન ઠજુવાની સ્ત્રી. ખરી -
ભરજુવાની ઠતક સ્ત્રી. ખરી તક ઠલાવણી
સ્ત્રી. ખરી લાવણી ઠવાવેતર નં ખર -
અજ ઉત્પન્ન થાય એવું વાવેતર ઠચેળા સ્ત્રી.
ખરી - અણીની વેળા
એન (એ) નં [સર. મ અર્જન, દેન માદદા] એક
ઝાડ કે તેનું લાકડું
એનદેન (એ, દે) સ્ત્રી. છોકરાની એક રમત
એનાથી, એનામા, એતું, એને (એ') મં
'એ'નું અનુક્રમે ત્રીજા, સાતમી, હઠી, ચોથી
વિ.નું ૩૫
એનાયત સ્ત્રી. [જુઓ ઠનાયત] આપવું, બક્ષવું
તે, બક્ષિસ - કરવું = બક્ષવું (ખિતાબ ઠં)
એનિમા સ્ત્રી. [હ] ખરતી, ઝાડો કરવા માટે અપાની
પિચકારી કે તેનું ઓળર (-આપવી, -લેવી)
એતું (એ') સં. 'એ'નું હઠી વિ.નું ૩૫
એપ્રિલ પુ. [હ] અ મેજ વર્ષનો ચોથો મહિનો
એખ (એ) સ્ત્રી. [અ] ખોડખાપણ, ખામી (૦)
દૂષણ, કલક [-ઉધાડવી = ખોડ ખુલ્લી
કરવી - ખતાવવી (૨) આખરુ ઉધાડવી, દુષ્કેત
કરવું - એવી = બૂલ કે ખરાબ ભેણુ - તે
ધ્યાન પર લેવું - ઢાંકવી = શરીરનો ગુપ્ત ભાગ
ઢાંકવો (૨) એખ ન ઊધડે એમ કરવું, આખરુ
સાચવવી - લાગવી = કલક ચોટવું, આખરુને
દોષ લાગવો] ઠદાર, -ખિયલ વિ. એખવાણુ
એમ પુ. [હ] છાપકામમા ખીખાના કદનું એક માપ
એમ (એ) અ. [સં દ્વમ્, પ્રા દ્વમ્, દ્વમ્] એ
રીતે, એ પ્રમાણે ઠનું વિ. એ બાજુનું, એ
રીતનું, એણ [-કરતા = એ રીતે, એમ
વર્તવાથી કે ખનવાથી (૨) + એમ છતાં, તોપણ
-છતાં અ. તોપણ -નું એમ, એમ ને
એમ અ. જેમ હોય તેમ, વગર પ્રેરકારથી]
એમણે (એ') સં. 'એ'ણેનું ધ.વં. [નામ
એમન પુ. [હિં, વ ર્મન] સગીતની એક રીતનું

એમનું (એ') સં 'એ'નું છઠી વિં, ૫૦૦૦ ૩૫
(ખીન રૂપો એમને, એમનાથી, એમનામા વગેરે)

એમાન નં ભુઓ આમાન

એમાં (એ') સં 'એ'નું સાતમી વિં ૩૫.૦થી
સં 'એ'નું પાંચમી વિં ૩૫

એરકા નં [સં] એક વનરપતિ

એરગાન સ્ત્રીં [ર] દાર વિના, હવાના દવાણથી
દેશાય એવી એક બદ્ધક

એરગેરિયા વિં નામેના કે શૂન્ય સરકારધારાની
એવી - ધનામી (૪મીન)

એરણુ, -ભી (એર') સ્ત્રીં [દિ. અહરન, -તી મ.
દેરણ] અમુક આકારનું લોખ કનુ ગચિયું, જેના
ઉપર સોની, હુકાર વગેરે ઘડવાનું થયે છે.

[એરણુની ચોરી ને સોયનું દાન = પાપના
પ્રમાણમા, તેના પ્રાયશ્ચિત્ત રૂપે, કરતું અલ્પ દાન
કે શુભકર્મ. એરણુની ચોરી ને સોયનો
હામ = ગેરધનસાધક. અન્યાય]

એરણુકાકડી સ્ત્રીં [સં પરદ + કાકડી] પપૈયાનું
ઝાડ (૨) તેનું ફળ

એરમડી સ્ત્રીં એક ઝાડ - કું નં એરમડીનું
ફળ (૨) અખોટમાં પહેરવાનું નળું શલિયું, ચીકટો

એરવાદસ નં એક નતનું ખીજ - ઔષધિ

એરંગ સ્ત્રીં [સં] એક નતની માછલી

એરંગા પું [સં પરદ] દિવેલો - ડમૂળ નં
દિવેલાનું મૂળ - દિયું નં દિવેલ [આપવું =

દેય આપવો, ધમકી કે ખીક બતાવવી - ખીવું =
(મો બગડેલું કે ઊતરેલું હોય ત્યારે વપરાય

છે) મો બગડેલું - ઊતરી જવું, એરંકિયું પીવાની
અસર મો પર દેખાવી] - કી સ્ત્રીં નાની

નતનો દિવેલો (૨) દિવેલી

એર પું ૫૦૦૦ નહોર, પંડ (૨) સ્ત્રીં પકડ
(૩) કબજો, પહોચ

એરાવું (એરા') અંકિં હેરાન થવું (૨) ચણિયારા-
માથી ઊતરી જવું, હાલી જવું (૩) ગેરાવું, પીટળાવું

એરિંગ નં [ઈં શ્વરરિંગ] કાનની ખૂટનું એક ધરેલું
એકું (એ') પું [સં અદ્ધિ + રૂપ] સાપ ૦ઝાંઝર

(-ર) નં સાપ વગેરે જેરી નળવર
એરો (એ') પું અવરજવર (૨) હવાડો

એરોએરો પું સોનાવપાનો ભગાર

એરોડ્રોમ નં [ર.] વિમાની મથક, જ્યાં વિમાનો
ચડે ઊતરે, વિમાનોનું સ્ટેશન

એરોપ્લેન નં [ર.] વિમાન, હવાઈ જહાજ

એલકી સ્ત્રીં (ચ) ભુઓ એલ(-ળ)થી

એલચી પું [તુર્કી] એક રાત્ર્યનો ખીન રાત્ર્યમા
મોકલેલો પ્રતિનિધિ - વકીલ ૦ખાતું નં

એનુ ખાતું - કાર્યાલય

એલ(-ળ)થી નં, સ્ત્રીં ભુઓ ઇલાયચી
ઠંડા (-દો) ઠંડા પું ઇલાયચીના દાણાનો

પોપટો - ચો પું એક નતની મોટી એલચી
(૨) એક નતનું ઝાડ

એલતેમાસ સ્ત્રીં [ભુઓ ઇલ્તિમાસ] વિનતી
(૨) ફરમાશ

એલફેલ (એ, ફે) વિં [ફેલ પરથી] આહુ -
અવળું, ગમે તેવું (૨) અવિચારી; ગાડું ઘેલું

(૩) અસહ્ય (૪) નં નખર, તોફાન (૫)
અસબદ્ધ - મિથ્યા પ્રલાપ

એલરવું (એલ') અંકિં (ઉપરતરી આવવાને
બદલે માખણનું ઊરા સાથે) મિશ્ર પ્રવાહી

થઈ જવું [(હાથ, મીઠું ઇંઆથી)
એલળવું (એલ') અંકિં એસરવું, પાણી ધૂટું

એલા સ્ત્રીં [સં] ઇલાયચીનો છોડ (૨) ઇલાયચી.
ઠંડતા સ્ત્રીં ઇલાયચીનો છોડ - વેણો

એલા સ્ત્રીં + ઇયળ

એલાકું (લા) નં વરસાદની હેઠી

એલાયચી નં, સ્ત્રીં ભુઓ ઇલાયચી, એલચી

એલી વાર અં આ વખતે (૨) આણ

એલોખેલો પું (કા) છોકરાની એક રમત

એલ્યુમિનિયમ નં [ર.] એક હલકી ધાતુ
(જેના વાસણ બને છે)

એવ અં [સં] નિશ્ચિતપણે (૨) જ (૩) ફક્ત
એવડું વિં [સં ફ્યવ, પ્રા દવદ] એટલા

કદનું (૨) એટલું બધું

એવણુ સં (પારસી) એ

એવમ્ અં [સં] આમ; આ રીતે

એવાન (એ) નં [અ.] ખડ, ખેસવાઈઠવાનો ખડ

એવું (એ') વિં [સં ફેક્, પ્રા. પદ્ધ?] એ

રીતનું - પ્રકારનું (૨) એના જેવું - સરખું

-વામાં અં એટલામાં - વે અં એ વખતે

એશ (એ) સ્ત્રીં [જ] મોજમલ, સુખચેન, રગ-
ખાજ ંઆરમ પું ભોગવિલાસ, સુખચેન
એશિયા પું, નં [ક] (સ) પૃથ્વીનો એક
મોટો ખડ ંધ વિં એશિયાનુ
એષણ નં, -ણા સ્ત્રીં [સં] ઇચ્છા, વાસના
એષણા સ્ત્રીં [સં] લોહાની સળી, ધા વગેરે
તપાસવાનુ શસ્ત્રવૈદ્યનુ એક જોત્તર (૨)
સોનીના નાના ત્રાજવાં

એસાણુ નં સોનીની નાની સગડી
એસરણુ (એ) અંકિં એલણુ(૨) એસરણુ,
ઓણુ થણુ, સુકાણુ(૩) પાણુ વળણુ, ઊતરી જણુ
એસેસર પું [હ] કૈજલારી કોટને સલાહ
આપવા નિમાતો પ્રલજન
એસિંડ પું, નં [હ] એક રસાયની તરવ, અમ્લ
એસોસિયેશન પું [કં] મડળ
એન્કિમે પું [હ] આ નામની ઉત્તર મુવ
પ્રદેશની વતની જતનો માણસ
એસ્તેકખાલ પું જુઓ ઇસ્તેકખાલ
એહુ વિં [સં] રૂઢ્ઢક, પ્રા પદ્ધતિ? પેણુ (૨)
સં એ, તે (૫)

એહુમક (એ) વિં [જ] મૂર્ખ
એહી સં [જુઓ એહ] + એ (૨) વિં + જે
એળ સ્ત્રીં (ચ) જુઓ ઇયળ
એળચી નં, સ્ત્રીં જુઓ એલચી
એળિયો પું [મ] ઇલિયા, હિં જુલવા, હ
(ઝીક) એલો, સં જુલક? કુવારના પાકાનો
સુકવેટો ગભ, એક ઓષધિ
એળે, ંવેળે (એ, વે) અં દેકાટ, વૃથા (૨)
વગર મહેનતે, સહેજમા [-જણુ = નકામું કે
દેગટ થણુ]

એળેસેળે (એ, સે) અં [ક] જુમિથી,
ખારીકીથી (?)
એ' (એ') અં (રવ-) ન સલજાવાથી ફરી
પૂજવા માટે કરવામાં આવતો અવાજ, હે
(૨) હા, પછી (૩) ધમકામણીનો અવાજ
(૪) આશ્ચર્ય-એકચ્ચક ઉગાર (૫) [ચ] ત્યા
એ'લો (એં) પું ['હિંગ' પરથી] વાણિયો
(તુચ્છકારમાં)

એચણિયો (એ'ં) પું [એચણુ] પતંગ
એચનારો (૨) પતંગના પેચ થતા રીનસર
નહિ રમતાં એચી પાડવાની દેવવાગે માણસ
એચણુ (એ'ં) સં કિં [સર હિં પેંચના]
ઇચણુ નાખણુ, દેકણુ (લખોડી ઇં) (૨)
એચણુ (પતંગ) (૩) હીચણુ
એચ એચા, એચાએચી (એ'ં) સ્ત્રીં એચ
એચા(૨) દેકેકેકા(લખોડીઓની) (૩) હુસાતુસી
એક, ંવાડ, -હુ (એં) (ચ) જુઓ 'એક,
ંવાડ, -હુ' [એક (૨) બાહુ
એચાતાણુ વિં [હિં પેંચાતાના] 'દૂકે સુધી દેખે
એજિન (એ) નં [હ] વેગ આપનાર
યજ, ઇજિન -નિયર પું ઇજનેર
એટ (એં) સ્ત્રીં [મ પેટ, અયટ, હિં પેટ]
મમત, છઠ (૨) આંટ, સાખ (૩) ટેક ંદાર
વિં એટવાણુ ંણુ અંકિં ગર્વ કરવા(૨)
જક કરવી -ટાળ, -ટી વિં જક્કી, આહુ
એધરા (એં) નં જં વં (ચ) ઇધણુ,
બળતણુ, લાકડાં
એધાણુ (એં) નં, -ણા સ્ત્રીં જુઓ એધાણુ
એશી(-સી) (એં) વિં [સં અશીતિ, પ્રા
અતીશ, મ દેર્શી] ૮૦

ઐ

ઐ સ્ત્રીં [સં] વર્ણમાળાનો અગિયારમો વણ -
એક સ્વર ંકાર પું ઐ ઉચ્ચાર અથવા
અક્ષર ંકારાત વિં છેડે ઐકારવાણુ
ઐકમત્ય નં [સં] એકમતી, એકમત હોણુ તે
એકાગ્ર્ય નં [સં] એકાગ્રતા
ઐકાત્મ્ય નં [સં] એકાત્મપણુ
ઐકાતિક વિં [સં] એકાંતનુ, એકાંતને લગતુ

(૨) જુઓ એકાનિક
ઐક્ય નં [સં] એકતા [મરનિયાત
ઐચિક વિં [સં] પોતાની ઇચ્છાનું - ખુશીનુ,
ઐક વિં [હિં પેંકા] આહુ, નિદી ંજંતર
વિં સાવ આહુ - ઐક
ઐતરેય વિં [સં] ઐતરેયને લગતુ - સખધી
(૨) પું ઇતરા (અથવા ઇતર ઋષિ)નો વશન,

જેની દ્વારા ઐતરેય બ્રાહ્મણ અને આરણ્યક પ્રગટ થયા હતા (૩) સ્ત્રી, નં. (સ) એ નામનું એક ઉપનિષદ (૪) નં અગ્નેશ્વર એક બ્રાહ્મણ

ઐતિહાસિક વિં [સં] ઇતિહાસને લગતું
ઠા સ્ત્રી (એક પ્રમાણ)

ઐતિહ્ય નં [સં] પરપરાગત વાત કે વર્ણન
ઐના, ંછા સ્ત્રી એક વનરપતિ

ઐયામ પું [મ] સમય, પ્રસંગ (૨) અટકવા
ઐયાર વિં [મ] ચલાક, છુચ્ચ, ંગ

ઐયો વિં પું આ, પેલો (એક કહેવનમાં
'ઐયો વહાલો ઐયો વહાલો, ત્યારે ધાડે
કાને ધાલો?')

ઐરાવણુ (-ત) પું [સં] (સં) ઇન્દ્રનો હાથી
(ઐરમાનુ એક રત્ન)

ઐરાવતી સ્ત્રીં [સં] વીજળી

ઐલવિલ પું [સં] (સ) કુખેર

ઐલ વિં [સં] ઇલાકે પૃથ્વીનુ (૨) પું ઇલાનો પુત્ર
ઐશાની વિં [સં] ઇશાનકોણ સખધી (૨)
સ્ત્રીં (સં) દુર્ગા

ઐશ્વર્ય નં [સં] ઇશ્વરપણું (૨) સર્વોપરીપણું
(૩) મોટાઈ, સાહેબી (૪) વિભૂતિ, સંપત્તિ
ંશાદી (-ળી) વિં ઐશ્વર્યવાળું

ઐપીકાર નં [સં] ઇષીક+અસ્ત] બાણ (ઈષુ)
વરસાવતું અસ્ત (?)

ઐલૌકિક વિં [સં] આ લોક સખધી
ઐહામુખિક વિં [સં] આ લોક અને પરલોક
સખધી [ઠા સ્ત્રીં

ઐહિક વિં [સં] સાસાહિક, આ લોક સખધી
ઐટ (ં) નં એક વનરપતિ

ઐદ્ર વિં [સં] ઇન્દ્ર, ઇન્દ્ર સખધી ંભલિક
વિં ખોટું, માયાવી, નહુઈ -દ્રી સ્ત્રીં
ઇદ્રાણી (૨) પૂર્વદિશા [ઇદ્રિયગમ્ય

ઐદ્રિય, ંક વિં [સં] ઇદ્રિયોને લગતું (૨)

ઓ

ઓ પું [સં] વર્ણમાળાનો બારમો અક્ષર-એક
સ્વર ંકાર પું ઓ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર
ંકારાંત વિં છેડે ઓકારવાળું

ઓ નામના બહુવચનનો પ્રત્યય (૨) સં (કા)
તે, પેલું (૩) અં (૨વ) અરેરે, ઓરે

ઓઇયાં (ઓ) અં (૨વં) ઓકાર આવતાં
ધતો-કરાતો સતોષજનક ઉદ્ગાર (૨) નં
ઓકાર કે તેનો અવાજ (૩) ગટાપ કરી જવું,
પથાવી પડવું-પાડવું તે [-કરવું = જમ્યાના
સતોષનો ઉદ્ગાર જાહેર, જમી લેવું (૨) લઈ
લેવું, પથાવી પાડવું]

ઓક નં [સં] ઘર, રહેઠાણ (૨) આશ્રયસ્થાન
ઓક (ઓ) સ્ત્રીં [દિ બોલિકમ] ઊલટી, ખકારી.
ંવું સં કિં ઊલટી કરવી (૨) [લા.] લીધેલું
પાણુ આપણું (૩) કહી નાખવું

ઓકળી સ્ત્રીં [સં ઉત્કલિકા, પ્રા ઉત્કલિકા]
લહંગી (૨) લી પણની એક લહેરી જેવી દેખાતી
ભાત [-પાઠવી = લી પણમાં ઓકળી જેવી
ભાત કાઢવી]

ઓકા (-ખા) ત (ઓ) સ્ત્રીં [મ.] જુઓ ઓખાત

ઓકાખ નં [મ ઉક્તાવ] એક પક્ષી-મોટી
જાતનું ગીધ, ગરુડ

ઓકારી (ઓ) સ્ત્રીં [જુઓ ઓક સ્ત્રીં]
ખકારી, ઊલટી -રો પું ઓકારી (૨) ઊલટી
થતા થતો અવાજ

ઓકાવણું (ઓ) સં કિં 'ઓકવું'નું પ્રેરક

ઓ કે. અં [૦ II] આલખેલ; ખણું બરોબર

ઓકટોબર પું [૩] ઇ. સ નો દશમો મહિનો
ઓખડ (-દ) નં [ઓષધિ] + ઓસડ, ઢવા (૨)
ઇલાજ

ઓખણું અં કિં [સં ઉત્તવન, પ્રા ઉત્તવન]
ખોદી કાઢવું, ઊખેડી નાખવું (૨) વર્ગાવણું, ખોડો
કાઢવી, હેરાન કરવું (૩) [દિ ઉત્તવન] ખાડવું

ઓખદ નં + જુઓ ઓખદ

ઓખદિયુ નં જુઓ ઓસદિયુ

ઓખર (ઓ) નં [સં અવકર, પ્રા બોકરગ =
વિદ્યા] નરક, ગદવાડ [-કરવું = (ગાય ભે સ
ઇં ઢોરે) નરક ખાણ, ઓખરવું] ંચાડો,
-રા (વા) ડો પું ઉકરડો, ગદવાડ -રાયેલું
વિં ઓખર કરેલું હોય એવું (ઢોર) ંવું

ઓઝ્જા=મેલુ ?] ઝપટ, અડકટ (ભૂતપ્રેતની)
[-લાગવી=ઓઝટમા આવવું, ભૂતપ્રેતની
ઝપટમાં આવવું]

ઓઝડવા પુ. (ભૂતપ્રેતાદિની) ઝપટનો પવન-
અસર [ન દેખાતું

ઓઝડવાયુ વિ. અરધું દેખાતું અને અરધું
ઓઝણું (ઓ.) નં હાથને, કન્યાને પિતાતરફથી
મળતી સપત્તિ કે હાસહાસી (૨) ગરાસિયાની
કન્યાને પરણીને તેની લાવવા માટે જતી ખાડા
માથેની વહેલ

ઓઝપણુ અંકિં સ કોચ આવવો, શરમવું

ઓઝખ સ્ત્રી. જુઓ ઓઝટ

ઓઝમ (ઓ.) પુ. વણછે.

ઓઝરિયુ નં એક જાતનું રેશમી કાપડ

ઓઝરી સ્ત્રી., -જે નં (ચ.) [દે ઓઝ્જારી]
હોજરી, પેટ

ઓઝલ (ઓ.) પુ., સ્ત્રી., નં [ફિં] પડદો,
જુરખો (૨) જાનાનો [-પાળણુ=લાજ કે
પડદાનો દિવાજ પાળવો, ઓઝલ-પડદામા
રહેવું -રહેણુ=ઓઝલમા રહેવું, ઓઝલ
પાળવું (૨) [લા] શરમાવું] ૦૫૬(-૨)દો.
પુ. સ્ત્રી પુરુષની બેઠક જુદી પાડનાર પડદો
(૨) ધૂમટાનો-લાજ કાઢવાનો દિવાજ ૦વાયુ
વિ. પડદેનશીન

ઓઝપો પુ. સ કોચ, શરમ (૨) અજપો
ઓઝા પુ. [સં ઉપાધ્યાય, પ્રા ઉમજ્જાજ,
ઓજ્જાય] બ્રાહ્મણોમા એક અટક

ઓઝાડ પુ. જુઓ ઓઝાથો

ઓઝો પુ. [દે વોજ્જ? જુઓ મ ઓઝે]
કુહાર -ઝી સ્ત્રી. કુહારણ

ઓટ પુ., સ્ત્રી. [મં અપવર્ટ, પ્રા ઓઝટ] ભરતીનું
ઊતરી જવું તે(૨)ઓથુ, પડદો[દે ઓઝટ, ફિં]

(૩) [લા] પડતી (૪) અં પરત, વળતું

ઓટ નં [ફિં] એ નામનું (જવ જેવું) એક
વિલાયતી વાન્ય [ઓટણ (૨) ઓટાઈ

ઓટપુ નં ઓટવું તે (૨) બખિયો -ચી સ્ત્રી.

ઓટલો સ્ત્રી. નાનો ઓટલો -લો પુ. જુઓ

ઓટો [-ઊઠવો=ખૂણ નુકસાન થવું, પાચમાલ

થવું(૨)વશ જવો, નિસતાન થવું, ઊંમરો ઊંખડી

વૃવો -ધસી નાંખવો='ઊંમરો ધસી
નાંખવો', વા-વાર ફેરા ખાવા (આટલું કે

જુશામત કરવો) -એમવો=ઓટલો ઊઠવો

-ભાગવો=ધરમા ક કામ નિપજાવવો, ધર

વણસાડવું(૨)નિદાકે કુથલી કરવી -વળવો=

જુઓ 'ઓટલો ઊઠવો કે એમવો'(૨)એક એકના

છાના ઉઘાડા કરી લઈ પડતું -વાળવો=

મીડું વાળવું, ખૂંચ બનાવી મૂકવું ઓટલો

બેસણું=(ઉઘરાણી કરવા)ઉંમરો વચ્ચે એમવું

તગાદો ઝવો(૨) ધરખાર વગરના થવું, રાલ

હવાલ થવા (૩) (વેચાણે) તેનો ધધે કરવો]

ઓટણ સંકિં બખિયો દેવો, કપડાંનાં કિનારી

અંદર વાળીને ચીવવું (૦) [ફિં ઓટના]

ઉકાળી, વસી કે હલાવીને એકરત કરવું

ઓટાઈ(-મણી) સ્ત્રી., -મણુ નં ઓટણ

(૨) ઓટવાનું મહેનતાણું

ઓટી સ્ત્રી. [દે ઝઘટી, મ] કંમર ઉપરના વસ્ત્રનું

વાળીને બધ જેણું કરાવું પડ [ઓટીમા

ધાણણું=બરોબર સતાડવું(૨)કાણુમાં લેવું]

ઓટીગણુ પુ. ઉટીગણુ એક વનરૂપિ

ઓટીવાર વિ. ગુપ્ત વાત બહાર પાડવાની

આદતવાળું, લડખડિયું(૨)વાતોડિયું, બહુબોલું

ઓટો પુ. [ફિં, મ ઓટા] ઓટલો, બેઠક તરીકે

વપરાય એવી ધરને અડીને કરાતી ઊંચી જગા

ઓઠ (ઓ') પુ. [સં ઓઠ, પ્રા ઓઠ] હોઠ

[-ઊઠવો=મોડાડવું, બોલાવું, શબ્દ નીકળવો

-ઉઠાડવો=મોડાડવું, શબ્દ કાઢવો (સામેથી)

બોલવું -કરડવો=નિરાશા કે હતાશા થા

પરનાવાની લાગણીથી તેમ કરવું, હતાશ થવું,

પસ્તાવું -પીસવા=કોપથી) ગુન્સે થવું

-સુધી આવવું=બહાર નીકળવાને માટે-

બોલાવા માટે શબ્દો તૈયાર હોવા, હમણા

બોલાય એમ હોવું]

ઓઠવણુ (ઓ.) સંકિં ઓટી વસ્તુ ગોઠવી દેવી,

ભૂકું બોલવું(૨)મૂકવું, ગોઠવવું(૩)ચાપીને ખાવું

ઓઠ ગણું સંકિં [મ ઓઠગણું] જુઓ અડિ ગણું

ઓઠ ગિયું, ઓઠિ (-ઈ) ગણું નં [મ ઓઠગણું]

જુઓ અડિ ગણું

ઓઠુ (ઓ.) વિ. [દે ઓઠ્યજ=ખિત ઈતોઠુ,

આખુ (૨) નં [પ્રા ઓત્યમ = ઢાકેલુ ?] ઓથું,
પડદા, આતરો (૩) આતરને કીધે અધારં અને
એકાત હોય તેવી જગા (૪) છુપાવાની કે આશરો
લેવાની જગા (૫) છાયા, પડછાયો, ઓળો (૬)
હાથો, હાથો (૭) મહાનુ (૮) નમૂનો, ખીચુ (૯)
પૂતણુ, ઓડુ (૧૦) મહોણુ

ઓડ વિં (૨) પું [દે લુડું] (ખોડવાનુ કામ
નરનારી) એ નામની જાનતુ (માણસ) ઠણુ સ્ત્રી
ઓડ જાતની સ્ત્રી

ઓડ (ઓ) પું પવન રોકવાનો પડદો, ઓથુ
ઓડ (ઓડ,) સ્ત્રી [કે ઝવડા] બોલી ગરબન
-કિયાં નંખવંવં બોલી પરના વાળ

ઓડકાર પું [સરં દિ ઢકાર] પેટનો વાધુ
મોમાવી નીકળતા થનો ઢકાર

ઓડતું ચોડ (ઓ, ચો) વિં [ન ઓદ = ઊડું ?]
કેવાલુ કેવું, વિચિત્ર, ઊધુ અવણુ જ
[-વેતરતું, ઓડને ઢેકાણે ચોડ વેતરતું =
ઓડનુ ચોડ કરતું, સાવ ઊંધુ કે વિચિત્ર જ
કરી મૂકવું]

ઓડન વિં [સં] પાચવરવાળો (રાગ)

ઓડતું નં એક ક્ષણ (૨) હોડકુ (૩) સંકિં
[મ ઓડવળે] સામે ધરતુ, રનૂ કરતુ (૪)
[દિ ઓડના] ખાળતુ, રોકતું (૫) [મ ઓડળે]
ખેચતુ (૬) અં કિં મુશ્કેલીથી બોલતુ -
પોતાનો અર્થ સમજાવવો

ઓડાટ (ઓ) પું (સુ) ઓડામાણ, તકલીફ
ઓડામણુ વિં ઉદાર, દાતાર, મદદગાર (૨) સ્ત્રી
(સુ-) તકલીફ

ઓડાતું અં કિં આકર્ષણ, ધ્યક્ષતા થવું (૨)
(સુ-) તકલીફ વેઠવી (૩) 'ઓડવું' કર્મણિ
ઓડિયો (ઓ) પું પ્રતિપક્ષી ગમે તેમ વર્તે
તોયે પોતાને જ ક્ષેત્રે તેવી યુક્તિ કે ભગ
-યાખાણ સ્ત્રી ઓડિયો રચવામાં કુશળતા
ઓડું નં [કે ઝવડા] ખેતરનો ચાડિયો (૨)
રમકડું, પૂતણુ, કામચલાઉ ખોટી રીતે ઊભુ
કરેલુ નજમુ માણસ

ઓડો પું ૮૦ ઉવરાવવાનુ રસ્તા ઉપરનુ ચાણું,
ચોટી (૨) [ન] કરચાણું - ઝાડને ખાળી મૂકે
એવો દક્ષિણનો પવન

ઓડણુ (-ણુ) નં [દે ઓટળણ] (મીઝો
અને હોકરીઓનુ) ઓડવાનુ - પહેરવાનુ એક
વસ્ત્ર -ણી સ્ત્રી (હોકરીનુ) ઓડણુ -હું સં
કિં શરીર કે માથુ ઢાકવું, શરીર કે માથા પર
ધારણ કરવું (૨) [લા] વહોરવું, માથે લેવું (૩)
દેવાણુ કાઢવું [(કાઈ વસ્તુને), ઓઢે કે
પાથરે ? = શા ખપતી છે ? નકામી છે, કરા
વેતની નથી - એમ ખતાવે છે (ચ)]

ઓડાડ પું [પ્રા ઓહાડળ] આચ્છાદન,
ઢાકણ -હું સં કિં 'ઓડવું'નુ પ્રેરક.

ઓઢો પું ભુઓ ઓઢાડ

ઓણુ (ઓ) અં આ સાલમા (૨) [સ
અધુના, પ્રા અધુણા] ચાલુ મમયમા -ભૂકું
વિં આ સાલનુ [ઉદ્ગાર

ઓત અં (૨૫૦) ઓતારી, આશ્ચર્યનો એક
ઓતણી સ્ત્રી [ઓતવું] ઓતવું તે (૨)
ઓતવાનુ પાન (૩) ઓતવાની કળા, ભરતરતુ
કામ (૪) ધાતુ ગળવાની લઠી (૫)
ઓતવાનુ મહત્તાણુ

ઓતખોત વિં [સં] એકખીલમા પરોવાયેલું;
એકખીલ સાથે વણાય ગયેલું - મળી ભળી
ગયેલું (૨) તક્ષીન, તનમય

ઓતર ગ (ઓ) પું, નં [સં ઉત્તરગ] ખાર-
સાખનો ઉપલો લાગ

ઓતરાવું (-દું) (ઓ) વિં [સં ઉત્તર]
ઉતાર દિશાવું, ઉત્તર તરફવું

ઓતવું સંકિં [મ ઓતળે] ધાતુનુ ભરતરતું
કામ કરવું [ગૂમ થવું, સરી જવું]

ઓતળવું (ઓ) સંકિં ભૂધી જવું (૨) અંકિં
ઓતાડું (ઓ) વિં આડેદેડું, અપરિચિત

ઓતાર (ઓ ?) પું [સં અત્તાર] ઉતાર (૨)
[શરીરમા દેવ આવવાથી ઊપજતો] કપ-મૂજ

ઓતારી પું [ઓતણ] ઓતવાનુ કામ
કન્યા આદમી

ઓતિયારી પું મહત, મહાધ્યક્ષ

ઓવું પું [સં] વાણો (૨) સ્ત્રી બિલાડી
ઓતર વિં [સં ઉત્તર] + ઓતરાવું (૨) સ્ત્રી
ઉત્તરદિશા

ઓતારી અં (૨૫૦) અહો ! વાહ રે !

ઓથ (ય, ?) સ્ત્રીં આશરો, શરણ (૨) મદદ
 ઓથમીર (ઓ ?) પું 'અક્ષલનો' જોડે જ
 આવે છે જુઓ 'અક્ષલમાં'
 ઓથમી જરૂ નં ઓથધિ
 ઓથરું અંકિં ઓથાર — લય કર સ્વપ્ન
 આવતુ [નાહિ મત થઈ જવુ
 ઓથતુ અંકિં (કા) ઓથે ભરાઈ જવુ,
 ઓથાર (ઓ) પું [દિં ઓત્યરિઅ = આક્રમણ
 કરનાર ?] લય કર સ્વપ્ન, સ્વપ્નમાં કોઈ છાતી
 ઉપર ચડી બેઠું હોય એમ લાગતુ તે (૨) +
 મૂર્ખ, અક્ષલનો ઓથમીર [ઓથારે આપવુ =
 લય કર સ્વપ્ન આવવુ, સ્વપ્નમાં કોઈ છાતી પર
 ચડી બેસે એમ લાગતુ [૭ અર્થો]
 ઓથુ (ઓ) નં જુઓ 'ઓઠું' (૨, ૩, ૪, ૫,
 ઓથો (ઓ) પું [પ્રા મોત્યઅ, સં અવસ્તુત ?]
 ઓથ (૨) વચ્ચે આવવુ તે (૩) છાયો
 ઓદન પું, નં [મં] રાધેલા ચોખા
 ઓદર નં [સં ઉદર] + ઉદર ંજુ સંકિં (કા)
 પચવુ, હજમ થવુ (૨) સુખેથી ભોગવવુ
 ઓદા પું બં વં ગાઠાના ચીલામાં પાડેલા
 ખાઠા (૨) સ્ત્રીં (કા) આપઠા
 ઓદારતુ (ઓ ?) સંકિં [મં અવદાર] વિદારતુ,
 ચીરતુ (૨) બેઠતુ
 ઓદીચ (ઓ) પું જુઓ ઓદીચ
 ઓદો (ઓ) પું ઓદીચ (તુચ્છકારમાં)
 ઓઠુ ઠોઠુ નં (કા) કૂચા-કચરા જેવુ ભેજુ
 કરેલું મિશ્રણ
 ઓદ્ધ(-ધ)વ પું (સ) જુઓ ઉદ્ધવ
 ઓધ નં [સં કોષસ્ , બાવલુ (૨)
 સ્ત્રીં વશ, કુળ(૨)વારસો [ઓથે ઊતરતુ =
 બાપના ગુણદોષ રોગ ઇંનુ વારસામાં આગળ
 ચાલવુ] [(૨) (સ) ઊઝરતુ
 ઓધરતુ (ઓ) અં કિં + જુઓ ઉદ્ધરતુ
 ઓધવ (ઓ) પું (સ) [જુઓ ઉદ્ધવ] ઓદ્ધવ
 ઓધવાડો પું [જુઓ ઓધ] ઓલાહ, સતતિ
 ઓધતુ અં કિં ગોઠતુ, ગમતું [આધાન
 ઓધાન (ઓ) નં [સં આધાન] ગર્ભ રહેવો તે,
 ઓધાર (ઓ) પું + જુઓ ઉદ્ધાર ંજુ સંકિં
 જુઓ ઉદ્ધારતું

ઓધિયો પું લાગ, તાકડો [ટેકા કરવો
 ઓધે લેવુ = (કાંઈ ધટેલવા કરવો) ખાંધ દેવી,
 ઓધવો, -ધેદાર, -ધેદારી જુઓ 'ઠોઠો'માં
 ઓનાળતુ સંકિં (કા) ઢાણને પાણીમાં તરતા
 રાખી ધોવા (૨) ચાચા વગર ખૂન ખાતુ
 -ઓથે ંજુ (તિરકારમાં)
 ઓપ પું [દિં મોપ્પ, મોપ્પિઅ = ધસીને ઓપેતુ]
 ચળકાટ, ઢોળ (૨) સફાઈ, ગોભા [-આપવો,
 ચડાવવો, દેવો = ઓપાવવુ (૨) ઉપરની
 સફાઈ દે રોભા કરવી] ૦દા ૨ વિં ઓપવાળુ
 ંજુ સ્ત્રીં ઓપ (૨) ઓપ ચડાવવાનુ ઓપર
 ઓપટી સ્ત્રીં [સં આપત્તિ] અડચણ, મુશ્કેલી
 (૨) અટકાવ, ઝટ (૩) સુવાવડ [-આવવી,
 પડવી = ઓપટી થવી -કાઢવી, સાચ-
 વવી = ઓપટીના સમય કે ધાટીમાંથી સુગંધિત
 બહાર આવવુ, તેને પાર કરી જવી, બચવુ
 ઓપટીનો માણસ = ઓપટીમાં કામનો -
 મદદગાર માણસ ઓપટીમાં આવતુ =
 સપડાવુ, ફસાવુ, ભરાઈ પડવુ]
 ઓપજુ અં કિં [જુઓ ઓપ] ગોભતુ (૨)
 સં કિં માંજુ ધસીને ચળકતુ કરતુ (૩)
 [સોનારપાનો] ઢોળ ચડાવવો
 ઓપરેશન નં [ઈ] ઢાંજરી શસ્ત્રક્રિયા, નરતર,
 વાઢકાપતું કામ [અમલદાર
 ઓપિસ સ્ત્રીં [ઈ] કાર્યાલય ૦ં પું (મેટો)
 ઓખલો પું મૂળના થોભિયો
 ઓખળાહુ નં બગાસુ (કા) [નહીનો કાપ
 ઓખાળ(-ગો) પું ઉખાળો, બળતણ (૨)
 ઓભા સ્ત્રીં મુશ્કેલી, ઉપારિ, પીડા ંમણ(-જી)
 સ્ત્રીં ઓભાવુ તે ંજુ અંકિં મુશ્કેલીમાંથી
 -પ્રસૂતિની પીડામાંથી છૂટવાને વલખા મારવા
 (૨) અમૂઝાવુ, સલવાવુ, ઉપાધિ કે પચાતમાં
 આવી પડવુ
 ઓમ પું [મં] વેઠનો પહેલો અને પવિત્ર ઉચ્ચાર,
 પ્રણવ, ંં ંકાર પું ઓમ, પ્રણવ (૨)
 ઓમ એવો ઉચ્ચાર
 ઓચ અં (૨વં) આશ્ચર્ય અથવા શોકનો
 ઉદ્ગાર ંજો (-વો) ચ રે અં શોક કે ઊંડા
 ડુ બનો ઉદ્ગાર ંરે અં ઓચ

ઓર સ્ત્રીં ઉરોરિ, ચડસાચડસી (૨) પું [ક] પાણીની ઓર

ઓર (ઓ) વિં [સં અપર, પ્રા. અવર, હિં. ઔર] અવર, અન્ય, બીજી (૨) [દે ઓર = સુદર ?] નિરાણુ, અસાધારણ, વિચિત્ર

ઓર (ઓ) સ્ત્રીં [સં સ્તવ ?] ગર્ભના રક્ષણ માટે તેના ઉપર રહેતું પાતળી ચામડીનું પઠ (૨) કચીને પાકવા નાખવી તે

ઓરડો સ્ત્રીં [સં અપવરક] નાનો ઓરડો. -ડો પું મોટો-મુખ્ય ખડ કે કોઈ પણ ખડ(૨)[ચ] ધરની પરસાળ પછીના ખડ(૩) ધર(૪) [લા] અત પુર (૫) લહાર, ખજનો [ઓરડાનું ધન ઓરડે આવવું = ધરની ઢોલતનો દેખાવ કે ઠઠારો કરવો ઓરડા સામું જોવું = પોતાના ધરની સ્થિતિ - આર્થિક સ્થિતિ તેની વિચાંવી ઓરડો તપાસવો ઓરડે અજવાળું હોવું = ધરમા ધનઢોલત કે સતાન હોવા ઓરડે તાળાં દેવાવાં = ધર ખધ થવું - ન સતાન જવું, વશવેલો અટકવો ઓરડે બેસવું = સ્ત્રીએ રાંડવું, ખૂણો પાળવો ઓરડો અજવાળવો = (સદ્મીને સતાનથી) ધર શોભાવવું - રૂડા વાના કરવાં - કરવો = ધર ઝાઝીને - ઓરડામા બેસી રહેવું(૨) ઉમરે પહોંચતાં પત્નીએ અલગ સૂવું - તપાસવો = જુઓ ઓરડા સામું જોવું - દેવાવો, -વસાવો = જુઓ ઓરડે તાળા દેવાવા - સાચવવો = ધરની ધનઢોલતની તપાસ રાખવી]

ઓરણી સ્ત્રીં [ઓરણું] ઓરણુ તે(૨) ઓરણીનો સમય (૩) ઓરવાનું એક સાધન, ચાવડું (૪) દળવાની ઘટ્ટીનું મો, જેમાં દળણુ ઓરાય છે (૫) મોમા ઓરવું - ખા ખા કરવું તે (તુચ્છ-કાનમા) - છું નં જુઓ 'ઓરણી' ૧, ૩, ૪ અર્થો(૨) ઓરવાની વસ્તુ (અનાજ, ખી ઇત્યાદિ) (૩) મોમા ઓરવાનું, ખાવાનું (તુચ્છકાનમા)

ઓરત (ઓ) સ્ત્રીં [ઝ] સ્ત્રી, બેરી

ઓરતો (ઓ) પું [સં આતુરત્વ, પ્રા આતર = આતુર] ઓરિયો, લહાવાની ઉમેદ [-રહી જવો = મનની ઇચ્છા મનમા રહી જવી - સફળ ન થવી - પીતવો = તે પૂરી થવી]

ઓરથેરુ વિં (કા.) વધારે ઓર - નજીક

ઓરદોર પું મગદરી, અભિમાન

ઓરપણું સંકિં [સરં મ ઓરપણું] ઉઝરડું

ઓરપો પું [જુઓ ઓળાપો] (ચ) લીંપણની ઓકળીઓની એક ઊભી હાર કે પટ

ઓરમાઈ (-ન, -યું) (ઓ) વિં [સં ક-

પ્રા અવરમાઈ] સાવકું (મા બાળકો માટે)

[ઓરમાયું કરવું = (બાળકને) સાવકી મા

આણવી, બીજી વાર પરણવું (જેથી પહેલીનું

બાળક ઓરમાયુ થાય) (૨) બાળકને આણ-

માનીતું કે ઓછું વહાલું કરવું, ઓરમાયા

પેઠે વર્તવું]

ઓરમું નં એક મિથાન - ત્રણધારી લાપસી

ઓરવણી સ્ત્રીં ઓરવવા માટેની - વસ્ત્ર સૂકવ-

વાની દોરી કે વાસ, વળગણી

ઓરવણું સંકિં છૂદું છૂદું કરીને સૂકવવું

(વસ્ત્ર વગેરે) (૨) [મ ઓલવણે, પ્રા ઓલ્લ =

લીંબવણું] (ખેતરને ખેડવા પોચું કરવા) પાણી

પાવું (૩) લીંબવણું, કરમોવણું

ઓરણું સંકિં - મા નાખવું, ઠરેડો કરવો (જેમ કે

ઘટ્ટીમા દળવાનું અનાજ) (૨) [ખી] પેરવાં;

ઓરણીથી (ખેતર) વાવવું (૩) [રાધવા માટે]

દાણા આધાણમા નાખવા (૪) મોમા ઓરણું -

નાખવું, ખાવું (તુચ્છકાનમા)

ઓરવો પું [મ ઓરવા] ગાદી, વહાણો

નાગરવાની જગા

ઓરશિ(-સિ)યો પું [દે. ઓહરિસ, હિં

હોરસા] સુખડ ઇત્યાદિ ધસવાનો પદ્ધતર

[ઓરશિયા જેવું] કપાળ = સાવ સાફ -

દીલા ચાલ્લા વગરનું, કે કોઈ ભાગ્યરેખા

વગરનું - દુર્ભાગી, કે વિશાળ મોટું કપાળ.

ઓરશિયા જેવું સાફ = સીધું સપાટ (૨)

[લા] નિર્વેશ, સતતિરહિત]

ઓરસ પું જુઓ ઉરસ

ઓરસડી સ્ત્રીં નાનો ઓરસિયો

ઓરસંયું નં ક્રોસ અને વરત એ બેને

જોડનારો લાકડાનો કંકડો - ખીલો, ભરડ

ઓરંગો પું કુસ્તીના એક દાવ(૨) વરગ, બુદ્ધો

ઓરોડવું સંકિં જુઓ ઓરોડવું

ઓરિસા પુ. [શ, સં ઓદ્દેશ] (સ) હિન્દુ-
સ્તાનનો એક પૂર્વ પ્રાંત
ઓરિયા (ઓ) પુ. જુઓ ઓરતો (૨) કાંઠા
ઉપરનો કૂવો
ઓરી સ્ત્રી. [દે ડમરી?] એક ચેપી રોગ
(બાળકોનો પ્રાય)
ઓરુ (ર') વિ. [સં આરાન?] નચક, પાસે
ઓ રે અ. (૨૧૦) કુખનો એવો ઉદ્ગાર
ઓરે(-રે) (રે) અ. પાસે
ઓરેરુ વિ. (કા) ઓરથેર, ઓર
ઓરો પુ. ઓરનાર (૨) (રો) અ. જુઓ ઓરે
ઓર્ડર પુ. [ક] હુકમ, આજ્ઞા (૨) (માલ કે
હોટેલની ચીજ) ખરીદવા જણાવવું તે
[-મૂકવો = ખરીદવા માગણી કરવી - લખી
જણાવવું કે કહેવું]
ઓર્ડિનન્સ પુ., નં. [ઈ] ધારાસભાની સમિતિ
વગર કરાતો કાયદો - વટહુકમ
ઓલ (ઓ) સ્ત્રી. નાગર જ્ઞાતિના વરને માથે
બાંધતો રંગિત પટકો (૨) [દે ઓલ્લી] જુઓ
ઊલ (૩) [સં ઓલ્લ] ભમિન તરીકે રાત્રિનું
માણસ પાસે રાખવું તે
ઓલપાવવું સંક્રિ. (પ) સતાડવું; લપાવવું,
ધુપાવવું, ઓળવવું [હોલવવું
ઓલવવું (લ) સંક્રિ. [પ્રા ઓલ્લવ] ખૂંચવું,
ઓલા પુ. કાચુ ચામડું, ખાલ
ઓલાણ(-ણ) (ઓ) નં. [સં ઓલાન] કાસ
એચતા બળદોને ઊતરવાનો ઢાળવાનો ખાડો
ઓલાણ(-ણ) (લા) નં. [ઓલવવું] ઓલવવું
તે, હોલાણ
ઓલાદ (ઓ) સ્ત્રી. [મ] સતતિ (૨) વશ, કુળ
ઓલાહો પુ. ડાયાવાળી જગા, મહપ, માંડવો
ઓલાં નં. બં. [સં ડપલ] કરા
ઓલિયુ (ઓ) વિ. [મ] ભોળિયું, નિખાલસ,
ઉંચર (૨) ભક્ત (-ચણ વિ. સ્ત્રી) - યો
પુ. ઓલિયો આદમી (૨) યુદ્ધનો બદો, ભક્ત
ઓલિયુ (હો) વિ. ભોળું અને દોહલું - ઉંચાર
ઓલુ (-યુ) વિ. (કા) પેલું ઓપેલું વિ.
આ અને તે, કુટકળ
ઓલુ દોલુ (ઓ દો) વિ. જુઓ ઓલિયું દોલિયું

ઓલો પુ. [દે ડલ્લી] ચૂનાની માથે લેટેલો
નાનો ચૂલો
ઓલમા પુ. જુઓ ઉચેમા
ઓલ્યુ, ઓપેલું વિ. જુઓ 'ઓલુ મા
ઓવરકોટ પુ. [ક] (રોધી ઉપર પહેરાતો)
મેટો લાબો ડગલો
ઓવરટાઈમ અ. [ટ] નક્કી કરેલા (કામ કે
રોજના) મમય બહાર કે તે ઉપરાંત (૨) નં. તે
રીતે કરાતું કામ કે તેનું વધુ મહેનતાણું
ઓવરલુ સ્ત્રી. જુઓ ઓરનહી, વગગણી
ઓવરસિયર પુ. [ક] બાધકામ છંપા દેખ
રેખ રાખનાર, નાના નરનાનો ધનનેરી
અમલદાર [વડે ચોખ્ખું કરતું
ઓવરાળવું મંકિ. ઓનાળવું, અનાને પાણી
ઓવારણ નં. [જુઓ ઓવારવું] અશુભ
અથવા કુખનું વારણ કરવા માટે આશીર્વાદ
આપવાની એક રીત
ઓવાણુ સંક્રિ. [સં અપનારય, પ્રા ઓવાર]
ઓવારણ લેવા (૨) વારી નાખવું કુરબાન
કરતું (૩) [સં અનતાર, પ્રા ઓવાર] ત્રાક
ઉપરનું સૂતર] કાળકા પર ઉતારવું
ઓવારો પુ. [સં અવતાર, પ્રા ઓવાર]
કિનારો, નાહવાધોવાનો ઘાટ
ઓવાળ પુ. (કા) નદી કે દરિયાને કિનારે
તણાઈ આવેલો કચરો
ઓવાળવું સંક્રિ. [મ ઓવાળવું] કુખ -
સકટનું વારણ કરવા થાળીમા સળગતી દિવેટો
તથા પૈસો મૂકી માણસના માથા ઉપર ઉતારવું
(૨) આરતી ઉતારવી (૩) અર્પણ કરવું
ઓવી સ્ત્રી. [મ] મરાઠીમા વપરાતો એક છદ્દ
ઓવે (વે) અ. હોવે, હા
ઓશ સ્ત્રી. છાતી
ઓશ(-સ)રી (ઓ) સ્ત્રી. [મ હિં ઓસારી,
દે ઓસરિયા] અડાળી, માડવી (૨) ઘરનો
શરનો - પરસાળમાં જતાં પહેલાંના ખુલ્લો
(આગણુ પૂરુ થતાં શર થતો) ભાગ
ઓશ(-સ)લો પુ. ઓશ, છાતી (૨) રોટલો
(તુચકારમાં) [-નો ઓશ(-સ)લો
કૂટવો = મર, મૂઆ એવી બદલવા દેવી

-કરવો, ઘરવો, દીપવો = રોટલો તૈયાર કરવો
 (૨) રસોઈ કરવી, રાધવું (૩) ખૂબ મારવું, ખીટવું
 ઓશંક (ઓ) સ્ત્રીં શરમ, સંકાય ૦ વુ, -કાવું
 અંકિં શરમાવું સ કાયાવું -કા સ્ત્રીં ઓશંક
 ઓશિયાળ વિં [સ ઓશાલ, સં અવશ ?
 કે અવસિત, પ્રા ઓસિય ?] જુઓ ઓશિયાળ
 (૨) સ્ત્રીં, નં આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને
 લીધે પરાધીનતા કે દીનતા -જી વિં
 આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને લીધે પરાધીન-
 દખાયેલું (૨) શરમિદું (૩) નં ઓશિયાળા-
 પછું. -ખાપછું નં
 ઓશિકાળ, ઓશિગણ (ઓ) વિં આભારી
 ઓશિં (-શીં, -સિં, -સીં) જળવું વિં અવક
 (૨) નં અવક જગા (૩) અવક જગામા
 ખાકતું જળવું
 ઓશીં (-સીં) કું નં [જુઓ ઉશીકું] ચતી વખતે
 માથા નીચે મુકાવું દેકણ [-કરવું = દેકણ
 કે ઓશીકા તરીકે વાપરવું -મૂકવું,
 રાખવું = દેકણ તરીકે ઓશીકું ગોઠવવું]
 ઓશીં (-મિ, -સાં) જળવું વિં (૨) નં
 જુઓ ઓશિજળ
 ઓષધિ (-ધી) સ્ત્રીં [સં] જુઓ ઓષધિ
 -ધીશ પું (સ) ઓષધિઓનો ધીશ-ચદ્ર
 ઓષો પું [સં આવિષ્ટ] શરીરમા ભૂતપ્રેત
 આંધું હોય તે
 ઓષ પું [સં] હોઠ -ધાધર પું ૦ ૦ ૦ ૦
 ઓષ + અધર -ધય વિં હોઠ સધધી
 (૨) [વ્યા] હોઠથી જેનો ઉચ્ચાર થતો
 હોય એવું ('પ' વર્ગનો વ્યંજન)
 ઓમ પું; સ્ત્રીં [કે] ઝાકળ (૨) મૂગજળ.
 [-પડવો, -વરસવો]
 ઓસડ નં [સં સૌષ્ઠ પ્રા ઓસડ] હવા (૨)
 [લા] ઉપાય, ઇલાજ [-કરવું = હવા કે
 ઇલાજ કરવો (૨) કાઈ વિષ્ણ ઇં દૂર કરવા -
 નિવારવા મટાડવાનું કરવું -વાટવું = શિક્ષા
 કરવી (૨) ભૂકું ખોલવું] ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦ ૦
 -હિયું નં દવાના ગુણવાળી વનસ્પતિ
 ઓસણી સ્ત્રીં ઓસાવવાની ક્રિયા અથવા
 કળા (૨) ઉસવણ

ઓસરતી (ઓ) સ્ત્રીં ઓસરવું તે, ઓટ.
 ઓસરવું (ઓ) અંકિં [સં અપસ, પ્રા. ઓસર]
 પાછા હઠવું, સંકાયાવું (૨) ઓછું થવું,
 ઘટવું (૩) સુકાવું (૪) શરમાવું
 ઓસરી (ઓ) સ્ત્રીં જુઓ ઓસરી
 ઓસલો પું જુઓ ઓસલો
 ઓસ (-સા) વવું (ઓ ?) સં કિં [જુઓ
 ઓસામણ] દાણો ચડી નય એટલે વધારાનું
 પાણી નિતારી નાખવું
 ઓસવાવું (ઓ ?) અંકિં ઓસ (-સા) વવું તું
 કર્મણિ (૨) (દાણા) ચડવું, ધકાવું (૩)
 ઘટવું, શોષાઈ ઓછું થવું (૪) [લા] મનમા
 દુખ પામવું; ઓછું લાગવું (૫) શરમાવું,
 સંકાયાવું [વાણિયાની નતનું
 ઓસવાળ વિં (૨) પું એ નામની આવક
 ઓસવું અંકિં પીગળવું, ટપકવું
 ઓસંગ (ઓ) પું [સં હત્તંગ] ઉચ્છગ, ખોળો
 ઓસંગાવું (ઓ) અંકિં ઓશકાવું, શરમાવું
 ઓસગો (ઓ) પું શરમ, સંકાય,
 ઓસંગાવું તે
 ઓસાણું (-ન) (ઓ) નં [સં. અવસાન,
 પ્રા ઓસાળ] (કટોકટી વેળાની) હિમન કે
 જુરસો, ધીરતા [ચાદ આવવું (?)]
 ઓસાણું (-ન) નં નિશાન (?) [-આવવું =
 ઓસાક (ઓ) પું [સ] ઢગ, લક્ષણ
 ઓસામણ (ઓ ?) [સં અવસાવણ, પ્રા.
 અવસાવણ] ઓસાવવાથી નીકળેલું પાણી
 (૨) દાળના પાણીની એક વાની
 ઓસાર (ઓ) પું [હિં, મ, સં અવસાર, પ્રા
 ઓસાર ?] બીંતની નડાઈ (૨) સ્ત્રીં [પ્રા.
 ઓસાર = અખતર ?] ઓથ, આશરો, રક્ષણ
 -રો પું (ચ.) ઓસરી જેવી ચોટી ખુલ્લી
 અડાળી
 ઓસાર (ઓ) પું [સં અપસાર, પ્રા ઓસાર]
 ઓસરવું-ઓછું થવું તે, સંકાયાવું તે (૨)
 પાછા હઠવું તે (૩) ખસેડવું, દૂર કરવું તે (૪)
 ખીક, નયખાઈ; પોચાપછું. [-દેવો = પાછા
 હઠવું, ઓસરવું] -રો પું સંકાય, શરમથી
 પાછા પડવું તે

ઓસારો (ઓ) પુ. ભુઓ બને 'ઓસાર' મા
ઓસાવણ સંકિં ભુઓ ઓસવણ
ઓસિ (-સી) ભણુ વિ. (૨) નં ભુઓ
ઓશિ ભણુ

ઓસીકુ (-સુ) નં ભુઓ ઉશીકુ
ઓસીભણુ વિ. (૨) નં ભુઓ ઓશિભણુ
ઓસ્ટ્રેલિયા પુ. [ઈ] (મ) પૃથ્વીના પાચ
ખ ડોમાનો એક

ઓસ્ટ્રેલિયા પુ. [ઈ] (સ) ઓસ્ટ્રેલિયા અને
એની પાસેના ટાપુસમૂહોના પ્રદેશ

ઓહિયો અ. (૨૪૦) ભુઓ ઓહિયો

ઓહિયો પુ. એક ભતપુ દારુડુ

ઓહો અ. (૨૪૦) આશ્ચર્ય કે સુકતા દર્શાવનારો
એક ઉદ્ગાર [ઓહોમા કાઠણ = અવગણવું,
ઉપેક્ષા કરવી]

ઓળ (ળ) સ્ત્રી. [દે ઓલી] હાર, પકિં (૨)
એણી, વર્ગ (૩) ગલી, શેરી

ઓળ સ્ત્રી. ઓવાળ, ઉપસાગ અગર અખાતના
મો આગળ તણાઈ આવેલો કાદવ

ઓળ સ્ત્રી. [દે ઓલી] ભુઓ ઓલ, ઊલ
કે તે ઉતારવાની ચીપ

ઓળખ સ્ત્રી. [ઓળખણ] ઓળખણ (૨)
અડક (૩) ઓળખવાનું ચિહ્ન - સાધન.

ઓળખ સ્ત્રી. ઓળખ અને પરીક્ષા,
ઓળખણ ંભુ સં. કિં [મં અવ કે

ઉપ + લક્ષ્ય ? પ્રા ઓલનિતઅ - ઉપલક્ષિત]
ભણુ, પિછાન - ખાણુ (ઓળખાણુ)

સ્ત્રી. નં પિછાન, પરિચય (૨) ઓળખવાનું
ચિહ્ન - સાધન (૩) ઓળખીતા માણસની

ખાતરી - ખાવણુ સં. કિં 'ઓળખણું'નું
પ્રેરક - ખાણુ અ. કિં (કર્મણિ) (૨)

પરખાણું, સારાખોટા જણણુ (૩) પ્રસિદ્ધ
થવું (સારે કે ખોટું કારણે) - ખીટું (ઓળખ-

ખીટું) વિ. ઓળખાણવાળું, પરિચિત,
ભણીવું

ઓળગ સ્ત્રી. [દે ઓલગા યા પ્રા ઓલગ]
સેવા ચાકડી, ફેરા આંટા ખાવા તે (૨) દેવને

સંતોષવા તેને સ્થાનકે - પારે જઈ આવવું તે
(૩) આશિષ ંભુ અ. કિં [સં અવલગ,

પ્રા ઓલગ, મ ઓલગળં, કે 'ઓળગ' પન્ધી ?]
ઓળગ કરવી, -ને પારે આંટા ફેરા ખાવા,
સેવા કરવી

ઓળગાણી સ્ત્રી. ભગિયાણ - રો. પુ. [મં
અવલગી, પ્રા ઓલગિં = મેવા કરનાર,

ભુઓ ઓળગણુ] ભગી

ઓળગ પુ. સ્ત્રી [ભુઓ ઓળગ] + ભ્રા
ઓળગેળ અ. (મ) મારે ફેરવીને - ઉતાળીને

ઓળગેળ (ઓ', બેઉળ), સ્ત્રી. ઓળગું ઓળગુ તે
ઓળગેળ અ. ઓળગેળે

ઓળગતો પુ. + ભુઓ અળગતો

ઓળપટિયુ વિ. દીંચણ વાળીને દીંચણ અને
કેડી ફરતે ખેરા બાધીને બેઠેલું

ઓળપો પુ. ભુઓ ઓરપો, ઓળપો

ઓળવણુ સં. કિં ઓળી ગતે લઈ લેવ, પચાવી
પાડવું (૨) છુપાવણ, મતાડવું ઓળવાણુ

- અ. કિં (કર્મણિ)

ઓળવું (ઓ') સં. કિં (કેશને) કાસકીથી
સાફ અને ચત્રસ્થિત કરવા ઢોળવું ંઓળવું

સં. કિં (માણુ - કેશ) ઓળીને ઘોણુ અને
કામકીથી સાફ કરવું

ઓળવો પુ. ઘર, મકાન (સતાવાની જગા)
ઓળસણુ મં. કિં ઓળાસણુ

ઓળગણુ સં. કિં [મં ઉલ્લગ્] પાર જવું,
ઉપર થઈને જવું, વટાવી જવું (૨) ફૂટી જવું

(૩) ઉછંધણ, અવગણના કરવી, લોપણુ

ઓળ રણુ સં. કિં [પ્રા ઓલડ, મં ઉલ્લગ્,
મ ઓલાટર્મે] (અ) ઉપર થઈને - ઓળગીને

જવું [કડિયાનું એક ઓળર
ઓળ યો પુ. [સં અવલગન, પ્રા ઓલગણ]

ઓળ યો પુ. [સં ઉપાલમ, પ્રા ઓલમ] ંપકા
(૨) ફરિયાદ, રાવ (૩) મચકરી, ઠક્કો

ઓળા પુ. અ. વં. [દિં હોલા, સં હોલક ?]
હીલા ચણાના પોપટા, પોપટા સતી એના

છાંડવાની ઝૂંદીઓ (૨) ચણાના મેટલા પોપટા
ઓળાઓળ અ. [ઓળ] હારખા (૨) એક

પછી એક હારમા

ઓળાણી (ઓ') સ્ત્રી. [ઓળણુ] કાસકી
ઓળામણુ નં ઓવારણુ (૨) વળામણુ

ઓળાઓ (ળા') પુઠ્ઠાવુ ચિહ્ન', હોળીયો ભુઓ
ઓળાંડવું સંકિં ભુઓ ઓળડવું
ઓળાંસવું (૦) સંકિં માલિસ કરવું, ઓળવું
(૨) [લા.] ખુશામત કરવી

ઓળિયા પુઠ્ઠ ૫૦૦ વાલ - કડોળ
ઓળિયાપટ્ટી (-ટ્ટી) સ્ત્રી ૦ બૂચ કે કાટો બરાબર
ખેસાડવા આભુખાભુ વીરેલી (કપડાની) પટ્ટી
ઓળિયુ નં (ઓળ વીટાળેલો લાખો કાગળ),
ભૂગળ (૨) ટીપણ; પચાગ

ઓળીયો પુઠ્ઠ [પ્રા ઓલિપ, સં ઓલિપ્? કે
'ઓળ' પરથી?] (કા.) ઓકળી (લોપણની)
ઓળછાળે અં સૂપડે ને ટોપલે, છૂટે હાથે
ઓળો પુઠ્ઠ [ભુઓ ઓળા] ચણાના પોપટાને
પોક, ઓળા [-પાડવો = ઓળાનો પોક
તૈયાર કરવો - ઓળવો = વાન ઉઘાડી કરવી]

ઓ

ઔ પુઠ્ઠ [સં] સંસ્કૃત કુટુંબની વળંભાળાને તેરમો
અક્ષર - એક સ્વર (૨) સ્ત્રી ૦ પૃથ્વી ૦ કાર પુઠ્ઠ
'ઔ' અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ૦ કારંત વિઠ
છેડે ઔકારવાળું
ઔચિત્ય નં [ન] ઉચિતપણુ યોગ્યતા [પ્રકાશ
ઔજ્જ્વલ્ય નં [સં] ઉજ્જ્વલતા (૨) અજવાળું,
ઔડવ વિઠ [સં] પાચ સ્વરવાળો (રાગ)
ઔઠ વિઠ [મ] જોડ, ભુઓ ઊઠ] + સાહચર્ય
ઔત્સુક્ય નં [સં] ઉત્સુકતા [અકરાતિયુ
ઔદરિક વિઠ [સં] ઉદર - પેટ સંબંધી (૨)
ઔદાર્ય નં [સં] ઉદારતા
ઔદાસીન્ય, ઔદાર્ય નં [સં] ઉદાસીનતા
ઔદીય, -ર્ય વિઠ [સં] ઉત્તરદિશા તરફ (૨)
પુઠ્ઠ એ નામની જાતનો બ્રાહ્મણ ૦ ણુ સ્ત્રી ૦
ઔદીય સ્ત્રી [ઉદ્ભવના લોકકાવું
ઔદુબર વિઠ [સં] ઉદ્ભવ, -ને લગતું;
ઔદ્યોગિક વિઠ [સં] ઉદ્યોગને લગતું
ઔદત્ય નં [સં] ઉદ્ધતપણું
ઔત્તલ નં [સં] ઉત્તતતા
ઔપચારિક વિઠ [સં] ઉપચારને લગતું (૨)
ઉપચાર પૂરતું ૪ (સાચુ નહિ)

ઓળો પુઠ્ઠ પડછાયો (૨) [લા.] સહેજ સ્પર્શ
કે સંબંધ (૩) (કા.) રક્ષણ, આશ્રય [ઓળો
ઊતરવું = સહેજ છાયામા કે સંબંધમા જવું,
ઓળો લેવો - પડવો = નિષિદ્ધનો પડછાયો
ઉપર પડવો, એમ થવાથી બગડવું - ન લેવો =
જરાય સ્પર્શ સંબંધમા ન આવવું]

ઓળાળો અં (સ્વં) હાલરડું ગાતા કરાતો
એક અવાજ

ઓજણુ (૦) નં (કા.) પડે નથી ન ગરાસિયાણ
વહેલમા ખેસીને જતી આવતી હોય તે (૨)
ઓજણુ, ગરાસિયાની કન્યાને પરણીને તેડી
લાવવા માટે જવું ખાડા સાથે વહેલડું (૩)
ગરાસિયાની પરણેલી કન્યાને તેડી જવું વહેલડું
ઔંતાણુ (૦) અંકિં હરકાણ, માપમાથી
આધું ખાણુ થવું (ઉદાં ચોમાસામા ખાટલો
ઓતઠી ગયો)

ઔપચંદસિક પુઠ્ઠ [સં] એક વૃત્ત
ઔપદેશિક વિઠ [સં] ઉપદેશનું, -ને લગતું (૨)
ઉપદેશ આપીને ગુજરાન ચલાવનાર
ઔપનિષદ વિઠ [સં] ઉપનિષદને લગતું (૨)
બ્રહ્મવિદ્યા સંબંધી (૩) સર્વ ઉપનિષદોએ
ગાયેલ - વણ વેલ (પરમાત્મા)
ઔપપત્તિક વિઠ [સં] ઉપપત્તિવાળું, તર્કશુદ્ધ
ઔપચલેપિક વિઠ [સં] ઉપચલેપ - અડોઅડ
સંબંધને લગતું [ઉપાધિને કાગ્જે થયેલું]
ઔપાધિક વિઠ [સં] ઉપાધિને લગતું (૨)
ઔરસ (-ર્ય) વિઠ [સં] પોતાની પરણેલી સ્ત્રીથી
પેદા થયેલું (સંતાન) [ઉચ્ચારાત્ત
ઔરસ્ય વિઠ [સં] (વ્યા) ઉરમાથી - છાતીમાથી
ઔરંગઝેબ પુઠ્ઠ [ફા] (સં) એક મોગલ બાદશાહ
ઔણું વિઠ [ન.] ઊનતું, ઊનને લગતું, ઊનમાથી
બનાવેલું - ણું વિઠ સ્ત્રી ૦ ઊન જેવા વાળવાળી
ઔર્ધ્વદે (-દૈ) હિક વિઠ [સં] ઔર્ધ્વરહને -
મરણક્રિયાને લગતું
ઔશનસ વિઠ [સં] ઉશાનાને લગતું, શુક્રાચાર્યે
રચેલ ગ્રંથ [(૨) ઉશીરનો લેખ
ઔશીર નં [સં] પંખાનો - ચમરીનો દાંડો

ઔપધ નં [મં] ઓસડ, દવા ંશાશા(-ખા)
 સ્ત્રી, -ધાલય નં દવાખાનું (૨) દવાઓનું
 કારખાનું, 'કામસી' -ધોપચાર પુંઓસડનો
 ઉપચાર, ઓસડ
 ઔપધિ(-ધી) સ્ત્રી [મં] વનરપતિ(૨)ઓસડ,
 દવા ંપચામૃત નં સૂઠ, કાળી મૂસળી,

ગળોનું સત્ત્વ, ગતાવરી અને ગોખન એ પાંચ
 ઔપધિઓનું મિશ્રણ
 ઔધય વિં [સં] જુઓ ઔધય
 ઔપધુય નં [સં] ઉખલતા, ગરમી
 ઔસ પું, નં [ઇં] એક અથેળ વળન [રતલનો
 સોળમે ૬ ખારમો બાગ એમ બે ભતતુ છે]

ક

ક પું [મં] ક ંથાની પડેલો વ્યજન (૨) વિખલુ
 (૩) પાણી (૪) અગ્નિ (૫) સૂર્ય (૬) પ્રાથ
 બહુનીહિ સમાસને અતે, અર્થવૃદ્ધિ કર્યા
 વગર આવે છે) હા ત હિ સાતમક, કૃશ
 મૂલક, રાગપૂર્વક (૭) નામ કે વિં ને લગતો
 તદ્દિન પ્રત્યય -અપ્પતા, વહાલ બતાવે છે,
 નકામો પણ આવે છે હા ત બાલક, થોડુંક,
 જરાક, ઘડીક, કંકડીક ંકાર પું 'ક' અક્ષર
 કે ઉચ્ચાર ંકારાત વિં છેડે કંકારવાણ
 ંવર્ગ પું ક, ખ, ગ, ઘ, ઙ એ પાંચ અક્ષરો
 કે [મં કુ] નહાર, અયોગ્ય ઇત્યાદિ અર્થસૂચક
 પૂવગ ઉદાં 'કપૂત', 'કળેડુ'
 કે (પ્રત્યયેક પદ સાથે બહુધા લાગતા) તેના
 અથવા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય ઉદાં
 કાક, કયાંક, કયારેક, કશુંક [સમય
 કે અવસર પું કવખન, કંકારો-કંકારો-પ્રતિકૂળ
 કઈ સં (૨) વિં સ્ત્રી 'કયુ'નું સ્ત્રીલિંગ
 કેન્દ્રનું સ્ત્રીખરાબ-અયોગ્ય ત્રણ (૨) અસાધારણ
 કે મોસમ વગરનો સમય
 કે (૦૬)કંકડું વિં (૨૧૦) ઘણું જ તપી ગયેલું,
 ઊકળતું (૨) ઔપધુ અને ઇન્દ્રિયાણુ (કપડું)
 (૩) આકરી - કુલવે એવી (ટાંક)
 કેકંઘજ વિં [જુઓ 'ખખંધજ'] મજબૂત
 (૨) અક્કડ, ટટાર (૩) મહાન, ભવ્ય
 કેકંઘસૂ અં (૨૧૦) કંકડઠ એવા અવાજ
 સાથે (૨૨૩, ૫૬૩ ઇં)
 કે (૦૬)કંકડું અંકિં (૨૧૦)કંકડઠ એવા અવાજ
 કરેલો (૨) હાત કંકડે એટલું મૂલ્ય (૩)
 કંકડક યાચ એટલું ઊકળતું
 કે (૦૬)કંકડાટ પું (૨૧૦) કંકડકડતું, કંકડક એવા
 અવાજ (૨) અં ંપાટાપધ, વેગભર (૩)

એકસરખી રીતે, અટકયા વગર -ટી સ્ત્રી
 કંકડક એવો અવાજ
 કેકડી સ્ત્રી [જુઓ 'કકડો'] છેક નાનો કંકડો ંક
 સ્ત્રી કંકડી જેટલું, બહુ જ થોડું
 કે (૦૬)કડીને અં સખત રીતે (૨) કંકડક થડને
 કંકડો પું [સં તળકક?] એક ભાગ, ટકડો
 -કે અચક્રે અં થોડે થોડે કરીને ંક પું
 નાના કંકડા જેટલું, થોડુંક ંકાર નં કાના
 કંકડા જેટલું, ઘણું થોડું
 કે (૦૬)કણુક, કે (૦૬)કણાદ (-ટા) જુઓ
 'કણકણ' મા
 કે (૦૬)કણો પું થયાર, કપ
 કે (૦૨)કેરાવણ સંકિં [જુઓ 'કકર', 'કાકર']
 કાકર કંકાવવા
 કે (૦૨)કર વિં [મં કર્કર, પ્રા કર્કર]
 લીસું નહિ - કરકર લાગે એવું (૦) [લા]
 આકરા રવશાવતું
 કે (૦૬, ૦૭)કલા (-ખા)ણુ નં [સં કલ્કલ]
 કળકળવું તે, કલ્પાત (૦) જુમરાણ
 કે (૦૭)કળાણું અંકિં કલ્પાત કરવું, જવ બાળવો
 (૨) [સં કલ્] બખડવું, ગણગણવું (૩)
 ઊકળવું [કેકળી ઊઠવું = રડારોળ - જુમરાણ
 કરી મૂકવું (૨) (દિલસા) બળવું - કપી થવું]
 કે (૦૭)કળાટ પું, -ણુ, -મણુ નં કળિયો,
 કંસેરા, રડારોળ (૨) જુમરાણ -ટિથું વિં
 કંકળાટ કરે-કરાવે એવું, કળિયાખોર
 કેકાટિયો પું ચક્રમકનો પથ્થર
 કેકુખ સ્ત્રી [સં] કિશા (૨) શોભા (૩) એક
 રાગિણી (૪) પું ત ખૂરાનું વૃખડું (૫) વીણાને
 છેડે હોતો લાકડાનો વાંકો ભાગ -બા સ્ત્રી
 માલકોશની એક રાગિણી

કચ્છો પુ. ક અક્ષર (૨) મૂળાક્ષરોની આખી યોજના (૩) કક્ષાનો દરેક અક્ષર લઈ ખનાવેલી કાબ્યની એક રચના (૪) [લા] પ્રાયમિક જ્ઞાન [-અરો કરવો = પોતાનો મત કે જીદ બીલ પાસે સ્વીકારાવવા - ધૂંટવો = મૂળાક્ષર શીખવા, લખેલા અક્ષર ઉપર લખ્યા કરવું] (૨) લાણવાનું શર કરવું (૩) કોઈ વાતમા પ્રારંભિક દશામા હેલુ - ધૂંટયા કરવો = પોતાની જીદ વારે વારે આગળ કરવી - માંડવો = મૂળથી આરંભવું] - ક્ષાવારી સ્ત્રી. કક્ષાનો અનુક્રમ

કચ્છ પુ. [સં] બગલ, કાખ (૨) પાસુ, પડખુ (૩) [લા.] કદોરો

કક્ષા સ્ત્રી. [સં] શ્રદ્ધાનો આકાશમા કરવાનો માર્ગ (૨) રિચિતિ, શ્રેણી (૩) દેડ, પડખું (૪) કાછડી (૫) ઓરડો, ખાનગી ખડ (૬) અત પુર બધમનિ(-ની) સ્ત્રી. કક્ષામાની - પડખામાની ધોરી નસ ૦૫૨ પુ. ૦, ૧૦ લંગોટ. - ક્ષાંશ પુ. [અગ] શ્રદ્ધાના આકાશમાર્ગનો અશ - ભાગ

કાખ સ્ત્રી. [સં કાજ] બગલનો એક રોગ (૨) તણખડુ; સળી ૦૧૫ પુ. કાખનો એક રોગ કાખડમા(-માં) કડી સ્ત્રી. [કાખડ+માકડી] એક જીવડુ [પુરાઈ

કાખા સ્ત્રી. [સં કુ+લપાનિ, પ્રા જ્ઞાઈ] નિદા, કાખા, ૦૫ પુ. [સં કપાય] ઉકાળો, કાઢો (૨) બગવો રગ (૩) અસ્વચ્છતા (૪) મનોવિકાર (૫) વિ. ૦ દૂર, નસાણુ (૬) કપાય, ભગવુ ક(૦૨)ગરવું અંકિત અત્યંત દીનતાપૂર્વક આજીજ કરવી - નાલાવાજા કરવા

કગરસ સ્ત્રી. ૦ ધાનુને હોલતા પડેલી ઝીણી રજ, કંગસ

કગો પુ. [સં કાક] કાગડો (૫)

કઘા પુ. [કિ+ધા] ખરાખ-અયોગ્ય ઘા

કચ પુ. [સં.] માખનો કેશ; ચોટલો (૨) પું. (સ.) યુક્તપતિનો પુત્ર, જે દેવો તરફથી રાક્ષસોની મુનસાજવની વિદ્યા શીખી લેવા ગયો હતો ૦ભાર પુ. કેશભાર, ચોટલો, અખોડો

કચ સ્ત્રી. [સં કચ્] જુઓ 'કચકચ - ચિયુ' વિ. ૦ [નધયુ] કચકચિયુ

કચકચ સ્ત્રી. [કચ+કચ] ટકટક; નકામી માયાદોડ (૨) કનિયો, તકરાં ૦ પું. અંકિત કચકચ કરવી (૨) કચકચ એવો અવાજ થવો (ખાસ કરીને કાઈ ભાગવાનુ થવાથી અથવા સાલ ઢીલા થવાથી) - ચાટ પુ. કચકચ કરવી તે (૨) 'કચકચ' એવો અવાજ થવો તે - ચાવવું સંકિત 'કચકચવું'નું પ્રેરક (૨) [સં કચ્ = ખાધવું] ભરથી ખેંચીને ખાવું (૩) હેરાન કરવું - ચિયુ વિ. ૦ તકરાં, કનિયાખોર (૨) માયાદોહિયું, જિદી (૩) કાઢવ કરે એવું, અટક્યા વગર અને ચોડે ચોડે પડવું (પાણી, વરસાદ ઇત્યાદિ) - ચિયો પુ. [નધયો] એક પક્ષી

કચકડુ ન. - ડો પું. [કચ્છપ ઉપરથી] કચખાની પીઠનું હાડકું, કચખડુ [તિમ કચડકચડ અ. ૦ (૨૧૦) કચડકચડ અવાજ થાય કચડ(-૨) પું. સંકિત જુઓ કચરવુ કચડા(-૨) કચડ(-ડી, -રી) સ્ત્રી. કચરાઈ જવાય એવી સખત બીડ

કચડાટ પુ. ૦ કચડાકચડ, સખત બીડ

કચડો વિ. ૦ પું. [જુઓ 'કાચુ'] (કા) સુકમાર, કુમળો

કચપચ સ્ત્રી. ૦ જુઓ કલખલ (૨) કચકચ - ચિયુ' વિ. ૦ કચપચ કર્યા કરનાર

કચખડુ ન. ૦ કરીનુ ગાખચુ - ચીરિયુ (૨) [જુઓ કચકડુ] કાચખાનું હાડકું

કચ(-ચ) રફૂટ સ્ત્રી. ૦ કચરવુ અને ફૂટવુ તે (૨) મહેનત (૩) લડાલડી, મારામારી

કચરપચર વિ. ૦ કાચું કોર (૨) અપરિપક્વ (મળ) કચરવું સંકિત [ઈ કચરના] ચગલુ (૨)

છૂલુ (૩) ફૂટો કરવો [કચરી નાખવું = છૂદી નાખવું (૨) સખત દબાણ કે અકુશ હેઠળ રાખી પાચમાલ કરવુ, દબાવી દેવું]

કચરાકચર(-રી) સ્ત્રી. ૦ કચડાકચડી, સખત બીડ કચરાપટી(-ટી), કચરાપેટી, કચરાવાળો

જુઓ 'કચરો' મા [ફૂટો

કચરિયુ ન. ૦ કચરેલુતે, તેલી બીજનો તેલભર્યો

કચરુ ન. [સં કચરકં ગંદ, ઈ. કચરા, દે. કચ્ચાર] નકામો કચરો - રો પું. ૦ નકામુ ફેડી દેવા જેવું

તે (ધૂળ, તરણા, વિણામણ ધ) [-કાઢવો,
-વાળવો = સાવરણી વગેરે વડે કચરો ફર
કરવો] (૨) [દિ કચ્છર] કાઢવ(૩) ચણતરની
માટી(૪)[લા] ખરાખખા ખરાખ માણસ, ઉતાર
-રાપટી(-દો) સ્ત્રીં કચરો, પૂજો(૨) કચરા -
પૂજનો દગલો -રાપેટી સ્ત્રીં કચરો
નાખવાની -ભેગો કરવાની પેટી -રાનાળો
પુઠા ઝાડવાળો, ભગી [(અસતોપથી)
કચવલુ સં કિં [સં કચ્ ?] દિલ દુખવલુ
કચ વાટ પુઠા મનનું કચવાલુ તે, અસતોપ (૨)
આણખનાવ (૩) કચકચાટ, માયાફૂટ -ટિયુ
વિં કચવાટ કરનાર -લુ નં ચૂથાઈ જલુ
તે, ભેળસેળ, ખરાખી (૨) ગભરાટ, અમૂઝણ
(૩) મન કચવાલુ તે (૪) વણખોલાન્યા વચમા
ખોલવતુ તે -વલુ સંકિં કચવાય તેમ કરવુ
-લું અંકિં દિલગીર થવું, મનમા મૂઝવું
[અસતોપથી] [ગઢમડિયુ
કચલું વિં સફાઈ વિનાલુ, મેલુ (૨) સેળભેળ,
કચાકચ સ્ત્રીં જુઓ કચકચ (૨) [૨૧૦] કાઈ
વરતુ કપાયાનો એવો અચાજ(૩) અંકચકચ-
ઝપાટખધ કપાય એમ
કચાકચિ અં [સં] સામસામા વાળ ખેચીને
(લકવામા) [તકરાર, લકાલકી
કચાકચી સ્ત્રીં [જુઓ 'કચાકચિ'] સખત
કચાટ વિં [કચ + આટ?] જિંદી(૨) પુઠા, સ્ત્રીં
કચકચ(૩) જહ (૪) [જુઓ કચવાટ] મૂઝવણ
-ટિયુ વિં કચાટ કરવાની આઠતવાણુ
કચારો પુઠા [કુ + ચર્ ?] ઓધાર, ભય કર રવજુ
કચાલ પુઠા [ક + ચાલ] ખોટો રિવાજ(૨) સ્ત્રીં
ખરાખ વતલૂક(૩) કુટેવ -લો પુઠા કુરિવાજ
કચાશ સ્ત્રીં [જુઓ 'કાચુ'] કાચાપણુ, અપકવતા
(૨) ન્યૂનતા, કસર [ભેળ(૩) ગઢ
કચિયુ વિં [કુ + ચિત્ર] ચૂથાઈ ગયેલુ (૨) સેળ-
કચિયાણુ નં ભીડ, ગરદી
કચિયારો પુઠા [સં કચ્] કચકચાર(૨) ['કાચુ'
ઉપરથી] કાચી ઈટોનો જથો
કચિયુ વિં જુઓ 'કચ'મા, કચકચિયુ
કચુ ખર સ્ત્રીં, નં [હિં કચૂમર] ઝીણી કકડીઓ
-કાત ઘીએ, છૂદો, કચૂમર

કચૂકો પુઠા [જુઓ 'ચિચૂકો] આખલીનો ઠંથો
કચૂકકચૂક અં (૨૧૦) એવો અવાજ થાય તેમ
કચૂકો પુઠા (૨૧૦) હાંચકો, ઝૂથો
કચૂમર સ્ત્રીં [હિં] કચુ ખર
કચૂ(-ચો)રો પુઠા [સં કચૂર] ઝેરકચોલુ
કચૂદલુ સંકિં [ક + ચૂદલું(છૂદલુ)] અંદ પાણી
નાખીને ચોળવુ -ગૂદલું
કચેરી સ્ત્રીં [સરંમ, હિં કચહરી] કાઈ (૨)
ઓદિસ, કાર્યાલય(૩) દીવાનખાનું [કચેરીએ
ચહ(૬)લુ, જલુ = કારંટમાં ન્યાય માગવા લુ
કચેરીએ ખેસલુ = કચેરી પાસે ખેસી દાવા
અરજ વગેરે લખી આપવાનો ધધો કરવો]
કચોરી સ્ત્રીં [હિં કચોરી] ખાવાની એક ખનાવટ
કચોરો પુઠા [જુઓ 'ચૂરો'] ઝેરકચોલુ
કચોલુ નં [પ્રા કચોલ] ચલાણુ, નાનું પ્યાલુ
(૨) કકાવટી
કચર વિં [જુઓ 'કચરલુ'] કચરાઈ- 'દૂદાઈ
ગયુ હોય એલુ (૨) લોહી ન નીકળુ હોય
પણ અદરથી સખત કંઈ થઈ હોય એલુ
ઠંકૂટ સ્ત્રીં જુઓ કચરફૂટ ધધાણુ પુઠા
પૂરેપૂરુ કચરાલુ -છૂદાલુ તે, પૂણ પાયમાલી
[-નીકળવો, વળવો = પૂરી ખરાખી - પાય-
માલી થવી]
કચર પુઠા સ્ત્રીં એક વનરપતિ
કચુ વિં [હિં મ વજ્જા, વ કાચા] કાચુ,
અનુલવ વિનાલુ (૨) નં કાચક -ચ્યાર્
સ્ત્રીં કાચાપણુ, કચ્યાખાર પુઠા ખં વં
પાસાની રમતમા હારના દાવ -ચ્યાખચ્યા
નં ખંવં છોકરાંદેયાં
કચ્છ પુઠા [સં] કછોટો, લગોટ [-મારવો,
વાળવો] (૨) કાચખો (૩) કિનારો, કિનારા
પરનો પ્રદેશ (૪) હમેશ ન્યા પાણી રહે એ
દેશ(૫) પુઠા, નં (સ) કાઠિયાવાડની ઉત્તરનો
એ નામનો દેશ ૦૫ પુઠા [સં] કાચખો
૦ખી સ્ત્રીં કાચખી -ચ્યાવતાર પુઠા
ઈશ્વરના દશમાંનો એક અવતાર -ચી
વિં કચ્છ દેશનું, -ને લગતુ (૨) પુઠા કચ્છનો
રહેવાસી (૩) સ્ત્રીં કચ્છની ખોલી -ચે
પુઠા લગોટ, કછોટો

કચ્છપ પુ. [સં.] અર્ક ગાળવાનું એક યત્ર
 (૨) જુઓ 'કચ્છ'મા [(સ) સૂર્ય
 કચ્છપ પુ. (સ) + કચ્ચપ. ૦તન, ૦સુત પુ. ૦
 કચ્છુ(-ચ્છુ) સ્ત્રી. [સં.] ખસ, ખૂલણી(૨) જી ગડુ
 કચ્છો પુ. એક ભતની માછલી(૨) જુઓ 'કચ્છ'મા
 કચ્છું વિ. [સં. કચ્ચર] + ક્ષ ખદાયક, ખરાબ(૨) નીચ
 કચ્છું સંક્રિ કચ્છ કે કાછડો મારવો
 કછોટી સ્ત્રી. [દિ કચ્છોટી, સં કચ્છ] લગોટી
 (૨) એમા ખ ધાતો અવયવ ૦ખ ધ વિ. ૦ લગોટ-
 ખ ધ, બ્રહ્મચારી (૨) પુરુષવાર (નોતરા) -ટો.
 પુ. ૦ કચ્છો, કાછડો(૨) કચ્છમા ખ ધાતો અવયવ
 કછોરું(-રું) ન. ૦ [ક + છોર] નહાર છોકરું
 કજક સ્ત્રી. [ફા] પરોણો, અકુશ
 કજલ સ્ત્રી. ૦ સોગટાર મવાની એક રીત(૨) કરામત
 કજલી સ્ત્રી. ૦ જુઓ કજ્જલી
 કજલો પું. [સં કજલ] એક પંખી
 કજળ(-ળા) પું. અ. ૦ કિં. ['કાજળ' ઉપરથી]
 કંદરુ, રાખથી ઢાકવું, ઠરી જવું, ચોલવાવું
 (અ ગારાવું) [અગર વિ. યુક્તિબાજ
 કળ સ્ત્રી. ૦ [જુઓ 'કળા'] યુક્તિ, તદ્દપીર.
 કળ સ્ત્રી. ૦ [જ] કિરમત (૨) આકૃત, હાણ (૩)
 મોત(૪) [લા] અશ્વલની આશંકા ૦ગરું વિ. ૦
 દુક્કસાનકારક (૨) મૃત્યુ નિપલવે એવું ૦રળ
 સ્ત્રી. ૦ દેવનો કોપ, આકૃત(૨) મોલ [કળરળએ
 પાળવું = મોલ વખતે અમલમા આણવું]
 કળક પુ. ૦ [તુર્કી] લૂટારો
 કળત વિ. ૦ [ક + લત] હલકા કુદું બનું, નીચ
 કળવો પુ. ૦ [ફા] એક પ્રકારનું ઊંટનું પલાણ,
 જેની બંને તરફ ખેસાય છે
 કળિયો પુ. ૦ [ફા] ક કાસ, તકરાર, ટટો
 [-ચૂકવવો, -પતવવો = કળિયાની માઠવાળ
 કરવી -મૂલવી લેવો, -વેચાતો લેવો =
 ભણી જોઈને તકરારમા પડવું. -હોલવવો =
 થયેલો કે સળગેલો કળિયો પતવી દેવો
 કળિયાનું મોં કાળું કરવું = કળિયો હમ્મેશ
 ખરાબ -કાળા મોનો હોઈ તેનાથી વેગળા
 રહેવું -થવું, તે પતવવાની વલણ હોવી]
 -યાખોર વિ. ૦ કળિયો કરવાની દેવવાળું
 -યાખોરી સ્ત્રી. ૦ -યાદલાલ પુ. ૦ કોટમા

કળિયા લકવાની ગોઠવણ કરી આપનાર દલાલ
 (૨) [તિરસ્કારમા] વધીલ (૩) કળિયા કરા
 વીને અથવા કરનારાઓનો મધ્યસ્થ બનીને
 કમાઈ ખાનાર આદમી. -યારળિયા પુ. ૦
 બ. ૦ વ. ૦ કળિયાક કાસ, લકાઈ ટ ટો. -યાળું
 વિ. ૦ કળિયો કર્યા કરનાર
 કળેડ વિ. ૦ [ક + નેડ] નેડી ન ભમે એવું,
 અણસરણુ (૨) સ્ત્રી. ૦ અયોગ્ય નેડી -કું
 ન. ૦ [ક + નેડું] સ્વભાવ, રૂપ કે હિંમત ધ્યાદિમાં
 અસમાન -અયોગ્ય નેડું (વરવહું)
 કળેરું વિ. ૦ [ક + નેર] ખોટું ભેર કરનાર.
 કળજ ન. ૦ [પ્રા] + કાર્ય
 કળજલ ન. ૦ [સં] મેશ (૨) કાળજ -લી સ્ત્રી. ૦
 ગધક અને પારાનું એક મિશ્રણ
 કટ સ્ત્રી. ૦ [સં] કટિ, કેડ (૨) ધાસની સાઠડી
 કટ સ્ત્રી. ૦ [સં કટ, પ્રા કટ, મ] મહેનત, મનૂરી
 કટ સ્ત્રી. ૦ જુઓ કટા, કટી
 કટ સ્ત્રી. ૦ [સં કટક] ક કણ, (૨) પર્વતની ધાર -
 બાજુ
 કટ અ. ૦ (૨૧૦) [-દઈ ને, -લઈ ને = કટ
 અવાજની સાથે, તરત (લાગી જવું)]
 કટ પુ. ૦ [ફ] કાપ, વેતરવાની રીત (પાશાક)
 કટક ન. ૦ [સં] સૈન્ય (૨) ઊવણી (૩) હુમલો
 (૪) કટ, કડું, ક કણ (૫) કોટલું (૬) ધર (૭)
 કટ, પર્વતની ધાર -કિયો પુ. ૦ સૈનિક, લડવૈયો
 -કિયુ વિ. ૦ સૈન્યને લગતું
 કટકટ સ્ત્રી. ૦ (૨૧૦) એક કટાણાભર્યો અવાજ
 (૨) ટકટક, ચીડ ચડે એવી ટોક, કળિયો(૩)
 અ. ૦ (૨૧૦) કટકટ અવાજ થાય એમ (૪)
 અવસ્થિતપણે પણ વેગથી ૦વું અ. ૦ કિં
 કટકટ એવો અવાજ થવો (૨) કટકટ-ટકટક
 કરવી તે -ટાવવું સં કિં (દાત) કટકટ
 કરવા -ટાટ(-રો) પું. ૦ કટકટ-ટકટક કરવી.
 તે -ટિયુ વિ. ૦ ટકટકિયુ (૨) કળિયાખોર
 કટકટિયો પુ. ૦ [જુઓ 'કટકટ'] એક પક્ષી (૨)
 [જુઓ કટકિયો] લડવૈયો
 કટકણુ વિ. ૦ કટ દઈને-અટ લાગી નચ એવું, ખરડ
 કટકબટક ન. ૦ [કટકા + બટક] કટકાબચકુ-
 ચોડું ઘણું કાઠકે (ખાવું તે)

કટકિયુ' વિં કટકણુ, ખરડ(ર)જીઓ 'કટક'માં
 (૩) [સં. કટક] નં છાપરુ (૪) માળ, મેડો
 કટકિયો પું જીઓ 'કટક'માં
 કટ(-ઠ)કી સ્ત્રીં ['કટકો' ઉપરથી] નાનો હુકડો
 કટકુ નં ['કટકો' ઉપરથી] નાનું ખેતર (ર)કટક,
 લરકર, છાવણી
 કટ(-ઠ)કો પું [સં કૃત્તક, પ્રા કટક] હુકડો.
 ઠકોર નં કડકાખટકો ંખટકો પું હુકડો,
 ખટકુ ભરતાં મોમાં આવે એટલો ભાગ
 કટકોલ પું, સ્ત્રીં, નં [સં] પિક્કાની
 કટખોર નં એક પક્ષી
 કટર સ્ત્રીં તાડ કે ખભૂરીના થડની બનાવેલી હોડી
 કટણું નં [સં કટક?] નાનું ચૂપડું (ર)
 નૂપડાનું ખારણુ (૩) કપાસની સાઠીઓનો
 ગૂથેલો આડપરો, કંડતણુ
 કટણું અંકિં [સં કટુ ઉપરથી?] કટુ થવું(ર)
 કુમનાવટ કરવી (૩) કોથે ભરાવું
 કટાકટ(-ટી) સ્ત્રીં [સં કટ ઉપરથી] મારામારી,
 અપાઝપી (ર) જીવલેણ કુમનાવટ (૩) તીવ્ર
 હરીશક(૪) જીઓ કટોકટી
 કટાક્ષ પું, નં [સં] પ્રેમ, સંકેત કે કોથભરી
 વક્રદષ્ટિ (ર) [લા] વક્રોક્તિ, કટાક્ષકથન
 ંથન નંકટાક્ષમાં-મર્મમાં કહેવું તે-ક્ષિત
 વિં કટાક્ષ પામેલું
 કટાટ વિં [સં કટ] કળિયાખોર, તકરારી (કા)
 કટાણુ વિં [જીઓ કાટ] કટાયેલું (ર) કાટના
 જેવું ખેરવાડ (૩) ખગડેલું (મો), અણગમા-
 ભયું (૪) નં [કિ+ટાણુ] કવેળા
 કટામણુ વિં [જીઓ કાટ] કાટ ચડાવે એવું(ર)
 કટાઈ ભય એલું (૩) ખગડેલું, કટાણુ
 કટાર સ્ત્રીં [અ કિત્તાર] વર્તમાનપત્રનું કોલમ
 ંટાર(-રી) સ્ત્રીં [સં કટાર, અપ દે કટાર]
 એક બેધાર શસ્ત્ર (ર) [લા] કટાક્ષભરી દષ્ટિ કે
 વચન [-કેડે ખોસવી = કેડે કટાર બાધવી]
 કટાવ પું [સં કર્વે, પ્રા કટુ, કાટવું પરથી] એક
 છદ્(ર) પત્તાની રમતમાં અમુક પત્તા ન હોવા
 તે (૩) કોતરણી, કલમ કરવી તે (૪) પત ગોના
 પેચ થવા-કરવા તે ંદાર વિં કે નરણીવાણુ,
 કલમી

કટાવણું સંકિં ['કાટવું' ઉપરથી] કપાવણું
 (ર) ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડે એમ કરવું
 કટાણુ અંકિં ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડેલો
 કટાસણુ નં [સં કટાસન] ઊન કે ઘાસ-ઘેનું
 આસન
 કટાહ પું [સં] કાચબાની પીડનું કાટણું, ઢાલ
 (ર) સ્ત્રીં પેણી
 કટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સં] દેડ, શરીરનો મધ્યભાગ.
 ંઝાણુ નં કમરખ (ર) કંઠારો ંદેશ પું
 દેડનો ભાગ ંખદ્ધ વિં દેડ બાંધીને ઊમેલું,
 તૈયાર. ંખધ પું ંમરપટો(ર) [ગરમી તથા
 ઠડીનો ખ્યાલ આવવા] પૃથ્વીના ગોળાના
 બતાવાતા પાચ ભાગમાંના દાર્ પણ [ખૂ] (૩)
 એક છદ્, કટાવ ંમેખલા(-ળા) સ્ત્રીં
 કંઠારો ંશ્લેષ(-ળ) નં દેડનું શૂળ-કુખાવો.
 ંશૂ ખલા સ્ત્રીં કમરખ, કંઠારો ંસૂન નં
 કેડે બાધેલો દોરો (ર) કરતી ંરનાન નં કેડ
 ને તેથી નીચેના ભાગનું રનાન, એક કુદરતી
 રોગોપચાર
 કટું, ંક વિં [સં] કડવું (ર) તીષ્ણ (૩) [લા]
 અપ્રિય ંતા સ્ત્રીં ંપન નં પિતપાપડો
 ંદેશ(-ળ) નં કડવું કળ (ર) કારેલું (૩)
 ઘટ્ટવારણુ (૪) જેરી નારિયેળ
 કટેવ સ્ત્રીં જીઓ કુટેવ
 કટેશ(-સ)રી નં ગળાનું એક ધરેણું
 કટોકટી સ્ત્રીં [સં કટ પરથી] અણીનો-ખારીક
 સમય, કટોકટી
 કટોદાન નં હખો, દાખડો
 કટોરી સ્ત્રીં [દિ કટોરણ, સં કટોરા] વાડકી
 (ર) કાપડાનો સ્તનભાગ ઉપર રહેતો કાપલો
 -રો પું વાડકો
 કટર વિં [હિં, પ્રા કટુ] ઘણું સખત(ર) ચુસ્ત,
 આઝાહી (૩) જીવલેણ
 કટા(-ટી) સ્ત્રીં [મ કટા, પ્રા કટુ (સં કર્વે)]
 અક્ષા, દોસ્તીનો ભાગ
 કટું વિં જીઓ કટર
 કઠ સ્ત્રીં [સં કટ] તાડછાની કાચળી-સાઠડી
 કઠ સ્ત્રીં [જીઓ 'કઠવું'] કઠારો, બકારો (ર)
 આંતરિક પીડા, અમૂઝણ (૩) કઠણાઈ

કંઠ પુ. [સ] (સ) એક ઋષિ (૨) નં, સ્ત્રી.
(સં) કંઠપનિષદ

કંઠુ વિ. [સં. કઠિલ] ઝટ ભાગે કે પોચુ નહિ
એવું, સખત (૨) અધરું, ખુસ્કેલ (૩) મજબૂત
(૪) કુદાયાક (૫) નિર્દય [-છાતીનું = કુ ખ
કે સ કટ ખમી શકે તથા તેની સામે ધર્મ શકે તેવું
(છાતી, હૈયું) કંઠુ કરવું = કુ ખની અસર
મન પર ન થવા દેતા તેને દફ કરવું] ૦પણું
નં, -છાઈ(-શ) સ્ત્રી. કંઠણ હોણુ તે

કંઠપંજર નં [કાષ્ટ + પજર] કંઠડો, હોફો
કંઠરાઈ સ્ત્રી. [‘કંઠુ’ ઉપરથી] અકળામણ.

મૂઝવણ

કંઠલો પુ. ભુઓ ખટલો ૧, ૨

કંઠવું અંકિં [સં. કષ્ટ, પ્રા કટ્ટ] કુ ખ થવું;
મૂઝવણ (૨) બકારો મારવો-લાગવો (૩) કંઠણ
લાગણ, ખૂચવું

કંઠવો પુ. ધી તેલ ભરવાનો ગાંઠવો (૨) [સં કાષ્ટ
ઉપરથી?] કૂવામા બેસાડાતું લાકડાનું ચોકું
કંઠામ નં [ક + ઠામ] ભુઓ કંઠકાણું
કંઠારો પુ. [‘કંઠુ’ ઉપરથી] બકારો, ધામ
(૨) ભુઓ કંઠડો

કંઠિન વિ. [સં] કંઠણ. ઠા સ્ત્રી.
કંઠિયારી (-રણ) સ્ત્રી. [ભુઓ કંઠિયારો] કંઠિ-
યારાની સ્ત્રી (૨) કંઠિયારાનું કામ કરતી સ્ત્રી
-રું નં કંઠિયારાનો ધધો -રો પુ. [સં
કાષ્ટહાર, પ્રા કટ્ટહાર] લાકડા કાપી વેચવાનો
ધધો કરનારો

કંઠિયો પુ. પૈયો, દોહિયું

કંઠકાણું નં [ક + ઠકાણું] કુમળી જગા,
દેખાડતા શરમ આવે એવી જગા (શરીરની)
(૨) ખરાખ - કંથોલી જગા, કંઠામ

કંઠકો (-રો) પુ. [પ્રા કટ્ટહર? હિં કટ્ટહરા ?
= કઠાઢા - કઠઢા] ખારી; અગાસી, દાઢરો
ગત્યાદિ સ્થાનેએ પડી ન જવાય તે માટે કરેલી
આડ (૨) ગોખ, અંખો (૩) ખટારો, મોટું
ગાડું -ડી સ્ત્રી. નાનો કંઠડો

કંઠોડી સ્ત્રી., -હિયું નં નાનું કંઠોડું
કંઠોડું નં [સં કાષ્ટ માળકાં] મસાલો રાખવાની
ખાનાવાળી લાકડાની પેટી, લકડિયું

કંઠોડો પુ. [ભુઓ કંઠરો] ગોખ (૨) વહાણનો
પાછલો ભાગ [એક રોગ

કંઠોદર નં [કંઠ (કંઠણ, કંઠડું) + ઉદર] પેટનો
કંઠોર વિ. [સં.] કંકશ (૨) કંઠણ (૩) નિર્દય
ઠા, -રાઈ સ્ત્રી., ૦પણું નં

કંઠોળ નં [સં કઠોળ] દાળ પડે એવું - દિલેલ
અનાજ [કંઠ - હિયું નં કંઠિયું.

કંઠ (૩), સ્ત્રી. [સં. કવિ, પ્રા કઠિ] (કા.) કમર,
કંઠ સ્ત્રી. એક વાર ખાડેલી ડાગર, કરક (૨) ગાણીને
અપાતી વસ્તુ ઉપર સેંકડે અપાતો વધારો, કરક

કંઠ, ૦કંઠ અં. (૨વં) એવો અવાજ કરીને.

૦કંઠવું વિ. ભુઓ કંકંઠ ૦કંઠવું અં. કિં

ભુઓ કંકંઠ ૦કંઠાટ પુ. (૨) અં. ભુઓ

કંકંઠાટ ૦કંઠાટી સ્ત્રી. ભુઓ કંકંઠાટી (૨)

અં. ૦કંઠાટ કરીને [-ખોલાવળી = રૂઆળ

બેસાડવો, સખતાઈ કરવી] ૦કંઠાવવું સં. કિં

કંકંઠાવવું. ૦કંઠિત વિ. ૦કંઠેણ, ૦કંઠ (૨)

સદાઈખધ, ઇસ્તીખધ ૦કંઠીને અં. ભુઓ

કંકંઠીને (૨) ધસારાખધ, ઘણા જ નેશમા

૦કંઠવડી સ્ત્રી. ખાતા કંકંઠે એવી વડી ફૂલવડી

કંકંઠ વિ. [ગવ -] બડૂકો ખોલે એવું (૨) [સં કાવલડ]

કંઠણ, આકર (૩) કાચુ, અપરિપકવ (૪)

કંકંઠાવાળું, ભૂખ્યું, ઉપવાસી (૫) [સં લલક]

સ્ત્રી. કાનનું એક ધરેણું (૫) તખતી (ખારીની)

૦ખં ગાળી વિ. સાવ ખાલી - નિર્ધન - કાઈ,

-કાશ સ્ત્રી. ૦કંઠતા (૨) નાણાની તાણ

કંકંઠા-ખાલૂસ વિ. ભુઓ ‘કંકંઠા’મા

કંકંઠાવવું સં. કિં [૨વં] વગાહવું (પદ્ધતિ ઇત્યાદિ)

કંકંઠિયું નં [ભુઓ ‘કંકંઠ’ ઇયો] પુરુષના

કાનનું ધરેણું

કંકંઠી સ્ત્રી. [ભુઓ કંકંઠી-કા] કંકંઠી. -કા પુ.

કંકંઠો -કાખાલૂસ વિ. ભુઓ કંકંઠખ ગાળી

કંકંઠ (-ર) કંકંઠાલી સ્ત્રી. ૦કંકંઠાલી, ૦કંકંઠાલી

કંકંઠેડ પુ. [હિં કઠકૈત] કંકંઠો ખોલનાર ભાટ

કંકંઠો પુ. [હિં] ફહા જેવી એક વીરરસની રચના

કંકંઠી સ્ત્રી. [દે કઠકૈત] રસોઈ હલાવવા દે

પીરસવાનું છેડે વાડકી જેવું લાખી દાડીનું એક

સાધન - છો પુ. ૦ મોડી કંકંઠી [-હલાવવો =

ધાલમેલ કરવી, દખલ ઠેવી, માથું મારવું.]

કડજીલ પુ. [મ કડજીલ] સતાર ખીન જેવા
વાધોમા પડખે હોતો તાર [અવાજ
કડડ, ઠકડડ અ. (૨૧૦) દૂટવા કે કરડવાનો
કડડડ અ. (૨૧૦) ઠભૂસ જુઓ કડડભૂસ
કડ-(૬)જી સ્ત્રી. [સં કટક] કરાડ (૨) કોસની
કાખી (૩) [મં કટ = રૂઢિ ઉપરથી] આઘત, લઢણ
કડતલ સ્ત્રી. જુઓ કરતાલ (૨) [કા] નકામી કૂંધડી
કડતલું નં. [જુઓ 'કટલુ'] કપાસની સાલીઓનો
ગૂંથેલો પડદો, કટલુ
કડદો પુ. ઓછું આપવું તે (૨) મેગ (૩) કાટલુ
[-કરવો = ખૂટ મૂકીને ઓછામાં આપી દેવ
(૨) વાધો પતવી સોદો નક્કી કરવો]
કડપ પુ. જુઓ કરપ (૨) સ્ત્રી. જુઓ કડખ
કડપલુ નં. [કડપ + લુ] છોડને કાપી કાપીને
ખેતરમાં થોડે થોડે અતરે ઢગલા કરવા તે (૨)
[?] રથિલાનો વાસણમાં ચોટેલો પોપડો, ખખડુ
કડખ સ્ત્રી. [સં કઢવ] ભરખાજરીના સૂકા સાંઠા
કડલી સ્ત્રી. [સં કટક] હાથનું એક ધરેણું, કદી
-લુ નં. પગનું એક ધરેણું, કલ્લુ
કડલુ વિ. [સં કટક, પ્રા કહુજ] કરિયાતાના
સ્વાદ જેવું, કડ (૨) અપ્રિય (૩) નં. [સં
કઢવકમ] એક જ રાગના કાવ્યની કેટલીક
કડીઓના સમુદાય [કડવી આખ = નાપસંદગી
કે ઇર્ષાની નજર કડવી જીભ = અપ્રિય લાગે
તેવું ખોલવું તે] ઝેર, વખાવિ ઝેર જેવું -
ખૂખ કડલુ - વટિયુ નં. એક દવા - વાટ
પુ., સ્ત્રી. કડવો સ્વાદ (૨) [લા.] લાગણીઓની
-સખધની કટુતા - વાટલુ સં. કિં. કડલુ
ઓસડ આપલું - વાણી સ્ત્રી. કડવી દવા
- વાખોલુ વિ. કડલું ખોલવું, મીઠાખોલુ
નહિ એવું - વાશ સ્ત્રી. [+ આશ] કડવાપણું
- વી સ્ત્રી. એક વેલ, ગળો [લિટો
કડવો પુ. [જુઓ 'કરવો'] કરવડો, નાળચાવળો
કડવો પુ. પાટીદારની એક ભતનો માણસ
કડમલો પુ. પડખીતિયુ
કડા પુ. એક ભતની ડાંગર - ચોખા (૨) [સં
કુટજ] કડો ઠંધાલ સ્ત્રી. ઇશ્રવના ઝાડની ઊલ
કડા-(૬) સ્ત્રી. [મં કટાહ, પ્રા કટાહ]
તળવાનું વાસણ, પેણી (૨) ચરુ ઠંધી સ્ત્રી. પેણી

કડાક અ. (૨૧૦) કડાક એવો અવાજ કરીને
કડાકડ અ. (૨૧૦) કડાકડ એવા અવાજ સાથે
-ડી સ્ત્રી. [જુઓ કટાકટી] હરીકાઈ, ચડમા-
ચડસી (૨) સખત ખોલાખોલી, તણતડી (૩)
ધડધડી, મારામારી (૪) શત્રુવટ (૫) જુઓ
કડાકો ૨ [માથાફોડિયું કટાખાભરેલું
કડાકટ સ્ત્રી., -ટો પુ. માથાકૂટ - ટિયુ વિ.
કડાકો પુ. [૨૧૦] કડાક એવો મોટો અવાજ (૨)
નકોરડો ઉપવાસ, લાંધણ [કડાકા ફેરવા =
આગળી ખેચી કે વાળીને કડાક અવાજ કરવો
કડાકા પડવા, થવા = ખાવા ન મળવું
ઉપવાસ થવા] [મજાનડ
કડાજૂલ, કડાખીડ અ. અડાખીડ, વમથોકાર,
કડાતુ વિ. [મં કૂત, પ્રા કટ + તુ] (ટો) ને
માટે અકિત કરાયેલું, -ને ચોચ, -ને માટેનું
ઉઠાં અ. અનાજ ફૂતરાના કડાનું છે 'કાઈના
કડાનું હોય તો મને ન ખપે' [ટૂટી ખડક
કડા-(૨) ખીન સ્ત્રી. [તુ કરાવીન] એક નાની
કડા-(૬) યુ. નં. [જુઓ કડા] મોટી કડાઈ, પેણી
કડાર વિ. [સં] માંજર (૨) અહ કારી
કડાસન નં. [મં. કટાસન] હર્ભનું આસનિયુ,
ધાસની ચટાઈ
કડિયા-(ચી) કોટ પુ. મોઈડાની એક રમન
કડિયાળી વિ. સ્ત્રી. કડીવાળી (ડાંગ)
કડિયુ નં. [જુઓ કડ = કેડ] જુઓ કેડિયુ (કા.)
કડિયો પુ. [દં કટક] હોવા ચણવાનું કામ
કરનાર કારીગર - ધણુ સ્ત્રી. કડિયાની સ્ત્રી
- યાકામ નં. હોવા ચણવાનું કામ
કડિયોકોટ પુ. જુઓ કડિયાકોટ
કડિગધીન અ. (૨૧૦) એવો અવાજ કરીને
કડી સ્ત્રી. [સં કટક, ટ કઢા] આકડી, 'હૂં'
(૨) ગાળ વાળેલો તાર કે સળિયો (૩) કાનનું
એક ધરેણું (૪) ખેડી (૫) કવિતાનું પદ, ચન્ન (૬)
ઓળ, હાર (૭) ખારણાની આકડી સાકળ
[-કરવી = ખેડી પહેરાવવી - દેવી, મારવી
= સાકળ વાસવી] ઠોઠા વિ. કડી અથવા
સાકળ તોડે એવું (૨) મજાખૂટ ઠંધા, ઠંધા ધ
વિંહારખંધ (૨) સાંકળપે ગઈલું [ઔષધિ
કડુ નં. [સં કટક, પ્રા કહુ] એક વનસ્પતિ -

કડું નં [સં કટક, પ્રા કઢક] ગોળ વાળેલો
 ઘાતુનો સળિયો, મોટી કડી (૨) હાથનું એક
 ધરેણું
 કડૂખલો પુ. [સં. કૂટક+લો] ખૂણો, કાલો
 કડૂચું વિ. [સં કટુ ઉપરથી] કડવાશપડતું, જરા
 કડવા જેવા સ્વાદનું
 કડે અ. [મ.] કને, પાસે (૨) તરફ
 કડેટાટ અ. [૨વ.ં] સપાટાખંધ
 કડેધડે અ. (૨વ.ં) ધમધોકાર, બહુ સારી રીતે
 કડો પુ. [નુઓ 'કડા'] એક વનસ્પતિ, ઇદ્રજવનું
 ઝાડ [એક એભર
 કડોકંદ્ર નં ચક્રમક અને દોરીનું દેવતા પાઠવાનું
 કડોળ વિ. [ક+ડોળ] ખેડોળ, કઢરૂપું
 કડણ વિ. નુઓ કઢણિયુ (૨) સ્ત્રી. નુઓ
 કડણ(૩)વાસી(સુ) (૪) નં ['કઢવું' ઉપરથી]
 મસાલાવાળું એસામણ -ણિયું વિ. વ્યીડિયું,
 કઢાપો કરવાના સ્વભાવવાળું -ણું સંક્રિં
 [સં. કય, પ્રા કઢ] ખૂબ ઉકાળવું (૨) અ.ંકિં
 કઢાપો કરવો, ઊકળવું
 કઢંગ પુ. [ક+ઢંગ] કચાલ, ગેરવર્તીશૂક -ણું
 વિ. ઢંગ વગરનું, ખેડોળ
 કઢા, ંધ સ્ત્રી. નુઓ 'કડા'મા
 કઢાણું -ચેણું વિ. ['કઢવું' ઉપરથી] કઢિયલ
 (૨) કઢણિયુ
 કઢાપો પુ. ['કઢવું' ઉપરથી] કઢારો, ધામ (૨)
 કલેશ, પરિતાપ (૩) કઢી (તિરસ્કારમા)
 કઢામ નં ઘોડા અને બળદને પલોટવાનું લાકડાનું
 િકાણ ચોકડું
 કઢાયું નં [સં કટાઢ] મોટી કઢાઈ
 કઢાયેણું વિ. નુઓ કઢાણું
 કઢારું નં [નુઓ 'કઢારું'] દોર બાધવાની
 પકાળી - ધર, ડોલિયુ
 કઢારો પુ. ['કઢવું' ઉપરથી] ઊચક વસ્ત્ર લેવી
 તે, ઊધડ ધભરો
 કઢાવણું સંક્રિં 'કઢવું', 'કઢવું'નું પ્રેરક
 કઢાણું અ.ંકિં 'કઢવું', 'કઢવું'નું કર્મણિ
 કઢાળ વિ. [ક+ઢાળ] ખરાબ ઢાળવાળું (૨)
 પુ. છીડું, ખોડીખાર [ઉકાળેણું
 કઢિયલ વિ. ['કઢવું' ઉપરથી] કઢેણું, ખૂબ

કઢી સ્ત્રી. [દે કઢિમ, નુઓ કઢવું] ખાવાની
 એક વાની -ઢો પુ. નુઓ કઢાપો ૨, ૩(૨) કઢો
 કણ પું. [સં.] ઢાણો (૨) ધણો નાનો ભાગ;
 પરમાણુ (૩) કાગરી (૪) [લા] બ્રાહ્મણ કે
 અભ્યાગતને આપેલું શિક્ષાન ૦દાર વિ.
 દાણાદાર(૨)કાગરીવાળું ૦પીઠ સ્ત્રી.ંદાણપીઠ
 કણ(-ણ) પ્રત્યય ક્રિ.ને લાગતા 'તે ક્રિયા
 કરનાર', તેની દેવવાળું 'એ અર્થનું વિ. બનાવે
 ઉદા. બીકણ, -ણ; લડકણ
 કણક વિ.ંકડક, જરાકાચુ (૨) સ્ત્રી.ં [મ વળીક]
 બાધેલો લોટ (૩) [સં કણિકમ્] કણ, શિક્ષાન
 [-કરાવવી = શિક્ષાન આપણું -કેળવવી,
 ગૂંદવી, ફૂંપવી, બાંધવી = (રોટલી પૂરી
 ધંને) લોટ પાણી નાખી, ગૂંદીને તૈયાર કરવો]
 કણકણ સ્ત્રી.ં [દે.] (૨વ.ં) કણકણાટ ૦ણું
 અ.ંકિં કૂખ અથવા અસતોષને લીધે
 ગળામાથી અસ્પષ્ટ અવાજ કાઢવો, ઝીણું રોણું
 -ણા(-ણી) સ્ત્રી.ં થયરાટ, કંપારી, કમકમાટ
 (૨) કટાળો -ણાટ પુ.ં કણકણણ તે -ણા
 પુ.ં થયરાટ, કંપ [(હિ ચકાનું)
 કણકણું અ.ંકિં [સં કર્ણ] કચૂડ કચૂડ થણ
 કણકી સ્ત્રી.ં [સં કણિક] ચોખાનો ભગાર (૨)
 ઝીણો કણ ૦દાર વિ. [નદાર] કણકીવાળું,
 દાણાદાર
 કણુ સ્ત્રી.ં [મં કરજ] એક ઝાડ -ણું નં
 કણુનું બી -જિયુ નં કણુના બીનું તેલ
 કણુને પુ. નુઓ કણેજરો
 કણ(-ણા, -ણાથ)નું નં ['કણ' ઉપરથી]
 દરમાયા તરીકે અપાતું અનાજ
 કણુદાર, કણુપીઠ નુઓ 'કણ'મા
 કણુદિયો પુ. [સં કણ (ના આકારનું) + દીપ?]]
 સ્ત્રીઓના હાથનું એક ધરેણું
 કણુબી વિ. [સં કુદુમ્બિન્ પ્રા કુદુબિ] એ
 નામની એક જ્ઞાતિનું (૨) પુ.ં એ જ્ઞાતિનો
 માણસ (૩) [લા] તાખેદાર આદમી, ગુલામ
 -બણુ સ્ત્રી.ં કણુબીની સ્ત્રી
 કણુમણુણું અ.ંકિં નુઓ કણકણું
 કણુમણુટ પુ.ં કણમણુ તે
 કણુચરી સ્ત્રી.ં [સં કનક, પ્રા કણય પરથી]
 + સોનાનું એક ધરેણું

કણ્વત(-રિયુ, -ત) નં [સં કળ + વૃત્તિ]
 ભિક્ષાથી ભેગુ કરેલું પરચૂરણ અનાજ
 -તિયું વિં ભિક્ષા ઉપર હવનાર
 કણ્વીર નં [મં કર્ણિકાર, પ્રા કળજર] એક
 કૂલગ્રાહ, કરેણ
 કણ્વુ અંકિં [સં કર્ણ] કણકણ્વુ, કણસડવુ
 (૨) સંકિં [કણ' ઉપરથી] ચણ્વુ (૩)
 વીણ્વુ [ભુઓ કણસલુ
 કણ્વસ(-રુ) નં [મં કર્ણિકા, પ્રા કર્ણિકા]
 કણ્વસ(૦૬)વું અંકિં [સં કર્ણ?] કુ ખનાર
 ભેરને લીધે ઊઠકાર કરવો-થવો
 કણ્વસલુ નં [કણસ + લુ] કૂડુ, કણ્વુ
 કણ્વસાઈ સીં [કણ' ઉપરથી] એક મીઠાઈ
 મોતીચૂર
 કણ્વસાટ પું જણસલુ તે
 કણ્વ સીં [સં] લીડીપીપર (૨) છરુ (૩)
 ખારીક ભાગ (૪) એક ભતની માખી
 કણ્વડ પું [સં] (સ) વૈરોધિક દર્શનના
 પ્રણેતા અધિ
 કણ્વાયતુ નં ભુઓ કણ્વ કણ્વોતુ
 કણ્વિક પું, સીં [સં] કણ્વસલુ (૨) કણ,
 કરચ (૩) કણક
 કણ્વિકા સીં [સં] છેક ઝીણો કણ, ઝીણી
 કરચ (૨) આઠણ, કપાશી
 કણ્વિયુ વિં [કણ' ઉપરથી] કણ ચણનાર
 (૨) કણ્વી અથવા કાગરીવાળુ (૩) નં
 ગાઠડુ, ગાઠલુ [કિડિયો
 કણ્વિયો પું [કણ' ઉપરથી] અનાજ વેચનારો,
 કણ્વિશ પું, નં [મં] કણ્વસલુ
 કણ્વી સીં [મં] ભુઓ કણ્વિક (૨) તેલધીમા
 કાઈ વસ્તુ તળ્યા પછી જે ઝીણી ભૂષી રહે
 છે તે -ણુ નં [સં કર્ણ] નાનો કણ -
 દાણો (૨) ભુઓ કણ્વિકા (૩) ભુઓ
 કણ(-ણુ) [ઐપધિ
 કણ્વેરો પું [મં કુળજર] એક વનસ્પતિ,
 કણ્વેર સીં [સં] કરેણ
 કણો પું થોડા દિવસનું જન્મેલું સાપનું ઘરનું
 (૨) ફેટો (૩) [સરં મ કર્ણ] રેટિયાની
 ધરી (૪) ચરખાની આકાશાળી લાટ

કણોજ નં [કણ' ઉપરથી] હુગળીનું બી
 કણોતું નં ભુઓ કણ્વ, કણાયતુ
 કત સીં [અ કર્ણ] કલમનો કાપ [-મારવી =
 કલમનો કાપ કરવો]
 કતક નં [સં] એક ભતનું ગાડ (૨) તેડુ
 ફળ, નિર્મળી [દસ્તો (૨) ફૂતકુ
 કતકુ નં [તુ કુત્કાહ] ભાગ ખાડવાનો લાકડાનો
 કતખા પું [અ] લવાદનામું પચાતનામું
 કતરઝોડ વિં [કટર + ઝોડ?] વળગ્યું પૂરે
 નહિ એડુ, નિદી (૦) અંક ઝોડની જેમ,
 છૂટે નહિ એવી રીતે [વાની કાતર
 કતરણી સીં [મં કર્ણનો] ધાતુના પતરા ગાપ
 કતરવેનિયુ વિં પક્ષપાળી, વગીયુ
 કતરાતુ(-યુ) વિં ત્રાસુ, આડુ જતુ -ડુ
 અંકિં [ભુઓ 'કાતરડુ'] આડુ - ત્રામુ
 જતુ (૨) વિરુદ્ધ જતુ (૩) કપાલુ
 કતરાશ (૦) પું [કતરાડુ' ઉપરથી?] આડાપદ્મ,
 દરડ (૨) દેવ, કપાસ
 કતલ સીં [અ કર્ણ] કાપાકાપી, ખૂનરેણ
 ંખાતુ નં કતલ થતી હોય તે જગા-મકાન,
 ંગાહ સીં કતલની જગા ંગી રાત સીં
 મહોરમની આગલી રાત (૨) ખૂન કરોડકી કે
 તડામારનો વખત, કોઈ કામ કે સભેગને
 પહોચી વળવા માટેની, તાકડા ઉપરની પૂર્વ
 તયારી કે તેની ધમાલ [કાપાકાપી
 કતાર [અ હિતાર] હાર અલગાર (૨) લડાઈ,
 કતાલ વિં [અ કિત્તાલ] ખૂની, કતલ કરનાર
 કતાલ(-ળ) પું સીં [કત્તાલ] અણખનાવ,
 જાણિયો (૨) રડારોળ, કસેશ
 કતિ, ંપથ વિં [મ] કેટલુક, અપુક, અનિશ્ચિત
 સખ્યાવાળુ
 કતોદય પું [સં કૃત + ઉદય] કૃત કર્મનો ઉદય,
 કર્મકળ, નરીય
 કતોદિયો પું વાટપાડુ, લૂદારો (કા)
 કત્તા સીં [કે કત્તા = કોડી?] ઠીકરાનો ગોળ
 કકડો, ફૂકો
 કત્રાસ પું (ગ) દેવ, અ ટસ, કતરાશ
 કર્લેઆમ સીં [અ] કરા અ કરા કે વિવેક
 વિનાની કતલ, આમ કતલ, ખૂનરેણ

કથક વિં [સં] કહેનારું, બોલનારું, વર્ણવનારું
 (૨) પું વખા (૩) પુરાણી (૪) નટ અને
 ગાયક (૫) નં કહેવત
 કથણી સ્ત્રી+નુઓ કથની
 કથન નં [સં] કહેવું તે, બોલ(ર) વર્ણ(ન) (૩)
 વિવેચન (૪) કહેવત -નાવસિ(-સી, -ગિ,
 -ળી) સ્ત્રી કહેવતોનો સંગ્રહ -ની સ્ત્રી
 કથા, વાત (૨) કહેવાળી રીત, કહેણી (૩)
 કથકી -નીય વિં કહેવાળેડું -હુ મંકિં
 [સ કથ] કહેડું, બોલવું (૨) કથા-વાત કરવી
 (૩) કીર્તી કે વિવેચન કરવું [મોટો ધાળ
 કથરોડ સ્ત્રી [સં કાષ્ઠ+વાટી, મ કઠવટ-ટી]
 કથવું મંકિં નુઓ 'કથન'મા
 કથળવું મંકિં [સ કુમ્મથલ] સ્થાનબદ્ધ થવું
 ઊતરી જવું (હાડકું ધત્યાદિ) (૨) બગડવું,
 વાલમવું
 કથા સ્ત્રી[સં] વાર્તા, કહાણી (૨) ધર્મરક્ષક ધર્મ
 સંબંધી ભાષણ, કીર્તન કે વાર્તા કરવી તે (૩)
 વૃત્તાન, ચંત્રિ ંકાર પું કથા કહેનાર (૨)
 વાર્તા જનાવનાર ંનકે નં કથાનો ભાગ-
 કિસ્સો (૨) આડકથા, ઉપકથા ંનાયકે પું
 કથાનુ મુખ્યપાત્ર ંનુસંધાન નં કથાનુ
 અનુસંધાન-સંબંધ કે પૂર્વાપર સંબંધના કે
 પ્રવાહનું બંધનસંતાપણ ંપીક સ્ત્રી કથાની
 પ્રજ્ઞાવના ંમ્રબધ પું કથાની રચના
 ંમ્રસગ પું કથાને માટે અનુકૂળ પ્રસંગ
 ંભટ(-ટ) પું પુરાણી, વ્યાસ ંર ભ પું
 કથાનો આરંભ. ંશરીર નં કથાનુ શરીર
 તેનો મુખ્ય ભાગ ંશેષ વિં જેને ત્રિપે માત્ર
 ંધા કરવાનું જ રહે છે એવું; મૂએલું. -ચાતર
 નં મુખ્ય કથા છોડીને આડા -વેગળા જતા
 રહેડું તે, વાત બદલવી તે (૨) ઉપકથા,
 આડકથા (૩) મૂળ કથાનુ રૂપાંતર
 કથાનક નં [સં કુન સ્થાનક] કંઠેકાણું (૨)
 [સં] જુઓ 'કથા'મા
 કથિત વિં [સં] કહેલું, વર્ણવેલું ંપદત્વ નં
 પુનરુત્તિ ંપાદ પું વસ્તુ દેખાડી તેના સંબંધી
 મોઢેથી મીખવડું તે
 કથીર નં [સં કમ્તીરી] કલાઈ અને મીસાની

મેળવણીથી બનેલી ધાતુ; જસત (૨) [લા]
 હલકી -ત્વચ વસ્ત્ર
 કથીરી સ્ત્રી એક જીવડું -રો પું મોટી કથીરી
 કથોરું વિં (કા) જુઓ કથોલ
 કથોલ સ્ત્રી[ક+થોલ] સારા લાગનાં અભાવ(ર)
 કથળવું તે -સ(-હું) વિં [કુ+સ્થળ]
 કંઠેકાણાનું (૨) લાગ વિનાનું, અગવડ ભરેલું
 કથ્થાઈ વિં [હિ. કત્યા, -ત્યઈ, જુઓ કથો]
 કાથાના જેવા રંગનું
 કથ્ય વિં [સં] કથવા-કહેવા યોગ્ય
 કદ [સં]'કુ'-ખરાબ, નિહ એ અર્થ ખતાવના(નામ
 પૂર્વે આવતો) પૂર્વગ ઉદા કદરૂપું, કદશના
 કદ નં [અ કદ] શરીરની ઊંચાઈ (૨) પ્રમાણ;
 વિસ્તાર, આકાર (૩) વજન, હાર, બોજ (૪)
 પદવી દરબજો [-ખસડું=કુળ, દરબજો કે
 વજન વફર જવું, ઓછું થવું]
 કદ નં એક લતનું રેશમી વસ્ત્ર
 કદખલા(-ળા)ઈ સ્ત્રી[કદ+સં લલ ઉપરથી ?]
 હુચ્ચાઈ, ધૂર્તતા (કા) [હુચ્ચુ, ધૂર્ત
 કદખલિ(-ળિ)યુ વિં [જુઓ 'કદખલાઈ']
 કદખોળ સ્ત્રી [કદ+'ખોળવું' ઉપરથી ?] નિહા
 કદકો પું [કદ+કોરો ?] રેશમ કે સૂતરનો કદકોરો
 (ભીલોમા)
 કદન નં [સં] માગવું તે, વધ(ર) પાપ (૩) હુખ
 કદલું વિં [જુઓ કદન] જન કરનાર, વિનાશક
 કદમ નં [અ] પગ(૨) પગલું; ડગલું ંલેશ =
 કનાથતનો એક હુકમ-પગ ભેરથી ઉપાડો, ઝટ
 ચાલો એમ જણાવે છે. ંનિવાજ વિં મહેર
 ખાન, કૃપાળુ ંખાજ વિં ઉતાવળે ચાલનાર.
 ંખોસ વિં ચરણ ચૂમનાર (૨) નમ્ર, આજ્ઞાકિત
 ંખોસી સ્ત્રી ચરણ ચૂમવા તે (૨) હકવત
 પ્રણામ, નમસ્કાર
 કદમ નં [સં. કદવ] કદખનું ઝાંડ
 કદમી વિં [અ. કદીમ] કદીમ, પ્રાચીન (૨)
 પહેલા આવનાર અને ગરીબ (પારસીના ખે
 વિભાગ-કદમી ને શહેનશાહી-માના એકનું)
 કદર સ્ત્રી [અ કદર] ઘટતી કિંમત કરવી તે,
 ખૂન ંદાન વિં કદર ભણે એવું, ગુણજ
 ંદાની સ્ત્રી કદરદાન હોવું તે, કદર ભણવી

તે ંદાર વિં કદરવાળુ ંહુ સં કિં
 ['કદર' પરથી] કદર કરવી [(૩) કૂપ (૧)
 કદરજ વિં [સં કાર્ય] કલૂસ (૨) પાણ, કુદ્ર
 કદરદાર વિં, કદરહુ સંકિં જુઓ 'કદર' મા
 કદર(-ર) હુ અંકિં ['કજળતુ' ઉપરથી] ઓલ
 વાણ, બુઝાણ (દીવાનું કે દેવતાનું)
 કદરી વિં કદરજ, કૂપણ (૨) કદર નાણનાર
 કદરહુ વિં [સં કદ્રૂપ] કૂખડુ, બેડોળ
 કદવા સ્ત્રીં [ક+કુવા] કદુવા, શાપ
 કદવાન વિં [કદ+વાન] કદવાળુ, કદાવર
 કદહું સંકિં [સં કદ્] મારતુ, ધંત કરવી
 કદશના [કદ્+અશના] બેરકારી, ધ્યાન ન
 આપહુ તે (૨) ચિતા, કાગળ
 કદલી(-ળી) સ્ત્રીં [સં] કેળ ંનાલ(-ળ)
 સ્ત્રીં કેળતા થડની અદરનો સુવાળો ભાગ.
 ંપુષ્પ નં કેળનું ફૂલ ંફલ(-ળ) નં
 કેળુ ંવન નં કેળોનું વન, કેળો ન્યા ઘણી
 હોય એવી જગા ંસ્ત ભ પુંકેળનો થાલસો
 કદહાડો પું [ક+હાડો] કમોસમ (૨) કુખનો
 હાડો [જુઓ 'કદલી' માં
 કદળી, ંનાળ, ંપુષ્પ, ંફળ, ંવન, ંસ્ત ભ
 કદ ભ નં [સં] એક ફૂલગાઢ, કદમ
 કદા અં [સં] કયારે (૨) કાઈ સમયે, કદાચ
 ંચ અં કૈવયોગે, ંખેને (૨) કાઈ વાર
 (સ ભવ ખતાવવા) ંચિત્ અં [સં] કાઈ
 વખતે; કયારેક, કદી ંપિ અં [સં] કદાચિત
 (૨) કાઈ હાડો પાણ, હરગિજ
 કદાગરે પું કનિયો (૨) અદાવત; અટસ
 કદાવર વિં [ફા કદાવર] મોટા કદ અથવા
 આકૃતિવાળુ (૨) મજબૂત
 કદાસણુ સ્ત્રીં વઢકારી સ્ત્રી
 કદી અં [કા+દી?] કદાપિ, કયારેય પણ
 (૨) કાઈકે વેળા ંક અં જવલ્લે, કાઈકે જ
 વાર ંકદી અં કાઈ કાઈ વાર
 કદીમ(-મી) વિં [અ] અસલી, પ્રાચીન,
 જૂના જમાનાનું [ને કાઈ વાર
 કદીમદી અં [કદી+મદી (દિ)] કદી નહિ
 કદીમી વિં જુઓ કદીમ
 કદીર વિં [અ] શક્તિમાન, સર્વશક્તિમાન

કદુવા સ્ત્રીં [ક+કુવા] કદવા, શાપ
 કદુરત સ્ત્રીં [અ] મલિનતા, હાળાપણ (૨)
 અસ્વસ્થતા (૩) શકા
 કદિદિ સ્ત્રીં જુઓ કદિદિ
 કદુ પું [ફા કદ્] ફધી (૨) [લા] ખતો, ટૂંકા
 લડો ને મજબૂત લાકડાનો દડો (૩) ધોકાણુ
 કદુ પું [સં] (સ) કમ્પષ્પ અપિની સ્ત્રી-
 નાગલોકિની માતા ંકુમાર, ંમુત પું નાગ
 કદૂપ(-પુ) વિં [સં] કૂખડુ, કદરહુ
 કધાન નં [કુ+ધાન્ય] હલકી લાનનું અનાજ
 (કાદરા, ખટી ધં) (૨) બગડેલું અનાજ
 કધોડું, -ણુ વિં [ક+ધોડું, ધોણુ] ંધોણુ
 -ણી સ્ત્રીં લાંબો વખત ચીજ ન ચોવાથી
 થતી એની ગાઢ મેલભરી રિયતિ (ખાસ કરીને
 કપડાની) -ણુ, -તુ, -તણુ વિં ચોયુ
 ધોવાય નહિ એટલું મેલુ
 કનક નં [સં] સોનુ (૨) ધન, હોલત (૩)
 ધત્રો ંપાટી સ્ત્રીં સોનાનો પટો ંફૂલ
 નં સોનાનું ફૂલ (૨) કાનનું એક ધરેણુ
 (૩) ધત્રાનું ફૂલ ંસુદા સ્ત્રીં સોનામહોર
 ંવાણું વિં સોનાના રગનું ંસારિકા સ્ત્રીં
 એક પદ્મી -કાચલ(-ળ) પું (સ) સુમેરુ
 કનકવી સ્ત્રીં [હિં કનકૌવા] નાની પતંગ
 -વો પું પતંગ [-અપાવવો, -સુકાવવો =
 પતંગને ઊડતો કરવા ખીમએ દૂર સુધી લઈ
 જઈ છોડવો, છૂટ આપાવવી -ચગાવવો પતંગ
 ઊડાડવો, ઊચે ચડાવવો]
 કનજર સ્ત્રીં [ક+નજર] કદિદિ
 કનહુ સંકિં કૂખ દેડુ, પજવડુ -ગત સ્ત્રીં
 કનહુ તે, હેરાનગતિ
 કનહાટ પું કનહું તે
 કનફૂલ નં [સં કમ્પોત્પલ, પ્રા કમ્પુત્પલ? કે
 કણ+કલ્?] કાનનું એક ધરેણુ, કનકફૂલ (૧)
 કનવા, ંર સ્ત્રીં દરકાર, ચિતા
 કન(-ના)સ્તર નં [ફ કૌનસ્તર, હિં] વાસ
 કે ઘાસની ચીપોની ટોપલી કે કહિયો (૨)
 શીકી (પહિયાતી) (૩) ટીનના પતરાનો હળ્યો
 કનાઈ (ના) પું [હિં કન્હાઈ, મં કૃષ્ણ]
 (સ) +કનૈયે, કહાન (૫)

કનાત સ્ત્રીં [સ] તબૂની કપડાની ભીત (૨)
તડા કપડાનો પડદો

કનાસ્તર નં જુઓ કનસ્તર

કનિષ્ઠ વિં [સં] ઉમ્મરમા સૌથી નાનુ (૨)
સૌથી નાનુ (૩) છેક ઊતરતુ, હલકામા હલકું
ઠંડા સ્ત્રીં ૦પક્ષ પું છેક ઊતરતો પક્ષ
(૨) હલકી રીત - છિકા સ્ત્રીં ટચલી
આગળી (૨) વિં નાની (બહેન) [આવે છે

કની અં 'કે નહિ?' એ અર્થમા વાક્યમા
કનીનિકા સ્ત્રીં [સં] આખની કીકી
કને અં [સં કર્ણ] પાસે

કનેરા સ્ત્રીં [સં] વેસ્યા (૨) હાથણી

કનેરી સ્ત્રીં ['કણ' ઉપરથી] ચોખાની કાણ (૨)
['કિનારી' ઉપરથી] કિનારી, કાર (૩) કાંગરી (૪)
ખારી પૂરી (૫) [હ કનેરી] એક પક્ષી
કનેરું નં ['કિનારો' ઉપરથી] કિનારો, કાર (૨)
અં જુઓ કને, પાસે

કનેવાળિયો પું [કને + વાળિયો (વાળો)] (કા)
મકાનમા વૂસેલા ચોરનો ખહાર બિભેલો સાધી
કનોછા સ્ત્રીં [હિં કનોજ, સં. કાન્યકુબ્જ, પ્રા
કન્તજ્જ] મધ્ય ગંગાધમુના અને ઉત્તર
પ્રદેશની એક હિંદીની બોલી

કનેયો પું [સં કુળ, પ્રા કળ્ - ન્, હિં કન્ઢૈયા]
(હસ્તુતિ બોલવામા લોપાર્ધ ગઈ છે) (મ)
કૃણ કનાઈ

કનોચાં નં ૦૫૦૫૦ [સં કર્ણ, પ્રા કળ્ - ન્ત
પરથી? કે કળ્ણાભાસ?] નાનની બૂટો

કનોછા નં એક વનસ્પતિ

કન્ના સ્ત્રીં [હિં, મ : સં. કર્ણ, પ્રા કન્ન પરથી?]
કન્યા, (બિડવા માટે) પત ગના ઠહુા અને કમાન
સાથે બવાતી દોરીની યોજના [-ખાવી =
પત ગે એક બાબુ કન્નાનુ બિડુ - બાંધવી =
કન્નાની યોજના કરવી, તે દોરી બાધવી] ૦હું
અં કિં એક બાબુ નમતુ ગ્રહેડુ, ગિન્નાણું
(પનગતુ) - ખાં સ્ત્રીં કન્નાતી ઓછી કરવા
માટે પનગને છેડે ચોડાની પૂંછડી (૨) [?]
નાની પત ગ

કન્યકા સ્ત્રીં [સં] નાની કુંવારી છોકરી

કન્યા સ્ત્રીં [સં] કુંવારી છોકરી (૨) પુત્રી, દીચરી

(૩) એક રાશિ (૪) મોટી ઇલાયચી (૫) [સં] દુર્ગા,
પાર્વતી [-ઊતરવી = કન્યા જવી, લમવહેવાર
બધાવો, બેટીવહેવાર હોવો] ૦ઉતાર પું ૦કન્યા
ઊર્તરવી અપાવી તેક તેનો વ્યવહાર, ૦કેળવણી
સ્ત્રીં કન્યાઓની કેળવણી, સ્ત્રીકેળવણી
૦કાળ પું કુંવારાપણાનો સમય (૨) કન્યાને
પરણાવી દેવાનો સમય ૦કુબ્જ પું (સં)
એ નામનો કનોજની આબુઆબુનો એક
પ્રાચીન દેશ ૦કુમારી સ્ત્રીં (સં) હિં દુસ્તાન-
ના દક્ષિણ છેડાની ભૂશિર (૨) દુર્ગા ૦ગત નં
સ્ત્રીં, પહ્લુ (૨) કન્યા રાશિમા ગ્રહની સ્થિતિ
૦મહલુ નં કન્યાને પરણુ તે, લગ્ન ૦ચૂડી
સ્ત્રીં પરણતી વખતે કન્યાને પહેરાવવાની
ચૂડી ૦દાન નં કન્યાને વિધિપૂર્વક પરણાવવી
તે (૨) તે વખતે અપાતી પહેરામણી ૦દાચો
પું કન્યાને અપાતો દાઇલો - પહેરામણી
૦ધન નં કન્યાસ્ત્રી ધન ૦પુત્ર પું કુંવારી
કન્યાને થયેલો પુત્ર (૨) લાણેજ ૦રાશિ વિં
સ્ત્રીના જેવા ગુણવાળું, બાઇકુ (૨) સ્ત્રીં એક
રાશિ ૦વય નં કન્યા તરીકેની ઉમર
૦વસ્ત્રા સ્ત્રીં કન્યા તરીકેની અવસ્થા.
૦વિકય પું કન્યા દેવા બદલ પૈસા લેવા તે
૦શાળા સ્ત્રીં છોકરીઓની નિશાળ

કન્યા સ્ત્રીં જુઓ કન્ના

કન્યાણું નં વીરડો

કપ પું [મ, સં કાર્પામ પરથી?] નામગરી, કંક
(૨) [હ] પ્યાલો

કપથી સ્ત્રીં [મ કો. કપચી, સં કવચ?] સડક
પૂરવાનો પથ્થર (૨) પથ્થરનો ભૂડો

કપટ નં [સં] છળ, પ્રપંચ (-કરછું, -બેકછું,
-રમછું) ૦કોટ પું ઠગવા માટે બિભે કરેલો
ખનાવડી કોટ (૨) ઢોગનો પડદો ૦ખોર વિં
કપટી, ઠગ. ૦નિંદા સ્ત્રીં છેતરવા માટે કરેલી
કાંઈની નિંદા ૦ખાધ પું કપટની યોજના
૦ખાજ વિં કપટખોર ૦ખાજ સ્ત્રીં ઠગાઈ,
ધૂર્તતા (૨) કપટની નળ ૦ભાવ પું કપટની
વૃત્તિ ૦ચુદ્ધ નં કપટભર્યું કે કપટથી લડાતુ
ચુદ્ધ ૦ચ વિં કપટી કપવાળું, ઠગારું ૦વધ
પું કપટ કરીને મારી નાખતુ તે. ૦વિદ્યા

ભોટ, ગામડિયુ (૨) નં [મં કપાટ] નાહ
તાકુ, ભડારિયુ
કપ્પડબુ સં કિં હેરાન કરવુ
કપ્પડાણું અંકિં માહુ પડવુ, રારીરનું કથળવુ
કપ્પર સ્ત્રીં [અ કજ] કપ્પ, ઘોર(૨)તેમા મહદુ
દાદી ઉપર કરેલું ચણતર [(હાથે)કપ્પર ખોદવી
= પોતાનુ મૃત્યુ ધાય, કે પોતાને અતિ નુકસાન
ધાય તેવુ જાતે કરવુ] ંસ્તાન નં [+ (કા)
સ્તાન] મુસલમાનો યા ખ્રિસ્તીઓનું રમશાન
કપ્પરી સ્ત્રીં [સં] ચોટલો, વેણી
કપ્પલ અં [અ કજ] પહેલા
કપ્પ ધ પું, નં [સં] માથા વિનાનું રારીર(૨) [સં]
રાહુ(૩) એક રાક્ષસ (૪) [અપધ] ખરાબ બધ
કપ્પા સ્ત્રીં [અ] અમ્મો (અમીરી) [કૃત્ય
કપ્પાથ સ્ત્રીં [ક+પાથ] છોધો ધધો, મૂખાંધિભયું
કપ્પાટ પું નં [સં કપાટ] સરં મ, રૂ કપ્પોઈ ?]
વરતુઓ મૂકવાની ખાનાવાળી એક બનાવટ
કપ્પાડ વિં કદરુપુ, ખરાબ, કુટ (૨) પું
[સરં હિં, મ] ઘાસનો ભોર, ગથ (૩)
નં ધમારતી લાકડું ંકં સ્ત્રીં [+સં કદ, મ
કવાલકદ] ખૂબ સખત કે હલકી મનૂરી,
ગંધાવેતર -હિયુ વિં જાહુ અને જોરવાણુ
(૨) કપ્પાડી -ડી વિં કપ્પાડા કરનાર (૨)
પું ધમારતી લાકડાનો વેપારી (૩) કહિયારો
-હુ વિં ખેડોળ, કંકુ, કદરુપુ (૨) નહારે,
કુટ, બ્યલિયારી (૩) નં તેવુ કામ
કપ્પાબ પું [ફા] માસનુ મૂકિયુ-ભાજિયુ
ંચીની સ્ત્રીં એક ઔષધિ
કપ્પાલો પું [અ] સાહુ (૨) સાટાનો કરાર (૩)
વાયદે નાણાં આપવાના કરારથી કરેલી ખરીદી
કપ્પી અં [હિં કમી] કપ્પ, કદી
કપ્પીર વિં [અ] મહાન, મોહુ (૨) પું ભાટ,
કવિ (૩) [સં] પ્રસિદ્ધ ભક્તકવિ અને જ્ઞાની
ંપ થ પું કપ્પીર પાછળ ચાલેલો પથ ંપ થી
વિં કપ્પીરપથનું (૨) પું તેનો અનુયાયી
-રો પું કપ્પીરપથીઓનું પહોળા મોનું જિજ્ઞા
પાત્ર, કટોરો (૨) ધરભામી શરેહ પ્રમાણેનો
મહા અપરાધ [કપ્પીલાવાળો
કપ્પીલદાર વિં [અ કવીલહ્મદાર (ફા)]

કપ્પીલો પું [અ] ઔરાઝાકરો(૨) કુટબ પરિવાર.
કપ્પીસો પું [અ] પારંતી વર્ષ પ્રમાણે છેલ્લા
માસના પાંચ દિવસોનો સમૂહ (૨) ચાદ્રવર્ષ
કરતાં મૌન્વર્ષ મા આવતા વધાનના ૧૧
દિવસોનો સમૂહ
કણુલાવણુ સં કિં, કણુલાણુ અં કિં
'કબૂલવું' પ્રેરક ને કમંભિ
કણુદિ સ્ત્રીં [ક+ણુદિ] કણુદિ
કબૂ અં [હિં કમ] +કદી, કોઈ વાર
કબૂતર નં [ફા] એક પળી ંખાનુ નં
કબૂતરો રાખવાનુ પીંજર (૨) [લા] નાના
નાના ઘણા ખાનાવાણુ એવું કપ્પાટ (૩) ગદી
જગા -રી સ્ત્રીં કબૂતગની માદા
કબૂદ નં [ફા] એક પક્ષી
કબૂધ સ્ત્રીં કણુદિ -ધિયુ વિં [+ધયુ]
કણુદિવાણુ
કબૂલ વિં [અ] મંજૂર, માન્ય [-થણું, -રાખણુ
= કબૂલ કરવુ, માનણુ] ંછી સ્ત્રીં કબૂલાત
ં(-લા)ત સ્ત્રીં કબૂલણુ તે [-આપવી,
-કરવી = કબૂલણુ (૨) કબૂલાતપત્ર લખી
આપણુ -માગવી = કબૂલ થવા કહેવુ, માન્ય
કે મનૂર છે કે દેમ તે પૂછવુ -લેવી =
મનૂરી કે સ્વીકાર મેળવવો] ં(-લા)તનામું
નં, ં(-લા)તપત્ર પું કબૂલાતનો લેખ,
કરારનામું ંમ જૂર વિં કબૂલેણુ, મનૂર થયેણુ
-કરેણુ ંમ જૂરી સ્ત્રીં ંહુ સંકિં હા
પાડવી, સ્વીકારણુ (૨) કબૂલાત આપવી
કબૂલી સ્ત્રીં [અ] ચણાની દાળની ખીચડી
કબોહું નં [જુઓ 'કવહું'] કાણુ મોહુ નળિયુ,
મોભારિયુ (૨) ઘાટ વગરનું ઠીકરું (૩) મોટી
ખેડોળ ઠીખ
કબોહા પું [ક+બોહા] કબોહા, કુવેણ
કપ્પ [અ], ંસ્તાન [ફા] જુઓ 'કપ્પર' મા
કલા પું [અ કવા] જરીનો નમો, વાથો ંય
પું કલા (૨) યોદો (૩) સ્ત્રીં ખાય
કભારળ સ્ત્રીં કભારળ, કર્કશા સ્ત્રી
કભાવ(-વો) પું [ક+ભાવ] અપ્રીતિ, કટાળો,
તિરકાર [મિહુ, કપોહુ
કબોહું વિં [ક+બોહું] ઘોયુ ધોવાય નહિ એવુ

ક્રમ વિનં [ફા] ઓહુ (૨) ખરાળ અમકલ
વિનં ઓહી બુદ્ધિવાળુ, મૂર્ખ (૨) સ્ત્રીં ઓહી
અમકલ અમસલ વિનં ક્રમજાત, રાડના-
રાખેલીના પેટનું. અવાવડ(૦ત) સ્ત્રીં ઓહી
આવડત ઠકદર વિનં કંઠર વગરનું (૨) સ્ત્રીં
ઓહી ઘર. ઠકોવત વિનં ક્રમતાકાંત, દુર્બળ
ઠકોવતી સ્ત્રીં દુર્બળતા, અશક્તિ અર્થ
(-રચ) પુનં ઓહી અરચ અર્થ (-રચા)ળ
વિનં ઓહી અરચાળ અર્થ (-ખાન) વિનં
ઓહાખોણુ (૨) ખહાના કાઢયા વિના હુકમ
માનનાર, આશાકિત (૩) તોતડુ (૪) ભૂડા-
ખોલુ (૫) સ્ત્રીં ગાળ, અપરાધ ઠળત વિનં
ક્રમઅસલ ઠળદે વિનં ઓહી વતુ. ઠળેર
વિનં ક્રમનાકાત, દુર્બળ. ઠળેરી સ્ત્રીં અશક્તિ
ઠળેશ(-સ) વિનં ભેશ જુરસા વિનાનું (૨)
નમાલુ ઠતર વિનં [+ (ફા)તર] વધારે ઓહી
-ઊતરનું ઠતરીન વિનં [+ (ફા.)તરીન] સૌથી
ઓહી -ઊતરનું ઠતાકાત વિનં ક્રમજેર.
ઠતાકાતી સ્ત્રીં ક્રમજેરી ઠતી વિનં [+ (ફા)
ધ] ઓહી ઠતોલ વિનં તોલમા તોલ કરતા
ઓહી (૨) જોના ઝાઝો ભાર - વધર ન પડે
એવું. ઠનજર સ્ત્રીં મહેરખાનીની ઓહપ;
અવકૂપા ઠનસીબ વિનં દુર્ભાગી (૨) નં
દુર્ભાગ્ય ઠનસીબી સ્ત્રીં દુર્ભાગ્ય ઠકુરેસદ
વિનં ઓહી નવરાશવાળું (૨) સ્ત્રીં ક્રમકુરસદી
ઠકુરેસદી સ્ત્રીં નવરાશની ઓહપ અખત
(-ખત) વિનં ક્રમનસીબ (૨) ધૂર્ત, બદમાશ.
અખતી(-ખતી) સ્ત્રીં ક્રમનસીબી (૨)
ધૂર્તતા, બદમાશી. ઠખેશ વિનં ઓહી વતુ.
ઠસમજ વિનં ઓહી સમજવાળુ (૨) સ્ત્રીં
ઓહી સમજ

ક્રમક્રમવું અંકિં [સં કમ્] ધૂજવ, કંપારી
ખાવી ક્રમક્રમાટ પું, -ટી સ્ત્રીં ક્રમક્રમવું
તે, ક્રમક્રમી (૨) ત્રાસ (૩) જુગુપ્સા
ક્રમક્રમીં નળવળવું છુતરી, કંપારી [-આવવાં,
-ખાવાં, -છૂટવા] -મી સ્ત્રીં કંપારી (૨) સૂઝ
ક્રમખો પું [ફા કમલાવ પરથી] કાપડુ,
કાચળી -ખી સ્ત્રીં નાતો ક્રમખો -ખાચોળી
સ્ત્રીં ક્રમખાધાટની ચોળી

ક્રમચી સ્ત્રીં [ત્રિ] ચાલુક; કારડો (૨) ચાલુકની દોરી
ક્રમજરે અં [ક + મજરે] એળે, અરખાઠ
ક્રમઠ પું [સં] કાચખો (૨) વાસ -દી સ્ત્રીં
કાચખી [કરીને વાસનું]
ક્રમઠાડું નં [સં કમઠ ઉપરથી] ખપાટિયુ (ખાસ
ક્રમઠાણુ નં [સં કર્મસ્થાન, પ્રા. કમ્મઠાણ ?]
મોટો ખટલો; રસાલો (૨) વાખરો, ચરસામાન
(૩) ઢંગધઢા વગરની કે ખાલી મોટી રચના
ક્રમઠાચો પું [સં કર્મ ? જુઓ ક્રમઠાણ પણ]
ખાધકામનો સારો અનુલવી મિત્રી, શિષ્ટી
ક્રમઠાળ સ્ત્રીં [‘ક્રમઠ’ ઉપરથી] ચિતાળ,
કાંડેલું લાડુ [કણકણવું
ક્રમણવું અં કિં [જુઓ કણવું] કંચવાલુ;
ક્રમત સ્ત્રીં [જુઓ ક્રમતિ] કુલુદિ -તિયું
વિનં ક્રમતવાળું [‘ક્રમ’માં
ક્રમતર, -રીન, ક્રમતી વિનં [ફા.] જુઓ
ક્રમન નં [ક + મન] અગ્રીતિ, અભાવ
ક્રમનીય વિનં [સં] ચાલવા - ધરવા ચોગ્ય
(૨) સુદર, મજેનું [‘ક્રમ’માં
ક્રમખત, -ખતી, [ફા] -ખત, -ખતી જુઓ
ક્રમખેશ [ફા] જુઓ ‘ક્રમ’માં
ક્રમર સ્ત્રીં [ફા] ક્રમર, કેડ [-કસવી,
-ખાંધવી = હિમત બીડવી, તૈયાર થવું
-ભાગવી, -ટૂટવી = હતારા થવું, ઢીલા થવું.
-તોડવી, -ખેસવી = સખત મહેનત કરવી (૨)
ખીલની હિમત તૂટી નય તેમ કરવું -પર
કાંકરો મૂકીને (કામ કરવું) = જરાય ચરચા
વિના.] ઠકસ વિનં (+કસવું) ક્રમર કસનારું,
જેરનું કામ કરનારું (૨) પું લડવૈયો, વીરપુરુષ
(૩) નં કેડને મજબૂતી આપનાર એક
ઔષધિ ઠટ્ટ, ઠતોડ વિનં ક્રમર તોડી નાખે
તેવું અધર (કામ) ઠતું દીલું વિનં ઢીલી-
નળી કેડવું (૨) હિંમત વગરનું; પોચું,
કાચર અમા જોર પું તાકાત, હિમત
ઠપટી(-ટી) સ્ત્રીં ક્રમર અથવા કોઈ પણ
ચીજના મધ્યભાગમા ખાધવાની પટ્ટી ઠપટો
(-ટો) પું કેડે ખાધવાનો પટો અથ
પું ક્રમરપટો (૨) વિનં સુસત્તન, સાવધ;
તત્પર ઠવા પું ક્રમરનો વા, એક રોગ

કમરક(-ખ) નં [મં કર્મરગ] એક ખાટું ફળ
-ખી સ્ત્રીં એતુ ઝાડ

કમરીક નં [ફેલિક્સ] એક ભત્તુ કાપડ
કમલ નં [મં] એક ફૂલ, કમળ (૨) ગર્ભ-
સ્થાન બલ સ્ત્રીં લક્ષ્મી ૦(-ખ)તણુ પું
કમળનો રેમો બદલ નં કમળની પાઠી
૦(-ખ)નાળ સ્ત્રીં કમળની ઢાંડી ૦પત્ર
નં કમલલ ૦પત્રાક્ષ વિં [+ પત્ર + અક્ષ]
કમળલ જેવી આખવાણુ બહુ, ઓચાનિ
પું પ્રજ્ઞા ૦મુદ્રા સ્ત્રીં આગળાને કમળના
આકારે વાળવાં ત -જ્ઞા(-ખા) સ્ત્રીં વિષ્ણુની
પત્ની, લક્ષ્મી (૨) સુદરી, સ્ત્રી -જ્ઞાકર
પું [+ આકર] કમળોનો સમુદાય (૨)
કમળતુ તળાવ-સરોવર -જ્ઞાક્ષ વિં,
-ફરી વિં સ્ત્રીં કમળ જેવી મુદર આખ-
વાણુ -જ્ઞા(-ખા)પતિ પું વિષ્ણુ -જ્ઞા
(-ખા)સન પું [+ આમન] પ્રજ્ઞા -જ્ઞાની
સ્ત્રીં કમળની વેલ કે તેથી ભરપૂર તળાવ
-જ્ઞાલ્લવ વિં [+ ડ્ઞવ] કમળમાથી
ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું પ્રજ્ઞા

કમળ નં જુઓ જમલ ઠંકાકડી સ્ત્રીં કમળતું
ખીજ ઠંકાશ(-ખ) કમળના ફૂલનો ડોડો
ઠત્તુ, ઠનાળ જુઓ 'કમલ'માં ૦પૂલ સ્ત્રીં
કમળ ચડાવીને પૂલ કરવી તે (૨) જેમાં
ઠવને મરતક ચડવાય છે એવી પૂલ ૦પ્રખ ધ,
૦ખ ધ પું એક ચિત્રકાવ્ય ૦મૂ વિં
કમળમાથી ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું પ્રજ્ઞા
૦મુદ્રા સ્ત્રીં કમલમુદ્રા ૦વેદા સ્ત્રીં એક વેલ
-ખા, ખાપતિ, -ખાસન જુઓ 'કમલ'માં
કમળી સ્ત્રીં એક ફૂલ (૨) એક રોગ -ખા પું
[મ કમલા] એક રોગ (૨) [લા] વિકૃત દષ્ટિ
કમલુ(-ખુ) નં [સ] સન્યાસીનુ જલપાત્ર
(૨) એક વાનુપાત્ર (પીરસવાના કામતું)

કમલ પુ નં જુઓ કમલુ [કમાલ
કમાઈ સ્ત્રીં [કમલુ] કમાણી -ઉ વિં રણતુ,
કમાચલુ સ્ત્રીં [મ કામાચારિણી] છિનાળ; નેર્યા
કમાડ નં [મં કપાટ] ખારલુ [(-દેલુ,
-ગામલુ = ખારલુ બ ૧ કરતુ -ભાગવા =
વાન વાર આવવુ -જલુ (કિલરાણી ધં માટે)]

કમાલુ નં ['કમાડ' પરથી] કપારામાં પાણી
આવવા કે આવતુ બ ધ કરવા માટે નીકમા
કરાની-તોડાની નાની પાળ [વિં કમાઉ
કમાણી સ્ત્રીં [કમાલુ] રજાનર, કમાઈ -તલ
કમાન સ્ત્રીં [ફા] કામલુ, ધનુપ (૨) કામલાના
આકાર, એ આકારની ડોઈ પણ સ્થાના,
મહેનખ (૩) ગિયતિગ્રાપક ગુણવાળુ ગૃહ્યુ,
'દિગ્ગ' [-કાઠવી = કમાનનો આકાર કરવા
(ખાતકામમા) -ચરાવવી - યત્યુ વાળીને
પણ્ણ ચડાવવી -છટકવી = (ગિગ) ગૃ
યર્ધ જવી (૨) મિનન જવો -નાખવી,
-ખેમારવી = છટકેલી કમાનને દરી ગોઠવવી,
કે ન હોય ત્યા નવેમર મૂકવી] ઠંકાટો પું
એક ભત્તનો તોળવાનો કાટો ૦ગ ૦ પું
કમાન ચાલનારો કાગીગર (૨) ચિતારો (૩)
હાડેય ૦દાર વિં કમાનવાળુ (૨)
અરંગોળાકાર

કમાક્ષ વિં [અ] મ પૂર્ણ (૨) રકૃષ્, ૧૫૫ સાર
(૩) મુદર (૪) સ્ત્રીં હલ, પરાગાધા [-કરવી =
હલ કરવી, ગઈકે ભારે પરાક્રમ કરવું]

કમાલિ(-ખિ)યો પું [કમાલ' પરથી] હીજડો
ફાટો (૨) નપુસન, વ્ય ડળ (૩) [લા] પુરવના
જેવી સ્ત્રી ઊંચી અને અમુદર અથવા લગ્ન
વિનાની સ્ત્રી

કમારગ પું [ક + માગ] જુઓ કુમાર્ગ
કમાવતર નં ૦ખ ૦વં [કુ + માવતર] માપાપના
સ્વાભાવિક ગુણ વિનાના - ઠંકાગતુ મૂકું કરે
એવા માપાપ

કમાવલુ સંકિં [હિ કમાના, વ કામાન, મ
કમા, જો] (આમલુ) કેળવવુ, સાફ અને સુ વાળુ
કલુ (૨) 'કમાલુ'નુ પ્રે-ક, કમાણી કરાવવી,
રજાવવુ કમાવાલુ અંકિં (કમલિ)

કમાવીસદાર પું [મ] જુઓ કુમાવીસદાર
કમાલુ સંકિં [હિ કમાના] પેદા કરતુ, રજવુ
કમાળિયો પું જુઓ કમાલિયો

કમિટી સ્ત્રીં [ઈ] સમિતિ

કમિશન નં [ફ] હલાલી, હકસાઈ (૨) નિયુક્ત
જન, પચ, તપાસપ ચ (૩) અખત્યારનામુ, સન ૬
(૪) અખત્યાર, અધિકાર ૦ર પું અગ્રેજી

ગન્ધનો એક અમલદાર, સન્સૃષ્ણો (૨) ખાસ
કામ માટે નિમાયેલો માણસ ઓએન ટ પુન
[૬] દલાલ
ક્રમી વિન [ફા કમ] ક્રમ ઓધુ (૨) ઊણું, અધૂરું
(૩) ક્રીન [ફા] ઓછપ, ઊણપ [-કરકું = ૨૬
કરુ (૨) ખરતરક કરુ] ઓલતી વિન
ઓધુ વણુ
ક્રમીન વિન [ફા] નીચ, હલકા મનુ (૨) મેલા
મનુ, કપડી ના સ્ત્રીન [ફા] ઓછપ, ખોટ - તું
વિન [ફા કમીનહ] કંગાળ, પામર, હલકું
કમુરત નન [ક + મુરત] અશુભ મુહૂર્ત, અયોગ્ય
સમય - તાં નન્યનવન કમુરતવાળા દિવસો
કમૂળ વિન [ક + મૂળ] ખરાબ મૂળવાળું (૨) કુળને
એવ લગાડે એવુ
ક્રમેત નન [ક + મેત] અસ્વાભાવિક મેત
-તિયુ વિન ક્રમેતે મરેલુ (૨) ક્રમેતે મરે
તેવુ (૩) [લા] સાહસિક
ક્રમેદ સ્ત્રીન [સં કુમુદા?] એક જાતની ડાગર
[-આપવી = સાગી પેઠે માર મારવો]
ઠંડા પુન એનાથી ઊતરતા પ્રકારની ડાગર
-દિયુ વિન [ક + ઇયુ] જેમાં ક્રમેદ પાકી હોય
એવુ (૨) [લા] સુગંધીદાર
ક્રમેસમ સ્ત્રીન [ક + મેસમ] કમનુ, કવખત
ક્રમર સ્ત્રીન જુઓ ક્રમર
કચડો પુન્યત ગનો ઢઢો (૨) [સં કચક] કરડો,
વાંટલો (૩) [જુઓ 'કરકુ'] કવાય, ઉકાળો
કયામત સ્ત્રીન [અ] જુઓ કયામત
કયાસ પુન (૫) + જુઓ કયાસ
કચક નન [જુઓ કરકુ] માદાને કે સુવાવડીને
આપવાની એક રાખ
કચુ સન (૨) વિન [સં કત્તર, પ્રા કયર?]
(સ્ત્રીન કઈ) કાણ, શુ (પ્રશ્નવાચક) [કચે
મેટે = શી આશરથી કે હકકાવાધી ?]
કર પુન [સં] હાથ (૨) વેરો, મહેસૂલ, જકાત
(૩) લાગો (૪) કિરણ (૫) સૂઠ (૬) ખેતી
સજા [-ધાલવો - નાખવો, -ખેસાડવો,
-ઠોકવો = વેરો લાગુ કરવો - ભરવો = વેરો
આપવો] ઠક કણ ન્યાય પુન ક્રેડમા છોકરું ને
ગામ દૂટે એવો ન્યાય ઠકોશ (-૫) પુન ખોખો,

અનલિ. ઓહ પુન પાણિગ્રહણ, લમ (૨)
આશ્રય આપવો તે ઓઝાહી વિન આશ્રય
આપનાર (૨) પુન હાથ ઝાલનાર - પતિ (૩)
વેરો ઉવરાવનાર અમલદાર ઓલ (-જિયુ)
નન હથેળી ઓલગત વિન હથેળીમા હોય
એવું ઓલલિક્ષા સ્ત્રીન હથેળીમા માય તેટલી
જ બિક્ષા લેવાનુ મત ઓલ્લાન્થિ નન હથેળીનુ
હાડકુ ઓલ્લી સ્ત્રીન હથેળી, ઓલાલ (-ળ)
સ્ત્રીન હાથ વડે તાળી આપવી તે (૨) કાસી-
લેડા, ઝાઝા ન્યાસ પુન મન લાલુને કર આદિ
વિભાગો ઉપર જુદા જુદા દેવનુ સ્થાપન કરવુ
તે ઓપલ્લવ પુન પલ્લે, પહોચો (૨) હાથરૂપી
પલ્લવ (૩) કોમળ હાથ (૪) આગળી ઓપલ્લવ
સ્ત્રીન હાથના - આગળીઓના ચાળાથી વિચાર
જણાવના - સમજાવવાની વિદ્યા (૨) હાથનો
ઇશારો - મકેલ ઓપીદન નન જુઓ કરકહ
ઓપુટ પુન નમસ્કાર માટે હાથ જોડવા તે
(૨) ખોખો ઓપુટ નન હાથનો પાછલો - અવગો
ભાગ ઓપદર નન હાથમા રહેલુ ખોર.
ઓપદરવત્ અન ઓપદર પેઠે ખરોખર
તપાસી - જાણી શકાય તેવુ ઓભાગ પુન કર
રૂપે આપવાનો સન્ધ્યનો ભાગ ઓભાર પુન
કરવેરોનો ભાર - ખોલો. ઓપુષ્ણુ નન હાથનુ
ધરેણુ (૨) પતિ (૩) દાન ઓમાળા સ્ત્રીન
જપમાળા ખેરખો (૨) હાથની આગળીઓ
કપી જપમાળા ઓલજમણું વિન હાથ લન્ને
એવુ ઓસ પાત પુન હાથનો ધખો, ઘોલ
ઓસ પુટ પુન, નન જુઓ કરકટ (૨) વચ્ચે
પોલાણ રહે એમ હાથ ઉપર હાથ રાખવો તે
ઓચુવ (-વા) પુન નાનો ચુવ - ચાટવો
કરકટિયો વિન [સં કરકટ = કહિન, ૫૨૫ ૫૨૬] ?
ખખતરધારી
કરકટી સ્ત્રીન [કે કરકટી = વધ્ય પુરુષને
પહેરાવવાનુ વસ્ત્ર] ઠાહી [કટોળ
કરકટોળા નન કરકટિ] - કટોળ પરથી ? પન્યુણ
કરકટી સ્ત્રીન + કકટી - ડો પુન + કકટો
કરકર સ્ત્રીન [સં કરકર] જીણી કકરી (૨) દ્રેષ,
ખાર - રાવણું સન કિનકરોવણુ, કાકન કટાવવા.
-રુ વિન જીણી કકરી જેવુ લાગતુ, કકરું

કરકરિયાવર પુ. [કર + કરિયાવર] કન્યાના લગ્ન
પ્રસંગે કરેલો આપલેનો હરાવ, પહેરામણી, રીત
કરકશા વિ. સ્ત્રી. જુઓ કરકશા

કરકસર સ્ત્રી. [કર + કસર] જરૂરી અર્થ જ કરવું -
થવા દેવું તે, ત્રેવડ - રિયું વિ. કરકસર કરનાર
કરકાટક નં. [મ કર્કાટક, સં કર્કટ] વર્તુલ
દોરવાનું ભેંશીઓનું ઓભર

કરકાટિયુ વિ. હાડપિંજર જેવું, સુકલકડી
કરકું નં. [સં કર્કર? કરક?] હાડકું (?)
કરકાચલી સ્ત્રી. [મ કરકોલી] કરચોલી, કરચલી
કરકોલણ સંકિં. ધીમે ધીમે કોતરી ખાવું
કરકોસ(-સી)ર સ્ત્રી. [કર + કોસર] કરકસર,
ત્રેવડ

કરખ પુ. કુંખ, શોક (ર) તાણ, મુરકેલી
કરખી પુ. [સં કર્પિત] + ખેડૂત, કર્પી
કરગરવુ અર્કિં જુઓ કરગરવુ
કરગરાટ પુ. સ્ત્રી. કરગરવુ તે [કરચ
કરગસ સ્ત્રી. [જુઓ 'કરગસ'] રજ, કરકર (ર)
કગચ સ્ત્રી. [હિં કિરચ] છેક નાની પાતળી કંકડી
-ચાણુ અંકિં કરચો પડે એમ થવું - કપાણુ,
કરચ કરચ થઈ જવું

કરચલિયો પુ. [કરચલો' ઉપરથી] એક પક્ષી
કરચ(-ચો)લી(-ળી) સ્ત્રી. [મં કર્ચ ઉપરથી] ડોઈ
સુવાળી સાફ વસ્તુ - સ કોચાવાધી એમા
પડતી રેખા

કરચલી સ્ત્રી. કરચલાની માદા - લુ નં. - લો
પુ. [દે કુરચિલ] એક જળચર પ્રાણી
કરચળી સ્ત્રી. કરચલી, કરચોલી - ગિયાણુ
વિ. કરચળીવાળું ['કરચાણું'નું પ્રેરક
કરચાણુ સંકિં ચીડવણુ, ખીજવણુ (ર)
કરચાણું અંકિં જુઓ 'કરચ'મા

કરચો પુ. [જુઓ 'કરચ'] સાદા ન મૂડાયાથી
આખા ફરા રહી લય તે, ખૂંપરો (ર) ખેવકૂં -
અલણ ગામડિયો

કરચોલી(-ળી) સ્ત્રી. કરચલી
કરજ [અ કર્જ] દેવું, માણ [-કાઠવું = કરજ
કરવું, કરજે કાઠવું - ચૂકવણુ, -પતવણું =
દેવું ભરપાઈ કરવું કરજે આપણું, લેણું,
કાઠવું = કરજ તરીકે આપણું, લેણું કે કાઠવું]

૦૬૧૨, - જી વિ. દેવાદાર ૦૬૧૨ સ્ત્રી. કરજ-
દારપણુ - જી વિ. કરજે લીધેણું, વ્યાજુક
કરજળી સ્ત્રી. [મં વજ્જલ ઉપરથી] મેરા
પાડવાનું કાઠિયુ (ર) કુમાડિયું

કરડ સ્ત્રી. [મ, કા, સં કડ = દોતરા કાઠવાં]
ડાંગરનું એકવાદિયુ - ભરડીને કાઢેલો ઢાણો
તે ૦ પાંચમ સ્ત્રી. આવણુ સુદ પાંચમ (ત્રીઓ
કરડની ખીચડી તે દિવસે જમે છે)

કરડ સ્ત્રી. [જુઓ કરડણુ] ઠખ, કરડણુ તે (ર)
કરડણુ તે, ચૂટ, ખૂંલી

કરડ સ્ત્રી. ચૂલામાં ખળેલી માટી (ર) ફળા ફેરી
થાંની ખરીદી પર સે કડે અપાતો છૂટનો વધારો
કરડ કરડ અં. (રવં) (કરડવાનો અવાજ)
[-ખાણું = તેવો અવાજ કરતાં કરતાં ખાણું]
કરડકણુ વિ. [કરડણુ] કરડવાની દેવવાણુ.
-ણાપણુ નં

કરડણુ સંકિં [સં કર્ડ? કઢ?] ઠખણુ, અચક
ભરવું, ઘાંતથી કાપણું (ર) ખાણું (વચકારમાં)
(૩) [લા.] તીવપણે ખૂંચવું [કરડવા ધાણુ =
સામે તલણુ - છ છેડાણુ]

કરડવો પુ. + જુઓ કરવડો
કરડાકી(-ગી) સ્ત્રી. [જુઓ 'કરડું'] (વાણીની)
વક્તા, કટાક્ષ, માર્મિકતા (ર) છેલાઈ, અકલાઈ (૩)
કડકાઈ, સખતાઈ ૦ ખેર વિ. કરડાકીની
આદત કે સ્વભાવવાળું - ૮ પુ. - ૨૧ મં. ૦
કરડાપણુ [સોનીનું એક ઓભર

કરડાપાટી સ્ત્રી. ['કરડો' + પાટી મ કરડાપટ્ટી]
કરડું વિ. [દે કુરુડ, તૈ કરડુ, મ કરડા]
આકર, સખત (ર) કઠોર, નિર્દય (૩) [સં કડ
ઉપરથી] સહેજ કડણુ, ખેસ્વાદ (૪) નં. [મં
કટક? કુરુટ?] સ્ત્રીઓના કાનનું એક ધરણુ
કરડૂઓ પુ. + જુઓ કરવડો

કરડો પુ. [સં કટક] આગળીએ ઘાલવાનો
સોનાવપાનો આમળાવાળો વાંટલો (ર) [મ
કરડા] સોનીનું એક ઓભર

કરણ નં. + જુઓ કિરણ (ર) જુઓ કર્ણ, કાન (પ)
કરણ નં. [સં] કારણ, હેતુ (ર) કોઈ પણ ક્રિયાનું
સાધન (૩) ઇન્દ્રિય (૪) [અ.] ત્રીજી વિલક્ષિણી
મૂલ્યવાતો અર્થ (પ) [નયો] ત્રીસ ધડીનો કાળ

(૬) કરવું તે, કરમ (૭) 'ઓપરેશન' (ગ).
 ૦હાર વિં (પ.) કરનાર - હાર્થક વિં
 [+ સં કર્થક] [વ્યા] કરણના અર્થવાળુ
 કરણુ પું (સ) ગુણસંતતો એક રંગપૂત રાત્ર
 કરણાક નં [સં કર્ણ + વૃત્તિ ઉપરથી ?]
 કાનના ધાટ્યું એક વાણુ, મોઢું તવડું
 કરણી [સં કર્ણ] કિયમાણ, કરતક (ર)
 આચરણ (૩) કડિયાણુ એક ચોતર, યાપી
 (૪) [ન] ચમતકાર, જાડુ - ઘી (૦ગત)
 વિં [સં] (ગ) બરાબર મૂળ ન નીકળી શકે
 એવી, 'સડ' (રકમ) - પુચાતમક વિં
 મૂલમૂલ, 'રેડિકલ' (ગ)
 કરણીય વિં [સં] કરવા જેવું
 કરત સ્ત્રીં [ક + રત] કરતુ [કર્તાચ(ર)જાડુ
 કરતવ નં [રિં કરતવ, સ કર્તવ્ય] કાર્ય,
 કરતાર પુંં જુઓ કિરતાર; કર્તા
 કરતાં અં થી, થકી (વૃક્ષના સૂચવવાના અર્થમાં)
 કરતું નં + કૃત્ય, કરમ
 કરતુંકારવતું વિં [કરવું - કારવણું] કર્તાકર્તા,
 મુખ્ય આગેવાન; ચલાણવાળુ, કારભારી
 કરવક(-ત) નં [સં કર્વત્] કૃત્ય કરણી (ર)
 વર્તણૂક, આચરણ (ખરાબ)
 કરવ(-ખ) પુંં કંડપ, હાથ, ધાક, અં કુશ, વજન
 [-એસાડવો = ધાક વર્તે એમ કરવું - રાખવો
 = અં કુશમાં કે કાળૂમાં રાખવું, વશ રહે એવી
 વાક બેસાડવી [એવું] ફળ
 કરવડી સ્ત્રીં [સં કર્વક] એક જાડ - હું નં
 કરવત નં [સં] કરવત (ર) જળકીડા
 કરવણું નં ઊંડળ (લાલમાં)
 કરવણું સંકિં [સં કૃત્વ, પ્રા કમ્પ] થોડુ
 થોડું કરડણું, કાપણું કે કોરણું (ર) [જુઓ
 'કલપણું' સંકિં] મરનારના પુણ્યાર્થે પહેલી
 ઉતરાણ તે દરોઆડમે દાન આપવું
 કરપી સ્ત્રીં [કરવણું] રાપડી
 કરપી વિં [સં. કૃપણ] કૃપણ, કનૂસ
 કરપીણુ વિં કરમક્રમાડીલર્યું, નિર્દય
 કરપીડન નં [સં] જુઓ 'કર'માં [કરેલે. માળો
 કરપો પુંં (કા) ખેતરમાં પખી ઉડાડવા માટે
 કરખ પુંં [અ કર્વે] જુઓ કરખ

કરખડી સ્ત્રીં [જુઓ કરખી] રાપડી (ર) [સં
 કરપત્રિન ?] પખીઓને ચણ નાખવા ટોંગા-
 વેણુ શીક
 કરખદર, ૦વત [સં] જુઓ 'કર'માં
 કરખણું સંકિં કરખડી - રાપડી જેવી, કળખણું (?)
 કરખોર નં [કર + ધર] એક ભતતુ ખર
 કરભ પુંં [સં] હાથીતુ ખચ્ચુ; નાનો - જુવાન
 હાથી (ર) કાણીથી કાકા મુધીનો હાથનો ભાગ
 (૩) હથેળીનો પાછલો ભાગ (૪) ઊંટ, ઊંટતુ
 ખચ્ચુ (૫) હાથીની સૂડ (૬) [લા] ઊંટની
 જેમ જાણે ડોક ગાનાર - ભાકે (-ર) સ્ત્રીં
 [+ સં. ઝર (-ર)] સૂડના જેવી જ ધાવાળી સ્ત્રી,
 -ભી સ્ત્રીં ઊંટડી (ર) નાની - જુવાન હાથણ
 કરખીર પુંં [સં] સિંહ
 કરમ નં [સં કર્મ] કર્મ; કૃત્ય (ર) કુર્મ; કર્મ
 કર્મ (૩) નસીબ, વિધાતા [-ઊંઘડણું =
 નસીબ ખૂલણું, સારા સંભોગો મળવા, -ફૂટણું
 કરમનસીબી આવવી. કરમના કાળા હાથ =
 ભૂડું નસીબ ૦ના ભોમ (પુંં ૫૦ ૫૦)
 પાછલા કર્મના ફળ, સર્જિત. ૦નું આગળ વિં
 ભાગ્યશાળી (ર) [લા] કરમનસીબ ૦નું બળિયું
 વિં નસીબદાર ૦નું ફૂટણું વિં અભાગિયુ
 -બાંધવાં = આગલા જન્મમાં (માહ) ફળ
 ભોગવવા પડે તેવા કામ કરવા. કરમ કંઠણુ
 ને કાયા સુ વાળી = પાછલા કર્મ (નસીબ)
 આરામ - સુખ આપે તેવા ન હોય, ને શરીર
 સુક્રમાર હોય તેવી સ્થિતિ ('કરમ કહેકોલીમાં
 પેસુ, ને મન કહે માળવે ભઈ') ૦કથા,
 ૦કહાણી સ્ત્રીં વીતક કથા ૦ફૂટ સ્ત્રીં
 નકામી મહેનત, મર્યાદા (ર) એકની એક વાતનું
 પીજણ. ૦વેરે પુંં માથાવેરે, જાણિયાવેરે
 (ર) નસીબમાં લખાયેલી વેદ. - માધર્મી
 (-રમી) વિં કર્મધર્મ અનુસારનું; ભાગ્યને
 આધીન - માળું વિં કર્મવાળુ - મા
 વિં નસીબદાર (ર) ધનાઢય
 કરમ સ્ત્રીં [અ.] ઉદારતા (ર) કૃપા, મહેરબાની
 ૦ખસિસ સ્ત્રીં ભાગ્યશાળીપણું (ર) ક્ષમા-
 શીલતા, રહેમિયત (૩) સખાવત, ઉદારતા.
 ૦ખખશી સ્ત્રીં મહેરબાની કરવી તે

કરમ(-મિયો) પું [બુઓ કિરમ] કૃમિ, પેટમા
થતો એક જીવ

કરમકલ્લો પું [ફા] એક શાક, કાખી

કરમજ, -જ બુઓ 'કિરમજ'માં

કરમણુપુ અંકિં બુઓ કણમણુપ, કચવાણુ

કરમદી સ્ત્રી, -દો પું [મં કરમદ, પ્રા
કરમદ] એક કણકાંડ -દુ નં એનુ કણ

કરમકાંડો, કરમલો(-ળો) પું [સં કર +
મિલ?] સાથવો, કુલેર (૨) બુઓ કરમો

કરમવેરો પું બુઓ 'કરમ'માં

કરમાણી અજમો પું [ફા કર્માન, કર્માન
ઉપરથી] કિરમાણી અજમો, એક વસાણુ

કરમાણુ અંકિં [મં કુ+મ્લન? હિં
કુમ્હળના, મ કરમણે] ચીમણુ, વિલાણુ

કરમાણુ, કરમી બુઓ 'કરમ'માં

કરમો પું [સં કરમ્મ] હાહી તથા જીરૂમીઠું
નાખેલા ભાતનુ માતાનુ નૈવેદ્ય [કરમોડાણુ]

કરમોડ સ્ત્રીં કરમોડાણુ તે, લચક [-ખાવી=
કરમોડ(-હિયો) પું દોરના એક રોગ

કરમોડણું સં કિં [કર+મોડણુ] મરડણુ,
લચકાવણુ (૨) કરમોવણુ, સહેજ પલાણુ

કરમોડાણુ અંકિં લચકાણુ, મરડાણુ

કરમોહિયો પું બુઓ કરમોહ (રોગ)

કરમોહી સ્ત્રીં (ય) દોરના શીગડાનો રોગ

કરમો(૦વ)ણુ સંકિં [કર+મોણુ] સહેજ
પ્રવાહી સાથે ભેળવણુ -મસણુ, કરમોડણુ

કરલ નં કોડીનુ ઝાડ(૨)ચીકણી અને કઠણ માટી
કરલનમણું વિં બુઓ 'કર'માં

કરલી સ્ત્રીં [સં કુલિકા] એક વનસ્પતિ

કરવડુ નં [મં કરક, પ્રા કરવ]નાળયુ -ડી સ્ત્રીં
નાળયાવાળી લોટી, ઝારી -ડો પું એવો લોટો

કરવત સ્ત્રીં, નં [સં કરપત્ર, પ્રા કરપત્ત]
લાકડા વહેરવાણુ એક ઓળર [-મેલાવણુ,

મુકાવણું (કાશીમાં) = ખીન જન્મમાં ઇચ્છેલુ
પ્રાપ્ત કરવા, કરવત વડે શરીર વહેરાવીને

પ્રાણત્યાગ કરવો] -તિયો પું કરવતથી કામ
કરનારો, વહેરણિયો -તી સ્ત્રીં નાનું કરવત

(૨) સોનીનુ એક ઓળર (૩) એજ નતની
ઘોડાગાડી -તી દાવ પું કુસતીનો એક દાવ

કરવરુ વિં ઓછા પાકવાણુ (વય) (૨) નં
ખરડિયુ, નાનો દુ-ળ

કરવાલ સ્ત્રીં [હિં, મં વરવાલ], -હુ નં
તલવાર, ખરજ [(૨) તેનુ કૃત

કરવીર નં [મં] એક કૂલકાંડ, યોળી કંગેણુ
કગ્ગુ સંકિં [મં કુ, પ્રા કર] આચગ્ગુ, ખના

વણુ, ચોળણુ, ધડણુ ઉપગવણુ વગેરે (૨)
અન્ય કિં સાથે આવતા ને કિયામા ખીજ

આનુવગિઝ કિયાઓનો ભાવ ઉમેરે ઉઠાં
'જેણુ કરવ', 'પૂછવુ કરવુ'. (૩) કિંના

ભૂતકાળના રૂપની સાથે વપનના માતૃત્યનો
ભાવ ખતાવે ઉઠાં 'તેયા કરવુ', 'બોલ્યા

કરવુ' કગ્ગુ કારવણુ મંકિં માગોપાગ
કરવું (૨) કિયાથી બધી રીતે પરવાનુ [કરી

જેણુ = અજમાવણુ પ્રયોગ કરવો કરી
લાવણુ = તૈયાર કે પૂરુ કરીને લાવણુ]

કરવો પું બુઓ કરવડો

કરવૈયો પું [કરવુ] કરી જાણનારો, કરનારો

કરશણુ નં [બુઓ કણસણુ] ડૂડું (૨)
વાવેતર, મોલ (૩) [સં કર્ણ] ખેતી -ણી

પું ખેડૂત [ડૂચો-દાટો (૨) ચીથરુ
કરસક સ્ત્રીં [અ કુસંક] શાહીના ખડિયાનો

કરસ પાત, કરમ પુટ, કરસુવ(-વા) [સં]
બુઓ 'કર'માં

કરસાહી સ્ત્રીં કરાહી (સુ)

કરસાહો પું (સાવરણના કામનો) કરાહીનો
ઝૂડો [મડકુ રાખ

કરક પું, નં [સં] હાડપિજર (૨) [લા]
કરજ નં [સં] એક ઝાડ, કણજ

કરજો પું [ફા કારજ] કુવારો

કરક, ઠંક સ્ત્રીં [સં] કગ્ગિયો -હિકા સ્ત્રીં
નાનો કરકિયો -હિયો પું કકિયો

કરકુ વિં [પ્રા કરનકું?] કરે એણુ, ઉધોગી
કરો પુંખંખં [સં કર ઠંક, પ્રા કરકાં]

આકાશમાથી પડતા કુદરતી ખંદના કમડા
[-પડવા = કરાનો વરસાદ થવો]

કરકાધયત સ્ત્રીં [અ કરાધિયત] સૂગ, અણગમે
કરકાધ પું 'કરવત'ઉપરથી, હિં વરાત્તી કરવતિયો

(૨) સ્ત્રીં [કા] ખોદવાની કોશ (૩) પરાધ

કરાખી સ્ત્રીં સીવણા વળણના ભાગે (જેમકે
બગલ)આગળ મુકાતી ત્રિકોણાકાર કાપસી,કાખી
કરાડ સ્ત્રીં [હિં. કરાર] ખડક(૨)જોડા ખાડાની
ઊભીકાર,લેખડ(૩)પર્વતની ખો(૪)પુંઊંચો
ઘોડ(૫) -ડી સ્ત્રીં પર્વતની સાડી ને ઊંચી
કાટ, ખો (૨) ઘમે(૩)નદીનો લેખડવ ખો જોડો
(૪) સોનીનું એક ઓભર -ડો પું ભુઓ
ડંગડ ૧,૨ (૨) લે અપડા લાકડા ઉપર
પહેરવાનુ લાકડુ મુકાય છે તે
કરાડા (રા')પું[મ] એજ મહારાષ્ટ્રી બ્રાહ્મણલતિ
ડંગડો (રા') પું (સુ) [મ કુહાડ] કુહાડી
કરાણી પું [સરખાવો મ કરાની] વડાણનો
નિરીક્ષક વડાણનો કારકુન કે ભડારી (૨)
વિં કંતુ કારવનુ કરી ભણે એધ
કરાં સ્ત્રીં [ક + રાં] નાપુશી
કરાખીન સ્ત્રીં [તુ] ભુઓ કરાખીન, ખડ્ગ
કરાંભણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ['કરતુ'] કરવાની
મનુરી (૨) કરવાની આવડત-ખૂખી (૩)
['કામણ' કે 'કરામત' ઉપરથી ?] ભડુ
કરામત સ્ત્રીં [અ] કારીગરી (૨) કળા કસખ
(૩) હિકમત, યુક્તિ (૪) ચાતુરી, ખૂખી (૫)
ખનાવટ (૬) ચમત્કાર, ભડુ -તી વિં
[+કં] કરામતવાળુ
કરાયું નં ભુઓ કરૈયું-સોનીનુ એજ ઓભર
કરાયું (રા') નં ભુઓ કરૈયું-ચણતર
કરાંર પું [અ] કખૂલાત, કરાવ (૨) ડુ ખની
ગાતિ નિરાત, આરામ ઠદાદ પું [+ફા
ઠઠ] કખૂલાતનો કાગળ (૨) સુલેહશાતિની
અરજ ઠનામું, ઠપત્ર નં ઠગવપત્ર, લખત,
ઠગવેજ (૨) સંધિપત્ર
કરાલ(-ળ) વિં [સ] ભય કર, બિહામણુ
(૨) ઉઘ તીત્ર (૩) ઊંચુ (૩) સ્ત્રીં કાળી
લુખની (૫) પું ઝરુરીમૃગ -લિની સ્ત્રીં
હુર્ગાનુ એજ ભય કર રવરપ (૨) ભય કર સ્ત્રી
-લી વિં ભય કર મો કાકીને ગાના (સગીત)
કરાળિયો પું [ફા સં કુલલ] માટીના
વાસણ વેચનારે, કરાળિયો
કરાંજ સ્ત્રીં ડરાળુ તે ઠણું અંકિં ઝાડે કરતા
શુદ્ધને ભેર આપણુ (૨) ઘણા ભેરથી ખોલણુ

કરાંકું (રા') નં (ચ) ભુઓ કરેટુ, ખરેટું
કરાંડી સ્ત્રીં સાહી, કપાસ ટુવેરની સૂકી સોધી
-હું નં સાહી-કરાહીનો ભાગ, સાહી
કરાંશી સ્ત્રીં સુતારનુ એક ઓભર
કરિણી સ્ત્રીં [સં] હાથણી
કરિયાણું નં [મ કિરાણા, હિં કેરાના, સં
કયાણ, પ્રા કિરિઆણ] ગાધીને ઘેન મળતુ
ઓમડ, મસાલો વગેરે (૨) ગાધિયાદું
કરિયાતું નં [સં કિરાત, હિં કિરયાન, મ
કિરાઈત] એજ ઓપધિ
કરિયાવર પું [સં વર + ક્રિયા ?] કરકરિયા-
વર પહેરામણી, રીત
કરી પું [સં] હાથી
કરી સ્ત્રીં [ભુઓ 'ચરી'] પથ, પરહેણ
(૨) અણૂને (૩) એક વનરપતિ [-પાળવી
= પહેજ ગખવી] [-કાંગણે
કરી, ઠને અં ['કરતુ' પરથી અંકું] -ને લીવે,
કરીને અં ભુઓ કરી (૨) નામે (જેમકે દશરથ
કરીને એક ગત હોતો)
કરીમ વિં [અ] દયાણુ, ઉદાર
કરીર પું [સં] એક વનરપતિ કરેડો
કરણુ વિં [સ] દયાળનક શોકકારકં (૨)
પું [જા શા] અધરસમાનો એજ ઠતા સ્ત્રીં
ઠપરિણામક વિં 'દૂલિક', કરણ પગિણામ-
વાળુ ઠપ્રશસ્તિ સ્ત્રીં કરણરસથી ભરેલી
પ્રશસ્તિ કાવ્યનો એક પ્રકાર 'એલીજ'
ઠરસિક વિં કરણરસનુ, -વાળુ
કરણા સ્ત્રીં [સં] દયા, અનુકંપા [-આણવી,
-આવવી, -કરવી, -લાવવી] (૨) વિં
સ્ત્રીં શ્રુતિના પાચ પ્રકારોમાનો એક (હીસા,
આયતા, મૂઢા, કરણા, મધ્યા) ઠકર વિં
[+આકર] દયાનિવિ, દયાણુ ઠનિવિ પું
દયાનો ભડાર ઠપાત્ર વિં [+પાત્ર] દયા-
યોગ્ય (૨) નં દયાયોગ્ય મનુષ્ય ઠદ્ર વિં
[+આદ્ર] કરણાથી આદ્ર, દયાથી મદ્રગદ્
ઠણુ, ઠવંત, ઠળ(-ણુ) વિં દયાણુ
કરણાશી સ્ત્રીં કરણતા
કરણાંત વિં [મ કરણ + અત] કરણ અંતવાળુ
(૨) નં 'ટૂંકેડી' ઠંક નં 'ટૂંકેડી'

કરુવરુ અં કટકટ કરુ તે
કરુપ(-પુ) વિં [ક+રુપ] કરુપુ
કરેડ (-હ) (રે?) નં જુઓ ખરેડ (ર) ધીર્માની
છાશ (૩) [સં કર ઉપરથી] રેવીને અપાતી
વાર્ષિક ભેટ

કરેહી સ્ત્રીં જુઓ કળોહી
કરેહું વિં [જુઓ 'કરહું'] ખેરવાહ [ચાલવી
કરેહો પું [જુઓ 'કરહો'] રેદિયાની ઊભી
કરેજુ સ્ત્રીં, -જુ પું [સં કરેજુ] એક ફૂલ
આં -જુ નંખંવં કરેજનાં ફૂલ
કરેજુ (-જુ) પું [સં] હાથી (ર) સ્ત્રીં હાથણી
કરેપ પું [હિં કરેવ, ર ક્રેપ] એક ભત્તરુ
રેશમી કાપડ - સાહી

કરેળી સ્ત્રીં [સં કરાલ ઉપરથી?] મોટી ખૂમ,
ચીસ (ર) કોધ, કોધની આળ
કરેયુ (રે?) નં ['કરો' ઉપરથી] મોહારાની
ખંતેમાની કાઈ પણ એક ખાજુના કરાવ
હાળપડતુ અણતર

કરેયુ નં સોનીવુ એક હથિયાર
કરો (રા') પું [સં કર] મરની ખાજુની દીવાલ
કરોચ પું + કૌચ (ર) તેતર
કરોચળી સ્ત્રીં જુઓ કરચલી
કરોટ (-ટ) [સં], -હી સ્ત્રીં ખોપરી
કરોઠ સ્ત્રીં [હિં કરોટ, કરવટ] શરીરનુ પાસુ
(ર) [જુઓ 'કરોઠી'] બાધા, મત

કરોહી સ્ત્રીં બાધા, મત [આહુ
કરોહું નં પરપરા, ચાલ, રિવાજ (ર) રાંદુ,
કરોહ પું [હિં, મ] દાદિ, સો લાખ
૦(-હાધિ)પતિ પું કરોહ રૂપિયાનો
આસામી - ધણી

કરોહ સ્ત્રીં [સં ક્રોહ] બરડાની ઊભી હાડ-
માળા, પૃષ્ઠવશ (ર) બરડો ૦રજુ સ્ત્રીં
કરોહમાથી પસાર થતુ જ્ઞાનતત્ત્વ દોરહું
કરોચલ પું [જુઓ 'કળાચલ'] મોર [લાલ]
(ર) સ્ત્રીં જુઓ કોચલ

કરોળિયો પું [સં કૌલિક, દે કોલિય]
એક છપહું (ર) ચામડીનો એક રોગ (૩)
એક વનરપતિ, કાગડોળિયો (૪) [જુઓ
કરાળિયો] માટીના વાસણ વેચનારો

કર્ક પું [સં] કરચલો (ર) એક રાશિ (૩)
ધોળો ઘોડો ૦રેખા સ્ત્રીં વિપુલવૃત્તની ઉત્તરે
૩૩' ૨૭' અક્ષાંશની ગોળ રેખા ૦વર્ણલ
(-ળ), ૦વૃત્ત નં કર્કરેખાનુ વર્ણલ -કર્ક
પું [+વર્ક] કર્કરાશિનો સૂર્ય

કર્કટ, ૦ક પું [સં] જુઓ કર્ક ૧, ૨ -ટી
(-ટકી) સ્ત્રીં કરમલી

કર્કટિ (-ટી) [સં] કાકડી

કર્કટી સ્ત્રીં [જુઓ કરકટી] ઠાઠી

કર્કર વિં [સં] કઠણ (ર) પું હાડકું,
(ખોપરીનો) હાડકાનો ટુકડો

કર્કશ વિં [સં] કર્કશ, આકર (ર) કડવાખોણ
(૩) ધાતકી, નિર્ધય -શા વિં સ્ત્રીં કકશિ
ચણ, વઠકારી

કર્કધુ (-ધુ) સ્ત્રીં [સં] ખોરડી ['કર્ક' મા

કર્કક પું [સં] કર્કરાશિનો સૂર્ય, જુઓ

કર્કટિ, ૦ક પું [સં] (સ) નાગોનો એક નાયક

કર્ણ પું [સં] કાન (ર) [ગ] કાટખૂણ-

ત્રિકાણમાં કાટખૂણની સામેની ખાજુ (૩)

સુકાન (૪) [સ] કુતીનો સૂર્યથી રમેદો

પુત્ર ૦કહું (-હોર) વિં કાનને કટ-હોર

લાગે એવું ૦કહું (-હું) પું કાનનો એક

રોગ, ૦ગોચર વિં સહજાય એવું ૦રછેદ

પું કાન વીધવા કે કાપવા તે ૦ધાર પું

સુકાની, નેતા ૦ષટલ નં કાનનો પડદો,

'કૂમ' ૦પાક પું કાન પાકવો તે, એક

રોગ ૦પાલી સ્ત્રીં કાનની ખૂટ ૦પ્રદેશ પું

કાનની આજુબાજુનો શરીરનો ભાગ ૦ફૂલ

નં કાનમા પહેરવાનું ફૂલ, સ્ત્રીઓનું એક ધગેણું

૦મૂલ (-ળ) નં કાનના મૂળ આગળનો

શરીરનો ભાગ ૦રેખા, ૦લીટી સ્ત્રીં જુઓ

ક્ષર્ણ [ગ] ૦વેધ પું કાન વીધવો તે

૦શક્તિ સ્ત્રીં સાબળવાની શક્તિ ૦શૂલ

(-ળ) નં કાનમા થતુ શૂળ -સણકો ૦સ્ત્રાવ

પું કાનમાથી પરુ ઝરવું તે -જુકિણિ

અં [સં] એક કાનેથી ખીલ કાને એમ ફરતુ

-જુટિ નં કાનના આકારનું એક વાજિત્ર

કર્ણુટિ નં [સં] (સ) કર્ણટિક પ્રાત (ર) એક

વનરપતિ (૩) જુઓ 'કર્ણ' મા

કર્ણાટક પુ.નં (સ) દક્ષિણ હિંદુસ્તાનનો
એક પ્રાત -શ્રી વિ.નં કર્ણાટકનું, તે સખધી
(૨) સ્ત્રી.નં કર્ણાટકની સ્ત્રી

કર્ણુદ્ધિમ પું. [સં.] માછલા તથા તેવા પ્રાણી-
ઓના કાનમાંનો એક પથ્થર જેવો અવયવ
કર્ણુદ્ધિય નવં [સં.] કાનનુ અને કર્ણ પ્રદેશનું હાડકું
કર્ણુકા સ્ત્રીં. [સં.] કળી, બીજકાશ (૨) હાથીની
મૂઠની આણી (૩) વચલી આગળી (૪) લેખણ
કર્ણુકાર પું. [સં.] એક ફૂલગાંઠ; કર્ણેણ
કર્ણુની સ્ત્રીં. [સં.] ગર્ભાશયનો એક રોગ
કર્ણુન્દ્રિય સ્ત્રીં. [સં.] સાલણવાની ઇન્દ્રિય, કાન
કર્ણોપકર્ણુ-(-ર્ણુ) અ. [સં.] જીઆ કર્ણકર્ણિ
કર્ત્ત્વ તી વિ. [સં.] કાપવા માટે નોંધતા તીક્ષ્ણ
દાન કે દાતાવાણુ (૨) નં એક પ્રકારનુ પ્રાણી
કર્ત્તન નં. [સં.] કાપણ કે કાતરણુ તે (૨) કાતણુ તે
કર્ત્તરિપ્રયોગ પું. [સં.] જેમા ક્રિયાપદ કર્ત્ત
પ્રમાણે ભતિ અને વચન હેતું હોય તેવા
પ્રયોગ [વ્યા.]

કર્તારી સ્ત્રી. [સં] કાતર

कर्तृ(-र्त्तृ)व्य वि० [सिं] करना योग्य, करवाना
 (२) न० काम; कर्म (३) करण (४) वर्तन.
 उ०। स्त्री० कर्तव्यपुद्धि ० धुरा स्त्री०
 कर्तव्यनी नूसरी ० निष्ठ वि० कर्तव्यपरायण
 निष्ठता, निष्ठा स्त्री० कर्तव्यमा निष्ठा,
 कर्तव्यपरायणता ० परायण्य वि० पौताना
 कर्तव्योमा परायण्य - भट्ट्य रहेनाई ० परा-
 यण्यता स्त्री० ० पालन न० कर्तव्यनु पालन.
 ० पुद्धि स्त्री० कर्तव्यनी लावना ३ सभज
 ० लान न० कर्तव्यनु लान भूमिति स्त्री०
 (ग) 'प्रेङ्किङ्कल न्योमेरी'

કર્તા(-તર્તા) વિં [સં] કરનાર, બનાવનાર
(૨) પું કરનાર - બનાવનાર માણસ, રચયિતા
- ઠહર્તા(-તર્તા) પું સરજનાર અને નાશ
કરનાર (ઈશ્વર) (૨) સર્વોપરી સત્તા ધરાવનાર
પુરુષ, મુખ્ય ધણી -તર્તિ પું કિરતાર, સ્પષ્ટ
કર્તા વિં (૨) પું [સં] બુઝો કર્તા ઠત્વ
નં કરવાની -રચવાની શક્તિ (૨) કર્તાપિણુ
ઠત્વશક્તિ સ્ત્રીં ઠવાચ્ચ વિં [બ્યા]
જેમા કર્તાનું પ્રાધાન્ય હોય એવું (વાક્ય)

કર્તવ્ય, ંતા, ંધુરા, ંનિષ્ઠ, ંનિષ્ઠતા, ંનિષ્ઠા,
 ંપરાયણ, ંપરાયણતા, ંભુદિ, ંપાલન,
 ંજ્ઞાન નં ભુઓ 'કર્તવ્ય'મા

કર્તા વિં (૨) પું, બહર્તા પું [સં] જુઓ.
'કર્તા'મા -ર્ત્તો સ્ત્રીં કર્તાનુ સ્ત્રીલિંગ

કર્દમ પુ. [સં.] કાદવ, કીચડ ંભૂમિ સ્ત્રી.
કાદવવાળી જમીન [લૂનો ગાસો]

કર્ષક નં [સં] કાપડ, કપડુ (૨) ચીયર,
કર્ષક નં [સં] જોપરી (૨) કલેક્ટ, ઠીખ;
ઠીકર [(૨) ઠીકરી

કર્પરી સ્ત્રીં [સં] એક ઔષધિઃ ખાપરિયું

કપાસિ પુ. [સં] કપાસનું ઝાડ (૨) કપાસ

કપૂર નં [સં.] કપૂર

કચ્છ વિ. [સં] કાબર, કાબરચીતર

કર્મ નં [સં] ક્રિયા, કાર્ય, કામ (૨) પ્રવૃત્તિ, ધર્મો ઉદાં વૈશ્યકર્મ (૩) આચરણ, ધર્મ-કર્મ (નિત્યાદિ) (૪) [લા] કરમ, નસીબ, પૂર્વજ-મના કર્મ (૫) કર્તવ્ય (૬) કુકર્મ, પાપ (૭) જેની ઉપર ક્રિયા થતી હોય તે (વ્યા) [-ખાંધવાં, -ખ ધાવાં = જેમનું સારૂ માફ કરૂણ ભોગવવું પડે તેવા કર્મ કરવા કર્મના ભોગ પુ. ૫૦૧૦ દૈવયોગ, પ્રારબ્ધ કર્મનાં કાળાં, -નાં કુ હાળા નં ૫૦૧૦ નસીબના ભૂહા લેખ] ૦કથા સ્ત્રીં જુઓ કરમકથા ૦કપાટ નં નસીબનું પારણ્ય ૦કર વિં કર્મ કરનાર (૨) પુ. કામ કરનાર મનુર ૦કર્તા પુ. કર્મકર્તા કર્તા (વ્યા) ૦કહા(-હા) વિં - મરણમા આવે ત્યા પછી હરીને યોદાવતા જેનાથી સોનામહોરોની કહા નીકળે તેવું (માણસ) ૦કાર(-રી) પુ. કામ કરનાર; કાર્ય કર્તા (૨) મનુર (૩) કારીગર (૪) છુહાર (૫) યજ્ઞ ૦કાંડ નં ધર્મ-ક્રિયાઓ અને ધર્મકર્મોને લગતો વેદનો ભાગ (૨) એમા યતવેલી ધાર્મિક ક્રિયાઓ અને કર્મો. ૦કાંડા વિં કર્મકાંડને અનુસરનાર ૦કૂટ સ્ત્રીં કર્મકાંડી કહાકૂટ ૦કૌશલ નં કામ કરવામા કુશળતા ૦ક્ષેત્ર નં કર્મભૂમિ (ભારતવર્ષ) ૦ગતિ સ્ત્રીં કર્મની ગતિ, નસીબ ૦ચ હાળ પુ. કર્મનો ચહાળ,

અધર્મી, દુરાચારી ંચોર વિં (૨) પું
કામમા ચોરદાનતનુ ંચ વિં ડર્મર્મીથી
નીપજેછુ (૨) પું કળિયુગ (૩) વડ ંક
આહ્નિકકર્મમા ચુરત, ડર્મનિષ્ઠ (૨) કર્મ-
કુશળ (૩) બાહ્ય આચારમા આગ્રહી ંકતા
શ્રીં ંતત્ર નં કર્મનું તત્ર ંદ ં પું
કર્મની સન ંદોષ પું કર્મનો દોષ-ભૂલ
(૨) ડમતુ માંકુ પરિણામ (૩) પાપ, દુર્ગુણ
ંનારય પું [વ્યા] જે તત્પુરુષ સમાસમાં
ખન્ને પદો સમાનાધિકરણ હોય તે સમાસ.
ઉદા મહારાજ ંનિષ્ઠ વિં કર્મકાંડમા
આરથવાણુ-ચુરત(૨)કર્તવ્યપરાયણ ંનિષ્ઠા
શ્રીં પોતાના કર્મેમા અથવા શાસ્ત્રવિહિત
કર્મેમા નિષ્ઠા ંન્યાસ પું કમ ઈશ્વરને
અર્પણ કરી દેવાં તે ંપાક પું કમતુ
પાકતુ તે, કર્મકૃણ ંપાશ પું કર્મબધન.
ંદલ(ં-ળ) નં કર્મનું કૃણ-પરિણામ ંબાધ
પું કર્મનો બાધ-દોષ ંબધ પું કર્મનું
બધન ંભૂમિ શ્રીં કર્મ કરવાનું ક્ષેત્ર (૨)
ધર્મર્મ કરવાનો દેશ (ભારતવર્ષનું એક
વિશેષણ) ંભ્રષ્ટ વિં કર્તવ્યકર્મથી ભ્રષ્ટ-
વિમુખ થયેલું ંમાર્ગ પું કર્તવ્યકર્મથી અથવા
કમન્ડાને અનુસરવાથી મોક્ષ મેળવવાનો માર્ગ
ંમીમાસા શ્રીં કર્મની દિવસૂરી, કર્મ સમધી
વિચારણા (૨) પૂર્વમીમાંસા ંયોગ પું કર્મ-
માર્ગની સાધના (૨) નસીબનો ભોગ ંયોગી
પું કર્મયોગનો માધક ંદેઆ શ્રીં ભાવિસૂચક
જેમા-આકાં (૨) નમીબ ંવત્તા શ્રીં [સં
વત્+તા] ડમ કરનાગ હોય તે ંવશ વિં
નસીબને આધીન એવું ંવાદ પું કમને
ડગતો વાદ (૨) પ્રારબ્ધવાદ, દૈવવાદ ંવાની
વિં (૨) પું કર્મવાદમા માનનાર ંવિપાક
પું કર્મપાક ંવીર વિં કર્તવ્ય કર્મ
કરવામા વીર-ખડાદુર(૨) પું એવો માણસ
ંચતિહાર પું ક્રિયાનું સામસામે થવું તે
(૨) [વ્યા] ગમાસની એક ભત ઉદાં મુક્કા
મુક્કી ંચતિહારવાચક વિં કર્મચતિહાર
ખતાવનાર ંશીલ વિં પ્રવૃત્તિશીલ, ઉદ્યમી
ંસગ પું સાંસારિક કર્મો અને તેનાં ફળો

પ્રત્યેની આમણિ ંસ ભોગ પું ભાવિને
યોગ, નસીબનો તાકડો ંસ ન્યાસ પું કર્મનો
ત્યાગ (૨) કર્મકૃણનો ત્યાગ ંસ ન્યાસી
પું કર્મસન્યાસ કરનાર ંસાક્ષી પું
કર્મને જોનાર પુરુષ (૨) કર્મના પરિપાકનો
અનુભવ લેનાર પુરુષ ંસાધન નં કમ
સિદ્ધ કરવા જરૂરી માધન ંસિદ્ધિ શ્રીં
કર્મકૃણની પ્રાપ્તિ(૨)કાર્યમા સકળતા ંસ્થાન
નં કાર્યાલય, કામધધો કરવાની જગા
ંહીણુ(-ણુ) વિં અભાગિયુ, કમનસીબ
-મર્તીત વિં [+અતીત] ડર્મથી અતીત-
પર-મર્મધિકાર પું [+અધિકાર] ધર્મકર્મનો
અધિકાર-યોગ્યતા -મર્મધીન વિં [+અધીન]
ડર્મવશ, દૈવાધીન -મર્મનુરૂપ વિં [+અનુરૂપ]
ડર્મને અનુરૂપ, જેવા કમ કર્યા હોય એ
પ્રમાણેનું, નસીબ પ્રમાણેનું -મર્મનુષ્ઠાન નં
[+અનુષ્ઠાન] પોતાના કર્મધર્મ કરવા તે
-મર્મનુસારે અં [+અનુસાર] કર્મને અનુ-
સારીને -મર્મનુસારી વિં કમને અનુસરતું
-મર્મિતર નં [+અતર] શુભ કારજમા અને
ખાસ કરીને અધરણીમા વિધિયુક્ત જે કર્મ
ગોર કરાવે છે તે (૨) ખીણ કામ (૩) યજ્ઞાદિ
ધર્મવિધિ બધ હોય ત્યારનો નવરાશનો વખત
કર્મણિ વિં [સં] (વ્યા) કર્મ પ્રમાણે ભતિવચન
ઇં લેનાર ંક્ષિતીયા શ્રીં કર્મ અર્થે વપરાતી
ખીણ વિલક્ષિ ંપ્રયોગ પું જેમા કર્મ
પ્રમાણે ક્રિયાપદ ભતિ અને વચન લેતું હોય
એવો પ્રયોગ ંવાચ્ય વિં કર્મ પ્રમાણે
ભતિ અને વચન લેનાર

કર્મણ્યુક શ્રીં [સં] મનોરજન

કર્મણ્ય વિં [સં] કુશળ, હોશિયાર (૨) નં

ઉદ્યોગ, પ્રવૃત્તિ ંતા શ્રીં કુશળતા

કર્મરી શ્રીં [સં] એક વનરપતિ, વરાલોચન

કર્મિષ્ઠ વિં [સં] કર્મ કરવા પર પ્રાતિવાણું

(૨) કાર્યકુશળ

કર્મી વિં [સં] નસીબદાન (૨) ઉદ્યોગી

કર્મદ્રિય શ્રીં [સં] રથૂળ કામો કરવાની

ઈદ્રિય (જુઓ 'ઈદ્રિય મા)

કર્ત્તનક નં એક પક્ષી

કર્પ પુ. [સં.] એક પ્રાચીન તોલ (૨) ખેંચાણ
 ઠંડ વિ. [સં.] ખેંચે-આકર્ષે એવું (૨) પુ.
 ખેંચતું ણ્ય નં. [સં.] ખેડ, ખેતી (૨) ખેંચ-
 તાણ (૩) આકર્ષણ [(૨) પુ. ખેંચતું
 કર્પા વિ. [સં.] ખેંચનાર (સમાસમા અતે)
 કલ પુ. [સં.] એક અવાજ, શુભન (૨)
 કળા, માત્રા (પિગળ). ઠંડ પુ. પક્ષીઓનો
 કલરવ (૨) શુંભરવ (૩) કલખલ, મનુષ્ય
 યા પશુપક્ષીઓનો મિશ્ર ધ્વનિ ઠંડ પુ.
 મધુર ધ્વનિ (ખાસ કરીને પખીઓનો)
 કલ(-ળ)કલ(-ળ)નું અંકિં જુઓ કંકગું
 કલકલાટ પુ. [સં. કલ ઉપરથી] ઘોષાટ
 કલકલા(-ળા)ણ નં જુઓ કંકલાણ
 કલકલિયો પુ. એક પક્ષી ઠંડાલિયો પુ.
 એક પક્ષી

કલકલાણ નં જુઓ કંકલાણ
 કલકો પુ. [સં. કલ ઉપરથી] ઘોષાટ, શોરબદાર
 કલખાણ વિ. [જુઓ કલકાણ] અપલક્ષણવાળું
 કલખાપરી સ્ત્રી, -રો પુ. [સં. કલ્ય +
 લર્પર, મ] પકવેલી અથવા ખાગેલી માછીની
 એક ઔષધિ (૨) જસતનો એક ક્ષાર

કલખખણ નં જુઓ કલકાણ
 કલગી સ્ત્રી [તુર્કી] મુગટ અથવા મસ્તક પર
 મૂકવાનો એક શણગાર; મજરી (૨) કૂલોનો
 ગોઠો (૩) એક શક્તિ લાવણી. ઠંડાર વિ.
 [ફા] કલગીવાળું

કલગેર (ગે?) સ્ત્રી [કલગીદાર?] એક
 ક્રીમતી રેશમી વસ્ત્ર, ખાટ

કલ(-ળ)જુગ પુ. જુઓ કળિયુગ
 કલ(-ળ)ણ નં ['કળણ' ઉપરથી] કળી -
 ભિતરી જવાય એવી પાણીપોચી કાઢવની જગા
 કલમ નં [સં] વહુ, પત્ની

કલદાર વિ. [કલા + દાર] હુબર - કળાવાળું
 (૨) [હિં, મ.] અંગ્રેજ ચલાવતું (નાણું)

કલન નં [સં] કળી જવું - સમજવું તે (૨)
 પકડવું - ઝાલવું તે (૩) ગર્ભાધાન થયા પછીની
 ગર્ભની શરૂઆતની સ્થિતિ, 'ઝાઘોટ'

કલના સ્ત્રી [સં.] સમજણ, ગ્રહણ (૨)
 અડસદો (૩) પિછાન

કલપ(-ક) પુ. [અ. કલ્પ = મો. ખં પડતા હાથ]
 વાળ રંગવાની એક ખનાવટ

કલપણું અં. કિં. [સં. કલ્? લપ્? કે શું
 કલ્પાત ઉપરથી?] ઝૂંચું (૨) રડણ, કલ્પાત
 કરણ (૩) મંકિં. [સં. કલ્પ ઉપરથી]
 સારણ (શ્રાદ્ધ), મરનાર વાસે પુણ્ય કરણ કરણ
 કલપાંત પુ. નં + જુઓ કલ્પાંત

કલકાત નં [સં.] વહાણના પાટિયા બરાબર
 ખેસાડી ક્યાય હવા કે પાણી પેસી ન શકે
 એણે કરવાની ક્રિયા

કલખલ સ્ત્રી [સં. કલ ઉપરથી] વાતચીતથી
 થતો આછો ઘોષાટ, શોરબદાર (૨) ન
 સમજાય તેવું બોલવું તે. -લાટ પુ. ઘોષાટ,
 શોરબદાર

કલમ સ્ત્રી [મ, સં] લેખણ (૨) દસ્કત (૩)
 ચિત્રકારની પીછી (૪) [લા] લેખનશક્તિ,
 ચીતરવાની છટા (૫) કલમની પેઠે ત્રાસી
 કાપીને રોપવાને કરાતી ઝાડની હાળી (૬)
 કડિંકા; લખાણમાં પડેલો ક્રમિક ભાગ (જેમ કે,
 કાચદાની નલમ) (૭) કરારની શરત (૮) [લા]
 લખા કે લિપિ ઉદા. તણ કલમ જાણનાર
 [-કપાવી = આખર જવી (૨) ખરતરક થવું
 -કરવી = સારી જતના ઝાડની હાળી ખીજા
 ઝાડ ઉપર બાંધવી (૨) લાખી હાળીને જમીન
 માં દાખવી, જેથી ત્યાં મૂળ નાખી નવો છોડ
 તૈયાર થાય -કરણું = કાપી નાખવું, ખડિત
 કરવું -કપવી = લેખણમાં કાપ મૂકવો (૨)
 ખરતરક થવું -કડવી = લખવા માટે છોલીને
 તૈયાર કરવી. -આલવી, -અલાવવી = વગર
 ગેકાંચે સારી રીતે લખાણું, લખવું -રોપવી =
 કલમ કરેલી હાળી જમીનમાં વાવવી. -લાગવી
 = (કાચદાની કલમ) લાગુ પડવી -થવી, તે
 પ્રમાણે કામ થવું] ઠંડાર વિ. [ફા] લેખણ
 વાપરી જાણનાર (૨) પુ. લલિયો (૩) લેખક,
 કુશળ લેખક, મુસદ્દી ઠંડેની સ્ત્રી કલમ
 વાપરવી તે, શુદ્ધ છટાદાર લખાણ કરવું તે.
 ઠંડસાઈ પુ. ઠંડોર લેખક ઠંડોર વિ. છૂંદું
 લખનાર ઠંડોરશ પુ. [ફા] કલમ ઘડવાનો
 ચાપુ (૨) કલમ ઘડનાર આદમી ઠંડાંસ વિ.

કલમની માફક ત્રાંસુ ંદાન(-નિયુ) નં
કલમ રાખવાની ભૂગણી-પેટી ંખ દી સ્ત્રીં
કલમવાર-પેરા પાઠીને કરેલુ ચોક્કસ લખાણ
(૨) ટાચ, જમી (૩) જમ કરેલી વસ્તુઓની
યાદી (૪) કોઈ પણ ભાગીની વ્યવસ્થા કે કામ-
કાજનું ચોરણ બતાવતી તપસીલ (૫) દાલકરાર,
શરત ંખાજ વિં કલમ વાપરવામાં કુશળ,
ંવારે અં હરેક કલમ-ફકરાના ક્રમથી કે
તે પ્રમાણે -મી વિં કલમ કરીને ઉગાડેલુ
(જાહ)

કલમલડો, કલમલો પું કરમલડો (?)

કલમી પું [સં પ્રા કલમ] એક ભતના ચોખા
(૨) વિં જુઓ 'કલમ'મા

કલમી, ંન સ્ત્રીં વહાણની ડોલકાઠી, નાનો સઢ
કલમેશરીફ પું જુઓ કલામેશરીફ, કુરાન,
કલમેશરીફ

કલમો પું [જ] કુરાનનુ મૂળ સૂત્ર-ફરમાન,
ધરલામનુ દીક્ષા વાક્ય [-પઢવે=(વિધિસર
કલમો બોલીને) મુસલમાન મથું]

કલરવ પું [સં] મધુર ધ્વનિ, જુઓ 'કલ'મા
કલરોળ પું ઘોંધાટ, મોટો કલમલાટ (૨)
કલરવ, મધુર અવાજનો સમુદાય

કલવડુ સંકિં ખીજવડુ

કલવાર સ્ત્રીં દૂધિયા સોપારી

કલવું સંકિં [સં કલ] કળવ, સમજવ
કલવો પું [સં કલ્યવર્ત, પ્રા કલ્લવત્] કવલ,
કાળિયો (૨) પરણવા આવેલા વરને ઊધણતા
પહેલાં કન્યાપક્ષ તરફથી મોકલાતો કાચો
કેસાર-ખાવાનુ

કલશ વિં [સં] કળશ, લોટો (૨) હોરા ઉપર
મુકાતુ ઘડાના આકારનું ધાતુ કે છેતું
શિખર-ટોચ [મધુર શોર

કલશોર પું [સં કલ+ફા શોર] કલરવ,
કલહ પું [સં] કળિયો, કકાસ, લકાઈ ંગ્રિય
વિં કલહ જેને વહાસો છે એવુ -હાંતાગિતા
વિં સ્ત્રીં [+ અતરિતા] ધણી સાથે કલહ કરી
રસણુ લઈ બેઠેલી (સ્ત્રી) (૨) પતિનો અનાદર
કરી રિસાયા પછી શોક કરતી (નાયિકા) [કા શા]
કલહ સં પું [સં] હસ (૨) એક જઢ

કલક નં [સં] કાષ, લાઇન, છુટ્ટો (૨) આગ
[-ઉતાડુ, -પોઈ નાખણુ =આગ-ખટ-
નામી દૂર કરવા -ચટણુ, -ચોટણુ, -ખેસણુ.
-લાગણુ = લાઇન લાગણુ] -કિત વિં [સં]
કલકવાણુ, કલક પામેલુ -કિની વિં
સ્ત્રીં [સં] કલકવાળી -કા વિં કલકનાણુ
(૨) પું ચક્ર [અવતાર

કલકી, -ગી પું [સં કલ્કી] જુઓ ક'કી -
કલક વિં + જુઓ કલાહ

કલદર પું [જ] એક ભતનો ફકીર (૨)
નિરપૂઢ માણસ (૩) મદારી (૪) વણસકં
આદમી

કલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] કોઈ પણ વસ્તુનો એક
ભાગ (૨) ચક્રનો સોળમો ભાગ (૩)
'મિનિટ', ડિગ્રીનો સહમો ભાગ (૪)
(૪) કાલમાન (૫) યુક્તિ, હિકમત (૬)
હુન્નર, કસબ (૭) સૌદય યુક્ત રચના કે તેથી
હિંમત, ંકાર પું કલાયુક્ત રચના કરનારો
પુરુષ (કવિ, ચિત્રકાર, શિલ્પી ઇત્યાદિ)
ંકૌશલ્ય નં કળાની આવડત -હોશિયારી
(૨) હુન્નર ઉધોગની આવડત ંધર પું
મોર (૨) ચક્ર (૩) કલાકાર ંનાય પું ચક્રં
ંનિધિ પું જુઓ કલાધર ંખ ધ પું
ઉચ્ચારણના કાલમાનને આધારે રચાતુ પઢ
કે પ્રથમ ઘગેરેનો વર્ગ ંખવન નં હુન્નર
કળાની શાળા ંખ હાર નં કલાકૃતિઓનો
ભંડાર કે સંગ્રહસ્થાન ંરસ પું કલાનો
રસ ંવતી વિં સ્ત્રીં કળા કાતિ વાળી (૨)
નૃત્યાદિ કળા ભણનારી (૩) સ્ત્રીં એક વીણા
ંવત વિં કલા ભણનાર ંવતી વિં
સ્ત્રીં નૃત્યાદિ કળા ભણનારી ંવાન વિં
કળા ભણનાર -કળાવાણુ (૨) પું ચક્ર
ંવિધાન નં કલાની રચના -સર્જન
ંવિધાયક વિં કલાવિધાન કરનાર

કલાઈ સ્ત્રીં [સં કલાચિકા, પ્રા કલાશ્વા =
કાણીથી કાઢા બેટલો હાથ હિં કલાઈ=કાડુ]
મગદળ-જોડીની એક સંસ્કરત

કલાઈ સ્ત્રીં [જ] એક ધાતુ (૨) વારાણ પર
ચકાવાતુ કલાઈનુ પાતણુ પડ [-કરાવવી =

[લા.] બધા વાળ મૂડવી માથુ કલાઈ કરાવ્યા
જેવું જરૂરું ૦ગરો, ૦ગાર(-રો), ૦વાળો
પુ. વાસણની કલાઈ કરનારો. ૦સફેતો
(-દો) પુ. કલાઈની રાખ
કલાઝ પું. [ફ. કલોક ઉપરથી ? મ.] ૬૦ મિનિટ
નેટલો સમય ૦રોશી સ્ત્રી. રેતી ગરવા
પરથી સમય જોવાની શીશીનું ચત્ર
કલા(-ળા)કાર પુ. [સં] જુઓ 'કલા'મા
કલાચું વિ. [ક + લાગ] સારા લાગ-મોખ
વગરનું, કથોહુ
કલા(-લે)કું (લા', લે) ન. જુઓ કલેકું.
-કી સ્ત્રી. નાનું કલાકું
કલાદ પુ. [સં] સોની [જુઓ 'કલા'મા
કલા(-ળા) ૦ધર, ૦નાથ, ૦નિધિ [સં]
કલાપ પું. [સં] સમૂહ (૨) મોરના પીછાનો
સમૂહ (૩) લાથો (તીરનો) (૪) ધરણું (૫)
મ્યાન (૬) ચદ્ર. -પી પુ. [સં] મોર
કલાપીટ સ્ત્રી. [સં કલ્ + પીટ (પીટકું)]
શોરખકાર (૨) રહારોળ
કલા(-ળા)બધ પુ. [સં] જુઓ 'કલા'મા
કલાફૂલ ન. [સં કર્ણ + ફૂલ ?] કાનનું એક
ધરણું, કોકરુ
કલાખૂત પુ. [ફા. કલાવતૂન] કસબ, સોનેગર
અથવા રૂપેરી નારથી વાંટેલો રેશમનો તાર
કલાઓ પુ. [અ. કુલાવહ્] બાથનો કાપ (૨)
જે છેઠા સાધવા વચ્ચે નખાતી લોહાની કડી
કલાબવન, કલાબ'હાર જુઓ 'કલા'મા
કલામ સ્ત્રી. [અ.] વાણી, વાક્ય, શબ્દ (૨)
કડી, કંકરો (૩) લખાણ
કલામે શરીર પુ. [ફા.] કુરાન
કલાર (લા') પુ. ન. [જેમકે બોડિયો કલાર]
એક વનરપતિ
કલાલ પુ. [દિ. પ્રા. કલ્લાલ, સં કલ્યપાલ]
ઘરનો ફકાનદાર. ૦ખાનું ન. ઘણું પીકું (૨)
[લા.] વ્યસનીઓને ભેગા થવાનું ઠેકાણું ૦ણ
(-ણી) સ્ત્રી. કલાલની સ્ત્રી -લી સ્ત્રી.
કલાલનો -દાર વેચવાનો ધ ધો
કલા(-ળા)વતી [સં] જુઓ 'કલા'મા [પટાવતુ
કલાવતું, ૦પટાવતું સં. કિં. કળથી સમજાવતુ,

કલાંકલાં અ. [સં કલ્ ઉપરથી ?] સપૂર્ણ
ખીસેલું હોય એમ
કલાંક વિ. [ક + લા] લાંક; તોફાની અને હુમ્મુ
કલાંકી સ્ત્રી. પાસળી (૨) પાસું, કંરોડી
કલિ(-ળિ) પુ. [સં.] ટટો, કલિયો(૨)લકાઈ,
યુદ્ધ (૬) કળિયુગ (૪) [સં] કળિયુગનો
અધિષ્ઠાતા પુરુષ-અસુર (૫) [લા.] પાપની
હુદ્દિ ૦કાલ(-ળ) પુ. કળિયુગનો સમય.
૦મલ પુ. કલિનો મેલ-ખરાબ અસુર, પાપ
૦યુગ પુ. ચાર યુગમાનો છેલ્લો યુગ,
અધર્મનો સમય (જુઓ યુગ)
કલિકા સ્ત્રી. [સં] અણખીલેલું ફૂલ, કળી
કલિત વિ. [સં] કળાયેલું, જાણેલું, સમજાયેલું
કલિલ વિ. [સં] -થી ઠકાયેલું; -થી ભરેલું
(૨) મિશ્રિત (૩) અભેદ (૪) ગહન (૫)
ન. ગોટાળો
કલિંગ ન. [સં] એક પક્ષી (૨) -પુ. (સ)
પ્રાચીન ભારતનો એક પ્રાત, આરિસા
કલિ(-ળિ)ગઠ(-કું) ન. [સં કલિંગ]
કાલિગડું, તડખૂચ
કલિંદ પુ. [સં.] (સ) એક પવંત (૨)
સૂર્ય (૩) એક વનરપતિ ૦કન્યા સ્ત્રી.
(સ) યમુના, કાલિદી
કલુષ વિ. [સં] કાઢવવાળું, મેલું, ગડું (૨)
કુદ; ધાતકી (૩) પાપી (૪) ન. કાઢવ, મળ
(૫) પાપ. -વિત વિ. જુઓ કલુષ (૨)
કચવાયેલું, રિસાયેલું [અમલદાર
કલેકટર પુ. [ફ.] જિલ્લાનો વડો મહેસૂલી
કલેજી ન. [સં. કાલેજ, પ્રા. કાલિજ્જ] પિત
ઉત્પન્ન કરનારો અને શિરાઓમાનું લોહી
સાફ કરનારો એક મોટો માસલ અવયવ,
કાળજી (૨) [લા.] હૃદય(૩)મન, અત કરણ
કલેડી સ્ત્રી. [દે. કાહલી ? જુઓ કલોડી]
કલોડી, એકે વેતર ન થયેલી ગાય કે બે સ
કલેડી (લે) સ્ત્રી. [દે. કાહલી] નાનું કલેકું
-કું ન. રોટલા શેકવાનું શાણકું - ઠીકરું
કલેવર ન. [સં.] શરીર, બોળિયું
કલેસર ન. એક પક્ષી
કલેંદુ પુ. [સં] બીજનો ચંદ્રમા

કલો(-ગો) (લો', ગો') પું [મ કલ્હો, -લ્હો]
 જુઓ કલહ (૫)
 કલોચડી સ્ત્રીં જુઓ કલોચડી કરોચડી
 કલોહુ નં જુઓ કરોહુ [ગાય, કલેહી
 કલોહી (લો') સ્ત્રીં [૩ કલ્હોહી] વાહી, નાની
 કલોપનતા સ્ત્રીં [સં કલ+પનતા? હિં]
 મધ્યમ ગ્રામની એક મૂચના (મગીન)
 કલોલ પું જુઓ કલ્લોલ
 કલોજી સ્ત્રીં [હિં કર્લોજી] કાળીજીરી
 કલ્ક વિ[સં] પાપી (૨) પું પાપ (૩) હબ,
 હેત-પિડી (૪) ક્રીચક, કચરો (૫) વાટીને
 બનાવેલો લોહો, લૂગદી (ઔષધ વગેરેની)
 (૬) જાનનો મેવ [હલ્લો અવતાર
 કલ્કિ(-હકી) પું [સં] વિષ્ણુનો દશમો અવતાર
 કલ્પ પું [સં] બ્રહ્માનો એક હાડોડો, અર્થાત્
 ૪,૩૨૦,૦૦૦,૦૦૦ વર્ષોનો સમય (૨)
 ધર્મકર્મનો વિધિ (૩) વિહિત વિકલ્પ (૪)
 આચાર (૫) એક વેદાગ, જેમાં યજ્ઞક્રિયા
 ઇત્યાદિનો ઉપદેશ છે (૬) સકલ્પ (૭) અભિપ્રાય
 (૮) શબ્દને અર્થે 'જેવુ, સદશ'ના અર્થમાં
 (હિંદો દ્રીપકલ્પ) ઠક પું કલ્પના કરનાર,
 શોધક ઠકતા સ્ત્રીં ઠત્ક, ઠદુમ નં
 કલ્પવૃક્ષ ઠન નં કલ્પવુ તે ઠના સ્ત્રીં
 નવુ ચિતત્વી કે ઉપજતી કાઠવાની શક્તિ
 (૨) હરેક વાતની મનમાં જે પ્રથમ રચના
 થાય તે (૩) ધારણા, ખ્યાલ (૪) તરંગ,
 જુલો ઠનાચિત્ર નં કલ્પના વડે ખડુ
 કરેલું ચિત્ર ઠનાખલ(-ખ) નં
 કલ્પનાનું બળ ઠનાવાદ પું કળા એ
 અનુભવ કરેલી કલ્પના છે એવો વાદ
 ઠનાશક્તિ સ્ત્રીં નવુ ચિતત્વી કે ઉપજતી
 કાઠવાની શક્તિ ઠનારીલ વિં કલ્પના
 કરવાના વલણ-સ્વભાવવાળું ઠનાસ્પૃષ્ઠિ
 સ્ત્રીં કલ્પનાની સૃષ્ટિ, મનોરાજ્ય ઠનીય વિં
 કલ્પી શકાય એવું ઠલતા સ્ત્રીં કલ્પવૃક્ષ, ઠવું
 સંક્રિં કલ્પના કરતી ઠવૃક્ષ નં નીચે બેસનાર
 જેનો સકલ્પ કરે તે વસ્તુ આપનાર સ્વર્ગ-
 માનુ એક કાલ્પનિક ઝાડ ઠસૂત્ર નં વૈદિક
 કર્મોના વિધિઓનું શાસ્ત્ર, એક વેદાગ(૨) [જૈન]

સાધુઓના આચાર વર્ણવતું ધર્મપુસ્તક
 -લ્પાન પું કલ્પનો અર્થ, જગતનો પ્રલયકાળ
 (૨) નં રહારોળ, અતિશય રહતું -શોક કરવો
 તે -લ્પત વિં [સં] કરવેલું (૨) જોડી
 કાઠેલું, જોડું (૩) નં કલ્પેલ વસ્તુ, કલ્પના,
 યુક્તિ -લ્પ વિં [સં] કલ્પનામાં આવે એવું
 કલ્મષ પું, નં [સં] મેલ, કાળારા (૨) પાપ (૩)
 [મ] એક નરક [કલમેશરીદ
 કલ્મેશરીદ પું [અ કલ્મશરીદ] કરાન,
 કલ્યાણ નં [સં] સુખ, આનાદી (૨) શ્રેય, હારાળ
 (૩) પું એક રાગ ઠકર વિં કલ્યાણ કરે
 એવું ઠકર્તા વિં (૨) પું જુઓ કલ્યાણકારી
 ઠકારી વિં કલ્યાણ કરે એવું (૨) પું કલ્યાણ
 કરનાર પુન્ય ઠભૂતિ(-ત્તિ) વિં કલ્યાણની
 ભૂતિ જેવું (૨) સ્ત્રીં કલ્યાણરૂપ-કલ્યાણની
 ભૂતિ -ણી સ્ત્રીં કલ્યાણ કરનારી દેવી (૨)
 મૌલાવ્યવતી સ્ત્રી [આશીર્વાદ
 કલ્યાણમસ્તુ [સં] 'કલ્યાણ થાઓ' એવો
 કલ્પા પું ઠવં [ફા = જલ્પુ, ગલોહુ, મ] ગાલ
 લમણ ઉપરના વાળ (શોભિયાથી જુદા)
 કલ્લી સ્ત્રીં [જુઓ કલ્લી, -લુ] હાથના કાડાનું
 એક ધરેલું -લ્લુ નં સ્ત્રીના પગનું એક ધરેલું
 કલ્લી સ્ત્રીં નાનો કલો (૨) હાથની આગળીઓ
 વડે (ધોતિયા કે સાડી જેવા કપડાને વાળીને
 મૂકવા માટે) કરાતી ગડી [-કરવી,
 -પાલવી = તેમ ગડી કરી કપડું બરોબર
 લપેટવું-વાળવું] -લ્લો પું (ધાસ ઇઁનો)
 હાથમાં માથે એટલે જથ્થો, કાળિયુ (૨)
 પ્રસવમાં મદદ કરવા માટે તે વખતે સ્ત્રીની
 દેડના ભાગ ઉપર હાથથી કે પાટાથી કરવામાં
 આવતું દબાણ [-કરવો = હાથથી ધાસ ઇઁને
 એજટ કરવું (૨) પ્રસવમાં કલ્લાથી મદદ કરવી]
 કલ્લુ નં જુઓ કલ્લી'માં
 કલ્લો પું જુઓ 'કલ્લી' (ગડી)માં (૨) [સં
 કલ્લ, પ્રા કલ્લ, મ કલ્લ] વૈધાટ, રોરખકાર
 કલ્લોલ પું [સં] મોજી, ઘોડો (૨) આનંદ,
 આનંદથી ઊભરાવું તે ઠક, -લ્લી વિં
 કલ્લોલ કરનાર, કલ્લોલ કરતું -બોલતું (પક્ષી)
 ઠવું અઠકિં કલ્લોલ કરવું -લ્લિની સ્ત્રીં નહી

કલ્હાર નં ભુઓ કલ્હાર

કવ અં [સં કદા, પ્રા કદ્, હિં કવ] + ક્યારે
(૫) [અયોગ્ય - અશુભ સમય

કવખત પું, સ્ત્રીં [ક + વખત] ખરાખ -
કવચું વિં [ક + વગ] વગ - સગવડ વગરનું
(૨) કયોહું [ખરાખ લત્તો

કવગો પું ચસક, આકડી (૨) [ક + વગો]
કવચ નં [સં] ખખતર(૨)તાવીજ, ભૂત, પિશાચ
કે મૂંચોટથી શરીરનું રક્ષણ કરતો મનાતો મત્ર
કવચ સ્ત્રીં [સં. કપિકચ્ચુ, પ્રા કવિક(-ગ, ય)ચ્ચુ,
મ મ્વચ-કુહરી] એક વનસ્પતિ, કૌવચ
બ્ધીજ, -ચુ નં એનુ બ્ધીજ

કવચન નં [ક + વચન] કવચન

કવચી નં [સં] ખખતર જેવી કહેણ ચામડીના
કોટલાવાળુ પ્રાણી*

કવચુ નં ભુઓ કવચ બીજ [સમય
કવછટ સ્ત્રીં મહેનત, વૈતર(૨)મત્રકાળ, અટકાવતો
કવહું અંકિં [ક + વહું(વ હું)] ખગહું, વહું
(૨) ભૂઠા પહું [રમત(રેવાકાઠા તરક)

કવડી સ્ત્રીં [મ, ભુઓ કોડી] કોડી(૨) મોઢ-દડાની
કવણુ સં [પ્રા] ભુઓ કોણ, કયુ (૫)

કવન નં [સં] કવિતા કરવી તે(૨) કવિતા - ન્ની
પું કવિતા કરનાર પુરુષ, કવિ, ભાટ (૩)
સ્ત્રીં કહેતી, કહેવાની ઢબ - ચિત્રી સ્ત્રીં
[સં] સ્ત્રી કવિ

કવર નં [હ] પરબીડિયુ

કવર નં [સં] મીઠું (૨) પું પાઠક, વજ્રા
(૩) વિં વિચિત્ર, કાખરથીતર

કવરક પું [સં] કેદી, બદીવાન

કવરધું વિં [સં કુ + વૃત્ત] વાક, તીક્ષ્ણ,
કટું (વચન) [હોવી તે

કવરાપ સ્ત્રીં [ક + વરાપ] ખેતીમાં વરાપ ન
કવરાવણું સંકિં કાવર - કાયર કરવું, હેરાન
ન્નુ, (૨) [ભુઓ 'કવવુ'] વર્ણન કે કવિતા
કરાવવી, 'કવવુ'નું પ્રેરક

કવરી સ્ત્રીં [સં] કખરી [કવ (૧)

કવર નં [સં કુ + વર] કનેડું (૨) વિં ભુઓ
કવરો પું [ક + વરો] અણધરતો વરો - ખર્ચ
કવર્ગ પું [સં] ભુઓ 'ક'મા

કવણું સ્ત્રીં [ક + વણું] હલકી વણ - નતિ
(૨) વિં તેવી નતિનુ

કવલ(-ળ) પું [સં] કોળિયો, ગ્રાસ

કવણું નં [મ, કૌલ, હિં કવેલ] નળિયુ
(૨) મોભારિયુ

કવલે સ્ત્રીં [ક + વલે] ખરાખ વલે - દશા

કવણું સંકિં [સ કુ, પ્રા. કવ] કવિતા કરવી
(૨) સ્તુતિ ગાવી, વખાણુ (૩) વર્ણવવું

કવણું અંકિં [કા] કળતર થવું

કવરા વિં [ક + વરા] તાખેદાર, પરાધીન (૨)

સ્ત્રીં ઓપડી, અડચણ

કવળ પું ભુઓ કવલ, કોળિયો

કવા, બ્યુ પું [ક + વાયુ] પ્રતિકૂળ પવન
(૨) પ્રતિકૂળ સમય, સન્નેગ કે વાતાવરણ

[પેસવો (શરીરમાં) = શરીર ખગહું]

કવાટ સ્ત્રીં [ક + વાટ] કુમાર્ગ

કવાણુ નં [ક + વાણો] ખોડખાપણ, લાછન,

-ણુ વિં કવાણવાળુ (૨) નં ખોડખાપણ

કવાળ પું [ભુઓ કંખાળ] માસનુ લન્નિયુ -
મૂઠિયુ

કવાયત સ્ત્રીં [ક કવાઈ ઉપરથી] ફિલ,

લક્કરી તાલીમ, પરેડ (૨) તરતીખ, તાલીમ

કવાયતી વિં [ભુઓ કવાયત] કવાયત પામેલું,
તાલીમવાળુ

કવાયુ પું ભુઓ કવા

કવાયું વિં [ભુઓ 'કવા'] પ્રતિકૂળ, કવાવાળુ

કવાર પું [ક + વાર] અશુભ દિવસ - સમય

-રે અં અશુભ દિવસે કે સમયે

કવારી સ્ત્રીં અપકીર્તિ

કવા(-બા)લ પું [ભુઓ 'કંવાલ'] ગવૈયો

(૨) એક રાગ - લી સ્ત્રીં ગઝલ (ખાસ

કરીને સૂરીવાદની) (૨) ખ્યાલપાનું ગાણુ

કવાણું અંકિં [કવા ઉપરથી] શરીરમાં કવા

પેસવો, શરીર ખગહું (૨) કથળવું, વણસવું

(૩) વસૂધી જવું (૪) વગોવાવું, નિદાવું

કવાણું અંકિં 'કવણું'નું કર્મણિ

કવાસ પું [ક + વાસ] કહેકાણું; કુસ્થાન (૨)

સ્ત્રીં નહારી વાસ - ગધ [પેચ

કવાસ સ્ત્રીં જવ, મધ અને મીઠાની મેળવણીનું

કવિ પુ. [સં] કાવ્ય-કવિતા કરનાર (૨) ભાટ
 ઠકદિપત ન્યાય પુ. કાવ્યસૂત્રિનો ન્યાય
 ઝજન પુ. ય. ૦ વ. ૦ કવિલોક, કવિઓ ૦ત
 ન. ૦ એક ભતની કવિતા, મનહર છંદ ૦તા
 સ્ત્રી. ૦ કાવ્ય (૨) પદ્ય (૩) કાવ્યનો ગુણ
 ૦ત્વ ન. ૦ પદ-કાવ્ય રચવાની શક્તિ (૨)
 કવિપદ્ય (૩) કાવ્યનો ગુણ ૦ત્વરીતિ સ્ત્રી.
 કવિતા દ્વારા ભાવ પ્રગટ કરવાની રીતિ
 ૦ત્વશક્તિ સ્ત્રી. ૦ કવિતા રચવાની શક્તિ
 ૦યણ સ્ત્રી. ૦ + કવચિત્રી ૦રાજ પુ. મોટો-
 ઉત્તમ કવિ ૦વર પુ. ૦ શ્રેષ્ઠ-ઉત્તમ કવિ,
 -વીશ્વર, [+ઈશ્વર], -વીંદ્ર પુ. [+ +ન્દ્ર]
 સૌથી મોટો કવિ -વીશ્વરતા સ્ત્રી.
 કવિધા સ્ત્રી. ૦ [કુ + વિધા] ખોટી વિધા, કઠાઈ
 (૨) મેલી-મત્રતત્રની વિધા
 કવીશ્વર, કર્વીંદ્ર પુ. [સં] જુઓ 'કવિ'મા
 કેવેણુ ન. ૦ [કુ + વેણ] ખોટું-અધર્મિત વેણ,
 અપરાધ
 કેવેળા સ્ત્રી. ૦ [કુ + વેળા] કવખત
 કૌય ન. ૦ [સં] પિતૃને આપેલ પિંડ, ભોજન ધ. ૦
 કૌવાલ પુ. ૦ [વ] કવાલ, કવાલી ગાનારો -સ્ત્રી
 સ્ત્રી. ૦ જુઓ કવાલી
 કશ (શ, ?) સ્ત્રી. ૦ [સં કુશી, કોશ] નરાશ, કાશ
 (૨) [સં કશા] વરત
 કશ (-સ) સ્ત્રી. ૦, ૦ણુ ન. ૦ [સં કશ] અગરખુ,
 બ કી વગેરે ભીડવાની નાની દારી હોય છે તે
 (બટનને બદલે)
 કશ (-સ)ણુ ન. ૦ જુઓ કણસણુ, ડૂંડૂં
 કશાલો પુ. ૦ અથો, ભીડ (જેમ કે, 'ધરમા કામનો
 કશાલો બહુ પડે છે')
 કરી (-સી) દો. પુ. ૦ ઈટે અથવા નળિયાંને ખૂળ
 તપવીને તેના રસનો બનાવેલો છોટો (૨) [વ]
 જરીગુ ભરતકામ [-કાઢવો, -ભરવો =
 જરીનું ભરતકામ કરવું]
 કશુ [હિં કઠુ, સં કીંદ્રશ? કિંચિત્?] સ. ૦
 (૨) વિ. ૦ કાઈ કાઈ (અનિશ્ચિતાર્થક) ૦ક
 સ. ૦ (૨) વિ. ૦ કાઈકે, કાઈક
 કરો (-સે) રુ. પુ. ૦, ન. ૦, ૦કા સ્ત્રી. ૦ [સં] કરોડ
 (બરડાની) ૦નલિકા સ્ત્રી. ૦ કરોડરજ્જુ

કરમ (-રમ) શ. વિ. ૦ [સં] ખરાબ, ગદુ (૨) નામોશી
 ભરેણુ (૩) ન. ૦ પાપ (૪) કુ ખ, ઉઠાસી
 કરથપ પુ. ૦ [સં] કાચખો, કચપ (૨) (સ)
 એક નવિ (રેવો, દાનવો ધ. ૦ ના પિતા) ૦તન,
 ૦સુત પુ. ૦ (સ) સૂય
 કપ (-સ)ણી સ્ત્રી. ૦ [સં કપ, પ્રા કમ = કસવું]
 કસોટી (૨) કસોટીની વેળા, આપત્તિ, કુ ખ (૩)
 [જુઓ 'કશ' (સ્ત્રી. ૦)] વાસળી, પૈસા ભરવાની
 લાખી, દેડે બધાય એવી કાથળી
 કપાય વિ. ૦ [સં] જુઓ કપાયિત (૨) પુ. ૦
 કવો, ઉકાળો (૩) કટાણો - કડ્યો રવાઢ (૪)
 ગરુવો - ભગવો રગ (૫) કાટ, મેલ કાલપ (૬)
 પાપ (૭) [જૈન] કોષ, માન, માયા, અને કોલ
 એ ચારમાનુ કાઈ પણ -યિત વિ. ૦ રંગેણુ,
 રગવાળુ થયેણુ (૨)* ભગતુ (૩) કસાણુ,
 ખેરવાઢ (૪) કપાય - વિકારવાળુ
 કષ્ટ ન. ૦ [સં] મહેનત, શ્રમ (૨) કુ ખ, સતાપ
 ૦કથા સ્ત્રી. ૦ કુ ખની વાત ૦કારક વિ. ૦ કષ્ટ
 કરે એવું ૦કાલ (-ળ) પુ. ૦ કષ્ટનો સમય
 ૦તા સ્ત્રી. ૦ કષ્ટ હોવા તે તેવી દશા ૦દાયક,
 ૦પ્રદ વિ. ૦ કષ્ટ આપે એવું ૦મોચન વિ. ૦
 કષ્ટમાથી ઉગારે એવું (૨) ન. ૦ કષ્ટમાથી ઉગારવું
 તે ૦ણુ સંકિં ૦ કષ્ટ આપવું, પીડવું ૦સાધ્ય
 વિ. ૦ કષ્ટથી સધાય એવું ૦હારી વિ. ૦ કષ્ટ હરે
 એવું -દાર્તવ ન. ૦ સ્ત્રીઓનો એક રોગ, જેમા
 આર્તવ - રજસાવમાં બહુ કષ્ટ થાય છે -દારુ
 અ. ૦ કિં ૦ ખામવું, પીડાવું (૨) પ્રસવની
 પીડ -વેણ આવવી -દિ સ્ત્રી. ૦ [સં] જુઓ
 કષ્ટ -દિત, -દી વિ. ૦ કષ્ટવાળું, કુખી
 કષ્ટે સ્ત્રી. ૦ [સં કાષ્ટ ?] લેણા પેટે આપવાનો હપતો
 કસ પુ. ૦ [સં કપ, પ્રા કસ] કસોટી ઉપરથી
 નક્કી કરેલો સોનારૂપાના ભાવનો આક (૨)
 કસોટી (૩) [ફા કશીદન, સં કર્પ = ખે ચણ]
 સાર, માલ સરવ (૪) બળ, જોર [-કાઢવો,
 બેવો, લેવો = કસવું માપ કે પ્રમાણ કાઢવું,
 કરી જોવું -કાઢવો = અડહણો કાઢવો,
 સખત મહેનત કરાવવી -ચોરવો = કસનો
 પૂરો લાભ ન આપવો કસ પર આવવું, કસે
 આવવું, કસે ચડવું, કસે ભરાવું = ચડસે

લગલું, રસાકસીમા આવી ૪૫] ૦૬૧૨ વિં
 કસ - સત્વવાળુ (૨) રસાળ (૩) ધનવાન (૪)
 કસોટીમાથી પાર ઊતરે એવુ, ઓળવવી
 કસ સ્ત્રીં ભુઓ કશ, ૦૯ [-ચોડવી, ટાંકવી =
 કપડાને કસ મીવવી - લગાવવી - ખાંધવી =
 કપડુ કસ વડે ખીડવુ]
 કસકસ સ્ત્રીં [ભુઓ કસવુ] ખૂબ ખેચીને
 બાધવાથી થતો અવાજ ૦તું વિં ખૂબ
 ખેચીને બાંધેલુ (૨) પરાણે બરાબર ખેસતુ થતું
 ૦તું અંકિં ખૂબ ખેચાવુ (૨) પરાણે બધ-
 ખેસતુ થવુ (૩) સંકિં ખૂબ ખેચીને બાધવુ.
 -સાવણું અંકિં કસકસે તેમ કરવુ
 કસટિયો પું [સં કટ ?] એકના સવાયા કરનારો
 -માલ ધરાણે લઈ પૈસા ધીરનારો આદમી
 કસડો પું [કસ + ડો] કમરબધ, કંઠારો
 કસણુ નં [ભુઓ કશણુ] કસ
 કસણુ (-ણી) સ્ત્રીં ભુઓ કપણી
 કસણુવું સંકિં [સં કપણ] ચોળી મસળીને
 એક કરવુ; ગૂઢવુ, કેળવવુ
 કસણી સ્ત્રીં [સ કાસ] નાના છોકરાને થતો કંઠ
 કે શ્વાસનો એક રોગ
 કસણું વિં [સં કજ ?] નિર્બળ, દુબળ (૨) નં
 [ભુઓ 'કણસ'] કશણુ, કણસલુ
 કમતું વિં [ભુઓ 'કસવુ'] પરાણે ખેસતુ થતું,
 તણાવુ (૨) ઓછુ રહેતુ
 કસદ પું [અ કસ્ટ] મકસદ, હેતુ (૨) કાશિશ
 કસદાર વિં ભુઓ 'કસ' પું મા
 કસબ પું [અ કલ્] ધધો, રોજગાર, કામ (૨)
 હુબર, કળા, કારીગરી (૩) કળાકુશળતા, નિપુણતા
 (૪) અનીતિતુ કામ ૦ચોર પું પોતાનો
 હુબર ખીલને ન દેખાડે એ, આવડ સતાડનાર
 આદમી (૨) વવામા હગારો, ૦ચોરી સ્ત્રીં
 કસજચોરતુ કામ ૦ણુ, -ખાતણુ સ્ત્રીં વેસ્થા
 -ખી વિં જળાકુશળ, નિપુણ (૨) પું હુબર-
 કળા ભણનાર, કારીગર
 કસબ પું (લરંકામ, વણાટમા વપરાતો)
 સોનાફાનો બારીક તાર -ખી વિં કસબવાળુ
 કસખાતી વિં [ફા] કસજામા રહેનાર. -તણુ
 સ્ત્રીં કસખાતી સ્ત્રી (૨) ભુઓ કસબણ

કસખી વિં ભુઓ 'કસખ' (ખેઉ) મા
 કસખો પું [અ] મુસલમાનોની વિશેષ વસતી-
 વાળુ ગામ (૨) મોટું ગામ
 કસમ પું (ખં વં) [અ] સોગન [-આપવા,
 દેવા, ખવડાવવા = સોગન લેવડાવવા.
 -ખાવા = સોગન લેવા] ૦નામું નં સોગદ-
 નામું; 'એફિડેવિટ' [સમજ
 કસમજ સ્ત્રીં [કં + સમજ] ખોટી - અયોગ્ય
 કસમથ પું [કં + સમથ] કસમો, કવખત, કવેળા
 કસમસ સ્ત્રીં [કસગનો દિર્લાવ] કસકસ થવુ તે
 કસમો પું [કં + સમો] કસમથ, કવેળા
 કસમોડા પું (ખં વં) [કસવુ + મોડવુ] અગ
 મરોડવાના ઉકાટા આવવા તે (૨) પ્રસવ વખતનુ
 શરીરનુ ફાખવુ ને આંકડી - વેળો આવવી તે
 [-ખાવા = કસમોડા આવવા (૨) વકાલુ;
 વચકાલુ] ૦તું અંકિં કસમોડા ખાવા
 -કુ વિં કસમોડાચુક (૨) વાકુ, બિલિયલ
 કસર સ્ત્રીં [અ કલ્] ઘટ, ખોટ (૨) કચાશ;
 અપૂર્ણતા (૩) ખામી, કસર (૪) કરકસર (૫)
 ગુસ્સાન. [-આપવી = બિલ ચૂકવતી વખતે
 થોડી છૂટ મૂકવી
 -કરવી = કરકસર કરવી, (૨) ઓછુ કરવુ
 -રખવી = કમી કે ખામી રહેવા દેવી,
 બાકી રાખવુ - કાઢવી = (ભૂલનો કે ખોટનો)
 ખગ વાળવો - લરપાઈ કરી લેવી] -રિયું
 વિં કરકસરિયુ
 કસરત સ્ત્રીં [અ કલ્લત = ખડુલત, હિં]
 વ્યાયામ (૨) અભ્યાસ, મહાવરો, તાલીમ.
 [-આપવી = (કાંઈ અગને) કસરત કરાવવી]
 ૦ખાજ વિં કસરતી, કસરતના શોખવાળુ
 ૦ખાજ સ્ત્રીં ૦શાળા સ્ત્રીં કસરત કરવા -
 શીખવાનુ મકાન, વ્યાયામશાળા - તિયું, -તી
 વિં કસરત કરનાર; કસરતખાજ
 કસરાવું અંકિં [ભુઓ 'કસર'] તાવ આવે એવુ
 અથવા માદા પડારો એવું લાગવુ, અઠીક લાગવુ
 કસલી સ્ત્રીં ભુઓ કળશલી
 કસલું નં ભુઓ કણસલુ
 કસવાટ નં [કસ + વાટ ?] ઘાણીમાનુ આટાવાળું
 ચોટું, જેમા થઈને તેલ બહાર આવે છે

કસવાડો પુ. હળપૂણે ચવડામાં બરાબર
બેસાડવા માટે વપરાતી લાઠડાની લાંબી
મેખ — કાચર [બેચેની

કસ(-સુ)નાથ સ્ત્રી. [ક+સવાણ] માઢગી,
કસવુ સંક્રિ. [કા કશીદન? સં કષ્, પ્રા
કમ] ખૂબ બે ચલુ, સખત બધિવુ (૨) કસોટી
કરવી, અજમાવવુ (૩) મહેનત આપવી,
રગડવુ (૪) પીડવુ, સતાવવુ (૫) ઓછુ
આપવાનો પ્રયત્ન કરવો [કસ્તીને આપવુ—
લેવુ = ભાવતાલ વગેરે બાબત બહુ ચકાસીને
આપવુ—લેવુ કસ્તીને કામ લેવુ = બને તેટલુ
વધુ કામ કરાવવુ કસ્તીને કામ પાડવુ =
કસોટી કર્યા પછી કામનો પ્રસંગ પાડવો]

કસાઈ પુ. [સં કષ્, પ્રા કમ = હાર મારવું
કમિ = મારનાર? સરંજ કસ્તાવ] પશુઓને
મારીને તેનુ માસ વેચવાનો ધંધો કરનાર,
ખાટકી (૨) ગળકદો, ખૂની બખાલુ નં
કસાઈનું કર્મ કરવાની જગા બવાડો પુ.
કસાઈઓને રહેવાનો લાતો

કમાકસ(-સી) સ્ત્રી. [જુઓ 'કસવુ']
રસાકમી, ચડસાચડસી

કસાણુ વિ. [સં કપાય, પ્રા કસાય] કાટના
સ્વાદવાળુ, કટાણુ, બેરવાદ

કસાયેલુ વિ. [જુઓ 'કસવુ'] પહોડાયેલુ,
અનુલવી (૨) [જુઓ 'કસાણુ'] કટાયેલુ
કસાર પુ. [દિ] (ચ) જુઓ કસાર

કસાજણુ નં [કાસુ+અજન] આંખનુ એક
ઔષધ — અજન

કસ્તીદો પુ. જુઓ કશીદો (૨) [જ] કાચનો
એક પ્રકાર, સ્તુતિ — પ્રશંસા કરવાને માટે
લખાયેલુ કાવ્ય

કસુતર(-ર) વિ. [ક+સુતર(-ર)] સુતર
નહિ એવુ, મુશ્કેલ (૨) કસોજ, બગડી
ગયેલુ (૩) આડુ, વાંકુ [બેચેની

કસુનાથ સ્ત્રી. [ક+સુવાણ] કસવાણ, માઢગી,
કસુવાવડ સ્ત્રી. [ક+સુવાવડ] ગર્ભનું તેના

નિયત સમય પહેલા ગળી જવુ તે

કસુ(-સૂ)બી વિ. [સં કુસુમ] કસુબલ(૨)
બી. કસુબાના ફૂલનો રંગ (૩) કસુબાનુબીજ

—બગર પુ. કસુબાનો રંગ ચડાવનાર

—બલ(-લુ) વિ. કસુબાના ફૂલના રંગનુ, લાલ

કસુ(-સૂ)બી પુ. [સં કુસુમ] એક વનસ્પતિ(૨)
એના ફૂલમાંથી નીકળતો રંગ(૩) એ રંગનું કપડુ
(૪) પાણીમાં ઘોળેલુ અરીણુ કે તે મિમે થતો
મેળાવડો (જેવો કે, અમુક જ્ઞાતિમા લગ્નવેળા)
[કસુ બાપાણી કરવા, કસુ બો કરવો =
અરીણુ માળીને (લગ્ન વગેરે પ્રસંગે) એકબીજાને
પાવુ (૨) (લગ્નનો) મેળાવડો કરવો — ગાળવો,
—ઘાળવો = અરીણુ પલાળીને રસ કરવો
—ચઢવો = અરીણુનું દેન ચઢવુ —કાઢવો,
ગાળવો = કસુબાના ફૂલનો રંગ કાઢવો
—ચઢાવવો, —દેવો, —મૂકવો = કસુબાનો
લાલ રંગ ચડાવવો —પીવો, —લેવો =
કસુબાનુ પાણી પીવું]

કસૂઝ સ્ત્રી. [ક+સૂઝ] કસમજ

કસૂર સ્ત્રી. [જ] ખામી, બૂલચૂક, વાંકગુનો
બદાર વિ. કસૂર કરનાર

કસૂબલ(-લુ), કસૂબી, કસૂબો જુઓ
'કસુબલ, —બી, —બો'

કસેર, બંકા [સં] જુઓ કસેર

કસોજ(-જુ) વિ. [ક+સંજ કે સોજુ?]]

બગડી ગયેલુ, કસુતર [ઝટકામણ, કચરો

કસોજણુ નં ['સોણ' = ઝટકવું ઉપરથી]

કસોટી સ્ત્રી. [સં કસપટ્ટિકા, પ્રા કસટ્ટિય]
સોનાનો કસ નેવાની પચરી(૨) કસ કાઢવાની
રીત, પરખ (૩) કંકડ તપાસ — પરીક્ષા.
[કસોટીએ ચઢાવવુ, કસોટીમા લેવુ =
(સોનાને) કસોટી ઉપર ધરી નેઈ તેના કસ
નેવો (૨) આકરી પરીક્ષા — તપાસ કરી નેવી,
કસોટી કરવી (૩) કસ કાઢે એમ કામમા લેવુ
કસોટીમાં ઊતરવુ = કસોટી કરાવવા તત્પર
થવુ, તેમાં દાખલ થવું]

કસ્તર નં [સં કુશ+તુલ (તણખણ) ઉપરથી?]
પ્રા કસટ્ટ [તણખણ, રજ, કચરો (૨) [સં
કસ્તીર ઉપરથી, મ] કસારો લોહા સાંધવાના
વાસણને જે લેપ કરે છે તે

કસ્તી સ્ત્રી. [કા] પાસ્તીની બનેઈ કે તે દેવાનો
સરકાર [—ચરવી = મત્રો લાણીને અપવિત્રતા

કરવી (પારસી પૂજાવિધિ) -આપવી,
 દેવી = કરતી પહેરાવવાનો સન્કાર કરવો.]
 કરતુ(-રત્ન)રિકા, ંમૃગ[સં.] જુઓ 'કરતરી' મા
 કરતુરીબિલાડી સ્ત્રીં [કરતરી+બિલાડી] એક
 નતની બિલાડી
 કરતરી, -રિકા સ્ત્રીં [સં] અમુક નતના
 હરણની દૂદીમાથી મળતો એક સુગંધી પદાર્થ,
 મૃગમઃ ંમૃગ, -રિકામૃગ પું જેની
 દૂદીમાથી કરતરી મળે છે તેણે હરણ
 કરતરીયો બાંટ પું એક વનરપતિ
 કરતરી પું એક પક્ષી
 કરમલ નં (ર) વિં [સં] જુઓ 'કરમલ'
 કહાણી (ક) સ્ત્રીં [સં] કયાનક, પ્રાં. કહા-
 નવ, હિં.] વાર્તા, દતકયા (ર) કહેવત
 કહાન(-નો) (ક) પું [સં] કૃષ્ણ, પ્રા કળહ
 (સં) કૃષ્ણ
 કહાર વિં [અ] નિહુર, કૂર [ગિયઝનારો
 કહાર પું [હિં, કે કાહાર] મોઢાં, મ્યાનો - પાલખી
 કહાવણું સં કિં [સં] કથણ, પ્રા કહાવ
 'કહેવું'નું પ્રેરક, કહેવાવ, સદેશો મોકલવો
 કહીં અં [પ્રા. કહિં, કહિ, (સં) કહીં] હિં
 કહીં કયા, કયે કહાણે (પ્રશ્નાર્થક) ંક અં
 કયાંક ંકહીં અં કટલેક સ્થળે, કયાંક કયાંક
 કહેણ(-ણ) (કહે) નં [જુઓ 'કહેવું'] કહેવ-
 રાવણું તે, સંદેશો (ર) હુકમ (૩) વેણ,
 વચન (૪) તેડું, નોતરું [-મોકલણું =
 કહેવરાવણું (સદેશો, નિમત્રણ ધન)] -ણી
 સ્ત્રીં કહેવત (ર) કહેવ તે, કહેવાની રીત
 (૩) કહાણી (૪) લોકાપવાદ, દોષ. -તી
 સ્ત્રીં કહેવત (ર) કહાણી (૩) લોકાપવાદ
 કહેર અં + બેહર, હારે, અપાર
 કહેવહા(-રો)વણું (કહે) સં કિં કહાવણું (ર)
 'કહેવું'નું પ્રેરક
 કહેવત (કહે) સ્ત્રીં લોકાક્રિત (ર) દષ્ટાંત, ઉદાહરણ
 (૩) ઉપાણો (૪) કહેવરામણ [દોષ
 કહેવરામ(-વ)ણ (કહે) નં કહેવાપણું, બદનામી,
 કહેવાપણું નં કહેવું પડે એવું હોવું તે, ખામી
 કહેવું (કહે) સં કિં [સં] કથ, પ્રા કહાં બોલણ,
 જણાવણ (ર) સમજાવણ, (૩) શિખામણ

આપવી (૪) આજ્ઞા કરવી (૫) ઠપકા આપવો
 (૬) નામ આપણું [કહી આપણું = તત્કાળ
 અસર થવી (ર) ગુપ્ત કે ભવિષ્યની વાત
 કહેવી કહી છૂટણું = માને ન માને પણ
 કહેવાની ફરજ બળવી દેવી કહી દેણું =
 ગુપ્ત વાત નહિર કરવી કહી બતાવણું,
 કહી સંભળાવણું = પહેલાંની વાત કે
 પહેલાંનો આલાર કહીને મહેણું મારણું]

કહ્યાગરં વિં [કહ્યું + ગર (સં) કૃ = કરણ]

કહ્યું કરે એવું, આજ્ઞાકિત
 કહ્યું નં કહેણ તે, વચન, શિખામણ, આજ્ઞા

[-પાણણું = બોલેલું વચન પાણણું. -માનણું =
 કહેલી શિખામણ કે આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તણું,
 આજ્ઞાકિત, થવું -હોણ કહ્યામાં રહેણું =
 ગાઠડું, માનણ, આમન્યામા રહેણું]

કહ્યાર નં [સં] ઘોણ કમળ, કંઠાર

કળ સ્ત્રીં [સં] કલા? કીલ? હિં, મ] પેટી
 વગેરેને જડેણુ યત્ર, જેમા દૂરી ફેરવવાથી
 તે વસાય ઉઘાડાય છે (ર) યત્રની ચાવી, ચાપ
 (૩) [લા] લાગ, યુક્તિ, કરામત, કામિયો
 [-દાવવી, -દાવવી, -ફેરવવી,
 -મરવવી = ચાપ ઢાપવી (જેથી યત્ર ચાલે કે
 બંધ થાય) (ર) બરાબર યુક્તિ કરવી જેથી
 ધાર્યું થાય -બતાવવી = ખરી ચાવી કે
 ચાપ યા ઉપાય બતાવવો -મારવી,
 વાસવી = ચાવી કે ચાપ ફેરવી બંધ કરવું]

કળ સ્ત્રીં [સં] એકદમ (વાગવા વગેરેથી) થતું
 તીક્ષ્ણ કે સતત કુ બ કે તેથી આવતી મૂર્છા.
 [-આવવી, -ચરવી = એકદમ કુ બ ઉપડકુ,
 તેથી તમ્મર કે મૂર્છા આવવી -ખાઈને =
 તમ્મર કે મૂર્છાની સાથે કળ ચડે એમ (જેમ
 કે, -પડણું, -રોણું = ખૂબ રોણ -હસણું =
 ખૂબ હસણું) -ઊતરવી, -વળવી = કળનું
 કુ બ બેસકુ, નિરાત કે શાંતિ થવી]

કળ પું [પ્રા. કળ] કાલ (જીણા ચીકણો
 કાપ જેવો), કળી જવાય એવી જમીન, કળણ

કળ સ્ત્રીં [સં] કલ્ જુઓ કળણ] અટકળ,
 સમજ (ર) (પ.) માત્રા (૧) [કલાણ
 કળકલા(-ળા)ણ નં [સં. કલ્ ઉપરથી] જુઓ

કળકળ સ્ત્રીં [સં કલ્ ઉપરથી] કળકળાટ (૨)
 (૨) ટિટિયારો, માયાઝીક (૩) પખીનો
 કલરવ-કલકલ (૪) [મ] તાલાવેલી ંબુ
 અંકિં બુઓ કળકળ -ખાટ પું બુઓ
 કંકળાટ -ખાણુ નં બુઓ કંકલાણ
 કળછા સ્ત્રીં [સં કલ્=કલહ ઉપરથી ?]
 અણખનાવ, કળિયો
 કળજ(-બુ)ગ પું બુઓ કલિયુગ [-આવવો,
 -ખેસવો]=[લા] માણસોની વૃત્તિઓ પાખી-
 અધર્મી થઈ જવી]
 કળણુ નં [બુઓ 'કળણુ'] જેમાં પગ મૂકતા
 કળી જવાય એવી જમીન-જગા (૨) ભણુ
 તે, સૂઝ, સમજ, જ્ઞાન -ણા સ્ત્રીં + સૂઝ
 સમજ, જ્ઞાન -તર નં શરીરની અદર થતી
 પીડ-વેદના (૨) ગણતરી, અટકળ, અદાજ
 (પાકનો) (૩) બુઓ કળણ ૧ (૪) કોસનું
 સાધન (વરત ચાક ઇત્યાદિ) -તર પું
 પાકનો અદાજ કરનાર -તાણુ નં પાકનો
 અહસકો કાઢવાનું મહેનતાણુ (૨) આના
 વારી વાખતે ઘણાં ઓછા પાક થયેલો
 જણાતાં ખેડૂને મળતી રાહત
 કળત્ર નં + બુઓ કલત્ર
 કળથિયુ વિં ['કળથી' ઉપરથી] કળથીનું (૨)
 કળથીના ખીજના રગનું
 કળથી સ્ત્રીં [સં કુલ્થ, હિં] એક વનસ્પતિ
 (૨) એક ભતનું હલકું કંઠાળ
 કળપણુ સં કિં [બુઓ કલપણુ] મૂએલાને
 નામે સકલ્પ કરી દાન આપણુ (૨) [બુઓ
 'કર(-ળ)ખણુ'] રાપડી ફેરવવી (૩) અંકિં
 [સં કલ્પ ઉપરથી] ખપણું, ઉપયોગમા આપણુ
 (૪) [બુઓ 'કલપણુ'] ઝૂરણુ, રહણુ
 કળપી સ્ત્રીં કરપી, રાપડી
 કળખ સ્ત્રીં મેટી રાપડી ંબુ સં કિં રાપડી
 ઢેવી-ફેરવવી
 કળલાવી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 કળવ(-વિ)કળ સ્ત્રીં બુઓ કળવિકળ -ળિયુ
 વિં ઝલવિકળવાળુ, યુક્તિખાજ
 કળવળ સ્ત્રીં કલખલ (૨) હાવપેચ ંબુ અં
 કિં કલખલ કરવી

કળવિકળ સ્ત્રીં યુક્તિ, તદબીર (૨) યુનાયુખ
 વિચાર (૨) ચેન, શાતા (૩) સૂઝ, સમજ
 કળણુ સં કિં [સં કલ્] સમજણુ(૨)કલ્પણુ,
 ધારણુ, અટકળ કરવી, હિસાબ કે અદાજ
 કાઢવો (૩) અંકિં કુખણુ, કળતર થણુ (૪)
 [સં પ્રા કલ્=કીચક ઉપરથી] કાઢવમાં
 ઊતરી જણુ, ખૂતી જણુ [-કળી જણુ=સમજ
 જણુ (૨) કાઢવમાં ખૂતી જણુ]
 કળશ પું [સં કલશ] એક વાસણ, લોટો (૨)
 મદિરના શિખર તરીકે મુકાતો ઘાટ, ધૂમટની
 ટોચ, કલશ [-અદાવવો=સિદ્ધિની
 પરાકાષ્ટએ પહોંચણુ [લા] કળશે(-શિયે)
 જણું=ટટી જણુ, ઝાડે ફરવા જણુ]
 ં(-સ)લી સ્ત્રીં લોટી -શિયો પું લોટો
 (૨) ઝાડો (રોગ) -રો પું (કા) લોટો
 કળશી સ્ત્રીં સોળ (કાચા) માણુ માપ
 કળસલી સ્ત્રીં બુઓ કળશલી, લોટી, કસલી
 કળહીણુ વિં [સં કલાહીન] કળાહીન (૨)
 કળ-આપવગરનું (૩) [સં કુલહીન] કળહીન
 કળળણુ અં કિં [સં કલ્] મોટેથી ખૂમ
 પાડવી, અવાજ કરવો
 કળા સ્ત્રીં બુઓ કલા (૨) (મોરની) કળા-
 કલાપ ફેલાવવો તે. [-કરવી=યુક્તિ કે ઇલાજ
 કરવો (૨) સૌદર્યયુક્ત રચના કરવી (૩) મોરે
 પીછા ઊભા કરી ચદ્રાકારે ફેલાવવા
 -પાડવી=શરીરની કાતિ કે રૂપ કાઢી નાખણુ,
 (વેશપલટાથી) ઢાકણુ] ંકર પું મોર
 ંકુશળ, ંકૌશલ્ય, ંધર, ંવન, ંવ ત,
 ંવ તી(-તણી), ંવાન બુઓ 'કલા(ળા)'મા
 કળાઈ સ્ત્રીં [બુઓ 'કલાઈ'] કાણીથી કાઢા
 સુખીનો હાથનો લાગ
 કળાણુ નં [બુઓ 'કળાણુ'] કાઢવ-ગારાવાળી
 જગા (૨) [સં કલ્જ] સૂઝ, સમજણુ
 કળાપો પું [બુઓ 'કળા'] રહારોળ (૨) કંઠાપો
 કળાણુ અં કિં [સં કલ્] પ્રતીત થણુ દેખાણુ,
 લાગણુ [એવો (મોર)
 કળાયલ વિં ['કળા' ઉપરથી] કળા કરેલી હોય
 કળાહોળ પું બુઓ 'કાલાહલ'
 કળિ, ંકાળ ંયુગ બુઓ 'કલિ(-ળિ)'મા

કળિયું વિં [સં કુલ ઉપરથી] કળવાળુ -યો

પું કળવાન પુરુષ

કળિયો પું [ભુઓ 'કળી'] રળિયો (૨) ડોડો

(૩) દાડમનો દાણો (૪) ભુઓ 'કળિયું'માં

કળિંગકું નં [ભુઓ 'કલિંગુ'] તડખૂય

કળી સ્ત્રીં [સં કલિ] અણખીડ્યુ કૂલ, કલિકા

(૨)છૂટો મોતીચૂર(૩)અ ગરખાને કે પહેરણની

અમુક ઢબને સીવતા બગલ આગળ કરાણું

મીવણ [-ખીડવી = હુદયની કળી છીચડવી,

(માણસે) ખીસલ - પ્રકુલ થલુ - પાડવી =

છૂટો મોતીચૂર પાડવો, એ નામની ગાગડી

આકાન્તની વાની બનાવવી (૨) ગડી પાડવી,

ગોડવવી]

કળીચૂનો પું [કળી+ચૂનો] વિશુદ્ધ કરેલો ચૂનો

કળૂંકું (-કું) વિં ['કળવ' ઉપરથી] માટી -

કાદવવાળુ [પ્રયુક્તિથી, સમભવટથી

કળેકળે, કળેવળે અં ['કળ' + 'વળ'] યુક્તિ

કળેળણું અંકિં કળકળણું

કળેળી સ્ત્રીં કરેળી, કળેળણુ તે

કળો પું [ભુઓ કલો] કઢાપો (૨) [ભુઓ 'કળ'

(તમર)] આવેશ

કળોઈ વિં (કા) [ભુઓ કળ - કળ] ગાઢ

સખધવાળુ (૨) નં તેલુ માણસ સખધી

કળોટી (-હી) સ્ત્રીં [સં કલા (નાનો કણ)

ઉપરથી ?] એક ભતની સરેઢ રેતી, સાથિયા

પૂંવાની ભૂટી (આરસ વગેરે પથ્થરની)

કંઈ અં [ભુઓ 'કહી'] (ય.) કયા ઠક અંક્યાંક

કંઈ વિં (૨) સં [સં કતિ, પ્રા કહ ?]

(અનિશ્ચિતાર્થ, પ્રત્યાર્થ, તથા નકારાર્થમા

મુખ્યત્વે વપરાય છે) કાઈ, અમુક, કશું ઠક

વિં (૨) સં કશુંક, કાઈકે [નિશ્ચયાર્થ ને

હકાર્થમા વપરાય] [કંઈકંઈ, થણું = ભત

ભતની અવર્ણનીય લાગણીઓ કે મૂંઝવણ

યા પીડા થવી કંઈ નહિ = ફિકર નહિ, ચિંતા

નહિ, એવો ઉદ્ગાર કંઈ નહિ તે = ખીજી

કે વધારે નહિ તે, ખીજી બધુ જવા દઈને

કંઈતું કંઈ = શુંનું શું, ધારેલા કે છાજે એવાથી

ખીજી - ઊંછું; અવળું (કંઈનું કંઈખોલી જવું,

થઈ જવું, કરી બેસવું ઇં), કંઈહોય, હલુ કે

હોવું ભેઈએ તેને બદલે ખીજી કંઈકે કંઈને

કાવશ = કશું પણ નહિ]

કંઈ વિં (૨) સં [સં કતિ, પ્રા કહ, હિ કહ ?]

અનેક (ઉદાં 'તમાગ જેવા તો કંઈ આવી

ગયા') ઠક વિં (૨) સં કેટલુંક, થોડુંક

કંઈ અં [સં. ક્વચિત્, પ્રા કહ ?] વાક્યમા

પ્રત્યાર્થવાચક ને નકારસૂચક ઉપયોગ ઉદાં

'કંઈ મારાથી જવાય ?'

કંકે પું [સં] જેની પાખમાધી શરણુંપ થાય છે

તે પ ખી (૨) બગલો (૩) ખીંછાળુ તીર (૪) નામ-

ધારી બ્રાહ્મણ (પ) [સં] યુધિષ્ઠિરે વિગટ રાખને

ત્યા ધારણ કરેલું નામ

કંકણુ નં [સં] કાગરાવાળી ચૂડી - બ ગડી (૨)

કાચની કે સોનાની બ ગડી (૩) કંકણદોરો

ઠંદોરો પું લગ્નવિધિ શરૂ કરતા વરકન્યાને

કાંડે બ ધાતુ મીઠળ અને લાલ દોરો, કાંકણ-

દોરો - છાકાર, - છાકૃતિ વિં [+ આકાર,

આકૃતિ] કંકણના આકારનું [ખગ્નાસગ્રહણ

માટે], 'એન્યુલર' - છા સ્ત્રીં કાગરીવાળી

સોનાની બ ગડી; કાંકણી (૨) ધૂધરીઆવાળો

કંદોરો

કંકણી સ્ત્રીં [ભુઓ 'કણકણી'] ક પારી,

કમકમી (૨) ભુઓ 'કંકણ'મા

કંકર પું [સં કર્કર, પ્રા. કવકર, હિં કવકડ,

મ] કાંકરો, નાનો પથ્થર (૨) કાકરી, મન્ડિયો

કંકોહ નં [પ્રા = એક ભતતુ લોહું] એક

પ્રકારનું લોહાતુ છન (૧) ('પંચવર્ણ' તેછ

પાખરિયા, કંકોહ પ્રમાણ' - પદ્મનાભ)

કંકાચુ પું [સં વક્ક, પ્રા. કવક ઉપરથી] એક

ભતનો પાણીનો સાપ [કાંકોલ કાંકળ

કંકોલ (-હી) સ્ત્રીં કાટાળી એક વનરપતિ,

કંકોલ નં [સં] હાડપિજર -હી પું કંપાલી;

શિવ (૨) શિવલકન

કંકાવટી સ્ત્રીં [સં કુકુમવર્તિ] કંકે રાખવાની

પ્યાલી (૨) [વ્યંગમા] ગાલે કૂકવાની ચલમ

કંકાસ પું [પ્રા. કંગાશ ઉપરથી] કળિયો, કલેશ

ઠણું વિં કંકાસ કરે એવું. -સિયણુ વિં

સ્ત્રીં, કંકાસિયા સ્વભાવની -સિયું વિં

કંકાસણ સ્વભાવનું

ક કાળી વિં [સં કકાલી] માગણ લાટની એક
 ભતતું (૨) પું એ ભતનો લાટ
 ક કાળી સ્ત્રીં ભુઓ ક કાલ(-લી) (૨) વિં
 [કા] કલિયાખેર, નાના કલિયાને મોટું ૩૫
 આપી ભુમરાણ મચાવી મૂકનાર
 ક કુ નં [સં કુકુમ] ચાલ્લા ઇંમાં વપરાતુ લાલ
 દ્રવ્ય, કુકુમ [-છાટપુ = ક કુ છાંટીને મગળ
 કાર્યના શુકન કરવા ક કુના કરવા =
 મગળ કાર્ય આરભવુ (૨) કામમા ક્તેહ
 મેળવવી [લા] ક કુના કોગળા કરવા =
 જીવનમા સુખવૈભવ હોવાં ક કુના પગલા =
 સુખવૈભવના શુભ શુકન ક કુના પગલાં
 કરવા = આગમનથી ધરને સુખી કરવુ
 ક કુને પગલે = ઊભી આબરૂએ ૦૫ડી
 સ્ત્રીં ક કુની પડી - પડીકી ૦૫ડો પું
 ક કુનો પડો - પડિયો - પડીકુ
 ક કૂડો પું [ભુઓ 'કનકવો'] પતંગ
 ક કેલ સ્ત્રીં [ભુઓ 'ક'કાલ'] ચિનીકપાલા
 ક કેડી સ્ત્રીં [મં કકોટકી, પ્રા કકોટ]
 ક કોડાની વેલ(૨) [સં કકોલી] સૂતક કાઢવા
 માટે સ્નાન વખતે માથામા નખાતી એક ભૂધી
 -કુ નં ક કોડાનુ શાક - રૂળ
 ક કોતરી, ક કોતરી સ્ત્રીં [સં કુકુમપત્રિકા]
 લક્ષાદિ શુભ પ્રસંગની આમ ત્રણપત્રિકા (૨)
 (વ્યગમા) ન ગમતુ નોતરુ કે ખખરની ચિઠ્ઠી
 ક કોલ પું [મં] એક ઔષધિ, ચિનિકપાલા
 ક કોલુ વિં ભુઓ 'કોકરવરણુ'
 ક કણ, ન નં, ની સ્ત્રીં ભુઓ ક કણ
 ક કમર નં સફેદ કલગીવાળુ બુલબુલ
 ક ગન નં [હિં] ક કણ - ની સ્ત્રીં કાંસકી
 (૨) [હિં] ક ગન
 ક ગવો પું [સં કકત, હિં કગુવા, મ કગવા]
 કાસકી
 ક ગાલ(-ળ) વિં [હિં, સં કકાલ ઉપરથી ?]
 છેક ગરીબ, દીન (૨) હરિદી, નિર્મલ્ય, તુચ્છ
 (૩) રસકસરહિન ઠા, -લિ(-ળિ)યત
 સ્ત્રીં અત્યંત ગરીબી, દીનતા (૨) ક ગાલ દશા
 ક ગુરો પું [ફા] કાગરો, હાતો, અણી
 (૨) [ભુઓ 'ક કર'] કાંકરો

કંચન નં [ભુઓ 'કાંચન'] ચોખ્ખુ સોનુ (૨)
 ધન, હોલત - ની વિં સોનાનું [ગણિકા
 ક ચની સ્ત્રીં [હિં, 'કચન' ઉપરથી ?] કળાવતણી,
 ક ચવો પું [મં કંચુક] કાચળી
 ક ચાણુ અંકિં [સં કચ્ = બાધવુ ઉપરથી ?]
 ઠગાણુ (૨) હેરાન થવુ
 ક ચુક પું [સં] કાચળી, કમખો (૨) સાપની
 કાચળી (૩) ખખ્તર - કી સ્ત્રીં કાંચળી
 (૨) પું જનાનખાનાનો ચોખ્ખદાર
 ક ચોણુ (-ળુ) નં એક સુગંધીદાર વનરપતિ
 ક ચ પું [મં] બ્રહ્મા (૨) નં કમળ
 ક જક પું [મં] એક પક્ષી
 ક જન પું [સં] કામદેવ (૨) સ્ત્રીં મેના
 ક જર પું [મં] બ્રહ્મા (૨) હાથી (૩) નં પેટ
 ક જ (-ઝ) રી સ્ત્રીં એક વનરપતિ (૨) [સં
 કજલ (એક પખી) ?] એક પખી (૩) [મં
 રક્ષેરી] ઝાઝ, ખ જરી (૪) [સં કચુલી] કાચળી
 ક જૂસ વિં [હિં, મ કજૂશ (-પ)] અતિશય -
 વધારે પડતી કરકસર કરે એવુ, કૃપણ, પાછ
 -સાઈ સ્ત્રીં ક જૂસપણુ
 ક ઝરી સ્ત્રીં ભુઓ 'ક જરી'
 ક ટક પું [સં] કંદો, ફાંસ (૨) આકડો,
 ગલ (માછલાં પકડવાનો) (૩) રોમાચ (૪)
 [લા] નડતર, દખલ (૫) કુસ્મન ૦ કીટ
 પું શરીરે કાઠા કાઠા હોય. તેવો એક કીટો
 ૦ ચર્મી વિં કાટાળી ચામડીવાળુ (પ્રાણી)
 -કિત, -કી વિં કાંટાવાળુ (૨) મુરંદલ
 (૩) રોમાચિત - કીલ વિં કાટાળુ
 ક ટલ વિં [સં] કાટાળુ (૨) પું કાંટાવાળુ
 ઝાડ (બાવળિયો ઇં)
 ક ટવાડ સ્ત્રીં [સં કટ કે કટક + વાડ]
 કાટાની વાડ
 ક ટારિચુ નં [સં કટ = સ્મશાન ઉપરથી ?]
 શય ઉપરનુ કપડુ
 ક ટાલુ સ્ત્રીં [મં] રીગણી (૨) બાવળ
 ક ટાળણુ અંકિં [ભુઓ 'ક ટાળો'] ક ટાળો
 ચડવો - આવવો
 ક ટાળી વિં સ્ત્રીં [ભુઓ 'ક ટાળુ'] કાંટાવાળી
 (૨) સ્ત્રીં [દિ કટાલી] હાથિયો થોર, થોરી

કંટાણું વિ. [સં કટાણું] કાટાવાણું
 કંટાળો પુ. [સ કટાણું, સં કટ, કટાણું પરથી ?]
 અવિવિધતા કે થાકથી ઊપજતો અણગમો
 કંટિયુ ન. [જુઓ 'કંટી'] ફૂડું [રહેડું તે
 કંટિયો પુ. ભારે જમણને બીજે દિવસે ભૂખ્યા
 કંટી સ્ત્રી. ['કણ' ઉપરથી ?] ફૂડામાના
 ખારીક કણ (૨) ફૂડું (૩) તાણ ડાગર
 કંટી (-ટે) વાળો પુ. [કંઠી + વાળો ?] ચૂલે
 ચડાવવાના વાસણને બહાગની ધાબુએ
 કરાતો માટીનો લેપ [મિલજ
 કંટું વિ. [સં કટું ઉપરથી ?] કંકક, ઉગ્ર,
 કંટું ન. ખરેટું
 કંટુંદિયો પુ. બાળકોને રમવાની કુલડી
 કંટેવાળો પુ. જુઓ 'કંટીવાળો'
 કંટેમરી સ્ત્રી. [જુઓ 'કંટેસરી'] ગળામા
 નાખવાનું એક ધરેણું (૨) એક વનસ્પતિ,
 કાટાસળિયો .
 કંટોદિયું ન. [કાટિયો (જાજ) ઉપરથી ?]
 ઉકરકાનો - કચરો પૂળે નાખવાનો ખાડો (૨)
 અધણખાડ [વિહો, કંઠાડી
 કંટોડી (-ળી) સ્ત્રી. [જુઓ 'કંટોડું'] એ
 કંટોડું (-ળી) ન. [દે કટોલ] કંઠાડું
 કંટાકટ, -ટ પુ. [ફં કોન્ટ્રેક્ટ] કરારથી કરવાનું
 કામ, કંઠા (-આપવો -રાખવો, -લેવો)
 ઠર, -ટી પુ. કંટાકટ રાખનાર, ઠંઠકાર
 કંટોલ પુ. [ફ.] કાખૂ, નિયમન
 કંઠ પુ. [સં.] ગળું, ડોક (૨) હૈડિયો (૩)
 કંઠમાથી નીકળતો અવાજ, સૂર, સાદ (૪)
 કાઠો - કાઠો (૫) [દે કઠ = મર્યાદા ?]
 કાઠો, કિનારો [-ખૂલવો = અવાજ સાફ
 નીકળવો -ફૂટવો = હૈડિયો, કે ધાત્રી
 ફૂટની, અમુક વચનું થવું, યુવાવસ્થામા
 આવવું (૨) પક્ષીને કાઠો આવવો
 (૩) વાયા આવવી -એસવો, -એસી
 નવો = સ્વર ખુલ્યો ન નીકળવો (કં
 વગેરેથી) -ભરવો = લાગણીથી ગદ્ગદ થઈ
 જવું, બોલી ન શકાવું -૩ ધાવો = ગૂંગણાણ
 -સુકાવો = ખૂબ તરસ લાગવી. કંઠે ફરવું =
 મોઢે કરવું, ગોખી લેવું કંઠે કાંટા પડવા,

કંઠે સોસ પડવો = પાણી વિના ગળું સુકાવું
 કંઠે પ્રાણ આવવા = મરવાની તૈયારી
 થવી (૨) ઘણી જ મુસીબત પડવી કંઠે
 હોપું = મોઢે હોવું, યાદ હોવું] અથિ
 સ્ત્રી. કંઠમા આવેલી એક અથિ, 'થાયરોઇડ
 ગ્લેન્ડ'. ઠંદાર ન. ગળાનું ખારણું
 ઠનાળ સ્ત્રી. ગળાની નળી. ઠનીલક પું.
 મોટો ઠીવો, મશાલ ઠપાશ પું. ગળામા
 નાખવાનો દારકાનો ગાળો - ફસો (૨) ગલપટ્ટો
 (૩) કંઠાલેપ. ઠમણિ પું. કંઠીમાનો હીરો
 (૨) હૈડિયો (૩) [લા] અત્યંત પ્રિયજન
 ઠમણિન્યાય પું. જુઓ કરકંણન્યાય
 ઠમાધુર્ય ન. કંઠના અવાજની મધુરતા
 ઠમાળ સ્ત્રી. ગળાનો એક રોગ ઠસૂત્ર ન.
 કંઠી, મગજસૂત્ર (૨) ગળામા પહેરવાનું ધરેણું
 ઠસ્થ વિ. કંઠ - મોઢે - યાદ હોય તેવું (૨)
 કંઠસ્થાની (વ્યજન) ઠસ્થાન ન. કંઠની
 જગા ઠસ્થાની વિ. કંઠમાથી બેલાતો
 (વ્યજન) -ઠાચ પું. ન. [+અચ] કંઠનો
 આગળનો ભાગ (૨) અ. મોઢે -ઠાભરણું
 ન. [+આભરણું] કંઠનું ધરેણું, ગળચવો, છડો.
 -ઠાવરોધ પું. [+અવરોધ] કંઠ ૩ ધાવો તે
 -ઠાવરોધી વિ. કંઠ ૩ ધે એવું -ઠાસલેપ પું.
 [+આસલેપ] કંઠ વળગવું -આલિંગન દેવું તે
 કંઠાર (-ળ) [જુઓ 'કંઠ'] સ્ત્રી. હરિયાનો કાઠો,
 કિનારો [(૪) [લા] કતલ
 કંઠાલ ન. [સં] સરણ (૨) કાઠાળી (૩) ઘડાઈ, યુદ્ધ
 કંઠાળ સ્ત્રી. જુઓ 'કંઠાર' (૨) [પ્રા કઠાલ = મોટા
 ગળાવાળું ?] ઘોડા અથવા ગરેડા ઉપર માલ
 લાદવાની બેપાસિયા ગૂણ (૩) વાસણ ભરવાનો
 કાથળો (૪) [જુઓ 'કમઠાળ'] ચીતળ (લાકડાની)
 કંઠિયું વિ. ['કંઠ' ઉપરથી] ગળું પકડે એવું,
 ગળે ઊતરતા વસતું લાગે એવું, લૂણું
 કંઠી સ્ત્રી. [સં] ડોકનું એક ધરેણું (૨) કંઠમા
 પહેરવાની ગુરુએ બધાવેલી માળા (૩)
 [અ ગરખાનાં] ગળા આગળના ભાગ ઉપરનું
 ગોલીતું સીવણ કે ભરતકામ [-ખાંધવી =
 શિષ્ય કરવો કે શિષ્ય થવું -ખ ધું વિ. એક
 કંઠી બાધનાર - સમાન ગુરવાળું (૨) વૈષણવ]

કાકડી સ્ત્રીં [સં કર્કટી, પ્રા કવ્કઢી] આરિયુ,
ચીલકુ (૨) [જુઓ 'કાકડો'] ચીધરાને વળ દઈ
બનાવેલી દિવેટ [-મૂકવી = કાકડીથી શગડી
કે ચૂસો સળગાવવો] -ડો પું ચીધરાની મોટી
કાકડી (૨) [મ કાકઢા, સં કૃકાટક (ગણુ) ?
કાકલક?] ગળાની બારીની આસપાસનો એક
અવયવ, ચોળિયો (૩) પડજીલ [-ડા ઉતારવા
= બળતા કાકડા ફેરવી ભૂત વગેરેની અસર
કાઢવી -ડા કરાવવા = ગળાના ફૂરેલા
ચોળિયા દબાવી લોહી કઢાવી નાખવું -ડા
કપાવવા = ચોળિયાની વાઢકાપ કરાવવી
-ડા ના (-ના) ખવા = રમવામા ફાણ દાન
આપે તે નક્કી કરવા હાથ ચત્તા-ઉંધા કરવાની
રમત. -ડા ફાકવા = મોગા બળતા કાકડા
ઘાલવા -ડા ફૂલવા = ચોળિયા સૂજવા -ડા
ખાળવા, -સળગાવવા = જુઓ કાકડા
ઉતારવા -ડા મળી જવા = કાકડાં ફૂલી
જવા]

કાકડેળ નં કાકમારીનું ફળ

કાકેતાલીય, કાકેદષ્ટિ, કાકનાસા, કાકપક્ષ,
કાકપત્ર [સં] જુઓ 'કાક'મા

કાકબ પું [દે કવ્કવ, મ કાકવી] ગોળ કે
મહુડાની રસી (તમાકુ ખાધવામા વપરાય છે તે)
કાકમ પું [જુઓ 'કાકબ'] પ્રવાહી ગોળ જેવો
ધાય ત્યા મુખી ઉકાળેલો શેરડીનો રસ

કાકમારી સ્ત્રીં એક વેલ

કાકર પું [સં કર્કર ઉપરથી] હાંત, દ ત્રણ
(સૂવરાદિ પ્રાણીના) (૨) કરવતનો હાંત (૩)
ચામડીમા પડેલો કઠણ ચીરો ંડી સ્ત્રીં
ધણા ઝીણા હાંતાની ધાર ંજી સ્ત્રીં કાનસ,
અતરડી ંજું સંકિં કરવતના કાકર કાઢવા-
તીક્ષ્ણ કરવા (૨) ઉકેરવું; મમત પર ચઢાવવું
(૩) ધીરે ધીરે ખોતરી ખોતરીને ખાવું -રી
સ્ત્રીં નાના હાંતાવાળી ધાર

કાકર પું [સં કર્કર] કળિયો (૨) કાકરો -રિયા
પું ંબં વં અંદર ચાણા મગફળી વગેરે રાખી
લોટગોળની બનાવેલી એક વાની-ગોળીએ
-રિયુ વિં કાકરાણુ -રી સ્ત્રીં નાનો કાકરો
(૨) કંકર, રેતી

કાકર સ્ત્રીં પીજાને છેડે તાતની નીચે મહતી
ચામડાની અકડ કકરી પરી

કાકરિયા કુ ભાર પું એક કલગીદાર પક્ષી

કાકરી સ્ત્રીં જુઓ ખેઉ 'કાકર' પું મા

કાકરો પું [જુઓ 'કાકરો'] (ચ) કાકરો (૨)

કચકુ (જેમ કે કુ ગળીનું) [બળિયા કાકા

કાકલિયા પું ંબં વં 'કાકા' પરથી] શીતળા,

કાકલી વિં [સં] કામળ ને મધુર

કાકલૂદી સ્ત્રીં [સં કાકલી પરથી, મ કાકલુત]

હયા ઉપજાવે એવી આજીજી, કાલાવાલા ંચેરા

પું ંબં વં કાકલૂદીભયું વર્તન

કાકવ ઝા, -ધ્યા [સં] સ્ત્રીં એક જ વાર ફળનાર
વનરપતિ (૨) એવી સ્ત્રી

કાકવી સ્ત્રીં [જુઓ 'કાકબ'] ગોળની રસી

કાકશિખ ં પું [સં] બાબરી [શબ્દ

કાકા (કા-કા) અં (૨૧૦) કાગડાની વાણીનો

કાકા પું ંબં વં [ફા = મોટો લાઈ] 'કાકો'નું

માનવાચક રૂપ ંજી, ંસસરો પું સસરાના

લાઈ, કકિસસરો (માનવાચક) [ભતનો પોપટ

કાકકૈવો પું [મલાવી કાકાતુમા] એક

કાકાપુરી વિં [ફા કાકા = ધરનો ધરડો શુભામ +

પુરી (ગામનું ?)] તકલાહી, નિર્માલ્ય (૨) ંતંતર

(૩) પું શુભામ [બળિયાકાકા, શીતળા

કાકાબળિયા [કાકા + બળિયા] પું ંબં વં

કાકાબારી નં એક ભતનું હલકું મોતી

કાકાભાઈ પું [માનાર્ય] જુઓ 'કકિ' ૨

કાકી વિં [સં] કાગડા જેવા કૂર અવાજથી

ગાનાર [કાકાજની સ્ત્રી

કાકી સ્ત્રીં કાકાની સ્ત્રી ંજી, ંસાસુ સ્ત્રીં

કાકીડો પું [દે કર્કિકઢ, કર્કિકઢ] કાચડો

કાકીસાસુ સ્ત્રીં જુઓ 'કાકી' સ્ત્રીં મા

કાકુ પું [સં] કુખ, લય, કોધથી સ્વરમા

પડેલો ફેર (૨) કરકાકીમાં કે વ્યગમા બોલવું તે

કાકુ પું કીકા (લાટિયા લેકિમાં)

કાકુતસ્થ પું [સં] (સ) રામ

કાકો પું [જુઓ 'કાક'] બાપનો ભાઈ (૨)

(પિતાને સંબોધી કરવામા વપરાય છે)

પિતા, કાકાભાઈ (૩) [વ્યગમાં] કુમ્મન

[કાકા મામા કરવા = ખુશામત કરવી કાકો

•લાગે છે? = સગો થાય છે જેથી વગ કરશે?]
 ૦સસરો પુ. કાકાલ
 કાકોદર, કાકોલ પુ. [સં] સાપ
 કાકોલી વિ. [સં] કાગડા જેવો (સ્વર)
 કાખ, ૦લી સ્ત્રી. [સં] કક્ષા, પ્રા. કક્ષલા]
 બગલ [કાખમાં રાખવું, -લેવું = સત્તા
 નીચે રાખવું; પક્ષમા લેવું કાખલી કૂટની =
 આનંદમા આવી જવું કાખલીમાં કૂધ
 આવવું = હરખ ઊભરાઈ જવો] ૦ખલાઈ.
 ૦ખિલાડી સ્ત્રી. ૦બગલમાથતુ એક ગૂમકુ
 બામલી -ખી સ્ત્રી. ૦અગરખા કે કપડાની
 બગલની કરાખી -ખું પુ. કાખનો વાળ
 -ખોવાઈ સ્ત્રી. ૦જુઓ કાખખલાઈ
 કાખા સ્ત્રી. [સં] કાક્ષ? નડતર (દાવામા પ્રતિ
 પક્ષને હરાવવા માટે આણેલી)
 કાખાઈ સ્ત્રી. ૦કાસકી (ધરમપુર-વાસવાદાના
 ભીલોમા)
 કાખી, -ખું, -ખોવાઈ જુઓ 'કાખ'મા
 કાગ પુ. [સં] કાક, કાગડો [-તું પીંછ થયુ,
 -નો વાથ કરવો = રજતુ ગજ કરવું; નજની
 વાતને મોઢું ફપ આપવું -તું ખેસતું ને
 તાહતું પહતું = જે ખે બનાવો વચ્ચે કાર્ય-
 'કારણ સખ વ નથી, તે છે એવો ભ્રમથાય
 એવો આકસ્મિક બનાવ બનવો -ને કોળો
 રાહ નેની = ખૂબ આતુરતાથી રાહ લેવી]
 ૦ડોળ વિ. ૦કંદરુ ૦ડોળિયુ વિ.
 ૦કાગડાના ડોળા જેવું, એકાક્ષી (૨) ન.
 એ. રેચક વનસ્પતિ ૦હુ સ્ત્રી. ૦કાગડી
 ૦નો વાથ પુ. ૦ગજ ગજ ૦માળ વિ.
 ૦કાગડાના માળા જેવું; ખાખાવીખી ૦માળો
 પુ. ૦કાગડાનો માળો ૦વાશ (શ.) સ્ત્રી.
 [સં] કાગ + વાશ = ખોલવું, ખોલાવવું ?]
 શ્રાદ્ધન દિવસે પિતૃનિમિત્તે કાગડાને બલિ
 નાખતી વખતનો ઉદ્ગાર (૨) એ બલિ
 ૦નિધા સ્ત્રી. ૦પશુપંખીની લાખા સમજવાની
 વિદ્યા -ગાર્નાદર સ્ત્રી. ૦ [કાગ + નિદ્રા]
 કાગડાના જેવી, જટ ઊડી નય એવી ઊધ
 -ગારેળ પુ. [કાગ + રોકડળ] રોકડળ(૨)
 ગરબડાટ

કાગજ, -ઝ [ઝ] -ળ પુ. વાંસ, ઘાસ, ધાગા
 ઇ. માથી કરાતી લખવા વગેરેના કામની
 એક બનાવટ (૨) પત્ર, પત્રિકા
 કાગડો પુ. [સં] કાગ] કાક, એક કાળુ પક્ષી
 (૨) (લા) ચાલાક હુસ્તુ પ્રાણી [કાગડા
 ઊડવા = ઉજડ ખ ખ થયુ(૨) નસતાન જડ.
 -ડા કકળવા = સત્યાનાશ જડ, ખરાખીના
 ચિહ્ન જણવા -ડાની કોટે રેતન = અણ-
 થટતુ નોડાણ, અપાત્રને દાન -ડાની કોટે
 કંકોતરી = પેટમાં વાત ન રહેવી -ડાની
 નજરે નેતું = ખૂબ સાવવ રહેવું -ડો
 દહીંથરું લઈગયો = સારી વસ્તુ નહારને
 હાય ગઈ -ડાકામડી સ્ત્રી. ૦ધતરાણ (૨)
 અણવિશ્વાસ -ડાકેરી સ્ત્રી. ૦આકડાતુ ડોડકુ
 -ડાટોપી સ્ત્રી. ૦કાગડા જેવી દેખાતી લાખી
 પૂછડીવાળી ટોપી -ડાસાણુરી (-સ્ત્રી)
 સ્ત્રી. ૦ધાતુ ગાળવાની કુલડીને પકડવાની
 સાણસી -ડિયો પુ. ૦પતંગ, કનકવો -ડી
 સ્ત્રી. ૦કાગડાની માદા (૨) ગાડાની બે ઊઘોની
 પિત્તળથી જડેલી અણી
 કાગદી વિ. ૦ [ફા] પાતળી છાલવાળુ (જેમકે લીંધું)
 (૨) તકલાદી (૩) પુ. ૦કાગળ બનાવનારો કારીગર
 (૪) કાગળ વેચનારો અથવા ચોપડા ઇ.
 બાધનારો વેપારી ૦ચલણુ ન. ૦કાગળતુ ચલણ
 કાગળ પુ. ૦જુઓ કાગજ. [કાગળની કોથળી =
 બહુ નાજુક, વધુ ભરતા ફાટી નય એવું.
 -નાખવો = કાગળ-પત્ર ટપાલમા રવાના કરવો
 -ફોડવો = પરખીડિયું ફાટી કાગળ કાઢવો
 (૨) પારકાનુ પરખીડિયું ફાટી અદરની વાત
 છૂપી રીતે નાણી લેવી -ખીડવો = લખેલો
 કાગળ પરખીડિયામા બધ કરવો, અથવા તેમ
 કરીને ટપાલમા રવાના કરવો -માગવો,
 -લાવવો = લલામણ કે ઓળખાણની ચિઠ્ઠી
 માગવી કે લાવવી -લખવો = ખબર અતર
 ટપાલ વગેરે દ્વારા લખી જણાવવા. -વાંચવો =
 કાગળમા લખેલુ ઉકેલવું] ૦દાખણિયું ન.
 ૦કાગળ દાખવાતુ વજન-વસ્તુ ૦પત્ર (-તર)
 પુ. ૦ચિઠ્ઠીચપાટી કે ટપાલનો પત્ર -ણિયું ન.
 ૦કાગળનો કટકો(૨) ચલણી નોટ, લોન, હૂડી અને

રોર જેવો-જેના નાણા થાય તેવો કાગળ
[કાગળિયા કરવા = લખાણ કે તુમાર કરવો
કાગળિયે ચડણુ = અતરિયાળ મરી જવું (૨)
નહેરમા આવવું (૩) ફારેટ જવું (૪) લખાપટ્ટી
થવી, તેમા પડી અટવાણુ] -ળિયો પુઠ કાગળ
લઈ જનારો કાસઠ ['કાગ'મા

કાગાનોદર સ્ત્રીઠ, કાગારોળ પુઠ જુઓ
કાચ પુઠ [સં] રેતી અને ખારવાળી માટી
ઓગાળીને બનાવતો એક પદાર્થ (૨) ઘર્ષણ
(૩) પાસાદાર, ચળકતી મિશ્રધાતુ (૪) નિર્મળ કે
ક્ષણભગુર એવી ઉપમા આપતા વપરાય છે,
જેમ કે - કાચ જેવું પાણી, કાચનું વાસણ,
કાચનો કૂપો ઠોંગળિયો પુઠ શુદ્ધ કરેલો
એળિયો ઠોંગલુ નઠ કાચનું બનાવેલું ઘર
ઠમણિ પુઠ કાચ જેવો એક હલકો મણિ (૨)
કાચ ઠરમ પુઠ કાચનો રસ (૨) આખના
ડોળામાનો કાચના રસ જેવો પદાર્થ ઠક્ષણુ
નઠ કાચ બનાવવામા વપરાતો દ્યાર -ચિયો
પથ્થર પુઠ જેમાથી કાચમણિ નીકળે છે
એ પથ્થર

કાચકી સ્ત્રીઠ કાકચી, કાકચ, એક વનરપતિ
(૨) ગળાની બારી આગળ થતો એક રોગ
(૩) સકઠામણ, મુશ્કેલી -કુ નઠ, -કો
પુઠ કાચકીનુ ફળ, કાકચુ

કાચઠ સ્ત્રીઠ [કાચુ ઉપરથી] ગૂમડાની આળુ
બાળુનો સ્નેહો લાગ

કાચખી સ્ત્રીઠ [જુઓ કાચખો] કાચખાની માદા
(૨) એક રોગ, કાચકી -ખો પુઠ [સં કચ્છપ]
એક જળચર પ્રાણી [-ખાની આખે જોવું =
તીક્ષ્ણ કે ઈર્ષાની આખે જોવું]

કાચર સ્ત્રીઠ [જુઓ કરચ] કકડી ઠકુચર
નઠ પરચૂણ બાધ વસ્તુઓ (૨) પરચૂણ
ભાગીતરી વસ્તુઓનો સમૂહ -રી સ્ત્રીઠ
મીઠામાં આચેલી ફળની -શાકની કાકડી,
સુકવણી -કે નઠ ચીરિયુ, કકડી

કાચલી સ્ત્રીઠ [સં કવચ ઉપરથી] નાળિયેરનુ
ભાગેલુ કાટલુ (૨) [દિ કચ્છરા] શાકની-
ખાસ કરીને કાઠમડાની સુકવણી [-માં પાણી
લઈ કૂખી મર' = ખીજુ રાકચ ન હોય તો

એવા અશક્ય ઉપાય વડે પણ સારમાઈને મરી
ન' કાચલાં કૂટવાં = મિથ્યા મહેનત કરવી
કાચલા જુદા થઈ જવાં = કાઈ પણ સખત
કાટલાવાળી વસ્તુનાં બે ફઠચાડિયા થઈ જવા
(જેમ કે માથાની ખોપરીના પણ)] -લુ નઠ
નદીના લાઠાની ખેડેલી જમીન (૨) નાળિયેરનું
ભાગેલુ કાટલુ (૩) [લા] કાઈ પણ ભાગેલુ
અર્ધગાળ જેવુ કઠણ કાટલુ ઉદાઠ 'ઠીય'
(૪) એવો વાડકો

કાચ ડી સ્ત્રીઠ કાચ ડાની માદા [પ્રાણી
કાચ (-ચિં, -ચી) ડો પુઠ [જુઓ 'કાકીડો'] એક
કાચુ વિઠ [જુઓ 'કચુ'] પાકેલુ નહિ એવુ
(કાચી કેરી) (૨) બરાબર નહિ સીઝેલુ, પક
વેલુ કે રધાયેલુ (કાચી ચાસણી, કાચી માટલી,
કાચો ખાત) (૩) રોકેલુ રાયેલુ નહિ એવુ
(કાચી સોપારી, ચણા, અનાજ ઇઠ) (૪) ઠશા
સ રકાર ન કરાયેલુ -કુદરતી રિથિતિમા હોય
એવું (કાચો માલ, કાચી ધાતુ) (૫) તકલાદી,
મજબૂત કે ટકાઉ નહિ એવુ (કાચી સડક,
કાચુ સૂતર, કાચો રગ) (૬) નાદાન, બિન-
અનુભવી, અધૂરુ, અધકચરુ (માણસ, જ્ઞાન,
આવડત, ઉંમર ઇઠ) (૭) અધૂરુ, અપૂર્ણ
(કાચુ કામ, કાચી યુદ્ધિ, કાચો વિચાર, કાચી
વાત, કાચો ગાઉ ઇઠ) (૮) કામચલાઉ, છેવટનુ
નહિ એવુ (કાચો હિસાબ, દસ્તાવેજ, ખઠોડો
ઇઠ) (૯) પોચુ, નરમ (કાચા કાળજનુ,
હેયાનુ = ખીકણ) (૧૦) બારદાન ઇઠ સાથેનું
કામચલાઉ કે અઠાણ (વજન, માપ) (૧૧)
પાકુ -ખ ગાળી નહિ, તેથી અડધા વજનનુ
(શેર, મણ ઇઠ વજન) (આમ આ શબ્દ
અધૂરાપણુ, અધકચરાપણુ, ઇઠ અનેક લાવો
લક્ષણથી બતાવે છે) (૧૨) નઠ કચારા, કસર,
અધૂરાપણુ [કાચા કાનનું વિઠ ખીલના
ઠહેવાથી ભરમાઈ શકે તેવુ કાચી કેદ સ્ત્રીઠ
આરોપીને કેસ પહેલાં ને તે દરમિયાન કરાતી
કેદ કાચી યુદ્ધી, માયા સ્ત્રીઠ છેતરાઈ નય
એવુ બોળુ માણસ (નકારમા આવે છે ઉદાઠ
'એ કાઈ કાચી માયા નથી' 'એને તમે
કાચી માયા માનો છો?') કાચુ કઠાવણુ =

દેવાળુ કઠાવણુ -કાપણુ =અધૂરી તૈયારીમા
કે કવખને કે એવી કાઈ કચારા છતા વર્તણુ,
કાઈ કરતુ (૨) કામ તેથી કરીને કયાળુ,
ખાકુણુ (૩) (કામ, વિચાર ઇંભા) ઉતાવળ
કરી નાખવી -ખાણું =ભીડ કે તગી પડવી
-પાડણું =કચોગળ પાડવો, ગળ પાત કરવો
કાચો કચિયારો, કખીલો =સમગ્રણો
ન થયેલો -કચી કે નાની ઉમરનો પરિવાર
(તે મૂકીને મરી ગયુ, એમ પ્રયોગમા
આવે છે) કાચે ઘડે પાણી ભરણું =મિથ્યા
પ્રયત્ન કરવો] ઠંકુંવારું વિં કાચી વચન
અને અવિવાહિત ઠંકારું વિં નહિ રાધેણુ
અને લણુ ઠનચ વિં સાવ કાચુ ઠપાકું
વિં કઈક કાચુ અને કઈક પાકુ એણુ,
અર્થઠંચ ઠપોચુ વિં અનુભવ અને
હિમત વગરનું, ભોણુ, અકુશળ કાચો
કૂચો પુ. છેવટનો ખાકી રહેલો ભાગ

કાછ પુ. ભુઓ 'કાછડે'

કાછડ સ્ત્રીં [સ કચ્છ =કાઠો, પ્રા કચ્છ =
નદી પાસેની નીચી જમીન (૨) મૂળા ઇંભી
વાકી] નદીનુ ભાકું (ખેત-કચેણું) (રેવાનકા)
કાછડી સ્ત્રીં [ભુઓ 'કઝાડી', કે કચ્છડી]
કાછડાની રીતે પાછળ ખોસેલો ધોતિયાનો એક
ભાગ [-છૂટી જવી =હરીજતુ -ઝાલીને,
પકડીને દોડણું =ખીકથી આવરા ખની
દોડણુ કાછડીનેા છૂટો =ભુઓ 'કાછડી-
છૂટો'] ઠછૂટો વિં પુ. વ્યભિચારી -કો
પું. ધોતિયુ કે સાલ્યો ઊંચો લઈ ખે પગની
વચ્ચેથી પાછળ ખોસવો તે, તે રીતે ખોસેલો
વસ્ત્રનો ભાગ [-મારવો, -વાળવો =કાછડા-
ની રીતે વસ્ત્ર પહેરવું -મારીને, વાળીને
(કામ કરવું) =કમર કસીને, ધરોઅર ખતથી
ને ભેરભેર] -કું અંકિં + ભુઓ 'કછડુ'

કાછર નં એક ભતનું ઘાસ (ધરમપુર)

કાછડી સ્ત્રીં, -કું નં (ચ) ભુઓ કાચડી, -કું

કાછડું અંકિં ભુઓ 'કાછડી'મા

કાછિયો પુ. [હિં મ કાછી, સ. શાકિન્ન ?]
શાક વેચવાનો વધો કરનાર આદમી (૨) એ
જ્ઞાતિનો મણસ -ચણુ સ્ત્રીં કાછિયાની સ્ત્રી

કાછી પુ. ભુઓ કાછિયો ['કઝાડી'
કાછો, ઠંકો પુ. ભુઓ કઝાડો ઠંકી સ્ત્રીં ભુઓ
કાજ નં [સં.કાર્ય, પ્રા કજ્જ] કામ (૨) કારણ,
પ્રયોજન ઠકારે વિં કામ કરે એણુ, કાખેલ
(૨) કામગર ઠગરું વિં શક્તિવાળુ, કાખેલ
(૨) ભુવાનભેધ, તરુણ (૩) ઘણું ખ્યાર,
માનીતુ, લાડકું (૪) નાણુક, તકલાદી

કાજળ નં [સં કજ્જલ] મેશ (૨) આખમા
આજવાની મેશ [-આજણું, -સારણું =
આખમા મેશ આજવી -ની કોટડી =
સહેજમા કલક ખેસે તેતુ -સલાળથી રહેવા
જેવુ સ્થાન] ઠંકુંકું નં અંકિં (સોલાગ્યવતીના
શણગારના) કાજળ ને કુંકું ઠંકાણી સ્ત્રીં
કાજળી ત્રીજ ઠલદોરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
ઠકું અંકિં [સં કજ્જલ પરથી, હિં. કજ-
લાના, મ કાજળણે] કાજળ-મેશ વળવી
(૨) કજળી જતુ, એલવાણુ. -ખિયો પુ.
(કા) ખોવાયેલી વસ્તુ શોધી આપવા કે ખનેલો
ખનાવ જણાવવા ખીત માણસને ખેસાડી તેલ
કે શાહીના ટીપામા ખધુ ખતાવનાર આદમી
કાજળી સ્ત્રીં ['કાજળ' ઉપરથી] મેશ (૨) રાખનુ
પડ(૩) કાળી કૂંગ (૪) મેશ પાડવાનું કોડિયુ (૫)
ગાય પૂજવાનું સ્ત્રીઓનું એક વ્રત (આવણ
માસમા) (૬) [કા] કાજળિયાની વિદ્યા
ઠગોકરેણુ નં એક વનસ્પતિ ઠંકીજ સ્ત્રીં
આવણ વડ ત્રીજ, કાજળરાણી

કાજ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાજ' કાર્ય, ફરજ, કામ,
ઠગરું વિં કામગર (૨) કાયદાકારક

કાજ, -ઝી [ઝ.] પુ. ઇસ્લામી ન્યાયાધીશ (૨)
ઇસ્લામી વિદ્વાન -પડિત ઠજ પુ. 'કાજ'
[માનાર્થ] [-ની કૂતરી =મોટાની નાની
વસ્તુ પણ મોટી ગણવી પડે એ.]

કાજુ વિં સાર, ખાસુ (૨) વિનથી (કા)

કાજુ પુ. [મલાયી કાચુ, મ કાજૂ] એક સૂકો
મેવો ઠકળિયા પુ. અંકિં વં કાજુ (૨)
સાકરિયા કાજુ

કાજે અંકિં [ભુઓ 'કાજ' માટે, વારતે
કાખે પુ. [કે કજ્જલ] કચરો, પૂજે
કાઝગી સ્ત્રીં [મ કાઝગી] લગામ

કાટ પુઠ [પ્રા કિટ્ટ] ધાતુને લાગતો મેલ કે તેનો
વિકાર (૨) [લા] નકામો ભારરૂપ ઉતાર કે મેલ
[-ખાવો, -ચડ(-ઢ)વો, -વળવો = કટાણ
(૨) નકામું અવાવરુ પડી રહેલું, તેથી (વસ્તુ કે
માણસનું) હીર કે પાણી ઊતરી જવું, ખગડવું
-ઉતારવો, -કાઢવો = ચડેલો કાટ દૂર કરવો]

કાટ પુઠ [સં કાષ્ટ, પ્રા કટ્ટ] ઇમારતી લાકડું
[-નાખવો = ધરતું ઊપર મોભ વળી ડું કાટ
વડે જડવું] ઠૂંટ સ્ત્રીં વડેલો વડેલો સરસામાન
(૨) મકાનના આવકામનો માલ ંપીટિયો
પુઠ [સં પીઠ ?] ઇમારતી લાકડાંનો વેપારી
ંમાળ પુઠ જૂનુંનવું પરચૂરણ ઇમારતી લાકડું
(વળી, વાંસ ઇં)

કાટ પુઠ [‘કાટવું’ પરથી ?] (દાવો કાપવા) સામે
મડાતો દાવો, પ્રતિકાર (૨) (૮,) સ્ત્રીં ગદ્યક્રમા
અમુક ભાત ન હોવી - કાપટ હોવું તે ંછાટ
(૮,) સ્ત્રીં કાપકૃપ -ટેસર પુઠ ંખંબં પતા
રમતા પહેલી જે ભાન કપાય તે પરવી સર પડે
એવી સરખાઇ

કાટ પુઠ [‘કાટો’ પરથી ?] કાટો, નડતર, આઠ, વિષ્ઠ
[-કાઢવો = નડતર દૂર જવું (૨) કાસળ કાઢવું
(‘જ્યસિ હનો કાટ કાઢ્યા વગર’, ‘પછે
કંદો સેનાનો કાટ’] [-ખાંડવું ટીચવું તે
કાટફૂટ સ્ત્રીં [કાટવું + ફૂટવું] કાપવું અને ફૂટવું
કાટકો પુઠ [જુઓ કડાકો] મોટી ગર્જના
કાટખૂણ પુઠ નેવું અશનો ખૂણો (૨) એ
માપનું કડિયા-સુતારનું ંભાર ંચો ખૂણ પુઠ
ચાર કાટખૂણાવાળો ચતુષ્કોણ ંત્રિકોણ પુઠ
કાટખૂણાવાળો ત્રિકોણ -છો પુઠ કાટખૂણ
કાટછાટ સ્ત્રીં [ર્હિં] કાપકૃપ, સુધારોવધારો
કાટફળ નં એક વનસ્પતિની છાલ
કાટરડો પુઠ [સં કિટ્ટાલ] ઠરેલો કચરો, પ્રવાહી
વસ્તુનો મેલ (૨) કટાઈ - ખગડીને ખરાબ યઈ
ગયેલો માલ, નકામો રફી સરસામાન ઇં
કાટલિયો પુઠ [જુઓ ‘કાચટિયો’] કાઠી
કાટલું નં વજન, અમુક નક્કી વજનનું તોલવાનું
સાવન (૨) સુવાવડમા સ્ત્રીઓને અપાતુ
ગુદર વગેરેનું વસાણું (૩) [ર્હિં કાટના
‘કાટવું’ પરથી ?] ંખાણું કરવું તે, કાપી

લેવું તે (૪) કાટ, કાટો, નડતર, બલા
[કાટલા ફૂટવા = અર્થ પ્રયત્ન કરવો, કાચનાં
ફૂટવા -ફૂવામા નાખવા = ગઈ ગૂંચરી ભૂલી
જવી કાટલા માખવા = ભેખ મેળવી ભેવા
ખરોખર વજન તપાસવું કાટલું કાઢવું =
આઠખીલી દૂર કરવી (૨) મારી નાખવું -કંટુ
= જુઓ ‘કાટલું કાઢવું’ (૨) ંખાણું આપી-
કરીને પતવણું, ંખાણથી પતાવટ કરી લેવી]
-લાદાસ પુઠ નચમા પડી કાટલું કરનાર -
ખાણું આપનાર આઠમી છાપેલું કાટલું નં
સરકારી ઊપવાળું કાટલું (૨) તે રીતે બે
નામીચું માણસ [કંટુ (૩) છેતરવું
કાટવું સંકિં [સં વર્ત્, પ્રા કટ્ટ] કાપવું, છેલ્લું (૨)
કાટવું વિં [જુઓ ‘કાટ’] કાટના રંગનું -ચો
પુઠ રોકનો કાટવો સાલેલો [‘કાટવું’ મા
કાટવો પુઠ એક ંપાવિ -વનસ્પતિ (૨) જુઓ
કાટાકાટ સ્ત્રીં [જુઓ ‘કાટવું’] કાપાકાપી (૨)
કતલ (૩) અટસ, અદાવત
કાટોડો પુઠ ચંમક (૨) જુઓ ‘કાટરડો’ (૩)
કાચી ધાતુમાથી લોહું કાઠી લીધા પછી બઢીમા
રહેતો અવશેષ [દે કરટ્ટ] કાચટિયો
કાઠી સ્ત્રીં જુઓ ‘કાચટ્ટ’ (૨) પુઠ [સં કરટ,
કાઠ વિં ધૂર્ત, પહોચેલ (૨) પુઠ [સં કાષ્ટ] કાષ
(૩) ઇમારતી કાટ (૪) કાઠડો (૫) હેઠખેડીનું
ચોકકું, હેઠ ંગઢ પુઠ લાકડાનો ગઢ
કાઠડી સ્ત્રીં નાનો કાઠડો -હું નં, -ડો પુઠ
ઊટ વગેરે જનવરની પીઠ પર મુકાનું લાકડાનું
આસન
ઝાઠલો પુઠ [કઠ + લો] કન્યાને પરણાવના
પહેલા ચડાવાટુ ધરેણું [(ખઈ)
કાઠા વિં (ખંબં) લાલાશ પડતા એક જાતના
કાઠાહલી સ્ત્રીં [જુઓ ‘કાઠડો’] કાઠડા પર
નાખવાની ધાખળી -ગોઠડી [વાણ (કા)
કાઠાણુ વિં [જુઓ ‘કાઠું’] કઢાવર, કાઠા -ખાધા-
કાઠિન્ય નં [સં] કઠિનતા (૨) કઠોરતા
કાઠિયાણી સ્ત્રીં કાઠી સ્ત્રી
કાઠિયાવાઠ પુઠ, નં [કાઠી + [સં] વાટ] (સ)
ગુજરાતનો એક ભાગ -કી વિં કાઠિયાવાડનું,
-સખધી (૨) પુઠ કાઠિયાવાડનો રહીશ

કાઠિયો પુઠંસં કાષ્ટ પરથી ગાડાનો લાકડાનો
સામાન - યોખુ (કા)

કાડી વિં (૨) પુઠં કાઠિયાવાડની એક અસલી
નતનુ (માણસ)(૩)સ્ત્રીં [સં કાષ્ટ] બાળવાનું
લાકડું (૪)જમીનનું એક માપ (૪૦૦ કાડી =
વીધુ) (૫)લાકડી, ડુંડો, વાસ (૬)કાંઠુ (શરીરનું)
કાંડું વિં [સં કઠિન, પ્રા કઠિણ] કઠણ, આકર
(૨)કંઠાર (૩)કંભૂસ (૪)ખરાખ, માંડુ (૫)નઠ
[સં કાળ પરથી] કલેવર, શરીરનો બાધો (૬)
ખોખુ (દોલ, ડક ઇત્યાદિનું), આકાર (૭)કાંઠો
(૮)કેર ચોડવાની હોય એવુ સાક્ષાનુ કપડું

કાઠવાણ (ઠ, લ,) સ્ત્રીં કાઠવુ ને ધાલવું તે
કાઠવું સંકિં [સં કૃષ્, પ્રા કહ્] (હોય ત્યાથી
કે અદરથી) બહાર ખેચવુ - લાવવુ - લેવુ -
મોકલવુ (જેવા ભાવો બતાવે છે) (૨) અલગ
કરવુ, દૂર કરવુ, છૂટ પાડવું (૩) રઠ કરવુ
(‘આ શબ્દ કાઠો તો લખાણ મળુ છે’) (૪)
[પ્રા કહ્ = રેખવું] આલેખવું, દોરવુ (જેમ કે
અક્ષર, ચિત્ર, વેલ, રંગ ઇં) (૫)કહેવુ, બોલવું,
ઉચ્ચારવુ (જેમ કે અવાજ, બોલ, વાત, સાદ,
ધારો ઇં) [પ્રા કહ્, સં કશ્ = કહેવુ, ઉચ્ચાર
કરવો] (૬) સ્થાપવું, નવુ બોલવું, શરૂ કરવુ
(જેમ કે, નિશાળ, ફકાન, કારખાનું, કે પત્ની, કામ
ઇં) (૭)ગણી કાઠવું, ગણતરી કરવી (જેમ કે,
ભાવ, માપ, વ્યાજ હિસાબ કે તેનો જવાબ,
અદાજ ઇં કાઠવો) (૮)નહેરમા બહાર આણવું
(જેમ કે નામ, આખર, દેવાણુ કાઠવું) (૯)
અંદરનો સાર કે અમુક ભાગ અલગ કરવો,
મૂકવો કે છૂટો પાડવો [જુઓ અર્થ (૨)] જેમ
કે, સાર કાઠવો, મલાઈ કાઢવી, તેલ કાઢવું, ઇં,
‘તેણે ૫૦૦ રૂ આ ખાતે કાઢ્યા.’ (૧૦)કમોવું,
મેળવવુ, ભેગ કરવો (‘ફકાન ભાડુય કાઢવી
નથી,’ ‘ફકાનમાંથી રોટલો કાઢવાનો છે’
‘અધુય અર્થ પગારમાંથી જ કાઢવાનું’) (૧૧)
ખીભ કિં સાથે, તે ક્રિયા પૂર્ણ કરી દેવી,
પતવવી, એવો ભાવ પ્રેરે છે જેમ કે, ‘એણે આપું
ખેતર ખોદી કાઢ્યું’ ‘આટલું જરા ભેઈ
કાઠગો?’ [કાઠી જવું = મહાને ઘેરથી બહાર
કાઠી બાળવા - દાટવા લઈ જવુ (‘એમને ક્યારે

કાઠી ગયા?')] કાઠી નાખવું = રઠ કરવુ
(જેમ કે અરજી, માગણી ઇં) (૨) નાખાસ કરવુ
(‘એને પરીક્ષકે શામા કાઠી નાખ્યો?'), ગણ-
તરીમા ન લેવું (‘મને તો તમે સાવ કાઠી જ
નાખ્યો કે શું?') કાઠી લેવું = છાનું માનુ લઈ
લેવુ (૨) પતાવવુ, પાર પાડવુ (કામ કાઠી લેવુ
‘એને ત્યા રકમ છે તે હવે કાઠી લેવી ભેઈએ’).
કાઠી મૂકવું, મેલવું = હાકી કાઢવુ (૨) રજા
આપવી, ખરતરફ કરવુ (૩) કાઠીને મૂકવુ -
અલગ કરવું (જેમ કે, લૂગડાં), સાચવીને રાખવુ
(ડાસીએ રૂ પહેલેથી કાઠી મૂક્યા છે’).

કાઠો પુઠં [સં ક્વાથ, પ્રા કાઠ] ઉકાળો, કાવો
કાઠો પુઠં [‘કાઠવુ’ પરથી] ખેતરમાંથી વધારાનુ
પાણી કાઠી નાખવા કરાતી નીક

કાણુ, ઠમો કાણુ (ણ,) સ્ત્રીં [સં. કણ, મહા +
કણ ?] મરણ પાછળ રોવુ, ફટવુ અથવા લોકિકે
જવુ તે [-કરવી, માંડવી = મરનાર પાછળ
રોવું - ફટવુ (૨) [લા.] કાંઈએ બગાડેલા કામને
સભાગવુ કાણુ જવું = કાણુ કરવાને માટે
જવુ (પરગામ)] -ણિયત, -ણિયુ વિં
કાણુ કરનાર

કાણું કાઠી સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
કાણિયત વિં જુઓ ‘કાણ’મા [‘કાણુ’મા
કાણિયુ વિં જુઓ ‘કાણ’મા (૨) જુઓ
કાણીબગલું નં એક નતનુ બગલુ
કાણું વિં [સં કાળ] વેહ - છિદ્રવાણું (૨) એક
આખવાણુ (૩) નં વેહ, છિદ્ર, બાકુ [-પાડવું =
કાણું કરવું] -ણિયું વિં કાણુ
કાત સ્ત્રીં પેહ (કા) (૨) તાકાત, કૌવત (૩) [સં.
કૃત-કર્તની] સોનીનુ એક ઓભર
કાતડી સ્ત્રીં [મ, સં કૃત્તિ, પ્રા. કત્તિ] ચામડી
કાતણુ સ્ત્રીં [‘કાતવુ’ પરથી મ. કાતણ]
કરોળિયા જેવું એક જવડું [કાકડી (કા)
કાતણી સ્ત્રીં [‘કાતવુ’ ઉપરથી] કાતેલા સૂતરની
કાતર વિં [સં] ખીક્ણ, કાયર (૨) ડ ખી, ભયભીત
(૩) કતરાવુ, વાકુ

કાતર સ્ત્રીં [સં કર્તરી, પ્રા કર્તરી] કાતરવાનુ
ઓભર (૨) વાળ ખરી પડવાનો નનવરોનો એક
રોગ (૩) કાતરના જેવી ધારવાળી પાતળી ઠીકરી,

પતર ધન [-ચલાવવી, -ફેરવવી, -મૂકવી
= કાપકૂપ કરવી] ંબી સ્ત્રીં કાપવુ તે,
કાપવાની રીત (૨) કાતર (૩) કરસણ કાપી
લીધા પછી ખણુ કરતી વખતે બ્રાહ્મણોને જે
ભાગ આપે છે તે

કાતરવુ સં કિં [સં કૃત્] કાતરથી કાપવું
(૨) કાપવું, કરડવું (૩) આહુ કરવું (૪) ખોતરવું,
ખણવું (૫) [લા] ધસાતુ ખોલવું

કાતરિયુ નં [કાતરવું] છેક છાપરાની નીચેનો
નીચો મોડો (૨) લાકડાનું એક બેધાર અસ્ત્ર
(૩) હીવાલ કાચવાનું ચોરનું એક ઓળર (૪)
બે ચૂડીની વચ્ચે પહેરાતું પાતળી ચીપનું
કકણ (૫) ભેળું (૬) કટાક્ષ, કરડી આપે
જેવું તે (૭) રહેલોના ભાગેલો મોટો ઢુકડો
[-ગેપ(-અ)=ગાડું, ચસકેલ, -મૂકવું=ધર
ફેલવું, ચોરી કરવી કાતરિયા ખાવા,
-નાખવા=રીસમા ત્રાંસુ જેવું, ચિહાઈને
જેવું, કટાક્ષ ફેકવાં]

કાતરી(-ળી) સ્ત્રીં જુઓ 'કાતળી'

કાતરો પું [સં કૃત્=કાતરવું પરથી, સરખાવો
'કાતળી'] ચપટું, લાણુ ને વાકું ફળ ઉઠાં
આમલીનો કાતરો (૨) એને મળતા આકારનું
એક દારૂખાનું (૩) એક જીવડો [એ ઊગતા
અનાજના ડોડ કાતરી ખાય છે] (૩) દાઢીની
ખ ને બાળુ રખાતા વાળના લાંબા કાંકડાઓનો
પ્રત્યેક (૫) [સુ] કેળાંની લૂપ [કાતરો
પડવા=ખેતરમાં કાતરો જીવડા થવા]

કાતળ સ્ત્રીં અફવા, ગપ (કા) (-મારવી)
કાતળિયો પું એક નતના ચોખા

કાતળી સ્ત્રીં [સં કૃત્, પ્રા કતરિય, મ
કાતલ્] પાતળી, ચપટી કકડી

કાતળુ નં [જુઓ 'કાતળી'] નડી ચીરી -
ગામચુ (૨) ગંડેરી (૩) મોટો ખેડોળ કકડો
કાતિલ વિં [અ] કતલ કરનાર - કરે એવું
(૨) ઘાતક (૩) મર્મવેધી

કાતી સ્ત્રીં [સં કૃત્ પરથી] છરી (૨) કરવતી
(૩) [લા] ઢંગો [(પેટમાં) કાતી હોવી,
-રાખવી=મનમાં ઢંગો હોવો કે રાખવો]

કાતું નં [જુઓ 'કાતી'] ખૂડી છરી-પાળી

કાત્યાયન પું [મં] (સ) એક ઋષિ (૨)
એક વૈયાકરણી (૩) નં નિં ઢન [-કાઠણ =
નિકળ કાઠણ]

કાત્યાયની સ્ત્રીં [મં] (સ) ઢેવી - દુર્ગા (૨)
ચાત્રવલ્કય મુનિની પત્ની ંમત નં
ઇચ્છેલો પતિ મળવવા કન્યાઓ કાત્યાયની
ઢેવીને ઉફેરી કરે છે તે મત

કાથ નં [પ્રા કાથ?] જુઓ 'કથન'

કાથ પું, નં [સં કાથ] સરવ, પાણી, દૈવત
(૨) [કા] મનખો, જીવતર (૨) રવાઈ
કાથાકબલા પું ખંબં [કાથ ('કથ' પરથી)
કે કબલા (કલબલ?)] કૂપલી, સાચાંબૂકાં
(૨) નકામી ભાજગડ, નજવી તકરાર

કાથિયું વિં [જુઓ 'કાથો'] કાયાના રંગનું
(૨) ગથીનું દોરકું (૩) કાચીની સાદડી (૪)
કાથીનું બનાવેલું પગલુંછણિયું

કાથી સ્ત્રીં [મ કાયા, -થ્યા] નાળિયેરનાં
છોહાના કેસા કે તેની દોરી (કાથી જેવા રંગની)
કાથો પું [સં કાથ, હિં કાથા] ખેરની છાલનું
સરવ (૨) જુઓ 'કાથી' -થાગોળી સ્ત્રીં
મસાલાવાળી કાયાની ગોળી -થાદોરી
સ્ત્રીં કાયાની દોરી

કાદર વિં [અ કાદિર] શક્તિમાન

કાદવ પું [સં કર્દમ, પ્રા કદમ] ધૂળ -
મટોડીમાં પાણી મળીને બનતો ગારો, કીચડ
[-ઉઠા(-રા)ઠવો, -ફેંકવો=ખોટી નિહા
કરવી -ખૂદવો=વ્યર્થ મહેનત કરવી]

કાદવ-કીચડ પું ખૂબ કાદવ [પ્રાચીન કાળથી
કાદોકદમી અં [કાદો (૧) + કદમી] અતિ
કાદ બરી સ્ત્રીં [સં] કાકિલા (૨) મેના (૩)
(સ) સરસ્વતી (૪) બાણકૃત સુપ્રસિદ્ધ કથા
(૫) તે કથામાં આવતું એ નામનું મુખ્ય
સ્ત્રીપાત્ર (૬) [લા] નવલકથા

કાન (કા) ? પું [સં કર્ણ, પ્રા ઋણ] સાલળવાની
ઇદ્રિય (૨) [લા] લક્ષ, ધ્યાન (૩) નાકું,
છિદ્ર [-આવવું=જુઓ 'જાને આવવું'
-આવવા=સાલળવા-સમજવાની શક્તિ
આવરી. -આમળવા=(ઠપકા આવવા-
શિક્ષા કરવા) કાનપટ્ટી પકડવી -ઉઘાડવા=

ચેતવણું, ખખર પડે કે જાણે એમ કરવું.
 -ઊઘડવા = સાચી ચિંતિ સમજવી, ખખર
 પડવી -ઊઘા કરવા = જુઓ 'કાન માંડવા'
 -કરડવા = ગુસપુસ મસલત કરવી
 -કાપવા = આડું અવજીવું સમજવી લેવું (૨)
 -ના કરતા ચડિયાતા થવું -જીતવું -ખોતરવા
 = કાનમાંથી સળી વગેરે વડે મેલ
 કાઢવો (૨) પોતાની ભૂલથી શરમાવું -કાન
 પકડવા -ખોલવા = જુઓ 'કાન ઉઘાડવા'
 -ઘણા હોવા = જેવું તેવું સાલળી ભોળવાણ,
 કાચા કાનના હોવું -ધરેણે મૂકવા =
 'ખહેર થવું', ન સાલળવું -ઝાલવા =
 જુઓ 'કાન પકડવા' -તળે કાઢવું, તળેથી
 કાઢી નાખવું = સાલળ્યા ઉપર લક્ષ ન
 આપવું; સાલળ્યું ન સાલળ્યું કરવું -દેવા,
 ધરવા = ધ્યાનથી સાલળવા પ્રયત્ન કરવો
 કાનના કીડા ખદખદવા કે ખરવા =
 અપશબ્દો સાલળી કમકમાટી છૂટવી -નીચે
 કાઢી નાખવું = જુઓ 'કાન તળે કાઢવું'.
 કાનની ખૂટ પકડવી = ભૂલ કબૂલ કરવી
 કાનનું કાચું વિં બહેર (૨) ખીલવું
 સાલળી ઝટ ભરમાળ્ય તેવું -પકડવો =
 ભૂલ ખતાવવા -સાનમાં લાવવા કાન ઝાલવો
 (૨) પોતાની ભૂલ કબૂલ કરવી -કાનની ખૂટ
 પકડવી ફૂટવા = (કાન ફૂટી જાય -ખહેર
 થઈ જાય તેવો) અસહ્ય ઘોઘાટ લાગવો (૨)
 (કાનનો પડદો ફૂટતા) ખહેર થવું -ફૂકવા =
 જુઓ 'કાનમાં ફૂક મારવી' (૨) લભેરવું (૩)
 મત્ર કહીને ચેલો ખનાવવો -ફેાડવા, -ફેાડી
 નાખવા = ભારે ઘોઘાટ કરવો -ભરવા,
 ભંભેરવા = ખોટું કહી લમાવવું, ચાકીચૂગલી
 કરી ઉશ્કેરવું -મરડવા = ઠપકા આપવો
 કાનમાં આંગળીઓ ઘાલવી = ન સાલળવું
 કાનમાં કહેણું = છાની રીતે કહેવું (૨)
 (વધા ધંબી) તત્કાળ અસર થવી -માં
 કાંકરા ઘાલવા = કાંકરા રાખી કાન ચાખોગવા
 (૨) સાલળ્યું ન સાલળ્યું કરવું કાનમાં
 ફૂંચા મારવા = ન સાલળવું (૨) શિખામાણ
 ન માનવી -માં ઝેર રેડવું = કાન લભેરવા,

ખોટી ઉશ્કેરણી કરવી કાનમાં ફૂક મારવી =
 બોધ આપવો (૨) છૂપી મસલત કરવી (૩)
 લમાવવું, લભેરવું કાનમાં મત્ર મૂકવો =
 ઉપદેશ કરવો (૨) ભોળવવું, કહ્યું ખરું માને
 એમ કરવું -માંડવા = સાલળવા ધ્યાન
 આપવું -વીંધવા = કાનના અલકાર પહેરાવવા
 કાન કાચવા -વીંધી નાખવા, વીંધાઈ
 જવા = સાલળતા હૈયું ખીગળી જવું -સૂતા
 થઈ જવા = બહેર થવું (૨) કોર - અપશબ્દ
 સાલળવા કાને આપવું = (કોઈ વાતનું) કાન
 સુધી પહોચવું, સાલળવામાં આવવું કાનેથી
 કાઢી નાખવું = સાલળ્યું ન સાલળ્યું કરવું.
 કાને પડવું = કાને આવવું; સાલળવામાં
 આવવું કાને દાટા મારવા = જુઓ 'કાનમાં
 ફૂંચા મારવા' કાને ધરવું = કક્ષા ઉપર લક્ષ
 આપવું, ધ્યાનમાં લેવું. કાને નાખવું =
 ખખર આપવી, જણાવવું કાને હાથ દેવા,
 ધરવા, મેલવા, મૂકવા = કઈ ખખર નથી
 એમ જણાવવું (૨) ન ગણકારવું, જાણી
 નેઈને બહેરા થવું.] ઠંકું વિં કપાયેલા
 કાનવાળું ઠંક(ઠર)દિયું નં છોકરાની એક
 રમત (૨) એક જાતનું ચામાચીદિયું.
 ઠંકાચિયું નં કાનમાં વેહ પાડવાનું રોગજર.
 ઠંકાચિયો પું કાન વીંધવાનો ધ ઘો કરનારો
 આહમી ઠંકારણી સ્ત્રીં કાનમાંનો મેલ
 કાઢવાનું ઓભર (૨) કાન કરડવા -છાની
 ઉશ્કેરણી કરવી તે ંખભૂરો પું [સં.
 સ્વર્જૂર = વીછી] ઘણા પગવાળો એક જીવડો.
 ંખેતરણી સ્ત્રીં મેલ કાઢવાની કાનકોરણી
 ંચિમોરી નં વાગોળ ંચિમદિયું નં
 વાગોળ (૨) ચામાચીદિયું ંછે(-શો)દિયું
 નં ંખં વં કાન ઉપરના વાળના ગુરજા,
 કાંકપક્ષ [-અમળાવા, -ખરવા = ભૂડા
 શબ્દો સહન ન થવાથી કમકમાટી છૂટવી]
 ંટોપી, ંઠાંકણી સ્ત્રીં કાન ઢકાય
 એવી ંટોપી ંપટી(-દા) સ્ત્રીં કાનની કોર
 કે ખૂટ [-પકડવી = જુઓ 'કાન પકડવો']
 ંપટો(-દો) પું કાન ઢાંકવાનો પદો ંફટો
 પું [કાન + ફટો (ફાટવું પરથી)] કાનમાં

મોટું કુળ - કુટું પહેરનાર સાધુ, ગોરખપથી
 વેરાગી ઠંડું વિં બહેરું ઠંડૂસિયા નં
 બં વં કાનકાંભેરણી ઠંડૂસિયુ વિં ચુગલ-
 ખોર (૨) કાન ભભેરનાર (૩) નં એવુ
 માણસ કે એવી વાન કરવી તે ઠંડૂહિયુ
 વિં [દિહિયુ' પરથી] કાન કોડે એવુ (૨)
 ધ્યાન ખેચવા ગરબડ કરનાર બંભેરણી
 સ્ત્રીં કાન ભભેરવા તે, ગાંધુ કાંઈ કહી બીધી
 દેરવણી કરવી તે ઠંડૂણિયુ નં કાનના
 મૂળમા ધનો એક રોગ ઠંડિયાળ નં એક
 જીવડું ઠંડિયા, ઠંડેરિયા, ઠંડિયા નં બં
 વં કાનકેરિયા ઠંડૂલ (-ળ) નં કાનનો
 કાપલો -ને(-નો) કાન અં જુહા જુહા
 કાને ધર્મને (૨) ખુદ પોતાના કાનથી
 કાનડી [સિં કર્ણાટ, પ્રા કર્ણાટ = કર્ણાટક]
 કર્ણાટકનું, -ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં કર્ણાટકી ભાષા
 કાનડું નં વણકરતુ એક ઓભર [એક રાગ
 કાનડો પું [હિં કાન્હવા, મ કાનહો, કાનડી ?]
 કાનઠાકણી સ્ત્રીં જુઓ 'કાન મા
 કાનન નં [સિં] વન, જગલ
 કાન ઠપટી, ઠપટી, ઠંડેટો, ઠંડૂં, ઠંડૂસિયુ
 (યા), ઠંડૂહિયુ, બંભેરણી જુઓ 'કાન'માં
 કાનમ (ન') સ્ત્રીં [સિં કૃષ્ણમૂર્તિ, પ્રા કૃષ્ણમૂર્તિ,
 કાન્હન] કાળી જમીન (૨) નં (સં) વડોદરા
 અને ભરૂચ વચ્ચેનો પ્રદેશ ['કાન'માં
 કાન ઠંડૂણિયુ, ઠંડિ(-સિ)યા, ઠંડૂલ જુઓ
 કાનસ સ્ત્રીં એક ઓભર, અતરડી [મ]
 (૨) ધરના મેડાની આગલી પાટડી ઉપર
 ગોઠવવામા આવતો ખોજે નાનો પાટો
 કાનસીલ(-ળ) (કા') પું [સિં કર્ણશિરસ્, મ
 કાનશીલ] કાનનો પહાર પડતો ભાગ (કા)
 કાનસૂરી (કા') સ્ત્રીં [સિં કર્ણશ્રી ?] કાનનો
 વળોટ, કાન રહેવાની રવાભાવિક રીત [કોર
 કાની સ્ત્રીં ['કાન' પરથી] બીચાલીધેલા કપડાની
 કાનીન વિં [સિં] કન્યાનુ, -ને લગતુ
 કાનુડો પું [સિં] કકાનો, કૃષ્ણ (દશ્યુતિ લોપાધિષ્ઠ)
 કાનું નં [ગોવા કોશ્ત ? મ કાનૂત] એક વાળુ
 કાનૂગો પું [ફા કાનૂતગો] કાંચડો ભણનાર
 પુરુષ -ના પું (બ્રહ્મજિયોમાં) એક અટક

કાનૂન પું [મ] કાયદો, નિયમ (૨) ધારો-
 રિવાજ બંભગ પું કાનૂનો - કાયદાનો
 ભગ -ની વિં કાનૂને લગતુ
 કાને(-નો)કાન (કા') અં જુઓ 'કાન'માં
 કાનો (કા') પું [સિં કર્ણ] લિપિમા 'આ'નું 'ા'
 આલુ ચિહ્ન (૨) વાસણની ટો ઠકાન અં
 [વાસણના] કાના સુધી (૨) જુઓ 'કાન'માં
 ઠમાતર પું બંબં, ઠમાત્રા નં બંબં
 'ો' આલુ ચિહ્ન
 કાન્યકુબજ પું, નં [સિં] (સ) કનોજ
 કાપ પું [કાપલુ] કાપલુ તે (૨) કાપવાથી પડતો
 આકો, વાઠ, કપો (૩) સ્ત્રીઓના કાનનું એક
 ઘેચુ (૪) કાપવાની -વેતરવાની રીત, ખૂબી
 [-કાઠવો = કપડું વેતરવું -મૂકવો = કાપવું
 (૨) કાપી લેવું, કમી કરવું, કાઢી નાંખવું] ઠંડૂપ,
 -પાકૂપ (-પી) સ્ત્રીં ચોડા ઘણું કાપવું
 -ઘટાડવું તે (૨) મુધારોવધારો (૩) કરકસર
 કાપટય નં [સિં] કપટ, કપટતા
 કાપડ નં [સિં કર્પટ, પ્રા કમ્પટ] કોર કપડું
 -દિયો પું કાપડ વેચનાર -ડી વિં
 કાપડનું, ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં નાનું કાપડું -કું
 નં સ્ત્રીઓનું છાતીએ પહેરવાનું એક પ્રકારનું
 વસ્ત્ર, કાચળી
 કાપડી (-દિયો) પું [સિં કર્પટિક, પ્રા કમ્પટિક]
 કર્પટિક, સાધુસન્યાસી (૨) જુઓ 'કાપડ'માં
 કાપણી સ્ત્રીં [સિં કલ્પની, પ્રા કમ્પણી]
 કાપવાની રીત (૨) પાકેલા અનાજને કાપવું
 તે, લણણી (૩) પતરા કાપવાનું ઓભર, કાતર
 કાપનું વિં [જુઓ 'કાપલુ'] 'કાપલુ'નું વં કું,
 મોટી રકમમા નાની સમાવીને ગણતુ (વ્યાજ)
 કાપલી સ્ત્રીં [કાપલું] કાગળ કે કપડાનો નાનો
 કકડો -લો પું કાગળ કે કપડાનો કકડો
 -લાકૂપલી સ્ત્રીં કાપલા અને કાપલી
 કાપલું સં કિં [સિં કૃપ (?) પ્રા કમ્પ, દે
 કમ્પરિમ, મ કાપણે] વાઢવું, વાઢી જુહા પાડવું
 (૨) ઘટાડવું (૩) દૂર કરવું, ફેડવું (૪) [ગજાની
 રમતમાં] ચીપ્યા પછી પાના વહેચતા પહેલાં
 અધ્ધર અચુક ભાગ ઉઠાવવો (૨) રમાતી
 ભાતનું પતુ ન હોય તો કુકમનું પાનું ઊતરવું,

કાપેલુ [કાપેલુ વ્યાજ = લેમા અમુક
દિવસોનુ વળતર અપાય છે તેનુ વ્યાજ]

કાપાકાપ(-પી)સીં [કાપલુ-દિવસ] એક પીલને
સામસામે કાપી નાખલુ તે, કતલ, ખૂનરેણ
કાપાકાપ(-પી) સીં ભુઓ 'કાપ'મા
કાપાલ(-લિક) પું [સ] ભુઓ 'કપાલી' ૧,૨
કાપુરુપ પું [સં.] બાયલો માણસ (૨) અધમ-
દુચ માણસ

કાપો પું [કાપલુ] આકિ, લીરો, ટેકો (૨) ચીરો, કાપ
કાફર વિં [અ કાફિર] મુસલમાની ધર્મને
નહિ માનનાર, નારિતક, અધર્મી (૨) લુચુ,
હરામખો (૩) જ ગલી (૪) પું આફ્રિકાની
મૂળ વતની ભતનો માણસ -રી પું એથિ-
સીનિયાનો મૂળ વતની; હબસી (૨) સીં
હબસણ -રી પું હક્કિણ આફ્રિકાનો મૂળ
વતની, કાફર [લકાયક વહાણનો સમૂહ
કાફલો પું [અ કાફિર] સમુદાય, સઘ (૨)
કાફિયો પું [અ] અનુપ્રાસ

કાફી સીં [ફિ, મ] એક રાગિણી (૨) [ઈ.
કૌફી, પ્રો કાફી, અ કહવહ પરથી] છું-
દાણામાથી બનાવાતુ એક થીણુ (૩) [અ]
વિં પૂરું, જરૂર નેટલુ

કાખર સીં [સં કર્કુર, પ્રા કર્કુર] એક પખી
(૨) [લા] કચકચિયણ સીં ઝકલહ સીં
કાખરોનો કલહ (૨) [લા] બોલાચાલી -અધડો,
કચકચાટ ંચીતર વિં ચિત્રવિચિત્ર, તરેહવાર
રંગનુ -રિયું, -રું વિં [સં કર્કુર] રંગ-
બેરંગી, કાખરચીતર -રી સીં કસૂખીનુ
(૨) કાખરચીતરા ઘોળા અને કાળા રંગની તલી

કાખસ પું તેલનો (તળે કરતો) કચરો
કાખા પું [અ કલ્લવહ] (સ) મકામા આવેલુ
મુસલમાનોનુ એક ભત્રાનુ રથાન

કાખિય પું [અ] કખજેદાર, માલિક
કાખુલ નં [ફા.] (સ) અધ્ધાનિસ્તાનનો એક
પ્રાત (૨) અધ્ધાનિસ્તાનનુ પાટનગર -લી
વિં કાખુલનુ -નેલગલુ (૨) પું કાખુલનો
વતની અધ્ધાન, પહાણ

કાખૂ પું [તુર્કી] સત્તા, અખંત્યાર (૨) અકુશ
(૩) કખલે (૪) વળન; વગ [-ભમવો

-ધરાવવો, -માં લેલું, -માં રાખલું,
-રાખવો સાથે શ પ્ર. થાય છે] ૦દાર વિં
કાખૂ ધરાવનાર

કાખેલ વિં [અ કાવિલ] પહોચેલું, હોશિયાર
(૨) પ્રવીણ; બાહોશ -લિયત સીં [અ
કાવિલિયત] કાખેલ હોવાનો ગુણ -લેખર-
દાશ(-સ) વિં [+વરદાદત ફા] બરદાસ
કરી શકાય -સહી શકાય એવુ

કાખો પું [પ્રા કર્કુર = કુનગરનો રહેવાસી
તે પરથી] કચ તરફ વસતી એક છુટાર
અને ચાચિયા ભતનો આદમી, લૂટારો (૨)
વિં પું [કાખિલ પરથી] કાખેલ, પકો

કાખા સીં ભુઓ કુલારભ

કામ પું [સં] ઇચ્છા, વાસના (૨) ચાર
પુરુષાર્થોમાંનો એક (૩) ઇદ્રિયસુખ, વિષયસુખ.
મૈથુનેચા (૪) [સં] કામદેવ; મદન (૫) એક
છંદ ંકામી વિં વિષયસુખની ઇચ્છાવાળુ.
ંકેલિ(-લી), ંકીકા સીં સ્ત્રીપુરુષની કામ-
વાસનાપ્રેરિત રમત (૨) સંભોગ; મૈથુન
ંકુમાર, ંકુંવર પું (સ.) પ્રદુમ્નનો
કુંવર -અનિરુદ્ધ ંગુણ પું શળદાદિ પાત્ર
વિષય ંચર, ંચાર(-રી) વિં સ્વચ્છદી
(૨) પું સ્વચ્છદ (૩) સ્વચ્છદી આદમી.
ંજિત વિં વિષયવાસનાને નેણે છતી છે
એવુ. ંજવર પું તીવ્ર વિષયવાસના,
મૈથુનેચાક્રી ભવર -તાવ ૦દ વિં મનકામના
પૂરી કરનાર (૨) પું ઈશ્વર (૩) કાર્તિક-
સ્વામી. ૦દા વિં સીં કામદ (૨) સીં
કામરેતુ (૩) નાગરવેલ. ંદુધા, ંદુર્ગા સીં
કામધેનુ ંદૂતી સીં મદનદૂતી; કોયલ. ૦દષ્ટિ
સીં વિષયવાસનાવાળી નજર ૦દેવ પું
કામવાસનાનો કલ્પિત દેવ, મદન ંધુક,
ંધેનુ સીં મનકામના પૂરી કરનારી એક
કલ્પિત ગાય ંબાણુ નં કામદેવનુ બાણ
(અરવિંદ, અશોક, આમ્ર, નવમલ્લિકા અને
હીસોત્પલ) (૨) નેત્રકંઠાક્ષ ંભાવ પું કામ-
વાસના. ંભોગ પું કામવાસના ભોગવવી-
પૂરી કરવી તે. ંમીમાંસા સીં કામ-
શાસ્ત્ર (૨) એને લગતી તાર્કિક ચર્ચા. ંરૂપ

વિં ઇચ્છામા આવે એવું રૂપ ધરનાર (૨) સુદર, મોહક (૩) પું (સ)) અ સામ દેશના એક લાગતું પ્રચીન નામ ંરૂપી વિં કામ રૂપ વપતી વિં સ્ત્રીં વિપયેચ્છાવાળી - કામી વપશ વિં કામવાસનાને વશ બનેલું વવાસના સ્ત્રીં વિપયેચ્છા ંવિકાર પું વિપયેચ્છાને લીધે થતો મનોવિકાર ંવિજ્ઞાન નં કામવાસનાનું વિજ્ઞાન કામશાસ્ત્ર ંવૃદ્ધિ સ્ત્રીં કામતું - વિપયેચ્છાનું વધતું તે ંશર પું, નં કામઆણ, ંશાસ્ત્ર નં કામભોગનું શાસ્ત્ર ંસ્ત્ર નં (સ)) કામશાસ્ત્ર નિરૂપતો વાતરયાયન મુનિએ રચેલો સૂત્રમંથ ંહીણુ વિં નપુસક કામ નં [સં કર્મ, પ્રા કમ્મ] કર્મ, કૃત્ય (૨) નોકરચાકરનું કામ જેમ કે કામ કરનારી (૩) કર્તવ્ય (૪) વ્યવસાય, ધર્મ (૫) જરૂર, અપ, ઉપયોગ (૬) દેસ, મુકદ્દમો (ઉઠાં એના ઉપર કામ ચલાવતું ભેદએ) (૭) અં કાળે, માટે ('શુ કામ ?') [-આવણુ = કામમા આવણુ, ઉપયોગી થતું (૨) મુદ્દમા અપી જતું -કરણ, -કરી છૂટતું=અદલાની આશા વિના કામ કરણુ -કાઠી લેતું, કાઠતું=યુક્તિથી સ્વાર્થ સાધી લેવો -આલણુ = અદાલતમા મુકદ્દમો ચાલવો -થણુ = કાર્ય પાર પડણુ -તમામ થણુ = મરણ પામણુ -દેણુ = ઉપયોગી થતું કામભણુ ચાર=જુઓ 'કામચોર' -પડણુ=(નો)ઉપયોગ કે જરૂર હોવા (૦) (ની સાથે) પ્રસંગ પડવો -મળણુ = રોજગારે લાગણુ, ધર્મે ચડતું કામમાં આવણુ = ઉપયોગી થતું કામમાં કામ કરી લેણુ = એક કામ કરતા બેણુ બીજી કામ કરી લેતું કામ લાગણુ = જુઓ 'કામ આવણુ' -મરણું = કામ સફળ થતું, ધાર્યું પાર પડતું કામે લાગણુ = ઉધોગ કરવા મઠી જણુ] ંકર દુ વિં કામ કરે એવું, કર્તવ્યનિષ્ઠ (૨) મહેનતુ ંકાજ નં નાનુંમોટું કાંઈ પણ કામ, વ્યવસાય (૨) ધર્મ, રોજગાર ંગ(-ગી)રી સ્ત્રીં નોકરી, ચાકરી (૨) અધિકાર, વસતી (૩) નોકરીને અંગે કરવાનું કામ ંગરે વિં કામમા મચ્યું રહેનાર, ઉધોગી ંગાર વિં કામ - મહેનત મળૂં કરનાર (૨) પું કામદાર,

મળૂં ંગીરી સ્ત્રીં કામગરી ંવ્યક્તાઉ વિં કામ ચલાવવા પૂરતું જ હોય એવું (૨) કાયમીથી ઊલટું હાગમી ંચોર પું પોતાને સોપાયેલું કામ બરાબર નહિ કરનાર - હાડકાનો આખો એવો આદમી (૨) કસબચોર ંચોરી સ્ત્રીં કામચોરનું કર્મ ંભોગ(-શુ) વિં કાર્યપૂરતું ંધર્મો પું કામ અને ંધો, વેપારરોજગાર ંસરે અં કામને માટે - અંગે ંસાધુ વિં સ્વાર્થસાધુ આપમતલખી (૨) પું તેવો આદમી

કામહું વિં [સં કામ પરથી] + કામી

કામઠ પું [સં કમઠ] કાચખો

કામઠિયો પું [જુઓ 'કામઠી'] તીરે મારનારો પુરુષ, ધનુર્ધારી

કામડી સ્ત્રીં [સં કમઠ = વાસ] નાનું કામહું, સાદું ધનુષ્ય (૨) કામઠીવાળો માણસ, બીલ -હું નં ધનુષ

કામઠકોટિયુ વિં [કામઠ (સં કમઠ = વાસ) પરથી] કામઠાં બનાવેલું (૨) ભાણુ ભાણુ થઈ રહેલું (૩) નંકામઠા બાંધીને બનાવેલું ધર કામડી(-હું) વિં [સં કમઠ = વાસ] નબળા બાવાનું, સુકલકડી (૨) ['કામ' પરથી] કામ કરેલું -ડી સ્ત્રીં, -હું નં [સં કમઠ = વાસ] વામની ચીપ

કામહું વિં જુઓ કામકરદું

કામણુ નં [સં કર્મણ, પ્રા કમ્મણ] વશીકરણ, મોહિની લગાડવી તે (૨) વતરમ તર દુચ્છે ંગારે વિં [+ ગાર] કામણુ કરે એવું, મોહક ંદ્દમણુ નં કામણુ અને બીજા દુચ્છે, વતરમ તર ંદ્દમણિયુ વિં કામણુ-દ્દમણુ કરનાર ંણુ સં કિં કામણુ કરતું કામતાઈ સ્ત્રીં [સં કામ પરથી] + વિપયલ પટતા, કામીપણુ [સં] મા

કામદ, કામદા વિં સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'કામ કામદાની સ્ત્રીં [કામ + દાની (ફા)] એક પ્રકારનું લૂગડું

કામદાર પું [કામ + દાર (ફા)] અમલદાર, અધિકારી (૨) કારભારી, દીવાન (૩) કામ કરનાર - નોકરિયાત માણસ અથવા મળૂં

૦પદ્મ પુ. કામ કરનારાઓ - મનુરોનો પક્ષ
૦સંધ પુ. કામ કરનારાઓનો - કામદારોનો
મધ -રી સ્ત્રી. કામદારપણું

કામ ૦દુધા, ૦દુર્ગા, ૦દૂતી, ૦દેવ, ૦ધુક,
૦ધેનુ જુઓ 'કામ [સં]'મા [અભિલાષા
કામના સ્ત્રી. [સં] વાસના, મનોભાવ(ર) ધર્યા;
કામ(-મિ)ની સ્ત્રી. [સં] કમિની] કામ - પ્રેમ -
હેતુ રાખનારી સ્ત્રી (ર) સુદરી -
કામરૂ પુ. [સં] કામરૂપ] (સ) કામરૂપ દેશ ૦પ
પુ. [સં.] જુઓ 'કામ [સં]'મા
કામલેટ સ્ત્રી. [ઈ કૅમલેટ?] એક નતનુ ઊનનું
કપડું, કાષલેટ

કામણું સંકિં. [સં] કામ પરથી] ધર્યા કરવી
(ર) મેળવવું, સંપાદન કરવું, કમાવું [મેલ
કામસ પું., સ્ત્રી. શેરડીના રસનો કચરો, ગોળનો
કામળ(-ળી) સ્ત્રી. [જુઓ 'કામળ'] ઊનની
ધામળી -ળિયો પુ. ચોમાસામા થતો એક
ફાવાળો છવડો -ળો પું. ધામળો, મોટી
કામળી

કામા સ્ત્રી. [સં] કામિની] સુદર સ્ત્રી (ર) [?]
પુ. એક પારસી અટક

કામાક્ષી વિ. સ્ત્રી. [સં] વિષયી આખવાળી
સ્ત્રી (ર) સ્ત્રી. (સં) તત્ત્વો પ્રમાણે દેવીની એક
મૂર્તિ (૩) દુર્ગાનું એક નામ

કામાગ્નિ પુ. [સં] કામવાસનારૂપી અગ્નિ
કામાઘ્રી (-ઘ્રી) વિ. [મ. કામાઘ્રી] એ નામની
હિંદુ જ્ઞાતિનું (ર) પુ. એ જ્ઞાતિનો માણસ (૩)
ઝાડમૂંઢ કરનાર નોકર, પટાવાળો -ટ(-ઠ)ણુ
સ્ત્રી. કામાઘ્રીની સ્ત્રી

કામાતુર વિ. [સં.] વિષયેચ્છાથી આતુર બનેલું
કામાદાર પું. + કામદાર, કારભારી [કામાગ્નિ
કામાનસ(-ળ) પુ. [સં] કામરૂપી અનસ,
કામાયુધ નં. [સં] કામદેવનુ આયુધ - ખાણ
કામાર્ત(-ર્ત) વિ. [સં.] કામવાસનાથી આર્ત -
પીડિત [એક, કામી

કામાર્થી વિ. [સં] વિષયલોગ જેનો હેતુ છે
કામાર્થ વિ. [સં] કામ + અર્થ (સં) અર્થિનું]
કામગરુ; ઉધોગી

કામાવેશ પું. [સં] વિષયેચ્છાનો આવેશ - જુઓ

કામાસક્ત વિ. [સં] વિષયાસક્ત - ક્તિ સ્ત્રી.
વિષયાસક્તિ [એક આસન

કામાસન નં. [સં] કામવાસનાને દબાવવાનું

કામાસ્ત્ર નં. [સં] કામનુ અસ્ત્ર - ખાણ

કામાંધ વિ. [સં.] કામાવેશથી આધળું બનેલું.

ઠતા સ્ત્રી. [સ્ત્રી. કામી

કામિની સ્ત્રી. [સં] જુઓ 'કામની' (ર) વિ.

કામી વિ. [સં] વિષયી, વિષયાસક્ત

કામુક વિ. [સં] ધર્યુક (ર) વિષયી, કામી

(૩) પુ. ચાર (૪) કામી પુરુષ - કા વિ.

સ્ત્રી. કામી (સ્ત્રી) [વ્યાપાર, ક્રિયા

કામું નં. [જુઓ 'કામ'] કામ, કાર્ય (ર)

કામેચ્છા સ્ત્રી. [સં.] કામની - વિષયલોગની

ધર્યા - રહુ વિ. કામુક

કામેચ્છર પું. [સં] વિષયવાસના પર કાબૂ

મેળવનાર પુરુષ (ર) [સં] મહાદેવ, શિવ.

-રી સ્ત્રી. એવી સ્ત્રી (ર) [સં] પાર્વતી

કામો પુ. [કામ' ઉપરથી] બહાદુરીનું કામ,

પરાક્રમ (કા) [એક ગંગાણી

કામોદ પુ. [સં] એક રાગ - દી સ્ત્રી. દીપકની

કામોરો પુ. કામદાર (કા)

કામ્ય વિ. [સં] ધર્યા કરવા યોગ્ય (ર)

કામનાથી - ધર્યાથી કરેલું (૩) સુદર

કાય નં. જુઓ 'કાયકળ'

કાય સ્ત્રી. [સં] શરીર ૦કદ નં. કાયાનું કદ

(ર) તપાહિથી દેહનું દમન કરવું તે (૩)

શારીરિક કામ - મહેનત ૦કદી વિ. કાયકદ

કરનાર ૦રથ વિ. [સં] એ નામની જ્ઞાતિનું,

કાયર (ર) પુ. એ જ્ઞાતિનો પુરુષ.

૦ચિકિત્સા સ્ત્રી. શરીરની ચિકિત્સા - વૈદકીય

તપાસ અને સારવાર. ૦દંડ પુ. દેહદમન

૦દોગ પું. શારીરિક રોગ

કાયર્ય વિ. (ર) પું. + કાયર્ય (જુઓ 'કાય'મા)

કાય(-ર)કું નં. [સં] કરડ કે કરદી મરનારના

અગિયારમાને દિવસે કરવામા આવતી ક્રિયા કે

જમાણ [-કરેલું = અગિયારમું કરવું.

-ખાણવું = અગિયારમું જમાડવું - સરાવવું

કાયરાની ક્રિયા કરવી] -ટિયો પું. કાયરું

કરાવનાર બ્રાહ્મણ

કાયદે આજમ પુ. જુઓ કાયદે-આજમ

કાયદો પુ. [અ] નિયમ, ધારો (૨) સરકારી
કનૂન (૩) ઘોડાના ચોકડા સાથે સ બ ધ રાખતી
દોરી, જે તેની ડોકની હાસડીના આકડામા
બેરવાય છે [-ઉતારવો, -ચલાવવો =
લગામ કાઢવી ધાલવી -ચલાવવો = કાયદાનો
અમલ કરવો (૨) આપણુઠી ચલાવવી
કાયદામા લેવું, સપરાવવું = ગુના કે તહો
મતસર પકડવું, કાયદાના સકળમા લેવું]
-દાપાલક વિ. કાયદા પાળનાર, કાયદા
અનુસાર વર્તન રાખનાર -દાખાજ વિ.
કાયદાની જીણવટ જાણનાર, કાય.ની આવડ-
વાળું -દાખગ પુ. કાયદો તોડવો તે
-દાશાસ્ત્રી પુ. કાયદાનો જાણકાર, ધારાશાસ્ત્રી
-દા(-દે)સર અ. કાયદા મુજબ

કાયનાત સ્ત્રી. [અ] પૂછ, વિસાત

કાયપત્રી સ્ત્રી. એક વનરપતિ

કાયફળ ન. [હિં મ, સં કદ્દફલ, પ્રા કપ્ફલ ?]
એક ઔષધિ-ફળ -ળી સ્ત્રી. કાય-
ફળનું જાડ

કાયમ વિ. [અ] સ્થિર, ટકે એવું (૨) હમેશ
માટેનું, સ્થાયી, કામચલાઉથી ઊભરૂં (જેમ
કે મોકરી) (૨) મનૂર, બહાલ. [-રાખવું =
મનૂર રાખવું (૨) જેમનું તેમ રહેવા દેવું]
૦ખરડો પુ. ખેતર તથા ખાતેદારને લગતી
કાયમની વિગતવાળું તલાટીનું દફતર ૦દાયમ,
-મી વિ. હમેશ માટેનું, સ્થાયી, નિત્ય

કાયર વિ. [સં કાતર, પ્રા] નાહિ મત, ડરકણ,
બાયલુ

કાયર(-ર) (કા') વિ. [અ કાહિલ = સુસ્ત]
કામથી કટાણી જાય એવું, આળસુ (૨)
થાકી - કટાણી ગયેલું (૩) [સં કાતર, પ્રા
કાહિલ] નાહિ મતવાન, ડરકણ, બાયલુ
[-કરવું = કટાણો આપવો, પળવીને હેરાન
કરવું -થવું = કટાણવું, હેરાન થવું, ત્રાસવું]

કાયલી (કા') વિ. [અ કાહિલ] કાહલી, માફ,
માહલુ (૨) મદવાડથી કાયર બનેલું

કાયા સ્ત્રી. [સં કાય] શરીર [-કસવી =
શરીરનું પૂરું બળ વાપરવું (૨) કસરતથી

ખડતલ બનાવવું -વણસવી = શરીર ઘટવું
કે બગડવું, રોગ થવો -દેખાડવી, -ઉઘાડી
કરવી, -ઢાકવી ઇ. કિં. જોડે કાયા = કાયનો
ગુપ્ત કે વિવેકથી ન દેખાડાય એવા ભાગ, એમ
અર્થ થાય છે -પડવી = દેહ જવો, મરવું]
૦કદંપ પુ. વૃદ્ધ કે અશક્ત શરીરને નવું તાલુ
કરવાનો એક ઔષધ ને ચિકિત્સાનો વિધિ
૦કદ ન. ૦કદિ સ્ત્રી. ૦તપ, મતાદિ અર્થે
શરીરને કદ આપવું તે (૨) કુખ, પીડા
૦પલટો પુ. શરીરની દેરબદલી, નવો
અવતાર લેવો તે (૨) બાહ દેખાવની -વેશની
દેરબદલી

કાયાકુટી સ્ત્રી. એક વનરપતિ

કાયિક વિ. [સં] કાયા-શરીરને લગતું, શારીરિક
કાયો પુ. એક જાતની પીળી માટી (કા)

કાર પુ. [સં] ક્રિયા, કાર્ય (૨) નિશ્ચય (૩) ચતન
(૪) સ બ ધ, વ્યવહાર, (૫) વક્તર, શાખ (૬)
ગળું (૭) ફેરફાર [-જવો = આબરૂ -વક્તર
જવા -પડવો = ભાર-રોહ પડવાં -પહોંચવો
= રોહ પહોંચવી] ૦ક વિ. કરનાર - કરાવ-
નાર (સમાસને છેડે) ઉદા. 'સુખકારક' (૨)
ન. (બ્યા) વાક્યમા નામ અને ક્રિયાપદ અથવા
એની સાથે વિલક્ષિતો સ બ ધ ધરાવતા શબ્દો
વચ્ચેનો સ બ ધ (૩) પદવિન્યાસ ૦કવિલક્ષિત
સ્ત્રી. ૦છડી સિવાયની કોઈ પણ વિલક્ષિત

-કાર પુ. [સં] એક અનુગ નામને અર્થે 'કરનાર'
એવા અર્થમા ઉદા. 'ચિત્રકાર' (૨) વર્ણને
અર્થે 'તે વર્ણ કે તેનો ઉત્ત્થાર' એવા અર્થમા
ઉદા. 'ટકાર' (૩) રવાણકારી શબ્દ અર્થે તે રવ'
એવા અર્થમા ઉદા. 'કૃતકાર, કુ કાર, આવકાર
કાર પુ. [ફા] કાર્ય, કામ (૨) કામકાજ, ધ ધો
૦કદંગી, ૦કિદી સ્ત્રી. [ફા] કારભાર દર-
મિયાનનો સમય (૨) અમલ દરમિયાનમાં કરેલું
કામ કાજ, વહીવટ, ૦કુન પુ. [ફા] ગુમારતો,
મહેતો ૦કુની સ્ત્રી. કારકુનનું કામ
૦ખાનદાર પુ. કારખાનાનો માલિક
૦ખાનદારી સ્ત્રી. કારખાનાના પાણી ૦ખાનુ
ન. [ફા] જ્યા હુબરહીયોગનું કામ થતું હોય
તે મકાન (૨) કોઈ પણ મોટા કામકાજનું

ખાતુ ઓય(-ચો)ખી સ્ત્રી [ફા] લાકડા
 ઉપરનું કોતરકામ (૨) એક જાતનું જરૂરી બરત-
 કામ ંસાજ પુ [ફા] કામકાજની વ્યવસ્થા
 કરનારો ંસાજ સ્ત્રી કારસાજપણું (૨) કામ
 મુધારવા માટે મૂકેલો અવેજ, અનામત ફંડ.
 ંસ્તાન નં [ફા] પ્રપચ, લુચ્ચાઈનું કામ (૨)
 તોફાન, મસ્તી ંસ્તાની વિં કારસ્તાન કરનાર
 કરાવનાર -રોખાર પુ [ફા] કારભાર
 -રોખારમંડળી સ્ત્રી કાર્યવાહક સભા
 -રોખારી વિં કારોખારનું, -ને લગતું (૨)
 સ્ત્રી કારોખારી સમિતિ [પ્રાય]
 કાર સ્ત્રી [ઈ] મોટરગાડી (ખાનગી માલકીની
 કારખત સ્ત્રી તબ્દી (કા.)
 કારખાનીસ પું [ફા કારખાનુ + નવીસ]
 કારખાનાનો -કામકાજના ખાતાનો વડો (૨)
 એક મરાઠી અટક
 કારગત સ્ત્રી શક્તિ; કૌવત (૨) વગ; ચલાણ
 (૩) કામ, અર્થ (૪) કામમા આવવાપણું
 [-ચાલવી, -પહોચવી = અસર - વગ
 પહોચવી]
 કારજ નં [સં કાર્ય] કામ, કાર્ય (૨) વિવાહ
 કે મૃત્યુ સંબંધી (અર્થનો) પ્રસંગ-વરો
 [-કરકું, -થકું = તે પ્રસંગનું અર્થ વગેરે
 કરકું કે થકું, તેનો વિધિ ઇં કરવા] ંકારી
 વિં મેવાલાવી, પરાપકારી
 કારકું નં, -રિયો પું જુઓ 'કાયકું, -રિયો'
 કારકૂન નં [કં] મલક કે ઠેકડી યા કટાક્ષ ઇં
 કરવા માટે દોરાનું -નમં સૂચક ચિત્ર હાથિચિત્ર,
 નમંચિત્ર
 કારકિયો પું એ જાતનો એક રજપૂત
 કારકો પું + ક્યારકો (૨) જુઓ 'કરવકો'
 કારણુ નં [સં] કાર્યની ઉત્પત્તિ કે પ્રવૃત્તિનું
 મૂળ-ખીજ, સખખ (૨) હેતુ, ઉદ્દેશ (૩)
 જરૂર, ગરજ (૪) ભૂત, પ્રેત, મૂં ઇત્યાદિથી
 જે વ્યથા થાય તે (૫) અં કારણ કે ંકે
 અં એટલા વારતે કે, સખખ કે, કેમ કે.
 ંઅવતાર પું અમુક નિશ્ચિત કાર્ય કરવાને
 સારુ ઇશ્વર જે અવતાર લે છે તે ંદેહ,
 ંસારીર પું, નં રવૂલ-સૂદમ શરીરનું

મૂળ કરણરૂપ (અવિદ્યા શક્તિરૂપ) દેહ (વિદાત)
 (૨) લિગદેહ. ંભૂત વિં કારણ - સાધનરૂપ
 ખનેલું ંરૂપ વિં કારણભૂત (૨) નં
 ખધા રૂપોના મૂળથીરૂપ શ્રેષ્ઠ રૂપ ંમાલા
 સ્ત્રી એક અર્થાલંકાર (કાશા) ંવશાત્
 અં કારણને લીધે ંવાદ પું કારણ વિના
 કાર્ય ન જ હોઈ શકે એવા વાદ-મત (૨)
 ફરિયાદ (૩) અપીલ ંવાદી વિં કારણ
 વાદમા માનનાર (૨) પું ફરિયાદી ંસર
 અં -ના કારણથી, ને લીધે -છોત્તર પું ંનં
 કારણ દર્શાવતો ઉત્તર (૨) પ્રતિવાદીનો રિયો
 કારણી વિં સ્ત્રી [સં કારિણી] યોજનારી, કરનારી
 કારતક પું [સં કાર્તિક] વિક્રમ સવતનો
 પહેલો મહિનો -કી વિં એતુ, એને લગતું
 કારતૂસ સ્ત્રી [પો] ખૂંક ઇં મા ભરી દોડવાની
 દોડી જેવી ખનાવટ
 કારદાન નં [ફા. કારદાન = હુનરમંદ, તબખીર-
 વાજો ઉપરથી] + તબખીર, યુક્તિ (૨) કળા;
 યોજના
 કારભાર પું [ફા. કારોવાર, સં કાર્યમાર]
 કારોખાર, વ્યવસ્થાનું કામ (૨) એકાદા મોટા
 કામનો વ્યવસાય ંણુ સ્ત્રી કારભાર કરનારી
 સ્ત્રી (૨) કારભારીની સ્ત્રી -રી પું કારભાર
 કરનારો, વ્યવસ્થાપક, પ્રધાન -રે નં
 કારભારીનું કામ, પ્રધાનવદ્
 કારકું વિં ભય કર (૨) [સં કાર્મિક, દે. કારિમ]
 કૂટ રવરૂપવાળું, અહુ ભુત (૩) દૈવી, મુદર
 કારકોકે અં એકદમ, ઓચિંતું (કા.)
 કારવ પું [સં] કાગડો -વી સ્ત્રી કાગડી
 કારવકું સંકિં [સં કારવ, પ્રા કારવ] ખીલ
 કિં સાથે વપરાતા તેમા ઇત્યાદિનો ભાવ ઇમેરે
 છે ઉદાં જોઈકારવીને, કરીકારવીને
 કારવહેવાર પું [કાર (કાર્ય) + વહેવાર
 (વ્યવહાર)] કામકાજ અને રીતભાત,
 સામાજિક વહીવટ અને વ્યવહાર
 કારવા પું આખર, પ્રતિષ્ઠા (૨) જુઓ 'કવા'
 કારવી સ્ત્રી જુઓ 'કારવ'મા (૨) [સં. કારવી
 = અજમો, સુવા, કાળુ જરૂર, હિંગના ઝાડની
 છાલ પરથી?] અધગધા (૩) મેથી (૪) કારેલી

કારવેા પુ. [ઈં કાઠરવા, મ કારવા] એક તરેહનો નાચ-કેરખો(૨)કરખા વખતે ગાવાનો રાગ (૩) ['કાર' પરથી ?] અવસર, તક કારસાજ પુ., -છ સ્ત્રી. બુઓ 'કાર[ફા]'મા કારસિયો પુ. હાંચકાની સાકળ કે સળિયો ભરવવાનો આકડો, કડુ

કારસી સ્ત્રી. મોટો કાંટો, ક પાણ [મનસૂખો કારસો. પુ. યુક્તિ, હિકમત (૨)ખેત, પ્રબધ(૩) કારસ્તાન ન., -ની વિ. બુઓ 'કાર[ફા]'મા કાર જ, -લો પુ. [મ કારંજે] કુવારો (૨) કુવારાવાળો ખાગ

કારે ઠવ નં [સં] એક જળચર પક્ષી-ખતક કારંઠંયુહ પુ. [સં] (સ) એક બૌદ્ધ સાધુ કે શાસ્ત્ર

કારાખડિયો પુ. [સં કાલાક્ષર પરથી] અશુભ ખખર-કાળોતરી લાવનારો માણસ કારાગાર નં [સં] કેહખાનું ંવાસ પુ. કારાગારમા રહેલુ તે [કારાગારવાસ કારાચહ નં [સં] કારાગાર ંવાસ પુ. કારાપારો પુ. ચૂચાચૂચ (૨) વકાઈને કોઈનું બૂડુ બોલણ તે, ભણીભેઈને દોષ કાઢવા તે, કારીપેરી

કારાવાસ પુ. [સં] બુઓ 'કારાગારવાસ' કારિકા સ્ત્રી. [સં] સ્ત્રોતકબદ્ધ વ્યાખ્યા કે વિવરણ (૨) નદી

કારિકા સ્ત્રી. ભોંયરીંગણી (૨) જોંટડી, સાઠણી -કારી વિ. [સં] 'કરનાર, કરે એવું' એ અર્થમા સમાસને અંતે ઉઠાં સુખકારી -રિણી વિ. સ્ત્રી. કારી

કારી વિ. [સં કાર=ખૂન,કતલ ?] કારમુ,ઠાચણ (૨) ઘાતક,મારક(૩)સ્ત્રી. [ઈ] યુક્તિ, તઢપીર કારીગર પુ. [ફા] હાથની કારીગરીમા પ્રવીણ માણસ (૨) ય ત્રાદિ ચલાવી ભાળનાર (૩) કોઈ પણ કળામાં કુશળ-હોશિયાર માણસ, વિસ્તાહ કારીગ(-ગી)રી સ્ત્રી. [ફા] કારીગરનું કલાત્મક કામ, રચના (૨) કળાકૌશલ્ય, ચતુરાઈ, ઉત્તાદી કારીયા(-ચે)રી સ્ત્રી. [કારી(યુક્તિ) ઉપરથી ?] દ્વિઅર્થી બોલી, દ્વૈધાભાવ, કહેલું કંઈક ને કરવું કંઈક એવી વતણૂક (૨) ન્યાં એક

જવાબ લે. એ ત્યા બે જવાબ આપવા તે (૩) ભણી ભેઈને દોષ કાઢવો તે, કારાપાર કાર વિ. [મં] કરનાર, બનાવનાર (૨) પુ. કારીગર-રાખી(૩)એ કામ કરનારી એક ભત કારણિક વિ. [મં] કરણાવાણ (૨) કરણા-નક ંતા સ્ત્રી.

કારણ્ય નં [મં] કારણિકતા, કટણ કારન પુ. [અ] (સ) એક પ્રખ્યાત ક જૂસ ધનિક કારેલી સ્ત્રી. [સં કારવેલ, કે કારિલ્લી] કારેલાનો વેલો -હુ નં [બુઓ 'કારેલી', કે કારેલ્લય] શાક તરીકે વપરાતું એક કલ્પ કળ -કારો પુ. [સં કાર] બુઓ '-કાર'. ઉદા. ભતકારો, દેકારો, ઘુઝારો, હુકારો

કારોતર પુ. [સં] ઘણી ગાળવાની વાસની ચીપોની ચાળણી (૨) ઘરનું -રીણ (૩) કૂવો

કારોખાર [ફા], ંમ ઠળી, -રી બુઓ 'કાર [ફા]'મા

કાઈ નં [ક] ટપાલનું પત્ર (૨) પોતાના નામનું પત્ર કાર્ડિનલ પુ. [ફ] ખ્રિસ્તી ધર્મમાં એક ઊંચી પદવી ધરાવતો પાદરી કે ધર્મશુર કાર્તવીર્ય પુ. [સં] (સ) કૃતવીર્યનો પુત્ર; સહસાણું ન

કાર્તતિક પુ. [સં] નેશી

કાર્તિક પુ., -ઘી વિ. [મં] બુઓ કારતક, -ઘી કાર્તિકેય પુ. [સં] (સ) મહાદેવનો પુત્ર કાર્પેટ નં [સં] જૂનો કાપલો, જર્ણ વસ્ત્ર -ટિક પુ. કાપડી, સન્યાસી, ચીથરેહાલ યાત્રી બાવો

કાર્પેડ્ય નં [સં] કૃપણતા દે-ય

કાર્પેન પુ. [ફ] એક રસાયણી તત્વ (૨) બુઓ 'કાર્પેન-પેપર' ંપેપર પુ. [ફ] નકલ કરવા માટે વપરાતો શાહીવાળો ખાસ બનાવતો કાગળ [-મૂકવેા = નકલ કરવા માટે બે કારા કાગળ વચ્ચે કાર્પેન ગોઠવવો]

કાર્બોનિક વિ. [ફ] કાર્બનનું, તે સ બ ધી-મિશ્રિત ંએસિક ગેસ પુ. [ફ] ખાણીમાથી બહાર નીકળતો કાર્બોનિક વાયુ

કાર્બોલિક સાથ પુ. [ફ] કાર્બોલિક + સાથ નાહવાનો એક જનુવિનાશક સાથ

કામુક નં [સં] ધનુષ્ય (૨) વાસ (૩) ધનરાશિ

કાર્ય નાં [સં] કરવાનું હોય તે, કામકાજ (૨) પ્રયોજન હેતુ (૩) કુલનીમાંનું દશમુ રથાન (૪) કારન (૫) પાત્ર અર્થપ્રકૃતિમાની છેલ્લી (બીજા, બિદ્, પતાકા, પ્રકાશ ને કાર્ય) ઠકર, ઠકારી વિં કામકાજ કરનારું - કરે એવું (૨) અસર-કારક ઠકર્તિ (-ત્તિ) પું કામ કરનારો, સચાલક. ઠકારણુભાવ પું કાર્ય અને કાળ વચ્ચેનો સંબંધ. ઠકુશલ (-ળ) વિં કાર્યનિપુણ ઠ (-ચાતુ)કમ પું કરવાના કાર્યોનો અનુક્રમ - નિયતક્રમ ઠક્ષમ વિં કામમા ધીરજ રાખે એવું (૨) કાય કરી શકે એવું, પાવરકુ. ઠક્ષમતા સ્ત્રી ઠક્ષેત્ર નં કામકાજનું ક્ષેત્ર. ઠચાહક, ઠચાહી વિં કામગરું ઠચાહકતા સ્ત્રી ઠચાહિણી વિં સ્ત્રીકામગરી ઠદક્ષ વિં કાર્યનિપુણ. ઠદક્ષતા સ્ત્રી ઠનિપુણુ વિં કાર્ય કરવામા હોશિયાર - પાવરકુ. કામની આવકવાળું. ઠનિપુણુતા સ્ત્રી ઠપદ્ધતિ સ્ત્રી કાર્ય - કામ કરવાની પદ્ધતિ. ઠપ્રકાશ પું કથા, નાટ્ય વગેરેમા કાર્યનું આગળ વધકુ તે ઠપ્રદેશ પું કાર્યક્ષેત્ર ઠપ્રયોજન નં કાર્ય કે પ્રયોજન, મતલબ (૨) લક્ષ વગેરેનું કામ, ફોડો અવસર ઠપ્રવણુ વિં કાર્યમા લાગેલું ઠપ્રવીણુ વિં કાર્ય-નિપુણ ઠવાહક વિં કારોબાર કરનારું (૨) પું કારભારી ઠવાહકસભા સ્ત્રી કાર્ય-વાહકોનું મહળ ઠવાહી સ્ત્રી કાર્ય ચલાવવાની રીત, 'પ્રેસીનર' (૨) કાર્યક્રમ ઠવ્યવસ્થિતિ સ્ત્રી કાર્ય કરવામાં વ્યવસ્થિતતા ઠશક્તિ સ્ત્રી કાર્ય કરવાની શક્તિ ઠસરણુ (-ણી) સ્ત્રી કાર્ય કરવાની સરણી - પદ્ધતિ. ઠસંજ્ઞા સ્ત્રી કોઈ બે ભાવની વચ્ચે અમુક સંબંધ, કાર્ય વગેરે ખતાવવા નક્કી કરેલી સંજ્ઞાઓ (-ચા) ઠસાધક વિં કાર્ય સાધે - પારપાડે એવું ઠસાધકસંખ્યા સ્ત્રી મહળનું કાર્ય કરવાને જરૂરી (સંયોની) નાનામા નાની સંખ્યા, 'કારમ'. ઠસિદ્ધિ સ્ત્રી કાર્યની સિદ્ધિ, કામ પાર પાડકુ તે ઠસ્મૃત્તિ (-ચી) સ્ત્રી કામની યાદી ઠસ્થાન નં કાર્ય કરવાની જગા, કાર્યાલય (૨) કારસ્થાન - ચાતુક્રમ પું

[+ અનુક્રમ] કાર્યક્રમ - ચાર્દી (વિં [+ અર્થો]) કાર્ય કામ સારુ આવેલું, કામ કરવા કે કનવવા ઇચ્છનું - ચાર્દિય નં [+ આલય] કામ કરવાની જગા, 'ઓદિસ' - ચાર્દિલિ (-લી) સ્ત્રી કામની યાદી, કરવાના કાર્યો તે

કાલ (લ.) સ્ત્રી [સં કલ્પ, કલિલ, પ્રા કલલ] ચાલતા દિવસની આગળ કે પાછળનો દિવસ (૨) અં ગઈ કાલે અથવા આવતી કાલે (૩) [લા] હમણા, થોડા દિવસ ઉપર કે પછી [-છીડીને] = ભવિષ્યમા, આગળ જતા. -ઉપર રાખકું = મુલતવી રાખકું; દીલ કરવી] -લે (લે.) અં [સં કલિલ, કલ્પે, પ્રા. કલિલ] જુઓ કાલ અં

કાલ [સં], -ળ પું સમય, વખત (૨) સમયનું માપ, વેળા (૩) મોત, નાશ (૪) મોસમ, ઋતુ (૫) ન્યા ઠોકો ન આવે એવું માત્રાનું રથાન (સ ગીત). ઠકા સ્ત્રી (સ) કાળકા ઠક્ટ નં હલાહલ જેર (૨) અરીણ (૩) સમુદ્રમયને અં તે નીકળેલું અને શિવે પીધેલું તે હલાહલ ઠ (-કાનુ)કમ પું વખતનું જલું - વહેવું તે (૨) કાળગણનાની ક્રમિકતા. ઠ (-લાનુ) કમદોષ પું કાળની ક્રમગણનામા કે સમજમા દોષ, 'એનેકોનિકમ' - ઠકમણુ નં વખતનું જલું તે (૨) વખત કાઢવો - આગસમા વિતાવવો તે ઠક્ષેપ પું, ઠક્ષેપણુ, ઠખેપન નં વખત ગુમાવવો તે, દીલ - વિલખ કરવો તે ઠખંક પું પિત પેઠા કરનારો અને શિરાઓનું મેલું લોહી શુદ્ધ કરનારો એક મોટો માસલ અવધવ, ચક્રત. ઠખેપન નં જુઓ કાલક્ષેપણુ ઠચસ્ત વિં કાળનો ગ્રાસ થઈ ગયેલું, જુવું થયેલું, 'ઓઠ્સોલીટ'. ઠ (-ળ) ચક્ર નં કળન ચક્ર - પૈટ (૨) [લા] જામ્યન ચક્ર, જિદગીના વારાદેશ (૩) મોટી આદત ઠ (-ળ) ચિહ્ન નં મોતની - વિનાશની નિશાની ઠજા વિં કાલને - સમયની યોગ્યાયોગ્યતાને જાણનારું (૨) પું જોશી ઠ (-ળ) જવર પું કાળરૂપ જવર, મોત નિપજવે એવો તાવ ઠચય નં તણે કાળનો - ભૂત, ભવિષ્ય અને વર્તમાનનો સમૂહ. ઠદોષ પું સમયનો દોષ (૨) કાળઅનુક્રમ ઠધર્મ પું

સમયને ગોચ્ય એવા ધર્મ, કર્તવ્ય કર્મનો માર્ગ
 (૨) સમયનો ધર્મ - શુભ - નિયમ (૩) મોત;
 યમ ઋનિદ્રા સ્ત્રીં મોતની નિદ્રા ઋનિર્ણય
 પું સમયનો નિર્ણય કરવો તે ઋનેત્રિ પું
 (સ) એક રાક્ષસ, રાવણનો મામો (૨) હિરણ્ય-
 કશિપુનો પુત્ર ઋપાશ પું યમનો દાસો
 ઋ(-ળ) પુરુષ પું (સ) યમરાજ ઋ(-ળ) બલ
 (-ળ) નં સમયનુ બળ ઋબધ પું કાળપાશ
 ઋમાન નં સમયનુ માપ (૨) સમય-
 સંલેગોની યોગ્ય યોગ્યતાની ગણતરી (૩)
 ઋતુનુ - વાતાવરણનુ આકલન કરવુ તે
 ઋમાપક વિં સમયને માપે એવુ (૨) નં
 કાળમાપક યત્ર ઋ(-ળ) યવન પું (સ)
 દાનવોનો એક રાજા ઋ(-ળ) રાત્રિ (-ત્રી) સ્ત્રીં
 ચોર અધારી રાત (૨) કાળરૂપી રાત્રી,
 જગતના નારાની રાત્રી, બ્રહ્માની રાત
 (૩) કાળીના જન્મની રાત્રી (૪) ૭૭ વર્ષે
 આવતી આસો સુદ આઠમ કે શ્રાવણ વદ
 આઠમની રાત (૫) યમરાજની બહેન ઋવિષ
 ચંસિ પું કાલકંઠદોષ ઋવિવર્ત પું કાલનુ
 કરવુ - બદલાવુ તે, વારોફેરો ઋચુરકમ પું
 કાલકંઠદોષ ઋસિદ્ધ વિં કાળની કસોટીએ
 ઊતરેલુ - લાગરુ પું, નં (+ અગર) કાળુ
 અગર - લાગ્રિ પું [+ અગ્રિ] કાલરૂપી અગ્રિ,
 પ્રલયાગ્રિ - લાતિકંઠદોષ પું [+ અતિ
 કંઠદોષ] કાલકંઠદોષ - લાતીત વિં [+ અતીત]
 કાલથી અતીત - પર (૨) વીતી ગયેલુ (૩) જૂનુ
 થઈ ગયેલુ - લાનુકમ પું [+ અનુકમ]
 કાલકમ - લાવધિ પું [+ અવધિ] કાલની
 અવધિ, નહીં કરેલો સમય - લાટમી સ્ત્રીં
 [+ અટમી] કાર્તિક વદ ૮ - લાતરે અં
 [+ અતરે] કાળાતરે

કાલકલાઈ સ્ત્રીં અચપણ, નાનપણ
 કાલચૂરી નં એક પક્ષી
 કાલપણુ નં કાલાપણુ, કાલા થવુ તે
 કાલપૂત નં [ફા કાલવુદ] જોશની અદર
 ઠોકવાનો લાકડાનો પગનો ઘાટ (૨) વાટ, બીચુ
 (૩) પાથો, ઓહુ (કબિયાનુ)
 કાલરી સ્ત્રીં ઘાસની ચોખડી ચાકી - ગણ

કાલવધુ સંકિં [દે કલ્લવિઝ, મ કાલવર્ણ]
 પ્રવાહી સાથે મેળવી ધૂંધુ ['કાલ' [સ] મા
 કાલાગ્રિ, કાલાતિકમ, કાલાનુકમ, [સ] જુઓ
 કાલાપણુ નં [કાલુ] જુઓ કાલપણ
 કાલાવધિ [સ] જુઓ કાલ [સ] મા
 કાલાવાલા પુંબંબવં કરગરવુ તે, આથથ
 કાલા(-ળા)તરે અં [સ] જુઓ 'કાલ' મા
 કાલિક વિં [સ] કાલ - સમયને મળતુ
 કાલિકા સ્ત્રીં [સ] (કાળ) વાદળાનો સમૂહ (૨)
 [સ] ચડિકા, કાલી ઋછદ પું એક છદ
 કાલિ(-ળિ)દાસ પું [સ] (સ) સંસ્કૃત
 લાખાનો પ્રખ્યાત કવિ [(૪) હાયા
 કાલિમા સ્ત્રીં [સ] કાળપ (૨) અધાર (૩) કલક
 કાલિય પું [સ] શ્રીકૃષ્ણે નાચેલો કાળિનાગ
 કાલિ(-લી)ગદુ નં [સ] કાલિંગ ઉપરથી
 કલિગડ, તડખૂચ (૨) ભૂરા કોણુ (?)
 કાલિ(-લી)ગડો પું [સ] કાલિંગ એક રાગ
 કાલિગી સ્ત્રીં [સ] એક જાતની કાકડી (૨)
 કલિગ દેશની સ્ત્રી [પટરાણી
 કાલિદી સ્ત્રીં [સ] યમુના નદી (૨) કૃષ્ણની એક
 કાલી સ્ત્રીં [સ] (સ) કાળી, કાળકા
 -કાલીન વિં [સ] (અમુક) સમય સ બધી
 (સમાસમા) ઉઠાં તતકાલીન
 કાલીપાટ પું એક વેલો
 કાલીચક્ર નં [સ] કાલાગરનુ લાકડુ (૨) એક
 જાતની હળદર (૩) પીળુ ચદન (૪) કાલાગર
 (૫) કેસર
 કાલુ પું, સ્ત્રીં દરિયાઈ ખડક (૨) કાલુમાછલી
 ઋમાછલી સ્ત્રીં એક જાતની માછલી, મોતી
 બનાવનારી માછલી
 કાલુ વિંબાળકની વાણી જેવુ, ભાગ્યુ વચુ અને
 મધુર (૨) તોતળુ (૩) બાલિશ, અણસમજુ
 (૪) [સ] કલક] કંપાસનુ છદવુ - લાં નં
 બંબવં કાલપણ [-કાદવા = કાલપણ કરવુ]
 કાલાંબાબલા નંબંબવં કાલી ને બાબડી ન
 લાગીવડી વાણી

કાલે (લે.) અં જુઓ 'કાલ' અં
 કાલેરો પું એક રાગ, કાલિગડો
 કાલોર સ્ત્રીં ઘાસની ગથ

કાવ્યનિક વિનંસિ કથપાથી ઉત્પન્ન થયેલુ;
 સાચુ નહિ એવું, કથ્યેલુ
 કાવ્યુનં [મ ?] યુક્તિ, કવો ? [-કાદી લેવો =
 યુક્તિથી (કાવાદાવાથી ?) કામ સાધી લેવું]
 કાવ્યક(-કી) સ્ત્રીનં [દે.] ખાધે ખોળે ઉપાડવાને
 ખનાવેલી તુલા
 કાવલિયુનં નં [સં કપર્દિકા, પ્રા કવલિયા
 ઉપરથી ?] પૈસા
 કાવલિયો પુનં [દે કાવલિય] કાવલ ઊંચકનારો
 કાવલી સ્ત્રીનંબુઓ કાવલ -કુનં કાવલુ લાકડુ
 કાવલુ વિનં [દે. કાહલ] ધૂન, ઠગાર (કા)
 કાવનરુ નં ['કાવો' સરખાવો] છળ પ્રત્ય,
 કારસ્તાન (ર) ગુપ્ત અને કપટપૂર્ણ યોજના
 -રખોર, -રખાજ વિનં કાવનરુ કરનાર
 કાવરાન નં [સરખાવો મ. કાવ(-કા)ર =
 નૌકાકામમા વપરાતી કાયર] વધારે માલ
 ભરવાની વહાણની આતરી ઉપર રાખવાનુ
 પાટિયુ [ખગડી (સુ.)
 કાવરી(-કી) સ્ત્રીનં [બુઓ 'કાવલુ'] કાવની
 કાવરુ, બ્યાવરુ વિનં [મ કાવરા, બવારા, દે.
 કાવરિય = અસહિષ્ણુ ? પ્રા કાહલ = કાયર ?]
 બાવર, બેબાકલુ
 કાવલી સ્ત્રીનં [બુઓ 'કાવલુ'] કાવળી, ખગડી
 કાવલુ વિનં [સં કોમલ ? કે દે કાહલ ? મ
 કાવલધણું નાળુક અને શોભીતું, પણ તકલાફી
 કાવશ નં [સં અવકાશ] ખાલીપણુ, શૂન્યતા
 કાવસશા, કાવસિયો પુનંપકો માણસ, ગઠિયો
 કાવથ નં [બુઓ 'કાવલુ' વિનં] કપટ, પ્રપચ
 કાવળી સ્ત્રીનં પાણી, દૂધ ઇત્યાદિ પર તરતુ
 પાતળુ પડ (ર) બુઓ 'કાવરી'
 કાવાદાની સ્ત્રીનં [કાવો + કાની/કા કાવલદાની]
 કાવો કરવાનું વાસણ; કીટલી
 કાવાદાવા પુનંબંબં [મ] છળપ્રપચ, કપટખાલ
 કાવું નં છાપરા ઉપરની નળિયાની ઓળ (ર)
 [સુ] ખાટલાની પાટીનો ચારો (૩) અનંકિન
 [મ કાવળો] કટાળલુ, કાયર થઈ જલુ
 કાવેરી પુનં [મં.] એક રાગ (ર) દક્ષિણ હિન્દી
 એક નદી [કિકાળો; કાદો
 કાવો પુનં [ફા કાવલુ] શુદ્ધાણનો ઉકાળો (ર)

કાવો પુનં [દિ; મ] ઘોડાને ગોળ ચક્રર દેરવો
 તે (ર) [મ., ફા. કાવલ ?] છળ, પ્રપચ
 કાવ્ય નં [સં] કવિતામા બે કલાત્મક રમતું
 તત્ત્વ હોય છે તે (ર) રસાત્મક વાક્ય કે પદ્યબધ
 (૩) પદ્ય, કવિતા બકલા(-ળા) સ્ત્રીનં કાવ્યની
 કળા બકાર પુનં કવિના કરનાર, કવિ. બમચ
 વિનં કાવ્યથી ઓતપ્રોત થયેલું બંધીમાંસા
 સ્ત્રીનં કાવ્યશાસ્ત્ર (ર) કાવ્યની શાસ્ત્રીય રસચર્ચા
 બંધના સ્ત્રીનં કાવ્યની રચના બંધ પુનં
 કાવ્યથી અનુભવાતો રસ બંધનિક વિનં
 કાવ્યમા જેને રસ છે એવું બંધનિક સ્ત્રીનં
 કાવ્યની રાત્રિ (ર) કાવ્ય કરવાની આવડત -
 વિદ્યા બંધનિક કાવ્ય - કવિતાનુ શાસ્ત્ર.
 -બ્યાનંદ પુનં કાવ્યનો આનંદ
 કાશ(-સ) પુનં નં [સં] એક ઘાસ (ર) નં
 એનુ કૂલ (૩) પુનં [સં કાસ] ખાસી, ઉવરસ
 કાશ(-સ) સ્ત્રીનં [બુઓ 'કાસળ'] આડખીલી
 [-કાલવી, -જવી] (ર) [બુઓ ક્યાસ]
 ચીકણાશ, ચોળાચોળ (ચ) (-કરવી)
 કાશંકી(-કી, -કી) સ્ત્રીનં (કાશીની ખનાવટનો)
 મોઠા પેટનો પડધોવાળો લોટો
 કાશિયા નં એક પક્ષી
 કાશી સ્ત્રીનં [સં] (સ) પ્રસિદ્ધ નત્રાનુ રથળ,
 વાશલસી [કાશીએ સંધ પહોંચવો =
 ક્ષેત્રમદીથી પાર પડવું, સંકળ થવું કાશીનું
 કરવત = તવાજનમા ઇચ્છિત ફળ મેળવવા
 કાશીમા જઈ કરવતથી શરીર વહેરાવવું તે.
 -નું મરણ = પવિત્ર તીર્થમા મૃત્યુ થવાથી
 સદ્ગતિ થવી તે, ઉત્તમ મરણ.]
 કાશ્મીર સ્ત્રીનં [સં] એક નાતનુ ઊનનું કપડું
 (ર) નં કેસર (૩) સુખડ (૪) પુનં; નં (સ.)
 હિંદુસ્તાનની છેક ઉત્તરમા આવેલો એક દેશ.
 -રી વિનં કાશ્મીરનું, કાશ્મીર સબધી (ર)
 કાશ્મીરની ભાષા
 કાશ્ય વિનં [સં] કાશ ઘાસનુ
 કાશ્ય પુનં [સં] (સ) એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ (ર)
 કણ્ઠકુનિ -પી સ્ત્રીનં કશ્યપની કે કાશ્યપ
 કુળની સ્ત્રી (ર) પૃથ્વી
 કાપાય વિનં [સં] લગલુ (ર) નં લગલુ વસ્ત્ર

કાષ્ટ નં[સં] લાકડુ (૨) કાઠી, બળતણ [-બસ
કરવે, -બસણ કરવું =ચિતા સળગાવી
બળી મરવું, સળી થવું] ૦૬ સ્ત્રી ૦ છોડવાઓનું
નક્કર કાઠું બનાવનાર પદાર્થ (૨) અગરનું
લાકડું ૦ કીટ પુ ૦ લાકડું કોગી ખાનાર કીડો
૦ કૂટ પુ ૦ એક પક્ષી, લક્ષ્મણોદ ૦ ઘ ટા સ્ત્રી ૦
તોફાની પશુને ગળે બાંધવામાં આવતું લાકડું,
ડેરો ૦ મય વિ ૦ તફન લાકડાનું, લાકડાથી
ભરપૂર (૨) લાકડા જેવું, સુકલકડી (૩) [લા]
અસર - લાગણી વગરનું (૪) મજબૂત, કઠણ
૦ ભૌત ન ૦ લાકડાના જેવું ભૌત ૦ વત્ત વિ ૦
(૨) અ ૦ લાકડાના જેવું
કાષ્ટા સ્ત્રી ૦ [સં] દિશા, પ્રદેશ (૨) હઠ, મીમા
(૩) એક નાનું કાલમાન
કાષ્ટિક પુ ૦ [સં] લાકડા વહી જનારો, કહિયારો
કાઠોષધિ(-ધી) સ્ત્રી ૦ [સં] વનરપતિની દવા
કાસ પુ ૦ [સં] જુઓ 'કારા' ૦ ઠો પુ ૦ કાશ
ધાસ ૦ કંદ પુ ૦, ન ૦ કાસ - ઠાંસાના રોગ પર
વપરાતું એક કંદ - ઔષધિ
કાસકું ન ૦ કાચકું
કાસદ પુ ૦ [અ કાસિદ] સ દેશો - કાગળ
લાવનાર લઈ જનાર આદમી, ખેડિયો - દિધુ
ન ૦ કાસકું (૨) વિ ૦ એ કામ કરનાર (કબૂતર)
-કું ન ૦ કાસકું કામ
કાસની સ્ત્રી ૦ [ફા] એક વનરપતિ - ઔષધિ
કાસવાસ પુ ૦ [સં કામ + વાસ] શાસ, દમ
કાસળ ન ૦ [સં કસ્મલ (પાપ) ?] આડખીલી,
નકતર, પીકા [-કાઠવું = નકતર કે પીકા દૂર
કરવી (૨) વચ્ચેથી ખતમ કરવું - જવું =
પીકા કે બલા વચ્ચેથી ટળવી]
કાસાર પુ ૦, ન ૦ [સં] સરોવર, તળાવ
કાસિયુ ન ૦ [સં કાસ] એક જાતનું ઘાસ
કાસીદોરિયો પુ ૦ [કાશી + દોરિયો] એક જાતનું
સુતરાણું કાપડ
કાસુદ્રા સ્ત્રી ૦, -દ્રો પુ ૦ એક વનરપતિ
કાહર પુ ૦ [દે કાહાર] કહાર, કાવડિયો
કાહળ પુ ૦, ન ૦ [સં કાહલ] + રણશીંગ, તલકું
(૨) ગાયનું શીંગડું (૩) [સં કાહલા]
મોઢુ દોલ (લક્કરનું)

કાહિલી વિ ૦ [અ કાહિલ] આળસુ, કાયર
(૨) આભરી, માંદુ (૩) સ્ત્રી ૦ [ફા] આળસુ-
પણું, કાયરતા (૪) મદગી (૫) તનન-મી
કાહું વિ ૦ [ફા કાહિલ] ચિડાયેલું (૨) ધાંડું,
કાયર (૩) આભરી, માંદુ
કાળ પુ ૦ જુઓ 'કાલ' અર્થ ૧ ધી ૪ (૫) દુકાળ
(૬) કોષ [-આવવો = કાલ ચડવો (૧) મોત
આવવું - કરવો = દેહત્યાગ કરવો, મરણ
પામવું - કાઢવો = વખત નિતાનવો (૨)
દુકાળનો દોહડો વખત ગાળવો - ખૂટવો =
આવી બનવું, મરણ પામે આવવું - ચરવો
= ચુરસો આવવો - ધવો = મોત થવું
- દેખવો = ચમકૂત લેવો કે ચમકૂત લેવો
માનવો - ધરવો = કોષે લરાવું, ચુરસે થવું
કાળમાંથી આવવું = ભૂખે મરના હોવું, ખાઈ
ખાઈ કરવું, ખૂખ ખૂખવું હોવું] ૦ કરાળ
વિ ૦ કાળ જેવું ભય કર (૨) મૃત્યુ ૦ કૂટ ન ૦
કાલકૂટ ૦ ગળામાંથી વિ ૦ કાળ ગાળવામાં
સાધનભૂત એવું ૦ ચક ન ૦ કાલચક
(-કરવું) ૦ ચક્ર પુ ૦ નુકસાનકારક - ધાતક
ગણાતી રાશિના ચક્ર ૦ ચિહ્ન ન ૦ કાલચિહ્ન
૦ ચોધરિયુ ન ૦ નુકસાનકારક - ધાતક
ચોધરિયુ ૦ જીભુ વિ ૦ કાળ જેવી નુકસાન-
કારક - ધાતક જીભવાળું ૦ જૂનું વિ ૦ કાળ
જેટલું અતિ જૂનું, પુરાણું ૦ જવર પુ ૦
કાલજવર, જવલેણ તાવ ૦ ઝાળ વિ ૦ કાળની
ઝાળ જેવું ૦ ના કોદરો પુ ૦ બંધ ૦ ઘણી
જૂની બાજત [-કાઢવા = નિ દા માટે જૂની
વાતો ઊમેળવી - આધા હોવા = બહુ જીવને
અનુલવથી રીદા બનેલા હોવું] ૦ વરસ ન ૦
દુકાળનું વરસ ૦ નિદ્રા સ્ત્રી ૦ કાલનિદ્રા (૨) ગાઢ
નિદ્રા ૦ પુરુષ પુ ૦ (સ) ચમરાજ ૦ બળ ન ૦
કાલબળ ૦ બાતિ વિ ૦ કાળ જેવું, ચમરવૃષ
૦ જૈરવ પુ ૦ મહાદેવ ૦ મોઢુ વિ ૦ ઘણું જ
કાળુ (૨) નિહુર (૩) પુ ૦ એક જાતનો ઘણો કઠણ
અને કાળો પથ્થર ૦ મુખુ વિ ૦ કાળના જેવા
મોવાળું ૦ મૂર્તિ (-તિ) વિ ૦ કાળના જેવી
મૂર્તિવાળું (૨) સ્ત્રી ૦ શરીરધારી કાળ પોતે (૩)
કાળના જેવી ભય કર આકૃતિવાળો આદમી

વ્યવન પુઠ (સં) કાલ્યવન. ંયોગ પુઠ
સમયનો યોગ; સનેગ ંરાત્રિ(=ત્રી) સ્ત્રી
જુઓ કાલરાત્રિ ંયેળા સ્ત્રી લય કરવખત
(૨) સધ્યાકાળ ંવેળિયો પુઠ હોકરા ચોરી
જનારો (૨) ધુતારો ખાવો ંયુત્કેમ પુઠ
કાલવ્યુત્કેમ(૨) યોગ્ય કાળ વીતી જવો તે
કાળક સ્ત્રી જુઓ 'કાળપ'
કાળક સ્ત્રી (સ) જુઓ 'કાલિકા'
કાળ ૪ નં કલેલુ, કાલલુ
કાળલુટ લિં કાળલુ વ્ત્રી લય એવું આકર
કાળલુ સ્ત્રી [કાળલુ પરથી ?] હૃદયપૂર્વક
સભાળ-ચિતા; ચીવટ [-કરવી, -પરાવવી,
-રાખવી = ચીવટ રાખવી, ચિતા કરવી]
કાળલુ નં જુઓ કલેલુ (૨) [લા.] અતર,
અરનો ંવ, મન, દિલ [-કપાલુ,
કેરાલું = દિલમાં તીવ્ર વેદના થવી (૨)
અદેખાઈ થવી. -કહું ન કરે એવું = ન
માની રાકાય એવું. -કાચું હોવું = હિંમત
ન હોવી -કાચું રહેવું = મરણપથારીએ
પણ જખના રહેવી -કોતરવું, કેરવું =
દિલને સતાવ કરવો. -ખસવું = મન-શુદ્ધિ
બ્રમિત થવા. -ખ હાવું = વેદના, ચિંતા કે
અદેખાઈથી પ્રાણ જવા જેવું થવું -ખવાઈ
જવું = દિલમાં ચિંતા કે વેદના થવી -છોલવું =
સતાવવું, કાયર કરવું -ઠરવું, ઠંડું થવું =
મનને સતોષ થવો શાંતિ થવી -ઠેકાણે
હોવું = લાન-ખખરદારી હોવા -તપવું =
ગુરસે થવું -ઘડકવું = ખીણ, હિંમત હારવી
-પકડી રાખવું = હિંમત રાખવી. -પાકું
હોવું = ન છેતરાય તેવું, રીઠું -ઝંટ અસર ન
આય તેવું હોવું -ફટકી જવું = આવેશ કે
ક્રોધકાથી ગાંઠા થઈ જવું -ઝીરી જવું =
દિલમાં ભારે વેદના થવી -ફૂટવું = અક્ષલ-
હોશિયારી ચાલ્યા જવા, લાન ન રહેવું -ફાલી
ખાવું = કુખ -સતામણી કર્યા કરવા
-ખળવું = દિલમાં ભારે કુખ થવું -ચચરાટ
થવો -ખાવન હાથનું હોવું = ખખરદાર-
હોશિયાર હોવું -ખરાઈ આવવું = દૂમો
ભરવો -રીઠું થવું = કદાચ થવું, પાકા થવું.

-વશ રાખવું = હિંમત ન હારવી કાળલના
કટકા થવા = હૈયું ચિરાઈ નય તેવું કુખ
થવું કાળલની કેર = તેના જેવું અત્યંત
પ્રિય -લલું આણું = હિંમતવાન -લલું નયું
લિં સાવધ, ખખરદાર. -લનો ઠંખ, હાથ =
કારી ઘા (૨) ક્રીનો; હાડવેર -લમા ચીરા
પડવા = દિલમાં તીવ્ર વેદના થવી -લમાં
કટારી હોવી = દિલમાં ઠંખ કે કપટ હોવા
-લમાં કોતરી, કોરી રાખેલું = હસાવીને
ચાલ રાખેલું. કાળલ વિનાનું = લાન વિનાનું
(૨) સાહસિક કાળલે કાણુ પડવું = હૃદય-
વીંધાણ, ખૂબ વેદના થવી કાળલે ટાઢક
વળવી = સતોષ થવો; શાંતિ થવી કાળલે
હાથ ધરી રાખવો = હિંમત રાખવી]
કાળપ સ્ત્રી [કાળું] કાળાપણુ (૨) કલક
કાળપૂછ નં [કાળું + પૂછકું] કાળા પૂછકા-
વાળુ એક લતનું હરણ -છી, -છું લિં
કાળા પૂછકાવાળુ (૨) પૂછકામાં અશુભ
ચિહ્ન હોય એવું
કાળપેચક નં એક પક્ષી
કાળવેરી લિં કાળા રંગનું (બે સ ઇત્યાદિ)
કાળંગકું નં કાલિંગકું; ભૂરંગાળુ
કાળા પુઠખંબ નં કાંસ લેખ, કુર્બાચ્ય
કાળા-ખલરિયો પુઠ કાળુ ખલર ચલાવનાર
માણસ કે વેપારી
કાળાશિ પુઠ જુઓ કાલાશિ
કાળાટ પુઠ [જુઓ કાળું] કાળાપણુ -શ સ્ત્રી
કાળાટ (૨) સહેજ કાળાપણુ [સુરમે
કાળાંજન નં [સં કાલ+ખજન] કાળુ અજન,
કાળાંતરે અં [સં. કાલતરે] ધણા લાણા
સમયના -યુગોના અતર પછી (૨) કેટલોક
કાળ વીત્યા પછી (૩) [લા] કદી પણ
કાળાંધોળાં નં ખંબંબં કારરતાન, અદ્યાલ
(ખંબંબંમા વપરાય છે જુઓ 'કાળુધોળું').
[-કરવાં = ફૂડકપટ કે ખદ્યાલ કરવી]
કાળિયાર પુઠ હરણના રોળાનો મુખી -કાળો નર
કાળિયુ લિં [કાળું] કાળા રંગનું (૨) નં કાળી
ગાલી (૩) અરીણ (૪) કાળિયો -ચો પુઠ કાળી
તમાકું -ચો વહનાગ પુઠ [લા] અતિ ઝેરીલો

કે હસીલો માણસ -ચો સરસ પુ. એક
વનરપતિ-ઐવધિ

કાળિયુ નં જુઓ કાલિગડુ

કાળી વિં સ્ત્રીં [કાળુ] કાળા રંગની સ્ત્રી (૨)

સ્ત્રીં કાળી છાપવાળી ગજકાના પત્તાની એક
જાત (૩) [સ] કાલિકા ઠંડુટકી સ્ત્રીં એક
વનરપતિ ઠંડી, ઠંડાડી સ્ત્રીં [સં કલ્પ
કઠિકા] સ્ત્રીંઓની કાટનુ એક ઘરેલુ
ઠંડાદશ(-સ) સ્ત્રીં આસો વદ ૧૪ [-નો
કકળાટ કાઢવો = તે દિવસે ધધા ગજાડો
દૂર કરવો] ઠંડરી સ્ત્રીં એક ઐવધિ - ખીજ
ઠંડીલી સ્ત્રીં કલક, લાંછન ધધામણી
સ્ત્રીં એક વનરપતિ ઠંડાગ પુ. કાળો નાગ -
સાપ (૨) જુઓ કાલિય ૦૫૨૪ સ્ત્રીં દૂખળા
વગેરે કાળા રંગની જાતિ ૦૫૬૧૬, ૦૫૮
સ્ત્રીં એક વેલો ઠંડાટી સ્ત્રીં માલપૂઓ
ઠંડાળી સ્ત્રીં રોળીકાળી - સાજનો વખત

કાળુ વિં [સં કાલ] મેશના રંગ (૨) [લા]
નહાર, દુષ્ટ, અધોદ, અનીતિમય (જેમ કે કાળુ
કામ, ખતર ધં) (૩) વસતુ, સખત, કારતુ
ધં લાવવાળું (જેમ કે કાળો ચોર, કાળી
મજૂરી) [કાળા અક્ષરને ફૂટી મારવા =
છેક અક્ષર - નિરક્ષર હોય કાળા અક્ષર
ચોરવા = લય કર પાપ કરવું કાળા કાળા
મ કોહા = કેવળ નિરક્ષર (હોય) કાળા
ગયા ને ધોળા આંચા = જુવાની (કાળા
વાળ) ગઈ ને ઘડપણ આંચુ કાળો ચોર =
ભારે હોશિયાર - ખૂની કે હાથ આવવો મુઠિલ
માણસ ('કાળાચોરના લાવી આપ' = ગમે તેમ
કરીને માગતું ચૂકવ) કાળા તલ ચોરવા =
પાપ કરવું કાળાના ધોળા થયા = ઘડપણ
આવવું કાળા પાણીએ કાઢવું = દેશ-
નિકાલની સત્તા થવી. કાળા માયાનો
માનવી = માનવજાત, મનુષ્ય (સામાન્યપણ
ખતાવવા આમ કહેવાય છે) કાળાં પાણી
ઓળગવાં = દૂર દરિયાપારના દેશમાં જવું
કાળી ટીલી = અપજા, કલક (-ચોટવી,
-લાગવી) કાળી નાગણુ સ્ત્રીં ઘણી ઝેરીલી
સ્ત્રી કાળી રાત સ્ત્રીં મધરાત, ઘોર - અધારી

રાત કાળું કરવું = કલકિત કરવું (૨) ટળવું,
મો ખાળવું, હીસતા રહેવું કાળુ કૂતરો =
શુદ્ધમા શુદ્ધ પ્રાણી - એ લાવ ખતાવે છે
-ચોરો કહેવું, -ધોળુ કહેવું = ખરાબ
હેતુનો આરોપ કરવો -પરવું = ઝખવાઈ
જવું -પહેરવું = રોકનાં કપડા પહેરવા -મેં
ડરવું = મેં સતાવું, સારમાવું] ૦૬૮ વિં
સાવ કાળુ ઠંડણુક, ઠંડિયાગ વિં અતિશય
કાળુ ઠંધોળુ નં ખરાબ કામ ૦૫૬૯૬
વિં કાળુ કાળુ ભૂત જેવું ૦૫૬૯૯ નં
દેશનિકાલ, જનમીપ ૦૫૬૯૨ નં છાનું માનુ
ચાલતુ ગેરકાયદે નકાબોરીનું ખતર -વેચાણ
ને ખગદ ૦૫૬૯૨ વિં લમરા જેવું ખૂબ
કાળુ ઠંમેશ વિં મેશ જેવું કાળુ

કાળુખડો પુ. એક વનરપતિ

કાળો કાથદો પુ. ખૂબ અકારો જુલમી કાથદો

કાળો કામજુગારો પુ. (સ) શ્રીમંતુ

કાળોતરિયો પુ. [જુઓ 'કાળોતરી'] કાળોતરી
લઈ જનારો ખેપિયો

કાળોતરી, કાળોતરી સ્ત્રીં [સં કાલપત્રિકા]

મરણના સમાચારની ચિઠ્ઠી -ને વિં કાળુ

-રો પુ. કાળો નાગ, ફાલીધર

કાં અં જુઓ 'કેમ?' (૨) કિવા, કોતો, કાં કે,

કા જે અં કેમ જે, કારણ કે કા તો અં

અથવા, અગર તો ઠંડે અં કેમ રે (ઉદ્ગાર)

કાઈ, ઠંક (૦) જુઓ 'કાઈ, ઠંક' [કાઈ ને

કાવરા = ખાલીખમ, કાઈ કદુય નહિ]

કાઈ (૦) અં + જુઓ 'કેમ'

કાકચ (૦) પુ. -૬ નં કાકચી, એક વનરપતિ

-ચિથુ નં કાકચનુ કળ, કાચક

કાકડું (૦) નં એક પક્ષી [ક કણ્ઠોરો -વ્હી

કાકણુ (૦) નં [સં કક્ષણ] ખગડી ઠંદોરો પુ.

કાંકણુ (૦) નં + જુઓ કાંગડું (૨) કાળુ

કાકરી (૦) નં સ્ત્રીં [જુઓ કાકર, -રી]

ઝીણા કાંકરો (૨) રેતી, પથરી (૩) એ નામને

રોગ (૪) કાકરીલાવની ફૂટી [-મારવી =

લાવની ફૂટીને સામાવાળે પકડી પાડી રમતમા

દૂર કરવી -હરાવવી] -રાળુ, -રિયુ વિં

કાંકરીવાળું -રિયાળુ વિં કાંકરીવાળું (૨)

[લા] ખૂચે એવું. ંચાળો. પુ. કાંઈના પર
મસ્કરીમા કાકરી નાખવી તે ૦૬૧૫ પુ.
છાકરાની એક રમત
કાંકરો (૦) પું. [જુઓ 'કાકર'] ઝીણો પથ્થર
(૨) કાંઈ પણ કઠણ પદાર્થનો નાનો ગાગડો
(૩) કંટક, કાચ, નડતર (૪) શકા, વહેમ,
ખટકા, મનની લાગણી (૫) ખીલ (આખમા
થતો) [કાંકરો પડવા = કાકરા નાખવા;
જાહેરમાં ફિટકાર થવો. -કાંઠવો = પગ કાંઠવો;
નડતર કાંઠવું -કાઠી નાખવો = ડબ કે
સડેલ કાઠી નાખવો, ખટકા ટાળવો (૨) નડતર
દૂર કરવી (૩) ગણતરી માન લેવું -ખૂંચવો
મનમાં ખૂંચ્યા કરવું.]
કાંકળ (૦) સ્ત્રી, કાંકેલ (-ળ) [સં કક્કોલી]
એક કાંટાકાટાવાળી વનસ્પતિ
કાંકણ સ્ત્રી [સં] આકાંક્ષા, ઇચ્છા, -ક્ષિત વિ.
ઇચ્છિત. -ક્ષી વિ. ઇચ્છા કરનાર (સમાસમાં
અતિ ઉઠાં દર્શનકાંક્ષી)
કાંગ પુ. સ્ત્રી [સં કાગુ] એક જાતનું ધાન્ય.
ંવો (૦) પુ. તેની એક વાની
કાંગડ (૦) પુ. વણકરનું એક ચોળર
કાંગડું (૦) ન. [પ્રા. કાકડુક] અનાજમાંની
ગાગડું ફાણો, ડોળ
કાંગણિયું (૦) ન. એક જાતનું સુતરાઉ લૂગડું
કાંગરણું (૦) અ. કિં. ગુરસે થકું, રીસે ભરાવું (કા)
કાંગરી (૦) સ્ત્રી [જુઓ કાંગરો] હાતા જેવી
હાર-ભાત (૨) કાર. ધાર
કાંગરો (૦) પુ. [પ્રા. કાગુરા, જુઓ કાગુરો]
હાતો (૨) શિખર (૩) કાંટની કોરણ ઉપરનું
એક ચણતર (૪) મોટા હાતાની કાંગરી (૫) ભરત
ભરવાની એક તરેહ -રોડાર વિ. કાંગરાવાળું
કાંગલું (૦) વિ. જુઓ કાંચું
કાંગવો (૦) પુ. જુઓ 'કાંગ' મા
કાંગસી (૦) સ્ત્રી એક વનસ્પતિ (૨) [સં.
કાકરી, દે કાકસી] કાંસખી
કાંગારું ન. [ફ] એક ચોપડું ગ્રાણી
કાંચું (૦) વિ. [કાંગલ ઉપરથી] નિર્માલ્ય, રાક
(૨) [મ કાંગાવ] કાચર, રેતડું. -ગાઈ સ્ત્રી,
-ગાવેડા પું. ૦. ૫૦. ૫૦. કાંગાપણ

કાંચન ન. [સં] સોનું (૨) ધન; હોલત ૦૬ પુ. એક
ફૂલઝાડ (૨) એક ધાન્ય (૩) ન. હડતાલ;
હરિતાલ ંગિરિ પુ. (સ.) મેરુ પર્વત. ૦૬૧૬
સ્ત્રી એક વેલી. ૦૬૧૭ સ્ત્રી કાંચનજાલ.
-ની વિ. સોનાનું, સોનરી
કાંચનાર (-લ) પું. [સં] એક ઝાડ
કાંચળી (૦) સ્ત્રી [સં કાચુલી] કાપડું; કમખો
(૨) સાથે ઉતારી દીધેલી ચામડી -ખોળ.
[-ઉતારવી, -કાઢી નાખવી = ભૂની ખોળ
ઉતારી ફેંકી દેવી -પહેરવી = નામદાઈ
ખતાવવી (૨) ખેરીનો વેશ કાઢવો] -જિયા પંથ
પુ. એક પંથ, જેમાં ધર્મને નામે અભિચાર
ચોષાય છે -જિયો પું. સ્ત્રી પાઠ ભજવનારો
ભવેયો
કાંચિ (-ચી) સ્ત્રી [સં] ધૂધરીવાળો કંદારો
(૨) [સં] દક્ષિણમાં આવેલું હિંદુઓનું એક
પવિત્ર ધામ
કાંચોળાં (૦) ન. ૫૦. ૫૦. (કા) આતરડા
કાંછ (૦) સ્ત્રી [સં] રાખ (૨) લાહી (૩) ખેળ
(૪) કાછખોરાક. ૦ખોરાક પું. ખોરાકમાં
અતિ ખારી કાંછ જ મળે તે (એક જેલશિક્ષા)
કાં જે (૦) અ. કેમ જે; કારણ કે
કાંટ (૦, ૧) સ્ત્રી (કા) [જુઓ 'કાંટો'] કાટાવાળા
વૃક્ષોની ગીચ ઝાડી [-ઔષધિ
કાંટાઓ (-સા) જિયો (૦) પુ. એક વનસ્પતિ
કાંટાકોળું ન. એક જાતનું કાળું (ખલિ તરીકે
યજ્ઞમાં વધરાય છે) [પાણીદાર
કાંટાદાર (૦) વિ. [કાંટો + દાર] જુસ્સાવાળું;
કાંટારખું (૦) ન. [કાંટા + રખું (સં રક્ષું)] કાંટાથી
રક્ષનાર તે -પગરખું [રોળો
કાંટાસરિ (-જિ) યો (૦) પુ. એક વનસ્પતિ (૨)
કાંટાળું (૦) વિ. ['કાંટો' ઉપરથી] કાટાવાળું
કાંટિયું (૦) ન. ['કાંટો' ઉપરથી (મડલા ઉપરનું
કપડું કાટા ઉપર ભરવામાં આવતું હોવાથી)
કે સં કટ = રમશાન ઉપરથી] મડલા ઉપર
નાખવાનું કપડું (૨) [જુઓ કાંટિયું] સ ઠાસ
કાંટિયો (૦) પુ. [જુઓ કાંટિયો] સ ઠાસ, ભજર
(૨) [જુઓ કાંટો] અંટસ -વેર રાખનારો
માણસ

કાટી (૦) સ્ત્રીં ['કાટો' ઉપરથી] એક જાતની માછલી(૨)નાનો પાતળો કાંટો - કટક ંવાળું
 વિં નાના - પાતળા કાંટાવાળું
 કાડું (૦) નં [સં કઠ પરથી ?] ખટનું કાણુ,
 નાકુ (૨) ઢાળીનામા ચૂની જડવાનું ધર
 કાંડું (૦) નં માલ આપવા લેવાની ગોઠવણ -
 કરાર, સોદો(પ્રાય અણછાજતો) (૨) કઠાળનાં
 પાંદડા ડાંખળાં ઇસ્યાદિનો ભૂકો, ગોતર
 કાંટો (૦) પું [સં કટક] કેટલીક વનસ્પતિ પર
 ઊગતો કઠણ અણીદાર સીયો કે વાંદા અ કુર,
 શૂળ(૨)એના જેવા આકારની ઠોષ'પણ વસ્તુ
 (ધડિયાળનો કાટો, વાંછીનો કાટો - ડ ખ,
 માછલીનો કાંગો - અણીદાર હાડકું, માછલી
 પકડવાનો કાટો - ગલ ૪૦) (૩) યુરોપી ઢબે
 જમતા વપરાતુ ઢાતાળુ, ચમચા ઘાટનું સાધન
 ઉઠાં જરીકાંટો(૪) તોણ કરવાનુ ય ત્ર, ક પાણ
 ઇં(૫)નાકે પહેરવાનું સ્ત્રીઓનું એક ધરેણુ(૬)
 પોપટના ગળામાં થતો એક રોગ (૭) [લા]
 રોમાચ (૮)નડતર,ફાંસ(૯)અ ટસ,કીનો(૧૦)
 વહેમ,શ કા(૧૧)બુરસો,પાણી(જેમ કે કાટાદાર
 માણસ)(૧૨)ટેક,મમત [(કેઠે)કાટા પડવા =
 કેઠે ગોષ પડવાથી ગળામાં કાટા ભેંકાય એવું
 દર્દ થતુ કાટામાં આવી પડવું = મુલ્કેલીમાં
 ફસાતુ કાંટા વેરવા, વાવવા = ફરમનાવટ
 ઊભી કરવી કાટો કાંઠવો = નડતર દૂર કરવી
 (૨)મનનો ખટકો દૂર કરવો - મારવો = ડ ખ
 મારવો (વાંછીએ) (૨) અડચણ નાખવી.
 -વાગવો = કાટો ભેંકવો (૨) ડ ખ લાગવો]
 કાંઠલી (૦)સ્ત્રીં[સં કઠ ઉપરથી] સ્ત્રીઓના કંઠનું
 એક ધરેણુ, હાંસડી(૨)વાણીનો તાર તાણામાં
 નાખવાનું વણકરનું એક ચોભર, કાંઠલો
 કાંઠલો (૦) પું [સં કઠ] ગળાને બેસતો આવતો
 અગરખાતો કાપ (૨) પોપટને કેઠે કાણુ
 વર્તુલ હોય છે તે (૩) જુઓ કાંઠલી (૪)
 ઘડા, ગાગર વગેરેના પેટાની ઉપરનો - કઠના
 ભાગનો ગોળ ભાગ, કાંઠો (૫) ઘાટ, કિનારો
 કાંઠિયુ (૦) નં, -ચો પું, કાંઠી સ્ત્રીં ['કાંઠો'
 ઉપરથી ?] એક જાતનું જાનર, ઠટણ
 કાંઠો (૦) પું [દે કઠ = મર્યાદા] કિનારો, તટ,

ઘાટ (૨) અ ત, છેડો (૩) [સં કઠ] ધડો,
 ગાગર, ફૂલો ઇંની છેક ઉપરનો વર્તુલાકાર ભાગ
 કાંઠોડુ (૦) વિં ['કાંઠો' પરથી] કાંઠા સુધી
 ભરેણુ, રાગ વગર
 કાંડ પું [સં] પ્રકરણ, વિભાગ (૨) છેડની બે
 ગાંઠ વચ્ચેનો ભાગ, પેરી (૩) ડાળી (૪) તીર
 કાંઠણી, -ની [સં] સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 કાંઠર નં એક જાતની મધમાખી [માધી ઊગતુ
 કાંઠરુલુ વિં[સં] પેરાઈ કે ડાળીની ગાંઠના ભાગ-
 કાંઠિયુ (૦) નં ['કાડુ' પરથી] સ્ત્રીઓનું કાંઠે
 પહેરવાનું ધરેણુ (૨) ખમીસ ઇંનો કાંડા
 આગળનો ભાગ [કાંઠિયા કરવા = આખે
 ડિસે નાહવાને બદલે માત્ર કાંડા સુધીનો ભાગ
 જ ધોવો]
 કાડી (૦) સ્ત્રીં [મ કાઠી] દીવાસળી કે તેની
 પેટી (૨) જુઓ કાંડું
 કાડું (૦) નં [સં કાળજ] ત્યા હાપનો પલ્લે
 જોડાયેલો છે તે ભાગ [કાંડા કલામ કરવા =
 (ચુનેગારી બદલ) કાંડા કાપી નાખવા કાડું =
 કાપી આપણું = સહી કરી આપવી, લેખિત
 કબૂલત આપવી (જેથી ફરી જવાનો રસ્તો
 બંધ થાય) કાંડું પકડવું = [લા] પરણવું
 (૨) આશ્રય આપવો] - ડાઘડિયાળ સ્ત્રીં
 કાંડે પહેરવાની ધડિયાળ, 'રિરટવોચ' - ડા-
 (૦૫)છોડ વિં ગમે તેવું સખત પકડેણુ કાંડું
 છોડવી નાખે એવું, બળવાન (૨) કાંડાબળની
 રમત (૩) ચડસાચડસી, હું સાતુ સી - ડાબળ
 નં કાંડાનું - હાથનું બળ - ડાબળિયુ વિં
 કાંડાના બળવાળુ, મજબૂત
 કાંત વિં[સં] ઇન્દ્રિય, પ્રિય (૨) મનેનું, અનુકૂળ
 (૩) સુદર, મનોહર (૪) પું પ્રીતમ (૫) વર,
 પતિ (૬) ચદ્ર (૭) કીમતી પથ્થર, હીરો
 (સપાસમાં છેડે) ઉઠાં સૂર્યકાંત (૮) ઓસડ
 (૯) નં કેસર (૧૦) કક (૧૧) એક પ્રકારનું
 લોહું ંપક્ષી નં મોર ંપાપાણુ પું
 ચક્રમકનો પથ્થર (૨) લોહયુ બક (૩) એક
 જાતનું - ખરુ લોહું ંલોહુ નં લોહયુ બક
 કાંત (૦) સ્ત્રીં + ત્રક
 કાંતણુ (૦) નં કાંતવુ તે, કાંતવાની ક્રિયા

કાંતવું (૦) સંકિં [સં કર્તૃ, પ્રા કર્ત] વળ
 દર્ધને તાર કાઢવો (૨) પાતળું કરવું, ઘટાડવું
 [કાંતેલું કાંતવું=કરેલું કામ કરી કરવું, નકામી
 મહેનત કરવી કાંત્યાં કોઠકોં કપાસ
 થવાં, કાંત્યું પાંજરું કપાસ થવું=કર્ત્યુ-
 કારણ્ય ધૂળ મળવું, મહેનત નકામી જવી]
 કાંતા સ્ત્રી [સં.] પ્રિયા (૨) સુંદર સ્ત્રી (૩) પત્ની
 (૪) પૃથ્વી [દુર્ગમ માર્ગ
 કાંતાર નં [સં] મોટું કે નિર્જન જંગલ (૨)
 કાંતિ સ્ત્રી [સં] શોભા, સૌદર્ય, મનોહરતા (૨)
 તેજ, નૂર, દીપ્તિ (૩) ચહેરાનું તેજ. ઝમટી
 વિં સ્ત્રી કાંતિવાળી ઝમટી વિં કાંતિવાળું
 ઠોંઠું નં કલાઈ ચડવેલું લોહાનું પતરું
 (૨) લોહસુખક
 કાં તો (૦) અં અથવા, અગર તો
 કાંદડું (૦) નં ચમરચું (?)
 કાંદો (૦) પું [સં કદ] ડુંગળી (૨) કંદ,
 હરકોઈ વનસ્પતિના મૂળની ગાઢ-જડ (૩)
 [લા] લાલ, કાંચો (૨) પ્ર કાંદો કાઢવો)
 કાંધ (૦) સ્ત્રી [સં સ્કધ, પ્રા. કધ] ખભો (૨) આધ,
 ધૂંસરીનું આટણ [-આપવી=ખાવે લઈ,
 ઊંચકવામા મદદ કરવી -આપવી=ગરદન કે
 આધ આગળની ચામડી સોરાઈને સોળે
 આવવો. -પડવી=આધ પર જૂસર
 રહેવાથી આટણ પડી ત્યાંની ચામડી રીઠી ને
 ખડતલ થવી -મારવી=ખાધે લેવામા મદદ
 કરવી] -ધાખત નં હપતા પ્રમાણે દેવ હરી
 દેવાનું લખત -ધાણું વિં મોટું, મોટાઈવાળું
 -ધાં પાંજરાં નંખંખં કરેલાં કાંધા ચૂકતે ન
 યાય તો બ્યાજ સાથે તેનાં કરી કાંધા કરવા તે
 -વિચે પું ખલા ઉપર ભાર ઉપાડનાર મભર
 (૨) બળદ (૩) મુહડું ઊંચકનાર આદમી
 [કાંચિયા કરવા = કાંચિયાઓને કિંચ મર્થ
 વખતે જમાડવા] (૪) કાંધાખત કરી તાણા
 ધીરનાર આદમી (૫) સાગરીત.] -ધી સ્ત્રી
 પથરની છાજલી (ઠીવાલમા કરેલી) -ધું નં
 હપતા પ્રમાણે હરી દેવાની રકમ, હપતો [કાંધા
 કરવાં = હપતે હપતે રૂપિયા ભરવાની ગોઠવાણ
 કરવી કાંધે કાઢવા (રૂપિયા) = હપતે હપતે

આપવાની ખોલીથી રૂપિયા લેવા કાંધું ચરણું
 = હપતાની રકમ ભરવાનો વખત વીતી જવો.
 કાંધું પડવું = હપતાની રકમ વખતસર ન ભરી
 શકવી કાંધુ ભરવું = હપતો ભરવો] -ધેલી
 સ્ત્રી નૂસરી -ધેવાળિયો પું નાદેદાર; ઘણ-
 ચોષી ઉપરનો અમલદાર -ધેવાળિયો પું
 મોટો છોકરો; ઘરનો બાર વહેનાર દીકરો (૨)
 સાધી -ધો પું લુઓ કાધું
 કાંપ (૦) પું [સં પક (વ્યત્યયથી)? સં. કર્દમ ?]
 કાળો-ચીકણો ઠરેલો કાઢવ (૨) 'કેમ્પ [ફ.]
 કાંપ (૦) પું ક પ, ક પારો ઠું અંકિં [સં કંપ]
 ક પડ, ધૂંજવું (૨) ભયથી ધૂંજવું
 કાંપો (૦) પું ઊંડળ, ઊંડળમા માચ એટલો જથો
 (૨) એક માણસ ઊંચકી શકે એટલો ખોળે (કા.)
 કાંબ (૦) સ્ત્રી [લુઓ ક પા] વાસની ચીપ
 (૨) વાસનો ગળ, આકણી. ઠડી સ્ત્રી
 વાસની ચીપ, કામડી
 કાંબલેટ (૦) સ્ત્રી [લુઓ કામલેટ] એક ઊંચી
 ભતવું ઊનનું કંપડું, કામલેટ
 કાંબળ (-ળી) (૦) સ્ત્રી [સં. કમ્બલ] કામળી.
 -ળો પું ધાળળો; કામળો
 કાંબી (૦) સ્ત્રી [સં. કવી] સ્ત્રીઓના પગનું એક
 ધરેલું (૨) કોસના મોનો કાઠલો (૩) ચામડાની
 ઢોલ (૪) સારણગાંઠ દબાવવાનો કંદોરો
 કાંશિયાં (૦) નંખંખં [લુઓ કાસોલેડ] મ છરા
 કાંસ (૦) પું [સં. કર્પ ઉપરથી ?] પાણી લઈ
 જવાને બનાવેલી નાની નહેર (૨) પાણી વહી
 જવાને માટે કરેલી નીક; ગટર
 કાંસકી (૦) સ્ત્રી [સં. કક્તિકા, દે. કક્સી]
 વાળ ઓળવાનું એક સાધન (૨) એક વનસ્પતિ.
 -કો પું વાળ ઓળવાની મોટી કાસકી
 કાંસકો (૦) પું તળાવનો સામો કાંદો
 કાંસલું (૦) નં [લુઓ કાસુ] કાસાનું એક
 ખૂબ પહોળા મોનું વાસણ, તાસણ
 કાંસલું (૦) અં કિં [સં કામ્] ખાસલું (૨)
 ખોખારલું (૩) હાંકલું, દેકે ફરલું (૪) સં કિં
 [સુ] કાસલું, ચગદીને ભરલું
 કાંસા (૦) પું ૫૦ ૫૦ [સં કાશ ?] નીંદી કાઢેલું
 ઘાસ

કાસાર (૦) પુ. + [સં કાસ્યકાર] કાસુ ધડનારો
(૨) કસારો

કાસિયો (૦) પુ. ['કાસુ' ઉપરથી] પિત્તળની
કંકણી (૨) જુઓ 'કાસુ' માં (૩) જુઓ કાસકો
કાસુ (૦) ન. [સં કાસ્ય] તાંબુ, જસત અને
કલાઈથી બનતી એક મિશ્રપદાર્થ - સાફદ
શ્રીં કાંસાના વાસણનો ખડખડાટ (૨) કાંસાનો
બગાર - માથુ ન. કામાનુ બનાવેલુ મોટું
કીચતનિયુ - સા ન. બ. વ. કાસીજોડ
-સિયો પુ. કાંસાનો મોટો વાડકો - તાંસણ
-સી (૦ જોડ) શ્રીં - સીનેડું ન. (૦. હ
વચનમાં) કાસાની બનાવેલી મોટી ઝાઝ, કાસાનું
ખખબિયુ. [કાસીજોડા વગાડવા = (ધન
વગેરેનું) ખૂટી જવું (૨) બીખ માગવી (૩) કામ-
ધધા વિનાના થવું]

કાસ્ય ન. [સં] કાસુ ઠકાર પુ. કસારો
કિકલાવણ સં કિં 'કીકલાવ' થી પ્રેરક
કિકિયાણુ ન. [રવં] એકસામટા ધણા મોટા
તીણા અવાજો થવા તે

કિકિયારી શ્રીં [રવં] તીણી, કારમી ચીસ
-રો પુ. મોટી કિકિયારી [હળિયો
કિચૂકો પુ. [જુઓ ચિચૂકો] કચૂકો, આમલીનો
કિચૂક અ. (રવં) તેવો અવાજ થાય તેમ
(જેમ કે કાસના આંકળોને)

કિચૂકિયો પુ. છોકરાની એક રમત
કિચૂક-ચોડો પુ. [જુઓ ચિચૂકો] કિચૂકો
(૨) ['કિચૂક' ઉપરથી] કિચૂક કિચૂક થતો
અવાજ (૩) નાનો ચગડોળ

કિતવ પુ. [સં] જુગારી (૨) કપડી, ઠગારો, કુતારો
કિતાબ શ્રીં [જ] ચોપડી, ગ્રંથ બધાનું ન.
ગ્રંથભંડાર, પુસ્તકાલય. બપરસ્ત વિ.
ચોપડીચુબક

કિતો પુ. [જ કિતબ] = 'તેણે કાપ્યું' ઉપરથી]
ભડા કાપની કલમ - લેખણ (૨) સારો લખેલો
ખરડો - નમૂનો (૩) ખેતરનો કંકડો - વિભાગ
(૪) અ. એવું એ જ, એજન

કિનખાખ પુ. [ફા કમ્ખાવ] જરીથુકાના
વાણાટનું એક જાતનું કાપડ (૨) કસગ

કિનાર (-રી) શ્રીં [ફા] ધારનો ભાગ, કોર

(૨) વસ્ત્ર પર મૂકવાની કોર (૩) કિનારો
-રો પુ. કાંઠો, તટ

કિન્નર પુ. [સં] એક જાતનો દેવ, કુખેરનો ગણ
ઠક ઠ વિ. ૦, ઠા ઠા (-ઠા) વિ. શ્રીં કિન્નર
જેવા મધુર કંઠવાળી -રી શ્રીં કિન્નરની
શ્રી (૨) સારંગી -રેશ પુ. (સ) કુખેર
કિન્નો, -ખાખેર જુઓ કીનો, -નાખેર
કિંશયત શ્રીં [અ] જયત (૨) વિ. જુઓ
કિંશયતી [-પરહુ = ગરદ પડતું] -તી વિ.
કિંચકા પડતું, સરદ

કિંમ અ. + [સં] જુઓ કેમ -મે અ. + કેમેયે
કિંયુ વિ. (૨) સં કયુ ? (અ) [કિંયે મોઢે =
યું] જોઈને ? શી આખર કે શોભાથી ?]
કિરકોલ (-ળ) વિ. [મ] પરચૂરણ (૨) અ.
ધૂટક, થોડે થોડે કરીને

કિરણુ ન. પુ. [સં] તેજની રેખા, રશ્મિ
અમય વિ. કિરણોથી ભરેલું, અજકતું બનાલી
પુ. (સ) સૂર્ય બવણ, -ણાળ વિ.
કિરણાળુ [કર્તાર

કિરતાર પુ. [સં કર્તાર] સ્થિતિ કરનારો - સપ્ત,
કિરપા શ્રીં જુઓ કૃપા (૫)

કિરપાણુ શ્રીં [સં કૃપાણ] (શીખો ધર્મ
ચિહ્ન તરીકે રાખે છે તે) એક હથિયાર

કિરમ ન. [હિં, મ, સં કુમિ ? , ફા કિર્મ] કરમ
કિરમજ પુ. [અ કિર્મજ, હં કિર્મજન, સં

કુમિજ ?] એક જાતનો કીડો (૨) એમાંથી
નીકળતો કિરમજ - રાતો રગ અને હવા - છ
વિ. કિરમજના રગનું, ઘેર લાલ [કરમાણી]

કિરમાણી (-ની) અજમે પુ. જુઓ 'અજમે'
કિરવાણી પુ. પીણું રાગ

કિરાત પુ. [સં] પહાડી જ ગણી લોકોની એક
જાત (૨) એ જાતનો માણસ, બીલ -તિની
શ્રીં એક વનરપતિ, જટામાંસી -તી શ્રીં
કિરાતની શ્રી, બીલકી (૨) [સ] પાર્વતી, દુર્ગા

કિરાચુ ન. [જ] ભાડું -ચાદાર વિ. બાંડ
રહેનાર -રાખનાર (૨) પુ. બાંડત

કિરીટ પુ. [સં] મુગટ, તાજ (૨) એક નક્ષત્ર
-ટી વિ. કિરીટવાળુ (૨) પુ. રાજ (૩)

[સ] અર્જુન

કિર્ વિં [મ, (૨૫૦)] વાસની ઝાડીવાળું, ગીચ

(૨) અં પક્ષીનો એવો અવાજ

કિલ અં [સં] ખરેખર

કિલકાર પું [સં. કિલ + કાર, હિં.] આનંદ-
ભર્યો કલઅલાટ (૨) આનંદની કિકિયારી. ૦ પું
અં કિં કિલકાર કરવો. -રી સ્ત્રીં ભુઓ
કિલકાર (૨) તીણી ચીસ કે પોકાર [કિલ-
કારીઓ કરવી = કાઠની મલકના આનંદમાં
કિલકારવું કિલકારી પાડવી, મારવી =
(જેરથી) કિલકારવું - ચીમ પાડવી]

કિલકિલ સ્ત્રીં [સં.] (૨૫૦) પક્ષીઓ એકીસાથે
બોલવાથી થતો કિલકિલ એવો હર્ષભર્યો
અવાજ ૦ પું અં કિં [સં કિલકિલાય,
પ્રા કિલકિલ] કિલકિલ અવાજ કરવો (૨)
આનંદમાં આવવું ૦ (-લા)કાર પું કિલ-
કિલાટ (૨) શોરઅકાર, કોલાહલ -લાટ (-૨)
પું પક્ષીઓનું કિલકિલ એમ કરવું તે (૨)
હર્ષધ્વનિ [હાવભાવ

કિલકિંચિત નં [સં] નાચિકાના શૃંગારનો એક
કિલામના સ્ત્રીં [સં કલમના, પ્રા કિલામણા]
પીડા, દુખ (જેન)

કિલાવો પું [ફા. કલાવા] હાથીને ગળે લટકવું
દોરકુ, જેના ગાળામાં પગ ભેરવીને મહાવત
હાથીને ચાલવા વગેરેનો ઇશારો કરે છે

કિલેવર સ્ત્રીં [ઈં પલાવર ઉપરથી? સરં
મ કિલાવર = કાળીનું પતું ઈં વલ્લવ?]]

ગજશના પાનાની ચારમાથી કૂલની ભત

કિલ્ખિ (-લ્ખિ) પ [સં], કિલ્ખિ પ (પ) નં પાપ

(૨) અપરાધ, દોષ (૩) રોગ, માંદગી [કિલકાર

કિલ્લાણુ નં [૨૫૦, મ] પક્ષીનો હર્ષધ્વનિ,

કિલ્લી સ્ત્રીં, ૦દાર પું ભુઓ 'ખીલી, ૦દાર'

કિલ્લું નં [સં કીટ + લ] અનાજમાં પડતું
એક જીવડું, ભોટવું

કિલ્લો પું [અ કિલઅહ] કોટ, દુર્ગ. -લ્લેદાર

પું કિલ્લાનો ઉપરી અમલદાર (૨) કિલ્લાનો

કબજો ધરાવનાર કે તેનું રક્ષણ કરનાર સૈનિક

-લ્લેખંદી (-ધી) સ્ત્રીં રાત્રીની સામે રક્ષણ

મળે એવું બાધકામ -કિલ્લો કરવો તે (૨)

કિલ્લાનું બાધકામ

કિલ્ખિ પ નં [સં] ભુઓ કિલ્ખિ પ

કિશોર વિં [સં] નાની ઉંમરનું; સગીર (૨)

પું ૧૧ થી ૧૫ વર્ષ સુધીની ઉંમરનો છોકરો.

-રાવચ્ચા સ્ત્રીં કિશોર વય કે રચિત -રી

સ્ત્રીં કુમારી, ૧૧ થી ૧૫ વર્ષની છોકરી

કિશોર ગૂગળ પું એક ઔષધિ

કિશોરી, -રાવચ્ચા સ્ત્રીં [સં.] ભુઓ કિશોર'માં

કિશત (-ચ્ચત) સ્ત્રીં [ફા.] રોતરંજનો એક દાવ;

શેહ (૨) ખેતી, વાવેતર

કિશ્તી (-ચ્ચતી) સ્ત્રીં [ફા] હોડી

કિલ્કિધા સ્ત્રીં [સં.] (સં) સુગ્રીવની રાજધાની

કિસ સં [હિં] + કોણ? શુ? (પ્રાય ૫)

કિસખત પું [આ] મસક ઊ ચકતાં ભિરતીઓ

પોતાની હામી કેડ અને થાપા ઉપર પહેરે છે

એ ચામડું

કિસમ સ્ત્રીં [અ વિસ્મ] ભત, પ્રકાર; રીત

કિસમિસ સ્ત્રીં [ફા કિરિમિશ] નાના દાણાની

એક ભતની સૂકી દ્રાક્ષ

કિસલય નં [સં] રૂપણ

કિસાન પું [હિં, સં. કૃપાણ] ખેડૂન

કિસ્ત સ્ત્રીં [ફા] મહેસૂલ વગેરેનો હપ્તો (૨)

મહેસૂલ, કીસ (૩) ખંડણી, કર (૪) ભુઓ

કિસ્ત ૦ખંધી સ્ત્રીં કાંધા કરવાં -કિસ્તથી

રકમ આપવી તે

કિસ્તી સ્ત્રીં ભુઓ કિસ્તી

કિસ્મત નં [અ.] નસીખ

કિસ્સો પું [અ.] કહાણી, અદ્ભુત કથા - બનાવ

(૨) કલ્પિત વાર્તા. [-ઉઠાવવો, ગોઠવવો =

યુક્તિ કરવી, બુદ્ધી કાઢવો -કરવો = યુક્તિ

રચવી]

કિહાં અં (પ) ભુઓ કથા

કિંકર પું [સં] ચાકર. ૦ત્વ નં

કિંકરી સ્ત્રીં [સં] હાસી, ચાકરદી

કિંકર્ત (-ચ્ચ) યથા સ્ત્રીં [સં] કર્તવ્ય શું છે તેવો

પ્રશ્ન ઊઠે એવી દશા. -મૂઠ વિં કિંકર્ત યથાથી

મૂઠ - મૂઝાયેલું

કિ કિણ્ણી સ્ત્રીં [સં] નાની ધંટડી, ધૂધરીવાળો

કં દોરો, કાચી (૩) કંકણ; કાગરાવાળું પ્લવચ.

-જુઠા પું કિ કિણ્ણીના જેવો ખણખણ અવાજ

કિંગલાલુ અંકિં [જુઓ કીંગલાલુ] આનદમાં
આવી જવું, ખૂબ ખુશી થવું - એ નં
કિંગલાલુ તે (૨) કિંગલાલોના હર્ષધ્વનિ
[કિંગલાલો ચરણુ = આનદ મરતીમાં આવી
જવું]

કિચિત્ વિં [મં] થોડુંક (૨) અં સહેજ, જરા
-કર વિં કિચિત્ કરે એવું ઓમત્ર વિં
(૨) અં કિચિત્ જ

કિ હરગાટન નં [જર્મન] ગમ્મત સાથે જ્ઞાન
આપવાની બાળશિક્ષણની એક પદ્ધતિ

કિટુ અં [સં] પરદા, તોપણ

કિ પુરુષ પું [સં] કિજર (૨) પ્રાચીન કાલની એક
જ ગલી જતનો પુરુષ (૩) વર્ણસ કર - નીચ -
નુચ્છ માણસ

કિં બહુના અં [સં] વિરોધ (કહેવા)થી શું ?
કિ મત સ્ત્રીં [જુઓ કીમત] મૂલ્ય, બદલો, વળતર
(૨) કદર, બૂજ, લેખુ [-આકવી = મૂલ્યની
અટકળ કે આકલ્પી કરવી - કરવી = મૂલ્ય
કેરવણુ (૨) કદર કરવી - થવી = પરીક્ષાથી મૂલ્ય
નક્કી થવું (૨) [કટાક્ષમાં] આખરે એછી થવી,
પોત જણાઈ આવવું - પઠવી, - ખેસવી =
મૂલ્ય આપવાનું હોવું, કિ મત હોવી - મૂકવી =
કિમત ઠરાવવી કે વસ્તુ પર લખવી, કિ મત
પાડવી]

કિ વહતી સ્ત્રીં [સં] લોકવાયકા, અફવા

કિ વા અં [સં] અથવા

કિ શુન પું [મં] ખાખરો

કીકરો પું [મં] કિકરો, ટાકણ, વાંજાળુ [કા]

કીકરો પું (રાત્રી પરજમાં) મહેમાન

કીકલાલુ અંકિં [સં] કિલકિલ પરથી] કિંગલાલું

કીકલી સ્ત્રીં, -લો પું નાનો કીકો ને કીકી

કીકી સ્ત્રીં નાની બાળકી (૨) [સં] કીકા ? પ્રા

કીયા] આંખની પૂતળી - કો પું નાનો બાળક

કીચ, ૦૬ પું [દિં, મ કિચ્ઢ, સં. ચિકિલ]]

કાઢવ [રાત્રીનો સાળો]

કીચક પું [મં] પોલો વાસ (૨) [સં.] વિરાટ

કીચક પું [જુઓ કીચ] કાઢવ

કીઓ [સં] કૂત, પ્રા કિરિજમ] કરવામાં આવે,

કરો (વિધર્થ ૩૫) (૫)

કીટ વિં [પ્રા કિટ્ટ = કહેવું, વર્ણવવું] ખરાબર
પાઠે - મોઢે કરેણુ (૨) પૂર માહિતગાર, કાબેલ
(પ્રાય કિં વિં કે કિયાપૂર્તિ તરીકે આવે છે
જેમ કે કીટ કરણુ, -હોણુ, -થણુ)

કીટ પું [મં કિટ્ટ] મેલ, કાટ (૨) કચરો, કરતર;

કીટ (૩) ગઢો, ગાઢ

કીટ, ૦૬ પું [મં] કીટો, જટ ૦ (-૮) ખટુ વિં

કીડાથી ખવાયેણુ ૦ છ વિં કીડાઓનો નાશ

કરે એવું ઓછાણ વિં કીડા ખાઈને જીવનાં

(૨) પું તેણુ પ્રાણી ૦ ખમર (-રી) ન્ધાય પું

કિ વહતી પ્રમાણે જમરીના ડબના બચથી

કીડો તેનું રમણુ કર્યા કરીને જમરી થઈ જાય

છે તે ન્ધાય, જે વસ્તુનું વધારે ચિંતન થાય તે

વસ્તુના ગુણ આપણામાં આવે જ એ ન્ધાય

૦ માર પું જેના ફલમાં કીડાઓને મારવાનો

ગુણ છે એવી એક વસ્તુપતિ

કીટલી સ્ત્રીં [ક] ચાદાની

કીટિયુ નં [મં કાટ ઉપરથી] લાકડાની ચીપટ

(૨) વિં જુઓ 'કીટી'માં

કીટી સ્ત્રીં [જુઓ કીટ, પ્રા કિટ્ટી] રૂમા જે

(કપાસિયાની કરચ કે પાઠકીનો ભૂકો ૦) કરતર

વળગી રહેણુ હોય તે -ટિયુ વિં કીટીવાળુ

કીકું નં [સં કિટ્ટ] ધીને તાવ્યા પછી નીચે

જમતો કચરો

કીટો, ૦ડો પું [સં કિટ્ટ] ઇટો કે નળિયા

પકવતા પીગળીને ગઢો થઈ ગયેલી માટી (૨)

બળી - પીગળીને કરેણુ કાઈ પણ કચરો (૩)

ધાતુના પદાર્થો, ઘણા તાપથી રસરૂપ થઈ બધાઈ

જાય છે તે (૪) બાવળના વાકડાનો ગાઢવાળો કકડો

કીક સ્ત્રીં [સં કીટ, પ્રા કીઢ] કીટ, બિધ (૨) એક

ગેગ, દાદર, ઊંઢરી ઇત્યાદિ (૩) ખજવાળ, ચળ

૦ ખટુ વિં જુઓ 'કીટ'માં

કીડિયાક નં [કીડી ઉપરથી] કીડીઓનું કર

[- જીભરાણુ = કીડીઓ મોટી સખ્યામાં એકઠી

થવી કે દરની બહાર આવવી (૨) [લા] લેકિના

ટોળેટોળા જમવા - પૂરણુ = કીડીઓના કર

આગળ લોટ પૂરવો]

કીડિયુ નં [કીડી ઉપરથી ? કે ચીક પરથી ?]

ખૂબ નાનો કાચનો મણકો - યાસેર સ્ત્રીં

સેર - કલી. - ચાહાર પું ક્રીડ્યાનો હાર
 ક્રીડી સ્ત્રી [સં કીટિકા, પ્રા કીટી, કીટિકા]
 એક જીલો છવ - જનુ [ક્રીડીઓ બીજરાધી
 = અસખ્ય માણસો ટોળે વળવા ક્રીડીઓ
 ચડવી = (કામ કરતો) ડંડાળો ચડવો, અણગમો
 હોવો ક્રીડી ઉપર કટક = નાના હેઠ મારે
 મોટા ખટાટોપ, નકામો ને વધારેપડતો ખોટો
 પ્રયત્ન ક્રીડીના 'મેનો' (-માં) કાલિંગકું
 = માથા કરતા પાધડી મોટી જેવા અર્થમાં,
 ગત ખહારનું. ક્રીડીને પાંખો આવવી =
 વરસાદની આગાહી થવી (૨) નવી રાજી
 આવવી ક્રીડીનો કુંજર, વાધ = રજનુ ગજ
 (કરંડું), કાગનો વાધ કરવો] ઠક થવો પુ.
 ક્રીડી કથવો કે તેના જેવો છવજનુ ઠમ-
 (-મ') કોડી સ્ત્રી ક્રીડી, મઝાડી ઇત્યાદિ
 છવજનુ ઠવેગ પુ. ક્રીડીના જેવો - ધીમો વેગ
 ક્રીડો પુ. [સં કીટ, પ્રા કીટ] પેટે ચાલનારો
 નાનો છવડો [ક્રીડા ચડવા = ક્રીડા પેદા થવા;
 સહુ ક્રીડા સળવળવા = [લા] ખોલ્યા
 વિના ન રહેવાણું] - હામાર (-રી) સ્ત્રી એક
 પખી (૨) એક વનરપતિ, કીટમાર
 ક્રીધ સં. કું (૫) જુઓ ક્રીધુ, કંથુ
 ક્રીધુ સં. કિં [સં. કૃત] કંથુ ('કરંડુ'ના ભૂત-
 કાળનું એક રૂપ, બહુધા સુરત તરફ)
 ક્રીધુ સં. કિં [સં કીર્તય, પ્રા કિત્ત = કહેવું
 ઉપરથી ?] કંથુ ('કહેવું'ના ભૂતકાળ માટે
 વપરાતું એક રૂપ [રાખે એવું, દશીકું
 ક્રીનો પુ. [ફા] વેર, અટસ - નાખાર વિ. ક્રીનો
 ક્રીધરી સ્ત્રી એક વનરપતિ
 ક્રીમ નં. એક પખી
 ક્રીમત સ્ત્રી [સ] જુઓ ક્રીમત (શં. પ્રં. ધં
 માટે પણ) - તી વિ. [ફા] હારે ક્રીમતનું
 ક્રીમિયો પું [સ કીમિયા] હલકી ધાતુને
 ક્રીમતી બનાવવાની ગુપ્ત રસાયણવિદ્યા (૨)
 [લા] ઇલમ, યુક્તિ (૩) સહેલાઈથી થણુ દ્રવ્ય
 મળે અથવા કાયદો થાય એવા ઇલમ - ધધા
 અથવા વસ્તુ - યાગર પું [ફા] ક્રીમિયો
 કરી નાણારો આદમી (૨) કળાવાન -
 યુક્તિબાજ આદમી (૩) હુતારો

ક્રીર પું [સં. દે.] ચોપટ [સગીન
 ક્રીરચ સ્ત્રી [હિં] કરચ, ધણો નાનો કકડો (૨)
 ક્રીરત સ્ત્રી (૫) જુઓ ક્રીર્તિ નં. જુઓ
 ક્રીર્તન ઓનિયાં નં. બં. વં. કાસીજેડ,
 ક્રીર્તન કરવાના છબ્બખિયા ઓનિયો પું
 ક્રીર્તનકાર
 ક્રીરદમન નં [હિં] એક ઝેરી વનરપતિ -
 ઔપધિ
 ક્રીર્ત (-ર્ત) ન નં [સં] યશોગાન; ગુણક્રીર્તન
 (૨) ગાયન અને સંગીત સાથેનું ઈશ્વરનું
 ગુણવર્ણન ઠકાર પું. ક્રીર્તન કરનારો આદમી,
 હરદાસ
 ક્રીર્તનીય વિ. [સં] વખાણવા જેવું
 ક્રીર્તિ, -ર્તિ સ્ત્રી [સં] ખ્યાતિ, નામના
 ઠ (-ર્તિ) કર વિ. ખ્યાતિ કરનાર ઠ વિ.
 [સં] પ્રખ્યાત, ભણીતું ઠ (-ર્તિ) ધ્વજ પું
 ક્રીર્તિ રૂપી ધલ ઠ (-ર્તિ) માન વિ. ક્રીર્તિ વાળું;
 નામાકિત ઠ (-ર્તિ) વંત વિ. ક્રીર્તિ માન
 ઠલેખ પું. ક્રીર્તિનું સૂચન કે વર્ણન કરતો
 લેખ ઠ (-ર્તિ) સ્થંભ પું. ક્રીર્તિ કરવા (કે
 કાયમ રાખવા) માટે રોપેલો કે ચણેલો સ્તંભ
 - મિનારો, સ્મરણસ્તંભ
 ક્રીલ પું. (ગાહાની) મળી (૨) [સ] મેખ, ખૂટો
 (૩) દોર બાધવાનો ખીલો. ઠક નં. મેખ,
 ખૂટો (૨) દોર બાધવાનો ખીલો (૩) એક તાત્ત્વિક
 દેવતા (૪) મત્રનો મધ્ય ભાગ (૫) સામા મત્રની
 શક્તિ કે પ્રભાવનો નાશ કરનારો મત્ર (૬)
 ન્યોતિય પ્રમાણેનો એક સંવત્સર, જેમા
 બધા અમંગલોનો નાશ થઈ સર્વત્ર મંગલ
 અને સુખ થાય છે (૭) એક સ્તોત્ર (૮) ધરી
 ઠકાસ્થિ નં. જેની વચ્ચે કરોડરજનુ હોય
 છે તે કરોડની હાડમાળાનો ખીલો માણકો
 ક્રીલવો પું. [જુઓ ક્રીલ] ક્રીલીદાર
 ક્રીલી સ્ત્રી [સં. ક્રીલ્, પ્રા કીલ ઉપરથી ?]
 ક્રીકી, -લો પું. ક્રીકી
 ક્રીલી સ્ત્રી [હિં, સં. કીલી = મેખ ઉપરથી]
 કૂચી (૨) તિલેરી, નાણાની પેટી ઠકાર પું.
 જેની પાસે કૂચી રહેતી હોય (કિલ્લો, તિલેરી,
 ઇત્યાદિની) તે આદમી, કિલ્લીદાર

કિંગલાણુ અંકિં [જુઓ કીકલાણુ] આનદમાં
આવી જવું, ખૂબ ખુશી થવું - એ નં
કિંગલાણુ તે (૨) કિંગલાણોના હર્ષધ્વનિ
[કિંગલાણે ચડવું = આનંદ મરતીમાં આવી
જવું]

કિચિન્ વિં [સં] ઘોડું ક(૨)અં સહેજ, જરા
-કરે વિં કિચિત્ કરે એવું ઓમત્ર વિં
(૨) અં કિચિત્ જ

કિ હરગાદન નં [જર્જન] ગમ્મત સાથે જ્ઞાન
આપવાની બાળશિક્ષણની એક પદ્ધતિ

કિટુ અં [સં] પરવું, તોપણ

કિ પુરુષ પું [સં] કિબર (૨) પ્રાચીન કાલની એક
જગદી નતનો પુરુષ (૩) વર્ણ સ કર - નીચ -
દુરંગ માણસ

કિ બહુના અં [સં] વિરોધ (કહેવા)થી શુ ?

કિ મત ભીં [જુઓ કીમત] મૂલ્ય, બદલો, વળતર
(૨) કંદર, ખૂબ, લેણું [-આકવી = મૂલ્યની
અટકળ કે આકળી કરવી - કરવી = મૂલ્ય
કેવવું (૨) કંદર કરવી - થવી = પરીક્ષાથી મૂલ્ય
નક્કી થવું (૨) [કેટાક્ષમ] આખરે ઓછી થવી,
પોત જણાઈ આવવું - પહવી, - ખેસવી =
મૂલ્ય આપવાનું હોવું, કિ મત હોવી - મૂકવી =
કિમત હરાવવી કે વસ્તુ પર લખવી, કિ મત
પાડવી]

કિ વહતી સ્ત્રીં [સં] લોકવાયકા, અફવા

કિ વા અં [સં] અથવા

કિ શ્વં પું [સં] ખાખરો

કીકરો પું [સં] કિંકરો, કંકરો, ટાકણું, વીંજણું [કા]

કીકરો પું (રાની પરજામાં) મહેમાન

કીકલાણું અંકિં [સં] કિલકિલ પરથી] કિંગલાણુ

કીકરી સ્ત્રીં, -લો પું નાનો કીકો ને કીકી

કીકી સ્ત્રીં નાની બાળકી (૨) [સં] કીકા ? પ્રા

જીયા] આખની પૂનળી - કે પું નાનો બાળક

કીચ, ંક પું [હિં, મ કિચડ, સં ચિકિલ]

કાલવ [રાંભનો સાળો

કીચક પું [સં] પોલો વાસ (૨) [સં] વિરાટ

કીચડ પું [જુઓ કીચ] કાલવ

કીચો [સં] કૂત, પ્રા. કિજિજવ] કરવામાં આવે,

કરો (વિધ્યર્થ ૩૫) (૫)

કીટ વિં [પ્રા કિટ્ટ = કહેવું, વર્ણવવું] બરાબર
પહે - મોઢે કરેણ (૨) પૂરુ માહિતગાર, કાબેલ
(પ્રાય કિંવિં કે કિયાપૂર્તિ તરીકે આવે છે
જેમ કે કીટ કરવું, - હોણું, - થવું)

કીટ પું [સં કિટ્ટ] મેલ, કાટ (૨) કચરો, કસતર;

કીટ (૩) ગફો, ગાઠ

કીટ, ંક પું [સં] કીટો, જડ ં (-ક) ખડુ વિં

કીડાથી ખવાયેણું ંક વિં કીડાઓનો નારા

કરે એવું ંભોણ વિં કીડા ખાઈને જીવનાં

(૨) પું તેણે પ્રાણી ંખ મર (-રી) ન્યાય પું

કિ વહતી પ્રમાણે ભમરીના કખના લયથી

કીડો તેણે રમણ કર્યા કરીને ભમરી થઈ નય

છે તે ન્યાય, જે વસ્તુનું વધારે ચિંતન થાય તે

વસ્તુના ગુણ આપણામાં આવે જ એ ન્યાય

ંમાર પું જેનાં ફલમાં કીડાઓને મારવાનો

ગુણ છે એવી એક વસ્તુપતિ

કીટલી સ્ત્રીં [ર] ચાદાની

કીટિયુ નં [સં] કાટ ઉપરથી] લાકડાની ચીપટ

(૨) વિં જુઓ કીટી'માં

કીટી સ્ત્રીં [જુઓ કીટ, પ્રા કિટ્ટી] રૂમા જે

(કપાસિયાની કચર કે પાદડીનો ભૂંડો ં) કસતર

વળગી રહેણ હોય તે -ટિયુ વિં કીટીવાળું

કીટું નં [સં કિટ્ટ] ધીને તાંબા પછી નીચે

ભમનો કચરો

કીટો, ંકો પું [સં કિટ્ટ] ઘંટો કે નળિયા

પકવતાં પીગળીને ગફો થઈ ગયેલી માટી (૨)

બળી - પીગળીને હરેલો કાઢી પણ કચરો (૩)

ધાતુના પદાર્થો, ઘણા તાપથી રસાય થઈ બધાઈ

નય છે તે (૪) બાવળના લાકડાનો ગાંઠવાળો કંકડો

કીડ સ્ત્રીં [સં] કીટ, પ્રા કીટ] કીટ, કીડ (૨) એક

રોગ, દાંદર, ઉંઢરી ઇત્યાદિ (૩) ખજવાળ થળ

ંખડુ વિં જુઓ 'કીટ'માં

કીડિયાનું નં [કીડી ઉપરથી] કીડીઓનું દર

[- જીભરાણુ = કીડીઓ મોટી સખ્યામાં એકઠી

થવી કે દરની બહાર આવવી (૨) [લા.] લેકિના

ટોળેટોળા ભમરાં - પૂરવું = કીડીઓના દર

આગળ લોટ પૂરવો]

કીડિયુ નં [કીડી ઉપરથી ? કે ચીહ પરથી ?]

ખૂબ નાનો કાચનો મણકો - ચાસેર સ્ત્રીં

સેર - ક્રીડી - યાહાર પું ક્રીડિયનિ હાર
ક્રીડી સ્ત્રીં [સં. કીટિકા, પ્રા. કીટી, કીટિયા]
એક ક્રીડીજીવ - જંતુ [ક્રીડીઓ શિકારવા
= અસખ્ય માણસો ટોળે વળવા, ક્રીડીઓ
ચડવી = (કામ કરતાં) કંટાળો ચડવો, આણગમો
હોવો. ક્રીડી હિપર કટક = નાના હેતુ માટે
મોટો ખડાટોપ, નકામો ને વધારેપડતો ખોટો
પ્રયત્ન ક્રીડીના મોંને (-માં) કાલિંગઙ્ઙ
= માથા કરતા પાછડી મોટી જેવા અર્થમાં,
ગત બહારનું ક્રીડીને પાંખો આવવી =
વંસાદની આગાહી થવી (૨) નવી શક્તિ
આવવી. ક્રીડીનો કુજર, વાધ = રજનું ગજ
(કરંડું), કાગનો વાધ કરવો] ઠંઠથથે પું
ક્રીડી કથવો કે તેના જેવો જીવજંતુ. ઠમ-
(-મ')ક્રીડી સ્ત્રીં ક્રીડી, મક્રીડી ઇત્યાદિ
જીવજંતુ ઠમેગ પું ક્રીડીના જેવો - ધીમો વેગ
ક્રીડો પું [સં. કીટ, પ્રા. કીટ] પેટે ચાલનારો
નાનો જીવજંતુ [ક્રીડા પરવા = ક્રીડા પેદા થવા,
સહ્યુ ક્રીડા મળાવળવા = [લા] ખોલ્યા
વિના ન રહેવાય] - હામાર (-રી) સ્ત્રીં એક
પખી (૨) એક વનસ્પતિ, ક્રીટમાર
ક્રીધ સં કું (૫) જુઓ ક્રીધુ; કથું
ક્રીધુ સંકિં [સં. કૃત] કથું ('કહેવું'ના ભૂત
કાળનું એક રૂપ, બહુધા સુરત તરફ)
ક્રીધું સંકિં [સં. કીર્તય, પ્રા. કિત્ત = કહેવું
ઉપરથી ?] કથું ('કહેવું'ના ભૂતકાળ માટે
વપરાતું એક રૂપ [રાખે એવું, ફરીથી
ક્રીનો પું [ફા] વેર, અટસ - નાખોર વિં ક્રીનો
ક્રીધરી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
ક્રીમ નં એક પખી
ક્રીમત સ્ત્રીં [જ] જુઓ ક્રીમત (શં ૩૦ ૫૦
માટે પણ) - તી વિં [ફા] ભારે ક્રીમતનું
ક્રીમિયો પું [જ કીમિયા] હલકી ધાતુને
ક્રીમતી બનાવવાની ગુપ્ત રસાયણવિદ્યા (૨)
[લા.] ઇલમ, યુક્તિ (૩) સહેલાઈથી ઘસ્યું દ્રવ્ય
મળે અથવા કાયદો થાય એવો ઇલમ - ધધો
અથવા વસ્તુ - યાગર પું [ફા] ક્રીમિયો
કરી નાણાંનો આદમી (૨) કળાવાન -
યુક્તિબાજ આદમી (૩) કુતારો

ક્રીર પું [સં. રે;] પોપટ [સગીન
ક્રીર્ય સ્ત્રીં [હિ] કર્ય, ધણો નાનો કકડો (૨)
ક્રીરત સ્ત્રીં (૫) જુઓ ક્રીર્તિ. ઠન જુઓ
ક્રીર્તન ઠનિયાં નં બં ૫૦ કાસીસેડ,
ક્રીર્તન કરવાના છબ્બખિયા ઠનિયો પું
ક્રીર્તનકાર
ક્રીરદમન નં [હિ] એક ઝેરી વનસ્પતિ -
ઝૌપધિ
ક્રીર્ત (-ર્ત) નં નં [સં] યશોમાન, શુભક્રીર્તન
(૨) ગાયન અને સંગીત સાથે ઇશ્વરનું
ગુણવર્ણન ઠકાર પું ક્રીર્તન કરનારો આદમી,
હરદાસ
ક્રીર્તનીય વિં [સં] વખાણવા જેવું
ક્રીર્તિ, -ર્તિ સ્ત્રીં [સં] ખ્યાતિ, નામના
ઠ (-ર્તિ) કર વિં ખ્યાતિ કરનાર ઠત વિં
[સં] પ્રખ્યાત, લણીવું ઠ (-ર્તિ) ધવજ પું
ક્રીર્તિરૂપી ધત ઠ (-ર્તિ) માન વિં ક્રીર્તિવાણું,
નામાકિત ઠ (-ર્તિ) વત વિં ક્રીર્તિમાન
ઠલેખ પું ક્રીર્તિનું સૂચન કે વર્ણન કરતો
લેખ ઠ (-ર્તિ) ર્થક પું ક્રીર્તિ કરવા (કે
કાયમ રાખવા) માટે રોપેલો કે ચણેલો સ્તંભ
- મિનારો; રમરણસ્તંભ
ક્રીલ પું (ગાઝાની) મળી (૨) [સં] મેખ, ખૂટો
(૩) દોર બાધવાનો ખીલો. ઠકે નં મેખ,
ખૂટો (૨) દોર બાધવાનો ખીલો (૩) એક તાત્વિક
દેવતા (૪) મત્રનો મધ્ય ભાગ (૫) સામા મત્રની
શક્તિ કે પ્રભાવનો નાશ કરનારો મત્ર (૬)
ત્યોતિષ પ્રમાણેનો એક સુવંતસર, જેમા
બધા અમગલોનો નાશ થઈ સર્વત્ર મગલ
અને સુખ થાય છે (૭) એક સ્તોત્ર (૮) ધરી
ઠકાસ્થિ નં જેની વચ્ચે કરોડરતજી હોય
છે તે કરોડની હાડમાળાનો ખીલો મણકો
ક્રીલવો પું [જુઓ ક્રીલ] ક્રીલીદાર
ક્રીલી સ્ત્રીં [સં. ક્રીલ, પ્રા. કૌલ ઉપરથી ?]
ક્રીલી - લો પું ક્રીલો
ક્રીલી સ્ત્રીં [હિ, સં. કીલ = મેખ ઉપરથી]
ક્રીલી (૨) તિલેરી, નાણાની પેટી ઠદાર પું
જેની પાસે ક્રીલી રહેલી હોય (કિલો, તિલેરી,
ઇત્યાદિની) તે આદમી, કિલીદાર

કીશ પુ. [સં] વાંદરો (૨) સૂચ્યં ૦પણું પુ. ૦
એક વનસ્પતિ, અપામર્ગ [ભન્યુ
કીસ સ્ત્રી. [જુઓ કિરત] મહેસુલ, સરકાર
કુ અ. [સં] નામ પૂર્વે આવતા 'ખરાળ, હલકુ,
નિહિત, પાપી' એવા અર્થ સૂચવે ઉઠા. ૦
કુમાર્ગ (૨) સ્ત્રી. ૦ પૃથ્વી

કુકરેફક ન. ૦ જુઓ કુકરેફક [કુકર્મ કરનાર
કુકર્મ ન. ૦ [સં] ખોટું-ખરાળ કર્મ -મર્મ વિ. ૦
કુકલ્પના સ્ત્રી. ૦ [સં] ખોટી-ખરાળ કલ્પના
કુકવિ પુ. ૦ [સં] ખરાળ કવિ

કુકુટ પુ. ૦ [સં] ફકડો

કુક્ષ(-ક્ષિ) સ્ત્રી. ૦ [સં] કૂખ

કુખ પુ. ૦ [જુઓ 'કુશ'] + હર્લ (કૂખ નહિ)

કુઆમ ન. ૦ [સં] રાત્રી, આઘાણ, નહી ઇ. ૦
વિનાનુ કે જરિયાતની વસ્તુઓ જ્યાં ન મળે
એવું ખરાળ-નકામુ ગામ [ઊલટું

કુઘડ વિ. ૦ [કુ (સ) + (સં) વટ] સુઘડથી
કુચ પુ. ૦ [સં] સ્ત્રીની છાતી, સ્તન

કુચકુચ સ્ત્રી. ૦ (૨૧૦) ચુચપુચ, કાનમા વાત કરવી તે
કુચાલ સ્ત્રી. ૦ [ક + ચાલ] કચાલ, ખરાળ વર્તણૂક
કુચિત્ર વિ. ૦ [સં], -ત્રુ વિ. ૦ કલ્પ

કુચુમાર પુ. ૦ [સં] (સ) એક પ્રાચીન કામશાસ્ત્રી
કુચિયો પુ. ૦ [સં] કુચ પરથી] સ્તન ઢાંકનારો
વસ્ત્રનો ભાગ [ચેષ્ટા

કુચેષ્ટા સ્ત્રી. ૦, -ષ્ટિત ન. ૦ [સં] ખોટી-ખરાળ
કુચિષ્ઠ, કુચીત વિ. ૦ + જુઓ કુચિષ્ઠ

કુછડ પુ. ૦ [સં] ખરાળ છડ-વ્યસન કે ચસકો,
લપટપણું -દાઈ સ્ત્રી. ૦ + કુછડીપણું -દી
વિ. ૦ કુછડે ચડેલું

કુજ પુ. ૦ [સં] એક ઋષિ, મગળ (૨) ઝાડ (૩)
[સં] નરકાસુર ૦વાર પુ. ૦ મગળવાર

કુજગ સ્ત્રી. ૦ [ક + જગ (જગા)] નહારી જગા
કુજોગ પુ. ૦ [ક + જોગ] કુયોગ

કુટજ પુ. ૦ [સં] એક ઝાડ

કુટારો પુ. ૦ જુઓ 'કુટાણ'માં

કુટાણ અ. ૦ કિ. ૦ [જુઓ કૂટણ] 'કૂટણ'નું
કર્મણિ (૨) ટિચાણ, અથડાણ (૩) [લા] સજ
ન પડવી, કુટારો થવો [કુટાઈ જવું = માર
ખાવો (૨) અથડાણ ટિચાણ કુટાઈ મરણ =

નકામા અથડાણ-ટિચાણ] -મણુ ન. ૦ કુટાણ
તે, ટિચાણ -રો પુ. ૦ કુટાણ (૨) [લા]
માથાકૂટ, પચાત -વણુ સંકિં. ૦ 'કૂટણ'નું પ્રેરક
કુટિ(-દી), ૦ર સ્ત્રી. ૦ [સં] ગૂંપડી

કુટિલ વિ. ૦ [સં] વાંકુ, વળેલું (૨) હઠીલું (૩)
છળવાળું, કપટી ૦તા, -લાઈ સ્ત્રી. ૦, ૦પણુ ન. ૦

કુટી, ૦ર સ્ત્રી. ૦ [સં] કુટિ, ગૂંપડી

કુટબ ન. ૦ [સં] એક બાપનો પરિવાર-વશ
(૨) બેરી, છોકરા વગેરે ઘરના માણસોનો

સમૂહ (૩) બેરીછોકરાનો સમૂહ ૦કબીલો
પુ. ૦ કુટબ અને કબીલો ૦કલહ પુ. ૦

કુટબમાં કકાસ ૦પરિવાર પુ. ૦ કુટબ
અને પરિવાર -ગિની સ્ત્રી. ૦ [સં] કુટબી

સ્ત્રી -બી વિ. ૦ કુટબનું (૨) કુટબવાળું
(૩) ન. ૦, પુ. ૦ કુટબનું માણસ

કુટેવ સ્ત્રી. ૦ [ક + ટેવ] નહારી ટેવ-આદત

કુટણી [પ્રા], -ની [સં] સ્ત્રી. ૦ કૂટણી

કુટમિત ન. ૦ [સં] પ્રીતમના પ્રેમાલિંગનની ઉપર
ઉપરથી અવહેનના કરવી તે

કુટિમ વિ. ૦ [સં] નાના પથરાઓ પૂરી ટીપી
પાકું કરેલું (૨) લાઠીથી અથવા રગબેરગી

ચોરસામા જડેલું (૩) પુ. ૦, ન. ૦ એવી રીતે
જડેલી જમીન

કુઠામ ન. ૦ [ક + ઠામ] ખરાળ કે અયોગ્ય ઠામ
કુઠાર પુ. ૦ [સં] કુઠાડો (૨) ફરસી -રો પુ. ૦ +

કુઠાડાવાળો, કઠિયારો

કુઠ(-ર) પુ. ૦ [જુઓ કુરટ] પહેરણ

કુઠપ(-વ) ન. ૦ [સં] ૧૨ મૂઠી અથવા ૧૬
તોલાનું એક માપ [ન. ૦ કુલ્લ

કુઠલી સ્ત્રી. ૦ [સં] કુટ, પ્રા કુટ] કલકી, કલ્લી -હ
કુઠવ ન. ૦ [સં] જુઓ કુઠપ

કુઠતર પુ. ૦ [સં] કુટવ, પ્રા કુટ્ટ + તર] બીંતનો
આંતરો, કુઠાતરો

કુઠાપો પુ. ૦ જુઓ કઠાપો

કુઠાતરો (૦) પુ. ૦ જુઓ કુઠતર (જૈન)

કુદ્મલ ન. ૦ [સં] કળી [કંઠ ગુ

કુદગિયુ [ક + ઢગ ઉપરથી] મરાળ ઢગવાળું,
કુણુ સં. ૦ + જુઓ કાણુ ? [રોકાયેલું

કુણિત વિ. ૦ + [કુઠિત] ઉપરથી] અતરાયેલું,

કુણિયાટવું સંકિં (ય.) જુઓ કુણિયાટવું
 કુત(-દ)કું નં [તુ. કુતક.] ડંદણ, ખૂધુ, ઢંદકા
 કુતરિયુ નં એક ઘાસ, ફૂતરી
 કુતર્ક પું [સં.] ખોટોતર્ક (૨) ખરાબ વિચાર.
 ંશાસ્ત્રી પું કુતક કરવામા પ્રવીણ પુરુષ
 ંવાઠી, -કી વિં કુતર્કવાળુ, કુતર્ક કર્યા કરનાર
 કુતુબ પું [અ. કુત્વ] ધરીનો ખીલડો (૨)
 કુવતારો ંતુમા નં [ફા] હોકાયત્ર
 કુતુમરો નં એક પક્ષી
 કુતુહલ નં [સં.] અચુક વસ્તુ - નવી વસ્તુ
 જેના ભણવાની ઉત્કંઠા, કૌતુક (૨) નવાઈભરી
 વસ્તુ - હી વિં કુતુહલવાળુ
 કુતેડી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, ફૂતરી (૧)
 કુત્તી સ્ત્રીં (સુ) દોરની ઢાતી (૨) જુઓ
 'કુત્તો'મા. [-દેવી = ઢાતી વરવી]
 કુત્તો પું [દે. કુત્ત] ફૂતરો. -ત્તી સ્ત્રીં [દે.] ફૂતરી
 કુત્તિસત વિં [સં.] ધિકારવા યોગ્ય, નિહિન (૨)
 નીચ; નહાર, અધમ (૩) મેલુ, ગડ
 કુથ પું [સં.] હાથી ઉપર નાખવાની ઝૂલ (૨)
 સાઢડી, શેતરજી (૩) ક યા
 કુથો પું ગગળ ખાનારો એક જીવડો
 કુદકારો પું ['ફૂલું' ઉપરથી] ફૂંદો
 કુદકું નં જુઓ કુતક
 કુદરત સ્ત્રીં [અ.] ધૈર્ય શક્તિ, નિસર્ગ પ્રકૃતિ (૨)
 જાતિસ્વભાવ (૩) જોર, તાકાત. -તી વિં
 કુદરત સખધી, નૈસર્ગિક, સ્વાભાવિક
 કુદાડું અં કિં, -વડું સં કિં અનુક્રમે
 'ફૂલું'નું કર્મણિ અને પ્રેરક
 કુદાળિયાં નં અંબંબંભૈયાઓને ખોપોરે અપાવું
 (દાળભાતનું) ભોજન (૨) ભવૈયાઓને અપાવું
 ખોપોરનું ભોજન
 કુદષ્ટિ સ્ત્રીં [સં.] ખોટો મત - કલ્પના (૨)
 ખોટા - ખરાબ ખ્યાલથી જોવું તે
 કુદ પું + જુઓ કુ રો
 કુધાન નં [ક + ધાન્ય] હલકા પ્રકારનું ધાન્ય
 કુધારો પું [ક + ધારો] ખોટો - ખરાબ વિભાજ
 (૨) સુધારાથી વિરુદ્ધ એવી ખોટી દિશામા
 ગતિ [-પરવો = ખોટો ધારો ચાલુ થવો]
 કુનક્ષન નં [સં.] ખરાબ - અપશુકનિયાળ નક્ષત્ર

કુનારી સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ કે કનિયાખોર સ્ત્રી
 કુનીતિ સ્ત્રીં [સં.] ખરાબ નીનિ - પદ્ધતિ કે
 આચરણ
 કુનેદ સ્ત્રીં [અ. કુન્દ] યુક્તિ; હિકમત (૨) ચતુરાઈ
 કુબી સ્ત્રીં (ક) હાલ્લી
 કુપથ પું [સં.] ખરાબ - અનિતિનો માર્ગ
 ંગામી વિં કુપથે જનાર
 કુપથ્ય વિં [સં.] પથ નહિ તેવું, આરોગ્યને માફક
 ન આવે એવું (૨) નં પરેજી - કરી ન પાળવી તે
 કુપાત્ર વિં [સં.] નાલાયક, અનધિકારી (૨)
 બેઅબય; છટ્ટી ગયેલું (૩) નં ખરાબ વાસણ
 (૪) કુપાત્ર માણસ ંતા સ્ત્રીં
 કુપિત વિં [સં.] કોપેલું, કોપે ભગયેલું
 કુપુત્ર પું [સં.] કપૂત, પુત્ર નામને લનવે એવો
 દીકરો [પું કુલુ
 કુપ્પી સ્ત્રીં [સં. કૂપી, કૂવી] નાનો કુપો - પ્યો
 કુદર નં [અ. કુદ્ર] નાસ્તિકતા, કાદરપણું
 કુદરાન નં [અ.] કુદર (૨) ખોટું તહોમત, આળ
 (૩) ધાધળ, તોફાન
 કુખલ સ્ત્રીં [જુઓ કુખલ] ફૂખડી સ્ત્રી (૨)
 ખરાબ સ્ત્રી
 કુખુદિ સ્ત્રીં [સં.] નહારી ખુદિ, હુઆઈ, કપટ
 કુખેર પું [સં.] (સ) છદ્મના ધનનો બહારી - એક
 દેવ
 કુખોધ પું [સં.] નહારી શિખામણ
 કુખજ વિં [સં.] ખૂધુ - ફૂળડું - ખળ વિં
 સ્ત્રીં ખૂધી - ફૂખડી (૨) સ્ત્રીં (સ) કૈટકીની
 ઢાસી - મથરા (૩) ફૂળની ફૂંખાપાત્ર કસની
 એક ઢાસી
 કુભારબ સ્ત્રીં [કુ + માર્યા] નહારી સ્ત્રી (૨)
 કનિયાખોર સ્ત્રી, કર્કશા (૩) ફૂલ
 કુભાવ પું [સં.] જુઓ કભાવ
 કુભાંડ નં [સં. કુ + મંડ ઉપરથી] જૂઠું
 તહોમત, આળ (૨) તરકંટ ંખોર વિં કુભાંડ
 કર્યા વિના જેને ચેન ન પડે એવું, કંભાડી - ડી
 વિં ઢોગી, વેપધારી, તરકંટ કરનાર (૨) ખોટો
 આરોપ મૂકનાર
 કુમ સ્ત્રીં [તુર્કી] મદદ. [કુમકે આવડું =
 'મદદ કરવા પહોંચવું. કુમકે ઊભા રહેવું =

ફોટો પુ. ['ફૂટલુ' ઉપરથી] કચરાયેલું -
ખડાયેલું હોય તે, ભગાર ભૂકો (૨) માર,
ઠાક [-કરવો, -વાળવો]

ફૂડ નં. [મં કૂટ, પ્રા] કપટ, ઠગાઈ (૨) વાંધા,
વચકા ઠકપટ નં. હોગાફટકો, હલમપથ -રિથુ
લિં. ફૂડકપટવાળુ -ફું લિં. ફૂડવાળુ, કપટી
(૨) વાંકુ (૩) નં. વાંધાવચકા (ખાસ કરીને
દેવીને કે માતાને પડે તે) [-પડવું = દેવ દેવીનો
અપરાધ થવો, તેણે કામ થયું] -કાપાકું લિં.
વાંધાવચકા પાડનાર [છેડેકાણુ

ફૂડલુ અં. કિં. [જુઓ ફૂડ] ચિડાણુ, કંઠણુ,

ફૂડાપાકું, ફૂડિયુ, ફૂડું ફૂડા

ફૂણી (ફું) સ્ત્રી. [દે કુહળી, હિં કુહની] (ચ)

જુઓ કાણી

ફૂણુ લિં. [જુઓ ફૂણુ] કમળુ -જુપ, -જુરા

સ્ત્રી. ફૂણાપણુ

ફૂત(-દ)કુ [તુર્કી કુન્કહ] કુતક, ડકણુ, બુધુ,
ફૂકો [હિંસ પશુ

ફૂતરખડિયુ નં. (ફૂતરાં મારી ખાનાર) એક

ફૂતરી સ્ત્રી. એક વનસ્પતિ (૨) એની ચમરી

(૩) જુઓ 'ફૂતર'માં

ફૂતર નં. [સં કુલકુર, દે. કુત્ત] એક પશુ, શાન

[ફૂતરા જેવું = લટકતુ (૨) જસનું ને કરડકણુ

-કું મો. ખિલાડીએ ચાટયું = 'ને જૈસેકા

મિલા તૈસા'ના અર્થમાં. -ને નાખણુ =

[લા] ફોગટ ગુમાવવું -ને મોતે મરવું =

બૂરે હાથે મરવું -ની જીંધ = જટ ભગી

જતાય તેવી જીંધ -રં. ખિલાડાં જેવું = સાથે

ઊભા રહો ન બને તેણુ (૨) નિરાત વિનાજી, રખવાયુ

(જીવન). ફૂતર કાન કરે છે = અપશુકન થાય

છે (ફૂતર કાન ફૂકાવે તે)] -રી સ્ત્રી. એની

માઠા -રો પુ. એનો નર -રાનો કાન પુ.,

-રાની ટોપી સ્ત્રી. ઉકરડા અથવા બીની

જગામાં થતી એક છત્રાકાર વનસ્પતિ, શીલીઘ

ફૂથ લિં. (કા) સુદર, નાજુક

ફૂથલી સ્ત્રી. [સં કુલ્ત્ પરથી] નિહા, ખોટી ચકચાર

ફૂથલો, ફૂથો પુ. [કંથળુ' પરથી] ગરબહોટો,

ગૂચવાડો (૨) કડાકટ (૩) [સં કુર્ચી] ફૂથો (૪)

જુઓ ફૂથલી, નિહા

ફૂદકું નં. જુઓ કુતક

ફૂદકો પુ. ['ફૂલુ' ઉપરથી] ઠકડો, હલગ

ફૂદન સ્ત્રી. ['ફૂલુ' પરથી ?] ખેડકની કસરતનો
એક પ્રકાર

ફૂદલુ અં. કિં. [મં કૂદું ? હિં કૂદના, મ કૂદળો]

હલગ મારવી, ઠકડો મારવો (૨) [લા] ગભ

ઉપરવટનો ભપકો - ખર્ચ કરવો [ફૂદી જણુ =

ઓળંગી જણુ (૨) ગાયબે સવુ દોહતા દોહતાં

વચ્ચેથી દોહવા નદેણુ ફૂદી ખરડુ = ઝપલાવણુ

(૨) સાહસ કરવું. ફૂદી રહેણુ = તલપાપડ થવું

(૨) (આધળા ખર્ચ કરવા) તતપર રહેણુ]

ફૂદ ફૂદા (-દી), ફૂદાફૂદ સ્ત્રી. વારવાર ફૂડવું તે

(૨) [લા] જલવવાટ (૩) હલથી ન્યાહિ ખર્ચવું તે

ફૂન લિં. નવ (વેપારીનો મ દેત)

ફૂપ પુ. [સં] ફૂવો ઠમ ફૂક પુ. ફૂવામનો દેડકો

(૨) [લા] ખૂમ સકુચિત દહિવાળો વ્યાદમી

ફૂપી સ્ત્રી. [સં] નાનો ફૂપો -પો. પુ. [સં કૂપક]

ફૂલેયા પેટનુ અને સાકડા મોતુ ચામડાનુ

ખાત, કુકણુ (૨) એ ઘાટનો કાચનો શીશો

ફૂખડુ લિં. [દે કુજ્જહ] કંદરુ

ફૂખો પુ. એક છોડ (૨) [અ કુજ્જહ = છુમ્મટ]

પક્ષીએ બાંધેલો માગો (૩) છુમ્મટવાળુ ઘાસનું

જૂપડું (૪) [પા કૂજ્જહ = મોગરી] છો - કંકરેટ-

વાળી જમીન, રથડ (૫) તે ડીપવાનુ લાકડાના

કે દોહાના વજનદાર ડચકામાં લાકડી ખોરી

બનાવેલુ સાધન -ખાવાળી સ્ત્રી. ફૂખો

(વનસ્પતિ) વેચનારી સ્ત્રી (૨) ફૂખાથી જમીન

ડીપનારી સ્ત્રી

ફૂમચી સ્ત્રી. [જુઓ કમચી] (કા) ચાણક

ફૂર પુ. [સં] જાત, રંધેલા ચોખા

ફૂરિયો પુ. [સં કૂર પરથી] જુવારને મોટી મોટી

ભરડીને બનાવાતી એક વાની (૨) જુવારનો

પોક (૩) જુવારના ઠોઠા (૪) ચોખા

ફૂચ પુ. [સં] માથુ (૨) ઘાઠી (૩) ફૂચડો, પીંછી

-ચો પુ. હાડકાના સાંધા પરનો દોરી જેવો બધ

ફૂમ પુ. [સં] કાચળો -મવિતાર પુ. કાચબા-

રૂપે વિષ્ણુનો એક અવતાર

ફૂલ પુ. [સં] કિનારો

ફૂલો પુ. [દે કુલ્લ] ધગડો [ફૂલે કોદર]

ભરડવા=મહાદુ ખભોગવતુ કૂલે પાનીઓ
વગાડની=શક્તિ ઉપરાત કાળ ભરવી (૨)
આનદમા આવી નવું કૂલો ગોઠવવો=
ઠરીને ખેસવું. કૂલો ભાંગવા=(કૂલા પર)
ખૂબ મારવું, ટીપવું કૂલા ભારે થવા=(ખેઠા-
ખેઠ કે આળસથી) શરીર વધવું

ક્રૈવત નં + જુઓ કુવત, કૌવન
ક્રૈવાથ ભ પું જુઓ 'ક્રૈવા'મા
ક્રૈવો પું [સં કૃત, પ્રા કૃત]જમીનમાથી પાણી
કાઢવા માટે ખેલેલો ખાડો (૨) ક્રૈવાથ ભ.
[-કરવો, -પૂરવો, ક્રૈવોહવાડો કરવો=ક્રૈવા
હવાડામા ડૂબી મરી આપ્યાત કરવો ક્રૈવામાં
ઉતારવું, ક્રૈવામાં નાખવું=ખૂબ નુકસાનમા
ઉતારવું, ફસાવવું. ક્રૈવામાંનો દેડકો=પોતાની
નાની સકુચિત દુનિયાને આપું જગત માનનારો
મૂર્ખ મિથ્યાભિમાની. ક્રૈવે, ક્રૈવામાં પડવું=
આપવાત કરવો (૨) સાહસ કરવું]-વાથ'ભ
પું વહાણના વચલા સદનો ચાલેલો

ક્રૈમાંડ નં [સં] કુખાડ, કાણુ
ક્રૈહું નં જુઓ ક્રૈમ(૨)ગભાશિય(૩) [સં. કુશ
ઉપરથી ?] ફણગો, પીલો

ક્રૈણુ વિં જુઓ ક્રૈણુ, ક્રૈણુ
ક્રૈકણી વિં [ક્ર કુકણ=ક્રૈકણ] + ક્રૈકણુ
ક્રૈકણો પું [જુઓ ક્રૈકણી] (સુ) સુરત તરફની
એક રાનીપરજનો માણસ

ક્રૈચલી સ્ત્રીં [સં કચુક=ક્રૈચો] ખોચલો
ક્રૈચી સ્ત્રીં [સં કૃચિકા] ચાવી (૨) [લા.] ઉપાય
(૩) ગ્રહસ્થ જાણવાનું સાધન [-ક્રૈરવવી=
તાણુ ઉઘાડવા ક્રૈચી વાપરવી (૨) [લા.] યુક્તિ
કરવી (જેથી કામ આગળ ચાલે કે ઊકલે);
ઉપાય કરવો -ખેસવી, લાગવી=તાળાને
ઉઘાડે એવી ક્રૈચી હોવી],

ક્રૈજડી સ્ત્રીં [સં કુજ ઉપરથી] એક પક્ષી,
કુજડી -કું નં એક પક્ષી; કુજડું
ક્રૈજડો પું [જુઓ ક્રૈજડો] કજસ આદમી
ક્રૈજરાવું અંકિં જુઓ ક્રૈજરાવું -વવું સં
કિં 'ક્રૈજરાવું'નું પ્રેરક રૂપ

ક્રૈજડો પું [મ કુજજા] ચંડેલા મોતો-શુસ્સે
થયેલો આદમી (૨) ખારીલો આદમી

ક્રૈહલી(-ળી) સ્ત્રીં જુઓ કુંહલી. -ળિયો પું
જુઓ કુંહળિયો

ક્રૈહાણું નં [સં કુહલક] વર્તુલ, ગોળ આકૃતિ
[ક્રૈહાળાં કરવાં, -ળાં વાળવાં=ગોટાળા
કરવા. કુંહાણું કરવું, કાઢવું=મીડું -
વર્તુલ કરવું, દોરવું -વાળવું=દેવાણું કાઢવું
(૨) ઘસીને ના કહેવું]-ળી સ્ત્રીં નાનું કુંહાણુ
ક્રૈંડી સ્ત્રીં [સં. કુણ્ડ ઉપરથી] કુંડ જેવો નાનો ખાડો
(૨) પહોળા મોતું નાના કુંડ જેવું વાસણ (૩)
નાનો હવાડો (૪) વીસની સંખ્યાનો સંકેત (૫)
ગખી ઠંદા પું ભમરડાની એક રમત -કું
નં કુંડ જેવું પહોળા મોતું નાનું મોટું શોકાર
(૨) ફૂલગાંઠ વાવવાનું એવું પાત્ર (૩) કુંહાણુ.
[ક્રૈંડે નાખવું, -પાડવું, ફેરવવું=ગોળ
ફેરવવું (૨) આંડે રસ્તે દોરવું]

ક્રૈંહું વિં ચૂછળા જેવા વળાકવાણુ (શીંગડું)
ક્રૈંણુ વિં જુઓ ક્રૈણુ -ણુપ, -ણાશ સ્ત્રીં
ક્રૈંહલી સ્ત્રીં [સં. કુહલી ઉપરથી] સાંખેલાને
છેડે લગાવેલું ગોળ લોહુ

ક્રૈંહવું સં કિં [જુઓ ક્રૈંહી] ક્રૈંહી કરવી (૨)
કુંદનથી નરકુ ક્રૈંદાવવું સં કિં (પ્રેરક)
ક્રૈંદાવું અં કિં (કર્મણ)

ક્રૈંહ(-ય)વું નં ઘાસની ગજી -યો પું ક્રૈંહવું
(૨) લાકડાનો ઢગલો

ક્રૈંયળ સ્ત્રીં [સં કુહમલ, પ્રા. કુપલ] ક્રૈંમળું -
નવું ક્રૈંટુ પાઠવું -ળો પું ક્રૈંયો ફણગો-પીલો
ક્રૈંપી સ્ત્રીં [પ્રા કુપય] જુઓ ક્રૈંપી -યો પું
જુઓ ક્રૈંયો

ક્રૈંભિયો પું [જુઓ ક્રૈંભિયો] ચાલના નીચે મુકાતો
ઘડેલો પથ્થર

ક્રૈંભી સ્ત્રીં જુઓ કુંભી
ક્રૈંભું નં લગલગ એકર જેટલું જમીનનું માપ
ક્રૈંવળ નં ઘઉંનું પરાળ

ક્રૈંવાહિયો નં એક વનરપતિ-હોઠ

ક્રૈંણું વિં [સં કોમલ] ક્રૈંમળું, ક્રૈંણુ
ક્રૈંકલાશ(-સ) પું [સં.] કાચિ ડો

ક્રૈંચૂ વિં [સં] કષ્ટ પડે એવું (૨) પું કષ્ટ (૩)
પ્રાયશ્ચિત, મત ંચાંદ્રાચણુ નં ઘણા કષ્ટ
યાય એવું એક પ્રાયશ્ચિત-મત

કૃત વિં [સં] કરેલું, બનાવેલું (૨) પુ. કૃતયુગ
 (૩) નં કર્મકાંડ (૪) ચારની સખ્યા ૦ક વિં
 કૃત્રિમ ૦કાર્થ, ૦કૃત્ય વિં પોતાનું કાચ,
 પોતાની કર્મ પૂરી કરી ચૂકેલું હોય એવું (૨)
 તેના સતોપવાળું ૦ક્ષ (-કી) વિં કરેલો
 ઉપકાર ભૂલી નય એક, નિમકહરામ ૦ક્ષતા
 સ્ત્રીં ૦ક્ષ (-કી) વિં કરેલા ઉપકારની કહર
 કંગાર, નિમકહલાલ ૦ક્ષતા સ્ત્રીં ૦નિશ્ચય
 વિં નિશ્ચય કરી ખેડેલું વ્યુગ પુ. સત્યયુગ
 ૦વર્મા પુ. (સ) ડૉરવ પક્ષનો એક ચોક્કો
 -તાપરાધ વિં [+અપરાધ] ગુનેગાર
 -તાર્થ (-ર્થ) વિં [+અર્થ (-ર્થ)] કૃતકૃત્ય
 -તાર્થતા સ્ત્રીં -તાજલિ વિં [+અર્થતા,
 +અજલિ] હાથ ભેડી અર્થલિ કરેલી હોય
 એવું -તાત પુ. (સ) [+અત] યમ (૨)
 કાળ, મૃત્યુ (૩) [ગ] કૃત્ય
 કૃતિ સ્ત્રીં [સં] કાર્ય, કામ (૨) રચના, સર્જન (૩)
 આચરણ, કરણી ૦ચૌર્થ નં (સાહિત્ય-
 કળાદિની) કૃતિ ચોરની તે, તકડ ચી, 'સ્થેગિયા-
 રિત્રમ' ૦સ મહ પુ. લખાણેનો સમ્રાટ
 કૃતી વિં [સં] કૃતકૃત્ય (૨) બાઅશાળી (૩)
 પ્રવીણ, કુશળ (૪) વિદ્વાન (૫) ધાર્મિક, ધર્મને
 અનુસરનાર
 કૃતમૃત્યુ પુ. [સં] ધાતુને લાગી નવો શબ્દ
 બનાવતો પ્રત્યય (બ્યા) જેમકે, અક (મારક),
 આમણ (હરામણ) ૦
 કૃત્તિકા સ્ત્રીં [સં] ત્રીજી નક્ષત્ર
 કૃત્ય નં [સં] કાર્ય, કામ (૨) આચરણ (૩)
 ભૂમિતિમાં રચના કરવાને અંગેના સિદ્ધાંત
 'પ્રોબ્લેમ' [ગ]
 કૃત્યા સ્ત્રીં [સં] મેલી ઢેવી, મેલકી (૨) ડાકણ,
 વતરી, ચુંડક (૩) ભદ્ર જરનારી સ્ત્રી (૪)
 કંકશા, શખણી
 કૃત્રિમ વિં [સં] બનાવટી ૦તા સ્ત્રીં ૦પાણુ નં
 કૃત્તેન વિં [સં] બધું, આણુ, સમગ્ર
 કૃદ ત પુ. નં [સં] ધાતુને કાળ કે અર્થવાચક
 પ્રત્યય લાગવાથી બનતું અપૂર્ણ અર્થવાચક
 રૂપ. જેમકે કરતુ, કરનાર, કરતુ, કરેલું ૦
 કૃપ, -પાચાર્થ પુ. [સં] (સ) દ્રોણનો સાળો

કૃપણ વિં [સં] કબૂલ ૦તા સ્ત્રીં
 કૃપા સ્ત્રીં [સં] મહેરબાની (૨) વ્યા ૦દષ્ટિ
 સ્ત્રીં કૃપાની દષ્ટિ, નહેમનજર ૦નાથ પુ.
 કૃપા કબૂલી નેના હાથની વાત છે એ ૦નિશ્ચય
 નં, ૦નિધિ પુ. કૃપાનો ભંડાર તે ૦પત્ર
 પુ. નં (વિવેકની ભાષામાં) પત્ર, કાગળ
 ૦પાત્ર વિં (૨) નં કૃપાને યોગ્ય હોય તે
 ૦વન, ૦વાન વિં કૃપાળુ ૦મિત્ર પુ.
 કૃપાનો સાગર તે ૦ળ (-યુ) વિં વ્યાળ
 કૃપાણુ પુ. [સં] તરવાર, ખડગ
 કૃમિ પુ. [સં] કીડો (૨) પેદાશનો એક જીવ,
 કરમિયો ૦ક્ષ વિં કૃમિનો નાશ કર એક
 કૃશ વિં [સં] દુબળ, સૂકું (૨) પાતળું, નાનુંક
 ૦તા સ્ત્રીં -શાગ વિં [+અગ] કૃશ અગ -
 શરીરવાળું -શાગી વિં સ્ત્રીં કૃશ -નાનુંક
 શરીરવાળી [વાની (૨) ખીચકી
 કૃશ (-સ) ર પુ. [સં] દૂન, તલ અને ભાતની એક
 કૃશાણુ પુ. [સં] અગ્નિ
 કૃશાંગ, -ગી જુઓ 'કૃશ' મા
 કૃશોદરી વિં સ્ત્રીં [સં] પાતળી દેવતાળી
 કૃષિ સ્ત્રીં [સં] ખેતી ૦ક પુ. કૃષિકાર ૦કર્મ
 નં ખેતીનું કામ ૦કાર પુ. ખેડૂન ૦દાસ
 પુ. ખેતીને અંગે રાખેલો ગુલામ, 'સદ'
 ૦દાસત્વ નં ખેતીને અંગેની ગુલામી,
 'સર્કડમ' ૦ધન નં ખેતીનું ધન (હા
 ઘસાદિ)
 કૃષીવલ્લ પુ. [સં] ખેડૂન
 કૃષ્ટ વિં [સં] તાણેલું, ખેડેલું, ખેતી કાંઢેલું
 (૨) આકર્ષણ (૩) ખેડેલું
 કૃષ્ણ વિં [સં] સ્થામ, કાળુ (૨) પુ. (સ)
 વિષ્ણુનો આહમો અવતાર ૦પક્ષ પુ. નં
 અધારિયુ ૦પટ્ટી સ્ત્રીં એક પક્ષી ૦મહલ
 (-ળ) નં આખની કીકીની આણુઆણુનો
 વર્ણાકાર કાળો લાગ ૦મુખ વિં સ્થામ
 મુખવાળું ૦લવણુ નં એક ક્ષાર, સચગ
 ૦વલ્લી સ્ત્રીં કાળી તુલસી ૦શુભી સ્ત્રીં
 કાળા રાંગવાળી તે-ભેસ ૦સાર પુ.
 કાળિયાર, મૂગ -શ્ણા સ્ત્રીં (સ) દ્રોણી
 (૨) દક્ષિણ હિન્દી એક નદી -શ્ણાગર (-રો)

[+અગર(-ર)], -જ્ઞાગાર નં [+અગાર]
 કાળુ અગર -જ્ઞાગાર નં [+અગાર]
 ઝંખિયારનુ ચામડુ. -જ્ઞાપર્ણુ નં [+અર્પણ]
 કૃષ્ણ ભગવાનને અર્પણ કરવું તે, ઈશ્વરાર્પણ
 -જ્ઞાવતાર પુ. [+અવતાર] વિષ્ણુનો
 આડમો અવતાર -જ્ઞાપ્તમી સ્ત્રી [+
 અપ્તમી] કૃષ્ણની જન્મતિથિ, આવણ વદ ૮
 કૃષ્ણુલ નં [સં] રતી; શુભદિવ
 કૃષ્ણુસાર, કૃષ્ણુ, કૃષ્ણાગાર, કૃષ્ણાગિન,
 કૃષ્ણાર્પણ, કૃષ્ણાવતાર, કૃષ્ણાપ્તમી
 જુઓ 'કૃષ્ણ'મા
 કૃષ્ણી સ્ત્રી [સં] અચારી ગત
 કૃષ્ણર પુ. [સં] જુઓ કૃષ્ણર
 કે (કે) અં [કા ફિ] અથવા, યા, વા (ર)
 આકાશાસૂચક ઉલ્લાસપદ્ધતિ ઉદાં 'મેં' એને
 કહ્યું કે આવ, કારણ કે, જેમ કે, કેમ કે' (૩)
 વાંચને અ તે આવતા પ્રશ્નાર્થસૂચક. ઉદાં
 કહ્યું કે? (૪) નિર્ણયક સંબંધક 'જે' સં
 આગળ આમ વપરાય છે: 'નળ રાત, કે
 જેને વનવાસ ભોગવવો પડ્યો હતો, તે . .'
 (૫) એટલે, એથી તરત ઉદાં 'વહુનુ જરાક
 કાંઈ કહીએ છીએ કે ચાટકો ચઢે છે'
 કેક સ્ત્રી [ફં] વિલાયતી ઢબે કરાતી, કચોળી
 જેવી એક વાની -મીકાઈ [ગલ
 કેકય પુ. [સં] (સ) એક પ્રાચીન દેશ (ર) ને દેશનો
 કેકર વિ. [સં] બાહુ
 કેકા સ્ત્રી [સં] મોરની વાણી ૦૨૪ પુ.
 કેકાનો અવાજ, ટહુકાર ૦૪૩ (-ગ) પુ. મોર
 ૦૪૩ (-લી) સ્ત્રી મોરના ટહુકારની હાર -
 પર પગ -કિન, -કી પુ. મોર [ધાધાટ
 કેકાણુ પુ. [સં મ કોંકાળે] થોડો (ર) [૩૪૦]
 કેટલું વિ. [સં કિયત, પ્રા કેતિત્ત] (માપ,
 સંખ્યા કે જદમો) શા માપનું -પ્રમાણનું ?
 (પ્રશ્નાર્થક) કેટલી વીશીએ -કેટલે વીસે
 સો થાય છે? = કેટલી મહેનત પડે છે,
 (કોઈ વાતમા) કેટલી પચાત ને શ્રમ કરવાના
 રહેલા છે તે ખ્યાલ] ૦૬, ૦૭ એક વિ. અમુક
 માપ કે પ્રમાણનું (અનિશ્ચિતાર્થક) કેટલું
 ખતું, કેટલુંય વિ. થોડું કે સાવારણ નહિ,

પણ અનિશ્ચિત છતા પ્રમાણમા થણું (માપ,
 સંખ્યા કે કદ)
 કેડ (કેડ,) સ્ત્રી [સં. કદિ, પ્રા ક'ડ] શરીરનો
 મધ્ય ભાગ, કમર [-ઝાલવી = શરણ લેવું
 (ર) કેડે વા આવવો કેડ (-ડો)ના કટકા
 થવા = કેડમા સખત દુખવું, ખૂંચ થાક લાગ-
 વાથી કેડ દુખવી કેડના મંકોડા ભુંદા થઈ
 જવા, વછૂટી જવા = (મોરથી કે થાકથી)
 કેડો લાગી જવી કેડપોતિયું કરવું = કેડ
 સુધી નાહવું કેડ (-ડો) ભાગવી = ખૂંચ
 મારવું (ર) (ટટાગ રહી ન શકે -ફરી ઊભુ ન
 થાય તે રીતે) જુરસો તોડી નાખવો, મૂળ
 ભેર ન રહેવા દેવું, ખર ભેર તોડી નાખવું
 (૩) અંકિં કેડ નખળી થવી, તેવું ભેર
 ઘટવું -મરડવી = નીચા નમવું. -મરડીને
 ઊભા રહેવું = નારાજ બતાવવી, પૂઠ દેરવવી
 કેડમાં લાકડું ઘાલ્યું હોવું = શરીર વાળી
 ન શકવું (જેમ કે થાકથી કે અકડાઈ જવાથી)
 કેડે તેડવું, લેવું = કેડ ઉપર ખેસાડવું, ઊંચકવું
 (જેમ કે બાળકને)] ૦ભાંગલું, ૦નું (-ડે)
 ભાંગલું વિ. કેડમાથી લાગી ગયેલું -વળી
 ગયેલું, ટટાર ન રહી શકે તેવું (ર) [લા] સુરત,
 અળસ્ટુ ૦વા અં કેડ સુધી આવે એમ
 (ર) પુ. એક રોગ, કેડનો વા
 કેડ સ્ત્રી ૦ જુઓ કેડો; પીછો, પૂઠ [-મૂકવી,
 -પકડવી, -લેવી = જુઓ 'કેડો'મા]
 ૦વો પુ. વારસ, ફરજન -કે અં પૂઠે,
 પાછળ
 કેડિયું (ક) નં [કેડ પરથી] કેડ સુધી આવે
 એવું બદન, બડી
 કેડી સ્ત્રી [કેડો પરથી] સાકડો પગરનો, પગથી
 કેડે અં [કેડ પરથી] પૂઠે, પાછળ [-પડવું,
 ભાગવું, લાગવું, મંડવું = પાછળ ને પાછળ
 મડ્યા રહેવું (ર) પગવડ, સતાવડ]
 કેડો પુ. પગરનો (ર) પીછો, પૂઠ (૩) છેડો,
 અત (૪) [લા] સનામણી. [-મૂકવો =
 પાછળ લાગવાનું જવું કરવું, પીછો છોડવો.
 -પકડવો, લેવો = પીછો પકડવો, પાછળ
 પડવું કે લાગવું (ર) સતાવ્યા કરવું]

કેણી (કે), ંગમ, ંપા, ંમગ(-ગા) અં
[જુઓ કાણ] કંઈ બાણુ ?

કેતક પું [મં] એક વનરપતિ, કવડો (૨)
અબોડા પર ખોસવાનું એક ઘરેણું -કી
સ્ત્રીં એક ફૂલજાડ (૨) એ જાડનું પાન
-કીપ્રખધ પું એક ચિત્રકાવ્ય

કેતન નં [મં] ચિદન (૨) ધન (૩) ધર,
નિવાસગ્રામ !

કેતુ પું [સં] એક શબ્દ, ધૂમકેતુ (૦) ધન,
નિશાન ૦૬ ૬ પું ધનનો હારો ંખાળ
પું (સ) નવ ખડોખાનો એક, જ્યુહીપનો
પશ્ચિમ ભાગ (૨) એક ૭૬ ંચુખ નં
ધૂમકેતુનું મોં [+કેતુ

કેતુ'(-તુ) વિં [મં કિયત, પ્રા કેત(૦અ)]
કેથલિક વિં (૨) પું [ક] એ નામના એક
પ્રિયતી સપ્રદાયનું (મોણસ)

કેથા(-થે) અં [મં કુત્ર, અપકેતુ] (સુ)
કથા (૨) દોઈ પણ જગ્યાએ (૩) કાક જગ્યાએ
કેથે પું [ક] (સ) પૂર્વ સીનનું પ્રાચીન નામ
કેદ (કે) વિં [અ] બવનયુખ (૨) સ્ત્રીં એવી
રિપતિ (-કરતુ, પકડતું, -મા ખોસતું,
નાખતું) ંખાતું નં જેલ, કાદાગાર,
તુરંગ -ઠી વિં કંઠમાં પડેલું (૨) કંઠ કરેલું
(૩) પું કંઠ કરેલો માણસ, બદીવાન

કેદાર પું, નં, [મં] ખેતર (૨) પું હિમાલયનું
એક શિખર ંનાથ પું (સ) શિવ (૨)
હિમાલયનું એક ચાતારથાન

કેદાર(-રો) પું [સં] એક રાગ [કેદારો
કરવો = મોટું પરાક્રમ કરતું, મોટું ભેર મારતું
(૨) [લા] ભાગના ભાઈ જેવું કરતું, બાકતું]
કે દી અં [કે = કયે, દી = દિવસે] (કા, સુ)
કયે હહાડો ? કયારે ?

કેદી (કે) વિં (૨) પું જુઓ 'કેદ'માં
કેતુ વિં કોતુ ?

કેન્વાસ [ક] નં એક જાતનું જાડું કપડું
કેપ્ટન પું [ક] જુઓ કપ્તાન

કેફ(કે)પું, સ્ત્રીં [ફા] નગો, ઘેન [-ઊતરવો =
નશી દૂર થવો, નશામાંથી પાછું ફેરવો આવવું
-કરવો = કેરી સીજ ખાવી પીવી (તેની

આદત દોવી) -ચરવો = નશાની અસર
થવી ફેફમા પડવું = કેરી ખનવું, તેના
બધાણી થવું] -ફી વિં કંકવાણુ, ફેફ ચંદે એવું
કેફિયત (કે) સ્ત્રીં [અ] અધિકારી આગળ
રજૂ કરાતી હકીકત

કેબાલા નં [ફિલુ] ચંદુની વિદ્યાનોમા પ્રચલિત
એવું ગુપ્તજ્ઞાન [આગખોટની]

કેબિન સ્ત્રીં [ક] નાની ચોરડી (જેમ કે,
કેમ (કે) અં [મં ફિગ ? કવમ ? અપ કેમ]
શા કારણે ? ગા માટે ? (૨) કેવી રીતે ? (૩)
પ્રત્યર્થમૂલક અવ્યય 'તમે જશો કેમ ?'
[કેમે કરતા, કેમે કરીને = કોઈ પણ
ઉપાયે કેમ છે ? = શી ખખર છે ? (ખખર
અતર પૂછાને મામાન્ય કુશળપ્રશ્ન)

કેમ કે, કેમ જે અં કારણ કે
કેમ જે અં (ધનકાવવા માટે) કેમ અલ્યા ?
કેમેરા પું [ક] ફેરો પાડવાનું યંત્ર
કેથૂર નં [મં] બાણુખધ, બેરખો
કેર (કે) પું [અ કાફ] મટા નાશ - જુલમ,
ગજબ [-વત'વો = જુલમ થવો, બધે જુલમ
કેલાવો] [ચોની હાર

કેરખી સ્ત્રીં કાગરી (૨) સોનાની ગોળ ટીપકી
કેરડી (કે) સ્ત્રીં, -ડો પું [સં તકર, પ્રા
કચર] એક વનરપતિ -કુ નં તેનું ફળ ફેર
કેરખો (કે) પું એક નાચ, કારવો (૨) એમા
ગવાતુ ગાયન (૩) એનો રાગ (૪) [ફા
કહ્લવા] સુગંધી શુદ્ધ જેવો એક પદાર્થ
(તેના પાસા ફકીરો રાખે છે)

કેરમ નં [ફ ?] (લખોટીદાવ જેવી) પાટિયા
પં રમાતી એક રમત

કેરલ(-ળ) પું [સં] (સ) મલખાર પ્રાત
કેરાંર સ્ત્રીં ઘોડાની એક જાત (૨) નં પૂળ
કે દવાના ઉપયોગમા આવતી વનરપતિના
તટ્ટની એક વસ્તુ (૩) પુખ્તની અદરના તટ્ટ
કેરાખોરાં (કે) નં બં વં [લા] કેરાખોરાં
જેવું નજીવું - માલ વગરનું, ભાજ્યભૂખા (ચ)

કેરી (કે) સ્ત્રીં [મ કેરી = કાચી કેરી પ્રા
કચર = ફેર પરથી ?] આંખાનું ફળ ંગાળો
પું કેરીની મોસમ

કેરું (કે) નં [ભુઓ કેરડી] કેરડીનું કળ
કેરું [કે. કેર] (૫) તું (છઠી વિભક્તિનો અર્થ
ખતાવે છે)

કેરૂલ નં એક પક્ષી

કેરોસીન નં [ફ] વ્યાસતેલ

કેલ વિં એક (વેપારીનો સકેત) (૨) પું
[સં કેલ = કેળવણી ઉપરથી] કેળવેલો ચૂનો,
છેનો કાલ [-દેચે = લઈતને ચૂનાનું પડ
ચકાવણું કેલનો પાથો = મનખૂન પાથો]

કેલપડી વિં અગિયાર (વેપારીનો સકેત)

કેલિ (-કી) સ્ત્રીં [સં] કીડા, રમત (૨) રતિ-
કીડા, મૈથુન

કેવડું વિં [સં કિયત્, પ્રા કેવડય, અપ.
કેવડ; મ કેવડા] (માપ, કદ કે વચમાં)
કેટલું મોટું ? ૦૬ વિં આશરે કેવડું ? ૦૫
વિં અનિશ્ચિત છતા પ્રમાણમા મોટું

કેવડો પું [સં કેવક] એક ઝાડ (૨) એનો
ડોડો -હિયું વિં કેવડામા રાખેલું, કેવડાની
સુગધીવાણું

કેવરી સ્ત્રીં એક પક્ષી

કેવલ (-ળ) વિં [સં.] શુદ્ધ, નિર્ભેળ (૨) માત્ર;
કન(૩)એકમાત્ર (૪) અં સાવ, છેક ૦જ્ઞાન
નં બ્રાતિશૂન્ય, વિશુદ્ધ જ્ઞાન ૦ધ્યામ નં
મુક્તિપદ ૦ન્યતિરેકી વિંમાત્ર વ્યાતિરેક-
ન્યાસિતવાળું (સાત્રન કે અનુમાન) [ન્યા]
-લાઢૈત પું [+ અદૈત] શ કરાચાર્યે સ્થાપેલો
છવ અને પ્રહનના અદૈતને સિદ્ધાત -લાઢૈત-
વાદી વિં (૨) પું કેવલાદૈતમા માનનાર
-લાન્વથી વિં માત્ર અન્યન્યાસિતવાળું
(સાધન કે અનુમાન) [ન્યા]. -કી(-ળી)
વિં કેવલાદૈતમા માનનાર (૨) લૈન કેવલ-
જ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત થયું હોય તે (૩) સ્ત્રીં ચેતન
અને અચેતનની એકતાનો સિદ્ધાત

કેવળ વિં (૨) અં ભુઓ કેવલ. ૦પાણુ નં
કૈવલ્ય ૦પ્રયોગી વિં (વ્યા) કેવળ ઉગ્ગાર
દર્શાવતો (અન્યથા) -ળી વિં ભુઓ કેવલી
કે વારે અં ક્યારે ? (સુ)

કેવાળ સ્ત્રીં મકાનની મેડીનો નાનો રંચેશ

કેવું વિં [સં કીલ્ડન્ ? અપ કેહ ?] કયા

પ્રકારનું ? (પ્રશ્નાર્થક કે ઉદ્ગારવાચક) ૦૬ વિં
કેવું ? (પ્રશ્નાર્થક ને કાંઈક અનિશ્ચિતાર્થ વાચક)
૦૫ વિં અજ્ઞાત અનિશ્ચિત પ્રકારનું

કેશ પું ૦૫ ૦૦ [સં] વાળ. [-ઉતરાવવા,

કઠાવવા = વાળ કપાવી નાખવા; મૂકાવવું

-કાપી લેવા = [લા.] છેતરી જવું; વૃક્ષાન

કરવું -રોખવા = વાળ વધારવા - (હલમત ન

કરાવવી)] ૦કલાપ પું કેશનો સમૂહ (૨)

અ બોડો, વેણી ૦નલિકા સ્ત્રીં વાળ જેવી

પાતળી રક્તવાહિની, 'કેપિલરી'. ૦પાશ પું

વેણી, ચોટલો ૦ભાર પું કચમાર, અ બોડો,

ચોટલો ૦૨ ધ્ર નં વાળનું છિદ્ર ૦રાજ પું

એક પક્ષી ૦દ્રુ ચન નં વાળ ખૂટી કાઢવા તે

૦વાહિની સ્ત્રીં કેશનલિકા ૦સાધન નં

માયું ઓળવું -વેણી ગ્રથવી તે -શાકર્ષણ

નં [+ આકર્ષણ] કેશવાહિનીમાનું (પ્રવાહી

પદાર્થનું) આકર્ષણ - ખે ચાણ - શાકેશિ અં

[સં] સામસામા વાળની ખેંચાખેચી કરીને

-શાળ વિં કેશવાળું -શિની સ્ત્રીં [સં] એક

વનરપતિ, જરામાસી (૨) સુ દરલાખા કેશવાળી

સ્ત્રી (૩) [સં] ફર્ગા -શી પું [સં] સિહ (૨)

ઘોડો (૩) [સં] ફૂંચે સંહારેલો એક રાક્ષસ

કેશ (-સ) ૨ નં [સં] ભુઓ કેસર -રી વિં

(૨) પું ભુઓ કેસરી

કેશવ પું [સં] શ્રીકૃષ્ણ

કેશવાહિની સ્ત્રીં [સં] ભુઓ 'કેશ'મા

કેશવાળી સ્ત્રીં સિહ કે ઘોડાની ગરદન ઉપરના કેશ

કેશાકર્ષણ નં [સં] ભુઓ 'કેશ'મા

કેશાકેશિ અં [સં] ભુઓ 'કેશ'મા

કેશાળ, કેશિની, કેશી ભુઓ 'કેશ'મા

કેસ પું [ફ] મુકદ્દમો, કામ (૨) દરદી કે તેને વિષેની

હકીકતનો દવાખાનામા કરાતો કાગળ (૩) કોઈ

અમુક બાબત કે કિસ્સો યા તે સબવચ્ચ

આવતી વ્યક્તિ. [-ચાલવો = મુકદ્દમાનું કામ

ચાલવું. -મોંડવો = ફેસ કરવો, કામ ચલાવવું,

ફરિયાદ અદાલતમા દાખલ કરવી]

કેસર નં [સં.] એક વનરપતિ (૨) તેના ફૂલની

અંદર વચ્ચે ઊગતો સુગધીદાર રેસો - ત તુ (૩)

હરેકોઈ ફૂલની અંદર થતો તંતુ (૪) સ્ત્રીં યાળ.

૦૧૫૬ વિં કેસરી -ગિયા નંબ૦૧૦૦૦ કેસરી
વાધા પહેરીને યા તો છેલ્લો કસૂબો પીને
મરણિયા થઈને લડતુ તે [-કરવા =
તે પ્રમાણે કરીને મરણવશ થવું] -રિયુ વિં
કેસરી રગતુ, પીણુ (૨) રગીયુ, હિમગી, આનદી,
(૩) નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું કેસરી રગતું વસ્ત્ર
-ગી વિં કેસરના રગતું, પીણુ (૨) પું
સિહ, કેસરી

કેમરપરુ પુ વિં સહેજમાં વચકાઈ -રિસાઈભય
એવુ (૨) વેતા વિતાનુ, ગાદિયુ (૩) બટકતુ (૪)
પું રિસાળ માણસ (૫) મદ્રાસ તરફનો આળા
કરી બીખ માગતો બ્રાહ્મણ

કેસરિયા, -યુ, કેસરી જુઓ 'કેમર' મા
કેસુવાઈ નંબ૦૧૦૦૦ જુઓ કેસુડા
કેસૂ, ૦૬૧ નંબ૦૧૦૦૦ [મં કિંજુક, પ્રા કેસુજ]
કેસરી રગનાં એક ભતના કૂપ, ખાખરાના
ફૂલ ઠોડી સ્ત્રી, ઠોડી પું ખાખરા
કેહ (-હિક) વિં (૨) સં (૫) [હિં કેહિ] કાણ ?
કેળ સ્ત્રી [સં કદલ, પ્રા કયલ, કેલ] જેને
કેળા ખેસે છે તે ઝાડ [કેળના ગર્ભ જેવું =
અતિ નાજુક, કામળ] ઠોડી (-દો) ઠોડી પું
કેળના ફૂલનો ઠોડો

કેળવણી સ્ત્રી [કેળવણી] કેળવણી (૨) વ્યવસ્થિત
ઉત્તર, ખિલવણી અને શિક્ષણ (૩) શિક્ષણ,
તાલીમ (૪) ભણતર, વિદ્યા ઠંકાર પું
કેળવણીના સિદ્ધાંતોના -તેના શાસ્ત્રોના ભણકાર
અથવા તેના અમલ કરનાર પુરુષ

કેળવણી સંકિં [સં કેલ ?] વ્યવસ્થિત રીતે
ખીવવણ, ઉઠેરવ -સુધારવ -તાલીમ આપવી
(૨) (કણક -લોટ) ચૂરીને તૈયાર કરણ, (૩)
(કાચા આમળાને) પકવી નરમ ને સફાઈદાર
બનાવવું (૪) પલેટવું [સોપારી

કેળસોપારી નં, સ્ત્રી લાંચી ભતતી એક
કેળિયુ નં ['કેલ' ઉપરથી] કેલ -કેળવેલો ચૂનો
ભરવાનું -ઊંચથી જવાનું લોહાનું વાસણ,
તગાર (૨) કાનનું એક ધરેણું (કા)

કેળુ નં [જુઓ કેળ] એક ફળ
કે ચી (કેં) સ્ત્રી [તુ, હિં, મ] કાનર (૨) જાપરાના
આધાર માટે મુકાનું ત્રિકાણકાર એકફું

કેદ્ર નં [મં] મધ્યખિંદુ (૨) મધ્ય -મુખ્ય
સ્થાન (૩) [જ્યો] ઇષ્ટ લક્ષ્મી પ્રદત્ત પહેતુ,
ચોથું અને દશમું સ્થાન ંગામી વિં કેદ્ર
તન્દ્ર જતુ, 'સેન્ડ્રોટલ' ંત્યાગી વિં કેદ્ર-
માધી વિભેગતુ, 'સેન્ડ્રીયુગલ' ંબ્રધ વિં
કેદ્રમાંથી બ્રધ થયેલું ંવર્તી વિં કેદ્રમા
રહેતું -રહેલું ંસ્ખલિત વિં કેદ્રબ્ર
ંસ્થ વિં કેદ્રવર્તી ંસ્થાન નં કેદ્રપ
સ્થાન મધ્ય -મુખ્ય સ્થાન -દ્વાનુમારી
વિં [+ અનુસારી] કેદ્રને અનુમરનાર કેદ્ર
ગામી -દ્વાપગામી વિં [+ અપગામી]
જુઓ કેદ્રાગી -દ્વાભિમુખ વિં [+
અભિમુખ] કેદ્ર તન્દ્ર મુખ છે જેનું એવું
-દ્વિત વિં કેદ્રમાં સ્થિત કરેલું -દ્વીકરેણું

નં કેદ્રિત કરવું તે [પત્ની, ભતતી મા
કેક (-કે) ચી સ્ત્રી [મં] (સ) દશાન્ધની એક
કેકસ પું [મં] રાક્ષસ -સી સ્ત્રી રક્ષસણી
કેટલ પું [મં] (સ) (વિં) જુઓ મારેલો એક તૈલ
કેતવ નં [મં] રાતરમાં મૂકેલી વસ્તુ (૨) જુગાર (૩)
ભૂંડાણુ (૪) ંજકપદ, ઠગાઈ (૫) પું જુગારી
(૬) કુતારો, ઠગ (૭) એક વનસ્પતિ, ધતૂરો
કૈથી સ્ત્રી [હિં, મં કપિત્થ, પ્રા કઠ્થ] કોરીનું
ઝાડ (૨) [હિં, સં કાયમ્થ પ્રા કાય-વ
પરથી] એક લિપિ

કૈરવ નં [મં] થેણું કમળ, કુમુદ -વિલ્હી
સ્ત્રી કુમુદિની -વી પું ચંદ્રમા

કૈલામ પું [મં] (સ) હિમાલયનું એક શિખર
(૨) શિવનું નિવાસસ્થાન [-પધારણુ = મણ
પામણુ, સર્વોર્જ જવું] ંનાથ, ંપતિ પું (સ)
શિવ ંવાસ પું કૈલાસમાં રહેલું તે (૨)
મૃત્યુ [-કરવો = મરી જવું] ંવાસી વિં
કૈલાસમા વસનાર (૨) સદ્ગત, મૃત્યુ પામેલું.
[-થયુ = મરી જવું]

કૈવર્ત પું [મં] માછી

કૈવલ્ય નં [મં] કેવલસ્વરૂપ -પ્રહસસ્વરૂપ થવું તે
(૨) નિર્લિપ્તપણું, મોક્ષ

કૈશિક વિં [મં] કેશ જેવું, વાળ જેવું ઝીણું.
ંભેદ પું છેક નાનો -નળવો ભેદ -કીવૃત્તિ
સ્ત્રી જુઓ કૈશિકી

કેશોર નં [સં] કિરોરપણ
 કેમરેહિંદ પું [અ] એક ધલકાળ
 કો સં (૨) વિં (૫) ભુઓ કોઈ (૩) કોણ
 (૪) પું [સ્વં] હોલાના બોલવાનો શબ્દ
 ઠક, ઠું સં અર્થ માટે ભુઓ તેના ક્રમમાં
 કોઈ સં (૨) વિં [સં કોડપિ, પ્રા કોઈ] ગમે
 તે (જણ કે વસ્તુ માટે, અનિશ્ચિતાર્થવાચક)
 ઠં(ઠંએ)ક વિં (૨) સં ગમે તે એક
 કોઈતુ નં સરજણના લાકડા ચીરવાનું શસ્ત્ર -તો
 પું નાળિયેરની છાલ ઉપેડવાનો મોટો છરો
 કોક વિં (૨) સં ભુઓ કોઈક
 કોક પું [સં] હોલો (૨) દેહકો (૩) વરુ (૪)
 ચક્રવાક, સારસ (૫) પું (૬) વિષ્ણુ (૬)
 કોકશાસ્ત્ર બનાવનાર પડિત (૭) નં કોકશાસ્ત્ર
 ઠલાસ પું ભડવો ઠલાલી સ્ત્રીં ભડવાઈ
 ઠશાસ્ત્ર નં કોક પંડિતે -સેણ કામશાસ્ત્ર
 કોકટી વિં [સં કુકકુટી, હિં કુકટી] રૂની
 એક ભત (૨) એની બનેલી (ખાદી)
 કોકડાણું અંકિં [સરં હિં કુકડના] કોકડું
 વળવું, કોકડા જેવું થવું
 કોકડિયો કુભાર પું એક પક્ષી
 કોકડી સ્ત્રીં [હિં કુકકી] નાનું કોકડું (૨)
 [હિં કુકડના = કોકડું વળવું] ચામડી વળી-
 ચડી ભય તે, કરચલી (૩) સૂરવેલું રાયણ
 -કું નં શકુ આકારમાં વીંટાળેલા સૂતરનો
 કે કોઈ કોરનો દડો (૨) ચામડીનું કે શરીરનું
 વળી -ચડી જવું કે સ કોચાવું તે (૩) [લા]
 ગૂચવણલયું કામકાજ કે ચામલો. [-ઉકેલવું =
 ગૂંચાયેલા સૂતરનું કોકડું ઉકેલવું (૨) કામની
 મુશ્કેલી કે આવેલી ગૂંચ દૂર કરવી -ઉતારવું
 = ત્રાક પરનું કે કોકડાનું સૂતર ફાળકા પર લપેટી
 લેવું -ગૂંચવાણું, ગૂંચાણું = કામ ગૂંચવણમાં
 પડવું -ગૂંચાણું, ઉકેલ ન થવો -વળવું =
 (શરીર કે ચામડી) ખે ચાઈ કે સ કોચાઈ જવું;
 ચકકાણું -વળીને સૂવું = શરીરના અંગો
 સ કોચીને -દૂ ટિયું વળીને સૂવું.]
 કોકણ, ઠરથ, ઠપટી, -ણી ભુઓ 'કોકણ'માં
 કોકત્રી નં [મ કોકાત્રી] એક પક્ષી
 કોકનદ નં [સં] કમળ (૨) પોયણ (૩) સોનું

કોકમ નં [મ] કોકળ, એક ખાદ્ય ફળ ઠું
 તેલ, ઘી નં કોકમના બીમાથી કઢાવું તેલ
 (શિયાળામાં ચામડી ન ફાટે તે માટે વપરાય છે તે)
 કોકરલી નં એક પક્ષી
 કોકરવરણું, કોકરવાયુ [સં કોળ
 (ક + ઝળ) કઠુળ પ્રા કોસિળ. કોઝળ =
 થોડું ઊનું + વર્ણ] જરાતરા ઊનું
 કોકરણું સં કિં ઉતરવું, કોસલાવવું (૨) નં
 કાનનું એક ઘરેણું
 કોકરું નં [મ. કોંકરું] બકરીનું બચ્ચું
 કોકરૂદાં નં એક વનરપતિ
 કોકલાલ, -લી ભુઓ 'કોક'માં
 કોકશાસ્ત્ર નં [સં] 'કોક' [સં.]માં ભુઓ
 કોકળ નં + [ન] ભુઓ કોકમ
 કોકળી નં [ન.] કોકમનું ઝાડ
 કોકા પું બંવં સારા ને કીમની કપડા -નમાં
 (૨) સ્ત્રીં બોધી, ચુ બન (૩) [હં] એક વનરપતિ,
 જેમાંથી કોકિત બને છે
 કોકિલ પું એ નામની છુટાર ભતિનો પુરુષ
 કોકિલ પું [સં] કોયલનો નર (૨) સંગીતમાં
 એક અલકાર -લા સ્ત્રીં કોકિલની માદા,
 કોયલ -લામ્રત નં એક મત
 કોકી સ્ત્રીં [મ કો-કોંકી] હખણી પાથડીની
 કોય (૨) [?] ચલ્લી (રમકડું)
 કોકીણું વિં ભુઓ કોકરવાયુ
 કોકીથું નં કામકામો છેડો -ગાળો, જેમાં
 પણ ચલાવાય છે (૨) ભુઓ 'કોસીસુ' ૧
 કોકેન નં [હ.] એક કેડી ઓપવિ
 કોકો પું [હં] નાળિયેરની ભતનું એક ઝાડ (૨)
 તેનું બીજ (૩) પીણા માટે કરાની તેની ભૂકી
 કે તે પીણું
 કોકો પું ઝલણું (૨) ચુ બન, કોકા
 કોગળિયું (કો) નં ['કોગળો' ઉપરથી] ઝાડા
 અને ઊપડીના એક રોગ, કોલેરા
 કોગળો (કો) પું [સં. કવલ?] મો ભરાય
 એટલું પાણી -કોઈ પણ પ્રવાહી વસ્તુ
 [-કરવો = મોમાં પ્રવાહી લઈ મો સાફ કરવું
 (૨) પુરુષે મરનારને ત્યાં જઈ લૌકિક કરવું
 (૩) નાહી નાખવું, સંબંધ તજવો] -ખાછંદ

વિનં [કોગળો + છટ (છાટવ ઉપરથી)] મોમા
પેમે તેટલુ ઊડુ (પાણી) [કાણુ
કોચ નનં [‘કોચવુ’ ઉપરથી] કોચાઈને થયેલુ તે,
કોચ પુનં [૩] સુખાસન, સોફા (૨) છત્રપલ ગ(૩)
સુખાસનવાળી ચાર પૈડાની ગાડી ંમેન પુનં
કોચ - ગાડી હાકનારો

કોચરની સાલ સ્ત્રીનં [જુઓ કોચરી] ધણા
જૂના - જરીપુરાણ સમયની કોઈ સાલ - વખે
કોચરી સ્ત્રીનં [સં કુચર = ૪૬ ઉપરથી ?] સ્ત્રી
(તિરસ્કારમાં) - ને વિનં કોચાઈ ગયેલુ,
કાણવાળુ, ઝિડવાળુ (૨) જરીપુરાણ, ધણુ
જૂનું - રો. પુનં (સ) ધદ (૨) ૪૬ પુરુષ
(તિરસ્કારમાં) [છેડા વગેરે ઉપરનું]

કોચલુ નનં [સં કવચ] કોટલુ, કઠણ છેડુ (કળ,
કોચવલુ સનંકિનં [‘કોચવુ’ ઉપરથી] દૂધવલુ
કોચલુ સનંકિનં [સં કુચ્ ?] કાણુ પાડલુ, શારલુ
(૨) [ધરમાં] ખાતર પાડલુ (૩) [લા] દિલ
કુખવલુ, સતાવલુ

કોચુ વિનં [સં કુચ્ ?] સુકાઈ સ કોચાઈ ગયેલુ
(૨) સત્રવહીન (૩) સડી ગયેલુ [(પૂનમ)

કોબગરી સ્ત્રીનં [સં કોજગર ઉપરથી] માણેકઠારી
કોટ પુનં [સં, કે કોટ્ટ] કિલ્લાની ઠીવાલ, રક્ષણ
ખાટે કરેલી ભીંત (૨) શત્રુ ન બેઠી શકે એવી
વ્યૂહરચના (૩) ત્રંડો (૪) કોટની અંદરનો ભાગ
[કોટના કાગરા કૂંદવા (-કૂંડી જવા) =
મર્યાદા એળગી જવી] ંખ ધી સ્ત્રીનં કિલ્લેબધી
કોટ પુનં + જુઓ કોટિ, કરોડ (૨) [૩] ડગલો
કોટ પુનં [સં કોષ્ટ ?] એકદમ સાત હાથ કરી
લેવા અને સામાને એક ન કરવા જેવો તે
(પાતાની રમતમાં) [-આપવો, પહેરાવવો
= સામા પક્ષને કોટથી હરાવવો - સાતે હાથ
કરી લઈ પૂરો હરાવવો - પહેરવો, -લેવો =
કોટથી હારવું]

કોટ સ્ત્રીનં [કે કોટ્ટા] ડોક, ગળુ [-કરવી =
એકબીજાને ગળેવળગી રહવું (૨) કોટે વળગવું,
આલિ ગવું [કોટમાં ઘાસવું = કોટમાં પહેરવું
(૨) પ્રેમથી પાસે લેવું કોટમાં માળા ને
હેયામાં લાળા] = ‘મુખમે રામ ઔર બગલમે
છૂરી’ જેવા અર્થમાં હલ કોટે કોટિયુ

ખાધલુ = બીખ માગવી કોટે ઘાસલુ = ગળે
(ધરેલુ) પહેરવું (૨) જવાબદારી ઓઢવી કે
ઓઢાડવી, વળગાડવું કોટે ખાધલુ = ગળે
વળગાડવું (જવાબદારી કે વ્યસન ઇન), સાથે
લેવું કોટે વળગલુ = ગળે ખાડવું (૨) ખોલ-
રૂપ થવું]

કોટકોટાન વિનં જુઓ કોટાનકોટ, કરોડો
કોટડી સ્ત્રીનં [સં કોષ્ટ પરથી] ઓરડી
[કોટડીમાં પૂરલુ = કેંદ્ર કરલુ] - ડું નં
નાનું - પીંદરી ઘર (૨) ઠીવાલ

કોટર નનં [સં] ગાડની બખોલ
કોટરી સ્ત્રીનં એક પક્ષી

કોટલુ નનં [સં કોષ્ટ ઉપરથી] કઠણ છેડુ, કોચલુ
(૨) [લા] જેની અંદર કઈ સાર ન હોય તેવી
ચીજ [કોટલો

કોટ(-ક)લો પુનં [સં કોષ્ટ, પ્રા કોટ્ટ] જુઓ
કોટવાલ(-ળ) પુનં [કે કોટ્ટ + પાલ - પ્રા વાલ]
કોટનો - શહેર કે ગામનો બહોળરત રાખનાર
અમલદાર (૨) એક અટક - સ્ત્રી(-ળી) પુનં,
સ્ત્રીનં કોટવાળનું કામ

કોટાકોટ વિનં કરોડો (૨) અનં કોટે કોટે, કોટની
ધારે ધારે [કોટિ] કંગેડો

કોટાનકોટ (-ટિ, -ટી) વિનં [સં કોટિ + જનુ +
કોટિ(-ટી) સ્ત્રીનં] [સં] કરોડ, સો લાખની સંખ્યા
(૨) કમાનનો છેડો (૩) નકારના પ્રશ્નની એક
ખાણુ - પૂર્વ પક્ષ (૪) વર્ગ, પ્રકાર (૫)
ઊંચામાં ઊંચુ બિંદુ, અતિમતા (૬) [ગ] કોટખૂણે
ત્રિકોણની કણ સિવાયની ખાણુ (૭)
‘એપિસરસા’ ંક વિનં કરોડો, અગણિત
ંકોણુ પુનં પૂરો કોટખૂણો બનાવનાર પૂર્તિરૂપ
ખૂણો, ‘કોમ્પ્લેમેન્ટરી એન્ગલ’ (ગ) ંરછેદક
પુનં ‘કોસેકન્ટ’ (ગ) ંખ્યા સ્ત્રીનં
‘કોસાઈન’ (ગ) ંધા અનં કોટિ પ્રકારે
ંખજ પુનં કરોડપતિના ઘર પર કરકંતી વળ
(૨) કરોડાધિપતિ ંખણુ નનં ંરપશંક
પુનં ‘કોટેન્જન્ટ’ (ગ)

કોટિયુ નનં હોડકુ, મજબો (૨) [જુઓ કોટ =
ગરબન] મોઈ હાકની રમતનો એક દાવ (૩)
બનવરના ગળામાં બધાંતુ ગોળ લાકડું

કોટી ઓં [સં] જુઓ કોટિ (૨) [જુઓ કોટ
ઓં] આલિગન [-કરવી=કોટ કરવી,
એકબીજાને ગળે વળગવું કે તેમ કરી રહવું]

કોટીલી સ્ત્રી કળા રંગેલા કપડા પર ઠોકવાનું
બીખાનું એક બીજું

કોટીલો પું પીંજવા માટે પીંજણની તાતને
યકાકવવાનું ઓભર, ગોટીયો

કોટું (કો) વિં (સુ) આહુ વાકું -ટાઈ સ્ત્રી

કોટું (-હું) નં [સં કોષ્ટ?] પક્ષીનો માળો

કોટું (-હું) (કો) નં સાચો છેતરાય ને આપણને
ફાયદો થાય એવો પેતરો - ખાજી (૨) તકરારી -
ખટખટનું વચ્ચે ઊભું કરેલું કામ [-ઉતારવું,
કરવું = યુક્તિથી કામ સાનવું કોટાં કરવાં =
ખટખટના ઢાવપેચ રમવા]

કોટયક્ષ પું [સં] (સ) કરોડ આખવાળો - ઇદ્ર

કોટયવધિ વિં [સં] કરોડોથી ગણાવું હોય
એવું (૨) અપાર

કોટયુત્કમળયા સ્ત્રી [સં] 'કોવરડ' સાધન' (ગ)

કોઠં (કોઠ) પું (ય સ્ત્રી) એક ભતનો સાપ

કોઠં (કો) નં [જુઓ કોટું] એક ફળ, કોટું

કોઠંક નં એક વનરપતિ

કોઠંદી સ્ત્રી [સં કોષ્ટ ઉપરથી] નાની કોટી (૨)

નાનો કોઠલો - લો પું માટીનો બનાવેલો

પટારો (ખાવાની વસ્તુઓ મૂકવાનો) (૨) કોઠાર

કોઠાદાવ પું [કોઠો ઉપરથી] એક ભતની રમત

કોઠાધુદ્ધ નં [કોઠો + યુદ્ધ] કોઠામાનું - ચકરાવા

માનું - અટપટા ઢાવપેચવાળું યુદ્ધ

કોઠાર પું [સં કોષ્ટાગાર, પ્રા કોટાર] અનાજ

ભરવાનો ઓરડો (૨) ભોથર કે ચાર બી તે

વાળી ચણેલી ઊંચી કોટી (૩) લડાર, વખાગ (૪)

ખળનો - રિયુ નં નાનો કોઠાર - રી પું

કોઠારનો ઉપરી (૨) એક અટકં (વાણિયાની)

કોઠાવિરામ પું [સં કોષ્ટ + અમિરામ] જુદી

જુદી પ્રકૃતિને જુદું જુદું ખાવાનું અનુકૂળ

આવતું તે, શરીરની પ્રકૃતિની લિન્નતા

કોટી સ્ત્રી [સં કોષ્ટ ઉપરથી] માટીનો (કે

ધાનુનો) ઊંચો નળો (૨) વખાગ (૩) વેપારીની

પેટી - કુકાન (૪) થાણુ (૫) કોટીના આકારનું

એક હારખાનું (૬) ટટણમા ઉતારેલી કોટી

[-ઉતારવી = ટટણને માટે જમીન ખોદી

ખાડામાં કોટી ગોઠવવી - ઘાલવી, નાખવી =

જમીનમાં નળ આગળ કોટી ઉતારવી (૨) કુકાન

- પેટી નાખવી (૩) પડાવ નાખવો - ઘેાઈને

કાદવ કાઢવો = નકામા કામમાં વ્યર્થ મહેનત

કરવી - ખરાબ થવું.]

કોટી [કો] ઓં [સં કપિત્થ, પ્રા કવિટ્ઠ] કોઠનું

ઝાડ - હું નં તેનું ફળ

કોટીમડી સ્ત્રી એક વેલો - હું નં કોટીમડીનું ફળ

કોટીબિડી સ્ત્રી કોટીમડી - હું નં કોટીમડું

કોટું નં જુઓ કોટું, પક્ષીનો માળો

કોટું (કો) નં જુઓ કોટું, પ્રપચ, પેતરો (૨)

જુઓ 'કોટી' મા, એક ફળ (૩) ચહેરો, મો.

[-આપણું = પત જરવી, સમભાવથી સરખી વત

કરવી, ગરજ કે દરકાર હોય એમ વર્તાવું (સામા

સાથે) (૨) [લા] રભ આપવી, શ્રીફળ આપવું,

ખરતરક કરવું (૩) નિષ્ફળ કે નિરાશ કરવું,

કાઈ ન આપવું - મળવું = રભ કે ખરતરકી

મળવી (૨) નિષ્ફળતા કે નિરાશા મળવી, (કેરો

કે કામમાં) અફળ નીવડવું.]

કોઠશુ વિં [મ કોઠગા] + જુઓ કોરશુ

કોઠો પું [સં કોષ્ટ] પેટ (૨) શરીર, શરીરની

અંદરનો કોઈ પણ કોષરૂપ ભાગ (૩) મન,

અત કરણ (૪) ખાનું ઉઠાં કોઠો પાડીને

લાખવું (૫) [સિંગડા ધત્યાદિ બાજીનું] વર,

ખાનું (૬) મોટી કોટી, વખાર (૭) મોટો ફૂવો

(૮) કિલ્લાનો ભુરજ (૯) સુધરાઈની મુખ્ય

ઓદિસ, મહેસૂલ, વેરો ધત્યાદિના નાણા

ભરવાની જગા (૧૦) રખડતા ઢોર પૂરવાનો

ડબો (૧૧) વ્યૂહરચના (૧૨) કોષ્ટક, આકાંતો

પાડો (૧૩) અગરખાનો ગળાની આસપાસનો

ભાગ [કોઠે પડવું, પડી જવું = ખાસ અસર

ન થવી, અસર કરતું મટવું. (નેમ કે શિખામણ,

હવા ધન) કોઠો છૂટવો, - છૂટી જવો

= ઝાડા થવા (૨) અતકાળના ઝાડા થવા, મરણ

આવવું - ટીકવો = અદર ચિતાથી બળવું

- વટલાવવો = નિષિદ્ધ ખાનું ખીણ, ઢેહ બ્રષ્ટ

કરવી]

કોઠ પું [રિ કોઠુ?] મનોભાવ, અતરની ઉમેદ

[ગં પ્રં ૦પૂવા, ૦પૂરા કરવા, ૦પૂરા પાડવા]—રામણ વિં કોડવાણ, કોડીણ (૨) વરણાગિયુ -ડીણ વિં કોડવાણ

કોડાણ નં કરાડ

કોડિયુ નં [ક કોડિય] માટીનું નાનું શકોન (૨) એ આકારનું હીલો કરવાનું પાત્ર [કોડિયા જેવું કપાળ = નાનું કપાળ, ફર્માચ]

કોડી (કો) શ્રીં [મં કપરિકા, ક કવરિકા] એક લતનું દરિયાઈ છવડાનું ઘર, શખડી (૨) એક હલકું ચલણ (૩) વીમની સજા કોડી વિં [ભુઓ કૂડ, સરં ક કોડિજ] + કૂડ વાણ, પાપી

કોડું (કો) વિં ઓડું, રીતખાત વગરનું

કોડું (કો) નં [ભુઓ કોડી] શખડી -ટો પું મેટી કોડી, શખલો

કોડ પું [મં કુણ, પ્રા કોફક -ક], ચામડીનો એક રોગ -દિયુ (-ચેક) -દી (૦છું) વિં કોટના રોગવાણ

કોડ (કોડ) શ્રીં [મં ગોણ] ગમાણ, ઢોળને બાધવાની જગા(૨) [સરં કવ્વાલ] કારીગર લેકોને કામ કરવા બેસવાની જગા -ઢાક, -દિયુ નં ઢોરની કોડ, કઠાર

કોડી (કો) શ્રીં (ચ) ભુઓ કૂહાડી

કોટો (કો) પું (ચ) ભુઓ કૂહાડો (૨) વિં પું [લા] કાવાડ, કાકાળ

કોણ (કો) સં (૨) વિં [સં ક પુન ? , પ્રા કવળ, હિં કૌન, મ] કયુ ? (પ્રશ્નાયક બહુધા માણસ માટે) કોણ લણુ = શી ખબર ? 'હું નથી લણુ' એ અર્થમાં ૦માત્ર વિં લેનો હિસાબ નહિ એવું -છે સં (૫) કોઈએ પણ (૨) કોઈથી પણ

કોણ પું [સં] ખૂણ ૦માપક વિં ખૂણો માપનાર (૨) નં એ માટેનું એક ઓળર -ભાકાર વિં [+ આકાર] ખૂણાના આકારનું (૨) પું કાણનો આકાર

કોણિયાટું (કો) સં કિં [કાણી પરથી] કાણીએ કાણીએ મારડું

કોણી વિં [મં કોળ] ખૂણાવાણ, ખૂણો પડે એવું કોણી (કો) શ્રીં [કિં કુળી] ખાના નીચેનો

હાથનો (પહેલો) માથો (૨) એ માથાનું આલીદાન હાડકું [- માર્ગને માર્ગ કરવો = નેનું કરીને આગળ આવવું - વર્ગીકરણ = ગામમાં આગેવાની લેવો (૨) દેખાડો કરવો]

કોતર નં [મં કોટર, પ્રા કોટર] જમીન કે પર્વતમાં છોડો પહેલો ખાડો કે અખોલ કોતરકામ નં [ભુઓ કોતરવું] કોતરીને નેરું નમ્મીકામ

કોતરણી શ્રીં [કોતરવું] કોતરવું ને (૨) કોતરવાની દમ (૩) કોતરકામ, નકરી (૪) કોતરવાની મનુરી (૫) કોતરવાનું ઓળર

કોતરણું નં [ભુઓ કોતરવું] ભુઓ ખોતરવું કોતરણેખ પું [કોતર (કોતરવું) + લેખ] કોતરી કાટેલો લેખ

કોતરવું સં કિં [મં કુર ઉપરથી ?] આણું આણું ખોલવું, ખોતરવું, કોરવું

કોતણ પું [તુર્કી કુતલ દિં] અમી-લોકોની સવારીનો ખાસ ઘોડો (૨) અવાગ વિનાનો શાલ-ગાંધેલો ઘોડો [શ્રીં

કોતા વિં [પા] સક્ષિત, દૂક (૨) અપૂણ ૦ઈ કોતાર પું મહાવત (કા)

કોથ નં [સં] છવતા પ્રાણીના માસનું કોહવાણ કોથમી, ૦ર શ્રીં [મં કુન્તુવરી, પ્રા કુન્તુમરી] ધાણાની ભાથ

કોથળી શ્રીં [કિં કોત્યળ] થેલી (૨) અરકોષ (૩) હનરની સજા [- છૂટી મૂકવી, ૦નું મેં કોહવું = વ્હે હાથે પેસા ખરચવા કોથળી-માથી માપ નીકળવો, બિલાડું નીકળવું = નહીં ધારેલું નીકળવું, અણધાર્યું બનવું હેતનનું -રૂપિયા = હનર રૂપિયા] ૦છોટામણ નં કરને રૂપિયા આપતા પહેલા સાહુકાર ને વધારાના રૂપિયા પ્રથમથી કાપી લે છે તે ૦સાથ શ્રીં જમીનદારના, ગરાસિયાના અથવા સરકારના હરણામાંથી અપાતો વટાવ -ગોપુંથેયો [કોથળા જેવું = ઢીણ -ળામાં પાચશેરી ધાણીને મારવી = બહારથી માર મારવું જણાય નહીં તેમ પૂરો માર માનવો કોથળે ધાણવું = દબાવી -છુપાવી રાખવું (૨) [અર્થ] થક કરવી કોથળે જવું

કોથળો કરવો = કોથળામા માલ ભરી ફેરી કરવી કોથળો ચાંદલો = કન્યાપક્ષ તરફથી વેવાઈને લનમાના પોતાના સગાઓને વહે ચવા માટે આપેલી ભયક રકમ.]

કોદર પુન્યવં [સં કોદ્રવાં] એક ધાન્ય -રી સ્ત્રી તે ધાન્યના દાણા

કોદ ૬ નં [સં] ધનુષ્ય, કામકૃ

કોદાળ (કો) વિં કોદા જેવું, લડી શુદ્ધિ

કોદાળી (કો) સ્ત્રી [સં કુદાલક, પ્રા કોદાલ]

ખોદવાનું એક ઓતર -ગો પું મોટી કોદાળી

કો દી અં (પ.) કાઈ દિવસ, ક્યારે કે દી (કા)

કોદું (કો) નં ધરડી કે થોડું ચા નહિ જેવું દૂધ જેની ભેમ

કોદો (કો) પું કોદાળ આદમી

કોનકળ નં [ન.] રતાળુ, સકરકંઠ

કોતું (કો) સં કેટું ? કઈ વ્યક્તિનું ? ['કોથ'નું

ધર્મીનુ રૂપ] (૨) (પ) કાઈનું

કોન્દ્યૂશિયસ પું [ફં.] (સં) ચીની ફિલસૂફ

કોન્દેખલ પું [ફ] પોલીસનો સિપાઈ

કોપ પું [મં.] કોવ, રોપ (૨) નાશકારક વ્યક્તિ, ગળખ

કોપટી સ્ત્રી ચોપડી, કપોટી (કા)

કોપદમરામ નં [ફ. કોપરવાસ] તાણુ અને પિતળ મળીને બનતી એક ધાતુ

કોપરિયું વિં [સં કૂર્પર, પ્રા. કોપ્પર, મ કોપર]

ખૂણા પડતું, કાણવાળું (૨) નં કાણી (સુ)

કોપર નં [સં. કર્પર] કિં જોપરા, મ જોવરા]

ન જિયેરની અદરનો ગર, રોપર -રાપાક

પું કોપરના ખમણની બનાવેલી એક મીઠાઈ

(૨) [કટાક્ષમા] માર -રેલ નં કોપરાનું તેલ

કોપરું અંકિં [સં કુપ્] કોપ -ગુરસો કરવો

કોપાયમાન, કોપાવિષ્ટ, કોપિત વિં [સં]

કોપેણ, કોણું [સં ન્યાસીની)

કોપીન નં [સં કૌપીન] લગોટી (ખાસ કરીને

કોપીરાઈટ પું [ફં] લેખક પ્રકાશકાદિને

પોતાની કૃતિ પર મળતો કાનૂની હક

કોટી સ્ત્રી [ક] રોકેલા શુદ્ધાણનો ભૂકા કે

તેનું પીણું [ખીણ

કોખર નં બે પહાડ વચ્ચેનો સાકડો માર્ગ (૨)

કોખાડ વિં ભુઓ કખડ . [કૂખાવાળી

કોખો પું, -ખાવાળી સ્ત્રી ભુઓ કૂખો,

કોખી, ૦૪ સ્ત્રી [મ, હિં. કોવી પો cover

ફં કેવેજ] એક શાકભાજી -કમકલ્લો

કોમ સ્ત્રી [અ કોમ] એક જ નામધી ઓળ

ખાનો લોકસમૂહ (સાતિ વર્ષ કે ભતવારનો).

૦૫૬ પું ભુઓ કોમીવાદ -મી વિં કોમનું,

કોમ સખધી -મી પછુ નં -મીવાદ

પું કેવળ કોમના જ સાકડા હિતાહિતની

દૃષ્ટિનો મત

કોમલ(-ળ) વિં [સં] કુમળું મુલાયમ (૨)

સુકમાર, નાળુક (૩) નરમ; મૃદ (૪) મધુર

(૫) ઘ્યાળુ ૦૫૭ સ્ત્રી. -લાન્થિ નં [+

અન્થિ] કુમળું હાડકું, જેવું વખત જતા

હાડકું બને છે તે પદાર્થ -લાંગી વિં સ્ત્રી

[+ અંગી] કોમળ શરીરની

કોચ સં (પ) [સં કોડિ] કાઈ

કોચડો (કો) પું ભુઓ કોરડો

કોચલ (કો) સ્ત્રી [સં કોકિલ, પ્રા. કોઈલ] એક

પક્ષી, કાકિલા (૨) એક રમકડું

કોચલી (કો) રં ગળાનો એક રોગ (૨) બળવું,

બળતળ થવી તે [પેટમાં કોચલી પડવી =

અત્યંત ભૂમ લાગવી]

કોચલો (કો) પું [ફં કોઈલા] કોલસો (૨)

હારેલો કોલસો (૩) અગારો [કોચલા પાડવા

= લાકડાના બાળવાના કે હારેલા કોલમા તૈયાર

કરવા કોચલો કરવો, થવો = બાળીને

કે બાળીને કોચલા જેવું કરવું કે થવું]

કોર સ્ત્રી [ન, હિં] વરતુનો છેડો, કિનાર (૨)

ત્યા મૂકવાની ભાત કે પટ્ટી (૩) બાજુ (૪)

બાજુ પરનો કકડો, થોડોક ભાગ. [-ચોડવી,

મૂકવી, લગાડવી = કપડાને કિનારે કોર

સાવતી -મરડવી = પક્ષ પદલવો -મરવી =

કિનારી પર ભરતકામ કરવું કોરે બેસવું =

સ્ત્રીએ વેગળું બેસવું, અટકાવ આવવો]

કોર સ્ત્રી [કુ વર' ઉપરથી] સ્ત્રીઓનાં નામને છેડે

મુકાનો શબ્દ છે છેડાં 'જોકોર' [નિહુર

કોરણ વિં [મ કોઢગા] નિર્લભ, નફરત (૨)

કોરટ (કો) સ્ત્રી [ફ કોટ] અદાલત. [-ઊઠવી =

અઘાલત ખરખારત થવી, દિવસનુ તેનુ કામ પૂકે
યતું કોરડે જતુ, ચડતું = (ખાનગી ન પાતતા)
મામસો અઘાલતમાં દાખલ થવો કે કરવો.]

કોરડી સ્ત્રી + જુઓ કોરડી

કોરડી-કોરડી સ્ત્રી (સુ) લગ્ન બાદ ૬ પત્ની કે
દિવરલાલી એકબીજાને કોરડા મારે છે એ
ચાલ કે રમતનો વિધિ [ગાગડુ]

કોરડુ વિં [જુઓ કોર] બીનાશ વિનાનું (૨)

કોરડો પું [મ કોરડા] ગૂચેલો ચાખકો,
સાદકો (૨) [લા] કોર, સત્તા (૩) તાસ, જુલમ,
સપ્તાર્થ (૪) [મ જુદા] ઝટ ન ઊકલે શકે
એવો પ્રશ્ન

કોરડાદાવ પું ઊકડાની એક રમત

કોરણિયા પું [‘કોરવ’ ઉપરથી] કોરીને કરેલી
ખોલાણ - ખાચો (૨) કોરવાનું કામ કરનાર
(૩) શરીર કોરી ખાય એવો તાવ, હાડબર

કોરણ સ્ત્રી [કોર’ ઉપરથી] ખાજુ (૨) વરતુનો
ટેકા પરનો લાગ, કાનો કે સીમા (૩) [૧] ધૂળનું
વાવાઝોડું, આધી

કોરણી સ્ત્રી [‘કોરવ’ ઉપરથી] કોરવાનું ઓઝાર
(૨) કોરવાની રીત - કારીગરી

કોરમ નં [ફ] સભા - સમિતિનું કામ શરૂ
કરવા કે ચલાવવા માટે જરૂરી આપેલી કાનૂની
સખ્યા [-થયું = સલાને માટેની જરૂરી
સખ્યા હાજર થવી] [બ્રો - ચૂરો

કોરનું નં [કોરણ - કોરવાથી પડેલું ?] ઘાળનો
કોરવ કુ વિં [કોર + વાકુ] એક ખાજુએથી
વાકુ - ઢળનું [કા]

કોરવાણુ વિં [‘કોર’ ઉપરથી] બીનાશ વિનાનું
કોરણું અં કિ [પ્રા કોરણ = કોતરણું તે, પ્રા
કોરિલ્લજ = કોરી ખાણેલું, કોતરેલું] વીધવ,
કાણુ પાડવુ (૨) અવરથી કોતરવું, આણુ ખોદવું

કોરસણી સ્ત્રી [કોરવું] કોરવાનું ઓઝાર
કોરગ પું +, ણી સ્ત્રી + જુઓ કુરગ, ગણી
કોરા પું એક પક્ષી

કોરાટી (-રી) પું એક ભતનો સાપ
કોરાડું (-ણ, -ણ) વિં સૂકું, કોર

કોરાખતુ અંકિં (કા) [કોર + આખવું ?]
કટાક્ષથી જોવું, મર્મભરી ત્રાસી નજર કરવી

કોરી સ્ત્રી [‘કુવરી’ પરથી ? સરં કોર] આસારે
કુ રૂપિયાની કિમતનું એક કર્ચી રૂપનાણું

કોરો વિં [હિં, મ કોરા] બીનું નહિ એવું,
સાકું (૨) લૂણુ (૩) વાપર્યા વિનાનું તફન નવું

(કાપડ) (૪) લખ્યા વિનાનું (પત્તુ, કાગળ
ઇત્યાદિ) (૫) રાખેલું નહિ એવું (સીધું,
અનાજ) [-કરણુ = પાણી કે જોર મુકાર્

ભય તેમ કરણુ - કાઢણું = (ચોખાસામાં) ઉઘાડ
નીકળવો - નીકળણુ = વરસાદ બધ પડવો

-પરણુ = કોર થતું (૨) વરસાદ બધ પડવો (૩)
અનાજનું થવી - બીનું કરણુ = (પેગામ
નગેરેથી) બીનું થતા લૂગડું કે રથળ બદલીને

ખાગકને મુતારવું - લૂગડું = ઘેચા - વાપર્યા
વિનાનું તફન નવું કપડું કોરે કાગળે મતું =

લખાણ થયા વિના નાચે સહી કરી સમિતિ
આપી ટેવી કોરે લૂગડું = કલક લાગ્યા

વિના કે હાનિ થયા વિના] ઠંકડકરણુ વિં
તફન નવું (વસ્ત્ર) ઠંકડ વિં તફન કેરું

ઠંકાકોર (-ર) વિં તફન કોર ઠંકોર વિં
તફન કોર - લૂણુ (૨) તફન નવું, વાપર્યા કે

ઉઠેલા વિનાનું [કોરોમોરો કકરખજ =
ધનમાલ વિનાનો, સ બધ વિનાનો, દાંડ]

કોરેકોરું નં તફન કોર

કોટ (કો) સ્ત્રી [ફ] ન્યાયમ હિર, ઇન્સાફની
અઘાલત, કોરટ [-ઊઠવી, -એસવી, કોટૈ

ચડણું = જુઓ ‘કોરટ મા’] કોટ - કી સ્ત્રી
કોટના કેસના અર્થની સરકારને ભરવી

પડતી રકમ - રટરપખર્ચ

કોટન નં [ફ] જુઓ ચકંચૂહ

કોલ (કો) પું [ક] વચન, કળલાત, ખાતરી
[-આપવો = વચન આપવું (હાથમાં હાથ

મૂકીને) (-તોલવો, -પાળવો, -લેવો]
ઠંકરાર પું કોલ અને કરાર, પાળવાનું વચન

આપ્યું હોય એવું કળલાતપન (૨) સ ધિપત;
તહનામું

કોલ (કો) પું બદરમા આવતા જતા વહાણની
જકાતખાતાની નોંધ

કોલ પું [જુઓ કોલ] ચૂનાની મેળવણીનો ગારો
(૨) [જુઓ કોલ] શેરડીનો રસ કાઢવાનો

સચો (૪) [ભુઓ કોણ] શિયાળ (૫) નં
રમકડું [ચૂનો, ઠામર
કોસટા(-તા)ર પું [ઈ] ખનીય કોલસાનો
કોસન-વોટર નં [ઈ] એક પ્રવાહી દવા
કોસમ પું સ્ત્રી [સં કલમ] કાગરની એક ભત
કોસમ નં [ઈ] વર્તમાનપત્ર, અથ ગયાલિના
પાનાના લખાણની ઊભી આગ ઝડાર (૨)
વિજાગ, ખાનું; કોડો
કોસર પું [ઈ] કપડાનો ગળા મારેના નીવણનો
લાગ [-મુકચો = કોસરનો લગ (અલગ
તૈયાર કહેલો) કપડાને બેઢવો - મીવવો) (૨)
(અગ્રેષ્ઠ લેખાસમા) ગળે પહેરાતી કાદવા
જેવી એક ખનાવટ
કોસસો (કો) પું [ત્ર કોલ્લ, ન કોલ્લ, ઇ
કોલ] એક લગનું બળતણ [કોસસા
પાડવા = બાળવાના કોસસા તૈયાર કરવા]
-સ્ત્રી (કો) સ્ત્રી કોસસાનો ભૂંડો (ખાત કરીને
ખજોલા ખનીય કોસસાનો)
કોસાઓ પું ભુઓ કુવાઓ
કોસાહલ પું [સં] શોરખડો, ઘોઘાટ - સ્ત્રી
વિં કોસાહલવાણ
કોરેન્ડાઈન નં [ઈ.] ભુઓ કોરેન્ડીન
કોલણું સંકિં [સરં ન કોલળું] (સુ) (મોઈ-
ફાની રમતમા) હોયવું
કોલી (કો) સ્ત્રી [ભુઓ કોણું વિં] ગાય
કોણું(કુ)નં [દ કોલ્હુન] શિન્ડી પીલવાને મચો
કોણું (કુ) નં [દ કોલ્હ, કોલ્હા] શિયાળ
કોણું (કો) વિં [સં કાપિલ, પ્રા કવિલ?]
ધર્મવણ ગેર - કો પું કોલા રંગનો આદમી
કોલેજ સીં [ક.] મહાવિદ્યાલય, ઉચ્ચ શિક્ષણ
માટેનું વિદ્યાલય - નિયમ પું તેનો વિદ્યાર્થી
કોલેરા (કો) પું [ઈ.] જાડા અને ઊલટીનો એક
ચેપી રોગ, કોમળિયુ
કોલો (કો) પું ખૂણો, કોણ (૨) ભુઓ
'કોણ' વિં મા [વસ્ત્ર, સડો
કોવડામણ (કો) સ્ત્રી [કોવડાવણ] કોવડાવેલી
કોવડા (-રા)વણું (કો) સંકિં 'કોહવું'નું પ્રેરક
કોવાડ (કો) પું [કો + આડું] જેના આધારે
કેસનું પૈડું રહે છે તે લોકડું

કોવાડ (કો) વિં ['કોહાડો' પરથી?] કોહાડીની
વાર જેવી (છલ, વાણી) (૩) જોડાળ, લડી
બુહિયુ - ઝટ મારફાડ કરી બેસે એવું (માણસ)
કોવાડી (કો) સ્ત્રી, -કો પું ભુઓ કોહાડી, -કો
કોવાણું (કો) અંકિં સડવું ('કોહવું'નું ક્રમણિ)
કોવિદ વિં [સં] નાણકાર, પ્રવીણ (૨) વિકાન.
પહિત ઓત સ્ત્રી
કોવિદાર પું, નં [સં] એક વૃક્ષ
કોરા (-પ) પું [સં] કોઈ પણ વસ્તુ મચગા -
સાચવવાનું પાત્ર, ખાનું, આવરણ અથવા ઘર
(૨) લડાર, ખતનો (૩) શબ્દકોરા (૪) મ્યાન
(૫) કૂવામાંથી પાણી કાઢવાનું ચામડાનું પાત્ર;
કેસ (૬) ઝવટા પ્રાણીના શરીરનો અણુ
જેવો મૂળ ધટક, જેની પેશી, માંસ ઇં બને
છે ઝકાર પું શબ્દકોરા બનાવનાર આદમી.
ઠમંત્રી પું ખતનાનો મત્રી, ખતનચી
-શા (-પા) ધ્યક્ષ પું [+ અધ્યક્ષ] કોને
અધ્યક્ષ - ખતનચી, લંડારી - શિ (-સિ) ચો
પું કેસ ચલાવનાર - હાકનાર કે તે વડે પાણી
કાઢનાર, કુવેતી - શિ ચો વિં પું કોમની
જેમ પાણીમા તફન ઊભો મારેલો (ભૂસડો)
કોરા (કોરા) સ્ત્રી [સં. કુશી ઉપરથી] ખોદવાનું
એક ઓતર, નરાજ (૨) હળપૂણી
કોરા (-શી, -સ) ર સ્ત્રીંકતર, કરકસર, -રિયું
વિં ભુઓ કોશીરિયું
કોશિયાળો (કો) પું કોરા બરાબર બેસાડવા
માટે હળના લાકડામા વપરાતી ફાથર
કોશિયો પું એક પખી (૨) ભુઓ 'કોશ'
[સં] મા
કોશિશ સ્ત્રીં [ફા.] પ્રયત્ન
કોશી (-સ) ર સ્ત્રીં કોશર, કસર -રિયું વિં
+ કંડસરિયું (૨) કલૂસ [કોકડું
કોશોટો પું [સં કોશ] રેશમના કીડાનું ઘર -
કોપ, ઝકાર, ઠમંત્રી, -પાગાર, -પાધ્યક્ષ
ભુઓ 'કોશ' [સં] મા
કોષ્ટક (કો) નં [હિં, મ., સં કોષ્ટક પરથી?]
આડા અને ઊભી સમાતર લીટીઓ દોરવાથી
જે ચોખ્ખી આકૃતિ પડે તે, કોઠો (૨) તોલ,
માપ, નાણા વગેરેના હિસાબો સહેલાઈથી કરી

શકાય એ માટે તૈયાર કરેલો એમના પરિભાષનો કોઠો

કોષ પુ. [મં] પેટ, કોઠો (૨) પેટનો નીચડો ભાગ, મળાશય (૩) કોઠાર - ધાગાર પુ. [+ આગાર] કોઠાર (ધાનનો)

કોસ પુ. [મં કોશ, પ્રા] ગાઉ અથવા કોઠ માલિનુ અતર ઠવા અં ગાઉ જેટલો

કોમ [સં કોમ, પ્રા] દૂધામાથી પાણી કાઢવાનો ચામડાનો કાથળો [- કાઢવો = જુઓ કોસ તણવો - ચાલવો = કોમ વડે પાણી જે ચવાનું શરૂ થવું - જોડવો = દૂધામાથી પાણી જે ચવા બળતે જોડીને કોમ શરૂ કરવું - જો ચવો, તાણવો = કોસ વડે પાણી કાઢવું] ઠંડવો પુ. કોસ ચલાવવા જોગ રૂવો

કોસણ સ્ત્રી. [સં કોશ ઉપરથી ?] કૂખ

કોસમ પુ. [સં કુસુમ] કોસબીડ કુલ (૧)

કોસર સ્ત્રી. જુઓ કોશર, કોશીર - રિયુ વિ. જુઓ કોશરિયુ [હળપૂણી

કોસલું, નં - સ્ત્રી સ્ત્રી. [સં કુશી ઉપરથી]

કોસલુ સં કિં + શાપલુ, કામલુ

કોમબી સ્ત્રી. [મં કોશામ્બ, પ્રા કોસંબ] એક વનસ્પતિ (૨) એક ઝાડ જેના બીજને કાબરી કહે છે (૩) [સં કૌશાલી, પ્રા] એક પ્રાચીન નગરી (વત્સ દેશની રાજધાની) (૪) એક અટક

કોસિયા સ્ત્રી. [સં કોશા, પ્રા કોમા] વસ્ત્રા

કોસિયો પુ. જુઓ કોશિયો

કોસીયું નં [સં કવિશીર્ષ, પ્રા કવિસીસય] કોટમાથી બંદૂક, તીર ઇ. મારવાનું બાકુ, કોપીયુ (૨) કોટ ઉપરનું શોભાનું નાનકડું શિખર

કોસુ નં [સં કુશ ઉપરથી] બાજરી, જુવાર ઇત્યાદિના ગાઢામાથી ફૂટેલો ફણો (૨) બાણનો છેડો (૩) વિ. [સં કોણ પરથી] કોરવરણ, ઢૂંકણ

કોહ, ઠવારો [કિ] પુ. [જુઓ કોહલુ] કોહલુ તે, સડો (૨) ચામડીનો એક રોગ [- કોહવો = શરીરે કોહનો ચેપ ફેલાવો, શરીર પર બ્યા ત્યા કંહ થવો] ઠવા (-વા) જુ. નં, ઠવાટ પુ. કોહવારો, સડો

કોહપણુ નં [મં કોષ(ન), પ્રા કુશ્ણ, કોષ પન્થી] ચીડિયાપણુ, ખણખોદ

કોહર નં (૧) [મં કુશર] કાળી જમીનમા પાણી ભરાઈ ખાડો પડે છે તે (કા) [કોહ ના

કોહન (-વા) જુ, કોહવાટ (-રો) (કા) જુઓ કોહલુ (કો) અંકિં [મં કુા, પ્રા કુશ, કોહ] સડલુ (૨) કોહ થવો

કોહામા નં એક પક્ષી

કોહિનૂર પુ. [ફા] નેજનો પવત (૨) (મ) એક ધણો તેજસ્વી હોરો

કોહિસ્તાની સ્ત્રી. [ફા] એક પેદાચી લાવા કોહલુ વિ. સડેલુ (૨) જેને કોહ થયો હોય એલુ (૩) કોહપણુ કરે એલુ, ચીકલુ

કોહું વિ. સડેલુ (૨) કોહપણુનું ઠંડુલુ વિ. કોહલુ ને દૂધા જેલુ - હાખાલુ વિ. ચીડિયુ (૨) ચીકલુ, ક્યાટિયુ - હાપેટા પુ. મં. વં. કોહપણુનું વન ન

કોળ પુ. [સં, પ્રા કોલ] મોટો ભડો ઉંઠર ઠવાઈ સ્ત્રી. - જિયુ નં ઉંઠરિયુ

કોળણુ સ્ત્રી. જુઓ 'કોળી' વિ. મા

કોળલુ (કો) અંકિં ખીલલુ, ફૂલલુ, પાગરલુ (૨) ફેલાલુ [ફેલાલુ

કોળાલુ (કો) અં. કિં હવ કે અભિમાનથી કોળિયુ (કો) વિ. [સં કવલ ઉપરથી] ઊડળમા માથે એટલુ, થોડુક (૨) (કા) નં જુઓ કોળ'મા

કોળિયો (કો) પુ. [સં કવલ] મોમાં એજ વાર લેવાય એટલો ખોરાક - ગ્રાસ [- કરી જલુ = હડક કરીને ખાઈ જલુ, ગટાપ કરી જલુ]

કોળી વિ. [મં કોલ ઉપરથી] ઠાકરડની ભતલુ (૨) પુ. ઠાકરડો (૩) [સં. રં. કોલિર્મ] [લા]

કોળો અથવા દયાહીન આદમી - જાણુ સ્ત્રી. કોળીની સ્ત્રી (૨) [લા] કાળી અથવા દયાહીન સ્ત્રી ઠનાળી વિ. કોળી અને એના જેલુ અનર્થ - શૂદ્ર ભતિનું (માણસ) [કોળાનો વેલો

કોળી (કા') સ્ત્રી. [સં કુષ્માળકી, પ્રા કોહલી] કોળીંદુ નં (કા) બોરિયુ (અગરખાનું)

કોળુ (કા') નં [જુઓ કોળી સ્ત્રી.] શાક તરીકે વપરાતું એક ફળ, કુમાડ [હસલુ]

કોળેકોળ (-જો) લઈને = ખૂબ ખડખડાટ

કોંકણ પું [સં.] (સં) સદાદિ પર્વતની પશ્ચિમે
આવેલા એક પ્રદેશ ૦૫૬૧ સીં કોંકણનો
(નિનારાનો પટ્ટી જેવો) મુલક. ૦૨૨૫ વિં કોંકણ
પ્રદેશમાં રહેનાર (૨) મહારાષ્ટ્રી બ્રાહ્મણોની એક
ભતિયું (૩) પું તે ભતિનો માણસ - ભૂ વિં
કોંકણ (૨) સીં મરાઠીની એક બોલી
કોંક્રેમ સીં [કં.] (સ) અખિલ ભારતીય
રાષ્ટ્રીય મહાસભા - સીં વિં કોંક્રેસનું કે
તેને લગતું (૨) પું મહાસભાવાદી
કોંટ (કોં) સીં (કા.) [સં] સ્કવ = ખાવ ? ખૂધ
(આખલા કે ઊટની)
કોંટાઈ (કોં) સીં [કોટ' ઉપરથી] મગરની
કોટિયું (કેં) વિં કુંડ - યાપણું નં
કોંટી (કોં) સીં તરવારને મ્યાન સાથે બાધી
રાખવાની દોરી અથવા સાકળી
કોડ (કોં) નં કોડું, પેતરો [- ખેસતું =
પેતરો સફળ થવો, યુક્તિ લાગવી]
કોંટો (કોં) પું [સં કટક] ફણો
કોટિક્ય પું [સં] (સ) કુટિલ રાજનીતિજ્ઞ
ચાણક્ય (૨) નં કુટિલના
કોડુંબિક વિં [સં] કુડુંબતુ, કુડુંબને લગતું
કોટક નં + જુઓ કોટક
કોટક નં [સં] કુવ્હલ (૨) કુવ્હલ ભગત કરે
એતુ ગમે તે (૩) નવાઈ; અભયખી (૪) ધીખળ.
૦ પ્રિય વિં કોટકના શોખવાળું. ૦ પ્રેમ પું
કોટન વિથેનો પ્રેમ - કોટાર પું [+ આચાર]
વિવાહવિધિનો એક ભાગ, જે દરમિયાન
કેટલીક રમતો તેમ જ મીઠળ બાધવાનું વગેરે
કરાય છે
કોવ્હલ ન [સં] કુવ્હલ, કોટક, ઇતેભરી
કોપીન નં [સં] લગોડી, કોપીન
કોભાંડ નં [જુઓ કુભાંડ] કાપતરુ; તરકંટ
કોમાર, -ય નં [સં] કુમારપણું. ૦ પ્રત નં
કુમાર દશામાં કરવાનું પ્રત (૨) કુંવાસ
રહેવાનું પ્રત
કોમુદી સીં [સં] ચાદની (૨) વ્યાકરણનો
એક સંસ્કૃત ગ્રંથ [ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર
કોરવ પું [સં] કુરનો વરાજ (૨) [સં]
કોલ વિં [સં] તાલિક મતલુ, વાખમાર્ગી, શાકન

૦ મત પું, નં તે મત. ૦ માર્ગ પું તે માર્ગ
કોવચ સીં, નં [ધિં. કૌંચ, જુઓ કંવચ]
એક વનરપતિ (૨) એનો ખતૂરીવાળો ફાંડો
કોવત નં [અ. કુવ્વત] તાકાન
કોવો પું [સં. કાક, ધિં. કૌવા] કાગડો
કોશલ (-ક્ય) નં [સં] કુશલપણ, પ્રવીણતા
કોશ (-સ) ક્યા સીં [સં] (સ) રામચંદ્રની માતા
કોશિન પું [સં] (સં) વિદ્યામિત્ર (૨) ઇદ્ર
કોશિકી, ૦ વૃત્તિ સીં [સં] નાટકની લખાવટની
(કૌશિકી, આરભડી, સાતવતી અને ભાગ્ગતી)
ચામની એક રોડી, જેમાં શૃગાર, કરુણ
અને હાસ્ય ત્રણે રસની જમાવટ હોય છે
કોસ્તુલ પું [સં] એક ભતનો મણિ, સમુદ્ર-
મધનથી નીકળેલા ચોદ રત્નોમાંનું એક
કોંસ પું [અ. કૌંસ] કંસ, લખાણમાં વપરાતું
() [], { } આલું ચિહ્ન

કચમ અં + જુઓ કેમ ? (પ.)
કચલું અં [કિહાં] + કયાય પણ (પ)
કયાડી સીં કયાડા રંગની ઘોડીની એક ભત
-કું વિં ઘેરા રાતા કથાર્થ રંગનું -કો
પું એ ભતનો ઘોડો
કયામત સીં [અ. કિયામત] મરણ બાદ ખુદા
આગળ લેલા યદીને જવાબ આપવાનો દિવસ,
ઈશ્વર આગળનો ઇન્સાફનો દિવસ
કયારડી સીં [જુઓ કયારી] નાનો કયારડો
-કો પું જેમાં પાણી ભરાઈ રહે એવું પાણ
બાવેલું ખેતર (કાગર વગેરેનું)
કયારી સીં [‘કયારો’ પરથી] નાનો કયારો (૨)
પાણી પાલું પડે તેવી જમીન (૩) પાણી ભરાઈ
રહે એવી જમીન (૪) ખેડાણ જમીન -રો
પું [સં. કેદાર, પ્રા. કેઝાર] કયારડો (૨)
ઝાડ, છાંડ વગેરેની આબુબાબુ પાણી ભરવા
માટે કરેલો ખાડો
કયારે અં [પ્રા. કિવારક] કયે વખતે ? ૦ ક અં
કોડક વખતે ૦ ચ અં ગમે ત્યારે, કદી પણ
કયાસ પું [અ. કિયામ] અટક, ધારણા (૨)
કિંમતની આકળી, અદાજ [- કરવો,
-કાઢવો, -ખાંધવો]

કયાં અં કઈ જગાએ ? ૦ક અં કોક જગાએ
 ૦ય અં કોઈ પણ જગાએ
 કયોં અં [ઈં વયોં] + કહી, કયહુ
 કહુ પું [સં] યસ
 કમ પું [સં] એક પછી એક આવે એવી
 વસ્તુ સંકલના (૨) શ્રેણી, હારમાળા (૩) હગલુ,
 પગલુ (૪) ધારો, દિવાળ (૫) આક્રમણ,
 હુમલો (૬) સંગીતમા એક અક્ષર કાર ૦ણુ
 નં હગલુ (૨) જલુ તે (૩) આગળ વધતું
 તે (૪) ઉલ્લંઘન કરતું તે ૦ખદ્ધ વિં નિયત
 કમવાળુ ૦ભગ પું કમ-નિયમનો ભગ
 ૦વાર અં હારખધ અનુક્રમ પ્રમાણે ૦શ
 અં નિયત કમ પ્રમાણે, એક પછી એક (૦)
 કમે કમે, હપનેથી -ભાગત વિં [+આગત]
 વશપરપરા પ્રમાણે ઊતરી આવેલુ અથવા
 મળેલુ -માનુસાર અં [+અનુસાર] કમ તાર
 -મંક પું [+અક] અનુક્રમ પ્રમાણેનો
 નખ -મિક વિં [સં] એક પછી એક
 -કમ પ્રમાણે આવે એવું (૨) વશપર પરાગત
 કય પું [સં] ખગીદલુ તે, ખરીદી
 કદન નં [સં] રહતુ તે, રહન
 કાઉન વિં [ક] (છાપવાના) કાગળના એક માપતુ
 (૨) પું એક અગ્રેણ નાણુ - રાા શિલિંગ
 કાંત વિં [સં] અતીત, પીતેલુ (૨) આકાંત ૦દર્શી
 વિં અતીત, અનાગત તથા સૂક્ષ્મ પદાર્થ જોઈ
 શકનાર (૨) વસ્તુનું રહસ્ય જોઈ શકનાર (૩) સર્વજ્ઞ
 કાંતિ સ્ત્રીં [સં] એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને જલુ
 તે ગતિ (૨) (ધરમૂળથી) શ્રેરક્ષાર, પરિવર્તન,
 ઊથલપાથલ. ૦કર વિં કાંતિ-પરિવર્તન
 કરનાર ૦કારક, ૦કારી વિં કાંતિકર ૦વૃત્ત
 નં સૂચની ગતિથી જે ગોળાકાર રેખા
 ખગોળમા થતી કક્ષાય છે તે, સૂર્યમાર્ગ
 ક્રિકેટ સ્ત્રીં [ક] એક અગ્રેણ રમત, બોલબેટની
 રમત ૦ર પું [ઈં] ક્રિકેટ રમી નાણનાર,
 ક્રિકેટનો ખેલાડી
 કિયમાણુ વિં [સં] કરાવું, થવું, બનવું (૨) નં
 ક્રિયાકર્મ, ધર્મ - સરકારવિધિ
 ક્રિયા સ્ત્રીં [સં] કાર્ય, કર્મ (૨) સરકારવિધિ,
 ક્રિયામાણુ (૩) કામ કરવાની રીત, કૃતિ, અમલ

૦કાંદ પું ક્રિયા-ધર્મવિધિને લગતો વેદ-
 શાસ્ત્રનો ભાગ (જુઓ કર્મ કાંદ) ૦તિપર્યથ
 પું ક્રિયાપદનુ સાંકેતિક ભવિષ્યકાળનુ રૂપ
 હિંદાં 'જો વૃદ્ધિ થઈ હોત તો મુકાળ થાત' (૨)
 [કા શા] એક કાવ્યાલ કાર જેમાં પ્રકૃતિથી
 ભિન્ન કલ્પના કરીને વિવચનુ વણ ન કરવામા
 આવે છે ૦ત્મક વિં અમલી (૨) પ્રયોગાત્મક
 ૦નાથ પું ક્રિયાપદના લિંગ, વચન વગેરે જેના
 પર આધાર રાખે છે તે પદ (વ્યા) ૦પદ નં
 ક્રિયા ખતાવના પદ (વ્યા) ૦પરક વિં
 દ્વિયાનો અર્થ પૂરો કરનાર (પદ કે પદો) [વ્યા]
 ૦દલ (-ળ) નં ક્રિયાનુ - કર્મનું પરિણામ
 ૦યોગ પું ક્રિયાપદ માથેનો મખધ [વ્યા]
 (૨) ઉપાયો યોજવા તે (૩) દેવતાનુ આરાધન,
 દેવમંદિર બનાવવા ઇત્યાદિ પુણ્યક્રમ (૮)
 યોગનો અભ્યાસ થઈ રાકે તે માટે કરવાના
 સાવનતપ કર્મ ૦વાચક વિં જેનાથી ક્રિયાનો
 બોલ થાય એવું ૦વાન વિં કોઈ પણ વસ્તુને
 અમલમાં મૂકનાર (૨) યજ્ઞયાગાદિ વિધિપૂર્વક
 કર્યા કરનાર, કર્મનિષ્ઠ ૦વિશેષણુ (૦અન્યથ)
 નં ક્રિયાપદના વિશેષણ તરીકે વપરાતો શબ્દ
 (વ્યા) ૦વિશેષણુ વાક્ય નં ક્રિયા
 વિશેષણનુ કામ કરતું ઉપવાક્ય ૦શક્તિ સ્ત્રીં
 ક્રિયા-કામ કરવાનુ બળ (૨) ઇશ્વરની એ
 શક્તિ, જેથી બ્રહ્માડની ઉત્પત્તિ થયેલી મનાય
 છે ૦શીલ વિં કાઈ કર્યા કરવાના સ્વભાવવાળુ
 ૦શ્ય પું [+આશ્રય] કર્તા (વ્યા)
 કીડન નં [સં] ખેલવુ તે
 કીડલુ અંકિં [સં ક્રીડ] કીડા મંચી, ખેલવુ
 કીડા સ્ત્રીં [સં] ખેલ, રમતગમત ૦તાલ પું
 હાદરાતાલ ૦ભૂમિ (-મી) સ્ત્રીં, -હાગણુ નં
 કીડા કરવાનુ ક્ષેત્ર -સ્થળ, રમતગમતની જગા
 કે મેદાન
 કુધિત, કુદ્ધ વિં [સં] કોષે ભરાયેલુ
 કુસેડ સ્ત્રીં [ઈં] કોસ ખાતરનુ ધર્મયુદ્ધ (૨)
 ધર્મયુદ્ધ, બેહાદ
 કૂર વિં [સં] નિદેય ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણુ નં
 કૂસ પું [ઈં] જુઓ કોસ [પત્રનો]
 કોડપત્ર નં [સં] પૂર્તિ, વધારો (અથકેવર્તમાન-

કોઠ વસા અં + લક્ષ વસા, જરૂર

કોઠ પું[સં.]ગુસ્સો (-આવવો, ચડવો, થવો.)

[—કરવો = ગુસ્સે થવું. —મારવો = ગુસ્સાને દબાવવો કોઠમાં આવવું, આવી જવું = ગુસ્સે થઈ જવું કોઠે બસવું = ગુસ્સે થવું] ૦વું અંકિં ગુસ્સે થવું. —ધા સ્ત્રીં આયતા શ્રુતિનો એક પ્રકાર (સંગીત). —ધાગાર પું નં[+ આગાર] ક્રોધી માણસને ભરાઈ બેસવાનો આરોડો. —ધાયમાન વિં [સં] ક્રુધમાન] ક્રોધે ભરાયેલું, ખફા —ધાવેશ પું[+ આવેશ] ક્રોધનો આવેશ. —ધાળ [સં] ક્રોધાળું, —ધી વિં [સં.] ક્રોધવાળું. —ધિષ્ઠ વિં [સં] ભારે ક્રોધી, તામસી

કોમ નં [કં] ચામડું કળવવાનો એક પ્રકાર (તે રંગવાળું બને છે), કે તેવી રીતે કળવાયેલ ચામડું કે તેની ભત [-કરવું, —ખનાવવું = ચામડાને કોમપદ્ધતિથી કળવવું —રંગવું]

કોશ પું [સં] કોઠ માઇલનું અંતર; કોસ, ગાઉ કોસ પું [કં] ચોકડી-ધાટનો વધસ્તંભ (૨) ખિસ્તી ધર્મ ચિહ્ન [-પર ચડવું = ફાંસી કે કોસથી મરણ આવવું (૨) (ઈસુ ખ્રિસ્ત પેઠે) શહીદ થવું]

કોન્નિ ગ નં [ક] પગરખ્તામાં વચ્ચે આવતા રેલમાર્ગને ઓળંગવા રખાતો રસ્તો (૨) બે રેલગાડીઓનું એક જગાએ સામસામેથી આવીને મળતું તે.

કૌંચ પું [સં] એક પક્ષી, બગલ (૨) પુરાણોમાં વર્ણવેલા સપ્ત દ્રોણીમાનો એક (૩) હિમાલયમાનો એક પર્વત ૦રંધ્ર નં હિમાલયની એક ધારી —ચી સ્ત્રીં કૌંચની માદા ફેલખ સ્ત્રીં [કં] મનોરંજન તથા મળવા કરવા માટે કંઠાટું મંઠળ (૨) સ્વતંત્ર વ્યવસ્થાથી એકરમોડે જમતું મંઠળ કે તેનું રસોડું

ફાંત વિં [સં] થકિલ —તિ સ્ત્રીં ચાક

ફિલ્લ વિં [સં] પીડિત (૨) [લા] સમજતા મહેનત પડે એવું, અર્થની ખેચતાણ કરવી પડે તેવું, સ્પષ્ટ નહિ તેવું, કૃત્રિમ ંતા સ્ત્રીં.

—થાર્થ વિં ન્લિષ્ઠ અર્થવાળું

ફલીખ વિં [સં] નપુંસક, નામક

જો—૧૯

ફલીખ નં [સં] કામદેવના મંત્રનું બીજ

ફલેદ પું [સં] ભેજ; લિનાશ (૨) કુખ. ૦ન

નં બીનું કરવું તે (૨) પરસેવો આણવો તે

ફલેશ પું [સં] પીડા, કુખ (૨) કળિયો,

કકાસ. ૦કર વિં કલેશ કરે એવું —શી

કલેશ કરનારું; કકાસિયુ [નામદર્શક]

ફલેખ્ય નં [સં.] ફલીખપણું; નપુંસકતા.

ફ્યોરોદ્રોમ નં [ફં] શસ્ત્રક્રિયા માટે દરદીને

અચેત કરવા વપરાતી એક ઔષધિ [-આપવું,

—સૂ ધાડવું = તે દવા સૂઝાડીને અચેત કરવું

—ભીતરવું = તે દવાની અસર મટવી —ચડવું,

—લાગવું = તે દવાની અસર થવી]

ફવચિત્ત અં [સં] કદાપિ, કદી, કોક વખત

ફવાથ પું [સં] ઉકાળો, કાઢો

ફિવનાઈન, ફિવનીન નં [ફં.] સિ કોના નામના

ઝાડની છાલનું સત્ત્વ, તાવની એક દવા

ફ્યોરોદ્રીન સ્ત્રીં, નં [ફં] રોગચાળાને ફેલાતો

રોગવા માટે રોગના શકમંદ વહાણ કે મુસાદરના

કે રોગીના અવરજવર ઉપર ચુકાતો અમુક

વખતનો પ્રતિબંધ કે મનાઈ

ફ પું [સં.] સક્ષસ (૨) ફ + પૂનો ભોડાક્ષર

ફાણ પું, સ્ત્રીં [સં.] વખતનું એક માપ, સેકન્ડનો

ફે લાગ (૨) [લા] છેક જ જૂજ સમય ૦છવી

વિં ફાણ સુધી જ જવે કે ટકે એવું ૦દા

સ્ત્રીં રાત (૨) હળદર ૦શુદ્ધિ વિં ફાણે ફાણે

જેની બુદ્ધિ ફરે એવું, ચલિત બુદ્ધિવાળું.

૦ભર અં ફાણને માટે, ફાણવાર ૦ભંચુર

વિં ફાણમાં નાશ પામે એવું, નશ્વર ૦માત્ર

અં એક ફાણ સુધી, જરાક જ વાર ૦વાદ

પું ફાણે ફાણે વરસ ફરે છે એવો ઔદવાદ.

૦વાદી પું એમાં માનનાર. —શુક વિં

ફાણનું, ફાણભંચુર

ફાણુ સ્ત્રીં + ફાણ

ફાત વિં [સં] ઈંત પામેલું, જખમી (૨) ઓછું

થયેલું (૩) નં નાનો છેલ્લો, ઘા —તિ સ્ત્રીં

ગુકસાન, હાનિ (૨) ઊણપ, ખોડ (૩) કલંક (૪)

ફાત, ઘા. —તોદર પું [સં] પેટનો એક રોગ.

ક્ષત્ર પું [સં] ક્ષત્રિય ંતા સ્ત્રીં ૦પ્રકોપ

પું વધારે પડતી ક્ષત્રિયતા, ‘મિલિટેરિઝમ’.

૦(-ત્રી)વટ સ્ત્રીં જુઓ ક્ષત્રીવટ - ત્રાણી
સ્ત્રીં ક્ષત્રિય ભતિની સ્ત્રી, રજપૂતાણી - ત્રિય
વિં(૨) પું [સં] જેનો ધર્મ પ્રભુનું સરક્ષણ
કરવાનો છે તે વર્ણનો (પુરુષ) - ત્રિયાણી
સ્ત્રીં [સં] ક્ષત્રાણી - ત્રી પું [સં] ક્ષત્રિય
-ત્રીવટ સ્ત્રીં [સં] ક્ષત્રિય+વૃત્તિ ક્ષત્રિય
ભતિનું બિરહ [યા જૈન સાધુ
ક્ષપણ પું [સં] ઉપવાસ (૨), ઠક પું બૌદ્ધ
ક્ષપા સ્ત્રીં [સં] રાત્રિ ઠકર પું (સ) ચદ્ર
ઠચર પું ચદ્ર (૨) નિશાચર, રાક્ષસ (૩)
ચોર ઠપતિ પું (સ) ચદ્ર
ક્ષપિત વિં [સં] નાશ પામેલું (૨) ક્ષીણ
ક્ષમ વિં [સં] સહન કરી શકે એવું (૨) સાધી
શકે એવું (૩) સમર્થ, શક્તિમાન (૪) ચપાર્ય,
ચોચ્ય (૫) ધીરજવાળું ઠતા સ્ત્રીં ઠંડુ સં
કિં [સં] ક્ષમ્ ક્ષમા આપવી, ખમી હેવું
ક્ષમા સ્ત્રીં [સં] ખામેશ્વી, દરજુજર કરવું તે,
માફી [-આપવી, -કરવી, -માગવી,
-ચાચવી] (૨) પૃથ્વી ઠક્ષણ નં ક્ષમાવત
એવો સાધુ (જૈન) ઠધર વિં ક્ષમા ધારણ
કરે એવું (૨) પું પર્વત (૩) (સ) પૃથ્વી
ધારણ કરે છે તે શેષનાગ ઠપન નં ક્ષમા
માગવી તે ઠપાત્ર નં ક્ષમાને ચોચ્ય ઠવડું
સં કિં 'ક્ષમડું' નું પ્રેરક, ખમાવડું ઠવત,
ઠવાન, ઠરીક્ષ વિં ક્ષમાવાળું
ક્ષમ્ય વિં [સં] ક્ષમા આપી શકાય એવું, ક્ષમાપાત્ર
ક્ષય પું [સં] ક્ષીણ થવું - ઘસાઈ જવું તે, ઘટાડો
(૨) નાશ (૩) ક્ષય રોગ ઠમ્યિ સ્ત્રીં ક્ષયને
હીને થયેલી ગાંઠ ઠતિથિ સ્ત્રીં જેનો લોપ
થતો હોય તે તિથિ ઠરોગ પું એક રોગ,
ઘાસણી ઠરોગી વિં (૨) પું ક્ષયરોગવાળું
-ચી વિં ક્ષયવાળું
ક્ષર વિં [સં] નાશ પામે એવું ઠંડુ અઠકિં
[સં] ક્ષર નાશ પામવું
ક્ષત્રિય વિં [સં] ક્ષમ્ય, ક્ષમા ચોચ્ય
ક્ષા સ્ત્રીં + ક્ષમા, પૃથ્વી
ક્ષાત્ર વિં [સં] ક્ષત્રિયનું -ને લગતું (૨) નં
ક્ષત્રિયનું કર્મ (૩) ક્ષત્રિયપણું (૪) ક્ષત્રિયોનો
સમૂહ, ક્ષત્રિય ભતિ. ઠકર્મ નં ક્ષત્રિય

કરવાનું કર્મ ઠતેજ નં ક્ષત્રિયનું તેજ -
પરાક્રમ ઠધર્મ પું ક્ષત્રિયોનો ધર્મ ઠવટ
સ્ત્રીં જુઓ 'ક્ષત્ર'મા ક્ષત્રીવટ ઠવિદ્યા સ્ત્રીં
ક્ષત્રિયને ઉપયોગી વિદ્યા [ક્ષત્રપ્રોષ
ક્ષાત્રોદ્રેક પું [સં] ક્ષત્રિયપણાનો ઉદ્રેક, જુઓ
ક્ષાર વિં [સં] ખાર (૨) પું ખારાશવાળું
તારવ ઠચુણી વિં ક્ષારના ગુણવાળું ઠમૂમિ
(-મી) સ્ત્રીં ખાનટવાળી જમીન ઠમાપક
વિં ક્ષાર માપનાર (૨) નં ક્ષાર માપવાનું યત્ર.
ઠમિતિ સ્ત્રીં ક્ષારને માપવું તે કે તેની વિદ્યા
ક્ષાહન નં [સં] ખખાળવું - ધોવું તે
ક્ષાત વિં [સં] ક્ષમાવાળું, સહનરીલી -તિ
સ્ત્રીં ક્ષમા, સહિષ્ણતા
ક્ષિતિ સ્ત્રીં [સં] પૃથ્વી ઠધર પું રોપનાગ. ઠનાથ,
ઠપાલ(ળ), -તીશ પું [+ ધશ] રાત્ર
ક્ષિતિજ સ્ત્રીં [સં] આખને પૃથ્વી આકાશ
સાથે મળતી જણાય છે એ કલ્પિત કેખા,
દલિતમર્થાદા ઠક્ષેત્ર નં ક્ષિતિજને સમ્પાત્ર ક્ષેત્ર
ઠસમ્પાત્ર વિં મપાટ, 'હોમિઝોન્ટલ' (ગ)
ક્ષિમ વિં [સં] નાખી દીધેલું તજેલું
ક્ષિમ્ અં [સં] તરત, જલદી
ક્ષિપ્રા સ્ત્રીં [જુઓ ક્ષિપ્ર] ખીચકી (?)
ક્ષીણ વિં [સં] ઘસાઈ ગયેલું, સુકાયેલું,
નખણ ઠવીર્ય વિં જેનું વીચ પરાક્રમ ક્ષીણ
થયેલું છે એવું, નમાલું -ણાસવ વિં (બૌદ્ધ)
જેના આસવ - વૃજાણી વિપત્તિઓ ક્ષીણ
થઈ છે તેવું
ક્ષીર નં [સં] દૂધ (૨) પાણી (૩) ખીર (૪)
ઝાડનું દૂધ -રસ ઠસાગર પું દૂધનો સમુદ્ર
-રોહક નં [+ વદકો] દૂધ જેવું સરોવર
પાણી (૨) ક્ષીરસાગર (૩) એક ભતનું ધોણું
રેશમી વસ્ત્ર, ખીરોહક
ક્ષુણ્ણ વિં [સં] ખાડેલું, દળેલું (૨) પગતળે
વડાયેલું (૩) અજ્યસ્ત, બરોબર વિચારેલું
ક્ષુદ્ર વિં [સં] નજીવ, ટુચ, પામર ઠધ ટાળી,
ઠધ ટિકા સ્ત્રીં ઝીણી ધૂધરીઓવાળી મેખલા
-કંઠોરો
ક્ષુધા સ્ત્રીં [સં] ભૂખ -ધાતુર વિં [+આતુર]
ભૂખ, ખાવાને તલવી રહેલું -ધાર્ત (-ર્ત)

વિં ભૂખે પીડાતુ -ધિત વિં [સં] ભૂખ્યુ
 ક્ષુબ્ધ વિં [સં.] હોળાચેલું; અસ્થિર (૨)
 હોલ પામેલું, ખળખળેલું (૩) આકુળન્યાકુળ
 (૪) ડરેલું
 ક્ષુભિત વિં [સં.] હોલ પામેલું (૨) હોળા
 છુર પું [સં] અસ્થિર (૨) નનવરના પગની
 - ખરી -રી પું હલમ
 ક્ષુલ્લક વિં [સં.] થોડું, અલ્પ(૨)ગુચ્છ, નજીક
 ક્ષેત્ર નં [સં.] જમીન, ખેતર(૨) સ્થાન, જગા
 (૩) કાર્ય કે ધંધાનો અવકાશ, મોકળાશ (૪)
 શરીર; દેહ (૫) જાતનું ઠેકાણું, તીર્થ (૬)
 રણાણ (૭) સ્ત્રી ૦જ પું રીતસર નીમેલા
 પુરુષ દ્વારા પોતાના પતિ માટે ઉત્પન્ન કરેલું
 બાલક(ધર્મશાસ્ત્રવિહિત આગ્માનો એક પુત્ર).
 ૦જ વિં ક્ષેત્રને જાણનાર, જ્ઞાની (૨) ડાહ્યું,
 ચતુર (૩) પું આત્મા (૪) પરમાત્મા (૫)
 રત્નચટ્ટી - કાઠડીછટ્ટો પુરુષ (૬) ખેડૂત
 ૦ત્રિકોણમિતિ સ્ત્રીં સમતલત્રિકોણમિતિ,
 'ટ્રિએનોમેટ્રી' (ગ.). ૦પાલ(-ળ)પુંખેતરનો
 રખેવાળ, ખેડૂત (૨) ખેતરનું રક્ષણ કરનાર
 દેવ (૩) સ્વામી રાજ (૪) 'ફિલ્ડર' (ક્રિકેટ ધં
 રમતમાં) ૦ફલ(-ળ) નંક્ષેત્રનો વિસ્તાર(૨)
 જમીનની લ'બાઈપહોળાઈનું માપ, 'એરિયા'
 [ગ] ૦ભૂમિતિ સ્ત્રીં સમનશબ્દમિતિ,
 'પ્લેઝન બ્યોમેટ્રી.' ૦માપન નં, ૦મિતિ
 સ્ત્રીંક્ષેત્રને માપતું તે કે તેની વિધા ૦સ ન્યાસ
 પું પીળ'બધા ક્ષેત્રોને ડોડી એક જ ક્ષેત્રને -
 સ્થાન નેવળગી બેસતું તે. ૦રથ વિં શરીરમાં

રહેલું (૨) પુણ્યક્ષેત્રમાં રહેનાર (૩) પું
 શરીરમાં રહેલો આત્મા [પતિ
 ક્ષેત્રિય, ક્ષેત્રી પું [સં.] ખેડૂત(૨)આત્મા(૩)
 ક્ષેપ પું[સં] ફેંકવું - નાખી દેવ તે(૨)ગાળવું -
 ગુમાવવું તે (સમયનું) ૦ક વિં ધુસાડેલું,
 પાછળથી ઉમેરેલું (૨) પું નાખનાર પુરુષ
 (૩) ઉમેરો, પાછળથી ઉમેરેલી વસ્તુ ૦ણુ નં
 ક્ષેપ કરવો તે (૨) નિંદા, અપવાદ
 ક્ષેપણી સ્ત્રીં [સં.] હથેલુ(૨)માછલા પકડવાની
 લાળ (૩) કુસ્તીનો એક દાવ (૪) એક અસ્ત્ર
 ક્ષેમ વિં [સં.] સુખશાંતિ આપનાર (૨) સુખ
 શાંતિવાળું, આપાદ (૩) નં સુખશાંતિ (૪)
 કલ્યાણ, શ્રેય (૫) આરોગ્ય. ૦(-મ')કર વિં
 કલ્યાણકારક. ૦કુશલ(-ળ) વિં સુખશાંતિ
 અને આરોગ્યવાળું (૨) નં તેવી રીતિ કે
 તેના સમ્રાચાર. ૦વૃત્તિ સ્ત્રીં વસ્તુનું ક્ષેમ
 સાચવવા તરફ દળતી વૃત્તિ, 'કોન્ઝર્વેટિવમ'.
 -મી વિં [સં] ક્ષેમવાળું, કુશળ
 ક્ષોણિ(-ણી) સ્ત્રીં [સં] પૃથ્વી(૨)એકની અપ્પ્યા
 ક્ષોલ પું [સં.] મનનો ગલરાટ, વ્યગ્રતા (૨)
 'ઓસારો ખાવો-શરમાવું તે(૩)ખળખળાટ ૦ક
 વિં હોલ કરે એવું. -ભિત વિં [સં] હોલ
 પામેલું -ભિની સ્ત્રીં [સં] મધ્યા શુતિનો
 એક અવાતર ભેદ(સંગીત.) -ભ્ય વિં [સં]
 ક્ષોભિત થાય કે કરી શકાય એવું
 ક્ષોર, ૦કેમ' નં [સં] હલમત, સુડન -રિક પું
 [સં] હલમ. -રી પું [સં] અન્નો
 દ્વમા સ્ત્રીં [સં] પૃથ્વી (૨) એકની સંગ
 ૦નાથ, ૦પતિ પું દ્વમાનો પતિ -રાજ

ખ

ખ પુ. [સં] કંઠસ્થાની બીજો વ્યંજન (૨)
 સૂર્ય. (૩) નં પોલાણ, આકાશ (૪) શન્ય,
 મીઠું (૫) મીઠાનો સ દેત (૫થમા) (૬)
 હરકોઈ નક્ષત્રથી હસમુ નક્ષત્ર ઠંકારીત વિ.
 છેડે ખકારવાળું ૦ખખુ નં + ખકાર ૦ખખો
 પુ. ખકાર (૨) (તોછડાઈમા) બ્રહ્મક્ષત્રિય
 કામનો માણસ ૦ચુણુ પુ. 'ઝીરો કેક્ટર'
 [ગ] ૦યુષ્પ નં આકાશકુસુમ, મિથ્યા
 કલ્પના ૦મધ્ય નં આજારાનુ માયા ઉપરનું
 બિંદુ ૦સ્વસ્તિક ક પુ. ક્ષિતિજ [ખાઈ
 ખઈ પુ. + [સં ક્ષય, પ્રા સય] ક્ષયરોગ (૨) જુઓ
 ખખ વિ. ખખળી ગયેલું, જીજી
 ખખહથળ વિ. [સં લક્ષ્મણ + ધળ] (ખાસ
 કરીને વૃદ્ધ છતાં) મજબૂત ખાવાનું (૨) હમામ
 દાર, લવ્ય [અવાજ થવો
 ખ(૦હ)ખહલુ અંકિં (૨વં) ખહખહ એવો
 ખ(૦હ)ખહાટ પુ. (૨વં) ખખહવાથી થતો
 અવાજ - વલુ સંકિં ખહ ખહ અવાજ કરવો
 (૨) [લા.] ધમકાવવું (૩) મારવું (જેમ કે ઘોલ)
 ખખરખખર અં. [ખખર (ખખળવું) + વખર
 (સં વિકિરુ = વેરકું)] ઢોલણ હોય એમ,
 આમ તેમ પશ્યુ હોય એમ
 ખ(૦ર)ખરકું અંકિં લાગવું, બળાપો - શોક
 થવો, સાંભવું (૨) ખૂચવું (આખમા) (૩)
 ખખળવું ૩ જુઓ (૪) ખરખર એવો અવાજ
 થવો (૫) સંકિં દુ ખ દેવું
 ખ(૦ર)ખરી સ્ત્રી [૨વં] ગળામા ખાઝેલો કંક
 કે ખાધેલી વસ્તુનો ભાગ (જેનાથી અવાજ
 ખોખરો થાય છે) (૨) ગાતી વખતે સૂર
 ક પાવવો તે (૩) સૂર, અવાજ (૪) ચિતા
 ચટપટી [-ખાઝવી = ગળામા કંક ભરવો]
 ખ(૦)ખરો પુ. [૨વં] શોક, સતાપ (૨)
 પસ્તાવો, પશ્ચાત્તાપ (૩) શક, અ દેશો
 [-કરવો = શોક કરવો (૨) લૌકિકે જવું
 -કાઢી નાખવો = સ દેહ દૂર કરવો - થવો =

પસ્તાવો થવો ખખરે જવું = ખરખર કરવા
 જવું, લૌકિકે જવું]
 ખ(૦ળ)ખળતું વિ. [ખખળવું નું વંકું] ખૂખ
 ઊનું, ઊકળવું (૨) ખળ ખળ કરવું વહેવું
 ખ(૦ળ)ખળવું અં. કિં (૨વં) ખૂખ ઊનું થવું,
 ઊકળવું (૨) વહેતાં ખળખળ અવાજ કરવો
 (૩) [સં સ્પર્શ, પ્રા સ્પર્શ] ખાધાનું દાહી
 ઊઠવું ખખ - જીર્ણ - અશક્ત થવું
 ખખળાવવું સંકિં 'ખખળવું નું પ્રેરક (૨)
 (૨વં) ધણા પાણીથી ઘોલ (૩) (નાણું)
 કઠાવવું, પટાવી લેવું
 ખખખુ નં, -ખખો પુ. જુઓ 'ખ' માં
 ખગ પુ. [સં] પક્ષી (૨) ગ્રહ (૩) તારો (૪)
 સૂર્ય (૫) દેવ (૬) નવની સ જ્ઞા ૦પતિ પુ.
 પક્ષીઓનો રાત્ર - ગરુડ (૨) હ સ ૦વાહન
 પુ. (સ) વિષ્ણુ - ગાકાર વિ. [+ આકાર]
 આણુ, ચકિત (૨) સુદર - ગાધિપ, - ગેશ,
 - ગેન્દ્ર પુ. (સ) [+ અધિપ ઇશિ, ઇન્દ્ર] ગરુડ
 - ગાસન પુ. [+ આમન] (સ) ઉદ્યાયલ
 (૨) વિષ્ણુ
 ખચુણુ પુ. [સં] જુઓ 'ખ' માં
 ખગોલ(-ળ) પુ. [સં] ગગનમહળ ંગણિત
 નં ખગોળના પદાર્થોની ગતિ વગેરેનું ગણિત
 ૦વિદ્યા સ્ત્રી ૦ અહનક્ષત્ર ઇલાહિ સુખ ધી શાસ્ત્ર
 ૦વેત્તા, ૦શાસ્ત્રી પુ. ૦ ખગોળવિદ્યાનો નાણકાર
 ૦શાસ્ત્ર નં ખગોળવિદ્યા [તરવાર
 ખગ નં, ૦રીસ્ત્રી ૦ [સં મહા, પ્રા સ્વર્ગ] + ખડ્ગ,
 ખગા પુ. + [જુઓ ખગ] પક્ષી (૫) (૨)
 આકાશ [પૂર્ણ ગ્રહણ
 ખઆસ પુ. [સં] સૂર્ય, ચંદ્ર કે કોઈ પણ ગ્રહનું
 ખચ (-ચ) અં. [સં સ્વસ્ત્ર = ખેચી ખાધવું]
 ખેચીને, સખત રીતે (૨) [૨વં] અ દર પેસી
 જવા કે ભોંકવાનો કે તેથી ઊઠાટી ક્રિયાનો
 રવ (ખચ હઈને મગીન પેસી ગયું ખચ હઈને
 ખેચી કાઢવું)

અચકાવણું સંકિં [અચ (૨વ૦) ઉપરથી]
 અચ દ્ધને ખોસી દેવુ
 અચકાવું અંકિં [‘અચકા’ ઉપરથી] અચકાવું;
 અટકવું (૨) પાછા પડવું
 અચકા પું [અચ (૨વ૦) ઉપરથી] સપાટી પર
 પડેલો ખાડો - ખાચો (૨) અટકાવ; અતરાય
 અચઅચવું અંકિં [૨વ૦] અચ અચ એવો
 અવાજ થવો કે કરવો (૨) [જુઓ અચ] ખીચો-
 ખીચ ભરાવું, ભિડાવું
 અચર નં અચર -રી સ્ત્રીં અચરની માદા.
 -રું નં નિર્મલ્ય -અચર જેવુ થોડુ (૨)
 વિં ધરડું, નખણુ [જુઓ ‘અચર’માં
 અચરું નં જીવાનનું મતણ (૨) વિં (૩) નં
 અચણું સં કિં [સં લખ્ ઉપરથી] અડવું;
 ખેસાડવું (૨) ખીચોખીચ ભરવું -લાડવું
 અચાઅચ અં [૨વ૦] અચ અચ (૨) ખીચોખીચ
 અચાઅચી અં અચીત, અવચ (૨) સ્ત્રીં
 ગિરદી. ભીડ
 અચિત વિં [સં] જડેલું, ખેસાડેલું
 અચીત અં [મગ્ મ લચિ(-ચી)ત] જરૂર,
 અવચ -તાઈ સ્ત્રીં ખાતરી, ચોક્કસાઈ
 અચૂક અચૂક અં અદુકઅદુક, ઊછળતું અને
 ધીર ચાલતું હોય તેમ (ઘોડાની ચાલ માટે)
 અચોઅચ અં [જુઓ અચ] ભચોભચ (૨)
 ખીચોખીચ
 અચ અં જુઓ અચ
 અચર નં [હિં] ઘોડો અને ગરેડું એ બંનેની
 મિથ જાતિનું પ્રાણી [ખંજવાળવું
 ખંજવાળ સ્ત્રીં જુઓ ખંજવાળ ંણું સંકિં
 ખજનચી પું [ફા] ખજનાનો ઉપરી, કોષાધ્યક્ષ
 ખજનદાર વિં ખજનાવાળો
 ખજ(-જી)નો પું [જ] નાણુ રાખવાની જગા,
 ભંડાર (૨) [લા] નન, દોલત (૩) હથિયાર ભરવાની
 ખેલ કે ખાકાવાળો પટો (૪) ખંદૂકમાંનું ગોળી
 ભરવાનું ખાતું (૫) ચલમમા ગડાકુ મૂકવાનો
 ખાડો (૬) મીઠું પકવવાનો અગર [ખજને
 પડવું = વખારે પડવું, કોઈ ભાવ પૂછે નહીં -
 ચિતા કરે નહીં તેવી સ્થિતિમાં પડવું (૨) કેકાણે
 પડવું, જગાએ ગોઠવાઈ જવું.]

ખજૂર નં [સં. खजूँर, प्रा खज्जूर] એક ફળ,
 જે સુકાવાથી ખારેક બને છે. [-ટોપરાં કરવાં =
 (ખાળકને) ખીંડ પર લઈ ખજૂર ટોપરા વેચતા
 હોઈએ એમ રમત કે ખેલ કરવો] -રી સ્ત્રીં
 ખજૂરનું ઝાંડ (૨) [સુ.] ખજૂર. -રી ભાત
 સ્ત્રીં ખજૂરીના પાંદડાંની ભાત -રું નં
 ખજૂરીની જાતનું ઝાંડ, જે માથી તાડી નીકળે છે
 ખજૂરી સ્ત્રીં [સં. खजूँ, प्रा. खज्जू] ખંજવાળ
 લાગે એવા નાના નાના કાટા (૨) ખંજવાળ (૩)
 [‘ખજૂર’ ઉપરથી] એક મીઠાઈ (૪) જુઓ
 ‘ખજૂર’માં ‘ખજૂરું’ નં જુઓ ‘ખજૂર’માં
 ખજૂરો પું [સં. खजूँ खजूँरक] + કાન ખજૂરો
 ખટ વિં [સં. पट्] છ. ઠકરમ, ઠકર્મ નં બં
 વં બ્રાહ્મણે કરવાના છ ધર્મકાર્યો (યજ્ઞન,
 યાજ્ઞન, અધ્યયન, અધ્યાપન, દાન અને
 પ્રતિગ્રહ) (૨) ધર્મ સખધી નિત્યકર્મ
 ખટ પું [સં. शठ, म] ઠગ, લપાઠ આઠમી (૨)
 [મ.] એક રાગ (૩) અં [ન્વં]
 ખટક સ્ત્રીં [જુઓ ખટકવું] ખટકો (૨) ચાનક
 ખટકે ખટકે અં [૨વ૦] ખટ ખટ અવાજ થાય
 એમ
 ખટકવું અંકિં [૨વ૦, પ્રા. खटकय, हिं खटकना,
 म खटकणें] કાકરીની પેઠે ખૂચવું, ભોકાડ,
 સાલવું (૨) અંદરથી લાગવું; પથ્થાતપ થવો
 ખટકો પું [જુઓ ખટકવું] ખટકવું કે તેનો
 અવાજ ચા પીડા (૨) હરકત, નડતર (૩) શક,
 અંદરો (૪) ચાનક, કાળજી [-આવવો = નડવું,
 ખટકવું, ખટકો લાગવો કે થવો. -રાખવો =
 મનમાં અંદરો કે કશું ખટકે એવું હોવું (૨)
 ચાનક કે ચિતા રાખવી]
 ખટખટ સ્ત્રીં [૨વ૦, સરં હિં, મ] ખટ
 ખટ એવો અવાજ (૨) હરકત, નડતર (૩)
 પચાત, માયાફટ -ટારો પું કંટાળો આવે
 એવી માયાઝીક; કચકચાટ
 ખટચણ પું બં બં [સં. पट् + चण] છ ગુણ
 (ઉલ્લેગ, સાહસ, ધૈર્ય, બળ, બુદ્ધિ ને પરાક્રમ)
 -ખટચક, નં બં બં [સં. पट् + चक] [યોગ]
 શરીરની અંદરના છ ચકો (આધાર, લિંગ,
 નાભિ, અનાહત, કંઠ અને મૂર્ધા)

અટદર્શન નંબર ૧૦૦૦ [મં. પદ્ + દર્શન] બુઓ
અટશાસ્ત્ર [પ્રપચી]

અટનટ વિં [બુઓ અટ + નટ, મ] નટઅટ,
અટપટ સ્ત્રીં [રવં + સં. ઘટપટ? અરં મ, ધિ]

યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ સાધી લેવાની તજવીજ,
પ્રાપચિક ગોઠવણ (૨) ગોઠવણ (૩) કડાકૂટ
પ ચાત [અટપટમાં પહુ = અટપટ કરવામા
રોકાવું કે ફસાવું ચા માથુ મારવું] ૦હુ
અંકિં અટપટ કરવી - ટિયુ વિં અટપટ-
વાળુ, કડાકૂટિયુ (૨) અટપટી, કારરતાની
-ટી વિં અટપટિયુ, કારરતાની

અટપદ પું [સં પદ્ + પદ] ૭ પગવાળાં પ્રાણી
ઓનો વર્ગ (૨) લમરો (૩) મધમાખ (૪) બુ
અટખાકી સ્ત્રીં [અટ - શઠ + ખાકી?] વસુલ
ન આવી શકે એવું લેણુ (૨) મહેસુલમાની
વસુલ ન થાય એવી ખાકી રકમ

અટમધુર(-ને) વિં [મં શટ, ટે. સ્વટ્ + મધુર]
ક ઈક ખાટા અને ક ઈક મીઠા સ્વાદવાળુ

અટમલ પું [ધિ, મ, પ્રા સદ્મલ્લ પરથી?]]
માકડ [આવળુ, છમાસી]

અટમાસી વિં [સં સ્વદ્ + માન] ૭ મહિને
અટમીકુ વિં [સં શટ, દે સ્વટ્ + મીકુ] અટમધુર
અટરસ પું ૧૦૦૦ [મં પદ્ + રસ] ૭ સ્વાદ
(ખાટો, ખારો, કડવો, ટૂંરો, તીખો અને ગળ્યો)
(૨) વિં ૭ રસ - સ્વાદવાળુ, બના રસવાળુ

અટરાગ પું [સં પદ્ + રાગ] ૭ રાગ (એક
મત પ્રમાણે ભૈરવ, માલકાશ, હિંડોળ, શ્રીરાગ,
કેદાર અને મહાર) (૨) [ધિ] કનિયો, આણ-
બનાવ (૩) સાસારિક જાળ, કડાકૂટ - ગી
વિં કનિયાખોર (૨) જાળી

અટલો પું [સરં મ સ્વટ્લા, સ્વટલે, કા ક્વલે]
કુદ્ બકખીલો, પદિવાર, રસાલો (૨) સરસામાન,
સરભમ (૩) મુકદ્દમો (૪) ચૂચવણવાળુ -
મુસ્કેલ કામ

અટવણુ સં કિં [દ સ્વટ્ = 'ખાટુ' ઉપરથી]
ખટારા ચડે એમ કરવું (૨) 'ખાટુ'નું પ્રેરક,
ખટાવણુ [લાલ મેળવેલો]

અટહુ સં કિં [સરં ધિં સ્વટાના] + ખાટુ,
અટશાસ્ત્ર નંબર ૧૦૦૦ [સં પદ્ + શાસ્ત્ર] હિંક

તત્ત્વજ્ઞાનના ૭ શાસ્ત્રો - દર્શનો (સાંખ્ય, યોગ,
ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત)

ખટાઈ સ્ત્રીં [કે રાટ્ટ, ધિ, મ] ખાટાપણુ
(૨) ખાટી વસ્તુ [કરે એવું]

ખટાઉ વિં ['ખાટુ' ઉપરથી] ખટાવે - લાભ
ખટાઉ પેદાશ સ્ત્રીં હરયા દોરની હરણમાધી
થતી પેદાશ

ખટખટ અં [રવં] -ટ (-ટી) સ્ત્રીં ખટાખટ
એવો અવાજ (૨) [સા] કનિયો, તકરાર
ખટાટોપ પું [મ, સં પટાટોપ? ખટ (રવં) +
સં આટોપ?] આડખર, (ખોટો) મોટો દેખાવ,
જરા સગા કામની જગાએ ભારે કડાકૂટ
તોસ્તાન થવું તે [કનિયો, તકરાર]

ખટાપટી સ્ત્રીં ['ખટપટ' ઉપરથી] ગરબડ (૨)
ખટારો પું [સરં મ] ભાર ભરવાનું ગાકું
(૨) તેના જેવું મોટું કોઈ વાહન, ભારની
'મોટર - લોરી' (૩) [લા] કર્કશ અવાજ કે
એવું - ખરાબ વાહન (૪) ધરવાખરો

ખટાવણુ સં કિં 'ખાટુ', 'ખાટુ'નું પ્રે ક
ખટાણુ અં કિં ['ખાટુ' ઉપરથી] ખટારા બહવી,
ખાટુ થવું (૨) 'ખાટુ'નું કર્મણિ

ખટાશ સ્ત્રીં [દે સ્વટ્ = ખાટુ ઉપરથી] બુઓ
ખટાઈ (૨) [લા] આણબનાવ
ખડુ ખડુ, ખડુ મડુ પું ['ખાટુ' ઉપરથી]
ધોડુક ખાટુ [એક રાસ]

ખડવાગ પું [મં] ખોપરીના મૂઠાવાળુ શિવડ
ખડ નં [સં સ્વટ્ - ઢ, દે] ધાસ, કડખ (૨) ખેતરના
ઊગેલું નકાસુ ધાસ, નોંઠામણ

ખડક પું [સં?] પાણીમાનો કે જમીન ઉપરનો
પથ્થરનો ટેકરો (૨) ખરાબો ધારદાર ભેખડ
ખડક (-ગ) પું (ચ) એક પ્રકારની ચૂકી

ખડકલો પું ['ખડક' ઉપરથી] ખડકેલી
ચીજોનો જથ્થો, ઢગલો

ખડકણુ સં કિં ['ખડક' ઉપરથી] તેના જેવા
આકારે ગોઠવણું ઉપરાઉપરી ગોઠવણું, સીચવું
ખડકી સ્ત્રીં [દ, મં સ્વટ્કી] ઘર આગળની
ખાલેલી - ખારણાવાળી છૂટી જગા, ડેલી (૨)
ખે અથવા વધારે ઘર આગળની એક સામાન્ય
દરવાજાવાળી ગલી કે રોરી (૩) એવી નતની -

હરવાલવાળી રચના અથવા એની ઉપરની ડેલી
ખડકું નં [ભુઓ ખડકું] નાનો ખડક (૨)
પથરનો કે લાકડાનો - શલ્યા કે પાટલા એવો
- લૂગડા ધોવામાં વપરાતો નાનો કંકડો [સુ., કા.]
ખડકો પુ. ભુઓ ખડકલો
ખડખડ અં(૨વં)[સં. સ્વદત્તવટ, પ્રા. સ્વદત્તવટ]
ખડખડ એવો અવાજ કરીને (હસવું) (૨)
સ્ત્રી. એવો અવાજ (૩) ખડખડ, ડખલ, પીડા,
ઉપાધ (૪) તકરાર, ખટપટ ઓલસભડ અં
ખડખડ ભલભડ એવો અવાજ કરીને (૨)
સ્ત્રી. એવો અવાજ (૩) ગરબડ. ઓલોગ પું
ટટાનો પ્રસંગ ઓ વિં ખડખડ અવાજ
કરવું (૨) નં ચૂક નાળિયેર(૨)[લા.] ખરતરક
થતુ તે [-આપણું = રત્ન આપવી, કાઢી મૂકવું.
-મળણું] ઓ અંકિં ખડખડ અવાજ થવો
-હાટ પું ખડખડ એવો અવાજ (૨) અં
એવો અવાજ કરીને (હસવું) -હાવણું સં
કિં ભુઓ ખડખડવણ -હિયું વિં (૨) નં
ભુઓ ખડખડવું [-આપણું, -મળણું] (૩)
વસાય ખોલાય એવી નાના નાના પાટિયાની
બાગીચારણામાં મુકાતી રચના(૪) એક ખાવાની
વાની -હિયાં નં ખં વં ઝાઝ
ખડગ નં [ભુઓ ખડગ] તલવાર (૨) ગેડાનુ
શિંગડું (૨) ભુઓ ખડક (ચ)
ખડચુ નં બિલાડીની લતણું એક હિ સં પ્રાણી
ખડધૂસ નં એક પખી [લતનો ચપો
ખડચ પો પું [તે સ્વહુ = મોટું + ચ પો] એક
ખડણુ વિં [ખડચુ] ઉપરથી, સરં મ] આખા
-હરામ હાડકાનુ, આળસુ(૨)[?] (સુ) ખડતલ
ખડતર-(લ) વિં [સં. સ્વત્તર?] કુખ ખમી
રહિ એવું, ખરવાણ (૨) મહેનતુ (૩) મજબૂત
ખાધાનુ (૪) ઘુઘ
ખડતાલ સ્ત્રી[સં ષ્ટ + તાલ] છ તાલ [સંગીત]
(૨) કરતાલ, કાસીજોડ (૩) લાકડાની ફડેતાલ
ખડતાલ સ્ત્રી[સં લુર + તાલ] લાત, પાટું
ખડતાલ-(ળ) પું સંકિં [ભુઓ 'ખડતાલ' =
લાત] ખરી વડે ઠોકવું-ખોદવું (૮મીન)
ખડતું, -વૂસ નં ખડખડતું, રત્ન, ખરતરસી
ખડકું નં [તે સ્વહુ = મોટું ઉપરથી?] ખડચુ;

પ્રવાહી પદાર્થનું લમેલુ ચોસલું(૨)[ખધરાણું
ઉપરથી?] ખૂંચું, છિંદ, દોષ
ખડધાન નં [ખડ' એવું 'ધાન' વગર ખેડે ઊગતું]
ખેડ્યા કે વાવ્યા વિના થતું ધાન(સામો, માણી
વગેરે) (૨) હલકી લતણુ અખ
ખડધામણી સ્ત્રી. એક વનરપતિ
ખડધાયેલું, ખડધાલ વિં [ભુઓ ખધરાણું]
ચાઠા, ખૂંચી ઇત્યાદિ યવાથી ખરાખ
થયેલું, છીડ પડી હોય તેવું, ખવાયેલું (૨)
ખરડાયેલું, મેલું (૩) ઘસાયેલું, નખળું
ખર(-૨) પડું સંકિં [ભુઓ ખડચુ] ખોતરી-
ઉખેડી કાઢવું; સોરવ
ખરપિયુ નં (ચ) ગાડાનુ પછીતિયુ
ખરપું નં [ભુઓ ખૂંચી] ખડપવાનુ ચોભર,
-પો પું ભુઓ ખરપો, ખરપડો
ખર(-૨) ખચકું વિં ખાડાખેયાવાળું, ઊંચુ-
નીચું. -હાઈ સ્ત્રી
ખરચું નં [દે. સ્વહુ = મોટું ઉપરથી?] લમી
ગયેલા પ્રવાહીનુ ચોસલું ખડકું, -ખાદાર
વિં ખડખા નીકળે એવું
ખરખૂચ(-ચું) નં [સં. સ્વહુ, ફા સ્વહુજહ] એક
ફળ, તરખૂચ -ચી સ્ત્રી. તેનો વેલો, તરખૂચી
ખરભડ સ્ત્રી. [૨વં] એવો અવાજ(૨) ગરબડ;
ધાધલ(૩) કળિયો, ખોલાખોલી (૪) હખલ ઓ
અં કિં ખરભડ અવાજ થવો (૨) ખોલા-
ખોલી થવી -હાટ પું ખરભડ અવાજ (૨)
ગરબડ; ધાધલ
ખરમા(-માં) કડી સ્ત્રી. [દે. સ્વહુ = મોટું +
માકડી ? કે ખડ = ધાસ + માકડી ?] એક જીવડું
ખરમોસાળ નં [દે. સ્વહુ = મોટું + મોસાળ]
માનું કે બાપનું મોસાળ
ખરબડુ વિં [ખડ + વાઢવું] ધાસ વાઢનાર
ખરવેચાઈ પું [દે. સ્વહુ = મોટું + વેવાઈ]
વેવાઈનો થાપ -ણુ સ્ત્રી. વેવાઈની મા
ખરડું સંકિં [ખરડવું ઉપરથી ?] ચોપડવું; લેપ
કરવો(૨) ખરડવું, ડાલ લગાડવો(૩) સડોવવું,
આળ મૂકવું(૪) નકારા કામમાં સામેલ કરવું
ખરડું અં કિં [સરં હિં સ્વહા, સં સ્વહક =
રથાણું, સિયર પરથી?] અટકવું, રોકાવું, ચલો

જલુ (૨) હાથપગ ઇંડ અવયવ ઊતરી જવો
(૩) આખડી પડવું, પડી જવું [સરં મ સ્વર્ગે]
(૪) (૨ગ) ઊડી જવો, જામું પડવું [ખડી પડવું,
ખેસવું = અટકી પડવું, રોકાઈ જવું ખડતું
ખૂંટવું = રહેવા દેવું, અવગણવું]

ખડશિ (-શિ)ંગી નં [દે સ્વું = મોટું + શિંગ]
એક મોટું જાડ, જેની લાખી લાખી શિંગોનું
શાક તથા અથાણુ થાય છે

ખડશિ બી સ્ત્રીં [સં સ્વર્ગશિવી?] એક વનસ્પતિ
ખડસમેરવો પું એક વનસ્પતિ
ખડસલ પું મકાનનો પાયો [પાપડો
ખડસલિ(-ળિ)યો પું એક વનસ્પતિ, પિત
ખડગ અં [રવં] ખડગ એવો અવાજ કરીને
ખડા સ્ત્રીં [સરં હિં સ્વડાઈ, મ સ્વડાવા, કા
કઢાવ] પાવડી, ચાખડી (૨) [ઈ] જોડાની એડી
ઠંડિતાર વિં જોડા ઊતારતા વેત-તરત
સ્વીકારાય એવી (હૂડી) ઠંડિપાડ વિં ઊભા
ખડાનો-ચપસીને ખેસનો (જોડો)

ખડાઈ સ્ત્રીં વાહરડી [કા] (૨) [જુઓ ખટ =
શક] શકતા, કામચોરી

ખડાઉ સ્ત્રીં [જુઓ ખડા] પાવડી, ચાખડી (૨)
[જુઓ ખડ] સૂકું માસ [ઉતાવળથી
ખડાખડ અં [રવં] એવો અવાજ થાય એમ (૨)
ખડાખાટ, -સડું નં [સં પટ્+અટ] ન્યોતિષર્મા
છ અષ્ટકવાળો યોગ (જે બે માણસો વચ્ચે આ
યોગ આવે તેમને બને નહિ - અણબનાવ રહે
એમ કહેવાય છે)

ખડાખાડું (-ષ્ટક, -સડું) નં જુઓ ખડાખાટ
ખડાયતા વિં પ્રાકાણ કે વાલિયાની એ નામની
એક જાતનું -તો વિં પું

ખડારી સ્ત્રીં [સરં મ સ્વહારી] ગાવાની એક
બાની - ક્રુપક પદ્ધતિ (તે ગાનાર પ્રસિદ્ધ ગાયક
રાજ સન્નુખ સિંગના ગામ 'ખડાર' પરથી)

ખડાવો પું [જુઓ ખડાઈ] લાકડાનો જોડો
ખડાસન પું એક વનસ્પતિ - ઔષધિ

ખડિયા ખડખડ વિં [રવં] સખળહખળ,
ખખળી ગયેલું, જીર્ણ (૨) સ્ત્રીં બાંગીટૂટી
હાલત (૩) જ નળ, માયાફાંક

ખડિયાટ પું તળાવમા ઊતરવાની, ઢાળ પડતી

પણ ખમી ન પડાય એવા ચણતરવાળી,
ઝોડાળી બધ રચના

ખડિયુ નં [જુઓ ખરડિયું] સુકવણુ (૨)
સુકાવાથી તડો પડી ગઈ હોય તેવી જમીન
(૩) ચોમાસામા ઠેટલાક દિવસ વરસાદ ન
પડવાથી જે તાપ પડે છે તે (૪) ['ખડું'
ઉપરથી] બાજમા છેવટની કૂખી ધરમા ખરાખર
પહેલે એથી વધારે દાણા પડતા તેણે ખહાર
નીકળવું પડે તે (૫) [જુઓ ખડિયો વાધ]
ચિત્તો, વાધ (૬) નેટડું, જીવાન જે સ

ખડિયો પું [દે સ્વડિય] લખવાની ગાદી
રાખવાનું પાત્ર (૨) દીવો કરવાનો નાનો ડબો
(૩) ઘણા પડવાળી ઝાળી, ખભાની બે તરફ
ઝૂલતો નખાય એવો ઢાંચો (૪) ખલતો, વાટવો
[-ખરવો = ખડિયામા શાહી ભરવી (૨)
ખડિયામા ધાસતેલ ભરવું ખડિયા ભરવા,
ખડિયા પોટલા બાધવાં = ઉચાળા ભરવા,
ઉઠાતરી કરવી]

ખડિયો ખાર પું ['ખડિયો' = 'ખડી' જેવો +
ખાર] એક જાતનો ક્ષાર, ટકણખાર

ખડિયો વાધ પું [સરં મ સ્વહ્યા વાધ (સ્વહ્યા =
નાનો)] ચિત્તો, દીપડો

ખડી સ્ત્રીં [સં, પ્રા] ખડીમાટી (૨) રસ્તા પર
ન ખાય છે એવા પથ્થરના કાકરા - મરડિયા (૩)
[જુઓ ખડિયુ] વગર વિચાયેલી ભેશ

ખડી ફોજ સ્ત્રીં ['ખડું' + ફોજ] કાયમી હારકર
ખડી બોલી સ્ત્રીં ['ખડું' + બોલી] (હિંદી
પાસેની - પશ્ચિમી) હિંદી-હિંદુસ્તાની ભાષા

ખડી માટી સ્ત્રીં ['ખડી' + માટી] એક જાતની
ઘાળી માટી, ખડી [સાકર

ખડી સાકર સ્ત્રીં ['ખડી' + સાકર] એક જાતની
ખડું વિં [હિં સ્વહા પ્રા સ્વહક = પ્રગટવું,

ઊપજવું પરથી ?] ઊભુ (૨) તપર (૩) નં [મ
સ્વહા = નાનું ઢેકું (સં સ્વહ)] પાણી ચૂસી લે

એટું ઈંટવું ઢેકું, ઠીકરું (૪) જુઓ ખડિયુ
૪ અથ [-કરવું = સામે રનું કરવું, લાવીને
સામે ઊભુ કરવું (વસ્ત્ર, વાત કે માણસ);
ઉપસ્થિત કરવું - થયું = ખડું કરાવું, સામે
આવીને ઊભુ રહેવું, હાજર થવું]

ખડેખાંગ અં [ખડે ખડો?] (કા.) ટટાર
 ખડેઘાટ વિં [ખડુ' + ઘાટ] ભક્તિયા આપ્યા
 વગર ચોથેણુ (કપડું) (૨) અં ટટાર, મગર
 રીતે (૩) સન, તપર
 ખડે ચોક અં [ખડુ + ચોક] ખડે ચોક; ઇચોક,
 તહેર રીતે [આવતાવિંત, તરત
 ખડે ભેડે અં [ખડુ + ભેડો] ભીમે ભીમે;
 ખડેલી સ્ત્રીં (કા.) ભેટકી ભેસ, ખડી
 ખડો પું [ભુઓ ખડા] ભેડાની ખડા-એડી
 (૨) ફકડા કે કબૂતરને રાખવાનું પિત્ત
 ખડગ નં [સં] ભુઓ ખડગ
 ખડુ વિં [કે સહુ = મોટું] અનુભવી (૨)
 હોશિયાર, ચાલાક (૩) વચોવદ્ધ (૪) [ભુઓ
 ખાડુ] અપગ
 ખણુ સ્ત્રીં [ખણુ] વહુર, ચળ, ખંજવાળ (૨)
 [૧] એક ભતની ગરોળી (૩) પું [મ]
 ટેખણુ કે કપાટનુ ખાણુ
 ખણુ સ્ત્રીં + ફણ; ખણુ
 ખણુકો પું [રવં] એક અવાજ; રણકો (૨)
 [ભુઓ ખટકો] શૂળના ભોક જેવી વેદના, સણકો
 ખણુખણુ અં [રવં] ખણુખણુ અવાજ યાય
 એમ ઠું અંકિં [પ્રા. સ્થળવણ] ખણુ
 ખણુ અવાજ થવો - છાટ પું ખણુખણુ
 અવાજ - છિયાં નંખંવં ખણુખણુ એવી
 નાની નાની ધુવરીઓ કે કાસીભેડ જેવા પતરા
 (રથ ઇસાદિના) (૨) કાસીભેડ, ઇખછબિયા
 - છુ' વિં ખૂખ શેકાયેણુ; ખરુ થયેણુ, ખૂખતપેણું
 ખણુખોજ (-ત, તર, -દ, -ળ) સ્ત્રીં [ખણુ +
 ખોજ, ખોતરુ, ખોદુ, ખોળુ] ખારી
 તપામ - શોધ (૨) [લા] કોઈના દોષ મોખ્યા -
 કાઢ્યા કરવા તે, નિંદા કર્યા કરવી તે - દિયું
 વિં ખણુખોદ કરવાની ટેવવાણુ
 ખણુચણુ નં [ખણુ] પદવી?] પાવડો
 ખણુજ સ્ત્રીં ખંજવાળ, વહુર, ચળ
 ખણુકું સંકિં [સં સ્થળ, પ્રા સ્થળ] ઉઝરડુ,
 ખોતરુ (૨) ખોદુ (૩) વહુરુ, ખંજવાળુ
 (૪) ચીમટી ભન્વી (ચૂટી ખણવી)
 ખણુસ સ્ત્રીં [કે સ્થળસા] શકા, અદેશો (૨)
 અટમ વેરઝેર (૩) ખત, હોશ (૪) ઝાડા

ખેમાખની શકા - હાજન (૫) આજન ૨૫
 [-થવી = ગાની હાજન ૨૫ ખાણુકો
 ભરાણું = ચણે ભણુ, અટકા ભણે]
 -સાણુ અં કિં વટેમાણું (૨) ઝાઝે ખાણુ
 (૩) હાજન થવી
 ખણુક વિં + ફણ
 ખણુ નં + ફણ. ૦ખણુ અં ફણે ફણે
 ખણુર પું એક વનપતિ, ખંભોર
 ખત નં [અ] લેખ, લખત, દરનવેળ ૦ખ
 (-તર) નં ખત કે તેને લગતા કાગળિયાં
 [-કરણું = દરતાવેળ કંઠો, લેખિત કંઠો કંઠો
 -કાટણું = દરતાવેળ રંઠ થવો (૨) ખપન કે
 ખરચમાધી બચી જણુ (જેમ કે કંઠ્યા શુન્દરી
 જવાધી)]
 ખતમ અં [અ સ્થળ] ખલાસ, સમાપ્ત [-કરણું
 = પૂરું કંઠુ (૨) મારી નાખણુ - થણું]
 ખતરવટ અં આગ્રહપૂર્વક, હઠપૂર્વક (૨)
 સ્ત્રીં + કસીવટ [-થઈને લાગણું = ખગાખ
 કેડે પડણુ] ૦વેર નં (૩) હાલવેર
 ખતરણુ સ્ત્રીં [ભુઓ ખતરી] ખતરીની સ્ત્રી
 ખતરિયાંવટ સ્ત્રીં + ભુઓ કસીવટ
 ખતરી વિં [સં સ્થળ] કસિયની એક ભતણુ
 (૨) કાપડ વણવાનો ધંધો કરતી એક ન્યાતણું
 (૩) પું એ ન્યાતનો માણસ
 ખતરું નં [ભુઓ ખતરો] અડચણ, આફત
 (૨) [ભુઓ ખૂધર] ખોડ, છિદ્ર [ખતરું
 ખોળવાં = છિદ્ર ખોળવા - ભેવા]
 ખતરો પું [અ] લથ, નેખમ (૨) અદેશો,
 સંદેહ [-મટાલવો = રાકા ફર કરવી (૨)
 હાજનની શકા પૂરી કરવી, ઝાડે ફરવા જણું
 -પાલવો = વાધો પાલવો]
 ખતવણી સ્ત્રીં ખતવણુ તે
 ખતવણું સં કિં [ભુઓ ખાટું] (રોજમેળ-
 માની રકમની) ખાતાવાર નોંધ કરવી
 ખતા (-તા) સ્ત્રીં [અ.] ટુકસાન, ઠોકર (૨) ચૂક
 [-ખાવી = ઠોકર વાગવી, ટુકસાન થણું.]
 ખતાખ સ્ત્રીં [અ સ્થા + દેવ (અ.)] ખૂલ, ખામી
 (૨) આરોપ, દોષ દેવો તે (૩) શાપ, અઠહવા
 ખતિયો પું એક પક્ષી

અતીથ પુ. [અ] ઉપદેશક, વ્યાખ્યાતા
 અત્તા સ્ત્રી. જુઓ અત્તા
 અત્તો પુ. કામળો, ધામળો [કા] (૨) [જુઓ
 અત્તા] કોંકર (૩) ધપ્પો [અત્તા ખાવા = ધપ્પા
 કે કોંકર વાગવી (૨) ભૂલ કરી નુકસાન વેઠવું]
 અત્રી વિ. (૨) પુ. જુઓ અતરી - ગ્રાણી સ્ત્રી.
 તેની સ્ત્રી, ખતરણ
 અદઅદ અ. (૨૧૦) અદઅદ એવો આવજ થાય
 તેમ ઠણ અ. કિં. અદઅદ થવું (૨) અદઅદ
 અવાજ માથે ઊકળવું
 અદ (-દે) ઠણું સં. કિં. ખૂબ ઢોડાવવું, તગેઠવું
 (૨) દેશ ખવડાવવા, અથડાવવું (૩) ખૂબ
 મહેનત આપવી
 અદહામણ સ્ત્રી. અદહણ કે અદહણુ તે
 અદહુક અદહુક અ. [૨૧૦] એવો અવાજ
 કરીને (ખૂબ ઢોડવાનો અવાજ, માથા ઘોડાનો)
 અદહુ વિ. [હિં] સ્વદરા = છુદ્દ, ઢલકું, નકામું ?
 કે સ્વદ્ધ = મોટું, ખૂબ પરથી ?] ઘટ પોતલું
 જડું (કપડું) [રાહવો (કા.)
 અદહો પુ. [હિં] સ્વદરા (સં છુદ્દ) ?] હીજડો,
 અદઅદ અ. (૨૧૦) અદઅદ કરતું સડતું હોય
 - કીડાઓથી તળેઉપર થતું હોય એમ ઠણું
 અ. કિં. અદઅદ થવું [પૈસા અદઅદવા =
 ખૂબ પૈસા હોવા ને તેનો સળવળાટ મનમાં
 લાગવો]
 અદઅદિયા નં. અ. (૨૧૦) (સુખી સ્થિતિ, મોજ
 મજા એ અર્થમાં વપરાય છે)
 અદણુ અ. કિં. ચાલણુ આગળ વધવું (૨)
 આમતેમ નકામો ઢોડવું [કાથો
 અદિર પુ. [સં] ખેરતું ઝાડ ઠસાર પુ. ખેરસાર,
 અદિરિ (-રી) કા સ્ત્રી. રિસામણીનો વેલો (૨)
 લાખ [પહેલી પત્ની
 અદીજ સ્ત્રી. [અ] (સ) મહ મહ પેગમ્બરની
 અદુક (-શ) અદુક (-શ) અ. (૨૧૦) અદુક
 અદુક, દૂક ડગલે ઘોડું ગધેડું ચાલે તેમ
 અદેહણ સં. કિં. [સરંહિં] સ્વદેરનાં જુઓ અદહણું
 અદહ વિ. જુઓ અદહુ
 અદોત પુ. [સં] આકાશમાં તેજ કરે તે =
 આગિયો, તારો, સૂરજ વગેરે

અધરાણુ અ. કિં. [ખાણુ, ખાણુ ઉપરથી ?]
 સપાટી પરથી ખાણુ - ખરખચડું થવું
 અધ્યા સ્ત્રી. [દે સ્વદ્ધ = ભૂખ] + ક્ષુધા, ભૂખ
 (૨) (૨) વારંવાર ખાવાની વૃત્તિ [-હીપરથી =
 ખા ખા કરવાનું મન થવું કે ખા ખા કરવું]
 અનક પુ. [સં] ધર કાંઠનારો (૨) ખાણ ખોદનારો
 અનઅન સ્ત્રી. છદ્ધ, વ્યસન (૨) ખ ત (૩) તપાસ,
 ખણખોદ (૪) શાકા, હાજત (ઝાડાપેશામની),
 ખણસ
 અનન નં. [સં] ખોદવું તે
 અનિ (-ની) સ્ત્રી. [સં] ખાણ ઠજ વિ.
 ખાણમાથી નીકળેલું, જમીનમાથી ખોદી કાઢેલું
 (૨) નં. તેવી ધાતુ (સોનું, લોહું વગેરે)
 અનિત્ર નં. [સં] ખોદવાનું ચોળર, કાંઠાળી
 અની સ્ત્રી. ઠજ વિ. (૨) નં. [સં] જુઓ 'અનિ' મા
 અનું નં. અથાણુ (ભીક્ષીમા)
 અપ પુ. [અપણુ] ઉપરથી] વાવર, વપરાશ (૨)
 ઉપયોગ, અગત્ય, જરૂર (૩) તગી, ખોટ (૪)
 માલનો ઉપાડ, અપત [-આવણુ = ઉપયોગી
 થવું (૨) રણમેદાનમાં મરાણુ - જગવો =
 ઉપયોગ શરૂ થવો, માગણી વધવી અપમા
 આવણુ = ઉપયોગી થવું અપ પડવો = જરૂર
 પડવી, ઉપયોગ જણાવો અપ લાગણુ =
 ઉપયોગી થવું, કામમાં આવવું] ઠજેશુ વિ.
 ઉપયોગ પૂરતું, જોઈતું ઠત સ્ત્રી. વેચાણ,
 ઉપાડ ઠતું વિ. વપરાય એવું ઉપયોગી (૨)
 વેચાય એવું (૩) અવહારમાં ચાલે એવું, લેવાય
 ખવાય એવું ઠતું વિ. ઉપયોગી
 અપરડી સ્ત્રી. [પ્રા સ્વપ્પર = ઢૂંકડો ?] નાનો
 અપરડો (૨) અપેડી - ડો પુ. વાસની ચીપોની
 સાહડી - ટટ્ટી [નળિયાથી છાયેલું
 અપરેલ (-છ) વિ. [સરંહિં] સ્વપદા = નળિયું]
 અપણુ અ. કિં. [સં] ક્ષપ્તું વેચાણ, ઉપાડ હોવો
 (૨) વપરાણુ, ખરચાણુ, ખતમ થવું (૩) લેખાણુ,
 ગણાણુ (૪) વહેવારમાં અપણુ હોણુ (૫) જોઈણું,
 કામ લાગણુ [અપી જણુ = વેચાઈ જવું (૨)
 યુદ્ધમાં કામ આવણુ, મરી જણુ - ખલાસ થઈ
 જણુ (કાઈ કામ કે પ્રયત્નમાં)] [શસ્ત્ર
 અપ (-પ) વો પુ. [અપણુ ઉપરથી ?] એક જાતનું

અપાટ સ્ત્રીં [સં કપાટ ઉપરથી] કામદુ,
વામની - લાકડાની ચીપ - ટિયુ નં અપાટ;
વાસની ચીપ(૨)વાસનું - લાકડાનું કાઢિયુ(૩)
એક વનરપતિ

અપાડ(-વ)નું અંકિં 'અપસુ'નું પ્રેરક
અપુસાહું, -વનું 'અપૂસવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ
ને પ્રેરક

અપુષ્પ નં [સં.] જુઓ 'અ'મા
અપૂકલી સ્ત્રીં (કા) જૂપડી -હું' વિં નાજુક,
મુકલકડી (૨) નં જૂપડું

અપૂવો પું જુઓ અપવો
અપૂ(-ખૂ)સહુ અંકિં [દે સ્વપુસા=જૂતું
પરથી] અતથી પાછળ લાગવું - મહુ, એક-
ધ્યાન થવું (૨) સં કિં મારવું જૂડવું (કા)
[ખાઈ અપૂ(-ખૂ)સીને લાગવું=કાઈ
કામ પાછળ અતથી લાગવું]

અપેડી સ્ત્રીં ઊગતા છોડ ખાઈ જનાર એક
જીવડું (૨) છોડું, પોપડો (૩) ગૂઝું

અપેડો પું અપરડો, વાસની ટટી (૨) પાલખમા
વપરાતો વાસનો ત્રાપો

અપોટી(-ડી) સ્ત્રીં [દે, સપ્પુર=રૂક્ષ? સરં
મ સ્વરણ(-નો)ડી] એક ભતની રેતી(૨) ભિગડું,
પોપડી(૩)કપોટી -કે નં પાતળું છોડું, ભિગડું
અપર નં [સં સ્વર્પર, પ્રા સ્વર્પર] જેમા આવેલું
અધુ નાશ પામે એવું પાત્ર (દેવીતું) (૨) જેરી
નાચિયેળીતું કે ખીજી કાઈ પણ શિક્ષાપાત્ર
[અરહું=(મ'તાને) ભોગ ધરાવે રાજ્ય કરવી
અપરમાં આવવું=ભોગ થઈ પડવું, -નો
ભોગ બનવું. અપરમાં લેવું=ભોગ લેવો]

અદગી સ્ત્રીં [ફા] અદાપણું, નાપુશી, ઇતરાજ્ય,
રૌપ (-વહેરવી, -વેઠવી)

અદા વિં [જ] નાપુશ, કેપાયમાન
અખકાવનું સંકિં ચોરવું, ઉચાપત કરવું(કા)
અખખખ અં [રવં] અદકઅદક ંનું અં
કિં અખખખ અવાજ થાય એમ દોઝવું
અખ(-ખખ)ક વિં જાડું, ઘટું (ઉદાં ૦૬૫)

અખક(-ર)દાર વિં જુઓ અખરદાર -રી સ્ત્રીં
અખડું નં [જુઓ અડખ, સરં મ સ્વરવહ]
જાડું પડ કે થર -અપોટું (ચ.)

અખર પું અંબંબં, સ્ત્રીં [જ] સમાચાર. ખાતમી
(૨) સ દેરો, કહેણ (૩) જાણ, જ્ઞાન, જ્ઞાન (૪)
નર, સ જાણ [-આપવી=જાણ કરવી.
-કરવી=જાણ કરવી (૨) અખર કાઢવી
-કાઢવી=અખર મેળવવી -પકવી=
જાણવું, માહિતી મળવી (૨) વીતણ, અનુલવમા
આવવું -રાખવી=સંજાણ રાખવી. -લેવી=
માહિતી મેળવવી (૨) વેર કાઢવું, વિતાડવું.
-સઈ નાખવી=અરાખર ખતાવી આપવું,
વિતાડવું] અંમંતર પું અંબંબં, સ્ત્રીં માહિતી,
સમાચાર (૨) તથિયતના સમાચાર ૦૬૧ર
વિં હોશિયાર, કાએલ (૨) સાવવ (૩) અં
'સાવધ રહો, યાદ રાખો' એવા અથનો ઉદ્ગાર
૦૬૧રી સ્ત્રીં ૦પત્ર પું, અખરઅતર કે
કાગળપત્ર (૨) અખર દેતો પત્ર, ૦પત્રી પું
(છાપામા) અખર મોકલનાર

અખાખખ અં [રવં] ઘોંઘાટ - ઘાંટાવાટ થાય
એમ (૨) સ્ત્રીં ઘોંઘાટ, ઘાવલ (૩) ઘાટાઘાટ;
તકગર, બોલાબોલી

અખુકાવનું સંકિં 'અખુકવું'નું પ્રેરક
અખુખાણું અંકિં, -વનું સંકિં 'અખુસવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

અખુકનું અંકિં [રવં?] દીઠા વિના ફટી પડવું
અખુકિયુ નં અખુકવું તે

અખૂતર નં કખૂતર ૦ખાનું નં કખૂતરખાનું
-રી સ્ત્રીં કખૂતરી

અખૂસનું સંકિં જુઓ અપૂસવું
અખેડનું સંકિં (કા) ગમે તેમ ખૂંદવું

અખખક વિં જુઓ અખક

ખ(૦ખ)જાણવું અં કિં [રવં] ખજાણ
અવાજ થવો (૨) હાલી ઊડવું, તળેઉપર થવું
(૩) [લા] મનમા અજ પો થવો, ગભરાવું

ખ(૦ખ)જાણાટ પું જુઓ ખજાણાટ
ખજો પું [દે સ્વચ?] ધડ ને હાથ ન્યા
જોડાય છે તે અચચવ [-ચકાવવો=ના
કહેવી; આનાકાની કરવી -કેડકેડો, -ચાખ-
કવો=શાખાશી આપવી -દેવો=શિંચક-
વામા મદદ કરવી]

અખ સ્ત્રીં [ફા] ખાડું (કરતી વખતે જે ભાગ

થાજડવામાં આવે છે તે) (૨) તે લાગતો રનાયુ,
'બાધસેપ્ત' [= ઠોકવી = કુરતી પહેલાં હાથના
રનાયુ થાજડવા]

અમઅમ અં [૨૫૦] ૦બુ અંકિં અમઅમ
અવાજ થવો (૨) ['અમવું'નું દ્વિત્વ] અમી
લેવું, સહી કે વેળીને ચૂપ રહેવું - માટ પું
અમઅમવાનો અવાજ

અમઅ (અ)બુ અંકિં અ ચાવું, અટકવું
અમણ નં છીણીને કરેલો છૂંદો (૨) અમણ
ઢોકળા ઠોકાકડી સ્ત્રીં અમણી શકાય એવી
કાકડી (૨) [સર મ] નાળિયેરનું અમણ
(દાળિયા અને મરીમીકું નાંખી કરે છે તે)
ઠોકાકળા નંબંબંબં એક ખાવાની વાની,
અમણવાળાં ઢોકળા ૦બુ સંકિં છીણવું
અમણા સ્ત્રીં + ક્ષમા

અમણી સ્ત્રીં અમણવાનું એભર, છીણી
અમતખામણ નં [પ્રા લમ = ક્ષમવું + લામળા
= મારી માગવી તે] ભણે અમણે થયેલા
ઢાવતી ક્ષમા માગવી તે (જૈન) [કરનાર
અમતલ વિં ['અમવું' ઉપરથી] અમનાર, સહન
અમતીધર વિં ['અમવું' + 'ધરવું' ઉપરથી]

અમત (૨) સધ્ધર, પૈસાદાર
અમતું વિં ['અમવું' ઉપરથી] અમી શકે એવું
(૨) ગભ પ્રમાણેનું (૩) સધ્ધર, પૈસાદાર
અમધ્ય નં [મં] આકાશનું - માથા ઉપ-
મધ્યબિંદુ

અમલી સ્ત્રીં વ્યાયામમાં ખેડકનો એક પ્રકાર
અમવું સંકિં [સં ક્ષમ, પ્રા લમ] સહન કરવું,
સાખવું (૨) ક્ષમા કરવી (જૈન) (૩) [કા]
અમણવું (૪) અંકિં ચોલવું [અમી જવું =
ચોલી જવું] ૦ખમાવવું સં કિં [પ્રા
લમાવિય, સં ક્ષમિત] પરસ્પર દોષો માફ કરવા
કરાવવા (જૈન)

અમા સ્ત્રીં [સં ક્ષમા, પ્રા] ક્ષમા (૨) સખૂરી
(૩) અંબ બુઓ અમમા [તાગ
અમાઅ (-ચી, -જ) પું [મ લમાજ, -સ] એક
અમાર પું [અ સમાર] હાથ ગાળનારો
અમાર પું બુઓ ખલાર (ઉ ચુ)
અમાવવું સંકિં ['અમવું' ઉપરથી] અમે એમ

કરવું (૨) [પ્રા સમાવળા] [જૈન] ક્ષમા માગવી
અમાસણ નં ['અમાવવું' પરથી] ક્ષમા માગવી
તે (૨) [જૈન] જૈન સાધુને વદન કરવાની ક્રિયા
(૩) તે વખતે બોલાતા સૂતનું નામ

અમીર નં [અ] ખટાશ કે આયો ચટાવનાર
તરવ (૨) ખટાશવાળું ઉભરણ (૩) જોશ,
તાકાત -રી વિં અમીરવાળું

અમીરો પું [અ] એક ભતની સુગંધીદાર તમાકુ
અમીસ [અ કમીસ] એક ભતનું પહેરણ
અમમા અં 'ક્ષેમકુશળ રહો - દુ ખ ન થાઓ'
એવું ખતાવતો ઉગ્ગા

અયાલ પું [અ] ખયાલ
અર પું [મં] ગમેડો (૨) [મ] રાવણનો ભાઈ
(૩) વિંડોડ, મૂર્ખ (૪) [૨૫૦] ખોખર (૫)
[સં સર] નીકળ (૬) કઠોર

અરક (-ખ)લો પું [બુઓ ખડકલો] ઢગલો
અરખડિયુ નં બુઓ ખડખડિયુ
અરખખર પુંબંબંબં, સ્ત્રીં સમાચાર
અરખર સ્ત્રીં બુઓ અરખરી (૨) અં ['અરવું'
ઉપરથી] એક પછી એક ખગ્નુ હોય એમ
(આંસુ), સપાટાખંધ

અરખરવું અં કિં બુઓ અખગ્નુ
અરખરાભન સ્ત્રીં પરચૂરણ અર્થ (૨) ઘટ,
ખાધ, ગુક્સાન [ખખરો
અરખરી સ્ત્રીં બુઓ અખરી -રો પું બુઓ
અરખલો પું [બુઓ ખડકલો] અરકલો
અરખોટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

અરખધ નં જ ગલી થોડો
અરગોશ (-સ) નં [ફા] સસહુ

અરચ નં, પું [બુઓ અચ] વાપર (૨) કિં મત,
લાગત (૩) મોટી રકમ વાપરવાનો સારો નરસો
અવસર [-કરવું (-વો) = વાપરવું (૨) નાતવરો
કરવો -કાઢવું = અરચ જોયું મેળવવું (૨)
નાતવરો જેવા અર્થને પહોંચી વળવું -ખાતે
નાખવું = અરચના હિસાબમા ગણી લેવું
-પાઢવું = અરચ ખાતે નાખવું] ૦ખૂટણ
નં પરચૂરણ -ફાલનું અર્થ (૨) અવસર
વખતે કરવાનું અર્થ, વરો ૦પાણી નં
અરચીપાણી [-કરવા = પ્રસંગ ઊભવેલો,

જમણવાર કરવો (૨) છૂટથી વન વાપરવું.
 -ખૂટનાં = રૈસાની તાણ પડવી નિર્વાહના
 સાસા પડવા] ૦વું સં કિં અર્થ કરવું,
 વાપરવું -ચાઉ(-ળ,-ળુ) વિં અર્થ કરે
 એવું, હાથવું છૂટ્ટ (૨) મોઘુ -ચી સ્ત્રીં
 અરયવાને માટે નેઘીતી રકમ (૨) ગુજરાનનું
 સાધન -ચી ચૂનો પું મરામત જેવા
 સાધારણ કામમા લેવા જેવો-સામાન્ય
 પરચૂરણ ચૂનો -ચીપાણી નં અરચી
 ગુજરાનનું સાધન, પરચૂરણ અરચ
 અરચુ નં [ફા ચર્ચ] ઝાડે જવું તે, મળયાગ
 [-જવું = ભજવે જવું] ૦પાણી નં અરચુ
 અરચો પું ભુઓ અર્થ (૨) [ભુઓ કરચો]
 ખાપો (વાળનો કે છોડનો) (૩) પતરાળા સીવ
 વાની રાહાની સળી
 અરજ પું[સં ષઙ્ગ] વડજ-સા સ્વર(સગીત)
 અરજ સ્ત્રીં [સ ચર્જુ] ચામડીનો એક રોગ (૨)
 ખજવાળ [એક રોગ
 અરજવું નં [સં ચર્જુ ઉપરથી] ચામડીનો
 અરડ સ્ત્રીં [અરડવું ઉપરથી] ભડા ગગડાનો લેપ
 અરડકું નં [સં ક્ષર્ ઉપરથી] (કા) વહેળિયું
 અરડવું સં કિં [પ્રા ચરડ] અરડ-લેપ કરવો
 (૨) અરાખ-મેલુ કરવું, અગાડવું (૩) [લા]
 સ ડોવવું, લખદાવવું
 અરડિયું નં [દે ચરડિય = રેયુ, સ્કંક]
 સુકવણું, કુગળ જેવું વર્ષ
 અરડો પું[અરડવું ઉપરથી] ધૂટવાના અક્ષરોનો
 કાગળ (૨) કાચું લખાણ, મુસફો (૩) ચાદી
 (૪) અરડ, લેપ
 અરણેર નં[સં ક્ષીરિણી]એક વનસ્પતિ, ખણેર
 અરતરગરછ પું[સં] જૈન સાધુઓના એક વર્ગ
 અરપડી સ્ત્રીં[ભુઓ ખૂંપી]અરપવાતુ ઓભર
 -કો પું મોટી અરપડી (૨)મોટો તવથો(૩)
 એન્નિનની આગળનું પાટા પર થોડું ઊંચું
 નેહતુ અપી જેવું તે (૪)ચામડા ઉઝરડવાનું
 ઓભર(પ)કમઅક્ષલ ગામડિયો,ગમાર માણસ
 અરપણી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 અરપવું મં કિં ભુઓ અડપવું [ખાવી
 અરપાવું અં કિં [અપવું ઉપરથી ?] ખોટ

અરપી સ્ત્રીં ભુઓ ખૂંપી -પિયો પું
 મોટી અરપડી -પો પું ભુઓ અરપડો
 અરખચકું વિં ભુઓ અડખચકું -હાઈ સ્ત્રીં
 અરમચી સ્ત્રીં, -ચો પું આદત, દેવ (કા)
 અરયાન નં [સં] ગધેડો નેડેલું વાહન
 અરરર, ૦ખટ અં (રવં)ઝપાટાખધ અરેતેમ
 (જેમ કે તારો) [વાટકુ]
 અરલ પું[હિં] ભુઓ ખલ [-કરવું = ખલસા
 અરલ વિં ભુઓ ખલ [એક રોગ
 અરવટ પું [અરી ઉપરથી] પથુઓની ખરીનો
 અરવડ સ્ત્રીં[દે ચરડિય પરથી ?]ઝાડની છાલ
 ઉપરનો સુકાયેલો લાગ (૨) [મ] (ભાત દૂધ
 ઇંમાં) નીચે ઢાઝીને વળતુ ખખડુ ખરેટો
 અરવા પું [ખરી + વા] પથુઓની ખરીમા
 કીડા પડીને થતો એક રોગ
 અર(-ર, -ળા)વાડ સ્ત્રીં [ખળુ + વાડ]
 ગામનું પાદર, તથા ખળા કંગાલ છે
 અરવાણ વિં [અર + વાન ?] કુખ ખમી શકે
 એવું, ખડતલ
 અરવાસ પું [અરી ઉપરથી] ભુઓ અરવટ રોગ
 અરવું અંકિં [સં ક્ષર્, પ્રા ચર] ઉપરથી
 નીચે પડવું (૨) સુકાઈને પડી જવું, ગરવું (૩)
 [લા] હારીને ફૂં થવું -જતા રહેવું [અરવું
 કરવું, મૂકવું = પડવું મૂકવું, વહેવું મૂકવું.
 અરતા તારા દેખાડવા = (દિવસે)હાર કરવું,
 મરણતોલ કરવું] [તકલાદી
 અરસટ વિં અરખચકું, અરછટ (૨) [કા] બરડ;
 અરસણુ નં એક વનસ્પતિ
 અરસલી સ્ત્રીં પથુઓને ખાવાનું ઝીણું સૂકું
 ઘાસ, ખસલી [તણખલુ
 અરસલું નં ખસલું, ઘાસ કે તેનું પાન યા
 અરસલું નં ભુઓ અરજવું (૨) એક ભતનું કંદ
 અરસાણી, અરસાંડી સ્ત્રીં [સં ચરસોનિ]
 એક વનસ્પતિ (પાન વગરની ને તેમાથી દૂધ
 નીકળે છે)
 અરસૂર (-કુ) વિં [ખારુ ઉપરથી] જરા ખારુ
 અરાઈ સ્ત્રીં [મગ્ગ હિં, મ] માદગી વખતે
 ઢીલા ન થઈ જતા સહનથીલતા ગખવી તે
 અરાખર અં [ખરુ ઉપરથી] નક્કી, ખરેખર

—રી સ્ત્રીં અરાપણુ, સચ્ચાઈ (૨) સાબિતી
(૩) [લા] સ કટવેળા, ખારીક વખત
અરાખત સ્ત્રીં [જ અચ્છાજાત] મળૂરી કે બગાડને
કારણે માલ પાછળ થતુ ખચ
અરાડ સ્ત્રીં [‘અચ્છ’ ઉપરથી સિરં મ ચરાટ,
—ટા] ગરેલા સૂકા પાંદડાં ઠાખળા વગેરે (૨)
ખોટ, ઘસારો, ઘટ (કા)
અરાદ સ્ત્રીં [ફા ચરાઈ] લાકડુ, હાથીઠાત
વગેરેનો ઘાટ ઉતારવાનુ યત્ર, સઘાડો ંપુ
સંકિં અરાદીકામ કરવુ —દી પું અરાદથી
ઘાટ ઉતારનારો કારીગર
અરાખ વિં [જ] (કોઈ બાળતમા) સારુ નહિ
તેવુ, નકાર (૨) અનીતિમાન, બ્રષ્ટ [—કરવુ =
બગાડવુ (૨) કુમાર્ગે અરચવા (પૈસા) (૩)
પાયમાલ કરવુ, દોષીનુ ભૂડું કરવુ —થવુ =
બગડવુ (૨) પાયમાલ થવુ] બન્નત (—ન્નતા)
વિં અત્યત બગાય, પાયમાલ થયેલુ —ખી
સ્ત્રીં બગાડ, નુકસાન (૨) નારા, પાયમાલી
—ખીનો ખાટલો પું દુ ખ, પાયમાલી
અરાખો પું [ફા] પાણીથી ઢકાયેલો ખડક
(૨) અરાખ —ખેડવા લાયક ન હોય તેવી
જમીન [અરાખાની જમીન = ખેડવા
લાયક નહી તેવી જમીન, અરાખે પડવુ =
અરખાદ થવુ (૨) વહાણ બાગી જવુ]
અરાખોલુ વિં બુઓ ‘અર’ મા
અરાવાડ વિં બુઓ અરવાડ
અરાવાદી વિં બુઓ ‘અર’ મા
અરી સ્ત્રીં [સં ચુર] કેટલાંક ચોપગા પ્રાણીઓને
પગનાં આગળાને ઠેકાણે જે આખા કે ફાટવાળા
નખ હોય છે તે
અરીખો સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
અરીતો પું [અ] સરકારી કાગળિયાનો લખોટો—
ચેલો (૨) ખસીતો
અરીદ સ્ત્રીં [ફા] ખરીદી, ખરીદવુ તે ંદાર
વિં ખરીદનાર ંપુ સંકિં [ફા ચરીદન]
વેચાતુ હેવુ —દાવવુ સંકિં, —દાવું અં
કિં અનુક્રમે ‘ખરીદવુ’ના પ્રેરક ને કર્મણિ
—દિયો પું ખરીદ કરનારો —દી સ્ત્રીં
ખરીદવું તે

ખરીપદી સ્ત્રીં ગામને દેવામાંથી ભુખ કરવા
માટેનું ઉપરાણુ
ખરીફ સ્ત્રીં [અ] ચોખાસુ પાક
ખરુ વિં [સરં મ, ઈ ચરા મે મર']
સાચુ, ‘ખોટું’થી ઊલટું, યથાય, જેવુ હોય
તેવુ (જેમ કે, હિસાબ, વાત, ઇં) (૨) શુદ્ધ,
નકલી કે બનાવટી નહિ એવુ, જેવુ હોય
જોઈએ તેવુ, અસલ (જેમ કે, ખરો ફિપિયો,
સોનુ, લોહુ, ખરો ક્ષત્રિય ઇં) (૩) સાચા
ખોલુ, ઈમાનદાર (માણસ) (૪) ગેકીને કડક
કરેલુ કે ચયેલુ (ખરી રોટલી, શાક ઇં) (૫)
પાકુ, ખરોખર, ઊણપ વગરનુ (જેમ કે ખરી
મળૂરીનુ કામ છે, ખગ બપોર, ખરા પરમેવાનું
ઇં) (૬) આશ્ચર્યના ઉત્તરારનો (‘ભલુ’
‘ખરોખર’ જેવો) લાવળતાવે છે —(જેમ કે, તમે
તો ખરી વાત કાઢી! આતો ખરુ કામ આંધુ!
ખરા છે! તમે તો! (અચ), તમે તો ખરુ
કર્યું!) (૭) અં [સં ચલુ?] ‘અહા! હા—
સાચુ, વાર, અલખત’, જેવા અર્થનો ઉગ્ગા
સૂચવે છે (જેમ કે, ખરુ, ખરુ! પણ જા તો
ખરો, વગર ગયે શી ખખર પડે? જા ખરુ
ને! ઇં) [અરા કરવા = મદવાડમાંથી
ખેંદા થવુ— અરા પરસેવાનું = સાચી
મહેનતનું હકથી મેળવેલુ અરા ખચોર =
ખરોખર મધ્યાહ્નનો સમય ખરુ કરવુ =
પાકુ કરવુ (૨) ખાતરી કરવી પુરવાર કરવુ
—ખોટું કરાવવુ = સાચુ શુ ને ખોટું શુ તે
ખોદાખોદ નક્કો કરાવવુ —પડવુ = સાચુ
હોય કે તેવુ પુરવાર થવુ અરો આકડો =
છેવટનો નખી કરેલો આકડો] —રાઈ સ્ત્રીં
બુઓ તેના કમમા —રાપણુ નં ખરુ હોય
તે —રાખોલુ, —રાવાદી વિં સાચાખોલુ
ંદોહુ નં પોલાદ —રે અં સાચે, ખરેખાત
(૨) નક્કી —રે(—રો)ખર, રેખાત અં
સાચે (૨) અચીત —રેખરુ વિં સાચેસાચુ
ખરેટવુ સંકિં વેચવુ (કા) [જમીન
ખરે(—રે)ટી સ્ત્રીં કાઢવ સુકાઈ ફાટી ગયેલી
ખરે(—રે)ડું નં કંટુ તરત વિચાયેલી ગાયલે સનું
ફ્રષ (૨) [દેવને] વાકુ —ફ્રુ પડવુ તે [—પડવુ]

ખરેટો પુ. ઓધરાળો; રેલાનો ડાઘ (૨) (સર
મ ચરોહા) ઢાઝી ગયેલા અનનો પોપડો
ખરેડી સ્ત્રી. [ભુઓ ગરેડી] ગરગડી
ખરેરી સ્ત્રી. [૨૧૦] ખખરી (૨) ગળામા ખર-
ખર થયુ તે
ખરેરો (રે) પુ. [હિં ચરહરા, ચરેરા] ઘોડા,
ખળદ વગેરેની માલિસ કરવાનુ ઓળર
[-કરવો = ખરેરાથી માલિસ કરવી]
ખરેટી (૦) સ્ત્રી, -કું નં ભુઓ ખરેટી, -કું
ખરે પુ. જોડાની એડી
ખરેખર અં ભુઓ ખરેખર [જૂની લિપિ
ખરેખરી સ્ત્રી. [સં. ? હિં. ચરોહરી, -છી] એક
અર્થ [જ], ૦ ખૂટણુ, ૦કું, -ચાઉ(-ળ, -ણ)
ભુઓ 'ખરચ'મા
ખર્ચ પુ. [સં] હમર કરોડ (૨) વિ. ખોડીકુ,
અપંગ, અધૂર (૩) વામન, ડીંગણુ
ખર્ચ નં [સં] પર્વતની તળેટીનુ ગામ (૨)
આસપાસના નાના ગામો વચ્ચે આવેલું મોટું-
ખમરનુ ગામ
ખલ પુ. [સં] ઔપધ વગેરે કચરવાનો કે
ઘૂટવાનો ખાડાવાળો ઘડેલો પથરો ૦ ખતો
પું. ખલનો ખતો, ઉપરવટણો (૨) ખલ
અને ખતો
ખલ(-ળ) વિ. [સં] શક, ધૂત
ખલક સ્ત્રી. [જ. ચલ્ક] જગત કુનિયા (૨)
માણસમત, સંસાર
ખલકો પુ. [જ ચિર્ક] ક્ષીરનો લેખાસ, કંથા
ખલખણુ પુ. ગળાનો એક રોગ
ખલતો પુ. [ફા ચલીતહ] ખાનાખાનાવાળી
થેલી, મોટો વારવા
ખલખત સ્ત્રી. [જ ચલવત = એકાત] ખિલવત,
છૂપી મસલત; ખાનગી ખેડક
ખલખતો પુ. ભુઓ 'ખલ'મા
ખલ(-લે)લ સ્ત્રી, નં [જ.] હરકત, અડચણ (૨)
નુકસાન [-નાંખકું, પહોંચાડકું, પાડકું =
હરકત કે નુકસાન થાય એમ કંચુ. -પડકું,
પહોંચકું = હરકત કે નુકસાન થયું]
ખલવાં નં ખં વં લખિયા
ખલકું સં કિં [સરં મ. ચલળે, 'ખલ' પરથી]

ખળણુ, ખરલ કરણુ, ખલમા ધાલીને ઘૂંટકું-
ખારીક કરણુ (૨) નં [ઈ] ગાડાના પાજરા
ટેકવવા માટે ઘસાતો લાકડાનો ઢોલો, આડું
(૩) કિકેટમા રોપાતો ઢાડિયો, 'રટ પ'
ખલા પુ. [અ.] જ્યાં કોઈ ન હોય એવુ સ્થળ
ખલા(-ળા)કું અં કિં [સં સ્વલ્, પ્રા. ચલ]
અટકી રહેવુ (૨) 'ખલણુ'નુ કર્મણિ
ખલાસ વિ. [અ] સમાપ્ત, પૂર
ખલાસ(-સી) પુ. [જ, સરં દે ચુલ્લાસય]
ખારવો -સણુ સ્ત્રી. ખલાસીની સ્ત્રી
ખલિત વિ. + રખલિત, ખરી પડેલુ
ખલી સ્ત્રી. ખિસકોલી (૨) છોકરાની એક રમત
ખલી(-ળી) સ્ત્રી. [સં ચલ] ખણુ (૨) કંઠાળની
ઢાળ કરવાની જગા
ખલીચક નં છોકરાની એક રમત, ખલી
ખલીતો પુ. [ફા.] લખેટો, પરખીડિયુ
ખલીફ(-ફી) પું. [અ] મહમદ પેગંબર
પછી ઇસ્લામી ધર્મનો વડો, ધર્મરક્ષક -ફાત,
-ફી સ્ત્રી. ખલીફપણુ (૨) ખલીફની ગાદી
અથવા સત્તા
ખલુ અં [સં] જર, નક્કી
ખલુલો પુ. છોકરાની એક રમત, ખલી
ખલેચી સ્ત્રી. [ફા. ચલીતહ ઉપરથી] ખાના-
વાળી કાથળી, થેલી
ખલેડી(-રી) સ્ત્રી. ['ખલી' ઉપરથી] ખિસકોલી
ખલેલ સ્ત્રી, નં ભુઓ ખલલ [ખભૂરી
ખલેલુ (-કું) નં [કા] ખારેક (૨) ખભૂર (૩)
ખલે(ળ)ખણું અં કિં [પ્રા ચલિર = રખલન
કરનાર પરથી ?] (કા.) મૂતરણુ
ખલો પુ. [દે ચલ્લય] નેડો [કા] (૨)
[ઈ] એક બાળરમત
ખલક સ્ત્રી. [અ] ભુઓ ખલક
ખવડા(-રા)વણું સં કિં 'ખાણુ'નુ પ્રેરક
ખવણું અં કિં [દે. ચવલિચ = કુંદ પરથી ?]
ભોય, બિહાના પર આળોટવું (૨) વલૂરવું
(૩) ખળખળણુ
ખવાડ(-ર)કું સં કિં ખવડાવણુ
ખવાળ પુ. [ભુઓ ખવાળ] રવાન
ખવાણું અં કિં 'ખાણુ'નુ કર્મણિ (૨) [સં.

ક્ષપિત, પ્રા સ્વિઝ, પરથી ?] (ખ?) કાઠ કે
સડો લાગવો, ક્ષીણ થવું
અવામ વિં [જ] સેવાચાકરીનો ધંધો કરતી
એક ભત્રીયું (૨) પું તે ભત્રીનો માણસ (૩)
હનુરિયો (૪) ચીજની ખાસિયત, પદાર્થનો
ધર્મ (૫) સ્વભાવ બિલજ ંજી(-જી), -સી
શ્રીં દાસી (૨) અવાસની શ્રી
અવીસ પું [જ] એક ભત્રીયું ભૂત-પ્રેત (૨) સક્ષસ
અશક્ષુ વિં (કા) ઠીંગણું
અશિ(-સિ)યાણુ વિં (કા) [જીઓ
ખિસિયાણુ] છોલુ, જ અવાણુ [-પડવું =
છોલુ થવું, જ અવાણુ]
અષ્ટ વિં [સં] છોલુ, ખિસિયાણુ
અસ શ્રીં [સં સ્વસ, દે. સ્વસ] ચામડીનો એક
રોગ. ંજી, -સિયુ, -સિયેલ વિં અસના
રોગવાળુ
અસ શ્રીં [ફા] વીરણનો વાળો
અસકવુ અંકિં જીઓ ખીસકવું
અસકો પું [જીઓ ખચકો] ખાચો
અસઅસ શ્રીં [સં સ્વસ્વમ] અરીણનો છોડવો
(૨) એ છોડવાનું ખીજ -સામલ પું અસ
અસનો અમલ -સિયુ, -સી વિં અસ
અસના જેવું ઝીણું (૨) અસઅસના જેવા
ઘોળા રંગવાળુ
અસકંકસક અં (૨૫૦) (૨) ધસડાતુ હોય તેમ
અસબો, ંધ શ્રીં [જીઓ ખુશબો] સુગંધ
અમમ પું [જ સ્વસ્મ] પતિ, ઘણી
અસર શ્રીં [સં કવૃ ઉપરથી?] નાનો અસરકો-
ંકો પું લીટો, અચકો (૨) ઉઝરડો, કાપો ંજી
સંકિં ક્યારા કરવા, જીહુ જીહુ વાવેતર કરવા
ખેતરમા ભાગ. પાડવા (૨) નિશાની કરવી,
અસરકો પાડવો -રિયો પું અસરકો પાડવાનું
ઓભર(સુતારનું) -રો પું લીટો, આકો (૨)
ધસરકો, કાપો [સ્વભાવ
અસક્ત શ્રીં [જ] આદત (૨) ખાસિયત (૩)
અસલી શ્રીં [સં ઘાસ ઉપરથી?] પશુને ખાવાનું
ઝીણું સૂકું ઘાસ, ખરસલી
અસકુ નં [સં ઘાસ ઉપરથી?] ઘાસ કે તણખલુ
(૨) વિં જીઓ અસ'મા

અસકુ અંકિં [દે સ્વસ] સરકવું, આધા થવું
(૨) લપસવું (૩) [લા] કરાર, મત, માન્યતા, કંથન
ઇંથી કરી જવું (ખરી જવું)
ખસિયાણુ વિં [જીઓ ખિસિયાણુ]
ખશિયાણુ, છોલુ [રોગવાળુ]
ખસિયુ (-યેલ) વિં [સં સ્વસ ઉપરથી] અસના
ખરી (-રસી) શ્રીં [જ] અડ-વૃપણ પર
ઉપચાર કરી નિરૂપયોગી કરવા તે [-કરવું =
પશુના અડ નકામા કરવા, તેને નપુસક કંચુ]
અસૂસ, ંન અં [જ] અચીત, જરૂર (૨)
ખાસ કરીને
અસેડવુ સંકિં [ખસવું ઉપરથી] દૂર કરવું
અસોદી શ્રીં -ટો પું [ખોસવું પરથી?] ઓદી
અસોરવુ સં કિં [કા] ખમેડવું
અસ્ત વિં [ફા] વેરલુઝેરલુ, અસ્તન્યસ્ત
અસ્વસ્તિક પું [સં] ક્ષિતિજ, જીઓ 'ખ'મા
અસ્સી શ્રીં જીઓ ખસી
અળ વિં [જીઓ ખલ] શંક, ધૂત ંતા શ્રીં,
ંપણુ નં, -ખાઈ શ્રીં
અળકવુ અંકિં રોલવું, ઠીપવું (૨) [ગવં]
ખડખડવું
અળકો પું [સં સ્વલ] ઉચ્ચક ંકમ, અમુક
સ ખ્યા(૨) જ્યો, સમૂહ (૩) [રવં] ખળખળ કરતો
ધસતો પાણીનો પ્રવાહ -જ્યો
અળખળ અં [રવં] ખળખળ અવાજ થાય
એવી રીતે (૨) શ્રીં, નં ખળખળાટ ંજી વિં
જીઓ ખખળવું ંજી અંકિં [સં સ્વલ-
સ્વાય] જીઓ ખખળવું -ખાટ અં ખળખળ
અવાજ સાથે, અટક્યા વગર વહેતું હોય એમ
(૨) પું એક અવાજ -ખિયો પું ખળખળ
વહેતો પ્રવાહ
અળખળ શ્રીં [સં ક્ષુમ્ ઉપરથી? દે સ્વલ્નલિય]
ગડખડ, ઘોઘાટ (૨) મનનો અજ પો, ગભરાટ ંજી
અં કિં જીઓ ખલખલ [ખળખળી
ઠીકવું=સોલ થવો (૨) કંપી -ગભરાઈ ઠીકવું]
-ખાટ પું સોલ, ગભરાટ (૨) ગરખડ, કોલાહલ
(-કરવો, -કરી મૂકવો)
અળવુ અં કિં [સં સ્વલ, પ્રા સ્વલ]
અચકાવું, અટકવું (૨) સંકિં [ખેળ ઉપરથી]

એળ ચડાવવી (૩) [‘ખલ’ ઉપરથી] ખલવું;
લમોટવું, ધૂટવું

અળળઅળ અં [રવં] સપાટાખધ, સતત(૨)
અળળઅળ અવાજ કરીને

અળાઈ સ્ત્રીં ભુઓ ‘અળ’મા [ખરાવાડ
અળાવાડ સ્ત્રીં [અળુ પરથી] અળુ કરવાની જગા,
અળાણું ‘અંકિં ભુઓ ‘અલાણું’

અળાંટળાં અં [અળું + ઢળવું પરથી] (કા) અળા
ઊભરાઈ તય એમ, પુરકળ છત હોય એમ

અળિયાણું નં કકળાટ, તોફાન [અળી

અળી સ્ત્રીં ભુઓ ખલી (૨) [પાદરા તરફ] દૂધની
અળું નં [સં જલ] કણસલા ગૂદીને કે ઝૂંડીને

અનાજ કાઢવાની જગા [અળાં માગવાં =

અળે જઈને અનાજની ભીખ માગવી અળું’
કરવું = અળામા અનાજ કાઢવાની ક્રિયા કરવી]

અળેળણું અંકિં ભુઓ અળેળવું, ખૂતરવું

અં અ વિં [સરં હિં, સં કફાં] ખાલી

(૨) ખોખા જેવું નકામું (૩) ધનહીન
[ખાલી અ અ = છેક જ ખાલી]

અ અ પું અગ, અહો (૨) પાયમાલી (૩) સ્ત્રીં

ખંત (૪) ઇચ્છા, ભૂખ [-ભા (-ભાં) ગવી =

ભૂખ દૂર કરવી, હરવી -વાળવો = અગ
વાળવો, અહો લેવો, ખાધી ન રાખવું (૨)

ઉજાડ કરી દેવું] [ખાખરોટવું

ખંખરોટવું સં કિં જરાતરા ચોપડવું,

ખંખ(-ગ)ળાવણું સંકિં અખડાણીને ધોવું,

ખંખાણવું [ખોખારવું

ખંખારવું અંકિં [હિં. જો(-જો) જારના] +

ખંખા(-ગા)ળણું સંકિં [હિં જગાલના, સં

જાલ, પ્રા જાલ પરથી? રવં?] પાણીમા

અખડાણીને અને હલાવીને ધોવું, પાણી વઢે

ખૂબ ધોવું - સાફ કરવું (૨) પાણીના કોગળા

કરી (ચો) ખૂબ સાફ કરવું

ખંખેરવું સંકિં [‘ખેરવું’ પરથી?] ખેરવી

નાખવું (૨) ઝાટકણી કાઢવી, ધમકાવવું, મારવું

ખંખેરવું સંકિં [‘ખેરવું’ પરથી?] વેરી

નાખવું, લીખી નાખવું (૨) નખ વતી ખોતરવું

(૩) [‘ખેરવું’ ઉપરથી] સ કાંચ ખોતરવું (દેવતા)

ખંખોળણું ‘અં કિં [હિં જાલોરના] વેરણ

જો-૨૦

છેરણ કરી નાખવું; ચંથી નાખવું (૨)

[ખોળવું પરથી] ખૂણેખૂણે શોધવું (૩)

ભુઓ ખ ખાળવું

ખંખોળા પું અં અં અં, -ખાં નં અં અં [‘ખોળવું’

ઉપરથી] ખોળેખોળા

ખંખોળિયાં નં અં અં અં [‘ખંખાળવું’ ઉપરથી,

સરં હિં જગાલના = ખાલી કરી દેવું] પાણીથી

નવાડવું તે (નવડાવ્યા પછી વધેલું પાણી એકી-

સાથે ખાળકના માથા પર રેડતી વખતે મા

આ શબ્દ ખોલે છે)

ખં અ પું અરકલો, ઢગલો (૨) ઢાંચ, વેં (૩) અ ખ,

ખહો (૪) અ ત; ખાત [-વાળવો = ઢગલો

કરી દેવો (૨) ઢાંચ કાઢવી, વેર લેવું (૩) ભરપાઈ

કરવી, અહો મેળવી લેવો]

અ ગ વિં [ભુઓ અ જ] વિં લૂલું

ખંખાળાવણું સં કિં ભુઓ અ ખખાળવું

ખંખાળણું સં કિં ભુઓ અ ખખાળવું

ખંચાણું અં કિં [પ્રા જલ = ખેચવું પરથી?]

સં જલ = લગડાણું? અખચાણું. અટકવું,

પાછા પડવું - મણ સ્ત્રીં અ ચાણું તે

ખં જ વિં [સં.] લંગડું, લૂલું

ખં જ ન નં [સં] એક પક્ષી (૨) [૧] હસતા

ગાલમા પડતો નાનો ખાડો

ખ જ ર નં [જા] કટાર જેવું, સીધું ખેધારું

એક શસ્ત્ર [નાની નગારી-હંક

ખં જ રી સ્ત્રીં [હિં] એક વાદ્ય, ધૂધરીઓવાળી

ખં જ વાળ સ્ત્રીં [સં જલ + સં જલ] ચામડીનો

એક રોગ; લૂખસ, ચૂંટ (૨) ચળ, વલૂર.

[-આવવી = અજવાળવા જેવું થવું કે લાગવું,

અજવાળ થવી] ંણું સં કિં વલૂરવું

ખ જ છંદ પું [સં] એક છંદ

ખંખોળણું સંકિં ભુઓ ખંજવાળવું (૨) [ચ]

હળવેથી વલૂરતા હાથ ફેરવવો, પ પાળવું

ખ ટાણું અં કિં સમાણું પોપાણું

ખંડ પું [સં] લાગ, કકડો (૨) ભૂંધ, સમૂહ

(જેમ કે તરખાડ, પુરતકના પ્રકરણોનો ખંડ)

(૩) પ્રકરણ (૪) એક ચોળી કે કાચળી થાય

તેટલું મોળિયા સાથે વણેલું કપડું, રેતો (૫)

ઘરનો એક ભાગ, આરડો (૬) પૃથ્વીના પાય મોટા

ભાગોમાંનો એક (એશિયા, અમેરિકા, આફ્રિકા, યુરોપ અને ઓસ્ટ્રેલિયા) (૭) વિં વિભાગ વાળુ (૮) નાનું દેકું [-પાડવા = વિભાગ કરવા (૨) ઓરડા બનાવવા, એકમાથી જુદાં ઘર કરવાં — આતરા ભરીને કે ખીજી રીતે] ડકથા સ્ત્રીં નાની — દૂધી વાર્તા ડકાંચ નં નાનું કાચ (૨) અનેક છઠવાળુ કાચ ંભતિ સ્ત્રીં પાચ કે પચમાશ માત્રાના અડવાળા તાલની ભતિ ંધારા સ્ત્રીં કાતર ંપરશુ (સ) શિવ ંમંડલ વિં બરાબર વર્તુલ નહિ એવુ (ચક્ર માટે વપરાય છે) ંશિખ-રિષ્ટી પું, સ્ત્રીં એક છઠ ંહુરિંગીત નં, પું એક છઠ

અ ડણી સ્ત્રીં [સં સ્વહ, પ્રા સ્વહ = હરાવવુ, જુઓ અડવુ] તાબેદાર રાજ્ય ઉપરી રાજ્યને જે રકમ દર વર્ષે ભરે તે [-ભરવી = અડણી આપવી, તાબેદારી સ્વીકારી તે પેટે રકમ આપવી]

અ ડન નં [સં] તોડવુ તે (૨) દલીલ કેવાદને તોડી પાડવો — રદિયો આપવો તે, પ્રત્યાખ્યાન ંમ ડન નં તોડવું અને માંડવુ તે (૨) ચર્ચામા વાદને તોડવો અને માંડવો તે

અ ડવુ સંકિં [સં સ્વહ, પ્રા] તોડવું, કંકડા — વિભાગ કરવા (૨) માગતા પેટે અમુક ઓણુ આપી પતાવવુ (૩) સામટો ભાવ હરાવીને સોંધામા ખરીદવુ [અ ડી આપવુ = જથાબધ માલ ઓછી કિંમતે આપવો (૨) દેવા પેટે અમુક કિંમત હરાવીને વસ્તુ આપવી અ ડી મૂકવુ, અ ડી રાખવુ = પહેલેથી જથાબધ માલ સસ્તી કિંમતે લઈ રાખવો અ ડી વાળવુ = જથાબધ માલ ઊંચક કિંમતે લઈ લેવો]

અ ડ અ ડા સ્ત્રીં ['ખાડવું' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી ખાંડવુ તે (૨) અ ડાખડી

અ ડાખ ડી સ્ત્રીં [સરં પ્રા સ્વહાસ્વહિ, 'અ ડવુ' પરથી] કચર કચરા, લીહાલીહ

અ ડાવવુ અંકિં 'ખાંડવુ', 'અ ડવુ'નું પ્રેરક અ ડાવુ અંકિં 'ખાંડવું' 'અ ડવુ'નું કર્મભિ (૨) પ્રકસાનમા આવવુ (૩) પીડાવુ, બીડમાં હેરાન થવુ

અ ડિત વિં [સં] લાગેલુ, ખાંડુ — તા સ્ત્રીં અઘનાયિકામાંની એક (પોતાનો પ્રીતમ સપત્નીને ત્યા રહી આવેલો નેઈને મનમા બળી ભય તે)

અ ડિયુ વિં [જુઓ અ ડણી, સરં પ્રા સ્વહિન્ન = પરાજિત] અ ડણી ભરનાર, તાબેદાર (૨) અ ડિત અ ડિયેર નં [સં સ્વગિતન પ્રા સ્વહિન્ન પરથી] ભાગીદારી ઇમારત, પડી ગયેલા ઘરનું ખોણુ

અ ડુ વિં + અ ડિત

અ ડુરિયુ વિં [સં કણ્ડુ ઉપરથી] ખાતા વવળે એવુ — જ ગલી (મૂરણ)

અ ડેર નં જુઓ અ ડિયેર

અ ત સ્ત્રીં [સં ક્ષાન્તિ, પ્રા સ્વનિ પરથી ?] ચીવટપૂર્વક લાગ્યા — મડયા રહેવાનો ગુણ (૨) ચીવટ, કાળજી — તી, — તીહુ વિં અ તવાળુ

અ ધ પું [સં સ્કધ, પ્રા સ્વધ] + ખભો, ખાધ અ ધાઈ સ્ત્રીં [જુઓ 'અ ધુ'] હુઆઈ, ધૂર્તા અ ધારિયો પું ['અ ધ' પરથી ?] ધરજમાઈ (સુ) અ ધુ વિં [સરં મ સ્વદા, ફા સ્વદ ?] હુઆયુ, ધૂર્ત [ખભો, ખાધ

અ ધોણુ નં, — લો પું [સં સ્કધ, જુઓ અ ધ] અ પાલી (-ળી) સ્ત્રીં ['ખાંપાવાળી' કે ખાંપડ' ઉપરથી ?] ખેતીનું એક ઓભર; પળેદી અ ભ (-ભો) પું [સં સ્તમ, પ્રા સ્વમ] યાંભલો, સ્તભ

અ બાતી વિં (મૂળ અ ભાતમા બનવું) એક મજબૂત ભતવું (તાણું) [— ને ઘેર અ બાતી તાણું વસાવુ = નખખોલ જવું]

અ ભાવતી સ્ત્રીં માલકોશની એક રાગિણી ખા અં ['ખાવુ' ઉપરથી] વારતા છતા ન માને ને નિષ્ફળતા મળે ત્યારે કટાક્ષનો ખોલ 'લેતો ન' [— લાડવો ! = લેતો ના ખાતો ના શો કામદો કાઢ્યો ?] (૨) સ્ત્રીં ખેતરમા જનાવરો પાકે ખાઈ ભય તે

ખાઈ સ્ત્રીં [સં સ્થાતિ, પ્રા સ્થાઈ, ંઓ] ખાણ, ઊંડો ખાડો (૨) કોટને ફરતી ખાડી (૩) ગામનુ પાણી જવા ખોદેલો કાસ (૪) ['ખાણુ' ઉપરથી, પ્રા સ્થાઈ, સં સ્થાદિત]

ખાવાની ચીજ, આજીવિકાનું સાધન ંધ ધી
 સ્ત્રીં રક્ષણાર્થે આઈઓ ખોદવી તે
 આઈઅપૂસીને અં [‘ખાવું’ + ‘અપૂસવું’]
 ખત અને એનાગ્રતાથી
 આઈખીને અં [ખાવું + ખીવું] આઈઅપૂસીને
 આઈખદેલું વિં [ખાવું + ખદલું] પહોંચેલ,
 પાકું, યુક્તિપ્રયુક્તિ વગેરે પાગી ગયેલું
 આઉ વિં [‘ખાવું’ ઉપરથી] ખાનારું, સહન
 કરનારું, એવા અર્થમા નાખને હેડે વપરાય છે
 ઉદા. ‘લાજખાઉ’, ‘મારખાઉ’ (૨) નં
 [સરંન જાઝ] ખાવાનું, ખાવું ૦કડ(-ણ)
 વિં ખાઉધર. ૦કી સ્ત્રીં લાય (૨) ખોરાકી.
 [-કરવી = ખાવાની ચીજ ચોરવી (૨) લાય
 લેવી] ૦ધર(-રે) વિં [‘ખાવું’ + ‘ધરાવું’]
 ખાખા કરનાર, ખાતા ધરાય નહિ એવું (૨)
 લાચિયું ૦ધરાવેડા પું ૦અં ૦વં ખાઉધરાપણું
 કરવું તે ૦પાત્ર વિં લોલી (૨) લાચિયું
 ખાએશ સ્ત્રીં [ફા. જ્ઞાદિશ] ંચા, અભિલાષા
 ખાન(-ખ) સ્ત્રીં [ફા] રાખ ધૂળ(૨) મારેલી
 ધાતુ (૩) નાશ, પાયમાલી
 ખાકટી સ્ત્રીં, -કુ નં [સરંમ જાકટ, -ટા
 = કાઈ કુમળું ફળ-મરવો] કેરીનો મરવો,
 ખાખી
 ખાકસાર વિં [ફા] પગની રજ જેવું, તાબેદાર,
 નમ્ર (૨) પામર, અધમ (૩) પું (સ) એક
 રાજદ્વારી મુસલમાની સધનો સભ્ય. -રી સ્ત્રીં
 ખાકાન પું [તુર્કી] મુસલમાન, પાદશાહ -ની વિં
 બાદશાહી, શાહી
 ખાકી(-ખી) વિં [ફા] ખાખવાળું, રાખોડી
 ચોળનાર (૨) રાખોડિયા રગતુ (૩) ઘેરા પીળા
 રગતું (૪) [લા] ઐહિક
 ખાખ સ્ત્રીં જુઓ ખાક
 ખાખડી સ્ત્રીં એક પક્ષી [મરવો
 ખાખડી સ્ત્રીં જુઓ ખાકડી -કું નં ખાકડું,
 ખાખણું નં એક વનસ્પતિ
 ખાખર પું [ટે જ્ઞાદિશ] એક ઝાડ, જેના પાનના
 પતરાગા ઘાય છે (૨) (ગોળા તરીકે ઢોર ખાય
 તે) તુડેરની સૂધી પાકી -રી સ્ત્રીં નાનો
 ખાખરો(૨) રોટલી(૩) તખાકુના મુકાઈ ગયેલા

પાતરા, સૂકો -રો પું જુઓ ખાખર (૨)
 [દે. જ્ઞાદિશ] શેકીને કડક કરેલી રોટલી
 ખાખરોટલું સંકિં [રવં ? કે ખાખરાને જરા
 તરા ચોપડે તે પરથી ?] (કા) ખખરોટલું,
 જરાતરા ચોપડલું
 ખાખસૂસ અં [જુઓ ખસૂસ] ખચીત
 ખાખાવીખી વિં છિનલિન (૨) કુખી, હેરાન
 (૩) સ્ત્રીં પાયમાલી, ધૂળધાણી
 ખાખી વિં જુઓ ખાકી(૨) ખાલી, નિર્ધન(૩)
 નં ખાખી રગતુ લૂગડું ૦ખ ગાલી(-ખી)
 વિં ખાલી ખિરસે ફક્કડ થઈને કરનાર ૦ખાવો
 પું રાખ ચોળનારો બાવો [ખાણસ]
 ખાચર વિં (૨) પું કાઠી લોહાની એક જાતનું
 ખાજ નં [સં. જ્ઞાદિ, પ્રા જ્ઞાદિ] ખાધ (૨)
 ખાજુ (૩) સ્ત્રીં [સં જર્જુ, પ્રા જ્ઞાદિ ઉપરથી]
 ખૂનળી, ખજવાળ
 ખાજલી સ્ત્રીં [જુઓ ખાજ] નાતું ખાજુ,
 એક ખાવાની વાની -કું નં ખાજુ (૨)
 ચકરંડું, ફંડળું
 ખાજલું અં કિં [જુઓ ખાજ] ખજવાળ
 ઉત્પન્ન કરવી -વણી સ્ત્રીં ખજવાળ
 ખાજસરા પું [ફા જ્ઞાદિશ] હીંજોડો, ચંડળ
 ખાજું નં [જુઓ ખાજ] એક ખાવાની વાની
 ખાટ સ્ત્રીં [સં જ્ઞાદિ, પ્રા જ્ઞાદિ] હીંડોળાખાટ
 (૨) [જુઓ ખાટલું] ખાટલું તે, લાલ
 ખાટકી પું [સં જ્ઞાદિ] કસાઈ ૦ખાતું નં
 કતલખાતું ૦વાડો પું કસાઈવાડો
 ખાટખડુંખો પું એક વેલો -ખડું વિં
 ખટમધુર (૨) નં ખાટખટખાતું ફળ
 ખાટખટખડું વિં જુઓ ખાટખટખડું -ડો
 પું ખાટખટખો
 ખાટલાવશ વિં જુઓ ‘ખાટલો’મા
 ખાટલી સ્ત્રીં [જુઓ ખાટ] નાનો ખાટલો,
 માચી (૨) [સં જ્ઞાદિ] ઠાઠી
 ખાટલો પું સવાનો ખાટ, માચો, ચારપાઈ
 (૨) [લા] મદવાડ (૩) પ્રસૂતિ [ખાટલો
 પડવું = માદા પડવું ખાટલેથી પાટલે ને
 પાટલેથી ખાટલે = ખાવ અને ઊંધવા સિવાય
 બીજી કંઈ મહેનત ન લેવી પડે તેવી સ્થિતિ

ખાટલો આવવો = સુવાવડ આવવી - ઉપ-
(-ક)રો થવો = (માંગી જવાથી ખાટલા
ઉપરથી કાચમની પથારી ઉપાડી લઈ) ખાટલો
ઊભો કરવો - ઢાળવો = (સવા ખેસવા માટે)
ખાટલો ચાર પાયા પર બરોબર ગોઠવીને
મૂકવો (૨) ખાટલા પર પથારી કરવી કે બિછાવું
મૂકવું - ઊભો કરવો = 'ખાટલો ઢાળવો'થી
ઊલટું - કરવો = મદવાડ આવે એવું કરવું,
મદવાડ આણવો - એ ચવો, -તાણવો =
ખાટલાનું પાટી કે વાણનું ભરત એ ચીને તગ
કરવું - થવો = મદવાડ આવવો - પાથરવો =
ખાટલો ઢાળી બિછાવું કરવું - ભરવો =
ખાટલાના ચોકઠાને પાટી કે ફોરી વીંટવી -
ગૂંથવી - ભોગવવો = માંદગી ભોગવવી
- હોવો = માંદગી હોવી (૨) સુવાવડ હોવી]
- લાવશ વિં (સુવાવડ કે સખત માંગીથી)
પથારીવશ

ખાટવું સંકિં [સં શ્વ = 'ઇચ્છવું' ઉપરથી ?]
કાચદો મેળવવો [ખાટી જવું = કમાઈ જવું (૨)
ચચણી ઊઠવું, લાગી આવવું, ચડલડાટ થવો]
ખાટસવાદુ (-દિયુ) વિં પોતાના સખધ
વિનાની નકામી વાતમા રસ લેનાર

ખાટાઈ સ્ત્રીં જુઓ 'ખાટું'મા

ખાટિયુ નં [ખાટું ઉપરથી] ખાટું, પ્રવાહી શાક
(૨) કાચી કેરીને બારીને બનાવાતી પ્રવાહી વાની
ખાટીમીઠી સ્ત્રીં [ખાટું + મીઠું] ખટમધુરી
ખાવાની ચકતી કે ગોળી, 'પેપરમિટ'

ખાટું વિં [સં શટ, દે શટ્ટ] ખટાશવાળું (૨)
કચવાયેલું, નારાજ [-ખાટું આખણું =
દુનિયાના સુખદુ ખતો અનુભવલેવો - થવું =
બગડી જવું, ઊતરી જવું (૨) [દિલ, મન]
નારાજ થવું - મોળું થવું (થઈ જવું) =
બગડી જવું, વણસવું (કે જેથી મિત્ર / ખોઈ
ખેમાય)] ંચક, ચરક, ંચેક (ચ), ંખકસ
(-ચ), ંચૂના જેવું વિં એકંદમ ખાટું
-ટાઈ સ્ત્રીં જુઓ ખટાઈ

ખાટું વડું નં હોકરાના લગનની નાત (લગ્નને
આગલે દિવસે) [ખાટી લાજ

ખાટોડી સ્ત્રીં ['ખા', ઉપરથી] એક ભતની

ખાડ સ્ત્રીં [જુઓ ખાડો] ખાઈ - ડી સ્ત્રીં
દરિયાની ભરતી પહોંચે ત્યા સુધીનો નદીનો
ભાગ (૨) જમીનમા ગયેલો દરિયાનો સાકડો
પ્રવાહ (૩) ગટર, મોરી

ખાડાબજર, ખાડાળું જુઓ 'ખાડો'મા

ખાડું નં [સં શ્વડ = સમૂહ ?] બેસોનું ટોળું
ખાડો પું [દે શટ્ટા] ખાવરો, જમીનમાં
ખોદાણ (૨) ખોટ, નુકસાન [ખાડામા
ઉતારવું, ખાડામાં નાખવું = નુકસાનમા
ઉતારવું (૨) પાયમાલ કરવું ખાડામા
પડવું = ભૂલ કરવી (૨) નુકસાન વહોરવું
(૩) દેવું કરવું ખાડો પડવો = નુકસાન
આવવું, તગી પડવી - પૂરવો = ખોટ
પૂરવી, દેવું વાળવું (૨) આપધાત કરવો]
- ઢાલજર નં ખાડા ઉપર ગોઠવાતું ફરતું
ભજર - ઢાળું વિં ખાડાવાળું ંખડિયો,
ંખેયો પું ખાડો કે ખાધરો

ખાણું (ણ) સ્ત્રીં [સં શાનિ, પ્રા શાણિ] ખનીજ
પદાર્થો કાઢવા માટે ખોદેલો ખાડો, કે તેવા
પદાર્થો ખોદતાં મળી આવે તેવું સ્થળ - દૂપો
ભડાર [-જડવી, -નીકળવી, -મળવી] (૨)
જેમાંથી બહાર નીકળાય તેવો ઊડો ખાડો
(ઉઠા નરકની ખાણ), અખૂટ ભડાર (૩)
અનાજ ભરવા માટે બનાવેલું ભોયરું, ભડાર
(૪) ઉત્પત્તિસ્થાન (૫) ધારવાળી વરતુની ધારમા
પડેલો અચકો [-કઢાવવી, -કાઢવી =
ધારનો ખાડો ધસીને ફૂર કરવો - કરાવવો -
-પડવી = ધારમા અચકો થવો] (૬) નં [સં
શાલન, પ્રા] ઢોરને ખાવાનું અનાજ કે ગોણું
[-પૂરવું ઢોરને ખવરાવવું, કે ગોણું ખાઈતી
વખતે તેમાં ઉમેરવું] -ણિયો પું
ખાણનો મનૂર

ખાણુકી સ્ત્રીં એક ભતનો ઘડેલો પત્થર

ખાણા નંખંખં [સં શ્વાન, પ્રા શાણ] ખાળ-
ઉખાણા - સવાલ જવાબરૂપે ખોલવાની કડીઓ

ખાણિયો પું જુઓ 'ખાણ'મા

ખાણી સ્ત્રીં [જુઓ ખાણ] ખાણ, ઉત્પત્તિસ્થાન
(૨) ભડાર [ખાનપાન

ખાણીપીણી સ્ત્રીં ખાવા પીવાનું, ખોરાકપાણી,

ખાણું નં [સરં હિં. જાના] જમાણ, જોજન
(૨) મિન્જાની (૩) ખાવા પીવામા પળાતો)
મરણનો શોક. [-આપણું = નોતરીને જમાડવું;
માનમા જોજન આપવું. -ખરખ થયું =
આજીવિકા વધવી (૨) વચમા વિધન પડવું
-પાળવું = મરણ પાછળ ખાવાપીવાની
ખાતમા શોક પાળવો.]

ખાત વિં [સં] ખેરેલું ંચુરત, ંચુરત
નં બાધકામનો પાયો નાખવાનો મગજ
સમય કે તેનો વિચિ [વર્ણન

ખાત સ્ત્રીં [સં જ્યાત?] + ઉચ્ચેખ, લખાણ;
ખાતમે પું [અ. જાતિમદ્] અત, છેડો (૨) મોત
ખાતર નં [દિ જત્ત] ખેતર સુધારવા સાર
તેમા નખાતા છાણ, કાપ, કીંડી વગેરે પદાર્થો,
તેવા ખીન્ને રસાયણી પદાર્થ. ંછી સ્ત્રીં
છાણની બરેલી ગાદી (૨) તેમાથી છાણ પડી
જતા રોકવા કરેલી આઠ, પાજરી [-ઉપર
કે પાછળ દિવેલ = વુકસાનમા વધુ વુકસાન
-નાખવું = જમીનને ખાતર આપવું -બરેલું
= (ખેતરમા) વાહન વાટે ખાતર વહી જવું]
ંપૂળે પું ખાતરમા કામ આવે એવો પૂળે,
ધામ, ધાણ, વાસીદુ વગેરે કચરો

ખાતર નં [કે જત્ત] ચોરે બીતમા પાડેલું
ખાડું (૨) ચોરી [-પહલું = ચોરી થવી પાહલું =
ચોરી કરવા બીન કાચવી (૨) ચોરી કરવી]
-પડો, -પાડું પું ખાતર પાડનાર, ચોર
-રિયું નં [સરં સં જાત્ર = ખોદવાનું
હથિયાર] ધર કાચવાનું ચોરનું હથિયાર -રી
પું ચોર

ખાતર સ્ત્રીં [ફા જાતિર] ચાકરી; બરદાર,
સરભરા (૨) તરફદારી (૩) અંખારે ંજમા,
બનિશા સ્ત્રીં ખાતરી; સાબિતી ંદાર વિં
ચાકરી બરદાર કહે એવું (૨) તરફદાર.
ંદારી સ્ત્રીં બરદાર; ચાકરી (૨) તરફદારી;
પદ્મ. ંબરદારી (-સ) સ્ત્રીં આગતાસ્વાગતા;
સરભરા

ખાતરે સ્ત્રીં સ્ત્રીં ખુઓ 'ખાતર' નં (પહેલા) માં
ખાતરે સં કિં [ખાતર' ઉપરથી] જમીનમા
ખાતર નાખવું (૨) માગ લાડવી

ખાતરિયું નં જુઓ 'ખાતર' નં મા
ખાતરિયો પું [જુઓ અખંતર] મેલી વિદામા
પ્રવીણ માણસ, જૂવાનો સાથી

ખાતરી સ્ત્રીં [અ જાતિર] બરોસો, પતીલ (૨)
નિ શંકપણ, ચોકસાઈ (૩) સાબિતી, પ્રમાણ
(૪) પું જુઓ 'ખાતર' નં મા [-પહલી =
ખાતરી થવી, વિશ્વાસ ઊપજવો] ંદાર વિં
ખાતરીવાળું ંપૂર્વક, ંખંધ અંખ ખાતરીથી

ખાતાં પીતાં અં કું નિર્વાહિત અર્થ કાઢતા
ખાતું નં [ફા જત્ત] આસામીવાર અથવા
આવકઅર્થની જાતવાર જમે - ઉધારનો
હિસાબ (૨) લેણદેણીનું લખાણ (૩) વિષય,
પ્રકરણ (૪) કામકાજની ફાળવણીનું અંગ
ઉદા 'ફળવણીખાતું' 'ધ-સાફખાતું'
[-ઉધારડું, -ખોલડું = કામકાજનો નવો લાગ
શર કરવો (૨) [બેકમા કે શરદને ત્યાં] નવું
ખાતું પાડવું -શર કરવું (પૈસા બ્યાને મૂકીને
કે લઈને) -ચલાવડું = લેવડદેવડ રાખવી.
-ચાલડું = લેવડદેવડ હોવી (૨) અલગ લાગ
તરીકે કામ ચલાવું -ચૂકતે કરવું, ચૂકવી
દેવું = કરજ પત વડુ, છેવટનો હિસાબ સમજ,
લેણ પતવી દેવું -પડાવડું, -પડાવી લેવું =
લેણ બાબત રેણદારની કબજાત લખાવી લેવી
-પાહલું = ચોપડામાં કોઈના નામનો હિસાબ
નવેસર ઉધારવો (૨) લેણાના કરાર પગ સહી
કરવી -મંડી વાળવું = ખાકીની રકમ વુક-
સાની ખાતે સમજ, લેણદેણનો હિસાબ બંધ
કરવો. -ખંધ કરેલું = લેવડદેવડ બંધ કરવી
(૨) ખાતામાં બે નાણા નીકળતા હોય તે
ઉપાડી લઈ, લેવડદેવડ બંધ કરવી. (૩) છેવટનો
હિસાબ કાઢી, નવી ખાતાવહીમા લઈ જઈ,
ચાલુ હિસાબ બંધ કરવો (૨) કામનું ખાતું
બંધ કરવું -સરભર કરેલું = જમે ઉધારના
બંને આંકડા બરાબર કરવા] -તાખંધી સ્ત્રીં
જમીનમહેસૂલની દૈનિકવારી પદ્ધતિ. -તાખાકી
સ્ત્રીં ખાતે ખાકી નીકળે તે -તાવહી સ્ત્રીં
ખાતાવાર હિસાબ નોંધવાનો ચોપડો -ચોપડી.
-તાંપોતાં નંખંખં હિસાબકિતાબ ંપત્રું
નં લેવડદેવડ (૨) લેણદેણને લગતું લખાણ

ખાતું પીતું વિં [‘ખાતું પીતું’નું કૃં] ઠીક ઠીક શુભરાતના સાધનવાણું

ખાતૂન સ્ત્રીં [તુર્કી] મોટા ઘરની સ્ત્રી, બેગમ ખાતેદાર પું [ખાતું +દાર] સરકારના મહેસૂલી કે કોઈના ખાનગી ચોપડે ખાતાવાળો

ખાદી સ્ત્રીં હાથે કાતેલા સૂતરનું હાથે વણેલું કાપડ ંકાર્યાલિય નં ખાદીનું કામ કરતું દક્તર ંકેન્દ્ર નં ખાદી કામ કરનાર મથક ંસેવક પું ખાદીકામ કરનાર સેવક ંફેરી સ્ત્રીં ખાદી વેચવાનીકણલુ તે ંભ હાર પું ખાદીની ડુકાન [નં ખાવાનું

ખાધ વિં [મં] ખવાય એવું, ખાવા યોગ્ય (૨)

ખાધ (ધ,) સ્ત્રીં [સં સ્વાદ્] ખેરાક, આહાર (૨) ખોટ, નુકસાન (૩) ખોડ, ખાપણ (જેવીકે હીરા મોનીમા) ંખેરાકી સ્ત્રીં ખાખાખેરાકી ંરુ વિં ખાધિરુ, ખાઈ ખાઈ કરનાર ંરો પું છોડો ખાડો (૨) નુકસાન -ધા ખર્ચ (-રચ) નં, -ધાખાઈ, -ધાખેરાકી સ્ત્રીં ભરણ પોષણ માટે જરૂરી રકમ, -ધાગળો પું, સારુ સારુ ખાવાનો ભાવ (૨) ખાઈધરાવેડા

ખાખાવેધ પું, સ્ત્રીં શત્રુવટ, વેર

ખાખાળુ વિં ખાધ -ખોડ કે નુકસાનીવાળું

ખાધુ સંકિં [દે સ્વદ્] ‘ખાધુ’નું ભૂતગળ -ધેલ (-છુ) ભૂંકું, -ધેલ પીધેલ વિં ખાધેપીધે સુખી (૩) માતેલું, હુષ્ટપ્રુષ્ટ [ખાધુ પીધુ ઝેર થઈ જવું ખાધેલું કૂતરાને નાખવું = (રોગ કે ચિતાથી) ખારાપીધાની અસર શરીર ઉપર ન થવી]

ખાન પું [ફા] શાહનશા, અમીર, શુહસ્ય વગેરેને અપાત્ર મુસલમાની ઉપનામ ંખાના, ંખાનાન વિં ખાનના ખાન -સૌથી મોટા ખાનનો ઇલકાળ ધરાવનાર ંદાન વિં [ફા] સારા ધનનું કુળરાન (૨) પ્રતિષ્ઠિત (૩) નં કુટુંબ, કુળ. ંદાની સ્ત્રીં ખનદાનપણ, કુનીનતા (૨) સન્નનતા ંખહાદુર વિં (૨) પું ‘ખાનખહાદુર’નો ઇલકાળ ધરાવનાર ંખાહેખ વિં (૨) પું ‘ખાનસાહેબ’નો ઇલકાળ ધરાવનાર -નાઈ સ્ત્રીં ખાનપણ (૨) ખાન તરીકે -ખાનની જેમ સત્તા દાખવવી તે

ખાનગી વિં [ફા] પોતીકું, અગત (૨) નહેર નહિ એવું, ગુપ્ત

ખાનદાન, -ની બુઝો ‘ખાન’ મા

ખાનપાન નં [સં] ખાતુંપીવું તે કે તેની વસ્તુ

ખાનખહાદુર બુઝો ‘ખાન’ મા

ખાનસામા પું [ફા] [મુસલમાન અને અ શ્રેજ ધરમા] રસોઈ વગેરેનો કારભારી

ખાનસાહેબ, ખાનાઈ બુઝો ‘ખાન’ મા

ખાનાખરાખ વિં [ફા] સત્યાનાંશ વાળનાર -ખી સ્ત્રીં સત્યાનાશ [માં લકલુ તે

ખાનાજ ગી સ્ત્રીં [ફા] ધરમા -આપસઆપસ

ખાનાભદ વિં [ફા] ધરમા જ-મેલુ અને

છીછરેલું (૨) પું એવો શુભામ, શુભામનો છોકરો

ખાનાખાદ પું [ફા] એક આશીર્વાદ, ધરકુટુંબ આપાદ હો] [(વરતીનો) ગણતરી

ખાનાશુ (-સુ)મારી સ્ત્રીં [ફા] ધરોની

ખાનિ સ્ત્રીં [સં] ખાણ

ખાતું નં [ફા] ધર, ધરનો ભાગ, ખડ (૨) ખડાર, નિધિ (૩) પેટીપટારો કે મેજ, કપાટ વગેરેમા

વસ્તુ મૂકવા કરેલો વિભાગ (૪) લખાણ માટે અલગ પડાતો વિભાગ કે કોઠો [-કરેલું, -મૂકેલું,

-રખવું = પેટી -કપાટ વગેરેમાં ખાન ની ગોઠવણ કરવી -પાડવું = પત્રકમાટે દેરવો]

ખાનેઆખાદ વિં [ફા] પૈસેટકે -ખ ઘેપીધે સુખી ધરનું -દી સ્ત્રીં ખાનેઆખ દ હોત તે,

ધરનું સુખ

ખાપ સ્ત્રીં [મં કર્કર ઉપરથી] હર્પણ (૨) અખ-રખતી પતરી ંતુ ભરત = કાચ અથવા

અખરખતી નાની ટીલીઓ મૂકીને કરાતુ ભરત ખાપકું નં [સં સ્વર્પર, પ્રા સ્વર્પર] ઠીક (સુ)

ખાપર નં એક વનસ્પતિ, સારોડો

ખાપરિશુ નં બાળકને આપવાનું એક ઔષધ (૨) [સં સ્વર્પરી] આખનું એક ઔષધ

ખાપરી સ્ત્રીં [સં કર્કર, પ્રા સ્વર્પર?] લીંટની પોપડી, ગૂચ

ખાપર વિં [સં સ્વર્પર = ધૂર્ત] ગાન્યુ ન ભય એલું, બહુ જ પહોંચેલું, કપરું -રો કોહિયો

પું એકબીભથી ઠગાય નહિ એવા બે ધૂર્તો ખાનો એક (૨) સમાન હરીફ -રો ઝવેરી

પુઠ ચાપાનેરનો એક પ્રાચીન, મહા કાબેલ અને
ધૂર્ત ઝવેરી (૨) [લા.] મહા ડગ (૩) હીરાનો
હોશિયાર પારખ
આપવું સં કિં આપવું, થોડું થોડું સોરવું
આખ પુઠ [ફા રવાવ] ઊંધ (૨) રવખ ઠગાહ
સ્ત્રી સવાની જગા
આખકું અઠકિં [રવં] (કા) [પાણીમાં] ઊંચેથી
પડવું (૨) [લા.] વચ્ચે બોલી ઊઠવું
આખડ નં (૫) આખડું ઠખૂખડ વિં [સરં
હિં, મ.] ખાડા ખેવાવાળું. -કું નં નાનું
આખોચિયું
આખોચિયું નં પાણીથી ભરેલો નાનો ખાડો
આખ પુઠ [સં સ્કમ] ટેકો, ચાલલો (૨) [સં સ્કચ]
ખખો (૩) વિં [ફા] કાચું, અધૂરું
આખચી સ્ત્રી [ખમચાવું ઉપરથી] આખોશી (કા)
આખચું વિં [‘ખમચાવું’ ઉપરથી] (કા)
કાળજવાળું (૨) અં કાળજથી
આખચિયું નં [‘આખચું’ (કવાનું) પરથી]
વરત, નાચે આખણ પર રહેતું કોસતું દોરકું
આખચું નં [‘આચું’ ઉપરથી] (પાણિયારા
વગેરેમાં) વાસણ મૂકવા સારું કરેલી ખેસણી
(૨) હાથે ક્યારો [ઝાડનો] (૩) આચું, કંઠ
આખણું પુઠ આનું, ખડ (કચ્છી) (૨) ઠીંગણો
માણસ (૩) ભડવો
આખી સ્ત્રી [ફા] ખોડખાપણ, કસર, ઊણપ
(૨) ખોટ, ઘટ (૩) ભૂલ-ઢોપ [-આવવી =
(કશામાં) ખોડ કે ખોટ જણાવી, ખૂટતું રહેવું
-રહેવી = ખોટ કે ઊણપ હોવી, પૂર થવામાં
ખાટી રહેવું]
આખા અં [ફા લાહમ્લાહ] ઇચ્છાએ કે
અનિચ્છાએ, નાહટ્ટે, અવચય (૨) ખાસ
કરીને (૩) નાણીને ધેને
આખું નં આકાર, કંઠ (૨) અનુકૂળ જગા વા
દિશા (કા) (૩) આખડું [અર્થ નો ઉદ્ગાર
આખોશ અં [ફા] સખૂર, થોભો, શાત અં
આખોશ (-શી) સ્ત્રી [ફા] સખૂરી, ધીરજ
[-પકડવી, -રાખવી = ધીરજ ધરવી]
આચકી સ્ત્રી [‘આચું’ ઉપરથી] પેદાશ, મળતર
(૨) કોઈનું ઘાનું આવું - મેળવવું તે

ખાચો પુઠ [ફા.] અડ, વૃષણ
ખાર પુઠ [ફા.] કાટો (૨) વેર, દ્રેવ (૩) ઈર્ષા,
અટખાઈ [-રાખવો = વેર રાખવું ખારે
જવું = ઈર્ષ્યાળુ થવું ખારે બળવું = ઈર્ષ્યાથી
બળ્યા કરવું]
ખાર પુઠ [સં. ક્ષાર, પ્રા. ક્ષાર] ખારાશવાળો
પદાર્થ, ક્ષાર ઠપાટ પુઠ નં ખારવાળી -
જેમાં મીઠું પાકવું હોય એવી જમીન
ઠપાટિયું વિં ખારપાટવાળું ઠંભં જાણું નં
હૂંગણ (૨) મો સ્વાદિષ્ટ કરવાને કે કઈ ખાવું તે
ખારવાં નં બંબં વરસાદને અભાવે સુકાઈ
જતી ભરખાજરીના ખેંચી લીધેલા સાકા
ખારવું નં [સરં હિં લાલ્લો, -વા, મ. લારવા-
‘ખાર’ પરથી? ફા. લારવા = એક ભતનું
કાપડ?] ખોળિયું (તળાઈ, ગોહડા ઇત્યાદિનું
લાલ રંગેલું આવે છે તે)
ખારવો પુઠ [સં ક્ષાર + વહ] ખલાસી, વહાણ
ચલાવનારો (૨) સચારો (૩) ખારાટવાળો
ગોળ. -વણ સ્ત્રી ખારવાની સ્ત્રી
ખારસ્તી વિં [સરં મ] કંઠણ દીલવું, કૂર
ખારાઈ, -ટ, -શ જુઓ ‘ખાર’ મા
ખારિયું વિં [‘ખાર’ ઉપરથી] ખારવાળું (૨)
ખારીલું (૩) નં મીઠું ચડાવેલો ચીલકાનો
કકડો (૪) [?] ભૂખે મરવું તે, ભૂખ્યા રહેવું
પડે તે [ખારિયાં થવાં = ભૂખે મરવું]
ખારી સ્ત્રી [‘ખાર’ ઉપરથી] ખારવાળી માટી
કે જમીન (૨) ખારાશવાળી એક લાજ
ખારી સ્ત્રી [સં] એક વજન (દોઢ મણ)
ખારીખ (-વ) લા નં એક પક્ષી [રાખનાર
ખારીલું વિં [‘ખાર’ ઉપરથી] દ્રેવીલું, વેરંજર
ખારીવલા નં જુઓ ખારીખલા
ખારું વિં [‘ખાર’ ઉપરથી] મીઠા જેવા સ્વાદનું
(૨) મીઠામાં આવેલું, મીઠું ચડાવેલું (ઉદા.
ખારી સૂકું) (૩) ખારવાળું, ખારીલું (ઉદા.
ખારો સ્વભાવ) [ખારી દાઢ થવી = ખાવાની
ઇચ્છા કરવી (૨) લાચ લેવી (૩) નફો મેળવવો
ખારી પૂરી સ્ત્રી મીઠા મસાલાવાળી પૂરી -
એક વાની. ખારી માટી થવી = બગડવું,
પાચમાલ થવું, નાશ પામવું ખારી માટી =

ખાર જેમા હોય એવી માટી] ૦અગર,
૦હીસ, ૦દવ વિં એકદમ ખાર -૨૧ઈ સ્ત્રી
ખારાપણુ -૨૧ટ પું સહેજસાજ ખારાઈ
-૨૧શ સ્ત્રી ખારાટ (૨) [લા] અણખનાવ
ખારૂઈ સ્ત્રી [સં ક્ષીરોટક?] વિધવાને
પહેરવાનુ એક જાતનુ વસ્ત્ર

ખારેઃ સ્ત્રી [દે જ્ઞાતિકા] સુકવેણુ ખભૂર
૦કેખરે = નં ૦ ખં ૦ વં હોળીના તહેવારે
કન્યાના સાસરેથી કન્યા માટે મોકલાતી બેટ
-કી વિં ખારેક જેણુ કે જેવડુ

ખારેા પું [સં ક્ષાર] એક ક્ષાર, સચોરો,
પાપકખાર [ધં માટે]

ખારેાઠ વિં ['ખાર' ઉપરથી] ક્ષારવાળુ (જમીન
ખારેા પાટ પું [ખાર (મીકું) પકવવાનો + પાટ
(પટ)] એક રમત, અગરપાટો (૨) ખારપાટ

ખારેાલો નં (ક) મોળુ લોહુ

ખાલ, ૦ડી સ્ત્રી [દે સહ્યા] ચામડી (૨) છાલ
૦પી સ્ત્રી [ખાલ + સં વૂ = સાફ કરવું]
ચામડિયણુ ૦પો પું ચામડિયો

ખાલવણુ સંકિં ['ખાલી' ઉપરથી] ખાલી કરવું
ખાલમા વિં [ફા જ્ઞાલિસહ] પોતાની કુલ
માલિકીનુ, આગણુ (૨) સરકારના વહીવટનું,
સરકારી (૩) [સ] ગુરુ ગોવિંદસિંહે શીખોમા
જે નવુ વિધાન પ્રવર્તાંયુ તેને અનુસરનાર
[-કરણુ - સરકારે કબજે કરવુ, જ મ કરવુ
-થણુ = જપન થવું]

ખાલિક પું [જ] સર્જનહાર

ખાલિસ વિં [જ] શુદ્ધ (૨) કૂકંકપટ વિનાનું
ખાલી વિં [જ , દે સહ્ય, સહ્યજ] ઠાણુ, કશુ
ભર્યા વગરનુ (૨) નિર્ધન, ગરીબ [-કરણુ =
અદરની વસ્તુ કાઢી લેવી (૨) મકાનમાથી
વસવાટ લઈ લેવો (૩) નિર્ધન કરવુ -જગા,
જમીન = અદર કશુ ન હોય તેવી -વપરાશ
વિનાની જગા કે જમીન -થણુ = વસવાટ કે
વાપર વગરનુ થણુ (૨) પૈસે ટકે તગીમાં
આવી જણુ -પહણુ = વાસ કે વપરાશ
વગરનું થણુ (૨) પુરાયા -ભરાયા વગરનું રહેણુ
(૩) શરીરે નખણુ થઈ જણુ -હાથે = કશુ
લીધા -કમાયાવિના (જેવા આપ્યા હતા તેવા)]

(૩) સ્ત્રી લોહીનુ ફરણુ બધ પડી જવાથી
અગ અણજણે તે, અણજણી [-ચરવી =
અગ અગકાતાં અણજણી થવી] (૪) સગીતના
તાલમાં તાળી ન આપતા હાથ છૂટા પાડવા તે
કે તેણુ રથાન (૫) અં અમથુ, વ્યથં (૬)
માત્ર, ફક્ત ૦ખમ, ૦ખ ખ વિં તફન ખાલી,
ઠાણુ ઠમ ૦પીલી અં વગર કારણે, અમથુ
ખાણુ નં ['ખાલ' ઉપરથી] જોડાનુ ઉપણુ
ચામડુ (૨) [ખાલી' ઉપરથી] વાણાની ટાકડી
ભરવાનો નેતર કે બચ્ચો પોલો કકડો (૩)
ખળાના અનાજ ઉપર ઢાકવાનું ઘાસ [ખાલા
વાળવાં = તેમ ઘામથી ઢાકવું] (૪) પડતર
રાખેણું ખેતર (૫) [પ્રા સહ્ય] કથારો (ઉઠાં
તમાકુનુ ખાણુ)

ખાવડી સ્ત્રી ['ખાણુ' પરથી] શાહુકાર કે
ધણિયામાને ત્યાંથી ઉછીનુ લેવાનુ અનાજ
(૨) જિવાઈ

ખાવડી સ્ત્રી છોકરાંની રમત, નિસરણી

ખાવરુ વિં ['ખાણુ' ઉપરથી] ખાઉધરુ

ખાવ (-વિ) દ પું [ફા] માલિક, શેઠ (૨)
પતિ (૩) ઈશ્વર

ખાણુ સંકિં [સં જ્ઞાદ, પ્રા જ્ઞા] અજ લેણુ,
જમણુ (૨) વેઠણુ, ખમણુ (ઉઠાં માર ખાવો), (૩)
વાપરણુ, ભોગવણુ (ઉઠાં હવા ખાવી) (૪) લેણુ,
અર્થ કરાવણુ, અર્થ તરીકે કઢાવણુ (ઉઠાં
'આ મકાને સો રૂપિયા ખાધા', 'આ કામે બહુ
હહાહા ખાધા' (૫) વગર હકે લેણુ, ચોરીછૂપીથી
લેણુ (ઉઠાં ઘણા પૈસા ખાઈ ગયો) (૬) 'દમ,
છીક, બગાસુ, ઉદરસ' ધં સાથે વપરાય છે-
શરીરથી તે ક્રિયા કરવી કે થવી, એ અર્થમા.
(૭) નં પકવાન (૮) ખાવાની ચીજ, ભાણુ-
(ઉઠાં ખાણુ બધાવણુ) (જુઓ ખાઉ)
[ખાઈજણુ = પેટમા ઉતારી દેણુ (૨) ઉતારપત
કરી જણુ ખાઈ જણુ = ખાઈને સ્વાદ
તપાસી લેવો ખાઈને ખોદણુ = નિમક-
હરામ થણુ ખાઈપી ઊતરણુ = સસારના
સુખોપભોગ કરીને પરવારણુ ખાઈપીને
મહણુ, ખાઈપીને પાછળ પહણુ, ખાઈ
ખપૂસીને મહણુ = ખ તપૂર્વક મહણુ, દેડો

ન દોડવો ખાઈ ખગાડવું = નિમકહરામ
 થવું (૨) ખાવાપીવા છતાં માફ કે નિર્બળ
 રહેવું ખાઈ લેવું = ખાવાનું કામ આટોપી
 લેવું ખાઈ ખાઈ કરવું = ઝટ ખાઈ
 લેવાની ઇચ્છા દાખવવી ખાતાં પીતાં =
 સસારના સુખ ભોગવત્તા (૨) ખાધાખર્ચ
 ઉપરાંત ખાતું ધન = જેની પાછળ વારવાર
 ખર્ચ કરવું પડતું હોય તેવી મિલકત ખાતું
 પીતું = સાધારણ રીતે સુખી; ખાવાપીવાના
 પૈસાની ટાચ ન પડતી હોય તેવું. ખાવા
 ધાવું = ખીક લાગે તેવું નિર્બળ હોવું. ખાવા
 પીવાનો દહાડો = ભક્તનો દિવસ (૨)
 આખાદીનો વખત ખાતું તેલું ખોદવું =
 ઉપકાર કરનાર ઉપર અપકાર કરવો નિમક-
 હરામી કરવી ખાતું પીતું = સુખે જીવવું]
 ખાવો પુ. ખેતરમા થતું ઊંડા મૂળનું એક ઘાસ
 ખાશ સ્ત્રી. [ખાશું ઉપરથી] ખાવાની શક્તિ
 (૨) ખાવાનો જથ્થો

ખાસ વિ. [અ] પોતાનું, અગત, (ઉદા. 'ખાસ
 માણસ') (૨) વિશિષ્ટ, અસાધારણ (૩) ખર્ચ,
 અસલ (ઉદા. 'ખાસ માલ, ખર્ચ') (૪)
 અમીરી (ઉદા. દીવાનેખાસ) ંખવાસ પુ.
 બાદશાહનો અથવા અમીર ઉમરાવનો નોકર.
 ંગત, ંગી વિ. પોતાનું; અગત (૨) ખાનગી,
 સુખ (૩) અગત્યનું, સુધનું ંદાન નંખાવનો
 હપ્તો, પાનદાની ંદાર પુ. સેવક, હબૂરિયો
 (૨) ઘોડાની ચાકરી કરનાર, અશ્વપાલ
 ંનવીસ પુ. ખાનગી લાહિયો - મત્રી,
 'પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી' ંખબર = મોડું - સુખ્ય
 ખબર ંખરદાર પુ. સરદારના હથિયાર
 લઈ સાથે ફરનાર, અનુચર

ખાસડું નં. [સરં મ જાસડા] જૂનું, જોડો
 (૨) [લા] ઠપકો. [ખાસડા રાત = ખાસડું
 ઊંચકનાર, તુચ્છ માણસ (ઉદા. 'મારે ભણે
 ખાસડારાત' અર્થાત મને તો ભણવાની કાઈ પડી
 નથી) ખાસડાં ખાવાં = ખત્તા ખાવા, સખત
 ઠપકો ખાવો ખાસડાને તળિયે મારી =
 ધૂળ નાખી, ધૂરું રહું, એવા ધિક્કારના અર્થમા
 ખાસડાની (-ને) તોલે વિ. તફન વિસાત

વિનાનું, તુચ્છ ખાસડાં મારવાં = સખત
 ઠપકો આપવો (૨) અવગણવું ખાસડે માર્યું =
 મૂર્છિ, ધૂરું રહું - એવા તુચ્છકારના અર્થમાં.
 (-નું શું) ખાસડું ફાટી જવું? = શું ગયું ?
 ખગડ્યું ? એવા અર્થમા ખાસડે દાળ
 વહે ચવી = ભૂડી રીતે કે સારે પ્રસંગે
 લડી પડવું] - ઠકકું, - ઠકકું વિ. જેને
 ખાસડા પડે - વારવાર ઠપકો મળે એવું
 - ઠાટવું સંકિં ખાસડે ખાસડે મારવું - હાં
 નં ખં વં [લા] ઠપકો. - હાંખાઉ વિ.
 ખાસડકુંદું - હાખોર વિ. ખાસડા ખાવાની
 આહતવાળું, સખત ઠપકો મળે પણ સીધું ન
 ચાલે એવું - હાંખાઇ સ્ત્રી. એકખીલ પર
 ખાસડા ફેંકી ગમ્મત માનવી તે; ગંધામસ્તી
 (૨) [લા] અસભ્ય લડાઈ - ડિયું વિ.
 ખાસડાના જેવું (૨) એક હલકી ભતતું (દેણું)
 - ડી સ્ત્રી. સ્ત્રીનું પગરખું

ખાસદાન, ખાસદાર, ખાસનવીસ, ખાસ-
 ખરદાર ખાસ ખબર જુઓ 'ખાસ'મા
 ખાસાતું ખીડું નં. [અ જાસ્સહ] ઠાકોરજી કે
 મહારાજ માટેનું ખાસ પાનખીડું (પુષ્ટીમાર્ગીય)
 ખાસાપીસી સ્ત્રી. [રવં?] [કા] છાની છાની
 વાતો કરવી તે

ખાસામંડળી સ્ત્રી. [ખાસ' જુઓ] અમીર-
 ઉમરાવોની મંડળી, શાહી મિજલસ
 ખાસાંજળ [અ જાસ્સહ] નં. ખં વં ઠાકોરજીના
 ઉપયોગનું ખાસ જળ (પુષ્ટીમાર્ગીય)

ખાસિયત સ્ત્રી. [અ.] સ્વભાવ, પ્રકૃતિ (૨) વિશિષ્ટ
 ગુણધર્મ (૩) આહત [પીસી કરવી તે
 ખાસિયાં નં. ખં વં (કા) કાનમા ખાસા
 ખાસિયું નં. ગધાડા ઉપર લાદવાની બે પાસિયા-
 વાળી ગૂણ (૨) તેની નીચે મૂકેલી ગાદલી-
 ગોદલી, આછર

ખાસુ વિ. [અ જાસ્સહ] રૂડું; મનેનું, સુદર,
 ખરોખર યોગ્ય (૨) અં વં વાહ, શાખારા (૩)
 સુદર' બેશ' ખરાખર [-દીવા જેવું =
 તફન રપ્પ.]

ખાળ પુ., સ્ત્રી. [દે જાલ] મેલા પાણીના
 નિકાલ માટેનો નળ - નીક (૨) ખાળવાળી

ચોકડી [-કાઠવેલો = મોટી સાફ કરવી ખાળે
જણુ, ખાળે ખેસણુ = પેશાબ કે ટટ્ટીએ જણુ.
ખાળે દાટા ને દરવાજા કે ખારણાં
ઉધારાં = ખોટી કરકસર, ન્યાં ન કરવી જોઈએ
ત્યા કત્વી અને કરવી જોઈએ ત્યાં ન કરવી]
ઠકવેલો પુઠ ખાળનું પાણી જેમાં છોડાવુ હોય
તેલો ઊંડો ખાડો-ફૂલો (૨) જાળુ માટે કરેલો
ફૂલો ઠકડી સ્ત્રીં ખાળના મેલા પાણીની ફૂડી
ખાળણુ સંકિં [સં સ્વલ, પ્રા સ્વલ ઉપરથી ?]
અટકાવણુ, રોકણુ ('ખાળણુ'નું પ્રેરક)
ખાળાચાળા પુઠ (કા) ખટપટ, હાવચેચ, પ્રપચ
ખાળુ નં જમાની; ખાલેધરી (કા)
ખાળો પુઠ ['ખાળણુ' ઉપરથી] અટકાવ, રોકાણ
(૨) વાર, વિલંબ (૩) બદર (૪) મુકામ;
વિસામે [રવર
ખાલુક્ષ પુઠ કફદોષથી ઊપજતો કામળ, મધુર
ખા પુઠ [જુઓ ખાન] મુસલમાન ગૃહસ્થ વા
અમીરને બોલાવવાનો માનવાચક શબ્દ (૨)
ઊરતાદ, ખૂન જાણનાર
ખાખરિયુ (૦) વિં [રવં] ઉધરસવાળુ, હાસાથી
પીડાવુ (૨) નં ઉધરસ, હાસો
ખાખણુ ઠતેલ (૦) નં શરીરે ચોળવાની એક
ઝોપધિ, વરખડીનું તેલ
ખાંખણી (૦) સ્ત્રીં ક્રોધવચન, ક્રોધભરી વાણી (૨)
ક્રોધ (૩) [રવં] [સુ] ખખડે એવી સૂકી જઠામ
ખાખત (-દ) (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ખલખોલ] ઊંડું,
ઝીણું કુવલસ (૨) ચીવટભરી ખત (૩) અણ-
ગમે, સુગ - તી વિં ખાખતવાળુ
ખાખનેલ (૦) નં જુઓ ખાંખણુ તેલ
ખાખરોટણુ (૦) સંકિં [જુઓ ખાખરોટણુ]
તેલ થોડુ થોડુ ચોપડવું
ખાખાં (૦) નં ખં ૦ વં (કા) ફાફા
ખાંખાંખોળા (૦) પુઠ ૦ ૦ ૦ ૦ [ખાંખાં + ખોળા
(ખોળણુ)] ખૂણાચારે ખૂન ખોળાખોળ કરવી
ને -ણુ વિં ખાંખાંખોળા કરે એણુ
ખાખ (૦) પુઠ ખાંગડો, ફૂકા (૨) અતિ ગરમીથી
પીગમી ગયેલો ઇંટ કે નળિયાનો કકડો, કાટો
ઠક, ઠકકો પુઠ ઇંટ નળિયાનો ભાંગેલો કકડો
(૨) જુઓ આગ

ખાગરિયુ (૦) નં ['ખાગડો' ઉપરથી] ખાગડામાં
રહેતો છવડો
ખાગડી (૦) સ્ત્રીં નાનો ખાંગડો
ખાગડો (૦) પુઠ રીપ, શ ખડો, કાડી ઇત્યાદિ
છવડાનું ઘર (૨) ફૂકા (રમવાનો)
ખાચુ (૦) પુઠ જાણમેદ, જાણસ (૨) ખાડો
ખાચું (૦) વિં કારવકુ [રમતમા પાસો કે
કાડી] (૨) નં (ટેખલનું) ખાનુ
ખાચ (૦) સ્ત્રીં ખાચો, નાનો ખાડો-કાપ (૨) સાંકડ,
ચૂચવણ (૩) ખોટ, તોટો (૪) આચકા (૫) જમે
ઉધારનો તાળો નહિ મળવો તે, વધઘટ ઠકો,
પુઠ ખાચો (૨) આચકો ઠખૂચ સ્ત્રીં નાની
મોટી ખોડખાણ (૨) ઝીણવટ ૦૮ સ્ત્રીં
ટેકરીની પડખેનો સાકડો માર્ગ (૨) ખીણ ૦૮૧
પુઠ નાનો ખૂણો, ખાચો - ચાખૂચી સ્ત્રીં
નાનો ખાડો ખૂચો, ખૂણો ખાચરો (૨) ગલીફૂચી,
-ચાણુ વિં ખાચાવાળુ - ચો પુઠ એક-
સરખી ધાર, સપાટી અથવા લીટીમાં પડતો કાપ,
ખાડો કે વાક (૨) સાકડો રસ્તો, ગલી (૩) ખૂણો
(૪) [લા] વધો, હરકત, અટકાવ [-આવવો =
વધો - હરકત આવવા (સૂતક વગેરેથી)
-કરવો = સપાટીમાં અંચિા કે વાક ધાય તેમ
કરવું -કાઠવો = વધો કાઠવો કે ઊભો કરવો
(૨) ખૂણો કે વાક કરવો (શરી - રસ્તા વગેરેમાં)
-પડવો = વધો પડવો (૨) રસ્તો એકદમ વાકમાં
આવવો (૩) સૂતક વગેરેથી વિજ આવવું
-પાડવો = વધો પાડવો (૨) ખાચો કરવો
-રાખવો = ખાચો રહે તેમ કરવું (૨) વધો કે
વહેમ રાખવો]
ખાચણુ (૦) સંકિં [પ્રા સ્વચ?] ખેચી શખણુ,
પાણુ હડાવણુ (૨) અંકિં ખમચણુ, અટકણુ
ખાખ (૦) નં [સં સ્વજ ઉપરથી] લગડાપણુ
ખાખણુ (૦) સ્ત્રીં [સં સ્વજન = કાઠવ પરથી ?]
સરં મ જાજણ [ન્યાં દરિયાનું પાણી આવી
ભરાઈ રહેતું હોય એવી જગા, ભાઠાની
જમીન (૨) (સુ) ખાડી
ખાંજક (૦) નં ખૂણો, ખૂણે પડતું - જાહેર નહિ
તેણુ રચણ (૨) ફૂટણીનું ઘર, ફૂટણખાનુ (૩)
[સુ] અનાજ સઘરવાની જગા, કાઠાર (૪) [કા]

મામ [ખાંજરે નાખણું = ખૂણે નાખી મૂકવું,
દરકાર ન રાખવી ખાંજરે પડવું = ખૂણામાં
પડવું, ત્યાં કાઢવું તેના ઉપર લક્ષ ન રહે,
હીલ કે બેપરવાઈમાં જવું.]

ખાંટ (૦) સ્ત્રી એક ભતિ (૨) વિં પકકું, ધૂર્ત
ખાંટ (૦) વિં ખાટ, પકકું, પહોચેલ

ખાંડ (૦) સ્ત્રી [સં જાણ, પ્રા જાણ] એક
ગળ્યો પત્રાર્થ [-ખાવી = વધારેપકતુ સારુ કે
ગળ થતા જેવું માની લેવું ખાંડવું નાખિયેર
નં જેમાથી કાઢી લાગ કાઢી ન નાખવે પડે
તેથી વસ્તુ કેવંત -પાથરવી, -પીરસવી,
-ભભરાવવી, -ભરવી, -વાપરવી =
મીઠું મીઠું બોલી ખુશામત કરવી.] ૦ ખાંડું
નં ખાંડ પાયેલું ખાંડું

ખાંડકૂટ (૦) સ્ત્રી ખાંડવું કૂટવું તે, ખાંડવા
કરવાનું પરચૂણ કામ (૨) [લા] મૂઝવણ,
અકળામણ, અજ પો

ખાંડણિયું (૦) નં [ખાંડવું ઉપરથી] સાબેલું
-ચો પું અનાજ કે બીજ ચીજ
ખાંડવા માટે બનાવેલું લાકડા કે પથ્થરનું
સાધન -પાત્ર [ખાંડણિયામાં ઘાલીને
ખાંડવું = પેતાના પત્નિમાં લઈ જીવન ગુલરવો
ખાંડણિયામાં માથું મૂકીને સૂવું =
જેખમ વચ્ચે રહેવું]

ખાંડણી (૦) સ્ત્રી [‘ખાંડવું’ પરથી] ખાંડવાનું
પાત્ર નાનો ખાંડણિયો ૦ પરદાઈ સ્ત્રી ખાંડણી
ને પગઈ -જુ નં ખાંડવું તે (૨) ખાંડવાની
વસ્તુ ખાંડવાનું કામ (૩) ખાંડવાનું સાધન, સાબેલું
ખાંડવ નં [સં] (સ) કુરુક્ષેત્ર પાસેનું એક વન,
જેને અજુને બાળી મૂકવું હતું

ખાંડવું (૦) સંકિં [સં કહ] પ્રેતારા જીવવા કરવા
કૂટવું (હાગર વગેરેને) (૨) [સં જાણ] કચરવું,
કૂટવું (૩) કંકડેકકડા -ચૂરેચૂરા કરવા, નાશ કરવો
ખાંડાજ ગી ખાંડાધર જીઓ ‘ખાંડુ’ મા

ખાંડિયું (૦) વિં [ખાંડુ પરથી] ખંડિત થયેલું,
ખોડખાપણવાળું, ભાગલા શી ગડાનું (૨) નં
ભાગલા શી ગડાવાળું દોર (૩) બે સ, પાંડુ
[એકવચનમાં વપરાય છે]

ખાંડી (૦) સ્ત્રી [વે. જાડિયા] ૨૦ કાચા મણનું

તોલ - માપ ૦ અંધ વિં ખાંડીને હિસાબે
મપાય એવું, પુષ્કળ (૨) અંખ ખાંડીને હિસાબે
(૩) જથાબંધ [લાગેલું]

ખાંડું (૦) વિં સં જાણિતું ખંડિત, ખાણ પડેલું,
ખાંડું (૦) નં [સં. જાણ, અપં જાણ] સામાન્ય
કે બેચારી તલવાર (૨) [લા] વરને બદલે એવું
ખાંડું લઈને ગયેલી ભન [-મોકલણું = વરને
બદલે ખાંડું લઈને ભન મોકલવી] -હાજોગી
સ્ત્રી [ખાંડું + જ ગ] તલવારનું યુદ્ધ -જપા-
જપી -હાધર વિં [ખાંડું + ધર (‘ધારવું’)]
ખાંડું જાલનાર અર્થાત વાપરી ભણનાર

ખાંડેર (૦) નં [જીઓ સાદું] ઊંટ
ખાંત (૦, ૧, ૨) સ્ત્રી [જીઓ ખત] (૨) દોરા, ઉમ ગ
(૩) લાલસા, વજણ -તીકું વિં ખાંતવાળું
ખાંધ (૦) સ્ત્રી [સં સ્કધ, પ્રા જાણ] ખાંધો (૨)
પશુની ગરદન (૩) હાર વહેતા પશુની ગરદન
પર પડતું આટણ [-આવવી = પશુની ગરદન
આગળની ચામડી છોલાઈને પાકી જવી.
-આપવી = કંઈ ઊંચકવામાં ખાંધો ધરી
મદદ કરવી -પડવી = ભાર વહેવાથી ગરદન
પર આટણ પડવું -મારવી = જીઓ ખાંધો
આપવો] -ધિયો પું ખાંધે ચડાવી લઈ
જનારો, મુડક ઊંચકનારો (૨) મદદ કરનારો,
સાથી (૩) ખુશામતિયો -ધી વિં ખાંધવાળું
(૨) પું બળદ

ખાંધું (૦) નં [ખાંધ ઉપરથી] કાધું હપતો
ખાંધો (૦) પું જીઓ કાંધવ
ખાંપ (૦) વિં લાણુ છટ થઈને પડેલું -સૂનેલું
(૨) સ્ત્રી લાખાછટ થઈને પડવું -સૂત્ર તે,
પ્રણામ

ખાંપ, ૦ જુ (૦) સ્ત્રી ખામી, ખોડ, એખ (૨)
વૃક્ષાન (૩) [દે જાણવ = વસ્ત્ર, કપડું]
મુડક ઉપર ઓઢાડવનું કાંડું, કંદન (૪)
દવાના ઉપયોગ માટે કોટલાવાળા અમુક
બિયામાંથી કાઢેલું તેલ

ખાંપણું (૦) સંકિં [ખાંપો પંક્ષી] સોરખ, ખાપા
કાંઠી નાખવા (૨) ચોડું ચોડું ખોડવું, પાવડાથી
(દગલામાંથી લઈ) આમનેમ ફેરવવું

ખાંપો (૦) પું [ખૂંપણ પરથી] કાંપા પછી રહેલું

અણખોદાયેલું નહિયું (૨) લાગેલી ડાખળીનું
યડને વળગી રહેલું ઢૂંઢૂં (૩) કાઠપણ સપાટી
ઉપર રહી ગયેલો કરચો, ખૂપરો (૪) આપ,
ખોડ, ખામી (૫) [લા] રાખો

ખામ(૦) પુઠું [સં સ્ક્રમ, પ્રા સ્ક્રમ] થાલો
-ખી સ્ત્રીં પાળિયો, રમરણરતમ(૨) ખોમણ,
પાટિયા ખેસાડવા લાકડામા પાડેલી ખાંચ
-ભો પુઠું સીમાડાની હઠ ખતાવતો પથ્થર
(૨) ખાખી, પાળિયો

ખાલુ (૦) નં ખાતરપૂલો નાખવાનો ખાડો
ખાંસડુ(૦) અઠકિં [સં કાસ, પ્રા સ્વાસ] ખાંસી
ખાવી ખાસી સ્ત્રીં [પ્રા સ્વામિઝ] ઉંચરસ,
હાસો [જેળસેળ (૨) ખીચડીના કામનું
ખિચડિયું વિઠું [ખીચડી ઉપરથી] પચરાઈ,
ખિજવાટ પુઠું [જીઓ ખીજવું] ખિજવું તે,
ગુરમો, કોધ

ખિજ(-દ)મત સ્ત્રીં [મ સિદમત] સેવાચાકરી,
તહેતાલ ંગાર પુઠું સેવક, નોકર, ચાકર
ંગારી સ્ત્રીં ખિદમતગારપણ, સેવા

ખિજવણી સ્ત્રીં ખીજવણ તે
ખિજવું અઠકિં, -વણ સઠકિં [જીઓ
ખીજવું] 'ખીજવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ખિડકી સ્ત્રીં [હિં] ખારી
ખિણુ સ્ત્રીં [હિં ચિન, મ] + કણ
ખિતાય પુઠું [જ] ધલકાય
ખિદમત સ્ત્રીં [જ], ંગાર પુઠું, ંગારી સ્ત્રીં
જીઓ 'ખિજમત'મા

ખિજ વિઠું [સં] દિલગીર, ગમગીન ંતા સ્ત્રીં
ખિજી સ્ત્રીં [સં ક્ષીરિણી, હિં ચિરિણી] તાયણ
ખિમા સ્ત્રીં ક્ષમા [જૈન]

ખિયાનત સ્ત્રીં [જ] ખેડિયાની
ખિરાજ સ્ત્રીં [જ સ્વરાજ] ખડણી
ખિરોયુ વિઠું નં [સં ક્ષીર = દૂધ] કુધાળ(દોર)

ખિસકોડી સ્ત્રીં [રવં ?] ખિસકાલી, ખિલોડી
ખિલખિલ અઠકિં (રવં) ખિસકોડીના રવ(૨)
ખૂચ હસવાનો રવ [પોશાક, સિરપાવ

ખિસ(-દ્વ)ત સ્ત્રીં [જ સ્વિલક્ષત] માનનો
ખિલવટ, -ણી સ્ત્રીં ખીલવણ તે -ટો પુઠું
ખીલવનારો

ખિલવત સ્ત્રીં [જ] એકાંત(૨) જીઓ ખલખત
ખિલાફ વિઠું [જ] વિરુદ્ધ -ફી સ્ત્રીં વિરુદ્ધતા
ખિલાફત સ્ત્રીં [ફી] જીઓ ખફીફત
ખિલાવણ સઠકિં ('ખીલવણ'નું પ્રેરક) ખીચે એમ
કરવું -ટ સ્ત્રીં ખિલવટ

ખિલાણ અઠકિં [જીઓ ખીલો, પ્રા સિલ્લ =
રોકવું પરથી] ઊંચે અટકી રહેવું, ખરાઈ જવું,
દિ ગાણ(૨) અઠકિં 'ખીલવણ'નું ભાવે ને કર્મણિ

ખિલોડી સ્ત્રીં જીઓ ખિલકોડી
ખિલોણ (લો) નં [સરં હિં ચિલ્લોના] રમકડું
ખિલ્લત સ્ત્રીં જીઓ ખિલત

ખિસકાવણ મઠકિં 'ખીસકવણ'નું પ્રેરક
ખિસકોડી સ્ત્રીં એક જનાવર, ખિલકોડી
ખિમિયાણુ વિઠું [સરં હિં ચિસિમાના, મ

[સ્વમાણા] ખસિયાણુ, ઝખવાણુ
ખિરસુ, -રસાગાતરે -રસાખચે (-ચ),
-રસાભર જીઓ 'ખીસુ'મા

ખિડ સ્ત્રીં [મ] ખીજ
ખીખી અઠ(રવં) એવો અવાજ કરીને(૨) સ્ત્રીં
ખીખી હસવું તે (હાસીમા)

ખીચ વિઠું [જીઓ ખીચાખીચ] ખીચ ભરચક
(૨) સ્ત્રીં [દે ચિચ્ચ] ખીચડી

ખીચગાલું ન [ખીચ + ગાલું] માલ ભરવાનું
મોટું ગાડું, ખટારો

ખીચડી સ્ત્રીં [સં કુશર, દે ચિચ્ચ] એક
ખાવાની વાની [-ખવરાવવી = ભરણપોષણ
કરવું -ખૂટવી = ખીચડી પકવ. માટે ચૂલે

ચકાવવી -ખૂટવી = ખાવાનું ખૂટવું] ંખાઉ
વિઠું ખીચડી ખાનાર, હલકી પકિતનું -કું
નં ખીચડી (તુચ્છકારમા) -કો પુઠું આખા

મગ ને ચોખાની અથવા આખા ઘઉં ને ઘાળની
ખીચડી (૨) ખીચડું (૩) [વા] ગાટાળો,
સેળસેળ તે

ખીચા(-ચો)ખીચ અઠકિં [જીઓ ખચાખચ]
ગીચોગીચ, ભરચક, ઠાસી ઠાસીને
ખીચી સ્ત્રીં નર ચોખાનો ખાફેલો લોટ

ખીચોખીચ અઠકિં જીઓ ખીચાખીચ
ખીજ સ્ત્રીં [દે ચિજ્જિજ, જીઓ ખીજવું]
ચીડ, ગુરસો(૨) ખીજવવા માટે પાડેલું નામ,

તેનાથી ખિલત્ય તે. [-કાઠવી = એક પરનો
ગુરસો ખીલ પર કાઠવો -પડવી = ખીજવું
નામ પડવું]

ખીજડો પુ. [સં. સ્વદિર] એક ઝાડ, સમડો
ખીજવું સંકિં [જુઓ ખીજવું] ખીજે એમ
જરૂં, ચીડવણ ખીજવાણું અંકિં (કર્મણિ)
ખીજવું અંકિં [સં. સ્વિદ્, પ્રા સ્વિજ્] ગુરસે
ધતુ (૨) સંકિં ડાટવું, વઢવું
ખીજુ સ્ત્રી. [જુઓ ખિંડ] બે ટેકરીઓ વચ્ચે
આવેલો સાકડો માર્ગ (૨) પર્વતના બે ઊંચા
ભાગ વચ્ચેનો પ્રદેશ

ખીમણું નં. [ખામુ, -માણુ પરથી ?] નગની
બેસણી (૨) વાળી કે નથમા જડેલું નગ

ખીમો પુ. [જ કીમઈ] માસનો છુદો

ખીર વિ. [સં. ક્ષર ઉપરથી] સારહીન, નકામું
(૨) સ્ત્રી. [સં. ક્ષીર, પ્રા સ્ત્રીર = વ ઉપરથી,
પ્રા સ્ત્રીરી] દૂધભાતની એક વાની (૩) + ક્ષીર;
દૂધ (૪) નં. [?] એક પક્ષી -રં નં. લોટ
અને પાણીને અડવાળી કરેલો રંગડો (પૂડા,
ભજિયા ઇં બનાવવા) (૨) ખીર ચડાવેલો
આયો (જલેખી ઇં નો) (૩) એક ભતની કુમળી
કાકડી (૪) એક ભતવું ભડું કાપડ -રોદક નં.
જુઓ ક્ષીરોદક (૨) એક ઘોણું રેશમી વસ્ત્ર

ખીસું પુ. [દે. સ્વિલ્લ] જીવાનીમા મો પર થતી
ફેલ્લી (૨) [સં. કીલ, પ્રા સ્ત્રીલ] આખના
પોપચા પર થતી લોહી માસની ગડી (૩)
થ ટીનો ખીલડો ંખીલમાંડવો પુ. છોકરાની
એક રમત (૨) ખીલમાકડા. ંગાદીલો પુ.
છોકરાની એક રમત (૨) થ ટીનો ખીલડો ંડો
પુ. [સં. કીલક; પ્રા સ્ત્રીલય] થ ટીના હેઠલા
પડમા વચ્ચેવચ આવેલી ખીલી, જેના પર
ઉપલુ પડ ફરે છે. ંદદો પુ. છોકરાની એક
રમત ંમા (-મા) કડાં નં. ંવં છોકરાની
એક રમત ંમા (-માં) કડી સ્ત્રી. થ ટીના
ઉપલા પડિયાની વચ્ચેવચનુ લાકડું, જે
ખીવડામા પરોવાય છે (૨) ખીલડો અને માકડી
ખીલવણું સં. કિં ખીલે એમ કરવું (૨) ખીલવું,
ફાટવું, સીવણ (ધાખળા ચોક્ષળના બે પાટ પેઠે).
ખીલવાણું અં. કિં (કર્મણિ)

ખીલવું અં. કિં [દિં. સ્વિજના] ફૂલવું ફાલવું;
વિકસવું (૨) શોભવું, દીપવું (૩) ખુશીમાં
આવવું, ગમ્મતે ચડવું (૪) ચગવું, ઉઠિરાવું.
વીફવું (૫) સંકિં [સં. કીલ, દિં સ્ત્રીલના]
(ચોક્ષળ, કામળા ઇં ને વચ્ચે) બખિયા ઇં ને
સીવણ, ફાટવું, ખીલવણું

ખીલાઉપાડ, ખીલાપાટી, ખીલામૂળ,
ખીલારખું જુઓ 'ખીલો' મા

ખીલી સ્ત્રી. [જુઓ ખીલો, પ્રા સ્ત્રીલિયા] નાનો
ખીયો, ચૂક [-ચોડવી, -ઠોડવી, -મારવી =
ખીલી પેસાડવી (૨) [લા.] પડાવ નાખવો (૩)
વિદ્ય નાખવું] ંખટકો પુ. ખીલી ખૂચવા
જેટલી પીડા, ઇં, હરકત (૨) અડચણ, વિદ્ય
ંખખિ (-સિ) યારાં નં. ં. વં ખીલી
અને પસિયારા (કલ્લા, સાકળાના)

ખીલો પુ. [સં. કીલક પ્રા. સ્ત્રીલક] ખૂટો
મેખ (૨) [લા.] છકાપળના જુગારમા પેસાની
હોડ લાગે તે લેનારો મધ્યસ્થ જુગારી.
[-ચોડવો, -ઠોડવો, -મારવો = ખીલો
પેસાડવો ખીલે ખાંધવું = ખીલાની સાથે
બાધવું (૨) કાયમનું જોડી દેવું (૩) [લા.]
પરણાવી દેવું (ઉઠા. છોડી ખીલે બાધી સારી)]
-લાઉપાડ અં. જડમૂલથી; નિર્વંશ થાય
એવી રીતે -લાપાટી સ્ત્રી. પેચ પાડવાનું
-રકૂ બનાવવાનું ંભાતર -લામૂળ નં.
મુખ્ય મૂળિયું. -લારખું વિં. અમુક ખીલે
જ બધાવાની આદતવાળું (૨) બહાર ચરવા
નહિ જતા ઘેર ખીલે બાધ્યું રહેવાની દેવવાળું
(૩) ઊપસેલા - ખીલા જેવા ઘાટનું

ખીશ (-મ) ર પુ. [જ સ્વિલ્લ = શરદી] ઠ ડીનો
દિવસ (૨) પુ. સ્ત્રી. મકરસ કાત, ઉતરાણ
ખીસકડું અં. કિં [દિં. સ્વિલ્લ] ખસકડું,
સરકડું, લપસડું

ખીસું નં. [કા કીસઈ] ગજવું [-તર હોણું = પૈસા
સારા હોવા ખીસાણું તર વિં. સારા પૈસા
વાળું ખીસામાં ધાલવું, મૂકવું = પોતાની
સના હેઠળ મૂકવું (૨) લેખામા ન લેવું.
ખીમાં તર કરવાં = ખૂબ પૈસા એકઠા કરવા
ખીસું ભરવું = લાય આપવી કેલેવી ખીસે

ખાલી વિં નિર્ધન, ગરીબ] -સાકાતરુ
 વિં ગજવાકાતરુ, ખીસુ કાપીને ચોરનાર
 -સાખરચ, -સાખરચ પું સામાન્ય ખરચ
 માટે ખીસામા રાખવાનું નાણું (ર) પસંદ
 પડતી બાબતમા વાપરવા મળેલું -ખાસ ખરચનું
 નાણું -સાબરુ વિં લાચિયુ (ર) લોભિયુ
 ખીંટી સ્ત્રીં નાનો ખીટો (ર) કપડા ભરવવા
 ભીતમા જડેલું (લાકડાનું) ટેકણું [ખીંટીએ
 પોતિયું હોયુ = ચિતા કે જવાબદારીમાથી
 છૂટા હોયુ ખીંટીએ મૂકયુ = ઊંચું મૂકયુ,
 દૂર કરયુ] -ટફિ(-ખિ)યાણુ વિં અણીદાર
 (ર) આકડીવાળું (૩) વાકું વળેલું -ટો પું
 [જુઓ ખૂટો] ખીસો, મેખ
 ખુટાડયુ મં કિં [જુઓ ખૂટયુ] ખૂટે
 એમ કરયુ, વટાડયુ (ર) પૂરું કરયુ
 ખુટામણુ સ્ત્રીં ['ખૂટયુ' ઉપરથી] ખોટ, ઘટ
 (ર) [કા] કૂટ, ઢગો
 ખુદ(-ર)દો પું [ફા જુદહ] મોટા સિકાની
 કિમતના નાના સિકા તે, પરચૂરણ(ર) [લા]
 કંકડેકંકડા, ભૂકો [-કરવો = ખચીને ખલાસ
 કરયુ (ર) ભાગીને ભૂકો કરવો -કાઢવો,
 -કાઢી નાખવો = ભાગીને ભૂકો કરવો]
 ખુડી અં (રવં) બાળકને ઉધરસ ચડે ત્યારે
 વાસે હાથ ફેરવતા બોલાવો શબ્દ
 ખુલ્લિયાણુ વિં ['ખૂલો' પરથી] ખૂણાવાળું
 ખુતખો પું [અ સુતવા] તારીક, પ્રશસા(ર)
 જુમાને દિવસે નમાજ વખતે પડાવો ખાસ
 સ્તુતિપાઠ [પ્રેરક ને ભાવે
 ખુતાડયું સં કિં, ખુતાયુ અં કિં 'ખૂટયુ'નું
 ખુદ વિં [ફા] અસહ્ય, શુદ્ધ(ર) સં પોતે, જાતે
 અખત્યારી સ્ત્રીં પોતાનો કાબૂ હોવો તે.
 ઝંકાસ્તા(-સ્તા) વિં [ફા] જાતે ખેડેલું
 ઝંકુશી સ્ત્રીં [ફા] આપઘાત ઝગરણ વિં
 [ફા] સ્વાર્થી, આપમનલખી(ર) સ્ત્રીં આપ-
 ગરજપણું ંપસ દગી સ્ત્રીં પોતે જ સારા
 એવો ભાવ, અહ કાર
 ખુદા પું [ફા] ઈશ્વર, પ્રભુ [-કરે ને = પ્રભુની
 મરજ હોય તે] ંધ વિં ઈશ્વરનું -ઈશ્વરને
 લગનુ(ર) પવિત્ર(૩) કુદસ્તી, દૈવી (૪) [લા]

ભોણુ (૫) સ્ત્રીં ઈશ્વરપાણુ (૬) સ્ત્રિં ંતાલા
 પું [ફા] મહાન પ્રભુ ંપરસ્ત વિં પ્રભુપરા
 યાદ, આસ્તિક ંવત(-દ ફા) વિં ઈશ્વરનુસ્ય
 (સાહેબ, અખદાતા ઇં જેમ રાજાણી કે
 માલિકને સબોધનરૂપે) ંહાફેજ શં પ્રં [અ
 હાફિજ = રક્ષણ કરનાર] પ્રભુ તમાર રક્ષણ કરે
 ખુદી સ્ત્રીં [ફા] હુ પણું, હુ પદ, ગવ
 ખુનકી સ્ત્રીં [ફા] ઘેન, તડા [કાપી
 ખુનામંકી સ્ત્રીં [ખૂન + મરકી] ખૂનરેણ, કાપા-
 ખુમસ આં, નં [જુઓ ખૂનસ] ખૂન કરાવે એવી
 જેરી લાગણી, વેરજેર [-રખણ = વેદભાવ
 સેવવો ખુમસે ભરાયુ = વેદભવાની લાગણી
 બરોબર વ્યાપવી કે જગવા] -સ્ત્રી વિં
 ખુમસવાળું
 ખુપાયુ અં કિં, -વણુ સં કિં 'ખૂપયુ'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ખુરિયા વિં [અ] ગુમ, ધૂપુ
 ખુબાફેઠ નં [ખુબા(મ = એક છીપ) + ફેઠ
 (ફેઠન ર')] (સીપો ફેઠી ખાનાર) એક પક્ષી
 ખુમારી સ્ત્રીં [અ] આખમા દેખાવો નરો, ઘેન,
 મરતી (ર) ઘન, વૈભવ, આધ્યા વગેરેનો ગર્વ
 [-રખવી = ગર્વ ધરવો]
 ખુમાવતી વિં [સ ક્ષમાવત] ક્ષમાવત
 ખુર [સં], -રી સ્ત્રીં ખરી ંશખદ પું
 (ચાલતા) ખરીનો અવાજ [અવાજ
 ખુરખુર નં, -રખ પું (રવં) ખુર ખુર એવો
 ખુરચન નં [ફિ] ઉખાડીને -ઉઝરડીને એકડું
 કરેલું ખાવાનું, ખપોટી(ર) કચુબર, કચુ ફેર
 ખાવનું -ની સ્ત્રીં મોચીનું એક ચોનર
 (ચામડું ઉઝરડવાયું)
 ખુરણ સ્ત્રીં [ફા જુરજીન] (સવારીમા સાથેનો સ-
 રસામાન રાખવાની ઘોડેસવારની) થેલી ઝેળો
 ખુરદો પું [ફા] જુઓ ખુડો -દિયો પું
 નાણાંનો ખુરદો -પરચૂરણ વેચનાર આદમી
 ખુરખટો પું એક જાતનો શખો
 ખુરચુ નં [ફા] એક જાતની મીઠાઈ
 ખુરશી(-સ્ત્રી) સ્ત્રીં [અ કુર્મી] એક જાતનું
 આસન(ર) [લા] માનવ કે પદ યા અમલનું
 સ્થાન [-આપવી = ખેસવાને ખુરશી આપવી,

એ રીતે માન આપવું. -ખાલી કરવી =
પદ કે અર્થક્ષતી જગા છોડવી]
પુરશેદ પુ[ં] [ફા] સૂરજ
પુરસી સ્ત્રીં જુઓ પુરસી. -સુ' નં માત્રીતુ
બેસણુ, અગીસી મૂકવાની ઓટલી(ર)પુરસી
(તુચ્છકારમા)
પુરાસાન પુ[ં] [સં., ફા] (સ) ઈરાન દેશનો
એક લાગ
પુગામાની વિ[ં] [ફા] ઈરાન દેશમા આવેલા
પુરાસાન નામના પ્રદેશનું કે તેને લગત
અર્થમા પુ[ં] એક ઔપધિ
પુરી સ્ત્રીં [જુઓ પુર] ખરી
પુલા(-દલા)ણુ નં [જુઓ પુલુ] હવા
અજવાળાની છૂટવાળી પુલ્લી જગા
પુલાણું અંકિં, -વણું સંકિં [જુઓ પૂલણું]
'પૂલણું'નું બાવે ને પ્રેરક
પુલાસાવાર અં અપુલાસા સાથે
પુલાસો પુ[ં] [અ] સ્પર્ધાકરણ, ચોખવટ (ર)
સાર, લાવાથં (૩) નિકાલ, રસ્તા (૩) મોક-
ળાશ (૫) [લા] હરત, ઝાડો [-આપવો,
-કરવો=સમજૂતી આપવી -થવો સ્પષ્ટતા
ધરી (ર) હસ્ત આવવો -પૂછવો, -માગવો,
-લેવો=વિગતવાર જવ.ખ ને સ્પર્ધાકરણ
માગવા પુલાસીને, પુલાસો (અંથી) ઝાડો
થવો=સાફ ઝાડો આવવો.]
૧ પુલુ વિ[ં] [અ લલા] ઉધાડુ (ર) નિખાલસ,
ચોખ્ખુ (૩) સ્પષ્ટ (૪) નાચુ, ઢાકેડુ નહિ
તેણું (૫) છૂપુ નહિ-નહર (૬) અસહ્ય
(૭) અણધેરાયેલું (૮) ઘેર નહિ-આણું
[પુલ્લી આંખે=નરી આંખે (ર) દેખના
છતા, નાણી ભેઈને પુલ્લી રીતે=છચોક,
ઉધાડી રીતે પુલ્લી હવા=ગામ બહારની
ચોખ્ખી હવા. પુલુ કરવું=ઉધાડવું (ર)
ઉધાડું પાંડવું, પ્રકટ કરવું -પાંડવું=છૂપુ
પ્રગટ કરી દેવું -મૂકવું=ઉધાડું મૂકવું;
ઉદ્ધાટન વિધિ કરવી (ર) બોલીને કે પુલ્લામા
મૂકવું પુલ્લે ચોક(-કે)=ઉધાડેદાગ
પુલ્લો કાગળ=નહેરમા (વર્તમાનપત્રદાર)
લખેલો કાગળ (ર) બીડ્યા વગરનો કાગળ]

-દલ પુલ્લા અં પુલ્લેપુલ્લી રીતે -દલે-
પુલુ વિં સાવ પુલુ
પુવાર વિં [ફા. સ્વાર] અતિ કુખી. હેરાન
(ર) પાથમાલ -રી સ્ત્રીં
પુશ વિં [ફા] આનદી, હર્ષિત, પ્રસન્ન (ર)
તદુરસ્ત [-કરવું=પ્રસન્ન કરવું (ર) [લા]
અક્ષિસ આપવી -રહેવું=પ્રસન્ન કે તદુરસ્ત
રહેવું] ંપુશાલ વિં તદુરસ્ત તેમ જ પુશ,
ખૂખ પુશ ંપુશાલી સ્ત્રીં પુશપુશાલપણુ
ંદિલી સ્ત્રીં આનદીપણુ ંનવીસ વિં
સારા-સુદર દરકત લખનાર ંનુમા વિં
સુદર, સમણીય ંખખતી, ંખખતી સ્ત્રીં
[ફા] સદ્ભાવ્ય (ર) પુશાલીની ભેટ-અક્ષિસ
ંખો(ંઈ) સ્ત્રીં સુગધી ંખોદાર વિં
સુગધીદાર ંમિભજ પું સારો-આનદી
સ્વભાવ (ર) વિં પુશમિભજ ંમિભજ
વિં પુશમિભજવાણું, આનદી (ર) સ્ત્રીં
આનદી હોવું તે. -શી સ્ત્રીં આનદમગ્નતા,
હર્ષ (ર) મરજ, ઇચ્છા, રચિ (૩) વિં પુશ,
રાજ [પુશીની વાત=હર્ષ-પુશાલીની
વાત પુશીનો સોદો=મરજની વાત]
પુશકી સ્ત્રીં [ફા] જમીનમાર્ગ
પુશહાલવિં, -લીસ્ત્રીં [ફા] જુઓ 'પુશાલ'મા
પુશામત, -દ [ફા] સ્ત્રીં સ્વાર્થ માટે કરેલા
હદ બહારના વખાણ, પળશી, હાજ હા
[પુશામતણું ખોળિયું=ભારે પુશામતિયો]
ં(-દ)ખોર વિં પુશામતની ટેવવાણુ, પુશા-
મતિયું -તિયું વિં પુશામત કરનાર
-તિયો પું પુશામતિયો આદમી
પુશાલ વિં [પુશાલ' ઉપરથી] પુશ હાલતમા
હોય એવું, સુખી(ર)કુશળ, તદુરસ્ત -લી સ્ત્રીં
પુશી સ્ત્રીં [ફા] (ર) વિં જુઓ 'પુશ'મા
પુસરો વિં પું બડમૂંછો
પુસિયો પું [અ] વૃણ (ર) વિં પું ખરસી
કરેલો [મુકાતી પોક, કૂંઠો
ખૂખવો પું [રવં] (કા) મરનાર પાછળ
ખૂજલી(-ળી) સ્ત્રીં [સં. સર્જ, પ્રા સર્જ] ચળ,
વવૂર ખજવાળ (ર) ચામકીનો એક રોગ
(૩) જે લાગવાથી ખજવાળવું પડે તે, ખજૂરી

ખૂટ સ્ત્રીં ખોટ, ખૂટકા (૨) છાપખાનામાં ખીખાં
ગોઠવતા ખૂટતા ખીખા ંકા પું ['ખૂટવું'
ઉપરથી] ખોટ, ઘટ, ઝોછપ

ખૂટકું નં ખોરણુ, ખોયણુ -કા પું અ ગારો,
ખોટારો (૨) ખૂટકું, ખોયણું [સ્ત્રીં
ખૂટલ વિં(કા) અપ્રામાણિક,ખોટાખોલુ -સાઈ
ખૂટવું અંકિં [દે સુદ્ધ] ઓણુ થવું, ઘટવું
(૨) પૂરું થવું (૩) [કા] ખૂટલ થવું

ખૂટલ(ન-હુ) વિં ['ખૂટવું' ઉપરથી] ખાલી
થયેલ ક ગાલ, દેવાળિયુ (૨) ફૂટેલું,
વિશ્વાસપાતી

ખૂડ સ્ત્રીં (કા) અગાસી, ધાણુ

ખૂણુ સ્ત્રીં [ભુઓ ખૂણે] દિશા (૨) [મ]
નિશાની, ચિહ્ન -ણિયુ વિં ખૂણાવાળુ
-હો આચરે અં કાઈ ખૂણામા -ખૂણાપડતી
અપરિચિત નગાએ

ખૂણે પું [સં કોળ] ન્યા ખે દિશા કે લીટી
મળતી હોય તે નગા, કાણુ, ખાંચા [ખૂણામાં
પકી રહેવું = અધારામાં - અપ્રગટ પડવા
રહેવું, પ્રકાશમા ન આવવું ખૂણામાં હોવું,
ખૂણે પેસવું, ખૂણે હોવું = તરતના વૈધવ્યને
કારણે ધરખૂણે છોડી બહાર ન નીકળવું ખૂણે
પાળવો = વૈધવ્યનો શોક પાળવો, ધરબહાર ન
નીકળવું -ઝાલીને ખેસી કે ખેડા રહેવું =
ધરમા ભરાઈ રહેવું -પડવો = આકાર કે
રચનામા ખૂણાનો કાટ આવવો કે થવો.
-મૂકવો = શોક પાળવાનું પૂરું કરવું]

ખૂણેઆચરે પું ખૂણે કે ખાંચા, ખૂણાપડતી
કે ખાંચામાં આવી જતી -ઝોછી નહેરે -નગા
ખૂન સ્ત્રીં ['ખૂતવું' ઉપરથી] હરકત, અકચણુ,
વાંધો (કા)

ખૂતવું અંકિં [દે સુત્ત] ભુઓ ખૂતવું
ખૂદ(ન-ધ)રું નં [સં સુદ્ર, પ્રા સુદ્ર પરથી ?] ખોત-
રણુ, દેવ ખાતર કાઢેલી ભૂલ, વાંધાવચકો, છિદ્ર
ખૂન વિં [ફા] લોહી (૨) ખૂનની -વેરની તરસ,
ખૂનસ (૩) જીવથી મારી નાંખવું તે, હત્યા
અંખરાખો પું [+ ખરાખો (ફા) સ્ત્રાવી]
મારકાં અંખર વિં [ફા] લોહી રેડાય એવું
(ઉદાં યુદ્ધ) (૨) ઘાતકી, ખૂની ંદે જ સ્ત્રીં

[+ રેજી (ફા. રેજી)] લોહી રેડવું તે, કાપા-
કાપી, કતલ (૨) લોહી રેડાય એવી - ખૂનખાર
મારામારી -ની વિં ખૂન કરે એવું, ધાનકી
(૨) ખૂન કરનાર, હત્યાક

ખૂનસ સ્ત્રીં નં ['ખૂન' ઉપરથી] ખૂનની -
વેરની તરસ, ખૂનસ [ખૂનસે ભરાવું = વેર
ભેરનાની લાગણી બરોબર અપાવી કે નમવી]

ખૂપવું અંકિં [ભુઓ ખૂપવું] ખરાખર
ગોઠવવું, નમાવવું ('દેશ દેશ નવી કુંગાન
ખૂપવે, ત્યાં મુનીમ કે ધણા')

ખૂપવું અં કિં [પ્રા સુપ્ત] ખૂપવું, ઊંડું
ઊતરવું, મોકાવું (૨) કળી જવું, અંદર ઊતરી
ચોટી જવું, ખૂતવું

ખૂખ વિં [ફા] સારું, સુદર (૨) ધણું, પુષ્કળ,
[-કરી] = 'ભારે સારું કે નળરું કર્યું', 'વાહવાહ'
-એવો પ્રશંસામયક ઉદ્ગાર] ંસૂરત વિં
ઝપાળું, ફૂટકું ંસૂરતી સ્ત્રીં ફૂટકાપણું, સૌંદર્ય
-ખી સ્ત્રીં ખાસ ગુણ, રહસ્ય (૨) મન,
લિજ્જત (૩) ચતુરાઈ (૪) સૌંદર્ય, ચમત્કાર
(૫) લલાઈ -ખીદાર વિં ખૂખીવાળું

ખૂમચો પું [ફા સાન્વહ] ઢળતા કાનાનો
છાછરો યાળ (૨) વેચવાની વસ્તુઓથી ભરેલો
ખૂમચો (૩) એમા ભરેલી વસ્તુ, ભેટની
વસ્તુ -ચાવાળો પું ખૂમચામા ભરીને
વસ્તુઓ વેચનારો ફેરિયો

ખૂરપી સ્ત્રીં [સં સુરપ્ર, પ્રા સુરપ્] ખરપડી
ખૂલતું વિં [ખૂલવું] ખુલ્લું કે પહેણું, લીંસાતું-
તગ નહિ એવું (૨) ઊધડવું

ખૂલવું અંકિં ['ખુલ્લું' ઉપરથી] ખુલ્લું થવું,
ઊધડવું (૨) ખીલવું [ફૂલ] (૩) ઢીપવું,
શોલવું (૨ગ)

ખૂશર સ્ત્રીં નં [હિં લૂમર] એક પક્ષી, ચીખડી
ખૂ ખારવું અંકિં [રવં] ખૂખૂ અવાજ કરવો
(૨) (અમુક અવાજ કરી) ગણુ સાક કરવું (૩)
હણહણવું (૪) પોતાની હાજરી મરદાઈ કે
બડાશ બતાવવા) ખૂ ખારાથી અવાજ કરવો
ખૂ ખારો પું [રવં] ખૂ ખારવું તે (૨) ખૂખા-
વાનો અવાજ [અવાજ

ખૂખૂ નં [રવં] (ખૂ ખારવાનો કે ખાસીનો)

ખૂંચ, ંખાંચ સ્ત્રીં ખાચ, ખૂણો, ખાચો (૨)
ખૂચવાની અસર, ભોક (૩) [લા] લાગણી,
અસર (૪) મનમા ખૂચવું તે, ખાર, દાઝ, વેર
(૫) ભારીક સમજ (૬) ખોડખાપણ, વાધાવચકો
ખૂંચવવું સંકિં [ખેચવું ઉપરથી?] ખેચીને
લઈ લેવું [નહુધા 'લેવું' કિં સાર્યે]

ખૂંચવાવું અં કિં 'ખૂંચવવું'નું કર્મણિ
ખૂંચવું અં કિં [ભુઓ ખૂંપવું] નહવું,
ભોકાવું (૨) મનમા ખટકવું દુખવું (૩)
લપટવું, બધનમા પડવું, ખૂંપવું

ખૂંચાવવું સંકિં ખૂંચવી લેવું, ઝૂટી લેવું
(૨) 'ખૂંચવું'નું પ્રેરક

ખૂંટ પું આખસો, સાઠ (૨) સ્ત્રીં [ભુઓ
ખૂટી] જમીનની હદ બતાવતો પથ્થર, હદનું
નિશાન (૩) અં બરાબર માપસર, પૂરેપૂરું
ખૂંટડી સ્ત્રીં [સરં મ હુંટળી] એક જ ગલી
જાડ (૨) [ખૂટી ઉપરથી] પગની આગળીઓ
ઉપર વીટીઓ પહેર્યા પછી તે નીકળી ન ભય
તે માટે આગળ પહેરાની હલકી કિમતની
વીટી, ઠસણિયું .

ખૂંટડું નં [ખૂંટવું ઉપરથી] ખૂંટવાનું ઓભર,
ખૂંટણ (૨) [સરં ખૂંટ] [કા] બળદ (૩)
[ઈ] (સુ) ખૂંટડું, ખોલિયું (૪) જાડવું
હૂંહૂં, ખૂંદ [ચીપિયો]

ખૂંટણ નં ખૂંટવું તે (૨) ખૂંટવાનું ઓભર,
ખૂંટવું સંકિં [ખૂંટો ઉપરથી?] સરં મ
હુંટળો] મૂળ સાથે ખેંચી-ટૂં પી કાઢવું, નિર્મૂળ
કરવું, નિકંદન કાઢવું (૨) ચૂંટવું, ટૂંપવું

ખૂંટાઉ, ખૂંટિયું નં ખૂંટડું, બળતા લાકડાનો
કંકડો, ખાચણ [ભદ્રગર]

ખૂંટિયો પું ખૂંટ, સાદ(કા) (૨) [સુ] બાજગર,
ખૂંટી સ્ત્રીં [દે હુંટ] ખીટી (૨) લાકડાની મેખ
(૨) કપાળની બે બાજુએથી વાળ ટૂં પાવીને
કરોડો ખૂણો (૪) અં ગરખાની કળી (૫)
[તત્તુવાધમા] તાર લપેટવાની ખીટી - ટૂં
નં જાડ કાપતા રહેલું હૂંહૂં, કરચો - ટે
પું ખીલો (૨) ખૂંદ (૩) બદરમા વહાણો
ઉપર લેવાતો ઝર (૪) ઘડીનો ખીલડો
[ન્યાલચો = પગ પેસાડવો (૨) પાયો નાખવો.

બે-૨૧

-જખરો હોવો = ખીલબળ - આધાર સમળ
હોવા - ઠાકવો = એક ઠકાણે ઠરીને રહેવું
(૨) તોડ લાવવો (૩) પાયો નાખવો - ઢીલો
થવો કે પડવો = મગફરી - તોર ઓછા થવો]

ખૂંતવું અંકિં [દે હુત્ત = નિમગ્ન] 'ખૂંપવું,
કાદવમા ઊતરી જવું, કળવું (૨) અં દર જઈ
ચોટી જવું

ખૂંતા સ્ત્રીં મન શાંતિ, સુખસમાધાન (૨) દદતા,
ખત (૧)

ખૂંતાડવું સંકિં 'ખૂંતવું'નું પ્રેરક
ખૂંદણ નં [ખૂંદવું ઉપરથી] ફૂંદતા ફૂંદતા
ફરવું તે (૨) ધમ્માચકડી, ધિગાણું, મસ્તી
ખૂંદણ સંકિં [જોરં હુંદ] પગ વડે ગદડવું,
ગૂંદવું, કચરવું (૨) ફૂંદતા ફૂંદતા ગરબે રમવું
(૩) હોરાન કરવું, વિતાડવું

ખૂંદાખૂંદ સ્ત્રીં [ખૂંદવું ઉપરથી] ગૂંદાગૂંદ,
ચગદાચગદી (૨) ફૂંદાફૂંદ, ધમ્માચકડી

ખૂંદાવવું સંકિં, ખૂંદાવું અંકિં, 'ખૂંદવું'
નું અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ

ખૂંદાળવું અંકિં ખાઈપીને મોજ કરવી
ખૂંધ સ્ત્રીં [ભુઓ ખાધ] (પશુના) વાસા પર
હોનો ઢેકો (૨) વાસોવળી જવાથી થતો ઢેકો
(માણસને) -ધિયું, -ધું વિં વાસે ખૂંધ-
વાણ (માણસ)

ખૂંધ પું [સં ગુમ્ફ ઉપરથી? દે હુંળ?]]
પરણવા જતા વરને પહેરવાનો ફૂંધનો એક
શણગાર

ખૂંપડી સ્ત્રીં [દે હુંપા] નાનો ખૂંપડો - ડો
પું વરસાદથી બચવા મહુડાના પાદડાનો કરેલો
છત્રીનો ધાટ

ખૂંપરં નં [ભુઓ ખૂંપરો] ખાપો
ખૂંપરો પું [ભુઓ ખાપો] (જાડ-છોડ કાપ્યા
પછી રહેલું) જડિયું, ખાપો (૨) ખીલો કે
ખાપો ભરાવાથી કપડામા પડેલી ફાટ કે ચીરો
(૩) હલમત કરતા ગ્હી ગયેલા ખાપા જેવા વાળ
ખૂંપવું સંકિં (૨) અંકિં ભુઓ ખૂંપવું.
ખૂંપ(-પા)વવું સંકિં (પ્રેરક)

ખે પું, સ્ત્રીં [સં ક્ષય પ્રા.ત્વય] + દૃ. યથું
તે, ક્ષય (૨) નાશ ંતિધિ સ્ત્રીં ક્ષયતિધિ

ખેકડો પુ. [મ લેકહ, હા, -હે, સં કર્કલક]
 ખેકડો, કરચ્છો (સુ)
 ખેચર વિ. [સં] આકાશમા કરનાર (૨) નં
 પક્ષી (૩) ભૂતપ્રેતાદિ (૪) પુ. તારા, ચદ્ર,
 ગ્રહ ઇત્યાદિ (૫) દેવ બદ્ધિ સ્ત્રી. ઊડતી
 નજર (આકાશમાથી નાખેલી), 'ખડ્ડ
 આઈંયુ' -રી સ્ત્રી. ડેવી, ભૂતડી, ભોગણી
 (૨) પખિણી, સમડી (૩) એક યોગમુદ્રા
 ખેટ નં [સં] ખેડ, ગામડું (૨) પુ. નં
 શિકાર નં પુ. શિકારી (૨) નં વ્યસન,
 ચડસ (૩) વહેમ, વળગટ (૪) નવું ગામડું
 બંધી પુ. શિકારી (૨) ખેડૂત
 ખેટલી સ્ત્રી. સેથી
 ખેડ સ્ત્રી. ['ખેડુ' ઉપરથી] ખેતી (૨) [?]
 કાંટાવાળી એક વનસ્પતિ (૩) નં [ભુઓ
 ખેટ] ગામડું બધું નં ખેડવાની ક્રિયા (૨)
 વિ. ખેડનાર (ઉદા. 'ચખેડણ') બધુંહાર
 પુ. ખેડૂત(૨)કાંકડું બંધ વિ. ખેડાય - ખેતી
 થાય એવું બનાયો પુ. ખેડૂત બંધ સંક્રિ.
 [પ્રા લેહ] જમીનને હળ વડે ખોદી, ચાસીને
 પોથી કરવી(૨)[લા] સુધારવું, કળવવું(૩)[પ્રા
 લેહુ = રમવું, ખેલવું પરથી ?](સાહસ કે વેપાર
 ધર્મ) કરવી(૪)[મુસાફરી] કરવી (૫)[સં લેદ,
 પ્રા લેહ = હાકવું] ચલાવવું, હાકવું બંધક - (ક)
 પુ. ખેડવાનો હક્ક [વનસ્પતિ
 ખેડાક ખોઈ સ્ત્રી. [ખેડ + ક ખોઈ?] એક
 ખેડાણુ વિ. ['ખેડુ' ઉપરથી] ખેડેલું, ખેડાતું
 હોય એવું(૨) નં ખેડેલી - ખેડાતી હોય એવી
 જમીન(૩) ખેતી (૪) ખેડુ તે [ખેડૂત
 ખેડુ વિ. ['ખેડુ' ઉપરથી] ખેડનારો (૨) પુ.
 ખેડૂત પુ. [ખેડુ પરથી] ખેડવાનો ધર્મ કરનાર
 (૨) તે વર્ગનો આદમી [(૩) ભાલો
 ખેડુ નં [સં લેટ] ગામડું (૨) ગેડાની ઢાલ
 ખેડો પુ. [પ્રા લેહુ, લેહુ = ક્રીડા] નટ
 ખેત નં [સં ક્ષેત્ર, પ્રા લેત્ત] ખેતી માટેના
 જમીનનો ઢુકડો બર નં ખેત (૨) + સેત
 બરપાદર નં સ્થાવર મિલકત બરપાળ
 પુ. [+ પાળ] ખેતરનું રક્ષણ કરનાર દેવ(૨)
 + આમદેવતા. બરવા બં. એક ખેતર જેટલે

અતરે બરાઈ સ્ત્રી. એક રોટ - એકજથે
 આવેલાં ખેતરોનો સમૂહ, પાટ બરાઉ(-કુ)
 વિ. ખેતરનું - ને લગતું(૨) ખેતર વચ્ચે ધર્મ ને
 જતો (માર્ગ)
 ખેતિથિ સ્ત્રી. 'ખે'મા ભુઓ
 ખેતી સ્ત્રી. ['ખેત' ઉપરથી] જમીનમા અનાજ
 લગેરે પકવવા માટે કરવાનું કામ બકાર પુ.
 ખેતી કરનાર, ખેડૂત બનાડી સ્ત્રી. ખેતર અને
 શાકભાજી કે ફળદળાંતિ વાડી (૨) ખેડૂતનો
 કામનંબો
 ખેદ પુ. બના સ્ત્રી. [સં] શોક, સતાપ, દિલગીરી
 (૨) થાક બધુદા, -દિલ વિ. ખેદવાળું,
 ખેદથી ભરેલું
 ખેદાનખેદાન (ખે ને) વિ. તાગજ, પાયમાલ
 ખેદીય પુ. [દ, અ સ્વદીન] મિસરનો રાજ
 ખેદો(-ધો) પુ. [સં લેદ = પ્રયત્ન ઉપરથી ?]
 કેડો, પીટો [-ઝોલો, -મૂકલો, -સેલો]
 ખેન (ખે) નં [સરં મ લેન] ક્ષયરોગ (૨)
 કાળો આવે - માથું ફોડાવે એવું માણસ કે
 કામ, નડતર, પીડા (૩) મુસીબત, વિપદ
 [-પડવું = ભારે મહેનત પડવી, હમ નીકળવો
 -વળગવું = લપ વળગવી, માથાફોડિયું માણસ
 કે કામ વળગવું] બખાટલો, બના ખાટલો
 પુ. ક્ષયરોગ (૨) માથાફોડિયું માણસ
 ખેપ સ્ત્રી. [સં ક્ષેપ] ભાર લઈને કાઈ દૂરની
 જગાએ જઈ આવવું તે, આટો, ફેરો(૨)લાખી
 મુસાફરી, સફર (૩) ફેરાનું મહેનતાણું (૪)
 લોખીને ધોવા આવેલાં લુગડાની ગાસડી (૫)
 વેપારની વસ્તુનું એક દેશથી બીજે દેશ આવવું
 તે(૬) પછવાડે લાગવું તે, ખત(૭) હપતો, વારો
 [-કરવી = ફેરો કરવો - ખાવો]
 ખેપટ સ્ત્રી. ધૂળ, કચરો [કા] (૨) અંબ મૂઠીઓ
 વાળીને, ઝપાટાખધ(જેમ કે દોડવું) [-પડવું,
 -પડી જવું = મૂળીઓ વાળીને નાસી જવું,
 સીધા રસ્તે પડવું]
 ખેપન નં [સં ક્ષેપન] બહાર કાઢવું - નાખી
 દેવું તે (૨) દુખ, પીડા
 ખેપાની (ખે) વિ. તોફાની (૨) યુક્તિપાજ
 ખેપિયો પુ. ['ખેપ' ઉપરથી] દૂત, કાસલ

ખેપી વિ० [સં ક્ષિપ્ ઉપરથી] આક્ષેપ કરનારું
(૨) ['ખેપ' = ખત ઉપરથી] ચાનકવાણું

ખેમકુશળ (ખે) વિ० (૨) નં બુઓ ક્ષેમકુશળ
ખેમટા પુ० [મ, હિં] (સ ગીતમા) એક તાલ (૨)
એ તાલમા ગવાતુ ગાયન

ખેર (ખે) નં [સં સ્વદિર, પ્રા સ્વદિર] એક
જાડ ંસાર (-લ) પુ० [+ સાર (-લ) = છાલ]
ખેરના લાકડામાથી નીકળેલો પદાર્થ (૨) કાચો
ખેર [ખે] અં [અ] ભરો, હરો, ફિકર નહિ
(૨) સ્ત્રીં ખેરિયત [-ચુગરી = પીડા ગઈ,
ખલા ટળી]

ખેર સ્ત્રીં [સરં મ કેર, લેર] વૂળ, ખેરો
ખેરખટ અં એકદમ, ભેતભેતામા (કા)
ખેરખાહ (ખે) વિ० [ખ] લગુ ચાહનાર,
શુભેચ્છક -હી સ્ત્રીં

ખેરવણુ સં કિં [ખરવું ઉપરથી] ખરી પડે
એમ કવુ, ગેરવણુ (૨) ખસેલુ, ફેર કરવુ,
કાઠી મૂવુ (૩) પચવણુ, માથુ ફેડાવણુ

ખેરવેલ સ્ત્રીં એક વનરપતિ
ખેરસહી (ખે) સ્ત્રીં [અ સૌસગાહ] સમાવાન,
સુખવૃત્તા, સુલેહશાતિ (૨) અં ખેર, હરો,
ખળુ, એવો મન વળવાનો ઉદ્ગાર [-કરવું
= ઉડાવી દેવુ, ખર્ચી નાખવુ]

ખેરસાર (-લ) (ખે) પુ० 'ખેર નં'મા બુઓ
ખેર ચો (-ટો) પુ० ['ખેર' ઉપરથી] રંગ, ધૂળ
ખેરાત (ખે) સ્ત્રીં [અ] હાન પુણ્ય, સખવત
-તી વિ० ખેરાત માટે કાઢેલુ, વર્માહાનુ
(૨) ખેરાત કરે એવુ [હોવુ તે

ખેરિયત (ખે) સ્ત્રીં [અ.] સુખવૃત્ત-ક્ષેમકુશળ
ખેરિયુ (ખે) વિ० છિબછિબ થયેલુ, વીખરાયેલુ
(૨) તરત યુગાઈ જાય એવુ (૩) [લા]
માલ વગરનુ

ખેરી (ખે) વિ० ['ખેર' ઉપરથી] ખેરના લાકડા-
માથી કાઢેલુ (૨) ખેરના લાકડાનુ બનાવેલુ
(૩) પુ० [૧] ટ્રેટો (૪) [હિં લૈર, -રા મ લૈરા?] એક પક્ષી (૫) સ્ત્રીં કંસારી (૬) લૂગડામા
- જામળમા પડતી એક છવાત

ખેરી સ્ત્રીં ['ખેર' ઉપરથી] ખેરો, રંગ (૨)
હાત ઉપર બાજતી પોપડી

ખેરીચો પુ० [અ સ્ત્રીજ = પરચૂરણ ઉપરથી]
પરચૂરણ ચીજોનો ડાખડો

ખેરીજ વિ० [અ સ્ત્રીજ] વધારાનુ, અં હર
આવી ગયેલુ ન હેય તેવુ (૨) અં વિના,
સિવાય, વધારામા

ખેરું, બેરું વિ० બુઓ ખેરિયુ
ખેરો (ખે) પુ० [સરં ખેરીચો] ગૂથીને બનાવેલો
દોરીઓનો જળીદાર થેત્રો-ઝોળી

ખેરો (ખે) પુ० ['ખેળ' ઉપરથી] ચીખાના હોટની
વડી (૨) [ખેર' (સં સ્વદિર) ઉપરથી] પોખ
પાકવાનો ડાહિયો (૩) [ખેર = ધૂળ ઉપરથી]
અડાયાનો ભૂકો, ગોર (૪) ગેરો, ભૂકો (૫)

[સરં હિં લૈરા] ડાગરના ડૂડાનો એક રોગ
ખેરો પુ० [સરં ખેરી પુ०] બાજ, સિ ચાણા
ખેલ પુ० [સં] રમત (૨) તમાસો, ભેવાનુ નાટક,
લવાઈ (૩) [લા.] રચના, લીલા [-કરવો =
કીડા કરવી, રમત રમવી -કાઢવો = નો તમાસો,
-નુ નાટક લખવુ -ખેલવો = રમત રમવી.]

ખેલખાના પુ० [ખા લેલ = લસકર + જાનહ,
મ] લસકરનો અસળાળ (૨) અતતવ્યત પડેલો

સામાન, ગોટાળો (૩) ખરાબી, પાચમાલી
ખેલણી સ્ત્રીં ['ખેલવુ' ઉપરથી] ઢીગલી -ધુ
(-વધુ) નં રમકડુ, ખિલોણુ

ખેલદિલી સ્ત્રીં [ખેલ + દિલ + ઈ] દિલમા ખેલ
કે રમતનો પ્રસન્ન ભાવ હોવો તે

ખેલન નં [સં] ખેલવુ-રમવુ તે (૨) તમાસો,
ખેલ -ના સ્ત્રીં ખેલવુ તે

ખેલવણું નં રમકડું. ખિલોણુ

ખેલવું અં કિં [સં લેલ] રમવુ, ગેલગમ્મત
કરવી (૨) યુક્તિ કે પ્રપચથી કાચું કરવુ

ખેલાડી વિ० રમતમા કામ કાઢી લે એવુ, ચતુર,
મુત્સદ્દી (૨) પુ० ખેલ કરે-રમત રમે તે, નટ
બધણુ નં -હુ વિ० ખેલાડીના રવભાવનુ

ખેવ પુ०, સ્ત્રીં [સર મ] + (૫) ક્ષણ, પળ,
(૨) અ [સં ક્ષિપ્, પ્રા સ્વિવ્, મ લેવી]
તતખેવ, તત્ત

ખેવટ (-ટિયો) પુ० [હિં] માર્ગદર્શક, નેતા (૨)
સુકાની -કું નં સુકાનીનુ -હોડી હકારવાનુ
કામ, વહાણવટુ

ખેવડો પુઠ [હિં લેવ?] એક જાતનું ઘાસ
ખેવના સ્ત્રી [સં ક્ષેપણ પ્રા લેવણ પરથી?]

કાળજી, ચાનક, સલાળ

ખેશ બિરાદર પુઠ [ફા] સચુ વહાણ

ખેમ પુઠ [હિં લેસ, મ લેસ] ખમે નાખવાનું
વસ, દુપટ્ટો [-ખ ખેરવો, -ખ ખેરીને
ચાલતા ચુ -ખ ખેરી નાખવો =
જવાબદારીમાંથી છૂટે છુ -એમ જાહેર કરવું,
અને પાસ્યા જવું -નાખવો = ખમે દુપટ્ટો
પહેરવો ખેસે વળગવું, ખેસ પકડવો =
આશરે પડવું (૨) ન છૂટે એવું લકર વળગવું]

ખેસર પુઠ [સં] ખચર

ખેસવણ સંકિં [ખસવું ઉપરથી] ખસેડવું
ખેસિયું નં ખેસ તરીકે ચાલે એવું વસ્ત્ર, ખેસ

(૨) જુઓ 'ખેસી માં

ખેસી વિં [ફા લેશ = પોતાનું] નજીકનું; અતરનું
-સિયું નં નજીકનું સચુ [ક્ષય

ખેહ સ્ત્રી [દિ] ખૂળ, રજ (૨) પુઠ [સં ક્ષય ઉપરથી]

ખેજ (ખે) સ્ત્રી [સં 'ક્ષીર?'] લાહી, આર, કાજ

ખેજો પુઠ [ખેલ' ઉપરથી?] નાટક કે ભવાઈમાં
સ્ત્રીનો વેષ દેનાર પુરુષ, ભવૈયો

ખેકડો પુઠ [જુઓ ખેકડો] કરચંહો

ખેખલી (ખેં) વિં [ખે ખે ઉપરથી] ખવાઈ
-ખજખળી ગયેલું, અત્યત અચાકા

ખેખે (ખેં) અં (૨) સ્ત્રી (૨૧૦) ઉપરસનો
અવાજ

ખેગાણુ નં (કા) ખહો, ખગ

ખેગાર (ખેં) પુઠ [પ્રા સ્વગાર] (સ))
જૂનાગઢનો પ્રખ્યાત તાલ (૧૨મી સદીનો) (૨)
રચારીનું એક વિશેષ નામ

ખેચ (ખેં) સ્ત્રી [પ્રા લેચ = ખેચવું] ખેચાણ,
તાણ (૨) આગ્રહ (૩) તળી, તાણ ઠંતાણુ સ્ત્રી
ખેચાખેચ (૨) [લા] આગ્રહ ઠંણુ સંકિં
[પ્રા લેચ, સં લૂપ્] પોતા તરફ આણવું,
આકર્ષવું, તણવું (૨) કસવું, તગકરવું (૩) આગ્રહ
કરવો, આગ્રહથી વળગી રહેવું (૪) શોષી લેવું,
રૂમવું [ખેચી ઝાલવું, પકડવું, રાખવું =
ખેચીને મનજી પકડવું (૨) નમતુ ન મૂકવું,
આગ્રહને વળગી રહેવું] ઠંતાણુ, ઠંપકડ સ્ત્રી

ખેચી દે પકડી રાખવું તે, આગ્રહ -ચ ખેચા
સ્ત્રી તાણતાણા. -ચાખેચ (-ચી) સ્ત્રી
તાણતાણ (૨) આગ્રહ -ચાણુ નં જુઓ
ખેચ -ચાતાણુ સ્ત્રી ખેચાખેચ -ચોટો
પુઠ એકદમ ખેચવાથી લાગતો આચરો

ખેડ સ્ત્રી [જુઓ ખંડિયું] પાણી ન પાનું -
મુકાવા દેવું તે (૨) મુકવણું, મુક (૩) જારડીને વળ
ચડાવવાનું ચોભર [-વાળવી = ખેતરમાં મૂક
ન પડવા દેવી - પાણી પાવું] -હિયું વિં
[જુઓ ખંડિયું] પાણી વિનાનું, નીક કં નહેર
ધત્યાદિથી જેને પાણી ન પવતુ દેય તેવું
(ખેન) (૨) નં મુકવણું, ખરડિયું (-પડવું)
ખેઈયો ગવાર = સમતલ્યો ન મમતે તેવો
જડ્યો આદમી

ખેા (ખે') સ્ત્રી [ફા લું] દેવ, આદત (૨) ખાર,
દેવ, વેર [-જુલાવવી = દેવ કાઢે તેમ કંવુ,
પાંદ શીખવવો -ભૂલી જવી = (જિ દગીનો)
પાંદ મળવો -રાખવી = દેવ કે વેર હોવું]

ખેા (ખે') સ્ત્રી [જુઓ ખેાહ] ખાઈ, ખીણ કાતર
ખેા સ્ત્રી એક રમત (૨) (ખે') (૨૧૦) ખેાખો
રમતનો ખેાલ [-આપવી = 'ખો' કહી
ખીલને રમવા ઉઠાડવો]

ખેા (ખે') પુઠ વશ, મૂળ [-કાઢી નાખવો =
ખેાડો કાઢી નાંખવો ખલાસ કરી દેવું, જડ
મૂળથી નાશ કરવો]

ખેાઈ સ્ત્રી [જુઓ ખોજો] ખાળકને સુવાડવા
માટે કંચેલી કે બાધેલી ઝાળો (૨) [કા] ખોજો
-ધંધું નં ઘોડિયાની ખોઈ, ખોયુ (૨) ઘોડિયું
ખેાખ નં [જુઓ ખોખુ] મોટા કંદનું પલ્લ
ખાલી ખોખુ હોય તે

ખેાખરાટ પુઠ ખોખરાપણું

ખેાખરી સ્ત્રી હાગર (વેપારીઓનો સંકેત)
ખેાખરુ વિં [૨૧૦] જાહેર ને પોષો અવાજ
નીકળે એવું (૨) અંકુષ પડવું ભાગેલું -કૂટેલું
[-કંવું = મારમારવો -નાજિયેર = કાયદો
ન હોય તેવું -નકામુ કાંમ]

ખેાખલી સ્ત્રી [જુઓ ખોખલું, સરં મ
લોકકં (સં ક્રોજી)] ધરડી શિયાળ (૨) પડી
ગયેલા દાતવાળી શૂદા -જુ વિં [ખોખુ]

ઉપરથી]ખખળી ગયેલું, ૫૬(૨)ઉધરસ ખાતું
-લો પુ. [મ.] ઉધરસ, કાસો(૨) ['ખોખુ'
ઉપરથી] ૫૬-ખખળી ગયેલો આઠમી
-લો ૫૬થો પુ. ૫૬ ખખળી ગયેલો ગોર
(૨) ઘરડો મહેતાણ

ખોખાવું અ. કિં ખો-વેર રાખવું

ખોખું ન. [સં. શુષ્ક, હિં. સુક્લ] અઠરથી
પોલું ને સાર-ગર કાઢી લીધેલું જે કાંઈ હોય
તે(૨)માલ કાઢી લીધેલોય તેવી ખાલી નજારી
પેટી,હલકી બનાવટની પેટી (૩) કાગળ અને
લગડું લાટીથી ચોપડી બનાવેલો પાઘડીનો
આકાર કકડાઓની બનાવેલી પાઘડી (૪)
ભગપાઈ થઈ ગયેલો હૂડીનો કાગળ(૫)નમૂનો,
ખીચું(૬)કાચુ લખાણ, મુસદ્દો (૭) કલેવર,
હાલપિંજર

ખોખો સ્ત્રી. [સર. મ.] એક રમત, ખો

ખોગીર ન. [ફા] થોડા ઉપર મૂકવાની ઊનની
ગાદી જીન

ખોચરું (ખો) વિ. ['કાચરુ' ઉપરથી ? સર.
મ. લોચ(ર)ળે] પોલુ (૨) ખાચાવાળું (૩)
ન. [મુઓ કોતર] ખો (૪) [સં. કુચર] બૂનો
જમાનો -રેલ વિ. ખાડાખાચાવાળું જેમ
કે તેવો રૂપિયો

ખોચરે (ખો) અ. ખૂણે, જટ ધ્યાન ન પડે તેવી
જગાએ [-પડવું=જટ ધ્યાનમા ન આવે
તેવી જગાએ પડવું; ઉવેખાવું] [ખૂણો

ખોચરો પુ. ['ખોચર' ઉપરથી ?] કંઠકાણુ,
ખોજ (ખો) સ્ત્રી. [અ. જોજ, સર. હિં. જોજ]
તપાસ, શોધ, ખોળ ૦ પુ. સં. કિં. [હિં.
જોજના] ખોજ કરવી, ખોળવું

ખોખો વિ. [ફા લ્વાજહ] હિં. કુમાંથી મુસલમાન
બનેલી એક જાતનું (૨) પુ. એ જાતનો
પુરુષ (૩) [ફા જોજહ] બેઠણ, હીજરો,
જનાનખાનામા સ્ત્રીઓની તહેનાતમા રહેનારો
નપુસક નોકર

ખોટ સ્ત્રી. ['ખૂટવું' ઉપરથી] ઘટ, ઓછાપણુ,
અપૂર્ણતા (૨) ગુસ્સાન, ગેરલાલ (૩) ભૂલ
ચૂક (૪) નાની બરતી (ઉપાનથી ઊઠા
પ્રકારની) [-આવતી, જતી=ગેરલાલ થવો,

ગુસ્સાન થવું -ખાવી=ગુસ્સાન સહન કરવું
-પડવી=ની જરૂર-બીડ પડવી (૨) ઘટ
પડવી. -લાગવી=ખોટ પડવી -લાગવી=
આધ મેળવી લેવી (૨) બીડ લાગવી. ખોટનું
છોકરું=મોટી ઉંમરે થયેલું બાળક (૨) જેને
છોકરા જીવતા ન હોય એવું જીવેલું છોકરું]

ખોટક(-કા)વું અ. કિં [સ. લોટ=લગડાણ
ઉપરથી] અટકવું, અચકાવું

ખોટકો પુ. [જુઓ ખોટ] ઘટ (૨) ખોટકાવું તે
ખોટાઈ સ્ત્રી. ['ખોટું' ઉપરથી] ભૂકાપણું,
અસત્યતા (૨) હરામીપણું, આળસુપણું
ખોટાખોટું વિ. ખોટું બોલે તેવું, બોલીને ફરી
ભય એવું [રાખનો ગોટો

ખોટારવો પુ. જાણાં બળી ગયા પછી રહેલો
ખોટારું વિ. ['ખોટું' ઉપરથી] ભૂકું (૨) ભૂકું
ખોટું (૩) ન. ભૂકાણું (૪) તરકંટ

ખોટારો પુ. ઇતિ. કકડો, પપોયો (૨) અગારો,
લાજો (૩) ['ખોટું' ઉપરથી] નખર

ખોટી અ. વિલખ-ઢીલ થાય એમ, નકામું
થોભી રહેવું પડે-વખત બગડે એમ (૨) સ્ત્રી.
(સુ) વાર, વિલખ [-કરવું=રાહ જોવાડાવવી,
મોડું કરવું -થણ=વાટ જોવી, થોભવું]

ખોટીયો પુ. ખોટી થવું તે, રોકાણ

ખોટીલું વિ. ['ખોટું' ઉપરથી] આખા હાડકાનું,
આળસુ (૨) ખોડવાળું (૩) ન. નિસાતાને
થણ વખત બાદ થયેલું-ખોટીનું બાળક

ખોટું વિ. [સં. કૂટ ઉપરથી ? સર. હિં. મ.
લોટા] ભૂકું, અસત્ય (૨) ભૂલચૂકવાળું (૩)
ખરાબ, નકાર (૪) ફરી ભય એવું, બેવફા (૫)
ન. ગુસ્સાન, અન્યાય, ખોટું કામ (ઉદા.
કોઈનું ખોટું કરવામાં આપણને શો લાલ ?),
ખોટાં હાડકાંનું વિ. આળસુ, હરામખોર
ખોટી ચાલ=બદચાલ, વ્યભિચાર ખોટી
નજર=કુદષ્ટિ ખોટું કરવું=ન કરવા
યોગ્ય કરવું (૨) અન્યાય કરવો (૩) નીકળતા
પૈસા ન આપવો (૪) ગુમાવવું -કોટલું=
કામમા ન લેવાય તેવું-ઓછા વજનનું કોટલું
(૨) [લા] મંદવાડાથી ન ઊઠે તેવું માણસ
-થણું=ખેદજનક બનાવ બનવો (૨) નાણું-

લેણુ ફૂલ થવું - લાગણુ = માહુ લાગણુ
ખોટો રૂપિયો = ખનાવટી રૂપિયો (૨) જુઓ
ખોટું કાટણું]

ખોડ (ક.) સ્ત્રી ખો, આદત, કુટેવ (૨)
[સં લોહ = લગણું] શારીરિક ખામી (૩)
બૂલ, ખામી કલક, લાછન (૪) નં [દે
લોહ] ખોડસુ [-આવવી = ખામી - કચાશ
રહેવી - કાઢવી = બૂલ કાઢવી, ખામી બતા
વવી (૨) નિહા કરવી - ખાગવી = નહારી
ટેવ છોડાવવી - ભુલાવવી = પાઠ શીખવેલો,
ખો ભુલાવવી - રહી જવી = ખામી રહી
જવી] ૦ખાપણુ સ્ત્રી ખોડ કે ખામી

ખોડસુ સં કિં [સં ક્ષોટ = હાથી બાધવાનો
યામતો, દે લોહ = સીમાકાષ્ટ - તે ઉપરથી,
સરં ખોડસુ] ઢાટણુ (૨) રોપણુ, ઊણુ કરણુ
(૩) [‘ખોડુ’ ઉપરથી] તોડણુ, ભાગણું [કા.]
(૪) ખોડુ કરણુ

ખોડસુ નં [જુઓ ‘ખોડ’ (નં), ‘ખોડણુ’]
ખોટું લ કડું - ફૂલક, જાડું જૂનું થકિયું
ખોડગ (ગા.)ણુ, ખોડાણુ અંકિં [સં લોહ]
લગણું, ખોડુ ચાલણુ

ખોડિયુ વિં [ખોડ’ ઉપરથી] ખોડવાણુ, અપગ
- થો પાડો પું છોકરાંની એક રમત
ખોડીખમચી સ્ત્રી ખોડ ગતા ચાલીને રમવાની
છોકરાની એક રમત

ખોડીખાક નં [લાકડા ‘ખોડી’ને કરેલું ખાકું]
ખેનરમા જવા આવવા માટે ખે પાખિયાવાણુ
લાકડું ધાલી કરવામાં આવતો રસ્તો - છીકું
ખોડીણુ વિં ખોડવાણુ, ખોડિયુ
ખોડુ વિં [સં લોહ] ખોડિયુ (૨) લગણું (૩)
સ્વર વિનાનું (અક્ષર માટે)

ખોડો (ખો) પું [સરં મ સપઢા, હિં લૌરા,
સ ક્ષિત્ત્વ ઉપરથી] માયાની ચામડી પર ખાડતો
એક મેલ (૨) માયાની ચામડીનો એક રોગ
(૩) [?] સહાર, નાશ [-કાઢવો, -કાઢી
નાખવો = સહાર કરવો - નીકળી જવો =
અતિ સહાર થવો]

ખોણિયુ નં [સં કોળ ઉપરથી] (કારીગરનો)
કાટખૂણો (૨) [?] ખોણણુ

ખોતરણી સ્ત્રી [‘ખોતરણુ’ ઉપરથી] ઢાત ખોતર
વાની સળી (૨) ખગપડી (૩) કોતરવાનું
ઓતર, ટાંકણુ (૪) કોતરણી, નકસીકામ.
-હું નં ટાંકણુ (૨) ખરપડી (૩) ખોતરવાનું
સાધન (૪) ખૂંધર, ટોપ

ખોતરણુ સં કિં [જુઓ કોતરણુ] આણુ
આણુ ખોડણુ, ખણુ (૨) [લા] પાયમાલ
કરણુ, (કોઈનું) ખોડણુ [મહેનતાણુ
ખોતરામણુ નં [‘ખોતરણુ’ ઉપરથી] ખોતરવાનું
ખોતર નં [ખોતરણુ’ પંથી ?] ખણું
ખોટકામ નં [ખોડણુ’ ઉપરથી] ખોડવાનું કામ
(૨) ફવા, તળાવ વગેરે ખોડવાનું કામ (૩)
કોતરકામ

ખોટણી સ્ત્રી [‘ખોડણુ’ ઉપરથી] [લા] ખણ
ખોડ, નિહા, બહોળાઈ [-કરવી, -ખોડવી =
ટોપ ભેંચા કરવા, નિહા કરવી]

ખોડણુ સં કિં, અંકિં [સં ક્ષોટ, પ્રા
લોહ પરથી ? સરં હિં જ્યોદના, મ લોહણે]
ભોય ઉખાડવી, ખણુ (૨) કોતરણુ, નકસી
પાડવી (૩) [લા] ખોટણી કરવી

ખોટાઈ, -મણી સ્ત્રી, -મણુ નં [ખોડણુ’
ઉપરથી] ખોડવાનું મહેનતાણુ

ખોટાખોટ સ્ત્રી [‘ખોડણુ’ ઉપરથી] વારવાર
ખૂબ ખોડણુ તે (૨) ખોટણી

ખોટાણુ નં [‘ખોડણુ’ ઉપરથી] ખોટાણુ કે
ખોડણુ તે, ખોડકામ (૨) પાણીના નેરથી
ખોટાચલી જમીન

ખોડુ (-ધુ) નં [દે લોહ પરથી ?] લાકડાનો
ભડો - બારે કકડો (૨) વિં મૂઠ, દ, બેચકૂં
ખોપ પું નેતર, બર [સરં મ. લોપ સ્ત્રીં]
(૨) વાહણુ (૩) [કા] ઢેણુ [ખોતરણુ

ખોપણુ નં [પ્રા લુપા, સરં મ લોપટ] છાપરી,
ખોપરી સ્ત્રીં [સં લૌપ] માયાનું પેટી જેવું હાકું,
જેમાં મગજ છે તે [ખોપરીમાં પવન બરાવેલો,
હોવો = મિલજ મધવો, ગર્વ થવો (એક)
ખોપરી હોણુ = ખાસ વિશેષતાવાળું મગજ
ધરાવણુ (ઉદાં ‘એ પણ એક ખોપરી જ છે’)]

ખોપી, બહું વિં ખટપટિયુ [લયાનક
ખોડ (ખો) પું [લ] હર (૨) ગુરસો ૦નાક વિં

ખોખલો, ખોખો પુ. [સં. લ્હ = ખાડો +
અમય = ખને હાથ] ખે હાથ છતાં નેહવાથી
બનતો પાત્રનો આકાર, પોશ (૨) તેમા માય
તેટલુ માપ [-ભરવો = ખોખામા માય
તેટલુ લેણુ]

ખોખ પુ. [સં. ક્ષોમ, પ્રા] + ક્ષોલ

ખોખણુ (-ણી) (ણ) સ્ત્રી. [સં. ક્ષુમ્? મ. ક્ષોવણ]
ખો, ગુફા (૨) કાતરની ખે બાબુનો ખાચો (૩)
ખાડો (ખામ ઠેસ, ચાપ કે ઉલાળો અટકે એવો)

ખોખના સ્ત્રી. [સં. ક્ષુમ્?] ખોડ, ખાપણ

ખોખરણુ સ્ત્રી. (કા.) ઢીલ, વિલખ -કું
અંકિં ખોટી યવું, રાહ નેતાર રહેણુ, ચોલણુ (કા.)

ખોખળો પુ. (કા) સળગ કઠણ પડ

ખોચણી (ખો) સ્ત્રી. [ખોરણુ પરથી? સરં
દે. છોડિય, ફોડિય = વધારેણુ] વધાર

ખોચણુ (ખો) નં બળતુ લાકડું કે સળેખડું

(૨) લમગરી (૩) [લા] ચાદણુ, ઉચ્છેરણી

ખોચલ નં મોચીનુ એક એભર

ખોચાણુ નં ઊંડી ખો-ખોખણુ

ખોચું નં જુઓ ખોચયુ

-ખોર વિ. [ફા] 'ખાનાર, -ની ટેવવાણુ', 'ખાઉ'

એવા અર્થમા પ્રાયઃ નામને અતો. (અનિષ્ઠ

લાવ સૂચવે છે) ઉદા. હરામખોર, શરાબખોર

ખોરડ (પ.), -કું નં [સરં મ. ચોરદા, સં

કુટીર?] ચૂપડું, માટીની બીતણુ નાનું ઘર

ખોરડું નં (સુ) ખોલી, ચોરડી

ખોરણુ નં [ખોરણુ ઉપરથી] હોલવાઈ ગયેણુ

જે હોય તે (૨) ખોરવાણુ સાધન

ખોરણી સ્ત્રી. [ખોરણુ ઉપરથી] ખોરણુ તે (૨)

ઉચ્છેરણી (૩) ખોચણી

ખોરણું નં જુઓ ખોચણુ

ખોરવાણું અંકિં [ખોરણુ ઉપરથી] વેરવિખેર

થઈ જવું, વટી પડણુ

ખોરણું સંકિં [સરં મ. ચોરણું, હિં ચોરની]

(દેવતાને સને જ કરવા કે બળતાને જલદી બળવા)

ખ ખોરણું - તળે ઉપર કરણુ [વિપાઈ

ખોરણું નં [જુઓ ખુરણું] તણ પાયાની ઘોડી,

ખોર ચે અંકિં [ખોચરે? કે 'ખોર ચો' પરથી?]

ખૂણે ખોચરે, નિકાલ ન થાય એવે ઠંકાણે

ખોર ચો પુ. નડતર, અતરાય

ખોરાક પુ. [ફા. ચુરાક] ખાવાનો પદાર્થ (૨)

[લા] જેનાથી કોઈ વાતનો નિર્વાહ થાય તે - ક્રી

સ્ત્રી. ખોરાક, ગુજરાનની વસ્તુ (૨) તેનું ખરચ.

-ક્રી પોશાકી સ્ત્રી. [ફા] અન્નવસ્ત્ર (૨)

તેનું ખરચ [ખોચણુ ચ.]

ખોરણુ નં [ખોરણુ ઉપરથી] ઉખાડિયું;

ખોરાક વિ. (ખાવામા) જખરું કે શોખીન

ખોરું (ખો) વિ. [પ્રા. ચુરણિય = મેણું, હોણું?]

નુંનું થવાથી ખેરવાઈ -૨૧૮ પુ., -૨૧૯

સ્ત્રી. ખોરાપણુ

ખોલ સ્ત્રી. [દે. ચોલ, ચોછ] ખામી, કરચલી,

પોલાણુ (૨) ઊતરી ગયેલી જણું ચામડી (૩)

સાપની કાચળી (૪) ખોળી (૫) ખોળ, ગાદી

તકિયા વગેરેનું ઉપણુ પડ (૬) નં જુઓ

ખોચલ [-આવવી, પડવી = (સીવણુ, માડવો

ખાધવો ધંઆ) કપડું ઢીલુ રહેણુ - તગ,

ખેસણુ ન આવણુ. - ઊતરવી, ઊતરી જવી

= ચામડી કે કાચળી ઊતરવી - નીકળી જવી

-ચકાવવી = પડ - ગલેફ ચકાવવા - ભરવી

= કપડાનો ઢીલો પડતો ભાગ સીવી લેવો.]

ખોલકો પુ. [દે. ચોલ] ગધેડો. - ક્રી સ્ત્રી

ગધેડી - કું નં ગધેડાનું નાનું બચ્ચુ

ખોલણુ હાર (-ર) વિ. ખોલનાર

ખોલવણું નં [ખોલણુ ઉપરથી] કે સારણુ

એક એભર (૨) રક્ત ફેરવણું એભર, પેચિયુ

ખોલણું સંકિં [જુઓ ખુલ્લુ] ઉખાડણુ (૨)

કાંઠણુ, રચાપન કરણું

ખોલી સ્ત્રી. [સં. ચોલિ] ખોળી (૨) [દે.

ચુલ = કુટીર] ચોરડી (૩) [જુઓ ખોલકો]

ગધેડી - લો પુ. ગધેડો [ચ]

ખોણું (ખો) નં ખીચડી વગેરેનો દાઝેલો પોપડો

ખોવણ (-ર) વણું સંકિં 'ખોવું' નું પ્રેરક.

ખોવાણું અંકિં 'ખોવું' નું કર્મણુ

ખોણું સંકિં [સં. ક્ષપ્, પ્રા. લવ] ગુમાવણું (૨)

ગરલાલ થવો [ખોઈનાં ખણું = ખોણુ ખોઈ

ખેસણું = ગુમાવણુ (૨) હારી જવું]

ખોસણું સંકિં [સરં મ. ચોસણું] ભરથી

દાખલ કરણુ, ધાલણુ, ધોચણુ

ખોહ સ્ત્રીં [સં ગોહ] ખો, કાતર, ખીણ
 ખોહાણુ પું [જુઓ ખોહ] નદીની બેખડ
 ખોહો પું ['ખોસવ' ઉપરથી] ખોસનારો (૨)
 [સં કુમીટ = આખસુ ? દે ગોહ = ગમાર કે
 કાટવાળ જેવો ફૂર પરથી ?] લકી ગો, લકુ પણ
 આખસુ માણસ [તેને સ્થાને જુઓ]
 ખોળ સ્ત્રીં જુઓ ખોલ ૨ થી ૫ -ખિયુ નં
 ખોળ (ખો) પું [દે જોલ] તેલ કાઢી લીધા
 બાઠ રહેતો તેલી ખીનો કુચો
 ખોળ (ખો) સ્ત્રીં [દે જોલ = ભયસ પરથી ?]
 તપાસ, શોધ ંજુ સંક્રિં શોવણ, તપાસ
 કરવી, દૂઢવુ -ળ ખોળા, -ળાખોળ(-ળી)
 સ્ત્રીં શોધાશોધ [ખૂબ દૂઢવુ તે (૧)]
 ખોળાઠ ઢોળા (ખો) પું બંબં -ખોળાખોળ,
 ખોળ ખો(-ખો) પું [મ જોલેવા] વિલખ,
 ઢીલ [ખોળ ખે નાખણુ = ઢીલખા નાખવું
 ખોળ ખે પંડણુ = ઢીલખા પડવું]
 ખોળાધર (ખો) પું [ખોળો + ધરવો] જમીન
 -રી સ્ત્રીં જમીનગીરી [અધરણી
 ખોળાભરણુ (ખો) નં [ખોળો + ભરણુ] સીમત,
 ખોળાખંખોળા, ખોળાખાખાં (ખો) નં બંબં
 વં ખૂબ ખારીક નપાસ
 ખોળિયુ નં [સં જોલિ] ગોહડા વગેરે ભરવાનો
 ઓઢો (૨) શરીર, કલેવર [-ચડાવણુ =
 ઓઢો ધાલવો - પહેરાવવો ખોળિયામા છવ
 આવવો = નિરાત વળવી, ચિતા દૂર થવી
 ખોળિયામાથી છવ ઊડી જવો = કાળ
 પડવી, ભારે ગભરાટ -ચિતા થવા]
 ખોળી સ્ત્રીં [સં જોલિ] વસ્તુના રક્ષણ માટે
 હેડા ઉપર ગોઠવેલુ ઢાકણ (જેમ કે લાકડીને)
 ખોળો (ખો) પું [સં કોઢક] પલાઠી મારી
 ખેસતા બને જલ ઉપરની વૂટણુ લગી થતી
 આસન જેવી જગાનો ભાગ (૨) એ ભાગ
 ઉપરના વસ્ત્રને (તેમા કાઈ લેવા) જોળી પેઠે
 કરાય છે તે [ખોળામા ધાલણુ = વઢાલથી
 ખોળામા લેવુ (૨) આશ્રય આપવો ખોળો

ધાલણુ = ઢીકરી સાસરે જતી હોય ત્યારે
 સગાવહાલાએ તેને પૈસા ભેટ આપવા ખોળો
 ખેસાડણુ = લમ વખતે કન્યાને સાસુ-
 સસરાના ખોળામા ખેસાડવી (૨) દત્તક લેવુ (૩)
 વિદ્યાસ આપવો ખોળો માયુ મૂકણુ = શરણે
 જવુ ખોળો લેવુ = દત્તક લેવુ (૨) માન્ય
 કવુ ખોળો સોપણુ = જાળવણી કરવી
 ખોળો પાથવો = કવગરણુ, વિનતી કરવી
 -ભરવો = સીમત કવુ -ધરવો, વાળવો
 = ખોળાની ઝોળી જેવુ કપડુ વાળીને કાઈ
 તેમા લેવા માટે તૈયાર થવુ (૨) માગણુ]
 ખોખારણુ (ખો) અંક્રિં જુઓ ખૂ ખારણુ
 ખોખારો પું (ખો) જુઓ ખૂ ખારો
 ખોચ (ખો) સોં [જુઓ ખાચ] ખાચો, ખોખણુ,
 ખાણ (૨) કસર, કમીના (૩) [જુઓ ખૂચ]
 વાધો, અકચણ (૪) મુઠેલી, ગૂચવણ
 ખ્યાત વિં [સં] પ કાયેણુ, નામીયુ (૨) સ્ત્રીં
 [૫] ખ્યાનિ, કીર્તિ (૩) નં કથન -તિ
 સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ (૨) પ્રતીતિ, જ્ઞાન
 -પન નં, -પના સ્ત્રીં જહેરાત (૨) કબૂલાત
 ખ્યાલ પું [જુઓ ખ્યાલ] તક, વિચાર, કલ્પના
 રમરણ (૨) જાલ, ફેડો (૩) એક જાતનુ
 ગાયન [-કરવો = વિચાર - કલ્પના કરવા
 -છોડવો = વિચાર તજવો (૨) જાલ મૂકવો
 -ખાધવો = કલ્પના કરવી -રાખવો =
 ધ્યાન કે રમરણ રાખવુ ખ્યાલમા હોણુ =
 વિચારણુ, ધ્યાન પર લેવું] ંટપો પું ખ્યાલ
 ને ંટપો, ગાયનનો એક પ્રકાર -લિયો પું
 ખ્યાલટપા ગાનારો -ટી વિં તરંગી (૨)
 ખ્યાલ -લાવણી જોડનાર
 ખિસ્ત પું [ગ્રીક - સિસ્ટોમ] (સ) જુઓ
 ઈસુ -ટલી વિં ઈસુ સ બધી, ઈસુના ધર્મનું
 (૨) પું એ ધર્મ માનનારો માણસ
 ખવાળ પું, નં [ફા] ખાળ, સ્વપ્ન -ખી વિં
 સ્વપ્નનું તે સ બધી (૨) સ્વપ્ન રચ્યા કરનાર,
 સ્વપ્નથીલ, તરંગી

૩૧

ગ પુ. [સં] કઠરયાની ત્રીને વ્યજન(૨)ગવાર
સ્વરની સજા ઠકાર પુ. ગ ચક્ષર અથવા
ઉચ્ચાર ઠકારાંત વિ. [સં] છેડે ગકારવાળુ.
૦૦૩૫ નં + ૦૦૩૬ પુ. ગકાર

-ગ [સં] [સમાપ્તને અંતે] 'જતુ' 'ચાલતુ' એવા
અર્થમાં ઉદા. ખગ, ઉરગ

ગ છદ્દશાસ્ત્રમાં 'ગુરુ' અક્ષરતુ દ્વંકુ રૂપ
ગર્ધ 'જતુ'નું ભૂતકાળનું સ્ત્રી ૦૩૫(૨)(ભૂંકું)વિ.
ગયેલી, વીતેલી [-તે ગર્ધ = નાણે મઠાને
માટે ચાલી ગર્ધ, ફરી આવી જ નહિ] ઠકાલ
સ્ત્રી. આજની પહેલાનો દિવસ (૨) અ.
ભુઓ 'ગર્ધકાલે' ઠકાલે અ. આજની પૂર્વેના
દિવસે કાલે (૨) [લા] હમણા જ ઋગુજરી
સ્ત્રી. બની ગયેલી - ભૂતકાળની હકીકત

ગ(૦૬)ગઢયું અ. કિં. [સર. ૦ ટે ગઢયઢ, રવ. ૦]
ગઢગઢ અવાજ કરવો, ગાજતુ

ગ(૦૬)ગઢાટ પુ. ગઢગઢ એવો અવાજ (૨)
અ. સપાટાખ ધ, વગરહરકતે - વસુ સંકિં.
ગઢગઢે એમ કરવું (૨) અપાટાખ ધ - અટક્યા
વગર કામ ચલાવવું (જેમ કે વાચનનું)

ગ(૦૭)ગણયું અ. કિં. [રવ. ૦] ગણગણ એવો
અવાજ કરવો (૨) નાકમાં બોલવું (૩) [લા]
પોતાની નામરજી અરુપજ રીતે બતાવવી (૪)
સંકિં. સનમાં બબડવું, ગગણતા કહેવું

ગ(૦૭)ગણાટ પુ. ગણગણવું તે

ગગન નં [સં] આકાશ, આબહુ [ગગનનાં
કુચુમ વીણવાં, ગગનના પક્ષી ઝાલવા,
ગગનના ફૂલ વીણવાં = અસંભવિત કામ
કરવું, કે તેમ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો ગગનમાં
ઊડવું = અસાધ્ય થઈ જવું (૨) નિર્થક જવું
(૩) ફૂલાડુ ગગનમાં ગાજવું = બહો ઊંચે
ગર્જના થવી (૨) મોટાધમકા રહેવું ગગનમાં
ચડાવવું = વખાણ કરી ઊંચે ચડાવવું ગગને
ચડવું = ફૂલાડુ, તોર કરવો (૨) પોતાની
કિંમત ધણી વધારી મૂકવી - સાથે વાતો
કરવી = બહાઈઓ મારવી (૨) આકાશને અંડે

તેટલું - ધણું ઊંચું હોય.] ઠગામી વિ. ગગનમાં
જનાર ઠગાંકિયા પુ. ૦૫૦૫૦ એક મીઠાઈ,
ઘઈના લોટના ચાસણી પાયેલા ગાઠિયા ઠચર
વિ. ગગનમાં ફરનાર (૨) નં ૫ ખી, કેવ, ભૂત
પિશાચ, નક્ષત્ર, ગ્રહ વગેરે ઋગુખિત, ઋગુ ખી
વિ. આકાશને ચુબતુ, બહુ ઊંચું ૦૫૮ પુ.
ગગનરૂપી પટ, આકાશનો વિસ્તાર ૦ બેઠી વિ.
ગગનને ભેદ એવું મોટું (અવાજ કે નાહ)
ઠવિહાર પુ. આકાશમાં વિહાર (૨) [લા]
બહુ ઊંચા ઊંચા ખ્યાલો કરવા તે ઠવિહારી
વિ. ગગનવિહાર કરનાર ઠરપર્શિ વિ.
આકાશને અંડે એવું, બહુ જ ઊંચું

ગગરી સ્ત્રી. [સં ગર્ગરી, પ્રા ગગરી] નાનો ગગરો
ગગરું વિ. [ભુઓ કકરું] ભભર, દાણદાળ
ગગરો પુ. [ભુઓ ગગરી] ધાતુનો ધડો
[-ફરવવો = ભીખ માગવી (૨) ઉપર ધી
પીરસાય એવો વરો કરવો]

ગ(૦૭)ગળયું અ. કિં. ['ગળવું' ? સં ગદ્ગદ,
પ્રા ગગર ?] ઢીલા થઈ જવું (પ્યારથી, ધમકાથી
કે એવી કાઠિ લાગણીથી) (૨) ઢીકા પડી જવું
ગ(૦૭)ગળું વિ. [ભુઓ ગગળવું] ઢીલું ઢીન
(૨) પાકવા ઉપર આવેલું. [-થઈ જવું =
ગઢગઢ કે રડું રડું થઈ જવું]

ગગા સ્ત્રી. (બાળભાષા) બાળકનું અબહુ
ગગો પુ. છોકરો, ઢીકરો - ગી સ્ત્રી. છોડી; ઢીકરી
ગગુ, - ગગો ભુઓ 'ગ'માં
ગચ અ. [રવ. ૦ ? સર. ૦ ફિં] ગચ [-દઈને =
ગચ, ફચ અવાજની સાથે, ઝટ (અઠર ધૂસી
કે પેસી જવું).] [થવું]

ગચ કિં. વિ. ૦ પસંદ, માફક [-આવડું = માફક
ગચ સ્ત્રી. [ફા] ચૂનો, કેલ [તે
ગચકડિયું નં [રવ. ૦] (ડૂબતા) તરકડિયા મારવા
ગચકડું, ગચકિયું નં [રવ. ૦] ગચકડિયું (૨)
ગચરકું [સાઈ ગચેયું]

ગચન વિ. ['ગચ' ઉપરથી] મરત (૨) ભરાઈ -
ગચરકું નં, -કો પુ. [ભુઓ ગચ] ખાટો

કૃતીખો ઓહકાર, ધચરકું [-આવતું, ખાણું]
 -કાવિકાર પુ. ગચરકું ગળાઈ જવાથી યતો
 ચામડીનો એક રોગ
 ગચાગચ વિ. ખીચોખીચ
 ગચિ(-ચિ)યુ ન. ['ગચ્ય' ઉપરથી] ઢેકું,
 ચોસકું (જેમકે ઈંટ ચૂનો ધ.નું) (૨) [લા.]
 આહ, નહતર
 ગચેટા પુ. ['ગચ્ય' ઉપરથી] ગઢો
 ગચ્ય અ. ['ચવ.'] ગચ (૨) [ફા ગચ?] સજડ,
 વૃદ્ધે નહિ એવું -ચિયુ ન. જુઓ ગચિયુ
 ગચ્ચી(-ચ્ચી) સ્ત્રી. ['ગચ્ય' ઉપરથી] માટી,
 ઈંટો, કાકરા અને ચૂનો વગેરેનું ખાત્રી જતું તે
 ઉઠાન ચૂનાગચ્ચી (૨) અગાસી, ધાણુ (૩)
 છોખ ધ જમીન (૪) [જુઓ ગચ્છ] વર્ગ
 ગચ્યું ન. જુઓ ગચિયુ
 ગચ્છ પુ. [સં] સમુદાય, જયો(૨) [ગ] એટીઆ
 અમુક પદોનો સમુદાય
 ગચ્છુ અ. કિં. [સં ગમ્, પ્રા ગચ્છ] જવું
 -ત્તી સ્ત્રીનાસી જતું તે [-કરવી, પકડવી]
 ગચ્છી સ્ત્રી. જુઓ ગચ્ચી
 ગચ પુ. [સં] હાથી (૨) [ફા, સં] લખાઈ
 ભરવાનું ચોવીસ તમ્બુનું માપ (૩) બારણાની
 ભૂગળ(૪) ધાતુનો નક્કર સળિયો (પ) બે દુકની
 નાગમા હાં ઠાસવા માટે વપરાતો સળિયો (૬)
 તત્તુવાચ વગાડવા વપરાતું ધનુષ્ય જેવું સાધન
 [-જેવું = સગીન, નક્કર -ભરે પછી તમ્બુન
 ફાંડે = વાનો મોટી કરે, પણ તે પ્રમાણે અમલ
 કરી ન કરે -ખાવો, વાગવો = ફાવતું, અસર-
 કાંક નીવડવું] ઠકણુ ન. એક ભતનું રેશમી
 કાપડ ઠકણું(-રણુ) પુ. હાથીનો કાન (૨)
 હરાજ, હાદર (૩) [સ] ગણપતિ. ઠકરણી
 સ્ત્રી. એક વનરપતિ (૨) યોગીઓની એક
 ક્રિયા ંગતિ સ્ત્રી. હાથીની ચાલ (૨) તેના
 જેવી ડોલતી ને મગર ચાલ ંગામ વિ.
 હાથી ઉપર સવારી કરનાર ંગામા(-મિની)
 વિ. સ્ત્રી. ગચગતિથી ચાલનારી ંગામી વિ.
 ગચગતિથી ચાલનાર ંગાહ ન. હાથીની
 પીઠ પરનો ઓહાડ. ંગૈરી સ્ત્રી. હાથી પર
 બેસાડેલી ગૈરીની -પાર્વતીની સૂતિ ંચાહ

પુ. 'ટગ ઓફ વોર', પક્ષ પાડીને
 દોરકું ખેચવાની રસાકસીની રમત ંધટ
 પુ. ંધટા સ્ત્રી. હાથીને બાધેલો લટકતો
 ધટ (એના આવવાની ખબર ક્રવા) ંચમ
 ન. હાથીનું ચામડું ંછાયા સ્ત્રી. શ્રાદ્ધ
 કરવાને સારો ગણાતો એક યોગ (નયો)
 ંદળ ન. હાથીનું લશ્કર ંદળ પુ.
 હાથીનો દાંત, દર્શણ (૨) [સ] ગણપતિ
 (૩) ખાંડી ંધર પુ. દરજી ંપતિ પુ.
 હાથીઓનો માલિક (૨) ગચ્છનો નાયક
 (૩) મોટો-ઉત્તમ હાથી ંપાળ પુ.
 હાથીની માવજત કરનારો આદમી(૨) મહાવત
 ંપીપર સ્ત્રી. જુઓ કુજરપીપર ંપુટ પુ.
 ધતુઓની ભરમ બનાવવા તેમને આચ આપવા
 માટેની એક પ્રકારની ભટ્ટી ંવાહ, ંશાલા
 (-ગા) સ્ત્રી. હાથીખાતું ંવદ્મ. ંવદન,
 -જનન પુ. (સ) ગણપતિ -નિયાણી સ્ત્રી.
 ગચ પનાતું એક રેશમી કાપડ -નિયુ વિ.
 એક ગચ માપનું (૨) ન. ભડા સૂતરનું (બહુધા
 ગચ) કપડું. -નિયો પુ. લોહાનો સળિયો,
 ગચ -જી વિ. ગચિયુ (૨) સ્ત્રી. ગચિયાણી
 -જેન્દ્ર પુ. ઉત્તમ હાથી (૨) [સ] ંગવત
 -જેન્દ્રમેક્ષ પુ. મગરના મોમાંથી વિષ્ણુએ
 કરેલો ગજેન્દ્રનો છુટકારો (૨) તે નામનું એક
 સ્તોત્ર [કે મીઠી ચીજ
 ગજક ન. [ફા] નરો કર્ચા પછી ખવાતી તીખી
 ગજ(-ઝ)નવી વિ. જુઓ ગજનવી
 ગજપાઉ ન. એક પક્ષી
 ગજપીપર સ્ત્રી. જુઓ 'ગજ'માં
 ગજપુટ પુ. [સં] જુઓ 'ગજ'માં
 ગજપુષ્પી સ્ત્રી. એક વેલ
 ગજળ પુ. [અ] કેર (૨) મોટું દુધ (૩) આશ્ચર્ય.
 [-થવો, -કરવો, -વર્તવો, -વર્તાવવો]
 ંનાક વિ. [ફા] ગજળ કરનાર, કેર વર્તાવનાર
 -ખા વિ. ગજળવાળું
 ગજર પુ. [હિં, સં ગર્જ?] પહોર પહોરને
 આતરે ઘડિયાળાં વગાડવામા આવે છે તે,
 ગજ્જર (૨) ચોઘડિયાં
 ગજરું ન. [જુઓ ગજરો] કાડે કે અખોડે

ધાલવાનો ફૂલનો હાર (૨) કાંઠે પહેરવાનું સ્ત્રીનું
ધરેણું, ગુજરી [ભુઓ
ગજરો પુ. [દિં. ગજરા, સં ગજાં] ગજરૂ ૧
ગજલ સ્ત્રી, -લિસ્તાન નં ભુઓ 'ગઝલ' મા
ગજ(-લ)વણું સંકિં [ભુઓ ગાજણ] ગાજે
એમ કરવું

ગજવાકાતરું પું [ગજવું + કાતરણ] ખીસા-
કાતર ખીસાચોર

ગજવું (જ) નં [મં ગુણ] ગૂજું; ખીસુ
[ગજવાનો વર = ગજવું લયાર્થી - મોટી
પહેરામણી આપવાથી જ મળે તેવો - જીયા
કુળનો વર ગજવામાં ધાલણું કે મૂકવું =
લાચ આપવી (૨) નહિ ગણકારવું (૩) પોતાના
અકુશમાં લેવું (૪) -થી ચડયાતુ હોવું
ગજવાં ભરવાં = લાંચ આપવી, ગજવું
લેઈને વાત કરવી = ગભ પ્રમાણે ખર્ચ
કરવું] [ભતના ચોખા

ગજવેલ સ્ત્રીં ખર હોદ્દા, પોલાદ (૨) એક
ગજલદાર, ગજલહીણુ વિં ભુઓ 'ગજુ' મા
ગજનન પું [સં] ભુઓ 'ગજ' મા
ગજર સ્ત્રીં [ભુઓ ગોઝાર] (રસોડા કે ભહાર
તરીકે વપરાય એવો) મુખ્ય ઓરડાની બાલુનો
ખંડ [પ્રેરક

ગજવણું સં કિં ભુઓ ગજવણું; 'ગાજવું' નું
ગજિયાણી સ્ત્રીં, ગજિયુ વિં, ગજિયો પું,
ગજ વિં (૨) સ્ત્રીં ભુઓ 'ગજ' મા
ગજું નં ગું, જશ, શક્તિ - ભદાર વિં ગજ
વાણું. -ભહીણુ વિં ગજ વગરતું
ગજેન્દ્ર પું, ંમોક્ષ પું [મં] ભુઓ 'ગજ' મા
ગજજર પું [ગજધર] ઉપરથી] વડો સુતાર,
મિત્રી (૨) વડો મુકાદમ (૩) [ભુઓ ગજર]
અમુક વખત થયો એણે હર્ષાવાનો ટકારો;
ગજર (૪) સમય, કાળ

ગઝનવી વિં [ફા] ગિજની નામના શહેરનું, -ને
લગતુ (૨) પું એક મુસલમાન અટક
ગઝલ સ્ત્રીં [જ] એક ફારસી રાગ, રેખનો (૨)
એ રાગતુ કાવ્ય. ંગોષ્ટિ સ્ત્રીં ગપ્પા, ટાંકા
પહેરના ગપ્પા. -લિસ્તાન નં ગઝલોનો સમ્રાટ
ગટ, ગટ અં [રવં] ગટગટ અવાજ થાય એમ

ગટગટાવણું સંકિં ગટગટ કરતા-ઝટ પી જવું
ગટક, ગટક અં [રવં] ગટગટ [-ઝિતરણું,
-ઝિતરી જણું, -પી જણું, ગટક લઈને
ઝિતરણું = ઝપાટાબધ ગળે ઝિતરી કે પી
જવું. -કરી જણું = કપટથી ઓળવણું, ઓહિયાં
કરી જવું] -કાવણું સંકિં ગટગટ પીવું

કે ખાઈ જવું, ગળી જવું, ઓહિયા કરવું
ગટપટ સ્ત્રીં [રવં] ધીમી - છાનીમાની વાત
ગટમટ સ્ત્રીં ગતિમતિ, સાનસૂધ [ખાળ
ગટર સ્ત્રીં [દં] ગદ્દ પાણી જવાની નીક - મોરી;
ગટરપટર અં [રવં] ગમે તેમ આડું અવળું
ગટાપરચા નં [મલાયા] એક વનરપતિ
ગટિયું વિં ભુઓ ગદ્દ
ગદ્દ(-હૂ) ચી સ્ત્રીં [મં ગુદ્દચી, પ્રા ગમ્લોઈ] એક
વનરપતિ, ગળો

ગદ્દ અં (રવં) ગટ, ગટક
ગદ્દી(-દું) વિં [સ. ગયિત્ત = ગાંધી ગયેલું,
કે. ગિદ્દો] ઠીંગણું (૨) બટકુ અંને ભડું
ગઠડી સ્ત્રીં [દિં] પોટલી, બચકી [કરડું
ગઠન નં [સં ગ્રથન] ગાઠવું - બાધવું તે, એકત્રિત
ગઠિયું પું [સં. ગ્રથિન, પ્રા ગઠિય] હુચ્ચુ,
પાકુ -યણુ વિં સ્ત્રીં હુચ્ચી, પાકી
ગઠો પું [સં ગ્રથિ, પ્રા. ગઠિ ઉપરથી] ગાગડો,
ગચિયુ, બાઝી ગયેલો જથો

ગઠ નં [સં ગઠુ = ગાઠ કે દે ગઠ = મોટો પથ્થર]
ગાઠ (૨) ગૂમડું, ગોઠ (૩) સ્ત્રીં ભુઓ ગડી
(લૂગડાની) ંગચો પું ગડબડગોટો.
ંગૂમડ નં નાના મોટા ગૂમડા (૨) તે થઈને
થતો ચામડીનો રોગ. ંગૂંદી સ્ત્રીં, ંગૂંદો
પું ગડગૂદાનું ઝાડ ંગૂંદું નં એક ફળ,
મોટું ગૂંદ

ગડગડ, ંડું, -ડાટ, -ડાવણું ભુઓ 'ગગડવું' માં
ગડગડિયુ નં [રવં] ખડખડિયુ, પાણીયુ
ગડગડ અં [રવં] ગરગડ, ઝટ, ભેતભેતામા
ગડદો પું [સરં કે ગુઢદાલિચ = (મારીને)
પિંડો કરી નાખેલું] ઠોમો, ધીમો. [-ખાવો;
-મારવો] -દાગડદી સ્ત્રીં ગડદાથી મારા-
મારી (૨) ભીડાભીડ -દાપાટું નં અંબવં
ગડદા ને પાટું (૨) હાથપગથી મારામાર

પહોચતા નથી ” (૫) [સમાસને અંતે] ‘-માં આવેલું’, ‘-નું’, ‘-ને અંગેનું કૃતગત’ એ અર્થ મા ઉદાહરણ વ્યક્તિગત, અતર્ગત ૦૪૧૮૧ કા સ્ત્રી ૦ વિધવા -તાગત વિ ૦ [+ આગત] ગયેલું અને આવેલું (૨) નં અવસ્થાવર, જન્મ ને મરણ -તાગતભેદ પુ ૦ ઊત્પત્તિ-સુલટ બંને રીતે વાચવાથી એક જ વાચ્ય એવો રચનાભેદ (કવિતા) -તાગત સ્વચ્છિતક પ્રખ ધ પુ ૦ એકચિત્રકાવ્ય -તાનુગતિક વિ ૦ ચીલે ચાલ નાર, ગાદરિયુ -તાસુ વિ ૦ [+ મસુ] પ્રાણ રહિત, મૃત -તાક પુ ૦ [+ અક] ગયો અ ક ગત (ત), સ્ત્રી ૦ [સં ગતિ] જુઓ ગતિ (૨) વાઘ પર વગાડવાની (કાઈ રંગના) રંગોની રચના [-જાણુવી = દશા (સમમાવપૂવક) સમજવી -રમી જલુ = ચાલાકી કે રમત યા યુક્તિ કરી જલુ ગતે ઘાલવુ = (આદ્ય કરી) સદ્ગતિએ પહોચાડવું (૨) કામ કે ઉપયોગમા લેવું, ઠીક ભેગવવું, ઠેકાણે પાડવું ગતે જલુ = સદ્ગતિ થવી] [-ખાવી = હારવું.] ગત (-દ) સ્ત્રી ૦, નં (૧) (કા) હાર (‘ખાવું’ સાથે) ગતકકું નં [સરં મ ગતક] નવાઈનો ખનાવ (૨) દોળ, મસ્કરી [ગતકકાં કાઢવા = હસવું આવે એવી વાતો કરવી, ટીખળ કરવાં] ગતાગત વિ ૦ [સં] જુઓ ‘ગત’ [મં] મા અતાગમ સ્ત્રી ૦ [ગત - ગતિ + ગમ (સમજ)] સમજણ, જ્ઞાન ગતાસુ, ગતાંક [સં] જુઓ ‘ગત’ માં મતિ સ્ત્રી ૦ [સં] ચાલ (૨) ઝડપ (૩) પ્રવેશ, પ્રવેશ કરવાની શુદ્ધિ - શક્તિ (૪) સમજ, મતિ (૫) શક્તિ બળ (૬) રિયતિ, દશા (૭) મુઆ પછીની હાલત (૮) રસ્તો, માર્ગ [-આપવી = ચાલતું કરવું; વેગ આપવો -ચવી = સદ્ગતિ થવી (૨) દશાથવી ગતિમા મૂકવું = ગતિ આપવી ૦ ચક વિ ૦ વેગ આપનાર, વેગનું બળ સ ગ્રહીત કરનાર અથવા વેગનું નિયમન કરનાર પૈડું ૦ ત તુ પુ ૦ ‘એડેન્ટ નર્વ’ (શરીરશાસ્ત્ર) ૦ ૪ ગ વિ ૦ ભમ્મ ગતિવાળું; નિષ્પેદ (૨) પુ ૦ ગતિનો ભગ. ૦ મ ત વિ ૦ ગતિવાળું, ચાલતું ૦ માન વિ ૦ ગતિમત (૨) નં ગતિ - વેગનું માન - પ્રમાણ

૦ માર્ગ પુ ૦ ગમન કરવાનો રસ્તો ૦ શાસ્ત્ર નં ગતિની ગણિતવિધા, ‘કાઈને મિત્ર’ (ગ.) ગતિયુ વિ ૦ [‘ગતિ’ ઉપરથી] મદ્ગત, ગતે ગયેલું (૨) યુક્તિથી કામ કાઢી લે એવું ગતીયુ વિ ૦ [‘ગતિ’ ઉપરથી] ચાલાક, પડોચેલું ગતેગતુ નં [ગત + આગત] ખરચ થયું હોય તેટલું પાડુ મેળવવું તે [-થયું = ભય તેટલું મળી રહેલું, સરભર થઈ રહેલું, ખોટ ભરપાઈ થવી] ગત્યર્થક વિ ૦ [મં] (બ્યા) ગતિના અર્થ વાળું ગદ સ્ત્રી ૦, નં (૧) (કા) રમનમા હારવું તે (૨) પુ ૦ [‘ગદા’ ઉપરથી ?] છડીદાર, ચોખદાર ગદ પુ ૦ [મં] રોગ, માદગી ગદકું નં [સરં મ ગતક] બહાનું, ભિપ ગદગદ વિ ૦ (૨) અં જુઓ ગદગદ ગદગ (-ખ) દિયા નં ૦ ૦ ૦ ૦ [રવં] ખાનપાન, નાણા, કે આનંદની રેલછેલ, ખદખદિયા, (૨) ગલીપચી થવી તે ગદગદુ વિ ૦ [જુઓ ગદગદ] પાણીપોચુ (૨) કોહી ગયેલું [હોરાનું કરવું ગદડવું સંકિં (પગ વતી) ઢખાવવું (૨) [લા] ગદખ સ્ત્રી ૦ એક વનસ્પતિ ગદખદ વિ ૦ [રવં] ખ.ખદ ગદખદિયા નં ૦ ૦ ૦ ૦ જુઓ ગદગદિયા ગદલ સ્ત્રી ૦ [હિં ગદર] રથેલ ખડી ગદલુ વિ ૦ [હિં ગદલા, મ ગદલ] ગોલાયેલું, મેલું, ગદ ગદવુ અંકિં [સં સ્વદ્ ?] ટટાર - દં ઊલ રહેલું [કા] (૨) [જુઓ ખદવું] ઢોડવું (૩) [ચ] ચાલવું, જડ (૪) સં કિં [જુઓ ગદલુ] ગદલુ - ધૂળવાળું કરવું ગદરવુ સ કિં (કા) ગદડવું ગદા સ્ત્રી ૦ [સં] લકાઈનું એક હથિયાર. ૦ ખરે પુ ૦ ગદા ધારણ કરનાર (૨) [સ] વિંજી ૦ યુદ્ધ નં ગદા વડે થતું યુદ્ધ ગદાઈ સ્ત્રી ૦ [કા] ગરીબી, ક્ષીરી ગદારવુ સંકિં [‘ગદ’ ઉપરથી] ઊભું રાખવું, ટેકા દેવો (કા) [ટોડાવવું, યકવવું ગદાવવું સંકિં [‘ગદ’ ઉપરથી] દડ કે રેતીમા

ગદિયાણી સ્ત્રી એક વનરપતિ, કાસકી
 ગદિયાણી પુર્વ [સં ગદ્યાણક] અર્ધાં તોલાનું વજન
 ગદૂક નં હાકકામનો નરમ મલો, મળમ
 ગદેલું નં [હિ ગદેલા] ગાદલું (૨) ભડી ગાદી
 ગદગદ વિં [સં] ગાગણુ (૨) અં ગળગળા
 ક દે. -દિત વિં ગદગદ થયેલું
 ગદ્ય નં [સં] ગતાય નહિ એવું, પદ્યથી ઊતરું -
 સાદું લખાણ ૦કાર પું ગદ્ય લખનારો
 ૦કાવ્ય નં કાવ્યની શૈલીમા લખેલું ગદ્ય
 ૦તા સ્ત્રીં ગયનો ગુણ (૨) [લા] અરસિકતા
 ૦પદ્ય નં ગદ્ય અને પદ્ય. ૦પદ્યાત્મક વિં
 જેમા ગદ્યપદ્ય બને હોય તેવું ૦પદ્ય વિં
 ગદ્યમા લખેલું -રચેલું (૨) પું ગદ્યમા
 લખેલી સાહિત્યકૃતિ -દ્યાત્મક વિં ગદ્યવાળું
 ગદ્યા(-ધે)રિયું નં જે ચપટા અને મોટા
 લાકડામા ગાડીના પૈડાના લઠા વલાય છે તે
 (૨) વિં ભડુ, ગદ્યેયા જેવું (જેમ કે કપડું)
 ગદ્યા(-ધે)ડું નં [સં ગદ્ય, પ્રા. ગદ્ય] એક
 પથુ [ગદેડા પર અ બાડી = ખોટો અર્થ,
 ન શોને એવી હલકી વસ્તુ ઉપર મોટી શોભા
 કંચી ગદેડાનો પાછલો પગ = લાતણિયો,
 વાકો, મૂંઝવે એવી ઉપમા માટે વપરાય છે.
 ગદેડા બનવું = બેવફા બનવું. ગદેડા
 વૈતરું કરવું = ગદ્યાવૈતરું કરવું, નજવા લાભ
 માટે કાળી મનૂરી કરવી ગદેડાનું પૂછવું
 પકડવું, પકડી રાખવું = જકડાવવી, હક
 ન હોડવી ગદેડાને તાવ ચડે તેવું = હેક
 ન મૂર્ખ, હેક ન આણગમવું. ગદેડાને વળી
 બગાઈ = ગોટાળામા વધુ ગોટાળો. ગદેડે
 ચડવું = ભહેરમા મૂંઝવે બનવું, ફેળેત
 થવું ગદેડે ગવાવું = ખૂબ સમજ હોવું (૨)
 ફેળેત થવું ગદેડે બેસવું = ફેળેત કે બદનામ
 થવું, આખર કાઢવી] -રિયું વિં મૂર્ખ -ડી
 સ્ત્રીં ગદ્યાડાની માલ [ગદ્યાડી ફૂલેકે ચડી =
 મૂંઝવે મુગટ પહેર્યો, ખોટી મોટાઈથી ફુલાવું]
 -ડો પું નર ગવેડું (૨) [લા] મૂંઝવે
 ગદ્યેયા પું એક પ્રાચીન સિક્કો, ગદ્યેય
 ગદ્યો પું [બુઝો ગવેડું] ગવેડો (૨) [લા.]
 મૂર્ખ -ધ્યાઈ સ્ત્રીં ગદ્યાપણુ, મૂંઝતા

-ધ્યાપચીરી(-સ્ત્રી) સ્ત્રીં ૧૬ થી ૨૫ વય
 સુધીનો સમય, બ્યારે માણસમા ગદ્યાઈયું
 ભેર હોય છે -ધ્યાપાડું સ્ત્રીં, નં ગદ્યા
 મસ્તી -ધ્યામભૂરી સ્ત્રીં ગદ્યાવૈતરું.
 -ધ્યામસ્તી સ્ત્રીં મૂર્ખાઈલયું અતિશય
 તોફાન, લાતલાતા [-કરવી] -ધ્યાવૈતરું નં
 સખત વૈતરું (૨) લાજ વગરની -નકામી
 મહેનત -ધ્યા સ્ત્રીં ગવેડી -ધ્યેવાન પું
 ગવેડાવાળો, કુભાર (૨) [લા] ગમાર આદમી
 ગદ્યેયું નં ભડી ખેડોળ વસ્તુ (૨) એક પ્રાચીન
 સિક્કો, ગવેડો (૩) [સં ગદ્યમક, પ્રા ગદ્યય]
 (દાણામા પડવું) એક જીવડું
 ગનસન સ્ત્રીં [સ્વં] ખૂબ ધીમે અવાજે થતી
 વાત. -ને અં ગણસારાથી, કનોકાન
 ગનીમ પુર્વ [અ] દુશ્મન (૨) મુસલમાન, મોગલ
 -મી વિં ગનીમને લગવું
 ગનીમત સ્ત્રીં [અ.] ઈશ્વરકૃપા, સદ્ભાગ્ય
 ગનેમને અં ગનસને; જુઓ 'ગનસન'મા
 ગપ સ્ત્રીં [ફા] ઊડતી વાત, અફવા (૨) ખોટી
 વાત, ડિગ [-ઉડાવવી = અફવા ફેલાવવી કે
 ચલાવવી. -ઠોકવી, -મારવી, -હાંકવી
 = અફવા કે ઊડતી વાત કહેવી -ચાલવી
 = ઊડતી કે ખોટી વાત ફેલાવી ગપેગપ
 ચુંવાળસો = ગપેગપ ચલાવવી તે, સાવ
 ગપ ઠોકવી તે] ઝગાળો પું ગપાટો
 ગપ(-બ) [સરં હિં, મ, રવં] ગપ; ગટ (ગપ
 દઈને). ૦(-બ)કાવવું સંકિં ગપ દઈને
 લઈ લેવું કે ખાઈ જવું
 ગપગપ અં [રવં] ઉપરાઉપરી, એક પછી એક,
 હપ હપ
 ગપગોળો પુ. [ગપ + ગોળો] જુઓ 'ગપ'માં
 ગપતાળિયું નં [જુઓ ગપતાળું] ચોરી (૨)
 આખામાથી કાપીને કરેલો કંકડો
 ગપતાળીસ વિં ('આધર અનિશ્ચિત સખ્યા'
 એમ સૂચવે છે) ઉઠાં સાડી ગપતાળીસ
 ગપતાળું નં કાપીને કરેલો કંકડો
 ગપસપ સ્ત્રીં ['ગપ' ઉપરથી] ગપ્પા, આડી
 અવળી નવરાશની વાત
 ગપાગપ અં [રવં] ગપગપ -પી સ્ત્રીં ઉપરા-

ઉપરી પડતો મુક્તિનો માર(ર) [‘ગપ’ ઉપરથી]
 ગપની પરપરા [ગપી
 ગપાટો પુ. ગપ -ટી વિ. ગપાટા હાકનાર,
 ગપાણું અંકિં [સં ગુપ્] ચુપચાપ કે છાનામાના
 ધૂસલ. -પણ સંકિં પ્રેરક [ગપ
 ગપાટક નં [ગપ + મં જટક] ખોટા તડાકા,
 ગપોડશ અ પુ. ગપીદાસ
 ગપોડ નં, -ડો પુ. [‘ગપ’ ઉપરથી] ગપુ
 મપોલિયુ નં [સં ગુપ્ ઉપરથી] કશામાંથી
 છટકી જઈને ભરાઈ બેસવું તે (ખાસ કરીને
 નિશાળમાંથી) (ર) બ્યલિચાર -કરણ =
 (નિશાળમાંથી) છટકી જઈ કંધાંક લપાઈ રહેવું
 કે સરી જવું
 ગપુ નં જુઓ ગપ -પી વિ. ગપા મારે
 એવું -પીદાસ પુ. ગપ મારવાની આદત-
 વાળો માણસ
 ગફલત સ્ત્રી [જ] બેઠરકારી, અસાવધતા (ર)
 ભૂલ [ગફલતમાં રહેવું = બેઠરકાર રહેવું,
 અભણમાં ભૂલ થવી - ભૂલ ખાવી]
 ગફલતિયુ, -તી વિ. ગફલત કરનાર
 ગફલુ વિ. [જુઓ ગલર] સુઢર અને હુષ્પુષ્ટ
 ગફા સ્ત્રી + ગુફા
 ગફું વિ. [જ] હયાળું
 ગફું પુ. [રવં] ઉતાવળખા - ગપ હાંને ભરેલો
 મોટો કોળિયો - ખૂડો
 ગખ અં [જુઓ ગપ અં] ઝટ, ચટ ઠંકાવણું
 સંકિં જુઓ ગપકાવણું ગખ અં ટપોટપ
 (ર) સ્ત્રી ખીલની વાતચીતમાં વચ્ચે બોલવું તે
 ગખડગ હ(-હ) વિ. [ગરખડિયું + ગાંડું]
 દાવારણું, મૂર્ખ [અવ્યવસ્થિત
 ગખડગ હુ વિ. [ગરખડિયું + ગાંડું] ગાંડુ અને
 ગખડણ અંકિં [જુઓ ગાંડવડું] તળે ઉપર
 થતા સરવુ(ર) આળોટવુ(૩) [લા] [વગર વાંધે કે
 વિધે] ચાલી કે નબી જવું, આગળ વધવું
 ગખડી(-રડી) સ્ત્રી [‘ગખડવું’ ઉપરથી] અંકદમ
 દોડી જવું તે [-મારવી]
 ગખ(-ભ)ર વિ. [સરં હિં મ ગવરુ, ફા
 લૂવરુ પરથી?] જુઓ ગલર
 ગખાગખ અં [રવં] ગખગખ, ટપોટપ(ર) સ્ત્રી

ઘોળાઘોળ -ખી સ્ત્રી મુક્તામુક્તી(ર) બોલાબોલી
 ગખાર સ્ત્રી [મં ગહર, પ્રા ગમ્મર?] ખાડો
 (ર) અખોલ
 ગખારો પુ. [અ ગુવારહ] નાનું બહુન (ર)
 હવર્ધ, હવામા છોચે જઈ ફૂટે એવું એક
 ભતનું દારખાનું
 ગખી સ્ત્રી [મં ગમં, પ્રા ગમ્મ?] લખોટી કે
 મોઈદાની રમનમા કરાતો નાનો ખાડો
 ગખો(-ખખો) પુ. [અ ગમી = મૂખા] મૂખો,
 ગમે
 ગખોગખ અં [રવં] ગખગખ, ઉપરાઉપરી
 ગખોળો પુ. જુઓ ગપગોળો (ર) ભવાડો
 ગખખર વિ. [સરં હિં મ] સ ગીન(ર) પૈસાદાર
 (૩) જખર
 ગખખર પુ. [નં ગહર, પ્રા ગમ્મર = ગહન
 વિપત જગા] (સ) અ બાહ પાસેનો એક
 (ચડવામાં કંદણ) ડુંગરો
 ગખખો પુ. મોટી ગખી (ર) [?] શેરડીની ગાંઠ
 (૩) [રવં] ધખો (૪) જુઓ ગખો
 ગખરાટ પુ. [‘ગલરાણું’ ઉપરથી] ગલરામણ
 ઠંડુ અંકિં + ગલરાણું -ટિયુ વિ. ગખરાટ
 વાળું, ગલરાટના સ્વભાવનું -મણ સ્ત્રી
 અકળામણ, મૂઝવણ (ર) ભય [-થવી]
 -વું અંકિં [હિં ઘવગાના, મ ઘાવરળે]
 ગૂચાણ મૂઝાણ, કંદણ (ર) ખીણ
 ગખરુ વિ. [જુઓ ગખરુ] ગાલલા જેવું, ગોરું
 અને માસલ (ર) નિર્દોષ, ભોળું
 ગખરિત પુ. સ્ત્રી [સં] કિરણ
 ગખા પુ. અંકિં [સં ગમં, પ્રા ગમ્મ] ગખફા
 ગખા(-મા)ણુ સ્ત્રી [મં ગવાદની] દોરના
 નીરણ માટે આડુ લાકડું રાખી કરેલી જગા
 ગખાણુ નં [સં ગવાદની] ગામના પાદર પરની
 ગોથર જમીન, ચરો
 ગખાર(-રો) પુ. [મં ગમ્માગાર] મ દિરની
 અ દરનો ભાગ [ગલીર ઠંતા સ્ત્રી
 ગખીર વિ. [સં] ઊડું (ર) ઘાડું (૩) જુઓ
 ગમ સ્ત્રી [સં ગમ્ ઉપરથી] બાણ (ર) મનનું
 વલણ (૩) ગતિ, પ્રવેશ (૪) સૂઝ [-પડવી =
 સૂઝ - સમજ પડવી - હોવાની = સૂઝ - સમજ

હોવી] (૫) પું. જુઓ ગમા (-ભાગવા)
ગમ સ્ત્રી. [જ] શોક, ક્રમ (૨) ગમખારી
[-ખાવી = ખામોશી રાખવી, એકદમ ઊછળી
ન જતા રોકાવું - મનને રોકવું.] ૦ખાર વિ.
[ખા.] ગમ ખાય એવું, ખામોશ, સહનશીલ.
૦ખારી સ્ત્રી. ખામોશી, ગમ ખાઈ જવી
તે ૦ગીન વિ. ખિજ, હિંસા ૦ગીની સ્ત્રી.
[ખા.] ગમગીનપણું ૦ગુસાર વિ. [ખા.]
ક્રમ દૂર કરનાર, દિલાવો આપનાર (૨)
પું. મિત્ર

ગમક પું. [સં] સ્વરને ક પાવીને ગાવું તે (સંગીત)
(૨) એક છંદ [ગતાગમ

ગમગત સ્ત્રી. [ગમ + ગત (ગતિ)] જુઓ
ગમચાં નંબંબં [સ્વં] ખેલતા ખેલતા અચ-
કાવું તે (લાગણી વિચાર કે નામરજીથી)
[-ખાવાં = ખેલતા અચકાયા કરવું]

ગમત સ્ત્રી. [‘ગમવું’ ઉપરથી] વિનોદ, મન,
આનંદ -તી વિ. વિનોદી (૨) આનંદી
ગમન નં. [સં] જવું - ચાલવું તે (૨) ચાલ,
ગતિ (૩) સ્ત્રીસગ ૦રીક્ષ વિ. ‘કાઇનેટિક’-
ગતિવાળું (ગ)

ગમવું અંકિં [સં. ગમ્, મ ગમળે] મનને સાર
લાગવું, ગોઠવું (૨) પસંદ પડવું [ગમવું
ધડાવવું = ગમવું (જેમકે ઘરેણું) કરવું - કરાવવું
(૨) [કટાક્ષમાં] ગમાડવા સિવાય છૂટકો નહોતો]

ગમા પું. ૦બંબં શક્તિ (૨) શરીરના સાધા
[-ભાગવા = પગ લાગવા, ચાલવાની શક્તિ
જતી રહેવી]

ગમાણુ સ્ત્રી. [સં ગવાદનિકા] જુઓ ગલાણ
સ્ત્રી. -ણિયું નં આહુ લાકડું

ગમાનક નં. [જુઓ ગવાનિક] ગોઝાસ

ગમાર વિ. [દે] અણસમજી, મૂર્ખ (૨) રોચુ,
ગામડિયું

ગમાવવું સંકિં [સં નિર્મિત્ય] ગાળી નાખવું,
ખર્ચી નાખવું (૨) ગુમાવવું, ખોડવું

ગમી સ્ત્રી. [જ ગમ ઉપરથી] દિલગીરી (૨)
અં. [સં. ગમ્ ઉપરથી] (સુ) તરફ લાણી

ગમે તે સં. (૨) વિ. કોઈ કે કશું પણ (૩)
રચિ કે ઇચ્છા મુજબનું

ગમે તેમ અં. રચિ મુજબ, ઇચ્છા પ્રમાણે (૨)
કાર્યબંધન કે મર્યાદા વગર; નિરકુશ, ઉચ્છૂબલ
રીતે (૩) અવ્યવસ્થિત રીતે [-કરીને = કોઈ
પણ ઉપાયે કે રીતે]

ગમો પું. [‘ગમવું’ ઉપરથી] ગમવું તે, રચિ
ગમ્મત સ્ત્રી. જુઓ ગમત, ગમત

ગમ્ય વિ. [સં] જવાય - પહોંચાય એવું કે જવા
ધારેલું તેવું (૨) સમભય એવું (૩) ઔષધિ
ઇત્યાદિથી મટાડી શકાય તેવું, સાધ્ય (૪)
સ્ત્રીસગ - ગમનને યોગ્ય ૦માન વિ.
જાણીતું, સમજાતું

ગયવર પું. [પ્રા, સં ગજવર] + મોટો હાથી
ગયંદ પું. [પ્રા, સં ગજેન્દ્ર] + હાથી

ગયાવ (-વા) પું. [હિં ગયાવાલ] ગયાનો પડો
ગયું [સં ગત, પ્રા ગય દે ગય = ભૂત] ‘જવું’ તું
ભૂતકાળનું ૩૫ (૨) વિ. ગયેલું, વીતેલું, ભૂત-
કાળનું (૨) મરી ગયેલું. (જેમ કે, ગયું તે
ગયું, ના ગયું થનાર છે?) -યેલું વિ.
‘જવું’ તું ભૂં કું

ગર પું. [સં ગર્મ] ફળની કે ઝાડના થડની
અંદરનો ગર્ણ (૨) [લા] મનનો ભેદ, મર્મ

ગર પું. [સં] જેરી અધાર, ગલ

ગર [ખા] ‘કરનાર’ એવા અર્થ સૂચવતો પ્રત્યય
ઉદા. ‘સોદાગર’, ‘ધારીગર’ -રી સ્ત્રી

ગર પું. જુઓ ગીર. ઉદા. કેશવગર

ગરક વિ. [જ] ડૂબેલું (૨) મમ્, લીન. ૦ખારી
સ્ત્રી. છટકવાની ખારી ૦વું અંકિં કળી -
ખૂપી જવું (૨) ડૂપી જવું (૩) મમ્ - લીન થઈ
જવું -કાવ વિ. ગરક, મશગૂલ

ગરગટ પું. ગટ્ટો - ઠંઠાણો આદમી

ગરગટિયું વિ. ભૂનું ને જણ

ગરગડવું અં. કિં [‘ગડગડ’ ઉપરથી] ગડગડ
અવાજ થવો (૨) ગમડવું [રખસત

ગરગડિયું નં. [સ્વં] ખરખડિયું, પાણીયું;
ગરગડી સ્ત્રી. [‘ગડગડ’ ઉપરથી] ફરે તેવું નાનું

પૈડું (૨) દોરાની ગરગડી, ‘ગલ’

ગરગર અં. [સ્વં] અપાટખંધ, એટ પછી એક
ગરે એવી રીતે

ગરજ સ્ત્રી. [જ] ખપ, જરૂર (૨) ગ્વાર્થ [-પડવી

=જર જણાવી,અપહોવો -સરવી =સ્વાથ
 પૂરો થવો] અમતલખી વિં સ્વાર્થી ૦૫ ત,
 ૦વાન, -ભઉ, -જિયુ, -છ, -છહું, -છ
 વિં ગરજવાળુ ૦સવાદી વિં ગરજમતલખી
 ગરજણુ સ્ત્રીં [સં ગર્જન] એક પખી
 ગરજનતેલ નં ગર્જન ઝાઝાથી મળતું તેલ
 ગરજણુ અંકિં [સં ગર્જ] ગર્જના કરવી,
 ગાજવું (૨) મોટેથી બરાડવું, તડકવું
 ગરજ-સવાદી, ગરજભઉ, ગરજિયુ, ગરજ
 (૦છ), ગરજણુ વિં જુઓ 'ગરજ માં
 ગરજે પું રૂણગો, અકુર(૨)કાટો, ઊભો ખીલો
 (૩) ખૂપરો (૪) એક અણિયાણુ હથિયાર
 ગરડગપ(-૬) અં [રવં] ગડડગડ, ઝટ
 દઈને, અચ્ચાનક
 ગરડણુ સં કિં [જુઓ ધસડણુ, સં ઘર્ષ]
 (અક્ષર)ઘૂટવા(૨) અંકિં [ધરર] ઉપરથી
 રવં] મળામાં ખોલવું (૩) અવાજ ખેંચવો
 ગરડો પું [જુઓ ગરડવું] ઘૂટવાના અક્ષરોનો
 કાગળ, ખરડો
 ગરજણુ નં એક ઝાડ
 ગરજણી સ્ત્રીં [સં ગિરિકર્ણિકા] એક ઔપધિ
 ગરજણી સ્ત્રીં [સં ગુરુ ઉપરથી] સ્ત્રી ગુરુ, (૨)
 ગરજણી ૦છ સ્ત્રીં [છ માનાયો] જૈન સાધ્વી
 ગરજણુ નં એક ભતની ધાર્મિક ક્રિયા
 ગરજ પું [સં ગ્રજ=ધન] નાણુ, પૈસા. [-વેચી
 લેણા થવું=ગાઠવું ખોઈને ગાંઠા બનવું પૂરી
 મૂખાઈ કરવી]
 ગરદ સ્ત્રીં [ફા, ગર્દ] ધૂળ,(૨)વિં જિડાયેલુ,
 સાકડમા આવેલુ, દડાયેલુ
 ગરદન સ્ત્રીં [ફા] ડાણી, ગળથી, ખોચી [-કાંટા
 ઉપર ન હોવાથી=ઉદ્ધતાઈ ને મગરૂરીનો
 પાર ન હોવો -નમવી=નીચાભેણુ થવું,
 આખરૂ જવી(૨) તુકસાન થવું (૩) મરણવેળા
 ડોક લચી જવી -નાખી દેવી =મરણવેળાએ
 ડોક લચી જવી-ડોકું લૂલુ પડી જવું
 -મારવી(-છ) =ડોકુ કાપી જુદું કરી નાખવું
 (૨) પાથમાલ કરવું]
 ગરદા સ્ત્રીં [ફા ગર્દ] ધૂળ
 ગરદી સ્ત્રીં ગિરદી, બીડ

ગરદો પું [ફા ગર્દ] તમાકુના પાંદડાંનો ભૂંસ, ગરદો-
 ગરનાળ સ્ત્રીં [પો ગાર્નેલ, હિં મ. ગરનાલ]
 છરાના ગોળા લરવાની, ખાડણી જેવી તોપ
 ગરનાળુ નં [ગર(ગળવું)+નાળુ] પાણી આવવા
 જવા માટે બાંધેલો સાકડો મારો, નાળુ
 ગરખડ, ંગોટો, ૦છ, ૦સડ(-૨)ખડ, -દાટ,
 -હિયુ જુઓ 'ગડખડ'માં
 ગરખી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓના ૨ ગમા ગાવાની એક ભતની
 કવિતા ૦ખટ પું ગરખીઓ ગાનારો, બૈતનો
 રાગ તાણનારો બ્રાહ્મણ (૨) [લા] વિં નાડુ
 ગરખો પું નોરતામાં અથવા માતા વાવે છે તે
 પ્રસંગની કાણાવાળી માટલી જેમાં ચાલુ ધીનો
 દીવો રખાય છે તે (૨) દીવા કે માંડવીની
 આસપાસ ફરતા ફરતા તાળીઓ પાડીને ગાવું
 તે (૩) મોટી ગરખી, રાસડો [ગરખા ગાવા
 = રાસડા ગાવા (૨) ગરખે રમવું (૩) નામદ વું
 કામ કરવું ગરખે રમવું = ગરખો ગાતા,
 વૃત્ત કરતા ગોળ ફરવું ગરખો ફેરાવવો
 = માતાનો માનેલો ગરખો મુકાવવો -ખૂદ વો,
 -રમવો = જુઓ ગરખે રમવું]
 ગરખ પું [સં ગરખ, ગર્મ] જુઓ 'ગરખ'માં.
 ૦ખાટ સ્ત્રીં છરા ભરેલો દાંતનો ગોળો (૨)
 ગરનાળ ૦સુતરાઉ, ૦સૂતર વિં તાણામા
 રેશમ અને વાણામાં સૂતરના વણટવાળુ
 ગરખાણુ અંકિં [સં ગર્મ] ગર્જાવું, ગરખ રહેવો
 (૨) બગડવું, ખેરવાદ થવું [ડોડો
 ગરખોણુ નં [સં ગર્મ પરથી] મકાઈનો દૂધિયો
 ગરમ વિં [ફા ગર્મ] ઊનું (૨) શરીરમા ઉષ્ણતા
 પેદા કરે -વધારે તેવું (૩) [લા] ભેસમાં
 કે કોથમાં આવેલું [-આગ, લાય=ધણુ જ
 ગરમ (૨) બહુ જ તીષ્ણ -કપડા = ઊનનાં
 કપડા -કરવું = ફટકારવું (જેલજાણ) -પડવું
 = ગરમીની અસર થવી, શરીરમા ગરમી
 દાખવવી (ઉદા ૦ હવા ગરમ પડી)] ૦મસાલો
 પું તજ, લવિગ ધ્યાદિ ગરમ તેલનાનો
 ભૂંસ [સેવાચાકરી
 ગરમકર સ્ત્રીં [ગર (ગડ) + મહારવું] બરદાસ,
 ગરમર સ્ત્રીં, નં [સર મ] એક વનરપતિ
 (તેના મૂળનું અથાણુ થાય છે)

ગરમાગરમ વિં [જુઓ ગરમ] ગરમ ગરમ;
 ઊત્ર ઊત્ર -મી સ્ત્રીં ગરમાગરમ હોલું તે
 ગરમાટો(-વો) પું ગરમી, ઉષ્ણતા, તપારો
 ગરમાળો પું [સં કૃત્તમાલક] એક ભતનો
 છાંડ -ખાનો ગોળ પું તેની સીંગમાથી
 નીકળતો ગોળ જેવો રેચક પદાર્થ
 ગરમી સ્ત્રીં [ફા] ઉષ્ણતા, તાપ (ર) ગરમી-
 ચાહી કે પરમિયાનો રોગ [-આવવી =
 ઉષ્ણતા કે ભગૃતિ આવવી -થવી = તાપ
 થવો (ર) તાપ લાગવો -નીકળવી, -ફૂટી
 નીકળવી = શરીરે તાપોડિયા નીકળવા.]
 ગરમી સ્ત્રીં માપસર આક પાડવા માટેનું
 મુતારનું એક ચોતર (-મારવી, લગાવવી)
 ગરમું નં તપેલી જેવો પડધી વિનાનો મોટો
 વાડકો [એક વનસ્પતિ
 ગરમેલ સ્ત્રીં [જુઓ ગરમર, મ ગરમલ]
 ગરવ પું [સં ગર્વ] ગર્વ, આહકાર
 ગરલ નં [સં] વિષ, ઝેર
 ગરલું વિં [સં ગુલ્લ, પ્રા ગુલ્લ] મોટું; મહાન,
 ગૌરવવાળું (ર) અં કિં [સં ગુલ્] ખરલું,
 પડતુ (૩) [જુઓ ગડતુ] ધીરે રહીને
 અદર પેસતુ
 ગરાડ વિં [સં ગુલ્ ઉપરથી] મોટું (ર) પું
 [જુઓ ગરાડો] ખાડો
 ગરાડી વિં [ઈં ગરાડી (ધરેડી, ગરગડીનો
 ખાડાવાળો ભાગ જેના ઉપર દોરડું રહે છે) =
 ધરેડમા પડી ગયેલો ?] બધાણી; ભાગ,
 અરીણ કે ગાને વગેરેનો વ્યસની
 ગરા(-રે)ડો પું [સરં મ ગ્રાડા = ચીલો]
 ઇમારતનો પાયો નાખવા માટે ખોદેલો ખાડો
 ગરાગિ(-સ)યો પું [ગરાસ' ઉપરથી] ગમસ
 ખાનારો (ર) ગરાસ ખાનારો રજપૂત, રાજવંશી
 ભાયાન (૩) કોઈ પણ રજપૂત - એક ભત,
 -યણુ (ણ.) સ્ત્રીં ગરાસિયાની સ્ત્રી
 ગરાસ પું [સં ગ્રાસ] ગામનું રક્ષણ કરવાના
 બદલામા કાઢી આપેલી જમીન અથવા ઊંચક
 રકમ (ર) ગુજનન માટે આપેલી જમીન
 (રાજવંશીઓને) [-જવો = [લા] મોટું
 નુકસાન થતુ -અંધાવવો, -અધાની દેવો =

મોટોલાલ ખટાવવો કે કરી આપવો] બણુ (ણ),
 બણી સ્ત્રીં ગરાસિયાની સ્ત્રી (ર) ગરાસિયા
 ભતિની સ્ત્રી. ૦૬૧૨ વિં ગરાસ ધરાવનાર.
 ૦૬૧૨ી સ્ત્રીં ગરાસદારપણુ. -સિયણુ
 -સિયો સ્ત્રીં જુઓ 'ગરાસિયો'મા
 ગરિમા સ્ત્રીં [સં] મોટાઈ, પ્રૌઢતા (ર) ઇચ્છા
 પ્રમાણે ભારે યઈ જવાની યોગની એક સિદ્ધિ
 ગરિયો પું [ગરતુ' ઉપરથી] ભમરડો (કા)
 ગરિષ વિં [સં] ભારેમા ભારે (ર) સૌથી વધુ
 અગત્યનું [છાણનો ગોળો
 ગરીડું નં [ગરડું (ખરેલું - છાણ) ઉપરથી ?]
 ગરીબ વિં [અ] નિર્વન, કંગાલ (ર) બાપડું.
 કુખી (૩) [લા] નમ્ર, સાલસ; રાક ઝગ-
 (-ગુ)રણું નં [અ ગરવા -ગરીબનું બંધન]
 ગરીબ અને કંગાલ માણસ. ૦૦(-નિ)વાજ
 વિં [+નવાજ (ફા)] ગરીબ પર રહેમ રાખે-
 ગરીબનું પોષણ કરે એવું. ૦૫૨૫૨ વિં
 [+ફા પરવર] ગરીબને પાળનારું -ખાઈ,
 -ખી [ફા] સ્ત્રીં નિર્ધનતા, કંગાલિયત (ર)
 નમ્રતા, સાલસાઈ
 ગરીયસી વિં સ્ત્રીં [સં] ગૌરવશાળી, મહાન
 ગરુડ પું; નં [સં] એક પક્ષી (ર) [સ]
 કથપનો વિનતાથી થયેલો પુત્ર, વિષ્ણુનું વાહન.
 ગામી પું (સ) વિષ્ણુ ૦૬૧૪ પું
 (સ) ધન પર ગરુડના ચિહ્નવાળા વિષ્ણુ.
 ૦૦૫૬ પું એક ભતનો વ્યૂહ (યુદ્ધનો)
 -હાડક વિં [+આરુઢ] ગરુડ પર બેઠેલું
 -હામન નં [+આસન] ગરુડના જેવું એક
 યૌગિક આસન -રાત્ર નં [+સલ્લ] ગરુડનું
 (એક દિવ્ય) અસ્ત્ર
 ગરુડપાત્રુ નં [મ] એક ભતનું હીલમ
 ગરુ(-રો)ડો પું [સં ગુલ્ પડથી] જુઓ ગરોડો
 -ગરું [સં કર ? ફા ગર ?] વિં બનાવતો પ્રત્યય.
 ઉઠા કામગર, કલ્યાગર [સ્ત્રીં મગરી
 ગરર વિં [અ. ગુલ્લર = અભિમાન] મગર -ની
 ગરલું વિં + ગરડું
 ગરેડી સ્ત્રીં [ગરડું] ગરગડી [પડેલો ખાડો.
 ગરો પું [જુઓ ગરાડ] ચોમાસાના પાણીથી
 ગરોડો પું [જુઓ ગરુડો] ઢેડનો ગોર

ગરોદર વિં સ્ત્રીં [સં ગર્ભ+ઉદર] સગર્ભા,
 ગર્ભિણી [ઝિરી જનાવર
 ગરોળી (સે') સ્ત્રીં [દિ ઘરોલી] ધરોળી, એક
 ગર્ગ, -ગર્ગ્યાય પું [સં] (સં) એક પ્રાચીન
 અધિ (૨) યાદવોના પુરોહિત
 ગર્જન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] ગર્જવુ તે (૨) એથી
 થતો અવાજ [ગરજન તેલ
 ગર્જન નં [સરં હિં] એક ઝાડ ઠેલ નં બુઓ
 ગર્જવુ અં કિં બુઓ ગરજવુ -નં વિં
 ગર્જવુ (૫)
 ગર્હર પું [ફ] લોખંડનો પાટડો (નાનો કે મોટો)
 ગર્ત પું, નં [સં] ખાડો, ખાણ
 ગર્થ પું [સં ગ્રથ?] + ગરથ
 ગર્દ સ્ત્રીં [ફા] ધૂળ, રજ
 ગર્દભ પું [સં] ગધેડો -ભી સ્ત્રીં ગધેડી
 ગર્ધવ પું બુઓ ગર્દલ
 ગર્ભ પું [સં] માના પેટમાં રહેલુ જીવનું કપ
 (૨) ગર, અં દરનો માવો (૩) કાંઈપણ વસ્તુનો
 અં દરનો ભાગ (૪) નાટકની એક સધિ
 [-પડવો = ગર્ભ પાત થવો, કસુવાવડ થવી
 -પાડવો = ગર્ભ પાત કરાવવો -મૂકવો,
 -મેલવો = ગર્ભધાન કરવું -રહેવો =
 સગર્ભા થવું -હોવો = સગર્ભા હોવું] ઠંકાલ
 (-ળ) પું ગર્ભ ધારણ કરવાનો સમય (૨)
 ગર્ભ રહે ત્યારથી જન્મ થાય ત્યાં સુધીનો
 સમય (૩) નાટકની પાંચ સધિમાંની મધ્ય તે,
 ત્યારે કથાની ફલપ્રાપ્તિનો નિશ્ચય નથી થતો -
 ગર્ભમાં હોય છે ઠંકાશ(-ષ) પું ગર્ભાશય
 ઠગૃહ નં મકાનની અં દરનો ભાગ (૨) ગભાર
 ઠયાતી વિં ગર્ભનો પાત કરનાર, ગભ પાતી
 ઠયોર પું ગર્ભમાંથી -જન્મથી ચોર ઠજલ
 (-ળ) નં ગર્ભ અંતે ચોર વસ્ત્રેનું પાણી
 ઠએગી પું (સ) શુક્રદેવ ઠદાર નં
 મંદિરનો છેક અં દરનો ભાગ, ગભાર ઠધારણ
 નં ગર્ભ ધારણ કરવો -રહેવો તે ઠનાડી
 સ્ત્રીં ગર્ભાશયની એક નાડી, જેનાથી ગર્ભ
 ધારણ થાય છે ઠપાત વિં ગર્ભનું પાડવું -
 પડવું તે ઠપાતી વિં ગર્ભ પાત કરનાર
 ઠમદિર નં ગભાર ઠયાતના સ્ત્રીં જીવને

ગર્ભદશામા પડતુ ક્રૂ ખ. ઠવચન નં ગભ-
 યાતનામાંથી છૂટવા માટે જીવે ઠંચરને અપેલુ
 વચન (હુ તારી લખિ કરીશ ઠં) ઠવ(-વ) તી
 વિં સ્ત્રીં સગર્ભા (૨) સ્ત્રીં ગર્ભિણી ઠવાસ
 પું ગભનો ઉદરમાં વાસ ઠવિધા સ્ત્રીં ગર્ભ
 અં ગેની વિધા, 'એમિશ્વરોલોહ' ઠશ્રીમત્તા
 સ્ત્રીં ગર્ભશ્રીમતાઈ ઠશ્રીમત વિં ગર્ભથી
 -જન્મથી પૈસાદાર, શ્રીમતને ઘેર જન્મેલુ
 ઠશ્રીમતાઈ સ્ત્રીં ગર્ભશ્રીમત હોવું તે
 ઠચ્ચાન નં ગર્ભાશય ઠન્નાવ પું ગર્ભનું
 સ્વપી-ગળી જવું તે, ગર્ભ પાત
 ગભાગાર પું, નં [સં] ગર્ભાશય (૨) અં દરનો
 ખાનગી -સૂવાનો ચોરડો (૩) મંદિરનો ગભાર
 -અં દરનો મૂર્તિવાળો ભાગ
 ગર્ભાત્મા પું [સં] ગર્ભમાનો જીવ
 ગર્ભધાન નં [સં] ગર્ભ મૂકવો તે (૨) ગર્ભધારણ
 કરવું તે (૩) એ નામનો એક સરકાર ઠનિરોધ
 પું ગર્ભધાન થતુ અટકાવવું તે, 'કોન્ડ્રોસેપ્શન'
 ગર્ભાશય નં [સં] સ્ત્રીશરીરમા ગર્ભ રહેવાની
 જગા-તે અવયવ ઠઅયુદ્ધ નં ગર્ભાશયની
 અં દર થતુ ગૂમકુ -ચાક ઠઅયિ સ્ત્રીં
 ગર્ભાશયમા થતી ગાંઠ ઠઅશ પું ગર્ભાશયનું
 પડી જવું -ઊંધુ ધઈ જવું તે, ઠવકતા સ્ત્રીં
 ગર્ભાશયનું વાંકા વળી જવું તે -એક રોગ
 ઠવિવર્તન નં ગર્ભાશયને ફેરવી નાખવું તે
 ગર્ભાધિ અંકિં બુઓ ગરભાધુ
 ગર્ભિણી સ્ત્રીં [સં] સગર્ભા સ્ત્રી
 ગર્ભિત વિં [સં] જેના ગભ મા -ઊંડાણમા કંઈ
 બીજુ વસ્તુ, અર્થ કે ભાવ રહેલો હોય તેવું, ઠૂપુ
 ગર્વ પું [સં] અભિમાન, ગુમાન [-આવવો,
 -ચઢવો = ગર્વ થવો -ઊતરવો, ગળવો =
 ગવ ફર થવો, અભિમાન ઠળવું] -વિંત (-ધ),
 -વી, -વીંલુ વિં ગવવાળુ, અભિમાની
 ગર્હણુ નં, -ણુ સ્ત્રીં [સં] નિદા -ણીય વિં
 નિધ, તિરકરણીય [વિં નિધ
 ગર્હા સ્ત્રીં [સં] નિદા -હિંત વિં નિદિત -ઈ
 ગલ પું [સં] ગૂ = ગળવું ઉપરથી] માછલા પકડ
 વાનો આકડો (૨) ધાત્ય, લાલચ (૩) [સં ગર્મ] ગુપ્ત
 વાત, ખાતમી (૪) ગર, માવો (૫) દૂવામા પડેલી

ચીજ કાઢવા માટેનો આકડીઓનો ઝૂમખો,
બિલાડી(૬)[સં ગલ=ખરડું]ગર,ઝેરીઅધાર-
લાળ(૭)બત્તીનો મોગરો(૮)[સરં હિં ગુલ]
પિવાઈગયેલી-બળી ગયેલી ચલમમાની ગડાકું
(૯)[ફા ગુલ] ગુલમાસ [-આપવો = મનની
વાત કહેવી (૨)લાલચ આપવી(ફસાવવામાટે)]

ગલક બલ પુનં[સં]ગાય-બળદને ગળે લટકતી
ગેઢડી જેવી ચામડી [નં ગલકીનુ ફળ
ગલકી સ્ત્રીં[પ્રા ગલફં?]શાકનો એક વેલો -કું
ગલખોડ પુનં(નવેડો; ઉંઢલ, અ ત (૨) ગલખોડી
ગલખોડી સ્ત્રીં[ગળે + ખોડનુ ?]અછોડેકેઢોરને
ગાળિયે ધાણેલો મોદના આકારનો લાકડાનો
કંકડો

ગલગલામળી સ્ત્રીં એક બાળરમન (કા)
ગલગલી સ્ત્રીં, -લિયાં નં બં વં [રવં ?
સરં પ્રા ગુલગુલ] ગલીગલી ગલીપચી
[-થનાં = ગલીપચી થવી (૨) મનમા
આનદના તરંગ ઊઠવા]

ગલગડુ નં [સં ગલમઢ] ગળાનો એક રોગ
ગલદું વિં (કા) ધરડું, વઢ, મોડું
ગલગોટો પુનં [ગલ(ગુલ) + ગોટો] એક ફૂલનો
છોડ (૨) તેનું ફૂલ

ગલચશ્મ નં [ફા ગુલ + ચદમ] એક પક્ષી
ગલ(-ળ)છળી સ્ત્રીં [સં મોજિહા] એક વેલો
ગલઢેરો પુનં [ગલદું = મોટું, વઢ ઉપરથી]
કાઠી ગલસિયો (કા) [ચૂક

ગલત વિં[અ]ભૂલસરેહુ, ભૂડું -તી સ્ત્રીંભૂલ;
ગલત ડા નં ભુઓ ગલગડુ

ગલ(-ળ)તકેડાઢ, ગલટકુંધ [સં] પુનં લોહી કે
રમ ટપકયા કરે એવો કાઢનો રોગ

ગલ(-ળ)થૂથી સ્ત્રીં [ગલ (સં ગુલ = ગોળ)
+ થૂથી (થૂથો) = પૂમડું] ભુઓ ગળથૂથી
ગલધાણી સ્ત્રીં [ગલ (સં ગુલ = ગોળ) + ધાણી]
ગોળ અને ધાણીની બનાવેલી એક વાની

ગલપાપડી સ્ત્રીં [સં ગુલ ગલ (ગોળ) + પાપડી]
ભુઓ ગોળપાપડી [વોટનાનો પટો, ગલ્લખ ધ
ગલપટો(-પટો) પુનં [સં ગલ + પટો] ગળે
ગલખા પુનં બં વં [ફા. ચલવા ? કે ગુલવાગ ?
સરં મ] ફટકા, ટેટા

ગલથુ નં [ફા ગુલવાગ ?] ગુલબાન, ખૂમ,
શોરખંકાર (૨) ગુલથુ, ગપાટો, ગલખો.

ગલખો પુનં [ભુઓ ગલથુ] ગપાટો; ગપ (૨)
[ફા ગુલવન] એક ફૂલઝાડ

ગલમેંદી સ્ત્રીં [ગુલ (કા) + મેંદી] એક વન-
સ્પતિ, મોટી મેંદી

ગલવિદ્રધિ પુનં [સં] ગળાનો એક રોગ

ગલવેલ સ્ત્રીં [સરં મ ગુલ્લેલ] ભુઓ ગળો

ગલથુ ડી(-ઢિકા) સ્ત્રીં [સં] છલનો પાછલો

લાગ, ગળાનો કાકડો (૨) કાકડા ફૂલવાનો રોગ

ગલસ્તન પુનં, નં [સં] (બકરીના) ગળાનો

આચળ (૨) [લા] નકામી વસ્તુ -ની સ્ત્રીં

ગલસ્તનવાળી બકરી

ગલસ્થલ નં [સં] ગળુ (૨) [સં. ગલ્લસ્થલ]

ભુઓ ગળસ્થળ [ગળથૂથી

ગલ(-ળ)હૂતી સ્ત્રીં [સં ગલ + હુતિ] ભુઓ

ગલિત વિં [સં] પડેહું, ટપકેહું (૨) ગળી ગયેહું

ગલી સ્ત્રી. [સરં દે ગજોલિલ] ભુઓ ગલીપચી

ગલી સ્ત્રીં [હિં] સાકડી વાટ - શેરી ંફ(-ફ) ચી

સ્ત્રીં [+ ફા. કૂચહ] ગલીઓમાનો આડો-

અવળો અને સાકડો માર્ગ

ગલીગલી સ્ત્રીં [ભુઓ ગલી] ગલીપચી

ગલીચ વિં [અ ચલીજી] ગડુ -અતિ ગડુ.

-ચી સ્ત્રીં ગલીચપણુ, ગંદવાડ

ગલીચો પુનં ભુઓ ગાલીચો

ગલીપચી સ્ત્રીં [ભુઓ ગલી] શરીરના અચુક લા-

ગમા રપર્સથી થતા સળવળાટની મજેદાર અસર

ગલ્લડ ગલ્લડ અં [રવં ?] ભાણે ગમડતુ હોય તેમ

(ચાલવું - બળદ ધં નુ) [ધણુ નાનુ બચ્ચું

ગેલ્લડિયુ નં [ભુઓ ગલ્લડ ગલ્લડ] લટોળિયુ,

ગલ્લખ દ(-ધ) પુનં [ફા ગુલ્લદ] ગલપટો

ગલેગડ નં [સં] એક પક્ષી

ગલેક પુનં [અ મિલાફ] ગાદીતકિયા વગેરેની ખોલ

ગલેકી સ્ત્રીં [ગલેક ઉપરથી] એક લતનુ ભજિયુ

ગલેલી સ્ત્રીં [ગર' કે 'ગલ' ઉપરથી] તાડના

ફળની અદરનો ગર-ગલ

ગલોટિયું નં [ભુઓ ગુલાટ] ગોટીમડું

ગલોહું(-હું) નં [ગાલ' ઉપરથી ?] ગાલ

નીચેનો મોની અદરનો લાગ

ગલોલ સ્ત્રીં [સરં મ ગલ્(-લો)લ, હિં.
ગુલેલ ભુઓ ગયોલો] ગોક્ષળ જેવુ ગયોલો
ફેકવાનુ એક સાધન (૨) તેના વડે ફેકાતો
ગલોલો -હી સ્ત્રીં નાનો ગલોલો -લો પુ
[અ ગલ્લહ, હિં ગુલેલ] ગલોલ વડે મારવાનો
ગોળ કાંકરો કે પથરો

ગલ્લ પું [મં] ગાલ ઋચલ(-ળ) નં ગાલ,
ગાલનો ભાગ

ગલ્લાતલ્લાં નં બં વં [રવં] ગાંગાતલ્લાં,
બહાનાં, આનાકાની [-કરવાં = સીધોજવાબ
ન આપવો, છટકવા બહાનાં બતાવવા,
આનાકાની કરવી]

ગલ્લો પું [ગુલ્ક (ગુર્કી) અથવાફા ગુલ્લહ
દાન] નાણુ રાખવાનુ ઠામ-ખાનનો (૨)
પરચૂરણ વકરાનું નાણુ નાખવાનું પાત્ર
ગવડા(-ર)વણુ સં કિં [ભુઓ ગાણુ]
'ગાણું'નું પ્રેરક

ગવન નં [ફ 'ગાઉન'] એક ભતનો સાલ્લો
ગવન ન [મં ગમન] + ગતિ, ચાલ
ગવરાવણુ સ કિં ભુઓ ગવડાવણું
ગવરી સ્ત્રીં ગાય (૨) વિં સ્ત્રીં [સં ગૌરી]
ગૌરી, ધોળી ને સહેજ લાલ ધાબાવાળી (ગાય)
ગવરીકદ પું એક વનસ્પતિ

ગવર્નર પું [ફ] ઇલાકાનો વડો હકિમ (૨)
સાઈકલનો હાથો ઝળનરલ પું વડો ગવર્નર
ગવલી(-ળી) પું [મ ગવ્લી] ગોવાળિયો (૨)

ઢોર રાખનાર અને દૂધ વેચનાર (સુંબઈમાં)
ગવ હર પું [પો] ગવર્નર - હકિમ
ગવાક્ષ પું [સ] બાકુ, ભળિયુ
ગવાહણ સંકિં ભુઓ ગવહાવણુ
ગવાનિ(-ને)ક નં [સં ગવાક્ષિક] જમતાં

પહેલા ગાયને માટે ભુદ કાઢેલુ અજ
ગવાર પું [ટે ગવર?] એક વનસ્પતિ, શુવાર
(૨) તેની શીંગ અને ખીજ ંકળી, ંશિ
(-શીં, -સિ, -સીં) સ્ત્રીં ગવારની શીંગ
ગવારા વિં [ફા] કબૂલ કરેલુ, કાવણુ
ગવાણું અંકિં [ભુઓ ગાણું] 'ગાણું'નું કર્મણિ
(૨) [લા] નિદાણુ, ફળેત થણુ
ગવાલ ભ પું [સં] ગાયનો વધ (ચક્ષ ઇંમાં)

ગવાહ પું [ફા] સાક્ષી પૂરનાર, સાક્ષી -હી
સ્ત્રીં સાક્ષી, પુરવો [આમ્ય જનો

ગવાળાં નં બં વં [ટે ગવાર, ભુઓ ગમાર]

ગવાળો પું [મ ગવાળે] સરસામાન વગેરેનો
પરચૂરણ દગથો (૨) એ ભરવાનો કાથળો

ગવેન્દ્ર પું [મં] (સ) વિંભુ

ગવેષક વિં [મં] અન્વેષક -ણુ નં, -ણુ
સ્ત્રીં અન્વેષણુ

ગવેહુ સ્ત્રીં વેર, ખાર (કા)

ગવૈયો પું ['ગાણુ' ઉપરથી] ગાનારો, ગાવામાં
ઉત્નાહ -યણુ સ્ત્રીં સ્ત્રી ગૌવૈયો

ગબ્ય નં [મં] ગાયમાંથી નીપજતુ દૂધ, દહીં,
ધી, છાણુ, મૂત્ર વગેરે

ગજત(-રત) સ્ત્રીં [ફા] રોન, ચોકી, પહેરો

ગહન વિં [સં] ઊડુ, ગાહ (૨) કુર્મમ,
કુર્મેષ (૩) અકળ, ગૂઢ

ગહિરગ બીર વિં [ટે ગુહિર = ઊડુ + ગભીર]
ગહન અને ગભીર, ઊડાણુ અને ગભીરતાવાળુ

ગહેકણુ અંકિં મહેકણુ

ગહ્વર નં [મં] પહાડની અદરની ખખોલ, ગુફા

ગળ સ્ત્રીં ભુઓ ગલ

ગળકપોળિયુ વિં [ગળક (ગળકા), પોળિયુ
(‘પોળણુ’)] ગળા સુધી ઊડુ (પાણી)

ગળકો નં બં વં [ભુઓ ગણુ] ડૂબકા ડૂબતી
વખતના ડસકા [-ખાવાં = ડૂબકાં ખાવા]

ગળકેરી સ્ત્રીં [સં ગુન્ - ગળ (ગાળ) + કેરી]
ગોળકેરી, ગોળમાં આથેલી કેરી

ગળકો પું એક વાર ચાખેલી વસ્તુનો રહી ગયેલો
સ્વાદ (૨) રચિ, લાવ, ચસકો

ગળગળણુ અંકિં ['ગળગળુ' ઉપરથી] ગળ
ગળ થણુ (૨) ['ગળણુ' ઉપરથી] દહડતુ

ગળગળુ વિં [સં ગલ્ત - ગલ્ત] પાણીપોચુ,
દીણુ (૨) [સરં પ્રા ગમ્ગર - સં ગદ્ગદ]

કુખથી કે લાગણીથી હૈયુ વા કઠ લરાઈ
જવાથી થાય એવું -ળિયુ વિં ગળગળણુ

ગળગોટો, -ટો, -ટિયો વિં પું ગોળમટોળ

ગળચકુ નં ભુઓ ગચકુ

ગળચટ્ટ વિં [ગળ (ગળ્યુ) + ચટ્ટ (ચાટવું)]
જરા ગળપણના સ્વાદવાળુ

ગળચર્વા નંબંબં ચૂચવાઈને જોત જેવા
 ઊભા રહેવું કે ખોલતા અચકાવું તે, [-ખાવાં =
 ખોલતા અચકાવું (ખોતની પેઠે)]
 ગળચર્વું સંક્રિં ['ગળું' ઉપરથી] ગળા સુધી
 ધવિવું, ખૂબ ખાવું [એક ઘરેણું
 ગળચર્વો પુ. ['ગળું' ઉપરથી] પુરુષનું ગળાનું
 ગળચિયું વિ. ['ગળું' ઉપરથી] ગળા સુધી આવે
 એટલું (૨) નં જુઓ ગળચી (૩) ડૂંધતા
 માણસનું ઉપરનીચે આવવું તે, ડૂંધકા ખાવા
 તે [ગળચિયાં ખાવાં = ડૂંધકા ખાવા]
 ગળચી સ્ત્રી. [ગળ (સં ગલ) = ગળું + ચુ
 (ફા જેહ લઘુત્વવાચક પ્રત્યય)] ગળું,
 ખોચી -ચું નં ગળું (તિરસ્કારમા)
 ગળજીભી સ્ત્રી. જુઓ ગલજીભી, એક વનસ્પતિ
 ગળણી સ્ત્રી. [ગળવું ઉપરથી] ગાળવાનું હિંદ્રાળું
 સાધન [ગાળવાનો કપડાનો કકડો
 ગળણું નં ['ગળવું' ઉપરથી] પાણી ધત્યાદિ
 ગળતકોઢ પુ. જુઓ ગલતકોઢ
 ગળતી સ્ત્રી. [સં ગલતી] જેમાથી દીપે દીપે
 પાણી ગળ્યા કરે એવું વાસણ, શિવલિંગ પર
 લટકાવાલું તેવું વાસણ
 ગળથૂથી સ્ત્રી. [જુઓ 'ગલથૂથી'] તરત
 જન્મેલા બાળકને આપવાનું ગોળ, ધી તથા
 પાણીનું મિશ્રણ [ગળથૂથીમાં મળવું = છેક
 બાળપણથી મૂળથી મળવું, ગળથૂથીમાંથી =
 છેક બાળપણથી, મૂળથી]
 ગળધરી, ગળધાઈ, ગળધી સ્ત્રી. [સં ગલ
 (ગળું) + દાહ] પિત્તવિકારથી ગળું બળવું
 તે, અનનનની બળતરા
 ગળપણું નં ['ગળ્યું' પરથી] ગળ્યો રવાહ (૨) ગોળ
 ખાઈ જેવી ગળી વસ્તુ [ગળખંધ
 ગળખંધ પુ. [ફા ગલ્લવદ] ગળાનું એક ઘરેણું,
 ગળફો પુ. ['ગળું' ઉપરથી] જે કંઈ મોમા
 આવતા યૂકીએ છીએ તે, બળખો [-આવવો,
 કાઢવો, નીકળવો, પડવો] [પિય
 ગળમાણું નં ['ગળ્યું' ઉપરથી] એક વાની-ગળ્યું
 ગળવાઈ સ્ત્રી. [સં ગલ્ - 'ગોળ' ઉપરથી] તૈયાર
 થયેલા ગોળના માટલાં રાખવાનું ખળાવાડ જેવું
 રચાન

ગળણું સં ક્રિં [સં ગિલ્] ગળામા ઉતારી
 જવું (૨) ગાળવું, શુદ્ધ કરવું (૩) અં ક્રિં
 [સં ગલ્] ઝમવું (૪) ઓગળવું (૫) ઢીલું થવું,
 પાકવું (૬) અંદર ઉતારી જવું, કળવું [ગળતી
 ગોદડીએ = વીણે મોઢે, લીણે તોરણે, ગળી
 જવું = ગળામા ઉતારી દેવું (૨) ગમ ખાઈ જવી
 (૨) ઉતારી કે ઓગળી જવું] [તિ
 ગળસૂણું નં ['ગળું + સૂણવું] ગળું સૂણ આવવું
 ગળસ્થળ નં [સં, ગલ્સ્થળ] ગાલ
 ગળહૂતી સ્ત્રી. જુઓ ગલહૂતી - ગળથૂથી
 ગળાફો પુ. [ગળું + ફો] ગળું દબાવી
 ,સારી નાખવું તે [-દેવો = ગળું દબાવી દેવું]
 ગળાફાંસો પુ. [ગળું + ફાંસો] ગળે ફાંસો
 ખાવો - દેવો તે [એવું, ગળચિયું
 ગળાખૂડ વિ. [ગળું + ખૂડ (ખૂડવું)] ગળું ખૂડે
 ગળામણું ['ગાળવું' ઉપરથી] ગાળવાની રીત કે
 મહેનતાણું (સોનું રૂપ ધન) (૨) ગળતાની કળેણો
 કચરો -ણી સ્ત્રી. ગાળવાનું મહેનતાણું
 ગળાવણું સં ક્રિં 'ગળવું', 'ગાળવું'નું પ્રેરક
 ગળિયાગોટી સ્ત્રી. છોકરાઓની એક રમત
 ગળિયારો પુ. [ગળી + કાર (સં)] ગળીથી
 કપડા સૂતર વગેરે રગનારો
 ગળિયું વિ. [સં ગલ્ ઉપરથી] ખેડું ઊઠે નહીં
 એવું (૨) [લા] નિર્માલ્ય કે જાડી
 ગળિયેલ વિ. ['ગળા' ઉપરથી] ગળીનાર ગળું, નીલું
 ગળિયો પુ. કાટાનો ભારો (૨) ['ગોળો ઉપરથી]
 માટીનો પિંડો (૩) અસીણની ગોળી
 ગળી સ્ત્રી. [સરં મ ગુઝી] એક વનસ્પતિ (૨)
 એના પાંદડામાંથી કઢાતો નીલો રંગ (૩) [મ]
 અવાજ, સૂર, ગળું [-ખાવી = અસીણ વગેરેના
 સદ્વામા તેજ - મદી ઉપર અમુક રકમ લેવાની
 એક પ્રકારની શરત મારવી - કરવી, -નાંખવી
 = ઘોઈને કપડાને ગળીના રંગવાળું કરવું]
 ગળું નં [સં, ગલ] શરીરનું એક અંગ (૨)
 અવાજ, સૂર [-આવણું = ગોળિયા ઊપડવા
 -કરવું = છેતરવું (૨) નાના બાળકનું ગળું પડ્યું
 હોય તે મટાકવા તેના ગળા ને માથાની અમુક
 નસો પકડી, જોલા ખવડાવવા - કાપવું =
 વિશ્વાસપાત કરવો, દગો રમવો - પકડવું =

ગળુ પકડવું (૨) [અમુક ખાવાથી] ગળા પર માઠી અસર થવી - ગળુ ખેસી જવું - પડવું = ગળુ ખેસી જવું (૨) ખાળકને ગરમીથી કે ગળુ મચ્છાડાવાથી થતો એક રોગ - બ ધાવું = ગળુ રૂધાવું (૨) મુસીબત થવી - ખેસી જવું = અવાજ મઠ મવો, ગળુ અઠરથી ફૂલી જતા અવાજ ખેસી જવો. ૦-૨ હે સહુ, -રે સહુ = જુઓ 'ગળુ કાપવું' ગળા ઉપર છરી ફેરવવી = [લા] વિદ્યાસ-ધાત કરવો, હજો રમવો ગળાના સમ ખાવા = જીવના સોગળ ખાવા. ગળામા જીલ ધાલવી = બોલતુ અટકતુ ગળામા ભેતરે, ધાલવું, વળગાડવું = જાળમા નાખવું, પીડા વળગાડવી (૨) પરલાણીને દુનિયાદારીની માયા-ફૂટમા નાખવું ગળા લગી, ગળા સુધી = મનમાન્યુ, પૂરેપૂરે ગળે આવવું = જીવ ઉપર આવી જવું (૨) આવર યઈ જવું (૩) મુસીબત પડવી ગળે ગળુ મળી જવું = તરસથી ગળુ સુકાઈ જવું ગળે ધાલવું = [કટાક્ષમાં] પોતાના ઉપયોગમા લેવું ઉઠાં "મારે શુ ગળે ધાલવું છે?" (૨) ગળે વળગાડવું, જવાબદારી ઓઢાડવી ગળે છરી ફેરવવી = જુઓ 'ગળા ઉપર છરી ફેરવવી' ગળે ઝલાવું, (-ઝલાઈ જવું) = મુશ્કેલ સ્થિતિમા મુકાવું ગળે ટાટિયા આવવા, ગળે ટાટિયા બરાવા = મુશ્કેલ સ્થિતિમા મુકાવું ગળે દોરી આવવી = ગૂ ગળાઈ જવું (૨) મહામુશ્કેલીમા આવી પડવું. ગળેથી દોરી કાઢી નાખવી = માથેથી ભેખમ ઉતારી નાખવું ગળે નખ દેવો, ગળે નખ મારવો = ગળે ઢૂ પો દેવો, ગૂ ગળાવીને મારી નાખવું ગળે નાખવું = માથે નાખવું, જવાબ-દારી ઓઢાડવી ગળે પડવું = આગ ચઢાવવું, માથે નાખવું (૨) કાલાવાલાની જખરદસ્તી કરવી ગળે પવિત્રાં આવવાં = જુઓ 'ગળે ટાટિયા આવવા' ગળે પાણી ન પડવા દેવું = ત્રાસ શુભરતો ગળે ધોઝવું, વળગવું = ગળે પડવું (૨) ગળે ન ભિતરવું (રોક્ક આદિથી અજ આદિતુ) ગળે વળગાડવું = જુઓ

'ગળે નાખવું' ગળે હાથ મૂકવો = ગળાના સોગળ ખાવા] -જૂબ ધ પું ગળાતુ એક ધરેણુ -ગેટ પો પું ગળાટ પો -ગેપડું વિં પારથી વસ્તુ ખાવાવી પડનાર (૨) ખોટો આરોપ મૂકનાર ગળેથી સ્ત્રીં દોરના એક રોગ ગળો સ્ત્રીં [મં ગુદૂચી, પ્રા ગનોઈ] એક વેલ ગળો પું દેવ, લત ગળ્યુ વિં [સં ગુલ્ય] ગોળ સાકરના જેવા સ્વાદવાળુ, મીઠુ ંમધ, ંસાકર વિં મનુ, સાકર જેવું - બહુ ગળ્યુ ગ ગ સ્ત્રીં [પ્રા, મં ગા] (સ) ગ ગા નહીં (૨) પું (સ) એક હિદી કવિ ગ ગરીલ નં [ગા + ચિહ્નો (સ)] એક પક્ષી ગ ગમેના સ્ત્રીં એક પક્ષી [એક સગડી ગ ગરી સ્ત્રીં કામ્બીરમા ડીમાં ગળામા રાખવાની ગ ગા સ્ત્રીં [સં] (સ) હિંદુઓની પવિત્ર નદી, લાગીરથી (૨) [લા] ગ ગાજળ [-કરવી = નાહવું (ખાળલાવા) -નાહવી = છૂટવું, મુક્ત થવું (પાપમાંથી, તેમ જ (લા) લપમાંથી, જવાબદારીમાંથી) ગ ગાનો પ્રવાહ = (પવિત્ર ને પાવન કરનારી વસ્તુ માટે વપરાય છે) (૨) નિર્મળ તથા અરખલિત (વાણીનો) પ્રવાહ] ંગોળી સ્ત્રીં ગ ગા જેવી પવિત્ર ગોળી (જે ગોળીમાથી ખોટેલે વાસણે જ કાઢીને પાણી પિવાય છે તેને એમ મરકરીમા કહે છે) ંછાપ વિં વચમા મૂળ અને તળે ઉપર ટીકા છાપી હોય તેવું (મુદ્રણ) ંજમની વિં બે બાણુ જુહા જુહા રગવાળુ (૨) જુદી જુદી ધાતુઓનું બનેલું ંજળા નં ગ ગા નહીંનું પાણી જળિયુ વિં ગ ગાજળ જેવું ંજળી સ્ત્રીં ગ ગાજળ રાખવાનું વાસણ (૨) તાબા ફૂડી જળુ વિં ઘોડાની એક ભતનું ંધર પું (સ) શિવ ંપૂજન નં ગ ગાયાત્રા કરી ઘેર ગ ગા લાવે ત્યારે કરાતો પૂજનવિધિ - વરો ંવતરણુ નં [+ અવતરણ] ગ ગાનો પૃથ્વી પર અવતાર થયો તે ંસ્નાન નં ગ ગા નહીંનું (પવિત્ર) સ્નાન ંસ્વરૂપ વિં પવિત્ર (વિધવાના નામ આગળ માનાર્થે વપરાતુ ગ. સ્વ વિશેષણ) -ગોદક નં ગ ગાજળ

ગંગે(-ને)ટી સ્ત્રીં એક ઝાડ, ગંગેટી, નાગખલા
 ગંગેડું નં ગંગેટીનું કૂળ
 ગંગેડું નં એક ઝાડ [ખાવાનું પાન
 ગંગેરી પાન નં [‘ગંગા’ ઉપરથી] એક જાતનું
 ગંગોત્રી સ્ત્રીં (સ) ગંગા નદીનું મૂળ-એક
 તીથે (૨) એક વનસ્પતિ
 ગંગોદક નં [સં] ગંગાજળ
 ગંગ પું [ફા, સં] ઢગલો (૨) એક જાતની
 એકખીજા ખેસતી વસ્તુઓની ઉત્તરક
 [—મારવો=મેટો ઢગલો કરવો કે ખડકવો]
 ગંગન નં [સં] જીલમ (૨) ચડિયાતાપણું
 (૩) વિં જીલમી (૪) ચડિયાતું [કરવો
 ગંગતું સંક્રિં [જીઓ ગંગન] પીડતું, જીલમ
 ગંગવર વિં [ફા] ઘણું મોટું [છાલિયું
 ગંગિયું નં [જીઓ ગંગ] ગંગમાત્ર એક પાન,
 ગંગ સ્ત્રીં [જીઓ ગંગ] ધાસનો ઢગલો; ઓગો
 ઓગ કૃતરે પું ખાત નહી ને ખાવા દે નહીં
 એવો અદ્યો માણસ ઓગ સાપ પું છૂપો
 કુશન
 ગંગદરાક નં [ક ફ્રાક ઉપરથી] શરીરે ચપટ
 આવી ગહે એવું ગૂથેલું બદન
 ગંગદો પું [ફા] રમવાના પાનાનો જથો
 ગંગેટી(-રી) વિં [‘ગાલ’ ઉપરથી] ભાગ-
 ગાલનો વ્યસની (૨) જીઓ ગંગેરી
 ગંગણું નં જીઓ ગાહણ
 ગંગાઈ સ્ત્રીં, —મણી નં [‘ગાહણ’ ઉપરથી]
 ગાહવાનું મહેનતાણું (૨) ગાહવાની રીત અથવા
 કળા —મણી સ્ત્રીં ગાહવાનું મહેનતાણું
 ગંગાવતું સંક્રિં ‘ગાહણ’નું પ્રેરકરૂપ
 ગંગાતું અંક્રિં ‘ગાહણ’નું કર્મણિરૂપ (૨) [લા]
 વધતું અંક્રિં (ગંગાઈ જતું)
 ગંગિયું વિં [સં પ્રથમ પ્રા ગંગ] = કુદ હોતું કે
 સં પ્રથમ પરથી જીઓ ગંગિયું] ઠગ, ધુતાર
 (૨) ખીસાકાર
 ગંગીછોડ(-ડો) પું [સં. પ્રથમ. પ્રા ગંગિ + છોડ
 (છોડ)] ગાંઠે બાંધેલું છોડી લેનારો, ગંગિયો
 ગંગેર નં એક વનસ્પતિ
 ગંગે પું [સં પ્રથમ પ્રા. ગંગિ] કાટે પહેવાનું
 એક ગાંઠવું ઘડેલું કટો (૨) દાખીને બાંધેલી

ગાસડી (૩) આઠ ફૂટની લબાઈનું માપ
 (૪) ગાંઠિયો

ગંગોટી પું [‘ગાહણ’ ઉપરથી] સ્ત્રીના પગનું એક
 ઘરેણું (૨) હાથનું સોનાનું સાકળું (૩) [સ.
 ગ્રંથિ=ગાંઠ ઉપરથી] એક વનસ્પતિનું મૂળ,
 ઔષધિ

ગાંડ પું [સં] લમણો (૨) ગાલ (૩) ગાલ ને લમણો
 સહિત ચહેરાની એક બાજુ ંમાળ સ્ત્રીં
 કંઠમાળ ંસ્થલ(-ળ) નં (હાથીનો)
 લમણનો લાગ, કંઠસ્થળ (૨) ગાલ

ગાંડક વિં [જીઓ ગાંડુ] મેલું (૨) પું [સં] ગેડો
 ગાંડકી સ્ત્રીં [સં] (સ.) પટણા પાસે ગંગાને
 મળતી હિમાલયની એક નદી

ગાંડવો પું ગાંડો આદમી (૨) [‘ગાંડ’ ઉપરથી]
 લડવો [ગાંડુ

ગાંડિયું, ગાંડું વિં [‘ગાંડુ’ ઉપરથી] ગાંડિયું,
 ગાંડપ પું [સં] કાગળો

ગાંડેરી સ્ત્રીં [ત્રિ ગાંડેરી] છોલેલી શેરડીના કંકડા
 ગાંડકી સ્ત્રીં [ફા ગદગી], —વાંડ પું, સ્ત્રીં,
 —વાંડો પું વાસ ભારતી કરવો પૂજે અથવા
 મળમૂલ (૨) અસ્વસ્થતા

ગાંડું વિં [ફા ગંદ] ગાંડકીવાળું, મેલું. ંગોબરું
 વિં ગાંડ —દાઈ સ્ત્રીં

ગાંધ પું, સ્ત્રીં [સં] સોડ, વાસ (૨) દુર્ગંધ (૩) સુગંધી
 પદાર્થ, અંદન (૪) તિલક, આલેખ (પ) [લા] [મિથ્યા-
 લિમાન (૬) અણગમો (૭) (જરા પણ) સહવાસ,
 નિકટતા ઉદાં ‘મારે એની ગાંધ ન લેઈએ’
 [—આવવી = દુગ વ માલૂમ પડવી, નાંકે
 મોડાણ —મારવી = ગાંધાણ, દુર્ગંધ કાઢવી.]

ગાંજ પું સારાંમા સારી જાતનો હાથી ંધાણ
 સ્ત્રીં નહારી વાસનું ચોપાસ ફેલાવું તે ંદ્રવ્ય
 નં સુગંધી પદાર્થ ંપતંગ નં એક પખી
 ંપુષ્પ નં ંવં વદન અને ફૂલ ંમાદન-
 ગિરિ પું (સ) મેરુની પૂર્વે આવેલો સુગંધી-
 દાર જંગલોવાળો એક પર્વત ંવતી વિં
 ગાંધવાળી (૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી (૩) મદિરા (૪)
 નવમાલિકા (પ) [સ] મત્સ્યગંધા (૬) વાયુની
 નગરી ંવ(-વા)ઈ પું વાયુ ંસાર પું
 સુગંધીવાળી વસ્તુ, અત્તર (૨) સુખક

ગંધક પુ. [સં] એક ખનિજ પદાર્થ -કાન્થ
પુ. [અન્થ] તેનો અન્થ -તેનથ -કાચિત
વિ. 'સંક્રાંધ' -કિત વિ. 'સંક્રેટ'

ગંધના સ્ત્રી. એક વનસ્પતિ

ગંધબરેડો પુ. (કા) પત્તો, ખરખર

ગંધબિરોડો પુ. એક વનસ્પતિ, બેરો

ગંધર્વ પુ. [સં] સ્વર્ગનો ગવૈયો ઠનગર નં
ગંધર્વોની કાલ્પનિક નગરી (૨) [લા] મૃગજળ
ઠલ્ય નં, ઠવિવાહ પુ. વિવાહનો એક
પ્રકાર, જેમાં વરકન્યા પોતાની મેળે છાની રીતે
પરણે છે ઠવેદ પુ. સંગીત વિષે ચર્ચા કરતો
એક ઉપવેદ, સંગીતશાસ્ત્ર

ગંધવા પુ. [ગંધ + વા] સહવાસ, સોખત
ગંધાક્ષત [સં] પુ. ધન્યં ચ દન અને ચોખા
ગંધાણુ નં [ગંધાણુ] ઉપરથી ગંધાણુ હોય તે
ગંધાર પુ. [સં] (સ) હિંદુસ્તાન અને ઈરાન
વચ્ચે આવેલા દેશનું પ્રાચીન નામ (હાલનું
કહાર) (૨) [પ્રા ગંધાર] ગાંધાર - 'ગ' સ્વર
ગંધાણુ અંકિં [સં] ગંધ, દે ગવિઝ = ખરાબ
ગંધવાણુ ગંધ - ખદબો મારવી (૨) કોવાડું
ગંધીણુ વિ. [ગંધ ઉપરથી] વાસ મારતુ (૨)
[લા] અદેપુ (ક) ક કાસિયુ (ક) અતિશય
ચીકણા સ્વભાવનું

ગંધેલી સ્ત્રી. [સં] ગંધ ઉપરથી એક ફૂલઝાડ
ગંધીર વિ. [સં] ઊંડુ (૨) અહોભાવ ને માન
ઉપભવે તેડું, પ્રૌઢ (ક) પુષ્પ, હરેલ, વજનદાર
(માણસ, વિચાર વગેરે) (ક) ધીર, સહનશીલ
(સ્વભાવ) ઠતા, -રૌઈ સ્ત્રી.

ગંમત સ્ત્રી. જુઓ ગંમત

ગા સ્ત્રી. જુઓ ગાય

ગાઉ પુ. [સં] ગચ્છૂત, પ્રા ગાઉ અતરનું એક
પરિમાણ (ઢોઢેક માઈલ)

ગાગર (૨) સ્ત્રી. [સં] ગર્ગરી, દે ગર્ગરી સાંકડા
મેનું પાણી ભરવાનું વાસણ, અમુક ઘાટનો ઘડો
(૨) હળનો વચ્ચેનો ભડો ભાગ (ચ) ઠબેડિયુ
નં બેતણ ગાગરોની ઉતરડ ઠની માનતા
સ્ત્રી. માતાને વધામણુ દેવાની એક રીત
-રિયો બટ પુ. માણુબટ

ગાજ (-ઝ) પુ., નં જુઓ ગાઝ

ગાજ પુ. [ક ગોઝ] બોરિયુ માલવાનું નાક (૨)

સ્ત્રી. [જુઓ ગાજણુ] ગર્જના

ગાજર પુ., નં [સં, દે ગજ્જર] એક વનસ્પતિ
તથા તેનું કદ -રિયું નં, -રિયો પુ. [લા]

મોટું ઊભુ ટીણું [-એચણું, તાણુ =
મોટું ઊભુ ટીણું કરતું]

ગાજવીજ સ્ત્રી. [ગાજ + વીજ] વાદળાની
ગર્જના અને વીજળી

ગાજણુ અંકિં [સં] ગર્જ, પ્રા ગજ્જગરજણુ
(૨) [લા] ભહેર થતું, નામના થવી

ગાજી, -ઝી [ઝ] વિ. ધર્મને માટે લડનાર કે
મરનાર વીર ઠ (-ઝી) મદ (-રદ) પુ. બહાદુર
લડવૈયો - પહેલવાન

ગાઝ નં [ક ગોઝ] રેશમ, સૂતર કે તારની એક
ભળીદાર કે પાતળા પોતાની બનાવટ

ગાઝી, ઠમદ (-રદ) [ઝ] જુઓ 'ગાઝી' માં
ગાઠણુ અંકિં [ગાઠ] પરથી ઠ ગાણુ, છેતરાણુ
ગાઠુઓ પુ. + ગઠિયો [પડેણુ (૨) હારેણુ

ગાઠુ વિ. [સં] ઘૂઘ, પ્રા ઘટ્ટ] ઘસાયેણુ, નખણુ
ગાઠર (-ર) નં [સં] ગઠ્ઠર, સરંદે ગઠ્ઠરી = ઘેટી

જુઓ ગઠરિયો] ઘેટું, મેટું -રિયુ વિ.
ગાઠરને લગતુ (૨) [લા] ગાઠરની જેમ -આંધળી

રીતે અનુસરતું, ગતાવગતિક [ગાઠુ

ગાઠલી સ્ત્રી. [ગાડી ઉપરથી] ગાઠલી. -ણુ નં

ગાઠણુ સં કિં [સં] ગર્ત, પ્રા ગઠ્ઠ ઉપરથી,
હિં ગાઠના] ખાડો કરીને દાટણુ

ગાઠવો પુ. [ધડો ઉપરથી] ધડા જેવું વાસણ
(ધી - તેલ ભરવાનું)

ગાડી સ્ત્રી. [પ્રા દે ગઠ્ઠી] એક વાહન (રેલ - ગાડી

મોટર - ગાડી, ઘોડા - ગાડી ધં) [ગાડી,

વાડી ને લાડી = વાહન, બેતર, ને સ્ત્રી ત્રણે -

અર્થાત સર્વ વૈલવ (હોવા) ગાડી ઘોડો લેવો,

ગાડી ઘોડે ફરણુ = સારા સાધનવાળા હોઈ

-ચૂકવી = મોડા પડવાથી રેલગાડીમાં બેસી

ન શકઈ ગાડીમાં ઘાલણુ = વાહનમાં

ઊંચકીને બેસાઈને કે ચૂકવું (જેમ કે માંદ)

-કરવી = ભાડાની ગાડી રોકવી] ઠત (-વાન,

-વાળો) પુ. ગાડી હાકનાર ઠભાડું નં

ગાડીનું લાકું, વાહનખર્ચ

ગાડું નં [પ્રા. કે ગદ્ય] એક વાહન [-ગખડાવડું,
ચલાવડું = વ્યવહાર ધીરજથી નભાવેલો.
-છાડડું = ગાડે ભેડેલા બળદને જૂસરીએથી
છોડવા (૨) મુસાફરીમાં વિસામો ખાવો
-જેડડું = ગાડે બળદ ભેતરવા -ધપાવડું,
હાંકડું = જુઓ ગાડું ગખડાવડુ ગાડાના
પૈડા જેવો = મોટો, ગોળ (રૂપિયો) ગાડાના
અડા જેવું = ઘણું મોટું, આગળ તરી
આવતું (તાકા) ગાડે ઘાણડું = (ચાલવાને
અશક્ત હોવાથી) ગાડામાં બેસાડતું ગાડે
ચડીને = જુલમી રીતે - ઉધાડે છોગ (૨) એકા-
એક, જલદી (મોત આવવું) ગાડે ચડીને
અહણુ ભેડું = (અહણુધેલા છોકરાની મા વિષે
બોલના) આતુરતાપૂર્વક સૌથી પહેલા અહણ
ભેડું ગાડે ભેડાડું, ભેતરાડું = સાસારિક
વ્યવહારમાં - જ નળમાં પડવું] -હાચીલો
પુઠ ગાડાનો ચીલો -હામાર્ગ, -હાવ(-વા)ટ
સ્ત્રીઠ ગાડાનો માર્ગ -હાખેડુ પુઠ ગાડું
ચલાવનારો, ગાડાનો હાંકેડુ ઠગરીડું નં ગાડું
અને એવું બીજું, ગાડું વગેરે
ગાઠ(-ઠ) વિઠ[સં] ઘટ, ઘાડું (૨) અત્યંત ઘણું
(અજ્ઞાન અધાર) (૩) ભારે, ઘેર (નિદ્રા)
ગાણપત્ય પુઠ[સં] ગણપતિનો પૂજક (૨) નં
ગણેશપૂજ (૩) સરદારી
ગાણિતિક વિઠ[સં] ગણિતને લગતું
ગાણુ નં [સં ગાયન, પ્રા ગાણ] ગાણુ તે (૨)
ગાયન, ગીત
ગાત નં +, ૦૨ (૫) જુઓ ગાત
ગાતડી સ્ત્રીઠ [સં ગાત્ર] વગર સીવેલું કપડું
ઓઢીને ગળે વાળેલી ગાઠ
ગાતર નં ૫૦૫૦ [સં ગાત્ર] શરીરના અવયવ,
સાથા [-ઢીલા થઈ જવાં = (ઘડપણ કે થાક
કે તેવા કારણે) શક્તિ ચાલી જવી]
ગાત્ર નં [સં] શરીર (૨) શરીરનો અવયવ -લાગ
ઠમ ગ પુઠ ગાતર ઢીલા થઈ જવા તે ઠશોપણુ
નં ગાત્રો શોષાઈ - સુકાઈ જવા તે ઠસૌષ્ઠવ
નં ગાત્રોની સુદરતા. ૦૫૬૫ પુઠ સ ગીતમાં
એક અલકાર
ગાથા સ્ત્રીઠ[સં] કથા (૨) હંધણ વાર્તા (૩) શ્લોક

(ઉદાઠ બૌદ્ધ ગાથા) (૪) એક પ્રાકૃત ભાષા
ગાદલુ નં [હિં મ ગદેલા] ખૂબ રૂથી ભરેલું
ગાદલું -હી સ્ત્રીઠ નાની (આસન જેવી) ગાદી
ખાદી સ્ત્રીઠ [સરં હિં ગદી, મ] બેસવાના
માપનું નાનું ગાદલું (૨) શેઠ કે મોટા માણસ
કે મહંત ઇનું આસન કે પઠ (૩) રાતનું
તખ્ત, સિંહાસન [ગાદીએ આવવું કે
બેસવું = રાજગાદી મળવી, રાત થવું]
ઠતકિયો પુઠ ગાદી અને તકિયો (૨) [લા]
આરામ અને સુખની સ્થિતિ ઠનરીઠન વિઠ
ગાદીએ આવેલું, ગાદી પર બેઠેલું ઠપતિ
પુઠ રાત (૨) ગાદીનો વારસ
ખાધ વિઠ[સં] છછરું, ઊંડું નહિ તેવું, પાર
કરી શકાય એવું
ગાધિ(-ધી) પુઠ [સં] (સ) વિશ્વામિત્રના
પિતા ઠમુતપુઠ (સં) વિશ્વામિત્ર
ગાન નં [સં] ગાણુ તે, ગાયન, ગીત ઠતાન
નં ગાણુ બળવણુ તે (૨) [લા] ચેતનાજી
ગાપ(-ખ)ચી સ્ત્રીઠ, -ચુ નં [જુઓ 'ગાખચી']
યુક્તિભેર કાઢી કે નીકળી જવું તે [-મારવી,
મારવું = (કામકાજમાંથી કે મડળીમાંથી)
યુક્તિભેર જાનામના નીકળી જવું, છટકી જવું]
ગાપ(-ખ)ચુ નં ડગણુ; ઢળદાર ઢુકડો.
[-નીકળી જવું = ડગણુ અલગ પડવું]
ગાફ(-ફે)લ વિઠ [ઝ ગાફિલ] અસાવધ
ઠપણું નં, -લાઈ સ્ત્રીઠ જુઓ ગાફેલી
ગાફેલ, -લાઈ જુઓ 'ગાફલ'માં -સિયત,
' ગાફેલી સ્ત્રીઠ ગાફલપણુ, અસાવધાની
ગાખચી સ્ત્રીઠ, -ચુ નં [ગેવ (કા) + જેઠ
(કા) ?] જુઓ ગાખચી [-મારવી (-વું)]
ગાખઠ-ગૂખઠ નં ૦૫૦૫૦ નાનામોટાં પરચૂરણ
ગાખડા
ગાખડી [સં] [સં ગર્મ ?] કાણું (૨) નાનો
ખાડો (ઉદાઠ ગાખડીદાર રૂપિયો) [-મારવી =
જુઓ ગાખચી મારવી] -હું નં ખાકુ;
કાણુ (૨) ખાડો (૩) [લા] ઘુઝસાન, ખોટ
ગાભ પુઠ [સં ગર્મ] ગર્ભ (પથુની માદાનો). ઠણ
નં જુઓ ચિરોડી (૨) વિઠસ્ત્રીઠ ગાબણી.
, ઠણી વિઠસ્ત્રીઠ [સં ગર્મિણી] ગર્ભવાળી

(પશુની માદા) [-ધલોડી જેવી = ખૂન સુસ્ત અને હારેવાન (સ્ત્રી)]

ગામરુ વિં [સરં મ ઘાવરા] ગલરાયેલું

ગાભલી સ્ત્રીં સોનીતુ એક ઓભર

ગાભલુ વિં [મં ગર્મ ઉપરથી] નરમ, પોચુ

(૨) નં ખીજેલા રૂનો પોલ (૩) વાળનો બચો

ગાભાચૂ થા પુંબંબંબં [ગાભો + ચૂથા (ચૂથતુ)]

રફી કાગળ કે કપડાંના ડૂચા - ગાભા

ગાભો પું [મં ગર્મ, પ્રા ગર્મ] જેનાથી વસ્તુની

અદરનું પોલાણ પૂરવામા આવે તે (૨)

પાઘડીતુ ખેતાતુ (૩) ધરેણીની અદરનો

તાબાપિત્તળનો સળિયો (૪) અદરનો ગર -

ગરલ (૫) રફી કપડું - ડૂચો [ગાભેગાભા

કાઢી નાખવા = સખત માર મારવો (૨)

આટો કાઢી નાખવો ગાભા નીકળી જવા =

સખત માર પડવો (૨) આટો નીકળી જવો]

ગામ નં [સં ગ્રામ, પ્રા] માણસના વસવાટનું

સ્થળ (બહુધા શહેરથી નાના પાયા પરનું) (૨)

વતન, રહેઠાણ [-માડું કે છેલું કરવું = રૂપ -

ગુણથી ગામને વરા કરવું - મોહિત કરવું

ગામનું પાપ, ગામનો ઉતાર = ગામનું

સૌથી ખરાબ માણસ ગામ માથે કરવું =

આખા ગામમા મોઢાશોધ કરવી - રીતે

દિવાળી = સ્થળના રીતરિવાજ મુજબ ચાલવું

-હલાવી નાખવું કે મારવું = આખા

ગામને તળે ઉપર કરી દેવું - ઉરકરવું ગામે

ગામના પાણી પીવા = ખૂન મુસાફરી કરી

અનુભવી થવું ગામમાં ઘર નહીં ને

સ્ત્રીમમા ખેતર નહીં = કંઈ પણ સ્થાવર

મિલકત વિનાનું - બેજવાબદાર માણસ

ગામ વચ્ચે રહેવું = સૌની સાથે આખરૂ

ભેર - લોકઅવહાર જળવીને રહેવું] બંધ વિં

આખા ગામનું, -ને લગતું ંગરાસ પું

રાજ્યે બક્ષિસ આપેલી જમીન (૨) ગામ કે

જમીનની આવકરૂપી આશવિકા (૩) ગામ

કે ગરાસ, માલમિલકત ંગરાશિ(-સિ)થા

પું ગામગરાસવાળો ંઠાણુ નં [+સ્થાન]

જેની પર ગામ વસ્તુ હોય તે જમીન કે સ્થળ

ંઠી વિં [+સં સ્થ] ગામડાનું, -ને લગતું (૨)

[લા] ગ્રામ્ય, ગામડિયું ંદિયણુ સ્ત્રીં

ગામડિયા સ્ત્રી ંદિયુ વિં ગામડાનું, -ને

લગતું (૨) [લા] તેવી રીતભાતનું, રોચા

જેવું, પ્રાકૃત ંદિયો પું ગામડાનો પ્રાકૃત

માણસ ંઠું નં [પ્રા ગામડ] નાનું ગામ

ં(-મો)તરૂ નં [મં ગ્રામાન્તર] એક ગામ

છેડી પીજે ગામ જવું - ગ્રામાતર કરવું તે

ંદેવી, ંદેવતા સ્ત્રીં જુઓ ગ્રામદેવતા

ંલોક પું બંબંબં ગામની બધી વસ્તી -

સમાજ ંવખો પું [+વાખો (વિખૂટા

પડવું)] ગામનો વિયોગ (૨) તેનું કુખ (૩)

આખાગામ સાથેલહાઈટો ંસ(-સા)રબી

સ્ત્રીં આખા ગામને જમાડવું તે ગામેરૂ

ગામાત વિં ['ગામ' ઉપરથી] જુઓ ગામઈ

ગામી પું [સં ગ્રામિક, પ્રા ગામિક] ગામનો

માલિક (૨) મુખી (૩) દે કસ્ટિફા] માળી

મામી વિં [મં] (સમામને અતે) 'જનુ,

પહોચતુ' એવા અથમા ઉદાં ક્ષેત્રગામી

ગામેતી પું [સં ગ્રામપતિ] ગામનો મુખ્ય

માણસ, મુખી (૨) [કા] ગામનો રખવાળ

ગામેરૂ નં(ચ) આખા ગામને જમાડવું તે -

મોટો વરો (૨) ગામ (અમદાવાદ જિલ્લામા)

ગામેટ વિં [ગામ' ઉપરથી] ગામનું (૨)

ગામડિયું (૩) પું ગામનો ગોર - દી પું

ગામેટ - ડું નં ગામનું ગોરપડું

ગામેતર પું [સં ગ્રામ + ઉત્તર] ગામનો

બહારવટિયો

ગામેતરૂ નં જુઓ ગામતરૂ

ગાય સ્ત્રીં [સં ગો, પ્રા ગૌ] દૂધ દેતુ એક

ચોપણુ [-ઘેર]બાધવી = ગાય પાળવી

-ના ભાઈ જેવું = મૂર્ખ, આખલા જેવું

-પછવાડે વાછડું = બાળકનું માની પછવાડે

પછવાડે જ ચાલવું -વહેલી વિચાવી

ખીલ કરતા પહેલું જમી લેવું -વિનાનું

વાછરડું = અનાથ મા વિનાનું] ંમત નં

ગાય પૂજવાનું કુમારિકાઓનું એક વ્રત

ગાયક પું [મં] ગાનારો, ગવૈયો -કા સ્ત્રીં

[સં] ગાનારી, ગાયક સ્ત્રી

ગાયકવાડ પું (સં) વડોદરાના રાજાની અટક

કે તે રાત્રી -હી વિં ગાયકવાડને લગતુ કે
તેના જેવુ
ગાયત્રી સ્ત્રીં [સ.] એક વૈદિક છંદ (૨) એક
વૈદિક મત્ર ૦પુરુષરણુ નં [સ.] સવા
લાખ ગાયત્રીનો વિધિપૂર્વક જપ
ગાયત્રી નં [સ.] ગાયુ તે (૨) ગાવાની ચીજ
૦વાદન નં ગાયુ બલવતુ તે ૦શાસ્ત્ર નં
સંગીતશાસ્ત્ર
ગાયત્રી વિં [જ રાજ્ય] ગેખ, અલોપ
ગાયત્રીવળુ' નં [હિં ગાયવળા] એક પક્ષી
(પ્રાય દોર પાસે રહી તેના જીવડા ખાય છે)
ગાયત્રી પું ૦વહાણના પાછલા ભાગનો એક ચાલલો
ગાયિકા સ્ત્રીં [સ.] ગવૈયાણ
ગાર (૨,) સ્ત્રીં લીપવા માટે બનાવેલો છાણ-
માટીનો ગારો [(હડુ ગાર)
ગાર વિં [મ] (પ્રાય 'હડુ' સાથે) ઘણુ હડુ
-ગાર વિં [ફા, સરં પ્રા ગાર, સં કાર]
'કરનાર' એવા અર્થનો તદ્દિત - નામને લાગતો
પ્રત્યય (ઉદાં મહદગાર)
ગારત(-દ) વિં [જ.] જેર, મૃત્યુવશ
ગારદી પું [હ ગાર્ડ, સરં મ, હિં ગારદ]
ગાર્ડ, પહેરેગીર ચોખીદાર
ગારવો પું [સં ગૌરવ, પ્રા ગારવ=અભિમાન,
મહત્તા] + ગર્વ
ગારો પું એક રાગ
ગારાણુ' વિં ['ગારો' ઉપરથી] ગારાવાળુ
ગારિયુ' નં ['ગાર' ઉપરથી] ગૂદીને ગાર કરવા
છાણમાટીનો કરેલો ગોગો (૨) રંધિલુ અજ
ઠાકવાનુ ટોપલા જેવુ માટીનું ઠામ
ગારિયો પું [ગારો પરથી] ગારો વહેનારો મનુર
ગારકેડત્ર નં [સં] મદારીની તત્રવિધા
ગારકી પું [સં ગારકિકા] મદારી (૨) સાપનો
મત્ર ભણનાર (૩) ભડગર ંવિધા સ્ત્રીં
ગારકીની વિધા
ગારો પું [હિં ગારા] કાદવ, ક્ષીચક (૨)
ચણતરમા વાપરવા કરેલી તૈયાર માટી (૩) કેલ
માર્ગી સ્ત્રીં [સં] (સ) ઉપનિવદામા પ્રસિદ્ધ
એવી બ્રહ્મવાદિની સ્ત્રીં [પટ્ટી
ગાર્ડ નં [હં] મોજ પર વાધવાની (રચના)

ગાર્ડ પું [હં] (લક્કરી) પહેરેગીર, રક્ષક (૨)
આગગાડીને સલાળીને હંકાવી જનાર
ગાર્ડ પું [પો.] જુઓ ગારદી (૨) એક પારસી
અટક
ગાર્ડપત્ર પું [સં] (સ) હિં કુ ધર્મશાસ્ત્ર
પ્રમાણે ગૃહસ્થે રાખવાના ત્રણ અગ્નિમાનો એક
(૨) નં જુઓ ગૃહસ્થી
ગાર્ડમેધ પું [સં] ગૃહસ્થે રોજ કરવાના પાત્ર
મહાયજો [ગાર્ડમેધ
ગાર્ડસ્થ નં [સં] ગૃહસ્થાશ્રમ (૨) જુઓ
ગાલ પું માણસના મોની બે બાજુનો ભાગ
[-ઉપર ગાલ ચઢવા = ગાલ બહુ ભડા ધવા]
૦પચોરિ(-ગિ)યાં નં ૫૦ ૫૦ કાકડા કે
ચોરિયા કૂલવા તે ૦કાદિયુ નં એક ભતની
દળદાર પૂરી ૦મશ્ન (-સૂ) રિયુ નં [+ સં.
મસરુક = એસીકુ] ગાલ તળે રાખવાનુ મશ્નુ
કે કોઈપણ નાનુ ગોળ એસીકુ ૦માર વિં
બકાઈખોર, ગપાટા હાકનાર
ગાલાવેલું વિં (કા) અર્ધુ ગાડુ, દાધારંચુ
માલિ સ્ત્રીં [સં] ગાળ ૦પ્રદાન નં ગાળ
આપવી - ભાડવી તે
ગાલીચો પું [ફા] બીનનુ એક ભતનુ પાથરણુ
ગાલોહું નં ['ગાલ' ઉપરથી] ગલોહું, ગાલનો
અદરનો ભાગ, ગલોકુ
ગાલ્લી સ્ત્રીં [જુઓ ગાલ્લી] નાનુ ગાલુ
(ભારનુ કે વાહનનુ) (૨) એક પરિમાણ, ત્રીસ
મણનું માપ -દલુ નં ગાડુ
ગાવડકું નં થૂવરનુ પાદકુ
ગાવડી ત્રીં [સં ગો, પ્રા ગાવી, સરં ફા ગાવ;
મ. ગાવહી] ગાય [ટોપ મારટ'
ગાવડોલ પું ['ડોલ' ઉપરથી] મુખ્ય કૂવાસ્થંભ;
ગાવડી વિં [સરં મ, હિં] ગોજી, ગડ (૨)
અણસમજી, મૂખ (૩) જ ગલી
ગાવડી સ્ત્રીં [હિં] દલાલી કમિશન [-કાદવી =
દલાલી કાદવી -કાદી જડું = ગાળિયુ કાદી
જડુ કામ કે જોખમમાથી છટકી જડુ]
ગાવડુ (કાદવુ) નં ગાવડી કાદી જડુ. માથે
આવેલા કામમાથી છટકુ તે
ગાવી પું [હિં, મ] ગાવડોલ ઉપર ચડવેલો સદ

ગાલુ સંકિં [સં ગે, પ્રા ગા] સુરેલ અવાજ કહેવો, સંગીતમાં બોલવું (ગીત વગેરે) (૨) [લા] વખાણ કરવા (૩) એકની એક વાત વાર વાર કહેવી [ગાયા કરવું] = (એકની એક વાત) વાર વાર કલા કરવી ગાલુ ગાલુ = ગાયા પ્રમાણે ગાવું (૨) આધળું અનુકરણ કરવું, હાથ હા કરવી]

માશા, -શિયો [અ] પુઠ ઘોડાની પીઠ ઉપર નાખવાની ઢળી, ધાસિયો, ગાશિયો . યુ હાળવો [મ મુઢાઢળે] = ઉચાળા ભરવા, ભાણાં પોટલા બાધવા, નાસવું

માસ(-હ) પુઠ ['ધાસવું' ઉપરથી ?] ધાણીની આસપાસનો બળદ નીચે વટાયેલો કચરો (૨) ટુવેર, મગ ઇત્યાદિનાં ઝીલા છોડા

માળા પુઠ ['ગાળવું' ઉપરથી] ગાળતાં નીકળેલો કચરો (૨) સ્ત્રીં [સં ગાલિ] અપશબ્દ [-ખાવી = ગાળ સાલળવી -આપવી, ચોપડવી, ચોપડાવવી, દેવી, ભાંડવી, બોલવી, સ ભળાવવી = અપશબ્દ કહેવા -ગાળે અડધું = ગાળ ભાંડવા કરવી] -ળ ગાળા (-ળી), -ળામાળી સ્ત્રીં પરસ્પર ગાળો દેવી તે [-ઉપર આવવું કે અડધું = સામસામી ગાળો દેવા માડવી]

માળવું સંકિં [સં ગાલવું, પ્રા ગાલ] કચરો કાઢી શુદ્ધ કરવું (ફૂવો, પાણી ધો) (૨) આચ દઈઓ ગાળવું (ધાતુ ડં) (૩) રીખવું, ઓછું કરવું (૪) વિતાવવું, પસાર કરવું

માળિયું નં [ભુઓ ગાળો] ટોરને આધવાનું ગાળાવાળું દોરકું (૨) [લા] કામનો બોલો, જવાબદારી (૩) ગળણી (૪) ભુઓ ગાળ ૧ ગાળી સ્ત્રીં [ભુઓ ગાલિ] ગાળ (૨) [ગાળો પરથી] પવંતો વચ્ચેનો સાંકડો માર્ગ, ખીણ માળો પુઠ [ભુઓ ગળ] સરકાવી જવાય એવું નાકું, ફાસો (૨) અમુક સમય (૩) મોસમ ઉઠાં દેરીગાળો (૪) ધરનો વિભાગ, ખડ (૫) એ રથળ કે કાળ વચ્ચેનું અંતર (૬) પહોળાઈ, પતો (૭) અમુક જગા, પ્રદેશ (૮) જળણ ઓરવાનું વટીનું, મો (૯) ખગડોનો આસ (૧૦) રાવીરનો આધો (૧૧) [સરં મ ગાઝા] મોટી ગાળી, ખીણ (૧૨)

['ગાળવું' ઉપરથી] ફેર, વટાવ (૧૩) પેટમાં ગળાઈને જમવો મળ (૧૪) [સરં મ ગાઝો] સ્ત્રીને પહેરવાનું એક ભતનું વસ્ત્ર (ગળણું જેવું બારીક ?) [ગાળા નરમ થઈ જવા = હાળ ગગડી જવા ગાળો ગળી જવો = શરીર ઊતરી જવું, પાતળું થઈ જવું -ડરવો = દારડાનો ફાસો કરવો -કાઢવો = ધરીના ગાળામાં દેવટે રહેલા વગર દળાયેલા દાણાં દળી કાઢવા -કાઢી નાખવો = ભાવદેર મટાડી દેવો -કાઢી લેવો = વટાવ કાઢવો -થવો = પેટમાં મળનો ભરવો થવો -પટવો = (વચમાં) સમયનું અંતર પડવું -પાડવો = સમયનો વખલો પાડવો (૨) દારડાનો ફાસો કંવો -રાખવો = વટાવ રાખવો (૨) વચ્ચે અંતર રાખવું -વાળવો = દારડાનો ફાસો કરવો]

ગાગડી (૦) સ્ત્રીં ભુઓ 'ગાંગડો મા ગામડું (૦) વિં [સં કાઠુડુક પ્રા કલકુઝ] ન પલળે અને ન બકાય એવું (૨) પુઠ પલાળવા કે બાકવા છતાં નરમ ન થાય એવો દાણો [-રહેવું = બકાના મૂકેલા દાણાં કાંચુ રહેવું (૨) નહિ સુધરવું (૩) ખેલ પક્ષમાં અપ્રિય થવું ગાગડો (૦) પુઠ [ભુઓ કાકરો] વરડાનો બાઝી ગયેલો નક્કર કંકડો -કાકરો (૨) નહિ ફાટેલું કંપાસનું છડવું -ડી સ્ત્રીં નાનો ગાગડો ગાગરવું (૦) સંકિં [રવં, સરં મ ગાગરો] બરાંડવું (હી ટવું)

ગાંગલું (૦) વિં [રવં] કાગલું, નકાસું (૨) નં ગણગણાટ (૩) આનાકાની (૪) બડબડવું - ફરિયાદ કરવી તે

ગાગાંતલ્લાં (૦) નં બં વં [રવં] ભુઓ ગલ્લાતલ્લાં [રાંક

ગાંચું (૦) વિં [ભુઓ ગાગલું] કાચું, નમાલું, ગાગેય પુઠ [સં] (સ) ગ ગાના પુત્ર -ભીષ્મ ગાંગેરિયું નં એક પક્ષી [આમલીનું ખીજ ગાગેરક નં [સરં હિં ગાગેરક] ગોરખ ગાગો (૦) પુઠ [ગગડામ ?] ઘેરઘેર ફરીને તેલ દિવેલ ડં વેચનારો (૨) ગરીબ -રાંક માણસ ગાગ્ય વિં [સં] ગગાને લગત ગાંછો (૦) પુઠ [સરં હિં ગાંછનાં = ગૂંથવું]

વાસકોડો, વાસની ચીપટોનાં ટોપલા-ટોપલી
ગૂથનારો

ગાંજીવું (૦) સંકિં [સં ગંજિત, પ્રા. ગજિત =
ગાજયો સરં મ ગાજળે] છેતરવું, ક્રોધલાવવું
(૨) હરાવવું [ગાંજીવું જીવું = છેતરાવું (૨)
શેઠમા ઢાણ] ['ગાજે' મા

ગાંજી-કચ્છ, ગંજાર(-રિયુ) (૦) જીવો
ગાંજી(-છ, -ડિ, -ડી) વધનવા, ગાંજી(-છ,
-ડિ, -ડી) વપાણિ પુ. [સં ગાઠીવ ધનવા,
-વાણિ] (સ) અજીવન

ગાંજી (૦) પુ. [સં પ્રા ગજ] એક છોડ અથવા
તેની કળી (તેને ચલમમા પીવાથી નરો ચડે
છે) -ભકચુ, -ભજાર(-રિયુ) વિ.
ગજેરી ['એનો ગાજે નાનો છે'

ગાંજી (૦) પુ. [સરં મ] બાધો, કદ ઉઠાં
ગાંડ (૦, ડ) સ્ત્રી. [સં ગ્રથિ, પ્રા ગઠિ] આડીવાળો
બધ, ગ્રથિ (૨) ઝાડને ન્યાથી ડાળા કૂટે છે
તે ભગ (૩) લાકડામાનો ભમરાવાળો ગઠાઈ
ગયેલો ભાગ (૪) મૂળનો ગઠા જેવો ભાગ
(જેને વાવવાથી ફણગો કૂટે છે) (૫) શરીરમા
લોહી ગઠાઈ જઈ બાજેલી ગોળી (૬) એક
રોગ, પ્લેગની ગાંઠ (૭) [લા] અટસ, કીનો
(૮) સપ [-ઓગળી જવી = ગાંઠ શરીરમા
ને શરીરમા સમાઈ જવી -કરવી = ધાના
પૈસા સધરવા (૨) સપ કરવો (૩) અદાવત
ઊભી કરવી -થવી = ગાંઠ નીકળવી, પ્લેગ
થવો (૨) દોસ્તી થવી (૩) સપ થવો. -ધાલવી =
લોહી બધાઈ જવું (૨) વેળ ધાલવી (૩) કાઈ
ભાગ સ્થ અથવા -નીકળવી = પ્લેગ થવો
ગાંડનું ઉમેરવું = મીઠું મરચુ ભભરાવીને-
પોના તરફથી વધારીને વાત કહેવી
ગાંડનું ગોપીય દન કરવું કે ધસવું =
પોતાનું નાણું અથવા પોતાના જ ગેરફાયદાનું
કામ કરવું -પડવી = આડીવાળો બધ પડવો
(દોર-દોરીમા) (૨) ગંઠાઈ જવું (૩) મૈત્રી
બધાવી (૪) વૈર બધાવું -પાડવી = ગાંઠ
મારવી -બાંધવી = ગાંઠ મારવી (૨) નિશ્ચય
કરવો (૩) સ્મરણમા રાખવું (૪) અટસ
રાખવો (૫) ઇનુમાનું ધન સધરવું -ખેસી

જવી = ગાંઠ ઓગળી-ખેસી જવી -વાળવી =
ગાંઠ બાધવી ગાંઠે કરવું = જીવો ગાંઠ
-કરવી ગાંઠે બાંધવું = પોતાની પાસે કબજામા
લેવું, પોતાનું કરવું.] ૦ (-ઠો) ગળકો પું.
ગાંઠ કે રોગ ક્રોધ (સૂતરના તારમાનો) (૨)
ખટકો, સંશય ઠી સ્ત્રી. ગાંસડી (૨) ધન,
સંપત્તિ ઠોડો પું. મોટી ગાંઠડી, ગાંસડો
ઠણુ નં સાચો (૨) બે તારને જોડતી ગાંઠ (૩)
ગાંઠવાના દોરા (૪) ગાંઠવાની ઢાળ -કળા
ઠદાર, -ઠાણું, -ઠિયું વિ. ગાંઠવાળું ઠનું
વિ. ખાસ પોતાનું, પદરનું -ઠે (ઠે) અ.
પાસે, કબજામા

ગાંડવું (૦) સંકિં [સં ગ્રથ, પ્રા ગઠ] મણકા
કે એવી વેહવાળી વસ્તુને દોરામા પરોવી ગાંઠ
વાળી એકખીલ સાથે ગૂથવું (૨) દોરી, તાર
વગેરેને એકખીલ સાથે ગાંઠ વાળીને બાંધવું
(૩) તાબે રહી હુકમ માનવો, બદલું (૪)
ગાંઠે કરવું, મેળવવું

માંઠાણું, ગાંઠિયું વિ. જીવો 'ગાંઠ' મા

ગાંઠિયો (૦) પું. ['ગાંઠ' ઉપરથી] સૂકવેલી
હળદરનો કાકરો (૨) ચણાના લોટની એક
તળેલી વાની (૩) મોટી ગાંઠ (૪) વિ. ગાંઠ સાથે
સબધવાળું જેમ કે ગાંઠિયો તાવ પું. ગાંઠ
નીકળીને આવતો તાવ વા. પું. જેમા શરીરમા
ગાંઠો બાજી નય છે એવો વા-એક રોગ

માંઠી (૦) સ્ત્રી. [સં કઠિંકા] એક ધરેણું

માંઠે (૦, ડ) અ. જીવો ગાંઠ મા

માંઠો (૦) પું. ['ગાંઠ' પરથી] મોટી ગાંઠ, પેરાઈ
આગળનો ભાગ. ગળકો પું. જીવો 'ગાંઠ' મા

માંડ (૦, ડ) સ્ત્રી. [ઢે ખડી = નાનું અપધાર મ,
હિં] (અશિષ્ટ પ્રયોગ) ગુઠા (૨) કશાયની
ખેસણી - ખૂણું [-ગાંઠવવી = આરામથી
ખેસવું -તળે રેલો હોવા = પોતાની નત
સરોવાયેલી હોવી, પોતાને પણ લાગુ પડતું
હોવું -ના વેહ લગી = ઉપરથી નીચે સુધી,
પૂરેપૂરું. -ખળવી = માફ લાગવું -માં
પેસવું કે ભરાવું = (નિરકારમા) બીજાની
ખુશામત કરવી -માં છાણું હોવું = તાકાત
હોવી, સામથ્ય હોવું -વગરનું ટોળવું,

-વિનાનો ગોળો = કરા નકી નિર્ણય વગરનું
માણસ, ઝટ ઝટ વિચાર કે પક્ષ બદલે તેવું
-વધારવી = આગસુ પડી રહી જત વધાર્યા
કરવી માટે મરચા લાગવા = ખોટું લાગતું
ગાંડે ભમરો હોવા = ઠરીને એક ઠેકાણે રિથર
ન રહે એવા સ્વભાવ હોવા] ગંગમયા નં
બંબંબં [+ અ ચમ્મજહ] ચામોદિયા, મરડાટ,
આનાકાની ંગુલામી સ્ત્રીં હલકા પ્રકારની
પુશામત

ગાંડછા (૦) સ્ત્રીં, -પણુ નં, ગાડાઈ સ્ત્રીં
['ગાડુ' ઉપરથી] ગાડાપણુ [ગાડપણુ
કાઢવું = ઘેલણ કરવી, મૂરખાઈ બતાવવી]

ગાડિયુ (૦) વિં ગાડુ, ગાડા જેવું
ગાડિ(-ડી)વ નં [સં] (સ) અભુનું વનુષ્ય
(ર) [લા] કોઈ પણ ધનુષ્ય બંધવા, બંધાણિ
પું (સ) અભુન

ગાંડી (૦) સ્ત્રીં ['ગાડુ' તું સ્ત્રીં] બાળમા અવળી
ચાલે ચાલતી ફૂટી [-કાઢવી]

ગાડુ (૦) વિં ['હિં ગઢુ, ગાઢુ' ઘેલુ, અણ-
સમજી, નાહાન, મગજનું ચસકેલું (ર) નં
ગાંડુ કામ કે વર્તન (૩) બાળમા અવળી
ચાલે ફૂટી ચારવાનું રમણુ તે બેલું વિં ગાંડુ
બૂર [+ જાતુર (સં)] કેક ગાંડુ [ગાંડાં
કાઢવાં = ગાંડાની માફક વર્તણુ ગાંડુ ગાંડુ
થઈ જવું = ખુબ ખુશાલીમા આવી જવું
ગાંડુ કાઢવું = ગાંડુ વર્તન કરવું (ર) બાળમા
અવળી ચાલે ફૂટી ચારવાનું રમણુ]

ગાડરુ (૦) નં, -રો પું [સં] ગ્રામદ્વાર ?
ગ્રામોત્તર = ગામનો બાજુ બાજુ] ગાડરુ,
ગામના ઢોર ઊભા રહેવાની ભાગાળ પાસેની
જગા (ર) ગામની ભાગાળ

ગાડળુ (૦) નં (કા) ડગળુ (ર) કોઈ વસ્તુનો
વચ્ચે સરખો ને જડો ભાગ (૩) છૂટું પડેલું
ડગળુ (ખડક કે ભેખડનું)

ગાધર્વ વિં [સં] ગન્ધર્વને લગતું (ર) પું,
બંબંબં નં, બંબંબં નં, બંબંબં પું બુઓ
'ગ વર્વ' માં -ર્વ સ્ત્રીં ગાધર્વ સ્ત્રી (ર) વિં
ગધર્વનું, -ને લગતું

ગાંધાર પું [સં] સગીતના સાત સ્વરમાંનો એક

- 'ગ' (ર) (સ) બુઓ ગધાર -રી સ્ત્રીં (મ)
ગાંધાર દેશના રાજની પુત્રી - ધૃતરાષ્ટ્રની પત્ની
ગાંધી (૦) પું [સં] ગાંધિક] કરિયાણું વગેરે
વેચનારો વેપારી (ર) એક અટક [ગાંધીનો
ગાંધી ને પોલીનો પોલી = મેઠનો શેઠ ને
નોકરનો નોકર, એક પથ દો કાળ] -ધિયાદુ
(-ણુ) નં બુઓ ગાંધીવટુ (ર) [લા] મિળમેળ,
ચૂચવાડો બંટોપી સ્ત્રીં ખાંડીની સફેદ લાંબી
ટોપી બંબંબં નં, બંબંબં પું ગાંધીનો ધ ધો (ર)
[લા] બધી બાબતોનું થોડું થોડું જ્ઞાન હોય તે
ગાંધીવાદ પું સત્ય અને અહિંસાના પાયા પર
આખી સમાજવ્યવસ્થા તથા માનવજીવનની
ગાંધીજીએ બતાવેલી દષ્ટિ દે દિલસૂરી -દી વિં
(૦) પું [દાણો]

ગાંતુ (૦) નં (ચ) (ગેગચી) ગાંતુ ગયેલો તુવેરનો
ગાંભીર્ય નં [સં] ગંભીરતા

ગાંબંબે (ગાંબં) પું [દે ગમ્મગ્મો] વાળદ (ર)
[લા] ટચાક માણસ -જણુ, -જણુ સ્ત્રીં બાળ દણ
ગાંમડી (૦) સ્ત્રીં [બુઓ ગાંમડી] અનેક
વસ્તુ એકઠી બાધી કરેલો બોલો, પોટલી
-કો પું મોટી ગાસડી, પોટલો [ગાસડા
પોટલા બાધવાં = ઉચાળા ભરવા, ધરવખરી
લઈ જરીને ચાલી જવું]

ગિગલાવણુ સં કિં 'ગીગલાવું'નું પ્રેરક
ગિટકીડી સ્ત્રીં [રવં ? હિં ગિટકીરી, મ
ગિટકીડી] સ્વરોને જલદી જલદી ઉચ્ચારતાં
ઉપજતો અલકા [ઘિટાતુ બચ્ચુ

ગિદરુ નં [દે ગઢુરી, મં ગઢુર પરથી ?] (કા)
ગિદલ વિં [સં] ગઢુ, પ્રા ગિદલ = લુખ] સુસ્ત,
ભારે (ધણુ બાધાવી) (૦) નં [હિં ગીદલ]
શિયાળ [હાજરી લેવી તે

ગિનતી સ્ત્રીં [હિં, પ્રા ગિન = ગણવું] ગણતરી,
ગિની સ્ત્રીં [હિં] બુઓ ગિની

ગિનાવુ અં કિં ['ગિની' ઉપરથી] (પત ગનું)

એક બાજુ નમણું - કતંગતું રહેવું (ર) રિસાણ
ગિની સ્ત્રીં [હિં] ચક્કર ખાતું - અવરાવણુ તે
ગિનાવણુ સં કિં 'ગીખણુ'નું પ્રેરક
ગિખણુ અં કિં 'ગીખણુ'નું કમણિ
ગિર(-રિ)જ સ્ત્રીં (સ) પાવંતી

ગિરજા, ૦૬૨ નં [પો. ફિઝિયા] ખિસ્તી
દેવળ, 'ચર્ચ'

ગિરદી સ્ત્રીં [ફા.] બીડ [અલિહારી
ગિરદેશી સ્ત્રીં [ફા ગર્દિશ] ફેરફાર, કાતિ (૨)
ગિરદો પું [ફા ગર્દિ] નીચે ઠરેલો કે ગહેલો કચરો
ગિર(-રિ)ધર, ગિર(-રિ)ધારી [સ ગિરિ +
ધર, ધારી] (સ) શ્રીકૃષ્ણ

ગિરનાર પું (સં) કાઠિયાવાડનો એક પર્વત.
-રો પું ગિરનાર પાસે મૂળ રહેતી બ્રાહ્મણની
એક ભત્તનો આદમી

ગિરફતાર વિં [ફા. ગિરફતાર] પકડાયેલું (૨)
તસ્લીન -રી સ્ત્રીં કેદ પકડાવું તે, બધન(૨)
તસ્લીનતા

ગિરમીટ સ્ત્રીં [ફ. ઈમીમેન્ટ] હિંદ બહાર
સંસ્થાનામાં મળૂરી માટે લઈ જવાતા મળૂરો.
પાસે કરાવી લેવાતું કરારપત્ર. -ટિયું 'વિં
ગિરમીટનું -ને લાગું -ટિયો પું ગિરમીટથી
બધાયેલો મળૂર [ગિરમીટ, સારડી

ગિરમીટ નં [ફ. ગિમ્મેટ] છેદ પાડવાનું એક
ગિરવાવણું સંક્રિં 'ગીરવણું' ત્રેરક
ગિરવી, ૦૬૧૨ [ફા.] ભુઓ 'ગીરવી'

ગિરા સ્ત્રીં [સં] વાણી (૨) લાખા

ગિરિ પું [સં.] પર્વત. ૦૬૬૨(-૨૧) સ્ત્રીં
પર્વતની ગુફા ૦૭ સ્ત્રીં (સ) પાર્વતી.
૦૭ પતિ, ૦૭ વર પું (સ.) મહાદેવ ૦૭ સુત
પું (સ) ગણેશ ૦૭ તનયા સ્ત્રીં (સ)
પાર્વતી ૦૬૭૩ પું પહાડ ઉપરનો કિલ્લો.
૦૬૨, ૦૬૪૧ પું (સ) ગિરધર કૃષ્ણ ૦૭ જ
નં (સં) મગધદેશનું રાજનગર. -રીશ પું
(સ) [+ ફેશ] મહાદેવ (૨) હિમાલય

ગિરેબાજ નં [ફા] એક ભત્તનું કબૂતર
ગિરેબાજ પું [ફા] ગલપટો

ગિરો અં (૨) પું [ફા] ભુઓ ગીરો
ગિલતાન પું મોલ વગેરેને ત્રિશૂલાકાર દેકા
મૂડવામાં આવે છે તે (૨) ફેડતાલ જડતા
માડવીમાં પાટડી ઉપર મુકાતી બીજી બે
ચીતરેલી પાટડીઓમાંની પહેલી

ગિલા(-દ્વા)ખેર વિં [ફા] ચાંદિયું નિદાખેર
ગિલ્લી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] મોઈ(૨) ગડગમડ

કે બીલ દરદને લીધે આવતો સોળો, વેળ
૦૬૬૦ પું મોઈ ને દડો કે તેની રમત

ગિલ્લેમાર નં એક પક્ષી

ગિલ્લો પું [ફા ગિલ્લ] આળ, આણેપ, નિદા
[ગિલ્લા ઉડાવવા, -કરવા, -ગણવા =
ખોટી વાત ઉડાવવી, નિદા કરવી] -દ્વાખેર
વિં ભુઓ ગિલાખેર

ગિસ્ત વિં [ફા ગિસ્ત?] નિબંધ, ફેગટ(૨)
સ્ત્રીં [ભુઓ ધીસ] ફેગ

ગી એક ફારસી તદ્દલવ તસ્લિત પ્રત્યય. વિં
પરથી લાવવાચક નામ બને છે. ઉદાં માહગી,
પસદગી [‘કિગલાવું’] ખુશ થવું

ગીગલાવું અંકિં અકળાવું, ગભરાવું(૨) [ભુઓ
ગીગો પું [ભુઓ ગગો] નાનો છોકરો, કાકા.

ગી સ્ત્રીં નાની છોકરી, કાકી

ગીચ વિં [સં સ્વચ્?] પાસે પાસે સડકાઈને
આવી રહેલું -ચોગીચ અં ખીચોખીચ;

ભીડ-ગરદી યાચ તેમ (૨) વિં ખૂબ ગીચ

ગીત નં [સં] ગાયન(૨) અવસર પર ગવાતું ગાણું.

[(-લું ગીત) ગા ગા કરવું = વારંવાર કહે કહે
કરવું (૨) વારંવાર કહી બતાવવું.] ૦૬ નં
ગીત, નાનું ગીત ૦૬૦૫ નં કાવ્યના ગુણવાળું
ગીત, 'લિરિક'

ગીતા સ્ત્રીં [સં] કેટલાક ધાર્મિક પદ્યગ્રંથોને
આપવામાં આવેલું નામ. ઉદાં 'શિવગીતા'
'રામગીતા' 'ભગવદ્ગીતા' પરંતુ ખાસ કરીને
તે નામથી ભગવદ્ગીતા જ ઓળખાય છે.
૦૬૨ પું ગીતા રચનાર, કૃષ્ણ ૦૭ થંતી
સ્ત્રીં ભગવદ્ગીતા કહેવાયાના દિવસનો દિવસ
(એક મતે, માગશર સુદ અગિયારશ) ૦૭
સ્ત્રીં (સ) ભગવદ્ગીતા ૦૭ વન નં
ગીતામાં ઉપદેશોનું આદર્શ જીવન

ગીતિ સ્ત્રીં [સં.] એક જાડ [પક્ષી

ગીધ નં [સં] ગૃધ્ર, પ્રા ગિદ્ધ] એક મોટું માસાહારી
ગીની સ્ત્રીં ગિની, સોનાનો એક બ્રિટિશ સિક્કો
ગીબત સ્ત્રીં [અ] બદખોઈ, નિદા (૨) આળ;
તહોમત (૩) ચાડી. ૦ખેર વિં ગીબત
કરવાની દેવચાળ

ગીબતું અંકિં [રવં] ગડદા મારવા, ધીબતું

ગીબોગીબ અં[રવં] ધીબોધીબ, ઉપરાઉપરી
ગીમ સ્ત્રીં[ક મેમ] ગજકાનાં પત્તાની એક રમત
ગીર પુ. [સં ગિરિ] (ગોસાંધની એક ભતના
નામને અતે વપરાય છે) (૨) (સ) ગિરનારનો
ગિરિપ્રદેશ

ગીર [ફા] એક પ્રત્યય 'વાળુ', 'ઝાલનાર' એવા
અર્થમાં નામને અતે ઉદાગીર, દરતગીર
-રી [ગીર + ઈ] સ્ત્રી. નામ બનાવતો પ્રત્યય
ઉદાગીર, શુભાસ્તાગીરી, શુભાગીરી
ગીરચોડિયા નં એક પક્ષી

ગીરભ નં એક પક્ષી
ગીરણી સ્ત્રીં[મ] ય તથી ચાલતુ કારખાતું, મિલ
ગીરદ સ્ત્રીં[ફા મર્દ] ધૂળ, રજકણ, રત્નેટી
ગીરવણ સંકિં [જુઓ ગીરો] ગીરો -
ધરેણે મૂકવુ ગીરવાણુ અંકિં (કમણિ)
ગીરવી અં [ફા ગિર્વી] ગીરવેણુ, ધરેણે
૦દાર વિં ગીરો રાખનાર

ગીરી [ફા] એક પ્રત્યય જુઓ 'ગીર' મા
ગીરો અં [ફા ગિરો] ગીરવી (૨) પુ.
ગીરવણુ તે, દેવા પેટે આડમાં કાઈ મૂકવુ તે
[-મૂકવુ = ગીરવી મૂકવુ, ધરેણે મૂકવુ
-રાખવુ = ગીરામાં લેવુ] ૦ખત નં ગીરો
મૂક્યાતુ ખત - લખાણ [સંસ્કૃત

ગીર્વાણુ પુ. [સં] દેવ, સુર ૦ભાષા સ્ત્રી.
ગીલ્લી સ્ત્રીં, ૦દ ડો પુ. જુઓ 'ગિલ્લી' મા
ગીસ સ્ત્રીં [ઝ ગીશ = નહારાપણુ] ચોરી
[-પડવી = ખોટ જવી (૨) ચોરાણુ (૩)
હારણુ, પાછા પડવુ -મારવી = ચોરણુ]
ગીસણું નં [જુઓ ધીસણું] જે સંઘો (કા)
[ગીસલે ધસાણુ = જે સંઘે ભેડાણુ, સસારની
રગડપટ્ટીમાં પડવું]

ગુચપુચ (છ) અં[રવં] ગુચપુચ, છાની રીતે,
કોઈ સાલણી ન લય એમ (૨) એકમેકમાં
ગૂચવાતુ ગયેણુ હોય તેમ, અરપણ (લખાણ)
(૩) સ્ત્રીં એમ કરેલી વાત

ગુચપુચિયુ વિં અરપણ, ગુચપુચ હોય એવુ
ગુચ (ગુચી) પુ. [મં] ગોટી, કલગી (૨)
વાળતો નયો - જુલુકુ -ચા (ગુચી) દાર
વિં ગુચાવાણુ

ગુજર સ્ત્રીં [ફા] ગતિ, પ્રવેશ
ગુજરકું નં ગણપતિ આગળ મૂકવાતું માટીનું
વાસણ (૨) ગારાની ગાલર જેની આકૃતિ, જે
માગલિક પ્રસંગે વેઢી ઉપર મૂકવામાં આવે
છે - હાગોરમટી સ્ત્રીં ગુજરકું ને ગોરમટી,
તે લાવવાનો લગ્નનો એક વિધિ

ગુજરણુ અંકિં [ફા ગુજર ઉપચી] જણુ,
વહી જણુ (૨) વીતણુ માથે આવી પડણુ (૩)
સંકિં જણુ કરણુ, દરગુજર કરણુ [ગુજરી
જણુ = મગી જણુ]

ગુજરાત પુ. સ્ત્રીં, નં [સં ગુજરાત્રા, પ્રા
ગુજરાત્રા] (સ) ગુજરાત ૦ણુ સ્ત્રીં ગુજરા
તની ગહેવાસી સ્ત્રી -તી વિં ગુજરાતનું, -ને
લગણુ (૨) સ્ત્રીં ગુજરાતી બાપા (૩) પુ.
ગુજરાતનો રહેવાસી

ગુજરાન નં [ફા] નિર્વાહ, ગુજરો
ગુજરી સ્ત્રીં સ્ત્રીના હાથનું એક ધરેણુ (૨)
હૈરવ રાગની એક રાગણી (૩) [ફા ગુજર]
રાહર - કસબામાં બરાત બાલર [-ભરવી]

ગુજર નં જુઓ ગુજરકું
ગુજરટોલો પુ. મોઢાં ડાની એક રમત
ગુજરાત સ્ત્રીં ['ગુજરાત' ઉપચી] દરખાસ્ત
કરવી - રજા કરણુ તે, સાક્ષી
ગુજરણુ સંકિં [ફા ગુજાર્દન] નિગમન
કરણું, ગાંધણુ (૨) રજૂ કરણુ, દાઢ માગવી
(૩) માથે નાખણુ, વિતાડણુ

ગુજરો પુ. [ફા ગુજારહ] નિલાવ, નિર્વાહ,
ગુજરાન [-કાલેવે = લરણુ પોષણુ ભેગ
મેળવણું - ચાલવો = નિર્વાહ થવો]

ગુજરાત વિં [મં ગુજરા, પ્રા] સુતાર, વાણિયા,
અહીરો ને કાનિયોના એક ભેડ (૨) પુ. એક
ભતનો ગુજર (૩) એક ભતનો બાવળ
ગુટકો પુ. [સં ગુટિકા, હિં, મ ગુટકા] ઘણી
ઝોછી લખાઈપહોળાઈની ભડી ચોપડી
ગુટપુ (-ગુ)ટ અં બરોબર ઝોઢી કરીને (સવા
માટે), ગોટપોટ

ગુટિકા, ગુરી સ્ત્રીં [સં] ગોળી (દવાની)
ગુરી સ્ત્રીં માટીનો ગોળો બાવીને (છોટની કે
ઝાડની) કલમ કરવાની રીત, અથવા એવી

રચના [-ખાંધવી = તે રીતે કલમ કરવી]
 ગુટીમાર નં એક પક્ષી
 ગુહ પું [સં] ગોળ
 ગુહગુહ અં (૨૧૦) એવો અવાજ કરીને (૨)
 ધોરે ધોરે, ગખડતુ હોય એમ (મોટીલા કે
 બાળક ચાલે એમ)
 ગુહાકેશ પું [સં] (સ) અજુન (૨) શિવ
 ગુહાકું અંકિં, -વણું સંકિં 'ગૂહતુ'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેગ્ક
 ગુણ પું [સં] જાતિરજલાવ, મૂળ લક્ષણ, ધર્મ
 (૨) સદ્ગુણ [હિંદાં ગુણુ ઊતરી આવવા =
 વારસામા તેવા જ ગુણ આવવા] (૩) પ્રકૃતિના
 ત્રણ ધર્મ - સત્ત્વ, રજ, તમ - તે (૪) [તિ પરથી]
 ત્રણની સંખ્યા (૫) અસર, ફાયદો [હિંદાં ગુણુ
 કરવો = ફાયદો કરવો (દવાએ) - થવો,
 -પડવો = સારી અસર થવી, ફાયદો થવો] (૬)
 ઉપકાર [હિંદાં 'અવગુણ ઉપર ગુણ કરવો']
 (૭) યજ્ઞ (૮) દોરી, દોરો, દોરડું (૯) દોકડો,
 'માર્ક' (૧૦) [આ.] સ્વરોના બે ફેરફાર - ગુણ,
 વૃદ્ધિ - માનો પ્રથમ (૧૧) [કા શા.] કૃતિનું
 રસપ્રદ લક્ષણ (શૈલી, લાલિત્ય વગેરે) (૧૨) વિં
 [સંખ્યાને અતે તે સમાસમાં] ગણુ ઠક પું
 ગુણનાર અઠ - સંખ્યા - રકમ [ગ] ઠક
 પ્રમાણુ નં 'જ્યોમેટ્રિકલ રેશિયો' [ગ] ઠકર,
 ઠકારક, ઠકારી વિં ફાયદો કરે એવું ગ્લાન
 નં ગુણ ગાવા તે, વખાણ (૨) કયા, આપ્યાન
 ઠૂંજ વિં ગુણ (૨) સ્ત્રીં ખ્યાતિ ઠાહણુ
 નં ગુણની ખૂજ - કદર કરવી તે ઠામ નં
 ગુણોમો સમૂહ ઠાહક, ઠાહી વિં ગુણજ.
 ઠચિહ્ન નં ગુર્યાનું આવુ (X) ચિહ્ન (ગ)
 ઠચાર પું ગુણ જોયા છતાં તેની પિછાન નહિ
 કરનાર, ખળ. ઠજ વિં ગુણ જાણનાર, કદરવાન
 ઠજતા સ્ત્રીં, ઠજપણુ નં ઠત્રય નં સત્ત્વ,
 રજ અને તમ એ ત્રણ ગુણનો સમૂહ ઠદોષ
 પું ગુણ અને દોષ, સારાસાર ઠન નં ગુણુ
 તે (ગ) ઠધર્મ પું અમુક ગુણો ધરાવવાની
 સાથે પ્રાપ્ત થતો સ્વભાવ કે ધર્મ ઠનિધિ પું
 ગુણોનો નિધિ - લઢાર ઠનિંદક વિં ગુણીને
 દોષ દેનાર ઠપાહ પું આહાર, ઉપકાર, સંપાદ.

ઠપૃથક્કરણુ નં 'ફેક્ટરાઇઝેશન' (ગ.) ઠદલ
 (-ળ) નં ગુણાકારથી આવતી રકમ, 'પ્રોડક્ટ'
 (ગ) ઠવ (-વ) તી વિં સ્ત્રીં ગુણવાળી.
 ઠવતા સ્ત્રીં ગુણવાળા હોય તે (૨) કિંતમતા;
 શ્રેષ્ઠતા. ઠવંત (-ણ) ગુણવાળુ, સદ્ગુણી.
 ઠવાચક વિં [આ] ગુણ બતાવનાર (વિશેષણ)
 ઠવાન વિં ગુણવાળુ ઠવિઠહ પું ગુણ-
 પૃથક્કરણ; 'ફેક્ટરાઇઝેશન' (ગ) ઠવિશેષણુ
 નં ગુણવાચક શબ્દ ઠવિશ્લેષ પું 'ફેક્ટ-
 રાઇઝેશન' (ગ) ઠવૃદ્ધિવિધાન નં સ્વરોના
 ગુણ કે વૃદ્ધિ કરવાની વિધિ - રીત (આ).
 ઠવધાન નં (જૈન મતે) જ્ઞાનની - આત્માના
 વિકાસની ચૌદ ભૂમિકાઓમાંની ઠરેક
 ગુણુકા સ્ત્રીં [જુઓ ગણિકા] વેસ્થા
 ગુણુગુણુ અં (૨૧૦) ગણગણ
 ગુણુવું સંકિં [સં ગુણ] એક સંખ્યાને બીજી
 સંખ્યા જેટલી વાર વધારવી
 ગુણાકાર પું [જુઓ ગુણકું; પ્રા ગુણકાર;
 સરં મ; હિં. ગુણા] ગુણુ તે (૨) એથી
 આવતી રકમ
 ગુણાઠથ વિં [સં] ગુણથી ભરપૂર
 ગુણાતીત વિં [સં] સત્ત્વ વગેરે ત્રણ ગુણોને -
 તેમના કાર્યોને ઓળગી ગયેલું, પરમજ્ઞાની
 ગુણાત્મ, ઠક વિં [સં] પ્રકૃતિના ગુણવાળુ
 ગુણાતુરાગ પું [સં] બીજના ગુણો પ્રત્યે
 આસક્તિ કે આદર - ગી વિં ગુણાતુરાગવાળુ
 ગુણાતુવાદ પું [સં] ગુણગાન, સ્તુતિ
 ગુણાન્વિત વિં [સં] ગુણવાળું, ગુણી
 ગુણાવયવ પું [સં] 'ફેક્ટર' (ગ)
 ગુણાણુ વિં [ગુણ ઉપરથી] ગુણવાળુ, સદ્ગુણી
 ગુણાંક પું [સં] ગુણાકાર કરવાથી આવેલી રકમ
 ગુણિત વિં [સં] ગુણેલું
 ગુણિયલ વિં [ગુણ ઉપરથી] સદ્ગુણી
 ગુણી વિં [સં] સદ્ગુણી (૨) પું ગુણવાન
 પુરુષ (૩) કલાક્રિવિદ (૪) જ તરમંતર જાણ-
 નાર ઠજન પું, નં કદરવાન, ચતુર માણસ
 (૨) સત્ત્વન, ગુણિયલ માણસ
 ગુણીભૂત વિં [સં] ગોણ અનેકું (૨) ગુણરૂપ-
 ભૂણરૂપ અનેકું - કરેલું

શુભોત્તર પુ.નં. [સં] બે રકમ વચ્ચેનું પ્રમાણ,
'રેશિયો' (ગ)

શુભોપેત વિ. [સં] શુભવાણુ

શુભણુ નં. શુલ્ક, પાપકની કલ્પકનો લ્પ્તો

શુભય વિ. [સં] શુભવાણુ (ર) [ગ] જેને
શુભવાનુ હોય તે (રકમ), 'મલ્ટિપ્લિકન્ડ'
-દયાક પુ. શુભય આંકડો (ગ)

શુભો પુ. [હિં] ગુપ્તા, સં. ગુપ્ત, પ્રા. ગુપ્ત પરથી ?
એકલ્પથ્ય વેપાર, ઝભરો

શુદરણું અ.કિં.નં. [સરં] હિં ગુદરના, મ. ગુદરળે,
ફા. ગુદર પરથી ? ગુદરણું, શુજરણું [સાલ]

શુદન્ત વિ. [ફા. ગુજરત્તહ] ગત, પાછણુ (વરસ,

શુદા સ્ત્રી. [સં] શરીરમાથી વિદ્યા નીકળવાનું
દ્વાર ંવર્ત [+ આવર્ત] પુ. શુદાનો એક
રોગ ંસ્થિ [+ અસ્થિ] નં. માણસના
શરીરમા કરોડને છેડે આવેલું ત્રિકોણ હાડકું,
'ક્રિસ્ટસ' [રાગણી]

શુનકલી સ્ત્રી. [સં] ગુણકલી] માલકોશની એક
શુનો (નો) પુ. [ફા] અપરાધ, વાંક, તકસીર
[શુનામા આવણુ = અપરાધી થઈ; વાંક કરેલો
હોવો] -નેગાર વિ. શુનો કરનાર, અપરાધી
-નેગારી સ્ત્રી. શુનેગારપણુ [-કરવી =
શુનો કરવો, વાંકમા આવણુ]

શુપ વિ. + શુષ (પ)

શુપચુપ અ. [શુપ + ચુપ] ચુપચાપ, છાનુમાનુ

શુષ વિ. [સં] છુપાવેલું, સં. ઘાડેલું (ધન વગેરે)

(ર) ધારું, ગૂઠ (વાત વગેરે) [-ગંગા સ્ત્રી.
જેનું મન કળી ન શકાય તેવી બીડી સ્ત્રી]

તા, -સાધી સ્ત્રી. શુષપણુ ંચર પુ.
નસૂસ ંચર્યા સ્ત્રી. બુઓ અજ્ઞાતચર્યા ંદાન
નં. ધૂપુ દાન -સા સ્ત્રી. એક પરકીયા
નાયિકાનો ભે. (પ્રેમીના પ્રેમ, આલિંગન
વગેરે શુષ રાખે તે) -સિ સ્ત્રી. [સં] રક્ષણ

શુસી સ્ત્રી. [સં] ગુપ્ત] લાકડીની અદરશ - છૂપુ
રહે એવું એક અણીદાર સળિયા જેવું હથિયાર

શુદા સ્ત્રી. [સં] ગુહા] પહાડની બખોલ - બિંદુ
કોતર, શુદા [ગૂજ]

શુદત (-તે) ગો. સ્ત્રી. [ફા] વાતચીત, મસંત,

શુદતાર સ્ત્રી. [ફા] વાણી

શુદતેગો. સ્ત્રી. બુઓ શુદતગો

શુખારો પુ. બુઓ ગખારો

શુમ વિ. [ફા] ખોવાયેલું [-કરણું = છૂપાવણુ,
ઉપાડી જવું -થણું = ખોવાણું] ંરાહ વિ.
રસ્તો ભૂલેલું [શુપચુપ

શુમસૂમ અ. [શુમ + સૂમ (સં શૂન્ય)] સૂમસામ,

શુમાન નં. [ફા] અભિમાન, ગવ [-ધરણુ,

-રાખણુ = અહ કાર કરવો -છીતરણુ =

અહ કાર દૂર થવો -ઉતારણુ = અહ કાર દૂર

કરાવવો, નમાવણું -ની વિ. અભિમાની

શુમાવહા (-રા) વણુ સં.કિં. [બુઓ શુમાવણું]

ખોવાણવણુ

શુમાવણુ સં. કિં. [ફા. ગુમ ઉપરથી, હિં

ગુમાના] ખોણુ (ર) ધૂળધાણી કરણુ, ઉડાવી દેવ

શુમાસ્તો પુ. [ફા. ગુમાસ્તહ] કારકુન, મહેતો

-સ્તાગીરી સ્ત્રી. શુમાસ્તાનું કામ, મહેતા

ગીરી -સ્તી સ્ત્રી. શુમાસ્તાગીરી

શુમ્મો પુ. [રવં] મુઝી [વતની

શુરખો પુ. [સરં હિં ગોરખા] નેપાળદેશનો

શુરશુરણું અ.કિં. [રવં] શુરશુર એવો અવાજ

કરવો શુરશુરાવણું સં. કિં. પ્રેરક

શુરજ સ્ત્રી. [ફા. ગુર્જ] ગદા, મુદ્ગાર

શુરથમાની વિ. મરહૂમ, સ્વર્ગવાસી

શુરદો પુ. [ફા. ગુર્જ] શુરજ, લોહાનો મગદળ

(ર) [ફા] મૂતપિહ, 'કિંડની'

શુરાળ નં. [સરં હિં, મ, ફા. ગુરાવ, ર. ગ્રેવ]

એક નતવું વહાણ

શુરુ વિ. [સં] મેદુ (ર) ભારે (૩) દીર્ઘ (૪)

પુ. શિક્ષક (૫) પુરોહિત, ગોર (૬) [સ.]

એ નામનો ગ્રહ, ધૃહરપતિ (૭) શુરવાર

ંક સ પુ. [] આવો મોટો કૌસ ંકિલ્લી

સ્ત્રી. શુરુદ્ધી ંકુલ (-ળ) નં. શુરુને રહેવાનું

ઠેકાણું, ન્યાં વિદ્યાર્થીઓને રાખીને તે શિક્ષણ

આપે છે (ર) તે પદ્ધતિને અનુસરતી

શિક્ષણસંસ્થા ંદુદ્ધી સ્ત્રી. અનેક તાળાને

લાગુ પડે એવી દ્ધી, 'માસ્ટર-કી' (ર)

[લા] ગમે તેવા સભેગોમાય કામ દે એવી

મુક્તિ, ઉપાય, સાધન ધં. ંકેાણુ પુ. કાટ-

ખૂણાથી મોટો ખૂણો, 'ઓળટપૂસ એગલ'

[ગ] ંગમ સ્ત્રીં ગુરુપાસેથી મેળવેલુ જ્ઞાન
 ંગમ્ય વિં ગુરુ દ્વારા જ સમભ્ય એવું.
 ંચર્યા સ્ત્રીં ગુરુની સેવા. ંજન પું; નં
 ંવં વહીલવર્ગ (માખાપ, શિક્ષક ઇત્યાદિ).
 ંતદપગ(-ગામી) વિં ગુરુપત્ની સાથે સભોગ
 કરનાર. ંતા સ્ત્રીં, ંત્ર નં ગુરુપણુ (૨)
 મોટાઈ, ગૌરવ (૩) ભારેપણુ ંત્રકેંદ્ર
 નં બિદુથી વજનનુ સમતોલપણુ થતુ હોય
 તે, 'સેન્ટર એફ ગ્રેવિટી' ંત્રમધ્યથિંદુ નં
 ભુઓ ગુરુત્વકેંદ્ર ંત્રરેખા(-પા) સ્ત્રીં
 ગુરુત્વકેંદ્રના આકર્ષણની લીટી યા દિશારેખા.
 ંત્રાકર્ષણુ નં ભારનુ પૃથ્વીના કેંદ્ર તરફ
 ખેંચાતુ તે, 'ગ્રેવિટેશન' ંદક્ષિણુ સ્ત્રીં
 અરયાસ પૂરો કર્યા પછી ગુરુને આપવાની
 દક્ષિણ ંદાસ વિં પું ભલો, ખાધો
 (કટાક્ષમા) ંદ્રોહ પું ગુરુનો દ્રોહ ંદ્રોહી
 વિં ગુરુનો દ્રોહ કરનાર ંપત્ની સ્ત્રીં
 ગુરુની પત્ની ંપદ નં ગુરુનુ પદ - પદવી
 ંપૂજ સ્ત્રીં ગુરુની પૂજ - આદરમાન ંખંધુ
 પું એક ગુરુનો શિષ્ય, સહાધ્યાથી ંભક્તિ
 સ્ત્રીં ગુરુ પ્રત્યે ભક્તિ ંભાઈ પું ગુરુપધુ
 ંભાર પું ગુરુ તરીકેની જવાબદારી. ંમત્ર
 પું ગુરુએ આપેલો મત્ર (૨) [લા] છૂપી
 મલાહ, શિખવણી [-આપવો; -મૂકવો
 = છૂપી શિખવણી આપવી -લેવો = કાઢીની
 શીખ સ્વીકારવી, ખીજની શિખવણીમા રહેવું]
 ંમાન નં વહીલ પ્રત્યેની અદખ (૨) રસણુ,
 રસણાનુ કટાક્ષ ંમુખ વિં ગુરુના મોએથી
 મગેલુ (૨) મનસ્વી નહિ પણ દીક્ષિત - ગુરુના
 બોલને અનુસરનારું (૩) નં ગુરુનુ મુખ ંમુખી
 વિં ગુરુના મુખનુ (૨) સ્ત્રીં શીખોમાં રાત્ર
 થયેલી પલખની એક લિપિ ંદેખા સ્ત્રીં
 મહારેખા, (-) આલુ વિરામચિહ્ન ંવાર
 પું અઠવાડિયાનો એક દિવસ ંવારુ વિં
 ગુરુવારે આવતુ - રાત્ર થતુ - રૂપસદન નં
 [+ ઉપસદન] ગુરુ પાસે જતુ તે (૨) ગુરુનાં
 ચરણોમા પડતુ - શિષ્ય બનતુ તે
 ગુરુર વિં [સં] ગુરુરાતનુ (૨) પું ગુરુર
 ભત (૩) ગુરુરાત (૪) ગુરુરાતનો વતની, -રી

સ્ત્રીં ગુરુરાતણુ (૨) રખારણુ, ગોવાળણી (૩)
 એક ભૂતો ગુરુરાતી રાસ (૪) રાગની એક ઢખ
 (૫) ગુરુરાતી ભાષા કે ગુરુરાતરૂપી ઢેવી (૬)
 વિં ગુરુર - ગુરુરાત દેશને લગતુ
 શુલ નં [ફા] ફૂલ (૨) શુલાબનુ ફૂલ (૩) [લા]
 યત્તી ઉપરનો બળેલો ભાગ, મોગરો [-કરવું =
 હોલવી નાખતુ, -થવું = હોલવાતુ] ંકંદ પું
 [ફા] શુલાબની પાખડીઓ ને સાકરનો મુરખો
 ંખાર પું [ફા] ગુલલૈલુ આસમાની લાલ
 રગ ંખેરી (ખે) વિં [ફા. ગુલલૈલુ] શુલખાર
 રગનુ ંચરમ નં [ફા] એક પક્ષી ંછડી
 સ્ત્રીં એક ફૂલઝાડ (૨) તેનુ ફૂલ (૩) શુલાબનો
 ગોટો અથવા તોરો (૪) એક ઘરેણુ ંછણુ
 પું, નં [ફા ગુલજાબુ] એક ફૂલઝાડ ંભન
 વિં શુલાબના આત્મા જેવુ, સુદર, મોહક
 ંભ(-ઝા)ર પું [ફા] શુલાબની વાડી;
 ફૂલવાડી (૨) વિં મનોહર, સુદર ંતરાશ
 સ્ત્રીં [ફા] યત્તીનો મોગરો કાપવાની કાતર
 ંતાર પું [+ (ઝ) તુરિહ] એક ફૂલઝાડ
 ંતારો પું શુલાબનો ગોટો - ગજરો (૨)
 એક ફૂલઝાડ ંદસ્ત પું [ફા] ફૂલનો ગોટો -
 તોરો ંદાન નં [ફા] ફૂલની ંદાવદી
 (-રી) સ્ત્રીં [ફા ગુલિ(-કે) દાવૂદી] એક
 ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ ંતાર નં હાલમ ંખાસ
 નં [+ ઝ અન્વામ] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું
 ફૂલ ંમેર (મો,) સ્ત્રીં [ફા ગુલેમુહ] એક
 ફૂલઝાડ (૨) એનુ ફૂલ ંશન નં [ફા] શુલિસ્તાન
 શુલશુલાટ પું [રવં]
 શુલશુલાટિયો પું છોકરાની એક રમત
 શુલચરમ, શુલછડી, શુલછણુ, ભુઓ 'શુલ'માં
 શુલછાય નં એક વનસ્પતિ ['શુલ'માં
 શુલભન, શુલભ(-ઝા)ર, શુલતરાશ ભુઓ
 શુલતાન વિં [ફા] મશગૂલ, તલ્લીન
 શુલતોર, -રો, શુલદસ્ત, શુલદાન, શુલદા-
 વદી (-રી) ભુઓ 'શુલ'માં
 શુલખડી પું એક છદ
 શુલખાન નં [ફા ગુલવાગ] શોરખાર (૨)
 આનંદની - ઠકામરકરીની વાત (૩) ગામ-
 ગપાટો, તહકિ

શુલભાસ, શુલભોર જુઓ 'શુલ'મા
શુલધુ નં [ફા ગુલજામ] ગપાદો, ગપગોદો
શુલમહેરી સ્ત્રીં એક જળયર પક્ષી
શુલશન નં [ફા] જુઓ 'શુલ'મા
શુલશામ નં એક વનરપતિ
શુલખી સ્ત્રીં એક વનરપતિ
શુલાખ નં [ફા] એક ફૂલઝાડ (૨) તેનું ફૂલ
૦જળ નં શુલાખની પુશખોવાળુ પાણી
૦જળ યુ નં [હિં ગુલવજામનું] એક મીઠાઈ
૦દાન નં [ફા], ૦દાની સ્ત્રીં [ફા] શુલાખ-
જળ છાટવાની શિરોધાના આકારની ઝારી -ખી
વિં [ફા] શુલાખના રગનું (૨) મીઠું, મજેદાર
(ઉકાં ઊંધ, સ્વલાવ) (૩) સ્ત્રીં શુલાખના
જેવો રાતો રંગ -ખી તૂશી સ્ત્રીં એક પક્ષી
-ખી મેના સ્ત્રીં એક પક્ષી

શુલામ પું [જ] ખરીદ કરેલો ચાકર, લૂંટો
(૨) [લા] પરવશ -પરત્ર માણસ ૦ખત
નં શુલામ તરીકેના વેચાણનું લખત (૨) પરત્ર
ખનાવે એવું લખાણ -કશર ૦ગીરી સ્ત્રીં
[ફા] જુઓ શુલામી ૦ડી સ્ત્રીં ખરીદ કરેલી
દાસી -લૂડી ૦દાર પું શુલામનો ધણિ-
યામો -મી સ્ત્રીં [ફા] શુલામપણુ (૨) ધણી
હલકી તાબેદારી (૩) પરાધીનતા

શુલાલા પું, નં [હિં, જુઓ શુલાલા] એક
રાતા રંગનો સહેજ સુગધીદાર ભૂંડો
(આનંદોત્સવ, ખાસ કરીને હોળીના દિવસોમાં,
એ ખૂબ વપરાય છે)

શુલા(-લા)લા પું, નં [ફા ગુલેલાલજ, સર
હિં, મ] એક ફૂલ

શુલાટ સ્ત્રીં [દે ગુલુત્ય (જી)] ગોટીમકુ
(૨) [લા] ઊલટું ફરી જવું તે. [-ખાવી
-મારવી, -સગાવવી = ઊલટું ફરી જવું]

શુલિસ્તાન નં [ફા] શુલશન, ફૂલવાડી, ખાગ
શુલ્ક પું, સ્ત્રીં [સં] ધૂરી, ધૂટણ (૨) દીંચણ
'શુલ્ક નં [સં] ગોળાનો રોગ (૨) ગાઠ (૩)
જુઠ, ઝાડી -દેમોદર નં [સં +ઢર] ખરોળનો એક રોગ

શુલ્કર નં [હિં, જુઓ શુલર] ઊંચરો

શુલાલા પું એક ફૂલ, જુઓ 'શુલાલા'માં

શુલ્ક' નં [જુઓ શૂલક] પાપકની કણકનો
લૂઓ, ગૂંધર [-ખાડકુ = તે લૂઓ ખનાવે]
શુલરહારી સ્ત્રીં ગાવાની એક ખાની
શુવાર, ૦ફળી, ૦શિ (-શિ, -સિં, -સીં) ગ
જુઓ 'ગવાર'માં [-મસલત

શુસપુસ સ્ત્રીં [સ્વં] ગુચપુચ, છાની વાતચીત
શુમલ નં, ૦ખાનું નં જુઓ 'શુલ'મા
શુસ્તાખાના વિં [ફા] અસફ્ય, બેઅદબીલયું
શુસ્તાખી સ્ત્રીં [ફા] ખેશરમી, અસબ્યતા,
બેઅદબી [નાહવાની એરડી
શુસ્તા(-મલ) નં [જ] રતાન ૦ખાનું નં
શુસ્તો પું [જ] કોષ [-ગાવવો, -ચડવો =
શરસે યત્ન શુસ્તે કરવું = કોષે લરાય એમ
કરવું કે વર્તવું, ચીડવું શુસ્તે થવું,
શુસ્તામા આવવું, શુસ્તે ભરાવું = કોષ
કરવો, ઠાપવું]

શુહા સ્ત્રીં [સં] શુકા

શુહા વિં [સં] ધૂપુ, છુપાવવા યોગ્ય (૨) નં
રહસ્ય, મર્મ (૩) છૂપી વાત

શુહક પું [સં] દેવોનો એક વગ, કબેરેનો અનુચર
શુંગ(-શું) વિં [ફા, સં] જુઓ 'ગૂચ' વિંમાં
શુંજ પું, ૦ન નં [સં] ગણગણાટ ૦કર પું
શુજન કરનાર, હમર

શુંજવું અંકિં [સં ગુંજ] ગણગણું, ગુલર કરવો
શુંજ નં [સં ગુહા] ધૂપી વાત, બેદ (૨) સ્ત્રીં
જુઓ શુભ (૩) ગાંઠ, ગૂચ, આટી ૦વટ સ્ત્રીં
છાની છાની વાત

શુભ સ્ત્રીં [સં] ચનોડી કે તેનું ઝાડ (૨) ચનોડી
જેટલું વજન, રતી ૦ફલ (-ખ) નં ચનોડી
૦રવ પું [સં] જુઓ શુભર

શુંભશુજ સ્ત્રીં [જુઓ શુજવું] ભારે શુભરવ
શુંભર (૦વ) પું [સરં હિં] શુજવાનો અવાજ
(૨) [લા] અવ્યક્ત મધુર અવાજ

શુંભશ સ્ત્રીં [ફા ગુંજાશ] ગજુ, તાકાત
શુંખત્ત નં, -તા સ્ત્રીં [સં] શુજન યદ્દશકે
એવું હોય તે [લગાડવું તે

શુંકન નં [સં] ઠાકવું -છુપાવવું તે (૨) ચોપડવું -
શુંકો પું [ર Gunter - એક જાણુ નામ
તેની સાકળ આપમાં લેવાતી તે પરથી, સરં

મ ગુઠા] જમીનનું એક માપ (એકરનો
૪૦ મો ભાગ, ૧૧ X ૧૧ ચોરસ વાર)
ગુંડ, -ડો [સરં હિં. ગુંઢા] વિં જળરક્તીના
કામ કરનાર, બદમાશ, દાંડ (ર) પું એવો
આદમી -હાશાહી સ્ત્રીં ગુડાઓનો અમલ
-હાગીરી સ્ત્રીં ગુડાપણું, ગુડા જેવું વર્તન
ગુંદ, ૦૨ પું [હિં ગોંદ] ફટલાક ઝાડમાથી
ઝરતો ચીકણો રસ (ર) ચોટાડવાના કામમા
આવતો તેવો બાવળનો રસ ૦૨ પાક પું ગુંદર
ભેળવાને બનાવેલું વસાણું (ર) એક મીઠાઈ
(૩) [લા] માર ઠરિયુ નં પલાળેલો ગુદર
રાખવાનું પાત્ર (ર) લકર, કંટાળો આવે તોય ન
ખસે એવું -ચોટણ વૃત્તિનું માણસ [-ચોટણું
= લપ વળગવી; લકર વળગતું] -દિયુ નં
ગુદરનું પાત્ર, ગુંદરિયુ [ગૂથણી
ગુંદ પું [સં] ગૂથણ (ર) ગૂમકું. ૦ના સ્ત્રીં
ગુંદિત વિં [સં] ગૂથણ
ગૂંબજ પું [ફા ગુવ્દ] ધૂમટ
ગૂ નં [સં] વિષ્ટા, મળ ૦ખાઈ (-ડી, -ણ)
સ્ત્રીં અથણખાઈ
ગૂઈ સ્ત્રીં ગબી, બઠી (ર) [કા] અણચી
ગૂખાઈ, -ડી, -ણુ જુઓ 'ગૂ'મા
ગૂગળ પું [સં ગુગુલ] એક ડુંગરી ઝાડનો ગુંદર
(તે દવાના તેમ જ ધૂપ કરવાના કામમા આવે
છે) -ગિયું વિં ગૂગળને લગતું, ગૂગળવાળું
(ર) નં ગૂગળ રાખવાનું પાત્ર
ગૂગળી વિં (ર) પું ઓખામ ડાળના બ્રાહ્મણોની
એક ભતતુ (ર) [લા] સ્ત્રી, ક જૂસ [-જેવું =
ગોળું, ગડું]
ગૂજ (-ઝ) સ્ત્રીં [સં ગુજ, પ્રા ગુજ્ઞ] ગુપ્ત વાત,
રહસ્ય (ર) બે બાળુ અણીવાળો (પાટિયા
ભેડવાનો) ખીલો (૩) વિં ગુજ, ગુપ્ત
ગૂજરાત, ૦ણ, -તી [સં ગૂર્જરા] જુઓ
'ગૂજરાત'મા
ગૂઝ સ્ત્રીં જુઓ ગુજ [સૈયાણી; લેધી
ગૂઝકી સ્ત્રીં ['ગૂડો' = પગનો નળો પરથી ?]
ગૂઝણું નં [સં ગૂઢ = દો] ગૂઢ
ગૂઝડું સંકિં [સં, પ્રા ગુઢ ઉપરથી ?] કાપડું;
વાઢડું (ર) [જુઓ ગોઝડું] ખોઢું

ગૂડાલાકડી સ્ત્રીં ગોળ લાકડી, એક પ્રકારની
જૂની સજા -રિખામણી [વચ્ચે ભાગ
ગૂડિયા પું (કા) ગાડાના પૈડાનો આરાવાળો
ગૂડી સ્ત્રીં [મ. ગુઢી (કાનકી 'ગુઢિ = ધ્વજ) હિ.
ગુઢી = પતંગ] ઉત્સવને દિવસે ઊભો કરેલો
ઝડો, માણેકય લ ૦પડવો પું ચૈત્ર સુદ પડવો
ગૂડે વિં [સરં મ ગુઢા] પાક; છુચ્ચુ, શંક
ગૂડો પું [સરં મ ગુઢી = મૃત્યુના સમાચાર]
મરનારને રોવા જવું તે, કાણ
ગૂડો પું [સરં દે. ગોઢ = પગ, હિં ગુઢી, મ
ગુઢવા = ઢાકણી, સિંધી ગુઢ] (ચ) પગનો
નળો (ર) [લા] બળ, શક્તિ, હાત [ગૂડા
ભાંગવા = (અંકિં) પગ ભાગી જવા,
શક્તિ ન રહેવી (ર) સંકિં પગ ભાગી
નાંખવા, શક્તિ ખતમ કરી દેવી]
ગૂઢ વિં [સં] ગુઢ, જાનું (ર) ન સમજાય એવું, ગઢન
(૩) ઇદ્રિયાતીત, 'મિરિટક' ૦જનું વિં [સં]
હાંસકી ન દેખાય તેવું માસલ, હુષ્ટપુષ્ટ. ૦તા
સ્ત્રીં, ૦પણુ નં ૦મણિ પું સતાડેલી
કાકરી બોળવાને મળતી એક પ્રાચીન રમત.
૦વાદ પું વસ્તુ ગૂઢ હોઈ સ્વાતુલવનો જ
વિષય છે એવો તરવજ્ઞાનનો વાદ, 'મિરિટ-
સિઝમ' ૦વાદી વિં (ર) પું ગૂઢવાદમા
માનનાર -હાક્ષર પું ગૂઢ અક્ષર
ગૂણુ (ણ) સ્ત્રીં [સં ગોળી] થેલો, કામળો (ર)
છાલકુ (ગણેડા વગેરે ઉપરનું) (૩) ચાર મણતુ
માપ. ૦પાટ નં શણ કે સૂતળીનું વણેલું તાપડું,
ટાટિયું (ર) નં ૦ખંબં તેના વસ્ત્ર કે તે પહેરવાની
જેલશિક્ષા. -ણિયું નં ગૂણપાટનો બનાવેલો
થેલો. -ણિયો પું તાખાનો ઘડો (ર) થેલો, ગૂણ
(૩) અમુક વજનનું માપ (૪) [સરં હિં ગુ (-નો)
નિયા, મ. ગુણ્યા] પું કાટખૂણો (કારીગરનો)
ગૂણુકું વિં [જુઓ ગૂણ] ભડું અને ઠીંગણું
ગૂણિયુ, -થો જુઓ 'ગૂણ'મા
ગૂથ વિં [સં ગુથ = રમણ ઉપરથી] રમતિયાળ
(ર) [સં ગૂથ = કામગુ ઉપરથી] કામી (૩) સ્ત્રીં
[જુઓ 'ગૂથ'; પ્રા ગુંથ] (ચ) (ધ), ગૂમકું
મટયે રહેલું ચિહ્ન -ખાડો
ગૂમકું (-કું) નં [સં ગુલ્મ, પ્રા. ગુલ્મ (૦ઢ) ?]

શરીરે ઊડતો ફેલ્લો - દેટા જેવો ગહો [ગૂમટે
ધસીને ચોપડવા જેણું = નકારું, જરને
વખતે કામ ન આવે તેણું]
ગૂમૂતર નં [ગૂ + મૂતર] મળમૂત્ર [-ઉચામવાં,
-કરવા = મળમૂત્ર સાફ કરવાં (૨) માવજત
કરવી (બાળક કે માદાની)]
ગૂર સ્ત્રીં [‘ગર’, ‘ગર્ભ’ ઉપરથી] હાકકાંની
અદરનો ગર ‘મેરો’
ગૂરણ પું [સરં મ ગુત્તી] એક ભતપુ પુંકળ
વાળવાળુ ઠીંગણુ કૃતક
ગૂરા પું બં વં [જુઓ ગૂડા] પગ
ગૂર્જર વિં (૨) પું, -ની સ્ત્રીં જુઓ ‘ગૂર્જર’ મા
ગૂલર નં [હિં] ગુલ્લર, ઉમરડો (૨) ઉમરડુ (૩)
કાનતું એક ધરેણુ -રૂ નં [જુઓ ગૂડલુ]
પાપડનો લૂઓ (૨) જુઓ ગૂલર (૩) ઘોડિયે
લાટકાવવાતું એક લાકડાતું રમકડું -રો પું
ઉમરડો [કાબરુ ધર
ગૂલી સ્ત્રીં ગળી (૨) જીવડાએ બનાવેલું ઘોણું કે
ગૂલુ નં એક પક્ષી
ગૂવાળણુ, ગૂસેણું નં [ગૂ + વાળણુ (વાળવું),
+ સૈણુ - (ઉસરડવું)] ગૂ ઉસરડવાનું સાધન
(ઠીકર, પતર)
ગૂગણું વિં [સં ગુંગ] નાકમાથી બોલતું
ગૂગળાણુ અંકિં [‘ગૂગૂ’ અવાજ ઉપરથી
રવં] હવાની ખોટ કે અટકાયતને લીધે અમૂ-
ઝાણુ, ધાસ રૂધાવો -મણુ નં, સ્ત્રીં ગૂગળાણુ
તે, -વણુ સંકિં ‘ગૂગળાણું’નું પ્રેરક
ગૂગું વિં [સં ગુંગ] નાકમાથી બોલતું, ગૂગણુ
(૨) મૂગુ (૩) નં નાકના મળનો બધાઈ ગયેલો
પોપડો -ગાવેડા પું બં વં ગૂગાના જેવું
વર્તન -ચાળા, ગૂગાપણુ (૨) કોઈ કામમા
ચીકાશ કર્યા કરવી તે (૩) વગર આવડયે
કામમાં ચૂથણા કરવા તે -ગો પું (નાકમાંનું)
ગૂગુ (૨) એક ભતનો જીવડો
ગૂચ સ્ત્રીં [સં ગુચ્છ, પ્રા ગુચ્છ?] (દોરા
વગેરેનું) ગહાઈ જવું તે (૨) [લા] આંધીધૂદી,
મુરિક્ષી, [-આવવી = ગૂચ પડવી -ઉકેલવી
= આંધી ઉકેલવી (૨) મુરિક્ષીનો તોડ કરવો
-પડવી = આંધી પડવી (૨) ગૂચવાણુ (૩)

મૂઝાણુ, મુરિક્ષી પડવી] ંવણુ (-ણી) સ્ત્રીં
ગૂચાઈ જવું તે (૨) જેમાથી ઉકેલ કાઢવો મુરિક્ષ
યઈ પડે એવી પરિસ્થિતિ ંવણું વિં
ગૂચવણવાળુ ંવણુ સં કિં ગૂચવણમાં
નાખવું ંવાહિયું વિં ગૂચવાડાવાળુ, ંવાડો
પું જુઓ ગૂચવણુ ંવાણું અંકિં ગહાણુ
(દોરા વગેરેનું) (૨) [લા] સપડાણુ, ઉકેલ ન સૂઝવો
(૩) [લા] મૂઝાણું, ગમરાણુ ં (-છ) ણિયાણું
વિં ગૂછીવાળુ ં (-છ) ણી સ્ત્રીં દોરાની
અટેરીને કરેલી આંધી કે ગોગો ં (-છ) ણુ નં
ગોળ આકારમા વળેણુ કે વીટેણું હોય તે
ગૂચાણું અંકિં જુઓ ગૂચવાણુ
ગૂછળી, -ણિયાણું, -ણું જુઓ ‘ગૂચ’ માં
ગૂચિયુ નં [જુઓ ગૂચુ] ગમણુ (૨) [ઈ]
ધુમાતો દેવતા
ગૂચુ (-ચૂ) નં [સં ગુચ્છ, પ્રા ગુચ્છ] ગમણુ
ગૂતો પું [સરં મ ગુંત] ગૂચ (૨) વાધો, શાક (૩)
કલક [-પડવો = વાધો પડવો -પાડવો =
વાધો પાડવો (૨) શક લાવવો (૩) જુદા પડવું,
જુદો મત ધરાવવો]
ગૂચ (ય) સ્ત્રીં [જુઓ ગૂચવુ] (કા) ગૂમડા
વગેરે રૂઝાતાં ત્યા ગાહ જેવું રહે તે, ગૂધ
ગૂચણુ નં [‘ગૂચ’ ઉપરથી] ગૂચવું તે (૨) ગૂચવાણુ
કામ (૩) ગૂચવાની કળા -ણિયાણું વિં
ગૂચણવાળુ, ગૂચેણુ -ણી સ્ત્રીં ગૂચણું કામ
(૨) ગૂચવાની કળા કે આવડત (૩) ગૂચામણી
ગૂચવુ સંકિં [સં ગ્રય, પ્રા ગુચ, ગુંચ પરથી]
દોરો કે સેરને આંધી પાડી પાડીને સાંકળવું -
ભળીદાર રચના કરવી ગૂચાવણુ (પ્રેરક)
ગૂચાણું (કર્મણિ) [ગૂચવાનું મહેનતાણુ
ગૂચામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં [ગૂચવું ઉપરથી]
ગૂદડો પું [દે ગુદ?] એક ધાસ
ગૂદરણુ સં કિં [જુઓ ગુદરડું] + જુઓ
ગુજરવું સંકિં [ગુલાબળણુ
ગૂદવડું નં [દે ગુદવડય] એક મીઠાઈ,
ગૂદણુ સંકિં [જુઓ ખૂદણુ] પગ તળે કચરણુ,
ખૂદણુ (૨) ઢાળી મસળીને નરમ કરવું (૩)
[લા] મારણુ, ઠોકણુ
ગૂદા (-દી) પાક પું એક મીઠાઈ (૨) [લા] માર

ગૂંદાણું અં કિં, -વણું સં કિં 'ગૂંદાણું'ના
અનુક્રમે લાવે અને પ્રેરક રૂપ
ગૂંદી સ્ત્રીં [સં ગુન્દ્ર, પ્રા ગુદ] એક ઝાડ.
ગૂંદીપાક પું ભુઓ ગૂંદાપાક
ગૂંદ નં [ભુઓ ગૂંદી] ગૂંદીનું ફળ
ગૂંધ નં એક પદ્ધતિ
ગૂંધ નં [સં] ગીધ -ધ્રી સ્ત્રીં ગીધ્વી
ગૂંધસી સ્ત્રીં [સં] કમર અને તેની નીચેના
લાગમા લાગુ પડતું વાતુ હર્દ
ગૂંદ નં [સં] ધર(ર) જાતલાય (૩) જગા; આલય,
મકાન કે ચોરડો (અ તે સમાસમા. જેમ કે
રાયનગૂંદ, ભોજનગૂંદ) ઉદ્યોગ પું ફાલતું
મમયમા ઘે બેઠા થઈ શકે તેવો ઉદ્યોગ (ઉદ્યોગ
કે રિયાનો ઉદ્યોગ) ઠકમ્, ઠકાર્થ નં વરતું
કામકાજ. ઠગાણા સ્ત્રીં [સં] ગરોળી ઠંદેવતા
સ્ત્રીં ધરની દેવી (ર) પું બંબવં ધરના દેવો
(કુલ ૪૫ છે) ઠપતિ પું ગૂંદસ્થ (ર) જાતો
પર દેખરેખ રાખનાર શિક્ષક ઠપતિત્વ નં
ઠપત્ની સ્ત્રીં ગૂંદિણી ઠપવેશ પું ધરમા
વિવિધૂર્વક પ્રવેશ કરવો તે (ર) મીઠાના ધરમા
કે હંદમા રત્ન વિના પેસવું તે, 'ટ્રેસપાસ'
ઠપલિ પું વૈશ્વદેવ ઠમેધી પું ગૂંદસ્થ
ઠક્કમ્ સ્ત્રીં સુશીલ, સચ્ચરિત સ્ત્રી ઠરાજ્ય
નં ગૂંદ અને ગૂંદની બાબતોમાની હક્કમત
ઠવ્યવસ્થા સ્ત્રીં ધરની વ્યવસ્થા, ધરનું
કામકાજ ઠમચિવ પું દેશની આતરવ્યવસ્થા
સ લાખનાર પ્રધાન, 'હોમ-મેમ્બર'. ઠસાર
પું ધરસ સાર, ધરખટલો ઠસ રકાર પું
ધરમાંથી મળતો કે પડતો સરકાર ઠસ્થ પું
બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પૂરો કરી ગૂંદસ્થાશ્રમમાં દાખલ
થયેલો માણસ (ર) સારો ખાનદાન માણસ,
મજાજન ઠસ્થતા સ્ત્રીં. ઠસ્થાણી સ્ત્રીં
ગૂંદસ્થની સ્ત્રી; ગૂંદિણી (નર્મદ) ઠસ્થાઈ સ્ત્રીં
ગૂંદસ્થપણું ઠસ્થાવટ પું, સ્ત્રીં ગૂંદસ્થાઈ.
ઠસ્થાશ્રમ પું બ્રહ્મચર્યાશ્રમ પછીનો બીજો
આશ્રમ. ઠસ્થાશ્રમી વિં ગૂંદસ્થાશ્રમમા
અવેશું - રહેણું ઠસ્થી વિં ગૂંદસ્થને લગતું
(ર) સ્ત્રીં [દિં] ગૂંદસ્થાઈ, ગૂંદસ્થાશ્રમનું કામ-
કાજ વગેરે. -હાંગણ નં [ત આંગણ] ધરનું

આગણુ -હિણી સ્ત્રીં [સં] ગૂંદસ્થની સ્ત્રી,
ધરધણિયાણી -હી પું [સં] ગૂંદસ્થાશ્રમી
(ર) ધરધણી
ગૂંદીત વિં [સં] ગૂંદણ કરેણું (ર) માની લીધેણું.
[અહીંતા પું ('ગૂંદીતા' બોલુ છે.) ભુઓ
તેના ક્રમમાં] -તાગમા સ્ત્રીં [ગૂંદીત +
આગમ] કવે યુનિવર્સિટીની બી એ ને
મળતી પદવી કે તે ધરાવતી સ્ત્રી
ગૂંદા વિં [સં] ગૂંદતું, ગૂંદ સંબંધી. ઠસ્થ નં
ગૂંદધર્મ સંબંધી સૂત્રોનો સંસ્કૃત ગ્રંથ
ગે સ્ત્રીં ધરના જાપરામા ને છતમા આવતું એક
લાકડું, લગ [એક ફળ
ગેગડું નં લખોડીઓને બદલે રમતમા વપરાતું
ગેક (ગેક), સ્ત્રીં [સં ઘટ?] ગડ, પડ, ગડી
(કપડાની) (ર) સળ (કાગળનો) (૩) [સરં સં
ગઢ = વિદ્યા] [કા.] બધન (૪) [લા] મેળ
બેસવો તે, સપુત્રિકતા [-બેસવી = સમભવ
(ર) મેળ કે અનુબંધ બરોબર સ્પષ્ટ થવો -
સમભવો]
ગેહાં નં બંબ વં તાહણ
ગેહી સ્ત્રીં [દે મેહી] ગેહીહાની રમતમા
વપરાતી છેડેથી વાકી લાકડી ઠંદો પું ગેહી
અને દડો કે તે વડે રમાતી રમત ઠખાજ
વિં ગેહીહામા કુશળ (બેહાડી) -ડો પું
ગેહી જેવી વળેલી મોટી લાકડી
ગેહિયું, ગેહું (ગે) નં [સરં કે ગોળ = બળદ]
દીંગણો પણ વેગથી ચાલનાર એક જાતનો બળદ
ગેદળ (ગે) નં [પ્રા ગય - ગજ + દળ] + ભુઓ
ગજદળ [એક ધરેણું
ગેન (ગે) નં [સરં મ ગેના] પગની આગળીનું
ગેબ (ગે) વિં [જ] ન દેખાય એવું, અદૃશ્ય
(ર) નં ગેબ હોય તે, અદૃશ્ય
ગેબી (ગે) વિં [ભુઓ ગેબ] - ગુપ્ત, અદૃશ્ય;
ગૂંદ. [-અવાજ = (અંતરનો) ગૂંદ અવાજ
(ર) આકાશવાણી - ગજબ = આસમાની
આદત - ગોળો (ગળાવવો) = ગપ, અદૃશ્ય
-માર = મૂઠ માર, બહારથી ચિહ્ન દેખાય
નહોં તેવો માર] [પ્રકારે અનુકૂળ
ગેમે (ગેમે) અં (કા.) સમૃદ્ધિથી ભરપૂર, સર્વ

ગેય વિં [સં] ગવાય એવું કે ગાવા જેવું ંતા
સ્ત્રીં, ૦ત્વ નં

ગેર(-રૈ) પું ['ગરુ' ઉપરથી] ગરેલો ભૂકો
ગેર (ગે) [ફા] 'નિષેધ, અભાવ, ખોટું' એવો અર્થ
દર્શાવનાર પૂર્વગ ંચાખરૂ સ્ત્રીં અપકીર્તિ,
અદનામી ંધન્સા(-નસા)દ્ પું અન્યાય
ંઉપયોગ પું દુરુપયોગ ંકાયદે વિં
(૨) અં [ફા] કાયદા વિના, કાયદા વિરુદ્ધ
ંકાયદેપણુ નંકાયદાવગર કેસામે હોય તે
ંકાયદેસર અં ગેરકાયદે, કાયદા પ્રમાણે
નહિ ંચુરી સ્ત્રીંનારાણ ંકાયદો પુંગેર-
લાલ ંખ દોખરત પુંઅવ્યવસ્થા ંમરછ
સ્ત્રીં નારાણ ંમહેરખાની સ્ત્રીં અવકૃપા
ંમાહિત(ંગાર) વિં અભણ, બિનવાકેદ્
ંમાહિતી(-તગારી) સ્ત્રીં અભણપણુ
ંમુનાસ(-સિ)ખ વિં ગેરવાજબી ંરસ્તે
અં ખોટી રીતે, ખેકાયદે ંરીત સ્ત્રીં ખોટી
રીત ંલાલ પું ખોટ, તુકસાન (૨) ખોટો
લાલ ંવર્તણુક સ્ત્રીં ખરાબ રીતસાત-
વત નંવલ્લે અં [જ વળા પરથી] ન્યાંથી
ન જડે એવી જગાએ, ખોટી જગાએ [-જણુ,
-પડણુ = ચોચાડેકાણે ન પહોંચવું(૨) ખોવાવું]
ંવહીવટ પું અવ્યવસ્થા, અ ઘેર ંવાજબી
વિં અયોગ્ય, અધટિત ંવાટે, ંશિરસ્તે
અં આડે-અનીતિને માર્ગે ંંયવસ્થા
સ્ત્રીં ગેરવહીવટ, ગોટાળો ંશિરસ્તો પું
ખોટી રીત ંસમજ(-ભૂત, -ભૂતી) સ્ત્રીં
ખોટી સમજ ંસાવધ વિં અસાવધ, ગાફલ
ંસોઈ સ્ત્રીં અગવડ, સોઈનો અભાવ
ંહાજર વિં હાજર નહિ તેવું ંહાજરી સ્ત્રીં
ગેરત (ગે) સ્ત્રીં [જ] માન-આખરતું બાન,
લાજશરમ
ગેરવણુ સંક્રિં['ગરુ' ઉપરથી] પાડણુ, ખ ખેરણુ
ગેરવો પું [જુઓ 'ગેર' સરં મ ગેરવા, હિં
ગેરખા] ધઉના ખેતરમાં થતો એક રોગ
[-આવવો = એ રોગ લાગુ પડવો]
ગેરિયત સ્ત્રીં [જ રૈરત] જુઓ ગેરત
ગેરુ પું, નં [સં ગૈરિક, પ્રા ગેરુખ] એક ભતની
લાલ મટોડી (૨) જુઓ ગેરવો

ગેરુઓ(-વો) પું ['ગેર' જુઓ] ગેરનો-
ભાવો રગ

ગેરો પું ['ગરુ' ઉપરથી] ગરેલો ભૂકો, ગેર
ગેલ (ગે) નં [મં કેલિ?] લાડ (૨) લાડભર્યો
ખેલ, રમત(૩) સ્ત્રીં [સરં હિં ગેલ] ગલી,
વાટ; રસ્તો (૪) [?] થુવરતું પાકુ પાન જે રલેટ
ઉપર ઘસાય છે (૫) (૫) અં કેડે, પાછળ
ગેલન પું [હં] પ્રવાહીનું વિસાયતી માપ
(આશરે દશ રોર)
ગેલરી સ્ત્રીં [ક] એક પછી એક હાર ઊંચી ઊંચી
ગોઠવી હોય એવી બેડક (નાટકગાળામાં હોય
છે તેની) (૨) છજી

ગેલણુ (ગે) અંકિં ગેલ કરતુ, લાડથી ખેલતુ
ગેલી સ્ત્રીં [હં] (છાપખાનામાં) ગોઠવેલા બીબાના
ચોકકાને મૂકવાનું લખચોરસ પતર કે પાટિયુ
(૨) [લા] ગેલીમૂક [-કાઠવી = ગેલીમૂક
છાપીને તૈયાર કરતુ] ંમૂક નં ગેલીનાં બીબા
પરથી કંઠાતુ મૂક [-કાઠણું = ગેલી છાપી મૂક
તૈયાર કરતુ] [કંઠાતો બળે એવો વાયુ

ગેસ પું [હં] વાયુરૂપી પદાર્થ (૨) દાલસામાથી
ગેસાળી સ્ત્રીં [જુઓ ગેસુ] ધૂળ
ગેસુ પું [ફા ગેસુ] વાળની લટ, જુલકુ (૨)
[?] ગેસુડી ંડી સ્ત્રીં ધૂળ, જેહુ (કા ચ)
ગેહુ નં [સં] ઘર ંગોધા સ્ત્રીં ગૃહગોધા,
ગેરોળી ંપતિ પું ગૃહપતિ ંલક્ષ્મી પું
ગૃહલક્ષ્મી

ગેહુવાલ નં એક પક્ષી
ગેહિની સ્ત્રીં [સં] ગૃહિણી [ગાંચુ
ગે ચુ (ગેં) વિં [રવં] સહેજમા રડી પડે એવું,
ગેગાટ (ગેં) પું [રવં] બારે રોક
ગેઘટ (ગેં) વિં ચકચૂર, મરત
ગેડી (ગેં) સ્ત્રીં [જુઓ ગેડો] ગેડાની માદા
-ડો પું [સં ગઢક, પ્રા ગઢય] એક જ ગલી
ભનવર [ગે ડા જેણુ = ભડુ અને મજબૂત]
ગેદ (ગેં) સ્ત્રીં [સં ગેંદુક, પ્રા ગેંદુસ, હિં]
દડી (ખાસ કરીને ફૂલ કે રેશમની) [સમૃદ્ધ
ગેદલ (ગેં) વિં [જુઓ ગેદલ] (કા) મોટું,
ગેદાલ (ગેં) વિં (ચ.) ભડુ બારે બાધાનું
(આણસ) (નામ પણ આ હોય છે)

ગો સ્ત્રીં [સં] ગાય (૨) ધદિય (૩) વાણી (૪) પૃથ્વી (૫) આકારાં ઠકલુ પુંગાયનો કાન (૨) ખરચર (૩) સાપ (૪) અ ગૃહાધી અનામિકા સુધીના વિસ્તારનુ પ્રમાણ (૫) એક જાતનો મૃગ (૬) ગાયના કાનના આકારમા વાળેલો હાથ (૭) નં એક ઘોળ કૂલ (૮) [સ] દક્ષિણમા આવેલુ શિવનું એક પ્રસિદ્ધ તીર્થ ઠકલુન્દિથ નં ગાયના કાનના આકારનુ હાડકું, 'રન્દ્રેન્દ્રેન્દ્ર ઓન' ઠકલુન્દિ સ્ત્રીં એક વનરપતિ, દુર્ગા ઠકશી સ્ત્રીં ગોવત્. ઠકળઆઠમ સ્ત્રીં શ્રાવણ વદ આઠમ કૃષ્ણની જન્મતિથિ ઠકળગાય સ્ત્રીં ચોમાસામા થતુ એક લાલ અને સુવાળુ જવડુ, ધદ્રગોપ (૨) શિ ગર્હવાળુ એક જવડુ (તેને પરમેશ્વરની ગાય પણ કહે છે) ઠકળિયુ નં ગોકુળ (લાલિત્યવાચક) (૨) વિં ગોકુળનુ, -ને અ ગેનું ઠકળગાંડું વિં ગોકુળની ગોખી જેવુ ગાડું, સાવ લાન વગરનુ ઠકળી પું ગાયોનો ગોવાળ, રખારી (કા) ઠકિ- (ક્રી) લ નં જુઓ ગોકીલ

ગોકીરો પું શોરખકાર, ઘોઘાટ [મુસળ ગોકીલ નં [સં] હળ (૨) ખેતરમા ઢેકા લાગવાનુ ગોકુલ (-ળ) નં [સં] ગાયોનુ ટોળુ (૨) [સ] મથુરા પાસેનું, કૃષ્ણ ન્યા ઊર્ધ્વા હતા તે ગામ. ઠચંદ, ઠનાથ પું (સ) કૃષ્ણ ઠપુરી સ્ત્રીં (સ) ગોકુળ ગામ (૨) [લા] બધી બાબતોમા સુખી એવુ કુટુંબ કે ગામ (૩) અતિ આનંદ -ળિયો રોગ પું વિરહને લીધે થતો રોગ ગોખ (ગો) પું [સં] ગવાણ, પ્રા ગવક્ષ] જળુ, જદખો (૨) ગોખલો

ગોખલુ નં ['ગોખલુ' પરથી] ગોખલુ તે ઠપટી સ્ત્રીં ગોખી પાડલુ તે -લિયું વિં ગોખી પાડનાર કે ગોખણપટ્ટીનું ગોખર પું [સં] ગાયોમા ઊછરેલો ગધેડો ગોખરવા પું બં વં ['ગોખર' પરથી ?] (ચ) બહુ પાકી ગયેલા ઈંટોના કકડા (ઈંટ-વાડામાં નીચે હોય છે તેવા)

ગોખરુ પું, નં [સં] ગોલુર, પ્રા ગોકુલુરય] એક વનરપતિ (૨) એનુ કાટાવાળુ ખીજ (૩) એક તરેહની રીત

ગોખલો (ગો) પું [જુઓ ગોખ] ગોખ, તાકું. -લિયુ નં મધપૂડાનું ખાનુ -લ્લી સ્ત્રીં નાનો ગોખલો

ગોખલું સંકિં [સ ઘુષ્, સરં હિં ઘોલના, મ. ઘોલળે, નોલળે] (મોઢે કરવા) વાર વાર બોલવું. [ગોખી કાઢવું, નાખવું, પાડવું, મારવું = મોઢે કરી દેવુ ગોખી રાખવું = મોઢે કરી રાખવુ (૨) પાકું ચાદ રાખવું] [કરવું

ગોખાટવું સંકિં ['ગોખલુ' પરથી] ગોખ ગોખ ગોખો (ગો ?) પું પક્ષીનો માળો

ગોગડું વિં [ગૂગડુ ?] (કા) અરપષ્ટ ઉચ્ચારવાળુ, તોતળુ

ગોગળો પું [ગળુ' પરથી] (કા) હડપચીની નીચેનો ગળા તરફ લટી પડતો ભાગ (૨) ઊંટ મરતીમા આવેત્યારે મોમાધી જીભની પાછળથી તાળવાનો ભાગ બહાર કાઢે છે તે

ગોશુ વિં માલ વગરનુ (૨) આવડ વગરનુ ગોચામ પું [સં] જમતા પહેલા ગાયને માટે જુદુ કાઢેલુ અલ, ગવાનિક

ગોચર વિં [સં] ઇદિયગમ્ય (૨) નં ગોચર, ચરો ઠતા સ્ત્રીં -રી સ્ત્રીં લિક્ષા

ગોચલુ નં [ગૂચળુ' પરથી] વર્તુલાકારમા એકઠા થવુ તે, ટોળું [ગોચલાં ગણવાં = વામાટામા કરવા, ખચકાવુ, (કશાનો) પાં ન મૂકવો - ગૂચવાયા કરવુ]

ગોધ વિં [સં] ગોહત્યાર, ગાય મારનાર

ગોળું વિં [ફા ગોજ = વાછૂટ પરથી ?] ગદ્ડ

ગોઝાર સ્ત્રીં [સં] ગુઝાગાર] જુઓ ગભર

ગોઝારુ વિં (સં) ગો + હત્યાર (સં હત્યા)]

ગાયની હત્યા કરનાર, પાખી (૨) ન્યા હત્યા થઈ

હોય એવુ અપવિત્ર -રો પું ગોઝ (૨) હત્યારો

ગોટ પું [પ્રા ઘોટ્ટ ?] ઘૂટડો (૨) [જુઓ ગોટો]

ગોટો (ધુમાડાનો) (૩) [સરં ન] બૈરા તથા

છેકરને હાથે પહેરવાનુ એક ઘરેલુ (૪) [હિં]

ખીલ રગના કપડાને ઓપીને મૂકેલી કિનાર

(જેમ કે, બનૂસ, સીના કબજી)

ગોટપીટ નં [રવં] અગ્રેજ કે તે બોલવુ તે

(કટાક્ષમા) [-કરવું = અગ્રેજ (જરા રોદધી

કે લાગ્યુ વટયુ) બોલવુ]

ગોદાટવુ સંક્રિં [‘ગોદો’ ઉપરથી] ગોદા મારવા
 (૨) [લા.] વારવાર કહ્યા કરવું, ટોકવું
 ગોદાન નં[સં] ગાયનું દાન(૨) કેશ કપાવવાનો
 સરકાર-વિધિ
 ગોદામ સ્ત્રીં, નં [દિં, સરં] ગોડાઉન] ગોદી
 ગોદાવરી સ્ત્રીં [સં] (સ) યજ્ઞિણી એક નદી
 (૨) વિં ખાર (સં) કૈતમો
 ગોદાવડુ સંક્રિં ‘ગોદવુ’નું પ્રેરક (૨) ગોદો
 મારવો(૩) [લા] ટોકીને નમ્રત કે સતેજ કરવું
 ગોદી સ્ત્રીં [દિં, મ] અંદર પાણી કઢાય ધણાય
 એવી સવડવાળું, વહાણું બાધવાનું અને ઊભા
 રાખવાનું બંદર (૨) ગોડાઉન
 ગોદો પું ગોદાવે-ખૂંચે યા ભોંકાય એવું
 ઊપસેલું તે (૨) મુકો, ઠોસો (૩) [લા] ખોટ,
 નુકસાન [-આવવો-લાગવો, -નાગવો =
 ખોટ આવવી, નુકસાન થવું -લાલવો =
 જવાબદારી -ખચ કે લપ વળગાડવા
 -મારવો = ઠોસો મારવો(૨) નુકસાન કરવું]
 ગોધણુ નં [જુઓ ગોધન] ગાયોનું ટોળું
 ગોધન નં[સં] ગાયોદપીધન-હોલત(૨) ગોધણ
 ગોધરિયુ વિં [મં] ગોપ્રધર = પર્વત] ગોધરા
 તરફનું (લાકડું) [-તેલ = ગોધરા તરફનું હલકી
 ભતનું તેલ -વાજુ = મૂર્ખાઓનું ટોળું]
 ગોધસિયુ નં [‘ગોધો’ ઉપરથી] નાનો બળદ,
 વાહરડો
 ગોધાઈ સ્ત્રીં એક ભતની ભૂતડી
 ગોધુલગન નં[જુઓ ‘ગોધુલિક’ (લમ)] ગોરન
 -સમીસાનનું લમ
 ગોધુ(-ધૂ)મ પુંબંબં [સં] ધઈ
 ગોધુ નં જુઓ ગોધસિયુ
 ગોધૂમ પુંબંબં [સં] ગોધૂમ, ધઈ [(લમ)
 ગોધૂલ(-ળિ)ક વિં[સં] ગોરન -સમીસાનનું
 ગોધૂળિયુ નં જુઓ ગોધુલગન [કરેલો બળદ
 ગોધો પું [સં] ગો + ધવ] આખલો, ખરસી નહિ
 ગોપ પું [જુઓ ગોધ] (પુરુષનું) કોટનું એક
 ધરેલું બંદાર પું (સ્ત્રીનું) તેવું ધરેલું
 ગોપ પું [સં] ગોવાળિયો બંધાવ્ય નં ગ્રામ
 જવન વણવું કાવ્ય, ‘પેરેટોરલ’ બંધ સ્ત્રીં
 ગોપકન્યા, ગોપી

ગોપદ નં [સં] ગાયનું પગલું, ગોપદ
 ગોપન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] સન્ધ્ય(૨) ગ્રુષ્
 રાખવું તે
 ગોપનીય વિં [મં] ગોપ્ય, ગ્રુષ્ રાખવા યોગ્ય
 ગોપવડુ, ગોપડુ સંક્રિં [સં] ગુપ્ ઉપરથી]
 સતાઈવું, છુપાવવું
 ગોપાલ(-ળ), ઠક પું [સં] ગોવાળિયો(૨) રાત્ર
 (૩) [સ] કૃષ્ણ -લિકા, -લી સ્ત્રીં ગોપી
 (૨) એક વનરપતિ
 ગોપાદમી સ્ત્રીં [મં] કારતક સુદ ૮
 ગોપી, -પિકા સ્ત્રીં [સં] ગોવાળણ(૨) વૃઢાવનની
 કૃષ્ણવસ્ત્ર ગોપી બંધન સ્ત્રીં બંબં ગોપીલોક
 ગોપીય દન નં ટીકું કરવામાં વપરાતી એક
 પીળી માટી [(ગાઠનું) ગોપીય દન કરેલું =
 (ગાઠના) પૈસા બગાડવા, (જાતે) નુકસાનમાં
 ઊતરવું] [(૨) મુખ્ય દ્વાર
 ગોપુર નં [મં] શહેરનો કે મંદિરનો દરવાજો
 ગોપ્તા પું [સં] રક્ષક, વાલી
 ગોપ્ય વિં [સં] ગ્રુષ્ રાખવા યોગ્ય, ગોપનીય
 ગોધ પું [સં] ગુમ્ફા કોટનું એક ધરેલું (૨)
 હાથનું એક ધરેલું (૩) રાસ રમતાંની સાથે
 હાથમાંના રગબેરગી દોરડા ગૂંથાતા નય છે
 તે રમત [મ સરં]
 ગોદણુ સ્ત્રીં [દે ગુફળ, દે ગોફળા, સં
 ગો + ફળા] ગોળા -પધરા કે કવાનું ભેતર જેવું
 સાધન -છિયુ વિં ગોદણના કામનું, કંઠણ
 (પથર) (૨) ચોડા ધીના કંઠણ (નાના લાકડું)
 -છિયો પું ગોદણમાં કે કવાનો ગોળો(૨)
 [લા] લાકડું (વ્યગમ)
 ગોદણુડો પું, ગોદણી સ્ત્રીં [સં] ગુફ કે
 ગોફળા પરથી ? આ બોડે લટકાવવાનું સ્ત્રીઓનું
 એક ધરેલું
 ગોદણો પું જુઓ ગોદણી(૨) તુગા પર જડેલો
 લાકડાનો એક ભાગ [બૂકો
 ગોખર નં [દે ગોવર] (ગાયનું) છાણ(૨) છાણનો
 ગોખર પું [જુઓ ગોવર] આરી, એક ભતની
 શીતળા, ગોદડિયુ
 ગોખર વિં [‘ગોખર’ ઉપરથી] ગદુ(૨) નં ગોખર
 ગોખરો પું ધૂસરી બાધવાની હળની ઢાંકી

ગોખાલું અંકિં 'ગોખો'મા જુઓ
 ગોખો પું પછડાયાથી ધાતુની બનેલી વસ્તુની
 સપાટીમા પડેલો ખાડો [-ઉપાડવો=ગોખાને
 બરોબર કરવો -પડવો=ગોખાનો ખાડો
 થવો] -ખાલું અંકિં ગોખો પડવો
 ગોખાદ્વિપ્રતિપાલ(-ળ) વિં(ર) પું[સં]
 ગાય ને પ્રાદ્વિપ્રતિપાલ રક્ષક (રાત્ત)
 ગોમ સ્ત્રીં [સરં હિં, મ]ખોડ (ખાસ કરીને
 શ્રોતાની) (ર) આનાકાની
 ગોમટો પું [સરં મ. ગોમટા] વણાટમાં ભેગ
 પાડવા કરાતી રચના, રાચ
 ગોમય(-ળ) નં [સં] ગાયત્રી છાણ
 ગોમ રલ(-ળ) નં[સં]પૃથ્વીનો ગોળાકાર-ચક્ર
 ગોમાયુ નં [સં] શિયાળ
 ગોમાંસ નં [સં] ગાયત્રી માસ
 ગોમુખ નં [સં] ગાયત્રી મોહુ (ખાસ કરીને
 પથ્થર વગેરેમાંથી બનાવેલું) (ર) એક ભત્તર
 નગાર -ખી સ્ત્રીં માળા જપતાની ગાયના
 મુખના આકારની કોથળી
 ગોમૂત્ર નં[સં] ગાયત્રી મૂતર, ગોમૂત્ર -ત્રિકા
 સ્ત્રીં ગાયના મૂતરની ધાર જેવી આકૃતિ (ર)
 એક પ્રકારનું ચિત્રકાવ્ય
 ગોમેદ પું [સં] એક ભત્તરનો હીરો, પોખરાજ
 ગોમેધ પું[સં]જેમા ગાયનો ભોગ આપવાનો
 હોય તેવો ચક્ર
 ગોયણી (ગો) સ્ત્રીં ['ગોર'નું સ્ત્રીલિંગ]ગોરાણી
 (ર) [સં ગૌરી ઉપરથી]સૌભાગ્યવતી સ્ત્રી(૩)
 મત નિમિત્તે જમવા બોલાવેલી સૌભાગ્યવતી
 સ્ત્રી [-કરવી, -જમાડવી = (બાધા અંગે)
 સોહાગણને જમવા/બોલાવવી -માનવી
 સોહાગણને જમાડવાની બાધા રાખવી
 -વાળવી = ગોયણી જમાડવી.]
 ગોયરો (ગો) સ્ત્રીં [સં. ગૌરી] ગોરમાનુ મત
 ગોર (ગો) પું [ફા] વિચાર, મનન
 ગોર પું ['ગરુ' ઉપરથી ?] (છાણનો) ભૂકો,
 ગરો (ર) [જુઓ 'ધોરી'] ઠોરનો સમૂહ
 ગોર (ગો) પું [સં ગુરુ] પુરોહિત (ર) પડો
 (૩)સ્ત્રીં['ર'મા યશ્રુતિ]જુઓ ગોરમા 'પડુ'
 નં યજ્ઞમાનવૃત્તિ, ગોરનું કામ

ગોરક્ષ વિં [સં] ગાયોનું રક્ષણ કરનાર (ર)
 ઇદ્રિયોને કબજે રાખનાર. ઠંક પું ગાયોનું
 રક્ષણ કરનાર,ગોવાળ. ઠંકુ નં, -ક્ષા સ્ત્રીં
 ગાયોનું રક્ષણ ઠંકુ વિં ગોરક્ષણને લગતું
 ગોરખ વિં [સં ગોરક્ષ] ઇદ્રિયોને સ્વાધીન
 રાખનાર, સયમી (ર) પું શિવમાગી
 સાધુઓનો એક પ્રકાર (૩) પું (સ)
 મત્રયેન્દ્રનો પ્રસિદ્ધ શિષ્ય ગોરખનાથ [આગે
 આગે ગોરખભગે =આગળની વાત આગળ
 ભેવાશે, 'સૌ થશે' -વખત આવ્યે કાંઈકે
 જરૂરી -એવો ભાવ] ઠંકુઆમલી, ઠંકુઆમલી
 સ્ત્રીં એક ઝાડ (ર) એનું ફળ ઠંકુ ધો
 પું ગોરખપથી રાખે છે એવું એક યત્ર (ર)
 [લા]એકના એક કામનું નિરર્થક પુનરાવર્તન
 ઠંકુ પું ગોરખ સાધુઓનો પથ ઠંકુ થી
 વિં ગોરખપથનો અનુયાયી ઠંકુભે, ઠંકુદી
 પું એક વનસ્પતિ ઠંકુડી સ્ત્રીં એક
 વનસ્પતિ
 ગોરજ સ્ત્રીં [સં] ગાયોના ચાલવાથી ઊડતી
 રજ -ધૂળ (ર) [લા] સમીસાજ ઠંકુ નં
 સમીસાજનું લગ્ન [ધર્મેપિદેશક
 ગોરજ (ગો) પું [સં ગુરુ+જ] જૈન સાધુ-
 ગોરટ, -ટિયુ, -કું વિં [સં ગૌર, પ્રા ગોર]
 ગોર, ગોરાટ
 ગોરડ, -ડિયો બાવળ પું એક વનસ્પતિ
 ગોરણી (ગો) સ્ત્રીં જુઓ ગોયણી
 ગોરતો (ગોર) પું [સં ગૌરી ઉપરથી]
 સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને જમાડવાનું એક મત
 ગોરધન પું (સ) જુઓ ગોવર્ધન
 ગોરપડુ (ગો) નં [સં ગુરુ+પડ] જુઓ
 'ગોર ગો'માં
 ગોરખસરા નં એક પક્ષી
 ગોરમટી સ્ત્રીં [સં ગૌરમૃત્તિકા]લાલ-પીળી
 માટી, મટોડી
 ગોરમા (ગોર) સ્ત્રીં [સં. ગૌરી + માતા] ગૌરી,
 પાર્વતી (ર) કુમારિકાઓનું ગૌરીપૂજનનું મત
 ગોરલ વિં વહાલું, પ્રિય
 ગોરવ પું [સં ગૌરવ, પ્રા ગોરવ = બહુમાન,
 આદર] વર અને એના સગાનું ગોરવ-માન

વધારવા કન્યાપક્ષ તરફથી કરાતુ જમણ
[—દેવા, નોતરવા=ગોરવનું જમણ
આપવું]

ગોરસ નં [સં] દૂધ, દહીં વગેરે (૨) તે રાખવાનું
પાત્ર, ગોરસી ંડુ નં જુઓ ગોરસુ ંશાસ્ત્ર
નં ગોરસઅ ગેની વિધા, 'ડેરીઇગ' ંશાસ્ત્રી
પું ગોરસશાસ્ત્રનો વિદ્વાન —સિયુ વિં ગોરસ
વાળુ (૨) નં જુઓ ગોરસ —સી સ્ત્રી, —સું
નં દહીં દૂધ રાખવાનું માટીનું વાસણ, દોણી
ગોર ભ(-ભા) પુ અંકિં [સં ઘોર + માવ]
ઘનઘોર થયુ (વાઢળાથી આકારાનું) (૨) ધુમાડુ
(૩) સૂઝ ન પડવાથી ગૂચવાડુ

ગોર ભે પું ગોર ભાવુ તે, ગૂચવાણ (૨) ઘેરો (૩)
વાઢળા ચડી આવવાં તે [—ધાલપો = વાઢળ
ચડી આવવાં (૨) ધૂધવાતું —ચડેલુ મો કરડુ
(૩) મુશ્કેલીમાં મૂકવું]

ગોરાટ વિં જુઓ ગોરાટ [જમીન]

ગોરાટ (-કુ) વિં [સં ગૌર ઉપરથી] પોચી, રેતાળ
અને લાલાશ વા ખીળાશ મારતી (માટી વા
ગોરાણી (ગો) સ્ત્રીં [જુઓ 'ગોર' તેનું સ્ત્રીં]
ગોરની સ્ત્રી (૨) ગુરુપત્ની કે સ્ત્રીગુરુ

ગોરાદે, ગોરી સ્ત્રીં [સં ગૌરદેહિની, ગૌરી]
ગોરા દેહવાળી સ્ત્રી

ગોરિયો પું [સં ગૌર, પ્રા ગોર ઉપરથી]
વાછડો (બહુધા ગોરો)

ગોરી સ્ત્રીં [સં ગૌરી, પ્રા] જુઓ ગોરાદે

ગોરીલો પું [જ] એક જાતનો મોટો વાંદરો

ગોરુચ દન નં જુઓ ગોરોચન

ગોરુ વિં [સં ગૌર, પ્રા ગોર] સફેદ—ભિજળા
રંગતુ —રેશ સ્ત્રીં ગોરતા ંગફ, ંગફાક

એકદમ ગોરુ —રેશ પું ગોરી આમડીનો
પરદેશી (યુરોપ અમેરિકા વગેરે દેશોનો) માણસ

ગોરોચન નં, —ના [સં] સ્ત્રીં ગાયના માથા-
માથી મળતી કે તેના પિત્ત યા મૂત્રમાથી
બનાવાતી એક ઔષધિ

ગોલ પું [જ] (ફેટમોલ વગેરે રમતોમાં) પોયુ
[—કરવો = તે રમત જીતવી, પોયુ કરવું]

ગોલ(-ળ) વિં [સં] નર્મલના —દડાના આકારનું
(૨) પું ગોળ આકાર —લા(-ળા)ધં પું

[+અર્ધ] અર્ધગોળ (૨) પૃથ્વીનો અર્ધો
ગોળો —દ્વીપ વિં ગોળાકાર, ગોળને લગતુ,
સ્પેરિકલ' [ગ]

ગોલક પું [સં] ગોળો (૨) વિધવાને ભર
કર્મથી થયેલો પુત્ર (૩) ગોલો (૪) નં
છદ્વિયોનું અધિષ્ઠાન—જે દ્વારા તેનું કામ થાય
છે તે જગા

ગોલક પું [ફા ગુરુક] પૈમા નાખવાનો
ગરો—પેરી [—મા નાખવું, —મા મૂકવું =
ગલ્લામાં નાખવું, સ ધરો કરવો]

ગોલણ, —વાડ જુઓ 'ગોલો' મા

ગોલમાલ પું [હિં] ગરબડગોરો, અવ્યવસ્થા

ગોલવું (ગો) સંકિં પગ વડે ખૂટી નાખવું

ગોલ દાજ પું [ફા] તોપથી

ગોલાપો પું જુઓ 'ગોલો' મા

ગોલાળાફ પું [ફા ગોલહ + વાલ્લ (કા)]
દારગોળા [[સં] માં

ગોલા(-ળા)ધં, ગોલીય [સં] જુઓ 'ગોલ'

ગોલો પું [સં ગોલ, —લા] એ નામની જ્ઞાતિનો

માણસ (૨) જનના ખાનાનો નોકર (૩) ગજફાનું
એક પત્તુ —લણ સ્ત્રીં ગોલાની સ્ત્રી, ગોલી.

—લવાડ સ્ત્રીં ગોલાઓનો વાસ —લાપો પું

ગોલાપણુ, દાસત્વ. —લાં નંબંબં જનના-

ખાનાનાં હલકા ઢરજાના દાસદાસી —લી

સ્ત્રીં ગોલણ (૨) વહારણ [સ્થાન

ગોલોક પું [સં] (સ) વિષ્ણુ વા કૃષ્ણનું નિવાસ-

ગોલ્લેયો પું [જુઓ ગોલ્લેયો] વગર નોતરે

જમતો ફરતો આઢમી

ગોલ્લો પું [સં ગો ઉપરથી] વાછરડો (૨)

માતાનો સુત લખત (૩) જુઓ ગોલ્લેયો (૪)

['શુભમ' કે 'ગોલો' ઉપરથી] ગજફાનો ગોલો

—એક પાનું

ગોવધ પું [સં] ગાયનો વધ

ગોવર પું [દે ગોવર] ગોર, છાણનો ભૂકો

ગોવરુ નં [સરં મ ગોવર, કા ગોવર] (સુ)

ગોખરુ, ઓરી, શીતળાની જાતનો એક રોગ

[—આવવું = ઓરી નીકળવી]

ગોવર્ધન પું [સં] (સ) વૃદાવનમાં આવેલો

એક કુગર ંધર, ંધારી પું (સ) કૃષ્ણ

ગોવત્સું સંઙ્કિં [સરં મ ગોવર્ણે, પ્રા. ગોવ =
હુપાવતુ પરથી ?] ક્ષસાવતુ

ગોવંશ પું. [સં] ગાયત્રી ઓલાહ, બળદ
ગોવા નં(સ.) પોદુંગીઝોના તાબાનું શહેર. [-તું
ગડગરિયું = (લા) શ્રીફળ, પાણીયું, રત્ન.]
ંમ(૦૨)ણુ સ્ત્રીં ગોવા તરફની સ્ત્રી. ંમરું
લિં ગોવા તરફનું, ગોવાનું. ંગરણુ સ્ત્રીં
બુઓ ગોવાગણુ

ગોવાફં નં[સં ગો + વૃદ] ગાય-ઢોરનું ટોણુ
ગોવાલ(-ળ)ણી સ્ત્રીં [સં ગોપાલિની, પ્રા.
ગોવાલિની] ગોવાળણુ

ગોવાતું અંકિં વગોવાતુ(ર) ગોવતું કર્મણિ
ગોવાળ, -ળિયો, -ળો પું. [સં ગોપાલ, પ્રા.
ગોવાલ, ગોવાલ(-લિ)ય] ગાય-ઢોર ચરાવ
નારો ંણુ(-ણી) સ્ત્રીં ગાય-ઢોર ચરાવનારી,
ગોવાળની સ્ત્રી ંબકરી સ્ત્રીં છોકરાની એક
રમત. -ળી સ્ત્રીં, -ળું નં ગોવાળનો ધધો

ગોવાંદરું(૦) નં [સં. ગોવૃદ] ગોદર, પાદર
ગોવિંદ પું. [સં.] (સ) કૃષ્ણ
ગોવૃંદ નં [સં] ગાયેનું ટોણુ

ગોમ્મજ નં [સં] ગાયેને બાંધવાનો વાડો (ર)
ગાયેને ચારવાની જગા (૩) ગાયેનું ટોણુ
ગોશપેયલિં [ફા] કાન ઢાકી દે તેતુ (પાધડી માટે)
ગોશા પું. [ફા] ખૂણું, એકાંતસ્થાન ંનરીની,
-શેગીરી સ્ત્રીં અલગ રહેવું તે, એકાંતવાસ
ગોશાલક પું. [સં] (સ) મહાવીરનો એક
સમકાલીન અને પ્રતિસ્પર્ધી - આલવક

ગોશાલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] બુઓ ગોશાળા
ગોશાસ્ર નં[સં] ગોપાલનનું - ગોરક્ષાનું શાસ્ત્ર
ગોશીતલા સ્ત્રીં [ગો + શીતલા] શીતલા
ગોશત નં [ફા] ગોસ, માસ

ગોષ પું. [સં] ગાયેનો વાડો (ર) ભરવાડવાડો
ગોષ્ટિ(-ષ્ટી) સ્ત્રીં [સં] વાતચીત; ગોહડી (ર)
મસલત, છૂપી વાતચીત (૩) એક પ્રકારનું એક-
અડી નાટક ંલિનોદ પું. ગોષ્ટિ અને વિનોદ

ગોષ્ય(-ષ્યા)દ નં [સં] ગાયેનું પગલુ
ગોસ લિં [સરં હિં] જમણી બાજુનું (સુકાન
ફેરવવા લિધે) (ર) નં સંઙની નાથનું દોરડું (૩)
[ફા ગોરત] માસ(૪) [અ] શ્રેષ્ઠ પદવીનો પીર

ગોસંખ્ય પું. [સં.] ગોવાળ
ગોસાંઈ(૦) પું. [સં ગો + સ્વામી - પ્રા સામિ]
એક ભતનો સાધુ - વેરાગી (ર) મળ ગોસાંઈ પણ
હાલ ગૃહસ્થીમાં રહેતી એક નાત ંણુ પું.
બુઓ ગોસ્વામી - ઇયણુ સ્ત્રીં ગોસાંઈની સ્ત્રી
ગોસેવા સ્ત્રીં [સં] ગાય ને તેના વંશની સેવા.
-વક પું. ગોસેવા કરનાર [એક અડક
ગોસ્વામી પું. [સં] વૈષ્ણવોના આચાર્ય (ર)
ગોહ સ્ત્રીં [સં], ૦૨ પું. [સં ગૃહર ?] શુદ્ધ
ગોહત્યા સ્ત્રીં [સં] ગાયને મારી નાખવી તે (ર)
તેનું પાપ. ૦રું લિં ગોહત્યા કરનાર (ર) ગોઝારું
ગોહાતું અંકિં [‘શુદ્ધ’ ઉપરથી ? કે સં ગૃહ
ઉપરથી ?] અધારે અટવાતુ, ચૂચાતુ
ગોહિલ પું. [દે ગોહ = યોદ્ધો, ગામનો મુખી,
કાટવાળ ઉપરથી ?] એ નામની ભતનો કે
અડકનો ક્ષત્રિય ંવાહ પું. નં (સ)
કાઠિયાવાહનો એક ભાગ

ગોળ લિં (ર) પું. બુઓ ગોલ(૩) પું. પરસ્પર
કન્યાની લેવડદેવડ માટે નક્કી કરેલું નાતીલા-
ઓનું ભૂથ [-તોડવો = બેટીવહેવારના ગોળ
બહાર જવું - બાંધવો = કન્યાની લેવડદેવડ
માટે નાતીલાઓ કે ગામેનું ભૂથ બાંધવું
- ભમરદા જેવું = મોટા મીઠા જેવું, શુન્ય,
ખોદું.] ંગોળ લિં અસ્પષ્ટ, ઉઠાઉ ંમટોળ
લિં બરાબર ગોળ (ર) [લા] હૃદયુષ્ઠ. ંલાકડી
સ્ત્રીં બુઓ ગૂડાલાકડી - બાઈ સ્ત્રીં ગોળપણું.
-ળાકાર લિં ગોળ. -ળાકૃતિ લિં ગોળાકાર
(ર) સ્ત્રીં ગોળ આકૃતિ. -ળાર્થ પું. ગોલાર્થ

ગોળ (ગો) પું. [સં ગુહ, ગુલ] શરીરના રસને
ઉકાળીને બનાવાતું એક ખાદ્ય [-ખાવો,
-ખાઈ લેવો = સ્વાર્થ સાધવો - તું ગાડુ-
(-દંડ), -તું માટણું = અતિમિત્ર - ગમતી
વસ્તુ - ને પાણીએ નાહવું, નાહી
નાખવું = આશા છોડી ફેવી (ર) છેતરાવું.
ગોળે થાંટાળેલી વાત = ઉપરથી મીઠી
લાગે-ગમે તેવી વાત] ંકેરી સ્ત્રીં ગોળવાણું
કેરીનું એક અથાણું ંગોળ લિં નરમ, પૂર્ણ
રીતે ચડી ગયેલું (ર) [લા] જેનું મન ખીગળી
ગયું હોય - પૂર્ણ રીતે અનુકૂળ થઈ ગયું હોય

૦ખંગાળી પું ૦ભદ્રગર ૦મહાર પું ૦મહાર
રાગનો એક પ્રકાર ૦સારંગ પું ૦સારંગ
રાગનો એક પ્રકાર ૦સારસ્વત વિં(૨)પું
એ નમ્મની શ્રાદ્ધલોની એક ભત -ડી સ્ત્રી
ગોડ પ્રાતની સ્ત્રી(૨)એક બોલી(૩)ગોળમાથી
કાઢેલો દાર(૪)એક રાગિણી -ગોડી (૫) [કા.
શા] એક પ્રકારની કાવ્યરીતિ
ગોડિયો પું ['ગોડ' ઉપરથી] ગારડી, મહારી
ગોણુ વિં[સં] મુખ્ય નહિ એવું; પેટામા આવતું
૦લ નં, ૦તા સ્ત્રી
ગૌતમ પું[સં.](સ) યુદ્ધ ભગવાન (૨) ન્યાય-
દર્શનના સ્થાપક (૩) કૃપાચાર્ય -મી સ્ત્રી
(સ) કૃષ્ણ; દ્રોણાચાર્યની પત્ની (૨) ગોદાવરી
નદીનું એક નામ
ગૌત્રા(-તર)ટ નં [સ ગો + ત્રિરાત્ર] ત્રણ
રાત પાળવાનું ગૌપૂજનનું સ્ત્રીઓનું એક વ્રત
(ભાદરવા સુદમા)
ગૌર વિં [સં] ગોરુ ૦વર્ણુ વિં ગોરા રગનું
(શરીર માટે) -રંગ વિં [+ અગ] ગોરા
અગવાણુ (૨) પું (સ) ચૈતન્ય -રંગિની
વિં સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી [+ અગિની] ગોરી સ્ત્રી,
યુરોપિયન સ્ત્રી
ગૌરવ નં[સં] ભાર, વજન(૨) મોટાઈ, મહત્તા(૩)
આદર ૦શાલી(-ળી) વિં ગૌરવવાણુ
ગૌરાંગ, -ગિની [સં] જુઓ 'ગૌર'માં
ગૌરી સ્ત્રી [સં] પાર્વતી (૨) આઠ વર્ષની
બાળા (૩) સ્ત્રીઓના નામ સાથે માનાર્થે
વપરાતો એક શબ્દ ઉદા ૦ 'વિમળાગૌરી' (૪)
પું એક રાગ ૦જ પું (સ.) કાર્તિકેય (૨)
નં અપરખ ૦ન દન પું (સ) ગણેશ
૦પુત્ર પું (સ) કાર્તિકેય(૨) ગણેશ ૦પૂજન
નં પાર્વતીની પૂજા (૨) એક વ્રત ૦દ્વજ નં
એક દ્વજ. ૦શ પું [+ ફેશ] (સ) શિવ
૦શિખર, ૦શ કર નં (સ) હિમાલયનું
ઊંચામા ઊંચું શિખર
ગૌહત્યા સ્ત્રી જુઓ ગોહત્યા
આસતેલ નં જુઓ ઘાસતેલ
અથન નં[સં] જુઓ અંથન(૨) શાકુ થઈ જતું
-ગાહા પડી જવા તે

અથલ વિં [સં. ગ્રથ ઉપરથી] ચકિત, આણુ
અથલું સંકિં [સં. ગ્રથ] ગૂંથલું, ગાહલુ (૨)
રચલું, લખલું
અસ્થિત વિં [સં] અથેલ
અસન નં [સં] અસવાની ક્રિયા
અસલું સંકિં [સં ગ્રસ] પકડલુ(૨) કાળિયો
કરવો, ખાલુ (૩) સૂર્યચંદ્રને રાહુએ ઘેરલું
અસ્થિત વિં [સં] પકડાયેલુ
અસ્તવિં [સં] અસાયેલુ -સ્તાસ્ત પું [+ અસ્ત]
અહણ છટ્યા પહેલા સૂર્યચંદ્રનું આયમી જલું
તે -સ્તોદય પું [+ ઉદય] અહણની
દશામા સૂર્યચંદ્રનું ઊગલુ તે
અહ પું [સં] (પ્રાચીન વ્યાખ્યા પ્રમાણે) સૂર્ય,
ચંદ્ર, મંગળ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, રાહુ અને કેટ
એ નવમાનો એક (૨) [અર્વાચીન વ્યાખ્યા
પ્રમાણે] સૂર્યની આસપાસ ફરતો આકાશીય
ગોળો (ઉદા ૦ બુધ, શુક્ર, પૃથ્વી વગેરે) (૩)
અહલુ તે, અહણ (૪) પૂર્વઅહ (૫) ગીતના
આરભમાં જેનો પ્રયોગ થાય તે સ્વર (૬)
[લા] લાગ્ય, નસીબ [-કઠણ થવા = ભાગ્ય
પ્રતિકૂળ થવું. -કઠણ હોવા = ભાગ્ય પ્રતિકૂળ
હોવું -ગામ જવા, -ઘરેણે મૂકવા =
સિતારો પાસરો ન હોવો (૨) અક્ષલ કે શુદ્ધિ
ન હોવી -પાધરો હોવા = નસીબ પાધરું -
અનુકૂળ હોવું -મળતા આવવા કે હોવા
= વરકન્યાની અહદશા મળતી આવવી
-વાંકા હોવા = નસીબ વાકું હોવું -સીધા
હોવા = નસીબ અનુકૂળ હોવું] ૦ગણિત
નં અહોના ચલન ધનું ગણિત ૦દશા સ્ત્રી
અહોની સ્થિતિ (૨) તેને કારણે થતી મનુષ્યની
ભક્ષી કે ખૂરી અવસ્થા (૩) [લા] દુર્દશા
(-ખેસવી) ૦દાન નં અહોની નહારી અસર
મટાકવા માટે અપાતુ દાન ૦નિરીક્ષા સ્ત્રી
અહોનું નિરીક્ષણ ૦ખીડન નં, ૦ખીડા સ્ત્રી
અહોની અસરથી થતું દુઃખ ૦ખલ(-ળ) નં
અહલું ભેર -સારી માહી અસર. ૦ભાવ પું
અહથી થતી અસર, 'અહલું દળ ૦મખ પું
અહની શાંતિ અર્થે કરવાનો યજ્ઞ ૦મંદલ(-ળ)
નં અહોનું મડળ -માળા -ચક્ર ંયોગ પું

અહનો યોગ, સન્નેગ ઠરાજ પુઠ સૂર્ય
 ઠશાંતિ સ્ત્રી, ઠશાંતિ(=)ક નઠ કોઈ પલ્લ
 મગળ કાર્યની શરૂઆતમા અહોની માહી
 અસર નિવારવા માટે કરાતી ધાર્મિક ક્રિયા
 ઠસગમ પુઠ અહોનો યોગ થવો-એકઠા થવુ
 તે -હેશ પુઠ [+ઈશ] સૂર્ય*

અહણુ નઠ [સં] લેણ, પકડવું તે(ર) સમજ(૩)
 [ન્યો.] સૂર્ય અને પૃથ્વી વચ્ચે ચંદ્રના
 આવવાથી કે સૂર્ય અને ચંદ્ર વચ્ચે પૃથ્વીના
 આવવાથી સૂર્ય અને ચંદ્રનું ઘેરાવું-અસાધુ
 તે [-કાઠવું]=અહણથી લાગતી આબડહેટ
 દૂર કરવા ઘરમાંથી એઠવાડો કાઢી નાખવો,
 તેમ જ રસોડું-વાસણ ઘોઈ કાઢવાં-છૂટવું
 =સૂર્યચંદ્ર આસમાંથી છૂટવું, અહણ પૂરુ થવું
 -વખતે સાપ કાઢવો=છેલ્લી ધડીએ પચાત
 ઊભી કરવી, કવેળાએ કામ કાઢવું-વખતે
 સાપ નીકળવો = એકમા ખીલ મુઠ્ઠેલી
 ઊભી થવી, કવેળાનું કામ નીકળવું -લાગવું
 =અહણની અસર થવી, તે શરૂ થવું] ઠશીલ
 વિઠ અહણ કરવાના સ્વભાવનું, 'રિસેપ્ટિવ'
 ઠશીલતા સ્ત્રી

અહણુ સઠકિંસં ગ્રહીલેણ, પકડવું(ર) સમજવું.

-વાણુ અઠકિં અહણુ (કર્મણિ)

અહીતા પુઠ [સં] અહણ કરનાર, અહનારો
 અહશાંતિક(ઠ) નઠ, અહેશ પુઠ જુઓ 'અહ'માં
 અથ પુઠ [સં] પુસ્તક (ર) [ખત્રીસ અક્ષરનો
 ખનેસો] અનુદ્ભવ જ્ઞાનો પ્રલોક (૩) ખંધન
 ઠકર્તા પુઠ પુસ્તક રચનાર ઠકર્ત્રી સ્ત્રી
 પુસ્તક રચનાર સ્ત્રી ઠકાર પુઠ અથકર્તા
 ઠન નઠ, ઠના સ્ત્રી ગૂંથણ, ગઠણ(ર) પુસ્તક
 રચવું-લખવું તે ઠપાલ(-ળ) પુઠ પુસ્તક-
 લયમાં પુસ્તકોની રક્ષા અને આપવા લેવાની
 વ્યવસ્થા કરનાર ઠમાળા સ્ત્રી અથાની માળા
 ઠસ અહ પુઠ પુસ્તકાલય ઠસાહેબ પુઠ
 (સ) શીખ લેકોનો ધર્મ અથ ઠસથ વિઠ
 અથમાં આવતું -ચાલય નઠ [+આલય]
 પુસ્તકાલય -ચાવલિ(-લી, -ળિ, -ળી)
 સ્ત્રી [+આવલિ] અથમાળા -ચાવલોકન
 નઠ [+અવલોકન] પુસ્તકના ગુણદોષનું અવ

લોકન -ધાર્પણુ નઠ [+અર્પણ] અથનું
 અર્પણ કરવામા આવે છે તે -ધાતર નઠ [સં]
 ખીલે અથ (ર) બાપાતર

અથિ સ્ત્રી [સં] ગાંઠ(ર) સાધો ઠલ વિઠ [સં]

અથિવાણુ ઠવાત પુઠ સથિવા

અથિત વિઠ [સં] અથિત, મકળાયેલું

અથિલ, -વાન જુઓ 'અથિ'મા

આઠ સ્ત્રી [ફ] મઠ તરીકે અપાતી રકમ

આમ નઠ [સં] ગામ, ગામડું (ર) મૂર્છાના

આશ્રયરૂપ સ્વરસમૂહ(૩) સમૂહ ઠઉઘોગ,

-મોઘોમ પુઠ ગામડામા ને તેની અર્થનીતિની

દૃષ્ટિએ કરી ને ખીલવી શકાય એવો ઉઘોગ-

ધર્મ, 'વિલેજ ઇડરટ્ટી' ઠદેવતા પુઠ ઠબઠબ

ગામનું રક્ષણ કરનાર દેવતા (ર) સ્ત્રી ગામની

ઇષ્ટ દેવતા ઠખ ચાયત સ્ત્રી, ઠમ ઠળ નઠ

ગામનો વ્યવહાર ચલાવનાર પચાયત ઠવૃત્તિ

સ્ત્રી (શહેર નહિ, પણ) ગામડા તરફનું મનનું

વલાણ, આમસગઠનના કામમાં પડવા ને

ફાવવામા અનુકૂળ વૃત્તિ ઠસ ગઠન નઠ

ગામડાના આખા જીવનનું સગઠનકામ

ઠસુધાર પુઠ ગામડાના આખા જીવનને

સુધારવું તે ઠસિ હ પુઠ ફતરો ઠસેવક પુઠ

આમસેવા કરનાર ઠસેવા સ્ત્રી ગામડાઓની

સેવા -માંતર નઠ [સં] ખીલુ ગામ-મીણુ

વિઠ [સં] ગામડાનું -ને લગતું(ર) પુઠ ગામડિયો

(૩) ફતરો (૪) કાગડો (૫) ભૂક, સૂવર

આમોફેન નઠ [ફ] યાળી ચડાવીને વગાડવાનું

એક વિલાયતી વાણુ

આમ્ય વિઠ [સં] જુઓ ગામડિયું ઠતા સ્ત્રી

આવા પુઠ [સં] પથ્થર, ખડક -વીય સ્ત્રી એક

ધાતુ, 'લીધિયમ'

આસ પુઠ [સં] કાળિયો(ર) અહણને લીધે સૂર્ય-

ચંદ્રનો ઘેરાયેલો ભાગ

[મગરી

આહ પુઠ [સં] અહણ, પકડ(ર) મગર -હા સ્ત્રી

આહક વિઠ [સં] અહણ કરનાર, સમજનાર

(ર) પુઠ ઘરાંક (૩) અહણ કરનાર ઠવ નઠ,

ઠતા સ્ત્રી -

આહા સ્ત્રી [સં] જુઓ 'આહ'માં

આહી વિઠ [સં] અહણ કરનાર (સમાસને અતે)

ઉદાઁ ગુણગાહી (૨) ગુણમાં હરત રોકનાર
(૩) પુઁ એક છઠ
આહ વિઁ[સં.] ગ્રહણ કરવા ચોથા ંતા સ્ત્રીઁ
ગ્રીક વિઁ[ફ.] ગ્રીસ દેશવુ(૨)પુંઁ ગ્રીસનો વતની
(૩) સ્ત્રીઁ ગ્રીસની લાખા
ગ્રીવ પુઁ સગીતનો એક અલકાર
ગ્રીવા સ્ત્રીઁ [સં.] ગરહન, ડોક
ગ્રીષ્મ પુઁ; સ્ત્રીઁ[સં.] (છ અતુમાની) ગરમીની
મોસમ(જેઠ અને અષાઠ) ંવર્ગ પુઁ ગ્રીષ્મ
-ઉનાળાની રમઝોમા ચલાવવામા આવતો
શિક્ષણનો વર્ગ [એક જાત
ગ્રેટ પ્રાઇમર પુઁઅંવં[ફ.] ટાઇપ કે ખીખાની
ગ્રેન્ડુગ્રેટ પુંઁ [ફ.] યુનિવર્સિટીનો રનાતક

(ખી એ., ખી કોમ ઇઁ કોઈ પદવીવાળો)
ગ્રેન પુંઁ [ફ.] એક ઘણું નાનુ ધનન (ચોખા-
કે જવ-ભાર જેવું)
ગ્રોસ નઁ [ફ.] ખાર કડન-૧૪૪ની સખ્યા
ગ્લાન વિઁ[સં.] થાકેલું(૨)ઉત્સાહ વિનાનુ, ખિન
-નિ સ્ત્રીઁ થાક (૨) અનુત્સાહ, ખિનતા (૩)
ધૂણા, અણગમો
ગ્લાસ પુંઁ [ફ.] કાચ (૨) કાચનો પ્યાલો (૩)
હાસો અને લાખો કોઈ પણ પ્યાલો
ગ્વાલ પુઁ[ફિં] ગોવાળ. ંન સ્ત્રીઁ ગોવાળણ
-ળ પુઁ ગ્વાલ [લાખા કે ખેલી
ગ્વાલેરી વિઁ ગ્વાલિયરનુ(૨)સ્ત્રીઁતે નામની એક
ગ્વાળ પુઁ જુઓ ગ્વાલ

ધ

ધ પુઁ[સં.] કંઠસ્થાની ચોથો વ્યજન. ંકાર પુઁ
ધ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર. ંકારાંત વિઁ
છેડે ધકારવાળુ ંધુ + નઁ ધકાર ંધો
પુઁ ધકાર (૨) ઘોષો-ઠોક કે ખેવકૂં માણસ
ધર્મ પુઁઅંવં [સં] ગોધૂમ; ફા ગંદુમ, પ્રા.
ગોહૂમ, હિં.ગેહૂં એક અનાજ ંહું વિઁ ધર્મ
જેવુ (૨ગમી) ંલો પુઁ એક જાતનો સુગંધી
પદાર્થ (૨) એક ઘાસ ંવાર્ણુ વિઁ ધર્મ જેવા
રગતુ
ધમતું સઁકિં વદતું
ધધરણું નઁ ધરધરણુ, નાતરુ -ધું અઁકિં
ધરધરુ, નાતરે જવું (૨) [રવઁ સં ધર્વર, પ્રા
ઘઘર] ગળામાથી ધરધર અવાજ ધવો
ધધો પુઁ ંકસો (કા)
ધધુ નઁ, -ધધો પુઁ જુઓ 'ધ'મા
ધય, ંક અઁ (રવઁ) ગય (ભોકાવાનો રવ)
[-દધીને, દેતાકને = ધય અવાજ સાથે,
ંટપટ] [યાય એમ
ધય(-ચા)ધય અઁ (રવઁ)ગય ગય, ઉપરોઉપરી
ધયડ ધયડ અઁ (રવઁ) (ધયડવાનો રવ)
ધય(ંર)ડતું સઁકિં (રવઁ) 'ધયડ ધયડ' થાય
એમ જોરથી હીચોળતુ (૨) કચડવુ, ભીડવુ
ધય(ંર)ડાધય(ંર)ડ(-ડી) સ્ત્રીઁ [જુઓ

ધયડવું] ભીડાભીડ, કચડાકચડી (૨) જોરથી
હીચોળવાની ક્રિયા
ધયરકું નઁ, -કો પુઁ જુઓ ગયરકું.
-કાવિકાર જુઓ ગયરકાવિકાર
ધયરકડું સઁકિં જુઓ ધયરકડ
ધયરકાધયરક(-ડી) સ્ત્રીઁ જુઓ ધયરકાધયરક
ધયાધય અઁ (રવઁ) જુઓ ધયધય
ધયૂમ પુઁ [જુઓ ધૂમચો] ધયૂમલો, જૂથ. ંલ
વિઁ ધયૂમલાવાળુ (૨) સ્ત્રીઁ ધયૂમલો. ંલો
પુઁ જૂથ, ંહુ (૨) ગૂંચવાડો, અવ્યવસ્થા
ધચેટો પુઁ જુઓ ગચેટો
ધટ (ટ) સ્ત્રીઁ ['ધટુ' ઉપરથી] ઘટવું તે, ઘટાડો
(૨) ખોટ [-આવવી, જવી, પડવી =
ઘટવુ, ઘટાડો કે તુકસાન યત્ર]
ધટ વિઁ જુઓ ઘટ
ધટ પુઁ[સં] ઘટો(૨) શરીર(૩) હુલ્ય, મન ંક
વિઁ વસ્તુના અશરૂપ (૨) ચોળનાર, રચનાર
(૩) પુઁ વસ્તુનો અંગભૂત અવયવ, 'યુનિટ'
ંકપેર પુંઁ ઘડાતું ઠીંકર ંકાવયવ પુઁ [સં.
ઘટક+અવયવ] અંગભૂત અવયવ. ંજ વિઁ
ઘડામાથી જન્મેલુ (૨) પુઁ (સ) અગત્ય
સુનિ. ંના સ્ત્રીઁ [સં] રચના, ખનાવટ (૨)
ખનાવ (૩) કારીગરી, ંપાટ પુંઁ દઢ આસન.

ઠમાન વિં [સં] બનતું, ઘટ (૨) બને એવું,
સ બલિત(૩)યોગ્ય, ઘટતું ઠમાણ સ્ત્રીં રેટમાં
ગોઠવેલી ઘડાની હાર (૨) કમ; પ્રણાલી
ઠન્થાપન નં નવા ઘરમાં વસતા પહેલાં ત્યા
પાણીનો ઘડો મૂકવાની ક્રિયા (૨) નવરાત્રિના
દિવસોમાં ઘડા દ્વારા માતાજીની સ્થાપના કરવાની
ક્રિયા ઠન્થેટ પું મડદાને બાળી ચિતા છાંટયા
પછી છેલ્લી વાર તે તરફ મોં ફેરવી ઘડો ફોડી
નાખવો તે (૨) [લા] હ મેશ માટે સખ ધતોડી
નાખવો તે (૩) તોડ, નિકાલ (૪) છૂપી વાતનો
મેદ સાગી નાખવો તે -ટોકાશ નં
[+આકાશ] ઘડામાનું આકાશ - ખાલી જગા
-ટોકાપ પું [+જાટોપ] ચારે બાજુ ઢકાઈ
ભય તેવી ઘટા(૨)તેવું ઢાંકણ(૩)આડખર, ભપકો
ઘટક વિં (૨) સ્ત્રીં [સં.] જુઓ 'ઘટ' [સં] માં
(૩) અં (૨૧૦) પેય ગળતાં થતા અવાજની
જેમ [-લઈને = એવો અવાજ થાય તેમ (૨)
ઝટ, એકદમ] ંધટક અં (૨૧૦) -કાવણ
સંકિં ઘટક ઘટક -ઝટ પી જણુ -કી સ્ત્રીં
નાનો ધૂટડો
ઘટકો પું (૨૧૦) સણકો, ખટકો [ઘટકો
નાખવા, બરેવા = સણકા આવવા]
ઘટજ વિં (૨) પું [સં], ઘટના સ્ત્રીં [સં]
જુઓ 'ઘટ' [સં] માં
ઘટતું વિં [ઘટતું] વંકું] યોગ્ય, વાળખી (૨)
કમી, ખૂટ
ઘટપાટ, ઘટમાન, ઘટમાળ જુઓ 'ઘટ' [સં] માં
ઘટવું અં કિં [સં ઘટ, સરં મ ઘટણે, હિં
ઘટના] યોગ્ય હોઈ, છાજવું (૨) બેસતું આવવું,
લાગુ પડવું (પ્રેરક ઘટાવવું) (જેમ કે પ્રલોકનો અર્થ)
ઘટણુ અંકિં [સરં હિં, મ, પ્રા ઘટ્ટ = ઘસણ
(૨) બ્રહ્મ થવું, એ ઉપરથી ?] ઓણુ કે કમી થવું
(૨) (કપડું) ચડી જવું (પ્રેરક ઘટાડવું)
ઘટસ્થાપન, ઘટસ્ફેટ [સં] જુઓ 'ઘટ' [સં] માં
ઘટા સ્ત્રીં [સં] જમાવ, ઝુઠ, સમૂહ (ઝાઠ, વાઢળાં
વગરનો ૦દાર વિં
ઘટાકાશ, ઘટાટોપ [સં] જુઓ 'ઘટ' [સં] માં
ઘટાડવું સંકિં 'ઘટવું' (ઓણુ થવું) પ્રેરક
ઘટાડો પું કમીપણુ, ઘટ

ઘટારત વિં [મં, ઘટિતાર્થ] યોગ્ય, ઘટણુ
ઘટાવણુ સંકિં [ઘટવું] પ્રેરક] બેસતું કરવું,
લાગુ પાડવું (ઉદા. પ્રલોકનો અર્થ ઘટાવવો)
ઘટિત વિં [સં] યોગ્ય, ઉચિત
ઘટી (-ટિકા) સ્ત્રીં [મં] ઘડી, ૨૪ મિનિટ જેટલો
વખત (૨) ઘડી માપવાનો વાડકો ંય ન સ્ત્રીં
ઘડી માપવાનું યત્ર [યથેચ્છે પુત્ર
ઘટોડકચ પું [મં] (સ) બીમસેનને હિડિં બાધી
ઘટોડભવ વિં (૨) પું [સં] (સ) જુઓ ઘટજ
ઘટ વિં [પ્રા] ઘાટ, ઘાડુ ંપણુ નં
ઘડઘડ અં (૨૧૦) ંણુ અંકિં 'ઘડઘડ' એવો
અવાજ થવો -કાટ પું ઘડઘડ અવાજ
ઘડણુ નં [ઘડવું ઉપરથી] ઘડનર (૨) વિં ઘડનાર
ઘડતર નં [ઘડવું ઉપરથી] ઘડીને - દીપીદીપીને
કરેલી બનાવટ (૨) ઘડવું - રચવું કે બનાવવું તે કે
તેની રીત (૩) ઘડામણ (૪) કેળવાઈને તૈયાર થવું
તે, કેળવણી (૫) વિં ઘડીને - દીપીને થવું (સરં
બરતર) (જેમ કે લોખંડ)
ઘડપણુ નં [ઘરડું ઉપરથી] વૃક્ષાવરથા
ઘડભાગિ (-જ) સ્ત્રીં ['ઘડવું' + 'ભાગડું'] ઘડવું
અને ભાગડું તે (૨) [લા] વિચારોતું કામડાળપણુ
ઘડમથલ સ્ત્રીં ['ઘડવું' + 'મથલ'] જુઓ ગડમથલ
ઘડમાંચી સ્ત્રીં [ઘડો + માચી] પાણીની ગોળી
મૂકવાની ઘોડી
ઘડવી સ્ત્રીં [જુઓ ઘડવો] નાનું ટાંકું
ઘડવું નં [જુઓ ઘડવો] ગોળનો ગાંઢવો
ઘડવું સંકિં [સં ઘટ, પ્રા ઘઢ] ઘાટ - આકાર
આપવો (૨) બનાવવું, રચવું, લખવું (જેમ કે,
દાગીનો, પુરથી ઇં) (૩) ગોઠવવું, સંકલના
કરવી (૪) દીપવું (જેમ કે ઘાટ) (૫) ખરડો તૈયાર
કરવો (જેમ કે ઠરાવ, અરજી, યોજના, મુસફો ઇં)
(૬) [લા] કેળવીને તૈયાર કરવું (૭) મારવું
[ઘડાઈને ઠેકાણે આવવું = અનુભવથી -
ખત્તા ખાઈને પાસરા થવું ઘડી નાખવું =
ખૂબ મારવું ઘડી કાઢવું = બનાવી કે ગોઠવીને
કે લખીને તૈયાર કરવું]
ઘડવો પું [સં ઘટ, પ્રા ઘઢ પરથી] ઘડાના
ઘાટનો લોહો [ઘડવાનું મહેનતાણું
ઘડાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણુ નં ['ઘડવું' ઉપરથી]

ધડાખૂડ વિં [ધડો + ખૂડું] ધડો ખૂડે એટલું
 ઊંડું (પાણી) [પાકું] થયેલું
 ધડાયેલું વિં [‘ધડું’ + બૂંદ] [લા] અનુભવથી
 ધડિયાળ સ્ત્રી, નં [હિં. ઘડિયાલ, મ ઘડ્યાલ,
 સં. ઘટિકાલય, પ્રા ઘડિયાલય] વખત
 જણાવનારું ચત્ર(ર)કાસાનો ગોળ સપાટ ઘટ;
 ઝાલર. [-ચા પીએ છે = ધડિયાળ કામ નથી
 કરતી; અથવા ખોટો વખત બતાવે છે] -ળી.
 પું. ધડિયાળો વેચનાર તથા દુરસ્ત કરનાર
 -ળું નં અમુક વખતને આતરે વગાડાતી
 ઝાલર [લાળી ડોકનો] ધડો
 ધડિયું નં [‘ધડો’ ઉપરથી] તાડી ઝીલવાનો
 ધડિયો પું [સ ઘડિત, પ્રા ઘડિય પરથી ?]
 આકનો પાડો, ગડિયો

ધડી સ્ત્રી [સં ઘટી, પ્રા ઘટી] જુઓ ઘડી
 (ર) [લા] ક્ષણ (૩) વક્ર, પ્રસંગ. [-મ્મંડવી =
 વખત ગણવા માંડવો, ઘડીઓ ગણવી =
 (-ની) તૈયારી હોવી (ર) આવી બનવું, મોતની
 તૈયારી હોવી ઘડીએ ઘૂંટ ભરાવી =
 વિલગ દુઃસહ હોવો (ર) મરણની અણી ઉપર
 હોતું ઘડીના છકા ભાગમાં = જોતજોતામાં,
 ક્ષણમાં જ. ઘડી ઘડીના રંગ = પ્રતિક્ષણ
 બદલાતા વિચારો કે પરિસ્થિતિ.] -કિયું
 લગન નં ગમે તે વખતે થતું અથવા વિવાહ
 અને લગ્ન બધું સાથે ચાલે તેવું લગ્ન (બહુધા
 બહુવચનમાં) ઘડી ઘડી અં ઘડીએ ઘડીએ,
 વારવાર, હરઘડી ઓળાળ, ઓસાધ અં
 મરવાની અણી પર ઓભર અં એક ઘડી
 સુધી, થોડી વાર

ઘડુંકાટ પું [રવં] ઘડડ અવાજ
 ઘડું નં [‘ધડો’ ઉપરથી] અનાજ કે પાણી
 ભરવાની મોટી કોટી
 ઘડૂં ઘડૂં અં [રવં]
 ઘડૂંલું અં કિં ઘડૂં ઘડૂં અવાજ કરવો
 ઘડૂંલી સ્ત્રી [‘ધડો’ ઉપરથી] નાનો ઘડૂલો
 -લો (-લિયો) પું ધડો (કવિતામાં) (ર)
 ચોથું ચરણ દૂકાવેલો કુહો
 ઘડો પું [સં ઘટ, પ્રા. ઘટ] ધાતુ કે માટીનું
 પાણી ભરવાનું પાત્ર. [ધડાના કળશિયા

(કે ધાણિયા) કરવા = ખોટનો ધ ધો કરવો;
 નકામી લાગણી કરી નુકસાન વેઠવું. ઘડો
 ગાગર થવી = સારો નરસો નિકાલ આવવો,
 જે તે પરિણામ આવવું. -ઘાટ કરવો = મારી
 નાખવું (ર) પાયમાલ કરવું -ઠોળવો = જેવું
 તેવું સ્નાન કરવું (ર) નાહી નાખવું, સગાઈ -
 સબધ તોડી નાખવો (૩) -ની જવાબદારી માથે
 ઓરાડવી -ફૂટવો = ઉધાડું પડી જવું, ભહેર
 થવું (ર) મોટું નુકસાન આવવું (૩) મરી જવું.
 -ભરાવો = આવી બનવું (પ્રાય પાપનો)]
 ંઘાટ પું નિકાલ, ફેંસલો. [-કરવો = મારી
 નાખવું (ર) પાયમાલ કરવું]

ઘડોલાડવો પું મહાને બાળ્યા પછી
 સ્મશાનમાં લાડવાવાળો ઘડો ભાગવો તે
 [-આપવો = શાદ પછી ઘડા ઉપર લાડવો
 મૂકી પ્રાણણને દાન કરવું -કરવો = નિકાલ
 લાવવો, ગમે તેમ કરી, ઠેકાણું પાડવું -થવો =
 જે તે નિકાલ આવવો (ર) મોત થવું (૩) મોટું
 નુકસાન આવવું [ધાસ

ઘડાણુ નં [ગાદું રાન ?] ગદાણુ - ખીડતું કીણુ
 ઘણુ પું [સં. ઘન, પ્રા ઘણ] મોટો ભારે હથોડો
 (ર) [સં. ઘુણ] લાકડામાં થતો એક કોડો
 ઘણુઘણુ અં [રવં] -ણુટ પું ઘણણણુ
 અવાજ

ઘણુણુ અં [રવં] (ધાતુને કે તેવો અવાજ)
 ઘણુઘણુ (-ણી) સ્ત્રી [‘ઘણું’ ઉપરથી] ઘણો
 રનેહ; ગાંઠ સંબધ

ઘણું વિં [સ ઘન, પ્રા ઘણ, હિં. ઘના] બહુ,
 ખૂબ, પુંકળ [-કરવું = બનવું બધું કરવું (ર)
 બહુ બહુ રીતે સમજાવવું (૩) કરકસરથી અચત
 કરવી -કરીને = ઘણું ખરું, પ્રાય; બહુધા
 -કહેવું = ખૂબ કહેવું -સમજાવવું, બીનવડું,
 ઠપકો આપવો -થવું = બહુ થવું; પૂરતું થવું.
 (કોઈને) -હોણું = મદદગાર વધારે હોવો
 ઘણું ઘણું વાનાં કરવાં = અનેક ઉપાય
 લેવા (ર) ખૂબ સમજાવવું ઘણું થોડાં
 કરવાં = કરકસર કરવી] ંક વિં (‘ઘણું’ થી
 જરાક ઓછું એવો અર્થ બતાવે છે). ંખરું
 અં બહુધા, મોટે ભાગે. ંય વિં (‘ઘણું’ થી

વધારે અર્થ બતાવે) —ભેરુ વિં ધણું (૫)
ન વિં [સં] નક્કર (૨) ધાડુ; ગીચ (૩) ધણુ,
પુઝળ (૪) [ગ] લખાઈ, પહોળાઈ અને
ઊંચાઈવાળુ, ‘ક્યૂબિક’ (૫) પુઝ [ગ] કોઈ
સ ખ્યાને તેનાથી જ બે વાર ગુણવાથી આવતો
ગુણાકાર, ‘ક્યૂબ’ (૬) છ સરખી બાલુઓની
આકૃતિ (૭) વેદપાઠનો એક પ્રકાર (૮) પુઝ, નં
વાહણુ ઠેકાણુ પુઝ ‘સોલિડ એન્ગલ’ [ગ]
ઠંધટા સ્ત્રીં વાહણની ઘટા ઠંધાર વિં
ગાડુ (જેમ કે, વાહણ) (૨) ભયાનક (જેમ કે,
અવાજ, યુદ્ધ) વ્યક્તર વિં મગજનું ચસકેલુ
ઠંધા સ્ત્રીં, ઠંધ નં, ઠંધણુ નં ઠંધુવ
પુઝ ‘એનોઈ’ (૫ વિ) ઠંધની સ્ત્રીં ‘ક્યૂબિક
એક્સ્પ્રેશન’ (ગ) ઠંધરવલય પુઝ
‘પેરેઓલોઈડ’ (ગ) ઠંધલ (—ગ) નં વરતુના
કદનુ માપ, ‘વોલ્યુમ’ [ગ] ઠંધૂમિતિ સ્ત્રીં
‘સોલિડ ન્યોમેટ્રી’ [ગ] ઠંધાન, ઠંધાપ નં
‘ક્યૂબિક મેઝર’ ઠંધાણ સ્ત્રીં વાહણની
હાર — ઘટા. ઠંધૂળ નં ‘ક્યૂબ રૂટ’ (ગ) ઠંધસ
પુઝ પાણી (૨) ઉકાળીને કાઢેલુ સત્ત્વ (૩)
કપૂર, ઠંધ પુઝ વરસાદની ગર્જના (૨) મોર
ઠંધલિકા સ્ત્રીં વીજળી ઠંધાત નં એક
નરક ઠંધાઈ નં ઘટ, મજરા વગેરે નક્કર
વાઘ ઠંધામ વિં મેઘ જેવું કાણુ (૨) પુઝ
(સ) કૃષ્ણ ઠંધમીકરણુ નં ‘ક્યૂબિક
ઇક્સ્પ્રેશન’ [ગ] ઠંધસુત્સાર પુઝ ધનપરવલય
(ગ) ઠંધાર પુઝ કપૂર (૨) પાણી (૩) પારો
(૪) ચકન —નાક્કર (—રી) પુઝ [+ જક્કર]
એક છઠ —નાતિપરવલય, —નાધિકોત્સાર
પુઝ [+ જતિપરવલય, + જધિકોત્સાર] (ગ)
‘હાઇપરપેલોઈડ’ —નિષ્ઠ વિં [સં] સૌથી
ધન —ગાઠ —નીકરણુ નં ધનરૂપ કરવું તે
—નીભવન નં [સં] ધનરૂપ થવું તે —નીભૂત
વિં [સં] નક્કર કે ઘટ અનેલુ —નીય વિં
ભુઓ ધન [ગ]

ધનચૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી

નિષ્ઠ વિં [સં] ભુઓ ‘ધન’માં

ધમકવું અંકિં [રવં] ધમ ધમ અવાજ થવો
(જેમ કે ધૂધરાનો)

ધમકાર (—રે), ધમકો પુઝ [રવં] ધમકવાનો
અવાજ

ધમકાવણુ સંકિં ‘ધમકવું’નું પ્રેરક

ધમધમ અં [રવં] ઠંધુ અંકિં ધમ ધમ
અવાજ થવો —માટ પુઝ ધમ ધમ અવાજ
—માવણું સંકિં ધમ ધમ અવાજ થાય તેમ
જેરથી મારતુ

ધમ (ઠંધી) ચકરડી સ્ત્રીં [ધમરડી (ધમર ધમર
ફરવું) + ચકરડી (ચકર ચકર ફરવું)] ઊકરાની
એક રમત

ધમર ધમર અં [રવં] ગોળ ગોળ ગતિના
અવાજ જેમ [—ફરવું = ગોળ આકારમાં
ફરવું (૨) ફૂંડી ફરવી]

ધમણુ સંકિં [રવં] મારણ, ધમધમાવણુ

ધમસાણુ નં [સરં હિં ધમસાન, મ
ધમસાન, પ્રા ધસણ = ધર્મણ ઉપરથી ?] રમણ-
ભમણ, તોફાન (૨) ભય કર યુદ્ધ (૩) વિનાશ
(૪) લોકોનું ટોણુ —ભીડ [—મચણુ = મોટું
ધાંધલ થવું, ભીડ મચવી (૨) ભારે તોફાન
યુદ્ધ ચાલવું]

ધમ ઠંધ પુઝ [હિં] અલકાર, ગર્વ (૨) ખોટો
દેખાવ, ડોળ —ડી વિં ધમ ઠંધાણુ (૨) સ્ત્રીં
અભિમાન, ગર્વ [ધાંધલ, ઠોડાઠોડ
ધમાધમ અં [રવં] (૨) સ્ત્રીં ધમ્માચકડી,
ધમેલુ નં [મ ધમેલું] તગાર, તપાહર
ધમ્મરધ ટી સ્ત્રીં [ધમ્મર (રવં) + ધ ટી] મોટી
ભારે ધ ટી

ધમ્મરધાધરો પુઝ [ધમ્મર (ધમર ધૂમતો)
+ ધાધરો] મોટો—ખૂબ ઘેરવાળો ધાધરો
ધમ્મરવલોણું નં [ધમ્મર (ધમર ધૂમવું)
+ વલોણું] મોટું ભારે વલોણુ

ધર નં [સં પ્રા] [માણસ કે પશુપખીનું] રહેવાનું
ઠેકાણુ, મકાન (૨) ગૃહ, એક કુટુંબનું નિવાસ
સ્થાન (૩) વસ્તુને રાખવાનું કે રહેવાનું યોગ્ય,
ખાનુ, ઘોડી, ઠેકાણુ વગેરે (ઉદા. ‘ચરમાંનું
ધર’, ‘સોકડીનું ધર’) (૪) [ન્યો] ગ્રહનું જે
રાશિમા સ્થાન હોય તે (૫) કુટુંબ (કે લક્ષ-
ણથી તેની આબરૂ, સુખસપત્તિ, વ્યવહાર
ઇત્યાદિ) (૬) ધરસ સાર (લક્ષણથી સ્ત્રી, પુત્ર

ધ૦) (૭) ખાનદાન, કુળ [-અજવાળણું = ધરની - કુટુંબની આખરૂં વધારવી - ઉઝેડી નાખણું = [લા] નિર્વશ કરવું, કુટુંબની જડ કાઢી નાખવી. -ઉઘાડણું = કુટુંબની આખરૂં વધારવી (૨) વશજને જન્મ આપવો -ઉઘાડું પડણું = ધરની - કુટુંબની બેઆખરૂં થવી -ઉઘાડું રહેણું = વશ ચાલુ રહેવો (૨) પત્ની મળવી, લગ્ન થવું -ઉઘાડું હોણું = આવનારના સ્વાગત માટે ધરમા તત્પરતા હોવી -ઉઠાવી લેણું, ઉપાડી લેણું = ધરનો ખોલે કે જવાબદારી ઉપાડી લેવાં - અદા કરવાં -ઊખડી જણું = ધરની પાયમાલી થવી (૨) નિર્વશ જવો -ઊઘડણું = બહારગામ જવાથી બધ રહેણું ધર, કુટુંબના માણસો પાછા આવતા આણું થવું (૨) પરણવું અથવા સતાન થવું -ઊજળું થણું = ધર દીપવું, ધરની આખરૂં વધવી ધર-ઊમરે, -ઊંબરે = અં છેક પાસે, તદ્દન ધર આગળ -ઊભુ કરણું = ધર બાધવું -ઊભું રહેણું = નિર્વશ જતો અટકવો (૨) કુટુંબની આખરૂં ટકી રહેવી (૩) સસારવહેવાર નક્કે જવો (૪) ધર પાયમાલીમાંથી બચી જવું -કરેણું = વસવાટ કરવો; કાયમના ધામા નાખવા (૨) પરણવું -કાણું કરણું = ધરમા કૂટ પાઠવી (૨) ધરમા ને ધરમા બ્યલિયાર કરવો -કાણું હોણું = ધરની શ્રેષ્ઠ વાત ધરના જ માણસમાંથી બહાર જવી -કોચણું = ખાતર પાડવા લીતમા કાણું પાડવું (૨) ગોતગમન કરવું ધરખૂણે અં ખાનગીમા -ઘાલણું = લાખો વસવાટ કરવો (રોગ, ટેવ આદિએ) (૨) બ્યલિયાર કરવો (૩) ધરની ખરાબી કરવી -ચલાવણું = કુટુંબ-વ્યવહાર નલાવવો -જણું = મોટી ખોટ આવવી, એકમાત્ર સાધન જતુ રહેણું -જેડણું = કોઈ કુટુંબ સાથે સંપર્ક-વ્યવહાર બાધવો. -જેણું, -તપાસણું = (કન્યા આપવા માટે) સામેના કુળની ઉચ્ચતા નીચતા કે સુખ સાધનનો વિચાર કરવો -હૂણું = ધરની પાયમાલી થવી (૨) વશ જવો. -પૂછણું આવણું = પોતાની ગરબે કે મેળે સ્થાન ખોળવું આવવું, ભતે -

ખીલના લાવવાના પ્રયત્ન વગર -આવવું -પૂછીને આવણું = ભણી બોધને, નુકસાન કરવા (પૂર્વજ માગતા લેણું પૂરું કરવા) કોઈ માણસે ધરમા (સંબંધી યજ્ઞને) આવવું, ધરના માણસો ઢીલા છે, અથવા પોતાને મળતા (માફક આવે) તેવા છે, એમ ભણીને આવવું (નોકરે, કે વહુએ) -ખૂડણું = ભૂખો ધર હૂણું. -તરણું કરણું = ધરને તારવીને ઊંચું લેણું (૨) ધરને આબાદ કરવું (૩) ધરની આખરૂં વધારવી -તૂટણું = કુટુંબમા કુસંપ થવો (૨) ધરની પૈસેટકે કે માણસની બાબતમા પાયમાલી થવી. -ધર ધુળવણું = આખા ધરના માણસો ઉપર કરપ રાખવો -હોવો -ધોણું = ધરની માલમતા ઉઠાવી દેવી ધરના ભૂખા ને ધરના ભગરિયા = ખવો લાભ આપસમા જ થાય એવો ઘાટ કરવો (૨) કોઈ કોઈની ખોડ ન કાઢે અને મન ફાવતુ કરે એવો ઘાટ હોવો -નિકોલાઈ જણું = ધર ગણતરીમાંથી નીકળી જવું, વ્યવહારમાં અહિંસુત જેવું થવું ધરણું સુખ હોણું = સ્ત્રી, પૈસાટકા, વસવાટ આદિનું સુખ હોણું ધરણું નાક = જોનાથી ધરની આખરૂં જળવાઈ રહે-વગે તેવું માણસ ધરણું માણસ = વિશ્વાસુ અંગત-માણસ, સ્વજન (૨) સ્ત્રી, પત્ની. ધરને ખૂણે = ભૂખો ધરખૂણે ધરનો ઉદર = ધરનું બધું ભણનાર - પૂરો વાંકે માણસ ધરનો થઈ = કુટુંબના આધારરૂપ મુખ્ય માણસ. ધરનો ધંધો = પોતાના કુટુંબ કે કુળમા પેઢીધર ચાલતો ધંધો રોજગાર. -નો ભાર ઉપાડી લેવો = સસારવ્યવહારની જવાબદારી માથે લેવી -નો રોટલો -ખાવો = ગાળનું ખાવું; પોતાને ખર્ચે ખાણું (૨) (વીશી ઘંટુ નહીં ખાતો) ઘેર બનાવેલો રોટલો ખાવો. -ફાડણું = ખાતર પાડવું, ચોરી કરવી -ફૂટણું = કુટુંબમા જ કોઈ વિશ્વાસઘાતી પાકવું -ફેડણું = ધરના માણસોમા કૂટ પડાવવી -ખેસણું = મકાનના પાયા જમીનમા ઊતરી જવા (૨) મકાન પડી જવું (૩) નાદારીની સ્થિતિ થવી (૪) નસતાન થવું (૫) સ્ત્રીનું મૃત્યુ થવું.

—ભરણુ=(પારકાનું લૂંટીને) પોતાના ધરને સમૃદ્ધ બનાવવું —ભણું ને આપણે બહા = ધરની બહાર ન નીકળવું (૨) પારખી પચાતમાં ન પડવું —ભાગણુ=પતિપત્ની વચ્ચે કુસપ યવો કે કરાવવો (૨) લગ્ન તૃટ્ય કે તોડણુ (૩) પત્ની ગુજરી જવી (૪) ધરના આધારરૂપ માણસ ગુજરી જવું (૫) ધરની ખરાબી થવી (૬) કુટુંબનું નિર્વંશ થવું —મારણુ=ધરની ખરાબી કરવી (૨) વ્યભિચાર કરવો —માથે કરણુ=આખા ધરમાં શોધી વળવું —માઠણું=લગ્ન કરવું (૨) ધરસ સાર ચલાવવો —માં ઘંટ ફરવો, વાગવો = ધરમા કાઠપણ જરૂરી ચીજ ન હોવી, અતિ ગરીબાઈ હોવી —મા ઘોડા ફેરવવા = અધકલાઈ કે અવિવેક કરવા —મા ને ધરમાં = ધરનાં જ માણસો સાથે (૨) પોતાના જ ધરમા —મા ખાર હાથનો (વાસ) ફેરે, ભૂત ભૂસકા મારે, શખ વાગે, હનુમાન હડીઓ કાઢે, હાદલાં કુટતી કરે = ધર ખાલીખમ હોવું, અત્યંત ગરીબાઈ હોવી —રાખણું = ધરવેચાતુ કે ભાડે રાખવું (૨) પોતાનું સભાળવું, સ્વાર્થ સાધવો —લાગણું = એકનો એક પુત્ર મરી જવો (૨) ધરને આગ લાગવી (૩) ધર પાયમાલ થવું —વસાવણું = ધર મેળવી, તેનું સાધન કરવું (૨) પરાણુ —વિચારણું = પોતાનું ગભુ તપાસવું —સૌને લાગ્યું છે = સૌને કુટુંબવ્યવહારનો ખોલો ઉઠાવવાનો હોય છે —સંભાળણું = પોતાનો સ્વાર્થ સભાળવો ધરે તાણુ દેવાણુ = નિ સતાન થવું (૨) અઘાલતના હુકમથી ધર ઉપર જપ્તી બેસવી] ઓંગાણુ નં ધરનું આગણુ (૨) [લા] અતિ પરિચિત પાસેનું સ્થાન [—કરણું = અતિ આતુરતાથી રાહ જોવી —અદર જવું ને બહાર આવવું] ઠકાજ—(મ) નં ધરનું સાધારણ કામકાજ ઠૂકકી—(દિયું) વિંધરમાં ને ધરમા બરાઈ રહેનાર ઠૂકકી પાણું નં ઓખરલો પું ધરને લગતો સરસામાન, ધરવાખરો (૨) સ સારવહેવારનું કામકાજ (૩) સ્ત્રી, છોકરાં વગેરે સમુદાય ઓખરય, ઓખર્ પું; નંધર ચલાવવામાં થતો ખરય ઓખરિયું

વિં ધરકૂકડિયુ (૨) ધરખૂણે પડી રહેલું, અપ્રસિદ્ધ (૩) ધરગણુ ઓખૂણે અં ધરને ખૂણે, ખાનગીમાં ઓખાદુ વિંધરનું જ બગાડનાર ઓખાથું વિં ધરનું ખુચ્ચે એવી બુદ્ધિવાળું ઓગતું—(ધુ—ચ્યુ) વિં જેની ઉત્પત્તિ કે વપરાશ ધરમાં જ હોય તેવું (૨) વેચવા માટે નહિ કરેલું (૩) ખાનગી ઓગાટી સ્ત્રીં ધરમા જમતી વખત પહેરવાનું વસ્ત્ર, અખોટિયું ધરે અં ઘેર ઘેર ધરણુ નં [ગ્રહણ ?] નાતરે, ધધરણુ ધરણુ અર્થે કિં ધધરણુ, નાતરે કરણુ ધધરાઉ વિં માહોમાહેતું, ખાનગી ઓધાણુ વિં ધર ધાલે એવું —પોતાના જ ધરને નુકસાન પહોચાડનાર (૨) ખરયાળ (૩) ઠગાયાળ ઓચાણું નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર ઓખાઈ પું સમરાને ઘેર સ સાર માકી રહેનારો જ માઈ [—થણુ, —થઈ ને રહેણુ = (લા) (અકારા થઈ) માથે પડણુ] ઓણી સ્ત્રીં ધરણી, ગૃહિણી ઓધિયાણી સ્ત્રીં ધરધણીની પત્ની (૨) ધરની માલિક, ધરવાળી ઓધણી પું ધર ચલાવનારો મુખ્ય પુરુષ (૨) ધરનો માલિક ઓધ ધો પું ધરને લગતું કામકાજ ઓધાવડું વિંધડીલોની પૂછ પર છવનાર (૨) નિરુધમી ઓધાણી સ્ત્રીં ધરનાં કપડાંલતાં ધોવાણું કામકાજ ઠણું વિં પોતીકું, પોતાના ધર જેવું, ખાનગી ઓખેશ પું જુઓ ગૃહપ્રવેશ ઓધાડું વિં ધર ફાડીને ચોરી કરનાર, ખાતર પાડનાર ઓખાર નં ધર, રાયરચીણુ, માલમિલકત વગેરે (૨) કુટુંબ કૃષ્ણીલો ઓખારી વિંધરખારવાળું (૨) સ સારી ઓખાણુ વિં ધરને ખોળે —ખેઆખર કે પાયમાલ કરે એવું ઓખ ગ પું (સ્ત્રી મરવાથી) ધર ભગાણુ તે (૨) વિં તેવી દશામાં આવેલું ઓખાડું પુંધરનું ભાડું ઓખેદુ વિંપોતાના ધરનો ભેદ લાલનાર કે બહાર પાડી દઈ દગો દેનાર ઓખેળે અં માહોમાહે સમજીને (નીલ પક્ષ પાસે ગયા વિના) (૨) મિત્રતાની રીતે ઓખાણુ વિંધરકૂકડિયુ ઓખાથું (મો ?) વિં ધર તરફ મોવાણુ કે વળેણુ ઓખુ વિં ધરની સભાળ રાખે એવું ઓખખરી સ્ત્રીં જુઓ

ધરવાખરો ૦૫ખુ વિં ધરની ચાહનાવાળુ,
 ધરમોહું ૦૫૮ સ્ત્રીં એક ધરના હોય તેવો
 ગાઠ સંબધ (૨) વિંધર જેવા સખ ધવાળું.
 ૦૫ણાઉ વિં ઘેર વણેલુ ૦૫ણું વિં ધર
 પ્રત્યે મમતાવાળુ ૦૫ાખરો પુંધરને લગતો
 મરસામાન, રાચરચીલુ ૦૫ાસ પું ધર
 કરીને રહેતું તે, ગૃહસ્થાશ્રમ ૦૫ાળી સ્ત્રીં
 ધરધણિયાણી ૦૫ાળો પું ધરધણી ૦વેરો
 પું ધર ઉપર લેવાતો કર ૦વૈદું નં ધરગથુ
 વૈદું ૦સંસાર પુંગૃહસ્થાશ્રમ (૨) સસાર-
 વહેવાર ૦સંસારી વિં ધરસ સારવાળુ,
 ગૃહસ્થાશ્રમી (૨) ધરસ સારને લગતુ ૦સાડી
 સ્ત્રીં ધરમા પહેરવાની સાડી ૦સાતેક નં
 જુઓ અહશાનેક ૦સૂત્ર નં જુઓ ધરસ સાર
 ૦સોવા સ્ત્રીં ધરના કામકાજ તથા ફરતો
 વગેરેનું પાલન -૨૧ઉ વિં ધરતુ, ખાનગી,
 અદર અંદરતું -રેખારે અં ધરખારવાળુ
 હોય તેમ(૨) ધરમાં કર્તા હર્તા-આપઅખત્યાર
 હોય તેમ [-થણું (વહુએ કે દીકરીએ) ધર-
 ખારની બાબતમા સુખી થવુ (૨) ધરખારમા
 ચલણવાળા થવુ -હોણું=સુખી પત્ની અને
 માતા હોવુ (વહુએ કે દીકરીએ)] -રોધર
 અં ઘેર ઘેર

ધરકંઠું સંકિં [જુઓ ધૂરકંઠું] ખીજવુ
 ધરકિંથુ નં છાછિયુ, ધુરકિંથુ
 ધરગતુ (-થુ, -થુ) વિં જુઓ 'ધર'માં
 ધરધર અં [૨૧૦] ૦ણું સં કિં (ગળામાના
 જેવો) ધરધર અવાજ થવો (૨) જુઓ 'ધર'માં.
 -૨૧૮ પું ધરધર અવાજ, ધરધરતુ તે
 ધરક સ્ત્રીં [દે ઘરટુ પરથી ? મરં મ ઘરહ]
 ચીલો (૨) [લા] ચાલુ પ્રણાલી કે રૂઢિ
 [-પડની=ચીલો કે રૂઢિ દાખલ થવા -માં
 પડણું=ચીલો પડણું, એકધાર ચાલતુ થવું]
 (૨) રૂઢિમંત્ર કે ચીલેચાલુ થવું (૩) [૧]
 આમકીની સૂકી છાલ(ક)અં [૨૧૦] (જેમ કે,
 ગળામાં ધરક ધરક બોલે છે ઘડીનો ૨૧)
 ધરકંઠું સં કિં [૨૧૦] ધસકાતુ ખેચવું (૨)
 જોરથી વલૂરવું, ધવલુ
 ધરકાપો પું [જુઓ ધરકું] ધકપણ (૨)

[લા] ધરકાના જેવુ ઠહાપણ, ઠોઠઠહાપણ
 -મું વિં ધરકું દેખાય એવું, ધરકાને ચોખ્ય.
 ધરકાણું અં કિં ['ધરકું' પરથી] ધરકું થવુ
 ધરકિયો પું [૨૧૦] તળાતી વસ્તુ ફેરવવાનું
 લાકડાનું એક સાધન (૨) નાનુ ધાસ કાપવાનુ
 એક ભતતું ઢાતરકું (૩) ધાર કાઢવાનો પથ્થર
 (૪) ગળામા બોલતો શ્વાસ (ખાસ કરીને મરતા
 માણસનો) (૫) જુઓ 'ધરકું' મા
 ધરકું વિં [સં જરઠ, દે જરહ] પાકી ઉમ્મરે
 પહોચેલુ, મોટી વયતુ (૨) પુરાણું, જૂનું (૩)
 પાકી ગયેલુ, કઠણ [ધરકામાં ખપણું=
 વૃદ્ધ કે અતુભવી ગણવુ ધરકું પાન=ધણુ
 ધરકું માણસ (ગમે ત્યારે ગુજરી જાય તેવું)
 ધરકે ધકપણુ=ધકપણમા, વૃદ્ધાવસ્થામાં].
 ૦ખખ વિં સાવ ધરકું -ખખળી ગયેલું.
 -રિયું વિં ધરકું, વૃદ્ધ -રિયો પું ધરકો-
 વડીલ માણસ ૦ઠચર વિં સાવ ધરકું
 (તિરકારમાં) -કેનું વિં ધરકું, વડીલ
 ધરણુ નં [સં ગ્રહણ] સૂર્યચંદ્રનું ગ્રહણ (૧૦
 પ્રં જુઓ 'ગ્રહણ' મા) ૦ઘેલુ વિં અધું
 ગાકું (ગર્ભવતી સ્ત્રીએ ગ્રહણ જોયુ હોય તો
 તેનું બાળક ગાકું થાય એવી માન્યતા પરથી)
 ધર(-ર)ણી સ્ત્રીં [પ્રા ઘર(-રી)ણી] જુઓ
 ગૃહિણી
 ધરધન નં ગીધની ભતતું એક પખી
 ધરકિ વિં જુઓ 'ધર' મા
 ધરક પું, નં [સં ગ્રાહક] ખરીદનાર (૨)
 ખૂખી પિંછ નનાર -ખી સ્ત્રીં ધરાકપણુ (૨)
 ખરીદનારાનો આવરો (૩) ખપત, હાંચ
 ધરા(-રે)ણિયાત વિં [જુઓ ધરેણે] ધરેણે
 લાંબેલુ કે આપેલુ
 ધરાણુ અં જુઓ ધરેણે [ખોખુ -ધર
 ધનું નં ['ધર' ઉપરથી] કોઈ વસ્તુ રાખવાનુ
 ધરણી સ્ત્રીં જુઓ ધરણી, ગૃહિણી
 ધરેક સ્ત્રીં જુઓ ધરક (૨) ફવા પરના પથ્થર
 ઉપર દોરકાના ધસારાથી પડેલો ખાડો
 ધરેડી સ્ત્રીં [જુઓ ધરકડું] ગરગડી (૨) [૨૧૦]
 ધરક ધરક એમ બોલતો-મરતી વખતનો
 શ્વાસ, ધરકિયો

ધરેડો પુ. [૨૧૦] મરતી વખતના શ્વાસથી થતો
અવાજ (૨) વરઠ, ચીસો [(૨) ગીરો રાખેલું
ધરેણાઉ વિ. [જુઓ ધરેણે] ગીરો સખંધી
ધરેણિયું, -યાત વિ. જુઓ ધરાણિયાત
ધરેણુ ન. [દે મહાનય] ઠાગીનો ઠાગું ન. ૦
ધરેણુ ને બીજો ગઠેલો અલકાર
ધરેણુ અ. [દે મહાનય = ગીરો લેવું] આંટમા -
ગીરો આપેલું લીધેલું હોય તેમ
ધરેરાટ પુ. [૨૧૦] ધરર ધરર અવાજ
ધરેઠ સ્ત્રી. + ધરેડ, ચીસો
ધરેપુ ન. -પો(-ખો) પુ. [સર. મ ઘરોવા]
ધરના જેવો ગાઢ સખંધ, ધરવટ
ધરેળી સ્ત્રી. [દે ઘરોલી] ગંગેળી
ધર્મ વિ. [સં] 'ધર્મ' એવો અવાજ થાય -
કરે એવું (૨) અરપથ
ધર્મ પુ. [સં] ધામ, ઉકળાટ, ખજારો
ધર્મ પુ. [સં] ધસારો ઠણુ ન. ધસાવું તે,
ધસારો (૨) [લા.] સામાસામી અથામણ,
ખોલાચાલી, તકરાર. ઠણુવાધ ન. ધર્મણથી
વાગતુ વાધ (જેમ કે સારંગી, દિલરખા)
ધલાત સ્ત્રી. [ધલાવું ઉપરથી] ધાલી કે ધલાઈ
જવું તે, નુકસાની, ખોટ (૨) વચ્ચલ ન આપવું તે
ધલાવું અ. [ધલાવું] નું કર્મણિ
ધલોડી સ્ત્રી. એક શાકનો વેલો, ધિલોડી (૨)
જુઓ ગરેળી -હું ન. જુઓ ધિલોડું
ધવડણુ અ. [ધવડણું] ધરડણુ, ખણવું, ભેરથી વધુરવું
ધવાણુ અ. [ધાવું ઉપરથી] ધાયલ થવું
ધસધસ, -સાટ અ. (૨૧૦) ગાઢ રીતે (હી ધવું તે)
ધસધસોરો પુ. [ધસડવું + 'ખોળવું' (કલમ)]
લાખ લાખ કરવાની મહેનત
ધસ(૦ર)હણુ સંકિં [સં ઘર્ષ, પ્રા ઘસ] હસરહાતુ
ખેચવું (૨) [લા.] ઝપાટાળ ધ-ગમેતેમ લખવું
કે કામ કરવું [આઠા
ધસરહો પુ. [ધસડવું ઉપરથી] ખચહો, કપો,
ધસરહણું સંકિં જુઓ ધસડવું
ધસરહો પુ. [ધસરહણું ઉપરથી] ધસરહો,
ઉઝરહો (૨) ઉસરહો, વેહ
ધસરપસર અ. [ધસરહણું] પરથી દિવ ? સર. ૦
ફિં ધિમરપિમર] ધસહણુ પછહણું, જેમ તેમ

(૨) પરાણે, વેહ લેખે
ધસણું સંકિં [સં ઘૂ, પ્રા ઘમ] એક વરનું
ખીલ વરણ પર લખીને ભેરથી આમ તેમ
ખેચવી (૨) ચોળવું, મસળવું (૩) માંજવું (જેમ કે
વાસણ) (૪) ધસીને ધાર ચડાવવી કે આપ
આપવો [ધસી નાખણું = ભૂસી નાખવું (૨)
લેખામા ન લેવું (૩) વાપરી કે ખપાવી દેવું,
(જેમ કે શરીર ધસી નાખવું) ધસીને કાપવું.
કાપી નાખવું = ઠેઠથી કાપી નાખવું (૨)
(વાતને) છેક જ ઉડાવી દેવી, ઊલટું જ કરવું
ધસીને ગૂંમટે ચોપડવું, ચોપડવા લાયક
હોણું = નકાચુ, કાઈ ઉપયોગનું ન હોવું.
ધસીને ના પાડવી = સાફ ના પાડવી]
ધસાધસ સ્ત્રી. [ધસવું ઉપરથી] ખૂબ વમત
તે (૨) [લા.] તકરાર, કનિયો
ધસાતુ વિ. [વ. ૦ કું 'ધસાવું'] ઉતારી પાડે એવું
(૨) નુકસાનકારક
ધમાર પુ. [ધસવું ઉપરથી] ધસારો ઠણુ ન. ૦
ધસાવું તે, ધસારો (૨) વસાવાથી પડેલી રજ (૩)
ધસાવાથી લાગતી ખોટ, નુકસાન (૪) વસાવું
ઠણુ ન. ધસીને પીવાનું આસહ -રો પુ. ૦
જુઓ ધસારણ ૧ થી ૩ [-ખાવો, -વેહવો,
નુકસાન -અર્થ વેહવાં -પડવો, પહોચવો,
લાગવો = અર્થ થવું, નુકસાન પહોચવું]
ધસાવણું સંકિં 'ધસવું' નું પ્રેરક
ધસાણુ અ. [ધસવું] નું કર્મણિ (૨) ધસારો
વેહવો, અર્થ કે ખોટ આ નુકસાનમાં ઊતરવું
[ધસાઈ જવું = (ખૂબ કામ ઇંથી) ખપી
જવું, (શરીર કે શક્તિ ઇં મા) ઊતરી જવું
ધસાઈને (જવું) = તફાન નજીક કે પાસે
થઈ ને ધસાતું (ખોલવું) = જુઓ ધસાતું]
ધસિયું વિ. [ધસવું ઉપરથી] ગાંગડું નહિ -
ભૂકા જેવું (મીઠું)
ધસિયો પુ. [ધસવું ઉપરથી] લોટ રોષીને
કસાતી એક વાની (૨) ધસવાનું કામ કરનાર
માણસ ઉઠાં 'અધીકધસિયો'
ધસીટ સ્ત્રી. [ધસવું પરથી, મ ઘસિટ] એક
સ્વરપરથી બીજી સ્વર પર જતા વચ્ચેનું અ તર
નાદસ્વરથી પ્રકાશિત કરવું તે (સંગીત)

ધસોટિયો પું ['ધસલુ' ઉપરથી] ખાવાની એક વાની

ધ'ચોલિયુ' નં ['દે. ઘંચ] નકાસુ, ખરાખ ઘર -ખોરડું (૨) માથેમોઢે-ગોટપોટ ઓઢણું તે, ઘોધો (૩) [લા] ધૂળધાણી, વિનાશ

ધંટ પું [સં. ઘંટા, પ્રા ઘટ] ધાત્રની (કાસાની) ઊધા પ્યાલાના આકારની કે નડી લોઢી જેવી વગાડવાની વસ્તુ, ઝાલર (૨) એના પર વગાડેલો ટકોરો(૩)[લા] પક્કો-ધૂર્ત, ઉરતાઢ [-ફરવો, -વાગવો = (ધરમા) ખાટીખમ હોડ, વપરાઈ જયુ (૨) ગરીબાઈ હોવાની -વગાડવો = ભહેર કરવું] ંડી સ્ત્રીં છેક નાનો ઘંટ, ટોકરી (૨)[લા.] શૂન્ય કાઈ નહિ

ધંટરવાળ પું [ધટ+રવ(વાળ કે આલય ?)] શિકારીનુ વાધ [વિનાની ધટ્રી

ધંટલો પું ['ધંટ્રી' ઉપરથી] ભરડવાની યાળા ઘંટા સ્ત્રીં [સં] ઘંટ, ઘંટકી ંકણું પું (સ) મહાદેવનો એક પ્રિય અનુચર ંકાર વિં [ન્આકાર] ઘટાના આકારનુ ંધર નં [હિં] ભહેર ઉપયોગ માટે રખાતી મોટી ઘડિયાળનુ ઘર, 'ટાવર' ંપથ પું રાજમાર્ગ, મુખ્ય રસ્તો ંરવ પું ઘંટનો અવાજ -રણકો ંળી સ્ત્રીં [સં ઘટાલી] ધૂધરીઓની હાર ઘંટાચો પું ['ધટ્રી' ઉપરથી] યાળા વગરની છૂટ્ટી ધટ્રી

ધટ્રી સ્ત્રીં [સં ઘટ્ટી] દળવાનું સાધન (હાથનુ કે ચાનિક). [ધંટ્રીએ ખેસણું =દળવા ખેસણુ (૨)યાનિક ઘંટ્રીથી લોટ દળવાનો ધવો કરવો, કે ત્યા નેકરી કરવી ઘંટ્રી ટંકાવવી = ઘંટ્રીના પડને ટાંકણાથી કંકરું કરાવવું -તળો હાથ આવવો = સપડામણ -મુસેલીમા આવવુ ઘંટ્રીનું પડ =વસયુ કામ, પીડા, ભારે ખોનો ઘણી ઘંટ્રીઓનો લોટ ખાધો હોવો = ધણો અનુભવ હોવો.] ંટંકારો પું ઘંટ્રી ટંકાતી હોય એવો અવાજ કરવું પક્ષી-લક્કડખોદ (૨) ઘંટ્રી ટાંકવાનો અવાજ [-કરવો = ટકટક કર્યા કરવી]

ધંટ્રીચોર પું ['ધંટ્રીનો ચોર' કે સં ત્રિયિષ્ઠેઢક, પ્રા. ગઠિષ્ઠેઢ ?] ચાલાક ચોર(૨)ખીસાકાતર

ધંડુ પું [સ] હાથીનો ઘંટ

ધંટો પું [લુઓ ઘટ] મોટો ઘટ (૨) એનો ટકોરો (૩) [લુઓ ઘટ્રી] મોટી ઘંટ્રી (ઘટ્ટજકારમા)

ધંડ પું [સં.] ભમરો

ધા પું [સં. ઘાત = સઘાત, જથો] ચોવીસ કાળળનો જથો (૨) [સં ઘાત = પ્રહાર, જખમ; પ્રા. ઘાય] ંટકો, પ્રહાર, ચોટ(૩)કાપ, જખમ (૪) [લા.] મોટા કુ.ખની ઊડી અસર [-કરવો = પ્રહાર કરવો (૨)યોગ્ય વખતે ભેર કરવું -પડવો = જખમ થવો (૨) આક્રમ આવી પડવી (૩)[લા] ખૂબ વેડવુ કે ભેર કરવું પડવું, ભેર આવવુ (હિંદાં કામ કરતા શા ધા પડેછે?) -મારીને કામ કરવું = ભેર કરીને કામ કરવુ ધામા લૂણુ ભરડું = હાજ્યા ઉપર કામ દેવો; બળતામા ધી હોમવુ ધા ભેગો ધસરકો = એટલું ચયું, ત્યારે થવા દો ચોડુ વધારે; મોટા કુખ ભેજું નાનુ કુ.ખ. -લાગવો = ધા લાગ્યા જેટલુ કુખ થવુ (૨) મોઢુ નુકસાન થવુ -વાગવો = જખમ થવો (૨)કાઈ પણ (કામ કે ભેર) ઘઈ રાકવું] ંતેલ નં ધા ઉપર ચોપડવાનું તેલ. ંપહાણુ પું ધા પર મૂકયે રૂઝ લાવે એવો એક ભતનો પથ્થર. ંખાજરિયુ' નં ધા પર કામ આવતી એક વનરખનિનું કૂડુ

ધાઈ સ્ત્રીં [પ્રા ઘાય = ગતિ ? સરં મ] હિતાવળ, ઢાકાહાકી (૨) ધાધલ, ધમાલ (૩) બીડ, ભરાવો

ધાધરો પું ['દે. ઘાઘર] ચણિયો -રૌ-ચલણુ નં સ્ત્રીનુ ચલણુ હોવુ તે -રૌ-પલટણુ સ્ત્રીં સ્ત્રીઓનું ટોણું (૨) હીજકાઓનુ ટોણું -રૌ-પાટ પું ધાધરાનુ ધૂગડું -રિયો વિં પું હીજડો, રાડવો -રી સ્ત્રીં નાનો ધાધરો. [-પહેરવી = ંવેશ લેવો (૨) નામદં થવું -હોવું]. -રિયું ગોતર = જેમા છેકરીઓનો જન્મ ને વરની વધારે હોય એવું કુટુંબ (૨) જેમા પ્રવાન કાર્યકર્તા પુરુષ નહોં પણ સ્ત્રી હોય તેવું કુટુંબ. -રિયો વસ્તાર = છેકરીઓની વસ્તી હે થી તે

ધાટ પુ. [સં ઘટ ઉપરથી] આકાર; દેખાવ (૨)
[દે ઘટ્ટ, સં] અધિષ્ઠા આરો, ઝોવારો (૩)
[?] સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર (૪)
[સં] હિં ઘાટી, મ [પહાડી રસ્તો (૫) (સ)
સંધ્યાદ્રિવે પહાડી પ્રદેશ (૬) [લા] પ્રસંગ, લાગ
(૭) યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ કાઢી લેવાની યોજના,
તજવીજ (૮) રીત, સંજ્ઞા, રોલા. [-આવવો=
નેહિતો આકાર આવવો (૨) લાગ મળવો
-આણવો = નેહિતો આકાર આણવો (૨)
લાગ મેળવવો -ઉતારવો, -કરવો = ઘાટ
પ્રમાણે આકાર તૈયાર કરવો (૨) ધારેણ ધાય
એમ કરવું, ચોકડું ખેસાડવું (૩) [લા] બરોબર
પાર પાડવું, કામ કે યોજનામાં ખેસતું કરવું
-ખાવો = લાગ મળવો, તક મળવી -ઘડવો =
આકાર કરવો (૨) યુક્તિ કે પ્રપચ કરવા (૩) મન
સૂખો કરવો (૪) લાગ સાધવો (૫) ઘણું નુકસાન
કરવું (૬) મારી નાખવું -ઘાલવો = ઠેકાણું
પાડવું (૨) મગળપ્રસંગે (સ્ત્રીઓ) સંદેહ ગાળો
પહેરવો -ખેસવો = બરાબર ગોઠવાઈ જવું,
ધાર્યા પ્રમાણે થવું -રચવો = જુઓ ઘાટ ઘડવો
-લાવવો = જુઓ ઘાટ આણવો ઘાટમાં
ઘાલવું = ફસાવવું, ઢાવવા લેવું ઘાટ ઘાટનાં
પાણી પીવાં = દેશ દેશનો અનુભવ લેવો]
૦૬૧૨ વિ. સારા ઘાટવાણું, રૂપાણું
ધાટડી સ્ત્રી. [જુઓ 'ધાટ' ૩] રાતા ૨ગું
બાધણીની જાતનું સ્ત્રીઓને પહેરવાનું રેશમી
વસ્ત્ર; ચૂંદડી (૨) ગાટડી [ધાટડીએ જવું =
સુવાસણને વેરો મરવું -ઘાલવી = મરનાર
સુવાસણને પિયર તરફથી ચૂંદડી ઝોઢાડવી
-બીઠવી = ગાટડીની ઢળે લૂગડું પહેરવું (૨)
મહેનતનું કે મરહાનગીનું કામ કરવા માટે
સ્ત્રીએ પોતાના લૂગડાના ઝૂલતા છેડાઓ ખોરવી
ગાંઠ મારવી (૩) સ્ત્રીએ મહેનત કે મરહાનગીનું
કામ ઉપાડવું] [જાતનું રેશમી કંપડું
ધાટપોત ન. [જુઓ 'ધાટ' (૩) + પોત] એક
ધાટી વિ. [ધાટ' (૫) ઉપરથી] દખખણના
ધાટમાં રહેલી એક જાતનું (૨) પુ. તે જાતનો
માણસ -ટણ સ્ત્રી. ધાટીની સ્ત્રી [રૂપાણું
ધાટીણ વિ. [ધાટ = આકાર ઉપરથી] ઘાટદાર,

ધાટું (-ઠ, -ડું) વિ. [સં ગાઢ] ઘટ્ટ, લચકાદાર
(૨) ખીચોખીચ (૩) પુષ્કળ; ગાંઠ (૪) 'કંઠણ,
સગીન [-વો પુ. જુઓ ગાંઠવો
ધાડણું ન. [ધડો' ઉપરથી] ગોળ ભરવાનું માટડું
ધાડું વિ. જુઓ ધાડું
ધાણ પુ. [દે] એક ફેરે રધાય, તળામ કે
કચરાય, ખાંચ એટલો જથ્થો, આખા જથ્થોનો
ભાગ (૨) સહાર, ખરાખી (૩) [પ્રા ઘળ, સં
ઘન] મોટો હથોડો, ઘણ (૪) [સં છુણ] નાકડું
કોરી ખાનાર એક કીડો (૫) સ્ત્રી. [સં ઘાળ,
પ્રા] ગધ, બઢ્યો [-કાઠવો = લય કર
સહાર કરવો (૨) તળવા -ખાડવા વગેરે માટે
નાખેલો ભાગ તૈયાર થતા ત્યાંથી બહાર કાઢવો
-ઘાલવો, -નાખવો = આખા જથ્થોનો પેણી
-ખાણ્યા વગેરેમાં નાખી શકાય તેટલો
ભાગ તૈયાર કરવા નાખવો -નીકળી જવો =
જય કર સહાર થઈ જવો, પાયમાલી થઈ જવી
-પેસવો = જીવંતજીવ વિકાર કે રોગ થવો (૨)
કુસ પ થવો -જળવો = ઘાણ નીકળી જવો
-જાળવો = ઘાણ કાઢવો]
ધાણી સ્ત્રી. [દે ઘાળ] તેથી ખી પીલવાનું ચત્ર
[ધાણીએ બેઠડું = કટાળાબરેલા કામમાં રોકવું
ધાણી કરવી = ધાણી ચલાવવાનો ધંધો કરવો.
ધાણીનો બળદ = ધાણી ચલાવનારો બળદ
(૨) [લા] કંઠણ ને કટાળાબરું કામ કે વૈતર
કર્તા કરનાર (૩) ધાણી ખેંચવા જેવા કામ
સિવાય બીજી કોઈ ગતગમ વિનાનો માણસ.
ધાણીમાં ધાલીને તેલ કાઢવું, પીલવું =
સખતમાં સખત વૈતર કરાવવું (૨) સખતમાં
સખત શિક્ષા કરવી (૩) રિખાવવું]
ધાટ પુ. [સં] ઝટકા, ઘા (૨) નાશ, ખૂન (૩) [ગ.]
'પાવર' (૪) 'હિંચી એક એન એક પ્રેશન' (૫)
'ઈન્સોલ્યુશન' (૬) (ત, ૧) સ્ત્રી. અકાળ મૃત્યુની
માંટી. [-જવી = મરતા બચવું] ૦૬ વિ. મોત
નિપત્તવે એકું, નાશક (૨) [ગ] 'મોડયુલસ' ૦૬
વિ. ખૂની (૨) કૂર, નિર્હય ૦૫ દ્ર પુ. (જયો)
નુકસાન કરે તેવા ધરનો ચદ્ર ઋતિધિ સ્ત્રી.,
ઠદિવસ પુ. (જયો) નુકસાન કરે એવી તિથિ.
૦૬૫૫ ન. (જયો) નુકસાન કરે તેવું નક્ષત્ર

૦પ્રકાશક પુઁ 'એકરપોનન્ટ' (ગ.) ૦વાર
પુઁ ધાતતિથિ ૦વિધિ પુઁ, સ્ત્રી (ગ) 'ઇન્વો-
લ્યુશન' ૦સ્થાન નં સ્મશાન (૨) કતલખાનું
(૩) વધસ્થાન (૪) [ત્યો] ગુકસાન કરે તેણ
ગ્રહાદિનુ સ્થાન -તારોહ પુઁ [+ વારોહ]
(ગ) 'એસેન્ડિંગ એર્ડર' -તાવરોહ પુઁ
[+ અવરોહ] 'ડિસેન્ડિંગ એર્ડર' (ગ)
-તિની વિઁ સ્ત્રી [સં] હત્યારી, ધાતકી -તી
વિઁ [સં] હત્યા - ખૂન કરનારો (૨) પુઁ
કસાઈ -તુક વિઁ [સં] ધાતકી

ધાતેલ, ધાપહાણુ, ધાખાજરિયું નુઓ 'વા'મા
ધાક્રીથ નં એક છોક

ધામ 'પુઁ [સં. ધર્મ, પ્રા ધર્મ] તાપ (૨)
ઉકળાટ, બકારો (૩) પરસેવો (-થવો; હોવો)
ધામચ (-છ, -ટ) વિઁ 'ધામ' ઉપરથી, સરં
મ ધામટ-ક, હિં ધામડું પસીનાથી ગઢ
થયેલુ (૨) નં પરસેવો (૩) [સરં મ ધામત]
તકમા થઈને વહાણમા ભરાયેલુ પાણી

ધામતટ્ટૂ કી સ્ત્રી [નુઓ 'ધામચ' (૩)] વહાણમા
પેસતા ધામચની કૂકી [ધામ થવો
ધામકું અન્કિં [ધામ' પરથી; સરંમ ધામોળે]
ધાયક વિઁ + [સં ધાતક, પ્રા ધાયગ] ધાતક
ધાયકમલ (-કલ) વિઁ [પ્રા ધાયગ = હિ સંક
+ મલ પરથી ?] પહેલવાન, શૂરવીર
ધાયપાત પુઁ [સરં મ] એક ભતનો રેસા-
દાર છોક [[ધાયપાત ને આ એક ?]

ધાયમારી સ્ત્રી [સરં મ] એક ઝાડ (?)
ધાયલ વિઁ [હિં, 'વા' ઉપરથી, સરંમ ધાયલ]
જખમી (૨) [લા] કામ કે પ્રેમથી પીડિત
ધાયાંબૂઠ્યાં, ધાયાંપડધાયાં વિઁ કમોતે મરેલા
(૨) નં બં વં ધવાયા, ખૂંવા વગેરેથી
કમોતે મરેલા માણસ

ધાયો વિઁ પુઁ 'વા' ઉપરથી] ધાયલ થયેલો
(૨) ધાયલ થવાથી મરી ગયેલો (૩) પુઁ
[પ્રા ધાયગ, -ચ = ધાતક ?] દિલ પર અસર
કરે એવું માર્મિક લખાણ (૪) [સં ધાત]
કાગળનો ધા

ધારણુ નં [પ્રા] ધોર નિદ્રા (૨) ઊઘથી
' ધોરુ તે (૩) ઊઘ લાવે એવું ઔષધ

[નાંખણું = ઊઘમા પડી ભથ તેમ (ઔષધથી)
કરુ]

ધારી સ્ત્રી [દે. ધારિયા] એક મીઠાઈ (૨)
અડક કે મગની દાળનું વડું (૩) ચોટલીની
ચારે બાજુએ રાખેલા કેશનું ચકરડું (૪)
પાણીમા છરતી લીકરી મારવાથી પાણીમા
થતુ ચકરડું ૦પૂરી સ્ત્રી ધારી

ધારું નં 'ધા' ઉપરથી ?] રોગથી શરીરમા
પડેલું નાર [પડણું = નાર થવું] (૨)
[કા] ઘેટીનું બચ્ચું

ધાલ (લા) સ્ત્રી સાથે જમવા બેઠેલાઓની હાર-
ઓળ (૨) તેમનો આખો સમૂહ (૩) 'વાલણુ'
ઉપરથી, સરં મ. ગુકસાન, ખાધ. [-ઊઠવી =
પકિત જમી પરવારવી -પડવી, -ખસવી
= જમનારની પકિત પડવી] ૦ખાદ (-ધ)
સ્ત્રી નુઓ ધલાત ૦ધુસેડ સ્ત્રી,
૦ધૂસણુ નં કાઠધાલ, ૦મેલ સ્ત્રી [ધાલણુ
+ 'મેલણુ'] કાઠધાલ, ગઢબકસકબક (૨)
પચાત, ધમાલ (૩) ખટખટ, પ્રપચ ૦મેલિયું
વિઁ ધાલમેલ કરે એવું [દેવાળિયો

ધાલણુદાસ પુઁ લેકોના નાણા ધાલી જનારો;
ધાલણું સં કિં [પ્રા ઘલ્લ] ખોસણુ, અદર
મૂકણુ (૨) પહેરણુ (૩) [લા] નાણા ખાઈ
જવા (૪) બગાડણુ, પાચમાલ કરણુ ઉદાઁ
ધર ધાલણુ (૫) પ્રસંગે ભેટ તરીકે પહેરાવણુ.
ઉદાઁ 'મે કન્યાની કોટમા અછોડો વાલ્યો'
(૫) અદર નાખવા - મૂકવાની રીત સૂચવનાર
સહાયકારી ક્રિયાપદ સાથે વપરાય છે, જેમ કે,
'ખોસી ધાલણુ', 'ચગદી ધાલણુ'

ધાવ પુઁ [સં ધાત, પ્રા ધાય] ધા, જખમ
(૨) સમસ્ત્યા

ધાવર નં ઝાકળ (સુ)

ધાવેડી વિઁ ચતુર, ચચળ (કા.)

ધાસ નં [સં] ખડ, ચાર [-કાપણું = નકામું,
લેખામા ન લેવા જેવું, તુચ્છ કામ કરતું,
કેાગટ મહેનત કરવી -ખાણું = પશુ પેટે
વર્તણું, માણસની ગણનામા ન રહેવું -ચવ-
હાવણું = અપમાનિત કરવું] (૨) સ્ત્રી [પ્રા, સં.
ધર્ષ] ઘસારો (૩) ખોટ, ઘટ [-કાપવી =

ઘટના બદલામાં કઈ મળે છેવુ -ખાવી = ખોટ ખાવી -જવી, પઠવી, લાગવી = ઘટ આવવી, ધસારો પડવો] ંચારો પું ઠોરનુ ધાસ, ચારો વગેરે ંદાણુ પું ધાસ અને દાણો (પશુઓને ખવાડવાનો) (ર) તેવા ધાસ અને દાણાફે લેવાતી ખડણી ંપૂલો પું કચરોપૂલો, વાસીદુ

ધાસણી સ્ત્રી, ['ધાસણ' (ધસણ) ઉપરથી ? સં કાસ = ખાસણ ઉપરથી ?] ક્ષયરોગ ધાસતેલ નં [ફેસ + તેલ] વ્યાસતેલ, ધાસલેટ ધાસલેટ નં [સરં મ, 'ધાસતેલ' પરથી] બાળવાનું એક ખનીજ પ્રવાહી, વ્યાસતેલ -ટિયુ વિં [લા] હલકા પ્રકારનું -ટિયો પું ધાસલેટ વેચનારો (ર) [લા] દારૂડિયો ધાસણ સંકિં [પ્રા ધાસ, સં ઘૂષ, સરં મ ધાસળે] જુઓ ધસણ (ર) અંકિં ધસણ [ધાસી છૂટણું = ધસાઈ છૂટણુ (ર) કામ કરી છૂટણુ] [ભિગેલુ

ધાસાણુ વિં ['ધાસ' પરથી] ધાસવાણુ, ધાસ ધાસિયુ વિં ['ધાસ' ઉપરથી] જેમાં ધાસ નીપજતું હોય તેવું (ર) ધાસમાંથી ઉત્પન્ન થતું (૩) [લા] સરવ વગરનું, હલકું (જેમ કે, ધાસિયુ ધી, સોનું) (૪) નં એક પક્ષી ધાસિયો પું ['ધાસ' ઉપરથી] સાયરો, ધાસનો પાથરો (ર) ધાસ કાપનારો (૩) જુઓ 'ગાશિયો' ધાસે (-સો) ટિયુ નં ['ધાસણ' ઉપરથી] મરમા પહેરવાની (સામાન્ય) ચૂડી

ધાધરડણું (૦) અંકિં [રવં] ભારે ધાંટો કાઢીને — ખૂબ રોવું (ર) આરડણું (જેમ કે પાકીનું) (૩) [લા] મોટું અવાજ બોલવું

ધાધરી (૦) સ્ત્રીં એક જાતનું વાણુ ધાંધણુ (૦) નં ઓવારણુ (ઉઠાં ધાધણા લેવો) (ર) [અપ ઘણ = ગભરાટ ?] ગાડા જેવું આચરણ (ઉઠાં ધાધણાં કાઢવા)

ધાંધુ (૦) વિં [અપ ઘણ પરથી ?] (કા) ઉતાવળુ (ર) ગભરાયેલુ

ધાંચ (અંચ) સ્ત્રીં ['ગૂચ' કે 'ખાંચ' ઉપરથી] ચીલામાં પડેલો ખાડો, ખાડો (ર) ગૂચ, મુશ્કેલી ધાચી (૦) વિં [દિ ઘાળ (ધાણી) + ચી (વાળો) - ધા.]

અથવા કે ઘચિય] ધાણી ચલાવી તેલ કાઢવાનો ને તેવા દ્રવ વેચવાનો ધંધો કરતી ન્યાતનું (ર) પું તે ન્યાતનો માણસ. [-ખૂટવો = દીવામાં તેલ ખૂટવું -ની ધાણી જેવું = ખૂબ મેલુ, ચીકટું -ની ધાણીએ જોડાણું = કટાળા ભરેલા વૈતરામાં જોડાણું -નો બળદ = કટાળાખરું એકનું એક કામ દૂતનારો (ર) મૂર્ખ માણસ] -ચણુ સ્ત્રીં ધાંચી સ્ત્રી ધાંચો (૦) પું વાસફોડો, ટોપલા, સાદડી વગેરે બનાવનાર (ર) ધાંચી (રીસ કે તિરકાંદમાં) ધાંટી (૦) સ્ત્રીં ધાંટા કે કઠની - પડછબની નગા, હૈડિયો (ર) અવાજ, સૂર (૩) ધાટ, બે પવતની કે હુગરાની વચ્ચેનો સાંકડો રસ્તો (૪) [લા] મુશ્કેલીનો ખારીક સમય (૫) હરકત, અઘ્યણ [-આવવી, પઠવી = મુશ્કેલીનો ખારીક સમય આવવો, હરકત આવવી -ઢૂંટવી = જુવાની આવવી (ર) ધાટ આવવી (૩) મુશ્કેલી આવવી]

ધાંટીધૂટી (૦) સ્ત્રીં [ધાંટી + ધૂટી] આટીધૂટી-વાળો ભાગ (ર) [લા] મુશ્કેલી કે મુશ્કેલીનો સમય ધાંટો (૦) પું [સં ઘટ = બોલણું] કંઠ, સાદ (ર) મોટો સાદ, ખૂમ (૩) ખિલઈને કાઢેલો સાદ (૪) [જુઓ ધાટ] મોટી ધાંટી-હુગરાળ રસ્તો [-ઊધડવો = સારો સ્પષ્ટ સાદ નીકળવો -કાઢવો = તાણીને મોટેથી બોલવું (ર) ઠપકા દેવો, ધમકાવવું -નીકળવો = અવાજ નીકળવો -ખૂલવો = ધાંટો ઊધડવો -પાડવો = ખૂમ પાડીને બોલાવવું (ર) ખિલવું, ધમકાવવું -ખેસવો = સાદ જોડો-ચોધરો થવો, ગળાએ કામ ન કરવું] -ટાધાંટ સ્ત્રીં ખૂમાખૂમ ધાસી (૦) સ્ત્રીં (કા) ખોરડી વગેરે કાંટાળી વન સ્પતિનો ઢગલો

ધિમેલ સ્ત્રીં [સં છતેલી ?] એક જાતનું લાલ રંગનું મંદોડાની જાતનું જીવડું

ધિયાળ વિં, ધિયો પું જુઓ 'ધી' મા

ધિલેરી નં એક પક્ષી

ધિલોડી સ્ત્રીં જુઓ ધલોડી -હું નં ધિલોડીનું કળ-ધલોડું [કર્મણ ને પ્રેરક

ધિસાણુ અંકિં, -વણુ સંકિં, 'ધીસણુ'નું

ધિસોડી સ્ત્રીં ત્વરિયાનો વેલો. -કુ નં ત્વરિય
ધિસ્સો પું ['ધિસાવ' ઉપરથી] એકદમ નેરથી
પડેલો ઘસરકો (-દેવો, -પડવો, -મારવો)
ધી નં [સં છત, પ્રા વિમ] ધૂત, ત્વ [-હ્યુ
તો ખીચકીમાં = દેખીતું તુકસાન છતા સર-
વાળે તેનો કાયદો જ થઈ રહેવો. ખળતામાં ધી
હોમવું = ચાલુ ઉચ્ચેરણીમાં વધુ કારણ ઉમેરવું]
-ધિયાળ વિં વધારે ધી આપે એવું (દોર -
ગાયલે સ) -ધિયો પું ધી વેચનારો ઠકાંટો
પું ન્યા ધી નેખાતું, વેચાતું હોય એ જગા,
ધીતુ ખતર ઠકણાં નંખવંધી અને કુળા
(૨) [લા] ભારે લાલ ઝગળણી સ્ત્રીં ધી
વગેરે ગાળવાની ઝીણી ગળણી ઓચપહ નં
ધી ને તેવો ચીકટ પદાર્થ. ઠતાવણી સ્ત્રીં
માખણ તાવવા માટેનું વાસણ. ઠતેલુ નં
પોયણીના મૂળમાં થતી ગાંઠ (?)

ધીચ વિં ભુઓ ગીચ -ચોધીચ વિં ગીચો-
ગીચ, ખીચોખીચ

ધીમ પું વહેમ, શકા [કા.] (૨) સ્ત્રીં [સં.
ઝીમ્મ; પ્રા. ધિં] હોળી પછીને દિવસે કરવામાં
આવતી એક ક્રિયા

ધીસ સ્ત્રીં [ફા ગદ્દત] રોન (૨) [સં. ઝીમ્મ,
પ્રા ધિંસુ પરથી ?] હોળીનો વરલોડો (૩)
['ધીસવ' ઉપરથી] માર; ઠોક (૪) ['ધિસાવ'
ઉપરથી] ધિસ્સો (૫) ભુઓ ગીસ [ધીસનો
વરરાખ = મસ્કરીનું પાત્ર ધીસ મારવી =
ચોરી કરવી -પહવી = કાવવું, લાલ થવો (૨)
તુકસાન થવું; પાહું પહવું (૩) માર પહવો]

ધીસર નં ધૂસર [નેસલો

ધીસલુ નં ['ધીસાવ' ઉપરથી] ભુઓ ગીસલુ,

ધીસલું સં કિં [સં ઘૂ? મ વિસર્જે] ધુમ્મા

લગાવવા, ધીખલું, ઠોકલુ (૨) [સરં હિં.

વિસના] ધસલુ [કનિયો (૩) ધમાચકડી

ધીસાધીસ સ્ત્રીં ['ધીસવ' પરથી] ઠાકઠાકા (૨)

ધીંધ, ઠર સ્ત્રીં મોહુ, સેકડોહુ ટોળુ

ધીંસર નં નેસલો, ધીસર

ધુધરવટ સ્ત્રીં [ધૂધરી + વૃત્તિ] ધાવરાના ઘેરની

નીચેની ધૂધરીઓવાળી ઝૂલ (૨) પું ઝૂલ

પર ધૂધરીઓની હાર હોય એવો ધાધરો

ધુધરાવલું સં કિં [રવં] 'ધૂધરલુ', 'ધૂધરાલુ'નું
પ્રેરક

ધુધવાવલું સં કિં [રવં] 'ધૂધવલુ'નું પ્રેરક

ધુધરિયાળું વિં ધૂધરીઓવાળું

ધુધવાટ (-ટો), ધુધાટ પું ધૂધવલું તે

ધુધાર પું + ધૂધરો, ધૂધરી

ધુચ્યો પું ભુઓ ધુમ્મો

ધુણુ પું [સં] લાકડું કોરી ખાનારો એક કીડો.

-ભુાક્ષર પું બુલના કોરવાથી લાકડામાં

અથવા પોથીના પાનામાં પડેલો અક્ષર નેવો

આકાર -ભુાક્ષર ન્યાય પું બુલાક્ષરની

જેમ વગર ધરાદે ખનાવ ખનવો તે

ધુમકાવલું સં કિં 'ધૂમકલુ'નું પ્રેરક

ધુમરકલું સં કિં ધુમરડી ખવડાવવી

ધુમરકિયો પું ['ધુમરડી' ઉપરથી] ગ્રાપીને

વેરો ઘેર ઘેર ભિક્ષા માટે ફરતો સાહુ

ધુમરડી સ્ત્રીં ['ધૂમલુ' ઉપરથી] ચકાકારે ફરવું-

નાચવું તે, ફૂંડી (૨) ફેર, ચક્કર (૩) પકડનારને

ચુકાવી દેવા ધૂમી જલુ-ફરી જલુ તે (૪)

હીંચોળવું તે

ધુમરાઈ સ્ત્રીં ['ધૂમરાલુ' ઉપરથી] મગફરી, ગર્વ

ધુમરાવલું સં કિં 'ધૂમરાલુ'નું પ્રેરક

ધુમાવલું સં કિં, ધુમાલું અં કિં 'ધૂમલુ'નું

પ્રેરક ને ભાવે

ધુમ્મર સ્ત્રીં ['ધૂમલુ' ઉપરથી] ચક્રબૂહ

ધુમ્મો પું [રવં] ધુમ્મો, ધીખકો, ઝુકો

ધુરકાવલું સં કિં 'ધૂરકલુ'નું પ્રેરક

ધુરકિયું નં ['ધૂરકલુ' ઉપરથી] ધૂરકવાનો

અવાજ (૨) જાણિયું; ધુરસાનો ખોલ (-કરવું)

ધુરધુર અં [સં, રવં] -રાટ પું તેવો અવાજ

ધુરવું અં કિં [સં. ધુર] ધૂરકલુ, ભસવું

ધુવહ પું, નં [સં ધૂક, પ્રા ધૂજ; સરં મ

ધુવહ] રાતે જ દેખી શકતું એક પક્ષી

ધુસલિયું વિં [' ધૂસલુ' ઉપરથી] ગમે તેમ

કરીને ધૂસનારું; તેવા સ્વભાવનું

ધુસપુસ અં (૨) સ્ત્રીં [રવં] માહોમાહે ગુપચુપ

ધીમી વાતો કરવી તે, ગુપચુપ

ધુસાડવું સં કિં ['ધૂસલુ' ઉપરથી] પેસાડવું,

દાખલ કરવું (વગર રાખે કે હકે)

ધુસાણું અં કિં, -વણ સં કિં 'ધૂસણું'
ભાવે ને પ્રેરક

ધુ મટ પું [ફા. ગુવદ] દેરા અથવા મકાન
ઉપરનું છત્રાકાર ધાણુ, ગુ બળ (૨) ધુ મટ
નીચેનો દેરાનો અંદરનો ભાગ

ધૂક નં [સં] ધુવક

ધૂધર સ્ત્રીં જુઓ ધૂધરી (૫) ંમાળ સ્ત્રીં
(બળદને કાઠે બાંધવાની) ધૂધરાની માળા
ધૂધરણું અંકિં ['ધૂધર' ઉપરથી] કૂલીને મોટા
થવું, પાકવું (જેમ કે સૈયડનું)

ધૂધરાણુ અં કિં ['ધૂધરો' ઉપરથી] ગુરસાથી
ડોળા કાઢવા

ધૂધરી સ્ત્રીં [સં ઘરેરી] ધાતુના પતરાની પોલી
ખણખણતી ગોળી (૨) સ્ત્રીઓના હાથનું
ધુધરિયાણું એક ધરેણું (૩) એક રમકડું,
નાનો ધૂધરો (૪) [સરં મ ઘુમરી] બાફેલી
ભર-આભરી વગેરે [-આફવી = ભરખાભરી
બાફવી ધૂધરીઓ લટકવી = પહેરેલાંકાઠેલાં
કપડાંની ચીઢીઓ ધૂધરીઓ લટકે તેમ ફરકર
થવી (કટાક્ષમાં)] -રો પું અંદર કાંકરા
જેવી વસ્તુ ભરીને કરેલો ખખડે તેવો ધાતુ
વગેરેનો પોલો ગોળો (૨) તેવું એક રમકડું
(૩) એક મીઠાઈ (૪) ધૂધરીઓના ધૂમખો
(૫) દાળ પાઠવા માટે પલાળીને સૂકવેલું કઠોળ
(૬) ચૂનો બનાવવા માટે પકવેલા મરઠિયા
(૭) [ચ] વસોણાને ઢાંડો ધૂધરા જેવા જે
ખાટમાં ફરે છે, ને જે ગોળાને મોઢે ગોઠવાય
છે તે ગોળાખાટ [ધૂધરા જેણું = સુદર, મળેનું
(૨) ગમતી (૩) બોલકણ ધૂધરા બાંધવા
= નાચવું (૨) નિર્ભજ થવું ધૂધરા ઝુકાવવા
કે ઝૂકવા = ધૂધરીઓની શોભા કરવી ધૂધરા
બનવું = રમકડા જેવા થવું (૨) ખુરાખુરાલ
થવું (૩) વસા થઈ રહેવું (સ્ત્રીને)]

ધૂધવણું અં કિં [રવં] 'ધૂધૂ' એવો અવાજ
કરવો (૨) ગર્જવું

ધૂધવાણું અં કિં ધૂ ધૂ અવાજ થવો

ધૂધૂ અં [રવં] (રેલગાડી, સમુદ્ર વગેરેનો રવ)

ધૂક પું, નં જુઓ ધુવક

ધૂણિયો પું દેગડો

ધૂનો પું ખાઈ (કા)

ધૂમ અં [ફા ગુમ, પ્રા ગુમ્મ] (તક માં)
ગરક-લીન (૨) [નરાથી] ચકચૂર-ખેલાન
ધૂમચી સ્ત્રીં ['ધૂમક' ઉપરથી] ધુમરડી, ચકાકારે
ફરી વળવું તે [જ્યો, સમૂહ

ધૂમચો પું [ફા ગુચા = પાઠડીઓનો જ્યો]

ધૂમટ પું [સરં મ ઘુમટ] જુઓ ધુ મટ.

-ડી સ્ત્રીં ધુ મટ જેવી નાની આકૃતિ (૨)

[લા] માથુ અંને પીઠ ન પલળે એવી ધાસ

કે વાંસની ચીપો વગેરેની બનાવેલી બોચલા

જેવી છત્રી

ધૂમટો પું [સરં હિં ઘુમટો] ધૂધટ. [-કરવો,

ખેંચવો, તાણવો, વાળવો = માથા ઉપરનો

સાલ્લાનો ભાગ આગળ ખેચી, લાજકાઢવી]

ધૂમડણું સં કિં ['ધૂમક' ઉપરથી] હાંચિાળવું

(૨) ચકર ચકર ફેરવવું

ધૂમઠાણુ અંકિં 'ધૂમડણું'નું કમ જિ

ધૂમડી(-ણી) સ્ત્રીં ['ધૂમડું' ઉપરથી, પ્રા

ઘુમ્મણ] ધુમરડી -ણુ નં ધૂમડું કે હોંચવું તે

ધૂમરાવણુ અં કિં ['ધૂમડું' ઉપરથી] રીસમા

મો ચડવું, ધૂધવાવું (૨) ધૂમરી ખાવી (૩)

વરસાદનું ચડી આવવું (૪) હોળાણવું

ધૂમરી સ્ત્રીં ['ધૂમડું' ઉપરથી] વમળ, ભમરો

(૨) ધૂમડી, ધુમરડી (૩) તોર કે અભિમાનમા

(મહત્તી પેઠે) આખો ચકળવકળ થવી

[-આવવી = (પાણીમાં) વમળ ચડવો

-ખાવી = (આંખોનું) તોરમાં ચકળવકળ થવું

(૨) ધુમરડી ખાવી, ચકર ફરવું]

ધૂમણું અં કિં [સં ઘૂર્ણ, પ્રા ઘુમ્મ] ગોળ ફરવું

(૨) રખડવું (૩) [લા] મોટો કારભાર કરવો,

મહાલવ (૪) મચ્યા રહેવું [દાહધામ

ધૂમાધૂમ(-મી) સ્ત્રીં ['ધૂમડું' ઉપરથી] હરફર,

ધૂરકણું અંકિં [દે ઘુલ્લક, (રવં)] ધુરધુર

કરવું (૨) જોરથી બસવું (૩) [લા]

ગુરસામાં ઘાટો પાડવો, તડૂકવું

ધૂરકાધૂરકી સ્ત્રીં સામસામે ધૂરકણું તે

ધૂરકાણું અં કિં ('ધૂરકણું'નું ભાવે) ધૂરકવાની

ક્રિયા થવી

ધૂણીયમાન વિં [સં] ચકાકારે ધૂમણું

ધૂલર, -રં નં, -રં પુ. જુઓ 'ગૂલરમા
ધૂસ પુ. [સં ગુહાશય ? સરં હિં, મ] કંદર, કાળ
ધૂસણ નં ધૂસવું તે, વગર હકનો પ્રવેશ (ર)
વિં ધૂસણિયુ

ધૂસવું અં કિં [દે વુસિણિમ = ગવેધેલુ;
શોધેલું પરથી ? સરં.મ. વુસળે, હિં વુસના]
જેરથી કે ગમે તેમ કરી પેસી જવું [ધૂસી
જવું = જેરથી, વગર હકે કે ગમે તેમ કરીને
દાખલ થઈ જવું.]

ધૂસિયું નં ['ધૂસ' = ઉંદર] ઉંદરિયુ
ધૂસિયું મધ નં ['ધૂસવું' ઉપરથી] (ઝાડ વગેરેની
બખોલમા ધૂસીને બાધેલા મધપૂડાનું) એક
તતની ઝીણી માખોએ બનાવેલું મધ
ધૂઘટ (-ટો) પુ. [હિં] ધૂમટો, સ્ત્રીઓ મો પર
કપડું ઢાકે છે તે

ધૂટ પુ. [દે વુટ, પ્રા ઘોટ્ટ] ધૂટડો (ર) ધાટો,
કક (૩) સ્ત્રીં (જીવનું) ધૂટાવું - ગૂગળાવું તે.
[-ભરવાની = ગૂગળાવું] ઠંડો પુ. ગળા વાટે
એકી વખતે ઊતરી શકે તેટલો પ્રવાહી પદાર્થ.
ધૂટડે ધૂટડે = ધીમે ધીમે, એક પછી એક
ધૂટકાથી ધૂટડો ઊતરવો = ધૂટડો ગળા-
માથી નીચે જવો (ર) સમજવું, ગળે ઊતરવું
-ભરવો = ધૂટકા જેટલું મોતો લેવું - પીવું.]

ધૂંટણુ, -ણિયું નં [સં વુટ] ઠીંચણ [ધૂંટણે
(-ણિયે) પડવું = બાળકે ઠીંચણ વડે ચાલવું
(ર) [લા] પગે લાગવું (૩) કરગરવું ધૂંટણિયાં
ભરવાં = બાળકે ઠીંચણ વડે ચાલવું.
-ભાંગવાં, ભાંગી જવાં = પગ નરમ થઈ
જવા; (કાંમત) પાછા પડવું - હારવું - ભાંગી
નાંખવાં = હરાવવું, પાછું પાડી દેવું.]

ધૂટવું સંકિં [સરં હિં ઘોટના, મ ઘોટળે, દે
વુટ્ટન = વાસણ પર પડેલું] ધાતુ બસવાનો
પથ્થર/લસોટવું; પીસવું (ર) ઘેરવું, રોધવું (આસને)
(૩) અર્યાસથી - પુનરાવર્તનથી પાકું કરવું
ઉઠાં અક્ષર ધૂટવા, રાગ ધૂટવો

ધૂટાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'ધૂટવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

ધૂંટી સ્ત્રીં પગની પાટલી અને નળાને જોડનાર
સાંધા આગળનું હાડકું (ર) ['ધૂટવું' ઉપરથી,

સરં મ છુટી, હિં છુટી] ગળથૂથી (૩) [સરં
'ધાટી'] ગૂચવાણ, ભારાઈ પડાય એવી મુસંદલી
ધૂંટો પુ. ['ધૂટવું' ઉપરથી] ધૂંટીને બનાવેલો
લોહો (ર) ધૂંટવાનું - લસોટવાનું સાધન (૩)
ૂટવાથી આવેલો ઓપ

ધૂણા સ્ત્રીં [સં.] તિરરકાર (ર) ઠયા, અનુક પા
ધૂત નં [સં] ધી

ધેધૂર વિં મસ્ત, ચકચૂર

ધેકું નં જેના શરીર ઉપર ઊન થાય છે તે
પ્રાણી [ઘેટાંનું ટોળું = ગાંડરિયો પ્રવાહ
ઘેટાં બકરાં = સામું ન થાય તેવા ગરીબ
પ્રાણી] - ટી સ્ત્રીં ઘેટાની માદા - ટો પુ.
ઘેટાનો નર [દોચકું

ઘેડ સ્ત્રીં ['ઘડો' ઉપરથી ?] નાનો ઘડો, લોટું;
ઘેન (ઘે) નં [અ ચૈન] નશો, કેક, સુસ્તી (ર)
મઠ, અભિમાન [-ઊતરવું = નશો કે મઠ
જવો - ચડવું = નશાની અસર થવી - માં
પડવું = નશા કે સુસ્તીને વશ થવું]

ઘેખ (-વ) ર, -રં નં [સં. છત્તપૂર, દે. ઘેઝ (-વ) ર]
એક વાની - પકવાન. -રિયું વિં ઘેખરના
જેવું સ્વાદિષ્ટ

ઘેર (ઘે) અં ['ધર' પરથી] ઘરે, ઘરમા, ઘર
તરફ [(-ને) ઘેર ઊઠવી = ની અછત કે
તાણ પડવી (ર) ખર્ચના ગોઠા કે નુકસાનમા
પડવું; -ને ઘેર ખેસવી (જેમ કે 'આમાં તો
એને શ ૧૦૦ ને ઘેર ઊઠી'.) - કરવું = (દીવો)
ઓલવવો - રાહો કરવો. -કાંટા પડવા = ઘર
ઉત્તજડ થવું, નિર્વંશ જવું - ગોળી ખેસવી
= નુકસાન થવું - જવું = (દીવો) ઓલવાવો
(ર) કોઈ કામ કે કશામાથી ખસવું, ટળવું,
વચ્ચેથી હટવું, એવા ભાવમા જેમ કે, ન
કાવે તો ભય ઘેર. -તાળું દેવાવું = ઘર સસા-
નારા કે નિ સતાન જવું (ર) ઘર પર ટાંચ
આવવી - ખેઠાં = ઘર બહાર કે દૂર પરગામ
કયાય ગયા વિના, ઘરઆગળે (ર) [લા] વગર
ખાસ મહેનતે, સહેજે. -ખેઠાં ગંગા
(આવવી, થવી) = સહેજે - અનાયાસે મોટો
લાલ. (-ને) ઘેર ખેસવી = નો ગોઠો કે
નુકસાન આવવું (ર) (સ્ત્રીએ ની સાથે)

નાતર કરવું -ખેસવું=ખેકાર બનવું (૨)
ખરતરક થવું, રત્ન મળવી (૩) [તગાદો કરવા]
ધરણુ લઈને ખેસવું -મૂકવું=સાથે ન
રાખવું, દૂર કરવું (૨) ધરેણે મૂકવું]

ધેર પુઠું ['ધેરુ' ઉપરથી] ધેરાવ, 'સર્ક' મૂક-સ'
(૨) સમૂહ, ટોળી (૩) (૨,) સ્ત્રીંકાર પરનો ભાગ
[-બાધી] (૪) ચોટલીની આસપાસ રાખેલી
ધારી (૫) ધેરેયાનું ટોળું, હોળી ખેલવા નીકળેલી
ટોળી ઠંકો પુઠું જ્યો, સમૂહ ઠણુ સ્ત્રીં
ધેરી લેવું તે, ધેરો (૨) ધારણ ઠંદાર વિં
ધેરવાળું (કપડું) (૨) ખૂલતું, ચપસીને નહિ એવું
ધેરગબીરું, ધેરગ બીર વિં ['ગહીર ગબીર']
ધેરુ અને ગબીર, અતિ ગાઢ

ધેરવું સંકિં [સરં હિં ધેરના, મ ધેરેં સં
ગ્રહ, પ્રા વે પરથી ?] ચારે તરફ વીંટળાઈ
વળવું (૨) (પશુને) પાણી પાવું [ધેરી લેવું =
ધેરીને કબજામાં લેવું, ધેરો ધાલવો]

ધેરાવ, -વેા પુઠું ધેર, ચારે તરફનો વિસ્તાર (૨)
ધેરવું તે, રોકાણ, અટકાયત

ધેરાવું અંકિં 'ધેરવું'નું કર્મણિ (૨) સપડાવું,
ધેરામાં આવી જવું (૩) ['ધેર' ઉપરથી ?]
ધેરુ થવું, વ્યાપવું (જેમ કે આંખ નશા કે
ઊંધથી, આકાશ કે ચંદ્ર વાદળથી, વાદળ
કાળાશથી)

ધેરિયા નં એક પક્ષી

ધેરી સ્ત્રીં ['ધેર' ૪ ઉપરથી] માયા પરની ધારી
ધેરુ નં [જુઓ ગેરો, સરં મ ધેરુ] ધીહાએ
કારવાથી ગરેણો લાકઠાનો લોટ

ધેરુ (ધે) વિં [સં ગમીર, હિં ગહરા] ગાઢ,
પાકું (૨) ગના સબધમાં, ઘણી માત્રામાં રગ-
વાળું (જેમ કે ધેરો લાલ) (૨) ઊંડું, ગહન (૩)
ચક્ર્યૂર, ખુમારીવાળું (આખના સબધમાં)
ધેરૈયો પુઠું ['ધેર' (૨) ઉપરથી] હોળી ખેલવા
નીકળેલો, ધેરમાંનો માણસ [ધેરૈયા રમવા =
ધેર ખાંધી હોળીનું નૃત્ય કરવું] -યા ચૌદશ
સ્ત્રીં કાગણ સુદ ચૌદશ

ધેરો પુઠું ['ધેરુ' ઉપરથી] ધેરી લેવું તે
[-ધાલવો, નાખવો, ઊઠવો] (૨) રોકાણ,
અટકાવ (૩) સમૂહ, ઘચૂમલો (જેમ કે ઝાડનો)

ધેલચ દ્ર(-દુ), ધેલછા, ધેલાઈ જુઓ 'ધેલુ'માં
ધેલુ (ધે) વિં [મં ગ્રહિલ, પ્રા ગહિલ] ગાડું,
અક્કલ વગરનું (૨) નં ગાંડપણ [-કરવું =
નાલ કે ધૂન લગાડવી -થવું = ગાંડા પેઠે
વર્તવું, ગાંડી વાત કરવી -લાગવું, -વળગવું =
ગાંડપણ વળગવું (૨) ધૂન લાગવી ધેલા
કાઢવા = ગાંડા કાઢવાં ધેલીનો ગવાળો =
અન્યવચિત ગાંસડા પોટલા] -લચ દ્ર(-દુ)
વિં જેની ધેલછા ચંદ્રનાં ક્ષયવૃદ્ધિની પેઠે
પાક્કિ હોય એવું, વખને ડાહ્યું અને વખતે
ગાંડું થઈ જતું હોય એવું -લછા સ્ત્રીં
ગાંડપણ (૨) ધૂન [-આવવી, -લાગવી,
-વળગવી = કશાકની ધૂન વળગવી -કરવી,
-કાઢવી = ગાંડા પેઠે વતવું, ગાંડાં કાઢવા]
-લાઈ સ્ત્રીં ધેલાપણ, ગાંડપણ ઠંતૂર વિં
ગાંડુર, સાવ ધેલુ

ધેવર સ્ત્રીં + ગહવર, ગુકા

ધેવર(-રુ) નં [દિ] -રિયુ વિં જુઓ 'ધેખર'માં
ધે ઘટ (ધેં) વિં ઊંધ કે કંકથી ધેરાયેલું (૨)
સ્ત્રીં વરસાદ અધાર્યો હોય એવી આકાશની
રિયતિ

ધેં ઘાટ (ધેં) પુઠું + જુઓ ધોં ઘાટ

ધેશ(-સ) (ધેં) સ્ત્રીં ખાવાની એક હલકી
વાની -લરકડું [ધેશમાં ધી = અમરિત અર્થ]

ધેયું નં [સં ગહર] ખાડો, ખાધરો

ધો સ્ત્રીં [સં ગોવા] ગરોળીના આકારનું એક
ઝેરી પ્રાણી

ધોગ ધારી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ - ઐષધિ

ધોધર પુઠું [સં ધુર્ધર ?] ભારે માયાનો જ ગલી
બિલાડો (૨) બાળકને બિવડાવવાનો હાકિ
(૩) નં એક પક્ષી ંબિલાડો પુઠું જુઓ
ધોધર અર્થ ૧. ઠરાણો પુઠું ધોધરોનો રાત્ન,
મોટો ધોધર (નવરાત્રીમાં 'માતાજીનો ધાત્રી'
નામની એક મોટી અને બિહામણી પુરુષાકૃતિ,
જેની આગળ બાળકો રમે છે)

ધોધરું વિં [સરં મ ધોધરા, કા ગોગર-
રવં] ખોખરું - ભારે સાદવાળું

ધોધરો(-ગો) પુઠું [રવં] ભારે સાદ, ધાંટો
(૨) ગળાના જે ભાગમાંથી અવાજ નીકળે

છે તે [-કાઢવો = ઘાટો કાઢવો, મોટેથી બોલવું -ઝાલવો = ગળેથી પકડવું, ટોટો પકડવો -તાણવો = સાફ ખેંચીને ગાવું -પકડવો = ભુઓ ઘોધરો ઝાલવો ઘોધરે બાઝવું = ગળુ પકડવું (૨) ન લાવવું ઘોધરે સિંદૂર દેવું = ઘાટો ખેંચી નય એમ કરવું (૨) બહુ ન બોલે તેવું કરવું] [અટક ઘોધારી વિનં ઘોધા બદરતું-તરફતું (૨) પુનં ઘોધા વિનં પુનં [સરનં મ. ઘોગ્યા] અભાણુ, મૂર્ખ માણસ (૨) પુનં [?] સાપ (૩) મોભાણુ ઢકાય એમ ઝોઢવું તે, ઘંઘોલિયું' (-કરવો)

ઘોઘોઈ નનં એક પક્ષી

ઘોઘારાણો પુનં ભુઓ ઘોધરણો

ઘોચ સ્ત્રીનં [ઘચ્ચ' -રવનં] ઘોચવું -ઘોચાવું તે, ઘોચાચાની અસર નપરોણી સ્ત્રીનં, નપરોણો પુનં ભુઓ ઘોચપરોણો

ઘોચવું અનંકિનં ઘોચવું, ભોકવું ઘોચી ઘાલવું, દેવું = ઝટ ખોસવું, ભોકવું, પેસાડવું કે ઘાલવું

ઘોટ પુનં [રે વુટ, પ્રા ઘોટ્ટ] ઘૂટડો

ઘોટક પુનં [સં] ઘોડો

ઘોડાઢામણુ અનં વારાફરતી

ઘોડદોહ (હો) ['ઘોડો' + 'દોહવું'] ઘોડઓની દોહવાની હરીફાઈ (૨) એને માટેનું મેઢાન અથવા રસ્તો [પલટણુ

ઘોડપલટણુ સ્ત્રીનં [ઘોડા + પલટણુ] ઘોડેસવારની ઘોડમાત સ્ત્રીનં [ઘોડો + માત] રોતરજમારાનં ઘોડાની શેઢથી માત યાય તે [મોવાણુ

ઘોડમુખુ વિનં [ઘોડો + મુખ] ઘોડાના જેવા ઘોડવહેલ (વહે) સ્ત્રીનં [ઘોડો + વહેલ] ઘોડા બેઢવાની વહેલ, ઘોડાગાડી [ગાડી

ઘોડાગાડી સ્ત્રીનં [ઘોડો + ગાડી] ઘોડા વડે ખેંચાતી ઘોડાગાંઠ (ન) સ્ત્રીનં બેવડી સેડકાગાંઠ.

[-વાળવી, પાડવી, પડવી ઇનં સાથે પ્રયોગ] (૨) રોતરજમા બે ઘોડાને એકમેકના બેરમા રાખવા તે [એક બ્રિટિશ સિક્કો

ઘોડાગીની સ્ત્રીનં ઘોડાની ઊપવાળી ગીની, સોનાનો ઘોડાઘાટડી સ્ત્રીનં ઘોડે બેઢેલી કન્યાને વર તરફથી માથે ઝોઢાડાતી ચૂઢી

ઘોડાઘાસ પુનં ઘોડાને ખાવાનું એક ખાસ ઘાસ ઘોડાચઠ(-ઢ) પુનં ઘોડે ચડનારો -વર(૨)સવાર ઘોડાચિયો પુનં એક ભતતુ ઘાસ

ઘોડાપૂર નનં ઘોડાની જેમ એકઢમ ઢસી આવતુ મોઢુ પૂર (૨) અનં તેની જેમ, બેશથી

ઘોડામૂઈ સ્ત્રીનં એક વનરપતિ, ઝોષધિ

ઘોડાર (૨) સ્ત્રીનં [ઘોડુ + સં. જગાર] ઘોડા બાધવાની જગા, તબેલો -રિયો પુનં ઘોડારની સાફસૂફ રાખનારો, ઠાણિયો

ઘોડાલિયુ' નનં વાસની ચીપમાથી બનાવેલું એક વાળું [વનરપતિ -ઝોષધિ

ઘોડાવજ સ્ત્રીનં [સરનં હિં ઘોઢાવજ, મ] એક ઘોડાસમેરવો પુનં એક ઝાડ

ઘોડાસર (૨, ?) સ્ત્રીનં [સરનં મ ઘોઢસાઢ, ઘોઢશાઢ, ઘોઢસર] ઘોડાર

ઘોડાસૂન નનં એક વનરપતિ

ઘોઢિયાટ પુનં ['ઘોડી' ઉપરથી] મોલને ટેકવવાનું ત્રિકાણિયુ

ઘોઢિયુ' નનં ['ઘોડી' ઉપરથી] એક ભતતુ પારણુ (૨) તાડબાનો ઢાડો [ઘોઢિયાભાંથી ઝડપાવું = બાલ્યાવસ્થામાથી જ લગ્નતુ માણું આવવું ઘોઢિયુ' બંધાવું = સતતિ થવી

ઘોઢિયે ઘર મૂકવું = નાના બેકરા મૂકીને ગુજરી જવું ઘોઢિયુ બાંધવું = ખોયુ કે તેનુ કપડું બાધીને તૈયાર કરવું] -યા ખાતું નનં મોઢા કારખાનામા કામ કરતી સ્ત્રીઓના બાળકો રાખવા કરવાનુ ખાતુ

ઘોડી સ્ત્રીનં [સં ઘોટિકા, પ્રા ઘોઢી] ઘોડાની માઢા (૨) જેની ઉપર કોઈ વસ્તુ મુકાય અથવા ગોઠવાય કે ટગાવાય એવી લાકડા કે ઘાતુની બનાવટ (૩) જેનો ટેકો લઈ ચલાય એવી લાકડી (૪) બીચે ચડવાની નિસરણી જેવા પગથિયાં-વાળી બનાવટ [ઘોડીએ ચઠ(-ઢ)વું = ઘોડી પર સવારી કરવી (૨) કેફ કરવો (૩) લહેરમા આવવું. ઘોડી કુદાવવી = ઘોડીને ટકાવવી (૨) લાકડીના ટેકાથી ચાલવું, લગડુ ચાલવું -ખેલાવવી = ઘોડી પર ખેંચી તેને નચાવતા -ફૂવતા ચલાવવી -છૂટી કે ઘોડો છૂટ્યો = કોને ખબર કે શુ થયું ? -ઢાણુ આવવી =

ધોડી ઋતુમા આવવી -ને ઠાણુ દેવું =
ધોડીને ઘોડો દેખાડવો -પક્ષાણુવી = ધોડી
પર સવારી કરવી -પ્રસવી ને વાત પ્રસરી
= પાયા વિનાની મોટી ગપ ચાલવી (કાળી)
ધોડી = અરીણ (લીલી) ધોડી = ભાંગ
(લાલ) ધોડી = ઘાસ (કાળી, લાલ, કે
લીલી) ધોડીએ ચડવું = નરો કરવો]

ધોડું નં [સં ઘોટ(ઠક), પ્રા ઘોઢ(ઠગ, ઠય)]
ધોડો અથવા ધોડી (૨) નાનું અથવા દુર્બળ
ધોડું, ટુંકું (૩) હચલણ, ઘોડાનો સમૂહ
-ડેસવાર પુ. ઘોડા ઉપર સવારી કરનારો
માણસ કે સિપાઈ

ધોડે અં (કા) ગોડે, પેઠે

ધોડેસવાર પુ. જુઓ 'ધોડું'મા -રી સ્ત્રી
ધોડેમવાર થવું તે

ધોડો પુ. [જુઓ ધોડું] સવારીનું એક પશુ,
અથ (૨) નદી કે દરિયાનું મોટું મોજી, લોહ
(૩) ઘોડા જેવા આકારની નીકી નકશીદાર
ખાંદી(૪) ચાપ - કળ (જેમ કે બદ્ધનો) (૫)
મોટી ઘોડી, કોઈ વસ્તુ મૂકવા માટે બનાવેલું
ઉમેડું ચોકડું(૬) ચાર પાંખડીનું કપાસનું કાણું
(૭) અગૂણી પાસેની આંગળી ઉપર પહેરવાનું
એક રૂપાનું ધરેણું [(વ્યાજના) ઘોડા પર
ઘોડા વધવા = વ્યાજનું વ્યાજ ચડવું -જેણ
= ટટાર, મજબૂત, રક્તિવાળું -થાકી
જના = થાકી જવું (૨) હારી જવું, આગળ
વચવાની હિમત ન હોવી -દોહાવવા
= ખાલી મનોરથ - રોખચલ્લીના વિચાર
દોહાવવા -ગાઉ = ખૂબ લાંબા લાંબા
ગાઉ -નહીં પહેાંચવા = પગે કશું ન કરવું,
થાકી જવું(૨) શક્તિ કે ગજી ન હોવું -ખાંધવા
= જુઓ ઘોડા દોહાવવા ઘોડા લે ! = બહાર
વટિયા પકડો (એક કમકા) ઘોડાવેગે = બહુ
ઝડપથી -(૩) ઘોડું ચડવું હોવું = જુસ્સામાં
હોવું, ચડતો ભેશ હોવો. ઘોડું દોહવું =
ચોચ વખતે કામ દેવું (ઉદા. દશરાયે ઘોડું
ન દોડે ત્યારે શું કરવાનું ?) ઘોડું પાડવું
= બહુ ખરચ કરી નાખવું (કાઈને) ખોલણ
થવું ઘોડે ચડવું = આગળ પડવું, અથોડું

થવું (૨) વરરાત્રી થઈ ઘોડા પર બેસવું (૩) કળેત
થવું (૪) તત્પર થવું ઘોડે ચડીને આવવું =
ઉતાવળ કરતા આવવું, (૨) ડે ચોક આવવું
ઘોડે ચડીને ઊતરવું = મૂર્ખ ઠરવું (૨)
પરતાવો કરવો ઘોડે પક્ષાણુ નાખવું,
માંડવું = ઘોડા પર જીન નાખવું -ખાંધવું
(૨) તૈયારી કરવી, તત્પર થવું (૩) લડવા જવું
ઘોડે બેઠવું = ઘોડા ઉપર સવારી કરવી
ઘોડે બેસી ગાંસડી માથે મૂકવી = મૂખ
જેવું કામ કરવું ઘોડે બેસીને આવવું =
જુઓ ઘોડે ચડીને આવવું, ઘોડો મ(-ગ) ઠવો
= મસલત કરવી, ખાનગી ચર્ચા કરવી
-ચડાવવો = બદ્ધની કળ ઊચી કરવી
(૨) ત્રાજવાની ઢાંડીમાં કડી ચડાવવી, જેથી
કરીને ઓછું વળુ ભેખાય -ભેર પર હોવો
= જુસ્સામાં હોવું (૨) શરતમા જીતે એવું
હોવું -ઝાડ થવો = ઘોડે પાછલા મગ
પર ઊભા થઈ જવું -દેખાડવો (ધોડીને)
= ઘોડા ઘોડીને સભોગ માટે ભેગાં કરવાં
-પાડવો = બદ્ધક દોહવા તેની કળ પાડવી
-ફેકવો = ઘોડો મારી મૂકવો ઘોડો બાધ !,
ઘોડો બાંધી રાખ ! = જરા થોભ, ઉતાવળ
ન કર ! -બેસી જવો = થાકી જવું, હારી
જવું -મારી મૂકવો = ઘોડો પૂરપાટ
દોહાવવો (૨) ઉતાવળે નાસી જવું]

ધોણિયું નં દોલ, બાયુ

ધોણિયા પુ. મોટી તાંબાની વટલોઈ (કા.)

ધોનારણ સંઠ્ઠિં (કા) મારવું

ધોચરુ (ધો) નં ગોત્ર બાકવાનો ચૂસો [તિ

ધોયુ નં જખમ(૨) કાંઈ વાતમાં નિરર્થક લણવું

ધોર વિં [સં] બિહામથુ (૨) કમકમાટી

ઉપભવે એવું (૩) ગાઢ, અત્યંત (પેતપેતાની

માત્રામાં) (જેમ કે નિદ્રા, વન, અધાર, અજ્ઞાન)

ધોર પુ. [સરં મ] ધોર અવાજ કે રણકો (૨)

તબૂરા ઇંમાં ખરજ સ્વરના તારનો ધોર

અવાજ કે રણકો (૩) (૨) સ્ત્રી [ધોરવું

પરથી] ઊધમાં નાક ખોલવાનો અવાજ

[-ખોલાવવી = ધોરવું, નસકોરાં ખોલાવવાં]

ધોર સ્ત્રી [ફા ગોર] મહડ દાટવાનો ખાડો,

કખર. [-ખોદવી = મહકુ હાટવાનો ખાડો
ખોદવો(૨)વિનાશની તૈયારી કરવી -ચણવી=
ધોર ઉપર કખર ચણવી; રોળે બાધવો.]
ખોદિયો પુ. ધોરખોદનારો (૨) ધોર ખોદી
મહકા કાઢી ખાનારું એક પ્રાણી (૩) [લા.]
હીણુ કામ કરનારો. ખોદુ વિ. ધોર ખોદે
એવું, વિનાશક

ધોરખર ન. જુઓ ખરગધ [ધોરખોદિયો
ધોરખોદું ન. [ધોર + ખોદવું] એક પ્રાણી,
ધોરણુ ન. [‘ધોરવું’ ઉપરથી] ધોરવું - ખૂબ
. ઊંઘવું તે (૨) નસકોરા ખોલવા તે, એથી થતો
અવાજ

ધોરવું અ.કિં [સં પુર, પ્રા. ધોર] (ઊંઘમાં)
નસકોરાથી શબ્દ કરવો (૨) બસધસાટ ઊંઘવું
(૩) ધોર - અવાજ કરવો [ગજવું

ધોરવવું સ.કિં (અવાજનો) ધોર કરવો,
ધોરુંભ(-ભા)વું અ.કિં [ધોર+ભાવ ઉપરથી?]
ગોરભાવું, વાહળા ચકી આવવા, ઘેરવું

ધોરભો પુ. જુઓ ગોરભો

ધોરા સ્ત્રી. [સં] રાત્રિ [ને દોહદોહી
ધોરાધોર સ્ત્રી. [‘ધોર’ રવ. ઉપરથી] ખૂમાખૂમ
ધોરી વિ. [‘ધોરવું’ ઉપરથી] ઊંઘણથી (૨) પુ.
[?] દોરવું દોણ (ચરવા માટે જતું આવવું).

[‘છૂટવો’ = દોર ચરવા જવા ઘેરથી છૂટવા
(૨) દોરને તે માટે જોડવા વખત થવો]

ધોરો પુ. [‘ધોરવું’ ઉપરથી કે ‘ધોર’ ઉપરથી?]
(કા.) વરસાદનો ધોરભો (૨) કે કાસ

ધોલ વિ. નરમ; કંમતાકાત (કા.) [ધર, ‘સ્લમ’
ધોલક(-કી) સ્ત્રી., -કું ન. સાવ નાનું અધાર
ધોલવું ન. માછીની જળ નાખી રાખવાનો થાંભલો
ધોલી સ્ત્રી. ધિલોહીનો વેલો

ધોલુ ન. ધિલોહું (૨) [લા.] આડખીલી, ડખલ
[-ધાલવું = ફાંસ મારવી, ડખલ કરવી]

ધોલો પુ. જુઓ ધોલૈયુ - ધોલો

ધોલૈયું વિ. વગરનોતરે જમવા જનાર

ધોલયુ ન. ખરસી નહિ કરેલો એવો નાનો બળદ

ધોલમું વિ. ધોલૈયું [ધોલો મહાજન બે
પતરાળી = વગર નોતરે આવવું અને ઉપરથી
તોફાન] - દલો પું. વગર નોતરે જમવા જનાર

માણસ (૨) એક નાતનું ધોલિયું

ધોષ પું. [સં] મોટો ધ્વનિ, અવાજ (૨)
ગોખવું તે (૩) ઢંઢેરો (૪) ગોવાળિયાનું રહેઠાણ,
ઝૂંપડું (૫) [વ્યા.] મૂકુ વ્યજનના ઉચ્ચારણનો
બાહ્ય પ્રયત્ન ણુ ન. ણુ સ્ત્રી. નહેરાત
(૨) ઢંઢેરો [-કરવી = નહેરાત કરવી, ઢંઢેરો
પીટવો] ણવતી વિ. સ્ત્રી. ધોષ-ધ્વનિ કરતી.
ઠઠ્યંજન પું. [વ્યા.] કામળ, મૂકુ વ્યજન
(ગ, જ, ઠ. ધ, ઝ.. ઇં)

ધોળ પું. ગલરાટ [-ધાલવો = ગરબડ મચા-
વવી. -પલવો = વાધો પલવો]

ધોળણુ સ. કિં [સં ઘોલયુ, પ્રા. ઘોલ]
ફરતેથી હાળીને નરમ કરવું (૨) ઓગાળણુ
(૩) મેળવવું (૪) ભેરથી ધૂમકણું [ધોળીને
પી જણુ, ધોળી પીણું = ન ગણકારવું,
ન બહુ, ન ગાહવું]

ધોળાધોળ(-ળી) સ્ત્રી. ખૂબ ધોળણુ તે (૨)
[લા.] મનમાં વિચાર ધોળાયા કરવો તે, મનની
અનિશ્ચિત રિયતિ

ધોળાણું સ. કિં ‘ધોળણું’નું કર્મણિ [ધોળાયા
કરણુ = ધોળાધોળમા રહેવું, ખોટી થવું (૨)
વાત કે વિચારનું મનમાં આમ તેમ ધૂટાયા
ધુમાયા કરવું]

ધોળયું વિ. ધોળણું - ધૂરેણુ (૨) [કા.] બળયુ,
મૂર્ઘિ (એવા અર્થમાં શ. પ્ર. મા) હિંમ
‘ધોળ્યો પગાર’

ધોંકણું (ધોં) [જુઓ ‘ધોચણું’] કાણી કે ગોદો
મારવો (૨) ધોંચવું

ધોંદો (ધોં) [‘ધોંકણું’ ઉપરથી] કાણીનો ગોદો,
ઠોસો (૨) મુકો [જીવડો

ધોંધા (ધોં) ન. શંખના જેવો પાણીમાનો એક
ધોંધાટ (ધોં) પું. [રવ.] શોરખકોર, ગરબહાટ

ધોંચ (ધોં) સ્ત્રી. ચીલામા પડેલો ઊંડો ખાડો
(૨) ભોકાવાથી પડેલો ખાડો - ધાકે તેની અસર.

(૩) [લા.] નુકસાન [-માં પલણું = ચીલામાં
પડી જઈ ધીમી ગતિ થવી, અટવાવું.]
ઠપરોલો પું. વારે વારે પડેલો ભોકવો તે.
[-કરવો = વારેવારે ‘ગોદાબ્યા કરવું’, -ટાકવું,
-સતાવવું] ઠણું સ. કિં ભોંકણું. -ચાટણું =

સં કિં વારવાર ઘોચણુ -ચાણુ અંકિં
ભોંકાણુ
ઘોંટણુ (ધોં) અં કિં ઘોરણુ, ઊ ધણુ
(તુચ્છકારમાં)
ઘ વિં [સં] હણનાર-નાશ કરનાર (સમાસને

અતે) ઉઠાં શત્રુઘ્ન
ઘાણુ નં [સં] વાસ, ગધ (૨) નાક -જે દ્રિય
સ્ત્રીં [નક્રિય] વાસ લેવાની ઇદ્રિય-નાક
-તિ સ્ત્રીં [મં] જુઓ ઘાણુ
ઘાણુ સં કિં [મં ઘ્રા] સ્પર્ધણુ (૨) ચુખણુ

ક

ક પું કંઠસ્થાની અનુનાસિક (આ વ્યજનથી
શરૂ થતો શબ્દ નથી તથા આમેય ગુજરાતીમાં

તે ઓછો જ દેખાય છે.)

ચ

ચ પું [સં] તાલુસ્થાની પહેલો વ્યજન (૨)
અં અને, વળી ંકાર પું ચ અક્ષર કે
ઉચ્ચાર ંકારોત વિં છેડે ચકારવાળુ ંચો
પું ચકાર. ંવર્ગી પું ચ, છ, જ, ઝ, બ,
એ પાચ તાલુસ્થાની વ્યજનોનો વર્ગી ંવર્ગીય
વિં ચવર્ગને લગતું

ચક પું [ચિક (તુકી)] ખારણા પર નાખવાનો
સળીઓનો પડદો, ભળીદાર અતરપટ
[નાખવો=પડદો નાખવો, અતરપટ કરવો
(૨) વેશ્યાનો ધધો કરવો.]

ચક પું [સરં હિં] (સ્ત્રીઓતું) એક ઘરેણુ

ચક પું [સં ચક્ર, પ્રા ચક્ર] (કચ્છ) કુલારનો
ચાક (૨) ખચકુ

ચકચક અં [જુઓ ચકચકણુ] ચળકતું હોય
તેમ(૨)[રવં] (ચકલાંનો અવાજ કે નકામો
લવારો સૂચવે) ંણુ અંકિં[રવં] 'ચકચક'
એવો અવાજ કરવો (ચકલાંએ) (૨) [સં
ચક્ર, પ્રા ચિકચિકાચ] ચળકાટ મારવો,
ઝળકણુ -કાટ પું ચળકાટ -કિત વિં
ચકચકતું, ચળકતું (૨) નિર્મળ, સ્વચ્છ

ચકચાર સ્ત્રીં પડપૂછ, ચર્ચા, વાતની ઊઠા-
પોહ (૨) તપાસ [-ભગવી=ચર્ચા કે
પૂછપરછ ને ઊઠાપોહ ધર્વા, વાતની ભારે
ચોળાચોળ થવી]

ચકચૂર વિં તલ્લીન, ગરક, મસ્ત (જેમ કે,
હાથ કે કંકથી) (૨) અં [સરં મ, હિં
ચકનાચૂર] ચૂરેચૂરા,

ચકચૂથ (-ધ) સ્ત્રીં ['ચૂથ' ઉપરથી] ચૂથાચૂથ,

ચોળાચોળ, નકામો ચર્ચા
ચક(-ગ)કોલ(-ળ) પું [સં ચક્ર+કોલ]
ખારણા જેવી ડોળોમાં ખેસીને ગોળ ફરવાનો
ફાળકો (૨) ફેર, ચકરી (૩) નં એક પક્ષી
[ચકકોળે ચકણુ =ચગકોળમાં ખેસી હોંચણુ
(૨) કેક ચકવો (૩) ગોટણુ, ગૂચવાવું (મન,
વાત) (૪) વખતોવખત ખુલતવી રહેણુ]

ચકલી સ્ત્રીં નાની ચપટી ગોળ તકતી ૦૬૧૨ વિં

ચકતું વિં ['ચકણુ' ઉપરથી] સાવધ, સાવચેત(૨)

નં [સં ચક્રાં સર હિં, મ ચંકતી] ગોળ કે

ખૂણાદાર ચોરસ ઢેકુ, ભડુ ઢળદાર પડ (૩)

[સરં હિં ચક્રતા, મ ચગદા] [લા] ચકામુ

ચકખ દૂ(-ધૂ)ક સ્ત્રીં [સં ચક્ર+ખ દૂક] એક

ભતની જૂના વખતની ખ દૂક

ચકભિલ્લુ નં [સં ચક્ર+ભિલ્લુ] એક રમત

ચકભૂલ સ્ત્રીં [સરં મ] ખેશુદ્ધિ

ચકચક પું [તુકી] એક ભતનો પથ્થર (તેની

સાથે લોખંડ અક્ષળવાથી અગ્નિ ઝરે છે) (૨)

સ્ત્રીં તણખો (૩) ચમક; ઝલક (૪) [લા]

તકરાર, કળિયો [-ઝરવી =કળિયો થવો,

તકરાર કરવી]

ચકમ ઢળ નં [સં. ચક્ર+મહલ] ઉપર ચકર

ચકર ફરવું તે, તેમ ફરતી વસ્તુઓનો સમૂહ

(૨) અતિ ખટખટથી વધી ગયેલી અન્યવસ્થા

(૩) મનક મસ્કરી કરવાને મળેલી ટોળી

ચકમો પું [ફા] ભડુ ઊનતું કપડું; ખનાત

ચકરચકર અં [સં ચક્ર ઉપરથી] ફરતા ચકની

આક્ર ગોળ ગોળ

ચકરડી સ્ત્રીં [સં ચક્ર ઉપરથી] ફૂંદી (૨)
 ફેર, ચકરી (૩) ચક્કર ફરતી ચકતી, ફરકડી
 (૪) એક ચક્કર ફેરે એવું રમકડું [-આવવી
 =ચકરી આવવી -ખાવી=ફૂંદીએ ફરવું
 -ફેરવવી, -રમવી=ચકરડીના રમકડા વડે
 રમવું. -ખવડાવવી=ભુલાવવું, ભમાવવું
 -રમવી=એ નામની રમત રમવી -રમા-
 ડવી=ભુલાવવું, ભમાવવું] ંભમરડી સ્ત્રીં
 ફૂંદી ફરવાની એક રમત -ફું નં ચક (૨)
 ફુંડાણું, મીડું (૩) ચકરી પાઘડી (તિરસ્કારમા)
 [ચકરડા જેવો રૂપિયો =રોકડો કલદાર
 રૂપિયો ચકરડું કરવું =મોઢા મીંડા જેવું
 કરવું, શૂન્ય પરિણામ લાવવું]

ચકરદા વિં [સં ચક્ર ઉપરથી] હુધપુષ, ગોળ
 મટોળ (પુરુષ માટે)

ચકરભમર અં [+ ઝમર] ફરતા ચકની જેમ
 ચકરમકર નં [સરંમ, ચક + મકર =ફેરેખ ?]
 કાવતરું, તરકંટ

ચકરવકર અં ચકરી આવવાથી ખેલાન
 [(આખો) ચકરવકર થવી =આખ આખ
 તેમ ફરવી ને વકાવી]

ચકરાવો પું [સં ચક્ર + વ્યૂહ ?] ફેરવો (૨)
 ઘેર, પરિધ (૩) કોઠાયુદ્ધ, ચકંચૂદ્ધ [-ખાવો,
 ચકરાવામાં પડવું =ફેરમા જવું, લાખો
 રસ્તો પકડવો, વર્તુલાકારે ફરવું.]

ચકરી વિં [સં ચક્ર] ગોળ આકારનું (જેમ
 કે ચકરી પાઘડી =ગોળ દક્ષિણી પાઘડી) (૨)
 સ્ત્રીં ફેર, તમ્મર [-આવવી -ખાવી=
 ફેર આવવા, તમ્મર આવવી] (૩) નાનું ચક્કર
 ચકડી -ફું નં નડો રોટલો, રોટલાનો
 ગોળ કકડો (તિરસ્કારમા) (૨) [વચ્ચકારમાં]
 ચકરી પાવડી

ચકડી સ્ત્રીં ['ચક' રવં ઉપરથી અથવા સં.
 ચટ્કા, ચટિકા] ચકલાની માદા (૨) [લા]
 પાણીનો નળ ખેલવાની ચાવી (૩) પાણીનો
 નળ [-ખેલવી, -ફેરવવી =પાણી આવે
 માટે નળની ચાવી મરડવી. ચકડી નાની ને
 ફેંકડો મોટો =ગળ ઉપરાતની વાત-કદાસ]
 ંભટ પું ગરીબ બ્રાહ્મણ

ચકલું નં ચકલીનું નં રૂપ (૨) કોઈ નાનું
 પખી (જેમ કે, ચકલા બહુ ખાઈ લય છે)
 [-ફરકવું = (નકારના ભાવ સાથે વપરાય છે)
 કોઈ પણ પ્રાણીનો અવરજવર હોવો ચકલાં
 ચૂંથવાં =નજીવા કામમા ખાલી માથું મારવું
 -ચૂથાચૂથ કરવી] -લો પું નર ચકલું,
 એક પખી

ચકલું નં [ફે ચક્કલ પરથી ?] મહોલ્લા
 આગળની છૂટી જગા (૨) ચાર રસ્તા મળતા
 હોય એવું નાકું -લેદાર પું ચકલાનો
 રખવાળ-પોલીસ -લો પું ચકલું કે ચકલા-
 મા ખેસતું બનર [ચકલામાં જવું =
 વેશ્યાગમન કરવું ચકલામાં ખેસવું, ચકલે
 ખેસવું, ચકલે દુકાન કાઢવી કે માંડવી =
 વેશ્યાવૃત્તિ કરવી ચકલે ચૂકવું =ભહેર કરવું
 (૨) ચકલા વચ્ચે ઉતાર ચૂકવો. ચકલે વાત
 થવી =લોકોમા નિંદા થવી ચકલો ઠેકાણે
 ન હોવો =અકલ ન હોવી]

ચકલું વિં [સં ચક્ (ચકિત) ઉપરથી] લાગ
 ભેતું ખેંટલું, તત્પર (૨) અં કિં લાગ ભેતા
 ખેસવું (૩) તકાસુ

ચકવે અં [સં ચક્તવર્તી, પ્રા ચક્કઈ ઉપરથી]
 ચકવર્તીપણે ('એકચકવે' શ પ્ર. મા)

ચકવો પું [સં ચક્તવાક, પ્રા ચક્કવાગ(-ય)]
 એક પખી, ચકવાક -વી સ્ત્રીં ચકવાની માદા

ચકળવ(-વિ)કળ વિં [સં ચક્ (ચકિત) +
 વકળ (વ્યાકુળ)] (૨) અં આકુળવ્યાકુળ

ચકદલ પું [સરં મ ચકદલ] ફેલ્યો

ચકંદું વિં ['ચકવું' ઉપરથી] કોઈનું ગાન્યુ
 ન લય એવું [સં ચો

ચકંદો પું ચગદીને ફની ગાસડીઓ પાથવાનો

ચકા સ્ત્રીં [જુઓ ચક] સરકટ કે સાહાની ચીપ

ચકાયક અં [સં ચક્ =પરિવૃત્ત થવું] ભરપદે,
 પેટ ભરીને, ખૂબ [ચાકું

ચકામું(-ચુ) નં ચામડી પર પડેલું ચાકું કે

ચકાર પું [સં] 'ચ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર [-પણું
 ન ખોલવો =એક અક્ષર પણ ન ખોલવું]

ચકારી સ્ત્રીં [સરં મ] પીઠ પાછળ ભૂંડું
 ખેલવું તે

ચકાસણું સંક્રિં તપાસીને જોવું(૨)અંકિં
 [સં ચકાસું] પ્રકાશણ [પામેણ
 ચકિત વિં [સં] છક થઈ ગયેણ, આશ્ચર્ય
 ચકી, ઓપાઈ સ્ત્રીં ચકલી પક્ષી (બાળભાષામાં)
 -કારાણી, -ક્રો પું ચકસો (બાળભાષામાં)
 ચક્રોતર નં, -રો પું [સરં મ, દિં.
 ચક્રોતરા] મોટા લાંબુ જેવું એક ફળ, પપનસ
 ચક્રોત્રા નં એક પક્ષી
 ચક્રોર વિં [સં ચક્રોર પખી જેવું ?] તરત
 ચેતી નય એવું, ચાસાક (૨) પું, નં [સં]
 એક પક્ષી ંપાણું નં -રી સ્ત્રીં ચક્રોરની
 માદા
 ચક્રર વિં [સં ચક્ર ઈપરથી] ગાડું, ચસકેણ (૨)
 નં ચક્ર, પૈડું (૩) (જેલનો) ચક્રાકાર ગોઠવણમાં
 મકાનેનો વાડો (૪) ગોળ ધારવાળું એક
 હથિયાર (૫) ચકરી, તમ્બર [-આવવાં = ફેર
 ચડવા(૨) તમ્બર આવવી -ખાણું = ગોળાકારે
 ફરવું (૨) ફેરો મારવો, આવી જવું (૩) લાંબે
 રસ્તે પડવું -ફેરવું = ચક્રાકારે ફરવું (૨) વિચાર
 બદલાવો (૩) ઊપલપાયલ થવી (૪) નસીબ
 બદલાવું, ફાવવું -મારવું = જીવો ચક્રર
 ખાણું (૨) ફરવું; આટા મારવા -મર્મ પડવું
 = ગૂચવાવું, સપડાવું (૨) વિલખમાં પડવું (૩)
 નુકસાનમાં આવવું હિંદાં 'સો રૂપિયાના
 ચક્રમાં આવી ગયો' -લેણું = ચક્રર મારવું
 ચક્રરે ચડવું = વિલખમાં પડવું]
 ચક્કી સ્ત્રીં [સં ચક્કિનું, પ્રા ચક્કી] ધટી(૨)
 ધાણી [-ચાલવી = ચક્કી ચાલુ થવી (૨)
 ચાવવાનું -ખાવાનું શરૂ થવું, ખા ખા કરવું]
 ચક્કું નં જીવો ચાકું, ચપ્પુ
 ચક નં [સં] પૈડું (૨) ધારવાળું એક ગોળ
 હથિયાર (૩) વિંજીનું એક હથિયાર -સુદર્શન-
 ચક(૪) ફાણું; ગોળાકાર (૫) ધણી મોટું રાજ્ય
 (૬) સમૂહ, સમુદાય, મહળ (૭) તત્ત્વમાં વર્ણવેલાં
 ગુણથી તાળવા સુધીમાં આવતાં છ રથાનોમાંનું
 કોઈ પણ ંક પું [સં] અ-ચો-આમય જેવો
 એક હેતુભાસ(-ચા) ંગતિ સ્ત્રીં ચક જેવી
 ગોળ ગતિ ંગોલ(-ળ) પું લેછમની એક
 કસરત(૨) 'કોઈ ન', ચકન્યૂક ૦૬ ૬ પું એક

નતના દડની કસરત ંધર વિં ચક ધારણ
 કરનાર (૨) પું (સ) વિંજી ંધારા સ્ત્રીં
 પૈડાનો પરિધ-ઘેરાવો ંધારી વિં ચક
 ધારણ કરનાર (૨) નં પાણીમાં થતું એક સૂક્ષ્મ
 જટું ંનાલિ સ્ત્રીં ચકની નાલિ-મધ્ય
 ભાગ, જેમાં આરા ખોસેલા હોય છે, નાયડી
 ંનેમિ સ્ત્રીં ચકનો પરિધ-ઘેરાવો ંપાણી
 પું (સ) વિંજી ંપાદ પું હાથી (૨) રથ
 ંખ ધ પું ચકના આકારમાં વચાય એવી
 એક કાવ્યરચના ંમ પું [સં ચક્રમ્ ?]
 ગાડો-ચક્રર માણસ ંમુદ્રા સ્ત્રીં ગોળ
 આકારનો સિક્કો (૨) વિંજીના ચકની છાપ
 ંવર્તિત્વ નં ચકવર્તીપણું ંવર્તી વિં
 એ-ચકે રાજ્ય કરનાર, સાર્વભૌમ (૨) પું
 સાર્વભૌમ રાજ(૩) એક વનરપતિ, જટામાસી
 ંવાક પું એક પક્ષી, ચકવો ંવાકી સ્ત્રીં
 ચકવાકની માદા ંવાત(-ચુ) પું વટોળિયો
 ંવુદ્ધિ વિં મુદ્ધલ સાથે વ્યાજનું પણ વ્યાજ
 ગણવું હોય તેવું (ગ) ંચૂહ પું ચક્રાકારે
 ગોઠવેલી સૈન્યરચના. -ક્રાકાર વિં [+ જાકાર]
 ચકના આકારનું (૨) પું સગીતમાં એક
 અલકાર -ક્રાકૃતિ વિં [+ જાકૃતિ] જીવો
 ચક્રાકાર -ક્રાભાસ વિં [+ જાભાસ]
 'સાધકલોધક'(ગ) -ક્રાકિત વિં [+ જાકિત]
 જેણે ચક્રમુદ્રા શરીર ઉપર લગાવી હોય
 તેણે -ક્રાગ નં [+ જાગ] ચકવો, ચકવાક
 (૨) રથ -ક્રી વિં [સં] ચકવાણું (૨)
 સાર્વભૌમ (૩) પું સાર્વભૌમ રાજ,
 ચકવર્તી (૪) [સં] વિંજી (૫) કુહાર
 -ક્રીય વિં [સં] ચકની પેઠે કંમમાં આવતું,
 'સાધકલક ઓર્ડર' (ગ) -ક્રીય કંમ પું
 'સાધકલક ઓર્ડર' (ગ)

ચક્રમ પું [સં ચક્રમ્ ?] ચક્રર-ગાડો માણસ
 ચક્રાકાર, ચક્રી ચક્રીય જીવો 'ચક'માં
 ચક્ષ(-ખ) નં [સં ચક્ષુ] આખ (૫)
 ચક્ષુ નં [સં] આખ. ંગોચર વિં આખથી
 દેખાય એવું -ક્ષુ ંવા પું આખથી સાબ
 ળનાર-સાપ ંખાન વિં દેખતું, આખોવાળું
 (૨) [લા] જીવ, જાની

ચક્ષુરરાગ પુ. [સં] આખોની લાલાશ (૨)

આખો વડે દેખાડતો રાગ-પ્રેમ

ચક્ષુરરાગ પુ. [સં] આંખનો રોગ

અખ નં [સં ચક્ષુ] ચક્ષ, આખ (૫)

અખાડણું સં કિં 'આખડું'નું પ્રેરક

અખારે પુ. ઢગલખાળ, ચાલાક ? (ચાર સાથે
વપરાય છે - 'ચાર-અખાર')

અગડોળ નં ભુઓ ચકડોળ

અગડણું સં કિં [સં ગઢ (ગઢા) ઉપરથી ?]

પગ તળે કચરણ, જોરથી ઢાળણ (૨) 'એને

તે ત્યા અગડવો છે ?' - એવી ઉક્તિમાં 'વધ

કરવો, ચડાવવો' એવા ભાવના વપરાય છે

અગડાણું અં કિં 'અગડણું'નું કર્મણિ રૂપ

અગડોળણું સં કિં અગડણું, અગડોળણું

અગમગણુ અં કિં ['અગણું' ઉપરથી] અગણું,

રગમા આવણું

અખણુ અં કિં [સં ચક્ષ ઉપરથી] આકાશમા

-ઊંચે ઊડણું (૨) અણસારામા સમજી જણું

(૩) [લા] રગમા આવણું, ખીલણું

અખણુ સં કિં [અગડણું + ગણણું ?] ધીમે

ધીમે ચાવણું, મમળાવીને ખાણું

અણુ વિ. [સં ચક્ષ ? - સરં મ ચગ, ચચ, હિં

ચગઢ = ચાલાક] અ ચગ, ચાલાક (૨) સજાથી

- ધરણગમા સમજી જાય એણું

અણુ નં ધસડાઈ આવીને ઠરેલો કાઢવ, કાંપ

અ(ંણુ)અણુણું અં કિં [રવં] બળતરા

થવી, લાય બળવી (૨) [સરં સં ચણું]

ચણ ચણ ધર્મને બળવું (૩) [લા] મનમા

દુખી થવું - બળવું

અ(ંણુ)અણુણાટ પુ. અચણણું તે, લાય

અ(ંર)અરણું અં કિં [રવં] બળતરા થવી,

લાય બળવી

અ(ંર)અરણાટ પુ. અચરણું તે, બળતરા

અચરણા (ડો) પુ. [સં. ચિંચા = આખલી ઉપરથી]

ચિચા, ચકા, આખલીનો ઠળિયો

અચાર વિ. ['ચાર' ઉપરથી] ચાર ચાર

અટ પુ. [સં. કટ ઉપરથી ? સરં મ] આદ્યમા

દેવને રથને મુકાતી ગાઠ વાળેલી દાહની સળી

(૨) સ્ત્રીં [ભુઓ અટક] કાળજી, ચાનક

(૩) જા, હાં (૪) અં [રવં ? સં ચટ =

પડણું, વટણું પરથી ?] અટ, અપટ્ટીની સાથે.

[-દઈને, લઈને = અટ; તરત] (૫) ('કરણું,

કરી જણું' સાથે) (ખાવાનું) ખતમ, પૂરું

[સરં મ, હિં; દે ચટ = ચાટણું (૨) ભૂખ ?]

અટક પુ. [સં] ચકલો

અટક વિ. [સં ચટ પરથી ?] (રાણુ અટક'

એમ પ્રયોગમા આવે છે) ખૂબ રાણુ-આખે

ખાજે એણુ ઠીપણુ [સરં મ પિવલ્લાચટક]

(૨) સ્ત્રીં [દે ચટ = ભૂખ, સરં મ] લહેજત,

સ્વાહ (૩) [સં. ચટ = ભોક્ષણું] અટકો, ડખ

(૪) [લા] ચાનક, લાગણી ંચાંદની સ્ત્રીં

ઘણી સ્વરૂપવાન સ્ત્રીં (ં-કં)તું વિ. ભપકાદાર,

અટકદાર ૦દાર વિ. સ્વાહિષ્ટ, લહેજતદાર

(૨) મોહક, ચિત્તાકર્ષક (૩) મનમા ડખે તેણું

(૪) લાગણી ઉરકરે એણું (લખાણું, લાખણું)

૦મટક વિ. કાંકડું, નખરાખાળ (૨) સ્ત્રીં

વરણાગિયો-નખરાખાળ દેખાવ કે ચાલવાની

રીત ૦ણું સં કિં અટકો ભરવો (૨)

[લા] મનમા અટકો લાગવો (૩) અંકિં

(ચાદનીનું) ઠીપણું, ખીલણું -કાટણું સંકિં

અટકો ભરવો -કાવણું સંકિં ડખ મારવો,

કરડણું (૨) મનમા ખૂચણું [અટકાવી જણું =

અટ કરી જણું, બહું ખાઈ જણું] -કી સ્ત્રીં

તીવ લાગણી (૨) ચૂટી, અપટ્ટી (૩) મોહિની

(૪) ખૂલેલો લાલ રંગ -કીદાર વિ. ભુઓ

અટકદાર ૧ થી ૩ -કું નં ઠીપું, છાટો -કે

પુ. ૦દશ, ડખ (૨) [લા] મનની તીવ લાગણી

(૩) ગ્વાહ, લહેજત, ચસકો [-દેવો,

-ભરવો, -મારવો = અટકાવણું, ડખણું

-લાગવો = ડખણું, ડખ ખેસવો (૨) મનમા

અટકો - લાગણી થવી (૩) લહેજત લાગવી,

સ્વાહ આવવો]

અટ(-ટા, -ટો) અટ અં [ભુઓ 'અટ' અં

અટઅટ, અપાટમા

અટણી સ્ત્રીં [દે ચટ = ચાટણું ઉપરથી] વાટીને

બનાવાતી એક અટકદાર વાની [-કરેવી, -કરી

નાખવી = વાટીને લૂગદી જેણું બનાવણું (૨)

ખચણું, વાપરી નાખણું. દિહાં 'સો રૂપિયાની

ચટણી કરી '—ચઈ જલુ, ની પેઠે ઊડી જલું
= નેતનેતામાં ખવાઈ, ખરચાઈ કે વપરાઈ
જલું —માં કાઢી નાખલું = લેખામાં ન
લેવું —મા જલું = ઉપલક્ષ ખરચાઈ જલુ (૨)
લેખામાં ન લેવાલું] ખાઉ વિં ચટણીનું
શોખીન

ચટપટ અં [૨૧૦, સરં મ, હિં] તાખડતોખ,
ઝટપટ (૨) વિં ચાંપલું, ડાંકલું

ચટ(-ટા)પટી સ્ત્રીં ['ચટપટ' ઉપરથી] અતિ
ઉત્સુકતા, તાલાલેલી (૨) અકળામણ, સતાપ
ચટપટિત વિં ['ચટપટ' ઉપરથી] ચટાપટાવાળું
ચટલું અંકિં [સં ચટ્] દિલ પર ચોટ લાગવી
[ચટી જલું = હૃદયમાં ભોંકાય, ખરોખર લાગવું]
ચટાઈ સ્ત્રીં [મં ચટ્, હિં] સાદી ઓની સ્ત્રીં
વડી (પુષ્ટિમાર્ગીય)

ચટાકો પું [સં ચટ્, દે ચટ્ = ભૂખ] ચટકા,
તીન લાગણી (૨) રવાઠ

ચટાચટ અં ચટચટ, ઝટઝટ
ચટાંલુ સંકિં 'ચાટલું'નું પ્રેરક
ચટાપટા પુંખંખં ['પટા' ઉપરથી] રંગબેરંગી
આકાશવળા પટા

ચટાપટી સ્ત્રીં ભુઓ ચટપટી
ચટાં અં ભુઓ ચટાં
ચટિયું વિં ['ચટ' સ્ત્રીં ઉપરથી] જિંદી, હડીલ
—ચણુ વિં સ્ત્રીં હડીલી, જિંદી

ચટીયું વિં [ભુઓ ચટિયું] ચટવાણું
ચટ્ટું વિં ['ચાટલું' ઉપરથી] આધાનું લાલચ
(૨) લાંચિયું [તાખડતોખ

ચટોચટ(-ટ) અં ['ચટ' અં ઉપરથી]
ચટ અં ભુઓ ચટ —ટાં અં ભુઓ ચટ,
ખતમ, ઓહિયાં [જલદીથી

ચડ અં ['ચટ' અં ઉપરથી] નેતનેતામાં,
ચડ(-ડા, -ઢા, -ડા) ઊતર(-રી) સ્ત્રીં [સરં
દે ચટ્ટતરિયા] ચડલું અને ઊતરલું તે

ચડચડ અં [૨૧૦, પ્રા] (બળવાનો રવ)
ઠલું અંકિં તતલું (૨) ચડચડ એવા
અવાજ સાથે બળવું —કાટ પું તતકાટ

ચડ(-ઢ)લુ (ડં) નં ['ચડલું' ઉપરથી] ચડાવવાળો
માર્ગ; ચઠાવ —તી સ્ત્રીં ઉત્તિ (૨)

ખડતી, વૃદ્ધિ —તી પડતી સ્ત્રીં ચડલું અને
પડલું તે, અસ્તોદય —લુ વિં વધતું, ઊંચિ
જલુ (૨) ચડિયાતું [ચરતા દહાડા હોવા =
સગર્ભા અવસ્થા હોવી ચડતા પગારે = પગાર
ચાલુ રહે એવી રીતે ચડતી કળા, ચડતી
ક્રમાન = આબાદીનો વખત ચડતી પાંચરી
= વધારે ઊંચા હોયો ચડતી બાજળી =
નાનામાંથી મોટા પરિમાણમાં રકમ દેરવવી તે
(ગં) ચડતી ઝેદી = સરખા ઉત્તરની
અથવા સરખા ગુણોત્તરની વધતી સખ્યા-
એનો હિમાબ ગણવાની રીત (ગ) ચડતી
હાલત = આબાદ રિયતિ ચડલું ઓચાન =
ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ ચડતો દહાડો = વધતો
દિવસ (૨) ઊગતો સૂરજ (૩) આબાદીનો
વખત (૪) [સ્ત્રીની] સગર્ભા રિયતિ ચડતો
પહોાર = સૂર્યનો તાપ વધતો જતો હોય
એવા દિવસનો વખત ચડતો પાસો =
આબાદી] —ન નં ચડલું તે, ચડતી

ચડપ, ઓચપ અં ઉતાવળથી, ત્વરાથી ઠલું
સંકિં ભુઓ ઝડપલું

ચડપાટલું સંકિં ભુઓ ચડપાલું અર્થ (૨)

ચડભડ સ્ત્રીં [૨૧૦, સરં મ ચઢપઢ, દે
ચઢપઢ] ચડભડલું તે ઠલું અંકિં ગુરસે
થલું, ખીજલું, લડી પડલું, ઊંચાનીચા થલું
—કાટ પું ચડભડ

ચડ(-ઢ)લું સંકિં, અંકિં [પ્રા ચઢ-ઢ]
નીચેથી ઉપર જલું (ઉઠાં પગથિયા ચડવા)
(૨) વધવું, ઊંચે જલું (ઉઠાં જાવ, રેલ,
સૂર, અવાજ, પૂર, સોને ઇં) (૩) સવાર
થલું, ખેસલું (ઉઠાં થોડે ચડલું) (૪) ચડાઈ
કરવી (ઉઠાં ગુજરાત ઉપર ચડી આબો) (૫)
ખડાલું, રંધાલું (ઉઠાં ભાત ચડી
ગયો છે) (૬) ગર્વથી ફૂલવું (૭) ગુરસે થલું
(ઉઠાં ચડી ચડીને બોલે છે) (૮) સંકાચાલું,
દેકું થલું (ઉઠાં કપડું ચડી ગયું) (૯) —ના
કરતાં મેષ ઠરલું (૧૦) —નો નરો કે ખૂબ અસર
કે પાસ લાગેલો (ઉઠાં અડીચી, ઢાર, ઇં તથા
ચાક, કોધ, લેન, ગર્વ, કાટ, રમ ઇં ચડલું) (૧૧)
[લા.] (સરં અર્થ ૩) —તી લતમાં કે નાદમાં

કસાણુ (ઉદાં નાદે, લતે, ચડસે, હડે ચડવું) (૧૨)
[કોઈ વસ્તુની ખામી] વધવી, ચૂકતે કે અઘા
કરવાનું એકદુ થયું (ઉદાં કામ, ઉધરાણી,
ભાંધ, થાક, પગાર, રત્ન, દેવું, ઉપકાર ઇં ચડવા)
(૧૩) [સરં પ્રા ચઢું = મહં ન કરવું, ચણવું]
લેપ કે અર્ચા થવી (ઉદાં હનુમાનને તેલ
ચડવું, પીઠી ચડવી) (૧૪) નૈવેદ્ય ઇં તરીકે
અપાણુ (ઉદાં દેવને ફૂલ, નાળિયેર ચડવું -
ચડાવણું) (૧૫) -ના ઉપર ઢાકણ કે ગલેક પેઠે
આવણુ (ઉદાં પૂઠું, ગલેક, ખોળ ઇં ચડવા)
[ચડ ચૂલા ખાઉં = રસોઈ તૈયાર પણ ન
થઈ હોય ત્યારથી ખાવાની ઉતાવળ કરવી
ચડી આવણું = આક્રમણ કરવું, હુમલો લઈ
ધસી આવણુ. ચડી જણું = સંકોચાણુ, દૂકું
થયું (૨) (૨૬તાં) કળ ન વળતા ત્રાસ રૂધાઈ
જવો (૩) ગુરસે થઈ જણુ (૪) [લા]
શરીરે સુકણુ (ઉદાં એના વગર શુ ચડી
ગયો હતો ?) ચડી બેસણું = સવાર થયું (૨)
સરનેરી કરવી (૩) મર્યાદા મૂકી વર્તણું,
આજ્ઞા ઉલ્લંઘવી ચડી વાગણું = બહેકી જણું,
મર્યાદા ન માનવી ચડચે ઘોડે આવણું =
અતિશય ઉતાવળ કરતા - એકત્રાસે આવણુ
ચડચુ ખાણું = અવિવેકી અને અમર્યાદિ
વર્તન.]

ચડવો પું માટીની નાની લોટી
ચડ(-ર)સ પું [સરં હિં ચરસ] એક માદક
પદાર્થ (૨) વ્યસન, ચસકો, લત (૩) મમત
[ચડસે ચડ(-દ)ણું = મમતે ચડવું] -સા-
ચડ(-ર)સી સ્ત્રીં હરીફાઈ -સીણું વિં
લતવાણું (૨) મમતી, હઠીણું
ચડચું નં [‘ચડવું’ ઉપરથી] પાણી ઊંચે
ચડાવવાનું એક યંત્ર
ચડા(-દા)ઈ (હાં) સ્ત્રીં [‘ચડવું’ ઉપરથી]
લસકરી આક્રમણ, હુમલો. -ઉ વિં ફૂલણું
(૨) ઝટ ગુરસે થઈ જાય એવું (૩) જમીનને
માદક એવું, ગુણકારી (૪) ચડવા -સવારી
કરવા યોગ્ય. -છીતર(-રી) સ્ત્રીં જુઓ
ચડછીતર -ચડ(-કી, -દ, -દી) સ્ત્રીં હુ સા-
તુસી, સરસાઈની રપર્ધા -ણુ નં ચડાવ,

ચડાવવાળો માર્ગ. -વ પું ઊંચાણુ (૨) ચડતા
ઊંચાણવાળી જગા (૩) તેવો માર્ગ (૪) વૃદ્ધિ;
વધારો (૫) ચડાઈ -વણું સં કિં ‘ચડવું’નું
પ્રેરક [ચડાવી મારણું, મૂકણું = ઉચ્છેરી
મૂકણું (૨) લાડ લડાવી બહેકાવી મૂકણું.
ચડાવી જણું [સરં પ્રા ચઢું = ખાણું] =
ખાઈ જણું, આરોગી જણું -વો પું જુઓ
ચડાવ (૨) ઉચ્છેરણી
ચહિ(-ઠિ)યાણું (હિં) વિં [‘ચડવું’ ઉપરથી]
વધારે સરસ, ચડણું -તાપણું નં
ચડી વિં તીવ્ર (સ્વર)
ચડીચોટ અં એકદમ, સપાટાળ ધ
ચડીમાર પું + [હિં ચિહિમાર, ચિહિયા + માર]
પારખી
ચડે(-રે)હાટ અં [સ્વં] મોટે અવાજે (ફાટવું)
ચડી સ્ત્રીં [કા, સરં હિં, મ] અર્ધું પાટલૂન,
લંઘિયો
ચડછીતર સ્ત્રીં જુઓ ચડછીતર
ચડન નં જુઓ ચડન. -ણું જુઓ ચડણુ
ચડાઈ, -ઉ, -છીતર(-રી), -ચડ(-દ, -દી),
-ણુ, -વણું, -વો જુઓ ‘ચડાઈ’મા
ચહિયાણું, -તાપણું જુઓ ‘ચહિયાણું’મા
ચણુ (ણ) સ્ત્રીં પખીઓને ચણવા માટે
નખાણુ અનાજ (૨) [જુઓ ચીણું] કરચલી-
વાળી કપડાની સીવણી
ચણુક પું [સં] ચણો
ચણુકચીબહી સ્ત્રીં (કા.) હોકરીઓની એક રમત
ચણુકખાળ પું જુઓ ચિનીકખાલા
ચણુ(-ણા)ખાર પું જુઓ ચણાખાર
ચણુચણુ અં [સ્વં] ‘ચણણ’ થાય એમ
ં મોગરી સ્ત્રીં એક ખેડી રમત ંણું અં
કિં જુઓ ચણણુ -ણાટ પું ચચણાટ
ચણુતર નં [‘ચણવું’ પરથી] ચણવું તે, ચણવાનું
કામ (૨) એની રીત
ચણુભણુ અં [‘ચણણુ’ + ‘ભણવું’ પંથી ?]
ધીમે અવાજે (૨) સ્ત્રીં (કા) ધીમે અવાજે
ચાલતી લોકચર્ચા
ચણુણું સં કિં [સં ચિ, પ્રા ચિળ] (ઝટ ઇં
વડે) દીવાલ, મકાન વગેરે બનાવણુ (૨) [સં

ચળ ઉપરથી) વીણીને ખાણ (પક્ષી માટે)
ચણિયારં (ણિ) નં જે ખાડામાં ટેકાવાથી
ખારણ કરે છે તે [-ખસી જવું=હાગળી
ચસકી જવી (૨) નુકસાન થવું (ઉઠાં એમાં
તાર શુ ચણિયારં ખસી ગયું ?) ચણિયારં
ઠેકાણે રાખવાં=લાન ન બૂલવું, સયમ
રાખવો ચણિયારં નચાવવા=આખો
'મારવી, કટાક્ષ નાખવાં]

ચ(૦૨)ણિયો પું [સરં સં. ચલની, દે
ચલ્લણ] ધાધરો

ચણીકખાણા પું જુઓ ચિનીકખાણા

ચણો પું[સં ચળક,પ્રા ચળ(૦ઞ)]એક કઠોળ.
[ચણા કરવા, કરી જવા=વગર વિચારે
ખર્ચવું (૨) વટાવી ખાવું, છેતરી જવું (ઉઠાં
'મને વેચીને ચણા કરી ગયો') ચણા ચવ
રાવવા=છેતરવું (૨)સતાપવું (૩) ત્રાહ ત્રાહ
પોકરાવવી (ઉઠાં 'લોહાના ચણાચવરાવ્યા')
ચણાના ઝાડ ઉપરથી કૂદવું=ખોડી ડકાસ
મારવી ચણા મમરા ફાકીને રહેવું=
લૂપ્ત સૂકું ખાઈને જેમ તેમ ઢહાડા કાઢવા]
-ણાખાર પું ચણાના છોડ ઉપરથી મળતો
ફાર. -ણાદાળ સ્ત્રીં ચણાની દાળ
-ણાપણી સ્ત્રીં ચણાનો પોપટાવાળો છોડવો
(૨) તેવા છોડની ઝૂંડી -ણાપાપડી સ્ત્રીં
ચણાની દાળમાં ચાસણી મેળવી બનાવેલી
એક મીઠાઈ-ણી સ્ત્રીં નાનો ચણો,ચણાની
એક ભત -ણીખાર નં ચણા જેવું નાનું ખોર
ચણા(-નો)ડી સ્ત્રીં [દે ચિણોટ્ટી] એક વેલો
(૨)તેનું ફળ (૩) વાલના ત્રીભ ભાગનું વજન,
રતી ૦ભાર વિં બહુ થોડું [-ના ચીર=
ચળકતા લાલ રંગનાં વસ્ત્ર]

ચતરંગ વિં જુઓ ચતુરંગ (૨) નં એક
ભતવું વાળું (૩) એક ભતવું ગીત

ચતરાવણું સં કિં ચળાવણું (કા)

ચત્રભતિ સ્ત્રીં[સં]ચાર કે ચતુર્થાશ માત્રાના
ખડવાળા તાલની ભતિ

ચતુર વિં [સં] ચાલાક, હોશિયાર -રા સ્ત્રીં
ચતુર સ્ત્રીં ૦પણું નં -રાઈ સ્ત્રીં [-કરવી,
ચલાવવી, વાપરવી=ચાલાકી કે હોશિ

ચારીથી વર્તન કરવું, યુક્તિ લડાવવી]

ચતુર વિં [સં] ચાર (સમાસમાં પૂર્વપદ
તરીકે) -રત્ર વિં [સં] ચોખ્ખણિયું
-રત્રાન્નિથ નં 'રૂપેએક બોન' -રમ
વિં [+ઘા] ચાર અગવાળું (૨) પું
રોતરજ -રગિણી વિં સ્ત્રીં હાથી, ઘોડો,
રથ અને પાયદળ એ ચાર અગવાળી (સેના)
-રગી વિં ચતુરંગ -રંત વિં [+અત]
ચાર છેડાવાળું -રાનન પું [+જાનન]
(સ) ચાર મુખવાળા -બ્રહ્મા -રામમ પું
[+આત્રમ] ચાર આશ્રમ (બ્રહ્મચર્ય, ગૃહસ્થ,
વાનપ્રસ્થ અને સન્યસરત) -રુણવિંચારગા,
ચોગણ. -ર્ધાતિ પું અમુક સખ્યાને તેની
તે જ સખ્યાએ ત્રણ વાર ગુણતાં આવે તે
ગુણકાર(૨૪=૧૬)[ગ] -ર્ધાતિસમીકરણ
નં 'બાઈકલોટ્ટિક ઇન્વેશન' (ગ) -ર્ધ
વિં [સં] ચોથું -ર્ધક વિં ચોથું (૨) પું
ચોથિયો તાવ -ર્ધસમીકરણ નં જુઓ
ચતુર્ધાતિસમીકરણ(ગ) -ર્ધાશ્રમ પું ચોથો
આશ્રમ-સન્યસતાશ્રમ -ર્ધાશ પું ચોથો
ભાગ. -ર્ધા સ્ત્રીં ચોથ (૨) ચોથી વિભક્તિ
[વ્યા] -ર્ધિકર્મ નં લમ પછી ચોથે દિવસે
કરવાનો વિધિ -ર્દશ વિં ચૌદ -ર્દશી
સ્ત્રીં ચૌદરા -ર્દળ વિં ચાર પાંખડીવાળું
-ર્દિશ અં ચોતરફ -ર્દિશા સ્ત્રીં ચારે
દિશા -ર્ધા અં [સં] ચારે પ્રકારે-રીતે
-જુજ વિં ચાર હાથવાળું (૨) હાથ પાછળ
ખસિલા હોય તેવું-તેવી રીતે કેદ પકડેલું
(૩) ચાર ખૂણા કે બાજુઓવાળું (૪) પું
ચાર બાજુઓવાળી આકૃતિ (૫) આગસું
માણસ (૬) [સં] વિંષ્ટુ -ર્મસિ પું બં
વં ચાતુર્મસિ (દેવપોદીથી દેવહોડી એકાદશી
સુધીના) [-કરવા, -રહેવું=સાધુસન્યા-
સીએ ચોમાસાના ચાર માસ એક ઠેકાણે
ગાળવા (૨) ચોમાસાનું મત કરવું] -ર્ચુખ
પું (સ) બ્રહ્મા -ર્મૂલ(-ળ) નં 'કૌર્થ
રૂ' (ગ) -ર્ચુગ પું બંવં ચાર યુગ(સત્ય,
ત્રેતા, દ્વાપર અને કલિ) -ર્ચર્ચ પું બંવં
ચાર પુરુષાય (ધમ, અય, કામ અને મોક્ષ)

-વર્ણ પું ૦ ૫૦ ૧૦ ચાર વર્ણ (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર) -વર્ધ વિં [સં.] ચાર પ્રકારનું. -વેદ પું ૦ ૫૦ ૧૦ ચાર વેદ (ઋગ્વેદ, સામવેદ, યજુર્વેદ અને અથર્વવેદ) -વેદી વિં ચારે વેદ ભણનાર (૨) બ્રાહ્મણોની એક ભત્તરું. -વૈદ્ય પું (સ) વાસુદેવ, સંકર્ષણ, પ્રદ્યુમ્ન અને અનિરુદ્ધ એ ચાર વૈદ્ય -૩૫ ધારણ કરનાર -વિંણ. -વેકલ વિં [સં.] ચાર કલાવાળું -વેકાણુ વિં ચાર ખૂણાવાળું (૨) ચાર ખૂણાવાળી આકૃતિ, 'વેવોલ્કેટરવ' [ગ.] -વ્યય વિં [સં.] ચાર ભાગવાળું (૨) ચાર પ્રકારનું (૩) નં ચારનો સમુદાય -વ્યય પું ચાર રસ્તા એકઠા થતા હોય એવી જગા -ચકલ. -ચપ- (ચપા) દ વિં ચોપણુ (૨) નં ચોપણુ પ્રાણી -ચપટી સ્ત્રી ચાર પદની બનેલી કંઠી. -ચકલક, ચતુ કલક નં ચાર બાજુવાળી આકૃતિ, નિકાણ બાજુવાળો શક; 'ટ્રેટ્રાહેડ્રોન' [ગ]. ચતુ સીમા સ્ત્રી ચાર બાજુની સીમા-ખૂટ ચતુ. સ્વરી વિં ચાર સ્વરવાળું ચતુ (-તુ) વિં ભુઓ છતુ ૦ (-તુ) પાટ વિં છતુ પાટ, તાપાટ અં છતાપાટ [લહેર ચનમનિયાં નં ૦ ૫૦ ૧૦ ગદ્યખંડિયા (૨) ચેનબાણ, ચનિકે વિં + ક્ષણિક ચનોહી સ્ત્રી ભુઓ ચણોહી ચપ અં [૨૧૦] ચટ લઈને, એકદમ [-દઈને] ૦ (-પા, -પો) ચપ અં ઝટ ઝટ ચપકલું વિં [સં ચપ=છેતરણ ?] ઠગાવાળું (૨) નં ચપકપલું, ચાલુ (૩) [ભુઓ ચપણું] માટીનું પાત્ર, નાનું ચપણુ ચપ (-ખ) કાવડું સંકિં [સરં હિં ચપકાનાં] ઊતુ કરી ચાપતુ (૨) ચોટાડતુ (૩) [સરં મ. વ્યવકા=વધાર] વધાર કરવો ચપ (-ખ) કો પું ['ચપકાવડું ઉપરથી] હામ (૨) [લા.] મહેણુ (૩) મહેણાનો હામ. [ચપકા દેવા, ચોટવા=મહેણા મારવા] ચપચપ અં [સરં મ, ૨૧૦] (૨) ઝટઝટ ૦ હું અંકિં [સરં મ ચપચપે] ચપચપ અવાજ કરવો (૨) (ચાસણી તપાસતો) તાર નીકળવા

ચપચપું વિં [ભુઓ 'ચપચપડું' (૨)] ચીકણું અને ભીતું, ગદગદ

ચપટ વિં [સં ચિપટ, મ. ચપટા, હિં. ચિપટા] ચોટેલું, ચપટું; ચપટ [-ચઈ જડું, થડું=જમીનદોસ્ત થડું; નાશ થવો -ખેસડું=ખરાબર ગોઠવાઈને ખેસડું (૨) સાવ પાચમાલ થવું. -વળડું=ખેવડ વળડું (૨) નાશ પામવું (૩) ખૂબ ખાધ આવવી.] ૦ હું સંકિં સનજડ કરવું; ચપસીને ખેસાડવું -ટાડું અં કિં ચપટ થવું, હાથ (૨) [લા.] નુકસાનમા આવવું

ચપટી સ્ત્રી [સં. ચપ્પુટિકા, પ્રા ચપ્પુડિયા, ચપ્પુડી] હાથનો અ ગૂડો અને આગળી ભીડવા તે (૨) તેમા પકડાય તેટલું માપ (૩) તેમ કરીને કરાતો ચટ એવો અવાજ (૪) એ અવાજ કરતા લાગે એટલો સમય, જરા વાર (૫) પકડ; ચીમટી [-આવવી=ચપટીમા પકડાવું, લેવાવું. -ચાંગણુ=ચોડું ધણું. -માં=જરા વારમા -માં આવવું=હાવમા આવવું, દસાવું -માં ઉડાવવું=ન લેખવડું, અવગણવું (૨) મસ્કરીમા ઉડાવવું -માં લેવું=હાવમા આણવું, સપડાવવું. -ભરવી=ચપટીમા આવે એટલું પકડવું (૨) ચીમટી ભરવી, ચૂટી ખણવી -ભરાવી=ચીમટી ભરાવી. -લેવી=ચૂટી ખણવી -વગાડવી=ચપટી વડે ચટ એવો અવાજ કરવો.] -ટો પું મોટી ચપટી ચિટેલું ચપટું વિં [ભુઓ 'ચપટ'] ખેડેલું, હાથેલું, ચપટો પું ભુઓ 'ચપટી' માં [-ભરવો, લેવો=મોટી ચપટી નેટલું લેવું] [કરવું ચપડવું સંકિં 'ચપટ' ઉપરથી] ટીપીને ચપટું ચપડાક્ષાખ સ્ત્રી 'ચપટ' ઉપરથી + લાખ; સરં હિં ચપટાં લગડી બનાવેલી ચોખ્ખી લાખ ચપડાવડું સંકિં ['ચપટું' ઉપરથી] ચપટું કરવું (૨) ['ચપડ' ઉપરથી] સપાટાખ ખાઈ જવું (૩) ચોરી જવું

ચપડિયો પું [ચપડવું ઉપરથી] સોનાવાપના તાર ચપડનારો [લાખ (કા)]

ચપડી સ્ત્રી [ભુઓ ચપડાલાખ, સરં મ]

ચપડું વિં [જુઓ ચોપડું] ચાર પડવાળું
 ચપણુ, -ણિયુ, -ણું નં [સરં હિં ચપની,
 મ. ચપળી, સં ચપ્=ચૂડણુ] ચપણ, શઠાર,
 ખટરં (૨) ભિક્ષાપાત્ર [કકડી
 ચપ(-પો)તરુ નં [પતરં-પત્ર પરથી] કાગળની
 ચપર ચપર અં જુઓ ચખડ ચખડ
 ચપરાસ સ્ત્રીં સિપાઈના પટાની પિત્તળની તખતી
 (૨) મિલગર (૩) ખડાઈ, પતરાણ [ચપ
 રાસો કૂટવી = પતરાણ કરવી (૨) કાખલીઓ
 કૂટવી] -સી પું [હિં, ફા ચપ=કાણુ +
 ફા રાસ્ત = જમણું] ચપરાસવાળો-પટાવાળો
 (૨) સ્ત્રીં ખડાઈ
 ચપલ(-ળ) વિં [સં] ચ ચપ (૨) હોરિયાર,
 ચાલાક ઠતા સ્ત્રીં -લા(-ળા)સ્ત્રીં ચપળ
 સ્ત્રી (૨) વીજળી (૩) લક્ષ્મી (૪) એક છઠ
 ચપસણુ અંકિં [ફા વસ્ત્રીદન] હાખડ, નેરથી
 હાખડ (૨) ચપ હઈને બરાબર બંધાયેલું
 ચપળ, -ળા, ઠતા, ઠપણું, -ળાઈ જુઓ
 'ચપલ'માં [મિચ મણા, કટાક્ષ
 ચપળાં નંખંવં [સં ચપલ ઉપરથી] આખ-
 ચપા(-પો)ચપ અં [રવં] જુઓ 'ચપ'માં
 ચપાટ અં સાફ, ચટ (૨) સપાટ. [ચોખ્ખું
 ચપાટ કરી મૂક્યું = ચોખ્ખું ચટ કરી મૂક્યું]
 ચપાટણું સં કિં [સરં મ ચપાટણે, 'ચપ'
 ઉપરથી ?] સપાટાખ ખાણ, ચટ કરી જડ
 ચપાટી(-તી) સ્ત્રીં [સં. ચર્પટી; હિં મ, ચપાતી]
 ચાર પડવાળી રોટલી (૨) જાડી રોટલી
 ચપેટ(-ટી) સ્ત્રીં [સં ચપેટ, ચપેટિકા] ઝાપોટ,
 તમાચો(૨) સકચેડ, કંબળે(ખાસ કરીને ભૂતના
 વળગણ માટે) (૩) ગુકસાન, આફત
 ચપેટા પું [જુઓ ચપેટ] તમાચો
 ચપોચપ અં [રવં] જુઓ 'ચપ'માં
 ચપોતરુ નં [જુઓ ચપતરું] કાગળની કકડી
 ચપ્પટ વિં [જુઓ ચપટ] બરોબર ચોટીને
 ચપ્પણુ(-ણિયુ) નં જુઓ ચપણ [ઓતર
 ચપ્પુ પું, નં [સરં મ ચાપુ] ચાક, કાપવાનું
 ચપ્પો પું [સરં હિં ચપ્પા=ચાર આગળી]
 લખોટીની રમતમાં સામાની લખોટીને તાકવી
 તે [-મારવે = લખોટીને તાકીને પોતાની

લખોટી કે કત્રી(આંગળીઓ વડે) -વામવે =
 લખોટી બરોબર તાકવી] -ચ્પે શખ્ખો =
 ચપ્પો વાગે તો તે મારનારને એક શખ્ખો
 આપવાની શરતથી રમાતો લખોટી ઠાવ
 ચખકાવણુ સં કિં જુઓ ચપકાવણુ
 ચખકાણું અં કિં જુઓ ચપકાણુ
 ચખકો પું જુઓ ચપકો [આવે એમ
 ચખહચખહ અં [રવં] ચપચપ (૨) મનમાં
 ચખરકા(-ખી) સ્ત્રીં [વરં = પાનું, પત્ર ઉપરથી]
 કાગળનો નાનો કકડો
 ચખરાક વિં [ફા ત્રાવક=ચાલાક, ચર્વ=ચપળ,
 તેજ=ચપળ, ચાલાક(૨) [સરંમ ચવરા, નટ]
 બોલવામાં કુશળ, વાચાળ -કિયુ નં દૂકી
 ચખરાક ઉઠિત -ખી સ્ત્રીં ચખરાકપણુ
 ચખણુ અંકિં [સં ચપ્, પ્રા ચપ્પ=હાણુ]
 ખાડો પડે એમ ચોટણુ -હાણુ
 ચખાવણુ વિં [સરં ચવા ચવાકે = ચાવી ચાવીને
 વાત કરવા કે 'ચખાં' ઉપરથી ?] ઠોઠકાણું
 ચખાં અં [જખાન' ઉપરથી ?] મોમાથી
 ઉચ્ચાર નીકળતો હોય તેમ [-કરણુ = ચૂકે
 ચાં કરણુ, કાંઈ પણ બોલણું] (૨) સ્ત્રીં જલ
 [-ઊપડવી = જખાન ઊપડવી, શબ્દ પણ
 બોલવો]
 ચખૂતરી સ્ત્રીં નાનો ચખૂતરો, પરખડી -રો
 પું [હિં] પોલીસચાણુ, 'ગેટ'(૨) કર લેવાની
 ચોખી, નાકુ (૩) ચોતરો (૪) પખીઓને માટે
 હાણા નાખવાની જગા, પરખડી. [ચખૂતરે
 લઈ જવું = પોલીસચોખીએ લઈ જવું, ફરિયાદ
 માંથી]
 ચખૂરિયો પું હાંચકો (૨) હિંડોળાખાટ
 ચખોલા પુંખંવં સામસામે મારેલા ટોણા,
 ટપાટપી, ચાખખા [બોલણુ, ગાળ દેવી
 ચખોળણું સંકિં ['ચખોલા' પરથી ?] ખેરાળ
 ચખહચખહ અં [રવં] (ચાવવાનો અવાજ),
 ભચડ ભચડ [પું ચડલકાટ
 ચખહણું અં કિં જુઓ ચડલકાટ ચખહકાટ
 ચમક સ્ત્રીં ['ચમકણુ' ઉપરથી] ચમકારો (૨)
 ધુભરી-તાણુ આવવી તે (૩) તાજીખી,
 આશ્ચર્યની ચોક(૪) પું હોહચુ ખક [-પેસવી,

-પેસી જવી = ચોક પેસી જવી] વ્યાંદની
 સ્ત્રી ૦ બનીઠનીને રહેતી ફરતી કુશરિત સ્ત્રી.
 ૦૫૪થર, ૦૫૬હાણુ પું, ૦૫૮હાણુ નં
 લોહચુંબક (૨) ચક્રમક ૦૫૯ પું એક રોગ
 ૦૬૦ અં કિં [પ્રા ચમક્ક (સં ચમત્કૃ?)]
 બુઓ ઝખૂકતુ(૨) ચોકતુ(૩) વંદી જવુ [ચમકી
 ઊઠતું = ભકી ઊઠતુ એકએક બી જવુ (૨)
 આશ્ચર્યચકિત થઈ જવુ] ૦૬૧ પું ચમક-
 વાણુ લટકુ -કાટ પું ચમકારો, ઝખકારો
 (૨) વાઈ નો આવેશ (૩) વંદી જવુ તે -કાર-
 (રે) પું [પ્રા ચમક્કાર, સં ચમત્કાર]
 ઝખકારો(૨) ચમક, ક પારી (૩) ચમચમ થતો
 અવાજ -કાવતું સં કિં 'ચમકતુ પુરેક
 (૨) સપાટવુ, મારવુ -કિત વિં ચમકેલુ,
 ચકિત(૨) ચગકતુ -કી સ્ત્રી ચમચમે એવી-
 નેતરની સોડી

ચમકળી સ્ત્રી [ચંપક + કળી ઉપરથી] ત્રીઓનું
 કોટનુ એક ઘરેલુ

ચમચખઝ નં એક પક્ષી

ચમચમ અં [રવં] ચમચમે એમ ૦૬૩
 અં કિં 'ચમચમ' એવો અવાજ થવો (૨)
 ત્રીન બળતરા થવી -માટ પું ચમચમવુ તે
 ચમચી સ્ત્રી [બુઓ ચમચો] નાનો ચમચો
 (૨) [મ ચ્ચી] પાતસોપારી ધં ગળવાની
 ખામ કોચળી

ચમચો પું [તુર્કી ચુમ્મહ, સં, પ્રા ચમત]
 એઈમા તથા ખાવાપીવાના કામમા આવવુ
 એક કંઠી જેવુ સાવન

ચમકપોસ પું [ચમક (ચમ્મક ચામક) + પા.
 ખેશીદન] ચામકનુ ઠાકણ, એકો

ચમકી સ્ત્રી [હિં] ચામકી [ચમકી વૃદ્ધ પણુ
 દમકી ન છૂટે = જવ લય પાવુ પૈસો ન છોડે
 (તેવા રવલાવના માણસ માટે)

ચમત્કાર પું [સં] આશ્ચર્ય, આશ્ચર્યકારક
 બતાવ-દેખાવ (૨) દરામન; અદ્વૈ કિક ક્રિયા.
 [-દેખાડવો, બતાવવો = અદ્વૈકિક કે
 અદ્ભુત નમ કરી દેખાડવુ (૨) પ્રસાવ કે
 ખમર પડે એનહાથ કે પચ્ચો બતાવવો] ૦૬૪,
 -રિક, -રી વિં [સં] ચમત્ત નાણુ

ચમત્કૃતિ સ્ત્રી [સં] બુઓ ચમત્કાર
 ચમન પું, નં [પા.] ખાગ(૨) આન દ, મોજ-
 મત્ત ૦૫૯ હી સ્ત્રી ખાગખાની
 ચમર પું વૈયં, હામ (ખંબંબા વપગય છે.
 ઉદાં ચમરખધીના ચમર વછોડે તેવું)
 ચમર સ્ત્રી [સં ચમર = ચમરી] વાળ કે પીછાં
 (૨) સ્ત્રી, નં બુઓ ચમર
 ચમરકકા પું ૦૫૦૫૦ એ નામના ઘઉં
 ચમરખુ નં [સં ચર્મ, પ્રા ચમ્મન + રાખવુ
 પરથી સરં હિં ચમરખ] રે ટિયાની ત્રાક જેમા
 રખાય છે તે (ચામકાનો કકડો) [ચમરખા
 જેવું શરીર = ચુકાયેલુ, ચડી ગયેલુ શરીર]
 ચમરખ ધ પું [સં ચર્મ + ધધ] ચામકાનો પટો.
 -ધી વિં કંડે ચમરખ ધવાણુ (૨) શૂંવીર અને
 વૈયંવાન (૩) પું ચમરખ ધી માણસ (૪) સત્તા-
 ધીરા, રાન જેવો માણસ [-ના ચમર વછોડે
 તેવું = શારે હિં મતવાણુ.]

ચમરાળ વિં ['ચમર'વાણુ] ચમરખ ધી
 ચમરી સ્ત્રી [સં] રેસાવાળી ફૂલની માલર મંજરી
 (૨) ફૂલની મંજરીના આકારની રેશમ કે
 ઊનની બનાવટ (૩) મચ્છર વગેરે ઉડાડવાની
 ઘોઠાના વાળની બનાવેલી ચામર ંગાય સ્ત્રી
 એક પ્રકારની પહાડી ગાય, જેના પૂછડાના
 વાળની ચામર બને છે [ચત્રપાત્ર
 ચમસ પું [સં] સોમરસ પીવાનો પ્યાલો, એક
 ચમાર વિં [સં ચર્મકાર, પ્રા ચમ્માર] ચામ-
 ડિયાની જ્ઞાતિવુ (૨) પું તે જ્ઞાતિનો માણસ,
 ચામડિયો. ૦૬૫ નં ચમાગ્નુ કામ ૦૬૬
 સ્ત્રી ચમાર સ્ત્રી ૦૬૬ ધી સ્ત્રી એક વેલો
 (ચમાર લોહો તેનો ઉપયોગ ચામકાના વાળ
 ઉતારવામા કરે છે.)

ચમ્મ સ્ત્રી [સં] સેના ૦૫૫ પું મેનાપતિ
 ચમેડ સ્ત્રી એક દોડ - ચમેડ - ડિયુ' નં
 ચમેડ જેવી શંગિાવળો એક દોડ
 ચમેલી સ્ત્રી [સં ચમ્મ + વેલી? સગં હિં,
 ન] એડ કૂચવેલ, ચપેલી, નઈ (?)
 ચમ્મક વિં [સં ચર્મ ઉપરથી] ચામકા જેવું,
 ઝટ વૃદ્ધાદે નહિ એડ (૨) [લા] કૂચલ,
 કલ્પસ ૦૬૭ વિં = લ્પસ

ચમ્પર સ્ત્રી, નં [મં ચમર] ચમરી ગાયના કે
ખીલ વાળની અનેકી ચમરી, ચામર [-ઢોળવાં
=(દેવ કે રાજા જેવા મોટા માણસ આગળ)
ચમરી ફેરવવી, પ ખા પેઠે આમપાસ વીંજવી]
ચય પું [મં] ઢગલો, નારી (૨) વધારો (૩)
'કોમન ડિનેમિન્ટર' (૧૦) ંછેણિ(-ચી)
સ્ત્રી (ગ) 'એરિથમેટિકલ સોરીઝ' ંછેણિ
(-ચી)મધ્યમ પું 'એરિથમેટિકલ મીન'
ચર વિં [મં] ચચળ, અચર, ફરતુ (૨)
ફરનાર (સમાસને ઢેડે) ઉઠાં 'જલચર,
ખેચર' (૩) પું જસસ, ખાતમીઠાર (૪)
મેય, કકે, તુલા ને મકર રાશિઓ, અથવા
સ્વાતી, પુનર્વસુ, શ્રવણ, વનિષ્ઠા અને રાજ
તરકા એ નક્ષત્રો (૫) નં (લયો) ભૂમધ્ય
રેખાથી ચામ્પોતર અતર, જેને કારણે દિવસ
લાખોટું થાય છે
ચર પું હોમનિમિત્તે રાષ્ટ્રેલુ અખ(ર)સ્ત્રી [મ]
કિલ્લાની આસપાસ ખોદેલી ખાઈ (૩) ચૂલ,
તમાણ (કા) (૪) અં [રવં] કપડુ વગેરે
ફાટવાનો અવાજ [-દઈને, દેતું(૦ક)ને =
ચર અવાજ સાથે]
ચરક નં [સં ચક્ર ? ફા ચર્ચ ? સરં મ]
શેરડીનું કાલુ (૨) [કડી કાં તરફ] છોકરાંની
એક રમત (ચક્રલિલ્લુ ?) (૩) સ્ત્રીં ['ચરકવુ'
પરથી] પખીની અધાર [વેઠકશાસ્ત્રી
ચરક પું [સં] ફૂલ, કાસઠ (૨) [સં] પ્રસિદ્ધ
ચરકણુ વિં ['ચરકવુ' ઉપરથી] ચરકયા કરતુ
(૨) બીકતું માયું ચરકી નય એવું, ડરકણ
-ચુ વિં વારંવાર ચરકી નય એવું (૨)
નં (ખાળક, ઢોર વગેરે) વારંવાર ચરકયા
કરે એવો રોગ
ચરકણુ વિં ['ચરકવુ' ઉપરથી] ચરકણુ (૨)
નં ચકલું, ચલ્લુ
ચરકણુ અં કિં ['ચર' રવં પરથી ? સરં
મ ચરકળે, કે ફા ચરકા = પર, પર વહેતો
જખમ, શરીરનો મેલ એ પરથી ?] થોડું
પ્રવાહી જેવું અથવા (ખાસ કરીને પક્ષી માટે)
ચરકીડો પું [સં ચક્ર, ફા ચર્ચ] + ચરખો
(૨) ખરા-, સધાડો

ચરકુ (-ચુ) વિં [ફા ચરકા = નાનો ધા
ઉપરથી ?] સહેજ તમતમુ તથા કડ્યુ, ખેરવાઠ
ચરખિયુ, ચરખી જુઓ 'ચરખો'મા
ચરખુ વિં જુઓ ચ-કુ
ચરખો પું [ફા] કપામ લોઢાનો સચો (૨)
મિય (૩) ખતાઈ, સધાડો (૪) [દિં] રેટિયો
[-ચલાવવો = જ્યારે ત્યારે ખાખા કરતુ (૨)
રેટિયો ચલાવવો (૩) એકધ્યાનથી સતત
કામે લાગતુ] -ખિયું વિં ચરખાખા-
મિલમા કમ કરવા જતુ (૨) ચરખાને લાગતુ
-ખી સ્ત્રીં નાનો ચરખો (૨) પવનચક્ષી
ચરચર અં [રવં] બળવાનો અવાજ (૨)
ઝડપી, જલદીથી (૩) સ્ત્રીં 'ચરચર એવો
અવાજ' (૪) ખીમી બળતરા, ચચરાટ (૫) [લા]
ચિતા, ફિકર ંજુ સં કિં જુઓ ચચ-વુ
-રાટ પું જુઓ ચચરાટ -રી સ્ત્રીં
બળતરા, ચિતા
ચરચુ સં કિં [મં ચર્ચ ઉપરથી] (ચકન
વગેરેનો) લેપ કરવો, અર્ચા કરવી
ચરઠ અં [રવં] કપડુ વગેરે ફાટતા થતો
અવાજ (૨) ભેડામાંથી નીકળતો અવાજ
[-દઈને, દેતું(૦ક)ને = ચરઠ અવાજ સાથે,
એકઠમ (ફાટવું)] ંકે પું ચરઠ થતો
અવાજ (૨) [લા] ફિલચિરાય એવી લાગણી,
ઉગ્ર ચિતા, પ્રાસકો ંજુ સં કિં, ચરઠ થાય
એવી રીતે ચીરવું -દાવુ અં કિં ચરઠ દઈને
ફાટવું [કરવાનું એક ચત્ર
ચરફુકિયો પું(કા) લાકડા મરીને અગ્નિ ઉત્પન્ન
ચરણુ પું, નં [સં] પગ (૨) પૂક, કડી
(કવિતાની) [-ધરીને ખેસતુ = જુઓ ચરણ
સેવવાં -સોવાં = પગ પખાળવા, પૂજનીયતુ
સ્વાગત કરવું -ની રજ હોણુ = હાસ્યાવહાસ
હોણુ. -પકડવા = જુઓ ચરણ સાહવા
-પૂજવા = વહના કરવી (૨) આશાકિત થઈ
રહેવું -સાહવા = પગ પૂજવા (૨) તાળેદાર
થઈને રહેવું -સેવવાં = ચરણનો આશરો
લેવો, ચરણ પકડવા ચરણે પકડવું, લાગણું
= પગે લાગવું (૨) કરગરવું, વિનતી કરવી
(૩) તાળેદાર થઈને રહેવું] ંમર્દન નં

પગચ પી ૦રજ સ્રી ૦ પગતી રજ-ધૂળ
[—લેવી = ભક્તિપૂર્વક વંદના કરવી. ચરણ-
સ્પર્શ કરી, તે હાથ માથે લગાડવો] ૦રેવા
સ્રી ૦ પગચ પી (૨) ભક્તિનો એક પ્રકાર.
૦રપર્શ પુ ૦ પગનો સ્પર્શ. —ભૂતમૃત ન ૦
[+અમૃત] ચરણોદક (૨) દૂધ, દહીં, ઘી
મધ અને પાણી વગેરેનું મિશ્રણ, જેના વડે
દેવમૂર્તિને સ્નાન કરા યુ હોય તે —ચારવિ દ
ન ૦ [+અરવિંદ] ચરણરૂપી અરવિંદ-કમળ
—ચોદક ન ૦ [+ઉદક] દેવ, યુરુ વગેરેના
ચરણ વોયેલું પાણી

ચરણુવું સંકિં [ભુઓ ચરચરુ] હામતુ
(૨) અંકિં દિલમા બળતુ (૩) હુ ખનો
ટહકારો કરવો (૪) ઊંધમા ઢાત કચડવા
ચરણુકુલ(-ળ) પું ૦ એક જગ [ધાધરો
ચરણુ ન ૦, —ચિયો, —ચો પું ૦ [ભુઓ ચણિયો]
ચરપણુ ન ૦ [સં કૃપણ] કૃપણતા, કનૂસાઈ.
૦ચેહા પુ ૦ બ ૦ વ ૦ કનૂસના જેવું વર્તન
—ણુ, ચરપી વિ ૦ કનૂસ

ચરખી સ્રી ૦ [ફા] પ્રાણીઓના માસમા
રહેલો તેડી પઠાય(૨) [લા] મદ, અભિમાન
[—કરવી —કરડવી = મદમાં અવી જઈ,
ચાઢવા કરવા, મિલજ યા ભેરે હાખવું
—ચડવી, —ચધવી = મદ-અભિમાનમા છટી
જવું] ૦દાર વિ ૦ ચરખીવાળું

ચરભજ ન ૦ [સં. ચરમજ] હોમ માટે રાધેલું
અન વરકન્યાએ એકબીજાને ખવડાવતુ તે,
લમને બીજે દિવસે કરાંતી એક ક્રિયા

ચરમ ન ૦ + [ભુઓ ચર્મ] ચામડું
ચરમ વિ ૦ [સં] અતિમ, છેવટનું ૦૫ થી
વિ ૦ અંતિમ માગે ચાલનાર

ચરમ ન ૦ [ઈ] મુદ્દાર, મગદળ
ચરર, ૦ર અ ૦ [રવ ૦] (કપડું વગેરે ફાટવાના
અવાજ માટે)

ચરવાદાર પુ ૦ ઘોડાની ચાકરી કરનારો રાવત
ચરવી સ્રી ૦ [સં ચર ઉપરથી] નાનો ચરુ, દેગડી
ચરવું અંકિં [સં ચર્] ચાલતુ ફરતુ (૨) [સં
ચર્, ફા ચરીદન] ધાસ, ઢાણો વગેરે દ્રીને
શોષી ખાવો (૫થુ ૫ ખીએ) (૩) રજતુ, પેદા

કરતુ [ચરી ખાવું = રખડી ખાણ; ગમે તે
રીને પેટ ભરતુ (૨) લાચરુસ્વત લેવી]

ચરસ, —સાચરસી, —સીલુ ભુઓ ‘ચડ(—૨)
સ’મા [(૨) ન ૦ જાનવર, પશુ

ચર હું વિ ૦ [ફા. ચરિંદહ] ચરનાર —ધાસ ખાનાર
ચરાઈ સ્રી ૦ [‘ચરાવતુ’ ઉપરથી] ઢોર વગેરે
ચારવાનું મહેનતાણુ —ઉ વિ ૦ ચરવા માટે
યોગ્ય, ચરા તરીકે વાપરવાનું (૨) ન ૦ ચરો —કા
સ્રી ૦ ઢોરને ચરવાની જમીન —ણુ ન ૦ ચરો,
ગોચર(૨) ચરામણ —મણુ ન ૦, —મણી સ્રી ૦
ભુઓ ચરાઈ

ચરાચર વિ ૦ [સં] ચર અને અચર, ચેતન અને
જડ, સ્થાવર અને જંગમ (૨) ન ૦ આખી સૃષ્ટિ
ચરાણુ, —મણુ, —મણી ભુઓ ‘ચરાઈ’મા
ચરાવવું સંકિં ‘ચરતુ’નું પ્રેરક (૨) [લાચ]
આપવી

ચરાળ વિ ૦ નેહંએ તે કરતા ઊંચુ —ઉમેડું
(જેમ કે, હળપૂણી ચરાળ છે) (૨) સ્પર્શની
લાગણી ન યાય એતુ —જૂડું (જેમ કે ચરાળ
ચામડી)

ચરિત ન ૦ [સં] આચરણ, વર્તન (૨) જીવનચરિત્ર.
—તાર્થ વિ ૦ [નર્મથ] કૃતકૃત્ય, કૃતાર્થ (૨)
સફળ (૩) પુ ૦ નિર્વાહ (૪) લાવાર્થ

ચરિત્ર ન ૦ [સં] ભુઓ ચરિત (૨) [લા] કપટ,
પાખડ, કાવાઢાવા ૦કારે પું ૦ જીવનચરિત્ર
લખનાર ૦કીર્ત(—ત) ન ૦ (જીવન-)
ચરિત્રનું ગુણગાન ૦નિરૂપણુ ન ૦ જીવનનું
વર્ણન, જીવનકથા

ચરી સ્રી ૦ બેહક બેઠેલા ઢોરને ઊભુ રાખવાની
લાકડાની ઘોડી (૨) [સં ચર્યા] કરી, પરેજી
ચરુ પુ ૦ [સં] એક પહોળા મોનુ વાસણ;
દેગ (૨) હોમનો ચર [—ચડાવવો = જમણ
આપતુ (૨) જમણ આપવાની હરીફાઈમાં
ઊતરતુ] ૦બકાણુ ન ૦ હવિખ્યાલ ખાવું તે.
ચગ્રજ ૦ડી સ્રી ૦ નાનો ચરુ, દેગડી ૦ડો
પુ ૦ ચડવો, માટીનો લોટો

ચરેહાટ અ ૦ [રવ ૦] ભુઓ ચડેહાટ
ચરેડો(—રો) પુ ૦ [રવ ૦] ચરડકો પ્રાસકો (૨)
ચીરો

ચરેરાટ પુ. [રવં] ચરેડો, ધાસડો (૨) ચર
એવો અવાજ
ચરો (રો) પુ. [‘ચરડું’ ઉપરથી] ગૌચર તરીકે
હાથથી રાખેલી પડતર જમીન
ચરોતર નં [સ] મહી અને સાખર એ-એ
નદીઓ વચ્ચેનો ગુજરાતનો પ્રદેશ -રિયુ,
-રુ વિં ચરોતરનુ -રી વિં ચરોતરિયુ
(૨) સ્ત્રીં ચરોતરની ખોલી
ચર્ધી નં [ફા] એક પક્ષી, ખાજ
ચર્ચ નં [હ] ખ્રિસ્તીઓનુ પ્રાય ના કરવાનુ મંદિર
ચર્ચક વિં [સં] ચર્ચા કરનાર
ચર્ચરી(-રિકા) સ્ત્રીં [મં] આનંદ, ઉત્સવ
(૨) એક છદ (૩) નાટકમા પ્રવેશ પૂરા થાય
ત્યારે મૂકવામા આવતુ ગીત
ચર્ચણુ સં કિં [સં ચર્ચ] ચર્ચા કરવી (૨)
ફૂથલી કરવી (૩) ચરચતુ; લેપ કરવો
ચર્ચા સ્ત્રીં [મં] વાદવિવાદ (૨) ફૂથલી (૩) લેપ
૦ત્મક વિં [સં] ચર્ચા કરતુ, ચર્ચાથી બરેલુ
ચર્ચા જગવે એવુ (જેમ કે, નિખંધ, વાત, ખુદો
છં) ૦પત્ર નં ચર્ચા કે વિવેચનનો છાપામા
આવેલો પત્ર -લખાણ ૦પત્રી પુ. ચર્ચાપત્ર
લખનાર ૦પરિષદ સ્ત્રીં ચર્ચા કરવાની
પરિષદ -સભા ૦પાત્ર વિં ચર્ચા થાય તેવું
(૨) ચર્ચા કરવા યોગ્ય ૦બુ અં કિં ‘ચચવું’
કંમણિ ૦રૂપદ વિં [+ સં આસ્પદ]
ચર્ચાને જેમા રચાન હોય તેવુ, ચર્ચાપાત્ર
ચર્ચિત વિં [સં] ચર્ચયિલું
ચર્ચટ પુ. [મં] યાપક, ધોલ
ચર્મ નં [સં] ચામડુ ત્વચા ૦કારે પુ.
ચામડિયો (૨) મોચી ૦કીલ પુ. મસો ૦ચક્ષુ
નં ભૌતિક -કુદરતી આંખ (જ્ઞાન ચક્ષુથી
ઊલટું) ૦દલ નં ચૂમડુ. ૦પત્ર નં ચામડાના
જેવો મજબૂત કાગળ ૦વાઘ નં ચામડાનું
વાઘ ઉઠાં ઢોલ -મર્ખિય નં [સરં હિં]
ચામડીનો એક રોગ -કાઢનો એક પ્રકાર
-મલિય નં [સં] ચામડાનું કાષણાનું, ‘દેનરી’
ચર્ચા સ્ત્રીં [સં] કામકાજ, વ્યવહાર (૨) રીત
સત, વર્તણૂક (૩) સેવા (૪) અદરનો
ભાવ સમભય તેવો દેખાવ -ચહેરો

ચર્ચણુ નં [સં] ચાવણુ -વાગોળનું તે (૨)
[લા] મનન [ઉપભોગ]
ચર્ચણુ સ્ત્રીં [મં] ચર્ચણ (૨) આરવાઢ,
ચર્ચિત વિં [મં] જેનું ચર્ચણ થઈ ગયેલું છે
એવુ ૦ચર્ચણુ નં એકની એક વાત ફરી
કહેવી તે, પુનરુક્તિ
ચલ(-ળ) વિં [સં] ચાલતુ, હાલતુ (૨) અરિયર,
ચલાયમાન ૦ચિચલ(-ળ) વિં અરિયર,
હનનગતુ -લા વિં સ્ત્રીં
ચલકચલાણુ નં (કા) મોકરાની એક રમત,
‘ખા’ ખાઈ ચાળણી’
ચલણુ નં [સં ચલન, પ્રા] ચાલણુ તે, અમલ,
સત્તા (૨) ચલણી નાણુ, ‘કરં-સી’ (૩)
વારો, રિવાજ [-થણુ = સત્તા ચાલવી (૨)
કારભાર મળવો, ચાલણુ] -ણી વિં ધ્યવ
હારમા પ્રચલિત -વપરાતુ હોય એવુ
ચલણીવલણી સ્ત્રીં જુઓ ચલનવલન
ચલતી સ્ત્રીં સગીતની એક ઢબ, જેમા ગાનનો
પ્રવાહ બહુ ઝડપથી ચલાવવામા આવે છે
ચલયાટ પુ. [ચલ + યાટ] ફેરવવાની જરૂર
રહે એવો -ઓછા પડઢાવાળો યાટ (સતાર માટે)
ચલન વિં [મં] હાલતુ, ક પતુ (૨) નં ચાલવાની
ક્રિયા ૦ક પવા પુ. એક રોગ ૦વલન નં
હાલતું ચાલણુ તે, હરફર, ગતિ ૦શાસ્ત્ર નં
ગતિશાસ્ત્ર ૦રીસલ વિં હાલવાના રવલાવ
વાળુ
ચલમ સ્ત્રીં [ફા] તમાકુ વગેરે પીવા માટેનું
માટીનું એક પાત્ર [-પીવી = હૂંકા કે ચલમમાં
તમાકુ પીવી -બરવી = હૂંકાની ચલમમાં
તમાકુ મૂકી તેમા દેવતા ભરવો (ઊલટું
-હાલવવી)]
ચલવણુ સં કિં જુઓ ચલાવવું
ચલણું અં કિં + ચાલણુ, જનું
ચલ(-ળ) ચિચલ(-ળ), ચલા જુઓ ‘ચલ’માં
ચલાઉ વિં ચાલી શકે -નમે એવું
ચલાખાચહિયારો પુ. સહિયારામા કે વેપારી-
મડળ માટે કરેલી માલની ખરીદી
ચલાખી સ્ત્રીં નાનો ચલાખો -ખો પુ.
પુ. સમચોરસ કપડાનો (મોટો) કંકડો

(ચરોતરમા ખેડૂતો પાક ઇં બાધી લાવવા
પણ એ વાપરે છે)

ચક્ષુષી સ્ત્રીં નાનું ચક્ષુષી (૨) 'બાઈ બાઈ
ચાળણી'ની રમત -ચક્ષુ' નં પડધીવાળી
નાની પ્યાલી

ચક્ષામણી સ્ત્રીં ['ચાલતુ' ઉપરથી] લમ ચઈ
રક્ષા બાદ છેલ્લે દિવસે કન્યાપક્ષ તરફથી
વરપક્ષને સગપણ પ્રમાણે અપાતી બક્ષિસ
ચક્ષા(-ળા)યમાન વિં[સં] હાલતુ (૨) ફરતુ,
બદલાતુ

ચક્ષાવતું સંકિં ચાલતુ'નું પ્રેરક [ભાવે
ચક્ષાવું અંકિં ચાલવાની ક્રિયાગતી, 'ચાલતુ'નું
ચક્ષાંતર નં [સં] 'વેરિયેરાન' (ગ)

ચલિત વિં [સં] ચગેલુ, ચાનબ્રહ્મ(૨)અરિધર
(૩) મગીનનો એક અલકાર ંકું(-કું)ડલી
(-ળી) સ્ત્રીં ચલિત ગ્રહ બતાવનારી કુડળી
(નયો)

ચલિયુ નં [બુઓ ચલ્લુ] ચકલુ, એ જાતનું
નાનું પખી [ચલિયાં ઉડાડવાં=પાકતું
રખોપુ કન્તુ, ચકલાને પાક ઉપર ન બેસવા
દેવા (૨) રમત કરવી, બેસી રહેવું. ચલિયું
ફરકતું=કોઈએ પણ અવરજવર કરવો (પ્રાય
નકારના-નિર્જન હોય-એ લાવમા)

ચલ્લું નં [મં ચહ?] કચોલુ, પ્યાલી (૨)
માટીની લોટી, લોટુ

ચલ્લેધો પું કડ્છો (સુ) [(આજ્ઞાર્થકપ)
ચલ્લો અં કિં [હિં] ચલ્લો, તૈયર થાઓ
ચલ્લોઠો પું ખેસ, ઉપરણો

ચલ્લુક વિં [સરં પાલી ચુલ, દે. ચુલ=નાનું,
લધુ] + હલક; માલ વગરનું, છુલ્લક

ચલ્લું નં [સરં દે ચિલ્લા, સં ચિલ્લી]
ચકલાની જાતનું નાનું પખી ચકલુ -લ્લો
પું ચકલો -લ્લી સ્ત્રીં ચકલી

ચલ્લું નં [સં ચુલક] ચાગળુ, અજલિ
ચવ પું, સ્ત્રીં [મ] માતીનું એક તોલ, ટકા
(૨) = ૧૩ામ ટકા (૨) હોશ, રામ, સકાર (૩)
આવડત, ગમ (૪) ડંગ, ઠેકાણું (૫) [સરં હિં.
ચાવ] સ્વાદ, લહેજત ંદાર વિં [મ]
સ્વાદવાળું, લહેજતદાર

ચવક પું એક જાતનો ચવડ વેલો

ચવચવ વિં [સરં મ, પ્રા = એક રવ. રવં?]]
પરચરણ, કુટકળ (૨) સ્ત્રીં બુદ્ધે બુદ્ધે ઠંકાણેથી
ચૂંટી કાઢેલી-કુટકળ બાબતો

ચવડ વિં [બુઓ ચિન્વડ] મુરલીથી તૂટે
ફાટે કે ચવાય એવું

ચવડા(-ર)વડું સંકિં 'ચાવવું'નું પ્રેરક
ચવડુ વિં ચવડ (૨) નં હળનો અણીદાર
દાતો, જે બોયમા પેસે છે

ચવલિયુ, ચવલુ વિં પાપણે ઘોળા વાળવાળું
(ઉદાં 'ચવલિયો બળદ')

ચવલી સ્ત્રીં [મ] બેચ્છાની
ચવલો(-ળો) પું જૈન જાતિનો રત્નેચણે (૨)
શેરડીમા થતો એક રોગ

ચવડું સંકિં [પ્રા ચવ = કહેવું (૨) ચવવું;
જન્માતર પામડું] કહેવું, વર્ણવવું (૫) (૨)
અં કિં ચવવું, પડવું (ઉદાં કેવલોકમાધી
ચવડ) (જૈન)

ચવવેરો પું ઘં તથા જમીનનો વેરો

ચ(ળ)વળડું અં કિં [બુઓ ચળવળડું]
સળવળડું, ચળ ચાવવી [તનમનાટ

ચ(ળ)વળાટ પું ['ચવળડું' પરથી] ચળ (૨)
ચવળો પું બુઓ ચવલો

ચવાઈ સ્ત્રીં મરકરી; ઠંકડી

ચવાણું નં [સં ચર્વણ] કાચુ કાર કે રોડેનું
ખાવાનું (વાણી, ચણા, મમરાશેવ વગેરે)

ચવાણું અંકિં 'ચાવવું'નું કર્મણિ (૨) [સરં
શૌ ચર્વ = ચર્ચવું, કે ચર્વેણ = લોકાપવાદ
હિં. ચર્વાઈ, -વ = બદનામી] [લા] વગોવાણું,
લોકમા ગવાણું

ચવૈયા પું ૦ ૧૦ ચાળા પડવા તે

ચવો પું પગને તળિયે ચયેલો ફાલો

ચક્ષ્મ સ્ત્રીં [ફા] આખ. ૦(-સમ) પોરડી
સ્ત્રીં દીકું અદીકું કરવું તે; આખ આડા કાન
કરવાતે. -ક્ષ્મી વિં સ્ત્રીં આખના આકારની
(કોર) -ક્ષ્મું નં આખે બરાબર દેખાય તે
માટે પહેરવાનો કાચ (પ્રાય ૦ ૧૦ માં).
[ચક્ષ્માં આવવાં=ચોડું દેખવું, આખને
ચક્ષ્માંની જરૂર પડે એમ થવું (૨) અભિગમન

ચડવુ -ઊતરી જવા = ચરમાની જર ન રહેવી -ચડાવવા, ઘાલવા = ચરમાં પહેરવાં -ઠેકાણે ન હોવા = મિલન ઠેકાણે ન હોવો
-ફરી જવા = ગુરસે થવુ (૨) ખરી વસ્તુ ન દેખાય એવુ થવુ -ખેસવા, લાગુ પડવા = ભેવા માટે અનુકૂળ (ભેદિતા નખરનાં) ચરમા મળવા ચરમાનો નખર કાઢવો = આંખને ક્યાં ચરમાં ખેસશે તે તપાસવું ક્યા નખરનો ચરમનો કાચ જરૂરી છે તે ખોળી કાઢવુ ચરમે છુલછુલ, ચરમે સુલાખ = આધળુ, આધુ ભેતુ] -ચરમેધન વિં આધળુ ધધ,સાવ ન દેખતુ (ચરમાં વગર ન જ દેખાય એવી આખોવાળુ)

ચરમે(-સમે) પું [ફા] પાણીનો ઝરો ચપક પું [સં] મધ, દારૂ (૨) તે પીવાનું પ્યાલું ચસ નં [સં ચણ, પ્રા ચમ = ખાવુ, લાવવું] અતિ ભાવ - પ્રેમ, ચસકો

ચસક સ્ત્રીં ['ચસકવું' ઉપરથી, સરં હિં] (નસ કે સાધાના રનાયુના એકાએક) ચસક-વાથી થતુ દુખ (-આવવી, -મારવી)

ચસકવુ અં કિં [સરં ખસકવું, રવં]

પકડમાથી અથવા એકાદ રથાનમાથી ખસવુ છટકવું (૨) ગાંડા થવુ, મગજ ઠેકાણે ન રહેવુ

ચસકવું અં કિં ચસકવું મરડાવુ, ચસક આવવી

ચસકો પું ['ચસકવું' ઉપરથી] ચસક, સળક

(૨) [ભુઓ ચસ, સરં હિં] તલખ, ભાવ,

ચડસ (૩) લત, ખો (૪) નખરામાથ

[-આવવો, નાખવો, મારવો = ભુઓ ચસક

આવવી -કરવો = રવાઢ કરવો, શોખ કરવો

-પડવો = -નો શોખ થવો, -નો રવાઢ ખૂબ

ગમી જવો -લાગવો = નાઢ કે લત પડી જવી]

ચસચસ અં [સરં કસવું, રવં] ચસે નહિ

તેમ ઠંણું અં કિં તગ હોવુ, જકડાવુ

(૨) સં કિં ચસચસાવવું, ખરાખર ખેચીને

પીવુ -સાટ અં ચસી ન જાય તેમ -તગ

(૨) સપાટાખધ (પીવુ) (૩) પું તગ હોવુ

તે -સાવવુ સં કિં તગ કરવુ (૨)

અપાટામાં કે ખરાખર પીવુ

ચસમ પું [હિં] રેશમના ફોરાની ગૂઢળી

ચસમપોરી સ્ત્રીં ભુઓ ચસમપોરી

ચમચુ નં ભુઓ ચસચુ

ચસમે પું ભુઓ ચસમે

ચસવુ અં કિં [સરં ચમકવું] ચળતુ ખમતુ

(૨) [સરં ચસચસવુ, હિં ચમનાં] દયાદે

ખેસી જવું (પૂળા, કડખ) (૩) વધી જવુ

(૪) વ્રકસાનમા આવી પડવુ

ચસાચરી સ્ત્રીં ચડસાચડસી, રપર્ધા

ચહટાસિ(-ખિ)ચુ વિં રવાડીયુ

ચહુ વિં [સં ચતુર, સરં હિં, મ ચહુ, પ્રા

ચઝ] + ચાર ૦દા, ૦દિશ અં + ચારે

દિશાએ, અધી બાહુ

ચહેખચો પું [ફા ચહવ-ચહ] લીલ અને

વનરપતિથી ભરપૂર હોજ

ચહેરો પું [ફા ચહરહ] મોનો ઘાટ, શિક્ષ, 'સુરત (૨) કપાળ પરની એક હલમત

[-ઉતરાવવો, -કઢાવવો, -કઠાવવો =

કપાળ પરના વાળની હલમત કરાવવી જેથી

ચહેરો શોભે -ઊતરવો, ઊતરી જવો =

મો લેવાઈ જવુ -રીકુ પડી જવુ -કાઢવો =

ચહેરો કઢાવવો (૨) તેવી હલમત કરી,

ચહેરો ઘાટીલો બનાવવો (૨) આકૃતિ પાડવી-

ચીતરવી -પડવો, પડી જવો = મો ઊતરી

જવુ] -રાદાર વિં ઘાટીલુ સુદર

ચળ વિં [સં ચઝ] અરિધર ંવિચળ વિં

ભુઓ ચલવિચલ -ળાચળ વિં [+અચળ]

ચરાચર, ચળ-અચળ

ચળ (ળ,) સ્ત્રીં ખૂલ્લી ખજવાળ (૨) [લા']

અજ પો, ચટપટી [-આવવી, -થવી = ચ'

પટી થવી (૨) ખૂલ્લી થવી -કાઢવી,

-ભાગવી = ચટપટી દૂર કરવી, અજ પો દૂર

કરવો, -રાખવી = અજ પો સેવવો]

ચળક સ્ત્રીં ચળકાટ (૨) ચળકતી ટીકી ંચળક

અં ચળકે - તેજ મારે તેમ ંણું અં કિં

[સરં હિં ચલ્લકનાં] તેજ મારવુ ંજકવુ

-કાટ પું ચકચકાટ, પ્રકાશ [-મારવો =

ખૂબ ચળકવું] -કારો પું પ્રકાશનો ચમ-

કારો ંજકારો -ક્રી સ્ત્રીં ચળકાટ (૨)

ચળકારો મારતી વસ્તુનું છાંટણુ (દિશ)

કપડા ઉપર ચળકી છંટાવી છે -કીબંધ
વિં ચળકીવાળું, ચળકતું (નવા સિક્કા માટે)
ચળચળાણું અંકિં [સં ચલ્ ઉપરથી] ચળવું,
અસ્થિર થવું

ચળવણી સ્ત્રીં ભુઓ ચળવણી
ચળવળ સ્ત્રીં [સં. ચલ્ + વલ્ (સં.), સરં મ]
ચટપટી, અજ પો; વલોપાત (૨) હિલચાલ,
પ્રવૃત્તિ, આંદોલન ૦ણું અંકિં જરા હાલવું,
સળવળવું (૨) કંઈક કરવાને ઊંચાનીચા
થવું (૩) મનમા ખૂચવું -ખાટ પું ચેળ
વળતું તે(૨)તલસાટ, વલવલાટ(૩)ખંજવાળ
-ખિચું વિં ચળવળ જગાડવાના સ્વભાવનું,
ધમાલિયું

ચળણું અંકિં [સં. ચલ્] ડગવું, ખસવું (૨)
[લા.] પતિત થવું, સ્વચ્છ

ચળાઈ સ્ત્રીં [‘ચાળવું’ પરથી] ચળામણી. -મણ
નં ચળામણી (૨) ચળતા નીકળેલું ભૂસું -
કચરો -મણી સ્ત્રીં ચાળવાનું મહેનતાણું

ચળાયમાન વિં ભુઓ ચલાયમાન
ચળાવવું સંકિં ‘ચાળવું’, ‘ચાળવું’નું પ્રેરક
ચળાણું અંકિં ‘ચાળવું’નું ક્રમણિ (૨)
‘ચાળવું’નું ભાવે

ચળાંક વિં [સરં કળાંક] વહી-બહુકી ગયેલું
ચળિત વિં ભુઓ ચલિત
ચળિયાં નં બંબં [‘ચાળવું’ ઉપરથી] લાડુના
ચળામણના કંકડા (કા)

ચળિયાંપુતળિયાં નં બંબં [ચલિયું + પૂતળું]
(ઘડિ, જવની) ઊંખીઓ

ચળું નં [સં ચુલક, પ્રા ચુલક] હાથમાં પાણી
લેવા હથેળીને પાત્રાકાર કરવામા આવે છે તે
(જમી ઊઠી હાથ મો ધોતી વખતે) -કરણું
= જમીને હાથ મો ધોવા. -લેણું = ચળું
કરવા ચળુંમા પાણી લેવું] ૦પાણી નં
ચળું લેવાનું પાણી [(૪) પુષ્કળ

ચંગ વિં [સં] સ્વચ્છ(૨) મજેદાર(૩) તદ્દરત
ચંગ પું [ફા] મોથી પકડીને વગાડવાનું એક
વાજુ; મોરચંગ (૨) વગાડવાની પિત્તળની
તકતી તાળ (૩) પતંગનું પૂછડું (૪) ગંધકાની
એક રમત(૫) નં ઘંટ

ચંગી, ૦ભંગી વિં [ચંગ + ભંગ (ભાંગ)]
ભાંગગાળમા મસ્ત રહેનાર, બ્યસની (૨)
કાછડીછૂટો

ચંચું વિં [ભુઓ ચંગ] નીરોગી, તદ્દરત
ચંગૂલ નં [સરં હિં ચંગુલ, ફા. ચુગલ ?]
પક્ષીના પંખે

ચંગોટી સ્ત્રીં [સરં મ ચિંગુટી] સૂતા મોઢે
માથે એઢેલું લૂગડું [ટોપકી

ચંગોડી સ્ત્રીં [દે. ચંગેરી = ફૂલની નાની છાબડી]

ચચ(-ચુ, -ચૂ) [સં] સ્ત્રીં ચાચ

ચંચરી પું [સં] ભમરો (૨) એક છંદ (૩)
સ્ત્રીં ભમરી ૦ક પું ભમરો

ચંચલ(-ળ) વિં [સં] ડગમગણું (૨) અધીર
(૩) ક્ષણિક, ફાની(૪) ચકોર, ચાલાક. ૦(-ળ) તા
સ્ત્રીં. -લા(-ળા) સ્ત્રીં ચંચળ સ્ત્રી (૨)
લક્ષ્મી(૩) વીજળી(૪) એક છંદ. -લાચમાન
વિં ચંચલ -ળાઈ સ્ત્રીં ચચળતા

ચંચળાણવું સંકિં [ચંચ (સં ચંચું) ઉપરથી]
ચાચમા આવે તેટલું થોડું થોડું મોમા લઈને
મમળાવવું (હિંદાં મોમા કચારનો શાને
ચચવાળ્યા કરે છે ?) (૨) [લા.] ઝટ પાર ન
આણવો (૩) પપાળ્યા કરવું, હાથ ફેરવવો

ચંચુ(-ચૂ) સ્ત્રીં [સં.] ચાચ ૦પાત, ૦પ્રવેશ
પું ચાચ બોળવી તે (૨) [લા.] પ્રવેશમાત્ર,
અદ્ય પરિચય ૦સૂચી નં એક પખી

ચંદ વિં [સં.] ગરમ (૨) કોષી (૩) લય કર.
૦કિરણ પું (સં.) સૂર્ય. ૦નેત્રી સ્ત્રીં એક
ભતની માખ ૦સરેટ નં પ્રાચીન કાળનું
ધરોળીના આકારનું એક રાક્ષસી પ્રાણી
-હા(-હિકા, -હી) સ્ત્રીં ઉચ્ચ સ્વભાવની સ્ત્રી
(૨) [સં] ફગાઈવી -હાંશુ પું [+ બશુ] સૂર્ય

ચંદાલ(-ળ) વિં [સં] નિર્દય, ધાનકી (૨)
પાપી; નીચ(૩) પું એક ભતનો અંત્યજ(૪)
મારો, જલ્લાહ (૫) [લા.] નીચ-ધાતકી કર્મ
કરનાર પુરુષ -ળચક નં અનર્થની કે
અનિષ્ટની પરંપરા -ચકક, ‘વીશિયસ સંકલ’
-ળચોકડી સ્ત્રીં કાળાં કામ કરનારાઓની
ટોળી -ળાણુ(-ણી) સ્ત્રીં ચંદાળ સ્ત્રી (૨)
ચંદાળની સ્ત્રી -ળપણું નં

ચ હિ, ૦કા, -ડી સ્ત્રી [સં] જુઓ ચડા
ચ ડીપાઠ પુ [સં] દુર્ગાદેવીનું સ્તોત્ર-સપ્તશતી
[-કરાવવો = (માનતાને અંગે) તે સ્તોત્રનો
પાઠ પુરોહિત પાસે કરાવવો]

ચ દૂલ પુ [સરં હિં ચઢ, મ ચડોલ]
અરીણનું સત્ત્વ (ચલમમા પિવાય છે)

ચડોલ(-ળ) પુ [સરં મ ચડો(-દો)લ, હિં
ચઢૂલ] એક પક્ષી (૨) ચકડોળ

ચ ત પુ [‘ચ તવણુ’ ઉપરથી] આશક (૨)

સ્ત્રી + જુઓ ચિતા (૩) નં + ચિત

ચ તવણું સંકિં [સં ચિત] ચિતવણું, વિચારણુ (૫)

ચ તની સ્ત્રી [જુઓ ચત] માશૂક, પ્રિયા

ચ તા સ્ત્રી + જુઓ ચત, ચિતા

ચ દ વિં [ફા] ઠેટલુક, ચોડુ, જૂલ

ચ દ પુ [સં, પ્રા] ચદ્ર (૨) ચાક્ષા તરીકે
કપાળે ચોડવાની ટીકી

ચ દન નં [સં] સુખડનું ઝાડ-લાકડું (૨)

સુખડનો લેપ (૩) ટીલું, તિલક [(ચોખ્ખુ)

ચ દન જેવું = એકદમ ચોખ્ખુ] ંગિરિ

સ્ત્રીં જ્યાં સુખડનાં ઝાડ થાય છે એવો એક

પર્વત, મલયાચલ ંધો પુ [સરં હિં

ચદનગોહ] જુઓ ઊંડણધો ંચૂડી સ્ત્રીં

[?] નકશીદાર ચૂડી ંહાર પુ [સરં હિં,

સં ચદ્રદાર ?] સ્ત્રીઓની ઠોટનું એક ધરેણું

ચ દની સ્ત્રીં [દે ચદિળ = ચદ્રિકા, સરં દે.

ચદણી = ચદ્રની પત્ની] ચાંદની (૨) [સં

ચદ્ર ઉપરથી] ચદરવો, છત (૩) [‘ચદન’

ઉપરથી] ચદન બરવાની કટોરી (૪) [‘ચદ્ર’

ઉપરથી ?] એક વનસ્પતિ-ખારમાસી

ચ દરણું સં કિં પાત કઢાવી લેવી (૨) છેતરણુ

ચ દરવો પુ [સં ચદ્ર પરથી, સરં હિં ચૈદવા,

પ્રા ચદાબવ, ચદાચણ] છતનું રંગબેરંગી

કપડું (૨) છત, ચદની [-ખાંધવો = માડવો

ખાંધવો (૨) જાહેર કરણુ (૩) ફળેટી ઊંડા

ઠવી (૪) છાતિ ગળવવી]

ચ દા સ્ત્રીં [સં ચદ્ર, પ્રા ચદઅ] ચદ્ર (૨)

ચદની, ચાદરણુ ંવત વિં એ નામની

ક્ષત્રિયોની એક પેટા નાતનું (૨) પું એ

નાતનો માણસ (૩) રાજ્યનો મોટો સામંત

ંવા વિં [+વત (મં)] ચદ્રના જેવું-

જેટલું (૨) જેની ઉપર ચદ્રની આકૃતિ કાઢેલી

દે ભરેલી હાથ તેડું [ઠાઠવાણ લાગણુ

ચંદાણુ અં કિં [‘ચાદુ’ ઉપરથી] ચાંદુ ૫૬૭.

ચંદી સ્ત્રીં [સરં મ] ઘોડાકે બળદને અપાનો

સૂકો દાણો (૨) [લા] (લક્ષ્મીનાં વાહનને ચદી

રૂપે) ખડણી (૩) લાંચરુશવત [-ચઢવી =

ચદીનો દાણો દે લાચ મળવી (૨) ખાઈ

પીને ઘોડા જેવા થણુ -આપવી = ખાવાની

ચદી ચૂંવી (૨) ખડણી આપવી]

ચ દેરી સ્ત્રીં (૨) વિં [દે = એક નગરી મરં

હિં, મ] એ નામનું એક જૂનું ગામ (ગ્વાલિયર

રાજ્યમાં) દે ત્યાનું બનેલું દે તેને લગતું (જેમ

દે, ચદેરી રોડુ, પાથડી ઇં કાપડકામ)

ચ દેલ વિં (૨) પું [સં ચદ્ર, સરં હિં]

ક્ષત્રિયોની એ નામની પેટા નાતનું

ચ દો પું [સં ચદ્ર] ચાદો (૨) ધાનુના પતરા

ઉપર લખેલું બક્ષિસનામું (૩) ચદેરો, મુખ

વટો (૪) ચદ્રમા જેવો ગોળ આકાર (ટાપીનો

ચ દો) (૫) ચાલો (૬) મહોર, છાપ

ચ દ્ર પું [સં] ચાદો (૨) ઉપગ્રહ (જેમ દે

શનિને અમુક ચદ્ર છે) (૩) છૂદણુ, ટપક (૪)

ચાલો (૫) એકની સંજ્ઞા ંક પું ચાંદો

(૨) મોરના પીંછાની ટીલડી (૩) મહોરછાપ

વાળો સિક્કો, બિલ્લો (૪) ચદ્રના જેવો

આકાર ંકલા(-ળા) સ્ત્રીં ચદ્રની કળા,

બિબનો સોળમો ભાગ (૨) એક જાતની

સાડી (૩) ચદ્રનું કિરણ (૪) અખોડાનું

એક ધરેણું, ચાક ંકાત પું એક જાતનો

મણિ, જેના ઉપર ચદ્રના કિરણ પડતા તેમાંથી

પાણી ંમે છે ંકાતા સ્ત્રીં રાત્રી (૨)

ચાંદની (૩) પું એક છદ ંકીડા પું

એક છદ ંચદણુ નં ચદ્રનું ગ્રહણ ંચૂડ

(-ઠામણિ) પું (સં) શિવ ંજ્યોતિ

સ્ત્રીં ચાંદની (૨) એક જાતનું દાડખાનું

ંદારા સ્ત્રીં બં વં [સં] સત્તાવીસ

નક્ષત્ર (તે ચદ્રની પત્નીઓ મનાય છે)

ંનાડી સ્ત્રીં ઇંડા ંપ્રમા સ્ત્રીં ચાંદની

ંબિદુ નં અનુનાસિક અવાજની (૮)

આવી નિશાની ંબિંબ પુઁ ચદ્રનો ગોળો
 ંમણિ પુઁ ભુઓ ચદ્રકાત ંમ ઠલ(-ળ)
 નઁ ચદ્ર અને તેની આસપાસનુ ફંડણુ
 ંમુખી વિઁસીઁ ચદ્રના જેવા મુખવાળી(ર)
 સીઁચદ્રના પ્રકારમા ખીલતા ફૂલની એક વેલ
 ંમૈલિ પુઁ (સ) મહાદેવ ંરે(-લે)ખા
 સીઁ ચદ્રની કળા(ર) એક વનસ્પતિ (૩)
 એક છદ ંવત્મ પુઁ એક છદ ંવાર
 પુઁ સોમવાર ંશાલા(-ળા) સીઁ અગાથી.
 ંરોખર પુઁ (સ) મહાદેવ ંહાસ પુઁ
 ચકચકતી તલવાર (ર) [સ] રાવાળની
 તલવારનુ નામ (૩) એક પૌરાણિક રાજ
 ચદ્રમા પુઁ [સં.] ચદ્ર, ચંદો
 ચદ્ર(-દ્રૂ)સ પુઁ [સરઁ હિં. ચંદ્રસ, ન ચદ્ર
 (-દ્ર, -ત્રો)સ, જ સુદત્સ?] એક જાતનો
 સુગંધીદાર શુદ્ર, ગંધબિરોજો
 ચદ્રાયન પુઁ [સં ચદ્ર ઉપરથી] એક છદ
 ચદ્રાવળા પુઁ[સં ચંદ્ર ઉપરથી] એક છદ(ર)
 એક જાતની કાચરચના [ગીત
 ચદ્રાવળી સીઁ[સં ચદ્ર ઉપરથી] એક જાતનું
 ચદ્રિકા સીઁ [સં] ચાદની
 ચદ્રી સીઁ ચદ્ર (પ)
 ચદ્રૂસ નઁ ભુઓ ચદ્રસ [-દવા
 ચંદ્રોદય પુઁ[સં] ચદ્રનો ઉદય(ર)એક ઔષધિ
 ચ પક પુઁ[સં] ચ પો ંમાલા(-ળા) સીઁ
 એક છદ ંવણું વિઁ ભુઓ ચ પાવણું
 ચંપત વિઁ [સરઁ હિં, મ સં ચપ્=જવ]
 હાગતુ, નાસી છૂટુ. [-યવું=નાસી છૂટુ,
 ચલતી પકંચી.]
 ચ પક્ષ પુઁ[સીઁ, નઁ [સરઁ હિં મ ચપ્પલ]
 ઉપર ખોલ વગરનુ એક પ્રકારનુ પગરથુ
 ચ પાવણું સઁ કિઁ 'ચાપણું'નુ પ્રેરક
 ચંપાણું અઁ કિઁ 'ચાપણું'નુ કર્મણિ રૂપ (ર)
 ગદગીમા પગ પડવો
 ચંપી સીઁ ['ચાપણું' ઉપરથી, ઢે ચંપિઅ=
 આકમણ, દઆવ] મસળનુ-દઆવનુ તે
 ચંપૂ સીઁ, નઁ [સં] ગદ અને પદ બનેવાળી
 સાહિત્યકૃતિ [ફૂલવેલ
 ચંપે(-ખે)લી સીઁ [ભુઓ ચમેલી] એક

ચંપો પુઁ [સં ચપક, પ્રા ચપા] એક ફૂલઝાડ
 -પાવણું વિઁ ચ પાના ફૂલના રગનુ
 ચંથુ પુઁ [સરઁ હિં, મ ચંચૂ, કા] ભોટવા-
 ઘાટનુ એક વાસણ (ર) ફળે, ભોટવો
 ચખૂડિયા પુઁ ઊંચા ઘાટનો લોટો
 ચખૂડી સીઁ નાનો ચથુ
 ચંખેલી સીઁ ભુઓ ચપેલી
 ચા (ચા') પુઁ, સીઁ[ચીની-ચા, ત્શા] એક છોડ
 (ર) તેના પાનનુ પીણુ [-પીવી=(ધડિયાળ)
 બધ રહેવું ઉદાઁધડિયાળ ચા પીએ છે] ંખાનું
 નઁ ચાની કુકાન, 'હોટેલ' ંદાની સીઁ
 ચાની છીટલી ંપાણી નઁ ખઁવઁ ચા ઢે ચા
 સાથેનો નાસ્તો [-કરવાં=ચા પીવી, ચા
 સાથે નાસ્તો કરવો (ર) ચાપાણીની મિજલસ
 કરવી ચાપાણીમાં=પરચૂરણ ખર્ચમા
 (ચાપાણી વગેરેના)]
 ચાડીર, ચાઓળ નઁ [સરઁ મ ચાવ(-હૂ)ર]
 વાવણી માટે અનાજ ઓરવાનુ એક ઓળર
 ચાડીસ પુઁ [તુર્કી ચાવૂશ] લન્કરમા ઠકા,
 નિશાન વગેરેની ટુકડીનો જમાદાર [-જેવું
 મેં=સુકાયેલુ ને ઊતરી ગયેલુ મેં]
 ચાક વિઁ [તુર્કી] તડુસ્ત, ખરેખર તૈયાર(જેમ
 ઢે તબિયત એની ચાક છે) [-કરવું=તેજ
 કરવુ ચકાવવુ(જેમ ઢે દીવો ચાક કરો)-ચલુ-
 =રકુતિ ઢે તેજમા આવવુ, જ્ઞેયત ઢે સાવધાન
 થવુ (ર) [ફા] ફાટેલુ, ચીરેલુ (૩) પુઁ [ફં
 ચૌક] એક જાતની વોળી પોચી માટી, ખડી
 ચાક પુઁ[સં ચક્ર, પ્રા ચક્ક] પૈડુ, ચકર (ર)
 કુલારનુ ચેક, ચાકડો (૩) ચકની ગોળ ગતિ,
 ચકર ચકર ફરવુ તે, ધૂમરી (૪) અખોડામા
 ઘલાતુ એક ગોળાકાર બિલ્લા જેવું ચરેલુ.
 [-આપવો, દેવો=ગોળ ગોળ ફરવવુ,
 ધુમાવવું -ચડવો=ચકર ચકર ગતિમા
 આવવુ -લેવો, ખાવો=ગોળ ગોળ ફરવુ
 ચાકે ચલવું=ચાક ખાવો, ગોળ ગોળ ફરવુ
 (ર) કુલાગના ચાકડા પર ચડવુ ઢે મુકાવુ (૩)
 [લા] (વત) જગમગીથીએ ચડવી, ખૂમ ચર્ચા
 ઢે ચેળાચોળ જગવી, વગોલાવું, ફરેત થવુ
 (૪) મઢ ઢે મસ્તીમા આવી જવું, માતવુ

(જેમ કે, હમણાંનોએ બહુ ચાકિ ચડ્યો છે)]

ચાકચકચ નં [મં] ચકચકાટ, ઉજ્જવલતા

ચાકટ(-ણુ, -ળ, -ળણુ) સ્ત્રી[દે ચકુચકાટ]

બે મોઢાનો આપળો સાપ

ચાકડો પું [મં ચક્ર] કુભારનો ચાક

ચાકણુ (ણ) સ્ત્રીં જુઓ ચાકટ

ચાકખાક વિં [જુઓ ચાક તુર્કી, સરં મ

ચાકપાક] હોશિયાર, ચાલાક, પહેચિલ

ચાકર પું [ફા] ઠાસ, નોકર ંડી સ્ત્રીં

ચાકરનું કામ કરનાર સ્ત્રી -રિયાત વિં

ચાકરી કરનાર (૨) ચાકરિયુ (૩) પું

નોકર, ચાકર -રિયુ વિંચાકરી પેટે મળેલુ

-રી સ્ત્રીં ચાકરનું કામ(૨)સેવા, સારવાર

(૩) ચાકરનું મહેનતાણુ (૪) નોકરી

[-ઉઠાવવી = ચાકરી કરવી, આવજત-

સારવાર કરવાં -એ જણુ = નોકરી કરવા

જણુ -એ રહેણુ = નોકર તરીકે રહેણુ]

ચાકડો પું કાંચળી ઉપર પાડેલી રેશમ કે

કસબની લાત

ચાકળ, ંણુ (ણ) સ્ત્રીં જુઓ ચાકટ

ચાકળી સ્ત્રીં નાની ગાગર

ચાકળો પું[દે ચક્કલ] આખળિયો, આડછી

(૨) ઠાસની મોટી ગરગડી (૩) ગોળ કે

ચોરસ નાની ગાદી (ખાસ કરીને ચામડાની)

ચાટી સ્ત્રીં [સં ચક ઉપરથી] ખીલા રક્ત વગેરે

સાથે વપરાતી પેચવાળી કે પેચ વિનાની ચકતી

(૨) ગોળ ગાઠડી (૩) ગોઠવીને કરેલો ઢગલો

[-કાઠવી = રક્ત ધં ની ચકતી હઠાવી લેવી

(‘ધાલવી થી હોલટું) -ચાઠાવવી, બેસાઠવી

= તે ચકતી તેની જગાએ બરોબર ગોઠાવવી

-મારવી = એક પર એક બરોબર ગોઠાવીને

ઢગલો -ચાટી કરવી]

ચાકું(-કું) પું, નં [જુઓ ચાકું] ચપ્પુ

[-ચસણુ = ચાકુની ધાર કાઢવી -કાઠણુ,

-દેખાઠણુ = મારવા માટે ચાકુ કાઢી તૈયાર

કરવું તેમ કરીને ઠરાવણુ]

ચાકું નં [સં ચક ઉપરથી] ચકટ(૨)ગચિયુ

(૩) ખજૂરનું વાઢિયુ -ગૂણ

ચાકું પું, નં [ફા] ચાક, ચપ્પુ

ચાકુપ વિં [મં] ચણુ -આખ સખધી (૨)

આખથી યતુ (૩) પ્રત્યક્ષ

ચાખડી સ્ત્રીં પાવળી

ચાખણુ નં [‘ચાખડું ઉપરથી](સુ)અપાણુ

ચાખણુ મં કિં [મં ચપ્પુ, પ્રા ચક્ચ] છલધી

ગ્વાલ જોવો (૨) [લા] જરા-થોડુંક ખાણુ

ચાખળિયો પું [જુઓ ચાકળો] આખળિયો

ચાખાણું નં જુઓ ‘ચા’ના

ચાગ પું (કા) લાઠ, પ્યાર

ચાખણુ(-ણુ) વિં[ચાગ’ઉપરથી](કા) પવિત્ર

હોવાનો ઢોંગ કરતુ (૨) મૂર્ખ છતાં ચપ્પર

હોવાનો ઢોંગ કરતુ (૩) પ્યાર કે લાઠ ચાહતુ

ચાગાચૂણુ વિં[‘ચાગ’પરથી] બેવકૂફ (કા)

ચાચ પું [મં ચપ્પર પ્રા ચક્ચ] મડપની

બહારનો ખુલ્લો ચોક (૨) ચાર રસ્તાનું ચકલું

(૩) હીપચઢી તાલ (૪) સ્ત્રીં ચકલાની દેવી

ચાચરિયા નંખંખં [‘ચાચર’પરથી] ચકલા-

ની દેવીના ગણ

ચાચર નં [ચાચર ઉપરથી?] (કા) કપળ

ચાચા [માનાય], ચાચો પું જુઓ કાંકો

ચાટ પું [સં] વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરાવી ચોરી

કરનાર (૨) વિં [?] ભોઠું, શરમિહ

[-પડણુ, -ખનણુ સાથે]

ચાટ (ટ) સ્ત્રીં [‘ચાટણું’પરથી?] કૂતરાને

ખાવાનું નાખવાનું ઠામ (૨) [દે ચટ્ટ = બૂખ

પરથી? કે ચાટણું?] ખાવાનો ચસકો, લાલસા

ચાટ સ્ત્રીં [રવં? સં ચટ્ પરથી] લપડાક,

તમાચો (૨) મહેણુ, ઢોણો

ચાટકો પું[જુઓ ચાટ] મનમા લાગતો ચટકો

(નવલરામ)

ચાટણુ નં[‘ચાટણું’પરથી]ચાટણુ તે(૨)ચાટવાની

ઝોલધી -છિયુ વિં ચાટવા -ખાવાની

લોહપતાવાળુ -ણુ નં જુઓ ચાટણ (૨)

ચાટણુ નં ઘંણ -લો પું[છિયો(તિરસ્કારમા)]

ચાટણુ સં કિં [દે ચટ્] છલ વતી અડીને

વરતુને સ્પર્શવી, તે પર ફેરવવી કે તે વડે

ચાખણુ, ચૂસણુ કે ખાણું [(૨) હલેસુ

ચાટવો પું [દે ચટ્ટ(૦ચ)] લાકડાનો કડછો

ચાટી સ્ત્રીં [‘ચાટ’ ઉપરથી] લપડાક

ચાટુ વિ० [સં] પ્રિય; મીઠું (વચન) (૨) સ્ત્રી
પ્રિય લાગે તેવું વાક્ય - વાત - દ્વંદ્વિત સ્ત્રી
[+સં ઉક્તિ] પ્રિય લાગે તેવું કથન

ચાટુડી સ્ત્રી૦ નાનો ચાટવો (૨) કાટામા નગ
ખેસાડવાનું ધર(૩) કાનનો મેલ કાઢવાનું ઓળર
ચાટુડું વિ० ['ચાટુ' ઉપરથી] ઢાઢાણું, ચખા
વણુ (૨) ['ચાટવું' ઉપરથી] ચાટણિયું (૩)
લાચિયું (સરં મ ચાટું)

ચાટો પું० ['ચ ટુ' ઉપરથી] ચાટણ, ચાટણ
ચાટું નં ચામડું, ડાચ, ચકાચુ

ચાડ સ્ત્રી૦ [સરં મ ચાઢ, ઢે ચાર=ધરણા]
ચીવર, ચાનક, કાળછ (૨) [કા] રૂપર્થ, ચડસ
ચાડખું નં ['ચાડી' પરથી ? સં ચારક ?]
જસૂસ, બાતમીદાર, ચાડીકા(૨) રખવાળ, પગી
ચાડસરી સ્ત્રી૦ (કા) ત'ખૂ બાંધવાની ખૂટી
ચાડિયું વિ० [જુઓ ચાડી] ચાડી ખાનાર
-ચણુ વિ० સ્ત્રી૦ -ચો પું० સુકલકડી માણસ
(૨) પખી, વાદરા વગેરેને બિવરાવવા માટે
કરેલો માણસ જેવો આકાર (૩) ગામ -
શેરીનો નકારો માણસ (૪) નિદાપાત્ર માણસનું
પૂતણું (૫) વિ० પું०

ચાડી સ્ત્રી૦ [સરં મ. ચહાડ, ચાઢી, કા
ચાઢિ, દે. ચાઢ=માયાવી] એકની વાત
ખીલને કહી દેવી તે [-કરવી, ખાવી]
(૨) [જુઓ ચાટુ] જેમા ગોળો મુકાય
છે એ ગોઢણનો ભાગ. ઠકો પું० [સં ચારક ?]
(કા) [લૂટારા કે બહારવટિયાની ટોળીમતિ]
શત્રુની ચોખી કરતો માણસ ંખોર વિ०
ચ ડિયુ, ચ ડી ખાવાની આહતવાળું ંચુગલી
સ્ત્રી૦ [સરં મ ચહાલીચુગલી કા ચાઢિ-
ચુગળિ] ચ ડી, ચુગલી [-કરવી, ખાવી]
ચાડીલું વિ० [જુઓ ચાડ] (કા.) ચાડ રાખ-
નાર, ખબરદાર (૨) ચડસીલું

ચાડું નં [દે ચઢું] ગોઢણની ચાડી(૨) ખાડા-
વાળું દીવો મૂકવાનું ચોકડું (૩) મો, ડાચું
(નુચકારમા) (૪) ખામણુ

ચાણુક્ય પું० [સં] (સં) અર્થશાસ્ત્રનો પ્રસિદ્ધ
લેખક - કૌટિલ્ય

ચાણાક વિ० [મ] ચતુર, ચાલાક, પહેચેલ

ચાણુર પું० [સં] (સં) કસના દરખારનો મદ
ચાતક પું०, નં [સં] એક પખી (તેને વિષે
એમ કહેવાય છે કે તે વરસાદના ટીપા જ પીને
રહે છે) [ચુકદો]

ચાતરમ નં(સુ) પ ચાયત; લવાદી(૨) લવાદોનો

ચાતરણું સંક્રિં [સં ચત્-ચાતયતિ = બહકાવી
ભગાડી મૂકવું] ચુપચાપ સરકાવી લેવું (૨)
છુપાવરાવવું (૩) ખસેડવું [(રે ટિયાની)]

ચાતરી સ્ત્રી૦ [દે. ચત્ત = તાક, મ. ચાત] તાક

ચાતુર વિ० [સં] ચતુર -રી સ્ત્રી૦ [સં] ચતુરાઈ

ચાતુર્માસ પું० ખં વં જુઓ ચતુર્માસ

[-કરવા = એક ઠેકાણે ચોમાસાના ચારમાસ

રહેવું (સંન્યાસીએ) (૨) ચોમાસામા એક-

ટાણાનું મત કરવું] -ચું નં ચતુર્માસ,

ચોમાસું. -ચય નં [સં] દર ચોથે મહિને -

કારનક, ફાળણ અને અષાઢ માસની શરૂ

આતમા - કરવાનો એક યજ્ઞ

ચાતુર્ય નં [સં.] ચાતુરી, ચતુરાઈ

ચાતુર્વર્ણ્ય નં [સં] ચારવર્ણ - બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,

વૈશ્ય, અને શૂદ્ર (૨) ચારે વર્ણના ધર્મ કે

તે પ્રમાણેની સમાજવ્યવસ્થા

ચાતુર્વેદ વિ० [સં] ચાર વેદો કે જ્ઞાનશાખાઓ -

વાણુ, -ને લગતુ -દી વિંચાર વેદ જાણનાર

ચાત્ર નં [સં] ચત્રનો અગ્નિ પ્રગટાવતા વપરાનો

ખેરના લાકડાનો કંકડો

ચાથી સ્ત્રી૦ મલમવાળી પટ્ટી

ચાદર સ્ત્રી૦ [ફા.] ઓછાડ (જેમ કે, એ ઢ

વાની, પયારીની, મડદા કે કંદનની) [-ઓઢવી

= ચાદર શરીર (માથે) ઓછાડવી (૨) દેવાળું

કાઢવું. -ઓઢાડવી = ચાદરથી ઢાકવું (૨)

મહતના ગુજર્યા પછી તેમના વારમને ગાદીએ

સ્થાપવો (૩) પાયમાલ કરવું, દેવાળું કઢાવવું]

ંપાટ પું० ચાદરો કરવા લાયક કપડાનો તાકો.

-ર નં ચાદરથી મોટું અને રંગેલું પાયગણું

કે ઓછાડ

ચાદાની (ચા) સ્ત્રી૦ જુઓ 'ચા'મા

ચાનક સ્ત્રી૦ [સં ચાળક્ય, પ્રા. ચાળક વરથી ?

સરં મ ચુગૂક, ચાળૂક] કાળછ (૨) ચેતવણી

(૩) જગૃતિ ચાલાકી [-આપવી = ચેતવણું

-આવવી, લાગવી = ચેતનુ કાળજી નાખતા થવું -રાખવી = ચેતતા રહેવું (૨) કાળજી રાખવી]

ચાનકી સ્ત્રીં ['ચાઠ' ઉપરથી ?] નાનો રોટલો કે ભાખરી

ચાનકું નં બુઝો ચાનકી (૨) નાનું છોકરું
ચાનસ નં [ફા ચાન્સ] પત્તાની એક રમત
[-તૂટવું = એ રમતમા ભેઠતું પાનું નીકળી આવતા હાથ લાગવો -તોડવું = તેવો હાથ ખેલવો]

ચાપ નં [સં] ધનુષ્ય (૨) [ગ] 'આક ઓઠ એ મકલ', વર્તુલ-ખડ

ચાપ(-પા)ચીપ સ્ત્રીં [સરં મ ચાપચોપ, ચાપ (મ ચાપણે) = ચાપડું + ચીપડું] ટાપડીપ (૨) ચીકણાઈ, દોઢડહાપણ -પિયું વિં ચાપચીપ કરવાવાણું

ચાપટ સ્ત્રીં [સરં મ, મં ચોટ] લપડાક, તમાચો (૨) અં ['ચપટ' ઉપરથી] પલાઈ વાળીને (ખેસવું)

ચાપટિયું નં ['ચપટ' ઉપરથી] એક જાતનું ચપટું નંગ (બહુધા ખીળા રંગતું)

ચાપડો પું [સરં મ ચપડા, હિં ચાપના, મ ચાપણે = હાથડું] સજ્જ રાખે એવો બધ-પટોર(૨) ['ચપટ' ઉપરથી] કણકના બે લૂઆને ભેગા કરી એક બનાવેલો લૂઓ(૩) ગોળ નહિ પણ ચપટો પત્તા પર વીટેલો દોર(પતંગનો)

ચાપણિયું નં [બુઝો ચપણિયું] રામપાતર ચાપસ નં [સં] ચાપલ્ય

ચાપલૂસી સ્ત્રીં [ફા] ખુશામત (૨) ચીપી ચીપીને બોલવું તે ચાપલાપણું [કામ ચાપલ્ય નં [સં] ચપળતા(૨) સાહસ, અવિચારી ચાપલું નં ચાપુ, હાથ કે પગનો આગળીઓ

વાળો લાગ(૨) કાનની બૂટ(૩) કાનનું એક ઘરેણું ચાપાચીપ, -પિયું બુઝો 'ચાપચીપ'મા ચાપાણી (ચા) નં બં વં બુઝો 'ચા'મા

ચાપીય વિં [સં] ધનુષાકાર, ગોળાકાર ઠંકાણું પું 'રેડેરિકલ એન્ગલ' (ગ) ચાપુ નં ચપ્પુ, ચાકું ચાપુ નં પગનું ચાપડું [ચાપ્પુ (ચ)]

ચાખ(-થુ)ક પું સ્ત્રીં [બુઝો ચાથુક] પાતળી દોરીનો દોરડો

ચાખખો પું [ફા ચાથુક ઉન્ધી] કાન્ડો(૨) [લા] અસરકારક -મામિક વચન [ચાખખા ખારવા = મામિક વેળા કહેવા]

ચાથુક પું [ફા] ચાખક, દોરડો બપાઈ સ્ત્રીં ચાથુકની લડાઈ ઠસવાર પું ધોડો કેળવનારો

ચામ નં [મં ચર્મ, પ્રા ચમ્મ] ચામડી, ચામડું ઠચિમડિયું વિં જેની ચામડી ચડી ગઈ હોય એડ(૨) સૂકું -ખાખળી ગયેલું(૩) કલૂસ (૪) નં ચામાચીલિયું ઠચોરી સ્ત્રીં વ્યભિ ચાર ઠલૂ સ્ત્રીં ચામડી પં ચોટની નૂ ઠરમ પું મ ભોગમુખ

ચામખેડું નં [ચામ + ખેડું (મં નેટ = ઢાલ કે ચામડું) ?] મઠારી ઠ જોળી જડગરની પેટી

ચામચોરી, ચામજૂ બુઝો 'ચામ'મા

ચામડું વિં ['ચામડું' કે 'ચામડ ઉન્ધી] ભૂલો ભેનાર, વામાખોરિયું(૨) દોઢડાણું (૩) છદીલું (૪) નં ચાકું, સોળ

ચામડ વિં [ચામડું] ઉપરથી સરં મ ચામડું ચામડા જેવું ચીકણું

ચામડિયાણું સ્ત્રીં ચામડિયની સ્ત્રી ચામડિયો પું ['ચામડું' પરથી] ચામડા ઉતરવા -કેળવવાનું કામ કરનારો કે તેની નાતનો, ચમાર

ચામડી સ્ત્રીં [બુઝો ચામ] ત્વચા (ગરીર પરની) [-આવવી = રૂઝ આવવી, ધા ઉપર નવી ચામડી આનવી -ઊતરડી નાખવી = સખત માર મારવો -કાઠવી = છોસડું છાલા ઉખેડવા -ચૂથવી = વગોણું કરવું -જવી = રોગથી ચામડો ઊતરી જવી (૨) ઘણો શ્રમ કે માર પડવો -તોડી નાખવી = ખૂણ મારવું -તું નાણું = કન્યાવિકંગતું નાણું] ઠચો પું કામમા પોતાની જાત સલાખ્યા કરે તેવું, કામ ન કરનાર

ચામડું નં ઢોન્ની ઉતારેલી ખાલ (કેળવેલી કે ન કેળવેલી) (૨) ચામડી (તુચકારમા) [ચામડાનાં નાણા ચલાવવાં = જખર

દરની કરવી, અન્યાય કરવો -ની જીભ છે =
જીભના હાડકું ન હોવાથી અભણતા ગમે
તેમ હાલી-ખોલી ખેસે । ચામહાનાણું =
વેચ્યાવૃત્તિથી કમાણી કરવી (૨) ઉપરી અમલ-
દારને વ્યભિચાર માટે સ્ત્રીઓ પૂરી પાડવા રૂપી
લાય ચામહાનું તાણું = જીવતા-નગતા
મણસની રખવાળી (૨) પરંતુ વરફું માણસ
(જે હંમેશા ધરમા ગૂંદી રખવાળી કરે)
ચામહાં રગવાં = સખત મર માંગે
ચામહું ખરાખુ થયું = માર ખાવો. -ચીરી
નાખયું = ખૂબ મરવું -ચૂ થયું = ખાલી
મહેનત કરવી (૨) વ્યભિચાર કરવો (૩) કળેતી
કરવી -ચૂ થાયું = શખ રંજણુ (૨) વ્યર્થ
મહેનતમા પડવું (૩) [સ્ત્રીની] લાજ નવી (૪)
અપકીર્તિ થવી -તોડી ફેડી નાખયું,
રગી નાખયું = સખત મર માંગે]

ચામર પુ. નં [સં] ચમર, ચમરી (૨) એક છદ
ચામરસ પું. જુઓ 'ચામ મા
ચામાચીડિયું' નં [સં. ચમચિકા? સરં હિં
ચમગદડ, પ ચમચિવડી] વાગોળની ભતતુ
એક નાનું પ્રાણી

ચામાચેણુ સ્ત્રી. [જુઓ ચેણ] છછુદર (૨)
જુઓ ચામાચીડિયુ

ચામીકર નં [સં] મોતુ (૨) ધતૂરો
ચામુહા સ્ત્રી. [સં] દુર્ગાનું એક રૂદ્ર સ્વરૂપ
ચામોદિયુ વિ. નખરાખોર (૨) અડપલુ ચા-વુ
(૩) નં નખરુ (૪) અડપલુ

ચામોદી સ્ત્રી. નખરાખોરી (૨) ચાદવો સ્વલાવ
ચાર પું. [સં] ભસૂસ (૨) ખેપિયો. ઠક વિ.
ચલાવનાર (૨) પું. ગોવાળ ંચક્ષુ પું.
ભસૂસની આખે ભેતો-રાભ

ચાર (૨.) સ્ત્રી. [પ્રા ચારિ] લીલુ ઘાસ, ચારો
ચાર વિ. [સં. ચત્તારિ, સરં ફા ચહાર] '૪'
(૨) થોડુ ઘણુ, કાર્ક ગણનામા લેવા જેટલુ
(જેમ કે તે ચાર પૈમા કમાયો છે, આટલાથી
ચાર માણસમાં આખર રહી) (૩) થોડું, અલ્પ
(જેમ કે ચાર દિવસનું ચાદણું) [-આંખ =
ચારે ખાત્રુ ભેય કંની આખ-દેખરેખ,
સલાળ -આંખ કરવી = શરમે થવું

-આંખો ધવી = કેષ ધવો (૨) સામસામી
આખો મળવી (૩) ઘેલછા થવી -કાનની
વાત = ખે જણે અંદરોઅંદર કરેલી વાત
(છ કાને ન જવી ભેઈએ) -ખાણુ [સં
ગ્નાનિ = આકર] પ્રાણીઓના ચાર મોટા વિભાગ
(અડજ, ઉદ્ભિજ, રવેજ, જરાયુજ) [જેન]
-ખૂટ = ચારે ખૂણા (૨) આખી પૃથ્વી
-દહાડાનું = ક્ષણિક. -દાણુ = થોડુ અનાજ
-દાણુય ન હોવા = થોડી પણ અક્ષલ ન
હોવી -ધામ = હિંદુઓમા ચાર મુખ્ય
તીર્થો-જગન્નાથપુરી, સેતુબધ-રામેશ્વર,
દ્વારકા, ખત્રી-કેદાર -પદાર્થ = જીવનના
ચાર મુખ્ય પુરુષાય-ધર્મ, અર્થ, કામ, મોક્ષ.
-પૈસા થવા = ઠીક ઠીક પૈસા થવા -ખોલ
કહેવા = જરા શિખામણ કે ઠપકા આપવા
-મુક્તિ = સાલોક્ય, સાયુન્ય, સાદૈય, સામીપ્ય
-લોકમાં ગણાયું = સર્વત્ર પ્રતિષ્ઠિત -આખર-
દાર લેખાવું-વર્ણુ = પ્રાદાણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય,
શૂદ્ર-વાત કહેવી = જુઓ ચાર ખોલ કહેવા
-હાથ કરવા = કામ કરવામા હલથી વધારે
ઉતાવળ કરવી (ઉતાવળારે માટે ચાર હાથ કર ?)
ચારે ચોદે = પ્રસંગ આવ્યે (૨) જ્યારે ત્યારે.
ચારે હાથ = કૃપાદષ્ટિ ચારે હાથ હેઠા
પડવા = કઈકે આવાર કે ઉપાય ન રહેવો]

ચારકણું નં [ચાર + કણ] ભરડેલું અનાજ
(ઠોરના ખાણ માટે)

ચારખાની સ્ત્રી. [ફા. ચારખાનહ] એક
ભતતુ ચોકડિયા ભાતનું કપડું

ચારખૂણિયું વિ. ચાર ખૂણવાળુ

ચારખૂટ વિ. (૨) અં ચોખૂટ

ચારચક્ષુ વિ. [સં] જુઓ 'ચાર[સં]'માં

ચારખમો પું. [ફા] થોડા પર નાખવાની
કૂંમતાવાળી ડળી

ચારટ-(ઠ) સ્ત્રી. [કં ચેરિયટ?] ચાર પૈડાનો
ગ્ય, ખગી

ચારણુ વિ. [ચારનું ઉપરથી] ચારનાં (૨)
[સં] નના ગુણકીર્તન અને વખાણ કરવાનો
વલો કન્નારી એક ભતિનું (૩) પું. એ
ભતિનો માણસ ઠંડાત્ય નં 'ખેલડ' -ણાઈ

શ્રીં ભાટાઈ, ખુશામઃ -ણિયાણી શ્રીં
ચારણ શ્રી -ણી વિં [સં ચારણ ઉપરથી]
ચારણુ, -ને લગતું (૨) શ્રીં ભાટચારણની
કવિતાની ભાષા (૩) ચારણિયાણી (૪)
[ચારણુ' ઉપરથી] દોરની ચરમણી -ણુ
નં ચારવાનું સાધન

ચારપાઈ શ્રીં [હિં] ખાટલો

ચારવાટી શ્રીં ચાર વાલના વજનનું માપ
ચારણું મં કિં [જુઓ ચરણુ] (દોર) ચારવડુ
(૨) સોગઢુ ચલાવવું [૪૦૦'

ચારસે (-સો) વિં [ચાર + સો (મં. જ્ઞાન)]

ચારિત્ર (-ચ) નં [મં] આચરણ (૨) શીલ,

સદાચાર, ંગંતં નં ચારિત્ર ઘડવું તે ંખળ

ચારિત્રનું બળ ંમીભાંસા શ્રીં નીતિરાસ્ટ્ર,

'એથિસ' ંવત્સલ વિં સદાચાર વિષે અનુ-

રાગવાળું ંશીલ વિં સદાચારી

ચારિયાળુ નં [જુઓ ચારિયું] ચારિયાજમીન,

ખીલ

ચારિયું વિં ['ચાર' ઉપરથી] જેમા માત્ર ચાર

થની હોય તેડુ (ખેનર) (૨) ફક્ત ચાર ખાનારા

દોરનું [ધી] (૩) નં ચાર વાટી લાવનાર

માણસ (૪) ચાર બાંધવાનું વસ્ત્ર

ચારી શ્રીં [જુઓ ચર] ચૂલ

ચારું વિં [સં] સુદર, મનોહર ંગાત્રી વિં

શ્રીં સુદર અવયવોવાળી ંતર વિં વધારે

સુદર. ંતા શ્રીં, ંત્ર નં ંવ્રતા વિં

શ્રીં એક માસ ઉપવસ કરનારી સ્ત્રી

ચારું નં ખેડીને પહોર રાખેલું ખેતર (૨)

વારવાર ચાર ભોકાવાથી પડેલું આટણું (૩)

['ચારણુ' ઉપરથી] ખીલ દોર સાથે ભેગું

ચરવા જતું પ્રાણી

ચારે અં ચારેય, બધું ંગમ, ંતરક, ંપાસ,

ંખાળુ (-જૂ) અં ચોતરફ, બધી કોર

ચારે વેળા શ્રીં દિવસનો ચોથો - છેલ્લો

પહોર, સમીસાજ

ચારે પું ['ચરણુ' 'ચારણુ' પરથી] પશુપખીનો

ખોરક, બક્ષ [-ચરવે.]

ચારે પું [ફા] ધલજ, ધિપાય (૨) [લા]

સત્તા, ચલણ [-ચાલવે, હોવે.]

ચારેણી શ્રીં એક સુદો મેલો. -ણુ નં

જેમાથી ચારેણી નીકળે છે તે ફળ (૨) ધૂળ

ચાર્વંગ વિં [મં] સુદર અંગવાળું -ગા,

-ગી વિં શ્રીં

ચાર્વકિ પું [મં] (મ) નારિતક મતનો પ્રવતક

(૨) કુર્યોધનનો એક મિત્ર - એક ચક્ષસ

ચાર્વો શ્રીં [મં] (સ) કુળેરની પત્ની

ચાલ પું ['ચાલડુ' પરથી] રિવ ~ (૨) (લા.) શ્રીં

ચાલવાની પદ્ધતિ, હીડછા (૩) ચલવાની ગતિ

(૪) [રમતમા] ફૂટી વગેરે ચલાવવી તે કે તેનો

ઢાવ (૫) ચાલચલન, વતણૂક (૬) જુઓ

ચાલી [-ચલાવવો, -પાડવો, -ખાધવો

= રિવા~, શિરસ્તો શરૂ કરવો - ચાલુ કરવો

-ચાલવી = ફૂટીનો ઢાવ ખેલવો, ફૂટી ચલાવવી

(૨) ચાલચલન રાખવી (૩) હીડછા રાખવી

-ની ચાલે ચાલવું -ની ગતિ-હીડછા મુજબ

ચાલવું (૨) ને અનુસરવું] ંચલગત શ્રીં,

ંચલણુ નં વર્તણૂક (૨) ચારિત્ર, શીલ

ંચલણિયું, ંચલાઈ વિં કામચલાઈ

ંચાલાકી શ્રીં ંડપ (૨) હોશિયારી

ંખાણુ શ્રીં ફૂટી ધં ચલાવવાની રીત કે

હોશિયારી (૨) [લા] પ્રપચ, યુક્તિ, ચાલાકી

ચાલક વિં [સં] ચલાવનાર, પ્રવતક, નિયતા

ચાલણુગાડી શ્રીં ['ચલડુ' + 'ગાડી'] છોકરાને

ચાલતાં શીખવવાની ગાડી

ચાલણુચૂલો પું ['ચાલડુ' + 'ચૂલો'] દસ્તો-

કામચલાઈ ચૂલો

ચાલતી શ્રીં ચાલના થવું તે [-પકડવી =

ચાલવા માડવું, પલાયન કરવું] -તું વિં

ચાલુ, વર્તમાન (૨) ગતિમાન (૩) કામ જેવું,

ઉપયોગી [ચાલતી ગાડીએ ખેસડુ =

ચાલતામાં લળી જવું, ચાલુ કે ચલાવવાળી -

મોટાની બાજુ પડવી, ચાલની બાજુ ભેદ ને

વર્તવું (ઉપરાંત જુઓ ચાલડુ'મા)] -તા લગી,

સુધી અં ખનતા લગી, રાગ્ય હોય ત્યા સુધી

ચાલન નં [સં] ચલાવવાની ક્રિયા, એક વસ્તુને

એક જગાએથી બીજી જગાએ લઈ જવી -

મૂકવી તે (૨) હવવું તે ંહાર વિં

ચલાવનાર (૨) ચાલનાર

ચાલતી અસ્થિ નં [સં ચાલતી + અસ્થિ]
નાકના મૂળમા આવેલું ચળણી જેવું હાડકું;
'એથમોઇડ બોન'

ચાલતું અં કિં [સં ચલ્] હીલુ (૨) કોઈ
યત્ર ગનિવાળું કે ક્રિયાવાન થવું (જેમ કે,
ઝરખાનું, સચો, એન્જિન, રેંટ ચાલે છે)
(૩) નિર્વાહ થવો; નહતું (ઉદા. આમ
આપણું કયા સુધી ચાલશે? તારા વિના
મારે ચાલશે) (૪) ટકવું, પહોંચવું (ઉદા.
આટલા ઘઉં ઘણા દિવસ ચાલશે) (૫)
કથાનો અમલ થવો, સત્તા હોવી (ઉદા.
એનું કંઈ ચાલતું નથી) (૬) વર્તવું, અનુ-
સરવું (ઉદા. મારા કથા પ્રમાણે ચાલશે, તો
સુખી થશે) (૭) મસ-પૂરતું થવું (ઉદા. આમા
આટલું દૂધ ચાલશે) (૮) [લા] કોઈ પણ પ્રવૃત્તિનું
ગતિમાન થવું કે હોવું (ઉદા. અહીં અત્યારે
મસલત ચાલે છે) (૯) વ્યવહારમા-ઉપયોગમા
હોવું (ઉદા. અહીં આ પુસ્તક નથી ચાલતું;
અહીં બાબાશી રૂપિયા ચાલે છે) [ચાલતો
પ્રવાહ = રૂઢિ, પ્રણાલિ, ચાલતા બળદને
આર બોક્સવી = કાંમ કરતા માણસને બેઠી
સતામણી કરવી ચાલતો રોજગાર = કમાણી
કરતો વંચો, ચાલુ ધંધો. ચાલતાં, રેરતે
ચાલતાં = વિના કારણે, એમને એમ (કનિયો
વહોરવો) ચાલતાંનાં વધામણાં = રેસા-
દારનાં ગંત ગાવા, ઊગતા સૂરજને પૂજવો.
ચાલતાં બોલતાં = કોઈ બીજાની વિના-
શરીરની ઠીક હાલતમા (મરી જતું) ચાલતી
માડીએ (-વહેલે) બેસવું, બેસી જવું =
મોઢાના કે વિજયીના પક્ષમા પેસવું ચાલતી
સેર = વહેતો ઝરો (૨) ચાલુ આવક ચાલતી
સેરમાં પગ દેવો = કોઈની ચાલુ રોજમાં
વિધન નાખવું. ચાલતું કરવું = શરૂ કરવું
(૨) નમવાનું શરૂ કરવું. ચાલતું થવું =
ચાલ્યા જવું (૨) ચાલુ થવું. ચાલતું વક્ષણ
કરવું = શક્તિ પ્રમાણે કામની વ્યવસ્થા કરવી.
ચાલતો કનિયો વહોરવો. મૂલવવો =
પારંગ કનિયો માથે વહોરી લેવો.]

ચાલિત વિં [સં] ચ ચાલિત, ચલાવાયેલું

ચાલક વિં [ફા] ચતુર, હોશિયાર (૨) ધૂત
-શ્રી સ્ત્રી ચાલકપથ

ચાલી સ્ત્રીં [સરં મ. ચાલ] પાઘડીપને આવેલી
અનેક ઓરડીઓવાળી ઇમારત (જેમ કે
મુખ્યમા) [(૨) ચાલતુ ભરી

ચાલુ વિં ['ચાલવું' ઉપરથી] હાલતુ, વર્તમાન

ચાવડી વિં [ભુઓ ચાવડો] ચાવડાઓનું, -ને
લગતું (૨) સ્ત્રીં ચાવડા વંશની રંજીપૂતાણી

(૩) [ચાર + વાટ, સરંમ] પોલીસથાણું, ગેટ

ચાવડું વિં [ભુઓ ચાવળું] વાતોડું (૨)

બોલવામા ચતુર (૩) [ભુઓ ચાવળ] નં

અનાજ વાવવા-ઓરવાનું સાધન, ચાહીર

ચાવડો પું [સં ચામુંડ, પ્રા. ચાવડ પરથી?]]

ચાવડા વશનો રંજીપૂત [કે જહાંબાં

ચાવણિયાં નંબંબં ['ચાવવું' ઉપરથી] હાલ

ચાવણું નં કાચું ફેરત ખાવાનું, ચવાણું

ચાવરો પું [મ ચાવળે-ચાવરા પરથી?] માકણ

(સુ) [ચાખા

ચાવલ પું બંબંબં [દે. ચાવલ, ચવલ હિં]

ચાવલાં નંબંબંબં ['ચાવળું' ઉપરથી? કે

સં. ચાપલ, પ્રા ચાવલ?] નખરા, હાવલાવ

(૨) મલાવડા

ચાવડું સં કિં [સં ચર્વ, પ્રા. ચાવ] (અબને)

ખાવા માટે હાત વતી કચરવું [ચાવીને

ફૂંચો કરવો = બધો રસકસ રૂસી લેવો (૨)

સારી પેઠે ભણી-સમજી લેવું, અભ્યાસ કરવો

(૩) કટાંગો ચડે એટલી લાખી ચર્ચા કરવી

ચાવી ખાડું, નાખડું = ઝરડી ખાવું (૨)

વગોવવું ચાવી ચાવીને બોલવું = ચીપી

ચીપીને બોલવું]

ચાવળ પું [મ] ફેડો, વાવણિયો

ચાવળું વિં [સરં મ ચાવળે = બોલવું,

બબલુ સં ચાપલ, પ્રા ચાવલ?] દોહડહાપણ

કરનાર (૨) ચાપલ; ચિખાવડું

ચાવી સ્ત્રીં [પો] ફૂંચી (૨) [લા] ઉપાય

[-આપવી = યંત્ર ચાલે તે માટે ચાવી ફેરવવી

(ઉદા. ઘડિયાળને) (૨) ઉપાય-રૂઢરૂઢ બનાવવાં

(૩) ચાવી ચલાવવી (૪) ચૂટી ખાડવી

(ચાવી પેઠે આનખીને). -ઊકડવો, ઊતરવો

=ચાત્રી આપી હોય તે નીકળી જવી
-ચાપવી=ઉરકરવું, ચાપવું -છટકવી
=એકદમ ચાવી ઊતરી જવી, તેથી ચાવી વૂટી
જવી -જાડવી, મળવી=રહસ્ય કે ઉપાય
જાડવા-મળવા -ખેસવી=ચાવી લાગુ થવી,
ચાવી (તાળા બગેરેમાં) અદર પેસીને કળ
ફેરવી શકે તેમ હોવું -થવું -મરડવી=યુક્તિ
કરવી -દાખાડવી=ચાવી બેએ છે કે નહીં
તે જોવા તેને અદર (તાળા બગેરેમાં) નાખી
-ફેરવી જોવી (૨) યોગ્ય ઉપાય અજમાવવો
-લેવી=થવને ચાવી આપી શકાય એવું હોવું]

ચાપ(-સ) પુ. [સં] એક પક્ષી
ચાસ પુ. [દે જાસ] ખેડવાથી પડતો લાંબો
આકા (૨) સ્ત્રી. [૧] ખોટ (૩) જુઓ
ચાસણી [-આપવી, દેવી=ખોટ આપવી
-ખાવી=ખોટ ખાવી.] [ઘટ

ચાસકો પુ. (કાં) ખૂમ, રાડ (૨) સ્ત્રી. નુકમાન,
ચાસણી સ્ત્રી. [ફા જાણની =શરબન કે ખાવાની
ચીજનો નખૂનો] ઉકાળીને કરાવું ખાઈવું
પ્રવાહી (૨) [૧] કસોટી (૩) નખૂનો (૪)
[ચાસવું ઉપરથી] ચાસવાની ક્રિયા

ચાસ(-હ)ન વિધેય વિ. (૨) અંબુઓ ચાહન
ચાસવું અંબુ [દે જાસ=ખેડેલી ભૂમિરેખા]
'ચાસ પાડવા

ચામ ઘ અંબુઓ ચાહન
ચાસિયા વિ. અંબુ ['ચાસ' ઉપરથી] પાણી
પાયા વગર ઊગેલા (ઘઉં)

ચાહ પુ. ૦ના સ્ત્રી. ['ચાહવું' પરથી] પસંદગી,
ઇચ્છા (૨) પ્યાર, હેતુ ૦ક વિ. ચાહનાર, હેતાળ
૦વુ સં કિ. [પ્રા જાહ] ઇચ્છવું (૨) પ્રેમ
કરવો -હેણું [કૂદતું] -છું [ભૂનકાળ]
૦વુ [વં કૂં] [નં

ચાહન વિ. (૨) અંબુ નહિર-ઉઘાડું ૦પણું
ચાહે [સરં હિ, ચાહવું પરથી] ઇચ્છા મુજબ,
મરજીમાં આવે તેમ ('ચાહે તે કર' ઇં
પ્રયોગમાં)

ચાળ સ્ત્રી. ['ચાળવવું' ઉપરથી, સરં મ]
અગરખાનો છાતી નીચેનો ઘેર (૨) ચાળવવું તે
ચાળક નં (કા) ટોણું (બકરા-ઘેટા કે ઉંટનું)

ચાળણુ નં જુઓ ચાળામણ
ચાળણી સ્ત્રી. [મં જાલની, પ્રા જાલની]
ચાળવાનું બારીક છિદ્રોવાળું સાધન. [-માં
પાણી ભરવું=અર્થ પ્રયત્ન કરવો] -જો
પુ. મોટાં છિદ્રવાળી કે મોટી ચાળણી

ચાળવણી સ્ત્રી. ચાળવવું તે
ચાળવવું સંકિં. ['ચાળવું'નું પ્રેરક] અવારનવાર
ઉપલાવવું -ફેરબદલ કરવું (૨) સ ચારવું (છાપર)
(૩) એક ઉપર બીજું ફેરવાવું આવે એમ
ગોઠવવું કે સીવવું (૪) જુદી જુદી રીતે ઉપયોગ
કરવો (૫) ચારવું (બાજમાં), ફૂટી ચલાવવી

ચાળવું સં કિ. [મં જાલન] ચાળણી વડે
ચોખ્ખું કરવું (૨) [મં જાલ (=છાપર)
ઉપરથી ?] સ ચારવું (છાપર) (૩) સાર માડું
વીણી અલગ કરવું જેમ કે ચાળી ચાળીને લેવું

ચાળા પુ. અંબુ ૦ મરકરી ખાતર કોઈનું અંત
કરણ -નકલ કરવી તે (૨) હાવસાવ, નખરા,
અગચેદા (૩) અડપલાં, તોફાન [-કરવા =
મરજી હોવા છતાં અનાકાની કરવી (૨) નખરા
કરવા (૩) અડપલા કરવાં -પાડવા =કોઈની
નકલ કરવી -માડવા =અડપલા -તોફાન
કરવા (૨) લાડમાં હા -ના કરવી] ૦ખોર વિ.
ચાળા પાડવાની આદતવાળું ૦ચસકા પુ.
અંબુ ૦ નખરા, હાવસાવ (૨) અનાકાની
૦ચંદૈયાં નં અંબુ ૦ ચાળાચસકા ૦દાખણું
વિ. ચાળાખોર (૧)

ચાળી સ્ત્રી. બકરી -જુ નં બકર (કા)
ચાળીસ વિ. [સં જત્વારિસાવ, પ્રા જાલી (૦સ)]
'૪૦' [-જું નાહવું =સીએ પ્રસવને ૪૦ મે
દિવસે નાહી-પોઈ શુદ્ધ થવું] -સા નં
અંબુ ૦ ચાળીસ વર્ષે આવતા ચરમા કે તેવી
આખની સ્થિતિ [-આવવા =તેવાં ચરમાંની
જરૂર પડવી, આખનું તેજ મદ થવું -છીતરવાં
=ચાળીસાં ફૂર થવા -તેની જરૂર મટવી]

ચાળો પુ. ચાળાનું એંબુ (૨) લક્ષણ, નિશાની,
એધણ (૩) છાપર ચાળનારો, સ ચારો
ચાઈ (૦) વિ. શરમિક (૨) સ્ત્રી. નાનો ચાલકો
ચાહિ કરવું, કરી જવું =પચાવી પાડવું, અયોગ્ય
રીતે લઈ લેવું -ખાઈ જવું

ચાંખડ (૦) વિં (કા) ગરીબ; દીન - હાઈ, -ડી
 સ્ત્રી ગરીબી; નિર્ધનતા (૨) ગરીબીનો દોગ
 ચાંગળું (૦) નં [ચાર + આગળા ઉપરથી]
 ચાર આગળાની અંજલિ [ચાંગળું પાણીયે
 ન પાય એવું = જરાય બાવ ન પૂછે-આગતા-
 સવાગતા ન કરે એવું (૨) ખૂબ કનૂસ]
 ચાંગી (૦) વિં [દે. ચા] એ નામની ઊંચી
 જાતનું (ઘોડા માટે)
 ચાંગેરી (૦) સ્ત્રી એક છોડ
 ચાંચ (૦) સ્ત્રી [સં ચ્ચુ] પક્ષીઓનું અણિયાળું
 મોં (૨) તેના આકારની વસ્તુ ઉઠાં પાછડીની
 ચાચ [-ઊઘડવી = ચપચપ બોલવા માંડવું.
 -ખૂંપવી, ફૂંબવી, ખૂંડવી = નજર પહોંચવી,
 સમજ પડવી, કરવા શક્તિમાન થવું. -ખોળવી
 = સહેજ ચાખી જોવું. -મારવી = સહેજ સાજ
 કરડવું (ઉઠાં ઉઠે કપડાને ચાચ મારી છે)
 (૨) ચાચાટવું (૩) ખીજના કામમા માણ મારવું
 (૪) ઉપલક્ષ જ્ઞાન મેળવવું - માં લેવું =
 સંખત પકડવું, શેહમા લેવું ચાંચે ચડવું =
 ગવાડ, નિહાપાત્ર થવું]
 ચાંચડ (૦) પું એક જટ [-જેમ ચોળી
 નાખડું = નિહુરતાથી બરોબર મસળી
 નાખડું - મારી ખતમ કરવું] ઝમારી સ્ત્રી
 એક વનસ્પતિ (તેની ઉચ વાસથી ચાંચડ
 નાસી જાય છે) ંવત્ અં ચાચડ પેઠે
 ચાંચદ્ય નં [સં] ચચળતા
 ચાંચડું (૦) નં [‘ચાચ’ ઉપરથી] ચાચવાળું,
 અનાજમા પડતું એક જીવડું (૨) વિં બહુ
 બોલ બોલ કરનાર
 ચાંચવો (૦) પું [‘ચાચ’ ઉપરથી] જમીન
 ખોદવાનું હથિયાર, તીકમ
 ચાંચાટવું અંકિં [‘ચાચ’ પરથી] ચાચો મારવી
 ચાંચિયું (૦) વિં [‘ચાચ’ પરથી] ચાચવાળું,
 ચાચના આકારનું
 ચાંચિયો (૦) પું [‘ચાંચ’ = અરખી સમુદ્રનો
 એક ખેટ, સરં મ ચાંચ, ચાંચા, કે સં
 ચ્ચા = ખરાબ માણસ માટે ગાળ ઉપરથી ?]
 દરિયાઈ છુટારો (૨) [‘ચાચ’ ઉપરથી] લાખી
 ચાચની પાલડી પહેરનારો

ચાંટ (૦) સ્ત્રી તબલાની કિનારનો લાગ
 ચાંટી (૦) સ્ત્રી (કા.) ચૂટી (૨) ખાલી બહાશ
 ચાંડાલ(-ળ) વિં (૨) પું [સં] જુઓ ચડાળ
 -ળણુ(-ણી) સ્ત્રી ચડાળણ
 ચાંદ (૦) પું [સં ચંદ્ર, પ્રા ચંદ] ચાદો (૨)
 ચંદ્ર, ખિલ્લો. ંખીજ, ંરોત સ્ત્રી-સુદ ખીજ
 ચાંદની (૦) સ્ત્રી [જુઓ ચંદની] ચંદનો
 પ્રકાશ (૨) ચંદરો [-ખીલવી = ચંદનો
 પ્રકાશ બરાબર પડવો - નીકેળવી = ચાંદની
 થાય એમ ચંદનો ઉદય થવો - ચટકવી =
 ચાંદનીની અસર મન પર થવી] ંરોત સ્ત્રી
 ચાંદનીવાળી - અજવાળી રાત
 ચાંદરમંકોડું (૦) નં ચાંદરડું (૩) જુઓ
 ચાંદરડું(-ણું) (૦) નં [સં ચંદ્ર ઉપરથી] તારા-
 ઓનો ઝાખો પ્રકાશ (૨) ચાંદની (૩) ઝીણા
 કાણામાંથી પડતું અજવાળાનું ચાંદું - છુટી
 વિં-ચાંદરણાવાળી (૨) સ્ત્રી-તારો (૩) ચાંદરણું
 ચાંદરો (૦) વિં [‘ચાંદ’ ઉપરથી] ઘોળા
 ચાંદાવાળું (૨) [લા] [સં ચંદ્ર = રાજ થવું,
 મકલાવું ?] નિરંકુશ, મસ્તાની
 ચાંદલાવહેવાર (૦) પું [ચાંદલો + વહેવાર]
 શુભ પ્રસંગે નાણાની ભેટ આપવા લેવાનો
 વહેવાર - સંબંધ, ચાંદલાવહેવાર
 ચાંદલિયો (૦) પું [‘ચાંદો’ ઉપરથી] ચાંદો (૫)
 ચાંદલી (૦) સ્ત્રી [‘ચાંદા’વાળી ?] (કા)
 ઘોડીની એક જાત
 ચાંદલો (૦) પું [‘ચાંદ’ ઉપરથી] ચાંદલો.
 [ચાંદલે ચાંટવું = નસીબમા લખાવું, પાલવે
 પડવું (ઉપરાંત જુઓ ‘ચાંદલો’મા)]
 ચાંદણું (૦) વિં [જુઓ ચાંદર (૨)] અડપલા-
 ખોર, અટકચાળું (૨) નં અડપણું અટકચાળું
 ચાંદાચેલું (૦) વિં [‘ચાંદ’ ઉપરથી] કાઢવાણ
 કે ગૂમહાના ચાંદાવાળું
 ચાંદિયો (૦) વિં પું [‘ચાંદ’ ઉપરથી] ચામડી
 પર ચાંદા પડી જાય એવો (વાનો રોગ)
 ચાંદી (૦) સ્ત્રી [‘ચાંદ’ ઉપરથી ? સરં મ,
 દિં.] એક વાણ; શુદ્ધ રૂપ (૨) [‘ચાંદ’
 પરથી ?] એક એવી રોગ (૩) ન્યાધી
 ખાલ ખમી ગઈ હોય કે ઊપસી હોય એવું

ચાંદુ, ઘારુ [(ચોખ્ખુ)] ચાંદી જેણું = તફન ચોખ્ખુ, ડાઘ વગરનું. -કરવી = સમૂળગો નારા કરવો, બાળીને ખાખ કરવું -યવી = ચાંદીનો રોગ થવો (૨) ચાંદી પડવી -પડવી = ખાલ ખસી -ઊપસી જવાથી ચાંદું થવું]
 ઠકામ નં ચાંદી ઉપરની નકશી
 ચાંદુ (૦) નં ['ચાદ' ઉપરથી ?] ચાંદી (૩) જીઓ (૨) ચાદાનો ડાઘ, ચાંદુ (૩) [લા] લાછન, ડાઘ (૪) છિદ્ર, દોષ [ચાંદા બેવા, ખોળવા = છિદ્ર શોધવા, દોષ ખોળવા.]
 ચાંદુડિયાં (૦) નંખંનં [જીઓ ચાદુ] ચાદવા ચાદો (૦) પું [સં ચન્દ્ર, પ્રા ચન્દ્ર] ચદ્ર (૨) તેના જેવો ગોળ આકાર
 ચાંદ્ર વિં [મં] ચદ્રુ, ચદ્રને લગતું. ઠમાન નં ચદ્રની ગતિ પરથી કદાતુ સમયનું માપ ઠમાસ પું ચાદ્રમાન પ્રમાણે ગણાતો માસ ઠવર્ષ નં ચાદ્રમાનથી ગણાતું વર્ષ -દ્રાચણુ નં ચદ્રની કળાની વધઘટ પ્રમાણે રોજ ખાવાનો કાળિયો વધારતા ઘટાડતા જવાનું એક મત
 ચાંપ (૦) સ્ત્રીં [જીઓ ચાપતુ] ટાઈ પણુ યત કે યુક્તિને ચાણુ કે બધ કરવાની કળ, પેચ (૨) નાનો ઉલાળો (૩) પૈસાનું પાકીટ (સુ) (૪) [લા] દાખ, ધાક (પ) સાન, ચેતવણી (૬) કાળજી [-ઉલાડવી = કળ ભેરવી દીધી હોય તે છૂટી કરવી (જેથી ઠાકણ ખુલ્લું થઈ શકે) (૨) [સુ] પૈસા ખરચવા -કરવી = દબાણ કરવું (૨) દાખ બતાવવો -ચલાવવી = દાખવા માટે કળનો ઘોડો ઊંચો કરવો (૨) ઉચ્છેરણી કરવી -દેવી = ચાંપ પાડવી, બધ કરવું (૨) ઉચ્છેરવું -દાખવી, -દબાવવી = કળ ફેરવવી જેથી ક્રિયા ચાણુ થાય ચાંપથી ચાલવું = ઉતાવળે ચાલવું -મરદવી = કળ ફેરવવી -મરડી નાખવી = કળ વાળી દેવી-બગાડી નાખવી -રાખવી = દાખ રાખવો (૨) કાળજી રાખવી -મા રાખવું, -માં લેણું = અકુશમા રાખવું, શેઠમા લેણું] ણ્યુ (-ણી) સ્ત્રીં ચાપવું-દાખવું તે (૨) ઉચ્છેરણી (૩) અકુશ, દાખ (૪) કળ, જેને દાખવાથી ગતિ અટકે તેવી ચોલાણુ,

'પ્રેક' ંણુયું વિં લાય આપવાની દેવ-વાણું (૨) નં બારણાના ચોકઠાતુ ઉપરનું લાકડું ંણુ નં સાળમા તાર ઊંચાનીચા કરવાની પાવડી [ચેતવણી
 ચાંપતી (૦) સ્ત્રીં [જીઓ ચાપતુ] તાકીદ, ચાપતુ (૦) વિં [જીઓ ચાંપતુ] સખત, આકર (૨) જટ અમર કરે તેવું [ચાંપતી ઉધરાણી = ઉપરાખપરી, કડકપણે કરાંતી ઉધરાણી ચાપતો ધલાજ, ઉપાય = તાકીદનો -કડક ધલાજ કે ઉપાય]
 ચાપતુ (૦) વિં [જીઓ ચાપલૂસી] દોઢડાણું, ચિખાવતું -લાવેલા પું બં વં ચાપતુ વતેન, દોઢડાપણું -લાશ સ્ત્રીં
 ચાપવું (૦) સં કિં [દ ચપ] દખાવતું (૨) લગાડવું, દખાડવું (૩) [લા] લાય આપવી (૪) ઠાસવું [ચાંપી ઘાલવું = બળતુ શરીરે લગાડી દેવું, ઠામ દઈ દેવો (૨) ખૂણામા ધકેલી દેવું, દાખી દેવું ચાંપી દેવું = દખાડવા કે બાળવા બળતું લગાડવું -નાખવું ચાંપીને અંબ ઘસાઈને (૨) જલદીથી (ઉદાં ચાંપીને ચાલવું) (૩) કડકાઈથી (ઉદાં ચાંપીને ખોલવું) (૪) દાખી દાખીને અકરાતિચાપણે (ઉદાં ચાંપીને ખાવું)]
 ચાપાચાંપી (૦) સ્ત્રીં ['ચાપતુ' ઉપરથી] વારવાર દાખવું તે
 ચાપુ (૦) નં [સરં મ ચાપે] ફણસની પેથી (૨) [જીઓ ચાપો] નાકની નથમાંનો એક ભાગ (૩) માથાનું એક ઘરેણું (૪) ચપાનું ફૂલ (૫) ચપો
 ચાંપો (૦) પું [સરં મ ચાપા] + જીઓ ચપો -પલિયો પું ચપો (લાલિત્યવાચક)
 ચાલા (૦) નં બં વં ચાલા
 ચાલ્લાખલેવાર પું જીઓ ચાલ્લાવહેવાર
 ચાલ્લેયો પું ['ચાલ્લો' ઉપરથી] ચાલ્લો કરી ખાનારો લિલ્લક બ્રાહ્મણ (૨) મીનાકારીના ચાલ્લા બનાવનાર (૩) વિં પું ચાલ્લો આપીને વહોરેલો (વર)
 ચાલ્લો પું [જીઓ ચાલ્લો] કપાળે કરાવું (કકુડું) ગોળ ટપકું (૨) તેની ઉપર ચોડવાની

ટપકી (૩) શુભ પ્રસંગે અપાતી નાણાની
લેટ (૪) બરાબર નહીં ગળેલો (દાળનો) દાણો
(ઉઠાં દાળમાં ચાલ્લા રહી ગયા છે) [-અમર
રહો = (સ્ત્રી) સૌભાગ્ય અખડ રહો
-કરવો = વાગ્દાન કરવું, સગાઈ કરવી (૨)
નકામું આપી દેવું (૩) લગ્ન જનોઈ વગેરે
શુભ પ્રસંગે લેટ આપવી (૪) ફંડ કરવો,
નુકસાન કરવું. -ચોટવો, થવો = એટલા
રૂપિયાનું નકામું ખર્ચ થવું (૨) એટલા
રૂપિયાનો ફંડ થવો, -ચોડવો = એટલા
રૂપિયાના ફંડની સભા કરવી (૨) એટલા
રૂપિયાના નુકસાનમાં ઉતારવું]

ચિકટાવનું સં કિં 'ચિકટાવું'નું પ્રેરક
ચિકન [ફા ચિકિન] ભરતકામ. ઠોઠાજ પુઠ
ભરત ભરનારો

ચિકાખાઈ સ્ત્રીં જુઓ શિકાકાઈ
ચિકાર વિં(૨) અં [સર મ] જરા ખાલી
ન હોય એવું, ભરપૂર

ચિકારું નં એક જગલી જનવર
ચિકારી નં [સં. ચીત્કાર, પ્રા ચિક્કાર પરથી ?]
એક વાજિત્ર (૨) [મ] સનારના સાત
તારમાંનો છેલ્લો - સાતમો તાર

ચિકિત્સક વિં [સં] ચિકિત્સા કરનાર (૨) પુઠવૈધ,
હકીમ -નીચ વિં ચિકિત્સા કરવા યોગ્ય
ચિકિત્સા સ્ત્રીં [સં] વૈદકનો ઉપચાર (૨) ગુણ-
દોષ પારખવાની શક્તિ (૩) ટીકા, દોષદર્શન
ઓર વિં ટીકાઓર, ખણખોઢ કરનાર.
ઠશાસ્ત્ર નં રોગના ઉપચારનું શાસ્ત્ર

ચિકીર્ષા સ્ત્રીં [સં] (કંઈ પણ) કરવાની ઇચ્છા
ચિકોટી સ્ત્રીં [મ] કાઠાની પકડ
ચિકોડી સ્ત્રીં મેથી ઉકાળેલું પાણી (સોની
કામમાં વપરાય છે)

ચિકોર વિં [મ] ઉદ્ધત, ખટકોખલું
ચિકોરવું સંકિં [જુઓ ચિકોર] ટોકવું,
ફરી કરીને કહેવું

ચિકોરી સ્ત્રીં [ફં] જુદાણા સાથે દળવામાં
આવતું એક ટોડનું મૂળિયું (કોરીને બદલે
પણ ચાલે છે) [ચિલ્લ] કાઢવ
ચિખ(-ખખ)લ પુઠ [સં ચિકિલ, વે ચિકલલ,

ચિગોટી સ્ત્રીં મોઢેમાથે ઓઢીને સૂવું તે
ચિચરવટી સ્ત્રીં [સરંમ. ચિરોટી] જમીનનો
સાકડો અને લાખો કકડો -ટો પું જમીનનો
લાખો કકડો

ચિચરવટી સ્ત્રીં [રવં, જુઓ ચચરાટ] તીખી
કેઠડી વસ્તુ ખાતા કે પીતા પહોતો શેરડો (૨)
ધ્રાસકા, ફાળ (૩) પ્રીતિનો જુરસો. -ટો પુઠ
ધ્રાસકા, ફાળ (૨) ગૂચવણ

ચિચરૂકો [રવં?] પિચકારી (૨) હીંચકો (૩)
ચીચવો [(૨) ટળવળાવવું]

ચિચવાવનું સં કિં [રવં] ચીસ પડાવવી

ચિચાડી સ્ત્રીં [રવં] ચિચિયારી

ચિચાવનું સંકિં 'ચીચવું'નું પ્રેરક [કિંકિયારી

ચિચિયારી સ્ત્રીં [રવં] (ફખ કે લયની) ચીસ,

ચિચૂકો (-ટો) પુઠ [સં ચિંચા = આમલી પરથી,

સરંમ ચિંચોકો] આમલીનો ઠળિયો

ચિચોટિયું નં, ચિચોટો પું [રવં ?] હૈડિયો

ચિચોડો પુઠ [સરંમ ચિચોરા] જુઓ

ચિચૂકો (૨) [રવં] શેરડીનું કાણું

ચિટનવીસ પુઠ [ચિટ (હિં. = ચિટ્ટી) + નવીસ

(ફા.)] જુઓ ચિટનીસ

ચિટનીસ પુઠ [જુઓ ચિટનવીસ] મત્રી,

અવલકારકું -સી સ્ત્રીં ચિટનીસનું કામ

(૨) તેનું પદ

ચિટ્ટી સ્ત્રીં [સરંમ હિં, મ, સં ચિટ્ = નોકરને

કામ પર મોકલવો] થોડી મતલબનો નાનો

કાગળ કે કાપડી (૨) કાળોતરી (૩) લલામાણ

પત્ર [-ઉપાડવી = જુદા જુદા નામ ન બર

લાખેલી અનેક ચિટ્ટીઓમાંથી અધ્ધર એક

ઉપાડીને તેમાં જે નામ નબર નસીબ જોગે

આવે તે પરથી કાંઈ નક્કી કરવાનું હોય

તે કરવું -નાખવી = ચિટ્ટી ઉપાડવાને ન્યાયે

નિર્ણય કરવો કે તે માટે ચિટ્ટીઓ લખી ભેગી

મૂકવી -નો ચાકર = કેવળ ચિટ્ટી લાવનાર

લઈ જનાર, તેથી વિશેષ કાંઈ નહિ તે, કહે

તેમ ચૂપચાપ કરનાર -ફાટી જવી = કન્યા

કુવારી મરી જવી, તેના લગ્નનું ખર્ચ ખચવું.

-દખવી = કામકાજ અંગે કે કાળોતરીનો

પત્ર લખવો] ઠચપાટી [જુઓ ચપતર],

૦પત્રી સ્ત્રીં કાગળપત્ર ઠોરો પું ભૂત
પિરાયતું વળગણ દૂર કરવા બાધવામા
આવતો મતરેશે દોરો ક્રિદ્ધી. [-કરોવવો =
વળગણ દૂર કરાવવા જતરમતર કરાવવા]
ચિતકણું વિં [જુઓ ચિડાણું] ચીડિયા સ્વર્ભાવતું
ચિડાણું અંકિં [સરં હિં ચિદના, મ ચિદ
(-દ)જે] ખીજવાતું, ગુરમે થતુ
ચિરિયક્ષ વિં ચીડિયુ
ચિરિયાસ નં (ચ) માટલીમાથી ઝમતા
પાણીને જીવવા નીચે મુકાતું (માટીનું) વાસણ
ચિડી સ્ત્રીંઓને પહેરવાતું એક જાનતું લૂગડું
(૨) પહેરામણીમાથી વરપક્ષને મળતો ભાગ
(૩) [હિં, મ ચિડી] ચકલી
ચિડાણું વિં ચીકટવાણું અને વાસ માતું
ચિણું(-ન)ગી(-ગારી) સ્ત્રીં [સરં હિં.
ચિનતી, -ગારી, મ ચિનકા=કોધામિ,
ઠિળતો=તણખો] તણખો. -ગારો પુંમોટી
ચિણગારી [કર્મણિ અને પ્રેરક
ચિણાણુ, -વણ સંકિં 'ચીણુ'નું અગ્રક્રમે
ચિત નં [સં] જ્ઞાન, ચેતના (૨) ચિત્ત (૩)
ચેતન્ય, જ્ઞાનવરૂપ પ્રજ્ઞા ઓચાર પું સ્થિત
ચોર ંડુ નં ચિત્ત (૫)
ચિતણિયો પું [પ્રા ચિત્ત, હિં ચીતન =
ચીતરણું] ધાતુ પર ધાટ ચીતરનારો
ચિતરામણુ નં ['ચીતરણું' હિપરથી] ચિત્ર(૨)
ચીતરવાની ક્રિયા (૩) જુઓ ચિતરામણી
-ણી સ્ત્રીં ચીતરવાનું મહેનતાણુ
ચિતરાવણુ સંકિં 'ચીતરણું' પ્રેરક રૂપ
ચિતવાવણું સંકિં 'ચીતવણું' પ્રેરક
ચિતા સ્ત્રીં [મં,] મહડ બાળવા ગાહવેલી
લાકડાની ચોટી, ચેહ [-ખડકથી =ચિતાનાં
લાકડાગોડવવા, ચિતાતૈયાર કરવી] ંરોહણુ
નં ચિતા પર ચડણુ, -મા પ્રવેશ કરવો તે
ચિતાક પું ગણાનું એક ઘરેણું (ખેડાવાળામા
પહેરાય છે)
ચિતાર પું ['ચિત્ર' હિપરથી] ચિત્ર (૨) આખો
દૂબ વર્ણન. [-આપવો = આખેહૂબ વર્ણન
કરવું] -આવવો = બરોબર સમનતુ, સ્પષ્ટ
દેખાણું]

ચિતારો પું [મં ચિત્રકાર] ચિત્રકામ કરનારો
ચિતાણું અંકિં, -વણ સંકિં 'ચીતણું
કર્મણિ અને પ્રેરક [કાર્યો
ચિતાણ સ્ત્રીં ચીરેલા લાકડાનો કકડો, ચીનળ,
ચિન્કાર પું [મં] ચીસ, ચીત્કાર
ચિત નં [મં] અતકરણ, મન (૨) [લા]
લક્ષ, ધ્યાન (જેમ કે, એનું કરામા ચિત નથી)
[-વાલણુ, -ચોટાણુ, -દેણુ, -પરોવણુ,
-લગાણુ = બનબર લક્ષ આપતું -ચોરણુ
= મન હરણ કરતું -ઠેકાણું રૂપણુ = રવ
સ્થના જાળવી રાખવી (૨) પૂરેપૂર લક્ષ
આપતું -ઠેકાણું હોણુ = મનની સ્વસ્થતા
હોવી (૨) બાળ હોણુ (૩) ધ્યાન રહેતું]
ંજોષ પું ચિતની અસ્વસ્થતા -અ-પે
ંજોબ પું ચિતનો સોલ ંગત વિં
ચિતનું, ચિતની અદર રહેણુ ંચોર પું
ચિન ચોરી જનાર - વશ કરનાર ંજમ
પું ઉ-માદ (૨) જમ ંવૃત્તિ સ્ત્રીં ચિતની
વૃત્તિ ંવેષક વિં ચિતને વીધી નાખે તેણુ
ંયુદ્ધિ સ્ત્રીં ચિતના મેનો-કામાદિ વિકારો
તથા વૃત્તિઓની શુદ્ધિ-સંકર્ષ ંશાસ્ત્ર નં
માનસગામ્ર, 'સાધકોલોચ' -તાકર્ષક વિં
ચિતને આકર્ષે એણુ, મનોહર [વાધ
ચિતો પું [સં ચિત્રક પ્રા ચિત્ત] એક જાનનો
ચિત્ર નં [સં] ચીતરેણુ તે, છપી(૨) ને અક્ષરમા
ને પ્રક્ષ થયા હોય તેજ અક્ષરોથી તે પ્રક્ષતુ
હિતર મજે એ કાચની ખૂમી (કા શા)
[-કાઠણું, -ચીતરણુ, -દોરણુ, -પાઠણુ =
છપી ચીતરવી -છીણું કરણુ, -ખડુ
કરણુ = આખેહૂબ-તાદેશ વણ ન કરણુ]
ંક પું ચિતારો (૨) [ગ] અજ્ઞાન ચિહ્ન,
'અનનોન સાધન' ંકશા(-ખા) સ્ત્રીં ચિત્ર
દોરવાની કળા ંકઠ નં કબૂતર ંકામ
નં ચિત્રનું કામ, ચિતારાનો ધધો ંકાર
પું ચિત્ર દોરનારો ંકાંચ નં ચિત્રના
આકારમાં લખેલી કવિતા ંકૂટ પું (સ)
પ્રયાગ નજીક આવેલો એક પર્વત ંચુમ
પું (સ) છલોના કર્મો નોધી રાખનાર
યમરાજનો સેવક ંચીવ નં જુઓ ચિત્રકઠ

૦થુ ન૦ ચીતરુ તે ૦૫૮ પુ૦, ન૦ જેના
પર ચિત્ર દાયા હોય તે કપડુ કે પાટિયુ
(૨) પડદા (૩) સિનેમાની 'ફિલ્મ' ૦૫૬૧ પુ૦
એક ૭૬ ૦૬૬૬ ન૦ ચિત્ર કાઢવાનુ પાટિયુ-
ફલક ૦ભાનુ પુ૦ સૂર્ય (૨) આકડો (૩)
અગ્નિ (૪) એક વનસ્પતિ, ચીતરો ૦મંજૂષા
સ્રી૦ ચિત્રોના સગ્રહની વાહી, 'આલ્બમ'
૦ક્ષિપિ(-પી) સ્રી૦ સાંકેતિક ચિત્રોની બનેલી
લિપિ ૦લેખા સ્રી૦ તસવીર, છબી (૨)
વિદ્યાતા (૩) [સ] ઓખાની સખી ૦વત્
અં ચિત્ર જેવુ, સ્તબ્ધ ૦વતી સ્રી૦ ગાધાર-
ગ્રામની એક મૂર્છના ૦વાચન ન૦ ચિત્રને
મમજુ કે સમજવતુ તે ૦ત્રિચિત્ર વિ૦
ગંગેરગી (૨) વિચિત્ર, વિલક્ષણ ૦વિદ્યા
સ્રી૦ ચિત્ર દોરવાની વિદ્યા-કળા ૦રૌદી સ્રી૦
ચિત્ર રજૂ કરી દે-ચિત્રની જેમ કામ કરે
એવી લેખનની રૌદી ૦શાલા(-ળા) સ્રી૦
ચિત્રો કાઢવાનું અથવા કાઢતા શીખવાનુ ગ્યાન
ચિત્રા સ્રી૦ [સં] ચૌદસુ નક્ષત્ર (૨) એક ૭૬
(૩) જુઓ ચિત્રવતી
ચિત્રાકાર વિ૦ [સં] ચિત્રવત, સ્તબ્ધ
ચિત્રાર્પિત વિ૦ [સં] ચીતરેલું, ચિત્રમાહિતારેલું
ચિત્રાસ્રય ન૦ [સં] ચિત્રગાનુ સગ્રહસ્થાન
ચિત્રાંગદા સ્રી૦ [સં] (મ) અર્જુનની એક
પત્ની, બહુવાહનની માતા
ચિત્રિણી સ્રી૦ [સં] ચતુર, ચુરુ અને ગુણવાન
સ્રી(પત્નિની, ચિત્રિણી, હરિની અને ગ ખિની
એ ચાર પ્રકારમાની) [ચિત્રવિચિત્ર
ચિત્રિત વિ૦ [સં] ચીતરેલું (૨) રંગમેંગી,
ચિત્રો પુ૦, જુઓ ચીતરો
ચિન્પાવન પુ૦ [સં] દક્ષિણી બ્રાહ્મણોનો એક ભેદ
ચિત્રાંજલિ સ્રી૦ [સં] ચૈતન્ય
ચિત્સ્વરૂપ ન૦ [સં] પરબ્રહ્મ
ચિથરિયુ વિ૦ જુઓ ચીથરેહાલ, ચીથરિયુ
ચિદાકાશ ન૦ [સં] શુદ્ધ બ્રહ્મ
ચિદાત્મા પુ૦ [સં] ચૈતન્યસ્વરૂપ પરબ્રહ્મ
ચિદાભાસ પુ૦ [સં] છવ [પુ૦ બ્રહ્મ
ચિદ્ધન વિ૦ [સં] જ્ઞાનથી ભરેલું જ્ઞાનસ્વરૂપ (૨)
ચિદ્રૂપ વિ૦ [સં] જ્ઞાનસ્વરૂપ

ચિદ્વિલાસ વિ૦ [સં] જ્ઞાનમા જ વિલાસ છે
જેનો એવુ (૨) પુ૦ પરબ્રહ્મમા રમણ (૩)
ચિત્સ્વરૂપ ઈશ્વરની માયા-લીલા
ચિનગારી સ્રી૦ [હિં] જુઓ ચિણગારી -રૌ
પુ૦ જુઓ ચિણગારો
ચિનગી સ્રી૦ [હિં] જુઓ ચિનગારી
ચિનાઈ વિ૦ ચીનમા બનાવેલું ચીન દેશનું (૨)
ચિનાઈ માટીનુ બનાવેલું (૩) તકલાહી, આકર્ષક
પણ ટકે નહી તેવુ (૪) સ્રી૦ એક ભતની
રેશમી સાડી [-માટી સ્રી૦ એક ભતની સફેદ
માટી જેના વાસણ વગેરે ઘાટ બનાવાય છે
-સિ (-સી) ગ સ્રી૦ શેકેલી કે મીઠે પાસેલી
મગફળી]
ચિનાર પુ૦ [ફા] એક ભતનું ઝાંઝ
ચિનાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'ચીનવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક
ચિનિકબાલા પુ૦ એક વનસ્પતિના બીજ ઔષધિ
ચિન્મય વિ૦ [સં] જ્ઞાનમય, બ્રહ્મમય (૨) ન૦ બ્રહ્મ
ચિન્માત્ર વિ૦ [સં] જુઓ ચિન્મય (૨) ન૦
શુદ્ધ જ્ઞાન [કર્મણિ ને પ્રેરક
ચિપાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'ચીપવું'નું
ચિપાસિયું વિ૦ કનૂસ (૨) વાતને ચોળીને
ચીકણ કરવાની ટેવવાળું, ચીકણ ને ઈર્ધ સૂત્રી
ચિખાવણુ વિ૦ જુઓ ચખાવણુ -દાશ સ્રી૦
ચિખાવણુપણુ
ચિષુક સ્રી૦ [સં] હડપચી, દાદી [ચીખોળવું
ચિખોળવું સં કિં [સર૦ મ ચિંવજળે] જુઓ
ચિમરાજ ન૦ એક પક્ષી [પ્રેરક
ચિમળાવણું સં કિં 'ચીમળાવું', 'ચીમળવું'નું
ચિમાવું અં કિં ચુમાવું, અમુક વસ્તુ પોતાની
પાસે નહિ હોવાથી મનમા બળવું કે શરમાવું
(૨) તે મેળવવાની ઇચ્છાથી તાકીતાકીને જેવું
-વણું સં કિં 'ચિમાવું'નું પ્રેરક
ચિમે(-મે)૬ સ્રી૦ એક વનસ્પતિ -ઔષધિ
ચિમેટી(-ટી) સ્રી૦ ગળચી, ડોક, બોચી
ચિમે૬ સ્રી૦ જુઓ ચિમે૬
ચિમેડિયું ન૦ જિગોડો (સુ)
ચિમેડી સ્રી૦ એક ભતના વેલાના બિયા (૨)
જુઓ ચિમેટી (૩) જુઓ ચિમેડિયુ

ચિમ્મડ વિં જુઓ ચમ્મડ
ચિર વિં [સં] લાંણુ (સમય માટે) (૨) લાંબા
વખતનું (૩) અં લાંબા વખત સુધી ંકારિતા
સ્રીં ચિરકારીપણુ ંકારી વિં દીર્ઘસૂત્રી,
ટાઢુ, ખીસુ ંકાલ(-ળ) પું લાંબો સમય
ંકાલીન વિં લાંબા વખતનું-જૂનુ, ંસ્થાથી
વિં દીર્ઘકાળ સુધી ટકી રહે એવુ
ંસ્મરણીય વિં ચિરકાળ યાદ રાખવા
યોગ્ય -૨ જીર્વ(-વી) વિં લાંબા આવરઢા
વાળુ (૨) પું પુત્ર -૨ જીવિની વિં સ્રીં
લાંબા આવરઢાવાળી (૨) સ્રીં પુત્રી -૨ તન
વિં ચિરકાલીન, જૂનું, પ્રાચીન -૨ાયુ વિં
લાંબા આવરઢાવાળુ, દીર્ઘાયુ
ચિરાઈ, -મણી સ્રીં, -મણુ નં ['ચીરકુ'
ઉપરથી] ચીરવાનું મહેનતાણુ [ન્યોત
ચિરાગ પું [ફા] ઢીવો, બતી (૨) શગ, ઢીવાની
ચિરાડો પું જુઓ ચીરો
ચિરામણુ નં, -છી સ્રીં જુઓ ચિરાઈ
ચિરાણું અં કિં, -વણુ સં કિં 'ચીરું'નું
કમંણિ અને પ્રેરક
ચિરૂટ પું, સ્રીં [ઈ] તમાકુનાં પાનનો જ વાળેલો
મોટો ટોટો-એક પ્રકારની બીડી
ચિરોટી સ્રીં [મં] એક પકવાળ
ચિરોડી પું એક જાતનો પોચો પથ્થર
ચિલખત નં [ફા ચિલ્લકદ] બખતર
ચિલગોબ નં [ફા] એક મેવો -ફળ
ચિલાણુ અં કિં [હિં ચિલાના] વેઢનાથી
ખૂમો પાકવી [ચિવટ] જુઓ ચવડ
ચિવડ વિં [સરં ચિમ્મડ-ચમ્મડ, કે મ
ચિષ્ટા નં અં વં [સરં છીલટાં] નાળિયેરનાં
છોતરાના રેસા [યઈ ગયેલુ
ચિપ્ડું વિં [સરં છીલટું] સુકાઈને ચવડ
ચિહ્ન નં [સં] નિશાની (૨) [ગ] 'સાઈન'
ંનિરપેક્ષ વિં 'એંસોલ્યૂટ'(ગ) -હ્રાંતર
નં ચિહ્નોની ફેરફારી, 'ચેન્જ એફ સાઈન્સ'
(ગ) -હ્રિત વિં ચિહ્નવાળુ
ચિગટ વિં [જુઓ ચેગટ] ચાપચીપિયુ,
ચીકણુ, ચેગટ [(૨) મીંડુ
ચિયુ (-ગૂસ) વિં બહુ કરકસરિયું, કંજૂસ

ચિત(-તા) સ્રીં [જુઓ ચિતા] ફિકર (૨)
વિચાર [વિચારક, ફિલસફ
ચિતક વિં [સં] ચિતન કરનાર (૨) પું
ચિંતન નં [સં] વિચાર, મનન ંશીલ વિં
ચિતન કરવાના સ્વભાવવાળુ -નાત્મક વિં
વિચાર-મનનથી બરેલું -નીય વિં ચિતન
કરવા જેવુ
ચિતવન નં [જુઓ ચિતવણુ] ચિતન
ચિતવણુ સંકિં [મં ચિંત્ર, પ્રા ચિત્રવ]
મનન કરવુ, વિચારવુ
ચિતા સ્રીં [મં] ફિકર (૨) વિચાર ંશીલ
વિં ચિતાકરવાના સ્વભાવવાળુ ંકુલ(-ળ)
વિં ચિતાથી આકુળ થયેલું -ગભરાયેલુ
ંચૂરણી વિં સ્રીં ચિતાને ચૂસ કરનારી
ંતુર વિં [+આતુર] ચિતાથી વ્યાકુળ.
ંમણિ પું ચિતવેલુ આપે તેવો મણિ
[-કરવા = માત્રીના રાવ બનાવી તેમને નિત્ય-
નિયમથી આરાધવા] -તિત વિં [સં] વિચારેલુ,
ધારેલું -ત્ય વિં [મં] ચિતનીય
-ચી [તુર્કી] 'વાળુ' એ અર્થનો નામને લાગતો
પ્રત્યય ઉઠાં મસાલચી, તોપચી
ચીક પું, સ્રીં [જુઓ ચીકણુ, સર મ]
વનસ્પતિનાં ફળ, ડાખળાં વગેરેમાંથી નીકળતુ
ચીકણુ પાણી અથવા દૂધ
ચીકટ વિં [જુઓ ચીકણુ] ચીકણુ (૨) તેલ
ઇસાદિના પાસવાળુ (૩) 'નં, સ્રીં ચીકાશ
(૪) ચીકાશવાળી વસ્તુ (ખી તેલ વગેરે) કે
પદાર્થમાં હોતુ તેથી તત્વ, 'ફેટ' -ટાણું
અંકિં ચીકટવાળુ થવુ, તેલ વગેરેથી ખરડાવુ
(૨) ચીકટવાળો પદાર્થ ખાવામાં આવવાથી રોગ
કે ગૂમડાનું બીકરણુ (૩) [સરં મ ચિકટળેં]
ચોટલું -કુ વિં ચીકટવાળુ
ચીકટો પું શણું કપડું-મુગટો [સરં હિં, મ
ચિકટા] (૨) પચાસ વાર લાંબો કસબી તાર
(૩) [સરં મ ચિકટા] એક જાતનું ઘાસ
ચીકણુ સ્રીં [સરં મ ચિકણ-કાકઢી, 'ચીકણુ'
પરથી?] એક જાતની કાકઢી
ચીકણું વિં [સં ચિક્કણ] ચોટી રહે તેવું (૨)
[લા] ચિગૂસ, કંજૂસ (૩) ચાપચીપિયુ,

દાઢાણું. [-લેઈને લપસી પડવું = કંઈક
સ્વાદ કે સત્ત્વ લેઈ લોભાવું, રૂપ કે ધન
લેઈને મોહી પડવું] -ણાઈ(-શ) સ્ત્રી
ચીકણાપણું ઠાણ, ઠવાધર વિન્નમતિ ચીકણું
ચીકાર પુ. [રવ. ૦] 'ચી ચી' એવો અવાજ
ચીકાશ સ્ત્રી. ['ચીકણું' ઉપરથી] ચીકણાઈ
ચીકી સ્ત્રી. [મ ચિકી, દે ચિક્ક = થોડું પરથી]
નાની ચકતી પેઠે (ગોળ ખાંડની ચાસણીથી
કરાતી) એક મીઠાઈ
ચીકું ન. એક ફળઝાડ (૨) એનું ફળ
ચીગચી સ્ત્રી. એક પક્ષી
ચીચવાટો(-ટો) પું. [રવ. ૦] ચીસ, છુમાટો
ચીચવાણું અ. કિ. [રવ. ૦] ટળવળવું
ચીચવું અ. કિ. [રવ. ૦] ચીસ પાડવી, ચી ચી
અવાજ કરવો
ચીચો પુ. [રવ. ૦, જુઓ ચી ચી] આણીદાર
ભામા લાકડા પર એક આડી મૂંઝી હોંચાતા
ગોળ ફરવાનું રમતનું સાધન
ચીચી અ. [સર. ૦ પ્રા ચિચિ] (રવ. ૦) [ભાગ
ચીચુ ન. શેરડીના સાઠાનો ટોચ તરફનો કુમળો
ચીચો પુ. કાંઠો (૨) એક કાળો કઠણ પથ્થર
ચીચ(-ઝ) [ફા. ૦] સ્ત્રી. વસ્ત્ર (૨) સરસ ગાયન.
૦ વસ્ત્ર સ્ત્રી. બધી ચીજો સરસામાન
ચીટકવું સંકિ. ['ચીકટું' કે 'ચોટવું' ઉપરથી]
વળગવું, ચોટવું
ચીટકી સ્ત્રી. [રવ. ૦ સર. ૦ હિં ચિટ્કના] ચપટી
ચીટિયું ન. ['ચીપટ' ઉપરથી ?] લાકડીની ચીપ-
ચીપટ (૨) ઘરમા પહેરવાની નાની પટ્ટીની ચૂડી
ચીટું વિ. ['ચીકટું' ઉપરથી ?] ચીકણું,
ચીકટવાળું (૨) ન. ધી તાળ્યા પછી નીચે
હરતો કચરો - છાશ ઇલાદિ કીટું
ચીઠ (૬') સ્ત્રી. [સર. ૦ હિં ચિઠ, ગુરસો, રીસ
(૨) સખત અણગમો [-કાઠવી = ગુરસાથી
વર્તવું, (ખોલી દે કાઈ કરીને) ગુરસાનો વેગ
ખહાર કાઢવો. -ચઠવી = ગુરસે થવું, ગુરસો
મનમા આવવો (ઊલટું) - ઊતરવી = ગુરસો
જતો રહેવો, શમવો]
ચીઠવણું (૬') સંકિ. [સર. ૦ હિં ચિઠ્ઠિદાના,
ચિઠાના] ગુરસે કરવું, ખીજવું

ચીઠવાણું (૬') અ. કિ. ખિનવું, ચિડાવું
ચીઠવું (૬') અ. કિ. [સર. ૦ હિં ચિદના]
ચિડાવું, ગુરસે થવું
ચીઠિયું (૬') વિ. સહેજમા ચિડાઈ જતું (૨)
ન. છાછિયું, છણકો [ચીઠિયાં કરવાં = ચિડાવું,
છાછિયા કરવા (૨) સહેજસાનમા ચિડાઈ જવું
ચીઠિયાં નાંખવાં = ચિડાવું, છણકો કરવાં]
ચીઠિયું ન. [હિં. ચિઠિયાં] ચકલું, પક્ષી
ચીણુ સ્ત્રી. [જુઓ ચીણવું] સ્ત્રીઓની કોટનું
એક ભતનું ઘરેણું (૨) ધાધરાના નેકા
આગળની કરચલીઓ (૩) [પ્રા. વિણ, વણ]
પંખીઓનો ખોરાક, ચણ (૪) ન. માટી,
મીઠું વગેરે ખોદવાનું એક ઓભર
ચીણુ(-ન)ની સ્ત્રી. જુઓ ચિણગારી - ગો
પું. ચિણગારો
ચીણુ(-ન)માળા સ્ત્રી. ['ચીણ', 'ચીણવું'
ઉપરથી ?] એક ભતનું કોટનું ઘરેણું
ચીણવું સંકિ. [સં વિ, પ્રા વિણ] ચીણ
ભરવી (૨) કણે કણે ખાવું, ચાચ વડે ખાવું
ચીણિયું ન. (ચ) ચીણાનું પરાળ [અનન્ય
ચીણા પુ. [પ્રા ચીણ, હિં ચેના] એક ભતનું
ચીત વિ. [સર. ૦ હિં ચિત] પીઠ પર પડેલું,
થવું (કુસ્તીમા) [-કરવું, -થવું] (૨) ન. [સં ચિત્ત] ચિત ૦ડું ન. ચિત
ચીતરવું સંકિ. [સં. વિષ્ણુ ઉપરથી] ચિત્ર કાઢવું,
આલેખવું (૨) જેમ તેમ લખી કાઢવું
ચીતરાણું અ. કિ. (કર્મણિ)
ચીતરી(-ળી) સ્ત્રી. સૂગકે અણગમાની કંપારી.
[-ચઠવી = સૂગથી કંપારી આવવી]
ચીતરો પું. [સં ચિત્રક, પ્રા. ચિત્ત] એક વન-
સ્પતિ (૨) ચિત્તો, વાઘ જેવું ચટાપટાદાર પ્રાણી
(૩) [જુઓ ચીતળો] એક ભતનો સાપ
ચીતવણું સંકિ. [સં ચિત્ત ઉપરથી] ચિતવણું
(૨) ચીતવું ચીતવાણું અ. કિ. (કર્મણિ)
ચીતવું સં કિ. [સં ચિત્ત] ધારવું, કંઠપણું
(૨) ઇચ્છવું
ચીતળ સ્ત્રી. [જુઓ ચીતળો] એક ભતનો
માપ (૨) [જુઓ ચિતાળ] લાકડાનો ફાયરો
(૩) [?] સ્ત્રીઓની કોટનું એક ઘરેણું (૪)

ચપટી પહોળી બગડી, પાટલી (૫) નં [મં
ચિત્રલ, પ્રા ચિત્તલ] એક જાતનું હરણ
ચીતળો પુન[પ્રા ચિત્તલિ]એક જાતનો સાપ, ચીનરો
ચીતકાર પુન [મં] ચિત્કાર, ચીસ
ચીથડું, -ર નં [સરં હિં ચિથડા, મ ચિથડી]
ચીથર -રી સ્ત્રી ચીથરી -રેહાલ વિન
ચી'થરેહાલ
ચીન પુન [મં] (સ) હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે
આવેલો એક દેશ [ચીનનો માલ = ચીનની
ખાનાવટનો માલ (૨) [લા] તકલાહી માલ
ચીનનો શાહુકાર = ચોર, ગદ]
ચીનગી સ્ત્રી, -ગો પુન જુઓ 'ચીણગી'મા
ચીનમાળા સ્ત્રી જુઓ ચીણમાળા
ચીનકું (ન) સં કિં [સરં હિં ચીન્દના,
મં ચિહ્ન પરથી ?] ઓળખવ, જાણવું
ચીનાથુક નં [મં] ચીનનું રેશમી કાપડ
ચીની વિન [ચીન' ઉપરથી] ચીન દેશનું, -ને
લગતુ (૨) સ્ત્રી એક જાતની સરેહ માટી
(૩) ચીન દેશની ભાષા ઠકામ નં ચીની
માટીનું કામ (૨) કાચનું કામ ઠખાનું નં
ઠાણાનું -નો પુન ચીન દેશનો વાની
ચીપ સ્ત્રી [જુઓ ચીપટ] લાખી ચપટી પટ્ટી,
ચીપટ (૨) પના ચીપવાનું કામ કે તેની
વારી ઠટ સ્ત્રી ચીપ, પટ્ટી
ચીપટી સ્ત્રી [જુઓ ચપટી] ચપટી, -ટો
પુન જરા મોટી ચપટી, ચપટો
ચીપડું નં [સરં હિં ચીપડ, મ ચિપડ, પ્રા
ચિપ્પડ = ચપટું] સુકાઈ ગયેલો આંખનો
મેલ, ચીપડો -ટો પુન આંખનો મેલ, પીચો
ચીપણી સ્ત્રી, -ણું નં ['ચીપણ' ઉપરથી]
પતાની ચીપ (કંઈક તુચ્છકારમાં)
ચીપણ સં કિં [કે ચિપ્પ, સરં સં ચિપિટ
= ચપટું (નાક, કે ચોખા)] લાખી ખેચીને
ચીપ ખનાવવી (૨) સફાઈથી ઠીક કરાવે
ગોંઠવતુ (જેમ કે, ધોતિયાની પાટલી, ગજકા
ના પાનાં, ખોલવાની ઢબ ૪૦) (૩) ગજકાના
પતાને છૂંટા પાડવા ઉપરતળે કરવાં (૪) [વાતને]
ચોળીને લાંબી કરવી [ચીપવાની ક્રિયા
ચીપાચીપ સ્ત્રી ['ચીપણ' ઉપરથી] વારંવાર

ચીપાસોનું નં [ચીપ + સોનું] પાટનું મોનું,
ઊંચા ટચનું સોનું
ચીપિયો પુન ['ચીપ' ઉપરથી] દેવના વગેરે
ઝાલવાની પકડ, ચીમટો
ચીખડી (-રી) સ્ત્રી [૨૧૦] એક પક્ષી
ચીખડું વિન જુઓ 'ચીખુ'મા
ચીખુ વિન [મં ચિપિટ = ચપટું નાક, સરં
કે ચિપ્પ = ઢખાવડું, કે ચિચ્ચ (૦૨) = ચીખુ
ન ચિપ્પકા] મેહેલા - ચપટા નાચાણ -ખડું
વિન ચીખુ, ચપટું
ચીખડી સ્ત્રી [મં ચિર્મટિકા, પ્રા ચિર્મડિયા]
એક વેલો -ડું નં [મં ચિર્મટિ, પ્રા ચિર્મડ]
એનું ફળ [ચીખડા-ચોર, ચીખડાનો ચોર
= નાની તણવી ચીજ ચોરનાર, તણવો ગુનેગાર]
ચીમટી સ્ત્રી [કે ચિપ] ચીપટી (૨) ચૂટી
[-ખણવી, ખોડવી, બરવી = ચૂટી ખણવી]
-ટો પુન ચીપટો (૨) ચૂટો (૩) ચીપિયો
ચીમડી સ્ત્રી, -ડું નં કાપણી થઈ ગયા બાદ
જુવાર બાજરીના ખેતરમાં રહેલા કુમળા
ગેપ-હોલવા
ચીમની સ્ત્રી [હિં] કુમાડિયુ (૨) ફાનમની
ખતીનું રક્ષણ કરનારી કાચની નળી - ગોળો
ચીમળતુ સં કિં [સરં મ ચિવજળે, ચિમજળે]
ચીખળતુ, આમળતુ (કાન)
ચીમળાતુ અં કિં ['ચીમળતુ ઉપરથી] કરમાતુ
(૨) મનમાં બળ્યા કરતુ, જૂરતુ (૩) ચીમળતુનું
કર્મણ [એક જાતનું વાસ
ચીચો પુન એક કાળો કઠોળ પથ્થર ચીચો (૨)
ચીર સ્ત્રી [સરં સં ચીર્ણ = ચીરેલું ? પ્રા
ચીર = ઢકડો] ચીરી (૨) ફાડ, તરડ
ચીર નં [મં] સ્ત્રીઓનું એક રેશમી વસ્ત્ર (૨)
વલકલ (૩) ફાઈ કીમતી વસ્ત્ર (પ્રાય કટાણમાં)
ઠડા નં બં ૧૦ ગરાસિયા કે પટેલે વેચી
દીધેલા જમીનના નાનકડા કંકડા ઠપટોનું
નં ફાટેલું કપડું (વ્યગ્રમાં)
ચીરતુ સં કિં [મં ચીર્ણ ? સરં હિં ચીરના,
મ ચિરણે, (વેદ) સં ચિરિ = મારતુ, ટુકસાન
કરતું] ફાડતુ નાંતુ (૨) વચ્ચેથી બે ભાગ કરવા,
સોંસર કે આરપાર જાય એમ કરતું (જેમ કે,

ચીરીને જરુ (૩) [લા] ધરાક પાસેથી ખૂબ
ભાવ લેવો [ચીરી નાંખવું = ફાડી-રહેતી
નાંખવુ (૨) (ચામડુ ચીગ નાખવુ) ખૂબ
મારવુ (૩) ખૂબ ભાવ લઈ પાડવો]
ચીરામધ વિં [સરં મ ચિરેવંદી, ચિરા =
ઇમારતી પથરો] ઈંટો કે પથ્થરથી જડેલુ
ચીરિયું નં [જુઓ ચીર] ફાડ, ચીરી(૨) (પ્રાય
ફરીતો) અથાણાનો કકડો -યાં નં બંવવં
ફરીની ચીરીનું અથાણુ [-નાખવાં = તે
અથાણુ તૈયાર કરવું-ખનાવવું]
ચીરી સીં ચીર, નાની પાતળી ફાડ-કકડો
ચીરો પું લામો પાતળો કકડો (ચીરીને પાડેલો)
(૨) ફાટ, તરફ, કાપ(૩) [સગં ન ચિગ = કાપેલો
પથ્થર] એવારો, ઘાટ
ચીલ સીં [મગં ન ચિલ = એકદમ ફૂટતી
ફૂલતી સેગ] વનસ્પતિમાંથી ફૂલતો ચીકણો
સ, ચીક (૨) [મૂ = એક લાણ] એક
વનસ્પતિ(૩) [સં ચિલ, દે ચિલા] એક પખી,
સમડી ૦૪૬૫ સીં સમડી પેડે ઝટ ઝડપવું તે
ચીલચીલ નં એક પક્ષી
ચીલો (ચી) પું [દે ચિલ્હય] ગાડાવાટ-
કન્ડ (૨) [લા] રિવાજ, રૂઢિ [ચીલે ચીલે
ચાડ્યા કરવું = ચંચલ રહેને આવી નહી
વર્તવું ચીલે પડવું = રમે પડવું, સરાણે ચલવું,
ગે પડવું ચીલો કાપવો = ગાડાવાટ છોડીને
હાનુ(૨) ચાલુ રિવાજથી જુલ પહવું -પાહવો
= નવો શિરસ્તો-પહાનિ શરૂ કરવા]
ચીવટ સીં [સરં ન ચિવટગા] કાળજ
ચીવટ નં [સં] વજ્ર, કપડું (૨) ફાટેલું કપડું, કથા
(૩) મિલુઓનુ અગવસ -ની પું બૌદ્ધ ભિક્ષુ
ચીમ સીં [દે ચીહાડી, હિં ચીહ] તીણી
ખૂમરાક [-ખાઈ જવું, -ખાવી = ચાખી
જવું ખો ખૂલી જવી ફરી તેમ કરવાની હિમન
નં હુવી -નાખવી, પાહવી = ખૂમ પાડવી]
૦૫૨ પું, ૦૨૧૭ નં, -સાચીસ સીં
કપડાંકપડી ચીસો પાડવી તે
ચીમપટ્ટી સીં સીઓનુ ફાટવું એક ઘડેણુ
ચીચું વિં દોઢાણું ચીચણુ (૨) કપૂસ
ચીંગડી સીં વદાની લાવવું એક ઇવડ

ચીંચીં અં [ચવં]
ચીંડોરા નં એક પક્ષી
ચીંથરું નં [જુઓ ચીંથર] ફાટી ગયેલું કપડું
ફેટકડો [ચીંથરાં વીણવાં = તેમ કરવું પડે
એવી ગરીબ દશા થવી] -રિયું વિં ફાટ્યા
વટ્યા વજ્ર પહેર્યા હોય તેવું (૨) [લા] માલ
વગરનું (૩) નં માલ વગરનું વસ્તુ કે લખાણ.
[ચીંથરિયા મામા = વગડામાં ઝાંઝ ઝાંઝ
કાપી ન જાય તે માટે ઊણુ કરાવું ભૂતનું
પ્રતીક] -રી સીં નાનું ચીંથર, ચીંદંડી.
-રેહાક વિં ફાટ્યાવટ્યાં વજ્ર પહેર્યા
હોય એવું (૨) [લા] છેક જ ગરીબ
ચીંદરડી સીં [જુઓ ચીંથર; મરં ન
ચિંવડી, કાં ચિંદી, હિં ચિંદી] લૂગડાની
લાખી પટ્ટી -ફું નં સાકડો પણ લામો
લૂગડાનો કાપલો -ડો પું મોટી ચીંદરડી
ચીંદરી સીં જુઓ ચીંદરડી
ચીંધવું મંકિં [સં ચિંહન, પ્રા ચિંધ] આગળી
ગીતેટખાલુ (૨) ફરમાવવું -ણુ નં ચીંધ
તે ચીંધાવું [કર્મણિ], -વણું [પ્રેરંક]
ચીંખાણવું સંકિં [જુઓ ચીંખણ] આમળવું,
ચીંમટ્ટી દેની ચીંખાણવું અંકિં, -વણું
સંકિં અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુકાદો પું ['ચૂકવણુ' ઉપરથી, સગં હિં
ચુક્કોના] દેસલો [-આપવો, સંભળાવવો]
ચુકાણુ અંકિં -વણું સંકિં 'ચૂકવણુ
કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુગલ વિં [તુ ચુગલ, કા ચુગલ] ચુગલખોર
(૨) સીં પીઠ પાછળ કરેલી નિંદા ઓખોર
વિં ચુગલી કર્યા કરનાર -લી સીં ચુગલ
-લીખોર વિં ચુગલખોર
ચુગાણું અંકિં -વણું સંકિં 'ચૂગણું
કર્મણિ ને પ્રેરંક
ચુચવાવણું સંકિં 'ચૂચવણું' પ્રેરંક
ચુચુક, ચુચૂક [સં] પું; નં અનની ડીટડી
ચુડિયાલા(-ળા) પું એક છદ
ચુડેલ સીં [હિં ચુડેલ, મં ચુડા = શિખા
પંચી ?] કાકણ [કર્મણિ અને પ્રેરંક
ચુણાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ચૂણાણું'

સુનવણી સ્ત્રીં [મ] ચૂનાનું પાણી
 સુન દા(-દુ) વિં[ફા] ખાસ પસંદ કરેલું, ઉત્તમ
 સુનાઈ વિં ['ચૂનો' ઉપરથી] ચૂનાનું, ચૂના
 સખધી -રૂ નં ચૂનાનો કેલ બરવાનું તગાર
 -રૈ. પું ચૂનો પકવનાર (ર) ચૂનાથી
 ઘેળનાર, કડિયો (૩) સુનારાની ન્યાતનો
 માણસ -રણ, -રી સ્ત્રીં સુનારાની સ્ત્રી
 -ળવો પું ચૂનો ઘાલવાની ડબી -ળુ
 વિં ચૂનો ઢીધેલું, ઘેળેલું (ર) ચૂનાનું (૩)
 ' નં કડિયાનું એક ઓલર-લેલું
 ચુનાવું અંકિં, -વણ સં કિં 'ચૂનવું'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક
 ચુનાળુ, -ળવો જુઓ 'ચુનાઈ'મા
 ચુપ વિં[હિં, સં] ચુરૂ ચૂપખીથી ચાલવું] શાંત,
 કે મૂક (ર) અં શાંત કે મૂક રહેવા સૂચવતી
 નિશાની કે ઉદ્દગાર [-કરણ=નાક પર
 આગળી મૂકી ચૂપ થવા સૂચવણ(ર)ખાલણ
 બધ કરવું (હલીલ કે હાખથી)] ંખી, ંખીઠી
 સ્ત્રીં શાંતિ, મૌન ંચાપ, -પાચુપ અં
 કઈ પણ અવાજ કર્યા વિના, છાનામાના
 ચુપાણુ અંકિં, -વણું સંકિં 'ચૂપવું'નું ભાવે
 ને પ્રેરક
 ચુખીના સ્ત્રીં [ફા ચૂવીના=લાકડા જેવું
 પંરથી (૧), સરં મ ચોવીના=લાકડકામ]
 એક પ્રકારની હોડી
 ચુમાવણું સંકિં 'ચૂમવું' 'ચૂમાવું'નું પ્રેરક
 ચુમાવું સં કિં ચિમાણ, મરણ વિરુદ્ધ શાંત
 થવું (ર) મનમા બળવું (૩) 'ચૂમવું'નું કર્મણિ
 ચુરાડો પું ['ચૂરો' ઉપરથી] ઢીટોનો ભૂંડા કે
 નાની કરચો (ર) ચૂરો
 ચુરાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'ચૂરવું'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક
 ચુલજીલિયું વિં[હિં] ચુલજીલ=નટખટ, ચ ચળ,
 સં ચુલ્લ=રમવું, ખેડવું] રમતિયાળ, મોહલું
 ચુલેતર નં એક પક્ષી (ર) પાટલીને નેડેલી
 ધારિયા-ધાટની પાળી, ચૂલિયુ -રૈ. પું કેરી
 કાપવાનું ઓલર, સૂડો
 ચુલ્લિકા સ્ત્રીં [સં] ચૂલો [પ્રેરક
 ચુવઠા(-રૈ)વણ, ચુવાડણ સંકિં 'ચૂવું'નું

ચુવાણુ અંકિં 'ચૂવું'નું ભાવે
 ચુસણિયું વિં ['ચૂમવું' ઉપરથી] ચૂમવાના
 રવભાવવાળું (ર) બાળકને ચૂસવાનું રમકડું,
 ધાવણી
 ચુસાડ(-વ)ણું સં કિં 'ચૂમવું'નું પ્રેરક
 ચુસાણુ અં કિં 'ચૂસવું'નું કર્મણિ
 ચુસ્ત વિં [ફા] આગ્રહી, દદ (ર) તગ, સકસ
 ચુગ(-ગા)લ સ્ત્રીં [ફા] પલો (૨) [લા]
 એની કે એવી મજબૂત પકડ, સક ચો
 ચુમા સ્ત્રીં પલો, સક ચો
 ચુંગી સ્ત્રીં તમાકુ પીવાની નળીના આકારની
 ચલમ (ર) [હિં] હાણ, જકાત
 ચુંબક વિં [સં] ચુબન કરનાર (ર) પોતાની
 તરફ આકર્ષનાર (૩) નં ચુબક વરણ ઉદાં
 લોહચુબક (૪)કબૂસ -ન નં બચ્ચી -હું
 સં કિં [સં] ચુવું બચ્ચી કરવી
 ચુખિત વિં [સં] ચુખેલું
 ચુંમાળા નંબંબં ૪૪ વર્ષની ઉમ્મર થતા
 આખે આખ પઠવી-નખળાઈ આવવી તે,
 ચૂવાળાં [-આવવા] -ળીસ વિં [પ્રા
 ચડમાલીસ, ચોમાલા, સં ચતુશ્ચત્વા-
 રિંશત્] ૪૪, ચૂવાળીસ -ળુ વિં ૪૪
 શેરનો મણ ગણાય તેવું, ચૂવાળું (નોલ)
 ચુમોતેર વિં [જુઓ ચૂમોતેર] '૭૪'
 ચૂઆખોર પું [ચૂઓ + ખોર ?] એક પક્ષી
 ચૂઈ સ્ત્રીં માછલાની સાસ લેવાની ઈંદ્રિય (ર)
 કેટલાક પખીની ચાચની ચેલટકતી લાલ ચામડી
 ચૂઓ(-વો) પું [હિં] ચુહા, 'ચૂ'રવં ઉપરથી]
 ઉંદર
 ચૂક સ્ત્રીં [ચૂકવું ઉપરથી] ભૂલ, કસર [-આવવી.
 પઠવી = ભૂલ થવી]
 ચૂકણ પું દરણ (બાલમાં)
 ચૂકવું વિં ['ચૂકવું' ઉપરથી] ચૂકવી ઢીધેલું
 (ઉદાં દેવું) -તે અં ચૂકવું હોય એમ
 [ચૂકવું(-તે) કરણ, ચૂકતે આપવું = ચૂકવણ,
 હિસાબ કરી છેવટનું પતવી દેવું, કઈ માગવું
 બાકી ન રાખવું ચૂકવું(-તે) થવું = માગવું
 પતવું, ચૂકવાવું]
 ચૂકર પું + ચાકરનોચ ચાકર

ચૂકવણું સંકિં ['ચૂકવણું' ઉપરથી] ભુલાવણું
 ચૂકવણું (૨) પતાવણું (કનિયો, દેવું)
 ચૂકવણું અંકિં 'ચૂકવણું'નું કર્મણિ રૂપ
 ચૂકવણું અ-કિં [પ્રા ચુક્ક=અંકિં ભૂલણું
 (૨) વચિત થવું (૩) સંકિં નાશ કરવો,
 સરં હિં ચૂકના, મ ચુકળો] ચૂક-ભૂલ કે
 ગદ્યત કરવી, ભૂલણું, કસર રાખવી (૨) અં
 કિં ખોલ(જેમ કે વખત, ગાડી, તક, અણી,
 નિરાન ઇં ચૂકવું) (૩) અંકિં ચૂનતે થવું;
 પતવું (જેમ કે દેવું, કનિયો) (૪) બીજા
 ક્રિયાપદની સહાયતા આવતા, ને ક્રિયા કરી
 પગલાવું, એવો અર્થ બતાવે છે જેમ કે,
 મારી ચૂક્યો, લખી ચૂક્યો ઇં
 ચૂકો સ્ત્રીં [સં ચુક. મ ચુકા, હિ ચૂકા]
 એક ભતની ભાણ
 ચૂકડી સ્ત્રીં ચપટી (૨) એક ઘરેણું - ભોટવું
 ચૂકડો પું [સરં મ ચુગઢા] મોતીના હારની
 ચોટકી
 ચૂકણી સ્ત્રીં ['ચૂકણું' ઉપરથી] પક્ષીઓનો ખોરાક
 ચૂકણું સંકિં [હિં ચુગના] (પક્ષીનું) ચાચ વડે
 ખાવું [પૈકા વગેરેએ]
 ચૂકવણું અંકિં [રવં] ચૂકુ અવાજ કહેવો
 ચૂકડી સ્ત્રીં ચપટી [-વગાડવી] -કો પું ટૂંકું
 પણ અસરકારક ભાષણ (૨) ટુકડો; ભડક (૩)
 લહેને, છોટા
 ચૂક સ્ત્રીં [દે] આગ્રી, પકડ (સાપની)
 [-ભરવવી -ભરાવવી, -ભેરવવી,
 -મારવી] (૨) વિચવા પહેરે છે તે ચૂકાના
 આગળનું ઘરેણું (૩) મોતી જડેલું હાથનું ઘરેણું
 (જોકળ માટે) (૪) [કા] અગરખા વગેરેમાં
 ભરાતી ઝીણી કચ્ચલી (૫) ['ચૂકા' ઉપરથી]
 ચૂકેલ (૬) ગરની ભડી દીવાલ ઉપરની કાગરા
 અને ખાકાંવાળી નાની દીવાલ
 ચૂક (-ડી) મર પું [ચૂક, -ડી + મર] ચૂકી વહેરનાર
 -ઉતારનાર, મણિયાર
 ચૂકડો પું ભુઓ ચૂકો
 ચૂકા સ્ત્રીં [સં] ચોટલી (૨) મસ્તક (૩) શિખર,
 ટોચ ઠકરણું નં સોળ સરકારમાંનો એક,
 મૂંડણ -વાળ ઉતારવા તે ઠકમ્ નં ચૂકારણું

(૨) રાવવાનું - ખેડનું કામ (તિરસ્કારમાં).
 ઠમણિ પું મુગટમાં જડેલો મણિ
 ચૂકાઉતાર વિં, ચૂકાદાન નં ભુઓ 'ચૂકો' મા
 ચૂકી સ્ત્રીં [દે. ચૂક] નાનો ચૂકો (૨) ગ્રામો-
 ક્ષેત્રની ભૂની ચૂકી-દળની રેકડં [-ચલાવવી =
 ગ્રામોક્ષેત્ર ઉપર રેકડં વગાડવી ચૂકીએ
 પહેરવી = નામદં થવું ચૂકી ચલાણે
 ચડવી = કામ પતવું] ઠકરમ નં પતિતુ
 મરણ થતા સ્ત્રીના હાથની ચૂકીએ ભાગવી તે.
 ઠગર પું ભુઓ ચૂકાર
 ચૂકો પું [દે ચૂક] સ્ત્રીઓના કાંડાનું એક
 ઘરેણું [(-ના ઘરને) ચૂકો આવવો = ના
 તરફથી સ્ત્રીને નાતરું કરવાનું કહેણ આવવું
 -ઉતારવો = સગણે ચડાવી ચૂકો તૈયાર
 કરવો (૨) ચૂકો કાઠી નાખવો (૩) ચૂકો શેડી
 વિધવા થવું. -લાલવો = ભુઓ ચૂકો પહેરવો.
 ચૂકો, ચોટલો ને ચાંદલો = સ્ત્રીનું સૌભાગ્ય.
 -પહેરવો = હાથ ઉપર ચૂકો ચડાવવો (૨)
 સ્ત્રીએ ઘ - નાતરું કરવું (૩) નામદં થવું (પુરુષે)
 -ફાલવો = સ્ત્રીએ પતિ મરી જતા ચૂકો તોડી
 નાખી, વિધવા થવું] -હાઉતાર વિં ચૂકી
 ચેડે એકએકથી એક નાનું હોથ એવું -હાદાન
 નં ધણીને રોગમાંથી બચાવી સ્ત્રીને ચૂકીએ
 -સૌભાગ્ય આવવું તે (વૈધ માટે)
 ચૂકુ સ્ત્રીં ['ચૂકણું' ઉપરથી] ખોરાકની શોષ
 (પક્ષીની) (૨) ચૂકી ઠણું સંકિં [સં ચિ,
 પ્રા ચુણ] ભુઓ ચીણવું -ચી સ્ત્રીં બાથની
 કચ્ચલી, ચીણ
 ચૂન પું [સં] આખો
 ચૂનડો વિં પું (ક) કભૂસ
 ચૂન પું [સં ચિ ઉપરથી] (ક) ખોરાક (૨)
 [સં ચૂળ, પ્રા ચુળ (ન્ન) ઉપરથી] ચૂનો.
 ઠખડી સ્ત્રીં ચૂનો ખનાવવાની કાકરી, મરડિયો
 ચૂનચૂની સ્ત્રીં [ભુઓ 'ચૂન' (૨)] એક ભતની
 ખાંડ, ખૂન [પસંદ કરવું
 ચૂનવું સંકિં [ભુઓ ચૂણવું] વીણવું; ચૂનવું (૨)
 ચૂનાગરચી (-ચી) સ્ત્રીં ભુઓ 'ચૂનો' મા
 ચૂની સ્ત્રીં [ચુઓ ચૂન (૨)] હીરાકણી (૨)
 ચૂનીવાળી નાકની નાની જડ

ચૂનુ નં [જુઓ 'ચૂન' (૨)] કહોળ ભરડતા
પડેલો ઝીણો ભૂંડો

ચૂનો પુ. [જુઓ 'ચૂન' (૨)] મકાનાદિ ચણ
વામા વપરાતો પથ્થર મરડ વગેરેનો ભૂંડો

[ખાદુ] ચૂનો = ચૂના જેવું (અતિશય) ખાદુ
-ચોપડવો = ઘોળડું (૨) જઠ કાઢી નાખવી (૩)

પુરામત કરવી - છાંટવો, -દેવો, -લગાડવો
= ઘોળવું - મારવો = ઘોળડું (૨) ચૂનાડું

ખારટર કરવું] - નાગચર્યા (-ચર્યા) સ્ત્રી. ૦
ચૂનાતા કલની જમાવટ, ચૂનાનું મજબૂત

ચણનર કે તેની બનાવેલી અગામી - ધાણુ
ચૂપ, ૦ ધી, ૦ ચાપ, -પાચૂપ અંબુઓ 'ચૂપ' મા

ચૂમવું સંકિં [મં ચુવ] અચ્ચી કરવી
ચૂમી સ્ત્રી. ૦ અચ્ચી [એક સુગમીદાર પદાર્થ

ચૂથો પુ. [મં ક્ષુત્ર, પ્રા ચુવ = ટપકવું ઉપરવી?]
ચૂર પુ. [ચૂરવું પરથી] ચૂરો, ભૂંડો ૦ ચુ નં

ભૂંડો ચૂરો (૨) ચૂપધિનો ભૂંડો ૦ ચુ નં
[> ચૂરિમ] મેજનની એક વાની - છૂટો લાડુ

૦ ચુ મં કિં [મં ચૂર્ણ, પ્રા ચૂર] ભૂંડો
કરવો - રી સ્ત્રી. ૦ ચૂર, ઝીણો ચૂરો (જેવી કે

સોપાગીની) - રો પુ. ૦ ભૂંડો
ચૂણું વિ. [મં ચૂરો થયેલું (૨) નં ચૂણું [સાર

ચૂણું કા સ્ત્રી. ૦ [મં] કવિતાનો ગદ્યમાં સમજાવેલો
ચૂણ (ચૂ'લ) સ્ત્રી. ૦ [મં ચુલિ] રસોઈ માટે ખોદેલો

મોઝો ચૂલો તમણ [લેવાતો કર
ચૂલાવેરો (ચૂ') પુ. [ચૂલો + વેરો] ચૂલા ફીઠ

ચૂલાશ (-સ) ગ (-ધ) ડી (ચૂ') સ્ત્રી. ૦ [ચૂનો +
સવડી] ચૂવાની પણ ગરમ સારે એવી શગડી

ચૂલિકા સ્ત્રી. ૦ [મં] રગભૂમિ ઉપર ન લવાય
તેવા બનાવતું નેપથ્યમાં ઊભેલા પાત્રો દ્વારા

સૂચન કરવું તે (નાટયશાસ્ત્ર)
ચૂલિકાપૈશાચી સ્ત્રી. ૦ [મં] અક્ષાનિરત્નન,

નેપાળ, બાલિક વગેરે પ્રદેશોમાં ખોલતી એક
પ્રાચીન પ્રાકૃત

ચૂલિયું નં શાક સમારવાનો નાનો સૂડો, ચૂલેતર
ચૂલિ (ચૂ') સ્ત્રી. ૦ [મં ચુલિ, -લી] નાનો ચૂલો

કે ચૂલ - લો પુ. ૦ રાધવા વગેરે માટે બળતાણ
ગોઠવવા કરાતી જગા કે ગોઠવણ [ચૂલા

અખોટ કરવો (૨) રાધવા જમવામાંથી પરવા
રવું. ચૂલા ઉપર (ચૂલે) ચડી બેમવું =

રાધવાના કામમાં અગત્ય ઉનાવળ કંઠી
કરાવવી ચૂલાડું કે ઈ મો હુણે છે? - ગંભી

શી વાર? હમણા ખાવાનું થઈ નરો ચૂલામાં
ઘાલવું = ચૂલમાં નાખી બાળી નાખવું (૨)

કોઈને રાધવા બેમાડવું ચૂલામાં ના, -પદ,
-પેમ = કાલે નેમ કર - દેવતામાં પડા (કોયોદ્ર

ગાર) ચૂલામાંથી નીકળતું, પરવારડું =
રાધવાના કામમાંથી નીપવું ચૂલામાં નાખ

= બાળી ચૂક (૨) હીનતું જે એમ મંત્ર
(કોયોદ્રગાર) ચૂલામાં પેસવું = રાધવા પેસવું

ચૂલામાં બિલાડા આળોટવાં = ચૂનો ન
મળાવી શકાય તેવી ગળીખાઈ - તળી હોવી.

ચૂલામાં ટાટિયો ઘાલુ? = રોનાવી રાધુ?
બળતણ તો કે નહીં! ચૂલા-મેનું = બળ્યા

મોનું, બળેલા સ્વભાવનું ચૂલામગડી મળ-
ગવી = મનમાં ભારે ચિંતા થતી ચૂલે ચૂલા-

વડુ, ચૂકડું = રધાવા ચૂલા પર ગોઠવવું
ચૂલો ઠંડો હોવો = ગરવાનું ન હોવું (૨)

ગરીખાઈ હોવી ચૂલો પાડી નાખવો =
પારકે ઘેર જમવાનું રાખવું ચૂલો ફૂંકવો =

ફૂંકીને ચૂલાનો અગ્નિ સનેજ કરવો (૨) ને
રાધવું (પીડાનો બાન બતાવે છે) ચૂલો

ભભકવો = મેઈ મટ્ટેમાન આવશે એની
એ ધાણી થવી ચૂલો સળગાવવો = ચૂલામાં

અગ્નિ સળગાવવો; રાધવાની તૈયારી કરવી]
ચૂવાચ દન નં [મં ચુવા, હિં ચૌઆ (ચૂ'વ

ઉપરથી) + ચદન] એક જાતની સુખડ
ચૂવું અં કિં [મં ચૂવન, પ્રા ચુવ] ટપકવું,

ગળવું (હિંદ્રમાંથી) [ચૂ' જવું = બગડવું
(હિંદાં તારુ શુ ચૂ' નય છે?)]

ચૂવો પુ. ૦ [હિં ચૂવા] ચૂઓ ઉદર (૨) [ચૂ'વ
ઉપરથી] પાણી ચૂએ એવું હાપરામાંનું કાણું

(૩) લાકડું કે કાચથી બાળતાં નીકળતો ગ્રસ
ચૂસ સ્ત્રી. ૦ [ચૂસવું ઉપરથી] ચૂસી ખાવું તે,

રોષણ, 'એકરધોઈદેશન'
ચૂસણ નં [ચૂસવું ઉપરથી] ચૂસ (૨) વિં
ચૂસનાર વપદતિ સ્ત્રી. ૦ પારકું ચૂસી ખાવાની

પદ્ધતિ, 'એકંદ્રલોઠેશન'. -ણી સ્ત્રી ધાવણી

(૨) ચૂસી ખાણુ તે

ચૂસણું સં કિં [સં ચૂષ] ચોવડેસ ખેચવો

(૨) [લા] નિસત્વ કરણ [ચૂસી ખાણું = ચૂસીને નિસત્વ કરણ]

ચૂ (૦ચૂ) [રવં] ઉંદરનો અવાજ ચૂ કે ચાંન કરણું = હરકે સરખો ન બોલવો. નફન ચૂપ રહેકુ, જરા પણ આનાકાની ન કરવી

ચૂક સ્ત્રી [સં ચુક્] પેટની આકડી (૨)

નાની ખીલી, રેખ [-આવવી = પેટમાં ચૂકાણુ

(૨) માકું લાગણુ, વાકું પડણુ, (૩) ગુપ્ત વાણો

હોવો - ઘાણવી = ખીલી જડવી (૨) વિધન

નાખણુ (૩) એ આકારનું વરેણું નકે પહેરણુ

-જડવી, ઠેકવી = ખીલી ચારવી -મટા-

હવી = પેટમાં થતું દર્દ દૂર કરણુ (૨) આના

કાનીનું કારણ - વાણો દૂર કરવા -મારવી =

ખીલી જડવી (૨) ફાંસ મારવી, વિધન નાખણુ

(૩) હ મેશ માટે બધ કરણુ] -કાણું અંકિં

(પેટમાં) ચૂક આવવી (૨) [લા] મનમાં

ગુપ્ત વાણો હોવો - ના અમણુ ચૂકાણું

સંકિં [મેરકં]

ચૂ ખડ (-ણુ), ચૂચ (-ધ)ણું વિં [સરં મ

ચોલ્લણે = દૂંડકુ, બારીકાઈથી જોડ, હિં ચુધા]

(તેજથી અભાઈ ભય તેવી) ઝીણી આખો-

વાણુ, મદ દહિનું

ચૂ ચાં નં [રવં] ચૂ કે ચાં - જરા પણ બોલણુ તે,

સામે જવાબ આપવો તે (૨) આનાકાની

[-કરણું] [ડીટીઓ (૨) સત્તો

ચૂચિયાં નંબંબં [જુઓ ચૂચી] સતનની

ચૂચી સ્ત્રી [સં ચુચિ = સતન, સં ચુચિક]

સતનની ડીટી (૨) સતન

ચૂચું નં [રવં] ઉકાં ઉંદરનું ચૂચું (૨) વિં

જુઓ ચૂખણુ

ચૂંટ સ્ત્રી [જુઓ ચૂટી] ખજવાળ; વધૂર

બધી સ્ત્રી ચૂટણુ તે, પસંદગી (૨) પ્રતિનિધિ

ને ચૂંવો તે, 'ઇલેક્શન' બધી સ્ત્રી

ચૂટી બધી પું મોટી ચૂટી બધું સંકિં

[સં પ્રા ચુટ] તોડકુ, દૂં પડ (૨) પસંદ કરણુ

[ચૂંટી કાઢણું = ઘણામાથી વીણી કાઢણુ -

પસંદ કરણુ. ચૂંટી ખાણું = એકસામટા

ઘણાએ ઠપકો આપવો કે ટીકા કરવી ચૂંટી

નાખણું = તોડીને ફેંકી દેણુ ચૂંટી લેણું =

તોડી લેણુ (૨) પસંદ કરી વીણી લેણું. -ટાવણું

સંકિં, -ટાણુ અંકિં 'ચૂટણું' પ્રેરક ને

કર્મણિ. -ટિયાટણું સંકિં બહુ ચૂટીઓ

ખણવી -ટી સ્ત્રી [કે ચડુતિયા; સં ચુંટ =

કાપણુ, છૂટ પાડણું] ચીમટી [-ખણવી, -દેવી,

-ભરવી, -લેવી.]

ચૂંથ સ્ત્રી [ચૂથનું ઉંપરથી] ચૂથારો - પીકા

બધું સંકિં [સરં મ ચુથળે] આમ તેમ

અસ્તવ્યસ્ત કરીને ચોળી નાખણુ, ફેંદણું, કંમ કે

વ્યવસ્થા ઇં બગાડી નાખવા -થાચૂંથ

સ્ત્રી ફરી ફરીને ચૂથણુ તે -થાણુ નં ચૂથાણું

તે, ચૂથારો -થારો પું ચૂથાઈ ગયેલી

વસ્ત્ર (૨) શરીરમાં થતું કળતર (૩) ચૂથાચૂથ (૪)

હૃદય ચૂથાણુ હોય એવી પીકા, ગલરામણ

-થાવણું સં કિં 'ચૂથણું' પ્રેરક. -થાણું

અંકિં 'ચૂથણું' કર્મણિ ૩૫ (૨) [શરીરમાં

કે મનમાં] ચૂથારો થવો -થો પું રોળાયેલો

ચોળાયેલો ફૂંચો

ચૂંદડી સ્ત્રી [હિં ચુનરી, ચૂંદરી] એક ભતણુ

ભાતીગર રેશમી લૂગકું -કિયાળી વિં

સ્ત્રી ચૂંદડીવાળી

ચૂંધણું વિં [સરં હિં ચુધા, ચૂંધલાના] જુઓ

ચૂખડું

ચૂંધી સ્ત્રી ખણખોડ, ટીકાખોર દહિં બખોર

વિં નકામી ખણખોડ કરવાના સ્વભાવનું

ચૂંપણું સં કિં [મ ચોપળે] (કા) પ્રવાહી

પદાર્થને જરા જરા લઈને પીવો

ચૂંવાળ પું (સ.) અમઠાવાડ, પાટણ અને કડી

વચ્ચેના ૪૦ ગાયોનો અમુક જથો - પ્રેશ

ચૂંવાળાં, -ળીસ, -ણું જુઓ 'ચૂમાળાં' મા

ચૂંવોતેર વિં [પ્રા ચઝહત્તરિ, ચોવત્તરિ, સં

ચત્તુ સપ્તતિ] ચૂંવોતેર, 'જઠ'

ચેક પું [૩] એક ભતણુ ચેકડી ભાતણુ કાપક

(૨) એકમાથી નાણા ઉપાડવાની ચિઠ્ઠી.

[-કાઠવો, -જાવો = ચેકથી નાણા આપવા.

-વટાવવો = ચેકના નાણા મેળવવા]

ચેકવુ (ચે') મંકિં [મં ચક્? સરં મ હેકળ,
જુઓ હેકવુ] જુઓ ચેરવુ

ચેક ચેકા, ચેકાચેક (ચે') સ્ત્રીં ચેગચેર
ચેકા (ચે') પું હેકા (૨) ચેકાવાથી પડેલો લાટો
કે હાથો [-પડવો = ચેકાવુ -મારવો,
મૂકવો = ચેકવું]

ચેટક પું [મં] ઠાસ, ચેવક

ચેટક નં [મ, હિં] ચેટક = ભટ્ટમત્ર, સરં
મ ચેટ = ભૂતવિરોધી ભૂત, વળગણ (૨) ભટ્ટ
(૩) [સરં 'ચટક'] નાનક, શિક્ષા [-લાગવુ
= ભૂત વળગણ (૨) મોહ થવો, ઘેડુ લાગવુ]
-કી પું ભટ્ટગર

ચેટિકા, ચેટી સ્ત્રીં [સં] ઠાસી, લોહી

ચેડવણ સંકિં (ચુ) ચોડવણ, ચડવણ - પકવડું
ચેડા પું બંબંબં જુઓ ચેના

ચેડા નં બંબંબં ગાંડા (૨) અડપલા, ચાહવા
[-કાઢવા = ગાંડા કાઢવા (૨) ખોટી કે નકામી
ખણખોઢ કરવી]

ચેણુ [ચે] નં છજૂદર

ચેત સ્ત્રીં [સં ચિત્? ચેતમ્?] ચેતના, જ્ઞાન
(૨) હોશ, સૂધ (૩) નં [સં] ચિત

ચેતન વિં [સં] ચેતનાવાળુ, સજીવ (૨) નં
ચેતન્ય, જીવનશક્તિ, પ્રાણ (૩) હોશ, સૂધ
[-આવણુ = લાન આવવું, સૂવ આવવી (૨)
શક્તિ આવવી, ભગૃતિ આવવી] ંદેહ પું
સૂક્ષ્મ શરીર ંમય વિં ચેતનથી ભરેલું
ંપણુ નં ંશાસ્ત્ર નં જ્ઞાનસાશ્ત્ર,
ચિત્તશાસ્ત્ર -ના સ્ત્રીં ચેતન્ય, જીવનશક્તિ
(૨) સમજશક્તિ

ચેતરડ વિં [સં ચિત્ર ઉપરથી?] દાધારણુ,
ગાંડા જેવું

ચેતવણી સ્ત્રીં ['ચેતવણુ' ઉપરથી] ચેતવણુ તે,
અગાઉથી આપેલી ખબર, સાવચેતી

ચેત(-તા)વણું સંકિં 'ચેતવું'નું પ્રેરક

ચેતવુ અં કિં [સં ચિત્, સરં હિં] ચેતના,
મ ચેતનું સળગણ, લાગણ (૨) આગ લાગવી
(૩) ધશારતમા સમજી જવું (૪) સાવધાન
થવું, અગાઉથી જાણી જવું

ચેતા પું બંબંબં ['ચેતવું' ઉપરથી] ખબર -

ખૂચના - ચેતવણી [-પડેલાચના = ખબર
પડતી, સૂચન થવું (કે આમ થશે)]

ચેતાવણુ સં કિં જુઓ ચેતવણુ

ચેદિ પું [મં] (સ) જુદેલખડ પાસેના પ્રદેગનુ
પ્રાચીન નામ ંરોન પું (સ) શિશુપાલ
ચેન (ચે') નં [મં ચિદ્ન] + ચિદ્ન, લક્ષણ
ંચાળો પું નામનિશાન, ચિદ્ન ંકા નં
બંબંબં ચાળા, બહાનાં (૨) ચિદ્ન

ચેન (ચે) નં [સરં મ, હિં] ચૈન, મં ચૈન્ય,
પ્રા ચૈવજ ઉપરથી? સુખ, આરામ (૨) ગમ્મન,
મોજમન [-કરવું = મોજથી રહેવું (૨) નહેર
કરવી -પડવું = સુખ કે આરામ લાગવો, નિર્મત
હોવી] ંખાજી સ્ત્રીં સુખચેન, મોજમન
ચેનો (ચે') પું ['ચીનયુ' ઉપરથી?] કિંકા,
લાલસા (૨) ફિકર, કાળજી

ચેપ પું [સં ચપ્, પ્રા ચપ્?] પર, રસી (૨)
બીભના રોગ કે મળ બની અસર (૩) હાણ
(૪) તત, દુરાગ્રહ, ચીકણાશ [-ઊડવો =
ચેપ લાગવો -કાઢવો = પર કેરમી કાઢવી -
લેવી (૨) પર કે રસી કાઢી નાખવી (૩)
પીડા દૂર કરવી, પતાવી નિકાલ કરવો (૪)
બ્રાતિ દૂર કરવી -છોડવો = સોખત છોડવી
(૨) દુરાગ્રહ છોડવો -ફેલાવવો = રોગ કે
સોખતની ખરાબ અસરનો ફેલાવો કરવો
-મૂકવો, મેલવો = રસી મૂકવી (૨) દુરાગ્રહ
છોડવો -લાગવો = સોખતની અસર ધવી (૨)
ચેપથી રોગ થવો -લેવો = રસી મુકાવવી (૨)
રસી કાઢી લેવી] ંક વિં ચેપે -અસર કરે
એવું ંનાશક વિં રોગનો ચેપ નાશ કરનાર
(હવા વગેરે), 'ડિસિન્ફેકન્ટ' ંવુ સંકિં
દાખણુ, નિચોવણુ (૨) ખોસવું, રોપવું (૩) ચેપથી
અસર કરવી -પી વિં ચેપ લગાડે એવું (૨)
ચીકણુ, દુરાગ્રહી (૩) ક જૂસ -પુ વિં ક જૂસ
ચેર નં [સરં મ ચેર = એક જ ગલી વનરપતિ]
(કા) લાકડા

ચેરમેન પું [રં] (સભા કે સમિતિનો) પ્રમુખ
ચેરણુ (ચે') સંકિં હેકવું (૨) ખોતરણી કરવી,
ચર્ચા કરવી -ચૂં સ્ત્રીં ચેરવું ને ચૂં થવું તે
-ભૂ સ્ત્રીં ચેરવું ને ભૂ સવું તે

ચેરંચેર (ચેં) સ્ત્રી, -ર પુ. ૦. ૫. ૦. ૧૦, ચેરાચેર
 સ્ત્રી [જુઓ ચેરુ] છેકાછેક, ખૂબ ચેરુ તે
 ચેરીચેરી સ્ત્રી [ફ ?] બહિસ
 ચેરો (ચેં) પુ. [જુઓ ચેરુ] છેકા
 ચેલ નં [સં] વસ્ત્ર, કપડા
 ચેલકા સ્ત્રી [દે. ચેલ] છોડી (વહાલમાં) -કુ
 નં છોકર -કો પુ. છોકરો
 ચેલિયું નં [દે ચેલય] તાજવાનું પદ્મ
 ચેલિયો પું [સં. ચેલ પરથી] (કા) કડનો
 સૂતરનો કઠોરો
 ચેલો પુ. [દે ચિ(-ચે)લ] શિષ્ય [-મૂંડવો
 = શિષ્ય બનાવવો] -લી સ્ત્રી શિષ્યા
 ચેવકો પુ. [મ ચિવકા, સં ચિપિટ=પૌઆ]
 એક ચવાણુ [ગામનુ (પાન, સોપારી)
 ચેવલી વિં ચેવલ નામના કાકણમાં આવેલા
 ચેનકું સંકિં [સરંમ ચેવળેં, ચેતળેં] શેકકુ,
 ગરમ કરકુ (બળતા રૂ કે મીણથી)
 ચેષક વિં [સં] ચેષા કરનાર
 ચેષન નં [સં] ચેષા કરવી તે (ર) ગતિ (૩) પ્રયત્ન
 ચેષા [સં], ંધ સ્ત્રી જુઓ ચાળા (ર) ઠંઠો;
 મરકરી ંખેર વિં ચેષક, ટીબળી, તોકાની
 ંળી સ્ત્રી ઠેકડી, મરકરી
 ચેસાંતર (૦) વિં ચમકી ગયેલુ
 ચેહ (ચે) સ્ત્રી [સરં પ્રા ચિમા(-ચગા)]
 મકાની ચિતા [સંગીત]
 ચેહાલક વિં દૂરથી સલગાય તેવો ધન (સ્વર)
 ચેહેન (ચે) નં + જુઓ ચેન, ચિહ્ન
 ચેં (ચેં) અં [સ્વં] [ચાપચીપિયુ
 ચે ગટ વિં [મ.] ધીમુ, ઢીલુ (ર) ચીકણુ,
 ચે ચી (ચેં) સ્ત્રી (સુ) મકાનના મોહારને
 છેડે કે છાપરાની ટોચે જડાતુ ચાચઘર લાકડું
 ચે ચી (ચેં) સ્ત્રી [સ્વં] ચેચુ કરકુ તે (ર)
 [લા] પતરાણ, ગર્વ
 ચેંચુ (ચેં) અં (ર) નં [સ્વં] જુઓ ચૂચા
 ચે ચેં (ચેં) સ્ત્રી [સ્વં] ચીચી, પક્ષીઓનો
 કલબલાટ (ર) કર્ય
 ચેંચે પેંચે (ચેં પેં) અં ['ચેચે' ઉપરથી]
 ખાનગી રીતે, માહોમાહે (ર) સ્ત્રી, નં આના
 કાની (૩) બડબડાટ

ચેહલ નં [સરં ચ હોળ] એક પક્ષી
 ચેંકુ પુ. [મ સરં સં મેંકુ] રમવાનો હો
 ચેંકુ પુ. ચેકુ (ર) હાથીદાતનો મળે
 ચે પેં (ચેં પેં) અં (ર) નં જુઓ ચૂચા
 ચેંબડી (ચેં) સ્ત્રી ચીમડી (ચ)
 ચૈતન્ય નં [સં] ચેતના, ચેતનપણ (ર) સમજ;
 જાન (૩) આત્મા (૪) પરમાત્મા (૫) બળ,
 પરાક્રમ (૬) પુ. (સં) પ્રસિદ્ધ બળાળી વૈષ્ણવ
 સંત ંધન વિં જ્ઞાનથી ભરેલું, જ્ઞાનસ્વરૂપ
 (ર) પુ. બ્રહ્મ ંદાથી વિં ચેતન કે બળ
 -પરાક્રમ આપનાર ંખેરક વિં ચેતન કે
 બળ-પરાક્રમ પ્રેરનાર ંવાદ પુ. જડવાદથી
 ઊલટો - આત્મા છે એવો -વાદ
 ચૈતર પુ. ચૈત માસ
 ચૈત્ય નં [સં] હલ બતાવતો પંથર (ર) રમરણ-
 રતલ, પાળિયો (૩) દેવાલય (૪) બુદ્ધ દેવના
 અવશેષ ઉપર બાધેલો મિનારો, બૌદ્ધ મંદિર
 (૫) દેરાસર (જેન) ંવંદન નં ચૈત્ય -દેરા-
 સરમાં જઈ પૂજા વગેરે કરવા તે
 ચૈત્ર પુ. [સં] વિક્રમ સવતનો છઠ્ઠો માસ ંરથ
 પુ. [સં] (સ) કુખેરનો ખાગ -ત્રી વિં
 ચૈત્રનુ, ચૈત્રથી શરૂ થતુ (ર) સ્ત્રી ચૈત્રની પૂનમ
 ચૈયું નં ખાટલાની દોરી -વાણ
 ચેલ નં [સં] ચેલ, વસ્ત્ર
 ચો પુ. સ્ત્રી અબરખો, ચડસ
 ચો (ચો) વિં [સં ચતુર્ પ્રા ચો, ચઠ]
 (સમાસની શરૂઆતમાં) 'ચાર' એવું બતાવતો
 પૂવગ ઉદા. 'ચોતરકે'
 ચોક (ચો) વિં ['ચોકકુ' ઉપરથી] રિયર, વરા
 ચોક(-કુ) (ચો) વિં [જુઓ ચોક પું] ચાર
 ગણુ (આક્રમા, જેમ કે ચાર ચો ૧૬)
 ચોક (ચો) પુ. [સં ચતુષ્ક, પ્રા. ચઠક ઉપરથી]
 વર વચેની ચોખ લી ખુલ્લી જગા (ર) આંગણ
 આંગળની ખુલ્લી જગા (૩) વસતી વચેની
 'ખુલ્લી જગા (૪) બલર, યુગરી (૫) પળ, કાણ
 (૬) ચાર કહીએનાં ટૂંક (૭) [પાસાની રમતમાં]
 ચારનો ઢાવ [-પૂરવા=ચોકમાં સાધિયા પાડવા
 (ર) મગજકાર્ય કરકુ (૩) શોખચલ્લીના વિચાર
 કરવા] ંખંધ પું એક ચિતકાવ્ય

ચોકડું (ચો) નં [પ્રા ચઞ્કઠ્ઠી (સં ચતુર + ક ઠ્ઠી)] બારી કે બારણા બેસાડવા ચાર લાકડા સાલવીને કરેલો ચોખડો ઘાટ (૨) એવો કાંઈ ચોખડો ઘાટ, 'કેમ' (૩) [લા] યુક્તિ, બાજી [-બેસકુ, -બેસી જતુ = સાંધે સાંધા બરાબર મળી જવો (૨) (યુક્તિ - બાજી ગોઠવાઈ જવી (૩) વિવાહ ગોઠવાવો, મેળ ખાવો ચોકડે ચડતુ = ઉમર ચડતુ, છે ૪૩ (૨) સખ રાખવો (૪) [પ્રા ચઞ્ક પન્થી] રોરી કે પોળતું ચડતુ - ચોગાન
ચોકડી (ચો) સ્ત્રી [સં ચતુષ્ક, પ્રા ચઞ્કઠ્ઠી ઉપરથી] X આવી આકૃતિ (૨) ચોરહામા (મામાન્ય રીતે તેના ખૂણામાં) પાણી ટોળવા કરવામાં આવતું ખાળવાળું કડિયા કામ (૩) ચારની ટોળી ઉડાં ચડાળ ચોકડી (૪) ચાર યુગનો સમુદાય [-કાઠની = ચોકડીનો આકાર થીતરવો (૫) ખાળ કે મોરીને માટે ચોકડી કરવાની જગ્યા રાખવી કે તે કરવી - પહોળી = લાંબાણ મોટું હોવાથી તેના ઉપર પરીક્ષિત ચોકડી બે ચવી, નપાસ થયું - મૂંઝવી = મોટું કામનું રંગ કરતું (૨) નપામ કરતું (૩) ગેરહાજરીની નિશાની કરવો (રાણા વગેરેના હાજરીપત્રકમાં)] - કિયું વિં ચોકડીઓવાળું, ચોકડી ભાતનું (૨) નં તેવું સ્ત્રીનું વસ્ત્ર
ચોકડું (ચો) નં [સં. ચતુષ્ક ઉપરથી] કાનનું એક ઘરેલું (૨) ગાડા ઉપર માલ ભરવા મૂકવામાં આવતું લાકડાનું પાનજ (૩) ઘોડાના મેમાં રહેતો લગામનો લોહનો બાળ (૪) ચોકડી X (૫૨૦ કારમાં) (૫) [લા] લગામ, અ કુશ, હાથ (૬) રેશમના ભરતની એક તરેહ (૭) ચારનો સમુદાય
ચોકલિયું (ચો) વિનંચિ (સં ચતુર + ચાર) + કલા] ચર કલા - માત્રાવાળું (પિંગળ)
ચોકવટી (ચો) સ્ત્રી [ચોક + વટી (સં વર્ત્તન = રસ્તો)] ચાર રસ્તા મળતા હોય એવું સ્થળ-ચકલું
ચોકલું (ચો) અં કિં જુઓ ચોકલું (૨) સં કિં [૧] માપવું (૩) ઊણું કરવું, રોપવું
ચોકમ (ચો) વિં [સરં હિં, મ ચૌક્ત, સં ચતુ + કપ] ચોકસ, નકો, બરાબર (વરડું) (૨) સાવવાન (૩) ખાતરીદાર (માણસ) (૪) અં

નકો, અવશ્ય ૦પણ નં - સાઈ સ્ત્રી
ચોકસપણું (૨) ખાતરી (૩) સાવવાની, ખબર હારી [-રાખવી = સાવન રહેતું] - સ્ત્રી પું
ચોનારપાનો કસ કાઠનાર (૨) ચોનારપાનો ધંધો કરનાર (૩) એક અટક (૪) સ્ત્રીં જુઓ ચોકસાઈ
ચોકાવર્મ (ચો) પું [ચોકા ઉપરથી] રમે ઇના ચોકાના - ખાનપાનાદિના નિયમો વગેરે પાળવા તે કે તેટલામાં મનાતો ધર્મ
ચોકિયાત (ચો) પું [ચોકા ઉપરથી] ચોકી કરનાર, ગમવાળું [ખળહું ગાડું
ચોકિયું (ચો) નં [સં ચતુષ્ક ઉપરથી] ચાર ચોકી સ્ત્રીં [પ્રા ટ ચઞ્કિયા, સં ચતુષ્કિકા મન્ હિં ચૌકી] રખેવાળને રહેવાનું રથાન, 'ગેટ' (૨) રખેવાળી (૩) તપાસ, સભાળ (૪) [જકાત લેવાનું] નકું (૫) એક ભતનું ઘરેલું (૬) નાનો બાજક [-ઉપર હોણું = ચોકીના કામ ઉપર હોણું - કરવી = ચોકીનું કામ કરવું, દેખરેખ રાખવી - પર લઈ જતુ = પોલીસ 'ગેટ' ફરિયાદ કરવા લઈ જતુ - બાધવી = દેવદેવીની દેખરેખના પ્રતીકરૂપ તાલીજ બાધવું - ભરવી = રખેવાળી કરવા - રાખવી = ચોકી કરવી] ૦દાર પું ચોકિયાત, રખેવાળ, ૦દારી સ્ત્રીં રખવાળી ૦પહે (-હો) રૌ પું ચોકી અને પહેરો, સખત ભપતો ચોકી-પહેરામાં મૂકવું, રાખવું = સખત ભપતા હોળરાખવું ચોકીપહેરે રાખવે = ભપતો રાખવો ચોકીપહેરે મૂકવો, ગોઠવવો = ચોકી અને પહેરાનો ભપતો કરવો] ૦ળ ધ પું એક ચિત્રકાન્ય ૦વાળો પું ચોકિયાત
ચોકો (ચો) પું [સં ચતુષ્ક] ચાર ખૂણાવાળી જગા (૨) યોઈ કરવા અખોટ કરેલી કે મરનારને સુવાડવા લીધી તૈયાર કરેલી જગા [ચોકા પર લેવું, ઉતારવું = મરણપથારીએ સુવાડવું ચોકેથી ઊઠવું = મરણની અણીએ પહોંચી સાત થવું ચોકે નાખવું = મરણ પથારીએ સુવાડવું ચોકે પહોંચવું = મરવાની તૈયારીમાં હોણું ચોકે લેવું = જુઓ ચોક નાખવું. ચોકો કરવો = રસોઈ કરવાની જગ્યામાં અખોટ કરવો (૨) મરનારને સુવાડવા ગાયના

છાણો હાથ ફેરવી જગા તૈયાર કરવી
 , ચોકો દેવો, -વાળવો = અખોટ દઈ ચોકો
 કરવો (૨) ગોટાળો કરવો, કામ બગાડવું]
 ચોકો(-છો) (ચો) પું [સં ચતુષ્ક] ચારની
 સજાવાળુ ગંદકીનું પત્તું
 ચોક્કસ, ઓપણું જુઓ 'ચોકસ' મા
 ચોખ વિં [સં ચોક્ષ, ઢે ચોક્ષ] ચોખ્ખુ (૨)
 સ્ત્રીં ચોખખાઈ (૩) [લા] નિકાલ ઠડિ(-લિ)-
 ચાત વિં વટાળ વિનાનું ઠડિ(-લિ) યાવેહા
 પુંબંબં વટાળ બહુ પાળતા હોઈએ એમ
 બતાવવું તે ઠડિ(-લિ)યું વિં [સરં દે.
 ચોક્ષલિ] ચોખલિયાત (૨) શુદ્ધ કે નીતિનો
 અતિ આશ્રય રાખનાર ંવટસ્ત્રીંચોખખાઈ,
 પવિત્રતા(૨)રપટતા(૩)[લા] નિકાલ, ખુલાસો
 ચોખખું (ચો) નં [ચિ = ચાર + ખખ] ગામડાનો
 સમુદાય (૨) પરંગણું
 ચોખંડ (ચો) વિં જુઓ ચોખંડું (૨) પું
 ચોખડી આકૃતિ (૩) [ચિ = ચાર + ખંડ] ચારે
 ખંડ (પૃથ્વીના) -કું વિં ચારખૂણિયુ (૨)
 ચોરસ (૩) ચાર ખડવાળુ
 ચોખા પું બંબં વં [દે ચોક્ષ પરથી ?]
 (હાગર ભરડીને કંઠાવું) એક અનાજ.
 [-ચોરવા = રાંધવા માટે ચોખા આવણમાં
 નાખવા -ઢીભા રંહી જવા = ભાતમાં અમુક
 દાણા કાચા રંહી જવા -ચંદાવવા = દેવ-
 મૂર્તિની ચોખા વડે પૂજા કરવી (૨) ખુશામત
 કરવી (૩) ચોખા મૂકવા, નોતરું દેવું
 -ચવરાવવા = મતરેલા ચોખા ચવરાવી
 ગુનેગાર પકડવાનો પ્રયોગ કરવો -ચોડવા =
 કપાળે અક્ષત કંકુ ચોડવા (૨) કલ્યાણ ઇચ્છવું
 -નાખવા, -વેરવા = સ્ત્રીએ નોતર કરવું (૨)
 ખોળો ભરવો, સીમત કરવું -મૂકવા =
 આમંત્રણ આપવું -મૂકવા જવું = નોતરું
 આપવા જવું -મેગી ઇયળ = મોટા ભેગું
 નાનું તારા ચોખા ખાઈ, -ખાકું, -રંધું =
 તુ મરે ! (એક ગાળ)] ંપૂર વિં એક
 ચોખા નેટલુ (માપ કે વજનમાં) (૨) [લા]
 જગડ, ંભાર વિં એક ચોખાના વજન
 નેટલુ (૨) [લા] જગડ ંવા વિં ચોખા

નેટલુ (માપમાં). -ખો પું ચોખાનો દાણો
 ચોખાની (ચો) સ્ત્રીં [ચિ = ચાર + ખાનું] એક
 નતનુ ભાતીગર લૂગડું
 ચોખાખું વિં [ચોખખુ] ઉપરથી જુઓ
 ચોખલિયાત; વટાળ વિનાનું
 ચોખાખવું સં કિં [ચોખખુ] ઉપરથી સાદું
 કરવું (૨) ચોખખું -ખુલ્લુ -રપટ કરવું
 ચોખિયાત વિં ચોખડિયાત (૧)
 ચોખું વિં, -ખાઈ સ્ત્રીં, ંચટ વિં, ંકૂલ
 વિં જુઓ 'ચોખખુ' મા
 ચોખૂણું (-ચુયુ) (ચો) વિં [ચિ = ચાર +
 ખૂણું] ચાર ખૂણવાળુ
 ચોખૂટ (ચો) વિં [સરં પ્રા. ચડકટ્ટ; હિં.
 ચૌલ્લટ] ચારે દિશાની મર્યાદામાં આવતું -
 તમામ (૨) અંબ ચારે ખૂણાઓમાં -ચારે બાજુ
 ચોખખું વિં [દે. ચોક્ષ] સ્વચ્છ (૨) ભેળ
 વગરનું (૩) સાચું; પ્રમાણિક (૪) ખુલ્લું, રપટ.
 [-કરવું = સાદું કરવું (૨) રપટ કરવું (૩) ગોટાળો
 કાઢી નાખવો (૪) ખતમ કરવું -કહેવું =
 માફસાદ કહેવું, બેધડક કહેવું ચોખખો હાથ,
 ચોખખો માણસ = પ્રમાણિક - ધાલમેલ ન
 કરે તેવો માણસ ચોખખો હિસાબ =
 રપટ કે ગોટાળા વિનાનો હિસાબ.] -ખખાઈ
 સ્ત્રીં સ્વચ્છતા; શુદ્ધતા (૨) પ્રમાણિકતા,
 નિખાલસતા ંચટ વિં બિલકુલ ચોખખુ
 ંકૂલ વિં કૂલ જેવું -ખૂબ ચોખખુ
 ચોખંડ (ચો) સ્ત્રીં [ચિ = ચાર + ગંડ (ગાંડ)]
 ચોરીની આસપાસ બાંધેલી દોરીની ગાંઠ (૨)
 ચારે છેડે ગંઠાવું તે, લગનની ગાંઠ
 ચોખડો (ચો) પું [સં. ચતુર્, પ્રા ચટ ઉપરથી]
 ચારનો આકડો, '૪'
 ચોગણું (ચો) વિં [સં ચતુર્ગુણ] ચાર ગણું
 ચોગમ (-રદમ) (ચો) અંબ [ચિ = ચાર + ગમ,
 કે ગન્દમ (ગિર્દ ફા)] ચારે દિશામાં, ચોમેર.
 -માં અંબ + ચોગમ
 ચોગાન (ચો) નં [ફા] ખુલ્લી જગા, મેદાન
 ચોગો પું [તુ ચૂગ ? હિં. ચોગા] ઝરોનો
 ચોધડિયાં (ચો) નંબંબંબં [ચિ = ચાર + ધડી]
 ચાર ચાર ધડીને આવડે વગાડાતાં નગારા.

[-વાગવા=[લા] -ની તૈયારી થવી, -નુ બનવું નજીક હોવું]
 ચોથાડિયુ (ચો) નં [ચો=ચાર + ધડી] ચાર ધડી જેટલો વખત (૨) મુસ્ત [-નેપુ=મુસ્ત બોળવું-નક્કી કરવું] [પટેલ(૨)નાતનો પટેલ ચોથલો (ચો) પું [સરં મ ચૌઘણ] ગામડાનો ચોચ નં [સં] વડકલ, છાલ
 ચોજ સ્ત્રીં (કા) તર્ક, દલીલ, યુક્તિની સૂક્ષ્મતા -ભણુ વિં ચોજવાણુ
 ચોજવો (ચો) પું [ચો=ચાર + જવો] જવાથી આવતી ચાર તેજનાની વસ્તુઓ -લવિંગ, ઇલાયચી, તજ અને જયદ્રવ્ય (૨) ગરમ મસાલો, તેજનો
 ચોટ સ્ત્રીં [હિં, સં ચુદ્=તોડી પાડવું] આધાત, પ્રહાર, મુક્કી (૨) દાવ, લાગ (૩) એક જાતનું જડુ -મારણ, મૂક (૪) નિશાન (તીર, ગોળીનું) [-આવવી=વાગવું, ધા થવો, મચકોડવું -મારવી=ઝડપ મારવી (૨) ધા કરવો (૩) નિશાન મારવું (૪) મૂક વગેરે મારી જવું લેવો -ચામવી, -લાગવી=ધાર્યો ધા થવો, દાવ ફાવવો (૨) જુઓ ચોટ આવવી] ૦દાર વિં ચોટવાણુ, તાઠેડુ [મળવિકાર રહેવો]
 ચોટ (ચોટ) સ્ત્રીં ચોટવું તે. [-રહેવી=ખાળકને ચોટકું, -ટૂંક, -ભુ (ચો) વિં ['ચોટવું' ઉપરથી]
 ચોટી રહે - ખસે નહિ એવું
 ચોટણુ (ચો) વિં ['ચોટવું' ઉપરથી] ચોટે એવું, ચીકણુ (૨) નં ચોટેલી વસ્તુ
 ચોટલી સ્ત્રીં [દે ચોટી] શિખા (૨) નાળિયેરના ઉપરના રેસા [-ઊઘી થઈ જાય એવું = અતિશય ખાટું કે તીખું -પકડવી=ખસે નહીં એમ કબજામાં લેવું (૨) કાન પકડવો, કબૂલ કરાવવું -મ તરવી=દાવ પેચથી હરાવવું -છઠ્ઠીની=છેતરવું -હાથમાં આવવી=ખરાબર કબજામાં આવવું]-લો પું વેણી, અખોડો [-ગૂ થવો, -ચાળવો.]
 ચોટવું (ચો) સં કિં [દે ચુટ્ટ=ચોટવું] ચીકણને લીધે વળગવું (૨) [લા] આગ્રહ પૂર્વક વળગવું, અડો જમાવવો (૩) અંકિં ખેસવું (તિરસ્કારમાં)

ચોટાડવું મંકિં 'ચોટવું'નું પ્રેરક ૩૫
 ચોટી પું ['ચોટ' ઉપરથી] ચોટ-નિશાન-તાકનાં (૨) સ્ત્રીં [દે ચોટી] ચોટવી (૩) મન્સે ત્રીને દિવસે દિલાઓ દેવાની એક વિધિ ચોટું વિં [જુઓ ચોટવું] ચોરી ચંવાની દેવવાણુ (૨) હુમ્મુ -દાઈ સ્ત્રીં
 ચોડ (ચો) સ્ત્રીં [જુઓ ચોડો] વસ્તુઓનો જથ્થો (૨) વિં [જુઓ ચોડું] પહોળું [-વળવું=પાંચમાલગવું]-દાઈ સ્ત્રીં, -દાણુ નં પહોળાઈ
 ચોડણુ (ચોડ) નં ['ચોડવું' ઉપરથી] (૩) ચોડવાનું તે (ચાલો, યીલડી ઇં)
 ચોડવણુ સં કિં + (૧) પકવવું, ચડવવું
 ચોડવું (ચોડ) સં કિં [સરં 'ચોટવું'] ચોટાડવું (૨) જડવું, ખેસાડવું (જેમ કે ખીલી) (૩) લગાવવું, ઠોકવું (જેમ કે સોટી, ચોથ) (૪) ખરાબર લાગે તેવો સચોટ આકરો ખોલ કહેવો, જેમ કે કઠંક વેણ, ગાળ
 ચોડાવણુ (ચોડા) સંકિં 'ચોડવું'નું પ્રેરક ૩૫
 ચોડું (ચો) વિં [હિં ચૌડા] પહોળું (૨) ચાર પડવાણું, ચોવડું
 ચોડો (ચો) પું એક ઉપર એક વસ્તુઓનો ખરકલો ચોટરફ (ચો) અં [ચો=ચાર + તરફ] ચારે બાજુ
 ચોટરો (ચો) વિં [મં ચત્તર] ચોટો ચોટલો, ચખૂતરો (૨) પોલીસચોકી, ચાવડી
 ચોતારો (ચો) વિં [ચો=ચાર + તાર] ચાર તારવાણું -રો પું ચોતારા વણાટનું કપડું
 ચોતાલ (અ) (ચો) વિં [ચો=ચાર + તાલ] ચાર તાલ-ઠોકવાણું (ગાયન) (૨) પું સગીનમાં એક તાલ -ઘુ (અ) વિં ચોતાલ
 ચોત્રીસ (ચો) વિં [સં ચતુર્થિશન, પ્રા ચત્રતીસ] '૩૪' -સા પું ૦૫૦૦ ચોત્રીસ સાથે ૧ થી ૧૦ સુધીની સખ્યાના ગુણ કરના ધડિયો
 ચોથ (ચોથ) સ્ત્રીં [સં ચતુર્થ, પ્રા ચત્રત્ય] ૫૫ વાડિયાની ચોથી તિથિ (૨) વડ ચોથે કરવાનું એક વ્રત (૩) જુઓ ચોથાઈ (૪) નંકલાના પખિયારાનો નાનો ભાગ -દાઈ સ્ત્રીં ચોથો

કે સં ફલક ?] પાનસોપારી વગેરે મૂકવાનો
 દાખડો [ચારે બાજુ
 ચોરેર(-રી) (ચો) અમ [ચિ = ચાર + રેર]
 ચોખ સ્ત્રીં [ફા] નાની લાકડી, ઢૂંકો(ર)છડી
 (૩)ત ખૂનો વચસો વાસ ૦૬૧૨ પું છડીદાર
 ચોખગણુ (ચો ?) નં [સરં હિં ચૌવગલા =
 કુરતા વગેરેમા બગલની નીચે અને કળીની
 ઉપરનો ભાગ] એક ભતનો દૂ દો ડગલો
 ચોખચીની સ્ત્રીં [ફા] ચોખચીની [(કા)
 ચોખબું સંકિં [સરં ચાંપવું, હિં ચોમા] ડામવું
 ચોખ હી (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખ હ ?] ચાર
 પડવાણુ (ર) નં ચાર પડવાળી કાગળની
 આકૃતિ [ચોપાસ, ચારે બાજુ
 ચોખાજુ(-જૂ) (ચો) અમ [ચિ = ચાર + ખાજુ]
 ચોખિયો પું [સરં મ ચૌવા = ગડો, ગોળો]
 કસુખી રગ ગળતો સુવાળો પિંડો
 ચોખો પું [હિં ચૌવે, સં ચતુર્વેદી, પ્રા ચલવેય]
 મથુરા તરફનો પ્રાણણ (ર) [ફા ચોવ] દોલ
 વગાડવાનો ઢૂંકો (૩) દોલ ઉપર પડેલા
 ઢૂંકાનો સોળ (૪) ['ચોખવું' ઉપરથી]
 ચપકો, ડામ (૫) છૂંચુ
 ચોખોલો । = ચાર + ખોલ] ચાર
 લીટી

૩

બીજી ભાગ

(શરીરમા) = શરીરમા ભારે રોગ દાખલ થતા
 ચોરનો બાઈધ ટી-ચોર = ચોર કે તેનો બાઈ
 કહો, બધા સરખા, દાઈ દાઈથી ઊતરે નહિ,
 (સરખા જ આંધેરને પાત્ર હોય, ત્યારે આમ
 કહેવાય છે.) ચોર(૦નાર)ને ચાર આખ
 હોય = ચોર ચારે બાજુથી સાવધ રહે છે]
 ૦આકપું માલ ઉપર લખેલા મૂળ કિંમતનો
 છૂપો આકડો ૦કડી સ્ત્રીં છૂપી કડી - નાનો
 આકડો ૦ખડી સ્ત્રીં ઉપરથી દેખાય નહિ
 તેવો છૂપો ખાડો (પ્રાણીઓને કસવાવાનો)
 ૦ખ ૬ પું, ૦ખાતુ નં (કપાટ પેટી ઇંતું)
 છૂપુ ખાતું ૦ખીલી સ્ત્રીં છૂપી ખીલી -
 ચૂક ૦ખીસુ, ૦ખજુ નં છૂપુ ગજુ
 ૦ગડી સ્ત્રીં તાકા વાળવામાં તરત ન પકડાય
 એમ વચ્ચે નાની ગડી કરી હોય તે (ગડી
 પરથી તાકાતુ માપ ગણનાર છેતરાય તે પરથી)
 ૦ગડી સ્ત્રીં છૂપી ગલી ૦ગાંઠ સ્ત્રીં ન
 સમભય - ન છૂટે તેવી ગાંઠ ૦ચખાર પું
 [સરં હિં ચૌર-ચકાર] ચોર વગેરે, ચોર-ખોર
 ૦દલાલ પું ચોરનો દલાલ ૦દાનત, ૦દાજિ,
 ૦નજર સ્ત્રીં ચોર જેવી ઝીણી છૂપી નજર
 (ર) [લા] ખોટી દાનત, અપ્રમાણિકતા
 ૪ નં પ્રકાર ગુપ્ત રાખી શકાય તેવું
 બજાર પું, સ્ત્રીં, નં જ્યા ચોરીનો

ભાગ(૨)ખંડણી તરીકે વ્યાપવાનો મહેસૂલનો
 ચોથો ભાગ. -ચિયુ વિન્ચોથે દિવસે આવતુ
 (૨) નં ચોથો ભાગ (૩) નાના વાળકના
 મરણ પાછળ ચોથે દિવસે કરાતી ક્રિયા કે
 લોચન -ચિયો (૦તાવ) પુન્ ચોથે દહાડે
 આવનો તાવ -ચુ વિન્કમમા ત્રીજી પછીનુ
 ચોદ(-દિ)શ (ચો) અન્ [ચો = ચાર + દિશા]
 ચ રે દિશાઓમા, ચોતરફ
 ચોધરી (ચો) પુન્ [હિં ચૌધરી, સ ચતુર્ +
 ધુરીળ?] મુખ્ય ગાદીત, સારથિ(૨) સીમનુ
 રક્ષણ કરવા બદલ પસાયતુ ખાનાર(૩) જગદી
 દુગરાઓમા વસતી એક કામ -રો પુન્
 યોધીસપટેલ, ગામનો પટેલ (૨) ચોધરી
 કામનો પુરુષ
 ચોધાર (ચો) વિન્ (૨) અન્ [ચો = ચાર વાર]
 પુન્કળ (૩) વિન્ ચોવારું -રી સ્ત્રીન્ચાર
 બાલુચોવાળી એક સૌગ -રું વિન્ ચાર
 વ રવાળું (૨) નન્ચાર ધારવાળું એક હથિયાર
 ચોધારો પુન્ એક વનરપતિ
 ચોપ સ્ત્રીન્ [સરન્ 'ચાપ'] ખત (૨) ઉત્સાહ
 (૩) બુચો ચોખ [+ચારે બાલુએ
 ચોપમે (ચો) અન્ [ચો = ચાર + પખ (પક્ષ)]
 ચોપગ(ચુ) (ચો) વિન્ [ચો = ચાર + પગ] ચાર
 પગવાળું (૨) નન્ જનવર; પશુ
 ચોપચીની સ્ત્રીન્ [પ્રા ચોવચીની] એક ઓપવિ
 ચોપ(-પા)ટું (ચો) સ્ત્રીન્ સોગટાની રમત (૨)
 તે રમવાનુ કપડુ કે પાટિયુ [-ખેલની,
 -ઢાળવી, -ખાંડવી = ચોપાટનુ કપડું પાથરી
 તે રમત શરૂ કરવી]
 ચોપડ નં [પ્રા ચોવ્વડ, 'ચોપડવું' ઉપરથી]
 (ચોપડવાનું) ધી (૨) [ચો] વિન્ [ચો = ચાર
 + પડ] ચાર પડવાળુ
 ચોપડવું સન્કિન્ [પ્રા. ચોવ્વડ] ધગાડવું, લપેડવું
 ચોપડાવડું સન્કિન્ 'ચોપડવું'નું પ્રેરક રૂપ
 (૨) ગાળ કે અપશબ્દ કહેવો
 ચોપડી (ચો) સ્ત્રીન્ [ચો = ચાર + પડ?] પુસ્તક
 ન્યુ બક વિન્ ચોપડીઓમા મરાગૂત રહેનાર
 -ડું વિન્ [ચો = ચાર + પડ] ચર પડવાળુ
 (૨) નન્ ચાર પડવાળી રોટલી (૩) ચોપડી

[તિરસ્કારમા] [ચોપડાં દાડવાં = ચોપડી
 ખૂબ વાચવી-ઝાણવી (અથ ગ કેતુચક્રારમા)]
 -ડો પુન્કિસાળ લખવાની વહી [-ઉકેલવો,
 -ઝાડવો = વિગતવાર નોવ કાઢવી, ઇતિહાસ
 કાઢવો -રોખવો = વિગતવાર હિસાબ રાખવો
 (૨) વિગતે નોવ રાખવી -ચાંચવો =
 વિગતવાર ગુણદોષ કહેવા (૨) ભાગવત વગેરે
 મોટા ગ્રંથ વાચવા] [ખવરાવણ]
 ચોપડુ વિન્ ચીકડું [-કરડું = ધી કે ચીકટ
 ચોપણુ સ્ત્રીન્ [બુચો ચાપણ] કળ, યુક્તિ (૨)
 નન્ ભોય દીપવાનું લાકડું ['પઠ'
 ચોપન (ચો) વિન્ [સં ચતુ પત્રાશત, પ્રા. ચત્રપત્ર]
 ચોપડું સન્કિન્ [સરન્ મ ચોપળે, બુચો
 ચાપણ] ખોસણ, રોપણ (૨) દીપણ (૩)
 મારણ, ઠોકણ
 ચોપાઈ (ચો) સ્ત્રીન્ [સ. ચતુષ્પદી, પ્રા. ચત્રપદ્યા]
 એક છંદ (૨) ચારપાઈ, ખાટલો
 ચોપાટ (ચો) સ્ત્રીન્ [ચો + પાટ] બુચો ચોપટ
 (૨) સરખી સુવરેલી જમીન, ચોગાન (૩)
 પરસાળ જેવો ખેડકનો ભાગ, ચોપાડ
 ચોપાડ (ચો) સ્ત્રીન્ [સરન્ હિં ચૌપાલ = ખુલ્લી
 ખેડક] પરસાળ
 ચોપાનિયું (ચો) નન્ [ચો = ચાર + પાન]
 ખે પાચ પાનાનુ પતાકડું, 'પેમ્કેલેટ' (૨) નાનકડું
 જહેરનાસુ (૩) વતં માનપત્ર [એક છંદ
 ચોપાયા (ચો) પુન્કમન્વન્ [બુચો ચોપાઈ]
 ચોપાચો (ચો) પુન્ [બુચો ચોપાઈ] ખાટલો,
 ચારપાઈ ['પાસુ'] ચારે બાલુ
 ચોપાસ (ચો) અન્ [ચો = ચાર + પાસ
 ચોપાળી (ચો?) સ્ત્રીન્ ક્યારકામા નાળા કે
 ખાડ માથી પાણી લાવવાની એક રચના
 ચોપાળો (ચો) પુન્ [સરન્ મ ચોપાજા, હિં.
 ચૌપાલ, ચો + સં ફલક] હોડોળાખાટ
 ચોપાળ (ચો) પુન્ [ચો = ચાર + ટાળ] જાડી
 મોટી પિંછોડી [-ચોઢવો = પોક મૂકીને
 રોણ (૨) કેવાણુ કાઢવું, પાચમાલ ધર્મ જવું]
 ચોફૂલું (ચો) નન્ [ચો = ચાર + ફૂલ] ચોડડી;
 X + * આણુ ચિહ્ન
 ચોફૂલો (ચો) પુન્ [ચો = ચાર + ફૂલ = ખાનુ ?]

કે સં ફલક ?] પાનસોપારી વગેરે મૂકવાનો દાખડો [ચારે બાજુ ચોરેર(-રી) (ચો) અં [ચિ = ચાર + રેર] ચોખ સીં [ફા] નાની લાકડી, દડકા(ર)છડી (૩)ત ખૂનો વચ્ચે વાસ ઠંદાર પું છડીદાર ચોખમથુ (ચો ?) નં [સરં હિં ચૌવગલા = કુરતા વગેરેમા બગલની નીચે અને કળીની ઉપરનો ભાગ] એક ભતનો દૂ દા હગલો ચોખચીની સીં [ફા] ચોખચીની [(કા) ચોખવું સંકિં [સરં ચાપડ, હિં ચોમા] ડામડ ચોખ ઢી (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખ ધ ?] ચાર પડવાળુ (ર) નં ચાર પડવાળી કાગળની આકૃતિ [ચોપાસ, ચારે બાજુ ચોખાજુ(-ભૂ) (ચો) અં [ચિ = ચાર + ખાજુ] ચોખિયો પું [સરં મ ચૌવા = ગહો, ગોળો] કસુબી રગ ગળતો સુવાળો પિંડો ચોખા પું [હિં ચૌવ, સં ચતુર્વેદી, પ્રા ચલવેય] મથુરા તરફનો પ્રાણલ (ર) [ફા ચોવ] દોલ વગાહવાનો દડૂના (૩) દોલ ઉપર પડેલો દડૂકાનો સોળ (૪) ['ચોખવું' ઉપરથી] ચપકા, ડામ (૫) છૂંદણુ ચોખાલો (ચો) પું [ચિ = ચાર + ખોલ] ચાર લીટીનો એક પદખ ધ ચોખીજુ વિં [જુઓ છોખીજુ] ભોઠુ ચોખગ (ચો) અં [ચિ = ચાર + ગમ (અત્યયથી); અથવા ચો + મગ (માર્ગ)] ચોપાસ, ચોમેર ચોખટિયુ (ચો) વિં [ચિ = ચાર + મૂઠ ?] ચારે છેડે પહેરેજુ (વજ્ર) ચોખાસુ (ચો) વિં [સં ચાતુર્માસિક, પ્રા વરમાસિક] ચોખાસામાં થડ -સુ નં વરસાદના ચાર મહિના, વર્ષા મહુ ચોખુખ(-ખુ) (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખુખ] ચાર મોં, બારણાં કે બાજુઓવાળુ ચોખુખી (ચો) સીં [જુઓ ચોખુખ] લાઠીની એક કસરત ચોમેર (ચો) અં [ચિ = ચાર + મેર] ચારે તરફ ચોર પું [સં] ચોરી કરનાર માણસ, ડુંગો [-કોટનાખને દ કે = ચુનેગાર છતાં સાચાને ગળે પડતું - તેના પર આક્ષેપ કરેલા - પેસવે

(શરીરમાં) = શરીરમાં બારે રોગ દાખલ થવો ચોરનો ભાઈ ધંદી-ચોર = ચોર કે તેનો ભાઈ કહો, બધા સરખા, દાઈ દાઈથી ઊતરે નહિ, (સરખુ જ આક્ષેપને પાત્ર હોય, ત્યારે આમ કહેવાય છે) ચોર(નાર)ને ચાર આખ હોય = ચોર ચારે બાજુથી સાવધ રહે છે ? ૦આક પું માલ ઉપર લખેલો મૂળ કિં મનનો બૂંચો આકડો ૦કડી સીં છૂપી કડી - નાનો આકડો ૦ખડી સીં ઉપરથી દેખાય નહિ તેવા છૂપો ખાડો (પ્રાણીઓને કસાવવાનો) ૦ખ ઠ પું, ૦ખાતુ નં (કખાટ પેટી ધનુ) છૂપુ ખાતું ૦ખીટી સીં છૂપી ખીટી - ચૂક ૦ખીસું, ૦ખજુ નં છૂપુ ગજુ ૦ગડી સીં તાકે વાળવામા તરત ન પકડાય એમ વચ્ચે નાની ગડી કરી હોય તે (ગડી પરથી તાકાતું માપ ગણનાર છેતરાય તે પરથી) ૦ગડી સીં છૂપી ગડી ૦ગાઠ સીં ન સમભય - ન ઘૂટે તેવી ગાંઠ ૦ચખાર પું [સરં હિં ચોર-ચકાર] ચોર વગેરે, ચોર ખોર ૦દલાલ પું ચોરનો દલાલ ૦દાનત, ૦દાટિ, ૦નજર સીં ચોર ભેવી ઝીણી છૂપી નજર (ર) [લા] ખોટી દાનત, અપ્રમાણિકતા ૦દાનસ નં પ્રકારા ગુપ્ત રાખી શકાય તેજુ કાનસ ૦ખભર પું, સીં, નં નયાં ચોરીનો માલ વેચાતો હોય તેજુ ખભર ૦ખતી સીં ચોરકાનસ ૦ખાતમી સીં છૂપી - ભસસ દ્વારા મળેલી ખાતમી ૦ખારી સીં છૂપી ખારી ૦વાટ સીં છૂપો રસ્તો, ૦વાડો પું ચોરો રહેતા હોય એ લતો ંવિધા સીં ચોરી કરવાની વિધા

ચોરઆમદી, ચોરઆખદી સીં એક ભતની આખલી [ભતના આમળા ચોરઆમળા, ચોરઆખળાં નં ૦ખ૦વં એક ચોરક વિં ['ચોરક' ઉપરથી, હિં ચોરવા] ચોદું -ટાઈ સીં ચોદાઈ ચોરણી સીં [સરં સં ચલની, ચલનક, દે ચલનગ = ચણિયો] લેધી, સૂ થણી - જો પું સાથળ આગળ ખૂસનો હોય એવા લેધા (ર) મોટી ચોરણી

ચોરવું સંક્રિં [સં ચુર્] પારકાનુ છૂપી રીતે
લઈ જવું(૨) પૂરેપૂરું કામ ન હેવું, કસર રાખવી
(જેમ કે હાથ પગ કે મન ચા કામ ચોરવું)

ચોરસ (ચો) પુ. [સં ચતુરસ્ર, પ્રા ચત્રસ્ત્સ]
ચારે સરખી બાજુ ને સરખા ખૂણાની ચતુષ્કોણ
આકૃતિ (૨) વિ. તેવા આકારનું, 'સ્કવેર'
(ગ) -સાચવું સંક્રિં ચોરસ કરવું. -સી
સ્રીં ચોરસ આકારની તખતી (૨) સુતારનુ
એક બોલર (૩) સ્ત્રીઓની કોટનું ધરેણું -
ચોપી (૪) ચોખડું છબ્બુ -સુ નં ચોખડો
કકડો -સો પુ. જડા કાપડનો ચોરસ કકડો
(૨) વિશેષ પહોળી એક પિછોડી

ચોરાઉ વિ. ['ચોર' ઉપરથી] ચોરાયેલું

ચોરાચોર(-રી) સ્રીં ['ચોરવું' ઉપરથી] ચોર-
ચોરા, વાર વાર ન્યાં ત્યાં ચોરવું તે (૨) માહોમાહો
અરસપરસ ચોરી થયા કરવી તે

ચોરાણું(-ણું) (ચો) વિ. [સં. ચતુર્ + નવતિ,
પ્રા ચત્રગણ્] '૬૪'

ચોરાસી(-સી) (ચો) વિ. [સં ચતુર્શીતિ,
પ્રા ચત્રાસી] '૮૪' (૨) સ્રીં બ્રાહ્મણોની
ચોરાશી-બધી નાતોનુ જમાણું [-કરવી, જમા-
ડવી = બ્રાહ્મણોની બધી નાતોનુ જમાણું કરવું
-નો ફેરો = ૮૪ લાખ યોનિમાં જન્મવાની
ઘટમાળ (૨) જેનો છેડો ન આવે એવું કામ
-બંદરનો વાવટો = વેપારનું બહુ મોટું મથક
-બંદરનો વાવટો ઊડવો = દેશદેશાવર
વેપાર કરી બહુ ધન મેળવવું]

ચોરિયું વિ. ['ચોર' ઉપરથી] લૂંટનાર (વહાણોને)
-ચો પુ. ચાચિયો

ચોરી સ્રીં ['ચોરવું' ઉપરથી] ચોરવું અથવા
ચોરાવું તે (૨) ચોરનો ધવો [-ઉપર
શિરભેરી = બુઓ ચોર કોટવાળને ૬ કે
-તું મોં કાળું = ચોરીના ધનથી તપગર ન
થવાય, છેવટે ચોરીથી નુકસાન જ થાય
-નો માલ = ચોરાયેલો માલ] બ્યપાટી
સ્રીં ચોરવું-છીનવી લેવું તે (૨) કોઈ ભતની
ચોરી અથવા ગુનો બહુપી સ્રીં ચોરી કે
ગુમતા [જેમ કે ચોરીછૂપીથી]

ચોરી (ચો) સ્રીં [દે. ચરૂરી] માધર, વરકન્યા

પરણવા બેસે છે તે મહંપ [ચોરીમાંથી
દાંત કકડાવવા, કચડવા = લગ્ન થતા વેત
અણબનાવ થવો (૨) શરૂઆતમાં જ ઝઘડો
થવો ચોરીમાંથી રંકાપો = લગ્નમહંપમાં
જ પતિ ગુજરી જવો (૨) વેપાર માહતા જ
હેવાળું નીકળવું] ઠંફેરો પું. બંબંબં ચોરીમાં
વરકન્યાને ફેરવાતા ફેરા

ચોરો (ચો) પુ. [દે ચરય] ગામમાં સહુને
બેસવાની જગા (૨) પોલીસથાણું, 'ગેટ' (૩)
મોટો ઓટલો

ચોલ સ્રીં [સં] મજલ (૨) પુ. (સ) કોરો
મહંપ કિનારાના એક પ્રદેશનુ પ્રાચીન નામ
-લૈયું વિ. ચોલ તરફ થતું (નાગરવેલનું પાન)

ચોલમોગરો પુ. એક વનસ્પતિ

ચોવટ (ચો) પુ. નં [ચિ = ચાર + વાટ] ચકલું,
બલર, બુલ્લી જગા (૨) પથનો નિર્ણય-
ચુકાદો (૩) અં બુઓ ચોવટ [-વળણું =
બગડવું, પાયમાલ થવું] (૪) સ્રીં પચાત,
(લાખી દોઢડાહી) ચોળાચોળ -ટિયણું
વિં સ્રીં દોઢડાહી -ટિયું વિં દોઢડાહું
(૨) નં પચનો ચુકાદો. -ટિયો પું ચોરો
બેસનારો, આગેવાન પુરુષ, પચ

ચોવટી સ્રીં બુકાની (કા ?)

ચોવડું (ચો) વિ. [ચિ = ચાર + પડ?] ચાર
પડવાળું (૨) ચાર ગણું

ચોવાટ(-ટે) (ચો) અં [ચિ = ચાર + વાટ]
ચોતરફ, બધી બાજુએ

ચોવાડ (ચો) વિ. [ચિ = ચાર + વાડ] ચારે
બાજુએ વાડવાળું (૨) પુ. નં તેવું ખેતર
(૩) પું. [?] ચોરાશીનું જમાણું

ચોવાડો (ચો) પુ. [બુઓ ચોવાડ] ઠોર
બકરા ચરતા હોય તે રથળ [મત(નૈન)

ચોવિહાર (ચો) સ્રીં સૂર્યાસ્ત પછી નહિ જમવાનું

ચોવીસ (ચો) વિ. [સં ચતુર્વિંશતિ; પ્રા
ચત્વીસ] '૨૪' [કપડામાં]

ચોવું સં ક્રિં ઘોચવું, ખોસવું (કાઢવામાં કે
ચોશિયું (ચો) નં રાઈના ફાણા જેટલું વજન

ચોપ પું. [સં] શોષ, ઢાઢ (૨) સોલો (વેઢકમાં)
(૩) ચૂસવું તે

કે સં ફલક?)] પાનસોપારી વગેરે મૂકવાનો
 દાખડો [ચારે બાજુ
 ચોફેર(-રી) (ચો) અં [ચિ = ચાર + ફેર]
 ચોખ સ્ત્રીં [ફા] નાની લાકડી, ૬૬૦(૨)છડી
 (૩)તખૂનો વચ્ચે વાસ ૦૬૧૨ પું ૭ડીદાર
 ચોખમણુ (ચો) નં [સરં હિં ચૌવગલા =
 કુરેતા વગેરેમાં બગલની નીચે અને કળીની
 ઉપરનો ભાગ] એક ભતનો ૬૬૦ ડાહો
 ચોખચીની સ્ત્રીં [ફા] ચોખચીની [(કા)
 ચોખવું સંકિં [સરં ચાપુ, હિં ચોખા] ડામવું
 ચોખ હી (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખં ?] ચાર
 પડવાળુ (૨) નં ચાર પડવાળી કાગળની
 આકૃતિ [ચોપાસ, ચારે બાજુ
 ચોખાજી(-ભૂ) (ચો) અં [ચિ = ચાર + ખાજી]
 ચોખિયો પું [સરં મ ચોવા = ગહો, ગોળો]
 કંચુખી રંગ ગળતો સુવાળો પિંડો
 ચોખો પું [હિં ચૌવ, સં ચતુર્વેદી, પ્રા ચતુર્વેય]
 મથુરા તરફનો પ્રાદેશ (૨) [ફા ચોવ] ટોલ
 વગાડવાનો ૬૬૦ (૩) ટોલ ઉપર પડેલો
 ૬૬૦ના સોળ (૪) ['ચોખવું' ઉપરથી]
 ચપકો, ડામ (૫) છૂંચુ
 ચોખોલો (ચો) પું [ચિ = ચાર + ખોલ] ચાર
 લીટીનો એક પદખં
 ચોખીલું વિં [જીઓ છોખીલું] ભોડું
 ચોખગ (ચો) અં [ચિ = ચાર + ગમ (વ્યત્યયથી),
 અથવા ચો + મગ (માર્ગ)] ચોપાસ, ચોમેર
 ચોખટિયુ (ચો) વિં [ચિ = ચાર + મૂં ?] ચારે
 છેડે પહેરેલું (વસ્ત્ર)
 ચોખાસુ (ચો) વિં [સં ચાતુર્માસિક, પ્રા
 ચતુર્માસિક] ચોખાસામાં થતું -સુ નં
 વરસાદના ચાર મહિના, વર્ષા મઠ
 ચોખખ(-ખુ) (ચો) વિં [ચિ = ચાર + ખુખ]
 ચાર મો, બારણા કે બાજુઓવાળું
 ચોખખી (ચો) સ્ત્રીં [જીઓ ચોખખ] લાઠીની
 એક કસરત
 ચોમેર (ચો) અં [ચિ = ચાર + મેર] ચારે તરફ
 ચોર પું [સં] ચોરી કરનાર માણસ, ડુંગો
 [-કેટલાખને ૬૬૦ = ગુનેગાર છતાં સામાને
 ગળે પડેલું - તેના પર આક્ષેપ કરવો - પેસવો

(ચારીરમા) = ચારીરમા ભારે રોગ દાખલ થવો
 ચોરનો બાઈ ધંદી-ચોર = ચોર કે તેનો બાઈ
 કહો, બધા સરખા, કાઈ કાઈથી ઊતરે નહિ,
 (સરખુ જ આક્ષેપને પાત્ર હોય, ત્યારે આમ
 કહેવાય છે) ચોર(૦નાર)ને ચાર આખ
 હોય = ચોર ચારે બાજુથી સાવધ રહે છે
 ૦આક પું માલ ઉપર લખેલો મૂળ કિં ભતનો
 છૂંચો આકડો ૦કડી સ્ત્રીં છૂંપી કડી - નાનો
 આકડો ૦ખડી સ્ત્રીં ઉપરની ડેખાય નહિ
 તેવો છૂંચો ખાડો (પ્રાણીઓને ક્ષમવાવાનો)
 ૦ખ ૬ પું, ૦ખાતું નં (કખાટ પેટી ઇંતું)
 છૂંચુ ખાતું. ૦ખીલી સ્ત્રીં છૂંપી ખીલી -
 ચૂક ૦ખીચું, ૦ખજું નં છૂંચુ ગજવું
 ૦ગડી સ્ત્રીં તાકો વાળવામાં તરત ન પકડાય
 એમ વચ્ચે નાની ગડી કરી હોય તે (ગડી
 પરથી તાકાતું માપ ગણનાર છેતરાય તે પરથી)
 ૦ગડી સ્ત્રીં છૂંપી ગલી ૦ગાઠ સ્ત્રીં ન
 સમભય - ન છૂટે તેવી ગાઠ ૦ચખાર પું
 [સરં હિં. ચોર-ચકાર] ચોર વગેરે, ચોર બોર.
 ૦દલાલ પું ચોરનો દલાલ ૦દાનત, ૦દટિ,
 ૦નજર સ્ત્રીં ચોર જેવી ઝીણી છૂંપી નજર
 (૨) [લા] ખોટી દાનત, અપ્રમાણિકતા
 ૦દાનસ નં પ્રકાશ ગ્રુમ રાખી શકાય તેવું
 જ્ઞાનસ ૦ખલર પું, સ્ત્રીં, નં જ્યાં ચોરીનો
 માલ વેચાતો હોય તેવું ખલર ૦ખતી સ્ત્રીં
 ચોરજ્ઞાનસ ૦ખાતમી સ્ત્રીં છૂંપી - ભસૂસ
 દ્વારા મળેલી ખાતમી ૦ખારી સ્ત્રીં છૂંપી
 બારી ૦વાટ સ્ત્રીં છૂંચો રસ્તો ૦વાડો પું
 ચોરો રહેતા હોય એ લત્તો ૦વિધા સ્ત્રીં
 ચોરી કરવાની વિધા
 ચોરઆમલી, ચોરઆખલી સ્ત્રીં એક ભતની
 આખલી [ભતના આમળાં
 ચોરઆમળાં, ચોરઆખળાં નં ૦ખં ૦વં એક
 ચોરકું વિં ['ચોરકું' ઉપરથી, હિં ચોરવા]
 ચોદું - ટાઈ સ્ત્રીં ચોદાઈ
 ચોરણી સ્ત્રીં [સરં સં ચલની, ચલનક, દે.
 ચલનગ = ચણિયો] લેધી, સૂ થણી - છેા પું
 સાથળ આગળ ખૂલ્લો હોય એવા લેથો (૨)
 ચોટી ચોરણી

ચોરવું સંક્રિં [સ ચુર્] પારકાનુ છૂપી રીતે
 લઈ જવું(૨) પૂરેપૂરે કામ ન હેવું, કસર રાખવી
 (જેમ કે હાથ પગ કે મન યા કામ ચોરવું)
 ચોરસ (ચો) પુ. [સં ચતુરસ્ર, પ્રા ચત્રસ્ર]
 ચારે સરખી બાજુ ને સરખા ખૂણાની ચતુષ્કોણ
 આકૃતિ (૨) વિ. તેવા આકારનુ, 'સ્કવેર'
 (૧) —સાવણું સંક્રિં ચોરસ કરવું —સ્ત્રી
 સ્ત્રી ચોરસ આકારની તખતી (૨) સુતારનુ
 એક એભર (૩) સ્ત્રીઓની કોટનુ ધરેણું—
 ચોષી (૪) ચોખડુ છબ્બુ —સુ નં ચોખડો
 કંકડો —સો પુ. ભડા કાપડનો ચોરસ કંકડો
 (૨) વિશેષ પહોળી એક પિછોડી
 ચોરાઉ વિ. [ચોર ઉપરથી] ચોરાયેલું
 ચોરાચોર(—રી) સ્ત્રીં [ચોરવું ઉપરથી] ચોર-
 ચોરા, વાર વાર ન્યા ત્યા ચોરવું તે (૨) માહોઆહે
 અરસપરસ ચોરી થયા કરવી તે
 ચોરાણુ(—ણુ) (ચો) વિ. [સં ચતુર્ + નવતિ;
 પ્રા ચત્રગણ] '૬૪'
 ચોરાસી(—શી) (ચો) વિ. [સં ચતુર્શીતિ,
 પ્રા ચત્રાસી] '૮૪' (૨) સ્ત્રીં બ્રાહ્મણોની
 ચોરાશી—અધી નાતોનુ જમણ [—કરવી, જમા-
 હવી = બ્રાહ્મણોની અધી નાતોનુ જમણ કરવું
 —નો ફેરો = ૮૪ લાખ યોનિમા જન્મવાની
 ઘટમાળ (૨) જેનો છેડો ન આવે એવું કામ
 —અ દરનો વાવટે = વેપારનુ બહુ મોટું મથક.
 —અ દરનો વાવટે ઊડવો = દેશદેશાવર
 વેપાર કરી બહુ ધન મેળવવું]
 ચોરિયુ વિ. [ચોર ઉપરથી] લૂટનાર (વહાણોને)
 —ચો પુ. ચાચિયો
 ચોરી સ્ત્રીં [ચોરવું ઉપરથી] ચોરવું અથવા
 ચોરાવું તે (૨) ચોરનો ધંધો [—ઉપર
 શિરભેરી = ભુઓ ચોર કોટવાળને ૬ ડે.
 —તું મોં કાળુ = ચોરીના ધનથી તવંગર ન
 થવાય, છેવટે ચોરીથી નુકસાન જ થાય.
 —નો માલ = ચોરાયેલો માલ] ંચપાટી
 સ્ત્રીં ચોરવું—છીનવી લેવું તે (૨) કાઈ ભતની
 ચોરી અથવા ગુનો બહુપી સ્ત્રીં ચોરી કે
 ગુમતા [જેમ કે ચોરીછૂપીથી]
 ચોરી (ચો) સ્ત્રીં [દે. ચરરી] માદર, વરકન્યા

પરણવા બેસે છે તે મહપ [ચોરીમાંથી
 દાંત કકડાવવા, કચ્છવા = લગ્ન થતા વેત
 આણબનાવ થવો (૨) શરૂઆતમા જ ઝંઘડો
 થવો ચોરીમાંથી રંડાપો = લગ્નમહપમા
 જ પતિ ગુજરી જવો (૨) વેપાર માહતા જ
 હેવાણુ નીકળવું] ંફેરો પુ. બંબં વં ચોરીમા
 વરકન્યાને ફેરવાતા ફેરા
 ચોરો (ચો) પુ. [દે ચરચ] ગામમા સહુને
 બેસવાની જગા (૨) પોલીસથાણુ, 'ગેટ' (૩)
 મોટો ઓટલો
 ચોલ સ્ત્રીં [સં] મજક (૨) પુ. (સ) કોરો
 મહળ કિનારાના એક પ્રદેશનુ પ્રાચીન નામ
 —લેયુ વિ. ચોલ તરફ થતુ (નાગરવેલનુ પાન)
 ચોલમોગરો પુ. એક વનસ્પતિ
 ચોવટ (ચો) પુ. નં [ચો = ચાર + વાટ] ચડવું,
 બભર, ખુલ્લી જગા (૨) પથનો નિર્ણય-
 ચુકાદો (૩) અં બુઓ ચોવાટ [—વળવું =
 બગડવું, પાયમાલ થવું] (૪) સ્ત્રીં પચાત,
 (લાખી દોઢડાહી) ચોળાચોળ. —ટિયણુ
 વિ. સ્ત્રીં દોઢડાહી —ટિયુ વિ. દોઢડાહુ
 (૨) નં પચનો ચુકાદો —ટિયો પુ. ચોરે
 બેસનારો, આગેવાન પુરુષ, પચ
 ચોવટી સ્ત્રીં બુકાની (કા ?)
 ચોવડુ (ચો) વિ. [ચો = ચાર + પડ?] ચાર
 પડવાણુ (૨) ચાર ગણુ
 ચોવાટ(—ટે) (ચો) અં [ચો = ચાર + વાટ]
 ચોતરફ, અધી બાજુએ
 ચોવાડ (ચો) વિ. [ચો = ચાર + વાડ] ચારે
 બાજુએ વાડવાણુ (૨) પુ. નં તેતુ ખેતર
 (૩) પુ. [?] ચોરાસીનુ જમણ
 ચોવાડો (ચો) પું [બુઓ ચોવાડ] ઢોર
 બરડા ચરતા હોય તે સ્થળ [મત(નૈન)
 ચોવિહાર (ચો) સ્ત્રીં સૂચારિત પછી નહિ જમીવાનુ
 ચોવીસ (ચો) વિ. [સં ચતુર્વિંશતિ, પ્રા
 ચત્રવીસ] '૨૪' [કપડામાં]
 ચોવું સં ક્રિં ધોચવું, ખોસવું (કાઢવમા કે
 ચોશિયુ (ચો) નં સાર્ધના ઢાણા જેટલુ વજન
 ચોષ પું [સં] રોષ, ઠાક (૨) સોબે (વૈદકમાં)
 (૩) ચૂસવું તે

ચોપણ ન૦[મં] ચોપતુ તે ૦ખ બ પુ૦ ચોપણ
કરનાર થય

ચોપતુ સ૦ કિ૦ [સં ચૂપ્] ચૂસવું

ચોપથ વિ૦[મં] ચૂસવા લાયક(ર)ન૦ ચૂસીને
ખાવાનું ખાધ [૬૪'

ચોસઠ (ચૌ) વિ૦ [સં ચતુ પઠિ, પ્રા ચત્તમઠિ]

ચોસર (ચૌ) વિ૦ [દે ચત્તર] જુઓ ચોસર
(૨) સ્ત્રી૦ ચાર ઢોરીવાળો ગળથવો (૩) ચાર
સેરનું ભરન - ચૂપણ (૪) સોગટા વડે રમતી
એક બાજુ (૫) ચારની જોડ (બળદની)

ચોમકુ (ચૌ) ન૦ ['ચોરસ' ઉપરથી ?] ગચિયુ

ચોસિયુ (ચૌ) ન૦ સોળ મણનું વજન (કા)

ચોસેર (ચૌ) વિ૦ [જુઓ ચોસર] ચારસેરવાળું

ચોહદ (ચૌ) સ્ત્રી૦ [ચો=ચાર+હદ] ચારે હદ

ચોહાણ (ચૌ) પુ૦ [સર૦ હિં ચૌહાણ, પ્રા
ચાહુઆણ] જુઓ ચોહાણ

ચોળ વિ૦ [જુઓ ચોલ=મજા] ('રાતુ' અને
'લાલ' સાથે 'ખૂખ' એ અર્થમાં) (૨) સ્ત્રી૦
['ચોળતુ' ઉપરથી] ચોળવાની ક્રિયા ૦વચોળ
સ્ત્રી૦ મનની ચોળાચોળ

ચોળ(-ળાઈ,-ળી) (ચોળ,) સ્ત્રી૦ [જુઓ
ચોળા] ચોળાની સાંગ

ચોળતુ સ૦કિ૦ ધસવું-મસળતુ (૨) [લા]

ચૂપતુ વારવાર ઉપલાવવું,ખગાડવું [ચોળીને
ચીકણું કરવું=ચોળાચોળ કરીને ખગાડવું
-લખાવવું] ચોળ ચોળા સ્ત્રી૦ ચોળાચોળ

ચોળા (ચૌ) પુ૦ખ૦વ૦ [દે ચલ્લય] એક
કંઠાગ ૦ઈ, ૦ફલી, -ળી સ્ત્રી૦ ચોળ

ચોળાઈ (ચૌ) સ્ત્રી૦ જુઓ ચોળ

ચોળાચોળ(-ળી) સ્ત્રી૦ ['ચોળતુ' ઉપરથી]
વારવાર ચોળતું-ચૂપતુ તે

ચોળિયા પુ૦ખ૦વ૦ ગળાના કાકડા (૨) એ
ફૂલવાથી થતું દર્દ

ચોળિયુ (ચૌ) ન૦ ['ચોલ'=મજા ઉપરથી]

(કા)કાઠિયાવાડી સ્ત્રીઓમા વપરાતું લાલ કપડું

ચોળિયુ (ચૌ) ન૦ [ચોળા ઉપરથી ?] એક
ભતના કંકરા

ચોળી સ્ત્રી૦[મં ચોલી] સ્ત્રીઓનો દૂધી બાયનો
કબજે [-પહેરવી]=[લા] બાયતુ થયુ]

૦ખ૯ પુ૦ ચોળીનું લૂાડુ ૦માર્ગ પુ૦
કાચળિયો પથ, વામમાર્ગ ૦માર્ગ વિ૦(૨)
પુ૦ વામમાર્ગી

ચોળી (ચૌ) સ્ત્રી૦ જુઓ ચોળ મીગ

ચોળીરોટલો પુ૦ ['ચોળતુ' + રોટલો] [કા]
દૂધમાં ચોળેલો રોટલો

ચોળા પુ૦['ચોળતુ' ઉપરથી] પ્રવાહીમા ચોળીને
કે ઉકાળીને ખનવેયુ પેય (૨) વિચારોની
ધડભાગ (૩) [મં ચોલ, હિં ચોલા] અગર
ખાનો કંઠો (૪) (સાધુ ક્ષીરો દીધો ખૂવતો
પહેરે છે એવો) એક ભતનો ઝખ્ખો

ચોક (ચૌ)સ્ત્રી૦[મં ચનન્ક, પ્રા ચમન્ક =ચમકતુ,
સર૦ હિં ચૌક]ચોકતુ તે [-ખાની = ચોડતુ,
ચમકી જવું] ૦ચુ અ૦કિ૦ ભડકતુ ચમકતુ

ચોચલા ન૦ખ૦વ૦ [હિં ચૌચલા, ચોચલા,
મ ચોચલા] નખરાં (૨) હાંસી, મસ્કરી

ચોચલુ વિ૦ [જુઓ ચોચલા] ઉછાગળુ,
તોફાની (૨) ચૂખળુ

ચોટતુ (ચૌ) સ૦કિ૦ [જુઓ ચેટતુ] વળગતુ

ચોટાડતુ (ચૌ) સ૦કિ૦ ચોટાડતુ

ચોટિયો (ચૌ)પુ૦,ચોટી સ્ત્રી૦[દે ચતુતિયા]

ચૂટી ચોટિયાટતુ સ૦કિ૦ ચૂટિયાટતુ

ચોડ ન૦ [સં ચતુર્વર્તિકમ્ ?] ખભર

ચોડ(-લ),૦કર્મ ન૦ [મં] નુઓ ચૂડાકમ

ચોદ વિ૦ [સં ચતુર્દશ, પ્રા ચત્ત(૦મ)] ૧૪'
[-ચોડડીતુ રાજ્ય=ચિંગકાલ પહેલે એવું

વિશાળ રાજ્ય -જીવન એક થવા=ગજન
થવો, પ્રલય થવો] ૦મું વિ૦ કમમા ૧૩
પછી આવે એવું(૨) ન૦ માણસના મનને
ચોદમે દિવસે કરતો જમણવાર ૦મું રત્ન
(-તન) ન૦ અમૃત (૨) [લા]માર, ૬૬
૦ખ(-જી)વન, ૦લોક પુ૦ખ૦વ૦ ભૂલોક,
ભુવલોક, સ્વલોક, મહલોક જનલોક,તપોત્રોક,
સત્યલોક વા બ્રહ્મલોક, અતલ, વિતલ, સનલ,
રસાતલ, તલાતલ, મહાતલ અને પાનાલ
(૨) સમગ્ર બ્રહ્માંડ, આખું વિશ્વ ૦રત્ન
ન૦ખ૦વ૦ સમુદ્રમ થનમાથી નીકળેલા ચોદ
રત્ન (લક્ષ્મી, ઝૈસ્તુબ, પાર્વતી, સુરા,
ધન્વતરી, ચંદ્રમા, કામદેવ, ઐરાવત, રલા,

સાતમુખી ઘોડો, ઝેર, સારંગ ધનુષ, પાચજન્ય શંખ, ને અમૃત) ંવિદ્યા સ્ત્રીં પ્રાચીન ચૌદ વિદ્યાઓ - ચાર વેદ, છ વેદાંગ, ધર્મ, પુરાણ, ન્યાય ને મીમાંસા ંશ(-સ) સ્ત્રીં ૫ખવાડિયાની ચૌદમી તિથિ ચૌદગિયો પું (ચ ?) વિધ્નસતોષી માણસ ચૌર પું [સ] ચૌર ંતા,-રી સ્ત્રીં, -યં નં ચૌરી

ચૌલ, ંકર્મ નં [સં] જુઓ ચૌહ ચૌહાણ પું [જુઓ ચૌહાણ] એ નામની રજપૂત શાખાનો પુરુષ ચ્યવન પું [મ] (સ.) એક ઋષિ (૨) પતન, બ્રહ્મતા ચ્યવણું અંકિં [સં ચ્યુ] પડણુ, ચ્યુતિ થવી ચ્યુત વિં [સં] પડેલુ, બ્રહ્મ થયેલુ -નિ સ્ત્રીં પતન (૨) ખામી (૩) રખણન, ભૂલ

છ

છ પું [સં] તાડુસ્થાની ખીને વ્યજન ંકારે પું [સં] છ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં કેડે છકારવાળુ
છ અં [સરં મ] [રવં] 'છિ', 'છટ' એવો તિરસ્કારવાચક ઉદ્ગાર
છ વિં [સં ષ્ઠ, પ્રા છ] '૬' [-પાંચ કરી જવું = નાસી - છટકી જવું] ંઆંગળિયું વિં (હાથે કે પગે) છ આગળીવાળુ. ંએક વિં આશરે છ ંકાય સ્ત્રીં [પ્રા છક્કાચ] [નૈન] છ જાતના જીવ (પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેજકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય અને ત્રસકાય) ંખૂણુ(-ણિયુ)વિંછખૂણાવાળુ, પટ્ટણુ
છક અં [સરં મ. છક્ક, સં ચકિત?] [દિઅમૂં, ચકિત [-કરણું, -થણું] (૨) પું છાક, તોર છક નં [સં ષ્ઠક, પ્રા છક્ક] (આકર્ષા) છનો સમૂહ (એક છક છ, બે છક બાર)
છકછકાટ પું [સરં 'ચકચકાટ'] લાલકો, ઠાઠ (૨) છાક, તોર [ચૂથી નાખેલુ છકછૂંડુ વિં [સરં 'ચકચૂંધ'] એકકું કરી છકછોળ અં (૨) સ્ત્રીં જુઓ છાકમછોળ છન્ડી સ્ત્રીં [સં ષ્ઠ, પ્રા. છક્ક પરથી] છ કાગળની ચોકડી -કું નં, -ડો પુંછનો જથો છકડો પું [સં શકટ, સરં ન છકઢા] ગાડુ, ખટારો (૨) જુઓ 'છકડી'માં છકખૂંક સ્ત્રીં (કા) લૂટકાટ

છકડું અંકિં [સં. ચક્, સરં હિં. છક્કના] બહેડી જવુ, વડી જવું
છકાઈ સ્ત્રીં [સં ષ્ઠક, પ્રા. છક્ક ઉપરથી] છ ઉપવાસનું એક જૈન મત
છકાય સ્ત્રીં જુઓ 'છ'મા
છકાર, -રાન્ત [સં] જુઓ 'છ'મા
છકિયું નં [સં. ષ્ઠક, પ્રા છક્ક ઉપરથી] છ બળદ જોડેલુ ગાડુ
છક્ક સ્ત્રીં [સરં મ] તમાચ, ધપ્પડ(૨)ભૂલયાપ. (૩) પું છક્કડિયો [-આપવી ખવરાવવી = તમાચ મારવી (૨) થાપ ખવરાવવી, છેતરવું. -ખાવી = યાચોટ ખાવી (૨) ફસાવું, છેતરાવું. -દેવી = જુઓ છક્ક આપવી -મારવી, લગાવવી = લપ્પડ લગાવવી (૨) નુકસાનમા ઉતારવું (૩) છેતરવું, થાપ આપવી (૪) સ્પર્ધામા ચડી જવું] [છ આગળીવાળો માણસ છક્કડિયો પું [સં ષ્ઠક, પ્રા છક્ક પરથી] છક્ક સ્ત્રીં સોગટા રમવાની એક રીત
છકો પું [સં ષ્ઠક, પ્રા છક્ક] છ ચિકનવાળુ ગજશનુ પતુ (૨) છ દાણાવાળો પાસો. [છક્કા છૂટી જવા = નાહિમેદ થઈ જવુ, નરમ પડી જવુ, હિંમત હારી જવુ. (પાચ જ્ઞાને દ્રિય ને મન એ છ ઉપરથી) ંપ જો પું સફાનો એલ કે ગંજશની એક રમત (૨) જુગાર (૩) [લા] દાવપેચ, લગલમાલ [છકે પ જે દોઢસો = પ રકે પૈસે પરમાનદ છકો પ જો રમવો =

(કા)(૬)(૬) સ્ત્રીં ['છડવું' પરથી] છડવું તે
છડકવું સંકિં [હિં છઢકના] છાટુ
છડવું સંકિં [દે છઢિય=છડેલુ, ખાડેલુ]
ખાડીને છોડા બુઢા કરવા (૨) [લા] મારવું, ઠોકવું
[છડી નાખવું=મારવું, ઠોકવું (૨) ખૂબ પૈસા
(છેતરીને) લેવા, છડ્યાનું છડામણુ=
મહેનતનો બદલો છડી લેવું=છેતરીને કે
બળજબરીથી કંઠાવી લેવું]

છડા પુંખવં (ક કુના) થાપા મારવા તે [છડા
દેવા=ક કુના થાપા મારવા]

છડી પુંખવં [સરં પ્રા છઢા=પરપરા,
ન=અછોડો, સાકળી] (સ્ત્રી કે બાળકનું)
પગનું એક વરેણું

છડાણુ નં ['છડવું' ઉપરથી] છડતા નીકળેલો
બૂંદો, કુશકી -મણુ નં છડવાનું મહેનતાણુ
(૨) છડાણુ. -મણી સ્ત્રીં છડવાનું મહેનતાણુ
છડિયાત વિં ભુઓ છડુ

છડિયું નં બેલગાડીમા જનાર, મુસાફર, ઉતાર
છડી સ્ત્રીં [ભુઓ છડ, સરં મં, સં યદિ ?]
સાંધી પાતળી સોટી (૨) રાજચિહ્ન તરીકે રાજ
આગળ રખાતો ઢડ. [-પોકારવી = નેકી
પોકારવી] (૩) ગુલછડીનું ફૂલ (૪) સળી
ઉપર ફૂલ બાધી કરેલો ગોટો, કલગી. ૦ઢાર,
૦ધર, ૦વાન વિં છડી ઝાલનાર (૨) પું
નેકી પોકારનાર, ચોખ્ખાર [એકલી
છડીછાંટ વિં સ્ત્રીં [છડુ=છાડેલું ?] છડેછડી,
છડીલો પું [હિં છઢીલા, સં ચૈલેય પરથી]
એક વનસ્પતિ

છડીસવારી સ્ત્રીં [છડુ + સવારી] છડા-સાય
કે રસાલા વગર-એકલા જવું તે

છડુ વિં [પ્રા છઢ્ઢ=છોડવું, તજવું પરથી]
એકલું, સાય વિનાનું (૨) [લા] કુવારું (૩)
છોકરાછેલા વિનાનું ૦ઢેછડું વિં સાવ જડુ
છડેચોક અં [છડુ (-તે) + ચોક=મહેર
નગા] ખુલ્લી રીતે, મહેરમા

છડો પુંખવં છડાનું એવં (ભુઓ છડા) (૨) મોતીનો
કંઠો (૩) [પ્રા છઢુ=છોડવું ?] છટગવ

છલુકછલુક અં [રવં]

છલુકછોલુકું નં (કા) છલુકો

છલુકપાડું સ્ત્રીં, નં છલુકો અને પાટ (૨)

[લા] છલુકો, તરછોડ

છલુકવું, છલુકારવું સંકિં [રવં ?] છલુકો
કરવો, ગુરસામા બોલવું, તરછોડવું (૨)

સૂપડા વડે ઝાટકવું

છલુકારો પું ભુઓ ઝલુકાર (૨) છલુકો, તોર

છલુકો પું [રવં] ગરમ તેલમાં પાણીનો

છાટો પડવાથી થતો અવાજ (૨) ગુરસાનો

બોલ, ગુરસો (૩) તુચકાર, તરછોડ (-કરવો)

૦છાકોટો પું છલુકો, ગુરસાનો બોલ, તરછોડ

છલુછલુ અં [રવં] ૦વું અંકિં ભુઓ

'છજલુ' -ભુટ પું ભુઓ છજલાટ

છલુછલુ અં [રવં]

છલુવું સં કિં [દે છાળળ=ચાળવું કે ગાળવું

તે] બારીક કપડાથી ચાળવું કે ગાળવું (૨)

[લા] બારીક તપાસ કરવી (૩) [પ્રા છળ,

સં ક્ષણ] ખણવું, નખથી વલૂરવું (૪) [લા]

હખાઈ ગયેલી વાતને ફરી ઉમેળવી -છેડવી

છલુણી, છલુવટ સ્ત્રીં છલવું તે

છલુવણુ અં (કા) છિન્નિલિન્ન

છત સ્ત્રીં [સં સત્] હોવાપણુ, હસ્તી (૨)

પુંકળપણુ, હસ્તી (૩) [સં છત્ર, પ્રા છત્ત]

ઓરડા કે મકાનના છાપરાનો અંદરનો ભાગ -

'સીલિંગ', અંદરનો, વિતાન (૪) ધાતુ, અગાશી

[-જડવી=છાપરાની અંદરની છત -'સીલિંગ'

(શોભે એવી કારીગરીવાળી) કરવી] ૦રાયું

વિં છત, ખુલ્લું, ચાહન ૦વંત (-ત) વિં છત-

વાળું, પુંકળ (૨) પૈસાઢાર ૦વાડ સ્ત્રીં છતહોવી

તે, પુંકળપણુ -તાણુ વિં છતવાળું

છતારું વિં [છ + તાર] છ તારવાળું (૨) નં

છ તારવાળું એક વાઘ [છતા પણુ

છતાં અં [સં સત્ ઉપરથી] તોપણુ ૦ય અં

છતું વિં [સં સત્ ઉપરથી] જવતું; વિશ્વમાન

(૨) ચતુ, સવળ (૩) સીધું, પાસરું (૪)

ઉવાડું, મહેર. [-રાખવું=વ રાખેલો ચાડુ

ગખો (૨) બધું ઠીક ભળવી રાખવું]

છતું (-તા, -તું) પાટ વિં ચતુ; ચતું પાટ

છતે અં એક નકામો વર્ષરાતો રાજપ્રયોગ

(જેમ કે, છતે તમે ક્યારે આવશો ?) (૨)

‘છતુ’નું ‘સતિ સમ્પત્તિ’ પ્રયોગનું રૂપ (જેમ કે ‘ને હાયે લૂયા છુ’)

છત્તર નં ભુઓ છત

છત્તા(=તુ)પાટ વિં ભુઓ છતુપાટ

છત્ર નં [સં] મોટી ભારે છત્રી (૨) રાજચિહ્ન તરીકે વપરાતી છત્રી (૩) [લા] રક્ષણ કરનાર, પાલક [-ધરણુ=(રાજચિહ્ન તરીકે) છત્રને માથા ઉપર રાખવું-ખીલએ ઓઢાડવું] ૦૬ વિં ૦૪ીના આકારનું (૨) નં બિલાકીનો ટોપ, કાગછત્તર ૦છાયા સ્ત્રીં છત્રની છાયા (૨) [લા] આશ્રય ૦ધર, ૦ધારી પું માથે છત્રચાળો, રાજ ૦પતિ પું રાજ, રાહનરાહ ૦પલગ પું ૦પરપલગ ૦પ્રખધ, ૦ખધ પું છત્રના આકારમા વચાય એવી કાવ્ય-રચના ૦ભગ પું રાજ્ય ખોલુ તે (૨) પરતવ્રતા (૩) વિધવાપણ્ય -ત્રાકાર વિં છત્રના આકારનું -ત્રી સ્ત્રીં તાપ તથા વરસાદથી બચવા માથે ઓઢવાનું એક સાધન (૨)ગાડી, પલગ વગેરે પર હોતી છત-ઢાકણ [-ધરવી=માથે છત્રી ઓઢાડવી]

છત્રીશ(-સ) વિં [સં] વદ્+શિશત્, પ્રા છત્રીશ્મ ૩૬’ -શી(-સી) સ્ત્રીં ૩૬ ને સમૂહ -શે(-સે)ક વિં આશરે છત્રીસ છત્ર નં[સં] યજ્ઞકપટ(૨)બનાવટ, ઢોગ; બહાનું છત્રછત્ર અં[રવં]-નિત વિં છત્રછત્ર કરવું છત્રાછત્રી સ્ત્રીં [રવં] ઉપરાઉપરી છત્ર છત્ર અવાજ થયા કરવો તે (૨) [લા] પૈસાની રેલ’છેલ [-ચર્ધ રહેવી સાથે પ્રયોગમા]

છત્ર વિં [સં] ૬ કાયેલું

છત્રુ(-ત્રુ) વિં [સં] ઘણવત્તિ, પ્રા છણ્ણ (-ન્ત)ક’ ‘૬૬’ [વિં પું વ્યભિચારી છપચુ [છ+પગ] છ પગવાળુ, છપાઢ -ગો છપડી સ્ત્રીં છુચ્ચાઈ, ઠગાઈ છપડુ વિં [છ+પડ] છ પડવાળુ છપતરુ વિં[‘પતર’ ઉપરથી? સરં ‘ચપતર’] ૦૦૨ (૨) મસાઈને પાતળુ ચર્ધાયેલું(૩) નં એવુ તાસણ કે સિક્કો

છપ(-પ્પ)ય પું [સં, પદ્પદ] છપો

છપ(-પ્પ)ર નં [હિં, મ, ટે છિપ્પિર=ધાસ

(છાપરે ઢાંકવાનું) ઉપરથી ?] છાપર ૦ખાટ સ્ત્રીં, ૦પલગ પું(મન્દરદાનીની)છત્રીચાળો પવગ ૦પચુ વિં ચાલતાં જેનું જમીન પર આણુ પગલુ પડે એવું (ને અભાગીનું ચિહ્ન મનાય ૯) ૦ખધ વિં [સરંહિં છપ્પદર] છાપરાવાળું(૨)પુંછાપર ખાંનારો ૯ ૦ નારો છપચુ અંકિં [સરંહિં છપ્પના, ન ટળે] છુપાવુ, સતાવુ -વચુ સં(કં) (પ્રેરક) છપાઈ(-મણ, -મણી) સ્ત્રીં[‘છાપવું’ ઉપરથી] છાપવાનું નહનતાણુ (૨) છાપ, ૦ખણી -ણુ નં છાપવાની ક્રિયા કે રીત -ણકામ નં છાપકામ

છપાઈ(-યુ) વિં [છ+પાઢ પ્રા છપ્પય] છ પગવાળુ [ચોપાનિયુ] છપાનિયુ નં [છ+પાન] છ પાનાનું પાન ૨૨ છપાવચુ સંકિં ‘છપવું’, ‘છાપવું’નું પ્રેરક છપાવું અં કિં ‘છાપવું’નું કર્મણિ (૨) છપવાની ક્રિયા થવી, ‘છપવું’નું ભાવે (૩) [પગનું] એકદમ નીચે પડવું

છપ્પન વિં [સં] વદ્+પ્પાશ્ન, પ્રા છપ્પણ્ણ (-ન્ત) ‘૫૬’(૨)૫૬ દેશ, ૫૬ ભાષા ને ૫૬ સરકૃત કોશ છે એ સમજ પરથી)ધણુ અનેક, બહુ, બધુ [-ઉપર બૂ ગળો વાગવી = ‘બૂખ પૈસો હોવો(૨)બિલકુલ ધ્યાન ન જવું, નચિત-પણે ઘોરવું -દેશનું પાણી પીવું=દેશ-દેશાતરમાં મુસાફરી કરવી, ભતભતના અનુભવ હોવા -ના વિતાડવા = ખુબ પલવડ, ત્રાસ આપવો -ની છિનાળી કાઢવી = બધા છાના કામ ઉઘાડાં પાડી ફેળેતી કરવી -નો દેવાળવો = હ મેશનો - નુમીચો દેવાળિયો -મે પાને અં ઉકે અભણી અને ઓતાડી જગાએ -વખારી, -વેપારી = ઘણો વ્યવસાયી માણસ -વેપારી ને ભારે ફૂચી = કરંડ કઈ નહીં ને દમામ ઘણો -શાહુ = ભુઓ છપ્પન વેપારી] ૦ભોગ પું ઠાકારને ધરાવવાની છપ્પન પ્રકારની રસોઈ(૨) [લા] દુનિયાના બધા ભોગવિલાસ -નિચો પું વિં સ ૧૬૫૬માં પડેલો મોટો કાળ(૨)તે કાળના વખાનો માર્યો વટલાઈને થયેલો ગ્રિસ્તી.

(તુરંતકારમા) [છપ્પનિયામાંથી આવેલું] =
અનિ ભૂખ્યુ, કુકાળિયુ]

છપ્પય પું ભુઓ છપો [‘છપર’મા
છપર, ૦ખાટ, ૦પલગ, ૦પચું, ૦પધ ભુઓ
છપો પું [પ્રા. છમ્પય] છ પદનો એક છંદ
છપોસાત પું પાસામા છ ને તેની પો એમ
સાત પદે તે

છખ, ૦છમ, ૦કછમક અં [રવં] પાણીમા કાઈ
અદનાવાનો અવાજ ૦છખયું અંકિં
‘છમછમ’ અવાજ થવો ૦છખાવયું સંકિં
‘છમછમ’ કરવું (ર) તેમ કરતા કપડું ઘેલું
૦છખિયું નં ‘છમછમ’ કરે એવું એક
ખખડાવવાનું વાદ્ય ૦છખું વિં છછર, માત્ર
તળિયુ ઢકાય તેટલું

છખ(-ખા)તર વિં છીછર(ર)ગદ, ચૂથાયેલું
(૩)નં છપતર, ઘસાયેલું પતર(૪)ચૂથાયેલો
ઝાગળનો કંકડો, છખોતર

છખદાર વિં ભુઓ છખીદાર

છખરેકો પું [સં જાવલ ઉપરથી ?] ગોટાળો,
અવ્યવસ્થા, કામ કે કાળને નામે મોંડું
[-વાળવો = ગોટાળો કરવો]

છખડીકાં નંખંખં [રવં] કાસા, છખછખિયા
[-વગાડવાં = પૈસેટકે ખાલી થઈ જવું]

છખયું અંકિં [સં કુપ્ = અડકતું] પહોંચતું,
અડકતું (ર) [ભુઓ છપતું] છુપાતું

છખ(-ખા) સીં [ભુઓ છખિ] તસવીર
[-ઉતારવી, -પાડવી, -લેવી] (ર) કાંતિ,
સૈદ્ધર્થ. ૦દાર વિં વાટીલું, સુંદર -ખીટું
વિં મોહક છખીવાળું, રૂપાળું

છખોતરં વિં (ર) નં ભુઓ છખતર

છમ, ૦કછમક અં [રવં] ૦કડી સીં (કા)
દહી વણોવવાની ગોળી ૦કડું નં અટકચાળું,
ચાદતું (ર) નાનકડું તોફાન ૦કડું અંકિં
છમક છમક થતું (જેમ કે, ઘૂઘરીતું) (ર) ઠમકા
કરીને ચાલતું ૦કાટ(-ર) પું છમકતું તે
૦કારેયું સંકિં છમ અવાજ કરવો (જેમ કે,
ઊની વસ્તુ પાણીમા ખોળીને) ૦કારો પું
છમકારવાનો અવાજ ૦કાવયું સંકિં
ધમકાવયું (ર) ‘છમકતું’ પ્રેરક. ૦છમ અં

[પ્રા છમચ્છમ = છમછમ કરવું, સરં હિં,
ન] એવો અવાજ કરીને (ર) [લા] મદમાં.
૦છમતું વિં છમગમાટ કરવું ૦છમાટ પું
‘છમછમ’ અવાજ (ર) [લા] તોર, મદ
૦છમિયાં નંખંખં કાસીનેકા(ર) ઝાઝરિયાં
છમછરી સીં ભુઓ સવતસરી(ર) પભુસણનો
છેલો દિવસ

છમના સીં એક ભતની માછલી
છમાસિક વિં [સં વળ્માસિક, પ્રા છમાસિય]]
છ મહિને થતું (ખાસ કરીને પરીક્ષા માટે)

છમાસિયો પું ભુઓ છમાસી
છમાસી સીં [ભુઓ છમાસિક] મરણ પછી
છ માસે કરાતી ક્રિયા [-વાળવી]

છર પું [‘મત્સર’ ઉપરથી ?] તોર, મદ (ર)
મરતી, તાન (૩) [સં કુર] અઓ (૪) સીં
[સં. શર] બરની સોડી [-ઉતારવો = મદ
દૂર કરવો (ર) અસાની ધાર કાઢવી -ઊઠવો,
ઊઠવો = અસાનો ચેપ લાગવો -આવવો =
મદ થવો -કરવો, -કાઢવો = મદ કરવો,
ખહેકતું (ર) અસાનદમા આવી જવું -ચઢવો
= મદ આવવો -ફેરવવો = અસાધી બોડી
કાઢવું (ર) નાશ કરવું -ખેસવો = હાનિમત
કરતા અસાનો કાપ થવો]

છરતું વિં [‘છર’ અવાજ કરતું] આડું, ઢળતું
(ર) કંતરાતું [થતો અવાજ -સરરર
છરર, ૦ર અં [રવં] વરતું છરતી જતા કે કપાતાં
છરવં (-વિ) યું વિં [છર + વાકું] છરવાળું;
મદમરત, અભિમાની

છરાયું (-યેલું) વિં [‘છર’ ઉપરથી] માતેલું,
ફાટેલું. -વડું સંકિં [પ્રેરક], -તું અંકિં
તોર કે મસ્તીમા આવવું, ઢાટવું

છરી સીં [સં. કુરિકા, પ્રા કુરિકા, કુરી]
પાળી, જાતું [-ઊછળવી = છરીઓ વડે
મારામારી થવી -ચાલવી = છેદ મુકવો,
કપાઈ જવું (ર) છરીથી કપાવાનું કામ બરાબર
થતું -જેવી છલ્લ = આકરી -નિંદુર બોલી;
સામાની લાગણીઓની જરા પણ પરવા ન કરે
તેની તાની વાણી. -મૂકવી = જતલ કરવી
(ર) ખરખ કરતું પાયખાલ કરવું]

છરેલ વિનં ['છર' ઉપરથી] છર-મહવાળુ, છરાયેલુ
છરેા પુનં [સં સુર, પ્રા સુર] મોટી છરી (૨)
સીધો જમ્મેયો (૩) બદ્ધકના બારમા ઊડે
એવા ખીલા, કાંકરા ઇનં - રાવોંટી સીનં
'બોલ બેરિંગ', પૈડુ બરાબર ફરવા માટે વીંટીમાં
છરા ગોઠવી તે ધરી કે લાટ પર બેસાડાય
છે તે ચોળના (જેમ કે સાઇકલમાં)

છદિં સીનં [સં] અધઓક કે બકારીનો રોગ
છલ પુનં, નનં [મં] છળ, ંતરપિડી, કપટ (૨)
મોટો વેરા (૩) બહાનુ ૦ન ૦ન, ૦ના સીનં
[મં] છળુ-ંતરુ તે ૦બલ નનં ['છલ'નો
દ્વિર્ભાવ ?] છળકપટ, પ્રપચ

છલક સીનં ['છલકાલુ' ઉપરથી] છાલક (૨)
પાણીનુ બેડુ (૩) અનં છાલક વાગતી હોય
એમ ંછોઈયા અનં છલકાલુ હોય એમ
-કાલુ અનંકિનં [સરં હિં છલકનાં, બુઓ
છલાછલ] (હાલવાથી) પ્રવાહી પઠાર્યંનું ઊછળી
બહાર પડવું કે ઊભરાતુ (જેમ કે વરસાદથી
તળાવ છલકાઈ ગયાં) (૨) [લા] અભિ
માનથી કુલાલું

છલર સીનં પ્રો, દૂર્વા [છળકપટ, લુઆઈ
છલ(-ળ)વિછલ(-ળ) સીનં [બુઓ છલ]
છલગ સીનં [સરં હિં છલાગ] ઠેકડો, ફલગ,
ફલ્લો [-ભરવી, મારવી = ફલુ]

છલા વિનં 'દ' (સાકેતિક)

છલા(-લો)છલ અનં [દે કુલ્લુકુલ = છલ
કાલુ, ઊછળયુ] છલકાય તેમ-ંકેક સુધી(મરેલુ)

છલાલુ અનંકિનં બુઓ છલકાલુ

છલિ(-ળિ)ત વિનં [સં] છેતરાયેલુ (૨) ['છળવુ'
અનં કિનં ઉપરથી] છળેલું; ચમકેલું

છલી સીનં [દે છલી = ત્વચા] ચામડીનો એક રોગ
છલૂડી સીનં [બુઓ છાલું] નાનું છાલિયુ, નાની
વાડડી

છલો(-લો) પુનં [સરં હિં, મ છલા] એક
નતની ધૂધરીઓની વીંટી (૨) લગ્ન વખતે
પહેરવાની વીંટી (૩) [દિ] પૂળના સામાનની
છાબડી [-ભરવો = પૂળપાના સામાનની
છાબડી ભરી, કેવીના માનમાં બોળન
આપવું તે]

છલોછલ અનં બુઓ છતાછલ

છલ્લા સીનં [બુઓ છલો] કાનનો વેહ વવારવા
ધવાતી કડી (૨) પુનંબંબં બુઓ છલ્લો
છલ્લા નનંબંબં [બુઓ છલો] છંવા-વીટીઓ
છલ્લો પુનં બુઓ છલો (૧, ૨ અર્થો બહુધા
બંબં તરીકે)

છલ્લેલુ નનં [દે છલી ઉપરથી] સાવ ધસાઈ
ગયેલુ છલૂડુ (૨) છાલ કે લાકડાની ચૂડી
છલાલુ (છ) અનંકિનં [દે છલ્લિઅ = છલાયેલુ]
'છાનું' કર્મણિ - ૬ કાલુ, ઘેરાલુ (૨) દેનાલુ
છલિ સીનં [મં] બુઓ છમી

છવીંટિયા નનંબંબં [છ + વીંટી] ચીઓના પગની
આંગળીએ ધાલવાનું એક ધરેલુ - જોટવા

છનીરા(-સ) વિનં [મં પટ્ + વિજિતિ, પ્રા
છવીંમી] '૨૬'

છસે (-સો) પુનંબંબં [છ + સો] '૬૦૦'

છળ પુનં, નનં બુઓ છળ [-કરેલુ, -રમલુ]
ંકપટ નનં પ્રપચ, હગોફટકો ંકારી વિનં
કપડી, દુખ દેનાર ંના સી છલના, છળ
કરેલુ તે. ંપ્રપચ પુનં હગોફટકો, છળકપટ
ંબેદ પુનંછળપ્રપચ ંવિછળાસીંછળકપટ,
લુઆઈ ંવિદ્યા સીંચતુરાધી છેતરી જલુ તે
છળકો પુનં [બુઓ છલક] પાણીની છોળ - છાલક
છળલુ સંકિનં [સં છલ્] છેતરેલુ, ંગલુ (૨)
અનંકિનં [સં ઉચ્ચલ = ઊછળલુ ?] બીકથી
ચમકેલુ, હબકેલુ

છળિત વિનં બુઓ છલિત

છળો (છ) પુનં રગડો (હલો વગેરેનો)

છછલુલુ અનંકિનં બુઓ છલ્છલુલુ

છછલાટ પુનં બુઓ છલ્છલાટ

છછેલુ સંકિનં [બુઓ છેડલુ] ચીડવલુ,
સળી કરવી [છાટલુ તે

છટકાવ પુનં [પ્રા છટ્ = છાટલુ, દે છટ્ = છાટો]

છટકાર પુનં [બુઓ છટકાવ] છટકારલુ તે
ંલુ સંકિનં છટકાવ કરવો, છાટલુ (૨)

પાણી છાંટી ઓલવલુ

છટાવ પુનં બુઓ છટકાવ

છટાવલું સંકિનં 'છાટલુ'નું પ્રેરક

છટાલું અનંકિનં 'છાટલુ'નું કર્મણિ (૨) છાટ

હોડવા, છાટાથી ભીંભવુ (૩) ગાજણુ થવુ
(ગાય ભે સ ધત્યાદિતુ)

છંડાવણું અંકિં 'છાડવુ'નુ પ્રેરક

છંડાવું અંકિં 'છાડવુ'નુ કર્મણિ(ર) છણાવુ,
તપાસ થવી, ધનસાદુ થવો

છંદ પુઠંસં] અક્ષર કે માત્રાના મેળ - નિયમથી
બનેલી કવિતા, વૃત્ત(ર)લગ; વ્યસન [-લાગવો,
છંદે ચડવું = લત કે લેહ લાગવી, વ્યસન
વગગવુ] (૩) અમુક ભતની ચૂડીઓ ૦ (-દો)
અદ્ધ વિં પઘરૂપે ગોઠવેલુ - બનાવેલુ ૦ (-દો)
ભંગ પુઠં છંદ - વૃત્તનો લગ ઠવૃત્ત નં
છદ કે વૃત્ત, કવિતાનુ માપ અથવા રાગ.
૦ (-દઃ) શાસ્ત્ર નં વેદનાં છ અગમાનુ એક
(૨) પિગળ. ૦ શાસ્ત્રી સ્ત્રી ૦ છદશાસ્ત્ર
ભણનાર - વી, - વીકું વિં મોહ, શોખીન
(૨) અમુક લતવાળું. - દોવતી સ્ત્રી [સં]
મધ્યા શ્રુતિનો એક અવાનતર ભેદ (સંગીત)
છંદોખદ, છંદોભંગ, છંદોવતી [સં] બુઓ
'છદ'મા

છાડ પુઠં [સરં હિં, મ. છાકળે 'છકવુ' પરથી ?
કે સ શાક્ત ?] નશો, કેશ(ર)તોર, મિભજ (૩)
સ્ત્રી ૦ [?] કુર્ગ ધ. [-મારવી = વાસ નીકળવી,
અદ્યો છૂટવી છાકે ચડવું = છાકડું થવુ
શરીરનુ ભાન ન રહેવું] ૦૮ વિં છાકડું
ઠાઈ સ્ત્રી ૦, ઠાપણુ નં ૦૬ વિં
[બુઓ છાક, મ. છાકટા] હાડ પીને ભાન
ભૂયેલુ ઠોડા પુઠં હાડિયો

છાકમછોળ અં ['છોળ' ઉપરથી 'છોળો' ઉપર
છોળો વાગે એમ (૨) સ્ત્રી ૦ પુઠંકળતા

છાકવું અંકિં [બુઓ છકવું] છકકાઈ - કુલાઈ
જવુ (૨) ખહેકી - વઠી જવુ

છાકોટો પુઠં [બુઓ છાક] ભારે છાકભર્યો
છકો - તિરસ્કાર; છાછિયુ

છાગ પુઠં [સં] છગ, ખકરો

છાગળ પુઠં [સં છાગળ] ખકરો (૨) સ્ત્રી ૦ પાણી
ભરવાની ચામડાની ખતક

છાગળિયું વિં ઉહાકિ (૨) નં (પ્રાય ૫૦૦૦ મા)

ઉહાઉપણુ (૩) પાણી ભરવાની ખતક, છાગળ

છાગળિયો પુઠં [હિં છાગળ] કાટવાળી ધૂવરી

છાછરે સ્ત્રી ૦ ['છાછર' ઉપરથી ?] તાસક (૨)

['છરર' રવં પરથી ?] પાણીની સપાટી પર

છરર કરતુ ભય એવી રીતે કાઈ ક્રેંકવુ તે.

[-મારવી.] (૩) વિં છાછર. - રે (-રે) વિં

બુઓ છાછર

છાજ નં [સં છાદ ઉપરથી] છાપરામા ઘાસ,

પાટિયા કે વાસ વગેરેનુ કરાવુ આચાહન કે

તે વસ્તુઓ (૨) ['છમુ' ઉપરથી] અભરાઈ

છાજી સ્ત્રી ૦ ['છમુ' ઉપરથી] છલ ઉપરની

નાની અગાસી (૨) નાનુ છમું (૩) અભરાઈ

છાજવું સંકિં [સં છાદ ઉપરથી] છાજીથી

ઠાકવુ, છવ (૨) છવાઈ રહેવુ (૩) [સરં હિં.

છાજના, પ્રા છજ્જ] લાયક હોવું (૪) સારું

દેખાવુ, શોભવુ (૫) ઘણો વખત નલવુ, ટકવું

(ઉદાઃ 'રાક હાયે રે, રતન ચડયું' બાન્યુ નહિ.)

છાજિયું નં શોકના આવેશમા છાતી ફૂટવી

તે [છાજિયાં લેવાં = મરણ પાછળ નામ

લઈ છાતી ફૂટવી (૨) [લા] સ્ત્રીઓ પિસારના

ઉફાર તરીકે - મર મૂઆ - એવા ભાવમા

વાપરે છે]

છાજું નં ['છાજ' ઉપરથી] છાજ નાખી કરાવુ

એકઠાળિયુ [લાખો પહેળો કકડો

છાટ સ્ત્રી ૦ ટાકાની અદરની છત (૨) પથ્થરનો

છાણુ નં [દે] ગાયભેસનો મળ, ગોબર.

[-કરવું = (ગાયભેસ) પાદળો કરવો - દેવું =

અખોટ કરવો, લીંપવુ - હોવું = દમ હોવો,

હિમત હોવી. - પૂંજવું = છાણ એકઠું કરવું

- માં તરવાર મારવી = દોરદમામ ખાડુ પાણુ

કરવુ કાંઈ નહિ, કાયર પેટે વતવું] ૦ પૂંજે પું

કચરો પૂને - લિયું વિં છાણુ જેવુ, પોચુ ;

દમ વગરનુ (૨) છાણુ ખાઈને રહેનાર (૩) નં

છાણુમાટીનુ બનાવેલુ ટોપણુ - છું નં [દે.

છાળી] બાળવા માટે છાણુને ધાપીને સકવેલુ

ચકરડું

છાણુવું સંકિં [સરં હિં છાનના, મ છાનળે,

કે છાળળ] બારીક રીતે ચાળવુ (૨) છણું

છાત નં [સં છત્ર, હિં છાતા] (૫) છત્ર, છત્રી

છાતરક સ્ત્રી ૦ મેટો ફૂંકો, રાળ (ઘોડાની)

છાતરવું સંકિં બેચવુ, બહાર કાઢવુ

છાતી સ્ત્રી [સરંગ મ, દિ] શરીરનો પેટથી ઉપરનો પહેળો ભાગ (૨) [લા] હેયુ દિન (૩) હિ મત [-ઉપર બેસણું=સામે બેસીને કામ કરાવવું, રૂબરૂ હાજર રહી કામની ઉત્તાવળ કે ચોકસાઈ કરાવવી -ઉપર મૂકવું=તદ્દન નજીક કે સામે મૂકવું (કઠાળાનો ઉદ્દગાર) -ઉપર હાથ મૂકવો=હિ મન રાખવી (૨) હિ મન આપવી (૩) છાતીમાં રહેલા ઈશ્વરની સામે (સાચુ કહેવું) -ઊભરાવી=રોક કે આન હથી હેયુ ભરાઈ આવવું ~ ખૂબ લાગણી થવી -ઊંચી આવવી=ખૂબ ઊંચાઈએ આન હ થા ગર્વ થવો છાતીએ ચાપવું=વહાલમાં હેયા સરસુ હાવવું -એ હાથ લાગવો, રહેવો=દિલમાં કંઈ કે વેરની લાગણી થવી -એ ધરવું=છાતીસરસુ લેવું -એ વળગાડવું =છાતી સરસુ ચાપવું(૨)પાસે ને પાસે રાખવું (૩) ધવરાવવું. -એ કહ્યું કરવું=ધીરજ કે હિ મત રહેવી -કાઢીને ચાલવું=હિ મતને કે હામમવી ચાલવું -ફૂટવી=રોકડોનના આવિગમાં છાતી ઉપર હાથના પામ પછાડવા (૨) પરત લે કરવો ~ ખાકી કરવી=જુઓ છાતી ઠાલવવી -ચક્ષાવવી=હિ મત દાખવવી -ચાલવવી=હિ મત રહેવી -ટાઢી થવી=સંતોષનો આન હ થવો -ટાઢી હોવી=દિલમાં કંઈ બળતરા કે કંઈ ન હોવા -ઠરવી=સંતોષ અને આન હ થવા -ઠાલવવી=હૈયાની વરાળ કાઢવી, સુખકં ખના ઊભરા કાઢવા -ઠોકવી=હિ મત આપવી. (૨) શાખાથી આવવી -ઠોકાને કહેવું=વિશ્વાસ ને હિ મતપૂર્વક કહેવું -તોડવી=સખત કામ કરવું -થાખડવી=ઉત્સાહ, હિ મત કે શાખાથી આવવી છાતીનું આધુ=સાહસિક, હિ મતવાન -નું કંઠણ, -નું ઘાડું=છાતીવાળું, હિ મતવાન -નો ઘા=મરમતો વા (૨) રવપરકમ -પર પચ્ચર મૂકવો=રોકનો ડૂંગો હાવાવો, હિ મતપૂર્વક સકન કરવું -પર રાખવું=લાડથી ઉઠેવું પાસે જ રાખવું -પાડવી=સ્તન ઉપર ગૂંમડું ચડવું(૨) ઊકરા નહર.

નીકળવા (૩) છાતીમાં કંઈ પાકી જવો -પીગળવી=લાગણી થવી, દયા આવવી -રાટ રહવું=પુષ્કળ ને મોટેથી રહવું -દાટી જવી=ભારે કંઈ ખરી કાળવું નીકરવું -ફૂલવી=આન હ કે ગવ થવો -ખળવી=નિન દાઝવું(કંઈ ખરે અટકાવી) -બેસી જવી, -ભાગી જવી=દુઃખ શોડથી હિ મત હારી જવું -ભરાઈ આવવી=લાગણીના આવેશથી રડી જવાવું -ભેર ચાલવું=અકડ-હામમરે ચલવું -મા ઘાલવું=વહાલમાં છાતી સરસુ ચાપવું -સરસુ રાખવું=લાડવી પોતાની પાસે રાખવું -હાથ ન રહેવી=લાગણીથી ઉત્કેરાઈ જવું (૨) હિ મન ની રહેવી] ૦કડું વિં ૦ બહાદુર, પ્રાણવાન વ્યક્ત વિં હિ મનવાન ૦પૂરે વિં ૦ છાતી સુધી આવે એટલું ૦ફાટ અં ૦ છાતી ફાટી નથ એમ, ખૂબ લાગણીથી ૦ભેર અં હિ મનથી (૨) [ગિયુ ચકતા] છાતી ભરાઈ આવે-દમ ચડે તેમ છાત પું [સ] વિદ્યાર્થી ૦પતિ પું ગૃહપતિ ૦વૃત્તિ સ્ત્રી ૦ જુઓ શિષ્યવૃત્તિ -મા સ્ત્રી વિદ્યાર્થીની -માલથ નં છાત્રોને રહેવાનું સ્થળ, 'બોર્ડિંગ', 'હોસ્ટેલ' [વરતુ છાત્ર નં [સ] ઠાંકણ કે ઓઠવું તે કે તે ઓઠવની છાદિત વિં [મ] આચ્છાદિત, ઢકાયેલું છાત્રગપતિયાં નં ૦ ૦ ૦ ૦ [છાત્ર + ગુપ્ત] (કા) છાત્રી વાતો [ગુફનેગો(૨)અં ૦ ૦ ની રીતે છાત્રાછાત્રી સ્ત્રી ૦ 'છાત્ર' ઉપરથી] છાત્રી વા, છાત્રું વિં [સં છત્ર] ગુપ્ત (૨) મૂડુ [-રહેણ, -રાખવું સંથે] ૦છપવું(-તુ) વિં ૦ છૂપુ કાંઈ નહોતું નહિ તેવું, ગુપ્ત ૦માત્રું વિં ૦ છાત્રછપવું (૨) ગુપ્તગુપ્ત છાપ સ્ત્રી ૦ 'છાપવું' ઉપરથી] એક વસ્તુ ખીન પર હવાવાવી તેની આકૃતિ પડે તે (૨) આકૃતિ પાડવાનો સિક્કા (૩) પતંગ છપાવી તે (૪) [લા] મન ઉપર થયેલી અસર-બંધાયેલી અભિપ્રાય (૫) રોક, દાખ, પ્રલાવ (૬) છાપવાની સફાઈ [-ઝીંકવી=છાપવામાં બગાયર આકૃતિ પડવી. -ખાવી=પતંગ

છાવી - એકદમ નીચે પડવી - પડવી = શેહ, અસર પડવી - બેસાડવી = પ્રભાવ પાડવો (૨) સારી નરસી શાખ બવાવી - મારવી = સિંકો - મહોર દબાવવા (૨) હજ દાવો હોવા ("એ ચીજ ઉપર તમારી છાપ મારી છે શું ?") - વાગવી = છાપનો સિંકો પડવો] ૦ખાનું નં છપાણ ચલુ હોય તે ગ્રંથ, મુદ્રણાલય ૦ગર પુ. છીયો ૦જ (-૫)ન પુ. છાપવાનું ચત્ર
છાપટ સ્ત્રી પાણીની ઊલક, છાળ (૨) [દે દુષ્પતિઆ] ધાપટ, લપડાક
છાપણી સ્ત્રી [છાપણું ઉપરથી] છાપવાની રીત કે તેની સફાઈ, છાપ
છાપન સ્ત્રી [છાપ ઉપરથી] શાખ, આખર
છાપભૂલ સ્ત્રી [છાપ + ભૂલ] છાપવામાં થયેલી ભૂલ
છાપર સ્ત્રી વાટવાનો મોટો ચપટો પથ્થર
છાપરું નં [ભુઓ છાપર] મજાન પર કરેલું ઠાકણ (૨) જાળ (૩) ઝૂપડું [છાપરું ઠેકાં = ઉદ્ધત-વેડા કરવા (૨) અતિશય આનંદ દેખાડવો - ઉદ્ધેલવું = જાળ બદલવા નળિયા ઉતારવા - જડવું ઠોકવું = ઘર પર છાપર બનાવવું (૨) ઝૂપડું ઊણુ કરવું - વધવું = કપાળ આગળ કે માથે હળમત વધી જવી - સડવું = છાપરાનું જાળ કાઢવું છાપરે ચડવું = મોઢા થવું, મગફરીમાં કુલાવું છાપરે ચડાવવું = ખૂબ વખાણ વડે કુલાવી મૂકવું છાપરે બેસવું = ભુઓ છાપરે ચડવું] -રિયું વિ. છાપરાતું, -ને લગતું -રિયો પુ. ભાવનગર તરફની વાણિયાની એક જાતનો માણસ. -રી સ્ત્રી. નાનું છાપર (૨) [લા] ઝૂપડી
છાપણું સં. (૩) [સરંદિ, મ, ફા. ચત્પીદનું કે સં ચરુ, સ્વાપ્ ઉપરથી ?] ખીત્રા વડે છાપ - આકૃતિ પાડવી
છાપું નં [છાપણું ઉપરથી] વર્તમાનપત્ર (૨) ખીત્ર (૩) [?] ચામાચાણ
છાપેલ કાટણું નં [છાપેલું + કાટણું] [લા.] પહોચેલ, ખ ના તરીકે પકાયેલો માણસ
છાપો પુ. [છાપણું ઉપરથી] આંધિતો હુમરો

(૨) છાપ વડે કરેલું ચિહ્ન (૩) લાગો, વેરો (૪) + બધા છાપા, 'ધિ પ્રેસ,' [-મારવો = એકાએક હુમરો કરવો - બરવો = વેરો બરવો છાપાનું ભૂત = ('પ્રિન્ટર્સ ડેવિલ') છપાણમાં રહેતી ભૂલ, છાપભૂલ]
છાખ, ૦ડી સ્ત્રી, -ડું નં [દે છવ્વ (૦ગ)]
છાખડી, વાસની છાછરી ટોપકી [-કળપવી = મૂએલાના શ્રાદ્ધમાં ફળફળાદિની છાખડી બ્રાહ્મણોને આપવી - મોકલવી = ભેટ મોકલવી - વાગવી = સ્ત્રીના મરણ પછી તેના પિયરિયાએ છેલ્લી ક્રિયાના કપડા વગેરે એક છાખડીમાં ઘાસીને આપવા]
છાયલ (છા') નં [સરં. દે છાહલ = સુદર, પ્રા. છાયણ = વચ્ચ] એક જાતનો છાપેલો સાલ્લો
છાયા સ્ત્રી [સં] પડછાયો (૨) [લા] આશ્રય, ઓથ (૩) અસર, છાપ [-કરવી = છાયડો કરવો (૨) ઓથ આપવી - જેવું = સદા નેડાયેલું (૨) પકડતા હાથમાં કંઈ ન આવે તેવું, દેખાવમાત્ર - પડવી = ઓળો પડવો (૨) શેહ પડવી - મારવી = ચિત્રમાં પ્રકાશ અને ઓળાનો ઉઠાવ આવવો. છાયામાં રહેલું = ઓથ - આશ્રયમાં રહેલું. -લેવી = છાયડો લેવો (૨) અમુકને મળતું આવે એવું કરવું - થવું] ૦કાંચ નં ખીત્ર કાચની છાયાવાળું કાચ ંચિત્ર નં ફેવળ છાયા - એ જાણે આંત્રેખાયેલું ચિત્ર. ૦નટ પુ. એક રાગ
૦નુવાદ પુ. મૂળની છાયા ઉતારતો અનુવાદ; લાવાનુવાદ ૦બુરુષ પુ. તડકામાં અથવા ચાદરણમાં ઊભા રહીને પોતાની છાયા તરફ ધણીવાર નેચા કર્યા પછી એકદમ આકાશમાં ભેટા ઊંચે જે પુરુષ આકૃતિ દેખાય છે તે ંચંત્ર નં છાયા ઉપરથી વખત નાણવાનું ચત્ર, 'સન-કાયલ' ૦લગ વિ. રાગને મનોહર બનાવવામાં ખીત્ર રાગના સ્વરની છાયાવાળું
છાયો (છા') પુ. [સં છાયા; પ્રા છાહા-(-દિયા), ફા સાયદ્] છાયો, પડછાયો, ઓળો
છાર (છા') પુ. સ્ત્રી [સં છાર, પ્રા] ઠેવાડાનો ભૂકો (૨) ડૂંગ (૩) ધૂળ (૪) રાખોડી (૫) છારી (૬) પુ. [પ્રા] મત્સર, અભિમાન

છિણ્ણું અંકિં, -વણ સંકિં 'છીણ્ણું' કમ્ભિ ને પ્રેરક
 છિદ્ધું સંકિં + જુઓ છેવું
 છિદ્ર નં [સં] કાણ, ખાક, નાકુ (છેલા) દોષ, ખામી [-કાઢવા, ભેવા, શોધવાં = દોષ શોધવા] -દાનવેપણું નં [મં] ખીનના દોષ શોધવા તે -દાનવેપા વિં [મં] ખીનના દોષ શોધનાર -દ્રાણુ વિં છિદ્રવાણુ -દ્રિત વિં [સં] છિદ્રવાણુ, છિદ્ર પાડેણુ
 છિનવાવણુ સંકિં 'છીનવણું' પ્રેરક
 છિનાવણું (-ર) વણ સંકિં 'છિનાવણું' પ્રેરક
 છિનાવણું સંકિં જુઓ છીનવણું (ર) 'છીનવણું' પ્રેરક
 છિનાવાણુ અંકિં 'છિનાવણું' કમ્ભિ
 છિનાણુ અંકિં 'છીનવણું' કમ્ભિ
 છિનાળ વિં [સરં મ, હિં છિનાલ, દે છિળ્ણાલ = ભર, છિળ્ણા = કુલટા, કે છિન્નાલ = હલકી ભતતુ પરથી] છિનાળણુ (ર) (ળ ?) સ્ત્રીં [દે છિળ્ણાલી] ચ્ચિચિચારિણો, કુલટા ંચ્ચસકા પુંખંખં છિનાળના (જેવા) ચાળા, અપ-લક્ષણું ંવાડો પું વેચ્યાવાડો, ખાજર ંણુ વિં ચ્ચિચિચારી -ળી સ્ત્રીં, -ણુ નં ભરકમ, ચ્ચિચિચાર
 છિન્ન વિં [સં] છેલેણું જુડ પાડેણું ંભિન્ન વિં ભાગીવૃદી ગયેણું (ર) અસ્તત્યસ્ત ંભણુ પું કપાવાથી પડેણું જખમ
 છિપકળી સ્ત્રીં [સરં હિં છિપકલી (ચિપકના ઉપરથી ?)] એક ભતનો સાપ
 છિપાવણુ સંકિં, છિપાણુ અંકિં 'છીપણું' કમ્ભિ ને પ્રેરક
 છિપોલી સ્ત્રીં જુઓ છીપ
 છિયાડી સ્ત્રીં [દે લેહ = ધૂળ, રજે] પવનથી ભીડીને પડેણી ધૂળ -ડો પું પવનથી ભીડીને પડેણી કચરો
 છિરકાવણુ સંકિં 'છીરકણું' પ્રેરક
 છિણ્ણું અંકિં, -વણ સંકિં 'છીણ્ણું' કમ્ભિ ને પ્રેરક
 છિલેક નં [જુઓ છીલક] છોડુ, છોતર
 છિલ્લર નં [દે] વૃદી ગયેણું તળાવ (ર) ખાઓચિયુ

છિલ્લો પું [ફા ચિલ્લ] પીરનું સ્મારક
 છી સ્ત્રીં, નં [જુઓ છિ, મરં હિં છિયા = મળ] ગદી વરણુ (ર) [ખાળભાયા] મળ, મળત્યાગ [-ગ ધાવી = ખાળા જેવા અણ સમજુ થણુ (ર) મેણુ ઢોખાણુ]
 છી, ંછી અંકિં [રવં] જુઓ છિ (ર) ગદીમ્યક ઉદ્ગાર [(વં કાં)
 છીએ અંકિં 'ઢોણુ નુ પ્રગમ પુરુષ ખં વં છીચી સ્ત્રીં (ચ) ખીચડી (ખાળભાયા)
 છીછરણુ અંકિં ડીર થણુ
 છીછર વિં [સરં દ ડિંઢોલી = નાનો જત-પ્રવાહ, હિં છિલ્લ-છિલ્લોગ] થોડી બોલવાણુ
 છીટ અંકિં [રવં] છિટ (ર) સ્ત્રીં સૂગ, અણગમો, છીટ [છીડુ
 છીડ નં [સં છિદ્ર, પ્રા છિડુ ?] દોષ, ખડાણું, છીણુણુ સંકિં [જુઓ ખણુ] ગાળણુ (ર) [મં છિદ્ર, છિત્ર, પ્રા છિળ્ણ ?] છીણુ ઉપર ધસણુ, છૂટા પાડેણો (૩) મોળણુ, સમારણુ (શક)
 છીણી સ્ત્રીં ['છીણુ' ઉપરથી] છીણવાનું સાધન (ર) લાકડા ફાડવામા વપરાતી લોઢાની ફાચર (૩) નાણુ કાપવાનું લોઢાનું વાંચણું [-મૂકવી = કાપી નાખણું (ર) ખરખાલ કરણુ -મારવી = કાપી નાખણુ (ર) ફાંસ મારવી]
 છીત સ્ત્રીં [જુઓ છીટ] સૂગ (ચ)
 છીતરી સ્ત્રીં બે ઘર વચ્ચેનું નવેળિયુ, છીડી છીતણુ અંકિં છીછરા પાણીમા વહાણુ જમીન સાથે ચોટણુ
 છીદરી સ્ત્રીં [સં છિદ્ર ઉપરથી] ગ્રીપકી ગ્રીપકી-વાળો એક ભતનો સાલ્કો (ર) દાણાનું વેરાનું -હરેડો થવો તે [-કરવી = હરેડો કરવો, આમ તેમ વેરાનું નાખણું]
 છીદર વિં [સરં હિં છિદરા] જુઓ છીછર
 છીનકી સ્ત્રીં [સરં દે છિળ્ણા] છિનાળ
 છીનવણુ સંકિં [મં છિદ્ર, હિં છીનના]
 ખૂટવી લેણુ (ર) ડેતરી લેણુ
 છીનવાણું અંકિં 'છીનવણું' કમ્ભિ
 છીનણુ સંકિં [મં છિદ્ર ઉપરથી] + કાપણુ, છેલું
 છીપ સ્ત્રીં [સં શુક્તિ, પ્રા સિમ્પિ, હિં છીપ]
 એક ભતની માછલીનું કાટણું -ઘર, સીપ

છીપણી સ્ત્રીં[છીપણું ઉપરથી]પાણી છીપણુ-
છાટણુ તે. -છુ' નં પાણી છીપવાનુ લોડી
જેતુ પાન

છીપર સ્ત્રીં પથ્થરની છાટ, શિલા [છાટ-પથરો
છીપરું વિં ગડું, ગોલુ(૨)નં (ગ) ચોખીની
છીપણું અં કિં [પ્રા થિપ્=તૃપ્ થવુ, સં
તૃપ્] શમણુ, શાત થતુ (તરસણુ) (૨) [હિં
છિપના]સંતાણુ, લપણુ(૩)સંકિં [સ ક્ષિપ્]
સીપણુ, છાટણુ (૪) લાગણુ (વહાણુ)

છીપો પું [દે છિપણું]કપડાં છાપનારો, છાપગર,
-પાનામું નં ગમે તેવો આવડત વિનાનો
હિસાબ

છીપું નં [દે છવ્વ] તપેલીનુ ઢાંચુ, તાસક
છીરકણું સંકિં [હિં. છિલકનાં]છાંટણુ, છટકાવ-
થી નવરાવણુ છીરકાણું અંકિં [કમણિ]
છીલકું નં [દે છલી] છિલેડું, છોડું, છોતર
છીલણુ સં કિં [સરં હિં. છીલનાં] છોડા
જડવા, છોલણુ

છીં અં [રવં] છીકવાનો અવાજ
છીક સ્ત્રીં [દે છિક્કા] છી કરીને ભેરથી ધાસ
બહાર દે જાવો તે [-આવવી = 'છીકવાનુ થવુ
(૨) [જા] અપશુકન થવા. -આવી = છીકવુ
(૨) છીકવાથી અપશુકન કરવા છી કો આવે
તેણું = તદ્દન સ્વચ્છ (સ્વચ્છતા બતાવવા)]
ઠણી સ્ત્રીં સૂધવા માટે ધૂડીને તૈયાર કરેલી
તમાકુ ઠું અંકિં છીક ખાવી [છીંકતાં
છીંકું પડણું = સહેજ સાજા માવાડુ પડણું - માંડું
લાગણુ છી કંતાં દંડણું = નથવા કારણસર
દડ કરી પાડવો, આપણુદ - જીલમી અમલ
ચત્રાવવો.]

છીંકારડું નં [છીક ઉપરથી] જાયડા જેતુ
એક જેરી પ્રાણી, જેની છીકનો વાણુ જેરી
માનવામાં આવે છે(૨) [છીંક નતણુ નાનુ હરણુ
છીંકારણું નં [છીક ઉપરથી] એક વળનુ હરણુ
(૨) વિં વારે વડીએ - ઘણી જીંકો ખાનાર
છીંકારો નં છીકારુ - રી સ્ત્રીં છીકારાની
માઠા (૨) હાલની ચીસ

છીંટ સ્ત્રીં [સરં હિં છીંટ, મ છીંટ, સં સ્ત્રિ
પરં રી] એક નતણુ રંગિન, જાતીગર કપડુ

છીંટલો પું કાટાનો ભારો ઉપાડવાની બે
પાખિયાવાળી લાકડી, છેંટલો
છીંડી સ્ત્રીં [દે. છેંડી] સાકડી લાડી-નવેળિયુ
(૨) [દે છિંડિયા, છીંડી] નાનુ છીડું. -હું
નં [લુઓ છીંડી, સરં સં છિદ્ર, પ્રા છિદ્રુ]
વાડમા રાખેણુ બાકુ - માર્ગ (૨) [લા] દોષ(૩)
બહાણુ [-પાડણું = વાડમા બાકુ કે માર્ગ
પાડવો(૨) દોષ કાઢવો(૩) છટકવાનો રસ્તો કરવો
છીંડે ચઢણું = છીકામાથી આવણુ (૨)
છીકામાથી આવતા પકડાણુ. (ઉઠાં છીડે
ચઢયો તે ચોર.)]

છુકછુક અં [રવં] એ જિનનો અવાજ ઠમાડી
(બાળલાપામાં) રેલગાડી (૨) તેની બાળ રમત
છુકકારણું સંકિં [રવં, સરં પ્રા છુકુલુલુકાર,
દિ છુકુલુકારનાં] કરડવા કે પાછળ પડવા
ઉઠેરણુ (રૂતરાને) [-છીપણું નં
છુકકણું વિં [લુઓ છિલકણું] આછકણું, છીકરું
છુટકારો પું [છુટણું ઉપરથી] મુક્તિ, છૂટકો, અત
છુટાણું અંકિં [છુટણું ઉપરથી] છૂટવાની ક્રિયા
થવી, 'છૂટણું' ભાવે

છુટી સ્ત્રીં [છૂટણું ઉપરથી] છૂટી, રળ(૨) નવરસા.
[-પડવી = રળ મળવી]

છુટું વિં લુઓ છૂટું
છુપછુપામણુ સ્ત્રીં [છુપાણું ઉપરથી] સતાડુંકડી
જેવી એક રમત [પ્રેમ રાખણુ
છુપાડ(-વ)ણું સંકિં [છૂપણું ઉપરથી] સંતાડણુ,
છુપાણું અંકિં [લુઓ છૂપણું] સતાણુ, છૂપણુ
છુમ, છુમ અં [રવં] ઠંકાર, ઠંકો પું છુમ
એવો રવ (જેમ કે વવારનો)

છુગી(-રિડા) સ્ત્રીં [સં] છૂગી, છરી
છુવડાવણું, છુવડણું સંકિં [છૂવણું પ્રેરક
છુવારી અજમોદ પું [સરં હિં હુવા(-હારી)
અજવાયત] એક વનસ્પતિ

છુવાણું અંકિં 'છૂવ'નું ઝમંણિ [(વંડાં)
છૂં અંકિં 'હોણું' પ્રથમ પુરુષ એકવચન
છૂ નં સરકી જડ-જતા રહેણું તે [-સરી જણું,
થઈ જણું = નાસી જડ, સરકી જડ] (૨)
અં (રવં) જાગને માર્ગની પાછળ પડવા
ઉઠેરવાનો - છુકકારવાનો હિંદુગર

છૂછ સ્ત્રીં એક છોડ

છૂટ(૮.) સ્ત્રીં ['છૂટું' પરથી] મોકળાશ (૨) રત્ન, પરવાનગી(૩) છોડી દીધેલી-જતી કરેલી રકમ (૪) ઊઠવા માટે પત ગને દૂરથી, ઊંડે એમ ઊંચી કરી, છોડવી તે (૫) છૂટાપછુ, રવત ત્રતા (૬) ત ગી કે સખતાઈ, સકાય યા મનાઈ નો અભાવ (શંખંભા આ ભાવ આવે છે) [-અપાવવી = પત ગની છૂટ આપવી -આપવી = રત્ન કે રવત ત્રતા યા મોકળાશ આપવી (૨) પત ગની છૂટ આપવી -કરવી = બધી કે મના હોય તે દૂર કરવી, રત્ન આપવી -થવી = રત્ન મળવી (૨) બધી કે મના દૂર થવી (૩) ત ગી ન રહેવી -મૂકવી = મોકળાશ રાખવી (૨) નાણાંની છૂટ આપવી -અમુક રકમ જતી કરવી (૩) જુઓ છૂટ આપવી -સુકાવવી = પત ગની છૂટ આપવી -લેવી = બધી કે મનાને ન ગાઠવુ, મોકળાશથી વર્તવું (-ની સાથે છૂટ લેવી = ની જોડે વધારે પડતુ કે અધિકૃત વર્તન કરવું.) (૨) પત ગની છૂટ લેવી ('છૂટ આપવી' થી ઊલટું ઉઠાડનાર છૂટ લે)]

છૂટક વિં છૂટું છૂટું (૨) અં જ્યાં બધ નહિ તેમ ંબારી સ્ત્રીં નાસી જટવાની બારી-રસ્તા ંબારી પું છુટકારો, સુક્તિ -કો પું છુટકારો, સુક્તિ [-કરવો = છોડી મૂકવું, જવા દેવું (૨) નિકાલ કરવો, પાર લાવવો (૩) ગલ વતીને બાળકનો પ્રસવ કરાવવો -થવો = છૂટવું, મુક્ત થવું (૨) પ્રસવ પીડામાંથી છૂટવું, બાળક જન્મવું (૩) નિકાલ થવો] ંછાટ સ્ત્રીં છૂટ, મોકળાશ છૂટવું અંકિં [સં હુદ્, પ્રા હુદ્] બધનમાંથી છૂટા થવું (૨) (એકાએક કે જોરથી) બહાર નીકળવું (જેમ કે, પરસેવો, ફર્ગાં, બાણ વા તોપ બૂકનો ભડાકો ઇં) (૩) પાસેથી જવું કે નીકળવું (જેમ કે, ચમકી વૃદ્, હમકી ન છૂટે) (૪) [જવાને માટે] છૂટકે રત્ન મળવી (જેમ કે, ઘોરી, સહા, નિશાળ, કચેરી ં છૂટવું) (૫) વટ્ટવું, ઊક્લવું (જેમ કે ગાંઠ) (૬) કોઈ ભાવ કે લાગણી એકદમ પ્રગટવી (જેમ કે, ચુરસો, હયા, લાજ, કમકમાડી છૂટવી) (૭) બીજા કિં જોડે સહાયમાં આવી, તે ક્રિયા કરી નાખી ને

તેમાંથી છૂટ્યો, એવો ભાવ બતાવે છે (જેમ કે, લખી ટૂંપો હુ તો કહી છૂટ્યો, તેને ક્રિયે તે હવે કરે) [છૂટી પરવું = જવાબદારીમાંથી નામુકર જવું - ખસી જવું છૂટી જવું = કેદ કે બંધન માંથી મુક્ત થવું (૨) અઘાસતમા નિર્દોષ ડરવું] છૂટાછેડા પુંબંબંબં કારગની, લખના બંધનમાંથી છુટકારો [-આપવા, કરવા, લેવા] (૨) બાળકનો પ્રસવ [-થવા]

છૂટી સ્ત્રીં જુઓ છૂટી

છૂટક વિં [પ્રા હુદ્, જુઓ છૂટું] બધન વિના પુ (૨) નોકરી કે કામ યા કોઈ રોકાણમાંથી કારેગ, નનર, ખરતરક થયેલું યા કરાયેલું (૩) અલગ, જુદું, કોઈ સાથે મેચુ સંવાયેલું કે ગોઠવાયેલું યા મુકાયેલું નહિ એવું (૪) લલર (૫) મોકળું, વચમા અ તર હોય તેવું (૬) નં પરચુણ (નાણાં) (૭) [લા] (થ) ચૂરસુ [છૂટી ચાલે (ચાલવું) = નિરકુશપણે (વતવું) છૂટું મારવું = (કશાથી) હાથ વડે કે કીને મારવું -મૂકવું = બંધન મુક્ત કરવું (૨) રખડવું મૂકવું ('મો' છૂટું મૂકવું' = મોટેથી રડવું, 'કાચળી છૂટી મૂકવી' = ખૂબ વાપરવું, ઉઠાવવું] છૂટે છેડે, છૂટે ફુપટે = નિલયપણે (૨) છૂટું - એકલું, સરસામાન વિના છૂટે મોંએ = મેળે રોકવા વિના - જેમ ખોલાય કે અવાજ કરાય તેમ છૂટે હાથ = ઉઠારતા, ખરચાળપણ (૨) વાત વાતમાં મારવાની દેવ] -ટાપણું નં ંછવાયું વિં અલગ અલગ, વેરાયેલું, આહુ છૂતઅછૂત સ્ત્રીં [પ્રા હુત્ત (સં હુત્ત) = રૂપક, દે હુત્તિ = અશૌચ] અમુકને અડાય અમુકને ન અડાય એવી અરપૃચ્છતાની માન્યતા છૂપવું અંકિં [સં ચુપ્ = ચૂપકીથી સરકવું ? સં ગુપ્ ?] સતાણ, છુપાણ છૂપાછૂપ અં છૂપી રીતે છૂપું વિં યુસ, છાપું [-રાખવું, -રહેવું] છૂમ તર નં [છૂ(રવં) + મતર (સં મત્ર)] નંદ, જ તરમ તરનો પ્રયોગ [-કરવું, કરી દેવું = (હાથચાલાથી કે નંદથી) વરગુને છૂ કરી દેવી - ઉઠાડી દેવી -થઈ જવું, થવું = (તે રીતે) વરગુ ઊડી જવી - અદશ્ય થવી]

ધૂરી(-રિકા) સ્ત્રીં [સં] છરી; ધૂરી
 ધૂવું સંકિં [સરં હિં. છૂના, પ્રા. કુઅ(-ઝ);
 સં કુપ્] અડવું, છેલુ
 ધૂંછાં નંબંબં [બુઓ ધૂધુ] રૂઝા, વણતા કે
 ખીરે કાગણે રહી ગયેલા તારના છેડા.
 [-નીકળવાં=જર્ણ યદિ થયા નીકળવા]
 ધૂધુ' નં [સરં રૂધુ; અથવા સં તુછ, પ્રા.
 કુછ?] ડાલુ, મો (તિરસ્કારમા)
 ધૂંદણી સ્ત્રીં [ધૂધુ' પરથી] ધૂંદુ. તે-ધૂં નં
 [સં ક્ષોદનક?] શરીર પર ધૂંદીને પાડેલુ
 ટપકું-ચાકું કે આકૃતિ (-ધૂદાવણુ)
 ધૂંદણું સંકિં [સં કુદ્, પ્રા. કુદ ઉપરથી]
 સોય કે તેવા અણીવાળા હથિયાર વડે ટોચવું
 (૨) બારીક કરવું, ધૂંદા જેવું બનાવવું
 ધૂદાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ધૂંદણું'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
 ધૂંદો પું [ધૂંદણું ઉપરથી] ધૂંદી ધૂંદીને બનાવેલો
 લોચો (૨) છીણેલી કરીનું અથાણું
 ધૂશ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
 છે [સં. અસ્ના ૩૫ ઉપરથી] 'હોણું' નીં પું, વં
 કાંનું ૩૫
 છેક અં [દે. છેઝ(-ગ)=અત, પ્રાત, પર્યંત]
 તદ્દન; સાધ (૨) પું (પ.) અંત, હઠ
 છેકણી સ્ત્રીં [છેકણું પરથી] છેકણું તે (૨) લખેલુ
 છેકી નાખવાનું ઓભર. -ધૂં નં છેકવાનું
 સાધન -ધું સંકિં [સરં મ ક્ષેકર્ણે, સં.
 છિદ્, પ્રા. છેઝ પરથી] ચેકવું; લખેલું રઠ છે
 એમ જણાવવાને ઉપર લીટી ખેંચવો (૨) લખેલું
 કાઢી નાંખવું-ભૂંસી નાખવું
 છેકાછેક(-કી) સ્ત્રીં ત્યા ત્યા છેકા-લીટા કરવા
 તે; ચેરાચેર
 છેકાછેક અં [બુઓ છેક] છેક, તદ્દન
 છેકાનુપ્રાસ પું [સં] અનુપ્રાસનો એક પ્રકાર
 છેકાપહ્નુતિ સ્ત્રીં [સં] અપહ્નુતિ અલંકારનો
 એક પ્રકાર (કાશા.)
 છેકો પું [છેકણું ઉપરથી; સરં મ. છેકા] છેકવા
 માટે રારેલો લીટો. [-મૂકવો, -મારવો =
 છેકવું; લખેલું રઠ કરવું.]
 છેટાણું અંકિં બુઓ છેટાણું

છેટી સ્ત્રીં નાની પોતડી
 છેડું ભિં [પ્રા. છેત્ત=ક્ષેત્ર ઉપરથી? સરં હિં
 હેટા] વેગણુ; દૂર (૨) નં બે જગા વચ્ચેનું
 અંતર (૩) અસંકયતા (પ્રાય બં વંમાં હિંદો
 પૃથ્વીમા આના જેવી અન્ય જોવી, તેના તો
 છેટાં જ) [-પડણું=અંતર વધવું (૨) મન
 બુદ્ધિ યવાં. -ભાગણું=અંતર ઓછું કરવું
 -ખેસણું=અડકાવ આવવો]
 છેડે અંદૂર, અથા [-ખેસણું=(સીએ) અભડાણું.]
 છેડ સ્ત્રીં [છેડણું ઉપરથી] વાઘ પર લેવાતો
 રાગનો આલાપ, નેહકામ (૨) [ચ.] [છેડો'
 ઉપરથી] હળમાં વચ્ચે હોતો લાખો ઢાંડો
 છેડ, ઓણી સ્ત્રીં [છેડણું ઉપરથી] ખીજવણું તે-
 પળવણી (૨) ખીજ
 છેડતી સ્ત્રીં [છેડણું ઉપરથી] હિંદ, દોષ (૨)
 અડપણું, અટકચાણું. [-શોધવી=હિંદ
 શોધવું, પળવવાનો લાગ જોવો]
 છેડલો પું છેડો (લાલિત્યવાચક)
 છેડણું સંકિં [હિં. હેઢના; મ હેઢળે] અટક-
 ચાણું કરવું; ખીજવણું (૨) [સરં હિં છિંદના]
 ટેકારવું, જરા હળવો સ્પર્શ કરવો (જેમ કે
 વીણાના તાર છેડવા, વાત છેડવી)
 છેડાછેડ(-કી) સ્ત્રીં વારંવાર છેડવું તે, સત્તામણી
 છેડાછેડી સ્ત્રીં [છેડો ઉપરથી] વરના લગ્ન સાથે
 વહુની ઘાટીની ગાંઠ બાંધે છે તે
 છેડાબાંધણું, -ધૂં બુઓ 'છેડો'માં
 છેડાણું અંકિં [બુઓ છેડણું] ખીજવણું
 છેડો (છે) પું [દે. હેઝો, કે સં. શેષ] અંતનો
 ભાગ, અંત (૨) હઠ, સીમા (૩) પાલવ (૪) [લા.]
 આશરો, મહદ (૫) છેડો વાળવો-મરણ પાછળ
 છેડો વાળીને રેણું તે [છેડા માંઠવા, બાંધવા =
 વસ્ત્રધૂની વસોના છેડા એકબીજા સાથે બાંધવા;
 પરણવું (૨) સંબંધ બાંધવો છેડા છોડીના ખવા
 = હિંમત હારી જવી (૨) સંબંધ તોડી નાખવો.
 છેડે અંકિં વાળવી = [લા.] યાદ રાખવું,
 નિશ્ચય કરવો. છેડે બાંધણું = શિખામણની
 વાત યાદ રાખવી (૨) સંબંધો કરવો, પોતાના
 કબજામાં લેવું (૩) બોલ પાછો ખેંચી લેવો
 (૪) વ્યસન વળગવું છેડે બાંધી જવું = સાથે

પરલોકમાં લઈ જવું છેડો આવવો = પૂર
 યવું - કાઢવો = લાજ કાઢવી ધૂપટ તાણવો
 -છોડવો = નિકાલ કરીને દૂર મૂકવું
 -છોડવો = ફારગતી આપવી -ઝાલવો =
 શરણ લેવું (૨) સાથે જોડાવું -અધાવું (૩)
 મુદ્દામાલ સાથે પકડવું(૪) પાછળ પડવું, આગ્રહ
 કરી વળગવું -તાણવો = ધૂપટ તાણવો,
 લાજ કાઢવી (૨) સ્ત્રીની છેડતી કરવી
 -પાથરવો = કાલાવાલા કરવા, વિનંતિ કરવી
 -ફાડવો -ફાડી આપવો = છેડો છોડવો,
 તલાક આપવી -માથે નાખવો = લાજ
 છોડવી, નિલજા થવું -મૂકવો = સંતર
 સખવ જોડી દેવો (૨) અત લાવવો, છોડી દેવું
 (૩) મોઢાકીને રોનારે ચપ થવું -લાવવો =
 છેવટ આણવું -વાળવો = (મરણ બાદ) મોઢે
 માથે ઓઢીને લાખે ધાટે રડવું (૨) અત આણવો
 -સાધવો, -સાહવો = આશ્રય લેવો
 -શોધવો = આશ્રય શોધવો] -ઠાગાઠણ-
 (-ણ) નં વરકન્યાના છેડા ગાઠવાનું વસ્ત્ર
 -ઠાછૂટકા પુ. ૦. ૦. ૦. છૂટાછેડા, તલાક
 [-કરવા] -ઠાખ ધન, -ઠાખાધણ(-ણ)
 નં જુઓ છેડાગાઠણ

છેતરપિડી, છેતરખાણ સ્ત્રી. ['છેતરવું' પરથી]

છેતરામણી, ઠગાઈ [ઠગવું, ઢગવું

છેતરવું સંકિં. [સં છિત્તર = જુઓ ઉપરથી?]

છેતરામણ નં, -ણી સ્ત્રી. છેતરાવાપણું

-ણું વિ. છેતરી લે એવું

છેતાળીસ (છે) વિ. [સં વદત્ત્વાર્ણિશત, પ્રા

છાયાલીસ, સરં ચરત્તાલીસ = ૪૪] '૪૪',

છેતાળીસ

છેદ પુ. [સં.] કપો, ચીરો (૨) હિદ્ર (૩)

[ગ] છેદનારી-લાગનારી સખ્યા (અપૂર્ણા-

કમા લીટી નીચે લખવામાં આવે છે તે)

(૪) નાશ [-ઉઠાડવો = (ગ.) અપૂર્ણા કના

અશ છેદને સરખા ગુણકથી લાગી તેને

સાફ રૂપ આપવું (૨) દૂક કરવું (૩)

કાપીને વેગણું કરવું -કાઢવો = લાગીને

ઓણું કચું (૨) નાશ કરવો -મૂકવો =

કાપીને દૂર કરવું, અત ઠે ઉઠેલ લાવવો]

ઠક વિ. છેદનાર-કાપનાર (૨) [ગ] ભાગનાર

(૩) પુ. જુઓ છેઃ ંગમ પુ. છેદશુદ્ધિ:

'કલીઅરિગ એફ ફેક્સન' (ગ) ંન નં

છેદવું-કાપવું તે ંનખિદુ નં બયા બે

અયવા વધારલીટીઓ એક બીજને કાપી-

મળતી હોય તે ખિદુ (ગ) ંનખેદન નં

પૂરેપૂરા નાશ ંનરેખા, ંનલીટી સ્ત્રી.

વર્ણલને છેદનારી લીટી, 'સીકન્ટ' ંનુદ્ધિ

સ્ત્રી, ંદાપગમ પુ. [+અપગમ] છેઃ

ઉઠાડી દેવો તે, ંગમ (ગ)

છેદવું સંકિં. [સં છિદ્] કાપવું (૨) હિદ્ર-

કાણું પાડવું (૩) નિકલન કાઢવું (૪) [ગ] છેદ

રૂપે યદને ભાગવું

છેદશુદ્ધિ, છેદાપગમ જુઓ 'છેદ'મા

છેખા નં ૦. ૦. ૦. [સરં ફિં. હેવ?] હિદ્ર

છેર (છે) સ્ત્રી. [સરં ફિં હેવર = ધા, જખમ]

જુઓ છેરટો, ખેર

છેરવું (છે?) અંકિં. [રવં? સરં મ જેરળે,

ફિં હેરના] પાતણું અધવું [છેરી જવું,

દેવું, પડવું = ડરી જવું, નાહિ મત યદજવું]

છેરટો (છે?) પુ. છેરામણ, પાતળો ઝાડો (૨)

[જુઓ ખેરટો] ધૂળ, કચરો [પાતળો ઝાડો

છેરાટો (છે?) પુ., -મણું નં, સ્ત્રી. છેવવું તે.

છેલ (છે) પુ. [સં હેલ, હેલિલ પ્રા દટલ:

મ હેલ, ફિં હેલ] વરણાગિયો માણસ

ઠકડી સ્ત્રી. પુરુષને કાને પહેરવાનું એક

ધરણું ઠકાટો પુ. સ્ત્રીને કાને પહેરવડું

એક ધરણું ંછખીલું વિ. મોઢકને રૂપણું

ંછટાકિયું વિ. છેતખટાઈ ંડ(-ટો) પુ.

ઢેલ ંડી(-ણ) સ્ત્રી. વરણાગિયણ સ્ત્રી

ંખટાઈ પુ. વરણાગિયો-લહેરી જવાન

છેલછેલું વિ. [છેલ્લું'નો દ્વિર્ણવ] છેલ્લામા

છેલ્લું સૌથી છેલ્લું, છેલવેલું

છેલક, -ડી, -ટો, -ણ જુઓ 'છેલ'મા

છેલપડી વિ. '૧૬' (વેપારીઓનો સંકેત)

છેલખટાઈ પુ. જુઓ 'છેલ'મા

છેલવહેલું, છેલવેલું વિ. જુઓ છેલછેલું

છેલાઈ (છે) સ્ત્રી. [જુઓ છેલ] છેલી, છેલપણું.

-ણી પુ. છેલ, સહેલાણી

છેલારવું સંકિં ચોરવું, લૂટવું
 છેલી (છે) સ્ત્રીં ભુઓ છેલાર
 છેલો પું [દે વેલો] છોકરો, છૈયો
 છેલ્લું (છે) વિં [દે છિલી(-હેલી)] = શિખા
 કે દે છેમ + લુ ઉપરથી ?] છેવટનું [છેલ્લા
 પ્રણામ = છેવટના રામરામ છેલ્લા પ્રણામ
 કરવા = છેવટની વિદાય લેવી, સદા મટે છૂટા
 પડવું મરણ પામવું. છેલ્લી ઘડી = મરણની
 તૈયારીનો સમય (૨) આખરનો સમય છેલ્લી
 ઘડી જન્મી = મરણ તફન નજીક હોવું છેલ્લી
 સનદ = છેવટનો જન્મ, મનુષ્યાવતાર. છેલ્લી
 સદામ = ભુઓ છેલ્લા પ્રણામ છેલ્લું ધર
 = રમશાન (૨) બાજમા છેવટનું ખાનુ (૩)
 નાતરિયા નાતમા કરીને નાતરુ ન થાય એટલી
 મોટી ઉ મરે કરેલો સ સાર. છેલ્લે ક્યારે
 પાણી = ઘડપણના છેવટના હઠાડા (૨)
 છેવટની હઠ છેલ્લે પમથિયે = છેક છેલ્લી
 હરે છેલ્લે પાટલે યેસવું = ભત કે રવલાવ
 ઉપર જવું (૨) અતિમ હઠે જવું છેલ્લે
 રવિવારે = કઠી નહીં (વાયદામા) છેલ્લે
 સરવાળે = છેવટે છેલ્લો અક્ષર = છેવટની
 શિખામાણ (૨) રામનામ છેલ્લો પદોણો =
 મરણને કાંડે આવી પહોંચેલો માણસ - ધાસ
 મૂકવો = મરણની આખરી ઘડી આવવી]
 છેવટ (છે) સ્ત્રીં, નં [દે છેમ + ટી સં શેપ ?
 સરં મ શેવટ, પ્રા છેપ્પ = પૂછડી] અંત,
 છેડો -ટ(-ટે) અં અતે, છેડે
 છેવાડું (છે) વિં [ભુઓ છેવટ] છેલ્લું, છેડા ઉપરનું
 છેવાડું. (છે) અંકિં [દે છેમ, છેલ પરથી]
 છેલ્લું - મોડા આવવું - પડવું (૨) મોડા પડવાથી
 શરમવું, છેલ્લા પડવું
 છેલ પું [સં. છેપ, પ્રા છેદ ?] જો, વિશ્વાસપાત
 [-દેવો.] (૨) ત્યાગ (૩) [દે છેમ] છેવટ, અત
 છેટલી (છે) સ્ત્રીં [સરં વિં છીયા = વાસની
 ચીપોનો ગૂથો ટોપલો] છાણ વીણવા કરવાની
 રી રૂઢીરૂઢી ટોપલી (ચ) (૨) [લા] તેવી
 ગંદી ટોપી (તિરસ્કારમા 'છેટલું')
 છેટલો (છે) પું ભુઓ છીટલો
 છેંટાવવું (છે) સંકિં છેંટાય એમ કરવું, છેડવું

છેંટાવું (છે) અંકિં [ભુઓ છેટાવું] રિસાધને
 અર્ણગા ચાલવું, છેડવું
 છેંતાળીસ (છે) વિં [ભુઓ છેતાળીસ] '૪૬'
 છેંયું નં [સરં વિં છૈયા] છોકર - યાં છોકરો
 નં અંવંવં છોકરાછૈયા, બાળકો, સંતાન કે પરિવાર.
 ંછોકરું = સંતાન; બાળક - યો પું છોકરો
 છો (છો) સ્ત્રીં [સં સુધા, પ્રા કુહા] ચૂનાનો
 ફલ [-કરવી, -દેવી = છોનું પડ ચડાવવું.
 -ફરવવી, -વાળવી = ધૂળધાણી કરી નાખવું,
 પાણી ફેરવવું] અંધ વિં ઓવાળું
 છો [છો] અંકિં [સં અસ્ ના રૂપ પરથી
 આસ્તામ્, સરં વ આછો] 'છોણું' ખીલો પુરુષ
 અંવં, વર્તમાનનું રૂપ (૨) અં બલે
 છોઈ સ્ત્રીં [દે છોઈમા] સાહા ઉપરની પાતળી
 ચીપ, છાલ (૨) પતરાળા કરવાની સળી
 (૩) ભુઓ છો
 છોકરમત વિં [ભુઓ છોકર] બાળક જેવી
 અલ્પબુદ્ધિનું ફેહરીલું (૨) સ્ત્રીં બાળક જેવી હક
 છોકરવાદ વિં [ભુઓ છોકર] થોડી અક્ષણ, બ્રહ્મચર્ય,
 અવિવેકી (૨) સ્ત્રીં તેણે વતન - દી
 સ્ત્રીં છોકરવાદપણ
 છોકરિયું વિં છોકરવાદ
 છોકરી સ્ત્રીં [દે. છોકરી] સ્ત્રીભતિયું છોકર
 (૨) કન્યા, દીકરી (૩) (અંગમા) નામદ
 [-આવવી = કન્યા જનમવી]
 છોકરું નં [ભુઓ છોકરી] સંતાન, બાળક (૨)
 નાનો છોકરો કે છોકરી. [-આવવું = પ્રસૂતિ
 થવી, બાળક જનમવું - થવું = જણવાનું થવું]
 છોકરો પું [ભુઓ છોકરું, છોકરું] નરભતિયું
 છોકર (૨) નાની વયનો - ૧૬ વર્ષ સુધીનો
 માણસ (૩) દીકરો [-આવવો = દીકરો
 જનમવો]
 છોગડ નં એક પક્ષી
 છોમલો પું [છોગું ઉપરથી] લૂગડાનો કંકડો,
 અગૂહો
 છોગું નં [સં. ગુચ્છક] કલગીની જેમ ખોસેલો
 ઊડતો કે ઝૂલતો ફેંટા-ફાળિયાનો છેડો (૨)
 પાખડીમા ખોસેલો ફૂલનો તોરો [ઉઘાડે છોગે
 = નહેર રીતે, ખુલ્લ ખુલ્લા. - મૂકવું = ફેંટાનો

છેડો છોગાતરીકરાખવો.] -ગાળ(-ણ) વિં
 છોગા રાખનાર; છેલછખીલુ, ફક્ક
 છોછ સ્ત્રીં [સં શૌચ, કેદે છૂત્તિ?] ચોખ્ખાઈ
 કે આચારની ચટ-તીન લાગણી, છોત.
 [-ધરવી, -રાખવી=છોછ હોવી]
 છોછત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ (ર) ખાણોહ
 છોછુ વિં [સં તુચ્છ, પ્રા કુચ્છ] ઊણપવાળુ,
 ઓછુ (ર) અસહાય, એકલુ
 છોટાધૂધ નં એક પક્ષી
 છોડું વિં [દે છુટ્ટ, હિં છોટા] નાનું
 છોડું [છો] નં [દે છો(૦૩)આ=છોડું+ડું]
 છોડિયુ (ર) બીડીનું ફેલું, રેસાદાર એવી લટ
 (૩) પેગડાનો ચામડાનો પટો
 છોડપું [સં છુદ્ર, પ્રા કુદ્ર, દે છોડય=છોડું ?]
 રોપો, છોડવો
 છોડ (છો) નં [દે છવ્ઠી=ચામડી, સરં દે
 છઠ્ઠા=કૃષી] સુકાઈને થયેલુ છોડું(ર)સુકાઈ
 ગયેલો ગજાં (૩) નાકમાં ખાડતુ લીટ ધનું
 સૂક પડ (-ખાડતુ, વળતુ)
 છોડણુહાર વિં (ર) પું [‘છોડવું’ ઉપરથી]
 છોડાવનાર - મુક્ત કરનાર
 છોડ(-હા)વણુ સંકિં [‘છોડવું’ ઉપરથી]
 બધનમાંથી છૂટ્ટ કરાવવું
 છોડવળમ સ્ત્રીં છોડવું ને વળગતુ તે
 છોડણુ સંકિં [સં છોટય, પ્રા છોઢ] છૂટે એમ
 કરવું (ભુઓ ‘છૂટવું’ના અર્થો) (ર) તજવુ,
 ત્યાગ કરવો
 છોડવો પું છોડ, રોપો
 છોડિયુ (છો) નં [ભુઓ છોડું] ઘાલ કે તેનો
 કકડો (ર) લાકડાનો પાતળો કકડો (બૂકરી)
 [છોડિયા જેવું]=છેક સૂક-પાતળુ છોડિયાં
 ઉતારવાં, કાઢવાં, કાઢી નાખવાં,
 પાડવાં=ઝાટકવું, ઠપકો આપવો, કકક ટીકા
 કરવી (ર) મારવું]
 છોડી સ્ત્રીં [દે છોડિ=નાની] છોકરી
 છોડું (છો) નં [ભુઓ છોડું] ભુઓ છોડિયુ (ર)
 ભુઓ છોતરં [છોડાં ઉતારવાં, ઉખાડવાં,
 કાઢી નાખવાં, પાડવાં ભુઓ ‘છોડિયુ’માં
 છોત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ

છોતર (છો) નં [દે છોઝ ?] છોડું, ફાવર, પડ
 છોતે(-તે)ર (છો) વિં [સં પડસતિ, પ્રા છઠ્ઠર,
 છાહત્તરિ, છાવત્તરિ] ‘૭૬’, છોતર
 છોતો (છો) પું [સરં છોટું નં] વાસણ યોવાનો
 કૂચડો (ર) ભુઓ છોયો
 છો ને (છો) અં બહે ને
 છોભાણું અંકિં [સં હુમ્, પ્રા હુમ્ પરથી]
 છોભુ - ખસિયાણુ પડતુ -ટ પું છોભાણુ તે
 છોભીકુ, છોભુ વિં [ભુઓ છોભાણું]
 ખસિયાણુ, ઝખવાણુ, શરમિદુ
 છોયણુ નં [‘છો’ ઉપરથી] ચૂનાવાળી ઈંટ
 [છોયણુ કૂટણુ = નકામુ પિછપેવાળુ કચાં કરણુ
 છોયલો કૂવો = આડાઅવળા મળતર વિનાનુ
 -માત્ર મભૂરી મળે તેવુ કામ.]
 છોયો પું [ભુઓ છોઈ] શેરડી વગેરેના સાકા
 ઉપરથી ઉતારેલી ઘાલ
 છોર પું [મં છુર] ઘર, અસો
 છોરણુ સંકિં [પ્રા છુર=કાપણુ ઉપરથી]
 છોરિયા વડે ખોદવું
 છોરિયું નં [ભુઓ છોરવું] લાંબા હાથાને ફળવાળી
 કાઠાળી (વાવેતરમાંથી માસ કાઢવાની)
 છોરી સ્ત્રીં [ભુઓ છોરો] છોકરી, છોડી -રે(-ર)
 નં છોકર -રો પું [દે છોય(-ઘર), હિં
 છો(૦૪)રા] છોકરો
 છોલ [છો] પું, સ્ત્રીં [ભુઓ છોલ] વનરપતિ
 ઉપરની ત્વચા (સુ)
 છોલ પું, સ્ત્રીં [‘છોલણુ’ ઉપરથી] (લાકડાનો)
 છોલવાથી પડતાં છોલાં, (ફળ, શાક ધંને)
 છોલતાં પડે તે ૦છી સ્ત્રીં છોલવાનુ, ઓભર
 (ર) છોલવાની રીત - આવડત
 છોલદારી સ્ત્રીં [સરં મ, હિં] નાનો તબ્બ
 છોલણુ સંકિં [પ્રા છોલ્] ઉપર ઉપરથી
 ઉમેડણુ(ર) [ફળની] ઘાલ કાઢવી(૩) [લાકડું]
 ઘડવું(૪) [વ્ય ગમાં] અણુઆવડતથી કે ખરાબ
 સાધનથી હાનિમત કરવી (૫) સખત ઠપકો
 આપવો; ઝાટકવું; છોડા ઉતારવા
 છોલાટણુ સંકિં [‘છોલણુ’ ઉપરથી] ખૂબ
 છોલ છોલ કરવું(ર) [લા] સખત ઠપકો આપવો
 છોલાણુ (છો) નં [ભુઓ છો] છોળખ કામ

છોલાવું અંકિં 'છોલાવું'નું કર્મણિ
છોલાં (છો) નં બં વં [ભુઓ 'છોડું' (છોડા)]
છાલા [પ્રેરક; છો કરાવવી
છોવડા (-રા) વધું (છો) સંકિં 'છોડું'નું
છોલાવું (છો) અં કિં 'છોડું'નું કર્મણિ
છોડું સંકિં [ભુઓ છૂડું] અડકવું; અડકીને
અપવિત્ર કરવું (ર) અંકિં અડકવથી
અપવિત્ર થવું (૩) (છો) સંકિં [છો ઉપરથી]
(ધર વગેરેને) છો કરવી [વિયોગ
છોહ પું [પ્રા છોહ = કૈંકવું તે] ભુઓ છોહ (ર)

છોળ (છોળ) સ્ત્રીં [છોળવું પરથી ?] તરંગ,
મોભું (ર) છલકાવું તે, છાલક (૩) [લા.] પુષ્કળ-
પણુ [-મારવી = મોભું ઊછળવું; છલકાવું.
-વાગવી = ઊછળવું, છલકાવું. (કાઈ
વસ્તુની) છોળો વાગવી = તેની પુષ્કળ છત
હોવી, છલકાઈ જવું]
છોળવું (છો) અંકિં [ભુઓ છોળ] (ખાળે)
(વધારેના) ધાવણની ઊલટી કરવી
છોંતર (૦) વિં [ભુઓ 'છોતર'] '૭૬'
છયા (-રી) સ્ત્રીં વિં ભુઓ છાશી; '૮૬'

જ

જ પું [સં.] તાલુસ્થાની ત્રીજો વ્યંજન (ર)
સમાસને છેડે 'જન્મેલું, ઉત્પન્ન થયેલું' એવા
અર્થ બતાવતું પદ. ઉદાં 'વશજ' ઠકાર
પું જ એવા અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારોંત
વિં છેડે જકારવાળું. ૦જળે પું જકાર
જ અં [સરં પ્રા. જિઝ, જેઝ, જ્જેઝ, અપ
જિ, ઉદાં તાસુ જિ = તેનો જ; શૌ જિઝ; મ
ન, સં ઇવ] વાક્યના પદ પાછળ આવતા
તેને અંગે મહત્ત્વ, અનન્યતા, નિશ્ચય,
ખાતરી વગેરે બતાવે છે (અને તેની આગળના
શબ્દોને છેડેથી અક્ષર બારથી બોલાય છે)
ઉદાં અપૂર્ણ જ; 'ત્યાં જ' (ર) (કાવ્યમાં)
પાઠપૂર્તિ માટે વપરાય છે
જઈં વિં [અ] વૃદ્ધ (ર) અરાજા - ફી
સ્ત્રીં વડપણ (ર) અરાજા
જક (જ) સ્ત્રીં [હિં. જક, જાક] જહ, હહ
(ર) રકબક, પચાત (જેમ કે, લેવું હોય
તો લે, નકામી જક હોહ) [-પકડવી, -લેવી
= હહ કરવી (ઊલટું) -છોડવી = હહ કે
પંચાત મૂકી દેવી]
જહ સ્ત્રીં [હિં] જકડવું તે, પકડ, સકળે
૦જસ અં ખૂમ જકડીને, ચસકે નહિ
એમ. ૦ખંધ અં જકડીને (ખાવવું)
જકડવું. સંકિં [હિં. જકડના] ખેચીને -
ચસકે નહિ એમ, સખત બાવવું - પકડવું
જકાત સ્ત્રીં [અ] નાકાવેરો દાણ (ર) (ધરશામમાં)
દાન, ખેરાત (આવકનો ૪૦ મો ભાગ ધર્માદા

કરવાની આજ્ઞા) [-નાંખવી = નાકાવેરો
દાખલ કરવો; જકાત લેવાનું કરવું - બરવી
= જકાત આપવી, ચૂકવવી.] ૦દાર પું
જકાત લેનારો અમલદાર, નાકાદાર ૦નામું
નં દાણ - જકાત - મહેસૂલના દરની યાદી
૦માફી સ્ત્રીં જકાત બરવામાંથી મુક્તિ. -તી
વિં જકાતવું, -ને લગતું (ર) જકાતને પાત્ર
(૩) પું જકાતદાર
જકિયું વિં જકી, હકીલું
જકું (-ચું) પું [તેલુગુ ઉ ઉપરથી. સરં મ
જ્જક્કું] મોઢકિડાની રમતનો એક દાન
જકી વિં જક કરનાર, જકિયું (ર) નં [હિં]
એક પક્ષી [યક્ષણી
જક્ષ પું ભુઓ યક્ષ. ૦ (-ક્ષિ)ણી સ્ત્રીં ભુઓ
જખ (જ) સ્ત્રીં [સં. યક્ષ, પ્રા. જક્ષ, સં જ્ઞપ =
માછલું, કે પ્રા જ્ઞપ્ = રહવું એ પરથી ?]
(જખ મારવી' = પરતાવું, વાકારહીને ઠેકાણે
આવવું, એવા અર્થમાં શંખ્રંમાં)
જખમ પું [ફા જલ્મ] ધા. -સાવું અં
કિં જખમી - ધાયલ થવું - મી વિં [ફા.]
જખમ થયો હોય એવું, ધાયલ
જખવું સંકિં [સ જક્ષ] ખાઈ જવું
જખીરો પું [અ.] જથો, સમૂહ
જખખડ વિં [સરં ધગ્ગડ] સહેલાઈથી
ફોટેટ્ટે નહિ એવું - મજખૂટ (ર) જડસુ
જખ નં [સં જગત્, પ્રા. જગ] જગત (ર) સ્ત્રીં
[ભુઓ જગા] જગા (પ). [-છતવું =

પૂરેપૂરું સફળ નીવડતું (ઉદાહરણ 'આમ યાય એટલે જગજ્યોત્સા') ૦કર્તા(-ર્તા) પુનઃજગતનો કરનાર - ઈશ્વર ૦ભલેર, ૦પ્રસિદ્ધ વિં ૦જગમા પ્રથે લાણીતુ ૦જીવન પુન ૦જગતના જીવનરૂપ - પરમેશ્વર ૦તથા નં સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ એ ત્રણે જગ, જગત્તત્ત. ૦પતિ પુન ૦જગતનો પતિ - ઈશ્વર ૦બન્ધીશી(-સી) સ્ત્રી ૦લોકવાયકા ૦મોહન વિં (૨) પુન ૦જગતને મોહ પમાડનાર (પ્રભુ) ૦મોહના વિં સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી ૦જગમોહન (દુર્ગા) ૦રથ પુન ૦જગતનો રાત્ર - પ્રભુ
જગત નં [સં] સૃષ્ટિ, વિશ્વ (૨) દુનિયા, પૃથ્વી (૩) [લા] લોકો, લોકમત (જેમ કે, જગત જિતાયુ નથી) [-જીતવું = જીત્યો જગજીતવું જગતનો વા વાણે = જગતના સુખદુઃખનો અનુભવ થવો (૨) જગતના પ્રપચનો ચેપ લાગવો] - રચક્ષુ પુન [સં] જગતની આધિરૂપ સૂચ - રચાફી પુન [સં] સૂચ (૨) પરમાત્મા ૦(-જ) જનની સ્ત્રી ૦જગત - દુર્ગા ૦(-જ) જેતા પુન ૦જગત જીતનાર, આલમગીર ૦ભમ પુન ૦જગતને નિયમમા રાખનાર-ઈશ્વર ૦પાણી નં ગાંભિપાણી, રંગપાણી ૦(-ત) પ્રસિદ્ધ વિં જીત્યો જગતલેર ૦ભવાડો પુન ૦ભલેરમાં ફેરેલી કે બદનામી થવી તે - તી સ્ત્રી [સં] જીત્યો જગત (૨) એક જગ - તીસુર પુન ૦ભૂદેવ, બ્રાહ્મણ - તત્તથ નં ત્રણે જગત - સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ - તપતિ પુન ૦જગતનો સ્વામી - પરમેશ્વર - પ્રસિદ્ધ પુન ૦જગતલેર - દ બા(-બિકા) સ્ત્રી ૦ [+ મવા] જગતની માતા-દુર્ગા - દાત્રી પુન ૦જગતનો આત્મા - પરમેશ્વર - દાધાર પુન ૦જગતનો આધાર - પરમેશ્વર - દાભાસ પુન ૦જગતનો આભાસ માત્ર (સાચું નહિ) - દીશ(-શ્વર) પુન ૦જગતનો ધણી-પરમેશ્વર. - દુદ્ધાર પુન ૦જગતનો દિહાર - દુદ્ધારક વિં ૦જગદુદ્ધાર કરનાર, તારણહાર - દેકવીર પુન [+ દેકવીર] જગતમાં એક અલોક વીર - દુરુર પુન આખા જગતનો ગુરુ (૨) શાંકર મતના મુખ્ય

આચાર્યની ઉપાધિ (૩) [સ] મહાદેવ - દર પુન [+ ધર] જગતને ધારણ કરનાર - પરમેશ્વર. - દ્વાતુ સ્ત્રી ૦ [+ ધાતુ] જેમાંથી જગત ઉત્પન્ન થયું છે એ ધાતુ, મૂળતત્ત્વ - દ્વાત્રી સ્ત્રી ૦ જગતની ધારી - જગદ બા - દ દનીય, - દ ધ વિં આખા જગતને વહન કરવા યોગ્ય - જ્ઞાત્ય પુન [+ નાવ] જગતનો નાથ - પરમેશ્વર (૨) વિષ્ણુનો એક અવતાર (૩) જગન્નાથપુરીમા આવેલી એ નામની મૂર્તિ (૪) [સ] એક સંસ્કૃત કવિ. [- (૦જ) નો પ્રમાદ = જગન્નાથ-જના મહિરમા અપાતો પ્રસાદ (૨) વર્ણ-શ્રમનો ભેદ મૂકીને ખર્ચ શકાય તેવી પ્રસાદી - (૦જ) નો રથ = જગન્નાથજના જ ગી રથની પેઠે આજીવ્યાજીવના સૌની પરવા કર્યા વિના આગળ વધતું - ગજકંતુ કામ કે તત્ત્વ] - નિયતા પુન ૦જગતનો નિયતા - પરમેશ્વર - નિવાત્ત પુન ૦જગતમા બ્યાપી રહેનાર કે જગતનો નિવાસ - આધારસ્થળ - ઈશ્વર - નિધ વિં બધા વડે નિહાતુ કે નિહાત્ત યોગ્ય - જ્ઞાત્ય વિં [+ માત્ય] સૌએ માત્ય કરવા યોગ્ય કે માત્ય કરેલું - નિમત્ર પુન આખા જગતનો મિત્ર, વિશ્વમિત્ર
જગણ પુન [સં] 'જ' સંજ્ઞાથી ઓળખાનો બે લઘુ વચ્ચે એક ગુરુ એવા ત્રણ અક્ષરનો ગણ (જહશાસ્ર)
જગતી, જગદાધાર ઈં જીત્યો 'જગત'મા જગત્ત(-ત્ત)થ જીત્યો 'જગ', 'જગત'માં જગદ બા(-બિકા) જીત્યો 'જગત'મા જગદાત્મા, -ધાર, -ભાસ જીત્યો 'જગત'મા જગદીશ(-શ્વર) જીત્યો 'જગત'માં જગદ્ધર, જગદ્ધાતુ, -ત્રી જીત્યો 'જગત'માં જગદ્ધી સ્ત્રી ૦ [સં] જગ, -ગિ ઉપરથી] (તિરસ્કાર-વાચક) છોકરી - છુ નં છોકર - ધો પુન છોકરો
જગન પુન જીત્યો યજ્ઞ (૨) [લા] અતિ મુશ્કેલ કે મોટું કામ ૦ભાડાકો પુન અતિ મુશ્કેલ કામ
જગન્નાથ પુન [સં] જીત્યો 'જગત'માં જગન્નાથપુરી સ્ત્રી ૦ [સં] એક પ્રખ્યાત તીર્થ -

સ્થળ -રિયું વિં ચુસ્ત સનાતની નહિ
એવું બૌદ્ધ અસરવાળું
જગન્નાથ-રાયજી પું [લા] (જગન્નાથ જેવું)
સહનશીલ દોલું માણસ [કાપડ
જગન્નાથી સ્ત્રી એક જાતનું ઝીણું મુતરાઈ
જગન્નિયંતા, જગન્નિવાસ, જગન્નિધ, જગ-
ન્નાન્ય જગન્નિમ્ન [સ] બુઝો, 'જગત મા
જગબનીરી(-સી) બુઝો 'જગમા'
જગખી નં [સરં દે જગા] ધાસ ઉગાડવા
રાખેલી જમીન, ખીડ
જગર નં એક પક્ષી (૨) [સ] બખ્તર
જગા(-ગ્યા) સ્ત્રી [ફા જાયગાહ] સ્થળ, કેડાણુ
(૨) ખાલી જગા (૩) નોકરી (૪) સાધુ બાવાનો
મં [-આપવી = ખેસવાનું સ્થાન આપણુ(૨)
નોકરી આપવી -કરવી = ખીજને માટે
અવકાશ કંઠો (૨) નોકરી ઊભી કરવી
-પૂરવી = ખાલી પડેલી જગાએ કોઈને રાખી
ડેવું -લેવી = નોકરીમાં જોડાવું (૨) જમીન
ખરીદવી(૩)-નું સ્થાન સંભાળવું.] બધારી વિં
જગા -મડવાળું [વું'નું પ્રેરક ને બાવે
જગાડ(-વ)વું સંક્રિં, જગાવું અંક્રિં 'જગ-
જથુ પું બુઝો જક્ર
જગો સ્ત્રી બુઝો જગા ઝગઝગ અં ઠેર ઠેર,
બધી જગાએ, સર્વત્ર [(૨) જામ (૩)
જઘન સ્ત્રી, નં [સં.] શરીરનો ચાપાનો ભાગ
જઘન્ય વિં [સં] હલકું, કનિષ્ઠ(૨) અતિમ,
ડે-લું (૩) પું શૂદ્ર
વાત સ્ત્રી, -તિયાં નંબંબં [સં] ઘાન
ઉપરવી ?] માળકોતયા કું વારાના આદની તિથિ,
બાદરવા વડે તેરશ -તિથુ વિં(૨) નં બાળ
રાણમા અથવા કું વારુ મરી ગયેલું માણસ
(૪) જ પું [સં.] ન્યાયાધીશ
માન પું બુઝો યજમાન. ઓવૃત્તિ સ્ત્રી,
નેયુ વિં, -નિયો પું બુઝો 'યજમાન' મા
૧ સ્ત્રી જજમાનવૃત્તિ
...વાવેરો, જજિયો પું [અ કિજ્યજ=
હેડિયો, હિં, ન જજિયા] મુસલમાની રાજ્યમાં
મોટી ઉમરના (હેડિયાવાળા) પરદેશીઓ
પાસેથી લેવાતો માથાવેરો

જટ, ૦૬ વિં [સં] જટ=૫
જટા સ્ત્રી [સં.] બાવાએ
કે તેવું કેશનું ઝુડ (૨)
વાળ (૩) વડપીપરના લા
વડવાઈઓ (૪) વેદમ
કરવાનો ચારમાનો એક
જટા અને ધન) [-છેલવી
વાળ છૂટા કરવા. -પછાડ
ઉંચેરાઈ જલુ (બાવાનું, કે બ
તપ વગેરેને લગતા વ્રતોનો
-બાંધવી = (વડ વગેરેના
આમળોને વાળની ગાઠ માર
લેવી -રાખવી, -વધારવી =
વધારવા] બજૂટ પું [સં] જટા
જટાનો ભારો બધર, બધારી વિ
હોય એવું (૨) પું બેગી, તપસ્વી
શિવ (૪) વડનું ઝાડ બપાડી પુ
અને જટા એટલે સુધીની વેદમ
કરવાની રીતો ભણનાર બમાસી ૨
એક વનસ્પતિ-ઔષધિ બળું વિં
જટાથુ પું [સં] (સ) રામાયણમાં
એક ગુપ્તરાજ
જટાથું વિં બુઝો 'જટા' મા
જટિ(-ટી) સ્ત્રી [સં] જટા (૨) સમૂહ
જટામાસી -ટિલ વિં [સં.] બાઝી -
અહર ગૂચવાઈ ગયેલું -ટિથું નં વા
છૂટી કે ગૂચનાયેલી લટ -ટિલ વિં [
જટાવાળું (૨) ગૂચાયેલું, અટપટું (૩)
તપસ્વી (૪) બ્રહ્મચારી -ટિલતા સ્ત્રી
અટપટાપણુ
જકર નં [સં] પેટ, હોજરી ઠરસ પું જકરમ
કમનો પાચક રસ, 'ગેસ્ટ્રિક વ્યૂસ' -રાશિ
પું [+અગ્નિ] બાધેલું પચાવનારો જકરનો
અગ્નિ - જકરની રાશિ
જક વિં [સં] જલ વિનાનું (૨) [લા] લાગણી,
બુદ્ધિ કે મૂર્તિ વિનાનું ઓતા સ્ત્રી, બેવ,
બપણુ નં. બેવાકર્ષણુ નં ગુસ્તાકર્ષણુ.
બેલું પું સ્થૂળ થરીર બુદ્ધિ વિં મંદ
બુદ્ધિનું, બેલેત વિં આગ

પુ. (સ) એ નામનો એક યોગી ૦૩૫ વિ. ૦
જડ જેલું, મૂખ, ઠાઠ ૦વાદ પુ. ૦ જગતલું
મૂળ જડ પદાર્થ છે, ચેતન નહિ, એવો
વાદ, 'મટિરિયેલિઝમ' ૦વાદી વિ. ૦ જડવાદનું,
ને લગતુ (૨) જડવાદમાં માનનાર (૩) પુ. ૦
એવો પુરુષ

જડ સ્ત્રી [સરં હિં, મ, સં જટા, પ્રા જટ ઉપરથી?] જુઓ જડમૂળ (૨) ખીલી મેખ (૩) સ્ત્રીઓના નાકનું એક ધરેણુ [-ઉંબેલી, -કાઠવી = નિકંદન કરવું, મૂળમાંથી કાઢી નાખવું -ધાલવી = ઊંડે સુધી મૂળિયું રોપાવું-ચોટવું -ધાલી ખેસવું=સ્થિર થવું, ચોટવું -નાખવી = જડ ધાલવી -પકડવી = મુખ્ય મુદ્દો પકડી પાડવો -પહેરવી = (નાકમાં) જડ (ધરેણું) ખોસવી -ખાજવી = ખરાખર મૂળિયું લાગવું, સ્થિર થવું] ૦મૂળ, -ગિયું નં મુખ્ય મૂળિયું

જડજ પુ. ૦ [ઈં જર્જ] ન્યાયાધીશ, જજ
જડતર વિ. ૦ ['જડ' ઉપરથી] જડાવકામનું, ને લગતુ (૨) નં જડવું તે, જડવાની રીત, જડાવકામ (૩) મળતર, પ્રાપ્તિ

જડવું વિ. ૦ ['જડ' ઉપરથી] ખરાખર જડી શકાય એવું, બધખેસતું [મૂળાડિયું જડયું નં ['જડ' પરથી] અનેક મૂળવાળું મોઢું જડયું નં કાંતવાળો મોનો નીચેનો ભાગ (૨) તે ભાગનું હાડકું, 'લો યોન' [-તોડી નાખવું = મો ઉપર માર મારવો -ફાટવું = મોં પહોળું થવું (૨) ખોલાવું -ખેસાડવું = બનાવટી હાતનું ચોકકું ખેસાડવું -ભાગી નાખવું = મોમાં મારવું -વધવું = હદ ઉપરાંત ખોલવું, વગર વિચાર્યું ખોલવું] -ખા- (ખાં)- તોડ વિ. ૦ ઉચ્ચાર કરતાં મુશ્કેલી પડે તેવું (૨) જડયું તોડી નાખે એવું, સચોટ -ખા- (ખાં) ફાટ વિ. ૦ જુઓ જડખાંતોડ (૧) જડખેસ- (સુ) લાક- (ખ) અં [જડ + ખે = નહીં + સુલાખ (સુરાખ કાં = કાણું)] સંજડ, મક્કમ

જડવું સં. કિં. ૦ [પ્રા જઙિમ (સં જઙિત) = જડાયેલું સરં હિં જઙના, મ જઙર્ણ] સંજડ ખેસાડવું - જોડવું (જેમ કે, ખીલો,

નરમાદા ઇં જડવા, ખેસાણીમાં નગ ગોડવણ) (૨) અંકિં. ૦ [સરં હિં જુડના] હાથ લાગવું, મળી જવું (૩) ખોવાયેલું ફરી મળવું જડસું વિ. ૦ [સં જડ] શરીરે મોડું પણ અક્ષલમાં ચોખું -સાઈ સ્ત્રીં જડસાપણું

જડાઈ સ્ત્રીં ['જડવું' ઉપરથી] જડવાની- ખેસાડવાની રીત (૨) જડવાનું મહેનતાણું -ઉ- (૩) વિ. ૦ જડેલું - ખેસાડેલું; જડતર -મણુ- (ણી) નં જુઓ જડાઈ. -વ વિ. ૦ જડાઉ, જડતર (૨) પુ. ૦, નં જેમાં હીરામાલેક વગેરે જડયાં હોય તેવો દગીનો

જરિત- (ત્ર) વિ. ૦ [જુઓ જડવું] જડેલું, ખેસાડેલું જરિમા પુ. ૦, સ્ત્રીં [સં] જડતા

જરિયું નં ['જડ' ઉપરથી] મુખ્ય મૂળિયું જડ જરિયો પુ. ૦ ['જડવું' ઉપરથી] હીરામાલેક વગેરે જડવાનું કામ કરનાર, પરચીગર (૨) [કાં] ખડવો

જડી સ્ત્રીં ['જડ' ઉપરથી] ઔષધિના ગુણવાળું મૂળિયું ૦છુટ્ટી સ્ત્રીં જડઈ ગુણવાળી જડી [-સૂં ધાડવી = જડઈ અસર તળે આણવું, ભોળવવું, લમણવું]

જડીભૂત વિ. ૦ [સં] જડ, જડ૩૫ બનેલું જણુ પુ. ૦, નં [પ્રા, સં જન] પુરુષ, વ્યક્તિ, આદમી જણુતર ['જણુ' ઉપરથી] જણુ તે, પ્રસવ (૨) બાળક (૩) ઔષાદ [મા, જનેતા જણુતી સ્ત્રીં ['જણુ' ઉપરથી] જન્મ આપનારી જણુ- (ણી) વડું સંકિં. ૦ 'જણુ'નું પ્રેરક (૨) બતાવવું, દેખાડવું (૩) ['જણુ' ઉપરથી] જણવાના કામમાં મદદ કરવી, પ્રસવ કરાવવો જણુવું સંકિં. ૦ [સં જન્, પ્રા જળ] (બચ્ચાને) જન્મ આપવો

જણુસ સ્ત્રીં [મ જિન્સ] વસ્તુ, ચીજ (૨) માલ, સોદો (૩) સિલક (૪) ધરેણું (૫) અરીણ (૬) નવની સજ્ઞા (સ કેતની ભાવામાં) ૦ભાવ સ્ત્રીં, નં દરહાગીનો, કીમતી સરસામાન -સાઈ વિ. ૦ જણુસ ઉપર આપવા લેવાનું અથવા આપેલું લીધેલું -સી સ્ત્રીં રોકડ નાણું

જણાવણ સંકિં. ૦ જુઓ જણવણ

જાણીવું અં કિં 'જાણુ', 'જાણુ'નું કર્મણિ
(૨) દેખાવું (૩) બહાર પડવું
જાણી સ્ત્રીં [જુઓ જાણ, પ્રા.] સ્ત્રી-વ્યક્તિ
-જુ નં મનુષ્ય-વ્યક્તિ
જત અં [સં યત્] 'જત લાખવાનું કે' એમ
પત્નો મજૂર લાખતા શરૂઆતમાં લાખાય છે
જતન નં, -ના સ્ત્રીં [સં યત્ન, -ત્તન]
સલાખ, સાચવણી
જતરડું નં, -ડો પું [જુઓ જતરડું]
સોનારૂપાના તાર ખે ચવાનું એક સાધન (૨)
[લા] સકલે, સુગલ [જતરડામાં ધાણડું
=ફસાવવું સકળમાં લેવું. જતરડામાં
ધાણીને ખે ચડું, તાણડું = જતરડા વડે
તાર ખે ચવા (૨) સકળમાં લઈ કામ
કરાવવું. જતરડામાંથી નીકળવું = મહાન
મકકામણમાંથી છૂટા થવું, સુગમમાંથી છૂટું
જતિ પું [સં યતિ] યતિ (૨) જૈન સાધુ, ગૌરવ
જતીમતી સ્ત્રીં [સરં મ, સં યુતિમતિ?]
દરેકની જુદી કે સામગ્રી - સહિયારી જે જવાબ-
દારી તે (કાયદામાં)
જતુ સ્ત્રીં [સં] લાખ. ઓમણિ પું લાખુ ઠરસ
પું જુઓ અળતો ઓવણું વિં લાખના
રગતુ, લાલ
જત્તમ અં + [સં યત્તત્ત] ન્યા ત્યા
જતુ નં, સ્ત્રીં [સં] ગળાની હાસડી, કાદો
જથરપ(-ત્ર)થર વિં ન્યા ત્યા, ક્યાનું ક્યા હોય
એવું, આમ તેમ ખસી ગયેલું, અવ્યવસ્થિત
જથા અં [સં યથા] જેવી રીતે
જથારથ વિં +, જથાર્થ વિં [સં યથાર્થ] યોગ્ય
જથો (-થો) પું [સરં હિં, મ. જથા, સં. વૂથ?]
ભૂથ, સમૂહ, સમુદાય. -થા (-થા) બધ
અં છૂટું નહિ પણ એકસામુદ
જદ (-ધ) પિ અં [સં યદ્યપિ] ભેડે
જદા અં [સં યદા] જે વખતે ઠંદા અં
ન્યારે ત્યારે, કોઈ પણ સમયે
જડુ પું [સં યડુ] (સ) યદ્ ઠનાય, ઠપતિ,
ઠરાય, ઠવીર પું (સ) યાદવોના સ્વામી -
કૃષ્ણ ઠવંશ પું યાદવવંશ ઠવ રી વિં
મડવશનું

જદાતદા અં [સં યદાતદા] આમ તેમ, ગમે
તેમ; ખેડામ; ઠકાણા વગર
જન પું [સં] માણસ (એવં ઠમા સામાન્ય રીતે
સમાસમાં, ઉદાં પ્રાજન, સ્વજન, પ્રિયજન)
(૨) જનતા, લોકોનો સમુદાય (જેમ કે, જનને
ઠાંકણું નહિ, સાલળીએ જનનું, કરીએ મનનું)
(૩) સાત લોક મનાય છે તેમના પામે, જનલોક.
ઠકથા સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી આવેલી કે
ચાલતી વાત. ઠચર્ચા સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી
ચર્ચા - વાત ઠપદ પું, નં દેશ. ઠપદધર્મ
પું દેશાચાર, દેશની રૂઢિ ઠપ્રિય વિં લોન
પ્રિય. ઠમવાલુ પું લોકોનો પ્રવાહ - ઠોળુ
(૨) [લા] લોકાચાર, રૂઢિ ઠબુદ્ધિ સ્ત્રીં
સામાન્ય માણસની બુદ્ધિ ઠભાષા સ્ત્રીં
લોકભાષા (નવધરામ) ઠમંડલ (-ળ) પું
જનસમુદાય ઠલોક પું પૌરાણિક કલ્પના
પ્રમાણેના સાત લોકોમાં પાચમે લોક
(જુઓ લોક). ઠવાદ પું અફવા (૨) લોકોમાં
અપકીર્તિ ઠવાર્તા સ્ત્રીં લોનવાર્તા, લોકકથા.
ઠવિચાર પું લોકોનો - આમ વિચાર
ઠવિશેષભાવ પું માણસમાં કોઈ સરખું
નથી એવો ભાવ, ઠિંચનીચત્તાવ ઠશ્રુતિ સ્ત્રીં
અફવા ઠસમાજ પું જનતા, જનસમૂહ.
ઠસમુદાય, ઠસમૂહ પું લોકોનો સમૂહ
ઠસામાન્યભાવ પું બધા મનુષ્યો સરખા
છે એવો ભાવ; 'ધક્કોલિટ્ટી ઝોડ મેન'.
ઠસુખવાદ પું જનતાના - બને તેટલા
મોટા ભાગના લોકનું સુખ સાધવું, એ સામાજિક
ઉદ્દેશવાળો વાદ, 'ક્રુદિલિટ્ટિયિનઝમ'.
ઠસુખવાદી વિં (૨) પું જનસુખવાદમાં
માનનાર ઠસ્વભાવ પું માણસનો કે
જનતાનો સ્વભાવ ઠહિત નં લોકોનું હિત.
ઠહિતકારી વિં જનહિત કરનાર ઠહિત-
વાદ પું જુઓ જનસુખવાદ ઠહિતવાદી
વિં (૨) પું જનહિતવાદમાં માનનાર - નેશ્વર
પું [+ શ્વર] રાજ - નૌપયોગી વિં
[ન ઉપયોગી] લોહાપયોગી
જનક વિં [સં] ઉત્પન્ન કરનાર, પેદા કરનાર
(પ્રાય સમાસને અતો) (૨) પું બાપ (૩)

[સ] સીતાજીના આપનું નામ ઠળ, ઠતનયા
 સ્ત્રી (સ) સીતા, જનકી
 જનતા સ્ત્રી [સં] અથા લોકોનો સમૂહ, આખો
 મનુષ્યસમાજ ંધર્મ પું માનવસમાજ
 પ્રત્યેનો વર્મ, 'ભુવેનિદેસિયન ક્ષેધય' ંસ્મિતા
 સ્ત્રી [+ અસ્મિતા] 'ભુવેનિદેસિયનિઝમ'
 જનન નવસં ઉત્પન્ન કરતુ તે, ઉત્પત્તિ, જન્મ
 ંનાળ સ્ત્રી ંર્લ મા બાળકની કુટ્ટી સાથે
 જોડાયેલી રંગીની લાખી નળી, નાળ ંનિરોધ
 પું, ંમયાદા સ્ત્રી સ્ત્રી સતતિનિયમન
 ની સ્ત્રી [સં] જન્મ આપનારી-માતા
 ને દ્રિય સ્ત્રી [+ દ્રિય] ગુણેન્દ્રિય
 જનમ પું[સં ંન્મન્] જન્મ, અવતરણ તે(ર)
 જનમારો, જિહ્વી [-આપવો = જણવ, પેદા
 કરવું -થવો = જનમવું, પેદા થવું -લેવો =
 અવતરવું, ની કૂખે આપવું જનમવું વિં
 સહજ, જનમ સાધેતું, આજન્મ, જનમ્યુ
 ત્યારતુ (જેમ કે, જનમતુ જૂઠું, જનમની
 ખોડ)] ંકુલળી સ્ત્રી જન્મ વખતના
 ગ્રહસંયોગનો ખરાબર કાળ લઈને બનાવેલું
 ખાર રાશિવાળુ ચક્ર, જન્માક્ષર ંકેદ
 સ્ત્રી જિહ્વી સુધીની કેદ ંકેદી વિં (ર)
 પું જન્મકેદ થઈ હોય એવું (કેદી) ંગાઠ
 સ્ત્રી વરસગાઠ, જન્મતિથિ, ંટીપ સ્ત્રી
 જનમકેદ ંજોમકા સ્ત્રી (કા) જુઓ
 જન્મભૂમિ ંતુ અં કિં જન્મવું, પેદા થવું
 -મારો પું જન્મથી મરણ લગીનો કાળ,
 આખી જિહ્વી, લવ -મોજનમ અં કરેક
 જન્મે, જન્મોજનમ -મોતરી, -મોત્રી સ્ત્રી
 જન્મ પછી ઉત્તરોત્તર બનનારા બનાવ ને
 લાલહાનિ જણાવતી જન્મકુલળી પરથી
 જોવાયે બનાવેલી પત્રિકા
 જનમેજય પું [સં] (સ) પરીક્ષિતનો પુત્ર
 જનમોજનમ અં જુઓ 'જનમ'માં
 જનમોત્રી, -તરી સ્ત્રી જુઓ 'જનમ'માં
 જનયિત્રી સ્ત્રી [સં] જન્મ આપનારી-મા,
 જણતી [લશ્કરી પદવી
 જનરલ પું [ર] સેનાપતિ (ર), એક મોટી
 જનસંપદી વિં ૧૯ (વેપારીઓનો સંકેત)

જના [અ જિના, સરં હિં જના], ંકારી
 [ફા જિનાકારી] સ્ત્રી વ્યભિચાર, છિનાજી
 જનાક(-ખ) સ્ત્રી [ફા, હિં જનામ? કે
 જુઓ જનાજી] ંમ, પ્રાણ, રાક્ષિ, બળ
 જનાકારી સ્ત્રી જુઓ 'જના'માં
 જનાખ સ્ત્રી જુઓ જનાક -ખુ નં જવતર
 -ખો પું (કા) પ્રાણ, જવ
 જનાજો પું [અ] મુસલમાનોમાં મહુઢ ઢાટવા
 લઈ જવાની ખાટલી (ર) એની પાછળ
 જનાર સંઘસ [સિફો, પૈસો
 જના(ંવા)રી પું હલકી કિમતનો એક
 જનાનખાતું નં [ફા] અત પુર, રણવાસ
 જનાનો પું [ફા] ંજલમા રહેનારો સ્ત્રી
 સમુદાય કે તેતુ જનાનખાતુ -નાશાળા
 સ્ત્રી ંજલમા રહેનારી સ્ત્રીઓ માટેની
 શાળા -ની વિં સ્ત્રીઓને લગતું, સ્ત્રીઓતુ
 ઉઢાં 'જનાની જોડા' (ર) બાથતુ, રાડતુ
 જનાખ વિં[અ] મહેરખાન, કૃપાજી (સંજોધન
 કે શ્રી પેઠે નામ પૂર્વે આદર તરીકે, જેમ કે,
 જનાખ કુરેશી) -ખેઆલી વિં [અ] મોટા
 મહેરખાન, પરમ કૃપાજી
 જનાદન પું [સં] (સ) વિંજી, કૃષ્ણ
 જનાવર નં [સરં મ, હિં] જુઓ જનવર,
 પશુ(ર)[લા] ચિત્ર, છમી[ખંબં 'જનાવર'
 (ચ?) આખીલ અથ મા બોલાય છે, એંવં
 જનાવર] ંખાતું નં જનાવરોતુ સંઘ-
 સ્થાન, 'જૂ'
 જનાવાત્રી પું જુઓ જનાદી
 જનિ(-ની) સ્ત્રી [સં] જન્મ(ર)સ્ત્રી(૩)માતા
 (૪) પત્ની (૫) દીકરાની વહુ
 જનિત વિં [સં] જન્મેતુ [નારી-મા
 જનેતા સ્ત્રી[સં જનિ(-નયિ)ત્રી] જન્મ આપ-
 જનેથર પું [સં] 'જન'માં જુઓ
 જનોઈ સ્ત્રી, નં[સં ચક્ષોપવીત, પ્રા ચક્ષોવર્ચ્ય]
 જુઓ ચક્ષોપવીત [-આપવી, દેવી,
 પહેરાવવી = ઉપનયન-સંસ્કાર કરવો
 ંવઢ(-ઢો), ંવાઢ વિં ધડ પર જનોઈ રહે
 છે તેની લીટીમાં વાઢનો (ધા)
 જનોપયોગી વિં [સં] 'જન'માં જુઓ

જનત નં [અ] સ્વર્ગે, જનત ઝનશીન વિં
 જુઓ સ્વગસ્થ
 જનમ પું [સં] જનમવુ-પેદા થવુ તે (૨)
 જનમારો. [શં પ્રં જુઓ 'જનમ મા.]
 ઠકુંડલી(-ળી), ઠકેદ, ઠકેદી, ઠગાંક જુઓ
 'જનમ'માં ઠચરિત્ર નં જીવનચરિત્ર ઠટીપ
 સ્ત્રીઝનમકેંની સભ ઠતિથિસ્ત્રીઝ, ઠદિવસ
 પુંઝ જનમનો દિવસ; જનમગાઠ ઝનક્ષત્ર
 નં જે નક્ષત્રમા જનમ હોય તે ઝપત્રિકા,
 ઝપત્રી સ્ત્રીઝ જનમોતરી ઝબુદ્ધિ સ્ત્રીઝ
 જનમ સાથે મળેલી બુદ્ધિ ઝભાપા સ્ત્રીઝ
 માતૃમયા ઝભૂમિ સ્ત્રીઝ તથા જનમ થયો
 હોય ને સ્થાન કે દેશ, માતૃભૂમિ ઝભૂભક્તિ
 સ્ત્રીઝ જનમભૂમિ વિધેની ભક્તિ(૨)દેશભક્તિ.
 ઝબું અઝંકિં જુઓ જનમવુ ઝસિદ્ધ વિં
 જનમથી જ પ્રાપ્ત થયેલુ-મળેલુ સ્વભાવ પું
 પોતાનો સહજ સ્વભાવ -જ્ઞાસુર પુંઝઝઝઝ
 [+અક્ષર] જુઓ જનમકુંડળી. -જ્ઞારો પું
 જુઓ જનમારો, -જ્ઞાષ્ટમી સ્ત્રીઝ [+જષ્ટમી]
 કૃષ્ણજનમનો દિવસ, શ્રાવણ વદ અષ્ટમ.
 -જ્ઞાંતર નં [સં] [+ઝતર] બીજો જનમ.
 -જ્ઞાધ વિં [+ઝધ] જનમથી આધળું
 -જ્ઞોજનમ અં [સરં મ] જુઓ જનમો-
 જનમ -જ્ઞોત્રી(-તરી) [સરં મ] જુઓ
 'જનમોત્રી, -તરી, -જ્ઞોત્રસવ પું [+ઝત્રસવ]
 જયતી, જનમદિવસનો ઉત્સવ
 જનમસારણુ સ્ત્રીઝ ભથના સાધનો એક રોગ
 જનમારો, જનમાષ્ટમી, જનમાતર, જનમો-
 જનમ, જનમોત્રી, -તરી, જનમોત્રસવ
 જુઓ 'જનમ'મા [(મમાસને અતે)
 જન્ય વિં [સં] -થી જનમેલુ, પેદા થયેલુ
 જપ પું [સં] નામ, મત્ર ઠસાદિતુ રતન
 [-કરવા, જપવા=મંત્રનુ રટણ કરવુ (૨)
 વારવાર યાદ કરવુ (૩) [લા] નિરુધમી બેસી
 રહેલુ -કરવાવા=મંત્રાદિતુ રટણ કરાવવુ
 (૨)આશામા બેસાડી રાખવુ]ઝમાલા(-ળા)
 સ્ત્રીઝ જપ કરવાની માળા -બેરળો
 જપત વિં [અ જજ્ઞ] જપ્ત યુનાસર દક્ષે
 સરગરે કબજે કરેલુ (૨) માગતા પેટે કબજે

લીવેલુ -તી સ્ત્રીઝજી, યુનાના દંડેપે સરકારે
 કે માગતા પેટે કાઈએ લીવેલો કબજે (૨) ઠાય
 [-આવવી=જપતી કરવા માણસો આવવા
 કે તે કરવાનો હુકમ થવો -બેસાડવી,
 મૂકવી, લાવવી=કબજે લેવા-જપતી
 કરાવવા સરકારી માણસો લાવવા, મૂકવા
 (એથી બીલટું -બીકવી, ખસવી).]
 જપવું સંકિં [સં જપ્] જપ કરવો, રટલુ
 જપા નં [સં] એક ફૂલગ્રાહ કે તેનુ ફૂલ
 જપિયો પું ['જપ' પરથી] જપ કરનારો, ભક્ત
 (૨) યજમાન માટે જપ કરનારો બ્રાહ્મણ
 જમ વિં, -મી સ્ત્રીઝ જુઓ જપત, -તી
 જફા સ્ત્રીઝ [ફા.] જુલમ, જખરહસ્તી
 જખ અં [હિં. સં યાવત્, પ્રા જાવ પરથી] જ્યારે
 જખર વિં [ફા] જખરં, જખર, મોટું, ભારે,
 કઠણ (ઝદ, બળ, સત્તા, ગતિ, ઇંમા ઘણું)
 (૨) પું ઠદ્દ લિપિમા વપરાતુ એક ચિહ્ન
 (તે અકાર બતાવે છે) ઝજ(-દ)સ્ત વિં
 ભેરાવર, જખર ઝજ(-દ)સ્તી સ્ત્રીઝબળ ત્કાર,
 જુલમ ઝજંગ વિં ખૂબ જખર ને હિ મન-
 વાળુ, યુદ્ધવીર -રાઈ, -રી સ્ત્રીઝ જખરજસ્તી
 જખરં વિં જખર, ભેરાવર, બળવાન (૨) [લા]
 મુરેલ. [-લાકડુ=વિશેષ મજબૂત પક્ષ
 કે ટેકો (૨) પીડાકારક પચાત]
 જખરત પું [અ] જુઓ જખૂત
 જખાદ સ્ત્રીઝ (કા) ઘોડાની એક ભત
 જખાન, જખાં સ્ત્રીઝ [ફા] જલ (૨) બોલી, લાપા
 જખાની સ્ત્રીઝ [જા] જુઓ જુખાની
 જખીર નં એક પક્ષી
 જખખર વિં જુઓ જખર
 જખૂત પું [અ] ઈશ્વરની પ્રૌઠતા, જખરત
 જમ પું જુઓ યમ [-જેવું=લય કર અને
 ડૂર (૨) જમ પેટે પોતાનુ ગત કરવા કરાવવામા
 અટલ (માણસ) (જેમ કે જમ જેવા માથે બેસે
 પછી શુ થાય?) જમને જવાબ દે એવું =
 મજબૂત અને નીહર] ઠકિંઝર પું જુઓ
 યમઝિર ઠડો પું જમ, જમઝત ઠદંડ
 પું યમઠડ ઠદૂત પું યમઢૂન ઝપુરી
 સ્ત્રીઝ જમરાખતુ નગર

જમજમા સ્ત્રી [અ જમજનો દ્વિર્ભાવં, સરં મ]
સ્વરોને જલદી જલદી ઉચ્ચારતાં ઊપજતો
અલકાર (સંગીત)

જમજોહર નં [હિં જમજોહરા] એક પક્ષી
જમજુ નં ['જમજુ' પરથી] જમજુ તે, બોજન
(૨) નાતવરો. ૦વાર પું, સ્ત્રીં નાતવરો
(૨) એનો દિવસ

જમજુ વિં [સરં સં ચામી, પ્રા જમી, દે
જેમણય] પૂર્વાભિમુખ યતા હસિણ તરકું
[-અ ગ, જમજો હાથ = મુખ્ય મ-ગાર
માણસ જમજો હાથ ઝાલવો, પકડવો =
મદદ કરવી] [બાપ

જમદગ્નિ પું [મં] (સં) એક નિધિ-પરશુરામના
જમના સ્ત્રીં [સં યનુના] (સ) ગગાને
મગનારી એક નદી, કાલિદી -નોત્રી સ્ત્રીં
જમના નદીનું મૂળ

જમરૂપ નં [સરં હિં, મ જમરૂઢ] જમરૂપ
ઠડી, -ખી સ્ત્રીં જમરૂપનું ઠાડ [(૨) અંસાથે
જમજુ વિં [મં યમલ = જોડું] + -ના સાથવાળું
જમલો પું + જુઓ જુમલો

જમજુ સંકિં [મં જમ્] જોજન કરતું, ખાવું (૨)
[લા] લાજવું, ખાટું (ન્ય ગમો) (ઉઠાં શુ
જમવા ત્યાં ગયા'તા) [જમીને જખ
મારવી = ખાઈને મુસલ્લીમાં ઊતરવું (૨)
જમ્યા પછી એકવાડ કાઢવાનું થવું]

જમરોહી નવરોજ પું [ફા] એક પારસી
તહેવાર (૨૨મી માર્ચ)

જમા વિં [અ] એકઠું થયેલું, એકઠું (૨) જમા
બાજીનું. (૩) સ્ત્રીં આવક, ઊપજ, વસૂલ (૪)
સરવાળો, જુમલો [-આપણું = જમા બાજી
લખવું, (૨) લેણું પાણુ આપવું. -કરણ =
જમા પાસે નોતવું -થણું = એકઠું થવું (૨)
જમા પાસે નોતવું -મઠણું = જમા બાજી
લખવું (૨) બ્યાને -કમો સ્વીકારવી -લેણું =
જમા બાજી લેવું (૨) વસૂલ કરવું] ૦ઉધાર નં
જમા અને ઉધાર, આવક -ભવકનો દ્વિસાળ
[-કરણું = જમા અને ઉધાર બાજીએ રકમો
નાખવી, હવાલો નાખવો] ૦ખર્ચ (૨ચ)
પું, નં ઊપજ અને ખર્ચ [-નાખણું,

પાડણું = આવી -ગઈ -રકમોની વ્યવસ્થા કરી
નાખવી (૨) આવકભવકનું તારણ કાઢવું]
૦ત સ્ત્રીં (એક નાતના કે પથના લોકોનો)
સમુદાય, સમૂહ (૨) બાવાઓના સમૂહ ૦તી
* વિં જમાતનું -ને લગતું ૦દાર પું સિપાઈ
ઓતી નાની ઢુકડીનો ઉપરી (૨) [લા] ઉપરી-
પણુ કે પ્રભાવ હાખવે એનું માણસ (કટાક્ષમી)
૦દારી સ્ત્રીં જમાદારનું કામ -૫૬ ૦નોંધ
સ્ત્રીં ખરીદનો માલ નોંધવાનો ચોપડો ૦પાસુ
નં, ૦બાજી (-બૂ) સ્ત્રીં ચોપડામાં (હાથ)
પાસુ, ત્યાં જમા રકમ લખાય છે ૦ખ દી
(-ધી) સ્ત્રીં જમીન માખી ભત્ર વગેરે તપાસી
કરીને તેનું સરકાર-ભરત આકારનું તે, 'લેન્ડ
રેવન્યુ-સેટલમેન્ટ' ૦વસૂલ સ્ત્રીં, નં
મહેસલની ઊપજ ૦વહી સ્ત્રીં જમાનોંધ

જમાઈ પું [મં જાનાતું, પ્રા જનાર (-ઝ), હિં
જમાઈ] ઠીકરીનો વર

જમાડણ સં કિં 'જમજુ'નું પ્રેરક રૂપ

જમાત [અ જમાવત], -તી જમાદાર, -રી
[ફા] જુઓ 'જમા'માં

જમાદિલ અવલ પું [અ જમાદિલ અવલ]
અરખી - મુસલમાની પાચમો મહિનો

જમાદિલ આખર પું [અ જમાદિલ આખર]
અરખી - મુસલમાની છઠો મહિનો

જમાન પું [અ. જામિન] જમીન ૦ખત નં
જમીનખત

જમાની સ્ત્રીં ['જમાન' ઉપરથી] જમીનગીરી
જમાનો પું [જા] યુગ, લાખો સમય (૨) દેશ-

કાળની, આચારવિચારાદિની અમુક સ્થિતિ કે
તેનો સમય -નાજીનું વિં ૦ માનાઓથી
ચાલતું આવેલું, પ્રાચીન -નાનું ખાધેલ વિં
પહોચેલ, અતુલવી, પાકું

જમાનોંધ, જમાપાસુ, જમાબાજી, જમા-
ખ દી (-ધી) જુઓ 'જમા'માં

જમાસ પું [અ] સૌદય

જમાલગોટો પું [હિં] જુઓ નેપાળો

જમાવ પું [જુઓ જમા, 'જમજુ' પરથી]
ભરાવો, બીડ ૦ટ સ્ત્રીં જમાવવું તે (૨)
બધબેસતી મેળવણી -મિશ્રણ

જાભાવનું સંકિં 'જામવું' પ્રેરક રૂપ
જાભાવસૂક્ષ્ણ, જાભાવહી જુઓ 'જાભા'ના
જામિયત સ્ત્રીં [જા જમીઅત] સમૂહ, મંડળ
જામીઅં નં એક પક્ષી

જામીન સ્ત્રીં [ફા] ભોય (ર) ખેતર તરીકે
વપરાય તેવી જામીન(૩)થા રજાવાથી આવતી
નવી ચામડી [-આવવી=રૂઝ આવવી
-આસમાન એક હોવાનું=અતિશય મગરૂરી
હોવી (ર) અતિશય વરસાદ વરસેલા.
-આસમાનનું છેડું=ધણો મોટો તફાવત
-કરવી=કિનારે ઊતરવું, સફર પરથી પાછા
ફરવું (ર) જામીન વેચાતી લેવી (૩) ભોયને
લીપી-ચાપી સરખી કરવી. -ખણવી, -ખોત-
રવી=લગભગ-પશ્ચાત્તાપ કે અપમાનની અસ-
રથી નીચું જવું -છોડવી=જન્મભૂમિ છોડી
પરદેશ જવું -ને આસમાન એક થવું=
પ્રલય થવો(ર)મોટો અનર્થ થવો. -પર પગ
ન મૂકવો=ખૂબ ઉતાવળ ચાલવું(ર)ગર્વથી
ખંહેડી જવું -મરવી=જામીનનો રસકંસ
જવો (ર) ધામા ફાલવાણ વધી સડો ઊંડો
ઊતરવો (૩) નદીના વહેણથી જામીન કપાયા
કરવી -માપવી=ઠોકર ખાઈ ગળડી પડવું
(ર) નાસી જવું જામીનમાં પેસવું=ઊંચા ન
વધવું, ઠીંગણારહેવું(ર)ખૂબ શરમ આવવી(૩)
ઠટકાઈ જવું (૪)મરી જવું, -સૂંઘવી=રસકંસ
તપાસવો] ૦દાર વિં જામીનની માલિકીવાળો
(ર) પું જામીનનો માલિક (૩) લાટખધ
જામીનનો માલિક ૦દારી વિં જામીનદારનું,
-ને લગતું(ર) સ્ત્રીં જામીનદારપણું ૦દારી
પદ્ધતિ સ્ત્રીં મહેસૂલ માટે સીધો ખેડૂત
સાથે વ્યવહાર રાખવાને બદલે જામીનદાર
પાસેથી જ મહેસૂલ લેવાની પદ્ધતિ ૦દોસ્ત
વિં (ભાગીતોડી)જામીનસરસુ કરેલું. પાયામાલ
જામે વિં (ર) સ્ત્રીં [જા જમજ] જુઓ જામા
જામેયો પું [સરં મ જમજ] કટાર જેવું એક
હથિયાર

જામેર (મો') પું જાહેર, સામુહાયિક આત્મહત્યા
-રિયો પું જામેર કરનાર [કેર
જામર પું [જુઓ જામેર] મોટું કુખ, કાળો
જો-૩૦

જય પું, સ્ત્રીં [સં] જીત, ફેરફાર ૦કરી
સ્ત્રીં [સરં હિં] એક છંદ, જેકરી, ૦ઘોષ
પું, ૦ઘોષણુ સ્ત્રીં જય મળવાથી
કરેલો પોકાર (ર) જય થયો છે એવું જણા-
વનો ઢંઢેરો ૦જય પું ૦જયજયકાર (ર)
અં જેજે (કાઈ)ને સામા મળતા કે છૂટા
પડતા બોલાવો શબ્દ) ૦જયકાર પું જીતની
પ્રશાસીનો પોકાર ૦જયવંતી સ્ત્રીં એક
રાગિણી, જેજેવતી ૦પુરી વિં જયપુર
શહેરનું, તરફનું (ર) સ્ત્રીં રજપૂતાનાની એક
પ્રાંતિક બોલી ૦મંગલ(-ળી) પું રાત્રીને
બેસવાનો હાથી, ઉત્તમ હાથી (ર) નં જય
અને મગળ. ૦માળ સ્ત્રીં વિજયના
અભિનંદનાર્થે ગળામા નાખવાનો ફૂલહાર.
૦શાલી(-ળી) વિં વિજયવંત, ફેરફાર
૦શ્રી પું, સ્ત્રીં વિજયની દેવી (ર) એક
રાગિણી, ૦સંહિતા સ્ત્રીં જય ગાતુ મહાકાવ્ય;
'અપિક'. ૦સ્તંભ પું ફેરફારની યાદગીરીમા
ઊભો કરેલો સ્તંભ -યંતી સ્ત્રીં [સં] મહાન
વ્યક્તિનો જન્મદિવસ (ર) વિજયનો વાવટો.
-યા સ્ત્રીં (સ) દુર્ગા -યાચાર પું
[+ આચાર] જય મળે એવો આચાર, જય
પ્રસંગે કરાતો આચાર -યાજય પું
[+ અજય] જયને અજય, હારજીત -યાનંદ
પું [+ આનંદ] વિજયનો આનંદ -યિની
વિં સ્ત્રીં [સં] જય મેળવનારી -યા વિં
[સં] જય મેળવનાર, વિજયી -યા પાણું નં.
-ય વિં [સં] જીતવા જેવું કે જિતાય એવું,
જર સ્ત્રીં [સં જરાયુ?] ઓર, મેલી (ર)
[સં. જલ્કા?] [કં] જળો (૩) વિં [સં]
જીલું, જર્જર

જર પું [ફા] પૈસો, નાણુ, સોનું (ર) કસળ
(સોના-રૂપાના તાર) કે કસળનું વણતર.
૦કસ પું [+ ફા કશ] સોનારૂપાનો તાર;
કસળ ૦કસી વિં [ફા.] કસળી, કસળના
ભરતવાળું ૦કેસ પું [ફા] ભૂડો-હલકો
કસળ ૦કેસી વિં ભૂડો-હલકો કસળવાળું
૦ખરીદ વિં [ફા.] વેચાતી લીધેલી (વસ્તુ).
૦ખોજ વિં [ફા] જરજરજીરણરૂપ. ૦જરિયાન

ન૦ પૈસા, ધરેણાં વગેરે કીમતી વસ્તુઓ(૨)
 કસબી ભરતકામ ઝભજમ ન૦ પૈસા વગેરે
 જોખમની વસ્તુઓ. ઠંદોજ પુઠ [કા] કસમ
 ભરનારો ઠંદોજ સ્ત્રીઠ કસમ ભરવાનું કામ
 - વિદ્યા, કસબી ભરતકામ
 જરખ ન૦ [પ્રા જરખ, સરઠ હિં ત્વરણ, મં
 તરણ, પ્રા તરણ] જરખ, એક જગલી
 પ્રાણી, ઘોરખોદિયો, તરણ
 જરગો વિઠ પુઠ [સં. જરત્ક, પ્રા. જરગા](કા)
 ધરડો, ઠયરો [ધસાઈ ગયેલું
 જરજરિયુ વિઠ [સં જર્જર] ઘણું ધઈ ગયેલું,
 જરજરિયાન, જરજોખમ ન૦ જુઓ 'જર'મા
 જરક વિઠ [સં] વૃદ્ધ, ધરકુ(૨)કઠણ ઠતા સ્ત્રીઠ
 જરણુ વિઠ [સં] ધરકુ(૨)ન૦ જરણા -ણા
 સ્ત્રીઠ વૃદ્ધાવસ્થા [ધર્મસત્યાપક
 જરથુક પુઠ [અવસ્થા] (સ) પારસીઓના
 જરથોસ્તરી વિઠ જરથુદ્રુત, -ને લગતુ (૨)
 જરથુદ્રુત અનુયાયી (૩) પુઠ પારસી
 જરક વિઠ [કા જર્ક] પીણું, આણુપીણ
 જરકાણુ(-ણ) ન૦ [કા જર્ક પરથી] એક સૂકો
 મેવો, આલુ
 જરદી સ્ત્રીઠ [કા] પીળો પદાર્થ
 જરદો પુઠ [કા] તમાકુનો ભૂદો
 જરખ પુઠ [અ જર્વ] ત્રાસ, હશેત, ધાક
 જરજર વિઠ [કા જરા ઉપરથી] જરા, સહેજ
 (૨) અઠ જરાતરા, સહેજસાજ
 જરવાળિયુ વિઠ [સરઠ 'જાળાવાળા,-ળિયુ']
 પાણુ (૨) ઘણું (કપડું)
 જરકું અઠકિં [સં જૂ, પ્રા જર] ઘણું ધવું,
 ધસાઈ જવુ (૨) પથવું, હજમ થવુ (૩)
 પાણુ કે પૂડું થવુ
 જરા સ્ત્રીઠ [સં] વૃદ્ધાવસ્થા(૨)સાપની કાચી
 જરા વિઠ (૨) અઠ [અ] લગાર, થોડું ઝમેક,
 ઠક વિઠ (૨) અઠ થોડું, લગાર. જનરા
 અઠ થોડું -નહિ જેવું [જરા જરામાં,
 જરાતરામાં અઠ સહેજ સહેજમાં, ખાસ
 કારણ વિના(૨) ઝંટ, જરા વખતમા
 જરાયત વિઠ [જુઓ જરાયત] વરસાદના
 પાણીથી થતું (ખેતી કે પાક માટે) (તેનાથી
 ઊલટું બાગાયત - ફવાના પાણીથી થતું)

જરાયુ ન૦ [સં] ગર્ભને વીટળાયેલું પાતણ
 પક, ઝોર જગ વિઠ જરાયુમાંથી જનમતું
 (ઈકામાંથી નહિ) [સસરો
 જરાસ ધ પુઠ [સં] મગધદેશનો રાજા; કસતો
 જરિત વિઠ [સં] ઘણું, ખખખો ગયેલું
 જરિયાન વિઠ [કા જરીન] જરીતું, કસબી
 (૨) ન૦ સોનાફાનાં ધરેણાં
 જરી સ્ત્રીઠ [કા જર] કસમ, કસબી માલ(૨)
 વિઠ કસમ સાથે વણેલું, કસબી ઠકામ
 ન૦ કસબી ભરતકામ ઠપટકે પુઠ કસબી
 વાવટો(૨)પેશવાઈમાં લરકરી સરદારને કમરે
 બાધવાનો કસબી પટકો
 જરી વિઠ(૨)અઠ [જુઓ જરા] થોડું, લગાર.
 ઠક વિઠ(૨)અઠ સહેજ, થોડુંક
 જરીપુરાણું વિઠ [સં જરિન + પુરાણ] જૂનું,
 કાઠીત્રી ગયેલું, ધણુ જૂનું
 જરીક સ્ત્રીઠ [કા જરીવ = જમીન માપવાની
 સાંકળ] જમીનમાપણીનું કામ(૨) પુઠ એ
 કામ કરનારો, મોજણીદાર(૩)વિઠ [અ જરીફ]
 વિનોદી, મશ્કર (૪) જુલિયાન, સમજદાર
 ઠખરડો પુઠ માપણીનું પત્રક
 જરીમરી સ્ત્રીઠ [સરઠ મ, પ્રા જર = તાવ
 + મરક = મરકી] ભારે ચેપી રોગ, કોગળિયુ,
 (ખાસ કરીને) કોલેરા (આ રોગની દેવી
 હોવાનું મનાય છે)
 જરખો પુઠ જુઓ જરખો
 જરર સ્ત્રીઠ [અ] જુઓ જરરત (૨) અઠ
 અવસ્થ, નક્કો, અલખત [-ઊભી થવી,
 ભાગવી, પકવી = જરર લાગવી, જરરી બનવું]
 ઠત, -રિયાત સ્ત્રીઠ અગત્ય, આવશ્યકતા,
 ગરજ, હાજત -રી વિઠ જરરતું, અગત્યનું
 જરેજર અઠ [સરઠ અ જરા, કેરજેરજ પરથી?]
 જરા પણ છોડ્યા વગર, બધુ જ, રજેરજ
 જજર(-રિત) વિઠ [સં] ઘણું ધઈ ગયેલું
 જર્મન વિઠ [ર્] જર્મની નામના દેશનું (૨)
 પુઠ તે દેશનો વતની (૩) સ્ત્રીઠ ત્યાંની બાપા
 જર્મનસિલ્વર ન૦ [ર્] એક મિશ્ર ધાતુ
 જલ(-ળ) ન૦ [સં] પાણી ઠકમલ ન૦
 કમળ. જગરિયો પુઠ મહિરમાં ઠકોરજીની

પૂન માટે પાણી લાવી આપનારો ઠંકિયા
 સ્ત્રીં ભુઓ ઉદકકિયા ઠયર વિં પાણીમાં
 ચાલનાર(ર)નં પાણીનું પ્રાણી. ઠજ વિં
 [સં] પાણીમા ઉત્પન્ન થતુ(ર)નં કમળ
 (૩)શંખ ઠ(-ળ)જલ(-ળ)ખંબાકાર અં
 ભુઓ જલમય. ઠ(-ળ)જ તુ પું, નં
 પાણીનું જ તુ(ર) માછલુ. ઠન સ્ત્રીં [સં]
 (સં.) લક્ષ્મી. ઠનત નં [સં] કમળ, જલજ
 ઠ(-ળ)તરંગ પું પાણીનું મોભું(ર)નં
 (ચલાણમાં પાણી ભરીને ચોભતુ) એક
 વાદ્ય ઠતાડન નં [સં.] [લા] પાણીને
 મારવા પેઠે શ્રેણી ક્ષણ; અરૂણ પ્રયત્ન.
 ઠ(-ળ)તુલા સ્ત્રીં જળની મહથી વજન
 કરવાનું તાજુ, 'હાઇડ્રોસ્ટેટિક બેલન્સ'
 ઠદ પું [સં] વાહન, મેવ. ઠદાગમ પું
 [જલદ + આગમ] વર્ષાકાળ, ચોમાસું. ઠ(-ળ)-
 દાહ પું શમને બાળવાને બદલે પાણીમાં
 વહેતુ મૂકતુ તે. ઠ(-ળ)દીક્ષા સ્ત્રીં જળથી
 અપાતી પ્રિયતી ધર્મની દીક્ષા, 'બેપ્ટિઝમ'.
 ઠ(-ળ)દેવતા પું અં વં; સ્ત્રીં જળની
 દેવી; પાણીની પરી ઠ(-ળ)ધર પું [સં]
 મેધ, વાહન (ર) સમુદ્ર ઠ(ઠનિ)ધિ પું [સં]
 સમુદ્ર. ઠ(-ળ)નીલિ(ઠકા) સ્ત્રીં સેવાળ
 ઠ(-ળ)પતિ પું [સં] સમુદ્ર (ર) વરુણ
 ઠ(-ળ)પાન નં પાણી પીવું તે ઠ(-ળ)-
 પ્રપાત પું પાણીનો ધોધ ઠ(-ળ)પ્રલય પું
 ભારે વરસાદ કે પૂરથી નાશ થવો તે ઠ(-ળ)
 પ્રવાસ પું જળ ઉપર-વહાણમાં કરેલી
 મુસાફરી. ઠ(-ળ)મય વિં બધે પાણી પાણી
 યથાગ્ય હોય એવું. ઠ(-ળ)માર્ગ પું જળ
 ઉપર-વહાણમાં બેસીને જવાનો રસ્તો (ર)
 નહેર, વહેળો ઠ(-ળ)યંત્ર નં જળના ભેરથી
 ચાલતું યંત્ર(ર) કુવારો(૩)રેંટ ઠ(-ળ)યાત્રા
 સ્ત્રીં જળપ્રવાસ (ર) એક તહેવાર, જ્યારે
 કાકોરજીને જલવિહાર કરાવવામા આવે છે
 ઠ(-ળ)યાન નં [સં] જળપર જવાનું વાહન,
 વહાણ, મછવો. ઠ(-ળ)યુદ્ધ નં પાણી ઉપર
 -વહાણમાં રહીને કરેલુ યુદ્ધ ઠ(-ળ)સમાધિ
 સ્ત્રીં પાણીમાં કરેલો પ્રાણત્યાગ (જેમ કે

સંન્યાસી માટે) (-લેવી). ઠનિયતિશાસ્ત્ર
 નં 'હાઇડ્રોસ્ટેટિક્સ'. -લાં(-ળ)દ(-ધ)ર નં
 [સં. જલોદર] એક ઉદરરોગ. -લાગાર નં
 [સં.] પાણીનો હોજ, ટાકી -લા(-ળા)શય
 નં [સં] કૂવો, તળાવ વગેરે પાણીનું સ્થળ.
 -લાંજલિ સ્ત્રીં [સં] પાણીની અંબલિ(ર)
 પિત્તઓનું તર્પણ કરવા અપાતી જલાજલિ.
 -લો(-ળા)દર નં [સં.] ભુઓ જલંદર
 જલદ વિં [ફા. જલ્દ] ઉમ્મ; આકર, તેજ
 જલદી સ્ત્રીં [ફા] ઉતાવળ, ત્વરા (ર) અં
 ઉતાવળથી, ઝટ, સત્વર
 જલસો પું [અ] આનદ યા ઉત્સવનો
 મેળાવડો (ર) સંગીતનો મેળાવડો
 જલા(-ળા)યુ પું [સં.] એક જળચર પ્રાણી
 જલાલ વિં [અ] અગઝાતુ, ઉલ્લંગન. -લો
 સ્ત્રીં અગઝાત, બપેકો; કાઠમાઠ, પ્રભાવ
 જલેખ સ્ત્રીં [અ. જલવા?] કાઠમાઠ, ભલકો
 જલેખી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ. જિલ્લી, (હિં.
 જલાવ = આથો, ખીર)] એક મીઠાઈ
 જડપ પું [સં] કથન, કહેલુ તે (ર) બકવાદ,
 લવારો(૩)ન્યા] તત્ત્વનિર્ણયની ઇચ્છાથી નહિ
 પણ પરપક્ષબદ્ધ અને સ્વપક્ષ સ્થાપનની
 ઇચ્છાએ કરેલો વાદ. ઠક વિં [સં] બકવાદ-
 લવારો કરનાર ઠલું અં કિં [સં] જલ્પ
 બબડતુ-લવારો કરવો
 જદલાદ પું [અ.] ગરબન મારનાર, શિરચ્છેદ
 કરનાર (ર) કસાઈ. -દી સ્ત્રીં જદલાદનું
 કામ, જદલાદપણુ
 જવ પું [સં. યવ, પ્રા] એવ ધાન્ય (ર) જવ
 જેટલી લબાઈ અથવા વજનનુ માપ. [-તલ
 મૂકવા = શ્રાદ્ધ સરાવતુ. -તલ લાવવા =
 મરણના ચોકાની તૈયારી કરવી] ઠખાર પું
 [+સં. દ્યાર] જવનો ખાર-દ્યાર
 જવ પું [સં.] વેગ; ત્વરા, ઝપટ (ર) સંગીતમા
 એક અલકાર
 જવ અં [સરં [હિં જવ] (પ) જ્યારે
 જવઈ સ્ત્રીં એક જાતનો (બરનો) દોડ
 (જવઈના બરની કલમ થાય છે.)
 જવખાર પું ભુઓ 'જવ'મા

જવન પુ. જુઓ યવન(ર)ખાટકી -ની સ્ત્રી
 જવની(-નિકા) સ્ત્રી [સં] પકો, ચક
 જવરઅવર સ્ત્રી [જવું+આવવું ઉપરથી],
 વારવાર જવું આવવું તે, અવરજવર
 જવલો પુ. ['જવ' ઉપરથી] જવના આકારનો
 સોનાનો મણકો (?) [કવચિત, બાગ્યે
 જવફલુ વિ. કોઈક જ, વિરલુ -દલે અ.
 જવલુ અ. કિં [સં જન્-જા?] (ફળ માટે)
 ખેસવું, ફળ થવું, ઉત્પન્ન થવું જેમ કે, ફલ ખેસે
 પછી સર્ગજીવે (ર) (ફળ કે કશામી) છવ પહવા
 જવરીર પુ. [સર. વિં. જવારીર, ફા
 જાવરીર] એક વનસ્પતિ (ગધબિરોડા જેવી)
 જવાન વિ. (ર) પુ. [ફા] જુઓ જુવાન
 ૦પકો પુ. મજબૂત બાંધાનો જવાન -ની
 સ્ત્રી-જુવાની [-આવવી, ફૂટવી=જુવાનીની
 શરૂઆત થવી-તેનાં ચિહ્ન દેખાવાં]
 જવાખ પુ. [જ] ઉત્તર [-આપવો=ઉત્તર
 આપવો (ર) ઉપયોગી થઈ પડવું (૩)
 જવાખદાર થવું (૪) સાચું બોલવું (૫) કહી
 આપવું, સાક્ષી પૂરવી -આપવા જવું=
 ઇશ્વરને પોતાનાં સુકૃત-કૃત્યોનો હિસાબ
 આપવા જવું-મરી જવું -દેવો=જુઓ
 જવાખ આપવો -લેવો=ખુલાસો પૂછવો
 -મેળવવો, તપાસ કરવી (ર) સાક્ષી કહે
 તે લખી લેવું] ૦દાર વિ. [ફા] જવાખદારી
 વાળું ૦દારી સ્ત્રી જવાખ દેવાનું ભેખમ
 અથવા ફરજ, જુમ્મેદારી, ભેખમદારી -ખી
 વિ. [ફા] જેનો જવાખ મોટો હોય
 એવું (ર) જેના જવાખનું ખર્ચ બરેલું હોય
 એવું (જેમ કે, પોસ્ટકાર્ડ, તાર) -ખી ફૂંડી
 સ્ત્રી સ્વીકારવાનો જવાખ મળ્યા પછી જ
 જેનાં નાણાં લારવાના હોય એવી ફૂંડી
 જવારણુ ન. [જવારવું પરથી] મેળવણું -વું
 સંકિં ['જવલું' પ્રેરક ?] આખરવું
 જવારા પુ. ૦ખ. ૦વ. [દે જવરય; જવવારય]
 જવ વગેરેનાં નાનાં -તાલ કોણેલા અકુરો
 [-વાવવા=દેવીના પૂજન-અનુષ્ઠાનની જવ
 વાવી રચાપના કરવી]
 જવાડું અંકિં જવાની ક્રિયા થવી, 'જવું' બાવે

જવાસો પુ. [સં. યનાસ, પ્રા જવાસ] એક
 વનસ્પતિ
 જવાહિર ન. [જ] હીરામાણેક વગેરે ઝવેરાત
 ૦ખાનું ન. રત્નો વગેરે ઝવેરાત જેમા
 રખાલું હોય તે જગા
 જવાળી સ્ત્રી ['જવ' ઉપરથી] અગૂઠા ઉપરની
 જવના આકારની એક રેખા (ર) જવના
 જેવા સોનાના દાણાના માળા
 જવામદ પુ. [ફા] ખડાદર, વીર -દી
 સ્ત્રી જવામદપણુ, વીરતા
 જલુ અ. કિં [સં યા, પ્રા જા] (તેનાં વેપો-
 નઈ, નય, ન, નઓ, જલુ, ગયુ, ગઈ,
 જઈશ ઇ. થાય છે) ગતિ કરવી, ખસવું
 (ર) પાસેથી ખસવું, ઓછું થવું (૩) થટવું,
 ગુસ્સાન થવું, નાશ પામવું (૪) નીનવું, પસાર
 થવું (૫) અન્ય કિં સાથે આવતા તે ક્રિયા
 બરોબર યા ચોક્કસ થવાનો કે ચાલુ રહેવાનો
 બાવ બતાવે, ઉદા. નાસી જવું, ખાઈ જવું,
 કરતા જવું વગેરે [જઈ ચડવું=અણધાર્યું
 ઓચિંત જવું-પહોંચવું જઈ મળવું=પકડી
 પાડવું (ર)-ના પક્ષમાં સામેલ થઈ જવું ઉદા.
 પોતાના પિતાના શત્રુને જઈ મળ્યો જવું
 આવવું થવું=આવવા જવાનો વહેવાર થવો,
 પરિચિત થવું જવું કરવું=મૂંઝી દેવું, માફ
 કરવું (ર) છોડી મૂકવું જવું રહેવું=પાસેથી
 ચલ્યા જવું, ખોવાવું (ર) નાસી જવું (૩)
 પરપુર્ય સાથે સ્ત્રીનું નાસી જવું (૪) સાધુ-
 વેશગી થઈ જવું જવા ખેસવું=જવાની
 તૈયારીમાં હોવું (ર) મરવાની તૈયારી હોવી.]
 જશ(-સ) પુ. [સં યશ, પ્રા જસ] કીર્તિ.
 [-ઉપર ભૂતિયાં=કરને બદલે તિરસ્કાર
 -આવા=સાર બોલવું, ગુણ ગાવા જશના
 ધર્મા=ક્રોધ મળવી, કકા વાગવો, સાર
 કહેવડ -મળવો=વખાણ ધર્મા, કદર
 થવી] ૦નામી વિ. કીર્તિમત ૦વ ત વિ.
 જશવાળુ, યશવત
 જશન ન. [ફા જશન] હિસવનો કે આનંદનો
 હિવસ (પારસી)
 જશનામી, જશવત જુઓ 'જશ'માં

જશો(-સો)દા સી (સં.) યશોદા-શ્રીકૃષ્ણનાં મા
જસ પુઠ બુઓ જશ

જસત નઠ [સં, પ્રા. જસદ] એક ધાતુ

જસતા પુઠબંધવં ડાધા

જસુ' વિઠ [સં યાજ્ઞ, પ્રા. જસ, હિં. જસ,
જૈસા] જેવુ, મળતુ આવતુ (પ.)

જહતી વિઠ સીઠ [સં] તજતી (લક્ષણા).

-ત્સ્વાર્થા વિઠ સીઠ (કા. શા) જેમા રાખના

વાચ્યાર્થનો ત્યાગ થતો હોય તેવી (લક્ષણા)(ર)

સીઠ તેવી લક્ષણા. -દજહત્લક્ષણા સીઠ

જેમા વાચ્યાર્થનો કેટલેક અરો ત્યાગ તેમ જ

કેટલેક અરો તેનુ ગ્રહણ થતુ હોય તેવી

લક્ષણા (કા શા)

જહમમ નઠ [જ] નરક, દોજા

જહત્લક્ષણા સીઠ [સં.] બુઓ જહત્સ્વાર્થા

જહાજ નઠ [જ] મોહું વહાણ. -જ પુઠ

જહાજ ચલાવનારો (ર) વિઠજહાજનું, -ને લગતુ

જહાન સીઠ [ફા.] જહા, દુનિયા; આલમ

જહાનમ નઠ [બુઓ જહમ] નરક. [-મી

જહું = દીસતુ રહેતું, મરતુ, ગમે તેમ (ખરાબ)

થવું (રાપ કે છુટકાર બતાવવા વપરાય છે.)]

જહાલ વિઠ [મ, સરઠ અ. જહલ, જાહિલ =

નાદાન] ઉદામ, આકળુ (ઊલટું 'મવાલ')

જહાં સીઠ [ફા] દુનિયા, જહાન ંગીર પુંઠ

દુનિયાનો જીતનારો (ર) [સ] એક મોગલ

બાદશાહ ંગીરી વિઠ જહાગીરનુ, -ને

લગતુ (ર) [લા] આપણુઠ, જોહુકમીબર્યુ (૩)

સીઠ જોહુકમી, આપણુદી (૪) અમીરી. ંદીદા

વિઠ [ફા.] દુનિયાના અનુભવવાળું - ચાલાક.

ંપના (ંહ) વિઠ (ર) પુંઠ [ફા] જગતનુ

રક્ષણ કરનાર (બાદશાહ). ંસોજ વિઠ

[ફા] દુનિયાને બાળનાર

જહૌં અઠ [સં યત્ર, પ્રા જહ (-હિ, -હિં), સરઠ

હિં. જહૌં] બ્યા, જે ઠકાણે

જહુ સીઠ + બુઓ જેહુ

જહેજ નઠ [અ. જિહેજ] કન્યાદાન કરતું તે

જહેમત સીઠ [અ જહેમત] મહેનત, શ્રમ

જહુ પુંઠ [સં] (સ) એક પ્રાચીન રાજ.

ંકન્યા, ંભ, ંસુતા સીઠ (સં.) ગંગા નદી

જળ નઠ [સં. જલ] પાણી. [-જ'પુંઠ = નીરવ

શાંતિ ફેલાવી. -પોતિયાં કરવાં = ધોતિયુ

માથે બાધી નાહવુ -મૂકુંઠ = પ્રતિજ્ઞા કરવી

-ભરવું = પાણી વહેવું (ર) આખમા આંસુ

લાવવા. -રેલવું = પાણી ફરી વળવા. -લેવું

= જળ મૂકવુ -શમવું = રેલનાં પાણી

ઓસરી જવા.] ંઆગિયો પુઠ એક વનસ્પતિ.

ંઆમળું નઠ એક જાતનુ ફળ ંકમળ

નઠ બુઓ જલકમલ. ંકીડો પુંઠ પાણીના

કીડો ંકૂકડી સીઠ એક જળચર પક્ષી. ંકૂંઠ

નઠ ચંદ્રની આનુબાનુ આછા પાણીભર્યા

વાદળાને લીધે જેખાતુ ફૂડાળુ ંકીડો, ંકેલિ

સીઠ પાણીમા ખેલવું તે. ંદોડો પુઠ એક

પ્રાણી, 'હિપોપોટેમસ' ંચક્કી સીઠ પાણીના

જેરથી ચાલતી ચક્કી ંચર વિઠ (ર) નઠ બુઓ

જલચર. ંજળું વિઠ આંસુથી ભરાયેલુ

(લોચન). ંજંતુ પુઠ, નઠ. ંજ'(-ય)ત્ર,

ંભત, ંભ(યા)ત્રા બુઓ 'જલ'મા.

ંભ બુઓ પુઠ નદીના કિનારા પર થતી એક

વનસ્પતિ ંઝીલણુ (-ણી) વિઠ સીઠ (લાદવા

સુઠ અગિયારશ) ંતરણુ પુઠ એક છદ.

ંતરંગ પુઠ (ર) નઠ, ંતુલો, ંદાહ, ંદીક્ષા

બુઓ 'જલ'મા ંદૂધી સીઠ એક વનસ્પતિ.

ંદેવતા બુઓ જલદેવતા ંધમણુ સીઠ

જળના બળથી ચાલતી ંધમણુ ંધર, ંનીક્ષિ-

(ંકો) બુઓ 'જલ'મા. ંનેવરી સીઠ એક

વનસ્પતિ ંપતિ, ંપાત્ર, ંપાન બુઓ

'જલ'મા ંપાલો પુઠ પાણીમા ઊગતો પલો

ંપ્રપાત પુંઠ, ંપ્રલય પુંઠ, ંપ્રવાસ પુઠ

બુઓ 'જલ'મા ં (ંજળ) બ'બાકાર,

ંબ ભોળા વિઠ (ર) અઠ જલજલબ'બાકાર;

જલમય ંબિલાડી સીઠ એક જળચર પ્રાણી

ંમય બુઓ જલમય. ંમાણુસ નઠ જેનુ

નીચલુ અર્ધું અંગ માછલી જેવુ હોય છે તેવુ

પાતાળના પાણીમા રહેતુ મનાતુ વેતિયુ માણસ.

ંમાગ, ંયંત્ર, ંયાત્રા, ંયાન, ંયુદ્ધ બુઓ

'જલ'મા ંવાસ પુઠ પાણીમા દૂધી મરતુ તે.

ંશાથી વિઠ [સં] પાણીમાં રાચન કરનાર-

ફૂંથી જનાર. ંસમાધ (-ધિ) બુઓ જલ-

સમાધિ ંસ પ્રદાયક પું જળદીક્ષા
આપનાર, 'એપિરટ' ંચિયતિશાસ્ત્ર જુઓ
જલચિયતિશાસ્ત્ર [(૨) બળતરા થવી
જળજળાણુ અંકિં ['જળણુ' ઉપરથી] બળણુ
જળજળુ વિં જુઓ 'જળ'મા
જળણુ નં ['જળણુ' ઉપરથી] બળતણુ, લાકડા
જળવાણુ અંકિં, -નણુ સંકિં 'બળવણુ'નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક [સળગણુ
જળણુ અંકિં [સં જ્વલ્, પ્રા જલ] બળણુ,
જળસ નં [દે જલસગ?] ઝાડા વારે પડતો
પર જેવો ચીકણો પદાર્થ [-પડણુ = જળસ
નીકળવાનો રોગ થવો]
જળસોઈ સીં [સં જળશયન? જલ + પ્રા સો
= સુત્ર?] (બાળવા કે ઢાઠવાને બંધે)
જળમા સુવાડણું -ડુઆડણુ તે (સં-ચારીને)
(-કરાવવી.)
જળદ(-ધ)ર જુઓ જલદર [(લાકડું)
જળાઉ વિં ['જળણુ' ઉપરથી] બળવાના કામનું
જળાણુ પું જુઓ જલાણુ
જળાગાર નં [સં જલાગાર] પાણીનો હોળ, ટાંકી
જળાતિસાર પું [સં જલ + અતિસાર]
વારવાર પેશાબ કરવો પડે તેવો એક રોગ
જળાધારી સીં [સં જલાધાર ઉપરથી] જેમાં
શિવલિંગ બેસાડવામાં આવે છે તે ક્યારા
જેવો ઘાટ (૨) શિવલિંગ ઉપર ટાણુ નીચે
કાણાવાણુ જળપાત્ર
જળાપો પું ['જળણુ' પરથી] બળાપો, કઢાપો
જળાભાસ પું [સં જલ + આભાસ] મૂળજળ
જળાશય નં જુઓ જલાશય
જળો સીં [સં જલૌકા, પ્રા જલ્ (-લો)યા]
પાણીમાં રહેતો એક જીવડો (ખરાબ લોહી ચૂરી
લેવા તેને ચામડી ઉપર વળગાડવામાં આવે છે)
[જળોની પેઠે વળગણું = આગ્રહપૂર્વક
ચોટવું -મૂકવી = જળો વળગાડી નહાર લોહી
ચુસાવી લેવાવડું] [નાખણું તે
જળોજથા સીં સસારની જળજળ(૨) વિખેરી
જળોદર નં જુઓ જલદર
જળાણુ નં ગૂમડું મરી ગયા પછી રહેલું ચાકું
(૨) મેડો જડતી વખતે પીટો ઉપર પાટિયાં

જડે છે ત્યારે તેની તક પૂરવા નીચે મુકાતી
પાતળી ચીપટ
જઈ પું પૈસો, ફાદિયુ [જળુ, ગીચ ઝાડી
જળજળ સીં ['જાખત + જળુ'] ઓસિ
જગ પું [ફા] મોટી લકાઈ, યુદ્ધ (૨) [લા]
અધડો, કકાસ [-મચવો = ખૂબ લકાઈ જામવી]
બળહાદુર વિં એક ઇલકાબ
જંગડિયો પું સરકારી તિનેરીના નાણા એક
ગામથી બીજો ગામ લઈ જતી વખતે રક્ષક
તરીકે જતો લશ્કરી સિપાઈ
જગમ વિં [સં] એક ઠંકાણેથી બીજો ઠંકાણે
ખસી રાંધે એવું (સ્થાવરથી ઊલટું) (૨) પું
એક પ્રકારનો શિવલિંગપૂજક ભેગી
જંમમો પું લાઠીની એક કસરત
જગલ નં [સં, ફા] વન [-જણુ = ઝાડે
ફરવા -હાજરે જણુ -થણુ = માણસની વસ્તી
વિનાશ થવું -વેરાન થવું -વસાવણું, -સેવણુ
= વનવાસ કરવો (૨) વાનપ્રસ્થ થવું] -ચિયત
સીં જગલીપણું -લી વિં જગલનું, રાની (૨)
ખેડ્યા વિના ઊગેલું (૩) [લા] સુધારો, સરકાર
કે વિવેક વિનાનું [-રેઠ જણુ = સાવ જગલી]
-લીજટ વિં [સરં મ જંગલાજન] સાવ
જગલી, આણધડ, રોચુ
જગલો પું એક રાગ
જગાલ પું [ફા જંગાર, સરં હિં, મ]
તાબાનો કાટ -લી વિં જગાલનું, -ને લગલું
જગી વિં [ફા] જગ -લકાઈને લગતું (૨)
[લા] મોટું, જખર, (૩) સીં કિસ્સાની
બીતમાંનું ત્રાસ બાકું (૪) પું લકવેચો
જગોડો પું ખાખી ખાખાઓની ગોફણ જેવી
લંગાટી (૧) [જગોડો
જગોડો પું જુઓ જિગોડો -ડી સીં નાનો
જઘ(-ધા) [સં] સીં જઘ, સાધળ
જઘડિયાં નં બં વં ચોઘડિયાંવાળા, ટોલ-
કૂમકા વગાડનાર
જઘા સીં [સં] જઘ, જઘ ંસારણુ સીં
જઘનો એક રોગ ંચિય નં [+ ઘડિયાં]
જઘનું હાડકું
જબર(-સ) સીં [સરં મ જઘ્યાઠ, હિં

જંજાલ] એક ભતની નાની તોપ, જંખૂરો
જંજાળ સ્ત્રીં [સરં હિં. જંજાલ (જન કે
જગ + જાળ?)] ઉપાલ; ખટપટ [-મ્ પડવું
= (લગ્ન, કુટુંબ કે ધંધા ઇત્યાદિ) પંચાત
વહોરની-ફસાવ, જંજાળી થવું -ળી વિં
જ જાળવાળુ. [-થવું = પરણવું, સસારી થવું
(૨) ખૂબ કામધંધામા રોકાવું]
જંજીર સ્ત્રીં [ફા] સાકળ (૨) બેડી (૩)
ઘડિયાળની કમાન (૪) ઝાઝર [-દોહવી =
પોતાની સમ્યક સાબિત કરવા લાલ
તપાવેલી સાકળ ઉપર હાથ ફેરવવો, ફિચ્ચો
એ પ્રયોગ કરવો] ંના ગોળો પું [સરં
હિં જંજીરી ગોળા] સાકળથી ભેડેલા તોપના
ગોળા (તે સાદા ગોળાથી બચકર ગણાય
છે) -રં નં સાકળના જેવું ઘરેણું
જંજીરો પું [જ જંજીર] પાણીમા બાધેલો
કિલ્લો (૨) ટાપુ, બેટ (૩) [જુઓ 'જંજીર']
જંખૂરો, એક ભતની પૈડાવાળી નાની તોપ
(૪) [િ] હવુમાનની સાધનાનો મત્ર, જતર
(૫) [ફા જંજીર = સાકળ (ના આકારવું)]
કસબી કિનાર
જંત પું જુઓ જંતુ
જંતર પું, નં [સં યત્ર, પ્રા જંત] તાત્ક
આકૃતિ (૨) તેથી આકૃતિ કે અક્ષરવાળો
કાગળ કે પત્ર, તાવીજ (૩) ભદ્ર
જંતરડું નં [સં યત્ર, પ્રા જંત, સરં િ
જંતરી (યંત્ર, પ્રા જંત = જંકડવું) પરથી]
જુઓ જંતરડું
જંતરમંતર પું, નં જંતર અને મત્ર
જંતરવું સંકિં જંતર કરવું, (તાવીજને)
ભદ્ર અસર આપવી
જંતુ પું, નં [સં] નાતું જીવકું ંજા, ંનાશક
વિં જંતુઓના નાશ કરે એવું ંવિદ્યા સ્ત્રીં,
ંશાસ્ત્ર નં 'બેક્ટીરિયોલોજી'
જંત્ર [સં. યત્ર] નં જુઓ હાયાયત્ર (૨) એક
ભતવું તટુવાધ (૩) પું, નં જુઓ જંતર
જંત્રમધ્યાહ્ન = ખરો ખપોર (હાયાયત્ર
પ્રમાણે પૂરેપૂરો)
જંત્રી પું ['જંત્ર' ઉપરથી] જંત્ર વગાડનાર (૨)

ભદ્રગર, ખેલાડી (૩) સ્ત્રીં [સરં મ] સ્થિ;
અનુક્રમણિકા; સાંકળિયુ (૪) જતરવાનું તાવીજ
(૫) તૈયાર ગણતરીના કોઠો, કોષક
જંદો પું કંકડ પુરુષ (ભવૈયાઓનો એક
વેષ) (એ નામના એક છેલ રાત્ર ઉપરથી
જુઓ ઝડાઝીલણ)
જંપ (જં) પું [પ્રા જાપ્ = ઢાકવું ઉપરથી ?
સરં હિં જાપના, જાપના; મ જાપણે] શાંતિ,
નિરાંત (-વળવો). ંડું અં કિં નિરાંત
વાળવી, શાંત પડવું (૨) જરા ઊંધવું —
આખ મળવી (જંખી જંધું) (૩) તોફાન,
ધમાચકડી, ઇંમાથી રોકાવું, તે બધ કરી શાંત
થવું -પાડું અંકિં જ પવાની ક્રિયા થવી
જંખીર નં [સં.] એક વનરપતિ, એક ભતની
લિંગોઈ [ઝાળી
જ ખીલ સ્ત્રીં [ફા] ખમૂરીના પાંદડાની ગૂથેલી
જ છુ(-ખૂ) નં [સં] ભછુ
જંછુ(-ખૂ)ક પું, નં [સં] શિયાળ
જંછુ(-ખૂ)ખંડ, જંછુ(-ખૂ)ઢીપ પું [સં]
(સં.) (પૌરાણિક ભૂગોળ પ્રમાણે) મેરુ
પવતની આબુઆબુ આવેલા સાત ખંડમાનો
એક (૨) [બૌદ્ધોની માન્યતા પ્રમાણે] ભારતવર્ષ
જંખૂર નં [સરં મ જંબોરા, હિં જંબૂર(-રા)
(જ જંબૂર = ભમરો ઉપરથી ?)] ખીલા ખેચી
કાઢવાનું ઓભર — એક ભતની પકંડ
જંખૂરિયો પું ['જંખૂરો' ઉપરથી] નાનો છોકરો
જંખૂરો પું [ફા] એક નાની તોપ (૨) [જ.
જંબૂર = ભમર ? સરં હિં જંમૂરો] બાજગરનો
મદહનીશ છોકરો
જંખે જંખે અં 'જય અખે ! જય અખે !'
એવા પોકાર [-કરવું = ખેજવાબદાર નાચકૂદ
કે ખર્ચ કરવું (૨) [લા] અવ્યવસ્થિત રીતે
ગમે તેમ વર્તવું જેથી કાઈ બહીવાર ન આવે
ભઆવ સ્ત્રીં જંખુ ને આવવું તે, આવલ
ભઈ વિંસીં ['ભડું' = જંમડું, 'ભડું' ભૂં
કું ઉપરથી] જંખે; જંખેલી (૨) સ્ત્રીં પુત્રી
(૩) [સં જાતિ, પ્રા જાઈ] એક. ફૂલની વેલ
(માલતી ?) કે તેવું ફૂલ [ખં વં
જાઓ ('ભવ' ભેડણી નહિ) 'જંખું' આજ્ઞાર્થ

ભક પુ. (કા) બળનો ધક્કો (ર) ધસારો (૩) વળનું ઢાણ (૪) વ્યવહારનો બોલો (૫) અર્થનો ભાર
ભકડસીકડ, -હું વિ. [ભકડાણુ + સડકડાણુ ઉપરથી ?] નખળા બાધાનું, વારવાર માફ પડ્યા કરતું
ભકાર(-રે) પુ. ['ભ' + કાર] 'ભયો' એવો ઉદ્ગાર, અસહકાર - [વસ્ત્ર, વાસકોટ ભકીટ નં. [રૂં જેકેટ] એક પ્રકારનું પહેરવાનું ભગ પુ. [સં યાગ, પ્રા] યજ્ઞ (ર) સ્ત્રી. [?] રજાદે (જવારા) (૩) [જુઓ 'જગા' જગા (૪) ['ભગતું' પરથી] ભગતું તે, ભગતિ [ભમ વાવવા = જવારા વાવવા કે માતા વાવવા, રજાદેનું આઠ દિવસનું અનુષ્ઠાન કરવું]
ભગતું વિ. બંધતું નહિ તેવું, ભગત(ર) સાવધાન - તી એત વિ. સ્ત્રી. જેની ભયોતિ - શક્તિ ભગત હોય - તરત પારખુ બતાવતી હોય તેવી (દેવી) [- ભૂતરણું = ભણી બૂળને બગાડવું ભમતો દહાડો = આબાદીનો વખત (ર) ખરાબ - લડવાડનો દહાડો] બળેધ વિ. તરત પારખુ બતાવે - શિક્ષા કરે તેવું (દેવ, દેવી)
ભગરણુ નં. [સં] ભગતું તે, ઉભગરો (ર) ભગતિ [- કરણુ = ભગતું; ગોધં મત કે ભજન નિમિત્તે ઉભગરો કરવો] - હિચો પુ. ભગરણુ કરનારો ભગરિત વિ. [સં] ભગેણુ, ભગત
ભગરિયો પુ. [પ્રા જાગરિજ] જુઓ ભગરણિયો (ર) ભૂતનો સાથી - ડાકલું વગાડનાર
ભગરૂક વિ. [સં] ભગત (ર) સાવધ
ભગર્તિ સ્ત્રી. [સં] ભગતું તે (ર) સાવધપણું ભગતું અંકિં [સં. જાગ, પ્રા જગ] બંધમાંથી બંધતું, ભગત થવું (ર) પ્રમાદમાં ન પડવું, ભગત રહેવું (૩) ભગતા હોણ (૪) ફરી બંધતું, તાણુ થવું (જેમ કે, વાત પાછી ભગી છે) (૫) અજ્ઞાનમાંથી નીકળવું; જ્ઞાન પામવું [ભગી જણુ = એવિતા બંધમાંથી ભગતું, ભગત થઈ જવું] - વણું સં. કિં. + જગાડવું
ભગામીકું વિ. થોડું કે ભગતું અને થોડું કે બંધતું ભગીર સ્ત્રી. [ફા] સરકાર તરફથી અક્ષિસ તરીકે મળેલી જમીન કે ગામ. ૦૬૧૨ વિ.

ભગીર ધરાવનાર (ર) પુ. ભગીરનો ધણી. ૦૬૧૨ સ્ત્રી. ભગીરદારપણુ - રી વિ. ભગીરને લગતું (ર) સ્ત્રી. ભગીરદારી ભગત વિ. [સં જાગ્રત્ પરથી અશુદ્ધ રૂપ સરં મ] ભગેણું, ભગતું, ભગત ૦૮૧ સ્ત્રી. - તિ સ્ત્રી. જુઓ ભગર્તિ, ભગતાપણુ (ર) [લા] ચપળતા, ચેતન
ભગો વિ. પુ. ['ભગતું' ઉપરથી] ભગનારો (ર) ભગત, સાવધ અપ્રમાદી
ભગત વિ. [સં] ભગતું (ર) હોશિયાર, સાવધ - દવસ્યા સ્ત્રી. [+ ભવસ્યા] ભગતિની અવસ્યા (ર) ચિત્તની તણ દશામાંની એક ભગત પુ. [સં. યાચક], ઓત્તિ સ્ત્રી. - ના સ્ત્રી. - હું સં. કિં. [સં યાચ્] જુઓ અનુક્રમે યાચક, યાચકવાત, યાચના, યાચવું
ભગત વિ. ['ભગતું' ઉપરથી] કટાણો આવે તેટલા કાલાવાજા કરનાર (ર) ભાગેણુ - ચાવેકા પુ. ૫૦ ૫૦ ભાગણના જેવું વર્તન, દૈન્ય ભગત વિ. [સં જાત્ય, પ્રા જન્ન = કુલીન, શ્રેષ્ઠ] અભિભત, ઉત્તમ
ભગત સ્ત્રી. [તુર્કી, હિં જાગિમ, મ જાજ, જાજીમ] પહોણું, ભડું એક પાથરણુ ભગરમાન વિ. જુઓ ભવવ્યમાન (ર) તરત પારખુ દેખાડે એવું (૩) કરકા મિભગતું, રૂઆબદાર, તેજી
ભગરૂક વિ. [સં જર્જર, પ્રા જજ્જર] તરત નાશ પામે એવું, બિચારું, પામર (ર) જરી ગયેલું, પાંખા વણાટનું
ભગરૂક પુ. નં. [ફા જાયેજર] સડાસ, પાથખાતું ભજુલમાન વિ. + [સં જાજ્વલ્યમાન] જુઓ ભગરમાન
ભગવલ તી વિ. સ્ત્રી. [સં] ચળકતી, ભગવલ્યમાન ભગવલ્યમાન વિ. [સં] પ્રકાશથી ઝગઝગતું, ફેલીપમાન
ભગ વિ. [પ્રા જઠ, સરં હિં, મ] રજૂપૂતોની એક ભતનું (ર) પુ. તે ભતનો આદમી (૩) સ્ત્રી. ઘેરાખકરાના વાળ
ભક સ્ત્રી. ૦૫૫૫ નં. - ૬૧૬, - ૬૧૬ સ્ત્રી. [જુઓ 'ભડું'] ભકાપણુ - ડિયુ વિ. ભડું

(જરા કટાક્ષમા) ઓધરું વિં જડ, નડી કે
 મોભાત્ર યુદ્ધિવાળુ
 બહુ વિં [સં જડ, પ્રા જહુ, સરંમ જાઢ (-ડા)]
 બહાર (૨) ચરખીથી ભરેલું (૩) ઘાઢું (૪)
 તીણું નહિ એવું (૫) જોખરું, ભારે (૬)
 [લા] મઢ યુદ્ધિવાળુ (૭) આશિષ્ટ, ગામડિયું
 (૮) ઓછી ઝીણવટવાળુ (જેમ કે, એવું કામ
 જરા નહુ હોય ખરું) [-ખદડ = ઠાસીને
 વણેલું, નહુ (નડા સૂતરનું). -ખખખડ =
 નહુ ને મજબૂત -પાતથું = નહુ કે પાતથું
 ગમે તેવું, જેવું હોય તેવું કે તેટલું -ખખખડ
 વિં નહુ, ધટ (દૂધ માટે).] ંખ(-ભ)મ
 વિં ખૂખ નહુ ંરે (-રે)ડ વિં રગડા
 જેવું નહુ -ધટ
 બહેને પું રજપૂતોની એક નતનો માણસ
 બડથ નં [સં] જડતા (યુદ્ધિની)
 બણુ વિં ['ભણુ' ઉપરથી, સં. જાનત્, પ્રા]
 ભણનાર(૨)ઓળખાણવાળુ; પરિચિત ંખણુ
 (-થું) નં માહિતગારખણુ (૨) આવડ, જ્ઞાન
 બણુ (ણ.) સ્ત્રીં [ભણુ પરથી] ભણું તે,
 જ્ઞાન, માહિતી(૨)ઓળખાણ ંકાર વિં (૨)
 પું ભણનાર ં(-ન)પિછાણુ(-ન) સ્ત્રીં
 ઓળખાણપિછાન [ભણનાર
 બણુબુ(-ન)હાર(-ર) વિં ['ભણુ' ઉપરથી]
 ભણુતક વિં ['ભણુ' ઉપરથી] ભણકાર
 ભણુભેદુ વિં [સં જ્ઞાન, પ્રા. જાણ + ભેદ ?]
 વાતનો ભેદ ભણનાર, અદરની વાત ભણું
 ભણું સંકિં [સં. જ્ઞા, પ્રા. જાણ] (કશા વિષે)
 ખખર, માહિતી, સમજ, જ્ઞાન, આવડ કે
 પરિચય વગેરે હોવું કે પામવું (૨) [સરંમ ર્જિ.
 જાનના] માનવું, કંપવું (જેમ કે, હું ભણુ
 કે તે કરશે) [ભણી ભેઈ(૦ને), ભણી
 ખૂણ(૦ને) = ભણતા છતાં, ધરાશી]
 ભણીવું વિં [સં. જ્ઞાત, પ્રા. જાણિજ] ઓળખીવું
 (૨) અનુભવી (૩) પ્રસિદ્ધ
 ભણે, ભણે કે અં [સરંમ અપ જણિ(-ણ),
 મ જણુ = સં. જ્ઞ. 'એવું જ હોય ને' એવી
 ઉત્પ્રેક્ષા બતાવતો શબ્દ (૨) [સં. જાને, પ્રા.
 જાણે] 'માનો કે' એવો ભાવ બતાવતો શબ્દ

ભણે(-ણે)અભણે(-ણે) અં ભણતા કે
 અભણતા; વગર ધરાઈ
 નત વિં [સં] જન્મેલું, ઉત્પન્ન થયેલું. ંક
 નં નતકર્મ (૨) જન્માક્ષર, જન્મકુડળી (૩)
 યુદ્ધ ભગવાનના પૂર્વજન્મની કથા, નતકકથા
 ંકર્મ નં (જન્મવેળા કરાતો) સોળ સ રકાર-
 માનો એક ંમૃત વિં મરેલું અવતરેલું
 નત (તા.) સ્ત્રીં [સં જાતિ] નતિ, વર્ગ (૨)
 ખાનદાન કુલ (ઉદા તુ તારી નત ઉપર
 ગયો) (૩) નાત, જ્ઞાતિ (૪) પક, દેહ [સરં
 અ જાત] (૫) [લા] મૂળ સ્વભાવ (૬)
 [સમાસના પૂર્વપદ તરીકે] 'નતનુ-પોતાનું',
 'આપ' એ અર્થમા [-ઉપર જનું = નતિ-
 સ્વભાવ કે મૂળસ્વભાવ દાખવવો (૨) મિતજ
 કરવો. -ચોરવી = કામ કરવામાં પૂરી શક્તિ
 ન વાપરવી (૨) ન્યાત હુપાવવી. -જણાવી =
 મૂળ નતિ કે કુલના સ્વભાવનું લક્ષણ પ્રગટ થવું,
 પરખાવું, પોત પ્રકાશવું -નતનું = વિવિધ,
 અનેક નતનું, ચિત્રવિચિત્ર -તોડવી =
 તનતોડ મહેનત કરવી -નું અડધું = તકલાદી
 શરીરનું, નખળા બાવાનું -ખોળાવી = ભ્રષ્ટાચાર
 કરવો(૨)વટલાવું -માં લેવાનું = ખાનદાનીની
 દષ્ટિએ પ્રતિષ્ઠાને હાનિ ન પહોંચે માટે
 તુકસાન વેઠવું નતે ને જીવે = એક પોતે જ,
 એકલું, એ ભાવ દર્શાવે જેમ કે, નતે ને
 જીવે જે કહો તે એ છે] ંઅનુભવ
 પું પોતાનો જ અનુભવ. ંકમાઈ સ્ત્રીં પોતે
 નતે કરેલી કમાણી ંજમાત સ્ત્રીં આખી
 નાતની જમાત -સમૂહ ંનું વિં નતે,
 નતિથી. (ઉદાં નતનો કોણ છે એ ?)
 ંભુદિ સ્ત્રીં પોતાની યુદ્ધિ (પારકાની
 શિખવાણી વિનાની) ંભાઈ પું નતિભાઈ
 ંમહેનત સ્ત્રીં નતે કરેલી મહેનત, સ્વાશ્રય
 (૨) શરીરશ્રમ. ંમુચરકો પું પોતે જ
 પોતાના નમિન થવું તે. ંરખું વિં નત
 સાચવનાર, સ્વાર્થી. ંલખાણુ નં પોતે
 લખેલું લખાણ. ંવંત, ંવાન વિં ઊંચા
 ખાનદાન કે ઓલાડનું. ંસ્વભાવ પું નતિ
 સ્વભાવ, કુળનો -આપદાદનો સ્વભાવ

નતર સીં [સં યાત્રા] વાધરી ઇત્યાદિ પાઠા,
અકરાનો કૂર વધ કરી દેવીનો ઉત્સવ કરે છે
તે (ર) [ક] નત્રા

નતકાર પું + ઝીતકાર, ઝગઝગાટ
નતવેદ(-દા) પું [સં] અગ્નિ
નતિ સીં [સં] કુળ, વર્ણ કે નાત તથા યોનિના
ભેદસૂચક વર્ગ, સમુદાય ઉદાહરણ 'મનુષ્યભતિ,'
'આર્યભતિ', 'ક્ષત્રિયભતિ'(ર)[વ્યા.]વિગભેદ
સૂચક વર્ગ(૩)[ન્યા] અમુક વગની જુદી જુદી
વ્યક્તિઓના રહેઠો સમાન ધર્મ(૪)મત્રામેળના
અધારણવળો એક હાલિલગ ઠાકે પું
નતિ નતિ વચ્ચેનો દ્વેષ ધર્મ પું ફરેક
નતિની વિશિષ્ટ ફરેક(ર)એક આખી નતિનો
વિશિષ્ટ સ્વભાવ ઠાકે પું એક જ નતિ કે
જ્ઞાતિનો હોઈ ભાઈ ઠાકે પું નતિ નતિ
વચ્ચેનો તફાવત ઠાકે પિં નતિમાંથી ભ્રષ્ટ
થયેલું, ન્યાત બહાર ઠાકે પું નતિભ્રષ્ટ થવું
તે ઠાકેમાંસા સીં નતિઓના ગુણધર્મ
અર્થતુ શાસ્ત્ર, 'એચ્ચોલોહ' ઠાકે પું
નતિનું લક્ષણ-વિશિષ્ટતા ઠાકે પું
જ્ઞાતિ જ્ઞાતિ વચ્ચેનો આધારીધારો વ્યવહાર
ઠાકે પિં નતિ બતાવનાર (ન્યા) ઠાકે
પું નતિ વ્યક્તિથી જિન રહી શકે છે તેવા વાદ,
'રિયેલિઝમ' (ન્યા) ઠાકે પિં અમુક
વ્યક્તિનો બોધ કરાવવા સાથે જ તે વ્યક્તિમાં
રહેલી નતિનો પણ બોધ કરાવે તેવા (શબ્દ)
[ન્યા] ઠાકે પિં નતિલક્ષણ,
'કોનોટેશન' [ન્યા.] ઠાકે પિં (૫ વિ.)
અમુક આસ નતિભેદ, 'રેપીડીઝ' ઠાકે પિં
કુદરતી વેર ઠાકે પિં જુઓ નતિ
વહેવાર ઠાકે પિં નતિવાચક શબ્દ,
સામાન્ય નામ ઠાકે પિં [સં] નતિસ્મરણ-
વાળું ઠાકે પિં પૂર્વજન્મનું સ્મરણ
ઠાકે પિં નતિ કે કોમનો વિશિષ્ટ
સ્વભાવ (ર) પોતાનો સ્વભાવ
નતીય વિં [સં] નતિનું, ને લગત(ર)સીપુરુષ
સ બધને લગતું, 'સેક્યુઅલ' [સ્વનતીય
નતીકુ વિં [નતિ] ઉપરથી] પોતાની નતિનું,
નતુધાન પું [સં] રક્ષક

નતુપ વિં [સં] લાખનું બનાવેલું કે તે વડે રસેલું
નતે (તે.) અં [નત] ઉપરથી] પોતે, પડે (ર)
નતિથી, નતિ પ્રમાણે (ઉદાહરણ તે નતે દાણ છે)
નત્ય વિં [સં] મૂલકાણીય, 'રાઈટ એન્ગલ' (ગ)
(ર) જુઓ નત્ય ઠાકે પિં 'ઓરિયેન્ટલ
પ્રોજેક્શન' (ગ) ઠાકે પિં પું
'રેડે ગ્યુલર કો-ઓર્ડિનેટ્સ' (ગ) ઠાકે પિં
જુઓ પું લખચોરસ, 'રેડેન્ગલ'
નત્ય ધ વિં [સં] જન્મથી આંધળું
નત્યભિમાન નં [સં] પોતાની નતિનું અભિમાન
નત્રા સીં [સં યાત્રા] તીર્થોની મુસાફરીએ
જવું તે (ર) દેવ કે મહાપુરુષને નિમિત્તે થતો
મોટો સમારભ કે મેળો (૩) બરણપોષણનો
માર્ગ ઠાકે પિં (ર) વિં નત્રા કરવા જનાર
નત્યુ(-થૂક) અં [સરં મ જાથૂ] હમેશ રહે-
ચાલ્યા કરે એમ
નદર નં [દે જહર] એક નતનું ધાળુ રેશમી
કપડું [-નું કપડું = કન્યાને પદચાવના
પહેરાવાય છે તે - નદર]
નદરિયુ નં જુવાર કે ઘઉંના પોકનો લાડુ
નદવ પું જુઓ યાદવ, ઠાકે પિં (સ)
શ્રીકૃષ્ણ -વાસ્તવથી સીં નદવોની અદર
અદર થયેલી લડાઈ (ર) [લા] એક વગનાં
માણસોની માહોમાહોની લડાઈ -વી સીં
યાદવી, નદવાસ્તવથી (ર) (સ) દુર્ગ
નદી સીં [ફા] ઠીકરી (જેમ કે, શાહનદી)
નદું, -દું [ફા] પું, નં મત્રતત કે હાથ-
ચાલાકીનું કામ ઠાકે પિં (-દું) વિં નદથી થયેલું,
અમરકારી, વિલક્ષણ ઠાકે પિં (-દું) કપટ નં નદ
અને કપટ ઠાકે પિં (-દું) બોલ(-રો) વિં પું
નદુભણનાર, નદુગર ઠાકે પિં (-દું) ગ(-ગી)ર પું
નદું કામ કરનાર ઠાકે પિં (-દું) ગ(-ગી)રી સીં
નદુની વિલા (ર) નદું કામ ઠાકે પિં (-દું) ગાકે
વિં નદું અસર કરે એવું, માયાવી, મોહક
ઠાકે પિં (-દું) દોહાનું નં બં બં નદ -મત્રતતર
ના નાના નાના પ્રયોગો ઠાકે પિં (-દું) મત્રતર પું
નદુનો મત્ર
નદે વિં [અ ચિવાદહ] ન્યાયા, વધારે
નદો પું [ફા] ઠીકરી (જેમ કે, શાહનદો)

જાન સ્ત્રીં [દે જન્ના, જાણણ] લગ્નમાં વર સાથે
જનારાઓનો સમૂહ [-જોડવી, -મેળવવી,
-સુંઢાડવી = જાનને તૈયાર કરી લઈ જવાની
ધામધૂમ કરવી જાનમાં જઈ, જાને જઈ
= વર પરણાવવા જવું જાને આવવું =
જાનૈયા થઈને આવવું (૨) [લા] આગતા-
સ્વાગતાની અપેક્ષા મનમાં રાખવી (જાનૈયા
પેઠે)]

જાન નં [ફા જિયાન? સરં મ] તુકસાન,
હાનિ (-કરવું, -થવું) (૨) પું [ફા] જવ,
પ્રાણ (૩) [લા] પ્રાણપ્રિય માણસ (૪) હમ,
શક્તિ [-આપવો = જવ આપવો, -ને ખાતર
પોતાનો જવ જતો કરવો જાનથી ખેજાન
કરવું = મારી નાખવું, બચકર તુકસાન કરવું
-પર આવવું = જવ પર જોખમ આવવું (૨)
મરણિયા થવું -પર કરવું = જવના જોખમે
કરવું -લેવો = મારી નાખવું] ઝગરું વિં
તુકસાન કરનાર (૨) જાન દીધે યો તુકસાન
ખર્યે મળે એવું ંનિસાર વિં [ફા] પ્રાણને
ભોગે સેવા કે ભક્તિ કરે એવું ંદિશાની
સ્ત્રીં [ફા] પ્રાણપ્રાણ. ંમાલ પું જવ અને
માલમત. ંવર નં [ફા] જનાવર, પશુ (૨)
[લા] વાધવર જેવું હિ સ પશુ [રામ

જાનકી સ્ત્રીં [સ] (સ) સીતા ંનાથ પું (સ)
જાનપદ વિં [સ] ગામડાનું, -ને લગતું (૨)
પું ગામડિયો ('પૈર'થી ઊલટો) (૩) દેશ

જાનપિછાણ (-ન) સ્ત્રીં જુઓ જાણપિછાણ
જાનદિશાની સ્ત્રીં [ફા] જુઓ 'જાન' [ફા] મા
જાનરડી સ્ત્રીં ['જાન' ઉપરથી] જાનમાંની સ્ત્રી
જાનવર નં [ફા] જુઓ 'જાન' [ફા] મા
જાનં સ્ત્રીં [ફા] માશુક, પ્રિયા
જાની વિં [ફા] જાન સસુ પ્રિય (૨) જવલેણ
જાની પું [સ] યાચિક] યસ કરાવનાર, પુરોહિત
(૨) એક બ્રાહ્મણ અટક

જાનીવાસો પું [જાન + વાસો, સરં મ જાન
(-નિ)વસા, હિં જનવાસ] જાનનો ઉતારો.
[-કાઘો થવો = મ ગતિયાઓમાં ફાટફૂટ પડવી,
ધરની એબ બહાર આવવી.]

જાનુ સ્ત્રીં [સ] ઘૂંટણ

જાનેવારી પું જુઓ જાનુઆરી
જાનૈયા પું ['જાન' ઉપરથી] જાનમાં જનાર પુરુષ
જાનોતર [સરં દે જન્ના] સ્ત્રીં જાન (લગ્નની)
જાનુઆરી પું [૩] ખ્રિસ્તી પહેલો મહિનો
જાનવરિથ નં [સ] જાનુવું હાડકું, ઢાંકણી;
'ની-કેપ' [કરનારો, જપિયો

જાપ પું [સ] જપ ંક [સ], -પી પું જાપ
જાપતો પું [મ. જાવ્તજ] પાકો બ'દોબસ્ત,
જાતો, કાખ; તકિદારી [-મૂકવો = ચોક્કી
પહેરા જેવો બ'દોબસ્ત કરવો કે ગોઠવવો.
-રાખવો = કાખમાં રાખવું, બ'દોબસ્ત કરી
સંભાળવું જાપતામાં રાખવું = અકુશ કે
કાખમાં રાખવું, સાચવવું]

જાપાની વિં [૩ Japan, મૂળ 'નિપ્પોન
= સૂર્યોદય' ઉપરથી] જાપાન દેશનું કે તેને
લગતું (૨) [લા] તકલાદી (૩) સ્ત્રીં
જાપાનની લાપા (૪) પું જાપાનનો વતની

જાપી પું જુઓ 'જાપ'માં
જાપ્તો પું જુઓ જાપનો [ઉત્તારી
જાફત સ્ત્રીં [જુઓ જિયાફત] મિજબાની,
જાફરમાની વિં ['જાફરાન' ઉપરથી, સરં મ.
જાફરમાના (-તી)] કેસરના રંગનું

જાફરાન નં [મ] કેસર
જાફરાખાદી વિં જાફરાખાદ શહેરનું કે તેને
લગતું (ભે સ. ધી ઇં માટે મુખ્યત્વે વપરાય છે)
જાફરાં (-રિયાં) નં ંવંવં ['જાફરાન' (કેસરના
તાતણા) ઉપરથી ?] લાખા કેશ (ખાસ કરીને
અચ્ચવસ્થિત) (૨) બાખરા -રું, -રિયું,
-રિયાણું વિં જાફરાણું

જાફરા નં બેઢરકારી
જાખજા અં [ફા] ઠેકઠેકણે જહીં તહીં (૨)
અતિશય, વધારેપડતું

જાખર વિં (કા) મરવા પડેલું, દુદ્ધ
જાખાલિ પું [સ] (સ) એક ઋષિ
જામ પું, નં [ફા] ખાલો
જામ પું [ફા. જાનહૂ પરથી ?] જામસાહેબ;
જામગરના દરબારનો ઇલકાબ (૨) [સં. યામ]
એક પહેાર (૩) [૧] જામફળ-
જામગરી સ્ત્રીં [સરં હિં. જામગી (-ગિરી), મ-

જામળી, ફા જામળી પરથી ?] બૂક કે તોપના
દાને સળગાવવા માટેની કાંકડી - પલીતો
[-ચાંપવી, -ચૂકવી, -સળગાવવી = તોપ
બૂકનો પલીતો સળગાવે (૨) (લા)
ઉંચકેણી કરવી, -સળગાવવું]

જામણ નં ['જામણ' ઉપરથી] જામણ - બધાવુ તે
(૨) અંધકરણ, મેળવણ [પરશુરામ
જામણ નં પુ ['સ'] (સ) જામણના પુત્ર -
જામણની સ્ત્રી ['ફા. જામણ + દાની (ફા)]
એક જામણ જાની ગર સુતરાઈ કપડું (૨)
ચામણની ચેલી

જામણ નં પુ ['ફા જામણ + દાર (ફા)] જામણ-
ખાનાનો ઉપરી બધાવુ નં જામણ, દાગીના,
રોકડ વગેરે કીમતી વસ્તુઓ સામવાની જગા
જામણ (-મિ)ની સ્ત્રી ['સ' યામિની, પ્રા જામિની]
રાત [જામણનું ઝાડ (૨) તેની વાડી
જામણ નં એક ફળ - જામણ. - ણી સ્ત્રી
જામણ અંકિં ['અ' જામણ પરથી] એકડું થવું,
છૂટા છૂટા તત્વાનું એકત્ર થવું (જેમ કે દેણ
જામણ, કચરો, મેલ જામણ) (૨) થન થવું, કરવું,
બાંધવું, બધાવું (જેમ કે દૂધ, ખરફ જામણ)
(૩) રિયર કે દંડ થવું (જેમ કે ખીણી જામણ)
(૪) ખરોખર ચાલવું, પૂરું રગમાં આવવું,
પુરખાવું થવું, મચવું (જેમ કે મૈત્રી, ધણો,
યુદ્ધ જામણ) [જામણ જામણ = ઠેરની, અંધડો
થઈ જવો, લડી પડવું]

જામણ (-ન, -ય) પુ ['સ'] જામણ
જામણની સ્ત્રી ['સ' યામિની] જામણ, રાત્રિ
જામણ (-મી) ન પુ ['અ'] ખીજાની જામણદારી
પોતા પર લઈ તે વિશે કબૂલાત આપનારો
[-આપવા = ખાધથી આપવી - થવું =
ખીજાની જામણદારી પોતા પર લેવાની કબૂલાત
આપવી - પર છૂટવું = જામણ આપીને
(અટકાયતમાંથી) છૂટવું - માગવા, - લેવા =
ખાધથી લેવી - માગવી] બધા નં જામણ
તરીકેનો લેખી કરાર. બગીચી, -ની સ્ત્રી
જામણ થવું તે, ખાતરી આપવી તે
જામણ પુ ['ફા'] મોટા ઘેરવાળો ધણો જ નીચો
એવો એક જામણ અગરખો

જામણ પુ ['અ' જામણ] સ્વાદ; લહેજત
જામણ સ્ત્રી ['ફા'] માલમિલકત, જામણ
જામણની નં પુ ['ફા'] હકદાર, ગાંધીએ ખેડનાર
જામણની સ્ત્રી ['સર' હિં, મ., સં જાતિપત્ની]
જામણ ઉપરનું મુગધીદાર છોડવું, જામણ
જામણ નં ['સં જાતિપત્ની' એક ફળ - તેજા
જામણ સ્ત્રી ['સં'] સ્ત્રી, પત્ની બપતિ (-તી) નં
બાંધવું પતિપત્ની, હપતી

જામણ વિં ['જામણ' = જામણ ઉપરથી, મં જાત,
પ્રા જામણ] જામણ (સ્ત્રી) જામણ - થો પુ
પુત્ર (૨) વિં પુ જામણ, જામણ
જામણ (૨) સ્ત્રી ['જે' જુઆરી, જોવારિ] એક
અનાજ, જુવાર બધાજામણ સ્ત્રી ['લા'] જામણ
જામણ [-થઈ જામણ = સોણ સરતુ થઈ જામણ,
મહારવ થઈ જામણ]

જામણ પુ ['સં'] પરથી સાથે પ્રીતિ કરનાર, યાર
ઠકમં નં વ્યભિચાર ઠકમં વિં વ્યભિચારી
જામણ વિં વ્યભિચારથી જામણ ઠકમં સ્ત્રી
જામણ સાથેની પ્રીતિ

જામણ (-થુ) નં ['સં'] જામણ રોગી થઈ જામણ
તેવો મન-પ્રયોગ (૨) વશીકરણ
જામણ સ્ત્રી ['જુઓ જામણ'] મુસલમાનોમાં
મરણને યોગે વિશે કરવામાં આવતી
ઉઠમણની ક્રિયા

જામણ સંકિં ['સં' જામણ પરથી] જામણ કરવું
જામણ સ્ત્રી ['સં'] વ્યભિચારિણી
જામણ (-ર) અં ['અ'] જામણ
જામણ સ્ત્રી ['સં' જામણ ઉપરથી] જામણ જામણ
બિજામણ સ્ત્રી પકડાય નહિ અથવા રાક
ન પડે એવા વ્યભિચાર

જામણ અં ['અ' જામણ] જામણ, જામણ
જામણ નં ['સં' જામણ ઉપરથી] જામણ જામણ
જામણ (-ળ) સ્ત્રી ['સં'] જામણ, પખી વગેરે
પકડવા માટેની જામણ (૨) ધણી વસ્તુઓ
ગૂંચવાઈને થયેલું જામણ (૩) ['સર' હિં, અ
જામણ] ફાંદો, ફરજ [જામણમાં ફાંદાં = હેત-
રાવું, કપટમાં સપડાવું - જોડવાવી, -નાખવી,
-પાથરવી, -ફેલાવવી, -ખિણાવવી =
પશુપખી પકડવાને જામણ તૈયાર કરવી (૨)

ફસાવવા માટે પે તરો રચવો, ફસવો ગોઠવવો.]
 બાલગદર્ભ નં [સં.] એક ચામડીનો રોગ
 બલમ વિં બુઓ બલિમ, બ્બેર વિં બુલમ
 કરવામા પૂરું. -મી સ્ત્રીં કૂરતા, બલમપણુ
 બલિમ વિં [અ] બુલમી, નિર્દય ંપણુ નં
 બલી વિં [હિં, બુઓ 'બલ' (૩)] કપટી,
 બતાવટી, બુહું
 બન સ્ત્રીં [સં યાપય, પ્રા જાવ, બુઓ જવુ;
 સરં મ જાવા] જવાની ક્રિયા ંઆવ સ્ત્રીં
 [+ આવવુ] ભઆવ
 બવક વિં [બુઓ બવ] બહાર જવુ કે મોકલાવુ
 (૨) સ્ત્રીં બહાર મોકલેલુ તે (૩) ખરચ,
 ઉધારેલી રકમ(૪)પું [સં યાવક] (લાભિયો)
 લાલ રગ ંખારનીશી સ્ત્રીં [સરં મ]
 બવક પત્રોની નોધપોથી [જિદગી પર્યંત
 બવજીવ અં [સં. યાવજીવ, પ્રા જાવજીવ]
 બવડભાવડ અં જેવું તેવુ, અધૂરુ, તકલાદી
 બવત અં [સં યાવત] ન્યા સુધી ંચંદ્ર-
 દિવાકરૌશં પ્રં બુઓ યાવચ્ચદ્રદિવાકરૌ
 બવરી સ્ત્રીં [સં જ્વર પરથી?] ચોખા અને
 ફાળનું (માઠાનુ પથ્થ) એવુ હલકું ખાણું
 (વેદો તાવમા લલામણ કરે છે)
 બવરુ (-બુ) વિં [સં જૂ?] જણ, ઘસાઈ ગયેલુ
 (૨) ક્ષણભંશુર (૩) નાચુક
 બવલી સ્ત્રીં [બુઓ આવલી] ખભૂનીના
 પાદડાની સાદડી [પડ, કા/બી
 બવણું વિં બુઓ બવરુ (૨) નં રાખવુ પાતળું
 બવંત્રી (-તરી) સ્ત્રીં [સરં હિં જાવિત્રી, ન
 જાવત્રી] બુઓ ભયપત્રી
 બવા નં (સ) હિંદી મહાસાગરનો એક બેટ
 બહું અંકિં [સં યા, પ્રા જા] જવુ (કા)
 બહું અંકિં [સં જન્, પ્રા. જા] જન્મવું
 (૨) સંકિં જન્મ દેવો, જણવું
 બવેદાન વિં [ફા. જાવિદાન] હમેશવુ, કાયમી
 (૨) અં હમેશ (૩) સ્ત્રીં પરલોક -ની
 સ્ત્રીં કાયમીપણુ, નિત્યતા
 બસક વિં પુકળ, લેઈએ તે કરતાં વધુ
 બસ (-હ) ક્રિયાં નંખંવં પુકળતા. [-જીડવાં
 = ખૂબ ખચ પાણી થવું]

બસલ વિં (કા) માહલુ, દુર્બંજ, તકલાદી
 બસવેણુ સ્ત્રીં [સં જપાસુમનસ; પ્રા. જાસુમણ]
 બુઓ ભસુ
 બસા (-હા) ચિટ્ટી સ્ત્રીં બસાતુ કારણ દર્શાવતી
 ચિટ્ટી. [-બાધવી = બસાની ચિટ્ટી છાનીમાની
 કયાય લગાવવી, મૂકવી]
 બસુ, બસૂદ (-દી) સ્ત્રીં [બુઓ બસવેણુ,
 સરં મ જાસુદ (-દી)] એક ફૂલઝાડ
 બસૂસ પું [અ] શત્રુની છૂપી રીતે ખાતમી
 બણી લાવનાર (૨) કાસડ. -સ્ત્રીં સ્ત્રીં છૂપી
 ખાતમી લાવવાનુ કામ
 બસો (-હો) પું અગત વેર વાળવા કોકો પર
 કરાતી જખરદરતી (૨) તેને માટે અપાતી છૂપી
 ધમકી (-કરવા)
 બસત વિં [મં] લેઈએ તેના કરતા વધારે
 -સ્ત્રીં વિં બુઓ બસત (૨) સ્ત્રીં બુલમ,
 જખરદરતી [-શુભરવી = બળાતકાર -
 અત્યાચાર કરવો] [બસૂદીવુ ફૂલ
 બસવ દ નં [બુઓ બસવેણુ, સરં મ]
 બહુક્રિયાં નંખંવં બુઓ બસક્રિયા, પુકળતા
 બહરે અં + ન્યારે (પા)
 બહાચિટ્ટી સ્ત્રીં બુઓ બસાચિટ્ટી
 બહિ (-હે) દ વિં (૨) પું [અ] ભક્ત, તપરવી
 બહિલ વિં બુઓ બહેલ
 બહેદ બુઓ બહિલ
 બહેર વિં [અ જાહિર] શુભ નહિ એવુ;
 લોકને બણીવુ (૨) સાર્વજનિક. [-માં આવવું
 = પ્રસિદ્ધ કે બણીવુ થવુ (૨) ખુલ્લુ પડવુ,
 બહાર પહવુ] ંખખર સ્ત્રીં સૌ કોઈની ભણ
 માટેની ખખર (૨) તેને માટે લખાણ છપાણ
 વગેરેનુ લેવાતુ સાધન. [-આપવી, -લેવી,
 -મૂકવી, -મોકલવી (છાપામા).] ંદારી
 સ્ત્રીં બહેરમા દેખાડો કરવો તે, ઠાઠ, દબ.
 ંનામું નં બહેર ખખર, ઢંદેરો. [-કાઢવું
 = તે બહાર પાડવુ, બહેર કરવુ.] ંસભા
 સ્ત્રીં બહેર જગાએ અને સૌને માટે થતી
 સત્તા. ંસેવા સ્ત્રીં લોકસેવા
 બહેરાત સ્ત્રીં [અ જાહિરાત] બહેર કરવાની
 ક્રિયા, પ્રસિદ્ધિ (૨) બહેરખખર (૩) અં

છડેચોક, ચાહન ઠંદાર પુઠ પ્રસિદ્ધિ કરવાનું
કામ કરનાર, 'પવિત્રસિદ્ધિ ઓદિસર'
ભહેલ વિઠ [ભુઓ જહાલ] ઉમ્ર, આકળુ,
ઝટ તપી ભય એવુ
ભહો પુઠ ભુઓ ભસો [વૈભવ
ભહોજહાલી સ્ત્રીઠ [ફા.] રૂપદખો, આખાદી,
ભહુવી સ્ત્રીઠ [સં] (સ) ગગા નદી
ભળ સ્ત્રીઠ ભુઓ ભલ (ર) ભમરડો ફેરવવાની
દારી ઠપોડ સ્ત્રીઠ ભળાંત્રાંખરાં ઇઠ
ભળક પુઠ ['ભળવવુ' ઉપરથી] + ભળવનારો
ભળવણી સ્ત્રીઠ [દે જાલવણી] ભળવવું તે,
સભાળ, સાચવણી [સાચવવું
ભળવવુ સંક્રિં [ભુઓ ભળવણી] સભાળવું,
ભળવાળિયુ નં ધણુ જીણુ કપડુ (ર) ભળિયુ
ભળાવાળા વિઠ અગ દેખાય એવા આછા
વાણાવાણુ (ર) જરી ગયેલું
ભળિયુ નં [સં જાલ] એક વનરૂપતિ - એપદિ
(ર) મકાનમા અજવાળા માટે મૂકેલું બાકુ (૩)
ભળીદાર પ્રમાણિયું [એક ભળીદારધરેણુ
ભળિયો પુઠ [ભુઓ ભળિયુ] દાટમાં પહેરવાનું
ભળી સ્ત્રીઠ [સં જાલ] વચમાં કાણા રહે એવી
ગૂંચણી કે તેવી બનાવટની વસ્તુ (ર) તેવી
ગૂંચણીવાળા વાળાથી કે સળિયાથી ભરેલું
ખારીખારણાંનું કમાક કે ભીંતનું ભળિયું (૩)
ભમરડાની ભળ [-પાડવી, -ભરવી
(ભરવા-ગૂંચવામાં), -મૂકવી (ભીંતમાં)]
ઠંદાર વિઠ ભળીવાણુ
ભણુ નં [સં જાલ] એકખીભ સાથે ગૂંચવાઈ
કે ગૂંચાઈને બનેલું કાકડુ, ધુણુ (જેમ કે છોડ
વેલા ઇઠનું) (ર) કરોળિયાનું ખાવું [-ખાઝવું
(ધરમાં, કરોળિયાનું)] (૩) આંખની છારી
[-વળવું (આંખમાં)] (૪) ભળ, ફાંસલો (જેમ
કે, કપડનું ભણુ) -ખાંડાંખરાં નંખંખં
ભળા અને ઝાંખરાં
ભંગડ (૦) વિઠ [મં, સરં દિં જાકક] ભેવા
દેખાડવા, મૂંઝવ આપ્યા કે સોદા કર્યાં સિવાય,
લીધેલું (ર) અં [રવંઈ] ખૂંચ ઘેરા અવાજથી
ભંગર (૦) સ્ત્રીઠ [સં ગૂં ઉપરથી] શિયાળનું
ખેલવુ તે, લાળી

ભગલો પુઠ [સરં મ જાગલા, સં જંગલ પરથી]
ગોરો, ટોપીવાળો (કાંઈક વચ્ચકારમાં) (ર)
જગલી [મોટું દોલ (ર) ચીચેલો
ભગી સ્ત્રીઠ ['જગ', 'જગી' ઉપરથી, સરંદિં]
ભધ (૦) સ્ત્રીઠ [મં અવા, સરં દિં] સાયળ,
જધા [-ઉધાડી કરવી = હાયે કરીને પોતાની
એથ ઉધાડી કરવી] -ધિયો પુઠ ભધ
દકાય એવડો તળિયો -ચડી
ભદર, ઠણી (૦) સ્ત્રીઠ ભુઓ ભતરડી
ભથુ (૦) નં [મં જતુ] ભથુડાનું ફળ ઠંડિયુ
વિઠ ભથુના રંગનું ઠંડુ વિઠ ભથુના
રંગનું (ર) નં ભથુ ઠંડો પુઠ ભથુનું ઝાંડ
ઠવાડિયું નં, ઠવાડી સ્ત્રીઠ ભથુડાની વાડી
ભથુ (-ખુ) ક પુઠ, નં [સં જતુ (-ચુ) ક] શિયાળ
(ર) પુઠ એક ભતતી ભૂંચોનિનું માણસ
ભથુડી સ્ત્રીઠ લાકડાની ધાવણી (સુ)
ભથુવતી સ્ત્રીઠ [સં જાવવતી] (સ) શ્રીકૃષ્ણની
એક રાણી [સેનાનો એક વાનર
ભથુવાન પુઠ [મં જાવવાનું] (સ) રામની
ભથૂંક પુઠ (ર) નં ભુગો ભથૂંક
ભથૂનદ નં [સં] સોનું
જિકર સ્ત્રીઠ [ભુઓ જક] આગ્રહ, હંઠ, મમત
(ર) [અ ચિક્ર] કથન, વાતચીત
જિગર નં [ફા] દિલ, હૈયું (ર) [લા] દિલોભન
દોસ્ત [-હોણું = હિંમત હોવી]
જિગીયા સ્ત્રીઠ [સં] જીતવાની ઇચ્છા -પુ વિઠ
[મં] જિગીયાવાણુ
જિજિવિયા સ્ત્રીઠ [સં] જીવવાની ઇચ્છા
જિજાસા સ્ત્રીઠ [સં] ભણવાની ઇચ્છા, જ્ઞાન-
પ્રાપ્તિની ઇચ્છા -સુ વિઠ [સં] જિજાસાવાણુ
જિત વિઠ [સં જિત] જીતનાર (સમાસને
અતે) ઉદાઠ 'ઇદ્રજિત'
જિત વિઠ [સં] જિતાયેલું -તાતમા વિઠ ભતતે
-પોતાની વાસનાઓને જીતી હોય એવું
-તેન્દ્રિય વિઠ ઇદ્રિયોને જીતી હોય એવું
જિતાડ (-વ) વું સં ક્રિં, જિતાવુ અં ક્રિં
'જીતવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક
જિદ સ્ત્રીઠ [અ] જીદ, હંઠ [-પકડવી = હંઠ
કરવી (લોલક -છોડવી)] -દી વિઠ જકો

જિન નં [૩] કપાસ લોહવાનું કારખાનું
 જિન વિં[સં] (રાગદ્વેષાદિ ઉપર)જય મેળવનારું
 (૨)પું. શુદ્ધ(૩)જેન તીર્થકર(૪)વિષ્ણુ. ૦જન
 પું. જેન ઓધર્મ પું. જેન ધર્મ. ૦પદ નં
 જિન તરીકેનું પદ. ૦મંદિર નં જેન મંદિર.
 -મેશ્વર, -મેન્દ્ર પું. જેન તીર્થકર, જિન
 (૨) શુદ્ધ ભગવાન
 જિનત નં, ૦નરીન વિં. જુઓ 'જનત'માં
 જિન્સી વિં (૨) પું. [૩] એ નામની એક
 રખડાઉ ભતનું માણસ
 જિભાળ(-ળુ) વિં [છલ ઉપરથી] બહુબોલું,
 અસહ્ય (૨) ભૂંડું (શબ્દ-વેળ)
 જિમ અં + જેમ (૫)
 જિમખાનું નં [૩. જિમખાના, સરં. ફા
 જમ્ખાના=મોટી રોતરછું(મેઢાની) રમત-
 ગમતની મંડળીને ખેલવાની જગા
 જિખાફત સ્ત્રીં [જ] બફત, મિન્ખાની
 જિયારત સ્ત્રીં [જ] જુઓ જારત
 જિયાવર પું. વરરાજ
 જિરવાવડું સં. કિં. 'જરવડું'નું પ્રેરક
 જિરફ નં [૩; અ. જરાફ] આફ્રિકાનું એક
 જગલી પશુ
 જિરાયત વિં [જ] જુઓ જરાયત
 જિર્ગ પું. [ફા] (સરહદ પ્રાંતની ટોમોમાં)પય,
 પરિવહ, સમેલન
 જિલકદ પું. [અ. જિલકદદહ, સરં. મ
 જિલકાદ] મુસલમાની ૧૧મો મહિનો
 જિલહજ પું. [અ. જિલ્હ-જહ, સરં. મ.
 જિલ્હેજ] મુસલમાની ૧૨મો મહિનો
 જિલાયત વિં. [જુઓ જહો] જિલાનું, -માં
 હોય એવું [રસાયણ]
 જિલેટીન નં [૩] એક પ્રાણિજ ચીકણી પદાર્થ
 જિલ્દ સ્ત્રીં [અ] પુસ્તકનું ચામડાનું પૂકું(૨)
 પુસ્તકનો જુદો આધેલો વિભાગ
 જિલ્લો પું. [અ. જિલ્લ] વિભાગ(૨)કલેક્ટરની
 હકૂમત નીચે મુકાતો દેશનો ભાગ
 જિનાઈ સ્ત્રીં [છવ ઉપરથી] જીવનનિર્વાહ પેટે
 આધી આપેલી રકમ કે જમીન -ગરાસ. ૦દાર
 વિં. જિવાઈ ધરાવનાર

જિવાડણુદાર વિં. જિવાડનાર [(૨) પોપડું
 જિવાડડું સં. કિં. જીવતું કરડું, મરતુ બચાવડું
 જિવારી સ્ત્રીં [સરં. જિવાળી] તખડું
 જિવારો પું. [જીવ ઉપરથી] જન્મારો
 જિવાડું અં. કિં. 'જીવડું'નું ભાવે
 જિવાળવિં. ['જીવ' ઉપરથી] જીવવાળું; સચેતન
 (૨) ધનવાળું (૩) દમ-તેજવાળું
 જિવાળી સ્ત્રીં [સરં. હિં. જવારી, મ. જિન્હાલી]
 તખલાના ચામડા ઉપરનું કાળું વર્તુલ (૨)
 તખ્તના ઝારા પર તારને લગાડાતા દોરા(તેને
 લઈને સૂર બરોબર મળે ને રણકે છે.)
 જિખણ પું. [સં] (સં) ઇંદ્ર (૨) વિં. (૩)
 વિં. કુતેહમદ, વિખથી
 જિસમ નં [અ. જિસ્મ] શરીર
 જિસસ, ૦કાઈસ્ટ પું. [૩] (સં.) ઇશુ ખ્રિસ્ત
 જિહાદ સ્ત્રીં [અ] જુઓ જેહાદ
 જિહાન સ્ત્રીં + જહાન
 જિહોના પું. [૩] ઈશ્વરનું ચહૂદી નામ
 જિહ્વા સ્ત્રીં [સં] છલ ૦અ પું. નં. [અમ]
 જીહનું ટેરવું ૦દોપ પું. જહની -વાયાની
 ભૂલ ૦મૂલ(-ળ) નં જહનું મૂળ, ૦મૂલીય
 વિં. જહના મૂળમાથી ખોલાતું ૦દૌાદ્ય નં
 જહની ચપળતા-લોહપ્રતા ૦ળી સ્ત્રીં. જ્વાસ-
 નળીના આદિમા આવેલું સરનું નિયમન
 કરનાર વાચાનું દ્વાર, '૦જોદિસ'
 જિગા નં [સં. જિંગદ, મ. જિંગા, હિં. જિંગા]
 કાચખાની પેઠે કંઠે કાચલાવાળું એક પ્રાણી
 જિંગોડો પું. કૂતરો, ગાય, બેસ ઇત્યાદિ
 પશુઓના કાન વગેરે અંગો પર બાઝતો જીવ,
 જંગોડો. -ડી સ્ત્રીં નાનો જિંગોડો -ડું નં
 જિંગોડો (૨) [લા] નાનું છોકરું
 જિજર પું. [૩] આહુના રસવાળું એક પીણું
 જિંદગાની સ્ત્રીં [ફા] જન્મારો, જિંદગી
 જિંદગી સ્ત્રીં [ફા] જીવન (૨) આયુષ્ય.
 [-માંથી નીકળી જવું=ખરાબખરાત થઈ
 યતુ] ૦ભર અં. આખી જિંદગી સુધી
 જિંદાન નં [ફા.] બદીખાનું [અહધાછ]
 જ પું. (અ) જઈ, પૈસો (જેમ કે ખેલ,
 જ અં. કાવ્યમા પાદપૂર્તિ માટે વપરાય છે

૭ સ્ત્રીં [પ્રા જીઆ, સં જ્યા ?] માતા, બા
 ૭ અં [સં 'જીવ', પ્રા જીઅ=ઘણુ થવો,
 અથવા સં જયિન્-પ્રા જર ઉપરથી ? સરં
 હિં, મં] 'આ રહો', 'વારુ' વગેરે અર્થ
 બતાવનાર માનવાચક ઉદ્દગાર (પ્રશાર્યક કે
 'હા'નો નિશ્ચયાચક, જેમ કે, 'હા' = શુ ?, 'હ'
 = હાં, ઠીક) (૨) નામને જોડાતો માનવાચક
 શબ્દ ઉદાહરણ 'પિનાહ' ંકાર પું 'હ' બોલવું
 તે ંસાહેબ અં એક માનવાચક ઉદ્દગાર, ૭
 ૭ સ્ત્રીં [બુઓ ૭] બા (૨) મોટી મા, દાદી
 ંબહેન, ંબા સ્ત્રીં મોટી નણદ. ંમા સ્ત્રીં
 ઘરડી મા, દાદી -જે પું હાંદો(૨) [સરં રિં
 જીજા] (સુ) બનેવી
 ૭ સ્ત્રીં, નં [સરં દે સ્ત્રીં = અગ્રેસરીમાં
 ગોટલી પગનું ચર્વાટીવાળુ સખન પડ [-બાઝવું
 = કેરીના મરવાનું જીવનું પડ કઠણ થવું]
 ૭ સ્ત્રીં ['જીતવું' ઉપરથી] ફતેહ, વિજય (૨)
 પું સગીતનો એક અલકાર [રમત
 જીતલખોટો પું [જીતવું + લખોટો ?] એક ખાલ
 જીતવું સં કિં [સં જિ, સરં પ્રા જિત્ત =
 જિતાયેલું] ફતેહ મેળવવી [તિમાંનું બીજ
 જીતેલું નં [બુઓ ધીતેલું] એક રૂળ અને
 ૭ સ્ત્રીં બુઓ જિફ
 ૭ પું [ક જિજા] એક જાતનું ભૂત (૨) નં
 [ફા જીન, પ્રા જીળ] ઘોડાનું પલાણ ંગર
 પું જીન બનાવનાર ંપોશ નં જીન ઉપર
 નાખવાનું કપડું
 ૭ નં [સરં મં] એક જાતનું ભૂત મિલનું કપડું
 ૭ નં પું [ફા] હાંદરખારી, અલગ કાઢેલી સીકી
 ૭ સ્ત્રીં [સં જિજા, પ્રા જિજ્ઞ] બોલવાની
 કર્મેન્દ્રિય (૨) વાચા, વાણી (૩) સ્વાદની ઇન્દ્રિય
 (જેમ કે, જીભ ઠેકાણે રાખો) (૪) જોડા પહેરવા
 માટે એકી આગળ વપરાતી પટીનું સાધન (૫)
 ટાંક, અભિયું [-અટકવી = બોલતાં તોતકાવું.
 -આડી વાળવી = વાકું બોલવું (૨) બોલતા
 અટકવું. -આવવી = બોલતાં આવડવું, જીભ
 છૂટવી (૨) જીભ ઉપર ગરમી દૂધી નીકળવી
 -ઝીપડવી = છૂટથી બોલાવું, બોલવાની હિં મત
 ચાલવી -ઝાવારવી = કુરખાન થવું -કરવી

= બહુ બોલવું, સાચું બોલવું -કઠાવવી =
 બહુ હેરાન કરવું (૨) અચબો ઉપભવવો
 -કરડીને મરવું, મરીજીવું = (પ્રાય·
 શરમના માર્યા) આપઘાત કરવો -કસોઈ
 કરવી = ગદા-અપરાધ બોલવા -કાઢવી =
 ચાળા પાડવા (૨) અચબો પામવું. -કાપવાના
 સમાચાર = ઘણા માઠા સમાચાર -કાપવી =
 જીભે કાપ પડવો (૨) બોલતું બંધ થવું (૩)
 બોલતું બંધ કરવું -વસાઈ જવી = કહી
 કહીને યાકી જવું -ચલાવવી = બહુ બોલવું,
 ફાવે તેમ બોલવું. -ચોટવી = બોલતા તોતકાવું
 -છૂટવી = બોલતા ફાવવું કે આવડવું -છૂટી
 હોવી = ગમે તેમ -બહુ બોલવું -ઝલાઈ
 જવી = બોલી ન શકવું -ઝાલવી = બોલતું
 રોકવું કે રોકાવું -ટૂંકી કરવી = ગમ ખાઈ
 જવી, ન બોલવું -ટૂંકી થઈ જવી = (મરતા
 પહેલાં) વાચા જતી રહેવી, ન બોલાવું -ટોઢવી
 = ગમે તેમ અકુશ વગર બોલવું -ન હોવી =
 મૂંઝૂં હોવું, બોલી ન શકવું (૨) બોલતાં ન
 આવડવું -ના કંકડા કરવા = રપથ ઉચ્ચા
 રણનો પ્રયત્ન કરવો -ના કંકડે કંકડા થઈ
 જવા = કહી-કહી, સમજાવીને યાકવું -ની
 છૂટ = વાચ જતા -તું કરવું = આકર
 બોલનાર. -તું ભૂડું = ભૂડું બોલનાર -તું
 સાચું = સાચું બોલનાર -ને ટેરવે = મોઢે,
 પાઠે, યાદ -નો કૂચો કરવો, વળવો =
 કહી કહીને યાકી જવું -બંધ કરવી =
 બોલતું બંધ કરવું -થવું, નિરતર થવું -કરવું
 -મેંમા ધાલવી, વાળવી = બોલતા અટકવું
 -લાંબી હોવી = બોલકણ હોવું (૨) નકાલું
 કંકડું બોલવું -વધવી = બહુ ને નિરર્થક, કે
 સમજ્યા વિના બોલબોલ કરવું -વળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચાર થવા -વાઢવા જેવી હોવી =
 ગમે તેવું ભૂડું બોલનાર હોવું -વાળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચારનો મહાવરો પાડવો -હલાવવી =
 બોલવું (૨) બલામણ કરવી (૩) માત્ર મોંએ હુકમ
 કર્યા કરવા -હોવી = બોલતાં આવડવું. જીભે
 કાઠા ઊગે, પટે = (આમ ખરાબ બોલનારને
 શાપ-ગાળ દેવાય છે) જીભે કાઠા પડવા =

તરસથી જામ લૂખી પડી જતી. જામે કામ
 દે=જુઓ જામે કાંટા ઊગે જામે ચઢવું=
 મોઢે ચઢી જવું, કંઈક કે ચાલે થવું (૨) ગવાવું,
 વગોવાવું જામે લોચા વળવા=સ્પષ્ટ કે
 જલદી ન બોલી શકવું, જવાબ આપતા ગફા-
 તક્ષા કરવા જામે સરસ્વતી હોવી=ભારે
 વિદ્યાન હોવું] ઓડી સ્ત્રીં જાલ (તુલ્યકાર),
 [-કરવી=ખડુ બોલ બોલ કરવું, કંકાસ
 કરવો.] ઓડી સ્ત્રીં (કામળ લલિતભાવ)
 જાલ-લાલોડી (-રી, -ળી) સ્ત્રીં બોલા-
 બોલી, તકરાર -ભિયા રસ પુઠ બોલાબોલી
 કરવાની હોશ -ભી સ્ત્રીં જાલના આકારનો
 વહાણનો આગળનો ભાગ (૨) દેશી વહાણો-
 માંના ત્રણમાંના વચ્ચેના સડ (૩) ઊલ
 ઉતારવાની ચીપ કે પડી, ઊલિયુ
 જામી સ્ત્રીં (કા) ધાધરાને ખદ્દે કાઠી સ્ત્રીઓ
 કર્થાઈ રંગતુ જે કપડું પહેરે છે તે
 જામૂત પુઠ, નાં [સં] મેઘ, વાઘળ વાહન પુઠ
 (સ) ઇંદ્ર
 જરણ વિં જુઓ જર્ણ
 જરવું સંકિં [પ્રા. જીરવ, સં જૂ, પ્રા જીરવ
 પ્રેરક] પચવતું, હજમ કરવું (૨) સાખતું, વેઠવું
 જરવાડું અંકિં 'જરવું' કમર્ણ
 જરું નં [સં જીર(-)ક, પ્રા જીરવ, ફા.
 જીરહ] એક મસાલો -રાકેરી સ્ત્રીં જરા
 સાથે આથેલી કેરી -રાસાળ સ્ત્રીં એક
 ભતતી હાંગર. -રિયા કેરી સ્ત્રીં જરા જેવી
 વાસવાળી કેરી
 જર્ણ વિં [સં] છેક જૂતું, ધસાઈ કે ખવાઈ
 ગયેલું જાવર પું માલુસ ન પડે એવો
 શરીરમા રહેતો ઝીણો ધીમો તાવ -જોદ્ધાર
 પુઠ [+ ઉદ્ધાર] જર્ણ થયેલાને સમરાવણ તે.
 -જોદ્ધારવું સંકિં જર્ણોદ્ધાર કરવો
 જાલખે અં [જ + મ લજ્જેક = હાજર હું
 ઉપસ્થી?] અતિશય તાબેદારી સ્વયતો
 ઉદ્ધાર [-કરવું=જા, જ કહીને પડતો બોલ
 ઉપાડી લેવો, ખુશામંત કરવી.]
 જાવ પુઠ [સં] શરીરનું ચેતનતત્ત્વ; પ્રાણ (૨)
 પ્રાણી (૩) મન, દિલ (૪) [લા.] પૂજ, દાલત (૫)

દમ, સાર (૬) કાળજી, લક્ષ ઉદ્ધાર 'ધ ધામા જાવ
 રાખવો', 'જાવ રાખીને કામ કરવું'. [-અકારો.
 કરવો=મરવા સુધીની તત્પરતા હાખવવી.
 -અકારો કરવો=અધમૂર્દ -કાચર કરવું (૨)
 પોતાની બધી શક્તિ ખરચવી -અકારો થઈ
 જવો=ગાલર કે ખાવર થઈ જવું (૨)
 પ્રિયજન માટે ખુશ ખુશ થવું, કુરખાન થવા
 તત્પર થવું -અકારો થવો (ભય કે ધાકથી)
 અધમૂઆ જેવું થઈ જવું. -અધર થવો=
 ચિંતાથી વિહ્વળ થવું, મન ન લાગવું -અધર
 ફરવો=ધ્યાન ન ચોટવું (૨) જાવને નિરાત ન
 હોવી -અધર રહેવો=નિરાત ન હોવી,
 ઉચાટ હોવો -અધર લટકી રહેવો=આતુર
 કે અધીરા થવું. -અર્ધો અર્ધો થઈ જવો=
 ખુશ ખુશ થઈ જવું, પ્રિયજન માટે ગમે તેટલો
 ભોગ આપવા તત્પર થવું. -આપવો=આપ-
 ધાત કરવો (૨) કુરખાન થવું -આવવો=
 સચેતન થવું (૨) શાંતિ થવી -આવવો ને
 જવો=મરણકાળની કપારીઓ આવવી
 -ઉપર આવી જવું=મરણિયા થવું -ઉપર
 આવી પડવું=મન જોખમમા મુકાવા. -ઊડી
 જવો=પ્રાસકો પડવો (૨) મરી જવું -ઊંચો
 થવો=ઉચાટ થવો (૨) દિલ ન લાગવું -ઊંચો
 રહેવો=ઉચાટ -અશાંતિ રહેવા (૨) દિલ ન
 લાગવું. -એક હોવો=મેળ -ત્રિલોચની
 હોવી. -કઈ પાંખડીએ ગયો છે, કયે કોઠે
 ગયો છે? =ચિત ક્યાલમે છે? મિત્રજેઠકાણે
 છે કે નહીં? -કપાઈ જવો=હૃદય વીંધાઈ
 જવું (કાખ - શોકથી) -કહું કરતો નથી=
 દિલ માનતું નથી. -કાઠવો=આપધાત કરવો
 (૨) તનતોડ મહેનત કરવી (૩) અત્યંત પજવણી
 કરવી. -ખાટો થવો=મન ઊઠી જવું; મન
 બગડી જવું -ખાવો=પજવવું, કંટાળો
 આપવો. -ખાવો=મૂઝાવ (૨) છાતીમા
 ચૂંધારો થવો -ધાલવો=લક્ષ દેવું -ધાંડીમાં
 આવી રહેવો=પ્રાણ નીકળવાની તૈયારી
 હોવી (૨) આવર બની જવું -ધેરો=જાવ
 મળવો, રનેહ થવો. -અગડોળો ચઢવો=
 અસ્વસ્થ થવું, મૂઝવણમા પડી જવું.

-ચાલવવો=હિંમત કરવી -ચાલવો=હિંમત ચાલવી (૨)ઉદાર થઈ શકાયું -જતો રહેવો,-જવો,-નીકળી જવો=મરી જવું (૨)ખૂબ પજવાણી કે વેદના થવી.-જોવો=મન જોવું -જાણવો ન રહેવો=મન કાળુમા ન રહેવું, લલચાઈ-જે ચાઈ જવું -છોડવો=કેડો મૂકવો, ન પજવવું -ટગમગુ થવો=મરવાની તૈયારી હોવી (૨)અત્યંત આતુરતા કે આંકડીથી બાવરુ થવું.-ટંગાઈ રહેવો=આતુર કે બાવરા હોવું -રહેવું -ટાઠો પડવો=ઉદ્વેગ શમવો, શાંતિ થવી -ટૂંકો કરવો, થવો=કરકસરિયા-કળૂસ થવું -હડો બાવો=ભીલગ્રી થાય એમ થવું, ખૂબ ખેંચેની લાગવી -ઠરવો, ઠરીકામ ખેંસવો=શાંતિ થવી -ઠેકાણે ન રહેવો=મન અસ્વસ્થ થવું, ઉચાટ થવો -ઠેકાણે રાખવો=મનને કબજે રાખવું(૨)ચિત્તને સ્થિર રાખવું.-તાળવે ટંગાવો=લણે હમણાં જીવ જરી એવી સ્થિતિમાં હોવું(૨)ભારે ઉચાટ થવો -તોડવો=ભતને ઘસી નાખવી -થર પડવો=શાંતિ થવી. -થવો=મન થવું(૨)સારી પૂ જી થવી -થી જવું=મરણ પામવું -થી મારવું=પૂરેપૂરું મારી નાખવું -થોડો થોડો થવો=નબળાઈ આવવી (૨) કાલાવાલા કરવા (૩) નાઉમેઠ થવું, હિંમત હારી જવી -દાઝવો=મન બળવું,ચિંતા થવી,લાગણી થવી -દોરીએ ઢંગાવો, વીંટાવો=જીએ જીવ તાળવે ટંગાવો -ધરવો=મંદગીમાથી સાળ થવું (૨)ધીરજ રાખવી -ધરીને=જીવ કે લક્ષ રાખીને -ના સમ=‘હું મરું’ એવા અર્થના સોગન -નાખીને=જીવ લગાડીને -નાખી દેવો=કુરબાન થવું. -નીચે ખેંસવો=ટાઠક વળવી, શાંતિ થવી -નું તરસ્તું=દુખ દેનારું, પજ-ચા કરવું -ને જનાખ નીકળી જવી=મહા મુશ્કેલી પડવી. -ને ટાઠક થવી, વળવી=મનને શાંતિ થવી -પડીકે બધાવો=જીવ નીકળી જવા જેવું થવું, ભારે ઉદ્વેગ થવો, ભારે ચિંતા કે ઉચાટ થવાં -પર આવવું=મરણિયા થવું(૨)આપઘાત કરવા

તપર થવું -બગાડવો=મન મેલું કરવું, હાનત બગાડવી -બળવો=સતાપ થવો. -બઠકે બળવો=અતિશય સતાપ થવો -બારાઈ રહેવો=વાસના રહી જવી -મળવો=મન એક થવાં -માનવો=મન કબૂલ થવું. -માં જીવ આવવો=ચિંતા દૂર થવી, શાંતિ થવી -મોટો કરવો કે રાખવો=ઉદાર થવું -રાખવો=લક્ષ દેવું, ધ્યાન આપવું -લઈને નાસવું=જીવ બચાવવા ધણી જ ઉતાવળે દોડવું -લગાડવો=ધ્યાન આપવું -લખૂક લખૂક થવો=ખીક કે હરથી બાવરુ બનવું -લાગવો=પ્રીતિ બધાવી -લેવો=કટાળો આવવો(૨) મારી નાખવું. -વહાલો કરવો=મરણના જયથી પાછા પડવું -હેઠો ખેંસવો=નિરાંત થવી જીવે ધરવું, જીવે બાધવું=પ્રાણપ્રિય કરવું જીવે લાગવું=પ્રાણપ્રિય થવું] ઉલ્કાળો પુઠ બળાવો,કેલેશ જી ત(-વું) પુઠ, નં જીવડું જીનન વિઠ અત્યંત વહાલું ઠડું નં કદમા નાવું જીવ ઠોડા પુઠ જીવ, આત્મા(૨)ખીડો ઠોડા વિઠ અતિશય મહેનત કરાવે એવું (કામ) ઠંદયા સ્ત્રીં જીવો-પ્રાણીઓ પર દયા ઠંદશા સ્ત્રીં જીવની અજ્ઞાન દશા ઠંદાર વિઠ યોગ્ય (૨) ઉમતા(૩) મજબૂત ઠંદેહ પુઠ સ્પૂળ શરીર ઠંધારી વિઠ જીવવાળુ(૨) પુઠ પ્રાણી ઠંબલ (-જી) નં જીવવાની શક્તિ, પ્રાણ ઠંરખુ વિઠ જીવને સાચવનાર ઠંબલ વિઠ પ્રાણપ્રિય ઠંલેણુ વિઠ મૃત્યુ નિપલવે એવું ઠંલેક પુઠ મૃત્યુલોક ઠંવિદ્યા સ્ત્રીં, ઠંશાસ્ત્ર નં જીવોના ભૌતિક જીવનનું સાસ્ત્ર, ‘બાયોલોજી’ ઠંશેષ વિઠ માત્ર જીવ બાધી રહ્યો હોય એવું(૨)પુઠ ભૂતકાળનાં પ્રાણી કે વનસ્પતિનો પૃથ્વીના પડમાથી મળી આવતો અવરોધ, ‘ફોસિલ’ ઠંસ્ટોસ્ટ અઠ જીવને જોખમે ઠંહત્યા સ્ત્રીં પ્રાણીની હત્યા -વાણુ પુઠ, નં [† અણુ] અણુ જેવડો જીવ, સૂક્ષ્મ જીવ -વાતમા પુઠ જીવ, જીવદશાવાળો આત્મા -વારોપણુ નં જીવનું આરોપણ; સજીવોરોપણ -વાંતક પુઠ [† ઈતકા] પારધી(૨) મારો, ખૂની

અવણ, ૦૭ પું [સં જીવન, પ્રા જીવણ]
અવનનો સ્વામી; પતિ

અવત નં [સં જીવત પરથી ? કે જીવિત ?]
અવિત, અવતર ઠકિયા, ૦ચરો સ્ત્રીં પોતાના
મરણ પાછળ કરવાની ક્રિયા(વરો વગેરે)અવતા
જ કરવી તે. ૦ભગત અં હયાતી સુધી.
૦દાન નં આક્રમ મા સપડાયેલાને કે પોતાના
સંજાનમાં પડેલાને ન મારવો-પ્રાણતું દાન-
રક્ષણ કરવું તે, અવિતદાન

અવતર નં જન્મારો; જિ હગી

અવતું વિં ['અવ'તું વંકું] અવવાળું, અવન-
શક્તિવાળું, સઅવ ('મરેલું'થી ઊલટું) જેમ કે,
અવતો માણસ, નખ, અવતી પૂછડી ધં
[અવતી ડાકલું=સાક્ષાત ડાકલું જેવી ખરાબ
સ્ત્રી. અવતી માખ ગળવી=(હરામખોરી)તું
કે અનૂતનું લીધેલું) પાછું એકી કાઢવું, ન
અવવાલું. અવતું પાણી કાઢવું=પાતાળ કોડીને
પાણી કાઢવું. અવતું મારવું=હાલ કરવા,
રીખવું અવતો કોયલો, લાળો=સળગતો
અગારો. અવતું ભગતું=અવતું ને પૂર
સાવધ, અવંત ને પ્રાણવાન

અવન નં [સં] અવતું તે(ર) આધુમ્ય, જિ હગી
(૩) અવનશક્તિ, પ્રાણ. ૦કયા સ્ત્રીં જિ હગીતું
વૃત્તાત. ૦કસહ પું ભુઓ અવનસંગ્રામ.
૦કલા(-ળા) સ્ત્રીં અવન અવવાની કળા.
૦કાર્ય નં જિ હગીતું મુખ્ય કાર્ય. ૦ગાળો.
પું અવન ગાળવાતું-શુભરવાતું સાધન.
૦ચરિત(-ચ) નં જિ હગીતું વૃત્તાત ૦દષ્ટિ
સ્ત્રીં અવન વિષેની દષ્ટિ-દષ્ટિકોણ ૦ દોરી
સ્ત્રીં અવનરૂપી દોરી, આધુમ્ય (ર) [લા.]
અવનનો મુખ્ય આધાર ૦નિર્વાહક વિં
અવનનો નિર્વાહ કરનાર. ૦પલટો પું
આખા અવનમાં થનો પલટો, 'કોન્વર્ઝન'.
૦ભુદા સ્ત્રીં [સરં હિં. જીવનવૃત્તી] સઅવન
કરી કે એવી સુદ્ધિ; સઅવની. ૦મંત્ર પું
અવનનો મુખ્ય ધ્યાનમંત્ર ૦મૂળીસ્ત્રીં [સરં
હિં જીવનમૂરિ] અવનનું મૂળ, અવનાધાર.
૦રસાયન નં પ્રાણીના શરીરની વાનુઓનું
રસાયનશાસ્ત્ર, 'બાયોકેમિસ્ટ્રી' ૦શક્તિ સ્ત્રીં

અવનની મૂળ શક્તિ, 'લાઇફ-એનર્જી'
૦શાસ્ત્ર પું સમગ્ર અવનને વિચારતું શાસ્ત્ર
(ર) અવશાસ્ત્ર; 'બાયોલોજી'. ૦સખી સ્ત્રીં
સહધમ ચારિણી, પત્ની. ૦સ ગ્રામ પું
અવતા રહેવા માટે પ્રાણીઓને કરવો પડતો
સગ્રામ, 'રટ્ટગલ ફોર એક્સિસ્ટન્સ'.
૦સાફલ્ય નં જિ હગીની સફળતા. ૦સિદ્ધાંત
પું અવનનો ખાસ સિદ્ધાંત, અવનમંત્ર
૦સૂત્ર નં ભુઓ અવનદોરી (ર) અવનમંત્ર.
૦સ્મૃતિ નં સ્મરણરૂપે લખાયેલી આત્મકથા,
'રેમિનિસન્સીઝ' -નોંપાય પું [તપાવ]
શુભરાતનું સાધન

અવનમુક્ત વિં [સં] છતે દહે માયાના બંધનો
માંથી મુક્ત -ક્રિા સ્ત્રીં અવનમુક્ત દશા

અવર વિં ['અવ' ઉપરથી] (ગ.) ચાલાક,
ચપળ, ચપરાક

અવલેણુ વિં, અવવિધા સ્ત્રીં ભુઓ 'અવ'મા
અવતું અં કિં [સં જીવ] અવનક્રિયાઓ
કરવાની શક્તિ હોવી, પ્રાણ ધરવા, ધ્યાન
ચાલવો (ર) અવતું હોલું કે રહેલું, હયાત હોલું
કે રહેલું (જેમ કે, હજ તે અવ છે) (૩) અવન
શુભરવું (જેમ કે, શુભામીમાં અવવા કરતા
તો મરવું સાર) [અવ મા

અવશાસ્ત્ર નં, અવહત્યા સ્ત્રીં [સં] ભુઓ
અવંત વિં [સં] અવતું, પ્રાણવાન

અવ સ્ત્રીં [સં] ધનુષ્યની દોરી (ર) [ગ]
'કોર્ડ ઓફ એન આર્ક' [આવાર

અવઅવ પું [અવ+અવ] અવનો અવ, અવનનો
અવાણુ પું, નં [સં] 'અવ'મા ભુઓ

અવાત સ્ત્રીં ['અવ' ઉપરથી] અવડા કે કોડાનો
સમૂહ (જેમ કે, અનાજ કે ધામા પડતો.)
[-પડવી = સડવું, સળો પેસવો] ૦ખાતું નં
પાનરપોળમાં અનાજ વગેરેમાં પડેલા અવડાના
રક્ષણ માટે રાખેલું સ્થાન [ખતેલું, મૂલગત

અવાવુદત વિં [સં] અવાનુ-અવિતત્વરૂપ
અવાત્મા પું [સં] ભુઓ 'અવ'મા

અવાદોરી સ્ત્રીં [અવં+દોરી] ભુઓ અવનદોરી
અવારોપણ નં, અર્વાતક પું [સં]
'અવ'મા ભુઓ

અવિકા સ્ત્રી[સં] આજવિકા, ગુજરાનનુ સાધન
 અવિત વિં [સં] અવતુ (૨) નં અવતર,
 જિહ્વી ઠકાલ(-ળ) પુનઃજિહ્વીનો સમય,
 આયુષ્ય ઠંદાત નં ભુઓ અવતદાન-તેશ
 પું [+ઈશ] અવનો સ્વામી
 અવિતવ્ય વિં [સં] અવવા યોગ્ય (૨) અવી
 રાક એવુ(૩)નં આવરદા(૪)અવવાનુ પ્રયોજન
 અવી વિં [સં] (સમાસને અતે) અવનાર,
 નજનાર ઉદાં 'અમઅવી'
 અવી સ્ત્રી[સં, પ્રા જીવા=દારી (ધનુષ્યની)]
 સુજ વગેરેથી ખાટલો ભરતા વચ્ચા જે બે
 સેરો વારાફરતી છુડાડે છે અને તારે છે તે
 અહુ નં [દે જિહ્વ=ગોળો, કદ્દક પરથી]
 છાડનો કાટલાવાળો બીજકોપ(૨)[સા] નેહક
 [અહવે આવેલું = નેહકામા જન્મેલ
 અહવાનું છોકરું=નેહડિયા બાળકોમાનું એક]
 અથરાં નંખંબં ભુઓ અથરાં -રિયું વિં
 અથરાવાણુ
 ભુઆ(-વા) નં [સં છૂત, પ્રા જૂઝ(-વ), સરં
 હિં, મ] ભુહ, ભૂગદ્ધં ંખાનું નં ભુગાર
 ખાનું. ંખાર પું ભુગારી
 ભુઆ(-વા)કે નં સયુક્ત કુદબમાથી છૂટા
 પડી નેકા મડિલો ચૂકસ સાર, ભુજવારો,
 ભુગલખાર [ઝાર
 ભુઆ(-વા)ળ પું [સરં હિં, જ્વાર] ભરતી,
 ભુઓ સંકિં 'નેહું'નુ આજ્ઞાર્થ ખીલે પુરવ,
 ખંબં [અનુકૂળ
 ભુક્ત(-ગત) વિં [સં યુક્ત] નેહું(૨)યોગ્ય,
 ભુક્તિ(-ગત, -ગતિ) સ્ત્રી[સં યુક્તિ] ઉપાય,
 કરામત, તદખીર (૨) રીત, પ્રકાર
 ભુગ પું [સં યુગ] જમાનો (૨) નં [સં યુગ]
 નેહ, ભુગલ ં(-ગો) ભુગ અંદરેક યુગમાં
 ંજેર, ંખળ નં યુગનું-સમયનુ બળ
 ભુગટિયું વિં ['ભૂગદ્ધ' ઉપરથી] ભૂગદ્ધ રમનાર
 (૨) નં ભૂગદ્ધ
 ભુગટિયો પું ['ભૂગદ્ધ' ઉપરથી] ભુગારી
 ભુમત વિં, -ત(-તી) સ્ત્રી[સં ભુઓ ભુક્ત, ભુક્તિ
 ભુગનું વિં [સં યુક્ત] બેખંબેસનું, યોગ્ય.
 -તાઈ સ્ત્રી[સં ભુગનું હોય તે

ભુગદાધાર પું (૫) ભુઓ જગદાધાર
 ભુગમ નં [સં યુગમ] યુગલ; નેહ
 ભુગલ નં [સં યુગલ] નેહ ંકિરોર પું
 (સ) કૃષ્ણ ંજેડી સ્ત્રી[સં યુગલ, નેહી ંખાર
 નં (કા) ભુઓ ભુવાર
 ભુગાર પું [ભુઓ ભુગારી, સરં મ] ભૂગદ્ધ,
 ઘૂત (-ખેલનો, -રમવો) ંખાનું નં
 ભુગાર રમવાનું રથળ-ધર -રિયો પું
 ભુગારી -રી વિં [સં છૂતકારિનું, પ્રા
 જૂઝારિ] ભુગાર રમવાની લતવાણુ (૨) પું
 ભુગાર રમનારો
 ભુગુપ્ત સ્ત્રી[સં] નિદા(૨)ચીતરી, સખત
 અભુગમે -ખિસત વિં [સં] નિહિત (૨)
 ચીતરી ચડે તેવુ
 ભુગમ નં ભુઓ ભુગમ [ભુઆર
 ભુજવારો પું ['ભૂગદ્ધ' પરથી] (કા) ભુઓ
 ભુહુ વિં ભુઓ ભૂહુ ૧ થી ૩
 ભુત વિં [સં યુત] નેહાયેલું હોય તેવુ (૨) નં
 બળબની નેહ [કર્મણિ ને પ્રેરક
 ભુતાહુ અં કિં, -વહુ સં કિં 'ભૂતર્ક'નું
 ભુદાઈ(-ગીરી) સ્ત્રી[ફા] ભુદાપણુ
 ભુદું વિં [ફા જુદા] છૂદ, અલગ, વેગણુ (૨)
 અનેપણુ, અસાધારણ [-કરહુ=છૂદ પાહુ
 (૨) તોડી નાખવું (૩) સહિયારા કે ભેગામાથી
 આગવું કરવુ -થહું=નોખુ પહુ, વ્હી જહુ
 (૨) અલગ વસવાટ કરવો (૩) અળગુ થહુ,
 આગવું કરવુ -પહુ=અળગુ થહું (૨) વ્હી
 જહુ (૩) કિલ મત ધરાવવો (૪) આગવુ કરવુ
 -પાહુ=અલગ પાહુ, છૂદ કરવું -રહેહુ,
 =રવત ન વસવાટ કરવો(૨) ન લળહુ. -રાખહુ
 =ન ભેળવવું]
 ભુદં નં [સં યુદ્ધ] લડાઈ ંપતિ પું સેનાપતિ
 ભુધરાણુ નં ['ભુદં' ઉપરથી] લડાલડીનું
 ભુમરાણુ
 ભુનવટ સ્ત્રી[સં] ['ભૂનું' ઉપરથી] ભૂનાપણુ,
 ભુનવાણુપણુ
 ભુનવાણી વિં ['ભૂનું' ઉપરથી] ભૂનું (૨) ભૂના
 વિચારનું, 'એથેરોલોક્સ'
 જુનાડ વિં ભુનવાણી (થ)

જુબાન સ્ત્રીં જુઓ જુબાન.—ની સ્ત્રીં બોલીને
જણાવેલી હકીકત, સાક્ષી [(-આપવી,
-લેવી.)—પદવી = સાક્ષીમાં હકીકત તરીકે
રત્ન થવું.] જુબાં સ્ત્રીં જુઓ જુબાં
જુમલો પુ. [જ] એકંદર આકડો, સરવાળો
જુમા પું. [જ. જુમઝહ] શુક્રવાર. ૦મસી-
(-રિજ)દ સ્ત્રીં (શુક્રવારની નમાજ પઢવાની)
મોદી મસીદ

જુમેરાત સ્ત્રીં [જુમા + રાત] ગુરુવાર
જુમ્મો પુ. [જ. જિમ્મહ] જોખમદારી;
જવાબદારી —મ્મેદા(-વા) ર વિ. [ફા.]
જોખમદાર; જવાબદાર —મ્મેદારી સ્ત્રીં
[ફા] જોખમદારી, જવાબદારી
જુરત, જુરિયત સ્ત્રીં [જ જુરૂજત] છાતી;
હિમત, ધૈર્ય

જુલકું નં. [જુઓ જુલકું] વાળની લટ—ગૂછણ
જુલમ પુ. [જ. જુલ્મ] જબરદસ્તી, બળાત્કાર
(૨) અત્યાચાર, અન્યાય (૩) દોષવાતમાં
અતિશયતા કરવી કે ખૂબ કરી નાખવું
એવો ભાવ ખતાવે છે. ૦ગાર વિ. જુલમી.
—માટ પું. જુલમ —મી વિ. [ફા] જુલમ
કરનાર, જુલમગાર (૨) જેમાં જુલમ હોય
તેવું, જુલમભરેલું

જુલાઈ પું. [ફ્રિસ્ટી સનનો સાતમો મહિનો
જુલાબ પું. [જ. જુલ્લાવ] આડા ધાય એવું
ઓસડું, રેય (૨) દરત, ઝાડો [—આપવો =
આડાનું ઓસડું આપવું (૨) [લા] સખત
ધમકાવવું, ખરોબર ગલરાવવું. —થઈ જવો =
ગલરાઈ જવું. —લાગવો = રેયની અસર થવી,
દરત થવા લાગવો —લેવો = આડાનું ઓસડું લેવું]

જુલ્દ નં. [ફા.] જુઓ જુલકું
જુલમ પું. [જ] જુઓ જુલમ
જુલકું નં. + [જુઓ જુલ] ભૂગડું
જુવતી સ્ત્રીં જુઓ યુવતી
જુવા, ૦ખાતું, ૦ખોર જુઓ 'જુઆ'માં
જુવાન વિ. (૨) પું. જુઓ જુવાન, યુવાન
૦જેધ વિ. ભરજુવાન (૨) મજબૂત, કઠાવર.
—નિયા વાળું નં. જુવાન સ્ત્રીપુરુષોનું દોળું
(૨) [લા] તોફાની કે અતિ સાહસવાળું દોળું

—નિયું વિ. જુવાન —નિયો પું. જુવાન
—ની જુઓ યુવાની [અનાજ, ભર
જુવાર સ્ત્રીં [દે. જુઆરિ, જોવારિ] એક
જુવારું નં. જુવારો પું. (કા.) જુઓ જુઆરું
જુવાળ પું. [જુઓ જુઆળ] ભરતી; ઝાર
જુલું નં. [જુઓ જુવા] ભૂગડું, જુગાર
જુસ્તેજુ(-ભૂ) સ્ત્રીં [ફા. જુસ્તોજુ અથવા
જુસ્તજુ] શોધખોળ, ખારીક તપાસ
જુસ્સો પું. [જુઓ જોશ] ઊઠારો, જોસ (૨)
લાગણીના જુસ્સો (૩) જોમ, બળ —રસાદાર
વિ. જુસ્સાવાળું

જુહાર પું. [દે. જોહાર] નમસ્કાર, 'સલામ'
એ ભાવ ખતાવતો શબ્દ ૦પદોળાં નં. બં.
વં બેસતા વર્ષને દિવસે આશીર્વાદ લેવા
જુહાર કરવા તે. ૦હું સંકિં [દે. જોહાર
કિં] જુહાર કરવા [ચાલાકી, ચતુરાઈ
જુ'ગાઈ સ્ત્રીં [જુઓ જુ'ગું] મજબૂતી (૨)
જુ'ગિત પું. [સં.] ઉચ્ચ સ્ત્રી સાથે નીચ પુરુષના
વ્યભિચારથી જન્મેલો પુરુષ [ચાલાક, ચતુર
જુ'ગું વિ. જખરું; મજબૂત (૨) [સરં મ]
ભૂ સ્ત્રીં [સં. યુકા, પ્રા. જૂલા] માયામાં કે ચામડી
પર પડતું એકં જડું. [—જેવું = ચોટયુ ત્યાંથી
ઊખડે નહી તેવું —પદવી = (માયામાં વગેરે)
ભૂઓ થવી] [ફેલેલ

ભૂઈ સ્ત્રીં [સં. યુધિકા, પ્રા. જૂધિયા, જૂધિ] એક
ભૂગડું નં. જુઓ ધૂત, જુગાર
ભૂજ વિ. [સરં ફા. જુજ = હકડો, મ] ખડું
થોડું, જરા ૦ભજ વિ. ધણું થોડું; જરાતરા
ભૂજવું વિ. [મપ જુમજુમ] ભૂકું; નોખું
ભૂટ પું. [સં.] (વાળો) ઝૂંડો, સમૂહ (૨) કંઠો
એક પ્રકાર (વ્યાયામ)

ભૂડી સ્ત્રીં [સરં મ; સં જૂટ, પ્રા. જૂડ] ઝૂડી.
—ડો પું. સાવરણી (૨) ઝૂડો

ભૂડું નં. [દે. જૂઠું] ભૂડાણું. ૦ણ નં. [સં. જુટ,
પ્રા. જુટ = સેવિત, સરં હિં. જૂટન] અજઠવાડ,
એડું, છંદામણ (૨) પું. [જુઓ ભૂડું] રંગલો.
વિદૂષક (લવાઈમાં) ૦ણેરડા પું. બં. વં
ભૂડાણા જેવું વર્તન કરતું તે. —ઠાણું, —ઠાણું
નં. ભૂડી વાત

જૂઠાંબોલું વિં જૂઠું બોલવાની ટેવવાળું
જૂઠું વિં [જુઓ જૂઠું] અસત્ય, જુઠું (૨)
કૃત્રિમ, ખનાવડી (૩) રહી ગયેલું-જડ (અંગ)
(૪) [સં જુદ, પ્રા જુદું] અજુઠું, એકું
[-પડવું = અસત્ય કરવું (૨) (અંગ) રહી
જવું] [ખળ વગેરે]

જૂતણ સં કિં [પ્રા જુત] જોડવું (ગાડું,
જૂતી સીં [સં યુક્ત, પ્રા જુત પરથી?]
જૂતિયુ, ખાસડું -તિયું, -તું નં [સરં
મ જુતા, ઠિં જૂતા] જૂત, પગરખુ, ખાસડું
[જૂતા ખરખર = ત્રણ, તિરસ્કારને પાત્ર
જૂતિયા પડવાં = માર પડવાં (૨) અપમાન
કે તિરસ્કાર થવાં; કાઢી મુકવું, જૂતું ખાણું,
પડવું = ખાસડાનો માર પડવાં (૨) અપ
માનિત થવું -મારણું = ખાસડું મારણ
(૨) કાઢી મુકવું, કુતકારી કાઢવું જૂતે માર્યું
જણું = ગયાની પડવા ન કરવી ('લહે ગયું'
'મૂક ગયું તો' - એવો ભાવ ખતાવે છે)]
જૂતીખોર વિં હ મેશાં ખાસડાં-કપડાં ખાત

જૂથ નં [સં યૂથ] ટોણું, સમૂહ
જૂન પું [ઈ] ખિરતી સનનો ફડો મહિનો
જૂનાગઢી વિં જૂનાગઢ શહેરનું, -ને લગતું
જૂઠું વિં [સં જીર્ણ, જૂર્ણ, પ્રા જુળ] પુરાણ
પ્રાચીન, અગાઉનું (૨) જર્જરિત, જીજ્ઞ (૩)
ધણો વખત થયેલું (જેમ કે જૂના ગોળ,
જૂનો મિત્ર), ધણો વખત વાપરેલું (જેમ કે,
જૂનું વાસણ ઇં) (૪) [સરં કે જુળ =
દક્ષ, નિપુણ] રીઠું, નામીયુ, અનુભવી
(જેમ કે, જૂનો ચોર, જોગી, પાપી ઇં)
[જૂનો જોગી = (કાઈ સેત્રમાં) જૂનેથી કસારને
તૈયાર થયેલ વ્યક્તિ (તેને માટે આ પ્રયોગ
કરાય છે) ઝખખા વિં છેક જૂનું, ખખખી
યયેલું ઝખખું, ઝખખીયું વિં ઝખખું જૂનું ઝખખું
વિં ગમે તેણે જૂનું, કાટપુટું, જીજ્ઞ
જૂનેથી અં ધણા જૂના વખતથી, ખહું
પહેલેથી [મદદ કરનાર પત્ર

જૂરી સીં [ઈ] કે સહો આપવામા ન્યાયાધીશને
જૂવો પું [સં યૂક] દોરના શરીર પર ચોટવું
એક જવડું

જૂઠું અંકિં [સરંમ ઝોપણે; સં જૂઠું] (સુ)
ખેંડાં ખેંડાં ઝાકા ખાવાં [જૂઠાવણ પ્રેરક]
જૂઠણણ અં કિં [જૂઠું ઉપરથી] જૂઠસરી
વડે જોડણ [જૂઠણાવણ પ્રેરક]
જૂઠાકાસ નં [સં] શરૂને ઊંધમાં નાખી દે
તેણે અસ

જે (જે) સં (૨) વિં [સં યદ્, પ્રા જ પરથી?]
કે અપં જોડ = જેવું પરથી?] ('તે' સાથે
સંબંધમાં વપરાય છે) (તેના રૂપો-જેણે,
જેને, જેનું ઇં નો 'જે' ('જે') પેટ ઉચ્ચારાય છે)
જે જે સં ફરેક, ફરેકાઈ જે જે તે સં
ગમે તે કાઈ

જે અં + [પ્રા. જે (પાકપૂતિ ગાટેનું અં)
પરથી?] કે (વાક્યના બે વિભાગને જોડતું
અયોક્ષાપૂરક અં) (ઉદા. તેનું કારણ એ
છે જે (કે) .)

જે (જે) પું, સીં [સં જય] + ક્ષતેડ ઝકરી
પુંએક જડ ઝોળાપાદા (ખ) પું અંવં
'જયગોપાળ' (નમસ્કાર કરવાનો એક વૈષ્ણવ
ઉદ્ગાર) ઝજે પું જય જય, વદન (૨) અં
વદનસૂચક ઉદ્ગાર ઝજેકાર પું, સીં જુઓ
જયજયકાર ઝજેવંતી પું, સીંએક રાગિણી
જેઓ (જે) સં [જેનું અં વં] [તેના રૂપો-
જેમનું, નાથી ઇં નો 'જે' પહેળો 'જે'
(હસ્તુતિ સાથે) બોલાય છે]

જેટણ (જે) વિં [સં યાવત્, પ્રા જત્તિય, જેત્તિજ,
જેત્તિલ, ઠિં જિતના] ('તેટણ'ના સંબંધમાં
વપરાય. દડ, સખ્યા, વજન ઇંનું માપ કે
મર્યાદા સૂચવે છે) -લે અં ('તેટલે' સાથે
સંબંધમાં) જેટલે અતરે, હદે કે મર્યાદા ઇં
માં (૨) જે વખતે, બ્યારે (૫)

જેઠ પું [સં જ્યેષ્ઠ, પ્રા જેઠું] વરનો મોટો ભાઈ
(૨) વિક્રમ સવતનો આઠમો મહિનો (૩)
વિં જુઓ જ્યેષ્ઠ-કાણી સીં [પ્રા જિઠ્ઠાણી]
જેઠની વહુ -ઠી વિં જેઠ મહિનાનું, -ને
લગતું (૨) સીં જેઠ મહિનાની પૂનમ-ઠી પુન
પું પહેલા બોળાનો અથવા વડો પુન

જેઠીમધ નં [સં યદિ (પ્રા જદિ) મધુ] એક
વનસ્પતિ; ઔષધિ [-નો રીરે = જેઠી-

મધમાથી બનાવાતી-તેના સત્વની એક
એવધિ.]

જેડીમલ(-હ) પુ. [સં. જ્યેષ્ઠમહ] વડો મહ

(૨) મોઢા પ્રાક્ષણી એક ભતનો આદમી

જેઠો પુ. ગૂઢી કાઢયા પછીનો કસુ બાનો રંગ

(૨) જુઓ જેડીપુત્ર [અપાતું જમણ

જેઠોથું નં લગ પછી કન્યાને ત્યા વરપક્ષને

જેડલ સ્ત્રી. (ક) સહિયર

જેણા સ્ત્રી. (ક.) ધીરજ

જેણી (જે) સં'જે'નું સ્ત્રી. ('તેણી' સંબધમાં)

(ભતના પધમાં, કે હાલ મુખ્યત્વે પારસીઓમાં)

(૨) વિ. સ્ત્રી. જે ંગમ અં જે તરફ

જેણે (જે) સં 'જે'નું વૃત્તીયાનું રૂપ

જેતશ્રી (જે) સ્ત્રી. [હિં. જૈતશ્રી (સં. જયતિશ્રી)]

દીપકની એક રાગણી

જેતા પુ. [સં] જીત મેળવનાર, વિજેતા

જેતૂન (જે) નં [જ] એક તેલી બી, 'ઓલિવ'

જે તે સં. (૨) વિ. ગમે તે કાઈ (૨) કાલતુ;

સામાન્ય (ઉદા. આ કાઈ જે તે માણસથી

ન બને)

જેદર નં ઘેડુ

જેખ પુ. સ્ત્રી. [ફા] ખીસુ (૨) [ફા. જેવ]

શોભા, સુંદરતા. [-આપવો (-વી) = શોભાવવું.]

જેખ પુ. સ્ત્રી. જુલમ (?)

જેમ (જે) અં [અપ. જિવ (-મ), જેમ; સં

યથા, સરં હિં જિમિ] જે રીતે જેમ કે

અં દાખલા તરીકે. એમ અં ગમે તેમ,

હરકાઈ રીતે, મુશ્કેલીથી

જેમનું (જે) સં અં વં જેઓનું (-ને,

-નાથી, -નામાં છં રૂપ પણ 'જેઓ'ના છે)

(૨) વિ. જે પ્રમાણેનું, જે રીતનું, જેવું (૩)

[જુઓ જેગ] જે બાજુ કે તરફનું

જેર અં [ફા] વશ, તાબે; પરાજીત [-કરવું,

થવું.] ંકડી સ્ત્રી. ઘોઘાના ચોકડાની કાટા

કાટાવાળી કડી. ંદસ્ત વિ. [ફા] આધીન,

કમજોર, નબળું. ંબદ (-ધ) પુ. [ફા]

લગામને તુગ સાથે બેડનારી ચામડાની કે

નડી બનાતની પટ્ટી (૨) ચામડાનો કોરડો, સાટકો

જેરડી સ્ત્રી. (સુ) સવારનો કુમળો તાપ

જેરણું (જે ?) નં ['જેરો' ઉપરથી ?] ઘાસ

સાથે મસળીને બનાવેલું છાણું (અ. રૂપ જેમણું)

જેરો પુ. [સરં 'ગેરો' ગરેલો બૂંદો, બૂંદો (૨)

ત બાકુનો બૂંદો, જરડો (૩) ['ઘેરો' પરથી ?]

ધચ્ચૂલો, ટોળે વળવું તે (૪) [૧] આગ, લાય

જેલ સ્ત્રી. [ફે.] કંઠખાનું (૨) જેલની સળ, કંઠ.

[-તોડવી = બધું તોડી જેલમાંથી છટકી

જવું. -ફૂંડવી = જેલની હીવાલ ફૂંડવી (નાસી

છૂટવા માટે).] ંભ (-ચા)ના સ્ત્રી. જેલમાં

જવું તે ં(ભિ)વાસ પુ. જેલમાં જવું તે.

ંર'પુ. [ફે.] જેલનો વ્યવસ્થાપક -ફી વિ.

જેલનું, -ને લગતું (૨) પુ. કેડી

જેવડું વિ. [અપ. જેવડ] ('તેવડું' સાથે

સંબધમાં) અમુક કંઠ કે માપનું

જેવર નં [ફા] અલકાર, દાગીના

જેવરી સ્ત્રી. [ફિ. (સં. જ્યા, જીવા)] દોરી, દોરડી

જેવાણી નં રસોડાનું એકું પાણી

જેવારો પુ. [જય+વારો] જયનો વારો-વખત

જેવું (જે) વિ. [અપ. જિવે, જેવે પરથી ?]

('તેવું' સાથે સંબધમાં વપરાય) અમુક ભત

રીતકેશુ -લક્ષણનું [જેવા આંચા તેવા

ગયા = (જાય ફેરફાર પામ્યા વિના, વધ્યાઘટ્યા

વિના). જેવા આંચો, તેવા વૃદ્ધી પડ્યા =

(આંચો કે તરત જ વૃદ્ધી પડ્યા).] ંતેવું વિ.

સાધારણ (૨) ગમે તેવું -જે અં જે વખતે;

જ્યારે

જેલિકા સ્ત્રી. [સં.] લાકડી, સોડી

જેહ સં [સરં અપ જિહ, જેહ] (પ.) જે

જેહાદ સ્ત્રી. [અ જિહાદ] ધર્મ ખાતર કરેલું

યુદ્ધ, 'કુસેડ'

જેહું સ્ત્રી. [દે લેહ] ધૂળ, રજ

જેળ નં [સં જ્વલ ? સરં જેરો = આગ] તેજ,

પ્રભાવ, દૈવત. [જેળ ગચું = બધું બગડ્યું.]

જે સહી (જે) સ્ત્રી. [સરં થીસલું] નાનો

જે સહેલો (૨) જેતીતુ ચાસ પાડવાનું ઓળર

-લો પુ. પૈડા વગરનું બળદ પટોટવાનું વાહન

જૈન વિ. [સં] (મ') જિને (તીર્થ કરે) પ્રવર્તાવેલું

(૨) જૈન ધર્મને લગતું (૩) પુ. જિનનો

ઉપાસક, આવક

જૈનેતર વિં [સં] જૈન સિવાયનું ખીજી
જૈમિનિ પું [સં] (સ) પૂર્વમીમાંસાદર્શનના
પ્રવર્તક અપિ

ને અં [સં] યદિ, પ્રા જહ, સરં હિં જો]
(સ શય કે શરત બતાવે છે 'તો' સાથે વપરાય છે)
નેઈએ 'નેઈયું'નું વંકાંનુ રૂપ ('નેઈએ છે'
= જરૂરનું છે એ અર્થમાં વપરાય છે બાપી
અપૂર્ણ કિં છે) (૨) અપ કે જરૂર યા ઇચ્છા
હોય તેમ — એવા ભાવ બતાવે છે [જેમ કે,
—એમ = અપ કે જરૂર મુજબ — ત્યારે =
અપ પડે તે વખતે. —તેટલું = માગો તેટલું,
જરૂર હોય તેટલું. —ત્યાં = ગમે ત્યાં, જ્યાં કહો
ત્યાં — જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં] (૩) ['નેઈયું'
પહેલો પુરુષ બંવંનું વંકાંનુ રૂપ]

નેઈયું વિં ['નેઈયું'નું વંકાંનું] નેઈએ તેટલું,
જરૂરી ઠંકરતું, ઠંકારવતું વિં જરૂરી, અપતું
નેઈયું અં કિં [સં યોજયુ, પ્રા જોઅ પરથી?]
અપ, જરૂર કે ઇચ્છા હોવી (૨) સામાન્ય કૃત
નેડે વપરાતાં 'તે ક્રિયા કરવાની જરૂર કે ઇચ્છા
હોવી' એમ અર્થ યાય છે ઉદાહરણ તમારે જરૂં
નેઈએ [આ કિં અપૂર્ણ છે નેઈએ,
નેઈયું, નેઈશે એ ત્રણ રૂપે જ સામાન્યપણે
લેવા મળે છે સુરત બાજી 'નેઈવાયું' રૂપ પણ
વપરાય છે જેમ કે, કાલે મારે આ ચોપડી
નેઈવાની છે = નેઈશે]

નેઈશે 'નેઈયું'નું લવિષ્ય કાળનું રૂપ
નેક(=ખ) સ્ત્રીં [સં જલૌકસ્, પ્રા, જલુગા,
હિં જૌક, જોક] જો (૨) [મ] દોરનો
વાડો, ઝાક (૩) (દોરતું) ન્યૂ

નેકર પું [ર] ગણનામાં આવતું એક પત્ર
નેકે અં [ને+કે] અગરને (વિરોધી શરત કે
વિધાન બતાવે છે) 'છતાં' અથવા 'પણ'
સાથે સખધમાં વપરાય છે (જેમ કે, નેકે તમે
કહો છો તે ખરું હશે, પરંતુ મને નથી
લાગતું) (૨) 'બલ્કે'થી ઊલટો ભાવ બતાવવા
(બે વાક્યો વચ્ચે) વપરાય છે (જેમ કે, તેણે
આપવા કંઈ, નેકે એનું મન નથી.)

નેખ પું [સં જોષ] મુખ, આનંદ (૨) સ્ત્રીં
જુઓ નેક (૩) નં ['નેખત્ર' ઉપરથી]

નેખવાનું કાટલુ (૪) નેખવાની રીત, તોલ
(૫) તાજવું

નેખમ નં [સં હિં, મ જોલ(-વિ) મ]
લવિષ્યમાં થવાના નુકસાનની ધારતી (૨)
નુકસાન, ઘેઠાં (૩) જેમાં નુકસાનની ધારતી
હોય એ, સાહસ (૪) જુઓ; જવાબદારી.
[—જેકલુ = સાહસ કરવું, નેખમવાળા કામમાં
પડવું — ઉકાવવું, માયે લેવું, વહેારવું =
નેખમવાળું કામ હાય ધરવું, જવાબદારી
માયે લેવી — માં ઊતરવું = નુકસાનીમાં
ઊતરવું, નુકસાનીની નાસ્તીવાળા કામમાં પડવું
— માં નાખવું, મૂકવું = ખોટ — હાનિના
લયમાં મૂકવું — વેકલુ = નેખમ માયે લેવું
(૨) નુકસાન વેકલું] ઠંકારક, ઠંકારી
વિં નેખમવાળું, નેખમ પહોચાડે એવું
ઠંકાર વિં જુઓ જવાબદાર ઠંકારી સ્ત્રીં
જુઓ જવાબદારી

નેખમાપ નં નેખવું અને માપવું તે (૨)
નેખવાનું કાટલુ અને લરવાનું માપ
નેખમાણુ અં કિં [જુઓ નેખમ] નેખમમાં
આવવું, નેખમ કે નુકસાન થવું
નેખવું સં કિં [હિં જોલના, સં જુપ્-જોપતિ
ઉપરથી ?] તોળવું, વળન કરવું (૨) [લા]
મનમાં તોળીને વિચારી લેવું (જેમ કે, તે શબ્દો
નેખીને વાપરે છે)

નેખસે (ને?) અં [હિં (મ જૌક = મુશી +
હિં સે)] અલખત, અવશ્ય, ઘણી મુશીથી
નેખામણુ નં, — જી સ્ત્રીં નેખવાનું મહેનતાણું
નેખિયો પું નેખનારો, તોલાટ
નેખો પું જુઓ નેખિયો (૨) [જુઓ નેખ]
મુખ, મન (૩) ['નેખમ' પરથી] (કા)
નેખમ

નેગ(=નુ) વિં [સં યોગ્ય, પ્રા જોગ] નેજી,
લાયક, જાજતું (નામ કે ક્રિયા સાથે નામયોગી
અં પેઠે વપરાય છે જેમ કે, લખવા નેગ,
(બાબત), ખાવા નેગ (ફળ), તમારા નેગ
(કામ).) (૨) માટેનું, — ના તરફનું (જેમ કે,
શાહ નેગ, નામ નેગ (ફૂડી) (૩) અં પ્રતિ,
તરફ (જેમ કે, ના તરફ નેગ રૂ ૧૦ પેઠે)

ભોગ પુંભુઓ યોગ(૨)ભોગવાઈ(૩) (વણાટમા તાણાના) કમવાર તાર તળે ઉપર કરી સધાતી ચોકડી જેવી આટીની યોજના [-આવવો -બેસવો = સભોગ આવવો, લાગ મળવો. -ખાવો = યોગ થવો; મેલાપ થવો -પાડવો = વણાટમા તાણાના તારમા ભોગ આવે એમ કરવું, ભોગ સાધવો -મળતો આવવો = બનાવનો મેળ થવો(૨)ગ્રહોમળતા આવવા -લેવો = સ સારત્યાગ કરી યોગસાધના કરવી -વહેવો = નૈન સાધુને પવિત્રતા અર્પતી એક ક્રિયા કરવી. -સાધવો = તકનો લાભ લેવો (૨) યોગની સાધના કરવી] ૦ટી સ્ત્રીં સાધુડી, ખાવી (તુચ્છકારમા) ૦ટો પું ભોગી, ખાવો (તુચ્છકારમા) ૦ણુ સ્ત્રીં ભુઓ યોગિની (૨) ખાવાની સ્ત્રી, સાધુડી. ૦ણુ સ્ત્રીં ઈશ્વરશક્તિના કલ્પેલા ૬૪ સ્ત્રીરૂપોમાંનું ફરેક. ૦ટેવ પું મોટો ભોગી -સન્યાસી ૦નિદ્રા સ્ત્રીં યોગયુક્ત નિદ્રા -અર્ધી ઊઘની ને અર્ધી સમાધિની રિશતિ (૨) યુગને અતે વિષ્ણુની નિદ્રા (૩) પ્રજ્ઞાની નિદ્રા (જે વખતે પ્રલય થાય છે) ૦પતિ પું (સ) યોગીશ્વર -શિવ ૦માયા સ્ત્રીં સૃષ્ટિને ઉત્પન્ન કરનારી ઈશ્વરની -મોટી શક્તિ, જગતના કારણરૂપ ઈશ્વરી માયા (૨) દુર્ગા ૦વટો પું ભોગીપણુ, સન્યાસ

ભોગવતું સં કિં [સરં હિં જોગવના, સં. યોજ્ય, પ્રો. જોગ] ભોગ ખવરાવવો, મેળ કરાવવો, ગોઠવવું (૨) વિવેકથી ભોગવતું; માણવું, સાચવીને કામમા લેવું

ભોગવાઈ સ્ત્રીં ગોઠવણ; બદોષસ્ત

ભોગંદર પું [સં યોગી + દન્દ્ર] યોગીન્દ્ર

ભોગાણુ નં ઘોડા બળદ વગેરેને ખાવાનું આનાજ

ભોગાનભોગ અં [સં યોગ + મનુયોગ] ભોગ એવી મળવાથી, બનવાકાળ હોવાથી, સભોગ વશાત્

ભોગિયો પુંએક ભતનો રાગ(૨)ભુઓ 'ભોગી'મા

ભોગી પું ભુઓ યોગી (૨) રૌવપથી ખાખી ખાવો (૩) એક રાગ (૪) એ નામની ભત, રાવળિયો. -ગિયો પું યોગી ૦આશાવરી

પું, સ્ત્રીં એક રાગિણી

ભોગું વિં ભુઓ 'ભોગ' વિં

ભોગેશ પું [સં યોગેશ] (સ) મહાદેવ

ભોજન પું, નં [સં યોજન] ચાર ગાઉનું અનર [ભુવાન-પહેલવેતરી ભે સ ભેટડી સ્ત્રીં, -ડું નં [દે. જોટ્ટી] જોટડી; ભેટલાં(-વાં) નં બં વં [સરં મ જોડવેં, 'ભેટો' પરથી ?] પગની આગળાઓ ઉપર પહેરવાના સ્ત્રીઓના ધરેણાં

ભેટિંગ પું [સં] શિવનું એક નામ (૨) આકરામા આકરી તપસ્યા કરનાર તપસ્વી

ભેડું નં ભુઓ ભેટડું

ભેટો પું [સં યોટક, હિં જોટા] બે સરખી વસ્તુની ભેડ. ઉદાં 'ધાતીભેટો' (૨) એક વસ્તુને બધી રીતે મળતી આવતી ખીજ વસ્તુ

ભેડ સ્ત્રીં [અપ. જોડ = ભેડી, યુગ્મ, ભેટો; સરં હિં, મ.] બે સરખી વસ્તુઓની ભેડી (૨) હરીશ્વર કે સરખામણીમા અચાનક ઊતરે તેવી ખીજ વસ્તુ (૩) તબૂરાના ચાર તારમાના વચલા બે તાર (૪) સગતિ, સોબત, ભેડાણ. ૦કણું નં ગમે તેમ ભેડી કાઢેલું ગીત કે કવિતા (૨) ભેડી કાઢેલી વાત ૦કામ નં ભેડવાનું કામ કે રીત ૦ડું નં એકખીલની સાથે વળગેલી વસ્તુઓ (૨) ભેડે અવતરેલા બે ખાળક (બં વં માં)

ભેડણી સ્ત્રીં ['ભેડવું ઉપરથી] ભુઓ ભેડકામ (૨) રાખ લખવા અક્ષરોને ભેડવાની રીત, 'રૂપેલિગ' ૦કોશ પું ભેડણીની શુદ્ધિ અર્થે રચેલો કે શુદ્ધ ભેડણીવાળો રાખકોશ

ભેડલા વિં બાર વેપારીઓના સ કેત

ભેડવું સં કિં [સં જુઝ = બાધવું, પ્રા જોડ (સં. યોજ્ય) = સ યુક્ત કરવું] ભુડી વસ્તુઓના સ ખ વ કરવો-સાધવી, ભેગું કરવું, વળગાડવું (૨) છૂટા લાગો કે ઘટ્ટોને ભેગા કરી એક આખી રચના કરવી. (જેમ કે, વાન્ય કે કવિતા ભેડવી, સારજલ કે ચત્ર ભેડવું) (૩) (વાહન કે કામમા) લગાડવું, ભેતવું (જેમ કે, ગાડીએ બળદ ઘોડો ભેડવો, હળે કે ઘાણીએ બળદ ભેડવો) (૪) વાહનને કે ઓનરને બળદ ઘોડો ભેતીને

તૈયાર કરવું (જેમ કે, ધાંચી ધાણી નેડશે, હળ નેડા, એટલે નધાએ ગાડાં નેડીને સૌ નીકળ્યા)
 (૫) ખોટ કે નુકસાન આવે ત્યારે ભરી આપવું, ખૂટતું પૂર કરી આપવું, ભરપાઈ કરવી (જેમ કે, મારે એમાં ધરના સો નેડવા પડ્યા.)
 (૬) એક સાથે ખીલને તેના અનુસધાનમાં લગાડવું, સાથે સાંધવું (જેમ કે, ગાડીને એ જિન કે હયા નેડવા, પુસ્તકને અ તે સૂચિ નેડવી, 'ક' ને 'પ' નેડવાથી કા ચાય, ઇ) (૭) રચવું, ધડવું (જેમ કે, ગ્રોત નેડવી, વાત નેડવી) (૮) સાથે કરવું; એકઠું કરવું (જેમ કે, 'તેણે ખૂબ પૈસા નેડ્યો છે, 'પુણ્ય નેડવું') (૯) એક સાથે ખીલને ભેગું કરવું (જેમ કે, હાથ નેડવા) [નેડી કાઢવું = કલ્પનાથી રચીને તૈયાર કરવું, બનાવટી કે ખોટું ઊભું કરવું]
 નેડવું નં [જુઓ નેડ, સરં હિં જોઢવાં, મ જોઢવેં] નેડું, નેડક
 નેડાક્ષર પું [નેડવું+અક્ષર] બે અથવા વધારે અક્ષરો નેડવાથી બનેલો એક સયુક્ત અક્ષર નેડાનેડ અં [નેડે નેડે] પાસેપાસે, અડોઅડ નેડાણુ નં [નેડવું+પરથી] સાધિ, સધાન (૨) એકઠું કરવું, ભેગું કરી દેવું (૩) એકઠા થવું, નેડવું તે (ઉદાં બે રાત્રીઓનું નેડાણું) -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં નેડવાનું મહેનતાણું -વાડો પું નેડકણું કરવું તે
 નેડિયું વિં [નેડ' ઉપરથી] સાથે રહેનાર (૨) બેની નેડમાનું એક (૩) નેડાક્ષરનું (જાપવાનું ખીણું) -ચણુ વિં સ્ત્રીં નેડે રહેનારી, સાધી -ચો પું સાધી
 નેડી સ્ત્રીં [જુઓ નેડ] બે સરખી વસ્તુઓની નેડ (૨) નાના છેકરાંનું -નાનું પગરણુ ંદાર પું સાથી (૨) બરાબરિયો -હું બેનં વસ્તુઓની નેડી (૨) વસ્તુઓની નેડ (૩) ખાસકું -કે અં સાથે, નેડમાં (૨) પસે, નજીક -ડો પું પગરણુ (૨) જુઓ નેડો (૨) [નેડા ખાવા = ખાસકાને માર ખાવો (૨) ઠપકા ખાવો (૩) નુકસાન કે ખોટ વેઠવાં. -ધસવા = દેહને ત્યાં વારવાર ધકા ખાવા -ચઠાવવા = નેડા પહેરવા -પઠવા = નેડાને માર પડવો (૨)

ઠપકા મળવો. -પહેરવા = પગમાં નેડા ચઢાવવા -ફાટવા [લા] નેડા ધરાધને ફાટે એટલા બધા ફેરા થવા -મારવા = ખાસકાને માર મારવો (૨) સખત ઠપકા આપવો]
 નેડયાખોલ પું [નેડવું+ખોલ]+નેડકણું નેડુ નં [નેડુ ઉપરથી] નેડું તે (૨) તમાસો, ફળેતો [શિખા
 નેત સ્ત્રીં [સં જ્યોતિ] તેજ, પ્રકાશ (૨) ડીવાની નેતનેતાં, -તામાં અં ક્ષણમાં, પલક વારમાં નેતર, -રે નં [સં ચોક્ષ, પ્રા જોત્ત(ંવય)] ધૂસરીની સાથે બળદને નેડવાનો પટો [-માલણું = બળદને ધૂંસરે નેડવા (૨) નવા-સવા કામમા પહેલવહેલું નાખવું (૩) પીડા વળગાડવી -વળગાડવું = નેતર ધાલવું, ખેરી પરણાવવી, સસારની ધૂસરીમા નેડવું નેતરે નેડાણુ = કટાણા ભરેલા કામમા ચૂંચાવ (૨) સસારની ધૂસરીમા નેડવું]
 નેતર-ઢાળો પું નેતર છોડી બળદને આરામ આપવો તે [સાથે નેડવું નેતરણુ સં કં નેતર વડે પડેને ધૂસરી નેતિક પું [સં જ્યોતિષ્કિ]+નેધી નેતી પું મહાનીશ પુરોહિત (પારસી) નેહો, -ધ પું [જુઓ ચોહો] લડવેયો -ધારેમલ (હી) પું [ચોદ્ધ + મહી] બખરો અને શૂરવીર મર્દ
 નેખન નં [સં ચૌવન, પ્રા જોઢ્ઢણ] જુવાની. ંવતું વિં નેખનચણુ ંવેશ વિં યુવાન -નિયુ નં નેખન (સાલિત્યવાચક)
 નેખં પું [ફ] મજૂરો લાવી આપી તેમના કામ પર દેખરેખ રાખનાર મિલનો એક નોકર નેખા (-મા) ડુ અંકિં [જુઓ નેખો] નેખો આપવો, મરણધાંટીમાં સપડાવું નેખો (-ભો) (ને') પું જીવ ઊડો ઊતરી જવો -ખેલાન યર્થ જવું તે, તમ્મર [-આવવો = તમ્મર આવવી, ખેલાન યર્થ જવું]
 નેમ નં [સરં મ, હિં, જા જલમ] જુસે, બળ, શક્તિ ંદાર, -મી વિં નેમવાણુ નેર નં [ફ] બળ, શક્તિ, કૌવત (૨) શ્રમ, મહેનત (ઉદાં એટલું કરત તો શુ નેર પકત િ) (૩)

વશ, કાબૂ, ચલણ (ઉદા. માર એના ઉપર કાઈ નેર છે કે માને ?) (૪) ચડતી, તેજ, નેસ, વેગ (ઉદા. ભાઈનું કામ કાઈ નેરમા દેખાય છે ? તાવનું નેર ધન) (૫) હાથ, ભાર, વજન (ઉદા. આ બળદ નાનો હોવાથી તેને વધારે નેર આવે છે) [-કરવું = બળ વાપરવું, મહેનત કરવી (૨) આગ્રહ કરવો; દબાવું કરવું - કાઢવું = શક્તિ ખરચવી (૨) પૂરો કાબૂ કે અધિકાર યા વેગ વાપરવો (ઉદા. ક્યાય નથી ચાલતું ત્યારે ઘરમા નેર કાઢે છે) - ચડવું = ચરખી ચડવી નેરથી માતવું - ચાલવું = બળ કે શક્તિની અસર થવી, નેર ફાવવું - પકડવું = નેરાવર - બળવાન થવું, વધારે મજબૂત થવું - મારવું = ખૂબ બળ કે શક્તિ વાપરી કાઈ કરવું (૨) ઝપાટો કે વેગ કરવો - પર, - માં આવવું = જબર થવું, વધવું, નેર પકડવું. ૦કમ વિ. ૦કસરતી, કસાયેલું (૨) નેર કરવું પડે - નેરની કસોટી થાય એવું ૦જબરાઈ. ૦જબરી સીં [ફા] જબરદસ્તી, બુલમ ૦બુલમ પું. બળાત્કાર, બુલમ ૦તલખી સીં [ફા] ખડખી ૦દાર વિ. ૦નેરવાળું ૦ભેર અ. ૦નેરથી. ૦વાન વિ. ૦નેરવાળું - રાણુ વિ. ૦નેરવાન. - રાવર વિ. [ફા] નેરવાળું, બળવાન. - રાવરી સીં [ફા] જબરદસ્તી, બળાત્કાર - રાણ (પુ) વિ. ૦નેરવાળું - રાણાપણું નં. નેરી વિ. ૦ [નેર' ઉપરથી] નેને ખીલતું નેર - મહા હોય એવું (શીતજમા) (૨) સીં રોનરંજની રમતનો એક પ્રકાર નેરુ સીં [રિં] બેરી, વડુ નેરો. ૦તોરો પું. [નેર' ઉપરથી] હાથ, દબાવું, સખતી [નેરુ'નું પ્રેરક ને કર્મણિ નેવહા (-રા) વડું સંકિં, નેવાવું અ. ૦કિં નેવું સંકિં [પ્રા. જો, જોમ, જોવ] દેખવું, આખ વડે નાણુ (૨) [લા] તપાસવું, વિચારવું, ધ્યાન આપવું (૩) વાચવું, અભ્યાસ કરવો (નેમ કે પ્રૂં નેવા, કામના કાગળો નેવા ધન) (૪) અખતરો કરવો, પ્રયોગ કરવો (નેમ કે, નેવું હોય તો આવી ન. એ અર્થમા ખીલ ઝિયા-પદા સાથે સહાયકાગક તરીકે વપરય છે

નેમ કે કહી નેવું, બોલાવી નેવું, કરી નેવું. [નેઈ નેઈ ને = ખૂબ તપાસીને (૨) લાખો વિચાર કરીને. નેઈ ને ચાલવું, હગણું ભરવું = વિચારીને કાર્ય કરવું નેઈ લેવું = વિચારી લેવું (૨) મારવાની ધમકી આપવી, ખતર લેવી નેવા નેવું = નેવા લાયક, સુદર (૨) ક્રોધેત થવા નેવું, મારામારી થઈ ખેસે એવું, ખરાબ (આ અર્થમા 'નેવા નેવું' પણ વપરાય છે)]
નેશ (-પ) પું. [સં જ્યોતિષ, પ્રા જોશ્ન] ન્યોતિષતુ જ્ઞાન, ગ્રહ, ગ્રહકળ વગેરે નેવું તે. [-નેવા = ગ્રહ વગેરેના સ્થાન તપાસી કળ - ભવિષ્ય કહેવું]
નેશ (-સ) પું. નં. [ફા] ઉછાળો, ઉછાળો (૨) બુસો (૩) વેગ, નેર. ૦દાર વિ. ૦નેરાવાળું; નેશીલું
નેશન નં. [ફા જોશન, 'નેશતાન'] ચોપડીઓ વગેરે રાખવાની વિદ્યાર્થીની કાથળી - પાકીટ (૨) હાથે પહેરવાનું એક ધરેણું
નેશી (-ધી) પું. [બુઓ નેશ] નેથ નેનારો
નેશી (-સી) કું. વિ. ['નેશ' (ફા) ઉપરથી] નેશવાળું, નેસદાર
નેષ પું. બુઓ નેશ - ધી પું. બુઓ નેશી નેસતા (-દા) ન નં. [જ જુઝદાન] બુઓ નેશન નેસો પું. + બુસો
નેહાકી સીં [અ જહૂહાક - એક બુલમી પાદશાહ ઉપરથી] નેહુકમી
નેહુકમ પું. બુલમ, દાર (૨) અ. હુકમ પ્રમાણે - મી સીં નેહુકમ, આપણુટી (૨) વિ. નેહુકમવાળું
નેળા સીં [સં યુગલ, પ્રા જુમલ, જુવલ] સાથે અવતરેલાં બાળકનું નેહુ - નેહકું - જિયું વિ. સાથે અવતરેલું હોય એવું (પ્રાય ૫૦ વંશ)
ને સો (૦) પું. [બુઓ ઝાસો] ઠપડા
નેહર નં. [મ, સરં મ. જોદાર] સામુદાયિક આત્મહત્યા, જમોર
નેહર નં. [મ] જવાહિર, ઝવેરાત
સં (મ) પું. [સં] રૂ, અનો નેહાક્ષર (૨) વિ. નાણનારું (સમાસને છેડે) ઉદા. 'સર્વજ્ઞ'

શ્રુતિ સ્ત્રીં [સં] જાણવું તે (૨) શ્રુતિ
 જ્ઞાત વિં [સં] જાણેલું ૦૦થ વિં [સં]
 જાણવા યોગ્ય -તા પું [સં] જાણનારો
 જ્ઞાતિ સ્ત્રીં [સં] ન્યાત, નાત ૦ખ ધુ પું
 નાતભાઈ ૦માસિક નં જ્ઞાતિવિષયક કે
 જ્ઞાતિનું માસિકપત્ર
 જ્ઞાન નં [સં] જાણવું તે, જાણ, (૨) ખખર,
 માહિતી (૩) જ્ઞાન, પ્રતીતિ (૪) સમજ કે
 સમજવા જેવી વસ્તુ ('એ તો જ્ઞાન મને ગમતું
 નથી') (૫) બ્રહ્મજ્ઞાન [-આવૃત્તિ=સમજવું,
 જ્ઞાન થવું -પામણું=જ્ઞાન થવું, ખખર પહોળી
 (૨) બ્રહ્મજ્ઞાન થવું] ૦કાંઠ પું જવાતમા-
 પરમાત્મા સબધીના તત્ત્વજ્ઞાનને લગતો
 (વેદનો) વિભાગ ૦કેશ(-ષ) પું બધી
 જાતના જ્ઞાનના—માહિતીના સંગ્રહરૂપ મોટો
 ગ્રંથ, 'એન્સાઇક્લોપીડિયા' ૦ખળ પું
 જૂઠા—દોગી પડિત બની બેઠેલા તે ૦ચક્ષુ
 વિં જ્ઞાનરૂપી આખવાણુ (૨) નં જ્ઞાનરૂપી
 ચક્ષુ —આંખ (ચર્મચક્ષુથી કોહકું) ૦ત તુ
 પું જ્ઞાને દ્રિયોને મગજ સાથે સાધતો તત્ત્વ,
 'નર્વ' ૦ત તુ ૦યવસ્થા સ્ત્રીં જ્ઞાનતત્ત્વોની
 રચના, કામ વગેરેનું તત્ત્વ, 'નર્વસ સિસ્ટમ'
 ૦દગ્ધ વિં અરંધાપરના જ્ઞાનને કારણે વિપરીત
 બનેલું ૦ઢીપ(૦ક) પું જ્ઞાનરૂપી ઢીવો ૦ધન
 વિં જ્ઞાનરૂપી ધનવાણું (૨) નં જ્ઞાનરૂપી
 ધન ૦પર પરા સ્ત્રીં એક ઉપરથી બીજું,
 બીજા ઉપરથી ત્રીજું, એ રીતે મળતી જ્ઞાનની
 હાર ૦પ ચમી, ૦પાચમ સ્ત્રીં કારતક સુદ
 પાંચમ ૦પ્રક્રિયા સ્ત્રીં જ્ઞાન નીપજવાની
 પ્રક્રિયા, 'એપિસ્ટેમોલોજી' ૦ભ કાર પું
 પુસ્તકાલય ૦મય વિં જ્ઞાનથી ભરેલું ૦માર્ગ
 પું જ્ઞાન દ્વારા મોક્ષ મેળવવાનો રસ્તો ૦ચજ્ઞ
 પું જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કે જ્ઞાનરૂપી યજ્ઞ ૦ચોગ
 પું શ્રવણ, મન ને નિદિધ્યાસનના સાધનવાળો
 એક યોગ, ૦રજ્જુ સ્ત્રીં જુઓ જ્ઞાનતત્ત્વ
 ૦વદલી સ્ત્રીં એક વેલો (૨) જાગ ૦વાન
 વિં જ્ઞાનવાણુ ૦વાયુ પું મગજનો એક
 રોગ (તેથી ગાણસ મોટી મોટી—જ્ઞાનની વાતો
 લખ્યા કરે છે) ૦વિજ્ઞાન નં સામાન્ય અને

વિશેષ બધું જ્ઞાન (૨) બ્રહ્મજ્ઞાન. ૦વૈરાગ્ય
 પું જ્ઞાન વડે ઉત્પન્ન થયેલો વૈરાગ્ય -ની વિં
 જ્ઞાનવાણુ. -નીધર પું [જ્ઞાની+ઈશ્વર]
 શ્રેષ્ઠમા શ્રેષ્ઠ જ્ઞાની -નેન્દ્રિય સ્ત્રીં [જ્ઞાન+
 રન્દ્રિય] (જુઓ ઇન્દ્રિય) જ્ઞાન ગ્રહણ કરનારી
 ઇન્દ્રિય -નેન્દ્રિય પું [જ્ઞાન+ઉદય] જ્ઞાનનો
 ઉદય, જ્ઞાન પ્રગટવું તે -નેપાસના સ્ત્રીં
 [જ્ઞાન+ઉપાસના] જ્ઞાનની ઉપાસના
 જ્ઞાપક વિં [સં] જાણવાનાર (૨) પું શુર,
 શિક્ષક (૩) નં (આ) અપનાવતું સમયક
 -ન નં જાણવું તે (૨) મહેરાત, ઠંઢેરો
 જ્ઞાપિત વિં [સં] જાણવેલું
 જ્ઞેય વિં [સં] જાણવા યોગ્ય ૦તા સ્ત્રીં
 જ્યહા અં (૫) જુઓ જહી, જ્યા
 જ્યા સ્ત્રીં [સં] ધનુષ્યની પછળ -ઢારી (૨)
 સાધન' (ગ) ૦થેલિ(-ણી) સ્ત્રીં 'સાધન
 સીરીઝ' (ગ)
 જ્યાદા(-દે) વિં [સ] વધારે
 જ્યારે (જ્યા) અં જે વખતે -રથી અં
 જે સમયથી -રતુ વિં જે સમયનું -ર લગી
 અં જે સમય લગી, જ્યાં લગી ૦ત્યારે
 અં કોઈને કોઈ વખતે (૨) ગમે તે વખતે
 જ્યાં (') અં [જુઓ જહી] જે જગાએ ૦ત્યા
 અં જહીંતહીં, ઢરેક જગાએ (૨) મુશ્કેલીથી
 (૩) કોઈ પછી રીતે
 જ્યુબિલી સ્ત્રીં [ં] મહોત્સવ (અમુક વર્ષ
 વીત્યાનો) (૨) [સ] પરીક્ષામા નાપાસ થઈ
 તેના તે વગ માં રહેવું તે (-કરવી, થવી.)
 જ્યેષ્ઠ વિં [સં] મોટું, સૌથી મોટું, વડું (૨)
 પું જેઠ માસ -ષ્ટા વિં સ્ત્રીં જ્યેષ્ઠ (૨)
 સ્ત્રીં અઢારમું નક્ષત્ર
 જ્યોતિ પું, સ્ત્રીં [સં] જુઓ જોત (૨) સૂર્ય,
 ચંદ્ર, તારા વગેરે આકાશના તેજસ્વી પદાર્થ
 ૦ર્ધર પું જ્યોતિ ધારણ કરનાર, પ્રકાશ
 દેલાવનાર (ખાસ કરીને જ્ઞાનનો) ૦ર્મય વિં
 તેજસ્વી ૦ર્મ કલ (-ળ) નં તારા નક્ષત્રો
 વગેરેનો સમૂહ ૦ર્ધિ ગ નં ખાર મુખ્ય
 શિવલિંગોમાનું ઢરેક ૦ર્ધિ પું જ્યોતિર્વિદ્યા
 જાણનારો ૦ર્ધિદા સ્ત્રીં જ્યોતિ શાસ્ત્ર
 ૦ર્ધક નં ગ્રહમંડળ, રાશિચક્ર ૦પ નં

બુઝો જ્યોતિષ શાસ્ત્ર (૨) વેદના અગોમાનુ એક
 ૦૫૯૫ પું જ્યોતિષ ભણનારો, ભેદી ૦૫
 પું જ્યોતિષ ભણનારો ૦૫૮૧ મ પું [સં] એક
 યજ્ઞ ૦૫૯૫ વિં સ્ત્રી ૦ તારા અને નક્ષત્રોના
 પ્રકાશવાળી (રાત) ૦૫૯૫ વિં પ્રકાશમાન,
 કાંતિમાન -તિ. પુ ૧૪ પુ ૦ નક્ષત્રસમૂહ.
 -તિ શાસ્ત્ર નં ગ્રહેની મનુષ્યની રચિત
 ઉપર થતી શુભાશુભ અસર ભણવાનું શાસ્ત્ર
 (૨) ખગોળશાસ્ત્ર
 જ્યોત્સ્ના (-ત્સ્નિકા) સ્ત્રી ૦ [સં] ચાંદની,
 ચાંદરહુ
 જવર પું [સં] તાવ ૦ ૬૬ વિં જવરવિનાશક

-રાંકુશ પું [+ અકુશ] તાવની એક દવાનું
 નામ. -રાંશ પું [+ અશ] થોડોધણા -
 સહેજસાજ તાવ
 જવલન નં [સં] જળવુ તે (૨) પું અગ્નિ
 જવલ ત વિં [સં] જળવુ (૨) પ્રકાશમાન, જળહણતુ
 (૩) [લા] ઉવાડુ, રપષ્ટ
 જવલિત વિં [સં] સળગેલું (૨) પ્રકાશિત
 જવાલા (-વા) સ્ત્રી ૦ [સં] અગ્નિની શિખા
 ૦ આહી વિં સળગી ઊઠે તેવું. ૦ સુખ નં
 જવાલામુખી પવતનું મો ૦ સુખી વિં (૨)
 પું જેના મુખમાથી જવાલા નીકળે છે એવા
 -જળતો (પહાડ)

ઝ

ઝ પું [સં] તાલુસ્થાની ચોથો વ્યજન ૦ ગર
 પું ઝ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ૦ ગારાંત વિં જેને
 છેડે ઝકાર હોય એવું ૦ ઝૂં ૧૦ +, ૦ ઝૂં
 પું ઝકાર
 ઝકઝોલ (-ળ) પું સંકિં [દે ફલ્લોલ્જ્ઞહિઝ
 = પરિપૂર્ણ, બરપૂર; સરં હિં ફલ્લોલના]
 રેલ છેલ કરવી
 ઝકઝોળ વિં [જુઓ ઝકઝોળવું] મશગૂલ (૨)
 સ્ત્રી ૦ રેલ છેલ (આનંદની) ૦ છે સં કિં
 - જુઓ ઝકઝોલવું
 ઝકૂં બ, ૦ ઝૈયાં અં [રવં] મૃદગનો એવો અવાજ
 ઝકૂં બધું અંકિં (કા.) ઝૂંવુ, લળી પડવું
 ઝકાર સ્ત્રી ૦ [હિં] પવનમા ફરફરતું તે (૨)
 ઝકઝોળ (આનંદની) (૩) નં ગાડું, ખટારો
 (૪) ગાલ્લી (તારાનું ઝૂંમખું)
 ઝકોળ સ્ત્રી ૦ ઝકાર, ફરફાર (૨) પવનનું લાવું તે
 ઝકી સ્ત્રી ૦ એક ભાતનું પક્ષી
 ઝખ સ્ત્રી ૦ [સરં મ ફલ્ક] જુઓ જખ
 [-મારખી, મારીને રહેલું.] (૨) નં [સં.
 ફલ્ક] માછલું
 ઝગઝ (-મ) ગ અં [પ્રા જગજગ, હિં જગમગ
 (રવં)] ખૂબ તેજ મારતું હોય તેમ. ૦ ઝું
 અં કિં [સરં સં. ફલ્કજગાયતે] ઝગઝગ
 થવું -ગાટ પું ઝગઝગ થતો પ્રકાશ
 -ગિયું નં એક ભાતનું કસખી કાપડ

ઝગર વિં [સં ફલ્ક = વિનષ્ટ, વિનાશિત ઉપરથી ?]
 ઉજજડ, નિર્જન
 ઝગરણ નં [જુઓ 'ઝગર' અથવા 'ઝઘડવું']
 ઝઘડો, પચાત, ટંદો
 ઝગડું અંકિં [સં ફલ્કજગાયતે, પ્રા જગજગ]
 ઝગમગ થવું
 ઝગાર (-રો) પું ઝગઝગાટ [ઝગારે ૧૪ પું =
 ઝગઝગવું 'અજવાળા ઝગારે ભય છે']
 ઝઘડવું અંકિં [દે જ(-ફલ્ક)ગઢ] લડવું, ટંદો
 કરવો, સામે ખોલાખોલી કરવી
 ઝઘડાઝઘડી સ્ત્રી ૦ ખૂબ ઝઘડો
 ઝઘડો પું [દે ફલ્કગઢ] લડાઈ, ટંદો - ડાખોર
 વિં ટાખોર, ઝઘડવાના સ્વભાવનું
 ઝઘર વિં [સરં 'ઝગર' કચ્ચર (૨) ૧૪
 ઝઝકઝું નં [જુઓ ઝગઝગ] સંધ્યાનો પ્રકાશ
 ઝ(૦ણ) ઝણાટ પું [જુઓ ઝણઝણાટ] મોટો
 ઝણકારો (૨) ઝમઝમાટ, જળતરા (૩) ધમધમાટ
 ઝ(૦ણ) ઝણી સ્ત્રી ૦ [જુઓ ઝણઝણી] ખાલી
 (૨) કોષ કે રીસની લાગણી, ઝાંઝા [-ચડવી]
 ઝઝૂંમવું અંકિં [દે ફલ્કજગ = પ્રાલબ, કે
 ફલ્કજગ = ઝૂંવું પરથી ?] ઉપર લચી પડવું,
 બહાર કે ઉપરથી ઝૂંવું (૨) [લા.] ટમટમી
 રહેવું, બેર કર્યા કરવું [પ્રેરક - ઝઝૂંમાવવું]
 ઝટ અં [સં ફલ્કિતિ, સરં હિં, મ] તરત;
 તાખડતોળ ૦ પટ, -ટોઝટ અં ઝટ ઝટ.

૦પટી, -ટાઝ(-પ)ટી સીં નેશમાચાલેલી તકરાર, ખોલાખોલી
 અટક સીં [સરં મ, હિં, 'અટ' ઉપરથી ? સરં સં શદ્=જુલુ કરવું] અટકો-આચકો (૨) સપાટો; ત્વરિત ગતિ (૩) કુરતીનો એક ઢાવ [-મારવી]. ંજુ સં કિં અટકો-આચકો મારવો(૨)અટકાથી કાપવું(૩)અટકવું -કાટવું =ખૂબ અટકાવવું -અટકા મારવા -કામજુ નં ['અટકવું' ઉપરથી] અટકવાની ક્રિયા(૨) અટકવાથી પલ્લો કચરો, અટકણ (૩) અટકા મણી -કામણી સીં અટકવાનું મહેનતજુ -કાવવું સંકિં 'અટકવું' પ્રેરક(૨) અટકા મારવો, અટકાથી કાપવું -કો પું નેરથી ઉગામી કરેલો કાપ-ધા (૨) આચકો, નેર બધ ખેચ (૩) [લા] ધાની માફક થવું કુખ [અટકો ખાવા = ધા ઝીલવા (૨) કહવા વેણ સાલળવા અટકાના ખોલ = મર્મભેદી વેણ અટકા પહવા = ધા પહવા (૨) કુખી થવું, મહેનત પહવી (બ્યગમી) અટકો મારવો = ધા કરવો, અટકાવવું.]
 અટપટ અં, -ટી સીં [સરં દે જાહખજ] જુઓ 'અટ'માં
 અટવું સં કિં [સં શદ્, પ્રા જાહ પરથી ?] અડપ મારી પહાવીલેવું, જૂટવી-ખૂચવી લેવું
 અટાઝ(-પ)ટી સીં જુઓ 'અટ'માં
 અટિતિ અં [સં] અટ
 અટી સીં [સં જાટિ] નાનુ જાહવું
 અટેરવું સંકિં [પ્રા જાહન (જાહન) = જાપટવું, જાહવું] (સુ) સખત ઠપકો આપવો
 અટોઝટ અં 'અટ'માં જુઓ
 અડ સીં જુઓ અડઅમક(૨)એક ભતનો તાલ
 (૩) [દે જાહી, સરં મ જાહ] લહો, લગની
 (૪) જુઓ અટી [જુઓ અટકામણી અટકામણુ નં જુઓ અટકામણુ -જુઓ સીં અ(૦૨)કો પું [રવં] કપડાનો ચીરો, અરડકો
 (૨) વહોણુ અટકો મારીને ફેરવવું તે
 અડઅમક સીં (કવિતામાં) એક શબ્દાલકાર (વૃત્યગ્રાસ અને શ્રુત્યગ્રાસ બેઉ તેમા મળેલા હોય છે)

અડતી સીં [પ્રા જાહ = અપટ મારવી, સરંમ] ખારીક તપાસ (૨)ટાચ, જપતી(૩)પોલીસની તપાસ [-લઈ નાખવી = આકરી તપાસ કરવી(૨)ધૂળ કાઢી નાખવી -ધમકાવી કાઢવું. -લેવી = ખારીક તપાસ કરવી.]
 અડપ સીં [દ જાહખ = શીખતા] ત્વરા; વેગ (૨) અડપવાની ક્રિયા (૩) જાપટ, અડકટ [-કરવી = ઉતાવળ કરવી -મારવી = અડપવું -માં આવી જવું = અડકટમા આવી જવું (૨) ભૂત માતા ઇંની અસરમાં આવી જવું] ૦પ ખો પુંઠોરીથી ખેચવાનો ઊંચે લટકાવેલો પખો ૦દાર વિં અડપી, વેગવાણુ ૦ખ ધ, ૦ભેર અં અડપથી, સપાટાખ'પ. ંજુ નં જૂટ ંજુ સં કિં [દે જાહખ = લઈ લેવું] એકદમ પકડવું, ઓચિતું જૂટવું -લઈ લેવું -પાઅડપી સીં લૂટાલૂટ, પહા પહી (૨) અપાઅપી, મારામારી -પી વિં અડપવાણુ અડાકો પું [પ્રા જાહ = અડપ મારવી] અપાટો, સપાટો (૨) ભારે અધડો
 અડાઝડી સીં [અડ+ઝડી] ટપાટપી, તકરાર અડાફે પું [પ્રા જામ = ખાળી નાખવું] (કા) બાડકો
 અડિયું નં [જુઓ અડી] જાપટ (વરસાડવું) (૨) [પ્રા જાહ = અપટ મારવી] અડિયુ
 અડી સીં [દે] એકીસપાટો -નેરનેર વરસવું તે (૨) રમઅટ, અપાટો (-વરસવી.)
 અજુ અં [રવં] ંકાર (-રો), ંકો પું [મે જાણત્કાર] અણુ અણુ અવાજ ંકારવું અં કિં અણુકાર કરવો, ંઅણુ પું, સીં બળતરા, ચરચરે એવી અસર (૨) અં [રવં] ંઅણુકાર પું [સં જાણજાણ] અણુકાર ંઅણુવું અં કિં [પ્રા જાણજાણ] અજણી -ખાલીના જેવી અસર થવી, તમતમવું (૨) અણુકારવું. ંઅણુટ પું અજણીની અસર, અમઅમાટ (૨) અણુકારો ંઅણુટી સીં અણુઅણુટ, અજણી જેવી તીવ્ર અસર ંઅણુ સીં અજણી, ખાલી (૨) રીસ [ચડવી, ઊતરવી]
 અજુજુ, ંજુ અં [રવં] ંજુ અંકિં અણુ

અવાજ કરવો -ણાટ પું અણુ અવાજ
અણુકાર પું [સં] અણુકાર
અનૂન સ્ત્રીઃ નં [અ. જુનૂન] ગાડો જુસ્સો.
[-ચડવું, ઊતરવું] -ની વિં અનૂનવાળુ
અપ,અપ અં [રવં; સરં હિં, મ] અટઅટ
[અપ દઈને=અટ].

અપટ સ્ત્રીં [સરં સં જ્ઞપ=ફઠ્ઠા; પ્રા જ્ઞપ=
આકમણ કરવું કે 'અપ' પરથી? હિં જ્ઞપટ,
ના, મ જ્ઞપાટણ] અપાટો, ઉતાવળ(ર)અપી
લેવું તે, અપ (૩) ભૂતપ્રેત ઇલાહિની અડકટ
(૪)અડકટ [-મારવી=તરાપ મારવી. -માં
આવડું=અડકટમા આવડું (૨) ભૂતપ્રેત
આહિની અસરમા આવડું] ંપ યો પું
લાખી હાડીવાળો મોટો પંખો. ંડું સં કિં
અપટ-ઉતાવળ કરવી (૨)અપડવું, ગૂંટવું (૩)
મતરડું -ટાડું અંકિં અપટમા આવડું,
વચ્ચે આવી જરુ(ર)[લા] હારાડું, ફસાડું (૩)
'આપટવું', 'અપટવું'નું કર્મણિ

અપતાલ પું સગીતનો એક તાલ
અપડું અંકિં (અ.) [જુઓ જ પડું] સખતુ-
શાત રહેડું

અપાઅપ(-પી) સ્ત્રીં[અપ' ઉપરથી,પ્રા જ્ઞપ?]
મારામારી, ટટો (૨) કાપાકાપી, કતલ
અપાટવું સંકિં[અપાટો'ઉપરથી]અપાટો કરવો
(૨)મારવું, અપાટામાં લેવું(૩)અટ અટ, ચાપીને
ખાડું અપા(-પે)ટો પું [સરં 'અપટ']
અપ,વેગ(ર) ભેરમા કરેલો પ્રહાર, સપાટો(૩)
અડકટ [-કાઠી નાખવો=ધમકાવવું (૨)
સખત માર મારવો. -દેવો, -મારવો=
ઉતાવળે કામ કરવું]

અપેટ સ્ત્રીં જુઓ અપટ ંડું સંકિં જુઓ
અપટવું. -ટો પું જુઓ અપાટો
અપોઅપ અં [અપ' ઉપરથી]અપાટાવી,અપઅપ
અપ અં [જુઓ અપ] ઓચિતું, એકદમ
- -ઓઅપ અં અપોઅપ

અપક સ્ત્રીં [અપ' ઉપરથી] અપકવું તે ંડું
અંકિં ચમકવું, ચોકવું(૨)અપકડું -કારો
પું પ્રકાશનો અપકો [-મારવો=અપકવું]
અપકોળ સ્ત્રીં જુઓ અપકોળ ંડું સંકિં

[સરં 'અપ'] પાણીમા યોળવું-અયોળવું
-ળા પુંઅંવં ઘણા અપકોળા. -ળું નં
પાણીમા અપકોળવું તે
અપ(-ભ)છું નં [અ જુવ્વહ, સરં મ.
જવ્જે] નાના છોકરાનું પહેરણ
અપા(-પૂ)કો પું અપકારો
અથુકાવડું સં કિં 'અપકવું'નું પ્રેરક
અપૂક અં [સરં 'અપક'] રહી રહીને ચમકે
તેમ (૨) સ્ત્રીં અપૂક ંડું અંકિં [સરં
હિં જ્ઞપકના] અપૂક અપૂક પ્રકાશડું. -કો
પું જુઓ અપકો [તિ; કતલ
અપે સ્ત્રીં [અ જ્ઞવ્] વધેરવું-લોગ આપવો
અપો(-બપો,-ભો,-બભો) પું [અ જુવ્વહ]
લાખો અને ખૂલનો હગો
અપોઅપ અં જુઓ 'અપ'મા
અપોળવું સંકિં જુઓ અપકોળવું
અપોળિયું વિં અપોળેલું (૨) નં વસ્તુને
પ્રવાહીમા અપોળવું તે(૩) ડૂબકી, ડૂબકું
અપપો પું જુઓ અપો(૨)[સરં મ જ્ઞવ્]
પતાની એક રમત [-આપવો, પહેરાવવો
=પતાની એ રમતમા કાપવાનો ઠાવ આવવો,
જેથી સામાને પાનાં વધે]

અભડું નં જુઓ અભડું [ધડું
અભાડું અં કિં [જુઓ અપે] મરાણેનાલ ઘાયલ
અભો(-બભો) પું જુઓ અપો
અમ અં [રવં] (રણકવાનો રવ)
અમક સ્ત્રીં[સં. યમક] એજ શબ્દાકાર, જેમાં
તેના તે જ શબ્દો એક અથવા ભિન્ન અર્થમા
વાપર્યા હોય છે(૨)જુઓ અમકાર (૩)[સરં
'ચમક', 'ધમક', 'હિં] ભમક, તેજ. ંકોલ
(-ળ) વિં આનંદ અને લાલિત્યયુક્ત. ંદાર
વિં અમકવાળું ંડું અં કિં [રવં, સરં
હિં. જ્ઞપકના, મ જ્ઞપકળે] અમકાર-મધુર
રણકાર યવો -ઝાર(-રો),-કો પું [રવં]
રણકો, કણકો -કાળું વિં અમકારવાળું

અમખઅમખુ નં જુઓ અમખઅમખુ
અમઅમ અં [રવં] રણકે તેમ (૨) ઝીલું
ઝીલું બળે તેમ [-ચડું] (૩) પું [અ]
કાળા પાસેનો પવિત્ર ફૂવો. ંડું અં કિં

અમઝમ થવુ, રણકવુ (૨) જીણું જીણુ બળવુ,
ચચરવું -સાદ પુઠ અમઝમવુ તે
અમર પુઠ બુઓ અમોર, તોડર
અમર(-ર)ખ નઠ ['અમરખ' ઉપરથી જીધા
અમરખ જેવા આકારનું] શોભા માટે ટગાતો
ખિલોરી કાચના લોલકાવાળો કાચની હાડીઓનો
દીવો; છુંમર [યધને બહાર ઝરવું
અમવુ અઠકિં [૨૪૦ ?] પ્રવાહીવુ જરા જરા
અમાઝમી સ્ત્રીં [સરઠ મ જ્ઞામામી = અધડો]
હાથના ચાળા સહિત બોલાબોલી(ર)અપાઝખી,
અધડો [અમોર કરનાર
અમોર પુઠ બુઓ જમોર -રિયો પુઠ
અરખ નઠ બુઓ જરખ
અરઠ અઠ [૨૪૦] લૂગડુ કાટતાં થતો અવાજ
(૨) સ્ત્રીં અરકાના કકડા ઠમી સ્ત્રીં (કા)
ધમકી ઠકા પુઠ બુઓ ઝહકા ઠવુ સઠકિં
[૨૪૦]અરઠ એવા અવાજ સાથે કાઠવુ (કપડુ)
-કુ નઠ ઝાખર, કાંટાવાળું ઠાણુ [-ઝાલી
કે પકડી રાખવુ = નજીવી બાબતનો ખોટો
આગ્રહ રાખવો (સુ)]
અરણુ(-ણુ) નઠ ['અરવ' ઉપરથી સરઠ સં જ્ઞાર]
જમીન કે પહાડમાંથી ઝરતો પાણીનો વહેળો
-ણી સ્ત્રીં નાનું અરણુ [ઓગળી જવું
અરપવુ અઠ કિં ધોમે ધોમે ઝરવુ, ઝમવુ (૨)
અરમર નઠ [બુઓ ઝરવું] સ્ત્રીંની કાટવું એક
સોનાનું ધરેણુ (૨) સ્ત્રીંઓના પગનું એક
ધરેણુ (૩) એક જાતનું જીણુ લૂગડુ (૪)
સ્ત્રીં વરસાદની ફરફર (૫) અઠ ઝીણે ઝીણે
છાંટે (વરસવ) ઝઝરમર અઠ ઝરમર ઠવું
અઠ કિં ઝરમર ઝરમર પડવુ -રિયું નઠ
બુઓ ઝરમર ૧, ૩, ૪
અરવું અઠકિં [સં જ્ઞાર, પ્રા જ્ઞાર, કે સં જ્ઞાર ?]
(પ્રવાહીનું) ધોમે ધોમે બહાર નીકળવું,
અવવુ
અરસ નઠ એક વનસ્પતિ
અરસાટવું સઠકિં(સુ) ઝરેવું, સાખત ટપકારવું
અરા(-રે)ણી સ્ત્રીં બુઓ અઝણી ખાલી
અરામાણુ નઠ ['અરવ' ઉપરથી] અરવ તે (૨)
અરવાનુ મહેનતાણુ (૩) અરેલો ભાગ (૪)

['અરવ' ઉપરથી] અરેલુ પ્રવાહી.-ખી સ્ત્રીં
અસમણ ૨ બુઓ .
અરી સ્ત્રીં [સં] ઘણુ નાનું અરણુ (૨) રેલો
અરખો પુઠ [સરઠ હિં જ્ઞારોલા, મ જ્ઞાર(-રો)-
કા(-લા)] બારી બહાર કાઢેલું અઝમવુ
બાધકામ, છત્તુ, જરખો
અરેર નઠ એક વનસ્પતિ [(૨) તાવલી
અરેળી સ્ત્રીં [બુઓ અરેણી] ધુમરી, કપારી
અરે(-ળે)ળો પુઠ [સરઠ ઝાળ] ચામડી
બળવાથી ઊઠેલો શેલ્લો [-ઊઠવો = બળવાથી
શેલ્લો થવો] [એક છવડો
અરો પુઠ [સં જ્ઞાર] બુઓ અરણુ (૨) [?]
અઝર(-રી) સ્ત્રીં [સં] એક વાઘ
અઠ વિઠ [કા] પીણુ, જરઠ (૨) રીક -દઈ
સ્ત્રીં બુઓ જરઠી
અલ પુઠ, નઠ [સં જ્ઞાના] એક ઊઠતો છવડો
અલ(-ળા)ક સ્ત્રીં [સં જ્ઞાના, સરઠ મ, હિં, દે.
જુલુજ્ઞ = યોચિતો પ્રકાર] ચોપ, ચળકાટ
ઠદાર વિઠ ચળકવુ ઠવુ અઠ કિં તેજ
મારવું, ચળકવુ (૨) [લા] પોત પ્રકારનું
અલકાવુ અઠ કિં અલકવુ, તેજ મારવુ (૨)
છલકાવુ [અળકવુ, અળકળવુ
અલઅલવું અઠકિં [પ્રા જ્ઞાલજ્ઞાલ (સં જાજ્ઞવલ)]
અલવુ અઠ કિં [સરઠ અલઅવવું] અલકવું, શોભવુ
અલાવુ અઠકિં 'અલવુ'નું કર્મણિ (૨) અઠક
યધ જવુ, હલનચલન બધ થવુ, રહી જવુ
(જેમ કે, વાથી અગ અલાય ધઠ)
અલુ વિઠ તૈયાર, તત્પર (સેવા કરવામાં) [અલાં
ને અલાં રહેવુ = (સેવામાં) તત્પર રહેવું]
અલો સ્ત્રીં [અ જિલજ્ઞ ? સં જ્ઞાના ?] અલક
ઠદાર વિઠ અલકવાળુ; તેજ મારવુ ઠમલો
સ્ત્રીં તેજસ્વિતા, શોભા
અલો પુઠ (કા) વિટબણા, ખુસ્કેલી
અલક નઠ [સં] કરીસીજેઠ
અલરી સ્ત્રીં [સં] અઝ, મજ્જરા [ઘાઝવું, બળવુ
અલાવું અઠ કિં [સં જ્ઞાલ, સરઠ ઝાળ]
અલવુ નઠ (કા) જીણુ ટપડ
અવવું અઠ કિં [સરઠ અમવું] (કા.) ટપકવું
અવેર નઠ [અ જૌહર] જવાહિર (૨) [લા.]

પાણી;દમ ંખાતું નં ભુઓ જવાહિરખાનું
-રૌત નં [ઝ જૌહારત] હીરા, માણેક,
મોતી (૨) જડાવ દાગીના (૩) [લા.] ખળ,
સત્વ, દમ. -રી પું ઝવેરાતનો વેપારી
ઝખ નં [સં] ઝખ, માછલુ
ઝહીન વિં [ઝ] ચાલાક, સમજુ
ઝળક સ્ત્રીં [ભુઓ ઝલક] ચળકાટ. [-મારવી
=ઝળકતુ] ંલું અંકિં ભુઓ ઝલકતું -કાટ
પું ઝળકતું તે -કારો પું તેજનો ચળકારો
-કી સ્ત્રીં ઝળક, લલક (૨) કાઈ પણ અસર
સહેજસાજ જણાવી તે ઉદાં'તાવની ઝળકી',
'દાદની ઝળકી'. -કો પું ઝોપ, ચળકાટ
ઝળઝળ અં [ભુઓ ઝલઝલ] તેજથી ઝળકતુ
હોય તેમ ંલું અં કિં ઝળઝળ થયુ (૨)
[લા] આજ નાખતું. -ખાટ પું ઝગઝગાટ
(૨) અં ઝળઝળ થઈ રહે તેમ -ખિયું નં
આખમા ઝમત પાણી-આસુ (૨) ઝળઝળ
[ઝળઝળિયાં આવવાં (-આવી જવાં)=
આખમા આસુ આવી જવા, લાવવશ થઈ
રેવા જેવુ થઈ જવુ -છુ નં સૂરજ ઊઝ્યા
પહેલાનું અને આથમ્યા પછીનું ઝાખું અજવાળુ
ઝખમ(-હ)ળ અં ભુઓ ઝળઝળ (૨) વિં
ચળકતુ, પ્રકાશમાન ંલું અં કિં ખૂબ
તેજ મારવુ-પ્રકાશવુ -ખાટ પું ઝળઝળાટ
ઝળળ, ંળ અં તેજથી ઝળકતુ હોય તેમ
ઝળાંઝ(-મ)ળાં (૦) અં ઝળઝળાટ [-ચઈ
રહેલું = તેજતેજનો અ ખાર થઈ રહેલો.]
(૨) નં બં વં તેજ તેજનો અ ખાર
ઝળેળો પું ભુઓ ઝરેલો
ઝંકાર પું, ઝ કૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] (૨વં) ઝલકાર
ઝંખના સ્ત્રીં [ભુઓ ઝખતુ] આનુરતાપૂર્વક
રટન, વારંવાર રમરણ (૨) ચિતા, ધખારી
ઝંખવાણું વિં ['ઝખ' ઉપરથી] ભોફું;
ખશિયાણુ [-પડવું = ખશિયાણા થઈ જવું]
ઝખવાણું અં કિં [ભુઓ ઝાખુ] ઝાખું
પડવુ (૨) ભોફું પડવુ
ઝખણું સં કિં [પ્રા જાણ] ઝખના કરવી
ઝંખા સ્ત્રીં (પ.) ઝખના
ઝંખાણું અંકિં ઝખવાણું (૨) તેજથી અ લઈ

જતુ (૩) 'ઝખણું', 'ઝખણું' કર્મણિ
ઝંઝટ સ્ત્રીં [હિં, સરં પ્રા જંજા =ઝંઝટો
(૨) વ્યથતા] ઝંઝટો, પચાત, નકામી ખીડા
ઝંઝા સ્ત્રીં [સં] પવનનો કે પવન સાથે પડતા
વરસાદનો સુસવાટ ંનિલ [+ અનિલ],
ંવાત પું વરસાદ ને વટાળિયાનું તોફાન
ઝંઝટો પું એક વનસ્પતિ, અંધેડો (૨)
['ઝંઝટ' ઉપરથી] ઠપકો-ધમકી
ઝંઝેલું સં કિં [સરં હિં. જંજોહના, સં.
જંજા ઉપરથી] ખૂબ હલાવણુ કે ઝડવું(ઝાડને)
(૨) તરછોડી નાખતું; ખૂબ ધમકાવણુ
ઝંઝ પું [પ્રા જિંદ?] એક ભૂત, જન(૨) વિં
[?] અલમસ્ત, માતેલું (૩) હુમ્મુ, મત્સરવાળુ
ઝંઝાઝૂલણુ સ્ત્રીં; નં ભવાઈમા (જાદનો)
એક વેશ
ઝંઝાધારી વિં ['ઝંઝો' ઉપરથી] હાથમાં
ઝડાવાળું (૨) [લા] ઝુંડો-ઝુંબેશ ઉઠાવનાર
ઝંઝિયું વિં ['ઝંઝ' ઉપરથી? સરં દે. જિરિઝ
=ભૂનો પુરાણો ફૂલો] ખૂબ ઊંડું, પહોળું
અને બિહામણું (ફવા માટે)
ઝંડી સ્ત્રીં [ભુઓ ઝડો] નાનો ઝડો
ઝંડો પું [સરં હિં, મ. જોંઢા, સં ધ્વજદહ,
પ્રા જજદહ પરથી?] ઝુંડો, ધ્વજ(૨) [લા.]
ઝુંબેશ(૩) પક્ષ કે તેની આગેવાની કે દોરવણી.
[-ઉઠાવવો, ફરકાવવો = ની ઝુંબેશ ઉપાડવી
(૨) -નો વિજયવાવટો ફરકાવવો -ઉઠાવવો =
ની ઝુંબેશ ઉપાડવી -રોપવો = ઝુંબેશનું
મહાણ કરવું(૨) સત્તા કે આદર્શના પ્રતીકરૂપે
ધ્વજ ફરકાવવો -લેવો = આગેવાન થવું]
ઝંદ સ્ત્રીં [પ્રા, સરં સં હંદ] ધરાનીઓની
પ્રાચીન ભાષા(જેમા પારસી ધર્મગ્રંથના ભાષ્ય
લાખાયા છે) ંઅવ(-વે)સ્તા સ્ત્રીં [+પ્રા.
સ્તા] પારસીઓનો મુખ્ય ધર્મગ્રંથ
ઝંપલાવણું અંકિં [સં જ્ઞપ્] યાહોમ કરીને
ફૂદી પડવું-સાહસ કરવું
ઝંપા સ્ત્રીં [સં] ફૂંકો. ંતાલ પું ઝપતાલ
(સગીત). ંપાત પું ઓચિતુ ફૂદી પડવું
તે (૨) [લા] આધળિયુ
ઝંપાન સ્ત્રીં(૧) [હિં, સરં પ્રા. જ્ઞપણ = જમણ]

હોળી જેવુ એક પહાડી વાહન (માણસો તે
ઊંચકીને ચાલે છે)

અ પાવવુ અંકિં બુઓ અપલાવવુ

અ પાવુ અંકિં સ કોચ પામવુ (?)

અ મરે પું બુઓ અમોર, જમોર

ઝાઈ પું [સં ધ્યાયિન્, પ્રા જ્ઞાઈ=ચિતન
કરનાર, કે હિં જ્ઞાઈ=છાયા ઉપરથી] આશ્રય-
દાતા, રક્ષક

ઝાઉ પું [સરં મ જ્ઞાઝ] એક વનરપતિ
ઝાકઝમાક પું ['ઝમક' ઉપરથી] ઝળક, ભપકો
ઝાકઝમાળ વિં [સરં ઉજમાળ] ઉજળવલ,
ઝગઝગાવુ, દેહીપ્યમાન

ઝાકમઝોળ વિં ['ઉજલવલ' ઉપરથી] સ્વચ્છ
અને સુરપદ (૨) પું મહાલવુ તે, આનદ
ઝાકરિથો પું નાનુ પહોળા મોનું માટીનું વાસણ
ઝાકળ સ્ત્રીં નં (ચ મા પું) ઝોસ, ટુપાર
[-ઉઠાડવુ = સુસ્તી ઉઠાડી દેવી(૨) ધમકાવવુ
-ઉતારવુ, કાઢી નાખવું = ધમકાવવુ, ખબર
લઈ નાખવી -ઝીડવું = સુસ્તી દૂર થવી
-પડવું = ઝોસ પડવુ] બંધું વિં લીલું,
વાબુ (૨) [લા] ઉત્સાહી -ગિયુ વિં
ઝાકળવાણુ (૨) ઝાકળની મહદથી પાકવુ -ળી
વિં ઝાકળનું, -ને લગલુ

ઝાઝુ વિં [સરં ન્યાદા, સં જ્યાયસ્?]
પુંકળ -ઝેર વિં ઝાઝુ (લાલિત્યવાચક)

ઝાટ(-ઠ)કઝૂટ(-ઠ)ક, ઝાટ(-ઠ)કઝૂમક(-ઠ)
નં ['ઝાટકવું, ઝાડકવું' ઉપરથી] (દાણાદૂણી
વગેરે) ઝાડકી કરીને સાફ કરવુ તે

ઝાટ(-ઠ)કણુ નં ['ઝાટકવું-ઝાડકવું' ઉપરથી]
ઝાટકતાં નીકળેલો કચરો, ઝટકામણ

ઝાટકણી સ્ત્રીં ['ઝાટકવું' ઉપરથી] ઝાટકવુ -
સૂપડા વડે સોલું તે (૨) ઝાટકવાનું મહેનતાણુ
(૩) [લા] સખત ઠપકો [-કાઢવી = સખત
ઠપકો આપવો.]

ઝાટ(-ઠ)કવું સંકિં [પ્રા જ્ઞાઝળ, જ્ઞાઝાવળ
(સં જ્ઞાટન) ઉપરથી] સૂપડા વડે ઊપણવુ -
સોલુ(૨) ભેરથી ખ ખેરવુ, ઝાપટવું (૩) [લા]
ખૂબ ઠપકો આપવો

ઝાટકો પું બુઓ ઝટકો [-નાખવો = વેદના

થવી, દુ ખવું -મારવો = ધા કરવો(૨) વેદના
થવી -લાખવો = ધા થવો(૨) તીવ્ર વેદના થવી]

ઝાડ નં [પ્રા, સં જ્ઞાટ] યક્ષ (૨) દારૂખાનાની
એક ચીજ [-ઉપર ચઢવુ, ચઢી બેસવુ
=(વ્યગમા) કુલાઈ જવુ -ઊગવાં, -થવાં
(દુ ખના) = દુ ખની પરાકાષ્ઠા થવી -થવું
(ધોરાનું) = બે પગે ઝાડ જેમ (ઊભું) થવુ
-ઢોડવુ = દારૂખાનાનુ ઝાડ સળગાવવુ]
બપ ચાણું વિં વાદરા જેવુ અટકચાણુ
બપાન નં, બપાલો વનરપતિમાન બપીડ
નં ઝાડ અને ધાસથી ભરેલો પ્રેસ

ઝાડકઝૂટ(-ઠ)ક, ઝાડકઝૂમક(-ઠ) નં બુઓ
ઝાટકઝૂટક [બુઓ ઝાટકવુ

ઝાડકણુ નં બુઓ ઝાટકણુ -વુ સંકિં
ઝાડઝૂડ નં [ઝાડવુ+ઝૂડવું] વાળઝૂડ, સાફસફ
ઝાડપટોળા નંબંબં(ચ) બુઓ ઝાડપટોળાં
ઝાડપટી સ્ત્રીં [ઝાડવુ+પીટવુ (કે ઝાપટવું?)]
મારવુ -પાસર કરવુ તે [-કરવી]

ઝાડપીપળી સ્ત્રીં આબલીપીપળીની રમત
ઝાડવુ નં ['ઝાડ' ઉપરથી] નાનુ ઝાડ(૨) સંકિં
[સં જ્ઞદ્, પ્રા જ્ઞદ્, પ્રા જ્ઞાઝળ, મ જ્ઞાઝળે,
હિં જ્ઞાઝના] ઝાડુથી વાળવુ કચરો કાઢવો
(૩) ઝાટકવુ, ખ ખેરવુ (૪) ઊંજણી નાખવી
(૫) [લા] ઠપકો આપવો

ઝાઠાવાટ સ્ત્રીં [ઝાઠો+વાટ] શુદ્ધ

ઝાડિયુ નં ['ઝાડ' ઉપરથી] ઝાડના ચિત્રવાણુ
એક વસ્ત્ર [ન ગલ

ઝાડી સ્ત્રીં ઝાડ, વેલા, ધાસ ઇં નો ભરવો(૨)

ઝાડુ નં [બુઓ ઝાડવુ, સરં હિં, મ જ્ઞાઝ]
મોઠો સાવરણો (જેવો કે ભગી વાપરે છે)

(૨) [હિં] સાવરણી (૩) [લા] ઝાટકણી,
ઠપકો, અપમાન, અનાદર [-ઝાડવુ, દેહું,

વાળવું = કચરોપૂત્રો કાઢવો, વાળીઝૂડીને
સાફ કરવું -ખાણુ = નિષ્ફળ થવુ, પાણુ પડવુ,

બનવું (૨) અપમાન થવુ, ઠપકો મળવો -પડવુ
= ઠપકો મળવો, અપમાન થવુ -મળવું = ઝાડુ

ખાણુ, બનવુ (૨) ઝાડુ પડવુ, અપમાન થવું]
બાળી સ્ત્રીં, બાળો પું ઝાડુ લઈ(રસ્તો)

વાળનાર કામદાર, ભાગી

ઝાડો પું[સરં હિં, મ જ્ઞાહા]વિષા (૨)દસ્ત,
ભુલાખ (૩) [ભુઓ ઝડતી] ખારીક તપાસ
(૪) ઝાડવું - ઊભણી નાખવી [ઝાડે જવું,
ફરવા જવું = અથવા જવું ઝાડે ફરવું,
ખેસવું = અથવા. ઝાડો આવવો, ઊતરવો
= દસ્ત થવો. -કબજ હોવો =
કબજિયાત હોવી છૂટી જવો, થઈ
જવો = દસ્ત થઈ જવો (૨) ખી જવું. -થવો =
દસ્ત ઊતરવો (૨) વાર વાર દસ્ત થવો
(બહુધા બં વં મા ઝાડા થવા, થઈ જવા)
-લાગવો = દસ્તની હાજત થવી (૨) વાર વાર
દસ્ત થવો. -ભેવો, લેવો = ઝડતી લેવી,
ચાપતી તપાસ કરવી -તપાસવો = (દરદીની)
વિધાની દાક્તરી તપાસ કરવી -નાંખવો =
(મોરના પીછાથી) ઝાડવું (આ અર્થમાં
ઝાડોઝપટો, ઝાડોપીછી (કરવું સાથે)
પણ વપરાય છે)] ઝાડપટો પું સવારની
રૌત્યવિધિ વગેરે. (૨) ભુઓ 'ઝાડો' (૪) મા
[ઝાડેઝપટે જવું = ઝાડે ફરી કરીને દાતણ-
માણી વગેરે કરવું]. ંખેશાખ પું રૌત્ય,
મળની ઉત્સર્ગક્રિયા

ઝાતકાર વિં [સરં ઝળઝળાટ] ઝળઝળાટ,
ચકચકિત (૨) પું ઝળઝળાટ (૩)
નચૂતિ, તેણ

ઝાનમ નં ભુઓ જહનમ

ઝાપટ સ્ત્રીં [ભુઓ ઝપટ] અકફ્ટ (૨) ભૂત-
પિશાચની ઝપટ [-લાગવી, -માં આવવું]
ંઝૂપટ સ્ત્રીં ધૂળ ઝાપટી નાખવી તે ંધું
સં કિં કપડાની ઝાપટથી સાફ કરવું (૨)
ફટકાવવું, મારવું (૩) (સુ) સળગાવવા માટે
ઝાપટિયાથી પવન નાખવો (૪) [લા] ખૂબ
ખાવું -ટિયુ નંઝાપટીને સાફસૂક કરવા માટે
લાકડાની ટોચે કપડું બાધીને બનાવેલી એક
બનાવટ (૨) (સુ) વાસની ચીપનો પળો.
-ટિયો પુંઝાપટ મારનારો (વૈશ્વ મ હિરોમાં
બીડ ઓછી કરવા) -ફું નં ચોડાસમય માટે
વરસાદનું એકદમ વૃદ્ધિ પડતું તે. [-આવવું,
પડવું = ઝાપડું થવું, એકદમ વરસવું]

ઝાપોટ સ્ત્રીં ભુઓ ઝાપટ

ઝાખ સ્ત્રીં ભુઓ ઝાખ (૨) [ભુઓ ધાખ]
ફૂધ ભરવાતું મોટું વાસણ
ઝાખો(-ખો) પું[સરં હિં, મ. જ્ઞાવા]કુદામાં
તેલ ભરવાનું લાખા મોવાણુ નાળચુ
ઝાખ પું ખેતર વચ્ચે પાણી ભરાઈ રહે તેવી
ખાડવાળી જગા, ડોઝુ
ઝાખો પું ભુઓ ઝાખો
ઝામ, ંઝૂમ સ્ત્રીં સમય
ઝામણ નં [ભુઓ નામણ] મેળવણ, અધરકણ
ઝામર પું[દે જ્ઞામલ] માયા અને આખનો
એક રોગ

ઝામરઝોલ(-ળ) વિં[ઝૂમવું+ઝૂલવું] હગમગટ,
પડુંપડું થઈ રહેલું (૨) પું ડોળ, આડબર
ઝામરો ઝીકવો = માથાકૂટ કરવી (ચ.)
ઝામરી સ્ત્રીં [દે જ્ઞામ = હાઝવું] હચેળીમાં કે
પગને તળિયે થતો ફેલ્લો. [-નીકળવી]
ઝામરો પું ભુઓ ઝામરી (૨) [દે જ્ઞામલ =
કાળુ પરથી?] ચામડીનો એક રોગ (૩)
[સં જ્ઞામક, હિં જ્ઞાવો] બહુ પાકેલી-હાઝેલી
ધટનો કકડો (શરીરે ઘસવા - મેલ ઘસીને
કાઢવા એ વપરાય છે)

ઝામવું સં કિં [પ્રા જ્ઞામ(સં. દહ)] તપાવેલી
ધટ-ઠીકરી વડે પાણી કે ઓસડ હમકારવું
ઝામોરીન પું[ફં.] કાલીકટના રાતનો ધલકાખ
ઝામોરો સ્ત્રીં બં વં કુમળી ડાળીઓવાળો
ઝાદની ટોચનો ભાગ

ઝાયલ વિં [ભુઓ નહોલ] ઉઝ, તામરી (૨)
[જાલવું ઉપરથી] જાલીને ખેસી રહેનાર
ઉલાં 'થયા પથારીઝાયલ'

ઝાર પું [ભુઓ જુવાળ] ભરતી
ઝાર પું[ફં.] રશિયાના રાતનો ધલકાખ ંશાલી
સ્ત્રીં ઝારના લેવો ભુલમી અમલ

ઝારણુ નં [પ્રા ફાર(સં. ફારૂ) ઉપરથી? સરં
પ્રા. ફારગ = સેળી - ઝારનારો] રેણ (ધાનના
વાસણ સાધવાનું) [વર્ધનું પવં

ઝારણી સ્ત્રીં [દે જુહાર ઉપરથી?] નવા
ઝારપટોળાં નં બં વં ભુઓ ભુહારપટોળા
ઝારવું સં કિં[ઝરવું પરથી? ભુઓ 'ઝારણ,
સરં હિં જ્ઞાલના, મ. જ્ઞાલળેં] ઊના

પાણીની ધાર વડે ધોવું કે રોકવું (૨) ધીમે ધીમે સિચન કરવું (૩) [જુઓ ઝારણ] ઝારણ વડે ધોતુના વાસણને સાંધવું, ઝાળવું (૪) ['ઝાડવું' પરથી? સરં હિં જ્ઞારના] નકામાં કાળાં કાપી નાખવા, છાંટવું

ઝારી સ્ત્રીં ['ઝરવું' ઉપરથી, સરં હિં, મ] નાળચાવાળી ટોચલી (૨) પોણામાંથી તળેલી વસ્તુઓ કાઢવાનું તથા જેવું કાણાવાળુ ઝોનર ઝાતે નં મોટું કાણુ (૨) ધાડું, ટોણુ

ઝારો પું [જુઓ ઝારી] મોટી ઝારી (જુઓ ઝારી ૨) (૨) (બાગમાં કે જમીન પર) પાણી છાટવાનું નાળચાવાળુ વાસણ (૩) [સરં મ, રવં?] ત બૂગના તારનીચે ઘોડી ઉપર મૂકવામાં આવતો દોરો, જિવાળી (૪) ત બૂગનો પિત્તળનો તાર, ખરજ-સ્વરનો તાર

ઝારોળો પું એ નામની બ્રાહ્મણ, વાણિયાની ભત્તનો આદમી

ઝાલ સ્ત્રીં કાનનું એક ધરેણુ

ઝાલક સ્ત્રીં [સરં ઝાલક] ઢોળ

ઝાલ(-ખ)ણુ નં [જુઓ ઝાળ ન ઝારવું] ઝારણ, રેણ (૨) તેનાથી કરેલું ધાતુનું સાંધણુ (૩) ['ઝાલવું' ઉપરથી] મોભ, પાટડી

ઝાલર પું એક કઢોળ-વાલ (૨) સ્ત્રીં [સં જ્ઞહરી. સરં હિં, મ. જ્ઞાલર] ગૂલ, કોર (૩) મોગરીથી વગાડવાની ઘડિયાળ(૪) ['જાલલાં વગેરે જળચરોનો શ્વાસ લેવાનો અવયવ

ઝાલરી સ્ત્રીં [સં જ્ઞહરી] વગાડવાની નાની ઝાલર

ઝાલવું સંકિં [સં ધૂ-ધારણ પરથી?] કાપમાં લેવું, પકડવું ગ્રહણ(૨) કે કરવું, પકડી રાખવું, બંધનમાં લેવું (૩) જડવત રહી ભય તેમ કરવું (જેમ કે વાંચે કાલથી કેડ ઝાલી છે) [ઝાલી રાખવું = આગ્રહપૂર્વક વળગી રહેવું, ન માનવું કે જતું કરવું ઝાલી પડવું = આગ્રહથી વળગવું (કોઈ વાતને) વળગી પડવું]

ઝાલાં નંખંખં મહેણાં, ટોણાં [-ઝાલવાં = મહેણાં વેઠવાં]

ઝાલા, -લો પું [સરં હિં] એ નામની ભત્તનો રજપૂત -લી સ્ત્રીં ઝાલાની સ્ત્રી

ઝાવલી(-ળી) સ્ત્રીં [સરં ભવલી, મ

જ્ઞાવલી] નાળિયેરી અને ખલ્લૂગની સૂકી કાંખળી (૨) પાંદડાંની ગૂંચેલી સાદી, ટટ્ટી

ઝાવસોઈ સ્ત્રીં [અ યા હુસેન] 'યા હુસેન' એવા મોહરમમાં હુસેનના મૃત્યુના શોકમાં કરવામાં આવતો પોકાર (૨) [લા] તેવી રીતે અનૂનમાં ફૂલું અને બૂમો પાડવી તે, હોહા, તોફાન, દગો [-છીડવી = મારામારી થવી, દગલ મચવી -દગવી = ઠેકાણા કે વિચાર વગર ગમે તેમ વતવું -ફૂટવી = 'યા હુસેન' એવા પોકારો સાથે મોહરમમાં ફૂલું (૨) મોટેથી રકારાળ કરતા ફૂલું]

ઝાવળી સ્ત્રીં જુઓ ઝાવલી

ઝાવાં નં ખંખં હુખતા માણસના તરફડિયાં, વલખા [-નાખવાં = વલખાં મારવાં, આધાર કે આશરો માટે આમતેમ ખાલી મથવું]

ઝાવું નં બચકુ (મોહાસા તગ્ક)

ઝાહી લિં [પ્રા જ્ઞાહ, (સં ધ્યાયિન, જુઓ ઝાઈ)] શુભેચ્છક (૨) હેતાળ

ઝાળ સ્ત્રીં [સં જ્ઞાલા] જવાલા, તેની આગ (૨) [લા] કોધનો આવેશ [-છીડવી, લાગવી = સખત બળતરા થવી (૨) (લા) ખૂબ ગુસ્સો ચડી આવવો; રીસ ચડવી, એકદમ ઉંચકાઈ જવું

ઝાળણુ નં જુઓ ઝાલણ

ઝાળવું સંકિં [જુઓ ઝારવું] રેણ વડે સાંધવું

ઝાંઈ (૦) સ્ત્રીં [સરં હિં] ઝાખી

ઝાંક(-ખ)ડું (૦) નં ['ઝાખુ' ઉપરથી] ઝાંખો દિવસ (વરસાદ કે ધુમ્મસથી)

ઝાંખ, ૦૫ (૦) સ્ત્રીં ['ઝાખુ' ઉપરથી] ઝાખા-પણુ (૨) [લા] ખટ્ટો, લાંછન [-આવવી (ઝાંખો) = ખરાબર ન સૂઝવું, ઝાખુ સૂઝવું -મારવી = ઝાખુ થવું (૨) ઝાંખ આવવી -વળવી = આંખે ઝાંખુ દેખાવું ઝાંખ પ લાગવી = ખટ્ટો લાગવો] ૦ખ સંકિં [સરં હિં જ્ઞાંકના, સં વજ્ઞ?] ઝાખી કરવી (૨) છાનુંમાનું સતાઈને ભેડવું (૩) અંકિં ['ઝાખુ' ઉપરથી] ઝાખા પડવું -ખાશ સ્ત્રીં ઝાંખાપણુ -ખી સ્ત્રીં ['ઝાંખવું' (સં કિં) ઉપરથી, હિં જ્ઞાંકી] ઝાખો ખ્યાલ કે દર્શન (૨) છાનુંમાનું ભેડવું તે (૩) બાવપૂર્વક દર્શન [-કરવી =

દર્શન કરવા -થવી = ઝાખો ખ્યાલ કે દર્શન થવું] -ખું વિં [સરં મ. જ્ઞાંક] અસ્પષ્ટ, આહુ (૨) ઓછા પ્રકાશવાળું, નિસ્તેજ (-થવું, પડવું)

ઝાંખરું (૦) નં [દે જ્ઞાતર] કાઠાવાળું ડાખળું [ઝાંખરું ઝાંટવાં = ઝાખરા ખડકવા. ઝાંખરું વળગવું = લકર લાગવું, લપ વળગવી.]

ઝાંઝ (૦) ઝીં [સં જ્ઞાં, પ્રા. જ્ઞાજ્ઞર] જખલીકા, કાસીજોડ (૨) [પ્રા. જ્ઞાજ્ઞા] ગુસ્સો, રીસ. [-ચડવી = ગુસ્સે થવું, રીસ ચડવી]

ઝાંઝર (૦) નં [જુઓ ઝાંઝ] ઝીઓતુ પગલું એક ઘરેણું, નૂપુર (૨) [લા] ખેડી, જશ્નર. -રિયાળ (-ખુ) વિં ઝાંઝરવાળું -રિયાં નં ખંખં જુઓ ઝાંઝર -રી ઝીંખાળકતુ ઝાંઝર (૨) ધૂધરી બાથેલી લાકડી (જે ખખડાવાય છે) (૩) નાતુ ઝરેણું

ઝાંઝવાં (૦) નં ખંખં [સં, પ્રા. જ્ઞાજ્ઞા] મૃગજળ (૨) તેજથી કે આસુથી આખને પડતી ઝાંખપ. -વાતું જળ, -વાતું નીર નં મૃગજળ [નય તેવું -ચીડિયુ

ઝાંઝી (૦) વિં ['ઝાંઝ' ઉપરથી] ઝટ ચિડાઈ ઝાંડું (૦) નં [દે જ્ઞાટી, સરં હિં, મ જ્ઞાટ] ગુદાં લાગતો વાળ (૨) [લા] નજામી તુચ્છ વસ્તુ (આખ્ય)

ઝાપ (૦) [પ્રા. જ્ઞાપ = ઢાકવું] સીં ઝાખ [-પડવી, વળવી = જુઓ 'ઝાખ'મા] (૨) નાની ટાખડી, ઝાખ

ઝાંપડી (૦) સીં ['ઝાંપો' = ભાગોળ (ત્યા રહે તેથી ?)] લગિયણ (૨) ભૂત થયેલી ભંગડી, એક મલિન ભૂત [-ચૂકવી, મેલવી = ઝાંપડી (ભૂત) વડે મારણ પ્રયોગ કરવો, મારવા તેની મેલી વિધાનો પ્રયોગ કરવો] -ડો સીં ભગી (૨) ભૂત થયેલો ભગી

ઝાપલી સીં [જુઓ ઝાંપો] નાનો ઝાંપો (પ્રાય. વાડ કે ખેતરનો)

ઝાંપી સીં [પ્રા. જ્ઞાપ = ઢાકવું] ઝાપ, વાસ કે ખનૂની પાતરીનો ચૂથેલો ઢાખડો કે ઢાખડી

ઝાંપો (૦) પું [પ્રા. જ્ઞાપ = ઢાકવું] (રીરી, વાડા

વગેરેનો) ઢરવાળો (૨) ગામની ભાગોળ. [ઝાંપો નોતરું = નહેર - સાર્વાત્રિક આમ ત્રણ -ચૂકવો = પોતાની એકની એક વાત લખાવ્યા કરવી]

ઝાંખક પું કપાળ, મો અને ગાળાની નસો ખે ચાય અને ફૂલે એવી રીતે ગાનાર

ઝાંય (૦) ઝીં [સરં ઝાંઈ] પ્રતિબિંબ, પડછાયો (૨) ઝલક, તેજ

ઝાંસો (૦) પું [સરં હિં જ્ઞાસા] જુઓ નસો, નહો (૨) હઠ, ત્રાણ (૩) મહેણું. -સાચિહો સીં જુઓ નસાચિહો

ઝાંહો (૦) અં [અ જ્ઞાહ] નકામું - ખરાબ ચાય તેમ. [-જવું = નકામું જવું.]

ઝિકાવું અં કિં, -વવું સં કિં 'ઝીકવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિકાળો, -ળવો પું ઈટ - રોડાનો ભૂકો, ઝીકો ઝિપાવું અં કિં, -વવું સં કિં 'ઝીપવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિમેલ સીં જુઓ ધિમેલ

ઝિયાણું, ઝિયા (-ર) યણું નં [સં દુહિતા (પ્રા. ધીમા) + (આ) નયન ?] પહેલી સુવાવડ પછી દીકરીને બાળક સાથે વળાવવી તે કે તે વેળાનું આણું કે કરાતી રીત (-કરવું)

ઝિલણિયું વિં (૨) નં ઝીલનાર (?)

ઝિલાવું અં કિં, -વવું સં કિં 'ઝીલવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક

ઝિદિલ (-દલી) સીં [સં] તમર

ઝિંદાદિલી સીં [ફા.] હૃદય જવતુ ભગતુ - ઉત્સાહિત હોવું તે

ઝીક સીં [સરં મ] કસબી તારનું ભરત ંચળક સીં ભરવામા વપરાતા સોનાડપાના તાર, ટીપકી વગેરે ંટીકડી, ંટીકી સીં ભરવામા વપરાતી સોનાડપાની ગોળ ટીપકી

ઝીક સીં ઝીક, ઝીકવું તે - પછાડ [-ખાવી = પછાડ ખાવી -ઝીલવી = ટકર ઝીલવી. -પડવી = ઝીકવું -મારવી = ઝીકવું, ઝીકીને ઘેવું (કપડું)] ંણું નં પૃવણી, માથાઝીક ંણું નં ઝીકવું - પછાડવું તે (૨) તારેતાર મેળવી સાધવું તે, વણવું તે ંણું સં કિં

નેરથી ફેકવું-પછાડવું (૨) પાડી નાખવું,
હરાવડ
ઝીણુ સ્ત્રીં ['ઝીણુ' ઉપરથી] બુઓ ઝીણ ૧, ૨
ઝીણુ વિં [સં ક્ષીણ, પ્રા ક્ષિણ, ક્ષિણ] બારીક;
નાનું (જેમ કે, ઝીણુ કાણુ) (૨) તીણુ,
અણીદાર (ઝીણી અણી, દાર ધન) (૩)
પાતણુ, બારીક (ઝીણુ કપડું) (૪) નાબુક,
ઝીણવટ અને સલાખની જરવાણુ (જેમ કે
ઝીણુ કામ; ઝીણી વાત) (૫) (અના-ના)
ધીમું ને પાતણુ, મદ, ધીમું (જેમ કે, ઝીણુ
ઝીણુ બોલવું) (૬) [લા] ઝીણવટનેર વર્તનાર-
કામ કરનાર (માણસ) (જેમ કે, અહીં ઝીણા
માણસનું કામ છે) (૭) બહુ કરકસરિયુ,
કનૂસ જેવું [-કાંતવું = (કાંઈ કામ કે વાતમા)
ઊંડું હોતરું, અતિ બારીકાઈથી તપાસવું, ઝીણુ
ઝીણુ જેવું (૨) ભારે કરકસર કે કનૂસાઈ
કરવી] -ણુવટ, -ણુશ સ્ત્રીં બારીકી
(૨) ચતુરાઈ, હડાપણુ [અવ્યા કરતો તાવ
ઝીણો તાવ પું [સં જીર્ણ] ધીમે પાણુ ચાણુ
ઝીપડું નં ઝીપટાનું કૂલ -ટો પું એક
વનરપતિ, ઝી ઝરટો (એના કૂલ-ઝીપટા-
અપાટ લાગતા લૂગડે ચોટી નય છે)
ઝીપવું સં કિં બુઓ ઝીસવું
ઝીમી સ્ત્રીં [સરં દે ક્ષામિઝ = કાથું કરેલું]
એક નતની કાળી સાડી
ઝીરિયા સ્ત્રીં એક પક્ષી
ઝીસ સ્ત્રીં [પ્રા ક્ષિણી?] એક વનરપતિ (૨)
['ઝીસવું' ઉપરથી] સામે લાણવાનું વાસવું
એક એનર (૩) ત ખૂરાનો તાર (૪) લાખેલી
મોટી બરણી (૫) [સરં હિં ક્ષીલ=સરોવર]
ઊંડા પાણીની જગા (૬) [દે ક્ષિણી] છાણ, છાલક
ઝીસણુ નં ઝીસવું તે (૨) ઝીસેલું તે (પ્રવાહી)
(૩) સ્ત્રીં (મહેસાણા બાબુ) સાળાવેલી
ઝીસવું સં કિં [દે. ક્ષિલિમ = ઝીસેલું] પકડી
લેવું, ઝીપવું (૨) [સરં મ ક્ષીલ દેળે] એક
જાણું બોલવું કે ગાવું બીનએ ઉપાડી લેવું
(૩) [પ્રા ક્ષિલ = નાહવું] નાહવું, જળક્રીડા કરવી
ઝીણુ નં ['ઝીણુ' ઉપરથી] લટકતાં સપડા
બાંધી નીચેથી ઉપર (એતરમાં) પાણી ચડાવ-

વાની એક રચના [(અનાજ બરવાનું).
ઝીલો પું ['ઝીણુ' ઉપરથી] માટીનું મોટું વાસણ
ઝીક, ંણ, ંણ બુઓ ઝીક, ંણ, ંણ
ઝીકવું સં કિં [સરં હિં ક્ષીકના] બુઓ
ઝીકવું ઝીકાવું (કર્મણિ) ઝીકાવવું (પ્રેરક)
ઝીકો પું બુઓ ઝીકાવો
ઝીઝરટો, -વટો પું ઝીપટો
ઝીઝર નં (કા) ચણાનો પોપટા સાચેનો છોડ
ઝી ઝવો પું એક નતનું ઘાસ
ઝીઝી સ્ત્રીં [દે ક્ષિલિમી (-રી)?] એક ઝાડ
(એના પાનાં બીડી વાળવામાં વપરાય છે)
ઝીઝોટી સ્ત્રીં એક રાગિણી
ઝીટ સ્ત્રીં, નં નકામી પીડા, લકર ંણ
સં કિં [સરં હિં ક્ષીકના] (કાંઈક કાટાણુ-
ઝરડું કે એના જેવું) ઝીટું વળગાડવું, બજાડવું
(૨) બડકવું [ઝીટી લેવું = ઝીટાથી ઊંડું કે
બાકી પૂરવું-બધ કરવું] -ટાવવું (પ્રેરક)
-ટાવ (કર્મણિ) -ડું નં [સરં સં ક્ષિટી
= એક નતનું જાખર કે છોડ] ઝાખર (૨)
બુઓ ઝીટ
ઝીથરકા નં બંબંબં (કા) ઝીથરા [છૂટા વાળ
ઝીથરાં નં બંબંબં માથાના અવ્યવસ્થિત અને
ઝુકારણુ સં કિં [ઝુકાવવું પરથી] (હોટને)
બેસાણુ ઝુકારાવવું (પ્રેરક) ઝુકારાણુ
(કર્મણિ)
ઝુકાવવું સં કિં નમાવવું (૨) ઝંપલાવવું,
ચાહોમ કરવું -હા પું બંબંબં ઝુકાવવું-
ઝંપલાવવું તે [ભાવે
ઝુકાણુ અંકિં ઝૂકવાની ક્રિયા થવી, 'ઝૂકવું'નું
ઝુકાર વિંબંબં [સં ચુવ, પ્રા ક્ષુજ્ઞ = 'ઝૂકવું'
ઉપરથી, સરં મ ક્ષુજ્ઞાર] ઝૂકનારો, લડવૈયો
ઝુકાવવું સં કિં 'ઝૂકવું'નું પ્રેરક (૨) હકાવવું-
યકવવું
ઝુકાણુ અંકિં 'ઝૂકવું'નું ભાવે
ઝુકાણુ અંકિં, -વણ સં કિં 'ઝૂકવું'નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક
ઝુણુઝુણુ અં (૨) નં [રવં]
ઝૂમખડું નં ટૂરિયાની નતનું એક ફળ (૨)
[બુઓ ઝૂમખડું] સમૂહ

ઝુમાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ઝૂમણું'નું
લાવે ને પ્રેરક [વિયોગદ્વંષ
ઝુરાપો પું [‘ઝૂમણું’ ઉપરથી] ઝૂમણું, કંધાત;
ઝુરાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ઝૂમણું'નું લાવે
ને પ્રેરક . [એક ઝૂમણું ઘરેણું
ઝુલણિયું વિં [‘ઝૂમણું’ ઉપરથી] ઝૂમણું (૨) નં
ઝુલાવનહાર વિં [‘ઝૂમણું’ ઉપરથી] ઝુલાવનારું
ઝુલાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ઝૂમણું'નું
લાવે ને પ્રેરક

ઝુસ્તી સ્ત્રીં [સરં મ ઝુસ્ત=લડાઈ] લડાઈ, ટોડો
ઝુડ નં [સં. વ્યય પરથી? સરં મ, હિં] બૂધ,
ટોણુ [ઝડાધારી

ઝૂંડો પું બુઓ ઝૂંડો -ઠાધારી વિં બુઓ
ઝુ બેશ સ્ત્રીં [ફા જુંવિશ=ગતિ, લહનચલન]
‘જેશપૂર્વકની ચળવળ-હિલચાલ

ઝુમર નં [‘ઝૂમણું’ પરથી?] બુઓ ઝમરખ
ઝૂંકણું અંકિં [સરં હિં ઝુકના, મ ઝુકળેં]
નમણ, લચી પડણ, લટકણ

ઝૂંડ સ્ત્રીં ઝૂંડણું તે ણું અંકિં [સં ચુવ્,
પ્રા ઝુજ્જ, ઝુજ્જ] મચ્યા રહેણ (૨) જોરથી લડણ
ઝૂંડ નં [સરં હિં જૂજૂ] હાઉ, કરડે એણુ અવણુ
(બાળકને ખિવડાવવા બાળભાષામાં)

ઝૂંડ નં મોટો મગર (૨) ચૂડ, મજબૂત પકડ (૩)
એક ભતણું ભૂત-ઝોડ ઝાડાપટ નં ઝાડઝૂંડ,
ઝાપટઝૂંડ ણું સંકિં [દે જોઈ] ઘોડા કે
બૂધા વડે ઠાકણ (૨) ઝાપટણ, ખ ખેરણું -હિયું
નં જેનાથી ઝુડાય એણુ સોહું-ખૂણ.
[ઝૂંડિયાં પકડવાં=ઝુડાણું-માર ખાવો (૨) [લા.]
ખાસડા ખાવા, અપમાન ને તિરસ્કારથી પાછા
પડણ. -ખાવાં=ઝુડાણું, માર ખાવો.] -હિયો
પું ઝૂંડવાનો હ ઢૂંકો, ઝૂંડિયુ

ઝૂંડો પું [સં જૂડ, પ્રા જૂડ] ઘણી ચીજોનો સાથે
ખાધેલો જયો, ઝૂંડો -ડી સ્ત્રીં નાનો ઝૂંડો, જૂડી
ઝૂંપડી સ્ત્રીં [સરં મ જોપળેં] ઝોડ, ડોણુ
ઝૂંમ વિં ધૂમ; ઘણ (૨) ઝૂંમખાની પેઠે એકકુ
થયેણ (૩) સ્ત્રીં ઝામ, સમય (૪) કેક, નશો (૫)
ઝૂંમવાની તાકાત; બુઓ જોમ

ઝૂંમ સ્ત્રીં, પું [‘ઝૂંમણું’, (સરં લૂમણું) ઉપરથી]
ઝૂંમણું ંખઝૂંમણું, ંખુ નં, ંખો પું

[સરં મ ઝુમકા] અનેક વસ્તુઓનો જથ્થો,
લૂમખો

ઝૂંમણી સ્ત્રીં [‘ઝૂંમણું’ ઉપરથી] એક ભતનો હાર
(એમા વચમા પાઈના આકારનું ચકતુ હોય છે)
ઝૂંમણું નં [‘ઝૂંમણું’ ઉપરથી] એક ભતનું ઘરેણું
ઝૂંમણું અંકિં [સરં દે ઝુવળગ=પ્રાલબ્ધ;
સરં હિં ઝુમના] બુઓ ઝૂંમણું (૨) લટકણ;
ટિગણું (૩) આતુરતાથી ટાપી રહેણ

ઝૂંરણું નં [‘ઝૂંરણું’ ઉપરથી] બુઓ ઝુરાપો
ઝૂંરણું અંકિં [પ્રા ઝૂર=યાદ કરણ (૨) ઝૂરણું,
સુકણ હિં. ઝુરના] -ને માટે તલસણ -કંધાત
કરણું (૨) કંધાતથી કીણ યણ

ઝૂંલ સ્ત્રીં [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] શીલા માટે રાખેલી
ઝૂંલની કિનાર, ચીણવાળી કોર (૨) કવિતામાં
(લાવણી ઇંમા) આવતો આતરો (૩) બળદ
કે ઘોડાને પહેરાવાતો એઠો

ઝૂંલડી સ્ત્રીં [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] ઝૂંલણું રહે એણું
બાળકનું ખૂલણું પહેરણું
ઝૂંલણું હાર વિં [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] ઝૂંલનાર;
હાંચકા ખાનાર

ઝૂંલણા પું [દે ઝુલણ] એક ઇંદ
ઝૂંલણું નં [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] ઝૂંલણું તે; હાંચકો
(૨) પારણ (૩) ગાવાનું હાલરડું

ઝૂંલણું વિં [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] જોલા ખાણ, લટકણ
-ણું અંકિં [પ્રા ઝુલ્લ (સં ટુલ્લ)] હાંડોળો
કે પારણે હાંચણ (૨) લટકણ

ઝૂંલો પું [‘ઝૂંલણું’ ઉપરથી] જેમાં ઝૂંલી શકાય
તે, હાંચકો (૨) [લા] નુકસાન, ખાવ [ઝૂંલા
ખાવા=હાંચકા ખાવા (૨) આમ તેમ
અચડાયા કરણ]

ઝૂંક સ્ત્રીં [બુઓ ઝૂંકણું] (ચ) એકએક
આખમા કાઈ ઝપટણ તે, ઝોક [-નાગવી,
-લાગવી=ઝૂંકણું. -ઉતારવી=ઝૂંક લાગી
હોય તેની વેદના મટાડવા ટૂંક વગેરે મારવી].
-કાણું અંકિં [‘ઝૂંકણું’ પરથી] ઝૂંક લાગવી
-કાવણું સંકિં (પ્રેરક)

ઝૂંટ સ્ત્રીં ઝૂંટવી લેણ તે [-મારવી=ઝૂંટણું.]
ં(ટા)વણું સંકિં 'ઝૂંટણું'નું પ્રેરક. ંણું
સંકિં ઝડપ મારી ખૂચવી-પડાવી લેણું

-ટ જૂટા, -ટાજૂટ સ્ત્રી સામસામે જૂટ
ચલાવવી તે -ટાણુ અંકિં 'જૂટવું'નું કર્મણિ
જૂપ(-પી) સ્ત્રી ચિતા
જૂ'પડી સ્ત્રી, -ડુ નં [દે કુંપણ] ધાસ, સાંઠી,
છાલ વગેરેથી બનાવેલું છાપરુ -ધર
જૂપી સ્ત્રી ચિતા, જૂપ
જૂફ સ્ત્રી, ંણુ નં જૂફ -જોકાં ખાવા તે
જૂફડુ અંકિં [જુઓ જૂફડું] (સુ) જોકા
ખાવાં જૂફાવણુ (ખેરક)
જૂસરી સ્ત્રી જુઓ ખૂસરી -કે નં પુરા, ખૂસરુ
જેણુ (જેણુ) સ્ત્રી ['જીણુ' ઉપરથી] જીણુ,
જીણી રજોટી (જેમ કે પીલતા રૂની, તમાકુની)
(૨) વરસાદની ફરફર, પાણીની છાંટ (૩)
[સરં ઝંઝણી] કોધની મુનરી - કમકમી
જેબજેબાં, જેબેજેબ અં (૨) નં ઝં ૦ ૦
પરસેવાના રેલા પર રેલા
ઝેર સ્ત્રી [જુઓ ઘેર] ઊંચી જગા કે બેઠકની
ધાર, ઘરની ઓટલી કે તેની ધાર (ચ) (૨)
નં, સ્ત્રી ઝાંઝર
ઝેર (ઝે) નં [ફા જહર] વિષ (૨) ઈર્ધ્યાં (૩) વેર
[-આપણુ, દેણુ = ઝેર ખવડાવણુ -આવણું =
ઈર્ધ્યાં થવી -ઉતારણું = ઝેરની અસરથી મુકા
કરણુ -ઊતરણું = ઝેરની અસરથી મુકા થણુ
-કાઠણુ = વેર વાળણું, ઘાંચી બહોલો લેવો
-ખાણુ = ઝેર વડે આપવાત કરવો (૨)
અઘાવત રાખવી -ચહણું = ઝેરની અસર થવી]
(૨) વેર કે ઈર્ધ્યાંની લાગણી થવી -થણું = ઝેર
જેવું થઈ પડણું (૨) વેર ઈર્ધ્યાં કે આણુબનાવ
થવો -વરસણું = વેરની લાગણી (આખર્ખાંથી)
ઊભરાવી -વાવણુ = કબજાના બી વાવવા
-વાળણુ = ઝેર ઉતારણું (૨) વેર લેણુ,
વાળણું] ંકચૂરો (-લો) પું, ંકચોણુ,
ંકાચણુ નં [ફા કુચ્છલજ] એક કડણું
બી -ઔષધિ ંકાજળી સ્ત્રી પરસેવા વાટે
બહાર આવણુ શરીરમાનુ વિષ (૨) મરણુ
વખતનો પરસેવા ંમહોરો પું ંશના
વિષને ચૂસી લે એવો સાપના તાળવામા થતો
એક ચપટો પદાર્થ [સમૂહ (ચ)
ઝેરકો પું [જુઓ જેરોડ, ઘેરકો] મોટાજથ્થો,

ઝેરણી સ્ત્રી ['ઝેરણુ' ઉપરથી] હાઈ વચોવવાની
નાની હાથ-રવાઈ [હાઈ વચોવણુ
ઝેરણુ સં કિં [ઝરર રવં ?] નાની રવાઈથી
ઝેરી, ંહું (ઝે) વિં ['ઝેર' પરથી] ઝેર-વિપવાણુ
(૨) અદેણુ, અટસૂરામે એણુ. ંનાળિયેર
નં એક ઠરિયાઈ વનરપતિણુ ફળ (જેના
કાટલાણું સાધુણું કમકળ બનાવાય છે).
ંમા(-મા)ખ સ્ત્રી એક ભતની માખ
ઝેર (ઝે) નં [સં ફર, પ્રા ફર ઉપરથી] ઝાપડુ
ઝેક પું, સ્ત્રી ['ઝૂક' ઉપરથી] વાક, વલાણુ,
ઝકવાપણુ (૨) [જુઓ જૂક] આખર્ખાં કઈ
ઝપટણું તે, જૂક (૩) ંસાન (૪) (ગ.)
સુરેખાનો ઢોળાવ - 'ઈકલનેરાન'
ઝેક પું, ંહું નં [જુઓ ઝેક] ગોષ્ઠ, ગાય
કે ઘેટાબકરોનો વાડો
ઝેકણુ સંકિં [જુઓ ઝેકણુ] એકદમ ફેકણુ,
નાખણુ (૨) અંકિં ['ઝૂકણુ' ઉપરથી, સરં
મ જોકળે] વળણુ, જૂકણુ (૩) યાહોમ કરીને
પડણુ (૪) ઊધમા ઝેકાં ખાવા
ઝેક હા પું ૦ ૦ ૦ ૦ ['ઝેકણું' ઉપરથી] ખૂબ
ઈચ્છીને તથા બીજી રીતે નિર કુશ માણુ તે
ઝેકાર વિં (કા) ઝાકમજોળ
ઝેકારણુ સં કિં જુઓ ઝુકારણુ (૨) ઝુકાવણુ
ઝેકાવણુ સં કિં જુઓ ઝુકાવણુ
ઝેકાણું અંકિં [જુઓ ઝેકણું] એકદમ
ફેકણુ (૨) ['ઝૂકણુ ઉપરથી] લટકણુ, જૂલણુ
ઝેક નં [ઝેકણું' ઉપરથી] ઊંધ કે ઘેનનું ડોલું
[-ખાણુ, ઝેકાં ખાવાં = ઊંધ કે ઘેનના
ડોલાં આવવા, ઝેકણું]
ઝેકો પું ['ઝેકણું' ઉપરથી] હેલો, હડસેલો (૨)
આખની ઝેક (૩) નાજવા ખોટા નમાવવાની
યુક્તિ [-ખવડાવણુ = હડસેલો મારવો (૨)
હડસેલો મારી તાજવા એકબાજુ ખોટા
નમાવવાં.]
ઝોટ (-ટી, ંડી) સ્ત્રી, ંહું, -ડુ નં [દે જોટી]
જુવાન બેસ
ઝોટિંગ પું [દે, સં જોટિંગ ઉપરથી ? સરં
મ, ઈં] એક પ્રકારનું (મુસલમાનનું) ભૂત
(૨) મેલું કે રખણું ઘડ માણસ (૩) અરાબ ક

દશા. ૦પાદશાહી સ્ત્રીં [સરં મ] અધા-
ધૂધીની રાજદશા

ઝોડ નં ભુઓ 'ઝોટ'મા

ઝોડ (ઝો) નં [દે. જોડ=જૂનું ઝાડ ભૂત ત્યા
રહેતુ મનાય તે પરથી ?] જૂડ, વળગણ. ૦ઝપટ

સ્ત્રીં ભૂતપિશાચાદિની અડકટ, વળગાડ
ઝોભા(-ભા)ડું, ઝોખો(-ખો) પું ભુઓ
જેઆડ, જેખો

ઝોયણે પું (ય.) ભુઓ ઝોલણે

ઝોલ સ્ત્રીં [જૂલવું ઉપરથી] દીવારાને લીધે
તારનું વચ્ચેથી જૂલો જવું તે

ઝોલ(-ળ)ણી સ્ત્રીં [ભુઓ ઝોળી] ખાનાવાળી
કાથળી, ખડિયો. -ણે પું મોટી ઝોલણી

ઝોલણું અં કિં [ભુઓ જૂલવું] ઝોલવું (ર)
ઝોકા ખાવા

ઝોલું [ઝો] નં જુડ, ટોણ

ઝોલું નં [જોલવું ઉપરથી] ઝોકું, ઝોલું. -લો
પું જૂલો, હિ ઝોળો (ર) હેલો, હીંચકાનો
એક ઝોક (૩) ઝોલ. [ઝોલા ખાવા=હી ચવ
(ર) અનિશ્ચિત સ્થિતિમા આમથી તેમ ડગવું
-આયડવું] [(સુ) ઝોક, વળગણ

ઝોળ (ઝો) સ્ત્રીં [સં જ્વાળા] જાળ, જવાલા (ર) નં
ઝોળણી સ્ત્રીં, -ણે પું ભુઓ 'ઝોલણી'મા
ઝોળણું સં કિં [ભુઓ ઝોલવું] જુલાવણું, હીંચાળવું
(ર) આમતેમ હલાવી રગડી નાખવું -રોળવું

ઝ

ઝ ('ય' (૦) પેઠે બોલાય છે) પું [સં] ચવળાનો
અનુનાસિક એથી રાજ થતો એકે શબ્દ નથી.
ચચ્ચલ, જમ્મળ જેવા શબ્દોમા સ રકૃત ઢળે

ટ

ટ પું [સં] મૂંડાંસાની પહેલો અજન. ૦કાર
પું ટ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ૦કારાંત વિં છેડે
ટકારવાળું ૦ટો પું ભુઓ ટકાર

ટઈ પડવું અં કિં ભરછક ભરાઈ જવું (ખસ,
કોલ્લા ઇં થી)

ટક અં [રવં, સરં હિં, મ.] ટકાવાથી
થતો અવાજ, યા ખટ ટઈને થતો અવાજ

ઝોળાવો પું [જોલવું ઉપરથી] ખાડાંઝેયાવાળો
જમીનનો ભાગ (ર) ટોળાવ (૩) જૂલેલો - નીચો
નમેલો ભાગ

ઝોળારોક પું [ઝોળા+રોક] ઝોલધિથી ભરેલી
કાથળી વડે કરેલો રોક

ઝોળી સ્ત્રીં [દે જોલિયા] કપડાના ચાર છેડા
પકડીને જૂલવું પાત્રાકાર કરાય છે તે. ઉઘાં

'રાકની, સાધુની ઝોળી' (ર) જૂલતી જલાતી થેલી
(૩) બાળકની ખોઈ [-ફેરવવી = બિણ્ણ
માગવી, દાન માગવું. -માંથી ઝડપાવું = છેક
બાળપણમાથી સગાઈ થવી. -લેવી = લિખારી

થવું -ભરવી = માગનારને આપીને તેની
ઝોળી ભરવી, મળાણી પૂરી કરવી] ૦પોળી
સ્ત્રીં બાળકને નામકરણવિધિ કરતા પારણામા
ધાલી હીંચાળવાની ક્રિયા. -ળો પું ઝોલો,
નમી પડવું તે (ર) મોટી ઝોળી [પટકવું

ઝોંકવું (૦) સં કિં [હિં જોંકના] ઝોંકવું,
ઝોંકો (૦) પું ભુઓ ઝોંકો

ઝોંટ (૦) સ્ત્રીં જૂટ, ઝડપ ૦વું સં કિં જૂટવું,
ખૂચવી લેવું

ઝોંસવું (૦) સં કિં [દે જોસ=નાખવું,
ફેંકવું] રીસથી -અભાવથી આપવું - નાખવું
કે મૂકવું -પટકવું (ર) ઠાસીને ખાવું -ગળચવું
ઝોસો પું [ભુઓ ઝોસવું, સરં જોસો]
હડસેલો, ધકો

લખવામા આવી શકે પણ ગુજરાતીમા એમ
કોઈ જાણ્યે લખે છે, અનુસ્વાર જ મોટે ભાગે
લખાય છે

(જેમ કે, ઘડિયાળનો, કેમેરાની કળનો) (ર)
[લા] 'કેવો બન્યો.' એવો લાવ બતાવતો
ઉદ્ગાર (કેટલો પાકવા જેવું મો યાય તે પરથી)
[-પડવું, પકી જવું = બનવું]

ટકટક અં [રવં, ભુઓ ટગ] સતત ટક ટક
અવાજ યાય તેમ (જેમ કે ઘડિયાળનો) (ર)
ટગર ટગર (જેવું) (૩) સ્ત્રીં ભુઓ ટકટકારો

કટકાટ(-રે) પુ. ટકટક અવાજ(ર)ક ટાળો
આવે તેવો નકામો લવરો
કટકિયુ વિ. ટકટક કર્યા કરતું
કર્ણ સંકિ. [સં લક્; સર. હિં વિકના, મ
વિકળે, વિકળે] લાખા વખત મુઠી ચાલવું-
નલવુ (ર) એક સ્થળે લાખો વખત ચોલવુ
ટકાઉ વિ. ટકે-રહે તેવું; મજબૂત. -વ, -વે.
પુ. ટકાઉપણુ, મજબૂતાઈ, ટકવું તે
ટકાર, -રાત [સં] જુઓ 'ટ'મા
ટકાવારી સ્ત્રી. ટકા પ્રમાણે ગણતરી, 'પરસેન્ટેજ',
સોએ કેટલા તેનું પ્રમાણ [-કાઠવી=ટકા
ગણી કાઢવા]
ટકો પુ. [સં ત્રિકા] નણ પૈસા (ર) [સં ટંક]
રૂપિયો, નાણુ(ર)સે કંકાના પ્રમાણમા ગણતરી,
'પરસેન્ટેજ' (૪) [મ વક્કલ (ટક ટકારો વાગે
એવુ તે પરથી ?)] ટકો, સાવ ખોડુ -કુશરહિત
માથુ [ટકા ઉધરાવવા=ખીખી ખાલુ
ટકા કરવા=રોકડે વેચી સિકાનાણું ભેગુ
કરવુ ટકા ચકવા=વ્યાજ વધવુ ટકા
ચકાવવા=વધારી વધારીને કહેવુ(ર)અસલ
કિમત ઉપર ફલાસી વગેરે ઉમેરી ભાવ
વધારવો ટકાની પીંજરી=માલ વિનાનું
માણસ. ટકાનું ત્રણુ રોર=તદન સમુ
ટકાનું માણસ=હિસાબમાં ન લેવા બેવુ-
તુચ્છ માણસ ટકો કરાવવો=માથુ સાવ
ખોડુ કરાવવુ]
ટકાર સ્ત્રી. [સર. હિં, મ, સં ટકાર પરથી ?
કે દે વક્કર પરથી ?] ટકારવું-ટોકવુ તે, ધીમેથી
ગોઠાવવું તે (ર) સહેજ ધસારો કે મુચના (ર)
વ્યગ કે મરોહમાં કહેવુ તે, મીઠી ટીકાવકોઈ
ટકારખાનું નં. [સર. હિં ટકોર=નગારા પર
હાડિયો મારવો તે કે તેનો અવાજ જુઓ
ટકાર] ચોષડિયાં કે તે વગાડનારને બેસવાની
નગા. [-બેસાડવુ=ચોષડિયા વગાડનારા
રોકવા, ચોષડિયાં વગાડવા.]
ટકારવું સંકિ. [જુઓ ટકારો] ટકારો મારવો
(ર) [જુઓ ટકારો] ટોકવુ, ગોઠાવવુ, ટકાર કરવી
ટકારો પુ. [દે વક્કર, રવ. ૦] રણકે એમ
વાગતો ઠોક (ર) ઠોકનો રણકો [-મારવો=

રણકે તેવો ઠોક મારવો -મારી બેવો=
નપાસ માટે ઠોક મારી ખાતરી કરી બેવી.
-મારે એવું=આટિ તેવુ, ચડિયાતુ] -રી
સ્ત્રી. નાનો ટકારો (ર) નાની ઘડિયાળ
(મોગરી વડે વગાડવાની)
ટકર સ્ત્રી. [દે] ઠોકર, પ્રહાર(ર)અથકામણ,
સામનો [-ખાવી=અથકાવું -ચાવી=માથું
ફૂપી તમ્મર આવવી -ચીલવી=હુમલા સામે
ટકી રહેવુ. -મારવી=ચડિયાતુ લોલુ
-લાગવી=ઠોકર વાગવી. -લેવી=પાછા ન
પડવુ, સામનો કરવો]
ટકો પુ. જુઓ ટકો (૪)
ટગ ટગ અ. જુઓ ટગર ટગર
ટગમગ વિ. જુઓ ડગમગ, ડગમગ (ર) અ. ટગર ટગર
ટગરટ(-મ)ગર અ. [સં ટગર ઉપરથી] એકી-
નજરે, મીટ માંડીને
ટચલી સ્ત્રી. (કા) પાતળી ઊંચી હાળી
ટચમચુ વિ. જુઓ ડચમચુ, ડોલવુ (ર) અ. ડચમચુ હોય એમ
ટચ વિ. ઊંચી નાતવું(ર) પુ. [હિં] સોનાના
કસનો આંક (ર) અ. [રવ. ૦, સર. ૦ મ]
ટચાકાનો અવાજ (૪) જરી વારમા, ઝંટ
(-લઈને, દઈને)
ટચકડી સ્ત્રી. [રવ. ૦] ચપટી
ટચકાટવુ સંકિ. [જુઓ ટચકો] ટચકે ટચકે
કાપવુ, ટચકાવવુ
ટચકાર પુ. + [રવ. ૦] હાકેડુનો ડચકારો
ટચકારી સ્ત્રી. [રવ. ૦] ટચકડી, ચપટી
ટચકાવવુ સં. કિ. ['ટચકા' ઉપરથી] ટચકો
મારીને કાપવુ
ટચકિયુ નં. કમ્મરથી રહી જવુ તે
ટચકુ નં. [જુઓ ટચકુ] ટેરવુ (ર) [જુઓ
ટાણુ ટચકુ] નાનો પ્રસંગ
ટચકો પુ. [દે વક્કર, રવ. ૦] ઝટકો, ધા (ર)
તેનો અવાજ (-મારવો, વાગવો, લાગવો)
ટચ ટચ અ. [રવ. ૦] ટચકાનો રવ
ટચર વિ. [જુઓ ટચર] અતિ ઘરડુ -જુકું
(તુચ્છકારમાં)

ટચલી આંગળી સ્ત્રી[સં.ટ=ઠીગુણ ઉપરથી]

છેલ્લી, સૌથી ટૂંકી આંગળી

ટચાક વિં ડોળી, આઠકલુ; શેખી મારનાર

ટચાક અં [રવં] -કિયો, -કો પું શરીરના

સાધાનો કડકો [ટચાકો ફેડવા = શરીરના

સાધાના કડકા બોલાવવા(સુસ્તી દૂર કરવા)

(૨) કુખડા લેવા]

ટચુકડું વિં [સં ટ ઉપરથી ?] ઘણુ નાનુ

ટટવાળી સ્ત્રીં [સરં હિં. ટટુઆની, 'ટટું'

ઉપરથી]ટટું સ્ત્રીલિંગ, ટુ જેવી નાની ઘોડી

ટટું નં [સરં હિં ટટુઆ, 'ટટું' ઉપરથી]નાનું

ઠીંગણું ઘોડું (૨) ખચ્ચર

ટટળું અંકિં [ભુઓ ટળવળવું] પીડાણું,

જૂરુ (૨) લટકી રહેવું

ટટળાટ પું [ટટળવું ઉપરથી] ટટળવાનું કુખ

ટટા(-ટા)ર વિં બરાબર ઊભુ; અક્ક (૨)

[લા] સશક્ત. [-થણું = અક્ક ઊભા થવું,

હોરાયાર થવું (૨) શક્તિ આવવી]

ટટી સ્ત્રીં [દિ ટટુઆ = પડદો, દે તટી = વાડ]

કામઠાનો કે વાસની ચીપોનો પડદો (૨)

વીરણનો બનાવેલો ચક (૩) [હિં] જાજર,

સડાસ [-થવી = ફરત થવો -જણું = જાજર

જવું]

ટટું પું, નં [હિં] ઠાંગણું ઘોડું(૨)નબળું ઘોડું

ટટો પું ટ અક્ષર

ટટકાવણું સં કિં [સરં હિં તટકાના,

મ ટરકાવિળે] તટકાવણું, ધમકાવણું

ટટપડ સ્ત્રીં, -હાટ પું ખાલી ડંકાસ-ટાર-

તોરનો દેખાવ, શેખી

ટટિયાણું વિં ['ટાઢ' 'ટાડું' ઉપરથી]ટાઢ વાય

એવું (૨) નં એવું વાતાવરણ, ટાઢોડું (૩)

ટાઢોડાવાળું સ્થાન

ટણુક વિં[રવં, સરં મ]જડ, ઠોઠ(૨)ભટકણ

ટણુકો પું [સરં મ ટણકા; રવં] (સુ)

ખોડું લાગવું-રીસ ચઢવી તે

ટણુચ સ્ત્રીં એક જાતનો ઊંચ સાપ, તણુ

ટણુપું વિં[સરંમ.ટેળપા,ટેનપ્પા,ટોળપા(-પે)]

જડ, ગમાર, મૂખ (એક ગાળ) [મણ]

ટન પું [ઈં] એક અગ્રેજી તોલ (આશરે ૫૬

ટનટન અં [રવં](૨)નંએવો ઘટનો અવાજ

-નિયું નં ટનટન લાખો ઘટ વાગે તે

ટનનન અ. [રવં]

ટપ અં [સરં હિં, રવં] ટપકવાનો રવ(૨)

ઝટ (-દઈને, લઈને)

ટપક, ઠટપક અં [રવં] ટપકડું હોય એ

ટપ(-બ)કલું વિં['ટપકું' ઉપરથી]ટપકાવાળું

ટપકડું અં કિં [ભુઓ ટપકું સરં હિં

ટપકના] ટીપે ટીપે નીચે પડવું, ચૂકુ

ટપકાવણું સં કિં ['ટપકું' ઉપરથી] ટીપા

પાડવા (૨) ટૂંકાણુમા લખવું, નેધ કરી લેવી

(૩) ખીભાથી નકલ કરી લેવી

ટપ(-ખ)કિયું નં [ભુઓ ટપ] ટપ ઢઈને

મરી જવું તે (૨) ટપકું

ટપકું નં [ટપ (રવં) ઉપરથી, સરં હિં ,

મ. ટપકા] ટીપુ (૨) [સરં કે ટિપ્પી પાણું

નાનું ગોળ બિંદુ -ચિહ્ન. -કી સ્ત્રીં કપાળ-

આનો નાનો ચાલો, ટીપકી (૨) ટીલકી, મીના-

કારી અખરખકે સોનાફાની નાની ગોળ પતરી

ટપકો પું ['ટપકાવણું' ઉપરથી] જનમપત્રિકા,

જનમાક્ષર

ટપ ટપ અં [રવં] (૨) ઝટ ઝટ (૩) સ્ત્રીં

બડબડાટ (આણગમાનો) [કરવું ટપકડું

ટપટપણું અંકિં ટપ ટપ અવાજ કરવો કે તેમ

ટપટપાટ પું ટપ ટપ એવો અવાજ (૨)

બડબડાટ, ટપ ટપ (૩) ચપળતા

ટપટપિયું વિં ટપટપ-પાછળથી બકબડાટ

કરનાર (૨) નં ભુઓ ટપટપી [કકડો

ટપટપી સ્ત્રીં અચોચડાવવા માટેનો ચામડાનો

ટપણું નં ['ટપ' પરથી] (ચ) ભુઓ ટપટપી

ટપલાખાંજી સ્ત્રીંસામસામી ટપલાની મારામારી

ટપલી સ્ત્રીં [રવં] ધીમેથી મારેલી ચપાટ (૨)

[લા.] ટોણો, મહેણ. (-ખાવી, મારવી,

પડવી) [-મારવી = ઢીલો ઓલવવા હાથની

ઝાપટ મારવી.]

ટપણું વિં બેસી ગયેલું - અકડાઈ ગયેલું (૨)

નં ['ટપ' પરથી] કલ્પારનું હાલ્લા ટીપવાનું

ઓખર (૩) [ચ] ટપટપિયું

ટપલો પું [રવં] મોટી જોરની ટપકી (૨)

ટ કે(-કો)ટક અં [જુઓ ટક] દરેક ટકે(૨)
 બરાબર નિયત સમયે, યોગ્ય વખતે જ (૩)
 ટાય સુધી, ઇલાછલ
 ટગ સ્ત્રીં [સે ટગા] ટંગો, ખગ
 ટગડી સ્ત્રીં [જુઓ ટગ] ટંગો, તગડી (૨)
 ટાગથી મારેલી ઠાકર કે આટી (કુસ્તીમાં)
 [-ઊંચી કરવી, કે રાખવી = હાર્યા છતાં
 ન હાર્યાના હમામ રાખવો]
 ટગાઠ(-વ) પુ સંકિં [જુઓ ટાગવુ] લટકાવવુ
 ટંગાવું અં કિં ['ટાંગવું'નું કર્મણિ] ટિંગાવુ,
 લટકાવુ [કે, ટચ માલ એ ખાય]
 ટચ વિં [સરંહિં = તૈયાર] ટચ, ઉત્તમ (જેમ
 ટટો પું [સરંહિં ટટા] કળિયો, તકસાર
 -ટાખેર વિં ટટો કરવાની આદતવાળુ
 ઠંદિસાદ પું [નંજ ફમાદ] ટટો -તકસાર
 ટકેલ પું [સરંહિં ટકે] વહાણનો
 મુખ્ય ખલાસી-સુકાની (૨) [લા] ઊંચો
 માણસ કે કાંઈ વધારે ઊંચુ લાગે તે (જેમ
 કે ઊંચી ટકેલ સ્ત્રી, ખુરશી ઇં)
 ટપાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'ટાપવું'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક
 ટાપપ પું [જે] (ઢાપવાનું) બીજુ ૦૨૧૪૨૨
 નં [જે] ઢાપ જેવા અક્ષરોમાં લખવાનુ યત્ર
 ટાપફોઈડ પું [જે] એક નાતનો (આંતરડાને
 કારણે થતો) મુદતિયો તાવ [રાણાનું ઇં)
 ટાપમટેબલ નં [જે] સમયપત્રક (રેલગાડીનું,
 ટાઈ સ્ત્રીં [જે] જુઓ નેકટાઈ (-બાંધવી)
 ટાઈ ટાઈ અં [રવં] (૨) નં લવારો, બકવાહ
 (૨) ફૂતરાનું નિરર્થક બસ બસ કરવું તે
 ટાઉન-હોલ પું [જે] ગામનો સાવજનિક
 હોલ-સભા ઇં માટેનું મકાન
 ટાકર સ્ત્રીં [દે ટક્કર] હલકો આધાત-ટકારી
 (૨) વિં [સરં દે ટેક્કર = પ્રદેશ, મ ટક્કલ]
 (કા) સાક, ઉજ્જડ, વેરાન ૦ડી સ્ત્રીં ટાકર
 (૨) કંઠજ -રણકી જીમીન [પરચૂરણ
 ટાયકડુચક વિં['ટચકો' ઉપરથી] છૂટ્ટુછવાયું,
 ટાયકાડુચકી સ્ત્રીં ['ટુચકો' ઉપરથી] મત્સ-
 જ તરના ટુચકા કરવા તે [નારાની મડળી
 ટાયકાટોળી સ્ત્રીં[ટાયકો + ટોળી] તકાકા માર-

ટાયકો પું [રવં] ટચકો, સાંધાનો કડકો(૨)
 ઘોડિયે લટકાવાનું જૂમખુ-રમકડુ(૩) ખોટું
 લાગણુ-રીસ ચડવી તે [ટાયકા ફાડવા =
 સાંધાના કડકા ફાડવા (૨) નિદા કરવી
 ટાયકો ચડવો = રીસ ચડવી, ખોટું લાગણુ]
 ટાટ નં [સરંહિં, મ તાટ, બ ગાળી પાટ =
 શણ] શણની ડોરીઓના વણવટનું બહુ કપડું
 ટાટ પું [સરં મ તાટ, કાનઢી તટ્ટે] મોટી
 તાસકના ધાટની છઠ્ઠી માળી (૨) અં સાવ;
 વફન ઉઠાં 'લૂખોટાટ', 'નાચુ ટાટ' (૩) વિં
 [જે ટાટ?] સત્જડ, કંકક, સક્કસ (૪) મસ્ત,
 ચકચૂર ૦પટી (-ટી) સ્ત્રીં ટાટ (કપડું)
 ટાટલુ નં [જુઓ ટાટ] વાસણ, કામ [-કરેલુ
 = એકા વાસણ માનવા]
 ટાટલુ નં [સરં ટટું] ટટલુ, હલકી નાતનું ઘોડું
 ટાટિયુ નં ['ટાટ' ઉપરથી] ટાટનો કકડો(કપડું)
 ટાટિયાં નં ૦૫૦૫૦ [જુઓ ટાટું] ગાકાનાં પાજરાં
 (૨) કામકાનાં બારણાં
 ટાડુ નં [જુઓ ટહી] કામકાની ચીપોની
 ચૂંચેલી સાદી, ભોંત કે ઓપો (૨) ટાટાનું
 બનાવેલું ચૂપડું (૩) જુઓ ટાટલુ(૪) ટાટ =
 અરીણુ ઇંના નશામાં ચકચૂર ઉપરથી] રજૂ પૂત
 કે ગરાશિયો(તુચકારમાં) ઉઠાં "ભાટાં, ટાટાં,
 ને બામણાં, વહે ચણુ થોડી ને વઢવાં ધણાં"
 ટાઠ સ્ત્રીં [જુઓ ટાટું] ઠડી [-ચકવી = ઠડી
 લાગવી, ટાટે મૂંજવુ(૨) તાવની કેલકણી આવવી
 (૩) [લા] (અમુક કામ કરવાનું આવે ત્યારે)
 અણગમો થવો -પકવી = ઠડી પકવી -ફેરા
 મારે છે = ઠડીનું કચુ ચાલવું નથી જ્ઞલાગવી,
 -વાવી = ઠડી લાગવી, ટાડથી મૂંજવું ૦ક સ્ત્રીં
 ઠકક (૨) [લા] નિરાંત [-વળવી, -ધવી =
 બળતરા રામવી, શાંતિ થવી] ૦કિયુ નં ઠકક
 માટે વપરાતુ બીનું કપડું કે પીંચુ (૨) પાણી
 ઠકુ ધાય તેવું વાસણ ૦તકકે = સુખડુ ખ,
 તકકો જાંચડો -ઢિયો(૦તાવ) પું ટાઠ
 વાઈને આવતો તાવ -ઢી સ્ત્રીં મઠહાની
 રાખ, વાની [-વાળવી = ચિતાની રાખને
 પાણી છાટી, વાળી કરીને પાણીમાં પધરાવવી]
 ટાઢાશ સ્ત્રીં [જુઓ ટાડું] ટાઢાપણુ

ટાઢી શિયળ, ટાઢી શીળી સ્ત્રીં શ્રાવણ સુઢ
કે વઢ સાતમનો દિવસ, શીતળાસાતમ
ટાઢુ વિં [પ્રા. ઠઢ્ઢ (સ્તબ્ધ) = કુઢિત, જઢ-
સઢ ઉપરથી] શીતળ, ઠઢુ (૨) વાસી (૩)
[લા] ધીસુ, મઢ (જેમ કે કામમા) (૪) ઝટ
ઉચ્ચેરાય નહિ એવુ, શાત સ્વભાવનુ [ટાઢા
પહોરનું વિં નવરાસના વખતનુ, ગપ જેવું
(ની સ્ત્રીં ગપ) ટાઢા(-ઢે) પાણીએ
ખસ જવી = વગર મહેનતે પીડા ટળવી
ટાઢા સમ = બહારથી ઉઝ ન લાગતા પણ
અસરે ઉઝ લાગે તેવા સમ (દેવમૂર્તિ આગળ
ના કૂલ લઈને કે મૂર્તિ ને પગે હાથ અડકાડીને
લીધેલા સમ) ટાઢાંઊનાં નંબંબં
= ઘરવટના ખાનપાન (૨) [લા] સ સારના
સુખઢ ખ ટાઢાં ગાળવાં, ઢાળવાં = જુઓ
ટાઢો ઢાળવો (૨) આળસ કરવી ટાઢાં
પાટિયાં કરવાં = ખાઈ પીને નિરાત કરવી
ટાઢી રસોઈ = [લા] બાપદાદાથી ઊતરી
આવેલી મિલકત ટાઢું કરવું = ઠંડું પાડવુ
(૨) શાત કરવુ -ગાર, ઘોર = ઘણુ જ
ઠંડુ -છમ કરવું = પચાવી પાડી ઠેકાણે કરવુ
-ટપ = તફન શાત કે ઠંડુ -થયું = ઠંડું થવુ
(૨) શાત થવુ. -નાખવું = મુલતવી રાખવુ,
વિલખ કરવો -પડવું = શાત થવુ -પડી
જવું = તેજ એસરી જવી (૨) શરીરની ગરમી
એકઢમ ઘડી જવી (મરવાની ઘડીની જેમ).
-પાડવું = શાત પાડવુ, રાખાવવુ (૨) (આગને)
જુગાવવુ -પથરો જેવું = ઘણુ ઠંડા સ્વભાવનુ
-પાડી પલાળવું = શાત કરી, સમભવવું
-પાણી રેડવું = આશા કે ઉત્સાહ ઠંડાં પડી
નથ એમ કરવુ, ના પાડવી. -પેટ = નિરાત,
નિશ્ચિતતા -ખોળ = ઘણું ઠંડુ. -લોહી =
નિશ્ચિતતા, શાંતિ ટાઢો માર = બહારથી
અસર દેખાય નહીં પણ અંદરથી સાલે એવો
મૂઢ કચ્ચર માર ટાઢો ઢામ = મહેણુ. ટાઢો
ઢાળવો = આરામ - વિસામો લેવો. -ઢું
પથરો વિં કામમા અત્યંત ઢીલ કરનાર
-ઢુ શીળુ વિં ટાઢુ અને વાસી -ઢુ હિમ
વિં હિમ જેવુ ટાઢુ, ઘણું ઠંડુ

ટાઢો પું [ટાઢુ ઉપરથી] ટાઢો ઢામ, અંદરથી
ખાળી મૂકે એવુ મર્મવચન
ટાઢોહિયું નં [‘ટાઢુ’ ઉપરથી] જુઓ ટાઢકિયુ
(૨) જુઓ ટાઢોડું
ટાઢોડું નં [‘ટાઢુ’ ઉપરથી] ચાલુ વરસાદને
લીધે હવામા થયેલી શરદી
ટાઢોડો પું જુઓ ટાઢો. [ટાઢોડા દેવા =
મહેણા મારવા]
ટાણુ નં [સરં મ ટાળે, સરં ટાકણુ (ટક)]
સારોનરસો પ્રસગ - અવસર (૨) સ વિ; લાગ
[આવવું = અવસર આવવો. -માંડવું =
મગળ પ્રસગ ઊજવવો] ઠટચકું નં [સં
ટ ઉપરથી ? સરં ટચકું] વારતહેવારનો
પ્રસગ - અવસર
ટાપટીપ સ્ત્રીં [સરં મ.] વ્યવસ્થા, સુવડતા (૨)
મરામત (૩) ઉપરનો લક્ષકો - શણગાર, ચાપ-
ચીપ -પિયું વિં ટાપટીપ - શણગાર કર્યા
કરવાની દેવવાળુ
ટાપલી સ્ત્રીં [૨૧૦, સરં મ. ટાપરી] ટપલી
ટાપરી (-સી) સ્ત્રીં [‘ટપ’ (૨૧૦)] ચાલતી
વાતમા પુરાતો હાજિયો. (-પૂરવી)
ટાપી સ્ત્રીં [૨૧૦] ટપલી (૨) છો એસાડવા
ટીપવાં બોલર
ટાપુ પું [સરં હિં, મ. ટાપૂ] ખેટ, ઢીપ
ટાપુવો, ટાપો પું [‘ટપ’ (૨૧૦)] રોટલો
[ટાપુવો ટીપવો = રોટલો ઘડવો ટાપા
ટીપવો = રોટલા ઘડવા]
ટાખકો પું [‘ટપ’ ઉપરથી] ખડુ વાચાળ માણસ
ટાખોટો પું [‘ટપ’ ૨૧૦] હથેળી પર હથેળી
અડાળી કરેલો અવાજ, તાખોટો. [ટાખોટા
ફૂટવા, પાડવા = પહેળે પને તાળીઓ
પાડવી (હીજડાઓ કરે છે તેમ) (૨) [લા.]
નામઢ - કાયર બનવું]
ટાખાટેભા પું બંબંબં [જુઓ ટેભો] યાગડ-
ધીગડ (૨) જખમના ટાંકા. -બી સ્ત્રીં
ટાખાટેભા કરવા તે
ટાયડી સ્ત્રીં [જુઓ ટારડી] નાની ઘોડી -ઢું
નં નાનુ ઘોડું. -ડો પું નાનો ઘોડો
ટાયર નં [રં] સાઇકલ, મોટર વગેરે વાહનને

હોતી રખતની વાટ

ટાપલુ (ટા') નં [સરં ડાશ્વલ્લ] વગર જરૂરની
દોઢડોપણની અથવા આપવડાઈની વાત
કે વચન (-કરવું)

ટારડી સ્ત્રીં [દે ટાર = હું, હલકી નતનું ઘોડું]
(કા.) નાની - માલ વગરની ઘોડી

ટાશ સ્ત્રીં વાળ જતા રફા હોય એવો માયાનો
ભાગ, તાલ [-પદવી = માયાના વાળ જતા
રફો, માથું સાફ ટાલકી જેવું થવું]

ટાશકી સ્ત્રીં જુઓ તાલકી, તાળવું -કું નં
જુઓ તાલકું [જુઓ ટાળવું

ટાલવું સં કિં [સરં હિં ટાલના] + (પ)

ટાલી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] અર્થો રૂપો
(વેપારીઓનો સ કેવ) (ર) [જુઓ તાલું]

ચંદરવામા સાધેલા જુલો જુલો રંગના કંકડા
(૩) [ટાલ' કે ટાળવું] ફાલડા વગેરેની જડ

પાક્રવાથી ખેડવામાં ન આવતો ખેતરનો ભાગ

ટાણું નં જુઓ ટાલ

ટાવર નં [રં] ઊંચા મિનારા જેવું (ખડુધા
ઘડિયાળવાળું) એક બાધકામ

ટાળ સ્ત્રીં ['ટાળવું' ઉપરથી] નિવારણ કરવું
-ટાળવું તે ઠંક વિં ટાળનાર ઠણુ,

ઠણુદોળણુ નં (ચળામણ, ઝટકામણ જેવો)
ટાળી મૂકેલો નકામો ભાગ

ટાળવું સં કિં [જુઓ ટાળવું] ફર કરવું,
નિવારવું (ર) સાચ કાઢી લઈ ખરાબ હોલું

ટાળી અં ['ટાળવું' ઉપરથી] વિના, સિવાય

ટાળો પું ['ટાળવું' ઉપરથી] વાયઢા ક્યા કરવા
તે (ર) જુલોઈ - અતર ગણવું કે રાખવું તે (૩)

બેઠ, ખેલ, અમતકાર (૪) [સં તાલ] સભેગ,
તાકડો, તાળો [ટાળો દેવા = વાયદે ચડાવવું

ટાળો મળવો = જો ન આવવો, તાકડો ખેસવો
(ર) હિસાબ ખરો હોવો]

ટાંક (૦) પું [સં ટંક] શેરનો ડરમો ભાગ (ર)
મોની તોળવાનું એક વજન - તોલ (૩) ['ટાંકવું'

- ટાંકી (નાખી) રાખવું ઉપરથી] લખત, લખાણ
(૪) સ્ત્રીં ['ટાંકવું' - (૫) ઉપરથી] ધડેલી

કલમની અણી (૫) અણિયુ, 'નિખ' (૬)
[સં ટંક ઉપરથી] ટંક, વેળા

ટાંકટ (-ર) (૦) વિં [સં ટાકર] હુમ્મુ, લકચુ,
રડીયાજ

ટાંકણી (૦) સ્ત્રીં ['ટાંકવું' ઉપરથી] કાગળ
ધત્યાદિમા ખોસવાની માયાદાર ઝીણી સળી (ર)

સુતારનું એક ઓભર (૩) [જુઓ ટાંકણી] વાર -
વાર ટાંકવું તે [-ખોસવી, મારવી = ટાંકણી

ખોસીને (કાગળને ખીન કાગળ સાથે) જોડવું]

ટાંકણું (૦) નં [સં ટંક ઉપરથી] ટાંકવાનું ઓભર
(ર) ભેગ, પ્રસંગ (૩) રૂડો અવસર; ટાંકુ

ટાંકલી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ટાંકી] નાનું ટાંકું (ર)
['ટાંકવું' ઉપરથી] ખોસનાની ટાંકણી (૩)

[જુઓ 'ટાંક' અર્થ ૧] પળી

ટાંકવું (૦) સં કિં [સં ટંક] ખણવું, કોતરવું
(ર) ટાકા ભરવા, સાપવું (૩) સાથે જોડવું (૪)

ઉતારો કરવો, અવતરણ આપવું

ટાંકાખારી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ટાંકું] કંદેડી
દશામાંથી છટકવાની - નીકળી જવાની ખારી

ટાંકી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ટાંકું] [દે ટક = ખેડિયું
જલાસાય, સરં હિં, મ] પાણી ભરવાનો છોખ ધ

કે છોખ દનો કેઢો (ર) નાનું ટાંકું (પાણીનું) (૩)

[સં ટક = ચીરો, ફાટ] ચાંદીનો રોગ (૪)

['ટાંકવું' ઉપરથી] ટાંકવાની - કોતરવાની
ક્રિયા (૫) [લા] કાયદો - અસર (હવાની)

[-લાગવી (હવાની) = અસર થવી]

ટાંકું (૦) નં [જુઓ ટાંકી] વરસાદનું પાણી
ભરી મૂકવાને જમીનની અંદર ખનાવેલો

છોખ ધ કેઢો (ર) [જમવા માટે] પાણીથી ઠારેલું
ધી (૩) [જુઓ તાકું] મોટો ગોખલો

ટાંકો (૦) પું [સરં હિં, મ ટાકા, જુઓ
ટાંકવું] ખખિયો, સીવણ [-દેવો, ભરવો,

મારવો = સીવવું]

ટાંગ (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ટાંગો] પગ [-મારવી =
કુસ્તીમાં ટાંગ બેરવીને પાકી નાખવાનો - ટંગડી

દાવ અજમાવવો.] ઠોઠા સ્ત્રીં બેઠકની
કસરતનો એક પ્રકાર

ટાંગણું (૦) નં [સરં હિં ટાંગનું ટંક, નાનું ઘોડું
(ર) બધું ઠીંગણું માણસ

ટાંગવું (૦) સં કિં [સં ટક, હિં ટાંગના,
મ ટાંગવું] લટકાવવું, ટગાડવું

ટાંગો (૦) પુ. [સં. ટંગા] ટાંગ, ટાટિયો (૨)
[સરં હિં, મ ટાંગા] ઘોડાગાડી, ટખાગાડી.
[ટાંગા તોડવા = નકામી રખડપટ્ટી - પગને
ચાલવાની પીડા - ઉઠાવવી ટાંગો કરવો =
ગાડી ભારે કરવી.] - ગાટોળી સ્ત્રી.
[ટાંગો + તોળણ] ટાટિયો અને હાથ ઝાલ્લી
લખડતુ ઉપાડતું તે. - ગાતોડ સ્ત્રી. [ટાંગો +
તોડવું] રખડપટ્ટી

ટાંચ (૦) સ્ત્રી. [સં. ટંચ, સરં મ] જપતી (૨)
[ભુઓ ટાચવું] કલમની અણીનો ત્રાસો કાપ (૩)
ટચકો (૪) ઘટ, ખોટ. [-આવવી, -લાવવી,
-ભેસાડવી = જપતી કરનારે આવવું કે
તેને આણવો. -ઊડી જવી = જપતી દૂર થવી,
જપતીમાંથી મુક્ત થવું. -પડવી = ઘટ પડવી]
૦ણુ નં [સરં મ.] દૂધી નોખ ૦ણી સ્ત્રી.
[સરં મ] ટાચણ (૨) ટાકણી ૦મ સ્ત્રી.
ઘટ, ઓછપ ૦ણું સં કિં [સરં ટાકવું;
મ ટાચળે = ટાકવું (૨) ટાચ પડવી] ટાકા
મારવા (૨) ખોસવું, ઘોચવું (૩) કલમની
અણી નાપવી (૪) કરકસર કરવી, ખર્ચ
કમી કરવું -ચુ વિં ૦ણું, ઓણું, ખૂટવું
(૨) નં ૦ણપ, ઘટ [-પડવું = ઓણુ પડવું]

ટાંટિયો (૦) પુ. પગ (તુચ્છકારમાં) [ટાંટિયા
આવવા = ચાલતા આવડવું (૨) નાત ઉપર
ઊભા રહેવાની કે બીજાનો સામનો કરવાની
શક્તિ આવવી ટાંટિયા કહ્યું કરતા નથી =
થાકથી પગ ચાલતા નથી ટાંટિયા કાપવા =
મૂળ કાપવા, આધાર ઉઠાવી દેવો. ટાંટિયા
ગળે આવવા = અતિ મુશ્કેલી પડવી
ટાંટિયા ભેરમાં હોવા = ક્રોધંગે ને ઉત્સાહ
હોવો ટાંટિયા તૂટવા, ફાટવા = પગમાં
કળતર થવું ટાંટિયા તોડ = ખૂબ ચાલવું પડવું
(૨) ફેગલ ધક્કાફેરા ટાંટિયા તોડવા = ફેગલ
ફેરા ખાવા ટાંટિયા નરમ થઈ જવા = થાકી
જવું (૨) નિરુત્સાહ થવું (૩) પૈસા ખોવા, વુઝ-
સાની આવવી ટાંટિયાનાં તોરણુ કરવાં =
અતિશય રખડપટ્ટી કરવી ટાંટિયાતું આણું =
કામચોર ટાંટિયાતું ભાગેતું = અતિ ક્ષમ ન
કરી શકે તેવું ટાંટિયા પહોળા થઈ જવા =

અતિ ખર્ચ કે કામના ભારથી ભાગી પડવું.
ટાંટિયા ભાગવા = પગે નખનાઈ આવવી
(૨) હિંમત હારી જવી (૩) (સામાના) મૂળમાં
ઘા કરવો. ટાંટિયા મળવા = હિંસાખના પાસા
સરખા થવા. ટાંટિયામાં ગજ ઘાડ્યા
હોવા, ગજવેલ ઘાલી હોવી = ગમે તેટલું
ચાલવા છતાં થાકે નહીં એવું હોવું. ટાંટિયા
મેળવવા = હિંસાખના બે પાસા સરખા કરવા.
ટાંટિયા રહી જવા = પગે વા આવવી પગ
અકડાઈ જવા (૨) ખૂબ ચાલવાથી પગ
અકડાઈ જવા ટાંટિયા રંગવા = ટાંટિયામાં
માર મારવો (૨) ખૂબ માર મારવો ટાંટિયા
સામાના મળામાં નાંખવા, ભેરવવા
= સામાને હિંસાખણા - મુશ્કેલીમાં મૂકવો.
ટાંટિયો કાઢવો = અવરજવર બદલ કરવો.
-ટકવો = (એક જગ્યાએ) સ્થિર થવું
-વાળવો = થાક ખાવો, વિસામો લેવો, જ પવું]

ટાંડ (૦) સ્ત્રી. [સરં હિં.] ટાડું; ધાડું
ટાંડર (૦) સ્ત્રી. તકરાર, કળિયો (૨) ધુનરી,
કપ. [-આવવી = ધુનરી ચઢવી]
ટાંડી (૦) સ્ત્રી. (ક) દીવાસળી
ટાંડું (૦) નં [સરં હિં ટાઢા] પોઠ, વણનર
(૨) ટોણ, ધાડું (૩) [સં. તુડ, સરં ટોડો]
ટોચ; શિખર

ટાંડેમીડે (૦) અ. લગોલગ, છેડે (?)
ટાંડો (૦) પુ. દેવતા, અગ્નિ (ક.) (૨) [ભુઓ
ઢાંડો] બળદ (૩) (સુ) ભુઓ ટાડું ૧, ૨
ટાંપ (૦) સ્ત્રી, નં [સરં મ, દે દિપ્વી]
વાક્યમાં આવતું વિરામચિહ્ન (૨) પૂણ વિરામ
ટાંપણી (૦) સ્ત્રી. ટાપી રહેતું તે - હું સંકિં
[સરં હિં. ટાપના, સં તપ્ ઉપરથી] ટાપી -
તલપી રહેતું [ઘાટ વિનાનું યઈ ગયેલું
ટાંપાટરડું (૦) વિં [ટાપું + ટેડું] રાટ, વળીને
ટાંપું નં [સરં ટાપો, હિં ટાપા] મળવા જવું
તે (૨) ફેરો, અટા ૦ટૈયું નં ફેરો - આટો
ખાવાનું ગામ

ટાંભરવાયું વિં (કા.) સહેજ બીનાશવાળું
ટિકટિકી નં એક પક્ષી [કર્મણિ ને પ્રેરક
ટિકાવું અં કિં, -વણું સં કિં 'દીકવું'નું

ટિકા(-લા)યત વિં [જુઓ ટિકો, સરં મ.
ટિકાર્ત] પાટવી, વડુ (૨) પું પાટવી કુવર
ટિકિટ સ્ત્રીં [ફં] પ્રવેશવા, જવા તથા મોકલવા
કરવાના પરવાનાનો કાગળ કે પૂકાનો કકડો
(-કઢાવવી, કરાવવી, કાઢવી, લેવી)
[-પડવી, ખેસવી = ટિકિટ ખરીદવાની જરૂર
હોવી -મારવી = ટિકિટ ચોટાડવી -લાગવી
= ટિકિટ પડવી (૨) લોટરીમાં ટિકિટ ઊપડવી,
ઇનામ મળવું (૩) [લા] નરીણ જોગે લાલ
થઈ જવો, ટિકી લાગવી] બાસ્તર પું ટિકિટ
આપનાર કામદાર ઠંકલેકટર પું ટિકિટ
લેનાર કે તપાસનાર કામદાર
ટિક્કડ પું [જુઓ ટિકો, સરં હિં] તિક્કડ,
નડો રોટલો [-ઠેકવા = રોટલા ધડવા (૨)
રોટલા જમી જવા -ચઢાવવા = રોટલા ખાવા]
ટિક્કી સ્ત્રીં [સરં ટિકો, મ ટિકો] સફળતા
(૨) લાગવગ, સિકારસ (૩) ટીપકી -ટીલકી
[-લાગવી = સફળ થવું]
ટિકો પું [દે ટિક્ક] ચાલ્યો, મોડું ટીલું (૨)
[લા] ડામ, ડિગો [-કરવો = ડામ દેવો (૨)
ડિગો ખતાવવો, ના કહેવા અગૂણી એક
સૂચક મુદ્રા કરવી, ના પાડવી]
ટિચકારી સ્ત્રીં [૨વં, સરં ડચકારી] મચકરી,
મનક, તોફાન -રો પું ['ટીચલુ' ઉપરથી]
ટીચવાનો અવાજ (૨) [જુઓ ટિચકારી]
મચતી, તોફાન
ટિચાવલું સંકિં 'ટીચલું'નું પ્રેરક
ટિચાલું અંકિં અફળાવ, કુટાવું (૨) નકામા ફેરા
ખાવા (૩) 'ટીચલું'નું કર્મણિ [ટિટોડી
ટિટિ(-ટિ)ભ પું [સં] ટિટોડો -બી સ્ત્રીં
ટિટિયાણુ નં, -રો પું [સરં દે ટિટિયાવ,
હિં ટિટિયાવરો, ૨વં] કકલાણુ, કકળાટ, કકાસ
ટિટોડી સ્ત્રીં [સં ટિટિમી, સરં મ. ટિટિવરી]
એક પક્ષી -ડો પું ટિટોડીનો નર
ટિટોલી સ્ત્રીં સૂકા ટુવેરના દાણાનું ખૂણ પાણી
વાળું કરાલું શાક (સુ)
ટિટિભ પું, -બી સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'ટિટિભ'મા
ટિલુટિલુ સ્ત્રીં [૨વં] એક પક્ષીનો ધીમે
અવાજ

ટિન નં [૨] એક ધાતુ -કલાઈ (૨) ટિનના
પતરાનું વાસણ ંપાટ [ફં પોટ] નં ડબલું
(૨) [લા] ટિના જેવું તુચ્છ માણસ [-આપણુ
= રન -રખસત આપવી] ંપાટિયું વિં
ટિનપાટ જેવું, તુચ્છ, પામર, નકામું
ટિપણિયો પું ['ટીપણુ' ઉપરથી] ટીપણુ જોઈ
લવિષ્ય બાખી ખાનારો
ટિપાઈ સ્ત્રીં જુઓ ત્રિપાઈ
ટિપાડું અંકિં, -વણુ સંકિં ટીપલું
કર્મણિ ને પ્રેરક
ટિપણુ નં, -ણી (-ની) સ્ત્રીં [સં] સમજૂતી
માટે લખેલી નાની ટીકા (૨) ટાંચણ, ટૂંક નોંધ
ટિપ્પણી (-ની) સ્ત્રીં [સરં સં તિપ્, મ ટિપ્પે
= ટીપે ટીપે પડવું] પાણીની તાણ પડવી તે (૨)
[ટીપલું' ઉપરથી] સારી પેઠે ટીપવું -ટીપી
ખેસાડવું તે (૩) [સં] જુઓ ટિપણ
ટિપો પું ['ટીપલું' ઉપરથી, સરં મ ટિપ્પે]
લખોડી કે લખરડા વડે રમતમાં ખીછ લખોડી
કે લખરડાને મારવો તે (૨) ટપલો (૩) મહેલુ
(-મારવો)
ટિક્કિનલોકસ સ્ત્રીં [૨] ખાવાનું લાવવા લઈ
જવામાં ફાવે તેવું એક પાત્ર [ટિકાયત
ટિકાયત વિં (૨) પું ['ટીલું' ઉપરથી] જુઓ
ટિલોર નં એક પક્ષી
ટિળક પું [મ] (સ) લોકમાન્ય તિલક
ટિળણાણુ અંકિં જુઓ ટિળાણુ
ટિળાટોળી સ્ત્રીં જુઓ ટાગાટોળી
ટિળાડ (-વ)ણુ સંકિં 'ટિળાણું'નું પ્રેરક
ટિળાણુ અંકિં [જુઓ ટાગાણુ] ટાગાણુ, લટકાણુ
ટિળ પું [ટિળો કે સં હિંવ = ઈંડું પરથી ?]
અનુસ્વાર (૨) ટપકા જેવું -પૂર્ણ વિરામનુ ચિહ્ન
ટિંબરુ નં, -રવો પું [દે ટિંબરુ (૦જ)]
એક જાડ -રણુ નં તેનું ફળ
ટિંબો પું [જુઓ ટિંબો] ટેકરો
ટીકડી સ્ત્રીં [સરં ટીકી] નાની ચપટી ચકતી
ટીકડું સંકિં [સં ટીક્] તાકી તાકીને જેવું
(૨) ટીકા કરવી
ટીકા સ્ત્રીં [સં] સમજૂતી આપવા કરેલું વિવરણ
(૨) ગુણદોષની સમાલોચના (૩) નિહા, વગાવણી

૦કાર પુ. ટીકા કરનાર, વિવેચક. ૦ખાર
 વિ. ટીકા-નિહા કરવાની આહવાણ
 ટીકા સી. [દે. ટિક્ક] સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી
 (૨) ટીકો ચાલો, ટીકડી (૩) નજર. [-કરવી
 = ટીકો ચાલો કરવો -ચોડવી = ટીકડી
 ચોટાડવી -મારવી = આખમી ચામણી કરવી]
 ટીકો પુ. ભુઓ દિકો (-કરવો)
 ટીખળ ન. [સર. મ. ટિક્કલ, ટિંગલ] આનંદ
 ખાતર કરેલી મરકરી -મલક -તોફાન
 ટીખળી વિ. ટીખળ કરે એવું, મરકર
 ટીચકું વિ. [સર. મ. ટિચકા, સં. તુચ્છક?]
 ટીગથુ (૨) ન. [ભુઓ ટોચકું] નાકનું ટેરું
 ટીચકું સંકિ. [ટચ(૨૫૦), મ. ટિચર્ણ] ઠાંકનું,
 ટીપ, છૂંદું
 ટીચો પુ. ['ટીચકું ઉપરથી] ગોળો
 ટીકું વિ. [સર. ટાકું, ટકું] જિહ્વી
 ટીપ સી. [સં. ટિપ્પણ] યાદી, નોંધ (૨) ઉધરાણીનો
 કાગળ, લખણી (૩) ['ટીપકું' પંથી] દેહની સજા
 (૪) પાણીની તળી, ટિપ્પણી (૫) [ટી] થણો જ
 ડોચો સૂર (ગાવામાં) (૬) [ટીપકું ઉપરથી]
 યાબડી, ટીપણી. [-કરવી = યાદી કરવી
 (૨) લખણી કરવી -દેવી = સાવાઓમાં ચૂનો
 પૂરી (ભોત વગેરે) મજબૂત કરવું -ફેરવવી =
 ફાળો ઉધરાવવો, લખણી કરવી -ભરવી =
 ભુઓ ટીપ દેવી (૨) ફાળો કરવો. -મારવી =
 ટીપ દેવી (૨) દેહની સજા કરવાવવી]
 ટીપકી સી. [દે. ટિપ્પી] સોનેરી કે રૂપેરી ટપકી
 ટીપણી સી. ભુઓ ટિપ્પણી
 ટીપણું ન. [સં. ટિપ્પણી] પચાગ [-ઉંડેલકું =
 ગઈગુજરી બાબતો કાઢી ઝથડો વધારવો.
 -ભેલું = ટીપણા વડે મુહૂર્ત વગેરે નક્કી
 કરવા -પાણીમાં ખોળણું = ટીપણું જૂકું
 પડવાથી તેને નકાસુ ગણી ફેંકી દેવું (ભૂકા
 બેશીને મહેલુ દેવામાં) -ચાચકું = લાણું
 પીચણું કરવું] [માપિયુ
 ટીપરી સી. [સર. મ. ટિપરી] અર્ધાં. શેરનું
 ટીપકું સંકિ. [સં. ટિપ્પી = ટેંકુ? સર. હિં.
 ટીપના, મ. ટિપ્પી] કંઠલ વસ્તુથી થાબડી
 મારવો -ઠોકકું (જેમ કે જમીન ચૂનો ૦૦) (૨)

ધડીને આકાર બનાવવો (જેમ કે લોહુ ટીપકું;
 હાલુ કુંભાર ટીપે) (૩) મારકું; ઠોકકું (જેમ કે,
 બધાએ મળીને ચોરને ટીપો) (૪) ટીપ કરવી,
 ટાકી -નોંધી રાખવું (જેથી ભુલાઈ ન ભય)
 (૫) સજા ઠોકવી, ટીપ મારવી (જેમ કે, એને ૧૦
 વર્ષની સજા ટીપી) (૬) [લા.] એકનું એક ઠોકવે
 રાખવું, એક પર જ ભર દેવું (જેમ કે, તુ તારું
 જ ટીપે રાખે તો નહિ ફિલે) [ટપકું
 ટીપુ ન. [ભુઓ ટપકું; સર. મ. ટિપકા] પ્રવાહીનું
 ટીપ ન. એક ભાતનું ભરત
 ટીપકું ન. [સર. ટીમ, ટીમકું] (૧) થાલકી ને
 પાટકા વચ્ચે મુકાતો ઘાટવાળો લાકડાનો કંકડો
 ટીમ ન. ગચિયુ; ટીમકું (૨) સી. [ફં.] ખેલાડી-
 ઓની (જેમ કે ક્રિકેટની) હુકડી
 ટીમણુ ન. [સર. પ્રા. તીમણ] નાસ્તો (૨) લાથુ
 (૩) લખને આગલે દિવસે સગાસબથીને
 અપાવું જમાણું
 ટીમર સી. [સર. મ. ટિંકર] દિબો, ટેકરો
 ટીમર ન. (૨૫) ભુઓ ટિબર [-ની ખીડી =
 ટીમરના પાનની વાળેલી ખીડી]
 ટીમકું ન. ગચિયુ (૨) (પાપડ ટીપવા માટેનું)
 લાકડાનું ટીમકું - ટીમ
 ટીલડી સી. [ભુઓ ટીલુ] કપળે ચોડવાની
 ટીપકી (૨) નાનો ચાલો (૩) મોરના પીછાની
 આખ -ચદ્ર
 ટીલકું વિ. ['ટીલુ' ઉપરથી] ટીલાવણુ (૨) ન. ૦
 બ્રાહ્મણ (તિરસ્કારમાં) -ચો પુ. ટીલિયો (૨)
 ટીલાવાળો (જેમ કે ટીલવો કૂતરો) (૩) ટીલાં
 ટંકા કરનારો (તુચ્છકારમાં, જેમ કે બાલો)
 ટીલિયો પુ. ટીલુ કરનારો, ટીલાવાળો ૦ ભગત
 = (નર્થ ટીલા કરીને) ભક્તિનો આડખર કરનાર
 ટીલી સી. [ભુઓ ટીલુ] ટીલકી -કુ ન. ૦
 [સં. તિલકનું] તિલક [-ચાટી જવું = સામાનું
 ખાઈ જવું, ભાતે મજબૂત રહેવું ને સામાનું
 ટીલુ પલ ચાટી જવા જેટલું પાલપલુ દાખવવું.
 -તાણવું = લાથુ તિલક કરવું (બહારની
 ધાર્મિકતાનો દેખાવ કરવો, અને આચરણ તેથી
 ઊંચું રાખવું, એ પ્રકારનો તુચ્છકાર બતાવવા)]
 -લો પુ. ઊણું ટીલુ

દીશી (-સી), દીસલી સીં [સરં હિં
દૂસી = કળી] અ કુર, ફ પળ(ર) આણીઠાર કળી
(ફલની) (૩) [ઈં ટોચ, શિખર (૪) [સરં મ
ટેસ] શેખી, પતગજ

દીશી(-સી)ખાર વિં શેખીખાર

દીસા નં એક પક્ષી

દીસી,ંખાર જુઓ દીશી,ંખાર

દીસો પું ગેડીઠવાની એક રમત(સખેડા તરક)

દીહો પું [રવં] જુઓ ડિગો ('લેનો નં',
'કેવો બન્યો !' એ બાવનો હિંદુખાર)

દોંગળાણું અંકિં [જુઓ ટિગાણું] લટકું

દોંભાટોળી સીં ટિગાટોળી, ઢાગાટોળી

દોંગાડ(-વ)વુ સં કિં જુઓ ટિગાડવુ

દોંગાવુ અંકિં જુઓ ટિગાવુ

દોંદો અં [રવં]

દોંડોર નં એક શાક-ફળ ['દોંખર' આ

દોંખર નં, -રવો પું, -રવુ નં જુઓ

દોંખો પું [સરં હિં દિવરી, દીવા(-લા), મ

ટિલ્લા] દિખો, રેકરો

દુક પું [સં સ્તોક? સરં હિં, મ ટુક, કા

ટુકિં = સારાંશી] દુકડો (૫)

દુકડાખાઉ, દુકડાખાર વિં [દુકડો + ખાવુ,

ખોર] દુકડા માગીને જવનાર, જિખારી

દુકડી સીં [જુઓ દુક] ટોળી

દુકડો પું [જુઓ દુક સરં હિં ટુકઢા, કા

તુકઢિ, મ તુ(-ટુ)કઢા] નાનો ભાગ, કકડો

(ર) [લા] ખાવાનો કકડો [દુકડા ઉઘરાવવા

= જીખ માગવી દુકડો નાખવો, ફેંકવો =

દયદાનમા ને દુચકારથી આપવું]

દુકલ સીં, પું [હિં તુકલ] મોટા પતગ

દુચકી સીં જુઓ ચપટી (ર) [જુઓ વુકો]

+ નાનો વુકો, ખૂંડ તીર

દુચકો પું [સરં દચૂકુ કે દીચકું] રસ

ઊપજે તેવી દૂકી વાત કે વાક્ય (ર) [સરં

હિં ટુટકા, ટોટકા] મતરજ તરને લગતુ નાનું

વાન્ય કે પ્રયોગ(૩) આણસારો, સંકેત [-કરવો

= મતરજ તરનો પ્રયોગ કરવો]

ડમડમી સીં [રવં] નાનું નગાર કે થાળી

(દંદરો પીટવાને)

ડવાણું અં કિં [જુઓ દૂવો] (રેશમી કે ગરમ

કપડાને દૂવે ખાવાથી) કાણાં પડવાં

ડવાલ પું [ઈં ટોંવલ] અ ગૂઠો

ડહું અં [રવં] દાયલના ટહુકાની જેમ ંક

(-કાર) પું જુઓ ટહુકા, ટહુકાર

ડુંકાર, -રો (૦) પું જુઓ ટુંકાર ંકું સંકિં

ડુંકારો કરવો

ડુંખો પું [કે ટુચ] ટોણો, મહેલ

દેક સીં ટોચ, શિખર (ર) [જુઓ દુક]

કવિતાની અમુક કડીઓનો સમૂહ, વક

દેટલું વિં [દે ટુટ = દૂક સરં પ્રા ટુટ =

વટલું] દૂક, હાથની ખોડવાળુ

દેથપ્રશ નં [ઈં] હાતધસવાની ખોછી જેવી બનાવટ

દેમણ નં ['કામણ નો દિલ્લાવ 'કામણદૂમણ']

ધ તરમ તરનો દુચકો(ર) આછપનું વાંકુ પડવું -

રીસ ચડવી તે (૩) [જુઓ દૂ પણ] કણક

ગાંડવાનું ધી કે તેલ

દેલુ વિં (ચ.) ઢીલુ, પોચુ

દેવો પું ['ટોણુ ઉપરથી] ખાડો, ગાખો(ર) ઊંડુ

દર, નાર (૩) ટપક, બિંદુ (૪) પાણી ટોણુ તે

(તમાકુ વગેરેને) (૫) જેના વડે દૂવા મુકાય તે,

પેલ(૬) ચૂટલો(૭) મહેલુ (૮) એક જાતનું જવડું

(૯) એક પખી [દૂવા દેવા = ચૂટલા ખાણવા

(ર) મહેલોં મારવાં. દૂવા મૂકવા = ઢીપા

પાડવાં (ર) દૂધ ધી ઇત્યાદિનાં પેલ મૂકવાં

દૂવો પડવો = ખાડો પડવો, નાર પડવું]

દે અં [રવં, સર હિં] વાછૂટનો અવાજ

દેક સીં ['ટોકલણી' - ટોકવાની અસર] રવમાનની

ટેક - લાગણી (ર) [જુઓ દુક] કવિતાની દૂક

(૩) વિં જુઓ દૂક ંકર ડોળિયુ વિં

દૂક - અલ્પ બ ડોળવાળુ - કાસરી(૦ લિપિ)

સીં દૂકારાં - ઉતાવળે લખવાની લિપિ,

"શોટહેન્ડ" - કાણુ નં દૂક કે દૂકાવણુ

તે - કાવણું સં કિં દૂક કરવું - કુ વિં

લાંણુ કે વિરવત નહિ એવું [-કરવું = થોડામાં

પતાવણુ - પડવું = પૂરા માપનું નહોવું, ખૂટવું,

નનું પડવું.] - કુંટચ વિં ખૂબ દૂક

દેક(-કા)માં અં થોડામાં, સારાંશી

દેકડું વિં દેક, નાનું

દ્રુકાક્ષરી, દ્રુકાણુ, દ્રુકાવણુ, દ્રુકું, દ્રુકુંટય
 જુઓ 'દ્રુક'મા
 દ્રુકમૂલ વિં [જુઓ દ્રુકલુ] લાગેલુવટેલુ
 દ્રુકલુ(-ણુ) વિં [દે. ટુટ] જુઓ દ્રુકલુ
 દ્રુકિયું નં [સરં સં ટુટક=નાય, દે ટુટ
 =દ્રુકો] કોકડુ વળીને સરુ તે (-વાળણુ)
 (૨) એક પ્રકારનો તાવ, 'ધન્કલુએન્ગા'
 [-વળીને, વાળીને=હાથપગ સંકાયીને
 -કોકડુ વળી કે વાળીને (સરુ)]
 દ્રુક(-કું) વિં [દે. ટુટ] દ્રુકલુ, દ્રુકું (૨)
 [સં ટુટક] દ્રુક, કઠોર, નીચ
 દ્રુકી સીં દ્રુવાની અદરની દ્રુકી, કઠેલો
 દ્રુકું વિં જુઓ દ્રુકું [(૨) દ્રુક; નીચ
 દ્રુકો પું [જુઓ દ્રુકું] દ્રુકા હાથવાળો પુરુષ
 દ્રુકપ, -પેદ્રુક વિં સાધામાથી રહી ગયેલુ,
 અકકાઈ ગયેલુ (-રહી જવુ)
 દ્રુકપણુ નં [દ્રુકપુ' ઉપરથી] મૂળમાથી
 ચૂટી નાખવુ તે (૨) નીદણ (૩) ખૂબ ગૂઢવુ-
 મસળવુ તે (૪) દ્રુકવાનું ધી કે તેલ, દ્રુકણ
 દ્રુકપણું નં [દ્રુકપુ' ઉપરથી] દ્રુકપુ તે (૨)
 દ્રુકવાનુ ઓતર
 દ્રુકપણું સં કિં [સરં ચૂટવુ, સં તુપ્=ઈભ
 કરવી] મૂળમાથી ખેચી નાખવું, ખૂટવુ, તોડી
 નાખવુ (૨) રૂને કાલામાથી ચૂટી છૂટ કરવુ (૩)
 (મહેણાથી) ખીખી નાખવુ, શરમિકું કરવું
 (૪) મસળીને ગઢવુ, કણસવુ [દ્રુકપી ખાવું,
 દ્રુકપી નાખવું=મહેણા-દોણાથી ચૂટી ખાવુ]
 દ્રુકપામણુ નં દ્રુકપુ તે કે તેનુ મહેનતાણુ
 દ્રુકપાવણું સં કિં 'દ્રુકપુ' પ્રેરક. દ્રુકપણું અં
 કિં તેનુ કમંણિ (૨) ગળે બાંસણ
 દ્રુકપિયો પું [દ્રુકપો' ઉપરથી] ગળામાં પહે-
 રવાનુ એક ધરેણુ (૨) [દ્રુકપુ' ઉપરથી]
 વાળ દ્રુકવાનું ઓતર
 દ્રુકપો પું [દ્રુકપુ' ઉપરથી] ગળુ દબાવવુ તે,
 કાસો (૨) હેડિયો. [-ખાવો=નતે કાસો
 ખાવો -દેવો=ગળુ દબાવવુ]
 દ્રુકો પું [જુઓ દ્રુકો] મહેણું, દોણો
 દેક પું, સીં [જુઓ દેકડ, સરં હિં, મં]
 પલ, નિશ્ચય (૨) શાખ, આખર (૩) દેકા

(૪) કવિતાનુ મુવપદ [-છોડવી(-વો)=
 નિશ્ચય મૂકી દેવો -જવી(-વો)=શાખ જવી.
 -રહેવી (-વો)=સકલ્પ જળવાવો (૨)
 આખર રહેવી -રાખવી(-વો)=નિશ્ચયને
 વળગી રહેવુ, પણ પાળવુ (૨) સામાની સાખ
 કે ખોલ રાખવો] [આધાર
 દેકણુ નં [દેકડુ'. સરં હિં દેકન, મ] દેકા,
 દેકરી સીં [દે દેકર] બીચી જગા (૨) ડુંગરી,
 નાનો પર્વત -રો પું મોટી દેકરી
 દેક(-કા)વણું સં કિં [દેકા' ઉપરથી] દેકા-
 આધાર આપવો
 દેકણું અં કિં [સરં હિં દેકના, મ દેકળે, સં
 દીકુ?] દેકા-આધાર લેવો
 દેકાવણું સં કિં જુઓ દેકવણુ
 દેકી સીં [દેકા' ઉપરથી] નાનો દેકા (૨) જુઓ
 દીકી [-લાખવી=સારી અસર થવી (૨)
 સફળ થવુ] [૦પણું, ૦લાપણું નં
 દેકી, ૦હું વિં [દેક' ઉપરથી] દેક-વટવાણુ.
 દેકા પું [સરં મ દેકા, હિં દેકુઆ] આવાર,
 આશ્રય(૨)આધારની વસ્તુ, થાલદો (૩) કરાવવુ
 સમય ન કે અનુમોદન [-આપવો=આધાર
 આપવો, મદદ કરવી (૨) અનુમોદન આપવુ
 (કરાવને) -કરવો=ઉપકાવવુ (૨) મદદ કરવી
 -દેવો=મદદ કરવી (૨) અઠિ ગણુ, નો આવાર
 લેવો -મળવો=આધાર મળવો. -રાખવો
 =આવાર રાખવો, દેકવાને માટે કાંઈક મૂકવુ]
 દેચ સીં [રવં] કચકચ, તકરાવ(૨) અહ તા, ગવ
 દેટી સીં એક ક્ષણ-સરટેટી (૨) નાનો દેટો-કટાકટો
 દેકું નં બરનું મૂળ (૨) પગની ધૂટી અને ટી ચણ
 વચ્ચેનો માસવ અવયવ
 દેટો પું વડનુ રણ (૨) દારૂખાનાનો કટાકટો
 દેકા પું ૦ળવં ૦કાકા, વધૂરી, કંડોળનુ બાકપુ
 દેકું વિં [સરં હિં દેકા] વળેલુ, વાકુ, આડુ
 (૨) [લા] મિલચ, આડુ -ડાઈ સીં
 દેકાપણુ (૨) [લા] આકાઈ, ગર્વ
 દેનિસ નં [રં] એક અગ્રેષ્ઠ રમત
 દેન્ક નું, સીં [રં] પોલાઈ બખતરવાણુ, યુદ્ધનુ
 એક નવીન વાહન, રણગાડી
 દેખણ નં [રં] મેજ (૨) દેકો, કાષ્ટક ૦કલોથ

નં [૩] ટેમલ પર પાથરવાનો રૂમાલ કે કપડું
 ટેમો પુનં ટાંકો, સાથો (-ટેવો, મારવો)
 ટેમ્પરેચર નં, સ્ત્રી [૩] (તાવ કે હવાની)
 ગરમીનું માપ [૨] લલામણ કરવી
 ટેરવણું સં કિં [જુઓ ટેરવણું] બેસણું કરવું
 ટેરણું નં [સરં હિં ટેરવા] પાતળો છેડો, આણી
 (૨) સં કિં [?] હરાવણ
 ટેરો પુનં પડો, અતરપટ (૨) પથ્થર જેવી કઠણ
 ચીજ (૩) વડનો ટેટો [દારાની એક જાત
 ટેલર (ટે'લ) નં [૩ Tailor પરથી] પતંગના
 ટેલિયાફ પુનં [૩] વીજળીથી તાર મારફત
 સદેગો મોકલના તે -મ પુનં તાર [-કરવો,
 મૂકવો, મોકલવો=તારથી સદેગો મોકલવો]
 ટેલિફોન પુનં [૩] વીજળી દ્વારા દૂર વાત કરવાનું
 યત્ર કે તે દ્વારા કરાતી વાત [-આપવો =
 તે યત્રથી વાત કરનાર કે વાત આપવી -કરવો
 = ટેલિફોનથી વાત કરવી -પર બોલાવણુ =
 ટેલિફોનથી વાત કરવા બોલવણું]
 ટેવ સ્ત્રી [સરં હિં, મ] લત, બો [-કાઢવી =
 ટેવ દૂર કરવી, છોડવી -છૂટવી = આદત ન
 રહેવી -પડવી = આદત પડવી, મહાવરો થઈ
 જવો] ંકા (-રા) વણું સં કિં [‘ટેવાણું’
 પ્રેરક] ટેવ પડાવવી
 ટેવરાવણુ સં કિં જુઓ ‘ટેવ’મા [અટકળ
 ટેવણી સ્ત્રી [‘ટેવણું’ ઉપરથી] (કા) અનુમાન,
 ટેવણું સં કિં જોયા કરવું (૨) ધારણ, અટકળ
 કરવી (૩) [‘ટેવ’ ઉપરથી] સહવાસ કરાવવો,
 પરિચયમાં લાવવું [પરિચિત થવું
 ટેવાણુ અં કિં [‘ટેવ’ ઉપરથી] ટેવ પડવી,
 ટેવાણુ સં કિં એકદમ પી જવું [‘ટેવાળી
 જવું = ઉતારી જવું, પી જવું]
 ટેસ (ટે) પુનં [૩] ટેસ્ટ [સ્વાદ, લિંગજાત (ઉદાં
 હાનેનો ટેસ)] [-પડવો=સ્વાદ આપવો, લિંગજાત
 આપવી] ંકાર વિનંસ્વાદવાળું કે લિંગજાતદાર
 ટેસી (ટે) સ્ત્રી ધીથી, શોખી (-મારવી)
 ટેસુ વિનં [સરં ટસટસ] પાકીને ફાટ ફાટ
 થઈ ગયેલું,
 ટે (ટં) અં [રવં] ચાકીને લોથપોઈ
 ટે કાવણુ (ટેં) સં કિં આશા આપી આપીને

આતુર-અધીર કરવું, ચિચવાવણુ (ચ)
 ટે ગરો (ટેં) પુનં [સરં ટેટે] નારાજથી કટાણુ
 કરેલું મોઢું (૨) પતરાણ [-છીતરી નવો =
 શોખી ચાલી નવી, નામોરની લાગવી
 -ચડાવવો = મો કટાણુ કરવું]
 ટેંદુ (ટેં) વિનં [સરં દે ટેટા = જુગારનો અડો]
 ટે-ઠે થઈ ગયેલું (૨) અસીણથી બેકાલ -ચકચૂર
 (૩) નં અસીણિયો, ઠરિદ્રો (૪) નં પૂત
 (તિરસ્કારમાં) (૫) [મં ટુટક] એક ચોપાધિ
 ટે ટે (ટેં) અં [રવં] (૨) સ્ત્રી પતરાણ (૩)
 અણગમાનો બબડાટ
 ટેડ સ્ત્રી [સરં ટેડાપણુ, ઠરડ] (ચ) મિલાજ,
 શોખી, ટેડાપણુ ંપેડ સ્ત્રી જુઓ ટડપડ
 ટેડકો પુનં [જુઓ ટેડ] (ચ) ટણકો, રીસ (૨)
 છણકો [-ચડવો = રીસ ચડવી, છણકાવું]
 ટેડક, ંબી સ્ત્રી, ંચુ નં [‘ટેડક’ ઉપરથી]
 વારવાર કહેવું -ઠપકો આપવો તે (૨) નજર
 લાગવી - ટેડાણુ તે
 ટેડકાર નં એક પક્ષી
 ટેડકણી સ્ત્રી, -ણુ નં જુઓ ‘ટેડક માં
 ટેડકરી સ્ત્રી [સરં દે ટકર] ઘટકી (૨) ઘટકીનું
 લોલક -રો પુનં મોટી ટેડકરી, ઘટ
 ટેડકણું સં કિં [સરં હિં ટોકના, ટાકણું]
 વારવાર કહેવું -પૂછવું -ઠપકો દેવો (૨) નજર
 લાગે એમ કહેવું
 ટેડકળો પુનં મોટી જૂ, ટોલો [સિનેમાધર
 ટેડી સ્ત્રી [૩] સિનેમાનું બોલણુ ચિત્રપટ કે
 ટેડી સ્ત્રી ંકેક ઉપરનો લાગ, શિખર (૨) [જુઓ
 ટેડકણું] ભોંક (૩) મહેણુ, દૂબો
 ટેડીયક સ્ત્રી [‘ટેડી’ ઉપરથી] નાનું ટેડીકું
 ટેડીકું, -કું [‘ટેડી’ પરથી] નં ટેડીનો નાનો
 પાતળો કે ગોળ લાગ
 ટેડીયુ સં કિં [જુઓ ટેડીયુ સરં મ ટો-
 (-ટો) જોઈ] ભોંક (૨) [લા] વારવાર કહ્યા
 કરવું, ઠપકો આપવો [[લા] મહેણુ, દૂબો
 ટેડીયુ પુનં [‘ટેડીયુ’ ઉપરથી] ગોઠો, તેનો ઘા (૨)
 ટેડી સ્ત્રી [સરં હિં ટોટી] કાંઈ પણ વસ્તુ
 ઉપર બેસાડવાનો બોળી જેવો ઘાટ (૨)
 કાનનું એક ઘરેણું

ટોટો પું. મોટી ટોટી (૨) ગળાનો હૈડિયો (૩)
 [હિં ટોટા] એક ઘણાનું, મોટો ટેટો (૪)
 વિલાયતી મોટી બીડીનો ટોટો. [-ઝાલવો,
 પકડવો, પીસવો = હૈડિયો કાપવો
 -છાડવો, ફેડવો = ટેટો - ફટકડો ફેડવો.]
 ટોડર પું. [દિ. તોઢર] ઝમરો, ડમરાની મજરી
 (૨) કલગી
 ટોડલો પું. જુઓ ટોલો
 ટોડાગરાસ પું. ગરાસ પેટ સરકાર તરફથી
 ભાગ્યક મળતી વાર્ષિક રકમ
 ટોડી સ્ત્રી. [સર. હિં; મ. તોઢી સં જોટક,
 પ્રા તોઢવ પદ્ધતિ ?] તોડી; એક રાગિણી (૨)
 ટોડા ભતના રજપૂતની સ્ત્રી
 ટોડો પું. [સર. હિં, મ તોઢા] તોડો, પગ
 પહેરવાનું એક ધરેણુ (૨) ખંડૂક સળગાવવાની
 ભડી લાખી ભમગરી (૩) એક હળર રૂપિયા
 કે તેની ભરેલી કાથળી (૪) ટોડાગરાસ (૫)
 ટોલો (૬) મિનારો (૭) મોખરો, ભાગોળ (૮)
 સતાર થં વાધોમા અલકાર તરીકે વગાડાતો
 વ્વરસમૂહ
 ટોણુ (-હું) નં. ટોણો પું. [ફા. તાનહ] મહેણુ
 મર્મવચનનો ઠોક (૨) [સર. હિં, મ ટોળા]
 નફોણા [ટોણો મારવો, ટોણું મારવાં
 = મહેણા મારવા ટોણુડુચકા કરવા =
 મતરન તર કરવા.]
 ટોપ પું. [દિ. ટોપિઆ ટોપ્પર] લોઢાની ભરકરી
 ટોપી (૨) વરસાદ વખતે ઓઢવાની બનાતની
 ટોપી (૩) મોટી છત્રો (૪) રાધવાનું મોટું તપેણુ
 (૫) બિલાડીનો ટોપ
 ટોપચું (-સું) નં. [જુઓ ટોપ] સાહેબની
 ટોપી (૨) તે પહેરનારો (તિરસ્કારમા)
 ટોપર નં. જુઓ ટોપર - રાપાક પું. જુઓ
 ટોપરાપાક
 ટોપડી સ્ત્રી. [સર. હિ. ટોપ (-ક) રી, ન ટોપલી]
 વાસ કે ઘાસ થંબી, પાત્ર જેવી બનાવટ - લો.
 પું. મોટી ટોપડી
 ટોપચું નં. જુઓ ટોપચું
 ટોપી સ્ત્રી. [દિ. ટોપિઆ] માથાનો એક પહેરવેશ
 (-પહેરવી, મૂકવી, મેલવી, ઘાલવી,

કાઢવી સાથે) [-આવવી, બેસવી = માથે
 માપસર બધ બેસવી.] બાળો પું. યુરોપિયન,
 ગોરો (૨) વેરાગી
 ટોપું નં. આખની ભમર (૨) ટોપી (તુરંજારમાં)
 ટોપો પું. મોટી ટોપી, ટોપ
 ટોચલી સ્ત્રી. [સર. મ ઢોચલી] લોટી, કસલી
 -કું નં. પહોળા મોતુ ધીતેલ ભરવાનું વાસણ
 ટોચું નં. કાણાનું માપિયું [પખી ઉડાડનારો
 ટોચો પું. [ટોચું ઉપરથી] બૂમો પાડી ખેતરમાંથી
 ટોચી સ્ત્રી. [ફ.] સાથે રાખી ફરાય એવી
 વીજળીની એક પ્રકારની બતી કે દીવો
 ટોપીડો સ્ત્રી. [ફ.] વહાણ પર ફેકવાનું એક
 હરિયાઈ અક્ષ જે તેને અડધે ફૂટે છે
 ટોલ પું. [ફ.] કર, કાણ, વેરો (૨) એ લેવાનું
 સ્થળ, નાકું
 ટોલ પું. (ક) ધરેણુ [ટોળી
 ટોલકું નં. (સુ) લોકડાનો ફાડયા વિનાનો કકડો;
 ટોલકું [ટો] નં. બોડું માથુ, ટાલકું
 ટોલું નં. -લો. પું. (ટો) બોડું માથું
 [-કરાવણું (-વે) = માથુ બોડું કરાવણું]
 ટોલો પું. ટોકળો, મોટી ભૂ
 ટોલો પું. બારસાખના ઉપલા લાકડા આગળ
 રહેતો છેડો (૨) [જુઓ ટોલો સર. મ ટોલો,
 કિં. ટોલળો] ટોલો, નાથદો (૩) ઉડાડવું - ઉછાળવું
 તે (૪) મોઢને ઢંડાનો ફટકો મારી ઉડાડવી તે
 કે તેથી થતો અવાજ. [ટોલો ચડાવણું = ટોલો
 ચડાવણું, વાચદે ચડાવણું, ડીલમા નાખવું. ટોલો
 મૂકવું = ભીચે મૂકવું, વિસારી જવું ટોલો.
 ટેવો = ખોટું કંઠીને ઉડાવણું; ટોલો ચડાવણું.
 -મારવો = જુઓ ટોલો ટેવો (૨) ઢંડાનો
 ફટકો મારવો (મોઢને) - ઢંડી સ્ત્રી. કિંટકમાં
 બોલને ટોલો મારવો જેથી બે કે વધુ રત્ન
 મળી જાય, 'બાઉ-ડવી'
 ટોલ્સટોય પું. [સ] એક પ્રખ્યાત રશિયન
 સાહિત્યકાર અને વિચારક
 ટોવાણું અં. કિં. [ટોવું ઉપરથી] વગોવાનું;
 નિંદણ (૨) 'ટોવું' ક્રમણિ
 ટોલું સં. કિં. [દે ટડયા (૨૧૦)] બૂન પાડી
 પક્ષી ઉડાડવાં (ખેતર સાચવવા) (૨) [ટીપે
 ટીપે પાટી પાડવું]

ટોરટ પુનર્વિ. પાછીની કાતળી કરી તેને સેકીને
તૈયાર કરાવે છેકડો

ટોળ (ટો) પુન, સ્ત્રી, નં હસવું આવે એવી
ક્રિયા અથવા ખોલ, મરકરીઠકો ઠંડપો પુન
મરકરીઠકોની વાત ઠંડીખળ નં ટોળ અને
ટીખળ બખાલ સ્ત્રી ઠકામરકરી
ટોળકે, -કિયો પુન એ નામની બ્રાહ્મણની એક
ભતનો માણસ

ટોળકી સ્ત્રી ['ટોળ' ઉપરથી] ટોળી
ટોળટીખળ, ટોળખાલ જુઓ 'ટોળ'મા
ટોળવડુ સં કિં ['ટોળ' ઉપરથી] ટોળે કરવું
ટોળવાવું અંકિ ટોળે વળવું, એકકુ થવું
ટોળિયો (ટો) પુન ['ટોળ' ઉપરથી] મરકરો,
વિદ્યુતક [જુઓ ટોલકુ (જુ)

ટોળી સ્ત્રી [જુઓ ટોળ] મળી (૨) [?] (ચ) ટોળી [ટો] વિં ['ટોળ' ઉપરથી] મરકર

ટોળું નં [દે ટોલ] સમુદાય, સમૂહ [ટોળે
વળવું = એકકા થવું, ટોળ થવું] -ખાધમ
પુન પોતાના જ ટોળા -વગ માટે લાગણી કે તે
પૂરતી ધર્મલાવના -ખાધમી વિં ટોળા-
ધર્મવાળુ -ખાશાહી સ્ત્રી ટોળાની ગુડાશાહી

ટોળો પુન [ટોળું ઉપરથી] ટોળુ

ટોચ (ટો) સ્ત્રી [જુઓ ટોચવું] ટોચવાથી પડેલો
ખાડો (૨) ફાયર, ફાંસ (૩) મહેલુ, ટોચુ (૪)

ઠપકો, ગોઠ ૦છું નં ઠંચવાનું ઓભર, ઠાકણ
૦છું સંકિં [જુઓ ઠાચણ, સરં પિં ઠોંચના
પણ જુઓ ઠોચણ

ઠોકાર (૦ચ) પુન જુઓ ઠહુકાર

ઠોકો પુન જુઓ ઠહુકો

ઠચૂળ સ્ત્રી [૩] ઠાયર નીચે રહેલી, હવાભરવાની
રખરની ગોળ નળી જેવી બનાવટ (સાઈકલ, મોટર
છં ની) (૨) ગોળ નળી જેવી કાચની ચીસી
કરંટ નં [૩] ન્યાસ, સુપરત (૨) સાચવણી અને
વ્યવસ્થા માટે સુપરત કરેલા પારકાં માલ-
મિલકત [-કરંટુ = દૂરની નીમી તેમને કાયદેસર
સુપરત કરવું] -રંટી પુન જેને દૂરંટ સોપવામાં
આવ્યું હોય તે, વાલી [પેટી

કે ક સ્ત્રી [૩] (પ્રસાદીમા ચાલે એવી) પતરાની
કામ (ંગાડી) સ્ત્રી [૩] (ધોડાથી કે ઘણે ભાગે
યાંત્રિક બળથી ચાલતું) એક વાહન

કેંકર નં [૩] જમીન ખેડવા માટેનું યંત્ર
કેંકમાર્ક પુ, સ્ત્રી [૩] જે નિયત છાપ કે
નિશાની સાથે વેપારી પોતાની માલ બનારમાં
મૂકે છે -ચાલુ કરે છે તે મારકો

કેન સ્ત્રી [૩] રેલગાડી

કેનિગ કોલેજ સ્ત્રી [૩] શિક્ષણની તાલીમ
આપી શિક્ષક તૈયાર કરનારી કોલેજ,
અધ્યાપન મંદિર

૭

ક પુન [સં] મૂકેલાની બીજે વ્યવન ઠકાર
પુન ક અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર ઠકારાંત વિં
છેડે ઠકારવાળુ ઠકો પુન ઠકાર

કકકક અં [૨૫૦] ઠાકાવાનો ૨૫

કકરાઈ સ્ત્રી [સં, ઠક્કર ઉપરથી] ઠકારપણ
(૨) શેઠાઈ, મેટાઈ -ણાં નં ૫૦ ૫૦ ઠકારની
સ્ત્રી (માનાયે) -જો પુન ઠકાર -જો સ્ત્રી
ઠકારની સ્ત્રી -ત સ્ત્રી જુઓ ઠકરાઈ (૨)
ઠકારની હકૂમતની ભગીર -ગરાસ -તી વિં
ઠકરાતને લગતું -જી નં ઠકારનું ગામ કે નાનું
રામ્ય -ખાં નં ૫૦ ૫૦ જુઓ ઠકરાણાં
ઠકાર, -રાંત [સં] જુઓ 'ઠ'મા
ઠકર પુન જાટિયા કે લોહણામા એક અટક

ઠકર પુન [સં] ઠકાર

ઠગ વિં [સં સ્વયં, પ્રા. ઠગ, દે ઠગિય = ઠગાયેલું]
ઠગનાર (૨) એ નામની લૂંટારાની એક ભતનું
(૩) પુન એક ભતનો માણસ (૪) ઠગનાર
૦છું વિં ઠગાર, હુચ્ચુ ૦ખાટણુ નં
[ઠગ + પત્તન (સં)] ઠગેનું ગામ [-લું
રહેવાસી = તે ગામનું -હુચ્ચુ, કુતાર]
૦ખાલ સ્ત્રી ઠગાઈ, પ્રપચ ૦વિદ્યા સ્ત્રી
ઠગવાની વિદ્યા -કળા (૨) ઠગખાલ ૦છું સંકિં
ભોળવોને છેતરવું, કુતરુ ૦ચેલા પુન ૫૦ ૫૦
ઠગ જેવું વર્તન, ઠગાઈ ૦વૈદ પુન જુઓ વૈદ
-માઈ સ્ત્રી ઠગવાની ક્રિયા, ઠગખાલ, પ્રપચ
-ગાર વિં ઠગે એવું -ગી સ્ત્રી ઠગાઈ, ઠગવિદ્યા

કગડગાવતું સંકિં [૨૧૦, સરંહિં. ઠકઠકાના,
મ ઠકઠકળે] ગોઠવાઈને વધુ માય તે માટે
પાત્રને ઠકરું

કચરી સ્ત્રીં [દે હઢ્ઢર = વૃદ્ધ પરથી ?] કચરી;
ડોસી - રો. પું ડોસો. - રું વિં અતિ વૃદ્ધ;
ખખળી ગયેલું (તણે તિરસ્કારમા વપરાય છે)
કચર વિં [જુઓ કચરી] કચર, બહુ ઘરડું
કચૂક, ઠકચૂક અં [૨૧૦] (ખચગાતી મદ ગતિ
સૂચવે છે)

કક સ્ત્રીં [દે થકુ, સરં હિં ટટ, -ટ્ટ] બીઠ,
ગિરદી, જમાવ [-જમવી, બાજવી,
ભરાવી, મળવી = બીઠ થવી]

કકકારવું સંકિં [૨૧૦] કપકો દેવો; ધંધાવતું,
કપકારવું [અવાજ યવો

ક(ઠણ)કણવું અં કિં [૨૧૦] કણકણ એવો
કમ(-વે)ક સ્ત્રીં [કક(કા)નો દ્વિર્ભાવ, કક(કા)ક
+ વેક] ચાકરી, ખરદાશ, મહેમાનગીરી, કાકો

કકરવું અંકિં [જુઓ કાક, સરં હિં. ઠટના]
કાકવાળુ - કંખાવડું બનવું (૨) [જુઓ થયરવું,
હિં. ઠિઠરના] (ટાહે) થયરવું, ધૂળવું

કકળવું અંકિં [૨૧૦? સરં 'કાકા'] ન બકાતા
અકળાયા કરવું [કાણા માટે] (૨) [૨૧૦, સરં
કાકા, હિં ટિટ(-ઠ)રી = કાકપિજર] ખખળી જવું

કકાકવું સંકિં [સરં હિં ઠઠના = અકી જવું
ઠઠના = કાકવું] અકાકી - ઘુસાડી રેલુ
કકારવું સં કિં ['કાક' ઉપરથી] કાક કરવો,

ખૂબ શાણગારવું કકારો પું કાકમાઠ
કકોરી(-ળી) સ્ત્રીં [સં ટટ્ટરી, હિં. ઠઠોલી]
કકોળી; મલક; મરકરી

કકો પું જુઓ 'ક'મા (૨) [જુઓ કકોરી, સરં
મ ઠટ્ટા, થટ્ટા] મરકરી, કકકરી - કાપોર વિં
કકામરકરી કરવાની આદતવાળું - કકાચિત્ર નં

નર્મચિત્ર, 'કેરિકેચર' - કકાખાજી, - કકામરકરી
સ્ત્રીં ટોળટીખળ

કકયું વિં [સં સ્થા] (કા) નિરર્થક રહી ગયેલું
કણક સ્ત્રીં [૨૧૦] એવો અવાજ - રણકો (૨)
પગના ભેટવા કણકે એવી ચાલ ઠવું અંકિં
કણક અવાજ થવો; રણકવું (૨) રણકે એમ

ચાલવું (૩) રહી રહીને રોવું - કારવું અંકિં

કણક અવાજ કરવો (૨) કણકે એમ ચાલવું
- કારો પું કણક અવાજ - કો પું કણકારો
(૨) કમકો (૩) ટાઢની કુભરી, કપ

કણકણ અં [૨૧૦] (ખાલી વાસણના જેવો
અવાજ.) ઠપાક પું માર ઠપાળ [સરં મ],
ઠગોપાળ [સરં હિં. ઠનઠનગોપાળ] પું

કઈ પણ સાધન કે બુદ્ધિ વગરનો આદમી ઠવું
અંકિં જુઓ કણકવું - કણાટ, કણકાર
[સરં મ] પું કણકણ એવો અવાજ

કપ અં [૨૧૦] કક(-કા)વું અંકિં કપ
એવો અવાજ યવો (૨) પછાડવું, કોકાવું કકાર
પું કપકવાનો અવાજ કકારવું સંકિં કપકે

એમ કરવું, પછાડવું (૨) કપકો દેવો (૩) મારવું
કપકો પું [સરં હિં ઠપકા = ધક્કો, ઠેસ, મ
ઠપકા = કલક] કોપ બદલ ધમકાવવું - વઠવું તે

કે તેના વેણ (૨) [જુઓ કપ] ઉધરસનું ખાખા;
ઉધરસ (ઉધરસનો કપકો પણ કહેવાય છે) (૩)
કોપ, વાંક, કલંક (જેમ કે, કપકો નહિ આવવા

હતે જોળે કરો કપકો ઠેસ ન આવે) (૪) [૨૧૦,
જુઓ કપકવું] કપ, કપ એવો કોકરનો અવાજ
[કપકામાં આવવું = કપકો મળે તેવી સ્થિતિમા

- અપરાધમા - આવવું - આપવો, દેવો =
કોપ બદલ વડવું - આપો, મળવો, સાંભળવો
= કપકોપાત્ર થવું, કપકામા આવવું.]

કપ અં [૨૧૦] કપ એવો અવાજ, કપ, કક (-કા)-
વું અંકિં જુઓ કપકવું કકાર પું જુઓ
કપકાર કકારવું સંકિં [સરં મ. ઠપકારળે]

જુઓ કપકારવું કકો પું કકારવાનો કોકકરનો
કપ એવો અવાજ, કપકો. કકાવતું સંકિં
જુઓ કગડગાવતું. ઠલાણું અંકિં કુટાણું,

અકળણું; ટિચાણું
કપવું અં કિં [૨૧૦, સરં પ્રા ઠવ (સં.
સ્થાપય)] કોકવું, કપકવું

કમ અં [૨૧૦] (ચાલ - ગતિને અંગે વપરાય છે)
કમક સ્ત્રીં [૨૧૦] ચાલવાની છટા (૨) કમકતી
ચાલ કમક અં (૨૧૦) (૨) [લા] વરણાગી-

મા ઠઠીવી સ્ત્રીં કમકતી ચાલની સુંદર સ્ત્રી.
ઠવું અં કિં કમક કમક એવો અવાજ યવો
- કરવો (૨) તેવો અવાજ યાય તેવી ચાલે

ચાલવું -કારો, -કો પુ. ઠમકવું તે (૨)
 લટકો [-કરવો = લટકો કરવો, ચાલવા
 સથ ઠમકતી ચાલે ચાલવું]
 ઠમઠમ અ. [રવ.]. ઠપુ અ. કિં ઠમઠમ
 એવો અવાજ થવો -કરવો -માટ પુ. ઠમ'
 ઠમવું તે (૨) [લા.] ખાલી લબકો
 ઠમ-(વ)ણી સી. [સં સ્થાપય પ્રા ઠવ(ઠવણી)]
 વાચતી વખતે પુસ્તક મૂકવાની થોડી
 ઠરઠરાવ પુ. [ઠરવું+ઠરાવ] પાકો -છેલ્લો ઠરાવ
 ઠરકામ, ઠરકેકાણું નં [ઠરવું+કામ, ઠેકાણું]
 ઠરીને રહેવાનું -નક્કી ઠેકાણું
 ઠરક સી. [સર. દે યરયર, યરહર = યરયરવું]
 બુઓ ઠરકાટ [-કાઢવી, -કાઢી નાખવી =
 (નાક વગેરેમાંથી)વાંકાપણુ ટીપીને કાઢી નાખવું
 (૨) [લા.] મારી મારીને સીધુ કરી દેવું (૩)
 કામ લઈ લઈને ટૂંસ કાઢવી -યકવી દેવું
 (ઢીલકું, -ન્નીકળવી)] ઠવું સં કિં [સર.
 હિં ઠર = નાક સૂતર] બે કે વધુ ઠારાને
 ભેગો વળ દેવો -આમળવું -કાટ પુ. વક્તા,
 વાકાપણુ (૨) [લા.] મિત્ર, તોર -કાટ
 અ. કિં વાકું વળવું, મરકાવું (૨) 'ઠરકવું'નું
 કર્મણિ (૩) [લા.] વકાવું, રિસાવું -કું વિ.
 ઠરકવાણું, વાંકું
 ઠરવું અ.કિં [સં સ્થિર, પ્રા ઠિર, યિર? સર.
 હિં ઠહરના, ઠરના (= ટાઢે ઠરવું), મ ઠરળે =
 ઠરાવ થવો (૨) રહેવું, થોભવું સ્થિર થવું, થોભવું
 (જેમ કે, ઠરીકામ થવું) (૨) નક્કી થવું, નિશ્ચય પર
 આવવું (જેમ કે, બાવ, મહુરત, કોઈ વાત કે
 વિચાર ઇ.) (૩) જામવું, તળિયે બેસવું (જેમ
 કે, ધીમા બગર ઠરે, પાણીના કચરો ઠરે) (૪)
 ઠડીથી જામીને બાજવું કે ઘટ થવું (જેમ કે, ધી
 ઠરે, લાકું ઠરે, બરફ ઠરે) (૫) ઠડું થવું (જેમ
 કે જાત ઠરી ગયો) (૬) ટાઢે મરવું, ટાઢ વાવી
 (૭) (અગ્નિ કે ઢીવો) ઝોલવાવું, બુઝાવું (૮)
 [લા.] ઠડક કે શાંતિ કે વૃત્તિ થવી (જેમ કે
 છાતી, આંતરડી, આંખ ઠરવી) (૯) (આંખ)
 મીચાવી, ઊંધ આંખવી (જેમ કે, આંખ જરા
 ઠરી ત્યાં તો ગરબક થવા લાગી) [ઠરી જવું
 = ઊંધમાં પડી જવું (૨) મરી જવું]

ઠરાવ પુ. [બુઓ ઠરવું] ઠરાવેલી -નક્કી કરેલી
 વાત (૨) કાઈ ખાખતનો નિશ્ચય કે તોડ
 ઠરાવણુ સં કિં ['ઠરવું'નું પ્રેરક] નક્કી કરવું,
 નિશ્ચય પર આવવું (૨) ઠરાવ કરવો
 ઠરીકામ અ. [ઠરવું+કામ] ખૂળ -અસલ ઠેકાણે
 (૨) નિરાંતે [-થણ, બેસણ = સ્થિર થવું,
 ચચળતા તથા દેવી (૨) યાકીને છેડું બેસવું]
 ઠરેલ વિ. ['ઠરવું' ઉપરથી] પુખ્ત વિચારનું,
 કાણું, શાણું ઠરા સી. ૦૫ણુ નં
 ઠલવણુ સં કિં [દે ઠલિય = ખાલી] બુઓ
 ઠાલવણુ
 ઠલવાણુ અ. કિં 'ઠાલવણુ'નું કર્મણિ
 ઠવણી સી. બુઓ ઠમણી
 ઠસ વિ. [સર. હિં, મ] ઠસીને - સળંગ
 ભરેલું (૨) સળંગ, અક્ષર (૩) આશ્ચર્યચક્તિ
 (૪) અ. ઠસેઠસ (૫) [રવ.]
 ઠસક, -કો પુ. [સર. મ, હિં ઠમક] ઠસો,
 બબકો, રોફ (૨) ઠમકો, લટકો ઠમાજ વિ.
 ચાલાક, ચકોર (૨) પ્રકાશિત, શોભવું (૩)
 ઠરસાવાણું -કાદાર વિ. ઠસકાવાણું
 ઠસણિયું નં [સર. 'ઠસવું'] અટકણું, ઠસી
 -યો પુ. ઉલાળો, મોટી ઠસ
 ઠસણુ અ. કિં [મ ઠસણે (સં સ્થા)] મનમા
 ઊતરવું -સમજમા આવવું
 ઠસા (-સો) ઠસ અ. [બુઓ ઠસ, સર. હિં,
 મ ઠસાઠસ] ઠસી ઠસીને ભરાયું હોય એમ,
 સળંગ ઠવાવીને
 ઠસાવણુ સં કિં 'ઠસવું'નું પ્રેરક
 ઠસો પુ. [હિં ઠસા] બબકો (૨) રોફ (૩)
 લટકો -ઠસાદાર વિ. ઠરસાવાણું -ઠસાખ'ધ
 અ. ઠરસામા, ઠરસાબેર
 ઠજક સી. [રવ.] ઠવું અ.કિં ઠજક એવો
 અવાજ થવો [કઠણ બીજ
 ઠજિયો પુ. [સં અધિલ, સર. ઠીલો] ફળનું
 ઠગરાવું અ. કિં બુઓ ઠીગરાવું
 ઠઠરવું સં કિં [રવ.] ખૂળ હલાવવું (૨)
 ખૂળ વઢવું -ઠપકો દેવો
 ઠઠારવું સં કિં [રવ., સર. ઠાઠો] ઠાઠો
 બાગી નાંખવો (૨) [સર. ઠઠારો] છેતરવું

કંઠોળી સ્ત્રીં [બુઓ ઠોરી] મનક, હસણી
 કંડ(-ડી) સ્ત્રીં [સરં પ્રા. ઠઠ્ઠ=જડસક(સં
 સ્તવ્ય); મ થઢ; હિં ઠઢ(-ઢ)] ટાઢ (૨)
 શીતળતા (૩) શરદી
 કંડક સ્ત્રીં [બુઓ ઠક] શીતળતા (૨) [લા]
 શાતિ [-વળવી = ઠકુ કે શાત થવું.] -કિયું
 વિં ઠકક કરે એવું (૨) નં ઠકક કરે એવું
 બીનુ લૂગડું કે પીણું
 કં ઠાઈ સ્ત્રીં [બુઓ ઠક] શીતળતા, કંઠાપણું
 (૨) [સરંહિં ઠઠાઈ] ઠકકનું પીણું (૩) [લા]
 થીમાશ, સુરતી
 કં ઠાશ સ્ત્રીં બુઓ ઠકાઈ ૧, ૩
 કં ઠિલ નં [સં સ્પહિલ; પ્રા ઠહિલ્લ] હવન
 કરવાની નાની ઓટલી, વેદિ (૨) શૈથ જવાની
 જગા [જેન] [-જુલું = ઝાડે ફરવા જવું]
 કં ડી સ્ત્રીં બુઓ ઠક
 કં ડુ વિં [બુઓ ઠક] ટાકું, શીતળ (૨) વાસી
 (રસોઈ)(૩)ધીસુ, મઢ, સુરત(જેમ કે, રવભાવ,
 બનર ઇં)(૪)શાત, ઝટ કેથે ન જરાય એવું
 (જેમ કે માણસ) (૫) ગતિ, ક્રિયા વેગ ઇંમા
 સામાન્ય કરતા ઓછું; ઢીલું, નરમ. (જેમ કે ઠકું
 લોહી) (૬) નિરાતવાળું (જેમ કે ઠકું પેટ)
 [કં ડી મશ્કરી = ઠાવકું મો રાખી કરેલી
 મશ્કરી, બેડી મશ્કરી. ઠકુ પડવું = શીતળ
 થવું (૨) ઉકળાટ શમવો, મિનજ - તોફાન -
 તકરાર શાત થવા - પાણી રેડવું = શાંત
 પાડવું (૨) નાઉમેઢ કરવું, ઉત્સાહ હોલવી નાખવો
 કં કે પેટે = નિરાતે, જાતે કંઈ લાગણી કે
 સંકેત અનુભવ્યા વગર.] ઠગાર વિં ખૂબ ઠકું
 કં સાકું અં કિં, -વણું સં કિં 'ઠાસવું'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક [કંઠેનાણું]
 કા પું [સં સ્થાઉપરવી પ્રા ઠાય] વિચરતા (૨)
 કાકકીક અં બુઓ કીકકાક
 કાકર પું [સં ઠક્કુર] બુઓ કાકાર (૨) એક
 અડક(અ'હલોમા) ઠડી સ્ત્રીં કાકરડાની સ્ત્રી
 ઠડો પું નાનો કાકાર (૨) [જરા માનાથ]
 ધારાળો, કાકાર - રાં નંખં વં ૨૪ પૂત,
 ગરાશિયા, બીલ વગેરે લેકો (૨) કંઠાણા
 -રિયો પું કાકાર (૨) વરણાગિયો (૩) એક

'જાતનો વીંછી - રી સ્ત્રીં કાકારની સ્ત્રી, કંઠરાણી
 કાકરી સ્ત્રીં (પ.) કંકરાત (ઉઠાં 'ધન જોખન
 ને કાકરી')
 કાકોર પું [સં ઠક્કુર] ગામ કે ગરાસનો ધણી;
 નાનો રાન(૨)કાકાર(૩)એક અટક(જેમ કે,
 બ્રહ્મક્ષત્રિયમા) (૪) કાકરડો, ધારાળો (માન-
 વાયક) ઠછ પું દેવની - વિંછુની મૂર્તિ
 કાગલી સ્ત્રીં ઉડાડેલી મોઈને નીચે પડે તે
 પહેલાં ડડો મારવો તે (-મારવી, -વાળવી)
 કાગાડૈયા પું ખં વં [સરં કાગુ = કાગાઈ]
 કામ કરવાનો દેખાવ કરીને વખત ગાળવો તે
 (-કરવા)
 કાગુ નં બુઓ કાગુ
 કાગો પું છૂપી રીતે એકઠા થવા કચેલી સતલસ
 (૨)કાગાઈ(૩)બુઓ કાગલી(૪)કાડિયો [કામા
 રમવા = કાડિયારાસ રમવો - મારવા = બુઓ
 કાગલી મારવી.]
 કાક, ઠમાક પું [કે થઢ = કાક] લપકો,
 શોખા (-રચવો, કરવો)
 કાકડી સ્ત્રીં [સરં હિં. ઠાટ, કાકુ ઉપરથી]
 શખને લઈ જવાની વાસની એક બનાવટ
 કાકમાઠ પું બુઓ કાક
 કાકિયું વિં ['કાકુ' ઉપરથી] કાકા જેવું - જણ
 થઈ ગયેલું, ખખળી ગયેલું (૨) નં તેવું વાંહન.
 [-બેસી જવું, -લાગી જવું = ડગમગ
 ચાલવું ખાતુ બધ પડવું, જેને આધારે કામ
 નર્યે જવું હોય તે પડી ભાગવું (૨) કંઠશામા
 આવી જવું]
 કાકી, ઠકું વિં ['કાક' ઉપરથી] કાકવાળું,
 લપકાકાર (૨) [લા] બહારનો દેખાવ કરનાર,
 કાલિક
 કાકું નં [સરં હિં ઠઠી, ઠઠરી = કાકકાતુ
 માળખુ, ઠાટ = ખોખું] કાકપિ ૪૨ (૨) છાતી
 અને થાપાના કાકકા(ખં વં મા) (૩) ખોખું,
 કાઈ પણ જણે થઈ ગયેલી વસ્તુ (૪) લાગીવડી
 કાલ(પ) [૧] વરસાદની સખત કડી, લીકળ(૬)
 બે વાર છડેલી બાજરીના ચોખ્ખા દાણા.
 [કાકાં બેસવાં, બેસી જવાં = પડતી દર
 આવવી (૨) નાઉમેઢ થવું કાકાં ભાગવાં,

૨ ગવાં, વેરી નાખવાં=હાડકા ભાંગી
 ભય તેવો પુગલ ભાર મારવો.]
 કાઠો સ્ત્રીં ઊઠવેઠ, ઠઠમઠ, સેવાચાકરી
 કાણુ નં[સં સ્થાન, પ્રા ઠાણ(-મ)]સ્થાન, જગા,
 ઠામ(૨) [સરં મ] તખેલો(૩) [લા ?] ઘોડીની
 મતુ-રના (જેમ કે, -દેણુ = ઘોડીને ઘોડો
 ખતાવવો ઘોડી કાણે આવવી = ઘોડી મતુમાં
 આવવી) (૪) સ્ત્રીં [સરં પ્રા ઠાણ = ગુણ,
 ધર્મ, મ = કાઠ, ખાણો, હિં ઠામ = ખાણો (૨)
 શરીરના હાલવાચાલવાની દબ] પ્રકૃતિ, રીત,
 દબ, શરીરનો હાલવાવ(ઉતાવળ હોય પણ તુ
 તે તાગી હાણમા ને હાણમા)
 કાણિયો પું તખેલો સાક કરનારો, રાવત (૨)
 હોંચી ભતનો ઘોડો (૩) ભર (માણસ)
 કાભ વિં ભણીતુ, માલૂમ હોય એણુ
 કામ પું, નં[સં સ્થાન, પ્રા ધામ, અપ ઠામ(-ય)]
 (રહેવાનું) સ્થાન, ઠકાણુ (૨) નં આસન,
 ખેસવાની જગા(૩) [સરં મ ઠાય] વાસણ
 [કામદીકરે ઉપાડવાં = ઉચાળા ભરવા,
 ધરવખરી ઉપાડીને લઈ જવી કામઠેકાણુ
 વિનાતુ = ધરખાર વિનાતુ, રખડતુ (૨) પાયા
 વિનાતુ (૩) અવ્યવસ્થિત, ગોટાળા ભરેલું
 કામ ખેસણુ = ખોવાયેલું જણુ (૨) રડાયેલી
 સ્ત્રીએ નાતરે જણુ(૩) હારી યાડીને ખેસણુ(૪)
 થળે પડણુ -શીખણું = નાતરે ખેસવાનું સ્થાન
 શોધણુ] બેલું નં વાસણ બેપલટો, બેપલટો
 પું સ્થાનદેર, હવાદેર, રહેવાસુવાની જગાનો
 દેરકાર બપાટલો પું કામ, પાટલા મૂકવા
 વગેરે ભોજનની તૈયારી (૨) કામપલટો (૧)
 [કામપાટલા કરવા = ભોજનની તૈયારી કરવી]
 કામ(-મૂ)કુ અં [સરં મ ઠામ] સાવ, તફન
 કામણુ નં કામ, વાસણ [જગાએ, ઠેર ઠેર
 કામે(-મે) કામ અં ['કામ' ઉપરથી] હરેક
 કાણુ વિં [સરં મ ઠાવા] હરેલ, કાવકુ, કાણુ
 કાર પું સુતાર (માનાર્યક)
 કાર પું, નં[સં] એસ, કાકળ(૨) ટાઢી હવા,
 હીકળ(-પડવો)(૩) ['કણુ' ઉપરથી] કામ,
 ઠકાણુ [૫] (૪) અં [સરં મ] હરે-ભરે
 એમ, ખરોખર ઉઠાં 'કાર મારવું-કરવું'

કારક વિં ['કારક' ઉપરથી] કારે-શાંતિ પમાડે
 એણું (૨) સ્ત્રીં (કા) સતોપ, નિરાંત, ટાઢક
 -કો પું સતોપ, શાંતિ [-કારવો = સતોપ
 આવવો]
 કારણુ સં કિં હરે એમ કરવું [દર ઠેર
 કારેકાર અં ['કાર' = કામ-ઠકાણુ ઉપરથી]
 કાલણુ સં કિં ['કાણુ' ઉપરથી] ખાલી કરવું
 કાલિયું નં ['કાણુ' ઉપરથી] કપાસ કાઢી
 લીધેલુ કાણુ
 કાણુ વિં [દે ઠક] ખાલી, નહિ ભરેલું (૨)
 નકાણુ, ધધા વિનાતુ (૩) નહિ વાસેલું, ખુડલું
 (૪) અં નાહક, શેગટ [-હોણુ = ભેસ કે
 પાડીતુ] સગલું નહોલું] ઠઠમ, ઠમાણુ વિં
 તફન કાણુ-ખાલી
 કાવકુ વિં [સરં મ ઠાકા(-કા), પ્રા ઠાવય,
 (સં સ્થાપક).] ગભીર, કાણુ, વિવેકી -કાઈ
 સ્ત્રીં, -કાપણુ નં [વાસણ, યાળી
 કાંગર (-કુ) (૦) નં ['કાણુ' ઉપરથી] ભણાણુ
 કાણુ (૦) નં [સરં કાણુ] કાણુ, છળકપટ
 (૨) [સરં કામ, મ ઠાય = ભોજનપાત્ર]
 બુઓ કાંગર
 કાંકુ (૦) નં ખીટી, ખૂટો
 કાસ (૦સ) સ્ત્રીં ['કાસકુ' ઉપરથી] વાજાટની
 ધક્કા (૨) [સરં કસો] ખાલી દમ, રોખી,
 બકાઈ(૩) ધૂખી ઉધરસ, કાસો [-મુરવી =
 રોખી કરવી] બુ સં કિં [સરં મ, હિં
 ઠાંસના] ઠાસણુ, કાખીકાખીને ભસ્વું(૨) કાખી
 કાખીને ખાલુખીતું (૩) મનમાં કિંતારક, કાસાવું
 (૪) અં કિં ઉધરસ ખાવી -સી સ્ત્રીં
 ખાસી -સો પું લૂખી ઉધરસ (૨) ગોઠો,
 મુકો, કાસો [-ખાવો = ઉધરસ આવવી (૨)
 કૂસો-મુકો મળવો -મારવો, લગાવવો =
 મુકો-ગોઠો મારવો] [ન પ્રેરક
 કિંબણુ અં કિં, -વણું સં કિં 'કીજણુ' લાવે
 કિંકિ(-સિ)યારી સ્ત્રીં [રવં] મસ્કરી, મલક
 કિંકાળી સ્ત્રીં [બુઓ કારી] મલક, ઠ કાળી
 કિંસિયારી સ્ત્રીં બુઓ કિંકિયારી
 કિંચુલ, -શી વિં (૨) વિં [સરં મ કિંચુ,
 કિંચુ(-ગોજી)] વામન, કીગણુ (માણસ)

હીક વિં [સરં હિં, મ] સાર, યોગ્ય, જોઈએ તેવું; ખરોખર (૨) ખડું સાર કે નહાર નહિ એવું (સાત્રામાં) સાધારણ (૩) અં 'સાર, વાર, બલે, એવો અર્થ' બતાવતો હિંદુગાર [-કરવું=જોઈએ તેવું-કરવું કરવું (૨) મટાડવું, સુધારવું, દુરસ્ત કરવું, સમારવું (જેમ કે, ઘડિયાળ, ઘર, કપડું, તબિયત ઇં મ મા જે નહાર કે અનિદ હોય તે દૂર કરવું) -થવું=હીક કરાવું(જુઓ હીક કરવું) -પડવું=પસંદ પડવું,ગમવું,અવડૂળ આવવું -લાગવું=સાર -યોગ્ય છે એમ જણાવું (૨) સાર દેખાવું, શોભાવું (જેમ કે આ રોપી તમને હીક નથી લાગતી) હીક છે='સાર, જોઈશું' અથવા 'જોઈ લઈશ, ખખર લઈ નાખીશ' એવા લાવનો હિંદુગાર.]

હીકઠાક અં ['હીક'નો દિલ્લાવ, સરં મ ઠિક-ઠાક, ઠાકઠિક] ખરોખર, વ્યવસ્થિત ગોઠવેલું હોય એમ (-કરવું)

હીકાહીક વિં(૨)અં[હીક+અહીક ? કે 'હીક'નો દિલ્લાવ] જેવું તેવું; કામચલાઉ, માડ નજે એવું હીકરનાથ પું ગોસાહની એક ભત

હીકરી સીં નાનું હીકર

હીકરું નં [દે ઠિકરિમા] માટીના વસ્ત્રાણનો ભાગેલો કકડો (૨) [લા.] માટીનું વાસણ [હીકરામાં ધૂળ પડવી=ખાધું પીધું છૂટી પડવું-અર્થ જવું(૨)ચાલતુ ગુજરાન અટકી પડવું હીકરામાં ધૂળ નાખવી=ખાધું પીધું ખરાબ કરવું (૨) ચાલતુ ગુજરાન અટકાવવું હીકરાં ફાડવાં=તેકરી છોડી દેવી ઠેર ઠેર હીકરાં ફાડવાં=તેકરી મળવાં છતાં સ્થિર ન થવું હીકરું ફેરવવું=ભીખ મોગવી.]

હીજવું અંકિં [જુઓ થીજવું] ઠરી જવું હીકિયું વિં ['હીકું' ઉપરથી]લાંચુવટ્ટુ, છલ્ (૨) નં તેવું ધર

હીકી અં [રવં] (મોટેથી હસવાનો અવાજ) હીકું નં [રવં; સરં ઠાકું] ભાગીવટ્ટી-છલ્ અને અવાજ ચીજ, ઠાકું

હીખ સીં ભાગેલું હાલ્લાનો તળિયાનો ભાગ; મોડું હીકર

હીથું નં માટીનું હામ -ખકું(-હું) નં હીથું (તિરકારમા)

હીલો પું [સ અછીલ] ઠળિયો

હીસરું નં [જુઓ હિસિયારી] જુઓ હીસરો (૨) હીકું -રો પું મસ્કરી, ચેષ્ટા

હીકરું નં જુઓ હીકર -રી સીં નાનું હીકરું ઠીંગાથું વિં [હિં. ઠિંગના, મ. ઠિં(-ઠે)મળા]

પ્રમાણમા ઓછી ઊ ચાઈનું-ગટું, હિંચુછ

ઠીંગરાણું અંકિં [સરં હીંગાથું, હિંચુછ] ખૂબ ઠંડી લાગવી-ઠરી જવું (૨) ઠરીને ચોસલું ખાતી જવું (૩) [લા.] ગદાઈ જવું-વચતા અટકી જવું ઠીંગરાણું સંકિં (પ્રેરક)

ઠીંગાઠોળી સીં [રવં]ઠંકાખાણ,અડપલા કરી મસ્કરી કરવી તે

હુંકવાવું સંકિં 'હુંકવાવું'નું પ્રેરક

હુંગો પું જુઓ હુંગાણ

હુંકવાવું અં કિં [દે ઠુઠ=હુંક] ઠાઠથી અકડાઈ જવું-ધૂજવું, હુંકવાવું

હુંકવો પું [રવં] એકદમ મોટેથી રોઈ પડવું તે [-મૂકવો=હુંક અવાજ કરી એકદમ ભેરથી પોક મૂકી રોઈ]

હુંણકું નં [સરં સં સ્થાણુ, પ્રા ઠાણુ, દે ઠુઠ] હીમચું, લાકડાની બારે ગાંઠ

હૂમકી સીં [સરં હિં] (પત ગને મરાતો) ધીયો આંચકા (-મારવી)

હૂમકો પું [સરં હિં] ભેરથી મારેલી હૂમકી

હૂમરી સીં [સરં હિં, મ ટુમરી]એક તરેહની ગાયનપદ્ધતિ [ભરતુ ભરડકું

હૂમરો પું પથ્થરનો મણકો(૨)[સરં મ ટુમરી]

હૂશ(-સ) સીં[રવં]ઠમ,અડકાળો(-કાઠવી;

-તીકળવી)(૨)વિં નકાસુ,નખણું; નિ સરવ

હૂસક(-કી) સીં [રવં, સરં હિં ટુમકી]

વાઘૂતનો અવાજ [કટાક્ષતુ વેણુ (-મૂકવું)

હૂસકું નં [રવં] હુંકવો મૂકીને રોઈ તે (૨)

હૂંગાણુ નં, -છી સીં (અરીણુ ખાવા દિપર)

કાચુકાક ખાવાનું

હૂંગણુ સંકિં હાસીને ખાવું (૨) હૂંગાણુ કરવું

હૂંખાવણું સંકિં (પ્રેરક). હૂંગાણું

અંકિં (કર્મણ)

3

61

51

It

三

5

৫

31

30

અભે

શોધ

५०३

५२५।२

વગરે

[४।५५

કામ(-મુ)

કામણ ન

કામે(-મે)

ਠਾਧੁ ਵਿ०

४१२ पु० पु०

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ, ନ

ଶିକ୍ଷା (-୩)

ଟଙ୍କା [୪]

એમ, બરેલ

(३) (४) (५) (६) (७) (८) (९) (१०) (११) (१२) (१३) (१४) (१५) (१६) (१७) (१८) (१९) (२०) (२१) (२२) (२३) (२४) (२५) (२६) (२७) (२८) (२९) (३०) (३१) (३२) (३३) (३४) (३५) (३६) (३७) (३८) (३९) (४०) (४१) (४२) (४३) (४४) (४५) (४६) (४७) (४८) (४९) (५०) (५१) (५२) (५३) (५४) (५५) (५६) (५७) (५८) (५९) (६०) (६१) (६२) (६३) (६४) (६५) (६६) (६७) (६८) (६९) (७०) (७१) (७२) (७३) (७४) (७५) (७६) (७७) (७८) (७९) (८०) (८१) (८२) (८३) (८४) (८५) (८६) (८७) (८८) (८९) (९०) (९१) (९२) (९३) (९४) (९५) (९६) (९७) (९८) (९९) (१००)

ઠેરાણું (ઠે) નં ['ઠરતુ' ઉપરથી] ઠકાણુ, મુકામ
 ઠેરાવ પુ. ઠરાવ (મુ., પારસી)
 ઠેરાણું (ઠે) અં કિં ['ઠરતુ' ઉપરથી] રિયર
 થતુ (લાખવામા હાયતુ) (ર) નક્કી થતું
 ઠેલણુમાડી સ્ત્રીં [ઠેલણુ+ગાડી] ઠેલીને
 ચલાવવાની ગાડી, ઠેલો (ર) ચાલણુગાડી (૩)
 બાબાગાડી
 ઠેલ(ંવ)ણું સંકિં [સરં હિં ઠેલના] હડસેલણુ,
 ધકેલણુ (ર) આગળ ધકેલણુ - કરણુ (જેમ કે
 કેસ કે મુદત ઠેલવી)
 ઠેલંઠેલ(-લા), ઠેલાઠેલ સ્ત્રીં ['ઠેલણુ' ઉપરથી]
 ઉપરાઉપરી - સામાસામી ઠેલણુ તે
 ઠેલો પુ. [ભુઓ ઠેલણુ] હડસેલો (ર) ઠેલીને
 લઈ જવાની ગાડી
 ઠેશ(-સ) સ્ત્રીં [સરં હિં ઠેસ, મ ઠેસ, કિં
 અનુક્રમે ઠેસના, ઠેમણે] ઠોકર (ર) હલકી લાત
 (૩) નાનુ અટકણ - ઉલાળી (૪) નાની ફાચર
 [-ખાવી = ઠોકર લાગવી (ર) લાત ખાવી (૩)
 ઠપકો ખવો -મારવી = ઠોકર - લાત મારવી
 (ર) તુચ્છકારણુ -વાગવી = ઠેસાણુ, ઠોકર
 લાગવી. ઠેસે ચડાવણું = લાતે ચડાવણુ (ર) ગમે
 તેમ નાખણુ - રંગડાળણુ (૩) ઠલે ચડાવણુ -
 વિલબમા નાખણુ.] -શી(-સી) સ્ત્રીં ફાચર
 (ર) ઉલાળી -સણિયું નં અટકણ; ઠેસ.
 -સણું સં કિં ઠોકર મારવી (ર) નં
 પગની ઠોકર -લાત. [-ખાણું, -ભરણું = ફેરો
 ખાણે; કામ કરણુ]
 ઠે (ઠે) અં સ્તંબ, છક (ર) ધરાઈ ગયું હોય
 એમ (૩) લોથપોથ, ધાકી ગયું હોય એમ,
 ટે (-થઈ) ણું [ન્યાના ત્યા
 ઠંઠણું (ઠે) અં ઠેરના ઠેર, મૂળ ઠોકણે,
 ઠોક પુ. સ્ત્રીં ['ઠોકણુ' ઉપરથી] પ્રહાર, ગડદો
 (ર) ઠપકો (૩) ટોણો [-દેવા, પાડવા,
 મારવા = ઠપકો આપવો, મડેણા મારવા.]
 ઠોકઠોક સ્ત્રીં ['ઠોકણુ' ઉપરથી] આમ તેમ
 ઠોકણુ તે
 ઠોકર સ્ત્રીં [સરં વે ટક્કર મ, હિં ઠોકર]
 ઠેસ, ચાલવામા પગણુ વરણુ સાથે ટિચાણુ તે
 (ર) [લા] ભૂલ(૩)ખોટ. [-ખાવી = ઠોકરાણું,

અથડાઈ પડણું (ર) ભૂલ કરવી (૩) તુકસાનમાં
 આવણુ -મારવી = લાત મારવી (ર) અવગણણું
 (૩) વચમા ફાચર મારવી - મુશ્કેલી નાખવી.
 -મારીને = અડચણુ છતાં (ર) થોડી મહેનતે,
 પણ અચૂક. -લાગવી, -વાગવી = વક્રો
 વાગવો, અથડાણુ (ર) તુકસાન પહોચણુ
 ઠોકરે ચડણું = વચ્ચે આવણું, અડાણુ (ર)
 ઠીલમા પડણું -રાણું અં કિં ઠોકર ખાવી
 ઠોકણું સં કિં [રવં ? સરં પ્રા. ટુક્ક = છોડણુ,
 હિં ઠોકના, મ ઠોકણે] એક વસ્તુ પર બીજી
 વસ્તુ જોડી દીધવી - અડાળવી (જેમ કે,
 ખીલો, ખારણુ, ઇં) (ર) માર માવો, પીટણુ,
 લગાવણું (૩) ગપ મારવી (જેમ કે, આ તો
 તેણે ઠોકી જ લાગે છે) (૪) ખૂબ ખાણુ (૫)
 ખરાબર, સચોટ, ને ધકેલી દેતા હોઈએ એમ
 કાઈ કરવાનો લાવ બનવા વપરાય છે જેમ
 કે, તાર ઠોકવો, અરણુ કે હાલો ઠોકવો. (૬)
 તણુ ઠોકવો = તણુ આવવો કે રોપવો.
 [ઠોકી ધાલણું = ઠોકીને ધાલણું - અદરદાખલ
 કરણું (ર) કેમા નાખણુ - પૂરી રેણુ ઠોકી
 ખેસાડણું = યુદ્ધિ કે બળથી ગોઠવી દેણુ,
 ખરોબર કે બલખેસણુ કરણુ (ર) ખોટું માથે
 આઢાલણું ઠોકી પાડણું = ખરોબર પૂરું કરણુ
 (જેમ કે, કલાકમા એ કામ ઠોકી પાડે.) (ર)
 મારી નાખણુ, ખતમ કરણુ ઠોકી મારણું =
 ગમે તેમ કરીને ધકેલી દેણુ - કરી પાડણુ
 ઠોકચે રાખણું = ગમે તેમ કરીને ધકેલ્યા
 કરણુ - ચલાવણુ, હાકચે રાખણુ (ર) ગપ્યા
 હાન્યા કરવા]
 ઠોકંઠોકાસ્ત્રીં ['ઠોકણુ' ઉપરથી] વાર વાર - ઉપરા-
 ઉપરી ઠોકણુ તે (ર) તેની ગરબડ
 ઠોકાટ પુ. ['ઠોકણુ' ઉપરથી] ઠોકો, ઠોકણુ તે કે
 તેનો અવાજ ણું સંકિં ખૂબ ઠોકણુ, ઠોકારણુ
 ઠોકાઠોક સ્ત્રીં ભુઓ ઠોકઠોકા
 ઠોકારણું સં કિં [ઠોકણુ' ઉપરથી] ઠોકીને
 ખેસાડણુ, ઠોકણુ [તેનો અવાજ
 ઠોકો પુ. ['ઠોકણુ' ઉપરથી] ઠોક, ફટકો (ર)
 ઠોક વિ. [સરં હિં ઠોક] ઘોણી અક્ષય-
 સનજવાણુ, જડણુ. ઠોકાઈ સ્ત્રીં (કા.)

ઠાઠપણુ. ૦૬૦ વિ૦ (કા) ઠાઠ [તુવેરના]
ઠાઠા પુ૦ બ૦ વ૦ બાદેલા આખા દાણા (ધર્મ)
ઠાઠિયું (ઠા) વિ૦ [દે કુઠ પરથી ?] બુઓ ઠાઠિયુ
(૨) ન૦ કુપ્લાનું કુડાશિયુ [રત્તી વસ્ત્ર]
ઠાઠું (ઠા) ન૦ [બુઓ ઠાઠિયુ] જીણું, કમતાકાત
ઠાણુ સ્ત્રી૦ વાધો, ગુકસાન
ઠાખર (-હું) વિ૦ ધાટ વિનાનું, કદરપુ (૨) ન૦
ધાતુ અથવા માટીનું વાસણ [મૂર્ખ, ઠાઠ]
ઠાખારી વિ૦ [સર૦ મ ઠાંવ, ઠાંવા, ઠાંવ્યા]
ઠાચો પુ૦ ખાપો, સપાટી પર નીકળેલો ગોદા
જેવો ઠાચો [ઠાયા જેવું = ખોત જેવું, હાલ્યા
ચાલ્યા વિનાનું જડ જેવું, વચ્ચે રિયર ભાગેયું]
ઠાર (ઠા) પુ૦ [હિં] એક મિઠાઈ (૨) ન૦
[હિં. ઠૌર] ઠામ, ઠકાણુ (૩) અ૦ + ઠર, ઠાર
ઠાણુ પુ૦ બ૦ વ૦ [+ હિં છોવા = માવો]
માલમલીદા

ઠારમૂઠી સ્ત્રી૦ નાનાં છોકરાંની એક રમત
ઠારહું સંકિં ઠારમૂઠીની રમતમાં મૂઠી ઉપર
મૂઠી માંડવી [ઠારી લેણુ મૂચવી લેણુ (૨)
જીવી લેણુ]

૩

૬ પુ૦ [સં] મૂધ રથાની ત્રીજો વ્યજન ઠકાર
પુ૦ હકો, ૬ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર (૨) [રવ૦,
સર૦ હિં, મ] ઓઠકાર (-આવવા) ઠકારાત
વિ૦ છેડે ઠકારવાણુ ઠકો પુ૦ ૬ અક્ષર
૬ક૬ક અ૦ [રવ૦]
૬કાડી સ્ત્રી૦ [હિં ઢકૈતી, સર૦ હિં ઢકૌહટી]
હકો મારવો તે, લૂટકાટ, હાકાડી
૬કારી સ્ત્રી૦ [રવ૦] ઓઠકાર (૨) [સં ઢકારી
ઉપરથી] વીણાનો અવાજ [-આવવી,
ઉપડવી, થવી = ઓઠકાર આવવા -
ઉપડવા]

૬કાળ પુ૦ + બુઓ દુકાળ
૬કો પુ૦ [હિં ઢોક, સર૦ 'ધકો' પછી વહાણનો
માલ ચલાવવા ઉતારવા બાધેલો ધાટ, કુરો (૨)
રિયાકે નહીના પાણી સામે રક્ષણ માટે બાધેલો
બધ - કાવાળો પુ૦ ૬કાનો માલિક
૬ખ ન૦ [૬ચ પરથી હં ઢકા; સર૦ હિં, મ ઢકા]

ઠાલયું સંકિં ચૂંડી-તોડી ખાધું
ઠાલિ (-ળિ) યું (ઠા) વિ૦ [સર૦ મ ઠોલ્યા
(-ઝ્યા)] બુઓ ઠાળિયુ
ઠાણું સંકિં રોકણુ -વાણું અ૦ કિં,
-વડાવણું સં કિં 'ઠાણું' કમંદિને પ્રેરક
ઠાળિયું (ઠા) વિ૦ મૂર્ખ, ઠાઠ (૨) ઠગધડા વગરણુ,
અટાળક ટલા જેણુ (૩) ન૦ સ્ત્રીઓના કાનનું
એક ધરેણુ - ઠોળિયુ
ઠાળિયો પુ૦ (ઠા) [ઠોળ પરથી] ઠકા કરનારો
માણસ (૨) [ઠાળિયું ઉપરથી] ઠાઠ - ઠાળિયો
માણસ [ઠાળિયાખાણુ = ઠકાખાણુ
ઠાળિયાવાણું = ઠાળિયાઓની મડળી]
ઠાઠર (ઠા) સ્ત્રી૦ (ચ) ધરાનનો પવન
ઠાંસણુ (ઠા) અ૦ કિં ઠાંસણુ, ખાંસણુ (૨)
સંકિં ઠાંસણુ, ગઢીને બરણુ
ઠાંસો (ઠા) પુ૦ [સર૦ મ ઠો (-ઠો) સા] બુઓ
ઠાંસો [-ખાવો = ગડહો ખાવો (૨) ગુકસાન
ખમણુ - મારવો, લગાવવો = ગડહો મારવો]
-સાઠાકર સ્ત્રી૦ ઠાંસો અને ઠાંકર - સાખાણુ
સ્ત્રી૦ સામસામે ઠાંસા મારવા તે

એક ભતનું ભકુ કપકુ (તેનો કોટ બનાવે છે)
૬ખજ સ્ત્રી૦ બુઓ ૬ખજ - લિયું વિ૦ બુઓ
૬ખલિયુ
૬ખજિયુ ન૦ ['૬ખો' ઉપરથી] શાક નાખીને
કરેલી દાળ કે કદી [કરેલી દાળ
૬ખુ ન૦ ['૬ખો' ઉપરથી] શાક વગેરે નાખી
૬ખો પુ૦ [રવ૦] બુઓ ૬ખુ (૨) [લા] ગોઠાળો;
ખીચડો (૩) વાધો, ખમડો [-ધાલવો = વાધો
-ખમડો નાખવો, ૬ખો કરવો - પહવો = ખમડો
પહવો, વાધો પહવો, ૬ખો થવો] - ખાઠખ
સ્ત્રી૦ ૬ખલ, ૬ખો

૬ખોળણું સંકિં [રવ૦] હોળી નાખણુ
૬ગ સ્ત્રી૦ [બુઓ ૬ગણું] ૬ગણુ તે, અરિયરતા
૬ગ, ૦૯૬ ન૦ [સર૦ હિં, મ હગ] પગણુ (૨)
તેનું અતર [-દેણું, બરણું = પગણું બરણુ -
ઉપાકણુ (૨) પગણુ કરણુ - માંડણું = ૬ગ
બરણુ (૨) ૬ગણું બરતા શીખણુ]

હાડમ વિં[સરં હિં. હગહગાના, મ હગહગો]
 ભુઓ હગમગ, હગહગ ૦હું અંકિં આમ
 તેમ હાલવું-હાલવું (૨) [લા] નિશ્ચયમાથી
 હ્યુપ્યુ થયુ-હાલવું. -ગો પું મનનો
 હગમગાટ (૨) હગહગો, શકા, સશય (૩)
 અવિશ્વાસ, વહેમ
 હગમગ વિં, ૦હું અંકિં [દે હગમગ]ભુઓ
 હગહગ, ૦હુ. -ગાટ પું હગહગુ તે
 હગર સીં [સરં હિં] વાટ; રાહ(૨)ધરક, ચીલો
 હગરી સીં ભુઓ ડોકરી, ડોથી -રં નં
 [સરં દે ટિથર, મ. હગર]ધરકું, ડોસલું-રે
 પું ડોકરો, ડોસો
 હગલી (ગ'?) સીં[ત્રિ દગલ, સરં હિં. દગલા,
 મ હગલા, -લે]નાતુ હાલું -હું નં પહેરવાનું
 કપડું-ભડું બદન કે અગરયુ. -લો પું
 મોટો અગરપો કે કોટ, ઓવરકોટ
 હગલી સીં[ભુઓ 'હગ' નં]નાતુ હાલું-પગલું.
 -હું નં ભુઓ હગ, પગલું (-દેહું, બરેહું,
 માંડહું). [-ઓળખું=પગલું પારખવું(૨)
 વણ કે વૃત્તિ ભણવા.] [હગમગ
 હગહું અંકિં [સરં હિં, મ.]ભુઓ હગહાહું,
 હગશ (શ,) સીં (ય) [સરં દે. હગલ=ઈટ
 પથ્થરનો ટુકડો] મોટો પથ્થર
 હગળહું સં કિં ['હગળ' ઉપરથી] ભુઓ
 ચગળ (૨) ઈચલુ, જે તે ખાયા કરવું
 હગળાટહું સંકિં ['હગળ' ઉપરથી] હાળે ને
 હાળે ખાણ, બચકાટલુ
 હગળી સીંનાતુ હગળું(૨)હાગળી, સમજશક્તિ.
 [-ખસવી, ખસી જવી=ગાડુ થઈ, લાન
 જતુ રહેવું. -મારવી, હગાવવી=હાગળી
 વડે કાણું પૂરવું]
 હગળું નં [દે. હગલ=ફળનો કકડો] ભડો,
 મોટો કકડો અથવા ફાડિયુ
 હગમગુ વિં(૨) અંકિં[ભુઓ હગમગ]અનિયર
 હધાલુ અંકિં ગલરાટથી સ્તબ્ધ થઈ જવું
 (૨) ['હાધ' ઉપરથી] હાધ પડવો (હિં
 હાધેલી કેરી)
 હઘો પુર્[સરં મ. હગા, સં. હક્કા, પ્રા હક્કા]
 હાધ, નરવાની જોડાનાતુ નાતુ
 જો-૩૪

હ્ય પું [ઈં] વલદો, હોલ હનો વતની(૨)સીં
 તેની લાખા (૩) વિં તે દેશને અંગેતુ
 હ્ય અં [રવં] (૨) ટચકો મારતાં કપાઈને
 ભુક પડવાનો અવાજ (હિં હાં 'હ્ય હઈને ભુકું
 પડવું) (૩) નં જીલ થકાવીને કરાતો નકાર-
 સૂચક અવાજ (૪) બળદ વગેરે હાકતા કરાતો
 અવાજ ઠકારહું સંકિં હ્ય એવો અવાજ
 કરીને પ્રેરવું-હાકવું. ઠકારી સીં, ઠકારો
 પું હ્ય એવો અવાજ (હાકવાનો કે નકારનો)
 કરીને ઉત્તેજવું, ઉત્તેજવું તે [-કરવી, -વો]
 હ્યક અં [રવં] -કિયું, -કું નં પાણીમા
 ગૂંગળાતા કે રડતા કે મુરકેલીથી ગળતા ગળાની
 બારીમાંથી થતો 'હ્યક' એવો અવાજ
 [-આહું=પાણીમાં ગૂંગળાતા હ્યક અવાજ
 કરતો થાસ લેવો, હૂખકાં ખાવાં]
 હ્યકું નં ભુઓ હ્યકિયું (૨) [ભુઓ હ્ય]
 (હ્ય હઈને કપાઈને પડેલું) ચીર; કકડો
 (હુગળીનો)
 હ્યકો પું [ભુઓ હ્યકું=ચીર] ઓગળ્યા
 વગરનો કે બકાયા વગરનો ગાગડો, લોહો (૨)
 હુગળીનો કાકરો કે ટુકડો
 હ્યરો પુર્[સરં હ્યો] ગળા કે છાતીમાં રૂધામણ.
 [-આજવો, ભરાવો=ગળા કે છાતીમાં કાઈ
 ભરાવાથી રૂધામણ થવી]
 હ્યો પું [ભુઓ હ્યો] હ્યો, હડો
 હઝન વિં [ઈં] ખાર (૨) નં ખારનો સમૂહ
 (જેમ કે દીવાસળીતુ). ૦ખંધ વિં હઝનોથી
 ગણતરી થાય એવી સમ્યાવાળુ
 હટ(-ટા) પુ વિં [સરં હાટલુ] દટાયેલું;
 જમીનની અઠરું (૨) નં હટલુ, ખાળફૂવો.
 ૦ફૂવો, ૦ખાળ પું ખાળફૂવો. ૦બજરૂ પું
 હટલુફૂવા પર કરેલું ભજરૂ
 હટંતર નં ['હાટલુ' ઉપરથી] ફુનિયા દટાઈ
 નય એવો ઈશ્વરી કોપ, મહાવિનાશ
 હટલુ વિં (૨) નં ભુઓ હટલુ
 હટો પું [ભુઓ હાટો] હાટા તરીકે વાપરેલો
 ફૂવો(૨) ખારલુ ઉધાકુ રહે માટે સાખ સાથે
 લગાડતો મિલગરાવાળો લાકડાનો ટુકડો—
 અટકલ (૩) મોન્ટેસોરી બાળમંદિરના એક

સાહિત્યમનો ડાટા જેવો હરેક નળાકાર (૪)
કેલે-હરની તારીખોની બાધેલી ચોકડી - 'બોલક'
૭૪૨ વિં [સરં હિં હવ્વાર] લાગણી વગરનું,
બુદ્ધ [- અશક્ત યવ
હહબુ અં કિં [સરં મ હહબુ] દોહણ
હક વિં મૂર્ખ
હબુકે સ્ત્રીં [રવં] (કા) સિહની ગર્ભના. ૦વુ
અં કિં (કા) (સિહ) ગર્ભના કરવી
હધુ' નં [સરં 'હધુ' અથવા 'હબુ' રવં]
નકુ હધુ (૨) તોડની ગાયકે સના ગળામાં
નખાતુ લાકડું, ડેરો
હપ(-બ)કા પું બં ૦ વં [બુઓ હપકા]
દોહવાના અતમાં કઠાતી સેરો (૨) ચાણાના
લોટનું એક રસાદાર શાક
હપ(-બ)કાલુ, -મલુ(-લુ) નં ['હપકા'
ઉપરથી] હબકાવતુ તે -વતુ સંકિં [સરં
મ દવકાવિળે] હબકાવતુ, ધમકાવતુ
હપ(-બ)કા સ્ત્રીં [રવં] હૂબકી [-બાવી,
મારવી = હૂબકી મારવી (૨) એકદમ નજર
બહાર ચાલ્યા જવું] -કુ નં હૂમકુ, હૂબકી
(૨) ટપકુ
હપ(-બ)કા પું [રવં] પ્રવાહીનો મોટો છાટો
(૨) બાલુ, હાથો(૩) [લા] વહેતો, શ કા(૪) કાળ,
પ્રાસકો (૫) એકલા લોટનું જ કરેલું લાજિયુ
[-પહવો = હાથો પહવો (૨) મોટું ટપકુ પહવ
(૩) વહેતો પહવો (૪) કાળ પહવ]
હપટ વિં [બુઓ હપટ] બેવડું, દોપટ (૨)
સતાડેલું, ૦વું સંકિં હપટવ, સવાહ (૨)
હુમમાઈથી હાથ કરી લેવું, હવાળી બેસવું.
[હપટી દેવું = સતાડી દેવું]
હપટો પું [સરં રપટો (ફા રપત્તન), હિં હપટ]
ખૂબ ભેરમાં દોહવું તે [પહવાળો કાથળો
હપટો પું [દ્વ+પટ] ખાંડ વગેરે બરવાનો બે
હક સ્ત્રીં, નં [ફા. દફ] એક વાદ્ય (૨) અં [રવં]
હટ (ઉઠાં હક હધને, હક લધને)
હકહાવતું અંકિં [સરં મ. હફસવળે] હક કારતુ
[હોડીવાળાઓની બોલીમાં] (૨) હબકાવતુ,
ધમકાવતુ
હકહું નં નાતું હક (૨) હકહુ

હકહું નં [દે હપ્પા] નાનો, નડો હકહું-
ધોકા. -હુપટવું સંકિં ખૂબ હકહાવતુ
-હુપટવું સંકિં હકહા વડે મારતુ
હકહાવતું સંકિં [હક રવં સરં હકહાવતું]
હચમચાવી દેવ (૨) હેરાન કરવું
હકસિ (સ.) સ્ત્રીં ખોટી બહારા, હકસ.
(-મારવી, હકિવી)
હકોળ વિં [સરં હિં હપોરસં] નકસુ,
બેવડું [(એક ગાળ)
હકોળ શંખ પું [સરં હિં હપોરસં] મૂર્ખ
હકહલ વિં વાધી ફૂલી ગયેલું
હબ અં [રવં] હૂબવાનો અવાજ (૨) ટપ, હટ
૦હબ અં [રવં] (૨) હટ હટ, એક પછી એક
(જેમ કે આંસુ પડવા, કાળિયા મોમા મૂકવા,
ચપચપ લેવું ઇં)
હબકસૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
હબકડોયાં નં ૦ ૦ ૦ [રવં] પાણીમાં ફૂબકાં
(૨) [માટલીમાં] પીધેલા વાસણની બોળાબોળ
હબકવું અંકિં [રવં, સરં હિં હમકનાં]
ફૂબકા ખાવા
હબકા પું બં ૦ વં બુઓ હપકા [લુ] માં
હબકાલુ, -મલુ(-લુ), -વતુ બુઓ 'હપકા-
હબકી, -કુ બુઓ 'હપકી' મા -કો બુઓ હપકો
૦ડોળ સ્ત્રીં, ૦ડોળો પું (કા) ફૂબકી
મારવાની રમત
હબમર પું [ફા દફાગ, હિં હવગર, હવ =
કપા બનાવવાનું ચામડું (બુઓ હબકું)]
નગારા પર ચામડાં મઠનારો (૨) [સરં હિં હોવર]
છત્રી ઇલાદિ પર રગરોગાન કરનારો
હબહબ અં બુઓ 'હબ માં. -ખાટ પું પેટ
ચલવું તે (૨) [કા] કાઈ બોલતું હોય તેમાં વચ્ચે
બોલ બોલ કરવું તે (૩) વગર કાંચે વધારા પહલું
બોલવું તે (૪) મર્યાદા છોડીને સાસુ બોલવું તે.
-ખો પું હબહબાટ; પેટ ચલવું તે
હબહી (-રી) સ્ત્રીં [સરં મ. હવહી] નાતું હબકું
હબકું (-ર) નં [ફા દબ્બહ, સરં હિં હવ, મ.
દબહા] ચામડાનું કલ્લું (ધી-તેલ બરવાતું).
-ડો પું મોટું હબકું
હબરી સ્ત્રીં બુઓ હબહી

હમરું વિં[સરં મ ઢવરા, હિં ઢખૂ-ફૂલેલું]
ફિફુ, ડેફરાયેલું (૨)મઠ, જઠ; સુરત (૩) નં
ભુઓ હમડું

હમરે પું [ભુઓ હમો] તાબાપિતળનો હમો
હમલરેાડી સ્ત્રીં[‘હમલ’ (૪) +રોડી (હિં.)]
એક પ્રકારની ઢડા જેવી ફૂલતી રોડી; પાઈ
હમલું નં [ભુઓ હમડું] ચામડાનું કુલ્લુ(૨)
વગર પકવેલું હાલ્લુ, લોડું (૩)[‘હમો’ પરથી]
પતરાનું લોડું, દિનપાટ

હમાહમ અં [રવં] હમહમ (આસુ પાડવા)
(૨) સ્ત્રીં ભુઓ હમહમાટ ૨ અને ૩
હમી(-ખમી) સ્ત્રીં [ભુઓ હમો] દાખડી
હમીર પું [જ દવીર, સરં મ] મહેતો,
હિસામ લખનારો

હમું નં [સરં હિં. ઢખૂ] કડછી, ફૂથો
હમૂક અં [રવં] હૂમવાનો અવાજ. [-દધને,
લધને=એવા અવાજની સાથે, તરત] ઠું અં
હિં હૂમક મારવું. -કિયુ નં હૂમતાનું હૂમકું.
[-માડું=હૂમવું, હૂમવામા ઉપર નીચે થવું]
હમૂથો પું ભુઓ ફૂથો

હમૂસું નં, -સો પું [સરં મ. ડવુસા, હિં,
ફા દવુસા] વહાણનો પાછળનો ભાગ
હમો(-ખમો) પું [ફા. ઢખૂ, સરં હિં, મ.
ઢખૂ, મ ઢવા; ફા ઢખૂ] ધાતુનું એક પાત્ર,
દાખડો (૨) રેલગાડીનો હમો (૩) ધડિયાળનો
હમો (૪) એક નળનું કાનસ (૫) હરાયાં
ઢાર પૂરવાનો વાડો (૬) ધીનનો હમો (૭) પાથડી
(નરજકારમા) (૮) [‘હમ’ રવં ઉપરથી]
ઢાળિયો, ગરકો. [-મારવે = એકઠમ બૂકડો
હરવે (૨) નાસી જવું]

હમોહમ અં [રવં] ભુઓ હમહમ
હમોવડું સં હિં [‘હમ’ રવં, હિં ઢવોના]
હુમાવવું, હમડોળવું

હમોળવું સં હિં [‘હમ’ રવં] ભુઓ હમોવવું
(૨) અપવિત્ર કરવું [પું ભુઓ હમો
હખી સ્ત્રીં [ભુઓ હમો] હખી, દાખડી. -ખમો
હમાયણું નં [સરં પ્રા ઢમણ; હામણું] હામ
દેવાનું યોગર-સાવન (૨) [?] હમણું ઢેકાણું
હમજ અં [રવં] હમરનો રવ. ઠું અં હિં

[સરં સં ઢમ] (હમરનું) વાગવું
હમકો પું [રવં] હંકો (૨) [ભુઓ હમુ]
(સુ) ફૂથો-કારો પું હંકોનો અવાજ

હમખળ નં [રવં] તોસ્તાન, ધમાલ (સવારીની)
હમહમ સ્ત્રીં [રવં] હંકોનો અવાજ (૨) [સરં મ]
ગરબડ, તોફાન (૩) [સરં મ. ઢમ] હંકો જેવું
એક લરકરી વાદ્ય -માક પું હમહમનો અવાજ
હમડોળ વિં [ભુઓ હમાડોળ] અતિથર (૨)
અપૂણ; અધૂર

હમણી સ્ત્રીં, -ધું નં [સરં મ. ઢમણી = કપડાં
ઘોવાનો ઘેઠો, સરં હંકણું, હંકણું] નાની લાકડી
(૨) રોરડીનો કંકડો (૩) હમણિયુ. -હિયું
નં [સરં મ ઢમણી] બે બળદની નાની ગાછી

હમર(-રી) સ્ત્રીં (કા.) ભુઓ હમર
હમરવું અં હિં [સં. ઢવર?] વનરપતિનું કાલવું
-નવાં પાન આવવાં

હમરાણુ નં (કા.) ભુઓ હમર

હમરી સ્ત્રીં ભુઓ હમર

હમરું નં [સં] એક વાદ્ય, હાકલું

હમરો પું [સરં સં. ઢમનક, પ્રા ઢનળક
(-ના, -ય), હિં. દૌના, મ દવળા] એક
સુગંધીદાર વનરપતિ [વિં હમકવાળું
હમાક પું [જ. દિમાગ] રોડ, હપકો હાંક ઠદાર
હયાળ નં એક પક્ષી

હર પું [સં દર, પ્રા ઢર] હમ, ખીક [-રાખવે =
ખીક, હરવું -લાગવે = હમની અસર થવી]
ઠકણુ, ઠકું, ઠપી, ઠપોક [સરં હિં, (વૈકના
= હરવું)] વિં ખીકણું ઠપ(-પા)વું [સરં
હિં ઢરપના; ઢરપાના], ઠવું અં હિં [પ્રા.
ઢર હિં] ખીકું -રામણી સ્ત્રીં ધમખી; ખીક;
સતામણી. -રામણુ વિં હર લાગે એવું,
હયાનક (૨) નં હરામણી -રાવણું સં હિં
‘હરવું’નું પ્રેરજ (૨) ઢાટી-વમખી ઢખાડની ઢ
આપની -ઢ વિં હરી કે છળી ગયેલું (૨) હરકણું
હલી(-ળી) સ્ત્રીં [સરં હિં. દરી = રોતરંજ;
મ. ઢલ્લી] ઘોડાની ખીક પર છનની નીચે
નાખવાની ઊનની ગોઢી

હલ્લો પું ભુઓ હલ્લો

હલક નં એક પક્ષી

૩વારે। પુ. [૨૧૦] (સુ) ઘોંઘાટ, ૩વારે।
 ૩સ પું. [પ્રા ઢસ(સં દશ)] ૬૧, વેરની લાગણી
 ૩સક ૩સક અં. [૨૧૦] ૩સકા ખાતું હોય એમ
 (૨) રહી રહીને

૩સકહું નં. ૩સક (લાલિત્યવાચક)
 ૩સકહું નં બેડી, હેડ (૨) બેડી જેવું-બારે
 નહુ હાથપગનું ધરેણું. -લો પુ. બારે-
 વજનદાર બેડી [ખાવાં

૩સકહું અં. કિં. [૨૧૦, વિં હલ્લકાના] ૩સકાં
 ૩સક નં ભુઓ ૩સક (-ખાણુ)
 ૩સહસકહું અં કિં. [૩સક] ઉપરથી] ૩સકાંથી
 ૩પાલું (૨) મનમા અકળાઈ રહેલું

૩સહું સં કિં. [પ્રા ઢસ, સ દશ] કરહુ, ૬૧
 કેવો -ણુ નં ૩સહુ તે [છલકાઈ નવું] (૧)
 ૩હું કહું અં કિં. [વિં. હલ્લકાના] (કા) બિલસહું,
 ૩હાપણુ (૬) નં [‘હાણું’ ઉપરથી] હાણાપણુ,
 શાણપણુ [-કરહું, ૩હોળાણુ = વચમાં વગર
 સમનયે પોતાની વાત કે હાણાપણુ ઉમેરવા]
 ૦હાણું (-હાણું) વિં. ૦હાણું ૦હાર વિં.
 ૦હાણુવાણુ

૩હોળાણુ (હો) સં. કિં. [સં હલ્લ? સરં મ
 હલ્લકા-હલ્લકા] (પ્રવાહીને) હલાવણુ, ધુમરહું
 (૨) આંખ લાલ થાય ત્યાં સુધી] ચોળાળી (૩)
 [લા.] ખૂબ કામોમાં પડેલું, અનેકમા માથુ
 મારણુ (કાંઈક નિહાલેક અર્થમાં)

૩હોળું (હો) વિં. [સરં મ હલ્લકા] ૩હોળાણેલું
 -ળો પુ. ૩હોળાણેલું પ્રવાહી (૨) અશીળનો
 રસ -ળાણું અં. કિં. [‘૩હોળાણું’નું કર્મણિ (૨)
 આંખ લાલ થયો (જેમ કે ચોળાવાથી) (૩) [લા.]
 હાલી નળને અત્રિયત થયું, ગૂંચવાઈ નવું,
 વધારેપડતી ચોળાચોળ થવી [નીકળે એમ

હળક હળક અં. [૨૧૦] કોરાં રૂપે એક પછી એક
 હળકહું અં. કિં. [‘હળક’ ‘હળક’ પાણી છૂટું-
 (મોમા) - એ પરથી ?] લલચાણુ, હાલ સળકવી
 હળણુ અં. કિં. [સરં હળણુ] સડી નવું, જોખાં
 થઈ નવા (૨) લાલસામાં લીન થઈ નવું (૩)
 બાગી પડેલું-દગલો થઈ નવું, ઢળી પડેલું

હળી સીં. ભુઓ હલી
 હણું નં [દે. હલ, વિં, મ હળ] હળળી, શેડહુ

હંકહું અં. કિં. (કા) પ્રાણ નવામા વિલખ
 થવો (૨) છેલ્લા થાસ લેવા (૩) [દે. હક = હખ]
 [ભેડાનું] હખવું

હકાપલણી સીં. [હકાપલણ] હકા વગાડી
 હુકમ આપવાની લશ્કરી સંદેશિક બાપા

હકી સીં. [દે. હોન્કી પપ, સરં મ હકીળ]
 પાણી ખેચવાનો પપ-સચો

હંકો પુ. [સરં વિં, મ ટકા, સં દક્ષા, પ્રા.
 હવકા] નગાર, દોલ (૨) યોડાની પીઠ ઉપર બે
 બાણુ લટકાવેલા દોલ (૩) [કા] રહેલો (૪) [લા.]
 ફોતેહનો અવાજ, ફોતેહ [હકા પડવા = ટકોરા
 થવા -કરવો = નયનચકાર કરવો, નામના
 મેળવવી (૨) હોડામા નાહર કરવું -થવો
 = હોડા વાગવો -દેવો = નગાર વગાડવું (૨)
 વિનયસવારીએ ચડવું (૩) હિસાહભેર કાંઈ
 કાર્ય કરવા હોપણું. -મારવો = ટકોરા વગાડવો
 -વાગવો = વિનયટકાર થવો (૨) નામના
 નીકળવી (૩) હોડામા નાહર થવું -વગાડવો
 = ભુઓ હકા કરવો]

હખ પુ. [દે. હક(સં દશ)] ચટકો, ૬૧ (૨)
 ધાનનો હાણો સહવાથી પડતું હિદ્ર (૩) આંકડો,
 ઝેરી કાંટો-અણી (૪) [લા.] કીનો, વેર
 [-રહેવો = હખ કે વેરની અસર રહેવી
 -રાખવો = કીનો-વેર રાખવું. -લાગવો =
 હાણામાં હિદ્ર પડવા (૨) મનમા ચટકો લાગવો
 રીસ ચડવી.] ૦ણુ સં. કિં. ૩સહું, ૬૧ કેવો,
 આંકડો મારવો, કરહુ (૨) ભેડો ધસાઈ પગને
 ધીલ થવી (૩) [લા.] મનમાં ખટકવું -ખાણું
 અં. કિં. ‘હખ’નું કર્મણિ (૨) ધાનના
 હાણાને હખ લાગવો -ખીણુ વિં. હખવાણુ

હગણું નં હડવો -એક વાની (સુ)

હગોરિયુ વિં. [હગોરો પરથી] હગોરાથી કામ
 લે એવું, મારામારી કરે એવું

હગોર નં, -રો. પુ. [દે. હગા] હગ જેવી
 નડી દૂધી લાકડી, ઘોડા

હહાટહું, હહાળાળુ ભુઓ ‘હહો’માં

હહાશણુ નં મોરના પીંછાનો બનવેલો સાવરણો
 હંડી (-હું) કો. પુ. [ભુઓ હહો] નાનો હંડો, હંડો

હંડો પુ. [સં દહ, પ્રા હહ] નડી, દૂધી લાકડી,

હગોરો -હાટણું સંકિં હડે હડે મારણ.
 -હાખાણ સ્ત્રીં હહાથી મારામારી
 હંડો પું + [દે. હંડવ] રસ્તો, મહોલ્લો, શેરી
 હંકાણુ +, -શ, -સ સ્ત્રીં જુઓ હંકસિ
 હંકસિયું વિં હંકસિ હાંકતું, બેહાશીખોર
 હંખક નં(?) [સરંપ્રા ઢવ, સં. દમ] +હંહ, હોગ
 હંખર પું [સં] આહખર, ખાઈ બહોડો
 હંખસ પુંખંખં [ઈ] હાથની કસરતનું એક
 સાધન [-કરવા=હંખેસથી કસરત કરવી.]
 હંખારણુ નં [પ્રા. ઢમળ] હબાયણુ, હાલવાનું
 સાધન(ર) [લા] મર્મમા વાગે એવું કટાક્ષવચન
 હંખાવણું સંકિં, હંખાણું અંકિં હાલણું
 પ્રેરક ને કર્મણિ [ગોટાનો સમૂહ
 હંખર પું [સં ઢમર] (કા) હવામા હોડતી ધૂળના
 હાથનેમો પું [ઈ] વીજળી ઉત્પન્ન કરવાનું
 એક પ્રકારનું યત્ર. [-મૂકયો=તે યત્ર ગોઠવવું]
 હાથરેકટર પું; -રી સ્ત્રીં [ઈ] જુઓ હિરેકટર, -રી
 હાઈ સ્ત્રીં સુલેહ, સવિ (?)
 હાક સ્ત્રીં [હિં] ટપાલ (ર) મુસાફરો, ટપાલ
 વગેરે લઈ જવા માટેની ટપાઓની ગોઠવણ
 (૩) હાકગાડી (૪) નં [સરં મ.] જુઓ
 હાકલું. બમાડી સ્ત્રીં ટપાલ લઈને જનારી
 ગાડી, 'મેલ' બંધર નં ટપાલઓફિસ. બોક્ષી
 સ્ત્રીં હાકની સલામતી માટે રાખેલી ચોક્ષી
 બંગલો પું (સરકારી) મુસાફરી બગલો
 હાકહમાક પું [જુઓ હમાક] હાકમાક, બહોડો
 હાકહમાળ પું ધરતો જૂનો પરચૂરણ સામાન
 હાકણુ (ણ) સ્ત્રીં [સં ઢાકિની] એક ભતની
 ભૂતડી (ર) મેલી વિદ્યા બાણનારી સ્ત્રી (૩)
 જેની નજર લાગે એવી સ્ત્રી (૪) ગાજરનું
 ડીંટું અને અંદરનો કાણ રેસો. બૂંડાણું,
 બૂંડું નં ઉતારની આસપાસ કરેલું પાણીનું
 રૂંડાણું. બંકોડો પું છોકરીઓ ધૂળની પાળ
 વડે સાત કોઠા પાકી જે રમત રમે છે તેમાંનો
 દરેક કોડો. -બ્બી સ્ત્રીં હાકણ, પિશાચણી
 -ણું વિં હાકણ જેવું; ખાઈ બંધ એવું. -બ્બો
 પું એક ભતનું ભૂત (પુરુષ)
 હાકખંખલો પું જુઓ 'હાક'મા
 હાક(-ખ)ડી સ્ત્રીં નાનું હાખણુ (ર) સાપનું

બોલવું(૩) બહુ. [-પહોળી થઈ જવી =
 મરી જવું -ગાહવી = સાપે મો વડે અમુક
 ભતનો ચાલુ અવાજ કરવો] -હું નં [પ્રા ઢક્ક]
 એક ભતનું વાદ્ય, ડુગડુગિયુ. [-ખેસાહણું =
 ભૂલો ધુણાવવો (ર) નવરાની વખતે માતાના
 સ્થાન આગળ હાખણુ વગાડવું] -હિયો પું
 હાખણુ વગાડનારો -ભવાનો સાથી
 હાકાટી સ્ત્રીં [હિં ઢકેતી] હાકો, ધાડ
 હાકિની સ્ત્રીં [સં] હાકણી [માણસ
 હાકિયું વિં જુઓ હાકણુ. -યો પું ખાઉધરો
 હાકું પું [હિં] હૂટારો, ધાડપાકું
 હાકું વિં અપમાનિત; બહો લાગેલું [-પહણું =
 ભોડું પહણું, અપમાનિત થવું]
 હાકો પું [જુઓ હાકું] હૂટારો; વાડપાકું (ર)
 [હિં ઢાકો] ધાડ [હાકડી] માં
 હાખડી સ્ત્રીં, -હિયો પું, -હું નં જુઓ
 હાખણું અંકિં નોવલું; ટપકાવી દે લખી
 લેવું (કાટ મા વપરાય છે)
 હાગળી સ્ત્રીં [જુઓ હાગળું] ધોંગડી, હાગળી
 (ર) માથું, મગજ (૩) [લા.] સમજરાક્તિ.
 [-દેવી, મારવી=ધોંગડી મારવી -ખસવી,
 ચસકવી, છટકવી = મગજ ખસી જવું
 -ગાડા થવું. -ઠેકાણે હોવી = જાન હોવું]
 હાગળો પું વિદૂષક, રંગલો (ર) [જુઓ હાગળી]
 હાલો, હૂલો [ખાની
 હાગોર સ્ત્રીં [સરં મ ઢાગોર] ગાવાની એક
 હાથ પું [ફા દાગ] (ગદો દેખાય એવો) હપકો
 (ર) [લા] કલક, બહો(૩) + [સં. દાઘ પરથી ?]
 કીનો; ખાર. [-પહવો = હાથો-હપકો પહવો,
 તેથી ગદુ થવું. -રાખવો = કીનો રાખવો.
 -ઢાગવો = બહો લાગવો.] -ધાહૂધી સ્ત્રીં
 હાધા હાધા, હાધા પડીને થતી અરવરંડતા.
 -ધી, -ધિયું વિં ખારીંડું, વેર રાખે એવું
 (ર) દાકી ખાય તેવું, વિકરાળ -ધિયો પું
 હાધિયો કૂતરો. -હુ પું [જુઓ હાધ] મહાને
 ખાળવા લઈ જનારો; ખાધિયો (પ્રા. બં વં
 મા જ્યાવાચક અર્થમાં વપરાય છે.) હાધુમાં
 જવું = સમજાનયાત્રામાં જવું] -ધેલ વિં
 [જુઓ હાધ] હાવાનાળુ (ર) [દાઘ પરથી ?]

ખારીલું (૩) બળેલું, દૂધાયેલું - ઘોડા પુઠા હાથ
(૨) જુઓ હાથિયો - ઘોડા પુઠા રહ્યો ખડકો
એકાદ હાથો (એકાદ પાણી ખતાવવા)
હાથ નાં [સરં ચાડું (દે. 'ચટ્ટ') તેના ઉપરથી ?]
જડથ (૨) મો (તિરકારમાં) - ચાકૂટ સ્ત્રી
નકાં ખોલ ખોલ કરવું તે - લવારો - ચાકૂટિયું
વિઠા ચાકૂટ કરે એવું - ચાખળ નાં ખોલવાનું
જેર - ચાખળિયું વિઠા ચાખળવાળું,
હાચાકૂટ કરતા થાકે નહિ તેવું
હાટ પુઠા [જુઓ હાટ] ખારે નારા, ખુવારી
[મેંધ] હાટ = હારે (મેંધ), ધણ (મેંધ)
- વળવો = ખારે ખુવારી થવી]
હાટથ નાં [હાટ] ઉપરથી ખારસાખની ઉપરનું
હાથિયું, 'લિન્ટેલ' (૨) હાટો
હાટવું સંક્રિં જુઓ હાટવું (૨) સતાડવું (૩)
[સરં હિં હોંટના] ધમકાવવું
હાટી સ્ત્રી [સરંમ દાટી = બીડ, દાટા = ધમકા]
હાટી, બીડ, ગિરદી (૨) [જુઓ હાટવું] ધમકા
[આપવી, દેવી = ધમકા આપવી]
હાટો પુઠા [સરંમ મ હાટા, હિં હાટા] હાટો, સાંકડા
મોના પાત્ર (ખરણી, શીશી જેવા)નું મો બધ
કરવાનું સાધન, ખૂચ [હાટા કરવા = ઉપવાસને
આગલે દિવસે હાંસીને ખાવું. હાટો દેવો,
મારવો = હાટા વડે બધ કરવું]
હાહહવું અંક્રિં [હાહ' ઉપરથી ?] આજીજી કરવી
હાહહિયું નાં, હાહું સ્ત્રી [જુઓ હાહહવું]
આજીજી, વિનંતિ
હાહવું સંક્રિં [પ્રા. હહહ (સં દગ્ધ) પરથી ?
સરં હિં હાહના = ખાળવું] (કા.) કટાક્ષ કરવો
હાફર સ્ત્રી, -રિયું નાં, હાફીણ (જા.) [જુઓ
હાફું] નકાસુ આમ તેમ જોવું - ખાલાં મારવાં
તે [હાફરો - હાફીણા મારવી, હાફરિયાં
મારવાં = આમ તેમ જોવું - ખાલાં મારવાં]
હાફીડોળ સ્ત્રી કશામા વચ્ચે પડી હાફીણ
હાફીણ તે (-કરવી)
હાફું નાં [મોં કાંડવાના 'હાફ' રવં પરથી ?]
કરવવા પહોણ કરેલું મો. [-મારવું = માથું
મારવું (૨) બચકું બચવું.]
હાફીડિ (-ખિ)યું નાં [હાફું ઉપરથી] હાફરિયું

હાફીણ (જા.) સ્ત્રી જુઓ 'હાફર' મા
હાખકો પુઠા [રવં] હાખવાથી થતો અવાજ (૨)
[હાખવું ઉપરથી] હાખીને માટીથી લીપવા જેવી
સપટી કરવી તે [સ્ત્રી જુઓ હાખકી
હાખકો (-લો) પુઠા જુઓ હાખકો - કી (-લી)
હાખણિ (-રિ)યું નાં [જુઓ હાખવું] હાખવાના
કામમાં લેવાનું વજન, હાખવાનું યત્ર (૨) ખાર-
સાખના ચોકડા ઉપરનું હાખણ રાખનાર વજન
(૩) [હાખકો, હાખો ઉપરથી ?] એક પહોળા
મોનું વાસણ
હાખલિયાળ (-જી) વિઠા [હાખવું ઉપરથી]
જેમાં હાખણ માટે 'રિંગ' - કમાન હોય એવું
હાખલી જુઓ 'હાખકો' માં - લો પુઠા જુઓ
હાખકો (૨) ઘોડાના પગનો નાળ
હાખાજમણી (-જી) અંક્રિં [હાખ + જમણું]
હાખી અને જમણી બંને બાજુએ (૨) વારાફરતી
બંને બાજુએ (૩) હાખાનું જમણું ને જમણાનું
હાખ ધાય તેમ (૪) [લા] પક્ષપાતથી [હાખા-
જમણી કરવું = પક્ષપાત કરવો (૨) આંખ
આડા કાન કરવા]
હાખિયેળ વિઠા જુઓ હાખોડિયું
હાથ વિઠા [દે હજ્જ, હાવ = હાખો હાથ]
જમણાનું ઊલટું (૨) [લા] અળખામથ, અળથું
[હાખા પગનો અગારો = નજર ઉતારવા કીકરને માં કપાળે હાખા પગની ધૂળથી
જે નિશાની કરે છે તે હાખી આંખ ફરકવી
= પુરવને માટે અશુભ અને સ્ત્રીને માટે શુભ
સૂચવતું નિમિત્ત થવું. હાથું કરવું = હાખી
બાજુએ નાખવું (૨) બૂલી જવું (૩) અળખા-
મથ કરવું - મૂકવું, મેલવું = બૂલી જવું,
ન જડવું (૨) અળખામથ કરવું. હાથે
હાથે મૂકી દેવું = એવું મુકાઈ જવું કે જેથી
ઝટ નડે નહીં]
હાખેરી, હાખો (-લો) હિયું, હાખોડી વિઠા [જુઓ
હાથ] હાથે હાથે કામ કરવાની આદતવાળું
હાખ, હાંડો પુઠા [સં. દર્ભ, પ્રા. હજ્જ] એક ભતવું
ધાસ - હજ્જ ઓસૂળિયું નાં એક ભતવું ધાસ
હાખો પુઠા [સરંમ મ હાવ, હામા] એક ભતવું
શાક - લાજ

ઢામોડિયું વિં ભુઓ ઢામોડિયું
 ઢામ (ડા') પું [સરં પ્રા ઢંમણ=ઢામવાનું
 ઓભર, સરં હિં દાગ, મ. દાગ]ગરમ ગરમ
 વસ્તુ ચામડી ઉપર ચાપી દેવી તે; ચપકો (૨)
 [લા] ડાથ, ડલંક, લાંછન(૩)કંઈ નહિ, ટીકો.
 (જેમ કે, લે ઢામ !). [-ચાંપવો, દેવો =
 ઢામવું, ચપકો ખેસાડવો (૨) કાઈ ના આપવું;
 ટીકો ખતાવવો (ઉદાં એને શુ ઢામ દે ?)]
 ઢામકી વિં [સરં ઢમામ કે ઢંભ] + આડંબરી,
 ઢભી, બહારની ટાપડીપવાણુ
 ઢામચિયો પું ['માચી' ઉપરથી ? સરં હિં.
 ઢામચા=ખેતરનો માચો]ગોઢાં વગેરે ચૂકવાની
 ઘોડી (૨) ડાંસ, મચ્છર
 ઢામણુ નં [ભુઓ ઢામણુ] ઘોડાગધેડા નાસી
 ન જાય તે માટે તેમના પગને જકડવાનું દોરડું
 (૨)રેંટિયાના પૈદાનાં પાંખિયા બાધવાની દોરી
 (૩)[ફા દામન] અંગરખાના છેડાનું ઓટણુ
 (૪)['ડાણુ' ઉપરથી ?] [વહાણુ જમણી તરફ
 વાળવા] સુકાન ઢાખી તરફ ફેરવવું તે
 ઢામર પું [સરં હિં, મ.]કોલટાર, (કોલસામાંથી
 મળતો) એક કાળો પદાર્થ
 ઢામરો પું બં વં (ચ) કોસનો ચાકળો જે
 બે લાકડાને આધારે ખેસાડાય છે તે લાકડા
 ઢામરેજ નં [હિં હિમેરેજ] રેલવેના આવેલો
 માલ વખતસર ન લેવા જવાથી બરવી પડતી
 ઢંડતી રકમ [-ચડડું=માલ વખતસર ન
 લેવાથી ઢંડ બરવાનો થવો -બરડું=તે ઢંડ
 ચૂકવવો]
 ઢામણું (ડા') સં કિં [ભુઓ ઢામ] ઢામ
 દેવો (૨) મહેણુ મારવું (૩) [ભુઓ ઢામણુ]
 ઢામણુ બાધવું
 ઢામાડોળ વિં [સરં હિં ડાંવાઢોલ (ઢોલના)
 મ. ઢામાઢૂલ (-ઢ)] અચિયર; ડોલવું, ડગમચ
 ઢામીજ (-સ) વિં [હિં હેમેજ્ઢ ?] ગુનેગાર
 તરીકે પંડાયેલું; બદમાશ
 ઢામું નં ['ડામ' ઉપરથી] ઢામ્યાનું કે ઢામ્યા
 જેવું ચિહ્ન (૨) કાળો ઢાથ
 ઢામેલ (ડા') વિં ['ડામ' ઉપરથી] ઢામેલું
 ઢાયરી સ્ત્રી [હિં]રોજનીથી, તે નોખવાની ચોપડી

ઢાયરો પું [મ. દાદરહ] નાત; જમણ (રજપૂતોમાં)
 (૨)ધરડા અને અનુભવી લેણીનો સમુદાય -
 રાવણુ, ઢાયરો (૩) [કા] અગત માણસોનું
 મ ડળ, કાઠી-ગરાસિયાનું મંડળ
 ઢાયલ પું [હિં] ઘડિયાળનો અંકવાળો ગોળ
 ભાગ, જેના પર કાંટા ફરે છે
 ઢાર નં (કા) ભૂડના બચ્ચાનું ટોણું (૨) પું
 -['ડર' ઉપરથી] ધમકી ંણું સં કિં
 ['ડર' ઉપરથી] ડરાવવું, ધમકી દેવી (૨) મના
 કરવી, અટકાવવું. -રો પું ધમકી, ઢપકો
 (-દેવો). -રોડદારો પું (કા.) સામાને ધાક
 રહે એવી ચેષ્ટા
 ઢાલી સ્ત્રીં [સં. ઢલ્લકં, પ્રા, દે. ઢલ્લ] ટોપકી (૨)
 બેટના લૂકળાદિની ટોપકી -ણું નં દોરનો
 ખાણનો બરેલો ટોપલો (૨) વાંસ કે ઘાસનો
 ભોભો કડિયો
 ઢાહી વિં સ્ત્રીં [મ. દાહી] 'ડાણું'નું સ્ત્રીં.
 ંનો ઘોડો પું એક બાલરમત
 ઢાલણું વિં ['ડાણું' ઉપરથી] ઢોઢડાણું, ચાપણું
 ઢાણુ વિં [મ. દાહી] ઢડાપણવાણુ; સમભુ.
 ંડમ, ંડમરું વિં [ડાણું+ડમર (ડામર-
 ઢામોદર-એક ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ ઢાહી ગુજરાતી
 રાજપુરુષ)] બહારથી ઢાણું અને ઢાવકું દેખાવું
 (૨) તફન ઢાણું, શાણુ
 ઢાળ સ્ત્રીં; નં [દે. ઢાળ] ઢાણું. ંખી સ્ત્રીં,
 ંખું નં, -ળી સ્ત્રીં [દે. ઢાલી] નાની ઢાળ.
 -ણું નં મુખ્ય ચડનો ફટો, શાખા. [ડાળો
 વળગણું=આશ્રય મળવો (૨) ધધે વળગણું.
 ઢાળાંપાંખડાં જુદાં કરવાં=સાધાસબધ
 જુદા પાડી નાખવા; કુટુંબસબધોને વેરવિખેર
 કરી નાખવા; પાયમાલ કરવું. (-નું) ઢાણું-
 પાંખડું ન બાણુનું=થી અજ્ઞાત હોવું]
 ઢાંક(-ખ) (૦) પું [સરં ઢાસ] લીલી, મોટી
 માખ (૨) [સરં હિં. ઢાંક, મ. ઢાક] નંગની
 નીચે તેના પ્રકાશ વગે તે માટે મુકાતી
 ચકચકિત પતરી (૩) [સરં મ. ઢાંક] ધાનના
 સાધા પૂરવામા વપરાતો પદાર્થ
 ઢાંખરું (૦) વિં [સુ.] હિં મતબાન, મરણિયુ
 ઢાંખળી (૦) સ્ત્રીં, -ણું નં [સરંમ. ઢાલ્લક]

ડાળમાંથી ફૂટેલી નાની ડાળી, ડાળખી
 ડાંગ (૦) સ્ત્રીં [દે ઢાંગ] લાંબી મજબૂત
 લાકડી -ગાટણુ સં કિં ડાંગે ડાંગે મારવું
 ડાંગ નં [સરંમ ઢાંગ, હિં ઢાંગ, દે બુ(-ઢોં)ગર]
 ઝાડીવાળો ડુ ગરી પ્રદેશ(જેમ કે ડાગનું જંગલ)
 ડાંગ(-ગે)ર સ્ત્રીં [સં કઢગર=પરાણ?] એક
 ધાન્ય, જેમાંથી ચોખા નીકળે છે
 ડાંકું (૦) નં (કા) કંઠણ ડાખળી
 ડાંડ, ંથુ (૦) વિં [મેં દહ, પ્રા ડહ] છડુ;
 બેરીછોકરાં વિનાનું (૨) ડડાથી કામ લેનાર,
 લાંડ (૩) નાથુ, લખાઈ, લુચ્ચુ ંમાઈ, ંગી,
 -હાઈ સ્ત્રીં ડાડપણુ, નાગાઈ, લાહાઈ
 ડાંડલી (૦) સ્ત્રીં [બુઓ ડાંડી] ઝીણી ડાળી
 (૨) પાનની ડાંખળી (૩) નાનો હાથો -લો
 પુંમોટી ડાંડલી (૨) ધરેણાનો આંકડો (જેમ
 કે વાળીનો)
 ડાડિયારાસ (૦) પું ડાડિયાથી રમવાનો રાસ
 ડાંડિયુ (૦) વિં ['ડાંડ' ઉપરથી] ડાંડાઈ કરનાર,
 ડાંડ (૨) નં [દે ઢહ, -હોં=સંવિહું છણુ યા
 ભેહિયુ વચ્ચે] લૂગાડાનો જરેલો-ફાટેલો ભાગ
 વચ્ચેથી કાઢી નાખી બે છેડા સાંધી પહેરવા
 લાયક કરેલું કંપડું
 ડાંડિયો (૦) પું [બુઓ ડાંડ] ડાંડ આઢમી
 (૨) [બુઓ ડાંડી] ઢાંડી પીટનાર, રોન ફરનાર
 (૩) નાનો પાતળો ઢોડો
 ઢાડી (૦) સ્ત્રીં [સં દળહ, પ્રા ઢહ ઉપરથી;
 સરંમ હિં] ઢાંડી, નાની લાકડી, હાથો કે ઢોડો
 (૨) જેને બે છેડે તાજવાનાં પક્ષાં બધાય છે તે
 લાકડી(૩) ડાડિયાથી વગાડવાનું એક વાઘ(૪)
 વહાણને નિશાની બતાવવા સારૂ ચોંચી ટેકરી
 ઉપર રોપી રાખેલું લાકડું (૫) ઢીવાઢાંડી (૬)
 [દે ઢહય=રસ્તો ઉપરથી] સીધી કિનારી -
 લીટી(નાકની) -ઢોડો પું દૂકો ઢોડો(૨) હાથો
 (૩) ફણગો, ગરબો
 ઢાંડે પહલું [ડાંડો (દે ઢહય=રસ્તો)=રસ્તો
 પકડવો, ચાલતા થવું] [ભરવું તે
 ઢાંકે (૦) સ્ત્રીં, ઢાંકું નં (કા) મોટું પગલું
 ઢાંભલું (૦) સં કિં [બુઓ ડાંભલું] ઢાંકડણુ
 ઢાંભિ (૦) પું [બુઓ ઢાંભો] એક ભતની

વનસ્પતિ -ભાથ [અકુર (૨) હાથો
 ઢાંભિલો પું ['ડાંડો' ઉપરથી] ઢાંકડો; વનસ્પતિનો
 ઢાંસ (૦) સ્ત્રીં [પ્રા હસ(મેં દંશ)=ઢાંતથી
 કાપવું, કરડણુ] (કા) માંઢા માણસને એકાઢ
 ચીજ ખાવાની રચિ થવી તે
 ઢાંસ (૦) પું[સં દશ, પ્રા ઢમ, સરંમ હિં, મં.]
 એક ભતનો મચ્છર -સિયા મા(-માં)ખ
 સ્ત્રીં ઢાંસ જેવી કરડતી માંખ
 ઢાંસુ વિં [સં દશ, પ્રા હસ=કરડણુ(ગળે
 ચોટણુ)] અપારપકંવ રવાડવાણુ (રાયણને માટે)
 ઢિક્ટેશન નં [ઈ] શ્રુતલેખન
 ઢિક્કી સ્ત્રીં [ઈ] અથ (જેમ કે તાપના, ખૂણાના)
 (૨) પહવી, ઉપાધિ (૩) પ્રેસમા ટાઇપ સમજાડ
 ગોઠવવા નખાતી પતરી
 ઢિપોઝિટ નં [ઈ] બેન્ક કે હાઈ પાસે મૂકેલી
 અનામન (૨) બાના તરીકે અપાતી રકમ
 ઢિપોટી પું [ઈ ડેપુટી, સરંમ મ દિપોટી]
 શાળાઓ તપાસનાર સરકારી નિરીક્ષક(૨)વિં
 મહંતીશ (જેમ કે ઢિપોટી રેશન-માસ્તર)
 ઢિક્કાવણુ સંકિં, ઢિક્કણુ સં કિં 'ડીકુવ'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 ઢિમાક વિં [બુઓ ઢમાક] + ઢંભી, ઢામકી
 ઢિરેક્ટર પું [ઈ] (વિપારી કંપનીનો) સચાલક,
 વહીવટદાર(૨) (કેળવણી ખાતાનો) સચાલક
 ઢિરેક્ટરી સ્ત્રીં[ઈ] વ્યક્તિઓ, વેપાર, ઇં અંગે
 નામઢામ વગેરે માહિતી આપતી ચોપડી
 ઢિલ નં[સરંમ હિં ઢીલ કે ફા દિલ] શરીર(૨)
 [ફા દિલ] + ઢિલ, મંન [-ઢીતરી જણું=
 શરીર સુકાણું, ભડપણુ ઓણુ થવું -ભરાણું=
 તાવ આવવો, તાવની રાગઆત થવી -ભારે
 થણુ=બુઓ ઢિલ ભરાણુ(૨) શરીર વજનદાર
 થણુ. -લેવાણું=શરીર સુકાણુ. -લેણુ, ઢિલે
 ભરાણું=શરીરે પુષ્ઠ થણુ]
 ઢિવિહંડ નં [ઈ] કંપનીના શેર ઢીઠ મળતો
 નફોનો ભાગ કે તેની રકમ યા ટકાં
 ઢિસામિસ કિંવિં[ઈ] બરતરફ, રઢ, કાઢી નાખેલું
 કે મૂકેલું (-કરણું, -થણું)
 ઢિસ્ટ્રિકટ પું [ઈ] જિલ્લો (૨) સરકારી
 અમલદારે તપાસ માટે પોતાના વિભાગમાં

કરું તે(-માંજણું, તીકળણું).૦કોટી સીં
[ઈ] જિલ્લાની મોટી અઘાલત બધા અપીલ
ધં જિલ્લાના કેસ ચાલે છે ૦૦જ પું [ઈ]
તે અઘાલતનો મુખ્ય ન્યાયાધીશ. ૦મેજિસ્ટ્રેટ
પું [ઈ] જિલ્લાનો મેજિસ્ટ્રેટ, કલેક્ટર ૦લોકલ
ખોઈ નં [ઈ] જિલ્લાના રસ્તા, ઢવાખાના,
વગેરેના વહીવટ કરતુ પ્રમુખીય મંડળ ૦રૂલ
ખોઈ નં [ઈ] જિલ્લાના શિક્ષણ (પ્રાથમિક)નું
કામ કરતુ પ્રમુખીય મંડળ

ડિસેંબર પું [ઈ] ખ્રિસ્તી સનનો બારમો મહિનો
ડિગ સીં, નં [સરં હિં ડીંગ]ખોટી-બનાવટી
વાત, ગપ [-મારવી=ગપ મારવી.] ૦મારુ
ભિં ડિગ મારનાર, ગમ્પીઠાસ

ડિંગરી સીં [મ] મૂળાની શિંગ, મોગરો
ડિંગલું નં [હિંગ]-લઈને (રવં)કાપી નખાય
તેવા ભાગ]ટોચનો ભાગ-કંડો, નવો દૂધભર્યો
અકુર (ર) થોરિયાનો કકડો (૩) [લા] માથુ
(૪) [સુ] સળીકે ડાખળી જેવો લાકડાનો કકડો
(જેમ કે, દીવાસળીનુ ડિંગલું) [-હિડાડી
મૂકવું=ઝટકાબેર કાપીને વેગણું કરવું]

ડિંગળા નં [જુઓ ડિંગ]પૂકો તડકો (ર) [સરં
હિં. ડિંગલ] પિંગળના ઠંકાણા વિનાનું લાણું
ભેકકણું

ડિંગો પું અગૂઠો બતાવી ના કહેવું તે, ટીકો.
[-બતાવવો=ના કહેવું; ચાટ પાડવું
(થે, ડિંગો-એમ વપરાય છે)]

ડિડિમ પું, નં [સિં] એક ભતવુ નાનુ નગાર
ડિંભ નં [સિં] નાનું છોકરું, બાળક (ર) બચ્ચુ
-ડી સીં પ્રત્યય (પું ડો; નં કું) નામને લાગતા
(૧) લઘુતા કે લાલિત્ય યા પ્રેમ બતાવે છે-
માળીડો, વહાલુડા, રસિકડા (ર) તુચ્છતા બતાવે
છે-હાહારડો, કમોઢો, હાનમડી

ડીચકુ નં [જુઓ ડીચકો] ડીંટ (ર) ટોચકુ;
ટેચુ (૩) નાનો ડીચકો -કો પું [જુઓ ડચકો]
હાપસી આવેલો ગાઠ જેવો ભાગ, ગાડિયો
ડીચી સીં [‘ડીચકુ’ ઉપરથી] નાનું ડીંટું (ર) નાનું
ટોચકુ (૩) ડીટી

ડીચું નં જુઓ ડીચકુ
ડીચો પું [સરં મ. ડીચા] એક ભતવું પક્ષી

ડીટ, ડી, -ટી સીં [જુઓ ડીટું] સ્તનનું
ટોચકુ, ડીટડી. -ટીચુ નં નાનું ડીંટું (ર)
ડીટિયુ, રીંગણું -કું નં જેનાથી કળ શાખાને
વળગી રહે છે તે ભાગ, ડીંટું
ડીફણું સંકિં [‘ડીકુ’ ઉપરથી] ડીફાથી મારતુ
(ર) મહા મુશ્કેલીમા પૂરુ કરવું

ડીકું નં [સરં ડફણું] નાની નડી લાકડી;
ડફણી (ર) [સુ.] લાકડાનુ ડીમચુ; ટોલકુ
ડીચુ નં [સરં સં ડિંવ=ગોળો, પ્રા ડિંવ=
ભિંજ] ગાંઠ, ઢેકા, ડીમચુ

ડીઓ પું [જુઓ ડીચુ] ડૂમો (ર) મોટો લખોટો
ડીમચુ નં લાકડાનુ ઢૂણકું, ડીમચુ
ડીરિયો પું (ચ.) એ નામનુ એક ઝાડ

ડીંચી, -ચું જુઓ ડીચી-ચુ [ટોચકુ, ડીટી
ડીટ, ડી, -ટી સીં [જુઓ ડીટું] ડીટ, સ્તનનું
ડીટ, -કું નં [જુઓ ડીટું] (કળતુ) ડીંટું

[કાઠવું=મૂળ કાઠવું. -જણુ=૦૦મૂળથી
નારા થવો] ૦કુ નં ડીંટું, અગ્ર ભાગ, ટોચકુ
૦રડી સીં નાનું ડીંટું (ર) ડીટડી ૦હું
સં કિં કી ટામાથી તોડવું (ર) [કળને લાગી
રહેલી] ડાખળી પાખડી તોડી નાખવી -ટીચું
નં જુઓ ડીટિયુ

ડીંવાણુ નં ગેરવહીવટ, અવ્યવસ્થા, અચેર
[-ચાલવું, ચલાવવું=અચેરચાલવું, ચલાવવું]
ડીંહું નં [સરં છહું] માવાવાળું કળ, ટોડવું
કુકાવણું સં કિં, કુકાવું અં કિં ‘કૂકવું’નું
પ્રેરક ને લાવે [એક પથ-ભૂંડ

કુકર નં [સરં સં શૂકર, મ કુક(=વક)ર]
કુગકુગ અં [રવં] ડાખલાનો અવાજ. -મિયું
નં ડાકલું -ગી સીં નાનું ડાકલું

કુગી સીં [સરં હિં] (રવં) કુગકુગી
કુચાણું અંકિં, -વણું સંકિં ‘કૂચવું’નું ઝર્મિણી
ને પ્રેરક [આણી પર

કુખડુખા અં [કૂખવું ઉપરથી] કૂખુ કૂખુ, કૂખવાની
કુખડુખી સીં એજ પક્ષી

કુખાડ(-ર)ણું સં કિં ‘કૂખવું’નું પ્રેરક
કુખાડૂખ ભિં [‘કૂખવું’ ઉપરથી] કુખડુખા યજ્ઞ
રહેલું (ર) સીં વારંવાર કૂખવું ને બહાર
આવવું તે

કુખામણું વિંં ડૂખી જવાય એવું
કુખાવણું સંકિં, કુખાણું અંકિં 'ડૂખવું'નું
પ્રેરક ને ભાવે
કુખાસ પું[પ્રા દુ(સં દિ)+માપા] વહાણનો
દલાલ-મારકતિયો(૨) એક પારસી અટક
કુખાસી નં એક પક્ષી
કુમકલાસ નં ભારે વળનો ઊચકવાનું યત્ર
કુમકાગડો પું [મં દ્રોણકાક] કાગડા જેવું
એક પંખી
કુમકુમ અં [રવં] [ટાલકનો અવાજ]
કુમાત્ર નં [કં દમાસ્ત્ર?] એક ભત્તું કાપડ
કુલાવણું સં કિં, કુલાણું અં કિં 'ડૂલવું'નું
પ્રેરક ને ભાવે
કુંગર, -રો પું[કે દુગર, સરં(કે)મ હોંગર,
ફિં દૂંગર]નાનો પવત(૨)મોટોદગ [કુંગર
ટાટો પાડવો, નવડાવવો, માનવો=કુંગર
ઉપરની વનસ્પતિ બાળી મૂકવી, દવ ભગાડવો
(બીચોની એક બાધા)] ૦૫૮ વિં પહાડી,
કુંગરાળ(૨) પું કુંગરમાનો રસ્તો. -રાળ
વિં જેમાં ઠંકઠંકાણે કુંગરા હોય એવું -રી
વિં કુંગરમાં થતું-નીપજતું(૨) કુંગરને
લગણુ (૩) સીં નાનો કુંગર, ટેકરી
કુંગળી સીં એક શાક-કદ, ડૂગળી
કુંગો(-ચો) પું ડૂગો, ચોર, દૂગો(૨) [જુઓ
દૂધો] માછીનો હુકો
કૂકરો પું [જુઓ કૂકર] કૂકરનો નર-બૂક
-રી સીં તેની માદા
કૂકણું અંકિં થાકણું(૨) રહી જવું, બધ પડતું
(૩) આવક ખૂટી જવી(૪) હારણુ (૫)
[સરં ફિં દૂકના] ભુલાવામા પડવું
કૂચો પું [કે. હુવો, ફિં દૂગા] દૂકા દાંડાની
એક મોટી કડછી (દૂધપાક વગેરે પીરસવાના
કામમાં વપરાતી) (૨) [લા] ઉપસેલો હાડકા-
વાળો કદાણુ ભાગ
કૂચણું સંકિં [જુઓ કૂચો] હોઠ અડકાડી
પીવું(૨) મોટે કોળિયે ખાવું, ઠંસીને ખાવું
(૩) કૂચો-દાદો દેવો
કૂચો પું [કે હુજ્જય=વચ્ચેનો દુકડો] નકામા
કાગળ કે કાપડનો પિટો(૨) એનો દાદો (૩)

મોટો કોળિયો(૪) [લા.] અસરકારી માણસ,
રામો (૫) ચોળાઈ કરીને ગમે તેમ ગોટો થઈ
ગયેલું વસ્ત્ર [કૂચા કાઢવા, કાઢી નાખવા]=
ધણી મહેનત કરાવી ચકવી દેવું, દૂરા કાઢવી.
કૂચા ઊડી જવા=કકડે કકડા થઈ નારા
પામવું, ભાંગીને ભૂકા થઈ જવું કૂચો મારવો
=કૂચાથી કાણુ કે મો બધ કરવું]
કૂખકા નં બંબં [કૂખવું ઉપરથી] કખૂકિયા
-કી સીં, -કું નં પાણીમા પેસવું-કૂખ
તે [કૂખકી ખાવી, મારવી=પાણીની
અંદર પેસવું (૨) નળર ચૂકવી સટકી જવું
કૂખકી મારી જવું=અણપ થઈ જવું, સટકી
જવું (કૂખકું ખાવું, -મારવું, -મારી જવું.)
કૂખકું મારી આવવું=જરા વારમાં જઈને
પાછા આવવું]
કૂખકું અંકિં [કૂખકું] (પ્રા દુદુ)નો ન્યત્યય]
પાણીની અંદર જવું(૨)કૂખીને મરાણ પામવું(૩)
ક્ષિતિજમાં કૂખી અસ્ત પામવું(જેમ કે સૂર્ય ચંદ્ર
ઇં)(૪) [લા] કેવાણુ કાઢવું (૫) લીન થઈ જવું
કૂખાકૂખ વિં (૨) સીં જુઓ કુખાકૂખ
કૂમકો પું [રવં] નાનું ઢોલ, નગાર
કૂમચી સીં [ફા દુમચેહ] સાજ ખસી ન લય
એ માટે ઘોડાની પૂછીમાં ભરાવાતી દોરી(૨)
ઘોડાનો થાપો
કૂમળ નં [અ દુવલ] એક ભત્તું ગૂમકું
કૂમી વિં મીંદુ, કપડી
કૂમો પું [જુઓ કૂમો] લાગણીના અવેશથી
જાતીમાં ભરાતો ડચ્ચો (-ભરાવો)
કૂર નં પરાળ, ડાંગરનું ઘાસ
કૂરી સીં એક ભત્તું પક્ષી
કૂલ વિં [સં દુલ, પ્રા દુલ] કૂલેલું(૨) નં એક
કાનનું ધરેણુ (૩) એક ઘાસ [-કરણુ=
ઓવારી નાખવું, ખોવા તૈયાર રહેવું -થણું=
ખેલું, શરતમાં હારવાથી સામાને કબળે
જવું(૨) કોગટ જવું. ઉલાં બાજુ કૂલ થઈ]
કૂલણું અં કિં [જુઓ કૂલ] કૂલવું, ગરક થવું(૨)
ખુવાર થવું; દેવ કાઢવું(૩) કંઈ વિસાતમા ન હોવું
કૂચો પું [સરં 'કોચું'] રગડો(૨) નીચે ઠરેલો
કચરો (૩) જુઓ કૂચો

દૂશ સ્ત્રીં [ભુઓ દૂશ] અઠાવો, દૂશ
(-કાઢવી, કાઢી નાખવી, નીકળવી,
નીકળી જવી)

દૂસકું નં [૨૧૦, ભુઓ ડસકું] રડતા રહી
રહીને ભેરથી ખેચાતો શ્વાસ

દૂખ સ્ત્રીં [સરં મ હેલ, હૂલ] દુખ આગળ
ફટતો ભાગ

દૂખરાવણું સં કિં વડવુ, ધમકાવવુ

દૂંગળાણું અં કિં (છેડ, વેલા કે ફળનું) વધતા
અટકવુ, કંજરાવુ

દૂંગળી સ્ત્રીં ભુઓ દુંગળી

દૂગો(-ઘો) પું ભુઓ દુગો

દૂટી સ્ત્રીં [સં તુષિઠ] દૂટી, તાલિ [-હું હસવું
= અતરનો ભાવ વ્યક્ત કરવું હાસ્ય. -નો
ઉમળકો = હૃદયનો ઉમળકો.] -ટાણું વિં
દૂટાવાળું -ટો પું મોટી દૂટી(૨) દૂટા જેવો
ઊપસી આવેલો ભાગ

દૂંડી સ્ત્રીં [સરં દે હુહવ, હુહવકા, સં. દુદમ,
દુદ] ભહેરાત કરવા વગાડવાની નાની નગારી
કે થાળી [-પિટાવવી, -પીટવી = ભહેર
કરવું, પ્રસિદ્ધ કરવું] [હાલમત વધવી]

દૂંડું નં કણનો ડોડો - કણસણું [દૂંડાં વધવાં =
દૂંડો પું [મ.] નમૂનો, ફરમો(૨) ભુઓ દૂંટો(૩)
મોટું ડંડું [સજાગતી સળી

દૂંભારણું નં [ભુઓ ડભાણું] ઊંખાડિયુ,
ડેક નં [૩] વહાણનું પુતક

ડેખુદેશન નં [૩] કશી વાત તેને માટે ચોચ
અધિકારી આગળ રજૂ કરવા માટે મોકલવામાં
આવતું પ્રતિનિધિ-મહળ [બુક-ડોયો]

ડેપો સ્ત્રીં [૩] બંડાર, કાઠાર, વખાર (જેમ કે,
ડેફરાણું અં કિં [ભુઓ ડેફર] પેટ ઊપસવું
(૨) ફેફરા ચડવી (૩) રીકું પડી જવું

ડેફર નં [સરં મ. હેમરા, હેવરા (સં હિંવ =
ફાં)] મોટું ઊપસેણું પેટ [પીઠનો ભાગ

ડેણું નં [સં હિંવ ઉપરથી] કમરથી નીચેનો

ડેમો વિં [૩] (છાપવાનો) કાગળનું એક કડ

ડેર પું [ભુઓ ડેરો] વેણાણાની ગોળીના કાઠા

પરનું લાકડું, જેમા રહી રવાઈ ફરે છે

ડેરાણું અં કિં (આખેતું) ઊંઘથી ઘેરાવું

ડેરો પું [હિં હેરા] તંખૂ (૨) [લા.] પડાવ.
[-કરવો = મુકામ કરવો; પડાવ નાંખવો]

ડેરાતંખૂ પું ૫૦ ૫૦ ડેરો કે તંખૂ ચા
નાખેલો પડાવ. [-ઊઠવા = મુકામ ઉપાડવો;
પડાવની જગા ખાલી થવી]

ડેરો (ડે) પું તોફાની ઢોરને ગળે બંધાવું
લાકડું - ડંડણું

ડેરી સ્ત્રીં [૩.] દુગ્ધાલય

ડેલી (ડે) સ્ત્રીં [ભુઓ ડેલું] ખડકી, પડાળી
(૨) પોલીસચોકી

ડેલું (ડે) નં [સં દેહલી ઉપરથી? સરં હિં
હેરી, -લ] મોટા પહોળા બારણાવાળું મકાન
(૨) મકાનનો ખડકી જેવો મોટો ફરવાળો (૩)
[ચ] રાપના દાડાની લાખી વળી -લો પું
ડેલું ૧, ૨ ભુઓ [વિરામચિહ્ન

હેશ સ્ત્રીં, નં [૩] (—) આણ એક (અગ્રેણ)

ડેહકાણી પું [અ. દિહ્વાન] ગામડિયો, રામો

ડેંડવું (ડેં) નં [સં હુંદમ? સરં હિં હેડહા]
પાણીનો નાનો સાપ (૨) અં કિં [૨૧૦]
ભુઓ 'ડેંડુ' મા

ડેંડું (ડેં) નં [૨૧૦] દેડકાનો અવાજ - ડંડું
અં કિં ડેંડું કરવું

ડેયું નં ભુઓ ડેંગો

-ટો પ્રત્યય પું અં કને લાગતા તે અં કનો
આકડો કે સંજ્ઞા બતાવે છે જેમ કે, એકડો,
નવડો ઇં [સાડાનું એક વાસણ

ડોઈ સ્ત્રીં [સરં હિં, ભુઓ ડોયો] લાખા

ડોક સ્ત્રીં [ભુઓ ડોક] ગણું, કોટ, ગરદન

[-ઊંચી કરવી = કામના જવાણમાંથી કે
મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર નીકળવું (૨)
માથું ઊંચું કરવું; સામા થવું. -ભાગી જવી,
-મરદાઈ જવી = મરણ નજીક આવવું]

ડોકર નં [ન હોકાઈ] એક ભતવું પક્ષી

ડોકરું વિં (ત્રુષ્કારમાં) ઘરડું. -રી સ્ત્રીં

[દે હોકકરી, સરં હિં] ડોસી. -રો પું ડોસો

ડોક(-ખ)વી સ્ત્રીં [સરં ડોકું કે ડોઈ]

(ધી-તેલ કાઢવાની) પળી

ડોકણું અં કિં [ડોકું ઉપરથી] ડોક કાઢીને
ભેલું, ડોકિયું કરવું

ડોકાબારી સ્ત્રીં [ડોકુ + બારી] મોટા દરવાજામાં રાખેલી નાની બારી [બહાર કાઢીને જોવું ડોકા(૦વ)નું અં. કિં. [‘ડોકુ’ ઉપરથી] ડોકું ડોકિયું નં. [ડોકુ ઉપરથી] ડોકુ બહાર કાઢીને કે લખાવીને જોવું તે [-કરેણું = જોવું, નજર નાખવી (૨) પ્રાય અં. વં. માં] ખૂપી રીતે છાતુંમાંનું જોઈ લેવું (જેમ કે, પરીક્ષામાં આમ તેમ ડોકિયાં ન કરવા) (૩) જરા આંટો મારતા જવું — મળતા જવું (જેમ કે, આબાણુ આવો તે અમરે ત્યા ડોકિયું કરતા જાણે)]

ડોકી સ્ત્રીં [સરં મ હોર્કો] ડોક [-ધુણાવવી = ના કહેવું -ભાગી જવી, -મરડાઈ જવી = જુઓ ડોક ભાગી જવી થં.] -કું નં. માથું (૨) ડોકિયું [-આપવું = પ્રાણ આપવા -ઊંચું કરેણું = જુઓ ડોક ઊંચી કરવી -કાઢવું = ઓચિંતા આવીને હાજર થવું -કાપવું = ગળું કાપવું (૨) વિશ્વાસઘાત કરવો -ખોણું = જીવ ખોવો -ઘાલણું = વચ્ચે માથું મારવું, હામલ કરવી -ધરેણું = વચ્ચે અડચણ નાખવી (૨) પ્રાણ આપવા તૈયારી બતાવવી. -ધુણાવવું = ના કહેવું -મૂકવું = જીવ જવાની દરકાર ન રાખવી -પડવું = નાનાં છોકરાંને થતો એક રોગ થવો.]

ડોકો પુ. કંકબનો સડો

ડોકટર પુ. [ફ્રં.] દાકતર, વિદ્યાવતી પદ્ધતિથી વૈદ્ય કરનાર (૨) વિદ્યાની -પડિતાઈની પદવી (ફૂકમા ડોં લખાય છે) -રી વિ. દાકતરને લગણું કે તેની વિદ્યા સ બધી (૨) સ્ત્રીં દાકતરની વિદ્યા કે તેનો ધંધો

ડોખલ સ્ત્રીં નાના ખાળકાનું ટોણું, બૂજરવાઈ ડોખલી સ્ત્રીં જુઓ ડોકલી, પળી ડોઘલી સ્ત્રીં નાનું ડોઘણું, ડોચકી -કું નં. પહોળા મોનો ઊભા ધાટનો ધડો, ડોચકું (૨) વિ. ડોણ [ડોઘલાં ઊડી જવાં = સાવ હારવું -નાસીપાસ ચઈ જવું]

ડોણ વિ. સાબડખોણું, ખોચક, ડોઘણું ડોચકું નં. [‘ડોકુ’ ઉપરથી, સરંમ હોચકો, -કો] માથું (૨) ડોચકું, ડોચ ડોઝ પુ. [ફ્રં.] એક વેળા લેવાની ફવાની માત્રા

કે તેટલી ફવા [-લેવો = તેટલી ફવા ખાવી કે ખીવી.] [પેટ, ટોજર (તિરસ્કારમાં)]

ડોઝ નં. ડોઝર (૨) જુઓ ઝાલ -ઝર નં. ડોટી સ્ત્રીં [સરં મ હુટી, ફે હવોટા] એક નતનું નહુ કાપડ

ડોટો પુ. ફટકો, ઢંકાને ગેડીનો માર ડોડ પુ. મરડાઈ, રીસ(૨) મોટી મોટી ઇચ્છા, ડોડ ડોડકું નં. એક નતનું સાકડણ [ડોડકાં છોકલા = કામધંધો ન હોવો (૨) નકામો વખત બગાડવો]

ડોડલો પુ. ડોડો (લાલિત્યવાચક)

ડોડવું નં. [જુઓ ડોડો] ફળ અથવા કણસલા વાળો ગોટો, ડોડો (૨) જીડવું, કાણું (૩) એક નતનું ડોડકા જેવું ફળ -ધો પુ. ફળ, ફૂલ, કે કણસલાવાળો વગર ખીલેલો ગોટો -ડોડો ડોડળવું નં. [‘ડોડો’ ઉપરથી] ફૂલી ગયેલું આખનું પોપસુ

ડોડાણ, ડોડાણું જુઓ ‘ડોડો’માં

ડોડી સ્ત્રીં [સરંમ ફિં] એક વનસ્પતિ -વેલો. -કું નં. ડોડીનું ફળ

ડોડો પુ. [જુઓ ડોડો] ફળફૂલના ગર્ભવાળો નવો ફૂટતો ગોટો (૨) હાણા બરેલું મકાઈનું ફૂડું -હાણું અં. કિં. ડોડો આવવો, કણસલું નીકળવું -હાણું વિ. ડોડાવાણું

ડોદી સ્ત્રીં [જુઓ ડોદો, ફિં જ્યોઢી] પહેરા-વાળાને ખેસવા કાઢેલી પકાળી -ડેલી

ડોખર નં. [સરં ‘ડોખર’] ભાગેલું -ફૂટેલું માટીનું વાસણ (૨) રાત્રીપરજવું એક વાદ્ય ‘ડોણું’ વિ. કઈ ન સમજે એવું, સાવ ખોચક (૨) નં. [સરંમ હોવહ, -ર] બેસ [ડોખા ચારવા = અભણ રહેવું. ડોખા મૂંડવાં = ડોડકા છોલવા, નકામો વખત બગાડવો] -ખો પુ. મૂર્ખ, મહુલ્લિ માણસ

ડોચણું નં. [‘ડોચો’ ઉપરથી] ડોચણું ખોઈ આવવાનું ઘોડિયાનું આડું લાકડું

ડોચો પુ. [દે હોમ] નાળિયેરને કાતરીને કરેલું વાસણ (૨) નાળિયેરનું ખોણું, જેમાં ફૂકાનો મેર પલાય છે (૩) ડોઈ (૪) [સરં ડોચો] મોટો ખીલો, ગરજો

ડોરણું નં યોરિયુ (૨) બુઓ ડોયણું
 ડોલ સ્ત્રીં [સં. હુલ ઉપરથી? સરં હિં, મ]
 બાલદી, પાણીનું એક વાસણ(૨) પું વહાણનો
 ફવાથલ [કાયડો
 ડોલકાચ (-ચિ, -ચી) ડો પું રાતા ગળાનો
 ડોલકાદી સ્ત્રીં વહાણનો ફવાથલ, ડોલ(૨) તે
 પરના નિશાનની કાઠી
 ડોલચી સ્ત્રીં [ડોલ + ફા ચી (ચેહ)] નાની
 ડોલ (૨) ચામડાની ડોલ (૩) પું ડોલ વડે
 વહાણમાથી પાણી ઉલેચનાર
 ડોલચું નં [બુઓ ડોલચી] ડોલ(૨) ચામડાની
 ડોલ [અરિયર
 ડોલણું (-ણિયુ) વિં [‘ડોલણું ઉપરથી] ડોલણું,
 ડોલન નં [‘ડોલણું ઉપરથી, સરં ૨ દોલન]
 ડોલવાની ક્રિયા (૨) તાલ અને પ્વાન ઇંથી
 ડોલાવે એવો શબ્દાલંકાર, ‘રીધમ’ ંશૈલી
 સ્ત્રીં ડોલન જેની મુખ્ય વસ્તુ છે એવી શૈલી
 ડોલંડોલા પું બંબં [‘ડોલણું ઉપરથી] આમ
 તેમ ડોલણું-જૂલણું તે [ચાદીનો સિક્કો
 ડોલર પું [હિં] અમેરિકાનો સોનાનો તથા
 ડોલર (-રિયો) પું એક ડૂલઝાડ, બટમોજરો
 ડોલણું અંકિં [પ્રા હોલ(સં દોલણું)] જૂલણું,
 આમ તેમ હાલણું (૨) ડગણું; ચળણું ડગમગણું
 ડોલું નં [‘ડોલણું ઉપરથી] ઝોકું (૨) ગોણું,
 ઇકડ [ડોલું ખાણું = ડોલણું, હાલણું, ડગણું (૨)
 ઊંધનું ઝોકું આવણું ‘ડોલાં આવવાં = ઝોકા
 ખાવા, ઊંધ આવે એમ થયું, ઊંધથી ડોલણું]
 ડોલો પું [‘ડોલણું ઉપરથી] તાબૂત, તાબિયો
 (૨) [દે હોલ] મ્યાનો, પાલખી
 ડોણ (ડો) સંકિં હલાવી લેળવી ઢેહ, શીણણું
 ડોવાણું અંકિં ‘ડોણું’નું કર્મણું. [જીવ
 ડોવાવો = ચૂથાણું, ઊલટી થવાની હોય એવી
 છાતીમા ગલરામણ પવી] ડોવડાવણું (મેરં)
 ડોશી (-ચી) સ્ત્રીં ધરડી સી [ડોશી (બમા)-
 ના રે ટિયો = ધીરેથી - ધીમી રવાલથી પણ
 રિયર ચાલણું કામ]

ડોસલાં નં બંબં પારસીઓમા મરી ગયેલા
 માટે દરવર્ષે કરાતી ક્રિયા [ડોસલાં બેસવાં =
 પડી લાગણું, નરમ થઈ જવું (૨) ઢેવાણું નીકળણું.]

ડોસી સ્ત્રીં ડોશી -સું નં ધરડું - નમાણું
 માણસ. -સું ડગરં નં [ડોસું + ડગરં (દે
 ટિમ્બર ધરડું) ધરડું - વૃદ્ધ માણસ -સો પું
 ધરડો માણસ

ડોહ પું [સં દ્રહ? સરં મ] ઊંડા પાણીનો
 ખાડો, ધરો

ડોળ પું [સરં મ] કડોળ ભરડતા આખો
 રહી ગયેલો દાણો (૨) [દે હોલ] મહુડાનું
 બી [ડોળ કાઢવા = આખા દાણા બુદા
 કાઢવા (૨) થકવી નાખણું, ઠરડ કાઢી નાખવી.]

ડોળ, બંબા પું બંબં [બુઓ ડોળ] ધાણીમાં
 ફૂંચા વગર રહી ગયેલા દાણા

ડોળ [ડો] પું, નં [સરં મ, હિં હોલ] આકાર,
 ઘાટ (૨) બહારનો દેખાવ, ડોગ બંબાણું વિં
 ડોળી; દબી બંબં (-દ) માક પું ભલકો,
 કાં બંબાર વિં ધાડીણું, દેખાવડું

ડોળચાળણી સ્ત્રીં (ભરડયા પછી ડોળ બુદા
 કાઢવાની) કાળ ચાળવાની ચાળણી

ડોળણું [ડો] સં કિં [બુઓ ડોળ] આકાર
 કરવો, ઘાટ લાવવો

ડોળવા પું બંબં બુઓ ‘ડોળ’મા

ડોળણું નં નાનું લાકડું - બળતાણું

ડોળિયું નં [‘ડોળ’ ઉપરથી] મહુડાના ડોળનું
 તેલ [નમૂનો, મુસદ્દો

ડોળિયું [ડો] નં [‘ડોળ’ ઉપરથી] રૂપરેખા;
 ડોળિયો વિં પું લાખા શીંગડાવાળો (બળદ)

ડોળિયો પું [‘ડોળ’ ઉપરથી] ડોળી ઊંચકનાર,
 ભોઈ

ડોળી [ડો] વિં [‘ડોળ’ ઉપરથી] ડોળધાણું, દબી
 ડોળી સ્ત્રીં [દે હોલ] જૂલતી ઝોળી, માચી

(જેવી કે માદાને લઈ જવાની - ‘રટ્ટેચર’) (૨)
 માડી બખર, મોકાણું [-આવવી = નાકા
 સમાચાર આવવા. ડોળીઓ વળવી = ભારે
 નુકસાન થયું (બહુવા)] (૩) બુઓ મહુડાનો
 ડોળ

ડોળો પું [દે હોલ = આખ. સરં મ હોલ]
 આખનો જાય - ગોળો (૨) આખ (૩) [લા]
 નજર, ધ્યાન (૪) મોરના પાંદાનો ચાલ્યો
 [ડોળા ઊંધવા = ચાનડ લાગવી, અકલ

આવવી. -ઉંચે ચડી જવા=તોર કે ગર્વ
આવવો (૨) આશ્ચર્ય પામવું. -કાઢવા=
ધમકાવવું, ગુસ્સો બતાવવો -એ આવવા=
સાથ ભેગાવવી -દેખાડવા=ડોળા કાઢવા.
-ફાડવા=તાકીને ભેડવું(૨)ધમકાવવું -ફૂટવા=
આથળું થવું; ન દેખવું -ફાડવા=ભેડું, ધારી
ધારીને ભેડું. ડોળો ખૂંપવો=ફાવવું (૨)
લલચાવું -ચસકવો=લલચાવું. -ડૂબવો=
મન માનવું -ફટકી જવો=આખ ફાટી જવી,
મરણ સમીપ આવવું (૨) આશ્ચર્યચકિત થવું
(૩) ઈર્ષા થવી. -ફરવો=ચક્કર આવવા
(૨) છાકું કે ઘેલું થવું. -ફરી જવો=મરણ
સમીપ હોવું (૨) ગુસ્સે થવું (૩) ઈર્ષા આવવી
-ફેરવવો=ગુસ્સો કરવો -રાખવો=સલાખ
રાખવી, તકેદારી રાખવી]
ડોળો (ડો'?) પુઠંસં દોહદ, પ્રા ડોહલ, સરં

ઢ પુઠંસં] મૂર્ધરયાની ચોથો વ્યજન(૨)[સરં
મ] સાવ અજ્ઞાન-ઢાંઢ માણસ. ઠકાર પુઠં
ઢ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર ઠકારાત વિઠંસં]
છેડે ઢકારવાળું. ઠકો પુઠં ઢકાર(૨)ઢાં માણસ
ઢકેલ સીં [સરં હિં. ઢકેલના, મ. ઢકલળે=
ધકેલવું] કુરતીમાં એક ઢાવ
ઢગ પુઠં [સરં મ ઢગ, ઢીંગ] ઢગલો, ગજ
[-મારવો=ઢગલો કરવો] (૨) સીં (કા)
આણ, આણમાં આવેલા માણસો ઠ(ઠકા)-
ખાણ સીં પત્તાની એક ખાણ
ઢગફં નં, -રો પુઠં [ભુઓ ધગડો] ફૂલો
ઢગરો પુઠં [ભુઓ ધગડું] હસકા પગારનો
સિપાઈ (૨) ભુઓ 'ઢગર'માં
ઢગલો પુઠં ['ઢગ' ઉપરથી] પુજ, ખડકલો.
[-થઈ જવું=સાવ ઢીલું કે અપ્રાકૃત ધઈ જવું,
નાસીપાસ થવું -વળી જવો=એકસામંદુ
ભેગુ ધઈ જવું(૨)ઢગલો ધઈ જવું.] -ઢાખ'ધ
વિઠં(૨)અં ધણુ, પુઠંજી -લી સીં નાનો
ઢગલો -લેઢગલો પુઠં બં વં ઢગલો ને
ઢગલો, અતિ-ખૂબ હોવું તે
ઢગો પુઠં બળહિયો(૨)ઢ-મૂર્ખ-એવફૂડ આઢમી

મ. ડોહલા, હિં. ઢોલા] ગર્ભવતીના ઢાહ
(૨) પહેલું આણ
ડોચણું સંકિં(કા) એ ચણું, એ ચીને અટકાવવું
(૨) ટોચણું [ખાણ-રમત
ફાફટ સીં [૩] ફૂકાથી રમાતી એક અથેલ
ફાઉં, ઠફાઉં અં [૨૧૦] ઢકકાનો અવાજ
ફાધવર પુઠંસં] (રલવે ઇલિન કે મોટર)ઢાકનાર
ફામ પુઠં [૨] પ્રવાહીનું એક અથેલ માપ
(જેમ કે, ઢવામાં ચાલે છે લગભગ એકાઢ
આનીભાર જેટલું) [ક્રિયાતત્ત્વો શિક્ષક
ફિલ સીં [૩] ક્વાથન ઠમાસ્તર પુઠં
ફેસ પુઠં [૨] પોશાક, પહેરવેશ
ફેસિંગ નં [૩] ઘા, ફોડા ઠં ઘોઈ મલમપડી
ઇં કરવા તે (-કરણ, -કરોવણું)
ફોઈંગ નં [૨] ચિત્રકામ, રેખાથી આકૃતિ
ચીતરવી તે ઠમાસ્તર પુઠં ચિત્રકામનો શિક્ષક

ઢ

ઢચક ઢચક અં [૨૧૦, સરં દે ઢગઢગા]
જેમ કે પાણી પીવાનો અવાજ
ઢચરો પુઠં [ભુઓ ઢચર, સરં ઢચરો, હિં.
ઢચર] ડોકરો -રી સીં ડોકરી
ઢચુપચુ વિઠં [૨૧૦] સરં મ ઢગ(-ના)
ઢગ(-ના)] અનિશ્ચિત, ડચુમણ
ઢચૂક, ઠઢચૂક અં [૨૧૦]
ઢચર વિઠંસરં હિં ઢચર, ભુઓ ઢચર, દે
ઢજ્જર=ઢક]બહુ ધરડું, ખોખા જેવું-ચણ
ઢક અં [૨૧૦] ધડ-આધાતનો અવાજ (ઢક
છંને ચોડી દીધી)
ઢકો પુઠં [૨૧૦] ઢેકો
ઢ(ઠણ)ઢણુડ, ઢ(ઠણ)ઢણાવણુ, ઢ(ઠણ)-
ઢણાટ ભુઓ 'ઢણઢણ'માં
ઢહુમહુ વિઠં [સરં મહેલું] ચારે બાજુથી ઓઢેલું
એવું(કા) ઉઢાં ઓઢીને ઢહુમહુ ધઈને ખેડા.
ઢહો પુઠં ભુઓ 'ઢ'માં (૨) [સરં હિં ઠહા,
ઢહા; દે. ઠહહ=જડ, સ્તંભ, મ. ઠહા=
મેટો પતંગ] પતંગ વચ્ચેની ઊભી નડી અક્કડ
સળી કે ચીપટ (ખીણ તે કમાન)
ઢણક(-કા)ણું અં કિં [૨૧૦, અથકાવા કે

અક્ષણાવાનો અવાજ] વગર કામે રખડું, રઝળું
દણુકો પું [સરં દળણુ] (સુ.) ઊંઘતું ઝાકું
દણુદણુ અં [રવં, સરં મ.]. ઠણું અંકિં
[સરં પ્રા હળિય, સં. વ્યન્તિ, મં. હળહળળે]
દણુદણુ એમ વાગણુ(ર) નેશથી બધુ એકસાથે
હાલી ઊંઘતું, ધણુધણુ - છાટ પું દણુદણુ
અવાજ. - છાવણું સં (કિં) (પ્રેરક)

દળ સ્ત્રીં + [સરં મ] દળ
દંદ અં [રવં] [પડવાનો અવાજ]
દળ સ્ત્રીં [સરં મ, હિં.] રીત, પદ્ધતિ. ઠળળ
સ્ત્રીં રીતભાત, પદ્ધતિ, છટા. ઠદાર વિં દળ-
વાણુ (ર) છટાદાર

દળ અં [રવં] પડવાનો અવાજ [દળ દળને
પડતું] (ર) શૂન્ય, ધળ ઠળણું અંકિં એવો
અવાજ કરવો (હિંદાં તરવામાં) ઠળિયાં
નળળવં દળ દળ કરતું તે. ઠણું અં કિં
દળ દળ એવો અવાજ કરવો (ર) ડૂબણુ, બૂડી
જણુ (૩) ધબી જણુ, મરી જણુ

દણુ(-બૂડી) સ્ત્રીં [જુઓ દબૂડો] ઢીંગલી
દણુ(-બજણુ) પું [સરં મ દબૂ(-બજ), કા દબજ,
તે દજ] દબુવો; બેવડિયો પૈસો(ર) જુઓ દબો
દણુકાવણું સં કિં 'દબૂકણુ' પ્રેરક

દણુકા(-ર) વણું સં કિં, દણુકા(-ર) ઢું
અંકિં 'દબૂકણુ' પ્રેરક ને કર્મણિ
દણુરો પું [સરં હિં દજા] બેવડિયો પૈસો
(ર) [સરં મ દજો] જુઓ દબો
દબૂકણું અં કિં [રવં] દોલણું વાગણું (ર)
પાણીમાં ડૂબકા ખાવા

દબૂક(-ર) ઢું સં કિં ['દબ' કરણુ] બરાબર
ઓઢાડીને સુવાડણુ(ર) ધાબડણુ (વહાલમાં) (૩)
ધીબડ, મારડ

દબૂડી સ્ત્રીં [જુઓ 'દણુ' સ્ત્રીં] ઢીંગલી
દબૂરણું સંકિં જુઓ દબૂડણુ
દબૂડો પું [સરં મ. દજુલા] ઢીંગલો(ર) ઠાઠ-
સોટ આઢમી

દબો(-બબો) પું ['દબ' = શૂન્ય ઉપરથી ? મ.
દબો, હિં ડબૂ] બેવડૂક આઢમી(ર) બાયલો
- નામદ આઢમી

દમ અં [રવં] (ર) નં (બાળશાપાત્ર) દોલ

દમક, ઠદમક અં [રવં] દોલનો અવાજ. ઠણું
અં કિં દમ દમ યણુ. - કારો, - કો પું
દોલનો અવાજ

દમદમ અં [રવં] દોલનો અવાજ
દમદોલ વિં દોલ જેવું ફૂલેણુ, ખૂબ જણું દેખાણુ
દમાક અં (ર) પું [રવં] દોલનો અવાજ
દરડકો પું [રવં] દરડવાનો અવાજ(ર) જુઓ
ઢેડકો [મૂકવો]

દરડણું સંકિં [રવં] દસડણું; ધસડણુ(ર) ઢેડકો
દરડો પું ['દસડણુ' ઉપરથી] દસરડો, વેઠ,
અરસિક વૈતર [વપરાય છે ઢીલુ દસ
દસ વિં [પ્રા દસ = દસી પડણુ] 'ઢીલુ' નેડે
દસ(૦ર)ડણું સંકિં [જુઓ દરડણુ] જમીન
સાથે ખેડણુ, ધસડણુ (ર) [લા] વેઠ ઊતારવી
(૩) ગમે તેમ લખી કાઢણું (૪) દોઈ કામ ગમે
તેમ ખેડી નાખણુ

દસ(૦ર)ડો પું ['દસડણુ' પરથી] દસડાવાથી
યયેલો ધસરડો (ર) જુઓ દરડો

દસડણું(-ણુ) વિં [જુઓ દસ; સરં મ.
દસડ] આણુ, સુસત(ર) કાયા કાનડું - ભોણું
દસડણું, દસડણું અંકિં [પ્રા દસ, સરં હિં.
દહના, મ. દસડળે] દગલો યડને (જેમ કે
મકાન, ભોંત, ભેખડ ઇં) પડી જણુ

દસડું નં દડ, ઝીણી રેતી [દસડણું
દસોર વિં નહોર, લાગણી ઢીન(ર) એઢી, આણુ;
દળકણું અંકિં [જુઓ દળણું] દળણુ, નમણુ
રહેણુ (ર) નમણુ રહેવાથી સુદર દેખાણુ

દળણું અંકિં [દે. દળ] આડું યણુ, એક બાણુ
નમણુ(ર) પ્રવાહી પદાર્થનું બહાર નીકળી જવું
(૩) ખીખાખા રેડાઈ તે ઘાટતા યણુ (૪) [લા.]
અમુક વલણ તરફ વળણું. [દળી પડણું =
ખેડોશ યઈ કે મરણ પામી ગબડી પડણુ (ર)
એક નિશ્ચયમાવી ખીજાણુ નમી જણું.]

દળાવણું સંકિં 'દળણુ' અને 'દળણુ'નું પ્રેરક
દળાણું અંકિં 'દળણુ'નું કર્મણિ ને 'દળણુ'નું લાવે
દળિયાં નં જળ વં સાડાપાચના આંક
દળિયુ નં [સરં હિં દેજા] દેકું (ર) ગેકું
દળ્યા અં ['દળણુ' ઉપરથી] ('મૂઆ' - ની જેમ
મા ઊંડરને કહે છે)

ઢંકાવું અં કિં [જુઓ ઢાંકવું] 'ઢાંકવું'નું કર્મણિ [ઢંકાયેલો હોયો] = પ્રસિદ્ધિમાં ન આવેલો દેવતવાળો માણસ ઢંકાયેલી પીઠ = દાખડદીખડ નબી રહેલી કીર્તિ] -વધું સંકિં 'ઢાંકવું'નું પ્રેરક

ઢંકા પું [સરં હિં, મ] વર્તન, રીતભાત (૨) ચેનચાળા, ઢાળો (૩) રીત, ઢબ, પ્રકાર. [ઢંગો, ઢંગમાર હેવું = વિવેક મર્યાદામાં - ઘટતી રીતભાતથી વર્તવું, સારો ઢંગ રાખવો ઢંગમાં આવવું = કંઈકે કીક કે ચોગ્ય ગણાય એવી દશામાં આવવું] ઢંકાળ પું ઢંગપડો, ઢંકાણુ (૨) ઘાટ, આકાર બધડો પું ઢંકાણુ, વિશ્વાસ પડે એવું વર્તન

ઢંક વિં [સરં દે લ્હ = ઢાળી] 'પોલું' ભેડે વપરાય છે - પોલું ઢંકે સાવ પોલું

ઢંકા (ઢેર) વિં ['ઢમઢાલ'ની જેમ પોલાપણાનો રવં] ગળવર, મોઢું

ઢંકેરો પું [સરં મ ઢાઢોરા, હિં ઢેઢોરા] ભહેરનાયુ (૨) સરકારી ભહેરનાયુ [-પીટવો = ભહેર કરવું, ભહેરનાયું બહાર પાડવું]

ઢંકાળું સંકિં [પ્રા લ્હોલ્લ = ધૂમવું રવું] (જગાડવા માટે) ખૂબ હલાવવું

ઢાંકઢાળ પું [સરં ઢાળો] ડાળ, ઘાટ

ઢાંકળો પું [જુઓ ઢાળકો] રીતભાત, ઢંગ (૨) ડંકાપણ, સમજદારી (૩) વિવેક, નમ્રતા, લાજ (૪) ઢંગ, ભલીવાર

ઢાંકાહું (-હું) ખો, ઢાંકાહું પું ['ઢાંકવું' પરથી] વધેલું ખાવાનું કે ઘરમાં ઉધાકું હોય તે તપાસી કરીને ઢાંકવું - બધ કરવું તે

ઢાંચલું નં ભડકું (રાનીપરજ લોકોનું)

ઢાઢી પું [હિં] એક ભતનો માગણ (૨) [દે લ્હ = ભેરી] રાજ્જાઈ વગાડનારો

ઢાલ સ્ત્રીંસં પ્રકાર - જટકો ઝીલવાનું ચામડાનું એક સાધન (૨) [લા.] રક્ષક વસ્તુ ઝગર પું ઢાલ ખતાવનાર ઝગરવાડ સ્ત્રીં, ઝગરવાડો પું ઢાલગર લોકોનો મહોલ્લો

ઢાળ પું ['ઢાળવું' ઉપરથી, સરંદે લાલ = ઢાળવું] ઢાળાવ, ઉતાર (૨) રીત, ઢબ, ઢાળો, ઢંગ (૩) ગાવાની ઢબ (૪) સબંધ, ઘરોખો (૫) ખેતરના

પાકનો અદાજ [-ઉતારવો = ઘાટ ઉતારવો (૨) બરાબર ઢાળવું રાખવું (૩) ઢાળતો રસ્તો પાર કરાવવો (૪) સરખું કરવું - ઉતારવો = ભેગ આવવો (૨) ઢાળાવ ઉપરથી નીચે ઉતારવું, ઢાળાવ પાર કરવો - પડવો = એક તરફ ઢાળવું રહેવું ઢાળામાં ગાલું = રાગ પ્રમાણે - ઢંગમાં ગાલું ઢાળો પાડવું = રાગે પાડવું અવસ્થિત ચાલે તેમ કરવું]

ઢાળકી સ્ત્રીં [ઢાળવું પરથી] ધાતુને ગાળીને પાડેલી લગડી - કે. પું મોટી ઢાળકી (૨) ઢંગ, વર્તણૂક (૩) કામકામની સફાઈ - આવડ, ભલીવાર (૪) સમજણ [-આવવો = ભલીવાર આવવો] - વ્હી સ્ત્રીં કાપણી (૨) ધાતુ ઢાળવાની ક્રિયા કે રીત (૩) ખીખા ઢાળવાની આવડત

ઢાળદાર વિં ઢાળ - ઢાળાવવાળું

ઢાળવું સંકિં [દે લાલ = નીચે નાખવું (૨) ચમર કે વા ઢાળવો સરં હિં લાલના, મ લાલળો] નીચે નાખવું, નમાવવું (જેમ કે આખ) (૨) પાથરવું (જેમ કે ખાટલો) (૩) ટીપા રૂપે પાડવું, ગેરવવું (જેમ કે આસુ) (૪) પાકની કાપણી કરવી (૫) પાકનો અદાજ કાઢવો (૬) ગાળીને ઢાળકી પાડવી, ખીખામાં રેડવું (૭) નં કાળી વગેરેના ઘેરા સાલ્લા ઉપર જે લૂગડું બાંધે છે તે

ઢાળિયું વિં ઢાળદાર (૨) નં ઢાળકી (૩) ઢાળવાળું ખેતર કે જમીન (૪) એક જ ઢાળ - ખામુવાળું છાપર (૫) ઢાળદાર મેજ - ચો પું કાપણી કરનારો માણસ (૨) ખેતરમાં પાણી લઈ જવાનો બાધેલો ઢાળદાર માર્ગ (૩) ઢાળેલો પાસલો - ઘાટ

ઢાળો પું આરામ, વિશ્રાંતિ (૨) ઢંગ, રીતભાત (૩) પદ્ધતિ, ઢબ [-કરવો = મુસાફરીમાં યાક ખાવા મુકામ કરવો (૨) બપોરે જમીને આરામ કરવો (ઉત્તર ગુજરાત)]

ઢાંકણુ (૦) નં [જુઓ ઢાંકવું] ઢાંકણુ (૨) સરક્ષણ (૩) ઢાંકવું તે - જિયું વિં ઢાંકે એવું (૨) નં જુઓ ઢાંકણુ - વ્હી સ્ત્રીં નાનું ઢાંકણુ (ખાસ કરીને હાલ્લીનું) (૨) ધૂટણ ઉપરનું હાડકું [ઢાંકણીમાં પાણી ઘાલી

ખૂડી મરણુ = લાજના માર્યા મો ન બતાવવું]
 -ણુ નં વસ્તુને દાંકવા તેને બેસતો કરેલો
 કાઈ પણ ઘાટ (૨) દાંકનાર કાઈ પણ
 દાંકણિયો (૦) પું જેના પૂછડાના ગુચ્છાની
 અદર ઘેળા વાળ હોય એવો બળદ
 દાંકપછેડો, દાંકપિછેડો (૦) પું (દાંકવું+
 પછેડો, પિછેડો) દોષ છુપાવવાની યુક્તિ-
 બહાનુ (૨) ટપલાબાજની છોકરીની એક રમત
 [-કરવો = છુપાવવું, છુપાવવા માટે બહાનું
 આગળ કરવું]
 દાંકવું (૦) સં કિં [દે દક્ક] કશા વડે
 વસ્તુને આવરવી-તેની ઉપર ગોઠવવું, મૂકવું
 કે પાથરવું (૨) સતાડવું, ગુપ્ત રાખવું. [દાંકચાં
 ઉઘાડાં બેવાં = સારાંનરસા કાર્યની ખર્ચ-
 ખોત કરવી]
 દાંકેલદૂકેલ (૦) વિં [‘દાંકવું’ ઉપરથી] દાંકલુ-
 દખૂરેલું, ગુપ્ત રાખેલું [દાંકિદુંબો
 દાંકિદું-દું]બો, દાંકિદુંબો પું બુઓ
 દાંકયુ વિં [‘દાંકવું’નું બૂં કું] દાંકેલ, ગુપ્ત
 (૨) નવઘેર પહોચાડેલું પિરસણ બંધીકયુ વિં
 અતરની ગુપ્ત ચિતાથી બળી રહેલું-કૂખી
 દાંમરુ (૦) નં મોટી જડી કાકડી; આરિયુ
 દાંડું (૦) નં મરી ગયેલું દોર
 દાંદો (૦) પું [સરં મ ઘાઢા] મોટો બળદ
 દિગાર પું [સરં મ] ઢગ, ઢગ્લો
 દિયાવણું સંકિં, દિયાણું અંકિં ‘દીયવું’નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ [કર્મણિ ને પ્રેરક
 દિયાણું અંકિં, -વણું સંકિં ‘દીયવું’નું
 દિમરિયો પું બુઓ દીમડો [‘દીંગલી’માં
 દિગલી સ્ત્રી, -ણું નં, -લો પું બુઓ
 દીક સ્ત્રી, બણું વિં બુઓ ‘દીક’માં
 દીકલી સ્ત્રી પથરા મારવાનું ઊંટડા જેવું એક
 પ્રાચીન યત્ર [-કાપાટુ
 દીકો પું, -કાપાટુ સ્ત્રી, નં બુઓ દીકો,
 દીય વિં મજબૂત, દઢ
 દીયણું સં કિં બુઓ દીયવું
 દીબ પું મોટો પથરો (૨) અં [રવં] ધીબ બંધું
 સંકિં ધીબણું; માર મારવો
 દીમ સ્ત્રી; નં સોનાની લગડી

દીમચું (-ચું) નં [સરં હિં દીમ] દીમચું
 (૨) માટીની જડી કોઠી (૩) [લા] ગદું છોકર
 (૪) માથું .
 દીમકું (-ણું) નં [સરં મ દિમા] બુઓ દીમણું
 દીમડો પું એક વનરપતિ
 દીમણું નં ગાઠ જેવો કંઠણ સોળે (૨) જેના
 ઉપર મૂકીને છૂંદાય તેવો લાકડાનો કકડો, દીમલુ
 દીમર પું [સં ધીવર, સરં મ દિ(-ઢી)વર]
 માછી (૨) ખારવો
 દીમચું નં બુઓ દીમચુ
 દીચું નં દીમણુ, ચૂમકું
 દીચ સ્ત્રી [દે દિલ્લ, સરં હિં, મ] વાર, વિલબ
 (૨) તંગથી ઊલટું-શિયિલ હોવાપણું- (૩)
 [લા] બેઠકારી [-પડવી = ઢીલુ થવું, તગ
 મટો જવું -મૂકવી = ઢીલુ કરવું, તગ ન
 રાખવું (૨) પતંગની દોરી તે ખમે તેથી વધારે
 છોડવી દીલ્લમાં પડવું = વિલબ થવો (૨)
 બેઠકારીમાં જવું ગંગડું વિં બીકણુ ખાયલું
 દીકું વિં [બુઓ દીલ] બેચમા શિયિલ, તગ
 ન હોય એવું (૨) કંઠણ નહિ એવું, પોચું (૩)
 [લા] હિં મત વિનાનું (૪) કમલોર (૫) સુસ્ત, ધીરં,
 મદ [દીલી છાતીનું = કમલોર, બીકણુ
 દીલી દાળણું ખાનારું = કમલોર, પોચું
 દીલી દોરી મૂકવી = રહેમનનજર રાખવી,
 છૂંછાટ આપવી દીકું પડવું = ઢીલુ થવું.
 દીકું મૂકવું = નમત મૂકવું, રાહત આપવી,
 છૂંછાટ આપવી] બદસ વિં સાવ ઢીલુ
 દીક સ્ત્રી [રવં] ધીમકો; ધપ્પો (-મારવી)
 દાંકણી સ્ત્રી [સરં હિં દેંકલી, દેંકી] પૈવા
 ખાણવાની મોટી ખાણણી
 દાંકણું વિં [સરં હિં ફલાના દિમકા]
 ફલાણું, અમુઝ (‘ફલાણું’ સાથે એ વપરાય છે,
 એકલું નહિ)
 દાંકવો પું [દે દેંકા] નદી કે તળાવના સૂકા
 , તળિયામાં પાણી માટે ખોદેલો ખાડો
 દાંકૂડી સ્ત્રી નાનો દાંકવો
 દાંકો પું [રવં] દીક; મુકો, ગડો; ઠાસો.
 -કાપાટુ નં બંબં [દાંકા+પાટુ] ધીબકા
 અને લાંબો કરેલી મારામારી, મરતી

દોંગદોંગી સીં[રવં]એક ભતવું વાઘ-નગારં
 દોંગદી સીં નારીરૂપની પૂતળી (૨) [લા]
 દોંગદી પેઠે બનેલી ઠનેલી નાના બાંધાની સી,
 નાની ચાણગાર સગેલી સી -હું નં પૂતળું-
 રમકડું -લો પું નરરૂપની પૂતળી
 દોંચ સીં [બુઓ દોંચવું] પીવાનું અકરાંતિયાપણ
 દોંચવું પું ધૂટણ, પગનો ઢાંકણીવાળો સાપો
 -ભાગ[-માંડવા = (બાળક) ચાલતાં ચીખવું
 -ભાગવા સંકિં = ધૂટણ ઉપર માર મારીને
 પાંગળું કરવું (૨) અંકિં હિ મત હારી જવી
 (૩) જીવનનો આધાર જવો, પાયમાલ થવું-
 દોંચવું પડવું = દોંચવું થી નમીને પગે લાગવું]
 ૦ પૂર વિં દોંચવું સુધી આવે એટલું -હિયું
 વિં દોંચવું જેટલું ઊંચું (૨) જેવું પૂછવું
 દોંચવું અહીં હોય એવું (૩) નં દોંચવું
 નીચે મૂકવાનું ટેકણું (૪) દોંચવું, ધૂટણિયું
 દોંચવું સંકિં [રવં ? સરં હિં દોંકના]
 હાથી વધારે પીવું (૨) પીવું (વિરકારમી)
 (૩) [લા.] હાથ પીવો દોંચાવવું (પ્રેરક)
 દોંચાવું (કર્મણ)
 દોંચાં નં બં બં [સરં હિં દોંચા, પ્રા
 સદ્દ = અર્થ + ચર = ચાર] સાહા ચારનો
 આક, દૂંચાં પ્રેરક ને ભાવે
 હુકાવવું સં કિં, હુકાવું અં કિં 'દૂકવું'
 દૂકવું વિં [બુઓ દૂકવું] નજક
 દૂકવું સં કિં [બુઓ દૂકવું] નજક જવું
 દૂવો પુંરજીમા રેલી ઊડીને થવો દગલો (૨) ઝાકી
 દૂસ વિં [રવં] નકાસું, રહી (૨) સીં [બુઓ
 દૂસ] દમ
 દૂકદૂકાં અં [બુઓ દૂકવું] પાસે, બહુ પાસે
 દૂકવું વિં [બુઓ દૂકવું] દૂકવું; નજક, દૂર
 નહિ એવું
 દૂકવું અં કિં [સં દોંક, પ્રા હુક્ક] દૂકવું,
 નજક જવું દૂકાવવું (પ્રેરક) દૂકાવું (ભાવે)
 દૂકવું વિં બુઓ દૂકવું, દૂકવું
 દૂંગલું નં [સરં ધૂણ] રોપાની આસપાસ
 કરાતી વાડ, વાડોલિયું
 દૂંગવું સંકિં [સરં દૂંગવું] ખાણ દૂંગાવવું
 (પ્રેરક) દૂંગાવું (કર્મણ)

દૂંચુ નં (રમતમા) બે પક્ષમાંનો એક (૨)
 ઘાસ કે ચારનો ભારો (સુ)
 દૂંચાં નં બં બં બુઓ દોંચાં
 દૂંદણી સીં એક રમત, ખોડિયો પાડો
 દૂંદણુ સંકિં [સં. હુદન; હિં હૂંદના, દે હુદહી]
 રોધવું, જોળવું દૂંદાવવું (પ્રેરક). દૂંદાવું
 (કર્મણ)
 દૂંદ(-ણ)સું મં કર્ણસલામાથી બાજરીના ઢાણા
 કાઢી લીધા પછી રહેલું કોર, દૂંદ
 દૂંદિયો પું [દૂંદણુ] ઉપરથી જેન ધર્મનો
 એક સપ્રદાય (૨) એ સપ્રદાયનો આહમી
 દૂંદી સીં એક રમત, ઘડીખીલડો
 દૂંદ (-ણસું, -સું) નં બુઓ દૂંદસું
 દૂંસો પું ધર્મનો ભડો મોટો ભાખરો (૨)
 ધૂસો, ભડો કામળો
 ઢેક વિં ઢેક, હેકવું (રમતમાં વપરાય છે)
 ઢેકબગલો પું [સં ઢેક + બગલો] એક પક્ષી
 ઢેકલી સીં નાનો ઢેકા-ગાહ (૨) નાની ઢેકરી
 ઢેકલો(-વો) પું મોટી ઢેકલી, ઢેકો, ખૂંધ
 ઢેકવો પું ઢેકલો (૨) [સં ઢેક ઉપરથી, હિં.
 ઢેકલી] દૂવામાંથી પાણી બેચવાનું એક યત્ર
 ઢેકાડળિયા, ઢેકાઢેયા પું બં બં [ઢેકા +
 ઢળિયા (દળવું ઉપરથી)] ઊંચીનાચી
 -અસમાન જમીન, ખાડાઢેકરા
 ઢેકટ સીં માથાઢેટ, કંડાઢેટ
 ઢેકડી સીં બુઓ ઢીંકડી
 ઢેકો પું ઉપસેલો ભાગ, ઢેકરો (૨) [શ પ્ર મા]
 શરીર પર ઢેકો પેઠે કેખાતો હાડકાવાળો ભાગ
 (જેમ કે કંડ, પીઠ). [-નમવો = હાડકા
 વળવા, નીચું નમી કામ કરવું]
 ઢેખલો, ઢેખાળો પું [સરં હિં ઢેલા] ઇંદનો
 કકડો, રોડું. [ઢેખલાની પેઠે અથડાણુ =
 અર્થ વિના અહીં તહીં રખડવું-ટિચાણ]
 ઢેખાળી સીં નાનો ઢેખાળો (૨) ઇંદનો ભૂંડો
 ઢેક(-દ) પું [સરં હિં ઢેક] એ નામની એક
 અંત્યજ ભતનો આહમી. ૦ચુ જરાતી સીં
 અપ્રેજ બિચાણવાળી ગુજરાતી. ૦ચુ સીં
 ઢેડની કે ઢેડ ભતની સી. ૦ચેડેતી સીં,
 ૦ચેડેતો પું ભદેર કેડેતી, ખરાબમા ખરાબ

ફળેતી ંવાડો પું દેડ લોકોનો લતો (૨)
[લા.] ગદી-અરવચ્ચ જગા, ગદકી. -હા-
(-હા)ઉ વિં દેડનું, -ને લગતુ (૨) દેડનું
વલેલું. -હિ(-હિ)યુ વિં દેડાઉ -હિ(-હિ)યો
પું દેડ. -કી, -દ(-ય)કી સ્ત્રીં દેડણ -કું
વિં દેડાઉ (૨) નં એકવાડ લૂટી ખાનારું
હલકી વર્ણનુ દોળુ. -કોં પું દેડ(તુચ્ચકારમા)
દેપલી સ્ત્રીં [બુઓ દેપુ] નાનુ-ચપકું દેકુ;
થેપલી -લું નં રોડુ, દેપુ (૨) ચોસલું, હગડું
દેપું (-કું) નં [સરં મ દેપ, હિં હેપ] બુઓ
દેપલું [-કાઠી નાખડું=માર મારી હલકું
કરુ. દેપાં ભાંગીને ધૂળ કરવી=નકામા
ટાટિયા તોડવા; નકામી મહેનત કરવી]
દેખરુ નં [‘દેપુ’ પરથી ? સરં મ દેવ(-મ)રેં]
એક ખાવાની વાની. [દેખરાં ખાંધીને=સાથે
ભાથું લઈને (૨)] [લા.] બરોખર નિરાત કરીને.
દેખરાં ખંધાવવાં=રવાના કરુ (૨)
રખસત આપવી -ખાંધવાં=જવુ (૨)
રખસત મળવી] -રિયું વિં દેખરા ખાંધીને
નીકળેલુ (સઘ માટે)
દેખો પું સોજો, ગડખ, દેકો (૨) દેસલો
દેમલો પું એક વનસ્પતિ-ઔષધિ
દેર પું [હિં] હગલો. -રી સ્ત્રીં હગલી
દેલ, ંકી સ્ત્રીં [પ્રા દેળિવાલિયા] મોરની માલ
દેસકું નં એક ધરેલું (૨) જડો રોટલો (૩) પોદળો
દેસરો (-લો, -ળો) પું પોદળો. [-મૂકવો=
પોદળો મૂકવા પેટે અધવુ]
દેંક (દેં) વિં દેક (૨) તફન હલકી કોટિયુ
દેંગી (દેં) વિં આળસુ, એદી [માલ
દેંચલો (દેં) પું એક પૂંખી -લી સ્ત્રીં તેની
દેચલો (દેં) પું એક પખી
દેડ નં [રવં] વાછૂતો અવાજ. ંકું નં,
ંકો પું દેડ અવાજ સાથેની વાછ
[-મૂકવો=દેડ અવાજથી વાછટ કરવી.]
દેયું નં મોડું દેકું
દેયો પું હગલો, દેકરો
દોકળિયું વિં વચમાથી જડું (વેલણ) (૨)
નં પગમા ગોટલા ચડે એકું હર્ડ
દોકળી સ્ત્રીં ખાવાની એક વાની

દોકળું નં [સરં મ દોકળા] ખાવાની એક
ખનાવટ-વાની
દોચકી સ્ત્રીં નાનુ દોચકુ
દોચકું નં સાંકડા મોનો માટીનો ઘડો (૨)
[લા.] દોચકુ, માથુ. [-ઊડણું, ઊડી જણું=
માથું કપાઈ જવુ (૨) સાવહારવુ] (૩) વિં
[લા.] દોચકા પેટે અરિયર બેસણીનુ કે તેવા
મનનું, દોળણ
દોટો (-કો) પું વાણો લરવાની કોકકી
દોર નં [સરં હિં, મ] પથુ, ગાય, ભેંસ વગેરે
ચોપણું ગ્રાણી. [-જેણું=જડ, મૂરખ -ચારી
ખાવાં=ભુલિ વાપરવી ન પડે તેવું કામ કર્યા
કરવુ] ંકાંક, ંકાંક(-ખ)ર નં બંબં
દોર વગેરેના સમૂહ. ંમાર પું દોરને પડે
એવો સખત માર. ંશાઈ વિં દોરેના જેવું
દોરો પું [સરં ઘોરો] ઊપસેલી જમીન, દેકરો
દોલ પું, નં [સં.] એક વાધ, નગાર [-કૂટણું=
ખરખોટું સમજ્યા વિના હાનિયો લાણવો
-બોલ્યા કરવુ. (-નું) દોલ કૂટયા કરણું=
-ના વખાણ કર્યા કરવા -લાટાઈ કર્યા કરવી.
-પીટણું, -વગાડણું=ભહેર કરવું] ંક
નં, ંકી સ્ત્રીં નાનું દોલ, પખાજ (-ની) દોલકી
કૂટવી, ખાલવવી = -ની લાટાઈ-પ્રશાસા
કર્યા કરવી (૨) -નો પક્ષ તાણ્યા કરવો, -ની
પુશામત કર્યા કરવી.] ંકું નં દોલ. ંવમાડુ
વિં દોલકી વગાડનાર, ખીલ આગળ કોઈના
ગુણગાન કર્યા કરનાર
દોલ પું + દોલિયો
દોલકી (-ણ, -ચી) સ્ત્રીં [સરં હિં હોલની]
નાનો ખાટલો; પલગડી
દોલણ પું પહેરવાનુ લૂગડું (૨) સ્ત્રીં દોલકી
દોલિયો પું ખાટલો, પલગ
દોલ્કી પું [સં. હોલ] દોલ વગાડનારો, [(--ને ઘેર)
દોલ્કી બેસવા, બેસાડવા = મગળપ્રસંગ
હોવો]
દોલો પું [દે હોલ્લ, સરં હિં હોલા] વર;
ધણી (૨) [દોલ=નગારું ઉપરથી] જડો,
એદી, મૂર્ખ માણસ
દોળ પું ઔપ, ધાનને રસવી તે

દોળનાંખ સ્ત્રીં દોળવું નાખવું તે
 દોળફાંડ સ્ત્રીં દોળવું ફાંડવું તે
 દોળવું સં કિં [દે હલ=દળવું] રેહવું (૨)
 ગળડાવવું(૩)[સરંગે હાલ=ચામર દોળવું]
 પખો નાખવો (૪) નં ખેસણી વગરનું
 વાસણ (૫)[લા] બને બાજુ ઢળી પડે તેવો
 માણસ [(-ને માથે) દોળવું, દોળી પાડવું=
 (-ને માથે) જવાબદારી નાખવી] -વી સ્ત્રીં
 નાનું દોળવું (વાસણ) [દાળ
 દોળાણું નં, -વ, દોળો પું [જુઓ દળવું]
 દે મિ (દો) પું [સરં મ, હિં] ખોટો દેખાવ,
 દલ. [-કરવો, ચલાવવો. માંડવો =
 ખોટો દેખાવ કરવો] ંધતૂરો પું [સરં

હિં દોળવતૂર, મ દોળવજૂર, સં ધૂર્ત?] ખોટો
 દબ ને છેતરપિંડી, ઢગાઈ. ંકર, -નાકુ-ના
 વિં દોળથી ભરેલું. દબી
 દોચ વિં છર્ણ, ખખળી ગયેલું
 દોચરુ (દોં) વિં ગોતા જેવું, બેરવાદ (૨) નં
 ગોતુ, દોરનું ખાણ
 દોંડફાંડો (દોં) પું પથ્થર ફોડનારો, સલાટ
 દોડો (દોં) પું [મ ધોડો] પથ્થર, પહાણો
 (૨) [લા] મૂખ-જંડો આદમી
 દોંધું નં જુઓ ડોચપુ
 દોંઓ(-વો) પું[સરં મ દવા, સં ધવ=પતિ]
 બૈરીને કબજે ન રાખી શકે એવો પુરુષ, ભડવો,
 નામદં આદમી -આ(-વા)પણું નં

ણ

ણ [સં] ટ વગેનો-મૂર્ધરયાની અનુનાસિક
 (આ અક્ષરથી શરૂ થતો શબ્દ બાવામાં નથી)
 ંકાર પું ણ અક્ષર કે ઉચ્ચાર. ંકારાતિ
 વિં છેડે ણકારવાળું
 -જુ(-જુ) નં બનાવતો કૃત્રિમચ[જુઓ અણ]

(આ પ્રત્યય અંતે અ સિવાયના સ્વરવાળા
 ધાનુને લાગે છે.) ઉદાં ખાણુ, પીણુ, લેણુદણુ,
 જોણુ, મોણુ ધં
 -જુક કૃત્રિમચ સ્ત્રીં બનાવે છે ઉદાં વર્તાણુક;
 નિમણુક

ત

ત પું[સં] ટ તરયાની પહેલો વ્યંજન ંકાર
 પું ત અક્ષર કે ઉચ્ચાર ંકારાત વિં
 છેડે તકારવાળું ંતો પું તકાર
 તક સ્ત્રીં [સરં દે. થક =અવસર] અનુકૂળ
 વખત-પ્રસંગ, લાગ
 તક(-ગ)તક(-મ) અં [સરં ચકચક, મ]
 તકવકે એમ. ંજુ અં કિં [સરં મ તક-
 તકો] ચકચકવું, તેજ મારવું
 તક(-ખ)તી સ્ત્રીં [જુઓ તખ્તી] કાચ કે
 થાતુની ચાર ખૂણવાળી ચકતી(૨)એક ધરેણુ
 [-મૂકવી = હાનાનું નામ કાચમ રહે તે માટે
 તેના નામવાળી ચકતી હોતમાં ચણાવી લેવી]
 -તો પું મોટી તકવી (૨) અરીસો (૩) (ચ)
 મહેલું ચિત્ર કે ફોટો
 તકલીર નં [અ] નસીબ, કિસ્મત
 તકખજૂર નં [અ] કુ પદ, ગર્વ, તકાબરી
 તકમરિયા નં બં વં [જુઓ તકમરિયા]

એક ભતનાં બિયાં-ઔષધિ
 તકરાર સ્ત્રીં[અ.]અથડો,કબિયો,ટટો(૨)વધિ,
 ખાંચી [-ઉઠાવવી = વામો ઉઠાવવો. -છીબી
 થવી, -પડવી = તકરાર થવી. -સાંભળવી
 = તકરારનાં કારણો સાંભળી લેવાં (દે સંલો કે
 હાદ આપતા પહેલાં)] -રિજુ વિં તકરાર
 કરવાની દેવચાણુ (૨) તકરારચાણુ -તકરાર
 કરવી પડે તેવું -રી વિં જુઓ તકરારિયું
 (૨) તકરારને લગતુ, તકરારનો વિષય બનેલું
 તકલા(-લો)હી વિં [અ તક્લીદી = નકદી,
 બનાવથી]અજખૂત અંને ટકાઈ નહિ તેવું, નાજુક
 તકલી સ્ત્રીં [સં તર્કી, પ્રા તર્કુ, સરં હિં]
 નીચે ગોળ ચકતીમાં કોલા સળિયાની હાંકીવાળું
 કાંતવાનું એક ચોભર [-કાંતવી = તકલી વડે
 કાંતવું] -લો પું મોટી તકલી
 તકલીફ સ્ત્રીં [અ] તરહી, અમ, કષ [-આપવી
 = તકલીફ વેઠવી પડે એમ કરવું, તરહીનું કામ

કહેવું -ઉઠાવવી, લેવી=કાઈ કામને
માટે કષ્ટ વેઠવું. -પહવી=કષ્ટ વેઠવાનું થવું
-માં પડવું=કષ્ટમા ફસાવું -ભોગવવી,
વેઠવી=કુખ સહન કરવું]

તકલેદી વિં ભુઓ તકલાદી [ભાગીદાર
તકસીમ સ્ત્રીં [અ] વહેચણી ંદાર વિં
તકસીર સ્ત્રીં [અ] ભૂલ, કસૂર. ંવાર વિં
તકસીરવાણુ [ચાપતી ઉધરાણી

તકાભે(-દો) પું [અ તકાંજહ] તગાદો,
તકાર, -રાંત [મેં] ભુઓ 'ત'મા

તકાવ પું તકવાનું લક્ષ્ય, તાક, નેમ
તકાવવું સં કિં [ભુઓ તાકવું] ભુઓ

તકાસવુ (ર) [નિશાન] 'તાકવું'નું પ્રેરક
તકા(-ગા)વી સ્ત્રીં [અ] સરકાર તરફથી

ખેડૂતને ધીરવામા આવતા નાણાં
તકાસવુ સંકિં [ભુઓ તકાવવું] લાલચથી

તાકીને ભેવુ (ર) ધચ્છવુ
તકિયો પું [ફા] પાછળ અટલવાનું મોઢું

ઓશીક (ર) ઓટલી પર કરાવુ તેવા ઘાટનું
ચાણતર (૩) ફકીરને રહેવાનું સ્થાન

તકે(-કો)તઽ અં ['તક' ઉપરથી]સધિ ઉપર
જ, ખરાબર વખતે

તકેદારી સ્ત્રીં ચાપ, ભપતો, કેખરેખ
તકોતક અં તકેતક, ખરોખર તાકડે

તકોખરી સ્ત્રીં [ભુઓ તકળુર] અહકાર,
અભિમાન [પું ભુઓ તકતો

તક્તી(-ખી) સ્ત્રીં ભુઓ તક્તી -ક્તો(-ખતો)
તક સ્ત્રીં, નં [સં] તાક, ધાસ ંપ્રમેહ પું

પેશાખતો એક રોગ
તક્ક પું [સં] (નાટકનો) સૂત્રધાર(ર)સુતાર

૩)(સ)નાગલેકનો એક આગેવાન,સર્પસત્ર
વખતે આસ્તીકે જેને મચાવ્યો હતો (૪)

દેવોનો શિષ્યશાસ્ત્રી
તક્ષણુ નં[સં]ખરાદીકામ-૬૪માની એક કળા

તક્ષરિલા સ્ત્રીં [સં] (સ) પબળનુ એક
પ્રાચીન નગર(પ્રસિદ્ધ બૌદ્ધ વિદ્યાપીઠની જગા)

તખત નં [ભુઓ તખ્ત] સિંહાસન, રાજગાદી
તખતી સ્ત્રીં ભુઓ તખતી. -તો પું ભુઓ

તકતો (ર) મચ, રગભૂમિ, 'સેન્ટ્રેમ'

તખલ્લુસ નં [અ.] ઉપનામ (જેમ કે, લેખકો
ધારણ કરે છે તે, 'કલાપી' 'દિરેક્ટ' ઇં)

તખ નં [ફા] ભુઓ તખત. ંનરીન વિં
તખત ઉપર ખેઠેલું

તખી સ્ત્રીં, -ખતો પું[ફા.]ભુઓ 'તક્તી'માં
-ખતેતાલિસ નં(સ)શાહજહાનું મયૂરાસન

-ખતેશ પું [તલ્ત + સં. ફંશ] રાત્ર
તગડ સ્ત્રીં [ફા. તગદવ] ઢાંકધામ (ર)રગડપટ્ટી,

અધકામળ
તગ(-ગે)ડવું સં કિં [ભુઓ તગડ, સરં

મ તગડળે]ખૂખ ઢાંકાવવુ(ર)યકવવુ-રખડાવવુ
તગડિયું વિં [સં ત્રીક, પ્રા તિગ ઉપરથી]તણ

સેરોના ભરનવાણુ
તગડું વિં[સરં હિં તગડા, મ દગડા(કાનડી

'દક્કડ'=મજબૂત)] ખૂખ ભડુ, હુટપુટ
તગડો પું[સં. ત્રિ, પ્રા તિ ઉપરથી] ૩-તણની

સણ [માત્રાવાળો ગણ
તગણ પું [સં] બે ગુરુ પછી એક લઘુ

તગણું વિં [સં ત્રિ+ગુણ] તણ ગણુ
તગતગ અં ભુઓ તકતક. ંવુ અં કિં

ભુઓ તકતકવુ
તગર સ્ત્રીં, નં [સં] એક વનસ્પતિ (સુગંધ

માટે તથા ઔષધિમા ખપ આવે છે).
ંગઠોડા પું બં વં [ચકચક વુ

તગવું અંકિં [ભુઓ તગતગ] તગતગવુ,
તકાદો પું[ભુઓ તકાંલે] ચાપતી ઉધરાણી

તગારું નં [ફા તપાર]છાખડા ઘાટનું લોઢાનું
એક પાત્ર,તખાહર(ર)[લા] પેટ(તિરસ્કારમા,

ઉઠાં તગાર ભરવુ -વધવું)
તગાવી સ્ત્રીં ભુઓ તકાવી

તગેડવું સં કિં ભુઓ તગડવુ તગેડો પું
ભુઓ તગડ [(ઝાંડની ઇલ એ છે)

તજ સ્ત્રીં, નં[પ્રા તજા, સં ત્વચ્] એક તેલનો
તજગરો પું[અ. તજકિરહ]તપાસ(ર)હિસાબની

તપાસ [-લેવો =હિસાબની તપાસ કરવી.]
તજવીજ સ્ત્રીં [અ.] તપાસ, રોધ (ર) યુક્તિ,

કરામત (૩) કોશિરા, પ્રયત્ન (૪) ચોક્સી,
સભાળ (૫) વ્યવસ્થા, બદોબસ્ત, ભેગવાન.

[-રાખવી =તપાસ રાખવી, સંભાળ રાખવી.

-માં રહેલું = જોગવાઈ કરવાના પ્રયત્નમાં રહેલું
 (૨) કોશિશ કરવી] ૦દાર પુ. તળવીજ-તપાસ
 રાખનાર અમલદાર ૦દારી સ્ત્રી. તળવીજ-
 દારણ કામ-પદ -ગિયુ વિ. તળવીજ
 કરનાર, સર્વ પ્રકારની તળવીજની શક્તિવાળું
 તળવું ચાં કિં. [સં ત્યજ્] છોડવું, સમજવું
 તળગરમી સ્ત્રી. [પ્રા. તજા(સં ત્વજ્) + ગરમી]
 ચામડીનો એક રોગ
 તળજન્ય વિ. [સં] તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલું
 તળજી વિ. [સં] (અમુક વિષયનો) જાણકાર,
 વિક્ષાન, તદ્ધિ
 તડ પુ. [સં] કિનારો, કાંઠો. ૦દ્ય વિ. નિષ્પક્ષ
 (૨) પક્ષપાત રહિત, નિરપેક્ષ ૦દ્યેશ્વરવાહી
 પુ. ઈશ્વર તટસ્થ છે એવા વાદમા માનનાર
 તટિની સ્ત્રી. [સં] નહીં
 તડ અ. [૨૧૦, જુઓ તડતડ] તરડાવાનો અવાજ
 [-દઈને = તડ અવાજની સાથે, ઝટ]
 તડ સ્ત્રી. [૨૧૦, ૨૨૦ મ તડા] તરડ, ફાટ,
 ચીરો. [-પડવી = તરડાવું, ફાટવું]
 તડ ન. [સં તડ, પ્રા તડ, ૨૨૦ મ, હિં] પક્ષ,
 ભાગલો (૨) રજામાં આવેલી બાડપાણીવાળી
 જગા [-પડવું = ભાગલા પડવા (પ્રાય
 બ. ૧૦ મા -પડવી બોલાય છે, બ. ૧૦
 (ચ.) 'તડ')] ૦જોડ સ્ત્રી. જુઓ તેના કમમા
 તડક સ્ત્રી. [જુઓ તડકું, ૨૨૦ હિં] (પાકેલા
 અગમ) તડકાટ, સજ્જો, બાટકો(૨) ફાટ, તડ
 તડકણુ અ. કિં. [૨૨૦ હિં. તડકના, મ
 તડકળે] તડ-ફાટ પડવી (૨) ડરડું, ગભરાણુ
 તડકાવણુ સંકિં. 'તડકણુ'નું પ્રેરક (૨) (તારને)
 ગરમ કરી બે ચીને સીધું કરવું ['તડકો' પરથી ?]
 તડકું ન. (સુ.) તડકો
 તડકો પુ. [૨૨૦ હિં તડકો] તાપ, સૂર્યનો
 ગરમ પ્રકાર [-આવો = તડકામાં બેસી તેની
 ગરમી લેવી -યવો = બપોર થવા, તાપ પડવો
 (-આવવો, -યડવો, -જવો)] ૦જાંચડો,
 ૦જાંચો, ૦રીયો પુ. તડકો અને જાંચડો(૨)
 છોકરાંની એક રમત (૩) [લા] સુખદ બ
 -જાંચડો સ્ત્રી. જુઓ તડકોજાંચડો ૧, ૩
 તડઘેલ વિ. ગાડું

તડજોડ સ્ત્રી. [તડ + જોડવું, ૨૨૦ મ] તડો
 વચ્ચે સમાધાન-સલાહસપ
 તડતડ અ. [૨૧૦, ૨૨૦ પ્રા. તડતડા] ફાટવાનો
 અવાજ (૨) ઝટ ઝટ [-બોલવું = સાચું
 બોલવું, ઝટ સામો જવાબ આપવો (૨)
 ઝટ ઝટ બોલવું.] ૦લું અ. કિં. તડતડ અવાજ
 થવો (૨) ફાટ ફાટ થવું, તસતસવું (૩) [લા]
 ગુરસાથી બોલવું. -હાટ પુ. તડતડવાનો
 અવાજ (૨) અ. ઝપાટાપથ -ડિયુ વિ.
 તડતડ અવાજ કરે એવું (૨) ન. બળતા તડ
 તડ અવાજ કરે એવું લાકડું -ડિયો પુ.
 ટેવતાની ચિનગારી (૨) એક દારૂખાનું (૩) એક
 જીવડું (૪) તડતડ થઈને પડતી ફાટ
 તડ ને ફ. (-બ) ૬ રાં. પ્ર. [તડ(તડકાં) ઢઈને] + ફ.
 (ફાટી જાય તેમ), બડ બડકાં ઢઈને -બડકો
 યાય તેમ અથવા તડનો દ્વિર્ભાવ] જુઓ તડકડ
 [-કરવું = તડ ને ફડ કહી દેવું, સાફ કહી દેવું,
 તેમ કરી વાતનો ઝટ ફે સહેલા લાવવો]
 તડપડાટ પુ. જુઓ તડપડ(૨) ચાલાકી, ચપળતા
 તડપણુ અ. કિં. જુઓ તલપણુ
 તડફ. (-બ) ૬ અ. [જુઓ તડ ને ફડ] લાગલું
 જ, ઝટ (૨) મોડામોડ, ખુસ્લેખુસ્લું
 તડ. (-ર) ફડવું અ. કિં. [દે તડફડ] તડફડિયાં
 મારવા (૨) હાંફવું (૩) [લા] અર્થ પ્રયત્ન
 કરવો-ફાંફાં મારવા
 તડ. (-ર) ફડાટ પુ. તડફડવું તે
 તડ. (-ર) ફડિયાં ન. બ. ૧૦ વ. ૬ બમાં હાથપગના
 પછાડા (૨) વલખાં, ફાંફાં (-મારવા)
 તડફડવું અ. કિં. તડફડવું
 તડ. (-ર) ખૂચ ન. [ફા તરખુજ] એક ફળ.
 [-જેવું = પહોળું -બડ -ચ ચળાઈ વગરનું
 (૨) જડ, મૂરખ] -ચી સ્ત્રી. તડખૂચનો વેલો
 તડબડ અ. જુઓ તડફડ
 તડવી પુ. ['તડ' ઉપરથી] તડ-પક્ષનો આગેવાન
 તડવું અ. કિં. [સં તડ?] મારવા કે બધડવા
 માટે સામે ધસવું
 તડગ ન. તરવારનું મ્યાન(૨) અ. જુઓ તડિગ
 તડ. (-ઈ) ગધૂમ અ. [૨૧૦] ઢોલકનો અવાજ
 તડ તડા સ્ત્રી. ['તડવું' ઉપરથી] તડાતડી, બોલા-
 બોલી (૨) મારામારી

તડાક અં [૨૧૦; સરં અ. તરાક, હિં. તઢાક]
વૃદ્ધાનો અવાજ (૨) એકદમ, તરત જ
(-દર્ધને) ંછીંકણી સ્ત્રીં જેનાથી ઉપરા-
ઉપરી છીંકા આવે તેવી સૂંઘવાની બૂધી.]
૦(૦ને)ભડાક અં [સરં હિં. તઢાકપઢાક]
બુઓ તડકંડ

તડાકો પું [૨૧૦, સરં હિં, મ તઢાકા] બૂધી
વાત-ગપ (૨) એકાએક ધસારો કે વૃદ્ધિ યા
લાલ [તડાકા મારવા = ગપા મારવા, ડિગો
હાંકવી તડાકો પડવો = એકાએક સારો
લાલ થવો] -કાખોર, -કિયુ, -કી વિં તડાકા
મારનાકં -તેવી ટેવવાળુ. -કીદાસ પું
તડાકી -ગપી માણસ

તડાગ નં [સં.] તળાવ

તડાચીક સ્ત્રીં [તડવું + ચીકવું] તડાપીટ, મારપીટ
તડા(-ડો)તડ અં [૨૧૦] ઝટઝટ, ઉપરાઉપરી
તડાતડ(-ડી) સ્ત્રીં [બુઓ તડ તડા] ખોલાખોલી;
મારામારી (૨) ચડાચડી; સ્પર્ધાં (૩) ઉતાવળ,
ધમાચકડી

તડાવૂમ અં' [તડ(તસતસીને વૃદ્ધાનો ૨૧ +
વૂમ (બુધાની જેમ) ? કે અ. તલાતુલ = મોઢું
મોબુ ઉપરથી ?] કૂલીને વૃદ્ધ વૃદ્ધ યાય-
તસતસે એમ

તડાપીટ સ્ત્રીં [તડવું + પીટવું] ખૂબ મારપીટ
તડામાર અં [તડવું + મારવું] ધમધોકાર,
ઝપાઠાખધ. -ર(-રી) સ્ત્રીં ઉતાવળ; ત્વરા
તરિત સ્ત્રીં [સં] નીબળી

તરિયું વિં [સં તટ, પ્રા. તઢ] તટ પર આવેલું
તરિંગ અં [૨૧૦] (-દર્ધને) ંધૂમ અં [૨૧૦]
બુઓ તડગધૂમ [ભડો - હુદપુદ

તરિંગો વિં પું [તડ (તસતસત) + અંગ]
તડી સ્ત્રીં [સં તઢ ઉપરથી, સરં હિં. તઢી = ધોલ]
ઝડી, દરોડો(૨) મારની ઝડી [-દેવી = ઉપરા-
ઉપરી સખત મારવું કે ભાંડવું. -પડવી =
માર કે ગાળો યા ઠપકાની ઝડી વરસવી.]

તડુકાવડું સંકિં, તડુકાવું અંકિં 'તડુકવું'નું
પ્રેરક ને ભાવે [કર્મણિ ને પ્રેરક
તડુસાવું અંકિં, -વડું સંકિં 'તડુસવું'નું
તડુકવું અંકિં [૨૧૦; સરં હિં. તઢકના, દે.

થુડકિઅ = ગુસ્સાવાળો ચહેરો ધવો તે] ઘાંટો
કાંઠવો; ગર્જવું

તડુકો પું તડુકવાનો અવાજ
તડૂશ તડૂશ અં [૨૧, સરં-ટપૂસ ટપૂસ]
ધીમે ધીમે, રહી રહીને

તડૂસવું સંકિં [સં. તઢ] મારવું(૨) ખૂબ ખાવું
તડેડાટ પું (૨) અં બુઓ તડતડાટ

તડેમંકોડે અં [તડ(ખેંચાયેલા-તસતસતા)
+ મંકોડા (સાધા)] એકપગે; આતુરતાથી
તડોતડ અં બુઓ તડાતડ

તડોવડ(-ડી) સ્ત્રીં [સં તુલ્યવત્ ઉપરથી] +
સરખાપણ, સમાનતા

તણખ(-છ) સ્ત્રીં [સં તન્, પ્રા તળ તણવું
ઉપરથી] બળતરા સાથે સજ્જાની વેદના (૨)

બે સ બળદની એક ખેડ -લગડાપણુ -ખિ-
(-છિ)યો પું તણછને લીધે લંગડો બળદ

તણ(-ર)ખવું નં [સં તૂળક, પ્રા. તળ ઉપરથી]
તરણ, ધાસની સળી. [તણખલાને તોલે =
તણખલા જેવું તુચ્છ.] -લી સ્ત્રીં નાતું
તણખલું; સળી

તણખી સ્ત્રીં નાનો તણખો

તણખો પું દેવતાની ચિનગારી કે અંગારો.
[તણખા ઊડવા = લાગતામાથી તણખા
નીકળવા (૨) થોડીધણી અસર કે નુકસાની
પહોચવી. તણખા નાખવા = (શરીરે)
ચસકો આવવી (૨) બળતરા થવી (૩) રીસમા
-છણકા કરીને ખોલવું.]

તણછ (છ) સ્ત્રીં એક નતવું લાકડું [સં તનિશ ?]
(૨) એક નતનો ઊડણ સાપ(૩) બુઓ તણખ.
-છાવું અંકિં અવયવ તણાવો(૨) લગડાવું

(૩) સજ્જા નાખવા. -છિયું વિં તણખ-
સજ્જા નાખવું -છિયો પું બુઓ તણખિયો

તણાવું અંકિં [સં તન્, પ્રા તળ] 'તાણવું'નું
કર્મણિ; ખેંચાવું (૨) ગભ ઉપરાંતના કામના
ખોલ તળે કે ખર્ચમા આવવું. [તણાઈ જવું
= ખેચાઈ જવું (૨) તવાઈ જવું (૩) ખર્ચના
ખાડામા ઊતરી પડવું. તણાઈ મરવું =
ગભ ઉપરાંત ખર્ચ કરવું, વાદે ચડી નુકસાનના
ખાડામાં ઊતરવું]

તણાવો પુ. [સં તન્ ઉપરથી, સરં મ તણાવ,
-વા, હિં તનાવ=દેરી અ તનાવ=રસી]
રચની સાળી નીચેનો દાર

તણી સ્ત્રી. [જુઓ તણાવો] કુકાળામાં ફરે તે
માટે બળદની નાચે બાધેલી રાસા-દેરી
તણું નં,-ણી સ્ત્રી,-ણો પુ. [દિં તણય] બહી
વિભક્તિનો પ્રત્યય (૫)

તત્ સ. [સં] તે -તકાલ,-તક્ષણ,-તએવ
[તત્+એવ(પ્રા લેવ,સં ક્ષેપ)કેસં તત્ક્ષણમેવ?]
અં તે જ વખતે, તરત જ (૫)

તતકલુ અં કિં [રવં] જુઓ તકતકલું
તતકાલ પુ. તતકલુ તે તતકાલણું સંકિં
(પ્રેરક) (૨) [લા] ધમકાવણુ

તતકિણુ વિં ['તતકલું' ઉપરથી] બળના તક-
તકિયા બેઠે એણુ (કાકડુ, કાલસો ઇં)

તતકિયો પુ. ['તતકલું' ઉપરથી] તણ્યો,
તકતકિયો

તતથેઈ અં [રવં, સરં હિં તતતાયેઈ]
બવાઈના તાનનો બોલ, તાતાયેઈ

તતખીર સ્ત્રી. [સરં હિં, મ] +જુઓ તતખીર
તતવાધ નં [સં] જુઓ તતુવાધ

તત્ અં [સં] પછી, તો પછી બંકિ વાદ પુ.
વરતુ કે ઘટનાનું, તત કિ -પછી ડુ, એમ પૂછી,
આગળનું આગળ પરિણામ કે નિષ્પાત્ત
રોધવો તે

તતૂકી સ્ત્રી. [રવં] નાનું તતૂકુ (-કૂકવી) -કું
નં એક ભતનું રણસિ ડુ [-કૂકલુ =ભહેર
કરવું (૨) કેવાણુ કાકડું]

તતકાલ(-ળ) અં [સં] તે જ વખતે, તરત જ
તતકાલીન વિં [સં] તે સમયનું

તતક્ષણુ અં [સં] તે જ ક્ષણે, તાબડતોળ, તતક્ષણ
તત્વ નં [સં] કોઈ વસ્તુનું મૂળ અસલ કે
વાસ્તવિક રૂપ(૨)સાર, રહસ્ય(૩)પચ્છતમાનું
દરેક(૪)સાંખ્યનાં ૨૫ તત્વોમાંનું દરેક-પચ્ચ-
મહાભૂત, પચ્ચ વિષયો, દસ ઇન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિ,
અહ કાર, પ્રકૃતિ અને પુરુષ ંઆહિણી વિં
સ્ત્રી, ંઆહી વિં તત્ત્વ ગ્રહણ કરનાર
અંધિ તન નં તત્ત્વ વિષે વિચાર કરવો તે
ંશ વિં તત્ત્વને ભણનાર (૨) પુ. ફિલસૂફ

ંજ્ઞાન નં તત્ત્વ સબધી જ્ઞાન, ફિલસૂફી
ંજ્ઞાની વિં (૨) પુ. તત્ત્વજ્ઞ ંત અં
તત્ત્વની દષ્ટિએ, ખરી રીતે ંદર્શન નં તત્ત્વ
જ્ઞાન, ફિલસૂફી ંદર્શી વિં (૨) પુ. તત્ત્વ
જ્ઞેનાર પુરુષ ંદષ્ટિ સ્ત્રી. તત્ત્વ તરફ વળેલી
તત્ત્વઆહી દષ્ટિ ંનિષ્ઠ પુ. તત્ત્વનો નિર્ણય,
ફિલસૂફી ંનિષ્ઠ વિં તત્ત્વમાં નિષ્ઠા-આરથ-
વાણુ ંનિષ્ઠા સ્ત્રી. તત્ત્વ પરની આરથા
ંન્યાસ પુ. વિંધુપૂતની એક વિાધ
ંમીમાંસા સ્ત્રી. 'મેદાફિક્કસ' ંવેતા
પુ. તત્ત્વજ્ઞાની, ફિલસૂફી ંશાસ્ત્રી પુ.
ફિલસૂફી -ત્ત્વાર્થ પુ. મૂળ સત્ય, ખરે તત્ત્વ
તત્ત્વમત્તિ શંખં [સં] 'તે(મૂળ તત્ત્વ-બ્રહ્મ)
તુ જ છે' એણુ ંબુવેહું એક મહાવાક્ય
તત્ત્વદ નં [સં] તે-બ્રહ્મનું પદ, પરમપદ; મોક્ષ
તત્ત્વદાર્થ પુ. [સં] બ્રહ્મ, પરમાત્મા
તત્ત્વર વિં [સં] બાહ્યર પરોવાયેલું, એકધ્યાન
(૨) તૈયારા સંજ્ઞ (માણસ) ંતા સ્ત્રી
તત્ત્વરેણુ વિં [સં] તત્ત્વર
તત્ત્વરુષ પુ. [સં] પરમાત્મા (૨) [ન્યા]
સમાસના ચાર યુગ્ય પ્રકારમના એક, જેમાં
પૂર્વપદ ઉત્તરપદ સાથે વિભક્તિના સબધથી
બોધાય છે

તત્ત્વ અં [સં] ત્યા ંત્ય વિં ત્યાનું-ત્યા
જ-મેલું કે ત્યાનું વાસી. ંસ્થ વિં ત્યા રહેલું
કે આવેલું, ત્યાનું -ત્રાપિ અં ત્યા પણ
તત્ત્વમ વિં [સં] મૂળ પ્રમાણનું-બરાબર(૨)
મૂળભાષામાં અને પ્રાકૃતમાં સરખો એવો(શબ્દ)
તથા અં [સં] અને (૨) તે પ્રમાણે, તેમ, ંગત
વિં પરમપદે પહોંચેલું (૨) પુ. (સં) બુદ્ધ(૩)
જ્ઞાની. ંપિ અં [સં] તોપણ ંભૂત વિં
તે પ્રમાણે બનેલું ંસ્થ શંખં [તં સં મસ્તુ]
'તેમ યાઓ', 'એણુ હો' -સ્થ વિં (૨) નં
સત્ય, સાચુ

તથા સ્ત્રી. [સં તથા ઉપરથી ? સરં વે તત્ત્વ =
ચિ તા, વિચાર(૨) કાર્ય, પ્રયોજન ઇં, મ તથા
=શંકા] રપૂઠા, તમા (૨) વિરતાર, લ બાણ
[-કરવી =રપૂઠા કરવી, પરવા રાખવી (૨)
વિરતાર-ચીજણું કરવું]

તથાસ્તુ, તથ્ય બ્રુઓ 'તથા' [સં] મા
 તથ્યાંશ પુ. [સં] તથ્ય — સત્યનો અંશ,
 મહારવનો ભાગ કે સારાશ
 તદનંતર અં [સં] ત્યાર પછી, તે પછી
 તદનુરૂપ વિ. [સં] તેના જેવું, તેના રૂપનું
 તદનુસાર અં [સં] તે પ્રમાણે
 તદપિ અં [સં] તોપણ
 તદખીર સ્ત્રી. [અ] યુક્તિ
 તદર્થે અં [સં] તેને માટે, તેને ખાતર
 તદંતર્ગત વિ. [સં] તેમા આવેલું — સમાયેલું
 તદા અં [સં] ત્યારે [(૨) તન્મય, લીન
 તદાકાર વિ. [સં] તેના જ આકારનું, તદ્વરૂપ
 તદાકાળ અં + તે વખતે
 તદુપરાંત, તદુપરિ [સં] અં + તે ઉપરાત,
 વિશેષ, વળી ['મોનોટોની'
 તદેવતા સ્ત્રી. [સં] એ જ હોયા કરવું તે;
 તદેકથ નં [સં] તાદાત્મ્ય, એકતા
 તદ્ગત વિ. [સં] તેને લગતું; તેમા સમાતુ (૨)
 તેમા ચિત્તવાણુ, તત્પર
 તદ્ગુણુ વિ. [સં] તે કે તેના ગુણવાણુ (૨)
 પુ. તેના ગુણ (૩) એક અર્થાલકાર, જેમા
 વસ્તુ પોતાના ગુણધર્મ પાસેની ખીજ ઉત્તમ
 વસ્તુના ગુણધર્મ લેતી વર્ણવાય છે (કા. શા.)
 તદ્દન અં [સં] સરમ. તદ્વત્ પિલકુલ, છેક, (૨) નર્થુ
 તદ્વિત પું. [સં] (ન્યા) મૂળ નામ, સર્વનામ,
 વિરોપણ કે અવ્યયને લાગીને નવો શબ્દ
 બનાવતો પ્રત્યય (૨) વિ. તે પ્રત્યયો લાગીને
 બનેલું. —તાંત વિ. છેડે તદ્વિતવાણુ
 તદ્ભવ વિ. [સં] તેમાથી થતું — જન્મતુ (૨) મૂળ
 લાખામાથી પ્રાકૃતમા આવેલો અપભ્રંશ (શબ્દ)
 તદ્ભિન્ન વિ. [સં] તેનાથી લિન્ન
 તદ્વૃપ વિ. [સં] તેના જેવું, તદાકાર. ઠતા સ્ત્રી
 તદ્વત્ અં [સં] તેની જેમ
 તદ્વિદ વિ. (૨) પુ. [સં] બ્રુઓ તદ્વજ
 તન પુ. [સં] તનય] પુત્ર; દીકરો (૨) નં [ફા;
 સં. તનુ, સરં હિં, મ] શરીર, દેહ [-થી,
 -તોડીને, -દર્ધને = ખૂબ મહેનત લઈને;
 ખેરા દિલથી.] ઝમનધન નં બં વં સર્વસ્વ;
 ખધી શક્તિ, સાવન વગેરે

તનક વિ. [હિં] તનિક, ફા તનુક, સં તનુ]
 થોડું (૨) નાનું, નાબુક
 તનખ સ્ત્રી. બ્રુઓ તણખ
 તનખાવતું સં કિં પજવતું, હેરાન કરવું (૨)
 —ની ઉપર ગુરસે થવું
 તનખો પુ. [ફા. તનલાહ] પગાર
 તનખાણુ નં [તન + ત્રાણ(સં)] બખ્તર
 તનખદન વિ. [તન (ફા) + ખદન (ફા)]
 જીવલન, અતિ પ્રિય (૨) વિશ્વાસુ, વફાદાર
 તનમન અં [તન + મન] ખૂબ આતુરતાથી —
 અધીરાઈથી. —નાટ પુ. આવેશ, ભુરસો,
 અધીરાઈ
 તનમનિયું નં એક ભતતું ફૂલ (૨) કાનતું એક
 ધરેણું
 તનય પુ. [સં] પુત્ર. —યા સ્ત્રી. પુત્રી
 તનહા વિ. [બ્રુઓ તનહા] એકલું (૨) અં ફક્ત
 તનિયો પુ. [તન — તનુ ઉપરથી કે તન (સં)
 ઉપરથી] વાઘો, અગરખુ, ઝલહુ
 તની પુ. [બ્રુઓ તણાવો] ઠેરો, તાર (૨) ભડમત્ર,
 ધ તરમતર [નાનું (૪) સુદર
 તનુ વિ. [સં] કુશ, પાતણું (૨) થોડું (૩)
 તનુ(-નૂ) સ્ત્રી. નં [સં] શરીર ઝગ પુ.
 પુત્ર. ઝગ સ્ત્રી. પુત્રો. ઝગહ પુ. વાળ, રોમ
 તનોડો પુ. સ્ત્રીને કાને પહેરવાનું એક ધરેણું
 તન્મય વિ. [સં] એકાગ્ર, લીન. ઠતા સ્ત્રી
 તન્માત્ર વિ. [સં] માત્ર એ જ, શુદ્ધ (૨) અં
 તલમાત્ર, સહેજસાજ (૩) નં ૫ થ મહાભૂતોનું
 શુદ્ધ — સૂક્ષ્મ ૩૫
 તન્માત્રા સ્ત્રી. બ્રુઓ તન્માત્ર
 તન્વ ગી, તન્વી સ્ત્રી. [સં] નાબુક સુકુમાર સ્ત્રી
 તન્હા વિ. [ફા] બ્રુઓ તનહા
 તપ નં [સં] ઈર્ષ્યાઝમન; તપસ્યા (૨) [લા]
 લાખો વખત રાહ જોવી કે બેડા રહેતું પડે તે;
 તપ્ત પડે તે (૩) સ્ત્રી. તપત ઝગર પુ.
 જૈન સાધુઓનો એક વર્ગ. ઠતા સ્ત્રી. ગરમી,
 સહેજસાજ તાવ ઝન નં તપતુ તે (૨) તાપ,
 ગરમી (૩) પુ. સૂર્ય (૪) એક નરક. ઝનરહ
 નં સૂર્ય મુખી ફૂલઝાડ. ઝ(-યો) લોક પુ.
 સાત લોકમાંનો છઠ્ઠો — તપસ્વીઓનો લોક.

ંચર્યા સ્ત્રીં [સં] તપ કરણુ તે, તપસ્યા.
 ંસી(-સ્વી) વિં(ર)પું [સં] તપ કરનાર
 તપ(-પા)વણું સં કિં 'તપવું'નું પ્રેરક
 તપવું અં કિં [સં તપ્] ઊતું-ગરમ થવું(ર)
 તપ કરવું(૩) [લા.] લાંબો વખત રાહ જોતા
 ઊભા રહેવું, ખોટી થવું(૪) ગુરસે થવું
 તપખીર સ્ત્રીં [મ તપકીર, -લ, તપલીલ, સં
 ક્ષારપન્ના] છી કણી (ર) કદનો-શિંગોડાનો
 હોટ -રિચું, -રી વિંતપખીરના રગતું
 તપશ્ચર્યા, 'તપસી જુઓ 'તપ'માં
 તપ(-ફ)સીલ સ્ત્રીં [જુઓ 'તફસીલ'] વિગત,
 જુદી જુદી હકીકતનો ફેરફાર ંવાર અં
 વિગતવાર
 તપસ્યા સ્ત્રીં [સં] તપ, તપશ્ચર્યા
 તપસ્વી વિં (ર) પું [સં] જુઓ 'તપ'માં
 -સ્વિતા સ્ત્રીં -સ્વિની વિં સ્ત્રીં (ર)
 સ્ત્રીં 'તપસ્વી'નું સ્ત્રીલિંગ
 તપાહ(-વ)ણું સંકિં 'તપવું'નું પ્રેરક
 તપાસ, ંણી સ્ત્રીં [અ તપ્પહસ, મ] તપાસવું
 તે. [-મળવી લાંબા મળવી, પત્તો ખાલો]
 ંનીશ(-સ) વિં તપાસનાર
 તપાસરાવણું સં કિં તપાસાવણું
 તપાસવું સં કિં શોધવું જોળણું (ર) ચોક્કસી
 કરવી, ઊંડા ઊતરીને જોવું (૩) સલાજણું,
 - તળવીજ રાખવી
 તપાસ-સમિતિ સ્ત્રીં તપાસ કરનાર સમિતિ
 તપિત વિં [સં] જુઓ તપ
 તપિયુ વિં 'તપ' ઉપરથી તપ કરનાર, તપસ્વી
 તપી પું ['તપ' ઉપરથી] તપસ્વી
 તપેલી સ્ત્રીં [સં તપ્ પરથી? સરં ફિ.
 પત્તીલી, સં પાતિલી = માટીનું વાસણ, મ
 પતેલી] પહોળા મોનું એક વાસણ -છુ નં
 મોટી તપેલી
 તપેશરી વિં (ર) પું [તપ+ઈશર, અથવા
 [તપસ્વી?] જુઓ તપસ્વી
 તપો- [સં] (સમાસમા પૂર્વપદે લોપ્ય અનપૂર્વ)
 ંધન વિં તપ એ જ જેનું ધન છે એવું (ર)
 બ્રાહ્મણોની એ નામની ભતતું (૩) પું તપસ્વી
 (૪) તપોધન પ્રાપ્તિનો બ્રાહ્મણ ંબલ(-ળ)

નંતપનું બળ, તપનો પ્રભાવ ંભૂમિ(-મી)
 સ્ત્રીં તપથી પવિત્ર થયેલી ભૂમિ, તપોવન
 ંલોક પું જુઓ 'તપ'માં તપલોક. ંવન
 નં તપસ્વીનું નિવાસસ્થાન ંવૃદ્ધ વિં
 તપને કારણે ંદ્ય
 તપ્પ વિં [સં] તપેણું કે તપવેણું ંસુદા સ્ત્રીં
 વિષ્ણુના આયુષોની છપોતપાવીને દીધેલાકામ
 ત(૦ર)ફડણું અં કિં જુઓ તડફડડ
 તફડ સ્ત્રી, -ખાછ સ્ત્રીં [જુઓ તફડકે] પારકાના
 માલ કે કૃતિની ઉચાપત, ચોરી
 ત(૦ર)ફડાટ પું જુઓ તડફડાટ
 તફડાવણું સં કિં તફડ સ્ત્રી કરવી, ચોરી જવું
 તફડકે અં [અ તપ્પકહ] ચોરાઈ, વેરાઈ કે
 ઉચાપત થયું હોય એમ
 તફસીલ [અ], ંવાર જુઓ 'તપસીલ'માં
 તફારીક વિં [અ] વધારાનું, ફેરફાર
 તફાવત પું [અ] ફરક, ંબાધવત્તાપણું [-કરવે
 = જુદાઈ ગણવી, બેઠ રાખવે -પડવે = ફરક
 - અસમાનતા હોવી]
 તફો પું [અ તાફફ] જથ્થો, વિભાગ
 તબક સ્ત્રીં [અ] રકાબી, તાસક, છીણું (ર) માળ,
 મજલો ંચો પું નાનો ધાળ, ધાળી ંડી
 સ્ત્રીં નાની તબક-રકાબી ંડુ નં એક ભતતું
 છીછરું વાસણ [પ્રકાશ આવવે
 તબકણું અં કિં (કા) ગાઠ અધકારમા આહો
 તબક્કો પું [અ તવ્કહ] મજલો, માળ (ર) સ્થિતિ,
 દશા (૩) પાયરી, ધોરણ (૪) વિભાગ, ખંડ
 તબકક, ંતોઈ અં [રવં] [ઘોડાની ઢોડનો
 અવાજ] -છી સ્ત્રીં ઘોડાની ઢોડનો પગરવ
 (ર) ઢોડ [-મૂકવી = હોટ મૂકવી -વાગવી =
 ઘોડાના ડાળલાનો અવાજ થવો] -કો પું
 ંપાટો, સપાટો, વેગ
 તબકાવણું સં કિં [રવં] ઢોડાવણું (ર) ખંડ-
 ખડાવણું (૩) દબકાવણું, ધમકાવણું
 તબકૂક વિં 'તુબકુ' ઉપરથી? મોટા, કમઅકલ
 (ર) મૂઠ, અવાક (૩) ફેલેલા શરીરનું, સ્થૂકકાય
 (૪) તફન નવસ્ત્રુ ઉદાં નાગુ તબકૂક
 તબકીલ વિં [અ] ખલાયેણું, ફેરેણું
 તબસચી પું [ફા.] તબસા-નર્યા વગાડનાર

તબલી સ્ત્રીં [અ. તવલ; મ.] વાદના તબાકા
 ઉપરનો સપાટ લાકડાનો ભાગ
 તબલીધ સ્ત્રીં [અ.] શુદ્ધિ, ધર્મતર
 તબલું નં [અ. તવલહ] એક વાદ્ય, નરધુ
 તબરક પું [અ. તવરક] ઢરગાહ, ધર્મકથા
 વગેરેમા વહેચાતો પ્રસાદ
 તબાહરું નં (ચ.) તગારા જેવું એક પાત્ર
 તબિયત સ્ત્રીં [અ.] મનની રીયતિ-મિલજ
 (ર) શરીરની હાલત (તંદુરસ્તી કે માંદગી
 બાબતની) [-લાગવી = મન ચોટવું.] -તી
 વિં તરંગી, ઠેકાણા વગરનું; ધૂની
 તબીબ પું [અ.] વૈદ્ય, હકીમ. -ખી વિં
 તબીબને લગતુ (ર) સ્ત્રીં વૈદ્ય
 તબેલો પું [અ. તવીલહ] ઘોડો, બળદ ઇં કે
 ગાડી રાખવાનું હેતુ કે મકાન
 તબો પું [બુઓ તવો] (ચ.) ચલમનો તવો
 તબખલ નં [અ. તવલ] તાલકું, માથુ [-કરવાવું
 = માથે ટકા કરાવવો.]
 તમ નં [સં.] અધાર (ર) તમોગુણ (૩) પ્રત્યય
 વિંને લાગતા 'સોમા શ્રેષ્ઠ' એમ અર્થ બતાવે.
 ઉદાં ગુરતમ
 તમ સં તમે (૫)
 તમક પું [સં] હમના રોગનો એક પ્રકાર ંદ્યાસ
 પુંબહુ ઉતાવળો અને ગૂચવાતો શ્વાસોચ્છ્વાસ
 તમ(-મે)ણુ સ્ત્રીં [દે તમણ] મોખ ખોદીને
 કરેલો ચણો
 તમણું વિં [બુઓ તમણું] તણ ગણ, તમણું
 તમતમણું અંકિં [રવં] (તમરાનો અવાજ)
 તમતમણું વિં [સરં હિં. તમતમાના] બહુ તીખું.
 -માટ વિં તમતમણુ (ર) પું તીખારા
 તમ(-મે)ને (મ'મે) સં 'તમે(-મે)'નું
 બીલ કે ચોથી વિં નુ રૂપ
 તમન્ના સ્ત્રીં [અ.] ઇચ્છા; આતુરતા
 તમર(-રિયુ) નં એક તત્ત્વ બાળવાનું લાકડું
 તમરી સ્ત્રીં [સં. તિમિર] બુઓ તમ્મર
 તમરું નં [સં તિમિર = અધાર] પરથી ?
 દે તૈવહ ? રાતે વીણા અવાજથી બોલતું
 એક જીવડું
 તમસ નં [સં] અધાર (ર) અજ્ઞાન (૩) તમોગુણ

તમંચો પું [તુર્કી] પિસ્તોલ
 તમા સ્ત્રીં [અ.] પરવા; ઢરકાર (ર) કમીના, ખોટ
 તમાકુ સ્ત્રીં [પોર્ટુગેઝ તબુકો] તંબાકુ
 તમાચો પું [ફા.] ચપ્પડ, લપડાક. [-ખાવો
 = થાલ વાગવી. -ખેંચી કાઢવો, ચોડવો,
 ચોડી દેવો, મારવો = લપડાક લગાવી
 ફેવી. -પડવો, વાગવો = તમાચાનો માર
 પડવો (ર) છકડ ખાવી -મારી મોં કે ગાલ
 રાતો કે લાલ રાખવો = ન કાચ્યા છતાં
 કાચ્યાનો કે સુખી હોવાનો દોગ કે દેખાડો કરવો.]
 તમામ વિં (ર) અં [અ] બધુ, સંપૂર્ણ
 તમામી સ્ત્રીં [ફા. ? સરં હિં, મ.] તમામ-
 પૂર્ણપણે રેશમ ને કસબની સાડી
 તમારિ પું [સં.] (સ.) સ્વર્થ ંતનયા સ્ત્રીં
 (સં) યમુના નદી
 તમારું (મા) સં [અપં તુમ્હાર, પ્રા તુમ્હકેરો
 'તમે'નું હકી વિભક્તિ તુ રૂપ (બીભ' રૂપો-
 તમારે, તમારાથી ઇં)
 તમાલ પું [સં] એક જાડ ંપત્ર નં તમાલ-
 વૃક્ષનું પાંદડું ંપત્રી સ્ત્રીં તમાલપત્ર
 તમારો (-સો) પું [ફા. તમારો] ઘણા હોકા
 જેવા મળે એવા ખેલ કે રમત (ર) [લા] ફેરવેલી.
 જેમ કે, તમાસો કરવો, જેવો. -શ(-સ)ગીર,
 -શ(-સ)ખીન પું તમારો જેનાર, પ્રેક્ષક
 (ર) તમાસો કરનાર. -શ(-સ)ગીરી, -શ-
 (-સ)ખીની સ્ત્રીં તમારગીરનું કામ
 તમિસ્ત્ર નં [સં.] અધકાર
 તમે(-મે) (મે', મો') [પ્રા. તુમ્હ] બીજે પુરુષ
 સં, 'તું'નું ંવં વં
 તમેણુ સ્ત્રીં બુઓ તમાણ
 તમોગુણ પું [સં] પ્રકૃતિનો એક ગુણ (ર) ક્રોધ;
 આક્રોશ સ્વભાવ -બી વિં તમોગુણવાળું
 તમ્મર સ્ત્રીં [સં તિમિર] આખે આવના ચક્રર
 -અધારા [-આવવી, ખાવી, ચડવી]
 તર વિં [ફા] રસકસથી બરેલું, તાલુ (ર)
 ધરાયેલું, તમ (૩) પૈસાદાર (૪) મસ્ત, ચક્રચૂર
 તર સ્ત્રીં [દે.] હર્ષાદ્વધ પરની મલાઈની પોપડી
 (ર) [બુઓ તરડું] નાની ખાડી
 તર સ્ત્રીં [સં] પહોળી હોડી; તરપો

તર પ્રત્યય કિં ને લાગતા નાં બનાવે છે ઉદાં
ધડતર, બજતર (ર) [સં, ફા] વિં ને લાગતાં
'તેથી અધિક-વિશેષ' અર્થ સૂચવે ઉદાં
અધિકતર, બઢતર

તરક, ઠડો પુ. [ફા તુર્ક, દે તુરક્ક] મુસલમાન
(તિરસ્કારમાં) ઠડી સ્ત્રી

તરકચો પુ. [સરં ચચો] ટપકું (ર) કુવારો

તરકટ નં [સરં મ] પ્રપચ, કાવતરું. [-રચુ
= તરકટ કરવું] ઠડોર વિં તરકટ કરવાની
આદતવાળું -ટી (-ટિયુ) વિં [સરં મ]
તરકટ કરે એવું પ્રપચી

તરકડિયો પુ. [ફા તુર્ક પરથી] એલરેલ
બોલનારો, ભાંડ, વિદ્વપક

તરકડી, તરકડો જુઓ 'તરક' મા

તરકવું અંકિં [સં તર્ક] તક કરવો, અટકળ
કરવી [તીરનો ભાથો

તરકસ નં [સરં હિં, મ, ફા. ત (-તી) રફા]

તરકારી સ્ત્રી નં [હિં, મ, સરં ફા તગ] શાક-
બાજી, બાજીપાકો (ર) ખાવા યોગ્ય માસ

તરકાબ સ્ત્રી નં [જ] યુક્તિ

તરકારી નં તણ થાભલાનું વહાણ

તરખડ સ્ત્રી નં આવજત, સ બાળ (ર) બાબગડ,
પચાત

તરખડી સ્ત્રી નં જુઓ તણખડી -જુ નં તણખડું

તરખાટ પુ. [સરં ફા તર્સ] ડર, બીતિ, તાસ
(-મચવો, મચાવવો) [ખૂણાવાળું

તરખૂંચુ વિં [તર (સં ત્રિ) + ખૂંચો] તણ

તરખાળી સ્ત્રી નં તરખાળાની સ્ત્રી

તરગાળો પુ. ગાવા નાચવાનો ધધો કરનાર
એક ન્યાતનો માણસ

તરઘટ પુ. ઊમરો, તળવટ

તરઘાયો પુ. પહોળા મેનો જબરો ઢગ (ર)
મોટું પહોળું ઢોલ (૩) [લા] મોટી બેડોળ

આકારની વસ્તુ [અઢકાર

તરછ સ્ત્રી નં [ફા તર્સ = ક્રોધ પરથી] મઠ,

તરછટ અં છેક, સાવ, તફન

તરછોડ પુ. સ્ત્રી નં ભરથી વીંજવાથી-તરછોડવાથી
થતી અસર (ર) તિરસ્કાર, છિંકાર ઠડુ

સં કિં ભરથી આચકો મારવો (ર) તિરસ્કાર-

પૂરંક કાઢી મૂકવું (૩) તુચ્છકાર, ધિકાર
-ડો પુ. તરછોડ

તરજ પુ. તાસ, લય (ર) જોર, આવેશ (૩)
સ્ત્રી નં [જુઓ તર્જ] ગાવાની ઢબ

તરબત વિં હલકી ભતનું (ર) સ્ત્રી નં હલકી ભત
તરબુમો પુ. [મ] ભાપાતર -મિયું વિં
ભાપાની છટા કે ભાવ વિનાનું, માન શાળિક
સમાનતાવાળું (ભાપાતર)

તરડ સ્ત્રી નં [રવં] તડ, ફાટ, ચીરો ઠ (-ડા) ડુ
અંકિં તરડ પડવી, ફાટવું (ર) વાકું-વાસુ
થવું (૩) વડાઈને વિરુદ્ધ ચાલવું [તરડાઈને
ખોલણુ = ગુસ્સે થઈને ખોલવું] -ડાટ પુ.
તરડાવું-ફાટવું તે (ર) અભિમાન, મરડાટ
-ડિયા ગુવાર પુ. જાં વં અડાઉ ગુવાર

તરડુ વિં તરડાયેલું

તરણુ નં [સં] તરવાની ક્રિયા (ર) તરવા
સાધન, હોડી ઠતારણુ વિં (ર) પુ.
તારણુતરણ, ઉદ્ધારનાર

તરણુ નં + [જુઓ તણ] તરણુ

તરણુ પુ. [સં] સરજ ઠતનયા સ્ત્રી નં (સ.)
ચમુના નહી [હોડી

તરણિ (-ણી) સ્ત્રી નં [સં] તરવાનું સાધન, ત્રાપો,

તરણુ નં [જુઓ તણ] તરખડું [તરણુને
તોલે = તુચ્છ, ક્ષી વિસાતમાં નહોં એમ
તરણુનો મેરુ કરવો = રજનું ગળ કરવું
તરણુ ચૂથવા = નજવી ચૂથાચૂથ કે મહેનત
કરવી] [ઉપાય

તરણિપાય પુ. [સં] તરી જવાનો -મચવાનો

તરત અં [સં ત્વરિતં, પ્રા તુર્ત] એકઠમ, ઝંટ
ઠજુદિ વિં હાજરજવાખી જુદિવાળું (ર)

સ્ત્રી નં શીઘ્ર કામ કે એધી -સમયસૂચક જુદિ
તરતપાસ સ્ત્રી નં [તર (દ્વિર્જવ) + તપાસ]

ખારીક તપાસ-શોધ

તરતમ વિં [સં, પ્રા] ઓછું વગુ

તરતવ નં [તરવ પરથી] સોર, મુખ્ય અથ

તરતી સ્ત્રી નં એક વનસ્પતિ

તરતીળ સ્ત્રી નં [અચાર, રીતભાત વગેરેનું
શિક્ષણ (ર) અવચાર, ગોઠવણ (૩) સભાળ,
માવજત

તરધારું વિં [તર (ત્રિ) + ધાર] ત્રણ ધારવાણુ
(૨) ત્રણ સરખા ભાગમાં બનેલું

તરપંખું વિં [તર (ત્રિ) + પાખ] ત્રણ પાખિયાં -
- પાંખડીઓવાળું

તરપં(-પિં)ડી સ્ત્રીં [સં ત્રિ + પિંડ કે તુષિ
+ પિંડ] મરનારની વરસીને દિવસે કરાતી
શાદક્રિયા

તરપણું વિં ફૂળણુ, પાતણુ

તરપિંડી સ્ત્રીં બુઓ તરપડી

તરપે(-મે)ટ સ્ત્રીં બુઓ તરમેટ

તરફ સ્ત્રીં [અ] બાબુ, પક્ષ (૨) નંતુવાઘના
મુખ્ય તારની નીચે, રણકવા માટે રખાતા
તારનો સમૂહ કે પ્રત્યેક તાર (૩) અં બાબુ,
લણી. ૦૬૧૨ વિં તરફેણ કરતું; પક્ષવાળુ
૦૬૧૨ી સ્ત્રીં પક્ષપાત, ઉપરાણુ. -ફી વિં
(સમાસમાં) તરફતું ઉઠાં એકતરફી

તરફડડું, તરફડાટ, તરફડિયું બુઓ 'તરફડડું'માં
તરફણુ સ્ત્રીં [સં ત્રિ + ફળા] ઢાણા વાવવાનું
એક ઓભર, ત્રણ હાતાનો નાનો વાવણિયો
તરફાળ સ્ત્રીં [તર (ત્રિ) + ફાળ] ત્રણ ફાળવાળી
પિછોડી

તરફીટ સ્ત્રીં ઝીટ

તરફેણુ (ફે) સ્ત્રીં [અ. તરફતું બં વં તરફૈન]
બાબુ, પક્ષ (૨) તરફેવારી

તરફેલડું સંકિં [રવં] છણકો-છાકોટા કરવા
તરફેડો પું [રવં] છણકો, છાકોટો; ધુનકાર
[તરફેડા કરવા]

તરબડવું અં કિં [રવં] ખદખદવુ (૨) લડવું,
તરબડવું [તરબોળ

તરબતર [ફા] ખૂબ તર; પ્રવાહીથી ભરેલું,
તરબિયત સ્ત્રીં [અ] તાલીમ, કળાણી

તરબૂચ નં, -ચી સ્ત્રીં બુઓ 'તરબૂચ'માં
તરબોળ વિં [તર (ફા) + બોળ ('બોળવું)]
તફન પલળી ગયેલું

તરબહ સ્ત્રીં [રવં] બેલાબેલી, તકરાર ૦વું
અં કિં આવેશપૂર્વક બેલવું; કબ્જિયો કરવો

તરભાણું નં [સં તામ્રમાઢ] ધમવિધિમાં
વપરાતી તાબાની તાસક -ણી સ્ત્રીં નાનું
તરભાણું

તરમેટ(-ટા) પું [બુઓ ત્રિમેટો] ત્રણ ગામના
સીમાડા કે રસ્તા ભેગા થતા હોય એવી જગા

તરમરિયું નં બુઓ તનમનિયુ

તરમરી સ્ત્રીં એક ભતવું મરેણું

તરલ વિં [સં] ચપલ; અરિયર (૨) પું હારનું
વચ્ચેનું રતન ૦તા સ્ત્રીં, ૦૮૫ નં ૦નચન
પું એક છદ. -લિત વિં તરલ થયેલું, અરિયર

તરવર અં [સં ત્વર્, કે ત્ ઉપરથી ?] ત્વરાથી
તળે ઉપર -સળવળ થતું હોય એમ. ૦વું
અં કિં ઉપર તળે થતું, સળવળવું (૨)
ત્વરાથી અધીરા થવું -૨૧૮ પું ધમપછાડ,
અધીરાઈ, ચચળતા -રિયું વિં ચચળ,
ચપળ, અધીરું

તરવંક નં [તર (ત્રિ) + વંક (વાકું)] વંકતા
તરવાડી પું [બુઓ ત્રવાડી] ત્રિવેદી, એક અટક
તરવાડો પું [સં. તલ (તાડ) + વાડો (વાઢવું)]
ખનૂરા છેલનારો, તાડી કાઢનારો (સુ ?)

તરવાયો પું [તર (ત્રિ) + વાઢ (સં)] ત્રણ
પાયાની ઘોડી, આચી.

તર(-લ)વાર સ્ત્રીં [સં તરવારિ; ફા તલવાર]
સમરોર; ખડગ [-ચલાવવી = તરવાર વડે
કાપાકાપી કરવી -ઝાલાવી, પકડવી =
હાથમાં તલવાર લઈ સામે થવું -ખાંધવી =
કેડે તલવાર લટકાવવી, લડવેયા થવું (૨) યુદ્ધમાં
ઊતરવું તલવારની ધાર ઉપર રહેવું,
ચાલવું = જીવસંહોષ્ટ-પૂરી જોખમહારીથી,
સાવધાનીથી વર્તવું. -રી (-રિયો) વિં
પું સહેજ સહેજમાં તરવાર ખેંચે એવો
(૨) તરવાર વાપરી ભાણનારો, થોઢો

તરવારડી સ્ત્રીં [દે તરવટ્ટ? હિં તરવર, મ
તરવટ્ટ?] એક વનસ્પતિ

તરવાણું અં કિં કાચો ગર્લ પડેલો (દોર માટે)
તરવું સં કિં [સં ત્, પ્રા] એળંગવું, ખાર કસ્ટુ

(૨) અં કિં ડૂબ્યા વિના પાણીમાં ઉપર
રહેવું કે ખસવું (૩) [લા] બચવું. [તરી
ઊતરવું, તરી જવું, તરી પાર ઊતરવું =
સામે પાર જવું (૨) મુસ્ટી પટાવી જવી
(૩) જિહ્વાની જવાબદારી કે બંધનમાંથી
મુક્ત થવું]

તરશ(-સ) સ્ત્રીં [સં તર્ષ, તૃષા] પાણી પીવાની
 ઘચ્છા, પ્યાસ(ર)[લા] તીવ્રઘચ્છા - રચું(-ચું)
 વિં તરસવાણુ, પ્યાસુ
 તરસ સ્ત્રીં જુઓ તરશ (ર)નં [સં તરસ, પ્રા
 તરચ્છ, મ] એક જગદી જનવર - ઝરખ
 (૩)પું [સરં તરછ] કોધ
 તરસતિથુ નં અધરણિયાત સ્ત્રીએ પહેરવાનું
 માથાનુ એક ધરેણુ
 તરસ(-સા)કુ અંકિં ['તરસ' પરથી, સરં
 હિં તરસના] તલસકુ, આતુર રહેકુ
 તરસાડ સ્ત્રીં [સં તર(તાડ)+સાડ (પ્રા સાઢ
 =વસ્ર, અથવા સાઢળ =છેદન)]તાડનાં પાંદડાં,
 ભવધી [તલસાવકુ
 તરસાવકુ સંકિં ['તરસકુ' ઉપરથી]કુરાવકુ,
 તરસાકું અંકિં જુઓ તરસકું
 તરસાણું નં તળિયુ, હેડો (ર) અઢાજ
 તરસાળો પું તરસાણુ, અઢાજ, તળિયાનો
 શુમાર-અત
 તરસાંછ સ્ત્રીં [સં ત્રિસંધ્યા ?] (સુ) સાંજ
 તરચું વિં જુઓ તરચુ
 તરગ પું [સં] પાણીની લહેર, મોજુ (ર)
 કલ્પના, છુદો ંવતી વિં સ્ત્રીં તરગ-
 મોલવાળી -ગિણી સ્ત્રીં નહી -ગિત વિં
 લહેરો ખાતુ, હાલતુ -ગી વિં મનના તરગ
 પ્રમાણે વર્તનારું (ર) તરગો - કલ્પનાઓ
 કર્યા કરનાર
 તરંતરા અં [ફા તર ઉપરથી]તરખતર, ખૂખ
 તર (ર)સ્ત્રીં ['તરચું' ઉપરથી] ખૂખ તરચુ તે
 તરાઈ સ્ત્રીં [હિં] પહાડની તળેટીનો પ્રદેશ
 તરાડ પું લાગ, લેગ [-આવો, ભમવો,
 બાઝવો=લેગ બેસવો, લાગ ફાવવો]
 તરાડ (ડ,) સ્ત્રીં [રવં] ફાટ, ચીરો
 તરાણુ, તરાનો પું [ફા] એક તરેહનું ગાયન
 તરાપ સ્ત્રીં [સરં હિં] છલગ (ર) એકદમ
 મારેલી જૂટ. (-મારવી)
 તરાપો પું [સરં સં તપ, પ્રા તપ્પ=નહીમાં
 દૂરથી વહી આવતો કાઠસમૂહ; હિં તરાપા,
 મ તરાપા] વાંસ કે લાકડાંને એકબીજાની સાથે
 બાંધીને બનાવેલો પાણીમાં તરે તેવો પાટ જેવો

પાટ, તપો. [-ભાગવો, વેરાવો=કુટબ-
 મડળ બીજારાઈ જવું (ર) સસાર ભાગી પડવો,
 મુખ્ય માણસ જગુ રહેવું]
 તરામણુ વિં ['તરચું' ઉપરથી]તરીને જગુ પડે
 એટલું (ર) તરી સકાય તેટલું
 તરિ(-રી) સ્ત્રીં [સં] હોડી
 તરિયુ વિં [સં. ત્રિ ઉપરથી] તણુ ભતનું (ર)
 ત્રીજુ -યા(-યા?) તોરણુ નં (બંબળાં)
 તણુ ભતનાં (આસોપાલવ, આપાના પાન,
 નાળિયેર) તોરણુ, જેમા સાથે કસબના તારનું
 (કપડાનું) તોરણુ પણ અધિક શોભા માટે
 હોય છે
 તરિયો પું [જુઓ તરિયુ] એકંતરિયો તાવ
 (ર)[સં તુર્વાચિયિયો તાવ(૩)ગજકાનું તણની
 સજાનુ પગુ, તીરી(૪) ['તરકુ, તરી આવકું'
 ઉપરથી] ચોખામાં રહેલો ડાંગરનો દાણો
 તરિ ગ નં(કા) ઘોડાનું ડેણુ - પલાણની પાછળ
 છુલ્લો રહેતો પીકનો ભાગ
 તરી સ્ત્રીં [દે તરિયા, જુઓ તર]મલાઈ(ર)
 કાંપ(૩)ઉપર તરી કાંઈપોપડી -થર(૪) વિં
 [સં ત્રિ ઉપરથી]તણુ ગણુ (આક્રમા)(૫) સ્ત્રીં
 [સં] હોડી, તરિ (૬) [ફા] જળમાર્ગ
 તરીકે અં [જુઓ તરીકો] -ની માફક, પ્રમાણે,
 પેઠે, રૂપે
 તરીકો પું [જ] રસ્તો, માગ (ર) રીત
 તરીમતરાક સ્ત્રીં [જ તુમ્તુરાક] ધામધૂમ
 તરીર અં અનુક્રમે
 તરી(-રે)જુ નં વધારાનું ધૂસર (બે જોડ
 બળદ સાથે બેડાતી વખતે ન ખાતુ (ર)[લા]
 ઘરસ સારનો જોભો [તરેલાં તાણુવાં=
 સસારનું ધૂસરું વેંકુ]
 તર નં [સં] ઝાડ ંવર નં મોટું ઝાડ
 તરણુ વિં[સં] જુવાન (ર) પું જુવાન પુરુષ.
 -જુઈ, -જુાવસ્થા સ્ત્રીં જુવાની -જી
 વિં સ્ત્રીં યુવાનીમાં આવેલી (ર) સ્ત્રીં
 યુવાન સ્ત્રી, યૌવાન
 તરેરાટ (રે) પું [સરં હિં તરેરના, જ તરારી
 ઘાંટો તરડાઈ નય એવી ખૂમ (ર) કોધનો
 આવેશ

છાઠ(૨) [પ્રા તિલસંગલિયા] જેમાં તલ થાય
છે તે શીંગ

તલસવલસ અં બુઓ તલખવલખ
તલસકું અંકિં [સં તૂપ્] અતિ આતુર હોય,
આતુરતાથી તરફડય [તરફડાટ
તલસાટ પું [બુઓ તલસયુ] આતુરતા,
તલસારો પું [તલસયુ] ઉપરથી] તલસાટ,
તરફડાટ

તલસાકળી સીં [પ્રા તિલમવકુલિયા (સં
તિલમવકુલિયા)] તલની બનાવેલી એક વાની
તલસપર્શ પું [સં] તળિયાનો સ્પર્શ (૨)
સપાટીનો સ્પર્શ -શિતા સીં -શીં વિં
તલસપર્શ કરતુ (૨) મૌલિક, વસ્તુના તળિયા
સુધી ઊંડે જઈ વિચારતુ

તલા(-લા)ક સીં [અ] છટાછેડા, ફારગતી
(પ્રાય યુસલમાન લગ્ન અંગે) [-આપવી =
લગ્નમધમાંથી છૂદ્દ કરતું, છટાછેડા કરવા
-મળવી = છટાછેડાના ભોગ બનવું -મેળ-
વવી, -લેવી = છટાછેડા સાધવા, લગ્ન-
બધનમાંથી છૂટ્ટુ થવું]

તલાટી પું [સરંદે તલાર = કોટવાલ, અથવા
દે તલ = ગામડાનો મુખિયો મ તલાટી,
તલાટી(-ટી)] મહેસલ વસૂલ કરનાર સરકારી
મહેલો. -કું નં તલાટીનું કામકાજ કે પદ

તલાતલ નં [સં] સાત પાતાળમાનું એક
તલાખત સીં [અ તલાવત] બરાબરી, સ્પર્ધા
તલાલીન વિં [સં] તળિયે જઈ ખેડતું (૨) તલ્લીન
તલા(-લા)વ નં [પ્રા તલાવ, તલાવ, તલાગ
(સં તલાગ), સરંદે ફા. તાલાવ] એક જળાશય,
નાનું સરોવર [તળાવ (-વે) જહું = ઝાડે
ફરવા - શૌચ જહું] ઠી સીં, ઠી નં
નાનું તળાવ

તલાશ સીં [ફા] શોધ, તપાસ [-રાખવી,
લેવી = સલાખ રાખવી, ધ્યાન રાખવું]
તલી સીં ઝીણા તલ (૨) શેરકીનો એક રોગ
(૩) બરોળની ગાંઠ [કસખી છેડો
તલો પું [અ તલા (સોનું) ઉપરથી] પાથકીનો
તલપ નં [સં] શુભા; પધારી
તલસાકે સીં બુઓ તલાક

તલ્લીન વિં [સં] ગરક, લીન, એકાકાર ઠંડા સીં
તલ સં (પ) તાલે [સં] (૨) અં [ફિ
તલ] (પ) સારે

તલખીર નં એક વનસ્પતિ
તલન નં બુઓ સ્તવન (નૈન)
તલર નં એક વનસ્પતિ
તલરકું અંકિં બુઓ તલરસુ
તલગર વિં [ફા તુવાગર] પૈસ'હાર, તલિવન
તલાઈ સીં ['તલાયુ' ઉપરથી, અથવા ફા
તલાઈ? સરં મ તલઈ, તલાઈ] કમખખી,
આફત, ધાડ (૨) તાકીડ, ધમધી
તલાલો પું [અ તલાજહ] પરાણાચકરી
તલારાં અં + તે વારે - વખતે
તલારીખ સીં [અ] ઇતિહાસ ઝનવીસ પું
ઇતિહાસ લખનારો

તલાયુ અંકિં [સં તપ્, પ્રા તલ] 'તાલયું'નું
કમણિ [તલાઈ જહું = તાપ કે ચિતાથી
શોપાઈ જહું - શરીરે ઓગળી જહું]
તલેથો પું [સં તપ્, પ્રા તલ પરથી] રસોઈમાં ઉપર
તળે કરવાનું કે ઉપલાવવાનું એક સાધન, તાલેથો
તલો પું [પ્રા તલય] રોટલા શેકવાનું એક પાન,
મોટી લોદી (૨) અલમમા મૂકવાની ગોળ
અપટી ઠીકરી [તલાજેહું = બિલકુલ સાફ,
ચોખ્ખું ચટ (૨) ખાલી કે સાફ થયેલું,
પાચમાલ] -વી સીંનાનો તલો, લોદી
તશરીફ સીં [અ] મોટાઈ; મહિમા, શ્રેષ્ઠતા
(મોટા માણસને, 'પધારો' એમ કહેવામા
વપરાય છે - તશરીફ લાવો)

તસ સીં ન કેખાય એવી ખારીક ફાટ
તસકો પું તસકો, તુચકાર (૨) ઠોક, ઠપકો.
[-તોડવો = ઠપકો આપવો] [ટસટસવું
તસતસયુ અંકિં [રવં] લચકાવું, તણવું,
તસતસાટ પું ['તસતસયુ' ઉપરથી] ટસટસાટ
તસખી(-વી) સીં [અ] (જપવાની) માળા,
ખેરખે

તસમો પું [ફા] ચામડાનો પટો, તગ
તસર સીં [સં તસર, પ્રા ટસર સરં ફિ, મ.
તસર] રંગની તીણી રેખા (૨) નં ટસર, એક
બતનું કપડું

तसलमात वि० [अ तस्लीमात] वयगाणानु,
 उपलक्ष्यु (जेम डे, तसलमात-उपलक्ष्यु भावु)

(२) ताणानु (३) स्त्री० कणजे, भोगवटे
 'तसलदी स्त्री० [अ] आश्वसन, लरोसो, विश्वास
 तसवी स्त्री० जुओ तसवी

तसवीर स्त्री० [अ.] छपी, चित्र

तस्रियो पुं० [तस' उपरथी] तरड, शट(२)दीष्टी,

आडो(३) [आभमा] राती रेभा, तसर, टशियो

तसु पु०, स्त्री० [सर० हिं, म तसु, अ तसव्वह]

धंय नेटलु भाप [तसु भोय न सूखवी =

कथु न सूखु, मूजळी जवु.]

तसु वि० [अप० तस, सं तावडा] (५) तेवु

तसोतस अ० [तसतसवु' उपरथी] तसतसे

अम, तग

तस्कर पुं० [सं] यार ०उं सं० कि० योरवु -री

स्त्री० योरवु काम, योरी

तस्ल, ०३, -स्लालुं न० [फा तस्ल, ०री, सर०

म तस्ल] मणभूत जीलवानु वासण(२) डोगणा

वगेरेनुं पाणी जीलवानुं वासण

तस्दी स्त्री० [अ. तस्दीअ] अम, भडेनत,

तक्षीक्ष [-लेवी, आपवी]

तह पु०, स्त्री०, न० [फा] सुलेह, सपि

तहडीय वि० [अ तहकीक] चोळस; नळी

तहकु(-डू)य वि० [अ तवक्कुफ = दीव, सर०

म व(०६)कूव] मोडू; सुलतवी (-करडुं,

रहेडुं, राभडुं). -पी स्त्री० तहडूय राभडुं

ते, मोडूदी

तहनासुं न० [फा] सुलेहनो डोलकरार-लेभ

तहसील स्त्री०, न० [अ] जमीनभडेसल (२)

तालुडो ०६१ पुं० तालुकानुं भडेसल वसूल

करनार अमलदार, भडालकारी ०६१ स्त्री०

तहसीलदारनुं काम के ५६. ०नासुं न०

जमाय धीनो चोपडो

तहडं अ० [सर० हिं] (५) जुओ तहडी

तहडं अ० [प्रा तहि, तहिं] त्या, त्यडां

तडेनात (तडे) स्त्री० [अ तमय्युनात, सर० म.

तेनात, हिं तडनात] सेवायाकरी करवा भाटेनी

डाजरी (२) सेवायाकरी, ताभेदारी

तडेवार(तडे)पु० [सर० हिं तेहवार, त्योहार, स

तिथि, प्रा तिहि+वार] टावु, पुशाधीनो द्विच

तडोभत न० (तडो) [अ तुहमत] आरोप;

आण. [-आवडुं = आरोप थवो -भूकुं =

आरोपतु, आक्षेप करवो.] ०६१२ वि० आरोपी.

०नासुं न० आरोप भूक्या भावतनुं वभाण

तण न० जुओ तल (२) भूण (३) पायो (४)

ज-भरथान ०धट पु० डीमरो, डंभर ०जमीन

स्त्री० तणियानी जमीन ०धर वि० देवादार

(२) [ला] इभायेलु -ओशियाणु (३) पु०

वसवायो (४) साथी, जेडूत ०५६ न० गाम-

तणनी जमीन(२) अमसल -भूणजगा(३) सपाट

जमीन (४) जेनुं पूरुं भडेसल देवातु डोय

अवी -भाससा जमीन ०५६ वि० स्थानिक,

भूण वतननु (२) गामडी, देखी ०वट स्त्री०

पगना तणियानुं तणवानु ते (२) तणियु (३)

जमीननी सपाडी, तणावट(४) डीमरानु धडेलु

वाकडु (५) [सर० म तुळ्वट = पाटडो] छापराणा

मोक्षने टेकववा सामसामी जी तो पर गोडवीने

रभातु आडु वाकडु

तणवाडुं अ० कि० [तणवु (तणियु) परथी ?

सर० हिं. तरवाना] वधारपडता धसाराथी

के तापथी पगना तणियानु आण थवु

तणवुं सं० कि० [प्रा. तल] कडंडविहा धीतेलभां

पडववु (२) न० [सं. तल, म तळ्वा] तणियु

तणाई स्त्री० [दे. तल, तल्ल = गोडडु, बिछानु]

भूण ३ भरलु गाडलु (२) पुं० [प्रा. तल =

ताडुं खाड] ताडनु (नर) खाड

तणातण न० जुओ तलातल

तणाताडणा पु० ०००० [तणा (तणवुं) + ताडणा

(सं ताडल)] शेडिला चोभा -भमरा (२)

अ० छूटेछूट; लगारे वणगाण न रहे अम

तणाव न०, ०डी स्त्री०, ०डुं न० जुओ 'तलाव' भा

तणावट स्त्री० डोग, युक्ति (२) [तण, 'तणवट']

जमीन के तेनी सपाटीने प्रकार

तणावियो पु० अक नतनो डोणी

तणावो पुं० [जुओ 'तणवट' अर्थ ४-५]

गाडानी पीजळी तणेनी आडी

तणांसवुं (०) सं० कि० [स तलस्पश परथी ?]

धीमे धीमे आपडु; य पी करवी

તળિયું નં [સં તલ] છેક નીચેનો ભાગ, તળ
(૨) પગનું તળિયું (૩) તડખૂચ [-આવણું =
સાવ ખૂદી પડવું. -ટાડું કરવું = જીઓ
તળિયાર ટાડું કરવું. -દેખાણું = ખૂદી પડવું,
પાસેનું પૂરું થવા આવવું -ન દેખાણું = પાર
ન પામી શકાય -ઝાડણું = સાફ કરી નાખવું,
ખાલીખમ કરવું (૨) ખૂબ ધમકાવવું]
-ચાછંટે, -ચાઝાટકે અં તળિયું ખુલ્લું
થઈ નય તેમ, ખુલ્લેખુલ્લું, પૂરેપૂરું ખુવાર
-ચારું નં તળિયું [-ટાડું કરવું = પોતાની
સ્થિતિ સ્થિર નિશ્ચિત કરી લેવી]

તળી સ્ત્રીં [જીઓ તળિયું] બોડામાં પગના
તળિયાને અડીને રહેતી ચામડાની પટ્ટી;
સખતળી [-પકડવી] = જીલ્લે પગે ચાલવાથી
પગના તળિયાની ચામડી કઠણ કે ન કાઝે
એવી થઈ જાય] [આવણું.]

તળું નં જીઓ તળિયું [-આવણું = તળિયું
તળે અં [સં તલ] નીચે, તળિયે ઠંધર અં
ઠીંચુનીચું, તળે કે ઉપર(૨) [લા] તલપાપક,
અધીર [ખાજીનો નીચાણનો પ્રદેશ
તળેટી સ્ત્રીં [દે તલહટ્ટિયા] પર્વતની આજુ-
તણુંતાબું વિં તળેલું અને તાવેલું(૨) [લા.]
અલસાય નહિ એવું-શુદ્ધ

તઈ અં [સં. તત્, પ્રા તપ, સં તદા, પ્રા તદ્]
(કા) જીઓ તૈયે, તો પછી, ત્યારે
તંગ વિં [ફા] ભિડાલું, ચપસીને આવી રહેલું
(૨) તણેલું, કસેલું (૩) છૂટ વગરનું (નાણું
કે વેપારની બાબતમાં) (૪) કાયર, કંટાળેલું
(૫) પું બોડાનું જન ખસી ન નય તે માટે
પેટને કસીને બાંધેલા પટો

તંગડી સ્ત્રીં [જીઓ ટંગડી] ઠાંટિયો (૨) [ફા
તંગ, કે તુગદ્ પરથી ?] દૂધી ચોરણી -લેલો
તંગલ નં, સ્ત્રીંજોકરને કાને પહેરવાનું કંડળ
તંગાશ સ્ત્રીં [ફા તંગ ઉપરથી] તંગી, અછત
તંગિયો પું [જીઓ તંગડી] નાની સૂચણી
તંગી સ્ત્રીં [ફા] તાણ, ન્યૂનતા, અછત
તંગીમ સ્ત્રીં [જ] એકસર કરવું તે, સગઈન
તંડલ પું [સં] તંડલ, ચોખા
તત પું [સં તતિ કે તલ] તાર, તાંતણો (૨)

ઠાઈ ધટના કે વાતની પરંપરા - તેનો લાબો
તાંતણો (૩) ચર્ચા, વાદવિવાદ, પંચાત (૪)
છાલ, કંડો (૫) મમત, જિદ્, હઠ [-તાણવો,
ખાંધવો = વાદ કે ચર્ચામાં ઘેરાવું, તંત કરવો
-પકડવો = ઠાઈ વાત કે ધટનાનું મૂળ રહસ્ય
સમજવું, લક્ષમાં લેવું (૨) હઠ લેવી, જહ
પકડવી -મૂકવો = હઠ છોડવી, છાલ છોડવો,
ઠાઈ વાતની પંચાત કે ચર્ચા છોડવી. -લેવો
= ચર્ચા ચલાવવી]

તતની સ્ત્રીં [રવં] જીઓ તુનતુની
તતરણ સં કિં [સં તત્ર ઉપરથી] છેતરવું,
ધૂતી લેવું, મોળવવું
તંતુ પું [સં] તાર, તાંતણો, રેસો કે પાતળી
નસ [-કામે લગાડવા = બનતું બધું કંતું
(કાઈ કામ સાધવા માટે)] ઝીટ પું રેશમનો
ઝીટો વ્યંક નં તત્તું નળુ ઝમાઈ પું
તત્ત જેવો ખારીકે આગ. ઝવાધ નં તત્તથી
વાગત વાજિત

તતે(-તો)તત અં [જીઓ તત, સરં મ
તત, તતોતત] એક કેડે બીજી એમ, લગાતાર
(૨) બરોબર, પૂરેપૂરું

તંત્ર નં [તં] હિંડુઓનાં એક પ્રકારનાં શાસ્ત્રો
(તેમાં મનો, પ્રયોગો અને ક્રિયાઓ ઉપર વધુ
ભાર મૂકેલો છે) (૨) વ્યવસ્થા, પ્રબંધ (૩) તેની
ચોજનાપૂર્વકે ગોઠવણ, આયોજન (૪) [ન્યા]]
સિદ્ધાંત. ઠનિધ વિં તત્ર - વ્યવસ્થાને વફાદાર
ઠનિધા સ્ત્રીં તત્ર - વ્યવસ્થા પ્રત્યે વફાદારી
-ત્રી પું તત્ર ચલાવનાર, અધિપતિ (૨)
છાપાનો સપાઠક (૩) સ્ત્રીં તત્તવાઘનો તાર
(૪) ધનુષ્યની દોરી, પણછ (૫) એક તત્તવાઘ
તંદુરસ્ત વિં [ફા તંદુરસ્ત] નીરોગી, સ્વસ્થ
-સ્ત્રી સ્ત્રીં આરોગ્ય

તંદુલ પું [જીઓ તંદુલ] ચોખા, તંદુલ
તંદોડો પું સ્ત્રીના કાનનું એક ધરેણું
તંદા સ્ત્રીં [સં] આખસ, સુસ્તી, ઘેન(નિદ્રાનાં)
ઠણ(-ણ) વિં તંદાવાળું
તંતૂર પું [જ તંતૂર] ચૂંલો
તંબાકુ, -ફ સ્ત્રીં [જીઓ તંબાકુ] એક વનસ્પતિ,
જેનાં પાંદડાં એક વ્યસનની ચીજ છે

તંબુ(-બુ) પું [સરં હિં, મ.] દોરડા અને
થાભલાને ટેકે તાણેલું છત્રીધાટનું લૂગડાનું ધર
[-છાંડવો = તંબુ છોડી નખાવે. -છાંડો,
ખડો કરવો = તંબુ બાંધવો. -છાંડવો =
બાંધેલો તંબુ કાઢી નાખવો, તંબુ ઉઠાવી દેવો
-ઠોકવો, તાણવો, મારવો = (થાભલા ઠોકી
દોરડા તાણી) તંબુ રચવો - બાંધવો કે ખડો
કરવો]

તંબૂરો પું [અ તવૂર] એક તંત્રવાદ્ય [તંબૂરો
જેવું = રથૂળ ને બેડોળ] -રંપેટી સ્ત્રી
સરંપેટી -રી સ્ત્રી નાનો તંબૂરો

તંબોળ પું [ફા તવૂલ, સં તામ્બૂલ] નાગર-
વેલનું પાન (૨) તેની બીડી -બીડુ (૩) ઘાડો
લાલ રંગ(૪) ગળાનો એક રોગ [-છાંટવો,
-નાખવો = લગ્ન વખતે વરકન્યાએ એકબીજા
પર પાનની પિચકારી મારવી. -વહેંચવો =
લગ્ન જોઈ વગેરે પ્રસંગે સ્ત્રીઓને ખારેક
પતાસા વગેરે આપવા.] ંબુ સ્ત્રી તંબોળીની
સ્ત્રી -જિયું વિં તંબોળ કે તંબોળીને લગતું
-જિયો ક્ષય પું એક જાતનો ક્ષયરોગ,
-જિયો માપ પું નાગરવેલના પાનમા થતો
એક કીડો -ળી પું પાનસોપારી વેચનારો
(૨) તે ધણે કરનારી ન્યાતનો માણસ

-ત [સં] નામને લાગતા 'માથી' 'ની દષ્ટિએ'
એવા અર્થનું અંબનવિ. ઉઠાં મૂલત, તાવત
-તા [સં.] બાવવાયક નામ(સ્ત્રી) બનાવતો પ્રત્યય
તા પું [ફા.] એક કાગળ, તાવ (૨) [સં. તાપ,
પ્રા તાપ] શરમી

તા. 'તારીખ'નું દૂકું ૩૫
તાઈ પું ખુસલમાનની એક નાત, પીંતરો,
વણકર (૨) સ્ત્રી એક વસ્ત્ર [મિલજનું
તાઉ વિં [પ્રા તાજ પરથી?] ગરમ -આકળા
તાઊસ પું [અ તાવૂસ] મોર (૨) નં એક
છેડે મોરનો આકાર હોય એવું વાદ્ય. ંખાજ
વિં તાઊસ વગાડી જાણનાર -સી વિં
મોરના રંગનું (૨) તાઊસખાજ

તાક સ્ત્રી [સં તક્, પ્રા તક્, સરં મ] છાશ
તાજ સ્ત્રી [બુઓ તાકવું] નેમ, ચોટ(૨) પું
લાગ, તાકડો. ંડો પું તાક, લાગ(૨) [બુઓ

નાગડો] તાગડો, દોરો. ંથિયું વિં તાકેડું.
ંબું સંકિં [સં તર્ક, પ્રા. તર્ક અથવા સં
તર્ક] એકીનજરે જોયા કરવું (૨) નિશાન
બાંધવું (૩) ઇચ્છવું. [તાકયું] તીર લાગવું
= ધારું થવું. [એક ચોભર

તાકડું નં ['ત્રાક' ઉપરથી] સોનીનું ત્રાક જેવું
તાક(-કા)ત સ્ત્રી [અ] શક્તિ, સામર્થ્ય, મગફૂર
તાકીદ સ્ત્રી [અ.] ઉતાવળ (૨) આશા, કરમાન,
તરત કરવાની જરૂરિયાત(૩) ચેતવણી, ધમકી.
[-કરવી = ઉતાવળ કરવી -આપવી =
ચેતવણી આપવી] ંચિટ્ટી સ્ત્રી, ંપત્ર
પું; નં ઉપરી અમલદારના હુકમનો
તાકીદનો કાગળ [સરં મ.]

તાકું નં [અ તાકું] ગોખલો, હાટિયું
તાકેડું વિં ['તાકવું' ઉપરથી] તાકેલું નિશાન
પાડનાર, તાકણિયું

તાકો પું [અ] કાંડયા વિનાનું લાણું એક સરખું
લૂગડું, યાન (૨) [બુઓ તાકું] ગોખલો
તાકોડી વિં બુઓ તાકેડું

તાગ પું [સં. સ્થાવ; દે યમ્, સરં મ તાગા,
તાજ = છોડી ચલાવવાનો વાસ જે દ્વારા ઊંડાણ
પણ મપાય છે] છેડો અત; નિવડો (૨)
[સં ત્યાગ ઉપરથી? સરં હિં. તાગ(-ગા)]
પરણીને વિદાય થતા વર તરફથી ભાગોળે
કન્યાપક્ષના ભાટપ્રાશ્નણોને અપાતી દક્ષિણા
કે લાગો. [-આણવો, -લાવવો = પાર
લાવવો, પરવારવું -કાઢવો, -લેવો = ઊંડાઈ
માપવી (૨) અઢાજ કાઢવો]

તાગઠધિમા પું ંબં વં [રવં] મોજમજ,
ચેનબાજી (-કરવા)

તાગડો પું [બુઓ ત્રાગડો] તાતણો (૨)
['તાકવું' ઉપરથી] તાકડો, લાગ

તાગડું અં કિં [બુઓ તાગ] તાગ કાઢવો,
માપ કાઢવું(૨) પરવારવું, તાગ આણવો, છૂટા
થવું (૩) સં કિં [બુઓ ત્યાગવું] છોડી દેવું
તામિયો પું [બુઓ તાગડો] રેશમને તાણનાર
-સુધારનાર કારીગર

તાઇ સ્ત્રી [સં. તણ] પથ્થર ટાંકતા પડતો કચરો
-છાલ (૨) (ઘાગીનાને) છાલતા પડતી કરવો

(૩) ઓપ, ચકચકાટ [-મારવો=ઓપ
 ફેવો, ચળકી આણવી] ૦(-સ)પુ સં
 કિં ટાંકણાથી છોલવું, છોલીને ચકચકવું
 કરવું (૨) તાછિયું કરવું—કાપવું (સુ)
 તાછું નં જુઓ તાસુ
 તાછિયું નં [જુઓ તાછ] કલમ જેવો નાંસો
 કપિલો સાંઠાનો ઢુકડો (સુ)
 તાજ પું જુઓ તાગ (પ)
 તાજ પું [ફા.] મુગટ, રાજમુગટ(૨)ગજકાનું
 તેવા ચિહ્નવાળું પાનું ૦ખાનું નં સહાસ
 ૦પોરી સીં તાજ પહેરવાની—ગાદીએ
 આવવાની ક્રિયા ૦મહાલ પું (સ)
 આશ્રાની સુપ્રસિદ્ધ ઇમારત
 તાજગી સીં [ફા.] તાજપણું (૨) તેજ, સ્ફૂર્તિ
 (૩) તદ્દરવી
 તાજણું સીં [જુઓ તાજ] ઘોડી
 તાજણો પું [ફા તાજિયાનહ] સાટકો, ચાણક
 તાજમ સીં જુઓ તાજમ (૨) [સુ] રૂચિની
 બાળતમાં વધારેપડતું ઝીણપણું કે આળાપણું
 -મી વિં માન-મોટાઈ આપેલી હોય તેવું
 તાજવું નં જુઓ તાજવું (૨) સંકિં ૦ + (પ)
 જુઓ ત્યજવું
 તાલ(-જે)કલમ સીં [ફા] (૬ કર્માં લખાય
 છે તા ક) મુખ્ય લખાણ પૂરું થયા પછી
 તેની નીચે ઉમેરેલું લખાણ
 તાલતવાના વિં [ફા] તાલુ અને શક્તિમાન
 તાજિયો પું [સ] તાખૂત [તાજિયા કાઢવા=
 તાખૂત સાથે તેનું સરથસ કાઢવું(-નીકળવા)
 -ફૂંપવા, ઠ ઠા થવા=તાખૂતને પાણીમાં
 ડુબાડવાનો - ઠ ઠા કરવાનો સમારણ પૂરો
 થવો (૨) [લા] હતાશ કે નિસ્સાહ થવું
 -ગૂલ થવા=હતાશ થવું, પાછા પડવું]
 તાજિર પું [સ] વેપારી
 તાજ વિં [ફા] અરબી-ઉત્તમ પ્રકારનો (ઘોડો)
 તાજમ સીં [સ] વિવેક, અદબ, માન આપવાની
 રીત [-લેવી=સલામી ભરવી, માન આપવું]
 તાજુબ વિં [સ] આશ્ચર્યચકિત, હગ -બી
 સીં આશ્ચર્ય
 તાજુ વિં [ફા તાજહ] નવું, તરતવું (૨) થાક

ઊતરી જઈને સ્ફૂર્તિમાં આવેલું (૩) પૈસાથી
 ભરેલું, તર ૦તમ વિં એકદમ તાલુ
 તાજૂડી સીં જુઓ તાજૂડી
 તાજેકલમ સીં જુઓ તાલકલમ
 તાજેતર વિં [ફા તાજહ + જ તર] તાજેતાલુ;
 તરતવું ૦માં અં હમણાંજ, થોડા વખત પર
 તાજેસ નં પ્રાયશ્ચિત્ત
 તાટ વિં [શ ટાટ] તગ, સકસ, અકકડ
 (૨) પું [જુઓ ટાટ] છાછરી મોટી થાળી
 (૩) નં શણવું કપડું, ગૂલપાટ
 તાટસ્થ નં તટસ્થપણું
 તાટી સીં [દે તટ્ટી] કામકાનો પડદો, ટટ્ટી
 તાડું નં [દે તટ્ટી] વાસ-ધાસની નાની
 ચટાઈ કે પડદો
 તાડ પું [સં તાલ, -હિ, -હી, પ્રા તાહ, -હી,]
 એક ભતનું ઝાડ (૨) [જુઓ તાડો] તતડાટ
 [તાડ જેવું, -નો ત્રીભે ભાગ = બહુ લીડુ,
 ટ ડેલ] ૦ગોળા પું તાડ ખનૂરાના તાલ રસ
 -નીરાનો બનાવાતો ગોળા ૦ગોળો પું
 તાડવું ફળ ૦છુ, ૦પત્ર નં તાડવું પાંદડું
 ૦પત્રી સીં તાડના પાનનું છાજ (૨) [સરં
 રૂં દારપોલિન, મ] વરસાદમાં રક્ષણ કરે એવી
 શણની એક મોઢ -હિયું નં તાડના પાનનો
 કકડો(૨)રે દિયાનું પાંખિયું -હિયો પું તાડનું
 ઝાડ -હી સીં તાડ-ખનૂરાં વગેરેનો ફેરી રસ
 તાડકેવું અંકિં તડૂકું (?)
 તાડકો સીં [સં] (સ) એક રાક્ષસી-
 રાવણની બહેન
 તાડગોળા, તાડગોળો જુઓ 'તાડ'માં
 તાડછુ (તાડ+ફા જેહ પરથી) જુઓ 'તાડ'માં
 તાડન નં [સં] તાડવું તે, માર -નીય વિં
 મારને યોગ્ય
 તાડપત્ર, -ત્રી સીં જુઓ 'તાડ'માં
 તાડવું સંકિં [સં તાહ] મારવું(૨) જુઓ તાડવું
 તાડિયું, -યો, તાડી જુઓ 'તાડ'માં
 તાડુકાવવું સં કિં, તાડુકાવું અં કિં
 'તાડુકવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 તાડુકવું અંકિં તડૂકવું, તાડવું
 તાડૂકો પું તડૂકો, તાડ

તાડો પુ. [‘તતડું’ ઉપરથી, અથવા સં તાડ ઉપરથી] સોલને લીધે ચામડી તણાઈ થતી ખીડા, તતડાટ (૨) જૂનો ઝંઘડો (૩) આગ્રહ, હઠ તાણુ (ણ.) સ્ત્રી. [તાણુ પરથી] શરીરની - રંગોની ખેચ (૨) તંગી, અછત (૩) આગ્રહ, ખેચ [-આવવી = વાઈ આવવી (૨) રંગો ખેચાવી - પડવી = ટાચ પડવી, અછત પડવી.] તાણુ નં. પાણીના વહેણનું - તાણી જવાનું ભેર તાણું સં. કિં. [સં તન, પ્રા તણ] ખેચવું (૨) ઘસડવું (૩) લાણુ ચાથ તેમ ખેચવું કે કાઈ ક્રિયા ચલાવવી (જેમ કે, સંગડો, લહેકો ઇ.) (૪) પક્ષ કરવો ઉઠાં ‘કાઈનું તાણુ’ [તાણી કાઢેલું] = કુખળ. તાણી નાખવું = અવગણવું (૨) મૂઆ પછી યોગ્ય સન્માન ન કરવું, માત્ર મહંદુ બાળી નાખવું (આદ, વરો વગેરે ન કરવા) તાણી ને = લાખો અનાજ કરીને, મોટેથી, ભેરથી (૨) આગ્રહપૂર્વક તાણીને લાંબુ કરવું = લંબાવી લખાવીને બગાડવું તાણી લાવવું = આગ્રહ પૂર્વક લઈ આવવું, પકડી લાવવું (૨) વગર હકે ઉપાડી લાવવું (૩) બળજબરીથી ખેચી લાવવું] તાણું તાણુ (-ણા), તાણુતાણુ (ણ.) સ્ત્રી. ખેચાખેચ, આમ ને તેમ કે ઉપરાષ્ટ્રપરી તાણવું કે તાણવું તે તાણીયો પુ. ધાતુના તાર તાણનારો (૨) છાપરા કંઠરા ઇલાકિને તાણી ઝાલવા મુકાતો સળિયો (રથાપસમાં), ‘પ્રેકેટ’ તાણીતું (-તો) શી (૦ને, -સી, -સીને) અ. ખૂબ ખેચીને, મારીમચડીને, ખુસીબતથી તાણી સ્ત્રી. જુઓ તાણો (૨) ચણવા માટે તૈયાર કરેલો તાણો (પવાયત સાધ સાથેનો) તાણુ (-ણું) વિ. [જુઓ તાણુ] ‘હૃડ’ તાણો પુ. [જુઓ તાણુ] વણવા માટે તાણેલા લાખા - ઊલા તાર (આડા તાર તે વાણો) ૦વાણો પુ. તાણો અને વાણો તાત પુ. [સં] પિતા, બાપ (૨) [ખાસ કરીને હાથ નીચેનાં માણસો, શિષ્યો કે બાળકો માટે] વહાલનું એક સંબોધન તાતા પુ. [વં] ચોટલો (બાળકોની લાખામાં) તાતાથેઈ અ. [સરં હિં] [વં] (૨) સ્ત્રી,

તાતાયૈયા અ. (૨) પુ. ૦ખં ૦વં [સરં મ તાતકચચ્યા] નાચવાના તાનનો એક બોલ, તતથેઈ (૩) નાના બાળકને ઊભું થતા શીખવતા વપરાતો શબ્દ [કે તેનો વતની તાતાર પુ. [ફા] મધ્ય એશિયાનો એક દેશ તાતું વિ. [સં તત, પ્રા તત્] ખૂબ ગરમ - તથેઈ (૨) આકળા સ્વભાવનું, ગરમ મિલજનું (૩) તરતનું, તાણુ (૪) તેજસ્વી [તાતે ધાએ અં એકે તડાકે, એકંદમ.] તાતું માતું વિ. [તાતું + માતું] બરેલું - પુષ્પ તાતકાલિ (-જિ) ક વિ. [સં] તે કાળ - સમય સબધી કે તે પૂરવું (૨) તરતનું તારિવક વિ. [સં.] તરવને લગતું (૨) યથાર્થ તાર્પય નં. [સં.] લાવાર્થ, મતલબ, સાર (૨) હેતુ, ધારણા તારપૂરતું વિ. [મ. તારપુરતા] તે વખત પૂરતું, તેટલા કે તે કામ પૂરતું તાથેઈ અ. જુઓ તાતાથેઈ તાદૃશ્ય નં. [સં] ‘તેને માટે હોવાપણું’ બતાવતો ચોથી વિભક્તિનો અર્થ [વ્યા.] (૨) હેતુ, ધારણા તાદાત્મ્ય નં. [સં] સમાનતા, એકતા સ્ત્રી. તાદૃશ વિ. [સં] તેના જેવું જ, આખેહૂબ ૦તા તાન સ્ત્રી. નં. [સં] ગાયનમાં લેવાતા પલટા, આલાપ (૨) ધૂન, લેહ, લગની (૩) મસ્તી, તોફાન [-ચડવી (-હું) = ધૂન લાગવી (૨) મસ્તીએ ચડવું. -મારવી = ગાયનમાં આલાપ-પલટા લેવા - લાગવી = ધૂન લાગવી -લેવી = જુઓ તાન મારવી તાનમાં આવવું = તાન ચડવી (૨) મસ્તીમાં આવવું] ૦પૂરો પુ. [સરં હિં] ગાયનમાં તાન પૂરતું વાદ્ય, તબ્લો [તરાણા તાનારીરી સ્ત્રી. [હિં] ગાયનની એક તરેહ; તાનાબાજ સ્ત્રી. [ફા] તાના મારવા તે તાનો પુ. [અ] ટોણો, મહેણું (-મારવો) (૨) કોવ તાપ પુ. [સં] તડકો (૨) ગરમી, આંચ (૩) [સરં મ] જ્વર, તાવ (૪) રૂઆબ, કડકાઈ (૫) કરપ, ધાક (૬) કુખ, સતાપ [-કાદવો, -નીકળવો = (વરસાદ વાદળા રહ્યા બાદ)

સૂર્યનો તાપ નીકળવો કે પકવા લાગવો, સૂર્ય ઉઘાડ કાઢવો. -ખાવો = ત્રાપ વેઠવો, તાપમાં તપવું -થવો = સરજ તપવો, બપોરનો વખત થવો -પકવો = તપવું, ગરમી થવી -માથે લેવો = બપોરનો તાપ વેઠવો તાપે નાંખવું, મૂકવું = સૂકવવું] ૦૮ વિં ૦ તેજ, ગરમ મિત્તળનો (ઘોડો) ૦(-પો)હિયુ નં બુઓ તાપોહિયુ

તાપણી સ્ત્રી, -ણુ નં [બુઓ તાપવું]તાપવા માટે ફૂસ વગેરેનો લગાડેલો અગ્નિ તાપત્રય પું [સં] આધિ, વ્યાધિ અને વિપાધિ અથવા આધ્યાત્મિક, આધિભૌતિક, અને આધિદૈવિક એ ત્રણ ભતનાં કુખ -સ તાપ

તાપકું નં [સરંહિં ટાપર] શણુત ભડુ કપકું તાપવું અં કિં [સં તપ્] અભિધી ટાક ઉઠાવવી (૨) સંકિં (તપ સાથે) તપ કરવું તાપસ વિં [સં] તપ કરનાર (૨) પું તપસ્વી તાપસ્વી સ્ત્રી [સં] તપસ્વી સ્ત્રી

તાપી સ્ત્રી [સં] (સ) શુજરાતની પ્રખ્યાત નદી [-કૂવો કરવો = કૂબીને આપઘાત કરવો] તાપોટો પું [તાપ' પરથી] સખત તાપ, કઠારો (૨) તાપને લીધે થતો કોલ્સો -હિયુ નં તાપોટો (૨) બુઓ તાપહિયુ [ટાકોટો (?)

તાકોટો પું [ફા] એક ભતવું રેશમી કાપડ, તાખડતોખ અં [સરં હિં તાખડતોહ, મ] તરત જ, જરા પણ વિલંબ વગર

તાખૂત પું, નં [જ] મડદા-પેટી, જનાલો, ખાસ કરીને ઇસ્લામી શહીદ હુમેનની યાદગીરીમાં મહોરમના દિવસોમાં કબર જેવા ઘાટ કાઢે છે તે, તાજિયો (૨) [લા] બાધુ કે શૂદ્રમૂઢ જેવું થયેલુ માણસ (તાખૂત જેવું = બાધુ) [-કાઠવું = બુઓ તાજિયા કાઢવા -કૂટવું = તાખૂતની ચોતરફ ફરતા 'યાહુસેન' કરતા કૂટવું -કૂબાઠવું, ઠકું કરવું = તાખૂતને સરથસમાં ફેરવી છેવટે પાણીમાં પધરાવવું -નીકળવું = તાજિયાનું સરથસ નીકળવું.]

તાખે અં [જ] તાખામાં, હુકમ તળે ૦ઠાર વિં હુકમમાં રહેનાર આજ્ઞાકિત (૨)

પરાધીન ૦ઠારી સ્ત્રી તાખિદારપણું [-ઉઠાવવી = તાખામાં રહેવું, પરાધીન થવું.]

તાખો પું [બુઓ તાખે] કબળે; હવાલો

તાખોટો પું બુઓ ટાખોટો

તામળન પું [હિં] એક ભતની પાલખી કે ખુરશીધાટની ડોળી

તામડી સ્ત્રી [સં. તામ્ર પરથી] બુઓ તાખડી.

-ડો પું બુઓ તાખડો

તામરસ પું [સં] એક જડ

તામસ વિં [સં] તમેશુણને લગતુ(૨)અધાર,

તમસનું બનેલું(૩)પું ગરમ મિત્તળ, શુરસો

-સિક વિં કોધી, તામસી -સી વિં કોધી

(૨) સ્ત્રી ફગાવું એક નામ -સી વિધા

સ્ત્રી બીધમાં નાખવાની વિધા

તામિઅ નં [સં] ઘોર અધારવાળુ એક નરક

તામિલ સ્ત્રી [સરં પ્રા દમિલ (સં દ્રવિઢ)]

તામિલનાઠ પ્રાંતની, એક દ્રાવિડ ભાષા. ૦નાઠ-

(-કું)પુર્વ[નાઠ = દેશ] (સ) મદ્રાસ આસ

પાસનો તામિલ ભાષાભાષી પ્રદેશ [પહુ

'તામીલ સ્ત્રી[જ] હુકમનો અમલ, આજ્ઞાકિત

તામ્ર નં [સં] તાણુ ૦કાર, ૦કૂટ પું તાખા

ઉપર કામ કરનારો, કસારો ૦પટ(-ત્ર) પું,

નં તાખાનું પતર (૨) તેના પર લખેલો લેખ

૦બરમ સ્ત્રી તાખાની ભરમ -એક ઔષધિ

૦વર્ણ, ૦વર્ણુ વિં તાખાના રગનું -લાલચોળ

તાયફા પું [જ] ટોળી, સમૂહ, મહળ (૨)

ગાવા બળવવાનું કામ કરનાર સમજણી અને

તેના સાથીઓનો સમૂહ -ફાવેકા પું ૦ખ૦વ૦

બુઓ એક કા(૨)ઉઠાઉપણુ, વહી ગયેલા જેવું

વતન -ફાવાળો પું હિં ફરતાન અને

અકધાનિસ્તાનની વચ્ચેના ભાગમાં રહેતા

તાયફાનો આદમી

તાયણુ સં તાર (૫)

તાર પું (ધાનો) તા, એક કાગળ

તાર પું [ફા] તદ્, ઢારો, રેસો(૨) [સં] ધાતુનો

ખેચીને બનાવેલો તાર (૩) તાર મારફતનો

સંદેશો(૪) [લા] કેફની ખુમારી(૫) એક લગન,

તલ્લીનતા [-કરવો = તાર મારફત સંદેશો

મેકલેલો -કાઠવો = રેસો કાઢવો(૨) કાતીને

રૂમાથી સતરનો તાંતણો ખેંચવો. -છાંદવો,
કોકવો = એકઠમ તાર મૂકવો -વૃદ્ધવો =
સંપ કે તલ્લીનતા વૃદ્ધી (૨) તારના કોરકા કે
સંદેશમાં બગાળ પડવું -મળવો = તાર દ્વારા
સંદેશ મળવો (૨) મેળ ખાવો, સંપ રહેવો.
-મૂકવો, -મોકલવો = તાર દ્વારા સંદેશો
મોકલવો -સાંધવો = સંધ્યામાં પડેલું બગાળ
ફૂર કરવું (૨) વૃદ્ધો તાંતણો સાંધવો. તારમાં
ને તારમાં રહેવું = ધૂતમાં ને ધૂતમાં રહેવું.
૦ઓફિસ સ્ત્રી ૦તારથી સંદેશો લેવા મોકલવાનું
કાર્યાલય ૦કસ પું ૦ [+ ફા. કચ] ધાતુના તાર
ખેંચનારો (૨) સોનાચાદીનો કસખ કરનારો.
૦કસખ પું ૦ સોનાચાદીના તાર તથા કસખ.
૦કસખવાળો પું ૦ તારકસખનો ધધો કરનાર.
૦કીટ પું ૦ એક ભતનો વાળા જેવો કીટો
૦ધર નં ૦ તારઓફિસ ૦દાન નં ૦ તંતુવાદનો
ખૂટીએ વીટેલો તાર કાણમાં યદને જે પટ્ટી
ઉપરથી પસાર થાય છે તે પટ્ટી. ૦માસ્તર
પું ૦ તારના સાચા પર સંદેશ લેવામોકલવાનું
કામ કરનાર અધિકારી. ૦વાળો પું ૦ તારનો
સંદેશ પહોંચાડનારો ખેંચવો કે પટાવો
તાર વિં [સં] ઉત્તમ (૨) તોણ કે ઊંચો (સ્વર)
(૩) પું ૦ કિનારો, સામો કાંઠો (૪) અતઃ છેડો;
મુક્તિ (૫) તરી શકાય તેવી નિયતિ (પાણીની).
૦તમ વિં [સં] વધુમા વધુ તાર (સ્વર). ૦તર
વિં [સં] તાર સ્વરથી ચડતું
તારક વિં [સં] તારનાર, ઉદ્ધાર કરનાર (૨) પું ૦
તારો (૩) (સ) એક રાક્ષસ. ૦તોડી સીં ૦ એક
રાગ. ૦મત્સ્ય પું ૦, સીં ૦; નં ૦ એક ભતની
માછલી. -કા સીં ૦ તારો. -કિત વિં [સં]
તારાઓથી ભરેલું -ખચેલું
તારક પું ૦ + તાર્ક્ય; ગરુડ
તારણ નં [સં] પાર ઉતારવું તે, ઉદ્ધાર (૨) તારવી
કાઢેલું તે, સાર, તારપર્ય (૩) કરજ કરવામાં મૂકવી
પડતી માલની કે રોકડની અનામત (૪) વસ્તુ
તારવી કાઢ્યા પછી રહેતું પ્રવાહી [-આપણું
= ખાતરી આપવી (૨) દૂક સાર આપવો.
-કાંદવું = ટાચણ તૈયાર કરવું (૨) સારદોહન
કરવું તારણમાં કાદી આપણું = ભમીનગીરી

બદલ આપણું] (૫) વિં ૦, ૦તરણ, ૦હાર
વિં (૨) પું ૦ ઉદ્ધારક
તારતમ વિં [સં] જુઓ 'તાર' વિંમાં
તારતમ્ય નં [સં] ભાવાય, સારાંશ (૨) યોજા-
વતાપણ, ફેર (૩) ગુણ, પ્રમાણ વગેરેનો
પરસ્પર મેળ
તારતર વિં [સં] જુઓ 'તાર' વિંમાં
તારલો, -લિયો પું ૦ (૫) તારો (લાલિત્યવાચક)
તારવણું સં ૦ કિં ૦ ['તરવું' ઉપરથી] કપાઈ
ગયેલી વસ્તુને ઊંચી અમલવી (૨) ઉપર
ઉપરથી લઈ લેવું (૩) છૂટું કરી પાણી સોસરું
કાઢી લેવું - યોળી કાઢવું (૪) જામઉધારનો
આકડો ખાતાવાર નક્કી કરવો (૫) નફોતોડો
કાઢવો -છી સીં ૦ (હિસાબ) તારવવો તે
તારવું સં ૦ કિં ૦ ['તરવું' ઉપરથી] તારે એમ
કરવું, ઉદ્ધારવું; ઉગારવું; હૂમતુ બચાવવું
તારા સીં [સં] આકાશમાં ઝબૂકતો ગોળો; તારો
અથવા ગ્રહ (૨) [સ] વાલીની સ્ત્રી. ૦કૃતિ
વિં [+ આકૃતિ] તારાની આકૃતિવાળું ૦ટપકી
સીં ૦ ચાંલ્લા તરીકે કે ભરતમા વપરાતી ધાતુની
ચકચકિત ટીપકી ૦પતિ, ૦પીડ પું ૦ ચદ્ર
૦મતિ સીં (સ) એક સતી, રાત હરિશ્ચંદ્રની
પૂત્તી. ૦મંડલ (-ળ) નં ૦ બધા તારાઓનો
સમૂહ (૨) એક ભતવું હાથખાતું. ૦મૈત્રક,
૦મૈત્રી, ૦લગ્ન નં ૦ સીં ૦ આંખિઆંખ મળવી
તે, નેનપલ્લવી (૨) તેનાથી થયેલી પ્રીતિ.
૦સ્નાન નં ૦ મળરહે તારા અદ્ય ન થાય
તે પહેલાં કરાતુ આકાશ નીચે સ્નાન.
તારાળ વિં [ફા] ખેલાવમેદાન; જમીનદોસ્ત, ક્ષના
તારા ૦ટપકી, ૦પતિ, ૦પીડ, ૦મતિ,
૦મંડલ (-ળ), ૦મૈત્રક, ૦મૈત્રી, ૦લગ્ન,
૦સ્નાન જુઓ 'તારા'માં
તારિકા સીં [સં] તારો
તારીખ સીં [જ.] એક આખો દિવસ (ઈસ્વી
કે મુસલમાની મહિનામાં) [-નાંખવી = (કશા
માટે) તારીખ નક્કી કરવી -પડવી = (મુક-
ફમાની) મુદત પડવી.] -ખિયું નં ૦ તારીખનો
સિકો (૨) તારીખ ભણવા કરેલી યોજના;
'કુલે-હર'

તારીજ સીં [જ] જ માધિયારનું તારણ [-કાઠવી
તારીજ તૈયાર કરવી]

તારીક સીં [જ] વખાણ, પ્રશંસા
તારીમારી (તા' મા') સીં [તારું + મારું]

અધમ પ્રકારની ગાળાગાળી, મરમોચરચો
તારણી સીં [સં] તરણી, જીવાન સી
તારણ્ય નં [સં] તરણાવસ્થા, જીવાની
તાર (તા') સં [સરં તમાર, તમે-તુમ્હ,
અપં તુમ્હાર, પ્રા તુમ્હેકર] (બીજો પુરુષ
એવં, છઠ્ઠી વિલક્ષિત)

તારો પું [જુઓ તારા] આકાશમા અબૂકતો
ગોળો (૨) આંખની કીકી (૩) ['તરુ'
ઉપરથી] હોશિયાર તરનારો [-અસ્ત થવો =
પડતી દશા આવવી (૨) મોટા માણસનું
અવસાન થવું -અરવો = તારો કોઈકોઈ વાર
અબૂકતો નીચે પડતો દેખાય છે તેમ થવું]

તારોતાર અંતાવણેતાતણા છૂટાયાય તેમ (૨)
[લા] તફન ડિખમિલ

તાર્કિક વિં [સં] તર્કને લગતું (૨) પું તકશાઓ
તાર્કય પું [સં] (સ) ગરબ

તાર્તીથીક વિં [સં] તવીયને લગતું, ત્રીજી
તાલ પું [સં] ગાયનના ઠાકનું માપ (૨) મત્ત,
રગ, રસ (૩) લાગ, યોગ્ય સમય (૪) તાલ (૫)

[સરં મ] કાંસીભેડ (૬) યુક્તિ, ખેલ, પ્રેમ અ
[-આપવો = સ ગીતમાં યોગ્ય માપે ઠાક
આપવો, -આપવો = મજા પડવી (૨) લાગ
આવવો -કરવો = તમારો કરવો (૨) ગમ્મતની
યોજના કરવી -દેવો = તાલ આપવો -ભેવો =
તમારો ભેવો, -પડવો = મજા પડવી
-ખેસવો = લાગ ફાવવો, મેળ આવવો
-મચાવવો = તાલ કરવો, -મેળવવો =
સ ગીતમાં તાલનો ભાગ ન થવા દેવો]

ઓઘટના સીં તાલની ઘટના ઓઘટના નં તાલ આપવો
તે ઓઘ, ઓઘ વિં (૨) અં પદ્ધતિસર
(૨) સ ગીતમાં તાલ પ્રમાણે ઓમેળ પું
તાલનું મળવું તે ઓઘટના નં વાઘ પર તાલ
વગાડવો તે ઓઘચો પું યુક્તિપ્રયુક્તિ

તાલ સીં [સરં મ ટાલ] માથાની ટાલ
[-પડવી = માથાના ઉપલા ભાગના વાળ ખરી

જઈ ખાલી જગા થવી (૨) ખૂબ કુખ સકડ
વેઠ્યા હોવાં] ઓઘી સીં તાળકું; તાલકું (૨)
છાકરાંની એક ભતની ટોપી ઓઘ નં માથાનો
વચ્ચો અને સૌથી ઉપરનો ભાગ, ટાલકું

તાલમેલ સીં [તાલ+મેળ, સરં મ. તાલમેલ,
હિં] ટાપટીપ, અચ્છી તરેહથી કરેલી ગોઠવણ
(૨) ઉપર ઉપરનો ભાગો -સફાઈ -લિથુ
વિં તાલમેલવાળું

તાલબ્ય વિં [સં] જુઓ તાલુસ્થાની
તાલાવેલી સીં [દે તલોવિલિ, સરં હિં
તલ(-છા)વેલી] આતુરતા, ચટપટી, ધાલાવેલી
[-થવી, -લાગવી]

તાલિખ વિં [અ] ઘચનારો, ઘચના રખનાર
તાલીમ સીં [અ] કૃષ્ણવણી, શિક્ષણ (૨)
અગકસરતનું શિક્ષણ (૩) શિસ્ત [-આપવી,
-લેવી, -મળવી, -પામવું] ઓખાતું નં
તાલીમ આપવાનું સ્થાન ઓખદ વિં તાલીમથી
વ્યવસ્થિત થયેલું ઓખદતા સીં ઓખાજ
વિં કસરત ભણનારો, કસરતી (૨) ધૂર્ત,
ખેલાડી ઓખાજ સીં ઠગખાજ, ધૂર્તા

તાલીશ (-સ) પત્ર નં [સં] એક વનસ્પતિ
તાલુ સી. નં [સં] વાળનું ઓખાક પું તાળવાનો
કોઈ ભાગ પાકવો તે ઓમૂલ (-ળ) નં
તાળવાના મૂળનો ભાગ ઓચ્છાન નં તાળવાનો
પ્રદેશ ઓચ્છાની વિં તાલુચાનમાંથી
ઉચ્ચારાતું, તાલબ્ય

તાલુક પું [અ તલુક] સમૃદ્ધ, લાગતું-
વળગતું (૨) માલમિલકત, ગરાસ (૩) તાલુકો
ઠદાર પું નાના ગરાસનો ધણી (૨) તાલુકાનો
-ગામનો વહીવટ કરનાર સરકારી અમલદાર
ઠદારી વિં તાલુકદારને લગતું (૨) સીં
તાલુકદારનું કામ કે પદ -કો પું જિલ્લાનો
નાનો ભાગ, પરગણા [એક કસબી કંઠડો
તાલુ નં [અ તલ = સોનું] કાપડામા સુકાનો
તાલે નં [અ તાલિમ] નસીબ, પ્રારબ્ધ ઓવર,
ઓવ ત, ઓવાન વિં નસીબદાર, ભાગ્યશાળી
(૨) પૈસાદાર, તવગર [કાગળ
તાવ પું [જુઓ તા] (આખા ધામાંથી) એક
તાવ પું [સં તાપ, પ્રા] ભર, શરીરની ગરમી

વધવાનો એક રોગ [-આવવો = તાવથી શરીર તપવું -ઊતરવો = તાવની ગરમી ઓછી થવી, તાવ જવો -ચડવો = તાવથી શરીરની ગરમી વધવી -જવો = તાવ મટવો, તાવ ઊતરવો (મૂઝ પર) તાવ દેવો = [સરં હિં તાવ = અભિમાન, મ તાવરેળે] રેફ કે ગર્વ મા મૂઝ પર હાથ ફેરવવો]

તાવડી સ્ત્રીં [‘તાવડું’ ઉપરથી] પેણી, કઠાઈ. -ડો પું ખૂબ મોટી પેણી, કઠાડુ

તાવણુ(-ણી) સ્ત્રીં [તાવડું] તાવવાની - કઠકાવીને શુદ્ધ કરવાની ક્રિયા (૨) [લા] કસોટી [રિગ તાવતરિયો પું [તાવ+તરિયો] તાવ વગેરે તાવદાન નં [ફા. તાવદાન] બારીનો કાચ(૨) [તાવ+દાન] કાગળો રાખવાની ખાનાવાળી પેટી (૩) ખુરસીઘાટની પાલખી

તાવરખું વિં [તાવ + રખું = રાખનાર ?] તામસી, આકળા સ્વભાવનું

તાવરસું નં નવી ખેડાયેલી જમીનનું પ્રથમ વર્ષ(૨) વિં પ્રથમ ખેડતું (ખેતર)

તાવડું વિં તાવવાળું (માણસ)

તાવડી સ્ત્રીં થોડો ધીમો તાવ, ધીકડી

તાવડું સં કિં [સં તાવ, પ્રા. તાવ] શુદ્ધ કરવા માટે ખૂબ તપાવવું (૨) ઓગાળવું (૩) [લા] કસવું ! [શુદ્ધ (૨) કલદાર (નાણું)]

તાવિત વિં [સં તાવિત, પ્રા તાવિયા] વહેલું, તાવી સ્ત્રીં [જુઓ તવી, પ્રા તાવિયા] નાનો તવો, લોહી [માઠળિયુ તાવીજ નં [જ] મતરજ તરનો દોરો અથવા તાવેથો પું જુઓ તવેથો

તાસ સ્ત્રીં [જ] તાસક, તાટ (૨) પું (ધડિયાળ) ઝલર (૩) કલાક (સરં મ) (૪) જુઓ તાસનો (૫) ઓપ, ઓપવાળો કસખ (૬) સ્વાદ, મન, રગ (૭) [સં. તક્ષ] તાઠ (૮) સં (૫) તેનું [સરં હિં તાલું]

તાસક સ્ત્રીં [ફા] ધાતુના પતરાની છાછરી થાળી. ઠડી, -કી સ્ત્રીં નાની તાસક, તખકડી

તાસતો પું [જુઓ ‘તાસ’ = કસખ] એક ભતતુ રેશમી કાપડ

તાસતો પીજન નં છોકરાંની એક રમત

તાસડું સં કિં જુઓ તાઠવું

તાસીર સ્ત્રીં [જ] લક્ષણ, ગુણ, છાપ, અસર (૨) રૂપ, વાટ -રો પું તાલ; ઘાટ, મન

તાસુખી સ્ત્રીં [અ તમસ્સુવ] ધર્મનિયતા

તાસું નં [અ. તાસ] એક ભતતુ નગાર

તાળ પું, સ્ત્રીં [જુઓ તાલ] ઝાઝ, મંજરા

તાળડું નં [સં. તાલું] મોની બખોલનો ઉપલો ધ્રુમટ જેવો લાગ (૨) માથાનું તાલકું

તાળાફુંચી સ્ત્રીં તાળું અને ફુંચી (૨) છોકરાંની એક રમત. [-કરવી, તાળાફુંચીમાં મૂકવું, રાખવું = બરાબર બંધ કરવું, પાકા કબજામાં રાખવું]

તાળાખેલામણી સ્ત્રીં [તાળું + ખેલવું] કરને રૂપિયા આપવા પેટીનું તાળું ખેલવાને નામે લેવાતો શરફી લાગો

તાળિયું વિં [‘તાળી’ ઉપરથી] તાળી પાડી વેગળું રહે એવું (સચુ, મિત્ર કે સાથી માટે)

તાળી સ્ત્રીં [સં તાલ] બે હાથ અક્ષણી કરાતો અવાજ યા સંગીતનો અપાતો તાલ. [-આપવી = સ મતિ કે હર્ષ દર્શાવવા સામાની હથેલી મા પોતાની હથેલી ઠોકવી (૨) કાલ આપવો (૩) સંગીતનો તાલ આપવો. -ઝીલવી = સંગીત મા તાલ લખવવા તાળીનો અવાજ આપવો -પડવી = તાળીનો અવાજ થવો (અભિન દન કે હર્ષ દર્શાવવા)(૨) ફેળેતી થવી -લાગવી = એકતાન થવું, તાલ મળવો. -લેવી = સામાની મરકરી કરવી (સોખતીના હાથ વડે પોતાના હાથમા તાળી વગડાવીને)]

તાળું નં [સં તાલકું] આરણ, પેટી વગેરે બંધ કરવા માટે વપરાતી કળવાળી એક બનાવટ [-ઠોકવું, દેવું, મારવું, લગાવવું, વાસવું, સાચવવું = તાળા વડે બંધ કરવું -દેવાવું = તાળું મરાવું, બંધ થવું (૨) નસતાન જવું (૩) અવજશા થવી (‘નસીજમા’)]

તાળેબંદ(-ધ) પું [તાળો + બંધ, સરં મ] ખાના પાડી કરેલી હિસાબની રબૂઆત

તાળો પું [મ તાલ (સં તાલ)] મળતુ-અધ-ખેસતુ હોવાપણું (૨) હિસાબ ખરો છે કે

ખોટો તેની તપાસ [-મળવો, ખેસવો =
હિસાબ ખરો જણવો]
તાળોટા પુ.ખં.વં.વં.['તાળી' ઉપરથી] વાહવાહની
તાળીઓ (૨) તાળોટા [-પાઠવા]
તાંડવ, ંનૃત્ય નં. [સં] શિવનું નૃત્ય
તાંત (૦) સ્ત્રી. [સં તત્તુ સરં હિં] ચીકણા
પદાર્થનો તદ્દ, ચીકણો તાર (૨) આંતરકાની
બનાવેલી દોરી (૩) એક ભતનો જડાવ દાગીનો
[-જેવું = ખૂબ ચીકણુ, તણાતા લાલુ ધાય
પણ વ્દે નહીં તેવુ -તૂટવી = આશાનો કે
સપનો તદ્દ વ્દવે.]
તાંતણો (૦) પુ. [જુઓ તત્તુ] તાર, દોરો [તાંતણે
અવટ ગાવો = મરણની છેલ્લી ધડીએ હોણુ
(૨) અવ ઊંચો રહેવો, ઘણુ જ આંતર રહેવું.]
તાંતરડી (૦) સ્ત્રી. [જુઓ તાંત] દોરડી જેવું -
સુકલકડી અને ખેડોળ શરીર
તાંતરવું (૦) સં. કિં. [જુઓ તતરણુ] વરા
કરવું (૨) ['તદ્' ઉપરથી] તદ્દ વડે જાણુ કરવું
તાંતો (૦) પુ. [સં તત્તુ, હિં તાતા] તાંતણો,
તાર (૨) પક્ષિ, હાર (૩) ખેસેરી વણેલી
દોરીને ઉભેળા તેમાં ત્રીજ સેર મેળવવા તે
તાંત્રિક વિ. [સં] તત્રશાસ્ત્રને લગતુ (૨) પુ.
મત્ર ત્રાહિ જાણનારો (૩) તત્રશાસ્ત્રને માનનારો
તાંદળજો (૦) પુ. [પ્રા. તદુલ્લેજ્ય, સરં મ
તાદુલ્લજા] એક ભતની વનસ્પતિ - સાથ
તાંદળા (૦) પુ. ખં. વં. [જુઓ તાંદુલ] કાંગ,
ખાવટો, કાદરા વગેરેમાંથી છડીને કાઢેલા દાણા
(૨) ભરડેલા મરી
તાંદળિયો (૦) પુ. જુઓ તાંદળજો [તાંદળા
તાંદુલ પુ.ખં.વં.વં. [સં તદુલ] તદ્દલ, ચોખા (૨)
તાંબડ નં. ['તાણુ' ઉપરથી] તરખાણુ
તાંબડ (-ડું) (૦) વિ. ['તાણુ' ઉપરથી, સરં
મ તાવઢા] તાંબાના રગતું, સહેજ રાતું
તાંબડી (૦) સ્ત્રી. ['તાણુ' ઉપરથી] નાનો તાંબડો,
તામડી, વટલોઈ - ડો પુ. તામડો, પાણી
ભરવાનું મોટું વાસણ
તાંણુ (૦) નં. [સં તામ્ર, પ્રા તવ] આછા રાતા
રંગની એક ધાતુ. [-ખાણું = તાંબાની ભરમ
ખાવી, તે ખાઈને શક્તિ મેળવેલી હોવી]

-ખાણુંડી સ્ત્રી. નાહવાનું પાણી લેવા વપસતું
તાંબાપીતળનું પહોળા મોતું એક વાસણ
-ખાનાણુ નં. તાંબાનો સિકો -ખા-
મહોર સ્ત્રી. તાંબાની સીસ -ખારાય સ્ત્રી.
રેણવા માટે તાંબાની રજની મેળવણી
-ખાસાળ સ્ત્રી. કાગરની એક ભત -ખિયો
પુ. તાંબાનો લોટો, વાડકો કે સિકો
તાંબૂલ નં. [સં.] નાગરવેલનું પાન (૨) પાનખીડું
-લી સ્ત્રી. નાગરવેલ [ભતનું ઝીણુ રેશમ
તાંસળિયુ (૦) નં. [જ તાસ ઉપરથી] એક
તાંસળી (૦) સ્ત્રી. [ફા તસત? સરં હિં
તસળા, મ તસાલે, તસરાલે] નાનું તાંસળુ
-ળુ, તાંસિયું નં, તાંસિયો (૦) પુ.
કાસાનો પહોળો મોટો વાડકો
તાહાં (૦) અ. + (પ.) ત્યાં
તિકડમ નં. [મ તિકલે પરથી] (જેલમ) ચોરી,
નિયમ ઇ. માથી છટકવાની યુક્તિ કે ચાલાકી
તિક્કડ પુ. [જુઓ ટિક્કડ] ભડો રેલસો
તિક્કો પુ. ગજકાનો તરિયો - તેનું ત્રણનું પાનું
તિક્કા વિ. [સં] તીણુ (૨) કંકડું (૩) નં. મરી
તિખારો પુ. [તીણુ ઉપરથી?] તણખો
તિખાંથુ પુ. [સં] (સ) સૂર્ય
તિભેરર પુ. [ફે દેક્કર કે 'તિભેરી' ઉપરથી]
કાપાધ્યક્ષ, ખભનચી
તિભેરી સ્ત્રી. [ફે દેક્કરી, સરં મ] નાણાં,
કીમતી માલમતા ઇ. રાખવાની લોખંડી
મજબૂત પેટી ંકારકુન પુ. સરકારી
તિભેરીનો કારકુન [છાંકરવાદ, નાદાન
તિતાલી (-લિયુ) વિ. [ત્રિ + તાલ] ઉછાંછળુ,
તિતિક્ષા સ્ત્રી. [સં] સુખદુઃખ આદિ દ્વંદ્વોનું
ધોરજથી સહન, સહનશીલતા -સુ વિ.
તિતિક્ષાવાળુ
તિત્તિર નં. [સં] તેવર પક્ષી
તિથિ સ્ત્રી. [સં] હિંદુ મહિનાનો દિવસ, મિતિ
(૨) સવત્સરીનો દિવસ [-સાચ્યવવી =
(શ્રાદ્ધાદિની) ઊજવણીને દિવસે યોગ્ય ઊજ
વણી કરવી] ંક્ષય પુ. તિથિનો ક્ષય -
ગણતરીમાં ન આવવું તે (ખે સૂર્યોદયમાં ગ્રહ
તિથિઓ આવે ત્યારે જે તિથિ સૂર્યના ઉદય

કાળમાં ન આવે તેના ક્ષય ગણાય છે.) ૦૫૪
ન૦ જેમા તિથિઓની વિગત લખેલી હોય
એવો કાળ ક્રે ચોપડો, ૫ ચાગ ૦૫૪ ન૦
કોઈ ખાસ તિથિ કે પર્વનો દિવસ. ૦૫૫
સ્રી૦ તિથિનો વધારો (જે તિથિમા બે સૂર્યોદય
આવે તે તિથિ બે વાર ગણાય છે) .

તિષ્ઠતી વિ૦ [હિં] તિષ્ઠત-દિબેટ દેશનું
તિષ્ઠેટ પું૦ (સં.) દિબેટ, હિમાલયની ઉત્તરનો
એક દેશ

તિમ ગળ, તિમિંગલ (-ળ) [સં] પું૦ મગરમચ્છ
તિમિર વિ૦ [સં] અધાર (૨) ન૦ અધાર
તિરકસ (-સિયુ) વિ૦ [સર૦ હિં, મ, સં.
તિર્યક્, પ્રા તિરિક્ષ ૧] ત્રાસુ, તીરકુ (૨)
ન૦ ભીંતમા આડી-વાડી ઈંદો મૂકીને
બનાવેલું નાનું ભળિયુ

તિરસ્કરણીય વિ૦ [સં] તિરસ્કારને પાત્ર
તિરસ્કરણી સી૦ [સં] પડોઢા; ચક્ર, કનાત
તિરસ્કાર પુ૦ [સં] ટુચ્છકાર, અનાદર, ધિક્કાર.
૦૫૪ નંકે અ૦ તિરસ્કારથી ૦વાચક વિ૦
તિરસ્કાર દર્શાવનાર. ૦૬૦ સ૦ કિ૦ તિરસ્કાર
કરવે. [અનાદર

તિરસ્કયા સી૦ [સં] તિરસ્કારનું તે, તિરસ્કાર,
તિરસ્કૃત વિ૦ [સં] તરછોડી ગંઢેલું
તિરોધાન પું૦ [સં] અદસ્ય થયુ તે (૨) આચ્છાદન
તિરોભાવ પુ૦ [સં] અદસ્યતા [હંગયેલું
તિરોભૂત, તિરોહિત વિ૦ [સં] અદસ્ય (૨)
તિર્યક વિ૦ (૨) અ૦ [સં] વાકુ, ત્રાસુ. -યોનિ
સી૦ [+યોનિ] પશુ, પક્ષી વગેરે જીવે. -એખા
સી૦ [+રેલા] આડી લીટી, 'દ્રા-સવસં'લ' (ગ)
તિર્યક (-ચ) ન૦ [સં] મનુષ્યથી હલકી ભતના
પાણી

તિલ પું૦ [સં] બુઓ તલ ૦૫૬ ન૦ ટર્પે-ટાઈન,
એક તેલ. ૦૫૨, ૦૫૫, ૦૫૬ વિ૦ બુઓ
તલપૂર, તલમાત્ર

તિલક ન૦ [સં] ટીલું. ૦૫ ચાગ ન૦ તિલક
મહારાજે શરૂ કરેલું ૫ ચાગ. ૦કોમોદ પું૦
એક રાગ. -કો સી૦ એક ઈંદ-વૃત્ત. -કોલક
પું૦ શરીર પર યતો તલ. -કિયુ ન૦ તિલક
-ટીલું કરવાનું બીયું

તિલવાડો પું૦ [સર૦ મ. તિલવાડા] એક તાલ
(સંગીત) [અચંબાની વાત

તિલસ્માત પું૦ [અ. તિલસ્માત] ચમત્કાર,
તિલંગ પું૦ એક રાગ

તિલાટ વિ૦ [સં તિલકપરથી; સર૦ તિલકાયત]
ગાદીનું વારસ

તિલાયો પું૦ [૨૫૦ ? સર૦ હિં તિલ્લાના, મ.
તિલ્લાળા] જેમાં ત, લ, ન, મ, ડ, ર એવા
કોમળ અને રણકો કરતા અક્ષર કે કોમળ
સ્વરો વારે વારે આવ્યા કરે તેનું ગાયન

તિલાંગલિ સી૦ [સં] બુઓ તિલોદક (૨) અપસદ
તિલોત્તમા સી૦ [સં] (સ.) એક અપસરા
તિલોદક ન૦ [સં] મૂએલાને અપર્પતા તલ
અને પાણી [પું૦ કંલિયુગ

તિષ્ય ન૦ [સં] આઠસુ-પુષ્ય નક્ષત્ર. ૦૬૩
તિસમારખાં વિ૦ [સર૦ મ. તિસ્મારખાં,
તીસમારકા તીસ (તીસ) + મારકું + ખાં]
ગરમ મિનજનું (૨) બકાઈખોર (૩) પું૦
મોટા પરાક્રમોની બકાઈ મારનાર આદમી
તિસ્મલતિ સી૦ [સં] ત્રણ કે વૃત્તીયાર માત્રના
બકવાળા તાલની ભતિ

તિહારી સી૦ એક ભતનું પક્ષી
તિહાં અ૦ (૫) બુઓ ત્યાં; ત્યાં [શાક
તિંવુડો પું૦ (સુ.) આખા ચણાનું પાણીવાળું
તીકમ પું૦ જમીન ખોદવાનું એક ઓભર (૨)
(સ.) બુઓ ત્રિકમ

તીક્ષ્ણ વિ૦ [સં] બારીક ધારવાળું (૨) આકર,
તીયું (ભાષણ) (૩) ચકોર, ચપળ, કુશાગ્ર
બુદ્ધિનું. ૦૮૧ સી૦

તીયું વિ૦ [પ્રા. તિક્ષ (મં તીક્ષ્ણ)] અમધમાટ;
છલ ચચરે એવું (૨) પાણીવાળું; તેજ, જલક
(૩) કિંચ; ગરમ મિનજનું (૪) ન૦ ખર લોહુ;
પોલાલ. [-આગ = આગ જેવું - ખૂબ તીયું
(૨) ખૂબ કિંચ. -મરિયું, મરી = મરીના
જેવું તીયું - ગરમ મિનજનું] -ખટ વિ૦
તીખા રવાદનું (૨) ન૦ તીખાશ આવે
એવો મશાલો -ખાટ પું૦ તીખો રવાદ (૨)
[લા.] સ્વભાવની કિંચતા. -ખાશ સી૦
તીખાપણુ -ખાં ન૦ બ૦ વ૦ મરચાં (૨)

મરી -ખી સીં (કા.) ઘોડીની એક ભત
 વતમ(વતમું) વિં ખૂબ તીપ્તુ [-ભુ
 તીજ સીં, -ભુ વિં [પ્રા તીજ] ભુઓ ત્રીજ
 તીટ નં [સરં મ] મેથ, કાળળ
 તીડ નં [દે તિહુ] એક ભતનો પાખાળો જીવ.
 [-પરવા = તીડનું ટોળુ ચડી આવડુ, એક-
 જપાટે હલ્લો થવો]

તીણુ વિં [સં તીક્ષ્ણ, પ્રા તિણ્ણ] ઝીણી
 ધારવાળુ (૨) ઝીણી આણીવાળુ (૩) સૂક્ષ્મ
 પણ તીવ (સર) [(તકકા માટે)]

તીત વિં [સં તિવ્ત, પ્રા તિત્તિ] આકર, સખત
 તીતર પું [સરં હિં] ભુઓ તિતિર, તેતર
 તીતી સીં [રવં] ચકલી, પખી (ખાળખાખા)
 વઘોડો પું એક ભતવુ પાખાળુ જીવડું
 [તીતીઘોડા જેવું = ખાલી ધાધળ કરનાર
 (૨) અધિર મનડું, ચચળ]

તીનપાય સીં [સરં હિં] ટકપડ, રોખી, મિભજ
 તીર નં [સં] કાકો, કિનારો (૨) [સં, ફા] બાણ
 (૩) [ફા] પારસી ચોથો મહિનો (૪) [લા]
 (અપરાનો) ઊભો ટેકો. વકશ પું બાણનો
 ભાથો. વમર [ફા] બાણ બનાવનારો

તીરણુ વિં [સં તિરક્ષીન, પ્રા તિરિચ્છ] વાકું,
 આડું, કતરાડું

તીરથ નં, વાસી વિં ભુઓ તીર્થ, વાસી
 તીરવા અં [તીર+વા] બાણ બથ એટલે
 અતરે (૨) બાણ જેટલુ લાખુ કે ઊંચુ -વો
 પું તીર જઈ શકે તેટલુ અતર

તીર દાજ વિં [ફા] તીર મારવામા કુશળ,
 નિશાનબાજ -જી સીં તીર દાજપણુ

તીર બાજ વિં [તીર+ફા વાજ] તીર મારવામા
 કુશળ. -જી સીં તીર મારવાની વિદ્યા (૨)
 અપરાધીને થોડો જમીનમા દાટીને તીરથી
 મારવાની એક કૂર શિક્ષા [પપુ]

તીરી સીં [સં ત્રિ પરથી] ચણી સજાનું ગજીકાનું
 તીર્થ નં [સં] ઘાટ, પાર ઊતરવાનો ભાગ (૨)
 કોઈ પવિત્ર કે ભગવાની જગ્યા. [-કરેવું = ભગવાને
 જવુ તીર્થે ચૂકવું = જ્યાં મંદિર હોય ત્યાં
 તે કાર્ય કરવું (૨) બીજે નહીં પણ અમુક કેકાણે
 પરવરાતા કે લાચારીથી કરવુ પડવું] વગામી

વિં તીરયાત્રી વયાત્રા સીં તીર્થની યાત્રા
 વરાજ પું (સ) તીર્થમાં એજ -પ્રયાગ
 વ(વસ્ત્ર)રૂપ વિં (૨) પું પૂજ્ય, પવિત્ર
 (વડીલોને માટે પત્રમા વપરાતો માનસયક
 સાધક) વવાસી વિં તીર્થસ્થાનમાં રહેનાર
 વસેવી વિં તીર્થની યાત્રા કરનાર વસ્થાન
 નં તીર્થ કરવા જેવી -પવિત્ર જગ્યા, યાત્રાનું
 ધામ -ર્થ કરે પું [સં] જૈનધર્મનો પ્રવર્તક
 (તે રજ છે) -ર્થાટન નં [ત મં જટન] તીર્થ-
 યાત્રા -ર્થિક પું [સં] તીર્થયાત્રી (૨)
 સમ્રાટનો પ્રવર્તક, તીર્થ કર. -ર્થદિક નં
 [ત મં સદક] તીર્થસ્થાનનું -પવિત્ર નદી કે
 ધામનું જળ

તીમ વિં [સં] તીક્ષ્ણ (૨) આકર, સખત
 વતા સીં -મા સીં ઠીસા શ્રુતિનો એક
 અવાતર બેઠ (સગીત)

તીસ વિં [સં ત્રિશત, પ્રા તીસ] ત્રીસ, ૩૦
 -સા પું ૫૦૦૦ ૩૦ X ૧૦ ૧૦ નો વડીયો
 વુ અં [સં] કિટ, પરવુ [(૩) વશ, કુળ
 વુક(-ખ)મ નં [ફા તુલમ] બીજ (૨) વીર્થ
 વુકમરિયાં નં ૫૦ ૫૦ [વુખ (ફા) + રેહીન
 (જ)] વકમરિયા, એક ઔષધિ

વુકલ સીં [સરં મ, હિં] વુકલ, મોટી
 પતંગ (૨) પું પતંગ ચડાવીને પછી જે
 કાગળનું કાનસ ચઠાવે છે તે (અમઠાવાદ)
 વુકો પું [સરં હિં, મ. તુલ્કા, ફા તુલ્કા] નાની
 વાત, વુચકો (૨) મનનો તરંગ (૩) બૂકું.
 તીર, માથે ઇગર ધાલેલું તીર [-કોકેવો =
 મનમા ઓચિતો કોઈ ખ્યાલ આવવો
 -ફે કવો, લગાવવો = કોઈ વાત કે ખ્યાલ યા
 યુક્તિ વહેતી ચૂકવી, 'વાચ્યું તો તીર નહિ તો
 વુકો' -એ ભાવથી કોઈ વાત કે કામ કરવું.]

વુખમ નં ભુઓ વુકમ
 વુચ વિં [સં] વુચકારને પાત્ર (૨) નજવું,
 માલ વગરનું (૩) અતિ અશ્વ વકાર,
 વકારો પું [ત સં કાર] અનાદર, તિરસ્કાર
 વકારવું સંકિં [વુચકાર ઉપરથી] વુચકાર
 કરવો [(૫) તને
 વુજ સં [સરં મ] (૫.) તારં વને સં

તુણા(-ના)ઈ સીં વણવુ તે કે તેનું મહેનતાણું
તુણા(-ના)વણું સં કિં, તુણા(-ના)વું

અંકિં 'તુણ(-ન)વું' પ્રેરક ને કર્મણિ
તુણિ(-નિ)યાટ(-ર) પું બુઓ તુનિયાટ
તુતંગ નં [બુઓ વત] બનાવટી વાત, તરકટ
તુનતુની સીં એક પક્ષી (ર) [રવં] એક વાદ્ય
તુનાઈ સીં બુઓ તુણાઈ

તુનારો પું ['તુનવુ' ઉપરથી] વણવ તુ કામ
રનારો, તુનિયાટ [તુણાવણુ મા
તુનાવણું સં કિં, તુનાવું અં કિં બુઓ
તુનિયાટ (-ર) પું ['તુનવુ' ઉપરથી] તુનારો
(ર) પરચૂણ વેપાર કરનારો આદમી (૩)
[લા] તુચ્છ માણસ

તુખા સીં [ઈ 'તુક્ષી' એક જાતની માછલી
તુકંગ સીં [ફા.] બદ્ધ
તુકેલ (કે) સીં [જ.] વસીલો, આરાસો
તુમાખી વિં મિલથ (ર) સીં તુમાખીપણું.
૦પણું નં [તુરવાળ

તુમાન સીં [ફા. તુવાન] ચોરણો, મોટી ઢીલી
તુમાર પું [જ. તુમાર] બે પક્ષ વચ્ચેનો લાખો
પત્રવ્યવહારે. [-ચાલવો, ચલાવવો = કશાને
અંગે પત્રવ્યવહાર લખાવો કે લખાવ્યા કરવો
તુમારે ચડવું = પત્રવ્યવહારના કાગળિયા થયા
કરવા, પરતુ નિર્ણય ન આવવો] -રી વિં
તુમારને લગતુ

તુમુલ વિં [સં.] ઘોઘાટ અને ધમાચકડીવાળુ
(ર) ઠાકણ (યુદ્ધ) (૩) નં ઘોઘાટ, ઘાંધલ
તુરક પું [ફા તુર્કી, સરં પ્રા. તુવક] એ નામની
જાતનો માણસ, તુર્કસ્તાનનો રહેવાસી

તુર(-ર)ગ પું [સં] ઘોડો
તુર(-ર)ત અં [બુઓ તુરત] તરત
તુરતોતુરત અં તરતોતરત, તરત જ
તુરખત સીં [જ] ઘોર, કબર
તુરંગ [પો] ૦ખાનું નં કેહખાનું, જેલ (ર)
બુઓ 'તુરંગ' પું માં

તુરંગ પું [સં] ઘોડો(ર)[લા] વિચાર. ૦ખાનું
નં ઘોડાનો તબેલો. ૦મ પું ઘોડો
તુરંત અં [પ્રા તુર (સં. ત્વર્) પું વં કું] તરત
તુરાઈ સીં [સં તુર્ચ] કૂકીને વગાડવાનું એક

વાદ્ય; શરણાઈ (ર) [બુઓ વૂરી] સાળવીનું
એક ચોભર

તુરાની વિં [ફા] તુરાન દેશનું કે તેને લગતુ
તુરિ(-રી) સીં [સં.] વૂરી, સાળવીનો કાઠલો
કે કૂચડો (ર) પું [સરં હિં તુરા, -રી;
સં તુરગ, પ્રા. તુરચ?] ઘોડો

તુરીય વિં [સં] ચોથું (ર) નં ચોથો લાગ
(૩) બુઓ તુર્યાવસ્થા ૦પદ નં તુર્યાવસ્થાનું
પદ. -ચાતીત વિં ચોથી અવસ્થાને પસાર
કરી ગયેલું (ર) પું બ્રહ્મ, -ચાવસ્થા સીં
બુઓ તુર્યાવસ્થા

તુર્ક પું [ફા] બુઓ તુરક ંસ્તાન પું, નં,
તુર્ક લોકોનો દેશ -કી વિં તુર્કતુ, ને લગતુ
(ર) નં તુર્કસ્તાન (૩) સીં તુર્કી ભાષા.
-કી ચાલ [સરં મ.] ઘોડાની એક ચાલ
તુર્ચ વિં [સં] બુઓ તુરીય -ચર્ચ, -ચર્ચાવસ્થા
સીં [+ અવસ્થા] ચોથી અવસ્થા (અગ્રત, રવમ,
સુષુપ્તિ અને તુર્ચા) જેમા સમરત ભેદજ્ઞાનનો
નાશ થઈ આત્મા બ્રહ્મ બની જાય છે
(વેદાંત)

તુલના સીં [સં] સરખામણી. ૦ત્મક વિં
[+ આત્મક] 'કમ્પેરેટિવ' ૦વાચક વિં તુલના
ખતાવનારં. -વું સં કિં + તોલવુ

તુલ(-ળ)સી સીં [સં] એક વનસ્પતિ (ર)
તુલી ૦કચારો પું તુલસીનો ક્યારો ૦પત્ર
નં તુલસીનું પાકડું (ર) સહાર્મા બે પક્ષના
મત સરખા થતા મડાગાઠ ઊભી થાય, ત્યારે
પ્રમુખ જે મત આપી શકે છે તે મત;
'કારિટંગ વોટ'. ૦પાટિયાં નં ૦ ૦ વં બુઓ
તુલીપાટિયા. ૦ચિવાડુ પું તુલસીને વિંધુ
સાથે પરણવાની ક્રિયા (કારતક સુદ ૧૧)

તુલા સીં [સં.] ત્રાળવું, કાંટો (ર) સાતમી
રાશિ (૩) [લા] તુલના, સમાનતા (૪) બુઓ
તુલાદાન [-કરવાવી = તુલાદાન માટે પોતાની
ભારોભાર કોઈ કીમતી ચીજ ભેખાવવી] ૦દાન
નં પોતાની ભારોભાર વસ્તુ દાન. ૦સં પાત
પું સૂર્યને તુલા રાશિમા આવવાનો કાળ
(ત્યારે દિવસરાત સરખા થાય છે) -લિત
વિં તોળાયેલું; બરોબરીનું

તેજ ન૦ [સં તેજ, તેજસ્] પ્રકાશ (૨) પ્રભાવ,
પરાક્રમ (૩) પચમહાભૂતોમાંનું અગ્નિતત્ત્વ
[-પદ્યું=પ્રકાશ માત્રો (૨) શેઠમા બધાણુ
-મારડું=પ્રકાશણુ (૨) રૂઆળ પડેલો]

૦દાર પુ૦ તેજસ્વી

તેજશ્ચ સ્ત્રી૦ [ભુઓ તાજણ] ચપળ ઘોડી

તેજબળ ન૦ એક છોડ

તેજસ્વ ન૦ [સં] તેજનો ગુણ

તેજસ્વિતા સ્ત્રી૦ [સં.] તેજસ્વીપણુ

તેજસ્વિની વિ૦ સ્ત્રી૦ [સં] તેજસ્વી (૨) સ્ત્રી૦

તેજસ્વી સ્ત્રી (૩) ચાંદની રાત

તેજસ્વી વિ૦ [સં] પ્રકાશવાળુ (૨) પ્રભાવ-
શાળી, પરાક્રમી

તેજ પુ જ પુ૦ [સં] પ્રકાશનો સમૂહ - દગલો

તેજનો પુ૦ [ફા] તજ, લવિંગ ધ૦ ગરમ મસાલો

તેજબ પુ૦ [ફા] એસિદ - ખા વિ૦ તેજબને
લગતુ કે તેના જેવી અસરવાળુ

તેજબ (-પુ) વિ૦ [તેજ ઉપરથી] તેજવાળુ

તેજિત વિ૦ [સં] તેજયુક્ત (૨) ઉત્તેજિત

તેજિષ્ઠ વિ૦ [સં] તેજસ્વી

તેજ સ્ત્રી૦ [ફા] તેજસ્વિતા, ચળકાટ (૨)

ભાવ - ક્રિયતમા વધારો (૩) હોંશ, ઉત્સાહ,

સ્ફૂર્તિ (૪) ચકતી, આખાડી (૫) પુ૦ [ભુઓ

તાણ] ઘોડો, તેજ સ્વભાવનો ઘોડો (૬) વિ૦

તેજ ઝમ્મી સ્ત્રી૦ ભાવની ચઢીતર ઝહુ

વિ૦ તેજ, તેજવાળુ

તેજો- [સં તેજસ્] (સમાસના પૂર્વપદે, ઘોષ

વ્યજનાદિ શબ્દ પહેલાંનું અંગ) ઝગ પુ૦

તેજ - માનપ્રતિષ્ઠાનો ભગ ઝમય વિ૦

તેજસ્વી, તેજથી ભરેલું ઝમ ઠલ (-ગી) ન૦

તેજનું કુંઠાળુ ઝમૂર્તિ (-ત્તિ) વિ૦ તેજની

મૂર્તિ જેવું (૨) પુ૦ સૂર્ય ઝરાશિ પુ૦ તેજનો

રાશિ, તેજ પુજ ઝરૂપ ન૦ ઘ્રષ્ણ ઝવધ

પુ૦ તેજોભગ

તેટલુ વિ૦ ઝઠ, સખ્યા, અતર, જગા, સમય

વગેરેમાં અમુક તેટલું-અમુક બરાબર -લે

અં તેટલામા, તે વખતે, જગાએ, અતરે ધ૦

(૨) તેટલાથી -લામાં અં તેટલા વખતમાં,

દરમિયાન

તેઠ (તેઠ,) સ્ત્રી૦ [સં તટ, પ્રા તટ? સર૦ મ]

તટ, કાઠો (૨) બાણુ, તરફ (૩) [ચ] બાણુ કે

થાળીની બાણુ ત્યાં શાક ચટણી ધ૦ મુકાય

છે તે કે [લા] તે વસ્તુ

તેડું સં કિં [દે તેડ] નોતરવું (૨) [?]

[બાળકને] બિચકવું -કેડે બેસાડવું [તેડવા

જવું, તેડી લાવવું = લેવા - બોલાવવા જવું,

લઈ આવવું (જેમ કે, વહુને) તેડી જવું =

સાથે લઈ જવું] [કરનાર

તેડાબર વિ૦ [તેડું + ગર] તેડી લાવનાર, તેડા

તેડાતેડ સ્ત્રી૦ [તેડવું પરથી] ઉપરાઉપરી - ખૂબ

વાર તેડવું તે [બોલાવવું

તેડાવવું સંકિં 'તેડવું'નું પ્રેરક (૨) નોતરવું,

તેડું નં [તેડવું પરથી] નોતર, લેવા - બોલાવવા

આવવું તે [-આવવું = નોતર આવવું, લઈ

જવા આવવું -કરડું = નોતરડું, સાથે આવવા

કહેવું કે તેમ કહેવા માણસ મોકલવું]

ઝહકાર ન૦ હોકારીને બોલાવવું તે

તેણી (તે) સં [તે ઉપરથી] (ત્રીજો પુરુષ

એ૦ વ૦નુ સ્ત્રી૦ રૂપ બહુધા પારસીઓમા

વપરાય છે) ઝગમ, ઝમેર અં તે તરફ, તે

બાણુ ઝવાર અં તે વખતે

તેણે (તે) સં (તેની ત્રીજી વિભક્તિનું એ૦વ૦)

તેતર, ઝડો પુ૦ [સં તિતિ (-ત્તિ) ર, પ્રા તેત્તિ ર]

તીતર, એક નતવું પક્ષી

તેતાલી (-ગી) સ (તે) વિ૦ ભુઓ તે તાળીસ

તેત્રીસ વિ૦ [પ્રા તેત્રી (-ત્રી) સ, સં ત્રયર્થિશત]

'૩૩' -સો વિ૦ પુ૦ તેત્રીસની આલેના (ફકાળ)

તેથી, ઝકસીને અં [તેની ત્રીયા વિભક્તિ]

માટે, તે કારણે, તેટલા સાર

તેનાણુ અંકિં પાકવું, તૈયાર થવું

તેહું (તે) સં (તેનું ઝહી વિભક્તિનું એ૦વ૦)

તેપન (તે) વિ૦ [પ્રા તિપન, તેવન (મં ત્રિપવા-

શત)] 'પ૩', તેપન

તેમ (તે) અં [અપ તિમ] તે રીતે - પ્રમાણે

તેમણે (તે) સં (તેનું ત્રીજી વિભક્તિનું એ૦વ૦)

તેમહું (તે) સં (તેનું ઝહી વિભક્તિનું એ૦વ૦)

તેર વિ૦ [સં ત્રયોદશ, પ્રા તેર (૦સ)] '૧૩'.

૦તાંસળી સ્ત્રી૦ જેને પરસ્પર બાણુવહેવાર

નથી એવી જુદી જુદી જ્ઞાતિના લોકો. ૦મું
વિં કમમાં બાર પછીનું (૨) નં માણસના
મૃત્યુનો તેરમો દિવસ કે તે દિવસે કરોતો વરો
૦શ(-સ)(,) ૦શ૦પખવાડિયાની તેરમી તિથિ
તેરીખ સીં [અ તારીખ ?] બ્યાજ ગણવાનો
દિવસ (૨) બ્યાજનો દર. [-ચઢવી = બ્યાજ
વધ્યે જવું = દેવી = બ્યાજ આપવું -લેવી =
બ્યાજ લેવું]

તેરીખ સીં [સરં મ.] જુઓ તારીખ
તેરીમેરી સીં [હિં; સરં અપ. તેર + મેર]
ગાળાગાળી; તારીમારી [(સં. ૧૬૧૩ ?)
તેરો પું [‘તેર’ ઉપરથી] તેરની સાલનો ફકાળ
તેલ નં [સં તૈલ, પ્રા] તલ વગેરેમાંથી કઢાતો
ચીકણો પ્રવાહી પદાર્થ (૨) તેલમાં કાઢેલું સરવ
(૩) [લા.] અડઢાળો, દમ [-ઊંજવું = ઘસારાના
ભાગમાં તેલ પૂરવું -કાઢવું = ઢૂશ કાઢવી,
દમ કાઢવો (૨) સરવ કાઢવું -જેલું, તેલની
ધાર લેવી = પૂરી ચોકસાઈ કરવી -ધાલવું
= મરનાર પછીનો શોક વિધિસર છોડવો
(સીઓએ). -નીકળવું = ઢૂશ નીકળવી.
તેલપળી કરવી = જેમ તેમ કરીને ગુજરાન
ચલાવવું -પૂરવું = તેલ મૂકવું -આજવું કેલરવું.
-રેકાવું = ફાળ પડવી (૨) અડખાઈ થવી.
તેલમાં માખ ખૂડવી = શરમાઈ -સકાચાઈ
જવું. ૦જી સીં = તેલીની સી, ધાચણ ૦દાણી
પું ૦ખંવંતેલી બિયા = લાણુ વિં તેલવાળુ,
તેલથી ચીકણું બનેલું

તેલ(-જી)યુ સીં તેલગણના લોકોની ભાષા
તેલંગણુ પું [પ્રા તેલંગ (સં. તૈલંગ)] (સ.)
ઓરિસાથી દક્ષિણના સમુદ્રકિનારા પરના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ, આદ્ર દેશ
તેલ્લાં નં ૦ખંવં [‘તેલ’ ઉપરથી] નવરાતરના
દિવસમાં તેલની કરી પાળી કરવાનું ત્રણ
ઉપવાસનું મત

તેલિયું વિં [‘તેલ’ ઉપરથી] તેલવાળું, તેલથી
ચીકણું -યા ચક્કી સીં તેલ કાઢવાની
ચક્કી-મિલ -યા બાવા નં એક નવનું
પખી -ચો રાત્રી પું તેલથી નાહનાર -
તેલથી તરબોળ વગેરે પહેરનાર અને તેલમાં

ભેઈ ગુજરેલી વાત કહેનારો -તાંત્રિક
તેલી વિં [‘તેલ’ ઉપરથી] તેલવાળું; તેલિયું (૨)
પું ધાચી (૩) એક અટક

તેલુયુ સીં જુઓ તેલયુ [ઝૂમયુ
તેલું નં જુઓ તેલા (૨) [‘તેલ’ પરથી] ત્રણનું
તેવડું વિં [અપ. તેવઢ, સરં મ તેવઢા, -ઢા]
તેના જેવડું -તેવડું વિં તેવડું તેવડું,
સરખેસરખું

તેવરો પું [હિં. તેવરા] સગીતનો એક તાલ
તે વાર(-રે) અં તે સમયે-પ્રસંગે, ત્યારે
તેવીસ વિં [પ્રા. તેવીસ (સં ત્રયોવિંશતિ)]

૨૩; ત્રેવીસ -સા પું ૦ખંવં ત્રેવીસા
તેલું (૧) વિં [સં તદ્ + વત્, સરં પ્રા.
તેવું (૦ઈ), અપ. તેહ, મ. તેવિ (-વી)] અમુકને
મળતું, અમુક જેવું. -વામાં અં તે વખતે.
-વે અં તે સમયે, ત્યારે (૫.)

તેસઠ (તે) વિં [પ્રા તેસઠિ (સં ત્રિષઠિ)]
‘૬૩’, તેસઠ

તેલ સં [સરં અપં = તેલું] (૫) તે
તે (તે) સં (‘તું’ ત્રીજી વિભક્તિ, એં વં)
તેંગણ પું, નં એક ઘરેણું

તેંતાલી(-ળી)સ (તેં) વિં [પ્રા તેંતાલીસ
(સં ત્રિચત્વાર્શિચત્)] ‘૪૩’

તેંસઠ (તેં) વિં જુઓ તેસઠ [(૩) તેજરવી
તેજસ વિં [સં] તેજ સંબધી (૨) તેજનું બનેલું
તૈયાર વિં [અ] રત્ન કરવા કે ઉપયોગમાં લેવા
યોગ્ય, પરિપૂર્ણતાએ પહોંચેલું, તરત હાજર
કરાય કે કામ કે એવી સ્થિતિવાળું (૨)
સજ્જ, તૃપ્ત -રી સીં તરપરતા; સજ્જ હોવું
તે. [(માલ) તૈયારીમાં લઈ જવો = ઉતાર-
ઓની ગાડીમાં લગેજ કરવો]

તૈલ નં [સં.] તેલ. -લાલ્યંગ પું [+ અમ્યંગ]
શરીરે તેલ ચોળવું તે. -ક્કી વિં તેલવાળું (૨)
ચીકણું (૩) પું તેલી, ધાચી

તૈલગ (૦જી) પું [સં.] તેલગણ; પ્રાચીન તૈલગદેશ
તૈલગી વિં તૈલગ દેશને લગતું

તૈથે અં (કા) તઈ, ત્યારે, તો પછી
તો અં [સં તદા, પ્રા. તો; સરં મ. તોં,
હિં] (‘જે’ સાથે કે એકલું, શરતી વાક્યમાં

વપરાય છે) ઉદાં એ આવશે, તો જઈશુ (૨)
[સં તુ] 'તોપણ'ના અર્થમાં ઉદાં હુ તો
જઈશ (તું નહીં આવે તોપણ) (૩) [સરં
પ્રા ત્યો, તો] 'તો પછી' ના અર્થમાં ઉદાં
તો ના! (૪) 'ખીબુ કાંઈ નહીં, તો આટલું
તો' એ અર્થમાં ઉદાં ખાઓ તો ખરા, પાસે
તો આવ (પ) બાર મૂકવા માટે ઉદાં 'તુંગ્યો તો
નહીં જ' 'ખા તો ખરો.' [તો તો = તો (વિરોધ
આગ્રહ સૂચવે છે) તો પછી અંતો તો, ત્યારે]
તોઈ સ્ત્રીં [સરં હિં મ] વધ, કસબની કિનારી
તોક (તોં ?) સ્ત્રીં [જ. તૌક] ગળામાં નાખવાની
વજનદાર બેડી (૨) કોરા, હળપૂણી
તોકડું સંકિં [હિં] ઊંચકડું (૨) જોખ
તોકલ પું [જ. તવક્કુલ] ઈશ્વર પરની આરથા
તોકીર સ્ત્રીં [જ] આખર, ઇજાત
તોખમ નં, સ્ત્રીં + જુઓ તુખમ
તોખાર પું [દે તુલ્કાર, તોલ્કાર] ઘોડો
તોછડુ વિં [સં તુચ્છ] અસંખ્ય, ઉદત (૨)
દુક, ઓહુ - કાઈ સ્ત્રીં તોહડાપણ
તોજી (તો?) સ્ત્રીં [જ તૌજી] વિઘોટી, સાંધ
(૨) સાર, સંજ
તોટક પું [સં ત્રોટક, પ્રા તોટક] એક જ
તોટલું અંકિં ['તોટો' ઉપરથી] ખૂટી પડવું,
તોટો પડવો
તોટો પું ['વટલ' ઉપરથી (સં કુટ)] ખોટ;
ગુકસાન (૨) [જુઓ ટોટો] હરડિયો
તોહ પું ['તોહલ' ઉપરથી] નિકાલ, ફડાવો,
ફેસલો [-આણવો, -કરવો, -કાઠવો,
-પાડવો, -મૂકવો, -લાવવો] (૨) [સરં
મ] સોગડમાં સામાની સોગડી પહેલી મારવામાં
આવે છે તે, કે જે પછી પોતાની સોગડી ઘરમાં
લઈ જઈ શકાય. [-પડવો = એ રીતે સોગડી
મરાય એવો હાવ પડવો] (૩) સ્ત્રીં [સં તોદ,
પ્રા] પગના માસલ ભાગમાં થતી પીડા
એક સ્ત્રીં તડએક, સમાધાન. એક સ્ત્રીં
તોડું ફોડવું તે
તોડબુદાર વિં તોડનાર
તોડવું સંકિં [સં, પ્રા તોડ] ભેડાયેલું કે
વળેલું યા લાગેલું હોય તેને ભેરવાપરીને

છૂટું કરવું જેમ કે ઝાડની ડાળ, કેરી આબેથી
તોડવી (૨) ચૂડવું, ચૂડીને અલગ લેવું,
ઉતારવું. જેમ કે ફૂલ, શાક ઇં (૩) ભાંગવું,
ફોડવું જેમ કે કાચ, લમણો, હાથ ઇં (૪)
અલગ બે ભાગ કરવા, ટુકડો કરી નાંખવો
જેમ કે વાળ, તાર, દોરો (૫) [લા] ભગ
કરવો, ભગાણ પાડવું જેમ કે, વચન, ત્રેતી
ઇં [તોડી નાખવું = ભાંગી નાંખવું (સખંધ
કે કાંઈ રચાવું કે રચાયું હોય તે) (૨) નાસી-
પાસ-વેરણેરણ કરી દેવું તોડી પાડવું =
તોડી નાંખવું, પાડી નાંખવું]
તોડી સ્ત્રીં [સરં મ] એક રાગિણી - ટોડી
(૨) નાનો તોડો - પગનું સાંકળું (છોકરીનું)
તોડેમ કોડે અં એકપગે
તોડો પું [સરં હિં, મ તોડા, દે તોડર]
ટોડો, પગનું સાંકળું (૨) હળર રૂપિયાની ચેલી
(૩) [જુઓ તોડવું] પૂણીઓ કાંતતાં પડેલો
ફોલો (૪) કાચુ તોડેલું ફળ (કેરી, ફોડુ વગેરે)
(૫) [જુઓ ટોડો] ટોલો (૬) મિનારો;
શિખર; કાંગરો (૭) વાવની ઉપરની દીવાલ (૮)
ચલતરમાં દીવાલની ભડાઈની દિશામાં મુકાલી
છેટ (દીવાલની લબાઈની દિશામાં મુકાલીને
'પટ્ટી' કહે છે) (૯) [જુઓ ટોટો] બૂકની
ભમગરી [બોલતાં જીભ ચોટવી
તોતલા(-ળા)નું અંકિં ['તોતલું' ઉપરથી]
તોતલું વિં [સરં હિં તોતલા, મ તોતરા(-ઝા),
રવં ?] બોલતાં તોતલાનું - કાપણું નં
તોતર ગી સ્ત્રીં [સરં હિં] એક ભતવું પક્ષી
તોતલું (-ળું) વિં જુઓ તોતલું (૨) અડધા
અને કાલા બોલ બોલતું
તોતળાવું અંકિં જુઓ તોતલાવું
તોતળું વિં જુઓ તોતલું, તોતલું
તોતાચરમી સ્ત્રીં [ફા] પોપટની આંખની જેમ
ફરી બેસવું તે, બદલાઈ જવું - સખંધ તોડી
નાખવો તે [તોસતાન
તોતિંગ વિં (કા.) બહુ મોટા કંડું, મોટું
તોતેર (તો) વિં [પ્રા તેવ(-કુ)ત્તરિ] '૭૩',
તોતિર
તોતો પું [ફા] પોપટ

તોદરી સ્ત્રીં [ફા; સરં હિં] કીવાલ પર ઊગલ
એક ભૂતું ફૂલ

તોપ સ્ત્રીં [તુર્કી] ઢાંગોળો ફેંકવાનું સાધન(ર)
[લા.] મોટી ગપ [-ચલાવવી = તોપ કામમા
લેવી, તોપ ફેડવી, તોપમારો કરવો (ર) ગપ
ફેલાવવી. -છોડવી = તોપ ફેડવી (ર) ગપ
લગાવવી (૩) [લા.] વાછૂટ કરવી. -ફેડવી =
તોપ સળગાવવી; તોપનો ગોળો મારવો(ર) [લા.]
ભારે કાઈ પરાક્રમ કરવું. -ભરવી = તોપમાં
ઢાંગોળો ભરી તે ફેડવા તૈયાર કરવી
-મારવી, -લગાવવી = તોપ ફેડવી, ગોળો
મારવો(ર) ગપ ઠોકવી] ૦ખાતું નં તોપ તથા
એનો સરંભમ રાખવાની જગા(ર) તોપ અને
એનો સરંભમ. ૦ગોળો પું તોપનો ગોળો
(ર) [લા.] મોટી ગપ [-છોડવો = તોપ ફેડવી,
તોપનો ગોળો મારવો (ર) ગપ ઠોકવી.] ૦ચી
પું તોપ ફેડનારો માણસ, ગોલ ઢાંગ(ર) [લા.]
ગમ્પી માણસ ૦મારો પું તોપના ગોળાનો
મારો ચલાવવો - ગોળા પર ગોળા છોડવા તે.
[-ચલાવવો = તોપના ગોળા ખૂબ છોડવા.]

તોપણ (તો) અં છતા, તેમ છતા, તથાપિ
તોફા વિં [અ. તુલ્કાહ] સર્વોત્તમ, સરસ; કીમતી
તોફાન નં [અ. તૂફાન] ભરતી, ધાધલ(ર) લડાઈ,
મારામારી. -ની વિં તોફાન કરનાર
તોફારી વિં ['તફારીક' પરથી] બેળસેળિયું;
પરચૂરણ, કુટકળ

તોખરો પું [ફા] ઘોડાને ચંદી ખવડાવવાની
ચામડાની કાથળી(ર) [લા.] રીસથી ચડેલું મો.
[-ઊતરવો = મો પરથી રીસ ફૂર થવી.
-ચડવો = રીસથી મો ચડવું. -ચડાવવો =
ઘોડાને મોએ તોખરો બાંધવો (ર) રીસથી
મો ચડાવવું.]

તોખા અં (ર) સ્ત્રીં [અ] 'હવે હવે યદ્ય' એવો
અર્થ બતાવતો ત્રાસ કે કટાણનો ઉડગાર.
[-પોકારવી = ત્રાસી જવું, કટાણવું.
-પોકારાવવી = ત્રાસી ભય એમ કત્વું]
૦ખત નં બળભેરીથી લખાવેલું ખત
તોખર નં [તિ.] ભાલા જેવું એક આયુધ (ર)
એક છદ્

તોય નં [સં.] પાણી, જળ. ૦જ નં પોયણું;
કમળ. ૦દ (-ધર) પું; નં વાહળ ૦(૦નિ)ધિ
પું સમુદ્ર

તોર (તો) પું [અ તોર? કે તુર્કી તોરહ =
બુલમી હુકમ ઉપરથી?] મિલજ, અહંકાર
(ર) સ્ત્રીં [દે તરિયા] તર, મલાઈ

તોર (તો) પું સાળનો ચોલર; તે ગોળ લાકડું
જેની પર કપડું વણાય તેમ વીંટાય છે

તોરણ નં [સં] મુખ્ય દરવાજો; કમાનવાળો
દરવાજો(ર) શોભા માટે બંધાતો કાગળ, પાન
વગેરેનો હાર. [તોરણે આવવું, તોરણે
ચઢવું = વરનું પરણવા ચોરીની નજીક આવી
પહોંચવું (ર) [લા.] કાઈ કામ તેની છેલ્લી
કોટીએ આવી પહોંચવું] ૦ઘોડો પું વરને
ઘોડો તોરણે આવે ત્યારે બારોટને અપાતો
એક લાગો

તોરત નં [જુઓ તોરાત] ચહુદીઓનું ધર્મ-
પુસ્તક, બાઇબલનો 'બુનો કરાર'

તોરાવાળો પું [જુઓ તોરો] લાવણી ગાનારો;
વરાવાળો (ર) માથે તોરાવાળો માણસ

તોરી (તો) વિં તોરવાળું, મિલજ (ર) સ્ત્રીં
તોર; મિલજ (૩) રીસ, ઝાંઝ

તોરી સ્ત્રીં કંસારીના જેવું એક છવડું (ર)
પું જુઓ વરી, ઘોડો

તોરું વિં તારું (૫)

તોરો પું [અ. તુરેહ] છોણું, પાલવ; શિરપેચ(ર)
પાઘડીનો કસબ(૩) ફૂલનો ગોટો - કલગી (૪)

[જુઓ વરો] લાવણીનો એક ભેદ

તોરો (તો) પું જુઓ તોર, મિલજ, હમામ
તોરોબમલો પું એક પક્ષી

તોલ પું, નં [સં] વજન(ર) વજન કરવાનું કાટલું
(૩) [લા.] કિંમત, કદર (જેમ કે તોલ કરવો,
થવો) (૪) ભારબોજ, વકર, પ્રતિષ્ઠા. ૦દાર

વિં વજનદાર, ભારે

તોલકું (તો) નં [જુઓ તોલું (-લકું)] માથું
તોલકી સ્ત્રીં [જુઓ તોલું] રાંધવાનું માટીનું

વાસણ (ર) રમણનમાં લઈ જવાની દેવતાની
હાલ્લી. -કું નં નાનું માટીનું વાસણ, હાંલું

(ર) ભિક્ષાપાન

તોલન નં, ના સ્ત્રીં [સં] + તોળવું તે (૨)
 દલના, સરખામણી [તોળવું]
 તોલ(-ળ)કું સંકિં [સં તુલ્, પ્રા તોલ] બુઓ
 તોલા(-ળા)ટ પું [તોળવું પરથી] તોળનારો,
 તોળવાનું કામ કરનારો [(૨) ધીનું પાટું]
 તોલુ નં [દે. તોલ(સં તુલ્)] દશ રોર વજન
 તોલુ, -લકુ (તો) નં [સં. તાલુકા] માથુ
 તોલે અં [તોલ] ઉપરથી સરખામણીમાં,
 દલનામાં, બરોબર
 તોલો પું [સં તોલ] રૂપિયાબાર
 તોરાખાનું નં [ફા તોશહ + જાનહ] બહાર,
 સામાન મૂકવાની જગ્યા
 તોપ પું [સં] સંતોષ. ઠું સંકિં સંતોષવું
 તોસ્તાન નં [ફા તોશહ + દાન પરથી] સરં
 મ તોસદાન, તોસ્તાન] કાઈ પણ મોટી-
 તોતિગ ચીજ કે ઘટના
 તોસદાન નં [ફા તોશદાન] હાથગોળો રાખવાની
 સિપાઈની ખલેથી (૨) ફક્તર, ભેસ્તાન
 તોળકુ સંકિં [બુઓ તોલવું] ભેખડું, વજન
 કરવું (૨) કિપાઈડું, કીચકડું (૩) દલના - વિચાર -
 કિમત કરવી [ફેરવી તોળવું = ખોલીને
 ફરી જુવું, ફેરવી વાળવું.]
 તોળા પું બુઓ દલા
 તોળાટ પું બુઓ તોલાટ - મધ્ય નં,
 -મજી સ્ત્રીં તોળવા - ભેખવાનું મહેનતાણુ
 તોતેર વિં [બુઓ તોતેર] '૭૩'
 તોરાત નં [હિન્દૂ તોરત] બુઓ તોરાત
 તોલીદ સ્ત્રીં [જ] (ધંધરડું) એકપણ
 ત્યજા વિં [સં] તળયેલું - ક્તા વિં સ્ત્રીં
 તળયેલી (૨) સ્ત્રીં પતિએ તનેલી સ્ત્રી
 ત્યજવું સંકિં [સં ત્યજ] તજવું, છોડવું,
 ત્યાગ કરવો
 ત્યમ અં (પ.) બુઓ તેમ, તે પ્રમાણે
 ત્યહાં અં (પ) બુઓ ત્યાં
 ત્યામ પું [સં] તજવાની ક્રિયા (૨) સંન્યાસ (૩)
 દાન (૪) લગાડિ પ્રસંગે અપાતો બારોટનો લાગો,
 તાગ ંપ્રધાન વિં ત્યાગ જેમાં પ્રધાન છે તેવું
 ભૂતિ સ્ત્રીં ત્યાગની ભૂતિ રૂપ આણસ (૨)
 [લા] હિંદુ વિપવા ંવું સંકિં બુઓ

ત્યજવું, ંશીલ વિં દાનશીલ - ગી વિં
 ત્યાગ કરનાર (૨) પું સંન્યાસી (૩) દાતા
 ત્યાન્ય વિં [સં] તજવા યોગ્ય કે તથા શકાય તેવું
 ત્યાર કેડે, ત્યાર પછી અં તે વખત પછી
 ત્યારથી અં તે વખતથી
 ત્યારે અં [બુઓ તે વારે] તે વખતે (૨) તે
 સ્થિતિમાં, તો પછી ['ટડ']
 ત્યારી(-રી) વિં [પ્રા તેયાસીર(સં જ્યસીતિ)]
 - ત્યાં (') અં તે ઠંકાણે (૨) તે સંભોગમાં,
 ંકણે(-ણીયે) અં ત્યાં (કિ ગુજરાત) ત્યાં
 તો અં એટલામાં તો, એટલું થયું તેટલામાં
 તો ત્યાં સુધી, લગી અં તે સ્થાન,
 સમય કે સંભોગ સુધી
 ત્રગણુ વિં ત્રણ ગણુ
 ત્રચકો પું [સરં તરકચો, ત્રસકો (ફા
 તર્ક = છેલ્લું + વેદ ?] (કા) પ્રવાહીનો
 કાષ પડે તેવા ભેસ્થી લોડેલો છાંટો
 ત્રટ(-ટ) પું + તટ
 ત્રણુ વિં [સં ત્રીણિ] '૩' [-પાયાલું = ઠંકાણા
 વિનાનું, ગાંડું. -ટકાનું, બદામનું = ત્રણ,
 લેખા વિનાનું] ંપગી સ્ત્રીં બે જણે પોતાનો
 એકેક પગ સાથે બાંધી દોડવાની રમત - જુક
 વિં આશરે ત્રણ
 ત્રપત્રપત્રું વિં [રવં] તરબોળ, ટપકડું, ત્રસત્રસત
 ત્રપા સ્ત્રીં [સં] લાલ, શરમ
 ત્રમજટ, ત્રમજીક અં પુકળ, ધોધમાર
 (વરસવું) (૨) સ્ત્રીં ઝડી
 ત્રમાણું વિં તમણુ, ત્રગણું
 ત્રય વિં [સં] ત્રણ (૨) નં ત્રણનો સમૂહ
 -યાનન પું [+ ધાનન] (સ) ત્રણ મુખ-
 વાળા - દ્વાત્રેય - ચી સ્ત્રીં [સં] ત્રણનું નૂય
 (૨) ઝડું, સામ અને ચણુર એ ત્રણ વેદનો
 સમૂહ - યોદશ વિં [સં] '૧૩' - યોદશા
 (-શી) સ્ત્રીં તેરશ
 ત્રવડ નં [સં ત્રિ + વર્ત્તમ્] બુઓ ત્રિવેટા
 ત્રવાડી પું [ત્રિ + વેદ ઉપરથી] ત્રિવેદી,
 એક અટક [પ્રાણીઓનો સમૂહ
 ત્રસ વિં [સં] જગમ, ચલ (૨) નં વન (૩) ત્રસ
 ત્રસકો પું છટો, કબોટા (૨) ફાટ, ચીરો (૩)
 ત્રિસાસો (૪) ત્રિસાસ, જપ

ત્રસત્રસવું અંકિં (કા.) ઝરવું, નીતરવું, વરસવું
 ત્રસરેણુ નં [સં.] અણુ, પ્રકાશમાં ઊંડતું
 દેખાતું રજકણ
 ત્રસિંગ પુ. (કા.) સિંહ
 ત્રસ્ત વિ. [સં.] ઠરેલું, બડકેલું (ર) બીકણ
 ત્રંબક પુ. [સં.] જુઓ ત્રંબક
 ત્રંબાળું વિ. [‘તામ્ર’ ઉપરથી] તાબાનું (ર)
 [‘ત્રબક’ ઉપરથી] ત્રબકનું (૩) નં મહાદેવે
 જનકને આપેલું અને રામે ભાગેલું ધતુચ (૪)
 એક જાતનું વાદ્ય [ત્રિ સોયો
 ત્રાક સ્ત્રી. [સં. તર્કી] જેના પર સૂતર કાઢાય છે
 ત્રાગ, ઠોડો પુ. [‘ત્રાક’ ઉપરથી] તાગડો, તાતણો
 ત્રાગડ વિ. (ર) પું. સોનીની એક જાત
 ત્રાગડું નં [‘ત્રાક’ ઉપરથી] તળેલી વસ્તુ
 પેણીમાંથી કાઢવાનું એક ઓળર, સોયો
 ત્રાગડો પુ. તાંતણો, તણ (ર) જોનાઈ (૩) વળ
 દેવાની ફરકડી [તાગ] તાગ લેવો
 ત્રાગણું સં. કિં (કા) ત્રાય કરવું (ર) [જુઓ
 ત્રાયું નં [‘ત્રાય’ ઉપરથી] બીજાને ઠેકાણે
 લાવવા પોતાના ઉપર કરેલી જબરદસ્તી (ર)
 હંક; છઠ્ઠ -ગાળું વિ. ત્રાય કરનાર
 ત્રાગો પુ. જુઓ ત્રાગડો
 ત્રાજવું નં [‘ત્રાજા’ ઉપરથી] જુઓ ત્રાજૂડું [-ઉંચું
 ચઢવું = વધવું, બઢતી થવી -નીચું નમવું
 = લાલ થવો, આબાદીના દિવસો આવવા.
 -ભારે થવું = અભિમાન આવવું ત્રાજવાં
 દૂં પાવવાં = ધૂંણાં ધૂંણવાં.]
 ત્રાજૂડું નં જોખવાનું જે પક્ષાવાળું સાધન;
 ત્રાજવું (ર) શરીર ઉપર ધૂંણવેલું ધૂંણુ -ડી
 સ્ત્રી. નાનાં ત્રાજવા
 ત્રાટક પુ. [સં.] તાકીને એક જ સ્થાને જોઈ
 ચિત્ત એકાગ્ર કરવાની યોગીની એક ક્રિયા
 ત્રાટકવું અંકિં [‘ત્રાટક’ કે ‘ત્રાડ’ ઉપરથી]
 (કા) અણધાર્યો ધસારો કરવો, છપો મારવો
 ત્રાટી સ્ત્રી, -ડું નં [જુઓ તટી] તાટું,
 કામડાનો પડદો, ટટી
 ત્રાડ (ત્રા) સ્ત્રી. [સરં મ ત્રાહટ્ટે] મોટી
 બૂમ, ગર્જના (નાખવી, પાડવી). ૦ન
 નં ત્રાડવું તે

ત્રાડવું (ત્રા) અં. કિં ગર્જના કરવી
 ત્રાડો પું. જુઓ તાડો
 ત્રાણુ નં [સં.] રક્ષણ, બચાવ (ર) શરણ
 ત્રાણુ(-ણુ) વિ. [પ્રા. તેજહ્ (સં. ત્રિજવતિ)]
 ત્રાણુ-‘હૃ’
 ત્રાતા પું. [સં.] રક્ષણ કરનાર; બચાવનાર
 ત્રાપક સ્ત્રી. (કા) અકરાંતિયાપણું
 ત્રાપો પુ. જુઓ તરપો
 ત્રાયમાણુ(-ન) નં [સં.] એક વનરપતિ-વેલ
 ત્રાસ પું. [સં.] જુલમ (ર) પજવણી; કંટાળો (૩)
 કમકમાટી (૪) ધાક, બીક. [-આપવો,
 ઉપભવવો, કરવો, દેવો = જુલમ કરવો;
 સંતાપવું, હેરાન કરવું, પજવવું. -પામવું =
 હેરાન થવું, ત્રાસવું -વતવો = જુલમ થવો]
 ઠંદાયક, ઠંદાઈ વિ. ત્રાસ આપનાર.
 ઠવાઈ પું. ત્રાસ ફેલાય એમ કરવાથી ફવાય
 છે એવો રાજકીય મત, ‘દેરરિઝમ’. ઠવાઈ
 પું. તે મતમાં માનનાર. ઠવું અંકિં ત્રાસ
 પામવું, કંટાળવું (ર) બીલું
 ત્રાસું વિ. [જુઓ ત્રાસુ] તિરકસ; વાકું
 ત્રાહિ અં. (ર) સ્ત્રી. [સં.] ‘રક્ષણ કરો -
 બચાવો’ એવો ઉદ્દગાર. [ત્રાહિ = બચાવો.
 બચાવો! ત્રાહ ત્રાહ, એવો ઉદ્દગાર] ૦ત્રામ
 શંખ ૦ ‘ત્રામ’ રક્ષણ કરો’ એવો ઉદ્દગાર
 ત્રાહિત વિ. [સરં મ તિરાહીત, તિહારીત]
 અભય (ર) તટસ્થ (૩) પું. ત્રાહિત આદમી
 ત્રાહિ અં. (ર) સ્ત્રી. જુઓ ત્રાહિ. [ત્રાહિ =
 ત્રાહિ ત્રાહિ. -પોકારવી = ત્રાસી જવું.
 -પોકારાવી = ભારે ત્રાસ વર્તાવવો]
 ત્રાખટ વિ. [સં. ત્રાખ ઉપરથી] તાંબાનું (ર) નં
 તાંબાનું પાત્ર, ત્રાસ
 ત્રાંચું નં [સં. ત્રાચ] જુઓ તાંચુ
 ત્રાંસ પું. ત્રાસાપણુ, વાકું (ર) કાસ, કાસો (૩)
 વજન, કાટલું (૪) તાંબાની રકાબી, ત્રાસક.
 [-દેવો = કાસો દેવો (ર) છેલ્લું દેવો] -સિયો
 પું. જુઓ ત્રાસ (ર) જુઓ ત્રાંસિયો. -સું
 વિ. [સં. ત્ર્યસ?] વાકું; કંટારા
 ત્રિ વિ. [સં.] ત્રણ. ૦ક નં ત્રણનો સમુદાય
 ૦કંડ નં સૂકું મરી અને પીપરનું ચૂર્ણ.

૦કમ પુ. (સ) જુઓ ત્રિકમ
ત્રિકાલ(-ળ) પુ. [સં] ભૂત, ભવિષ્ય અને
વર્તમાન એ ત્રણે કાળ(ર) સવાર, બપોર અને
સાંજ એ ત્રણે સમય ઝૂક(-જાની) વિ. ભૂત,
ભવિષ્ય અને વર્તમાન ત્રણે કાળનું જ્ઞાન
ધરાવનારું ૦૬૨૧િ વિ. ત્રણ કાળને ઈશકનાર,
ત્રિકાળજ્ઞાની -લાખાધ(-ધિત) વિ. [+
અવાધ(-ધિત)] ત્રણે કાલથી અખાધ એવું;
કાલાતીત

ત્રિકાંઠ વિ. [સં] ત્રણ કાંઠ-વિભાગવાળું
ત્રિકૂટ વિ. [સં] ત્રણ શિખરવાળું -ટાચળ
પુ. (સ) લકામાં આવેલો એક પર્વત
ત્રિકોણ પુ. [સં] ત્રણ ખૂણવાળી આકૃતિ(ર)
વિ. ત્રણ ખૂણવાળું ૦મિતિ સ્ત્રી. ત્રિકોણનું
ગણિત, 'ટ્રિગોનોમેટ્રી' (ગ) -જુકાર વિ.
[+ આકાર] ત્રિકોણ -જુકૃતિ વિ.
[+ આકૃતિ] ત્રિકોણના આકારનું (ર) સ્ત્રી.
ત્રિકોણ આકૃતિ

ત્રિભુજિયુ વિ. ત્રણ ખૂણવાળું, ત્રિકોણકાર
ત્રિગણ પુ. [સં] સસારી જીવનના ત્રણ
પુરુષાર્થ ધર્મ, અર્થ અને કામ, ત્રિવર્ગ
ત્રિગત પુ. [સં] (સ) પાળખના એક પ્રદેશનું
પ્રાચીન નામ

ત્રિગુણ વિ. [સં] ત્રણ ગણ, ત્રેવડુ(ર) પુ. ૦૫૦
વ. સત્, રજ અને તમ એ ત્રણ ગુણો -જુ
સ્ત્રી. માયા(વેદાંતમાં) -જુ. ત્મક, -જુ વિ.
ત્રિગુણનું બનેલું

ત્રિઘાતપદી સ્ત્રી. [સં] ત્રણ ઘાત સુધીના પદવાળી
રકમ, 'ક્યૂબિક એક્સ્પ્રેશન' (ગ.)

ત્રિજગત ન. ૦, ત્રિજગતી સ્ત્રી. [સં] ત્રણે
દુનિયા (સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ)

ત્રિજટા સ્ત્રી. [સં] (સ) અરોકવનમાં સીતાની
ચોક્કી કરનારી રાક્ષસી

ત્રિજ્યા સ્ત્રી. [સં] વર્તુલના મધ્યબિંદુથી પરિધના
કોઈ બિંદુ સુધીની સુરેખા કે તેનું અંતર,
'રેડિયસ'(ગ.) ૦૬૫ પુ. મધ્યબિંદુ આગળ
ત્રિજ્યાને વડાચાપથી થતો ખૂણો, 'રેડિયન'(ગ.)

ત્રિતાપ પુ. ૦ ૫૦ વ. [સં] જુઓ ત્રિપત્ર
ત્રિતાલ પુ. [સં] સંગીતનો એક તાલ

ત્રિદશ પુ. [સં] દેવ

ત્રિદ ૬ પુ. ૦, નં. [સં] વાગ્દ, મનો ૬ અને
કાયા ૬ એ ત્રણ સયમ ધારણ કર્યાની
નિરાનીરૂપ સન્યાસીનો ૬૬ -ડી પુ. ત્રિદ ૬
ધારણ કરનાર, સન્યાસી

ત્રિદોષ પુ. [સં] વાત, પિત્ત અને કફ એ ત્રણ
દોષના પ્રકાપથી થતો રોગ, સનેપાત ૦૫
વિ. ત્રિદોષમાંથી થયેલું [-શિવ

ત્રિદશ પુ. [સં] (સ.) ત્રિનેત્ર, ત્રણ આંખવાળા
ત્રિધા અ. [સં] ત્રણ પ્રકારે, ત્રેધા

ત્રિનયન, ત્રિનેત્ર પુ. [સં] (સ) મહાદેવ

ત્રિપક્ષી નં. [ત્રિ+પક્ષ] ત્રણ પખવાડિયાં બાદ
મરનાર પાછળ કરવાનું શ્રાદ્ધ

ત્રિપથ પુ. ૦ ૫૦ વ. [સં] સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને
પાતાલ (ર) નં. ત્રણ રસ્તા જ્યાં મળે એ
સ્થળ ૦ગા સ્ત્રી. [સં] (સ) ગંગા

ત્રિપદા સ્ત્રી. [સં] એક ૭૬

ત્રિપદી સ્ત્રી. [સં] ત્રણ પાયાની થોડી, ત્રિપાદ
(ર) એક ૭૬ (૩) હાથીનું પલાણ બાધવાનું
દોરડું (૪) વિ. ત્રણ પગ કે પદવાળું

ત્રિપરિમાણ નં. [સં] લબાઈ, પહોળાઈ અને
ઊંચાઈ કે જાડાઈ એ ત્રણ માપ જે દરેક
પદાર્થને હોય તે, 'ત્રી ઠાઈમેન્સ-સ' (ગ.)

ત્રિપાદ સ્ત્રી. [ત્રિ+પાદ] ત્રિપદી, ત્રણ પાયાની
થોડી, ટિપાઈ

ત્રિપાદી પુ. [સં] વેદનો પાઠ કરવાની સહિતા,
પદ અને ક્રમ એ ત્રણે રીતો ભજનારો બ્રાહ્મણ
(ર) એક અડક

ત્રિપાદ વિ. [સં] ત્રણ પગવાળું

ત્રિપિટક પુ. [સં] સુત્ર, વિનય અને અભિધર્મ
એ ત્રણ પ્રકારના બૌદ્ધ ગ્રંથોનો સમૂહ

ત્રિપુટ વિ. [સં] ત્રણ પુટવાળું -ટી સ્ત્રી.
ત્રણનો સમૂહ, ત્રિક

ત્રિપુર નં. [સં] મયે રાક્ષસો માટે આકારા,
અંતરિક્ષ અને પૃથ્વી ઉપર બાંધેલાં સેના,
ચાંદી અને લોખંડનાં ત્રણ શહેર (ર) પું.
(સ) શિવે મારેલો એક રાક્ષસ -રારિ પુ.
[+સં અરિ] (સ) શિવ
ત્રિપુટ, -ટુ(૦ક) નં. [સં] ત્રણ લીટીનું તિલક

ત્રિકલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં.] હરકા, બહેકાં ને
આમળાંતું ચૂર્ણ-એક ઔષધિ
ત્રિકણું વિં નણ કળા-પાતાંવાણુ
ત્રિભંગ(-ળા) વિં [સં.] તણ ઠેકાણે વળેલું
(૨) પું એક ઇંદ
ત્રિભાગણું સંકિં નણ સરખા ભાગ કરવા
ત્રિભાજક વિં ત્રિભાગનાર (૨) 'દ્વાધસેકટર'(ગ.)
ત્રિભુંજ પું, નં [સં.] ત્રિકાણ
ત્રિભુવન નં [સં.] સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને પાતાળ
એ ત્રણે ભુવન-લોકં ંપતિ પું(સ.)શિવ
(૨) ઇંદ્ર
ત્રિભેટો પું બ્યાં તણ રરતા મળે તે જગા, ત્રિપથ
ત્રિભોમ સ્ત્રીં [ત્રિ+મૂમિ] ત્રિભુવન, સ્વર્ગ,
મૃત્યુ અને પાતાળ
ત્રિભોયું નં [ત્રિ+મૂમિ-ભોય] + ત્રીજો માળ
ત્રિભૂતિ(-તિ) સ્ત્રીં [સં.] પ્રકાશ, વિંધુ અને
મહેશતું ત્રિક
ત્રિયા સ્ત્રીં [સં] સ્ત્રી, સરં હિં.] સ્ત્રી ૦રાજ્ય
નં સ્ત્રીઓનું રાજ (જુઓ કામરૂ) (૨) સ્ત્રીનું
ચલણ હેલુ તે
ત્રિયામા સ્ત્રીં [સં] રાત્રી
ત્રિરંગી વિં નણ રંગતું (૨) પું સરેહ, લીલો
અને કેસરી એ તણ રંગવાળો રાષ્ટ્રધ્વજ
ત્રિરાશિ સ્ત્રીં [સં.] આપેલી તણ સ પ્યા કે
રાશિ યા ૫૬ ઉપરથી ચોથી સ પ્યા કે ૫૬
કાઢવાની રીત (ગ). [-મ્હાંડવી = હાખલા
કે હિસાબને તણ પડામા ગોઠવી ત્રિરાશીની રીતે
ગણેલો, ત્રિરાશીની રીતે ગણતરી કરવી.]
ત્રિક્ષિગી વિં [સં. ત્રિક્ષિંગિ] (બ્યા.) તણ લિગવાણુ
(વિશેષણ) [પું ઇંદ્ર (૨) શિવ
ત્રિલોક પું, -કી સ્ત્રીં [સં.] ત્રિભુવન. ૦નાથ
ત્રિલોચન પું [સં] (સં.) શિવ
ત્રિવટ પું [મ.] ત્રિતાલ
ત્રિવર્ષ પું [સં] ત્રણનો સમૂહ. ધર્મ, અર્થ
અને કામ (૨) ક્ષય, રિયતિ અને વૃદ્ધિ (૩)
સંગીતમા એક અલકાર
ત્રિવર્ણ પું [સં] સંગીતમાં એક અલકાર
-હૂર્ણ વિં નણ રંગનું, ત્રિરંગી
ત્રિવલિ(-લી) સ્ત્રીં [સં.] પેટ ઉપર પડતી

તણ વલિ-વાટા કે કરચલી
ત્રિવિક્રમ પું [સં] (સં.) વિંધુ
ત્રિવિધ વિં [સં] તણ પ્રકારનું
ત્રિવેણી(-ળી) સ્ત્રીં [સં] ગંગા, યમુના અને
સરસ્વતી (૨) તેમનો બ્યાં સંગમ થાય છે તે
ધામ-પ્રયાગ (૩) ઇંદિ, પિંગલા અને સુવમ્ણા
એ તણ નાડીઓનો સમુદાય (૪) શ્રી રાગની
એક રાગણી. ૦સંગમ પું જુઓ ત્રિવેણી
૧ અને ૨ [અડક, તરવાડી
ત્રિવેલી પું [સં.] તણ વેદ ભણનારો (૨) એક
ત્રિશંકુ પું [સં.] (સ.) અયોધ્યાનો રાજા;
હરિશ્ચંદ્રનો બાપ [ત્રિશંકુની રિયતિ, દશા
= અધવચ-અંતરિયાળ લટકી રહેતું તે, નહીં
અહીંનું, નહીં ત્યાંનું એવી રિયતિ.]
ત્રિશિખ નં [સં.] ત્રિશલ (૨) (તણ ટોચવાળો)
તાજ; મુગટ, કલગી (૩) કોણી અને ખભા
વચ્ચેનો હાથનો એક સ્નાયુ, 'દ્વાધસેપ'
ત્રિશિર નં [સં.] જુઓ ત્રિશિખ ૧, ૨-૨૧ પું
(સં.) રામે મારેલો એક રાક્ષસ
ત્રિશૂલ(-ળ) નં [સં] તણ અણીઓ-કળા-
વાણુ એક હથિયાર. ૦પાણુ(-ણ) પું
(સં) હાથમાં ત્રિશૂલવાળા-શિવ
ત્રિશુભ પું [સં] એક ઇંદ
ત્રિસંધ્યા સ્ત્રીં [ત્રિ+સંધ્યા] સવાર, બપોર અને
સાંજ એ ત્રણે સમયનો સંધિકાળ કે તે વેળા
કરાતો સંધ્યાવિધિ
ત્રિસેંચિયા (સેં) પું [ત્રિ+સેંચી] એક ધરેણું
-દામણી [એ તણ ખામ
ત્રિસ્થલી(-ળી) સ્ત્રીં [સં] કાશી, પ્રયાગ, ગયા
ત્રિસ્વર વિં [સં] તણ સ્વરવાણું
ત્રીજ સ્ત્રીં [સં. ત્રીતીયા] ત્રીજ, ૫ખવાડિયાની
ત્રીજ તિથિ [પછીનું
ત્રીજું વિં [સં. ત્રીતીય] ત્રીજું, કંમમાં ખીભ
ત્રીક સ્ત્રીં પીડા, દુખ
ત્રીરા(-સ) વિં જુઓ ત્રીસ -શા(-સા)
પું ૦૫૦૫૦ ૩૦ X ૧ થી ૧૦ નો ઘડિયો
ત્રુટ સ્ત્રીં ત્રુટી ૦લું અંકિં [સં] ત્રુટ ત્રુટ.
-ટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સં.] ઊણપ, ખામી, દોષ -ટો
પું તોટો, ખોટ

ત્રુઠાવણુ સંકિં 'ત્રૂઠવું'નું પ્રેરક
ત્રૂઠી સ્ત્રીં [ભુઓ ત્રુઠાઈ, અથવા રવં] કૃષ્ણને
વચાહવાનું એક વાઘ [પ્રસન્ન થવું
ત્રૂઠુ અંકિં [પ્રા ત્રુઠુ, સં ત્રુઠુ ઉપરથી] ત્રૂઠવું,
ત્રેખડ સ્ત્રીં (ર) નં ભુઓ તેખડ -૬(-કું)
નં ભુઓ તેખડ [ખીને યુગ
ત્રેતા, વ્યુગ પું [સં] ચાર યુગો પૈકીનો
ત્રેધા સ્ત્રીં [સરં મ ત્રેધા = ધાંધળ] હમ, ભેર
(ર) અં [સં] ત્રિધા, ત્રણ રીતે
ત્રેપન (ત્રે) વિં [ભુઓ તેપન] 'પ૩'
ત્રેણુ નં [ત્રિ ઉપરથી] ત્રણ વાઘણનો સમૂહ
ત્રેવડી વિં સ્ત્રીં [ત્રેવડુ' ઉપરથી, સરં મ]
ત્રણ કઠોળની ભેગી (હાળ)
ત્રેવડ સ્ત્રીં કરકસર (ર) તજવીજ, ગોઠવણ
[-હોવી, મળવી = કરકસરની આવડ કે
વલણ હોવું ('તેને એ વાતની ત્રેવડ જ ન
મળે - નથી')] ૦વું સં કિં ત્રેવડ કરવી
(ર) વિસાતમા લેવું, ત્રણ ત્રણ વાર - બરાબર
વિચારવું -હિયુ વિં ત્રેવડવાળું -હિયો
પું ત્રેવડથી યોજના-ગોઠવણ કરનારો આદમી
ત્રેવડુ વિં [ત્રિ + વડ (વટ)] ત્રણ પડવાળું (ર)
ત્રણ ગણ, તેવડુ (૩) ત્રણ ભતવું
ત્રેવીશ(-સ) વિં ભુઓ તેવીસ -શા(-સા)
૨૩×૧ થી ૧૦નો ગડિયો, તેવીસા
ત્રેસઠ (ત્રે) વિં ભુઓ તેસઠ
ત્રેહ (ત્રે) પું વરસાદનું પાણી છીડે જમીનમાં
પહોચવું [-પુરાવો = બલીવાર આવવો,
બરકત આવવી] ૦રજપૂત = ખરો રજપૂત
ત્રેહેકત સ્ત્રીં + અજ પો, ચેન ન પડવું તે
ત્રેહેક(-કા)વુ અં કિં + ફાટ ફાટ થવું; ભેર
કરવું (ર) ચેન ન પડવું
ત્રેકાલિક વિં [સં] ત્રિકાલનું, -ને લગત

ત્રેચુર્ય નં [સં] માયાના ત્રણ શુભોના સમૂહ
ત્રેત નં [સં] ત્રણનો સમૂહ, ત્રિક
ત્રેમાસિક વિં [સં] ત્રણ ત્રણ મહિને આવતું
-થતુ (ર) નં ૬૨ ત્રીજે મહિને નીકળતું છાપુ
ત્રેરાશિક નં [સં] ભુઓ ત્રિરાશિ
ત્રેલોક્ય નં [સં] ત્રિલોક - ત્રણ લોકનો સમુદાય
ત્રેવર્ણિક વિં [સં] બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને
વૈશ્ય એ ત્રણ વર્ણનું, -ને લગતું
ત્રોટક નં [સં] નાટકનો એક પ્રકાર
ત્રોટી સ્ત્રીં કમ્બરનો પટો(ર)કાનનું એક ઘરેણું
ત્રોટવુ સં કિં ભુઓ તોટવું
ત્રોતારુ વિં ત્રણ તારવાળું -રી સ્ત્રીં ત્રણ
તારવાળું વાઘ [છેલું
ત્રોટવુ સંકિં [સં ત્રુફ = ઈલા કરવી] (છૂલણ)
ત્રોફો પું સોપારીનો ડોઢો
ત્રોલું અં કિં સરીરે ફૂશ - ફૂળળુ થવું (ર)
ત્રોલું, તરવાલું, ગર્ભ પાત થવો (પશુનો)
ત્ર્યહિક વિં [સં] ત્રણ ત્રણ દિવસે પ્રકટ થતું (પત્ર)
ત્ર્યબક પું [સં] (સ) ત્રણ નેત્રવાળા - શિવ
-ત્વ [સં] વિશેષણ પરથી ભાવવાચક નં
નામ બનાવતો પ્રત્યય જેમ કે, જડત્વ
ત્વક(-ગ) સ્ત્રીં [સં] ચામડી, ત્વચા -ગિ દ્રિય
સ્ત્રીં [+ દ્રિય] રપરો દ્રિય, ચામડી -૬ મય
વિં [સં] ત્વચાનું બનેલું
ત્વચા સ્ત્રીં [સં] ચામડી ૦કોશ(-ષ) પું
ત્વચાનો કોશ ૦રોગ પું ચામડીનો રોગ.
-ચાકુર પું [+ મકુર] ત્વચાનો અકુર
ત્વહીય વિં [સં] તાર
ત્વન્મય વિં [સં] ત્વં = હ + મય] તારાથી પરિપૂર્ણ
ત્વરા સ્ત્રીં [સં] ઊતાવળ, ઝડપ -રિત વિં
ત્વરાવાળું [(ર) બ્રહ્મા
ત્વષ્ટા પું [સં] (સ) દેવોનો શિશુ, વિશ્વકર્મા

થ

થ પું [નં] તાલુચાની ખીજે ચળન ૦કાર
પું થ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર ૦કારોત વિં
છેડે ધકારવાળું
થઈ અં કિં ('થવું'નું ભૂતકાળ સ્ત્રીં) બની,
રચાઈ, ધકાઈ, ધં (ભુઓ થતું) [-ચૂકવું

=પૂરુ થવું, ખલાસ થવું -રહેવું = પૂરુ બની
જવું (ર) તોડ કે નિકાલ યા અત આવવો.]
(ર) અં થી, થઈને, દ્વારા, -માથી પસાર
થઈને, -ને રસ્તે ૦ને ['થવું'નું અં કું]
અં બનીને (ર) થી, ભુઓ થઈ

યક(-કા)વહું સં કિં 'યાકહું' પ્રેરક
યકહું અંકિં [દે થક્ક, હિં. થક્કના] + યાકહું
યકાર, -રનત [તં] જુઓ 'ય'માં
યકાવહું અંકિં જુઓ યકવહું
યકિત વિં [સં. સ્થિતિ, પ્રા થગિય, સરંહિં, મ]
ચકિત, હિંમૂઠ (૨) [સરં પ્રા. થક્ક] ચિયર
યથેહું (?)

યકી અં [જુઓ યકુ] (૫) જુઓ થી
યકું અં [સં. સ્થિત, પ્રા થક્ક પરથી ? સરં
ભૂનો એક પ્રત્યય થકહું] -ને લીધે, -ની વતી
યક નં [દે થુહ] ઝાડનો મૂળ ભડો ભાગ,
જેમાથી આગળ ડાળાપાખડા ફૂટે છે (૨) [લા]
વશવૃક્ષનુ યક (૩) [ભરત કે ગીતમાં] મહાણ
(૪) ઉત્પત્તિસ્થાન, પ્રારભસ્થાન [-થી પાંખડાં
સુધી = આદિથી અત સુધી યક બાંધવું =
શરૂઆત કરવી, મહાણ કરવું.]

યક અં [રવં] ઠોકવાનો, પડવાનો કે અથડાવાનો
રન [-દઈને = યક અવાજની સાથે]

યકકે સ્ત્રીં [રવં, સરં મ] ખીક, ધુભરી (૨)
બોલતાં જીભ ચોટવી તે, ૦ (-કા) હું અંકિં
બોલતાં જીભ ચોટવી કે મૂળવી, યકકા સાથે
ઉચ્ચારણ થવુ (૨) ધડકવુ, ભયથી ક પવુ (૩)
ભીષળવુ, ધબકવુ -કાટ પું ધડકવુ તે
-કાર (-રૈ) પું યક એવા અવાજ (૨)
ધડકો -કો પું યકકારો (૨) બોલવામાં
અક્ષર પર પડતુ ભેર [(૨) મૂળવુ

યકયકહું અંકિં [રવં] ધડધડ અવાજ થવો
યકયકાટ પું [રવં] ધડધડવાની ક્રિયા

યકમાં અં નજક [ઉપર યક અવાજથી
યકાથક અં [રવં] અથડાવાનો અવાજ, યક
યકિયું નં ['યક' ઉપરથી] યક કે યડનો મૂળ
આગળનો ભાગ, (૨) વંશવૃક્ષનું (પેટા) યક
યકી સ્ત્રીં [દે થઈ = ભૂપ, સમૂહ, સરં મ]
થપ્પી, ગજ

યકું નં જુઓ યહિયુ
યકોયક અં અડોઅડ (૨) [રવં] જુઓ યકાથક
યકયાવહુ સંકિં [રવં] ધમકાવહુ, વલકાવહુ
યથરડો પું [જુઓ યથેહું] ભડો લોપ-યર,
યથેહો

ય(૦ર)થરહું અંકિં [દે થરથર] ક પહુ, મૂળવું
(૨) [લા] ખીક, ત્રાસવું ય(૦ર)થરાટ પું
યથરહુ તે

ય(૦ર)થરાવહું સંકિં 'ય(૦ર)થરહું' પ્રેરક
યથેહું સંકિં ['થર' ઉપરથી] ભડો થર યાથ
એમ લપેહુ. યથેહાહું અંકિં (કમ હિં)

યથે(-થે)હો પું જુઓ યથરડો
યથેયો પું [રવં] નાચનારો

યથ્યો પું યકાર

યનક, ંયનક અં [રવં] નાચવાનો અવાજ
યનગન, ંયનગન અં [રવં] નાચવાનો અવાજ.

[-કરી રહેહું = આનદમાં ફૂંહું (૨) કશું
કરવાની કે ઊંપડવાની અધીરાઈ દાખવવી]
૦હું અંકિં યનગન નાચવુ કે ચાલવુ -નાટ
પું યનગન ચાલવુ તે (૨) જુરસો; તાન,
યનચનાટ

યનયન અં [રવં] નાચવાનો અવાજ [-કરી
રહેહું = આનદમાં ફૂંહું] ૦હું અંકિં યનયન
નાચવુ -નાટ પું જુરસો, તાન, યનગનાટ
થપડાક, થપાટ સ્ત્રીં [રવં] લપડાક, તમાચો
થપેલી સ્ત્રીં ['થાપવુ' ઉપરથી; પ્રા થપ્પિજ =
સ્થાપિત] થાપીને કરેલી ભડી પૂરી -લો પું
થાપીને બનાવેલો રોટલો

થપોહું (-લિયું, -હું) નં, -લી સ્ત્રીં [જુઓ
થપેલી] હાથથી થાપીને કરેલી ચીજ -ઘાટ

થપ્પક સ્ત્રીં [રવં, અથવા પ્રા થપ્પણ (સં
સ્થાપન) = ચોડી ધાલવુ, લગાવવુ] તમાચો;
થપડાક [-ખાવી = તમાચ ખાવી (૨) માર
પડવો (૩) નુકસાન થવુ, છેતરાવુ (૪) પાડ
શીખવો, અનુભવે સાન ઠેકાણે આવવી.
-ચોડી દેવી, મારવી, લગાવવી]

થપ્પી સ્ત્રીં [પ્રા થપ્પ (સં સ્થાપ્) ઉપરથી] એક
ઉપર એક ગોઠવીને કરેલો ગજ [-મારવી,
લગાવવી = થપ્પી કરવી] ંઘોડી સ્ત્રીં
એક રમત

થપ્પો પું [સરંહિં ઠપ્પા] લપ્પો, (સાડી કબજા
પર લગાવતો) કસબવાળો વણાટ (-મૂકવો)

થબડાક અં [રવં] ઠોકવાનો અવાજ
થબથબહું અં કિં [રવં] થબ થબ થવું

યાળી સ્ત્રી[સં સ્થાલી, પ્રા થાલી] એક વાસણ
(૨) પ્રામોદેશની યાળી [-જેવડું કપાળ =
મોટું કપાળ(૨) સદ્ભાગ્ય, નરીખવાન હોવા-
પણ -ઠાકવી, -ખીટવી = યાળી વગાડીને
ભહેર કરવું (૨) ભહેર કરવું -ફેરવવી =
યાળી ખીટવી (૨) યાળી લઈને ઉપરાવવું
-મૂકવી = બાણ મૂકવું, પીરસવું(૨) પ્રામો-
દેશન પર વગાડવા યાળી ગોઠવવી.] ૦વાળુ
નં ૦ પ્રામોદેશન'

થાળુ નં [સં સ્થાલ, પ્રા થાલ પરથી] થડીનું
ચોકડું (૨) ફવાના મોં ઉપર ચણીને બનાવેલી
પાત્રાકાર જગા (૩) મૂળના ગાંડાવાળો
થડિયાનો ભાગ

થાળે પહલું = વ્યવસ્થિત પાયા ઉપર આવવું,
બરોબર ગોઠવાઈને ચાલવું થવું, રાગે કેઠકાણે
પહલું.] [સરં દે થાલા = ધારા]

થાળો પું [સં સ્થાલ] મોટી યાળી, ખૂમચો
થાણુ (૦) વિં મઢ, સુસ્ત (૨) મેલું, ગઢ
થાંદલો (૦) પું ['કાંદલો' ઉપરથી] કાંદ (૨)

[સં સ્તન, પ્રા યળ ઉપરથી] ઢોરનું બાલું
થાંબલો (૦) પું [સં સ્તન] લાકડાનો ઊભો
ટોકા, સ્તબ -લી સ્ત્રી નાનો થાંબલો

થાંભો (૦) પું બુઓ સ્તબ (૨) વરકન્યાને
સ્નાન કરાવતાં ચારે બાજુ ચાર હાથેથી
ઊતારે છે તે [પ્રેરક ને બાવે

થિભવવુ સંકિં, થિભવુ અં કિં 'થીજવુ'નું
થિમહિયુ વિં [થીગડું પરથી] થીંગડાવાળુ,
થીંગડિયુ

થિયેટર નં [ઈ] નાટકશાળા; રંગભૂમિ
થિયોસોદ્રી સ્ત્રી [ઈ] ઈશ્વર સખધી એક
જ્ઞાનદષ્ટિ - તરવવિચાર - ફિન્ટ પું [ઈ]

તેમાં માનનાર વ્યક્તિ
થિરથિર સ્ત્રી [સરં હિં] એક પક્ષી
થી [બુઓ થકુ, મળ હોનતર પરથી ?] ત્રીજી

અને પાચમી વિલક્તિનો પ્રત્યય
થીનડયાગડ નં બુઓ થીંગડયાગડ
થીગડી સ્ત્રી [દે થિંગલ] બુઓ થીંગડી -કુ

નં થીગડું [થાખડી દુસ્તર કરવું તે
થીગણુ નં [દે થિંગલ અથવા સં સ્થા] ગાર

થીજવુ અં કિં [પ્રા થિજ્ઞ થેજ્ઞ, (સં સ્થેયે)
પરથી, સરં મ થિજ્ઞે] કરી જવું, જમવું
થીનું વિં [સં સ્થાન, પ્રા થીળ, થીળ = કંઠણ,
જમણું] થીજેલું, થકુ

થીર વિં [પ્રા થિર] સ્થિર ૦તા સ્ત્રી સ્થિરતા
ઠયાવર વિં [થીર + યાવર, સરં મ] સ્થિર
અને સ્થાવર, અચળ અને અમર

થીરથૂમડું નં [બુઓ થૂમડું] કણસલાનો જથો
થીવર વિં બુઓ સ્થવિર, થકુ (જેન)

થીંગડું નં [દે. થિંગલ] ફાટેલી જગા પર
મૂંઠેલો બીજો કંકડો [-દેલું, મારવું = થીંગડું
લગાવવું, સીવવું] -કથાગઢ નં ઊખડેલા

કે ફાટેલાની દુસ્તરી (૨) [લા.] જેવો તેવો -
કામચલાઉ ઉપાય -કામારુ વિં થીંગડાં
મારી ચલાવી લેનાર -દિયુ વિં બુઓ

થિંગડિયું -કી સ્ત્રી નાનું થીંગડું
થૂતકાર પું [સં] થૂ અવાજ (૨) [લા] ફિટકાર
થુવેર પું, સ્ત્રી, -રિયો પું [દે યોદ્ધર]

થોરિયો, થૂવર
થૂ, ૦થૂ અં [પ્રા, સરં દે ણિરુદ્ધિજ = થૂક,
રવં] થૂકવાનો અવાજ [-કરવું = થૂકવું,
તિરસ્કાર કરાવવો]

થૂઈ સ્ત્રી [થૂ ઉપરથી] રમતમાં, થૂ કરીને,
તેમાંથી વિરામ બતાવતો ઉદ્ગાર, તેવો
વિરામ. [-કરવી, -હોવી]

થૂથો પું [સં તુસ્ત] ફૂથો (૨) રકુ
થૂમડું નં [સં સ્ત્રવ = કણસલું, પ્રા થવ] બુઓ
થીરથૂમડું [સ્થૂળ, જડું, મોટું

થૂલ(-ળ) વિં [સં સ્થૂલ, પ્રા. થૂલ્લ થૂલ]
થૂલ નં [સં તૂલ] બાજરી વગેરેનાં કણસલાં
ઉપર થતી નાનાં ફૂંચાની ફાંદી

થૂલિયુ નં, -યો પું [બુઓ થૂલ નં]
બાળકની જીભ પર થતો એક રોગ
થૂલી સ્ત્રી [પ્રા થૂલી, બુઓ થૂલ વિં] ઘઉં

વગેરેના ભરડેલા કંકડા કે તેની વાની
થૂડું નં [બુઓ થૂલ] સોટને ચાળવાથી નીકળેલો
છાલા વગેરેનો ભૂંડો [-કાઢવું = દાણામાંથી

છાલાં વગેરેનો ભૂંડો બુડો કાઢવો(૨) ખૂમ થકવી
નાખવું(૩) માર મારી હલકું કરી નાખવું]

થૂવર પુ, સ્ત્રીં [ભુઓ થુવર] એક કાટાળી
વનસ્પતિ, થુવર

થૂળ વિં ભુઓ થૂલ

થૂક નં [પ્રા. થુક, સં. થૂકૃત] થૂકરી મોમાથી
ફેંકાતી લાળ(ર) મોમાં ઝરતી લાળ [-આવણું
= મોમા લાળ ઝરવી - ઉડાડણું = ખાલી
ખકવાહ - લવારો કર્વો] ંદાની સ્ત્રીં થૂક
વગેરે ઝીલવાનુ પાત્ર. ંવું સંકિં [સં થૂકૃ,
પ્રા. થુક] થૂક ખહાર ફેંકવું [થૂ ફેલું] ગળણું,
-ચાટણું = ખોલેલું વચન ન પાળવું]

થેઈ, ંથેઈ અં [રવં, સરં મ થેયે (વા), હિં]
નાચનો અવાજ (ર) બાળકને ઊલું કરતા ખોલાતો
ઉગાર. ંકાર પું થેકાર, નાચના તાનનો ધ્વનિ
થેક (ના) સ્ત્રીં [દે થેગ ?] એક હોડના મૂળમાથી
મળતો ભુવાર જેવો ખાવાનો પદાર્થ (ર) ફેંકો
થેકડો પું ફેંકો; ઠેકડો

થેકણું અંકિં થેક - જલ ગ મારવી (ર) સંકિં
ઠેકવું, -ને ફેંકી પાર કરવું (૩) બીઆથી ઠેકવું
થેગી સ્ત્રીં ભુઓ થેક

થેપ સ્ત્રીં [‘થાપવું’ ઉપરથી] નહુ લીપણ, નહો
લેપ ંડો પું નહો થેપ (ર) ઊખડેલા લેપનું
પોડુ, પોપડો (૩) લાઠમાથીનું કે ખ.રનું ફેંકવું.
ંછી સ્ત્રીં થેપવાની ક્રિયા કે રીત ંલી સ્ત્રીં
લોહાને થેપીને બનાવેલી થપોલી ંછું નં
થેપીને બનાવેલી ચીજ, થપોલુ (ર) એક વાની.
ંવું સંકિં નહુ લીપણ, થેપ કરવો (ર)
લોહાને ધીમે ઢખાવી ઢખાવીને ઘાટ કરવો

થેપાડું નં [સરં મ ઠેપાક, -વૂ = પીતાબર]
ધોતિયું (સારી નતવું) [થેપોલી
થેપડી સ્ત્રીં જાઢરી વાઢડી (ર) [‘થેપવું’ ઉપરથી]
થેભો પું થેભિયો (ર) [સં સ્તમ્, પ્રા થંમ
ઉપરથી] થાંભલો, ઠેકો

થેર પું [પ્રા.] ભુઓ સ્થવિર, વૃદ્ધ (ખોદ)
થેરી સ્ત્રીં [પ્રા.] સ્થવિર, લિહુણી (ખોદ)
થેરું અં ભણી, તરફ (ર) પાસે
થેલી સ્ત્રીં [દે થલિયા; સરં મ થેલી] કોથળી
થેલું નં [સરં દે થલ્ = ઠેણું] ઠેણું, ઝેલું
થેલો પું [ભુઓ થેલી] મોટી થેલી, કાથળો
થેકાર પું [સં] થેકાર

થેક પું, સ્ત્રીં [દે. થવક] જથા; મૂડો, ખરકલો.
ંડી સ્ત્રીં નાનો ખરકલો. ંડો પું મોટો
ખરકલો. ંખંધ વિં જથાખંધ, પુંખળ
-કેથેક (-કે) અં થેકખંધ, જથાખંધ
થેડું વિં [સં સ્તોક, પ્રા થોક (-વક, -ગ)]
અલ્પ (‘ધણું’ થી ઊલટું) [થોડા દહાડાનો,
થોડી ઘડીનો પરોણો = મરણને કાઠે
પહોચેલું] -દાખોડું વિં થેડુ ખોલનાર.
ંક વિં જરાક, થેડુ. ંધણુ વિં થેડુંક,
આણુંવણુ -ડે થેડે અં ધીમે ધીમે. -ડેરું
વિં (પ.) થેડુ

થેથ સ્ત્રીં [સં તુસ્ત ? સરં હિં થોથ = ખોખુ
હેલું તે] પોથ, કણ વગરની ડાગર
થેથડી સ્ત્રીં અગારામા શેકેલી નાની બાટી
થેથર સ્ત્રીં [સં સ્તર ? સરં મ થોત (-થ)લી]
મો પરનો સોભે અને ફિફાશ
થેથવાણું અંકિં [રવં] તોતડાણું [થેથ
થેથારિયું નં [‘થેથુ’ ઉપરથી] નકાસુ પુસ્તક;
થેથું નં [ભુઓ થેથ, હિં. થોથા] પોલો
સળેલો કણ (ર) ફાટેલું ત્રેલું કે લંખાણની
દિઝિએ નકાસું પુસ્તક (૩) ખૂડ તીર
થેથો પું (સુ) પાહડા વગરનું કેળવું થડ
થેભ પું [સં સ્તોમ, પ્રા થોમ] અટકવાપણુ;
અટ ંણુ સ્ત્રીં, નં ઠેકણ, અઠિંગણ. ંવું
અંકિં કોઈ ક્રિયા કરતા અટકવું, વિરામવું
(ર) રાહ ભેતા ઊભા રહેવું, ખોટી યત્ન (૩)
વિરામ પામવું, થેથ આવલો

થેભા (-ભયા) પું ંવં વં [મ થોંવ, (સં.
સ્તોમ)] મૂંઝા બન્ને હેડા આગળ ગાલના
ભાગ ઉપર વધારેલા વાળના ગુચ્છ (ર) સ્ત્રીઓનાં
કલ્લાનાં ઠેકણ

થેર (થો) પું [દે. થોહર] એક કાટાળી
વનસ્પતિ, થૂવર - રિથો પું થેરનું એક છૂટું
ડિગલું - ફડકો. [થેરિયા રોપવા = કન્યા
કે આણખનાવના બીજ રોપવાં, ઝધડાનું કારણ
- ઊલું કરવું] -રી સ્ત્રીં એક નતનો થેર;
ફાડો (ર) તે થેરનાં મૂંડ કે તે ઊગેલી જગા
થેરો પું [સરં સં સ્થવિર, મ થોર ?] ડગ, રીત
થોલ (થો) પું [સરં દે થોલ = વચ્ચેનો એક

ભાગ] લાગ, અનુકૂળ સમય કે ઘડી, મોખ, તક
[—આવવો, ખાવો, પહોંચવો, ખસવો, મળવો]
થોલ (થો) સ્ત્રી ધોલ, તમાચો [—મારવી,
લગાવવી] ંયાપટ સ્ત્રી ધોલધાપટ, થોડો
ધણો માર—ધમધી

દ

દ પુ. [સં] તાલુકાની ત્રીજો વ્યવન (૨) વિ. (ઉપપદ સમાસને અંતે) 'આપનાર' એ અર્થમાં. ઉદા. 'સુખદ' ંકાર પુ. દ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર ંકારાંત વિ. છેડે ંકારવાળુ દઈ સ્ત્રી [સં દેવ, પ્રા દક્ષ, સરં હિં] 'નણે' સાથે શં પ્રમાં 'કાણે નણે, દેવ નણે' એ અર્થમાં વપરાય છે ંરાત સ્ત્રી દઈ, દેવ (જેમ કે, 'મારે દઈરાત ત્યાં નય છે') = દેવ દઈ નય તો જ, નહિ તો કાણે નય છે! હું તો નથી જતો)

દઈ, ંને 'દેવું'નું અંકૂં (૨) 'ટપ, ધખ, યઠ,' ધં જેવા રવ સાથે, એવો અવાજ કરીને, તે સાથે, ંટ, ંટ દઈને

દઈરાત સ્ત્રી જુઓ 'દઈ'માં
દકાર, —રાંત [સં] જુઓ 'દ'માં
દક્ષ વિ. [સં] ચતુર; પ્રવીણ (૨) પુ. (સ) ઉમાના પિતા ંતા સ્ત્રી

દક્ષ(—ક્ષિ, —ખ)જુ. સ્ત્રી જુઓ દક્ષિણ
દક્ષ(—ક્ષિ, —ખ)જુ. વિ. જુઓ દક્ષિણી
દક્ષિણ વિ. [સં] જમણુ (૨) સ્ત્રી પૂર્વ દિશા તરફ મોં રાખતાં જમણુ હાથ તરફની દિશા (૩) પુ. દક્ષિણ દિશામાં આવેલો દેશ (૪) ત્રણ અભિમાનો એક ંગોળ(—ગાર્થ) પુ. પૃથ્વીના ગોળાનો વિપુલવૃત્તથી દક્ષિણનો અર્ધગોળ, દક્ષિણાર્ધ ંધુવ પુ. ઉત્તરધ્રુવ જેવો દક્ષિણમાં આવેલો ધ્રુવવત્ તારો ંદૃત નં 'એન્ટાર્ટિક સર્કલ', દક્ષિણ ધ્રુવથી ૨૩૦° સુધીનો વર્તુલ પ્રદેશ. —જ્વાલ પુ. [+મચલ] (સ) દક્ષિણ દિશામાં કળેલો પર્વત—મલાયાલ —જ્વાલિમુખ વિ. [+મમિમુલ] દક્ષિણ દિશા તરફનું. —જ્વાલન નં [+મયન] સર્પનું કંઈ રાસિમાં જવુ તે (૨) કંઈ સંક્રાંતિથી

થોલિયુ (થો) નં એક પાત્ર—ખોલસુ
થોલો (થો) પુ. [સં સ્થૂલ ઉપરથી] શરીરનો લખડી પડેલો ભાગ
થોટ (થોં) સ્ત્રી [૨વં] ભેરથી મારેલી ધપક

મકરસંક્રાંતિ સુધીનો સમય. —જુર્ધ પુ. [+અર્ધ] પૃથ્વીના ગોળાનો દક્ષિણ તરફનો ભાગ —જુ. વિ. દક્ષિણનું, —ને લગતું (૨) પુ. દક્ષિણ દેશનો રહેવાસી, મહારાષ્ટ્રી (૩) સ્ત્રી દક્ષિણી—મરાઠી ભાષા (૪) દક્ષિણમાં ખીલેલી મૂળ ઉર્દૂ ભાષા —જોત્તર વિ. [+ઉત્તર] ઉત્તરથી દક્ષિણ સુધી જતુ
દક્ષિણ સ્ત્રી [સં] ધાર્મિક ક્રિયાને અંતે પ્રાર્થાણેને અપાતુ હાન, દખણ
દક્ષિણપથ પુ. [સં] વિધ્યાચળથી દક્ષિણનો પ્રદેશ, દક્ષિણ હિં (સરં ઉત્તરનો ઉત્તરાપથ)
દખ નં જુઓ દખ [—પડતું = પીડા કે તકલીફ યા વિપત થવી]
દખજુ. (જા.) સ્ત્રી જુઓ દક્ષિણ
દખજુ. (—ફ) વિ. [સં દક્ષિણાવ, દાક્ષિણાવ્ય પરથી] દક્ષિણ તરફનું (૨) જમણી બાજુનું
દખજી વિ. (૨) પુ. જુઓ દક્ષિણી
દખજું નં [ફા દલમજી પારસીઓનાં શબ્દોને ંકાણે પાડવાનું રથળ [દખમે ચઠાવતું = અવલમબલ પહોંચાડતું]
દખલ સ્ત્રી [અ દલજી] વચ્ચે પડતુ—દરમિયાન-ગીરી કરવી તે (૨) નહતર, પળવણી, ગોઠ ંગીરી સ્ત્રી [+ફા ગીરી] દખલ કરવી તે —સિયુ વિ. દખલ કરનાર, દખલ કરે એવું, પચાતિયું
દખિયુ વિ. જુઓ દખિયુ
દખખજુ સ્ત્રી જુઓ દક્ષિણ (૨) પુ. દક્ષિણ દિશામાં આવેલો દેશ, મહારાષ્ટ્ર
દખડ પુ. [સરં મ; દે લગલ] પથ્થર, પહાણો, —હાથોથ (ય.) સ્ત્રી બાદરવા સુદ ચોથ, ગણેશચોથ —ડી સ્ત્રી નાનું દગડું —ફં નં દેકુ, ગચિયુ (૨) ભારોટિયાના યાંત્રલાંબી

ઉપરનું આધારરૂપ નાનું લાકડું કે પથ્થરનું
ચોસનું -કો પુ. પથરો (૨) મોટું ઢેકું
દગડ(-કું) વિ. [સર. હિં. દગઢના=સાચી
વાત પર વિશ્વાસ ન મૂકવો] દગલબાજ, હુચ્ચું.
-દાઈ સીં (કામની) હરામખોરી; હુચ્ચાઈ
દગડાચોથ, દગડી, -કું, -કો જુઓ 'દગડ'મા
દમદગો પું[ફા દગદગા] રોક, વહેમ, વસવસો
દગલબાજ વિ. [અ. દગલ+ફા. વાજ], -છ
સીં જુઓ દગાબાજ, -છ
દગો પું[ફા દગા] ઝળકપટ(૨) વિશ્વાસઘાત.
[-દેવો, -રમવો=ઝળકપટ કરવું (૨)
વિશ્વાસઘાત કરવો.] ઝડકો પું [સર.મ.
દગાફટકા] ઝળકપટ; દગા જેવું કંઈ પણ
-ગાખોર, -ગાખાજ વિ. [+ચોર, વાજ
(ફા.)] દગો કરનાર. -ગાખોરી, -ગાખાજ
સીં દગો કરવો તે -ગાજી વિ. ગાવાણું
દગ્ધ વિ. [સં] બળેલું, ઠાંજેલું
દગડકું સંકિં [સં દહ, પ્રા. દજ્ઞ] 'દગડ'નું
પ્રેરક [છિડો સતાપ
દગડો(-પો) પું ['દગડકું' પરથી] બળતરા;
દગડિયું વિ. [જુઓ દગડકું] અડકું પડકું
બળેલું (૨) નં બોયલું
દટણ, ઠટ્ટવો, ઠખાળ, ઠખજર વિ. (૨) નં
['દટકું ઉપરથી] જુઓ 'દટણ'મા
દટકું અં કિં જુઓ દટાવું
દટતર નં જુઓ દટતર
દટાવકું સંકિં, દટાવું અંકિં 'દટણ'નું
પ્રેરક અને કર્મણિ [નાશ; ઠટતર
દટન વિ. દટાયેલું, ઠટણ (૨) નં દટાવાથી થતો
દટ્ટી સીં [જુઓ દટણ] સખત બીડ
દટો પું [જુઓ દટણ] ઢટ્ટો, ડાટો (૨)
મોન્ટેસોરી બાલમંદિરમા વપરાતા યાદીયા ઢાટા
જેથી આકૃતિનું સાબન
દઠ પું, નં[સં. દલ = જળનું પરથી?] ઝીણી ધૂળ
કેતેના મોટા ધરવાળી જમીન(૨) [?] ખેતરમા
ઘાસ વગેરે ઊગવાથી ઢકાઈ ગયેલો ખાડો
દઢકો પું [સર. સં. દલ, યું ઢળ] લચકો;
લોટા (૨) પોહો [ભારે વાસણ
દઢલો પું સિં દલ ગાં લાગી ધમ - અને

દઢક અં [રવં] પાણી પડવાનો એવો
અવાજ(૨) બળ બળ (આસ). ઠકું અંકિં
દઢક પડકું (મવાહીનું). -દાટ પું, દઢક-
અટક્યા વગર પડવું તે (૨) અં દઢક. -ડી
વિ. સીં ઢીલી (દાળ)
દઢમ સીં દઢણું (૨) જુઓ ગઢમ
દઢબડ, ઠદબડ અં [રવં] દોડવાનો અવાજ.
ઠકું અં-કિં દઢબડ દોડકું -દાટ પું
દઢબડ અવાજ (૨) અં દઢબડ -ડી સીં
[સર. દે. દઢવઢ = બલહી] ઉતાવળી દોટ
દઢબણું નં [સર. દઢણું] લાદમાટીની નાની
કોઠી. -લી સીં (કા.) નાનું દઢબણું
દઢબણું સં-કિં [સર. મ દઢવળે] દાખીને-
દાસીને લરણું
દઢણું નં દઢમ, ઢેકું, ચોસનું
દઢમજલ સીં [સં દઢ-પ્રા દઢ + મજલ?]
કોઈ જગાએ અટક્યા વગરની મજલ (૨)
અં અટક્યા-વિસામો લીધા વિના
દઢવડકું અંકિં [રવં] ગબડકું (૨) [જુઓ
દઢબડી] દઢબડકું, દઢબડ દોડકું
દઢકું સંકિં [સર. મ. દઢળે, જુઓ દઢબણું]
(ખજાની જમીનને) ટીપી લીપીને સરખી-
સાફ કરવી (૨) અંકિં [રવં] દોડકું, વહેકું
(૩) ગબડકું
દઢિયું નં (ધાસ માટે) જુવારની એક ભત
દઢિયો પું [દિ. દઢ = દાહી] પડિયો
દડી સીં [જુઓ દડો] નાનો દડો (૨) ચીંથરાં
લપેટી ખનાવાતી દડી(૩) બાધો, ધડતર ઉઠાં
બાધી દડી, બેડી દડી (-નું માણસ). ઠમાર
સીં મારદડીની રમત
દડકાવકું સંકિં દડકું (૨) 'દડકું'નું પ્રેરક
દડકાણું અં કિં 'દડકું'નું કર્મણિ
દડક, ઠદક અં [રવં]. ઠકું સંકિં (હુકો)
દડક દડક કરવો
દડલી સીં ['દડો', કે 'દડ' ઉપરથી] પાણી
વગેરે રોકતાં હલાવવાનું નાનું ચોખર (૨)
[જુઓ દડો] (૫) નાનો દડલો, દડી. -લો
પું રમવાનો દડો (૫)
દડો પું ['દડકું' 'દડવડકું' (ગબડકું) ઉપરથી]

ગાળાકાર ચીજ (ખાસ કરીને રમવાની તે)
 દણુ નં ભુઓ ડણુ, ડેરો
 દત્ત સં કિં [ભુઓ દત્ત] આપવું, દેવું (૨)
 દાન લઈ આવવું; રળી આવવું
 દત્ત વિં [સં] આપેલું (૨) પું (સં) દત્તાત્રેય
 (૩) નં પૂર્વજન્મમાં કરેલું પુણ્યદાન ૦ક
 પું શાસ્ત્રવિધિ પ્રમાણે પોતાનો કરેલો ખીજનો
 પુત્ર [-લેણું=કોઈને દત્તક પુત્ર કરવો
 -જુ=દત્તક પુત્ર થવું.] ૦કપત્ર નં પુત્ર
 દત્તક લીધાનું કરારનાનું ંવિધાન નં દત્તક
 લેવાની ક્રિયા -ત્રાત્રેય પું (સં) એક
 ઋષિ-વિષ્ણુના ચોવીસ અવતારમાંના એક
 દદૃહું અંકિં [રવં] દદ્વડી પડવી, દદૃહહું
 દદાતું નં [સં દુદમ] લડાઈમાં લશ્કરને મોખરે
 વાગવું નમાર, મોટો ઠંઠો
 દદ્વડો પું દદૃહ લીચેથી પડતી મોટી ધાર.
 -ડી સ્ત્રીં નાનો દદ્વડો -હું અંકિં દદ્વડો
 પડવો, દદૃહ પડવું
 દદુ સ્ત્રીં [સં] ચામડીનો એક રોગ-દરાજ
 દદો પું દ અક્ષર
 દધિ નં [સં] હઠો ંભત નં માખણ
 ંમ થન નં હઠો વલોવવું તે
 દધિ પું [સં લદધિ, સરં હિં] સમુદ્ર ંભ,
 ંસુતા સ્ત્રીં (સં) સમુદ્રમાંથી જન્મેલી
 -લક્ષ્મી
 દધીચ(-ચિ) પું [સં] (સં) વજ બનાવવા
 પોતાનાં હાડકાં આપનાર પ્રસિદ્ધ ઋષિ
 દન પું [સં દિન, સરં હિં] + દિવસ
 દનિયુ નં [ભુઓ દન] એક દિવસનું મહેનતાણ
 -મજૂરી (૨) રોજનું ધરાક
 દનુ સ્ત્રીં [સં] (સં) રાક્ષસોની માતા-કથપની
 સ્ત્રી ંજ પું દાનવ, દૈત્ય
 દનેદન અં [દિન+દિન] + પ્રતિદિન
 દનેયું નં [ભુઓ દન, દિન] કાચો રોજમેળ
 (૨) હહાડિયું (૩) તેનો રોજ (૪) રોજિ દ
 વર્તમાનપત્ર -
 દપકામણુ નં [સરં મ દપકાવિર્ણે] ડપકામણ,
 ધમડી
 દપટ વિં [ભુઓ દોપટ] બમણ, પુઠળ,

બરચક (૨) [ભુઓ દપટવું] જમીનની અંદર
 છુપાયેલું, દટાયેલું
 દપ(-પે)ટવું, દપટાવવું સંકિં [સરં મ.
 દપટણે, ભુઓ દડમવું] દખાવવું (૨) હુચ્યાઈથી
 સતાડવું (૩) દાટવું, સધરવું
 દપે(-પે)ટા પું [ભુઓ દપટો] કીમતી લૂગડાં
 ખાંધવાનો કકડો (૨) કીમતી લૂગડાંનો ગાસડો
 દફણાવવું સં કિં [સરં મ દફરાવણે, હિં
 દફરાનાં] ઠડાવવું; ઠકારવું (હોડી) (૨)
 [ભુઓ દફનાવવું] દાટવું
 દફતર નં [મ] કામકાજના કાગળિયાં, ચોપડા
 વગેરે (૨) કાર્યાલય (૩) વિદ્યાર્થીની ચોપડીઓ
 રાખવાની થેલી, પાકીટ. [દફતરે કરવું=
 (વિચારવાની જરૂર નથી માની) અરજ, લખાણ
 વગેરેના કામખતે નિકાલ થયો ગણી દફતરમાં
 બધાવી દેવું, ફાઇલ કરવું] ંખાતું નં
 [+ફા ખાનહ] દફતરો રાખવાની જગા ૦દાર
 પું [+ફા દાર] દફતરી કામ કરનારાઓનો
 ઊપરી અમલદાર (૨) જમાબંદીનો વહીવટદાર
 ૦દારી સ્ત્રીં દફતરદારનું પદ કે કામ -રી વિં
 [+ફા હિં] દફતરનું, -ને લગતું (૨) પું
 દફતર લખનારો કે રાખનારો (૩) એક અટક
 દફન નં [મ દફન] મુડાને દાટવું તે -નાવડ
 સં કિં દાટી દેવું
 દફે વિં [મ દફમ] વિખેરી નાખેલું (૨) નાશ
 કરેલું (૩) માંડી વાળેલું, પલાવેલું (૪) સ્ત્રીં
 [મ દફમહ] વાર ઊઠાં બે દફે. [-કરવું=
 દૂર કરવું, દફનાવવું, નાશ કરવું (૨) વિખેરી
 નાખવું]
 દફેદાર પું [મ દફમહ + ફા દાર] લશ્કરની
 નાની ટુકડીનો ઊપરી -રી સ્ત્રીં દફેદારનું
 કામકાજ કે પદ [દેકું, ચોસલું]
 દખડી સ્ત્રીં નાનું દબલુ -હું નં [સરં દહથું]
 દખડાવડુ સં કિં [સરં મ દફરાવણે,
 દહવહાવિર્ણે] ધમકાવવું
 દબદબો પું [ફા] ઠાઠમાઠ, બપોકો, દમામ
 દબવું અંકિં ભુઓ દબાવું (૨) નરમ થવું;
 નમવું-તાપે થવું -નીચ વિં [દબવું + ઝનીચ]
 હમે એવા ગુણવાળુ

દબાણ નં દબાવું તે (૨) ભાર, વજન (૩) [લા] દાખ, અકુશની અસર [-કરવું=દાખવું (૨) આગ્રહ કરવો (૩) જોરતલથી વાપરવી -નીચે આવવું=આભાર હેઠળ આવવું -હાવવું, -વાપરવું=દબાણ કરવું] -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં દબાવવાનું મહેનતાણું (૨) દબાણ, વજન. -ચેલ (-હું) વિં બુઓ હખેલં
દબાવવું સંકિં, દબાવું અંકિં 'દાખવું'નું પ્રેરક ને કર્મણિ [દબાવીને ચાલવું=જોરથી ચાલવું દબાવીને ખાવું=હાસીને ખાવું]
દબાવો પું દાખ; દબાણ
દખેલ (-હું) વિં ['દખવું' ઉપરથી] દખી ગયેલું (૨) આભાર તળે આવેલું, આશિયાણું
દખોટો પું [બુઓ દખોટો] એક ભતની ખાંડ દમ પું [ફા] શ્વાસ (૨) શ્વાસનો એક રોગ (૩) પ્રાણવાયુ, જીવ (૪) [વા.] સત્ત્વ, શક્તિ, પાણી (૫) વમકી, સભની રોહ [-આપવો=ધમકાવવું -હીપડવો=જોરથી દમ -શ્વાસ ચાલવો, રાફ થવો (૨) દમનું દરદ જોર ઉપર આવવું -કાઢવો=ઢૂસ કાઢવી, ખૂબ યકવી નાખવું (૨) સતાવવું, સતાવવું -ખાવો=ચાક ખાવો -ખેંચવો=ચલમનો સહકા મારવો (૨) નિરાને શ્વાસ લેવો (૩) ધીરજ ધરવી, ચુપચાપ સહન કરવું -ધૂટવો=શ્વાસ રૂધવો -છોડવો=મરી જવું (૨) આશા કે હિંમત છોડી દેવાં -એવો=પાણી -જોર જોર -તાણવો=ચુપ રહેવું, ચૂપકીથી સહન કરવું (૨) ચાક ખાવો -તાણી રાખવો=શ્વાસ રોકવો -નીકળવો, નીકળી જવો=ખૂબ શ્રમ પડવો, યાકી જવું (૨) જીવ જવો -થવો=દમનું દરદ થવું. -દેખાડવો=ખીક -ધાકધમકી બતાવવી -દેવો=દમ આપવો -ધરવો=ચાક ખાવો (૨) ધીરજ -હિંમત રાખવી (૩) શ્વાસ રોકવો -પકડવો=રાહ ભેવી, ચોભવું -બતાવવો=બુઓ દમ દેખાડવો. -બાંધવો=બુઓ દમ તાણવો -બાંધીને=સખત ને અપાટાળવ. -ભિડાવવો=ધમકાવવું, દબાવવું -મારવો=બુઓ દમ ખેંચવો (૨) ખાંસી રોફ મારવો

-ભાગવો=વશ થવું (૨) જોર ન રહેવું. -માં ને દમમાં=રૂઆબમાં ને રૂઆબમાં. -રહેવો=શુણ -સત્ત્વ હોવાં -રાખવો=ધાક રાખવી, રૂઆબ રાખવો (૨) દમ ખાવો. -લેવો=શ્વાસ લેવો (૨) વિસામો ખાવો (૩) યકવી નાખવું, હેરાન કરવું (૪) ચલમ પીવી] ંકસી સ્ત્રીં [+ફા કશી (કશીદત=ખેંચવું)] શ્વાસ રૂધવો તે
દમ પું [સં.] છદિયોને દમવી -તાબે રાખવી તે; દમન (મુમુક્ષુની વર્ણ પતિમાની એક.)
દમક વિં [સં] દમન કરનાર
દમક સ્ત્રીં [સરં હિં] દમક, ચમક, ઝળક, તેજ. ૦દાર વિં દમકવાણુ
દમકવું અંકિં [બુઓ દમક] ચમકવું (૨) [રવં] (નગાર) વાગવું, દ્રમકવું
દમકસી સ્ત્રીં બુઓ 'દમ'મા
દમગોડીલો પું છોકરાની એક રમત
દમડી સ્ત્રીં [પ્રા. દમ્મ(સં દ્રમ્મ), સરં હિં, મ] પૈસાનો ચોથો ભાગ [દમડીલું=દમડી જેટલી કિંમતનું, તુરછ, નમાલું]
દમડો પું [બુઓ દમ] જીવં (૨) બુઓ દમડી
દમજી પું, નં [સં દમનક, પ્રા દમનક, -ગ, -ય] એક વનસ્પતિ-ઐષધિ (૨) [પ્રા; સ દમન] + બુઓ દમન (૩) નં (સ) પોર્દુગીજ તાખાનું શુભરાતનું એક ગામ
દમદમાટ પું [સરં મ, પ્રા. દમદમા=ઠાઠ કરવો] દમદખો, ઠાઠમાઠ (૨) અં ઠાઠથી
દમદાટી સ્ત્રીં [દમ + ઠાટી] ધમકી ને ડરામણી
દમન નં [સં] દમન - પીડવું તે (૨) દબાવવું - કાબૂમાં રાખવું તે. ૦નીતિ સ્ત્રીં દબાવીને-અમે તેમ પીડીને વશ કરવાની નીતિ, 'રિપ્રેશન'
દમ પર દમ અં વારે વારે, ઉપરાઉપરી (૨) પું બંબં ચલમના ઉપરાઉપરી -મણા દમ દમખદમ અં [ફા] દરેક શ્વાસની સાથે - કાણે કાણે
દમખાજ વિં [દમ + ખાજ] દમદાટીથી કામ કંઠવી લેનાર. -જી સ્ત્રીં દમ ભરાવવાની - ધમકી આપવાની યુક્તિ [દમજોર દમભર અં ખૂન ઉતાવળથી, દમ બીડીને,

દમયતી સ્ત્રી [સં] (સ) નળરાત્રની સ્ત્રી,
એક સતી [રોગવાણુ; દમિયલ

દમહુ (-લેલ) વિં [‘દમ’ ઉપરથી] દમના

દમહું સંક્રિં [સં દર્] (મનને) દખાવવું -
કાબૂમાં રાખવું (૨) દુખ જેવું, પીડવું

દમાક (-ગ) પું, નં [અ દિમાર] રોફ, લપકો
-મી (-ગી) વિં હણી

દમામ પું [‘દમામા’ ઉપરથી] દખદખો, લપકો,
રોફ -મી વિં દમામવાણુ

દમામા પું [ફા] એક રણવાણ; ટોલ, નોખત

દમિય (-યે) લ વિં જુઓ દમહુ

દમોદમ અં [‘દમ’ ઉપરથી] સરસાઈથી,
હરીફાઈથી

દમ્ય વિં [સં] દમવા યોગ્ય કે દમી રાકાય એવું
દયા સ્ત્રી [સં] કૃપા, કૃષ્ણા [-આવી, -લાવવી

= દયા લાવી જવું કરવું, દયા કરવી, રોક -

ગરીબ સમજીને વતવું - હાકણુને ખાય =

દયાના બદલામાં અપકાર મળવો] ધર્મ

પું પ્રાણીમાત્ર પ્રત્યે દયાભાવ ધર્મ [વિં

(૨) પું દયાધર્મવાળો ઓનિધિ પું દયાનો

બહાર - ઈશ્વર ધર્મ પું દયાનો ભાવ,

રહેમતનર ધર્મ પું [સરં દે દયાવળ

(-ન્ન)] રોક, ગરીબ, દયા ઊપજો એવું ધર્મ

વિં દયાથી બરપૂર ધર્મ વિં દયાથી પીગળી

ગયેલું ધર્મ, ધર્મ (-વ ત, -વાન, -ળ, -ણ)

વિં દયાવાણુ, કૃપાણુ ધર્મ (-ણ) તા સ્ત્રી,

ધર્મપણુ નં ધર્મતી સ્ત્રી કૃષ્ણા મુતિનો

એક અર્વાતર મેલ, ઋષભની એક મુતિનું નામ

દયાળ નં [દિં દયાળ] એક પક્ષી

દયિત વિં [સં] પ્રિય (૨) પું વલ્લભ, પ્રીતમ

‘ત-તા સ્ત્રી પત્ની

દરે નં [ફા] બારણુ; દરવાજો. [-છિધરુ =

નજીકના પુણી થવો (૨) આજીવિકાનું સાધન મળવું]

દરે: સું [સરં મ, દિં] ભાવ, કિમત (૨) [સરં

મ દર = કાઠો] ન્યાં ઊસ - ખાર યાય છે તે

નજીકના (૩) અં [ફા દર = અદર પરથી]

-સરં: અદર, દિં, મ] દરેક કાઠો ‘દર

નિષ્ક્રિય’

દરે: નં [સં] નવલક્ષી પ્રાણીએ જમીનમાં રહેવાને

કરેલું કાણુ - છિદ્ર [-પાહણું = (ઉંદર વગેરેએ)

દર કરવું - કાણુ પાડી ઘર કરવું]

દરકાર સ્ત્રી [ફા] પરવા, કાળજી, તમા

[-કરવી, -રાખવી]

દરખત નં [જુઓ દરખત] ઝાડ

દરખાસ્ત સ્ત્રી [ફા] નમ્રતાથી કહેવું તે, અરજી

(૨) મજૂરી માટે રજૂ થતી સૂચના, પ્રસ્તાવ

[-આપવી = દાટ માં અરજી લખાવ કરવી, -

-ખબવવી = હુકમનાનુ અમલમાં લાવવાની

અરજીનો અમલ થવો, -મજૂર કરવી,

રાખવી = દરખાસ્ત કબૂલ કરવી - મૂકવી

= દરખાસ્ત રજૂ કરવી - બરવી = જુઓ

દરખાસ્ત આપવી]

દરખત નં [ફા] જુઓ દરખત [દરમા

દરગાહ સ્ત્રી [ફા] પીરની કબરની જગા,

દરગુજર વિં [ફા.] માફ કરેલું, સાંખી લીધેલું.

[-કરવું, -થવું]

દરથા સ્ત્રી જુઓ દરગાહ

દરજી પું [ફા] લૂગડાં સીવવાનો ધંધો કરનારો.

-જણુ સ્ત્રી દરજીની સ્ત્રી

દરજો (-જો) પું [અ] પાયરી; કોટી, કક્ષા

(જમ કે કટલેકે દરજો, વાત એટલે દરજો

ગઈ છે) (૨) હોદ્દો, અધિકાર [દરજો અરવું,

દરજો અરવો = પાયરી કે હોદ્દો ઊંચો થવો

-વધવો]

દરદ નં [જુઓ દર] દુખ, પીડા [-છિપહણું

= એકદમ દરદ થઈ આવવું - ખેસણું = દરદ

છિપકણુ હોય તે શમવું] -દી વિં દરદવાણુ,

માફ [ટકો અને ધરણુ માંડું

દરદાગીનો પું [ફા દર + દાગીનો] પૈસા-

દરદાવો પું [ફા દર + દાવો] હક્ક, અધિકાર

દરદી વિં જુઓ ‘દરદ’માં

દરપણુ અંકિં [સં દર્] ધર્મ-ગર્વ કરવો,

અભિમાનથી ફુલવું

દરખલી સ્ત્રી નાનો માટીનો કાઠો, દહબલી

દરખાન પું [ફા] દરવાન

દરબાર પું, સ્ત્રી [ફા] રાજસભા-કચેરી

(૨) પું ઠંકાર, રાજ ઓઠ પું રાજનો

મહેલ ઓસાહેબ પું (સ) શીખ ધર્મગ્રંથ.

-રી વિં દરબારનુ, -ને લગતુ (૨) પું
 દરબારનો રાજપુરુષ -રી કાનડો પું એક રાગ
 દરબ પું ભુઓ હર્ષ
 દરબિયો પું ['દરબ' ઉપરથી] હલકી મનાતી
 વર્ણોની મરણક્રિયા કરાવનાર શ્રાક્ષણ
 દરમાયો પું [ફા દરમાઈ] માસિક પગાર
 દરમિયાન [ફા], દરમ્યાન અં અમુક
 સમયની અદર [-થયું = વચ્ચે પડવું કે ઊભા
 રહેવું] ગંગીરી સ્ત્રીં મારફત, વચ્ચે હોવાપણ
 દરદેજ અં [દર + રોજ] હરરોજ, રોજ, હ મેશ
 દરવાજો પું [ફા] મોટું બારણું કે ફાટક.
 [દરવાજા ઉઘાડા હોવા = કરો પ્રતિબધ ન
 હોવા, પૂરી છૂટ હોવી]
 દરવાજી (-ન) પું [ભુઓ દરબાન] દરવાને
 સાચવનારો, દ્વારપાળ
 દરવાનગી સ્ત્રીં દરવાનનું કામ કે વધો
 દરવેશ પું [ફા] ક્ષીર
 દરશ (પ), ૦૧ નં ભુઓ દર્શન
 દરશણિ (-નિ)યું નં [સં દર્શનીય] સ્ત્રીઓ
 અને બાળકોને કાંડે પહેરવાનું એક ધરણું
 દરસ (-શ)યું અં કિં [સં. દ્રશ્] (૫) કેબાલુ
 દરાખ સ્ત્રીં [સં. દ્રાક્ષ] દ્રાક્ષ
 દરાજ સ્ત્રીં [સં. દ્રુજ] ઘઘર, ચામડીનો એક રોગ
 દરાજ સ્ત્રીં [અ દર્જ, સરં હિં, મ.] લાકડામા
 ખોલણ પાડવાનો સુતારનો ર દો
 દરાજિયુ વિં ['દરાજ' પરથી] દરાજના રોગવાળુ
 દરાજ (-અ) વિં [ફા] દીધ; લાથુ
 દરિ (-રી) સ્ત્રીં [સં] ભુઓ દરી
 દરિદ્ર વિં [સં.] ગરીબ, કગાળ (૨) એદી (૩)
 સ્ત્રીં, નં + દરિદ્ર; દળદર ંતા સ્ત્રીં,
 ૦ (-દ્રી) પણુ નં. ૦દ્રી વિં ભુઓ દરિદ્ર
 દરિયાઈ વિં [ફા] દરિયાનું, -ને લગતુ (૨)
 સ્ત્રીં એક ભતપુ રેશમી કાપડ
 દરિયાદે (-દત) સ્ત્રીં [ફા દર્યાદત] દર્યાદ,
 વિવેક, વિચાર. -દ્રી સ્ત્રીં તપાસ, તલવીજ
 દરિયાવ [ફા. દરિયા], ૦દિલ, ૦દિલી ભુઓ
 દરિયો, દરિયાદિલ, દરિયાદિલી
 દરિયો પું [ફા દરિયા] સમુદ્ર (૨) [લા.]
 ખૂબ વિસ્તાર કે ઊંડાણવાળુ કાંઈ પણ

[દરિયા જેવડું (જેવું) પેટ = ઉદારતા,
 સહિષ્ણતા, દરિયાદિલી. દરિયામાં ડૂબકી =
 સફળ થવાય કેમ, એવી ખાતરી વગર કામમા
 કે કશામા પ્રયત્ન કરવો ને. દરિયો ઉલેચવો
 = અશક્ય કામ કરવાનું હોવું. -ઓળંગવો =
 ભારે મોટું પરાક્રમ કે કામ કરવું, મહાભારત
 કામ કરવું. -ખેડવો = (વેપાર રોજગાર ઇં
 માટે) દરિયાઈ સફર કરવી, તેવી સફરનું સાહસ
 કરવું -હોળવો = દરિયા જેવડા જખરા
 વિસ્તારમા મહેનત કરવી, મથવું — તેવી જહો-
 મત ઊઠાવવી -સેવવો = (કામધધાને અંગે
 નિયમપૂર્વક) દરિયો ખેડવો] -યામહેલ પું
 નદી કે દરિયા-કિનારે બાંધેલો મહેલ -યાદિલ
 વિં દરિયા જેવા ઉદાર દિલવાળું -યાદિલી
 સ્ત્રીં -યાસારંગ પું કુશળ વહાણવટી
 દરી સ્ત્રીં [સં] શુક; દરિ
 દરીખાન પું [સરં હિં. દરીખાના, ફા દર
 + જાનહ] ધણાં બારણાવાળો મહેલ-બગલો
 દરેક વિં [દર + એક] ભુઓ દરેક
 દરેકયું સં કિં ['દરેકો' ઉપરથી, સરં હિં.
 દોરના] વાવવા માટે ઢાણનો દરેકો કરવો (૨)
 અં કિં હરહું [રેલો
 દરેકો પું [સરં હિં દોરો, સં દરણિ-દુ] ધારા;
 દરો, ૦ઈ સ્ત્રીં [સં દૂર્ત] એક વનસ્પતિ-ધરો.
 ૦આઠમ સ્ત્રીં બાદરવા સુદ આઠમ (ન્યારે
 સ્ત્રીઓ દરોની પૂલ કરે છે), ધરોઆઠમ
 દરોગો પું [ભુઓ દારોગો] તપાસરાખનારો
 અમલદાર, દારોગો
 દરોડો (-રો) પું [સરંમ, ભુઓ દરેડો] ધાડ.
 [-પાડવો = ધાડ લઈને જવું (૨) દોળામાં
 જઈને ઓચિતો ઊપો મારવો]
 દરોખસ્ત વિં [ફા] અખંડ, સપૂણ;
 ખોડાખાણ વિનાનું
 દરોરો પું ભુઓ દરોરો
 દર્ ૧૦ [ફા] ભુઓ દર્ (૨) લાગણી, પ્રેમ
 ૦નાક વિં [ફા] કુખથી ભરેલું -દર્ વિં
 હંવાળુ, દર્દી
 દર્દર પું [સં] દેડકો
 દર્ધ પું [સં] ગર્વ, અહંકાર ૦યું અંકિં

બુઓ દરખું -ર્પિણી વિં સ્રીં દર્પવાળી
 -ર્પિત, -ર્પી વિં દર્પવાળુ, અહ કારી
 દર્પિણુ નં, સ્રીં [સં] ખાપ, ચાટલું, આરસો.
 ંમખ ધ પું એક ચિતકાચ્ય
 દર્પી પું [સં] એક વનરપતિ-દરભ
 [-આપવો = મરેલાની આઢાલિક ક્રિયાવિધિ
 કરવી દર્ભની સેર (કેસળી) ન પામવી =
 મર્યાબાદ કરો ક્રિયાવિધિ ન થવો દર્ભની
 પથારીએ મરવું = મરમાં મરવું (રણ-
 સ આમમાં નહીં)] -ર્ભસન નં [ખાસન]
 દર્ભતું બનાવેલું આસન ['દરિયાઈ'માં
 દર્પક, -કૂત [ફા] સ્રીં -ક્રી સ્રીં બુઓ
 દર્શી પું [સં] દેખાવ
 દર્શક વિં [સં] દેખાડનાર (૨) જોનાર
 દર્શિણી સ્રીં એક પક્ષી
 દર્શન નં [સં] જોવાની ક્રિયા (૨) ભક્તિભાવથી
 જોવાની ક્રિયા (૩) દેખાવ (૪) શાસ્ત્ર (૫) દર્શન
 (૫) [જૈન] રથિ, મહા [-આપવું, દેવું =
 દેખાવું, દર્શન થાય એમ કરવું] ંકાણુ પું
 દહિલિદ ંશાસ્ત્ર નં ફિલસફી -નાતુર
 વિં [+ માતુર] દર્શન કરવા માટે આતુર
 -નાર્થિની વિં સ્રીં, -નાર્થી વિં
 દર્શનની ઇચ્છાવાળુ -નિકા સ્રીં દર્શન-
 શાસ્ત્ર (લાલિતચાચક)
 દર્શનિયુ નં બુઓ દરશણિયુ
 દર્શની વિં ['દર્શન' ઉપરથી] પ્રગટ, ખુલ્લું,
 દેખીતુ (૨) વિં સ્રીં જોતાવેત શિકારવાની
 (હુડી)
 દર્શનીય વિં [સં] દેખવા યોગ્ય, સુદર
 દર્શનેદ્રિય સ્રીં [સં] આંખ
 દર્શવું અં કિં [સં, દર્શ] + દેખાવું, દરશવું
 દર્શત વિં [સં દર્શ પરથી] પ્રગટ, ખુલ્લું (૨) સુદર
 દર્શાવેલુ સં કિં [સં દર્શ ઉપરથી] દેખાડવું,
 બતાવવું
 દર્શિત વિં [સં] દેખાડેલું
 દર્શી વિં [સં] (સમાસને અતે વપરાય છે)
 જોનાર જેમ કે, દુરદર્શી (૨) બતાવનાર
 -ર્શીની વિં સ્રીં 'દર્શી'નું સ્ત્રીલિંગ
 દધ(-ળ) નં [સં] પાદ (૨) ફૂલની પાંખડી

(૩) સૈન્ય (૪) મહારા, ધનતા (૫) પું એક
 જઠ. ંપતિ પું સેનાપતિ
 દહ નં + દિલ, મન
 દહન નં [સં] દળી નાંખવું -ચૂરેચૂરા કરવા તે
 -વું સંકિં [સં દહ] હલન કરવું
 દહવાડી પું [સં દલિ (માટીનું ટેકું) + ધૃતિ
 (આશ્ચર્યક) ?] ઇટા પકવનાર
 દહવાડુ નં (મરેલા દોરના બહામાં) ચમારને
 ત્યાથી મળતુ ચામડુ
 દહાડ(-ર)ુ સં કિં ધીરજ આપવી, મન
 વળાવવું (૨) વીંદારવું (૩) નભાવવું
 દહાલ પું [અ દહાલ] સાદું ગોઠવી આપનાર,
 મારફતિયો (૨) બહો, ફટણો ંણુ સ્રીં
 બહાલ, ફટણી -સિયુ વિં હલાલી કરનાર,
 હલાલી પર છવનાર (૨) હલાલીનું, -ને લગતું
 -સિયો પું હલાલ, મારફતિયો -લી સ્રીં
 [અ દહાલી] હલાલનું કામ, મારફત (૨) હલાલ
 તરીકેનું મહેનતાણુ, હકસાઈ [-કાઠવી,
 ખાવી = હલાલી મેળવવી] -હુ નં
 હલાલનું કામ
 દહિત વિં [સં] બપોલે, કચરાયેલું, ખીલત.
 -તોદ્ધાર પું [+ ઉદ્ધાર] દહિતોનો ઉદ્ધાર
 દહીલ સ્રીં [અ.] (વાતના ટેકામાં દર્શાવેલો)
 સખ [-કરવી = સામે વાદવિવાદ કરવો]
 ંખાશ સ્રીં સામસામી ફલીલોની ફેકાફેકી
 દલેલિયુ નં તલના બહામાં આપેલું તેલ
 દલો પું [દે હલ = ટોપલો] થાપલુ, પૂછ
 દવ પું [સં] વન(૨) ઘાવાનળ (૩) [લા] સતાપ
 દવરામણુ નં દવરાવવાનું મહેનતાણુ
 દવરાવણુ સંકિં [બુઓ હાવું, સરંમ હવરણ
 = સગર્લ થવું] નર દેખાડવો, આધાન કરાવવું
 (પશુમાં) ('હાવ'નું પ્રેરક)
 દવણ વિં ['દવ' ઉપરથી ?] અળખામણુ,
 અણખાનીતું [વાવર
 દવા પું [દ (સં દુસ-દુ) + વા] + ખરાબ વા,
 દવા [અ], ંઈ [ફા] સ્રીં ઓસડ, ઓપધ
 (૨) [લા] ઉપાય, ઇલાજ ંખાતું નં
 ઓપધાલય ંચિટ્ટી સ્રીં જ્વાની ચિટ્ટી,
 'પ્રિતિક્ષાન' ંદાર, ંપાણી નં ઓસડ

વેસડ. ૦વાળો પું ૦દવાઓ વેચનારો, 'કેમિસ્ટ'
 દવાઈ સ્ત્રી + દુવાઈ
 દવાડ પું [બુઓ દવ] દવાનળ -રિયું વિં
 અર્ધદુગ્ધ, દ્વોડિયુ [લહિયો, કારકુન
 દવાત પું[અ] (શાહીનો) ખડિયો -તી પું
 દવારો પું ['દાર' ઉપરથી ?] વર્મશાળા
 દવાતું અં કિં [સં. દુ=પીડાતું] (સુ) રીકું
 પડવું; સુકાવું, ચીમળાવું [એક અડક
 દવે પું[સં દિવેદી, સ્તરંદિ. દુવે] આઘાણોની
 દવેખ પું ઉદ્વેગ; બળાપો
 દશ(-સ) સ્ત્રી + દિશ, દિશા (પ)
 દશ(-સ) વિં [સં દશન, પ્રા. દસ] '૧૦'
 ૦(-સ)છીકણુ નં સ્ત્રીને બાળક સાંપડ્યા
 પછીથી દસમે દિવસે કરાવાતી શુદ્ધિ. ૦ક
 પું દસકો, દશનો જ્યો (૨) સંખ્યાલેખન-
 મા એકમથી આગળનું ખીલુ રચાન (ગ.)
 ૦(-સ)કો પું દશક (૨) દશ વર્ષનો
 સમય ૦કંઠ, ૦કંધ(૦૨), ૦ઝીવ, ૦ધર
 પું (સ) દશ માથાવાળો-રાવણ. ૦દિશ
 (-શા) સ્ત્રીચાર દિશા, ચાર ખૂણા, આકાશ
 તથા પાતાળ એમ દશ દિશાઓનો સમૂહ.
 ૦ધા અં દસ રીતે
 દશન પું [સં.] કાંત. ૦પક્ષિ સ્ત્રી કાતની
 હાર ૦વસન નં હોડ -નાનકિ(-લી)સ્ત્રી
 [+આવલિ, -લી] કાતની હાર
 દશ(-સ)પગી સ્ત્રી એક ભતની માઠથી
 દશબુજ પું [સં.] દશ બાહુઓવાળી આકૃતિ
 દશમ વિં દશતું [સં] (૨) સ્ત્રી ૦પખવાડિયાની
 દશમી તિથિ. ૦દાર નં બ્રહ્મરથ, તાણુ
 દશમી સ્ત્રી દશમ [સં] (૨) દૂધે બાંધીને
 બનાવેલી રોટલી
 • દશ(-સ)તું વિં કમમા નવમાની પછી આવતું
 (૨) નં મરાણ પછી દશમે દિવસે કરવાની
 ક્રિયા [-દાર=બુઓ દશમ દાર]
 દશ(-સ)મૂલ(-બા) નં ૦૦ ૦૦ ૦૦ [સં.] ઔષધમાં
 વપરાતા દશ ભતના મૂળિયા
 દશમોડ વિં [દશ (દિશ) + મોડ (મઠ)]
 દિમૂક; ગબરાયેલું [રામ
 દશરથ પું [સં.] (સ) રામના પિતા-અયોધ્યાના

દશ(-શે, -સ, -સો) રા પું; સ્ત્રી [સં. દશહરા]
 આસો સુક દશમ; વિન્યાદશમી [દશરાને
 દહાડે ઘોડું ન દોડવું = ખરે પ્રસંગે ભાગી
 પડવું. દશરાનો પાટો મારવો = હિંમત
 વિનાનું કામ કરી ખોટું પરાક્રમ દાખવવું]
 દશ(-સ)શેરી સ્ત્રી, -રો પું દશ રોરતું
 કાટલું (૨) [લા.] માથું [૫૧ (૨) દરોરા
 દશહરા નં [સં.] જેઠ સુદ પડવાનું ગંગાજન્મનું
 દશા(-સા) પું ૦ ૦ ૦ ૦ [દશ' ઉપરથી] એ
 નામની પેઠા નાતના હોડા ઉઠા ૦ 'દશા લાડ,
 શ્રીમાળી, ખડાયતા' ઇં
 દશા સ્ત્રી [સં] ગાડી ઈંજા પૈકામાં ઘલાતી
 તેલવાળી ચીંદરડી (૨) કપડાની આતરી;
 દશી (૩) ક્રિયતિ, હાલત (૪) મનુષ્યના
 નસીબ પર સારી માઠી અસર કરનારી
 ગ્રહાદિકની ક્રિયતિ (૫) પડતી હાલત.
 [-છીતરવી = દશા બદલાવી; એક ગ્રહની
 અસરનો સમય પૂરો થવો. -છીતવી = ખરાબ
 ગ્રહની અસર શરૂ થવી, અવદશા બેસવી.
 -કરવી = માઠી વસે કરવી -કરવી = દશા
 બદલાવી (૨) અવદશા બેસવી. -બેસવી =
 માઠી દશા શરૂ થવી]
 દશા સ્ત્રી [સં. દશાઈ] દશમાની ક્રિયાવિધિ.
 [-કરવી, -સરવવી]
 દશાનન પું [સં.] (સ) રાવણ
 દશાવતાર પું ૦ ૦ ૧૦ [સં.] વિંધુના દશ
 અવતાર (મત્સ્ય, રૂપ, વરાહ, વૃષ્ણ, વામન,
 પરશુરામ, રામ, કૃષ્ણ, બુદ્ધ અને કલ્કિ)
 દશાશ્વમેધ પું [સં] (ગ) કાશી ને પ્રયાગનું
 એક તીર્થસ્થાન (ત્યાં દસ અશ્વમેધ યજ્ઞ હતા
 એવી પુરાણકથા છે)
 દશાસ્ત્ર પું [સં.] (સ) દશાનન, રાવણ
 દશાહ પું [સં] મરાણ પછી દશમો દિવસ કે
 તેની ક્રિયા, દશાસુ
 દશાંત્ર વિં [સં.] દશ અંગવાળું
 દશાંશ પું [સં.] દશમો ભાગ (૨) વિં (૩) નં
 (ગ.) દશકથી ગણાતું (અપૂર્ણિક) ૦અપૂર્ણિક
 નં 'ઉસિમલ ક્રેકશન' (ગ) ૦પદ્ધતિ સ્ત્રી
 વિવિધ પરિમાણોને દશકથી ગણવાની કોષ્ટક

પદ્ધતિ, 'ડેસિમલ સિસ્ટમ' (ગ) ંખિ દુ
 નં દશાશતું ચિહ્ન-ટપકુ (ગ)
 દશી સ્ત્રીં [સં દશા ઉપરથી, સરંમ] કપડાની
 આતરી, દશા
 દશી(-સી) સ્ત્રીં ['દશ' ઉપરથી] દશ વર્ષનો
 સમય ંવીશી(-સી) સ્ત્રીં ચક્રતીપકતી
 દરો(-સ, -સે)રા પું જુઓ દશરા
 દગૈ(-સૈ)યાં નંખંવં ['દશ' ઉપરથી] લગ્ન
 પછી વરવહુને સાસરા તરફથી અપાતા દશ
 જમણ [-આરવાં, દેવાં] [સર્વત્ર
 દશોદિશ અં ['દશ + દિશા] બધી દિશામાં,
 દશો(-સો)દ (૦) સ્ત્રીં ['દશ' ઉપરથી, સરં
 હિં દશોંધી] દશમો ભાગ; દસુદ. -હી પું
 જુઓ દસુદી
 દસ, ંઠીકણ, ંકો, ંદિશ(-શા), જુઓ
 'દશ'મા ંપગી જુઓ દશંપગી ંસુ
 જુઓ દશયું ંમૂળ જુઓ દશમૂલ
 ંશેરી(-રો) જુઓ દશશેરી
 દસકત પું [ફા દસ્તકત] દસકત, અક્ષર, હરક
 (૨) અક્ષરની લખાવટ (હાથની) (૩) સહી
 [-કરવા = સહી કરવી. -કાદવા = સારા
 અક્ષર લખવા. -પાડવો = અક્ષર લખવો]
 ંશિક્ષક પું સારી અક્ષર કાઢતાં શીખવનાર
 શિક્ષક (૨) [લા] 'કોપી-બુક'
 દસકોઈ પું [જુઓ દશકોઈ] (સ)
 અમઠાવાઢ પાસેનો એક તાલુકો
 દશકોશી સ્ત્રીં જુઓ દશકોઈ
 દશકોઈ સ્ત્રીં [સં દશ + કોશ ઉપરથી] મુખ્ય
 શહેરની આજુબાજુનો વીરોક માઈલનો પ્રદેશ
 દસ(-સે)રા પું, સ્ત્રીં જુઓ દશેરા
 દસિયાટ સ્ત્રીં [જુઓ દશી] આતરી
 દસી, ંવીસી જુઓ 'દશી(-સી)'મા
 દસૂ(-સો)દ સ્ત્રીં જુઓ દસોદ -હી પું
 દસોદી, દશમો ભાગ ઉધરાવનાર (૨) બારોટ,
 ભાટ
 દસેરા પું, સ્ત્રીં જુઓ દસરા
 દસોદ, -હી (૦) જુઓ 'દસુદ'માં
 દસેયાં પું ખં વં જુઓ દસોયાં
 દસકત, ંશિક્ષક પું જુઓ 'દસકત'મા

દસ્ત પું [ફા.] હાથ(૨) સત્તા, અધિકાર (૩)
 ઝાડો, જુલાબ, રેચ [-આવેલા, ઊતરેલા,
 થયેલા = ઝાડો ઊતરેલા - થયેલા - દેવેલા =
 રેચની દવા લેવી] ંકારી સ્ત્રીં [+ફા કારી]
 હાથની કારીગરી ંગીર વિં હાથ ઝાલનાર
 -સહાયક ંદરાજી સ્ત્રીં [+ફા દરાજી]
 સતામણી ંખસ્તા વિં [+ફા વસ્ત્ર]
 અનુચર, સેવક
 દસ્તમક્ક નં એક પક્ષી
 દસ્તરખાન નં [ફા] બાણુ મૂકવા માટેનું
 પાથરણુ (મુસલમાન વગેરેમાં) (૨) બાણુ
 દસ્તરાજી સ્ત્રીં [ફા દસ્તદરાજી] પારકાની
 સીમમાં પ્રવેશ કરવો તે (એક યુનો)
 દસ્તાન નં [ફા દસ્ત ઉપરથી] રજઆવ,
 અડકાવ
 દસ્તાના [ફા] પું ખં વં હાથના મોભ
 દસ્તાલું નં [ફા દસ્ત ઉપરથી] ઝાડો
 ઝીલવાનું વાસણ, 'બેક-ડેન'
 દસ્તાવેજ પું [ફા] લેણદેણ વગેરે સખધી
 લખત(૨) આધારભૂત એવું કોઈ પણ લખત
 [-કરવો, લખવો = કાચદેસર પાઠે પાચે
 લખાણ કરવું] -છ વિં દસ્તાવેજનું, -ને લગતું
 કે તેના આધારવાળું (૨) લેખી
 દસ્તૂર પું [ફા] રિવાજ, ધારો (૨) દાપુ, કર
 (૩) પારસીઓનો ગોર -રી વિં દસ્તૂરને
 લગતું (૨) સ્ત્રીં હકસાઈ, દાપુ, સુખડી (૩)
 દસ્તૂરપદ
 દસ્તો પું [ફા] ખાંડણીનો ઢાંડો, પરાઈ (૨)
 હાથો (૩) ચોવીસ કાળખની થોકડી, મા (૪)
 સિપાઈઓની અમુક સખ્યાની ઢુકડી
 દસ્તુ પું [સં] ચોર, લૂટારો (૨) અનાર્થ
 લોકોની એક ભતનો માણસ
 દસ્તો પું ['દસ' ઉપરથી] દસની સજાનું
 ગણકાનું પાનું
 દહન નં [સં] દહવું-ખાળવું તે ંકિયા સ્ત્રીં
 (શખે) ખાળવાની ક્રિયા [[સં] નરક
 દહર નં [મ દહ] જમનો (૨) જગત (૩)
 દહવું સંકિં [સં દહ] ખાળવું
 દહાડાવાળી વિં સ્ત્રીં [જુઓ દહાડો] સગર્ભા

દહાડિયું' વિં (૨) ન૦, -ચો પું [‘દહાડો’
ઉપરથી] રોજે કામ કરનાર માણસ
દહાડી સ્ત્રીં [‘દહાડો’ પરથી] રોજે હું મહેનતાણુ
(૨) અં. રોજ. [-તું લાગ્યું, -તું લાગ્યું’ ને
ભવતું લાગ્યું’ = રોજનુ વળગેલું, હ મેશ માટે
સકળાયેલું] ૦દહાડી અં. રોજ રોજ
દહાડું’ નં [‘દહાડો’ પરથી] સ્ત્રીને અટકાવનો
દિવસ
દહાડો પું. [સં. દિવસ, પ્રા. દિવહ, દીહ] દિવસ,
વાર, તારીખ, તિથિ (૨) મરનાર પાછળ કરવામા
આવતું જમણું (૩) [લા.] વખત; સમય (૪)
લાગ્ય, સિતારો. [દહાડા આવી રહેવા, ૦
દહાડા ખૂટી જવા = મોત આવવું (૨)
મુદત પૂરી થવી દહાડા કાઢવા = દિવસ
વિતાવવા (૨) ગુન્નરો કરવો, દહાડાની
આલ = અહયોગ દહાડા પહોંચવા = મુદત
પૂરી ન થવી; મુદતમા હજી બાકી હોવું દહાડા
ભરાઈ ચૂકવા = આવી બનવું, મોત આવવું
દહાડા ભાગવા = સમય વિતાવવો (૨)
મુદતમાંથી દિવસ કપાવા કે ઓછા ગણાવા.
દહાડા રહેવા = ગર્ભ રહેવો. દહાડા લેવા
= સમય જવો; વખત લાગવો. (ના)
દહાડા હોવા = ની ચડતી દશા હોવી
દહાડે લાગવું = ધધે લાગવું દહાડો
આથમવો = પડતી દશા આવવી - આવવો
= સમો થવો (૨) લાગ આવવો. -આવી
રહેવો = મુદત પૂરી થવી. (૨) આવી બનવું
-ભીગવો = સૂર્યોદય થવો -ભીઘવો
= ચડતી થવી, લાગ્યોદય થવો -ભીઘવો
= પડતી દશા આવવી (૨) આવી બનવું.
-કરવો = મરણ પાછળ ક્રિયાખર્ચ કરવા.
-ખૂટવો = દિવસનો સમય પસાર થવો (૨)
ગણતરીમા દિવસ બાકી કે ઓછા હોવો.
-ખેંચવો = ઉપવાસ કરવો, ભૂખ્યા રહેવું.
-ચડતો હોવો = ઉત્તરિતો સમય હોવો.
-ચડવો = સૂર્ય ભીંચે આવવો (૨) મોડું થવું
(૩) ગર્ભ રહેવો (૪) રોજ ચડવો -જવો =
દિવસ ખૂટવો - પસાર થવો કે વીતવો.
-ભગવો, ફળવો = ચડતી દશા થવી,

-ફરવો = દશા બદલાવી. -ફરવો = લાગ્ય વાકું
થવું. -વટવો = (સ્ત્રીને અટકાવનો) દિવસ કે
મુદત વીતી જવા. -વળવો = લાગ્યોદય થવો
(૨) કામ સિદ્ધ થવું; ફાવવું. -વાંકો હોવો =
નસીબ પ્રતિકૂળ હોવું. -મિકંદર થવો =
નસીબ ખૂલવું; ચડતી થવી] ૦પાણી નં
બં. ૦૦ મરનાર પાછળ જમણ. [-કરવાં =
મરનાર પાછળ જમણવાર વગેરે વિધિ કરવો.]
દહોં [નં સં દધિ, પ્રા. દહિ] દૂધ જમાવતા યાચ
તો. [દહોંનો ઘોડો = એણેણની રમતમા
ઢાવવાળો ઞીકરો. દહોં મૂકીને ચાટવું =
અમથું સંધરી રાખવું. દહોંમાં ને દૂધમાં
પગ રાખવો = બંને પક્ષ સાચવવા મથવું;
બંને બાજુની ઢોલકી બાળવી] ૦દૂધિયું
વિં દૂધ દહોં બંનેમા પગ રાખનાર; બંને
પક્ષ સાચવવા ઇચ્છનાર. ૦દૂધિયાપણું
નં. ૦વડું નં દહોંમા પલાળેલું વડું
દહોંત(-થ)રું’ નં [સં. દધિસર, દે. દહિતર]
એક ભાતની ભડી, પોચી પૂરી
દહેજ સ્ત્રીં, નં [ફા.] જુઓ દેજ
દહેરાત સીં [અ. દહરાત] બીક, ભય
[—રાખવી, —લાગવી.] ૦ખેર વિં બીકણ;
ભડકણ
દળ નં જુઓ દલ(૨) એક મીઠાઈ ૦દાર વિં
[+ફા દાર] દળવાળું, ભડું (૨) ભારે
૦પાંગણું’ વિં લસકરની (મદદની)
અતિશયતાને લીધે પાંગણું બનેલું
દળણું’ નં [‘દળવું’ ઉપરથી] દળવાની વસ્તુ
-આનાજ. [-કરવું = દાણાને સાફ કરી
દળવા માટે તૈયાર કરવા. દળણું દળીને
પૂરું કરવું = લોકોના દળણા દળવા જેવી
કાળી મળૂરી કરીને જેમ તેમ ગુન્નરો કરવો.]
દળદર નં [સં દારિદ્ર્ય] દરિદ્રતા, ગરીબી (૨)
આળસ, એટીપણું. [-જણું, ફીટવું = ગરીબાઈ
જવી -ફેટવું = ગરીબાઈ દૂર કરવી.] ૦ખાતું
નં, ૦ખાડો પું ઘોલકા જેવું-દળદરનું ઘર કે
એવા ધરનો લતો, ‘સ્લમ’. -રી વિં દળદરવાળું
દળદાર પું [સરં મ] જુઓ ‘દળ’મા
દળદ્રી વિં દળદરી, દરિદ્રી

દળ પામળું વિં બુઓ 'દળ'માં
 દળવાદળ નં તોફાનનું વાદળ(ર)ધરકર, સૈન્ય
 દળનું સંક્રિં [સં દહ] પીસવું, ધરીમાં નાખી
 ભૂટે કરવો (અનાજ ધં નો) [દળેણુ
 દળણું=ફરીફરીને નકામી એની એજ મહેનત
 કરવી દળી દળીને ફૂલડીમાં વાળણુ=સારે
 મહેનત કરીને છેવટે કશું પરિણામ ન લાવવું,
 કરેલી મહેનત કમઅક્ષયથી વણસાડવી]
 દળાઈ, -મણી સ્ત્રી, -મણુ નં ['દળણું'
 ઉપરથી] દળવાનું મહેનતાણુ
 દગ વિં [ફા] દિગ, ચકિત
 દગડી સ્ત્રી ધાસ વેચવાની લાટી, ધાસ-ખાતર
 દગલ પું, નં [ફા] ટટો, તકરાર (ર) કુસ્તી
 (૩) કુસ્તીની હરીફાઈ (૪) અખાડો
 દગો પું [ફા] દગલ, સરં હિં, મ દગા]તોફાન,
 બખેડો, હુલ્લસ(ર)ખડ, ફિર [-ઉઠાવવો=
 ખડ કરવું -મચાવવો=તોફાન કરવું]
 -ગાખોર, -ગાખાજ વિં બખેડાખોર, બડ
 ખોર ંદ્રિસાદ પું લડાઈટટો, હુલ્લસ, ફિર
 દડ પું [સં] હાથમાં ઝાલવાની લાકડી(ર)વેત્ર,
 છડી(૩)શિક્ષા, સલ (૪) શિક્ષા તરીકે લેવાનું
 નાણું (૫) બુઓ બુજદડ (૬) એક જૂતની
 કસરત (૭) ચાર હાથની લખાઈ જેટલું માપ.
 [-આપવો, -કરવો, -થવો, -ખરવો,
 -લેવો (અર્થ ૪) -પીલવા=દંતી કસરત
 કરવી.] ંક પું દડૂદો, લાકડી(ર) નં (સ)
 નમંદા અને ગોઠાવરી વચ્ચે આવેલું એક
 પ્રાચીન વન (૩) એક છદ્. ંન નં દડ-
 શિક્ષા કરવી તે ંનાયક પું ન્યાયાધીશ(ર)
 પોલીસને વડો અમલદાર (૩) સેનાપતિ.
 ંનિકા સ્ત્રી ડાંગ, લાકડી ંનીતિ સ્ત્રી
 બુઓ રાજનીતિ (ર) ન્યાયવહીવટ ંપાલ
 પું વડો ન્યાયાધીશ (ર) દરવાન ંમધુરામ
 પું દડવત પ્રણામ. ંદરોઈ સ્ત્રી [+ફા
 પુરૂઈ] દડનાં નાણાંની ઊપજ ંવત્ અં
 દંતી પેઠે લાખા પડીને ંવત વિં(ર)પું
 સાધાગ નમસ્કાર ંલું સંક્રિં [સં દહ]
 શિક્ષા-સલ કરવી (ર) દડ કરવો ંશાસ્ત્ર
 નં દડ-શિક્ષા કરવાનું શાસ્ત્ર, 'પિનેલોઈ'

દડાતોડ વિં [દડો + તોડવું] દંડને તોડી નાખે
 એવું (ર)પું દડા-લાકડીથી પતાવેલો ઋષડો
 દડાખાજ વિં દડાખાજની ટેવવાળું -છ
 સ્ત્રી દડા કે લાકડીથી કરેલી મારામારી
 દડાખેડી સ્ત્રી વચ્ચે દડાવાળી પગની બેડી
 ~ (એક જેલ-શિક્ષા)
 દડિત વિં [સં] દડાયેલું
 દડિયું વિં બુઓ એક દડિયું
 દડિયો પું [સરં હિં હેઢિયા] ચોકડી
 ખાતનો એક પ્રકારનો સાલ્લો
 દડી પું [સં] દડધારી સન્યાસી(ર)પું(સ)
 ~ એક પ્રસિદ્ધ સંસ્કૃત કવિ [ધિકા
 દડી(-દૂ)કે પું [સં દળ]ભડી દૂધી લાકડી,
 દડીકુ વિં [સં દળ ઉપરથી] ઉદ્ધત, હાંક
 દડૂકિયું વિં દડૂકાવાળું
 દડૂકો પું બુઓ દડીકો [નગરપડો
 દડેરો પું [સં દળ]હાંકી પીટીને કરાતી ભહેરાત,
 દડેલ(-છૂ) વિં દડિત (ર) ઉદ્ધત
 દડો પું [સં દહ] દૂધી ભડી લાકડી, ડડો
 (ર) મોઈ સાથેનો દડો
 દડથ વિં [સં] દડ-શિક્ષાને પાત્ર
 દડત પું [સં] હાંત ંકથા સ્ત્રી [સં ઉદન્ત +
 કથા?] મુખપરપરાથી ચાલતી આવેલી વાર્તા
 ંક્ષત નં હાત બેસવાથી પડેલો ધા ંગરગડી
 સ્ત્રી હાંતાવાળી ગરગડી, 'કોગ-નહીલ' ંધાત
 પું બચકુ ંધાવન નં હાતથ, હાંત સાંક
 કુરત્રા તે ંપત્ર નં કાનનું એક ધરેણું
 ંમ જન નં હાત માંજવાની ભૂખી-ઝોપધિ
 ંવિધા સ્ત્રી હાંત વિષેનું જ્ઞાન ંગુ વિં
 હોઠ બહાર દેખાતા હાંતવાળું, હાંતર ંવૈથ
 પું હાંતનો વૈધ ંસ્થાન નં હાંતની જગા.
 ંસ્થાની વિં હાંતની મદદથી બોલાવું, દત્ય
 દતારો પું [સં દત્તકાર, પ્રા દતાર] હાથી-
 હાંતનું કામ કરનારો
 દતાસળી સ્ત્રી ['દત્સળ' ઉપરથી] હાંતના કે
 દત્સળના માટનું એક જવડાનું કોટલું
 દતાળ નં ['દત' ઉપરથી] પળેદી, ખેતીનું
 એક ઝોલર (ર) પું (દળ દતાળી ધંને)
 દતિા -ળી સ્ત્રી પળેદી

हंताणुं वि० ['हत' उपरधी] हांता-इणाचाणुं
 (२) हंतवु; हांतरं - [(२) भरेरे।
 हंतिथो पु० ['हत' उपरधी] हातिथो; हासको
 हंती वि० [सं] हतरथानी (२) हातवाणुं (३)
 ओ० जुओ हातीपीअ(४)पु० हाथी.०पीअ
 न० नभासगोथानां पी
 हंतूडी ओ० ['हत' उपरधी] हूतो नातो हात
 (२)नानकडो इपाणो हात [हात
 हंतूश(०ण, -सण) पु०[सं] दत + शूलहाथीने
 हंतैयुं न० ['हत' उपरधी] जुओ हातिथु
 हंत्य वि० [सं.] हात सभधी (२) हतरथानी
 -ह्यैष्ठ्य वि०[+औष्ठ्य]हात अने होडण नेनी
 मडवथी उत्र्यारातु. डिहा० 'व'
 हंहुडी ओ०, -डो पु० जुओ हंहुडी, हंहुडो
 हंपती न०भ०व० [सं.] वरवडु, श्रीपुरवणु जेहुं
 हंभ पु०[सं] डोण, दोगा [-करवो, -मेसवो,
 -रभावो.]-मिथु, -भी वि० हंभवाणु, दोगी
 हंश पु०[सं] ङभ, साप वगरे जेरी लवण गुनुं
 करडुं ते (२) [हा.] कीने; वेर. ०काश(-प)
 पु० ङभतु कोयलु. ०हुं सं०किं हश देवो,
 करडु. -शित वि० हश देवायेलु -शी वि०
 हशवाणुं(२)ओ० अ०क०लतनी माभ -शीलुं
 वि० हंशी: जेरीलुं
 हंष्टा ओ० [सं] मोटा हात, हाड
 हा पु० जुओ हाव [डिहा० सुभहा
 -हा [सं.] वि० ओ० आपनारी 'ह'नुं ओ०
 हाधयलु, हाधयालु, हाध ओ० [सर० हिं,
 न. दारै] सुयालु, प्रसव करावनारी भाई;
 (२) हायलु [फा दायह] धाव
 हाईदुश्मन पु० [प्रा. दाइअ (वारसाभा
 हिरसेहार)+दुश्मन] वारसाभां लागीहार अने
 दुश्मन (२) कोई फल कारुण्यी थयेलो वेरवी
 हाउडभाणी वि०[अ दाऊद + फा सान, सर०
 हिं, म.] अे नामनी लतना (बडि के बोभा)
 हाउीनी सी० [अ. दाऊद उपरधी]अ०क० कूलआड;
 गुलहावरी (२) वि० मुसलमान के व्होरांनी
 अ०क० लततु (३) अे नामनी लतना (बडि)
 हाअर पु०[हिं. 'ओकर'] युरोपीय वैदक प्रभाणे
 हना करनार. -री वि० हाअरतु, -ने लगत

(२) ओ० हाअरनी विधा के धयो
 हाक्षायणी ओ०[सं] (सं)हक्षनी कन्या(२)अ०क०
 नक्षत्र (३) पार्वती [दिशा सभधी
 हाक्षिणु वि०[सं] हक्षिणाने लगत (२) हक्षिण
 हाक्षिणाल्य वि० [सं] हक्षिणभां आवेलुं (२)
 पु० हक्षिण देशने वतनी
 हाक्षिण्य न० [सं] सभ्यता, विवेक
 हाअडो पु० महेततभनूरी, तकीडि; थम (२)
 हाभलो [-कराववो=हाभलो कराववो.]
 हाभल वि० [अ दाखिल]अ हर गयेलु -पेडुं
 (२) अ० अद्वै, माटे; पेडे, तरीके [-करवुं=
 अहर लेवुं, धावतु (२) सामेल करवु, अहर
 प्रवेश आपवो, -थलुं=अहर नवु, पेसवु
 (२) सामेल थवु, प्रवेश भजवो -पडुं=
 हाभल थवु, -मां सामेल थवु.]
 हाभलो पु० [अ दाखिलह] दहात, डिहाडरथ
 (२)अनुभव, पाड, शिक्षा (३) पुरावो, प्रमाण(४)
 रीत प्रभाणे गल्लवानी रकम-हिसाभ(गलित).
 [-आपवो=दहात आपवु(२)येभित पुरावो
 आपवो (३) हिसाभने हाभलो गल्लवा
 आपवो, -करवो=गलितने हाभलो गल्लवो,
 तेनो उत्तर लाववो (२) साभिती करवी.
 -कराववो=साभिती आपाववी -भायो=
 मेण भजवो; पत्तो लागवो(२) पुरावो भजवो.
 -गल्लवो=गलितना हिसाभने उत्तर मांडवो.
 -देवो=जुओ हाभलो आपवो -मेसवो=
 गलितना हाभलानो उत्तर भजवो (२) धडो से
 अेलुं थवु -मिसाडवो=धडो से अेलुं करवुं
 (२) गलितना हिसाभने उत्तर मेणववो.
 -भजवो=नोध भजवी (२) पुरावो भजवो
 (३) डिहाडरथ भजवु.]
 हाभलवुं, हाभलुं सं०किं [प्रा दक्खव, अप.
 दक्खव; सं दर्शय] देभाडुं, अताववुं, ध्यान पर
 लाववु, कडेवु (२) अ०किं असर पताववी;
 जुण देभाडवो (प्राय सारो नहि) (३) इअ
 करवुं, पीडा थवी [देडुं
 हागलुं सं०किं[हिं.]सणगाववु, पकीतो यापी
 हागीने पु०[सर० म] धरेलुं (२) रकम, नग.
 [-छोलवो=हागीने ताछवो (सु).]

દાધ પુ. [ફા] જુઓ ડાધ

દાધ પુ. [સં] બળવું તે, હઠન [-દેવો = અગ્નિ-
સસ્કાર કરવો. -લાગવો = બળે એવો જામ
થવો (૨) મન ઉપર તેવી અસર થવી]
-ધાજલિ સ્ત્રી અગ્નિદાહ વખતની અજલિ

દાણ પુ. પિતા કે વડીલ (સબોધન)

દાણ (ઝ.) સ્ત્રી. [સં દહ, પ્રા. દજ્ઞ ઉપરથી]
લાગણી, અનુકંપા, (૨) ચીડ, ગુસ્સો (૩)
દ્વેષ, વેર (૪) હાજોલો-બળેલો ભાગ (ખોરાકમાં)
[-આવવી = દાહ ચઢવી - બોલવવી = સામા
ઉપર વેર લઈ, પોતાની બળતરા શાંત કરવી
-કાઢવી = મનની બધી લાગણી બ્યક્ત થાય
તે રીતે સામા ઉપર વેર લેવું કે શિક્ષા કરવી
-ચઢવી = ગુસ્સો આવવો, બળતરા થવી
-આવી, ધરાવવી, લાખવી, લાવવી =
લાગણી થવી. દાણે બળવું = ખારવૃત્તિથી કે
ગુસ્સાથી ચચણવું.] ંણુ નં હાવાય
એવું જમીનનું તપવું તે ંણુ અંકિં છીનું
ચ પાવાની અસર થવી (૨) બળવું, સળગવું
(૩) [રસોઈનું] અતિ તાપથી બળવું (૪) [લા.]
મનમાં દાહ હોવી કે ચઢવી, દાણે બળવું,
(જુઓ દાહ) [દાહચા ઉપર દામ = એક
દુ ખ હોય તેમાં બીજી ઉમેરાવું] -ઝીણ
લિં અદેણુ, દ્વેષીણું, ક્રીનાખોર

દાટ લિં [સરં મ દાટ, કા દટ્ટ] ભરચક,
પુષ્કળ ઉદાં મેંપુ દાટ [અતિશય મોણું] (૨)
પુ. જુઓ ડાટ

દાટણ સં કિં ખાડો કરી તેમાં માટીથી ઢાકી
દેવ, ફંદનાવણ, ગાડવું (૨) તેમ કરીને સતાડવું
(૩) [સરં હિં ઢાંટના, ઢાંટના, સં દાન્ત
પરથી] ડાટવું, ઢાટી દેવી (૪) [લા.] કાઈ
ધૂંપો લાલ સતાયેલો હોવો જેમ કે, ત્યા શુ
દાટણ છે તે જાણો છો ?

દાટી સ્ત્રી. [સરં મ દાટી; કા દટ્ટ] બીડ
ગિરહી (૨) [હિં] ધમખી, ઢાટી [-આપવી,
દેવી = ધમકાવણ] [મારવો]

દાટો પુ. ['દાટવું' ઉપરથી] ઢાટો (-દેવો,
દાહમ નં [સં દાહિમ] એક ડળ. ંકળી સ્ત્રી
દાહમનો દાણો. ંડી, -મી સ્ત્રી દાહમનું ઝાડ

દાહિમ નં [સં.] દાહમ. ંકળી સ્ત્રી. દાહમકળી
દાહ (દ.) સ્ત્રી. [સં, પ્રા દાહા] ચપટા માથાનો
ચાવવાનો દાંત [-આવવી = દાહનો દાંત
ફૂટવો (૨) દાહ દુ ખવી - ગળવી, સળગવી =
મોમાં પાણી આવવું, સ્વાહ કરવાનું મન થવું.
-ફૂટવી = દાહનો દાંત ઊગવો દાહમાં ઘાલવું,
લેવું, રાખવું = મેળવવાની કે વેર લેવાની
મનમાં ગાઠ વાળવી દાહે લાખવું, દાહે
વળગવું = સ્વાહ રહી જવો, ભાવવું]

દાહણુ અંકિં ['દાહ' ઉપરથી] (કા) દાહ-દાંત
ખેસાડવો, બચકુ ભરવું (૨) કટાક્ષમાં બોલવું
દાહા પુ. અંબંબં ['દાહ' ઉપરથી] લોહાના દાંતા
(કરબડીના)

દાદી સ્ત્રી. [સં દાહિકા, દે દાહિકા] હકપચી
કે ત્યા ઊગતા વાળ [-કરવી = દાદીના વાળની
હલમત કરવી -ફૂટવી = જુવાની આવવી.
-રાખવી = દાદીના વાળ ન મૂકાવી વધવા
દેવા દાદીમાં હાથ ધાલવા = કાલાવાલા
કરવા. દાદીમૂઠ ઉતરાવવી (-આપવી)
= સૂતક પૂરુ થયે દાદી ને મૂઠ ખોલાવવી]
-દા (-દિયા)ળો લિં પુ. દાદીવાળો-મરદ
-હુ નં દાદીના વાળ (તરછકારમાં)

દાણુ નં [પ્રા દાણિ] જકાત, હાંસલ; ટોલ (૨)
નં [જુઓ દાન] (કા) ફેરો, વાર ંચોમી
સ્ત્રી. જકાતધર, ટોલ લેવાની જગા ંચોરી
સ્ત્રી. દાણુ ભરવાનું ચુકાવણું તે ંક્ષીલા સ્ત્રી.
ગોપીઓ પાસે દાણુ લેવાની કૃષ્ણે કરેલી લીલા
દાણાદાર લિં [ફા દાનહ + દાર] દાણા-
દાણાવાળું, કણક્રિતાર

દાણાપીઠ સ્ત્રી. દાણાખતર, કણપીઠ
દાણિયા પુ. અંબંબં ['દાણો' ઉપરથી] (કા)
સોગટાખાલ વગેરે રમતમાં વપરાતી મોટી
કોડીઓ

દાણિયુ નં ['દાણો' ઉપરથી] સૌભાગ્યવતીનું
કોટનું એક ઘરેણું (૨) અરણ્ય અનાજ અને
અરુધા ફેતરાંવાળું ઢોરનું ખાણું (૩) [ચ]
ગવારનું ગોતર

દાણિયો પુ. જુઓ દાણી
દાણી લિં ['દાણ' ઉપરથી] દાણનું હકદાર (૨)

પું ૬ાણ ઉધરાવનારો (૩) એક અટક
દાણો પું [ફા. દાનદ] અનાજ, ધાન્ય (૨)
અનાજનો કણ (૩) એના જેવો કોઈ પણ
કણ (૪) સોગટાબાજ વગેરે રમતમાં પાસા
કે કોડીથી ઘાવ નાખતાં પડેલો અટક. [દાણા
ઉતારવા=દાણા વાળવા. દાણા જોવરાવવા,
દાણા દેખાડવા = માથે વાળેલા દાણા ભૂવા
પાસે જોવરાવી, શું વળચુ છે, તે નક્કી કરાવવું
દાણા જોવા = નજર ઉતારીને વળગણ શુ છે
તે નક્કી કરવું દાણા બરાવા=બળિયા
વગેરેના ફેલ્લા રસી બરાઈને ફેલવા (૨)
કણસલામા દાણો થવો. દાણા વાળવા =
વળગણ જોવા કે કાઢવા માથા ઉપર દાણા
ફેરવવા દાણો ચાંપી જોવો = કંઠી જોવું,
પાસોફેકી જોવો -પાડવો = કણ પડે એમ
કરવું (૨) વિધવાએ ફરી ધર માડવું. -બરવો
= મોસમમા એકસામટું અનાજ સંધરવું.]
ઠૂણી પું અનાજ વગેરે યોરાકનો સામાન
ઠપાણી પું, નં બાવાપીવાનું સાધન (૨)
અજબજ, નસીબ

દાતણુ નં [દે. દંતવળ] દાંત સાફ કરવા માટે
આવળ આવળ ઇંતી સોઠીનો કકડો [-કરવું
=(દાંતણુ વડે) દાંત સાફ કરવા દાતણુની
ચીરીએ હોણું = દાંતણુ સિવાય ખીજી કાંઈ
ચાખ્યું ન હોયું, ભૂખ્યા હોણુ દાતણુની
દીવી જેવો = એકનો એક મોઘો ને લાડક-
વાયો આધાર (૨) સુકલકડી માણસ]
ઠપાણી નં દાંતણુ અને પાણી (૨) તે
વડે દાંત મોઢું સાફ કરવું તે. [-કરવાં.]
-છિયો પું દાંતણુ વેચનારો

દાતરડી સ્ત્રી [સં. દાત્ર] નાનું દાતરડું (૨)
દાતરડી જેવા દાંત, જેમ કે સૂવરની દાતરડી
-ડું નં ઘાસ કાપવાનું એક ઓભર
[દાતરડું ને બંધિયા = એ સિવાય પાસે
કશી પૂછ ન હોવી, ગરીબ હોયું.]

દાતા(૦ર) [સં.] લિં આપનાર (૨) દાન
કરનાર, ઉઠાર (૩) પું દાન આપનારો
પુરુષ -૧૮૧ નં દાતાપણુ -ત્રી લિં
સ્ત્રી દેનારી (૨) સ્ત્રી દાતા સ્ત્રી

દાથરિયું નં માટીનું એક ઠામ-વાસણ
દાથરી સ્ત્રી માટીની થાળી (૨) તોબરો;
ખલેથી (૩) હાલ્લુ (૪) [લા] જુઓ
તોબરો. [-ચડવી, -ચડાવવી]

દાથરો પું [સરં મ દાથર] રસોઈમાં
વરાળથી બાફવા વાસણમા વસ્તુને અધ્ધર
રાખવા કરાતુ ઘાસ વગેરેનું પડ (૨) તોબરો
(૩) [લા] ચડેલું મોં, દાથરી. [-ચડવો,
-ચડાવવો]

દાદ સ્ત્રી [ફા.] ફરિયાદ, અરજ (૨) ઇ-સાફ
[-આપવી, -દેવી = સાલગણ, ન્યાય
આપવો (૨) [લા] ગાઠવું; માનવું. -માગવી,
-સાંભળવી, -મળવી, -મેળવવી.] ૦ ખાહ
પું દાદ માગનારો. ૦ગર પું દાદ સાંભળ-
નારો; ન્યાયાધીશ. ૦ ફરિયાદ સ્ત્રી કોઈ
પણ ભતની ફરિયાદ. -દી લિં દાદ માગ-
નાર, ફરિયાદી

દાદકાળ પું એક પક્ષી

દાદર પું [પ્રા. દદર] દાદરો, નિસરણી (૨)
સ્ત્રી [સં. દદ્રુ] ઢરાજ. ૦ બારી સ્ત્રી દાદરનું
નાનુ બારણું (૨) છનો. -રો પું નિસરણી
(૨) નિસરણી ઉપરનું બારણું (૩) તાળાની
અદરની કળ (૪) એક ભતનો તાલ (૫)
એક વનસ્પતિ -ઔષધિ

દાદાગીરી સ્ત્રી ['દાદો' ઉપરથી] જખરહસ્તી;
બળનેરી, ગુ હાગીરી [જુઓ 'દાદ' મા
દાદી સ્ત્રી મા કે બાપની મા, વડિયાઈ (૨) લિં
દાદુપ થી લિં દાદુ નામના સતના પથનું
(અનુચાથી) કે તેને લગતુ

દાદુર પું [સં.] હેડકો

દાદો પું [સરં મ] બાપનો કે માનો બાપ;
વડવો (૨) ગુ ડો, જખરહસ્તી કરવાની દેવવાળો
દાધવું અંકિં [સં. દગ્ધ = દાઝેલું] દાઝવું, બળવું
દાધાબળવું લિં [સં. દગ્ધ + બળ્યું] અદ્યુ (૨)
રડતી સૂરતવાળુ [ગાડિયું]

દાધાર ગું લિં [સં. દગ્ધાગક] અદ્યુ (૨)
-દાન [ફા] પ્રત્યય નામને લાગતા 'તે રાખનાર,
ધારણ કરનાર' કે 'તે ભણનાર' એવા અર્થનું
લિં બનાવે. ઉદાહરણ 'ગુલાબદાન', 'કંદરદાન'

દાન પુન્યવંશનો ધડિયો, ૧૫૧૦=૧૦
દાન નં [સં] આપવું તે (૨) ધર્મશુદ્ધિથી,
પુન્યાર્થે આપવું તે (૩) રમતનો આપવાનો
દાવ, વરો (૪) કાશીના લગણામાંથી ઝરતો
મઠ [-આપવું = દાન તરીકે આપવું (૨)
રમતનો દાવ આપવો -લેવાં = સ્ત્રી પુરુષે
ગુરુ સમક્ષ ભેટ મૂકી ગુરુમત્ર લેવો -લેવું =
દાન તરીકે આપેલું સ્વીકારવું] ૦૬દક્ષિણા
સ્ત્રીં દાન અને દક્ષિણા ંધર્મ પું દાન
કરવાનો ધર્મ ૦૫૩ નં બક્ષિસપત્ર; દાનતું
લખાણ ૦૫૨ પું દાન કરવામાં શૂરો
માણસ, દાનેશરી ૦શાલી (૫), ૦શીલ
લિં દાન કરવાની ટેવવાળો; સખી

દાનત સ્ત્રીં [અ દિયાનત] મનનું વલણ,
વૃત્તિ [-બગડવી = ન્યાય કે નીતિની ભાવના
ન રહેતી, પ્રામાણિકતા ટળવી -રાખવી =
મનોવૃત્તિ રાખવી]

દાનવ પું [સં] રાક્ષસ -વી સ્ત્રીં દાનવ
સ્ત્રી, રાક્ષસી (૨) લિં દાનવને લગતું, રાક્ષસી
દાનવુ લિં [ફા દાનિસ્તહ] સારી દાનત-
વાળું (૨) પ્રામાણિક (૩) ડાઘું, સમજી.
-સ્તાઈ સ્ત્રીં દાનસ્તાપણ

દાનાઈ સ્ત્રીં [ફા] દાનાપણ, ડાઘાપણ,
વિવેક (૨) બલમનસાઈ (૩) પ્રામાણિકતા,
ધર્માનદારી -વ લિં ડાઘું, વિવેકી, સમજી
(૨) ઉદાર

દાનિશ સ્ત્રીં [ફા] ડાઘાપણ, વિવેક ૦મ દ
લિં ડાઘું, સમજી, વિવેકી

દાનિયત સ્ત્રીં [ફા દાના ઉપરથી] દાનાપણ,
હાપણ, અકલમ દી

દાની સ્ત્રીં [ફા દાન] પાવ, આલય, -ને
રાખવાનું ડામ, એ અમત્રા નામને અ તે.
નેમ કે આ દાની, પીકદાની ધં

દાની લિં [સં] દાન આપનાર, સખી, ઉદાર
-નેશ (-સ)રી પું [સં દાન + રેશરી]
દાનવીર, મોહો દાની માણસ [વિવેકી
દાનેા લિં પું [ફા દાના] ડાઘો, સમજી,
દાન લિં [સં] વરા કરેલું, કાળૂઆ આણેલું
(૨) સયમી

દાપુ નં [સં દાપન] હકનું માગણું, લાગો.
[-ચૂકવણ = લાગો આપવો]

દાખ પું [દાખવું પરથી] દાખવતે, દખાણ (૨)
આગ્રહ (૩) અ કુશ, ધાક [-દેવો, મૂકવો =
અ કુશ મૂકવો, ધાકમાં રાખવું (૨) દખાણમાં
રાખવું. -ખસાહવો, રાખવો = ધાક ખસા-
હવો, અ કુશ રાખવો. દાખમાં રાખવું =
દખાણ તળે યા અ કુશ કે ધાકમાં રાખવું]
દાખહરીખર અં [દાખક' ('દાખવું' ઉપરથી)] નો
દ્વિર્ભાવ] છૂપુ છૂપુ [-અઘાવણું, -રાખણું]
દાખડી સ્ત્રીં [અ દબ્બહ ઉપરથી] નાનો દાખડો,
ડમી -હિયુ લિં દાખડાનેલું બધિયાર -ડો
પું ડાકણવાળું એક ભતનું ધાનનું પાત્ર, ડયો
(૨) જીઓ દાખલો

દાખણુ નં દખાણ, બાર (૨) દમન, સખતી (૩)
અ કુશ -હિયુ નં કાંઈ દાખવા ભાટેનું
વજન (૨) કોરી પરનું માટીનું ડાકણું

દાખલો પું આખી પરનું સભાર ભરી કરાવું
એક અથાણું (પ્રાય ૫૦ વં મી)

દાખલું સંકિં [સરં મ દાવળે, દિં દવાના]
દખાવણું, અગાહું, અપણ (૨) [લા] સખતી
કરવી, અ કુશમાં રાખવું [દાખીને કહેવું =
આગ્રહ કરવો, શરમત્રા કે શેહમા નાખીને
કહેવું દાખીને ખાણું = અકરાંતિયાપણે ખાવું
દાખી રાખવું = ભાર તળે મૂકી રાખવું,
દખાવણું (૨) ગુપ્ત રાખવું, બહાર ન પડવા દેવું.
દાખી દેવું = કચરી નાખવું, અટકાવી દેવું]
દાખો પું [દાખવું ઉપરથી] ધૂળનો ઢગલો.
[-કરવો = અનાબને ધૂળ કે રાખમાં દાખીને
રાખવું]

દાખ પું [સં દર્મ, પ્રા દન્મ] એક વનસ્પતિ-દર્શ
દાખોગિયુ નં જીઓ ડાખોહિયુ
દાખ પું [સં દ્રમ્મ, પ્રા દન્મ] પૈસો, ધન (૨)
નં હિમત; મૂલ્ય

દાખ નં [સં] જીઓ દાખણ ૧ (૨) સ્ત્રીં માળા
દાખણુ નં [દે દામણ] ઘોડા-ગધેદાના પગ
બાંધવાનું ઢોરડું (૨) સ્ત્રીં [?] (વહાણની)
ડાખી બાજી [એક ઘરેણું, બધી
દામણી સ્ત્રીં [સં દામન] સ્ત્રીઓના કપાળનું

દામણું' વિં [દે દયાવળ] ઓશિયાણું, પરવશ
(૨) વ્યામણ, ગરીબ [ભડી દારી

દામણુ નં [જુઓ દામણ, સં. દામનું] નેતર.
દામતાઈ સ્ત્રીં ['દામ' ઉપરથી] + ધનવાનપણું
દામદૂપટ નં [દામ + દૂપટ, સરં સ દામદુપટી]
ધીરેલાથી બમણુ લેવુ તે

દામન નં [ફા] છેડો, પાલન (૨) અગરખા
વગેરેની ચાળ. [-અમહાવણુ = શિયળનો
ભાગ કરેલો.]

દામિની સ્ત્રીં [સં] વીજળી (૨) [સં દામનું]
દામણી

દામી વિં ['દામ' ઉપરથી] દામચાણુ, પૈસાદાર
દામી સ્ત્રીં, નં સમોવડિયુ, બરોઝરિયુ, ભેડિયુ
દામોદર પું [સં] ('સં') કૃષ્ણ

દાય પું [સં] વડીલોપાર્જિત મિલકતમાનો
ભાગ ંભાગ પું વારસ તરીકેનો હાયનો ભાગ
-દાયક વિં [સં.] (પ્રાય: સમાસને અતે) આપ-
નાર ઉઠાં સુખદાયક

દાયકો પું [સં] દશનું ઉપરથી] દસપે

દાયએ પું [પ્રા દાક્ષિણ્ય = લાભ વખતે વર
વહુને આપાતુ દ્રવ્ય, સરં હિં. દાયજા] સ્ત્રીવન

દાયણુ સ્ત્રીં [જુઓ દાઈ] સુચાણી

દાયતું નં [સં દાય ઉપરથી] -દાયભભા આવેલું
તે (ખાસ કરીને ખેતર)

દાયરો પું [અ દારહ] સમુદાય, ટોણ (૨)
હાયરો, રાવણુ

દાયા સ્ત્રીં [ફા = ધાવ] જુઓ. દાઈ

-દાયી વિં [સં] 'આપનાર' એવા અર્થમા
સમાસને અતે ઉઠાં સુખદાયી -યિની
વિં સ્ત્રીં [ઉઠાં પૈસાદાર

-દાર વિં [ફા] 'વાણુ' અર્થમા શબ્દને છેડે.

દાર [સં.], -રા સ્ત્રીં પત્ની ંપણું નં

દારક પું [સં] ખાળક; વત્સ, પુત્ર

દારલું સંક્રિં [સં દૃ (દારય)] ચીરતુ, ફાલુ

દારિદ્ર (-દ્રવ્ય) નં [સં] દરિદ્રતા, ગરીબાઈ

દારે નં [સં] દેવદારતુ ઝોડ (૨) લાકડું

દારણુ વિં [સં] નિર્દય, કઠોર (૨) ભયાનક,
દુમુલ (૩) તીવ્ર, સખત (દૃઢ)

દારહણદર સ્ત્રીં એક વનરપતિ -ઝોપાધિ

દાર પું [ફા] મહિરા (૨) બટક, દારખાના
વગેરેમા દ્રાહાતુ ગમક અને કાલસા વગેરેનું
મિશ્રણ (૩) + દવા જેમ કે દવાદાર ંખાલું
નં આતસખાણની ચીજ ંગડો પું
દારખાણુ ખનાવનારો ંગોળો પું દાર,
ગોળા વગેરે યુદ્ધનો સામાન. ંહિયો પું
દારનો વ્યસની ંનિષેધ પું દાર પીવાનો
નિષેધ-મના, દારખ ધી ંનિષેધક વિં
દારનિષેધ કરનાર - કરાવનાર (વસ્તુ કે
માણસ) ંખ ધી સ્ત્રીં દારની બધી;
'પ્રે હિખિશન'. ંખાજ વિં શરાખખોર;
દારહિયો ંખાજ સ્ત્રીં શરાખખોરી, દાર
હિયાપણુ (૨) દારની મિજલસ

દારડી સ્ત્રીં એક વનરપતિ (૨) એક પક્ષી
દારનિષેધ, ંક; દારખ ધી; દારખાજ, -જ
જુઓ 'દાર'મા

દારો પું મોઢ કે બોલને વાગેલો ટોલ્લો

દારોગો પું [તુર્કી] જુઓ દરોગો

દાર્શનિક વિં [સં] દર્શનશાસ્ત્રને લગતુ (૨)

પ્રત્યક્ષ (પુરાવો) (૩) પું દશ નશાસ્ત્ર ભણનાર
દાર્શનિક વિં [સં] દષ્ટાતસ બધી, -ને લગતુ
દાલચીડી સ્ત્રીં એક પક્ષી

દાલચીની સ્ત્રીં [ફા. દારચીની, સં દારચીની,
હિં., મ] તેલનાની એક વસ્તુ -તજ

દાલાન પું [ફા] ધરનો મોઢો આરડો (૨)
ચોક, આગણુ

દાવ પું [ફા.] રમતમા આવતો વારો, દા
(૨) પાસામાં પડતા હાણા (૩) ભાગ, અનુકૂળ
વખત(૪) યુક્તિ, પેચ [-આપવો = રમતમાં
જેને રમવાની વારી હોય તે રમી શકે તે માટે
પોતાને માથે આવવું કામ કરવું. -આપવો =
રમવાની વારી આવવી (૨) તક મળવી.
-ખેલવો = રમત રમવી (૨) યુક્તિ પ્રયુક્તિ
કરવી -ખેવો = તક ભેળવી, ભાગ ભેળવો.
-દાવવો = યુક્તિ સફળ થવી -સાધવો = લાભ
સાધવો -લેવો = પોતાનો વારો આવ્યે રમવું
-ખેઈને સોમટી મારવી = ભાગ ભેઈને
કામ કરવું. દાવમાં આવવું = લાભ ખાચ
કે યુક્તિ ફાવે એમ થવું. (.ના) દાવનું હોણું

= ને યોગ્ય હોવું] ૦પેચ પુ. યુક્તિપ્રયુક્તિ.
 [-લદાવવેા = યુક્તિપ્રયુક્તિ કરવી]
 દાવડી સીં [દે દવર, દવરિયા, હિં. દાંવરી,
 દાવૈરી] દારી
 દાવડું નં રેટ (પાણી ખેચવાનો)
 દાવત સીં [અ] નોતર, ધબન
 દાવડી સીં [અ દાકડી] જીઓ ગુલદાવરી
 દાવાઅરજી સીં [દાવો + અરજી] ફરિયાદનામું
 દાવાગીર પુ. [ફા] દાવો કરનારો; ફરિયાદી
 દાવામિ પુ. [સં] દવ; વનમાં એની મેળે
 સળગતો અગ્નિ
 દાવાદળ નં દરવાદળ, વાવાઝોડુ
 દાવાદાર પુ. [ફા] દાવાવાળો, ફરિયાદી
 દાવાનલ(-ળ) પુ. [સં] દાવામિ
 દાવું અંકિં [સરં પ્રા દાવ = ખતાવવું,
 અપાવવું] (પશુને) નરનો સમાગમ થવો
 દાવો પુ. [ફા દવવા] હક, માલિકી (૨)
 હક મેળવવા સારુ સરકારમાં ફરિયાદ (૩)
 ગ્રામીણ કે પુરાવો હોવાનો નિશ્ચય કે તેની
 રૂએનો હક જેમ કે, હુ દાવાની સાથે કહું
 હુ [-કરવો = હક માટે અદાલતમાં ફરિયાદ
 કરવી (૨) હક કરવો - કાદી નાખવો =
 ફરિયાદ નામજૂર કરવી (અદાલતે)
 -ચાલવો = અદાલતમાં ફરિયાદની તપાસતું
 કામ શરૂ થવું -મંદવો = દાવો કરવો]
 દાશમિક વિ. [સં] જીઓ દશાંશ
 દાશરથિ પુ. [સં] (સ) દશરથના પુત્ર-રામ
 દાશાહું પું. [સં] (સ) શ્રીકૃષ્ણ
 દાસ પુ. [સં] સેવક (૨) સીં + (પ.) દાસ્ય,
 સેવા ંતણ નં +, ંતા સીં, ંત્વ નં
 દાસપણ, દાસત્વ. -સાનુદાસ પું. [અનુ-
 દાસ] દાસનો દાસ, અત્યંત નમ્ર સેવક -સી
 સીં સેવિકા, નોકરી, લૂડી -સીપુત્ર,
 -સેય પું. [સં] દાસીને પેટે થયેલો પુત્ર
 દાસોલા પું. બં વં ['દાસ' ઉપરથી] (કા)
 હલકાં દાસપણનાં કામ
 દાસ્તાન સીં [ફા] વર્ણન, અહેવાલ (૨)
 નં [ફા દાસ્તાન] સમરો (૩) અનાજ સધર
 વાનો બહાર

દાસ્ય નં [સં] દાસપણ
 દાહ પું. [સં] બળવું તે, બળતરા, અગન ંક
 વિં દાહ કરનાર ંકતા સીં, ંકત્વ નં
 ંભવર પું. એક ભતનો તાવ. -હાત્મક વિં
 દાહક ગુણવાળું
 દાહિમા, -મો પું. રજપૂતોની એક ભત કે તેની
 અડક [છોટ એવું
 દાહ્ય વિં. [સં] બાળવા જેવું (૨) સળગી
 દાળ (ળ) સીં [પ્રા, દે દાલિ] કઠોળનું ફળ-
 ફાલિયુ (૨) એની (પ્રવાહી કે બહારી) બતાવેલી
 એક વાની (૩) છઠાની જરદી (૪) ગડગૂમક
 પર વળતું પડ-છાડું [-એરવી = દાળ રંધવા
 માટે આધણમાં નાખવી, -કરવી = (કઠોળની)
 પ્રવાહી વાની કરવી (૨) દાળ પાકવી -પરણા-
 વવી = દાળ વધારવા અદર પાણી ધમકારવું
 (સુ) -પાકવી = કઠોળ વગેરેને બરડી, ફળ
 છૂટાપાડી, છોડા વિનાનાં કરવાં દાળમાં કાંઈ
 કાળું હોવું = કંઈક છળકપટ, કલક કે પાપ
 હોવું દાળમાં ચાંદલા રહી જવા = દાળ
 બરાબર નહોં ઓગળતાં અમુક દાણા કંક રહી
 જવા દાળમાં નાખવું = નિર્મયક પાત્રે રાખવું,
 નકારું ગણી બાજીએ કરવું (૨) દાળ ભેગું
 કાંઈક ભેળવવું] ંરોડી સીં દાળ અને રોડી
 (૨) [લા] નિર્વાહ; પોષણ -ખિયા પું. બં
 વં (છાંઈ વગરના) રોકેલા ચણા -ખિયુ
 વિં દાળખાઈ, દાળનું સવાહિયુ -ખિયો
 પું. દાળ વેચનારો (૨) 'દાળિયા'નું એંવં
 દાળોવાટો પું. [દાળ + વાટવી, તેની જેમ ?
 કે દળવું + વાટવું ?] (કા) દાટ, મહાવિનાશ
 દાંઈ (૦) વિં (૨) પું, ંમાઈ, ંગી, -દાઈ
 સીં જીઓ 'દાંઈ'માં
 દાંડિયુ (૦) નં [દે દાંડી] ફાલિયું કે તેવું કરેલું
 વસ્ત્ર ['દાંડિયો'માં
 દાંડિયો (૦) પું, -ચારાસ પું. જીઓ
 દાંડી (૦) સીં જીઓ દાંડી (૨) તત્ત્વાધનો
 તુંખડા સાથેનો લાંબો દાંડો -ડો પું. જીઓ
 દાંડો
 દાંડીકૃત્ય (૦) સીં [દાંડી + કૃત્ય] ઈસ. ૧૯૩૦-
 માં ગાંધીજીએ દાંડી ગામે કરેલી કૃત્ય

દાંડો (૦) પું. જુઓ 'દાંડી'મા

દાંત (૦) પુ. [સં. દન્તઃ સરં મ., હિં] ૬૮

(૨) દાંતો (૩) વેર, કીનો, (૪) દાંથીદાંત

ઉદાં દાંતની ચૂડી [-આવવા = દાંત

ઊગવા-ફૂટવા (૨) બોલવાનું કે સામા યવાનું

બળ આવવું (૩) હસવું -ઊગવા = જુઓ

'દાંત આવવા' અર્થ ૧, ૨. -ઊડવા, ઊપડવા

= બચકું બરાતા દાંતના ધાની નિશાની

પડવી. -કંકડાવવા = દાંત ખીસવા, યુરસો

કંરેવા (૨) ઊંધમા કે ટાઢથી દાંત વડે કંકડકં

અવાજ કરેવા. -કંકડાવીને, કચકચાવીને

રહેલું = હારીને-યાકીને સાંત રહેલું. -કર-

ડવા = દિગ્મુદ યવ, ચકિત યવ (૨) શરમની

લાગણી થવી -કાકરવા = કરડવાની કે

ખાવાની ઇચ્છા કરવી (૨) ઉચ્ચેરવું, ચડાવવું.

-કાઢવા = ખડખડ હસવું (૨) દાંત ખેચી

કાઢવા -ખીલી ખેસવી = હાસ્ય ફાટી ન

શકવું -ખાટા કરવા = હરાવવું (૨) પશ્ચા-

તાપ કરાવવો -ટિટિયારો કરવો = નકામી

હાસ્યકૃત કરવી. -તોડી નાખવા, પાડવા =

સખત માર મારવો. -દેખાડવા = હસવું (૨)

દાંતિયા કરવાં, નંખાવવો = પડી ગયેલા દાંત-

ની જગાએ નકલી દાંત બેસાડાવવો -પડવો =

જડખામાંથી દાંત નીકળી જવો -ફૂટવા =

જુઓ દાંત ઊગવા -ખતાવવા = જુઓ દાંત

દેખાડવા. -ખ ધાવવા = પડી ગયેલા કે ઢીલા

થયેલા દાંત બધાવીને સજ્ઞ કરાવવા.

-ખ ધાવા = હાસ્ય ફાટી ન શકવું. -ખેસવા =

કરડવાથી દાંતની નિશાની પડવી. -ખેસા-

ડાવવો = જુઓ દાંત નંખાવવો. -ભાગી

નાખવા = સખત માર મારવો. -હોવા =

જેર હોવું દાંતમાં છેડો ઘાલવો = આખર-

મર્યાદા સ્થાયવવી દાંતે આવવું, -આવી

જવું = બચકા બરીને લડવું. દાંતે ચડવું =

ચર્ચાવું, વગોણું થવું. દાંતે જીભ લેવી = જીભ

કરડીને મરી જવું દાંતે જીભ આવવો =

જીવનમરણની માટીમાં આવી પડવું, અપાર

મુશ્કેલીમા હોવું. દાંતે તરણું લેવરાવવું =

હાર કંબૂલ કરાવવી; દીનતા દાખવવાની ફરજ

પાડવી. દાંતે તરણું લેવું = દીનતાથી શરણે

જવું દાંતે મેલ આવવો = પૈસાહાર થવું.

દાંતે લાગણું = સ્વાદ પડવો; સ્વાદ રહી જવો.]

દાંતરું(-વું) (૦) વિ. [સં. દંતુર, સરં મ.

દાંતરું] હોઠ બહાર નીકળેલા દાંતવાળું

દાંતાળું (૦) વિ. દાંતાવાળું

દાંતિયું (૦) વિ. દાંતાવાળું (૨) નં દાંત દેખાડી

કરડવા ધાવું તે (૩) જાણિયું (૪) પાંક લણી

લીધા પછી ઊગેલો ફણગો [દાંતિયા કરવાં =

જાણિયા કરવા, ચિદાઈ કે ઇંછેદાઈ ને બોલવું.]

દાંતિયો (૦) પું. એક બાજુ દાંતાવાળો કાસકો

દાંતી (૦) સ્ત્રી. 'દાંત' ઉપરથી] દાંતાની વચમાંના

અ તરને ચોધું કરવા તુવેરની ઢાળ હાંગર વગેરે

ધાલી સળજડ કરેલી કાસકી (લીખ વગેરે

કાઢવા સાક) (૨) નવા દાંત ફૂટતા હોય ત્યારે

ખાળકને પહેરવાનું ઘરેણું, જેમા વાધનખ,

ધુવડનો પગ વગેરે હોય છે (૩) ધારિયું (૪)

ખેડૂતનું એક વાવણીનું ચોમર, ચાચોળ (૫)

તડ, ફાટ (૬) ધસરગને લીધે થયેલો કે દાંતથી

મુકેલો દોરા પરનો કાપ. [-પડવી = દોરા પર

ધસરકાનો કાપ થવો.] [નં એવું મૂળ

દાંતી (૦) સ્ત્રી. [પ્રા. દંતી ?] એક વનસ્પતિ ંમૂળ

દાંતો (૦) પુ. ['દાંત' ઉપરથી] કાકર (૨)

ખચકો, ખસરકો (૩) વેર. [દાંતા પૂરવા =

ચણતરમા છંટો વચ્ચેના બહાર દેખાતા સાધા

પૂરવા. દાંતો રાખવો = વેર રાખવું.]

દાંદરું (૦) નં [સં. દંદુ ?] આમડીનો એક રોગ

દાંપત્ય નં [સં] ૬ પતીપણું, લગ્નસંબંધ

દાંબિક વિ. [સં.] ૬ બી, ડોળી, ડોગી

દાંબો (૦) પું. [સં. દંર્મ, પ્રા. દંબ પરથી ?

જુઓ ડાંબો] એક ભતની બાજ (ડાંબો ?)

દિક(-ગ) સ્ત્રી. [સં.] દિશા. -કાલ(-ગ) પું.

દિશા અને કાળ. -રૂપાદ(-ગ) પું. દિશાનો

રક્ષક દેવ. -રૂપાંત પું. દિશાને છેડે આવેલો

પ્રદેશ. -ગંત પું. [+ જત] દિશાનો અંત,

ક્ષિતિજ(૨) દૂરનું સ્થાન -ગંતર નં. [+ જતર]

દિશાઓનો ગાળો(૨) ખીજ દિશા. -ગંતરે ખા

(-પા) સ્ત્રી. ક્ષિતિજ. -ગંબર વિ. [+ મંચર]

દિશાઓથી વચ્ચેવાળું; નમ (૨) એ નામના

એક જૈન સપ્રદાયનું (૩) પુ. દિગખર
સપ્રદાયનો માણસ -ગ'ખરતા સ્ત્રી નમ્રતા
-ગ ખરી વિ. દિગખર સપ્રદાયને લગતું
(૨) સ્ત્રી (સ) પાર્વતી; દુર્ગા -અશ પુ.
[+મશ] અયનવૃત્તનો ૩૬૦મો ભાગ (ખ)
-ગમ પુ. હરેક દિશામાં દિક્પાળ સાથે
કલ્પનામાં આવેલો હાથી (ઔરાવત, પુહરીક,
વામન, કુંમુદ, અજન, પુષ્પદત, સાર્વભૌમ
અને સુપ્રતીક એ આઠ દિગ્ગાને છે) -ગદર્શન
નં. દિશાનું દર્શન, સૂચન, ઝાખી -ગદાહ
પુ. ક્ષિતિજ પર ઢેખાતી આગના જેવી
લાલાશ -ગમ્ (-૧ મ્) હ વિ. ચક્રિત, છક
-ગિજન્ય પુ. ચારે દિશાઓમાં વિજય,
સંપૂર્ણ વિજય -ગિજન્યથી વિ. (૨) પુ.
દિગિજન્ય કરનાર -ગયાપકેવ નં.
દિવ્યાપીપણ્ય -ગયાપી વિ. બધી દિશા
ઓમાં આવેલું

દિકામાળી સ્ત્રી. [સર. મ, હિં દિકામાલી]
એક વનસ્પતિના ફૂલના ડોકાનો રસ, જે
આસડ તરીકે વપરાય છે

દિક્ષત સ્ત્રી. [મ] સુરકેલી; હરકત(૨)અદેરો,
શક (૩) આનાકાની

દિગર વિ. [ફા] ડીગર, ખીજી; વિરોધ (૨)
અ. બીજી કે, વિરોધ લખવાનું કે' એ અર્થમાં
પત્રની શરૂઆતમાં વપરાતો શબ્દ

દિગ્ધ વિ. [સં] લેપાયેલું, ચોપડાયેલું

દિતવાર પુ. [આદિત્ય+વાર] રવિવાર

દિતિ સ્ત્રી. [સં] (સ) દેવેલી માતા-કસ્યપની સ્ત્રી
દિદક્ષા સ્ત્રી. [સં] જોવાની ધ્વજા

દિન પુ. [સં] દિવસ [-છિડવે = ભાગ્ય ફરવું
-ઘેર ન હોવો = ભાગ્ય પશિર ન હોવું
-ભાગવે = ભાગ્યોદય થવો -ફરી જવો =
ભાગ્ય ફરવું (૨) ભાગ્યદશા બદલાવી] ઠકર
પુ. સૂર્ય વ્યયર્ધ સ્ત્રી. રોજનું કામકાજ
બંધિ, બનાય, બંધવિ પુ. સૂર્ય બંધાન
પુ. નં. દિવસનું માપ (૨) ગ્રહ. [-ફરવે =
દશા ફરવી.] ૦૨૧૮ અ. દિવસે અને રાત્રે.
-નાર બ પુ. [+ખારમ] પ્રજાત, પરાક્રિય
-નાવસાન નં. [+અવસાન], -નાંત પુ.

[+અન્ત] સધ્યાકાળ -નેશ પુ. [+ફશ]
સૂર્ય -નોદિન અ. દિને દિને, પ્રતિદિન
દિપાવકુ વિ. ['દીપત્ત' ઉપરથી] દીપાવે એવું,
રોબીતું, સુદર [ગર્વ, અભિમાન

દિમાક, -ગ [અદિમાસ] પુ. મગજ, બુદ્ધિ (૨)
દિમે (-વે) દી સ્ત્રી. [ફં દિમિટી] એક બનડ
ઝીણી બુદ્ધિઓવાળું કાપડ

દિય (-થે) ર પુ. [સં દેવર, પ્રા દિમર] વરનો
નાનો ભાઈ વચ્ચે નં. [+સં વૃત્તિ] દિયર
સાથે નાતર -રિયો પુ. દિયર (વહાલમાં)
દિયોર પુ. દિયર (૨) [ઉ અજરાત] સાળો

દિલ નં. [ફા] હૃદય, મન, ચિત [-આપણુ =
અતરની વાત કહેવી (૨) દિલોબન દેવર
કરવું -ઉતરણુ = દિલનો ભાવ જતો રહેવો
-ઉતારી નાખણુ = મન ન રાખવું, અભાગમે
થવા દેવો -ઉઠણું, ઊઠી જણુ = મન ન
રહેવું ભાવ-રચિ દે રનેહ જતા રહેવા -ઉંચુ
થણુ = અપ્રીતિ કે નારાજ થવી. -ઉંચુ રહેણુ
= અપ્રીતિ રહેવી (૨) ફિર રહેવી -કરણુ =
મનની ધ્વજા કરવી, મન પર લેવું -ચોંટણુ =
મન લાગવું, મનને ગમવું -કરણુ = મનને
ગમવું, સતોષ થવો -થણુ = મન થવું, ધ્વજા
થવી -દાઝણુ = લાગણી થવી -બરાણું =
ગળગળ થઈ જવું -બારે થણુ = ચિતાતર
થવું -લગાડણુ = મન પરાવવું -લાગણુ =
મન લાગવું, ગમવું દિલનો દરિયાવ =
ઉદાર દિલનો દિલમાં દાઝણુ = લાગણી
થવી] ઠકશ (-સ) વિ. મનને આક્રમે એવું
ઠગાર વિ. હેતાળ, પ્રેમાળ ઠગારી સ્ત્રી
પ્રેમ, હેત. ઠગર વિ. [ફા] નાણુશ;
અપ્રસન્ન ઠગીરી સ્ત્રી. નાણુશી વ્યમન
વિ. [ફા] દિલ ખુશ થાય એવું (૨) નં.
આનંદ વ્યસ્થ વિ. [ફા] સાર લાગે -ગમે
એવું વ્યસ્થી સ્ત્રી. દિલચસ્પણુ ૦૬૬
નં. દિલનું આતરિક દર્દ ૦૬૧૨ વિ. પ્રાણપ્રિય
(૨) ઉદાર (૩) પુ. આશક (૪) ગાદ મિત્ર
(૫) સ્ત્રી. આશક ૦૬૧૨ સ્ત્રી. દિલદારપણુ
૦૫૨૬, ૦૫૬૨ [ફા] વિ. મનને ગમે
તેવું ૦૬૨૭ વિ. મનને ઠગે એવું બપર

વિં [ફા] દિલનું હરણ કરનારં (૨) સ્ત્રીં
માશુકં ંબરી સ્ત્રીં દિલબરપણું; પ્રેમ.
ંરૂપા સ્ત્રીં [ફા.] નં એક તંત્રવાધ.
ંસોઝ વિં [ફા] લાગણીવાળું; સમભાવી.
ંસોજ સ્ત્રીં કોઈનું કુખ ભેઈ દિલમા
યતી લાગણી; સમભાવ, હમદર્દી -લાવર
વિં [+ફા. આવર] મોઢા મનનું, ઉઘાર (૨)
બહાદુર, વીર. -લાવરી સ્ત્રીંમનની મોઢાઈ,
ઉઘારતા (૨) બહાદુરી

દિલાસો પું [ફા. દિલાસા] ખીરજ;
આશાસન. [-આપવો, -લેવો]
દિલીપ પું[સં.] (સ) એક સૂર્યવંશી રાજા-
રથુનો પિતા

દિલેર વિં [ફા] બહાદુર, હિમતવાન -રી
સ્ત્રીં બહાદુરી [દિલોભનપણું]
દિલોભન વિં [ફા.] પ્રાણપ્રિય. -ની સ્ત્રીં
દિલ્લગી સ્ત્રીં [હિં. (દિલ+હિં. લગના)] દિલ-
ચરખી (૨) મનોરંજન, વિનોદ; મનક
દિલ્લી (-લ્લી) નં, સ્ત્રીં (સ.) હિંદનું પાટનગર.
[દિલ્લીનો ઠગ = નામચીન-પાંડો ઠગ
દિલ્લીનો શાહુકાર = મહા હુચ્ચો દિલ્લી
કૂર છે = સંકળતા સહેલી નથી.] ંવાન પું
દિલ્લીનો રહીશ

દિવ (-વે) ટિયું નં ['દિવેટ' ઉપરથી] ક્ષાનસમા
દિવેટ પકડી રાખનાર આકડો -ચો પું
એક અટક -ચો પું મશાલચી, મશાલવાળો
દિવડિયું નં ['દીવો' ઉપરથી] દીવાનું કોડિયું
મૂકવાની ભીંતમાં જડેલી બેઠક. -ચો પું
(પ.) દીવો

દિવસ પું [સં] સૂર્યોદયથી સૂર્યાસ્ત સુધીનો
સમય, રાતથી ઊઠડો તે (૨) એક સૂર્યોદયથી
બીજા સૂર્યોદય સુધીનો સમય (૩) પું ંબંધ
સમો, જમાનો, વખત [-કાઢવા = વખત
વિતાવવો (૨) શુભરાત કરવું. -અણુવા =
મુઠત પૂરી થવાની આનુરતાથી રાહ ભેવી.
-ગબઢાવવા = ગમે તેમ કરી દિવસ પસાર
કરવા -શુબરવા = જુઓ દિવસ કાઢવા
-ઘેર ન હોવો = ભાગ્ય પ્રતિકૂળ હોવું.
-જવા = દિવસ પસાર થવા, સમય વીતવો

-કરવો = ભાગ્ય કરવું -બઢાવું. -બરવા =
હાજરી પૂરવી -પુરાવવી. -બરાઈ ચૂકવા =
આવી બનવું, મોત પાસે હોવું. -બરી
આપવા = ગેરહાજર હોવા છતાં તે દિવસોનો
પગાર આપવો. -રહેવા = ગર્ભ રહેવો.
-લેવા = દિવસ વીતવો; દિવસ થના દિવસ-
પાણી કરવાં = મરણ પાછળ ક્રિયાખર્ચ
કરવા.] -સાતુદિવસ અં દિવસે દિવસે
દિવંગત વિં [સં] પરલોકવાસી; મરણ પામેલું
દિવા અં [સં.] દિવસે; દિવસ દરમિયાન. ૦કર
પું સૂર્ય. ૦રાત અં દિવસે અંને રાત્રે
૦રવમ્ નં દિવસે આવતું રવમ્; કલ્પના;
મનોરાજ્ય

દિવાસો પું અષાઢ વઢ અમાસનું પર્વ
દિવાળી સ્ત્રીં [સં દીપાલી, પ્રા. દીવાલી, સરં
હિં. દિવાલી, મ.] આસો વઢ અમાસ,
દીપોત્સવી (૨) [લા] આનંદ કે મન;
પુરાણી. [-નો દહાડો = આનંદનો દિવસ.
-આવવી = દિવાળીના ઉત્સવનો સમય
આવવો. -કરવી = દિવાળી ઊજવવી -
માણવી.]

દિવાળીનો ઘોલ્લો પું એક પક્ષી; ખજન
દિવાંધ પું [સં] ધ્રુવક

દિવેટ સ્ત્રીં [પ્રા દીવ (સં. દીપ) + વટ્ટિ (સં.
વર્તિ)] દીવાની વાટ, બત્તી. -ટિયું નં,
-ટિયા, -ટિયો પું જુઓ 'દિવટિયું'માં

દિવેટી સ્ત્રીં જુઓ દિમેટી
દિવેલ નં [સં દીપ + લેલ ઉપરથી] ઝેરડિયું.
-લિયું વિં દિવેલવાળું; ચીકટું (૨) [લા.]
દિવેલ પીધું હોય એવું (મો કે માણસ) (૩)
નં દિવેલ ભરવાનું પાત્ર, ધાતુનું કોડિયું (૪)
ભનવરની ખરીથી પડેલો કોડિયા જેવો ખાડો.
-લી સ્ત્રીં જેમાંથી દિવેલ નીકળે છે એ
બીજ-મીજ -લો પું એરડો

દિવ્ય વિં [સં.] દૈવી, અદ્ભુત (૨) પ્રકાશમાન,
સુદર (૩) નં (પ્રાચીન કાળમાં) માણસ
અપરાધી છે કે નહિ તે નક્કી કરવા પાણી કે
અગ્નિ વડે કરવામાં આવતી પરીક્ષા. ંગણુ
પું દેવદૂત ંચક્ષુ વિં દિવ્ય ચક્ષુવાળું (૨)

નં જ્ઞાનચક્ષુ ંજ્ઞાન નં દૈવી જ્ઞાન ંતા
 સ્ત્રીં -૦યા વિં સ્ત્રીં. -૦યાંગના સ્ત્રીં
 [+મગના] અપ્સરા. -૦યાબર નં [+મવર]
 દિવ્ય વસ્ત્ર
 દિશ, -શા સ્ત્રીં [સં] બાહ્ય, તરફ, પડખુ (૨)
 પૂર્વ વગેરે ચાર દિશા તથા ચાર ખૂણા ને
 આકાશ પાતાળ સાથે ૬૨ દિશામાંની ૬૨ેક
 (૩) [લા] માર્ગ, રસ્તા [દિશાએ જતું =
 ઝાડે ફરવા જતુ દિશા બાંધવી = દિશાને
 નિર્ણય કરવો (૨) દિશા ધ્યાનમાં રાખવી (૩)
 ભટ્ટથી દિશાનો વિરતાર અકુશમાં લેવો (૪)
 પડોશીને ભટ્ટની અસરમાં લેવો] ૦ દિશા અં
 બધી દિશાઓમાં -શાવિજય પું ૦ દિગ્વિજય.
 -શાશ્વત્વ(-ળ) નં જ્યોતિષ પ્રમાણે અમુક
 દિશાઓમાં જવા માટે અશુભ ગણાતા દિવસો કે
 વાર -શૌદિશ, -શૌદિશ અં ૬૨ેક દિશામાં
 દિશ વિં [સં] દર્શાવેલું (૨) નં હેતુ, લક્ષ્ય
 (૩) નસીબ
 દિષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] સૂચના, આજ્ઞા (૨) સફળાચ્ચ
 (૩) નસીબ -દૃષ્ટા અં સફળાચ્ચ
 દિગ વિં [જુઓ ૬૦] ચક્રિત, ઇક
 દિ ડી સ્ત્રીં [સં] એક ભતતું વાઘ (૨) [દિ] એક રાગ
 હી પું [દે દિગ] દિવસ (કા) (૨) [લા.]
 દશાનો ગ્રહ [-ઉભાળવો = ભાગ્યોદય કરવો.
 -છીકવો, -ફરવો, -ફૂંકવો = ફરવે આવવું
 -વળવો = નસીબ સુધરવું]
 હીકરી સ્ત્રીં [સં] ચિકીરી = જીવાન સ્ત્રી] પુત્રા
 [હીકરીએ હીવો રહેવો = હીકરીના સુતાનથી
 વશ રહેવો.] -રો પું પુત્ર, ખેડો
 હીક્ષા સ્ત્રીં [સં] ગુરુ પાસેથી મત, નિયમ કે
 મત લેવો તે (૨) યજ્ઞયાગાદિ શરૂ કરવાં તેના
 વિધિપૂર્વક સકલ્પ ફરવો તે -ક્ષિત વિં
 હીક્ષા હીધી હોય એવું (૨) પું યજ્ઞ કરનાર
 (૩) બ્રાહ્મણની એક અડક
 હીગર વિં (૨) અં [ફા] જુઓ હિગર
 હીક અં ૬૨ેક ને હિસાબે, પરત્વે. ઉદાં
 'જા' હીક'
 હીકું સંકિં [સં ચ્ચ, પ્રા દિક્ક] 'જેખલું'નું ભૂં
 કાં [હીકાલું ઝેર = નજર સામે કરાય તેનું

જ કું ખ, નજર બહાર કરાય તેનો વાંધો નહીં.
 હીકું પડકું = આખર પડવી (૨) અટકી પડવું,
 હાજરીની ખોટ લાગવી. હીકે ન બનવું =
 બિલકુલ મેળ ન હોવો, હિત્તા રહો ન બનવું.
 -ઠેલ(-હું) વિં ['જેખલું'નું ભૂંકું] જેખેલું
 હીકાર પું ૦ બં ૦ [ફા], -રી સ્ત્રીં +
 ચહેરો, સ્વરૂપ, કંતિ
 હીદી સ્ત્રીં [દિ, વં] મોટી બહેન
 હીધ (પ) જુઓ હીધુ
 હીધવાન વિં આપ્યું હોય તેને મળવું; આપ્યું
 હોય કે કરેલું હોય તે જ ભતતું (૨) ભૂંકું,
 પરપરાથી ચાલતું આવેલું
 હીધું સંકિં 'જેકું'નું ભૂં કાં [હીધે રાખવું
 = સતત ક્યેં રાખવું, વિવેકવિચાર વગર લીધું
 ધાલીને ક્યેં રાખવું (માર્થે) રાખવું ઇં)]
 -ધેલ(-હું) વિં 'જેકું'નું ભૂંકું
 હીન વિં (૨) પું [સં] ગરીબ (૨) રક, લાચાર
 ંતા સ્ત્રીં, ંત્ર નં ંદયાળ વિં ગરીબ
 પર કયા કરનાર ંખં હું પું ગરીબનો
 ખેલી ંવત્સલ વિં ગરીબ પર વહાલ -
 મમતા રાખનાર ં(-ના) નાથ પું ગરીબનો
 ખેલી પ્રભુ
 હીન નં, પું [જ] મુસલમાની ધર્મ - મજહબ
 (૨) દોષ પણ ધર્મ [-છીકવું, -ભાગવું =
 મુસલમાનોએ ધર્મને નામે કુફર મચાવવું
 હીન! હીન! = મુસલમાનોનો યુદ્ધપોકાર.
 -પોકારવું (-વો) = કુફર જગાવવું] ંદાર
 વિં હીનવાળું, હીન પ્રાણનાર ંદારી સ્ત્રીં
 હીનદારપણ, ધર્મપ્રાણ ૦ પરસ્ત વિં હીન
 પર આસ્થાવાળું, ધર્મપ્ર ૦ પરસ્ત સ્ત્રીં
 હીનપરસ્ત હોવું તે -ની વિં ધર્મને લગવું
 -નેખરહક પું સત્ય હિપર રચાયેલો ધર્મ,
 સાચો ધર્મ [એક પ્રાચીન સિદ્ધિ
 હીનાર પું [સં, ફા] અટકી ક્ષિયાની કિ મતનો
 હીપ પું [સં દિપ] + હાથી
 હીપ પું [સં] હીવા, હીપક ંક વિં ઉત્તેજક,
 સતેજ કરનાર (૨) હીપાવાનાર (૩) પું હીપ,
 હીવા(૪) જુઓ હીપકલ્યાણ ંકલ્યાણ પું
 એક રાગ ંદાન નં મૂએલા પાછળ હીવા

કરવો તે (નદી હોય તો પડિયામાં વહેતો
મુકાય, અથવા તળાવડિનારે ચૂપડી કરીને
મુકાય.) ૦માલા સ્ત્રી ૦ દીવાઓની હારમાળા
(૨) દીપમાળા. ૦માળ સ્ત્રી ૦ મદિર આગળ
દીવાઓ ગોઠવવા કરેલો મિનારો
દીપચંદી પું ૦ સંગીતનો એક તાલ
દીપકચેડ સ્ત્રી ૦ એક જાતની વેલ
દીપડો પું [સં. દીપિત્, પ્રા. દીવિઝ] વાધની
જાતનું એક પ્રાણી. -ડી સ્ત્રી ૦ દીપડાની
માદા. -ડું નં નોનો દીપડો (તુચ્છકરમા)
દીપન વિ ૦ [સં] દીપક, ઉત્તેજન (૨) નં
સતેજ કરવું - ઉત્તેજનું તે [કરવું
દીપ(-પા)વડું સંકિં ૦ [સં. દીપ્] દીપે એમ
દીપવડું અંકિં ૦ [સં. દીપ્] પ્રકાશવડું, ચળકવડું
(૨) શોભવડું [(૨) દિવાળી
દીપાવલિ(-દી) સ્ત્રી ૦ [સં] દીવાઓની હાર
દીપાવડું સંકિં ૦ [સં. દીપ્] દીપવડું; દીપવડું
પ્રેરક
દીપિકા સ્ત્રી ૦ [સં.] દીવી (૨) મશાલ
દીપોચ્છવ, દીપોચ્છવ [સં.] પું ૦, દીપોચ્છવ
સ્ત્રી ૦ દિવાળી
દીપ્ત વિ ૦ [સં] સળગાવેલું (૨) પ્રકાશિત;
તેજસ્વી. ૦તા સ્ત્રી ૦. -મા સ્ત્રી ૦ (સંગીત)
શ્રુતિના પાચ પ્રકારોમાનો એક (દીપ્તા,
આયતા, મૂઢ, ત્રણા ને મધ્યા)
દીપ્તિ સ્ત્રી ૦ [સં] પ્રકાશ; પ્રજા. ૦માન વિ ૦
દીપ્તિવાણુ
દીપ્તિયા પું ૦ [ફા] પ્રસ્તાવના
દીપ્તિયા પું ૦ ડૂમો, છાતી ભરાઈ આવવી તે
[-ચડી આવવો, ચડી જવો = ડૂમો ભરાવો.]
દીપમાન વિ ૦ [સં] દેવાલ, અપાલ
દીર્ધ વિ ૦ [સં.] લાણું; લાંબે સુધી જવું કે
પહોંચવું (સમય, અંતર કે જગામાં) (૨)
ઉચ્ચારમા લાણુ (સ્વર, માત્રા, અક્ષર ૩૦).
૦ગોળ પું ૦ લબગોળ, 'ધલિ'સોડ' (ગ).
૦જીવી વિ ૦ લાણું જીવાત ૦ દર્શિતા.
સ્ત્રી ૦ દીર્ઘદર્શિપણુ ૦ દર્શિ વિ ૦ દૂરદર્શી,
અગમ્યુદ્ધિ. ૦દર્શિ સ્ત્રી ૦ (૨) અગમ્યુદ્ધિ.
૦દ્રેવી વિ ૦ દીર્ઘકાળ સુધી જેનો દેવ ટકે

એવું. ૦ખાલુ વિ ૦ લાંબા હાથવાળું. ૦વર્ણલ,
૦વૃત્ત નં ૦ લંબગોળ, 'ધલિ'સ' (ગ.) ૦સૂત્ર
(-ત્રી) વિ ૦ નાહક લખાણ કરનાર; ઝંટ પાર
ન આણે એવું, ચીકણું. ૦સૂત્રતા સ્ત્રી ૦,
૦સૂત્રીપણું નં. -ધર્મિ (૦ધ્ય) વિ ૦ લાંબા
આયુષ્યવાળું (૨) નં લાંબો આવરણ
-ધર્મિયી વિ ૦ લાંબા આવરણવાળું
દીર્ઘિકા સ્ત્રી ૦ [સં] જળાશય (૨) લાંબા
આકારનું તળાવ
દીવ નં [સં. દીપ, પ્રા] (સ.) કાઠિયાવાડનું
પોર્ટુગીઝ તાબાનું ગામ
દીવટ સ્ત્રી ૦ જુઓ દિવેટ
દીવડું નં ૦ [દીવો ઉપરથી] કણકના હોથાનું
બનાવેલું દીવનું કોડિયું (૨) દીવી (૩) દીવો
-ડો પું ૦ દીવડામા કરેલો દીવો (૨) દીવો
દીવાદાંડી સ્ત્રી ૦ [દીવો + દાંડી] જતા આવતા
વહાણને ચેતવવા માટે સમુદ્રમાં ખડક ઉપર
બાંધેલો દીવાવાળો મિનારો
દીવાન પું ૦ [મ] વજર; પ્રધાન (૨) રાજ
સત્તા; કચેરી (૩) મોટો ઓરડો, ખડ (૪)
પ્રકરણ(પ)નં ૦ ગજલસંગ્રહ ૦ખાલું નં ૦ મુલા-
કાત માટેનો ખાસ ઓરડો, બેઠક. ૦ગીરી
સ્ત્રી ૦ દીવાનનું કામ કે પદ. -ની વિ ૦
લેણદેણના ધનસાદને લગતું (૨) સ્ત્રી ૦ દીવાન-
ગીરી (૩) રાજ્યનું મહેસૂલી કામ (જેમ
કે કલાઈવને બંગાળની દીવાની મળી) (૪)
દીવાની અદાલત કે તેમાં કરેલી ફરિયાદ કે -
કેસ. -નેઆમ પું ૦, સ્ત્રી ૦, નં ૦ [+૩+આમ]
આમવર્ગના લોકોની રાજસલાને મળવાનું
દીવાનખાનું (૨) [લા] આમસલા -નેખાસ
પું ૦, સ્ત્રી ૦, નં ૦ [+૩+ખાસ] અમીરઉમ
રતોની રાજસલાને મળવાનું દીવાનખાનું (૨)
[લા.] અમીરઉમરાવોના પ્રતિનિધિઓની
રાજસલા [જુઓ 'દીવાન'મા
દીવાની સ્ત્રી ૦ દીવાનાપણુ; ગાડાં (૨) [ફા.]
દીવાનું વિ ૦ [ફા] ગાડું, વેલુ -નાપણું નં ૦
-નારાણા સ્ત્રી ૦ ગાંડાની ધરિપતાલ
દીવાનેઆમ, દીવાનેઆસ [ફા] જુઓ
'દીવાન'મા

દીવાખતી સીં [દીવો+ખતી] દીવા વગેરે
દીવાલ સીં [ફા દીવાર, હિં] બીત ંગીરી
સીં બીતે ટગાવાય તેવી દીવી, 'વોલ્ટીટ'
દીવાખત પું, સીં દીવા કરવાનો વખત,
સમીક્ષા

દીવાસળી સીં [દીવો+સળી] અગ્નિ પ્રગટા-
વવાની, છેડે રસાયનવાળી સળી

દીવી સીં [સં દીપિકા, પ્રા દીવિષા] દીવો
મૂકવાની ઘોડી

દીવો પું [સં દીપક, પ્રા દીવમ] પ્રકાશ
આપનારી એક બનાવટ, દીપ [દીવા જેવું
= સાક, રૂપક (ર) [વ્યગ્રમાં] મૂકુ દીવાની
જ્યોત જેવું (નાક) = અણિયાણું (નાક) દીવો
છીકવો = સતકીર્તિ મેળવવી (ર) [વ્યગ્રમાં]
નામ બોલે એવું પાકવું કે થવું (સત્તાને)
-ઓલવાઈ જવો = કુલ કે સમૂહમાંના
સારા માણસનું મોત થવું. -કરવો, પ્રગટા-
વવો, પેટાવવો = દીવો લગાડવો - સળગાવવો
-ઘેર જવો = દીવો હોલાવો -ચાક કરવો
= દીવો સતેજ કરવો -કારવો = દીવો ઓલવવો.
-મૂકવો = દીવો તરતો મૂકવો (બાધા વગેરેમાં)
-રહેવો = પાછળ વસા રહેવો -રાજ (-ભ)
કરવો, રાણા કરવો = દીવો ઓલવવો]

દીશ પું [દી + ધશ] + સૂચ

દીશ (-સ) પું + દિવસ

દીસવું અંકિં [સં દશ, પ્રા દિસ્ત્ત]
દેખાવું (ર) [લા] બાસવું, સૂઝવું [દીસતું
કરવું = છુપાવવું સતાડવું (ર) પડતું મૂકવું,
છોડી દેવું દીસતું રહેવું = આંખ આગળથી
દૂર થવું, ટળવું (તુચ્છકારમાં) દીસતું રાખવું =
દીસતું રહે એમ કરવું, દીસતું કરવું]

દીટ, -દિયુ, -કું નં બુઓ 'દીટ'માં

દીડવું નં બુઓ દીડવું (ર) બુઓ દીડું

દીડું નં [સં દળદ બિપરથી ?] ચોર વગેરેનો
દૂધમર્યાદા કંડો

દુઆ (-વા) સીં [અ] આશીર્વાદ [-ધર્મવા,
આહવા = આશીર્વાદ ધર્મવા - આપવા]
ંગીર વિં આશીર્વાદ લેનાર -આગો વિં
[ફા] આશીર્વાદ દેનાર

દુકાન સીં [અ દુકાન, ફા] વસ્તુઓ વેચવા
વેપારી જ્યાં બેસે તે જગા. [-કરવી, કાઢવી,
ઓલવી, માંડવી = દુકાન શરૂ કરવી -
ઓલવી (ર) વેચવાનો ધંધો કરવો -વધાવવી
= રાત પહોં દુકાન બંધ કરવી.] ૦દાર પું
દુકાનવાળો, વેપારી ૦દારી સીં દુકાનકારક
કામ, આવડત કે ધંધો

દુકાની સીં [સરં મ દુગાળી] બે પાઈ (ર)
બુકાની ૦બાર વિં બે પાઈ જેટલા વજનનું

દુકાળ પું [સં દુષ્કાલ, પ્રા દુકા (ત્ત્ત્કા)લ]
અનાજ ધાસ વગેરેની તગીનો સમય (ર)
કોઈ પણ વસ્તુની તગી [-પહોં = દુકાળનો
સમય આવવો દુકાળમાં અધિક માંસ =
ખરાબ વખતમાં વળી વવારો થવો.] -બિયું
વિં દુકાળ વેઠવું, ભૂખે મરવું -ળી સીં
દુકાળ ઉપર દુકાળ

દુકંદ નં [સં] બારીક રેશમી વસ્ત્ર

દુખ નં [સં દુઃખ, પ્રા દુઃખ] દુખ ૦ડું નં
દુખ (ર) ઓવારણું ૦ણું નં ૦૦ વં
ઓવારણું ૦ણી વિં સીં દુખિની ૦ણું
નં દુખવું તે (ર) પ્રસવ થતા પહેલાં પેટમાં
થતો દુખાવો (ક) ઓવારણું ૦દાયક, ૦દાયી,
૦દેણું વિં દુખ દેનાર, દુખદ ૦બ જક,
૦બંછ વિં દુખ ભાગનાર -દૂર કરનાર
૦વડું નં, ૦વટો પું શોકની સ્થિતિ (ર)
દિલાસો આપવા જવું તે ૦શૂરું વિં દુખમાં
પણ શરૂ, દુખથી હારે નહિ એવું

દુખાણુખાઈ સીં એક જવડું

દુખળી, -ણું, -દાયક, -દાયી, -દેણું,
-બ જક, -બ છ, -વડું, -વટો બુઓ
'દુખમાં'

દુખવડુ સં કિં [પ્રા દુઃખ (સં દુઃખ)]
બુઓ દુખાવડું

દુખવું અં કિં [બુઓ દુખવડું; સરં હિં
દુલના, મ દુલળું] દુખ થવું; પીડા-વેદના થવી
દુખશૂરું વિં બુઓ 'દુખ'માં

દુખાડવું સં કિં 'દુખવું'નું પ્રેરક, દુખાવડું (ર)
ગૂમડું કે ઘા ધં દુખાય એમ કરવું

દુખાવ (-વો) પું દુખવું તે, પીડા, વેદના

દુખાવડુ સં કિં 'દુખવું'નું પ્રેરક

દુખાવું અં કિં દુખ પામવું, દુખવું
 દુખાણું, દુખિયાતું, દુખિયું, દુખી વિં
 દુખથી પીડાવું [સ્ત્રીના કાનનું એક ઘરેણું]
 દુગદુગી સ્ત્રીં મઠારીનું દુગદુગિયું (૨) [૨૧૦]
 દુગન સ્ત્રીં [હિં] ગાવાગાડવાની બેવડી ઝડપ
 (૨) વિં બેવડી ઝડપવાણું
 દુગ્ધ નં [સં] દૂધ ૦૪ વિં દૂધમાંથી ઉત્પન્ન
 થતું - બનતું ૦વાહિની સ્ત્રીં દૂધની નસ -
 રા ૦રાહા (-ળા) સ્ત્રીં દુધાલય
 દુગ્ધા સ્ત્રીં [સરં મ] પીઠા, આપઠા, જાળળ
 દુધાલંય નં [સં] દૂધ અને તેની વસ્તુઓનું
 કામ જ્યાં થતું હોય તે જગા, 'ડેરી'
 દુઝાણું, ૦વાઝાણું નં ['દૂઝવું' ઉપરથી]
 દૂધ દેવું - દૂઝણું દોર
 દુઝાવડું સં કિં 'દૂઝવું'નું પ્રેરક રૂપ
 દુણાવડું સં કિં 'દૂણવું' 'દુણવું'નું પ્રેરક
 દુણાવડું અંકિં [સં દુ-દૂન = બળેલું, પ્રા દૂળ
 દુણિમ] (ખાવા પીવાનું) ઢાઝવું, બળવું (૨)
 ['દૂણવું'નું કર્મણિ] મનમા બળવું
 દુતું વિં પાકું; ધૂનું. - તાઈ સ્ત્રીં
 દુદેલા સ્ત્રીં એક પક્ષી
 દુધારે પું દૂધનો વેપારી, દૂધવાળો
 દુધાળ (-ણું) વિં દૂધવાણું; દૂધ આપે એવું (દોર)
 દુધાળી સોનકી સ્ત્રીં એક વનરપતિ
 દુધેલ વિં જુઓ દુધાળ
 દુધેલી સ્ત્રીં એક વનરપતિ (૨) દૂધ ને શેરડીના
 રસની એક વાની (સું.)
 દુનિયા ઓળ [સં] સ્વહિ; જગત, સ સાર. [-પાર
 રૂરું = લોકવ્યવહારમાંથી - દુનિયાની ગણ-
 તરીમાંથી ખાતલ કરવું (૨) મારી નાખવું.
 -પારરું = અલૌકિક - અકલ્પ્ય. દુનિયા-
 માંથી જવું, (-નીકળી જવું) = વહી જવું;
 ઉરજૂબલ જીવન ગાળવું (૨) લોકવ્યવહારમાંથી
 નીકળી જવું] ૦ઈ વિં દુનિયાનું, સંસારી.
 ૦દાર વિં સ સારવ્યવહારમાં પડેલું, તેની
 જાળળવાણું ૦દારી સ્ત્રીં દુનિયાનો વ્યવહાર
 દુન્યવી વિં [સં] દુનિયાનું, સ સારી
 દુપદો પું [સં દૂષ્ય + પદૃ? દૂ = બે + પદો?]
 સરં હિં, મ દુપટ્ટા] ખેસ

દુપટ્ટ વિં જુઓ દુપટ
 દુપારા અં [ફા. દુવારહ, સરં સં. દિવારમ્;
 હિં, મ] બીજી વખત, ફરીથી
 દુભામડું સં કિં [દૂ + ભાગવું; સરં મ.
 દુમાગળે] બેએ ભાગવું, અડધું કરવું.
 દુભાગાવડું (પ્રેરક). દુભાગાવડું (કર્મણિ)
 દુભાવડું સંકિં જુઓ દૂભવડું
 દુભાવડું અંકિં દૂભવડું, મનમા બળવું, દુખી -
 નારાજ થવું. -વો પું જુઓ દૂભણ
 દુભાપિયો પું [દ્વિ + માવા] બે ભાષા જાણનારો
 (૨) એક ભાષાની મતલબ બીજીમાં બોલી
 સમજવાનારો
 દુમ સ્ત્રીં [ફા.] પૂછડી
 દુમકલાસ નં જુઓ દુમકલાસ
 દુમચી સ્ત્રીં [ફા] ઘોડાના સાજનો પૂછડા
 નીચે ઢબાતો પટો (૨) અરીજી, ગડાકું રાખવાની
 ચામડાની કામળી
 દુમદુમ અં [૨૧૦] નગારાનો અવાજ
 દુમાર (-રો) પું [દૂ + માર] બે બાજુનો
 મારો (૨) ધર્મ સંકટ
 દુમાલદાર પું [મ] જે ગામ ઉપર બે જાણની
 સત્તા ચાલતી હોય, તેવા ગામનો ધનામદાર -
 નગીરદાર
 દુમાવડું સં કિં 'દૂમવડું'નું પ્રેરક
 દુમાવડું અંકિં ['દૂમો' પરથી ?] દૂમો ભરાવો,
 ગૂગળાવડું (૨) [સરં સં દુર્મનાય - પ્રા. દુમ્મળ]
 દુભાવડું, નારાજ થવું, મનમા ને મનમાં સંતાપવું
 (૩) 'દૂમવડું'નું કર્મણિ
 દુમાસ નં [જુઓ દુમાસ] એક જાતનું કાપડ
 દુમાલો પું [સં દુર્મિલ, પ્રા. દુમ્મિલ] એક ૭૬
 દુઅમ વિં [જુઓ દૂઅમ] દ્વિતીય, બીજું (૨)
 બીજી પક્ષિનું, અધિકારમાં હોતરવું
 દુર અં [સં.] નહાર, મુશ્કેલ એવો અર્થ બતાવ-
 નારો ઉપસર્ગ. ઉદાં 'દુરભિમાન', 'દુર્ગમ'
 દુરભિમાન નં [સં] ખોટું - ખરાબ અભિમાન.
 -ની વિં દુરભિમાનવાળું
 દુરવસ્થા સ્ત્રીં [સં] ખરાબ અવસ્થા
 દુરસ્ત વિં [ફા. દુસ્ત] જેવું જોઈએ એવું
 (૨) ઠીકઠીક કરેલું; સમારેલું (૩) ખરું;

વાજપી -તી સીંઝી સમારવું - સુધારવું તે
 દુરગી વિં બે રગવાણુ, દોરગી
 દુરેશ પું [સં.] ખરાખ-દુષ્ટ અશ
 દુરંત વિં [સં.] અનત, અપાર (૨) અતિ ખરાખ
 પવિશ્વતુ (૩) દુર્જય (૪) અકળ, અગમ્ય
 દુરાચલ પું [સં.] ખોટો આગ્રહ, -હી વિં
 દુરાચલવાણુ [વિં] દુરાચરણવાણું
 દુરાચરણ નં [સં.] ખરાખ આચરણ -ણી
 દુરાચાર પું [સં.] ખોટો-અનીતિયુક્ત આચાર
 -રી વિં દુરાચાર કરનાર કે દુરાચારવાણુ
 દુરાત્મા વિં (૨) પું [સં.] દુષ્ટ, પાપી
 દુરારાધ્ય વિં [સં.] મુશ્કેલીથી રાજકે પ્રસન્ન
 કરી શકાય એવું
 દુરાશા સીંઝી [સં.] દુષ્ટ આશા-ધરજા (૨)
 ફળીભૂત ન થઈ શકે તેવી આશા
 દુરાસદ, દુરાસાધ વિં [સં.] દુઃખાપ (૨)
 દુસાધ્ય (૩) છતી ન શકાય એવું
 દુરિજન વિં (૨) પું + દુર્જન
 દુરિત વિં [સં.] મુશ્કેલ (૨) પાપી (૩) નં
 પાપકર્મ
 દુરુહિત સીંઝી [સં.] કુવેણુ, ખરાખ વચન
 દુર્મ પું [સં.] કિલ્લો ંપતિ પું કિલ્લાનો
 માલિક ંપાલ, ંરક્ષક પું કિલ્લાનું રક્ષણ
 કરનાર, કિલ્લેદાર
 દુર્મતિ સીંઝી [સં.] નકારી અતિ
 દુર્ગમ (-મ્ય) વિં [સં.] મુશ્કેલીથી નઈ શકાય
 તેવું (૨) મુશ્કેલીથી સમજ શકાય એવું
 દુર્ગંધ સીંઝી [સં.] ખરાખ વાસ [-નીકળવી,
 મારવી = ગંધાવું, સોડવું] -ધી વિં
 ખરાખ વાસવાણુ, ગંધાણુ (૨) સીંઝી દુર્ગંધ
 દુર્ગા સીંઝી [સં.] (સ) પાર્વતી વ્યકલી,
 વ્યકલી સીંઝી એક ભતની ચકલી ંપૂજ
 સીંઝી દુર્ગાની પૂજ, ંધમી સીંઝી [+અષ્ટમી]
 આસો અને ચૈત્ર સુદ આઠમ -ગેશ પું
 [+૧૨] (સ.) શિવ
 દુર્યુધ પું [સં.] દોષ, ખરાખ ગુણ -ણી
 વિં દુર્યુધવાણુ [અશક્ય
 દુર્ધટ [સં.] મુશ્કેલીથી પાર પડે -ખને એવું,
 દુર્ધર્મ પું [સં.] અપહાન્યકી, કરીશર્ધ

દુર્જન પું [સં.] દુષ્ટ-ખરાખ માણસ
 દુર્જય વિં [સં.] જીતવું મુશ્કેલ
 દુર્જર વિં [સં.] જરવું -પયવું મુશ્કેલ
 દુર્ગમ (-મ્ય) વિં [સં.] કાખૂમાં રાખવું મુશ્કેલ
 દુર્દર્શ વિં [સં.] મુશ્કેલીથી જોઈ શકાય એવું
 દુર્દર્શા સીંઝી [સં.] ખરાખ -મારી દર્શા
 દુર્દર્શિત વિં [સં.] જુઓ દુર્ગમ (૨) ગવિષ્ટ
 દુર્દિન પું [સં.] ખરાખ દહાડો (૨) વાહાણ,
 વરસાદ કે વટોળવાળો દિવસ
 દુર્દૈવ (-મ્ય) નં [સં.] કમનસીબ, દુર્ભાગ્ય.
 -વી વિં દુર્ભાગી
 દુર્ધર્મ વિં [સં.] ઉગ્ર, પ્રચંદ (૨) પાસે ન જઈ
 શકાય તેવું (૩) છતી ન શકાય એવું
 દુર્નિવાર (-ર્થ) વિં [સં.] નિવારવું મુશ્કેલ,
 અનિવાર્ય
 દુર્બલ (-ળ) વિં [સં.] કમજોર, દૂબળું (૨) -
 [લા] ગરીબ; રાક ંતા સીંઝી -સાન્ધિ નં
 [+અસ્તિ] છોકરાનો એક રોગ, 'રિકેટ્સ'
 દુર્બુદ્ધિ વિં [સં.] ખરાખ બુદ્ધિવાણુ (૨) સીંઝી
 ખરાખ -દુષ્ટ બુદ્ધિ
 દુર્બોધિ વિં [સં.] સમજવું મુશ્કેલ (૨) પું
 ખરાખ ઉપદેશ -સલાહ. -મ્ય વિં દુર્બોધિ
 દુર્બ્રાહ્મણ પું [સં.] ખરાખ બ્રાહ્મણ
 દુર્બંધ્ય નં [સં.] ન ખાવા યોગ્ય -નિષિદ્ધ
 ખોરાક (૨) વિં મુશ્કેલીથી ખાઈ શકાય એવું
 દુર્ભંગ વિં [સં.] કમનસીબ, દુર્ભાગી
 દુર્ભર વિં [સં.] વજનદાર, વીચકતા ફાવે નહિ
 તેવું (૨) ભરવાખા મુશ્કેલ (૩) નં પેટ
 દુર્ભાગી વિં [સં] દુર્માર્ગ્ય ઉપરથી (સં. માગ્ય,
 પ્રા મગ્ગ), સરંદિં.) કમભાગી -મ્ય વિં
 [સં] દુર્ભાગી (૨) નં કમનસીબ
 દુર્ભાવના સીંઝી [સં] દુષ્ટ ભાવના -વિચાર
 દુર્ભિક્ષ પું [સં] દુકાળ
 દુર્બેધ વિં [સં] ભેદી ન શકાય તેવું, મજબૂત
 દુર્ભતિ વિં (૨) સીંઝી [સં] જુઓ દુર્બુદ્ધિ
 દુર્ભિન્ન પું [સં] દુષ્ટ કે ખરાખ મિત્ર
 દુર્ભિલ (-ળ) વિં [સં] દુર્ + મિલ્, સરં મ]
 દુર્ભલ [ભાંડવ
 દુર્યુધ વિં [સં] કદરૂપા મોંવાણુ (૨) ગાળો

દુર્મેધ વિં [સં] મેવા - બુદ્ધિ વગરનું, મૂર્ખ
 દુર્મેધન વિં [સં] જીતવું મુશ્કેલ; અજીત (૨)
 પું (સ.) ધૃતરાષ્ટ્રનો મોઢો પુત્ર
 દુર્લક્ષ નં [સં] બેઠકારી; ઉપેક્ષા (૨) વિં
 લક્ષ વગરનું - ક્ષય વિં મુશ્કેલીથી ભેઈ શકાતું,
 લગભગ અદસ્ય
 દુર્લભ વિં [સં] મળવું મુશ્કેલ. ઠા સીં
 દુર્વચન નં [સં] ખરાબ વેણ - બોલ, ગાળ.
 -ની વિં દુર્વચન બોલનાર
 દુર્વાક્ય નં [સં] બુઝો દુર્વચન
 દુર્વાસ સીં [દુર + વાસ] દુર્ગંધ
 દુર્વાસના સીં [સં] કુટ - ખરાબ વાસના
 દુર્વાસા પું [સં] (સં.) એક મધિ (તે તેમના
 ક્રોધ માટે પ્રસિદ્ધ છે.)
 દુર્વિકાર પું [સં] ખરાબ - કુટ વિકાર - રી વિં
 દુર્વિનીત વિં [સં] ખરાબ વર્તનવાળું; અ-
 વિનયી, ઉદ્ધત
 દુર્વિષાક પું [સં] ખરાબ પરિણામ
 દુર્વિલસિત નં [સં] કુટ વિલાસ, ખરાબ વર્તન
 દુર્વિષય પું [સં] ખરાબ વિષયવાસના
 દુર્વૃત્તિ સીં [સં] દુર્વાસના; ખરાબ વૃત્તિ
 દુર્વ્યવસ્થા સીં [સં] ખરાબ વ્યવસ્થા, ગેર-
 વ્યવસ્થા [દુર્વ્યસનવાળું
 દુર્વ્યસન નં [સં] ખરાબ વ્યસન. -ની વિં
 દુલહન સીં [હિં.] બુઝો દુલ્હિન
 દુલાઈ સીં [હિં.] કીમતી રત્ન
 દુલારો પું [હિં.] દુલારા] લાડકો દીકરો. -રી
 સીં લાડીલી દીકરી
 દુલાવડું સંકિં, દુલાવું અંકિં 'દૂલવું'નું
 પ્રેરક ને ભાવે [ગાલીચો ?]
 દુલીચો પું [હિં.] દુલૈચા] ચંદરવા (કે
 દુલ્હા પું [હિં; પ્રા. દુલ્લહ (સં દુર્લભ) પરથી]
 વર, પતિ - દિહન સીં નવી વહુ
 દુવા સીં [અ. દુમા] આશિષ, ક્રૂઆ [-દેવી
 = આશિષ આપવી, લાલુ થાઓ એમ ઇચ્છવું]
 ંગીર વિં બુઝો ક્રૂઆંગીર
 દુવાઈ સીં [બુઝો દુલાઈ] ભહેરનાયું,
 ચોપણા (૨) આણ
 દુવાર નં [પ્રા.] + કાર

દુવિધા સીં [સરં હિં. દુવિધા; સં. દ્વિવિધા ?]
 કુઘા, અનિશ્ચય, કામાડોળપણું
 દુશાસો પું [કુ + શાસ, અથવા સં. દ્વિ +
 શાટ? સરં હિં દુશાસા] કીમતી બેવડી શાસ
 દુશ્ચરિત, -ત્ર નં [સં.] કુરાચરણ (૨) ખરાબ
 ચરિત્ર - જીવન
 દુશ્ચિત્ત નં [સં] ખરાબ ચિહ્ન, અપશુકન
 દુશ્ચિંતા સીં [સં] ખોટી ચિંતા
 દુરમન પું [ફા] શત્રુ ઠંદાવો પું દુરમનાવટ.
 -નાઈ, -નાવટ, -ની સીં શત્રુવટ, અદાવત
 દુરવાર વિં [ફા] મુશ્કેલ, અધરું [કુરાચરણ
 કુકર વિં [સં.] કરવું મુશ્કેલ, અધરું - મં નં
 કુકાલ (-ળ) પું [સં.] બુઝો કુકાળ ંનિવારણ
 નં કુકાળનું કુ બનિવારણ, 'દ્રેમિન-રિલીક'
 કુકૃત નં [સં.] કુકર્મ
 કુટ વિં [સં.] નકાર, અધમ, પાપી (૨) દોષવાળું.
 ઠા સીં બુદ્ધિ સીં બદ્ધાનત, પાપી બુદ્ધિ
 (૨) વિં કુટબુદ્ધિવાળું. -ટા વિં સીં 'કુટ'નું
 સીલિંગ. -ટા:મા પું કુટ આણસ, કુટબુદ્ધિ
 કુપય પું [સં] કુપય, કુમાર્ગ
 કુપરિણામ નં [સં] ખરાબ પરિણામ
 કુપ્રાપ વિં [સં] દુર્લભ
 કુસ્તર વિં [સં] મુશ્કેલીથી તરાય - બોળ ગાય
 એવું [તબાય એવું
 કુસ્તયજ, કુસ્ત્યાન્ય વિં [સં.] મુશ્કેલીથી
 કુપ્રમ્શ વિં [સં] દુર્મેધ, કમ પ્રજાવાળું, મૂર્ખ
 કુપ્રેક્ષ વિં [સં] ભેડું મુશ્કેલ, દુર્દશ
 કુહડું સંકિં [સં. દુહ; પ્રા] + કોહડું
 કુહાઈ સીં [હિં.] આણ, દુવાઈ [-કરવી]
 કુહાગી વિં [સં] દૌર્ભાગિન; પ્રા. દોહગિ; યા
 સરં પ્રા દુહગ = દુર્ભાગ્ય, હિં] દુર્ભાગી;
 કુખિય -ગણ, -ગા સીં અણમાનીતી પત્ની
 કુહિતા સીં [સં] દીકરી. -તર પું દોહિત,
 દીકરીનો દીકરો [દોહા] કોહરો
 કુહો પું [સં. દોષક, પ્રા. દોષમ - દૂહ્ય, હિં.
 કુંચું વિં કોચું. -ગો પું ચોર, દૂગો
 કુંક સીં [સં તુંદ] પેટની ફાં. ંસ, -દાળ-
 (-ણ), -દી વિં કુંકવાળું. -દાળો પું
 (સ) કુંકવાળા દેવ - ગણેશ

કુહિ સીં, નાં [સં] એક ભવનું નગર, બેરી
કુખ નાં [સં] બ્યથા, પીઠા, કષ્ટ [-આવર્ણ,
પરણું = કુખ વેઠવાનું ચર્વ. (માથે) કુખનાં
ઝાઠ ઊગવાં = કુખ - આપત્તિનો પાર ન
રહેવો કુખનાં હું ખર, કુખનાં વાદળ =
મોટાં મોટાં કુખ. કુખે પારે = મહામહેનતે,
સુખેકુખે. કુખવટે જલું = કાણે જલુ,
ખરખરો કરવા જલું] ઠકર, ઠકારક, ઠકારી
વિં કુખ કરનાર ઠકર્તા (-તરિ) વિં (ર)
પું કુખ કરનાર ઠઠ, ઠઠાયક, ઠઠાયી, ઠઠક
વિં કુખ દેનાર ઠપરિષ્ઠામક વિં કુખમા
પરિણમતું (નાટક) ઠભા જક (-ન), ઠભાંજ
વિં કુખ દૂર કરનાર ઠમય વિં કુખથી
બરેલું ઠમયતા સીં ઠવાદ પું 'પેસિમિઝમ'.
ઠશ્વરે વિં જુઓ કુખશર. ઠહર (-તરિ)
વિં (ર) પું કુખ હરી લેનાર ઠહારિષ્ઠા
વિં સીં, ઠહારી વિં કુખહર -ખારિ
પું [+જરિ] કુખનો ફરમન -દૂર કરનાર.
-ખાર્તા વિં [+જાર્તા] કુખથી પીડિત.
-ખિની વિં સીં કુખી (સી) -ખિત
વિં કુખથી પીડાયેલું, કુખી. -ખી વિં
જુઓ કુખી [ભાઈ

કુશાસન પું [સં.] (સ) કુર્યોધનનો એક નાનો
કુશીલ વિં [સં] ખરાબ શીલવાળું
કુસલ વિં [સં] સહેલું ખુશ
કુસંસ્કાર પું [સં.] ખરાબ -કુસ સસ્કાર
કુસાંધ્ય વિં [સં] કરવું મુશ્કેલ (ર) ન મટી
શકે તેવું (રોગ માટે)
કુચિતિ સીં [સં] ખરાબ -કશોકી રિપતિ
કુચ્ચમ નાં [સં] ખરાબ -ચુચ્ચ સ્વમ
કુચ્ચર પું [સં] ખરાબ કઠ -ચર
કુલિં [સં દિ. પ્રા કુ, કો, ફા દો] બે
(સમાસમી), બમણ (આક્રમી) બમણ (-ન)
સીં [+ગુણ] જુઓ ફગન બજુ વિં
[સરં પ્રા કુચ્ચ] બીજુ. બજુ વિં [પ્રા
કુચ્ચ, સં દિગુણ] બમણ
કુખા પું બંબં [જુઓ કુઓ] ૧×૨ = ૨નો
૧૦ સુખનો ગણિયો
કુઓ પું [સં દિક, પ્રા કુખ પરથી, સરં હિં

કુખા] બેની નિશાનીવાળું ગજકાનું પર્ણ કે
તેવો પાસો

કુકક નાં નરણું
કુકૃત નાં + કુકૃત
કુખણ (-ન) સીં, કુજુ વિં જુઓ 'કુ'માં
કુખણ સીં ['કુખ' ઉપરથી] કુખ આપતી
માય ભેંસ -જુ' (-તું) વિં (ર) નાં [સં
દોષ, પ્રા કુજુ] કુખ આપત (દાર માટે)
કુખું બંબં કિં [સં કુખ ઉપરથી (દોષ -પ્રા
કુજુ)] કુખ રેડું (ર) કરવું; નીગળું
કુકકમંજળ વિં [કુક + તિમિગલ (સં) ?] (કા)
જખરદત્ત, પ્રચક
કુજુ સીં [સં દૂન, પ્રા કુખ = બળેલું] કુખું
તે, કુણાયાની અસર બું સંકિં સતાપવુ,
સતાવવુ. -જુ વિં મન બાળે -નાપુરા કરે
તેવું (ર) નાં નારાજ કે તેવું કારણ (ર) જુઓ
'કુ'માં -જો પું બળવુ -જોલુ તે
કુલ, ઠક પું [સં] સંદેશો પહોંચાડનારો (ર)
ખાતમીદાર, ભસસ ભવ, બપુ નાં -તિકા,
-તી સીં સંદેશો પહોંચાડનાર સી (ર)
આશકમારુક વચ્ચેના જાના સંદેશો પહોંચાડ-
નારી કે તેમનો મેળાપ કરાવી આપનારી સી
કુલું વિં [પ્રા કુલ, સં કુલું] કુલું, કુલું
કુદકા પું બંબં વાં નાના બેડા
કુખ નાં [સં કુખ, પ્રા કુખ] સ્તન કે આચળ-
માંથી નીકળતું ધોળું પ્રવાહી (ર) દેહીક
વનસ્પતિમાંથી નીકળતો એવો ધોળો રસ
[-આખરુ = કુખનું હાઈ કરવા તેમાં મેળવણું
મેળવવુ -આપવું = કુખ (ર) લાલ કરવો.
-આવણુ = ધાવણુ આવવુ -ચકવું = જાતીમાં
કુખ ભરાવુ (ર) કણસલાના કણમાં રસ ભરાવો
(ર) આવર હોવુ (૪) [ચ. ગ.] પ્રેમ ન હોવો
-ભાવું = કુખ અખરાઈને હાઈ ચલુ (ર)
કુખ હરી જવું -દેવું = જુઓ કુખ આપવું.
-પીલવું = મલાઈ કાઢવા સચામાં કુખ
વલોવવુ -મારવું = (ચારિયા વગેરેનું) કુખ
ગૂમડા કે સોળ ઉપર ચોપડવું -મેળવવું =
જુઓ કુખ આખરવુ. કુખે ધોઈને આપવું
= મામાણિકપણે આદરપૂર્વક આપવું કુખે

મેહ વરસવા = આનંદ આનંદ યદિ રહેવા
 દૂધમાં કાળું હોયું = કઈક છૂપી એવું કે
 ભેદ હોવા. દૂધમાંથી પૌરા કાઢવા =
 બેટી ખણખેદ કરવી દૂધમાં સાકર
 બળવા = યોગ્ય સુખદ સંયોગ થવા દૂધમાં
 એળિયો ભેળવવો = કળિયો - આણબનાવ
 યાય એમ કરવું. દૂધમાં ને ઢહીમાં પગ
 રાખવા = બને બાબતી ઢોલકી વગાડવી;
 પોતાના લાભ ખાતર એકે પક્ષને પૂરી વફાદારી
 ન આપવી, બને બાબતું બોલવું. ઠઠાર
 પું. આઈસક્રીમ. ઠેના સંચો પું. દૂધ
 પીલી મલાઈ કાઢવાનું યત્ર ઠપાકે પું.
 દૂધ અને ચોખાની એક વાની. ઠપાણી નં
 તેલમા પાપડિયો ખારો તથા પાણી નાખી
 કરેલું દૂધ જેવું કેપાણી પ્રવાહી (શાકમા છાટવા)
 (૨) દૂધ, ચાનું પાણી, ખાડ તાસકમા જુદા
 જુદા અપાય છે તે (હોટલમાં વપરાય છે).
 ઠપીયું વિં. દૂધમા મો કુખાડી મારી નાખેલું
 (બાળક) ઠમાઈ પું. આપ જુદા ને એક
 જ મા હોય એવો ભાઈ (આગળિયાત).
 ઠમલ(-ડલ) પું. જેને દૂધનો આહાર છે એવો
 મલ (૨) વિં. પુષ્ટ, મજબૂત (૩) દૂધ પીને
 જીવનારું. ઠમેગર પું. દૂધમા ઘર્ષિનો લોટ
 બારી કરાતી એક વાની (સુ) ઠરાજ નં
 એક પક્ષી. ઠવાળી સીં. દૂધ વેચનારી સી.
 ઠવાળો પું. કુધારો, દૂધ વેચનારો, દૂધનો
 વેપારી. -ધાધારી વિં. [સરં મ] ફક્ત દૂધ
 પર જીવનાર

દૂધિયા વિં. પું. બં. વં. દૂધના જેવા સફેદ
 (હાત) (૨) ધાતણ બાળકને ફૂટેલા (હાત)
 ઠલદારો નં. એક પક્ષી. -યું વિં. જુઓ
 કુધાળ (૨) દૂધના રંગનું, સફેદ ઉદા. 'દૂધિયા
 પેણ' (૩) નડું; તાણું. શરૂઆતનું ઉદા. 'દૂધિય
 લોહી' (૪) નં. દૂધી (૫) બદામ ઇં.
 ને ધૂટીને દૂધ જેવું પાણી કઢાય છે તે -ચો
 વછનાગ પું. એક ઝાંખિ
 દૂધી સીં. [વે. દુદ્ધિજ] એક વનસ્પતિ - શાક
 ઠેના હલવો પું. દૂધી છીણી કરાતી એક
 મીઠાઈ. ઠપાક પું. દૂધીનો બનાવેલો પાક

દૂપટ વિં. [દૂ + પટ] બેવડું, બે ગણું
 દૂબળું વિં. [સં. દુર્બલ, પ્રા. દુબ્બલ] કુર્બલ,
 કમજોર. -બાઈ સીં. દૂબળાપણું, કુર્બળતા
 દૂબળો પું. બીલને મળતી એક ભતનો
 આઠમી (૨) અર્ધ ગુલામ જેવો (સુરત તરફ)
 બેડૂતનો નોકર. -ળી સીં. દૂબળાની કે તે
 ભતની સી
 દૂભણ સીં. ['દૂભણ' ઉપરથી] મન કુભાવું તે.
 -વણું સં. કિં. કુભાવણું -વું અં. કિં.
 [પ્રા. દૂમ = કુખી યવ] કુભાવું
 દૂમરી સીં. એક પક્ષી
 દૂમવું સં. કિં. [સં. દૂ, પ્રા. દૂમ] દમવું; પીડવું
 દૂમો પું. [સં. દુર્મનસ, પ્રા. દુમ્મન - દૂમળ
 પરથી ?] જુઓ દૂમો
 દૂધમ વિં. [ફા.] જુઓ દૂધમ
 દૂર વિં. [સં. ફા] વેગળ, આધુ (૨) અં.
 વેગળે; આલે. [-કરવું = આલે હઠાવવું (૨)
 કાઢી મૂકવું, રં. કરવું (૩) નાબૂદ કરવું -થવું
 = દૂર કરાવું. -એસણું = (સીએ) રજવલા
 યવ (૨) અલગ કે અળણું યવ.] ઠમંદેશ
 વિં. દૂરઅ દેશો રાખનારું; દૂરદેશ. ઠમંદેશી
 સીં. દૂરઅ દેશપણું, દૂરદેશી ઠમંદેશી પું.
 લાવીનો વિચાર પ્રથમથી જ કરી રાખવો તે;
 અગમચેતી, દૂરદેશી ઠમામી વિં. દૂર સુધી
 ભય એવું. ઠતા સીં. ઠદશકંથન નં
 દૂરની વસ્તુ ભેઈ શકાય એવું થંત, દૂરબીન
 ઠદશિતા સીં. ઠદશી વિં. દૂરદષ્ટિવાળું.
 ઠદષ્ટિ સીં. દૂર સુધી જતી નજર - દૂરદેશી.
 ઠબીન નં. [ફા.] દૂરદર્શકંથન ઠબીની
 સીં. દૂર સુધી જોવું તે. ઠવતી વિં. દૂર - આધુ
 રહેલું. ઠરથ વિં. દૂર, આધુ; દૂરવતી
 દૂરદેશ વિં. [ફા.], -રો સીં. -રો પું.
 જુઓ 'દૂર'મા દૂરઅ દેશ, -થી, -રો
 દૂરાકૃષ્ટ વિં. [સં.] તાણીતોથીને કરેલું કે
 સાધેલું; અસહજ
 દૂરાપાસ્ત વિં. [સં.] દૂર ફેંકી દીધેલું, રં.
 કરેલું, તિરસ્કૃત
 દૂરી સીં. [વે. ઉપરથી] દૂરો, બેની સજાવાળું
 પણું (ગણકામો). -રિયો પું. દૂરીનું પાનું

દૂર્વા ઓં [સં] એક ધાસ-દરો. ૦૯મી ઓં

[+વધમી] જુઓ દરોઆઠમ

દૂલ નં [સં] દુલ્ બેસા-એકરના કાનનું એકધરેજુ

દૂલરી ઓં [સરં] હિં દુલદી(-રી), દુ+છદ

=સેર] બે સેરનું ઓંનું દોટનું એક ધરેજુ

દૂલરું અં કિં જુઓ દૂલરુ

દૂલહો વિં [પ્રા દુલદ] દૂલબ (જેન)

દૂલે પું જુઓ દૂલે

દૂપક વિં [સં] દોપ કાદનાર, ઊદ્ર રોધનાર

(૨) દોપ ઉત્પન્ન કરનાર, દોપ લગાડનાર -જુ

નં દોપ, બોડખાપણ -હું સંકિં [સરં

સં દૂપ્ય, હિં દૂપના, મ દૂપણે] દોપિત કરવું

દૂપિત વિં [સં] દોપ-દૂપણવાળું

દૂસરું વિં [હિં] બીજું

દૂગો પું કૂગો, કૂગો, ચો

દૂઠી ઓં જુઓ દૂઠી -ટો પું જુઓ દૂટો

દૂઢિયો પું જુઓ ઢાઢિયો

દૂડું નં જુઓ દૂડું દૂડો પું જુઓ દૂડો

દક(-ગ) ઓં [સં] દહિ, નજર (૨) આંખ(૩)

બેની સજા -ગ ચઢ(-ળ) પું [+ઝંચલ]

આખનો ખૂલો -ગોચર વિં જુઓ

દહિગોચર

દહ વિં [સં] રિધર, મજબૂત, પાકું, નિશ્ચિત,

ટકાવિ, અટળ (લા અર્થમાં પણ) ૦તા

ઓં ૦ભાજક પું બે દે વધારે આકાંક્ષાનો

મોટામાં મોટો સાધારણ અવયવ (ગ.)

-દાવડું સંકિં [સરં] હિં જ્ઞાતા, મ

જ્ઞાવણે] દહ કરવું

દદીભૂત વિં [સં] મજબૂત બનેલું

દમ વિં [સં] મગર; ઘર્ષવાળું

દશ(-પ)દ પું [સં] પયરો

દશ્ય વિં [સં] ભેવા ભેડું (૨) દેખાય એવું (૩)

નં દેખાવ(૪) દેખાતુ આ વિધ. ૦માન વિં

[સં] દેખાતુ હોય એવું

દપદ પું [સં] જુઓ દપદ

દટ વિં [સં] ભેયેલું, દેખેલું (૨) ઓં (૫) દહિ

દટાંત નં [સં] ઉઠાહરણ, દાખલો [-આપણું,

ટકિયું=દાખલા તરીકે રજૂ કરવું -લેવું=

પડો લેવો (૨) રજાંત તરીકે લેવું -કહેવું] ૦કથા

ઓં દટાત તરીકે કહેલી કથા, 'પેરેખ'.

૦ભૂત, ૦રૂપ વિં ઉઠાહરણપદ; ધડો લેવા જેવું

દટિ ઓં [સં] નજર (૨) ભેવાની શક્તિ (૩) [લા]

ધ્યાન, લક્ષ (૪) જુઓ દટિકાણ [-કરવી=

નજર કરવી, ભેડું -ચોટવી=ભૂતપ્રેતાદિનો

વળગાડ થવો -નાખવી=ભેડું -પડવી=

ભેવાડું, નજર પડવી (૨) (કુળીમાં) ગ્રહની

અસર હોવી. -ફે કવી=નજર કરીને ભેડું

-મુસવી=નજર લાગવી -રાખવી=ધ્યાન

રાખવું, સલાખ રાખવી -લાખવી=નજર

લાગવી -સાંધવી=નિશાન તાકવું (૨) નજરો-

નજર મેળવવી. દટિએ અડવું, પડવું=

નજરે પડવું, ભેવાવું (૨) ધ્યાનમાં આવવું.

દટિમાં રાખવું=ધ્યાનમાં રાખવું] ૦કોણું

પું વરતુને નિહાળવાની-વિચારવાની રીત

કે માર્ગ ૦જોષ પું દટિપાત ૦ગોચર

વિં નજરે પડે એવું, દટિ પહોંચી શકે એવું

૦દોષ પું આંખની બોડ (૨) નજરચૂકથી

રહી ગયેલી ખામી (૩) આંખ વડે થયેલો દોષ

-અપરાધ ૦પથ પું જુઓ દટિમર્યાદા

૦પાત પું નજર પડવી-ભેડું તે ૦પૂત

વિં આખથી ભેયેલું-તપાસી લીધેલું ૦પ્રદેશ

પું દટિમાં આવતો-દટિમર્યાદા સુધીનો

બધો વિસ્તાર ૦ફેર પું દટિબેઠ ૦બિંદુ

નં દટિકાણ ૦બેઠ પું દટિનો-દટિકાણનો

બેઠ કે ફરક. ૦મર્યાદા ઓં તથા સુધી આખ

ભેડી શકે તે હદ (૨) ક્ષિતિજ ૦વાદ પું નજરે

દેખાય એ જ સાચુ એવો વાદ ૦વિદ્યા ઓં,

૦શાસ્ત્ર નં દટિનું શાસ્ત્ર, 'ઓપ્ટિક્સ'

૦સીમા ઓં જુઓ દટિમર્યાદા -૦ટોદટ

ઓં દટિ સામે દટિ

દે ઓં [સં] દેવી, પ્રા દેઈ પરથી ?] ઓના

નામને અતે આવે છે જેમ કે રૂપાંદે, ગોરંદે

દે (દે), 'દેડું'નું આજ્ઞાર્થ એવં ૩૫

દેકારો (દે) પું ['દે' + કાર] દે દે-માર

માર એવો પોકાર

દેખણહાર વિં ['દેખવું' ઉપરથી] ભેવાર,

દેખનાર -રો વિં પું ભેવારો

દેખત અં ['દેખવું' ઉપરથી] ભેતવેત -દેખે

અં જોતજોતામાં -તું વિં જોતું, આપણું
 નહિ એવું (૨) સમજી, વિચારી [દેખતી
 આંખે = જાણીજોઈને દેખતાની આંખમાં
 ધૂળ નાખવી = જાણકારને પણ છેતરવું]
 દેખરેખ સ્ત્રીં [‘દેખતું’ ઉપરથી] સલાખ,
 તપાસ [-રાખવી]- [જેવું
 દેખવું સંક્રિં પ્રા. દેવજી, અપંદેવજી (સં દશ)]
 દેખતું વિં શોભીતું, દેખાવડું (૨) દેખવા
 પૂરતું, ઉપરથી દેખાવું
 દેખા સ્ત્રીં [દેખવું પરથી] દેખાવું - પ્રત્યક્ષ જણાવું
 તે [-દેખી = પ્રગટ થવું; નજરે પડવું, દેખાવું]
 દેખાડ પું જુઓ દેખાડો
 દેખાડવું સંક્રિં ‘દેખવું’નું પ્રેરક; બતાવવું (૨)
 હાથ, હાગ, ચાકુ, આપ ધં બતાવીને હાંવજી
 (૩) પશુની માદાને નર દેખાડવો - સભોગ
 માટે ભેગા કરવાં. [દેખાડી દેવું = યુગ્મ હોય
 તે હિવાડું કરવું (૨) (મારીને કે બીજી રીતે)
 પ્રલાવના પરચો આપવો]
 દેખાડો પું સામાને બતાવવા પૂરતો દેખાવ
 -ડોળ (૨) દેખાડવું - બતાવવું તે
 દેખાદેખી સ્ત્રીં [સર હિં; મ. દેવોદેવો]
 સામાનું જોઈને વાહોવાહ કરવું તે; અનુકરણ
 (૨) અં જોઈ જોઈને; વાહોવાહ
 દેખાવ પું દેખાવું તે, દશ્ય (૨) આકાર,
 આકૃતિ (૩) [લા] જાડો દેખાવ, ડોળ [-કરવો]
 દેખાવટ સ્ત્રીં [સરં હિં.] દેખાડો, શોભા
 દેખાવડું વિં સુંદર; રૂપાળુ
 દેખાવું અંક્રિં (‘દેખવું’નું કર્મણિ) જોવાવું;
 જણાવું. નજરે પડવું, સૂઝવું
 દેખીતું વિં પ્રત્યક્ષ; ખુલ્લું, સ્પષ્ટ (૨) માત્ર
 બહારથી જ દેખાતું, વાસ્તવિક નહિ એવું, દેખતું
 દેખ પું [ફા] મોટો દેગડો (૨) સ્ત્રીં દેગડી,
 તાંખાનું એક વાસણ. ઠંડી સ્ત્રીં દેગ ૨
 જુઓ ઠંડું નં નાનો દેગ, દેગડો. ઠંડો પું
 ધાતુનું એક મોટું વાસણ; હાડો
 દેજ સ્ત્રીં; નં [સરં ફા. વહેજ, મ; સં. દેવ
 પરથી ?] કન્યાને વરપક્ષ તરફથી આપવાની
 લૂગડા વગેરેની ભેટ કે જમણ (૨) [સુ]
 કન્યાનું શુદ્ધ

દેહકી સ્ત્રીં દેહકાની માદા. -કું નં [સર દે.
 હિંદુર] બીનાશમાં રહેતું એક પ્રાણી, મેહક.
 [દેહકાની પાંચરોરી = ઉપમાતિયુ ને
 અચિર દોળું] (૨) એવા બાળકોનો સમૂહ]
 -કો પું નર દેહક
 દેહવણું સંક્રિં રેહવણું, ગળકાવણું
 દેહણુ (દે) વિં [‘દેહ’ પરથી] દેનારું (સમાસને
 અંતે) ઉદાં હ બદ્ધ
 દેહણુ (દે) નં [સં. દત્ત, પ્રા. દિણ્ણ, પરથી ?
 સરં અ દેન, હિં દેન] દેવું, કરજ (૨)
 સરકારસરણું (૩) ઉપકારનું કાણ. ઠંડી
 સ્ત્રીં [મ] બક્ષિસ (૨) દાન ઠંદાર, -હિયાત
 વિં દેવાદાર. -થું નં જુઓ દેણ
 દેદાર (દે) પું [જુઓ દીદાર] દેખાવ
 દેદીપ્યમાન વિં [સં.] દીપતું, અગ્નિગતું,
 દેન સ્ત્રીં [સં વેનુ ?] ગાય [(ની) દેન દોહી
 હોવી = દેન - શક્તિ કે તાકાત હોવી, મગદૂર
 હોવી] [= શક્તિવાળું હોવું]
 દેન (દે) સ્ત્રીં તાકાત, મગદૂર. [(ની) દેન હોવી
 દેન (દે) ?] નં [સં. વહન પરથી] હનન; અગ્નિ-
 સરકાર. [-દેવું = અગ્નિસરકાર કરવો;
 મરેજાને બાળવું]
 દે-માર અં [દેવ + મારવું પરથી ? અથવા
 ‘માર દે, મારો ચલાવ, લગાવ’ એ બાવના
 ઉદ્ભાવ પરથી] ઝડીની સાથે, અપાટભેર.
 જેમ કે, વરસાદે દેમાર પડયા કપૂં, દેમાર કરતા
 પહોંચ્યા ત્યાં ગાડી ઊપડી ગઈ [એવું
 દેવ વિં [સં.] આપવા યોગ્ય કે આપી શકાય
 દેર પું [મં. દેવર, પ્રા. દેવર] દિયર (૨) સ્ત્રીં
 [ફા] દીલ, વાર
 દેરડી (દે) સ્ત્રીં [‘દેર’ ઉપરથી] ઉંતરડ (૨)
 નાતું મહિર - દેર
 દેરાણી સ્ત્રીં [પ્રા. દેવ (વ)રાણી] દિયરની વહુ
 દેરાસર (દે) નં [સં. દેવાશ્રય ?] ઘરમાં દેવ
 રાખવાની જગા (૨) જૈન દેવમંદિર. -રી
 વિં દેરાસરમાં રહી નિયમિત દેવપૂજા કરનાર
 (૨) પું એક અટક
 દેરી (દે) સ્ત્રીં [જુઓ દેર] નાતું દેર
 દેરીડો પું [જુઓ દેર] (પ.) દિયર (લાડમા)

દેર (૪) નં [સં દેવગૃહ, દેવકુલ; અપં
દેહરય, દેહુર] દેવદેવીનું સ્થાન-મંદિર

દેવ પું [સં] દેવતા, સુર, સ્વર્ગમાં રહેલું
દિવ્ય સત્ત્વ (૨) ભગવાન, પરમેશ્વર (૩)
સ્વામી, શેઠ, રાજા (આદર ને શ્રેષ્ઠતા સૂચક
[-કરવે] = દેવ આગળ પશુ પખીના ભોગ
ચડાવવો (પૂર્વ ગુજરાત, બીલ-કોળી)
-કારીએ જવા = દેવમાં દેવતા ન રહેવું, દેવ
દેવ કરતાં = ખૂબ આજીજી કરતાં (૨) ખૂબ
પ્રયત્ન દેવ થવું = (કા) મરણ પામવું]
ઠીકી અગિયારશ(-સ) સ્ત્રીં કારતક
સુદ અગિયારશ ઠંઠ(-ર) છુ નં મનુષ્યનું
દેવો પ્રત્યેનું અણુ ઠંઠ-યા નં દેવની કન્યા
(૨) [લા] અતિ રૂપ-ગુણવાળી કન્યા ઠંઠયા
સ્ત્રીં ઠાઈ દેવની વાર્ષિક કથાવાર્તા ઠંઠપાસ
પું એક ભત્તનો કપાસ ઠંઠકપ વિં દેવ
જેવુ ઠગિરો સ્ત્રીં આકાશવાણી ઠગિરિ
પું (સ) એક પર્વત ઠમર નં દેરાસર;
દેવમંદિર. ઠચકલી, ઠચલી સ્ત્રીં એક
ભત્તની ચકલી. ઠમ સ્ત્રીં દેવની ઠીકરી.
ઠતરરથો(-રથો) પું એક પક્ષી-ચાતક
ઠતર નં સ્વર્ગના પાંચ વૃક્ષોમાંનું ઠરેક
(મંદાર, પારિભત, સતાન, કંઠ્ય અને હરિયાદન)
(૨) જેની નીચે ગામના લોકો ભોગા મળતા
હોય તે ઝાડ ઠતા પું દેવ (૨) અગ્નિ (૩)
સ્ત્રીં દેવી (૪) દેવતા [-ઠીકવે = આગ
લાગવી, નાશ પામવું. -ઠીકી જવા = શસ્ત્ર
જાળી રહેવી, દેવ રૂઠવા -ભાગવે (જગતો) =
ભાગ્યોદય થવો. -ઠરવે = કબિયો થવો;
ખડુ ક્રોધ ચડવો -પાઠવે = દેવતા સળગાવવો
-મૂવે = આગ લગાડવી. -રેકાવે
(કાળભમાં) = અતિરાય ચિતા થવી (૨)
અદેખાઈથી બળવું દેવતામાં ધી હોમવું =
ઠરેરછી કરવી, કબિયો વધે તેમ કરવું દેવતા-
મૂકપુ = બળ્યું, મૂઈ, ઠીસણું] ઠતાઈ વિં
દેવી, અલૌકિક વદશન નં દેવનું દર્શન.
ઠદાર(-ર) નં [સં દેવદાર] એક ભત્તનું
ઝાડ કે તેનું લાકડું ઠદારી વિં દેવદારનું
બનાવેલું ઠદાસ્ત્રી સ્ત્રીં દેવને અર્પણ

કરેલી સ્ત્રી (મદ્રાસ તરફની એક પ્રમા))
ઠદિવાળી સ્ત્રીં કારતક સુદ પૂનમનું પર્વ
ઠદૂત પું દેવનો દૂત ઠનઠી સ્ત્રીં ગગા
ઠનાગરી વિં (૨) સ્ત્રીં સસ્કૃત અથવા
બાળભોધ લિપિ. ઠપૂજ સ્ત્રીં જુઓ દેવસેવા
ઠપોદી અગિયારશ(-સ) સ્ત્રીં અપાઠ સુદ
અગિયારશનું પર્વ ઠભામ પું દેવયજ્ઞ
તરીકે દેવોને અર્પવાનો ભાગ ઠભાપા સ્ત્રીં
સસ્કૃત ભાષા ઠભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં સ્વગ્ર
ઠમંદિર નં દેવસ્થાન ઠમુનિ પું (સ)
નારદ. ઠયજ્ઞ પું હોમ વગેરે(પચ મનોમાનો
એક) ઠયાત્રા સ્ત્રીં સ્વર્ગયાત્રા ઠયાન નં
સ્વર્ગનો રથ, સ્વર્ગીય વાહન ઠયાની સ્ત્રીં
(સ) શુક્રચાર્યની પુત્રી-ચયાતિની પત્ની(૨)
એક નક્ષત્ર. ઠરાજ પું(સ) ઇદ્ર ઠર્ષિ પું
[+ક્ષર્ષિ] (સ.) નારદ (૨) દેવોના અગ્રિ કે દેવ
જેવા અગ્રિ (અગ્રિ, મરીચિ વગેરે). ઠરાં નં
બં વં મરના દેવસ્થાનની મૂર્તિઓ ઠલી
સ્ત્રીં જુઓ દેવચકલી ઠલોક પું દેવોનો
લોક-સ્વર્ગ [-પામવું = સ્વર્ગ જવું, મરી
જવું.] ઠવર પું દેવોમાં શ્રેષ્ઠ દેવ. ઠવાણી
સ્ત્રીં આકાશવાણી ઠશયની એકાદશી
સ્ત્રીં જુઓ 'દેવપોદી અગિયારસ' ઠસેવા
સ્ત્રીં દેવની-મૂર્તિની પૂજા વગેરે ઠન્ધલ-
(-ળ), ઠન્ધાન નં મંદિર

દેવઠ સ્ત્રીં [સં. દા પરથી] આપવું તે, આપવાનો
વહીવટ(લેવઠ સાથે વપરાય છે)

દેવઠા(-રા)વણું સં કિં 'દેવ'નું પ્રેરક

દેવડી સ્ત્રીં [સરં દેરડી, મ દેવડી, -ઢી, પ્રા
દેર = દ્વાર પરથી ?] દ્વારપાળને ખેસવાની જગા
(૨) ચોક્કી; ચખૂતરો (૩) સાધુ, સન્યાસી
અથવા સતીને લગ્યા ઠાટયા-બાળ્યા હોય તેા
કરેલું નાનું દેરા જેવું ચણતર

દેવતા, -તાઈ, દેવદાર(-ર), -રી, દેવ-
દિવાળી જુઓ 'દેવ'માં [(વકાલમાં)

દેવર પું [સં.] દિયર -રિયો પું દેવર
દેવરાવણું સં કિં જુઓ દેવઠાવણું

દેવર્ષિ પું [સં] જુઓ 'દેવ'માં

દેવલી સ્ત્રીં જુઓ 'દેવ'માં (૨) દેવડી; અપતી,

ચોખી (?) [-એસવી = મોટું] ગુકસાન થવું

(૨) હિંમત જતી રહેવી.]

દેવળ નં [સં દેવકુળ, પ્રા. દેવલ] દેવ (ખાસ કરીને ખિસ્તી હોકાતું) [મરણ આવવું]

દેવાણા સ્ત્રીં [સં.; સરં મ.] મરણ [-યવી =

દેવાડણું સંકિં દેવડાવવું, અપાવવું (દેવું) પ્રેરક)

દેવાતણુ (-ન) નં [સં દેવત્વ ઉપરથી] દેવપણુ

દેવાદાર વિં [દેવું + દાર] કરજદાર; માથે દેવું

હોય એવું

દેવાધિદેવ પું [સં] દેવોનો પણ દેવ - પરમેશ્વર

દેવાનાં પ્રિય વિં [સં] દેવોને પ્રિય એવું

(અચોક્કનો ધલકાબ) [પૂન

દેવાર્થ નં, -ના સ્ત્રીં [સં] દેવનું અર્થ ન -

દેવાલય નં [સં] દેવમંદિર, દેવ

દેવાણું અંકિં 'દેવું'નું કર્મણિ. [દેવાઈ જવું

= અટકી જવું, બંધ થઈ જવું (૨) ખૂટવું, કાઈ

બાકી ન રહેવું (૩) નિવંશ થવું]

દેવાળિયું વિં [બુઝો દેવાણું] દેવાણું કાઢનાર,

નાદાર. -યો પું તેવો માણસ

દેવાણું નં [સરં હિં દિવાલા, મ દિવાલે]

દેવ આપવાની અસક્તિ, નાદારી. [-ડાડણું,

દૂ કડું = નાદારી જાહેર કરવી -ની કળણુ =

નાદાર બનવું; નાદારી જાહેર થવી]

દેવાંગના સ્ત્રીં [સં] દેવની સ્ત્રી, દેવી (૨) અપસરા

દેવાંગી વિં [સં] દેવના જેવા અગવાણુ

દેવારી વિં [સં] દેવના અસવાણુ

દેવી સ્ત્રીં [સં] દેવની સ્ત્રી, દેવતા, દિવ્ય શક્તિ,

માતા (૨) રાણી (સંબોધનમાં) (૩) સ્ત્રીના

નામને અતે લગાડાતો ગૌરવવાચક શબ્દ.

હિંડાં ઉપાદેવી (૪) સ્ત્રી (ગૌરવવાચક)

[-આવવાં (-વી) = માતા આવવી, દેવતાનો

શરીરમા પ્રવેશ થવાથી કંપવું.]

દેવું સં કિં [સં દા; સરં પ્રા. રૂપો દેવ, દેવ

ધં] આપવું (૨) [લા] મારવું, ઠોકવું (૩)

વાસવું, બંધ કરવું (૪) સાં કું ની ભેડે

આવતા, તે કિયાની રત્ન આપવી, એવો

બાવ બતાવે છે જેમ કે, ખાવા દેવ, જવા

દેવ (પ) અં ભૂં કું ની સાથે આવતાં,

તે કિયા બરોબર કરી છૂટવું, એવો બાવ

બતાવે છે. જેમ કે, આપી દો, તેમને છોડી દીધા

દેવું નં [સં. દેવ, અપં દેવ] કરજ, માણ

[-કરણું; -ચૂકવણું; -ફેડણું; -વાળણું.]

દેવેશ પું [સં.] દેવોનો ઈશ; દેવાધિદેવ

દેશ પું [સં.] રાષ્ટ્ર, કોઈ અમુક પ્રાંતનું વતન,

મુલક (૨) કોઈ મોટી વસ્તુનો અમુક વિભાગ

(૩) વતન (૪) દેવ, પ્રદેશ, જગા ઠંકાલ-

(-ળ) પું દેશ અને કાળ, સમય અને

સ્થળ (૨) ક્ષય પદાર્થને વિચારવા માટેના બે

પરિમાણ (૩) [લા.] ચાલતો રીતરિવાજ.

૦જ વિં ક્ષય. ૦દાઝ સ્ત્રીં દેશની લાગણી.

૦દ્રોહ પું દેશ પ્રત્યે બેવફાઈ ૦દ્રોહી વિં

દેશદ્રોહ કરનાર. ૦ધર્મ પું દેશનો કે દેશ

પ્રત્યેનો ધર્મ. ૦નિકાલ પું દેશમાંથી કાઢી

મૂકવું તે. ૦પતિ પું રાજ. ૦પાર અં

દેશની બહાર (દેશનિકાલ.) ૦પ્રેમ પું દેશને

માટે પ્રેમ. ૦પ્રેમી વિં દેશપ્રેમવાળું ૦ખંધ,

૦ખાંધવ પું દેશભાઈ. ૦બક્ત પું દેશ-

ભક્તિવાળો. ૦ભક્તિ સ્ત્રીં દેશ પ્રત્યેની ભક્તિ

૦ભાઈ પું પોતાના દેશનો માણસ. ૦વટો

પું પરદેશમા વાસ (૨) દેશાટન. ૦વ્યવહાર

પું બુઝો દેશધર્મ ૦સેવક પું દેશસેવા

કરનાર. ૦સેવા સ્ત્રીં દેશની સેવા. ૦રથ

પું મહારાષ્ટ્રી બ્રાહ્મણની એક ભત

દેશ (દે) સ્ત્રીં હિંશા (ય) [-ચડી જવી =

હિંસાબ્રમ થવો.]

દેશના સ્ત્રીં [સં.] બોધ, ઉપદેશ

દેશા(-સા)ઈ પું [સં. દેશપતિ - પ્રા દેસવર્

પરથી ૧ સરં મ.] એક અટક (૨) રાજ્યને

કરેલી સેવા બદલ મળેલી બક્ષિસનો માલિક;

વતનદાર (૩) રખારી માટેનો માનવાચક

શબ્દ. ૦ગીરી સ્ત્રીં, ૦વડું નં દેસાઈનું

પદ કે હક (૨) તેની રૂએ સરકારમાંથી મળતું

લવાજમ [સ્ત્રીં એક રાગણી -

દેશાખ પું [સં. દેશાખ્ય] એક રાગ. -ખી

દેશાચાર પું [સં] દેશનો આચાર - રૂદ્ધ

દેશાટન નં [સં] જુદા જુદા દેશમા ફરવું તે

દેશા(-સા)ણુ સ્ત્રીં ['દેસાઈ'નું સ્ત્રીં]

દેસાઈની સ્ત્રી

દેશાનુરાગી વિં [સં] દેશપ્રેમી
દેશાભિમાન નં [સં] પોતાના દેશનું અભિમાન.

—ની વિં દેશાભિમાનવાળો

દેશાવર પું [સં] પરદેશ

દેશાન્નિમતા સ્ત્રીં [સં] દેશાભિમાન

દેશાંતર નં [સં] દેશાવર [—કરણ = પરદેશ
જગુ, ખીજા દેશમાં જઈને રહેવું]

દેશી વિં [સં] દેશનું, —ને લગતું (૨) સ્વદેશી
(૩) પું સ્વદેશનો રહીશ (૪) સ્ત્રીં એક
રાગિણી (૫) પ્રાકૃત ભાષાનો એક પ્રકાર (૬)
સંગીતના એ પ્રકારોમાંનો એક (૭) સંસ્કૃત
નહિ પણ પ્રાકૃત છંદ કે પદ્યરચના ઝગન
પું + દેશનો માણસ, દેશભાઈ વ્ય વિં [સં.]

દેશનું (૨) રચાનિક

દેશે (—શી) દેશ અન્બધાદેશોમાં (૨) સર્વ રથળે
દેશોન્નતિ સ્ત્રીં [સં] દેશની ઉત્તિ — ચઢતી
દેશ્ય વિં [સં] રચાનિક, પ્રાતિક (૨) કેથી;
દેશના મૂળવતનીઓનું વા એમની ભાષામાંથી
આવેલું

દેસ પું [સરં મ, હિં. દેશ (—સં)] એક રાજ
દેસાઈ, ઝગીરી, ઝવડું નં ભુઓ 'દેસાઈ'માં
—ણ સ્ત્રીં ભુઓ દેશાણ

દેહ નં [ફા દિહ] ગામડું, દેહાત

દેહ પું, સ્ત્રીં [સં] શરીર, કાયા [—છોડવો,
પડવો, મૂકવો = મરણ પામવું —ધરવો,
ધારવો = જન્મ પામવું] વ્યાગ પું દેહનો
ભાગ — મરણ ઠકમન નં દેહનું કમન,
શારીરિક તપસ્યા ઠદર્શી વિં દેહને જ
જોઈ રહેનારું ઠદશા સ્ત્રીં દેહની સ્થિતિ
ઠદ ડ પું શરીરને કષ્ટ આપવું તે (૨)
શારીરિક શિક્ષા, શરીરનો અવયવ કાપી
નાખવાની શિક્ષા ઠધર્મ પું શરીરના ગુણ-
ધર્મ ઠધર્મ વિદ્યા સ્ત્રીં દેહધર્મની વિદ્યા,
'શીઝિયોલોજી' ઠધારણ નં દેહ ધારણ કરવો
તે (૨) દેહ ઠકાવી રાખવો — છવું તે ઠધારી
વિં જેને દેહ હોય એવું, શરીરી. ઠપાત પું
દેહનું પડવું તે, મરણ ઠબધ પું શરીરનું
ઠકું ઠમાની વિં દેહના અભિમાનવાળું
ઠયાના સ્ત્રીં નરીરનિર્વાહ, ગુજરાન (૨)

મરણ ઠરણું વિં શરીરની જ વધારે ફિકર
કર્યા કરનારું (૨) ભતરણું, સ્વાર્થી ઠલમ
નં શરીર પૂરતું લમ, આત્માનું લમ — નેહલમ
નહિ તે ઠવાદ પું દેહ પરમ તત્ત્વ છે
એવો વાદ વાલી વિં દેહવાદમાં માનવું.
ઠવિદ્યા સ્ત્રીં ભુઓ દેહધર્મ વિદ્યા ઠરવભાવ
પું દેહનો રવભાવ — ગુણ — હાત્મવાદ પું
[+ જ્ઞાત્મવાદ] શરીરથી ભિન્ન કોઈ આત્મા
નથી, શરીર એ જ આત્મા છે એવો મત,
જહવાદ — હાત્મવાદી વિં દેહાત્મવાદનું,
—ને લગતું (૨) પું દેહાત્મવાદમાં માનનારો
આદમી — હાધ્યાસ પું [+ અધ્યાસ] દેહને
વિષે અધ્યાસ — દેહાભિમાન. — હાભિમાન નં
[+ અભિમાન] દેહનું અભિમાન. — હાભિ-
માની વિં દેહાભિમાનવાળું — હાંત પું
[+ અત] દેહનો અંત, મૃત્યુ. — હાંતદ ડ પું
મોતની શિક્ષા — હાંતર નં [+ અતર] ખીજે
દેહ — હી વિં [સં] દેહધારી, શરીરવાળું
(૨) પું આત્મા — હોત્સર્ગ પું [+ ઉત્સર્ગ]

દેહભાગ, મૃત્યુ

દેહલિ (—હી) સ્ત્રીં [સં] ઉંબરો ઠદીયકન્યાય
પું ઉંબરા પર મૂકેલો દીવો એમ બને ખાણ
પ્રકાશ આપે તેમ બને ખાણને એકસાથે
લાગુ પાડવું તે

દેહવટ અન્બધી દિશામાં (૨) રહેતકે

દેહાત સ્ત્રીં [ફા, સરં હિં.] ગામડું — તી
વિં ગામડાનું (૨) પું ગામડાનો રહીશ
દેહકું (દેં) નં [ભુઓ દેહકું] પાણીનો સાપ
દેત્ય પું [સં] રાક્ષસ

દૈનિક વિં [સં] રોજ (૨) નરોજ નીકળતું છાપું
દૈન્ય નં [સં] દીનતા

દૈવ વિં [સં] દેવ દેવતાને લગતું (૨) નં
નસીબ [—ભણે = કાણ ભણે? શી ખબર?] ઠગતિ સ્ત્રીં નસીબની ગતિ — ધટના ઠધટના
સ્ત્રીં નસીબની ધટના — ઠગ ઠભે (—યો) મ
પું નસીબનો ભગ — સયોગ ઠજ પું નસીબને
ભણનારો — ભેશી ઠત નં [સં દેવત્વ] તેજ
(૨) સત્ત્વ, સાર. ઠવાદ પું પુરુષાર્થવાદથી
વિરુદ્ધ વાદ — વાધીન વિં [+ અધીને]

દેરને-નસીખને અધીન. -વિક, -વી વિં
દેવ સબધી, દેવતાઈ (૨) અલૌકિક (૩)
આકસ્મિક. -૦ચ નં [સં.] દેવ, નસીખ
દૈશિક વિં [સં] દેશવું, -ને લગતુ (૨) પ્રાતિક
(૩) પુંદ્ર ગુરુ (૪) ભોમિયો, ભણકાર
દૈહિક વિં [સં] દેહવું, -ને લગતુ [વં ૩૫
દો [દો, કંઈક યશુતિ]આપો ('દેવ'નુ આગ્રાધ, બં
દો વિં [ફા, પ્રા, સં દ્વિ] બે અમમકી વિં
બે અમલવાળુ ંઆખ પું બે નદીઓ
વચ્ચેનો પ્રદેશ

દોકડો પું [સરં હિં. મ. દોકઢા, હિં. દુકઢા]
રૂપિયાનો સોમો ભાગ(૨) આર ટકા બ્યાન(૩)
ગુણ, 'માર્ક' [ખામી
દોખ પું + [સરં હિં. ન.; સં દોષ] દોષ,
દોખવું સંકિં ['કુ ખ' ઉપરથી] + કુ ખ આપવું
દોખી વિં [ભુઓ દોખ] દોષિત
દોગાની સ્ત્રીં ભૂડો આરોપ (૨) અપકીર્તિ
દોગોટીટો પું છોકરાની એક રમત
દોઝખ નં [જા] નરક, મરણ બાદ પાપના કળ
રૂપે મળતી શિક્ષા ભોગવવાનુ કલ્પિત સ્થાન -
એક લોક(૨) [લા.] ૬ બથી ભરપૂર કેઈ જગા
દોટ સ્ત્રીં દોડવાની ક્રિયા. [-કાઠવી = દોડવું.
મૂકવી = દોડવું (૨) આખો મીચીને વર્તવું,
સાહસ કરવું] -ટ'દોટા, -ટાદોટ સ્ત્રીં
દોડાદોડ

દોટવું અં કિં દોટવું; આગોટવું, ગભરવું
દોડી સ્ત્રીં એક ભતવું કાપડ (૨) કન્યાના
બાપને વેવાઈ તરફથી મળતી બક્ષિસ
દોડું નં ભડી પૂરી
દોડ (દોડ,) સ્ત્રીં ['દોડવું' ઉપરથી] દોડવાની
ક્રિયા કે ઝડપ. ંધામ, ંમાર સ્ત્રીં દોડાદોડ,
ધમાયકડી [નં તેવુ કળ
દોડકી સ્ત્રીં વ્રિયાની ભતની એક વેલ. -કું
દોડધામ, દોડમાર ભુઓ 'દોડ'મા
દોડવું (દો) અં કિં [સરં હિં દોઢના, મ.
દવળેં, દોઢેં સં દ્રુ, પ્રા. દવ] નાસતુ, ઝડપથી
ફરતે પગલે હોંડવું -ધસતા ચાલવું
દોડ દોડા, દોડાદોડ (-કી) (દો) સ્ત્રીં દોડધામ,
અહીં તહીં વારંવાર દોડવું તે

દોડી સ્ત્રીં ભુઓ ડોડી. -કું નં ડોડું
દોડો પું ભુઓ ડોડો

દોઢ (દો) વિં [પ્રા. દિવદ્ધ, સં. દ્વયપાર્થ, સરં
હિં દેઢ; મ દોઢ, -ઢ] એક ને અડધુ - '૧૧'
(૨) સ્ત્રીં દોઢવતુ તે [દોઢ પાયાવું = ચરકેલ,
બેવકૂક દોઢ મણુની (ગાળ) = બહુ બૂડી
(ગાળ)]. ંચાતુરી સ્ત્રીં અતિ - વધારેપડતી
ચાલાકી, ંઠહાપણુ નં વધારેપડતુ ડહાપણુ,
ચિબાવલાપણું. ંઠાણું વિં વધારેપડતુ
ડહાપણુ કરનાર (૨) નં દોઢડહાપણુ કે તેવી
વાત. ંપણું વિં લગડું. ંવતું સંકિં
દોઢ ગણુ કરવું ંવું સંકિં સીવવું, દોરવવું
(૨) દોઢવવું ંસો પું '૧૫૦'. -ઠા પું
બં વં દોઢના આંક

દોઢિયું (દો) વિં દોઢું (૨) નં દોઢ પને સીવેલું
વસ્ત્ર(૩) પૈસો, કાવડિયુ(૪) જેમાં પ્રાસ દોઢવાય
છે એવું ગીત. -યાં નં બં વં [લા.] પૈસો, ધન
દોઢી (દો) સ્ત્રીં [ભુઓ દેવડી] માડવી.
[-મંગળ થવી = દેવડી બંધ થવી.]

દોઢું (દો) વિં ['દોઢ' ઉપરથી] દોઢ ગણુ
દોણી (દો) સ્ત્રીં [સં. દોહની, યા દે. દુઢિળી]
હાલ્લી (દૂવ, હાં વગેરે ભરવાની). -ણું નં
મોટી દોણી (૨) [લા] (દોણી જેવું) પેટ
દોત પું [ભુઓ દવાત] + દવાત; ખડિયો
દોતવું અંકિં [સં. છુટ] (સુ) શીલવું; સુ દર
દેખાવું

દોતિયો પું ['દોત' ઉપરથી] દવાતી, અરભુઓ
લખી આપનારો (૨) નાસુ લખનાર; મહેતો
દોતું વિં [ભુઓ દોતવું] + સુ દર [તિ
દોથાથાળી સ્ત્રીં [સરં દોથો] (કા.) ખૂબ ખવું
દોથો પું બોબો; મૂઠો

દોદરું (-ળું) વિં [સં દર્દર] જણ, નખળું
(૨) ખોખરું [બાભુએ, આંમ તેમ
દોદશ (દો) અં [ભુઓ દગોદિશ] બધી
દોદળું વિં ભુઓ દોદરું

દોધક પું [સં] એક છદ [ધારવાળું
દોધારું વિં [દો + ધાર, સરં હિં. દોધારા] બે
દોપટ વિં [દો + પટ] બેવડું, બમણું, દૂપટ
દોપિસ્તાં નં બં વં [ફા. દો + પુસ્ત]]

અક્ષર ધૂટવાનું જડુ પૂઠું [-ધૂંટવાં = કટાળા-
ભર્યું કામ કર્યા કરવું (૨) અક્ષર ધૂટવા.]
દોખડું નં એક ભતવું વાજિત્ર, ડોખર (૧)
દોમદોમ અં પુઝળ, અતિશય
દોર (દો) પું [અ દોર] અમલ, સત્તા (૨)
કમામ, બજો [-ચલાવવો = અમલવર્તવો,
સત્તા ચલાવવી.] ૦તોર પું રોફ અને તુમાખી.
૦કમામ પું દોર અને કમામ
દોર પું [સં, દે] જડુ દોરડું (૨) પતંગની
દોરી. ૦કી અં પાતળુ દોરડું, દોરી. ૦કું
નં દોર; રેસાદાર વસ્ત્રને વળ ઇફ કરાતી
ખનાવટ ૦કો પું દોરો (૨) મત્રેલો દોરો
[-છોડવો = લગ્ન વિધિ પૂરો થયા પછી વરવહુને
બધેલા મલદોરો છોડવો.] [શિખવણી
દોરવણી અં ['દોરવડું' પરથી] દોરવડું તે (૨)
દોરવડું સંકિં [સં દોર ઉપરથી ?] હાથ ઝાલી
ચલાવડું, રસ્તો ખતાવવો (૨) દોરા ભરવા, સીવડું
દોરડું સંકિં જુઓ દોરવડું (૨) આકડું
(હાડી) (૩) ચીતરડું (ચિત્ર)
દોર ગી લિં [દો + રગ] બેરગવાળુ (૨)
[લા] મનસ્વી, ચચળ ['દોરો' માં
દોરાચિટ્ટી, દોરાટું, દોરાધાગો જુઓ
દોરિયું નં [સં દોર ઉપરથી] એક ભતવું વજ
દોરિયો પું [સરં સં. દોર, પ્રા દોરિયા] પાણી
જે ચવાનું એક વાસણ (૨) એક ભતવું કાપક
(૩) લાંબો પાતળો વાંસ (૪) ગળાનું એક ધરેણુ
દોરી અં [સં. દોર, દે] રસી; દોરડી (૨)
પતંગની પાતળી દોરી (૩) [લા] લગામ,
કાખૂની ચાવી (૪) કાંઈ માપવાની દોરી.
[-છાટવી = રગમાં બોળેલી દોરી વડે નિશાની
-પટ્ટી પાઠવી -છોડવી = પતંગની દોરી જવા
દેવી -તાણી રાખવી = લગામ જેથી
રાખવી, અકુશ રાખવો -તૂટવી = આરામની
કે જીવનની દોરી તૂટવી. -ઢીલી મૂકવી =
અકુશ ઓછો કરવો -ભરવી = (સાગ
વગેરેની) લખાઈ માપવી -મૂકવી = કેટલું
કાટખણે છે તે તપાસવું (૨) દોરી છોડવી]
૦મ ચાર (-રો) પું દોરી જે ચવાથી હાલતાં
ચાલતાં પૂતળાને નચાવતાં તે (૨) [લા] પાછળ

રહીને યુક્તિપ્રયુક્તિ કરવી તે. ૦મ ચો પું
પાછળથી દોરી જે ચવાનો સરો -યુક્તિ,
દોરીસ ચારો ૦છ (-છ) ૦ અં સીધી હાડીમાં
દોરડું અં [દો + રમ] હાડીની એક કસરત
દોરો પું [સં. દોર] દોરડો; સીવવા વગેરે માટેનો
પાતળો દોર (૨) ગળાનું એક ધરેણુ (૩)
કંદારો (૪) મત્રેલો દોરો [-કરવો = મત્રેલો
દોરો તૈયાર કરવો, તેના વડે રોમ, વળાણ
વગેરેનું નિવારણ કરવું -પરોવવો = સોંપના
નાકામાં દોરો ધાલવો. -ખાંધવો = મત્રેલો
દોરો બાંધી રોગ ધનું નિવારણ કરવું -ભરવો =
ટાંકો દેવો, સીવવું (જરાવરા કાટેલું કે તેવું કામ-
ચલાઈ) દોરા નાખવા = ગોઠડા ગોઠડી ધનું
ને દોરાથી સીવી તૈયાર કરવી.] -રાચિટ્ટી
અં મત્રેલો દોરા ચિટ્ટી વગેરે -રાટડું
સંકિં દોરા ભરવા, સીવડું ધાગો પું
મત્રેલો દોરો [તગી, બીક
દોલ પું [સં] ગૂંચો, હોંચકો (૨) અં [૧]
દોલત (દો) અં [ફા] પેસો, પૂજ ૦ભદો
પું ધનવાનનો પુત્ર ૦મંક, ૦વાન લિં
પેસાદાર
દોલન નં [સં] જુઓ ડોલન (૨) ખોયુ ડોલ
દોલસોલ અં [જુઓ દોલ = તગી]
ગરીબાઈ, નિર્ધનતા
દોલા અં [સં] હોંચકો (૨) પાલખી, ડોળી.
૦યંત્ર નં ધક્કા પ્રવાહી ભરી તેની અંદર
ઔષધિની પોટલી લટકતી રાખી ઔષધિ
તૈયાર કરવાની રચના. ૦યમાન લિં [સં]
જુઓ ડોલાયમાન. -લિકા અં [સં]
જુઓ દોલા [બહારિયું
દોલાખ પું [ફા પરથી ?] બીતમાનું કપાટ,
દોલાખ પું (સુ) જુઓ દોલાખ ['દોલા' માં
દોલાયમાન, દોલાયત્ર, દોલિકા [સં] જુઓ
દોલું (દો) લિં મોણુ (૨) ઉઘાર જીવડું; સખી
દોલોતસવ પું [સં] વૈષ્ણવ મંદિરનો
હિંડોળાનો ઉત્સવ
દોવડા (-રા) વડું (દો) સંકિં, દોવાડું (દો)
અંકિં 'દોલડું' નું પ્રેરક ને કર્મણી
દોરા પું [સં દૌષ્ટિક, પ્રા દોસિય] કાપક

વેચનારો ફેરિયો (૨) એક અડક. ંવાણિયો
 પું કાપડિયો, દોશી
 દોપ પું [સં.] ભૂલ, ચૂક (૨) ખેડખાપણ,
 ખામી (૩) યુને; વાક (૪) લાઘવ (૫) પાપ.
 [-કાઠવો = ભૂલ કાઠવી; ખામી ખતાવવી.
 -ચકાવવો = આળ મૂકવું -ભેવો = ખામી
 શોધવી, ભૂલ કાઢવા કરવી. -દેવો = આળ
 ચકાવવું (૨) ઠપકો આપવો. -લાગવો = કલક
 લાગવું, લાઘવ લાગવું (૨) ઠપકાપાત્ર થવું (૩) દોષ
 જણાવો] ંચાહી વિં દોપતું જ અહણ
 કરનારું. ંદરારી વિં (પારકાના) દોષ ભેનારું
 -ખોળનાર. ંદષ્ટિ સ્ત્રીં (પારકાના) દોષ
 ભેવા તે ંપક્ષ પું દોષવાળો પક્ષ. ંમય
 વિં દેવથી ભરેલું. -પાકરે પું દોષનો આકર
 -ખાણ -પારોપ પું, -પારોપણ નં
 [+આરોપ, ંળ] માથે દોષ ચકાવવો તે. -પાહું
 વિં [+મર્દ] દોષ દેવા લાયક, દોષપાત્ર -પિત,
 -પી વિં દોષવાળું, અપરાધી (૨) પાપી
 -પૈકદષ્ટિ વિં [+દક્ષદષ્ટિ] રક્ત દોષ જ
 ભેવાની દષ્ટિવાળું [(સં) ચદ્ર
 દોપા સ્ત્રીં[સં] રાત્રિ (૨) અં ૨ તે. ંકરે પું
 દોસ્ત પું [ફા.], ંદારે પું મિત્ર, ભાઈમિ.
 ંદારી, -રતી સ્ત્રીં મિત્રાચારી ભાઈમિધી
 [-ધૂટવી, તૂટવી = દોરતી મટી જવી.
 -બાધવી = દોરતી કરવી.]
 દોસ્તી અં (સુ) માટે; વાસ્તે; ખાતર
 દોહદ પું, નં [સં.] ગર્ભિણી સ્ત્રીને યતો
 અભિલાષ (૨) તીવ્ર ઇચ્છા. ંવતી સ્ત્રીં
 દોહકવાળી - સગર્ભા સ્ત્રી
 દોહન નં [સં] દોહવું તે
 દોહરો પું [સરં હિં. દોહરા] એક છંદ
 દોહલ નં [બુઝો દોહલું; સરં પ્રા. દોહલ =
 દોહલ] + દુખ
 દોહલું સંહિં [સં. દુહ] દોરવું દુષ કાઢવું
 (૨) [લા.] સાર ખેચવો, કસ કાઢી લેવો
 દોહિતર પું [સં. દૌહિત્ર, પ્રા દોહિત્ત] દોહિત્ર
 (૨) મૃએષા મહત્ત્વ પાછળ વહેચવામાં
 આવતા દૂધના લાકુ
 દોહિત્ર પું [સં. દૌહિત્ર] દીકરીનો દીકરો
 બે-૪૦

દોહલું વિં [સં. દુઃખ, પ્રા. દુહ લિપરથી; સરં.
 દે. દૂહલ = દુભાગી, બુઝો દોહલ] અપરે;
 મુઠેલ (૨) નં કુખ; સંકટ
 દોંચું વિં [સરં કા 'હોંકા', મ. હોંગા = વક્ર]
 ધૂત, હુમ્મુ (૨) ખેઅહમ, ઉદ્ધત (૩) માંસલ;
 મડું. -ગાઈ સ્ત્રીં, -ગાપણું નં હુમ્મુ
 દોરાત્મ્ય નં[સં] દુરાત્માપણ, કુદૃતા; હુર્ન તતા
 દોરો પું [અ] ચારે તરફ ચક્કર લગાવવું તે,
 પ્રવાસ
 દોર્મન્ય નં [સં] હુર્ન તતા
 દોર્મલ્ય નં [સં] હુર્મળતા
 દોર્ભામ્ય નં [સં.] કમનસીબી, કુદૈવ
 દોર્મનન્ય નં [સં] મનની ખરાબ દશા (૨)
 રોક, ખેઠ (૩) નિરાશા
 દોવારિક પું [સં.] દરવાન
 દોહિત્ર પું [સં] દીકરીનો દીકરો, દોહિત્ર.
 -ત્રી સ્ત્રીં દીકરીની દીકરી
 ઘાવાપુધિની નંખંખવ[સં] ઘો અને પૃથ્વી;
 ધરતી અને આકાશ
 ઘુતિ સ્ત્રીં[સં.] તેજ, કાંતિ. ંમંત વિં તેજસ્વી
 ઘુલોક પું [સં.] સ્વર્ગ [ભાષનાર
 ઘૂત નં[સં] ભૂગદ; જુગાર ંવિદ પું ઘૂત
 ઘો સ્ત્રીં [સં] બુઝો ઘો
 ઘોત પું [સં] ઘુતિ, તેજ, પ્રકાશ ંક વિં
 પ્રકાશ કરનારું (૨) દર્શાવનારું; સ્પષ્ટ
 કરનારું ંત નં પ્રકાશન (૨) દર્શાવવું તે;
 સ્પષ્ટ કરવું તે
 ઘો સ્ત્રીં [સં] આકાશ (૨) સ્વર્ગ
 દ્રમકલું અંકિં (૨૫૦) + દ્રમકલું (દોલનો
 અવાજ) દ્રમકારો પું દ્રમકવાનો અવાજ
 દ્રમ પું [સં] એક પ્રાચીન સિક્કો; નિંકનો
 સોળમો ભાગ
 દ્રવ પું [સં] દ્રવ્ય તે (૨) ગળેલો રસ, પ્રવાહી
 ંન્ધિતિશાસ્ત્ર નં 'હાઇડ્રોરેટિક્સ' (ગ).
 ંગતિશાસ્ત્ર નં 'હાઇડ્રો ડાઇનેમિક્સ' (ગ).
 ંબું અંકિં[સં. દ્રુ-દ્રવ] પીગળવું, ંગળવું
 (૨) ઝરવું; ગળવું (૩) [લા.] મદ્દગદ થવું
 (હિલવું)
 દ્રવિડ પું [સં] (સં.) દક્ષિણના એક દેશનું

પ્રાચીન નામ કે ત્યતિ વતની. -ડી વિં
દ્રવિડ દેશનું કે તેને લગતું

દ્રવિત વિં [સં] દ્રવેલું

દ્રવીકરણ નં[સં] પ્રવાહીરૂપ થાય એમ કરવું તે
દ્રવીભવન નં, દ્રવીભાવ પું [સં] દ્રવરૂપ
થવું તે

દ્રવીભૂત વિં [સં] દ્રવેલું; દ્રવિત થયેલું

દ્રવ્ય નં [સં] પૈસો, નાણું (૨) વસ્તુ, પદાર્થ
(૩) [વ્યા.] મૂળ તરવ ધ્યક્ષ પું દ્રવ્યના
જ્ઞાનરૂપી યજ્ઞ ંવાચક વિં [વ્યા.] સોનું,
ગોળ જેવાં દ્રવ્યોનું વાચક (નામ). ંવાન
વિં ધનવાન -વ્યાર્થી વિં [+મર્ધી] ધનની
ધમ્મા-વાસનાવાણી

દ્રવ્ય વિં [સં] ભેવા યોગ્ય

દ્રષ્ટા પું [સં] ભેનારો (૨) પ્રકૃતિના સાક્ષીરૂપ
આત્મા

દ્રઢ પું [સં, પ્રા] ધરો, ઢૂં

દ્રાક્ષ, -ક્ષા સ્ત્રીં [સં] એક જાતનું ફળ. ંસતા
સ્ત્રીં દ્રાક્ષની વેલ. ંપાક પું અદર અને
બહાર રસ રકુરતો હોય એવો અર્થ પરિપાક-
અર્થનું ગંભીર્ય ને પરિપૂર્વતા (કા શા)
-ક્ષારસ પું દ્રાક્ષનો રસ. -ક્ષાસવ પું
[+મસવ] દ્રાક્ષનો આસવ

દ્રામ નં [સં દ્રમ્મ] + ધન, દોલત

દ્રાવ પું [સં] જુઓ દ્રાવણ ંક વિંઓગાળી
નાખે એવું (૨) નં ધાતુઓ વગેરેનો ંટ
રસ અને એ માટે એની સાથે ભેળવવાનો એક
પદાર્થ ંણુ નં દ્રાવેલું-પ્રવાહીરૂપ બનાવેલું તે
દ્રાવિક વિં [સં] દક્ષિણમાં પૂર્વ કિનારે આવેલા
દ્રવિડ દેશનું (૨) પું એ દેશનો આદમી (૩)
દક્ષિણના પ્રાકૃષ્ઠોની પાંચ ભૂતિમાંની એકનો
માણસ (દ્રાવિક, કર્ણાટ, ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર અને
તૈલગ) -ડી પ્રાકૃષ્ઠાયામ પું [લા] [ભિનજરૂરી
કે સીધું સરળ નહિ એવું લખાણ

દ્રુત વિં [સં] ગળેલું, ઝરેલું, ટપકેલું (૨) ઊંડાવળું,
ઝડપવાળું ંવિલંબિત નં એક જઠ
ંસંગીતતાદ્ર પું સંગીતનો એક વાદ્ય.
-તાણુલ્ય પું [+મળુ +લ્ય] સંગીતનો
ં માત્રાનો એક લય

દ્રુપદ પું [સં] (સ.) પાંચાલ દેશનો રાજ્ય-
દ્રોપદીનો પિતા [પાનની પથારી

દ્રુમ નં [સં] ઝાડ ંતળાઈ સ્ત્રીં + ઝાડનાં
દ્રો સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ -દરો

દ્રોહ (દ્રો) સ્ત્રીં + દોહ, દોટ ંલું અં કિં
દોહલુ -દાવલુ સં કિં + દોહાવલુ

દ્રોણ પું [સં] (સ) પાંડવકૌરવોના ગુરુ (૨)
પું, નં એક માપ (એક કે ચાર આઠક
જેટલું) (૩) દડિયો

દ્રોણિ (-ણી) સ્ત્રીં [સં] હોજ, ફૂંડી
દ્રોહ પું [સં] ઢગો, બેવફાઈ (૨) ધર્ષા, વેર,
દ્રેષ. [-કરવો = ઢગો દેવો (૨) ધર્ષા કરવી]
-હી વિં દ્રોહ કરનાર

દ્રૌણ્યાયન (-નિ) પું [સં] (સ) અમૃત્યામા
દ્રૌપદી સ્ત્રીં [સં] (સ) દ્રુપદ રાજાની પુત્રી,
પાંડવોની પત્ની

દ્રય. વિં [સં] બે

દ્વ દ્વ પું [સં] જુઓ દ્વદશમાસ (૨) નં બેનું
જેટું (૩) જુઓ દ્વદ્યુદ્ધ (૪) ઝમડો, બખેડો.
ંભાવ પું અણબનાવ, દુસ્મનાવટ. ંયુદ્ધ
નં બે જણ વચ્ચેનું યુદ્ધ ંસમાસ પું
(વ્યા.) 'રામલક્ષ્મણ', 'માખ ૧' એવો બે કે
વધારે શબ્દોનો સમાસ -દ્વાતીત વિં
[+મતીત] સુખદુઃખ, પાપપુણ્ય ધર્ત્યાદિ
દ્વદોને તરી મયેલું -દ્વી વિં [સં] દ્વદશાનું
એક (૨) પ્રતિરૂપધર્મ

દ્વાદશ વિં [સં] '૧૨' -બાર -શા સ્ત્રીં, નં
(મરનારનું) બારનું -શી સ્ત્રીં બારસ તિથિ
દ્વાપર પું [સં] ચાર યુગોમાંનો ત્રીજો યુગ
દ્વાર નં [સં] બારણું ં(-રિ)કા સ્ત્રીં, નં
(સં) એક તીર્થ -કુંજની રાજધાની [-ન્ની
છાપ = અટળ છાપ (૨) સર્વમાન્ય પ્રમાણપત્ર
-ન્ની છાપ લેવી = દ્વારકાની યાત્રા કર્યાની
નિશાનીરૂપે ત્યાંની મુદ્રા પકાવવી (૨) ખાતરી
યાચ એવો પુરાવો મેળવવો] ં(-રિ)કાનાથ,
ંકેશ પું (સ) કૃષ્ણ

દ્વારપાલ (-ળ) પું [સં] ઘરવાન -લિકા
સ્ત્રીં સ્ત્રી દ્વારપાલ (૨) દ્વારપાલની સ્ત્રી

દ્વારો અં [સં] મારફતે

દારામતી, દારિકા સીં (સં.) દારકા
 દિ વિં [સં.] બે (સમાસના પહેલા પદ તરીકે
 આવે છે.) [દ્રવ્યથી
 દ્વિઅર્થી વિં બે અર્થવાળું; અસ્પષ્ટ; સંદિગ્ધ;
 દ્વિકસિક વિં [સં.] બીજી કક્ષાનું. ંસમીકરણ
 નં 'ઇન્વેશન ઓફ ધી સેકન્ડ ઓડર' (ગ.)
 દ્વિકર્મક વિં [સં.] (બ્યા.) બે કર્મવાળું (કિં)
 દ્વિચુ પું [સં.] કર્મધારય સમાસનો એક પ્રકાર
 ઉદાં નિભુવન (બ્યા.)
 દ્વિચુલ્લ વિં [સં.] બમણું; બેવડું. -શ્ચિત્ત વિં
 બેથી ગુણેત્વ, બમણું
 દ્વિધાત વિં [સં.] 'ક્રોડેટિક' (ગ.) ૦૫૬ સીં
 'ક્રોડેટિક એક્સ્પ્રેશન' (ગ.)
 દ્વિજ વિં [સં.] બે વાર જન્મેલું (૨) પું બ્રાહ્મણ,
 ક્ષત્રિય કે વૈરથ (૩) હાંત (૪) નં ૫ બી; અહ્ય
 દ્વિજન્મા પું [સં.] દ્વિજ, બ્રાહ્મણ
 દ્વિજરાજ પું [સં.] ઉત્તમ દ્વિજ (૨) [સં.] ગરક
 દ્વિતલ વિં [સં.] (ગ.) 'હાઇલેન્ડ'. ંકોણ પું
 તેવા ખૂણા (ગ.)
 દ્વિતાલ પું [સં.] સગીતનો એક તાલ
 દ્વિતીય વિં [સં.] બીજી ંતાલ પું સગીતનો
 એક તાલ. ૦૫૬ સીં 'ક્રોડેટિક એક્સ્પ્રેશન'
 (ગ.). -યા વિં સીં બીજી (૨) સીં બીજી
 (તિથિ) [નં કઠોળ
 દ્વિહલ (ગ) વિં [સં.] બે હલ-ફાડવાળું (૨)
 દ્વિધર્મ વિં બે ગુણ-ધર્મવાળું
 દ્વિધા અં [સં.] બે રીતે (૨) સીં દુવિધા
 દ્વિપ પું [સં.] હાથી
 દ્વિપત્રી વિં [દ્વિ + પત્ર] બે પાંખવાળું
 દ્વિપદ વિં [સં.] બે પગવાળું, દ્વિપાદ (૨)
 'બાયનોમિયલ' (ગ.) ંસમીકરણ નં
 'બાયનોમિયલ ઇન્વેશન' (ગ.). ંસિદ્ધાંત
 પું 'બાયનોમિયલ થિયોરમ' (ગ.). -હી
 સીં એક પ્રાકૃત છંદ (૨) 'બાયનોમિયલ
 એક્સ્પ્રેશન' (ગ.)
 દ્વિપાદ વિં [સં.] જુઓ દ્વિપદ
 દ્વિભાજક વિં (૨) પું [સં.] દુભાગનાર,
 'બાયસેક્ટર' (ગ.)
 દ્વિભાજન નં [સં.] દુભાગવું તે (ગ.)

દ્વિરદ પું [સં.] હાથી
 દ્વિકક્ષા વિં [સં.] બે વાર કહેવાયેલું. -ક્રિત
 સીં બે વાર કહેવું તે
 દ્વિરેફ પું [સં.] જમર
 દ્વિર્ભાવ પું [સં.] વર્ણનું બેવડાવું તે (બ્યા.)
 દ્વિસ્વર વિં [સં.] બે સ્વરવાળું
 દ્વિવચન નં [સં.] બેના બોધ કરે એવું વચન [બ્યા.]
 દ્વિવર્ગાત્મક વિં [સં.] 'બાઇક્રોડેટિક' (ગ.)
 દ્વિવિધ વિં [સં.] બે પ્રકારનું
 દ્વીપ પું [સં.] બેટ; ટાપુ. ંકલ્પ પું જેની
 ત્રણ બાજુએ પાણી હોય તેવા જમીનનો ભાગ.
 ંસમૂહ પું ટાપુઓનો સમૂહ, 'આર્કિ' પેલેગો'
 દ્વીપી પું [સં.] વાઘ; ચિત્તો
 દ્વીભૂત વિં [સં.] બેવડાયેલું. ંબિંદુ નં
 'ઇબલ પોઇન્ટ' (ગ.)
 દ્વે વિં + દ્રવ્ય; બે
 દ્વેષ પું [સં.] ઈર્ષ્યા; વેર (૨) અપ્રિયતા; તિરસ્કાર.
 ંભાવ પું દ્વેષની લાગણી -ધી વિં દ્વેષવાળું.
 -ટા પું દ્વેષ કરનારો, દુસ્ત્રમ -ધ્ય વિં
 દ્વેષ કરવા યોગ્ય (૨) નં ન ગમતું; અપ્રિય
 દ્વૈત નં [સં.] બેપણું, બિજાતા ંબુદ્ધિ સીં,
 ંભાવ પું ઈશ્વર અને જગત વચ્ચે દ્વૈતની
 બુદ્ધિ-ભાન ંમત પું; નં, ંવાદ પું
 ઈશ્વર અને સૃષ્ટિ એ બે જુદા છે એવો મત.
 ંવન (સં.) એક જંગલ (પૌરાણિક) ંવાદી
 વિં દ્વૈતવાદને લગતું (૨) દ્વૈતવાદને માનનાર
 (૩) પું દ્વૈતવાદમાં માનનારો -તાદ્વૈત નં
 [+ અદ્વૈત] દ્વૈત કે અદ્વૈત; બેભાવ
 દ્વૈતીયીક વિં [સં.] દ્વિતીયને લગતું, બીજી
 દ્વૈચિન્મય નં [સં.] 'સેક્ટર' (ગ.)
 દ્વૈધાસ્પર્શ પું [સં.] 'ઇબલ ઝે-ટેક્ટ' (ગ.)
 દ્વૈધીભાવ પું [સં.] બેભાવ, દ્વૈત (૨) અનિશ્ચય;
 સંશય (૩) બહાર અને અંદર જુદો ભાવ
 રાખેલો તે [વેદવ્યાસ
 દ્વૈપાયન પું [સં.] (સં.) મહાભારતના કર્તા-
 દ્વૈમાસિક વિં [સં.] દર બે માસે આવતું, બનતું
 (૨) નં દર બે માસે પ્રગટ થતું જાણું
 દ્વૈરથ નં [સં.] રક્ત બે સ્વાસ્થ યોદ્ધાઓ વચ્ચેનું
 યુદ્ધ (૨) રક્ત બે યોદ્ધાઓ વચ્ચેનું યુદ્ધ, દ્વં

દ્રવ્યશુદ્ધક નં [સં] બે અણુનો બનેલો એક
મોટો અણુ
દ્રવ્યર્થ, -ર્થ વિં [સં] બે અર્થવાળુ (૨)

અરપદ, સહિત્ય ઓતા સ્ત્રીં દ્વિઅર્થીપણુ;
અરપદતા
દ્રવ્યર્થ વિં [સં] બે અર્થવાળુ

ધ

ધ પું [સં] ૬ તસ્માન્તી ચોષો વ્યજન (૨)
સારીગમમા ધૈવત સ્વરની સગ્ગા ઓકાર પું
ધ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર -કારાત વિં
છેડે ધકારવાળુ ઓધુ નં, ઓધો પું ધ
અક્ષર

ધક(-ખ) સ્ત્રીં [જુઓ ધખવું] તરસ(૨)વગરા,
જેરા (૩) ત્વરા (૪) ધ્યાન, ઓમક(-ખ) સ્ત્રીં
ઉતાવળ

ધકધકવુ અં કિં જુઓ ધગધગવું
ધકાધકી સ્ત્રીં ['ધકો' ઉપરથી] ધકાધકી,
સામાસામી ધકા મારવા તે (૨) બીઠ
ધકારવુ સં કિં ['ધકો' ઉપરથી] ઉતાવળ
કરવી, ધકાવવું

ધકાવલુ સં કિં [જુઓ ધકારવું, સરં મ
ધકાવળે, હિં ધકિયાના] ધકેલવું (૨) તડામાર
આગળ ચલાવવું

ધકેલવું સં કિં ['ધકો' ઉપરથી, સરં હિં
ધકેલના] ધકો મારવો, હડસેલવું (૨) ગમે
તેમ, બેરકારીથી આગળ ને આગળ ચલાવ્યો
જવું, કીમે રાખવુ [ધકેલ પંચ્યા(-ચે)
દોડસો કરવું, ધકેલ પાંચરી કરવી =
ગમેતેમ ધકેલ્યે રાખવું (૨) બોલીખરી કલ્પનાથી
ડિંગ મારવી]

ધકેસિયુ વિં ['ધકેલવું' ઉપરથી] ગમે તેમ
ધકેલી મૂકેલું -અપ્રમાણિત

ધકોડો પું બુદ્ધી તીર
ધક્ક ધક્કા, ધક્કાધક્કી સ્ત્રીં જુઓ ધકાધકી
ધક્કામુક્કી સ્ત્રીં ધક્કા અને મુક્કાથી મારામારી
ધક્કો પું [મં ધક્ક ઉપરથી, સરં હિં મ
ધક્કા] હડમેલો (૨) નુકસાન (૩) ફેરો (૪) [ક
'કો' ઉપરથી] ડકો, માલ ચડાવવા ઉતારવાની
જગા [ધક્કે ચડવુ = (કાઈના) ફેરા ખાવાના
સપડાવું (૨) વાથડે -ટલે ચડવુ (૩) હડસેલો
ધકેવાવુ ધકો આવવો = હડસેલો લાગવો

નુકસાન થવું -ખાવો = હડસેલો વેઠવો (૨)
ફેરો ખાવો, કાઈ કામસર કપાક જવુ -દેવો =
ધકો મારવો (૨) ધકો -ફેરો ખવડાવવો
-પડવો = નકામો ફેરો ખાવાનું થવું, ફેરો
નકામો જવો -પહોંચવો = નુકસાન પહોંચવું.
-મારવો = હડસેલવું, ધકેલવુ -લાગવો,
વાગવો = હડસેલો મળવો (૨) નુકસાન થવું]

ધખ સ્ત્રીં જુઓ ધક
ધખણુ વિં ['ધખવું' ઉપરથી] (કા) ઝટ ખિત્તઈ
જય એવુ [સમસમવું
ધખધખવું અં કિં ['ધખવું' ઉપરથી] ધખવું,
ધખમખ સ્ત્રીં [જુઓ ધક] ધકમક, ઉતાવળ
ધખના સ્ત્રીં ['ધખવું' ઉપરથી કે 'જ ખવું'
ઉપરથી] રટણ, ચિતન, બળતરા
ધખ(-ગ)વુ અં કિં [પ્રા ધગધગ (૨વં) =
અતિશય સળગવું] ધીકવુ (૨) [લા] ગુરસે થવું
(૩) સં કિં ઠરકો આપવો

ધખારો પું ['ધખવું' ઉપરથી] બાક, ગરમી,
તપારો (૨) [લા] ઝખના, મનમા ધૂમ્મા કરવું તે
ધગદમલ પું જુઓ ધિગદમલ
ધગડુ નં પઠાવણો (તિરસ્કારમાં) (૨) ફૂસો
ધગડો પું ફૂસો, ધાપો (૨) લગાદિયો ખાવો
ધમધગ અં [૨વં] (જેરથી સળગવું કે ગરમ
થવુ સૂચવે છે) ઠવું અં કિં [પ્રા ધગધગ]
જોરાથી બળવું (૨) ખૂન ગરમ થવું [ધમધમતો
ચાંપવો = હામ દેવો (૨) કથુ ન આપવું]

ધગવું અં કિં જુઓ ધખવું
ધગશ સ્ત્રીં ['ધગવું' ઉપરથી] ઢાઝ, ઉત્સાહ
ધગા સ્ત્રીં ['ધગવું' ઉપરથી, સરં મ ધગી]
તાપ, ગરમી ઠરી સ્ત્રીં ચોટી ગરમી (૨) ધીકડી
-થુ નં (સુ) ધીકડી

ધજ વિં [સં ધજ, પ્રા. ધજ પરથી ?] શ્રેષ્ઠ (૨)
મજબૂત (૩) જોશીલું (૪) સ્ત્રીં [સરં હિં, મ]
ચાલ (૫) આકૃતિ

धल श्री[सं. ध्वजा]वावटो, निशान, [-डिडावनी
= धल इरकावनी (२) न्यन्यकार करेवा.
-डिडावनी, इरकावनी = पननना अपाठामा धल
डावनी (२) विनय - प्रयाति यवा - यडावनी =
टाय डिपर धल मुकावनी (२) न्यपताका इरकावनी.
-यडावनी = वावटो डिडावनी (२) इतेडना
डाका करेवा (३) इतेड करेवुं - आंधनी = धल
यडावनी (२) धीति इलावनी (३) छानी वात
इलावनी - लहेरात करवी] ०५२० पु० धल
पडनारो (२) धलनो डंड ० पताका श्री०
धल अने पताका
धडी (-ही) श्री० [सं] लगोरी
धड न० [डे] भाषा विनानु शरीर (२) [ला]
भूण पायो (३) अ० [रव०] (काध पडवानो रव)
धडाक [-डधने, देतुं कने = अट - भायुं =
समन पडे अवेला कध आधार के पायो]
धडक श्री० [रव०, सर० हिं, म] हुडयनो कप
(२) धीक (३) अ० (रव०) [-पेसनी, पेसी
ननी, लागनी = भीवुं; धीकने वरा यवुं] ०७
वि० धीकण. ० धडक अ० [रव०] [धमकु
धडकुं अ० कि० [लुओ धडक, सर० दे. धक्का]
धडकार (-दे) पु० धड अवा, धमकारो
धडकी श्री० धामणी (२) नानु आसन
धडधनी अ० [रव०] ओयिदु
धडधड अ० [रव०] धारा पडे के लाकडी ध०
डिपर डिपरी ने नेरथी पडे तेनो अवा. ० धुं
अ० कि० धडधड धवु (२) ओकडम वृषी पडु
-डाट पु० धडधड अवा (२) अ० अपाठामेर
धडधड, ० धडधड अ० (रव०) (डाडवानो अवा)
धडधड अ० [रव०] धडधड
धडधडा श्री० मारामारी ० डा पु० ० ० ०
धडधड यता धडाका
धडाको पु० [रव०] मोटो अवा, लडाको (२)
सासनार योडे ओवी नवी के विविन वात के
अनाव (३) कणनो अपाठो [-मारवे =
अपाठान पनवड, अटपट करी नांभवुं]
-काध ध अ० धडाका सये (२) सपटाभा;
ओडम. - काजडाका पु० ० ० ० ० धडाका
अने लडाका

धडाधड अ० [रव०; सर० हिं, म] 'तडातड,
डिपराठापरी, अपाठामा' सूचवतो अवा.
-डी श्री० धडधडा (२) धमाल
धडापीट श्री० [धड (रव०) + पीटडु] (का)
नेरथी छाती कूटवी ते
धडाधनी वि० [धडो + आंधु] (का.) व्यवस्थित
धडी श्री० [सं धट = त्रावुं; तोल डिपरथी, सर०
हिं, म] धडो, सतोवो (२) अडसडो (३)
ओक तोल के वन
धडीम, ० धडीम अ० [रव०] धडधड, ० लो पु०
धडापीट [-लेवो = धडापीट करवी, धडधड कूटडु]
धडुकाधुं अ० कि०, -वधुं स० कि० 'धडुकुं' तुं
लावे ने प्रेरक [कभलि ने प्रेरक
धडुसाधुं अ० कि०, -वधुं स० कि० 'धडुसधुं' तुं
धडुकुं अ० कि० [दे. धडुक्क, रव०] गानधु (२)
, धांला कांवा
धडूस, ० धडूस अ० [रव०]. ० धुं स० कि०
धडूस वडूस मारवुं, धोकाधुं
धडो पु० [सं धट डिपरथी] त्रावुं नानु समतोलाधु
न होत ते (२) तेतुं समतोलाधु लावना
मुकातो लार (३) ओध (४) नियम; ठेकाधु, धोरण
[धडे मेसधुं = पडी भागव, पायमाल यवु;
वृषी पडु. धडे रडेधुं = ठेकाधु के भयाना
रडेधु धडो करेवा = त्रावु. ना पल्ला समतोला
रडेधु तेम करवु (२) गालना के भूज करवी;
लेधुं - लेवो = पल्ला समतोला छे के डेम ते
लेवुं. - रडेधु = नियम, भाप, ठेकाधु, भयाना
के वोरण सूचवधुं - लेवु - लेवो = धाधवो
इओध लेवो, अतुसरवु. - लेवो = त्रावुना
पल्ला समतोला न होना (२) नहिं वोरण के
नियम होवो.]
धधु श्री० [सं धन्य, प्रा. धण के दे धणिआ
परथी के सर० धेवु, हिं धन] (भारवार्ध)
श्री (२) न० [सं. धन, प्रा धण? सर०
हिं धन] (गाथोनु) दे लु. ० धूट पु० धधुमां
राधेयो आधेयो
धधु, ० धधु अ० [रव०] पोकी वरनुनो अवा.
० धधुं अ० कि० [सर० सं. धण] लुओ
धधुधधुं १, २. ० धधुधुं अ० कि० धधुधधु

ધનુ (૨) ક પનુ (૩) ભેશમાં બળવુ ધણધણાટ
પુઠ ધણધણ એવો અવાજ ધણધણાટી સીં
ધણધણવું તે
ધણિયાણી સીં ['ધણી' ઉપરથી, સરં દે
ધણિયા] વહુ (૨) માલિક સી -તું વિં
માલિકવાળુ (૨) માલકીનું -પુ નં ધણીપણ
-મો પુઠ દૂબળાનો ધણી
ધણી પુઠ [સં ધનિન્, પ્રા ધણિ(ઝ), સરં મ]
માલિક (૨) પતિ (૩) વિં માલિક જેમ કે
આનું કોઈ ધણી નથી. [-કરેવો=નાતર
કરવું] ઝોમ વિં, ઝોગી વિં સીં વેચાણ
લેનારને જ મળે એવી (હૂંદી) ધોરી પુઠ
[+ધુરીણ(સં)] માલિક(૨) નક્ક. ૦પધુ (-તું,
-હું) નં ૦રણી પુઠ [+રણી(દ્વિર્ભવ)કે અણી]
કુલ માલિક. ૦વપુ વિં ધણી વિનાનુ
ધણેણું અંકિં [૨વં] ધણધણું
ધણેણાટી, ધણેણી સીં (કા) ધણધણાટી
ધત અં [૨વં, સરં હિં] ધુલકારદર્શક
ઉદ્ગાર
ધતું અંકિં જુઓ ધૂતવું
ધતિગ નં તોફાન (૨) ઢોગ, ખાલી ધામધમ
ધતૂરો પુઠ [સં, પ્રા ધતૂર] એકવનરૂપતિ, ધતૂરો
ધધકાવતું સંકિં [૨વં] ધધક-ખૂબ ધકો
આપવો
ધધણાવતું સંકિં [૨વં] ધણધણે એમ કરવું
ધધકો પુઠ [૨વં] ધધક પકતો-મોટો-જાણો
હકો
ધધુ નં, ધધો પુઠ ધ અક્ષર, ધકાર
ધન અં [સં ધન્ય, પ્રા ધન્ન] ધન્ય(પ) ધન
અં (પ) ધન્ય ધન્ય
ધન નં [સં] દાલત, પૈસો (૨) સમૃદ્ધિ. જેમ કે
પરુધન, વિધાધન(૩) એક રાસિનું નામ(૪) વિં
(૫) અને વિ) 'પોઝિટિવ' ઝગર પુઠ [સરં
મ] એ નામની ભરવાહની ભત કે તેનો
આદમી. ંચિહ નં ધન બનાવવું-વત્તાનું
(+) ચિહન ંતેરશ(-સ) સીં આસો વહ
તેરસ. ૦હ પુઠ (ત) કુબેર ધાન્ય નં
ધન અને ધાન્ય ૦પતિ, ૦પાલ પુઠ (સ)
કુબેર ંરેખા સીં ધન બતાવનારી હસ્તરેખા

૦વત, ૦વાન વિં ધનવાળું ૦સ પતિ
સીં ધન અને સપતિ
ધનજય પુઠ [સં] (સ) અભુ ન
ધન(-ને)તર વિં [સં ધનવત્તર] બહુ થીમત
(૨) બહુ લાગવગવાળુ
ધનાક્ષરી પુઠ [સં] એક ૭૬
ધનાઠ્ય વિં [સં] ધનવાન
ધનાત્મક વિં [સં] ધન, 'પોઝિટિવ' (ગ) અને
પ વિ)
ધનાધ્યક્ષ પુઠ [સં] કોપાધ્યક્ષ, ખાનગરી
ધનારક(-ખ), ધનાર્ક [સં] પુઠ ધનરાશિને
સૂચ
ધનાધિપતિ પુઠ [સં] ધનવાન માણસ
ધનાશ(-સ)રી સીં એક રાગણી
ધનિક વિં [સં] ધનવાન ૦ર વિં + ધનિક
ધનિષ્ઠા સીં [સં] એક નક્ષત્ર
ધની વિં [સં] ધનવાન
ધનુ નં [સં ધનુ ૦સ્] કામકું, ચાપ. ૦રોકાર
વિં [+આકાર] ધનુપના આકારનું. ૦ન્યર્થ
સીં [+વ્યા] ધનુપની દોરી ૦ધર, ૦ધારી
પુઠ ખાણાવળી ૦ર્મખ પુઠ [સં] ધનુધ્ય-
ચક્ષુ, એક ચક્ષુ ૦ર્મસિ પુઠ સૂચ ધનસ કાંતિમાં
હોય તે મહિનો ૦ર્મિધા સીં ધનુધ્ય-
વાપરવાની વિધા ૦ર્મિધ પુઠ ધનુર્મિધા, એક
ઉપવેદ
ધનુપ(-ધ) નં [સં ધનુસ્] કામકું ૦તકેલી સીં
ધનુપ જેવા સાધન વડે ફેરવાતી તકેલી ૦ખ ધ
એક ચિત્રકાન્ય -૦ક સપુઠ { } આવો કૌસ
ધનુર, -વર્ધ, -વર્તિ પુઠ [સં ધનુ + વાત, સરં
હિં, મ] એક રોગ [-ધાવો = એ રોગ થવો]
ધનેહુ (-ને) નં [પ્રા ધન્નકીહ(સં ધાન્યકીટ)]
દાણમાં સડો કરનાર એક જવકું, કિલ્લું
ધનેતર વિં જુઓ ધનતર
ધનેશ(-શર) પુઠ [સં] (સ) કુબેર
ધન્ય વિં [સં] લાગ્યરાણી (૨) વખાણવા
ચોગ્ય (૩) કૃતાર્થ (૪) અં શાખાશ, વાહવાહ
૦તા સીં ૦ભાગ્ય નં ૦મહોભાગ્ય, સુભાગ્ય.
૦વાહ પુઠ શાખાશી -ન્યા વિં સીં

મુખી; મુલાગી (૨) સ્ત્રીં આયા; 'નર્સ.'
 -ન્યાશ્રી સ્ત્રીં દીપકની એક શાગણી
 ધન્વંતરિ પું [સં] (સં) દેવોના વૈદ
 ધન્વી પું [સં] બાણાવળી
 ધપ અં [સરં હિં, મ] (૨૧૦) જુઓ ધબ
 ઠકારો પું ધબકારો
 ધપરી સ્ત્રીં એક પક્ષી [ધસવું
 ધપવું અંકિં [સરં હિં. ધપના, ૨૧૦] આગળ
 ધપાધપ(-પી), ધપ્પ'ધપ્પા, ધપ્પાધપ્પી
 સ્ત્રીં [વપ, ધપ્પો પરથી] વપ્પાથી મારામારી
 ધપ્પા(-ખખા)બાલ સ્ત્રીં [ધપ્પો + બાલ]
 ધપ્પધપ્પી કરવી તે
 ધપ્પો(-ખખો) પું [ધપ પરથી, સરં હિં, મ.
 ધપ્પા] મુકો, થાપટ [-મારવો, -ખાવો.]
 ધફો પું ઢગલો
 ધબ અં [૨૧૦] કાઈ પડવાનો કે પછડાવાનો
 કે ઠોકવાનો અવાજ(૨) શૂન્ય, ઢબ (૩)
 ધખખો મારવાનો અવાજ
 ધખક સ્ત્રીં વખકારો. ધખખક અં [૨૧૦] ઠું
 અંકિં ધકકવું. -કારો પું ધકકારો
 ધખહધખહ અં [૨૧૦] વહખહ ધહખહ
 ધખહકો પું [વખ પરથી] એકદમ બધુ નકાચુ
 થઈ, મીંડુ વળતુ કે હમરડો વળવો તે.
 [-વળવો = ધખહકો થવો]
 ધખહાઈ જવું અંકિં વાવેલા પર તરત
 વરસાદ પડવાથી બી બગડવું - નકાચુ જવું
 ધખહાઈ અંકિં [ધખખો ઉપરથી] છેતરાવું,
 ધખેહાલુ
 ધખધખ અં [૨૧૦]. ઠું અંકિં ધખધખ
 અવાજ કરવો -ખાટ પું વખધખ અવાજ
 -ખાવવું સંકિં ખૂ રેહવું. -ખો પું ધોધ
 ધખવું અંકિં [૨૧૦] પહવુ(૨) [લા] દેવાણુ
 કાઢવું (૩) મરી જવું. [ધખી જવું = મરી જવું
 (૨) [લા] તેવી ગાઢ નિદ્રામાં પડી જવું]
 ધખાકો પું [૨૧૦] મોટો અવાજ
 ધખાધખી સ્ત્રીં [૨૧૦] મારામારી
 ધખાય નમઃ નં [ધખ' = શૂન્ય ઉપરથી] (શં
 પ્રં) મીંડુ, શૂન્યતા, ધખહકો [ધખહું
 ધખા(-મા)હું નં [સરં વખખ] મોહું બેડોળ

ધખે(-ખો)હું સંકિં [ધખ ૨૧૦] હાયથી
 મારતુ (૨) છેતરતુ
 ધખોધખ અં [૨૧૦] ઉપરાઉપરી; ધખધખ
 ધખોહું વિં ધખખલ -લાં નં બંબંમેદથી
 શરીર ખૂ વધવું તે
 ધખોવવું સંકિં [ધખ ૨૧૦] ધીખવું, ધોયલો
 કાઢી નાખવો
 ધખખલ વિં [સરં મ] શરીરે ખૂ જહું(૨)
 બેવફૂર. ઠ્યંદ, ઠશા પું જહો એકી માણસ
 ધખખો પું જુઓ ધપ્પો, મુકો (૨) મોટો હાથ,
 ધાણુ -ખખાખાલ સ્ત્રીં ધખાખાલ
 ધમ અં [૨૧૦, સરં હિં, મ] કાઈ પડવાનો
 કે ધમકવાનો અવાજ (૨) નં નગાર; ઢમ
 ધમક સ્ત્રીં [પ્રા. ધન (સં. ધ્મા) ઉપરથી; સરં
 મ.] [૨૧૦] જોશ (૨) તેજ (૩) બપટો ઠું
 અંકિં ગાજવું (૨) કપડું (૩) પ્રકાશવું.
 -કાર(-રો) પું ધમ ધમ થવું તે (૨) ધમક,
 જોશ -કામણી સ્ત્રીં ધમકી. -કાવવું
 સંકિં ધમકી આપવી; હરાવવું(૨) ધધહાવવું
 -કી સ્ત્રીં [સરં હિં; મ.] હર. [-આપવી,
 દેખાહવી, દેવી, બતાવવી = હરાવવું]
 -કો પું ધીખકો
 ધમચકહ સ્ત્રીં [૨૧૦] ધમાલ(૨) તોફાન, ઉવમાત
 ધમણ સ્ત્રીં [પ્રા] પવન ફૂકવાનું એક સાધન
 (૨) [સરં મ ધમણી, -ની] બગીનો યોદો.
 [-ચલાવવી; -ચાલવી = વમણની પેઠે
 ચાસ ચાલવો] ઠું સંકિં ધમણ ચલાવવી
 (૨) [લા.] ઉસ્કેરતુ
 ધમધમ અં [૨૧૦]. ઠું અંકિં [સરં
 પ્રા ધમધન, સં. ધમધમાય] ધમધમ થવું (૨)
 કંપવું(૩) બહુ ગરમ થવું -માટ વિં તીથું,
 તમતયું, ઉઝ(૨) પું [૨૧૦] ધમધમ અવાજ
 (૩) રોહ, હાર(૪) દમામ (૫) તીખાશ. -માવવું
 સંકિં 'વમધનવું' પ્રેરક(૨) ધમકાવવું(૩)
 [લા] જોશથી કામ ચલાવવું; કશુ વેગથી
 કે ખૂ કરવું (૪) જોશથી (બીડીનો) દમ
 મારવો
 ધમધોકાર અં [૨૧૦, અથવા ધમ + ધોકો
 ઉપરથી] પૂર જોશમાં, સપાટાબ ધ

ધમ ધોકો પું ધમ હઈને ધોકો પડે તે ('ધમ ધોકો ને ચાપુ ચણા')

ધમનિ(-ની) સીં [સં] દૂકણી, ભૂગણી(ર) નસ, 'આટરી'

ધમપછાડ સીં, -હા પું યં વં [ધમ + પછાડ] તોફાન અને અધીરાઈ

ધમપાંચરોરી સીં રોકૂટ, કઠપો [-લેવી = રોકૂટ - કઠપો કરવાં]

ધમરૂ લિં [સરં હિં ધવરા] ધોણુ, ધવલ ધમરોળ પું ['ધમ' (રવં) + રોળ] ભારે રોકકળ(ર)ધમાધમ, રોરખરોર ઠું અંકિં ધમરોળ કરવો

ધમલો પું ભુઓ ધમપાંચરોરી [-કૂટવો; ધમલા લેવા = રોકૂટ કરવી]

ધમવું સંકિં [સં. ધ્મા; પ્રા. ધમ] ધમણ ચલાવવી (ર) દેવતાને પવન નાંખવો (૩) અગ્નિથી બરાબર તપાવું (૪) થૂતવું, ચોરવું. [ધમી જવું, ધમી લેવું]

ધમાકો પું (કા) ભુઓ ધમચકક ધમા(-મ્મા)ચકકી સીં [સરં હિં ધમા-ત્રૌકકી] ભુઓ ધમચકક

ધમા(-મ્મા)ધમ(-મી) સીં [રવં] (ર) મારામારી, ગરબઠ [-કેરવી, -મચવી, -મચાવવી]

ધમારે પું [સરં હિં, મ] એક ભતનો તાલ(ર) એ તાલમા ગાવાનું ગીત [પશુને]

ધમારેવું સંકિં ['ધમરૂ' પરથી?] નવઠાવવું ધમાલ સીં ['ધમ' (રવં); સરં હિં ધમાર, -હા] ધાધળ, ધમાચકકી -લિયું લિં [જિં ધમારિયા] ધમાલ કરી મૂકે એવું -એવા રવભાવવું

ધમાણ નં મોટું બેડોળ પામવું; ધમાણું ધમાવવું સંકિં 'ધમવું' નુ પ્રેરક(ર) ધમવું, એવું

ધમાસો પું [સં ધન્વવાસ, પ્રા ધમાસી, મ, હિં ધમાના] એક વનરપતિ

ધમ્માચકકી સીં ભુઓ ધમાચકકી, ધમચકક ધમ્માધમ(-મી) સીં ભુઓ ધમાધમ, ધમાધમી

ધમ્માસુકી સીં ધમાધમ ને મુકામુકી

ધમ્મિજ્ઞ(-જ્ઞ) પું [સં] કૂલ ઇત્યાદિ સાથે ગૂથેલો અબોડો [હિંદાં મલિધર

-ધર લિં [સં] ધારણ કરનાર (સમાસને અતે) ધર સીં [સં ધુરું] ધૂસરી; ધુરા (ર) બળ

નિહાતો ચામ ત્યારથી ગણવું તેનું વર્ષ (૩) રાજઆત (૪) ['ધરાવું' અથવા 'ધરવું' ઉપરથી]

ધરપત, સતોય, વિદ્યાસ [-આવવી = વિદ્યાસ બેસવો, સતોય થવો -તાણુવી = ધૂસરી બેસવી.] ંખમ લિં ધર-ધુરા ખમે એવું,

મનબૂત (ર) પ્રવીણ ંધડીથી અં છક મૂળથી -પહેલેથી [હારવી

ધરખવું અંકિં [રવં, ધકકવું(ર) ખીડું, હિં મત ધરછોડ સીં [ધરવું + છોડવું] લેમૂક, બાંધછોડ

ધરણુ સીં ગાવાની રીત, ઠાળ

ધરણુ નં [સં] ધરવું તે (ર) નહીનો બાંધ (૩) ૧/૩ તોલો (૪) સીં (૫) ધરણી

ધરણિ (-ણી) સીં [સં] પૃથ્વી (ર) જમીન, જોય ંધર પું (સ) રોપનાગ (ર) લિંબુ

ંપતિ, -બીરા પું રાત [ત્રાણુ

ધરણુ નં [સં ધૂ પરથી સરં હિં વરજ, -ના] ધરતી સીં [સં ધરિત્રી, પ્રા ધરિત્રી] પૃથ્વી

(ર) જમીન [-ઉપર પગ ન મૂકવો = અભિમાનથી અધર ચાલવું -નો છેડો = આડો આકં, હા -મં પેસી જવું = અત્યંત

શરમંદિ થઈ જવું] ંક પ પું ધરતી ડાલવી તે, બૂક પ ંમશતા સીં પૃથ્વી

ધરહહાડો પું [ધર + હહાડો] પહેલો દિવસ(ર) પહેલાના જેવી જ સ્થિતિ [તે કે પકકાપકકી

ધરપકક સીં [ધરવું + પકકવું] કાચઠાથી પકકવું ધરપચ સીં બોટી ધારતી (ર) પતરાળ

ધરપત સીં [ધર (ધરાવું) + તપિ] ધરાવાપણું, સતોય (ર) ધીરજ [-વળવી = ધરાવ, સતોય

કે ધીરજ હોવી]

ધરફો પું એક ભતનું ઘાસ

ધરખવું સંકિં ['ધરવવું'] ધરવવું (ર) ઠંસવું ધર(-રા)બોળ નં [ધરા (પૃથ્વી) + બોળ

(બોળાવું)] પ્રલય; સત્યાનાશ [-ચાલવો = પાપમાલ કરવું -જણું = સાવ નાશ પામવું, નિર્બીજ થવું]

ધરમ પુંજીઓધર્મ [-કરી વળવો=પરમેધર તરફથી સફવર્તનનો અર્થો મળવો. -ની ગાય = [લા] શરણે આવેલું રક્ષણીય પ્રાણી. -નો કાંટો = ચોખ્ખો ન્યાય.] ધક્કો પું નકામો ફેરો ંશાળા સ્ત્રીં ધર્મશાળા. -માણું વિં ધર્મવાણુ, ધર્મી [પ્રારબ ધરમૂળ નં [ધર + મૂળ] છેક શરૂઆત; તફન ધરવ પું (કા) ધર્વ, સતોપ ંજું સં કિં [ધરાવુંનું પ્રેરક] સતોપજ, વૃક્ષ કરવું ધરવું સં કિં [સં. ધૃ, પ્રા. ધર] સાહવુ; પકડવ (૨) પહેરવ (૩)ધારણ કરવુ, (વેપ,રૂપ, જ-મ ઇં) (૪) પાસે મૂકવુ, -ની આગળ રન્નૂ કરવુ.[ધર્મું રહેવું=પડ્યુ રહેવુ,દીસતુ રહેવું.] ધરા સ્ત્રીં[સં] પૃથ્વી ંતલ(-ળ) નં પૃથ્વીનું તળ, સપાટી ંધર પુંં જીઓ ધરણીધર. ંબોળ નં ધરબોળ; પ્રલય ંસુર પુંં બસુર, બ્રાહ્મણ - ધરાધર સ્ત્રીં ['ધર' ઉપરથી] શરૂઆત (૨) અં ધરા (૩) પું જીઓ 'ધરા'મા -રી અં સાથે, ભેડે (૨) ધરા (૩) સુધ્વાં, પણ ધરાર અં [સરં ધરાધર] અલખત, અવસ્થ (૨) સાવ, તફન ધરાર(-ળ) પું['ધર' (ધરા) ઉપરથી] વાહનમા ધૂસરી આગળ વધારે ભાર હોવાપણુ ('ઉલાળ'ની ઉલટું) (૨) આગેવાન ધરાવવું સં કિં [સં. ધૃ ઉપરથી] 'ધરવું' અને 'ધરાવું'નું પ્રેરક(૨)નૈવેધ કરવુ,દેવ આગળ ધરવુ ધરાવું અંકિં વૃક્ષ ધવુ, સતોપ પામવો ધરાળ-પું જીઓ ધરા ધરિની સ્ત્રીં [સં.] પૃથ્વી ધરી સ્ત્રીં [સં ધુર ઉપરથી, પ્રા ધુરી] વાહનની લકી, આસ(૨)પૃથ્વી કે અગોળની ધરી-ઉત્તર દક્ષિણ સાધતી કલ્પિત સુષેખા ધર નં [સં તર] ઉપાડીને રોપવા માટે ઉછેરેલો રોપો. ંચાડિયું નં પરતુ ખેતર ધરો પું [મં હરકેદ્ર] કીડો ખાડો (ખાસ કરીને પાણીનો) (૨) [જીઓ વરી] જેની બે બાજુ પેડા પરોવાય છે તે ગાડ'ની આડી (૩) સ્ત્રીં [સં. દૂર્વા, સરં ફેરો] એક ભતપુ ઘાસ;

દૂર્વા [ધરામાં પડવું=દીસતુ રહેવું (૨) ખાડામાં-નુકસાનમા ઊતરવું. ધરો કરવી = મૂએલા પાછળ આવણુ ભાદરવામા એ નામની (દાનની)ક્રિયા કરવી.] ંઆઠમ સ્ત્રીં જીઓ ફરોઆઠમ

ધર્મ પું [સં] નીતિ, સદાચાર વિધેનુ તથા મરણ, સાંપરાય, ઈશ્વરાદિ શૂઢ તત્ત્વો વિધેનું જ્ઞાન, શ્રદ્ધા કે માન્યતા (૨) શાસ્ત્રોક્ત વિધિ-નિધેધ-આચાર (૩) પુણ્ય, દાન (૪) ફરજ; કર્તવ્ય (૫) ચાર પુરુષાર્થોમાંનું એક(૬)ગુણ; લક્ષણ, સ્વભાવ (૭) [સં.] જીઓ ધર્મરાજ. [-કરવો=પુણ્યદાન કરવો -ચક્ષાવવો= સપ્રદાય પ્રવર્તવો. -ની ગાય=દાનમાં આપેલી ગાય (૨) દીકરી (૩) રાંક-રક્ષણીય માણસ. -નો કાંટો = પ્રમાણભૂત કાંટો, જેની આવક ધર્મદામા જ વપરાય છે. -પાળવો=અમુક ધર્મ સપ્રદાયને અનુસરવું (૨) ધર્મ પ્રમાણે વર્તવું.] ંઐદાર્ય નં ધર્મ વચ્ચે વા ધર્મના વિષયોમા ઉદ્ધારતા. ંકર્મ, ંકાર્ય નં ધર્મયુક્ત-ધર્મનું કામ. ંકારણુ નં સમાજવ્યવસ્થામા ધર્મને અંગેની બાબતોની વ્યવસ્થા વગેરે,ધર્મસંગ્રહ. ંક્રિયા સ્ત્રીંધર્મસબધી વિધિ. ંકુલ નં ધર્મકર્મ. ંક્ષેત્ર નં પવિત્ર સ્થળ-ધામ. ંચુર પુંધર્મની દીક્ષા દેનાર કે તે ઉપદેશનાર ગુરુ ંગોસા પું ધર્મનું રક્ષણ કરનાર. ંમંથ પુંંજેગાવર્મનુંનિરૂપણ હોય તેવો ગ્રંથ. ંચક્રવર્તન નંધર્મનો પ્રચાર,તેનું સામ્રાજ્ય પ્રવર્તવુ તે ંચર્યા સ્ત્રીં ધર્મચરણ. ંચારિણી વિંસ્ત્રીં ધર્મ પ્રમાણે ચાલનારી (પત્ની) ંચારી વિં ધર્મ પ્રમાણે ચાલનારું. ંચુરત વિં ધર્મની બાબતોમા ભારે આગ્રહી ંભચૂતિ સ્ત્રીં વર્મની બાબતોમા ભચૂતિ. ંજિજ્ઞાસા સ્ત્રીં ધર્મનું સાચુ સ્વરૂપ સમજવાની જિજ્ઞાસા. ંજીવી વિં ધર્મ પ્રમાણે જીવન ગુનરનાર, ધર્મનિષ ંજી વિં ધર્મને-ધર્મશાસ્ત્રને ભણનાર ંજનૂની વિં ધાર્મિક બાબતોમાં અનુભવણુ; 'વિગટેડ'. ંકગ પું ધર્મને નામે કળનાર ંદાન નં

ધર્મ સમજ કરેલું જ્ઞાન ૦દારા સ્ત્રી ૦ ધર્મ-
પત્ની ૦દ્રેષ પુ ૦ ધર્મ ધર્મ વચ્ચેના દ્રેષ,
સાંપ્રત્યિક વિદ્રેષ ૦ધુર ધર વિ ૦ પુ ૦
ધર્મની બાબતમાં અચેસર ૦૧૧૪ પુ ૦ ધર્મની
૧૫૦(૨) [લા] ધર્મને નામે પાખડ કરનાર
૦નિષ્ઠ વિ ૦ ધર્મ પર આસ્થાવાળુ ૦નિષ્ઠા
સ્ત્રી ૦ ધર્મ વિધેની આસ્થા ૦૫૮૫ સ્ત્રી ૦ ધર્મ
પ્રમાણ-વિધિપૂર્વક થયેલી પત્ની. ૦૫(-૫) થ
પુ ૦ ધર્મને અનુકૂળ-ધર્મનો રસ્તો ૦૫૨૫૫૫
વિ ૦ ધર્મનિષ્ઠ ૦૫૨૫૫૫ ન ૦ ધર્મ
બદલેલા તે, ધર્મોત્તર ૦પુત્ર પુ ૦ (વિધિને
વશ થઈને નહિ પણ) ધર્મ સમજ ઉત્પન્ન
કરેલો પુત્ર (૨) ૦૫૫૫ નહિ પણ ધર્મથી
માનેલો પુત્ર. ૦પુત્રક ન ૦ ધર્મપ્રથ
૦પ્રવર્તક પુ ૦ ધર્મ પ્રવર્તવાનાર. ૦પ્રાપ્ત
વિ ૦ ધર્મને રસ્તે મેળવેલું-મળેલું ૦ખહાર
વિ ૦ ધાર્મિક સપ્રદાયથી બહિષ્કૃત ૦ખધુ
પુ ૦ પોતાના ધર્મનો માણસ(૨) ધર્મ સમજને
માનેલો બાઈ. ૦બુદ્ધિ સ્ત્રી ૦ ધર્મની સમજ,
ધર્મદષ્ટિ, ધર્મધર્મની વિવેકશક્તિ ૦બગિની
સ્ત્રી ૦ પોતાના ધર્મની સ્ત્રી (૨) ધર્મ સમજને
માનેલી બહેન ૦બાઈ પુ ૦ બુદ્ધિ ધર્મપ્ર
૦બાવના સ્ત્રી ૦ ધર્મની બાવના, ધર્મબુદ્ધિ
૦બીરુ વિ ૦ ધર્મથી કરીને વર્તનાર, પાપબીરુ
૦બીરુતા સ્ત્રી ૦ બુદ્ધિ(-મી) સ્ત્રી ૦ પવિત્ર
બુદ્ધિ. ૦બૃત વિ ૦ ધર્મિષ્ઠ, સદ્ગુણી (૨) પુ ૦
(સ) એક નવિ. ૦બ્રહ્મ વિ ૦ ધર્મમાંથી
ચળેલું-પતિત ૦બહુમાત્ર પુ ૦ ધર્મનો
રક્ષક અને પ્રચારક ૦મીમાંસા સ્ત્રી ૦ ધર્મ
અધર્મની ચર્ચા ૦ચુદ્ધ ન ૦ ધર્મ ખાતર કરેલું
ચુદ્ધ(૨) ચુદ્ધના નિયમો અનુસાર કરેલું ચુદ્ધ
૦રાજ(-ભ) પુ ૦ (સ) યમ (૨) યુધિષ્ઠિર
૦રાજ્ય ન ૦ ધર્મથી ચાલતું રાજ્ય ૦સાબ
પુ ૦ બિજા માગનાર સાધુનો 'ધર્મનો લાભ
પાઓ' એવા આશીર્વાદ(નૈન)(૨) વાર્મિકતાની
પ્રાપ્તિ-ધાર્મિકતાનો શુભ વધેલા તે ૦સૌપ
પુ ૦ ધર્મનો લોપ, અધર્મ ૦વક્તા પુ ૦ ધર્મ-
પ્રચારક, ધાર્મિક પ્રવચન આપનાર ૦વત્સલ
વિ ૦ ધર્મ વિશે પ્રેમવાળુ ૦વાસના સ્ત્રી ૦

ધર્મલાભની ઇચ્છા, ધર્મજિજ્ઞાસા ૦વિદ વિ ૦
ધર્મનાં તરવોને લાલુનાર ૦વિધિ પુ ૦, સ્ત્રી ૦
ધર્મની વિધિ; ધર્મક્રિયા ૦વીર પુ ૦ ધર્મ-
કાર્યમાં વીર(૨) શહીદ(૩) [કા શા] ધર્મનિષ્ઠ
અથવા સદ્ગુણમાંથી ઊપજતો વીરરસ
૦વૃત્તિ સ્ત્રી ૦ ધર્મની વૃત્તિ, ધર્મ પ્રત્યે વલણ.
૦વેત્તા પુ ૦ ધર્મવિદ ૦વ્યવસ્થાપક પુ ૦
ધર્મનો વ્યવસ્થાપક ૦વ્યાપ્તિ સ્ત્રી ૦(૫૬ની)
ધર્મો ઉપર વ્યાપ્તિ-ધર્મોના વાચક હોવાપણું
(ન્યા) ૦શાસ્ત્ર ન ૦ ધર્મનું જ્ઞાન આપનાર
શાસ્ત્ર ૦શાળા સ્ત્રી ૦ મુસાફરખાનું, સરાઈ.
૦શીલ વિ ૦ ધર્મિષ્ઠ ૦સભા, ૦સમાજ
ધર્મના ધોરણ પર રચાયેલો સમાજ કે મંડળ,
જેવો કે, આર્યસમાજ ૦સકટ ન ૦ જેમાં
ધર્મઅધર્મની સૂઝ ન પડે એવા કંઠણ પ્રસંગ.
૦સંધ પુ ૦ ધર્મના પ્રેરક બળથી સંગઠિત
થયેલો કે થડાયેલો સમ ૦સુધારો પુ ૦
ધર્મમાં સુધારો, 'રેફર્મેશન' ૦સ્થ પુ ૦
(બૌદ્ધ) ન્યાયાધીશ ૦સ્વાતંત્ર્ય ન ૦ પોત-
પોતાનો ધર્મ આપરવાનું સ્વાતંત્ર્ય, ધર્મની
બાબતમાં સ્વતંત્રતા -મંથિરણુ ન ૦
[+ આચરણ] ધર્મને અનુસરીને ચાલતું તે.
-મંથિરાર્થ પુ ૦ [ત્રિઆચાર્ય] ધર્મગુરુ (૨)
સપ્રદાયના આચાર્ય -માતું વિ ૦ ધર્મદા.
-મંથિરાર્થ વિ ૦ (૨) પુ ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મિષ્ઠ
માણસ -મંથિરાર્થ વિ ૦ જ્ઞાનમાં આપેલું (૨)
ધર્મદાને અગેનું -મંથિરાર્થ પુ ૦ જ્ઞાન, સમાવત.
-મંથિરાર્થ પુ ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મની બાબતમાં
સત્તા -મંથિરાર્થ પુ ૦ ધર્મધિકારવાળો
-મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મની બાબતમાં
આધિપત્ય. -મંથિરાર્થ પુ ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મની
બાબતમાં અધ્યક્ષ, ધર્મચાર્ય (૨) ન્યાયાધીશ
-મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મચરણ
-મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મ માટેનું
અભિમાન -મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા] પવિત્ર
વન -મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા] મંદિર (૨)
મઠ -મંથિરાર્થ પુ ૦ [ત્રિઆત્મા] ધર્મનો
આવેશ-અનૂન -મંથિરાર્થ ન ૦ [ત્રિઆત્મા]
ન્યાયાસન. -મંથિરાર્થ વિ ૦ ધર્મિષ્ઠ -મંથિરાર્થ

ન૦ [+ઐતર] ધર્મ જલ્લવા તે, એક ધમ
 છોડી બીજા ધર્મમાં જવું તે -મર્પ વિ૦
 [+અર્થ] ધર્મની બાજતોમાં અભિચારી
 આગ્રહવાળું. -મર્પિતા સ્ત્રી૦. -મર્પિપણ્યું
 ન૦ -મર્પિ વિ૦ [સં.] ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર
 -મર્પિતા સ્ત્રી૦. -મર્પિ વિ૦ [સં.] અમુક
 ધર્મ કે ગુણવાળું (૨) ધર્મિષ્ઠ (૩) ધર્મને
 લગતું (બહુધા સમાસને અ. તે. ઉદા. ઇસ્લામ-
 ધર્મી). -મર્પિ વિ૦ ધર્મિષ્ઠ. -મર્પિદારણ્ય
 ન૦ [+ઉદ્ધારણ] ધર્મનો ઉદ્ધાર કરવો તે.
 -મર્પિદેશ પુ. [+ઉપદેશ] ધર્મનો ઉપદેશ.
 -મર્પિદેશક પુ. ધર્મોપદેશ કરનાર
 ધર્મ્ય વિ૦ [સં] ધર્મને અનુસરતું, ધર્મવાળું
 ધર્મ્ય પું. [+ધરાતું] ઉપરથી ધરવ, વૃષિ, સનોપ
 ધર્મ્યું અ. કિં. [+સં. ધૃષ્] ચડી આવવું;
 ધસ્તી આવવું
 ધલવલતું સં. કિં. ટળવળવું
 ધલ પુ. [સં] પતિ
 ધલ સ્ત્રી. [દે. ધલ્લ = વેગ] ધવત; ધવા, પુષ્ટિ, તેજ
 અ. ઉતાવળે [-વળવી = જુઓ ધવાવળવી.]
 ધવડા (-ર) વતું સં. કિં. [સં. ધે, પ્રા. ધવ ઉપરથી]
 'ધાવવું' પ્રેરક, ધવાડું [ધવડાંયા કરવું =
 ફેસલાવીને વશમાં રાખ્યા કરવું]
 ધવત સ્ત્રી. [જુઓ ધવા] ધવ, તેજ, શક્તિ.
 [-વળવી = ધવા વળવી]
 ધવરાવતું સં. કિં. જુઓ ધવડાવતું
 ધવરી સ્ત્રી. એક પક્ષી
 ધવલ (-ળ) વિ૦ [સં] ધોળ (૨) નિર્મળ,
 શુદ્ધ -લગા સ્ત્રી. ૦. મંગલ (-ળ) ન. ૦. ૦. ૦. ૦.
 જુઓ ધોળમગળ. -ફિલ વિ૦ ધોળું કરાવેલું
 ધવા સ્ત્રી. [દે. ધલ્લ = વેગ] ત. દુસ્તરી; શક્તિ (૨)
 સારી દશા. [-વળવી = શાંતિ થવી, યાક
 ઊતરવો (૨) માહગી પગી પુન રવારથ્ય પ્રાપ્ત
 થવું, શક્તિ આવવી (૩) સારી દશા થવી]
 ધવાડું સં. કિં. જુઓ વવડાવવું
 ધસકો પું. [દે. ધલ્લ] ધાસકો, કાળ
 ધસમસ સ્ત્રી. [ધસતું ઉપરથી] ઢોઢધામ,
 ઉતાવળ ૦. અં. કિં. ધસમસ કરવી
 ધસતું અં. કિં. [પ્રા. ધલ્લ] નોશથી આગળ જવું

ધસારો (-વડો) પુ. ધસતું તે, હલ્લો
 ધખના સ્ત્રી. જુઓ ધાખના
 ધંતર ન૦ [સં. તંત્ર ઉપરથી] જાડ (૨) ધૂતી
 લેવાની કળા. ૦. મંતર ન૦ [સં. તત્ત્વમત્ર, સર. ૦.
 મ. ધંતરમત્ર] ધંતર અને મતર ૦. સં. કિં.
 ધૂતવું, છેતરવું
 ધંતરો પું. [સં. ધત્તર] એક વનસ્પતિ, ધત્તરો.
 -રી સ્ત્રી. ધત્તરો, ગાળો, તમાકુ ઇત્યાદિ
 પીવાની ચલમ
 ધંધ પુ. [સં. દંદ, પ્રા., હિં. દંદ] તોફાન;
 ધમસાણ (૨) + દ્રઢની ઉપાધિ (પ.)
 ધંધાદાર વિ૦ [ધધો + દાર] ધધાવાળું (૨)
 ઉધોગી (૩) પુ. વેપારી (૪) કારીગર, કસબી.
 -રી વિ૦ ધધાદાર (૨) સ્ત્રી. ધધો; ઉદ્યમ
 ધંધાભાઈ પુ. [ધધો + ભાઈ] પોતાના જેવો—
 સમાન ધધો કરનાર માણસ
 ધંધાર્થી (-ચુ) વિ૦ [ધધો + અર્થી] ધધાદારી;
 ઉધોગી [ગામ
 ધંધૂકા ન૦ [પ્રા. ધંધુકય] (સં) એ નામનું એક
 ધંધેરું સં. કિં. [સર. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦.
 ઢાળવું
 ધંધો પુ. [સર. ૦. હિં. ધંધા, મ. ધંધા] ઉદ્યમ;
 રોજગાર, પ્રવૃત્તિ (૨) વેપાર. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦.
 ધધો વગેરે ૦. રોજગાર પું. ધધો ને રોજગાર
 ધંધોળું સં. કિં. [ધંધોલિય (અપ.) = ધુમાવેલું]
 + (માથું) ધુલાવવું (ના પાડવા માટે)
 ધા પુ. ૦; સ્ત્રી. [દે. ધાદ્ધા] મહદ માટેના પોકાર-
 (૨) [કા] હાય (૩) [સં] પ્રત્યય, 'પ્રકારે, રીતે'
 અર્થમાં શબ્દને અ. તે. ઉદા. અનેકધા.
 [-નાખવી = મહદ માટે પોકાર કરવો]
 ધાઈ સ્ત્રી. [સં. ધાત્રી, પ્રા. ધાર્, કે. પ્રા. ધય =
 ધાવવું પરથી ?] રતન, યાન
 ધાક પુ. ૦, સ્ત્રી. [સર. ૦. દે. ધલ્લ = ભયથી ધડકવું]
 ડર, ખીક (૨) અ. કુશ (૩) ખહેરાપણ.
 [-ઊઘડવા (-વી) = ખહેરાશ ટળવી -ખાવી,
 ખાઈજની = ખીક લાગવી, ખીક પેસી જવી.
 -દેખાડવી (-વે) = ખીક બતાવવી. -પડવી
 = ખહેરાશ લાગવી -ખેસવી (-વે) = ડર
 લાગી જવો -ખેસાડવી (-વે) = રોહ પાડવી;

ઢાળ ખેસાડો - માનવી (-વો) = અ કુરામાં રહેવું; ડર રાખવો. -રાખવી (-વો) = ઢાળ રાખવો, ડરવું રાખવું]

વાગડિયાં નંબંવં, -યો પુ. તોફાન, મસ્તી, ઉધમાત [વાગી

વાગડી સ્ત્રી. [ધાગો' ઉપરથી] ધાગાની ગોઢી, ધામણ અંકિં [ધાક' ઉપરથી] ધાકમા હોવ

ધાગી સ્ત્રી. ધાગડી -ગો પુ. [સરં હિં, મ વાગા(તાગા=તાગડો)અથવા દે ધરમ=કપાસ]

ભૂંડ કાટેલું લૂગડું (ર) ઢોરો

ધાડી સ્ત્રી. [સરં મ] રીત, ઢબ, શૈલી

ધાડ (ડ), સ્ત્રી. [પ્રા ધાડી, સં ધાડી] લૂટારાની ટાળીનો લુમ્લો - હલ્લો (ર) ઢોડો (૩) [લા]

ઉતાવળ [-આવવી, પડવી = હુટાવ્યોનો હલ્લો થવો (ર) ઉતાવળમાં હોવ. -મારવી =

[લા] મોઢું પરકંમ કરવું] ૦ (-હા) ધાડ સ્ત્રી. ખૂબ ઉતાવળ, ઢોડાઢોડી ૦ પાડું પુ.

ધાડ પાડનારો, લૂટારો - હાખોરી સ્ત્રી. ધાડ પાડવાનો વધો - હાંશાહી સ્ત્રી. ધાડાઓનું

રાખ્ય - કિયુ નં બુઓ ધાડું - કું નં મોઢું ટોણું

ધાણુક નં +, ધાણુ પુ. ૦ ૦ ૦ [સં ધાના, પ્રા ધાણા] એક પ્રસાદો. [ધાણુની ઢાળ =

ધાણાની મીઠું ચકાવેલી રોકેલી ઢાળ, મુખવાસની એક વસ્તુ] [(અનાજ, ગુ ઢર)

ધાણિયું વિ. [ધાણી' પરથી] થોડા કસ-વાકવાણુ ધાણિયા પુ. ૦ ૦ ૦

ધાણી સ્ત્રી. [સં ધાના] રોકવાથી ફૂટેલા અનાજના ઢાણા [-દાળિયા બુદા થવા =

અણખાવ થવો -દાળિયા થવા = ચૂકીઓ તતડી જઈ ઉપરનાં છોડાં ઊપડી જવા

-ફૂટવી = અનાજના ઢાણા રોકાઈને ધાણીરૂપ થવા (ર) ફૂડફૂડ બોલવું -ફોડવી = અનાજના

ઢાણા રોકીને ધાણી બનાવવી -રોકવી = બુધમ કરવો, સતાપવું]

ધાત (ત), સ્ત્રી. [બુઓ ધાત] વીચ, શુક (ર) ડોડો, કાટક [-જવી = ગેશાખમાં દે મોં વાટે

શરીરની ધાત નીકળી જવી -તતવાવી = સ્પીલવીયં થવું, વાતુ પાતળી પડી જવી

-ફૂટવી = પ્રમેદના સાવથી પીડાવું (ર) ઉમર-લાયક થવું; યુવાનીમા આવવું -માડવી =

ગુણાકારનો કોઠો લાખવો] ધાતકાર વિ. [બુઓ ધાતકાર] ઝગઝગવું (ર)

પુ. [બુઓ ધા] બુમરાણ ધાતવું અંકિં ફાવવું, અનુકૂળ આવવું

ધાતા પુ. [સં.] બ્રહ્મા; સરજનકાર ધાતુ પુ. [સં] ક્રિયાપદનું મૂળ રૂપ (ર) સ્ત્રી.

ખનિલ દ્રવ્ય (૩) શરીરનાં સાત દ્રવ્યમાંનું ઢરેક (રસ, રક્ત, માંસ, મેદ, અસ્થિ, મળમ અને શુક) (૪) વીચ ૦ કસ પુ. વ્યાનુનો કસ

જોનાર, ચોકસી ૦ ક્રિયા સ્ત્રી. ધાતુઓને શુદ્ધ કરવાની વિદ્યા ૦ ક્ષય પુ. વીચનો

ઘટાડો, એક રોગ ૦ ઘડો પુ. ધાતુ ઘડનાર કારીગર ૦ પાઠ પુ. ક્રિયાપદોનાં મૂળ રૂપોની

યદી ૦ ધાત નં ધાતુનું વાસણ ૦ પુષ્ટિ સ્ત્રી. વીચની પુષ્ટિ ૦ વાદી પુ. ધાતુઓ વિષે જ્ઞાન ધરાવનારો (ર) કીમિયાગર ૦ વિકાર પુ. વીચનો વિકાર, એક રોગ ૦ સાધિત વિ. ધાતુ પરથી બનાવેલું (વ્યા.) -ત્વર્થ પું. [+ અર્થ] મૂળ ધાતુ પરથી નીકળતો અર્થ, મૂળ શબ્દાર્થ [આમણુ

ધાત્રી સ્ત્રી. [સં] ઠાક, ધાવ ૦ ફક્ત (-ળ) નં ધાત્વર્થ પુ. [સં] બુઓ 'ધાતુ'માં

ધાત નં [સં ધાન્ય, પ્રા ધન્ન] અનાજ ૦ મૂઉ વિ. ધાનને માટે વલખાં મારવું, બૂખે મરવું

(ર) કલ્પ ૦ વેચુ વિ. વાન વેચી પૈસા ઘડનાર -ના પુ. ૦ ૦ ૦ ધાત વગેરેનું -

ખાવાપીવાનું સુખ -નિયુ વિ. ૦ રોવેલું અનાજ ખાનાર (ર) નં ગરમ, ધાત રાખવાનું વાસણ

ધાની પુ. [સરં મ] એક રાગ ધાન્ય નં [સં] ધાન, અનાજ

ધાપ સ્ત્રી. [રવં ? સરં મ] ઉતાવળમાં થયેલી બૂલ (ર) યાપ, હેતરપિડી, ફરેય (૩) [લા]

ચેરી [-આપવી, દેવી = યાપ આપવી, હેતરણુ -ખાવી = યાપ ખાની, હેતરાણુ

-મારવી = તફડી કરવી] ધાપલા નં ૦ ૦ ૦ [સરં હિં ધાપતા, ધાપ]

અલાવડા, રિંચણુ

धा०अ०धि०(-धी)शुं वि०धि०अ०(अ०अ०व०अ०अ०)
+ वि०शुं; सर० म धावडविगा] लक्ष; पुष्ट;
लोरावर (२) तोड़नी [६गी लेखं
धा०अ०शुं स० किं [‘धा०’ उपरधी] छेतरव,
धा०अ०(-णी) श्री० [‘धा०अ०’=लक्षुं उपरधी?
सर० म] पातणो धा०अ०, कामणी. -यो।
पु० लडा छिननु पनूस, कामणो
धा०अ० न० [सर०हिं धा०अ०, म. वारें, ‘धा०’ उपरधी]
(छापराते ठेकावे करेदी) अगासी, गव्यी (२)
डावो (३) शिरो, छट्ठ (४) दूधनु जेकु, जाल
[-भरवुं=सिमेट यूना वजरेदी गव्यी
पनावची] -आवाणो पु० दूधनु जेकु
छि यकनारो के छे छीपनारो भल्लूर -आवाणी
श्री० [छीपवो ते के तेना दूधो
धा०अ० पु० [रव०] यूना, प. ये. यो. ध० ना रयडने
धाम न० [सं.] रवेवानु रयण, धर(२) देवस्थान, तीर्थ
धामल्ल (ए) श्री० [सं] धर्मेण, सर० हिं धामिन,
म० धामण, -णी] ऐकं लतनो लडो साप
धामल्लो श्री० लडी-लजरी मे स
धामधूम(-भी) श्री० [रव०, सर० म] जारे
तैयारी; ऐनी धमाल -भियुं वि० धाम-
धूमवाणु
धामरौणु न० धामल्ल, ऐकं लतनो साप
धामी वि० [‘धाम’ उपरधी] धामवाणु
धामेळुं न० पहेला आलाभा ज्ञाने अपातो
दायले
धामो पु० [‘धाम’ उपरधी, सर० हिं धामा=
लोलावतुं निमत्रल] लाया वमत भाटेना
पडाव. [-नाअवे; धामा नाअवा=पडाव
करवो, आवीने रहेवुं] [रमजट
धामोडो पु० (का) [दूव डोडवाना] अवाजनी
धार श्री० [सं] छियार के ओलरनी तीष्णी
डार (२) प्रवाही पदार्थनी पातणी धारा-शेड
(३) डारल, किनारो, छेडो [-करवी=(प्रवाही)
धारा रूपे पडे ऐम रहेवुं -काडवी=धरीने
तीक्ष्ण धारवाणुं करव -सदानवी=धार
काडवी (२) छेकरवुं. -पर रहेवुं, आववुं
=लोअम लरेदी स्थितिमां के कडक अमलमां
आववु, रहेवुं. -भारवी=लोरेथी वारावुं

काडवुं. (-नी सारो) धार पाणु न भारवी=
लोआमा न लेवुं]
धारक वि० [सं] धारल करनार
धारल्ल न० [सं] धरवानी किया, धरवु ते (२)
आधारभूत होवु के यवुं ते (३) (ए.) श्री०
टोडा, आधार (४) धीरज, आधारसन (५)
पाटडो, भारवटियो (६) स तोलो [-करवुं=
अडल्ल करवुं; धरवु, लेवु (२) पहेरवुं]
धारल्लो श्री० [सं] भनसूओ (२) कडपना (३)
यादशक्ति (४) धारल्ल करवुं-धरवुं ते ०शक्ति
श्री० यादशक्ति [—ओखु लेवु ते
धारल्लगत श्री० मालनी डि मनमा छूट आपवी
धारल्लो धारल्लो न० अ० व० [सं] वारणा +
पारणा] (आवल्ल भडिनामा) ऐकतरे जमवानुं
मत [(२) पाटडो
धारल्लियो पु० [‘धारल्ल’ उपरधी] थाललो
-धारदार वि० [‘धार’ उपरधी] धारवाणु
धारववुं स० किं [धार (वार) उपरधी] जाटकुं
(धार पडता पवन नाभीने)
धारवुं स० किं [प्रा. धर, सं वारय] मानकुं
(२) धरवुं (३) अटकण करवी (४) नकडी
करवुं [‘धारीने ओखुं’=ताडीने-ध्यानपूर्वक
लेवु धारुं] करवुं=पोतानु धारेल्लु -धरवुं
करवुं]
धारा श्री० [सं] परंपरा, डार (२) प्रवाहीनी
धार-शेड (३) वृष्टि ०यंत्र न० कुवारो
धाराधारल्ल न० [धारो + धोरण] लुओ
‘धारो’भां
धारापोधी श्री० लुओ ‘धारो’भा
धारावाध, -डी श्री० [वार + (सं) वृत्ति ?]
भूतप्रेतने रोकवा करेवुं पाणुनुं अथवा दूधनु
इं. लणुं (२) [सं] धारावाहिनी जारी
धाराशास्त्र, -श्री, धारासभा श्री० लुओ
‘धारो’भां
धारासार पु० [सं] मुसणधार पडवुं ते
धाराणुं वि० [‘धार’ उपरधी] धारवाणु
धाराणो पु० काकरडो. -णी श्री० वाराणानी श्री
धारिणी श्री० [सं] पृथ्वी
धारिया पु० अ० व० [सर० उधागिया, प्रा.

ધાર=હેવ કરવું] ખેડૂતને ખેતીના ખર્ચ માટે આપેલા પૈસા [એક ભવનું કાપડ ધારિયું નં [‘ધાર’ ઉપરથી] એક હથિયાર (૨) ધારિય નં [મ, સં ધાર્ણ્ય] સહનશક્તિ, ઠંડતા -ધારી વિં [સં] (સમાસને અંતે) ધારણ કરનાર ઉદાં ‘વેશધારી’

ધારૈ પું [‘ધારા’ (પ્રવાહ) ઉપરથી?] રિવાજ, પ્રથા (૨) કાપડો [-પાદવૈ=રિવાજ કરી દેવો -આધિવૈ=કાપડો કરવો (૨) રિવાજ -પ્રશ્નાસિન્ નક્કી કરવા] -રૌધોરણુ નં [સં] કાચા, તિયમો વગેરે -રૌધોથી સ્ત્રીં કાચકાની ચોપડી -રૌશાસ્ત્ર નં ધારાએ- કાચકાએતું શાસ્ત્ર. -રૌશાસ્ત્રી પું કાચકાનો પંડિત, વકીલ -રૌસભા સ્ત્રીં કાચકા ધડનારી સભા

ધારૈડી સ્ત્રીં [‘ધારા’ ઉપરથી] પાણીનો પ્રવાહ -ડો પું (કા) ધોધ જેવી ધાર

ધારૈણુ વિં [સં] તરવડું ઢોલું, રોકકું ધાર્વૌરાષ્ટ્ર પું [સં] એક ભવનો હથ (૨) [સ] ધૃતરાષ્ટ્રનો પુત્ર, કૌરવ [૦તાં સ્ત્રીં ધાર્મિક વિં [સં] ધર્મને ભગવંત (૨) ધર્મનિષ્ઠ ધાર્યું વિં [જુઓ ધારવું] ધારેલું, મનસભો કરેલું, નક્કી કરેલું (૨) નં ધારણ, સકલ્પ

ધાર્થ નં [સં] ધૃષ્ટતા [અધીરાઈ ધાલાવેલી સ્ત્રીં જુઓ [તાલાવેલી] ઉત્કટ ધાવ સ્ત્રીં [પ્રા ધાવી-ધારૈ (સં ધાત્રી)] બાળકને ધવડાવવા રાખેલી સ્ત્રી. ૦ભાઈ પું દૂધભાઈ ધાવ પું [પ્રા ધાવ=ઢોલું, સરં મ ધાવા] ધા, ‘ધાઓ’ એમ મહં માટે પોકાર

ધાવડી સ્ત્રીં [સં ધાતલી, પ્રા ધા(વ્ય)ઈ, સરં હિં ધાય, મ ધાયટી] એક જાડ

ધાવડો પું [સરં મ, હિં ધાવડા] એક જાડ

ધાવણુ નં [સરં પ્રા ધાવળયા=ધવરાવવું તે, ‘ધાવવું’ ઉપરથી] માનું દૂધ [-છીડી જણું=સ્તનમાં દૂધ ન રહેવું -ચેલુ=માના સ્તનમાં દૂધ ભરવું -ચીડી જણું=ધાવણુ સુકાઈ જવું -છોરાવણું, સુકાવણું=બાળકને ધાવવાનું બંધ કરાવવું (મોમા, મો પર) ધાવણુ ન સુકાણુ હોય=તદન આસ્થાવરણમાં હોય

(૨) [ધા] છેક નાનુ -નાનાં હોવું -ના દાંત હોવા=બિન અનુભવી બાળક જેવું હોવું] -વ્પી સ્ત્રીં ધાવણુ બાળકને ધાવવાનું રમકડું, ચૂસણી -જુ વિં પાવણુ, ધાવણુ પર રહેવું (૨) તે ઉંમરનું (૩) નં ધાવણુ બાળક

ધાવન નં [સં] ધાવું-ઢોલવું તે ધાવરી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ-ઐાધિ

ધાવરું નં [સરં મ ધાવૈ, સં ધાવું=ઢોલવું ઉપરથી?] એક દર્દી (જેમાં હાથ, મોં, આંખો ઉપર સોનો આવે છે) (૨) બચને વખતે વાગતું રસાયણ [-છીજણું=ધાવરું મટકવા છીજણી નાખવી -ધાવું=ધાવરું વાગવું, થવું] [સ્ત્રી કે માતાનું દૂધ પીવું]

ધાવણું સંકિં [સં ધે, પ્રા ધય] (અચ્ચાએ) ધાવિત વિં [સં] ઢોલું, નહેલું

ધાવું અંકિં [સં ધાવું, પ્રા ધા] ઢોલવું, મહં ઢોલવું (૨) એકદમ રોગ વ્યાપવો (શંખાંમાં ઉદાં ધનુર્વા, શીખસ) (૩) [સં, ધ્યે, પ્રા ધા] + જુઓ ધાવું

ધાવું વિં + સરણુ, બરોબર

ધાશ(-સ)કો પું [દિ ધમક્ક] ધાસકો, કાળ ધાસ્તી સ્ત્રીં [સરં મ. ધાસ્તી-ત્તી, અ દક્ષણ પરથી?] ઠર, ઠહોરાત [-આપવી, દેવી, દેખાડવી, બતાવવી=કરાવવું, બિવડાવવું. -પહવી, લાગવી=કરવું (૨) ચિંતા થવી -રૌખવી=બીવું, કરવું] ૦ભયું વિં ધાસ્તીવાળું

ધાખ, ઠકી (૦) સ્ત્રીં [ધાખવું પરથી] ઝખના, આપુરવા ૦ના સ્ત્રીં ઝખના (૨) ધ્યાન, કાળજી ૦વું સંકિં જુઓ ઝખવું (૨) નિહાળીને જોવું -ખો પું કાળજી, ચિંતા (૨) વહેમ, શંકા

ધાગણું (૦) નં [જુઓ ધોગણું] કમાડે જરેલું આડુ પારિયું, બૂહો

ધાગો (૦) પું [જુઓ ધાગો] છાંટો, નાનો લોટો (૨) રેસો, સહેજ અંશ

ધાંધલ(-ળ) (૦) સ્ત્રીં, નં [જુઓ ધધ] ગરબડ, ધમાલ, તોફાન [-અચ્ચાવણું, -કરણું] ૦ખેર, -સિ(-ળિ)ણું વિં ધાંધલ કરનાર

ધાંસ (૦) સ્ત્રીં [રવં] (કા) સ્પષ્ટી ખાસી, ઠાસો
 ધિક્ અં [સં.] ધિકારવાચક ઉદ્ધાર; કટ
 ધિકધિકાવું સંકિં ખૂબ ધિકાવવું
 ધિકાવું સંકિં [‘ધીકવું’ પ્રેરક, સરં વિં.
 વિકાના] ખૂબ ગરમ કરવું (૨) ભેરથી સળગાવવું
 ધિકાર પું [સં.] ક્રિટકાર ૦ક વિં ધિકારનાર
 ૦પાત્ર વિં ધિકારને લાયક ૦વું સંકિં
 ધિકાર કરવો
 ધિલોભે પું અદેખો માણસ (૨) ઠગ
 ધિલોવું અંકિં ગાયને ગર્ભ રહેવો
 ધિખાવું સંકિં, ધિખાવું અંકિં ‘ધીખવું’
 પ્રેરક ને કર્મણિ [કર્મણિ ને પ્રેરક
 ધિરાવું અંકિં, -વવું સંકિં ‘ધીરવું’
 ધિનકટ, ધિન્નાં અં [રવં] (તખલાનો)
 ધિંગડમલ (-દશ) પું [ધિંચુ + મલ] ભેરાવર
 ને ખડતલ માણસ
 ધિંગાઈ સ્ત્રીં [‘ધિંચુ’ ઉપરથી] ધિંગાપણ (૨)
 ધિગાણુ -ણું નં [‘વિચુ’ ઉપરથી] તોફાન;
 ભેરામા મચેલી લડાઈ [-મચાવવું.]
 -મસ્તી સ્ત્રીં [સરં મ] મસ્તી, તોફાન
 ધિંચું વિં [સરં મ. ધિંગ, હિં. ધિંગા] ભડું,
 મજબૂત, લક, ધીચુ
 ધી સ્ત્રીં [સં દુહિતા, પ્રા. ધી (૦મા), હિં ધિય,
 -યા] (ક) હોકરી, હીકરી [બુદ્ધિમાન
 ધી સ્ત્રીં [સં] બુદ્ધિ ૦મંત, ૦માન વિં
 ધીકડી સ્ત્રીં, -ડું નં [‘ધીકવું’ ઉપરથી]
 સહેજ ગરમી, ઝીણો તાવ
 ધીકવું વિં [‘ધીકવું’ વં કૂં] વગધગવું (૨)
 [લા] ભેરાભેર ચાલવું, આગ્રાહ [ધીકતી
 સગડી = (લા) અતિશય ચિંતાની ખાખત]
 ધીકધીકવું વિં [‘ધીકવું’ ઉપરથી] વગધગવું;
 ખૂબ ગરમ
 ધીકવું અંકિં [સં. ધિક્; સરં હિં ધિકના]
 ધમધમવું, ખૂબ તપવું કે બળવું [ધીકતો
 ધધો = સારી પેટ ચાલતો - આપાદ ધધો]
 ધીજ સ્ત્રીં [સં. ધેય, પ્રા. ધિજ્જ પરથી ?]
 આકરી પરીક્ષા, દિવ્ય
 ધીટ વિં [સં. ધૂટ, પ્રા. ધિટ્ટ] સહનશીલ (૨)
 નીકર ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણું નં

ધીબ અં [રવં] (૨) સ્ત્રીં ધીબવું તે ૦કારો
 પું ધીબ એવા અવાજ ૦કો પું મુકો;
 ગડહો ૦વું સંકિં ધીબ ધીબ મારવું.
 -ખા (-ખો) ધીબ અં [રવં]
 ધીમ (-વ) ૨ પું [સં પ્રા. ધીવર] ઢીમર, માછી
 ધીમંત [પ્રા], ધીમાન [સં] વિં બુચો ‘ધી’ માં
 ધીમારા સ્ત્રીં [બુચો ધીસુ] ધીમાપણુ
 ધીમું વિં [સરં હિં ધીમા, મ ધિમા (-મ્મા),
 સં. ધીમત્ - પ્રા. ધીમ પરથી ? કે સં. સ્તિમિત -
 પ્રા ધિમિજ ?] હળવ, મંદ, ધીરું (કિયાની ગતિ,
 વેગ, અવાજ વગેરેમાં) (૨) ઉચ નહિ એવું, શાત
 (જેમ કે, ગરમી, સ્વભાવ) (૩) ઠંડું (સ્ફૂર્તિ,
 ચપળતા, ભેરા વગેરેમાં) [-પરવું = હળવું
 કે મંદ થવું - પાડવું = હળવું કરવું (૨) શાત
 કરવું]
 ધીમે, ધી અં ધીરે, આસ્તે, હળવે [ધીમે
 રહીને = ધીમેથી, ધીરથી (૨) યુક્તિભેર (૩)
 ચૂપચાપ, ખબર ન પડે એ રીતે]
 ધીર વિં [સં] ધૈર્યવાન, અહગ, નિશ્ચયી (૨)
 ગ બીર; ઠેરેલ (૩) સ્ત્રીં [સં ધૈર્ય, પ્રા. ધીર] ધીરજ
 (૪) ભેરાસો, પતીલ ૦ગંડું વિં હરપોક (૨)
 ઠકાણા વિનાવું; ચચળ ૦ગંબીર વિં શાત
 ‘અને નિશ્ચયી ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણું નં
 ધીરજ સ્ત્રીં [સં. ધૈર્ય, પ્રા. ધિરિજ, ધિજ્જ] આકળું
 કે ઉતાવળું ન થવાનો ભાવ (૨) ધૈર્ય; હિ મત
 [-ધરવી, પકરવી, રાખવી]. ૦વાન વિં
 ધીરજવાળું [-પણું નં
 ધીરતા સ્ત્રીં [સં] ધીર હોવું તે, ધીરજ
 ધીર-પ્રશાંત વિં [સં] ધીર અને પ્રશાંત (૨) પું
 નાયકનો એક પ્રકાર [નાયકનો એક પ્રકાર
 ધીરલલિત વિં [સં] ધીર અને લલિત (૨) પું
 ધીરધાર સ્ત્રીં [ધીરવું + ધારવું (સરં હિં. ધારના
 = દેવું કરવું) બ્યાજે નાણા આપવાં તે, લેવડદેવડ
 ધીરપ સ્ત્રીં [ધીરવું પરથી] વેપારમાં શાખ (૨)
 [ધીર પરથી ?] ધીરજ
 ધીરવું સંકિં [પ્રા ધીર = ધીરજ ધરવી (૨)
 હિલાસો દેવો પરથી ?] ભેરાસો રાખવો (૨)
 ભરોસે સોપવું (૩) [સં ધૃ પરથી ?] ઉછીતું કે
 બ્યાજે આપવું

ધીરા વિં સ્ત્રી[સં.] 'ધીર'નું સ્ત્રીલિંગ (૨) સ્ત્રી
નાયિકાનો એક પ્રકાર ધીરા સ્ત્રી
[+ઝઘીરા] ધીરામાં ધીરા અને ધીરામાં અધીરા
રવભાવની નાયિકા
ધીરું વિં [સં ધીર ઉપરથી] ધીરુ (૨) ધીર
-રે(ંથી, ધીરે) અં ધીમે ધીમે કે
ધીરતાથી [ધીરે રહીને=જુઓ ધીમે રહીને]
-રેરા સ્ત્રી ધીરાપણુ
ધીરો પું [‘ધીર’ ઉપરથી ?] દેહા, ચાલસો
ધીરોદાત્ત વિં [સં] ધીર અને ઉદાત્ત (૨)
પું એક પ્રકારનો નાયક
ધીરોદાત્ત વિં [સં] ધીર અને ઉદાત્ત (૨) પું
એક પ્રકારનો નાયક
ધીવર પું [સં.] ધીમર, ધીમર
ધીરા પું [સં] વિદ્વાન, બારે બુદ્ધિમાન (૨)
[સં ઝઘીરા] (૫) રામ, અધિપતિ
ધિગામ્યુ નં જુઓ ધિગામ્યુ -મરુતી સ્ત્રી
ધિગામરતી [ધિગર્ધ
ધીંચું વિં જુઓ ધિચુ -માઈ સ્ત્રી જુઓ
ધુક્ક નં [રવં] નરધુ
ધુભરી સ્ત્રી, -રો પું [ધૂળુ પરથી] કપારો,
ધુભરી [ભાવે ને પ્રેરક
ધુભણુ અંકિં, -વણુ સંકિં 'ધૂળુ'નું
ધુકકાવણુ સંકિં [સરં મ ધુલકાવિળે,
રવં] ધુતકારણુ, ધુરુકારણુ(૨) ઠપકો આપવો
ધુણાણુ અંકિં, -વણુ સંકિં 'ધૂળુ'નું
ભાવ ને પ્રેરક
ધુત વિં [સં] ધુરુકારણુ, ધરુકારણુ (૨) અં
તિરકારવાચક ઉદ્ગાર ઠકારણુ સંકિં
ધુરુકારણુ, તિરકારણુ
ધુતાઈ સ્ત્રી [સં ધૂર્વ, પ્રા ધુત્ત ઉપરથી] ઠગાઈ,
ધૂર્તા -રણુ સ્ત્રી ઠગારી સ્ત્રી -રેપાટણુ
વિં ઠગનું બરેણુ (૨) નં ઠગનું ગામ -રી
સ્ત્રી ધુતારણુ -રે વિં [પ્રા ધુતાર=ઠગરું]
ઠગા -રો પું ઠગ
ધુતાણુ અંકિં, -વણુ સંકિં 'ધૂળુ'નું
કમલિ ને પ્રેરક
ધુન સ્ત્રી [સં] ગાનધારા, સરનો ગુભરવ, ધૂન
ધુનિ સ્ત્રી [મ] નદી (૨) જુઓ ધુન

ધુપેલ નં [સં ધૂપ+તેલ પરથી] માયામાં
નાખવાનું એક ભતનું તેલ [-ગાળણુ = ધૂપેલ
બનાવવું -ધસણુ, ધાલણુ, નાખણુ = માથે
કે વાળમાં ધુપેલ લગાવવું] -લિયુ વિં
ધુપેલ જેવુ (૨) નં ધુપેલ રાખવાનું ચલાણુ
-લિયા, -લી પું ધુપેલ વેચનાર
ધુમાડી સ્ત્રી [સં ધૂમ, પ્રા ધુમ્મ] ધૂણી.
[-ધાસની = (બાવાએ) પકાવ નાખવો
-ધાસીને બેસણુ = આગ્રહપૂર્વક માગણુ
-દેવી = ધૂણી શ્વાસમાં ભય તેમ કરવું.
-ના બાચકા = મિથ્યા પ્રયત્ન, કાર્ક -લેવી
= ધૂણી શ્વાસમાં લેવી] ઠસ રુકાર = ગાઠ
મિતતા -રિયું નં ધુમાડી નીકળવા કરેલો
માર્ગ (૨) વિં ધુમાડો જેમાંથી નીકળે એવું
(ધાસતેલ) -રો પું ધુમાડી, ધૂણી [-કરેવો
= ધુમાડી પાથ એમ કરણુ (૨) વેઠરી નાખણુ,
ઉડાવી દેવું -કાઠી નાખવો = સખત માર
મારવો, ધમકાવવું ધુમાડાના બાચકા
બરવા = શેગટ કાર્ક મારવા]
ધુમાર પું સગીતનો એક તાલ -ધમાર
ધુમાડી પું [સરં મ. હિં ધમાલ] સગીતનો
એક તાલ
ધુમાણુ અંકિં [સં ધૂમ ઉપરથી] બળતાં
ધુમાડો ધવો(૨) ધૂધવાવું ધુમાવણું (પ્રેરક)
ધુમામ પું [મ ધૂમ ઉપરથી] ધુમાડાનો
ભાગેલો કચરો (ભીત વગેરે પર)
ધુમાણુ વિં [વૂમ પરથી] ધુમાડીવાળુ
ધુમ્મમ નં [દિ વૂમમહિતી, ધૂમસિદ્ધા] ધૂમસ.
-મિયુ વિ ધુમ્મસવાળુ
ધુર નં [સં] ધૂસર(૨) આગલો ભાગ -ર ધર
વિં બોલો વહેનાર (૨) શેષ (૩) પું બોલો
વહેનાર પશુ(૪) અગ્રેસર -રો સ્ત્રી ધૂસરી
-રોણુ પું [સં] મહારવની જવાબદારી
ઉઠાવનાર (૨) અગ્રેસર -ચિં વિં (૨) પું
[સં] જુઓ ધુરધર -ચિં પદ નં અગ્રસ્થાન
ધુસળમુસળ નં [ધુસળ + મુરાળ] વરને
પોખતાં વપરાતી વસ્તુઓ
ધુસકો પું [રવં] ધુસકો, બેકડો
ધુસમુસ અંકિં [જુઓ ધસમસ] ઠોઠાઠ કરનાં

ધુળાડો પુઠું [ધૂળ પરથી, સરં અપ. ધૂલિઢિમા]
જુઓ ધૂળકાટ

ધુળેટી સ્ત્રીં [દિ. ધૂલિઢિલી, સરં હિં. ધુલેલી, મ ધુલવલી] હોળી પછીનો દિવસ

ધુંડું નં ઝરડા ઝાખરાતું જાણું

ધુખો પુઠું [રવં] ગડકો, મુકકો

ધૂખળ વિઠું [સં ધૂસર] ધૂળથી ઝાણુ થયેલું
(૨) નં ધૂળકાટ

ધૂખળું નં [‘ધૂખળ’ ઉપરથી] હુમલો, ધસારો

ધૂજ સ્ત્રીં [ધૂજવ પરથી] ધૂજ, કંપારી
[—ચડવી, —વછૂટવી = ટાઢ ચડવી, પરપરવું]

ઠણું અં કિં [સં ધૂ—ધૂયતે પરથી]
કાંપવું, ધૂજવું

ધૂડ સ્ત્રીં (કા) ધૂળ —રિયું, —ડી વિં (કા)

ધૂળવાણું (૨) પાટી પર ધૂળ નાખી કામ લેવાતું
તે જમાનાની (શાળા) [આવીને હાલતું

ધૂણુવું અંકિં [પ્રા ધુળ(સં ધૂ)] આવેશમા

ધૂણી સ્ત્રીં [સરં મ ધુળી, હિં ધૂની] ધુમાડી
(૨) જોગીયાવાઓની આગળનો અખડ

અભિ [—આપવી = કોઈ ખાસ વસ્તુની

ધૂણી કરી તે લાગે તેમ કરવું —જગાવવી =

બાવાએ પોતાને માટે ધૂણી તાપવાનું કરવું

—તાપવી = ધૂણી પાસે બેસીને તપ વધવું

—લાગવી = આખે કે ખાવાપીવાની ચીજમા

ધૂણી જઈને અસર કરવી]

ધૂતવું સં કિં [પ્રા. ધુત (સં. ધૂતય)] ઠગવું

ધૂતી સ્ત્રીં [સરં હિં] એક પક્ષી

ધૂતો પુઠું [પ્રા. ધુત, સં ધૂત] + ધૂત

ધૂધૂ અં [રવં] (૨) નં નગાર

ધૂન સ્ત્રીં [સં] લહે, લત (૨) તરંગ, લહેર

[—આવવી, —ચડવી, —લાગવી, —માં

આવવું કે હોવું] (૩) [સં. ધ્વનિ, સરં

હિં ધુનિ] સરનો યુભરવ (૪) ભજનની તાન

તરીકે વપરાતી પદ્યક્રિ [—લગાવવી =

એકસરખો ધૂનનો અવાજ કાઢવો] —નિ

સ્ત્રીં [સં] જુઓ ધૂન ૧, ૨, ૩

ધૂની વિં [‘ધૂન’ ઉપરથી] ધૂનવાણું (૨) તરંગી

ધૂપ પું [સં] સુમંધી દ્રવ્ય. [—આપવો—દેવો

= ધૂપની ધૂણી આપવી] (૨) પું, સ્ત્રીં

[હિં] તડકો ઠંઠરી સ્ત્રીં તડકાની છત્રી

ઠડું નં ધુપેલ ઠંઠાન નં, ઠંઠાની સ્ત્રીં,

ઠધારણું નં ધૂપ કરવાનું પાત્ર—ધૂપિયું ઠણું

સંકિં ધૂપ કરવો (૨) ધૂપ દેવો, ઠસળી

સ્ત્રીં અગરબત્તી —પિયું નં ધૂપદાન

ધૂપછાંવ સ્ત્રીં [સરં હિં] તડકો છાયો (૨)

દશાના વારાદેશ (૩) એક રમત (૪) એક

પ્રકારનું રંગીન કપડું

ધૂખ અં [રવં] ધખ

ધૂમ વિં (૨) અં [રવં] પુકળ, સખત (૨)

આવેશભેર (૩) સ્ત્રીં રોાર, ધમાલ. [—મચા-

વવી] ધમામ સ્ત્રીં ધામધૂમ

ધૂમ પું [સં] ધુમાડો. ઠકેતું પું પૂહડિયો

તારો ઠમાઈ પું સાધનાનો ચક્ષ્યાગાદિનો

માર્ગ (૨) ધુમાડિયું

ધૂમર(—સ) સ્ત્રીં, નં [દે. ધૂમરી] જુઓ ધૂમ્મસ

ધૂમ્ પું [સં] ધુમાડો (૨) વિં ધુમાડાવાણું (૩)

ધુમાડાના રગતું ઠપાન નં ધુમાડો ખેચવો

તે (૨) બીડી પીવી તે ઠલોચન વિં લાલ

આખવાણું (૨) નં કબૂતર

ધૂમ્ ટિ પું [સં] (સં) શંકરે

ધૂત વિં [સં] લૂચ્યું (૨) કાબેલ (૩) પું ઠગ ઠતા

સ્ત્રીં, ઠપણું નં, ઠવિધા સ્ત્રીં, —તર્ધ સ્ત્રીં

ધૂલિ(—ટી) સ્ત્રીં [સં] ધૂળ

ધૂસર વિં [સં] ધૂળના રગતું

ધૂળ (ળ) સ્ત્રીં [સં ધૂલિ] મરોડીનો ઝીણો

ભૂકો, જેહુ (૨) રસ્તાની રજ (૩) લા [નકાસુ—

માલ વગરનું કે તુચ્છ તે [—હિડાડવી (—ની

સામે) = નાહક નિંદા કરવી (૨) [—ની]

જરા ઠપકારવું; ધમકાવવું —હિડવી

(અમુક રથો) = ઉત્તજ થઈ જવું —હિડી

જવી = ખેડિકરાઈ દૂર થવી (૨) ખરાબખરત

થવું —કરવું = ખરાબ કરી નાખવું, નકાસુ

કરી દેવું (—ની ધૂળ) કાઢી નાખવી,

ખંખેરી નાખવી = ખૂબ ધમકાવવું (૨)

[માયાની] માથેથી જોખમ ઉતારી નાખવું (૩)

[પગની] જવા આવવાનો સંબંધ કાઢી નાખવો

—ખાવી = જખ મારવી (૨) પરતણું (૩)

અવાવર રહેવું —ગજાની વાત = માલ વિનાની

-નજવી વાત -ધાણવી = ઝાંખપ લગાડવી,
વણસાડવું -ચાટવું કરવું = હરાવી હેઠે
પાડવું. -જલું = ધૂળમાં જવું -અર્થ જલુ
ધૂળથી ભૂંડું = છેક જ માનભગ -નાખવી
(પાટી ઉપર) = બણવું (૨) [ભાણમાં .]
ખાણ ખરાબ કરવું, તૈયાર થયેલું કામ
બગાડવું (૩) [ધોળામાં] ધકપણને લાંછન
લગાડવું (૪) [નામ પર] ઝાંખપ લગાડવી.
-નાખી = બળવું. ખૂઈ ! ધૂળની કિ મતે,
ધૂળને પાડે = નજવી કિ મતે. -પટી
કરવી = ધમકાવવું, ઉતારી પાડવું -પડવી
(જવતરમાં, ધોળામાં) = ધિકાર હોવા, અર્થ
જવું -પર ઢેકાં = ઉપર ઉપરની ટાપટીપ
-કાંકવી = ટેક ખેલિકે જતો કરવો (૨) પસ્તાવો
કેખાલો (૩) હારી જવું (-કાંકવું કરવું, કાંકતા
જવું, કાંકતા થઈ જવું) -કોકે છે ! = (બધા)
જામ મારે છે ! શું કરવાના છે ? -ફેરવવી
= જુઓ ધૂળ વાળવી -એણું કરવું =
જમીનદોસ્ત કરવું, તોડીફોડી ધૂળમાં રગડોળવું,
પરાસ્ત કરી ધૂળ ચાટવું કરવું -માં જલુ =
અર્થ જવું. -માં મળી જલું = જડમૂળથી
ઊખડી જવું, નાસ પામવું, મરી જવું. -માં
મેળવવું = જુઓ ધૂળ કરવું. -વાળવી =
અર્થ કરવું (૨) બગાડવું (૩) ઘાટવું, ધૂળ વડે
હાંકવું (૪) ઉપેક્ષા કરવી] ઠક-(કો)ટ પુ.
વટોળિયો, ધૂળતું ઊંચે ઊંડવું તે બધા (ચ),
બધાસ નં, બધાસો પુ. [ઈ] માલ
વગરની વસ્તુ કે વાત. બધાણી સીં બરાખી,
બરબાદી [-થઈ જવું = છેક બરબાદ -રેકેરે
-થઈ જવું. ધૂળધાણી ને વા પાણી = છેક
બરબાદ] બધોણું વિં બૂળે જવાયેલું (૨)
ધૂળ ધોનાર બધોયો પુ. સોનાચાંદીની
રજ શોખવા ધૂળ ધોનાર. બ-(ળી)પડવો પુ.
ધુભેડી, હોળી પછીનો દિવસ ૦રાખ સીં
ધૂળધમા, નકાસુ કાઈ -ળી નિશાળ, સાળા
સીં વૂડી નિશાળ

ધૂઆપૂઆ અં [ધૂઆ (સં ધૂમ, પ્રા ધૂમ,
હિં ધૂંઝાં) + પૂઆ (દિર્ઘાવ)] આવેશ કે
ગુસ્સાથી બેચાકણ, ધૂવાપૂવાં (-થવું)

ધૂખાળવું સંકિં [ધૂ (ધૂમ-ખૂમ ? કે પ્રા
ધૂવ = વેણ ?) + ખાળવું (પખાળવું - પ્રજ્ઞા સં)]
ખૂમ ધોલું ધૂખાળાવવું (મેરક)
ધૂખાળાવું (કર્મણ)

ધૂધ સીં [સરં મ ધુદ, હિં ધુંધ, દે. ઉધુવલિય
(ધૂધણ થયેલું)] ઝાખ. ૦કાર પુ. ૧૦ [સરં
મ ધુદકાર, હિં ધુંધકાર] વટોળિયાથી થયેલું
અધાર

ધૂધવાટ પુ. [જુઓ ધૂધ] ધુમાલું તે (૨) [લા.]
રખાઈ રહેસો કેાધ

ધૂધવાણ અંકિં [જુઓ ધૂધ] ધુમાલ, ગોટાલ
(૨) [લા] મનમાં ગુસ્સે થવું -અકળાવ
ધૂધવાણવું (મેરક)

ધૂધણ અંકિં [જુઓ ધૂધ] (પ.) ધૂધવાલું
ધૂધણકું નં [જુઓ ધૂધ] ઝાંખુ અજવાણ
ધૂધણલું વિં [જુઓ ધૂધ] ધૂમસવાણ, ઝાખુ
(૨) નં સવારસાંજનો ઝાખો પ્રકાશ

ધૂધણાણું અંકિં [જુઓ ધૂધ, સરં હિં
ધુંધલાના] (ધુમાડાથી) ઝાખુ પડવું, અધરાણ
ધૂધણું વિં (૨) નં [સરં હિં ધુંધલા] જુઓ
ધૂધણું

ધૂધી વિં ['ધૂધ' ઉપરથી ?] લીન, ગરક
ધૂવાડો પુ. [સરં હિં ધૂંઝાં, પ્રા. ધૂવ] ધુમાડો
ધૂવાપૂવાં અં જુઓ ધૂઆપૂઆ
ધૂવો પુ. જુઓ ધૂવાડો, ધુમાડો
ધૂશ(-સ) પુ. તકો (૨) સીં [રવં] રમઝટ
ધૂસરી સીં, -રં નં, -ળ નં ઝૂસરી, ધુરા
ધૂસો પુ. [સરં હિં ધૂસા, ધૂમા. સં દિશાટ]
ભડો કામળો

ધૂત વિં [સં] ધારણ કરેલું (૨) ઝાલી રાખેલું
૦રાપટ પુ. (સ) કોરવોના બાપ -તિ સીં
રિયરતા (૨) ધૈર્ય

ધૂટ વિં [સં] હિં મતવાન (૨) બેશરમ, ઉદ્ધત
૦તા સીં હિં મત (૨) બેશરમી, ઉદ્ધતાઈ
૦ધુમ્ન પુ. (સ) દ્રોપદીનો ભાઈ

ધેડી સીં [સરં મ, જુઓ ધી] કન્યા
ધેણ(-ન) સીં [પ્રા ધેણ = નવી વિયાયેડી કે
સવત્સા ગાય (સં વે ઉપરથી)] પહેડી વાર
મર્જવતી થયેડી સીં

[સરં જોખો] જોખો, અન્નલિ (૩) જોખાના
આકારનું આદીનું પાત્ર

ધોમ પુ. સૂર્ય (૨) સખત તડકા (૩) કોષ.
[-ધખચો = સખત તાપ પડવો (૨) અતિશય
ગ્રસ્ત થવું]

ધોમરા નં એક પક્ષી

ધોમલો પુ. [ધોવું ઉપરથી] અડદનો લાકુ
[-આપવો, -કાઢવો, -ધોવો = માર
મારવો (૨) ધમકાવવું] -લાપાક પુ. માર
[-આપવો = સખત માર મારવો]

ધોયેલું લિ. 'ધોવું'નું ફૂલ [-મોલી = સર્ગ
વહાલાં વિનાનું એકલું માણસ (૨) ઉપર ઉપરનો
ભપ્કો બતાવનાર માણસ]

ધોરણુ નં [સં] વણ (૨) શાળાનો વર્ગ, મેણી
(૩) પ્રમાણ, ખડો (૪) વહીવટ, પદ્ધતિ

ધોરિંધર લિ. + ધુરધર

ધોરિયો પું. [સં] ધુર્ય, પ્રા ધોરિય] બે બળદની
વચ્ચે રહેતું ગાડાનું લાકડું; ઊંધ (૨) બળદ

(૩) [સં] ધૂઈ પાણીની નીક, ઢાળિયો (૪) ધોરો
ધોરી લિ. [પ્રા ધોરિય, સં ધુર્ય] ઝુપ્પ, સરિયામ, મોઢું (૨) પું. ધોરી બળદ

(૩) દીકરો ઠોડો પું. મોટો-ધોરી બળદ

ધોરો પું. [સં] ધૂઈ અગાસીની પાળ, ઓટલાનો
તડિયો (૨) જાડની ચોતરફ કરાતો માટીનો

ઓટલો (૩) જેતરની પાળ (૪) [સં] ધુર્ય
ભાયડો, મરદ માણસ [-પાઠવો = વણાટમાં

બે તાર સાથે નાખવા]

ધોલ (ધો) સી. [સરં હિં ધૌલ] તમાચો
[-ખાવી, -પડવી = તમાચો વાગવો (૨)

શીખવાનું મળવું] ંધકો પું. ધોલ અને
ધકો ંધાપટ સી. જુઓ ચોલયાપટ

[-કરવી = સહેજ સાજા મારવું] -લાટણ
સં. કિં. ધોલે ધોલે મારવું

ધોલા (-વા) ઈ. સી. [હિં] જુઓ ધોવાઈ
ધોવણ (-ર) મણુ નં. [ધોવું ઉપરથી] ધોવાઈ (૨)

ધોવાઈ વધેલું પાણી, નિગાળ -ળી સી. ધોવાઈ
ધોવણ (-ર) વણુ સં. કિં. 'ધોવું' પ્રેરક

ધોવણુ નં. [સં] ધાવન, પ્રા] ધો, ધોણ (૨)
ધોવામણ (૩) ધોવાની ક્રિયા

ધોવાઈ સી. [ધોવું ઉપરથી] ધોવાનું મહેનતાણું
ધોવાણું અં. કિં. 'ધોવું'નું કર્મલિ (૨) [સરીર]

ધસાણું, ક્ષીણ ધવું [ધોવાઈ જવું તે
ધોવાણુ નં. [ધોવું ઉપરથી] (પાણીથી માટીનું)

ધોણુ સં. કિં. [સં] ધાવ, પ્રા ધોલ, -વ] પાણીથી
સાફ કરવું [ધોઈ કાઢવું, નાખવું = સખત

માર મારવો (૨) પાણી ફેરવવું અર્થ જ્ઞપ
એમ કરવું (૩) [વલિને] મનમાંથી દૂર કરવું

(૪) નિહવું, માન થટાડવું. ધોઈ પીણુ =
નકાસુ રાખી મૂકવું (૨) ન લેખવવું, ધ્યાન

ન આપવું ધોઈ વાળણુ = માંહોમાંહો માંડી
વાળવું, પતાવવું (૨) પાણી ફેરવવું, અર્થ જ્ઞપ

એમ કરવું ધોવાઈ જવું = અર્થ જ્ઞપ (૨)
લોહી વિનાના ધવું, તવાઈ જવું]

ધોસો પું. જુઓ ધૂસો

ધોળ (ધો) પું. નં. [સં] ધવલ] ગીતનો એક
પ્રકાર ંધ ગળા નં. ંધવં ધોળ અને મગળ,

લગ વખતનાં ગીતો

ધોળક (ધો) નં. [ધોળવું ઉપરથી] ધોળવું તે
(૨) [સં. પ્ર. ં. માં] (કટાક્ષમા) સફળતા,

બહાદુરી. [-કરીને આવવું = કાંઈ કામ
પાર પાડ્યા વિના પાછું આવવું -ધોળણું =

સફળતા મેળવવી, કાયદો કરવો (૨) [કટાક્ષમા]
નિંદણ જવું, કશું પાર ન પાડવું]

ધોળણુ (ધો) સં. કિં. [ધોળું ઉપરથી] ચૂનો
લગાડવો (૨) નં. જડી બીજા [ધોળી આવણું

= કામ પાર પાડવું, કાયદો કરીને આવવું
(૨) [કટાક્ષમા] કાર્યસિદ્ધિ ન થવી ધોળણું

ને ઊધવડવું = કાંઈ સાકા કામ ન થવું]
ધોળાઈ સી. ધોળવાનું મહેનતાણું

ધોળિયા ઘઉં પું. ંધવં ધઉની એક જાત
ધોળુ (ધો) લિ. [સં] ધવલ] સફેદ, ઊંજળ.

[ધોળા ઉપર કાળું કરવું = લખવું (૨)
કાંઈને કલક લગાડવું ધોળામાં ધૂળ

પડવી = ધરડેપડવણ કાંઈને બહો લાગવો
ધોળુ પૂળી જેવું = સાવ ફીકું, લોહી

વિનાનું. ધોળી દહાડે = દિવસને વખતે;
બેઝોક] -ળાશ સી. ધોળાપણુ -ળા

નં. ંધવં પળિયાં. -ળિયો લિ. પું. ધોળો

(બળદ, ફૂતરો વગેરે) (૨) પુ. નિર્ધન માણસ.
 ૦ધખ વિ. સાવ સરેલ. ૦કક (-મ) વિ.
 એકદમ ધોળુ. ૦ખખ વિ. (+સં. વક)
 બગલાની પાંખ એવું ધોળું. ધોળો હાથી
 પુ. (લા) અતિશય ખર્ચ કરવું પડે તેવું
 પ્રાણી કે વસ્તુ. [-ખ'ધાવવો = બેહારથી
 આપ્યું કહેવાય પણ ખરી રીતે ખર્ચ કરી
 પાંચમાલ થાય એવું સોપવું.]
 ધોળોશરી (ધો) સ્ત્રી. ૩તી દેવી
 ધોંસ (ધોં) સ્ત્રી. ૦ ધસારો [-પડવી]
 ધોંસરી (ધોં) સ્ત્રી. -રું નં ધૂસરી
 ધોંસાં (ધોં) નં ૦૦૦૦ (કા) ગપા
 ધોત વિ. [સં] ધોયેલું (૨) સ્વચ્છ, શુદ્ધ
 ધોતિ (-તી) સ્ત્રી. [સં] હાથોગની એક ક્રિયા
 કે તે કરવાની કપડાની પટ્ટી
 ધોતી નં [સં] ધૂતતા [ધરનાર
 ધ્યાત વિ. [સં] ધ્યાન ધરાયેલું -તા પુ. ધ્યાન
 ધ્યાન નં [સં] ચિંતન (૨) લક્ષ, એકાગ્રતા
 (૩) યોગનાં આઠ અંગોમાંનું એક [-આપવું
 = લક્ષ આપવું. -કરવું = એકચિત્ત થઈને
 ચિંતવવું. -ખે મવું = લક્ષ દેવવું; લક્ષમાં
 આણવું. -જવું = લક્ષ જવું, નજર પડવી
 -દેવું = લક્ષ આપવું. -દોરવું = લક્ષ ખેચવું.
 -ધરવું = જુઓ ધ્યાન કરવું -પર લેવું =
 ધ્યાન દેવું; ધ્યાનમાં લેવું. -પહોંચવું = લક્ષમાં
 આવવું; મનમાં ઊતરવું. -બહાર જવું =
 લક્ષમાં ન આવવું -રહેવું. -રાખવું = લક્ષ
 રાખવું. ધ્યાનમાં આવવું = સમભવ (૨)
 ગમવું, પસંદ પડવું ધ્યાનમાં રાખવું =
 યાદ રાખવું, લક્ષમાં રાખવું. ધ્યાનમાં લેવું
 = લક્ષ પર લેવું, યાદ આપવી] ૦ખહેરું વિ.
 ધ્યાનની એકાગ્રતાને લીધે બહેરું ૦મ ત્ર પું.
 ધ્યાનનો મત્ર, 'મોટો' ૦માર્ગ પું જેમાં
 ધ્યાન મુખ્ય સાધન છે એવા સાધનાનો માર્ગ.
 ૦યોગ પું ધ્યાન જેનું મુખ્ય અંગ છે તે
 યોગ ૦રુચ વિ. ધ્યાનમાં બેઠેલું -નાનંદ
 પું [+આનંદ] ધ્યાનનો આનંદ -નાસન
 નં [+આસન] ધ્યાન માટે અનુકૂળ આસન.
 -તી વિ. ચિંતનશીલ (૨) ધ્યાન ધરનાર

ધ્યાણું સંકિં [સં. ધ્યૈ] ચિંતવવું; ધ્યાન કરવું
 ધ્યેય વિ. [સં] ધ્યાન કરવા યોગ્ય; ચિંતનીય
 (૨) નં આદર્શ; લક્ષ્ય, નેમ. ૦વાદ પું.
 ધ્યેય -આદર્શ પરથી, નહિ કે અવલોકન પરથી,
 કર્મ ધર્મ વિચારનારો વાદ, 'આઈડિએલિઝમ.'
 ૦વાદી વિ. (૨) પું ધ્યેયવાદમાં માનનાર
 ધ્યાણું નં [જુઓ ધોગણું] બૂહો, ધાગણું
 ધ્યાણું સંકિં અધરકણું
 ધ્રાણ (-મ) કો. પું [જુઓ ધાસકો] કાળ
 ધ્રાંગો (૦) પું [જુઓ ધાંગો] છાંટો, ટીપું
 (૨) [સરં દે. ધરગ = કપાસ, રિં ધાગા]
 ધાંગો; તાતણો
 ધાંક (૦) નં એક ભતવું ધાસ
 ધાંશ (૦) સ્ત્રી. ઉધરસ, ધાસ (કા.)
 ધુભટ પું, -રી સ્ત્રી. [જુઓ ધૂજી] કંપારી;
 ધુભરી. -રો પું ધુભરો -વણું સંકિં,
 -વું અંકિં ધૂજીવું નું પ્રેરક ને ભાવે
 ધુ (૦૧) પદ પું ગાયનનો એક પ્રકાર (૨)
 પદની પ્રથમ કડી; દેક (૩) એક ભતવો તાલ.
 -દિયો પું ધુપદ ગાનારો
 ધુવ વિ. [સં] તિથર, નિશ્ચય (૨) નિશ્ચિત (૩)
 પું પૃથ્વી જે કલ્પિત આસ પર ફરે છે તે
 ઉત્તર અને દક્ષિણ તરફના બે છેડામાંના
 પ્રચેક (૪) તે છેડાના રથાન પાસેનો તારો
 (૫) [સં] ઉત્તાનપાદનો પુત્ર-પ્રખ્યાત વિશ્વ-
 ભક્ત ૦કા સ્ત્રી. જુઓ ધુવપદ. ૦કાંટો પું.
 હોકાયત. ૦તારેક પું ધુવનો તારો (૨) [લા]
 અટલ લક્ષ્ય. ૦તાલ પું સંગીતનો એક
 તાલ. ૦પદ નં અચળપદ -ધામ (૨) જુઓ
 ધુપદ. ૦પદિયો પું જુઓ ધુપદિયો ૦મત્સ્ય
 નં ધુવ અને તેની પાસેના છ મળીને સાત
 તારાઓનું જૂમણ ૦વૃત્ત નં ઉત્તર કે દક્ષિણ
 ધુવ પાસેનો પ્રદેશ (૨૩) આશ સુધીનો)
 ધુસકો પું [જુઓ ધુસકો] ભેડો
 ધૂજ સ્ત્રી. [જુઓ ધૂજી] ધુભરી. ૦વણું સંકિં
 ધુભવણું ૦વું અંકિં કંપણ; યરયણ
 ધ્રો સ્ત્રી. [જુઓ ધ્રો] દુર્વ
 ધ્રોડણું (ધ્રો) સંકિં (૨) દોડવું
 ધ્રોપટ અં [સરં રોપટ] (કા.) પાધરું, સીવેસીધું

प्रोलिपु (प्रो) न० [सर० प्रोलिपुं] छारा भरवानु
 मोद वासण
 ध्वज पु० [सं] धल, वावटो ० पट पु० धलनु
 कपकु. ० धर पु० धल धरनारो. ० यष्टि स्त्री०
 धलनी लाकडी, ० व'हन न० ध्वजने वडुं ते
 हे तेना विधि - लरेष्टि न० [+ कारोपण]
 वावटो यडाववा ते [न्यजना
 ध्वनन न० [सं] अरपष्ट अवाळ, गळगळार(२)
 ध्वनि पु० [सं] अवाळ (२) न्यजना. ० ठाव्य

न० न्यज्यार्थप्रधान काव्य ० त वि० अवाळ-
 वाणुं (२) न्यजनावाणु (३) न० कवि अवरदारे
 रयेसो ऐक छे ० वध'क न० ध्वनिने
 वधारनाक' ऐक यत्र, 'मेगाशेन' ० शास्त्र न०
 रवरतुं शास्त्र
 ध्वस्त वि० [सं] छपाडी नाभेहुं; रलडेहुं
 ध्वस्त पु० [सं] विनाश
 ध्वस्त पु० [सं] कागडा
 ध्वस्त न० [सं] अधाक

न

न पु० [सं] इतरथानी अनुनासिक व्यजन
 (२) अ० ना, नहि ० कार पु० न अक्षर हे
 इतर (२) ना [-अधुवे, -वासवे = ना
 पाठवी] ० कारात्मक वि० [+ आत्मक] नकार
 वाणु, निधेध ० कारात वि० [+ छन] छेडे
 नकारवाणु ० नुं न० +, ० नो पु० नकार
 नधडे अ० [सं] निकट, प्रा णिमळ] नथक
 (२) पाडे, मोढे
 नधडा पु० जीवनी ऐक मतने भाष्य
 नध (न') स्त्री० दूधी ० नुं न० येना छोड पर
 धतु साक्षण
 नकटी स्त्री० ऐक वनरपति
 नकट्ट वि० [ब्रुयो नाकट्ट, सर० हिं
 नाककटा, म नकटा] नाक विनातुं (२) [ला.]
 भेसरम [नकटांनी नात = भरभोटुं
 सभलची पिलने पोताना जेवा करवानो
 प्रयत्न करनारी टोणधी (२) भेसरम भाळसेतुं
 टोणु नकटातुं नाक काये तेहुं = धार
 विनातुं, धूड]
 नकती स्त्री० अक पक्षी
 नकतो पु० अक पक्षी
 नकतो पु० [अ नुक्तह] अजण तर्क, लुहो
 (२) दुभतो, टपकु
 नकर अ० नहि तो, नीकर
 नकराभू न० ['नकारतुं' छपरधी, सर म
 नकरा'रुं दूडी न शीकरातां आपवी पठनी
 नुकरानी
 नकरी स्त्री० [हिं नुकरा !] अक पक्षी

नकरं वि० [सर० दे णवर] नरुं, साव (२)
 [न + कर छपरधी] भडेसुखभाधी भुक्त (३)
 नलण हे लक्षरं विनातुं [नाथ
 नकल स्त्री० [सर० हिं नकेल, म नकील] छिटी
 नकल स्त्री० [अ नक्क] भूण छपरधी छितारेहुं
 पीणु लभाषु (२) अणुकरलु (३) नोडी
 काढेधी वार्ता [-छितारवी = भूण छपरधी
 परापर लभतुं, नकल करवी] ० भेद, ० भाज
 वि० नकल करनार, भरकरो, वेवधारी - छियु
 वि० नकली - छिये पु० नकल करनार करकुन
 (२) वेवधारी, भरकरो - छी वि० अनावडी,
 कृत्रिम (२) पु० वेवधारी, भरकरो
 नकल क(-कु) वि० [सं] कलक विनातुं, शुद्ध
 नकलनेर न० [सर० हिं] अक पक्षी
 नकवेसर न० [नक (नाक) + वेसर] नाकनी
 वाणी, नथ
 नकरी स्त्री० [अ] कातरकाभ ० काभ न० नकरी
 ० भर पु० कातरकाभ करनार ० दार वि०
 नकरीवाणु [आलेभ
 नकरी पु० [अ] नगा हे प्रदेशने आपसर
 नकस पु० स्त्री० [सर० म नकश (अ नकश =
 बायकात ?)] शाभ, प्रतिष्ठा (२) नेर, पाण्टी
 [-कापची, -कापी नाभची, -लेवी]
 नकारुं वि० [प्रा णिकम्म (सं निष्कर्म्म)] छियेभ
 विनातुं (२) अ० निरर्थक, विनाकारण
 नकार, -रात्मक, -रात [सं] ब्रुयो 'न'भा
 नकारतुं स० कि० [नकारपरधी] ना पाठवी (२)
 [दूडी] ना शिकारवी

નકારી સ્ત્રીં નકારતું તે [નકાર(ર)વિદ્ધી
 નકા(-ક્ષા)રું વિં [ફા. નાકારવ, હિં. નકારા]
 નકાસ પું [મ. નલ્લાસ] કસાઈવાડો (ર)
 કાંસી દેવાની જગા
 નકાળણું વિં [ન + કાળજી] બેફિકર
 નકીબ પું [જ] છડીદાર; ચોખદાર
 નકીર વિં [મ.] ઘણું નાનું, તુચ્છ (ર) ગરીબ
 (૩) પું (સ) એક ફિરતો (૪) સ્ત્રીં [જુઓ
 લકીર] લીટી [નાનો પાંદવ
 નકુલ(-ળા) પું [સં.] નાળિયો(ર)(સં.) સૌથી
 નફુચો પું વાળેલો આંકડો (સાકળ કે આંકડી
 ભરવાનો), -ચી સ્ત્રીં નાનો નફુચો
 નકો પું જુઓ નાક [-દામચો = દોરને મોટે
 મોરડી બાધી, તેનો એક છેડો તેને પગે બાંધવો
 (નાસે નહિ માટે)]
 નકો(-ક્ષો)રડો વિં પું કશું બાધા વિનાનો
 (ઉપવાસ). [-ખેંચવો = નકારડો ઉપવાસ
 કરવો]
 નક્ક(-ક્ક)ર વિં [દિ. ગિફ્ફલ = પોલાણથી
 રહિત; અથવા જ નુકલ] પોણું નહિ તેવું, સગીન
 નક્કારું વિં જુઓ નકારું
 નક્કો વિં [મ.] ચોક્કસ, ખાતરીવાળું (ર) અં
 જરૂર, ખચીત [-કરતું, -થતું]
 નક્કર વિં જુઓ નક્કર
 નક્કેરડો વિં પું જુઓ નકારડો
 નક પું [સં] મગર
 નક્ષત્ર નં [સં.] તારાનું ઝૂમખું કૃત્તિકા, રોહિણી,
 મૃગશીર્ષ વગેરે રજમાનું ફરેક(ર) રજની સજ્ઞા
 ઠનાય, ઠપતિ પું ચંદ્ર ઠનેમિ પું ખુવતારો
 (ર) ચંદ્ર (૩) [સીં] રેવતી નક્ષત્ર ઠમાલા,
 -ળા સ્ત્રીં ૨૭ નક્ષત્રોની માળા - હાર.
 ઠયોગ પું ચંદ્રની સાથે નક્ષત્રનો સંબંધ
 નક્ષત્રી વિં સ્ત્રીં [ન + ક્ષત્ર] ક્ષત્રિય વિનાની
 -તુ વિં ક્ષત્રિય વગરનું
 નખ પું [સં, પ્રા. જલ] કાચપગના આગળના
 દેરવા પરનું હાડકું (ર) પશુપત્નીને હોતો નહોર
 (૩) નં વીસની સંજ્ઞા [-ઉતરાવવા,
 લેવરાવવા = વચલા. નખ કાપી નખાવવા
 -ઉપર આસવું = ધીરે ધીરે ચાકવું - કામળ

તાથી ચાલવું - ખૂંપવો = પ્રવેશ થવો, કાબુ
 આવવો. -જેટલું = ઘણું નાનું (ર) વિસાત
 વિનાનું. -નખ બોલણું = બહુ મોટેથી ગર્વ-
 ભેર બોલવું. -પર હાડકા મળુવા = અત્યંત
 આતુરતાથી રાહ ભેળવી, -મારવા = નખ વડે
 ઉઝરડા કરવા નખથી શિખા સુધી = આખે
 શરીરે. નખતું ઝેર = નખના વલૂરા વાટે
 પસરતું ઝેર. નખમાં રોગ ન હોવો =
 સંપૂર્ણ તંદુરસ્ત હોવું. ઠક્ત નં નખથી-
 થયેલું ક્ષત. ઠચિત્ર નં નખથી કાતરેલું ચિત્ર.
 ઠહાર વિં બહુ જ નાનું. ઠર પું નખ
 નખતેલ નં [મ. નક્ત] એક તેલ, 'નેખા'
 નખર પું [સં] નખ
 નખરું નં [ફા. નલ્લા] લટકું; શૃંગારિક ચેષ્ટા.
 -રાળું, -રાંખોર, -રાંખાજ વિં નખરાં
 કરનાર
 નખલાકોર સ્ત્રીં [નખલો + કોર] નખલાતની કોર
 નખલિયું નં, નખલી સ્ત્રીં ['નખ' ઉપરથી]
 સ્ત્રીં આનું કાનનું એક ધરેણું
 નખલેખ પું [નખ + લેખ] નખે કાતરેલું
 લખાણ ઠક પું નખે કાતરનાર
 નખલો પું ['નખ' ઉપરથી] નખના આકારનો
 આલો (ર) નખથી કાંતેલું રેશમ (૩) નખનો
 ઉઝરડો (૪) [સરં હિં. નલ્લી, મ નલ્લા]
 એક વનસ્પતિ (૫) નખલી (૬) [મ. નલ્લા]
 સુતારનું નકથીકામ માટેનું ચોમર (૭) [?]
 ચહેરો [શરીરે
 નખશિખ અં [સં] પગથી માથા સુધી, આખે
 નખાઘાત પું [સં] જુઓ નખક્ષત
 નખાવણું સંક્રિં, નખાણું અંક્રિં 'નાખણું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 નખિયું નં ['નખ' ઉપરથી] નખ કાપવાનું
 એક ચોમર (ર) નસ ઉતારેલી શિંગ (૩)
 નખનો ઉઝરડો. [નખિયાં પાડવાં = ધૂધરા
 વગેરે ઉપર નખની છાપ પાડવી નખિયાં
 ભરવાં = નખના ઉઝરડા કરવા]
 નખી વિં ['નખ' ઉપરથી] અણીદાર નખવાળું
 (ર) સ્ત્રીં મટેડો નખ (૩) વાઘના તાર
 વગાડવાની તારની એક વીટી (૪) નખિયુ

નખે અં [સરં મ નકો] નહિ (સુ)

નખેતર વિં [પ્રા ણક્વત્ત] અશુભ; નખેદ

(૨) નં [સરં મ નલેત્ર] + નક્ષત્ર

નખેદ વિં [પ્રા ણક્વત્ત(સં નક્ષત્ર)] અશુભ

નખોદ નં [સં. નિ (અત્યત) + ખોદ (પ્રા

લોદ, સં લોદ = વિનાશ, ભુક્તો) ?]

વશનો ઉચ્છેદ (૨) સત્યાનાસ [-વાણુ,

-વાણુ = જડભૂતથી સર્વનાશ કરવો, પૂરી

પાયમાલી કરવી -જનું = નિર્વંશ જવો

(૨) પૂરી પાયમાલી થવી. -વાણુ = પૂરી

પાયમાલી થવી] ંપાડી સ્ત્રીં બુઓ

નખોદ [-વાણવી = નખોદ વાણુ] ંબુ

(-બુ) સ્ત્રીં નખોદિયા સ્ત્રી -દિયુ વિં

વિનાશકારક (૨) વાંઝિયું (૩) નં નિવ શ

યયેલાનું ધન

નખોદિયુ નં નખનો ઉત્તરડો

નખ પું [સં] પર્વત (૨) સાતની સજ્ઞા ંપતિ

પું [સં] હિમાલય [(છાંસાઅ)

નગણુ પું [સં] તણુ લુધુ અક્ષરવાળો ગણુ

નગ(-ચ)ણુ વિં [ન+ચુચ ? સરંસં નમ, પ્રા

ળમિળ = નાચુ] ચુચ-ઉપકાર ભૂલી જનાર,

કૃત્ત્વ

નખદ(-દી) વિં [અ નક્ષત્ર] રોડુ (૨) કીમતી

(૩) ભારે, સગીન [-ધરાક = ખમતી

આસામી, સધ્ધર માણસ -થઈને બેસવું

= રોકડા રૂપિયા કબજે કરી બેઠેલા કે પારકા

નાણા ઉત્તરાવીને નાદારી બતાવતા માણસ

માટે વપરાય છે -નાણુ = રોકડી મિલકત,

ગમે તે વખતે રોકડા રૂપિયા મળે તેવી

મિલકત -નારાયણુ પું = રોકડનાણુ, રૂપિયા

(૨) વિં રોકડનાણાવાળા માણસ (૩) [વ્ય ગમા]

ક ગાલ માણસ. -માણુસ = પહેંચેલ માણસ.

-માલ = માલમંદીદા જેવા તર ખોરાક,

પાકો માલ]

નખર નં [સં] શહેર ંકીર્તન નં શહેરમાં

ગાતા ગાતા ફરવું તે ંચર્યા સ્ત્રીં લોક

વાયકા ંનારી સ્ત્રીં વેસ્યા ંપડો પું

[સં પટ્ટ, પ્રા પટ્ટ] નખરમા હાંડી પિટાવવી

તે. ંપ્રદક્ષિણુ સ્ત્રીં નગરની પ્રદક્ષિણુ

ંરોઠ, ંઝોઠી પું નખરનો આગેવાન રોઠ

નખરચો પું એક રમત [સાચ્યો

નખરિયું નં [‘નગરી’ ઉપરથી ?] એક ભતનો

નખરી સ્ત્રીં [સં] શહેર (૨) વિં નગરનું, શહેરી-

નગ(-ચ)ર વિં [સરં નગણુ] નગણુ, નધોર

(૨) બેશરમ (૩) [ન+ચુર] ચુર વિનાનું

નગાધિરાજ પું [સં] હિમાલય

નખાર નં [ફા નકારા, અ નકારા, સરં

હિં, મ નગારા] ઠોઠ -રખાનું નં ઠકાર-

ખાનું -રચી પું [+ચી] નગાર વગાડનાર

નગીન નં [ફા] રતન ંર પું રતન જડનાર

-ના વાડી સ્ત્રીં તળાવ વચ્ચે (જડેલા નગ

પેડે રોલતી) આવેલી વાડી કે બગીચો -નેા

પું નગીન, રતન (૨) ચતુર માણસ

નચુચુ વિં બુઓ નગણુ [નખર

નચુર વિં [સરં હિં, મ નિગુરા] બુઓ

નખોદ સ્ત્રીં [સરં મ નિગૂઢ] એક વનસ્પતિ

નખ વિં [સં] નાચુ (૨) ઉધાકુ (૩) બેશરમ

ંચર્યા સ્ત્રીં નખાવચ્યામાં રહેવું તે

-ગ્નાવચ્યા સ્ત્રીં [+અવચ્યા] નાગાપણુ

નધરણ વિં [દે ણિગવોર = કયાહીન] નકોર,

જડ (૨) બેદિકર

નધોર વિં + બુઓ નગણુ; નગર

નચ(-ચા)વણુ સંકિં ‘નાચવું’નું પ્રેરક

નચિકેત(-તા) પું [સં] (સ) યમરાજ

પાસેથી બ્રહ્મવિદ્યા સીખી લાવનાર બ્રાહ્મણ-

કુમાર (૨) આગ્રિ

નચિ ત વિં [ન+ચિતા] બેદિકર ંતા

સ્ત્રીં, ંપણુ નં બેદિકરાઈ -તે અં

નચિ તતાપૂર્વક

નચુકો પું બુઓ નકુચો -કી સ્ત્રીં બુઓ નકુચી

નછરુ વિં અલગ, બુદ્ધ

નછૂટકે અં [નં + છૂટકો] નાછૂટકે, ન ચાક્યે,

લાચારીથી [વાંઝિયુ (૨) નાદાન

નછોરણું વિં [ન+છોર] છોકરા વિનાનું

નજલીક અં [ફા] પાસે, નજક

નજર સ્ત્રીં [અ] દષ્ટિ (૨) લક્ષ. [-ઉતારવી

= નહારી દષ્ટિથી ચયેલી અસર દૂર કરવા

માથે રાખીકુ ઉતારી દુષ્ટો કરવો -ઉતારી

નાખવી = દયાદિ ઓળી કરવી. -કરવી
= નજર નાખવી; ભેડું (૨) મહેરબાની કરવી.
-ખેંચવી = ધ્યાન ખેંચવું (૨) આખ તાણીને
લાંબે સુધી ભેડું -ઘાસવી = ચિત્ત પરોવવું
(૨) હાનત બગાડવી. -ચાસવી = જુઓ
નજર પહોંચવી. -ચુકાવવી, ચૂકવવી,
ચોરાવવી = ધ્યાન ચુકાવીને -ચાપ આપીને
કાંઈ કામ કરવું. -ચૂકવું = ધ્યાન બહાર જવું,
સરતચૂક થવી. -ચોંટવી = નજર લાગવી
(૨) નજર ખૂંપવી, ધ્યાન બેસવું -ટૂટી હોવી
= દીર્ઘદિ ન હોવી, લાંબો વિચાર કરવાની
શક્તિ કે પહોંચ ન હોવી. -તળે રાખવું =
ધ્યાનમાં રાખવું; દેખરેખ રાખવી -પહવી
= દીકાના આવવું, ભેડું. -પહોંચવી =
જોવાવું (૨) બુદ્ધિ ચાલવી; સમજમાં આવવું
-બગડવી = કુદિ થવી, ઓળવવાની કે
પાપ કરવાની કુદિ થવી. -બાંધવી =
ભટ્ટની અસરથી ચોતે ધરતે તેવું જ બીજા
જુએ તેમ કરવું (૨) નજર લાગી હોય તેને
દૂર કરવા દુચકો કરવો. -બેસવી = ધ્યાનમાં
આવવું, સમજાવવું (૨) નજર લાગવી -લાગવી
= જેની નજરમાં નુકસાન પહોંચાડવાની શક્તિ
મનાય છે એવાની સ્પૃહાભરી નજરે પડતા,
ખરાબ અસર થવી. -લાગે એવું = નજર
લાગે એવું સુંદર નજરેનું ખોડું = કુદિવાળું;
પાપી; અપ્રમાણિક નજરમાં આવવું =
પસંદ પડવું. નજરમાં ઘાસવું = ધ્યાનમાં
રાખવું (૨) નુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું.
નજરે આવવું, -ચહવું, -પહવું = દીકાના
આવવું. નજરે ઓળખવું = દીકે ઓળખવું
નજરે ભેડું = પ્રત્યક્ષ ભેડું; જાતે તપાસવું.
ઠકેડ સીં નજર આગળથી ખસે નહિ
તેટલા પૂરતી કે. ઠચૂક સીં ધ્યાન બહાર
રહેલી બૂલ, સરતચૂક. ઠચોર પું નજર
સુકાવનાર ઠચોરી સીં ઠબક્કી સીં
રહેમનજર કરવી તે ઠબંધી સીં ભટ્ટથી
ડેહોની આખને જુલાવામાં નાખવી તે. ઠબાગ
પું મકાન પાસેનો બાગ. ઠબાજ વિં
સાવધાન, ચોમેર નજર રાખનાર (૨) પું

ભસસ. ઠવેમ પું નજર જેવો વેગ. ઠવેચું
વિં નજરવેગવાળું, ખૂબ ત્વરિત. -૨૧(-૨૧)-
નજર અં દેખતાં; આંખ સામે, પ્રત્યક્ષ.
-૨૧વું અઠકિં નજર લાગવી -રિયું નં
નજર ન લાગવા માટે કરાવું ગાલ પરનું મેરાનું
ઠપકું કે માઢળિયુ વગેરે દુચકો
નજર સીં [અ નજી], -૨૧ણું નં, -૨૧ણે
પું [જા. નજરાનહ] મેટ, બક્ષિસ [નજર
કરવું = મેટ ધરવી, બક્ષિસ આપવું]
નજરો(-ળી) પું [જા.] એક રોમ [-ઊતરવે
= નજલાનો રોમ થવો] [નજર'માં
નજરા(-૨૧)નજર, નજરાણું, નજરિયું જુઓ
નજકત સીં [અ.] નાજીકાઈ
નજિસ વિં [અ.] ગડ (૨) નીચ, હકક
નજક અઠ[સરં હિં, મ., જુઓ તજલીક] પસે.
નજવું વિં [ન + જવ] માલ વિનાનું (૨) સહેજ
નજૂમ પું [અ.] જ્યોતિષવિદ્યા. -મી વિં [અ.]
જ્યોતિષને લગતુ (૨) પું જેશી
નજેવું વિં [ન + જેવું] નજવું, નહિવત
નજૂ અં [સિં] [આ.] નકારવાચક સંજ્ઞા
ઠતપુરેષ પું ઠતપુરેષ સમાસની એક જાત.
ઉઠાં અહિત; નથિત. ઠખુંઝીહિ પું
ઠહુરીહિ સમાસની એક જાત ઉઠાં
અણહિ; અણભણ
નટ પું [સિં] વેશ ભજવનાર (૨) દોરડા પર
નાચનાર (૩) એક રાગ ઠખટ વિં ખટનટ;
ખટપટી, વૂર્ત. ઠડી સીં નટી ઠન નં નટવું
તે (૨) અભિનય ઠનાગર પું કુરાન નટ
(૨) [સ.] કુંચ ઠનારાયણ પું એક રાગ.
ઠભેરવી સીં જુઓ સિધભેરવી. ઠરાજ
પું (સં.) શિવ ઠવર પું ઉત્તમ નટ (૨)
[સં.] કુંચ. ઠવાઈ સીં નટનો ધંચો (૨)
આકાશચંદ્રીની રમત. ઠવિયા સીં નટની
વિદ્યા ઠવી સીં નટી ઠવું સંકિં નાચવું
(૨) [નાટકમાં] ભાગ ભજવવો. ઠવો પું
જુઓ નટ -૨૧ઈ સીં નટપણ, નટવિદ્યા.
-ટી સીં નટની કે નટ સી (૨) સૂચનારની
સી. -ટેસર પું [ન દેસર] (સં.) શિવ
નઠાઈ વિં [સરં મ. નઠાઈ] ખરાબ; ગડ

નકોર વિં [સં. નિષ્કુર, પ્રા નિષ્કુર (-ઠ)]

શિખામણ ન લાગે એવું, નકટ ૦ પશ્યું નં

નક નં [સં] એક ભત્તર બર

નક ઓં [નકતું પરથી, સરં મ] હરકત; વિધ

૦તર ઓં, નં હરકત, વિધ(ર) નં વળગણ.

૦તી ઓં નકતર. ૦થું સંકિં [પ્રા જઈ]

હરકત કરવી, પીકતું -દાવ પું નકતર

નણુદલ ઓં જુઓ નણુદ ૦ પીર પું પતિ

નણુદી ઓં જુઓ નણુદ -દોઈ પું [સરં

મ] નણુદનો વર [વરની બહેન

નણુદ ઓં [સં નનાત્, પ્રા જણદા, સરં મ]

નત વિં [સં] નમેલું (ર) નં, -તાશ પું

[+ જણ] આકાશીય શિરોબિંદુથી મપાતું

અતર, 'ઝેનિય, હિરેટ-સ' (અ)

નતવાળિયો પું [સં નિત્યાવલીય] મરનારની

પાછળ વરસ સુધી રોજ જ માહાતો પ્રાણ

નતિ ઓં [સં] નમરકાર (ર) નમવાની ક્રિયા

નતીજો પું [અ] પરિણામ, કળ

નતવાયુ પું [નત (ફ નાફ્ટ) + વાયુ]

'નાઇટ્રોજન' (પ વિ)

નકથું વિં [ન + કાક] (અ) કાક વગરનું, નિરકથ

નપ, ંડી (-ચી, -ની) ઓં [દે જત્યા, સરં

દિ, મ] નાકની વાળી, વેસર

નથી અંકિં [સં નાસ્તિ, પ્રા જતિય] હે નહિ

(સર્વ પુરુષ અને વચન મા'છે'નું નકારવાચક રૂપ)

નથુ (-થુ) બાઈ પું [સરં મ નયૂસાઈ]

(લા) મોટો મહારવનો માણસ

નદ પું [સં] મોટી નદી

નકતું અંકિં [સં નદ્] નાદ કરવો

નદાત (-તિયું) વિં [ન + દાતા] લીધેલું

પાણુ ન આપનાર, નાદાર

નદારત, -દ [ફા] અં પાસે નથી, કાઈ જ

નહિ. [રહો એ રીતે

નદાવા અં [ન + દાવો] હવે હક-દાવો ન

નદી ઓં [સં] પર્વત કે સરોવર માથી વહેતો

મોટો કુદરતી જળપ્રવાહ, સરિતા. ૦નાવ-

સ જોમ પું અકરમાત્ થોડા વખત માટે

પ્રાપ્ત થયેલો યોગ-સંબધ ૦નાણું નં

૦ નાનકડી નદી વહેણો [નદીનાળા કરવા =

આપવાતના પ્રયત્ન કરવા.] ૦માત્રક વિં

નદીના પાણીથી થોભાયેલો (દેશ) ૦ન્યાય-

ન્યાય પું આમ જાય તો નદીમાં ડબી મરે

અને બીજી બાજુ જાય તો વાપના પત્તમા

સપકાય તેવો ન્યાય (બને રીતે છૂટકો ન મળે

તેવી રીતિ)

[હિંદત

નકકકુ વિં [ન + કકક] નીકર, સાહસિક (ર)

નકથિયું, -યાનું વિં [ન + કથિ] કથિ વિનાનું

(ર) નવારસું [નકથિયાનું કુ. ખ = જેના

મૂળની સમજ ન પડે તેવું કુ ખ]

નનકતું સંકિં ['નકતું' ઉપરથી] કનકતું, પજવતું

નનામી ઓં અનામી, કાઠકી

નનામું વિં [ન + નામ] નામ-વિનાનું (ર)

લખનારની સહી વિનાનું

નનાંગકું, -કિયું વિં [નાનું + અંગ] નાના

કાઠા-બાપાનું

નનૈયો પું [જુઓ ન-નો] નકાર

નનુ નં +, -ને ના પું ['ન' ઉપરથી, સરં

મ નન્તા] નકાર [-જાણુવો = ના પાડવી,

ના કહેવી]

નપથું વિં [ન + પગ] પગ વગરનું, લગડુ (ર)

[લા] પાયા વિનાનું, ઉઠાંગ

નપા(૦વ)ક વિં નકાર

નપાથિયું વિં [ન + પાણી] પાણી વિનાનું (ર)

પાણી પાયા વિના ઊઠેલું (૩) શકૂર વિનાનું

નપાવટ વિં જુઓ નપાટ

નપાથું વિં [ન + પાયો] પાયા વિનાનું, નપથું

નપાસ વિં [ન + પાસ] પાસ નહિ થયેલું, નાપાસ

નપુસક વિં [સં] ના-યતર ભતિનું (ન્યા) (ર)

પુરુષત્વ વિનાનું (૩) પું હીજડો ૦ત્ર નં

નક-કરક વિં [ન + કરક] બેકરક, નિશ્ચિત

નકટ વિં [સં નિશ્ચય] બેશરમ, નકટ-ટાઈ

ઓં બેશરમી

નકર પું [અ] ચાકર, ગુલામ

નકરખ કું (-ધુ) વિં નકટ અને ખધુ

નકરત ઓં [અ] તિરકાર, મૂણા

નકરાન પું [નકર] ફા બંબળું જુઓ નકર

નકસ પું [અ] હમ, આસોરજવાસ (ર)

[અ નક્સ] મનની ધરજા -સાની વિં

સ્વાર્થ સબંધી. -સાનિયત સ્ત્રીં સ્વાર્થ,
મમતા (૨) અહંકાર
નકિકરં વિં [ન + કિકર] નકિકરં, બેકિકર
નકેરી સ્ત્રીં [અ. નફીરી] એક વાધ-દોષ
નકેા પું [અ નફઞ] કમાણી, લાભ, કાયદો
[-ખાવો, લેવો = નકેા કરવો (૨) સામે ન
ભણે તેમ નકેા લઈ લેવો] -કાખોર વિં નકેા
ખાવાની વૃત્તિવાળુ, વધારે પડતો નકેા તાકનાર
ઓટોટો પું નકેા કે તોટો, નકેા નુકસાન
(૨) નકેા કે તોટો કાઢવાનું ગણિત, અક-
ગણિતનો એક ભાગ -કાખોરી સ્ત્રીં [ફા]
નકેા જ તાકવો તે, નકાખોરપણુ

નકેકટ વિં ભુઓ નકટ
નકેકર [અ નકર] પું ભુઓ નકર
નખતર વિં નકારં, નીચ [નિરકુશ
નખદું વિં [ન + ખદુ] બદે નહિ એવુ, ઉદ્ધત,
નખળુ વિં [સં નિર્વેલ, પ્રા. ણિવલ] અશક્ત,
કમલોર -ખાઈ સ્ત્રીં અશક્તિ, કમલોરી
ઓપાતળું વિં સાર ખોટું -જેવું હોય એવું
(૨) કમલોર, કુખંજ

નખંધી વિં [ન + ખધ] બધન વગરનું, નિરકુશ.
[-નાત સ્ત્રીં કશા ધારાધોરણ કે ઢાળા
વગરની નાત -વેઝ સ્ત્રીં નખંધી ટોળી]

નખાપું વિં [ન + ખાપ] બાપ વિનાતુ
નખી પું [અ] પેગબર
નખીરો પું [ફા] હીકરા કે હીકરીનું સંતાન
નખઞ સ્ત્રીં [અ] નાકી

નખોતું વિં [ન + ખોતે] ખેજ-વકર વિનાતું
નખ નં [સં] આકાશ ંગંમા સ્ત્રીં ભુઓ
આકાશગંગા ંપત્ર નં [લા] આકાશ-
કુસુમ, અસન્નવિત વસ્તુ ં(-ખો)મ ંલ-
(-ખ) નં ભુઓ આકાશ મંડળ ંમાસ
પું ધ્રાવણ માસ

નમરંબું વિં [ન + ભરમ] ભ્રમ વિનાતું (૨)
ખતાખ, ખેસવાદ (૩) ખેડોળ
નમરેચણું અંકિં [સં નિર્મર્સ] હલકુ પાડવું
નમણું અંકિં [સં નિર્વેક; સરં હિં નિમના,
- ન નિમ્મે] ટકવું (૨) પોપાતુ, નિર્વાહ યત્રો (૩)
કામચલાઉ યત્રું

નભસંગમ પું; નં [સં.] પંખી, પક્ષી
નભસ્તલ નં [સં.] નભ, આકાશ
નભાવ પું [નભવં પરથી] નિભાવ, પોષણ.
ગુલરો ંછી સ્ત્રીં નભાવણું તે ંછું સંકિં-
'નભવું'નું પ્રેરક

નમક નં [ફા.] નિમક, મીઠું, લૂણ
નમણુ નં [સં. નમન, પ્રા. ણમણ] નમણુ તે
(૨) [સં. નમય, પ્રા. ણામ (ણામણ)] = રેડકું;
અપર્ણ કરવું] દેવપૂજનુ પાણી -છી સ્ત્રીં
[સં નમ્ ઉપરથી] બળદ નીચું લેઈ રહે માટે
તેને આગળે પગે ને શિંગડે બાધેલી દોરી -છું
વિં નમેણુ (૨) વાકું (૩) [લા] સુંદર વળાક-
વાળુ (નાક) (૪) નં નમન (૫) ભુઓ નમતુ
નમતુ વિં ['નમણુ'નું વં કું] નીચે વળતુ-
દળતુ (૨) ત્રાજવાનું પદ્મુ એક બાજુ નીચે
જતુ (૩) હીલું (૪) નમ્ર, વિવેકી (૫) નં
નમણું-પાછા પડતુ તે. [નમતી કમાન, દશા =
પડતી દશા નમતી દોરી = એછા અકુશ;
રહેમનજર નમતી ખેસવી = પડતી દશા
આવવી નમતું આપવું, બેખણું. મૂંવું =
તોલમા વંધુ આપવું (૨) પોતાનો આગ્રહ
જતો કરવો, ગમ ખાવી, હીલુ મૂકવું (૩) હાર
કળૂલ કરવી -દુ.ખ = એછું થતુ દુ.ખ.
નમતે ત્રાજવે ખેસવું = ચડતીના વખતમા
દોસ્તી બાધવી; ઊગતા સૂર્યને પૂજવું.
નમનો દિવસ = આયમનો દિવસ (૨)
પડતીના કાળ નમતો પહેાર = સૂર્યાસ્ત
તરફ દળતો સમય]

નમદો પું [ફા. નમ્દ. ન, હિં નમદા] દખાવી
કરતુ ભડું છીની કાપડ

નમન નં [સં] નમસ્કાર ંતા(ંઈ) સ્ત્રીં
નમ્રતા, નરમાશ

નમયંતું વિં + નમેણુ, નમતુ
નમતું સંકિં [સં નમ્] નીચા વળતુ (૨)
નમસ્કાર કરવા (૩) નમ્ર થવું (૪) [લા] તાબે
થવું, શરણે જવું. [નમી પડવું = નાદી ભાગવી;
તાબે થવું શરણે જવું]

નમ્ અં [સં] 'નમન હો' -અસ્કાર પું
નમન, વદન -મસ્કૃત વિં નમસ્કાર

કરાયેલું -મસ્કૃતિ, -મસ્કિયા સ્ત્રી [સં]
 નમસ્કાર, પ્રણામ. -મસ્કતે = તમને નમસ્કાર,
 જેને
 નમાજ, -ઝ [જા] સ્ત્રી બહી. [-પદવી =
 ધસલામી મજલ્લ પ્રમાણે બહી કરવી]
 -છ(-છી) વિં બહી કરનાર, બ્રાહ્મ
 નમાયું વિં [ન+મા]મા વિનાનું -બાપું વિં
 [ન+માબાપ] માબાપ વિનાનું
 નમાર પું [જુઓ નીચાર] ખેડપા વિના ઊગેલી
 હામર
 નમારમુંડું વિં [નિમાળામમુંડું] નવર (૨)
 નિર કુશ (૩) કુટુંબપરિવાર વિનાનું
 નમાલું વિં [ન+માલ]શહૂર વિનાનું, નિર્માલ્ય
 નમિત વિં [સં] નમેલું
 નમ્હિયું વિં [ન+મ્હ] મ્હ વિનાનું
 નમૂનો પું [ફા] વાનગી (૨) જેના ઉપરથી
 નકલ કરવાની હોય તે મૂળ પ્રત કે વસ્તુ
 -ના(-ને)દાર વિં ઉત્તમ ઓનિશાની સ્ત્રી
 પુરાવા પેટે આપેલું પરિણામ
 નમેર (મે) વિં [ન+મેર] નર્કય
 નમો અં [સં] નમ જુઓ ઓનમ. અં
 (વારવાર) નમસ્કાર હો
 નમ્યું વિં નમેલું(૨)નં નમતું [-આપણું =
 લીલું મૂકવું, ગમ ખાવી, પોતાનો આગ્રહ જતો
 કરવો (૨) હાર કબૂલ કરવી, તાબે થવું]
 નમ્ર વિં [સં] વિનથી, સાલસ ઓત્ર સ્ત્રી,
 ઓપણું નં
 નય પું [સં] સદત ન(૨)રાજનીતિ(૩)દાર્શનિક
 મત-સિદ્ધાંત (૪) અનેકધર્મી વસ્તુનો તેના
 દોઈ એક ધમ દ્વારા સ્વરૂપનિશ્ચય કરવામા
 આવે તે (જેન). ઓણ પું નયને ભણનાર
 ઓણેવાર, ઓણવાર પું નયનો-રાજ-
 નીતિનો-વ્યવહાર, 'ડિપ્લોમસી' ઓશાસ્ત્ર
 નં નીતિશાસ્ત્ર (૨) રાજનીતિશાસ્ત્ર
 નયણુ નં [પ્રા નયણ] જુઓ નયન (૫)
 નયણુ નં (૫) નયણ, નયન (૨) વિં
 [મ નિરત્ર] નરત્રો-ખાલી (કોઈ) (૫)
 (૫) ('નયણે કોઈ' પ્રગોઝ પાપ છે)
 નયન નં [સં] આખ ઓગાયર વિં દુખાય

એવુ, દહિગાયર ઓપથ પું જુઓ દહિપથ.
 ઓવિપથ પું કોઈ પથ દરથ પદાર્થ (૨)
 ક્ષિતિજ; દહિમર્યાદા -નામૃત સ્ત્રી [+અમૃત]
 કૃપાદહિ
 નયાબત સ્ત્રી [અ] મુખત્યારી
 નર પું [સં] પુરુષવાચક પ્રાણી (૨) મનુષ્ય
 (૩) સહિયારામાં ફરતો કમાડનો ખીચો (૪)
 [સ] એક ઋષિ ઓસરી પું સિદ્ધ જેવો
 નીર પુરુષ ઓભિત સ્ત્રી પુરુષવર્ગ (૨)
 પુલ્લિગ(વ્યા.) ઓત્વ નં ઓદેવ, ઓ(-રો)-
 ધીરા, ઓનાથ, ઓપતિ, ઓપાસ પું રાજ
 ઓનારાયણ પું નર અને નારાયણ ઓપથ
 પું પથ જેવો માણસ ઓદલ નં પુલ્લિગવાળ
 ફલ ઓમા(-મા)ખ પું માખેનો નર ઓમાદ
 નં ઓવંવં નર અને માદા(૨)મરકવાની જોડી
 ઓમેધ પું જેમાં માણસને હોમવામાં આવે
 એવોયસ ઓલોક પું મનુષ્યલોક, આદુનિયા
 નરક નં [સં] રાજખ(૨) વિદ્યા(૩) પું (સ)
 નરકાસુર ઓકુંડ પું નરકથી કુલ ઓતુદંશી
 સ્ત્રી કાળીચોદા ઓપાસ પું નરકમા વાસ
 -કાલીત વિં [+મતીત] નરક જેને માટે
 નથી જ એવુ -કાસુર પું (સ) એક રાક્ષસ
 નરકેસરી પું [સં] જુઓ 'નર'માં
 નરખ સ્ત્રી [ફા નિર્લે] હર, કાવ [-ની યાદી
 = જુઓ નીરખની યાદી]
 નરખ સ્ત્રી [જુઓ નીરખ] તપાસ ઓલું
 સંકિં + નીરખડું
 નરગિસ, નરગેશ નં [અ. નર્ગિમ] એક વનસ્પતિ
 નરગોટો પું [નર + ગોટો] હેડિયો
 નરધું નં [અ નકારા, ફા નક્કારાદ ૫૨થી]
 સગીતમાં તાલ આપવા માટેનું વાદ્ય-તખલું
 નરખતિ સ્ત્રી [સં] જુઓ 'નર'મા
 નરચી સ્ત્રી એક પક્ષી
 નરડી સ્ત્રી, -ડો પું [સં. નર્દી] સરં મ.
 નરહી, -હે ગણ (૨) યાસનથી
 નરણું વિં [જુઓ નયણ] ખાધા વિનાનું (૨)
 [જુઓ નરત્ર] એકલું
 નરતી સ્ત્રી + (૫) ખખર અતર (૧)
 નરતું વિં નકાર; ખરાખ

નરદમ વિં શુદ્ધ; એક જ ભત્તુ(૨)અં તદ્દન
 નર ઠેવ, ઠધીશ, ઠનાથ, ઠનારાયણ,
 ઠપતિ જુઓ 'નર' માં [અટકચાણ
 નરપણું વિં પાતણ, દૂપણ (૨) [સરં અડપણું]
 નરપણુ નં જુઓ 'નર' માં
 નરભે વિં + નિર્ભય
 નરમ. વિં [ફા. નર્મ] સુવાણું, સુલાયમ (૨)
 નમ્ર, સાલસ (૩) પોણુ; ઢીલું (૪) નબળુ
 કમજોર [-કરણું = ઢીલું કરવું, સુલાયમ કરવું
 -પડણું = હળવું થવું, જોસ ઓછો થવો.]
 ઠધેશ વિં ઘેશ જેવું - સાવ ઢીલુ કે નબળુ.
 -માઈ, -માશ સ્ત્રીં નરમપણુ; નમ્રતા
 નરમા(-માં)ખ, નરમાદા, નરમેધ જુઓ
 'નર'માં [કપાસ, કેવકપાસ
 નરમે પું [ફા. નર્મ? હિં નરમા] એક ભતનો
 નરવા (વા) પું જુઓ નરવો ઠઠાર પું
 નરવાની જમીનવાળો. [-વો પું કુંવારો
 નરવી વિં સ્ત્રીં [સરં પ્રા. નિરજ] કુંવારી.
 નરણું વિં [પ્રા. નવર, નવરિ = કેવળ, ફક્ત]
 નર્યું; નીરોગી (૨) અં નરદમ. -વો
 પું નીરોગી માણસ
 નરવો (વો) પું [સં. નિર્વાહ ઉપરથી] કાયમી
 જમાબધીવાળી જમીન (૨) જમીનનો વશ
 પરપરાનો વહીવટ [-તોડવો, બામવો =
 નરવાની જમીનની વહેચણી કરવી]
 નરવો પું જુઓ 'નરવી' તથા 'નરવું' મા
 નરસ, -સુ વિં [ન + રસ (સં નીરસ), સરં
 મ. નરસ] રસ વિનાનું (૨) નહાર. ઠકર વિં
 નહાર. -સાઈ સ્ત્રીં, -સાપણું નં
 નરસિંહ પું [સં] રાભ(૨) સિંહ જેવો બહાદુર
 પુરુષ (૩) નરસિંહાવતાર [નરસિંહ જીની
 પાણી = રામ-આશરે કે બેઢિકરાઈથી
 ચાલવું કામ. નરસિંહ મહેતો પું (એ
 નામના સુજ્જાતના આદિકવિની માફક)
 સસારથી વિરક્ત અથવા રજવાની શક્તિ વગરનો
 માણસ] -હાવતાર પું [+ અવતાર] જુઓ
 નૃસિંહાવતાર
 નરસું વિં જુઓ નરસ
 નરહરિ પું [સં.] જુઓ નૃસિંહ

નરાજ સ્ત્રીં [સં. નારાજ, પ્રા. નારાજ ઉપરથી] [૧]
 કેસા (ખોદવાની)
 નરાટો [હિં નરાટ(નર + રાટ)] માણસ
 નરા(-રે)ણી (રા) સ્ત્રીં [દે. નહરણી, સરં મ.]
 નખ કાપવાનું ઓભર
 નરાતાળ અં નરદમ, નપું
 નરાધમ પું [સં] અધમ-નીચ આદમી
 નરાધિપ પું [સં.] રાભ
 નરી સ્ત્રીં [સરં હિં.] એક પક્ષી (૨) [ફા.]
 બકરાવેટાનું ચામડું
 નરું(-રું) વિં નરડું; [પ્રા. નવર, નવરિ = કેવળ;
 ફક્ત] અપ નિરુ = નક્કી પરથી] તદુરસ્ત,
 નીરોગી (૨) અં જુઓ નરદમ
 નરેકાટ વિં [નર્યો + કાટ?] વેરાન
 નરેણી (રે) સ્ત્રીં જુઓ નરાણી
 નરેનરું(-રું) વિં [નર્યું] ઉપરથી] નરદમ
 નરેશ, નરેંદ્ર પું [સં] રાભ નરૈત્તમ પું.
 [સં.] ઉત્તમ પુરુષ (૨) રાભ
 નરૈ વા કુંજરૈ વા [સં] (માણસ કે હાથી
 -બંને લાગુ પડે તેવો) સંદિગ્ધ ભ્રામક જવાબ
 નર્મિસ નં [અ] એક ફૂલ કે તેનું ફૂલગ્રાહ
 નર્ત પું, નં નં [સં] નાય ઠક પું નાચનારો
 (૨) નટ, ઠકી, -નર્તિકા સ્ત્રીં નટી
 નર્મ નં [સં] રમત (૨) આનંદ, વિનોદ (૩)
 ઠકામસ્કરી ઠગોણિ(-ધી) સ્ત્રીં ગેલ, ગમત
 કે મલકની વાત ઠચિત્ર નં નર્મસૂચક
 ચિત્ર; 'કારટૂન-ડેરિકેચર'. ઠદ વિં નર્મ-
 આનંદ આપનાર (૨) [સં] નર્મદાશંકર
 કવિ ઠદા સ્ત્રીં આનંદ આપનારી (૨) [સં]
 એક નદી. ઠવૃત્ત નં એક વૃત્ત
 નરું વિં (૨) અં જુઓ નર
 નર્સ સ્ત્રીં [સં] માદાની સારવારનું કામ કરનાર
 બાઈ, બરદાસી. -નર્સિંગ નં [સં] નર્સનું
 કામ, બરદાસચાકરી, માવજત
 નજ(-ળ) પું [સં.] એક ભતનું નેતર (૨)
 પેટમાંનું મોટું આંતરડું (૩) માટી કે વાટનો
 ગોળ પોલો લાંબો ઘાટ (૪) [સં] નળ રાભ -
 દમયંતીનો પતિ (૫) સેતુ બાધનારો રામની
 સેનાનો એક વાનર નાયક. -જા(-ળા)કાટ

वि०[+आकार]नगना आकारं -स्वा(-णा)-
स्थि न० [+अस्थि] नगनां हाडकु
नक्षिका स्त्री० [सं] नणी ०भुभ न० नणीतु
मो ०यं न० दूरणीन
नक्षिन न० [सं] कभण -नी स्त्री० [सं]
कभणनो छोड(२)कभणनो समूह(३) कभण-
वाणु तणाव -नी पत्र न० कभणतु पान
नव अ० [प्रा णवि] नक्षि (५)
नव१ वि० [सं] नव ०कुसुदेष्टर पु० अ०
०छकडी स्त्री० युक्ति ०छकु वि० नवा नवा
छक करनार, पछोथेलु ०ग(-लु)वान वि०
युवानीमा प्रवेश करनार (२) पु० [लुओ
'नौलवान']छोगतो लुवान ०लवन न० नव
लवन ०लेवन न० नवी लुवानी ०लेवनना
स्त्री० नवलुवान स्त्री ०तर(-र) वि० नव,
नवीन ०तरता, ०ता स्त्री०, ०व न०
नवापलु
नवर वि० [सं] 'ह' [-टका=पैसानी कोर्
अनिश्चित सभ्या (२) कशु न आपतुं ते
-गजनी लुल लुवी=अलु लोललुकरुं
-भजनी नभरुकर करवा=दूर रहेतुं, दूरथी
टाणतुं, -नेलं थवा, -नेल पाष्पी गीतरुं
=महा मुरेखी पक्षी] ०दूधी स्त्री० नव
दूधीओथी रभावी ऐक भाळ ०काणु वि०
(२) पु० नव भूलावाणी (आकृति) ०भं
पु० ०००० गौराखिक भूगोल प्रमाणे पृथ्वीना
६ भ० [धलावत, अक्ष, इतिवर्ष, किंपुत्र,
केतुमास, रभ्यक, भारव, हिरण्यभ ने ईतरकुं
पील भते-भरत, वत, राम, द्रामाला,
केतुमास, हिर, विधिवस, महि ने सुवर्ष]
(२) आपी पृथ्वी ०धरुं न० नव ग्रहना
नग नेमा पेसाडेला छे ओत धरेणु (२)कसपी
मोणिपुं ०यं स्त्री० नव दुर्गाओ(२)तेमनी
सुति, पूजन, होम धत्यादि ०टांकि वि०
शेरना आठमा भाग नेटुं(२)न० नवटाडियु
०टांकिपुं न०, ०टांकी स्त्री० नवटांकिपुं आप
के काटु ०डा पु० नवनो आंकिडा-६
नवकार पु० [सं] नमस्कार, प्रा णकार]
लुओ नोकार ०वणी स्त्री० लुओ नोकारवणी

०शी(-सी) स्त्री० [प्रा णवकारसी] लुओ
नोकारशी
नव ०भ ६, ०धरुं, ०यं स्त्री० 'नव२'मा
नव ०छकडी, ०छं, ०ग(-लु)वान लुओ
'नव१'मा [कस्ती पहेरवानो सस्कार
नवलेत स्त्री० [सं. नव + ज्योति] पारसीओनो
नवलेवन, -ना लुओ 'नव१'मा
नवटांकि, -कि, -की लुओ 'नव२'मा
नवडा(-रा)वपुं (न) स०किं [प्रा णव(सं
स्नप्य)] 'नाडवुं' प्रेरक (२) [बा] ०गड;
नुकस'न के भाडामां छितारु
नवडा पु० लुओ 'नव२'मा
नवतर(-र), नवतेरुं वि० + लुओ 'नव१'मा
नवत्तु वि० [न + वत्त] वत्त-भाणक के
वाछडा वगरुं
नवधर्मा वि०(२)पु०[सं] नवोधर्म स्वीकारनार
नवधा अ० [सं] नव प्रकारे ०भक्ति स्त्री०
नव प्रकारनी भक्ति (अवल, कीतन, रमरल,
प्रासेवन, अर्थन, वदन, सभ्य, हास्य अने
आत्मनिवेदन)
नवनपुं वि० [लुओ नव१] अवनपुं
नवनाम(-गे)स्त्री स्त्री० [सर०म नवनागोर्वा]
ऐक रमत
नवनिध, -धि [सं] स्त्री० ०००० कुपेरना नव
भंडार (२) [बा] सर्व प्रकारनी समृद्धि
नवनीत न० [सं] साभल
नवनेल पु० ००००, स्त्री०, -लं न० ००००
[नव + नेले] महामुखि
नवपक्षि पु० [सं] नवा पानवाणी डाणी;
दूपा ०लुं अ०किं नवपक्षित यपुं -वित
वि० नवपक्षिवाणु
नवभिंदुवृत्त न०[सं] 'नाधन पोष्ट सकंक्ष'(म)
नवलु न० [सं] लुओ नवोक्ष
नवमतवाही पु०[सं] कोर् नवा मत के वाहवाणो
नवमल्लिका, नवमल्लिका स्त्री० [सं] लूध
नवमी स्त्री० [सं] नोम (२) वि० स्त्री०
'नवयुं' स्त्री०
नवयुं वि० [सं] नवम] कभमां आठमा पछीन
नवयुवक पु० [सं] नवलुवान

नवयौवन न० [सं.] नवी जुवानी (२) वि०
नवजुवान -ना स्त्री० नवयौवनवाणी स्त्री
नवरयना स्त्री०[सं.] नवेसर रखु ते, पुनर्घटना
नवरत्न न० ०००० [सं.] नव प्रकरना रत्नो
(हरी, माछेक, मोती, पानु, पोम्पराज, गोमेद,
वसुधियो, परवाणु, नीलम) (२) [वा.]
लोभशालना इरारना नव पडितो (अविद्यास,
धनवतरी, क्षपणक, अमर, रांकु, वेतास,
घटकपर, वराहभिरि, वरुचि)
नवरस पु० ०००० [सं.] का सा मा वणुवेला
नव रस—शुगार, हारय, करुण, रौद्र, वीर,
अयानक, भीमरस, अद्भुत, रात
नवरंग वि० [सं.] नवा रंगवाणु (२) मोहक
(३) न० ऐक पक्षी. —ग्री वि० नवा रंगु (२)
विविध रंगवाणु (३) छेसछभीलुं
नवराष्ट्र, -श. ६. जुओ 'नवर'मा
नवरात(०२) स्त्री० [सं. नवरात्र] येन तथा
आसो भासना शुक्ल पक्षी नव तिथियो
(इरोरा पहेलाता नोराता भास करीने)
नवरात्र न० ०० ००, -त्रि(-त्री) स्त्री० [सं.]
नवरात; नोराता
नवरात्रु (१) स० डि० जुओ नवक्षवुं
नवरु वि० [सं. निवृत्त? प्रा. नवर=ऐकलुं,
इक परधी?] काम वगरनु(२) कामथी इरग
०५५ वि० साव नवर -राष्ट्र (-श) स्त्री०
करसद; नवरापणुं
नवरोज पु० [फा.] वसंत ऋतुनो सरभा द्विस
अने रातवाणो द्विस (२) पारसीओनुं
ऐसतु वर्य
नवक्ष वि० [सं. नव, प्रा. नवल्ल, सर० हिं,
म] नवक्षु; आक्षर्यकारक (२) स्त्री० तेवी
भीना(३) [सर० ईं नैवेल] नवक्षया, ०३था
स्त्री० गधमां वणेली कल्पित वार्ता. ०३थाकार,
०३कार पु० नवक्षयानो लेभक. ०३रोर
पु० (सं.) कृष्ण
नवक्षप वि० [सं. नव+लक्ष] नव क्षाप्नी
किमतनुं (२) अगक्षित (३) अमृष्य
नवक्षपुं वि० [नवक्षप' उपरथी] नव क्षाप्नी
पूछ के आवकवाणुं (२) पैसाद्वर

नवक्षनियार वि० [नवक्ष + नियार (सं. निचोल)]
नवां नवा वसो पहेरनार
नवक्षवाही वि० नवमतवाही
नवक्षशा हीरल पु० (सं.) [वा.] शेकाईनो
डोण करनार, घाताण
नवक्षिका स्त्री० [नवक्ष' उपरथी] नानी नवक्षका
नवक्षुं वि० [जुओ नवक्ष] नवुं
नवलोहियुं, -याण वि० [नवुं + लोही] नवा
-चडता लोहीनु, जुवान
नवक्षु स्त्री० [सं.] नवी परलेखी स्त्री
नवशिक्षण न० [सं.] नवुं -अर्वाथीन युगनुं
-नूतन शिक्षण
नवशाह पु० [फा. नौशाह] वरराल
नवशिखा वि० [नवुं + शिखा] तानेतार
शीभवु रात्र कथुं होय तेवु, शिखा
नवरो, 'वि० [नव=नहीं अथवा ताजु + शेकुं
(शेके तेवुं -गरम)] नराक गरम, कोकरवरुं
नवशाह न० [सं.] मरुष पक्षी ग्रीने, पायमे,
सातमे, नवमे अने अगियारमे द्विसे यतु
आह
नवस न० [दि. नवसिज, सर० म] नीम;
भानता; पाध
नवसर वि० [सर० हिं, सं. नवसर] नव
सेरनुं, नवसेर
नवसा(०१)२ पु० [सं. नवसार; फा. नौसादर;
सर० म. नवसागर, हिं नौसादर] धानुओ
गाणवानो ऐक भार
नवसेर वि० [जुओ नवसर] नव सेरनुं
नवसेर (-सो) पु० [नव + सो] '६००'
नवसुं वि० [न + वस] वस वगरनु, नायुं
नवसुं वि० [नव + हाथ] नव हाथ लायुं
नवाष्ट्र स्त्री० [नवुं उपरथी] नवापणुं, नवीनता
(२) अयराज (३) अपूर्वता, अद्भुतता.
[-करवी = कांई नवुं -अपूर्व करी नाभनुं.
-थवी = कांई नवुं -अपूर्व भनुं -क्षामवी
= आक्षर्य यतु (-नी) नवाष्ट्र न होवी =
(-नाथी) आक्षर्य न पाभव, परिचित के
अनुभवतु होवुं] ०३ पु० कांई नव अपूर्व ते
नवाजुं स० डि० [फा. नवाजन - नवाज;

नलास्थि

न

वि०-
स्थि
नलिका
मे
नलिका
६
वा
नव
नव

२ वन नव ० नो०, ० स

२) अपरिचित

३० [मा पहाण = नाडवु, पहाव

३०, नावाघोथा वगर ब्या बधि

३० ५५ (२) ठाईने अडकाय नहि

३० ५५ (२) ठाईने अडकाय नहि

३० नवेलने वगवु (२) न० नवेलभा

३० ५५ - बिये पु० शिधतारो,

३०

३० [सर० हि, जुयो नवव] नववधू

३० ५५ नडियु [करीने

३० ५५ अ० [नवा + सण] करीथी राइ

३० ५५ नरेणु (न) न० नेण, सांडी गल्ली

३०

३० (२) पाणुी बवान्नी नीक

ने अद्रभा

स० नो ११ मे भाग

नववधू (२) नारि

[व. नवाशी

, ने-भायी-न

[व

સાચું કાનલ કે પ્રકૃતિ શોધી કાઢવી નસેનસ
= તદન (નૂંડું) (૨) આખા શરીરમા
(આખી જવું).]

નસકારી વિં સીં + નકારી; નકારી (?)
નસકારી સીં [ત્રે. નવકસિરા પરથી ?] નાખોરી;
નસકારામાની કુમળી ચામડી [-ફૂટવી =
નસકારી ફાટીને લોહી નીકળવું. નસકારીય
ન ફૂટવી = સહેજ પાણી ન થવી] -ફું નં
નાકનું કાણું (૨) નાક. [નસકોરાં
કુલાવવાં, નસકોરાંમાં છિટ જવાં =
અતિશય મગરૂરી રાખવી.]

નસલ સીં [અ નલ્લ] મૂળ, ઉત્પત્તિસ્થાન (૨)
વંશ (૩) પતો, નિશાની [-કાઢવી = મૂળ
ખેચી કાઢવું.] [ગચેલુ

નસવાણુ વિં [ન + સવાણ] અશક, ન ખાઈ
નસવું અંકિં [‘નસ’ ઉપરથી] ભેસથી કાઢવાથી
ખળાઈ ગરહન સૂજવી

નસંક નં [ભુઓ નસીકવું] + નાંક સાફ કરવું તે
નસંતાન વિં [સં નિ સંતાન] સતાન વગરવું,
વાઝિયુ (૨) નં નિવં શપથ, નખોઢ
નસાડવું સંકિં નસવું પ્રેરક [નસાડી જવું
= પારકી સ્ત્રીને ભ્રામી જવી - લઈને નારી
જવુ નસાડી મૂકવું = હાંકી કાઢવું, ઢરાવી
કાઢવું]

નસાણું નં ભુઓ નાસરવું [નસાડનાર
નસાવવું સં કિં + નસાડવું ના વિં
નસિકાવું અંકિં, -વણું સંકિં ‘નસીકવું’
કમંભિ ને પ્રેરક

નસિયત સીં [અ નસીહત] નસીહત,
શિખામણ (૨) સભ [-આપવી, -દેવી,
-મળવી, -લાગવી]

નસિયું વિં [‘નસ’ ઉપરથી] હઠીલુ રગિયું
નસી(-સે)કવું સં કિં [પ્રા. નિસિક્ક] નાક-
માથી છિટ સાફ કરવું

નસીખ નં [અ] ભાગ્ય [-અજમાવણું =
લાભ પામ છે કે નહિ તેનો અખતરો કરી
લેવો - કોઈ મંદાવેપારમા પડી લેવું.
-ઝીંધણું, ખૂણું, બાજવું = ભાગ્યેય
થવો - ભેવરાવણું, દેખાડવું = ભેરી પાસે
જો-૪૨

ભાગ્યદશા તપાસાવવી -ફરવું = ભાગ્યદશા
બદલાવી, ચડતી થવી -ફરી વળવું = પડતી
દશા થવી, ગુકસાન થવું -ફૂટવું = માફ થવું;
ગુકસાન થવું (-કાઈને) વેચવું = કાઈના
ઉપર આનાર રાખવો -એ હગલાં આમળ
ને આગળ હોવું = જ્યાં જ્યાં ત્યાં કમનસીબી
સામી મળવી. નસીખવું ઊંધું, -ફૂટવું = કમ-
ભાગી નસીખવું પાંદડું ફરવું = ભાગ્યદશા
ફરવી, ચડતી થવી.] ૦૬૧૨ વિં ભાગ્યશાળી.
૦૫૫૧ વિં (૨) પું નસીખ પર આધાર
રાખી ખેસી રહેનાર, દેવવાદી. ૦૫૫૧ વિં
[સરં મ.] નસીખવાણુ.

નસીયું વિં ભુઓ નસિયુ

નસીહત સીં [અ] ભુઓ નસિયત

નસેવું સં કિં ભુઓ નસીકવું

નસેસલો પું મહદ ઉપાડી જનાર (પારસી-
ઓમા)

નસો પું બહો, ગંદકી

નસોતર નં [મ., હિં નિતોત્તર] એક ઓપવિ
નસતર નં [ફા નસતર] વાઢકાપ કે તે કરવાનું
હથિયાર [-મૂકવું = શરીર ઉપર વાઢકાપની
ક્રિયા કરવી]

નહણુક અં (ય.) સાવ, તદન, બિલકુલ
નહાતી ઘોતી વિં સીં [નાહવું + ઘેવું] અટકાવ
આવતો થયો હોય તેવી (સ્ત્રી)

નહાર નં વર (૨) પું [ફા.] હિવસ

નહારી સીં [ફા.] સવારનો નાસ્તો

નહિ [સં], (-હો) અં ના ઠતર અં

[+ સં તરિ; સરં મ તરિ] નહિતો -હિવત્

અં [સં] નહિ જેવું કે જેટલું, નથવું; જરાતરા

નહિયું નં [સં નહ, પ્રા. નહ પરથી] નખને

લગતી ચામડીનો ભાગ

નહો, ઠતર ભુઓ ‘નહિ’મા-

નહુષ પું [સં] (સ) યથાતિનો પિતા

નહેર (નહે) સીં [અ. નહ; સરં હિં, મ.

નહર] સરાવર કે મોટી નદીમાથી ખેડેલો મોટો

કાસ -રિયું નં નાની નહેર (૨) નાણું,

વહેળો. -રી સીં નહેરથી પીતી જમીન.

-ફું નં વહેળો, વાંધું, નાણું

सर० हिं नवाजना, म नवाजणे] वधावधुं
(२) बेट आपधी
नवाजि (-ने)श स्त्री० [फा] कृपा (२) अक्षिस
नवाजुनी स्त्री० [नव + जून्] नवा-नवा
नेवा सभायार(२) छिद्यवपायव, भारे देरकार
-नुं वि० लुओ ननुंलुं
नवाडु (न') स०कि० लुओ नवडावधु
नवाधु (न') न० [सं निपान, प्रा गिवाण]
नवाशय
नवा(-०वा)लु(-लु) वि०[सं नवनवति, प्रा
णवणउड] 'हृ' [-हृका भाद = वगवग
लुं -नो धके = भारे पोठ, पूरी पायभाधी]
नवाभ पु० [अ नवाव] सुभो, सुसवमान
राल (२) ऐक छवकाय ०शाही स्त्री०
नवाभनी सत्ता (२) [वा.] आपधुकी -थी
वि० नवाभ सवधी (२) स्त्री० नवाभनुं पड
(३) नवाभशाही
नवार पु० लुओ नीवार [वारस वगरनुं
नवारस(-सु, -सु, -सुथु) वि० [न+वारस]
नवालौ पु० [अ] काज्यो
नवाकुर पु० [सं] नवा कूटेलो अकुर
नवाजुनी स्त्री० लुओ नवाजुनी
नवीन वि० [सं] नव
-नवीस [फा] वधनार, अे अर्थभां नामने
अते आवे छे नेम के इहनवीस,
अभभारनवीस (तेतुं तइव 'नीस' नेम
के चिटीस) [कारकुन
नवीस हो पु० [फा] वेभक (२) वडियो,
ननुं वि० [सं नव] अगाडि न लेथुं लथुं होय
अव (२) वरतनुं, वाजु, शवुं (३) शिभाडि,
कायु, जिनअनुमवी (४) अपूर्व, अपरिचित
(५) पूर्व नडि वापरलुं, (नेम के वर छ०)
(६) अडवायेलुं, इरी लध पीलु जनेलुं,
नवेसरनुं [नवी आंभे = नवा नवानानी
नवे ननुं लोही = लुवानातो लुसो]
नवे अवतार आवधुं, नवे ल-मे आवधुं
= लववेलु आइत के आडोभांथी जयी लुं.
नवे नामे = नवेसर] ०लुनुं वि० ननुं अने
लुं, आगणपाळणु (२) नवाजुनीवाणु

०नकोर वि० तदन ननुं ०नेाक, ०सकुं
वि० तरतनुं (२) अपरिचित
नवेधु (न') स्त्री० [प्रा ण्णण = नाडव, ण्णवण
छिपरथी] रेसोडुं, नाकाघोया वगर ल्यां लध न
शकाय अवी लभा (२) काधने अडकाय नडि
अवी लभतां पडेवांनी सोणी हावत -लुथुं
वि० रववळ, नवेधने वगतुं (२) न० नवेधुभां
पडेववानुं कपडुं -लुथी पु० रधनारी,
पीरसनारो
नवेधी स्त्री० [सर० हिं, लुओ नवध] नवधु
नवेखो पु० नडियु [करीने
नवेसर, ०थी अ० [नवा + सण] इरीथी शर
नवेजियु, नवेधु (न') न० नेध, सांकी गधी
(२) पर पाळणनी छीडी
नवेणी (न') स्त्री० नवेधु (२) पाछी नवानी नीक
नवेडु न० [सं] पीलुनो यद्रभा
नवेयर पु० [इ.] छ० स० नो १९ मो भास
नवेडा स्त्री० [सं] नवधू (२) नायिकानो
ऐक प्रकार
नव वि० [सं] नव
नवासी(-सी) वि० [सं नवासीति; स०
म नवासी] 'हृ', नेव्यासी(-सी)
न०वाधु(-लु) वि० [सं नवनवति, सर०
म नव्याणव] 'हृ', नवाधु
न०वे पु० [नर = हृ] छिपरथी, सर० म नव्वा]
नव आंकिवाणु पतुं के पासो [नरीभां
नशाभार, -री, नशाभाज, -लु लुओ
नशीन वि० [फा] वेडलुं, आरु (सभासभां
छा० वपतनीन)
नशी पु० [फा नशह] केरी यडतो थिलधी
हृ -शाभार, -शाभाज वि० नशाभां
यकूर रहेन के -शाभारी, -शाभाज
स्त्री० व्यसनभां यकूररहेनुं ते [नधरपथु
नधर वि० [सं] नाश पाभे तेनुं ०ता स्त्री०
नध वि० [सं] नाश पाभेलुं (२) भराण, नीय.
-धात्मा वि० आत्माने विवे भान वगरनुं
-धातव पु० स्त्रीओनो ऐक रोग
नस स्त्री० [दि जमा] रग, रसवाडिनी (२)
रेसो [-पडकपी = रस पारभवी, भूण के

સાચું કારણ કે પ્રકૃતિ શોધી કાઢવી નસેનસ
= તદ્દન (નૂહું) (૨) આખા શરીરમા
(વ્યાપી જવું).]

નસકારી વિં સ્ત્રી + નકારી; નકારી (?)

નસકોરી સ્ત્રી [નિ નક્કસિરા પરથી] નાખોરી;
નસકોરામાની કુમળી ચામડી [-ફૂટવી =
નસકોરી ફાટીને હોલી નીકળવું નસકોરીય
ન ફૂટવી = સહેજ પલ્લુ ધીન ન થવી] - જે નં
નાકનું કાણું (૨) નાક [નસકોરાં
કુસાવવાં, નસકોરાંમાં ઊંટ જવાં =
અતિશય મગ્ગરી રાખવી.]

નસલ સ્ત્રી [અ. નલ્લ] મૂળ, ઉત્પત્તિસ્થાન (૨)
વરા (૩) પત્નો, નિશાની [-કાઢવી = મૂળ
ખેચી કાઢવું.] [ગયેલુ

નસવાણુ વિં [ન + સવાણુ] અશક્ત, ન ખાઈ
નસકું અંકિં [‘નસ’ ઉપરથી] ભેસથી ઠાકવાથી
બળની ગરબન સુજવી

નસકં નં [જુઓ નસીકકું] + નક સાફ કરવું તે
નસંતાન વિં [સં નિ સંતાન] સતાન વખરુ,
વાંઝિયુ (૨) નં નિર્વંશપણુ, નબોહ
નમાડવું સંકિં નસકું પ્રેરક [નસાડી જવું
= પારકી સ્ત્રીને ભગાડી જવી - લઈને નાસી
જવુ નસાડી મૂકવું = હાડી કાઢવું; હરાવી
કાઢવું]

નસાણું નં જુઓ નાસરકું [નસાડનાર
નસાવણું સં કિં + નસાડવું. નં વિં
નસિકાણું અંકિં, -વણું સંકિં ‘નસીકવણું’
કર્મણિ ને પ્રેરક

નસિયત સ્ત્રી [અ નસીહત] નસીહત,
શિખામણ (૨) સભ. [-આપવી, -દેવી,
-મળવી, -લાગવી]

નસિયું વિં [‘નસ’ ઉપરથી] હઠીલુ રગિયુ
નસી(-સે)કણું સં કિં [પ્રા. નિસિક્ક] નાક-
માથી હીટ સાફ કરવું

નસીબ નં [અ] ભાગ્ય [-અજમાવણું =
લાભ પાચ છે કે નહિ તેનો અખતરો કરી
લેવો - કોઈ મંદાવેપારમા પડી લેવું.
-ઝિયડવું, ખૂલવું, ભાગવું = ભાગ્યોદય
થવો - ભેવરાવણુ, દેખાડવું = ભેશી પાસે
જો-૪૨

ભાગ્યદશા તપાસાવવી. -ફરવું = ભાગ્યદશા
બદલાવી, ચડતી થવી -ફરી બળવું = પડતી
દશા થવી, નુકસાન થવું -ફૂટવું = માફ થવું;
નુકસાન થવું (-કોઈને) વેચવું = કોઈના
ઉપર આવાર રાખવો. -ખે હગલાં આમળ
ને આમળ હોણું = જ્યાં જાય ત્યાંકમનસીબી
સામી મળવી. નસીબનું ઊંધું, -ફૂટણું = કંમ-
ભાગી નસીબનું પાંદડું ફરવું = ભાગ્યદશા
ફરવી, ચડતી થવી] ૦દાર વિં ભાગ્યશાળી.
૦વાઠી વિં (૨) પું નસીબ પર આધાર
રાખી ખેસી રહેનાર, દેવવાઠી. ૦વાન વિં
[સરં મ] નસીબવાણુ.

નસીકું વિં જુઓ નસિયુ
નસીહત સ્ત્રી [અ] જુઓ નસિયત
નસેકું સં કિં જુઓ નસીકું
નસેસલો પું મહુ ઉપાડી જનાર (પારસી-
ઓમા)

નસો પું બહો; ગંદકી
નસોતર નં [મ, હિં નિસોત્તર] એક ઔષધિ
નફતર નં [ફા નફતર] વાઢકાપ કે તે કરવાનું
હથિયાર [-મૂકવું = શરીર ઉપર વાઢકાપની
ક્રિયા કરવી]

નહણુકે અં (અ) સાવ, તદ્દન, બિલકુલ
નહાતીધોતી વિં સ્ત્રી [નાહવું + ધોવું] અટકાવ
આવતો થયો હોય તેવી (સ્ત્રી)

નહાર નં વર (૨) પું [ફા] દિવસ
નહારી સ્ત્રી [ફા.] સવારનો નાસ્તો

નહિ [સં], (-હો) અં ના ઓતર અં
[+ સં. તર્હિ; સરં મ તરિ] નહિ તો -હિવવ
અં [સં] નહિ જેવું કે જેટલું, નછવુ, જરાતરા
નહિયું નં [સં નલ, પ્રા જહ પરથી] નખને
લગતી ચામડીનો ભાગ

નહોં, ઓતર જુઓ ‘નહિ’મા
નહુધ પું [સં] (સ) યથાતિનો પિતા

નહેર (નહે) સ્ત્રી [અ. નહૂ, સરં હિં, મ.
નહર] સરોવર કે મોટી નદીમાથી ખેડેલો મોટો
કાંસ -રિયું નં નાની નહેર (૨) નાણુ;
વહેળો. -રી સ્ત્રી નહેરથી પીતી જમીન
-જે નં વહેળો, વાણું, નાણું

નહેરી (નહે) સ્ત્રીં માયામાં નાંખવાનું તેલ(ર)
 જુઓ 'નહેર'માં
 નહેરું (નહે) નં જુઓ 'નહેર'માં
 નહોતું (નહે) અં કિં ['ન હોવું'નું ત્રીજી
 પું, એં વં, ભૂં કાં] ન હતું
 ન હોય અંકિં 'ન હોવું'નું વિધ્યય
 નહેર પું [સં નક્ષર, પ્રા જહર] પબનો
 નખ (ર) નખનો ઉઝરડો [-બરવા=નખ
 મારવા] -રિયું નં નખનો ઉઝરડો
 નહોરા પું ૫૦ વં [સરં હિં નિહોરા]
 કાલાવાલા, આછા [-કરવા]
 નહોરિયું નં જુઓ 'નહોર'માં
 નળ પું જુઓ નલ [-આવવો=નળમાં
 પાણી આવવું(ર)નળ મારફત પાણી પહોંચાક-
 વાની યોજના થવી -છૂટી જવા=ઝાડા થઈ
 જવા -નાખવા=પાણીના નળ જમીનમાં
 ગોઠવી, તે મારફત પાણી પહોંચે એમ કરવું
 -એસાકવા=આંતરડાના સોલ્ને કે બરાવો
 મસળીને ફર કરવો -બરાવા=આંતરડામાં
 સોલ્ને કે બરાવો થવો]ંવાયુ પું આંતરડાના
 વાયુ [ખતી જવું
 નળવાડું અંકિં ['નળ' પરથી ?] અસક્ત
 નળાકાર વિં[નળ+આકાર]નળ જેવા આકારનું
 નળિકા સ્ત્રીં જુઓ નલિકા
 નળિયું નં ['નળ' ઉપરથી] કવલું; છાપક
 ઢાંકવાની પરનાળા જેવી માટીની બનાવટ
 -ચેલ વિં નળિયાથી ઢાંચેલું
 નળી સ્ત્રીં ['નળ' ઉપરથી] ભૂગળી(ર)ચાડું
 (૩) પવાલી
 નળો પું ['નળ' ઉપરથી] મોટી નળી (ર)
 ઘૂટણથી પાટલી સુધીનો લાળો અવયવ કે તેનું
 ઢાંકું (૩) પેટથી છાતી સુધીનો ભાગ (૪)
 ધાનની મોટી નળાકાર કોલી કે પવાલું
 નળાકડી સ્ત્રીં ['નળ' ઉપરથી] નેળ
 નંકાડું અં કિં [સં નક્ક=સહર નાસ
 કરવો ?] ફૂટવું, નંહવું
 નંખાવવું સંકિં 'નાંખવું'નું પ્રેરક
 નંખાવું અંકિં 'નાંખવું'નું કર્મણિ રૂપ (ર)
 [લા] દર્બલ થઈ જવું (૩) ઓકડું [નંખાઈ

જવું=(સારીર) છેક નખજી પડી જવું, તબિયત
 કે મન ભાંગી પડવું]
 નંગ નં [ફા નગ] એક વસ્તુ (ર) પહેલ
 પાડેલો હીરો (૩) [લા] મૂર્ખ માણસ (૪)
 લુચ્ચો-ખધો માણસ ંદાર, -ગિયું
 વિં નગવાળુ, નગ જડેલું
 નંદ પું [પ્રા એક ભણીતા વાણિયાનું વિગેપ-
 નામ] + વાણિયો (ર) [જુઓ નંદન] દીકરો
 નંદ પું[સં] આનંદ(ર)[સં] કૃષ્ણને ઉછેરનાર
 ગોકુલનો સુખી (૩) મગધનો એક પ્રાચીન
 રાજવંશ (૪)સંગીતનો એક અલકાર [-તું
 ગોકુળ=ઉંચાછોકરા, નોકર ચાકર વગેરે
 બાબતોથી લયુ'ભાઈયું ધર કે કંઈ બં]
 ંદન પું (સ) કૃષ્ણ
 નંદન નં [સં] (સ) ઇંદનું ઉપવન(ર) પું
 દીકરો(૩)એક છંદ(૪)વિં આનંદ આપનાર.
 ંવન નં (સ) ઇંદનું ઉપવન
 નંદવણું સં કિં [સં નંદ=અવાજ કરવો,
 પ્રા જદિઅ, જદિઅ=અવાજ, તાંડ]. ભાગડું,
 તોડવું (ખાસ કરીને કાચની વસ્તુનું)
 નંદવાડું અંકિં [જુઓ નંદવડું] ભાગડું
 (ખાસ કરીને કાચની વસ્તુનું)
 નંદણુ સં કિં જુઓ નંદવડું(ર)[સં નિન્દ્]
 નિંદણુ (૩) અંકિં [સં નન્દ્] આનંદણુ
 નંદા સ્ત્રીં [સં] આનંદ (ર) નણંદ (૩) દુર્ગા
 (૪) પડેલો, અગિયારશ, કે છડ (૫) ગાંધાર
 ગ્રામની એક મૂર્છના
 નંદાણુ અં કિં જુઓ નંદવાડું
 નંદિ(નંદી) પું [સં] (સ) શિવનો પોઠિયો
 નંદિની સ્ત્રીં[સં] છોકરી(ર)(સ)કામધેનુ ગાય
 નંદી પું જુઓ નંદિ [(૫)
 નંદુલિયો પું[નંદ' ઉપરથી] (સ) + શ્રીકૃષ્ણ
 નંદોઈ પું (ચ) [સરં મ] જુઓ નણંદોઈ
 નંબર પું[ફં]અક, આકડો, કમાંક [-આવવો
 =કમમાં વારી આવવી -નાખવો=કમાંક
 પ્રમાણે આવતા આંકડાની છાપ મારવી
 -પાડવો=નખ નાખવો (ર) ગુણ કે ભત
 પ્રમાણે વર્ગીકરણ કરવું -રાગવો=પોતાનું
 સ્થાન કે પદવી ટકાવી રાખવો -લાગવો=

નાકેસ વિં [જ નાકિસ] અપૂર્ણ, અધૂર
નાકેવત વિં [ફા] અશક્ત, કમજોર. -તી
શીં અશક્તિ, કમજોરી

નાક્ષત્ર, -ત્રિક વિં [સં] નક્ષત્રને લગતું (૨)
પું ચાંદ્રમાસ, ચંદ્ર ૨૭ નક્ષત્રોમાં યદ્યપે
પસાર થાય તેટલો સમય. -ત્રી વિં નક્ષત્રને
લગતું

નાખણું સં કિં બુઝો નાખણું

નાખુદા પું [ફા] ટુંડેલ

નાખુરા વિં [ફા] નારાજ -રી શીં નારાજ

નાખોરી શીં બુઝો નસકોરી (-કૂટવી)

-રે નં નાક, નસકોર

નાગ પું [સં] શ્રેષ્ઠાણો સાપ (૨) પાતાળમાં
રહેતો એક ભત્તનો કાલ્પનિક સર્પ, એક ઉપદેવ
(૩) હાથી (૪) શક લોકોની એક શાખાનો
માણસ ઠંકન્યા શીં નાગની કન્યા (૨)
પરમ સુહર શી ઠંકેસર નં એક વનરપતિ;
કંઠાબચીની ઝખડિયો પું એક વનરપતિ.
ઝખપો પું એક ભત્તનો ચપો ઠંકમણ
શીં [+સં દમન; સરં હિં નાગદવળ] એક
વનરપતિ. ઝણુ (-છી) (ણ) શીં સાપણ
(૨) હાથણી (૩) એક ધરેણું ઠંકમન નં (કુચ્છે
કરેલું કાલિય) નાગનું દમન ઠંકંત પું
હાંતમાં મારેલો ખીસો (૨) ઠોસો ઠંક તી
શીં એક વનરપતિ ઠંકાવનો પું નાગઠમણ
ઠંકેવતા પું નાગરૂપી દેવતા ઠંક ચમી શીં
નાગપૂલનો એક તહેવાર, આવણ માસની
પાચમ ઠંકારા પું નાગના ગૂચળા જેવો
ફંસો (૨) એક પ્રકારની ન્યૂહરંચના (૩) ગાળો,
સરકિયુ (૪) વરણનું આયુધ ઠંકારાપ્રખંધ
પું એક ચિત્રકાવ્ય ઠંકારી વિં નાગપારા
સખમી ઠંકાંચમ (મ) શીં બુઝો નાગ-
પચમી. ઠંકુષ્પ નં નાગચપો ઠંકસ પું
અમૃત ઠંકારા પું રોષનાગ ઠંકોક પું
પાતાળ

નાગડું વિં બુઝો નાગુ (૨) નાજુક, નબળું
-ડો પું બાવાઓનો એક પ્રકાર (૨) બાવો
(તિરસ્કારમો) (૩) બુઝો માણસ
નાનણુ, -છી બુઝો 'નાગ'માં

નાગ(ઠર)ણુ નં [બુઝો નાગર] વાસણ
છી ચકવા કરતો એક ગાળો (૨) દામણુ (૩)
હળને ધૂસરી બાંધવાનું ઠંકરુ

નાગ ઠંકમન, ઠંકંત, ઠંકંતી, ઠંકેવતા,
ઠંકંચમી, ઠંકારા, ઠંકારાપ્રખંધ, ઠંકાંચમ,
ઠંકુષ્પ બુઝો 'નાગ'માં

નાગર વિં [સં] નગરનું (૨) સભ્ય (૩) ચતુર (૪)
બ્રાહ્મણોની (અમુક ભાગમાં વાણિયાની) એ
નામની ન્યાતનું (૫) પું એ ન્યાતનો માણસ
(૬) (ન્યગમાં) ઠંક કે બ ગી (૭) શીં સૂઠ
[નાગરી ગોઠ = ચાતુરીથી હેતરવાની વાત (૨)
વિવેક તથા સ્પષ્ટવક્તાપણું દેખાડવું તે (૩)
આપવા લેવામાં નિયમસર વહેવાર સંબંધો તે]
ઠંકપત્ર શ શીં અપત્ર શનો એક પ્રકાર
ઠંકી, ઠંકુ, -રાણી શીં નાગરની શી ઠંક
નં નાગરપણુ (૨) લખાણની પ્રૌદિ,
'એલિગન્સ' ઠંકણુ નં, ઠંકટ શીં, નં
નાગરપણુ

નાગરાણુ નં બુઝો નાગણુ

નાગરમોચ (પ) શીં [સં નાગરમુસ્તા, પ્રા
મુલ્તા, સરં હિં, મ નાગરમોધા] એક વનરપતિ
નાગરવટ બુઝો 'નાગર'માં

નાગરવેલ (-લી) (લ) શીં [સં નાગવહી,
સરં કા નાગવલ્લી] એક વેલ (નેના પાન
સુખવાસમાં ખવાય છે)

નાગરસ, નાગરાજ બુઝો 'નાગ'માં

નાગરાણી શીં બુઝો 'નાગર'માં

નાગરિક વિં [સં] શહેરનું (૨) પું શહેરી,
શહેરમાં રહેનાર કે રાજ્યનો સામાન્ય પ્રજાજન,
'સિટિઝન' ઠંકા શીં

નાગરી વિં નગરનું (૨) નાગર સખમી (૩)
શીં [સં] શહેરી શી (૪) નાગરણુ (૫)
દેવનાગરી લિપિ [અનાજ

નાગલી શીં [સરં મ] બાવટા જેવું એક
નાગલોક પું બુઝો 'નાગ'માં

નાગળા નં [બુઝો નાગર, -ળ] લગર (૨) હળને
ધૂસરી બાંધવાની રાશી

નાગાજ નં [સં] સર્પાજ

નાગું વિં [સં નગ્ન, પ્રા ગન્ના] કિનાડું, નમ

કાંડા પાસેની જેના ઉપરથી વૈધ દોહીની ગતિ પારખે છે) (૨) આળા આમડાને આમળીને બનાવેલો દોર, નાહણુ (૩) કમળની પોલી નળી -ઠાંડી (૪) [લા] વલણ (૫) લગામ, કાખૂ (૬) ડોક; ગરદન [-ભેવી=રોગ પારખવો(૨)વલણુ ભેવું -ઠેકાણે ન રહેવી =રોગ વધી જવો (૨) મગજ બમી જવું, શુધ્ધ ન રહેવી -દેખાડવી=વૈધ પાસે રોમનું નિહાન કરાવવું -પકડવી, હાથમાં આવવી =સ્વભાવ -વલણુ ઓળખવા -પારખવાં -હાથમાં હોવી =(-નો) કબજે હોવો, વશમાં હોવું] [દોરડું

નાહણુ નં ૦ [‘નાડ’ ઉપરથી] ગૂસર બાંધવાનું નાહડું સં કિં ૦ [‘નાડ’ ઉપરથી, સરં હિં નાધના, મ નાઢળે] નાડ-દોરડાથી જકડીને બાધવું

નાહાછડી, નાહાછોડ, નાહાવા જુઓ ‘નાહું’માં નાહી સ્ત્રી ૦ [સં] નાહ, રગ (૨) નાની દોરી [-ખે ચાવી, તૂટવી =ખૂટ્યુની વેડના થવી (૨) કમાવાની શક્તિ જતી રહેવી -મ તરવી =સમજતી -પટાવીને પોણાનું કરવું અથવા ઠેકાણે લાવવું] ૦તં ન નં નાહીઓનું તત્ર ૦પરીક્ષા સ્ત્રીનાહીની પરીક્ષા. ૦મૂર્છિ વિં જેની નાહી મરી ગઈ હોય એવું (૨) ઠાડા દોહીનું, મઢ (૩) લાગણીહીન ૦વૈદ(-ધ) પું નાહી ઉપરથી રોગ પારખનાર વૈધ

નાહું નં ૦ [‘નાડ’ ઉપરથી, સરં મ, હિં નાહા] નાની દોરી (૨) નાહાછડી (૩) લેધા કે બાધરાની દોરી (૪) અખોડો બાધવાની દોરી (૫) હઢ, આંકો [-છોડવું=પેશાબ કરવો (૨) બંધ દીલો કરવો -છૂટી જવું=હિં મત ન રહેવી -પકડી રાખવું=હિં પકડી રાખવી] -હાછડી સ્ત્રી ૦ ખે કે વધારે રગની સૂતરની દોરી -હાછોડ વિં વિપચી, કામી (૨) સ્ત્રી ૦ નાહું છોડવું તે (૩) લથુરાકા -હાવા અં નાહા નેટલે અ તરે

નાહણુ સં કિં ૦ [સં જ્ઞાન, પ્રા જ્ઞાન ઉપરથી] વપાસવું, અજમાવી ભેવું (૨) અં કિં ૦ [ન + આણું] [પ] ન આણું

નાહ્યાં નં ૦ ૫૦ વં ૦ [‘નાહ્યું’નું ૫૦ વં ૦] પૈસા (૨) કિમત

નાહ્યું નં ૦ [સં નાણક, દે જાણક] ચલણી ચિકો (૨) ધન, પ્રૈસો -હ્યાકીય વિં નાણા સબધી -હ્યાખભર નં શરારોનું ખભર, ચોકસી ખભર. -હ્યાભીડ સ્ત્રી ૦ નાણાની તગી -હ્યામ ત્રી પું નાણાખાતાનો મત્રી, ‘કાધને-સ-મેમ્બર’ -હ્યાવટ સ્ત્રી ૦ [નાણાં + વત(સં, પ્રા વટ્ટ)] નાણાખભર. -હ્યાવટી પું શરાર (૨) પૈસાહાર માણસ -હ્યાવડુ નં શરારનો ધધો -હ્યાશારત્ર નં નાણાંની લેવડ દેવડ વગેરે સર્વ વ્યવહારનું શાસ્ત્ર -હ્યાશાસ્ત્રી પું તે શાસ્ત્ર ભણનાર, ‘કાધને-નિસયર’

નાત (ત, સ્ત્રી ૦ [સં જ્ઞાતિ, પ્રા જ્ઞાતિ] જ્ઞાતિ, ભત, એક કુળ, વાહા કે વર્ગનો લોકસમૂહ (૨) નાતને આપેલું જમણ [-કરવી, જમાડવી =જ્ઞાતિજોને ભોજન કરાવવું. -બહાર કરેલું, મૂકેલું =જ્ઞાતિજન તરીકેના વહેવાર તોડી નાખવો -મળવી =જ્ઞાતિનું પચ એકકું થવું -માં લેલું =નાત બહારનાને કે નાત બહાર મૂકેલાને પોતની જ્ઞાતિમાં ભેળવવો] ૦ભત સ્ત્રી ૦ જ્ઞાતિ અને ભતિ ૦ભાઈ સ્ત્રી ૦ એક જ જ્ઞાતિનો હોઈને ભાઈ તે ૦વરો પું જ્ઞાતિભોજન

નાતરસ વિં ૦ [ફા નાતર્સ] ધાતથી

નાતર નં ૦ [જુઓ નાતો] સબધ ઉઠાં ૦ ગામ નાતરે ભાઈ (૨) લઘવિધિ વગર, રોડેલી કે ફાર-ગતીથી છૂટી થયેલી સ્ત્રીનું કે એવી સ્ત્રી સાથે પુરુષનું પરણવું તે (૩) ભેડકામાંથી એક નગ જતું રહી તેની જગાએ બીજી વિભતીય વસ્તુનું આવવું તે [નાતરે જણુ =બીજા પુરુષ સાથે નાતર કરવું નાતરે લાવણુ =રોડેલી કે ફારગતીથી છૂટી થયેલી સ્ત્રી સાથે પરણવું] -રાણ વિં સ્ત્રી ૦ નાતરાની (સ્ત્રી) -રિયું વિં નાતરાનું, તેને લગતું (૨) નાતર કરવાની છૂટવાળું (૩) બેહરથુ, એક ભતનું નહિ તેવું

નાતવરો પું ૦ જુઓ ‘નાત’માં

નાતવાન વિં ૦ [ફા] નખણુ, લાચાર -ની સ્ત્રી ૦ નખણાઈ, અશક્તિ

નાતાલ સ્ત્રી [નો; સરં મ] હિસેમ્બરને
અતે આવતા ખિસ્તી તેહેવારો, ઇશુજયતી
નાતાલું વિં ['નાત' ઉપરથી] નાતપુ
નાતું નં +, નાતો પું [સં. જ્ઞાતિ, પ્રા. જ્ઞાઈ
પરથી, સરંમ નાતે, હિં નાતા] સબંધ, મેળ
નાથ પું [સં] સ્વામી (૨) માલિક (૩)
સંન્યાસીઓની દશામાની એક અટક
નાથ (ય.) સ્ત્રી [દે. જત્યા] જુઓ નથ (૨)
બળદ વગેરેના નાકમાં નંખાતી દોરી (૪)
જમીનનું ઘેવાણ રોકવા બધાતી પાળ.
[-બંધવી] [કાવવાની દોરી
નાથણું નં ['નાવણુ' ઉપરથી] પલ્લાં લટ-
નાથણું સંકિં [દે. જત્યા = નાકમાં છેદ પાડવો]
(બળદને) નાથ ઘાલવી (૨) અંકુશમાં આણવું
(૩) પહોટવું [અંકુશમાં રાખવું
નાથી વિં ['નાથણું' ઉપરથી] + મોકાતું (૨)
નાદ પું [સં] અવાજ, ઘોષ, ધ્વનિ (૨)
વાચા કે વણેતું, મૂળ ધ્વનિનું રૂપ (૩)
[લા.] દેવ, હલ (૪) લહે; ધૂન (૫) [સરં
દે. જાણ = ગર્વિષ્ઠ] ગર્વ [-ઊતરવે = ગવ
ગળવા, તોર વૂટવે. -માં પહું, નાદ
લાગવે, નાદે અહું = લત કે લહે લાગવી]
બિંદુ નં નાદનું અનુસધાન કરવાનું બિંદુ
(યોગ) (૨) [સં] એ નામનું ઉપનિષદ બ્રહ્મ
પું, નં નાદરૂપી પરમાત્મા. બ્રહ્મ નં
અવાજનું શાસ્ત્ર, 'એકાઉરિટક્સ'. -દાત્મક
વિં [+આત્મક] નાદરૂપ; નાદને લગતું
નાદર વિં [જ નાદિર] અસાધારણ, ઉત્તમ
નાદાન વિં [ફા] અણુધમજી, મૂર્ખ. -નિયત,
-ની સ્ત્રી નાદાનપણું
નાદાર વિં [ફા.] કંગાલ (૨) દેવાળિયું (૩)
પું તેવો માણસ. -રી સ્ત્રી ગરીબી (૨)
દેવાણું. [-નોંધાવવી = દેવાણું બહાર કરવું,
દેવ આપવાની અત્રિત હોવાની અદાલતમાં
અરજ કરવી.]
નાદિરશાહ પું [ફા] (સં.) એક જુલમી
બાદશાહ. -હી સ્ત્રી [લા] જુલમી રાજ્ય-
કારકાર
નાદિહંદ વિં [ફા] દેવાળિયું

નાદી વિં [સં.] નાદવાણું, નાદને લગતું (૨)
ગર્વવાણું; તોરી, હંદી
નાદુરસ્ત વિં [ફા. નાદુસ્ત] માદં. -સ્ત્રી
સ્ત્રી અનારોગ્ય, માદગી
નાથકું વિં + નાથું (૫)
નાન નં [ફા] મોટી હા બેવી એક રોટી;
પાંદિ. બપટાઈ સ્ત્રી [સરં મ.; હિં., ફા.
નાનલટાઈ] એક પાદ પદાર્થ-મીઠાઈ
નાન નં કમીપણું (૨) કુટુંબમાં મોટી ઉંમરના
માણસનો અભાવ
નાનક પું (સં.) શીખ ધર્મના પ્રવર્તક સત.
બપટી વિં (૨) પું શીખધર્મી. બ્રહ્મ
(-હી) વિં શુક નાનકે સ્થાપેતું કે પ્રવર્તવેલું
નાનકકું વિં નાનું (લાલિત્યવાચક)
નાનકીન નં [હિં] કાપડની એક ભત
નાનખટાઈ સ્ત્રી [ફા.] જુઓ 'નાન'મા
નાનડિયું (ના') વિં ['નાનું' ઉપરથી] નાનું
નાનપ (ના') સ્ત્રી ['નાનું' ઉપરથી] નાન ર
જુઓ (૨) નાનમ. બણ નં બાળપણ.
-મ સ્ત્રી નાનાપણું (૨) હલકાઈ, ઓછપ;
બીજપ. -હું વિં (સં.) નાનકડું
નાના વિં [સં.] વિધવિધ બકાર વિં [+આકાર]
અનેક આકારનું બજ નં વૈવિધ્ય. બહોતી
વિં વિધવિધ ભાતવું. બમત વિં બિલ
બિલ મતવાણું, 'એકમત'થી બિલદું બરૂપ
વિં વિધવિધ રૂપનું બવણું વિં વિધવિધ
રગતું બવિધ વિં અનેક પ્રકારનું (૨) અં
અનેક પ્રકારે
નાની સ્ત્રી [સરં હિં.] માની મા, આજી.
-નો પું [સરં દે. જળણ = મોટો બાઈ]
માનો બાપ, આજી
નાનું (ના') વિં [સં. જ્ઞાણ, પ્રા. જ્ઞાન, મ.
જ્ઞાન, હિં. નાન્દ, નન્દા] થોડી ઉંમરનું (૨)
કદમા અણુ (૩) [લા.] ઢલકું, ઊતરતું.
[નાના બાપણું = હલકા કુળનું નાને મોંએ
= નાની ઉંમરે; ઉંમર જોતા અથડિત રીતે.]
બરીક વિં જરાક સરણું (કં કે ઉંમરમાં).
બસૂતું વિં [સરં પ્રા. જ્ઞાન-સજ્ઞા, મ.
જ્ઞાનસજ્ઞાન] નજીક; સાધારણ. -નેરું વિં
નાનકડું

નાનુધાયુ' નં બળદની નામ
 નાનુંસૂતું, નાનેરું' જુઓ 'નાનું'માં
 નાનોબો પું જુવાનોનો સમુદાય
 નાન્યતર વિં [તં] નપુ સક લિગતું (બ્યા)
 નાપતું વિં લાગુ પડે નહિ એવું
 નાપસદ વિં [ફા] અણગમતું(૨)અમાન્ય
 [-પદલું] = ના ગમતું ૦ગી સ્ત્રીં અણગમે
 (૨) માન્ય ન થતું તે [અપવિત્રતા
 નાપાક વિં [ફા] અપવિત્ર - કી સ્ત્રીં
 નાપાય(-યા,-યે)દાર વિં [ફા] પાયો કે
 આધાર વગરનું, અધ્ધરિયુ [(૨) નાપસદ
 નાપાસ વિં [ના+પાસ (૩)] જુઓ નપાસ
 નાપિક, -ત [મં] પું [સરં મ નાપ(-પી)ક]
 વાળક; હલ્લમ
 નાફેરમાન વિં [ફા] હુકમનો અનાદર કરનાર
 -ની સ્ત્રીં હુકમની અવગણ
 નાફેરવાદ પું [ના+ફેરવું] + વાદ, સરં મ
 નાફેર જે નીતિ છે તેમાં ફેરફાર ન કરવો
 - ન ફેરવવું ભેદએ એવો મત (૨) [સ]
 અસહકાર તરીકે ધારાસભાઓના બહિષ્કારમાં
 ફેરફાર ન કરવો એવો કોન્ગ્રેસ પક્ષનો (૧૯૨૦
 -૩૦ યુગમાં) મત -હી વિં (૨) પું
 નાફેરવાદમાં માનનાર
 નાખૂદ વિં [ફા] નિર્મૂળ, સમૂળ ખલાસ;
 હોય જ નહિ તેવું કરેલું - પચેલું. -હી સ્ત્રીં
 સમૂળ ઉત્કેદ - નાશ
 નાભિ સ્ત્રીં [મં] દ્વિટી (૨) કેદ્ર, મધ્યભાગ (૩)
 પૈડાનો મધ્યભાગ બ્યા આસાચો મળે છે
 ઠકમલ(-ળ) નં દ્વિટીપી કમળ ૦જીવા,
 ઠનાલ(-ળ) સ્ત્રીં ગર્ભમાં બાળકની દ્વિટી
 સાથે ભેડાયેલી રંગોની લાંબી નળી ઠસારણ
 સ્ત્રીં નાભિનો એક રોગ. -બ્યંતર નં
 [+મતર] નાભિનો અદરનો ભાગ
 નામ અં [મં.] એટલે કે, અર્થાત્ ઉદાં 'પ્રણ
 નામ વેદ, તેની ચર્ચા નામ પ્રતિપાલના'
 નામ નં [તં, ફા] સજ્ઞા(૨)[બ્યા] વસ્તુની
 સજ્ઞાપ શબ્દ (૩) યાદગીરી, કીર્તિ [-કરવું,
 કાદવું = નામકિત થતું (૨) [લા.] બદનામ
 થતું (૧) -જપણું = (ને) સતત યાદ કરવું

-જવા દેવું = ન સભારવું, ટાળવું, અવગણવું.
 -કુખાડવું = નામ બોળવું -તારણુ = કીર્તિ
 વધારવી -દેવું, લેવું = નામ ઉચ્ચારીને
 કહેવું કે બોલાવવું (૨) [લા] પડકારવું, સામે
 કહેવું કે કાંઈ કરવું; પજવવું -ન દેવું, ન લેવું
 = ન બોલાવવું, ન કાંઈ પૂછવું કે લેવાદેવા
 રાખવી, યાદ ન કરવું, છોડવું -ન પૂછવું = ન
 બોલાવવું; ફર કરવું, ત્યાગવું -નહિ = બિલકુલ
 નહીં -પર થૂંકવું = અતિ તિરસ્કાર કરવો
 -પર પાણી ફેરવવું = નામ બોળવું
 -પાડવું = નામાભિધાન કરવું (૨) ખીજ કે
 મરકરીનું બીજું નામ કહેવું (૩) -નો ઉલ્લેખ
 કરવો (૪) વિરોધ વિગત કહેવી. -બાળણું =
 જુઓ નામ મૂકવું -બાળણું = આમરને
 બહો લગાડવો -મૂકવું = ન સભારવું, ત્યાગી
 દેવું -મોડું કરવું = માનપ્રતિષ્ઠા વધારવાં
 નામની પોક મૂકવી = નામ મૂકી દેવું, યાદ
 ન કરવું (૨) -તું નામ કહીને રહવું -પોક મૂકવી
 (મૃત્યુબાદ) નામે ચલાવવું = (-ને) હકદાર
 ઠરાવી, હસ્તાવેજમાં તેનું નામ લખાવવું નામે
 ચાલવું = (-ના) નામથી વહીવટ ચાલવો, માલિક
 ગણવું નામે માંડવું, નામે લખવું =
 હિસાબમાં (-ના) નામ ઉપર રકમ માંડવી,
 -ની પાસેથી તેટલી રકમ લેવી બાકી છે એમ
 નોધવું ૦ક વિં નામનું, નામવાળું (સમાસને
 અંતે) ઉદાં 'એની બેસટ - નામક' ૦કરણ
 નં નામ પાડવાનો વિધિ (૧૬માનો એક
 સરકાર) ૦ચા સ્ત્રીં [ફા નામચણ] નામના,
 પ્રખ્યાતિ. ૦ચીન, ૦બહુ' વિં [+ફા ચીન,
 ફા જાદહ] નામીયુ, પ્રખ્યાત. ૦બેગ(-ગી)
 વિં જેનું નામ લખ્યું હોય તેને જ મળે તેવી
 (હુડી) ઠઠાસ નં નામ અને ઠામ, સરનાયુ
 ઠદાર વિં [ફા] મશહૂર(૨)માનવત ઠદારી
 સ્ત્રીં પ્રખ્યાતિ. ધધાતુ પું નામ ઉપરથી
 બનેલો ધાતુ (બ્યા.) ધધારક, ધધારી વિં
 નામ ધારણ કરનાર(૨)નામનું જ, નુકું, ટોંગી
 ધૂન સ્ત્રીં (ધંધરના) નામની ધૂન કે લહે.
 ઠના સ્ત્રીં કીર્તિ ૦નિર્દેશ પું નામનો
 ખાસ ઉલ્લેખ(૨)નામ બોલીને કરેલી ગણતરી.

નિશાન નં નામ કે બીજું કાંઈ ચિહ્ન
 ૦નું વિં નામવાણુ (૨) માત્ર દેખાડવાનું જ,
 કહેવામાત્ર. ૦માત્ર વિં નામ પૂરતું, નામતું
 જ. ૦સુદા સ્ત્રીં નામવાળો સિકો (સીલ
 મારવાનો) ઓચાળી વિં શબ્દચોળી (અં)
 [વ્યા] ૦રાશિ વિં એક નામતું; એક
 રાશિના નામવાણુ. ૦લેણું નં નામ લેણુ તે,
 નામરમરણુ ૦વર વિં [ફા. વર] પ્રખ્યાત.
 ૦વાક્ય નં [વ્યા.] નામ તરીકે વપરાયેલું ગૌણ
 વક્ય ૦વાચક વિં નામ ખતાવનાર (વ્યા.).
 ૦શેષ વિં માત્ર નામ બાકી રહ્યું હોય તેવું;
 નાશ પામેલું. ૦રમરણુ નં નામ લેવું-યાદ
 કરવું તે, નામનો જપ

નામ-(સુ)કર વિં [ફા નામુકર] નાકબૂલ,
 હા કથા પછી ફરી જનારું [-જપું=ધન્કાર
 કરવો, ફરી જડું]

નામયા, -ચીન, -ભદ્રું [ફા] જુઓ 'નામ'મા
 નામભોગ(-ચું), નામહામ જુઓ 'નામ'માં
 નામભૂદીવો પું [સરં મ નામણદિવ,
 નામંદિવા, લામણદિવા] જુઓ રામભૂદીવો
 નામદાર, -રી [ફા.] જુઓ 'નામ'માં

નામ ૦ધાતુ, ૦ધારક, ૦ધારી, ૦ધૂન, ૦ના,
 ૦નિદેશ, ૦નિશાન, ૦નું, ૦માત્ર, ૦સુદા,
 ૦ચોળી જુઓ 'નામ'મા

નામરજી સ્ત્રીં [ફા] અનિચ્છા, મરજી ન હોવી તે
 નામરાશિ જુઓ 'નામ'મા

નામદું વિં [ફા.] ગાયકુ -દાંધિ, -દાં સ્ત્રીં
 બાયલાપણું [નામ'માં

નામ ૦લેણું, ૦વર, ૦વાક્ય, ૦વાચક જુઓ
 નામણું સંકિં [સં. નમ, પ્રા. નામ ઉપરથી]
 (૫.) નમાવણુ (૨) રેડડું (૩) અંકિં વળવું,

- તરફ જવું [મનાતી ભત

નામશ્વર વિં (૨) પું એ નામની એક અરપૂરથ
 નામરોષ, નામરમરણુ જુઓ 'નામ'મા

નામંભૂર વિં [ફા] નાકબૂલ -રી સ્ત્રીં
 નામંભૂર થવું તે [નામની છીપ

નામાવણિ(-હી, -ળિ, -ળી) સ્ત્રીં [સં]
 નામાંજિત વિં [સં] પ્રખ્યાત; ભણીવું

નામાંતર નં [નં] નામ ખદ્ધી નાખવું તે (૨)

બીજું નામ [-કી વિં સ્ત્રીં

નામિક વિં [સં.] નામવાણું, નામ સખધી.

નામી, ૦ચું વિં [ફા] પ્રખ્યાત (૨) સુંદર

નામુક(-કર) વિં જુઓ નામકર

નામુનાસ(-સિ)બ વિં [ફા. નામુનાસિવ]

ગેરવાજબી, અયોગ્ય, અધટિત

નામુરદ વિં [ફા] નિરાશ

નામું નં [ફા] જમેઉધારનો હિસાબ(૨)હક;

હાપુ(૩)વણું; ઇતિહાસ ઉદાં સિકંદરનાયું

(૪)નામ લખવાં તે, [-ઉતારવું=નામું લખવું,

જમેઉધારનો હિસાબ લખવો (૨) હિસાબની

નકલ કરવી -કરવું=(ને સાથી) ઉધાર

લાવવું-લેવું; નામે લખાવીને લાવવું -ચડી

જપું=લખવો બાકી એવો હિસાબ વધી જવો

-ચાલવું=ખાતુ ચાલવું, (ને સાથી) નામે

લખાવીને માલ લાવવાનો વ્યવહાર હેવો

-માડવું, લખવું=જમેઉધારનો હિસાબ

લખવો] ૦હામું, ૦લેણું નં નામાનો વિગત-

વાર હિસાબ

નામે અં નામ ઉપર, -ને ખાતે. [-લખવું=-ને

ખાતે માડવું -લાવવું=ઉધાર લાવવું] (૨)

નામથી. ઉદાં નામે ફલાણાં ૦નામ અં

ખરોખર એક જ નામથી [જ નામતું

નામેરી વિં ['નામ' પરથી] સમાન-એક

નામેરી સ્ત્રીં [અ. નામૂન] બેઆખર, હીણપ

નાયક પું [નં] આગેવાન, સરદાર(૨)નાટકતું

કેવાતવું મુખ્ય પાત્ર

નાયકડી સ્ત્રીં [સરં નાયકો] એક ભતની

બીલડી. -ડો પું તે ભતનો બીલ

નાયકણું(-ણી) સ્ત્રીં [જુઓ નાયકા] વેશ્યા

(૨) ['નાયકો' ઉપરથી] નાયકાની કે નાયક સ્ત્રી

નાયકા સ્ત્રીં નાયિકા

નાયકો પું ['નાયક' પરથી, સરં અપ બામ્બક]

સુરત બાલુની એક રાતીપરજનો માણસ

નાયડી સ્ત્રીં [નં નાલિ, પ્રા નાહિ] (પેડાની)

નાલિ (૨) [જુઓ નાંદ] તાંત; ચામડાની

પાતળી ઘોરી(૩)ગમકું, ધનુષ્ય(૪) [ઈ] સુતાર

એ દીમચા ઉપર ખૂંટી લાકડાં ધડે છે તે

નાયબ વિં [અ. નાઈબ] હાથ નીચેતું-મહંગાર

નાયિકા સ્ત્રી[સં] મુખ્ય સ્ત્રીપાત્ર (૨) અગ્રેસર
સ્ત્રી (૩) ગુણકા, રામજની
નાર [સં] અન+કાર (પ્રા આર) પરથી, સર૦
હાર (નારણહાર, હિં હારા) જ૦ કૂંનો કે
કર્વત્વવાચક પ્રત્યય ઉદ્ભવ કરનાર
નાર સ્ત્રી (સ) ગીલીદહાની રમતમાં એક દાવ
નાર પુ૦ [સં] પાણી (૨) મનુષ્યમાત્રનો સમૂહ
નાર સ્ત્રી૦ નારી, સ્ત્રી (પ) ંજિત વિ૦ સ્ત્રીને
વશ (નર)
નારકી, વ્ય વિ૦ [સં] નરકનું
નારયું ન૦ [નામિ-નાયકી+રયુ (સં. રક્ષ
ઉપરથી)] ચમરયુ (૨) પેદાની નાભિમાં
ધાલવામાં આવતી લોહાની ચૂડી
નારદ પુ૦ [સં] (સ) એક દેવર્ષિ, બ્રહ્માના
એક માનસપુત્ર (૨) [લા] બે જણને આમ
તેમ કહીને લડાવી મારનાર, તેમા મલ માણ
નાર માણસ [-ની ચોટલી=છીબી ને છીબી
રહેતી ચોટલી] ંવિધા સ્ત્રી૦, ંવેદા પુ૦
જ૦ વ૦ બે જણને લડાવવાની કળા
નારદી સ્ત્રી૦ એક વનરપતિ
નારવા વિ૦[ફા] રૂઢિથી વિરુદ્ધ, અયોગ્ય, ખોટું
નારગ પુ૦ [સં, ફા] નારગીનું જાંઠ ંકું ન૦
નારગી -ગિયુ વિ૦ નારગી. -ગી વિ૦
નારગી રગતુ (૨) સ્ત્રી૦ એક કૂળ કે જાંઠ
નારો સ્ત્રી૦ [સં] પાણી
નારાય પુ૦[સં] એક જાંઠ (૨) ન૦ લોહાનું ખાણું
નારાજ વિ૦ [ફા] નાખુશ ંગી, -જ સ્ત્રી૦
[ફા], -જપો પુ૦ નાખુશી
નારાટ પુ૦ પિતૃદોષથી ઉત્પન્ન થનાર રવર
નારાયણ પુ૦ [સં] (સ) રોપશાથી વિષ્ણુ
(૨) એક ઋષિ, નરના સાથી (૩) સન્ધ્યાસી
[નારાયણદર્શિ'ટેણુ = નાકંકદાની જમાત
નારાયણુ! નારાયણુ! = કરી ખખર નથી,
હું ન ભણુ, અરેરે, એવો બાવ બતાવતો
ઉદ્ગાર, રામ! રામ!] ંબલિ(-ગિ) પુ૦
અવગતિ પામેલા પૂર્વજેના ઉદ્ધાર માટે
અપાતો બસિ -ણી સ્ત્રી૦ (સ) દુર્ગા
(૨) લક્ષ્મી સ્ત્રી૦
નારાત્વ વિ૦ [ફા] નૃકું, અપ્રમાણિક-રતી

નારિ(-રી)કેર(-લ) ન૦ [સં] નારિયેળ
ંપાક પુ૦ અદર ઘણો ચૂદ રસ હોય
એવો અર્થપરિપાક (કા શા)
નારિયેળ ન૦ [સં] નારિકેલ, પ્રા નારિયે, -જ
શ્રીફળ [-આપવું = સપાઈનું કહેણ મોદલવું
(૨) નોકરીમાંથી કાઢી મૂકવું -ચડાવવું =
નાળિયેરનું નૈવેદ્ય ધરાવવું -પકડાવવું,
-પરખાવવું = ખરતરફ કરવું -મળવું =
રત્ન મળવી, ખરતરફ થવું -મોકલવું
સગાઈનું માથું કરવું -રવીકારવું = વિવાહ-
સગપણની માગણી કબૂલવી] -ળી સ્ત્રી૦
નાળિયેરનું જાંઠ -ળી પૂનમ સ્ત્રી૦ શ્રાવણી
પૂર્ણિમા
નારી સ્ત્રી૦[સં] સ્ત્રી ંકુ જર પુ૦ હાથીનાંદેખાવ
દેખાય તેવી સ્ત્રીઓના શરીરની ગોઠવણ
ંભતિ સ્ત્રી૦ સ્ત્રીભતિ (૨) [વ્યા] સ્ત્રીસિંગ.
ંપ્રતિષ્ઠા સ્ત્રી૦ સ્ત્રીઓ પ્રત્યેના આદર-સન્માન
નારીકેર (-લ) ન૦ [સં] નારિયેળ
નારી ંભતિ, ંપ્રતિષ્ઠા જુઓ 'નારી'માં
નારુ પુ૦ [સર૦ મ નારુ] વસવાયો (૨) વસવા-
યાની હકસાઈ ંકરે વિ૦ [સર૦ મ નારુ
કારુ, કા નાહકાહુ] ફાલવું -હલકી ભતવું
(૨) પુ૦ જ૦ વ૦ વસવાયાની ચોંદ ભત (નવ
નારુ અને પાચ કાર)
નારું (ના') ન૦ [સર૦ દે નારુટ = ખાડો, દર,
અથવા પ્રા પહાર = શિરા, નસ, હિં ના
(ંહ)રુ, મ નારુ] ચૂમકું પાકીને પડેલો
શાર-તેનું મોઢું [-પકડવું] (૨) એક રોગ
જેમા શેલસાઓ થઈ અદરથી સૂતર જેવો
લાળો કીડો નીકળે છે
નાલ(-ળ) સ્ત્રી૦ [સં] દાંડી (કમળ ધ૦ની)
નાલકી સ્ત્રી૦[સર૦ હિં, મ] એક ભતની પાલખી
નાલાયક વિ૦ [ફા નાલાઈક] અયોગ્ય -કી
સ્ત્રી૦ અયોગ્યતા
નાલાશ(-સ) સ્ત્રી૦ + જુઓ નાલેશી [નસ
નાલિ(-લી) સ્ત્રી૦ [સં] મોરી, નીક (૨) નાડી,
નાલિકેર ન૦ [સં] નાળિયેર -રી સ્ત્રી૦ નાળિયેરી
નાલેશી(-સી) સ્ત્રી૦ [ફા નાલિશ] નિદા,
ખડગાઈ

નાવ સ્ત્રી નં [સં. નૌ, પ્રા. નાવા, ફા.] હોડી; વહાણ. [-ચલાવણું, ઠેલણું = ધરસંસાર ચલાવવો] ૦ડી સ્ત્રી નાની હોડી ૦ડું નં હોડકું નાવણુ (ના') નં [સં. સ્ના, પ્રા. ન્ણા(૦વ) ઉપરથી] સ્નાન (૨) નાહવાનું પાણી (૩) અતુસ્તાન (૪) રજ; આર્તવ [-આવણું = સ્ત્રીને અટકાવ આવવો (૨) સ્ત્રીએ પહેલી વાર રજરવલા થવું] -છિચું નં સ્નાન (૫) (૨) નાહવાની જગા -છિચો પુ ૦ ઉનામણું

નાવલિયો, નાવલો પુ ૦ [સં. નાય, પ્રા. નાહ ઉપરથી] સર ૦ મ નાવો કે દે જાણુ = અનેક ગાયોવાળો પરથી? કે સર ૦ મ. જવરા; હિં જવેલા, અથવા મ નાવલ = લગ્નની મન પતિ (લાલિત્યવાચક)

નાવણું અંકિ ૦ [ન + આવણું] (૫) ન આવણુ નાવાકેદ વિ ૦ [ફા. ના + અ વાકિફ] અભણ; અપરિચિત [વગરનું (૨) નધણિયાતુ નાવારસ(-સી) વિ ૦ [ફા. નાવારિસ] વારસ નાવિક પુ ૦ [સ] જહાણવટી(૨) સુકાની [નાઈ નાવી પુ ૦ [સ નાવિન, પ્રા. નાવિજ] હામ, નાવીન્ય નં [સં] નવીનતા [(નદી ધં) નાવ્ય વિ ૦ [સં] વહાણ જેમા ફરી શકે એવુ નાશ પુ ૦ [સં] સંહાર, પાચમાડી, ખુવારી(૨) મુકસાન; તોટો. ૦ક(-કારક) વિ ૦ નાશ કરનાર ૦ખાતું નં નકામા થતા કાગળો ધં નો નાશ કરવાનું કામ કરતુ ખાતુ ૦ન વિ ૦ બુઓ નાશ(૨) નં નાશ ૦વંત, ૦વાન વિ ૦ નાશ પામે તેવું; નશ્વર નાશિ(-નિ)ક નં [મ; સર ૦ સં નાસિક્ય, પ્રા. નાસિક(-ક્ક)] (સં) એક ગામ - હિં ક્ક તીથ [આવે છે] -નાશી વિ ૦ [સં] નાશક (સમાસને અંતે નાશોહ સ્ત્રી ૦ [ફા. ના + શહ] શેહમાં ન હોવું તે; રોતરંજની રમતમાં રાખને શેહમાંથી ખસેલો તે નાસ પું ૦ [સં. નત્ય; સર ૦ હિં, મ.] નાક વાટે ધૂણી કે વરાળ લેવી તે [-આપવો, લેવો] (૨) [સં ન્યાસ, પ્રા. નાસ] + ઠામઠેકાપુ;

નાસતપાસ [નાસભાગ, નાસરકું નાસણું નં ['નાસવું' ઉપરથી] નાસવું તે; નાસતપાસ સ્ત્રી ૦ [નાસન્તપાસ] તપાસ, ભાળ નાસપાતી સ્ત્રી ૦, નં [ફા. નાશપાતી] એક ફળ નાસખૂર વિ ૦ [ફા. ના + + સખૂરી વગરનું, અધીર -રી સ્ત્રી ૦ નાસભાગ સ્ત્રી ૦ [નાસવું + ભાગવું] નાસાનાસ નાસમજ વિ ૦ [ફા. ના + સમજ, સર ૦ હિં, મ] + અણસમણુ [કે ત્રાસથી નાસવું તે નાસરકું નં ['નાસવું' ઉપરથી] નાસણુ, અથ નાસરી (ના') સ્ત્રી ૦ [ફા. નાસિર પરથી? સર ૦ મ] ખાર બહામ જેટલી કિંમત (ગણતરીમા) નાસવાળ વિ ૦ [ફા.] સવાળ વિનાતુ, પાપી નાસણું અંકિ ૦ [સં. નશ્, પ્રા. નસ્ત, નાસ] રોહણ (૨) જતુ રહેવું, ભાગણ (૩) પાણુ પડવું, પીછેહઠ કરવી [નાસતાં બોધ બારે પડવી = નાસવું મુશ્કેલ થવું]

નાસા(-સિકા) સ્ત્રી ૦ [સં] નાક (૨) ફરવાળનો ઉપલો ભાગ જેમા ગણપતિનુ ચિત્ર કાઢેલુ હોય છે (૩) અરહૂસી ૦અ નં [+ અગ્ર] નાકનું ટેરવું ૦ચિય નં [+ અસિય] નાકનું હાડકું નાસાનાસ(-સી) (સ) સ્ત્રી ૦ રોહાટોહ, નાસભાગ નાસાખિત વિ ૦ [ફા.] સાખિત ન થયેલુ, અસિદ્ધ નાસિક પું ૦ (સ) બુઓ નાશિક નાસિકા, ૦અ, ૦ચિય [સં] બુઓ 'નાસા'મા નાસિકથ વિ ૦ [સં] નાકનું, નાકને લગણુ (૨) પુ ૦ અનુનાસિક અવાજ કે વ્યંજન. ૦વિધાન નં નાક વાંધવુ તે [સ્ત્રી ૦ નિરાશા નાસિ(-સી) પાસ વિ ૦ [ફા.] નિરાશા. -સી નાસૂર નં [જ] નાક અને ગળા વગેરેનો એક રોગ [જનાર (સાણસ) નાસેડુ વિ ૦ (૨) પુ ૦ ['નાસવું' ઉપરથી] નાશી નાસોદર પું ૦ [સં] એક રોગ નાસ્તિ સ્ત્રી ૦ [સં] અભાવ, ન હોવુ તે ૦ક વિ ૦ ઈશ્વર, પરલોક, કર્મફળ વગેરે નવી એન્ની માન્યતાવાળુ (૨) પું ૦ તેવો માણસ (૩) આર્વાક ૦કતા સ્ત્રી ૦, ૦કપણું, ૦કથ નં નાસ્તિક હોવુ તે કે તેનો લાવ ૦તા સ્ત્રી ૦, ૦તવ નં ૦વાચી વિ ૦ નથી એમ કહેનાર;

નાસ્તિક ૦વાદ પુ. નાસ્તિક મત ૦વાદી
વિ. (૨) પુ. જુઓ નસ્તિક
નાસ્તો પુ. [ફા નાસ્તહ] હાજરી, શિરામણ
નાહક અ. [ફા નાહક] વગરકારણ; ખાલી-
પીછી(૨)વગર હકે, અન્યાયી રીતે. ૦તું કિં
વિ. કારણ કે હક વગર, નાહક
નાહતુ (નાંતુ) અ.કિં [મં સ્ના, પ્રા ણ્ઠા]
સ્નાન કરતુ [નાહવાતું આવતુ, હોતું]=
કાઢના મૃત્યુને ક્ષીધે નાહવાતું થતુ નાહી
ઊઠતું=નાહી પરવારવું(૨)અહકાષકે પ્રસૂતિના
સૂતક પછી સ્ત્રીએ સ્નાન કરીને શુદ્ધ થતુ (૩)
ખેટ આવવી. નાહી નાખતું=ખતમ કે
મૂંઝેલું નાણવું(૨)કાંઈ આશા કે સખધ છોડી
દેવાં (૩) શોક-ચિતા વિસારે પાઠવાં નાહી
પરવારવું=સ્નાનાદિ કરીને તૈયાર થઈ જવું
(૨)આશા કે ધર્મ સખધ છોડી દેવા નાહી
ખેસતુ=નિરાંત વાળવી (૨) બારે ખેટમાં
આવી પડતુ (૩) પેસેટકે ખાલીખમ થઈ]
ઠનિચોવતું અ.કિં [લા.] લાગતું વળગતુ
હોતુ, સખધ હોવા

નાહિયણુ સી. બાદિયણુ
નાહિ મત વિ. [ફા] હિ મત વિનાનું; કાયર
નાહી અ. [અપ ણાહિ, સં નહિ] (૫) નહિ
નાળ પુ. [મં નાલ] નાલ, લાખી પોલી ફાંડી
કે નળી (૨) ગર્ભમાં બાળકની ફૂટી સાથે
જોડાયેલી રંગોની લાખી નળી (૩) સી. નેળ
(૪) નળિયુ (૫) પરનાળ (૬) બદ્ધકની નળી
૦તું (-ચુ, -જુ) ન. પ્રવાહી પદાર્થ રેડવા
માટેની અમુક આકારની બૂગળી ઠગોળો
પુ. તોપનો ગોળો

નાળ પુ. [અ નજલ, સર. હિ નાલ] શ્લોક
તથા બળદને પગે કે જોડાની એડીએ જડવામાં
આવતી લોખંડની ભડી પટ્ટી ૦ખ દ(-ધ)પુ.
[સર. હિ] નાળ જડનારો ૦ખંદી(-ધી)
સી. નાળ જડવાની ક્રિયા કે ધર્મો

નાળકું, -કું, -કું જુઓ 'નાળ'માં
નાળખંદ, -દી, -ધ, -ધી જુઓ 'નાળ'માં
નાળિયુ ન. [નાળ પરથી] નેળ; સાંકડી ગલી
નાળિયેર, -રી, -રી પૂનમ જુઓ 'નાસ્તિયે'માં.

-રો પુ. નાળિયેરનો ડાંચો
નાળી સી. [સં નાલી, પ્રા ણાલી?] એક
વનસ્પતિ (એક વેશે ?)
નાળું ન. [સં નાલક] વહેળો (૨) નાની નદી
(૩) ગરનાળુ
નાળો પુ. [નાળી ?] પાણીમાં થતો એક વેશે
નાંખ (૦) સી. [જુઓ નાખવું] ઊઘડી, વાંતિ
નાંખવું (૦) સં.કિં [મં નિશ્ચિપ, પ્રા. નિશ્ચિત્તવ]
નાખવું, કે કવું, ઘેરોટવું(૨)દૂર કરવું, બાજુ પર
રાખવું, પડતું મૂકવું(૩)મૂકવું (જેમ કે ધાસ કયાં
નાખવતુ છે ? 'ખડગ પર હાથ નાખ્યો') (૪)
અદર હિમેરવું, માલવું (જેમ કે, ગોળ નાંખો
તેટલુ ગળ્યું યાય) (૫) કારીગરને ત્યાં તૈયાર
કરાવવા સોપવું (જેમ કે, જોડા કપડા નાખવા)
(૬) કર કે વેરો ખેસાડવો (૭) અન્ય કિં.ની
સહાયતા તે ક્રિયા ઝપાટાયે પૂરી કરવાનો
(અથવા કાંઈ રથાને તે ગમે તેમ પૂરી કરવાનો)
લાવ થતાવે છે ઉડાં કાપી નાખ, લખી નાખ
[નાંખી મૂકવું, રાખવું=લઈને સધરી કે
સાચવી રાખવું (૨) કાઢવા જેવું હોવા છતાં
રાખવું-સધરવું] [નાંખ
નાંગર (૦) ન. [દે નગર, -લ, ફા લ્હાર] લગર,
નાંગરણુ (૦) ન. [જુઓ નાંગણુ] જુઓ
નાંગરણુ [લગરવું (૨) જોતરવું
નાંગર(-ળ)વું (૦) સં.કિં [જુઓ નાંગર]
નાંગળ (૦) સી. [જુઓ નાંગર] લગર (૨)
અવરોધ, અટકાવ(૩)હળને ધૂસરી આધવાની
રાશ ૦જુ સં.કિં જુઓ નાંગરવું
નાંગણું (૦) ન. [નાંગળ ઉપરથી ?] કાણુ, ગાજ
નાંદરવું (૦) ન. પહેલા વરસાદથી ઊગેલું ઝીણુ
ઝીણુ ધાસ [૨] છોકરો
નાંદિયો (૦?) પુ. [જુઓ નદી] નદી, પોહિયો
નાંદી સી. [સં] આશીર્વાદાત્મક શ્લોક,
આશીર્વાદ, નમસ્કાર કે વસ્તુનિર્દેશવાળો
નાટકો પ્રારભનો શ્લોક ૦ચુખ, ૦આદ
ન. પુત્રજન્મ, વિવાહ વગેરે માંગલિક પ્રસંગે
કરાતુ એક શ્લોક
નાંધડિયુ (૦) વિ. નાધડુ, નાનું [સી. છોકરી
નાંધતું (૦) વિ. [સર. નાધડુ] નાનું -લી

[સં] કિયાપદ અને નામની આગળ નીચેના
 અર્થોમા લગાડાતો પૂર્વગ (૧) નીચે, તળે,
 અહર ઉઠાં નિપાત, નિમગ્ન(૨) સમૂહ, ગાંડતા,
 અતિશયતા, ઉઠાં નિકુંજ, નિયંત્ર, નિગૂઢ (૩)
 ચોકસપણું, બાવાત્મકતા, ઉઠાં નિખાલસ(૪)
 નિર્, નિસુ એ સં પૂર્વગના રૂપતરીકે, બહાર
 એવા અર્થમા ઉઠાં નિકાસ (૫) અલાવ,
 ઓછપ એવા અર્થમા ઉઠાં નિલાનર,
 નિરુણિયુ, નિવડક [વિં નિકટ રહેલું
 નિકટ વિં [સં] પાસેનું (૨) અં પાસે વર્તી
 નિકરે પું [સં] સમૂહ
 નિકષ પું [સં] સરાણ(૨) કસોટી કે તેનો પર્યર
 ંશિલા ઓં સરાણ કે કસોટીનો પર્યર
 નિકસાવવું સંકિં નિકાસવું ('નીકસવું'નું પ્રેરક)
 નિકંદન નવં [સં] નાથ [-કાઢવું = જડમૂળથી
 નાથ કરવો - જડું = સનૂળો નાથ થવો.]
 નિકા, ંહ [જ] પું લગ્ન [-પદવા = મુસલ
 માની વિવિધે લગ્નકાર કરવા] [સમૂહ
 નિકાય પું [સં] ઘર, રહેઠાણ (૨) શરીર (૩)
 નિકાલ પું [પ્રા ગિકાલ (સં નિર્ + કાસય)
 પરથી, સરં હિં, મ] કે સલો(૨) નીકળવાનો
 માર્ગ] [-આણુવો = પતાવટ કરવી - કરવો
 = પતાવટ કરવી (૨) નીકળવાનો માર્ગ કરવો
 - કરી નાખવો = પતાવી દેવ (૨) મારી નાખવું -
 -કાઢવો = તોડ - માર્ગ કાઢવો - થવો =
 પતાવટ થવી (૨) કદાતી ઓને પ્રસવ થવો (૩)
 નીકળવાનો માર્ગ થવો - લાવવો = પતાવટ
 કરવી] -લી વિં નિકાલને લગત
 નિકાશ(-સ) ઓં [નિકાસવું બુએ] માલવું
 પરદેશ જવું તે ંકરે પું નિકાસ કરનાર
 -શી(-સી) વિં નિગાસ માટેનું, તે માટે ચોમ્ય
 નિકાસવું સંકિં [સં. નિર્ + કાસય; પ્રા
 ગિકાસ] નિકાસ કરવી (૨) બહાર કાઢવું
 નિકાહ પું [જ] બુએ નિકા
 નિકુંજ ઓં [સં] વનસ્પતિની ઘટા
 નિકૃષ્ટ વિં [સં] અધમ, હવકું (૨) પાસે વત
 નં, વતા ઓં
 નિકેત પું, વન નં [સં] રયાન, ઘર
 નિકોરી ઓં ['નીક' ઉપરથી? કે પ્રા ગિકોર
 = ફર કરવું - કાઢવું?] ઘોરિયો, નીક; મોરો
 નિકોલવું સંકિં [પ્રા ગિકોર પરથી? સરં
 મ નિકુરણે] (સં) આમલી શેલવી - કચુક;
 કાઢવો
 નિકોલી ઓં એક વનસ્પતિ - ઔષધિ
 નિક્ષિત વિં [સં] ફેંકેલું (૨) મોકલેલું (૩)
 તલેલું (૪) થાપણ તરીકે મૂકેલું - સોપેલું
 નિક્ષેપ પું [સં] ફેંકવું તે (૨) મોકલવું તે (૩)
 ત્યાગ (૪) ન્યાસ; થાપણ, દ્રુટ - પી પું જેને
 માલ સોપ્યો હોય તે માણસ; દ્રુટી - રતા
 પું માલ સોપનાર
 નિખરવડું સંકિં 'નિખારવું'નું પ્રેરક
 નિખવ' પું [સં] સો અધન જેટલી સખ્યા
 નિખા(-પા)દ પું બુએ નિપાદ
 નિખાર પું [સરં મ] મોટી ઓટ (૨) ઓટ
 પછી બાર ત્રિનિટ સુધી પાણી વિથર રહે છે તે
 (૩) [બુએ નિખારવું] ખેળ કાઢવી - નિખારવું
 તે (૪) ખેળ, કાંજ
 નિખારવું સંકિં [સરં હિં. નિખારના, મ.
 નિખારણે, સં નિર્ + કારણ પરથી?] ઘોડું,
 સાફ કરવું, ખેળ કાઢી નાખવી
 નિખાલસ વિં [નિખાલસ (જ), સરં હિં.]
 યુલા-શુદ્ધ દિલનું વતા ઓં
 નિખિલ વિં [સં] બધું
 નિગડ નં [સં] બેડી (૨) હાથીના પગમં
 નાખવાની સાકળ (૩) હેડ, ડોરો
 નિમમ પું [સં] વેઠ, ધનં સાથ (૨) ધંધર (૩)
 અંત વન નં સાર, નિકાલ (૨) ન્યા ન્યાયનાં
 પચાવથવ વાક્યમા હેલું - પાચમું, જેમા
 પ્રતિજ્ઞાવાક્યમા જણાવેલી વાત સિદ્ધ થઈ એવું
 સૂચવવા તેનું ફરીથી કથન કરવામા આવે છે
 નિમમવું સંકિં [સં નિર્ગમ, પ્રા નિગમ પરથી]
 ટાળવું, ફર કરવું (૨) અંકિં વીતવું, યુજવું
 નિમમસલા ઓં [સં] નાગરિકોની લોકસભા
 નિમમાગમ નં [સં નિગમ + માગમ] વેઠ
 વગેરે શાઓ
 નિમરણ નં [સં] ગળવાની ક્રિયા
 નિમળાવડું સંકિં નિગાવડું ('નીગળવું'નું પ્રેરક)
 નિગાહ ઓં [કા.] નજર, દષ્ટિ (૨) [લા.]

ધ્યાન, સલાળ, કાળજી (૩) મહેરબાની
 [-કરવી=નજર કરવી(૨)મહેરબાની કરવી
 -એચવી=લાંબા પડીને સલામ કરવી
 -રાખવી=ધ્યાન રાખવું (૨) મહેરબાની
 રાખવી નિગાહમાં લેવું=ધ્યાનમાં લેવું]
 ૦દાર વિં નિગાહ રાખતાર ૦દારી સ્ત્રીં,
 ૦બાની સ્ત્રીં મહેરબાની (૨) દેખરેખ
 નિગાળ, -ળો પું ['નિગાળવું' ઉપરથી]
 ઝાઘરાળો(૨)ઘાડો રસ(૩)ગાળતાં રહેલો કચરો
 નિગાળવું સં કિં [નિ + ગાળવું, સરં હિં
 નિગલન, પ્રા નિગલિય=બરોબર સ્વચ્છ
 કરેલું] ટપાવવું, નિગળાવવું
 નિગૂઢ વિં [સં] ગુપ્ત, બરોબર સતાડેલું (૨)
 ઊંડું, અગમ્ય, ગૂઢ ૦ત્વ નં
 નિગોઢ સ્ત્રીં [સં નિવાતિ =લોહાનો ઢસ્તો?]
 લોહાનો ખાંડણી (૧)(૨) પું [સં] જીવરાશિ
 (જૈન)
 નિગ્રહ પું [સં] અવરોધ, અટકાવ; દમન (૨)
 બધન(૩)સંભ ૦દધ્યાન નં વાદના પરાજયનું
 સ્થાન, વિપ્રતિપત્તિ કે અપ્રતિપત્તિને કારણે
 ત્યાંથી વાઢીને અટકાવવો પડે તે (ન્યા)
 નિઝો પું [ર] હપસી
 નિઘર્ષણ નં [સં] ઘસારો, મર્દન
 નિધ કુ પું [સં] રાખકોશ, રાખસૂચિ
 નિધા સ્ત્રીં જીઓ નિગાહ
 નિધાલ પું નીધલવું તે
 નિચુલ નં [સં] બર
 નિચોડ પું [હિં, સરં દે ગિચ્ચુહ, જીઓ
 નિચોવવું] નિચોવીને કાઢેલો રસ (૨) [લા]
 સાર, તાત્પર્ય
 નિચોર, -લ [સં] પું આચ્છાદન, ધૂષટનું
 કપડું (૨) પછેડી, ચાદર (૩) વસ્ત્ર, કપડું
 નિચોવણું નં ['નિચોવવું' ઉપરથી] નિચોવીને
 લીધેલો પદાર્થ, નિચોડ (૨) નિચોવવું તે
 નિચોવવું સં કિં [દે ગિચ્ચોય, સરં હિં
 નિચો(૦દ, ૦ર, ૦વ)ના] દબાવીને પાણી બહાર
 કાઢવું (૨) [લા] જસ રહે નહિ તેમ કરવું
 નિચોવાવવું સં કિં (પ્રેરક) (૨) નિચોવાવામાં
 મદદ કરવી નિચોવાવું અં કિં (કર્મણિ)

નિચ્છેદ પું [સં] છેડે ૦તુ સં કિં કાપી તાખવું
 નિછરાવળ સ્ત્રીં [સરં હિં નિછાવર] જાન, અક્ષિસ
 નિછવણિયું નં ['નિછાળવું' ઉપરથી] પાણીનું
 માટલું વીછળવાનું લૂગડું [ધોવારામણ
 નિછામણું નં ['નિછાળવું' ઉપરથી] વિછળામણું;
 નિછામણું નં ['નિછાળવું' ઉપરથી] પાણીથી
 બીજાયેલા પદાર્થ માથી પાણી ટપકી જાય તે
 માટે બતાવેલું વાંસની પકડનું ચોકડું
 નિછારો પું જીઓ નિઝારી
 નિછાળવું સં કિં [સં નિ + જાલ્ય, પ્રા
 ગિજ્જાલ] વીછળવું નિછાળાવવું સં કિં
 (પ્રેરક) (૨) નિછાળવામાં મદદ કરવી
 નિછાળાવું અં કિં (કર્મણિ)
 નિજ વિં [સં] પોતાનું ૦ધામ નં [સરં
 મ] સ્વધામ, પરમાત્માનું ધામ ૦પણું નં
 અભિમાન, અહ કાર -જાનંદ પું [+આનંદ]
 પોતાનો આનંદ (૨) આત્માનંદ
 નિભ (-જા) રા પું [અ નિજારણ] કટાક્ષ, નેભરા
 નિઝામ પું [અ] (સ) દક્ષિણ હૈદરાબાદના
 રાજાની સરકાર
 નિઝારા પું જીઓ નિભરા
 નિટોલ, -ળ અં નીક, નકી
 નિઠારવું સં કિં [જીઓ નીકવું] ખુટાડવું,
 છેડો લાવવો ('નીકવું'નું પ્રેરક)
 નિત વિં (૨) અં [સં નિત્ય] (૫) નિત્ય, રોજ
 ૦નતુ વિં હમેશા નવું, તાજું ૦પત અં
 [સં નિત્ય + પ્રતિ?] + હરરોજ, હમેશાં
 નિતરા (૦મ) જી નં ['નીતરવું' ઉપરથી] નીતરેલું
 પાણી કે પ્રવાહી
 નિતરાવવું સં કિં 'નીતરવું'નું પ્રેરક; નિતરાવવું
 નિતલ નં [સં] સાત પાતાળમાંનું એક
 નિતવાળિયો પું જીઓ નતવાળિયો
 નિતંબ પું [સં] ફૂલો, થાપો (સ્ત્રીનો) (૨)
 ઊંચો અને ઊંટરતો ઢોળાવ ૦વતી, -બિની
 સ્ત્રીં ભારે અને દળતા નિતબવાળી સ્ત્રી
 નિતારવું સં કિં ['નીતરવું' ઉપરથી] નીતરે
 એમ કરવું નિતારાવવું સં કિં (પ્રેરક)
 (૨) નિતારવામાં મદદ કરવી નિતારાવું
 અં કિં (કર્મણિ)

નિર્તાંત વિં (૨) અં [સં.] ખૂબ, અતિશય
નિત્ય વિં [સં.] શાશ્વત; અવિનાશી (૨) રોજનું;
રોજ કરવાનું (૨) અં રરોજ. ૦૩મું નં
રોજનું કાર્ય, નિત્ય કરવાનો ધાર્મિક વિધિ.
૦૫૬ પું હ મેશ કરવાનો ધાર્મિક પૌઠ
૦૮૧ સ્ત્રી, ૦૮૫ નં શાશ્વતતા ૦૬૧ નં
રોજ અપાતુ દાન ૦૧૫ું વિં બુઓ નિત નવું
૦નિયમ પું ન ફરી શકે તેવા-સનાતન
નિયમ(૨)નિત્યકર્મ ૦૦૫૫હાર પું રોજનો
-સાધારણ વ્યવહાર ૦સમાસ પું (વ્યા.)
આવશ્યક સમાસ, જેના પદ છૂટા પાડવાથી
તેનો અર્થ નીકળે જ નહિ ઉદા જયદ્રથ,
જમદગ્નિ -ત્યાનંદ પું [+ માનંદ] શાશ્વત
આનંદ -ત્યાનુભવ પું [+ અનુભવ] નિત્ય
યતો અનુભવ -ત્યાગ્ર નં [+ અન્ત] નિત્ય
અનહાન આપણું તે -ત્યે અં નિત્ય
નિદર્શક વિં [સં.] ભેનાર(૨)ખતાવનાર, સૂચક
નિદર્શન નં [સં.] ખતાવણું તે (૨) ભેતુ તે (૩)
પુરાણ (૪) ઉદાહરણ (૫) ઉપદેશ -ના સ્ત્રી
એક અર્થાલકાર જેમા બે વસ્તુઓના સંભવિત
કે અસંભવિત સબધ મારફતે તેમની
સમાનતા સૂચિત થતી હોય (કા શા)
નિદાધ પું [સં.] ઉનાળો (૨) તડકો, તાપ
નિદાન નં [સં.] મૂળ કારણ (૨) રોગનાં
કારણોની તપાસ(૩)રોગ નક્કી કરવો તે, રોગની
ઓળખ(૪)પરિણામ, અત(૫)અં [સરંમ]
ઓળખાં ઓધું, ઉવટે, આખરે (૬) અવશ્ય.
૦શાસ્ત્ર નં રોગના નિદાનનું શાસ્ત્ર
નિદિધ્યાસ પું, ૦ન નં [સં.] નિરંતર ચિંતવન
નિદેશ પું [સં.] આજ્ઞા
નિદ્રા સ્ત્રીં [સં.] ઊંઘ ૦સન નં [+ માસન]
અતિ લાખી નિદ્રામાં પડતુ તે ૦ભંગ પું
ઊંઘમાં ખલેલ. ૦રોમ પું નિદ્રા ન આવવી
તે રોગ ૦વશ વિં નિદ્રાને આધીન, ઊંઘત.
૦ગ્રુ વિં ઊંઘે ભરાયેલુ (૨) ઊંઘણથી.
-દ્રિત વિં ઊંઘતું; ઊંઘેલું
નિધકક અં [નિ+ધકક] બેવડક [નધક્રિયાતુ
નિધક્રિયું વિં [નિ+નહી+વણી] બુઓ
નિધન નં [સં.] મૃત્યુ

નિધાન નં [સં.] નિધિ (૨) આધાર
નિધિ પું [સં.] ભંડાર. ૦૫ પું સ્થાવરજંગમ
મિલકતનો દ્રવ્ય. ૦૫મંડળ નં નિધિપોતું
-દ્રવ્યોત્પાતું મંડળ
નિન(-ના)દ પું [સં.] અવાજ
નિનાદિત વિં [સં.] અવાજવાણું
નિપજણુ સ્ત્રીં [નીપજણુ] ઉપરથી] નીપજણું
તે, ઊપજ [પ્રેરક
નિપળવણું સંકિં ઉત્પન્ન કરવું, 'નીપજણું'નું
નિપતન નં [સં.] નીચે પડવું તે
નિપનાવણું સંકિં 'નીપતણું'નું પ્રેરક
નિપાત પું [સં.] બુઓ નિપતન (૨) વિનાશ
(૩) મૃત્યુ (૪) [વ્યા] અવ્યય(૫) જે શબ્દનું
મૂળ ન મળતું હોય તે; અનિયમિત રૂપ ૦હું
સંકિં નીચે પાડવું. -તી વિં નીચે પડવું
(૨) નાશ પામતુ
નિપાવણું સં કિં [બુઓ નીપતણું, નીપજણું]
નિપળવણું, ખનાવણું, તૈયાર કરવું
નિપુણ વિં [સં.] પ્રવીણ ૦તા સ્ત્રીં
નિખંધ પું, ૦ન નં [સં.] મુંઝાસર લેખ (૨)
કાયદો, ધારો (૩) ખવન, પ્રતિરોધ (૪) બેઠી.
૦કાર, -ધી પું નિખંધ લખનાર - કરનાર.
-ધિકા સ્ત્રીં નાનો નિખંધ
નિખિડ વિં [સં.] ઘાડું (૨) ભારે મુશ્કેલ
નિખોધ પું, ૦ન નં [સં.] જ્ઞાન
નિભડાવણું સંકિં બુઓ નિભડાવણું
નિભાઉ વિં [નભણું ઉપરથી] નભે-ટકે તેવું
(૨) કામચલાઉ
નિભા(-ભા)ડો પું [બુઓ નિભાડો] પકવવા
ગોઠવેલાં માટીના વાસણોના ઢગણો (૨)
કુંભારની ભઠ્ઠી
નિભાવ પું [બુઓ નભણું, નીભણું. સરં
હિં, મ] ભરણપોષણ (૨) આધાર; ટકાવ.
[-કરવે = જેમ તેમ કરીને ચલાવણું, નિભાવણું
(૨) ભરણપોષણ કરવું, પૂરું કરવું] ૦બુ નં
મુશ્કેલીમાથી સહીસલામત બહાર લાવતુ તે.
નિભાવણું સં કિં [સં. નિર્વાહ, સરં હિં.
નિમાના, મ નિમાવણું] 'નીભણું'નું પ્રેરક(૨)
જેમ તેમ કરીને નિભાવ કરવો(૩)ચલાવી લેવું

નિભાવું અંકિં 'નીભાવું'નું ભાવે, નભાવું -વેા
પુ. નિભાવ

નિભૂત વિ. [સં] મૂકેલું, ભરેલું. (૨) સતાડેલું
(૩) શાંત, સ્થિર, દંઢ (૪) નમ્ર, વિનયી (૫)
નિર્જન, એકાંત (૬) બધ (૭) વિદ્યાસુ

નિભર વિ. [સં] નિર્મર, પ્રા ણિવ્મર] ભારે
(૨) ભરેલું (૩) મજબૂત (૪) નઠોર, નકટ (૬)

નિભ્ર છના ઓ + જુઓ નિર્જાત્યના -હુ
સંકિં નિભ્ર છના કરવી

નિમક નં [જુઓ નમક] મીઠું ંખાર વિ.
લૂણ ખાનાર, સેવક ંસારી પુ. મીઠાની
જકાતનો એક અમલદાર ંહુરામ વિ.
લૂણરામ, કૃતમ્મ ંહુરામી ઓ લૂણરામી,
કૃતમ્મા ંહુલાલ વિ. કૃતમ્મા ંહુલાલી ઓ
કૃતમ્મા

નિમત્ર વિ. [સં] લીન, એકતાર ંતા ઓ
નિમજનન નં [સં] હુખક

નિમહાવડું સં કિં ['નિમાડો' ઉપરથી]
માટીના વાસણને અભિશુદ્ધ કરવા ચૂલા ઉપર
ઊંધુ મૂકી તપાવડું

નિમલ્લક ઓ ['નીમડું' ઉપરથી] જગા કે કામ
ઉપર નિભાવ કે નીમવુ તે (૨) પગાર

નિમતાણુ(-નો) પુ. [સરં મ નિમતાના]
તપાસ, હિસાબની તપાસ. -નહાર પુ.
હિસાબ તપાસનાર, અન્વેષક -નહારી ઓ
હિસાબ તપાસનારનું કામ કે હોદ્દો

નિમત્રક પુ. [સં] નિમત્રણ કરનાર, 'કન્વીનર'
-જુ નં આમ ત્રણ, નોતર

નિમત્રકું સં કિં [સં નિમત્ર] નોતરકું
નિમત્રિત વિ. [સં] નોતરેલું

નિમત્રી પુ. [સં] નિમત્રક, 'કન્વીનર'
નિમાજ, -જુ જુઓ નમાજ, -જુ

નિમાડો પુ. [સં] નિર્મા, પ્રા નિમ્માણ પરથી]
જુઓ નિલાડો [ખિજ

નિમાણું વિ. [સં] નિર્માણિત, પ્રા ણિમાણિજ]
નિમાવડું સંકિં, નિમાવું અંકિં 'નીમવડું'નું

પ્રેરક ને કર્મણિ
નિમાણો પુ. વાળ

નિમિત્ત નં [સં] કારણ (૨) હેતુ, ઉદ્દેશ (૩)

યોગ, શુકન (૪) આળ (૫) બહાનું ંકારણ
નં જેની સહાયતાથી કે કર્તૃત્વથી કાર્ય થાય

તે કારણ જેમ કે, ઘડાનું નિમિત્ત કારણ
કુભાર (ન્યા) ંભૂત વિ. નિમિત્ત બનેલું
નિમિ(-મે)પ પુ. [સં] આખનો પલકારો (૨) પળ
નિમીલક વિ. [સં] આખો માંચીને ગાનાર. -ન
નં બિહાવું તે

નિમીલિત વિ. [સં] બિહાયેલું, માંચાયેલું
નિમેષ પું. +, નિમેષ પુ. [સં] જુઓ નિમિષ
નિમેષોન્મેષ પું. [સં] નિમેષ અને ઉન્મેષ,
આખની ઉધાડાસ

નિમ્ન વિ. [સં] નીચું (૨) ઊંડું ંગા ઓ
નહી ંલિખિત વિ. નીચે લખેલું -ન્નાંશ
પુ. [+જશ] તારા કે ચંદનું આકાશીય
વિષુવદ્વત્થી ઉત્તર ંલિણ્ય માપ, 'ડેક્લિનેશન'

નિયત વિ. [સં] નક્કી થયેલું કે કરેલું (૨)
ચાપેલું ંકાલિક વિ. નક્કી કરેલા સમય-
વાળુ (૨) નં તેવું ણપુ, સામયિક ંદેખા
ઓ 'હાયરેક્ટ્રીકસ' (ગ) -તાપ્તિ ઓ
[+જાપ્તિ] કાર્યની નિમિત્ત પ્રાપ્તિ (નાટકમાં)
નિયતિ ઓ [સં] નિયમ (૨) સાખ્ય ંવાદ
પુ. દેવવાદ

નિયમ પુ. [સં] ધારો, કાયદો (૨) રીત, ચાલ
(૩) મત, પ્રતિજ્ઞા (૪) બંધન, નિયત્રણ (૫) ંરાવ
[-પાળવો = મત પાળવું (૨) નિયમ પ્રમાણે
ચાલવું -બાધવો = કાયદો કરવો (૨) રિવાજ
કરવો -રાખવો, લેવો = મત લેવું, અમુક
નિયમ કરવો] વ્યર્થા ઓ નિયમ પ્રમાણેનું
આચરણ, નિયમપાલન ંચારિણી વિ. ઓ,
ંચારી વિ. નિયમ પાળનાર ંન નં નિયત્રિત
કરવું, કાબૂમા રાખવું, મર્યાદામાં રાખવું તે
ંપદ્ધતિ ઓ નિયમ દ્વારા આણવામાં
આવતી પદ્ધતિ (૨) નિયમની પદ્ધતિ ંપદ્ધ
વિ. નિયમોથી બધાયેલું, ચોક્કસ, નિયમિત

નિયમકું સંકિં [સં નિયમ] નિયમન કરવું
નિયમસર અં નિયમ પ્રમાણે

નિયમાવલિ(-લી) ઓ [સં] નિયમોની
હારમળા (૨) સચ્ચા તત્ત્વ ંના નિયમો તે
-ધારાચોરણ

નિયમિત વિનંતિ સુકર કરેલું (૨) નિયમમુદ્ધ.
 ૦૦૦૦, ૦૫૫૫ નં [નિયમ રાખનાર
 નિયમી વિનંતિ] નિયમિત (૨) સંધ્યમવાળું;
 નિયંતા પુનં [સંત.] નિયમમાં રાખનાર-ધર્મ
 નિયંત્રણ નં, -ણા સ્ત્રીવિનંતિ] નિયમન
 નિયંત્રિત વિનંતિ [સંત.] નિયંત્રણમાં હોય તેવું
 ૬ આણેલું - કરેલું
 નિયંત્રી સ્ત્રીવિનંતિ [સંત.] નિયંત્રણ કરનારી સ્ત્રી
 નિયંત્રણ નં [સંત.] નિયંતાપણું
 નિયામક વિનંતિ [સંત.] નિયમમાં રાખનાર, વ્યવસ્થા
 કરનાર (૨) પુનં તેવો માણસ (૩) નિયામક-
 સભાનો સભ્ય, 'સેનેટર' (૪) સુકાની, નાવિક
 (૫) સારથિ. ૦૦૦૦૦ સ્ત્રીવિનંતિ વિદ્યાપીઠનું વંચ
 ચલાવનાર સભા, 'સેનેટ'
 નિયુક્ત વિનંતિ [સંત.] નિમાયેલું, નીમવામાં આવેલું.
 -ક્રિ સ્ત્રીવિનંતિ
 નિયુક્ત પુનં [સંત.] ૬૫ લાખ
 નિયોગ પુનં [સંત.] હુકમ (૨) સત્તાન વગરની
 વિધવાએ દિયર કે પાસેના સગા સાથે સત્તાન
 માટે શાસ્ત્રોક્ત રીતે સંધ્ય કરેલો તે (૩)
 પ્રયોગ, ઉપયોગ (૪) નિયુક્ત કર્તવ્ય -ગી પુનં
 અમુક કામ માટે નિમાયેલો અમલદાર
 નિયોજન નવંતિ [સંત.] કાઈ કામમાં યોજવું, સુકર
 કરવું, પ્રેરવું તે
 નિર અવંતિ [સંત.] જુઓ નિસુ, 'વિનાયુ' -થી મુક્ત
 'બહાર' એવો અર્થ બતાવતો ઉપસર્ગ
 નિરક્ષર વિનંતિ [સંત.] અર્ભણ ૦૦૦૦ સ્ત્રી. -રી
 વિનંતિ અક્ષર વગર (નિરક્ષરી કેળવણી)
 નિરભાવનું સંકિં 'નીરખવું' પ્રેરક
 નિરત વિનંતિ [સંત.] ક્ષીન, મગ્ન. -તિ સ્ત્રીવિનંતિ, [હોય તેવું, ઉત્તમ કોટિનું
 લગતી [જેનાથી ચડિયાતું ન
 નિરતિરાય વિનંતિ [સંત.] અતિરાયોક્તિ વગરનું,
 નિરતિરાયોક્તિ વિનંતિ [સંત.] અતિરાયોક્તિ વગરનું,
 બરોબર હોય તેવું
 નિરધાર પુનં જુઓ નિર્ધાર (૨) અનં નક્કી
 નિરધારનું સંકિં જુઓ નિર્ધારનું
 નિરનિરાણું વિનંતિ [જુઓ નિરાણું (દિર્ઘાવ)]
 જુડં જુડ; અલગ અલગ
 નિરનુસ્વાર વિનંતિ [સંત.] અનુસ્વાર વગરનું
 ૦૦-૪૩
 નિરન્ન વિનંતિ [સંત.] અન વગરનું; ભૂખું
 નિરન્નય વિનંતિ [સંત.] વશ વિનાયુ (૨) સંધ્ય
 (૩) [વ્યા] અન્વય વિના પણ અર્થ બતાવી
 શકે તેવો (શબ્દ)
 નિરપરાધ (-ધી) વિનંતિ [સંત.] નિર્દોષ
 નિરપવાદ વિનંતિ [સંત.] અપવાદ વગરનું, 'પૂરેપૂરું'
 નિરપેક્ષ વિનંતિ [સંત.] અપેક્ષા વગરનું; નિરપૃષ્ઠ
 (૨) સ્વતંત્ર, પોતાની મેળે નભે એવું.
 'એન્ડોસ્પૂટ'. ૦૦૦૦ સ્ત્રી, ૦૫૫૫ નં.
 -ક્ષિત વિનંતિ અપેક્ષિત નહોં તેવું -ક્ષી વિનં
 નિરપેક્ષ
 નિરભાર વિનંતિ + ભાર વગરનું
 નિરભિમાન વિનંતિ [સંત.] અભિમાન વગરનું (૨)
 નં અભિમાનનો અભાવ. -નિતા સ્ત્રી, -
 નીપણું નં -ની વિનં
 નિરશ્ન વિનંતિ [સંત.] વાડળા વગરનું [ન હેતુ
 નિરચન વિનંતિ [સંત.] અચનચલનને ગણતરીમાં
 નિરર્થ (૦૦) વિનંતિ [સંત.] અર્થહીન (૨) નકારું
 નિરર્થ (૦૦) વિનંતિ [સંત.] જુઓ અનર્ગળ
 નિરલસ વિનંતિ [સંત.] આળસ વગરનું
 નિરવકાશ વિનંતિ [સંત.] અવકાશ વગરનું
 નિરવચ્છિન્ન વિનંતિ [સંત.] અવચ્છિન્ન નહિ એવું
 નિરવધ વિનંતિ [સંત.] અવધિ કે હલ બહારનું;
 નિરવધ વિનંતિ [સંત.] દોષરહિત; બોડઆપણું
 વિનંતિ [પાર વગરનું
 નિરવધિ વિનંતિ [સંત.] અવધિ કે હલ બહારનું;
 નિરવધ વિનંતિ [સંત.] અવધિ વગરનું;
 વિનંતિ
 નિરવધિ વિનંતિ [સંત.] અવધિ કે હલ બહારનું;
 નિરવધ વિનંતિ [સંત.] અવધિ વગરનું;
 અખડ
 નિરવશેષ વિનંતિ [સંત.] બધું; તમામ
 નિરવાણુ અનં [જુઓ નિર્વાણ] અવશ્ય;
 જરૂર (૫)
 નિરસ વિનંતિ [સંત.] નીરસ, રસ કે સ્વાદ વગરનું
 નિરસન નવંતિ [સંત.] કાઢી મૂકવું -ફર કરવું તે (૨)
 ઓકવું તે (૩) નિરાકરણ (૪) નાશ
 નિરસ્ત વિનંતિ [સંત.] કાઢી મૂકવું; ફર કરેલું (૨)
 નાશ પામેલું (૩) ના પાડેલું (૪) ઓકવું
 નિરસ વિનંતિ [સંત.] અસ્ય વિનાયુ
 નિરહંકાર (-રી) વિનંતિ [સંત.] નિરભિમાની.
 -રીપણું નં
 નિરહંભાવ વિનંતિ [સંત.] નિરહંકાર

નિરંકુશ વિં [સં] અંકુશ વગરનું, ઉચ્છૃંખલ
 નિરંજન વિં [સં] અંજન વિનાનું (૨) દોષ વિનાનું
 નિરંતર અં [સં] સતત (૨) હંમેશા
 તિરાકરણુ નં [સં] નિવેડો, છેવટ (૨) નાકખૂલ
 -રહ્યાતલ કરવું તે
 નિરાકાર વિં [સં] આકાર વગરનું
 નિરામી વિં [સં] નિરામ્ય આમ્રહ વગરનું
 નિરાહર વિં [સં] આહરરહિત, સાદુ, સરળ
 નિરાહર પું અનાહર (૨) વિં [સં] આહર
 વગરનું; તોછડું
 નિરાધાર વિં [સં] આધાર વગરનું
 નિરાનંદ વિં [સં] આનંદરહિત
 નિરાપદ વિં [સં] આપદા વિનાનું
 નિરામય નં તદુરસ્તી (૨) વિં [સં] નીરોગી
 નિરામિય વિં [સં] માસ વગરનું, 'વેબિટેરિયન'
 (૨) ઐન્દ્રિય સુખની ઇચ્છા વગરનું (૩) મનુષી
 ન મળતી હોય તેવું -પાહાર પું [સં] આહાર
 માંસ વગરનો ખોરાક, અનાહાર 'વેબિટેરિયે-
 નિઝમ' -પાહારી વિં (૨) પું અનાહારી
 નિરાલંબ વિં [સં] આલંબન-આધાર
 વગરનું (૨) અધ્ધર
 નિરાવરણુ વિં [સં] આવરણુ વિનાનું, ખુલ્લું
 નિરાવણું સંકિં, નિરાણું અંકિં 'નીરવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 નિરાશ વિં [સં] નાઈમેડ, આશાહીન -શા
 સ્ત્રીં નાઈમેડી -શાવાહ પું 'પેસિમિઝમ',
 આશાવાદથી ઊલટું છે. -શાવાહી પું (૨)
 વિં નિશાવાદવાળુ કે તેમાં માનનાર
 નિરાશી વિં [સં] આશારહિત, અનાસક્ત
 નિરાશય (-થી) વિં [સં] નિરાધાર -ચતા
 સ્ત્રીં, -થીપણુ નં
 નિરામિત વિં [સં] નિરાધાર ંપણું નં
 નિરાસ પું [સં] ભુઓ નિરસન
 નિરાસક્ત વિં [સં] આસક્તિ વગરનું
 નિરાહાર (-રી) વિં [સં] ભૂખ્ય, ઉપવાસી
 નિરાણુ વિં [પ્રા] ગિરાલ્ય (સં નિરાલ્ય) =
 એકત્ર સ્થિતિ ન કરનાર સરંહિં નિરાલા,
 મ નિરાલાં [ભુદ, -ચાર, અલગ
 નિરંત (ત.) સ્ત્રીં કુરસં (૨) સુખ, જ પ (૩)

શાંતિ, સલામતી [-થવી, વળવી = નચિત
 થવું] -તે અં અસામથી (૨) ઉતાવળ કે
 દોડધામ કર્યા વગર (૩) સુખચેતથી
 નિરિચ્છ વિં [સં] ઇચ્છા રહિત (૨) નિંકામ;
 લાભની ઇચ્છા વિનાનું [વગરનું
 નિરિદ્રિય વિં [સં] ઇદ્રિય વગરનું (૨) પ્રમાણ
 નિરીક્ષક પું [સં] નિરીક્ષણ કરનાર માણસ (૨)
 (સાળાનો) ઇન્સ્પેક્ટર -છુ નં અવલોકન
 નિરીક્ષણું સં કિં [સં] નિરીક્ષ [અવલોકનું
 નિરીક્ષાવણું સંકિં (પ્રેરક) નિરીક્ષાણુ
 અં કિં (કર્મણિ)
 નિરીક્ષા સ્ત્રીં [સં] અવલોકન [નીરખવું
 નિરીખવું સંકિં [પ્રા] ગિરિક્ષ] + નિરીક્ષક,
 નિરીશ્વર (-રી) વિં [સં] ઇશ્વર વગરનું (૨)
 ઇશ્વર નથી એમ માનનાર -રવાહ પું
 ઇશ્વર નથી એવો મત -રવાહી વિં
 નિરીશ્વરવાદને લગતું (૨) પું નિરીશ્વરવાદમાં
 માનનાર માણસ [વગરનું
 નિરીહ વિં [સં] ઇહા -આશા કે ઇચ્છા
 નિરુક્ત નં [સં] એક વેદાગ, યુત્પત્તિશાસ્ત્ર
 -ક્ત સ્ત્રીં યુત્પત્તિ
 'નિરુત્તર વિં [સં] જવાબ વગરનું (૨) વાદ કે
 અર્થમાં સામે જવાબ ન આપી શકનાર,
 ચૂપ થઈ ગયેલું
 નિરુત્સવ વિં [સં] ઉત્સવ વગરનું
 નિરુત્સાહ પું ઉત્સાહનો અભાવ, નાઈમેડી
 (૨) વિં [સં] ઉત્સાહ વગરનું -હી વિં
 નિરુત્સાહ -હીપણું નં
 નિરુદ્ધ વિં [સં] રૈદ્ધિલું (૨) કેદ કરેલું
 નિરુદ્ધમ પું ઉદ્ધમનો અભાવ (૨) વિં [સં]
 ઉદ્ધમ વગરનું, આળસુ -મી વિં નિરુદ્ધમ
 -મીપણુ નં [નિરુદ્ધમ, -મી
 નિરુદ્ધોગ વિં [સં] (૨) પું, -ગી વિં ભુઓ
 નિરુપદ્રવ પું ઉપદ્રવનો અભાવ (૨) વિં [સં]
 ઉપદ્રવ વગરનું (૩) ઉપદ્રવ ન કરે તેવું, શાંત
 -વી વિં નિરુપદ્રવ -વીપણું નં
 નિરુપમ વિં [સં] અપુખમ, અદ્વિતીય
 નિરુપયોગી વિં [સં] નિરુપયોગ ઉપયોગ
 વિનાનું, નકાસુ ંપણુ નં

નિરુપાય [સં.] ઉપાય વગરનું; લાચાર
 નિરૂઠ વિ[સં] રૂઠ, પ્રસિદ્ધ; પ્રચલિત. બલક્ષણ
 સ્ત્રી પ્રયોજનની અપેક્ષા વિના આત રૂઢિથી
 ન જ્યાં બીજો અર્થ હોવાતો હોય તેવી
 લક્ષણ (કા. શા.) [કરનાર
 નિરૂપક વિ[સં] નિરૂપનાર (ર) પું નિરૂપણ
 નિરૂપણ નં [સં.] બરોબર વર્ણવવું — રજૂ
 કરવું તે, વર્ણન (ર) અવલોકન, વિવેચન
 નિરૂપણું સંકિં [સં] નિરૂપણું કરવું
 નિરૂપાવણું (પ્રેરક) નિરૂપાણું (કર્મણિ)
 નિરૂપિત વિ[સં] જેનું નિરૂપણ થયું હોય તે
 નિરૂપ્ય વિ[સં] નિરૂપવા યોગ્ય વા નિરૂપી
 શકાય તેવું [વિં] રોકનાર
 નિરૂપ્ય પું [સં] રોકાણ, નિગ્રહ. ઠક, -ધી
 નિરૂપ્ય પું [મ] સદેશો
 નિર્ગત વિ[સં] બહાર નીકળેલું. -તિ સ્ત્રી
 બહાર જવું તે; નિર્ગમન
 નિર્ગમ પું, બં નં [સં] બહાર જવું તે (ર)
 દરવાજો (૩) ગુભરવું - ગાળવું તે
 નિર્ગમણું સંકિં [સં] નિર્ગમણું ગાળવું; ગુભરવું
 (ર) બહાર કાઢવું (૩) મટાકું (૪) અંકિં
 બહાર જવું
 નિર્ગર્વિ વિ[સં] નિર્ગર્વિ ગર્વ વિનાનું, નમ્ર
 નિર્ગળણું અંકિં [સુસ્ત્રો નીગળણું] ટપકવું
 નિર્ગંધ વિ[સં] ગંધ વગરનું
 નિર્ગુણ (સ્ત્રી) વિ[સં] ગુણ વગરનું (ર)
 કૃતઘ્ની - હિયું વિં કૃતઘ્ની
 નિર્ગંધ વિ[સં] ગંધી - બધનમાંથી મુક્ત
 (ર) ગરીબ (૩) અસહાય, એકલું (૪) પું
 બધનમુક્ત સાધુ; ક્ષણિક
 નિર્ધાતિ પું [સં] પવનનું તોફાન (ર) નારા
 (૩) વીજળીનો કડકો. ઠક વિં નારાક. -તી
 વિં નારાક; નિર્ધાતક
 નિર્ધૂણ (સ્ત્રી) વિ[સં] કૂર - છૂપાણું નં
 નિર્ધેપિ પું [સં] અવાજ (ર) મોટો ધ્વનિ
 નિર્જન વિ[સં] ઉત્તર. ઠા સ્ત્રી
 નિર્જર પું [સં] કેવ
 નિર્જલ (સ્ત્રી) વિ[સં] પાણી વગરનું.
 -લા (સ્ત્રી) એકાદશી, -ળા અગિયારશી

(-સ) સ્ત્રી જેઠ સુદ અગિયારશી
 નિર્જલ વિ[સં] જલ વગરનું; અચેતન (ર)
 નિર્જળ (૩) નકારું, નજીવું. ઠા સ્ત્રી,
 બાણું નં
 નિર્જર પું, નં [સં] ઝરો (ર) વોધ. બું
 અંકિં ઝરવું, ઝરો કૂટવો
 નિર્જરી, -રિણી સ્ત્રી [સં.] નદી
 નિર્જય પું [સં.] નિશ્ચય (ર) કે સદો. ઠકારક
 વિં નિર્જયક [કરવો
 નિર્જયું સંકિં [સં] નિર્જય પરથી (પ.) નિર્જય
 નિર્જયિક વિ[સં] નિર્જય કરનાર કે લાવનાર
 ઠમત નં, પું 'કારિંગ વોટ'
 નિર્જીત વિ[સં] નક્કી કરેલું [બાણું નં
 નિર્જય વિ[સં] કૂર, હયા વગરનું ઠા સ્ત્રી.
 નિર્જલ વિ[સં] હલારહિત [તિવું
 નિર્જલા વિ[સં] નિર્જન + હલો] ફરીથી હલો ન થાય
 નિર્જિષ્ટ વિ[સં] બતાવેલું (ર) વર્ણવેલું (૩)
 આજ્ઞા અપાયેલું (૪) નક્કી કરેલું
 નિર્દેશ પું [સં] આજ્ઞા (ર) ઉલ્લેખ (૩)
 જ્ઞાનનો જે વિભાગ લાવા દ્વારા દર્શાવવામાં
 આવે તે, 'પ્રોપોઝિશન' (ન્યા) બં નં
 નિર્દેશવું તે બપુન પું; નં સભામાં થવાના
 કામનો નિર્દેશ કરનારો પત્ર, 'એન્ડોપેપર'.
 બાક્ય નં આજ્ઞાવચન (ર) અમુક નિશ્ચય
 કે નિર્ણય બતાવનારું વાક્ય (ન્યા). બું
 સંકિં નિર્દેશ કરવો. -રય વિં નિર્દેશ
 કરવા લાયક
 નિર્દેષ પું સગીતમાં એક, અલગાર
 નિર્દેષ (-વી) વિ[સં] નિરપરાધી, દોષ વિનાનું.
 -પતા સ્ત્રી, બાણું નં
 નિર્દેશ વિ[સં] રાગદ્વેષ, માનઅપમાન
 ધત્યાદિ દ્વંદ્વોથી પર-રહિત [ગરીબ
 નિર્ધન (-નિધુ, -ની) વિ[સં] રેસા વગરનું;
 નિર્ધાર પું, બળ નં [સં] નિશ્ચય; નિર્ણય.
 બળવાચક વિં નિશ્ચયવાચક બળ-સમ્પત્તિ
 સ્ત્રી નિશ્ચય બતાવવાના અર્થમાં વપરાતી
 સાતમી વિભક્તિ (ન્યા) [નક્કી કરવું
 નિર્ધારણું સંકિં [સં] નિર્ધારણું નિર્ધારણું;
 નિર્ધારિત વિ[સં] નક્કી કરેલું

निर्धूम वि० [सं] कुमाडी वगरनुं [०ता स्त्री०
निर्धूल(-ण) वि० [सं] अण वगरनुं, दुर्धण
निर्धुंध वि० [सं] अध के अधन वगरनुं (२)

अध अधन वगर (३) पु० आग्रह
निर्धुंध वि० [सं] अध-उरकत के विघ्न विनानुं
निर्धुंध वि० [सं] धीम वगरनुं (२) निर्बिकल्प
(समाधि)

निर्धुंध वि० [सं] नीडर ०ता स्त्री०, ०त्व
न०, ०पधु न० [अवलभित
निर्धुंध वि० [सं] अरुण(२) पु० अण(३) आभित,
निर्धुंधना स्त्री० [सं] तुम्हकार, तिरकार
(२) इमहारी (३) अणना

निर्धुंधी, -गिधुं वि०, -गंधी, -गिधुं वि०
स्त्री०, -गंध वि० [सं] अभागी, कभनसीध
निर्धुंध वि० [सं] भान वगरनुं. ०ता स्त्री०
[सं] भान न होवुं ते

निर्धुंध, निर्धुंध वि० [निर + धीत, धीत]
नीडर, धीत नहि अेवु [गिधुं, साध
निर्धुंध वि० [निर + धेण, स२०म] वेग वगरनुं,
निर्धुंधुं सं० [स२० प्रा गिधुं +
लुओ निर्धुंध [निर्धुंधना

निर्धुंधा स्त्री० [स२० प्रा गिधुं +
निर्धुंध वि० [सं] धाति वगरनुं
निर्धुंध वि० [सं] भतभतातर रहित

निर्धुंध वि० [सं] भभव विनानुं; विरुद्ध
निर्धुंध(-ण) वि० [सं] स्वच्छ, पवित्र ०ता स्त्री०
निर्धुंधुं सं० [सं] निर्मा, प्रा. गिधुं, म
निर्मिणें, हि निर्मना निर्धुंध करवु, रथवु,
धनाववु, धडुं (२) नियत के नकी करवु

निर्धुंधा स्त्री० [‘निर्धुंध’ उपरधी, स२० हि
निर्मली, म] अेक वनस्पति जेनां धी मेहुं
पाणी स्वच्छ करवामां वपराय छे

निर्धुंधिक वि० [सं] माणीओ विनानुं
निर्धुंध न० [सं] रथना, सधन (२) नसीध,
नियति

निर्धुंध(-नी) वि० [सं] अभिमान विनानुं; नअ
निर्धुंध(-ण) स्त्री०, न० देव उपरधी उतारेधी
के देवने यडेधी वरतु (इल वगेरे) -द्वय वि०
[‘निर्धुंध’ उपरधी, अथवा निर + भाव]

भाव-द्वय वगरनुं (२) स्त्री०, न० [सं]
लुओ निर्धुंध -द्वयता स्त्री०
निर्धुंधुं सं० [सं] ‘निर्धुंध’नुं प्रेरक
निर्धुंध अ० [सं] [‘निर्धुंध’नुं कर्मणि] निर्धुंध
-नकी यधुं

निर्धुंध वि० [सं] भास वगरनुं, निराभिव
निर्धुंध वि० [सं] निर्धुंध, रथायधुं (२)
नकी यधेधुं, नियत -ति स्त्री०

निर्धुंध वि० [सं] भुक्त, अधनरहित
निर्धुंध वि० [सं] भाधा वगर पाधु गयेधुं
(२) निराश यध पाधु गयेधुं

निर्धुंध(-ण) वि० [सं] भूण वगरनुं (२) निर्धुंध श
निर्धुंध पु० [सं] भुक्ति (२) सापनी कायणी
(३) अणतर (४) आकाश

निर्धुंध(-ही) वि० [सं] मोह वगरनुं -हुता
स्त्री०, -हुपाधु न०

निर्धुंध न० [सं] प्रयाधुं, नीकणवु ते
निर्धुंध पु० [सं] वनस्पतिभां धी शुद्ध जेवा
अरतो रस; शुद्ध (२) कवाय, कस, सार

निर्धुंध वि० [सं] धाध वगरनुं; अविवेक
०ता स्त्री०, ०पधुं न० [अनासक्त
निर्धुंध, निर्धुंध वि० [सं] धेपाया वगरनुं,
निर्धुंध(-भा) वि० [सं] धेध वगरनुं.

-धीपाधु न०

निर्धुंध न० [सं] धेधवुं ते (२) व्याध्या;
विवेधन, धीका (३) धुत्पति
निर्धुंध वि० [सं] निर्धुंध वधुं रहित

निर्धुंध वि० [सं] वध वगरनुं
निर्धुंध न० [सं] अत, समाप्ति (२) निर्धुंध
(३) नारा (४) का शा] नाटकमां ना पय

सधिमना अेक, जेमां जूदे जूदे ठकाधे
विकसावेला वरनुने अतमां समाप्ति भादे
अेकनित कराय छे

निर्धुंध(-री) वि० [सं] जेना वशमा काध न
रहुं होय तेधुं, नि सतान [-रधुं = वशमा
काध न रहधुं]

निर्धुंध वि० [सं] भूध, यध
निर्धुंध वि० [सं] निर्धुंध करवा योध्य
निर्धुंध वि० [सं] वाट-पगरवट विनानुं

ब्रह्मवर्चं ते(२)अमर(३)अहोवाल [-करु= नम्रताथी रन् करु, अमर करवी (२)होवाल आपवा] [(२) नैवेद्य धरावषु निवेद्यं संक्रिं [सं निवेद्यं] निवेदनं करु निवेदित वि०[सं] निवेदनं करायेतुं (२) नैवेद्यं अपे अपायेतुं -ता वि० श्रीं निवेश पु०[सं] प्रवेश (२) प्रवेशद्वार (३) पठाव (४) रहोवाषु निश [सं] ऐकं उपसर्ग, जुओ निश निश श्री०[सं] रात्रि; निशा(२)कण्ठर व्यर्थ श्रीं राते (नगरभा) यती यर्थां ऋनि, ०भोर, -श(-शि)वासर अ० रातदिवस, अहोरात्र निशा श्री० [प्राणिमा, देणीसा, मनीस] निशातस्थी नेना वीपर वाटवामा आवे ते पथपर, निशर निशा श्री०[सं] निश, रात ०कर पु० यद्र (२) भरवो ०कुम्भ न० राते भीलतुं कुम्भ (२) जाकण व्यर पु० राक्षस (२) भूत, पिशाच (३) चोर (४) न० घुवक (५) वागणु, ०चरी श्रीं राक्षसी (२) वेरया ०पति पु० यद्र ०युद्ध न० राते लडातुं युद्ध निशाषु न० + जुओ निशान (५) ने निशा(-सा)तरा पु० [जुओ निशा] हाण वाटवानो पथरो, उपरवटो निशान न० [फा] बिह्न (२) चोह, ताकवानुं लक्ष्य(३)वावटो [-होवावर्चुं=धारेतुं निशान परापर ताडीने तोडी पाठुं -करुं=निशानी करवी, बिह्न आंकुं -यहं=युद्धनो वावटो करुंवे -ताकुं=धारेसे स्थणे चोह सागे ते रीते पाणु वगेरेतुं संधान करुं -पाठु, -भारु=धारेसे स्थणे चोह लगावची(२)धार्थ काम पार पाठुं -भांकुं = निशान ताकव -वागुं=निशान होवावर्चु निशाननो हाधी =सवारीभा आगण रहेतो वावटावागे हाधी(२) अघेसर ०हारे पु० निशानवागे ०पाण वि०(२) पु० परापर निशान ताकनार, ताकि ०पाण श्रीं निशान ताकवानो अत्र्याव(२) निशान ताकवानी रमत

-नी श्रीं बिह्न (२) सज्ञा [-आपची = ओणभाय ओवु बिह्न कहेउ -रापची = याह रहे ते भादे कांथ बिह्न रापवु -भूकुं] निशान न० [देणिमाण, सर० न निशाण] ०हा, चोवडिपु (२) छोट परनी नेमत निशापति, निशाधुद्ध जुओ 'निशा' [सं] भा निशाण श्रीं [सं] शाला? के देणीसार = म०प? शाणा [-हूटची = निशाणनो सभय पुरोयवो, सभय पुरोयता छोकराये घेरतुं -जेसवी = लक्षाववानुं काम वाववु -भांकवी = लक्षाववानो धधो करवा निशाण रात्र करवी. निशाणेथी होडी ०कुं = निशाणे लक्षाववाता गध यव निशाणे जेसकुं = पाणके प्रथम विधिपूर्वक निशाणभां हाभल यव निशाणे जेसाठकु, भूकुं = पाणकने प्रथम निशाणे लक्षाववा मोकलवु] ०भरवु न० [+ प्राकरण = विधि, अनुष्ठान (सं करण)] छोकराछोकरिने निशाणे भूकती वभते करवामा आपवतो विधि ०भाह पु० निशाणनो मित्र, सद्धायाथी -जिथो पु० विधाथी निशिपाण पु० [सर० हिं निशिपाल, सं. निशिपालक] ऐकं ०ह निशिवासर अ० [सं] रातदिवस निशित वि० [सं] तीक्ष्ण, धार काहेतुं निशीय श्रीं (१) [सं] निशा, रात्रि(२) भवरात निश्चय पु० [सं] सकल्प, निर्णय (२) भातरी (३) अ० निश्चो, नकी ०पूर्वक अ० चोक्कस, भातरीपूर्वक ०वाचक वि० निश्चय अतावनार -यात्मक वि० [+ आत्मक] निश्चयवाणु, चोक्कस -यार्थ पु० [+ वर्थ] [व्या] किं नो निश्चयवाचक अर्थ. -थी वि० निश्चयवाणु निश्चय(-ण) वि० [सं] अचल, स्थिर -दा (-णा) श्रीं पृथ्वी निश्चायक वि० [सं] निश्चयात्मक, निर्णायक निश्चित वि० [सं] नकी करेतुं ०ता श्रीं, ०पाणु न० निश्चित वि० [सं] चिता वगरतुं, भेदिकर ०ता श्रीं, ०पाणु न०

निश्च अ० + अशीत, अवस्थ; आतरीधी (प.)
निश्चतन वि० [सं.] चेतन वगरनुं, जड; भूत
निश्चष्ट वि० [सं.] निश्चष्ट, स्थिर (२) जेहोरा
निश्चष्ट, निश्चष्ट ध० ('निः'धी शर यता
आदिमा 'श'वाणा शब्दो जे जेहिधा 'श'
द्वारा आमा लागी शक्य)

निश्चास पु०, ००, न० [सं. निःचास] निश्चासो
निष् [सं.] शुभो निष्
निषाद पु० [सं.] सगीतना सात स्वरमानो
'नी' स्वर (२) जीव (३) माछी (४) यंज्ञाण
निषिद्ध वि० [सं.] मना करेहुं, त्याग्य; आधित
निष्पु-सु० हन वि० [सं.] नारा करनार (२) न०
नारा, कतल

निषेध पु० [सं.] मना, पाध (२) शास्त्रविहित
मनाध; 'विधि'धी जीवहुं. ०३ वि० मना करनार.
०३५ वि० मनाधवाणु. ०५५५ वि० निषेध
कहेतु-अतावतु-सूचवतु. ०३५५ वि० मनाध
कनी. -धात्मक वि० [+ आत्मक] निषेध-
वाणु; निषेध३५. -धावयव [+ अवयव]
निषेधवाणो लाग (२) 'इलसी ओम्' नेगेटिव
प्रेमिसिस' (न्या.)

निष्क पु० [सं.] सोनानो ओके प्राचीन सिद्धो
निष्कपट (-डी) वि० [सं.] कपट वगरनुं
निष्कपट वि० [सं.] ह्या-उरुणा वगरनुं; क्रूर
निष्कर्म वि० [सं.] कर्म न करनार (२) आणखु;
नवर (३) कर्मो वडे बिस न यनार; अनारुप्र
निष्कर्म पु० [सं.] सार (२) सगीतमां ओके
अल कार

निष्कल वि० [सं.] कला-अवयव-लाग विनानुं
निष्कलंक वि० [सं.] कलंक वगरनुं; शुद्ध; निर्दोष
निष्कलंक वि० [सं.] काटा वगरनुं (२) [ला.]
अन्यल वगरनुं; सरण (३) शत्रु वगरनुं
निष्कप वि० [सं.] अयण; स्थिर; कप वगरनुं
निष्काम [सं.], -मी वि० कामना विनानुं (२)
इजनी धमजा विनानुं (३) नि स्वार्थ. ०५५५
ओ० कामना के इजनी धमजाता अभाववाणी
वृत्ति [(२) अ० वगर कारणे, भिनबर

निष्कारण वि० [सं.] कारण वगरनुं, निष्प्रयोजन
निष्कारण ओ० [निष् + कारण] जेकरकारी

निष्कांयन वि० [सं.] निर्धन; गरीब; कांयन
वगरनुं

निष्कियन वि० [सं.] अकियन. ०५५५ ओ०
निष्कियत पु० [सं.] संगीतमा ओके अल कार
निष्कृति ओ० [सं.] निःकर (२) प्रायश्चित्त
निष्कमणु न० [सं.] अकार जव ते (२) सन्यास
(३) आणकने योथे मासे धर अकार लावतां
करतो विधि

निष्कय पु० [सं.] विनिमय (२) अद्वैतो (३) वेद्याणु
निष्कांत वि० [सं.] याथुं गयेहुं, नीकणी गयेहुं
निष्किय वि० [सं.] डियारहित. ०५५५ ओ०, ०५५५ न०
निष्का ओ० [सं.] अद्वैत, अक्षि; पक्षकारी (२)
आस्था, विश्वास (३) ओकाग्रता, लीनता (४)
आशय, धारणा

निष्कुर वि० [सं.] निर्धन (२) कठोर ०५५५ ओ०
निष्कुरात वि० [सं.] प्रवीण (२) पु० प्रवीण भाषण
निष्पक्ष वि० [सं.] पक्ष वगरनुं, तटस्थ, नाहित.
०५५५ वि० पक्षपात वगरनुं; समदर्शी (२)
पु० पक्षपातना अभाव, समदर्श. ०५५५
वि० पक्षपात वगरनुं, समदर्शी

निष्पत्ति ओ० [सं.] समाप्ति, अंत (२) उत्पत्ति
(३) प्राप्ति; सिद्धि (४) परिपक्वता
निष्पन्न वि० [सं.] उत्पन्न थयेहुं; इलित (२)
समाप्त थयेहुं (३) तैयार, परिपक्व

निष्पक्षव वि० [सं.] पक्षव वगरनुं; जेहुं
निष्पादन न० [सं.] निष्पत्ति करनी ते
निष्पादित वि० [सं.] निष्पन्न थयेहुं केकरेहुं
निष्पाप (-पी) वि० [सं.] पाप वगरनुं

निष्पुत्र वि० [सं.] पुत्र वगरनुं; वांछित
निष्पुत्र वि० [सं.] तेजहीन (२) कमजोर; निरतेज
निष्प्रयोजन वि० [सं.] प्रयोजन वगरनुं, नकारुं
निष्प्रयय वि० [सं.] प्रपय वगरनुं; निष्कपट;
सरण [जेर के लुरसा वगरनुं]

निष्प्राण वि० [सं.] प्राण वगरनुं; भूत (२) [ला.]
निष्प्रेक्ष (-णी) वि० [सं.] इण वगरनुं (२)
नकारुं ०५५५ ओ०

निस् अ० [सं.] 'विनानुं', 'रहित' जेवा अर्थोभा
नामने लागता पूर्वम क्रियापदाने लागतां
ते वियोग, ओकसता, पूर्वा, उत्सव

વગેરે અર્થો ખતાવે છે સ્વરો અને ઘોષ
વ્યજનો પહેલા તેનુ રૂપ નિર્ધારાય છે, અને
ઊંચાક્ષરો આગળ નિ કે પછીના ઊંચાક્ષર
મુજબ નિશ્, નિસ્ થાય છે (જેમ કે નિશબ્દ,
નિશશબ્દ, નિ સરવ, નિરસરવ), તથા ચ અને
છ પહેલાં નિશ્ થઈ નાય છે, અને ક તથા
ખ પહેલાં નિપ્ થઈ નાય છે (જેમ કે નિશ્વચ,
નિષ્કપટ)

નિસબત સ્ત્રીં [સ] નિરબત; સબધ, નાતો
(૨) હરકાર, પરવા (૩) અં મારફતે

નિસરણી સ્ત્રીં [સં નિત્રેણી, પ્રા નિસ્સેણિ,
સરં દે ણીસણિયા, ણીસણી] સીડી (૨)
એક રમત [-મૂકવી = ચડવા માટે સીડીને
ગોઠવવી - આપવી (વાંદરને) = તોફાની
કે ગાંડને વધુ તોફાન કરવા સાધન આપવું]
નિસર્ગ પું [સં] સ્વભાવ (૨) જગત, સૃષ્ટિ
(૩) કુદરત ંશક્તિ સ્ત્રીં કુદરતી - ભૌતિક
શક્તિ, પ્રતિક્ષા ંસિદ્ધિ વિં સ્વાભાવિક
- ગોપિચાર પું કુદરતને અવગૂણ થઈને
તથા જળ, વાયુ, માટી વગેરે કુદરતી સાધનો
વડે ઉપચાર કરતું વૈદ્ય, 'નયરોપથી']

નિસાતરો પું જુઓ નિશાતરો

નિસાર (૨) સ્ત્રીં જુઓ નિશા-પથ્થર

નિસાસો પું [સં નિશાસ, પ્રા નિસ્સાસ,
નિશાસ] નિશાસ [-નાખવો, મૂકવો =
કુખ કે નાસીપાસીની આઠ નાખવી - જામવો
= કુખ પીડિતે કાઢેલી આઠથી કુખ ભોગવ
વાનુ આવવું - લેવો = કુખી-પીડિતને શાપ
વહોરવો.] -સણુ વિં નિસાસા નાંખવું,
રોતલ, નિરુસાહ -સિયણુ વિં સ્ત્રીં
નિસાસણી

નિસ્તૂદન નં [સં] જુઓ નિપૂદન

નિસ્તૂદાર્થ પું [સં] દૂત, વહીસ (૨) સ્વતંત્ર
કાર્યસાધક દૂત

નિસ્તબ્ધ વિં [સં] સ્થિર, જડ, નિશ્ચેષ્ટ

નિસ્તરણુ નં [સં] છૂટકો (૨) પાર ઊતરવું -
ઓળંગવું તે -વું સંકિં [સં નિસ્ત] પાર
ઊતરવું (૨) [લા.] પૂરું કરવું, સિદ્ધ કરવું
નિસ્તરગ વિં [સં] તરગ વગરનું; સાંત

નિસ્તાર (-રો) પું [સં] પાર ઊતરવું તે (૨)

મોક્ષ, ઉદ્ધાર. -રવું સંકિં [મં. નિસ્તારય]

ઊતારવું, પાર ઊતારવું

નિસ્તીર વિં [સં] તીર કે કાંઠા વગરનું, અપાર

નિસ્તીર્ણુ વિં [મં] ઓળંગાયેલું (૨) ઉદ્ધાર -

મુક્તિ પામેલું

નિસ્તણુ વિં [સં] ધાસ વગરનું

નિસ્તેજ વિં [સં] તેજહીન; ઝાંધુ, શીકું (૨)

જુસ્સા કે છટા વગરનું [પણુ

નિસ્તૈશુણ્ય નં [સં] ત્રૈશુણ્યનો અભાવ, શૂન્યાતીત

નિસ્પદ વિં [સં] સ્થિર (૨) પું મુનરો, કપ

નિસ્પૃહ (-હી) વિં [સં] જુઓ નિસ્પૃહ.

-હતા સ્ત્રીં

નિસ્પત સ્ત્રીં [મ] જુઓ નિસબત

નિસ્પંદન નં [સં] ટપકે ટપકે પડવું તે (૨)

વહેવું -રહો ચાલવો તે (૩) ઝરણુ

નિસ્પદિની સ્ત્રીં [સં] જેમાંથી પ્રવાહી ધીરે

ધીરે ઝરે એવું યત્ર

નિહતા પું [સં] હણનારો, માતક

નિહાકો પું (ચ) જુઓ નિસાસો -કિયું

વિં નિસાસણુ -કિયણુ વિં સ્ત્રીં

નિહાર પું [સં] નીહાર, હિમ (૨) જાડળ (૩)

મહામૂનાદિની હિરસર્ગક્રિયા

નિહારિકા સ્ત્રીં [સં] આકાશમાં ફરતા હવામય

તેજસમૂહો (જેમાંથી ધનાવસ્થા પામી ગ્રહો

વગેરે બન્યા કહેવાય છે)

નિહાસ વિં [ફા] જુઓ ન્યાસ

નિહાણવું સંકિં [સં નિં + માણ, પ્રા નિહાણ]

ધારી ધારીને જોવું નિહાણાવણુ (મેરક).

નિહાણાણુ (કર્મણિ) [કુકોડો

નિજરી સ્ત્રીં (કા) નાનું પર (૨) જમીનનો નાનો

નિદક વિં (૨) પું [સં] નિદા કરનાર

નિદણુ સંકિં [સં નિદ] નિદા કરવી

નિદા સ્ત્રીં [સં] બહોળી, વડોવણી ંખેર

વિં [+ફા. હોર] નિદા કર્યા કરનાર

ંપાત્ર, ંસ્પદ વિં [+સ્પાન્દ] નિધ.

-દિત વિં [સં] નિધાયેલું

નિધ વિં [સં] નિધાને લાયક, ખરાબ

નિબ પું [સં] લીમડો

निंथु(-भू) न० [सं] बिंथु
 निः [सं] लुथो निस्
 निःशण्ड वि० [सं] शण्ड विनाशुं; शांत (२)
 (बवावभा) शण्ड न ओलतुं
 निःशत्रु वि० [सं] शत्रु विनाशुं अता-सी०.
 -श्रीकरथु न० [सं] नि शत्रु करतुं ते
 निःशंक वि० [सं] शंका वगर्तुं, लय वगर्तुं
 निःशुद्ध वि० [सं] शुद्ध वगर्तुं
 निःशेष वि० [सं] स पूरुं (२) अ० बिलकुल
 निःश्रेयस न० [सं] मोक्ष, कल्याण (२) सुख
 निःश्रुति वि० [सं] श्रुति साधे अहार
 कादेलु (२) न० निश्वास .
 निःश्रुति पु० [सं] लुथो निश्वास
 निःसत्त्व वि० [सं] सत्त्वहीन, मास विनाशुं
 निःसपत्नी वि० सी० [सं] सपत्नी — शोक
 वगर्तनी
 निःसंग वि० [सं] अकेलु, सग वगर्तु
 निःसंतान वि० [सं] वाञ्छितुं; सतान वगर्तुं
 निःसंदेह वि० [सं] स देहदहित, शोकस
 निःसंशय वि० [सं] स शयनदहित, निराक
 निःसाधन वि० [सं] साधनरहित
 निःसाधन वि० [सं] अहादर, नीदर
 निःसार वि० [सं] सार वगर्तुं, नि सत्त्व
 निःसारथु न० [सं] अहार कादेलुं ते
 निःसीम वि० [सं] सीमारहित, अपार
 निःस्तब्ध वि० [लुथो निरतब्ध] साव
 स्तब्ध - निश्चेष्ट
 निःस्नेह (-ही) वि० [सं] स्नेहरहित
 निःस्पृह वि० [सं] स्पृहा वगर्तुं; निःकाम.
 अता सी०, अपाथुं न०. -ही वि० नि स्पृह
 निःस्वाह वि० [सं] स्वाह विनाशुं
 निःस्वार्थ वि० [सं] स्वार्थरहित अता सी०.
 -र्थी वि० नि स्वार्थ. -र्थीपथुं न०
 नी पु० निपाद स्वरनी संज्ञा (सगीत) (२)
 [व्या.] छड़ी विभक्तिना प्रत्यय तुं तुं सी०
 नीक सी० [सं. नीका] पाष्ठी जवानो रस्ते
 नीकर अ० नहि तो
 नीकसुतुं अ० डि० [सं. निस्सुतुं; प्रा. निक्कसुतुं]
 अहार अ. वडु; नीकणु

नीकसातुं अ० डि० 'नीकसुतुं'तु भावे
 नीकणुतुं अ० डि० [लुथो निकास. सर० हिं.
 निकलना] (अ० रथी के आरपार वधने)
 अहार आवतुं के अतु (जेम के, ओरडीभांथी,
 छोडामांथी नीकणुतुं, नाकाभांथी दोरो नीकणुतुं)
 (२) अतु, पसार यतुं (जेम के, आ रस्ते
 नीकणुतुं) (३) वीततुं, अहारतुं (जेम के कलाक
 नीकणी गयो) (४) अगतुं, अहार पडतुं, अरतुं;
 अगत यतो (जेम के नदी, नहर, अरतुं, अरौ)
 (५) छुपुं के दहि अहार होय तेछे देभा देवी;
 देभातुं, अहार यतुं (जेम के अ०, अ०, अ०, अ०)
 ताप, अथवा छुपुं छानुं काई पणु अतु के हाथ
 लागतु जेम के ओरीनो भासुं) (६) अ० रथी
 येन यतुं, अनीने अहार आवतुं (जेम के तेस
 धी नीकणुतुं, गूमतुं अथवा नीकणुतुं) (७)
 छुपुं, मुक्ति यवी (जेम के केडमांथी, काममांथी,
 देवामांथी; मुरखीमांथी; धांमांथी रोकालु
 नीकणुतुं) (८) अ० यतुं, अतु (जेम के हाथो, रंग)
 (९) नीकणुतुं, पाकतुं, कसोटीना नालातु (जेम के
 छोकरो अहार नीकणुतुं, इथियो ओरो नीकणुतुं)
 (१०) अथार्थने प्रसिद्ध यतुं, अहार पडतुं (जेम
 के कायहो, छापुं, ओपडी) (११) भाइ यतुं, अतु;
 अतुतुं (जेम के वात, अथार्थ नीकणुतुं, अथवा
 रेववे, सडक, गाडी नीकणुतुं) (१२) तपासतां
 के हिसाब करता जे (देखु देखु) होय ते अतुतुं
 (जेम के भागतु नीकणुतुं, देवाणु नीकणुतुं;
 हिसाबे जे नीकणे ते अ०, अ० नीकणुतुं,
 अथ नीकणुतुं) (१३) अथवा कियाना कृतं साधे
 आवता, ते करवातु आर अतुं, तेने भाटे अहार
 पडतुं, अतुतुं जेवे भाव अतावे छे. जेम के,
 अवा नीकणुतुं (१४) 'आवतुं' 'अतुं' 'पडतुं'
 डि० नी सहायभा 'नीकणी' क० तरीके आवता
 नीकणुतुं अ० ने अरोपर यवानो भाव
 अतावे छे. [नीकणी अतुं = अतु रहेतु (२)
 गालुनानी अहार यथ अतुं, देवामा न आवतुं
 (३) वडी अतुं नीकणी पडतुं = अतुतुं;
 अहार पडतुं, अतुतुं (२) अ० अथ पडी अतुं,
 ओवातुं]
 नीकुं वि० [दे. निक्क = तदन स्वर०] स्वर०

(૨) સાર, પસદ પડે તેવું
 નીગળવું અં કિં [સં નિર્ + ગલ્, પ્રા
 ગિગલ] ટપકું
 નીધલ(-ળ)વું, નીધલાવું અં કિં [સરં
 મ નિષ્કર્ણે] દૂઠાએ દાણા આવવા
 નીચ વિં [સં] અધમ, હલકું ઝા સીં નદી
 ઠા સીં, ઠપાણું નં. ઠણું વિં નીચે
 આવેલું ઠરથ વિં નીચલું
 નીચાએણું નં નીચુ એવું પડે-જવાવું
 પડે એવી રિયતિ
 નીચાણું નં નીચી જગ્યા (૨) ઢોળાવ
 નીચુ વિં [સં નીચ] ઢળવું (૨) એાછી
 ઈયાધનું (૩) નીચ, હલકું [નીચા બાપવું =
 હલકા કળવું નીચી ગરદને, નીચી મૂડીએ
 = નમ્રતા કે સરમથી નીચુ એધને નીચું
 ધાલવું, એવું = શરમથી ચોં નીચુ કરવ.
 -પડવું = હલકું પડવું, જોડું દેખાવું ઊઠાં
 'એના બાપવું નીચુ પડવા ક્ષેતા નથી'
 -લાગવું = હીણુ લાગવું - એ અં હેઠે
 નીચોચવૃત્ત નં [સં] મોટા વર્તુળના પરિધ
 ઉપર ફરતા મધ્યભિદ્ધવાળુ વર્તુળ, 'એપી-
 સાધકલ' (ગ) [મ. નીર્જળે] + સ્વં
 નીજવું અં કિં [દે ગિજ્જ = સૂતેલું સરં
 નીઠ અં [સરં પ્રા ગિટ્ટિય (સં નિષ્ઠિત) =
 રિયર, નક્કી, હિં] નક્કી
 નીઠવું અં કિં [પ્રા ગિટ્ટ (સં. નિ + સ્થા)]
 ખૂટવું (૨) વીતવું (૩) અંત આવવેા
 નીઠિયો પું [જુઓ નીઠવું, સરં પ્રા ગિટ્ટવળ
 = નાશ કરનાર] તગી, ઢુકાળ
 નીઠ પું, નં [સં] માળો (૨) જોડ
 નીઠર વિં [નિર + ઠર] નિર્ભય ઠા સીં,
 ઠપાણું નં
 નીતરવું અં કિં [સં નિસ + તૂ. પ્રા. ગિત્થર,
 સરં મ નિતલ, નિતરણે] ટપકું (૨) કચરો
 નીચે ઠરી જઈ સ્વચ્છ થવું (પ્રવાહીવું)
 નીતરું વિં નીતરેલું, સ્વચ્છ
 નીતિ સીં [સં] ધર્મ પ્રમાણેનું આચરણ,
 સદાચાર (૨) આચરણના ધાર્મિક નિયમ
 (૩) ચાલચલગત (૪) રાજનીતિ (૫) પદ્ધતિ (૬)

ધોરણ ઝગ વિં નીતિ નાણનાર. ધર્મ
 પું નીતિ અને ધર્મ (૨) વર્મભુદિપૂર્વકની
 નીતિ ઠનારા પું નીતિનો નારા, દુરાચારની
 અવધિ ઠનારાક વિં નીતિનો નારા કરે
 એવુ, બ્રહ્મ કરે એવું ઠનિયુણુ વિં રાજ-
 નીતિમાં કુરાળ. ઠપાણુ વિં અનીતિવાળુ,
 નીતિથી વિરુદ્ધ. ઠમરા સીં નીતિમાન હોણુ
 તે ઠમાન ઠયુક્ત વિં નીતિવાળુ ઠવિદ
 વિં જુઓ નીતિસ ઠવેતા પું નીતિસ
 ઠશાસ્ત્ર નં આચરણના નિયમનું શાસ્ત્ર
 (૨) રાજનીતિશાસ્ત્ર ઠશાસ્ત્રી પું નીતિશાસ્ત્ર
 નાણનાર ઠશુન્ય વિં નીતિ વિનાવું, અનીતિ-
 માન ઠસૂચ નં નીતિવું સૂચ, 'મેકિસમ'
 નીપ પું [સં] એક કૂલજાડ
 નીપજ સીં [નીપજવું પરથી] પેદાશ
 નીપજવું અં કિં [સં નિપ્ + પદ્, પ્રા
 ગિપ્પજ્જ] પેદા થવું (૨) બનવું, પરિણામ
 આવવું (૩) સાબ થવેા
 નીપટ (-ઠ) વિં [નદટ?] બેશરમ (૨) અં
 [સરં હિં, મ. નિપટ, દે ગિપ્પટ્ટ = ખૂબ, ગિપ્પટ્ટ
 = ગાઢ] તદ્દન [ઉત્પલ થવું (પ.) -
 નીપનવું અં કિં [સં નિપ્પજ, પ્રા ગિપ્પજ્જ]
 નીપવણું સં કિં [જુઓ નીપનવું] નિપનવવું.
 નીપવાવું (કમંભિ)
 નીભવું અં કિં [જુઓ નભવું, [સં નિર્વહ,
 પ્રા ગિવ્વહ] ભરી રહેવું, ટકવું
 નીભઠવું અં કિં જુઓ નીમઠવું
 નીભો પું જુઓ નિમાડો
 નીચ પું + નેમ, નિયમ (૨) [સરં મ] ભૂત-
 પ્રેત વગેરેને અપાતો બલિ
 નીમ વિં [ફા, સરં સં નેમ] અડધુ ઠવૈદ
 (-ધ), ઠહુકીમ પું ઊટવૈદ - એ અં
 એકધે ભાગે - મેનીમ વિં અડધોઅડધ.
 -મેપગારી વિં અડધા પગારનું
 નીમ (-વ) ઠવું અં કિં [જુઓ નીવઠવું; કે
 'નિમાડો' ઉપરથી?] નક્કી થઈ પ્રકટ થવું (૨)
 ધઠાધને રીઠું થવું, સિદ્ધ થવું
 નીમવું ઠં કિં [સરં પ્રા ગિમ, ગિમે (સં
 નિ + મા), અથવા ગિમ્મા (સં. નિર્મા)] કામ

કે ૫૬ ઉપર સ્થાપત, નિયોજી
 નીમી સ્ત્રીં ['નીમવું' ઉપરથી ?] હૂડી
 નીમે, ંનીમ, ંપમરી વિં બુઓ 'નીમ'
 [ફા]મા
 નીમે, પું [ફા] વગરાતને પહેરવાનો એક
 ભતનો પોશાક (૨) બુઓ નિમાડો (૩) [?]
 વાણિયાની એક ભત -
 નીર નં [સં.] નાંદી (૨) [લા.] હમ, કસ.
 ંફીરન્યાય પું હસ જેમ પાણીવાળા દૂધ-
 માથી દૂધ પી લે છે અને પાણી રહેવા દે છે
 તેવા ન્યાય, સારગ્રાહી વૃત્તિ. ંજ નં
 જલજ, કમળ [નિરીક્ષા
 નીરખ સ્ત્રીં [બુઓ નીરખવું] નીરખવું તે,
 નીરખ પું [ફા નિર્ણય] બત્તરભાવ, ચાહુ
 ભાવતાલ ંની યાદી સ્ત્રીં સરકારી નોકરો
 જે પ્રમાણે સવારીમા પૈસા ચૂકવે છે એ
 સીધાસામાનના નક્કી કરેલા ભાવની યાદી
 નીરખવું સંકિં [સં નિરીક્ષ, પ્રા. ણિરક્ષ]
 બરાબર એવું નીરખાવું અંકિં (કર્મણિ)
 નીરજ વિં [સં. નિર+રજસ] સ્વચ્છ(૨)નં
 બુઓ 'નીર'મા
 નીરજુ નં [દે. નીરણ] નીરજું તે - ધાસ
 નીરદ નં, પું [સં] વાહળ
 નીરમ નં [સરં હિં] વહાણને પાણીમા
 સરખું રાખવાને રખાતુ વજત
 નીરવ વિં [સં] શાત ંતા સ્ત્રીં - વા વિં સ્ત્રીં
 નીરવું સંકિં [બુઓ નીરજી] ઠોરને ધાસ નાખવું
 નીરસ વિં [સં] નિરસ, રસ વગરનું ંતા
 સ્ત્રીં, ંપણું નં
 નીરંગ વિં [સં] રંગ વગરનું (૨) પ્રકાશને
 રંગ છૂટા પડ્યા વિના પોતામાંથી પસાર
 થવા દેતું, 'એડોમેટિક'
 નીરાજન નં, - ના સ્ત્રીં [સં] આરતી -
 નીરો પું ['નીરવું' ઉપરથી] ચારો, નીરજ (૨)
 [સરં ન નિરા, સં નીરપરથી ?] તાલ તાડી
 નીરોગ(-ગી) વિં [સં] વડુસ્તી, -મ(-મિ)
 તા સ્ત્રીં; -ગીપણું નં
 નીલ વિં [સં] કાણું; આસમાની (૨) પું
 એક ભતનો વાદરો(૩) મોરપૂવ (૪) ગળી (૫)

[સં] ગમની વાનરસેનાનો એક સેનાપતિ.
 ંકંક પું (સ) શિવ (૨) મોર (૩) ભમરો
 (૪) ચાસ પક્ષી. ંઝીવ પું (સં) નીલકંઠ.
 શિવ ંમણિ પું નીલમ. ંવર પું ગળીની
 ખેતી કરાવનારો (અગ્રેજ) ભીનહાર ંવદક
 [સં] નં એક જળચર પ્રાણી ંશિર નં
 એક પક્ષી - લાંબર પું [+ ઝંવર] (સં)
 બલરામ, -લી સ્ત્રીં ગળી (૨) એક ભતની
 વાદળી માખી - હું વિં નીલ રંગતું (૨) હીલુ.
 -લોપલ નં [+ હપલ(સં)] વાદળી
 કમળ -લોદાહ પું [+ હદાહ (સં)]
 મરનાર પુરુષની પાછળ ગાય પરણવાવાની
 ક્રિયા -લોપલ પું [+ હપલ(સં)] મોરથૂથુ
 નીલમ નં [ફા] નીલ રંગતુ રત્ન, નીલમણિ
 નીલ ંમણિ, ંવર, ંવદક, -લાંબર,
 -લોપલ, -લોદાહ, -લોપલ બુઓ
 'નીલ'મા
 નીવડું અંકિં [પ્રા ણિવ્વલ(-લ) = બનવું;
 સિદ્ધ થવું] બુઓ નીમડું
 નીવળ નં [પ્રા. ણિવ્વલ = બુડ પડવું, સરં
 મ નિવલ] ડહીમાંથી કાઢી લીધેલું પાણી
 નીવાર પું [સં] નવાર, સામે
 નીવિ(-વી) સ્ત્રીં [સં] સ્ત્રીઓ કમરે પહેરવાના
 લૂગડાને જે ગાંઠ વાળે છે તે (૨) ગોળ, ધી,
 દૂધ, વગેરે ન ખાવાનું શ્રાવણતુ એક વ્રત (૩)
 મૂડી, - બડોળ. ંખધ પું (ધાધરાતા)
 નાડાની ગાડ
 નીસરવું અંકિં [સં. નિસ્+વ. પ્રા ણિસ્તર]
 નીકળવું. નીસરવું અંકિં (ભાવે)
 નીહાર પું [મં] બુઓ નિહાર -રિકા સ્ત્રીં
 બુઓ નિહારિકા
 નીંગળવું અંકિં [બુઓ નીંગળવું] ટપકવું;
 ઝરવું નીંગળાવવું સંકિં (પ્રેરક)
 નીંદ, ંર સ્ત્રીં [સં. નિદ્રા; અપ. ણિંદ, સરં
 મ. નીંદ; હિં નીંદ(ંરી), નિંદરિયા] નિદ્રા, ંવ
 નીંદણુ નં [દે ણિંદિળી = નીંદવું તે] નીંદી
 નાખેલું વકાચુ ધાસ -
 નીંદર સ્ત્રીં નીંદ, ંધ. ંવું અંકિં ંધવું
 નીંદવું સંકિં [બુઓ નીંદણુ] ખેતરમાંથી

રોપાની આસપાસનું નકામું ઘાસ ખોદી કાઢવું
 નીદામણ નં. - છુદ્ધી સીં [‘નોંદવું’ ઉપરથી]
 ની દવાની મળ્યું [ગયેલું, મૂંઢ
 નીંબર વિં(ર)અં(કા)મૂંઢાઈ ગયેલું, દવાઈ
 નીંબરડું સં કિં [જુઓ નીંબરડું] (કા)
 હાશ કે હાલીના વાસણને ઊકળતા પાણીથી
 સાફ કરવું
 નીંબાડો પું જુઓ નિમ્બાડો
 નુકરી સીં [સરં હિં] રાજગરાના લોટની
 ખાડ પાયેલી મમરા જેવી બનાવટ
 નુક્રોચીન વિં[અ નુક્રત્તહ + ફા ચીન]બીભનાં
 ઊંદ્ર શીખનાર -ની સીં એવું કામ
 નુક્રો પું[ફા]કરસી-અરબી લિપિમા રાજની
 ઉપરનીચે મુકાવુ ટપકું -બિંદુ(ર)[અ નુક્રત્તહ]
 કાયડો, ટુચકો, (૩) બુટ્ટો, વક્ર
 નુકસાન નં [અ] બગાડ, હાનિ(ર)ગેરકાયદો
 [અ-આવડું, જવું, પહોંચવું = ગેરકાયદો કે
 હાનિ થવી - ઉઠાવવું = ગેરકાયદો સહન
 કરવો, વેઠવો - માં આવડું, ઊતરવું, પડવું
 = ગેરલાભ થવો, બગડવું - લાભવું = નુકસાન
 થવું] ઠકર્તા (-તર્તા), ઠકારક, ઠકારી વિં
 હાનિ કરનાર. -ની સીં નુકસાન (ર)
 નુકસાનવું વળતર કે ભરપાઈ(૩)વિંનુકસાન
 વાળું [-બરવી = નુકસાનવું વળતર આવવું]
 નુતિ સીં [સં] વખાણ, સ્તુતિ (ર) પૂલ, વહન
 નુસખો પું [ફા] વૈ. ફરીને દવા લખી
 આપે તે કે તેનો કાગળ, ‘પ્રિસ્કિપ્શન’
 નુ- [સં તન] છઠ્ઠી વિભક્તિનો પ્રત્યય (બ્યા)
 નૂનકું વિં જુઓ નગર
 નૂતન વિં [સં] નવ. ઠતા સીં ઠત્વ નં
 નૂતર વિં [સં નવતર] + નૂતન, નવ (ર) સીં
 જુઓ નોતર (ચ) [ઝોછાપણું
 નૂનમ સીં [સં વ્યૂન ઉપરથી] + ન્યૂનતા,
 નૂપુર નં [સં] નેપુર, ઝીંઝર
 નૂર નં [સરં મ નૂર, નોર] બાકુ (વહાણ,
 રેવગાકી વગેરેમા માલ લાવવા લઈ જવાનું)
 [-ખેસવું = નૂર આવવું પડવું -બરડું = નૂર
 આવવું-પૂકવવું]
 નૂર નં [અ] તેજ, પ્રકાશ ઠત સીં પ્રકાશ,

તેજ -રી વિં તેજસ્વી(ર)સીં [સરં હિં]
 પોપટની નતવું એક પક્ષી -રે ખુદા નં
 ખુદાવું નૂર, ઈશ્વરી તેજ -રે ચરમ નં
 આખનું નૂર
 નૂ પું[સં] નર, માણસ (સમાસમા) ઠદેવ
 પું નરદેવ, રાજ ઠદેહ પું નરદેહ, મનુષ્ય-
 દેહ ઠપ, ઠપતિ, ઠપાલ(-ળ) પું ભપ,
 રાજ ઠપાંગ નં ઠપંવં [+ અગ] (સ્વામી,
 અમાત્ય, મુહુર, દોશ, રાધૂ, ડુંગ અને બળ
 એ સાત) રાજના -રાજયના અગ ઠપજ
 પું પચયજ્ઞમાનો એક, આતિથ્ય ઠલોક
 પું માનવ કનિયા, પૃથ્વી ઠવ શ પું
 માનવ વશ, જુદી જુદી નતિઓના વસ
 ઠવ શવિદ્યા સીં જુઓ નતિમીમાંસા
 નૂત નં [સં] નૂત્ય, નાચ
 નૂત્ય નં [સં] નાચ ઠક વિં નૂત્ય કરનાર
 ઠકલા(-ળા) સીં નાચવાની કળા ઠકાર
 પું નાચનાર. ઠગીત નં નૂત્યું -નૂત્ય સાચે
 ગાવાનું ગીત ઠત્વ નં નૂત્યપણું, નૂત્યનો
 ભાવ. ઠશાલા(-ળા) સીં નાચવાની જગા
 (ર) નૂત્ય શીખવતી રાજા
 નૂ, ઠદેવ, ઠદેહ, ઠપ, ઠપતિ, ઠપાલ(-ળ),
 ઠપાંગ, ઠવશ ઠલોક, ઠવ શ, ઠવ શવિદ્યા
 જુઓ ‘નૂ’માં
 નૂરા સ વિં[સં]કૂર, નીચ. ઠતા સીં, -સ્થ નં
 નૂસિંહ પું [સં] રાજ (ર) સિંહ જેવો
 પરક્રમી માણસ(૩)નૂસિંહાવતાર -હાવતાર
 પું [+ અવતાર] નિહ્યુતો ચોથો અવતાર
 ને (ને)અંઅને(ર)[જુઓ નું][બ્યા]બીજી તથા
 ચોથી વિભક્તિનો પ્રત્યય (૩)ત્રીજી કે સાતમી
 વિભક્તિના (સીં વગરના)નામ નેડે આવતા
 છઠ્ઠી વિભક્તિવાળા રાજનો પ્રત્યય ઉઠાં‘સીતા
 વાલ્મીકીને આમમે પહોંચ્યા’ ‘જુમામરિજાને
 નામે ઓળખાય છે’ (૪)[સરં સં નનુ, અપ
 જ, પ્રા જે] વાક્ય કે આજ્ઞાર્થક કિંને અંતે
 વપરાય છે ત્યારે ‘આગ્રહ’ ‘ખરેખરપણું’
 એવો ભાવ હિમેરે છે. ઉઠાં ‘આવ ને’
 ‘ખોલું તો બન્યો જ ને’ (૫)પ્રશ્નાય કિં નેડે
 હકાર સ્વયં છે ઉઠાં ‘મે કહ્યું હતું ને?’

નેહવે વિં પું ['નેહ' ઉપરથી] નેહુમા વર્ષને
લગતો(ર)પું ['નેહ' ઉપરથી, સરં મ. નેહર]
નેવાં પડવાથી બનેલો ખાડો
નેક વિં [ફા.] પ્રામાણિક, સાચુ, ન્યાયી (૨)
નીતિમાન (૩) ધાર્મિક (૪) સ્ત્રીં નેકી,
ન્યાયીપણુ (૫) પું હડ, પ્રમાણ (૬) ભાવ,
દર [-દરવચો, બાંધવો = પ્રમાણ કે ભાવ
નક્કી કરવાં. -રખવો = હડ ભળવવી]
નનજર સ્ત્રીં ચોખ્ખી દાનત નનામ(૦દાર)
વિં નેકી માટે પ્રખ્યાત, ભારે પ્રખ્યાત (૨)
એક માનવાચક શબ્દ કે ધસકાળ નનામી
સ્ત્રીં કીર્તિ, ખ્યાતિ બખખત વિં [ફા.]
ભાગ્યશાળી [બધાતી એક પરી
નેકટાઈ સ્ત્રીં [ફા.] યુરોપી પહેરવેશમા ગળે
નેક, નનજર, નનામ, નનામદાર, નનામી,
બખખત બુઓ 'નેક'મા
નેકી સ્ત્રીં [ફા.] પ્રામાણિકપણુ, ધર્માનહારી
(૨)ભલાઈ; સજ્જનતા(૩)સહચાર, સદ્વર્તન
(૪) રાત્ર મહારાત્ર પધારે ત્યારે ઉચ્ચારાતો
સ્તુતિના વચન, છડી પોકારવી તે ૦દાર પું
નેકી પોકારનાર, છડીદાર
નેકો પું ['નેક' ઉપરથી] નિયમ; વ્યવસ્થા
(૨) ધારો (૩) હડ, પ્રમાણ
નેખમ પું (કા) ઊડો દારૂલો ખીલો
નેગ પું [સં સ્નેહ? સરં હિં. = લગ્ન જેવા
શુભ પ્રસંગે અપાતો લાગો] + રનેહ, સખ વ
નેગલું સંકિં [સરં મ નેગપટ્ટી, નેગાવે =
ખાલુપીડ] જમલુ [દ્વિત, કાસડ
નેજિયો પું ['નેગ' ઉપરથી, સરં હિં નેગી] +
નેચો(ને?)પું [ફા., સરં મ નેચા, હિં નેચા]
નેજચો, હૂકાનો મેર(૨)હૂકાની લાખી નેહ-નળી
નેજલું નં [નેજી પરથી?] છાપરાની પાખ-
મોતિયાનો ટેકો (૨) સં કિં આખ પર
નેજવા પેડે હાય રાખીને જોવું (જેમ કે તાપમાં
જોનાર કે નજળી આખવાળા કરે છે તેમ)
નેજરો પું બંબંબં [અ. નજારહ]નિભાર, કંટાલ
નેજલું વિં ['નેજો' ઉપરથી] નેજવાળું
નેજું નં, -જો પું [ફા.] વાવડો; નિરાન
(૨) બરછી (૩) ભાલો

નેટ અં [સરં મ. નેટ, હિં. નેત = નિશ્ચય, નીઠ]
નક્કી (૫)
નેટલું અંકિં [પ્રા. ગિટ્ટય, ગિટ્ટવ (સં. નિ +
સ્થાપય) = અત - સમાપ્તિ કરવી] + મટલું, ટળકું
નેટાં નંબંબં, નેટી સ્ત્રીં ખણખોડ, ખારીક
તપાસ. [-લેવાં = બુઓ નેટો લેવો]
નેટલું અંકિં [સરં હિં. નેટના, નેટો] હડલું;
હારી જલુ
નેટો પું [સં નિષ્ઠા; પ્રા. ગિટ્ટા] છેડો; અત
નેટું વિં [પ્રા. ગિઝડ, સં. નિકટ] પાસેનું -કે
અં [સરં હિં] નધેડ, પાસે
નેટો પું [બુઓ નેહ] પ્રેમ (૨) નેટાં.
[-લાખવો = પ્રેમ થવો -લેવો = ભૂલ
શોધવા પૂઠે ભમવું.]
નેજી (ને) નં [સં નયન] + નેન, નયન(૫)
નેતર નં [સં વેત્ર ઉપરથી?] એક ભતનો વેલો
અને તેની સોટી, વેતસ
નેતરું નં [સં. નેત્ર] વલોણાનું દોરડું
નેતા પું [સં] આગેવાન ગંગીરી સ્ત્રીં આગેવાની
નેતા પહેલિયવા = છૂપી બાતમી મળવી, ખખર
પડવી (સરં ચેતા પહેલિયવા)
નેતિ અં [સં] એ નહિ (૨) એટલું બસ નહિ
નેતી સ્ત્રીં [સં] હડયોગની નાક માટેની એક
કિમા કે તેનું સાધન
નેત્ર નં [સં] આખ. [-ભરવાં = આંસુ
આવવા] બંબંબં સ્ત્રીં આંખનો અણસારો
બિંધા સ્ત્રીં આખ બિંધેની વિંધા બંબંબં
(-ધ) પું આખનો વેડ બંસમર્યા સ્ત્રીં
નેત્રપહવી, આખથી સમર્યામા કહેલું તે.
-ત્રાંજન નં [ત્રાંજન] આંખનું આજણ.
-ત્રાંજી નં [ત્રાંજી] આંસુ
નેત્રી સ્ત્રીં [સં] સ્ત્રી-નેતા (૨) વિં નેત્રવાળું
નેન (ને) નં નેજ, નયન, નેત્ર (૫) [નેન ને
તારો = આખની કીકી; થણુ જ વહાલું
માણસ]
નેનકલાક (ને) નં એક ભતવું સુતરાઈ કાપડ
નેનસૂક (ને) નં [સરં હિં. નેનહલ] ઝીણા
વણાટનું સુતરાઈ કપડું
નેપથ્ય નં [સં] રગભૂતિનો પહોડો (૨) તેની

पाछणतो भाग, ज्यो रङ्गी नटो कपडा बढ्ने छे (३) वस्त्र, पोसाक

नेपाणी (ने) पु० [सर० म नेपाल, सं नेपाल परथी ?] रैयक धीवाणी ऐक वनस्पति. [-आपवे = सभत रैय आपवे (२) भूय धमकापवे] [जोअर

नेपुर न० [सं. नूपुर, प्रा जेउर, सर० हिं] नेपाक्षियन पु० [ई] (स) सान्-सना ऐक महा पुरष (२) पत्नी ऐक रमत

नेङ्गा पु० [फा] जेमा नाडु बाखवाभा आवे छे तेयखिया के सुनवाखनी जोख [नेङ्गा वगरनी नात = कशा नियम के व्यवस्थाना अधन वगरनी नात]

नेम श्री० [सर दे नेम = काम, कार्य म नेम = डेट, लक्ष्य सं नियम परथी ?] निशान (२) आशय, डेट (३) (ने) पु० जुओनीम, नियम (४) [सं] अर्थ भाग. [-यूकवी = निशान यूकव (२) काम पार न पाकव - ताकवी = निशान ताकव (२) डेट राखवे - पार यूकवी = डेट सिद्ध थवे - लेवी = निशान 'ताकव' - लेवी = नियम के आधार या मत पाणवानु नकी करव]

नेमि (-मी) श्री० [सं] कृषा छपरनी अरगडी (२) पैदानो परिध ०नाथ पु० (स) ऐक नेन तीर्थकर [पासे, नलक, ओक

नेङ्ग वि० + जुओ न्याक (२) अ० [जुओ नेङ्ग]

नेव (-वु) न० [सं] नीत्र, प्रा निव्व नणिथु (२) छापराता छेडा छपरना नणिथा जेमाथी पाछी अहार पडे छे ते (३) तेमाथी पठव पाछी [नेवा पठवा = नेवांऐ वरसाव पाछी नीये पठव नेवे पाछी आपवा = नेवां छपरथी पाछीनी वार आवे तेह्रो वरसाव थवे नेवे भूकव = छिउ भूकव, दूर करव, छेपेक्षा करवी]

नेवकुं अ० (का) बिलकुल, कामकुं, साव

नेवर न० [जुओ नेपुर, सर० हिं] जोअर

नेवस (-ण) श्री० [दे गिमल = नूपुर गिमल (-ग)ल = जेडी. सर० हिं] जेडी (२) ऐक धरेथु (नेवर ?) [('नेवले पाछी') नेवले अ० [नेव + ल] नेवे, नेवांऐ

नेवाणी श्री० ['नेव' छपरथी] ज्यो नेवा पडे ते जगा, नेवा नीयेनी जगा

नेवु (-वु) वि० [सं नवति, प्रा णव (-व)इ] '६०'

नेवु न० जुओ नेव (२) जुओ नेव ['८६'

नेव्याशी (-सी) वि० जुओ नव्याशी (-सी),

नेष्ट वि० [सं] अनिष्ट

नेस (ने ?) वि० [सर० हिं] नेमां, अनैसा सं अनिष्ट परथी ? अपशुक्तियुं (२) कमनसीव (३) णटरी, कलूस

नेस, ०डा पु० [प्रा गिवेस (सं निवेश)] भरवाडो जे गजमां अधिवां अ० पडतु गाम (२) भरवाडतु अ० पडतु

नेस्तनापूड वि० [फा] ज० भूणथी नाश पामेहुं

नेस्ती पु० [दे गेसतिथ] मोडी

नेह पु० [सं. स्नेह, प्रा गेह, सर० हिं] प्रेम, वडाल - छी वि० रनेही

नेह [ने] श्री० [फा ने, हिं] हुंकांनी नणी

नेहरी श्री० [नेह परथी ?] नहेरी - तेह

नेहारी श्री० [जुओ नहारी] नास्ते

नेण (ने) श्री० [जुओ नणी] सांकी गल्ली - नणी (२) हुंकांनी नणी ०यो पु० हुंकांनो मेर

ने' (ने') श्री० (थ) हुंकांनी नेह

नैमत (ने') वि० (२) श्री० जुओ नैर्मत्य

नैमम पु० [सं] वालियो, वेपारी (२) वेह

समलवनार (३) नागरिक (४) छपाय (५) छपनिपह

नैह वि० (थ) अण, हुय्यु [नीतिवाणु

नैतिक वि० [सं] नीति स० धी, -नेसगत (२)

नैपुण्य न० [सं] निपुणता

नैमित्तिक वि० [सं] आस निमित्तने कारखे

करवानु के करेहुं (कर्मनो ऐक प्रकार) (२)

प्रासजिक, आगतुं (३) न० निमित्तने लधने

यतु कार्य [सं] ऐक अरवयतु नाम

नैमिष वि० [सं] क्षत्रिक (२) न०, -पारवय न०

नैयत श्री० [अ] दानव, वृत्ति

नैयायिक वि० [सं] न्यायने लगत (२) पु०

न्यायशास्त्र लल्लनार

नैथुं (ने') न० जुओ नडियु (-पाकव)

नेरास्थ न० [सं] निराशा

नैर्ऋत्य वि० [सं.] पश्चिम अने दक्षिण दिशा
वस्तुन (२) श्री० अ० दिशा के प्रवेश
०६।७ पुं०

नैर्ऋत्य न० [सं.] निर्गुणता, शुद्धातीतपण्यं
नैर्ऋत्य न० [सं.] निर्धुण्य होय ते, कूरता
नैवेद, -द्य [सं.] न० प्रसाद, देवने धरावेली
आधानी वस्तु [-धरपु, धरापु] = देव
आगण नैवेद भूय, देवने नैवेद आपवुं.]

नैपथ, ०नाथ पु० [सं.] (स) नगराल
नैपथ्यं न० [सं.] निष्कर्षपण्य [-भरीहेलुं
नैपथिक वि० [सं.] निष्कर्ष अनावेलु, निष्कर्षी
नैपथिक वि० [सं.] निष्कावण्यं

नैर्ऋत्य न० [सं.] निष्कर्षता
नैसर्गिक वि० [सं.] कुदरती
नैरतेत्य न० [सं.] निरतेजता [पु० ३५

-ना [ब्रुओ नुं] 'गु' छडी विवक्षितना प्रत्ययनु
ना (नो) अ० [सं. न+उ, प्रा णो] (डा) ना
नाक(-भ) (नो) वि० [दे णोक्ख] अनोपु;

सुदर

नाक(-भ) (नो) पुं० श्री० [फा] अण्णी, छेडा
(२) [सर० हिं, म नोक्] टेक, वट, वक्कर (उ)
छटा, शोला (४) घाट, मोभरो, मुभवटो.
[-अणवपी, राभवी, साभवी = टेक के
वटवक्कर जता अटकाववा -लेवी = आभर
तोडवी; अ० आभर करु] ०६।२ वि० [सर०
हिं, म] नाकवाण्यं (अण्णी के टेक या छटा
धंवाण्य)

नाकर (नो) पु० [फा.] याकर (२) सेवक. ०डी
श्री० श्री नाकर या नाकरनी श्री. ०याही
श्री० नाकरोथी यावतुं -नाकरोनी कुल सत्ता-
वाणु राजतन, 'अथुरोक्तरी'. -राणी श्री०
नाकरडी -रियाट (-त) वि० नाकरी करनाक
(२) पराधीन -री श्री० याकरी, सेवा

नाकार, ०भत्र (नो) पु० [सं. नमस्कार, प्रा
णवकार] नैनोने नपवानो अ० मत्र, नवकार,
नाकार ०वणी श्री० [+आवलि] नाकार
करवाणी भाणा ०शी(-सी) श्री० अथा
नैनोने नभाडवा -तेमनो वरो करवा ते
नाकुं (नो) वि० [ब्रुओ नाकुं] + सुदर

नाभ, ०दार (नो) ब्रुओ नाक'भा
नाभुं (नो) वि० [दे. णोक्ख] अ० [-पाडुं =
अ० करु]

नागरपुं (नो) अ० कि० [ब्रुओ नागरपुं] (य.)
अण्णेने छण ओडी ओडवा तैयार करु
नाअण्णासांकिण श्री० [ब्रुओ नाअण्ण + सांकिण]
कभाडने आरसाभ साये ओडनारी सांकिण
नाअण्णुं (नो ?) न० [सं. नद्ध परथी ?] सर०
हिं. नोवना = नाअण्णाथी गायना पग आधवा]
होहती वभते गायने पाछे पगे आधवानुं
दोरकुं, सेवे

नाट श्री० [इं] सिक्कने ठेकाये वपरातो यलण्णी
कागण (२) नोधि (३) बिडी (४) डारा कागणनी
आधेसी वही, नोधिपोथी ०णुअ श्री० डारा
कागणनी आधेसी वही [हेतु कामणियुं
नाटिस श्री० [इं.] येतवण्णी, पूर्वभयर (२) ते
नातर (नो'र), श्री० नातरवा भहेमानोना समूह
(२) [य.] गोसाणु लधने आवतो भहेमानवगं
नातरपुं (नो') स० कि० [सं. निर्मत्र, सर०
हिं. न्यौतना] आभत्रण आपवुं, ओलावपु;
आववा कहेण मोकलपु (सारा प्रसंग पर
के बोअन धं भाटे)

नातरियुं (नो') न० नातरभा आवेलु भाण्यस
नातरियो (नो') पु० नातरा देवानुं काम करनार
नातरं (नो') न० [ब्रुओ नातरपुं, सर० हिं.
नौ(-न्यौ)ता] आभत्रण (प्राथ नभवानुं).
[नातरां काठवां = नातरां मोकलवां. नातरां
कराववां, इरववां = नातर करुं, आववानुं
कहेण मोकलपुं, तेडवा नव. -आपवुं,
हेतुं, मोकलपुं = आभत्रण, पडोयाडकुं,
पधारवानुं नणावपु. -करपुं = तेडु करुं, पधा-
रवाने भाटे ओलाववा नव. -आपवुं = नातरं
मोकलवानुं अथ करुं, ते मेणववानो काठ'नो
हं २६ करवा. -शीलपुं = नातर रवीकारुं]

नाधदियो (नो) पुं० [नोभकुं 'उपरथी] छोकरो
नाधडी (नो) श्री० नाधेडी, छोकरो
नाधलियुं (नो) वि० [ब्रुओ नाधलु] नावु
नाधलुं (नो) न० 'आणक' [वगरुं
नाधारं (नो) वि० [न+आधार] आनार

નોખત (નો) સ્ત્રી [ઝ] મોટું નગાર (ર)
[લા] અમુક નક્કી વખતે વગાડતું ટકોરખાતું
[-યધી = તે વખતે નોખતનું નગાર વાગતું]
૦ખાતું નં ટકોરખાતું

નોમ (નોમ,) સ્ત્રી [સં નવમી] નવમી તિથિ
નોર નં [સરં મ] બાહું, નર (ર) પું [ઈ]
અવસ્થા

નોરતું (નો) નં [સં નવરાત્ર ઉપરથી] નવરાત્રિ-
માનો દરેક દિવસ -તાં નં ૦૦૦૫૦ નવરાત્રિના
દિવસો, આસો સુ ૧ થી ૬

નોરો (નો) પું [જુઓ નહોરા] (બંબરમાં
વપરાય છે) નહોરા, આછછ. [નોરા કરવા
= કાલાવાલા કરવા નોરો માનવો = સહુકથ
આહાર માનવો] [એક શાક

નોલકોલ (નો) નં [સરં મ, મૂળ કથ પરથી?]
નોહાર સ્ત્રી [સરં મ નોહારવાળી] ગાવાની
એક ખાની [જુઓ નોર, નર

નોળ પું [સં નકુલ, પ્રા જળ] નોળિયો (ર)
નોળતું સંકિં [‘નોળુ’ ઉપરથી] ગોરસાને
નોળાથી-કૂચાથી ઘસીને સાફ કરતું

નોળવેલ સ્ત્રી એક વનરપતિ [પ્રાણી
નોળિયો પું [જુઓ નોળ] એક નાતું ચોપચુ
નોળીકર્મ (નો) નં [સં નૌલીકર્મ] પેટના નળ

હલાવવાની યોગની એક ક્રિયા (ર) [ઈ] કાવતર
નોળીનોમ (નોમ,) સ્ત્રી [નોળ + ધન નોમ]
આવણ મુંદ નોમ [ધિવાનો કૂચો

નોળું નં એક ભતતું સાયોલિયું (ર) ગોરસાં
નોળીયું (૦) નં (કા) જુઓ નોજણ, શેલાયું
નોધિ (નોં) સ્ત્રી [સરં મ. નોંદ] ટાચણ

(ર) ટિપ્પણી (૩) આપેલો માલ જેમાં વિગત
સાથે નોંધાય છે તે ચોપડી (૪) મોટા ચાંલવાને
કામચલાઉ ટંકા આપવા સાકડીઓ સાથે

જડેલા ખીકા [-લેવી = ટાંચણ કરતું, નોધી
લેવું (ર) ધ્યાન પર લેવું] ૦જી સ્ત્રી નોંધવાની
ક્રિયા. ૦જીકામદાર પું નોંધણી કરનાર

અમલદાર ૦જીદાર પું નોંધણી કરનાર
૦પોથી, ૦વહી સ્ત્રી નોંધ કરવાની ચોપડી
૦ડુ સંકિં [સરં મ નોંદવેળે] નોંધ કરવી.

-ધાઈ સ્ત્રી નોંધણી કરવાની કી

નોંધણું (નોં) વિં [જુઓ નોંધણું] નાતું
નોંધણું, નોંધાઈ (નો) જુઓ ‘નોંધ’માં
નો સ્ત્રી, નં [સં] નૌકા ઓચાલન નં નૌકાં

ચલાવવી તે ૦દં ૬ પું જુઓ નૌકાદં ૬.
૦પતિ પું જુઓ નૌકાપતિ ઓચાલ નં
વહાણવટું, નૌકાગમન. ૦સાધ્ય વિં નૌકાથી

જઈ શકાય એવું (ર) જેમાં નૌકા ચાલી શકે
એવું, નાચ ૦સૈન્ય નં જુઓ નૌકાસૈન્ય
નૌકા સ્ત્રી [સં] હોડી ઓગમન નં નૌકાની

સફર ૦ચુહ નં નૌકાફરી ધર ૦દ ૬ પું
હલેસુ ૦ધિપતિ પું નૌકાનો કે નૌકાખાતા-
નો અધિપતિ ૦પતિ પું જહાજનો ઉપરી.

૦ખળ નં નૌકાસૈન્યનું ખળ. ૦ફોજ સ્ત્રી
નૌકાસૈન્ય ૦શાસ્ત્ર નં વહાણવટાનું શાસ્ત્ર.
૦સૈન્ય નં દરિયાઈ લશ્કર

નૌકાર, ૦મ ન, ૦વળી, ૦શી (-સી) સ્ત્રી
જુઓ ‘નૌકાર’માં
નૌજવાન પું [ફા] નવયુવક

નૌતમ વિં [સં નવતમ] નૂતન
નૌલી, ૦કર્મ, ૦ક્રિયા સ્ત્રી નોળીકર્મ, એક
યોગક્રિયા

નૌશાહ પું [ફા] વરરાજા
નૌસાધ્ય વિં (સ) જુઓ ‘નૌ’માં, ‘નેવિગેબલ’
ન્યહાર પું [સં] અપમાન

ન્યગ્રાધ પું [સં] વડ [સંખ્યા
ન્યથુંદ નં [સં] હા અર્થુંદ - અબજ જેવડી
ન્યક્ત વિં [સં] ફે કેલું (ર) ન્યાસ - થાપણ

તરીકે મહેલ (૩) દોરેલું, ચીતરેલું
ન્યા (') પું (ચ) દેવતા, અગ્નિ
ન્યાત સ્ત્રી [સં જાતિ] નાત, જાતિ ૦ભત સ્ત્રી

ન્યાત અને ભત -તીલું વિં ન્યાતનું (ર)
નં ન્યાતનું માણસ -તીલો પું ન્યાતનો
માણસ -તું નં સગપણ, નાતો

ન્યામત સ્ત્રી [ઝ નમત] ધનદાસત (ર)
મુખ (૩) દર્શન ચીજ
ન્યાય પું [સં] ઇનસાફ, ખર ખોટું તપાસીને

ફે સંજો કરવો તે (ર) યોગ્યતા, વાજખીપણ
(૩) ધારો, વિવાજ (૪) દર્શત, કહેવત ઉઠાવ
કાકતાલીય-ન્યાય (૫) પ્રમાણ દ્વારા વસ્તુની

પરીક્ષા (૫) ન્યાયશાસ્ત્ર-દર્શન [-આપવો
=કે'સલો કરી આપવો (૨) કોઈ ખાજતમાં
તેને જાજતી રીતે વર્તવું, યોગ્યતાપૂર્વક અદા
કરવું (અથેલ 'ગિવ જરિટસ' પરથી)
-કરવો = ખરું ખોટું કે યોગ્ય અયોગ્ય
તપાસી આપવું -ચૂકવવો = ન્યાય કે કેસલો
કરી આપવો -તોળવો = ખરું ખોટું કે
યોગ્યઅયોગ્ય બરોબર કરી બેઠું—તપાસવું
-મળવો = સાચો ઇન્સાફ થવો (૨) સાચા
ખોટા કે યોગ્યઅયોગ્યની બરોબર અને પૂરી
તપાસ થવી -માગવો = ન્યાય મેળવવા
માગણી કરવી (૨) દાદ સંભળાવવી.] ૦ખાતું
નં ૦ ઇન્સાફખાતું ૦દર્શન નં ૫૬૬દર્શનખાતું
એક, ગૌતમ ઋષિએ પ્રવર્તવેલું પ્રમાણશાસ્ત્ર
૦મંત્રી પું ૦ ન્યાયખાતાનો મંત્રી ૦મદિર
નં ૦ અદાલત, કચેરી, 'હાઈકોર્ટ'. ૦વૃત્તિ
સ્ત્રી ૦ ન્યાય તોળવાની દાનત (૨) ન્યાયપૂર્વક
વર્તવું તે ૦શાસ્ત્ર નં ૦ જુઓ ન્યાયદર્શન
૦શ્રેણિ(-ણી) સ્ત્રી ૦ ન્યાયપરપરા (૨)
'સોરાઈદીસ' (ન્યાય.) ૦સભા સ્ત્રી ૦ કચેરી,
અદાલત (૨) 'અપીલેટ-સુપ્રીમ કોર્ટ'.
-યાધિકારી, -યાધીશ પું [+અધિકારી,
+અધીશ] ન્યાય આપનાર અમલદાર, જજ.

-યાધીશી સ્ત્રી ૦ ન્યાયમદિર -યાસન નં
[+માસન] ન્યાયાધીશને ખેસવાનું સ્થાન
-ચી, -ચ્ય વિં બરાબર ન્યાય આપે એવું
(૨) વાજખી ન્યાય-પુર સર
ન્યાય વિં [સરં હિં, મન્યારા, સં ન-
અન્યતર પરથી?] જુલુ (૨) અન્યથા
ન્યાય વિં [જુઓ નિહાલ] કૃતાર્થ (૨) પૈસાદાર
ન્યાયવું (ન્યા) સંકિં જુઓ નિહાળવું (૫)
ન્યાસ પું [સં] મૂકવું તે (૨) ચિહ્ન (૩)
વિશ્વાસ ઉપર સાચવવા આપવું તે, ધાપણ
(૪) ત્યાગ (૫) મત્ર અને વિધિ સહિત
શરીરનાં જુલુ જુલુ અગોને દેવતાએને
સોપવાં તે -એક ધર્મવિધિ ૦રવર પું
(સંગીત) ગીતની સમાપ્તિનો સ્વર
ન્યાં (') અં (કા.) ત્યાં
ન્યૂન વિં [સં] ઓછું, ઊણું (૨) સ્ત્રી (૫)
ન્યૂનતા, ઓતા સ્ત્રી ૦ નિગમન નં અવયવો
કરતા ન્યૂન પ્રદેશવાળું નિગમન (ન્યા.)
૦પણું નં ૦રવેદ પું એક રોગ
ન્યૂનાધિક વિં [સં] ઓછુંવું
ન્યૂસપેપર નં [ફ.] વર્તમાનપત્ર, છાપુ
ન્યાયાવર વિં [હિં] કુરબાન કરેલું; ખેરાત
(૨) નં (પુષ્ટિમાર્ગમાં) ભેટ

૫

૫ પું [સં] પહેલો ઔષધ વ્યંજન (૨)
સંગીતમાં ૫ ચમ રવરની સંજ્ઞા (૩) ઉપપદ
સમાસમાં 'પા'નો આદેશ જેમ કે મધુપ; ભૂપ
(૬) સ્ત્રી [સં. ત્વ; પ્રા. વ્ય, વ] વિરોધણ પરથી
જારવાચક નામ બનાવતો પ્રત્યય. ઉદાં મોટપ,
છીલપ ૦કાર પું ૫ અક્ષર કે ઉચ્ચાર.
૦કારાંત વિં ૦કારવાળું [યથેલા બીજાં
પદ] સ્ત્રી [જુઓ પાઈ] જાપખાનામાં નકામો
પકડ સ્ત્રી [પકડવું પરથી] પકડવું તે (૨) પકડવાની
શક્તિ કે તેના લાગ કે દાવ (૩) પકડવાનું એક
ઓબર [-આવવી = બરોબર પકડવા માટે
લાગ ખાલો કે ફાવવું -પકડવી = છટકી ન
જય તે રીતે જાણવું પકડમાં લેવું = પકડ
વડે જાણવું (૨) પકડ પકડવી] ૦દાવ પું
જો-૪૪

એક રમત. ૦હુકમ પું ૦ જુઓ તેના કમમાં
પકડવું સંકિં [સં. પ્ર+કલ્ પરથી ? સરં
હિં પકલના, મ. પકલળે] જાણવું, ગ્રહવું (૨)
ધારણ કરવું, ધરી રાખવું જેમ કે રંગ (૩)
નાસતુ કે છટકી જવું રોકવું (૪) ખોળી
કાદીને હાથ કંવું. જેમ કે ભૂલ પકડવી,
જુનેગારને પકડવો (૫) આકલન કરવું,
મનથી પામવું. જેમ કે અર્થ પકડવો, વાત
પકડવી (૬) કેલ કરવું (જુનેમાર માનીને);
'એરેસ્ટ.' [પકડી પાડવું = આગળ હોય તેને
પહોચવું, તેની સાથે યઈ જવું (૨) શોધી
કે ખોળી કાઢવું. પકડી રાખવું = પકડીને
તેને જાણી રાખવું; છોડવું નહિ (૨) વળગી
રહેવું. પકડી લેવું = ઊંચકી કે ઉપાડી લેવું

(૨) એકદમ પકડીને કબજે કરવું કે કંઠ કરવું કે મનમાં ધારણ કરવું] ['વોરટ' પકડક્રમ પુ. પકડવાનો સરકારી ક્રમ, પકડાપકડી સી. ઉપરાઉપરી ધરપકડ પક(કા)વું સં કિં [અપં પકાવ, સં પવ, પવવ-પ્રા પક્ક પરથી] રાંધવું (૨) માટી ઇંના વાસણને પાકુ કરવા બહીમાં નાખી તપાવવું (૩) પાકે એમ કરવું પકાર, -રાન્ત [સં] બુઓ 'પ' મા પકવાન નં બુઓ પકવાન [-પાડવા] (-કુ)= પકવાન તૈયાર કરવા] પકવાસી સી. [સરં મ પક્કારી] મેડાનાં પ્રાટિયાની નીચે રહેતી સાંધ પર જડાતી લાકડાની કે લોઢાની ચીપ(૨) સધાડો, 'લેય' પકવાસુ' નં, -સો પુ[સરં હિં પકસાલ] વાંસની કામડી (૨) હાપરાના સાકટા ઉપર જડવાની ચીપ (૩) જોણું પકાવવું સંકિં 'પાકવું'નું પ્રેરક, પકવડ પકોડી સી. [પકવ + વડી? સરં હિં પકોડી, મ] તળેલી એક વાની પકુ વિંદિ પક્ક = પહોંચેલું] માહિતગાર, હેતરાય નહિ તેવું (૨) ખ કુ (૩) [સં પવ, પ્રા, પક્ક] પૂરેપૂરું (૪) પાકુ, ૬૪ (૫) ન બોટાય એવી રીતે કરેલું - ધીથી તળીને કે દૂધથી બાંધીને (રસોઈ ઇં) - ક્ષાઈ સી. ખ ધાઈ, લુચ્ચાઈ ખૂંચ [સં] વિં પાકુ (૨) રધાયેલું ઠતા સી. -કૂવામ નં [+અન્ત] તળીને બનાવેલી મીઠાઈ -કૂવાશય પુ. નં [+આશય] હોજરી પક્ષ પુ. [સં] તરેણ, બાલુ (૨) તક, ભાગ (૩) તકરાવના પક્ષની એક બાલુ (૪) પક્ષપાત (૫) પખવાડિયું (૬) સાધ્ય જેને વિષે સિદ્ધ કરવાતું હોય તે [-ન્યા] (૭) સી. પાખ [-કરવો, ખે ચવો, તાણવો = એક પક્ષની તરેણ કરવી, પક્ષપાત કરવો -લેવો = કાઈ બાલુ કે મુદાની વધીલાત - તરેણ કરવી] ઠકાર વિં (૨) પુ. પક્ષ કરનાર ઠમત વિં પક્ષને લગતું ૦(-ક્ષા)લાત પુ. અડધા અગતું રહી જવું તે, લકવો. ઠધર્મતા સી. પક્ષ ઉપર સાધન-હેતુ હોવું તે (-ન્યા)

૦પદ નં નિમનનું ઉદ્દેશપદ, 'માઠનોર ઠમ' (ન્યા) ૦પાત પુ. વગ, તરફદારી ૦પાતી વિં વગિયુ, એકતરરી ઠમત પુ. એક પક્ષનો અભિપ્રાય ઠમત પુ. પક્ષવા, વધીલાત ઠમતી પુ. વધીલ ઠરાગ પુ. એક પક્ષ તરફ રાગ - આસક્તિ ઠવાદ પુ. વધીલાત(૨) એકતરરી નિવેદન - કથન ઠવાડી પુ. વધીલ -ક્ષાલાત પુ. [+આલાત] લકવો. -ક્ષાપક્ષ પુ., -ક્ષાપક્ષી સી. પક્ષ પક્ષ જવા તે, મેદલાવની લાગણી (૨) તરફદારી, પક્ષપાત. -ક્ષાભિમાન નં [+અભિમાન] પક્ષનું અભિમાન -ક્ષાભિમાની વિં પક્ષાભિ-માનવાણી -ક્ષાવ વિં [+અવ] પક્ષની બહાર ન ભેઈ રોકનાર -ક્ષિણી સી. પક્ષીની માલ -ક્ષી નં પખી -ક્ષીય વિં અમુક પક્ષનું -ક્ષીરાગ પુ. (સ) ગરક -ક્ષેપાત પુ. [+અવતાત] એક પક્ષ તરફ ઢળી પડ્યા વગર બને પક્ષનો નમાવ કરવો તે પક્ષ નં [સં] પાંપણ પખ પુ. [સં પક્ષ, પ્રા પક્ષ, સરં હિં] પક્ષ; તરેણ ૦પખા સી. પક્ષાપક્ષી પખાણુ અં (સુ) પેઠ, જેમ પખ(-અ)નું વિં પહોણુ, મગત, ત ગ નહિ એવું પખપખા સી. [બુઓ પખ] + પક્ષાપક્ષી પખરાણુ અં કિં પધરાણુ, ફેલાણુ પખવાગ સી. [પ્રા પક્ષાઠજ (સં પક્ષાતોઈ); સરં હિં પલાવજ, મ] પખાજ, મૂઠગ જેવું એક વાલ -છ પુ. તે વગાડનારો પખવાડિક વિં [બુઓ પખવાડુ] પદર દિવસે થતું, પખવાડિયાનું (૨) નં પદર દિવસે પ્રસિદ્ધ થતું હાણુ પખવાડુ (-હિયું) નં [સં પક્ષ + વારક, સરં હિં પલવાદા] પદર દિવસનો કાળ, પક્ષ [પખવાડિયાં લેવાં = રોગે એક પખવાડિયું રામવું, અને બીજે પખવાડિયે વધવું તે] પખવાની સી. કાનના વેદમાં ખોસાતી ભૂગણી પખાગ સી. [સરં હિં પલાવજ] બુઓ પખવાજ -છ પુ. પખવાજ પખાલ સી. [પય + ખાલ? સરં હિં, મ,

સિંધી] પાણી ભરી લાવવાની ચામડાની ચૂલ
 કે થેલી [-જેલું = ભારે ફૂલેલું મોઢું (શરીર)]
 ૦ચી પું ૦ પખાલવાળો, પખાલ વડે પાણી
 ભરી લાવનાર કે છાંટનાર. ૦ચુ સ્ત્રી ૦ પખાલની
 સ્ત્રી કે સ્ત્રી-પખાલચી. -લી પું ૦ પખાલચી
 પખાલ સ્ત્રી ૦ [સં પ્રજ્ઞાલય, પ્રા. પક્ષાલ]
 ફૂલ વગેરે ઉપાડી લઈ સંધ્યાકાળે દેવસ્થાન
 ધોવ તે (૨) પખાળવું તે; પ્રજ્ઞાલન [-કરવી
 = ફૂલ વગેરે ઉપાડી લઈ દેવસ્થાન ધોવ તે]
 પખાળવું સં કિં ૦ [સં પ્ર+જ્ઞાલય, પ્રા
 પક્ષાલ] પાણીથી ધોવ
 પખિ(-સિ)યાનું નં ૦ ['પખ' 'પખુ' ઉપરથી]
 ખીટી ઘાલવાનું નાકું (ધરેલામા)(૨)ચણિયાનું
 પખું નં ૦ [બુઝો પખ] પક્ષ (૨) ઓય; તરફેણ
 પખે અં ૦ [સં. પક્ષ, પ્રા પખવં ઉપરથી]
 સિવાય, પાખે
 પખોડવું સં કિં ૦ [પ્રા. પક્ષોડ=ફેલાવવું;
 ખોતવું (૨) ઝાડીને પડવું]+પહોણું કરવું
 (૨) પછાડવું
 પગ પું ૦ [કે. પાવ=પગ] ગ્રાહીનો ચાલવાનો
 અવયવ (તે આખો કે માત્ર આપવુ ચા
 ધૂણ નીચેનો ભાગ પણ 'પગ' કહેવાય છે)
 (૨) [લા.] અવરજવર (૩) મૂળ [-આગળ
 ધરવે = આગળ જવું-વધવું. -આવવા =
 પગે ચાલવાની શક્તિ આવવી (૨) સ્વાશ્રયે
 નજવાની શક્તિ આવવી (૩) જવું રહેવું,
 અદશ્ય થવું. -ઉડાવવા, ઉપાડવા = ઉતા-
 વળે ચાલવું (૨) નીકળી જવું; ખસી જવું.
 -ઉપર પગ ચડાવવા = આગસુપણે કે
 નકરેરા ધર્મને બેસવું. -કરવા = જતા રહેવું;
 અદશ્ય થવું -કાઢવે = અવરજવર બંધ
 કરવો (૨) ચલણ બંધ કરવું (૩) દૂર કરવું,
 ખસેડવું (૪) ખસી જવું; છૂટા થવું
 -પાંડવો = ફાખલ થવું, વચ્ચે ધૂસવું
 -ચલાવવા = ઉતાવળે ચાલવું -ચંપાવો
 = પગ ગંદામા પડવો. -ચાલવા = પગમાં
 બળ હોવું. -ચાંપવા = પગચાળી કરવી
 -ચૂંથાવા = પગે ગોટગો બાંધવા -છૂટો
 કરવો = હરતુ કરવું, ચાલીને પગનો અક-

કાટ દૂર કરવો. -છૂટો થવો = હરવા કરવાથી
 પગનો અકકાટ દૂર થવો. -બોઈને પાય-
 રણું તાણવું = ગત પ્રમાણે કામ કરવું.
 -ટકવો = નિરાંતે -સ્થિર કે કાયમ થવું.
 -ટાંચી રાખવો = આવવા જવા વગેરેનો
 સબંધ ચાલુ રાખવો -નભાવો (૨) મીરું
 પડવું, સખૂરી રાખવી. -ટાળવા = પગ કાઢવો;
 અવરજવર કે ચલણ બંધ કરવું -ઠરવો =
 બુઝો 'પગ ટકવો' -ઠોડીને ઊભા રહેવું =
 મઠમતાથી સામે થવા તૈયાર રહેવું.
 -દીલા પડવા = નાહિ મત -નિરુત્સાહ થઈ
 જવું. -તળે ધસી નાખવું = વારવાર
 અવરજવર કે પરિચયથી તુચ્છ ગણવું. -તળે
 ઘાલવું = હળાવી બેસવું (૨) કાબમા લેવું.
 -તળે ચાંપવું = એકી નીચે ફાખવવું, વશ
 કરવું -તળેની વાટ = નાહિતો રસ્તો.
 -તળે મોત હોવું = મોતને આવતા વાર
 ન લાગવી. -તળે બળતું હોવું = થોતાના-
 મા જ દોષ હોવો -તળે વાડી નાખવું =
 સુપરિચિત કરી લેવું (૨) તુચ્છ મણવું.
 -તોડવા = નકામા આટાફેરા કરવા. -તોડા-
 વવા = પગચાળી કરાવવી (૨) નકામા
 ફેરા ખવરાવવા -થવા = શક્તિ-સમજ
 આવવા માડવા (૨) ઉપડી જવું, જતા
 રહેવું. -થવો = પગ પેસવો, અવરજવર-
 પરિચય કે ચલણ થવાં -થાકવા = નિરુ-
 ત્સાહ થઈ પડવું મૂકવું -થોઈ પીવા =
 આભારી રહેવું, ઉપકાર માનવો -થોઈને
 પીવા જેવું = પવિત્ર, પૂજ્ય. -ન ઊપડવા
 = સંકોચ થવો. -નીકળી જવો = અવર-
 જવર -ચલણ બંધ થવાં -પર પગ ચડા-
 વવા = બુઝો પગ ઉપર પગ ચડાવવા.
 -પર માણું મૂકવું = રાંધે જવું; આશરો
 માગવો. -પાછા પડવા = હિમત ન ચાલવું;
 આચરો ખાવો -પાણી પાણી થઈ જવા
 = પગમા ખૂબ અશક્તિ લાગવી, ઊંચું ન
 રહેવું -પાતાળમાં હોવા, પેટમાં હોવા
 = જહાર ન કેમકાં પદ કપડી-પહોચેલ હોવું.
 -પેસવો = પ્રવેશ મળવો; ચલણ થવું.

-ખાંધીને રહેલું = એક જગાએ ટકીને રહેલું -ભાગવા = પગ અશક્ત થવા, વચ- માથી અટકી પડવું, નિરાશ થવું (૨) લંગડું કરવું, નાભિમેદ કરવું, હરાવવું -ભારે થવો = જતા સ કામ થવો, જવાની હિમત જતી રહેવી -માંડવો = ઠરીને ઊભા રહેવું (૨) આગળ ચાલવું (૩) પેસારો કરવો (૪) ધધાની શરૂઆત કરવી -મોડવા = ખાંચી પાડવું, નાભિમેદ કરવું -વધારવો = ધૂસણ કે લાગવગ વધારવા. -વળવો = ની તરફ જવું; જવાની વૃત્તિ થવી -વાળવો = આરામ લેવો; નિરાતે થાક ખાવો -વાળી ખેસણુ = નિરાતે આરામ લેવો. પગ કઠું કરતા નથી = અતિશય થાક લાગ્યો છે, આગળ જરા પણ વધી શકાય તેમ નથી પગથી તે માથા લગી = આખે શરીરે, હાડોહાક પગની આંગે માથે જવી = સર્વાંગે ક્રોધ વ્યાપવો પગની ચળ ભાગવી = ચાલવા ખાતર ચાલવું; નકામા આંટાફેરા કરવા પગનું આણું, પગનું ભાગેલું = ચાલવાની આળસ કે કટાળાવાળું પગનું ખરું, સખણું, સખણું, સાચું = મજબૂત પગવાળું, ખૂબ ચાલી શકે તેવું -માં માથું મૂકવું = જુઓ પગ પર માથું મૂકવું પગે કરવું = જુઓ પગે ખેસાડવું પગે કમાડ ઠેલવાં = પરોક્ષ રીતે, યુક્તિથી કામ સાધવું પગે કીડીઓ ચઢવી = કામ કરતાં કટાળો કે આળસ હોવાં પગે ખેસાડવું = પગના બાંધા ઉપર બાળકને અપાડવા ખેસાડવું પગે પહણું, = પગે લાગવું (૨) શરણે જવું પગે મેદી મૂકી છે? = ચાલતાં કટાળનારને કટાક્ષમાં પ્રશ્ન પગે લાગવું = ચરણમાં પડી નમસ્કાર કરવા (૨) માત્રી માગવી, કરગરવું 'પગે લાગ્યા' = હાર્યા! થાક્યા! કટાળ્યા! ઓપાડો પુ. ઝપાટા બપ ચાલવું તે અચી સીં પગ દબાવવા તે ઓંડ સીં નકામા આંટાફેરા ઓંડા સીં પગનો શ્રમ ઓંધ્યું નં [પગ + સ્થા (સં) ઉપરથી ?] ચઢવા ઊતરવા માટે કે સીડીમાં પગ માંડવા ભોગી કરાવી રચના.

૦થી સીં [જુઓ પગધિયું] જુઓ પગરવટ (૨) માર્ગની બાજુએ રાહદારી માટે રાખેલો રસ્તો, 'કૂટપાથ' ઓડી સીં [+ વે હથથ, સરં હિં પગહદી] પગથી, કેડી ઓડી પુ. [પગ + ડોડો] કેડા વગર થોડું થણુ હરવું કરવું તે (૨) થોડાભણો મદદગાર (૩) [જુઓ પગહડી] જ ગલમાં પડેલી પગથી પગરવટો. ઓપાણુ વિ. [પગ + પળણું] પગે ચાલવું ઓપેસારો પુ. [પગ + પેસણું] પગ માંડવો - ધૂસવું તે (૨) [લા] અવરજવર, પરિચય, લાગવગ [-કરવો = ધૂસવું]. ઓખર વિ. [પગ + ખરવું] ખીલના આશ્રય વગર ટકી રહે તેવું [-થણું = ખીલના આશ્રય વગર ટકી રહેવાય તેવા થણું]

પગ(-ધ)દખંદ(-ધ) પુ. [પાધડી + બાધવી, સરં મ] પાધડી બાધનાર -દી(-ધી) સીં તેનો ધધો

પગનું વિ. જુઓ પગનું, ખૂલવું

પગ(-હ,-ર)થાર પુ. [પ્રા પત્યાર(સં પ્રસ્તાર) = વિસ્તાર અથવા જુઓ પહચાર] (સીડીના)

થોડાં પગધિયાં પછી આવતું પહેણું પગધિયું -રિયું નં થોડું પહેણું પગધિયું

પગધિયું, પગથી, પગહડી, -ડો, પગપાણું, પગપેસારો, પગખર જુઓ 'પગ'માં

પગર પુ. [સં પ્રકર, પ્રા પગર] ઢગલો (૨) ખણું કરવા કરેલો ઢૂંકાનો ઢગલો કે તે પર બળદ ધેરવવા તે (૩) [?] [ક] પરસેવો

પગરણું નં [પગ + રણણું] ખાસણું [(-ના) પગરખામાં પગ મૂકવો = ની સરસાઈ કરવી, ની બરાબરી કરવી]

પગરણું નં [સં પ્રકરણ, પ્રા] સારું ટાથું (૨) આરબ [(-નું) પગરણું કરવું, માંડવું = ની શરૂઆત કરવી.] -જિણુ વિ. પગરણું વખતવું

પગરવ, -વો પુ. [પગ + રવ] પગનો -ચાલવાનો અવાજ (૨) [લા.] જવરજવર

પગરવટ સીં [પગર + વાટવું અથવા પગ + વાટવું અથવા પગ + વાટ] અવરજવરથી પડેલો રોરડો (૨) પગના ઘસારાની નિશાની.

-ટો પું અવરજવર (પરિચયને કારણે)

(૨) જુઓ પગરવટ

પગરવટો પું [પગ + રવટો] પગવાટ, પગપાળા
ચાલવા માટેનો રવટો - કેડી

પગલાં નંબંબં [પગ' ઉપરથી] દેવ સત
ઇંનાં પૂજા માટેનાં પગલાં - તેનું પદક

પગલી સીં [પગ' પરથી] પગલાની હાર -
પક્ષિ (૨) નાના નાનાં પગલાં. [-માંકથી
= (બાળકે) ધીરે ધીરે ચાલતા થીખડ]

પગલુંછ(-સ)ણિયું નં [પગ + લૂછવું] પગ
લૂછવા બારણા પર મુકાતી કાથી કે તારની
ખનાવટ

પગલું નં [પગ' ઉપરથી] પગના તળિયાની
છાપ - આકૃતિ (૨) ડગલુ (૩) એક ધરેણું
(૪) [લા] ચાપતો ઉપાય [-કાઢવું] = પગ
લાંના ચિહ્ન ઉપરથી ચોર વગેરેની બાળ
કાઢવી - બરણું = ઇલાજ કરવો (૨) કાપકે-
સર ફરિયાદ કરવી (૩) કોઈ કામમાં આગળ
વધવું પગલાં - ઓળખવાં = પગલાની
પરીક્ષા હોવી, પગલાં ઉપરથી સ્વભાવ - ચારિ-
ત્ર્યની કલ્પના કરવી (૨) પાછળ રહેલા ગુણ
હેતુની ખબર હોવી. પગલાં કરવાં, -થવાં =
પધારવું, આવવું. પગલે પગલે = બરાબર
અનુકરણ કરીને, અનુસરીને.]

પગવાટ સીં [પગ + વાટ] પગથી (૨) સ્થળ-
માર્ગ, ખુશાકી

પગાર પું [પો] વેતન; દરમાયો [-કરવો
= પગાર ગણી આપવો (૨) પગાર ઠેરવવો
-કરવું = ચૂકવવું, ચૂકવું કરવું - આપવો = પગાર
લેવો, ની નોકરીમાં હોવું. -ના બધાયેલા
હોવું -ચડવો = પગાર લેવો થવો -અપાયા
વગર બાકી રહેવો. -ચૂકવવો = પગારની
પની રકમ આપી દેવી -ઠરાવવો = કામ
બદલ કેટલો પગાર આપવો -લેવો તે નક્કી
કરવું -થવું = ચૂકવે થવું. -થવો = વેતન
મળવું (૨) હિસાબ પ્રમાણે પગારની રકમ
લેણી થવી (૩) પગાર નક્કી થવો -બાંધવો
= પગાર ઠરાવવો -બંધ થવો = નોકરી
છૂટી જવી.] ઠંદાર વિં પગાર લઈને કામ

કરનારો; પગાર ખાનાર કે મેળવનાર. ૦પચક
નં પગારની આકારણીનું પત્રક

પગી પું [પગ' ઉપરથી] પગલું પારખી
ચોરની બાળ કાઢનાર (૨) ચોકિયાત

પગેપડણું (ગો.) નં [પગ + પડવું] સાસુ
વગેરેને પગે પડતાં વડુએ મૂકેલી ભેટ

પગેરું નં [પગ' ઉપરથી] ચોરનું પગલું.
[-કાઢવું] = જુઓ પગલું કાઢવું]

પગેલામણું (ગો.) નં [પગ + લામણું] નમસ્કાર
(૨) જુઓ પગેપડણું [લાલ કપડું

પગો પું પૂતળી ભાતનું સોઓને પહેરવાનું
પગોડા નં [પો] બૌદ્ધ મંદિર

પથડખંદ(-ધ) પું, -દી(-ધી) સીં જુઓ
'પથડખંદ'મા

પથડું નં [સરં મ. પગદા વસળે, વસવિળે]
(કા) સોગટાબાળમાં હાવ આવતાં બેસતી
સોળથી, પો (૨) તે હાવમાં એક ધર વગરનું
ચળાય છે તે [-બેસવું, -બેસાડવું]

પચ અં [રવં સરં સં પિચ્યું, હિં પચકના;
મ પચકન] પચ એવો હાવાનો પોચાપણનો
અવાજ. [-દઈને, લઈને = પચ અવાજની
સાથે]

પચક અં [રવં] પચ એવા અવાજ સાથે (૨)
જલદી, ઓચિત્તુ. ૦કી સીં [સરં હિં. પચકના
= પચ લઈને હાવા] નાની પિચકારી

પચકણુ વિં [જુઓ પચ, સરં પોચકણું]
પોચું, ડરપોક

પચખાણુ નર્વસં. પ્રત્યાહવાન, પ્રા. પચ્ચક્લાળ]
કણુ કે ત્યાગવાનું ભત - પ્રતિજ્ઞા (જૈન)

પચનક નં એક પક્ષીનું નામ

પચપચ અં [રવં, સરં હિં; મ] (હાયાથી
પ્રવાહીનો અવાજ) ૦હું અં કિં પચપચ
અવાજ થવો (૨) પચપચ થવું -ચું વિં
[સરં હિં પચપચ] પચપચ થાય એવું ગદગદું
પચરકણું અં કિં [પચ' ઉપરથી; સરં પ્રા.
પચ્ચક] વાર છૂટવી

પચરકી સીં [જુઓ પચરકણું] પાણીની શેડ
[-વાગવી = પાણીની શેડ ઊડવી.] -કિયું
વિં પચરકે એવું ઢીલું. -કો પું પાણીની શેડ

पय्यरंज, -मिथु, -गो वि० [पय्य + रंज] प्राय
रंजवाणु (२) विविध वस्तुं के मतवुं

पय्यववुं सं० कि० [सं पच्] हलम करवुं, पय्याववुं

पय्यवुं अ० कि० [सं पच् परथी] हलम यवुं,

जवुं (२) अदर समाधि के मरी जवुं उदा०

प्राण्णी जवुं त्या पय्यी गयु (३) अदर अम,

लीन के कुसेलुं होवुं उदा० 'प्रति पय्येला अमो

मनवासी', प्राण्णी प्रप यमां शु पय्यी रलो ?

(४) [ला] हलमनुं मजवुं, निराते मोगववाने

भाटे मणी जवुं—पोतातुं यवुं

पय्यारवुं सं० कि० [प्रा प्यार] वारे वारे कहेवुं;

टाकवुं (२) टाण्णीये कही अताववुं (३) (सु)

नजर लागे अम टाकवुं

पय्याववुं सं० कि० 'पय्यवुं'तुं प्रेरक, पायन

करवुं (२) [ला] अरोजर अहल करी पोतातुं

करवुं (३) हलमनुं लघु लेवुं; जयावी पाठवुं

[पय्यावी पाठवुं = अनूतुं लघु लेवुं;

हवावी जेवुं]

पय्याव(-वे) पु० ['पय्य' उपरथी] पय्यवुं ते

पय्यास वि० [सं पंचाशत्, प्रा पचास] 'प०'

पय्यीश(-स) वि० [सं पचर्विशति; अप पचीस]

'२५' -२१(-सी) अ० अ० पय्यीशी(-सी)

[-पय्यीसी उदाववी = उपहास करवो;

इनेती करवी]

पय्युसल्लु न० + [अ० पय्युसल्लु] पय्युसल्लु

पय्यी अ० [म, सर० प्रा पय्युसल्लु (सं प्रत्युस)

= जडेयुं] वीदीमां नम जेसाठवानुं कामरा-

वाणु भीमधु गंगर पु० पय्यी करनार; जडिये

पय्यीशी(-सी) अ० [पय्यीस' उपरथी]

पय्यीशी, पय्यीसना समूह (२) २५ वर्षेना

समूह (३) जमरना पहेला २५ वर्षेना काण

(गपापय्यीसी)

पय्यम वि० [सं पय्यिम, प्रा पय्यिम] + पय्यिम

(२) पाण्णीतुं पय्यिम, पय्यिमिथु वि० जेने

पाण्णीथी जुदि सजे तेवुं

पय्यवुं अ० कि० [पय्यवुं' उपरथी] अय्यवुं,

कुताउ -८ पु० पय्यवुं ते

पय्यताव(-ण) अ० अ० पय्यताव

पय्यवाडी अ० [सं पय्यात्, प्रा पय्या, शौ

पय्यावो परथी] पय्याडी; पाण्णी -हुं वि०

[अ० 'पय्यवाडी', सर० हिं पिछनाटा, सर०

फा पय्यवारा (पय्य = पाण्णी + वारह = वाडो);

पेवडुं (२) न० पाण्णीना भाग, पूठ (३) डेडो.

-डे अ० पाण्णी, पूठ (२) छेडे, अते [(नी)

पय्यवाडे पय्यवुं, म डुं, लागवुं = नी अदर

अेक जनीने लागवुं (२) यीठवुं, सतावुं]

पय्याट(-ठ) अ० [अ० पय्याटवुं] पय्याटवुं ते,

पय्याटो [-आवी = पय्याट, छेलेथी अेकदम

नीचे पय्य]

पय्यावुं सं० कि० [सर० हिं. पय्यावना, म.

पय्यावणें, पय्यावडुं; सर० प्रा पय्यावडिद =

पय्येयुं (सं प्रय्यावित ?) जेरथी अय्यावडुं -

पय्यवुं (२) हलववुं (जम के कुरतीमां)

पय्याडी अ० [सर० हिं] बोडाना पाण्णी पय्य

अय्यवानुं डारडुं (२) पय्याड (३) अ० अ०

पय्याडी. [(नी) पय्याडी पय्यवुं, -लागवुं =

अ० 'पय्यवाडे पय्यवुं']

पय्याहुं न० अ० पय्यवाडुं, पाण्णीना भाग

पय्याडो पु० पय्याड [पय्याड आवा, भारवा

= उपराउपरी छेलेथी नीचे पय्यवुं (२) शैगट

धमपय्याड करवी, दूझा भारवा]

पय्यात वि० [सं प्रय्यात् उपरथी] पाण्णीतुं पाण्णी

रही गयेयुं (२) अ० पाण्णी ० वरं पु०

सरकारमा पाण्णी रही गयेसे दोकसमूह

पय्या, -छे + अ० [सं पय्यात्, प्रा पय्या, अप.

पय्याह, -य] पाण्णी, पाण्णीथी

पय्यात अ० [पय्या + त (मिति सं ?)] भरनी

पाण्णी भीत -तिथु न० पाण्णीवाणा

गाडानुं पाण्णी पायियुं

पय्येडी अ० [सं प्रय्येड, प्रा पय्येड, सर० हिं

पय्येडी, सर० प्रा पय्येडिय = ११०, अडेयुं]

पय्येडी, अडेवानी लडी यादर [पय्येडीमां

पय्येडी लघुने डूटवुं = गेण गेणवात करवी

(२) यदा तदा जेववुं] ० वा वि० पय्येडी नेटवुं

(डूट) (२) पय्येडी पय्येतेटवो (वरसाड) -डा

पु० मोडी पय्येडी (२) सतानना नम

के लम प्रसंगे आपवामां आववुं भीमती

वस के अवेव

पञ्चवर्णी स्त्री०, -छुं न० [‘पञ्चवर्ण’ उपरधी]

पञ्चवर्ण ते; छलाडी

पञ्चवर्णुं स० किं [सं. प्रज्वालय् उपरधी ?]

नास आपवो, छेरा न करवु; सतावव [यव]

पञ्चवर्णुं अ० किं [प्रा. पञ्ज=पावुं] लक्ष्मण-तर

पञ्चवो पु० [का] कुंभारनी लक्ष्मी; निमाडी

पञ्चवर्णु न० [प्रा. प्रज्जु (-ज्जू)तण] पञ्चवर्ण;

लगवान महावीरनी नयती समयतु नैन

पर्व (२) आवण वड आरसधी भाडरवा सुड

योय सुधीना नैनाना तहवार (अ० व० भां)

पट न० [सं] वख (२) पु० जाना नीतरेखुं

पाटियु डे कपडु (शेतर वगैरे रमवा भाटे)

(३) पडो. [-अर्थवे, ताखुवो, भरवो =

वयभां पडो करवो.] (४) नदीनी पडोणाध

(५) विस्तार (६) साकडो अने लाणो पडो

(अमीननो) (७) नीतरवा भाटेनुं पाटियुं डे

कपडु, इलड

पट पु० [सं. पुट] पास, पुट (२) पास, असर

(३) [रव०] अ० अट (-दधने, लधने).

[-आपवो, हेवो = पुट-पास आपवो

-असवो, लागवो = रंग लागवो; असर

वणी.]

पटक (क.) स्त्री० पटकुं ते, स्त्रीक. ०छुं स० किं०

[सर० हिं. पटकना, म पटकणें, रव० पट

परधी ?] पडडातु डे कडु

पटकावळुं स० किं० [सं. पट उपरधी. सर० म.

पटकाविणें] शिअधी पडेरुं (२) ‘पटकुं’तु प्रेरक

पटङ्कण न० [सं. पटङ्कल] रेशमी वख छीनी

मतनुं सुडर वख [छागलो (३) काछो

पटको पु० [सं. पट] लडाडो टूँको कडो (२)

पटवणी वि० [सं. पत्तन, प्रा. पटुण परधी] पाटण

भासतु (२) पु०. अ० अटक

पटपट अ० [रव०] बलही (२) स्त्री० जोल

जोल करवु ते. ०छुं स० किं० पटपट करवी

-टाट (-रो) पु० पटपट करवी ते (२)

पटपटावतु ते -टावळुं स० किं० पटपट

छलावतु (पूछी). -टिखुं वि० लवरीजोर

(२) न० लाकडातु रमकडु (३) छलमनुं

टपटपियु

पटराणी स्त्री० [सं. पट्ट + राणी] राननी मुग्ध ;

राणी [पडण (३) टोणु; अर्थो

पटल पुं० [सं] पडो; डाकण (२) आपतुं

पटल पुं० [दे. पट्टल] (आभ्य) लुओ पटल.

-लाध स्त्री० पटलनो अधिकार के काम;

पटलाध. -लाधु स्त्री० पटलनी स्त्री

पटवारी पु० [हिं] तलाठी (२) अ० अटक

पटवो पु० [सर० हिं, म. पटवा, सं. पट्टिका-

कार ?] रेशमनी डोरीओनी गूयणीतुं अने

सोनापाना हागीनाने गांठवानुं काम करनारो

पटहु पु० [सं.] पडभ (२) नगारी

पटतर न०, -रो पु० [सं. पट + जंतर] अंतर-

पट (२) लुहाध

पटा पुं० अ० व० [सं. पत्र = तरवारतुं पातुं.

सर० हिं; म. पटा = अ० लतनी तखवार]

तरवार के लाकडीना डाय [-असवो,

रमवा] ०भाज वि० पटा जेडी लखनार.

०भाछ स्त्री० पटामाजपछु (२) डायपेय

पटाध न० अ० पक्षी

पटाडि वि० [‘पटावतु’ उपरधी] पटावी -

शेसलावी लय ओतुं

पटाक पु० [सं. पट्टका] बोडानो तंग

पटाक अ० [रव०] पट (२) तरत. [-दधने,

लधने = अ० कडम; तरत.] ०डी स्त्री० [रव०]

अपरी (२) पिस्ताल -डो पु० कडाडो (२) तमाय

पटाडो पु० [सर० ई. ‘पेटिटो’] लटाडो

पटाहार वि० [पटो + हार] पटापटावाणु (२)

पु० पटोधी-अमुक वर्षानी बाधणुधी (अमीन

ध०) राजनार (३) अमीनहार (४) पटावाजो.

-री स्त्री० पटाहारपछु

पटा(-टो)पट अ० [रव० पट परधी ?] अ०

पक्षी अ०, बलही, पटोपट

पटापटी स्त्री० [रव०] जोलाजोली (२) [‘पटो’

उपरधी] आडाअवणा विसोटा

पटामण्डी स्त्री० [लुओ पटावतुं] शेसलामण्डी.

-छुं वि० शेसलावनाक (२) न० पटामण्डी

पटारी स्त्री० [सर हिं. पटार, पिटारा, म. पेटारा

(सं. पेटक, पिटक) दे. पट्टि = पेट दे. पेटाल =

पेट्री] पेट्री -रो पु० मोट्री पेट्री

પટાવત પુ. [પટો + સં વત્] રાજસેવા બન
વવા બદલ ગામગરાસનો પટો ધરાવનાર -
ભોગવનાર

પટાવલું સંકિં. [સં પ્રતારય? કે સં પટ
પરથી?] કોસલાવલું, યુક્તિપ્રયુક્તિથી સમ
ભવી લેવું - મનાવું

પટાવાળો પુ. [પટો + વાળો] નોકર, ચપરાસી
પટંગણુ ન. વિશાળ યોગાન - ક્રીડાગણ
પટિયાં ન. ૦૦૦૦ ઓળીને પાંડેલા સફાઈદાર
વાળના પટા [-પાંડવા = વાળને એ ઢળે
ઓળવા]

પટી(-દી) સી. [પ્રા પટ્ટી (મં પટ્ટ)] પાતળી
વસ્તુનો ચીપ બેવો લાંબો કટો (૨) ગઢચૂમડ
કે કાગળ પર ચોડવાનો નાનો ઢુકડો (૩)
કેટલીક ક્રિયાના સ્થક નામ સાથે સમાસમા
આવતા, તે 'વારવાર' 'સતત' કે વધારેપડતી
કરવી એવો અર્થ ઊભો કરે છે ગોખણુપટ્ટી,
રખડપટ્ટી, હાલપટ્ટી [-ચોડવી, મારવી,
લગાડવી (ચૂમડા વગેરે ઉપર) -પડવી =
રાવવું, બારે ફાયદો થવો, કામ સાધવું
-પાડવી = સમતલીને લાભમાં ઉતારવું (૨)
લાભ મેળવવામાં ફાવવું. -લગાડ(-વ)વી =
ખુશામત કરવી (૨) લાગ સાધવો, ફાવવું]
પડું વિ. [સં] ચાલક ઠાઠાઈ સી., ઠાઠાવેલા
પુ. ૦૦૦૦ પટ્ટાપણુ ઠડું વિ. મીકું મીકું
ખોલી રજિત કરનાર, પટાઉ ઠા. સી., ઠા.વ
ન. આલાકી, હોશિયારી

પડુઈ સી. (કા) થોડીની એક ભત
પટેલ પુ. [વં પટ્ટલ] અમુક જ્ઞાનો કે
સધનો પડો (૨) ગામનો મુખી (૩) પાટી
દાર (૪) (ચ) પટલ, જમાઈ (૫) એક અટક
-લાઈ, -હી સી. પટલાઈ -લિથો પુ.
પટેલ ૧, ૨, ૩, જુઓ

પટો(-દી) પુ. [મં પટ્ટ] સનદ, દસ્તાવેજ (૨)
લગડાનો કે ચામડાનો (કે બીજા કોઈનો)
લાંબો ચીરો (૩) કમરબધ (૪) રગનો લાંબો
પટોનો લીટો (૫) ચપરાસની નિશાની તરીકે
રાખવાનો પટો [પટા પાડવા = પટાનો
આકાર કરવો પટો મૂકવો = દાર પર રેસમી

કે કસખી પટ્ટી સીવવી કે રગનો પટો કરવો
-કરી આપવો = દસ્તાવેજ કરી આપવો;
કરારપત્ર લખી આપવું પટે લેવું = અમુક
મુદતનો કે અમુક બાહાનો કરાર કરીને
વાપરવા લેવું]

પટોધર વિ. [પટ્ટ + ધૃ સં] સી. + પટરાણી
પટોપટ અ. [વિ. પ] પટાપટ, ઝટ ઝટ
પટોળ ન. [સં પટોળ] એક ઔષધિ
પટોળી સી., -ળી ન. [સં પટોળ] એક
ભતનું રેસમી કપડું [મુખ્ય

પટ્ટ ન. [સં] રાજગાદી, સિદ્ધાસન (૨) વિ.
પટ્ટણુ, -ન [મ] ન. રાહર, પતન
પટ્ટાભિષેક પું. [સં] રાજ્યાભિષેક
પટ્ટાળુ વિ. [પટ્ટો ઉપરથી] પટ્ટાવાળુ
પટ્ટી સી. જુઓ પટ્ટી [-પાડવી = સમતલીને
કામ કાઢવું - લાભ સાધવો - લગાડ(-વ)વી
= કામ કાઢી લેવા ખુશામત કરવી (૨) ફાવવું;
લાગ સાધવો]

પટ્ટિ(-દી)શ(-સ) ન. [સં] એક ભતનું પ્રાચીન
હથિયાર

પટ્ટુ પુ., ન. [સરંઈ] લીનુ એક ભતનું વસ્ત્ર
પટ્ટો પું. જુઓ પટો

પઠણુ ન. + [જુઓ પરંણ] પરંણ, કબૂલાત
પઠન ન. [સં] ભણવર - હું સંકિં. [સં પટ્ટ]
પાઠ કરવો, વાંચવું, ભણવું

પઠાણુ પુ. [પસોં પુલ્તાન = પરતો ખોલનાર]
એ નામની મુસલમાન ભતનો આઠમી,
નવમી વિ. પઠાણને લગતું [-બ્યાજ ન. ૦
પઠાણે છે છે તેવું અત્યત આકર બ્યાજ
-ચ પલ પુ., સી. ચ પલની એક ભત]

પઠાણુ પુ. [સં વૃષ્ટ, પ્રા પટ્ટ = પીક] વઠાણની
પીઠ (૨) નમતાં પીઠિયાંને ટેકા દેવા આડો
નખાતો મોલ (૩) [પ્રા પટ્ટ (સં વૃષ્ટ) = અઝ-
ગામી, મુખિયો, નિપુણ] ખલાસીઓનો નાયક
પડિત વિ. [સં] પઠાયેલું, પઠાયેલું
પઠે, ૦મ અ. + જુઓ પેઠ (પ) [વાન, પરિપુષ્ટ
પઠું વિ. [સં વૃષ્ટ, પ્રા પટ્ટ] અલમરત, પહેલ-
પઠ ન. [પ્રા વઠ (સં વટ)] થર (૨) ઠાંકણ,
આચ્છાદન (૩) ગડી (૪) પડિયું

૫૬- [સં. પ્રતિ, પ્રા. પઢિ] 'પ્રતિ'ના અર્થમાં આવતો ઉપસર્ગ. ઉદા. ૫૬ઉત્તર
૫૬ઉત્તર પું., નં. [પ્રા. પઢિઉત્તર, સં. પ્રત્યુત્તર]
પ્રત્યુત્તર, જવાબનો જવાબ

૫૬(-ઠિ)કમણું નં. [પ્રા. પઢિક્રમણ (સં. પ્રતિક્રમણ)] પાપની માફની પ્રાર્થના જેનો આચાર્ય પાસે બાણી જાય છે તે વિધિ

૫૬(-ઠિ)કમણું અંકિં [સં. પ્રતિક્રમ, પ્રા. પઢિક્રમ] ૫૬કમણું કરવું

૫૬કાર(-રે) પું. [પ્રા. પઢિઆર, મં. પ્રતિકાર] મોટેથી સંબોધન (૨) આહવાન ૦ણું સંકિં ૫૬કાર કરવો, સામે આવી જવાનું કહેવું. પ્રેરવું, ઉપેક્ષવું [+ ફક્ક] વાટ જોવી

૫૬ખણું અંકિં + [પ્રા. પઢિકલ (સં. પ્રતિ ૫૬ખુ નં. [જુઓ ૫ખું] પાણુ (૨) ૫૬(૩) મહા [૫૬ખાં ઊંચકવાં=નિંદા કરવી. ૫૬ખાં જોવાં=પરીક્ષા કરવી, તપાસવું. ૫૬ખાં સેવવાં=હૂક, આશ્રય કે તાબેદારી-મા રહેવું. ૫૬ખે રહેવું=૫૬ખાં- મહામા રહેવું] -ખિયું વિં. (૨) નં. ૫૬ખે રહેનાર, સોખતી

૫૬ગી(-ધી) સ્ત્રીં [સરં મ] વાસણની કે લાડુની ખેસણી (૨) છોડ કે વફાના મૂળની ફરતે ફરેલી પાળ કે ઓટલી [-પાઠવી=ચપટ ખેસણી થાય તે માટે ધબ પડે તેમ પછાડવું]

૫૬ગોરવ નં. [૫૬+ગોરવ] ગોરવના બડલામાં આપેલું સાચું જમણું

૫૬ધમ સ્ત્રીં [સરં મ, પ્રા. પઢહ(સં. પટહ)? સં. પ્રવળ=તાબાનું વાસણ પરથી?] દોલ જેવું વાદ્ય (૨) [સં. પ્રવળ=તાબાનું વાસણ] તાબાનું મધ્યમ કહેવું નળાકાર વાસણ ૦ચી પુ. ૫૬ધમ વગાડનાર

૫૬ધી સ્ત્રીં જુઓ ૫૬ગી (૨) જુઓ ૫૬ધો

૫૬ધો [સં. પ્રતિ(પ્રા. પઢિ) + ધોષ કે સં. પ્રતિગ્રહ, પ્રા. પઢિગ્રહ?] -છ દ(-દો) પું. [સં. પ્રતિચ્છન્દ (પ્રા. પઢિચ્છન્દ)] સામે અવાજ; પ્રતિધોષ, પરછોટા [૫૬ધો ૫૬ધો=સામે અવાજ થવો (૨) સામે જવાળ મળવો. -પાઠવો=ડકા વગાડવો, નામ કરવું.

-વાગવો=૫૬ધાનો અવાજ થવો]

૫૬છાતી સ્ત્રીં [૫૬+છાતી] ઘોડાની છાતીના રક્ષણ માટે ઢાંસકીની નીચે મૂકવામાં આવતી ૫૬છીની ગાદી

૫૬છાયો પું. [પ્રા. પઢિચ્છાયા(સં. પ્રતિચ્છાયા)] ઓળો (૨) પ્રતિબિંબ. [-૫૬વો]

૫૬છી સ્ત્રીં [સં. પ્રતિચ્છદન, પ્રા. પઢિચ્છયણ?] એક ભતવું ઊની કાપડ; નમદો

૫૬છુ નં. [જુઓ ૫૬છી] પાંદડું, શેરકીની ટોચ ઉપરનું આચ્છાદન

૫૬છો પું. [સં. પ્રતિચ્છદ, પ્રા. પ્રઢિચ્છદો] ૫૬છાયો(૨) સરખામણી [૫૬છો ન લેવો= પાસે ન જવું ૫૬છે મૂકવું, નાખવું= ચુકાબયો કરવો; સરખાવવું]

૫૬છબ સ્ત્રીં [૫૬+છબ] ગળાનો કાકડો

૫૬છુ નં. [સં. પતન, પ્રા. પઢજ] નમસ્કાર

૫૬તર વિં. [૫૬ત્વ ઉપરથી] નફો ચડાવ્યા વિનાનું (૨) ખેડ્યા વિનાનું (૩) વેચાયા વગર પડી રહેલું (૪) ખુલ્લું, ઇમારત વિનાનું

૫૬તલી સ્ત્રીં [સરં હિં પરતલ=ઘોડા ઉપરની ગૂણ] ગડાકુ ખરવાની ચામડાની ટોચળી

૫૬તાળણું સંકિં [સરં મ. પઢતાલળે (સં. પ્રતિ+તાલન)] ખોદીને તળે ઉપર કરવું (૨) પછાડવું (૩) [સરં હિં પઢતાલના (સં. પરિતુલના)] સરખાવવું

૫૬તાળી સ્ત્રીં + [જુઓ પતરાળી] પતરાળું

૫૬તાળો પું. [સં. પ્ર+તહ] ઉપગઉપરી માગણી

૫૬તી સ્ત્રીં પતન, અવદશા; પડન (૨) વિં

સ્ત્રીં ૫૬તુ [-રેત=પાછલી રાત]

૫૬તું વિં [૫૬ત્વ ઉપરથી] '૫૬ત્વ'નું વંકૂં.

[૫૬તો ખોલ ઝીલવો=ખોલે કે તરત તેનું પાલન કરવું, હજુ ખોલી પણ ન રહે ત્યાર પહેલા તે કામ કરી દેવું](૨) નખળું, માકું ઉદા. ૫૬તા દહાડા, ૫૬તી દશા (૩) 'તે તરફ જવું- મૂકવું' એ અર્થમાં શબ્દની સાથે. ઉદા. વધારે ૫૬તુ, પીગારા ૫૬તુ(૪) નં. ભૂસકો [-મૂકવું = ભૂસકો મારવો. -નાખવું=જોરથી ૫૬તુ] -તો પું. ભૂસકો

૫૬(-૨)થાર પું. નીચી પહોળી ઓટલી (૨)

પડવે પુ. [સં પ્રતિપદ, પ્રા પઢિવર્, -યા]
પખવાહિયાની પહેલી તિથિ, પ્રતિપદા

પડ(-ર)સઃળ સ્ત્રી. [પ્રા પઢિસાલ(સં. પ્રતિ-
શાલા)] ધરનો આગલો ખડ

પડ(-ર)સૂદી સ્ત્રી. [સં. પ્રતિશુદ્ધ, પઢિશુદ્ધ
પરથી ?] પસૂદી, ધર્મનો ઘોળો લોટ, મેંઢા

પડહ પું. [પ્રા] + પટહ

પડળ ન. [સં પટલ, પ્રા. પહલ] આખને ઊવરી
લેતુ પડ-છારી [-આવવાં, ફરી વળવાં
= આખ ઉપર છારી આવવી (ર) બરાબર ન
દેખાવું-સમભવું-ઉતરાવવાં, કઠાવવાં=
આખ ઉપરની છારી દૂર કરાવવી (ર) જાન
ઠેકાણે લાવવું; સમભવવું.]

પડા પું. બંવં યાપા; હાથા

પડાઈ સ્ત્રી. [પ્રા પઢાઝ્યા(સં પતાકા)] નાની
ધળ (ર) (કા) પતંગ

પડાઉ વિ. ['પડવું', 'પડાવવું' ઉપરથી] પડાવી
લીવેલું (ર) વેચાયા વગર પડી રહેલું (૩) નં
નાનું વહાણ [લઈને]

પડાક અ. [રવં] એકદમ, પડાક. (-દઈને,

પડા(-ડી)દાર પું. [પડો + દાર] દાડી પીટનાર

પડાપડ(-ડી) સ્ત્રી. ['પડવું' ઉપરથી] રૂપધંધી
ધસતુ તે, ઉપરાઉપરી પડવું તે [અભિમાન
પડારો પું. ['પડો' ઉપરથી?] (કા) વડાઈ, શોખી,
પડાવ પું. [સરં મ, હિં, 'પડવું' ઉપરથી]
મુકામ, ઊવણી. [-નાખવો = મુકામ કરવો,
પડવું]

પડાવવું સંકિં. 'પડવું' 'પાડવું' પ્રેરક (ર)
ઝૂટવી-છીનવી લેવું, મરજી વિરુદ્ધ લેવું-મેળવવું
પડાળ ન. [(પા) સ્ત્રી. (પા)] ઊપરાના બે
દોળાવમાનો એક

પડાળી સ્ત્રી. [દે ણ્ડાલી] અડાળી

પડિકમણુ નં બુઓ પડકમણુ

પડિયાણુ વિ. ['પડવું' ઉપરથી] પડતર

પડિયું નં ['પડ' ઉપરથી] મટીનું પડ

પડિયો પું. [સં. પુટ પ્રા પુઢ = પાંદડાંનું પાત્ર]
પાદડાનો વાટકો, હડિયો

પડી સ્ત્રી. [બુઓ પડીકી] નાનું પડીકું (ર)
બુઓ પડો-ટોલ

પડીકી સ્ત્રી. [સં પુટિકા, પ્રા. પુઢિયા] પડી;
નાનું પડીકું. (ર) દવાની પડી-નાનું પડીકું.

[-લખી આપવી, -લખાવવી = દવાની
પડીકીનો નુસખો લખી આપવો કે લખાવવો.]

પડીકું નં [બુઓ પડીકી] -વસ્તુને પાન કે
કાગળમાં લપેટીને ઝીણી પોટકી જેવું કરેલું
બાધણ (ર) દવાની પડીકી. [-વાળવું.]

પડીદાર પું. [પડી + દાર] પડી-ટોલ પીટનાર
પડીપયારી સ્ત્રી. [પડવું + પયારી] ધામે;
પડયોપાયથો વાસ કે પડાવ

પડો પું. [સં. પુટ, પ્રા પુઢ, સરં હિં. પડા]
મોઢું પડીકું કે ઝૂડો (ર) [સં પટહ, પ્રા.
પઢહ] ટોલ (૩) ઢંદેરો [-વગ(-જ)દાવવો
= ટોલ વગાડાવી લેકામાં લહેર કરવું]

પડોપાંદડી સ્ત્રી. [સરં હિં પાનઢી] એક
લતની વનસ્પતિ

પડોશ પું. [બુઓ પાડોશ, સરં હિં, મ.
પઢોસા] બુઓ પાડોશ. ંણુ સ્ત્રી. બુઓ
પાડોશણુ. -શી પું. બુઓ પાડોશી

પડયું પાયયું વિ. [પડયું + પાયયું] ધામે;
નાખીને પડેલું, નિરાંત કરીને રહેલું

પઢ પું. વડો બેર, આગેવાન (રમતમા)

પઢતમૂખ વિ. [મ; પઢત(પડતું)] બહેલું પણ
મૂખ - વ્યવહારજ્ઞાનશૂન્ય

પઢવું સંકિં. [સં પઢ; પ્રા પઢ] બાણવ

પઢિયાર પું. [સં પ્રતિહાર, પ્રા પઢિહાર]
પ્રતિહાર (ર) એક અડક

પણુ નં [સં] પ્રતિજ્ઞા, ટેક, વચન, નેમ (ર) શરત,
હોડ (૩) પું. એક પ્રાચીન સિકો [-લેવું,
મૂકવું = પ્રતિજ્ઞા કરવી]

પણુ અ. [સં પુનરં, પા પુળ, સરં હિં પન]
પરતુ (વિરોધવાચક ઉદ્વેગાન્વયી) (ર) વળી;
ઉપરાંત, સુધ્ધાં (૩) નં [બુઓ પણુ] સામાન્ય

ફં કે નામ યા વિ. ખરથી લાવવાચક નં
બનાવતો પ્રત્યમ હિંદાં ગાંડપણ, બાળપણ

પણુ(-ન)ઘટ પું. [સરં હિં પનવટ, પાણી +
ઘાટ] પાણીનો ઘાટ, જળાશય

પણછ સ્ત્રી. [સં. પ્રત્યંચા; પ્રા પઢંચા. દે પઢં-
ચુચા] ધનુષની ઢોરી

પણતર નં (સુ) જુઓ પરણેતર [નગાર
પણુવ પું [સં] એક ભતનુ વાજિત્ર, નં
પણી સીં બાજની ગૂંદી

પણુ નં [સં ત્વા સપ ઘ્વણ, -ણુ હિં પત્ત, મ
પણ, -ણા] જુઓ 'પણ' અં મા (૩) ઉઠાં
માણસપણુ, સારાપણુ, કહેવાપણુ

પણે (પ') અં પેણે ઠકાણે

પણો પું [દે પળય = કાદવ ?] રેતી અને
ધૂળવાળો હડ

પણુ + -ણુ [સં] નં વેચવાની ચીજ,
વેપારી માલ - વસ્તુ

પત પું [સરં હિં] (પ) પતિ

પત કરેણુ [સરં મ પતકારણે] ગણુ, માન
રાખણુ (ર) ગાહણુ, માનણુ [ગણતો કાઢ

પત (૧) સીં, નં ['સ્થાપિત' પરથી કૂંડ ?]

પત (૨) સીં [સં પ્રત્યય, પ્રા પતિજ, સરં
હિં, મ] આપણ-દેક(ર) વિશ્વાસ [-કરવી =
વિશ્વાસ કરવો - ખેાવી, જવી = સાબઅ બર
જવી - રાખવી = દેક આપણે ભળવવાં]

પતકાણું નં કાણુ

પતજડી સીં [પત (પત) + જડી ('જાડવું'
ઉપરથી) સરંહિં પતજાણું પાનખર નાણુ

પતન નં [સં] પડતું તે (ર) પડતી, નારા (૩)
હાર, પરાજય, (૪) બ્રહ્મતા, અવ પાત. વંકાણુ
પું વસ્તુ ઉપર ગિરણ પડતા તેની સપાટી
સાથે કિરણ જે ખૂણો કરે છે તે, 'એંગલ
એંડ ઇન્સાઇડ-સ'

પત(-ત)રવેલિયુ નં [પત + વેલિયુ (દે
વેલિવિજ = ખરડેણું)] અળવીણું પાન (ર)
તેનું ભવિષ્ય

પતરાજ(-છ) સીં [સરં મ પત્રાજ, -સં]
બડાઈ [-કરવી] બોર વિં બડાઈબોર

પતરાવળ(-ળી) સીં [સં. પત્ર + વાવળી]

પત્રાવળ, પત્રાળાની હાર (ર) પતરાણુ

પતરાળી સીં પત્રાળી, પતરાવળ (ર) બાણુ,

પિરસણુ [-માદવી = માણુ મૂકવું - પીરસવું

(ર) પીરસવા માટે પતરાણુ મૂકવું (૩) જમવા

પાન ખેસાડવી. -મંગાવવી = મહિરમાં

પરવેલા પ્રમાણના ધી વેચાણુ બાણુ મગાવવું]

-ણું નં પત્રાણુ, પાંડાંના કરેલો થાળી
જેવો આકાર [પાતળો કકડો

પતરી સીં [જુઓ પતર] ધાતુનો નાનો

પતરું નં [સં પત્રક] ધાતુનો પાતળો મોટો

સપાટ ઘાટ (ર) મોટી કથરોટ

પત(-તા)વણું સંકિં [કે પત્તાળ, 'પતવું'નું

પ્રેરક] પતે એમ કરવું

પતવાળ(-ળી) સીં જુઓ પતરાવળ

પતણુ અંકિં [જુઓ પતવણું] અતઆવલો,

ખતમ-પૂર થયુ (ર) નિકાલ થવો, તોડ

આવલો (૩) [સરં સં પ્રાપ્ત, પ્રા પત્ત

ઉપરથી ?] ચૂકતે થયુ [પતી જણુ = મરી

જણુ (ર) બરોબર ઊકધી જણુ કે ચૂકતે

યધી જણુ]

પતળણુ અંકિં [દ પત્તલ = પાતણુ (ર)

તીક્ષ્ણ, તેજ ઉપરથી ?] પીમળણું (ર) ચુરસે

થયુ (૩) [૧] ફરી જણુ

પતગ પું [સં] પત ગિયુ (ર) કનકવો [આ અર્થ-

મા સીં પણ છે] (૩) એક ભતનુ લાકડું

જેમાંથી ગુલાલ બને છે [-ઉઠાડ(-વ)વો,

ચગાવવો, ચઠાવવો = કનકવાને દોર

મૂકીને ઊંચે જવા દેવો -ઉતારવો = ચડેલા

* પતગને દોર એ ચીને નીચે પાછો લાવી દેવો

-ઊતરી જવો = પતગ હવામા અધ્ધર ન

રહેતા નીચે આવી જવો -કપાવો = ઊડેલા

પતગોની દારીઓ વચ્ચે પેચ થતાં એકની

દોરી કપાઈ જવી -છસકી જવો =

પતગની કમાન ઠટકી જવી -લોટવો =

ચડાવેલો પતગ ત્રિધર ન રહેતાં ચક્કર ચક્કર

ફરવા લાગવો] બપો નં એક પક્ષી -ગિયું

નં કૂંડ [પતંગિયાની માફક ફરી પડવું =

આપણુ બની પોતાને જ પુકસાન થાય તેમ

કપલાવણું, આપણિયાં કરવા]

પત જલિ પું [સં] (સ) મહાભયના લેખક

કે યોગદર્શનના પ્રવર્તક નાલિ [કુંકડો

પતાકડુ નં [સં પત્રક + કડુ] કાગળનો નાનો

પતાકા સીં [સં] નાની ધળ (ર) નાટકમાં

આવતી આડકથા [તોડ

પતાવટ સીં [પત્રાવટ' ઉપરથી] પતાવણું તે,

પતાવવું સંક્રિંં બ્રુઓ પતવવું

પતાસું નં [સરં હિં. વતાસા; મ મતાસા]
ખાડની પૈના જેવી એક બનાવટ. [-પાડવું =
પનાસુ બનાવવું]

પતિ પું [સં.] સ્ત્રીના ધણી, કય (૨) (પ્રાય-
સમાસમા) રવામી; માલિક. જેમ કે પૃથ્વી-
પતિ (૩) ઉપરી, અધ્યક્ષ, આગેવાન જેમ કે
સેનાપતિ, ગૃહપતિ, રાષ્ટ્રપતિ ંપરાયણુ
વિંં સ્ત્રીં પતિને પરાયણ એવી ંમ્ત નં
પતિવ્રત્તિ, શિયળ ંમ્તતા વિંં સ્ત્રીં (૨)
સ્ત્રીં સતી, પતિવ્રત પાળનાર સ્ત્રી

પતિત વિંં [સં] પડેલું (૨) પાપી ંપાવન
વિંં પાપીને પાવન કરનાર ંપાવનત્વ નં
પતિયાણુ પું, ંબું અંકિંં બ્રુઓ અનુક્રમે
પતીજ, પતીજવું

પતિયાર પુંં [પ્રા પત્તિઆઝ, -વ (સં પ્રતિ +
ઝાઝ) સરં હિં. પતિઆર] વિદ્યાસ (૨)
આખર [પ્રયોગો 'પતીજ'ના જેવા]

પતિયજ, પતિયું વિંં ['પત' ઉપરથી] પતના
રોગવાણુ

પતીકું નં પૈત, કાતળી

પતીજ સ્ત્રીં ['પતીજવું' પરથી] આખર (૨)
વિદ્યાસ [-કરવી = વિદ્યાસ કરવો -ઓવી,
-યુમાવત્રી = સાખ - આખર યુમાવવા
-જત્રી = આખર જત્રી -પડવી = વિદ્યાસ
ખેસવો - ઉત્પલ થવો]

પતીજવું અંકિંં [પ્રા પત્તિજ(સં પ્રતિ + જ),
સરં હિં પતીજના] પતીજ પડવી, ખાતરી થતી
પતીરું નં ઘોણ બકરીનું બચ્ચુ

પત્રણું વિંં (સં કેત ભાષામા) પોણુ

પતેહિયું નં [બ્રુઓ પત્તરવહિયું] (સુ)
પત્તરવેહિયું [તહેવાર

પતેતી સ્ત્રીં [હિંદ] પારસીઓના ખેસતા વર્ષંને
પતેથી સ્ત્રીં [બ્રુઓ પાતેલી, તપેલી] તપેલી
-યું નં તપેલું

પત્તન નં [સં] રાહેર; પડન

પત્તર નં [પ્રા. પત્તલ(સં પત્ર)] પતરાણું, ભાણું
(૨) શિક્ષાપાત્ર. [-પૂરવું = ભાણુ પીરસી
તૈયાર કરવું (રાવળિયાને આપવાનું)]

૦વહિયું [સરં મ. પત્રવહી], ૦વેહિયું નં
બ્રુઓ પત્તરવેહિયું

પત્તર સ્ત્રીં ['પત' પરથી] આખર [-ઉખાડવી,
ઓખણુવી, ખાંડવી, ફાંડવી, રગડવી =
આખર બગાડવી (૨) હેરાન કરવું]

પત્તિ પું [સં] પગપાળો સિપાઈ

પતું નં [સં પત્રક, પ્રા. પત્તમ] પાડું (૨)
કાગળનું ભડું પાન(૩) ગંજાનું પાનું [-ઊતરેલું
પાનું નીચે નાખવું] (૪) પોરટકાંડ

પત્તો પુંં [સરં હિં પતા મ પત્તા (પ્રા પત્ત,
સં. પ્રાપ્ત?) કે સં પ્રત્યય -પ્રા પત્તિય?] કામ-
ટેકાણું; નામનિરાની (૨) બાતમી, ભણ;
ખખર. [-ખાવો, લાગવો = ભાળ મળવી,
ખખર પડતી (૨) લાગ મળવો, ફાવવું]

પત્તી સ્ત્રીં [સં.] વહુ, ધણિયાણી ંપરાયણુ
વિંં પત્તી પ્રત્યેના ધર્મ મા-પતિવર્મ મા સાચો
નિશ્ચવાન ંપરાયણુતા સ્ત્રીં. ંમ્ત નં
પત્તીને વફાદાર રહેવાનું વ્રત

પત્ર પું, નં [સં.] ચિઠ્ઠી; કાગળ (૨) નં
પાંડુ (૩) છાપુ ંક નં ટીપ-ચાટીના
કામળોની નોટ, રજિસ્ટર ંકાર પું છાપાને
તંત્રી, માલિક કે તેમા લખવાના ધંધાવાળો;
'જર્નેલિસ્ટ' ંકારત્વ નં પત્રકારનું કામ;
'જર્નેલિઝમ' ંરછેદ નં એક ભતનું
સ્ત્રીઓને કપાળે ચોડવાનું તિલક ંપદ્ધતિ
સ્ત્રીં (બુદ્ધા બુદ્ધાં કામે ને બુદ્ધા બુદ્ધા
સબધ પ્રમાણે ઘટે તે મુજબ) પત્ર લખવાની
પદ્ધતિ (૨) તે નિરૂપનાર અથ ંલેખક-
પું (છાપામા) પત્ર લખનાર, 'કોરરપોન્ડન્ટ'
ંલેખા સ્ત્રીં સ્ત્રીઓએ કપાળે દોરેલાં ચિત્ર.
ંવ્યવહાર પુંં કાગળપત્ર લખવા તે;
'કોરરપોન્ડન્ટ' (૨) કામળપત્રનો વહેવાર
કે સંબધ -ત્રાવલિ(-સ્ત્રી) સ્ત્રીં [+ ત્રાવલિ-
(-સ્ત્રી)] પત્રલેખા (૨) પત્રાળી -ત્રાવળ-
(-ળી) સ્ત્રીં, (-ળુ) નં પતરાવળ -ત્રાળી-
સ્ત્રીં બ્રુઓ પતરાળી -ત્રાળું નં પતરાળું.
-ત્રિકા સ્ત્રીં [સં.] ચિઠ્ઠી, પત્ર(૨)નાનું છાપુ
-ત્રી સ્ત્રીં ખપોટી (૨) પત્રિકા (૩) વિંં
પત્રવાણુ (સમાસમા) ઉદાં બખરપત્રી

પથ પુ. [સં] રસ્તો

પથક ન. [સં] મેનિકોની કે સ્વય સેવકોની
(અમુક સંખ્યાની) ઢુકડી

પથરણું ન. [સં] પ્રસ્તરણ, પ્રા પત્થરણ] પાથ-
રણુ (૨) કાણે આવનારને બેસવાનું પાથ-
રણુ [-ઉપાડણુ = શોક કરવાનું કાઢી નાખવું
પથરણે જણું = શોક કરવા જવું]

પથરાણુ સ્ત્રી. [‘પાથરણું ઉપરથી’] માટી વગેરે
પાથરીને કરેલી જાંચી જમીન (૨) ન. [સં]
પાથરી મૂકેલી વસ્તુઓ -ટ પુ. પથાર,
ફેલાવો. -વણું સંક્રિં, -ણું અંક્રિં ‘પાથ
રણું’નું પ્રેરક ને કર્મણિ [પથરાવાળું

પથરાણ, -ળુ વિ. [‘પથર પરથી’] પથરિયું,
પથરી સ્ત્રી. [બુઝો પથર] કાકરી, નાનો પથર
(૨) અસા ઇની ધાર કાઢવાને માટેનો નાનો
પથર હોય છે તે (૩) પેશાબ કે મૂત્રમાર્ગનો
એક રોગ કે તેમાં થતો પથર જેવો પદાર્થ
[-પર ચડાવણુ = અસા ઇને પથરી ઉપર
પસવું - ધાર કાઢવી.]

પથરો પુ. બુઝો પથર (૨) [લા] જડ કે
લાગણીદીન માણસ (૩) વિદ્વા, આડખીલી
(૪) કાઈ નકારું વસ્તુ કે નિરર્થક એવો ભાવ
બતાવે જેમ કે તેને શુ પથરા આવડે છે !
[-નાખવો, મારવો = વિદ્વા - વાણિવ્યકો
ઊભા કરવા - પડવો = વાંધા આવવો, વિદ્વા
ભગવં - પાકવો = સત્તાન પથર જેવું નકારું
નીવડવું, (રૂબે) કુસત્તાન જન્મવું પથરો ને
પહાણો. (-જુકો) = આ ને તે, અમુક ને
તમુક (અપ્રસ્તુત ને નકારું એવો ભાવ
બતાવે છે)]

પથારણું ન. બુઝો પાથરણુ

પથાર, -રો પુ. [પ્રા પત્થાર (સં પ્રસ્તાર)]
મોટી પથારી (૨) વિસ્તાર, ફેલાવો

પથારી સ્ત્રી. [દિ પત્થારી, બુઝો પથાર પણ]
ખિસ્તરો (૨) [લા] મુકામ (૩) માંઘી
[પથારીએ જણું = મરનારને ત્યાં સોખત
આપવા દસ દિવસ મોયે સવા જુ પથા
રીએ પડવું = માંઘીમાં પડવું પથારીએ
પડીને ખાતુ = નહારા કામનાં માર્યાં ફળ

ભોગવવા પથારીએ લેણું = મરણ પથારી
ઉપર ભુવાઈવું - કરવી = ખિજાનું ખિજાવણુ
(૨) મુકામ કરવો, ધામા નાખવા (૩) માંઘી
યવું] ૦વશ વિ. માંઘીથી ખાટલાવરા

પથારો પુ. બુઝો પથાર

પથિક પુ. [સં] વટેમાણુ

પથીરો પુ. [બુઝો પથારો] પથાર, ફેલાવો

પથર પુ. [પ્રા પત્થર (સં પ્રસ્તર)] પથરો,
પાથણુ (૨) રસ્તાની લખાઈ બતાવતો કે
સીમા ઇ. બતાવતો પથર (૩) [લા] પથરો,
જડ કે લાગણીદીન માણસ [-ઉપરની જડ =
ફાણલ ગુર - ઉપર પાણી = નકામી મહેનત,
કાઈ અસર ન થવી - એટલા દેવ કરવા
= જેટલા પથર એટલા દેવ કરીને પૂજવા
(૨) સત્તાન પ્રાપ્તિ વગેરેની કામનાથી બહુ
મત-તપ વગેરે કરવા - તરવે = ન બનવાનું
બનવું પથરની છાતી = લાગણી વિનાનું
હૃદય (૨) હિ મતવાન હૃદય] ૦ પાટી સ્ત્રી.
સ્વેટ, પથરની લખવાની પાટી ૦ પેન સ્ત્રી.
સ્વેટ પર લખવાની પથરની પેન ૦ ફોટો
પુ. પથર ફોટોનાર મનૂર - રિયું વિ. પથરનું
બનાવેલું (૨) પથર જેવું કંઠણુ (૩) ન. [સં]
પથરનું વાસણ - રિયો પુ. પથરનો વાડકો
પથ વિ. [સં] અનુકૂળ, હિતકર (૨) ન. [સં]
પથ યોરાક (૩) કરી, પરેશ

પઠ પુ. [સં] પઠ (૨) ન. ૦ રાત્રી (૩) [વ્યા]
અર્થવાળો રાખ (૪) કવિતાની મૂળ કડી (૫)
ઉત્તરક્રિયા કે મતને અંગે અપાત વસ્તુનાં જ્ઞાન.
(૬) [ગ] ‘દર્મ’ (૭) ‘રૂઠ’ મૂળ ૦ ક ન. ૦ માંઘ
(૨) સિકો ૦ ચહેદ પુ. વાંકયના રાખનો
વર્ગ કહેવો તે (૨) પઠનું વ્યાકરણ ૦ ચુત
વિ. ૦ પઠપ્રદ. ૦ જુ પુ. પઠને ભણનાર, વૈયા-
કરણ ૦ ટિપ્પણુ ન. ૦ ટિપ્પણી (-ની)
સ્ત્રી. લખણમાંનીયે આપેલી નોંધ, ‘ફટનોટ’
૦ પાઠ પુ. (વેદના) પદો છૂટા પાડીને અન્યથા
કરવો તે ૦ પીડન ન. ૦ પગથપી ૦ બંધ
પુ. ૦ બંધન ન. ૦ પદોમા સળગ કાંચની
રચના ૦ બ્રહ્મ વિ. ૦ પઠ પરથી - અધિકારથી દૂર
થયેલું ૦ રજ સ્ત્રી. ૦ પગની વૂળ ૦ કાશિરથ

न० कवितांमा पढो के राण्डोनुं लासिस-
माधुर्य. ०विचार पुं० (व्या) पढना विचार,
'सिन्टेक्स' ०विन्यास पुं० (व्या) वाक्यमा
पढानी रचना-गोष्ठवर्णी, 'एकिसिन्स'-
पढकरी स्त्री० ऐक धरेणुं [पाठ्ये]
पढडी स्त्री० [लुओ पडतणी] चामडानो नातो
पढम न० [सं. पञ्च, शैर० पदम] ऐक विसिष्ट
विष्णु (नागनी देखे उपरनुं के सामुद्रिक).
०प्रीडी स्त्री० (धरणी जीली) प्रीडीनी ऐक लत
पढमपुी स्त्री० + लुओ पडिनी (प.)
पढर पु० [सर० म] पालव, लुगडानो छेडा (२)
स्त्री० [ला] शरय [पढरे पडलुं = आशारे
आवयुं, शरय नु पडरे भांधयुं = पढरनु
-पोतानुं करु, पोताने कयने राभयुं.]
०लुं वि० पोतानुं, गाडनुं (धन)
पढरभातुं न० लडियारभातुं
पढवि(-वी) स्त्री० [सं] वरुजो (२) विपदि;
धनकाय. ०ढान न० पढवी आपवानी विधि
के किया. ०ढानसभार'ल पु० तेनो उत्सव,
'डोन्नेडिशन' ०धर, ०धारी वि० पढवी धारण
करनार; पढवीवाणुं
'पढाकांत वि० [सं] छतेलु, जेर करेलु
पढाति(-ती) [सं] पगपाणो (२) पायडणो
सिपाध
पढारथ पु० [सं पदार्थ] पढार्थ (प)
पढारोहलु न० [सं] पढ पर आगड यव ते
पढार्थ पु० [सं] राण्डार्थ (२) यीन; वरडु
(३) ताव. ०पाठ पु० प्रत्यक्ष पढार्थ द्वारा
ओष ०विज्ञान न० लौकिक पढार्थना शुल्-
धर्मनी भीमासा करु शास्त्र, 'प्रिजिन्स'
पढावलि(-वी) स्त्री० [सं] पढो-काव्योना सग्रह
पढावयुं संकिं 'पोडु'नुं प्रेरक (२) [ली.]
दूस काढवी, पढेडु (३) [सर० म पदार्थण]
नगररतीथी कडावयुं - मेणवयुं, लड'लेवुं
-पढी न० [सं] अनेक पढो मण्णिने अनती रकम;
'ऐकरप्रेशन' (ग) [जेम के गोरपड
-पडुं' न० [सं पद] पड, काम (प्राय समासमा)
पडे(-टो)डुं संकिं [सं प्रद्रु=ढोडु उपरधी ?
के पाडु परधी ? सर० हिं पदोढा] अडेडुं;

भूष यात्री लय त्यां सुधी ढोडावयुं (२) [सर०
म. पुदहणें] (गमे तेम-अगडे त्यां सुधी) भूष
वापरवु के काममां लेवुं
पद्धत स्त्री० [सं. पद्धति, सर० म.] पद्धति, रीत
पद्धति स्त्री० [सं.] रीत (२) कोष्ट पक्ष काम करवानी
व्यवस्थित के शास्त्रशुद्ध रीत अथवा कर्म के
ते निरूपतो अथ ०कार पुं० पद्धति रचनार
के शोधनार ०सर व्य० पद्धति प्रभाष्टे, अरोमर
रीतसर
पध न० [सं] कर्मण, रातु कर्मण (२) हाथीनी
सूड अने कुंवास्थण उपरनी रगदार छार (३)
ढलर अणन (४) विष्णुनुं ऐक व्यायुध (५)
शरीरना पट्यकोमानुं ऐक (६) आगणीनां
टेरवा के पगना तणिया उपरनुं ऐक सामुद्रिक
विष्णु-आकृति (७) नागनी देखे उपरनुं विष्णु
(८) कुणेरना नव निधिओमानो ऐक ०गर्भ,
०ग, ०नाभ पु० (स) विष्णु ०भ'ध पुं०
कर्मणा आकारनुं ऐक चित्रकांथ ०रग पु०
भाष्टेक.-झा स्त्री० (स) लक्ष्मी -झाकार वि०
[+आकार] पधना आकारनुं (२) पुं० संगीतमा
ऐक अवकार -झालय पुं० [+आलय]
(सं) अक्षो -झालया स्त्री० (स) लक्ष्मी.
-झावती स्त्री० ऐक छ'ड -झासन न०
[+आसन] योगना योराशी आसनोमानुं ऐक
पडिनी स्त्री० [सं.] कर्मणो छोड (२) कर्मणनी
तलावडी (३) कामशास्त्रमां गणवेडी चारमानो
चित्तम प्रकारनी स्त्री
पध न० [सं.] कविता (२) छ'डपद्ध राण्डरचना,
०कार पु० पधनो लेअक. ०भ'ध पुं० पधमां
करेवी रचना ०रीति स्त्री० पधनीरीत -शैवी.
-धात्मक वि० पधमा रवेवुं
पधरामपुी स्त्री० [सर० हिं. पधरावती] पधारवुं
के पधारवयुं ते (२) शुरु के आचार्य छ० नी
पधरामपुी करावाय त्यारे तेने अपाती मेर
पधरावयुं संकिं ['पधारवुं'नुं प्रेरक] मानथी
तेडी आणु के पढोयाडु (२) [ला.] (न
अपती के न जोधती वस्तु) भीलने बैआडी देवी;
तेवी रीते अनिष्ट वस्तुने टाणवी के दूर करवी
पधारवुं अ० किं [सं पद + धृ. सर० हिं.

પધારના] આવડું કે જડું (માન કે કટાક્ષમા)
પધરી પુ. [પ્રા પદ્ધતિયા, સં પદ્ધતિકા ?]
એક છક

પનધટ પુ. [હિં] જુઓ પલ્લવટ
પનડો પુ. [જુઓ પાન, પાનું] સ્ત્રીઓનું
કાનનું એક ધરેણું [પલ્લવટ] હોડી

પનાઈ સ્ત્રી. [પન-પણ = પાણી ઉપરથી ? સર. ૦
પનાદાર (ના) વિ. જુઓ 'પનો'માં
પનારો પુ. ફરજિયાત સહવાસ કે સબંધમાં
આવડે પડે એવી દશા, કાઈની સાથે પાનું
પડે તે [પનારે પડે] (સાધને)]

પનાહ સ્ત્રી. [ફા] રક્ષણ આપનાર સ્ત્રી. સુરક્ષિત
મુકામ [જુઓ પાણિયારી

પનિયા(-હા)રી (ન) [હિં પન(-નિ)દારી]
પનિયું ન. [સર. ૦ હિં પનહી, સં ઉપાનહ ? કે
'પાની' પરથી ?] + પગરખુ

પનીર ન. [ફા] દહીં માંથી પાણી કાઢી લઈ
બનાવેલો ખાદ્ય પદાર્થ

પનું (ડ) ન. [અપ પન્કુ, દે પળ્લવ (સં પ્રન્નવ)
કે પાનક ઉપરથી ? સર. ૦ હિં પાના, મ પન્હે]
ઠેરી વગેરેનું કરતું બટમધુનું મવાહી-પીણું

પનો (નો) પુ. [ફા. પહૂના, સર. ૦ હિં પનહા,
મ પન્દા, સં પરિણાહ] કાપડની પહોળાઈ
-નાદાર વિ. મોટા પનાવાળું

પનોતી (નો) શનિની દશા, પડતી દશા (૨)
જુઓ 'પનોતું'માં [-છીતરવી = શનિની
દશાના-પડતીના દિવસો પૂરા થવા -એસવી
= પડતીના દિવસો શરૂ થવા]

પનોતું (નો) વિ. [સં પુણ્યાહ, પ્રા. પુણ્ના-
(ના)હ + વત્ ઉપરથી ? કે પરિણાહ + વત્
ઉપરથી ?] શુભ, મંગળકારી (૨) સુખી,
વરાવિસ્તારવાળું (૩) છેકરા વિનાનાને ધણે
વર્ષે થયેલું (સતાન) -તી સ્ત્રી. આચાર્યાણી
સ્ત્રી, જેનું એક છેકર મરી નથી ગયું તેવી સ્ત્રી
પન્નમ પુ. [સં.] સાપ ઝરાય પુ. (સ) રોપ
પન્ડું ન. [સર. ૦ મ, હિં પન્ના] એક ભતનો
દીરો, પાનું

પપપાટ પુ. [રવ. ૦] પડપડાટ, (વમાળીમેર)
પડપડ બોલવું તે

પપનસ ન. [સ્પેનિશ કે પો ? સર. ૦ મ પપેન્સ]
એક ફળ

પપસા(-ળા)મણ સ્ત્રી. [પપલાવડું પરથી]
લાડ, વહાલથી પપાળવું તે (૨) [લા] આળ
પપાળ

પપસા(-ળા)વડુ સ. [પપાળવું ઉપરથી,
દે પોપ્પય = હાથ ફેરવવો, સર. ૦ હિં પપોળના,
પોપળના (હાત ન હોવાથી મેંમાં ફેરવવું)]
પપળામણ કરવી, પપાળવું

પપીલ સ્ત્રી. [સં વિપીલિકા] (પ) કીડી
પપીતો પુ. [સર. ૦ મ પપિતા] એક વેલાનું બી
(મરણી વખતે લોકો હાથે બાંધે છે)

પપૂલી સ્ત્રી. નાના છેકરાની પેશાબની છદ્મી

પપેટી સ્ત્રી. જુઓ પતેલી

પપૈયું ન. [સ્પે પોર્ટુ 'પાપાયા', હિં, મ પપૈયા]
એક ફળ -યો પુ. તેનું ઝાડ

પપૈયો પુ. [દે પ્પીય] બપૈયો, ચાતક (૨)
[સં] પિટક પરથી ? સં પ્રમ્લુત, પ્રા પપ્પુ
(-પ્પુ)ય પરથી ?] ઠાઠવાથી થતો પાણીથી
ભરેલો શેલ્લો(૩) [પ' સ્વર ઉપરથી ?] સતારના
છમાનો હેલો તાર (૪) જુઓ 'પપૈયું'માં

પપૈયો પુ. 'પ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર

પબડી સ્ત્રી. કમળનો છોડ (૨) કમળની તળાવડી

પબેડો પુ. (કા) ગપ (૨) લાકડીનો છૂટો ધા

પમરડું અ. [સં પરિમલ ઉપરથી ? અથવા
દે. પન્નલ = ફૂલનું કેસર] મધમધવું, સુવાસ
પસરવી

પમરાટ પુ. મહેક, ધુમધો

પમાડ(-વ)ડું સ. [પામડું]નું પ્રેરક

પય ન. [સં] પાણી (૨) દૂધ

પયગબર પુ. [ફા] પેગબર; માણસ માટે
ઈશ્વરનો સદેશો લઈ આવનાર, નખી -રી
વિ. પયગબરને લઈતું (૨) પયગબરે કહેલું
(૩) સી. પયગબરનું કામ

પયગામ પુ. [ફા] પેગામ, સદેશો (૨)
ઈશ્વરી સદેશો [ઓલાણ (ફવાનું)

પયુ ન. [સં પદ, કે દે પયા = ચૂસો પરથી ?]

પયોદ પુ. [સં] વાદળ

પયોધર પુ. [સં] સ્તન (૨) વાદળ

પયો(નિ)ધિ પું. [સં.] રિયો
 પર અં. [પ્રા. પરિ=ઉપર] ઉપર
 પર [સં પ્રતિ, પરિ, પ્રા. પરિ] 'પ્રતિ, પરિ'
 તરીકેના અર્થનો તફાવત ઉપસર્ગ. જેમ કે
 પરબીડિયું, પરકમ્મા
 પર વિં. [સં.] પારકું (૨) અન્ય; બીજું (૩)
 દૂર; અતીત (૪) પછીનું; ઉત્તર (૫) શ્રેષ્ઠ. ૦૮૧
 નં પર - અતીત હોય તે (૨) શ્રેષ્ઠત્વ
 પર નં. [ફા.] પીછું. [-આવવાં = પાપો આવવી,
 ઊડતા આવડવું - મૂકવાં = પાપો આવવી;
 પરકમ કરવું.]
 પરકમ્મા સ્ત્રીં. [પ્રા પરિક્રમ (સં પરિક્રમ)]
 પરિક્રમણ, પ્રદક્ષિણા, ઠવારી વિં. લાખી
 પ્રદક્ષિણા કરવા નીકળેલું
 પરકર પુ. + પરિકર, ઢમલી (૨) કંઠારો
 પરકાય(-યા) પ્રવેશ પુ. [સં.] બીભાના શરીરમા
 પેસવું તે - એક સિદ્ધિ [હોકાયન (?)
 પરકાર પું. [ફા.] વર્ણલ દોરવાનો કંપાસ (૨)
 પરકાય વિં. [સં.] બીભાનું, પારકું. -યા સ્ત્રીં
 પારકાની સ્ત્રીં (૨) તથા પ્રકારની નાધિકાઓ
 માંની બીજી
 પરખ સ્ત્રીં. [પરખવું પરથી] પરીક્ષા [-હોવી =
 પરીક્ષા કરવાની આવડત હોવી] ંજી વિં.
 પરખનારું ંજી સં. કિં. [સં. પરીક્ષા પ્રા પરિક્ષ] [સં.
 પારખવું; પરીક્ષા કરવી (૨) યોગ્યપણે (પરખી
 કાઢવું). -ખામણી સ્ત્રીં. પારખવાનું મહેનતાણું
 (૨) પારખવાની આવડત. -ખાવડું સં. કિં.
 'પરખવું' 'પારખવું'નું પ્રેરક (૨) [લા.] આપવું
 (૩) જાળવવું (૪) સમજાવું પાડવી; સમજ
 પડે એમ કરવું -ખાવું અં. કિં. યોગ્યપણે;
 'પ(-પારખવું)નું કર્મણિ (૨) [લા.] યોગ્ય વર
 તરીકે ગણાય - ઝડપાવું. -ખિયો પું. પરખ
 કરનાર, પારખ પરખાણ (૧)
 પરખાણ નં. સઠ બાવવાનું આડું લાકડું,
 પરખામણી, પરખાવું, -વણું, પરખિયો
 જીઓ 'પરખ'ના
 પરગણ વિં. [પર + ગણ (ફા. ગર્જ = ગરજ)]
 પત્રોપકારી ંપાથું નં
 પરગણું નં. [ફા પરગત્હ] તાલુકો

પરગલ વિં. [સં. પ્રગલ્મ] (પ.) દંડ, હિંમતવાન
 પરગામ નં. [પર + ગામ] બીજું ગામ. -મી
 વિં. બીભા ગામનો રહેવાસી (૨) [લા.]
 તાહિત નવું માણસ
 પરચક નં. [સં.] પરદેશી અમલ, પરાધીનતા
 પરચૂટ(-ર)ણ વિં. [સં. પ્રચૂર્ણ? સરં મ.
 પરચુરણ] જીડ જીડ, કુટકળ (૨) નં. પુરહો.
 -ણિયું વિં. પરચૂરણ (૨) [લા.] આસ
 મહત્વનું નહિ - ફાલણ
 પરચો પું. [સરં હિં પરચા, સં. પરિચય?]
 પરતો, પ્રતાપ; ચમત્કાર [-આપવો,
 દેખાડવો, બતાવવો = ચમત્કાર કરી પોતાનું
 બળ કટણ છે તે બતાવવું]
 પરછંડ વિં. [સં. પ્રચંડ] કઠાવર, હુષ્કુષ્ક
 પરછંદો પું. [જીઓ પડછ દો] પડવો [-પડવો]
 પરજ પું. [સરં મ] તરવારની મૂઠ આગળનો
 દોપલી જેવો ભાગ (૨) ઢાલની મૂઠ - પકક
 પરજ સ્ત્રીં. [સં. પ્રજા ઉપરથી] પ્રજા; જાત; વર્ગ
 પરજ(-જિયો) પું. [સરં મ., હિં.] એક રામ
 પરજન પું. [સં.] પારકું - સબધી નહિ એવું
 માણસ, 'સ્વજન'થી ઊલટું તે
 પરજળવું અં. કિં. [સં. પ્રજ્વલ] ચેતવું, બળવું
 પરજક(-મ) પું. (પ) જીઓ પર્યંક
 પરજળવું સં. કિં. [જીઓ પ્રજળવું] પરજળવુંનું
 પ્રેરક, સળગાવવું, બાળવું (પ)
 પરજિયો પું. જીઓ પરજ (રાગ) (૨) રાજિયો
 પરઠ(ંજી) સ્ત્રીં. [પરઠવું ઉપરથી] કબૂલાત;
 કરાર (૨) વર કે કન્યાની પહેરામણી તરીકે
 ઠરાવેલી રકમ
 પરઠવું સં. કિં. [પ્રા પઠ-(-રિ)ટ્ટવ (સં પ્રતિ,
 પરિ + સ્થાપય)] રચાપત કરવું, નક્કી કરવું;
 ઠરાવવું, કરાર કરવો (૨) [પ્રા. પટ્ટવ (સં.
 પ્રસ્થાપય)] વિદાય થવું (૩) પકડવું (૪)
 જાણવું [પગ પરઠવો = પગ મૂકવો.]
 પરટો પું. [પરઠવું ઉપરથી] ઠરાવ, પરઠણ
 પરઠ સ્ત્રીં. [સં પ્ર + ઠ, પ્રા પ + ઠ?] માયાદોઢ
 (૨) લપ; પીડા [-મૂકવી = માયાદોઢ
 કરવાનું છોડવું.]
 પરઠકું(-વું) નં. [દે. પરઠા] સાપોલિય

પરડો, -ડિયો પુ. [જુઓ પરડવું] બાવળની
 શિંગ -ઝી ઓં કુમળો પરડો
 પરણુ નં [પરણવું પરથી] પરણવું તે, લગ્ન (૨)
 (૨) [લા.] પરણવાનો ઉત્સાહ -અભરખો,
 [-ચહુ = પરણવાનો ઉત્સાહ વ્યાખ્યા.] ૦૮
 નં પરણવું તે, લગ્ન હિંદીમાં ચોથું પરણવું. (૨)
 વિ. પરણિયત. ૦૯ સંક્રિં [સં પરિણી,
 પ્રા પરિણ-ગી)] લગ્ન કરવું (૨) [લા.] અવદ
 સખધ બાંધવો [પરણે તેનાં ગીત = જેની
 ચડતી કલા હોય તેનાં વખાણ કરવાં તે]
 પરણ્યામી પુ. [સં પ્રણામ ઉપરથી] એક પય
 (૨) એ પયનો અનુયાયી
 પરણ્યા(-ણે)યું નં શોકર, માટીનું પ્યાલું
 પરણ્યાવડું સંક્રિં 'પરણવું'નું ગ્રેરક (૨) [લા.]
 દ્વધમાં પાણી ભેળવવું જેમ કે પરણવેલું દ્વધ
 પરણિયત વિ. [પરણવું] ઉપરથી, સરં સં
 પરિણીત, પ્રા પરિણિય] પરણેલું (૨) ઓં
 પરણેતર, પત્ની
 પરણેત(૦૨) નં [પરણવું ઉપરથી] પરણવું
 તે, લગન (૨) ઓં, પત્ની
 પરણેયું નં જુઓ પરણાયુ
 પરણ્યો પુ. [પરણવું ઉપરથી] પરણનારો, ધણી
 પરત અં [સં પ્રતિ? કે સં પરિવર્ત, પ્રા પરિમત્ત
 પરથી? સરં મ] પાછું [-કરવું = પાછું
 મોકલવું, લીધેલું પાછું મોકલવું] (૨) ઓં
 [જુઓ પરતવું] ઝીણી બૂધી બરમ
 પરતમ વિ. [સં.] સૌથી પર એવું, શ્રેષ્ઠ
 પરતપુ સં કિં [પ્રા. પરિમત્ત (સં પરિવર્તય),
 સરં મ પરતર્ણ] લસોટવું, ધૂટવું
 પરતમ વિ. [સં] પરવશ, પરાધીન ૦૮
 ઓં, ૦૫યું નં
 પરતી ઓં [સરં મ] રેરામ કે સુતરની
 આંટીઓ ઉતારવાની કાળખી (૨) પતંગનો
 દોર વીટવાની કાળખી
 પરતીત ઓં [જુઓ પ્રતીતિ] વિકાસ (પ.)
 પરતો પુ. જુઓ પરચો (૨) મોટી પરતી -
 દારનો કાળખી
 પરન અં [સં] પરલોકમા
 પરત નં [સં] જુઓ 'પર'મા (૨) અં પરતે

-ત્વે અં વિષે, સખધમાં
 પરચાર પુ. જુઓ પડચાર
 પરદાદો પુ. દાદાનો બાપ, પ્રપિતામહ
 પરદાર(-ર) ઓં [સં] પારકાની ઓં ગમન
 નં બ્યલિચાર. ગામી વિ. બ્યલિચારી
 પરદુખ નં [સં] પારકાનું દુખ. ૦૭ જન
 (૦હાર) વિ. બીજનું દુખ દૂર કરનાર
 પરદેશ પુ. [સં] પારકો દેશ [-ખેડેલો =
 પરદેશમાં કામધધાઈ માટે જવાનું સાહસ
 કરવું -સેવલો = પરદેશનાં કષ્ટ ઉઠાવી ત્યાં
 રહેવું] -રની વિ. પારકા દેશનું
 પરદો પુ. [ફા] જુઓ પડદો
 પરધન નં [સં] પારકું ધન
 પરધર્મ પું [સં] બીજનો ધર્મ (૨) બીજો -
 જુદો ધર્મ, સ્વધર્મ નહિ તે -ર્મ વિ.
 જુદો ધર્મ પાળનાર, ભિન્નધર્મ
 પરધાન નં [સં પરિધાનુ = વસ્ત્ર] વિવાહ પહેલાં
 વરને શ્રીકળ, લગનપત્રી અંને પીતાબર
 આપવાનો વિધિ [કે વૈકુંઠ]
 પરધામ નં [સં] પરમ ધામ, પરલોક (સ્વગ
 પરનાત ઓં [પર + નાત] બીજ નાત. -તી,
 -તીણું વિ. બીજ નાતનું
 પરનાર ઓં [પર + નાર] બીજની ઓ
 પરનાળ ઓં, -ણું નં [સં પ્રણાલ, સરં
 હિં પરનાળ, -જી] નેવાનું પાણી ઝિલકાઈને
 બાજુએ જવા માટે રખાતી ધાતુ કે લાકડાની
 નીક (૨) થડીનો ખીલડો રાખવાની ભૂગળી
 પરનાળિકા ઓં જુઓ પ્રણાલિકા
 પરપારેક અં ગેરહાજરીમાં, બીજની મારફતે
 પરપુરુષ પું [સં] પતિ સિવાયનો બીજો પુરુષ
 પરપેક (પેં) ઓં [પર (સં પ્રતિ, પ્રા પઠિ,
 -રિ) કે પર = બીજુ + પેક, સરં હિં પરપેક]
 પેક ગુમ થવાથી ફરીથી (ત્રીજ વાર) લખાયેલી
 હુડી
 પરપોટો પુ. હવાથી પ્રવાહીમાં યતો કુક્કો -
 જુલુક (૨) [લા.] થોડા વખતમાં ફરી વટી
 નાશ પામી જાય તે; કાણમગુર [-ફૂટેલો =
 બહારથી જે ખોટો આડબર કે દેખાડો કર્યો
 હોય, તે ઉધાડો પડી જવો] -ટિયું વિ. પરપોટા

જેવું; સ્વણશુર. -દી સ્ત્રીં નાનો પરપોટો
 પરપ્રકારી વિં(સં) બીલના પ્રકારથી પ્રકારનારું
 પરખ સ્ત્રીં (સં પ્રપા, પ્રા. પવ, -વા) રસતામા
 મુસાફરને પાણી પાવાની ધર્મદા જગા.
 ૦(-વ)દી સ્ત્રીં પંખીઓને દાણા નાખવા
 એક યાંજલા પર કરેલું સાર્વજનિક મકાન
 પરખા(-મા)ષ્ટુ નં (સરં મં પરવા (-મા,
 -મા)ળ]] સદ બાધવાનું આડું લાકડું
 પરખા(-ભા)રું અં(પર (સં. પ્રતિ, પ્રા. પરિ?)
 કે બીજું + બારું(પ્રા વાર-સં દ્વાર) બારોબાર
 પરખિયો પું (પરખં ઉપરથી) પરખ ઉપર
 ખેસી પાણી પાનારો, પરખવાળો
 પરખીડિયું નં (સં પરિ + પ્રા વીડગ = ખીડું)
 (કાગળ બીડવાની) કાગળની કોથળી; લખોટો
 પરખીડો પું મોટું પરખીડિયું
 પરખ્રક્ષ નં (સં.) પરમતત્ત્વ, પરમાત્મા
 પરખવ પું (સં.) બીજો અવતાર
 પરખવવું અંકિં (સં પ્ર + મૂ) વિજયી થવું;
 કાવું (૨) ઉત્પલ થવું (૩) સંકિં પખવવું;
 ફૂલવવું (૪) થકવવું; કાચર કરવું
 પરખા(-વા) સ્ત્રીં (બુઓ પરવા) ઠરકાર, ગરજ
 પરખાતિયું નં બુઓ પ્રભાતિયું
 પરખારું(-યું) વિં (બુઓ પરખારું) બહારનું
 (૨) અં પરખારું; બારોબાર
 પરખાયા સ્ત્રીં (સં) બીલની બોલી
 પરખુ વિં (૨) પું (સં. પ્રમુ, મ) એ નામની
 (મહારાષ્ટ્રી) ભતનું, પ્રભુ [કાયલ
 પરખૂત પું (સં.) નરકોકિલ. -તા (-તિકા) સ્ત્રીં
 પરખોગી વિં (પરખોગી) બીલ વડે ભોગવાતું.
 ઉદા 'ચપો પરખોગી છે'.
 પરમ વિં(સં.) ઉત્તમ (૨) ગદી કાલ પહેલાનું
 કે આવતી કાલ પછીનું ંગતિ સ્ત્રીં ઉત્તમ
 ગતિ-મોક્ષ. ંતત્ત્વ નં અંતિમ-સાચત
 તત્ત્વ, બ્રહ્મ ંદહાડો, ંદિવસ પું ગદી
 કાલ પહેલાંનો કે આવતી કાલ પછીનો દિવસ.
 ંધામ નં ઉત્તમ લોક, મોક્ષ. ંપદ નં
 મોક્ષ, મુક્તિ ંપુરુષ પું પરમાત્મા ંહુંસ
 પું સંન્યાસીઓના ચાર પ્રકારમાંથી સૌથી શ્રેષ્ઠ
 પ્રકાર (કુંડીયક, બહ્લક, હ સ અને પરમહંસ)

પરમતસહિષ્ણુતા સ્ત્રીં (સં.) બીલના મતને
 સહન કરવાની વૃત્તિ-ઉદારતા
 પરમાદી સ્ત્રીં (પર + માદી) + (પ.) માસ
 પરમાષ્ટુ વિં (સં. પ્રમાણ) સાર્થક; પ્રમાણ (૨)
 અં (નિશ્ચે; નક્કી (૩) નં (સરં મ) બુઓ
 પરમાણ. ંવું સંકિં (સં પ્રમાણય) પ્રમાણ-
 ભૂત-સાચું માનવું
 પરમાષ્ટુ પું; નં (સં.) વધુ વિભાગ યદી શકે
 નહિ તેવો ઝીણામાં ઝીણો અષ્ટુ. ંવાદ
 પું પરમાષ્ટુથી જગતની ઉત્પત્તિ યદી છે તેવો
 ન્યાયવૈરોચિકનો સિદ્ધાંત
 પરમાષ્ટુ નં (પ્રા પરિમાણ) પરિમાણ, માપ
 (૨) (સં પ્રમાણ) પુરાવો, દાખલો
 પરમાત્મતત્ત્વ નં (સં.) પરમતત્ત્વ; પરબ્રહ્મ
 પરમાત્મા પું (સં) પરમેશ્વર
 પરમાનંદ પું (સં.) પરમ-શ્રેષ્ઠ આનંદ (૨)
 પરબ્રહ્મ [એક ભતનું
 પરમાર વિં (૨) પું (સરં હિં) રજપૂતની
 પરમારથ પું પરમાર્થ, પરોપકાર ંપુરાષ્ટુ
 નં (સ.) વિક્રમ રામના પરોપકારની વાતોનો
 સંબ્રહ, સિંહાસનખત્રીસી
 પરમારથી (-થુ) વિં બુઓ પરમાર્થી
 પરમાર્થ પું (સં) ઉત્તમ પુરુષાર્થ-મોક્ષ (૨)
 પરમતત્ત્વ (૩) પરોપકાર. ંત: અં પરમ-
 તત્ત્વની રીતે, આધ્યાત્મિક દ્રષ્ટિએ. ંબુદ્ધિ
 સ્ત્રીં પરમાર્થ સાધવાની બુદ્ધિ ંશાસ્ત્ર નં
 મોક્ષપ્રાપ્તિનું શાસ્ત્ર-ર્થો (-થુ) વિં પરોપકારી
 પરમિટ સ્ત્રીં (ફં) રત્ન કે પરવાનગી કે તે દેવી
 (સરકારી) ચિહ્નો [-કઢાવવી, લેવી =
 પરમિટની ચિહ્નો મેળવવી]
 પરમિતિ સ્ત્રીં (સં.) 'પેરીમીટર' (ગ.)
 પરમિયો પું (સં. પ્રમેહ, સં મ પરમા, -મેં)
 એક રોગ-પ્રમેહ
 પરમેશ, -શ્વર પું (સં) પરમાત્મા (૨) શિવ.
 [પરમેશ્વરના ચોર થવું = છૂપુ પાપ કરવું;
 ઈશ્વરના ગુનેગાર થવું. પરમેશ્વરની ગાય =
 ગોકળગાય. પરમેશ્વરનું માણસ = ભક્તો
 આદમી, આલિયો. પરમેશ્વર માયે રાખીને
 = ઈશ્વરની સાક્ષીએ - સાચેસાચું] -શ્ચરી

શ્રીં (૨) વિં બુઓ ઈશ્વરી
 પરમેષી પું [સં] બ્રહ્મા (૨) વિંબુ (૩) શિવ
 (૪) અર્હંત (જેન) [-ચડી
 પરમેષ્ઠી પું [સં] મોહામાં મોહો અચ્યુદ્ય
 પરમેષ્ઠી સંકિં [સં. પ્ર+મુદ્] સમભવીને
 પુશ કરુ [અમલ
 પરરાન્ય નં [સં] બીજી રાન્ય (૨) વિદેશીનો
 પરલક્ષી વિં [સં] બીજીને લક્ષ કરુ,
 'ઓળેકિટવ'
 પરલ્લી શ્રીં [સં પછી] ગરોળી, પરલ્લી
 પરલોક પું [સં] મૃત્યુ પછીનો સ્વર્ગ વગેરે
 બીજી ભોક [પરલોક પામણ, -જુ,
 -વસણું=મૃત્યુ થવું.] ંવાસ પું મૃત્યુ.
 ંવાસી વિં મરણ પામેણું, મરણુમ
 પરવ નં પર્વ, તહેવાર
 પરવડુ અંકિં [સરં ફા પરવર્દનું=પોપણ
 કરુ, મ પરવર્ણે] પાલવણું, પોપણ
 પરવડી શ્રીં બુઓ પરમહી
 પરવરદિઆર પું [ફા] પાલનહાર (૨) પરમેશ્વર
 પરવરડુ અંકિં [સરં પ્રા પવ્વય, સં
 પ્રવ્રજી] જુ
 પરવરશ(-શી) શ્રીં [ફા પરવરિશ, સરં મ
 પરવમ, -રશી] પાલનપોપણ; બરદાસ
 પરવર વિં [સં પરિવ્રજ, પ્રા પરિવરિશ] +
 વાંટખાયેલુ
 પરવલય પું [સં] 'પરેબોલા' (ગ.) [ગરોળી
 પરવલ્લી શ્રીં [બુઓ પરલી] (સુ) પલવડી,
 પરવશ વિં [મં] પરાધીન [-પલુ=બીજીને
 આધારે જવણું, પરાવલબી થઈ રહેણું] ંતા
 શ્રીં, ંપણુ નં [શાક
 પરવળ નં [સરં હિં પરવલ, મ પરવર] એક
 પરવા શ્રીં [ફા] દરકાર (૨) ગરજ [-કરવી,
 -રાખવી]
 પરવાર શ્રીં [ફા] ઊડુ તે
 પરવાડ (૬) શ્રીં [મં પરિ+ દે વાડી=
 વાડ] આમતો ંવાડાનો બાન
 પરવાનગી શ્રીં [ફા] જિંબ [-આપવી, -લેવી]
 પરવાનો પું [ફા] રમતો લેખી હુકમ,
 લાઇસન્સ (૨) પવનિયુ (૩) [લા] છૂટ

પરવાર પું + બુઓ પરિવાર
 પરવાર પું, શ્રીં [બુઓ પરવાડ (છેડો)]
 નવરાશ [-આવવો=કામનો છેડો આવવો,
 પરવારણું, નવરાશ આવવી] ંહું અંકિં
 કામ આટોપી નવરું થયુ
 પરવારી શ્રીં [સરં મ., પરવાડે રહેનાર
 પરથી?] એક બરવાડ જેવી ભત
 પરવાણુ નં [સરં હિં પરવાળુ] બુઓ પ્રવાલ.
 -ળી વિં પરવાળાનું
 પરવિપચક વિં [સં] બીજીને લગણ
 પરવાંટો પું [પર=પરિ+ 'વાંટુ' ઉપરથી]
 સૂતર ઉતારવનો ફાળકો
 પરથુ શ્રીં, નં [સં] કુંકાડી ંરામ પું (સ)
 વિંબુનો છહો અવતાર
 પરસ પું [મળ, સરં હિં] + રપસી ંહું
 સંકિં અડકણુ, રપસી કરવો (૫)
 પરસન વિં + પ્રસન (૫)
 પરસણું સંકિં બુઓ 'પરસ'માં
 પરસગ પું ખાટલો (૨) દોરીને ત્રણસેરા કરવી
 તે (૩) [સરં હિં] (૫) પ્રસગ (૪) નં [ફા
 ફરસંગ] ત્રણ માઈલ
 પરસાદ પું બુઓ પ્રસાદ [-આપવો,
 અપાડવો=માસુ] -દિયુ વિં પ્રસાદ
 ખાવાનો ગમતો હોય તેવું (૨) પ્રસાદ ખાવા
 પૂરતી જ દેવ ઉપર જેની આસ્થા હોય એવું
 •-હી શ્રીં બુઓ પ્રસાદી [-આપવી,
 અપાડવી=માર મારવો] [+ પરસાળ
 પરસાળ શ્રીં બુઓ પડસાળ -ખિયા પું
 પરસૂદી શ્રીં [બુઓ પડસૂદી] પસૂદી, મેંદો
 પરસેવણું અંકિં [પરસેવો પરથી] પરસેવો થવો
 પરસેવા શ્રીં [સં] બીજીની સેવા (૨)
 તાબેદારી, ચાકરી
 પરસેવો પું [સં પ્રસેવ, પ્રા પસેવ, પસેવ]
 ચામડીના છિદ્રોમાંથી નીકળતુ પાણી
 [-ઉતારવો, પાડવો, રેડવો=સખત
 મહેનત કરવી -ઉતારવો, પડવો=સખત
 મહેનત કરવાનું થવું -છૂટવો=પરસેવો થવો
 (૨) [લા] ગમતમાણ થવી -નીકળવો,
 વળવો=પરસેવણું, પરસેવો થવો.]

-પરસ્ત વિં [ફા.] (સમાસમાં) પૂજક; લક્ષ
 ઉદા. યુદાપરસ્ત [ચાકરી કરનાર
 પરસ્તાર પું [ફા.] સેવક, ગુલામ (૨) માંદાની
 પરસ્તી સ્ત્રીં [ફા.] પૂજા; ભક્તિ (૨) પ્રશાસા (૩)
 પળશી; ખુશામત
 પરસ્તી સ્ત્રીં [સં.] 'ખીભની સ્ત્રી
 પરસ્પર અં [સં] એકબીજાને, અરસપરસ,
 ંવિરોધી વિં પરસ્પર વિરોધવાળું.
 -રાવલંખી વિં [+ અવલંબી] પરસ્પર અવ-
 લબન રાખતુ. -રાશ્રિત વિં [+ આશ્રિત]
 પરસ્પર આશરો રાખતુ. -રાશ્રિતવ નં
 પરસ્પર આશ્રિત હોવાપણુ. -રેહુપમા સ્ત્રીં
 [+ હપમા] ઉપમાના એક પ્રકાર જેમાં ઉપમાન
 અને ઉપમેયને એકબીજાની ઉપમા આપવામાં
 આવે છે (કા. ૨ા)
 પરસ્પર્શી વિં [સં] બીજાને લાગુ પડતું;
 પરલક્ષી (૨) બીજાને અસર કરે તેવું
 પરસ્પૃષ્ઠ નં [સં] સંસ્કૃતમાં ધાતુઓના રૂપો
 કરવાના બે પ્રકારમાંનો એક -દ્વી વિં (બ્યા.)
 પરસ્પૃષ્ઠવાળું (ધાતુ મોટે) [કિટવ'
 પરસ્પૃષ્ઠ્ય વિં [સં] પરલક્ષી, 'ઓખજે-
 પરહ સ્ત્રીં [બુઓ પસ(-હ)ર] પરાદિયે
 ગોચરમાં ચરતુ તે
 પરહરતું સંકિં [સં પરિ + હ] પરિહરતું, તજવું
 પરહેજ (૨) વિં [ફા.] પ્રધનમાં પડેલું, કેદી.
 [-કરતું=કેકરતુ] (૨) કરી-પરહેજ પાળનારું
 (૩) પરહેજગાર (૪) સ્ત્રીં [ફા] કરી (૫)
 સયમ, નહારા કામોથી દૂર રહેવું તે. ંગાર
 વિં નહારા કામોથી દૂર રહેનાર, સંયમી.
 -છ સ્ત્રીં કેહ (૨) કરી
 પરંતુ અં [સં] પણ
 પરંદુ નં [ફા પરદહ] પરિંદુ; પક્ષી
 પરંપરા સ્ત્રીં [સં] હાર, શ્રેણી (૨) ઘણા
 કાળથી ચાલતો આવેલો રિવાજ. ંગત,
 -રિત, -રીણુ વિં પરંપરાથી ચાલતુ આવેલું
 પરા વિં સ્ત્રીં [સં] શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ, પર (૨) સ્ત્રીં,
 વાણીનાં (પરા, પસ્યતી, મધ્યમા, વૈખરી)
 ચાર રૂપમાંનું પ્રથમ
 પરા- [સં] સંસ્કૃત ઉપસર્ગ. નામ કે ક્રિયાને

લાગતાં (૧) પાણુ, ઊલટું (જેમ કે પરાગતિ,
 પરાભ્ય) (૨) અતિશય, ખૂબ, હેવટનું (જેમ કે
 પરાક્રમ) એવા ભાવ બતાવે છે
 પરાઈ સ્ત્રીં [દે. પારાઈ] ખાડણીનો દસ્તો (૨)
 [સુ] નરાજ (૩) વિં સ્ત્રીં 'પરાયુ' બુઓ
 પરાકાષ્ઠા સ્ત્રીં [સં] હેવટની હઠ - આખર
 પરાકોટિ (-દી) સ્ત્રીં [સં.] છેલ્લી હઠ
 પરાકૃત્યેતન નં [સં] પર - પરાક્ષ્યેતન, પ્રહ
 પરાક્રમ નં [સં] અહાડરી, શૂરાતન (૨) [લા.]
 (બ્ય ગમાં) અવિચારી કે ખોટા પ્રહસનું કામ.
 -મી વિં અહાડર; પરાક્રમ કરનારું
 પરાગ પું [સં] ફૂલમાની રજ ંકોશ (-પ)
 પું પુંકેસરની ટોચની પરાગની થેલી
 પરાગતિ સ્ત્રીં [સં] પાછા જવું તે (૨) મરણ.
 ંક વિં પાછી ગતિ કરનારું; પ્રાગતિક નહિ
 એવું, 'વિચ્છેદનરી' [નાસી ગયેલું
 પરામંદે વિં [ફા. પરામંદહ] જમીન છોડી
 પરાં-મુખ વિં [સં] વિમુખ ંતા સ્ત્રીં
 પરાજ (-ત) સ્ત્રીં [બુઓ પરાત] ઊભા કાનાની
 મોટી યાળી.
 પરાજ્ય પું [સં] હાર
 પરાજિત વિં [સં] હારેલું
 પરાજી નં (કા) વીસ વીમાં
 પરાટ સ્ત્રીં ગથેકા ઉપર ત ગ બીડવાના કામમાં
 આવતી બકરાના વાળની ઢોરી
 પરાણુ પું [સં. પ્રાણ; પ્રા.] (૫) પ્રાણ; જીર
 પરાણી સ્ત્રીં [સરં સં. પ્રવયણ, મ.] નાનો પરાણો
 પરાણુ અં [બુઓ પરાણ] બળાતકારે (૨)
 મહામહેનતે; માંડ માંડ
 પરાણો પું [બુઓ પરાણી] આરવાળી લાંબી
 લાકડી, પરાણો [બુઓ પરાજ
 પરાત સ્ત્રીં [સરં મ.; હિં., પોર્ટુ. પ્રાટ? સં પાત્રગ]
 પરાત (-શ) સ્ત્રીં છાશ ઉપરતુ પાણી
 પરાતપર વિં [સં] પરથી પણ પર; શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ
 પરાધીન વિં [સં] પરતંત્ર ંતા સ્ત્રીં, ંપણું નં
 પરાન્ત નં [સં] પારકું અન્ત
 પરાપૂર્વ પું [પર + પૂર્વ] બહુ જૂનો સમય
 પરાભવ પું [સં] પરાભ્ય. ંવું સં કિં
 [પ્રા. પરામવ, સં. પરામૂ] હરાવવું

પરાભૂત વિં [સં] હારેલું
 પરામર્થ પું [સં] સ્પર્શ (૨) પકંઠવું-એ ચડું
 તે (૩) બળાત્કાર (૪) વિચાર, ઊદાપિહ (૫)
 અનુમાન (૬) સ્મૃતિ
 પરામૃદ્ય વિં [સં] સ્પર્શ કરાયેલું
 પરાયણ વિં [સં] એકાગ્ર, લીન (પ્રાય
 સમાસમા), ઠા ઓ [સુક્ષ્મ]
 પરાયતન નં [સં] પારકું ધર (૨) પરમપદ,
 પરાધુ વિં [પ્ર પરાય (સં પરકીય)] પારકું
 (-ઈ વિં ઓ) [ત્રીને વર્ષ]
 પરાદ અં [સં, પ્રા. પારિ] ગયે કે આવતે
 પરાથ વિં [સં] બીજને માટે હોય તેવું (૨) પું
 પરાપકાર, સ્વાર્થથી ઊલટું તે -ચાતુમાન
 નં, -ચાતુમિતિ ઓ પોતે અનુમાન કર્યા
 પછી બીજને સમજાવવા અમુક રીતે વાક્યો
 રચી કરી બતાવેલું અનુમાન (-ચા શા)
 પરાધ વિં [સં] સંપ્રયાવાચનમાં છેલ્લી સ પ્યા
 (એકકા ઉપર સત્તર મીઠાવાળો અક)
 પરાવર વિં [સં] બુદ્ધિ પરાવર
 પરાવર્ત પું [સં] વિનિમય, બદલો (૨)
 પરાવર્તન ણ નં પાછું ફરવું તે ણકોણ
 પું દર્શક વસ્તુ પર પડતું કિરણ પાછું ફરતાં
 પતનકોણથી વિરુદ્ધ દિશામાં ખૂણો કરે છે તે,
 'એન્ગલ ઓફ રિફ્લેક્શન'. -તિત વિં
 પાછું ફરવું; પથકાવેલું -તી વિં પાછું
 ફરતું-વળતું
 પરાવર્તન નં [સં] પારકા ઉપર આધાર
 રાખવો તે [રાખનાર]
 પરાવર્તની વિં [સં] પારકા પર આધાર
 પરાવિદ્યા ઓ [સં] શ્રેષ્ઠ વિદ્યા, બ્રહ્મવિદ્યા
 પરાવૃત્ત વિં [સં] પાછું ફરેલું (૨) કેટાળેલું,
 વિમુખ -તિ ઓ બુદ્ધિ પરાવર્ત
 પરાસ ઓ પરાત, ઘાસ ઉપરનું પાણી
 પરાસર પું [સં] (સં) વ્યાસના પિતા અને
 પરાસરસ્મૃતિના પ્રવર્તક
 પરાસ્ત વિં [સં] હારેલું
 પરાદત વિં [સં] હસ્થા કરાયેલું, આકાન (૨)
 પચાયેલું (૩) ફર કરાયેલું, સિરસ્તૃત
 પરાન નં [સં] પદ્મા, પ્રા પરા(-જા)જી ડાગર

વગેરે અનાજનું પોચું ઘાસ-ખરસહું
 પરખના ઓ [સં] પારકી ઓ
 પરાકુ નં [સિં પરાકા] લોહી પર તળીને કરોતી
 ચોપડા જેવી એક ભાતની ભાખરી [શિષ
 પરાત (૦) વિં [બુદ્ધિ પુરાત] બાકી રહેલું
 પરાતકું (૦) અં કિં [બુદ્ધિ પરાત કે પ્ર +
 અત(સં) ઉપરથી ઈ] કામ પૂરું કરવું, પરવાર
 પરિ- [સં] એક ઉપસર્ગ 'ચારે તરફ',
 પરિપૂર્ણ એવા અર્થ બતાવે ઉદાં પરિક્રમ;
 પરિગણના
 પરિ ઓ [બુદ્ધિ પેર] પ્રકાર
 પરિકર પું [સં] કમરખ ધ (૨) પરિખન (૩)
 વૃદ્ધ, સમૃદ્ધ (૪) સાક્ષિપ્રાય વિરોધણા સાથેનું
 કથન-એક અર્થાલંકાર (કા શા) (૫) નાટકના
 વસ્તુમાં આગામી બનાવોનું ગર્ભિત સૂચન
 પરિકલ્પના ઓ [સં] ઠરાવ-નિર્ણય કરવો તે
 પરિકેદ્ર નં [સં] 'સર્કમ્પેન્ડર' (અ)
 પરિક્રમ પું [સં] પરિક્રમણ (૨) અનુક્રમ
 ણ પું નં, -મા ઓ પ્રદક્ષિણા (૨) આમ
 તેમ ફરવું તે
 પરિકલેશ પું [સં, યાક, ક ખ
 પરિખા ઓ [સં] કિલ્લાની આસપાસ રક્ષણ
 માટે કરાતી પાણીની ખાઈ
 પરિગણન નં, -મા ઓ [સં] પૂરી ગણતરી
 પરિગ્રહ પું [સં] સ્વીકાર, અગીકાર (૨) ધન
 માલમતા વગેરેના સ ગ્રહ (૩) પત્ની (૪) પરિખન,
 પરિવાર -હી વિં પરિગ્રહવાળું
 પરિધ પું [સં] વળું બે ઘેરવો (૨) આગળો;
 ભોગળ (૩) ભોગળ જેવું એક આયુધ
 પરિચય પું [સં] એળખાણ (૨) સહવાસ (૩)
 મહાવરો [-કરવો, -મેળવવો, -વધારવો,]
 ણ પદ્ધતિ ઓ (ત્રીધા પરિચયથી ભાષામાન
 આપવાની) એક શિક્ષણ પદ્ધતિ, 'ઉરેકક મેયક'
 પરિચર પું [સં] સેવક ણ નં, -ચા
 સીં સેવા, ચાકરી [સાં હાસી
 પરિચારક પું [સં] સેવક પરિચારિકા (-ણી)
 પરિચિત વિં [સં] એળખીતું
 પરિચિન્ન વિં [સં] મર્યાદિત (૨) વિભક્ત,
 બુદ્ધ પાડેલું (૩) સુમેય (ગ.)

પરિચ્છેદ પું[સં] ભાગ(૨) સીમા. ૦ક વિં
પરિચ્છેદ કરનાર
પરિજન પું; નં [સં.] નોકર
પરિજીર્ણ વિં [સં.] અતિ જીર્ણ-જર્જરિત
પરિજ્ઞાન નં [સં.] પૂર્ણ કે સૂક્ષ્મ જ્ઞાન
પરિજ્યુત વિં[સં] પરિજ્યુતિ પામેલું. -તિ સ્ત્રી
મૃત્યુ-નમરું તે (૨) જીવો પરિણામ -મરું
અં કિં [સં. પરિણમ] પરિણામ પામવું;
ફલિત થવું, નીપજવું (-માવવું સંકિં પ્રેરક)
પરિજ્યુય પું, ૦ન નં [સં.] લમ
પરિજ્યુત પું; નં [સં] અંત, ફળ; નતીલો
(૨) રૂપાતર, વિકાર (૩) પરિપક્વતા; પુષ્પતા
(૪) એક અલકાર જેમાં ઉપમાન ઉપમેય
સાથે એકરૂપ થઈને કોઈકાર્ય કરે છે (કા શા.).
[-આવવું, -આણવું, લાવવું]. ૦દર્શી
પરિજ્યામ વિચારીને કામ કરનાર; દૂરદર્શી.
૦વાદ પું જગતની ઉત્પત્તિ, નાશ વગેરેને
સત્ય પરિણામરૂપ માનનાર મત, સાંખ્યમત.
-મી વિં પરિજ્યમતું; ફલિત; પરિણામરૂપે
નીપજવું
પરિજીત વિં [સં.] પરજેલું
પરિતપ્ત વિં [સં.] પરિતાપ પામેલું
પરિતપ્તું સંકિં [સં. પરિ + તપ્] બરાબર
સતોષવું
પરિતાપ પું [સં] તાપ; સંતાપ. -પિત વિં
સતપ્ત -પી વિં પરિતાપવાળું
પરિતુષ્ટ વિં[સં] સતોષ પામેલું
પરિતૃપ્ત ત્રિં [સં] પરિતૃપ્તિ પામેલું. -મિ
સ્ત્રીં સતોષ
પરિતોષ પું [સં] સતોષ
પરિત્યજ્ઞ વિં[સં.] છોડી દીધેલું; ત્યજેલું
પરિત્યાગ પું [સં.] છોડી દેવું તે ૦વું સંકિં
પ્રતિત્યાગ કરવો; તજવું
પરિત્રાણ નં [સં.] સરક્ષણ
પરિદેવના સ્ત્રીં [સં] શોક
પરિધાન નં [સં] પહેરવું તે (૨) વસ્ત્ર
પરિધિ પું [સં] વર્તુળનો ઘેરાવો (૨) સૂર્ય.
ચંદ્રની આસપાસ ફેરવાવું તેજવું ફેંકાવું (૩)
ચામેર ફરતી વાડ (૪) જીવો નીચોચ ચલવું

પરિનિર્વાણ નં [સં.] મોક્ષ
પરિન્યાસ પું [સં] કાન્યમાં ન્યાં કોઈ
વિશેષ અર્થ પૂરો યાચ તે રથળ (૨) નાટકમાં
મુખ્ય કથાની મૂળભૂત ઘટનાનું સંકેતથી
સૂચન કરવું તે
પરિપક્વ વિં[સં.] પૂરેપૂરું પાકેલું. ૦તા સ્ત્રીં
પરિપત્ન પું; નં [સં.] લાગતાંવળગતાંની
લાલ્ મારે શેરવાતો પત્ન; 'સરકર્ચુલર'. [-કાઠવો
= કોઈ કામ અંગે લાગતા વળગતા લોહા
કે સહયોગી તે જણાવતો પરિપત્ન મોકલવો.
-ફેરવવો = લાગતાવળગતાને પરિપત્ન દેખાડી
વળવું - તે મોકલવો..]
પરિપંથી પું[સં.] શત્રુ(૨) વાટપાડુ; હુલારો
પરિપાક પું[સં.] પરિણામ; ફળ (૨) પરિપક્વ
થવું તે
પરિપાટ પું[સં.] પરિપાટી, પ્રયા, વિવાહ, ધારો
પરિપાટિ(-ટી) સ્ત્રીં[સં.] શૈલી, રીતિ(૨) ધારો,
પ્રયા, નિયમ(૩) ક્રમ; શ્રેણી. [-પડવી = વારો
કે પ્રયા થવી] [પછી તાલી પડવી તે
પરિપાલિક પું [સં] ગાયનના તાલના કાળની
પરિપાલન નં, -ના સ્ત્રીં[સં.] પાલન, રક્ષણ
પરિપુષ્ટ વિં[સં] સારી રીતે પોષણ-વૃદ્ધિ પામેલું
પરિપુષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] પરિપુષ્ટપણું
પરિપૂત વિં [સં.] સર્વથા પવિત્ર
પરિપૂર્ણ, -રિત વિં[સં] ભરપૂર. ૦તા સ્ત્રીં
પરિપૂર્તિ સ્ત્રીં [સં.] પરિપૂર્ણતા
પરિપોષ પું [સં.] પરિપુષ્ટ થવું કે કરવું તે;
પરિપુષ્ટિ. ૦વું સંકિં સારી રીતે પોષવું
પરિપ્રશ્ન પું [સં.] ફરી ફરીને પૂછવું તે
પરિપ્રજ્ઞ નં [સં. પરિ + જ્ઞ] જ્ઞેર
પરિપ્રક્ષ્ણ નં (પ.) [જીવો પરપ્રક્ષ્ણ] પરમાત્મા
પરિભવ પું [સં.] તિરસ્કાર (૨) પરાભવ
પરિભાષણ નં [સં] વાર્તાલાપ, સંવાદ
(૨) નિદા, ફિટકાર
પરિભાષા સ્ત્રીં[સં] કોઈપણ શાસ્ત્રની સાંકેતિક
સંજ્ઞાઓ કે શબ્દો. [-ચાજવી = પરિભાષા
રચવી - બનાવવી.]
પરિભ્રમણ નં[સં] ફરવું-ટહેલવું તે, ભ્રમણ
(૨) ગોળ ગતિમાં ફરવું તે

परिमल(-ण) पु०[सं] सुगंध ०हुं अ०किं
भीमण्ड -खित वि० [सं] सुगंधीदार
परिभाजन न० [सं] धोष-भाजन ते
परिभाषा न०[सं] भाष(२) जेने लछने वस्तुने
भाषी शकाय छे ते ओनु लक्षणा-मपाध
शकावु ते केतेनी शीत, ०वाचक वि० परिभाषा
वतावनार

परिमित वि० [सं] अल्प, मर्यादित (२)
अज्ञात्तर, भाषेणु ०ता श्री०, ०पण्य न०
-ति श्री० भाष, तोल (२) सीमा, मर्यादा (३)
परिमित, 'पेरीमीटर' (ग)

परिमेष वि०[सं] भाषी शकाय तेवु, मर्यादित
(२)भाषवा योग्य(३)न० मान, 'मेजिट्युड'(ग.)

परिमृष्ट पु० [दे परिमृष्ट] धोषी

परियाणु न० [सं] प्रयाण अथवा सर० सं
परियान, प्रा परियाण=भव ते, सर० हिं]
(५) प्रयाण्य (२) दील, विल (१)

परिधुं न०, -थे पु० [सं] परि+इ (परीत),
प्रा परीय=भरेहु] पूर्व (२) वराज

परिरक्षित वि०[सं] जयी आशुओधी रक्षायेलुं

परिरम पु०, ०ण्य न० [सं] आसिगन

परिवर्त(-र्त) पु० [सं] युग के कालने अत
(२) देशर, कति (३) गोण करवु ते -र्तक
वि०(२)पु० देशर-कति करनार (३) गोण
करनार के देशवनार -र्तन न० लुओ परिवर्त
(२) 'धन्वर्जन' (ग) [-पाभु=अल्लाव,
देशर भवे] -र्तनवाड पु० परिवर्तन-
कति आवश्यक तेम न कार्यसाधक छे ओवे
वाड -र्ती वि० अल्लाव

परि(-री)वाड पु० [सं] मूली निंदा -दी वि०
परिवाद करनार

परि(-री)वार पु० [सं] कट्टु जकथीवे

परि(-री)वाड पु० [सं] छलकाएने भवु ते
(२) वधारातु पण्य अहार नीकणवाने भाग

परिवृष्ट पु० [सं] अधिपति, भाषेक

परिवृत्त वि० [सं] वीटायेलुं

परिवृत्त न० [सं] आसिगन (२) 'सकंभ्रका-
धंड सकंभ्र (५) (३) वि० चारे आशुधी
वीटायेलुं

परिवृत्ति श्री० [सं] गोण करवु ते (२) पाछा
करवु ते (३) वीटणाय वणवु ते (४)
अल्लोअल्लो, विनिमय (५) ओक अर्था-
लकार, जेमा ओक वस्तुने भीज छीन,
समान के छीतम वस्तु साथे अल्लोअल्लो
वण्यो होय छे (का शा)

परिवेश(-ष) पु० [सं] तेजनु कूटाण, 'हुंवे'।

परिवेष्टन न० [सं] दाकण, आच्छादन

परिवेष्टित वि० [सं] वीटणायेलुं (२) दाकयेलुं

परिप्लवित वि०[सं] परिप्लव्या लीधी होय तेवुं

परिप्लव्या श्री० [सं] सन्यास, [-लेवी]

परिप्राजक पु० [सं] सन्यासी

परिप्राजिका श्री० [सं] सन्यासिनी

परिशिष्ट न० [सं] पुरवण्य (अथ के लेखनी);

'ओपेन्डिक्स' (२) वि० आधी रहेहुं

परिशीलक वि० [सं] परिशीलन करनार

परिशीलन न० [सं] अदृशीलन, दीध सेवन

(२) आसिगन

परिशीलित वि० [सं] परिशीलन करायेलुं

परिशुद्ध वि० [सं] पूर्णपण्य शुद्ध -द्धि श्री०

पूर्ण शुद्धि

परिशेष वि० [सं] आधी रहेहुं, अवशिष्ट

०डपपति श्री० 'भूकपाय ओकओरान' (ग.)

परिशोध पु० [सं] भूषण शोध

परिश्रम पु० [सं] महेनत

परिषद श्री० [सं] सभा (२) पु० सभासद,

महासभाने सभ्य, [-सरदी = सभा

पोलाववी -गेगी करवी]

परि(-री)षद पु० [सं] लुओ परीषद

परिष्कार पु० [सं] अलकार, शणगार (२)

सस्कार [-करवे]

परिष्वङ्ग सं०किं [सं] परिष्वङ्ग] नेटुं

परिसमाप्त वि० [सं] सपूर्ण -प्ति श्री०

सपूर्णता [प्रदेश

परिसर पु० [सं] आशुआलुने -पडाराने

परिसरण्य न० [सं] टडेववु ते, भ्रमण

परिस प्या श्री० [सं] गलना, गलतरी (२)

आशारे, अडसरी (३) सरवाणे (४) ओक

अर्थालकार, अन्यत्र नियेधपूर्वक प्रवृत्तार्थ

અમુક ધર્મનો કે સ્વરૂપનો નિર્દેશ (કા. શા.) (૫) જેનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હોય એ સિવાય બીજું નહિ એવું વિશિષ્ટ કથન (મીમાંસામાં વિધિ અને નિયમ બંનેથી એ વિરોધી છે)

ચરિત્રીમા સ્ત્રીં [સં.] હઠ

ચરિત્રસ્તરણુ નં. [સં.] આરજાદન, ઓઢણ (૨) હોમની જગા આસપાસ હર્ષ પાપરવાનો એક વિધિ

ચરિ(-રે)સ્તાન નં. [ફા.] પરીઓનો મુલક (૨) [લા.] સુદર સ્ત્રી-પુરોણની જમાવટ

ચરિન્નિયતિ સ્ત્રીં [સં.] આજીબાજીની રિયતિ - સન્નેગ

ચરિન્કુટ વિં(સં) તદ્દન રકુટ, સ્પષ્ટ દેખાય એવું ચરિન્વેદ પું. [સં.] પરમેવો [તજવું]

ચરિહરણું સંકિં(સં) પરિહ, પ્રા પરિહર] ઓઢકુ; પરિહસ્તિત વિં. [સં.] પરિહાસ પામેલું

ચરિહાર પું. [સં.] ત્યાગ. -યં વિં ઠાળી શકાય એવું કે ઠાળવા જેવું

ચરિહાસ પું. [સં.] મધરી [લઈ લેવાયેલું ચરિહૃત વિં. [સં.] દૂર કરાયેલું, ત્યજાયેલું (૨)

ચરિ'કું નં. [જીઓ પર'કું] પક્ષી

ચરી સ્ત્રીં [ફા.] પાખેલાળી દેવતાઈ સુદરી. ઠંકથા સ્ત્રીં પરીઓ જેમાં આવતી હોય એવી - અદ્ભુત કથા ઠંસૂરત વિં પરી જેવી સૂરતવાળું, સુંદર

ચરીક્ષક પું. [સં.] પરીક્ષા કરનાર. -ણુ નં. પરીક્ષા -લું સંકિં(સં) પરીક્ષ] પરીક્ષા કરવી

ચરીક્ષા સ્ત્રીં [સં.] તપાસ, કસોટી - આપત્રી, -માં ખેસલું = પરીક્ષા માટે ઉમેરવાર બનવું

-માં ઊઠવુ, ઊડી જવું = નાપાસ થવું. -લેવી = વિદ્યાર્થીની, પરીક્ષા કરવી.] ઠયી

પું. [ખર્ચી] પરીક્ષામાં ખેસનાર ઠપત્ર (ઠંક) જીઓ પ્રશ્નપત્રક -ક્ષિન વિં પારખેલું, તપાસેલું (૨) પું. (સં) અભિમન્યુનો પુત્ર અને

અર્જુનનો પૌત્ર -ક્ષય વિં પરીક્ષા કરવા યોગ્ય કે પરીક્ષા કરવા માટેનું

ચરીખ પું. [સં] પરીક્ષ, પ્રા. પરિકલ્પ] જીઓ પારખ (૨) એક અટક

ચરીધરો પું. જીઓ પરિગ્રહ

ચરીવાહ પું. [સં.] જીઓ પરિવાહ

ચરીષ નં. + [જીઓ પુરીષ] વિદ્યા (૫.)

ચરીષહ [સં.], પરીસો પું. [પ્રા. પરીસહ] ઠાઠ, તડકો, બૂખ, તરસ વગેરે બાવીસ વિપતિઓમાંની પ્રત્યેક કે તે સહેલી તે (જેન)

ચરીસલું સં કિં. [સં. પરિવિષ્, સરં દિં. પરોસનાં] + પીરસવું

ચરુ નં. [સરં સં. પૂય] પાચ

ચરુષ વિં. [સં.] કઠોર. ઠતા સ્ત્રીં

• ચરુ' વિં. [સં] પર] અળગુ (૫.) (૨) અં. દૂર; અલગ (૩) નં. [સં. પુરં? સરં સં. પદ = ગામહુ] રાહર બહારનો વસવાટ; ઉપનગર

ચરુ(-રે)ણી પું. [સં. પ્રાણુળક, પ્રા. પાહુળગ] મહેમાન, આતિથિ. -ણાગત, -ણાચાકરી

સ્ત્રીં, -ણાચાર પું. મહેમાનગીરી, આતિથ્ય. (-કરવી). -ણી સ્ત્રીં સ્ત્રી મહેમાન

ચરે અં. [જીઓ પેરે] પેઠ, (૨) પ્રકારે (૩) [સં. પર, સરં પરં] પહે, પેલે ઠંકાણે (૪)

[સં. ઉપરિ] (૫) પર; ઉપર

ચરે (રે) સ્ત્રીં પોહ; મળસકાનું અજવાળું. [-ફાટવી, ફૂટવી = સવાર થવું.]

ચરેજ (રે) વિં. (૨) સ્ત્રીં, ઠંગાર વિં, -જ સ્ત્રીં જીઓ 'પરહેજ' મા

ચરેહ સ્ત્રીં [ઈ] કવાયત

ચરેશ પું. [સં.] પરમેશ્વર

ચરેશાન વિં. [ફા.] હેરાન (૨) વ્યાકુલ, ઉદ્વિગ્ન (૩) ધૂત, ખ ધુ, ચતુર. -ની સ્ત્રીં મુસીબત;

હેરાનગત (૨) વ્યાકુલતા; ઉદ્વિગ્ન

ચરેસાહ વિં. બલિયારી (?)

ચરેસ્તાન નં. જીઓ પરિસ્તાન

ચરોક્ષ વિં. [સં] અપ્રત્યક્ષ, ગેરહાજર. ઠઉપપત્તિ સ્ત્રીં આડકતરી રીતની સાબિતી; 'ઇડિરેક્ટ પ્રૂફ' (ગ.)

ચરોચ પું. અત, આખર

ચરોહ (રો) પું. નં. [સં. પ્રરોહ, પ્રા. પરોહ?] પ્રભાત; સવાર. -દિયું નં. મળસકુ

ચરોણી પું. [જીઓ પરણી] મહેમાન. [પરોણા ભેગવવા = પરોણાના ભોજન

ઇત્યાદિની ભોગવાઈ કરવી] (૨) [જુઓ
પરાણે] આરવાણી લાંબી લાકડી -જુગત,
-જુગતકરી, -જુગતકરી જુઓ 'પરણી'માં.
-જુગત જુઓ પરણી(૨) આરવાણી નાની
લાકડી (૩) ['પરોવડું' ઉપરથી] સોયમાં
પરોવેણો દારો

પરોત (રો) પુ. [જુઓ પુરોહિત] ગોર
પરોપકાર પુ. [સં] પારકાનું બહું કરવું તે.
-રિતા સીં પરોપકાર કરવાનો શુભ -રી
વિં પરોપકાર કરનાર

પરોપકૃતિ સીં [સં] પરોપકાર
પરોપણી વિં [સં] બીજને આધારે જીવનાર
-વિતા સીં

પરોવડું સં કિં [સં. પ્ર+વે, પ્રા મોહ] પ્રોવું,
વેહવાળી વસ્તુને દારો ઉપર ચડાવવી કે તેમાં
દારો ધાલવો, પોરવડું(૨) [સા] નેહવું, લગાડવું
પર્યાય પુ. [સં] વરસાદ

પર્યાય નં [સં] પાઠકું ઠકુટિ(-ટી) સીં
ઝૂપડી ંશર્યા સીં પાંડકાની પયારી
ંશાસા(-ળા) સીં ઝૂપડી [રહેનાર
પરેનશીન, પરેપોશ વિં [ફા] પડદામાં
પર્યાય નં [સં] મુસાફરી

પર્યાયસાન નં [સં] અત -થી વિં,
-ચિની વિં સીં અતિમ, અત્યાણ
પર્યાયર્યા સીં [સં] વિરોધ, પ્રતિકાર
પર્યાય પુ. [સં] પલગ

પર્યાય પુ. [સં] ચોગરદમ કરવી હલ, ઘેર
(૨) અત, છેવટ (૩) અં સુધી, લગી
-તે અં છેવટે, આખરે

પર્યાયકુલ(-ળ) વિં [સં] આકુળવ્યાકુળ
પર્યાય વિં [સં] પ્રવૃત્ત (૨) સપૂર્ણ (૩)
પ્રચુર, પુષ્કળ (૪) સમર્થ (૫) મર્યાદિત.
ંતા સીં, -સિ સીં પર્યાયપણું

પર્યાય પુ. [સં] સમાનાર્થ શબ્દ (૨) રીત;
રસ્તો (૩) યુક્તિ, બહાણ (૪) પ્રકાર (૫)
ક્રમ, અનુક્રમ (૬) પદાર્થનો શુભ કે ખર્મ
અથવા તત્ત્વન્ય પરિણામ (૭) એક અર્થ-
લકાર, જેમાં એક વસ્તુ કમથી અનેક
વસ્તુઓમાં કે અનેક વસ્તુઓ કમથી એક

વસ્તુમાં હોવાનું વર્ણન કરવામાં આવે છે
(કા શા) (૮) 'આઇડેન્ટી' (ગ) ંચિહ
નં પર્યાયી (=) આવી નિશાની -ચિક
વિં એકાત્મિક, 'આઇડેન્ટીકલ' (૨) એક-
રૂપ, 'કોન્ટ્રીબ્યુટ' (ગ) -ચોક્ક નં [+
વસ્ત] એક અર્થલકાર, જેમાં કહેવાની
વાતનો ઉદ્દેશ સ્પષ્ટ રૂપે કરવાને બદલે આલ-
કતરી રીતે કરેલો હોય છે (કા શા)

પર્યાયોચન નં, -ના સીં [સં] સપૂર્ણ
આલોચન સમીક્ષા

પર્યાયસાન સીં [સં] સેવા
પર્યાયણ નં [સં] જુઓ પલસણ
પર્યાયક પુ. [સં] પર્યાયણ કરનાર, શોધક.
ંતા સીં -જુ નં, -જુ સીં અન્વેષણ
આલોચના, તત્ત્વચિંતન

પર્વ નં [સં] ગ્રંથનો ભાગ (૨) આઠમ, ચૌદશ,
પૂનમ અને અમાસ એમાંની એક તિથિ (૩)
પવિત્ર દિવસ (૪) વહેવાર (૫) સાંકોનો એક
ગાંઠાથી ખીલત ગાંઠા સુધીનો ભાગ ંણી
[સં પર્વત પરથી] પરવણી, પવિત્ર દિવસ
પર્વત પુ. [સં] પહાડ ંરાજ પુ. (સ)
હિમાલય

પરેજ, ંગાર, -જી [જા.] જુઓ 'પરેજ'માં
પર નં [સં] માસ (૨) ચાર તોલા જેટલું માપ
(૩) સીં પળ, ફાણ વાર

પરજ સીં [સં] પળ, ફાણ (૨) [ફા] આંખને
પલકારો ંદરિયાય પુ. ધડીકમાં રેલમણેલ
કરી કે એવો વરસાદ (૨) પરમેશ્વર ંદરિયા
પુ. (ધડીએ ધડીએ પાણી માગતા બાળકને
માટે બોલાય છે)

પલકકુ અંકિં ['પલક' પરથી] મીંચાવુ ને
ઊધકુ(૨) આખ પલકવાની જેમ ગતિ હોવી
કે ચવી(૩) ઝળકવું, ગળી રહીને પ્રકારકું (૪)
ચળવું, અચિર ચલુ

પલકો, -કારો પુ. [જુઓ પલક] આંખનું પલ-
કવું તે (૨) ઝખકારો (૩) અણસારો, ઘસારો
પલટણી(-નિ) સીં [ફ પ્લટૂન, પો, સરં હિં,
મ] લકરની ટુકડી -ણી(-નિ)યો પુ.
લકરનો સિપાઈ

પલટવું સંકિં [પ્રા. પલટ] બદલવું
 પલટાપલટી સીં ફેરફાર, ઊપલપાયલ
 પલટાવું અંકિં -વર્ણ સંકિં 'પલટવું'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 પલટી સીં, -ટો પું [જુઓ પલટવું]
 ફેરબદલી (૨) ગાવામાં ફરને ઉતારવો અને
 ચડાવવો તે (૩) ઊપલો (૪) પટાખાલનો એક
 દાવ, [-ખાવો, મારવો = પલટાવું.]
 પલપલવું અંકિં [અપ. પલ (સં પ્ર + કટ્ય)] -
 ચળકવું, ચમક ચમક થવું
 પલપૈતક નં [સં.] શ્રાદ્ધમાં અપાતો માસપિંડ
 પલવટ સીં [સં. પલવ] કેડ બાધતી તે કે તેવું
 કપડું (જેવું બીથો બાધે છે) (૨) પાલવ કે નીચે
 લટકતો છેડો, તેને દડો કે છાતીએ તાણી
 બાધવો તે
 પલવડી સીં [જુઓ પલ્લી] (સુ.) ધરોળી
 પલવલિયાં નં બંબં (આખના) ઝળઝળિયા.
 (-આવવા, -લાવવા)
 પલવવું સં કિં [સં. પલ્લવ = કોડા ઉપરથી]
 રાજ કરવું, રીઝવવું
 પલવાડ સીં [સં. પરિ + વાડ] વાડ
 પલવાવું અંકિં 'પાલવવું'નું કર્મણિ
 પલવું અંકિં [સં પ્રા પલ] + પળવ, જવું
 પલગવું અંકિં [જુઓ પલાળવું] બીતું થવું
 (૨) [લા.] પોચું થવું, પીગળવું (મન)
 પલંગ પું [સં પર્યંક, પ્રા. પલિંગક, પલંગક]
 મોટો ખાટલો ઠી સીં નાનો પલંગ, દોલણી.
 ઓપેશ નં પધારી ઉપર પાયરવાનો ઓછાડ
 પલકું (-પુ) નં આંકના પાડાનો પ્રશ્ન -ખી
 સીં આંકના પાડામાંની દરેક હાર
 પલાણુ નં [સં પર્યાળ, પ્રા પલાળ, સરં ફા.
 પાલન, સં પલ્યવન] ઘોડાની પીઠ ઉપર
 નાખવાનો સામાન (૨) સવારી [-કરવું =
 પત્રાણુ -મર્સણું = સવારીનો સામાન
 કસરો] ણુ અંકિં સવારી કરવી. (૨)
 ઘોડાની પીઠ ઉપર સામાન કસવો
 પલાણો પું [ફ. પ્લેનર] ઊપતી વખતે બીજાં
 બરાબર બેસાડવા તેમના ઉપર મૂકી ઠોકવાનો
 લાકડાનો કડકો [નાસી જવું]

પલાયન નં [સં.] નાસી જવું તે. -માન વિં
 પલાયિત વિં [સં.] નાઠેલું, દોડી ગયેલું
 પલાવ પું [ફા] જાતમાં. હાળ ને માંસ
 નાખી બનાવેલી એક વાની
 પલાવટ સીં બીલની એક ભાત
 પલાવન નં ['પળાવવું' ઉપરથી] પળાવવું -
 પાલન કરાવવું તે [જુઓ પિતપપડો
 પલાશ પું [સં] ખાખરો. ઓપાપડો પું
 પલાશવેલ સીં એક વનસ્પતિ
 પલાશી પું [સં.] રાક્ષસ (૨) ઝંડ (૩) સીં
 દીપકની એક રાગણી
 પલા(-ળા)વું અંકિં [સં. પલ] + જવું, પલવું
 પલાળવું સંકિં [સરં પ્રા. પલાલિય, સં.
 પ્લાલિય] લીજવું (૨) [લા] મન પર અસર
 પહોચાડવી (૩) વડુ કરવા હારી પલાળવી
 (૪) [લા.] કાઠી કામ રાત્ર કરવું
 પલાળિયું નં ['પલાળવું' ઉપરથી] નહાતી
 વખતે પલાળવા બદલાતું પંચિયુ
 પલાંકું (-પું) નં પલાણું
 પલાંકિયો વિં પું 'પલાડી' ઉપરથી પાણીમાં
 પનાંકીમેર મારવાનો (ફઢકો)
 પલાંડી સીં [પ્રા. પલ્હિય (સં પર્યહિતકા)] પગ
 અમુક દબે વાળીને ચપટ બેસવાની એક રીત.
 [-મારવી, વાળવી; વાળીને બેસવું =
 પગ પર પગ ચડાવીને નિરંતે કે દઢ આસન
 લગાવીને, કે વડુ જગા રોકાય તેમ બેસવું.]
 પલાંડો પું [જુઓ પલાડી] મોટી પલાંડી
 પલાંડુ સીં [સં] ડુંગળી; કાદો
 પલિત વિં [સં] પળિયાવાળું
 પલીત પું, નં [હિં, (ફા પલીદ)] ભૂતપ્રેત
 પલીતો પું [ફા., પ્રા પલિત (સં. પ્રદિત)]
 ભમગરી [-ચાંપેલો, મૂકવો = ભમગરી
 સળગાવવી (૨) ઉસ્કેરવું, ઊભું કરવું]
 પલૂર નં લીલી કુમળી ડુંગળી કે લર ૨ (૨)
 વિં બહુ ધારીક (કાપડ)
 પલેટ પું, સીં [સરં હિં, ફ પ્લેટ] (સીવવાના
 સંચાથી) કપડાની પટ્ટી વાળી સાધવી તે.
 [-ભરવો, -મારવો, -લેવો]
 પલેવણુ નં [પ્રા. પલોમળ (સં. પ્રલોકન)] +

જીવન દુના રક્ષણાર્થે લગડા, રજોચણ વગેરેને
પહોળાં કરી તપાસવાં-અ ખેરવાં તે (જૈન)(૨)

[પ્રા પઠીવળ(સં પ્રદીપન)] અગ્નિ
પલોટ સીં ['પલોટવું' પરથી] અનુભવ,
કેળવણી, તાલીમ

પલોટ(-પો)ટવું સંક્રિં [પ્રા પલોટ્ટ=પ્રવૃત્તિ
કરવી, ફેંકવું] કામકાજમાં ભેડી પાવવું કરવું
(૨) કેળવી સવારી લાયક કરવું (૩) ચ પી
કરવી, દબાવવું

પલ્લવ પુ. નં [સં] ફ પળ (૨) પલ્લ (૩)
અળનો, લાખનો રંગ (૪) પાલવ, વિસ્તાર
(૫) પુ. એક યૌદ્ધકાલીન લોક-પ્રત્ય ઓઝાહી
વિં ઉપરચોટિયું, ઊંડું નહિ તેવું (જ્ઞાન)
૦વું અં જિં પલ્લવિત થયું; પાપરવું, નવાં
પાન આવવાં-વાલેખન નં [અલેખન]
પત્ર વેલ વગેરેનું આલેખન-વિત વિં નવાં
પાનના ફાલથી લેણૂં થઈ રહેલું-વી વિં
પલ્લવોવાળું [વૃક્ષ] (૨) સીં ચલનવલનથી
કરેલા ધરાસા ઉઠાં કરપલ્લવી, નેત્રપલ્લવી
પલ્લવિ વિં ['પલ્લવું' ઉપરથી] જેને મોટું
પલ્લવું આપવું પડતું હોય તે

પલ્લવી સીં [સં] નાનું ગામડું (૨) પરણી, ગરોળી
પલ્લવી સીં માંડવી, ગરબાની કાઠિયાં મૂકવાની
દીવી. [-કાઠવી, -મૂકવી]

પલ્લું નં [ફા] ત્રાજવાનું એક જાખડું
પલ્લું નં વર તરફથી કન્યાને આપતું સીધન
[-આપવું, -ડરવું, -ભરવું, -ચડાવવું]

પલ્લો પુ. [સં] પલ્લવ/પાલવ(૨)મજલ, ટપો, ઉદ્ડ
પલ્લવ નં [સં] તળાવડું

પવર્ધ સીં પાવર્ધ, પવેયો

પવન પુ. [સં] વા, વહેતો વાયુ (૨) [લા.]
તોર, મિલજ (૩) રોખનો શિરસ્તો-ફેરાન
[-આવવો=પવન વાવો. -કાઠી નાખવો
=મિલજ ઉતારવો-ચાલવો, વાવો=ની
ફેરાન શરૂ થવી-છૂટવો=પવન સરવો(૨)પવન
વહેવા લાગવો -ફૂંકાવો=પવનનું ભેરભેર
વાવું-ભરાવો=(શરીરમાં) પવનની માઠી
અસર થવી-ભરાવો=(મગજમાં) મિલજ
કે મમરીમાં હોવું. -ઘાનવો=શરીર ઉપર

પવનની માઠી અસર થવી (૨) અસર થવી.]
૦કુમાર પુ. હનુમાન (૨) બીમ ંચક્ષી
સીં પવનથી ચાલતું ચક્રવાળું યંત્ર ૦પાવડી
સીં નેથી આકારમાં ઊઠી ચક્રમ એવી
ભદ્રધ પાવડી-૦વેગી વિં પવન જેટલા-
અતિ વેગવાળું ૦સુત પુ. (સ) હનુમાન (૨)
બીમ -નાશન વિં [+અજ્ઞાન] પવન
ખાઈને જીવનાર -નારજ નં [+અજ્ઞ]

પવનનું અજ્ઞ

પવમાન પુ. [સં] પવન (૨) ગાહપત્ય અગ્નિ
પવાડવું સંક્રિં પાવું, પિવાડવું

પવાડી સીં અભરાઈ

પવાડો પુ. [સં] પ્રવૃદ્ધ, પ્રા પવવૃદ્ધ? સરં મ,
હિં પવાહા] વીરનું પ્રશસ્તિ-કાવ્ય (૨)
[કટાક્ષમાં] નિદાત્મક કાવ્ય(૩) નિદા, આક્ષેપ
પવા(૦ય)ત સીં ['પાવું' ઉપરથી] સુતર અને
કાપડને પાવામાં આવતી કાજ (૨) ખેતર
વગેરેમાં પાણી પાવું તે

પવાલી સીં [ભુઓ પવાલું] નાનું પ્યાલું (૨)
ઊંચું નળાકાર એક વાસણ -હું નં [ભુઓ
પ્યાલું] પાણી પીવા માટેનું નાનું વાસણ, ભમ
(૨) મોટું નળાકાર એક વાસણ (૩) [ભુઓ
પાલી] અનાજ માપવાની નાની પાલી

પવિ સીં [સં] ઇદ્રનુ આયુષ-વજ્ર

પવિત્ર વિં [સં] શુદ્ધ, પાવન ૦પાણુ નં
૦તા, -ત્રાઈ સીં -ત્રાસન નં [+આસન]
પવિત્ર (૬ર્જનું) આસન

પવિત્રા પુ. [મ] લાઠી, લેણમ, કુરતી વગેરેના
ઢાવની તૈયારીનું આગળ પગ કરીને ઊભાવનું
આસન

પવિત્રા અગિયારશ(-સ) સીં [પવિત્ર +
અગિયારશ] યાવણ વડ અગિયારશ

પવિત્રા બારશ(-સ) સીં આવણ સુદ બારસ
પવિત્રિત વિં [સં] પવિત્ર-શુદ્ધ કરાયેલું

પવિત્રી સીં [પ્રા પવિત્તય (સં પવિત્રક) =
વીટી] ૬ર્જની વીટી (૨) ['પવિત્ર' ઉપરથી]

પવિત્ર શબ્દો પાડેલી કે ભરેલી રેશમી પટ્ટી

પવિત્રુ નં [સં. પવિત્ર ઉપરથી] કાકોરજને ધરાવેલી
રેશમની માળા(૨) કાઢે ઘાલવાની મોતીની સેર

પવૈયો પુ. પાવૈયો, હીજડો

પશમ સી. [ફા. પરમ] સ્વામી, વાળ (૨)

હિમાનયમાં થતા એક ભત્તા બકરાના વાળ
(જેનું ગરમ કાપડ બને છે). -મી [ફા.]

પશમતુ, પશમવાળુ. -મીનો પું. [ફા.]

પશમતું બનેલું કાપડ

પશુ ન. [સં.] ભનવર, ચોપણ પ્રાણી ગજન્ય
વિ. પશુઆધીનીપણતુ. ૦તા સી. ૦, ૦૮૧ નં.

૦૪૫ નં પશુને છાને એવો હીન - અમાનવ

ધર્મ. ૦૫૧૩૩ (૦૨૪) નં (સ) રાકરુ

એક દિવ્ય અસ્ત્ર, પાશુપત. ૦૫૫૧, ૦૫૫૨

(-ળ) પું. મહાદેવ (૨) ગોવાળ, ૦૫૫૩

પું. યજ્ઞમા પશુતુ બલિદાન ૦માર પું.

પશુને પડે એવો માર, દોરમાર. ૦૫૫૪, ૦૫૫૫

પું. પશુવડે કરાતો યજ્ઞ. ૦૫૫૬ સી. પશુતા,

પાશવતા. ૦૫૫૭ નં પશુઓ માટેનું વૈદ.

૦૫૫૮ નં પશુનું-તેના પાલન વગેરેનું શાસ્ત્ર,

'ઝૂઓલોલ'. ૦૫૫૯ માન્ય વિ. પશુઓમા

પણ મળી આવતુ

પશુડું નં [દે. પસૂજ = ફૂલ, પુષ્પ અથવા

પ્રા. પસૂજ (સં પ્રસૂત) પેલા થયેલું ઉપરથી ?]

બચ્ચું, નાતું બાળક (બોલવામા 'પશૂડું'

વપરાય છે)

પશોમાન વિ. [ફા.] પરતાયેલું, શરમાયેલું.

-ની સી. ખેડ, પશ્ચાત્તાપ

પશ્ચાત્ અ. [સં.] પછી. -તરત વિ. પશ્ચાત્તાપ

કરવું. -તપ પું. પરતાવો, -દૂભૂમિ સી.

ચિત્રની પાછળની ભૂમિકા, જે તેને ઉઠાવ,

છતા વગેરે અર્થે છે, 'એકગ્રાઉન્ડ'

પશ્ચિમ વિ. [સં.] આયમણ (૨) પાછળનું

પાછલું (૩) સી. આયમણી દિશા (૪) નં

યુરોપ, અમેરિકા વગેરે પશ્ચિમનો પ્રદેશ.

[પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઉગવો = કંઠી પણ ન બને

તેવું બનવું] ૦૬૬૧૭ વિ. પશ્ચિમ અને

દક્ષિણની વચ્ચેનું - નૈર્ઋત્ય ૦૬૬૨ નં ગુલા.

૦૬૬૩ વિ. પાછળથી 'જેને ઉઠેલા સૂર્ય

છે તેવું ૦૬૬૪ સી. હિંદીની એક પ્રાતિક

બોલી. -માહિમુખ વિ. [+મહિમુખ]

પશ્ચિમ બાજુએ મોવાળુ. -મી વિ. પશ્ચિમતુ,

-ને લગતું -મોતર વિ. [+ઉત્તર] પશ્ચિમ

અને ઉત્તર વચ્ચેનું, વાયવ્ય

પરતો સી. એ નામની સરંહ પ્રાંતથી અફ-

ઘાનિસ્તાન સુધી ચાલતી એક ભાષા

પરધતી સી. [સં.] વાણીની બીજી રિપતિ

(જુઓ 'પરા')

પસ સી. (કા) [પ્રા. પસ (સં પ્રસૂતિ) = બોબો;

અ'જલિ] પસલો, પોરા, બોબો

પસતાગિયો પું. પરતાગિયો, કાછિયો

પસ (-હ) ર નં; સી. [સરં દિ. પસા, -સર]

મળસકે દોરને ચરવા લઈ જવા તે, પરંહ

પસરવું અ. કિં [પ્રા. પસર (સં પ્ર+સ)]

પસરવું, ફેલાવું

પસલી સી. [જુઓ પસ] પોરા (૨) એક

આયમનતુ જળ રહે એવો હાથના પહોઆનો

આકાર (૩) વીંટી (૪) બાઈની બહેનને ભેટ

-લો પું. બોબો

પસવારવું સંકિં ૦ પાળવું

પસ'દ વિ. [ફા.] ગમતુ (૨) ચૂંટી કાઢેલું,

નીકારેલું. [-આવણું, પડણું = પસ'દગી

થવી; ગમતુ -કરવું = પસ'દગી કરવી;

સ્વીકારવું] ૦ગી ઓ પસ'દ કરવું તે, સ્થિ

પસાય પું. [સં પ્રસાદ; પ્રા. પસાય] પ્રસાદ; કૃપા

(૨) રાજ્ય થઈને આપેલી બક્ષિસ [જમીન

પસાયતું નં [જુઓ પસાય] બક્ષિસ તરીકેની

પસાર વિ. [પો.] બહુધા વિધેય વિ. તરીકે

વપરાય છે) વટાવેલું; આરપાર ગયેલું (૨)

(કસોટીમા) પાર ઊતરેલું (૩) સી. આઠા મારવા

તે (જમ્યા પછી કે ચોટી કરતા)

પસાર પું. [પ્રા. પસાર (સં. પ્રસાર)] પ્રસાર;

ફેલાવો, પ્રમાર (૨) પ્રવેશ, પેસારો. ૦વું સંકિં.

[સં. પ્રસારવું, પ્રા. પસાર] ફેલાવવું (૨) વ આવવું.

-રો પું. પસાર, ફેલાવ

પસિયારું નં જુઓ પસિયારું

પસીનો પું. [દિ.] જુઓ પરસેવો

પસૂંદી સી. પરસૂદી, મેંદો

પસોપેરા સી. [ફા.] વિચાર, મૂંઝવણ

પસતાગિયો પું. પસતાગિયો, કાછિયો

પસતાલું નં [સં. પ્રસ્થાન] બહારગામ જવા

હીપહલું તે (૨) મુલ્ત સાચવવા પોતાને
ઘેરથી નીકળી બીજાને ઘેર વાસ કરવો તે
[-કરવું, -મૂકવું]

પરતાલું અંકિં [પરતાવો] પરથી. સરં હિં
પસ્તાના, મ પસ્તાવળે] પરતાવો કરવો -વો
પુ. [સે પશ્ચાત્તાપ, પ્રા. પચ્છાત્તા(-ચ, યા)વ]
બૂલ કંદોપને માટે પાછળથી થતો ખેડ, પશ્ચાત્તાપ
પરતાળ સીં ઉપરાઉપરી ઠોક, વાણીના મહાર
[-પઠવા] [પરતું ૨

પરતી સીં નકામા - રફી કાગળ (૨) જુઓ
પરતું નં [જુઓ પિરતું] એક સૂકો મેવો, પિરતું
(૨) [ફા પુરતી = મહા ઉપરાથુ [-તાથુ] હું
= પક્ષ મેવો, ઉપરાથુ છેવું]

પહાડાલું અંકિં (૨) પહાડવું
પહર નં જુઓ પસર, પરહ

પહાડ પુ. [સરં હિં, મ] કુગર, પરંત
[-જેવું = પવંત જેવું મોઢું કંઠ, અકગ,
મજબૂત] -કી વિ. પહાડવું (૨) [લા]
કઠાવર, મજબૂત (૩) સીં નાનો પહાડ (૪)
પહાડોની ઢાર (૫) એક રાખિણી [પથર

પહાથુ(-વો) પુ. [પ્રા પાહાળ (સં પાપાળ)]
પહાથુલું સંકિં [સં. પ્રધાવન કે 'પહાથો'
ઉપરથી] રગવા માટે (કોરુ કપડું) યોથ
પહાથી નં [મ, સરંમ. પાહળ, પ્રા પેહ. સં
પ્રેસુ પરથી] તપાસણી ૦પત્રક નં [મ] જેમાં
ખેતર, તેમાંનાં ઝાડ અને પાકની નોખ લેવાય
કે તે તલાશીનું પત્રક

પહિરાવલું સંકિં [પ્રા પહિરાવળ (સં.
પરિવાપન) = મેટમાં અપાવું વસ્ત્રાદિ] + બહવું,
મેટ આપવી

પહેરછા સીં પહેરવાની રીત

પહેરછા (પ) નંકુંડળ, બદન (૨) પહેરવું તે કે તેની
રીત -છુ નં પાધરાને બદલે કરમરે વોટવાનું
વસ્ત્ર (૨) પહેરવાનું વસ્ત્ર (૩) પહેરવાની રીત

પહેરવું (પ) સંકિં [સં પરિવા, પ્રા પરિર]
રાતીર ઉપર ધારણ કરવું (૨) અંદર દાખલ
કરવું (ઉદાં અરીસ પહેરવું)

પહેરવેરા પુ. [પહેરવું + વેરા] કપડાં પહેરવાની
રીત (૨) પોશાક

પહેરામણી સીં [જુઓ પહિરાવલું; પ્રા
પહિરાવળ] કન્યાના બાપ તરફથી તથા
તેના સગાને અપાવી બક્ષિસ [-કરવી =
મેટ આપવી પહેરામણીનો વર = જેને
કન્યા ઉપરાંત મેટ રોકડ આપવું પડે તેવો
કુળવાન વર.]

પહેરાવડું સંકિં 'પહેરવું'નું પ્રેરક (૨) યુક્તિ-
પૂર્વક બીજાને વળગાડવું (માલ ઇં), ગમે
તેમ સગમળવી કસાવવું, પધરાવી દેવું

પહેરો (પ) પુ. [ફા પહરહ, સરં પહેરો, સં.
પ્રાહરિક, પ્રા. પાહરિય = પહેરોગીર, હિં પહરા,
મ પાહરા] તપાસ, બપોતો, ચોખી (૨) સબાળ,
હવાલો. [પહેરામાં રાખવું = ભસામાં
રાખવું - બરવો = ચોખી કરવી - મૂકવો,
ખેસાડવો = ચોખીની વ્યવસ્થા કરવી]

, -રેગીર પુ. પહેરો બરનાર, ચોખીદાર; સની
પહેલ (પહે) પુ. [ફા પહલ] પાસો. [-પાડવા
= પાસા પાડવા] ૦હાર વિ. પાસાદાર

પહેલવાન પુ. [ફા પહલવાન] મહલ, કુતી-
બાલ (૨) બહાદુર; ચૂનીર [બાપા

પહેલવી સીં [ફા પહલવી] ધરાનની પ્રાચીન
પહેલ (પહેલ) સીં [વે પહિલ્લ = પહેલ
- આગેવાની કરવી, જપ પહલ = પહેલું]

પ્રારભ, આગેવાની [-કરવી = આગેવાની
કરવી, પહેલું થવું, પહેલું કામ કરીને દાખલો
ખેસાડવો] ૦વહેલું (વ) વિ. પહેલી જ
વારનું, સૌથી પ્રથમ (૨) અં. રાત્રઆતમાં
જ, સૌથી અગાઉ ૦વાડો પુ. (કા)

પ્રારભ; રાત્રઆત. ૦વારકું વિ. પહેલી વારનું.
૦ખેતરી વિ. સીં પહેલા વેતરની (સાથ
મે સ ઇં) -હાં અં. અગાઉ, પૂર્વે -છુ
વિ. પ્રથમ (૨) પહેલા ફરજનનું, મુખ્ય
(૩) અં. સૌથી આગળ [પહેલા ખોળાલું
= (સીનું) પ્રથમ સતાન (૨) [લા.] ઘણ-
લાક લડાવેલું - વહાલું (બાળક) પહેલા
ન બરનું = શ્રેષ્ઠ પક્ષિય પહેલેથી =
રાત્રઆતથી પહેલે ઘરથી = ધરમૂળથી,
પ્રથમથી પહેલે પાટલે = આરભમાં,
હેક રોએ, હેલી હડે]

પહો(-હો)ય (પહોંય) સીં [પહોંયું
ઉપરથી] પહોંયતુ તે (૨) પાવતી, રસીઃ
(૩) [લા] સમજશક્તિ, અક્ષય (૪) શક્તિ,
સામર્થ્ય [-કાંઈની=પાવતીની નોખ રહે
તેટલો ભાગ રાખી, તેમની નકલ છૂટી કરીને
આપવી. પહોંચી જવું=વખતસર જઈ
પહોંચવું પહોંચી વળવું=ટકર ઝીલવી;
મુશ્કેલી અથવા વિરોધનો મુકાબલો કરી પાર
હોતરવું] ંયુક સીં પાવતી આપવાના
કાગળોની બાપેલી વહી

પહો(-હો)યતું અંકિં [પ્રા. પઠુચ્ચ; સરં
હિં. પઠુચ્ચના] (ધારેલે ઠેકાણે) જવું; પૂગવું
(૨) (મોઢલેલી વસ્તુનું) મળવું (૩) ટકવું,
જારી રહેવું (૪) સંકિં (સરખામણીમાં
કે સ્પર્ધામાં) બરાબર થવું પહોંચાઈવું
સંકિં 'પહોંચીયવું'નું પ્રેરક.

પહો(-હો)યેયું વિં [પહોંયવું] ઉપરથી, કે
સરં દે પન્નલ=પાકું; સમર્થ [લા] ન
હેતરાય તેવું, પકકું. [પહોંચેલ(-લી)
જુદી, માયા=લણ પકું માલસ]

પહોતવું (પહો) અંકિં (પ) + પહોચવું
પહોતેયું વિં [પહોતવું] ઉપરથી; અથવા
પ્રા. પઠુત (સં પ્રમૂત)=સમર્થ, પહોચેયું
ન હેતરાય તેવું, પકકું

પહોર (પહો) પું [જુઓ પ્રહર] તણ કલાક.
-રે પું [જુઓ પહોરો] ચોટી

પહોળાવું અંકિં પહોળું થવું. -વું (પ્રેરક)
પહોળિયું (પહો) નં [પહોળું] ઉપરથી
મુ'બકાસો રૂપિયો

પહોળું (પહો) વિં [પ્રા. પુલ્લમ (સં પુલ્લક)]
ચોટું, પનાહાર (૨) ખૂલતું, મોઢણું (૩)
ખીડેણું, બંધ નહિ તેવું; પુલ્લ. (૪) છૂટું;
પથરાયેયું (જેમ કે કાલ પહોળા કરવા.)
[-થવું=રાજ થવું, પોરસાવું (૨) વધારે
પડવું હોવા કે નક્કર બનવું -થઈ જવું
=પાયમાલ પડી જવું. પહોળો હાથે=
હિંસરતાથી, છૂટે હાથે] -પાઈ(-શ) સીં
પહોંય, ંયુક, ંવું, -ચાઈવું, -ચેણું જુઓ
'પહોંય', ંયુક, ંવું ઇં

પહોંચી (પહોં) સીં [સરં હિં. પઠુચી]
પહોંચાતુ એક મરેણું. -ચો પું [સરં હિં,
મ.] હાથનું કાંડું. [-ચકલવા=ચુનો કરતા
પકડી પાડવું (૨) જકડમાં-પકડમાં લેવું.
પહોંચી કરલવા=આગળ રું કરવું તે ન
સમજવાથી મૂંઝાવું (૨) પાછું પડવું,
પરતાવો કરવો]

પળ સીં [સં. પળ] ધડીના સાઈમો ભાગ;
૨૪ સેકંડ (૨) કાણ

પળકવું અંકિં [દે. પલ્લ=આસક્ત, લ પટ]
ખાનાની લાલચથી મોમા પાણી પૂટવું (૨)
ખાનાની આશાએ આવવું-પેધવું

પળકો પું [જુઓ પલકવું] પલકો, અમકારો
પળત વિં પળાતુ (જમીન માટે)

પળવું અંકિં [જુઓ પલવું] જવું (૨)
[પાળવું] ઉપરથી બરહારા યવી, પોપણ
યવું (૩) અનુકૂળ આવવું (૪) [પળિયું]
ઉપરથી વાળ ઘોળા યઈ જવા (૫) [અપ.
પલ=પ્રગટ કરવું] પ્રગટ થવું (૬) સંકિં
[પાળવું] ઉપરથી (વચન) પાળવું (૭)
ભોગવટો તાખામાં હોવો (જમીનનો)

પળારી(-સી) સીં [દે. પલ્લ=સેવા-પૂજા;
સક્તિ] યુશામત, મન મેળવવાની મહેનત
પળા સીં [પાળવું] ઉપરથી પાલન, સેવા-
ચાકરી (૨) પાલવવું પડે તેવું (બાળક,
વરડું વગેરે) (૩) કંટાળો આપે એવું કામ
પળાવવું સંકિં 'પાળવું', 'પળવું'નું પ્રેરક
પળાવું અંકિં 'પળવું', 'પાળવું'નું કર્મણિ
(૨) + જુઓ પલવ

પળિયું નં [સં. પલિત, પ્રા. પલિક] ઘોળો
યયેલો વાળ. [પળિયાં આવવાં=વાળ
ઘોળા યવા, ઘડપણ આવવું.] -ય(-યે)લ
વિં પાળિયાંવાળું

પળી સીં [સં. પલ=પ્રવાહીનું એક માપ;
પ્રા. પલિક; સરં હિં પલી, મ.] કુલ્લા કે
બરણીમાંથી ધીતેલ કાંઠવાનું એક ક્ષોડાનું
સાધન. -ળો પું મોટી પળી

પળોજી સીં (કા.) પરપરથી; હોંવેઠ (૨)
ઉપાધિ, ચિંતા

પળોટુ સંકિં જુઓ પળોટુ
 પ ક પુ [સં] કાલ. ૦૪૧ નં કમળ
 પ કાંતું અંકિં [સરં સં પ્ર+અંક, અથવા
 પક્તિ = કીર્તિ] પ્રખ્યાત યવ, વખાણું
 પ કિલ વિં [સં] કાલવાણુ ઓત્તી
 પ કિત્તી સીં [સં] કીટી (૨) હાર, પગત
 [-આપવી = સાથે એક પગતે જમવાનો હક
 આપવો. પ કિત્તી આપવું = હારમાં ગોઠવાવું
 (૨) ગણનામાં આવવું, લેખાવું પ કિત્તી
 લેવું = નાતબહાર મૂકવાને ફરી પગતે બેસવા
 કેવું] ૦૪૨ નં એક પક્ષીનું નામ. ૦પાવન =
 નાતને પવિત્ર કરે તેવું, પવિત્ર આચારવાળું
 ૦૪૩ પું જમવા એક પગતે - અડીને ન
 બેસાય તેવા ભેદ (૨) [લા] ખીરસવામાં
 વહેરોઆતરો
 ૪ ખ સીં [પ્રા પંલ (સં પક્ષ)] (પ.) પાખ
 ૦(-ખિ)છી સીં [જુઓ પંખી] માલ
 પક્ષી, પક્ષિણી ૦૫૧ પું પક્ષાવાત, લકેવો.
 -ખા સીં [જુઓ પખ] પાખ (૨) નં
 કબૂતરની એક ભાતનું નામ -ખાખાય સીં
 [પખો+ખાય] પખ જેવી ખાય. -ખાખ
 (-ખુ) વિં [‘પખ’ = પાખ ઉપરથી] પાખ-
 વાળુ (૨) [લા] હડપથી ડોડે એવું
 ૫ ખાળી સીં [‘પાખુ’ ઉપરથી] હાંગરની અણ
 પાખાવાળી એક ભાત
 ૫ ખી, -ખેરું નં [પ્રા પંલ (સં પક્ષિનું)] પક્ષી
 ૫ ખી પું [પ્રા પક્ષય (સં પક્ષક)] વી જીઓ
 (૨) સાધકલ, મેટરકંઠના પૈડા ઉપરનું ઢાંકણ
 [-કરવો = પખા વડે પવન નાખવો
 -ખાવો = પખા વડે ભાતને પવન નાખવો.
 -ખે ચવો = ઢોરથી બે ચીને હલાવવાં પખો
 હલાવવો -ચાલવો = પખાથી પવન
 ન ખાતો રહેવો (૨) યત્ર-પખો કામ દે તેવી
 ચાલુ રાશમાં હોવો -નાખવો = પખા વડે
 પવન નાખવો]
 ૫ નત સીં [સં પંક્તિ ઉપરથી] માલ, જમવા
 બેઠવાની હાર, પક્તિ (૨) એકસાથે જમવા
 બેઠેલ આખો સમૂહ (૩) જમવારમાં તે
 સમૂહ એક પછી એક બેસે તે ક્રમ. [-છીટવી =

જમનાર સમૂહ જમી પરવારવું, તેમ કરી
 આસનેથી છીટવું -પહવી = જમણને માટે
 પક્તિમાં ગોઠવાઈને બેસવું -બેસવી =
 પંખત પડવી, તે જમતી હોવી]
 ૫ પું, ૦૬ વિં [સં] પાગણુ ૦પાણું નં
 ૫ પોણું નં [સરં મ પગોજી] (સુ) એક
 વાની - ઘઉં મેથાનું વડું
 ૫ ચ વિં [સં] પાંચ (૨) નં કાઈ બાતનો તોડ
 લાવવા માટે નિમાયેલા પાંચ કે તેથી વધારે
 માણસો; લવાઈ (૩) પું તેમના એક.
 [-નીમણું = લવાઈ નીમવી, લવાઈના એક
 તરફે નિમણું કરવી -બરોણું, મળવું,
 બેસવું = પચની સલા મળવી -બોલા-
 વણુ, બરણું, મેળવણું = પચની સલા
 બોલાવવી] ૦છીટાળી સીં છીટાળી નહેર
 નાંકા ૦ક(૦કું) નં પાંચનો સમુદાય (૨)
 પનિષ્ઠાના ઉત્તરાર્ધથી રેવતીના અત લગી
 આવતાં પાંચ નક્ષત્રો [-બેસવું = પાંચ નક્ષત્રો
 કે દિવસોનો સભેગ આવવો, અઠચણ
 આવવી.] ૦કણકી સીં (કા) જુડી જુડી
 ભાતના અનાજનું નિમણું ૦કલ્યાણી વિં
 આર પગ અને કપાળ એ પાંચ ધોળા હોય
 એવાં શુભ ચિહ્નવાળુ (દોર માટે) ૦કાર
 વણકરનું એક ઓભર. ૦કેશ પું ૦૫૦૦૦
 શરીરના પાંચ ભાગના વાળ (માથુ, ઉપરો
 એઠ, બે બમલ અને ગુદોદ્રિય) ૦કોણુ
 વિં પાંચ ખૂણવાળુ (૨) પું પાંચ ખૂણા-
 વાળી આકૃતિ ૦કોણુ ૦૫૦૦૦૦ આત્માનાં
 શારીરિક પાંચ [અભય, પ્રાણમય, મનો-
 મય, વિજ્ઞાનમય, આનંદમય] આવરણનાં
 દરેક ૦કોરશી સીં મેટા તીર્થની આસપાસ-
 ની પાંચ દોશની જમીન ૦કયાસ પું ૫ ચે
 પ્રત્યક્ષ નોઈ તપાસીને નોંધેલા પોતાનો કયાસ
 (૨) તે રીતે કરાતી તેની નહેર તપાસ ૦ગાવ્ય
 નં ગાયનું દૂધ, દહીં, ઘી, મૂત્ર અને છાણ.
 ૦ચામર પું નાસાય છડ ઓતીથી સીં
 ૫ ચકોશીનાં તીર્થનો સમૂહ ૦તવ નં મુલ્ય
 (શરીરના પાંચ મહાભૂત છૂટા થઈ જતાં તે)
 [-પામણું = મરી જવું] ઓતું નં ૫ ચ

સમક્ષ કરેલી તપાસણીની તોષ. ૦પાત્ર
 નં (સંખ્યા વગેરેમાં વપરાતું) પ્યાલું.
 ૦પાપ નં ૦૫૦૦૦ પાચ મહાપાપો-બ્રહ્મ
 હત્યા, સુરાપાન, ગુરુતલ્પગમન, ચોરી, અને
 આ પાપ કરનારનો સગ ૦ખાણુ પું
 ૦૦૦૦ પ્રાણ, અપાન, આન, ઉદાન અને
 સમાન એ શરીરના પાંચ પ્રાણો. ૦ખાણુ પું
 કામદેવ (અરવિંદ, અરોક, નવમાલિકા,
 આશામોર અને નીલોત્પલ એ પાંચ પુષ્પ
 જેના બાણ છે તે). ૦મદ્ર પું કાળજી, મો,
 પીઠ, પડખુ અને કેડ આગળ બમરો હોય
 તેવો દોડો. ૦ભાગ પું રસોઈ માટે કાઢેલા
 સીધામાંથી બ્રાહ્મણને આપવા કાઢેલો ભાગ
 (હોટ, ચોખા, ફાળ, ધી અને મીઠું). ૦ભૂત
 નં ૦૦૦૦ આકાશ, વાયુ, અગ્નિ, પાણી
 અને પૃથ્વી એ પાંચ મહાભૂત. ૦મ વિં
 પાંચતું (૨) પાંચમી-નિષાદ વગેરે જંગલી
 લોહોની ભતરું-વર્ણનું ગણાતું (૩) પું સ્વર-
 સસકમાનો પાંચમો ૫ સ્વર (૪) પંચમ
 વર્ણનો માણસ (૫) એક રાગ ૦મકાર પું
 ૦૦૦૦ વામમાર્ગીઓની 'મ' થી શરૂ થતી
 પાચ વસ્તુઓ (મદ્ય, માસ, મત્સ્ય, મુદ્રા અને
 મૈથુન). ૦મસ્ત્ર વાદી પું પંચમ રાગ કાઢનારો
 (૨) વાદી સ્વરથી પાચમો સ્વર ૦મહાપચક્ષુ
 પું ૦૦૦૦૦ પાચ મુખ્ય યજ્ઞો (દિવ્યજ્ઞ, પિતૃયજ્ઞ
 ભૂતયજ્ઞ, બ્રહ્મયજ્ઞ, વૃથજ્ઞ) ૦માસી સ્ત્રી,
 નં પહેલી વારની ગર્ભવતી સ્ત્રીને પાચમે
 માસે કરવામા આવતો સંસ્કાર. [પંચ-
 માસીની છમાસી કરવી = વિવાહની
 વરસી કરવી; વિપરીત કરી બેસવું] ૦મી
 વિં સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી પાંચમ (૩) પાચમી
 વિભક્તિ ૦સુખ પું (સં) મહાદેવ ૦સુખી
 વિં પાચ મોવાણુ. ૦રક્ષ પું આદુ, કુઠીનો
 વગેરે પાચ ચીજનો છમકારેલો રસ ૦રંગી
 વિં પાંચ રંગવાણુ, પાચવર્ણુ. ૦રાઉ વિં
 પરમૂરણ (વેચાણ) (૨) ચાર પાચ ભતના
 મિત્રાણવાણુ. ૦રાશિ સ્ત્રી નં બેવડી
 વિરાશિ ૦વક્ત્ર પું (સં) મહાદેવ. ૦વટી
 સ્ત્રી (સં) ગોઠાવરીને કિનારે આવેલું એક

સ્થાન (૨) પીપ્પો, બીલી, વડ, આંબલી
 અને અરોક એ પાંચ ઝાડનો સમૂહ (૩)
 જ્યા પાચ રસ્તા મળતા હોય એવું મોટું
 ચક્રું ૦વદન પું (સં) મહાદેવ ૦વર્ણુ
 વિં પચરંગી (૨) રમ્બેરંગી. ૦વાણી સ્ત્રી
 લોકવાયકા. ૦વર્તમાન નં ૦૦૦૦ નિંકામ,
 નિર્દોષ, નિસ્વાદ, નિર્માન અને નિર્મોહ-આ
 સૂક્ષ્મ પંચવર્તમાન કહેવાય છે, માસ, મંદિરા,
 ચોરી, વ્યભિચાર અને વદાળથી દૂર રહેવું તે
 -આ સ્થૂળ પંચવર્તમાન ગણાય છે. ૦વાયકા
 સ્ત્રી લોકવાયકા. ૦વાયુ પું ૦૦૦૦ પચ-
 પ્રાણ. ૦વીરા વિં [સરંમ. પચીરા. ૦રાખદ =
 પાચ વાઘોનો ભેગો ધ્વનિ ૦રા૨ પું કામદેવ
 (શુઓ પચપ્રાણ) ૦સત્તા સ્ત્રી પચની
 સત્તા ૦સ્વરી વિં પાચ સ્વરવાણુ. ૦હૃદયુ
 વિં પાચ હાથના માપનું -ચાઉ વિં પચ
 સળંબી, પંચનું. -ચાંચિ પું ૦૦૦૦ [+ જસિ]
 ગાઈપત્ય, આહવનીય, હક્ષિણ, સ્વય અને
 આવસથ્ય એ પાચ અગ્નિ (૨) ચાર બાજુ
 ચાર ધૂણીનો અને પાચમો માથે સૂર્યનો તાપ
 પંચાણરી સ્ત્રી [પંચ + છર ? સરં મ
 પંજરી, વિં. પજીરી] સૂઠ, ખસખસ, અજમે,
 કાપર અને સત્તા એના ભૂકામાં ખાડ મેળવીને
 કરેલું મિશ્રણ [પદ્મનવત્તિ] 'હપ'
 પંચાણુ (-ણુ) વિં [પ્રા. પંચાણુડ (સં.
 પંચાત સ્ત્રી [સં. પંચાતત] તકરારનો નિવેડો
 લાવવા નીમેલી પાચ કે વધુ માણસોની મડળી
 (૨) તેણે કરેલી તપાસ (૩) તેણે આપેલો ફેસલો
 ઋનિકાલ (૪) [લા.] ઊઠાપોહ; ભાંજગડ (૫)
 ગૂચવાડો, મુરેલી [-કરવી = ભાંજગડ કરવી;
 -તહેરવી, પંચાતમાં પડવું = તકરાર કે
 ભાંજગડ માથે લેવી] ૦ખોર વિં ભાંજગડ
 કર્યા કરનાર. ૦નાર્તુ નં પંચાતે કરેલા ઠરાવ
 કે ફેસલાનો લેખ (૨) પંચાત કરવાની સત્તા
 આપનારો લેખ. -તિયું વિં પચાતવાણુ;
 ગૂચવણવાણું (કામ કે વસ્તુ) (૨) પાચ જણે -
 પચાતે મળીને કરવા જેવું (૩) પચાતખોર
 (માણસ). -તિયો પું પંચાત કરનારમાંનો
 એક -તી સ્ત્રી ભાંજગડ, ગૂચવાડો, મુરેલી

પંચાનન પુ. [સં] શિવ (૨) સિદ્ધ
 પંચાનન પુ. [સં] જુઓ 'પંચાગ્નિ' ૨ અર્થ
 પંચામૃત નં. [સં] દૂધ, દહીં, ઘી, મધ અને
 ખંડિતું મિશ્રણ અથવા એનો દેવનો પ્રતાક
 પંચાયત સી. [સં પંચાયતન] પંચાત કરનારી
 મહળી (૨) કોમનું કારોબારી મહળ (૩)
 પંચાત, ભાંગલક
 પંચાયતન નં. [સં] ઉપાસ્ય પાંચ દેવની
 મૂર્તિઓનો સમૂહ (૨) ગણપતિ, દેવી, સૂર્ય,
 વિશ્ણુ અને શિવ એ પાંચ દેવનો સમૂહ
 પંચાલ(-ળ) પુ. [સરં હિં] જુઓ પચાળ
 પંચાવન વિ. [પ્રા પંચાવન (સં પવપંચા-
 શત)] 'પપ'
 પંચાશ વિ. [પ્રા પચાસ (સં પંચાશત)] +
 પચાસ -શિકા સી. પચાસ સ્થોકોનો સમૂહ
 પંચાશી(-શી) વિ. [પ્રા પચાસીર (સં.
 પંચાશીતિ)] '૮૫'
 પંચાળ પુ. [સં પાચાલ = પાચ પ્રકારના
 કારીગરોનું પચ. સરં મ] છુકાર
 પંચાંગ વિ. [સં.] પાચ અઘવાળુ (૨) નં
 ટીપણું, કેલેન્ડર
 પંચિયુ નં. [દિ. પઢિગિજસળ = રાતે પહેરવાનું
 વસ્ત્ર કે 'પચ' (પાંચ ઢાપ લાગુ) ઉપરથી ?]
 દૂકં ચોતિયું [-ખદલકું = (ધરમા આવતા)
 ચોતિયું બદલીને પંચિયું પહેરવું]
 પંચી સી. [સરં મ પચ્વી = ફેળેલી, મરકરી]
 મરકરી, મલક [-ઉઠાવવો] (૨) નં ['પચ'
 પાંચ ઉપરથી] નકે પહેરવાની જડ - ચૂની -
 કાઠો (જેમાં પાંચ રંગના રત્ન જડયા હોય)
 પંચીકરણ નં. [મં.] સુદિની ઉત્પત્તિ માટે
 પચમહાભૂતનું વિશિષ્ટ મિશ્રણ (૨) એ દ્વારા
 સુદિની ઉત્પત્તિની હકીકત
 પંચોતેર વિ. [પ્રા પચહત્તર (સં પંચસત્તતિ)] '૭૫'
 પંજર નં. [સં, ફા] પાંજર
 પંજરી સી. [સરં હિં પજીરી, મ] જુઓ
 પચાણી ૦ પાક પુ. [લા] માર [-આપવો,
 ખવડાવવો = માર મારવો]
 પંખળી વિ. [ફા] પંખળને લગત કે પંખળનું
 (૨) [લા.] (પંખળના વતની જેવું) કંઠાવર (૩)

પુ. પંખળની વતની (૪) સગીતમાં એક
 તાલ (૫) સી. પંખળી બોલી - ભાષા
 પંજેટુ [પંજેટી પરથી] સંકિં (પંજેટીથી)
 એકકું કચુ
 પંજેટી સી. [સં પવદન્તી] ખેતીનું એક
 જોતર - ખ પાળી
 પંજેલું સં કિં ['પંજેટી' ઉપરથી] (સુ)
 સેતલા - સરકાથી જોયકીને કે કચ (૨) [લા]
 મહેનત લઈને આટોપવું
 પંજેળા પુ. ભવાડેડ ફેળેલી
 પંજે પુ. [ફા] પાચ આંગળાં અને હથેળીથી
 બનેલો અવયવ (૨) પથુનો નહોરવાળો
 અવયવ (૩) પાંચના આકંવાળુ પતુ કે પાસો.
 [પંખમાં લેવું = પકકમાં લેવું, સપડાવવું
 પંજે જે થી કાઢવો, ચોટી દેવો = તમાચો
 મારવો - દેખાડવો, બતાવવો = પંજે
 જેથી કાઢવાની તૈયારી બતાવવી] .
 પંજેટું સં કિં વેઠવું, નિભાવવું
 પંક પુ. [સં પિંક] શરીર (૨) પોતાની જાત (૩)
 પિંક (૪) [સં પાકુ, પ્રા પકુ] પાકુરોગ
 ઠંડામિથુ, ઠંડાગી વિ. પાંકુ રોગવાળું.
 -કે અં બને, પોતે ('પંકે પોતે' એમ પણ
 બોલાય છે) [સમજ
 પંકા સી. [સં] (વધા, જ્ઞાન (૨) હઠાપણુ
 પંકાણી સી. [જુઓ પંકા] ગોરાણી
 પંકિત પુ. [સં] શાસ્ત્રમાં નિષ્ણાત પુરુષ (૨)
 વિકાન, સાક્ષર ૦ પંકુ નં ૦ માળી,
 -ત મન્ય વિ. [સં] પોતાને પંકિત માનનાર
 -તા સી. વિદ્યથી સી -તાઈ સી. વિદ્યવા,
 સાક્ષરતા. -તાણી સી. પંકિત કે પંકિતની
 સી -તિયુ વિ. પંકિતના જેવું
 પંકુ પુ. [પ્રા] પંક, પાકુરોગ (૨) (સ) પાંકુતાલ
 પંકે અં જુઓ 'પંક'માં
 પંકો પુ. [હિં પંકા, સરં પંકો] (તીથં) નો ગોર
 પંકો પંક અં ['પંક' ઉપરથી] ભતે જ
 પંકોળું નં. [સં પટોલ, પ્રા પટોલ સરં
 મ પટવલ, પટોલ] એક શાક
 પંકથો પુ. [પ્રા. પઢિજ, સં પંકિત] ગામઠી
 નિશાળનો બ્રાહ્મણ મહેતાજી (૨) ગોર,

પુરોહિત - ૩૫૫ પુ. (માનાયક) પંડયો;
ગાર (૨) એક અટક

પતિયાળું વિ. ['પાવી' = જામ ઉપરથી] ઘણા
જાણતુ સહિયાર (૨) નં સહિયારો વેપાર
કે વહીવટ. - ૧૦૧ પુ. ભાગિયો

પંતુલ પુ. [સરં મ. પતોજી, પંત (મં પાંક્ત =
ચાર વેદ ભણનારની પદ્ધતિ)] માત્ર હોકરા
જાણતી ભણનાર; મહેતાળ (૨) [લા]
વહિયો માણસ

પંથપુ. [જુઓ પથ] માર્ગ [-ઝાકવો, પકડવો,
લેવો] (૨) ધર્મનો સ પ્રદાય (-ખાળવો)
[-પળાવવો = મરણ પછી તેને દિવસે એ
નામનો માહવિધિ કરવો.] ૦૬ પુ. મુસાફર
(૨) દૂત, કાસર (૩) [કા.] પ્રદેશ, દેશનો
અમુક વિભાગ

પંથવર પુ. [સરં મ. પથવર; મં પ્રથમ, પ્રા.
પૈથમ + વર ૧] પહેલી વાર પરણનો વર

પંથા પુ. [સં.] રસ્તો, પંથ

પંથી પુ. ['પથ' ઉપરથી] મુસાફર (૨) વિ.
પથનું કે તેને લમતુ (પ્રાય સમાસમા જેમ
કે, નાનકપથી) ૦૬૧ નં મરનાર પાછળ
પથી બ્રાહ્મણને અપાતુ દાન. ૦૬૨ વિ.
પંથીના વેરાવાળુ

પંદર વિ. [પ્રા. પન્તર, ૦૩, પળરસ (સં.
પંચદશન)] '૧૫'. ૦૩૫ વિ. ક્રમમાં ચૌદ
પછીનું (૨) નં મરણ પછીનો પંદરમો
દિવસ - ૨૧ પું. ૦૫૦૦ ૧૫ X ૨ વી X ૧૦
સુધીનો કાલિયો કે આક. - ૨૧ નં ૦૫૦૦
(૫) પંદરનું ભૂય (૨) પંદર દિવસનું ભૂય;
પખવાડિયુ

પંપ પું. [ફે] પાણી જે ચવાનું યત્ર - ૩૫
કે તેની ગોઠવણવાળી જગા (ફેરો ધં) (૨)
હજા ભરવાનું સાધન (સાઈકલ વગેરેમાં)
(૩) મોટરમાં પેટ્રોલ ભરવાનું યત્ર કે તે વડે
પેટ્રોલ ભરી આપનાર જમા [-મૂકવો
= ફેરા ધં માથી પાણી જે ચવા માટે પંપની
ગોઠવણ કરવી]

પંપાળનું સંક્રિં [સં. પાળ] વહાલથી હાથ
ફેરવવો (૨) [લા.] ખોટા લાડ લડાવવા;

પોપલાવું (૩) ખૂબ કાળથી સંભાળ્યા મંડ
પંપોયો પું. ઈંદનો કડકો

પા વિ. [પ્રા. પાય (સં. પાર)] ચોથા બામનું (૨)

ઓ. [મં. પાઈ, પ્રા. પામ] બાણ

પાઈ ઓ. ['પા' ઉપરથી] તાંબાનો એક સિકો;

પૈયાનો તોળે બામ (૨) જુઓ પપ

પાઉરેર પું. ૧૦ [ફે] ભૂંસ; ચૂર્ણ (૨)

તતમંજન (૩) ચામડી પર લમાવરનો

સુમધીદાર ભૂંસ

પાઉંદ પું. [ફે] એ નામનો સોનાનો અગ્રેજ
સિકો (૨) ૩૮ ૬૨ રૂપિયાભારનું એક અગ્રેજ
તોલ; રતલ

પાક વિ. + [સં. પક્વ, પ્રા. પક્ક] પકું; ધીમાં
પકવેલું (રસોઈ માટે)

પાક વિ. [ફા.] પવિત્ર (૨) પ્રમાણિક. ૦૬૧ મન
વિ. પવિત્ર; ધીલવાન

પાક પું. [સં.] પરિપક્વતા (૨) નીપજ (૩)

ખેલીની નીપજ (૪) દૂધ, ધી, ચાસણી વગેરેમાં

રાખી-પકવી બનાવવામાં આવેલો ખાવાનો

પદાર્થ (૫) પાકવું તે (ગૂમડું) (૬) રસોઈ;

પકવવું તે (૭) [કા. શા.] અર્થની પરિપક્વતા;

હૃદયંગમ અર્થગાંભીર્ય. [પાકે ચડવું =

પાકવા આવવું પાકે મૂકવું = પાકવા નાખવું,

પાકે એમ કરવું.] ૦૫૧ નં રસોઈનું

શામ ૦૫૧૧૧ (-ળા) ઓ. રસોડું

પાકચટ વિ. ['પાકું' ઉપરથી] ચોડું પાકેલું

પાકટ વિ. ['પાકું' ઉપરથી] પાક (૨) પુખ્ત

પાકણું વિ. ['પાકવું' ઉપરથી] પાકી ઊઠે એવું

પાકદામન વિ. જુઓ 'પાક' મા

પાકવું અંકિં [મં. પક્વ, પ્રા. પક્ક] કે સં. પાક

ઉપરથી, સરં મ. પાકવો] પરિપક્વ થવું. જેમ

કે, અનાજ, ફળ ધં (૨) ઉત્પન્ન થવું, નીપજવું.

જેમ કે, બાજરી ઓણ ફેટલી પાકી (૩)

(સરીરમાં) અંદર પક પેદા થવું (૪) વોળું થઈ

જવું (વાળનું) (૫) [લા.] નીવડવું જેમ કે છોકરો

સારો પાક્યો (૬) પાકી ગયું હોય તેમ (સરીર

કે તેનું કોઈ અંગ) દુખવું. જેમ કે પાકથી (૭)

કંઠાવેલો વખત આવવો; મુલત થવી (ફૂડી)

(૮) [સોમકીનું] ઘરમાં જવું (૯) લાભ થવો;

રધાવું, ફળવું, મળવું જેમ કે આજનો દિવસ પાક્યો, રોજના ૧૦૦ એને પાકે છે, તેમાં તારુ શું પાક્યું ?

પાકશાલા(-ળા), પાકશાસ્ત્ર જુઓ 'પાક'માં પાકાઈ સીં [‘પાકુ’ ઉપરથી] પકાઈ પાકારિ પુઁ[સં] (સ) પાક નામના રાક્ષસનો અરિ - ઇદ્ર

પાકી સીં કામધ ધો બધ રાખવો તે, હડતાળ [-ખૂસવી, -પહવી, -પર જવું, -પાળવી]

પાકીટ નં [ફે પૉકેટ, સરં હિં પાકેટ, મ] પૈસા રાખવાની ખીસામાં મુકાય તેવી એક બનાવટ (૨) અનેક ભતની વસ્તુઓ મુકાય એવી થેલી જેવી એક મોટી બનાવટ જેમ કે, વિદ્યાર્થીનું પાકીટ (૩) પરબીડિયું

પાકુ વિં[સં પક્વ, પ્રા પક્ક] કાચુ નહિ-પકેલું (૨) પુખ્ત (૩) મિથાબવાણુ (જમણ), તે બની શકે એવું (સીધું) (૪) સ્પર્શથી બોટાય નહિ એવું - ધીથી પકવેલું (૫) [દિ પક્ક] હિતરાય નહિ તેવું, પહેચિલ [લા] (૬) સારુ જ્ઞાન ધરાવતું; હોશિયાર ઉદાંવિજ્ઞાનશાસ્ત્રમાં પાકે છે, ગણિતમાં કાચો છે (૭) દદ, અડગ (૮) કચારા વગરનું, બરોબર કરાયેલું, પરિપૂર્ણ (જેમ કે, બાંવકામ, લખાણ, હસ્તાવેશ ઇં) ંધ ટ વિં બારે પહેચિલ [-પાન = ધરડું - વયે વૃદ્ધ માણસ - મકાન = ઈંદાન યૂનાનું બનાવેલું મકાન - લખાણ = છેવટનું કાયદેસર લખાણ પાકે પાયે = ખાતરી પૂર્વક, ચોક્કસ પાકે। મારવાડી = મહાકૃપણ, જળરો ઠગ પાકે। ૨ મ = છોડી ન લય તેવો કાયમી ૨ મ]

પાકેાળી સીં [સરં મ] એક પક્ષી

પાક્ષિક વિં [સં] પખવાડિયાનું - ને લગતું (૨) એક બાજુનું - પક્ષનું (૩) નં પખવાડિયે નીકળતુ છાપુ

પાખ સીં [સં પક્ષ, પ્રા પક્ષ] પક્ષ, સહાયતા, પાખડું ંડું નં સહાયક પક્ષ, વગવરીલો

પાખર સીં [દિ પક્ષર, -રા] ઘોડા કે હાથી પર નાંખવાનું બખતર (૨) ફૂલની ચાદર (૩) ઘોડા ઉપર નાખવાની સોનારૂપાના ફૂલોની બનાવેલી ચૂંક (૪) ઘોડા ઉપર કસવાનો

સામાન, ડળી [પાખર પૂલ કરવી = શરમાવી હાથી કાઢવું] ંડું સં કિં [પ્રા પક્ષર], પાખર પહેરાવવી - રિધુ વિં પાખરવાણુ. -રી વિં પાખરિયું, પખરવાણુ (૨) પું ઘોડેસવાર - રૂ વિં પાખરવાણુ

પાખલિ અં [જુઓ પાખ] + આજુખાજુ પાખ ૬ નં [સં] ટોંગ, દબ - ડી વિં ટોંગિ પાખાડો પુંખૂમ, બરાડો [પાખાડા પઢવા = ખૂમબરાડા પાડવા]

પાખી(-ખે) અં [જુઓ પખે] સિવાય પાખો પું કટેવાળો

પાગ પું [દિ પગલ] પગ [પ] (૨) [જુઓ પાગ] પાળ (૩) [જુઓ પાધ] + પાધડી

પાગડું નં [‘પાગ’ ઉપરથી] પેગડું; પાગડું (૨) જુઓ પાખડું [-મોડું હોડું = પક્ષ - આધાર સંબળ હોવો]

પાગ, ંડી, ંડી પનો, ંડું + જુઓ ‘પાધ, ંડી મદ પામડું નં [જુઓ પાગડું] પેગડું

પાખર સીં [સરંમ પાગ] પવન પડી જવાથી હોડીને દોરડા વડે એચવી તે (૨) હોડી એચવાળુ દોરડું (૩) તે બાંધવાનો સુકાન પાસેનો ખીસો - અ છોડો

પાગરણુ નં [સરં મ પાગરાણ, પાઘરૂણ, પાગુરણ] પથારીનો સામાન (૨) [જુઓ પગરણુ] ગોલા, શણગાર (૩) પગરણુ, સારુ ટાણુ

પાગલ વિં [દિ પગલ, સં] ગાંડું ંખાતું નં ગાંડાને રાખવાનું સ્થાન

પાગલદાણુ પું જં વં [‘પાગ’ ઉપરથી] એક ભતનું સાકળું [લાગણુ]

પાગલાગણુ નં [પાગ + લાગવું] જુઓ પગે પાગલોપા વિં બહુ જ ચાકી ગયેલું

પાગા સીં [જુઓ પાગગા, સરં મ] ઘોઠાર (૨) લક્કરી ઘોડેસવારની ટુકડી

પાગિયો પું [‘પાખ’ ઉપરથી, સરં મ પાગાર = રક્ષક] સલાહકાર, મદદગાર (૨) [સં પ્રમદ, પ્રા પગાઈ ઉપરથી] ચૂડી ઉપર ચીપ બેસાડવાની કૂંડીવાળી રેખ (૩) [પાગ = પગ ઉપરથી] બેપિયો, કાસદ

પાધ સીં [પ્રા પગલ = ઉપાધિ (૨) મુખી (૩)]

લગામ પરથી ? સરં હિં પાગ, મ પાગોરે;
 કા. પાગુ] પાઘડી (૫) (૨) પું મોટી પાઘડી
 પાઘડી સ્ત્રીં [જુઓ પાધ; સરં હિં પગરી,
 મ. પગડી] માથાનો એક પહેરવેશ. (૨)
 [લા] સારા કામ બદલ આપતી ભેટ; સરપાવ
 કે ચાંચો (૩) મકાન ભાડે લેવા માટે અગાઉ
 ખાનગી આપવી પડતી લેચક રકમ (૪)
 [કરાણમાં] લાંચ. [-ઉછાળવી = ભડેરમાં
 ફેંપેત કરવું -ઉતારવી = પાઘડી માથેથી
 કાઢવી(૨) કાલાવાલા કરવા -ઝીંધી બાલની
 = દેવાણું કાઢવું -ગુમાવવી = આખર
 ગુમાવવી (૨) છેતરાવું. -બાલની = પાઘડી
 પહેરવી, માથે મૂકવી -નીચી કરવી =
 બદનામ કરવું (૨) કાલાવાલા કરવા -ફેર-
 વવી = બોલેલું ફેરવવું, આડું બોલવું (૨)
 દેવાણું કાઢવું (૩) પક્ષ બદલવો. -બગલમાં
 મારવી = આખરની ઢરકાર ન રાખવી
 -ખંધાવવી = પાઘડી બાંધે એમ કહેવું (૨)
 ઇનામ કે સરપાવ આપવો (૩) સાબાણી
 આપવી (૪) શોક મુકાવવો -બહુચો =
 જુઓ પાઘડી રંચો -મૂકવી = પાઘડી
 ઘાલવી. -મૂકીને આવવું = છેતરાઈને
 આવવું -રંચો = લિંપું 'મૂચો', 'કાટી
 મૂચો' જેવી ગાળ. -લેવી = આખર લેવી
 (૨) હરાવવું; ઠગવું, માર ખવડાવવો.
 -સંભાળવી = સાવધ રહેવું; આખર
 સંભાળવી. પાઘડીનો ધણી = વહેવાર કે
 વેપારમાં માનવતો પાઘડીનો પેચ સંભા-
 ણવો = આખર સંભાળવી અવળી પાઘડી
 મૂકવી = દેવાણું કાઢવું પાઘડી બે હાથે
 ઝાલીને હીંદવું = સંભાળીને, સાવવાનીથી
 ચાલવું] ૦૫ મ વિં પુરો પૂરું (નોતર).
 ૦૫ નો પું પાઘડીના જેવો વિસ્તાર (લંબાઈ-
 મા વગરે પણ પહેળાઈમાં ઓછો) -હું નં
 પાઘડી (તિરકારમાં) -ડો પું મોટું પધું
 પાચ નં [મં. પત્ ઉપરથી] પઠ, ગૂમકામાંથી
 નીકળતી રસી [પચાવનાર
 પાચક વિં [સં.] પાચનક્રિયાને મદદ કરનાર,
 પાચન નં [સં.] હજમ કરવું-પચવું-પચાવવું

તે (૨) જઠરાગ્રિ. ઠંકિયા સ્ત્રીં પચવાની
 ક્રિયા ૦૨સ પું પચવામાં મદદ કરનાર
 (અંદરથી ઝરતો) રસ. ઠંકિયા સ્ત્રીં ખાંચેવું
 પચાવવાની શક્તિ; જઠરાગ્રિ
 પાચવું અંકિં [સં. પત્ ઉપરથી] + રવાતું
 પાચ વિં [સં.] પચી શકે કે પકાવી શકાય એવું
 પાછટવું સંકિં [જુઓ પછાટ] પચાડવું
 પાછ(-છો)તર વિં [પ્રા. પચ્છા(સં. પશ્ચાત્) +
 (સં.) ઉત્તર] મોસમના પાછલા ભાગનું
 પાછરું નં [સરં હિં પાછ = મસરકો] ધસરકો;
 મા. [પાછરાં પઠવાં]
 પાછલ અં (૫) પાછળ
 પાછતું વિં [પાણું ઉપરથી] પાછળનું (૨)
 પૂર્વનું, પહેલાનું. [પાછલી અવસ્થા = ધડ-
 . પચ. પાછલી રાત = રાતનો અંત ભાગ.
 પાછલે બારણેથી = ચોરી છૂપીથી]
 પાછળ અં [જુઓ પાણું] પછવાડે [-ચવું =
 પીછો પકડવો (૨) ચીકચ્યા કરવું -પઠવું =
 પઠવાડે રહેવું (૨) ખંતપૂર્વક મહ્યા રહેવું
 (૩) પીછો પકડવો. -પડી જવું = સાથે ન
 રહી શકવું (૨) મોડું પડવું-યવ (૩) રિધતિ
 કે ઢરજામાં કોતરવું હોવું -મૂકવું = ની
 આગળ જવું (૨) બીજા કરતાં વધી જવું.
 -રહી જવું = પાછળ પડી જવું]
 પાણું વિં [સં. પશ્ચાત્, પ્રા. પચ્છા ઉપરથી]
 પાછળનું (૨) અં પાછળ (૩) વળી; ફરીથી
 (૪) કોલડી કે અવળી -સામેની દિશામાં જેમ
 કે પાછો આવ (૫) બાજુએ કે આધું.
 જેમ કે તુ પાછો ખસ; પાછો ખેસ [પાછી
 ધરતી = (સં.) કાઠિયાવાડ, પાછી પાની
 કરવી = પૂઠ બતાવવી, પાણું કરવું (૨)
 હારીને નાસી જવું. પાછી લાગવી = મોત
 આવવું (૨) ટુકસાન થવું પાણું કરવું =
 પાણું કાઢવું (૨) પાણું ખસેડવું -કાઠવું =
 ન લેવું, અસ્વીકાર કરવો (૨) ન પેસવા દેવું.
 -નાખવું = કોલડી કરવી, -પગણું ભરવું
 = ખચકાવું (૨) પલાયન કરવું -પઠવું
 = હારવું, પૂઠ બતાવવી. -ફેરવું = પૂઠ
 ફેરવવી (૨) પાણું આવવું. -વળવું = બગડી

જવું, ઊતરી જવું (૨) ઊઘડી થવી (૩) મરણ
 પામવું - વળીને (વાળીને) બેવું = પાછળ
 છે તે બેવું, વિચાર કરવો - વાળવું =
 પાછું કાઢવું] [પડવું (?)
 પાછેવાવું અંકિં [‘પાછું’ પરથી] પાછું
 પાછોટિયું નં [‘પાછું’ ઉપરથી] બુઓ
 પછીતિયું (૨) કપડાની આંદરનું ખીસું
 પાછોતર(-ર) વિં બુઓ પાછતર
 પાછોતું નં (કા.) [‘પાછું’ ઉપરથી] પાછા
 વળવું તે [ઊંચાડાના બાજનું
 પાછોવાડિયું વિં [‘પાછવાડું’ ઉપરથી] ગામના
 પાછા (છા) પું [સરં હિં, મ પાછા, ૦૬]
 બુઓ પાછાક, સમ્રાટ ૦૬ અંકિં [સરં
 મ] પાછાહી
 પાજ (જ.) અંકિં [સં પચા, પ્રા પજ્જા=સ્તોષ;
 કેડી દે પજ્જા=સીડી] પાજ, સેતુ (૨)
 [૧] એક જતનું ઝીણું પોતનું રેશમી કપડું
 પાજણી અંકિં બુઓ પાજણી
 પાજ વિં [ફા] હલકું, નીચ (૨) કનૂસ
 પાટ પું [સં પટ તથા પાટ=વિસ્તાર, ગામનો
 ભાગ, કિનારો, પટ] મોટું તામ્રપત્ર (૨) પાજક;
 મોટો પાટલો (૩) આપું યાન, તાકિ (૪)
 જમીનનો લાંબો પટ (૫) બેથી વધારે નગનો
 સામટો વણાટ (૬) પગ હાથને ચાલવા માટે
 માન ખાતર વાટમા પાથરવામા આવતા કપડાં
 (૭) ઘેણને પહેરવાનો ફાળ (૮) (૯) અંકિં
 બહુ માણસ બેસી શકે તેવી પાટિયાની એક
 ઊંચી બેઠક (૯) દોરને પાણી પાવની નાની
 તળાવડી (૧૦) લાંબો લ બચોરસ કકડો, લાટો
 (૧૧) નં રાજગાદી (૧૨) [સં પાટ] ગડિયો
 બોલી જવો તે [પાટે બેસવું = બીચા મોબા
 કે અધિકારની જામણે બેસવું (૨) માદીએ
 બેસવું (૩) જ્ઞાતિભોજન વખતે દેખરેખ માટે
 બેઠવું (૪) સ્ત્રીને અટકાવ આવવો]
 પાટકવું સંકિં [બુઓ પટકવું] પછાડવું
 પાટલો અંકિં [પાટ ઉપરથી] નાનો પાટલો - ડો
 પું વહેરેડો પાસાદાર બારવટિયો
 પાટપાવ(-યો) પું + રાજપાટ પર કે રાજને
 પા-પોડો

પાટબુ નં [સં, પત્તન પ્રા પટ્ટણ] બુઓ પટ્ટણ
 પાટનખર નં [પાટ + નગર] રાજધાની
 પાટરહો અંકિં (કા) [બુઓ પાટરહું] માટીનું
 નાનું વાસણ, દોણી [નં બુઓ પાટલિ
 પાટલ વિં [સં] પાટલના ફૂલના રંગનું લાલ (૨)
 પાટલાલો અંકિં [પાટલો (સં પટ્ટ) + લો] એક
 પ્રકારની ઘો [મોટી સાળી
 પાટલાસાસુ અંકિં [પાટલ (સં પટ્ટ) + સાસુ]
 પાટલિ નં [સં] પાટલ, એક ફૂલકાંડ
 પાટલી અંકિં [બુઓ પાટલો] સાંકડી પાટ, તાંક
 (૨) નાનો પાટલો (૩) મૂડીથી આંખનાં મુધીનો
 ભાગ (૪) એક પ્રકારનું મરેણું (૫) કપડાની
 ચારપાંચ આંગળ પહેળી ગેડ કે તેવી ઘોતિયાની
 ગેડ કરી બહેરાય છે તે [-પહેરવી =
 ઘોતિયું આગળ કે પાછળ પાટલી વાળીને
 પહેરવું - વાળવી = કપડાની કે ઘોતિયાની
 પાટલી કરવી]
 પાટલન નં [ફં પેટેલન] યુરોપી ઘાટનો ચોરણો
 પાટલો પું [સં પટ્ટક] મોંચથી તણ ચાર
 આગળ લીંચ લાકડાનું એક બાજક બેડું આસન
 (૨) ભડી મોટી લગડી (૩) કે રૂપાની [પાટલા
 ઉપર ધૂળના ખવી=મૂળાક્ષર લખતાં શીખવું.
 પાટલા ફાંડવા = નવરા બેસી નખખોલ વાળવું
 (૨) ભણવામા બેઠાળછ રાખવી પાટલા
 ભરવા = પાટલા વડે વિદ્યાધીને કરાવી શિક્ષા.
 પાટલા માંડવા = જમવા માટે આસન
 ગોઠવવા પાટલા જૂઠવા = નવરા બેસી
 નખખોલ વાળવું પાટલે બેસાડવું = આંદર
 સત્કાર કરવો પાટલે બેસાડી પૂજા કરવી
 = દુલાવી કુલાવીને નવર બેસાડી રાખવું
 (૨) (વ્ય ગમી) કાંઈ કામ ન સોંપવું કે કરવા
 કહેવું પાટલો કરવો = માનપૂર્વક દક્ષિણાદિ
 આપવા. - ગોઠવો = ગોઠવું આવવું, નિરાત
 વળવી, ગોઠવાવું - પડવો = આનંદ સત્કાર
 થવો (૨) ભોજનનું નિમત્ત મળવું (૩)
 જમનારની સખ્યા બતાવવા વપરાય છે ઉંડાં
 આળે દેટલા પાટલા પડયા (દેટલ જમનાર
 આન્યા ?) (૪) ફાવડું, કામ પાર પડવું. - ફરવો
 = કામ થવું - પાર પડવું (૨) ચલણ હોવું.

-મૂકરો = જમણ મારે આસન ગોઠવવું.]

પાટવ નં[સં] પહેલા, ચતુરાઈ, કુશળતા (૨)
આલાપી; ચચળતા

પાટજણુ લિં સીં પાટવી કે પાટવીની સી
પાટવી લિં [સં, પ્રા. પટ્ટ = ગાદી; સરં હિં.]

સૌથી મોટું (૨) પું ગાદીના વારસ

પાટંબર નં[પાટ(સં, પ્રા. પટ્ટ = રેશમ કેશણ)
+ અંબર] એક ભતનું રેશમી વસ્ત્ર

પાટિયાની સીં ['પાટિયુ' ઉપરથી] ઘઉંની સેવ
(પુષ્ટિમાર્ગીય) [કોટનું એક ઘરેણું

પાટિયાં નં બંબં [સં. પટ્ટ, પટ્ટી] સ્ત્રીઓનું
પાટિયું નં [પાટ પરથી] લાકડાને કે પથ્થરને

વહેરીને પાટલા પાતળા પડમાનું એક(૨) લખવા

માટે કરેલું કાળું પાટિયું (નિશાળખા) (૩)

છાતીની પેટી પરના હાકડામાંનું એક (૪)

વાસણ. [પાટિયાં ઊંચકાવાં = ધધામાં

ખોટ આવવી; કુશળ બધ કરવી પડવી.

પાટિયાં ગોઠવવાં = બધખેસવું કરવું

પાટિયાં દેવાવાં, બિહાવાં, બેસી જવાં

= જાતી બેસી જવી; હબકી જવું (૨)

બધ થઈ જવું (૩) નાદાર થવું; દેવાણું

નીકળવું. પાટિયાં મિજવાં = જમવાના

વાસણદૂસણ સાફ કરવા(૨) ખાઈ-પી એકવાહ

ઠાઠી નિરાંત ધરવી પાટિયાં રંચાવાં = ખૂબ

માર પડવો (૨) ઘણી નુકસાનીયા આવવું.

પાટિયાં વાળી દેવાં = કામ બધ કરવું;

ભાગી પાડવું. પાટિયું ચોઠવું, મારવું,

લખાવવું, લટકાવવું = નામવાળું પાટિયું

લટકાવવું; ભહેરાત કરવી.]

પાટિયો પું[સં પાટ? 'પાટ' પરથી?] પહોળા

મોનું માટીનું કે ધાતુનું એક કામ

પાટી સીં ['પાટ' ઉપરથી] સ્વેદ(૨) સૂતર કે

રેશમની વણેલી કે ગૂંથેલી સાંકડી પટ્ટી (૩)

લોડાની તેવી પાટી (૪) ગાયમા ગદાસહારનો

હિરસો, નાનો વોટા (૫) હારબધ એક માલકીનાં

ખેતર (૬) [સં. પાટી = કંમ, વાતો] પ્રસંગ,

બનીવ હિં સત્તાનાસની પાટી (૭) [સરં

પૂરપાટ] ચોદાને કેરવતાં કઠાવાતી ઢોટ (૮)

હિં. પાટી] ટોળી; ઢૂકડી. [-ઉપર ધૂળ

નાખવી = નિશાળે જવું. -ઉકેલવી, ટોલવી

= ખાટલાની પાટી છડી કરવી -પટવી =

ટૂકડીમાં વહેંચાવું; તથા પડવો. -ભરવી =

ખાટલા પર પાટી ગૂંથવી. -વાળવી =

પાથર કરવું; ઉજવડ કરવું.]

પાટીચણિત નં [સં.] અંકગણિત

પાટીદાર પું[પાટી + દાર] જમીનદાર, વતનદાર

(૨) એ નામની એક ભવિના માણસ. -રિખું

લિં પાટીદારનું કે તેને લખવું

પાટીવાળો પું [પાટી(ફ. પાટી)] રેલવેની સડક

પર કામ કરનાર રેલવેના નોકરોની ટૂકડીનો

માણસ; 'ગંગમૅન' (૨) [મુંબઈમાં] પાટી-

ટોપલાનાળો હેલકરી

પાટું સીં; નં [દિ. પટ્ટ્યા] લાત

પાટૂડી સીં, -કું નં [સં પાટ?] પાટિયાના

ઘાટનું નાનું માટીનું ધાસણ (૨) [સં. પિટ્ટવટી;

સરં મ. પાટવટ, હિં. પિટોરી] ધારામાં

ચાણાનો લોટ ઉકાળીને કરેલા ટાકળાં

પાટો પું [સં. પટ્ટ] પાટીના આકારનો લૂગડાનો

ચીરો (૨) જેના ઉપર આગગાડી દોડે છે તે

લોડાનો પાટો (૩) ચીસો. [પાટો બાંધવા =

કાન બહેરવા; આડું આવણું સમભવી

જમાવવું (૨) જમાઈ જવું, ન સૂઝવું પાટો

ગોઠવો = મેળ મળવો; કાવટ આવવી. -ચઠવો

= ઠેકાણું પડવું(૨) કાવટ આવવું -ચઠાવવો

= ચક્ર ઉપર પાટો લઈ જવો (૨) 'પાટો

ચડવો'નું પ્રેરક. -ભમવો = બનાવ થવો;

રનેક થવો (૨) ચલણ થવું -ખાજવો =

ઠીક ગોઠવાવું, પાટો ગોઠવો -બાંધવો,

મારવો, લંગાવવો = મા વગેરેને લૂગડાની

પટ્ટથી વીંટીને બાંધી દેવાં -ખેસવો = પાટો

ગોઠવો પાટો ચઠવું = રાંધે પડવું, ચલ

ચિત ગોઠવાવું પાટોથી ઊતરવું = પાટો

ઉપરથી સરખી પડવું (૨) આડમાર્ગે ચડી જવું

(૩) ગુરસે થઈ જવું.]

પાટોચિયું નં પાટોડી સીં બુઓ પાટૂડી

પાટોધર લિં ['પાટ' કે 'પટ્ટ' + ધરવું] પાટવી

પાટોપાટ અવ['પાટ' ઉપરથી] હારોહાર, સળગ

પાઠ પું[સં.] ભણી જવું - બોલી જવું તે (૨)

ધાર્મિક ગ્રંથ કે સ્તોત્ર વગેરેનું શૈલ્યનું વાચન
(૩) પાઠપુસ્તકનો એકાદ દિવસમાં પઢી શકાય
તેવા વિભાગ (૪) શબ્દ કે વાક્યોનો ક્રમ કે
યોજના (પ) એક, શીખ (૬) નાટકના પાત્રનું કામ
[-આપવો = બાણવાનું બતાવવું, શીખવવું (૨)
(સમજાવવું પડે તે માટે) શિક્ષા કે સભા કરવી
(૩) શિખામણ આપવી - કરવું = મોટે કરવું
- કરવો = ફરી ફરી વાંચવું (૨) કોઈ ધર્મ પુસ્તક
નિયમિત વાંચવું - મળવો = શીખવાનું
મળવું, બોલવું (૨) સભા થવી - લેવો = બોધ
ગ્રહણ કરવો, ધડો લેવો (૨) બાણવાનો પાઠ ગુરુ
પાસે સમજવો - શીખવવો = જુઓ પાઠ
આપવો - શીખવો = જુઓ પાઠ મળવો]
૦૬ પુ. વાચક (૨) અધ્યાપક (૩) ધર્મોપદેશક
(૪) વેદ - શાસ્ત્ર બજાવનારો (૫) બ્રાહ્મણની
એક અટક ૦ પૂજા સ્ત્રી ૦ પાઠ, પૂજા વગેરે
નિત્યકર્મ ૦ શાસ્ત્રા (-જા) સ્ત્રી ૦ નિશાળ (૨)
હિંચા પ્રકારના શિક્ષણની શાળા, મહાવિદ્યાલય
(૩) સંસ્કૃત શીખવવાની શાળા. ૦ ફેર, ૦ બેઠ
પુ. જુઓ પાઠાંતર ૦ શાસ્ત્રા (-જા) સ્ત્રી ૦
વસ્ત્રને ક્રમિક પાઠો રૂપે ગોઠવીને આપતું
પુસ્તક (૨) (સ) અગ્રેણ ભાષા શીખવવા
માટેનું એક પુસ્તક - ઠાંતર નં. [+ અંતર]
ગ્રંથની બીજી પ્રતમાં મળી આવતું બિન્ન
લખાણ, ગ્રંથ કે લખાણનો જુદો પડતો
પાઠ - ઠીકા સ્ત્રી ૦ પાઠ કરનાર સ્ત્રી - ઠી
પુ. પાઠ કરનાર [ગ્રંથનો] (૨) બણેલો (૩)
પાઠ કરતાં યાદ કરી લે એવો જેમ કે એક-
પાઠી (પ્રાય સમાસમાં) [ચોકલકુ
પાઠવતું સંકિં. [મં પ્રસ્થાપય, પ્રા પટ્ટવ] -
પાકુ નં. [સં પુષ્પ, પ્રા પટ્ટ, પટ્ટી] પીઠ ઉપર
થતું ગૂંમડું (૨) [પ્રા પટ્ટાજ = પાઠવતું પરથી]
ફત્તામાંથી માટી કાઢવાને ચોકલવાની દોરડે
બાનેલી દોપલી (૩) [સં પિટ, પ્રા પિટ્ટ]
દોડમાં પીડ્યા બાદ રહેલો રોરડીનો ફૂંચો
(૪) [સરં પ્રા પાઠા] કુવારનું પાન
પાઠ્ય વિ. [સં] બાણવાનું (૨) નિશાળમાં
આવતું ૦ પુસ્તક નં. નિશાળમાં ચાલતી
ચોપડી, 'દેકરડબક'

પાઠ પુ. [સં પાટક, પ્રા પાટય, પાઠ, સરં
; હિં પાઠ] (સુ) સોનીની કામ કરવાની જગ્યા
પાઠ પુ. [સરં દે પાઠકુક = ભમીન] ઉપકાર,
આભાર [-ચરવો = ઉપકાર તળે આવવું
- પૂછવો, - માનવો = આભાર માનવો.
- રાખવો = ઉપકારના બોલનું સ્મરણ રાખવું.
- વાળવો = ઉપકારનો બદલો આપવો.]
પાઠ પુ. [સરં મ, કા પાઠુ] સમતા, સરખા-
પણું (૨) ભાવ, કિમત (૧) (સોનાના પાઠનું)
પાઠ પુ. (પ) પ્રકાર, રીત
પાઠ (-ઠા) પ (-પા) ડોશ પુ. [પાડો + પાડોશ]
એક જ મહોલવાનો કે પાસે પાસેનો વાસ-
વસતી - શી પુ. પાઠપડોશમાં રહેનાર
પાઠક નં. જુઓ પાકુ
પાઠકુ સંકિં. [પ્રા પાઠ (મં પાટય)] પડે
એમ કરવું (૨) બનાવવું (સિકા, પોંક)
પાઠસી સ્ત્રી ૦ બકાસ
પાઠળ નં. જુઓ પાટલ
પાડાખાર પુ. જુઓ 'પાડો' માં
પાડાપ (-પા) ડોશ પુ. જુઓ પાઠપડોશ
- શી પુ. જુઓ પાઠપડોશી
પાડામૂ (-મૂ) રિયું વિ. [પાડો + મૂડક] માત્ર
પાડા મૂડી ભણે તેડું, મૂડવામાં આલ્લક
(૨) [લા.] આલ્લક
પાઠિયું નં. [જુઓ પાડો = મહોલો] ફળિયું
પાઠીણ વિ. [પાઠ' ઉપરથી] પાઠની કંઠ
કરનાર; કૃત્રમ
પાઠૂંધલો પુ. [સં પારગર્મિક?] સી સમર્થ
થવાથી તેનું ધાવણ બાળક નબળું થઈ ભયતે
પાકુ નં. [દે પટ્ટય] બે સત્તું બચ્ચુ [પાઠાં
મૂંઠવાં = જુઓ પાડા મૂંઠવાં]
પાડી સ્ત્રી [દે પટ્ટિયા, પાઠી] બે સત્તું
માઠા બચ્ચુ
પાડો પુ. [દે પટ્ટય] બે સત્તું નરબચ્ચુ કે
તેનો નર [પારા જેલુ = ભડુ, મજબૂત,
ઓછી અક્ષય. પાડા મૂંઠવાં = નવરા હોઈ
નકાચુ કામ કર્યા કરતું પાડો મૂંઠું એલુ =
આવડત કે અક્ષય વિનાનું.] - ઠાખાર
પુ. બે પાડા વચ્ચે હોય છે તેવું પાકુ વેર

પાડો પું ['પાડુ' ઉપરથી?] વાત્રા વગેરે
હલથી પાડોનો ભેગ (સોનામા)
પાડો પું [સં. પાટક, પ્રા. પાડ, વ્ય] મહોડો.
વ્વાડિયું વિં મહોડ્યા પાસેવું, નજીકડુ
પાડો (પા') પું (સુ) વારો; રૂઢિ, સપ્રદાય
(૨) [સં. પાઠ, પ્રા. પાઠ, સરં. હિં. પઠાડા,
ન પાઠા, -ઠા] આકનો ગડિયો
પાડોશ, ંલુ, -શી. [ર. પાડોન, -નિઝ] -સુઓ
પડોશ, ંલુ, -શી
પાડીહાઈ વિં [પ્રા. પાડિહારિય (સં. પ્રાતિ-
હારિક)] અનામત મહેતું
પાણુ (લ.) સીં [સં. પાન્ય] ચોથો ભાગ, ચોથો
ભાગ દર્શાવનારી કાના જેવી ઊભી છીટી (૨)
સંસ્કૃતમાં વાચ્યને છેડે આવતી ઊભી છીટી.
[-મૂકની = અત આણવો, પૂરું કરવું.]
પાણુ નં [સં. પાન, પ્રા] ખેતરના પાકને પાણી
પાડુ તે (૨) કાલ, પવાત (૩) પું, [સં.
પાણિ] (૫) પાણુ, હાથ
પાણુકંદો પું [પ્રા. પાણ - કંદ] એક વનસ્પતિ
પાણુકોર નં [પાણ (કાલ) + કોર] મજિયા
જેવું કપડું
પાણુત નં ['પાણુ' ઉપરથી] ખેતરમાં પાણી
પડતું તે, પાણુ -તિથો, -તી પું ખેતરમાં
પાણી વાળનારો
પાણુ(-ન)ખાજરિયું નં [પાણુ (સરં. પાણુ
કંદો) + ખાજરિયું] ખાખાજરિયું
પાણુ પું [સં] હાથ ંચહણુ નં (લમ્પમા)
હાથ ઝાલવો તે (૨) લમ્પ
પાણુનિ પું (સ) પ્રસિદ્ધ સંસ્કૃત વૈયાકરણી
પાણુયારી (પા') સીં [પ્રા. પાણિઝારી
(સં. પાનીય + ઝારી,) હિં પાણિઝારી] પાણી
ભરનારી -રું નં [સરં. હિં પાણિયાર]
ધરમા પાણીની વાસણ રાખવાની જગા (૨)
[પાણુયારી ઉપરથી] પાણી ભરવાનું કામ
(૩) [કા] નવાણુ, જગારાય [પાણુયારાનો
સુનસર, સુનરી = વરૂંકડો માલત, ઘરમાં
કે સીઓ આગળજ બહાદુરી મારનારો]
-રો પું પાણી ભરનારો નોકર
પાણી નં [સં. પાનીય, પ્રા. પાનીમ, પાણ, -ળી]

પીચનું કુદરતી સ્વરૂપ, ૫૧ (૨)
કેઈ પ્રવહી (૩) [જા] ૫૦, ૫૬
તેજ (૫) નાનાન; તેજ (૫) ૨
આખા (૩) ટે. ન. નાનાન નેજાજ [-
પાણીનો આવરો પડે, નાની-રેજા
(૨) [મોના] લાન પૂરી; જા. ના
પતી, રસદ પતો (૩) [ન્યાખના]
આવવાં -ઉતરાવું = નહન ૩૦
મુત્તેડી પાણી -ઉતારવું જન ૩૧
જોડુ (૨) સરં. નિડુ કરી રેડું, તેજા ૧
ફરં કરવા -પીતરવું = વહવું ૨૬
સુવળ આસરો (૨) ૫૨૫ ૫૬૫ ૫
દે. ૫ તેની અવર જતી રહેણ, તેજા ૫૬૫
કમી પવા (૩) અજા પતી (૪) ખૂન -રેડા
પડવી (૫) (પતો) નેજો ના. રો. -ના. ચરવું
= પાણી ઝોણુ ૫૩. -કરવું ૫૬૫ ૫૬૫
કરવું, જા. ના. ગુનારક. -ખરું કરવું =
કેવન ડિન આવવાની રેજા દે. પી. -ખરું,
-ગુમાવવું = રૂંડાવન, ૫૧, કે અ. ના. ને. ઘ.
-ચહણુ = છુરનો આવરો, રૂંડ ૫૬૫ (૨)
પાણી વપડા, રેજા અ. પતી -ચહણુ =
છરેરવું, રૂંડ ચહણુ (૨) હા. ૫૬૫ કે
લોખડને પાણી પાડ (૩) ટે. ૧ ૫૬. રો. ૫૫.
-છાહણુ = હંડું પાડવું, રૂંડ પાડવું (૨)
મતરેણુ પાણી છાંટી અહીં અવર ઉપજારી.
-છૂંડણુ = (મોમા) પાણી આવડા ખાસનું
મન પડ (૨) પરસેવો છૂંડવો, પાકી જવું કે
બી જવું (૩) સાક વગેરે બહાગા અહરવા
પાણી નીકળવું -છાહણુ = ના કે પાનખાથી
પાણી આવવા રેડું. -છાહણુ = મુતરાથી
રેડું, કરાવી રેડું, મઠરાવી રેડું. -જણું = પાણી
ભરવા જળાશયે જવું (૨) આખરે જતી,
વટ જવો. -જેણું, -પારખણું = કસ કે
રાજિન તપાસી લેવા. -કરવું = પાણી કડું
પડું (૨) પાણી મનિા કચરો નીચે બેસી
જવો -ચઈ જણું = વેડાઈ જવું પૂનપાણી
ચઈ જવું (૨) આગળ જવું (સાર કે બરનું).
-દેખાહણું (દોરને) = તેને પાણી પા-
ધરવું કે જળાગરો

=જુઓ પાણી મરવુ -પરવું = વર-
સાદ થવો (૨) મહેનત પહોં. -પાણી
કરવું = પાણીની તીન ઝખના કરવી (૨)
ધકવીને દીકુંદસ કરી રેવું (૩) ખુશખુશ
કરી નાખવુ -પાણી ઘઈ જવું = પરસેવાથી
રેખઝેખ ઘઈ જવું (૨) ખુશખુશ ઘઈ જવું
(૩) (ખાર વગેરેનું) ઓગળીને, પાણી ઘઈ
જવું -પાવા જવું = મૂએલાની પાછળ મરી
જવું -પાવુ = ટોળ ચડાવવો (૨) હથિયારને
ખાર ચડાવવા કે કંઠણ કરવા ગરમ કરી
પાણીમાં ઓળવું (૩) ઉત્કેરવું (૪) વનરપતિના
મૂગમાં પાણી પહોંચાડવું -ફરવું, -ફરી
વળવું = નકાસુ જવું, ધૂળમાં મળવું -ફેરવવું
= પાણી ફેર એમ કરવું -બદલવું = જુદા
હવાપાણીની જગાએ જવું (૨) બીજા સ્થળનું
પાણી ઉપયોગમાં લેવું -બાળવું = જુલમ
કરવો (૨) છવ બાળવો -બરવુ = જળાસયેથી
પાણી ભરી લાવવું (૨) લેખામાં કે હિસાબમાં
ન હોવું -ભરાઈ જવું, -ભરાઈ ચૂકવું =
આખર કાળ આવવો, મરતી વખતના સોજા
આવવા -ભરાવુ = ગૂમકામા પાણી જેવા
પરનો જમાવ થવો. -ભરે એવું = છીતરતા
ફરજાનું. -મરવુ = પાણી વહી ન જતાં
જમીનમાં સમાવું (૨) જુરસો નરમ પડવો
-મૂકવું = પ્રતિજ્ઞા લેવી -લામવું = હવા-
પાણીની તદ્દરતી ઉપર ખરાબ અસર થવી
-લેવુ = આબરૂ લેવી (૨) નીમ લેવો; પ્રતિજ્ઞા
કરવી -વલોવવાં = ફેગટ ફાંફાં મારવાં
પાણીથી પાતળુ = અત્યંત મોંઢું (૨)
અત્યંત કચકચરિયું પાણીના રેલાની પેઠે
= તપાટાખંધ, ફાણ વારમા પાણીની પેઠે
રાહ ભેવી = પાણી જ આગરવાથી રાહ
ભેરી પાણીનો પરપોટો = ક્ષણિક વસ્તુ
પાણીમાં ઉતારવું = નેખમમાં નાખવું (૨)
અહેસાન તમે દબાવવુ પાણીમાં જવું =
નકાસુ જવું પાણીમાં પારો પડવો = ફરી
હાથ ન આવે તેવી રીતે જવું રહેવું પાણીમાં
ઓળવું = વલસાણ, ધૂળ મેળવવું પાણીમાં
મૂડીઓ ભરવી = મિથ્યા પ્રયાસ કરવો

પાણી પહેલાં પાળ = અગમચેતી.] વ્યક્તિ
સીં પાણીથી ચાલનારી ચક્કી ઠંચુ વિં
પાણીથી ભરેલું (૨) નં પાણીથી ભરેલું.
નાળિયેર (૩) [લા] રખસદ, બરતરડી.
[-આપવું, -પરખાવવું = રત્ન આપવી,
બરતરડ કરવું -મળવું = બરતરડ થવું]
ઠંછલું વિં શરમિદ; લજ્જામરત (૨)
પાણીયું, પાણીથી ભરેલું (૩) નં નાળિયેર
[-આપવું = જુઓ પાણીયું આપવું]
ઠંચુલ સીં નારતા કે ભોજન પછી પાણી
પીવું તે ઠંઠાળ પું નહીવડ પાણી વહી
જવાનો કાળ; 'વોટરરોક' ઠંદાર વિં પાણી-
વાળુ, તેજ ઠંપ યુ વિં પાણીના જેવી
ગતિવાળું, તરિન ઠંપાટલો પું કામપાટલો
૧ ઠંપોચુ વિં જેમાં થોડું પાણી રહુ
હોય તેવું, ગદગદુ ઠંદેર, ઠંબદલો પું
પાણી બદલવું -સ્થાનાંતર કરવું તે (તદ્દરતી
સુધારવા) ઠંમડુ નં (કા) જેમા પાણી
થોડું એણુ પડ્યુ હોય એવું રાધણુ.
ઠંરોરડો પું પાણી જવા માટેની પાળ
પાત પું [સં] પતન, પડવું તે ઠંક નં પાપ
(૨) વિં પોડે એવું, પાડનાક ઠંકી વિં
પાપી ઠંકોચારણુ નં [પાતક + ઉચ્ચારણુ].
પાંદરી આગળ પાપ કબૂલવાની કૈયલિક
પ્રિસ્તી લિધિ, 'કન્ડેશન'
પાતર સીં [સરં હિં પાતર, -લ, સં પાતલી
પરથી ?] ગણિકા, વેરયા
પાતર સીં ખાટલામાં વાણી ચાર ચાર સેનની
પાતી (૨) નં [સં પાત્ર] + બિક્ષાપાત્ર, પાતળ
પાતરવાટિયુ નં [સરં મ પાતરવહી]
પતરવેલિયુ
પાતરી સીં [જુઓ પાતર] મગ, મઠ ઇં નાં
પાંદડાનો છુદો (૨) પાંદડે બાધેલું ફૂલનું પકીક
પાતર નં [સં પાત્ર = પત્ર] પાંદડુ (૨) પતર-
વેલિયું (૩) એનુ બચ્ચુ [(હાથે) પાતરડું
પાંદવાં = ભનમહેનત કરવી. પાતરે પાણી
પાવું = પલવવું, રિખાવવું.]
પાતળ સીં [પ્રા વત્તલ(સં વત્ર)] વત્રાળુ (૨)
પીરસેલું બાણુ (૩) નં બિક્ષાપાત્ર

પાતળું વિં [દિ. પત્તલ] જડું નહિ એવું.
 -જપેહું વિં [પાતળું + પેટ] પાતળા પેટ-
 વાળું; થોડું ખાનાર (૨) ફંદ વગરનું
 -જભાજી સ્ત્રીં [મ] છૂટા પાણીવાળું શાક.
 -જાઈ સ્ત્રીં પાતળાપથું -જિથો પું
 પાતળો પણ નીરોગી, દેખાવડો પુરુષ
 પાતંજલ્ય વિં [સં] પતજલ્યે રચેલું
 પાતા પું [સં] રક્ષણદાર
 પાતાલ(-જા) નં [સં] પુરાણનુસાર પૃથ્વીની
 નીચે આવેલા સાત લોકમાનો છેલ્લો, નાગ
 , લોક (૨) પૃથ્વીનું જહુ ઊંડું તળ (૩) [લા] અતિ ઊંડુ રયાન-જગા. [-ફેદવું = પૃથ્વીના
 પેટાળમાંથી પાણી કાઢવું (૨) મહાપુરુષેલ
 કામ કરવું] -માંથી વાત લાવવી =
 છૂપામાં છૂપી વાત શોધી કાઢવી -માં પત્ર
 હોવા = અંદરખાનેથી જહુ કપટી અને
 બહોરા હોવું -માં પેસાડવું = શરમથી
 સાવ મોહું પાડી દેવું -માં પેસી જવું =
 ધરતીમાં સમાઈ જવું (૨) ખૂબ શરમાઈ
 જવું (૩) જહુરમાંથી ખસી જવું] -જાફે
 પું અધાગ પાણીવાળો કૂવા -જાજંત્રી
 વિં લીંટી મસલત - સલાહ કે યુક્તિવાળું
 (૨) ગમે તેમ કરીને કામ પાર પાડી આપે
 એવું (૩) છૂપી ખાતમીઓ ગમે ત્યાંથી
 જોળી લાવનાર -જાદેહકી સ્ત્રીં ખટપટી
 સ્ત્રી. -જાપાણી નં પાનાળ ફેડીને કાઢેલું
 પાણી, અખૂટ પાણી ઓચ ૩ નં હવા
 પકવવાનું એક યત્ર - જોજના, જેથી જમીન
 નીચેથી આથ મળે. -જિથું વિં પાતાળ
 સુધીનું (૨) પાતાળનું - ને લગતું
 પાતિક નં + પાતક (પ.)
 પાતિમત્સ્ય નં [સં] પતિમત્તાનો ધર્મ, પતિમતાપણું
 પાતી સ્ત્રીં [હિં] પત્ર, ચિહ્નો
 પાતું નં [સં. પત્ર, પ્રા પત્ત] પાટું
 પાતેલી સ્ત્રીં [સં. પાત્ર, મ] પતેલી તપેલી
 -છું નં તપેલું
 પાત્ર વિં [સં] ચોથા. લાયક (સમાસમાં).
 દા. ત. દાનપાત્ર, વિશ્વાસપાત્ર (૨) નં વાસણ
 (૩) નદીના બે કાંઠા વચ્ચેના ભાગ (૪) નાટકમાં

વેરા લેનાર (પ) કથા કે વાતમાં આવતી અપ્રિત
 (૬) અપ્રિકારી, લાયક પુરુષ. ઓતા સ્ત્રીં
 યોગ્યતા, લાયકાત (૨) કથા ઇના પાત્રનો ગુણ
 પાથરણું (-છું) નં [પાથરવું ઉપરથી] નીચે
 પાથરવા માટેનું જડું મોટું કપડું, રોતરંછું;
 જાજમ (૨) ખરખરો કરવા આવેલા માટે
 પાથરેલું કપડું; પાથરણું. [પાથરણે જવું,
 બેસવું = મરનારને ત્યાં શોક દર્શાવવા બેસણે
 જવું] [(૨) બિછાવડું
 પાથરવું-સંક્રિં [સં પ્રસ્તુત પ્રા પથર] ફેલાવડું
 પાથરો પું [પાથરવું ઉપરથી] કાપણી કરીને
 આડો નાખેલો પાક
 પાથેય નં [સં] ભાવ
 પાદ નં [પાદવું ઉપરથી] પાદવું તે; વાહટ.
 ંજી વિં વાહટ કરનાર (૨) [લા] હરપોક
 પાદ પું [સં] પગ (૨) ચોથો ભાગ (૩)
 કવિતાની કડી, ચરણ ંજી નં વૃક્ષ ંપીક
 નં ઊંચે આસને બેઠેલાને પગ મૂકવાની
 પાટલી. ંપૂરણુ નં, ંપૂર્તિ સ્ત્રીં અધૂરો
 શ્લોક પૂરો કરી આપવો તે
 પાદર નં [દિ. પદ, સં પદ્ર પરથી ?] ભાગોળ
 આગળનું મેદાન
 પાદરી પું [પો] ખિસ્તી ધર્મોપદેશક -રજી
 સ્ત્રીં પાદરીની કે પાદરી સ્ત્રી
 પાદવું અં કિં [સં પદ્, સરં હિં પાદના,
 મ પાદળે] વાહટ કરવી. [પાદી જવું, પદલું
 = ખી જવું, ગજરાઈ જવું]
 પાદશાહ પું [પા] પાદશાહ, સમ્રાટ ંભદી
 સ્ત્રીં પાદશાહની કુંવરી ંભદો પું પાદ-
 શાહનો કુવર-હી વિં પાદશાહનું (૨) સ્ત્રીં
 પાદશાહનું રાજ્ય
 પાદાકુલક પું [સં] એક માત્રાવૃત્ત
 પાદાકુળ પું [સરં હિં. પાદાકુલ, ંક] પાદા-
 કુલક, એક જંદ [જુઓ]
 પાદાકાંત વિં [સં] પત્ર નીચે કચેલું (આકાંક
 પાદાનુધ્યાત નં [સં] સાચો વારસ
 પાદુકા સ્ત્રીં [સં] પાવડી; ચાખડી
 પાદોદક નં [મં] ચરચામૃત
 પાદ નં [સં] પગ ધોવાનું પાણી

પાધર વિન્દિ પદ્ધર] વસ્તી કે વનરપતિ વિનાનું,
સપાટ, ઉચ્ચ (૨) ખુલ્લું, મેદાન જેવું (૩)
પુનઃ ગામ બહારનો રસ્તો, સીધો સપાટ
ખુલ્લો રાજમાર્ગ (૪) નં જુઓ પાદર

પાધર વિન્દિ પદ્ધર] આડું અવજી નહિ પણ
સીધું (૨) સીધે માર્ગે જનાર, પાસર (૩)
અં બારોબાર (૪) વગર વિલંબે, તરત
ઠોઠાર વિન્દિ પાસર, સીધું

પાન નં [સં] પીવું તે

પાન નં [સં પર્ણ, પ્રા પત્ર] પાંડુ (૨) પૃષ્ઠ
(પુસ્તકનું) (૩) નાગરવેલનું પાન, તાંબૂલ
[કરવું, બનાવવું=પાનપીડું બનાવવું
-શુભાખ=સત્કાર સમારભમા પાનપીડું
તથા શુભાખ-ફલ વગેરે આપવા પાનમાં
આવવું, -લેવું, લાવવું=દાવમા આવવું
લાવવું-સપડાવું કે સપડાવવું (-ના વિના)
પાન ન હોય તે ના વિના કોઈ બની ન
શકે] બપોર સીં બેમાં પાન ખરે છે એ
અનુ, મહાકાગળ ઓ સીં નાનાં કુમળાં
કુમળા પાંડા (૨) પાંડાની નાની નાની
કકડીઓ (૩) સીંઓનું કાનનું એક ધરેણું
૦ડું નં પાંડુ ૦દાન (-નિયુ) નં,
૦દાની સીં બાવાનાં પાન તથા તેનો સામાન
મૂકવું પાન ૦પટી(-ટી), ૦પીટી સીં,
૦પીડું નં પાનનું પીડું, તાંબૂલ ૦ફૂલિયુ
વિન્દિ ફૂલની પાખડી જેવું, કોમળ કે હલકું
૦સોપારી સીં, નં પાન તથા સોપારી,
મુખવાસ (૨) [લા] સિપાઈસપાંને નાની
બક્ષિસ (૩) કોઈના માનમા કરાનો સમારભ

પાનકોવો નં એક ભતનું પક્ષી

પાનખર સીં [પાન+ખરવું] જુઓ 'પાન'મા
પાન(-નો)ક સીં [સં પર્ણ+પુટ] જુઓ
બાજરી વગેરેનું લાતું પાંડુ

પાનપી-ડું, -પટી(-ટી) જુઓ 'પ ન'મા

પાનખાજરિયુ નં જુઓ પાણખાજરિયુ

પાનફૂલિયુ, પાનપીડી, -ડું, પાનસોપારી

જુઓ 'પાન'મા

[પાનિયુ-બાગમ

પાનિયુ નં જુઓ પાન, પૃષ્ઠ (૨) [લા] નસીમનું

પાની (ની) સીં [સં પાણિ, પ્રા પાણિ, વ્યા]

પગના તળિયાનો એકી તરફનો ભાગ ૦૬ક
વિન્દિ પાનીને કાંકે એવડું

પાનું નં [સં પર્ણ, પ્રા પત્ર] પાંડુ (૨)
ચોપડીનું પૃષ્ઠ (૩) ગજકાનું પપ્પુ (૪) ચપ્પુ
છરી ઇન્નું ફળ (પ) પન્નું, લીલા રંગનું એક
રત્ન (૬) [લા] જિહ્વાભરનો સબધ (બહુવા
બંવંભાં)(૭) નસીમનું પાનિયુ [-ઉકેલવું=
એક ને એક માણસ કે બાબત વિષે વારવાર
કહ્યા કરવું -ઉધાડવું=કોઈની નિંદા સાર
કરવી (૨) [ચોપડીનું પાનું] વાંચવું=વાચવા
ખુલ્લું કરવું -ખોળાવું=બહોલો લેવા સામનો
આગલો ઇતિહાસ જોવો -પડવું=સબધ
યવો, જીવનમાં સાથે રહેવાનું યવું -શોધવું=
પાનું ખોળવું (૨) મોત મોકલવું]

પાનેતર નં કન્યાને પરણતી વખતે પહેરવાનું
ઘોળું વસ્ત્ર

પાનેરી વિન્દિ તકતીવાળું (બારીબારણું)

પાનો (નો) પુનઃ [સં પ્રસ્તવ, કે પળવ,
પળવ, મ પાન્હા, કા પહન] વાતસંબંધથી
માની છાતીમા દૂધ ઊભરાઈ આવવું તે (૨)
જુઓ પોરસો; પાહો (૩) [લા] પોરસ;
જુરસો, વૈયં [-છીતરવો=ભરાયેલું દૂધ
માતાના રતનમાંથી ઓસરી જવું (૨)
જુરસો નરમ પડવો -ચઢવો=છાતીમાં
ધાવણ ભરાવું (૨) ધવરાવવાની ઇચ્છા યવી;
વહાલ આવવું (૩) જુરસો આવવો -ચઢા-
વવો=ઉત્કેરવું શરૂ થકાવવું -ચોરવો=
આંચળમાંથી દૂધ ઉડાડી દેવું, પાનો ન મૂકવો.
-મૂકવો=આંચળમા દૂધ આવવા દેવું]

પાનોક સીં જુઓ પાનક

પાનોકી સીં [પાન+પોળી?] એક પ્રકારની વાતી
પાન્ય પુનઃ [સં] જુઓ પાપ

પાન્ય સીં પાણીમાં થતી એક વેસ (૨)
દોરડું ભાગતાં જેમ જેમ વળ આવે તેમ તેમ
ઉમેરાતા રેસા, ફેલું (૩) [લા] ફેલું, પક્ષીતો
(ઉત્કેરણીનો)

પાપ નં [સં] વર્મ વિરુદ્ધ કૃત્ય, કૃત(૨) [લા]
કપટ (૩) [લા] અજ્ઞાનમતી વ્યક્તિ [-ઉધાડું
પડવું=પાપ જણાઈ જવું -કરવું=અધર્મ-

ચરણ કરવું - કરતાં પાછું એણું = પાપભીષ
 બનવું - ગણું, દણું = કાશી મઠ, પીઠાટણી.
 -યોણું = પાપ દૂર કરવું. પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું,
 શુદ્ધિ કરવી (૨) નિહા કરવી - ફરી વળવું =
 પાપનું ફળ આડે આવવું - ફરી નીકળવું =
 દુરાચારને દીધે ભય કર રોગ થયો (૨) પાપ
 પ્રગટ થવું પાપની દસૂંદ = પાપના દોષની
 ભાગીદારી પાપનું ચોટણું = માણ પાપનો
 સંગ્રહ (એનું) ફળ પછી ભોગવવાનું છે)
 પાપનો ઘડો ફૂટયો = પાપ ઉઘાડું પડ્યું.
 પાપનો ઘડો ભરાયો = પાપનો સંગ્રહ
 વધતા વધતા પ્રગટ થાય તેમ થવું. અથવા
 તેની સજા આવી પડે એમ થવું] ૦૩મી
 વિંપાપી ૦૩મું પીઠા કરનાર ગ્રહ
 ૦છૂંદ વિં ૦પટરહિત ૦છી સીં પાપી
 સીં ૦છુદિ વિં પાપી બુદિવાણ (૨)
 સીં પાપી બુદિ ૦ભીરુ વિં પાપ કરવાથી
 ડરનારું, પાપકર્મથી ડરતે આલનાર.
 ૦ભીરુતા સીં. ૦યોનિ વિં પાપના ફળરૂપ
 યોનિમાજનમેણું, નીચજનમતુ. ૦ભજન સીં
 પાપની રામ, પાપ કરતા ઊપજતી રામ
 ૦રૂંકાર પું બુઓ પાતકાચ્ચારણ
 પાપગી, -મહી સીં બાળકને પાપા કરવું તે
 પાપક પું [સં પર્વટ, પ્રા પપ્પટ] એક આવની
 વાની. ૦ખાર, -રિચો ખાર પું પાપકમા
 વપરાતો એક ખાર; સંચોરો ૦પાકુ વિં
 નિર્બળ, કોષત વિનાનું ૦પેકું વિં પાતણ.
 છીછરું ૦પૌઆ પું ૦૧૦૦ પાપક અને
 પૌઆની એક વાની.
 પાપકી સીં વાલની રિંગ (૨) [સં પર્વટિકા, પ્રા.
 પપ્પડિયા] ચોખાના સોટની પાપક ભેષી વાની
 પાપા પું સરં [મ. પાપા] રોટલી, તાતા
 (બાળભાવામાં) (૨) અં (૨૧૦) બાળકને
 પગલા મડાવવાનો ઉદ્ગાર,
 પાપાચરણ નં [સં] પાપકર્મ; દુરાચાર
 પાપાત્મા પું [સં] પાપી, દુષ્ટાત્મા
 પાપી વિં [સં] પાપ કરનાર. -પિયું વિં
 પાપી. -પિષ્ટ વિં અત્યંત પાપી. -પિની
 (-છી) વિં સીં

પાપોશ નં [ફા.] પમરખું
પાખંદ વિં [ફા.] બધાગેલુ, પરવશ
પામણુદાર વિં [પામરૂ ઉપરથી] પામન કે
પામરું વિં [પામરૂ ઉપરથી] (દિવેન) પામી
રાતે તેડુ ગોઠવેલું (હીના માટે) (૨) પેરો ટકે
પહોચત
પામર વિં [સં.] કંગાલ, રોક (૨) તુચ્છ, સાકડા
મનનું ઠગા સીં, ૦૫૫૫ નં
પામરી સીં [સરં દિ., મ, પ્રા. પાવાર,
પાવાર] ઉપરથી, દુપટ્ટો (હીન કે રેશમના).
-આપવી, ઓઠાઠવી, પટેરવવી = માન
-સરપાવ આપવા]
પામરું સંકિં [(સં પ્રાપ), પ્રા. પામ] મેળવવું;
પ્રાપ કરવું (૨) સમજવું, કળી જવું [પામી
જવું = સમજ જવું; કળી જવું.]
પામા સીં [સં.] ખસ
પાય પું [પ્રા. પાય (સં પાદ), ફા.] પગ. [પાય
(-યે) પડવું, લામરું = વહન-નમસ્કાર
કરવા (૨) માટી માગવી ૦ક પું [ફા.]
પમપાળો સિપાઈ ૦કારત પું [ફા. પાય-
કારત] પોતાના ગામની પોતીકી કે પારકી
જમીન ઉપરાંત ખીલ ગામની જમીન ખેડનાર
ખેડૂત ૦કિરત વિં [+ ફા કિરત] વેરાન,
ખેડાનખેડાન. ૦ખાતું નં ૦૪૨ ૦ગા સીં
[ફા. પાયગાહ] ઘોઘર, ઘોડેસવારની ટુકડી.
૦ચો પું સુરવાળની એક ટાંગ. ૦જમે
પું સુરવાળ. ૦તખત નં રાજધાની, પાટ-
નગર ૦દખ નં [+ સં દલ] પગપાળું
ભરકર. ૦(-યા)દાર વિં ૦પાયાવાળું, આમાર-
વાળું. ૦પોશ સીં પાપોશ, ખાસડું.
૦ખોસી સીં કંઠમખોસી, પગ ચૂમવા તે.
૦માલ વિં [ફા. માલિદન = મસખડું] છેક
ફર્શામાં આવી પડેલું, ખુવાર ૦માલી વિં
ખુવારી, ભારે ફર્શા. ૦માત્રણું નં, ૦વંદન
નં પગે લામરું તે
પાયદસ્ત સીં (પારસીની) મરણયાના
પાયરી સીં પમથિયું (૨) દરબો, પદવી.
[-હીતરવી, -ચઠવી, -મળવી, પાયરીએ
ચઠવું] (૩) [સરં મ, પો. પાયઢી ઉપરથી]

એક ભતની ખાસ કેરી

પામલ નં [સરં હિં] ઝાઝર

પાયલી સીં [સરં મ; 'પાય' પરથી] અનાજ
માપવાનું વાસણ, પાલી (ચાર રોર) (૨)
[આમ્ય] પાવલી, ચારઆની - છુ નં પાયલી,
પાવલી, ચારઆની

પાયસ પુ. - સાજ નં [સં] ફૂંપાક, ખીર

પાયસો પુ. [સરં હિં પાયસા (સં, પાર્થ ?)]
પડોસ (કા) (૨) ['પાય' = પમ ઉપરથી ?]
પાયજમાની પાય, પાયચો

પાયાકુલક પુ. ભુઓ પાકાકુલક

પાયો પુ. [ક્તા] પુરથી, ખાટલા, ટેમલ ઇંનેા
પગ (૨) ઘોકણુ (૩) જે મૂળ ચણતર ઉપર
ઈમારત ઊભી કરવામાં આવે છે તે (૪) જે
બાબુ ઉપર ત્રિકોણ ઊભો રહે છે તે બાબુ
(૫) [સં પાક, પ્રા પાય ?] સુખડી બનાવવા
માંડે કરેલો ધોગળનો મૂળ પાક (૬) [લા]
આધાર, મૂળ [પાયા ઊખ(-પ)ડી જવા =
જઠમૂળ ખોદાઈ જવું, પૂર્ણ નાશ થવો પાયા
પાડવા = ઘોકણા વડે ધીબડ - ધોડ પાયા-
માંથી ઊખડી જવું = પાયા ઊખડી જવા
પાયો ઓછો હોવો = ચોડું ચસકેલું - ગાડું
હોડુ. - ટેરવવો = આધાર - ટેડો આપવો (૨)
સ મત ધવુ - નાખવો = ખાતપૂર્ણ કરવું (૨)
મહાજી ઉરવુ - પૂરવો = મૂળનું - પાયાનું
ચણતર કરવું]

પાર પુ. [સં] હેડો, અત (૨) હા, સીમા
(૩) કાંડો, તીર (૪) [લા] ઊડો મમ્, ભેડ
(૫) મદિરનું આંગણ (૬) આશરો, શરણુ
(૭) ચાલીને ઊતરી શકાય તેવો નદી કે
ખાડીનો પાણીવાળો ભાગ [-આવવો =
ખતમ - પૂર થવું - ઊતરવું = સલામત
રહેતો તરી જવું - સામે કાંઠે પહોંચી જવું (૨)
સફળતાથી પૂર થવું, સિદ્ધ થવું - જવું =
પાર ઊતરવું (૨) આરપાર થઈને સોસર
નીકળી જવું - થવું = જતા રહેવું, પાર જવું
- પડવું = ભુઓ પાર ઊતરવું - પતવું =
થઈ રહેવું, વપરાઈ જવું - પામવો = મમ -
નંદરથ સમજવા. - મૂકવો, મેલવો,

લાવવો = પૂર - ખતમ કરવું]

પાર પુ. [સં. પ્રકર, પ્રા પયર ?] કરસણ કાપીને
સુકાવા માટે કરેલા નાના ઢમલા [માટલુ
પાર (૨), સીં [દિ પારી] બરણી, લાખેલું
પારકુ વિ. [દિ પારક, પારકેર (સં પરકીય)]
ખીભનું. [પારકા કરવાં (ઊકરાંને) = પરણા-
વવાં (૨) સગાઈ ન રાખવી. પારકુ ધન =
પુત્રો] - કાપણુ નં પારકાનું છે તેવો ખ્યાલ
પારખ સીં પારખડ તે, પરીક્ષા (૨) પુ.
ભુઓ પારખ

પારખંડુ, પારખુ વિ. પરીક્ષક, કંદર કરનાર
પારખુ નં [પારખડું પરથી] પરીક્ષા (૨) પરનો.
[- કરવું, ભેડવું, લેવું = પરીક્ષા કરવી.
- દેખાડવું, બતાવવું = પરચો આપવો,
સક્તિની ખાતરી કરાવવી]

પારખડુ સંકિં [સં પરીક્ષ, પ્રા પરિક્ષ] પરીક્ષા કરવી; શુલ્કદોષ નાણા (૨) ઓળખી
કાંડવું [પારખી કાંડવું]

પારણિયુ નં ભુઓ પારણુ ૧ (લાલિત્યવાચક)
પારણું [સં પાલન ?] બાળકને સુવાડવાની
કરેલાળી નાની હિ ડોળાખાટ, તેડુ લોહિયુ;
પાળણુ (૨) [સં પારણ] તત કે ઉપવાસની
સમાપ્તિએ કરવામાં આવતું ભોજન [પારણું
કરવાં = તત-ઉપવાસની સમાપ્તિએ ભોજન
કરવું પારણું બ'વાવાં = બાળકનો
જન્મ થવો]

પારત ય નં [સં] પરત તતા
પારત્રિક વિ. [સં] પર્યોક્તનું, પારલૌકિક
પારદ પુ. [સં] પારો ય ય નં 'પેરોમિટર'
પારદર્શક વિ. [સં] જેની આરપાર દેખાય
એવું ઠંડા સીં
પારદર્શી વિ. [સં] પાર - મર્મ કે અતિમ હલ
સુધીનું પામનર, દીર્ઘ ને ઊડી દિધવાળું
- ચિંતા સીં

પારદેશીય વિ. [સં] પરદેશ સબધી
પારધી પુ. [દિ પારદ, પ્રા પારદિમ, સરં
હિં મ] શિકારી
પારમાર્થિક વિ. [સં] પરમાર્થ સબધી,
જેનાથી પરમાર્થ પ્રાપ્ત થાય એવું (૨)

વાસ્તવિક (જમ કે પ્રતીતિરૂપ નહિ)
 પારમિતા સ્ત્રીં [સં.] કોઈ ગુણ કે જ્ઞાનની
 પ્રાપ્તિમા પાર પામવું તે, તેની સિદ્ધિ (આવી
 પારમિતાઓ તે જ્ઞાન, શીલ, ક્ષાંતિ, વીર્ય,
 ધ્યાન, પ્રજ્ઞા; ઉપરાત સત્ય, અધિજ્ઞાન, મૈત્રી,
 ઉપેક્ષા-આ ગુણોની ગણીય છે)
 પારલૌકિક વિં [સં.] પરલોકને લગત
 પારવતું સંકિં [સરં પારત્વ] આસમાથી
 વધારાનાછોડને એ ચી કાઢના(ર) [જુઓ પાર
 = બરણી] લાખ ચડાવવી. જેમ કે પ્રારવેલી
 બરણી [પારવેલું
 પારવું વિં આધુ; ખૂદ, અલગ અલગ;
 પારસ પું [સં, ફા. પાર્સ, પ્રા.] (સં) ઇરાનદેશ
 પારસ પું જુઓ પાવસ (ર) [પ્રા.(સં. સ્પર્શી)]
 પારસમણિ (૩) સ્ત્રીં (?) ઊંચા ઝાડની ટોચ.
 [-એસવું = આળસમા વખત ગુમાવે (ર)
 સેવવું; ઈંડાને ગરમી આપવી.]
 પારસખસ સ્ત્રીં મોટા ફેલવાવાળી ખસ
 પારસભંજુ નં મોટા કંઠું ભજુ
 પારસજુ સ્ત્રીં પારસી સ્ત્રી
 પારસનાથ જુઓ પાર્થનાથ
 પારસપીપ્પો પું [સરં મ. પારોસાવિપ્પલ,
 હિં પારિસપીપ્પલ] પીપ્પાની ભત્તર એક
 મોટું વૃક્ષ (ર) [લા] છેપાછોકરાની જંભળ
 વિનાના લાપરવા માણસ
 પારસમણિ પું [પ્રા. પારસ (સં સ્પર્શમણિ)]
 સ્પર્શથી લોહાને સોનું બનાવનાર મણિ
 પારસલ નં [જુઓ પારસલ] પોટકું (ટપાલ
 કે રેલવે મારફતવું). [-કરવું = રેલવે કે
 ટપાલથી પોટકું કે કોઈ બાધીને રવાના કરવું
 -મોકલવું]
 પારસાત અં [સં. પાર્શ્વ પરથી] પાસેથી
 (ખતપત્તરમા વિચનારના નામ પાછળ મુકાય છે)
 પારસાલ સ્ત્રીં [સં. પર (?) + સાલ] ગઈ સાલ
 પારસિ(-સી)ક પું [સં] પારસ દેશ; ઇરાન
 (ર) તેના વતની (૩) પારસી (૪) ઇરાનનો
 થોડો
 પારસી વિં [ફા., પ્રા. પારસીમ] પારસીઓને
 લગત (ર) પું ઇરાનથી હિંદમા આવી

વસેલો જરોયસ્તી કે તેના વરાજ (૩) સ્ત્રીં
 સાકેતિક બોલી. [-આલવી, -માં આલવી
 (વાત) = સાકેતિક બોલીમા વાત થવી]
 પારસીક પું [સં.] જુઓ પારસિક [પદ્ધતિનું
 પારસીશાઈ વિં [પારસી + શાઈ] પારસીની
 પારસો પું [સં પ્રસવ; અથવા પવસ + લાવ]
 બાવલામાં ફૂવનો હરાવ [-મૂકવો = આચ-
 જમા (દોરે) ફૂંધે આવવા લેવું. પારસે
 આવવું = ગર્ભવાનનો સમય થવો (પશુ-
 માદાનો)]. ૦વું અંકિં પારસો મૂકવો ફૂંધ
 છોડવું [(ર) પૂરેપૂર માહિતગાર
 પારંત વિં [સં] અધ્યયનમા પાર ઊતરેલું
 પારંપરિક વિં [સં] પરપરાગત
 પારંપર્ય નં [સં] પરંપરા, પરંપરાનો ક્રમ (ર)
 કલકમ; પરંપરાથી ચાલતી આવેલી રીત
 પારાપ(-વ)ત પું [સં.] કબૂતર
 પારાયણુ નં [સં.] (આખુ) વાથી જવું તે(ર)
 નિયત સમયમા વેડ કે પુરાણનો સમય પાઠ
 (૩) [લા.] કંટાળો ઉપભવે તેવું લાચુ વિવેચન
 પારાવત પું [સં.] પારાવત, કબૂતર
 પારાવાર વિં [સં. પાર+અવાર, સરં હિં, મ]
 અપાર, પુષ્કળ (ર) [સં] પું હરિયો
 પારાશર પું [સં.] (સ) પરાશરના પુત્ર-
 આસમુનિ
 પારાશીરી સ્ત્રીં [પારો + શીરી] 'યરમોમિટર'
 પારિભત નં [સં] સમુદ્રમંથન કરતા નીકળેલા
 પાંચ દેવવૃક્ષોમાનું એક; તેનું ફૂલ (ર) શારી કે
 હારસિંગાનું ઝાડ, તેનું ફૂલ (૩) [સં] એક તારો.
 ૦ક નં જુઓ પારિભત ૧, ૨
 પારિતોષિક નં [સં] ઇનામ
 પારિપત્ય નં [સં] હુમલો કરીને હરાવવું તે;
 હાર (ર) શિક્ષા; સભ [કરનારો નંટ
 પારિપાર્થ(-ચિં)કપું [સં] સૂત્રધારને સહાયતા
 પારિભાષિક વિં [સં] પરિભાષા સંબંધી. ૦વડા
 સ્ત્રીં પારિભાષિક હોવું તે, 'ટર્મિનકેલિટી'
 પારિયો પું [પ્રા. પારિય, સં પારિત] ઢીકરો
 (ર) [સં. પારી] પાણીનું પૂર
 પારી સ્ત્રીં [દિ પારાઈ] પથ્થર તોડવાની નરાજ (ર)
 [જુઓ પારિયો] ઢીકરો (૩) [સં] પાણીનું પૂર

પારુખ્ય નં [સં] કઠોરતા
 પારેખ પું [જુઓ પારખ] (સિક્કા ડવેરાત
 વગેરેની) પરીક્ષા કરી ભણનાર (૨) એક અટક
 પારેટ (-ઠ) વિં [સરં મ પારઠા] વિચાયા
 પછી દૂરવાની મુદતનો સમય અર્થ ભાગ
 જેને વીત્યો હોય એવુ દૂરજી (દોર), બાખડુ
 પારેડુ (-ડુ) નં જુઓ પાલોર [-લાગણુ]
 પારેડુ (-વડુ) નં [પ્રા પોરવ્ય (સં પારાપત)]
 કબૂતર -વેા પું નર કબૂતર
 પારેા પું [સં પારદ] એક ખનીજ પ્રવાહી
 ધાતુ (૨) માળાનો મણકો (૩) ત ખૂરા સુરેલ
 ખનાવવા રખાતો તારને ભરેલો મણકો (૪)
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેણુ (૫) બૂકની ગોળી કે
 ધરો (૬) [સં પર્વત? કે પ્રા પાર્ય = ઢાંઢણ
 (સં પ્રાવારક) ?] અવાળુ (૭) [સં પાર્ષદ ?]
 સ્વામીનારાયણ સ પ્રદાયનો એક કાંટિનો સેવક
 પારેાઠ વિં અવાવર પડી રહેવાથી કઠણ -
 બરક યર્થ ગયેલું (૨) પાણી કે ભેજમાં રહેવાથી
 બોઢાઈ જઈ પોણુ યર્થ ગયેલું
 પારેાપાર અં [સં પાર] આરપાર
 પાર્થ પું [સં] (સ) પૃથાનો પુત્ર, અર્જુન
 પાર્થકથ નં [સં] પૃથક્તા, અલગ અલગ હોવું તે
 પાર્થિવ વિં [સં] પૃથ્વી (મહાભૂત) નું (૨) માટીનું
 (૩) નશ્વર (૪) પું રાખ (૫) માટીના મહાદિવ
 ંપૂજ સ્ત્રીં પાર્થિવેશ્વરની પૂજ -વેશ્વર
 પું [+શ્વર] માટીના મહાદિવ
 પાર્કમેન્ટ સ્ત્રીં [ર] ઇંગ્લેન્ડની રાજસભા (૨)
 [લા.] કોઈ દેશની મુખ્ય ચોક્કસ પ્રતિનિધિ-સભા
 ંરી વિં [ર] પાર્કમેન્ટને લગતું કે તે વિષેનું
 પાર્વણુ, -ણિક વિં [સં] દ્વારશી, અમાવાસ્યા
 વગેરે પર્વ ઉપરનું
 પાર્વતી સ્ત્રીં [સં] (સ) હિમાલયની પુત્રી,
 મહાદિવની પત્ની (૨) વિં પર્વતનું, -ને લગતું
 પાર્થ વિં [સં] પાસેનું, પડખાનું [પારસનાય
 પાર્થનાય પું [સં] જૈનોના તેવીશ્વર તીર્થ કર,
 પાર્ષદ પું [સં] દેવનો સેવક
 પાર્ષદ નં [ર] જુઓ પારસલ
 -પાર્ષદ (-ળ) વિં [સં] 'પાળનાર, પાળક' એ
 અર્પમાં સમાસને અંતે ઉદાં ગોપ લ (-ળ)

પાલ પું [સં] (સ) બગાળનો એક ભણ્ણિતો
 રાજવ સ (૨) એક બગાળી અટક
 પાલ પું [સરં હિં, મ] નાનો ત ખૂ કે તેની
 કનાત (૨) [જુઓ પાલિયું] (સુ) કટલીક
 જગાના પાણી પર તરતી દેખાતી ચીકારા તે
 (૩) તેવા પાણીને કાંઈ રોગીલો બનેલો પ્રદેશ
 [-પાકવી, પાકી રહેવી = ધરમા બહાંખરાં
 માણસ માઢાં પડવા.]
 પાલક વિં (૨) પું [સં] ઉછેરીને મોઢું કરનાર
 (૨) રક્ષક ંતાત પું (જનક નહિ પણ) પાલક
 તાત જેમ કે, કૃષ્ણના નં [એક બાણ
 પાલક (-ખ) સ્ત્રીં [પ્રા પાલકા (સં પાલક્યા)]
 પાલખ સ્ત્રીં [સરં 'પાલખી'] કહિયા વગેરે
 કારીગરોને ઊંચે કામ કરવા માટે કરેલો વાસ-
 વળીઓનો આધાર
 પાલખી સ્ત્રીં [સં પલ્યક, સરં હિં પાલકી;
 મ] સુખપાલ -ખો પું દેવનું સુખાસન -
 નાનું સિંહાસન (૨) ઝૂલતી પાલખ (૩)
 અદેહીને બેસાય એવા મોટો પાટલો - બાજક
 પાલટણુ સંકિં જુઓ પલટવું
 પાલટો પું જુઓ પલટો [પલ્લું
 પાલડુ નં [સરં પલ્લું, મ પાલહે] ત્રાજવાનું
 પાલ (-ળ) ણુ નં [સં પાલન] બાલકનું પારણુ
 પાલન નં [સં] પાળવું તે ંપોષણુ ંપાળવું
 અને પોષવું તે ંહાર પું પાળનારો
 પાલર નં વરસાદનું પાણી
 પાલવ પું [સં પલ્લવ, સરં મ] પહેરેલા
 સાલ્વાનો લટકતો ડેઢો (૨) દુપટ્ટા પાકડીને
 કસળી છેડો (૩) આશરો, રાસણ ંમાઠણુ
 નં જુઓ છેડાગાંઠણુ [-ને પાલવે પડવું =
 -ને પાલે પડવું, -ને આશરે જવાનું થવું]
 પાલવડી સ્ત્રીં (સુ) ગરોળી
 પાલવણુ સં કિં [સં પાલવ્ય] ઉછેરવું, પોષવું,
 નભાવવું (૨) અં કિં [સરં સં પારવ્ય,
 પ્રા પાલ] પરવડવું, પોસાવું, ગોઠવું થવું (૩)
 [મં પલ્લવ પરથી] પલ્લવવું
 પાલિ સ્ત્રીં [પ્રા પાલિયાય = ધર્મેપ્રદેશ = બુદ્ધનાં
 ધર્મેપ્રદેશની ભાષા] એક પ્રાચીન ભાષા, જેમાં
 બૌદ્ધ ગ્રંથો લખાયેલા છે

પાલિત વિં [સ] પામેલું; રક્ષિત
 પાલિતાધુ પું [પ્રા.પાલિતાળ] (સ) સૌરાષ્ટ્રનું
 તે નામનું જૈન તીર્થ
 પાલિયુ વિં [પાલો] ઉપરથી] ઝાડપાલાના
 અને હીલના કોહાણવાળું; પાલવાળું
 પાલી સ્ત્રીં [સ, દે પાલિ-લી] કાઠિયાવાડનું
 અનાજનું એક માપ, તેનું વાસણ (૨) [અંબધમા]
 ચાર શેરનું માપ (૩) [સં. પહ્લવ] ઝીણા પાદકાં
 (૪) [બુઓ પાલી] નાનું પાલુ-પ્યાલુ
 પાલીસ સ્ત્રીં [ફ. પૅલિયુ] ખૂટ, કપાટ, વાસણ
 વગેરે વસ્તુઓ પર ચળકી લાવવા ચોપડાટ
 દ્રવ્ય કે તે કિંચા કે તે ચળકી
 પાલું નં [સં. પહ્લ = ધાન્યનો કોઠાર] ખપરકાનો
 કે માટીનો અનાજ ભરવાનો કોઠલો (૨) [?]
 વાંસની ચીપોટુ ટાફ (૩) વરસાદમા માટીની
 બીત ધોવાઈ ન ભય તે માટે આડુ રાખેલું
 કરાડીનું ટાફ (૪) [બુઓ પ્યાલુ] પવાલું
 પાલું નં [સરં હિં પાળ] પાલવ; આશારો
 (નીચેના શં પ્રં મા વપરાય છે—(ને)
 પાલે પહલું, (ની સાથે) પાલાં પહલાં=
 ના સંબંધમા કે આશારામા આવવું)
 પાલુદો પું [ફા] (મુસલમાનોની) એક
 ખાવાની વાની, ફાળુદો
 પાલો પું [સં. પહ્લવ] ઠોરને ખાવાના પાદકા
 (૨) [બુઓ પ્યાલો] પાણી પીવાનું વાસણ
 (૩) ગાડીગાડા ઉપરની ખપરકાની છત્રી (૪)
 [સં. પ્રાજ્ય] વાહનમાથી પડતો કરો [અરડુ
 પાલોરું, -રિયું નં ચોરિયા-કાઠાનું ઝૂમખુ-
 પાલોરું નં, -રો પું [સરંમ પૅલ્લો, પલ્લો]
 સમર્થને આવતું (પાતળું) ધાવણ [-લાગલું
 (-વે) = સમર્થનું ધાવણ ધાવવાની બાળકનું
 સુકાઈ જવું] [પલ્લવવ
 પાલોરુ અંકિં [સં પહ્લવ] + પાલવલું,
 પાવઈ સ્ત્રીં બુઓ પવઈ, પાવૈ
 પાવક વિં [સં] પાવન કરનાર (૨) પું અગ્નિ
 પાવટ સ્ત્રીં [બુઓ પાવટડુ, સરં મ. પાવટી]
 ઠોર બઈ શકે તેવો હાળપડતો આરો
 પાવટડું નં [સરં મ. પાવટળી, સં પાદ+સ્થ
 કે સ્થલ] પગથિયું (૨) પેંગડું

પાવડું નં [સરં પાવટડું] [સુ] (સોનીત) તાર
 ખેંચવાનું ઓભર
 પાવટો પું [બુઓ પાવટડું] ફૂવા ઉપરના
 મહાણના પાચારૂપ બે લાકડા કે પથ્થર
 પૈકી એક [લાકડાનો પાવટો
 પાવડિયું નં [પાવટો] પરથી ?] લાખા હાયાનો
 પાવડિયો પું [પાવટો] ઉપરથી ?] ભલેયા-
 ઓના ટોળામા ઝાડુ, પાણી વગેરેનું કામ
 કરનારો (૨) [પાવડી] ઉપરથી ?] એક
 ધાર્મિક પથ
 પાવડી સ્ત્રીં [સં. પાદુકા, પ્રા. પાવડા, -લ્લ]
 ભેડાને ઠેકાણે પહેરવાનો એક ઘાટ, પાડકા;
 ચાખડી (૨) પગ વડે હાથવાનું સાળનું એક
 સાધન (૩) [પાવટો] ઉપરથી] પાવડિયું
 (૪) ઠંડ પીલવાનું સાધન [ઉરાડવી
 પાવડી કરવી = (ચ) બળદે પાછલે પગે ધૂળ
 પાવડું નં [સં. પાદ પરથી] પેંગડું
 પાવટો પું [સં. ફાલ ઉપરથી; સરં હિં, મ.
 ફાવટા; મ પાવટે] માટી કચરો વગેરે ઉસ-
 ડવાતું કે ભરવાનું એક સાધન (૨) ગાડીના
 એ જિનનો ખરપટો (૩) હલેસુ (૪) [સં.
 પાદ ઉપરથી] લાકડાનો કચિા પુલ (૫)
 પેંગડું, પાવડુ
 પાવટી સ્ત્રીં [સં. પ્રાત, અપ પાવ ઉપરથી ?]
 બુઓ પાવડું પહોચ, રસીદ. [-દોડવી,
 લાખવી = પહોચ લાખી આપવી.]
 પાવન વિં [સં] પવિત્ર, શુદ્ધ (૨) શુદ્ધ કરનાર
 (૩) નં પવિત્રતા, શુદ્ધિ. ંકારિયી વિં સ્ત્રીં,
 ંકારી વિં પવિત્ર કરનાર ંપાદ વિં
 પાવન કરે એવા ધગલાવાળું
 પાવરધું વિં [ફા. પર્વદહ] કુરાળ
 પાવરી [સ્ત્રીં સરં પાર, દે. પારી] ટાણી
 પાવરો પું તોખરો [વાચક]
 પાવલિયો પું [સં. પાદ પરથી] પગ (લાલિત્ય-
 પાવલી સ્ત્રીં [સં. પાદ પરથી] પાવલું, ચારઆની
 પાવલું નં [સં. પાદ ઉપરથી] ચારઆની (૨)
 [સં. પાદ = પગ] પગ (૩) ચ પલ
 પાવલોપા પું [પાવલું] = પગ ઉપરથી]
 બાળકને પગ ઉપર ઝુલાવડું તે

પાવવુ નં સંકિં + [સં. પ્રાપ્, પ્રા. પાવ] મેળવવું [(૨) વરસાદ
પાવસ નં [સં પ્રાવૃષ્; પ્રા પાવસ] ચોમાસુ
પાવણું નં [જુઓ પળી] નાની પળી
પાવિન્ધ્ર નં [સં] પવિત્રતા [મેળવવુ, પાવવું
પાવુ સંકિં [સં. પા] પિતૃકાવતુ (૨) [દિં]
પાવે સ્ત્રી, ંયો પું હીજડો, નપુસક
પાવો પું [દિ પાવય] એક ભતતી વાસળી
(૨) આગબોટનું ભુગણુ વાગે છે તે-
તેની સિસોટી [બંધી સ્ત્રી નાની પ'શ
પાસા પું [દિ પાસ, સરં મ પાસ] પાશિયુ
પાસા પું [સં] કાસો, ગાગો (૨) પશુપક્ષી
એને કસાવવાનું શિકારીનું સાધન (૩) [સં]
વરણુ આયુધ (૪) [લા] કસાવવાની યુક્તિ
પાસાવ (-વી) લિં [સં] પશુનું, પશુના જેવું
પાસા (-સ) ગ પું [જુઓ પાસ ગ] ત્રાજવાનો
બડો કાઢવા એક તરફ રખાવું વજન
પાસા પું [તુર્કી] હાકેમ (૨) તુર્કસ્તાનનો
હાથા દરગજનો અમલદાર
પાસિયુ નં [દિ પાસ] પાસા, કરગડી કે
રાપડીમાં મુકાવું ધારવાળું લોખંડનું કળ
(૨) રાંપડી
પાસુપત પું [સં] એક પ્રાચીન શૈવ સ પ્રકાય
(૨) તેનો અનુયાયી (૩) નં શકરના-
તેજનું દિવ્ય અસ્ત્ર
પાસોર પું [પા+સોર] સોરનો ચોથો ભાગ
-રી સ્ત્રી પાસોરનું આપિયુ કે વજન -રો
પું પાસોર વજનનું કાટલુ [પાસોરામાં
પહેલી પૂણી=તફન રાખ્યાત.]
પાસ્યાત્ય લિં [મ્] પશ્ચિમનું, પશ્ચિમમાં
આલેહુ [વનસ્પતિ
પાપાણુ પું [સં] પર્યર ંબેદ પું એક
પાસ પું [સં સ્પર્શ, પ્રા ફાસ, પાસિય=રૂપૃથ]
સ્પર્શથી પટ કે રગ બેસવો તે (૨) [લા]
સોજતની અસર (૩) સ્ત્રી [સં પાર્શ્વ,
પ્રા પાસ] પાશુ, પાસુ (૪) અં (૫) પાસે
[-બેસવો, જાગવો=સ્પર્શથી રગ લાગવો
(૨) સોજતની અસર થવી]
પાસ લિં [૧] પસાર, ફેરવેડમદ, સફળ (૨)

મજૂર, પસદ (૩) પું રત્ન કે મજૂરીની
ચિઠ્ઠી [-કાઠવો=પાસ લખી આપવો
-પડવુ=ગમવું, પસદ આવવું] ંપોટ
પું દેશાતર જવા માટેનો પરવાનો ંજુક
સ્ત્રી ંકે સાથેની લેવડદેવડની નોંધની
ખાતેદારને મળતી ચોપડી
પાસ(-હ)ટલું સંકિં [સં પ્ર+જા+શદ]
પછાટલું [પાહડી નાખવું=પછાડી નાખવું.]
પાસલો પું [સં પાશ, પ્રા પાસ] પાશ, ભળ
(૨) [જુઓ પાસો] પાસાના આકારનો ધાતુ
વગેરેનો લબચોરસ કકડો (૩) સોનીનું
એક ચોભર
પાસવાન પું [ફા પાસવાન] હજૂરિયો, નોકર
પાસલુ સંકિં [સં સ્પર્શ, પ્રા ફાસ, જુઓ
પાસ] રગ બેસાડવા સાથે પ્રથમ ખટાર
વગેરેનો પાસ દેવો
પાસગ પું [ફા] જુઓ પાસગ
પાસાખેલ પું [પાસો + ખેલ] જુગાર
પાસાતાણિયો પું [પાસો + તાણવું] સોના-
રૂપાના પાસલાને ખેંચી ખેંચી તાર બનાવન રો
પાસાખ હી સ્ત્રી [પાસુ + ખડી] બે બાજુ
કસો બાંધવાની એક ભતતી બડી
પાસાશૂળ નં [પાસુ + શૂળ] પડખામાં ફૂટતું
શૂળ (૨) [લા] હમેશાની નજીકની ઉપાધિ
કે નડતર
પાસિયુ નં જુઓ પાશિયુ
પાસુ નં [મં પાર્શ્વ, પ્રા પાસ] પડખુ, બાજુ
(૨) પક્ષ [પાસામાં ધાલવું=ઝોળવું
(૨) ફૂક આપવી, આસારો આપવો પાસુ
દેવુ=પડખાનો ભાર મૂકવો (૨) સાથ કે
મદદ આપવી -ફેરવવુ, બદલવું=પડખુ
બદલવું (૨) પક્ષ બદલવો (૩) ફેરવી
તોળવું -મરડવુ=પડખુ બદલવુ (૨)
વલણ ફેરવવુ. -વાળીને સૂવું=નિરાતે
સૂવું -સેવવુ=તાબેદારી ઉઠાવવી, સેવા
ઉઠાવવી]
પાસે અં [મં પાર્શ્વ] નજીક (૨) પડખે;
બાજુમાં (૩) તાત્રામાં, જગજામાં (૪)
સામે, આગળ

પાસો પું [સં. પાશક, પ્રા પામવા] ચોપટ
 રમવામા વપરાતા એક પાડેલા લબચોરસ
 કંકડામીને એક (૨) પાતુનો તેવો પાસો
 (૩) [સં. પાશ્વ] સૂપડામા સોવાની રીત,
 જુઓ પાહટો (૪) [જુઓ પાહો]
 દૂધને (ઢોરે) આચળમા આવવા દેવું તે
 [પાસા અવળા પડવા = નસીય પ્રતિકૂળ
 થવું, નિષ્ફળતા મળવી - ઢાળવા = જુગારની
 રમતમા પાસા નાખવા, શરૂઆત કરવી.
 -નાખવા, ફેંકવા = પાસા ઢાળવા (૨)
 ઢાવ-નસીય-તરડીય અજમાવી જોવા
 -પોખાર પડવા = પારેલું સિદ્ધ થવું સફળ
 થવું -સવળા પડવા = નસીય અનુકૂળ
 થવું, સફળ થવું. પાસો રમવું = જૂગડું
 રમવું પાસો ચડવો = ચડતી કળા થવી,
 ભાગ્યોદય થવો -જાણવો = કપટયુક્ત ગુપ્ત
 ધારણા સમજવી -નાખવો = જુઓ પાસા
 નાખવા -મૂકવો = જુઓ પાહો -પારસો
 મૂકવો. -સમજવો = જુઓ પાસો જાણવો.]
 પાહટલું સંક્રિં જુઓ પાસટલું
 પાહટો પું [જુઓ પાહટલું] સૂપડામા સોવાની
 -ઝાટકવાની એક રીત [-કરવો]
 પાહણુ વિં (પાકની મટુ વીત્યા) પછી,
 મોડેથી થવું (પાક માટે)
 પાહવે અં [સં પાશ્વ] બાજુએ, એડતરફ (ચ)
 પાહિ, પાહિ શં પ્રં [સં] 'રૂક્ષણ કરો'
 એવો ઉદ્ગાર
 પાહો પું [જુઓ પાહટો] ઝાડકતે [-ડરવો]
 પાહો પું (ચ) જુઓ પારસો [-મૂકવો]
 પાળ (ળ,) સ્ત્રીં [સં પાલિ] તળાવ કે સરો-
 વરનો કિનારો (૨) પ્રવાહીને વહી જતું
 અટકાવવા કરેલી આઠ [-તોડવી = મર્યાદા-
 નો ભગ કરવો (• પહેલા) પાળ બાંધવી
 = અગાઉથી ઉપાય કરવો. -બાંધવી =
 મર્યાદા બાંધવી. (૨) ઉપાય, વિચારવો.]
 પાળ નં [?] ગાયોના રોળામા ભળીને આવતું
 માડપાડુઓનું ટોણું [પારણું
 પાળણું નં [સં. પાલન ઉપરથી] પાલણું,
 પાળણું સં કિં [સં. પાલ્ય] રક્ષણ કરવું

(૨) ભરણપોષણ કરવું (૩) પોષવું અને કેળવવું
 (૪) ભજન કરવો, ની પ્રમાણે વર્તવું, માનવું
 (વચન, આજ્ઞા, મત, રત્ન, અણોત્તે)
 પાળિયું નં ['પાળ' ઉપરથી] પાળ બાધી
 એક ઘોરિયા વડે પવાતા કપારાનો સમુદાય
 પાળિયો પું [સં પાલિ = પ્રશસા (૨) ચિહ્ન]
 રમારક તરીકે ઊભો કરેલો પથરો; ખાંભી
 (૨) ['પાળ' ઉપરથી] ઘોરિયો
 પાળી સ્ત્રીં [સં. પાલિકા] છરી (૨) [સં. પાલી
 = પક્તિ] વારો (૩) પાકી (૪) જુઓ પાળ
 (સ્ત્રીં)
 પાણું વિં (૨) નં [સં. પાદ ઉપરથી] પગે
 ચાલનાર. -પો પું પગપાળો મુસાફર
 (૨) પેદળ, મુલકી કે લરકરી સિપાઈ
 પાંઉં (૦) પું, નં [પો], ઝંડોડી સ્ત્રીં
 ડબલ રોટી
 પાંકડું-ડું (૦) વિં [સં પક્વ પરથી?] ગાંભણું
 થવાની ઉંમર છતાં ન થયું હોય એવું (ઢોર)
 પાંકડું (૦) સંક્રિં [સરં મ. પાંગ = ઉત્કટ
 ઇચ્છા] ઇચ્છવું, ધારવું (૨) [સરં મ. પાગળે]
 ધરવું, પકડવું
 પાંખ (૦) સ્ત્રીં [સં પક્ષ] પક્ષીનો ઊડવાનો
 અવયવ (૨) લરકરની બે બાજુમાંની એક
 (૩) છાપગનો બે તરફનો બહાર પડતો ભાગ
 (૪) [લા.] આશ્રય; પડણુ [પાંખમાં ધાલવું
 = આશરો આપવો, છૂંદ આપવી પાંખમાં
 ભરાવું = સોડમા ભરાવું, આશરો લેવો
 પાંખમાં લેવું = પાખમા ધાલવું. પાંખો
 આવવી = ઊડતાં શીખવું (૨) પુખ્ત ઉંમરનું
 થવું, પોતાનું સંભાળી શકાય એટલી શક્તિ
 આવવી (૩) ઊડી જવું, નાસી જવું, અદરંય થવું.
 પાંખો કાપી નાખવી = અસહાય બનાવી
 દેવું પાંખો ફેંડાવવી = ઊડવાનો પ્રયત્ન
 કરવો (૨) છૂટવાના ફાફા મારવા. પાંખો
 વિસ્તારવી = ફેલાવું, પહોળા થવું (૨) વશવેલો
 વધવો.]
 પાંખડી (૦) સ્ત્રીં [વિ. પલુડી, સરં વિં પલુડી,
 - મ. પાકઝી, પાકઝી, કા. પકઝી] કળી ખીલતાં
 છૂટા પડતા અવયવોમાંનો ફરેક

पांभु (०) न० [भुओ पांभु] डाणनी
 भाभुओथी दूटती नानी डाणी (२) [सा]
 कुटनी राभा (३) [पांभु] छपरथी पांभ
 जेवा अवयव (भाभुलां वगेरेना)
 पांभाणी (०) स्त्री० [पांभु] छपरथी (का)
 बोडीनी ऐक मत
 पांभाणु (०) वि० [पांभु] छपरथी पांभवाणु
 (२) डातावाणु (३) डाणीवाणु
 पांभियु (०) न० [पांभु] छपरथी पक्ष, तड
 (२) डाणी, राभा (३) देशी ताणानो के कल्लानो
 ऐक भाभुनो नानो छूटो पडतो भाग (४)
 कातरनु पांभु
 पांभु (०) वि० छूट, भाभु (२) न० [पांभु]
 छपरथी यरपुनु पांभु -भापभु न०
 पांगत-(थ) (०) स्त्री० [सर० हिं पॉयता, -सी;
 पंग - पांग छपरथी ?] स्त्री० पयारी के भाटलानो
 पंग तरकनो भाग
 पांगरभु (०) न० [सं प्रावरण, प्रा पंगुरण,
 सर० म पावरण] पोतडी, पयियु (२) योणी
 (३) ओढवानु वस्त्र; पछेडी
 पांगरधुं (०) अ० किं [सं प्र + अङ्कुर के प्रा
 प्गुर = डाकी देवुं परथी ?] अङ्कुर दूटवा
 पांगरं (०) न०, पांगरं पु० [सं प्रयह,
 प्रा पंगह, सर० म पांगह, पांग] पारखाने
 के ओछयाने अङ्कुर खीली राभनार होरी (२)
 तान्नवानी सेर (३) गोक्षलनी भे भाभुनी होरी
 (४) सुकान तरकनो वहाखनो छेडो
 पांगणु (०) वि० [सं प्गु, सर० म पागळा]
 पगे अर्थग (२) [सा] अशक्त, निर्गण (३)
 आधार - टेका विनानुं
 पांभु (०) वि० [सं प्गु, सर० म पांगुळ]
 पांगणु (२) न० दोर
 पांगोडु (०) न० [सर० हिं पंगुडा, सं पक्ष
 परथी ?] भलाधी डाणी सुधीनो हायनो भाग
 (२) हासवा यावताना अवयवोना साधा - भूण
 [पांगोडां यावतं = काम करी शकतु
 पांगोडां भागवतं = हासवा यावतानी शक्ति
 वृत्ती के तोडवी (२) दुहाय - यथाय नही तेवा
 मार पडवे के मारवा]

पांभु (०) वि० [सं पंक्त्] 'प' [-भाभुसभां =
 दोकभा, लहेरभां के सभाभा - दोकभां
 = भधि, सौ सारा भाभुसोभा - वरसधुं =
 भुवान, आशाभयुं छिहो छत्रु पाय वरसनो
 भेका धु - रोदनी = भकु भूडी (गाण).
 पयि अभिणी ऐ = भधी रीते, पूरी भक्तिथी
 (देव पूरवा)] ओटा पु० पांभनो आंकोटा -
 प. ० पटो पु० पटादार भराइ भौतिक
 वि० [सं] पांभ भकाभूत स भधी, -नु भनेलुं
 ०भ स्त्री० पभवाडियानी पांभमी तिथि ०भुं
 वि० कमभां योथा पछीनुं
 पांभन्य पु० [सं] (स) कृष्णनो राभ
 पांभपटो, पांभभौतिक [सं], पांभभ भुओ
 'पांभ'भां
 पांभमधुं (०) स० किं भजानां तैयार भयेला
 छाणाने वधारे साक्ष करवा छिपयुं
 पांभभुं वि० भुओ 'पांभ'भां
 पांभरोरी (०) स्त्री०, -रो पु० पांभ रोर्नु
 काटलुं [-दूटवी = नकांभी भायशेड करवी
 -भांभवी = गले नेतर वणगाडकुं, न लणभां
 पड्ड] [रालनी पुत्री - द्रौपदी
 पांभाडी (-णी) स्त्री० [सं] (स) पयाल देशना
 पांभ्या (०) पु० भ० व० [पांभु] छपरथी पांभनो
 गडियो - यिया पु० भ० व० रासनो पांभ
 पांभ ठेकाणो प्रकार - भु वि० प. भ गधु
 छिहो ऐक पांभु पांभ
 पांभ्या वाखिया (०) पु० वाखियानी ऐक मत
 पांभ्या, -भ्या (०) स्त्री० [सर० म पाजणी,
 सं पायव, प्रा पक्क छपरथी] नियत सभये
 जेनुं सेवन कर्या विना नयादे तेवी देव, भधाख
 (२) सुतरने पावानी कछ के ते पावानी क्रिया
 पांभर (०) न० [सं प्र + अजिर] पावर
 पांभरं (०) न० [सं पंजर, सर० म पाजरा,
 हिं पंजर] पशुपक्षीने पूरी राभवा भनावेनुं
 सणियानुं पर (२) तेवा हाथ पाय पांभ (३) पांभरी
 (४) अहालतभां न्यायाधीश सामे नवाभ
 आपवा छिला रहेवानी पांभरा जेवी नगा
 [पांभरानो योपट = पराधीन भाभुस, जेम
 ओछावे तेम ओले जेवा तावेदार चींभरानां

ભાણ રહેવું = ગુનેગાર કે સાક્ષી તરીકે
કોર્ટની તપાસમાં ભાગ રહેવું પાંજરામાં
બોલાવવું = કોર્ટમાં કાયદેસર તપાસ માટે
બોલાવવું - રાપોળ સ્ત્રીં [સરં મ.
પાજર (રા) પોલ] અશક્ત કે ઘરડાં દેવરને રાખવાનું
ધર્મના સ્થાન ૦૨૧ં નંબર ૦૫૦ બુઓ કાધા-
પાજરાં - રિયું વિં પાંજરીવાળુ (૨) નં
પાજર, બ દીખાવું (૫) - રી સ્ત્રીં [સરં મ.]
કરાડી ગૂથીને કરેલી ગોડાની વાડ

પાંજી (૦) સ્ત્રીં પાજીણી, ટેવ
પાંડકું (૦) [બુઓ પાડુર] ઘોણુ, ફિકું
પાંડવ પું [સં] (સ) પાંડુનો દીકરો
પાંડિત્ય નં [સં] પડિતાઈ [પિતા
પાંડુ વિં [સં] રીકુ (૨) પું (સં) પાંડવોનો
પાંડુર વિં [સં] રીકુ, ઘોણું ૦તા સ્ત્રીં
પાંત (૦ત,) સ્ત્રીં [સં પંક્તિ, પ્રા પંક્તિ, સરં
મ પાંતિ] હાર, પગત

પાંતી (૦) સ્ત્રીં [સં. પંક્તિ] પક્ષ, બાબુ (૨)
રીત; માર્ગ (૩) ભાગ, હિસ્સો (૪) પરિભ્રાણના
વિભાગ પાડીને હિસાબ ગણવાની ગણિતની
એક રીત (૫) બુઓ પાંથી, સે થી

પાંત્રીશ(-સ) (૦) વિં [સં. પંચત્રિંશત્, પ્રા
પણત્રીસ] '૩૫'

પાંથ પું [સં] મુસાફર ૦ક વિં મરનારને
અપાતો (દારનો પિઠ)

પાંથી (૦) સ્ત્રીં [દિ. પતિ = કશરચના] સે થી
[-પાંડવી = વાળમાં સે થી પાંડવી. -પૂરવી =
સે યાગા સિદ્ધર વગેરે ભરવું]

પાંદડી (૦) સ્ત્રીં [સં. પર્ણ] બુઓ પાનડી - ડું
નં પર્ણ [-કરવું = ભાવ્ય બં. લાવું, લાગ્યોદય
થવે, પાંદડે પાણી પાવું = ઘણું દુખ
આપવું, રિઆવવું]

પાંપણુ (૦) સ્ત્રીં [સરં મ. પાપણ(સં પક્ષનન?)]
પોપચાની ડિનારી ઉપરના વાળ. -ચિયું નં
(કા) આંસુ (૨) ઘઉંના ખેતરના ખે રોડા,
ન્યા ઘઉં સહજ આછા ભોગે છે

પાંપણુ(-ણું) વિં [બુઓ પોપણુ] નિર્બળ,
પોપણું (૨) બાપણુ. કાયર, -ળાં નંબર ૦૫૦
દુર્બળ પ્રયત્ન

પાંશ(-સ)કું (૦) વિં [સં શશ = તીર પરથી?]
સીધું; કાણું, પાધરું. [-કરવું = મારીને-કાંકીને
સીધું કરવું - ભાતરવું = અગુરૂળ બનવું
-પરવું = અગુરૂળ થવું] ૦દોર વિં [પાંશરું
+ દોર] સીધું દોર, આકાઈ વગરતુ

પાંશુ(-સુ) સ્ત્રીં [સં] ધૂળ ૦લ વિં ધૂળ-
વાળુ (૨) ભ્રષ્ટ, દુરાચારી [૬૫]

પાંસક (૦) વિં [સં પંચષષ્ટિ, પ્રા પળષ્ટિ, પળસષ્ટિ]
પાંસરું, ૦દોર બુઓ 'પાંશર' મા

પાંસળી (૦) સ્ત્રીં [પ્રા પાસલ (સં પાર્શ્વ) હિં
પાસુરી] જાતીના માળાના ખતે બાબુના હાડકા-
માનું કરેક [-ખસવી, -ચસકવી = બેલા
થવું, કાગળી ચસકવી. -કેકાણે ન હોવી =
ચસકેલા હોવું] -ણું નં બુઓ પાસળી
[પાંસળાં બોખરાં કરવાં, ભાગવાં =
સખત માર મારવો.]

પાંસુ, ૦લ [સં] બુઓ 'પાશુ' મા
પિક પું [સં] કોકિલ, કોચલનો નર
પિક સ્ત્રીં (૨૧૦ ?) [સરં [હિં. પીક] યૂક,
પીક (૨) પાનતુ યૂક કે તેની પિચકારી
૦દાની સ્ત્રીં યૂકદાની

પિકેટિય નં [હ.] પહેરો, ચોખી

પિખાડો પું [પીખવું ઉપરથી] (સુ) વગો-
વણી, લોકમાં વાત થવી તે [પ્રેરક

પિખાણુ, -વણું પીખવું તુ અનુક્રમે કર્મણિ ને
પિગળાવણું સંકિં પીખવણું તુ પ્રેરક

પિચકારી સ્ત્રીં [પિચ (૨૧૦) + કારી] પાણીની
સેક (૨) સેક છોડવાનું ભૂગળી જેવું એક
સાધન. [-આપવી = ગુલાવાટે પાણી ચડાવવું,
'એનિમા' આપવો - છોડવી, -મારવી =
પિચકારીથી છાટવું. -લેવી = 'એનિમા' લેવો]

પિચંડ નં [સં] પેટ

પિચોડી સ્ત્રીં [પ્રા પેચાવેનાક] આબોઈ
પિચળ નં [સં] પીંછું

પિછવાઈ સ્ત્રીં [સરં હિં.] એક જાતનું કપડું

પિછાણુ(-ન) સ્ત્રીં [સં. પ્રત્યભિજ્ઞાન, હિં.
પહિજ્ઞાન] માહિતી (૨) એળખાણું ૦બું
સંકિં એળખવું

પિછોડી સ્ત્રીં [હિં. પિછોરી] બુઓ પછોડી.

[—ઓઢવી=દેવાળી કાઢવુ —ઓઢાઢવી=
જુઓ ‘અધારપછેડી ઓઢાઢવી’ પિછોડીમાં
પથરો લઈને ફટવુ = મુદો મૂકી ગમે
તેમ ઓલવુ] —ડો પું જુઓ પછેડો
પિછોળિયુ* નં તીન રાવાળી એક ઊડતું
ઝીણુ જટ [કર્મણિ ને પ્રેરક
પિટાણુ અંકિં, —વણુ સંકિં ‘પીટવું’તું
પિતકોડી સીં એક પક્ષી
પિતપાપડો પુ [સં પીત (પીળું) + પ.પડી]
ખાખતની ડિંગ, પલાશપાપડો
પિતર પુ [જુઓ પિતૃ] મૂન પૂર્જ
પિતરાઈ પુ જુઓ પિત્રાઈ
પિતરાણુ સીં જુઓ પિત્રાણુ
પિતવાડો પુ [પીત + વાડો] કૂવાના પાણીથી
બ્યાં ર વર્ષે રિયાળુ—કેનાળુ વાવેતર થતું
હોય તેવું એતર
પિત(ત)ળિયુ નં [‘પિતળ’ ઉપરથી]
પિતળતું નાનું વાસણ, ઝાલિયુ
પિતા પુ [સં] બાપ ૦જી, ૦થી પુ (માનાથે)
૦મહ પુ ૬૬ (૨) ક્રહા ૦મહી સીં
૬૬ —પુ પુ (૫) પિત્રા, બાપ
પિતૃ પુ [સં] બાપ (૨) પુ ૦૦૦૦૦૦ પૂર્વજ,
મરી ગયેલા બાપદાદાઓ ૦મજુ નં
પિતૃઓ પ્રત્યેનું દેવ (જુઓ અણત્રય) ૦ધાન
પુ પિતાનો વધ ૦ધાતક, ૦ધાતી વિં
પિતૃમાત કરનાર ૦તર્પણુ નં પિતૃઓનું
તર્પણ કરવા આપેલી જલાંજલિ, પિતૃયજ્ઞ
(૨) તર્જની અને અ ગૂઢા વચ્ચેનો મધ્યભાગ
૦દેવ પુ પિતરો (૨) વિં પિતાને દેવ
તરફ પૂજનાર ૦પક્ષ પુ આદ્યપક્ષ
(ભદ્રવાનું કૃપણપદ) (૨) બાપ તરફનાં
સગાસબધી ૦ભક્તિ સીં પિતા પ્રત્યેનો
ભક્તિભાવ. ૦ભૂમિ સીં વતન, રવદેશ
(સરખાવે માતૃભૂમિ) ૦યજ્ઞ પુ પિતૃતર્પણુ
(૨) પાત્ર મહાયજ્ઞોમાનો એક ૦લોક પુ
મત્ પામેલા પિતૃઓ રહે છે એ સ્થાન
૦વ્ય વિં પિતા સબધી (૨) પુ પિત્રાઈ
(૩) કાકા ૦હત્યા સીં જુઓ પિતૃવધ
પિત નં [સં] કલેભમા પેદા થતો રસ, જે

આંતરકામાં ઊતરી ખોરાકને પચાવે છે (૨)
પેદા પ્રભાણે શરીરની ત્રણ ધાતુઓમાંની
એક (કફ, પિત્ત અને વાયુ) [—ઊતરેણુ =
જુઓ પિત્ત ખેસવું —ચડવું = પિત્ત વધી
ગયાની (માથામાં) અસર થવી —માથે
ચડવું = માથામાં પિત્ત વધવાની અસર થવી
(૨) ગુરસે થવું, ચિઠાવું —ખેસવું = પિત્તની
અસર મટી જવી (૨) ક્રોધ શાત થવો],
૦જવર પુ પિત્તપ્રકોપથી થતો જવર
૦પાપડો પુ પિતપ પડો (૨) પિત્તજવરને
મટાડનાર એક જાતનું ઘાસ ૦પ્રકૃતિ વિં
શરીરમાં પિત્તના પ્રાધાન્યવાળી (૨) સીં પિત્તનું
પ્રાધાન્ય (૩) [લા] આકળો—ગરમ મિતજ
—તારાય નં [અપાશય] શરીરનો પિત્તનો
અવયવ —તો પુ [સં પિત્ત] પિત્ત (૨)
[લા] ક્રોધની તીવ્ર લાગણી [—ઊછળવે,
ખસવે, હાથમાથી જવે—ગુરસે થઈ જવું]
પિત્તળ નં [સં, પ્રા પિત્તળ] તાંબા અને
જસતની મિશ્ર ધાતુ
પિત્તળ રવભાવનું વિં [‘પિત્ત’ પરથી] ચીડિયુ;
સહેજમાં તપી જાય એવું (૨) ઓહુ પાત્ર
પિત્તળિયુ નં ઝાલિયુ, પિત્તળિયુ
પિત્રાઈ પુ [સં પિતૃવ્ય] કાકાનાં છોકરા;
સાનમી પેઢી સુધીમા એક બાપનો વરાજ
(૨) વિં પિતા સબધી —ણુ વિં સીં
પિત્રાઈને લાં જન્મેલી —ણુ (—ણી) સીં
પિત્રાઈની વહુ
પિત્રી પુ મરણ પામેલો પૂર્વજ, પિતર
પિધાન નં [સં] બધ કરવું તે (૨) ઢાંકી રેક
તે ંયુતિ આં, (પૃથ્વી સિવાયના) પ્રકોનું
પરસ્પર ઢંકણુ તે
પિન સીં [ફ] ટાકણી (૨) આંચો વેણી કે
સાંજી સકલવામાં વાપરે છે તે બનાવટ
પિનાક નં [સં] (સ) શિવનું વનુષ ૦પાણુ
(—ણિ), —કી પુ (સ) શિવ [મીડી
પિપરખીટ સીં [ફ પીપરમિટ] જુઓ ખાટી-
પિપાસા સીં [સં] તરસ —સુ વિં તરસું
પિપીલિકા સીં [સં] કીડી ૦માર્ગ પુ
મીમે ધીમે પણ ખતથી અચૂક કામ કરવાની

रीत. ०वृत्ति स्त्री० सग्रह करवानुं वल्ल
पिपूडी स्त्री०[रव०] कूडीने वगाडवानी भूगणी,
पीपी [-वगाडवी=पीपी कूडीने वगाडवी
(२) ऐकनी ऐक वात कक्षां करवी -गाथा
करवी (३) भुशामत दाजल सूर पुराववा,
हाल हा बाएवी]

पिप्पस पु० [सं] पीपणो [(वर्तमान कृ०)
पिपं तुं वि० [सं] पिवन्त. उपरधी] + पीपुं
पिमणाट पु० [पीमणवुं उपरधी] सुवास
पिमणावतुं स०कि० 'पीमणवुं' प्रेरक ३प
पिय(-ये)र (पि) न० [सं] पितृगृह, प्रा पिइहर]
स्त्रीना भ.भापतु धर

पियरपनेाती (पि) वि० स्त्री० पियरमां भाई-
लांडुवाणी -रिथुं न० पियरतुं सयुं
पियण स्त्री० [सं] पीन, प्रा पीजल उपरधी]
पीयण, कपणमां करेही क कुनी अर्था

पियाग न० [फा.] कान्ने, पुगणी
पियाथुं न० लुओ प्रयाण
पियानो पु० [ई] ऐक विदेशी वाणिज
-पियाकं वि० [परायुं] उपरधी] + पारक (२)

[अप पिमार(सं प्रियतर)] प्याक [प.]
पियावो पु० [पियाडु] उपरधी] पाएणी पाथानुं
अर्थ

पिथु पु० [अप पिअइउ(सं प्रीणयितु)] पति
पियेर, -रिथुं (पि) न० लुओ 'पियर'मां
पिरसथु न० [सं] परिवेण, प्रा परिवेत्तण]
पीरसतुं ते (२) पीरसेलुं लाथु (३) नात
वराने अगे घेरलाथु पीरसतुं ते [-भोड-
लतुं=ते अगे घेरलाथुं दांडु] -थु स्त्री०
पीरसतुते. -थु न० पीरसपातु पात्र के स्त्री

पिरसावतुं स०कि० 'पीरसवुं' प्रेरक
पिराई स्त्री० लुओ पिराई
पिरामिड पु० [ई] प्राचीन भिसरी राजना
भूतदेह उपर अ धवेडी मोदी सकुं आकारनी
समाधि-कपूर (२) शंकु आकार

पिरि स्त्री० [सं. पर्वन्; सर० न. पेर] + पेर,
प्रकार (२) लुओ पेरि

पिरोग, -थु(-लु) लुओ 'पीरोग'मा
पिदाई स्त्री० [पीलवुं] उपरधी] पीलवुं ते (२)

तेनु महेनताथु -मथु न०, -मथु स्त्री०
पीलवानुं महेनताथुं

पिंसावतुं स०कि०, पिंसातुं अ०कि० 'पीलवुं' तुं
प्रेरक ने कर्मणि [नो पीलो

पिंलोडिथुं न० [पीलो] उपरधी] लुवारआन्नी-
पिंलुं न० [पिंलु] उपरधी] नीटीने करेथो
डो-गोडो [प्रेरक ने कर्मणि

पिंसावतुं स०कि०, पिंसातुं अ०कि० 'पीलवुं' तुं
पिंसांग वि० [सं] अक्षमी रगतुं

पिंसाय पु०, न० [सं] अन्नगतियो लव, प्रेत
(२) भूतप्रेत लेवी ऐक लीन योनि ०थु,
-थी स्त्री० पिंसाय स्त्री

पिंशित न० [सं] भास [०ता स्त्री०
पिंशुन वि० [सं] कडोर (२) नीय (३) याडिथु.

पिंथ वि० [सं.] इरेलु, पीसेलु (२) पुं० भूड;
लोड ०थु पु०, न० पशुने अडले लोडनी

कण्ठना पिंथु अणिठान ०पेपथु न०
पुनरुक्ति, ऐकतुं ऐक इरी इरी ठेडु ते

पिंसर पुं० [फा.] डाकरे; डीकरे
पिंसावतुं स०कि०, पिंसातुं अ०कि० 'पीलवुं'-
तुं प्रेरक ने कर्मणि [पणयालीस] '४प'

पिंस्ताणीस वि० [सं. पंचत्वारिंशत्, प्रा.
पिंस्तुं न० [फा.] परतु, ऐक भेवा

पिंस्तास स्त्री० [पो.] नानी अंठक, वम येा
पिंहित वि० [सं.] अथ करेलु (२) दांडलु;

लुपवेलु
पिंहिरलु न० [लुओ पहिरावतु] + पोशाक

पिंहुडो पु० [दि. पिहुल] पीहवे
पिंहेर न० + पियेर [प्रेरक ने कर्मणि

पिंणावतुं स०कि०, पिंणातुं अ०कि० 'पीलवुं' तुं
पिंगल(-ण) वि० [सं] लावाश पडता पीणा

रगतुं (२) न० छट्ठास (३) [ला] अत्यंत
विस्तार [-करतुं=लाथु लाथुं टायलु करतुं;

अतिशयोक्तिधी वधारतु-ललाथु करतुं]
०कार पुं० पिंगल पनावनार -ला(-णा)

स्त्री० छठयोगमा मानेही त्रय प्रधान नाडीओ-
मान्नी ऐक (छटा, पिंगणा, अने सुपुत्र्या)

(२) वि० स्त्री० लावाश पडता पीणा रगनी.
-णाक्षी वि० स्त्री० कोवे पिंगण आभवाणी

-ળા ભેશી(-ધી) પુઠ માત્ર સાર સાર કહે
એવો ભેશી -પુ' લિં બુઓ પિગલ
પિ ગાળી સીં [સં પિંગ (કેસર, કકુ)] કાવધી
(૨) કુપેલની વાડકી

પિ જર નં [સં] પજર, પાજર

પિ ૬ પુઠ [સં] ગોળો (૨) પિતૃઓ નિમિત્તે
લોટ કે ભાતનો વાળેલો ગોળો (૩) શરીર
[-આપવો=પિઠ મૂકવો -પડવો=ગુજરી
જવું -પામવો=મરણ બાદ પોતાની સતતિ
દ્વારા શ્રાદ્ધાદિ ક્રિયામાં પિઠ અપાવો -મૂકવો
=મરણ પામેલા પાછળ પિઠ વગેરે વડે
શ્રાદ્ધ કરવું -વહેરવો=શ્રાદ્ધક્રિયામાં પિંડના
બે ભાગ કરવા -વાળવો=શ્રાદ્ધમાં અર્પણ
કરવા ભાતના ગોળા બનાવવા. -સ્થાપવો=
શ્રાદ્ધક્રિયામાં પિંડનું સ્થાપન કરવું] ઠંઠાન નં
શ્રાદ્ધમાં પિઠ અર્પણ કરવો તે ંપોહું
લિં સ્વાધી ંહુ નં બુઓ પિડુ ંહો
પુઠ પિડો [પિડાર(તુચ્છકારમાં)

પિ ઠાર(-રે) પુઠ [સં] ભરવાડ -રિથો પુઠ
પિ ઠી સીં [સં પિઠિકા, પ્રા પિંઠિયા] પમના
નળાની પાછળનો માસનો લોચો (૨) શિવલિંગ
પિડુ નં [સં પિંઠ ઉપરથી] પિંદુ -ડો
પુઠ વાટેલો કે વાળેલો ગોળો -ગોટો (કણક,
માટી, દોરા ઇત્યે) [-કરવો, -વાળવો]
પિ ઠોળિયુ, પિ ઠોરી લિં (૨) નં [પ્રા પિંઠવર
(સં પિંઠગૃહ)] પીઠેરી, માટીની ભીતોતુ (ધર)
પી અં [રવં] તિરસ્કારાર્થ ઉદ્ગાર, હુરિયો (૨)
પિપૂડીનો રવ [-કરવી, -ખાસાવવી
=હુરિયો કરવો]

-પીઉ લિં ['પીડું' ઉપરથી] (સમાસને અંતે)
પીનાર

પીક નં [મ] પાક, મોલ (૨) સીં બુઓ પિક
(૩) તેની પિચકારી

પીખપુ સંકિં [સં પ્રેક્ષ, પ્રા પિકલ (પ્રેક્ષ
કરવી)] (સુ) વગોણણી કરવી, નિહુ

પીગળપું અંકિં [સરં મ પથ્યોં (સં
પ્રગત્ત)] એ ગળવું, પ્રવાહી થવું (૨) [લા]

(સ્પ થી) દીધું -નરમ થવું
પીઝ નં [સં પિચ્છ] પીધુ -છી સીં [સં

પિચ્છિકા, પ્રા પિચ્છી] વાળ, પીઝાં કે તેવી
ખીજ વસ્તુની હાથાવાળી બનાવટ (માણો
ઉરાડવાની, ચીતરવાની, ઘરેણાં ધોવાની વગેરે)
-છીઝી જણી સીં બુઓ પોછીઝીજણી
-હું નં પીઝ (૨) તેની કલમ [પીઝાવું
પારેણુ કરવું =રજનું ગજ કરવું પીઝાંનો
કાગડો =રજનું ગજ]

પીછેહઠ સીં [હિં] પાછા હઠડું કે પડવું તે, હાર
પીછો નં [સરં હિં, પ્રા પિચ્છ = પૂછડું] કેડો,
પૂઠ [-પકડવો, -લેવો = પાછળ પકડું, કેડો
લેવો (૨) ખણખોલ કર્યા કરવી (૩) સતાવવું]
પીટ સીં ['પીટવું' ઉપરથી] માર [-પડવી =
માર પડવો (૨) પસ્તાળ પડવી]

પીટવુ સંકિં [પ્રા પિટ્ટ] ખૂબ માસું (૨)
મૂએલાની પાછળ ફૂટવું (૩) ઠોકવું; વગાડવું
(લંડી) -ણી સીં પીટવુ તે, માર (૨) ફૂટવું
તે પીટવુ લિં મૂડું (સીઓમાં ગાળ તરીકે)
પીઠ નં [સં] (દેવ, આચાર્યદિનું) સ્થાનક (૨)
સીં ખભર (૩) ખભરભાવ [-ઊધકવી =
ખભરભાવ મ ઠાવો -ટકી રહેવી = ખભરભાવ
ટકી રહેવો]

પીઠ સીં [સં ઘૃષ્ઠ, પ્રા પિટ્ટ] વાસો [-આવવી
=વાસો છોલાઈને પાકવો -ઉધાડી પકવી
=પીઠખળ ન રહેવું -ઊપકવી = પીઠ
આવવી. -ચોરવી = પાણુ પડવું, ખીતું
-ઠોકવી, થાખકવી = પ્રેતસાહન આપવું,
મદદ કરવી -ઠાકવી = ઉધાડું ન પકવા દેવું,
મદદ કરવી -દેખાડવી = પાણુ પડવું,
હાર ખાઈ નાસવું -દેખી = મદદ કરવી
-ધરવી = મદદ કરવી (૨) માર ખાવા
માટે પીઠ રળું કરવી -પર હાથ
ફેરવવો = આધાસન આપવું (૨) ઉત્સાહ
આપવો -પાછળ મૂકવું = રાખી મૂકવું,
ઉપયોગમાં ન લેવું (૨) સતાવડ, ઓળખવું
-પાકવી = સવારીમાં પળોટવું -પૂરવી =
પાછળ રહી મદદ કરવી -ફેરવવી = તણ
દેવું, તરછોડવું -ખતાવવી = બુઓ પીઠ
દેખાડવી. -ભાગવી (કામની) = અવર કામ
કરવા માડીને તેનું અધરાપણુ તોડી નાખવું

-લેવી = પૂંઠ પકડવી, પાછળ પડવું (૨)
આગ્રહથી માગવું (૩) કુખ દેવું (રોગે,
ખોલએ) પીઠનું ભેર = પીઠબળ પીઠે
કાળજી હોયું = બહાદુર હોય પીઠે
પેટ ચોટવું = બૂબે મરવું (૨) સુકલકડી યદી
જવું] બળ નં પાછળ રહીને ભેર દેવું
બળ [-હોયું = પાછળથી બીજા લોકોનું બળ
મદદમાં હોયું] ૦મદ (-૨૬) પુન + નાયકને
મદદ કરનાર [વાની
પીઠકુ નં [સ. સં પિટ્ટ] ચણાના લોટની એક
પીઠિકા સ્ત્રી[સં] બાજર(૨)મૂર્તિ કે થાલવાની
બેડક-અધાર (૩) વંશાવલિ (૪) ભૂમિકા (૫)
પ્રકરણ, ખડ
પીઠી સ્ત્રી [સં પિટ્ટ, પ્રા. પિટ્ટ] લગ્નપ્રસંગે વર
કન્યાને શરીરે ચોળવાના પીળો સુગંધી
પદાર્થ [-ચરવી, -ચોળવી]
પીઠું નં [સં પીઠ] બલર કે કુકાન (ખાસ
કરીને લાકડાંનું અને દારૂતાકીનું) (૨) [સં
પિટ્ટ, પ્રા પિટ્ટ] અડદની વાટેથી ઢાળતું ખીરું
(૩) અડદ, ચણા કે ચોળાના લોટનું ખીરું
(૪) પીઠકું
પીઠ સ્ત્રી [સં પીઠા] પીઠા, કુખ (૨) ચૂક,
અકડી (૩) વેણ, પ્રસવવેદના (૪) ક્ષતિ
મુકવાના રગની લૂગદી
પીઠક વિં [સં.] પીઠા કરનાર [દામવુ તે
પીઠન નં [સં] પીઠા (૨) પીઠવું-પકડવું કે
પીઠવું સંકિં [સં પીઠ] કુખ દેવું (૨) પકડવું,
ઝાલવું (૩) ચાપવું, દામવું
પીઠા સ્ત્રી [સં.] કુખ (૨) નડતર. ઠંડારક,
ઠંડારી વિં પીઠા કરનાર. ઠંડરણી વિં
સ્ત્રી પીઠા હરનારી ઠંશામક વિં પીઠા
શાત કરનાર -કિત વિં પીઠા પામેલું
પીઠાવું અંકિં 'પીઠવું' કર્મણિ
પીઠિત વિં [સં] બુઓ 'પીઠા' મા
પીઠ વિં ['પીઠ' સ્ત્રી ઉપરથી] મોટી ઉંમરવું,
કરેલ (૨) સ્ત્રી [ત્રિ. પીઠી, સં પીઠિકા, પ્રા.
પીઠિકા] જેના ઉપર મેડાના પાટિયા જડવામા
આવે છે તે લાણુ લાકડું - વળી. -ઢિયું નં
પીઠ (૨) દાડનો દાત (૩) અચાણ, પેટું

પીણું નં ['પીડું' ઉપરથી] પીવાની વસ્તુ, પેય
પીન નં [સં પીત] પાણી પાઈને ઉછેરેલા મોલ
(૨) વિં [સં] પીણું
પીતળ નં બુઓ પિતળ
પીતાંબર નં [સં.] પીથું કે દાઈ પણ રેશમી
અખોટિયુ (૨) વિં પીળા વસ્ત્રવાળું -રી
સ્ત્રી નાનું પીતાંબર
પીટું નં લખોટી ન ખનારને ઊભા રહેવાનું
ફૂંડાણું (૨) પેય; કાતળી -તે પું પેનો,
પાતળો કકડો, કાતળી
પીધ નં, પીધા સ્ત્રી એક પક્ષી
પીધું સંકિં 'પીધું' ભૂતકાળનું રૂપ -ધેલ
(-ધુ) તેનું ભૂં ફું (૨) વિં ઢાંચના
નશાવાળું, છાકું
પીન વિં [સં.] જડું, પુથ; માવું
પીનસ નં [સં] સખત સળેખમ
પીપ નં [હિં] ગૂમડાનું પર [વાસણ
પીપ નં [પો પીપા] લાકડાનું કે ધાતુનું નળાકાર
પીપર સ્ત્રી [સં પિપ્પલ] એક વસાણાની
ચીજ -વનરપતિની સીંગ. -રી (-ળી) મૂળ
નં પીપરના છોડના મૂળ, ગંઠાડો
પીપર (-ળ) સ્ત્રી [બુઓ પીપળ] પીપળાની
ભતવું એક ઝાડ
પીપળ (-ળી) પું [સં પિપ્પલ] એક ઝાડ,
અશ્વત્થ [પીપળે દીવો કરવો = બધે જાહેર
કરી દેવું પીપળે પરણાવવું = ઉમરડાના
ઝાડ સાથે કન્યાના લગ્ન કરી, કુવારા-મહેણું
ભાગવું પીપળો ઊગવો = નસંતાન જવું.
પીપળો ફાટવો = ઘણા બ્રાહ્મણેનું એકઠા
યવું (૨) ફરોડો પડવો]
પીપળી સ્ત્રી નાનો પીપળો
પીપળીમૂળ નં બુઓ પીપરીમૂળ
પીપળો પું બુઓ પીપળ [ખૂમ
પીપિયો પું [રવં] ખૂમ, ચીસ (૨) તંગીની
પીપી અં (રવં) (૨) સ્ત્રી કૂખીને વગાડવાની
ભૂગળી, (ગાજર કે પાદડાની) પિપૂડી (૩)
'પી' બોલાય તે, ફરેતી (૪) (બાળલાય)
પિપરમીટ જેવી ગોળી - [સુગંધ ફેલાવી
પીમળ સ્ત્રી [સં. પરિમલ] સુમધ. ૦વું અંકિં

પીયળ ઓં ભુઓ પિયળ
 પીયુષ નં [સં] અમૃત
 પીયો પું [સં પીત, પ્રા પીમ = પીળા રગતું
 પરથી?] આખને ખૂણે બાઝતો ચીકણો પદાર્થ
 પીર પું [ફા] મુસલમાનોમાં પવિત્ર ગણાતો
 પુરુષ [-આવવા = શરીરમાં પીરનો પ્રવેશ
 થવો (જેથી અગમ્ય વાતો ભણી શકાય છે)]
 ંમદો પું પીરનો છોકરો ંમદ પું
 ધરડો માણસ -રાઈ સ્ત્રી પીરપણુ
 -રાનપીર પું પીરનો પીર, મોટો પીર
 પીરસણુ સંકિં [સં પરિવિષ્ટ] જમવા માટે
 ભાણામાં મૂકવું પીરસણુ અં કિં કર્મણિ
 પીરોજ પું [ફા] એક રત્ન -છ(-ભુ)
 વિં પીરોજના રગતું, આસમાની
 પીલડુ સંકિં [સં પિલ્ડુ, પ્રા પીલ] દબાઈ
 -કચરાઈ નિચોવાય એમ કરવું (ર) [લા]
 દુખ દેવ, કનકુ (૩) લોહુ (કપાસ) (૪)
 અં કિં ['પીલો' ઉપરથી] (મુ) પીલા
 નીકળવા, પાંગરવું
 પીલવો પું [ભુઓ પીલુ] એક ઝાડ
 પીલુ પું [સં] એક ઝાડ, પીલુડી (ર) એક
 રાગ (૩) પીલુડું ંડી સ્ત્રી પીલુ ઝાડ ંડું
 નં તેતુ ફળ
 પીલુ નં [રે પીલુમ = બચ્ચુ] મરઘીનું બચ્ચુ
 પીલો પું [ભુઓ પીલુ] યદ કે મૂળમાંથી
 ફૂટેલો ફલગો
 પીલુ સંકિં [સં પા, પ્રા પિલ] પ્રવાહી પેટમાં
 લેવું (ર) પ્રવાહીને પોતામાં શમાવવું કે રોવાવું
 (૩) [ધૂમ્રપાન] કરવું [પી જલુ = ન ગાડવું
 (ર) સહન કરી જવું]
 પીરાવી સ્ત્રીં [મ.] થેલી
 પીરાવી સ્ત્રીં મુસલમાન સ્ત્રીને મુરવાળ, પેરાવાળ
 પીસણી સ્ત્રીં [પીસણું ઉપરથી] મટી (ર)
 ચીપવાનો વારો -દાવ
 પીસણુ સં કિં [સં પિષ, પ્રા પિસ] દળવું
 (ર) લસોટવું, ઘૂટવું (૩) ચીપવું (ગજદાને)
 પીસ(-હ)વો પું સિસોટી [-વાગવો,
 -વમારવો, -તાણવો = મોટેથી રહવું]
 પીહર નં + [પ્રા પિહર] પિયર -રિયુ નં

+ પિયરિયુ
 પીહુડો પું [રે પિહુલ] ભુઓ પીસવો, પિહુડો
 પીળ સ્ત્રીં ભુઓ પિયળ
 પીળું વિં [સં પીતક, પ્રા પીમલ] હળદરના
 રગતું, પીત -ળક સ્ત્રીં પીળારા, સીકારા
 -ળચદુ વિં આધુ પીળુ -ળતું સંકિં
 કકુથી રગતું (ર) પીળુ કરવું -ળારા સ્ત્રીં
 પીળાપણુ -ળિયુ નં લગ્નપ્રસંગે કન્યાને
 પહેરવાનું હળદરથી રંગેલું પીળુ વસ્ત્ર (ર)
 પીળી -કાંધે કાચી ઈંટ ંદમ્મક વિં +
 ધમકદાર પીળુ ંપચ વિં સાવ પીળુ -સીકું.
 ંરચ્ચક, રહેચ્ચક વિં ખૂબ પીળુ
 પીંખણું સંકિં વિખેરી નાખવું (ર) ચૂંદી નાખવું
 [પીંખી ખાણુ = મહેલાંટોલાથી કાચર કરી
 દેવું (ર) તોડી -ચૂંદીને ખાઈ જવું પીંખી
 નાખણું = ફાડી-ચીરી દૂ-પીને છૂટેછૂટું કરી દેવું
 (ર) મહેલાંટોલાથી કાચર કરી દેવું] -ચ્છી
 સ્ત્રીં, -છુ નં પી ખતુ તે, ચૂંચણુ
 પીંખાણુ અં કિં, -વણુ સંકિં 'પી ખણું
 કર્મણિ નં પ્રેરક
 પીંગળુ વિં [સં પિંગલ] પીળચદુ, માજર
 પીંછ નં [ભુઓ પીંછ] પીંછુ -છાણુ વિં
 પીંછાવાળુ -છી સ્ત્રીં ભુઓ પીંછી
 -છીઈજણી સ્ત્રીં પીંછીથી કરાતી ઊંજણી
 (ભુઓ ઊંજણી ૧) -છુ નં ભુઓ
 'પીંછ'માં
 પીંજણુ સ્ત્રીં [સં પિંજ] પીંજવાનું સાધન (ર)
 નં પીંજવું તે (૩) [લા] (વાતને) નકાચું
 ચૂંચવું -લખાવવું તે (૪) પગતું એક ધરેણું
 -ચ્છી સ્ત્રીં પીંજણુ (ર) પીંજવું તે (૩)
 પેડા પરનું ઢાકણ (રથના પેડાં પર હોય છે તે)
 પીંજરું નં ભુઓ પિંજર, પાંજર -રોગાડો
 સ્ત્રીં પીંજરાવાળી ગાડી
 પીંજણુ સંકિં [સં પિંજ] રૂના રેસા છૂટા
 પાડવા (ર) [લા] પીંજણુ કરવું -લખાવવું
 પીંજમણુ નં, -ચ્છી સ્ત્રીં પીંજવાની મલૂરી
 પીંજરો પું પીંજવાનું કામ કરનારો -રણુ
 સ્ત્રીં પીંજરાની વહુ (ર) પીંજવાનું કામ કરતી
 સ્ત્રી -રી સ્ત્રીં પીંજણુ (ર) એકભતતું પક્ષી

પીળવું અંકિં, -વણું સંકિં 'પીળવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક [આહીર, લરવાડ
પીડાર(-રે) પું [સં વિહાર, દે. પેઢાર]
પીંઠાળો પું બુઓ પિડો [ભતનો માણસ
પીંઠારો પું [મ પેઢાર] લૂઠારની એક પ્રસિદ્ધ
પીંઠેરી વિ- [બુઓ પિડેરી] માટીની ભાંતિવાળું
પુકાર પું [પ્રા. પુકાર] પોકાર, ખૂમ ંવું સં
કિં પોકારવું(ર) પોકારીને કહેવું, ભડેર કરવું
પુખ્ત વિં [ફા] પાકું, પકટ (ર) કરેલ ંપણું
નં, -ખાઈ સ્ત્રીં

પુમાડવું સંકિં 'પૂગવું'નું પ્રેરક, પહોચાડવું
પુનાડું અંકિં 'પૂગવું'નું ભાવે
પુચકારી સ્ત્રીં [રવં] ખાળકને શાત કરવા
એહ વચ્ચેથી કરેલો મૂઠ અવાજ
પુરં નં [સં] પૂછડી
પુછડિયું વિં ['પૂછડી' ઉપરથી] પૂછડીવાળું.
-ચો તારો પું- કૂમકેવું

પુછાડું અંકિં, -વણું સંકિં 'પૂછવું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક
પુટ પું [સં] પડિયો(ર) -ડિયા જેવો કાઈ પણ
ઘાટ (૩) આચ્છાદન, ઢાકણ (૪) કૂલડી કે
શંકોરામા ઘાતુ કે ઔષધ મૂકી ઉપર ઢાકણ કે
બીજી શંકોરે મૂકી કપડછાણ કરી કરેલો ઘાટ,
સ પુટ(પ)ને લહીમા મૂકી ઔષધને આપેલી
આય (૬) પટ, પાસ, [-આપવો, -દેવો =
પાસ આપવો] ંપાક પું પુટમાં મૂકી
લહીમા ઔષધિ-ઘાતુ પકવવી તે
પુઠેવાળ વિં ['પૂઠ' ઉપરથી] પાછલી વચમા
જન્મેલું; પૂઠેવાળ [પુઠેવાળનું છોકરું] =
પાછલી વચમા થયેલું બાળક.]

પુઠે અં [મ.] (પ) આગળ, મોખરે
પુણ્યચન્દ્ર વિં [પોણા ચૌદ ઉપરથી] ફરી-
ફેરવીને બે.લેલું, અસત્ય, વાંકું; પોણચવદ્
પુણ્ય વિં [સં] પવિત્ર (ર) પુણ્ય પ્રાપ્ત થાય
એવું (૩) ધર્મ્ય (૪) નં સત્કર્મ (૫) તેલુ ફળ
[-પરવારવું] = પુણ્ય ખૂટી જવું, ખગડવા કાળ
આપવો] ંકર્મ નં સત્કર્મ. ંકાલ(-ળ)
પું પવિત્ર, સમય ંતિથિ સ્ત્રીં (મહા
પુરુષના) મરણની તિથિ કે તેની ઉત્પત્તિ.

ંદશી વિં પુણ્ય વિષે જેની દષ્ટિ છે એવું.
ંદાન નં ધર્મદાન ંમકોપ પું (પાપ-
કે અન્યાય સામે) ધર્મબુદ્ધિને લીધે ઊપજેલો
ક્રોધ ંવરો પું પુણ્યદાનનું ખરત્ય ંવાન
વિં પુણ્યદાન કરનારું, ધર્મિષ્ઠ. ંશાલી(-ળી)
વિં પુણ્યવાન (ર) પૂર્વજન્મના સુકૃતવાળું.
ંસલોક વિં રૂડી કીર્તિવાળું (ર) જેનું નામ
દેવાથી પુણ્ય થાય તેવું (૩) પું તેવો માણસ.
-પુયાત્મા વિં (ર) પું પવિત્ર મનનું (માણસ)
-પુયાહ નં [+મહત્ત્વ] 'વિવસ્ત્ર માર્ગાલક
હો,' એવું આશીર્વાચન -પુયાહવાચન
નં પુણ્યકાર્યને આરભે બ્રાહ્મણોને મુખે તણ
વાર 'પુણ્યાહ' એમ કહેવરાવવું તે

પુતળિયું નં ['પૂતળી' ઉપરથી] પૂતળીની
છાપવાળી સોનામહોર

પુત્ર પું [સં] દીકરો. ંક પું પુત્ર (વહાલમા).
ંવંતી વિં સ્ત્રીં પુત્રવાળી. ંવધુ સ્ત્રીં
પુત્રની વહુ ંવાસના સ્ત્રીં બુઓ પુત્રપણા.
-ત્રાયિત વિં [સં] પુત્ર મેળવવાની વાસના-
વાળું -ત્રિકા, -ત્રી સ્ત્રીં દીકરી -ત્રિણી
વિં સ્ત્રીં પુત્રવતી. -ત્રીજ પું પુત્રોના પુત્ર,
હોહિત્ર -ત્રેણિ સ્ત્રીં [સં] પુત્રની કામનાથી
કરેલો યજ્ઞ. -ત્રૈવણી સ્ત્રીં પુત્રપ્રાપ્તિની તીર્થ
કામના-વાસના [(૩) આત્મા

પુદ્ગલ નં [સં] પરમાણુ (ર) શરીર (બૌદ્ધ)
પુનમિયુ વિં ['પૂનમ' ઉપરથી] પૂનમને લગતું
(ર) પૂનમથી શરૂ થતું (૩) દર પૂનમે
જન્માએ જન્માર

પુનરે અં [સં] ફરીથી (ર) સમાસમા પૂર્વપદ-
તરીકે 'ફરીનું', 'ફરી થતું' એવા અર્થમા. -રેષિ.
અં [+અર્થિ] ફરીને, વળી -રેવત્રૌકન
નં ફરી જોઈ જવું તે -રાતર્તન નં પાછા
કે ફરી આવવું તે (ર) ફરી વાચી -જોઈ જવું
તે (૩) એકની એક વાત ફરી કરવી તે
-રાવર્તી વિં પાછું ફરનારું; ફરી ફરી
આવનારું. -રાવૃત્ત વિં ફરીનું પાછું આવેલું
(ર) ગોખેલું, વારવાર ચાલ કરેલું. -રાવૃત્તિ
સ્ત્રીં પુનરાવર્તન (ર) બીજી વારની આવૃત્તિ
(પુનરાવર્તન) -રક્તિ સ્ત્રીં એકની એક વાત.

ફરીને કહેવી તે -રુત્થાન નં ફરીથી ઊભુ થયું તે -રુત્પત્તિ સીં ફરીથી ઉત્પન્ન થયું તે -રુદ્ધાર પું ભુઓ જીર્ણોદ્ધાર (૨) મુક્તિ (૩) ફરીથી જન્મ -રુદ્ધાહ પું પુનર્વિવાહ -ર્ધનના સીં ફરીથી બાધવું, ગોઠવવું, ધડવું કે રચવું તે -જન્મ પું ફરી જન્મવું તે, નવો જન્મ -ક્ષત્ર નં ભુઓ પુનર્વિવાહ -ર્ત્તુ પું સાતત્ય નક્ષત્ર -ર્વિવાહ પું ફરીથી લગ્ન કરવું તે (૨) વિધવાવિવાહ

પુન અં [નં] ભુઓ પુનરુ
પુનિત વિં [સં] પવિત્ર
પુનેરી વિં પૂના સંબધી કે તે ગામનું
પુર નં [નં] રાહેર ઝગન પું રાહેરનો માથુસ, રાહેરી. ંપતિ પું રાભ

પુર વિં [ફા] પૂર, હરેલું (સમાસમાં પૂર્વપદ તરીકે આવે છે) ંપૂન વિં સુકલકડી નહિ-લોહીથી બરાવાદાર ંનેર(-શ,-સ) વિં (૨) અં પૂરા ભેર કે ભેદવાળું ંબહાર વિં (૨) અં પૂરી શોભા સહિત

પુરજન પું [સં] ભુઓ 'પુર'મા
પુરને પું હક્કો. (૨) [ફા] કંકડો, કુરચો
પુરભેર(-શ,-સ) ભુઓ 'પુર'મા
પુરપતિ પું [સં] ભુઓ 'પુર'મા
પુરબહાર ભુઓ 'પુર'મા
પુરભિ(-વિ)થો [હિં, મં પૂર્વ ઉપરથી], પુર ભેથો પું ઉત્તર દિશાના પૂર્વ ભાગનો વતની
પુરવઠો પું [મં] (જરૂર પૂરી પાડવા માટે ભેઠતો) જથો, સગ્રહ

પુરવળી સીં [પૂર્વ] ઉપરથી] પૂર્વિ, પરિશિષ્ટ (૨) ઉત્તેજન, ઉત્કેરણી

પુરવલુ સીં [સં] પુર-નગરની યુવાન સ્ત્રી
પુરવાર વિં [પો પ્રોવાગ] સાબિત [-કરવું, થવું] -રી સીં સાબિતી

પુરવિથો પું ભુઓ પુરવિથો, પુરલેથો
પુરવીદાણા પું જગતનો એક ભતનો નેભનો, મોટી વ્હાવણી

પુરચરણ નં [મં] અમુજ મત્તનો સકામ જપ
પુરસીસ સીં [વા પુર્નિસ] પૂઠપરજ, તલાસ
પુરસ્કરણ નં [મં] આગળ કરવું-પ્રાધાન્ય

આપણુ તે [પ્રવર્તક
પુરસ્કર્તા પું [સં] આગળ કે રમૂ કરનાર,
પુરસ્કાર નં [સં] પુરસ્કરણ (૨) માન, પૂજા (૩) ધનામ

પુરસ્તવ નં [સં] અગ્રેસરપણું
પુર દર પું [સં] (સ) ઈદ્ર
પુર ધિ(-ધી) સીં [મં] પતિપુત્રવાળી સુખી સ્ત્રી
પુર સર વિં [સં] આગળ ચાલનાર (૨) અં (સમાસને છેડે) સાથે-પૂર્વક ઉદાહરણ પુર સર પુરાણ વિં [સં] પ્રાચીન(૨) નં પ્રાચીન કેવળ અં અને મનુષ્યકથા જેમાં આપેલી હોય એવું પુરતક (વેદવ્યાસે લખેલા કુલ ૧૮ છે) [-કાંડવુ, માંડવુ = કં ટાળાભરી લાખી વાત કહેવી, રાકે કરવી(૨) એકની એક વાત કહે કહે કરવી] ંકાર પું પુરાણના બનાવનાર ંમિય વિં ભૂતાને પસંદ કરનાર ંવાર્તા વિં પુરાણની ગથા -જ્ઞી પું પુરાણ વાચી સંભળાવનાર (૨) પુરાણ રચનાર (૩) એક અટક -જ્ઞુ વિં પ્રાચીન

પુરાત વિં ['પુરાતન' ઉપરથી] પહેલાનું, જૂનું
પુરાતત્ત્વ નં [સં] પુરાતન કાળની બાબત
પુરાતન વિં [સં] પ્રાચીન
પુરાતિ પું [સં] (સ) શિવ, ત્રિપુરાતિ
પુરાવણ સંક્રિં 'પૂર્વ'નું પ્રેરક
પુરાવિહ પું [સં] પુરાતત્ત્વનો શોધક
પુરાણ અંક્રિં 'પૂર્વ'નું કર્મણિ
પુરાવો પું [પ્રો પ્રોવાગ] સાબિતી [-ઉભો કરવો = પુરાવો ન હોય તે ઉપજાવી કાઢવો -આપવો, કરવો, દેવો = સક્ષા આપવી, સાબિતી રમૂ કરવી -લેવો = ભુવાની લેવી, સક્ષીની તપાસ કરવી]

પુરાત (૦) વિં ભુઓ પરાત
પુરી સીં [મં] નગરી
પુરીપ નં [સં] વિષ્ટ, નરક
પુરુ પું [સં] (સ) યથાતિ અને શાન્તિ શાન્તો પુત્ર
પુરુષ પું [સં] નર, મરદ(૨) વર, પતિ (૩) આત્મા (૪) બોધનર, સામગ્રનાર કે તે સિવાયની વ્યક્તિ -એ તણ પૈકી એક (વ્યા.) [પુરુષમાં ન હોવું = ન મર્દ -પ્રજનનશક્તિ વિનાના

होवु पुरुषमां न रडेवुं = नामर्हं यर्धं नृपु.]
०२२ पुं० पुरुषार्थ; विद्योग. ०२३ स्त्री०,
०२४ न० भरहाई, पुरुषपक्ष. ०२५ न०
नाटकनु नरपात्र ०२६ यत्न पु० भाष्यसही यर्धं
शक्ती महेतन ०२७ यत्न वि० पहेलो, पीले
अने नीले पुरुष अतावनार (व्या) - पातन
न० भरहाई. - पार्थ पु० [+ मर्थ] विद्योग,
महेतन (२) धर्म, अर्थ, काम ने मोक्ष ये दरेक.
- पार्थवाह पु० पुरुषार्थ पर भद्रा राधनारो
मत (नसीअवाहथी विरुद्ध). - पार्थी वि०
विद्योगी - पौत्तम पुं० [+ उत्तम] विष्णु भगवान.
- पौत्तम भास पु० (सौर अने आद्र भास, १६ दिवस
अने ४ घडीये छमेरातो) अधिकभास

पुर्द्धत पु० [सं] धद्र

पुरोम पु० [सं.] छिपसर्जनी जेम शण्नी पूर्व
लगावतो शण्ड, पूर्वग विहान प्र, अलि (व्या)

पुरोगामी वि० [सं] पूर्व - आगण थयेलु के
अतु (२) पु० पुरोगामी ते (वस्तु के भाष्यस)

पुरोडाश पुं० [सं] यज्ञने माटे जनावेलो
योआना होटनो रोडलो (२) हवि (३) होमता

आशी रहेलो हवि - प्रसाह [गार

पुरोहित पु० [सं] यज्ञयागादिकर्मा करवानार

पुर्ध पुं० + पुरुष [-आंधवो]

पुल पुं० [फा] सेतु [-करवो, -नाअवो,

पुलक न० [सं] रोम, रुद्र. ० वु अ० डि०

पुलकित-रोमांचित थवु - कित वि० रोमांचित

पुलह पु० [सं.] ससर्षिमानो ओक ऋषि के तारो

पुलाव पु० [जुओ पलाव] ओक मसालादार

(मुसलमानी) वानी

पुलिन पु०, न० [सं] लाहु, नदीनो कांडो (२)

नदीना प्रवाहनी वस्त्रे तरी आवेलो रैतीना जेट

पुलोभा पु० [सं] (स) ओक राक्षस

पुरतो स्त्री० [सं] सरहड प्रातनी बापा

पुंकर न० [सं] नील कमण (२) पाष्णी (३) [सं]

ते नामनु अ० मेर प्रातमा तीर्थ (४) इकाण

लावनार मेर-मेवाधिप - रौवर्तक पु० (स)

प्रलय क कल्पने अते वरसतो मेव - रिष्णी

स्त्री० तणवडी (२) हायल्ली (३) कमणनी वेन

पुंकर वि० [सं. पुष्कल] भूय, भस

पुष्ट वि० [सं] पोषायेलु, लडु. - छि स्त्री०

पे. वल (२) समर्थन (३) उत्तेजन (४)

भगवाननी कृपा. [-आपची, करची, देवी

= देवी आपवी - भणवी = देवी भणवी,

समर्थन भणवु.] - छिकारक वि० पैष्टिक.

- छिपत्र न० कागण छिपर लपतो नीये

मुकतु लडु पूकु. - छिपथ, - छिभाग पुं०

वल्हशाचार्ये यलावेलो वैष्णव भक्तिभाग.

- छिस्तृष्टि स्त्री० पुष्टिभागीय जनता.

- छीकरलु न० पुष्ट करवु ते

पुष्प न० [सं] कूल ०क न० (सं) रावलुनु

विमान [भूते ते कुमेर पासोथी रावलु लड

लीधेलु] ० धन्वा पु० कामदेव (जुओ पंथ-

आलु). ० राग पु० पोषराज. ० वती वि०

स्त्री० रजरवला. ० वृष्टि स्त्री० कूलिनो वरसाह.

- ० पांजलि (-णि) स्त्री० [+ मजलि] जोओ

बारीने कूल (२) [ला] भार - गिपत

वि०, - गिपता वि० स्त्री० कूलथी जवायेलु (२)

पुंपरप - गिपतात्रा पु० ओक छड

पुष्प न० [सं] (सं.) आठसु नक्षत्र

पुस्तक न० [सं]. चोपडी, ग्रथ [-आलुं =

पुस्तक यललुमा-वपराशमा होवु (२) पाठ्य-

पुस्तक तरीकिम लूर होई छिपयोगमां लेवलुं.

- ० नाववु, लावुं = पुस्तक रचवु - आंधवुं

= छुं पानने भेगा सीवी पुस्तक जनावुं]

० शाखा (-णा) स्त्री० पुस्तको राखवानु रथान;

अथालय ० समिति स्त्री० पाठ्यपुस्तको

तथा नवा प्रकारनो योजनारी तेम न पुस्तकोनुं

परीक्षलु करनारी (विद्यापीठनी) समिति

- काक्षय न० पुस्तकशाणा. - डिडुं वि०

पुस्तकथी भणेलुं (अरु मारकते के अनुभवथी

नहि) (२) पुस्तकमा न रायेलुं - छवनमा

नहि छितारेलु - छी वि० पुस्तकनु, - ने लअवु

पुस्ती स्त्री० [सं] पुस्त (छुटा पान) छिपरथी ?]

पेस्ती (२) [फा पुस्ती] मजभूती माटे करेलुं

यल्लतर के प्लास्टर (घरना पाया छं आगण)

पुस्ती पु० [फा पुस्तह] पाष्णीनो धको जीये

तेलु आधजान के यल्लतर, हाथल्ली, इको

પુ કેસર નં [સં] ફૂલની અંદરનો નરખીજ-
વાળો રેસો

પુ જ પુન [સં] ઢગલો [(સ) વિષ્ણુ

પુ હરીક નં [સં] થોણુ કમળ -કાફા પુન

પુ ફ પુન, નં [સં] ચંદન વગેરેનું તિલક,

પુ લિં(-લિલ) પા નં [સં] નરભતિ (ન્યા)

પુ લ્યદી સ્ત્રીં [સં] વઠેલ સ્ત્રી

પુ સવન નં [સં] પુનમ્બલ ઉત્પન્ન કરવા માટે

ગર્ભધાનથી થોથે મહિને કરવાનો સરકાર

પુ સ્વ નં [સં] પુરુષાતન, મરદાઈ

પૂ નં[૨૧૦] પેશાબ (બાળબાળામા) (૨) અં

હુરિયો[-કરવું] ંકાર પુઃ તિરસ્કારનો ધ્વનિ

પૂમ પુન [સં] સમૂહ, ઢગલો (૨) મડળ (૩)

સોપારી કે તેનું ઝાડ

પૂગતુ અંકિં પહોચવું

પૂગીફલ(-ળ) નં [સં] સોપારી, પૂગ

પૂહ, ંકુ નં [સં, પ્રા પુચ્છ] પુચ્છ, પૂછડું

પૂછડી સ્ત્રીં ભુઓ પૂછડી

પૂછડુ નં ભુઓ પૂછ [પૂછડામા પેસવું]

=પુશામત કરી વળગતા જતુ, તાબેહારી

ઉઠાવવી. પૂછડાં આમળવાં=બળદ કે ઠોર

હાકવાં(૨) અણઆવહતનું કામ કરતુ પૂછડાં

વધનાં=[કટાક્ષમા] નામને છેડે ડાલકાળો કે

ઉપાપિઓનું લબાણ થતુ પૂછડું એકછુ

બાકી છે=હેક નનવર જેવો મૂરખ છે પૂછડું

છૂટી જતુ =ઝાડા થઈ જવા(૨) હરી જતુ

-પકડતુ =કેડે પકડતુ (૨) હડ પકડવી

-પછાડતુ=ગુસ્સાના બખાળા કરવા -ફાટતુ

=નાસી ઢાગવી -બળતુ =રીસ ચડવી,

માડુ ઢાગવું -મળતું = (કટાક્ષમા)

ધલકામ મળવે પૂછડે તણાતુ =કાઈની

પાછળ પાછળ ખેંચાવું.]

પૂછા(-પા)છ પૂછપરછ સ્ત્રીં, પૂછપૂછારણ્ય

નં [પૂછવું ઉપરથી] (માહિતી ખાતર)

પૂછવું કરતુ તે

પૂંડવું સંકિં [ન વૃજ, પ્રા પુચ્છ] સવાલ કરવો,

જવાબ મગવો (૨) તપાસ કરવી (૩) સજાહ

લેવી (૪) રૂખામા રેડું ંમાછવું સંકિં

પૂંડ કરતુ, પૂંડીને બરોબર તપાસ કરવી

પૂછા સ્ત્રીં [સં પ્રચ્છા, પ્રા પુચ્છા] તપાસ.

પૂછાપૂછ(-છી) સ્ત્રીં [પૂછતુ પરથી] વારવાર

કે અનેક જણને પૂછતુ તે

પૂછવાળ વિં ભુઓ પૂંડવાળ

પૂજક પુન(૨)વિં [સં] પૂળ કરનાર -ન નં

પૂળ (૨) સમાન, સત્કાર -નિક વિં પૂળને

પાત -ની વિં+પૂજનીય -નીય વિં પૂજ્ય

પૂજતુ સંકિં [સં પૂજ] પૂળ કરવી (૨)

સેવવું, બજવું

પૂળ સ્ત્રીં[સં] પૂજન, આરાવના, ઉપાસના(૨)

પૂજનની સાધનસામગ્રી (૩) [લા] માર

[-કરવી = ઉપાસના કે આરાધના કરવી (૨)

સન્માન કરવું(૩)ધમકાવી કાઢવું, માર મારવો

-લેવી =દેવપૂજનનું મન સ્વીકારવું (૨) પૂળ -

'સત્કાર સ્વીકારવા, -વાળવી = પૂળ કરવાના

મતની પૂર્ણહુતિ કરવી] ંપારી સ્ત્રીં પૂળ

(૨) પૂળપો (૩) [લા] માર ંપો પુન [સં

પૂજોપસ્કાર] પૂળનો સામાન ંરણ્ય, ંરિણ્ય

સ્ત્રીં પૂળ કરનાર સ્ત્રી ંરી પુન પૂળ કરનાર

પુરુષ ંહી વિં+મર્દા પૂજ્ય ંવતુ સંકિં

'પૂજવું'નું પ્રેરક ંતુ અંકિં 'પૂજવું'નું

કર્મણિ (૨) સત્કાર પામવો -જિત વિં

[સં] પૂળથેલ -જ્ય વિં પૂજવા યોગ્ય (૨)

વડીલ (૩) [લા] જમાઈ કે બનેની

પૂજ્યારાધે(-ધ્ય) વિં [સં પૂજ્ય+આરાધ્ય]

પૂજ્ય અને આરાધ્ય (પતની બાળામા વડીલને

ઉદેશી વપરાય છે)

પૂઠ સ્ત્રીં [સં વૃષ્ઠ, પ્રા વૃષ્ઠ] પૂઠ, શરીરનો પાછલો

ભાગ(૨)થાપો (૩)[લા] કેડો, પીછો [-કરવી

=ભોનાર તરફ પૂઠ ફેરવવી (૨) અવસ્થા કરવી,

ન સ્વીકારવું (૩) પીઠ બતાવવી, હારીને નાસી

જતુ -ભેવી =છપી રીતે તપાસ રાખવી(૨)

પાછળ નિહા કરવી -દેખાડવી =હારી નાસી

જતુ -પૂરવી =પાછળ મહદમા રહેવું (૨)

ઉત્તેજન આપવું -ફેરવવી =ભુઓ પૂડ કરવી.

-બતાવવી =ભુઓ પૂડ ઢાખ ડવી -વાળવી

=પાછળ જતુ (૨) અગમ લેવો -વાળીને ન

લેવું =પૂરો વિશ્વાસ રાખવો(૨) થાક ખાતા

ચોજ્યા વિના કામગા મચ્યા રહેતુ. પૂઠ-

ઠેકાણું = અવણુ ઠેકાણુ, શ્વસુરપક્ષ પૂઠ
 પાછળ = ગયા પછી, ગેરહાજરીમા. પૂઠનો
 ઘા કરવો, પૂઠ પાછળ ઘા કરવો =
 વિશ્વાસઘાત કરવો (૨) ઓપિતો પાછળથી
 હુમલો કરવો. [૦૨ખું નં બુઓ પૂંધિયુ ંળ
 અં પાછળ - ઠિયું નં પૈડાનો ઘેર જે
 ઠકડાઓનો અને છે તેમાનો ફરેક (૨) પાછોટિયુ
 (૩) થાપો. [પૂઠિયાં ફાટવાં, વધૂટી જવાં,
 વેરાવાં = બીક લાગવી, ગતરાવુ. પૂઠિયાં
 જગાવાં, રંગાવાં = સખત માર પડવો] - ઠું
 નં કઠોળ ઉપરતુ ઠોડું (૨) ચોપડીનું ઢાકણ
 (૩) થાપો (૪) મૂળનુ બધારણ કે તેની મજબૂતી
 (શરીરનુ) [પૂઠાં વીણુવાં = ઢોડા કાઢી
 નાખવા, કાઠકી કાઢવા. પૂઠું બંધાવું,
 બાઝવું = શરીરની મજબૂતી થવી] - ઠે
 અં પાછળ [-પડવું, લાગવું = ઠેકો લેવો
 (૨) ચીડવુ, પળવવું (૩) ખોદણી કર્યાં કરવી.]
 પૂઠલો, પૂઠો પુ. [પ્રા. પૂઠલ (સં. પૂ)] લોટ
 કે ઢાળના ખીરાની તમેલી પોળી (૨) મધપૂઠો
 પૂણુ અં કિં [સં પૂ, પ્રા પુળ = સાફ
 કરવુ, ફાટરા ઉરાડી કાઢવા, નાશ કરવો] કળું
 (માઠી રીતે), નડવુ, યુવાર કરવુ
 પૂણિયું નં [બુઓ પૂણુ (ય) ઘાસ કે
 ચાર બાવનાનું લગડુ, ચારિયુ
 પૂણી સ્ત્રીં દિ] કાતવા માટે પીંજેલા રૂનો
 વણીને બનાવેલો લાંબો ગોળ આકાર
 [-વાળવી = પૂણી કરવી]
 પૂત પું. [સં. પુત્ર, પ્રા પુત્ત] પુત્ર (૨) વિ.
 [સં] પવિત્ર
 પૂતના સ્ત્રીં [સં] (સં) કસે બાળક કૃષ્ણને
 મારવા મોકલેલી રાક્ષસી; બકાસુરની બહેન
 પૂતની કરણ. નં [સં] કોહી જતું - ગ વાઈ
 ઊઠવુ તે
 પૂતળવિધાન નં [પૂતણ + વિધાન] રાત્ર
 મળ્યુ ન હોય અથવા બ્રહ્મયુ હોય ત્યારે
 મરનારની સફળિત માટે અડનાલોટનુ પૂતળું
 કરી વિધિપૂર્વક અગ્નિસરકાર કરવો તે
 પૂતળી સ્ત્રીં [સં, પ્રા. પુત્તલી] માટી, ધાતુ
 વગેરેનો બનાવેલો સ્ત્રીનો ઘાટ (૨) આંખની

ખીકી (૩) [લા] ખમસરત સ્ત્રી
 પૂતણું નં [સં. પુત્તલક] ધાતુ, પથ્થર, માટી,
 લાકડુ વગેરેની બનાવેલી આકૃતિ - મૂર્તિ.
 [પૂતળા જેવું = જડ જેવું; ખોત.]
 પૂતીકરણ નં [સં.] બુઓ પૂતનીકરણ
 પૂત નં [સરં પૂંજ] મીકુ (૨) અનુસ્વાર (૧)
 પૂતમ સ્ત્રીં [સં. પૂર્ણિમા] પૂર્ણ ચંદ્ર ઊગવાની
 તિથિ, પૂર્ણિમા
 પૂપ નં [મં. પૂય, પ્રા. પૂમ] પીપ; પર
 પૂમ સ્ત્રીં [ફા પુમ્વહ] ર પીજતા ઊડતી
 ઝીણી ૨૪-રવાટી (૨) કાપડ ઉપરની રવાટી.
 ઠડી સ્ત્રીં છોડને વળગી રહેલુ ર (૨) નાતુ
 પૂમકુ ઠડું નં રૂનો બહુ નાનો પિંડ (૨)
 વચ્ચેથી થોડો ઊત્રો ભાગ વણીને બનાવેલી
 પૂમડાની વાટ (૩) ફૂલ [પૂમડા જેવડું = નાતું
 ને સુકામલ. પૂમડે પાણી પાવું = બહુ હેરાન
 કરવુ - ત્રાસ આપવો]
 પૂર વિ. [સં પૂર] પૂરેપૂર, સંપૂર્ણ (૨) નં
 નવા પાણીનુ નદીનાળામા જોસબંધ આવતું
 તે (૩) પૂરણપોળી ઇનું પૂરણ (૪) અં
 નામને અ તે 'જેટલુ-ના મારો', 'સુધી, પર્યંત'
 એવા અર્થમા ઉઠાં ચોખાપૂર, વાસપૂર
 પૂરક વિ. [સં] (ખૂટ) પૂરું કંનાર (૨) પું
 પ્રાણાયામમા શ્વાસ અંદર ખેંચવાની ક્રિયા
 (૩) પૂરક આંકડો કે રકમ (ગ). ઠા સ્ત્રીં
 ખૂટતુ પૂર કરવુ તે ઠેકાણુ પું. 'સંધિમેંટરી
 ઝોંગલ' (ગ.) [પૂરવું-ભરવું તે
 પૂરણ વિ. [સં] પૂરનાર; પૂર્ણ કરનાર (૨) નં
 પૂરણ વિ. [સં પૂર્ણ] (૫) પૂર્ણ (૨) સર્વ-
 વ્યાપી (૩) નં પૂરવાની કે પૂરેલી વસ્તુ
 (ઉઠાંપોળીનુ પૂરણ; જમીનનું પૂરણ) ઠોળી
 સ્ત્રીં પૂરણ ભરીને બનાવેલી રોટલી, વેડમી.
 -ણી સ્ત્રીં પૂરવું તે (૨) પૂરવાની વસ્તુ (ઈટ-
 રોડા વગેરે) (૩) વધારાનુ કથન; પૂર્તિ (૪)
 ઉસ્કેરણી. -ત સ્ત્રીં પહેરામણીનો અધૂરો
 અવેજ પૂરો કરનારી રકમ
 પૂરતું વિ. ['પૂરું' પરથી] જોઈએ તેટલું
 પૂરયાટ અં પૂરા - અત્યંત વેગથી
 પૂરવછાયો પું [પૂર્વ + છયા] પહેલાની

કડીની ઊંચા લઈ આગળ ચલાવેલી કવિતા
પૂરવણું અંકિં [સરં મ પુરવણે] પરવડવુ,
માફક આવવુ
પૂરવું સંકિં [સં પૂર] ભરવુ, ભરી કાઢવું (૨)
ગોધવુ, અટકાયતમાં રાખવું (૩) પૂર પાડવું
પૂરિયા પું એક રાગ [તળેલી વાની
પૂરી સ્ત્રીં [પ્રા પૂર્ણિમા (સં પૂર્ણિકા)] એક
પૂરપ પું [સં] જુઓ પુરુષ
પૂરું વિં [સં પૂર] જુઓ પૂર્ણ [-કરવું =
સમાપ્ત કરવું (૨) મારી નાખવું, નાશ કરવો (૩)
ભરણપોષણ કરવું (૪) [વચન] ભરાભર પાલન
કરવું - પાર પાડવું - થવું = સમાપ્ત થવું (૨)
માર્ચા જવું; મરી જવું (૩) ભરણપોષણ થવું
-પરવું = પહેલથી વળવું; માથાના હોવું (૨)
પૂરવું થવું, નેઈતું મળવું - પાઠવું = જવરિયાત
સંતોષવા, નેઈતું આપવું] ૦ પાધરું વિં પૂર
અને પાધર

પૂરેપૂરું વિં ['પૂર' ઉપરથી] સ પૂર્ણ
પૂર્ણ વિં [સં] ઊણ, ખડિત, ઝોણું કે અધૂરું
નહિ એતું, પૂર (૨) સમાપ્ત (૩) નંમીકુ, શ્રેય
(૦) ઠંડા સ્ત્રીં ૦ પુરુષોત્તમ પું (સ)
શ્રીકૃષ્ણ (૨) વૈષ્ણવ મહારાજેનું સંબોધન
૦ માસી સ્ત્રીં પૂનમ. ૦ વિરામ નં લખાણમાં
વાંચ્ય પૂર થયાનું સ્થાન બતાવનાર () ચિહ્ન
(ચા) - છૂર્લિટ્તિ સ્ત્રીં [+ આહુતિ] યજ્ઞની
સમાપ્તિએ આપેલી આહુતિ (૨) કેઈ પક્ષ
કાર્યની સમાપ્તિની ક્રિયા (૩) સમાપ્તિ - છૂર્લિક
પુર્ણ + અર્ક] (અપૂર્ણ કથી ઊઘટો) પૂરો અર્ક
- છૂર્લિક નં [+ અર્ક] આખું અર્ક - છૂર્લિમા
સ્ત્રીં [સં] પૂનમ - હોઈપમા સ્ત્રીં [+ ઉપમા]
ઉપમેય, ઉપમાન, સાધારણ ધર્મ અને
ઉપમાવાચક એ બધા અપાયા હોય એવી
- પૂર્ણ ઉપમા

પૂર્તિ (-તિ) સ્ત્રીં [સં] ઉમેરણ, વધારો
પૂર્વ વિં [સં] પ્રાચીન (૨) આગળનું, આગવું (૩)
ઊગમણ (૪) સ્ત્રીં સૂર્યના ઊગવાની દિશા (૫)
નં (૬) અર્ક પૂરના ચૌદ (હ્રસ્વ) પ્રાચીન
ત્રયોમાત્રિ દરેક ૦૬ વિં સમાપ્તને અંતે
'સંહિત', 'ધી' એવા અર્થ બતાવે છે ઉદાં

શકાપૂર્વક. ૦ કાલીન વિં પ્રાચીન ૦મ વિં
પુરોગ, આગળ જનાર (૨) શબ્દની આગળ
આવનાર ઉપસર્ગ જેવા શબ્દ (ઉદાં કં,
પુનર, કમ, ખિન વગેરે) ૦ગામી વિં
પુરોગામી, આગળ - પહેલાં જનાર (૨) પૂર્વે
લઈ જનાર. ૦મહ પું પહેલેથી જ બધાયેલો
અભિપ્રાય ૦છાયા પું કાન્યને અંતે આવતું
વલણ, ઊંચલો ૦જ પું વડવો, પિતૃ. ૦જન્મ
પું આ જન્મ પહેલાંનો જન્મ. ૦જિયુ નં
પૂર્વજની તૃપ્તિ ખાતર કારતક માસમા કરાતી
ક્રિયા ૦જ્ઞાન નં પહેલેથી જાણવું કે જાણેલું
તે ૦તૈયારી સ્ત્રીં આગળથી કરેલી કે
કરવાની તૈયારી ૦હક્ષિણ વિં પૂર્વ અને
હક્ષિણ દિશા વચ્ચેનું (અગ્નિ ખૂણાનું) ૦દિશા
સ્ત્રીં સૂર્યના ઊગવાની દિશા (૨) ઊગતા સૂર્ય
જેવું ફળદાતા. ૦નિપાત પું સમાપ્તમાં શબ્દનું
અનિયમિત રીતે આગળ આવવું તે (ચા)
૦પક્ષ પું અર્થા કે નિર્ણય માટે કાંઈ શાસ્ત્રીય
વિષયની બાબતમા રમ્ભ કરેલો પક્ષ કે પ્રશ્ન
(૨) અદાલતમા વાદીએ રમ્ભ કરેલી વાત
૦પક્ષી પું પૂર્વપક્ષ રમ્ભ કરનાર ૦પદ નં
સમાપ્ત કે વાક્યનું પ્રથમ અર્ગ ૦પીઠકા,
૦ભૂમિકા સ્ત્રીં ભૂમિકા, ઉપોદ્ધાત
૦મીમાંસા સ્ત્રીં જૈમિનિ મુનિએ રચેલું
કર્મકાંડપ્રધાન દર્શન (જુઓ પડ્દર્શન) ૦ર અ
પું નાટકની શરૂઆતમા વિદ્વોની શાંતિ માટે
નટોએ કરેલ સંગીત, સ્તુતિ વગેરે (કા શા.)
૦વત્ અં પહેલાની જેમ ૦શરત સ્ત્રીં
કથા થતા કે કરતા પહેલાની આવ-
શ્યકતા, પહેલેથી હોવી નેઈતી શરત,
'પ્રીરેકિવઝીટ' ૦સિદ્ધ વિં પહેલા સિદ્ધ
થયેલું ૦હિ હી સ્ત્રીં અયોધ્યા અને તેના
હક્ષિણ પ્રદેશની ભાષા - વર્ષિર વિં [+ અપર]
આગલું પાછલું (૨) અં આગળપાછળ
- વર્ષિર શરૂની સ્ત્રીં (સ) અગિયારમું નક્ષત્ર
- વર્ષિ ભાદ્રપદા સ્ત્રીં (સ) પચીસમું નક્ષત્ર
- વર્ષિમુખ વિં [+ અમિમુખ] પૂર્વ
તરફના મોંવું. - વર્ષિ પું, નં [+ અર્ધ]
આગલો અડધો ભાગ. - વર્ષિપ પું

[+ આહવા] ઉપોદ્ધાત, પ્રસ્તાવના.
-ર્વાવસ્થા સ્ત્રીં [+ અવસ્થા] ઘડપણ પહેલાનું
જીવન -ર્વાગ્રમ પું. [+ આગ્રમ] સન્યાસ
પહેલાનું જીવન -ર્વાપાદા સ્ત્રીં વીસતું નક્ષત્ર.
-ર્વાંગ નં. [+ અંગ] પ્રથમ અંગ - ભાગ.
-ર્વે અં. પહેલા. -ર્વેજ્ઞા વિં. [+ ઉક્ત]
પહેલા કહેવાયેલું. -ર્વેત્તર વિં. [+ ઉત્તર]
પૂર્વ અને ઉત્તર દિશા વચ્ચેનું (ધર્શનખૂણાનું)
-ર્વેપાજ્ઞિત નં. [+ ઉપાર્જિત] પૂર્વની કરેલી
કમાણી (૨) પૂર્વજન્મના સંસ્કાર વગેરે
-ર્વેપાજ્ઞિત વિં. [+ ઉપાર્જિત] પૂર્વે કે
પૂર્વજન્મમા કરાયેલું

પૂર્વા સ્ત્રીં. [સં.] એક રાગિણી

પૂર્વા પું. [સં.] સૂર્ય

પૂર્ણાષ્ટક વિં. અમુક રૂપિયા બદલ અમુક
મુદત માટે જમીન પાછી આપવી એવું (ગીરો)

પૂર્ણિદ્રુ નં. [પૂર્ણો ઉપરથી] નાનો પૂળો

પૂર્ણો સ્ત્રીં. [જુઓ પૂળો] ઘાસની ઝૂંડી

પૂર્ણો પું. [સં પૂલ] ઘાસ કે કડબનું મોટું
પૂર્ણિયુ [-ઊઠવો = સળગી જવું, નાશ પામવું.
-મૂકવો = સળગાવી મૂકવું, નાશ કરવો.]

પૂર્ણ સ્ત્રીં. [પાખ] ઉપરથી] છાપરાનો બે
બાજુ બહાર પડતો ભાગ - પાખ ઠુંડું નં.
પાખડું, નાની ડાળી. ઠુંડું નં. [સં. પુલ]
તીરનો પીછાવળો છેડો

પૂર્ણપું સંક્રિં. [દિ. પુલળગ] પોખણા વડે
વરકન્યાને વધાવવા (૨) વાવવા માટે વેરવું.
પૂર્ણાવપું સં. ક્રિં. (પ્રેરક) પૂર્ણાવપું
અં. ક્રિં. (કર્મણિ)

પૂર્ણ, ઠુંડું નં. પૂર્ણડું ઠંડિયું વિં. પૂર્ણીવાળું
ઠંડી સ્ત્રીં. [સં પુલ્લ] જુઓ પૂર્ણી
[-પટપટાવવી = પૂર્ણી હલાવવી (૨)
[લા.] નમી પડવું, વશ થવું] ઠંલેલ વિં.
ગળિયો, યાકોને બેસી પડેલો (બળદ)

પૂર્ણ સ્ત્રીં. નં. [સરંમ પૂજ્ય] મીડું, અનુસ્વાર.
[-વળવું = મીડું વળવું, નાશ પામવું, રદ થવું]

પૂર્ણણી સ્ત્રીં. [સરં. પ્રા. પુંછ કે પુજ; જુઓ
પૂર્ણ] બીલી કે સૂતરની સાવરણી (૨)
સાવરણી

પૂર્ણપું સંક્રિં. [પ્રા પુજ (સં પુંજય)] એકડું
કરવું ઉડાં છાણ પૂર્ણવું

પૂર્ણ સ્ત્રીં. [સં પુંજિ] દોલત

પૂર્ણ નં. [પૂર્ણ ઉપરથી કે 'પુર્ણ' ઉપરથી ?]
(સું.) ડાગરવું, પરાણ

પૂર્ણ પું. [દિ પુજય] કચરો, વાસીડું

પૂર્ણ, ઠંડું, ઠંડિયું, -ઠું, -ઠે જુઓ 'પૂર્ણ'મા

પૂર્ણવાળ વિં. જુઓ પૂર્ણવાળ

પૂર્ણિયું નં. [પ્રા. વૃષ (સં વૃષ્ણ)] કોશ હાંકનારે

પૂર્ણા ભાગ ઉપર બાંધવાનો ચામડાનો કકડો;

પૂર્ણિયુ (૨) ધોતિયાની વચ્ચમા મારેલું લાણું

મોટું થી ગડું (૩) ડાહ્યું ધોતિયું

પૂર્ણરો પું. ઠીકરો. [પૂર્ણડું

પૂર્ણી સ્ત્રીં. જુઓ પૂર્ણી. -ઠું નં. જુઓ

પૂર્ણક વિં. (૨) પું. [સં.] પૂર્ણનાર માણસ.

જુલિ સ્ત્રીં. પ્રશ્ન કરીને જાણવાની ઇચ્છા;

જિજ્ઞાસા

પૂર્ણ સ્ત્રીં. [સં.] પ્રશ્ન, તપાસ

પૂર્ણ સ્ત્રીં. [સં.] ફેજ

પૂર્ણ અં. [સં.] અલગ, છૂટું - છૂટું નં. ઘટક

તરવો જુડાં પાડવા તે. - છૂટક વિં. છૂટું

પાડનારું - કૃતિ સ્ત્રીં. પૃથક્કરણ ઠંડિયા

સ્ત્રીં. પૃથક્કરણ (૨) પૃથક્ કરવાની રીત - ક્રાંતિ

સ્ત્રીં, - કૃતિ નં. ભિન્નતા ઠંડિયા નં.

એકેક વિદ્યાર્થીને છૂટો છૂટો બજાવવો તે

(સમૂહશિક્ષણથી ઊલટું) - ગળ પું. ઘટક

સામાન્ય માણસ (૨) નીચ કે મૂર્ખ માણસ.

-વેળી પું. સગીતમાં એક અલંકાર

પૃથા સ્ત્રીં. [સં.] (સ) કુંતી

પૃથિવી સ્ત્રીં. [સં.] પૃથ્વી ગ્રહ (૨) પંચમહા-

ભૂતોમાનુ એક (૩) જમીન

પૃથુ, ઠલ વિં. [સં.] પહોળું; વિસ્તીર્ણ

પૃથ્વી પું. એક છદ

પૃથ્વી સ્ત્રીં. [સં.] જુઓ પૃથિવી. [-નો છેડો

આવવો = હદ થવી, ગળ થવો - રસાતલ

જવી = ભારે અપકમ સંભવવું.] ઠનાય,

ઠપતિ, ઠપાલ, ઠશ [પૃથ્વી] પું. રાત્ર

પૃષ્ઠોદરાદિસમાસ પું. [સં.] નિયમવિરુદ્ધ

સમાસનો એક વર્ગ. ઉડાં 'અધ્યાત્મા'

પૃષ્ઠ નં[સં.] પીઠ, વાસો(૨) [અર્થ] પાન (૩)
સપાટી. ૦૩૫ નં આકૃતિની સપાટીનું સ્વરૂપ.
૦૫૩ પુ. આકૃતિની સપાટીનો ભાગ (૨)
પાછલો ભાગ ૦૫૩ પુ. કરોડરજી.
૦૫૩ શી લિ. ૦૫૩ પૃષ્ઠશાખા (૨) નં તેણ
પ્રાણી, 'વર્ટેબ્રેટ'

પે (પે) અં. જુઓ પે

પેક (પે) લિ. [દે પક્ક] પકક, હોશિયાર
પેકાન (પે) નં [ફા પેકાન] બાણનું રૂળ
પેખણ નં [પ્રા પેખણ (સં પ્રેક્ષણ)] પેખનું
તે -જુ નં તમારો. -જુ સં કિં નેતું
પેખર પુ. જુઓ પયગમર
પેનામ પુ. જુઓ પયગામ, સદેશ ૦૫૩ પુ.
સદેશવાહક, ફૂત -મી પુ. ફૂત

પેચ પુ. [ફા] આટો; વળ(૨) વળવાળી ખીલી;
સ્કં (૩) [લા] યુક્તિ, તદ્દમીર, પ્રપચ(૪) શ્રેણી,
નળ, મુક્તિલી(૫) પત ગની દોરીઓનો કટાવ
[-કરવા = પત ગની દોરીઓનો કટાવ કરવો.
-ખેલવો = જુઓ પેચ રમવો. -છૂટવા =
પત ગની દોરીઓના પડેલી આટી નીકળી જવી
-દીલો થવો = ઠાકણ કે સ્કંનો આટો સક્કસ
ન રહેવો (૨) ઠાકણી ખસી જવી -દેવો =
આટો દેવો -નાખવો = જુઓ પેચ કરવા.
-ફેરવવા = આટો દીલો કે સખત કરવો
-રચવો = છટકું માંડવું, ઢાવપેચ કરવો
-રમવો = ઢાવપેચ કરવો, યુક્તિ લડાવવી
-લડાવવા = પત ગના પેચ કરવા(૨) ઢાવપેચ
કરવા -લેવા = પેચ કરવા] ૦૬૧ લિ.
યુક્તિખાજ -ચિયુ લિ. પેચ ખેલવા તથા
ખેસાડવાનું સાધન -ચી(૦જુ) લિ. યુક્તિખાજ
પેજ સી. [પ્રા પેજા (સં પેયા)] ચોખાની
કાણ (૨) પવાન ૦ખાનું નં કપડાને બધા
પવાત કરવામાં આવે છે તે ખાણ
પેજ નં [ફ] પડ. ૦ખૂંદ નં પેજ પહીને -પાના
ગોડવોને કાઢેલું ખૂંદ [મોખડી, પગરખુ
પેખર (પે) સી., -રં નં [ફા પેખર] પેખર,
પેખરી (પે) સી. [ટે. પેજાલ = વિશાળ] (સુ)
પરમાં મોપતળિયે પાછળ આવેલો છાપરાવાળો
ચોક

પેટ નં [દે] જર (૨) જર વગેરે ભાગોની
શરીરની આખી બખોલ (૩) [લા.] આજીવિકા
(૪) ગર્ભશય (૫) પોતાનું સતાન, પોતાનો
આખો વેલો -વરા (૬) અતર, મન (૭) કોઈ
વસ્તુનો અંદરનો ભાગ; પેટ [-આપણું =
રહસ્ય જણાવી દેવ. -આવણું = ઝાડો થવે
(૨) (-ને પેટ આવણું) જન્મનું -ઉઘાડીને
બેણું = પારકાના પેટની વાત જણાવી -ઉપર
= જુઓ પેટ પર અથવા પેટ (-વાળા પ્રયોગો)
-છી ચું આવણું = પેટ ભરાવું, વૃંત થવું (૨)
ન્યાય થવું (૩) ગર્ભ રહેવો -ખોલણું = દિલની
વાત કહેવી -ગળી અંકલું = ખાણેલું મળે
આવે ત્યા સુધી ખાણ -ધરાણે મૂકવું =
બૂખમરો વઢવો. -અંકલું = પેટમાં વાયુનો
ભરાવો થવો(૨) જૂપી વાત જરવી ન શકાવાથી,
કહી નાખવા અકળામણ થવી -આલણું =
વાર વાર જુલામ થવા -ચોટી જલુ = અતિશય
બૂખ લામવી -ચોળીને શૂળ ઉપજવણું
= હાથે કરીને દુધ ઊભું કરવું -છૂટી જલુ
= ઝાડા થઈ જવા (૨) ગર્ભાર્થ જલું -જુદાં
થવા = આલખનાવ થવો. -ટાડું કરણું =
જમનું, બૂખ શાત કરવી (૨) પારખી મિલકત
હજમ કરી જવી (૩) નિરાત થવી -ટાડું થલુ,
ઠડું થલુ, ઠરણું = નિરાત થવી. -તણાણું
= હાથી વધારે ખવાણ -તાણીને મરણું =
બૂખમરાથી મરણું. -થણું = જુઓ પેટ
નીકળવું -દાખીને રહેણું = ખમી રહેણું
-ની આમ = અતરની ચિતા (૨) બૂખ,
શુધામિ -નીકળણું = પેટ વધીને બહાર દેખાણું
(૨) હાડા રજા છે એવું દેખાણું (૩) પેટ
નીકળવું -ની પતરાળી થવી = બૂખથી પેટ
ખેસી જવું -ની પીઠા = બૂખનું દુધ (૨)
બરણપોવણું દુધ કે કઠાફૂટ -ની પૂજા
= પેટ ભરવું -શુધા શાત કરવી તે -ની
વાત = ખાનગી વાત (૨) મનનો કાઠ -ની
સગાઈ = પેટ ભરવા પૂરતી સગાઈ(૨) માખાપ
અને બાળક વચ્ચેની સગાઈ -હું છોકરું =
પોતાનું છોકરું -હું પાણી ન હાલણું = કંચી
અસર ન થવી -હું બળ્યું = બૂખનું (૨) દુભાયું

હોય એવું. -ને ભાડું આપવું = જીવન
ટકાવી ગળવા પૂરતું ખાવું (૨) ખાવું -ને
પડવો, -ને મેલ = મનની વાત; શુભ વિચાર
-પડવું = પેટે જન્મવું - અવતરવું - પથરો
પડવો = જીવો પેટ પહોણું પડવો. -પર છરી
મૂકવી, પગ મૂકવો, પાડું મારવું =
આજીવિકાને નુકસાન પહોંચાડવું. -પર
પોટકું બાંધવું = હાલ કરતા વધારે ખાવું-
માગવું -પહોણું પડવો = સત્તાન ખરાબ
કે પરાક્રમહીન પાડવું (૨) છોડી જન્મવી
-પાડવું = પેટ દુખવા આવવું (હસવાથી)
(૨) અતરવું માણસ રૂંધવું -પાણી ન
પડવા દેવું = જીવવા ન દેવું -પેટલાદ
(કે પાટણ) જવું = ખૂબ ખૂબ લાગવી
-પોષવું = પોતની એકલાની ખૂબ લાગવી.
-પોષણી વળી જવું = પેટ ચોટી જવું
-રાટવું = પેટ તણાવું (૨) ધરવું કે અંતરવું
માણસ કૂટી જવું -ફૂલવું = વાયુથી પેટ
ફૂલવું (૨) જ્યોત્સના ધવો (૩) ગર્ભ રહેવો
-ફોડવું = છૂપી વાત કહી દેવી, રહસ્ય
બતાવી દેવું -બળવું = અટકાઈ થવી
(૨) ચિતા થવી -બાળવું = ભૂખે મરવું
-મરવું = ખાડું, આજીવિકા ચલાવવી
-મરાવું = વંસિ થવી; ધરાવું -માં આગ
છીંકવી = અતિશય ખૂબ લાગવી (૨)
અટકાઈથી બળવું -મા આમ છીડી! =
બળ્યો અવતાર! -માં આમળો = કીનો,
હિલની આટી (૨) ટેક -માં ઉતા-
રવું = ગળી જવું, ખાઈ જવું (૨) ધ્યાનમાં
લેવું (૩) સહન કરવું (૪) પારકું હજમ કરવું
(૫) મનમાં ડસાવવું -માં કરમ બોલવા,
ફૂકડાં બોલવાં, ફૂવા પડવા = ખૂબ ખૂબ
લાગવી -માં કરમિયા આરડવા = ખૂબ
ખૂબ લાગવી (૨) પેટમાં કરમિયા બોલે ને
લેખામાં ન લેવાય તેવું -માં કાતી = જીવો
પેટમાં પાળી -માં ફૂવો = અતિશય ખૂબ
-મા ખાડા પડવા = ખૂબ લાગવી -માં
ખૂંચવું = લાચની ધરવા હોવી (૨) મનમાં
કંઈક ગૂચ હોવી -માં છરી = જીવો

પેટમાં પાળી -માં ટાટિયા = જીવો પેટમાં
પગ -માં તેલ રેડાવું = ચિતા - બળતરા
થવી. -માંથી ઓછી કાઢવું = મનમાં હોય
તે વિચાર વિના કહી દેવું -માં દાંત
હોવા = અંતરમાં વેર હોવું -માં દુખવું =
જીવી વાતની વિમાસણ -આટી હોવી (૨) હવે
પાસે જ છે -એ અર્થનો ઉદ્દગાર ઉઠાવે હવે
અમલવાદને શું પેટમાં દુખે છે -અર્થાત્ હવે
પાસે જ છે -માં ધાડ પડવી = ખૂબ ખૂબ
લાગવી -મા દ્રાસકો પડવો = ધાસ્તીથી
ચોક્કી ઊઠવું -માં પમ = બહાર ન જાય
પણ અંદરથી પહોંચેલું હોવું -માં પાળી =
અતરમાં વેર, છૂપું તરકટ -માં પેસવું =
વિશ્વાસ ઉપજાવવો (૨) મનની વાત જાણી લેવી
-માં પેસી અંતરમાં ખાવું = વિશ્વાસ
મેળવીને જોડો કરવો -માં પેસી નીકળવું =
મનની અંદરની છૂપી વાત જાણી લેવી -માં
ફાળ પડવી = પેટમાં દ્રાસકો પડવો -માં
બળવું = અંદરમાં ફૂલાવું (૨) લાગણી હોવી.
-માં બળ્યાની સગાઈ = અંતરની સગાઈ.
-મા બાર વાગવા, બિલાડાં આળોટવાં
કે બોલવાં = કંકડીને ખૂબ લાગવી
-માં ભરાઈને ખેસવું = શરણ લેવું (૨)
ખાનગી વાતચીતથી વાંકે હોવું -માં રાખવું
= શુભ રાખવું (૨) ખમી લેવું. -માં રોગ હોવો
= હિલમાં ખાર કે બૂરી લાગણી હોવી -માં
શેરડો પડવો = પેટમાં દ્રાસકો પડવો -માં
સમાવવું = જીવો પેટમાં રાખવું -મોટું
રાખવું = હિલ ઉઠાર રાખવું -રહેવું, વધવું
= ગર્ભ રહેવો -વાંસા સાથે ચોટવું = ખૂબ
ખૂબ થવું પેટે અવતાર લઈ એ એવું =
પવિત્ર, બહુ પેટે આવવું = જન્મવું પેટે
ચલાવવું = સાપની જેમ પેટે ચાલવાની રીત
પાડવી (એક જીવન) પેટે પડવું = જન્મવું.
પેટે પાન છૂટવાં = બાળકને જોડેને (માને)
અતિશય વહાલ આવવું પેટે પાટા બાંધવા
= ખૂબ મરો રહેવો.] બાઈ સ્ત્રી બાધાખરચી;
ખેરાઈ ઓખ સ્ત્રી બોજન ઓપૂર વિં પેટ
ભરાય એટલું ઓખયું વિં અંદરથી

અકળાયેલું-હાજેલું બળ્યો વિં પું
માની છોકરાને ગાળ (પેટમાં જ કમ ન મરી
ગયો, અથવા પેટ બાળનારો કેવોક નીપજ્યો?)
(૨)જેનું અંતર હાજુ છે હુલાયું છે એવો (૩)
અરેખો બળેસાણુ નં વારવાર જુલાય
થવો તે, ઝાડો બહાર વિં પેટ ભરવાની
જ કાળજવાણુ (૨) એકલપેટુ (૩) પેટિયુ
બરે પું ખેરાકીખર્ચ

પેટ(-ટા)વડુ સં કિં [સરં મ પેટળે]
સળગાવડુ પેટ(-ટા)વડુ અંકિં સળગડુ
પેટારો પું [દિ પેટાટ] પટારો
પેટાવડું, પેટાવડુ જુઓ 'પેટવડું'માં
પેટાળ નં ['પેટ' ઉપરથી] પેટ, અંદરનો ભાગ
પેટિયુ વિં ['પેટ' ઉપરથી] પેટપૂર અબ બદલ
નોકરી કરનાર (૨) નં પેટનું ખર્ચ, રોજનું
ખાવાનું (૩) પગાર પેટ આપેલું પેટપૂર અબ
(૪) પગાર રોજ [-આપડુ = ખાવા પૂરતું
ખર્ચ] રોજ આપવો -કાઠણ, ફેટી કાઠણ
= ગુજરાન ભેગું કમાવડું]

પેટી સીં [સં] કાઈ મૂકવા માટે કરાતી એક
બનાવટ (૨) છાતીને પેટીના જેવું રક્ષણ
આપે એવો એક ભતનો કબજો [-જેણું =
ચારે બાજુથી બંધ - સુરક્ષિત] બળજૂ નં
પેટી જેવી, ભજૂ માટેની સવડની બનાવટ,
'કેમોડ'

પેટુ નં ['પેટ' ઉપરથી] કાઈ પણ ચીજનો
વચ્ચેથી પોલો કે હુની પેટ ઉપસેલો ભાગ
(૨) મોટી ચીજની અંદર સમાતો ભાગ-અંશ
(૩) સમાસના પૂર્વપદ તરીકે, 'ગોણ', 'અંદર
સમાવડું' એવા અર્થમાં (૪) (તિરસ્કારમાં) પેટી
[પેટામાં લખડુ = પેટાવિભાગ કે પેટાખાનામાં
લખડુ પેટુ નીકળણુ = પેટ કે તેના જેવો
વચ્ચેથી ઉપસેલો જેવો ભાગ નીકળવો. -પૂરતું
= હિસાબમાં કરેલો પેટાવિભાગ રકમથી બંધ
કરવો -પારડુ = હિસાબમાં પેટાવિભાગ
કરવો.] -ટાખાનું નં પેટામાં આવેલું-ગોણ
ખાનું -ટાખાનું નં મુખ્ય ખાનાના પેટામાં
આવેલું તે -ટાખાતિ સીં મોટી ભાતનો
એક ફાટો -ટાખાતિ સીં મુખ્ય જ્ઞાતિનો

એક ભાગ -ટાનિયમ પું મુખ્યના ભાગ
તરીકે આવતો-ગોણ નિયમ, 'ખાઈ-લો' -
-ટાપ થ પું સ પ્રદાયનો ફાટો -ટાખાખત
સીં પેટામાં જાણેલી ખાખત (૨) ગોણ
ખાખત -ટા(બિ)ભાગ પું ભાગનો ભાગ
-ટાખાગિયો પું મોટા ભાગીદારોનો
હિસ્સેદાર -ટારકમ સીં મુખ્યના પેટામાં
આવેલી રકમ -ટાસમિતિ સીં મોટી
સમિતિએ નીમેલી નાની સમિતિ -ટાફાડ
વિં જુઓ કાપડું, કાપી (બ્યાબ)

પેટ્ટુ વિં ['પેટ' ઉપરથી] સ્વાથી [બદલાના
પેટે અં ['પેટ' ઉપરથી] ખાખતમાં (૨) સાટે,
પેટન પું [ફ] મુરબ્બી, આશ્રયદાતા (૨) મળ
કે સસ્થામાં અમુક સારી નહીં આપનાર
સલાસહ, એક માનવાચક હોલો [તેલ
પેટોલ નં [ફ] (મોટરમાં વપરાતું) એક ખનિજ
પેક, -કે (પે) અં [સં પીઠિકયા] રીતે; માફક
પેટુ (પે) વિં [સં પ્રવિષ્ટ, પ્રા પશ્વ] પેટેલું
('પેસડું' બૂ ફ) [પેટનો ભાગ
પેટુ(-હ) નં [સરં હિં પેટુ] ફેટીની નીચેનો
પેટું નં [પ્રા પેટલ (સં પેટલ)] ટોણ (૨)
ભરેયાનું ટોણ (૩) નં (કા) ફૂંકે હાઈ ભરવાનું
માટીનું વાસણ (૪) એક ભાતનું ઘાસ
પેટો પું [સં પિઠર, પ્રા પિઠર] રાધવાનું માટીનું
મોટું વાસણ

પેટલી સીં ધાજલી, 'શેફ'

પેટલુ સંકિં ફળવડ (૨) નં [જુઓ પેટુ] અવાળું

પેટી સીં [સં પીઠ, પ્રા પીઠ] શરાફની ફકાન
(૨) વેપારીની કોડી (૩) વરાપર પરાનું પગથિયું
[-તૂટવી = પેટીએડેવાળું કાઢવું -પર જણુ
= હતક લેવાવું] બ્યાગત વિં પેટીઉતાર
આવેલું બહિતાર વિં પેટી હર પેટી ચાલતું
આવેલું (૨) અં પેટી હર પેટી બનામું નં
વરાવણુ બપ ચક નં વરાનો નાશ કરનાર

પેટુ નં જુઓ પેટુ [દાંકતો ભાગ, અવાળું
પેટુ નં [સં પીઠક, પ્રા પીઠલ] ભાતના મૂળ
પેલુ (પે) સીં પથ્થરપેન
પેલ્લી (પે) સીં તાવડી -લો પું મોટી પેલ્લી
પેદ સીં [સં પર્દ] વાસચાર, પાઠ (૧)

પેદળ (પે) નં બુઓ પાયદલ (ર) અં પગે
આલીને (૩) વિં પગે ચાલનાર, પગપાણી
પેદા (પે) વિં [ફા] ઉત્પન્ન (ર) ક્રમાયેલું; મેળવેલું
[-કરવું = ઉત્પન્ન કરવું (ર) ક્રમાય, સંપાદવું.]
૦રા સીં [ફા. પેદારશ] ઉત્પન્ન, ઊપજ
પેધણ (પે) અંકિં [બુઓ પેધણ] દેવાવું,
આદત પડવી (ર) લાગ મળવાથી ફવરું
પેધું (પે) વિં [બુઓ પેધું] પેધેલું (ર) નં
પેવવું તે, દેવ [-પડવું = દેવ પડવી (ર)
વારવાર લાજ લેવા આવતા થવું]
પેન સીં [ફે] પથરપેન (ર) અંદર શાહી
ભરી રખાય એવી એક ભતતી કલમ;
'ફાઉન્ટેન પેન'
પેનસિલ સીં [ફે] સીસાપેન પેનસિલ
[-છેડાવી, -ધડવી, -તુ અણિયું] કાઢવું =
પેનસિલનો લાકડાનો લાગ ઢાળ પડતો છોડી,
લખવાનું અણિયું બહાર કાઢવું]
પેની સીં [ફે] ત.ખાનો અથેલ ચલણી-સિકંકો
પેન્શન નં [ફે] નોકરી બદલ, તેમાંથી નિશ્ચિત
થયે મળતો ભેડો પગાર. [-પર ઊતરવું કે
ઝડવું, -લેવું] ૦ર પું પેન્શન મેળવનાર
પેન્સ પું [ફે] પેની
પેન્સિલ સીં [ફે] સીસાપેન
પેપડી સીં [સરં પેપી] પીપરનું ફળ
પેપડું વિં બુઓ પેપુ
પેપર નં [ફે] વર્તમાનપત્ર, છાપુ (ર) પું; ૦
નં પરીક્ષાનો પ્રશ્નપત્ર [કાઢવું = પ્રશ્નપત્ર
તૈયાર કરવું -ફૂટવો = પ્રશ્નપત્ર આગાઉથી
જણાઈ જવો]
પેપકી સીં કોકડું ત્રણેલી ચોખાની પાપડી
પેપું વિં [સરં પોપું] રફૂર્નિ વમરનું,
હીયું, પોચું
પેપો પું પીપળાનું ફળ
પેમકું (પે) વિં બુઓ પેમકું
પેમાએશ (પે) સીં [ફા. પેમાદશ] જમીન-માપણી
પેચ વિં [સં.] પીવા પેચ, પીવાનું (ર) નં
પી રાકાય એવું ખાદ્ય (૩) પીણું (ચા, ઝેરી વગેરે)
પેર (પે) સીં [ફે. પસર = માર્ગ; રસ્તો] પ્રકાર,
રીત (ર) ખચર (૩) તઢખીર (૪) [ફે] પું પગ

પેર સીં [સં પર્વનું] પેરાઈ (ર) નં [સરં
'પેર'] ભમફળ
પેરવી (પે) સીં [ફા. પેરવી] તજવીજ, ગોઠવણ;
યુક્તિ (ર) પ્રયત્ન (૩) ઢરતો [-કરવી =
તજવીજ - ગોઠવણ કરવી પેરવીમાં રહેલું
= તજવીજ - ગોઠવણ પાય એમ કરતા રહેલું.]
પેરવું સંકિં વાવવું
પેરાઈ, પેરી સીં પેરિયું, પેર નં
[સં પર્વનું] સાઠાની બે ગાઠ વચ્ચેનો લાગ
પેર નં ભમફળ; પેર (ર) [ફે] (સં) ઢફિલ
અમેરિકાનો એક દેશ
પેરે (પે) અં [ફે. પસર] પ્રકારે (ર) પેડે
પેરા [ફે], -રે પું ફકરો, કંડકા
પેરેફિન નં [ફે] એક ભતતા પથ્થર, લાકડું
વગેરેમાંથી ગાળી કાઢવામાં આવતો મીણુ જેવો
પદાર્થ (મીણુગતીમાં તેમ જ બુલાખ તરીકે
વપરાય છે)
પેલ, ૦વું (પે) નં [ફે. પિલ્લી, પ્રા પેલું]
પીંજેલા ફની ચેપલી; પેલણ
પેલું વિં (ર) સં સામે આગળથી બતાવેલું,
આણું (૩) આવતા પરમ દિવસ પછીના કે
ગયાની પૂર્વનો (દિવસ) [પેલા જન્મમાં,
પેલે જન્મ = આવતે આવતાર (ર) કંઠી નહીં]
પેલો (પે) પું આઠલો (કડી પ્રાત)
પેશ (-રી) પું [પ્રા પેશો] ધધો
પેશ અં [ફા] આગળ, ઉપરી અધિકારી
તરફ (ર) આગળ, ઠંઠ. [-કરવું = રજૂ કરવું.
-જવું, પહોંચવું = સફળ થવું (ધધામાં).
-પહોંચાડવું = ધધામાં ફેલે મેળવવી (ર)
ઠંઠ પહોંચાડવું; શિકસ્ત આપવી, ઠંકણે
લાવવું.] ૦કદમી સીં સામે લેવા જવું તે (ર)
આગેફ (૩) ચકાઈ ૦કશ પું, ૦કરી સીં
ખંડણી. ૦કાર પું કારભારી, શિરનેઢાર
(ર) ખવાસ, હાનુરિયો ૦ગા સીં આગણું
(ર) આગણું કે તપ્ત ઉપર પાથરેલું પાથરણું.
૦ગી સીં કામ પેટે આગળથી આપેલું
લવાજમ, બાનું ૦કરતી સીં આગળ
યકમે કરેલું અનુચિત કામ - જખરદસ્તી
પેશવા પું [ફા.] પેશા, આગેવાન (ર) સત્તાસાના

પોટકી(-લી) સ્ત્રી० [બુઓ પોટકી] નાની
ગાંસડી -કુ (-હુ) નં ગાંસડી

પોટર પુ० [૩ પોટર] રેલવે સ્ટેશનનો પરચૂરણ
કામકાજ કરનારો નોકર -મજૂર, ફૂલી

પોટલિયુ વિ० [‘પોટલી’ ઉપરથી] પોટલીના
ઘાટનું(૨)પોટલામા વીટિલુ -ચો પુ० ઘોડાના

સામાન સાથે રહી સકે તેવી ચપટા ઘાટની
ચામડાની મસક(૨)સોના કે રૂપાનો લખગોળ

મણકો [પોટલિયે જતું =ઝાંડે ફરવા જવું]
પોટલી, -હુ [દે પોટ્ટુલ, પોટ્ટુલિયા] બુઓ

‘પોટલી’મા [પોટલી પકડવી =વૈધનો ધરો
કરવો પોટલેપોટલા =ખૂબ, પુષ્કળ] -લો

પુ० મોટું પોટલું [-ક્ષાર
પોટાશ(-સ), પુ० [૩] એક રાસાયનિક દ્રવ્ય

પોટીસ સ્ત્રી० [૩ પોટીસ] ગડગૂમડ પકવવા
માટે ઘઉંના દોષ્ટ વગેરેની ગરમ લૂગદી

[-ખાધવી, મારવી, લગાવવી]
પોટો પુ० [દે પોટ્ટ =પેટ (જેવું ઊપસેલું ફૂલેલું)]

ફાનસનો ગોળો (૨) [સં પોત] ચકલીનું બચ્ચુ
(૩) [સરન્મ પોટા] એક જાતના ઘઉંનો ફાણો

પોટી સ્ત્રી० પોટી, છોકરી
પોટો પુ० [બુઓ પોરો] છોકરો (સુ)

પોઠ સ્ત્રી० [સં પુષ્, પ્રા પુટ્ટ ઉપરથી] પ્રણીની
પીઠ પર નખાય તેવી બેવડી ગૂલ (૨) વણ્ણર

(૩) પોઠિયો -કિયો પુ० પોઠ ઉપાડનાર
બળદ (૨) મહાદેવનો નદી -કી પુ० પોઠનો

બળદ (૨) વણ્ણરો
• પોટું નં [પ્રા પુટ્ટ (સં પુટ્ટ)] લીપણના બાડા

ધરનો કકડો (૨) મધપૂડો
પોટાણુ (પો) નં [દે પવડદ =પોટવું] રાયન

-હુ અં કિં સૂત્ર
પોટાડવું (પો) સંકિં ‘પોટવું’નું પ્રેરક

પોણુ (પો) નં + [બુઓ પણ] પ્રતિજ્ઞા
પોપુચવડું (પો) વિ० [બુઓ પુણચવડું]

વાડ, અસત્ય
પોણા (પો) પુ० બંબં [સં પાદોન] પોણાના

આક -ણિયુ વિ० પોણા બાગનું -ણિયો
વિં પુ० [લા] બાયલો, રાડલો -ણીસો વિં

સોમા પા એછે, ‘દલા’-ણુ વિં આખામાં

પા એછુ, ‘ગા’ [પોણાઆઠ વિં પુ०
પોણિયો, નપુસક] -ણીસો વિં પચોતેર

પોત નં કસ બોલવી તે (૨) [સં માત્મલ,
પ્રા અપ્પલ] પોતાનું ખરુ સ્વરૂપ [-અકાશતું

=અતરનો સ્વભાવ ધ્રુલો કરવો, પોતાના
ગુણકર્મ ઉપર જવું]

પોત નં [સં] બાળક, બચ્ચુ (૨) કપડું (૩)
પુ० મછવો (૪) [લા] વચ્ચનો વણાટ (૫)

મરનારનાં નજીકનાં સગાનો રોક મુકાવવા
બીલ સખાં વચ્ચ કે તેની કિમત આપે છે તે

ગજ વિં પોત -બચ્ચાણે અવતરતું (અઠજ
નહી) ંડી સ્ત્રી० ધોતી -તારો પુ० બીનું

પોતું (૨) પોતું ફેરવવું તે પોતિયાદાસ પુ०
[બુઓ પોતિયું] પોતિયુ પહેરનારો -દીલો

માણસ -તિયુ નં [સં પૌતિક પ્રા પેત્તિઅ]
નાનું ધોનિયું [પોતિયા લેવાં, લઈ લેવાં

=નુકસાન કરવું (૨) લટવું (૩) ગભરાવવું
પોતિયાં લેવાઈ જવાં =હિમત જતી રહેવી;

છક્કા છૂટી જવા પોતિયુ કાઢી નાખવું,
છૂટી જવું, ફાટી જવું = ગભરાઈ જવું,

હિમત જતી રહેવી -કાઢીને ઊભા રહેવું
=નાગાઈ કરેવી] -તી સ્ત્રી० [સં, પ્રા] ધોતી

પોતદાર પુ० [ફા પોતદ+દાર] ખાનગી
પોતનીસ પુ० [ફા પોતદ+ નવીસ] ખાનગીના

હિસાબનીસ
પોતપોતામા અં [પોતે પરથી] માંહોમાંહે

પોતપોતે સં [પોતે પરથી] પોતે પોતે, ફરેક
પોતરો પુ० [સં પૌત્ર, પ્રા પોત્ત] પૌત્ર

પોતાપણુ નં [પોતે+પણુ] આત્મીયભાવ (૨)
અજિતવ (૩) અકિમતા, અઠભાવ

પોતારો, પોતિયાદાસ, પોતિયુ, પોતી
બુઓ ‘પોત’માં

પોતીકું વિં [બુઓ ‘પોત’ નં (૨)] પોતાનું,
સ્વકીય

પોતું નં [સં પુસ્ત, પ્રા પુત્ય, પોત્ય] પાણીમાં
બી જવેલો લૂગડાનો કકડો (૨) ચૂનામા કે

રગમાં બી જવેલો ફૂચડો (૩) [ફા પોતદ]
સરકારી ખાનગીના મહેસલનું બરણ (૪)

[બુઓ પોતું] પોયું [-કરવું =રગવા કે

ધોળવા પોતુ ફેરવવુ -ફેરવવુ=પોતુ મારવ
 (૨) ભૂસી નાખવુ -ભરવુ=ભરણું મોકલવુ.
 -મારવુ=રંગવા ક્રે ધોળવા પોતુ ફેરવવુ.
 -મોકલવુ=ભરણું મોકલવુ -વાહવુ=
 ધૂળમા મેળવવુ, કરેલા પર પાછળી ફેરવવુ]
 પોતે સં [જુઓ પોત નં (૨)] ભતે; પડે.
 [પોતાને વખડે તરવું=આપખળથી જીતવુ
 પોતાના પગ પર કુહાડી મારવી =
 પોતાનું જ ખરાબ થાય તેમ કરવુ]
 પોથકી સ્ત્રી સં [એક નેત્રરોગ, જેમા પોપચાના
 અંદરના ભાગમા ફેલકીઓ નીકળી આવે છે
 પોથાળવુ અંકિં (કા) પલાયન કરવુ
 પોથી સ્ત્રી સં [સં પોતકી] પોઈની વેલ (૨)
 પોઈના રંગમા કે અળતામાં બેળી રાખેલું ફરું
 પોલ [-મૂકવી=દાતરંગવા તેના ઉપર રંગનું
 પોલ મૂકવુ] (૩) [સં પુસ્તિકા, પ્રા પોતિયવા]
 લાખા પૂર્ણ પાનાનુ પુસ્તક, કે એની પોટકી
 [પોથીમાનાં રીંગણાં=ખીભને ઉપદેશવાનુ,
 પણ ભતે તેમ કરવાનુ નહી તે] -થુ નં
 મોટી પોથી-પુસ્તક (તુચકારમા)
 પોદળો પું [દિ પોદ] જાણના હોદા (એક
 વારનો-એક સાથે કરેલો) [પોદળા જેવું=
 ઢગલાની પેઠે પડી રહે તેવુ, સ્થૂલ-જડ, હાલે
 ચાલે નહીં તેવું -કરવો, મૂકવો.]
 પોપ નં [જુઓ પોપડી] ફણગો (૨) પડ, યર
 પોપ પું [ફ] રોમમા રહેતો રોમન કેમલિક
 સ પ્રદાયનો વડો ધર્માધિકારી
 પોપચું નં [જુઓ પોપ] આખનું પાપણવાળું
 ઢાંકણું (૨) ખસખસનો દાણા બાજ્યા વગરનો
 દોડો (૩) દાણા બાજ્યા વગરની શિંગ (૪) પોપડી
 પોપટ પું [સં પુટ્ટ+પુટ્ટ=બોલ બોલ કરવું
 ઉપરથી ?] હીલા જેવા રંગનું એક પક્ષી,
 શક [-કરી નાખવુ=ભણાવીને હોશિયાર
 કરી દેવ (૨) પોતાનુ બોલાવુ બોલે તેવુ
 અધીન કરી દેવ -કરી રાખવું=પોતાનુ
 બોલાવુ બોલે તેવુ બનવી રાખવુ -બોલવો=
 ચાકી જવુ, ખલાસ થઈ જવું -પાળવો=
 પોપટને પાળવો (૨) પંખાળીને માવજતથી
 રાખવુ (૩) આગળીએ વાગવા-પાકવાથી હાથના

પહોચાને ઊંચો ને ઊંચો રાખવો.] -દિયુ વિં
 પોપટના જેવા રંગનું (૨) પોપટના નાકના
 આકારનુ (૩) પોપટની પેઠે સમજ્યા વિના
 ગોખી મારેલું (૪) કેવળ મોઢાનું, બોલવા પૂરવુ
 જ -ટી વિં પોપટિયુ (૨) સ્ત્રી પોપટની માઠા
 પોપટી સ્ત્રીં એક છોડ-વેલો (૨) [ય] દિવેલામા
 પડતો એક રોગ -કું નં પોપટીનુ ફળ-દાણો
 પોપટો પું [દિ પોટ્ટ=પેટ (પરથી ?)] ચણાની
 શિંગ [પોપટા પારવા=ચણાનો ઓળો
 કરવો]
 પોપડી સ્ત્રીં [પ્રા પગ્ગડ=ઉંચા થવુ, ફૂલ
 (સં પ્ર+ઉત્+પત્ત)] નાનો પોપડો-પડ -કું
 નં નાનો પોપડો (૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી
 જમીન -ડો પું ઊપસેલું, ઊખડેલુ કે
 લાગેલુ પડ (૨) માત્ર ઘાસ ઊગે તેવી જમીન
 પોપલાં નં બંબં [જુઓ પોપલું] અરાકિના
 ફાંફાં
 પોપલિન (પો) નં [ફ.] એક ભતવુ કાપડ
 પોપલું વિં [દિ. પોપ્પય=હાથ ફેરવ્યા કરવો;
 પપલાવું] પોચુ, કાઈ સહન કરી શકે નહિ
 તેવુ (૨) લડાવેલુ, લાડકુ કરી નાખેલુ (૩)
 નકામા ફાંફાં મારવુ
 પોપાખાણું વિં જુઓ પોપલું
 પોપાખાઈતું રાજ્ય નં ગેરવ્યવસ્થા અને
 અનાવડતને કારણે ચાલતુ અધેર
 પોપું વિં [જુઓ પોપલું] કાણુ, પોચુ (૨) નં
 કાગાપણુ, પોચાપણુ
 પોપૈયું નં (કા) જુઓ પપૈયુ, -ચો પું
 તેનું ઝાડ, પપૈયો
 પોપો પું ગાજળનુ ટપકું, નજરિયુ (૨) [સરં
 ઢે ફોફા=ડરાવવાનો અવાજ] અભણ્યો
 ચોર (બાળકને કહેવામા)
 પોઆરા (પો) પું બંબં [પો+આરા] તણ પાસાની
 રમતમા છ, છ અને એજ, એમ કુલ તેર
 દાણાનો ઢાવ (૨) ફેલક [-કરવા, ગણવા=
 જુઓ પોઆરા ગણવા -પડવા=પાસા સવળા
 પડવા, વારેલી યુક્તિમા ફાવવુ, ફેલક થવી.]
 પોઆરા ગણવા (પો) [સરં મ. પો(-વ)વારા]
 શં પ્રં [જુઓ પોઆરા] નાસી જવુ

પોમયો પુ. ઓઓતું એક ભતતુ લગડું
 પોમયું વિ. [જુઓ પોમાતું] હરખલું (૨)
 પોપલું [હરખાઈ જવું]
 પોમાતુ અંકિં [સં પ્રમોદ, પ્રા. પમોમઉપરથી]
 પોયલુ (-છુ) ઓ [સં પમિની, પ્રા પમિણી,
 પોમિણી] એક ભતના કમળની વેલ -છુ
 નંએક ભતતું નાનું કમળ, ગત્રે ખીલતું કમળ
 પોયુ નં [જુઓ પોતું] ગેડીદહાની રમતઆ
 ન્યા હો પહોઆડવાથી છત અણ્ય તે મુકરર
 કરેલી હલ, 'ગોલ' [વસાહત
 પોર (પો)નંદે પોરય]ખ, ગામ પાસેની નાની
 પોર [પો] અં [સં પરુ] ગયે વધે કે
 આવતે વધે
 પોરટી ઓ છોકરી. પોરટો પુ. [જુઓ
 પોરિયો] છોકરો (સુ)
 પોરવતું સંકિં જુઓ પોરવતુ (દોરાનું)
 પોરમ (પો) પુ. [સં પ્રહર્ષ, પ્રા પહરિસ, કે સં.
 પૌરવ, પ્રા પોરિસ] ખુશાલીના ઉકરોટા (૨)
 શૂરાતન, પાણી [-ચલવો].-સાવતું સંકિં
 'પોરસાતું'નું પ્રેરક -સાવતું અંકિં આનંદથી
 ઊભરવુ (૨) જુરસો ચલવો -સીલું વિ.
 પોરસવાણુ, શૂર, પાણીદાર
 પોરિયુ નં [સં પોતકે પુત્ર ઉપરથી] છોકરો -ચો
 પુ. છોકરો પોરી સીં છોકરી
 પોરક (પો) વિ. પોરતું, ગઈ સાલનું
 પોરો (પો) પુ. [પ્રા પોર] પાણીઆ થતો એક
 બારીક જવ (૨) [સં પ્રહર, પ્રા પહર]
 અવસર, સમો (૩) [સં પારી ઉપરથી ?]
 ફૂવામાંથી પાણી કાઢવાનું લાંબા પાટનું પહોળા
 મોનું વાસણ (૪) જુઓ પોરસ
 પોટુંગીઝ ઓ [ફં] પોટુંમલ દેશની બાપા
 (૨) પુ. તે દેશનો વતની (૩) વિ. તે દેશ કે
 વતનીને લગણુ
 પોલ [પો] પુ. [ફે પિટલી] ખીંજેલું ૩ (૨)
 નં પોચુ ગોહડું (૩) પોલવ
 પોલ ઓ, નં [ફે પોલ] પોલાણ (૨) [લા]
 મિથ્યા દેખાવ, ભૂકાણુ (૩) અધાધૂમી, ગેટાળો
 [-ચલાવણુ, હાકણુ-અવ્યવસ્થા ને અધેર
 ચલાવણુ (૨) ભૂકાણુ ચલાવણુ] ઠકાર (-ક)

નં બાકુ ઠકારણું સંકિં ઠોરી કાઢવું,
 બાકુ પાડવું ઠકારિયું નં બાકુ
 પોલકું નં ['પોલું' ઉપરથી ?] ઓઓ કે
 બાળકોનું એક ભતતું બદન
 પોલકું નં [સં પલ્લવક ?] રોરકીની આખ (૨)
 [પોલું' ઉપરથી] પગની પોલી કઠલી
 પોલ પોલ નં [જુઓ પોલ] સાવ પોલ હોણુ તે
 પોલણું (પો)નં [જુઓ પેલણું] રતી નાની ચેપલી
 પોલાણુ નં ['પોલ' ઉપરથી] પોલાપણું
 (૨) પોલો ભાગ (જેમ કે ઝાડનું)
 પોલાદ નં [પ્રા પોલાદ] ખર -તીખુ હોડું,
 ગળવેલ -દી વિ. પોલાદનું (૨) [લા].
 મજબૂત [-ચોકડું = કઠી વટે નહીં એવું
 ચોકડું કે બધારણુ (૨) પ્રિટિરા સનકી
 નોકરોની જમાત]
 પોલાર નં ['પેલું' ઉપરથી] પોલ, કાણુ ઠકું
 સંકિં દેરડું, કાણુ પાડવું -રિયુ નં
 પોલો અણ્ણિવાણુ સોનીનું એક ઓભર -કે,
 -ળ વિ. પોલુ
 પોલિરા નં, ઓ [ફં] પાલીસ, ચળકાટ, ઓખ.
 [-કરણુ = ધસીને કે વારનીસથી ચળકાટ
 આપવો]
 પોલિસી ઓ [ફં] વીમાખત (૨) ફટ નીતિ;
 યુક્તિ [-કરવી, રમવી = કાવાકાવા કરવા;
 યુક્તિ લકાવવી.-કઠાવવી = વીમો ઉતરાવવો.]
 પોલીસ પુ. [ફં] સિપાઈ (૨) ઓ પોલીસની
 ફેલ ઠકોટી ઓ નાના નાના યુનાની
 ફેજદારી અદાલત ઓચો ઓ પોલીસની
 ચોકી ઠપકેલ પુ. ગામની પોલીસ અવસ્થાનો
 સત્તાધીશ, મુખી
 પોલુ વિ. [દ પોલ] વચ્ચે પોલાણવાણુ -
 આલી (૨) [લા] મિથ્યા દેખાવનું [-ઠઠ,
 ભમ = સાવ પોણુ]
 પો(વ)ણુ સંકિં [સં પ્ર+વે, પ્રા પોજ]
 પોરવણુ (૨) ગમીમાં નાખણુ
 પોરા (પો) પુ. ઓ [સં પ્રસૂતિ] બોળો (૨)
 વિ. (એક દે બને હાથની) પોરા જેટલું
 ઉઠાં પોરા ચોખા ને મૂઠી ઢાળ
 પોરાધ પુ. [સં વપવસથ, પ્રા પોસદ] આવકે

કરવાનું એક પ્રત, પૌષધ. ૦શાળા સ્ત્રી
 પૌષધ કરવાનું અલગ રચાન
 પોશાક પુ. [ફા.] પહેરવેશ, લેખાસ (૨)
 પહેરવાના વસ્ત્ર. [-આપવેા, પહેરાવવેા =
 રાજસેવાના બદલામાં પોશાક આપીને બહુમાન
 કરવું] -કી સ્ત્રી. લૂગદાગદા કે તેનું ખરચ
 પોશાગીર પુ. [ફા પોશ (બખતર) + ગીર
 (ફા)] પહેલવાન (૨) [પોશાક + ગીર ?]
 કાકડો યદ્યં કરનારો (૩) ઠગ
 પોશાલય ન. પોશાળ સ્ત્રી. બ્રુઓ પોશધશાળા
 પોશિ.કું વિ. [ફા. પોશીદહ] આશરો -
 ઉત્તેજન આપનાર, મુરખી (૨) ગુપ્ત
 પોપ(-સ), પુ. [સં] વિક્રમ સંવત્તને ત્રીજો
 માહનો, પૌષ
 પોપક વિ. [સં] પોપણ કરનાર. ૦તા સ્ત્રી
 ૦વાયુ પુ. પ્રાણવાયુ; 'ઓદિસજન'
 પોપણુ ન. [સં] પોપણુ તે(૨)ગુજરાત, નભાવ
 -હિયું ન. પોપક વસ્ત્ર
 પોપ(-સ)કું સંકિં. [સં] પોષણ, પ્રા પોષ
 ખરવાની પિવરાવી જાતન કરવું (૨) [લા.]
 ઉત્તેજન-મદદ આપવી
 પોપા(-સા)કું અંકિં. 'પોપણું'નું કમંહિ(૨)
 પાલવક, પરવહકું (૩) માગણી યધી, ખપવું
 પોપિત વિ. [સં] પોપાયેલું, પોપાવું
 પોપ્ય વિ. [સં] પોપવા યોગ્ય
 પોપા(-સી) વિ. પોષ માસનું
 પોસ પુ. [ફા પોસ્ત] નોકરચાકરોને હોળી -
 દિવાળીની કે આનંદપ્રસંગની ખુશખબતી(૨)
 [સં. વૌય, પ્રા પોસ] પોષ મહિનો
 પોસ, ૦દોડો પુ. [ફા પોસ્ત + દોડો] ખસ
 ખસવું ખાલી જીવડ
 પોસકું સંકિં. બ્રુઓ પોપણુ
 પોસાણુ ન. પોપાનું તે(૨) માગણી; ખપત
 -નું વિ. પુષ્પ; મોડું
 પોસાકું અંકિં. બ્રુઓ પોપાનું
 પોસી વિ. બ્રુઓ પોષી
 પોસે. પું. પોષાવ, આવકનું એક પ્રત
 પોસ્ટ સ્ત્રી. [ફં] હાક; ટપાલ [-કરકું,
 પોસ્ટમાં નાખવું = ટપાલમાં રવાના કરવું]

૦ઓદિસ સ્ત્રી. ટપાલઓદિસ, હાઝર.
 ૦માસ્ટ(-સ્ટ)ર પુ. ટપાલઓદિસને વડો
 અમલદાર. ૦મેન પું. ટપાલી
 ૦ પોસ્ટી વિ. [ફા] નશી આણવા પોસના
 દોડા ઉકળીને પીનાર (૨) આળસુ, એદી (૩)
 પોચું, નરમ
 પોહ [પો] પું. [દે પત્રમ = દિવસ] મોડું
 પરોદિયુ, પો. [-કાટવેા = પરોડ થવું]
 પોહુ અ. (૨૫૦) દોરને પાણી પીવાને ઉચ્ચારાતો
 ઉદ્ગાર
 પોહાલ (લ.) સ્ત્રી. [સં પ્ર + હલ્ય] નવી
 ખેડાયેલી જમીન
 પોળ સ્ત્રી. [સં. પ્રતોલી, પ્રા પમોલી, પોલી]
 દરવાજો (૨) દરવાજાવાળો મહેલો (૩) શેરી
 પોળકું અંકિં. (ધરાયાના ઘેનથી દોરવું) રિયઃ
 યદ્યં જવુ
 પોળિયો પુ. ['પોળ' ઉપરથી] દરવાજા
 પોળી સ્ત્રી. [સં પોલિકા, પોલી, સર. મ.]
 પાતળી અને પોચી રોટલી (૨) પૂરણપોળી
 પોઠિ(-ખ) (૦) પુ. [સં પૃથુક, પ્રા પઠુંક] કુધ
 બરાયેલા કણસલાને બૂજને કાઢેલા કણ
 [-પાડવેા = કણસલાને તાપણી પર સેકી
 દાણા છૂટા પાડવા]
 પોઠિ(-ખ)ણું (૦) ન. [દે પુલ્લજાગ] પોખવામાં
 ૦પરાતા-ધૂસળ, મુસળ, રૂંચેયો અને તાક-એ
 ચારમાં હરેક (૨) પોખવાની કિયા -કું
 સંકિં. પોખણા વડે વરત્યાને વધાવરા
 (૨) પાણી સીંચીને વધાવવું (૩) + પાણી
 મૂકી પ્રતિષ્ઠા કરવી - સંકલ્પ કરવો (૪)
 [લા] મારવું
 પોકિસુ (૦) ન. [બ્રુઓ પોક] કીલુ કણસલુ
 (જેનો પોક પડાય છે)
 પોગંડ વિ. [સં] બાળવયનું કે બાળક જેવું(૨)
 ન. બાલ્યાવસ્થા ૦પણું ન. ૦વય સ્ત્રી;
 ન. ૦-હાવર્યા સ્ત્રી. [+જવસ્થા] ગાલ્યાવસ્થા
 પૌત્ર પુ. [સં] દીકરાનો દીકરો. -ત્રી સ્ત્રી.
 દીકરાની દીકરી
 પૌત્ર:પુન્ય ન. [સં] પુત્ર પુત્ર: થવું તે
 પૌર પુ. [સં] શહેરી

પૌરવી સ્ત્રીં મધ્યઆમની એક મૂંચના
 પૌરસ્ત્ય વિં [સં] પૂવતું [પુરાણી
 પૌરાણિક વિં [સં] પુરાણને લગત (૨) પું
 પૌરુષ વિં [સં] પુરુષતું (૨) નં પુરુષત્વ (૩)
 પુરુષાતન - પેય વિં પુરુષવતુ, પુરુષને છાજતું
 (૨) પુરુષે રચેલું
 પૌર્ણમાસી, પૌર્ણિમા સ્ત્રીં [મં] પૂર્ણિમા
 પૌર્વાપચં નં [સં] પૂર્વાપર હોવાપણુ, કેમ
 પૌલકસ્ત્ય પું [સં] (સ) રાવણ, કુબેર કે
 વિભીષણ (૨) વિં પ્રલયત્ય અવિતું
 પૌષ પું [સં] પોષ મામ [પોષધરાણા
 પૌષધ નં [સં ઉપવનય] પોષધ ંશાળા સ્ત્રીં
 પૌષ્ટિક વિં [સં] પુષ્ટિ આપનાર
 પૌઆ(-વા) પું બં વં [સરં મ પોહા
 (મં વૃથુક)] રોકેલી ડાગરને ખાડીને કાઢેલા
 ચપટા ઢાણા [-ખ ડાવા = (લા) માર પડવાથી
 કચર ચલુ (૨) નુકસાનમાં આવી પડતું]
 પ્યાજ નં પિયાજ, ડુંભળી - જી વિં ડુંભળીના
 રંગતું
 પ્યાદીમાત સ્ત્રીં [ફા પિયાદહ + અ માત]
 પ્યાદાથી બાઢશાહને આંતરવાનો રોતરજનો
 એક દાવ
 પ્યાદુ નં [ફા પિયાદહ] રોતરજમાં પેદળ
 સિપાકતું મહોર (૨) પેદળ સિપાઈ - દેમાત
 વિં [જીઓ પ્યાદીમાત] પ્યાદે હરાવેલું
 (રોતરજમાં)
 પ્યાર પું [અપ પિમાર (સં પ્રિયતર)] પ્રેમ
 -રી સ્ત્રીં [અપ પિમારી] વહાલી સ્ત્રી -ર
 વિં વહાલુ (૨) + રિનગમ, ચીકણુ -રો
 પું વહાલો પુરુષ
 પ્યાલી સ્ત્રીં [ફા પિયાલેહ] નાતું પવાતું
 [-અઠાવવી, ચઠાવવી, પીવી, લેવી
 = ઘડ પીવો] -હુ પું પવાતું -લો પું
 મોટું પવાતું, પાલો [-પીવો = સોજતમાં-
 મતમાં મળી જવું (૨) હિંદુએ મુસલમાન થવું]
 પ્યાસ સ્ત્રીં [હિં] તરસ -સી, -સુ વિં તરસ
 પ્રકટ વિં [મં] પ્રગટ, ખુલ્લું (૨) પ્રત્યક્ષ (૩)
 પ્રસિદ્ધ, પ્રકાશિત (પુસ્તક) (૪) અં ખુશી
 રીને, લહેર રીને -દિત વિં પ્રકટ થયેલ,

પ્રકાશિત - દીકરણુ નં ગૂઢ રહેલું સ્પષ્ટ
 કરવું તે
 પ્રકર પું [મં] સમૂહ, ઢગલો
 પ્રકરણુ નં [સં] પ્રસ્થા, વિષય (૨) અથનો
 વિભાગ, અધ્યાય (૩) કોઈ બાબત ઉપરનો
 સ પૂર્ણ વ્યવહાર - મામલો (૪) કરું કરવાનું
 ખાસ વિધાન કરતું વચન (૫) [કા શા]
 કવિકલ્પિત વસ્તુવાળું ટરામ્મકી નાટક
 [-ઉકેલતું, ઉઘાડતું, કાઢતું, માડતું = ની
 વાત માંડવી, લખાણથી અને વિગતથી અમુક
 વાત ચઢાવવી]
 પ્રકરી સ્ત્રીં [મં] નાટકમાની ઉપકથા (કા શા)
 પ્રકર્ષ પું [સં] અત્યતતા (૨) ઉત્તમપણુ શ્રેષ્ઠતા
 પ્રકંચ પું [સં] અત્યત કંચ
 પ્રકાર પું [સં] ભેદ, ભત (૨) રીત, તરેહ
 પ્રકારી પું [સં] અનવાળુ (૨) પ્રસિદ્ધિ;
 પ્રાગટ્ય (૩) સંગીતમાં એક અલકાર [-કરેતું
 = લહેરમાં મૂકવું, બહાર પાડવું - પાંડવો =
 અનવાળુ પાંડવ, દેખાય એમ કરવું (૨) છાની
 કે અલગ્ય વિગતો પૂરી પાડીને સમભય એમ
 કરવું પ્રકારીમાં મૂકવું, લાવવું = લહેરમાં
 આણવું, લણીતું કરવું] ંક વિં પ્રકારી
 કરનાર (૨) પ્રસિદ્ધ કરનાર ંન નં પ્રકાશિત
 કરવું તે (૨) પ્રસિદ્ધ કરેલો અથ ંનમંદિર
 નં પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરનાર સરથા ંમાન
 વિં પ્રકાશતું ંવિજ્ઞાન નં પ્રકાશતું વિજ્ઞાન
 -શાસ્ત્ર ંજી અંકિં ચળકવું (૨) સંકિં
 પ્રસિદ્ધ કરવું ંલેખન નં શેઠોઆરી -શિત
 વિં પ્રકાશવાળુ (૨) છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલું
 પ્રકીર્ણુ વિં [સં] વેરાયેલું, છૂટ્ટ છવાયું (૨)
 પરચૂરણુ
 પ્રકૃત વિં [સં] પ્રસ્તુત; જેની વાત ચાણુ હોય
 તેવું (૨) અવિકૃત, મૂળ રિચતિતું
 પ્રકૃતિ સ્ત્રીં [મં] કુદરત (૨) ધર્મ, પ્રધાન ગુણ
 (૩) તબિયત (૪) સ્વભાવ, સિલબ (૫)
 અમાત્યવર્ગ (૬) પ્રભ (૭) પુરુષથી સિલ એવું
 જગતનું મૂળ ઉપાધાન (૮) જેને શ્વાખ્યાનના
 પ્રત્યયો લાગે છે તે (વ્યા) ંકોપ પું પ્રભનો
 કોપ ંગન્ય વિં સહજ; કુદરતી ંધર્મી

વિં કુદરતના કાયદા પ્રમાણે ચાલતું, નૈસર્ગિક.
 વિન્યાસ પું પ્રકૃતિના રૂપમા ગોઠવવું તે
 (ન્યા.) ઓમિદુ વિં સ્વભાવસિદ્ધ ઓચ
 વિં સ્વભાવમા જ રહેલું
 પ્રકૃષ્ટ વિં [સં] કૃત્કૃષ્ટ, કૃતમ્ (૨) પ્રજ્ઞ, અતિશય
 પ્રકોપ પું [સં.] ગુરસો, ક્ષોભ (૨) પ્રજ્ઞતા
 પ્રકોપિત વિં [સં] ગુરસાવાળું કે ગુરસે કરાયેલું
 પ્રક્રમ પું [સં] પગલું (૨) રાત્રિઆત (૩) ક્રમ,
 વ્યવસ્થા ઓળંગ પું રાત્ર કરેલા ક્રમને ન
 લખવે તો (સાહિત્યના એક કોષ)
 પ્રક્રિયા સ્ત્રીં [સં] કાર્યપ્રણાલી, પદ્ધતિ; રીત
 (૨) અનુક્રમ, ક્રિયા (૩) પ્રકરણ, ખડ (૪) રાખ
 નેડવા - બનાવવાની રીત (બા.)
 પ્રક્ષાલન નં [સં] ધોવું તે
 પ્રક્ષાલિત વિં [સં] પખાળેલું, ધોયેલું
 પ્રક્ષિપ્ત વિં [સં] નાખેલું ફેંકેલું (૨) પાછળથી
 ઉમેરાયેલું
 પ્રક્ષીણ વિં [સં] ક્ષીણ (૨) નાશ પામેલું
 પ્રક્ષેપ પું [સં] નાખવું - ફેંકવું તે (૨) પાછળથી
 ઉમેરેલું કે ઉમેરેલું તે ઠક પું પ્રક્ષેપ કરન ર.
 ઓષ્ટ નં પ્રક્ષેપ
 પ્રક્ષોભ પું, ઓષ્ટ નં [સં] ખળખળાટ
 પ્રખદા સ્ત્રીં [સં] પરિવદ, પ્રા પરિસા] સમા (જૈન)
 પ્રખર વિં [સં] ઉગ્ર, તીક્ષ્ણ
 પ્રખ્યાત વિં [સં] પ્રસિદ્ધ, લખણીત, વખખાયેલું
 -તિ સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ
 પ્રખ્યાપન નં [સં] જાહેર કરવું તે (૨) જણાવવું તે
 પ્રખટ વિં (૨) અં બુઝો પ્રકટ. ઓષ્ટ
 અંકિં પ્રખટ થવું, જન્મવું (૨) સળગવું
 (૩) સંકિં સળગાવવું - ટાવવું સંકિં
 'પ્રખટવું' પ્રેરક
 પ્રગતિ સ્ત્રીં [સં] આગળ વધવું તે; ઉત્પત્તિ
 ઠકર વિં પ્રગતિ કરનાર, પ્રાગતિક ઓમાન
 વિં પ્રગતિ કરનાર ઓવાદ પું જગતમા
 બધે પ્રગતિ પામ્ય છે એવી માન્યતા ઓવાદી
 વિં (૨) પું પ્રગતિવાદમાં માનનાર. ઓશીક્ષ
 વિં પ્રગતિ કરતું
 પ્રગદ્ભ વિં [સં] પ્રોઢ, ગભીર (૨) ઉંચરે
 પહોંચેલું, પુખ્ત (૩) નિર્મય, નીડર (૪)

નિર્લભ, ધૃષ્ટ (૫) ઉદ્ધત, અભિમાની ઓતા
 સ્ત્રીં - દ્ભા સ્ત્રીં પ્રોઢા (નાયિકાનો પ્રકાર)
 પ્રગાઢ વિં [સં] ખાલુ ગાઢ
 પ્રચય પું [સં] ઢંગલો, સમૂહ (૨) વૃક્ષિ; ઉપચય
 પ્રચરણ અંકિં [સં] પ્રચર્ [પ્રચાર પામવું
 પ્રચરિત વિં [સં] પ્રચાર પામેલું
 પ્રચલિત વિં [સં] ચાલતું આવેલું; ચાલું
 પ્રચંડ વિં [સં] ભયકર (૨) કંઠાવર
 પ્રચાર પું [સં] ફેલાવો (૨) વહીવટ, રૂઢિ ઠક
 પું પ્રચાર કરનાર ઠકાર્ય નં (ખબરો કે
 વિચારોનો) પ્રચાર કરવાનું કામ ઠક્ષા સ્ત્રીં
 પ્રચાર કરવો તે - રિત વિં પ્રચાર કરાયેલું
 પ્રચાલક પું [સં] ચલાવનાર (૨) આરંભક
 પ્રચુર વિં [સં] ખૂમ, પુષ્કળ ઓતા સ્ત્રીં
 પ્રછન્ન વિં [સં] ઢાંકેલું (૨) અણછતું
 પ્રચ્છાદન નં [સં] ઢાંકવું તે, છુપાવવું તે (૨)
 ઉપરછું (૩) ચાદર (પથારીની)
 પ્રચ્છાદિત વિં [સં] ઢાંકેલું, છુપાવેલું
 પ્રચ્યુત વિં, -તિ સ્ત્રીં [સં] બુઝો ચ્યુત, -તિ
 પ્રજનન નં [સં] ગર્ભાધાન કરવું તે (૨) જન્મ
 આપવો - પ્રસવ થવો તે (૩) સંતતિ ઓશાન્ત
 નં 'યુનેનિકસ' [દીપાવડ
 પ્રજવાણું સંકિં [સં] પ્રજ્વલ] સળગાવવું (૨)
 પ્રજળું અંકિં [સં] પ્રજ્વલ, પ્રા પજલ, પજલ]
 સળગવું, બળવું
 પ્રજ્ઞ સ્ત્રીં [સં] જ્ઞતા, લોકસમૂહ (૨) એક
 સંકૃતિને એકયથાવવાળો લોકસમૂહ, એક
 રાષ્ટ્રની જ્ઞતા (૩) માનવશાસ્ત્રની રીતે
 એકસરખો લોકસમૂહ (૪) રૈયત (૫) સતતિ
 [-યવી = સતાન થવા. -હોવી = સતતિ
 હોવી] ઠકીય વિં પ્રજ્ઞ, -ને લગતું ઠક્ષોભ
 પું પ્રજ્ઞનો ખળખળાટ. ઠગીત નં રાષ્ટ્રગીત.
 ઠજવન નં સમગ્ર પ્રજ્ઞનું જવન ઠતં
 નં પ્રજ્ઞસત્તાક રાજ્યતત્ત્વ, 'રિપબ્લિક'
 ઠવ નં એક પ્રજ્ઞ હોવાનો ભાવ,
 ઠધીન વિં [+ ઠધીન] પ્રજ્ઞને આધીન
 ઠપતિ પું સ્થિતિ ઉત્પત્તિનો અધિકારતા દેવ,
 પ્રજ્ઞા (૨) રાત (૩) [લા] કંભાર (૪) સૂર્ય માળાનો
 એક દૂરનો ગ્રહ, 'યુરેનસ'. ઠપાલ (-ળ) ઠ

पु० राल ०पादन न० प्रमनु पावन ०भाप
पु० राधायता ०पती श्री० सतानवाणी श्री
०शाही श्री० लोकशासन, 'उमोक्ती'
(२) वि० लोकशाही सन भी ०सत्ताके वि०
प्रमनी सत्ता के बलवत्ता, प्रमना वहीवत्-
नाथ ०स्मिता श्री० [† अस्मिता] प्रम
तरीकेतु अस्मिता-गौरव ०स्मितावाह
पु० राधुवाह, 'नेशनलिज्म'
प्रमणुतु संकिं [जुओ प्रमणुतु] सजभापतु,
प्रमवाणतु
प्रमेश पु० [स] (स) प्रमपति, प्रम
प्रमपति श्री० [स] सताननी उत्पति
प्रमपतिह वि० [स] सतान विपलने औतु
प्रमपतिह न० [स] प्रम उत्पन्न करवी ते
प्रम वि० (२) पु० [स] किं ज्ञान वरावना,
ज्ञानी ०ता श्री०
प्रमा श्री० [स] शुद्धि ०मनु वि० अथ (२)
न० ज्ञानरूप नेत्र
प्रमवक्षमान वि० [म] प्रमणुतु, प्रकाशमान
प्रमवक्षित वि० [स] प्रमणुतु, प्रदीप्त
प्रमवणुतु अ० किं जुओ प्रमणुतु
प्रमवाणुतु संकिं जुओ प्रमवाणुतु, प्रमणुतु
प्रम न० + [जुओ पणु] होह
प्रमृत वि० [स] प्रमाम करु, लक्ष (२) नम्र,
विनयी ०पाण वि० (२) पु० प्रमृत मन-
लक्षजनने पाणनार-रक्षनार (प्रम)
प्रममन न० [म] प्रममनु ते, नमन [करवा
प्रममनु संकिं [स] प्रमम] नमनु, नमरकर
प्रमम पु० [म] प्रेम (औपुरुषेणो) -यिनी
श्री० प्रेम करनारी के प्रेमनु पात्र यथेयी श्री
(२) पनी -यी वि० प्रेम करनार के प्रेमनु
पात्र यथेयी पुत्रम(२) पु० पति(३) प्रमथी पुत्र
प्रमथ पु० [स] प्रमथ
प्रमथाम पु० [स] नमरकर [-करवा] ०तु
मंकिं मपाम करवा, नमथु
प्रमथाम पु०, -सिद्धा, -ही श्री० [स] विद्धि, पद्धति
प्रमथाम पु० [स] वचनार, पूरी सुवारी
प्रमथाम न० [स] समधि, ध्यान (२) लक्ष्मि,
विमना (३) कम दधत्याग

प्रमथि पु० [स] छुपौ लक्ष्म
प्रमथित श्री० [स] कलावाला, आल्ल
प्रमथिता पु० [स] पगे पठतु ते
प्रमथित वि० [स] रवेतु
प्रमथिता पु० [स] रमनार
प्रम श्री० [स] म प्रत, हिं प्रति (सं.
प्रतीक?) अथनी नकल (२) मूल लभाथ
प्रमथित अ० किं [स] प्रमथ] मूल तपतु
प्रमथ पु० [स] सामर्थ्य, प्रभाव (२) तेज,
काति (३) रम्याय ०वान, ०शाणी, -पी
वि० प्रतापवाथ
प्रमथिता श्री० [स] छेपरपिडी
प्रति श्री० जुओ प्रम (२) प्रकार, वर्ग, लत
प्रति अ० [स] वरु (२) नीचेता अर्थमां
वपरातो अके विपरीत विरुद्ध, विपरीत
(विद्या प्रतिहार), सामे (विद्या प्रत्यक्ष), लक्ष
सामां (प्रत्युपकार), छरेक, इरेक (विद्या प्रत्यक्ष
प्रतिक्षण), सामान, सदश (विद्या प्रतिकृति)
प्रतिवृत्त पु० प्रत्युत्तर
प्रतिकरेषु न० [स] प्रतिकार
प्रति(-नी)कार पु० [स] विरोध, सामने
(२) लक्ष (३) विपाथ, ध्वज ०क वि०
प्रतिकार करनार
प्रतिकार्य न० [स] विपक्ष करवा करती
मूल कायनी प्रतिकृति, 'परिडी'
प्रतिकार्य (न) वि० [स] अग्रदूत नहिं तेडुं,
विरुद्ध, विरुद्ध ०ता श्री०
प्रतिकृति श्री० [स] छुपौ (२) नकल
प्रतिकार्य पु० [स] 'ओपाजित अंगन' (ग)
प्रतिकार्य न० [स] जुओ पडकमथु
प्रतिक्रिया श्री० [स] विपाथ (२) विरोधी
क्रिया-गति, 'रीअेकरा'
प्रतिकार्य अ० [स] पगे पगे
प्रतिभाभी वि० [स] सामी के पाछी गति
करनार, प्रगतिथी सामु
प्रतिभक्ष पु० [स] दान देतु ते (२) स्वीकार
-ही वि० दान लेनार
प्रतिधात पु० [स] (साम्य) सामु भारतुं ते (२)
जुओ प्रत्याभात (३) रक्षवत

પ્રતિધોર પું ૫૬થો, પ્રતિધોષ
પ્રતિધોષ પું [સં.] ૫૬થો -વિત વિન્ પ્રતિ-
ધોષવાળુ
પ્રતિચિત્ર ન૦ [સં.] 'શ્રેષ્ઠ, આદ્ય'
પ્રતિચ્છંદ, પું [સં.] ૫૬છાયારૂપ આકૃતિ
પ્રતિચ્છાયા સ્ત્રીં [સં.] ૫૬છાયા, પ્રતિબિંબ
પ્રતિજ્ઞા સ્ત્રીં [સં.] પણ, નિયમ (૨) શપથ (૩)
પંચાલયવ વાક્યમાનું પહેલું, જેમાં સાધ્યનો
પક્ષ ઉપર નિર્દેશ કરવામાં આવે છે (ન્યા)
[-કરવી, લેવી = નિયમ, શપથ, ક નિશ્ચય
કરવો.] ૦પત્ર પું; ન૦ પ્રતિજ્ઞાનો લેખ ૦બદ્ધ
વિં પ્રતિજ્ઞાથી બધાયેલું ૦ભગી વિં
પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કરનાર -જ્ઞાતર ન૦ એક
નિયતકર્યાન, વાહીએ કરેલા દૂધાણનો ઉદ્ધાર
કરવા પોતાની પ્રતિજ્ઞા બદલવી તે (ન્યા)
પ્રતિતાલ પું [સં.] એક પ્રકારનો તાલ (સંગીત)
પ્રતિદિન, પ્રતિદિવસ અઠ્ઠા [સં.] દરરોજ
પ્રતિધ્વનિ પું [સં.] ૫૬ધો
પ્રતિનમસ્કાર પું [સં.] નમસ્કાર સામેથી
ઝીલવો તે [સામાવાણિયો
પ્રતિનાયક પું [સં.] નાટક કે વાર્તામાં નાયકનો
પ્રતિનિધિ પું । ૧ -ને બદલે, -ના તરફથી
કામ કરવા નિયુક્ત કરેલો માણસ ૦ત્વ ન૦
પ્રતિનિધિપદ (૨) પ્રતિનિધિ ચૂંટવાનો અધિકાર
પ્રતિપક્ષ પું [સં.] સામેનો પક્ષ (૨) શત્રુ,
સામાવાણિયો (૩) પ્રતિવાદી -દ્વી પું
પ્રતિપક્ષનો માણસ; સામાવાણિયો
પ્રતિપત્તિ સ્ત્રીં [સં.] પ્રાપ્તિ (૨) પ્રતીતિ, જ્ઞાન
(૩) સંમતિ, સ્વીકાર (૪) નિશ્ચય, ખાતરી
(૫) પ્રતિપાદન, નિરૂપણ
પ્રતિપદ (-દા) સ્ત્રીં [સં.] ૫૬થો, એકમ
પ્રતિપત્ર વિં [સં.] ભણેલું (૨) સ્વીકારેલું (૩)
મળેલું (૪) શરણાગત (૫) સાબિત કરેલું (૬)
સમાન -પ્રતિષ્ઠા પામેલું
પ્રતિપાદક વિં [સં.] પ્રતિપાદન કરનાર -ન
ન૦ પ્રમાણે આપી પુરવાર કરતું તે.
પ્રતિપાદિત વિં [સં.] પ્રતિપાદન કરેલું -ની
વિં સ્ત્રીં પ્રતિપાદન કરનારી [હોય તે
પ્રતિપાદ્ય વિં [સં.] જેનું પ્રતિપાદન કરવાનું

પ્રતિપાદક પું [સં.] ભરણપોષણ કરનાર,
રક્ષણ કરનાર
પ્રતિપાલન ન૦, -ના સ્ત્રીં [સં.] ભરણપોષણ;
રક્ષણ
પ્રતિપાળ પું પ્રતિપાલક (૨) સ્ત્રીં સમાળ;
રક્ષણ. ૦ક પું બુઝો પ્રતિપાલક ૦હું
સંકિં બુઝો પાળતું [કરેલો પ્રશ્ન
પ્રતિપ્રશ્ન પું [સં.] સામે પ્રશ્ન, પ્રશ્ન સામે
પ્રતિપ્રસવ પું [સં.] અપવાદનો અપવાદ
પ્રતિપ્રિય ન૦ [સં.] રડો બદલો; પ્રત્યુપકાર
પ્રતિદ્વલ (-ન) પું [સં.] પ્રતિદ્વલન (૨) સામે
બદલો -લક પું પ્રતિબિંબ કે કે તેવું દ્વલક;
'રિફ્લેક્ટર' -લન ન૦ પ્રતિબિંબ (૨) પ્રતિ-
ક્રિયા, સામેથી બદલો -લિત વિં પ્રતિબિંબિત
પ્રતિબદ્ધ વિં [સં.] બધાયેલું (૨) પ્રતિબંધ -
રકાવટવાળું (૩) 'કોન્ઝ્યુગેટ' (અ)
પ્રતિબંધ પું [સં.] વિદ્વ, વાધો, મનાઈ;
રકાવટ ૦ક વિં રોકનાર
પ્રતિબિંબ ન૦ [સં.] ૫૬છાયા, ચળકતી સપાટીમાં
પડતી પ્રતિચ્છાયા. ૦હું સંકિં -નુ પ્રતિ-
બિંબ ઝીલવું -ગ્રહણ કરવું -બિત વિં
જેનું પ્રતિબિંબ પડ્યું હોય એવું
પ્રતિભોધ પું [સં.] ભગૃતિ (૨) જ્ઞાન, સમજણ
(૩) ભોધ, ઉપદેશ (૪) સમજણ, યાદ આપવું તે
૦હું સંકિં ઉપદેશ આપવો, સમજાવવું
પ્રતિભા સ્ત્રીં [સં.] કાંતિ, તેજ (૨) માનસિક
શક્તિની ઝળક -છટા (૩) કલ્પના, સર્જન
અને શોધખોળના ક્ષેત્રમાં નવું નવું તેજ
બતાવનારી અસાધારણ ઈશ્વરશક્તિ બુદ્ધિશક્તિ.
૦ન ન૦ જ્ઞાન, સૂચ(૨) વરતરબુદ્ધિ (૩) પ્રતિભા
(૪) સ્પષ્ટ થતું તે. ૦ધાન, ૦શાળી વિં
પ્રતિભાવાળું [ઉપજનો)
પ્રતિભાગ પું [સં.] ભાગ, અંશ (આવક ક'
પ્રતિભાસ પું [સં.] આભાસ
પ્રતિમધ્યમ પું [સં.] તીવ્રતર મ સ્વર (સંગીત)
પ્રતિમદ્ધ પું [સં.] પ્રતિપક્ષી મદ્ધ
પ્રતિભા સ્ત્રીં [સં.] મૂર્તિ ૦ન ન૦ પ્રતિભા
(૨) પ્રતિબિંબ (૩) દ્ષ્ટાંત (૪) 'એન્ટિફોર્ડિયમ'
(૫) વિધાન ન૦ પ્રતિભા બનાવવી તે.

૦લેખન નં પ્રતિમા લેખને કરેલું આલેખન,
 'પ્રોટેલ ડોઈંગ' [એક સધિ
 પ્રતિભુખ નં [સં] નાટકના વસ્તુનો પાત્રમાનો
 પ્રતિરોધ પું [સં] અટકાવ, રોકાણ ૦ક, -ધી
 વિં રોકનાર
 પ્રતિલિપિ સ્ત્રીં, પ્રતિલેખ પું [સં] નકલ
 પ્રતિલોભ વિં [સં] ઊલટા કમનું (૨) ઉપલા
 વર્ણની સ્ત્રી સાથેનું (લગ્ન)
 પ્રતિવર્તન નં [સં] પરાવર્તન
 પ્રતિવર્ષ અં [સં] દર વરસે
 પ્રતિવાદ પું [સં] વિરોધ, ખડન (૨) ઉત્તર;
 જવાબ ૦ણુ, -દિની સ્ત્રીં પ્રતિવાદી સ્ત્રી
 -દી પું દાવામાં બચાવપક્ષનો માણસ
 પ્રતિવાય પું જુઓ પ્રત્યવાય
 પ્રતિવારણ નં [સં] નિવારણ
 પ્રતિવિધાન નં [સં] ઉપાય, ઇલાજ
 પ્રતિરાજ પું [સં] પડથો [વાળવુ તે
 પ્રતિરોધ પું, ૦ન નં [સં] ખલો લેવો-વેર
 પ્રતિરેષ પું [સં] નિરેષ, મના
 પ્રતિષ્ઠા સ્ત્રીં [સં] આજર (૨) [મૂર્તિની] વિધિ
 પૂર્વક સ્થાપના (૩) સિંચરતા, મજબૂતી
 ૦ન નં સ્થીન, સ્થળ ૦પક પું પ્રતિષ્ઠા
 કરનાર -ધિવ વિં પ્રતિષ્ઠાવાળુ, આજરદાર
 (૨) સિંચર, ભમેલું [તે (વ્યા)
 પ્રતિસપ્તારણ નં [સં] સપ્તારણથી ઊલટું
 પ્રતિસંબંધી વિં [સં] વિરુદ્ધ
 પ્રતિસિદ્ધાંત પું [સં] સિદ્ધાંતથી ઊલટો
 સિદ્ધાંત, 'કોન્વર્સ સિંચરમ' (ગ)
 પ્રતિસ્પર્ધા સ્ત્રીં [સં] હરીશાઈ -ધીં પું કુરીક
 પ્રતિહત વિં [સં] પ્રતિધાવ-પ્રતિબધ પામેલું
 પ્રતિ(-તી)હાર પું [સં] દારપાળ -રી સ્ત્રીં
 સો-દરવાન -રે નં પ્રતિહારવુ ગમ
 પ્રતિહિંસા સ્ત્રીં [સં] હિંસા સામે હિંસા
 પ્રતીક નં [સં] પ્રતિમા, મૂર્તિ (૨) ચિહ્ન, નિશાન
 પ્રતીકાર, ૦ક વિં [સં] જુઓ 'પ્રતિકાર'મા
 પ્રતીક્રા સ્ત્રીં [સં] વાટ લેવી તે
 પ્રતીચી સ્ત્રીં [સં] પશ્ચિમ દિશા
 પ્રતીત વિં [સં] ૨૫૬ જણાયેલું [-ચતુ = ૨૫૬
 ૫૩, સમભવ (૨) દેખાવ, જમ થવો]

-ત(-તિ) સ્ત્રીં ભરોસો, વિશ્વાસ, પતીજ
 (૨) ખાતરી (૩) સમજ, જ્ઞાન [-૫૩વી =
 વિશ્વાસ-ખાતરી થવા-હોવા]
 પ્રતીપ વિં [સં] વિરુદ્ધ, ઊનટું (૨) પું એક
 અર્થાલકાર જેમા ઉપમાનને ઉપમેય સમાન
 જણાવી તેનો તિરસ્કાર કરવામાં આવે છે
 (કા શા) ૦ખામી વિં ઊલટું જનાર
 પ્રતીહાર, -રી, -રે જુઓ 'પ્રતિહાર'માં
 પ્રત્યર્-(-) વિં [સં] પાછું ફરેલું, વિમુખ
 થયેલું (૨) અતર્મુખ, અદર વળેલું (૩)
 અતર્વર્તી, આંતર(૪)પશ્ચિમ -ક્યેતન પું
 જવાતમા (૨) પરમાતમા
 પ્રત્યક્ષ વિં [સં] નજર સામેનું (૨) ૨૫૬, ખુલ્લું
 (૩) ઇદ્રિયગ્રાહ્ય (૪) ચક્ષુગ્રાહ્ય (૫) નં ઇદ્રિયો
 દ્વારા થતું જ્ઞાન (૬) નેનું સાધન-પ્રમાણ [-ચર્ચું
 = ખુલ્લું વતુ, આંખે દેખાવુ (૨) ૨૫૬ પ્રતીતિ
 થવી] ૦યોગ્યતા સ્ત્રીં પ્રત્યક્ષ થવાની
 યોગ્યતા ૦વાદ પું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણને જ
 સત્ય માનનારો વાદ, 'પોઝિટિવિઝમ' ૦વાદી
 વિં (૨) પું 'પોઝિટિવિસ્ટ' -ફીકરેલું નં
 પ્રત્યક્ષ કરવું કે કરાવવું તે
 પ્રત્યગ્ વિં [સં] જુઓ પ્રત્યક્
 પ્રત્યગ્દર્શી વિં [સં] અતર્મુખ ચક્ષુવાળું
 પ્રત્યગ્ વિં [સં] તાજું, નૂતન, યુવાન (૨) શુદ્ધ
 પ્રત્યપકાર પું [સં] અપકાર સામે કરાતો
 અપકાર
 પ્રત્યભિજ્ઞા સ્ત્રીં [સં] ઓળખ (૨) સદશ
 વસ્તુ દેખીને પહેલા દેખેલી વસ્તુનું સ્મરણ
 થઈ આવવુ તે ૦ન નં જુઓ પ્રત્યભિજ્ઞા
 (૨) ઓળખાણની નિશાની, અભિજ્ઞાન
 પ્રત્યભિન દન નં [સં] અભિનદનની વસ્તુ કે
 વાતથી સામેથી રાજ થવુ તે કે તે ખતાવવા
 કાંઈ આવવુ તે
 પ્રત્યય પું [સં] વિશ્વાસ, ભરોસો (૨) ખાતરી,
 નિશ્ચય (૩) કારણ, હેતુ (૪) અનુભવજન્ય
 જ્ઞાન (૫) ફોપા કે સાધિત શબ્દો બનાવવા
 શબ્દને અંતે લગાડવામાં આવે છે તે (વ્યા)
 ૦રહિતા વિં સ્ત્રીં જેમાં પ્રત્યય કે પૂર્વગ
 નથી એવી(ભાષા) ૦સાધિત વિં પ્રત્યયોથી

સધાતો (શબ્દ). ંભુમા વિં સ્ત્રીં જેમાં
પ્રત્યયો લોપ પામ્યા છે એવી (ભાષા)
-ચાત્મિકા વિં સ્ત્રીં જેમાં પ્રત્યય છે
એવી (ભાષા)
પ્રત્યનાય પું[સં] વિષ્ણુ; નકતર (૨) પાપ; દ્વેષ
પ્રત્ય ગ પું[સં] શરીરનું ગૌણ અંગ-કપાળ,
કાન જેવું (૨) ખાલી (સંગીત)
પ્રત્યંચા સ્ત્રીં[સં] પંચજ
પ્રત્યાખ્યાન નં[સં] પરિત્યાગ, અસ્વીકાર,
નિરાકરણ (૨) ઉપેક્ષા (૩) ઠપકો
પ્રત્યામ્મન નં[સં] પાછા આવવું તે
પ્રત્યાધાત પું[સં] સામો આધાત કે ધક્કો;
'શિ-એક્ષન' (૨) પડવો [વ્યક્તિ
પ્રત્યાત્મા પું[સં] પ્રતિ + આત્મા] દરેક આત્મા-
પ્રત્યારોપ પું[સં] સામું આળ ંભુ નં
સામેનામાં આરોપવું તે(૨)પ્રત્ય રાપ કરવો તે
પ્રત્યાસન્ન વિં[સં] પાસેનું; નજીકનું
પ્રત્યાહાર પું[સં] અષ્ટાંગયોગનું એક અંગ -
વિષયમાત્રમાથી ઈન્દ્રિયોને પાછી ઠહાવી એક
જગાએ રિપર કરવી તે
પ્રત્યુત્ત અં[સં] કિવા; બીજી રીતે(૨)નીકર;
નહિ તે (૩) ઊભડી રીતે [જવાબ
પ્રત્યુત્તર પું[સં] સામો જવાબ, જવાબનો
પ્રત્યુત્પન્ન વિં[સં] યોગ્ય સમયે તરત જ
ઉત્પન્ન થયેલું [સામો ઉપકાર
પ્રત્યુપકાર પું[સં] ઉપકારના જલ્દલામાં
પ્રત્યે અં[સં] પ્રતિ, તરફ
પ્રત્યેક વિં[સં] દરેક
પ્રથમ વિં[સં] પહેલું (૨) અં શરૂઆતમાં
(૩) પહેલેથી, અગાધથી. ંતઃ અં મૂળમાં,
શરૂઆતમાં -મા વિં સ્ત્રીં પહેલી(વિશક્તિ)
-માશ્રમ પું[સં] + આશ્રમ] બ્રહ્મચર્યાશ્રમ
પ્રથા સ્ત્રીં[સં] ધારો; વહીવટ(૨)રીત. [-પડવી
= ધારો કે રીત ચાલુ થવી]
પ્રથિત વિં[સં] પ્રખ્યાત
પ્રથીનાથ પું[સં] બ્રુએ પૃથ્વીનાથ] રાજા
પ્રઠ વિં[સં] 'આપનાર' એ અર્થમાં સમાસમાં
નામને છેડે. ઉદા. 'કુળપ્રઠ'
પ્રઠક્ષિણા સ્ત્રીં[સં] ઠોઠ પણ વસ્તુ કે ચક્રિતને
જો-૪૯

જમણી પાણી રાખીને તેની આસપાસ ફરવું
તે [-કરવી, -ફરવી]
પ્રઠર પું, નં[સં] સ્ત્રીઓનો એક રોગ
પ્રઠશક વિં[સં] બતાવનાર. -ન નં નિરૂપણ
(૨) હુબર, વિદ્યા, કળા "વગેરેના દર્યોને
ભહેરમાં જોવા મૂકવાની પ્રાસંગિક યોજના
પ્રઠશિત વિં[સં] બતાવેલું
પ્રઠાતા પું[સં] આપનાર, દાતા. -ન નં
આપવું તે. -યક વિં(સમાસને છેડે)આપનાર.
ઉદા. બુદ્ધિપ્રઠાયક
પ્રઠિશ્વ વિં[સં] ખરડાયેલું
પ્રતીપ પું[સં] દીવો ંકે વિં ઉત્તેજિત
કરનાર (૨) સળગાવનાર. ંન નં સળગવું
તે -મ વિં સળગેલું (૨) ઉત્તેજિત
પ્રઠુષ્ટ નં[સં] મથું દુષ્ટ દિશનો એક ભાગ
પ્રઠેશ પું[સં] રેશ; મુલક; ભૂમિ (૨) મોટા
પ્રઠેશિની સ્ત્રીં[સં] અગૂઠાની જોડેની આમળી
પ્રઠોષ પું[સં] સધ્યાકાળ (૨) તેરશે કરવાનું
શિવનું વ્રત. [-કરવો = પ્રઠોવનું વ્રત કરવું;
તેરશે એક વાર સાજે જ જમવું]
પ્રઠુમ્ન પું[સં] (સ.) કૃષ્ણનો પુત્ર;
કામદેવનો અવતાર
પ્રધાન વિં[સં] મુખ્ય(૨)પું વજીર, કારભારી.
૦૫૬(-કુ), ૦૫૬ નં પ્રધાનનો હોદ્દો,
વજીરાઈ [પ્રધ સ કરનાર
પ્રધંસ નં[સં] નાશ; ઉત્તેષ. ંકે વિં
પ્રનાલિકા, પ્રનાલી સ્ત્રીં[સં] પ્રણાલિકા
પ્રપત્તિ સ્ત્રીં[સં] શરણ લેવું તે, પ્રણિધાન.
૦ચોત્ર પું ઈશ્વરપ્રણિધાન દ્વારા સધાતો
યોગ. -ન વિં શરણાગત, પ્રપત્તિવાળું.
-ન્નાત્મા વિં (૨) પ્રપન્ન આત્માવાળું;
બક્ત, યુદાપરસ્ત
પ્રપચ પું[સં] વિસ્તાર(૨)માયાનો વિસ્તાર;
સ સાર (૩) સામાનિક માયા (૪) જળકપટ.
[-રચવો = તરફીત કરવી, ઠાકદુ ગોઠવવું
-રમવો = જોડા કરવો, જળકપટ કરવું.] ૦૫૬
પું 'મટિરિયલિઝમ' -સ્ત્રી વિં પ્રપચથી
બેરેલું; કપટી
પ્રપા સ્ત્રીં[સં] પરખ

પ્રપાત પુનંસંધિધ(ર)ભૂસઠો [ભાગ
પ્રપાઠક પુનંસંધિ(વેદનું)પ્રકરણ, અધ્યાય, અથવા
પ્રપિતા પુનંસંધિ દાદો, વડો
પ્રપિતામહ પુનંસંધિ બાપનો દાદો, પરદાદો
-હી સ્ત્રી બાપની દાદી
પ્રપુત્ર પુનંસંધિ દીકરાનો દીકરો, પૌત્ર
પ્રપૌત્ર પુનંસંધિ પાત્રનો પુત્ર -ત્રી સ્ત્રી
પાત્રની પુત્રી
પ્રકુલ, -સ્થિત વિનંસંધિ ખીલેલું(ર)આનંદ
પામેલું ઠગુ અનંકિં પ્રકુલ થવું
પ્રખલ(-ળ) વિનંસંધિ બળવાન (ર) અત્યંત
(૩) નં બારે બલ
પ્રખંધ પુનંસંધિ ઇતિહાસ અને ઇતકયાથી
મિશ્રિત લેખ (ઉદાહરણ ભોજપ્રખંધ) (ર) ચિત્ર-
કાવ્ય (ઉદાહરણ છત્રપ્રખંધ, સમુદ્રપ્રખંધ) (૩)
ગોઠવણ, બદોબરત ઠગુ નં રચના, ગોઠવણ
ઠગુ સમિતિ સ્ત્રી બ્યવસ્થા કરનારી સમિતિ
પ્રખુલ વિનંસંધિ ભગેલું (ર) જ્ઞાની, સમજી
પ્રખોધ પુનંસંધિ ભગૃતિ (ર) જ્ઞાન (૩) ઉપદેશ
ઠગુ વિનં પ્રખોધ કરનાર ઠગાલ(-ળ) પુનં
સવાર, ભગવાનો સમય, ઠગુ નં ઉપદેશ,
પ્રવચન ઠગ(-ધિ)ની સ્ત્રી દેવછી એકાદથી
ઠગુ સંકિં બોલાવવું, હાક મારવી (ર)
ખોધ આપવો [ઉત્પલ થવું
પ્રખવ પુનંસંધિ ઉત્પત્તિ, જન્મ ઠગુ અનંકિં
પ્રભા સ્ત્રીસંધિ તેજ, કાંતિ (ર) હામ ઠગર
પુનં સૂર્ય ઠગ ઠગ(-ળ) નં તેજનું ફાળ
પ્રભાત નંસંધિ સવાર (ર) પુનં એક રાગ
ઠગેરી સ્ત્રી પ્રભાતનું નગરકીર્તન કે તે કરનારી
મઠળી -તિયુ નં સવારમા ગાવાનું પદ
પ્રભાવ પુનંસંધિ શક્તિ (ર) પ્રતાપ, તેજ (૩)
હામ, અખા(૪)અસર, ગુણ [-પડવો =
તેજની અસર સામા ઉપર થવી; અખા
પડવો] ઠગ, ઠગાળી વિનં પ્રભાવવાળું
-વિત વિનં પ્રભાવની અસરમાં આવેલું (ર)
પ્રભાવવાળું
પ્રભુ પુનંસંધિ પરમેશ્વર (ર) માલિક, સ્વામી
[પ્રભુનું માણસ = નિખાપ, નિખાલસ,
બોળ માણસ] ઠગા સ્ત્રી માલિકી (ર)

ગોરવ (૩) પરમેશ્વરપણું, દેવત્વ ઠગ નં
માલિકી (ર) કાળુ ઠગથ વિનં પ્રભુથી
પરિપૂર્ણ, યોગ્ય, તેની ભક્તિથી તરબોળ
પ્રભૃતિ અનંસંધિ વગેરે, ઇત્યાદિ
પ્રભેદ પુનંસંધિ બિજતા, તફાવત (ર) બેદ,
પ્રકાર (૩) બિલ કરવું -જુદ પાડવું તે
પ્રમત્ત વિનંસંધિ પ્રમાદી, ગાફેલ ઠગા સ્ત્રી
પ્રમથ પુનંસંધિ શિવનો એક ગણ ઠગુ સંકિં
વલોવવું(ર) પીડવું(૩) મારી નાખવું, નાશ કરવો.
ઠગ નં વલોવવું તે (ર) પીડવું તે (૩) વધ; નાશ
પ્રમદ પુનંસંધિ હર્ષ, આનંદ ઠગ નં
રણવાસનો ખાગ. -હી સ્ત્રી જીવાન, સુદર સ્ત્રી
પ્રમા સ્ત્રીસંધિ યથાર્થ જ્ઞાન (ર) માપ
પ્રમાણ નંસંધિ યથાર્થ જ્ઞાનનું સાધન (ર)
પુરાવા, સાબિતી(૩) માપ, ધોરણ(૪) ગુણોત્તર
(ગ)(પ)અનં(પ) નક્કી(૬) વિનં પ્રમાણભૂત,
સત્ય, માન્ય કરવા યોગ્ય [-આપણું = આધાર
કે પુરાવા આપવો -કરી આપણું = સાબિત
કરી આપવું -લેણું = આધાર તરીકે રવીકારવું]
ઠગા સ્ત્રી ઠગથ પુનં પ્રમાણરૂપ મનાતો
ઠગથ ઠગથ નં પદવી, યોગ્યતા વગેરેનું
ખાતરીપત્રક, 'સર્ટિફિકેટ' ઠગલ વિનં માપ,
મેળ કે ધોરણ પ્રમાણેનું ઠગૂત વિનં વિશ્વાસ-
પાત્ર, માન્ય રાખવું પડે એવું ઠગાન વિનં
પ્રમાણવાળું ઠગુ સંકિં ભણવું(ર) પ્રમાણ-
ભૂત માનવું, કબૂલ રાખવું (૩) પુરવાર કરવું
ઠગા સ્ત્રી નં યથાર્થ જ્ઞાનના સાધનનું શાસ્ત્ર,
ન્યાયશાસ્ત્ર ઠગર વિનં (ર) અનં માપસર
-શુક વિનં પ્રામાણિક, સાચું, ઇમાનદાર
-શુકતા સ્ત્રી, -શુકપણું નં -શુક
સ્ત્રી એક છદ -લે અનં પેઠે, અનુસાર
પ્રમાતા સ્ત્રીસંધિ માની મા(ર) પુનં પ્રમાણો
દ્વારા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર (૩) જ્ઞાનનો કર્તા -
આત્મા, જ્ઞાનનો દ્રષ્ટા -સાક્ષી ઠગહ પુનં
માનો દાદો ઠગહી સ્ત્રી માની દાદી
પ્રમાદ પુનંસંધિ ગદ્ગલ(ર) આળસ [-કરવો
= આળસ કરવું] -હી વિનં પ્રમાદવાળું
પ્રમાર્જન નંસંધિ વાળવું ઝૂલવું કે માળને સાફ
કરવું તે

પ્રમિત વિવિધ સ્થિતિ, સિદ્ધિ (૨) પરિમિત, અલ્પ (૩) પ્રમાણ દ્વારા જેનું જ્ઞાન થયું હોય તે (૪) સમાસને અંતે -ના માપનું -જેટલું પ્રમુખ પું. [સં.] સમાપતિ, અધ્યક્ષ (૨) વિ. મુખ્ય, આગેવાન [-ખનવું=અધ્યક્ષ થવું] ૦૨થાન, ૦૫૬ નં પ્રમુખની જગા પ્રમુદિત વિ. [સં.] ખૂબ રાહ થયેલું -મુદિત પ્રમેય વિવિધ [સં.] પ્રમાણનો વિષય થઈ શકે તેવું; ભણી શકાય તેવું (૨) માપી શકાય તેવું (૩) સિદ્ધ કરી શકાય તેવું (૪) નં પ્રમાણ દ્વારા જેનું જ્ઞાન કરવાનું હોય તે (૫) સિદ્ધ કરવાની વસ્તુ, સિદ્ધાંત, 'થયરમ' (ગ) પ્રમેહ પું. [સં.] એક રોગ -પરમિયો પ્રમોદ પું. [સં.] આનંદ, ૦૭૦ સંકિં આનંદ આપવો -ઠી વિ. આનંદી, હર્ષયુક્ત (૨) સ્ત્રી (કા) બપોરના નારતાની એક વાની પ્રમોશન નં [ફં] શાળામાં ઉપલા વર્ગમાં ચકાવવું તે (પ્રાય નાપાસ થનારને) (૨) પગારમાં બઠતી કે વવારો. [-આપવું, મળવું] પ્રયત્ન વિવિધ [સં.] સયમી (૨) શુદ્ધ, પવિત્ર (૩) પ્રયત્નવાન, ઉત્સાહી પ્રયત્ન પું. [સં.] પ્રયાસ; કોશિશ (૨) [વ્યા] વર્ણના ઉચ્ચારણનો પ્રયત્ન [-કરવો] ૦ખંધ પું. રાજ્યના ઉચ્ચારણ પરથી કરાતી પદ-રચના ૦વાન વિ. પ્રયત્ન કરનાર ૦રોડી વિ. પ્રમત્તમા મરતું રહેનાર પ્રયાણ નં [સં.] જરૂર તે, પ્રયાત પ્રયાસ પું. [સં.] અમ, મહેનત પ્રયુક્ત વિવિધ [સં.] યોજાયેલું, કરાયેલું, પ્રયોજિત -જિ સ્ત્રી વિશિષ્ટ યુક્તિ પ્રયુત વિ. [સં.] ઇસ લાખ પ્રયોક્તા પું. [સં.] પ્રયોગ કરનાર પ્રયોગ પું. [સં.] ઉપયોગ; વાપર (૨) ભરણ, મારણ વગેરે તાજિક ઉપચાર (૩) સાધના; અનુક્રાન (૪) અખતરો (૫) [વ્યા] ક્રિયાનાથના અનવયે ક્રિયાપદની યોજના હિંદો કર્મણિ-પ્રયોગ (૬) ધારો, કાનૂન (૭) નાટકી લખવું તે. [-કરવો=અખતરો કરવો.] ૦ખંધ પું. નટકના રૂપમાં લખાણ ૦વિદ્ધ પું. નાટ્ય-

પ્રયોગ ભણનાર. ૦શાલા (-ળા) સ્ત્રી ૦ વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગો કરવાની જગા, 'લેબોરેટરી'. ૦સિદ્ધ વિ. પ્રયોગથી સિદ્ધ કરેલું પ્રયોજક પું. [સં.] પ્રેરક (૨) લેખક -ન, નં સખખ; હેતુ (૨) ઉપયોગ; જરૂર. -ના સ્ત્રી ૦ગ્રીણવટથી યોજના કરવી તે -વું સંકિં પ્રયોજિત કરવું પ્રયોજિત વિવિધ [સં.] યોજેલું, ગોઠવેલું (૨) કામમાં લીધેલું, પ્રયોગમાં આણેલું પ્રયોજ્ય વિવિધ [સં.] કામમાં લેવા યોગ્ય, આચરવા યોગ્ય (૨) કામમાં નિયુક્ત -પ્રેરિત કરવા યોગ્ય પ્રદ્ધ વિ. [સં.] ઉત્પન્ન થયેલું (૨) વધી ગયેલું પ્રદેશના સ્ત્રી [સં.] રચિ કરાવવી તે, ઉત્તેજના (૨) આગળ આવનાર વસ્તુનું રચિ ઉત્પન્ન થાય તેવી રીતે વર્ણન (નાટકમાં) પ્રદેહ પું. [સં.] અકુર; ફજો પ્રલપ્તવું અં. કિં પ્રલાપ કરવો પ્રલય પું. [સં.] વિનાશ (૨) કલ્પને અંતે જગતનો લય પ્રલંબ વિ. [સં.] નીચે લખડવું (૨) લાલુ. -ખાતું અં. કિં ખૂબ લખાવું પ્રલાપ પું. [સં.] આવેશમાં મોટેથી અસખલ બોલવું તે (૨) વિલાપ [ભારે લાલચ પ્રલોભક વિ. [સં.] ભારે લોભાવનાર -ન નં પ્રલે (-લે) પું. + પ્રલય. ૦કાર પું. ભય કર વિનાશ [વ્યાખ્યાન પ્રવક્તા પું. [સં.] પ્રવચન કરનાર. -ચન નં પ્રવલુ વિ. [સં.] ઢળવું, નમેલું (૨) નમ્ર (૩) અભિમુખ, ઉન્મુખ (૪) આસક્ત, રત પ્રવહવું સંકિં [સં. પ્રવદ્] વહવું. બોલવું પ્રવર વિવિધ [સં.] શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય (૨) નં ગોત્ર (૩) ગોત્રમાં થયેલ શ્રેષ્ઠ પુરુષ (૪) અગ્રક પ્રવર્ત (-ર્ત) કે વિ. [સં.] પ્રેરક, પ્રવૃત્ત કરનાર (૨) પું. પ્રવર્તવાનાર (૩) સરચાપક. -ન નં પ્રચાર, પ્રસાર -ના સ્ત્રી ૦ પ્રવર્તવું તે (૨) પ્રવૃત્ત થવું તે -માન વિ. ૦ પ્રવર્તવું ફેલાવું પ્રવર્તવું અં. કિં [સં. પ્રવૃત્ત] ફેલાવું (૨) ચાલવું, પ્રચલિત હોવું પ્રવર્તક, -ન, -નો, -માન જુઓ 'પ્રવર્તક'માં

પ્રવર્ધણુ નં [સં] પ્રવર્ધવું તે -વું અં કિં
નેરથી વરસવું

પ્રવાત પું [સં] પવનનો ઝપાટો

પ્રવાહ પું [સં] પરપર વાતચીત (૨) લેણામાં
ચાલેલી વાત(૩)બહાની (૪) વાઘ વગાડવું તે

પ્રવાહ(-ળ) નં [સં] સમુદ્રમાં એક ભતનાં
જીવહાંએ બનાવેલું ધર, પરવાળુ -લી(-ળી)

વિં પ્રવાહવું કે તેના જેવું (૨) ગુલાબી રંગવું

પ્રવાસ પું [સં] મુસાફરી -સી પું
મુસાફર

પ્રવાહ પું[સં] વહેણુ ંપતિત વિં પ્રવાહમાં
પડેલું -હિત વિં વહેતા પ્રવાહરૂપ -હી

વિં રેલો ચાલે એવું (૨) નં તેવી વસ્તુ
-હોત્ય વિં [+જત્ય] પ્રવાહમાંથી પ્રગટલું,

પ્રવાહને લગતું

પ્રવાળ નં પ્રવાલ -ળી વિં જુઓ પ્રવાલી
(૨) સીં પરવાળાનીં હાંખળી

પ્રવિષ્ટ વિં [સં] પેઢેલું

પ્રવીણ વિં[સં] કુશળ ંતા સીં, ંપણુ નં

પ્રવૃત્ત વિં [સં] ચાલુ; વર્તમાન (૨) પ્રવૃત્તિમાં
મગ્નેલું કે લાગેલું યા રોકાયેલું

પ્રવૃત્તિ સીં[સં] ઉલોગ, વ્યવસાય(૨)હિલચાલ
(૩) સાંસારિક વિષયોમાં મગ્ન રહેવું તે

ંધર્મ, ંમાર્ત પું સાંસારિક પ્રવૃત્તિનો
માર્ગ (૨) ધર્મરૂપીતર્યે પ્રવૃત્તિ કરીને મોક્ષ

પામવાનો માર્ગ

પ્રવૃદ્ધ વિં [સં] વધેલું -દ્ધિ સીં વધારો

પ્રવેશ પું [સં] પેસવું કે દાખલ થવું તે
(૨) નાટકમાં અંકનો પેટાવિભાગ ંક

વિં પ્રવેશ કરાવનાર કે કરનાર (૨) પું
નાટકમાં તે સ્થળ, જ્યાં વચ્ચે બની મચેલી

પણ રંગભૂમિ ઉપર ન આણેલી વાત કોઈ
પાત્ર વાર્તાલાપ દ્વારા જણાવી કે હિ ંદાર નં

દાખલ થવાનો દરવાજો કે બારણું ંવું અં
કિં [સં પ્રવિશ્વ] પ્રવેશ કરવો, દાખલ થવું

• ંન નં પ્રવેશ કરવો તે. -શિકા સીં કોઈ

પર વિચારમાં પ્રવેશ કરાવનારી ચોપડી

પ્રવચિત વિં [સં] પ્રવચ્ચા લીધી હોય તેવું

પ્રવચ્ચા સીં [સં] સન્ધાસ [-લેવી]

પ્રશમ પું[સં.] ઉપશમ, શાંતિ(૨)નિવૃત્તિ, નાશ
ંન નં શાંત કરવું -શમાવવું તે -મિત વિં

શાંત કરેલું કે થયેલું, શમેલું

પ્રશસ્ત વિં[સં] વખાણાયેલું, ઉત્તમ(૨)વહિત
-સ્તિ સીં પ્રશંસા, વાહવાહ(૨)પ્રશંસાની

કવિતા કે લેખ -સ્થ વિં વખાણવા લાયક

પ્રશસક વિં[સં.] વખાણનાર -નીય વિં જુઓ

પ્રશસ્ય -વું સંકિં [સં પ્રશસ] વખાણવું

પ્રશસા સીં [સં.] વખાણ [પ્રશાખાઓવાળું

પ્રશાખા સીં[સં] નાની શાખા -ખી વિં

પ્રશાંત વિં[સં] ખૂબ શાંત -તિ સીં ખૂબ શાંતિ

પ્રશ્ન પું, નં[સં.] સવાલ (૨)બાબત, ભણવા
વિચારવાની કે ચર્ચાવાની વસ્તુ, 'પ્રોપ્તેમ'

[-સીકવો=સવાલ થવો, શકા ભમવી
-મૂકવો=ઘાયડોરમૂ કરવો(૨)નેરથી આગળ

પોતાના લાવી વિષે પૂછવું] ંકાર પું પ્રશ્ન
પૂછનાર ંપત્ર પું, નં સવાલપત્રક

ંપરંપરા સીં ઉપરાઉપરી પ્રશ્નો પૂછવા તે
ંમાલા(-ળા) સીં પ્રશ્નાવલિ ંવિરામ

નં લખાણમાં (?) આવું પ્રશ્નસૂચક વિરામ
ચિહ્ન -શ્રાર્થ વિં[+અર્થ] (અ) પ્રશ્નવાચક

(૨) પું વાક્યની પ્રશ્નસૂચક -પ્રશ્નનો અર્થ
નીકળે એવી રચના (૩) સમરથા પૂછવાની ને

તેનો ઉત્તર આપવાની એક રમત -શ્રાર્થક
વિં પ્રશ્નાર્થ. -શ્રાવલિ(-લી, -ળિ, -ળી)

સીં [+જાવલિ] પ્રશ્નમાળા, પ્રશ્નોની હાર
-શ્રોતરી સીં જન્મલગ્નને અભાવે પ્રશ્નના

મુદ્દત પરથી ગણતરી કરી કરેલી જન્મોતરી
-શ્રોતરી વિં સવાલજવાબના રૂપમાં લખા-

યેલું (૨) પું ૦૦૦૦ સવાલો ને જવાબો
-શ્રોતરી સીં સવાલજવાબરૂપે થતું વિવેચન

પ્રશ્નાસ પું [સં] હાંકિ

પ્રસક્ત વિં [સં] વળગેલું (૨) આસક્ત (૩)
પ્રસૃત, મુકાને લગતું

પ્રસન્ન વિં[સં] ખુશ, આનંદી(૨) સદૃષ્ટ(૩)
સરળ, અર્થ તરત સમજાય તેવું (૪) નિર્મળ,

પારદર્શક ંતા સીં
પ્રસર પું[સં] પ્રસાર, ફેલાવો ંણુ નં પ્રસરવું

- ફેલાવું તે. ંવું અંકિં [સં પ્રસ] ફેલાવું

પ્રસવ પુ. [સં] જન્મ આપવો કે થવો તે
 (૨) જન્મ, ઉત્પત્તિ ઠંડું સંક્રિં [સં પ્રસ.]
 જણવું (૨) અંકિં જન્મવું
 પ્રસંગી સ્ત્રી [સં] ઊલટી પ્રદક્ષિણા (?)
 પ્રસંગ્યાન નં [સં]. (યોગમા) સાર જ્ઞાન-
 વિવેક, વિવેકખ્યાતિ
 પ્રસંગ પુ. [સં] જુઓ અવસર (૨) સહવાસ;
 સગ (૩) પ્રકરણ, વિષય (૪) બનાવ, ઘટના.
 [-આવવો = અવસર આવવો -પડવો =
 પરિચય થવો, મળવાનું થવું -પાડવો = પરિ-
 ચય કરવો] ઠંડૂત વિં પ્રસંગને લગત,
 પ્રસ્તુત ઠંડેવી વિં લાગ સાધી છે તેવું.
 ઠંડ્યાત્ અં પ્રસંગને લીધે, પ્રસંગોપાત્
 -ગાવધાન નં [મવધાન] સમયસૂચકતા
 -ગાંતરતા સ્ત્રી વિવચાતર થતુ તે. -ગોચિત
 વિં [મચિત] પ્રસંગને યોગ્ય -ગોપાત્
 અં પ્રસંગે, પ્રસંગ આબ્યેથી
 પ્રસાદ પુ. [સં] પ્રસન્નતા (૨) મહેરબાની (૩)
 નિર્મળતા (૪) પરસાદ (૫) સાહજબાની સાથે
 જ ભાવ રૂકુરે અને હૃદયમા ઊતરી ભય તેવો
 કાન્યનો એક ગુણ (૬) સગીતમા એક
 અલકાર. [-આપવો = દેવ, ગુરુને અપેણ
 કરેલા નૈવેદ્યમાથી વહેવડવું (૨) માર મારવો.
 -આરોગવો = જમવું -કરવો = દેવને ધરવા
 નૈવેદ્ય તૈયાર કરવું અથવા ધરવું -અપાડવો
 = માર મારવો -ધરાવવો = નૈવેદ્ય અર્પવું.
 -લેવો = જમવું.] ઠંડૂ વિં પ્રસન્ન કરનાર (૨)
 પ્રસાદ કરનાર -દાતૃમક વિં નિર્મળ (૨)
 પ્રસાદગુણવાળું -ઠી સ્ત્રી દેવને ધરવેલી
 સામગ્રી (૨) દેવ, ગુરુએ પ્રસન્ન થઈ આપેલી
 ચીજ (૩) [લા] માર
 પ્રસાધન નં [સં] શણગાર કે તે સજવાની
 સાવનસામગ્રી; 'ટોઇલેટ' (૨) સાધવું કે ઠીક
 કરવું તે
 પ્રસાર પુ. [સં] ફેલાવો ઠંડૂ વિં ફેલાવનાર.
 ઠંડૂ નં જુઓ પ્રસરણ ઠંડું સંક્રિં પ્રસરે
 એમ કરવું. -રિત વિં ફેલાવેલું -રી પું
 ફેલાવનાર (૨) શરીરને ફેલાવી ગાનાર
 પ્રસિદ્ધ વિં [સં] વિખ્યાત, મહેર (૨) પ્રકાશિત,

બહાર પડેલું (પુસ્તક). ઠંડૂતિ(-ત્તી) પું
 પ્રસિદ્ધ કરનાર. -દ્ધિ સ્ત્રી ખ્યાતિ (૨) છપાવી
 પ્રસિદ્ધ કરેલું તે, પ્રકાશન. (૩) મહેરાત.
 -દ્ધિપત્ર નં મહેરખબર
 પ્રસૂત્ર વિં [સં] સુષ્પ, સુતેલું (૨) ધસધસાટ ઊઠેલું
 પ્રસૂત વિં [સં] જણેલું, જન્મેલું (૨)
 નં સતાન, પ્રભ -તા સ્ત્રી જેને
 તરતમા પ્રસવ થયો હોય એવી સ્ત્રી
 પ્રસૂતિ સ્ત્રી [સં] પ્રસવ (૨) સુવાવડ (૩) સંતતિ.
 [-આવવી = સુવાવડ આવવી, -થવી = પ્રસવ
 થવો] ઠંડાલ(-ળ) પું સુવાવડનો સમય.
 ઠંડૂ નં સુવાવડ માટેનું સ્થાન - સ્વાખાતુ.
 ઠંડૂર પું સુવાવડીનો તાવ ઠંડાચ
 નં સુવાવડનું શાસ્ત્ર
 પ્રસૂન નં [સં] કળી (૨) ફૂલ (૩) ફળ
 પ્રસ્તર પું [સં] તુણ, પર્ણ વગેરેની પધારી
 (૨) પધારી (૩) પથર (૪) જર્જોનો કલ્લો (૫)
 સપાટી, સપાટ તળ
 પ્રસ્તાર પું [સં] અમુક માત્રા અથવા વર્ણના
 છંદના શક્ય રૂપોનો કોઠો (૨) પ્રસ્તર (૩)
 ફેલાવ, વિસ્તાર
 પ્રસ્તાવ પું [સં] આરભ (૨) પ્રસંગ, બાબત
 (૩) દરખાસ્ત; ઠરાવ, [-આવવો = દરખાસ્ત
 રખાવી -ઊડી જવો = ઠરાવ નાપાસ થવો
 -મૂકવો, રખાવી કરવો = દરખાસ્ત આણવી-
 દાખલ કરવી] ઠંડૂ વિં (૨) પું દરખાસ્ત
 મૂકનાર. ઠંડા સ્ત્રી ઊપોદ્ધાત; આમુખ (૨)
 નાટકના વાસ્તવિક આરભની પૂર્વે તે વિષે
 માહિતી આપનારો સૂત્રધાર વગેરેનો પ્રવેશ
 -વિક વિં જુઓ પ્રસ્તાવિક
 પ્રસ્તુત વિં [સં] કહેવામા આવેલું, ચર્ચાતું
 (૨) નં જેને વિષે કહેવાનું કે કહેવાતું હોય
 તે (૩) ટાણું [-હોણું = જેની ચર્ચા ચાલતી
 હોય તેને લગત હોણું]
 પ્રસ્થાન નં [સં] પ્રવાસે જવા ઊપડવું તે,
 પ્રયાણ (૨) જુઓ પસ્તાતુ (૩) માર્ગ [-કરવું
 = પ્રયાણ કરવું] ઠંડૂ નં, ઠંડૂરી સ્ત્રી
 વેદધર્મના પાયારૂપ ઉપનિષદ, બ્રહ્મસૂત્ર અને
 ભગવદ્ગીતા એ ત્રણ ઠંડૂ નં ઊપડવાનું

-શરૂઆત કરવાનું સ્થળ પ્રસ્થાપિત વિં
[સં] સ્થાપિત કરેલું, સિદ્ધ કરેલું
પ્રસ્નવ પું [સં] ધારા, પ્રવાહ (જેમકે દૂધનો)
પ્રસ્ફુરિત વિં [સં] પ્રગટ જણાઈ આવતું (૨)
મૂર્ત, કપતું
પ્રસ્તવ પું, ઓષ્ઠ નં, પ્રસ્તાવ પું [સં]
સવતું તે (૨) ધારા, વહેણ (૩) સ્તન કે
આંચળમાંથી સવતું દૂધ [તિવુ અસ્ત્ર
પ્રસ્વાપન વિં [સં] નિદ્રા આણનારું (૨) નં
પ્રસ્વેદ પું [સં] પાંચેવા
પ્રહર પું [સં] તણ કલાક, પહોર -રી પું
પહેરેગીર
પ્રહરણ નં [સં] પ્રહાર કરવો તે (૨) શસ્ત્ર
પ્રહરણું સં કિં [સં. પ્ર + હ] ધા કરવો, મારવ
પ્રહર્ષ પું [સં] અતિ આનંદ ૦ (-ર્ષિ)ળી
શ્રીં એક ૭૬
પ્રહસન નં [સં] કુચુંલની કળેતી કરનાર
એક કે બે અક્તું હાસ્યરસપ્રધાન નાટક
પ્રહસ્ય પું [સં] (સ) રાવણનો એક સેનાપતિ
(૨) આંગળીઓ ફેલાવેલા હાથનો પાળે
પ્રહાણ નં [સં] નાચ, હાનિ
પ્રહાર પું [સં] ધા [પ્રસિદ્ધ વિંધુલક્રા
પ્રહ્લાદ પું [સં] (સ) હિરણ્યકશિપુનો પુત્ર-
પ્રાક્ર (-મ્) અં [સં] પહેલાં, અગાઉ
પ્રાકટ્ય નં [સં] પ્રગટતું તે, અવતાર (૨)
પ્રસિદ્ધિ (પુસ્તકની)
પ્રાકાર પું [સં] કિલ્લો, કિલ્લો. ૦ખ ધ પું એક ૭૬
પ્રાકૃત વિં [સં] જુઓ પ્રાકૃતિક (૨) સામાન્ય
વર્ગનું, મામૂલી (૩) સામાન્ય જનસમુદાયને
લગતું (૪) અશિષ્ટ, સરકાર વિનાનું (૫) શ્રીં,
નં (સંસ્કૃત ઉપરથી લોપજેલી) એક પ્રાચીન
લોકભાષા (૬) સંસ્કૃત પરથી અપભ્રંશ થઈને
આવેલી કોઈ (પ્રાચીન અર્વાચીન) ભાષા -તિક
વિં કુદરતને લગતું, ભૌતિક (૨) સ્વાભાવિક
(૩) લોકિક [ભાષ્ય, દેવ
પ્રાષ્ઠન વિં [સં] પૂર્વજન્મનું (૨) નં [મ]
પ્રાકમ નં (૫) પરાકમ -મી વિં (૫.)
પરાકમી
પ્રામ્ અં [સં] જુઓ પ્રાક

પ્રાગઢ શ્રીં મળસકુ, પરોઢિયું [-વાસવી =
સવાર થવી] ંવાસે અં (કા) સવારે
પ્રાગદ્વ્ય નં [સં] પ્રગલ્ભતા
પ્રાગટ્ય નં જુઓ પ્રાકટ્ય
પ્રાગતિક વિં [સં] પ્રગતિ કરનાર, પ્રગતિથીલ
પ્રાધુષ્ક પું [સં] પરોણો, મહેમાન
પ્રાચી શ્રીં [સં] પૂર્વે દિશા
પ્રાચીન વિં [સં] જૂનું ંતા શ્રીં ૦પ થી
વિં (૨) પું જૂનાનું આગ્રહી, ઓચેઈકોસ'
પ્રાચ્ય વિં [સં] પૂર્વનું
પ્રાજ્ઞપત્ય વિં [સં] પ્રજ્ઞપતિ સબધી (૨)
પું વિવાહના આઠ પ્રકારોમાંનો એક, જેમાં
કન્યાનો પિતા વર પાસેથી કાઢી પછી લીધા
વિના, બે ને ધર્મ પૂર્વક અચરણ કરી સુખી
યાય એ ઇચ્છાથી જ, કન્યા આપે છે
પ્રાણુ વિં [સં] પ્રાણ્ય + મોહ (૨) લીયુ
પ્રાજે પું + પરાજય [પિણાણનાર
પ્રાજ્ઞ વિં [સં] જુહિશાળી, ચતુર (૨) જ્ઞાતા,
પ્રાણુ પું [સં] શ્વાસ, શ્વાસનો વાયુ (૨) જીવ (૩)
જીવનરાશિ, બળ [-લીડી જવા, નીકળી
જવા = મૃત્યુ થવું -કાદી નાખવો = બહુ
હિલગીર થવું (૨) પ્રાણુ પાયરવા (૩) સતાવવું.
-ખરચવા = પોતાની જિંદગીનો ભોગ
આપવો -પડીકે બધાવા = 'હવે શુ થશે'
એવી ઇતેભરી કે અમૂઝણથી જીવ નીકળી
ભય તેમ થવું -પાયરવા = પોતાની
જિંદગીને કુરમાન કરવી પ્રાણુથી જીવું =
જીવથી જીવું, મરી જીવું] ંધાત પું વધ
ંધાતક વિં જીવલેણ ંધોષ પું નાઠ કાન
ફંધતાં સભળાતો શરીરમાં પ્રાણચલનનો ઘોષ.
ંજીવન વિં પ્રાણને જીવનરૂપ (૨) પું પ્રીતમ,
પતિ. ંધારણુ નં જીવ ટકાવી રાખવો તે
ંધારી વિં પ્રાણ ધારણ કરનાર (૨) પું,
નં માણસ (૩) પ્રાણી ંનાથ પું પ્રાણનો
નાથ. પતિ ંપણુ નં પ્રાણ હોડમાં મૂકવા તે
ંપણુ અં જનને જોખમે ંપધારી શ્રીં
પ્રાણુ પંથિતવા તે, પ્રાણાપણુ ંપૂર્ણ વિં
પ્રાણુથી ભરેલું, ચૈતન્યવાળું ંપ્યારુ વિં
પ્રાણસમાન ગ્રિય ંપ્રતિષ્ઠા શ્રીં પ્રાણ ફંકવો

તે(ર)મૂર્તિની સ્થાપના કરતા પહેલા મન્ત્રો દ્વારા તેમાં પ્રાણનો આરોપ કરવો તે. ૦૩૬ વિં પ્રાણ આપનાર ૦મિય વિં પ્રાણધ્યારં. ૦મિયા સ્ત્રીં પ્રાણ સમાન મિય સ્ત્રી ૦મય કોશ (-૫) જીવના પાચ કોષોમાનો ખીન્ને (બુઝો આનન્દમયકોશ) ઓચાત્રા સ્ત્રીં જીવન ૦વહ્નિભ પુંં પ્રાણ સમાન વહાલો પુરુષ. ૦વહ્નિભા સ્ત્રીં પ્રાણ સમાન વહાલી સ્ત્રી ૦વાન વિં પ્રાણવાળુ. ૦વાયુ પુંં 'ઓકિસજન'. ૦વિધાન નં સજીવન કરતું તે ૦વિનિમય પુંં 'મેસ્મેરિઝમ' ૦સખા પુંં પ્રાણમિય મિત્ર. ૦હારક, ૦હારી વિં જીવ લેનાર. -હુયામ પુંં [+સ્યામા]યોગના આદ્ય અગમંતું એક -હુપર્ષુ નં [+અર્પણ] જીવ આપેલો તે -હુર્ષિત પુંં [+મત] મૃત્યુ -હુર્ષિતક વિં મૃત્યુ ઉપલવનાર. -હુજ વિં 'ઓર્ગેનિક' (૫. વિ.). -હુત વિં પ્રાણયુક્ત. -હુયો પુંં પ્રાણી, જીવ (૫) -હુી નં જીવ -હુીવિદ્યા સ્ત્રીં 'ઝ્ઝોહ'. -હુશ પુંં [+ફ્રેશ] પ્રાણનાથ. -હુશરી સ્ત્રીં [+ફ્રેશરી] પ્રાણની માલિક, પ્રાણમિયા

પ્રાત પું, નં [સં પ્રાતસ] પરોઢિયુ, સવાર -તાકર્મં નં [સં] રનાન, સધ્યા વગેરે સવારે કરવાતું કર્મ -તઃકાળ પું સવાર. -તઃસધ્યા સ્ત્રીં [સં] સવારની સધ્યા. -તઃસામગ્રી સ્ત્રીં [સં] પ્રાત કર્મ પરવારવાની સામગ્રી. -તઃજ્ઞાન નં [સં] સવારનું જ્ઞાન [નામનું મૂળ સ્વરૂપ (વ્યા) પ્રાતિષદિક નં [સં] વિઅક્તિ લાગ્યા પહેલાનું પ્રાતિશાખ્ય નં [સં] વેદની જુદી જુદી શાખાઓનો, ઉચ્ચારણ વગેરેના નિયમોને લગતો વ્યાકરણગ્રંથ

પ્રાયમિક વિં [સં] આરજનુ(ર)આરભ દશાનું પ્રાદિ વિં [સં] (વ્યા) આદિમાં 'પ્ર' વગેરે ઉપસર્ગવાળુ ૦ખલુમીહિ પું ૦ખલુમીહિ સમાસનો એક પ્રકાર હિંદાં 'વિધવા'. ૦સમાસ પુંં તત્પુરુષ સમાસનો એક પ્રકાર હિંદાં અતીન્દ્રિય

પ્રાદુર્ભાવ પુંં [સં] ઉત્પત્તિ, પ્રગટ થવું તે

પ્રાદુર્ભૂત વિં [સં] પ્રાદુર્ભાવ પામેલું, પ્રગટેલું પ્રાદેશિક વિં [સં] પ્રદેશનું, પ્રદેશ સંબંધી પ્રાધાન્ય નં [સં] પ્રવાનપણુ, મુખ્યત્વ પ્રાધ્યાપક પું [સં; સરં મ.] અધ્યાપક; પ્રેક્ષક [વહેવારને લગતું

પ્રાપ્તિયિક વિં [સં] પ્રપંચ સંબંધી, સસાર-પ્રાપ્તિ વિં [સં] મેળવાયેલું કે મળેલું (ર) ઉપસ્થિત; રજૂ ૦કામ વિં જેની કામના પૂર્ણ થઈ છે એવું. ૦કાલ(-ળ) વિં જેનો યોગ્ય સમય પ્રાપ્ત થયો છે તેવું ૦ન્ય વિં (ર) નં પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય -મ્મિ સ્ત્રીં લાભ (ર) શક્તિ

પ્રાપ્ય વિં [સં] લક્ષ્ય, મળે એલું પ્રાપ્ત્ય નં [સં] પ્રમળપણું, જોર પ્રામાણિક વિં [સં] પ્રમાણો દ્વારા સાબિત થયેલું(ર) પ્રમાણભૂત, વિશ્વાસપાત્ર (૩) સાચું; ધર્માનુદાર, પ્રમાણિક. ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણું નં પ્રામાણ્ય નં [સં] પ્રમાણભૂત -માન્ય હોવા-પણું(ર) પ્રમાણ, પુરાવો. ૦ધુદ્ધિ સ્ત્રીં (અમુક ગ્રંથ કે વચન) પ્રામાણિક છે એવી બુદ્ધિ પ્રાય વિં [સં] લગભગ સરખું (સમાસને અતે)

હિંદાં મૃતપ્રાય (ર) અં બુઝો પ્રાય પ્રાયશઃ અં [સં] મોટે ભાગે, ઘણું ખર પ્રાયશ્ચિત નં [સં] પામતા નિવારણ માટેનું તપ. [-કરતું = પાપનિવારણ માટે તપ કે વિધિ કરવાં. -લાગતું = પ્રાયશ્ચિત કરતું પડે તેવું થવું.] પ્રાયઃ અં [સં] બહુધા, મોટે ભાગે (ર) અધી રીતે પ્રાયોગિક વિં [સં] પ્રયોગને લગતું, તે સંબંધી (ર) પ્રયોગ કરી શકાય એલું

પ્રાયોપવેશન નં [સં] અનજનને ત્યાગ કરી મરવા માટે તૈયાર થઈ બેસવું તે પ્રારબ્ધ વિં [સં] શરૂ કરેલું (ર) નં નરીખ ૦વાદ પું હૈવવાદ ૦વાદી વિં (ર) પું હૈવવાદી

પ્રારંભ પું [સં] શરૂઆત ૦ક વિં પ્રારંભ કરનાર (ર) પુંં નવો પ્રારંભ કરનાર, 'પાયો-નિયર' ૦શર(-ર) વિં શરૂઆતમા જ ખૂબ ઉત્સાહ બતાવનાર -ભિક વિં પ્રારંભનું; પ્રાયમિક

प्रार्थन न० [सं.] प्रार्थना करवी ते
 प्रार्थना स्त्री० [सं.] अरज (२) धर्मरस्तुति
 ०सभाज पु०, स्त्री० ऐक अर्वाचीन धर्म-
 सभाज ०सभाज वि० (२) पु० प्रार्थना-
 सभाजनुं क तेना अनुयायी
 प्रार्थयिता पु० [सं.] प्रार्थना - भागणी कर-
 नार, प्रार्थनार
 प्रार्थयु सं० [सं. प्राथ] प्रार्थना करवी,
 वीतवतुं, भागव
 प्रार्थित वि० [सं.] अरज करीने भागेतुं
 प्रावरण्य न० [सं.] हांकण्य
 प्रावीष्य न० [सं.] कुराणता [वर्षाभूत
 प्रावृष पु० [सं.] बोभासु, अपवाद - सावणनी
 प्रावेशिक वि० [सं.] प्रवेश करवाभा साधनरूप
 प्राश पु०, ०न न० [सं.] अशान, भावुं ते, ०वुं
 सं० [सं. प्राश] भावुं
 प्राशस्त्रिक वि० [सं.] प्रशस्त्राने लगतुं
 प्रास पु० [सं.] अनुप्रास [कवितांनी व्हने अते
 अक्षर भणता आववा ते [-असवे, -
 -भणवे] = अक्षरेने प्रास भरोवर धवे]
 प्रास पु० [सं.] भाषा
 प्रासजिक वि० [सं.] प्रस्तुत, प्रसंगने अनुकूल
 (२) वारवार नहि पळू हांछिक वषततु
 प्रासाद पु० [सं.] महेष
 प्रासादिक वि० [सं.] प्रसादशुल्लवाण (२)
 अनुप्रकृप, कल्याणकारी (३) धर्मरनी कृपायी
 भगेतुं [वि० प्रासानुप्रासवाण
 प्रासानुप्रास पु० प्रास अने अनुप्रास - स्त्री
 प्रस्ताविक वि० [सं.] प्रस्तावनाने लगतुं,
 प्रस्तावनारूप, प्रावेशिक (२) प्रस्तुत [महेमान
 प्राहुण्य पु० [सं.] प्राहुणक, प्रा पाहुणता] +
 प्रागुण्य न० [सं.] आगुण्य [होय येवु
 प्रगति वि० [सं.] अजि - हाय नोक्या
 प्रत पु० [सं.] छेडा (२) देशाने विभाग, निष्ठाओ
 अणी जनता विभाग ०क पु० ऐक नवे
 शोभायेये ग्रह, 'पट्टा' - तिक, - तीय वि०
 प्रातने लगव - तीयता स्त्री०, - तीयत्व
 न० पोताना प्रातने - विचार करवानी
 सकृत्पितता. - त्य वि० प्रातनुं, प्रातिक

प्रिय वि० [सं.] वहातुं, गमतुं (२) पु० पिय,
 कंत (३) न० हित, कल्याण (४) मिष्ट वयन-
 ०कर वि० हितकर ०न पु० प्रेमपान
 भाण्यस. ०तम वि० सौशी वधारे वहातुं (२)
 पु० कान्त, प्रीतम (३) पति ०तमा स्त्री०
 कान्ता, प्रिया (२) पत्नी. ०दर्शन वि० नेता
 प्रिय लागे येवुं (२) न० प्रियजनतुं दर्शन
 ०दर्शी वि० सर्व प्रत्ये प्रेमयी नेतार (२)
 पु० (स) अरोक रान. - य वहा स्त्री० प्रिय
 जोखनारी (२) पु०, स्त्री० ऐक छह - या
 स्त्री० वहाली स्त्री
 प्रियशु स्त्री० [सं.] ऐक वेव
 प्रियवहा, प्रिया लुओ "प्रियभां
 प्रीछ स्त्री० [सं.] प्रेक्ष, प्रा विच्छ] आणप
 [-पक्षी] ०वतु सं० किं समलवतुं ०वु
 सं० किं आणपवुं (२) समलवतुं, ललवतुं
 प्रीत स्त्री० प्रीति, प्रेम [-करवी, -नेहवी,
 -पांथवी = प्रेमसंयध करवा - चोरवी =
 प्रेमभां द्रोह करवा - क्षगाहवी = प्रेम
 छेदववेव.] ०म पु० [लुओ प्रियतम] पति
 (२) प्रेक्ष - ताण वि० प्रेमाण
 प्रीति स्त्री० [सं.] प्रेम (२) भूद सुतिने ऐक
 प्रकार ०दान न० प्रेमनुं दान के प्रीतिथी भेट
 क हांछि आपवुं ते ०मोहन न० (वर्ण) के
 नातनी सुग विनानुं सामुदायिक मोहन
 प्रीमियम न० [इं] वीमाने हसो (२) शेरनी
 भूण आहली किमतभां भयो वधारे
 प्रूक्ष न० [इं] गोडवायेला पीपानी शुद्धि तपासवा
 देवाती अजमायशनी छाप के तेना कागज.
 [-नेवुं, -वांचवुं = गोडवेलां पीपानी शुद्धि
 भाडे तेमनी छापवाणो कागज वांचो नेवेव.]
 प्रेक्षितस्त्री० [इं] पक्षीछात के हातरीनुं कामकाज
 प्रेक्षक पु० [सं.] नेतारो (२) परिचर, सभा
 वगेरेभां भाव नेवा सांभणवा आवनार
 प्रेक्षणीय वि० [सं.] नेवा जेवुं ०क न० नेवा
 जेवुं क्षय, तमारो
 प्रेक्षु सं० [सं.] प्रेक्ष] जेवुं [पियेटर'
 प्रेक्षागार, प्रेक्षागृह न० [सं.] नाटकाळा,
 प्रेत न० [सं.] राण (२) सपिडीकरण पय व

મરનારને મળતુ એક કલ્પિત શરીર (૩)
અવગતિયો જીવ (૪) પિશાચ જેવી એક યોનિ.
૦કર્મ, ૦કાર્ય નં મરેલાના હાનથી માંડીને
સપિંડીકરણ સુધી કરવામા આવતુ કર્મ
૦હહુન નં રાખને બાળવું તે. ૦ભૂમિ(-મી)
શ્રીં રમશાન. ૦ભોજન નં પ્રેતને ધરાવાતુ
ભોજન (૨) પારમ્. મરણ પાછળ કરાતી નાત
૦લોક પું પ્રેતાને રહેવાનો લોક. -તાવાહુન
નં [+આવાહન] પ્રેતને બોલાવવું તે
પ્રેમ પું [સં] હેત, પ્રીતિ (૨) ચાહ, રુચિ
૦દા શ્રીં જુઓ પ્રમદા ૦ધર્મ પું પ્રેમનો
ધર્મ; અહિ સાધર્મ ૦પત્ર નં, ૦પત્રિકા
શ્રીં પ્રેમ દર્શાવતો કે પ્રેમીનો પત્ર ૦પાશ
પું પ્રેમરૂપી બંધન. ૦ખળ નં પ્રેમનું બળ;
અહિંસ બળ ૦ભક્તિ શ્રીં પ્રેમલક્ષણ
ભક્તિ ૦રસ પું પ્રેમરૂપી રસ ૦ભ(-ળ)
વિં પ્રેમવાળુ, પ્રેમાળ ૦ભક્ષણાભક્તિ શ્રીં
નવવા ભક્તિનો એક પ્રકાર, પ્રેષ ભક્તિ ૦રૌર્ય
નં પ્રેમ અને રૌર્ય, 'શિવલૂ' ૦ળતા શ્રીં
-માનંદ પું પ્રેમ અને આનંદ (૨) પ્રેમનો
આનંદ (૩) બ્રહ્માનંદ. (૪) (સ) નાણીતો
ગુજરાતી કવિ. -માન હી વિં પ્રેમાનંદ
માણનાર -માર્દ વિં [+માર્દ] પ્રેમથી
બીંભયેલું -મારુપદ નં [+આસ્પદ] પ્રેમનું
સ્થાન, પ્રેમપાત્ર -માળ વિં હેતાળ,
વહાલસેયુ -માંશી વિં [+મજી] પ્રેમના
અશવાળુ, પ્રેમી. -મી વિં પ્રેમવાળુ, પ્રેમ
કરનાર

પ્રેય નં [સં] ઐહિક-પાર્થિવ સુખ
પ્રેયસી શ્રીં [સં] પ્રિય સ્ત્રી (૨) વિં શ્રીં
વધારે પ્રિય, અતિ પ્રિય
પ્રેરક વિં [સં] પ્રેરણા, ગતિ કે ઉત્તેજન આપનારું
(૨) [વ્યા.] બીંભના તરફની પ્રેરણા બતાવનાર
(કિંનું ૩ ૧) -ણા શ્રીં પ્રેરતુ તે (૨) પ્રોત્સાહન
(૩) આદેશ, આજ્ઞા (૪) ખાનગી સલાહ
પ્રેરવું સંકિં [સં] પ્રેરૂં મોકલવું (૨) ગતિ,
પ્રોત્સાહન, આજ્ઞા કે ખાનગી સલાહ આપવી
પ્રેરિત વિં [સં] પ્રેરાયેલું
પ્રેયણા શ્રીં [સં] મોકલવું તે
પ્રેષિત વિં [સં] મોકલેલું

પ્રેષ વિં [સં] વહાલામા વહાણું [દાસ
પ્રેષ્ય વિં [સં] મોકલવા લાયક (૨) પું નોકર;
પ્રેસ નં [ઈ] ઢાળવાનું ચત્ર (૨) ૩ વગેરેને
ઢાળી ગાસડીઓ બાધવાનો સંચો (૩)
છાપવાનું ચત્ર (૪) છાપખાનું (૫) [લા.] છાપા
પ્રેષ પું [સં] ઝૂલો; આદાલત (૨) સગીતનો
એક અલંકાર ૦ણુ નં ઝૂલો, આદાલત
-ખિત વિં ડાલતુ, આદાલતનુક્ર (૨) નં
સગીતનો એક અલંકાર
પ્રોક્ષ વિં, -ક્ષા વિં શ્રીં [સં] ઉક્ત, બોલાયેલું
પ્રોક્ષણ નં [સં] પવિત્ર કરવા મત્રપૂર્વક પાણી
છાટવું તે
પ્રોત્રામ નં; પું [ઈ.] કાર્યક્રમ
પ્રોચિદ્ધત વિં [સં] જીતુ [પ્રકાશ મારવું
પ્રોજનવલ વિં [સં] પૂણ ઉત્તેજન, બરોબર
પ્રોટીન નં [ઈ] ખાધનું માસપોષક એક અમ
પ્રોહું વિં + પ્રોહ
પ્રોત્સાહક વિં [સં] પ્રોત્સાહન આપતુ. -ત
નં ખૂબ ઉત્સાહ -ઉત્તેજન આપવું તે
પ્રોત્સાહિત વિં [સં] પ્રોત્સાહન પામેલું
પ્રોહું સંકિં [સં] પ્રોત = પરોવેલું પરોવણ (૫)
પ્રોષિત વિં [સં] વિદેશ ગયેલું. ૦પતિકા,
૦ભર્તૃકા શ્રીં જેનો પતિ વિદેશ ગયો હોય
તેવી (નાયિકા) ૦પત્નીક વિં જેની પત્ની
વિદેશ ગઈ હોય એવો (પુરુષ)
પ્રોદ વિં [સં] પુખ્ત, આઘેક (૨) મહાર (૩)
વિશાળ, જાન્ય (૪) પ્રોદિવાળુ. ૦તા શ્રીં,
૦પણુ નં -દા શ્રીં ત્રીસથી પચાવન
વરસની નાયિકા, પ્રગલ્ભા -દિ શ્રીં પ્રોદપણું
(૨) વિચાર અને ભાવાની પ્રોદતા (૩)
ચમત્કારિક, સંસેપકે વિસ્તારવાળું અને સાલિ-
પ્રાય લખાણ -હું વિં પ્રોદ (૨) અત્યંત
પ્રજ્વળ પું [સં] વાહરો. ૦મ પું વાહરો
(૨) એક છદ
પ્લાવિત વિં [સં] ડુબાડેલું, તરબોળ
પ્લાસ્ટર (-સ્ટ) ૨ નં [ઈ] ચણતર ઉપર લગા-
વવાનો ચૂના વગેરેનો લેપ (૨) ઔષધનો લેપ
(૩) તેવા લેપવાળી પદ્ધતિ [વિનાવધી પદાર્થ
પ્લાસ્ટિક નં [ઈ] કચકડા જેવો એક નવો

પ્રીહા સ્ત્રીં [સં] ખરોળ
 સ્ત્રીં વિં[સં] કીર્થ સ્વરથી દોહા લાંબા ઉચ્ચારનું
 (૨) હોષ્ણ, તરખોળ -તિ સ્ત્રીં ફઠકો (૨)
 પૂર (૩) ઘોઠાની એક ચાલ (૪) સ્વર નાણ
 માના સુધી લખાવવો તે
 સ્ત્રીં પું [ઈ] એક બોધી રોગ, મરડી,

૬

૬ પું [સં] ઐશ્વર્ય અનન્ય ઠકાર પું ૬
 અક્ષર કે તેના ઉચ્ચાર. ઠકારાંત વિં છેડે
 ફકારવાળું [૦છ સ્ત્રીં શોઈછ
 ફઈ, ઠબા સ્ત્રીં જુઓ ફોઈ, બાપની બહેન.
 ફઉડી સ્ત્રીં જુઓ ફાણ, ફાઉડી
 ફકત અં [જ] ફક્ત, માત્ર, કેવળ
 ફક(-)૬ ૬ વિં [‘ફાગ’, ‘ફગવ’ ઉપરથી]
 ઉડાઉ (૨) છુચ્ચુ (૩) બેફિકર
 ફકરો પું [જ ફિક્કઈ] ક હિકા, પેરો
 ફકાલ(-વ) પું સંકિં, ફકાવું અંકિં ‘ફકવું’નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 ફકીર પું [જ] ત્યાગી, વૈરાગી (સુસલમાન).
 ઠણ, -રાણી સ્ત્રીં ફકીરની કે ફકીર સ્ત્રીં
 ઠફકર નં માગણ, બાવા બેવુ માગણ -રી
 સ્ત્રીં ફકીરપણું
 ફકોરો પું જુઓ ફકા, કાળિયો
 ફક્કડ [નં ફક્ક અથવા ‘ફગવ’ ઉપરથી] લોક
 લાનની પરવા વિનાનું, વચ્ચડી (૨) વરણા-
 ગિયુ, છેલ (૩) સુદર (૪) ઉડાઉ, બેફિકર
 (૫) રગલો (ભવાઈમાં) -હાઈ સ્ત્રીં
 ફક્ક ફક્કા પું બં વં [‘ફકવું’ ઉપરથી] ખાઈ
 પી ઉડાવી દેવુ તે (૨) ખાઈપણું
 ફક્કા અં જુઓ ફકત, માત્ર, કેવળ
 ફગડણુ વિં જુઓ ફગડ
 ફગ(-હ) ફગ(-હ) અં [રવં] છૂથી, પુકળ
 ફગફગવું અં કિં [રવં] ફરફરવું, હવામા
 ઉડવું (૨) રખડવું, રજળવું (૩) રફફવું
 ફગદ ૬ વિં જુઓ ફકદ
 ફમર સ્ત્રીં [‘ફગવું’ ઉપરથી?] પરાગ(૨) [જુઓ
 પગર] ફાલ, ફગ
 ફગ(-આ)વડું સંકિં [જુઓ ફગવું] છેતરવું

મહામારી. [-ચાલવો, -ફાટી નીકળવો =
 એ રોગ ચારે બાજુ શરૂ થવો]
 ફોટફોર્મ નં [ઈ] ફલાટ; રોશન પરનો લાળો
 ઓટલો, જેના પર રહીને રેલગાડીમાં ચડીતર
 થાય છે (૨) વ્યાસપીઠ, સહાનો મથ

(૨) બોલ સમલવડું (૩) ‘ફગવું’નું પ્રેરક (૪)
 ફેકવું; ઉરોટવું
 ફગવું અંકિં [દિ. ફગવું = ફાગનો ઉત્સવ] વાંકું
 બોલવું, બોલીને ફરી બડું (૨) નિયત્તમાં ન
 રહેવું, છડવું
 ફગવો પું [જુઓ ફાગ] જુઓ લેરેયો
 ફગાવડું સંકિં જુઓ ફગવડું [ફનેલી
 ફગરો પું [‘ફાગ’ પરથી] પજવણી (૨) ઉધાકી
 ફગોટ(-ળ) પું સંકિં જુઓ ફગવડું, ફેકી દેવું
 ફગોડું વિં [‘ફગવું’ ઉપરથી] ઢોળી
 ફગોળિયું વિં [‘ફગોળવું’ ઉપરથી] ધારણા
 વિના ફેટણું [ફસડી ફાટી બવાનો ગ્વ
 ફથ, ઠફથ અં [રવં] ભોકાયાનો કે એકદમ
 ફજર સ્ત્રીં [જ ફજર] મળસડું
 ફજલ વિં સુળી; આનહી (૨) સ્ત્રીં [જ] ફૂપા,
 મહેરમાની (૩) આબાહી
 ફજેટ પું સંકિં [‘ફગોટવું’ પરથી] (ચ) ફેકવું
 ફજેત વિં [જ ફજીહત] ફજેતીવાળું, બહાનમ
 [-કરવું, -થવું] ઠપાર વિં નહાર, નરલ,
 ફજેતીનું બેફિકર (૨) ખીલની ફજેતી કરવાની
 કુટેવવાળું. -તી સ્ત્રીં ભવાડો (૨) બહાનમી,
 અપકીર્તિ [ફજેતીને ફાળકો = ફજેતો,
 ભવાડો] -તો પું ફજેતી (૨) કરીના
 ગોટલા, છોતના વગેરે ઘોઈ કરાતી કહી
 ફટ અં [રવં] તિરસ્કારનો ઉદ્ધાર (૨) કશી
 ફટવાનો કે ફફડવાનો અવાજ (૩) [સં સ્ફુટ
 પ્રા ફુટ] ફાટણું -જુલું એ અર્થમાં
 (ઉનાડું ફટ) [-કહેવું = તિરસ્કાર કરવો,
 મંથિકાર છે’ એમ કહેવું]
 ફટક અં [રવં] [ફફડવાનો રવ] (૨) સ્ત્રીં
 ખીક, ચમક (૩) અનાજ ઊપણવાની ચાલર

ફટકિયું. ૦ફટક અં [રવં]

ફટક સ્ત્રીં [બુઓ રફટક] બિલોર

ફટકડી સ્ત્રીં [મં. સ્ફટિકા] એક ભતનો ખાર

ફટક દેવાગિયા પું [ફટક ('ફટકિયું' કે 'ફટ' -

ખુલ્લુ ઉપરથી) + દેવાગિયો] પાકા દેવાગિયો

ફટકવું અંકિં ['ફટવું' (પ્રા ફિટ, સં ઝંટ) ઉપરથી] ખસવું; ચસકવું (ડાગળી, બુદ્ધિનું)

(૨) વડી જવુ (૩) ઊડી જવુ (રંગનું) (૪)

ખીલ વાત પર ઊતરી પડવું

ફટકાર(-વ)વું સં કિં ['ફટકો' ઉપરથી]

મારવું; ચાલુક-સોદીથી મારવું

ફટકાતું વિં ['ફટકવું' ઉપરથી] થેલું, દીવાનું,

ખેડામ (૨) ચોકેલુ (૩) ખુલ્લુ

ફટકારો પું ['ફટકો' ઉપરથી] ફટકો કે તેનો

અવાજ (૨) ['ફટકવું' ઉપરથી] ચિત્તભ્રમ(૩)

['ફટક' ઉપરથી] ક્રાસકો

ફટકાવવું સંકિં બુઓ ફટકારવું

ફટકાસાળા સ્ત્રીં [ફટકો + સાળા] ફટકો મારી

વાણાનો કાઢીલો ફેકાય એવી ચોળનાવાળી સાળા

ફટકિયું વિં ['ફટકવું' ઉપરથી] ઝટ ફૂટી નય

તેવુ (૨) માથે ભેખમ ન રાખે તેવું, ફરી નય

તેવુ (દલાલ) (૩) [રવં] અપાજ કરવુ (૪) નં

આપુ એક બારણુ, ફટકિયું

ફટકી સ્ત્રીં ['ફટક' ઉપરથી] ફટકડી (૨) એક

પક્ષી (૩) પારધીની ભળ (૪) (સુ) ફટકડી

ફટકો પું [રવં] ચાલુક કે સોદીનો પ્રહાર

(૨) [લા] ખેટ, હાતિ, શિક્ષા લાગે એવા ધોકો

[-પડવો, -વાગવો = પ્રહાર થવો (૨)

નુકસાનમા ઊતરવું; પાખા પડવું]

ફટકો પું [બુઓ પટકો] ઢવાલ; અ ગૂંજો

ફટફટ અં [રવં] ફટકડા વગેરેનો અવાજ

(૨) ષિક્ષિક (૩) ઝટ ઝટ, વગર ચિચારે. -દી

સ્ત્રીં મોટરસાઇકલ

ફટ(-ટા)વવું સંકિં બુઓ ફટાવવું

ફટાક અં [રવં] ફટ દહને ખૂલે એમ

ફટાકડી સ્ત્રીં [રવં] પાણી લાગવાથી 'ફટ'

અવાજ કરવું એક હોડનું દીડવું (૨) બ ફટકડી

(૩) ટચાકડી

ફટાકડો પું [રવં] ટેકો, એક ભતનું દારૂખાનું

ફટાકિયો પું [રવં] ફટાકડો (૨) એક હોડ

ફટાકો પું ફટાકિયો; ફટાકડો

ફટાટોપ પું [સં] ઊંચી કરેલી ફેણ [સાપની]

(૨) ફૂફડો; આડંબર; દમામ

ફટાડવું સંકિં ['ફટવું' ઉપરથી] વધારેપડતી

છૂટ આપીને બહેકાવવું, ફટાવવું

ફટાણુ નં ['ફટ' ઉપરથી] બૂડું-ખીભાસ

ગીત કે બોલ [ઉપરાઉપરી

ફટા(-ટા)ફટ અં [રવં] ફટફટ; ઝપાટાખંધ,

ફટાખાર વિં [ફટા (ફાટેલું) + ખાર (ફાર)]

તફન ખુલ્લું - ઉઘાડુ; ફટાર

ફટાચો પું [સં સ્ફટ, પ્રા ફટ] વારસાનો

ભાગ લઈ ભાઈથી બુદ્ધિ પડેલો ઠાકાર

ફટાર વિં ['ફાટવું' ઉપરથી] તફન ખુલ્લું;

ફટાખાર (૨) ફાટેલું, નફફટ ઠવું સંકિં

(ડાળા કે આખ) ફાડવી -રી સ્ત્રીં બડાઈ

-કે વિં ફટાર

ફટાવવું સંકિં ['ફાટવું' પરથી] ફટાડવું (૨)

ફાડવું, સમભવી પોતાના પક્ષમા લેવું

ફટાયો પું બુઓ ફટાયો

ફટો વિં પું ['ફાટવું' ઉપરથી] વીધાયેલા

કાનવાળો (બાવાનો સ પ્રદાય)

ફટોફટ અં [રવં] બુઓ ફટાફટ

ફટોર વિં ['ફાટવું' ઉપરથી] (સુ) ફાટેલું, ફટકેલ

ફટોર(-ળા) વિં ['ફાટવું' ઉપરથી] પોચું ને

મીઠું (સોપારી) (૨) નં પવનથી તૂટી પડેલી કેરી

ફટ નં દારૂ ગાળવાનું સ્થાન - બહી (૨) [મં]

બજાર (૩) ચાણુ (૪) માનાર - નાચનારનું ટોળું

(૫) એક પક્ષનું ટોળું (લાવણી ગાવામા) (૬)

અં [રવં] (૭) ઉતાવળથી

ફટક સ્ત્રીં [રવં] ફટક; ખીક (૨) પહેડેલા

કપડાનો ઝૂલતો છેડો ઠવું સંકિં ફટકથી

ઝાટકવું. -ફાર(-વ)વું સંકિં ફટકારવું (૨)

સમકંઠા મારીને ખાવું -કિયુ નંછૂં છેડો,

ફટક (૨) દાણા ઊપણવા ચાદર પકડીને કંઠેલો

પાખો, ફટક. -કો પું કપડાની ફટકનો

અવાજ (૨) ઊડવા માંડતા થતો પાખનો અવાજ

(ભેમ કે ચકલીનો) (૩) ખેતરમા અનાજ

ઘોરવાનું ઓભર (૪) સબડો (૫) ફટક (૬)

પ્રાસકો, કાળ [-લેવો = સખડકો મારવો. ૬૬૬કા
મારી લેવા = ઝટપટ થોડું થયું ખાઈ લેવું]
૬૬૬ક, -કિયુ નં બારણાનું પ્રત્યેક બારણું (૨)
બે મળીને આપુ બને તેવું ફરેક
૬૬૬ચ (-શ) સ્ત્રીં [દિ ફટ્ટગ] ચીરી, ૬૬૬કો
૬૬૬ચો પું [૬૬૬વ + ચહ (ફા)] નિકાલ, તોડ
(૨) દેવાની પતાવટ [-આણવો, -લાવવો
= તોડ લાવવો, પતાવટ કરવી ૬૬૬ચામાં
લઈ જવું = દેવાણું બહાર કરી, ખાંડી રહેલી
મિલકત માથી દેવાની પતાવટ કરવી]
૬૬૬કું નં [૬૬૬વ] ઉપરથી] કાંસ, વાંધા [૬૬૬કા
મારવા = નકારું ને અર્થહીન બોલ્યા કરવું
(૨) વાંધા નાખવા.]
૬૬૬નવીસ પું [સરંમ] સરકારી ફક્તરોનો મુખ્ય
અમલદાર, હિસાબી ખાતાનો અમલદાર
૬૬૬નીસ પું જુઓ ૬૬૬નવીસ -સી સ્ત્રીં
૬૬૬નીસનું કામ-હોફો (૨) સરકારી ફક્તરોનો
ઝોરડો
૬૬૬૬ અં [રવં] ઊડવાનો, ફટવાનો કે ધખકવાનો
અવાજ (૨) ઉપરાઉપરી (૩) ધખકારો,
ઊઠળવુ તે (હુચનું) (૪) ધાધળ, ઉતાવળ ૦હું
અંકિં ૬૬૬૬ અવાજ થવો (હવાથી ઊડવાથી)
(૨) [બીકથી] ધૂણવ, કપવુ (૩) ગુસ્સામાં
બોલવુ (૪) પૂઠે ગુસ્સામાં બડબડવું -કાટ
પું ૬૬૬વ તે (૨) [લા] પતરાણ, તોર
૬૬૬કાજદાર પું [૬૬ + કાજદાર] પાણદાર
૬૬૬બખતર, ૬૬૬બખતર વિં ઉવાડું, ખુલ્લું
૬૬૬શ સ્ત્રીં, -શિયું નં જુઓ ૬૬૬ચ, ચીરી
૬૬૬કો સ્ત્રીં [રવં] ગપ (૨) બડાઈ -કિયુ
વિં ગપ્પીલાસ (૨) બડાઈખોર ૦દાસ
પું ૬૬૬કિયું માલસ. -કો પું ટોટો,
ફટકડો (૨) પ્રાસકો, બીક (૩) જુઓ
૬૬૬કી (૪) ૬૬૬ક એવો અવાજ [૬૬૬કા
મારવા = ગપ્પા મારવા (૨) બડાઈ હાંકવી]
૬૬૬૬ અં [રવં] ઉપરાઉપરી
૬૬૬વણું સંકિં, ૬૬૬ણું અંકિં '૬૬૬વું
પ્રેરક ને કર્મણિ
૬૬૬શિયુ નં જુઓ ૬૬૬શિયુ, ચીરી
૬૬૬બિર અં પગના ચાપવાને આધારે (બેસવું)

૬૬૬ચો પું [૬૬ ઉપરથી] ઘાણા વેચનાર, કણિયો
(૨) હાથ ગાળનારો
૬૬૬તાળ સ્ત્રીં [સરં પ્રા ફલિહ (પાટિયુ),
મ ફહતાલ] પાટિયાની પડદી
૬૬૬ગર પું ૬૬૬ધર, સાપ; નાગ
૬૬૬ગી સ્ત્રીં [દિ પઝળ] નાનો ૬૬૬ગો -ગો
પું અકર [-ફૂટવો = અકર નીકળવો (૨)
નવી વાત કે મુદ્દો ઊભા થવા] -માણુ વિં
૬૬૬ગાવાણુ
૬૬૬ (-ણી) ધર પું [સં] નાગ (૨) મહાદેવ
૬૬૬સ નં [સં પનસ, પ્રા ફળસ] એક ફળ
-સી સ્ત્રીં ૬૬૬સનું ઝાડ કે તેનું લાકડું
૬૬૬સવો પું [સરં '૬૬૬ગો'] અકર
૬૬૬સી સ્ત્રીં એક શાકની શિંગ (૨) જુઓ
'૬૬૬સ'માં
૬૬૬ા સ્ત્રીં [સં] સાપની ફેણ [-કરવી,
-માંડવી] ૦ધર પું જુઓ ૬૬૬ધર
૬૬૬ી સ્ત્રીં [દિ ફળિહ] કાંસકી (૨) સાળનો
લાખી કાંસકી જેવો એક ભાગ જેમાં તાણાના
તાર પરોવાય છે [(૨) મોટો નાગ
૬૬૬ી પું [સં] સાપ ૦શ, ૦ન્દ્ર પું શેષનામ
૬૬૬ો પું ['ફેણ' ઉપરથી] ચાપવું
ફતવાખોર વિં [ફા] ડોંગી, પાખડી
ફતવો પું [અ ફત્વા] મુસલમાની ધર્મશાસ્ત્રનો
હુકમ (૨) ડોંગ (૩) હુકમ [-કરવો,
-માંડવો = ડોંગ કરવો -કાંડવો = મુસલ
માન ધર્મશાસ્ત્ર જેવો હુકમ બહાર પાડવો
(૨) નેહુકમી સરકારે વટહુકમ બહાર પાડવો]
ફતે (૦હ) મારી સ્ત્રીં [સરં હિં પાતીમારી]
એક ભતવું નાનું વહાણ
ફતેહ સ્ત્રીં [અ ફત્હ] જીત, સફળતા [-કરવું
= સર કરવું, જીતવું -થવી, -મળવી = જીત
થવી -પામણું = જીતવું ફતેહના ઠંકા =
પૂરો વિજય] ૦મદ વિં વિજયી, સફળ
૦મદી સ્ત્રીં જીત, જય ૦મારી સ્ત્રીં જુઓ
ફતેમારી [ધોડાનો અવાજ
૬૬૬ક ૬૬૬ક અં [રવં] નેરથી ઢોડતા
૬૬૬૬ અં [રવં] ૬૬૬૬વાનો અવાજ (૨)
પોચુ અને ગઢગઢી ગયેલું ૦હુ અં કિં

કાહીને, અયાધીને કે ખટાધીને ગદગદ' થવું(૨)
 પર ભરાધીને કૂવાની તૈયારીમાં આવવું (૩)
 ખદખદવું -દાટ પું ૬૬૬૬૬ તે
 કદાક અં [રવં] પડવાનો અવાજ
 કદિયું નં પૈસો (૨) ચાર પાઈ (ચુંખઈ) (૩)
 નાની ગળી ભાખરી
 કના વિં [અ] નાશ પામેલું; પાયમાલ
 [-કરવું, -થવું]. ંકાતિયા પું બં વં
 [અ. ફાતિત્તહ] સમૂગો નાશ [-કરી
 નાખવું, -થઈ જવું]. ંકિલારહ પું
 [+અ ફિરશયું] ગુરના ધ્યાનમાં લીન થઈ
 જવું તે ંકિલ્લા પું [+અ. ફિલાહ] ઈશ્વરમાં
 લીન થઈ જવું તે
 કનો પું લગરનાં ઢોરડા વગેરે રાખવાનો
 વહાણનો આગળનો ભાગ
 કંકડવું અંકિં બુઓ કંકડવું
 કંકડાટ પું બુઓ કંકડાટ
 કંકળતું વિં [રવં] ઊકળવું
 કંકળાવવું સંકિં [રવં] રેડવું
 કંકૈયો, કંકૈલો પું બુઓ કૈલો
 કંકૈ પું કકાર
 કંરક પું [ફા ફર્ક] ફેર, તકાવત [-પડવો]
 કંરકડી સીં ['કંરકડું] કાંતવાની શીરડી (૨)
 કંરળી (૩) ખોડીમાં કે ત્યાં મુકાવ ચકરડું
 (૪) હવાથી ચક્કર ફેર એવું કાગળનું રમકડું
 -કો પું મોટી કંરકડી (૨) કૂંડી ખાવી તે,
 તલિત ફેરો [(૩) ખસવું
 કંરકવું અંકિં [દિ ફરક્કિર] ધ્રુવ(૨)દેખાવું
 કંરકાટ, -રો પું ['કંરકડું' ઉપરથી] ધુભરો
 (૨) હાલચાહ
 કંરકી સીં શીરડી
 કંરજ સીં [અ. ફર્જ] કર્તવ્ય [-અદા કરવી,
 બળવવી=પોતાનું કર્તવ્ય પાર પાડવું
 -પડવી=પરાણે કરવું પડવું.] -જિયાત
 વિં [અ. ફર્જિયત] કંરજપ, કંરજ તરીકે કરવું
 પડે એવું
 કંરજદ નં [ફા] સત્તાન [હક્કદારી
 કંરજ દારી સીં [ફા] પેદી દર પેદી ઊતરતી
 કંરળી સીં ['કંરડું' ઉપરથી] ત્રાકની ચકરડી

કંરતાકંરતી વિં સીં (૨) અં વારાકંરતી;
 બલ્લાતુ ંછાંયડી બુઓ 'કંરતુ'માં
 કંરતારામ પું [કંરતુ + રામ] કર્યા કરતો-
 એક જગાએ રિપૂર ન રહેતો માણસ (૨)
 સહેલાણી
 કંરતું વિં [બુઓ કંરતુ] ચારે તરફ ભાવેલું
 (૨) ચાલતું, ગતિવાળું (૩) બલ્લાતુ [-કંરતું=
 'ચારે બાજુ ફરી શકે તેવું કરવું (૨) જતું-આવતું
 કરવું, ગતિમાન કરવું (૩) ફેલાવું કરવું -કંરતું
 = રખડવું (૨) ચાલુ મુસાફરી કરવી. -કંરી
 વળવું = ચારે બાજુ વીંટાવું (૨) કંરતું કામ કરી
 લેવું, મુખ્ય કામ વિનાનું આજુબાજુનું
 કામ કરી લેવું -હરતું = જઈ-આવી શકે,
 કામ કરી શકે તેવું કંરતાકંરતી છાંયડી,
 કંરતી છાંયડી = સુખદ ખના વારાફેરા;
 અવારનવાર થતી ચડતીપડતી]
 કંરતે અં ચોગરદમ, ચારે તરફ
 કંરદ નં [અ. ફર્દ] ભેડમાંનું એક
 કંરકર સીં ['ફેલ' ઉપરથી] વરસાદની ઝીણી
 ઊટ (૨) અં પવનમાં ઊડતું હોય એમ. ંતું
 અંકિં [સં ફરફાર્ય] હાલવું, ફરકવું
 -રાટ પું કંરકર અવાજ (૨) અં જલદી
 ઊડતું હોય એમ -રિયું વિં કંરકરે એવું
 (૨) નં કાગળિયું (૩) કાનનું એક ઘરેણું (૪)
 હવામાં ઊડી ભય એવું એક ખીજ; કણબુ
 કંરખે વિં [ફા. ફાવહ] પુષ્ટ, તાબું (૨) ચરખીદાર
 કંરમાન નં [ફા] હુકમ (૨) સતદ -ઉકાવવું
 = હુકમ માથે ચડાવવો. -કાઠવું = હુકમ
 બહાર પાડવો. -નીકળવું = હુકમ બહાર
 પડવો] ંખરદાર વિં [ફા] તાબેદાર. -વવું
 સંકિં હુકમ કરવો. -દા(-સ) સીં હુકમ,
 ઉપરીની સૂચના (૨) હલામણ [-થવી].
 -સી(-સુ) વિં લવામણથી મળેલું, હુકમ
 પ્રમાણે તૈયાર કરેલું (૨) નમૂનેદાર
 કંરમો પું ['કં ફોર્મ] ખીણું-નમૂનો (૨)
 છાપવાને માટે પાનવાર ગોઠવીને તૈયાર કરેલ
 ખીણાનું ચોકડું [-ચડવો, -ઊતરવો]
 કંરવું અંકિં [પ્રા ફિર (સં ગન્)] આમતેમ
 કે ગોળગોળ ચાલવું (૨) મનગમાકા માટે કે

લાકડી (૩) [દે ફાલી] શિ ગ
ફળીભૂત વિં બુઓ ફળીભૂત
ફળુ નં [સં ફલક] ફળ, પાનું (૨) મેલકી
વગેરે દેવીઓના સ્થાનમાં રખાતું તેમનું નિશાન
ફગોટવું સંકિં બુઓ ફગોટવું [ફિઆવવું
ફગોળવું સંકિં (કા) બુઓ ફગોળવું (૨)
ફગોળિયુ વિં બુઓ ફગોળિયું
ફગોળો પું મોટો હોયકા, તેનું આદાલન
ફટાયું નં [ફટાયું ઉપરથી] બહારવટું
[ફટાયે નીકળવું = બહારવટે નીકળવું]
ફટાવું અંકિં [ફટો' ઉપરથી] ઢિયા બહલવી
(૨) ફાટા પડવા (૩) [ફાટ' પરથી] ફાટ બરી
હોય તેથી જેમ તેમ કપડાનું તણાવું; ફેક
પડવું [ફટાઈ જવું = વઘાઈ ખેંચાઈ જવું]
ફે નં [ફે] ઉધરાણું, ફાળો, ટીપ
ફે (દો) પું [ફા ફર] ફાંદો, કાવતરું (૨)
બળ (૩) [લા] ફુલ્લસન [-કરવો (-વા)
= ઢોંગ - તોફાન મચાવવું - મારવો = ફે
રચવો (૨) બુમરાણું ને તોફાન મચાવવું
- રચવો = કાવતરું ગોઠવવું, બળ રચવી]
- ફી (૦ છુ) વિં ફેલાણું; કપડી (૨) ઢોંગી
(૩) ફુલ્લસની [યવી તે
ફેરે પું (કા) ફેરેતો, ખાનગી વાત બહાર
ફેરવવું સંકિં [પ્રા ફુન (સં મૂજ કે સ્પર્શ)]
બારીકાઈથી તપાસવું, ખોળવું
ફેરોળવું સંકિં બુઓ ફેરોળવું [તપાસ
ફેરોળા પું બંબં ફેરોળવું તે, શોધ, ખોળ,
ફેરવવું સીં [ફે] કાગળો કે ચોપાનિયા એકઠાં
કરી રાખવાનું સાધન કે તેમાં એકઠાં કરી
રાખેલ કાગળો કે ચોપાનિયાનો સમૂહ [-કરવું
= ફાઈલમાં નાખવું - ભેરવવું (૨) તેનો આગળ
કરો વિચાર કરવાની કે જવાબ આપવાની
જરૂર ન માની, તેને ફાઈલમાં ભેરવી દેવું]
ફાઉડી સીં બુઓ ફાઉ
ફાક સીં [ફા લાક] રાખ (૨) બૂધી (૩)
[બુઓ ફાકો] ફાકો
ફાકોડો પું [બુઓ ફાકો] ફાકો (૨) [બુઓ
ફાકો] ખાવાનું ન મળવાથી થતું અનરાન, ફાકા
ફાકવા નં [અ. ફાલ્તા] એક પક્ષી

ફાકવું સંકિં [બુઓ ફાકો] ઉછાળીને મોમાં
નાખવું, ફાકો મારવો [અનરાન
ફાકા પું બંબં [અ] તગી, હાડમારી (૨)
ફાકી સીં નાનો ફાકો (૨) [બુઓ ફાક]
ફવાનું ચૂલું [-ખાપી, મારવી, લેવી]
ફાકો પું [દિ. વુકો = મૂઠી] ફાકવું કે ફાકેલું
તે, બુકો. [-મારવો, મારવો = એક વખત
ફાકી શકાય તેટલું મોમાં લેવું. - મૂઠી = થોડું
મથુ - મૂઠી આપવી = થોડો મથો માર
મારવો]
ફામ પું [દે ફામુ (સં ફાલુ)] વસત (૨)
હોળીનાં શુભારી ગીતો કે ખોલાતા અપરાજ.
[-ખેલવો = હોળી રમવી]
ફામળુ. પું [સં ફાલુનું] વિક્રમ સવતનો
પાયમો મહિનો. - થિયું વિં ફાગળ માસને
લગતું (૨) નં ઝીણા પોતનું સીં એક વસ્ત્ર
ફાચર સીં [ફાક + ચુ (ફા ચહ)] લાકડાની
નાની ચીર, ફાસ (૨) સુતારનું એક ઓભર (૩)
[લા] નડતર [-મારવી = ફાસ મારવી (૨)
આહળીલી ઊભી કરવી, અહચણ નાખવી]
- એ વિં પહોણું, ખીછર (૨) રાટું (૩) નં
ફાચર - રો પું લાકડાનો કકડો, ચીતળ
ફાજલ વિં [અ ફાજિલ] વધેલું (૨) ફાલતું
ફાજેલ વિં [અ ફાજિલ] વિધાવાન (૨) ફાજું
ફાટ (૮) સીં [ફાટવું પરથી] ફાટવું તે (૨) તરક
(૩) કળતર (૪) [લા] મેઠ, ફટ (૫) ગવ, મઠ
[-આવે (તને!) = તુ ફાટી પડે! તાર
સત્યાનાશ ભય! - ફાટવી = એકાએક કળતર
રાત્ર થવું - ચડવી = કુપડ આવવું, મઠ
ચડવો - થવી = કળતર થવું - પડવી = તરક
કે ચીરો પડવો (૨) તટ પડવી, ભાગલા પડવા,
- પૂરવી, સાંધવી = સાંધાઓ વચ્ચેનું
પોલાણ પૂરી દેવું - હોવી = થયું ફાટે એવી
હિલચાલ કે પદ્ધતિ હોવી (ઉદા. તેને લગડાની
ધણી ફાટ છે)] ઠક પું, સીં ઝાંપો, દરવાજો
(૨) બાકુ [-પડવી = સફો ખેલનારને કશું
ન મળે તેવી બાવતાલમાં એક ટકાની વધ-
મટ થવી] ઠકવાળો પું રેલવેની ફાટક
સાથવનાર. ઠકુસ સીં અગનો ફાખાવો,

કળતર ંકૂટ સ્ત્રીં [લા] વિરોધ, કુસંપ,
 નેહ [-યની, પહની]
 કાટકું અંકિં [સં. સ્પટ્ટ, પ્રા ફટ્ટ] વરુ; કાટ
 પહની (૨) છકી જવુ (૩) ખૂબ દુખવુ (અગ).
 [કાટી જવુ = ચિરાઈ જવુ, જીર્ણ થઈ જવુ (૨)
 વઠી જવુ, વહી જવું કાટી નીકળવું = એકા-
 એક (રોગચાળો) રાત્રિ થવો અને પ્રેલાઈ જવો (૨)
 ભરભર ઊછળી આવવુ કાટીને ચીરડિયું
 થવું = વઠી જવુ, બહેકી જવુ કાટી પહવું
 = એકાએક મરી જવું, એકદમ નાશ પામવું
 (૨) એકાએક ચિરાઈ જવુ કાટી પહયો!
 કાટી મૂઓ! = દુષ્ટ, એકદમ મરવાને યોગ્ય
 (સ્ત્રીઓના મોહાની એક ગાળ)]
 કાટકાટા, કાટાકાટ સ્ત્રીં ઉપરાઉપરી કાટકું તે
 (૨) કાટકૂટ
 કાટું (-ટયું) વિં કાટેલુ (૨) અસંખ્ય (૩)
 ઉદ્ધત [કાટી આંખે = છકી જઈને; તોરમાં
 આવીને. કાટયા કરવું = મહાં છકીને કરવું
 કાટયા ખાતે વાત હોવી, કાટયામાં વાત
 હોવી = અસંખ્ય કે ઉદ્ધત થયેલું હોવું
 કાટયામાં પગ ઘાલવો = નબળુ જઈને
 પજવવું (૨) દુખમા ઉમેરો કરવો કાટયું
 કાટયું પોલવું = ઉદ્ધત જવાખ આવવા,
 તોરમાં ખોલવું] વટુંક (-ટયું) વિં કાટેલુ
 ને વટેલું (૨) જૂનુ -ટેલું (-લુ) વિં કાટું
 કાહ સ્ત્રીં [કાહવું ઉપરથી] ચિરાવુ - કાટવુ તે
 (૨) ચીરી, કકડો (૩) અહધો રૂપિયો ંસું નં
 ચીરિયુ ંસું સંકિં [દિ. ફટ્ટ] ચીરવુ, તોડવુ
 -હિયુ નં ચીરી; કહરા
 કાણું નં (સુ) બાકુ (પ્રાય દીવાલની અંદરનું)
 કાતકો પું [સરં મ ફાત્યા = ખસી કરેલો
 સાદ] હીન્ડો (૨) ભવૈયો
 કાતિયા પું બંવં [અ ફાતિહહ] પાયમાલી
 કાતિયો પું [અ ફાતિહહ] મરેલા પાછળ
 ભણતો કુરાનનો અધ્યાય [-પહવો]
 કાનસ નં [અ ફાનૂસ] ખતી, દીવા [-કરવું]
 કાની વિં [અ] નાશવત. ંપણું નં
 કાકડો પું એક જાતના થોરનું પહોળું પાન,
 થાપડો (૨) એક જાતની પહોળી શૌંગ (૩)

એક ફરસાણ - વાની - કાશિં (-શીં, -સિં,
 -સીં) મ સ્ત્રીં એક જાતની પહોળી શૌંગ
 કામ સ્ત્રીં [અ ફામ] કામ, રમણ; યાદ
 કાયદો પું [અ. ફાઈદહ] લાલ (૨) ગુણ;
 સારી અસર [-ઉકાવવો = નો લાલ-ઉપયોગ
 કરી લેવો -કરવો = લાલ કરવો -થવો
 = લાલ થવો (૨) (હવાની) સારી અસર થવી.
 -પહવો = (હવાની) સારી અસર થવી -રહેવો
 = લાલ -ખચત થવા] -દાકારક, -દાકારી,
 -દેમ દ વિં લાલકાયક
 -કાયો પું [હિં. ફાયા] અત્તરમા ખોળેલું પૂમડું
 કારક, -ગ વિં [અ. ફારિગ] છૂદું, મુક્ત (૨)
 નવર -મત વિં [અ. ફરાગત] કારક (૨) સ્ત્રીં
 કારગતી -ગતી સ્ત્રીં છુટકારો, મુક્તિ (૨)
 છૂટાછેડા [-આપવી, -મળવી, -લેવી]
 કારમ નં [ફં. ફાર્મ] તપસીલ લરવાનો આકલો
 કે ખાનાંવાળો કાગળ [-ભરવું = તપસીલ
 લરવાના આકલો કાગળમાં લરવાની વિગતો
 લખવી.] [હસવા જેવું કાર્ય
 કારસ નં [ફ. ફાર્સ] પ્રહસન; ગમ્મત (૨)
 કારસ પું [ફા.] (સ) પારસ, ધરાન. -સી
 વિં ધરાની (૨) સ્ત્રીં કારસી લાખા
 કાલ પું [સં. ફલ કે કાલવુ પરથી ?] પાક (૨)
 [લા] અતિરાયતા [-આવવો = પાક ઊતરવો]
 કાલવુ વિં [સરં હિં. ફાલતૂ] પરચૂરણ (૨)
 વધારાનું, નકાસુ
 કાલવું અંકિં [પ્રા. ફાર (સં. ફાર) કે સં
 ફાલતૂ ?] પ્રકુલ્લ થયું; ખીલવુ (૨) વધવું;
 પુષ્ટ થયું [જાહ -સું નં એક ફળ
 કાલ (-ળ) સ્ત્રીં સ્ત્રીં [ફા. ફાલ્સહ] કાલસાંતું
 કાલુ નં [સં. મલ્લુક] એક જાતનું શિયાળ
 કાલ્લો પું [ફા.] મુસલમાનોની એક વાની;
 પાલ્લો [લગવુ (૨) સ્ત્રીં એક નક્ષત્ર
 કાલ્લુન પું [સં] કાગળ -ની વિં કાગળને
 કાવ સ્ત્રીં [ફ. કાવવુ] ઉપરથી] કાવટ
 કાવવું અંકિં [પ્રા. ફાલ્લીહ (સં. લમ્) ગોઠવું,
 અનુકૂળ આવવુ (૨) સફળ થવું, લાગ ખાવો.
 [કાવવું આવવું = ગોઠવુ થવું, અનુકૂળ આવવું]
 -ટ સ્ત્રીં (સુ) કાવવુ -ગોઠવુ તે

ફાવે પુ. બુઓ ફાવ, ફાવટ
ફાશી(-સી)વાદ પુ. [ફ ફેશિયમ] એક
રાજદ્વારી રાષ્ટ્રીય વાદ -દી વિ. (૨) પુ.
તે વાદને લગતું કે તેમાં માનનાર
ફાસફસ સી. [રવ. સર. મ ફૂસફાસ]
નકામો રફી માલ [-ની તાપણી = કાચર
માણસોની ઉપદ્રવકારક ટોળી (પહેલાં ગમે
તેટલુ બેર બતાવી નબળી પડી ભય છે)]
-સિયુ. વિ. નકામું; નબળું
ફાસફો પુ. [અ ફાસિલિટ] સમય, અતર,
કે વિસ્તારનો ફરક [-પડવો]
ફાસિસ્ટ વિ. (૨) પુ. [ફ] બુઓ ફાસીવાદી
ફાસીવાદ, -દી બુઓ, 'ફાસીવાદ'માં
ફાસ્ટ પુ. [ફ] ઉતારાઓની ઝડપી રેલવે ગાડી
ફાળ સી. [પ્રા ફાલ્ક] ફલગ(૨)ધ્રાસકો (૩)
[સં ફાલ, પ્રા ફલ્લ સુતરાઉ કપડું] કપડાનો
લાંબો ટુકડો, ચીરો [-પડવી = ધ્રાસકો પડવો
-બરવી = ફલગ મારવી (૨) સાહસ કરવું]
ફાળકી સી. [સં સ્ફાર, પ્રા ફાર (ફેલાવેલું)
ઉપરથી?] નાનો ફાળકો (૨) [લા] દોરાની
આંટી -કુ નં દોરા ઉતારવાનો ફાળકો -
પરવીટો -કો પુ. ફાળકુ (૨) ચગડોળ
ફાળકો પુ. [બુઓ ફાળકી, અથવા ફલ્ક
(સં) પરથી?] સ્ટીમરમાં ત્રીજા વર્ગના ઉતાર-
ઓને બેસવાની એક જગા. (એનાં પાટિયાં
ઉપાડી લેવાથી સ્ટીમરના છેક નીચેના ભાગ
સુધીની જગા છુલ્લી થાય છે)
ફાળવણ સં. કિ. [સં ફાલ (માથાના વાળને
પાંતી પાડી વહેચી નાખવા તે), અથવા
પ્રા ફાલ (સં સ્ફાટ્ય) = ચીરવું, ભાગલા
પાડવા] વહેચવું -છી સી. વહેચણી
ફાળવું નં. [સં ફાલ] (ચ) વાવણિયાના ઘાતાની
અણીએ લગાડેલું લોહું
ફાળસી, ફાળસુ બુઓ ફાલસી
ફાળિયું નં. ['ફાળ' ઉપરથી] ફેટો (૨) પચિયું
[-બાંધવું - માથે ફેટો બાંધવો - મૂકવું =
માથે તે પહેરવું] [લૂગડાનો ફાળ
ફાળી સી. ['ફાળ' ઉપરથી] સાડી (૨) લાંબો
ફાળુ નં. બુઓ ફાળકુ

ફાળો પુ. ['ફાળવણ' ઉપરથી] હિસ્સો (૨)
વહેચણી (૩) ઉપરાણ, ટીપ [-નાખવો
= ઉપરાવવા માટે સૈનો હિસ્સો નક્કી કરવો
-પાડવો = ફાળવવું. -બરવો = પોતાને
હિસ્સે આવતું બરણુ બરવું. ફાળો પડતું =
ભાગે આવતું, ભાગે પડતું]
ફાંક (૦) સી. [ફિ] ચીર, ફાટ [-બરવી,
મારવી = કપડાને દોરો બરવો, સાંધવું]
ફાંકડું (૦) વિ. ['ફાંકડ' ઉપરથી] રસિક (૨)
ફાંકડ -કાઈ સી. વરાણાગી, છેલ્લે ટાંકિયું
ફાંકવું (૦) સં. કિ. ['ફાંક' પરથી] ચોટવું, ફાંકબરવી
ફાંકું (૦) નં. જડ (૨) કાંટો (૩) છિદ્ર
ફાંકો (૦) પુ. ['બાંકુ' ઉપરથી] તોરડા અભિ
માન. [-રાખવો = તોર કે અભિમાન હોવું]
ફાંગ (૦) સી. એક છોડ
વાંગડું (-બુ) (૦) નં. પ્રપચ, તળ [ફાં-
કામાં નાખવું = ફાંસવું]
ફાંચુ (૦) વિ. આખે ત્રાસુ ભેનાર, બાહુ
ફાંચેટિયુ (૦) નં. લૂગડાના છેડાની કરી લેવાની
કામચલાઉ જોળી જેવું તે (ચ) [પેચ
ફાટ (૦) પુ. [સં] ઢવાને પલાળી રાખી બનાવેલું
ફાંટ (૦) સી. ['ફાંટો' (છેડો) પરથી] લૂગડાનો
છેડો કે તેની કામચલાઉ કરી લેવાતી જોળી
જેવું તે (૨) ફાંક કે તે બરી લેવી તે - ફાંટિયો
(૩) ખાઈ, પરિખા. (૪) એક બાજી (૫)
ફાંટો, કીનો [-બરવી = દોરા દેવા, ફાંક
મારવી ફાંટમાં ફરવું = કીનો રાખવો.] ઓવુ
સં. કિ. દોરવડું, કાચા દોરા બરી લેવા
(બખિયા દેવા કે ચોટવા)
ફાંટિયો (૦) પુ. [બુઓ ફાંટ] (કા) આછો
દોરો બરવો તે, ટાંકો (૨) ફાંટો (૩) તડ, પક્ષ
ફાંકું (૦) નં. [પ્રા ફાટ (સં સ્ફટ)] ફાંટો,
શાખા (૨) વિ. ફાંટેલું
ફાંટો (૦) પુ. [બુઓ ફાંટ] શાખા, ભાગ
(૨) કીનો (૩) તરગ [-છીકવો = તરગ
છીકવો - રાખવો = કીનો હોવો]
ફાંદ (૦) સી. [સં ફાંદ] પેટનો ગૂંતવો ભાગ (૨)
એક વેલો [-વધારી બાંધવું = માત્ર ખાવાનું
બાન હોવું, ખીજ કંથી ફિકર ન રાખવી.]

ક્રાંદો (૦) પું [જુઓ ક્રાં] પ્રપચ, નળ
ક્રાંદરડવું (૦) સંકિં [સરં મ ફાપર] કરડી
ખાવુ, પીખી નાખવુ (અહુધા 'ખાવુ' સાથે)
ક્રાંદણ (૦) નં (કા) જુસ્તી જગા, ક્રાંસલો
ક્રાંદાં (૦) નં બંબં [રવં] કાંદરિયા (૨)
વલખા, ખિચા પ્રયત્ન
ક્રાંસ (૦) સ્ત્રીં [સરંદિ] લાકડાની ઝીણી કરચ,
ક્રાંચર (૨) [લા.] આડખીટી (૩) [જુઓ ક્રાસો]
ગાળો [-કાંદવી = અગમાં પેટકી ઝીણી
કરચ કે ક્રાંચર ખેચી કાઢવી (૨) અડચણ દૂર
કરવી (૩) નડતરરૂપ હોય તેને મારી
નાખવુ -નાખવી, મારવી = અડચણ
ઊણી કરવી]
ક્રાંસલો (૦) પું [જુઓ ક્રાસ] ડાળખુ (૨) શિકાર
- પકડવા ગોઠવાતી એક યુક્તિપૂર્ણ રચના, ક્રાંદો
ક્રાંસવું (૦) સંકિં [જુઓ ક્રાસો] ગાળો ઘાલવો
(૨) ક્રાસો નાખવો (૩) તોડવુ, ઉતરડી નાખવું
(૪) ખોલવું, ખેલવું
ક્રાંસિયુ (૦) વિં [ક્રાસો] ઉપરથી] કપડી, ક્રાંસવે
એવુ (૨) ક્રાસો હાં મારે એવુ - થો પું
ક્રાસો હાં મારનાર, જલ્લાહ
ક્રાંસી (૦) સ્ત્રીં [ક્રાસો પરથી] ક્રાસો હાં મારી
નાખવાની શિક્ષા કે યુક્તિ [-દેવી, ક્રાંસીએ
ચડાવવું (હટકાવવું)] ંખો (-ગા) રો પું
ક્રાસિયો ંખોટી સ્ત્રીં ક્રાસીના ઢેઠી માટેની
જેલની ખાસ ચોરડી
ક્રાંસુ (૦) અં અમસ્તુ, ક્રાંગટ
ક્રાંસુ (૦) વિં [ક્રાસો] પરથી] ક્રાસિયુ, કપડી
ક્રાંસો (૦) પું [સં પાશક] ક્રાંકો (૨) દોરડાને
ગાળો [-ખાંચો = ગળાને ગાળામા ભેરવી
આપઘાત કરવો -દેવો = ગળામા ગાળો
ભેરવી મોત નિપલવવું]
ક્રાંસોટિયુ નં [ક્રાસો] ઉપરથી] ક્રાંટ, ઝાળી
(૨) કલામા આવે એટલો જથો
ક્રાંકર સ્ત્રીં [અ. પિક્ક] વિતા, કાળજી [-કરવી,
-ચવી, -રહેવી, -રાખવી, -હોવી] ંમંદ
વિં ક્રાંકરવાળુ. ંમ હી સ્ત્રીં કાળજી
ક્રાંકું વિં [દિં પિક્કા (સં પીતક ?)] નિસ્તેજ
(૨) નીરસ, મેળું [-પહવું = શીકું યથ

જતુ (૨) સ્નાહમા શીકું લાગવુ.] -ક્રાંસ
ઓં ક્રાંકાપણ [-મારવી = શીકું પડેલું
દેખાવું] ંકચ (-સ) વિં સાવ વિસ્તું
ક્રાંકાર પું [પ્રા પિક્ક (સં બ્રહ્) નહ, ધ્વસ્ત
+ કાર (સં ક્રુ)] ધિકાર, અનાહર [-વર-
સાવવો]. ંકું સંકિં ક્રાંકાર કરવો
ક્રાંક્રિટ અં [જુઓ ક્રાંકાર] ક્રાંક્રિટ, ધિન્
ધિક્ (૨) સ્ત્રીં ધિકાર
ક્રાંક્રિટ (-વ) પું સંકિં [પ્રા પિક્ક (સં બ્રહ્) નહ
-ધ્વસ્ત] 'શીકવું'નું પ્રેરક
ક્રાંક્રિટ સ્ત્રીં [દિં] એક વિદેશી તનુવાદ
ક્રાંક્રિટ પું સંકિં, ક્રાંક્રિટ અંકિં 'શીકવું'નું
પ્રેરક ને કર્મણિ
ક્રાંક્રિટ પું [અ] જુઓ ક્રાંક્રિટ
ક્રાંક્રિટ નં [અ ફુત્રુ] ક્રાંક્રિટ, દોગ (૨) બળવો,
દોગ (૩) તોડાન [-બાગવું = દોગ થવો] -રી
વિં દિવરવાળુ, તે કરનાર
ક્રાંક્રિટ પું [અ] ચાકર, દાસ
ક્રાંક્રિટ વિં [અ] ખૂબ ખુશ (૨) અતિ આસક્ત
ક્રાંક્રિટ નં [દિં] ખાળ ધં માટે જનુનાશક
એક દવા
ક્રાંક્રિટ સ્ત્રીં [અ ફીલવરીહ] નકામી વાતો,
બડબડાટ -દી વિં વાગોડિયુ; બબડાટિયુ
ક્રાંક્રિટ પું [સં પ્લીહા] બરોળ
ક્રાંક્રિટ પું [અ] કામ (૨) ટોળી, વગે (૩) એક
રાધની પ્રભ [એક ક્રાંસી કવિ
ક્રાંક્રિટોસ સ્ત્રીં [અ] સ્વર્ગ -સી પું (સ)
ક્રાંક્રિટોસ પું [પ્રા ફિરિશ્વહ] દેવદૂત (૨) પેગબર
ક્રાંક્રિટ પું [પ્રા, સં ફિરિશ્વિન્] પોર્ટુગલ
દેશનો વતની (૨) ગોરો [માયાનુ ક્રાંક્રિટ
ક્રાંક્રિટ વિં [અ ફિરિશ્વવન્] મિલજી, હકીકુ;
દિલમૂદ્ર પું [અ ફેલ્લુફ] તરવણી -ક્રિક
વિં ક્રાંક્રિટ સંબધી -ક્રી સ્ત્રીં તરવ-
જાન [-હોડાળવી, હાંકવી = તરવજાનની
નિરર્થક લાખીચોડી વાતો કહેવી]
ક્રાંક્રિટ ગ સ્ત્રીં [દિં] ક્રિકેટમાં બેટ રમનાર પક્ષ
સામેના પક્ષનું કામ
ક્રાંક્રિટ (-સિ)યારી સ્ત્રીં [રવં, સરંમ ફુશની]
બડાઈ, પતરાળ [-મારવી = બડાઈ હાકવી]

ખોર વિં બહાઈખોર
 દિસાદ સીં [અ કસાદ] તોફાન (૨) હુલ્લ,
 બળવો ખોર, -દી વિં તોફાની (૨)
 બળવાખોર
 દિસિયારી, ખોર જુઓ 'દિશિયારી'માં
 દિસોટો પું શીણનો લોચો [-કાદીનાખવો
 = હકાવી દેવ, હમ કાદી નાખવો (૨) મોંમાંથી
 શીણ પડે તેટલો માર મારવો] -
 શી સીં [ઈ] લવાજમ (૨) મહેનતાણુ, હરવરી
 શીક, -કારા સીં [જુઓ ફિકકું] ફિકારા
 (૨) મોળારા -કુ વિં જુઓ ફિક્કું
 -કુ ફય(-સ) વિં સાવ શીક
 શીચ સીં [સં ફિકવ] જમનો ઉપલો ભાગ
 શીટણુ વિં [શીટલું પરથી] નારાવત (૨) નં
 નારા ંકાળ પું પ્રલયકાળ -વણુ સંકિં
 ફિટાલું (૨) ફેડલું, લાચ આપી ખસેડલું
 -કુ અંકિં [પ્રા ફિટ્ટ (સં વ્રજ)] ટળલું,
 મટલુ (૨) પતલુ (૩) સામે થલુ
 શીજુ નં [સં ફેન, પ્રા ફેળ] પ્રવાહી પર થતો
 ઘોળો પદાર્થ [-કાદીનાખવું = ચકવીનાખવું
 -પહલું = (સખત માર કે શમથી) મોંમાંથી
 શીણ નીકળવું (૨) બહુ મહેનત પડવી] ંલું
 સંકિં ખૂબ ધૂમરૂકીને -શીણ ધાય તેમ -
 એકતાર કરવું (૨) [લા] લાલ કાઢવો
 શીત સીં [પો ?] ગૂથેલી ઝેર
 શીકું નં [રવં] (કા) અનાજનું ફેતર -ખોણુ .
 [શીકા ખાંડવા = નકામી મહેનત કરવી]
 શીરકા સીં [પ્રા. ફિર (સં ગમ)] ચકરડી (૨)
 નાની કાળકી
 શીલ પું [ફા] હાથી
 શીસી સીં [જુઓ દિસિયારી] બહાઈ
 શીસુ વિં [જુઓ ફરા] ફિક્કું (૨) ઢીલું,
 ઓળા જોરવાણુ; ઝટ ફસકી જાય એવું
 શીચ સીં જુઓ શીચ
 શીંટલું નં જુઓ પિંટું
 શીંટલું સંકિં ફેડલું, વેળાજેતણ કરી નાખવું
 (૨) ઢીલું કરી નાખવું, ચૂચવું (૩) બગાવવું,
 કચરવું શી ઢાવવું સંકિં [પ્રેરક] શીંઢાવું
 અંકિં [કર્મણ]

કુઆજી પું (માનાથે) કુઓ (૨) કુઆસસરા
 કુઈ સીં [ફે પુષ્પી] (સુ) ફેઈ
 કુઓ પું [જુઓ ફેઈ] ફેઈનો વર ંસમરો
 પું પત્નીનો કે પતિનો કુઓ
 કુઠો પું [જુઓ ફૂગલું] મૂતારાય (૨) પરપોટો
 (૩) ફલકા (અથ ૩)
 કુઠારો પું ['ફૂગલું' ઉપરથી] કુઠો (૨) ફેલો
 કુમાવલું સંકિં કુમાણુ અંકિં 'ફૂગલું'નું
 પ્રેરક ને ભાવે
 કુમાવો પું ['ફૂગલું' ઉપરથી] નાણાંના બિહનરૂપ
 કાગળના ચલાણમાં આતિ ઘણો વધારો
 કુબૂલ વિં [અ] વધારેનું (૨) નકાલું
 કુટકળ વિં [સરં મ, હિં ફુટકલ] ફાલલું,
 પરચૂરણ (૨) નકાલુ [મારવો
 કુટાર પું [સં] ફૂડાડો ંલું સંકિં ફૂડાડો
 ફૂંદીનો પું [ફા વૂદીનહ (૧), હિં પોદીના,
 મ પુદિના, ફુદ(-દા, -દિ)ના] એક વનરૂપતિ
 ફૂંદી સીં જુઓ ફૂંદી; નાની પતમ
 ફૂંદો પું [અપ ફુલિઅ (પ્રા ફુરિઅ, સં
 સ્ફુરિત) ઉપરથી] ફૂંદો, ઊંદો વ ઢો (૨)
 એક ભતવું ઘાસ
 ફૂંફુસ નં [સં] ફેફસુ
 ફૂંફાટો (-ડો) પું [રવં] ફૂંફાડો, જોસથી
 મારેલી ફૂંક (૨) [લા.] ગુરસાનો આવેશ
 [-મારવો = જોરથી ફૂંક કરવું (૨) ગુરસાથી
 બોલવું.]
 કુમતિયાણુ વિં ['ફૂમલું' ઉપરથી] ફૂમતાવાળુ
 કુરકત સીં [અ] વિચોગ, છૂટા પડવું તે
 કુરચો પું [ફા પુર્મેહ] કંકડો [કુરચા, કુરચે
 કુરચા ઊડી જવા = ઢુકડેઢુકડા થઈ જવા;
 ઊંજાજાલ થઈ જવું.]
 કુરજો પું [અ] બહર પરનું જક ત લેવાનું
 મયક (૨) વહાણો ઠેરવવાનું મયક
 કુરસદ સીં [અ ફુર્સીત] નવરાશ [-કાઢવી
 = કુરસદનો -ખાલી સમય રાખવો]
 કુલવણી સીં કુલવણુ તે
 કુલારો પું, -સા સીં ['ફૂલું' ઉપરથી] બહાઈ;
 પતરાણ [કુલારો મારવો] -વટ સીં
 કુલાવલું તે -વણું સંકિં 'ફૂલવું'નું પ્રેરક

-હું અંકિં 'કૂલ'નું ભાવે
 કુલેકું નં ['કૂલ' ઉપરથી ?] વરઘોડો
 કુલેલ નં ['કૂલ + તેલ ?] સુગંધીદાર તેલ
 કુલેવર વિં [ઈં પત્તાર] કૂલની ભાતવાણુ (૨)
 નં તેવું કપડુ (૩) ભુઓ કુલ્લી, કિલેવર (૪)
 [ઈં કોલી પલાવર] એક શાક
 કુલ વિં [સં] કૂલેલ (૨) ખીલેલું (૩) ઊઘડેલું
 કુલસ પું [અ ફુલમ] નાથુ
 કુલ્લી સીં ['કૂલ' ઉપરથી] ભુઓ કિલેવર
 કુવારો પું [પા ફત્તારદ] પાણી ઊડતુ પડે
 એવી રચના (૨) ઝરો [-ઊડવો]
 કુંઝરાવલું સંકિં ['કુંઝાર' ઉપરથી] ગમે તેમ
 ભરવીને ઉચ્છેરવું; બહેકાવવું
 કૂ અં [રવં] કૂંકાડાને એવો અવાજ [-કરવું
 = કૂંક મારવી (૨) કૂંકાડો મારવો (૩) ઉડાવી
 દેવ, અલોપ કરવું (૪) ખરથી નાખવું. -થઈ
 જવું = હવામા ઊડી જવું (૨) ખરથાઈ જવું,
 ખલાસ થઈ જવું (૩) અદસ્ય-હુમ થઈ જવું]
 કૂગ સીં ['કૂગવ' ઉપરથી] ઊખ. [-વળવી =
 ઊખ ચઢવી] ંવું સં કિં કુગાવવું. ંવું
 અંકિં [સં ફત્ત, અથવા દે ફુગફુગ
 (નીખરયેલા કૂલેલા વાળવાણુ)] ઊખ વળવી
 (૨) કૂલવું (૩) બહેકવું
 કૂટ પું [ઈં] બાર ઇંચનુ માપ કે તેવડી પટી
 કૂટ સીં [સરંમ] કૂટલુ તે(૨) કાટ(૩) ભગાણ;
 કસ પ (૪) નં સફરદેડી જેવુ ફળ ચીખડુ
 કૂટકું વિં [સં સ્ફુટ, પ્રા ફુટ] સુદર, રપાણુ
 કૂટપાથ પું [ઈં] પગે જનારા માટે શહેરી
 રસ્તાની ખાણુ પર હોતી પગથી
 કૂટબોલ પું [ઈં] હવા ભરેલો મોટો હડો કે
 એથી રમવાની અગ્રેથ રમત
 કૂટું અંકિં [પ્રા ફુટ] ખીલવું, વિકસવું, ઊગવું;
 પક્ષવિત થતુ (૨) વૃદ્ધ, ભાગી જવું (૩) જોરથી
 કાટવું (૪) ખુલ્લું થવું, ઉઘાડું પડી જવું (૫) ફરી
 જવું, ફગોદવો [કૂટી બદામ ન હોવાની = કશુ
 પણ ન હોવું કૂટી બદામનું = તફન માલ
 વિનાનું, કિમત વિનાનું કૂટેલા કપાળનું =
 કમનસીબ, ફર્સાગી કૂટેલા કાળખાનું =
 હેયાસનું, ખખરદારી વિનાનું]

કૂટાકૂટ સીં ['કૂટવું' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી કૂટવું
 તે (૨) કસ પ (૩) ભગાણ
 કૂણગી સીં [ભુઓ કૂણગી] ઝીણી ફાલ્લી
 (૨) નાનો પરપોટો
 કૂદડી સીં [અપ ફુલિઅ (સં. સ્ફુરિઅ)] ગોળ
 ગોળ ફરવું તે (૨) તારાના કે કૂલના (જેવુ ચિહ્ન
 કૂદડો પું ભુઓ કુદડો
 કૂડુ નં [ભુઓ કુદડો] પાખોવાણું નાનું
 જીવડુ (૨) પતંગિયુ
 કૂમકું (-તું) નં [પ્રા. કુમ (સં. ક્રમ)] કોણુ;
 કલગી -તી સીં એક ઘરેણુ (૨) નાનું કૂમતુ
 કૂર્તિ સીં [સં સ્ફૂર્તિ] ભગતિ (૨) ઉત્સાહ
 ંકું વિં કૂર્તિવાણું
 કૂલ નં [અપ. ફુલ; પ્રા ફુલ (સં ફુલ)] પુંખ,
 તેના આકારની વસ્તુ (૨) આખનો રોગ (૩)
 કાતરેલી સોપારી (૪) એક ઘરેણુ (૫) કૂલકોખી
 (૬) [ભુઓ કુલારો] સીં પતરાણ; ગર્વ.
 [-આવણું = કૂલ ખેસવું (૨) સીને અડકાવ
 આવવો (૩) આશા બધાવી -ગૂંથવાં =
 નવરા ખેસી રહેવું -ચડાવવાં = દેવ વગેરેને
 પુંખ અર્પણ કરવા -થડું = કૂલ ખેસવું
 -પડવું = આખની કીકીમા ઘોળો હાથ પડવો
 -એ ભતનો રોગ થવો -ખેસવું = પુંખ થવું
 -મારવી = બકાઈ હાંકવી કૂલની પાંખડી
 = નજવી ભેટ કૂલને ઘોડે ચડવું = ખોટો
 બપકો મારવો કૂલે વધાવણું = દેવની પેઠે
 માન -ભાવપૂર્વક આવકાર આપવો] ંક-
 (૦૨) ણી સીં એક ભતનું હાથખાનું ંકો પું
 નાની કુલાવેલી રોટથી (૨) કેઈ પણ વસ્તુનું
 કૂલવું તે (૩) કુલાવીને રમવાની રમરની ટોટી,
 કુકો ંકોખી (૦૪) સીં એક શાજા-કૂલ
 ંખર. ંગર નં, ંખરણી સીં કૂલકણી.
 ંખડી સીં એક ભતનું હાથખાનું ંગરો
 પું કૂલની કલગી ંગૂંથણિયું વિં એક
 મેકમાં સંકળાયેલું ંગૂંથણી સીં કૂલ
 ગૂંથવા તે (૨) [લા] વસ્તુની બધખેસતી
 સકલના ંચુંગી સીં એક પક્ષી ંછોડ
 પું કૂલ માટે ઉઘરાતો છોડ. ંચોડ નં
 કૂલને જ માટે ઉગાડાનું ઝાડ કે છોડ ંકું નં

ફૂલ (૨) ધાણીનો દાણો ૦ણુજી(-શી) વિં
(૨) પું વખાણ કર્યાથી ફુલાઈ નય તેણુ
ઠડોલ પું એક ઉત્સવ ઠોડોલ પું ઝીનું
એક ધરેણુ ઠડાન નં ફૂલ મૂકવતું પાત્ર
ઠડાડ પું સાખન ઠાડ(૨) ઠાડનો અર્ક, મઘાર્ક
ઠધાર વિં પ્રમાણિક(૨)શાખવાળુ ઠફટાક
(-કિયુ) વિં વરણાગિયુ(૨)નાળુક, તકલાદી
-ફૂલ વિં ફૂલની જેમ ખીલેલું, કોમળ
ઠખરડો પું એક ભતની સોપારી ઠખાગ
પું ફૂલનો ખાગ ઠમાલ સીં ફૂલની માળા
(૨) થોડીની એક ભત ઠચતા સીં ફૂલ માટે
ઉછરાની લતા ઠવડી સીં એક ભતની વડી
ઠવણુ સંકિં ફુલાવણુ ઠવાડી સીં ફૂલ
જાડના વાડી ઠવેલ સીં ફૂલલતા
ફૂલવું અં કિં [પ્રા ફુલ] ઉપસણુ (૨)
પક્ષિત થવું, ખીલણુ (૩) [લા] હરખાવું (૪)
ખડાઈ મારવી (૫) ખલેકણુ [ફૂલીને ટેટો
થવું=ટેટા જેવુ ફૂલણુ, ખૂબ ફૂલવું ફૂલીને
દેડકો થવું=મરાવ થવું, અભિમાનમાં છકી
જવું ફૂલીને ફાળકો થવું=ફૂલણુ થવું,
મોટી ખડારો મારવી] ઠફાલણુ અંકિં
ખરેખર ખીલણુ ને વધુ

ફૂલસાકણુ નં ફૂલની ભાતવાળુ સાકણુ
ફૂલસૂપણુ નં [ફૂલ+સૂપણુ પરથી] નાક
ફૂલિયુ વિં [ફૂલ' ઉપરથી] ખીલેલું (૨) નં
એક વનરપતિ (૩) નાનું પ્યાલુ (૪) મથાણુ
ફૂલી સીં [ફૂલ' ઉપરથી] સેથાનું એક ધરેણુ
ફૂલ નં [ફૂલ' ઉપરથી] આખનો એક રોગ.
[-પડણુ = એ રોગ થવો]
ફૂલસકેપ પુંઈ] અમુક વિશિષ્ટ કદનો કાગળ
ફૂલડ વિં આળસુ (૨) ગદ્દ ઠતા, -ઠાઈ
ઠવેડા સીં ફૂલડણુ
ફૂલ સીં ફૂલ (૨) વિં રફો (૩) અં [રવં]
યાક કે પરાજયનો ફૂલાર (૪) નં ઘાસ
(સક), ખડ ઠદાસ, ઠરાસિયુ, -સિયુ
વિં હવક, નિર્મલ્ય, ફાસફસિયું
ફૂ અં [રવં] એવો અવાજ, ફૂ
ફૂલ સીં [ર ફૂલ] મોથી પવન ફેકવો તે (૨)
ખાણ [-નીકળી જવી=ખાણનીકળી જવા

-મારવી=ફૂલવું (૨) ખાનગી ચેતવણી
આપવી (૩) ઉત્કરણુ (૪) ભૂરખી નાખવી,
ભરમાવણુ (૫) ફૂલથી હોલવણુ (૬) ફૂલથી
ઠડક વળે એમ કરવું ફૂલ ફેલણુ=શબ્દ
માત્રથી બી જવું.] ૦ણી સીં ફૂલવાની રીત
કે ભૂગળી

ફૂલવું સં કિં [પ્રા ફુલ્લ (સં ફુલ+ફૂ)]
ફૂલ મારવી (૨) ફૂલીને વગાડણુ (૩)
[લા] ફેવાણુ કાકણુ (૪) પપાળવું [ફૂલ
ખાણું=ઉડાવી ફેલ, વાપરી નાખવું ફૂલ
ફેલ, મૂકવું=ખાણી મૂકવું (૨) ગમે તે
હલકા ભાવે વેચી નાખવું ફૂલ ફૂલીને=ખલ્લ
સાવચેતીથી ફૂલ ફૂલીને કઠડણુ=કરડે છે
એવું ન જણાય તે રીતે કરડણુ ફૂલ ફૂલીને
ખાણું=સામે ન ભણે તે રીતે તેનું ઉડાવી
જવું, તેનું ખોતરી ખાણુ ફૂલ ખેસણું=જીઓ
ફૂલ ખાણું ફૂલ રાખણું=પ યાળણુ, લાક
લડાવવાં]

ફૂલાર, -રો પું [પ્રા ફુલાર(સં ફુલ્લાર)] ફૂલ
(૨) ફૂલવાટો ૦ણું સંકિં મોમાં પાણી ભરી
ફૂલથી છાંટણુ (૨) ફૂલ કે ફૂલડો મારવો
ફૂલાર સીં [ફૂ' (રવં)+ફૂ] નસગર
ફૂલોટો પું [પ્રા ફુલ (સં સ્પન્ત)] ફિસોટો
ફૂલવણું અં કિં ફૂલડો મારવો
ફૂલવાટો(-ડો), ફૂલોટો(-ડો) પું ફૂલવાટો
[-મારવો=ફૂ એમ અવાજ કરવો]
ફૂ(ફે) અં શ્વાસ નીકળી ગયો હોય તેમ
(કરથી કે યાકથી) (૨) સીં (કા) હાક,
કર [-ફાટવી=હાક વાગવી]

ફૂલ સીં મગલળની ભેડીની એક કસરત
ફૂલો (-રવો) પું જીઓ રીચ [ફૂલો રહી
જવા=યાકથી ભેડો ભરાઈ જવી-ફૂ અવા
લાગવી ફૂલો નીકળી જવા=(રનાયુ
વગેરેના) લોચેલોચા નીકળી પડવા કે ઊડી
જવા, છિન લિન થઈ જવું]
ફૂલ પું [અ] ખરાબી, ફૂલશા (૨) શિક્ષા
(૩) સીં [સરં ફૂ, ઘૂર્ષી પરથી] એક
ભતની મુસલમાની ટોપી [-કરવો, -થવો]
ફૂલ(ફે) અં [રવં] એવા અવાજ સાથે. [ફૂલ

દઈને = ફેડ એવા અવાજ સાથે (માનવું)
 ફેટન સ્ત્રીં [ફે] બગી
 ફેડછું વિં [ફેડવું પરથી] ફેડનારું. -હું
 સં કિં [પ્રા ફેઢ (સં સ્પેટય્)] ફર
 કરવું, ટાળવું, મટાડવું (૨) અઢા કરવું, વાળવું
 ફેણ (ફે) સ્ત્રીં જુઓ ફણા (૨) ત્રાપાના કાઢિયા
 ઉપરની જાલ [-માંડવી = ફણા ઊંચી કરવી,
 હુમલાની તૈયારી કરવી]
 ફેણ (ફે) નં [સં ફેન] શીણ
 ફેણીની (ફે) સ્ત્રીં [ટે ફિળિયા] સતરફેણી
 (પુષ્ટિમાર્ગિય)
 ફેટા પું [ફેડફેડવું ઉપરથી?] લોચો
 [ફેટા ઊડી જવા = લોચા નીકળી જવા,
 (હલભિન્ન યર્થ) જવું]
 ફેન નં [સ] શીણ -નિલ વિં શીણવાળું
 ફેર સ્ત્રીં [પ્રા ફુર (સં સ્ફુર) ઉપરથી] થાયર
 [-આવવી] -રોણુ અંકિં ફેર આવવી
 ફેરરી સ્ત્રીં, -ફ નં [પ્રા ફુર (સં સ્ફુર)
 ઉપરથી] વાઈ [કાઢવાનું અંગ
 ફેરફારું નં [સં ફુસ્ફુન] શરીરનું હવા લેવા
 ફેણુઆરી પું [ફે] ઈશ્વી સનનો ખીલો માસ
 ફેર (ફે) પું [ફ કાયર, ફિં ફેર] ગોળીખાર
 ફેર પું [ફે ફેરણ] ફરક, તફાવત (૨) તમ્મર (૩)
 પેચ (૪) ઘેરાવો (૫) લૂગડાની ફડક (૬) ચમકર,
 વધારેપડવું ફેરવાવું યવું તે (૭) ફેરવવાની ખીલો
 ઉઠાં લવિ ગિયાનો ફેર (૮) અંક ફરીથી
 [-આવવા = ચક્કર આવવા, -આવો = લાખે
 રસ્તે -ચક્કર ખાઈ ને -આવવું -ચડવા =
 ફેર આવવા -પડવો = ફરક પડવો (૨)
 સુધારો થવો -પાડવા = પેચ પાડવા. ફેરમાં
 આવવું = લાખે રસ્તે આવવું] ઠફડાળું
 નં ચક્કર (૨) ગૂંચવાડો ંણી સ્ત્રીં ફેરી
 (૨) રખડપટ્ટી ંતપાસ સ્ત્રીં ફરીથી તપાસ.
 ંપાધડી સ્ત્રીં ફરી જવું તે [-ખાંધવી =
 ખોલીને ફરી જવું (૨) સામા પક્ષમાં જવું (૩)
 ખોટી દેવમા પડવું] ંપાળી સ્ત્રીં ફેરફાર
 (૨) વારાફરતી જુદા પાક ઉઠાડવો તે ંફટક
 અંક આડું અવળું ભમવું હોય એમ ંફરક
 વિં ઊલટું, ઊંધું (૨) અંક ગમે તેમ ંફાર

પું ફરક, તફાવત (૨) સુધારો (૩) બઢલી.
 ંખદલ વિં ફેરબઢલીવાળું ંખદલી સ્ત્રીં,
 ંખદલો પું અરસપરસ ફેરફાર, અઢલા
 બઢલી ંખણી સ્ત્રીં ફેરવવું તે ંખવું સંકિં
 'ફરવું' પેરક ંવાઢી વિં ફેરવવાના વિચારવું
 (૨) પું તેવો આઢમી ંવાફેરવ સ્ત્રીં
 ઉપરાઉપરી ફેરવવું તે ંવાળું વિં પેચઢાર
 (૨) ચક્કર ખાવું પડે તેવું લાણું (૩) ફરકવાળું
 ફેરવો પું [ફેર પરથી] (કા.) હાથે પહે-
 રવાનો વેઢ
 ફેરાવો પું [ફેર પરથી] ફેર, ઘેરાવો (૨) ચક્કર
 ફેરિયો પું [ફેર ઉપરથી] ફેરી કરનાર
 ફેરિસ્ત સ્ત્રીં [અ ફિહિસ્ત, સરંમ] યાઢી, ઢીપ
 ફેરી સ્ત્રીં [ફેર ઉપરથી] ચક્કર, આટો (૨)
 વખત, વાર (૩) કોઈ પણ વસ્તુ વેચવા માટે
 ફરવું તે. [-કરવી, ફેરવી = ઘેર કે લતે લતે
 ફરીને વેચવું] -રો પું આટો (૨) વારો (૩)
 ચક્કર [ફેરા ફેરવા = આટા મારવા (૨)
 અગ્નિની પ્રદક્ષિણા કરવી (લગ્નવિધિમાં) (૩)
 લગ્નવિધિ પૂરો કરવો ફેરા ફેરવી દેવા =
 ઝટપટ પરણાવી દેવું ફેરે જવું = ભજવું જવું.
 ફેરો ખાવો = આટો ખાવો, જઈ આવવું (૨)
 વ્યર્થ આટો મારવો -થવો = નકામો ફેરો
 પડવો (૨) દસ્ત યઈ જવા -પડવો = જવાનો
 અર્થ નં સરવો -ફણવો = જવાનો અર્થ
 સરવો -ફાટો કરવો, ખાવો = અહો
 તહો કામસર જવું -આવવું -લાખવો = દસ્ત
 યઈ જવા]
 ફેલ (ફે) પું [અ ફમલ] ઢોગ ંખોર વિં
 ઢોગી જ્વાભિ(-મી)ન પું સારી ચાલ-
 ચલગતનો ભમીન
 ફેલ (ફે) સ્ત્રીં [જુઓ ફેલુ] લટ, સેર.
 [-ગૂંચવી = છૂટી સેરે ગૂંચવું]
 ફેલાવ(-વો) (ફે) પું [પ્રા પ્યલ્લ (સં પ્રસ)
 ફેલાવું, પસરવું] વિસ્તાર, પ્રસાર (૨) વૃદ્ધિ;
 પ્રગતિ. -હું અંકિં પ્રસરવું (૨) વધવું
 ફેલી (ફે) વિં ફેલ-ઢોગ કરનાર
 ફેલું (ફે) નં [પ્રા પ્યલ (સં. પ્રચલ) લટકવું, ફરકવું]
 (દારડું ભાગતા મુકાલી) તારની લટ (૨) ફાસ

(૩) મુસલ્લી; ગૂચ [-મૂકું = રાંસ નાખવી]
ફેલો પુ. [ફ] કોલેજના શ્રેયુએટ થયા બાદ
આગળ અમર્યાસ માટે અપાત્ર એક પદ
ફેશન સી. [ફ] આચારવિચારમાં અમુક ખાસ
વર્ણ - એક કે વિશેષતા [-ચાલવી, નીક-
ળવી, પડવી] - ને બધા વિ. ફેશનવાળુ
ફેસલ વિ. [જ] હેવટનું (૨) નિકાલ થયેલું, ફેસલ
ફેસલો (ફે) પુ. [જ] નિકાલ, ફેસલો, અત
[-આણવો = પતવું પૂર કરવું - આપવો
= ચુકાદો આપવો - મૂકવો = અત આણવો
- લાવવો = અત લાવવો]

ફેસવું સંકિં [સરં મ ફેસવું] તોડવું (૨)
ઉતારી પાડવું, નીચે આણવું
ફેસ્તો પુ. [પો ફેસ્તા, મ ફેસ્ત પરથી?] (સુ)
ફેજ, ફેજો

ફેળ અં. (કા) ચારે બાજુથી ખુલ્લું (૨) રક્ષણ
વગરનું નધણિયાતું [સીં હાહાકાર
ફે અં. (ફેં) [રવં] પાકની હાંફો અનાજ (૨)
ફેંકવું (ફેં) સંકિં [સરં હિં, મ] નાખવું
(૨) [લા] ગપ મારવી

ફેક ફેકા, ફેકાફેક (-કી) (ફેં) સીં
સામાસામી ફેકવું તે

ફેકારવું (ફેં) સંકિં ફેલી કે વીંખીને લાણ
નાખવું ઉાં વળ ફેકારીને ખેડી છે

ફેંટ (ફેં) સીં [હિં] કમરની આંબુબાંબુનો
લૂગડાનો બધ (૨) [રવં] થપાડ, ધખો
[-પકડવી = કમરબધ કાઢીને પકડી રાખવું
- મારવી = થપાડ - ધખો લગાવી હેવો]

ફેટો (ફેં) પુ. [બુઓ ફેટ] માથે બાંધવાનું
લૂગડું, ફેગિયુ (૨) વાડ અંને તરસાડનાં પાંડાંની
વચલી નસ (૩) ઠગાઈ

ફેંદવું (ફેં) સંકિં ફેંદવું, ચૂચવું (૨) વિખેરી
નાખવું ફેંદ ફેંદા, ફેંદાફેંદ (-લી) સીં
ચૂચાચૂચ, વારવાર ફેંદવું તે

ફેંદાવું (ફેં) અંકિં 'ફેંદું'નું કર્મણિ
ફેંદાટ (ં) અં. [રવં] ફે + ડાટ પૂરપાટ
(૨) ખેડાટ (૩) ચારેગમ

ફેફ (ફેં) અં. બુઓ ફે
ફેસલ, -લો (ફેં) બુઓ 'ફેસલ'માં

ફેસવું (ફેં) સંકિં બુઓ ફેસવું
ફેંકો પુ. [રવં, બુઓ ફેંકો] ફેંકો, લૂગડાની
અપટ (૨) ઉતાવળે જવું આવવું તે, ધૂમાધૂમ (૩)
ખેંટવું એક ઓભર [-મારવો = ધૂમડા;
અપાટાબધ અહીં તહીં જઈ આવવું]

ફેડાફેડ સીં [રવં] આમ ને તેમ જડ, હેંડફેડ
ફેણી સીં ઠરઠનું રામવું તે

ફેણયાત વિ. [ફેઈ ઉપરથી] ફેણવું, -ને
લગવું -ફે વિં ફેઈ તરફનું (૨) નં ફેઈએ
આપેલી બક્ષિસ

ફેઈ, ંબા સીં [બુઓ કુઈ] બાપની બહેન
ંબ સીં [માનાથે] ફેઈ (૨) ફેઈસાસુ

ંસાસુ સીં પતિ કે પત્નીની ફેઈ

ફેક વિં [ફે. ફુક્કા (મિથ્યા)] ફેગટ, રફ
ં (-ગ) ટ વિં (૨) અં નકાસુ, વ્યર્થ
[-જવું] ં (-ગ) ટિયુ વિં મફતિયું (૨)
નકાસું

ફેકસ નં [ફ] ફરખીન કેમેરા ઇનું અમુક
ખાસ કેન્ડ કે બિન્ડ બ્યાં પ્રતિબિંબ બરો-
બર સાફ હોય છે [-મળવું = તેવું બિંદુ
ગોઠવાવું - મેળવવું, = તેવું બિંદુ ગોઠવવું]

ફેકિયત સીં [જ] ગર્વ, અહકાર

ફેકો પુ. બરવાડ

ફેગટ, -ટિયુ બુઓ 'ફેક'માં

ફેજ (ફે) સીં [ફા.] સેના ંબાતું નં લશ્કરી
ખાતું ંદાર પુ. એક પોલીસ અમલદાર
ંદારી વિંકાયદાથી શિક્ષાપાત્ર ગુના સબધી
'ક્રિમિનલ' (૨) સીં ફેજદારનું કામ કે પદ
(૩) ફેજદારી અદાલત [-કરવી, માડવી =
ફેજદારી ગુનાની ફરિયાદ કરવી]

ફેટ પુ. [સં સ્ફુર] નરેંટ, નેરથી ફૂટવું તે
ફેટો, ંચાફ પુ. [ફ] જમી [-પાડવો,
-લેવો] ંચાફર પુ. જમી પાડનાર કે તેનો

ધધાદારી ંચાફી સીં જમી પાડવાની કળા
ફેડ પુ., સીં [પ્રા ફોડ (સં સ્ફોટય)] ફેડવું
તે (૨) વિગત (૩) નિકાલ (૪) વહે ચણી
[-પાડવો = છૂટેછૂટે કરીને બતાવવું, વિગતે
સમજાવવું] ંચી સીં ફેડવાની ક્રિયા (૨)
[સરં મ] વધાર

ફેડલી સ્ત્રીં [પ્રા ફોડ (સં સ્ફોટ) ફેડલો]
ફેડલી -લો પું ફેડલો

ફેડલુ સંકિં [જુઓ ફેડ] ફૂટે એમ કરવું
(જુઓ ફૂટકું) (૨) -નો નિકાલ લાવવો (૩)
નં સમારીને કરેલો શાક ધં નો કકડો (૪)
હાંતુ ખડલુ [ફેડીને કહેલું = ખુલ્લેખુલ્લું
કહેવું ફેડી લેલું = માથે પડ્યું વેઠી લેલું]

ફેડચી સ્ત્રીં (સુ) જેરી સાપની એક ભત
ફેડત સ્ત્રીં એક ભતની પોચી ડાગર
ફેડત વિં [અ] કતલ કરેલું, મારેલું
ફેડતરી સ્ત્રીં ભિગડું, પોપડી -ફં નં છોતર
(૨) કાગળનો ઢુંકડો [ફેડતરી જેલું = માલ
વિનાનું ફેડતરું નાખલું = અરજીનો કાગળ
મોકલવો (તુચ્છકારમા)]

ફેડુ વિં [જુઓ ફેડલુ] પોચુ, ખાલી
ફૂલેલું -દો પું લોચો (ફૂધહાં ઇંનો)
ફેડન પું [ફેડ] ટેલિફોન [-આવેલો = ફોનની
ધટકી વાગવી; ફેડન દ્વારા વાત કરવાનું થવું.
-કરવો = ફોનથી વાત કરવી. -જોડવો = કોઈ
જોડે વાત કરવાતેના ફોન સાથે જોડાણ કરવું.
-થવો = ફોનનું જોડાણ થવું (૨) ફોન કરાવો
-લેવો = ફોન કરનારની વાત સાંભળવા ફોનનું
ચત હાથમા લેવું (૨) તેનો સંદેશો રવીકારવો]

ફેડનાઆફ નં [ફેડ] જુઓ: ગ્રામોફોન
ફેડળ નં [પ્રા પોપ્પલ (સં પૂગપલ)] સોપારી
-ળી સ્ત્રીં સોપારીનું ઝાડ

ફેડળિયુ નં સ્ત્રીંએનું એક ભતનું વસ્ત્ર
ફેડળી સ્ત્રીં જુઓ 'ફેડળ'મા
ફેડું નં [દિ પુપ્પુમ = ફૂલેલું, ભડું] ખાલી
ફૂલેલું -શક્તિ વગરનું માલસ(૨) [કા] સી ગનું
ફેડતર [ફેડલો]

ફેડૈયો પું [ફેડું ઉપરથી] પાણીથી ભરેલો
ફેડમ (ફે) સ્ત્રીં [જુઓ ફેડમ] યાદ
ફેડર [અ] (ફેર), ઓમ સ્ત્રીં સુગંધ, સુવાસ(૨)

[લા] આખર [-મારવી = સુગંધ મહેકવી
(૨) બડાઈ મારવી.] ઓવલું સં કિં 'ફેડર'નું
પ્રેરક ઓવું અંકિં સુવાસ રેલાવી

ફેડરન (ફે) અં [અ] ઝટપટ, જલદી
ફેડરલું, -વલું જુઓ 'ફેડર'મા
ફેડારઈ (ફે) સ્ત્રીં [પ્રા ફુર (સં સ્ફુર)] સ્ફૂર્તિ,
ચચળાઈ; ચાલાકી

ફેડરં (ફે) વિં [જુઓ ફેડારઈ] ચંચળ, ચાલાક
(૨) જરા મોડું, ખૂલતું (૩) હલકું, અલ્પ
વજનવાળું (૪) [ફેડ] નં છાટો, ટપકું.
[ફેડારં પડવાં = વરસાદના થોડા છાટા પડવા]

ફેડલ પું [પ્રા ફોડ (સં સ્ફોટ) પરથી] ફેડલીને
કાઢેલું તે (૨) કચૂકા કાઢી નાખેલી આખલી
ઓવું સંકિં છોડા વેગેરે કાઢી ચોખ્ખું કરવું
[ફેડલી ખાલું = ચૂટી ખાલું, ખૂબ નિંદા
કરવી (૨) પૈસાટકા છેતરીને પડાવી લેવા]
-લાઈ (-મળી) સ્ત્રીં, -લામળુ નં
ફેડલવાની મળૂરી

ફેડલી સ્ત્રીં [ફેડલી ઉપરથી] નાનો ફેડલો
-લો પું ગૂમડું (૨) ઝળેળો [-ફેડી જવો
= પીડા ટળવી (૨) સશય જવો, ભેદ ખુલ્લો
થવો (૩) નિકાલ થવો ફેડલો ફેડવા =
ભૂડું બોલવું, બહગોઈ કરવી]

ફેડરી વિં [ફેડા ઉપરથી] બાયલું, ઢીલું
ફેડસલામળુ (-બી) સ્ત્રીં [પ્રા ફુનળા (સં
સ્પર્શના) પપાળલું ઉપરથી] પટામળ (૨)
છેતરામળ -લુ વિં (૨) નં પટામળ
ફેડસલાવલું સં કિં [જુઓ ફેડસલામળ]
પટાવલું, છેતરવું

ફેડસલાવું અંકિં છેતરાવું; પટાવું
ફેડફેડસ પું [ફેડ] હવા લાગતા સળગી ઊઠે
એવું એક રસાયન (દીવાસળીમા વપરાય છે)
ફેડ વિં [ફેડ] માંસ દેરાનું (૨) સ્ત્રીં માંસની
ભાષા

અ

અ પુ. [સં] રીતે ઐશ્વર્ય વ્યજન ઠકાર પુ. ૦
અ અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઠકારાત વિ. છેડે
અકારવાળું

અક પુ. [સં] અગ, અગણી (ર) [સં] કૃષ્ણે
મારેલો એક રાક્ષસ ૦(-ગ)ધ્યાન નં
અગણા જેવું હળી ધ્યાન-ધ્યાનનો ઢોંગ,
ધૂર્તા ૦(-ગ)ધ્યાની વિ. ધૂર્ત

અકડિયુ નં [એ + કડ] એક વાસણ
અકબક સ્ત્રી, -કાટ(-ટો, -રો) પુ. [પ્રા
બુક્ક, હિં વકના = બૂકવ કે ગર્જવું] નકામો
લવારો-હાવાકૂટ, અકવાટ [કરન ર
અકબકિયુ વિ. ['અકબક' ઉપરથી] અકબક
અકરકૂદી સ્ત્રી [અકરો + કૂદવું? સરં મ]
તોફાન, અસ્તી, મકરકૂદી

અકરી સ્ત્રી [સં વર્કર] અકરાની માદા [-એ
થઈ જવું = સાવ નરમ થઈ જવું] -રું નં
એક ચોપટ -રો પુ. અકરાનો નર (ર)
રેલવેનાં વેગોને ધકેલવા માટે પૈદા નીચે રેલ
પર મૂકીને વાપરવાનું એક લાલુ કોરા જેવું સાધન
અકરી ઈદ સ્ત્રી [અ વકર + ઈદ] મુસલમાનોનો
એક કુરબાનીનો તહેવાર

અકલ નં [ઈ] કમરપટો તગ ઝગવા-ખોસવા
વપરાતી અણ્ણિદાર છત્રોવાળી કડી

અકવા, ૦ટ(-દ) પુ. [બુઓ અકવ, હિં, મ]
અકગાટ, લવારા [-કરવે]

અકવુ સં કિં [પ્રા બુક્ક? સરં હિં વકના,
મ વકળે] નકામો લવારો કરવો (ર) બોલવું
(નિરકારમાં) (૩) હોહ -શરત લગાવવી

અકવૃત્તિ સ્ત્રી [સં] અગણા જેવી વૃત્તિ, અક
ધ્યાનીની હળી સ્વાર્થસાધુ વૃત્તિ

અકાઈ સ્ત્રી બુઓ અગાસુ [-ખાવી]

અકાત વિ. [અ વાકિયાત] વાપરતા વધેલું,
બાકી બચેલું, બચત (ર) બાકી બાક
[-રાખવું = બાકી રાખવું, બાક કરવું]

અકાન નં [હિં વકાયન, મ વકાળ] એક
વનરપતિ [(આવવી)

અકારી સ્ત્રી ઊલટીનો ઊબડો-ઉકરોટો

અકા(-ખા)રો પુ. [રે વુક્કાર] ખૂમ, બરેકો
(ર) અકવાઃ [-પાહવે = ખૂમ પાડવી]

અકાલ પુ. [અ વક્કાલ] કાઢિયો (ર) વાણિયો
(વૃચકારમાં) ઓવેહા પુ. અં ૧૦ હલકા
પ્રકારના વાણિયાવેહા -સાપીઠ સ્ત્રી શક-
બનર -કી પુ. અકાલ, કાઢિયો -હુ નં
લીટોતરી, શાક (ર) અકાલનો ધધો

અકી સ્ત્રી [સં] અગલી (ર) (સ) પૂના (૩)
['મચી' ઉપરથી] બોકી, સુબન (બાળભાયા)
અકલ નં, -કી સ્ત્રી [સં] યોરસલીનું ઝાંઠ
(ર) તેનું કૂલ [છોકરો (લાડમાં)]

અકૂકી સ્ત્રી [બુઓ અકુ], છોકરી -કો પુ.
અકોર પુ. [રે વુક્કાર] ઘોઘાટ; કોલાહલ ૦ હું
સંકિં ખૂમ પાડી બોલાવવું

અકવુ સંકિં [ફા વલ્લીદન] મેટ તરીકે
અ પવું (ર) આપવું

અક્ષિરા(-સ) સ્ત્રી [ફા] મેટ ૦ પત્ર નં
અક્ષિસ આપ્યા બાબતનું લખાણ-હસ્તાવેજ
અક્ષી પુ. [ફા] લગ્નકરને પગાર આપનાર
અમલદાર (ર) નાગરોમાં એક અટક

અખડિયુ નં (ચ) બુઓ અકડિયું
અખનર નં [ફા વક્તર] કોહાનો પોશાક, કવચ,
અખતર -રિયો પુ. અખતરવાળો ચોદ્દો
અખતાવર વિ. [ફા] અખતાવર, બાગ્યશાળી,
સુખી ૦ કદમ વિ. શુભ પગલાંનું

અખર સ્ત્રી, નં [બુઓ અખર, સરં મ]
વૃત્તાંત (ર) ઇતિહાસ, તવારીખ

અખરવું અંકિં [બુઓ અખર] સાલવું, લાગવું
(ર) [ફા વલ્લર, હિં વલ્લરા = હિરસો] પચવું,
ભોગવી શકાવું

અખાખખી સ્ત્રી [બુઓ અખેડો] લડાલડી, ટોટો
(ર) અખેડો, ફિસાદ [ગાખડુ]

અખાઠું નં ['લગ' ઉપરથી] બાકાર, કાણુ,
અખારો(-ળો) પુ. [બુઓ અકારો] મોટો
ધાંટો, યુમાટો, હોહા [અખાળા કાઢવા =
દિલની દાઢ બોલીને બહાર પાડવી અખાળા
પાહવા = માંટા-બરાડા પાડવા]

અખાળિયુ લિં ['અખાળો' ઉપરથી] અખાળા
પાડ્યા કરતું — તેવી દેવવાળુ
અખિયે પું [ફા વહ્યહ] આટી દઈને ભરેલો
દોરનો ટોકો [-દેવો, મારવો]
અખીલ લિં [અ] કનૂસ (૨) ગાલ ૦પણુ
નં, ૦તા, -લાઈ સીં કનૂસાઈ (૨)
કગાલિયત
અખું નં [જુઓ અખાર] ખાકર, અગુ (ચ)
અખેડો પું [સરં હિં. વલેહા (સં વ્યાલેપ, પ્રા
વલેહવ ?)] મારામારી, ટોટો
અખેલ સીં [અખું ઉપરથી] ખાકુ — પોલાણ
(ઝાડ, પહાડ, જમીન વગેરેમાં)
અખખડ લિં [જુઓ અખખડ] ભડું, ઘટ્ટ
અખ નં [ફા.] નસીખ
અખતલીતર નં એક પક્ષી
અખતર, -રિયે જુઓ 'અખતર'માં
અખાવર લિં [ફા.] જુઓ અખતાવર
અગ પું [સં વક, પ્રા] અગલો
અગડવુ અં કિં [સરં હિં વિગડના, મ
વિગડળે જુઓ અગાડ] કથળડ, વણસવુ, ખરાખ
યવુ (૨) બ્રહ્મ થવું (૩) અણખતાવ હોવો કથવો
અગડિયું લિં ['અગડો' ઉપરથી] જોડીવાળુ,
જોડીનું (૨) અને બાજુ દળી પડે તેવું (૩) નં
એક ભતની રાંપડી
અગડિયો પું [જુઓ અગડિયું] બે સેરો
જુડાડીને અને બે તારીને ભરેલો ખાટલો
અગડો પું [સં દિક્ક] બેનો આકડો [અગડે
બે = ઠેપાછોડરા વિનાના, વર ને વડુ (૨)
માલ વિનાનું, નપુસક (૩) બે ભોગા થાય એટલે
કામ અગડે — એ અથવી ઉફિત અગડે બે
થવું = નિર્વશ જવું (૨) ધખાય નમ]
અગદો પું [સરં હિં વગદના, જુઓ અગડવું]
કચરો. પૂએ
અગદોઈ સીં + જુઓ અગદોઈ
અગધ્યાન, -ની લિં જુઓ 'અકધ્યાન'માં
અગઅગું નં [સરં મ વળળે = જોડુ અથવા
મ વળે = બહાવરાપણું] ભળભાખળુ, મળસકું
અગભગત પું અગલા જેવો દળી ભગન
અગરી સીં, -રે નં [પ્રા વગ (સં વલ્લ)]

= ઉપર ફટી — તરી આવવું ? સરં હિં વગરના
ફેલાવું, વીખરાવું] ધી તાવવાથી ઉપર તરી
આવતો કચરો (૨) ધીનેલનો રગડો
અગલ સીં [ફા] ખલા તળેનો હાયના મૂળ
આગળનો ખાડો [-લેવી = અગલના વાળ
મૂડવા - વધતી = અગતના વાળ વધવા.
અમલમાં ઘાલવું = જુઓ અગતમાં લેવું
અગલમાં ઘાલી ઊડી જવું = છેતરીને સટકી
જવું, ધૂતી જવું અમલમાં ડૂબી વાત કરવી =
ગપ મારવી અગલમાં મારવું = અગલમાં
દબાવાય તેમ પકડવું (૨) કબજે કરવું
અગલમાં રાખવું = કબજામાં રાખવું (૨)
આશરામાં રાખવું અગલમાં લેવું = અગલમાં
દબાવાય તેમ પકડવું (૨) આશરો આપવો.
અગલમાં હોવું = કબજામાં હોવું (૨) સલાખ
નીચે હોવું અગલો ઉઘાડી થવી = આજુ
બાજુની ઝેચ ચાલી જવી (૨) પાસેનું બધું
જતું રહેવું, માલમતા ઊડી જવી (૩) કામમાંથી
છૂટા થવું, નિરાત થવી અગલો ઉઘાડી મૂકવી
= રામ નેવે મૂકવી, નફ્ટ થવું અગલો ઊંચી
કરવી = દેવાળુ કાઢવું અમલો ફૂટવી = એક
હાથને સામી અગાના ઘાલી અચાજ કરવો,
કાખલીઓ ફૂટવી (૨) રાજ ગજ થઈ જવું
અગલો દેખાડવી = દેવાળુ કાઢવું અગલો
વગાડવી = જુઓ અગલો ફૂટવી.] ંગીર
લિં આલિગન આપનાર ંગીરી સીં
આલિગન. ંથેલી સીં ખલા પર ભેરવતા
અગલ નીચે લટકતી રહે તેવી થેલી ંખચ્યું
લિં અગતમાં સમાઈ રહે તેવું હીગથું, ગદું.
ંમો પું લાલીની એક કસરત -લિથો
પું ગમે ત્યારે ગમે તેવું કામ દે એવો માણસ
અગલદાણા પું અંબંબં ['અકલ' ઉપરથી ?]
છટ્ટી કડીઓનાં સાકળા
અગલઅચ્યું, અગલમો જુઓ અગલ'માં
અગલિયો પું જુઓ 'અગલ'માં
અગલી સીં ['અગલ' ઉપરથી] મગદળજોડીની
દે મલખ'લની એક કસરત
અમલી સીં [સં વક, પ્રા વગ ઉપરથી] અગલાની
માદા -ડું નં એક પખી. -લો પું નર

અગલું, બક [અગલ-આવાર્થી=અગલાની
જેમ આપમતલખી-ધૂર્ત અગલો પાવરા
(પ્રાવટ) ખેસવો=અગલાની જેમ ઢોંગ કરવો
(૨) દેવાળું કાઢવું] [વપરાય છે)
અગવા પુ. કાનનો મેલ (અંબં ૩૫મા
અગવાવું અંકિં [સરં મ વર્ગે=પાવરાપણું]
પાવરાવવું, બાધા જેવુ થવું (હી વમાથી હોડતા)
અમા, ંધી સીં [દિ વિગાઈજા, વિગાઈ] ઢોર
કે ફૂંટારું ઉપર ખેસતી એક જાતની માખ
(૨) કાનનો એક રોગ
અગાહ, -હો પુ. [હિં, વિગાહ, મ વિગાહ,
વિવહ (સં વિવહન)] વ્રક્ષાન, ખરાખી (૨)
વિકાર, સડો (૩) અણબનાવ (૪) ભ્રષ્ટતા
[-કરવો, -થવો] ંભુ સંકિં અગાહ કરવો
અભાવત સીં [સરં મ વર્ગે=જેવું] ચીવટ,
નિધા (૨) [અ] બક
અમાસુ નં [સં વિકસ, પ્રા વિગલ] હીધ
ખરાતાં કે કરાગાને વખતે હીમંત્યાસ લેતાં
મોં ફાહવું તે [-આવવું, ખાવું]
અગી સીં [હં કાગી] એક જાતની ઘોડાગાડી
(૨) [સરં મ વર્ગે] નજર (૩) [દિ] ઉચ્ચારનું
સ્થાન, મો ંખાતું નં ઘોડા કે ગાડીઓ
રાખવાનો તખેલો
અગીચો પુ. [ફા વાગ્ચહ] બાગ [બાકુ
બચું નં ભુચોઅણુ, બાકુ (૨) હીતાલમાં પડેલું
અગો પુ. [અગ' ઉપરથી?] (શીકને પ્રસંગે
પહેરવાનો) વચ્ચે તથા કિનારીમા ઘોળી ઘોળી
ખાતવાગો ગળીના રંગનો સાલ્લો
અગો પુ. [સં વક] (૫) અગલો
અ(૦૬) ઘડાડી સીં [રવં] (કા) ત્રમજટ
(૨) ઢોકરો (૩) ધમાલ (૪) મારામાર
અધાર લિં [બાણુ 'ઉપરથી] હેયાસતું, ખેખાકણુ
અચક અચક અં [રવં] ધાવવાનો અવાજ
અચકવા પુ. [અચકુ' ઉપરથી] જેને તેને
અચકા ભરે એવો એક વાયુરોગ
અચક અચકા, અચકાઅચકી સીં [અચકુ'
ઉપરથી] સામસામે અચકા ખરવાં તે
અચકાટવું સંકિં [અચકુ' ઉપરથી] અચકે
અચકે ખાવું કે કરડવું

અચકારલું સંકિં [રવં] વહાવનો 'બુચ્ય'
અવાજ કરવો, તેમ કરી લાડ લડાવવું
અચકારો પુ. [રવં] અચઅચ અવાજ (જેમ
કે, અચુક લોક ખાતાં કરે છે) [પોટલી
અચકી સીં [તૂર્કી લુકચહ, હિં લુકચા] નાની
અચકુ નં [ભુચો 'અચકારો' તથા 'અચકી']
કરડવું તે, કાકુ (૨) અચકામાં માચ એટલો
દુકડો (૩) પોટક [-અરણુ = કરડવું, કાકુ
બરણુ] [પોટલું
અચકો પુ. [ભુચો અચકી] મોટી અચકી,
અચકોરણું સંકિં [રવં, સરં મ લુચકલણે]
ખેળવ (૨) [અચકારો' ઉપરથી] ઢોરને
અચકારા વડે સાંત કરવું કે હાંકવું
અચકોર નં [ભુચો અચકોરણું] ડૂબકી
અચકી સીં [ફા વચ્ચહ ઉપરથી] ખાળપણ
અચત લિં [અચવુ' ઉપરથી, સરં હિં]
અચેલું, વધેલું (૨) સીં અચેલું -વધેલું તે (૩)
અચાવેલી રકમ ંખાતું નં અચત પૈસાનું ખાતું
અચપણુ નં [અચ્યુ' ઉપરથી, સરં હિં વચપન]
ખાળપણ
અચઅચ અં [રવં] ધાવવાનો અવાજ -ચાટ
પુ. અચઅચ અવાજ [વસ્તારી
અચરવાળું લિં [અચ્યુ + વાળું] ઢોકરો હેયાવાળું,
અચણુ અંકિં [સં વજ્જ, સરં હિં વચના]
હીગરણુ (૨) વધવું, સિલક રહેવું
અચાર્ધ સીં [અચવુ' ઉપરથી] અચત, ઉગારો
-ઉ લિં અચત કરનાર
અચારણું સંકિં [રવં] અચકોરણું (હાંકતા)
અચારું લિં ભુચો ખીચાર
અચાવ પુ. [ભુચો અચવુ; હિં, મ] સરક્ષણ
(૨) ઉગારો, અચત. [-કરવો=દોષિત નથી એમ
સાબિત કરવું] ંપક્ષ પુ. અચાવ કરનારો
પક્ષ, પ્રતિવાદીનો પક્ષ ંભુ સંકિં 'અચવું'નું
પ્રેરક -વો પુ. + અચાવ
અચી સીં [અચ્યુ' ઉપરથી] છોકરી, દીકરી
અચી (-ચી) સીં [અચ' રવં] ચુ અન
અચુ પુ. (૨) સીં [ભુચો અચ્યુ] છોકરા કે
છોકરીને માટે લાડવાચક શબ્દ
અચેરી સીં [મ] (સુ) ડૂબલી, નિહા

અયોજિયુ' નં ['અચ્યુ' ઉપરથી] નાનું બાળક
અચ્યાકચ્યાં નં ૫૦૦૦ ['અચ્યુ'નો દ્વિર્ભાવ]
નાના છોકરા, છૈયાછોકરા

અચ્ચી સીં બુઓ અચી

અચ્ચુ' નં [ફા વજ્જાદ્, હિં, મ વજ્જા (સં, વત્સ ?)] બાળક (પ્રાય પશુનું) -ચ્ચો પુ. છોકરો(ર) [લા]માલસ -'એની માનો દીકરો,' એવો ભાવ બતાવે છે ઉદા. અચ્ચો હોય તે હવે આવે -ચ્ચમછ, -ચ્ચાછ પુ. [સરં મ] (અચ્ચો ૨ અર્થમાં પ્રાય સંબોધનમાં વપરાય છે)

અચ્છડ વિં ૫૨૭૮, અચ્ચયુ ૦૫૫૫ નં ૫૪૨ પુ. સીં તમાકુ, છોકલ્લી [-ટેવી (દાતે) =દાતે છોકલ્લી ઘસતી.]

અજરબહુ(-દુ) નં [સરં હિ વજરવઢુ, સિહલ મંચર વઢુ] પોયલ્લીનું કળ (૨) રીંછના મોમાં ઘાલીને કાઢી લીધેલો કાળો મણકો (નજર ન લાગે માટે બાળકને કાઢે બાવવાનો) અજરંગ(-ગી) પુ. [સં વજ્જાગ, હિં] (સ) હનુમાન ૦૬૬ પું. એક પ્રકારની હડતી કસરત અજરિયુ' નં ['અજર' ઉપરથી] અજર - છોકલ્લીની ડાબલી

અજ(-ભ)વણી સીં [બલવતુ' ઉપરથી] અમલમાં મૂકવું -મુકાવું તે અજતું અંકિં [પ્રા વજ્જ (સં વઢુ), સરં હિં વજ્જના] અમલમાં આવવું -મુકાવું (૨) વાગવું (વાહનું, કલાકનું) -ચૈયો પુ. [સરં હિં, મ વજવચ્ચા] કુશળ વાહ વગાડનારો

બલક(-ખ) વિં [મ] બેવઢુ અભજ પુ. [અ વજ્જાજ] કાપડિયો (૨) એક મારનાડી અટક -છ સીં વેચવાની ચતુરાઈ (૨) વેચનાર અને ખરીદનાર વચ્ચેની રકમ અખિયો પુ. ['બલવતુ' ઉપરથી ?] નટ, દેરડા ઉપર નાચનાર

બજાર પુ. સીં, નં [પ્રા. વાજાર] ચૌદુ, હાટ (૨) યુજરી (૩) ભાવ, ઠર (૪) ખપત; ખરીદ. [-કરંતું = બજારમાં ખરીદી કરવા જવું -બેસી જવું = ભાવ બેસી જવા -ઓછા ધર્મ જવા. -મહિલું = વસ્તુઓ લઈ વેચવા

બેસવું. -વધી જવું = ભાવ વધી જવા -વહોરવું, હોરવું = બજારનાથી જરૂરી ખરીદ કરવી.] ૦ગપ સીં બજારમાં ચાલતી - ભહેર ઊડતી વાત ૦ગુ સીં દુકાનદાર વેચ્યા ૦પૂતળી સીં બનીઠનીને ક્યારે કરનારી સીં ૦ભાવ પુ. બજારમાં ચાલતો ભાવ -રી વિં બજારનું, -ને લગતું -રે વિં બજારનું; સાવાગણ, હલકું (૨) બજારમાં ચાલતું, ઊડતું; સત્તાવાર નહિ એવું (૩) સીં દુકાનદાર વેચ્યા; બજારણ ['બજરુ'નું પ્રેરક

બબલણી સીં બુઓ બબલણી. -તું સંકિં બહુ વિં [ફા વજિહ] આગ્રહી, હરીતું બબોટો પું. લોટો

બબોટો પુ. [હિં. વિજાયઠ ?] હાથનું એક ધરણુ બચ નં એક પક્ષી

બચાહતું સંકિં 'બાચતું'નું પ્રેરક (૨) [લા] માથે નાખવું, ગળે વળગાડવું

બચૂ(-ઝો)હતુ સંકિં [બ (સં વિ) + ચૂહ] ઉપરાઉપરી સારી પેઠે ચૂહ - મારવું

બટ વિં [સં વઢુ, કે વૃત્ત (પ્રા વઢુ), સરં મ.] ભરાવદાર (૨) નક્કર, થટ(૩) પું. નં ઠાંમણું, મજબૂત ટકું (૪) [?] નં ભીંચામાં ભીચી ભતતુ લોહુ (૫) અં સાવ, તફન

બટક વિં [રવં] બરડ (૨) ['બટકું' ઉપરથી અથવા બટક' ઉપરથી] ખરાબોલુ, ટીખું; કડક ૦લુ(-ણું) વિં બરડ; બટકી ભય એવું (૨) કરડકણું ૦બોલું વિં ટીખળ કરનાર, વિનેદી(૨) રોકકું પરખાવી દેનાર -ઝલી દેનાર બટકવું અંકિં ['બટક' રવ પરથી] ભાગી જવું (૨) ખરી જવું બટકાવું અંકિં કાસાઈ જવું (૨) ફહ ફહ કાટી જવું (૩) પડા માટે

બટકી સીં [બુઓ બટ] ઠી ગણી, ભરાવદાર સી (૨) [મ] ચાકરડી, લૂડી(૩) રખાત, વેચ્યા બટકું નં [સં વટકું = ખડ, ઢકડો] બચકું; ડાકું (૨) ડડકો (૩) વિં ['બટકું' ઉપરથી] ઠી ગણુ [-બરડું = (ટકડો મોમાં આવે તેમ) બચકું બરડું]

બટણુ પું. એક પક્ષી

બટન નં [રં] બોરિયુ, યુતાન (૨) વીજળી

ચલાવવા દાખવાની બોરિયા જેવી કળ
 [-પાલણુ, બીરણુ = બોરિયું ગાળમાં ધાલી
 પહેરણુ - ચોરણુ], લગાવણુ = કપડા પર
 તેની જગાએ બટન ટાંકણુ - દબાવણુ =
 વીજળીની કળ ચાલુ કરવી કે બંધ કરવી]
 બટમોગરો પુ. [બટ + મોગરો; સર. મ.]
 ઘણી પાખડીએવાળો મોગરો
 બટવો પુ. [સર. હિં વટુવા (સં વૃત્ત, પ્રા વટુ)]
 ઘાટવો (ર) બેઠા ઘાટનો હોરો
 બટહજરી સી. [બટ + હજરી] એક ફૂલઝાંઘ
 બટા ન. એક પક્ષી
 બટાઉ વિ. [સં વેટ = વહેચી નાખવું] ઉઠાઉ
 (ર) [મ] છેલ, રડીબાજ
 બટાકિયુ ન. [‘બટાકો’ ઉપરથી?] એક ભતવું
 બોટુ મોતી (ર) કેરીનું એક અથાણું
 બટાકીદાસ પુ. [‘બટકો’ ઉપરથી] નાનો
 ગાંઠિયા જેવો માણસ
 બટાકો (-ટો) પુ. [પો વટાવો] એક કદ
 બટાણુ અ.કિં.દિ વટુ = હાનિ, બટો (અનાજ
 કે ખાવાનું) ઘણો વખત પડી રહેવાથી વાસ
 મારવી - પાણુ વળવું
 બટાશિયાં ન.બ.વ.દાણાના ખોખાં, [-ઊંડવા
 = બનવાન્ય બધુ વપરાઈ જવું, તદ્દન
 ખાલીખમ થવું]
 બટુ પુ. [સં] નાનો છોકરો ઠંક પુ. જનોઈ
 ઠીંધા વગરનો એકરો (ર) ઠોંગણો માણસ
 બટેર ન. [પ્રા વટ્ટવ (સં વર્તક), સર. હિં,
 મ] એક પક્ષી
 બટેર ન. [દિ વટુ કે વટુટુ = પાનવિરોધ, સર.
 હિં વટેરા] મોટું ઠાડિયું, સમપાતર -રો
 પુ. માટીનો વાડકો
 બટો પુ. [દિ વટુ = હાનિ] આખ, તહોમન (ર)
 ડાઘ, લાછન [-ડાઘપો = આખરને હાનિ
 પહોંચવી] (૩) [ર વોટલ] ધીરો (દારૂનો)
 બઠ વિ. [દિ] મોટું (ર) જુઓ બરડ
 બઠપડાટી સી. (કા) જુઓ બઠપડાટી
 બઠપા પુ.બ.વ. [સર. મ વટગા = સોટા] મોસ
 કાપી લીધા ગાદ રહેલાં ઢૂંઢા (કપાસ, તુવેર
 ઇંબી)

બઠપો પુ. [સર. બઠપા કે દે વટ્ટુ = મોટું]
 નડો લઠુ માણસ
 બઠજ ગી વિ. [બઠ + જગ] જહાડર
 બઠદ ન. (કા) ચારો લાલ
 બઠકું ન. [બઠકું + ફરકવું ?] છણે,
 તરબેરી ના મનુ તે [બઠકું નાખવાં = છણકા
 કરવા બઠકા હાંકવાં = ગપ મારવી]
 બઠકું પુ. (સુ) નડી બુદ્ધિનો, અઠબગ માણસ
 બઠબડ આ. (ર) અ. [પ્રા વટવટ] બઠબઠ,
 લવલવ ંબુ અ.કિં. બઠબડવું, બઠબડ
 કરવું (ર) આણુગમાને કારણે મનમાં ગાણ-
 ગણવું (૩) [સુ] વઠવું - ડાટ પુ. બઠબડવું
 તે, બઠબડાટ - ડાટિયું, - ઠિયું વિ.
 બઠબડાટિયું, બઠબડાટ કરનાર
 બઠબડો પુ. [જુઓ ‘બઠબો’ કે ‘બઠ’] (ચ)
 ફરફરતો ગઢવાડો
 બઠબણું સ.કિં. [સર. મ વટવળે] મારવું;
 આપટવું (ર) દબાવવું; ગડબડવું (૩) કણસલાં
 ઉપર બૂધા મારી દાણા છૂટા પાડવા
 બઠભાગી વિ. [હિં, (બઠ + ભાગ્ય)] મહા
 ભાગ્યશાળી, બારે તરફીબહાર
 બઠમૂઠો, -છિયો વિ.પુ. મૂઠો વગરનો
 બઠણુ સ.કિં. [સં વટ, હિં વટના] સતર ઠરડવું
 બ(૦ર)રણુ ન. ભિભગર [રવ. ?]
 બઠવો વિ. પુ. [પ્રા વટુમ (સં વટુકો)] માથું
 મૂકવેલો, કઠરો (ર) પુ. જેને જનોઈ દેવામાં
 આવતું હોય તે છોકરો (૩) છોલેલી શેરડી કે
 સાંઠાનો કકડો [-ઉઠાડવો, દોડાડવો,
 ફરવો, મનાવવો = જનોઈ પહેરાવ્યા
 પછી ગુરુથેર અરુયાસ માટે જવાનો દેખાવ
 કરવાની વિધિમાં કરાતી ક્રિયાઓ - કરવો =
 છોલેલી શેરડીનો નાનો કકડો કરવો.]
 બઠહ સ સી. મેઘરાગની એક રાગણી
 બઠાઈ સી. [‘બટુ’ ઉપરથી] મોટાઈ (ર)
 મગરૂરી (૩) ફૂલ [-મારવી, હાંકવી =
 શેખી કરવી, આપવાણુ કરવાં.] ૦ખાર વિ.
 બઠાઈ હાંકનાર
 બઠાઈંગ સી. એક પક્ષી
 બડાબૂટ અ. ભડાબૂટ, વેરજુએરણુ, અન્યવસ્થિત

બડાશ સીં [‘બડ’ ઉપરથી] બડાઈ, ફૂલ
બડાકો પું [સરં મ વઢી = લાકડી, સોટી]

(કા) ઢૂંઢા, દાડિયો

બડી ફજર સીં [હિં] મળસક

બડુ વિં [દે વઢ] મોટું, ભારે

બડુકો પું [રવં] કઠણ વસ્તુ ભગતાં કે
આવતા થતો અવાજ [-ખોલવો = કઠણ
વસ્તુ ભાગતા એવો અવાજ થવો બડુકો
ખોલાવવા = બડુકો ખોલાવી - ખોલાવીને
- આરામથી ખાવું]

બડેબવ વિં [મ, હિં વઢે જાઓ] મહાન;
શ્રીમત (ર) અં ઘણું જીવો, ચડતી કળા
ધાઓ, એવો ઉદ્ગાર

બડેશી સીં જીઓ બડાશ

બડતી સીં [હિં; મ, જીઓ બઢવું] આઘાદી,
વૃદ્ધિ (ર) પગારમા વધારો

બડવું અંકિં [પ્રા. વઢ્ઢ (તં વૃષ), હિં.
વઢ્ઢના] બઢતી થવી

બણચું નં [સં વળ] રૂણશિય (ર) હુલ્લડ
(૩) [લા] વખાણ; ગપગોળો [બણચું
ફુંકવાં = વખાણ કરવા બણચું ફુંકવું =
ઠેર ઠેર ભઠેર કરવું (ર) ગુણ ગાયા કરવા (૩)
બળવો જગાવો]

બણબણ અં [રવં] (ર) નં બણબણાટ
બું અંકિં બણબણાટ કરવો - જુાટ
પું બણબણ અવાજ (માઓ ઇનો)

બણચું અંકિં જીઓ બનતુ ઠંઠણુ જીઓ
બનવુંબનવું

બતક નં, સીં [અ.] એક પડી (ર) બતકના
આકારનું પાણી રાખવાનું પાત્ર - ડી સીં
નાની બેઠા ઘાટની કુશી

બતાડ(-વ)વું સંકિં [સરં હિં વતાના, પ્રા.
વત્ત (સં. વ્યક્ત) = યુલ્લુ ઉપરથી] દેખાડવું
બતાવું વિં [ખે + તાવ] બેઠાં

બતેલો પું [પો વાતેલો] એક ભતનું વણણ

બતી સીં [પ્રા વત્તિ (સં વર્તિ)] દિવેટ (ર)
દીવો (૩) [લા] ઉરકેરણી, ઉત્તેજન [-આપવી
= ઉરકેરવું - કરવી = દીવો પ્રગટાવવો
- ફાટવી = જમ ઉપડવી. - બતાવવી =

પ્રકાર ફેંકવો, અજવાળું નાખવું - મૂકવી =
જખમમા દિવેટ નાખવી (ર) પહોતો ચાપવો
- લાગો! = બળો! ટળો! દીસવું રહો!]

બતો પું [સરં હિં વટ્ટા, મ વત્તા, -ત્યા]
હસો (બલ વગેરેનો)

બતીશ(-સ) વિં [સં દ્વાવિશત્, પ્રા વત્તિસ]
‘૩૨’ [-કોઠે = બવી બાગુથી, ચોતરફ
બતીસે કોઠે ફીવા થવા = અતરમાં
ચોતરફથી નિરાન વળવી - તૃપ્તિ થવી]
બલક્ષ(-ખ)ણું વિં સ પૂર્ણ માણસના
બતીસ લક્ષણવાળું (ર) [લા] હુચ્ચું, પેક
- શી(-સી) સીં બતીસ ઘાત (ર) બતીસ
વસ્તુઓનો સમૂહ (૩) સ્વાદિષ્ઠ ભોજન
[બતીશીએ ચડવું = લોકચર્યાનો વિષય
બનતુ, વગોવાવુ, ગવાવુ બતીશી બતાવવી
= ઘાત કાઢવા; હસવું (ર) હસી કાઢવું (૩)
ધમધી આપવી (૪) અમર્યાદ બનવું] - સુ
નં બતીસ વસાણાનું ચૂર્ણ (સુવાવડીનું)

બથ સીં (કા) જીઓ બાથ

બથવો પું [સં વસ્તુલ, પ્રા વસ્થુલ, હિં વથુલા;
મ વથવા] ચીલની લાજ

બથામણી સીં [‘બથાવવું’ ઉપરથી] પચાવી
પડવું તે - જીચું વિં બથામણીને લગત,
- ના ગુણવાળું

બથાવવું સંકિં [જીઓ બાથ] યકવી નાખવું
(ર) પચાવી પડવું [બથાવી પાડવું =
પચાવી પાડવું, અયોગ્ય રીતે લઈ લેવું]

બથ્થ’બથ્થા સીં [‘બાથ’ ઉપરથી] બાથમા
પકડી પકડીને લડવું તે, બાથબાથ

બદ સીં [સરં હિં, મ (સં. વર્ધ્મ?), જીઓ
‘બદબદવું’ ભઘના ખૂણામા થતુ ગરમીનું એક
દરં (ર) [ય પાંચનો સંકેત (વેપારીઓનો)]

બદ વિં [ફા] ખરાબ, હીન (સમાસમા
પૂર્વપદ તરીકે પ્રાય વપરાય છે). ઠંકામ નં
ખરાબ કામ (ર) વ્યભિચાર ઠંકાર વિં ખરાબ,
ફટ. બપસવત સીં ખરાબ ચાલચલગત (ર)
વિં બદબસવતવાળું ઝગોઈ સીં [ફા]
નિંદા, ફૂથલી. બચલન નં ખરાબ ચાલ-
ચલગત, ફરાચરણ બચાલ સીં ફરાચરણ

(૨) વિં દુરાચરણી ૦મ્યાન, ૦મ્યા વિં
ગળો ખોલનારં (૨) સીં ગળ ૦દાનત સીં
હરામ દાનત, ખેઈ માની. ૦દુઆ (-વા) સીં
શાપ ૦નક્ષી સીં બહનામી ૦નમર સીં
કુદષિ ૦નસીબ વિં ભાગ્યહીન; અભાગિયું
(૨) નં દુર્ભાગ્ય ૦નસીબી સીં દુર્ભાગ્ય.
૦નામ વિં બહનામી પામેલું (૨) નં,
૦નામી સીં બદો, લાછન, નામોશી
બદન નં [ફા.] શરીર (૨) કુડલ; પહેરણ
બદલું નં, -નો પું [સરં હિં વળના]]
પાણિયું ફેડું કે કલકુ (કડિયાકામડું) (૨)
ભજરમાં લઈ જવાનું હાલું
બદફેલ વિં [ફા.] દુરાચર, અનીતિમાન -લી
સીં અનીતિ, દુરાચર
બદખખત વિં [ફા.] કમનસીબ, અભાગિયું
-ખતી સીં દુર્ભાગ્ય (૨) હરામખોરી
બદબદલું અંકિં [રવં ?] નુઓથી બદબદ
યું, કોહવાલું [બદબદી જલું]
બદબો, ૦ઈ સીં [ફા.] દુર્ગંધ (૨) બનામી
બદમાશ (-સ) વિં [ફા.] કાળા કર્મ કરનાર,
લુચ્ચુ, દુરાચારી -રી (-સી), સીં નીચતા,
લુચ્ચાઈ (૨) દુરાચાર, બ્યલિચાર
બદર નં [સં] ખેર -રિ, -રિકા સીં
ખેરડી -રિકાશ્રમ પું (સ) હિમાલયમા
અલકનદાને તીરે આવેલું એક તીથ, ત્યા
આવેલો નરનારાયણનો આશ્રમ. -રી સીં
ખેરડી (૨) કપાસનો છોડ, વેણ. -રીનાથ,
-રીનારાયણ પું (સ) બદરિકાશ્રમના
દેવ કે તેમનું ધામ [કુમાર્ગ]
બદરસ્તો પું [બઠ + રસ્તો] ખરાબ રસ્તો,
બદરંજ નં એક ભતનું લિણ
બદરિ, -રિકા, -રિકાશ્રમ, -રી, -રીનાથ,
-રીનારાયણ જુઓ 'બદર'માં
બદલ અં [જ] સાટે, અવેજમાં. ૦લુ સં
કિં ફેરફાર કરવો (૨) -ને બદલે બીજી આપવું
-લેડ -લાલુ અંકિં 'બ.લવું'નું કર્મણિ
(૨) પલટો યવો, ફરુ -લી સીં બદવાલુ
કે બદલવું, ફેરફાર (૨) નોકરીનું કે કામનું
સ્થાન કે પ્રકાર ફેરવવા તે બદલીમાં હોલુ =

અવેજમાં હોલુ] -લે અં બદલ. -લો પું
સાદ, અવેજ (૨) ફેરફાર (૩) [હિં]
વેર, પ્રતિકાર [-આપવો = નુકસાની બરી
આપવી (૨) સામો ઉપકાર કરવો -કરવો
= અદલબદલ કરવું, એકને સાટે બીજી આપવું
-લેવું -મળવો = નુકસાનીના સાદામાં
મળવું (૨) બદલામાં સાચુ કળ મળવું -લેવો
= વેર લેવું, જે તાને થયેલ નુકસાનનો ખગ
વાળવો -વાળવો = જુઓ બદલો આપવો]
બદલુ અંકિં [સરં હિં વદના, મ વળે]
ગાંઠક, હુકમ માનવો, મચક દેવી
બદશિ (-સિ) કલ વિં [બદ + શિકલ] વરુ, બેડોળ
બદસલાહ સીં [ફા] ખરાબ કે ખોટી સલાહ
બદસૂરત વિં [ફા] વરુ, કંદારુ
બદહજમી સીં [પા] અપચો
બદહવા સીં [ફા] ખરાબ -બગડેલી હવા
બદામ સીં [ફા વાદામ] એક સૂકા મેવો
(૨) હિસાબમાં એક હલકું ચલણ [ફેટી
બદામ = (મિલકતમાં) કશું નહીં] ૦ડી સીં
બદામનું ઝાડ ૦ની પૂરી સીં, ૦પાક પું
બદામની મીઠાઈ, વસાણુ -મિથુ વિં બદામી
રગતું -મી વિં ભૂખર લલ (૨) બદામનું,
બદામ સબધી (૩) સીં બદામડી
બદિયાન નં [ફા વદન ઉપરથી] બદન, કુંડું
બદી સીં [સરં મ વડું] ગમી (૨) [ફા] દુરા-
ચરણ, અનીતિ (૩) કુટેવ (૪) નિહા
બદુ વિં [સરં મ વડું, હિં વડું = અરબસ્તા-
નની એક અસર્ય ભતિ] માલ વગરનું, ગડું
બદુડું નં (કા) ગાયનું નાનું બચ્ચુ [પડેલું
બદ્દ વિં [સં] ખાણેલું (૨) બધાયેલું, બધનમાં
બધિર વિં [સ] બહેર ૦તા સીં
બધુ વિં સવળું, સર્વ -ધે અં સધળે
કેકાણે, સર્વત્ર
બનડી સીં [જુઓ બનો] નવી વડુ -ડો પું
નવશાહ, વરરાજ (૨) વિવાહમાં ગાવાનું ગીત
બનત સીં [બનતું હિપરથી] મેળ, રનેહ,
બનતુ આપવું તે
બનફશા નં [ફા] હવા માટે વપરાતું એક ધાસ
બનવા નં [સરં હિં] એક પક્ષી

બનવું અંકિં [સં. સંપત્તિ (?); હિં વનના, મ.
વનજો] થવું; રચવું, સંધાવું (૨) બનાવ-મેળ
હોવો (૩) રૂપ લેવું; વેશ ધારણ કરવો (૪) [લા.]
ફેળેલી થવી; ચાટ પડવું (૫) ઠાઠ કરવો (૬)
રંગમાં આવવું (નસાના). [બનતા લગી કે
સુધી = સમય હશે ત્યાં સુધી (૨) પણ ખરું.
બનતી રાશી = બનાવ, મેળ, મળતી પાતી.
બનવા કાળ = ભાવી બનવા ભોગ = સહ-
વિત બને તેવું = સંકથ, યથા શકે તેવું]
ઠંઠવું અંકિં શણગાર સજ્જ ઠાઠ કરવો.
બનસરાહુ નં એક પક્ષી
બનાત સ્ત્રીં [સરંહિં] એક ભતવું બીનવું કપડું
બનારસ નં એક પક્ષી (૨) [સં. વારાણસી, રં.]
(સ.) કાશી; વારાણસી. -સ્ત્રી વિં બનારસવું
કે તેને લગતું
બનાવ પું [બનવું ઉપરથી] બીના; પ્રસંગ,
થટના (૨) જુઓ બનત
બનાવટ સ્ત્રીં [બનાવવું ઉપરથી] બનાવવાની
રીત, ધડતર, રચના (૨) તરકટ (૩) ફેળેલી, મસ્કરી
-દી વિં કુલિમ, ખોડું, નકલી
બનાવવું સંકિં - [બનવું] તું પ્રેરક] રચવું;
કરવું (૨), મસ્કરી કરવી; ચાટ પાડવું
બનાં સ્ત્રીં લાજ (૨) ઇજ્જત [ધાબળો
બનૂ (-નૂ) સ નં [જ. જુલું] બીનમે ભડો
બનેદી સ્ત્રીં [સરંહિં] વનેદી બને છેડે મોટા
લખોટાવાળાં માથાની લાકડી કે તેની કસરત
બનેવી (ને) પું [સં. મગિનીપતિ; પ્રા. વહિણી-
વડ] બહેનનો વર
બનો પું [હિં વના ('વનના' ઉપરથી)] બનડો
બનૂસ નં જુઓ બનૂસ
બને (-ને) વિં [પ્રા. વિત્તિ (પ્રા. વિ, સં દિ) +
વેવ (સં દવ) અથવા વિત્તિ + યાવિ (વ +
અપિ)] બેઠ જણ
બપડું વિં [બે + પડ] બે પડવાળું (૨) નં
લાકડાનું ગોળ રમકડું
બપા (-પા) ઈ સ્ત્રીં [બાપ + આઈ ?] (સુ)
બાપની મા, દાદી. -વે પું બાપનો બાપ; દાદા
બપૈયો પું [દિ વપીદ] ચાતક
બપોર પું [પ્રા. વિ (સં દિ) + પ્રા. પહર (સં.
જો-પૃ

પ્રહર)] મધ્યાહન. -રૂ પું બં વં (કા.)
બપોરનું ભોજન. -રિશ્તું વિં બપોરનું (૨)
નં બપોરે ખીલણ એક ફૂલ (૩) બપોરે
કરવાનું કામ (૪) બપોર સુધી કામ કરનારું
માણસ (૫) આતશબાજીની એક બનાવટ.
-રિથો પું બપોરિયા ફૂલનો છોડ (૨) એક
ભતવું હાથખાતું -રી વિં બપોરનું (૨) સ્ત્રીં
બપોરનો સમય [-કરવી = બપોરનો સમયે
આરામ કરવો. -આજવી = બપોરનો સમય
પસાર કરવો.]
બપાઈ, -વે જુઓ 'બપાઈ' મા
બપાઈ નં [બાફવું પરથી] કાઈ પણ બાફેલી
વસ્તુ (૨) બાફેલી ઠેરીનું અથાણું. -રે
પું ધામ, બાફ -વડું સંકિં 'બાફવું' તું
પ્રેરક. -વું અંકિં 'બાફવું' તું કર્મણિ (૨)
ધામથી અકળાવું. [બપાઈ જલું = કંઈને
સાથે કંઈ કહેવાઈ જવાથી ઘાટ બમડી જવો.]
બબડ સ્ત્રીં [રવં] બબડવું તે; બડબડાટ. બબડું,
-હાટ, -હાટિયું જુઓ 'બડબડવું' મા
બબરચી પું [ફા. કાવચી] રસોઇયો
(મુસલમાન કે ગોરાનો). બબાણું નં
બબરચીનું રસોડું (૨) [લા.] ગંઢી
બબીલા નં એક પક્ષી
બબૂચક વિં [સરં બૂબક] મૂખં
બબ્બે વિં [જુઓ બે] બે બે
બબ્બો પું બ અક્ષર; બકાર
બમ અં [પ્રા. વમ્હ, વમ (સં. વમ્હાન)] [રવં]
ઠસોઠસ બરાયેલું હોવાનો અવાજ ('સજડ'ની
પેઠી વપરાય છે - સજડ બમ કપું છે) (૨)
મહાદેવને સંબોધન રૂપે કરાતો અવાજ બમ
અં (શિવદર્શન કરતા બોલાય છે) બમોળા,
બમહાદેવ પું શિવજીનું સંબોધન
બમઠસ વિં [બમ + ઠાસવું] ઠાસી ઠાસીને
બરેલું (૨) બોખરું [કરવું - થવું તે
બમણબેયો પું [બમણું ઉપરથી] બમણું
બમણવું અંકિં [રવં; જુઓ બમ] પાખોનો
ગણગણાટ કરવો (૨) તેની રીતે આજુબાજુ
ઊડવા કરવું - બમણ (પ્રા. માખ જેવાં
પાંખાળા જીવડાએ)

અમણાટ પું અમણું તે
 અમણુ વિં [પ્રા વિવળજ, સં દિગ્ગજ] બેગણુ,
 બેવડું [અમણી આરશ = બેવડી પીઠા,
 માયાકૃત કે મુશ્કેલી.]
 અયાન નં [અ] વણેન, હેવાલ
 અર પું [ફા] પનો (૨) ભત (૩) માલ (૪)
 અમંપ્રમાણે (૫) પર, ઉપર (૬) વિંસફળ, પૂરું
 (૭) ભેદિત, યોગ્ય [-આવણુ = સફળ થવું.
 અરનું હોણુ = ભત કે પનાનું હોવું (કપડું)]
 અરકે પું [ફા] ઊંટના વાળ
 અરકત સીં [અ] કાયદો, લાભ (૨) ફતેહ,
 સિદ્ધિ (૩) અરપૂરતા, સમૃદ્ધિ [-આવણી]
 અરકમદાર પું [સરં અરકંદાજ] જેલનો ઉપરી
 અરકતુ સંકિં [સં વુક્ક, વુકાર, સરં મ
 વરકળે] બૂમ પાડીને બોલાવવું
 અરકંદાજ પું [ફા] અંકુચી
 અરકી સીં [ફા] રૂની ગાંસડી
 અરકો પું [અરકતુ ઉપરથી] બૂમ, ઘડો
 અરખાત વિં [ફા] વીખરાયેલું; વિસર્જિત,
 ખલાસ [-કરણુ, -થણું] (સભા માટે)
 અરછટ વિં [હિં વરછા = બાલો ઉપરથી?] ખૂચે
 એવી સપાટીવાળુ, અરખચડું ંપણું નં
 અરછી સીં [સરં હિં વરછા] બાલાજેવું એક
 હથિયાર -છો પું બાલો (૨) ઊભો સીધો
 સાંઠો (૩) તેવી કોઈ પણ વસ્તુ
 અરભત વિં [સં વર્જ્ય? કે ખદ + ભત?]
 કંભત, હલકા ખીજનું
 અરભેરી સીં [સરં હિં, જુઓ બળભેરી]
 જામરજતી
 અરહ વિં [સં મિહુર, પ્રા મિહર] ઝટ બાંગી
 ભય તેવું (૨) [અ.] પાણીની તાણવાળુ
 (વરસ) ંપણુ નં
 અરહકખોણુ વિં [જુઓ ખટકખોણું] રોકડું
 પરખાવી દે તેવુ, સાફ કહી દે એવું
 અરહણુ નં [રવં?] મળગર
 અરડો પું પીઠ, વાસો (૨) [મ] સોપાનીની
 એક ભત [-થાબડવો = સાપાંચી આપવી,
 ઉત્તેજન આપવું -બેવડ વળી જવો = દણે
 સખત માર પડવો (૨) સીધુ ઊંચુ ન રહી

શકાવુ (જેમ કે, ઘણુ હસતાં) -ભારે થવો
 = માર ખાવાનાં લક્ષણ બતાવવા.]
 અરણી સીં [અરણુ ઉપરથી?] એક ભતનું
 પાત્ર (મોટે ભાગે મળાકાર)
 અરતરફ વિં [ફા] કાઢી મૂકેલું (નોકરીમાંથી).
 -ફી સીં નોકરી ઉપરથી અપસદ મળવી તે
 અરહ નં + જુઓ બિરહ -દિયો પું
 બિરહવાળો
 અરદાશ (-સ, -રત) સીં [ફા વરદાશત]
 સંભાળ, તજવીજ, ચાકરી [-કરવી = સંભાળ
 લેવી, સેવા ચાકરી કરવી (૨) નબાવી લેવું,
 ખમી લેવું ઉઠાં 'બૂલની બરદાશત કરવી'
 -રાખવી, -લેવી = સંભાળ રાખવી, માવ-
 જત કરવી (૨) મહેમાની કરવી] -રૂ પું
 બરદાસ-ચાકરી કરનાર, ચાકર કે નર્સ
 અરફે પું, નં [ફા વર્ફી] ભમી ગયેલું પાણી
 ગંગાડી સીં અરફે પર ચાલે એવી ખાસ
 પ્રકારની ગાડી, 'રહેજ'
 અરફી સીં [ફા વર્ફી] એક મીઠાઈ ંચૂરનું
 નં ચોસલાં પાડી ઠારેલું ચૂરસુ
 અરખાદ વિં [ફા] રહ, નકાસુ (૨) પાયમાલ
 અરખાદી સીં [ફા] અરાખી, પાયમાલી
 અરમ વિં [સરં હિં (સં વર્મ = કવચ)] કંહણ;
 મોણુ ઉઠાં 'સામે ચાલીને વાત કરવા જશો તો
 ઊઘટો અરમ ધરો.'
 અરમો પું [સરં હિં, મ] છેદ પાડવાનું
 એક સુતારી ચોમર [ખડખડું
 અરણણું અંકિં [સરં મ વરણ] ઊંધમાં
 અરવા પું [હિં, મ] એક રાગ
 અરહક, -ક વિં [ફા] સાચુ
 અરહટ વિં (અ) જુઓ અરછટ
 અરાક સીં [ફે વેરેક] સિપાઈઓને રહેવાની
 ઝોરડીઓની લાખી દાર (૨) [લા] માણસોને
 -કેદીઓને ગોંધવાનું મકાન
 અરાખણ સીં [સં અર + અગ્ર? કે અરાણુ -
 ભરાટ?] ઝીણો તાવ [-અરાવી]
 અરાહ સીં [સં વિમરદ (પ્રા રાહિ)] રાહ, તાહ,
 બૂમ ંવુ અંકિં અરાહ પાઠવી -ડો પું
 અરાક [અરાહ પાઠવા = બૂમો પાઠવી.]

અરાત સ્ત્રીં [હિં. (સં વર + યાત્રા)] વરની જાન
 (૨) વરથોડો. -તી પું નનૈયો
 અરા(-રો)અર વિં (૨) અં [ફા વરાવર]
 સમાન, સરખું (૩) ખરું, વાજખી (૪)
 જોઈએ તેડું, બૂઝચૂક વિનાનું -રિયું
 વિં સમોવડિયું, સરખેસરખું -રિયો પું
 સમોવડિયો -રી સ્ત્રીં સમાનતા. [-કરવી
 =સ્પર્ધા કરવી, હરીફાઈમાં ઊતરવું]
 અરાસ નં [હિં] કપૂરમાં મસાંદો નાખી
 બનાવેલો એક સુગંધીદાર પદાર્થ (૨) [પો,
 સરંમ] સોધનકૃત જેવી સજાગતી વસ્તુ
 અરિયાન સ્ત્રીં, નં [ફા. વિર્યાન ?] જામગરી
 અરી સ્ત્રીં [ફા વર=છાતી પરથી] અ જરખાનો
 એક ભાગ (૨) [?] ખરેહું
 ખરું પું, નં [દિ. વરજ] નેતરની જાતનું માસ
 ખરો પું [સં. જ્વર ?] તોર, મગફરી (૨)
 ચામોદી, પતરાજી (૩) ઘણા તાવને લીધે
 ચોઠના ખૂણા આગળ થતી ઝીણી ફેલ્લીઓ.
 [-ઊઠવો, ઊડવો, મૂતરવો=હોઠના ખૂણા
 ઉપર ઝીણી ફેલ્લીઓ થઈ આવવી (માઠગીના
 અ ત ભાગમાં) -ઉતારવો=મગફરી ઉતારવી
 અરા ભાગવા=મઠ ઉતારવો]
 ખરોડું નં જુઓ ખર (૨) જુવારખાજરીનું
 સરોડું [ખરાખરમાં
 ખરોખર [ફા.] -રિયું, -રિયો, -રી જુઓ
 ખરોળ સ્ત્રીં પેટને કાંચે પડ્યે આવેલો એક
 અવયવ; પીઠા [પ્ર-પનો ગાળો
 ખજંક, -ખ [જ] નં મરણ અને કથામત
 ખખજ નં એ નામનું એક માસ
 ખખેત નં [ફા] એક તતુવાદ્ય
 ખખર નં [સં] મૂખ; અસંસ્કારી (૨) પું
 અનાર્યોની એક જાતનો માણસ
 ખર્મો વિં [સં] વ્રજા, રં. વર્મો] બ્રહ્મદેશનું (૨)
 સ્ત્રીં ત્યાની ભાષા (૩) પું ખર્મો, વતની
 ખર્હો પું [સં] મોર
 ખજ(-ળ) નં [સં] જોર, શક્તિ (૨) લક્ષર
 ઠઠાથી, ઠપદ વિં બળ આપનાર ઠવતી
 વિં સ્ત્રીં બળવાળી ઠવત, ઠવાન વિં
 બળવાળું ઠડીન વિં બળ વગરનું

ખલકે અં [ફા] ખલ્લ; એટલું જ નહિ પણ
 ખલગમ પું, નં [જ.] બળદો, કંક
 ખલગરી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓનું ગળાનું ઘરેણું
 ખલ બલુ અં કિં [હિં.] વારી જવું
 ખલદાણા પું એક વનસ્પતિ અને તેના ખીજ
 ખલમ સ્ત્રીં બાંધેલી ઠાગર
 ખલવણ નં જુઓ બિહલવણ
 ખલવણું સંકિં ['ખલ' ઉપરથી] બળવાળું
 કરવું, પોષવું; વધારવું [ખોલવું
 ખલવું સંકિં [જુઓ ખરલવું] (ઊંઘમાં) ખંખડવું;
 ખલા સ્ત્રીં [જ.] પીકા કરતું વળમણ -ખત (૨)
 [લા.] તેવું માણસ (૩) કુખ; મુસીખત
 [-જવી, રળવી=આંશત કે પીકા દૂર થવી
 (૨) આંશત કે પીકાદૃષ્ટ માણસ દૂર થવું
 -લેવી=કુખ દૂર કરવું, કુખડાં લેવા.
 -વહોરવી=આંશત કે સંકટદૃષ્ટ કામ કે
 માણસ સ્વીકારવું-નોતરવું-બાણું, -રાત
 બાણું! =કાણું ભરે; કું ભણતો નથી !]
 બલાઈ સ્ત્રીં ['બલા' ઉપરથી] ગાંઠના એક રોગ
 (૨) [જુઓ બરી] એક વાની
 બલાકે પું [સં.] બગલો. -કા સ્ત્રીં બગલી
 બલા(-ળા)તકાર પું [સં] બળતેરી, ભેરજીવમ
 (૨) સ્ત્રી પર અત્યાચાર
 બલા(-ળા)બલ(-ળ) નં [સં], શક્તિ અને
 અશક્તિ કે તેનું માપ કે પ્રમાણ
 બલારાત સ્ત્રીં [વળ (જ) + જરાતિ (સં)]
 ઘરરાત (શં પ્રં મા વપરાય છે ઉઠાં મારે
 ઘરરાત-બલારાત ત્યા ભય છે)
 બલાલ વિં [જ] હલકું, નીચ
 બલાસ સ્ત્રીં [સં.] એક રોગ, જેમાં ગળામાં
 તથા ફેફસામાં સોજાં આવી પીકા થાય છે
 બલાહક પું [સં.] મેઘ; વાદળ
 બલિ(-ળિ) પું [સં] ભોગ, દેવને માટે કહેલો
 ભાગ (૨) [સં] પ્રદક્ષાનો પૈત્ર-દાનવોનો
 રાત્ન. [બલિરાત્નનો ગોર=કાણો માણસ
 (દુકાચાર્ય)] ઝંઘાન નં બલિ-ભોગ આપવો
 તે; ત્યાગ; કુરબની
 બલિયો પું [દે વલ્ય] (સુ) બળદ
 બલિ(-લી)વર્દ પું [સં.] બળદ

અલિષ્ઠ વિં [સં] સૌથી અળવાન
 અલિહારી સ્ત્રીં [હિં] ખૂબી (૨) વાહવાહ
 અધીયસ્તી વિં સ્ત્રીં [સં] વધારે અળવાન
 અધીવર્દં પું [સં] અલિવર્દં, અળદ
 અલ્ય(-ચી) વિં [તૂ. બલ્ચ] અલ્ચિસ્તાનનું
 (૨) પું ત્યાંનો રહેવાસી
 અલ્ચિસ્તાન નં [ફા] (સ) સિંધ અને
 અફઘાનિસ્તાન પાસેનો એક મુલક
 અલ્હન નં [ર] વાયુથી આકારાના છોડતી
 એક અનાવટ (૨) વિમાન [નિરાવર
 અલ્હેકું વિં ['અલ' ઉપરથી] (૫) અળવાણુ,
 અલ્હેસ(-સા)ન નં [અ. વલસાન] એક જાતનો
 છોડ કે તેનું ફળ
 અલ્લે(-લેા, -લ્લે)યું નં [સં વલયક] ચૂકી
 [અલ્લેયા એ અર્વા = ફારગતી આપવી (૨)
 હિસાબ માંડી વાળવો. અલ્લેયા - પહેરવા =
 સ્ત્રીએ પરણવું કે નાતકું કરવું (૨) પાચણું બનવું]
 અલ્લેકે અં [ફા] જુઓ અલ્લેકે
 અલ્લ્ય વિં [સં] અળવાન, વીચવાન (૨) અળખદ
 અલ્લેયાં નં અં ૫૦ અળાઓ [-લેવા =
 ૬ ખડાં લેવાં.]
 અલ્લેયું નં જુઓ અલ્લેયું, ચૂકી
 અવાડું નં ['એ' ઉપરથી] નવી ખેડાયેલી
 જમીનનું ખીજી વરસ
 અવાકું વિં ['એ' ઉપરથી] (કા.) ખેલકું
 અવાસીર નં [અ] મસાને લગતો રોગ, હરસ
 અવો પું (ચ) ખાવો, લાડવો (ખાળખાવા)
 અશરા નં એક પક્ષી
 અશીન નં એક પક્ષી
 અરોર વિં [ખે + શોર] ખે શોર જેટલા માપનું
 -રિયો પું, -રી સ્ત્રીં અરોર વજનનું કાટણું
 અસ અં [ફા] થયું, પૂરણ (૨) બાર-નિશ્ચય
 જણાવતો શબ્દ [-કરવું = બધ કરવું -થવું
 = પૂરવું થવું]
 અસ સ્ત્રીં [ઈ] એક વાહન - મોટરનો અટારો
 અસળા નં અં ૫૦ [સં વત્સકે વત્સલક ઉપરથી]
 નાનાં છોકરાં
 અસી સ્ત્રીં [પો, સરં મ] રકાબી
 અસરુ વિં જુઓ ખેસર (ખોટો શબ્દપ્રયોગ)

અસે (-સો) (સેં) પું [ખે + સો] '૨૦૦'
 અસ્તિ સ્ત્રીં [સં] નાભિની નીચેનો ભાગ, પેડું
 (૨) મૂત્રાશય (૩) ગુદા વાટે પાણી ચડાવવાની
 ક્રિયા કે તેની પિચકારી [-કરવી = તે ક્રિયા
 કરવી] અંદેશ પું અસ્તિવાળો શરીરનો ભાગ
 અસ્તો પું [ફા] ગાંઘડી [ખેવડું
 અહરુ વિં [ખે + સળ અથવા ખે + સર] (ચ)
 અહલાવણું સંકિં [સરં હિં વહરા (-લા) ના]
 મજબૂત કરવું, ખીલવવું (૨) ફેલાવવું (૩) [લા]
 આનંદિત કરવું [વહેવડાવવું
 અહવડુ સંકિં [જુઓ વહવડુ] અહાવડું,
 અહાડી પું [પ્રા વિહ (સં મી) ઉપરથી કે રવં]
 (સુ) ખાઉ, હાઉ
 અહોદ્દર વિં [ફા] શૂરવીર, હિ મતવાન. -રી
 સ્ત્રીં પરાક્રમ [-દેખાડવી, ખતાવવી =
 અહોદ્દરીનું કામ કરી ખતાવવું (૨) ખાલી
 અહોદ્દરીનો દેખાવ કરવો. -મારવી = મારે
 અહોદ્દરી કર્યાની ખેડશી હાંકવી]
 અહાણું નં [ફા. વહાનજી] ખિપ, ખોટું કારણ
 [-આપણું = અહાણું કાઢી શકાય એવું કારણ
 આપવું -કાઢવું = ખિપ - ખોટું કારણ
 ખતાવવું. -ખોળણું, -રોધણું, -જડણું]
 અહાર પું, સ્ત્રીં [ફા] બબકો, રગ; રોબા
 (૨) આનંદ, મજા (૩) વસતજગત, તેના
 રગભર્યો ઉ-માદક સમય (૪) પું એક
 રાગ [-અ. વવી = મજા આપવી; આનંદ
 અનુભવ ..]
 અહાર અં [સં વહિર, સરં હિં વાહર, મ વાહેર]
 અહરનાહિ. [-આવણું = પ્રગટ થવું -ખોટણું
 અહર = બહુ પહોંચેલું; અહારથી ભોણું
 દેખાય પરંતુ અહરથી પાકું -કાઢવું =
 અહરથી અહાર હાકી કાઢવું -જણું = અહાર
 ફરવા જવું (૨) ઝાડાપેશાબની હાજતે જવું
 -નીકળણું = પ્રગટ થવું -પડવું = જાહેર થવું
 (૨) પ્રસિદ્ધ થવું (પુસ્તક)] ઠોકાટ પું ઠોકટ
 અહારનો ભાગ ંચલી સ્ત્રીં [+ ચાલવું]
 અભિચારિણી ંવટિયો પું [+ પ્રા વટ્ટ
 (સં વૃત્ત) = વર્તવું, આચરણ કરવું] રાતથી
 નારાજ થઈ તેને સતાવવા કાયદા તોડનારો કે

પ્રભતે રંભડવા નીકળેલો માણસ (૨) બહાર
રહી લૂંટફાટ કરનારો, લૂંટારો બહારવડું ના,
બહારવડું પુ. બહારવડિયાનું કામ બહારવડું
પુ. ગામ કે ઘર, વિનાનું રહેઠાણ કે જગા.
બહારવડું પુ. ગામ બહાર રહેનારો-બગી
બહારવડું ના. ['બહારવડું' ઉપરથી] સોનીની
ફકાતનો કચરો -બહારવડું પુ. ધૂળધોયો
બહાર(-હો)રડું સંકિં. [દિ વઘારી, વહુઆરી
=સાવરણી; સરં. દિ. વહારના] ઝાડુ કાંડુ
બહારવડું વિ. [ફા] મનુષ્ય, કાયમ (૨) પ્રસન્ન,
સ્વચ્છ. [-રં. બહારવડું = મનુષ્ય રાખવું] -હી
હીં. મનુષ્ય, કાયમ રાખવું તે [-આપવી,
-મળવી, -હોવી] (૨) વિ. કાયમી
બહારવડું સંકિં. [પ્રા. વહાવ (સં. વાહવ)]
ફેલાવવું, પસારવું
બહારવડું અ. [સં.] બહાર [પ્રાપ્ત સમાસમાં]
-રંગ વિ. બહારવડું, અતરંગ નહિ તેવું (૨)
નાં કોઈ પણ વિધિનો પ્રારંભનો ભાગ (૩)
બહારવડું અવયવ, બહારવડું સ્વરૂપ -રિન્દ્રિય
હીં. બહારની (પાચ) ઇન્દ્રિય. -ગોળિ વિ.
બહાર પડતી ગોળ સપાટીવાળું, 'કો-વેક્સ'
-ઈંદ્રિય હીં. બહારવડું અતરંગિય (૩) બહારવડું
-ભૂત વિ. બહારવડું ધોયું; બહારવડું. -મુખ
વિ. વિમુખ, પરાડ મુખ (૨) બાહ્ય વિષયોમાં
આસક્ત -હાંપિકા હીં. એક ભતનો
ઉપાણી, જેના જવાબનો શબ્દ તેની પોતાની
અંદર સમાયેલો ન હોય (અંતર્હાંપિકાથી
બહારવડું) -ઈંદ્રિય નાં અતરંગિય સંકિં. (ગા).
-કાર પુ. અતરંગિય, ત્યાગ (૨) નાત કે
મહાનન કે કોઈ સંધની બહાર મૂકવું તે (૩)
આવિષ્કાર -ઈંદ્રિય વિ. બહારવડું પામેલું
-ઈંદ્રિય નાં 'એક્સસેન્ટર' (ગ) -કોઈ
પુ. 'એક્સસેન્ટર એન્ગલ' (ગ)
બહારવડું (-સ્ત) નાં [ફા] જન્મ, સ્વર્ગ
બહારવડું, બહારવડું, બહારવડું, બહારવડું
હીં. 'બહારવડું'
બહારવડું વિ. [સં.] બહાર બીજું
બહારવડું નાં [સં.] બાહ્ય સ્વરૂપ
બહારવડું (૨) અ. [સં.] ખૂબ (સખ્યા કે

માપમાં) [-કરી! = કરાવ કરી. -ચલું!
= હવે બસ (૨) હલ યથા. -સાંકે = કીક;
બહે] બહે (-ખૂ) હીં. વિ. (ગા.) અનેક
કોણવાળું (૨) પુ. તેવી આકૃતિ, 'પોલિગોન.'
બહેવડું હીં. બહેવડું બહેવડું
હીં. પીળી બહેવડું (૨) ચ પાની કળી
(૩) સાંકે ૦.૧ નાં બહેવડું અનેક
રીતે (૨) બહેવડું કરીને બહેવડું હીં. અનેક
નામોવાળું (૨) પુ. (સ.) ઈંદ્રિય ૦.૫ ગી
હીં. અંધવા ૦.૫ પત્ની ૦.૫ અનેક પત્નીઓ
હોવી તે ૦.૫ પત્ની વિ. (૨) નાં બહેવડું પાનવાળું.
૦.૫ વિ. બહેવડું પગવાળું. ૦.૫ ગી વિ.
બહેવડું રંગનાર (૨) હીં. એક કોડ બહેવડું
વિ. વાચાળ (૨) હીં. એક બહેવડું ૦.૫ પુ. નાં
મોટા ભાગનો મત બહેવડું હીં. [બહેવડું મત
-ઈંદ્રિય] બહેવડું (૨) એક પક્ષ કરતાં બહેવડું
મતની સંખ્યાની વિશેષતા બહેવડું નાં બહેવડું;
સ માન. બહેવડું હીં. બહેવડું લોકોએ કહેવડું
કરેલું. ૦.૫ હીં, ૦.૫ હીં. વિ. બહેવડું કિંમતનું
૦.૨ પત્ની વિ. હીં. બહેવડું રત્નોવાળી ૦.૨ ગી
વિ. બહેવડું રંગવાળું. ૦.૩ પી વિ. બહેવડું રંગવાળું
(૨) પુ. અનેક વેશ ધારણ કરનારો ૦.૫ વિ.
બહેવડું; અધિક બહેવડું હીં. ૦.૫ હીં. નાં
એકથી વધારેને માટે વપરાતું વચન (બ્યા)
બહેવડું હીં. અનેક પ્રકારનું બહેવડું પુ.
જેમા પૂર્વપદ વિશેષણ હોય અને ઉત્તરપદ
વિશેષણ હોય તેમ જ આણું સમસ્ત પદ પાછું
અન્ય પદનું વિશેષણ હોય તેનો સમાસ (બ્યા.).
૦.૨ પત્ની નાં બહેવડું જાણી સત્તાથી ચાલવું
રાજતંત્ર ૦.૫ વિ. વિદ્વાન ૦.૫ પત્ની વિ.
સુતર નહિ એવું, ગૂંચવાયેલું, 'કો-એક્સસેન્ટર'
બહેવડું (-રં, -રં, -રં) [હીં. સં. વહેવડું
(પીંછાવાળો - ફકડો ?) + ચર ફકડાવાળું
વાહનથી કરનારી ?] (સ) એક દેવી
બહેવડું હીં. [સં. વહેવડું ઉપરથી ?] સુગંધ ૦.૫
અ. ૦.૫ નમ્રમધુર, મહેવડું (૨) [દિ વહેવડું
(સં. વહેવડું, સરં. 'વહેવડું'] ફકડું, છાત્ર જડુ;
વડી જડુ -કાટ પુ. બહેવડું તે -કાવડું
સંકિં. 'બહેવડું'નું પ્રેરક

બહેડ નં [સં વિમીતક, પ્રા વહેલ્ય, સરં હિં
વહેલા, મ વેહ(-હે)લા] એક ફળ -ડો પુઠ
બહેડનું ઝાઢ

બહેડો પુઠ જુઓ 'બહેડ' મા (૨) [દે વહલ
અથવા દે મહેદ્ધુ=કાંવ] (અ.) કાંવકીયક
બહેતર વિઠ [ફા વિહતર] ઠીક, સાર,
વધારે સાર

બહેન સીં [સં મગિની, પ્રા વહિણિલા, સરં
હિં વહ(-દિ)ન] એક માતા પિતાની કે કાકા,
મામા, માસી વગેરેની ઠીકરી (૨) કોઈ પછ
સીં (૩) સીના નામ અતેનો આદરવાયક
અનુગ ઠી સીં [માનાયે] બહેન ઠપણ
નંબંબં (સીઓની) મિત્રાચારી ઠપણ
સીં સાહેલી, સીમિત્ર -ના(-ની) સીં
બહેન (પ્રાર્થક)

બહેર સીં બહેરાટ (૨) ચેતન ન હોવું તે
[-મારવી=બહેર કે જડ થવું]

બહેરાટ પુઠ, -શ સીં 'બહેર' પરથી
બહેરાપણ [-દાખવેલો, મારવેલો=બહેરા
પણની અસર હોવી કે લાગવી]

બહેરું વિઠ [સં વહિર, પ્રા વહિર] ન સાંભળી
શકે તેવું, ઓણ સાંભળનાર (૨) ખખડવામાં
કસરવાણ (જેમ કે રૂપિયો) (૩) વેદના ન યાય
તેવું કિંઠાં ચામડી બહેરી થઈ જવી (૪) [મુ]
મમમમાટની કસરવાળી (વાની)

બહેાત, -તાળ વિઠ [સં પ્રમૂત, પ્રા વહુત,
સરં હિં, મ વહુત] પુષ્કળ, વધારે

બહેારવું સંકિં જુઓ બહારવું ઝાડું કાંઠવું
બહેાણું વિઠ [સં વહુલ] મોટું, વિસ્તારવાળું
[બહેાળે હાથે=છૂટે હાથે; કિંદારતાથી]

બળ નં [જુઓ બલ] નેર (૨) લરકર
[-આવવું, પકડવું=બળ મળવું, બળવાળું
થવું -પૂરવું=બળ ઉમેરવું, મદદ આપવી
-ભાગવું=નેર ચાલ્યું જવું] ઠકટ વિઠ
બળવાન. બળબરાઈ, બળબરી, બળેરી
સીં બળરંતી ઠણલા સીં બળની
સમતોલ ગોડવણી બદાથી વિઠ બલદાથી.
બળગ પુઠ બળનો બગ (૨) વિઠ બળનું
બાગવું બળતી વિઠ સીં બળવાળી બળંત,

બળાન વિઠ બળવાળું, સબળ. બહીણું (-ન)
વિઠ બળ વમરનું, નિર્બળ

બળકણુ વિઠ ['બળવ' પરથી] બળવાના-
બળી ઊઠવાના ગુણવાળું (૨) (લાગણી કે
હાજરી) મનમા બળ્યા કરતા સ્વભાવનું
બળખો પુઠ [જુઓ બલગમ, સરં મ વહકા]
ગળકે [-મુકવેલો=ગળકે નીકળવો]

બળજબરી, -રાઈ, બળભેરી જુઓ 'બળ' મા
બળણુ નં [જુઓ બળકું] બળવું તે. -તણુ
નં બળવાનાં લાકડાં -તર સીં + બળતરા
-તરા સીં હાજવાથી થતી પીડા (૨) મનમાં
થતી તેવી લાગણી [-કરવી=ચિંતા કરવી
(૨) અરેખાઈ કરવી] -તું વિઠ સળગતું (૨)
નં સળગતી વસ્તુ (૩) બળતરા (૪) તાપણી
કે તાપણુ

બળતુલા જુઓ 'બળ' માં

બળદ, -દિયો પુઠ [રે વહલ, સરં મ વહલ,
-ત, હિં વહલ] એક ચોપણુ (૨) [લા] મૂખ,
ગમાર બમ્બી સીં બેલમ્બાડી

બળદાથી જુઓ 'બળ' મા

બળદિયો પુઠ જુઓ બળ

બળપારી વિઠ [બળ + અપાર] ઘણું મજબૂત
બળબળ સીં ['બળવ' ઉપરથી] ચિંતા (૨)
હાજ (૩) ધર્મ ઠતું વિઠ બળો - હાજડે એવું
(૨) પીડાતું

બળમિ બ નં એક ભતતું ફળ

બળબીજ નં એક ઔષધિ

બળબગ પુઠ જુઓ 'બળ' મા

બળવતી, બળવંત, બળવાન જુઓ 'બળ' માં
બળવું અંકિં [પ્રા વલ (સં જ્વલ)] સળગવું
(૨) બળતરાયવી (૩) [લા] ધર્મ કરવી [બળી
એ વાત=એ વાત પડતી મૂકો બળ્યું =
મૂક, ઉપેક્ષા કરો, એ અર્થનો ઉદ્દગાર]

બળવો પુઠ [મ વલ્લા] બડ [-ઊઠવો,
ભમવો=બડથવું] -વાખોર વિઠ બખોર

બળકીણું (-ન) જુઓ 'બળ' માં

બળાટકાર જુઓ બલાટકાર

બળાબળ જુઓ બલાબલ

બળાપો પુઠ ['બળવ' ઉપરથી] કડાપો, સંતાપ.

[—કાઢવો = પોતાના હિલની બળતરા બીજા આગળ કહેવી કે તેની ઉપર કાઢવી — તેને તેનો 'ભોગ બનાવવો.]

બળિ પું ભુઓ બલિ

બળિયા, ંકાકા ંબાપજી પું બં વં
[બળિયુ + કાકા] સૈયક (૨) એના દેવ (૩)
[લા] જરા જરામા વાક પાડે કે ગુરસો કરે
એવુ માણસ. [—આવવા, નીકળવા,
પધારવા = સૈયક નીકળવા. —કાઢવા,
ટાંકવા = શીતજાની રસી મૂકવી]

બળિયું વિં [‘બળ’ ઉપરથી, દે વલિજ] જોરાવર
બળિયેલ વિં [‘બળવું’ ઉપરથી] અદેખું

બળી સીં કરાટાની કરાતી એક વાની

બળૂકું વિં [‘બળ’ ઉપરથી] બળવાળું

બળેવ સીં [‘બલિ’ ઉપરથી] શ્રાવણી પૂર્ણિમા
બળોતિયું નં ભુઓ બાળોતિયું

બળુજી બળુજી વિં [બળવું + બળવું] ગુરસે
ધયેલું (૨) સંતાપ પામેલું (૩) અદેખું

બંકું વિં [સં વંક ઉપરથી; સરં હિં વંકા]
વાંકું, અટપટું

બંકેરાવ પું [બંક + રાવ], બંકે વિં પું
[‘બંક’ ઉપરથી] હેલબટાઈ

બંખારું સંકિં [બુઓ બંખારો] બૂમ પાડવી

બંખારો પું [બુઓ બંખારો] ધાંટો, બુમાટો
(૨) [બંક + ખારો] એક ભતનો ખાર

બંગ સીં [સં. વજ્ઞ કલાઈ (૨) બંગભરમ (૩)
પું સીસાનો એક ક્ષાર ંબરમ સીં
કલાઈની ભરમ

બંમ પું [સં. વજ્ઞ, પ્રા. વજ્ઞ] (સં) બંગાળ
પ્રાત ંબગ પું ઈ. સ. ૧૬૦૫ બાદ સરકારે
બંગાળના ભાગલા કરેલા તે. —ગીય વિં
બંગાળનું

બંમ પું રીત; તરેહ (૨) તર્ક, બુદ્ધિ (૩) નમૂનો;
ભાત (૪) વિં નાગું; નર્સજી

બંમડી સીં [સરં હિં. દેગલી, મ. વાગડી]
સોએલું કાંડ પહેરવાનું કાચનું કે ધાતુનું ઘરેણું.

[—પહેરવી = નામર્દ બનવું] ંખાર પું
એક ભતનો ક્ષાર

બંમડી સીં [સરં હિં., ન વંગલા, ‘વંગાલ’

પરથી] નાનો બંમલો. —લો પું એક વિશિષ્ટ
ભતનું મકાન

બંગાળ, —ળા પું [પ્રા વગાલ] (સં.) એ નામનો
પૂર્વ હિંદનો પ્રાત. —ળી વિં બંગાળનું (૨)
સીં બંગાળની ભાષા (૩) પું બંગાળનો વતની.
[ખાખી બંમાળી = છેક ખાલીખમ, તફન
ગરીબ. બંમાળી ઠગ = પકા ઠગ. —તોલ =
૮૦ રૂપિયાભારના શેર પ્રમાણેનું તોલ]

બંગાળું નં [બંગી’ ઉપરથી] એક ભતનો
ધાધરાપાટ

બંગી સીં નાની ટીલડી, ટપકી

બંગીડો પું [‘બંગી’ પરથી] એક ભતનો
સાલ્લો [હલકું અનાજ

બંટ (-ટિયો) પું હાગર સાથે ઊગતું એક

બંટી સીં [સરં મ] એક ભતનું અનાજ

બંક વિં [સરં ન વજ્ઞ, પ્રા. વઠર] બૂકું (૨)

અકલ, વગરનું [ભરેલું (૨) કંકશ

બંકસ વિં [બુઓ બમકસ] દાખી દાખીને

બંક નં [સરં મ] હુકક, બળવો [—ઊંડવું,

ભમવું] ંખેર વિં બંક કરનાર

બંકિયું નં [‘બંકી’ ઉપરથી] બંદન; પહેરણું

બંકી સીં [સરં હિં., મ., બુઓ બાંકું]

એક ભતનું બંદન [બંક કરનાર

બંકિયો પું [‘બંક’ ઉપરથી, સરં મ. વંઢ્યા]

બંદગી સીં [પ્રા. પ્રાર્થના, ઇબાદત [—ઉઠાવવી

= હુકમનું પાલન કરવું —કરવી = પ્રાર્થના

કરવી (૨) સલામ ભરવી —ગુબરવી =

વિનતિ કરવી, અરજ કરવી.]

બંદર નં [કા; દે વદિર] દરિયા કે નદીને

કિનારે આવેલું વહાણોની આવજા થઈ શકે

તેવું સ્થાન (૨) તેવા સ્થાનવાળું ગામ. [—કરવું

બંદર આવળ (વહાણો) થોડા વખત માટે

લાગરવ કે ચોક્કસ.] —રી વિં બંદરને લગતું

(૨) નં એક ભતનું સીંધું કાપક

બંદલો પું ભુઓ બનડો

બંદવો પું [પ્રા વંદ ઉપરથી] કેદી

બંદિ (-દી) પું [સં] કેદી (૨) ભુઓ બંધી, મના

બંદી, ંજન પું [સં.] વખાણ કરનાર; ચારણ

બંદી સીં [સં] ખાદી, ગુલામડી; બળાતકારે

પકંદી આણેલી સ્ત્રી(ર)સ્ત્રીં બુઝો બધી;મના
બ ઠી પું [સં, ફા] કેદી. ંખાતું નં
કેદખાતું, ટરગ ંવાન પું કેદી
બ ટૂ(-ધૂ)ક સ્ત્રીં [અ] કાચી ગોળી મારવાતું
એક શસ્ત્ર [-છોડવી, ફાડવી = બ ટૂકનો
ખાર કરવો. -તાકવી = બ ટૂક વડે નિશાન
કરવું -ફૂટવી = બ ટૂક છોડવાનો બહાણ થવો.
-બતાવવી = બ ટૂકથી મારી નાખવાની
ધમકી આપવી -મારવી = બ ટૂકનો ગોળી-
ખાર કરવો. -બરવી = બ ટૂકમાં ફાટ, ગોળી
કે કારતૂસ વગેરે બરી શોધવા માટે તૈયાર કરવી]
ંચી પું બ ટૂકવાળો -કિયું વિં બ ટૂકના
જેવું -કિયો પું બ ટૂકવાળો, સિપાઈ
બંદેગાર પું [ફા વંદજ + ગાર] સેવક, ચાકર,
ગુલામ [એક સ બેધન)
બંદેનવાજ વિં [ફા] સેવક ઉપર કૃપા કરનાર
બંદો પું [ફા] સેવક, હાસ (ર) પોતે (બંધાઈ
બતાવવા વપરાય છે) [બપતો
બંદોબસ્ત પું [ફા] વ્યવસ્થા, તબવીજ (ર)
બ ધ વિં [સરગર્હિ વઢ] વાસેલું; ઉધાડું નહિ તેવું
(ર) અટકેલું, ચાલુ નહિ તેવું (૩) નામને અંતે
સમાસમાં 'સાચે', 'સહિત', 'વાણ',
'-પ્રમાણે, કમથી' એવા અર્થમાં હિંદાં
ચોકબધ, અપાઠાબધ, હથિયારબધ [-પરલું
= બ ધ યવ, અટકડું]
બ ધ પું [સં] બાંધવું તે કે તેનું સાધન (ર)
તેની ગાંઠ-પકડ (૩) બ બન, કેદ (૪) રચના;
ગૂંચણી(ધ) પાળ(ક) સુઝા (યોગ) (૭) પ્રતિબધ;
અટકાવ. [-નાખવો, બાંધવો, મારવો =
બાવણ વડે જકડવું -બાધવો = (નદી ઇંમાં
પાણીના રોક માટે) પાળ બાવવી.]
બંધક વિં [સં] બંધનકારક
બ ધકી સ્ત્રીં [સં] વેચ્યા [કબજિયાત
બ ધકોશ(-ધ) પું [બંધ + કોશ (કોષ)]
બ ધણી સ્ત્રીં [મં વજ ઉપરથી] કરાર(ર) પાટો
બંધન નં [સં] અટકાવ, પ્રતિબધ (ર) કેદ
(૩) બંધનારી વસ્તુ, તેની પકડ-ગાંઠ
ંકારક, ંકારી વિં બંધનકારક ંસુક્ર
વિં બંધનમાધી છૂટું

બંધપેશાબ પું પેશાબ બ ધ ધઈ જવાનો રોમ
બ ધ બેસતું વિં [બંધ + બેસવું] બેસવું,
ગોઠવું (ર) માફક; અનુકૂળ. -લું અંકિં
બ ધ બેસતું ધવુ(ર) કામમાં આવવું; ઠંકાણે પડવું
બ ધવ, -વો પું [સં વાંચવ] બાઈ
બ ધાણુ નં [બાંધવું પરથી] બંધારણ (પેટે
બાંધવાનું) (ર) બાંધવાની વસ્તુ, તેની ગાંઠ-
પકડ (૩) પ્રતિબધ, અટકાવ (૪) વ્યસન
-છી વિં વ્યસની
બ ધામણુ નં, -છી સ્ત્રીં [બાંધવું પરથી]
બાંધવાની મનૂરી(ર) બાંધવાની રીત(૩) કરાર
બ ધારણુ નં [બાંધવું પરથી] બાંધણી; રચના
(ર) વ્યસન, આદત (૩) પેટે બાંધવાની
ઔષધની થેપ(૪) ધારાધારણ, 'કોન્સ્ટ્રીટયુશન'
ંસભા સ્ત્રીં દેશનું બ ધારણુ ધડવા માટેની
ખાસ પ્રમણીય સભા, 'કોન્સ્ટ્રીટયુઅન્ટ
એસેમ્બલી' -છીય વિં બંધારણનું કે તેને
લગતું કે તેની રીત પ્રમાણેનું
બ ધારો પું [બાંધવું પરથી] રગવાનો ભાગ
જુદો બાંધી જુદા જુદા રગ કરનાર, બાંધણીગર
(ર) રેશમી કપડાં ઘાઈ કુદી કરી આપનાર (૩)
તમાકુના પકા બાવનાર(૪) [સુ] પાણીનો બાંધ
બંધાવવું સંકિં 'બાંધવું'નું પ્રેરક(ર) સાચે લઈ
જવા કાંઈક આપવું હિંદાં રરતા માટે નાસ્તો
બ ધાવ્યો છે (૩) [લા] કંદર કરી બક્ષિસ
આપવી. હિંદા તેમણે તને શુ બ ધાવ્યું ?
બ ધાડુ અંકિં [જુઓ બાંધવું] 'બાંધવું'નું
કર્મણી
બ ધિયાર વિં [બાંધવું પરથી] હવા અજવાળા
વગરનું (રચાન) (ર) વહેતું નહિ તેવું (પાણી).
[-ચઈ જવું = હાથપગ બ ધાઈ મચા હોય તેવું
-ચવ, હરતુંકરતું બ ધ યવુ (ર) અવાવર કે
રથગિત ધઈ જવું -પરલું, રહેણું = અવાવર કે
અણુવહેતું રહેવું] ંખાતું નં બ ઠીખાતું,
કેદ જેવી જગા
બ ધિયો પું [બાંધવું પરથી] બાંધવાનું ઢોરડું
બ ધી સ્ત્રીં [સં વજ] મના (ર) પરેણ (૩) પાકી
(૪) કરાર (૫) [ચ.] હામુણી
બ ધુ પું [સં] બાઈ (ર) સગો ંકૃત્ય નં

બાઈચારાનું કામ; મિત્રકાર્ય. ૦જન પું ૦સગો;
કુટુંબી. ૦તા સીં, ૦ત્વ નં બંધુપણું (૨)
બાઈચારો, મિત્રતા ૦ભાષ પું ૦ભાઈના જેટલી
પ્રીતિ. ૦વર્ગ પું ૦સગાસબમી, ૦હીન વિં
સગાસંબંધી વિનાતું

બંધુર વિં [સં.] રમ્ય; મનોહર
બંધુક સીં, ૦ચી પું, -કિયું વિં, -કિયો
પું ૦ ભુઓ 'બંધુક'મા

બંધે વિં + ભુઓ બને, બેઉ

બંને વિં ભુઓ બને, બેઉ

બંબ વિં [સરં મ] મોટું; કઠોર (૨) પું
[સરં હિં, રવં] બાપું, મુદંગનો તે બાગ (૩)
ક કા (૪) [?] બાવળ [-બબાવણે = માર
મારવો -બાજરી આપવી = માર મારવો.
-બાજવો = ખાલીખમ થઈ જવું, ખનદોષત
ન રહેવા]

બંબે બંબ વિં ['બંબ' ઉપરથી] નહેનુંકું;
અધેર [-ચલાવણુ, ઠોકણું = ડિંગ માર્યા
કરવી; ગપ ચલાવવી]

બંબો પું [સરં હિં જવા; મ વંવ, જ. મવા;
પો વોવા] પાણી કાઢવાનું ચંચ (૨) આગ
ઓસવવા માટે પાણી ફેંકવાનું ચંચ (૩) પાણી
ગરમ કરવાનું એક પ્રકારનું વાસણ (૪) પાણીનો
મોટો નળ -બાખાતું નં આગનો બંબો
રાખવાનું રથળ -બાવાળો પું બંબો લઈ
આગ ઓસવનાર માણસ

બંસરી સીં [બંસી ઉપરથી] વાસળી; વેણુ
બંસી સીં [સં વસી, પ્રા વંસી] બસરી,
વાસળી. ૦ધર પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ ૦બ (-ચ) ૨
પું (સ) ગોકુળનો એક પ્રખ્યાત વડ

બા સીં [સરં મ, દે વાઈયા] મા (૨) વડીલ
સીના નામ પાછળ લગાડાતો રાજ, જેમ કે
કરુરબા (૩) અં [સરં દે વામ] વહાલનો
એક ઉદ્દગાર ૦બેણું વિં માથેતું

બાઇબલ નં [ઈ] ખ્રિસ્તી લોકોનો ધર્મગ્રંથ
બાઇસ પું [અ] કારણ; બાયસ (૨) [સુ]
જોડે બહાતું [પાયગાડી

બાઇસિકલ સીં [ઈ] બે પૈડાની સાઇકલ;
બાઈ સીં [કે. વાઈયા] કોઈ પણ સ્ત્રી; બાઈકી

(૨) સ્ત્રીનાં નામ પાછળ લગાડાતો માનસૂચક
રાજ (૩) સાસુ (૪) નોકરકી [બાઈ, બાઈ
જોખલે ધાણી = બીજા માગવી એક
ભવની રમત.] ૦કેટલાણી વિં બાયલું;
નમાલું (૨) સીં બીજા (૩) આજીજી, કાલાવાલા.
[-કરવી = બીજા માગવી] ૦જી સીં સાસુ.
૦ (-ચ) કી સીં કોઈ પણ સ્ત્રી (૨) પત્ની.
[-કરવી. = પરણતું. -રાખવી = રખાત
રાખવી બાયકીઓ બેસવી = મોંકાણ મંડાવી;
કુરંશા ચવી.] ૦બાઈ ચાલ (-જ) હુડી સીં
એક રમત; ચલકચલાણું. ૦બાણુસ નં બૈર

બાઈ, ૦વો પું [૧૧૦] લાઠવો (બાળબાપા)

બાઈ (બા) પું [સરં મ] (સુ) બહાઈ; હાઈ

બાઈ (-ચ) હું નં પશુનો આચળવાળો અવયવ
બાકરકી સીં [સરં મ] એક પકવાન

બાકરી સીં હકથી સામે ઝઘડવું તે, મમતભયુ

વેર. [-બાંધવી = મમત પર ચડી સાસુ થવું,
વેર કરવું] [(દીવાસળી કે સાણીની)

બાકસ નં [ઈ. વૉલ્સ, સરં હિં, મ.] પેટી

બાકળા પું ૦ બં ૧૦ [અ વાકળા] આપુ

બાઈલું કઠોળ, [-આપવા, નાખવા =
બાકળાનો બધો આપવો (૨) લામ આપવી.]

બાકાત વિં ભુઓ બકાત

બાકી વિં [અ.] ખૂટતું (૨) ચહેલું (૩) મણતરીમાં

લેવામાં રહેલું (જેમ કે સરવાળા ઇં ગણતા);

શેષ (૪) સીં સિલક, ગણતાં છેવટે રહેતું

જમા તે (૫) પત્યા વગર રહેલી કે ચૂકતે

કરવામાં ચડેલી રકમ (૬) અં નહિ તે.

[-કાઠવી = છેવટે રહેતી સિલક ગણી કાઠવી

-તે નકકી કરવી (૨) ચડેલી બાકી શોભી

કાઠીને કહેવા કે માગવી -બેંચવી, તાણવી

= હિસાબે નીકળતી બાકી કે સિલક રકમ

આગળ ખાતામાં લઈ જવી] ૦તાકી વિં

બાકી રહેલું (૨) સીં માથું, લહેણું

બાકું (-ખું, -કોરું) નં [ભુઓ બખું] કાણું.

[-પાડવું = કાણું કરવું]

બાખડણું અંકિં [ભુઓ બખેડો] આખડવું,

વઢવું, કનિયો કરવો

બાખડું વિં [નં વજકવિનિ, સરં મ. માકડ,

હિં વાકરી] વિચારાને જેને ઘણો વખત થઈ
ગયો હોય તેવું (દોર)
બાબાબોલું વિં બાબાબોલું, તડને ફડ કહી
દેનાર, નિખાલસ [જુઓ બાકુ
બાબુ વિં [જુઓ બાંકુ] રગીલું (૨) નં
બાગ પું [ફા] બગીચો ંવાન પું [+
ફા વાન] માળી -આયત સ્ત્રીં [ફા વાગાત]
અગીચામાં થતી ખેતી, શાકભાજી (૨) વિં
ફવાના પાણીથી થતી (ખેતી) -આયતી વિં
ફળફૂલના ઝાડ ઉછેરવા લાયક (જમીન)
બામડોર સ્ત્રીં [હિં, વાગ્ય=લગામ + ડોર]
લગામ [વાગેશી રામ કે તેનું ગીત
બાગેસરી પું [જુઓ વાગેશી, સરં હિં, મ]
બાધક(-ફું) વિં જુઓ બાધુ(૨) બિહામધુ
-ડો પું તેવો માણસ
બાધુ વિં [સં વ્યગ્ર, પ્રા વગ્ગ સરં મ
વાગ્યા] મૂઠ, મતાગમ વિનાનું -ધાઈ સ્ત્રીં
બાધાપધુ -ધાં નંબંબંબં [સરં મ વર્ણે
=જોવું] બાધાં, ફાં [આરંવા]
બાચકો પું [બચકો પરધીં સરં મ વાચકોં]
મૂકી કે કલ્લો યા તેમાં આવે તેટલું તે (૨)
પાંચે આંગળા વડે ભરેલો ચીમટો-વલૂરો
[બાચકા ભરવા=મૂઠે ને મૂઠે લેવું(૨) પાળના
ચીમટા-વલૂરા ભરવા]
બાજ પું [ફા] એક શિકારી પક્ષી, શકરો
(૨) [લા] ઘોડો(૩) વિં [ફા વાજ (વાલ્તન)]
નામને લાગતા 'વાજુ', 'અનુરક્ત' વગેરે અર્થે
ખતાવતો પ્રત્યય. હિંદાં ફગલબાજ, રડીબાજ
બાજ પું [સં વાજ; સરં મ] સતારનો
પહેલો તાર, જેના પર આંગળીઓ રાખી
વગાડવામાં આવે છે
બાજ સ્ત્રીં, નં, ંફું, ંજુ નં [સં વ્યજન,
પ્રા વીજન=પુ ખો] પતરાણુ [-મંડવી=
પીરસવા પતરાણુ મૂકવું]
બાજખેડાવાળ પું [સં વાજ+ખેડાવાળ]
ખેડાવાળ જાણણનો એક ભેદ
બાજક પું [સં પાદપૂઠ, પ્રા પાયપીઠ, સરં
મ વાજટ] ચાર પાયાવાળુ એક ભતનું આસન
બાજુ, -જુ નં જુઓ 'બાજ' મા

બાજરી સ્ત્રીં [સરં હિં વાજરા] એક અનાજ.
-રિયુ નં બાજરીનું ફૂડું (૨) એક ધરેણુ
[-વધુ = હલમત વધવી] -રિયો પું
બાજરીના ઘોટનો ક સાર(૨) બાજરીને છારામાં
રાધી ખનાવેલી એક વાની -રો પું મોટા
દાણાની બાજરી
બાજ દ પું (સ) બજબ જુખારનો એક ખાન
(તેનું વહાલું ઊંટ મરી જતા તે ફકીર થઈ ગયેલો)
બાજ ફું વિં [ફા વાજદહ] ધૂર્ત, દોણુ,
પહોંચિલું -દાઈ સ્ત્રીં બાજ દાપણુ -દાવેદા
પુંબંબંબં ધૂર્તતા, દોગાઈ
બાજિયાકાર પું ભવાડો, ફજેતો [-ગવાવા
=ભવાડા થવા (સ્ત્રીઓમાં)]
બાજ સ્ત્રીં [ફા] જે પાટિયા કે કપડા કીપર
રમત મહાય તે (૨) સોગટા કે ગજફાની રમત
(૩) હાથ (ગજફામાં) (૪) યુક્તિ, પ્રપચ.
[-ખેલવી=જુઓ બાજ રમવી -ગોઠવવી
=જુઓ બાજ રચવી -જવી=જુઓ બાજ
ખગડવી -જાતવી=ફાવડ, યશરવી રીતે
કામ પાર પાડવું -ખગડવી=યોજના નિમૂણ
જવી -મંડવી=સોગટાબાજ દાળવી-
ખેલવી (૨) કાર્યસાધક યોજના યોજવી.
-રચવી=બાજનો સરભમ ગોઠવવો (૨)
યુક્તિ કરવી -રમવી=બાજની રમત રમવી
(૨) ફાવેય રમવા -હાથથી જવી=
યોજના ધૂળ મળવી; યોજનાનો દોર હાથમાંથી
ચાલ્યો જવો -હારવી=બાજમાં હાર ખાવી
(૨) યુક્તિ કે ફાવેય નિમૂણ જવાં] ંમર
પું મહારી, ભદ્રગર. [બાજગરનું રમકડું=
સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ વિનાનું-ખીલનું નયન્યુ.
નાચે તેવું માણસ] ંમરી બાજગરપણું
(૨) ખેત, તમાસો (૩) યુક્તિપ્રયુક્તિ, પ્રપચ
બાજુ, -જૂ [ફા] સ્ત્રીં છેડો; અત (૨) દિશા,
પાસુ, પડણુ (૩) પક્ષ, તરફેણ [બાજુએ
ખેસણુ=સીને અડકાવ આવવો(૨) કામમાંથી
ખસી જવું, તટસ્થ રહેવું બાજુ લેવી=પક્ષ
લેવો.] ં(-જૂ) બધ પું હાથનું એક ધરેણું
બાજે વિં [અ વજજ, સરં મ] એકાદ, ગમે
તે કાઈ એક

બાળેક પુ. [સર. મ. વાજોટ] જુઓ બાળક
-હી સ્ત્રી. નાનો બાળક
બાળેકિયું ન. એક વનસ્પતિ, ગંગેડી
બાજુનું સંક્રિ. [સં વદ, પ્રા. વજ્ઞ ઉપરથી]
વળગું (૨) અંકિ. લડવું, ટટો કરવો
બાજ'બાજા(-ઝી), બાજાબાજ(-ઝી) સ્ત્રી.
[જુઓ બાજવ] લડાઈ, ટટો
બાટ પું. [સં. પિટ?] બાકેલો લોટ, ક સાર (૨)
ન. [હિં વાટ, મ વાટ] કાંટલાનો સટ, બાટ
બાટકું અંકિ. [બટકું ઉપરથી] વળગવું
(૨) ધબકવું
બાટલી સ્ત્રી. [૩ વોટલ; સર. હિં, મ] શીશી
[-પીવી = હાથ પીવી -ભગત = હાથનો
વ્યસની] -લો પું. શીશો [બાટલા ભરવા
= શીશામા ભરવું (૨) રોજ હવા લાવવી
-તેવી જરૂર પડવી, હમરેશના હદીં હોવું]
બાટાયુર અ. ખૂબ
બાટી સ્ત્રી. [સર. હિં, મ] છાણાની આંચકી
રોકેલો કણકનો ગોળો કે નકી ભાખરી
બાકું ન. [જુઓ બાકું; સર. મ. વાટકું]
નીચલા વિનાનો ભરેબાજરીનો સાંઠો
બાકું વિ. [સં વંઠ] (સુ) બાંક; ઠીંગણું; વામન
બાકું વિ. નાસા ડોળાવાણું કે નજરવાળું
[બાકી આંખે (નજર) બેઠું = પોતે બેતા
નથી એવો દેખાવ રહે તેમ આખ ત્રિસી કરીને
જાનુમાનું બેવું (૨) ઉપેક્ષાની નજર રાખવી.
બાકું બેવું = બાકી આખ હોવી, બાકું હોવું]
બાકું(-કું) વિ. [સં વટુક, પ્રા. વટુક] +
બાપકું, રાકું, ક્યામણ
બાદમ અં. [સં.] લલે, ઠીક(૨) + બધ -મ
ન. [લા] મીઠું; શુન્યતા (ન્યગમી)
બાકું વિ. જુઓ બાકું
બાણ ન. [સં.] તીર(૨) એક આતરાબાજ (૩)
લ બગોળ પથ્થર (શિવલિંગ)(૪) ન્યા ભરતીનું
પાણી આવતું હોય તે બાકીની જમીન (૫)
બેતરની હા બતાવવા દારેલો પથ્થર કે બીજી
વસ્તુ(૬) પગલું (૭) [સં] બાણાસુર. [-કાકું
= પગલું બોળી કાઢવું -ચલાવવું, તાણવું =
પણ ઉપર બાણ ગોઠવી છોડવાની તૈયારી

કરવી -છોડવું, મારવું, મૂકવું = મનુષ્યી
બાણને જવા દેવું. -બાકાર વિ. બાણના
ફળના આકારનું -બાકાર પું. (સં) એક
રાક્ષસ; બોખાનો પિતા. -બાણી પું. બાણ
મારવામા હોશિયાર ચોક્કો
બાણું અંકિ. [બાણી ઉપરથી] સાદું કે
કબાલો કરવો. [બાણ'માં
બાણાકાર, બાણાસુર, બાણાવળી જુઓ
બાણી સ્ત્રી. [સં વાળી] ઠરાવેલી મુલત (૨)
શરત, કબૂલાત (૩) [જુઓ બોણી] શુકનમાં
અપાતી ભેટ(૪) [સર. હિં. વાના = કાપક; સં.
વચન?] એક ભતનું કાપક [-કરવી = શરત -
કબૂલાત કરવી -કરાવવી = માલ ખરીદી
શુકન કરાવવા -આપવી = શુકનની ભેટ
આપવી] [દર'
બાણ(-ણ) વિ. [સં દ્વાનવતિ, પ્રા વાળવડ]
બાતમી સ્ત્રી. [અ વાતિની, સર. મ] સમાચાર
(૨) લાળ. ૦દાર વિ. (૩) પું. ખપર લાવનાર.
બાતું ન. બાતમી મેળવનાર બાત
બાતલ વિ. [અ. વાતિલ] રહ, નકામું (૨) કાઢી
મૂકવું
બાતી સ્ત્રી. [હિં] ખતી
બાતેન વિ. [ફા વાતિન] શુભ, છાનું
બાથ સ્ત્રી. [બે + હાથ?] બે હાથ પહોળા
કરી કીચેલી પકડ (૨) ટકર. [-બરવી,
બીડવી. લેવી = બાથમાં લેવું, ભેટવું (૨)
મોઢું કામ હિમતભેર ઉપાડવું (૩) ટકર
ઝીલવી. બાથમાં ઘાલવું, લેવું = બે હાથ
પહોળા કરી, વચમા બીડવું -પકડવું (૨)
આમથમા-લેવું] [યુસલખાનું
બાથરમ સ્ત્રી. [ફં] નાહવાની ઓરડી,
બાથ'બાથા(-થી) સ્ત્રી. [બાથ' ઉપરથી]
સામાસામી બાજવું તે
બાથોડિયું ન. [બાથ' ઉપરથી] વલખાં (૨)
પ્રયત્ન [બાથોડિયાં ભરવાં, મારવાં]
બાદ વિ. [અ] બાતલ, કમ [-કરવું] (૨)
અ. પછી ૦બાકી સ્ત્રી. બાદ કરવાની રીત
(૩) (૨) બાદ કરતા રહેલી રકમ
બાદરાયણ પું. [સં] (સ) વેદવ્યાસ

૦સ બંધ પુ. બે વસ્તુમા મેળ કે સંબંધ
 ન હોવા છતાં, તાલ્પીવૃક્ષીને બેસાડેલો કે
 બતાવેલો તે
 બાદશાહ વિ. ૦ [‘બેદ’ ઉપરથી, અ વાતિલ ?]
 નક્કી, દોળ ચડાવેલું (૨) તકલાદી (૩) નં
 [હિં] કસબનું ગૂંછણ (૪) કસબ બારેલી
 સાડી [-પદ્મ = તકલાદી જણાવું]
 બાદશાહ પુ. ૦ [ફા] રાતપિરાજ, સમ્રાટ. ૦ત
 સ્ત્રી. ૦ [ફા] બાદશાહનું રાજ્ય - હકૂમત. -હી
 વિ. ૦ બાદશાહનું, -ને લગતું (૨) બાદશાહને
 શોભે એવું, તેના જેવા ઠાઠમાઠવાળું (૩) સ્ત્રી. ૦
 બાદશાહત, સામ્રાજ્ય (૪) બારે ઠાઠમાઠ ને
 સમૃદ્ધિ
 બાદિયાન ન. ૦ [ફા વાદયાન] એક ખી-વસાણું
 બાદી સ્ત્રી. ૦ [ફા] અપચો, અલ્લખી (૨)
 પેટમા યતો વાચુ ૦બવાસિર, ૦હરસ પુ. ૦
 આવળા હરસ
 બાધ પુ. ૦ [સં] અડચણ, પ્રતિબંધ (૨) વિરોધ,
 વાધો (૩) દોષ; પાપ (૪) પીડા, ઉપદ્રવ.
 [-આવવો = વાધો નહોતો; બાધ થવો] ૦કે,
 ૦કર્તા, ૦કારક વિ. ૦ બાધ કરનાર
 બાધવુ સં. ૦ [જુઓ બાધવુ] લઘુ
 બાધા સ્ત્રી. ૦ [સં] માનતા, આપડી (૨) પીડા,
 ૬ ખ (૩) વિદ્વ. [-આપવી = બાધા લેવાવવી
 -લેવાનું કહેવું -આવવી, પડવી = બાધ
 આવવો, વિદ્વ નહવું -કરવી, છોડવી,
 મૂકવી = લીધેલા જતની કે માનતાની
 સમાપ્ત કરવી -રાખવી, લેવી = માનતા
 રાખવી, જત લેવું] -ધિત વિ. ૦ પીડિત (૨)
 અસંગત કરેલું રહ કરાયેલું
 બાધું વિ. ૦ (પ.) [જુઓ બધું] આપ્યું
 બાધે બારે અ. ૦ [બાધેલું + બારે] મોક્ષમ,
 નામનિર્દેશ વગર
 બાન વિ. ૦ [વૈજ્ઞાનિક] જમીન તરીકેનું, સાટાનું
 (૨) નંબાનું (૩) જમીન [-આપવું, -રાખવું,
 -રહેવું, -લેવું]
 -બાન [ફા] નામને લાગતા ‘વાન, વાણું’ અથ
 બતાવતો પ્રત્યય ઉદા. ૦ મહેરબાન
 બોનક સ્ત્રી. ૦ [સરં હિં] રચના, ઇમારત
 બાનડી સ્ત્રી. ૦ [‘બાદી’ ઉપરથી] લૂંટી

બાનાખત નં. ૦ [બાનું + ખત] બાનામાં આપેલા
 પૈસાનું ખત [-કરવું, -કરી આપવું]
 બાની સ્ત્રી. ૦ [સરં હિં, મ વાળી, સં વાળી]
 બોલવા-લખવાની, છટા (૨) વાણી (૩)
 જુઓ બાનડી [સમારી
 બાનું (-નું) સ્ત્રી. ૦ [ફા વાનું] સારા ધરની સ્ત્રી;
 બાનું નં. ૦ [જુઓ બાન] સોદાના સાટા પેટે
 અગાઉથી અપાયેલું નાણું [-આપવું, -લેવું]
 બાનું સ્ત્રી. ૦ [ફા] જુઓ બાન
 બાપ પુ. ૦ [દે વપ્પ (સં વપ્પા), હિં, મ] પિતા.
 (૨) લાઠ-વહાલ કે સન્માનસ્પર્શક એક સંબોધન
 [બાપ દીકરાનું = બાપદીકરા વચ્ચે હોય તેવું,
 ઘણું નિકટ બાપના કૃપામાં ખૂડી મરવું
 = બાપદાથી ચાલતા આવેલા ખરાબ રિવાજ
 કે ખરાબ સ્થાનને, નુકસાન ભેટાં છતાં, વળગી
 રહેવું બાપના બાપ પાસે = સ્વર્ગમાં (૨)
 મણે દૂર બાપના બાપ મોલાવવા = દૂર બને
 વખતે મદદ માટે દાદાના નામની બૂમ પડાવવી
 -પાડવી બાપની બોચી ખજવાળીને
 = મને તેમ કરીને બાપની મોકાણું,
 બાપનું કરમ, કપાળ, તોલકું, બારડું
 = કંઈ જ નહીં બાપનું = વારસામાં મળેલું,
 હકથી પોતાનું બાપનો કલ્લો, બાપનો
 જીવવાર = કંઈ જ નહીં બાપનો માલ
 = બાપે આપેલ કે કાયદેસર મિલકત
 બાપનો છાંડવો = બાપે મેળવેલો લાભ કે
 ફાયદો] ૦કર્મી વિ. ૦ બાપની કમાઈ ઉપર
 આધાર રાખનાર ૦જન્મારે (-રાખાં)
 અ. ૦ [લા] આખી જિંદગી દરમિયાન,
 કંઠી પણ ૦જી પુ. ૦ જુઓ બાપુ અર્થ
 (૨) [-બોલાવવા = ત્રાસ પોકારાવવી]
 ૦કું વિ. ૦ [દે વપ્પુદ] ગરીબ, રાકડું,
 ત્યાગી ૦હાદા પુ. ૦ બં. ૦ વં. ૦ પૂર્વજો ૦રે,
 ૦હા (-લિયા) અ. ૦ ‘ઓ રે! બાપરે’
 અર્થનો ઉદ્દગાર ૦હિયો પુ. ૦ બાપો (પાટીદાર
 પટેલ માટે વપરાય છે) ૦વજુ વિ. ૦
 બાપનો પક્ષ લેનાર (૨) બાપને જ વળગનાર.
 -પા પુ. ૦ (માનાર્ય બં. ૦ વં.) જુઓ બાપુ
 [-કહું = બાઈસાહેબ કહું ! (કરગરવાનો

બાવ). -બચોલાં કરવાં = ભાઈબાપા કરવા;
આજીજી કરવી] -પા બાપડા પું ૦ બં ૦ વં
પટેલ; પાટીદાર -પી(-પૂ)કું વિં બાપડું;
વારસામા મળેયુ -પુ પું બાપ (ર) વડીલ
પ્રત્યે માનવાચક કે નાના પ્રત્યે વહાલસૂચક
ઉદ્ગાર -પૂડિયું, -પૂડું વિંબુઓ બાપડું
(ર) વહાલું. -પે, પું બુઓ બાપ
બાફ પું, સ્ત્રીં [મં વાળ, પ્રા વળ] બફારો
(ર) પરસેવો(૩) વરાળ [-આપવો = વરાળથી
શેકવું. -થવો = બફારો થવો, પરસેવો થવો
-દેવો = બાફ આપવો. -મારવો = બાફ
થવો. -લાગવો = બફારો લાગવો -લેવો
= વરાળનો શેક કે નાસ લેવો] બહું
નં બાફું તે (ર) બાફેલી વસ્તુ (૩)
ગોતું (૪) કેરીનું શાક(ખ)[લા] સ્વાદ વગરનો
ભોરાક (૬) ગોઠાળો, બાફવું તે બોલો પું
બાફેલી કેરીનો રસ. બહું સં કિં પાણીમાં
ઉકાળીને રાધવું (ર) [લા] ચૂંથી નાખવું;
બગાડી મૂકવું; ગોટો વાળવો
બાફેલી સ્ત્રીં[સરં મ. વાળ્લી] જગલી ગાજર
બાબ પું [મ] પ્રકરણ; ભાગ (ર) વિષય;
મુદો, બાબત
બાબતું બાબતું વિં (કા) નમાતું
બાબત સ્ત્રીં [ફા.] વિષય; મુદો; કામ-(ર)
વિગત (૩) અં વિષે, બાબતમા, બાબે -તી
સ્ત્રીં હાલી; વટાવ (ર) બળીમા વસવાયાને
લાગા તરીકે અપાય છે તે
બાબરું નં બં ૦ વં [દિ. વ્હરી] માથાના
વી ખાંચેલા વાળ. -રિયું વિં બાબરાવાળું.
-રી સ્ત્રીં માથા ઉપર વાળનો ગુમ્મો (ર)
ટોપીની કોરની ચૂંક [-ઉતરાવવી,
-લેવરાવવી = બાધા પૂરી થતા કેરા કપાવી
નાખવા -રાખવી = વાળ વધારવા (ર)
માથાના કેરા ન કપાવવાની બાધા રાખવી]
-રે વિં બાબરિયું; બાબરાવાળું
બાબરિયાવાડ નં (સં.) સૌરાષ્ટ્રનો એક ભાગ
બાબરિયું, બાબરી, -રે બુઓ 'બાબરા'માં
બાબવારી સ્ત્રીં [ફા.] વર્ગીકરણ
બાબરતા વિં[બુઓ વાબરતું] સંબધી; સયું

બાબા પું એક ભતનો લીલ
બાબા પું [ફા.] સંત સાધુ કે વૃદ્ધ માટે
વપરાતો આદરસૂચક શબ્દ
બાબાગાડી સ્ત્રીં [બાબો + ગાડી] નાનાં
છોકરાની ગાડી
બાબાવાક્ય નં [બાબા + વાક્ય] બાબતું-
આમ પુરુષનું વાક્ય કે કથન; વેદવાક્ય જેવું
સ્વતઃસિદ્ધ વાક્ય
બાબાશાહી વિં [મ ત્રાવા + શાહી] હલકું;
નકાસુ (ર) વિં પું વડોદરા રાજ્યમાં પહેલાં
ચાલેનો (ચિકો)
બાબારી વિં બુઓ બાબાશાહી
બાબિલોન પું (સં.) એક પ્રાચીન પ્રદેશ
બાબુ પું[સરં હિં, મં, બં; ફા ત્રાવા પરથી]
બંગાળી માટે કે ઉપરી અમલદાર માટે
વપરાતો શબ્દ (ર) (સં.) પુરુષનું એક નામ
બગીરી સ્ત્રીં બાબુ -મોટા માણસ જેવું વર્તન
બાબે અં [ફા.] બાબતમા, વિષે
બાબો પું તાતા; રોટલો (બાળભાષા) (ર)
[સરં હિં; મં] નાનો છોકરો; બાબક (૩)
ધાવણો છોકરો (સ્ત્રીં બેબી)
બામ નં [બ્રાહ્મી] એક ભતનો વેલો (ર)
[હિં] ધામ (૩) સર્પાકાર માછલી (૪) પું[હિં.]
કુખવો મટાકવા ચોપડાતો મલમ
બામણ (મં) પું [સરં મ, પ્રા વામ્ણ;]
હિં વામન] બુઓ બ્રાહ્મણ (બ્રામ્ય ૩૫).
-ણિયું વિં બ્રાહ્મણને અપે એવું, ચોખડિયું.
-ણી સ્ત્રીં બ્રાહ્મણી (બહુધા તિરસ્કારમાં).
-ણો પું બામણ (બહુધા તિરસ્કારમાં)
બામણિયું (મં) નં [સં. વ્રહ્મન = મોટું] જે
શેરડીના બીના કંકડાની બાબો મોટી હોય તે
(ર) વિં બુઓ 'બામણ'માં [સાપ
બામણી (મં) સ્ત્રીં એક જવડું (ર) એક ભતનો
બામણી (મં) સ્ત્રીં, -ણો પું બુઓ
'બામણ'માં
બામદાદ નં [ફા.] સવાર
બામદાઈ, બામદી સ્ત્રીં બગલમા થતી ગાંઠ
બામરી સ્ત્રીં [બુઓ બામારી] હાકણ
બામારી(-સી) સ્ત્રીં [બા + માસી] માસી

(માનવાચક) (૨) [કૃષ્ણની માસી પૂતના
પરથી?] ડાકણ [-વળખવી = ડાકણ
વળખવી]

આમ્મુ પુ. [૩] વાંસ, આમ્મુ

આયક વિ. [સં વાણ] જુઓ અહિંકૃત

આયકી સી. [દિં વાણ] આઈકી, સી(ર)પત્ની

આયકું વિ. [આઈ + કું] નામદ, બીકણ (૨)

ઐરીને વરા -લાઈ સી. -લાવેલા પુ.

બ. વ. આયકા જેવું વર્તન

આયસ પુ. [જુઓ આઈસ] સખખ

આધુ ન. [સર. હિં વાણ, મ વાણ] નરવાની

જોડમાનું નાનું [વગેરેનો અવાજ

આર પુ. [સર. મ. વાર = જખખ] અદ્ધક

આર. ન. [સં દાર, વાર, પ્રા.] આરણ્ય (૨)

આગણુ (૩) ડેલી [-ઉઘાડવાં = આરણ્યાં

ઓલવાં. -દેવું = આરણ્ય અથ કરવું -ઘિડા-

વર્વાં = આરણ્યાં વાસી દેવાં.]

આર વિ. [સં દ્વાદશન, પ્રા. વાર] '૧૨'

[-કોળા ને તેર લાગા = માલની કિમત

કર્તા લાગા -જકાતવેરા પધારે હોવા તે આરણ્યું

ચોથ કરણુ = અણધરપણથી કામ ઊંધુ

મારવું -ણ્યું ચોથ (કરતા) આવડણુ = કાંઈ

પણ આવડવું -પાદશાહી = આર પાદશાહી

-અ દરનાં પાણી પીધાં હોવાં = ઘણી

મુસાફરી કરીને ચતુર તથા પાવરધા થયા હોવું

-પાદશાહી = સ પૂણ સુખચેન -આપની

વેળ = એક એકથી જુદા મતના -પરસ્પર

મેળ ન ખાય એવા માણસોનો સમૂહ, જેમાં

અધા હક કરનારા હોય પણ કામ કરનાર કોઈ

ન હોય -ઐયા ને તેર ચોકા = વર્ણબિંદ

-આબડછેટની અતિશયતા -મજાની

ખાજરી = પૂરતું હોવું તે, સુખચેન;

નિશ્ચિતપણું -મજાની સ લખાવવી =

મોટી ખરાબ ગાળ બાંડવી -વરસણું =

જીવાન ને જોમલયું (ઉદા. આર વરસનો

ખેડો છે) -વરસો = ઘણે લાંબે વખતે -

ગાળો -વાતવા = આવી બનવું, આપત

આવી પડવી આરે દરવાજા ખુલ્લા =

પરમાં નમે ત્યાં જઈ શકાય, ગમે ત્યાં જવાની

છૂટ હોવી આરે દહાડા ને અગ્રીસે ઘડી

= હરહ મેશા આરે ને ચારે = સહાજાળ આરે

ભાગોળો મોકળી = પૂરા છૂટ, પૂરી

સ્વતન્ત્રતા આરે મહિના ને તેરે કાળ =

હ મેશા, આમ્મુ વર્ષ આરે મેહુ ઊલટવા

= આરે વરસાદ થયો આરે મેહુ વરસવા =

ભારે વરસાદ થયો (૨) સર્વ પ્રકારે રિદ્ધિસિદ્ધિ

પ્રાપ્ત થવી આરે વાટ ખુલ્લી = જુઓ આરે

દરવાજા ખુલ્લા] ંપેણ વિ. [આર + પેળ

(રં)] આર પૂજવાળું ંમાસી વિ. આર

માસનું (૨) ંબી. આરે માસ કૂલ આપતો એક

છોડ. ંમું વિ. ક્રમમાં અગિયાર પછીનું (૨)

નં મરનારનો આરમો દિવસ કે તે દિવસે કરાતી

ક્રિયા - વરો [-કરવું. = કાંઈ નહિ ઉદા. એ શું

આપતું આરમું કરવાનો છે?]] -મો. ચ દ્રમા

પુ. [લા] અણબનાવ, વિરોધ [-હોવો]

૦શ(-સ) સી. [સં. દ્વાદશ, પ્રા વારસ =

૧૨મું] આરમી તિથિ, દ્વાદશી. [-નાખવી =

સરવણીને દહાડે સ બધીયો તરફથી રકમ

આપવી -એસવી = દુદાં શાયવી -વહું ચવી

= સર્ગાસ બધીને સરવણીને દહાડે નાણાં

વહું ચવા -હોવી = કામ કરવાનો કટાળો

હોવો] [વહાણું

આરકસ નં [ફા વારકશ] માલ લઈ જનાર

આરખલી(-ળી) વિ. ંબી આકણીનું -

મહેસૂલનું (૨) સી. માસી જમીન [હબૂર

આરમાહ સી. [ફા] દરખાસ્ત; મોટા માલસની

આરગીર પુ. [ફા] ઘોડેસવાર સૈનિક (શિયે-

દારથી ઊલટો -જેનો ઘોડો, સામાન વગેરે

માલિક પૂરાં પાડે છે)

આરં પુ. -ડી સી. [સર. મ] નેતર

આરણ્ય નં [સં વાર, પ્રા વાર] દર, દરવાજો

[આરણ્યાં ઉઘાડા ને ખાળો દુધા = ખેડી

કસર કરવી, પૈસાનું નુકસાન વેઠવું, અને

પાઈને બચાવવી આરણ્યાં ઉઘાડાં રહેવા

= ઘર ચાલુ રહેવું, વરાવેલો ચાલતો રહેવો

આરણ્યાં(-ણ્ય) ઠાકતા આવડુ = ઘર

પૂછીને આવવું, વગર નાનર્થે આપમેળે

આવવું આરણ્યાં ઠાકવાં, આરણ્યાં તોડી

પાસવાં = તકાનો કરવો; આંપતી - વારંવાર
 ઉધરાણી કરવી (એનું) આરણ્યું કાણું
 કરવું = (એના) ઘરમા જવું (ચુસ્તમા ને
 નકાર બનાવવા) આરણ્યે જવું = ઘર બહાર
 જવું (૨) ટહી પેસાબની હાજતે જવું
 આરણ્યે તાળાં દેવાવાં = નસંતાન જવું,
 સત્યાનાશ જવું આરણ્યે હીવો રહેવો
 = વરા રહેવો (૨) ઘરની કીર્તિ વગેરે રહેવી
 આરણ્યે પહોર દહુડો ચડવો, આરણ્યે
 બપોર ચડવા = બહાર દિવસ ક્યારનો શરૂ
 થઈ જવો ને ઘરમા હજી સૂઈ રહેવું. આરણ્યે
 બેસવું = ચાપીને ઉધરાણી કરવી, તકાનો કરવો
 આરણ્યે હાથી ચૂલવા = ઘણા શ્રીમત હોવું]
 આરદાન નં [ફા.] જેમા માલ ભર્યો હોય તે
 ખાલી બાંધણ્ય ને પાત્ર, અથવા તેનું તોલ .
 [-આરે થવું = મિલજ વધવો]
 આરનીશ(-સ) પું [સરં મ] આરનીશીનું કામ
 કરનારો કારકુન. -શી(-સી) [સરં મ]
 સીંકાગળોની આવકબચક નોંધવાની ચોપડી
 (૨) તે નોંધવાનું કામ
 આરપેછ, આરમાસી, આરમું, આરશ
 (-સ) બુઓ આર વિં મા
 આરશી(-સી)યું નં [આર + શૂગ, સરં હિં.
 વારહસિંગ] એક ભતવું હરણ
 આરસાખ સીં [આર (આરણ્ય) + સાખ]
 આરણાનું ચોડું
 આરસીયું નં બુઓ આરશીયું
 આરાસરી, આરાખડી સીં [આર + અસર,
 સરં હિં વારહસિંગ] દરેક વ્યવનમા આર
 સ્વર ઉમેરી બનાવેલા પદ
 આરિયો પું એક ભતનો બીલ
 આરિસ્ટર પું [રિ વૈસ્ટર] વિલાયતની
 પદવીવાળો વકીલ -રી સીં આરિસ્ટરનો
 ધવો કે કામગીર
 આરી સીં [દાગ, આર] નાનું આરણ્યું (૨)
 [લા.] છટકાનું આર, અહાનું
 આરીક વિં [ફા] ઝીણું, સૂરમ (૨) પાતળું
 (જેમ કે સૂતર, કપડું) (૩) કંઠમાં નાનું (જેમ
 કે સોપારી, ડાણો ધન) (૪) [લા.] કંઠાકીડી;

અગત્યનું. [-કામ = ઝીણું] કારીગરીનું કામ.
 -નર = છોડી ને ચારે તરફ ફરતી દાંડ.
 -વખત, સમય = કંઠાકીડીનો સમય, અણીનો
 પ્રસંગ] -કાઈ, -કી સીં આરીકપણું
 આરીગર વિં હુચ્યું; ખટપટી; ઉઠાવગીર
 આરું નં [દાર, આર] બંદરમા પેસવાનો માર્ગ
 (૨) આરણ્યું, રરતો (૩) છટકવાની આરી,
 અહાનું [દાર શખવાનું શિગડું
 આરત પું [ફા] કોડવાનો હાથ ઓદાન નં
 આરે વફાત પું [આર + અ વફાત] મહમદ
 પેગબરની પુણ્યતિથિ — એક તહેવાર
 આરેવાટ અં [આર + વાટ] અસ્તવ્યસ્ત,
 ઠેકાણા કે દગધડા વગર (૨) આરે રસ્તે, બધી રીતે
 આરેયો પું [આર વિં પરથી] આર હાથનો
 સાકડો
 આરેયો (રે) પું [અહાર + રહેવું ?] અહાર રખ-
 ડતો રહી ચોરી કે છૂટ કરનાર (૨) ઠાંડરકાની
 એક ભત (૩) [બુઓ અહારવું] ઝાડું કેનાર
 તથા સડાસ વાળનાર — ભગી
 આરેટ (રે) પું એ નામની એક ભત કે
 તેમની અટક (૨) પું બાટચારણ માટે
 વપરાતો એક માનવાચક શબ્દ
 આરેત(-તે)રસો વિં [પ્રા વારહસિંગ (સં.
 દાદશોત્તરશત)] ૧૧૨
 આરેત્રા નં [આર + ઉત્તર (સં)] આર ટકા
 કરતા વધારે વ્યાજ, ધણુ ભારે વ્યાજ
 આરેઆર અં [આર = આરણ્ય પરથી ?]
 પરમારું, લાગલું જ, વગર પૂછ્યે કે કંઈ કયે.
 -રિયું વિં આરેઆર — પૂછ્યા વિનાનું
 બાલ પું [સં] વાળ ઓતાર(-ડો) પું વાળ
 તૂટવાથી થયેલો ફેલો
 બાલ(-બા) વિં [સં.] ઉમરમા નાનું (૨) નાદાન,
 છોકરવાદ (૩) પું છોકરો (૪) નં બાળક.
 ઠંક નં નાનું ઠંકરું (૨) પું છોકરો, ઠંકબુદ્ધિ
 વિં બાળકબુદ્ધિ. ઠંગોપાલ પું ગોવાળનો
 છોકરો (૨) [સ] શ્રીકૃષ્ણ. ઠંબુદ્ધિ વિં (૨)
 સીં બુઓ છોકરમત (૩) બાળકની કાચી
 બુદ્ધિ ઠભાવ પું બાલપણુ ઠમ દિર બુઓ
 બાળમદિર ઠમાનસ નં બાળકનું માનસ.

મનોવ્યાપાર વગેરે, 'આઇલ્ડ-સાઇકોલોજી' ંમાસિક નં બાલોપયોગી માસિક ંવાર્તા સ્ત્રી બાળકો માટેની વાર્તા ંવ્યાકરણ નં બાલોપયોગી વ્યાકરણ. ંસાક્ષા(-ળા) સ્ત્રી બાળકો માટેની - પ્રાયમિત્ર શાળા; બાળક દિર ંશિક્ષણ નં બાળકોનું - બાળશુદ્ધિને અનુરૂપ શિક્ષણ ંસખા પું બાલરનેહી (૨) બાળકોના મિત્ર ંસાહિત્ય નં નાળકને યોગ્ય - બાલોપયોગી સાહિત્ય

બાલગીર પું [બુઓ બારગીર] (ઘોડેસ્વાર ઐનિક જેવો)ઉત્સાહી બહાદુર બાળક (મસા સા માટે વપરાય છે ઉદાં 'ખરો બાલગીર છે' ઇં ઇં)

બાલછડ નં [હિં] બુઓ જટામાંસી બાલદી(-દી) સ્ત્રી[વો Baldઁહિં, મ] ડોલ બાલમ પું [હિં] વડાલમ, આશક(ર) પતિ ંપેચ પું ફક્કા કેખાવા પાધડી ઉપર રાખેલો વાંકો પેચ - આંટો [અદરની સ્ત્રી

બાલા(-ળા) સ્ત્રી [સં] છોકરી (૨)૧૬ વર્ષની બાલાગોણુ વિં[બાલ પરથી?] રાંક, હયામણુ(મેં) બાલાજી પું [સં વાલ] કૂંચના બાળસ્વરૂપની - બાળગોપાળની મૂર્તિ

બાલાતપ પું [સં] સવારનો તાપ [પટેા બાલાતમ પું [ફા] છનને ખેચી બાંધવાનો બાલાબર નં [ફા] એક ભતનું અગરખુ બાલાકં પું [સં] બાલસૂર્ય, કીગતો સૂર્ય

બાલાશ(-શી) સ્ત્રી [ફા લાલાશ=વધવું, મોટા થવુ તે] સબાળ, બરહારત [-કરવી, રાખવી, લેવી] [માટેનો આશ્રમ

બાલા(-ળા)મમ પું, નં [સં] બાળકો બાલાસ સ્ત્રી [ફે વૈલાસ્ટ, સરં હિં વાલિસ્ટ્રેન] રેલની સડક સમારવા સામાન લઈ જતી ખાસ ગાડી - બારખાનું

બાલાં નંબંવં ડાકરિયાં, ફાફાં (૨) આક્ષા-બાલાં, બહાના. [-કાઢવાં, ખતાવવાં = બહાનાં બનાવવાં - કાઢવાં [-મારવાં = આમ તેમ નકામુ ભેડવું, ફાફાં મારવાં]

બાલિકા સ્ત્રી [સં] બાળા; છોકરી બાલિશ વિં [સં] બાળકના જેવું, છોકરવાદ, નાદાન, ખેસમજ ન્તા સ્ત્રી

બાલેશરી સ્ત્રી- બુઓ બોરસસ્ત્રી બાલેંદુ પું [સં] બાળ-ચદ્ર, બીજનો ચદ્રમ બાલોધાન પું [સં, સરં મ] બાળકોને ખેલવાનું ઉધાન-બગીચો ('કિન્ડરગાર્ડન'?) બાલ્ય નં, -લ્યાવર્યા સ્ત્રી [સં] બાળપણ બાલ્લું નં[બુઓ બાલ્લું]ખોટા કસબનું ચૂચણ બાવચણ સ્ત્રી- બુઓ- 'બાવચો'માં બાવચી સ્ત્રી[સં વાકુચી, સરંમ.] એક વનરૂપિત બાવચો પું એ નામની ભતનો પુરૂષ -ચણુ સ્ત્રી- તેની સ્ત્રી

બાવટો પું એક અનાજ બાવડુ નં [સં વાહુ, સરં મ વાવટા] ખભા અને કોણી વચ્ચેનો ભાગ

બાવણુ સ્ત્રી બાવી ('બાવો'નું સ્ત્રી) બાવન વિં[પ્રા વાવન્ન(સં દ્રાવજ્ઞાશત્)] 'પર'. ંવીર વિં બહાદુર, બળવાન -ની સ્ત્રી

બાવનનો સમુદાય (૨) ગુજરાતી મૂળાક્ષરો (૩) રાદ્વ્યાતમાં ક્રમસર ગુજરાતી મૂળાક્ષરો-વાળા બાવન શ્લોકનો સમૂહ

બાવનાય દન [વાવન(સં) + વદન(સં)] નં એક ભતની સુખઠ

બાવની સ્ત્રી-બુઓ 'બાવન'માં બાવર (બા') વિં [પ્રા વાવલ(સં વ્યાકુલ), સરં હિં, મ વાવરા] બેખાકણુ

બાવણુ (બા') નં [દિ વાવણિયા] પૂતણુ (૨) [૧] બાલિલું, અડલ [-ખાલિલું = પૂતળાને ઉધાડવાની ક્રિયા કરવી -મૂકલું = રમારક તરીકે પૂતણુ રચાવડ]

બાવળ, -ળિયો પું [સં વબ્બલ, વર્વર] એક કાંઠાવાળુ વૃક્ષ [-ખાવો, વાવવો = કબ્બિયાનાં બી વાવવા] ંકાંટ સ્ત્રી બાવળી -ળી સ્ત્રી અનેક બાવળોવાળી જગા કે બાવળનું જ ગલ બાવળો વિં (કા.) કાળા અને ઘોળા અથવા લાલ અને ઘોળા રંગનો ઘોડો

બાવી સ્ત્રી-બુઓ બાવો] સાધુડી, બાવાની સ્ત્રી બાવીશ(-સ)વિં[પ્રા વાવીસ, સં દ્રાવિંશતિ]'૨૨' બાવુ નં કરોળિયાનું ભણુ [-પાહુ = બાવું બાચુ હોય તે સાફ કરવું -બાહુ = મકાનમાં બાવું થવું.]

બાવો પુ. [બુઓ બાવો] સાધુ (૨) બાપ.
[બાવા આદમ = ધણો વૃદ્ધ પુરુષ (૨) મૂળ
પુરુષ (ખ્રિસ્તી માન્યતા પ્રમાણે) બાવા
આદમનો વખત = ધણો જૂનો જમાનો
બાવા-ટોપી = બાવાઓ પહેરે છે તેવી કાન
ને કપાળદંકાય તેવી ટોપી બાવા કે બાવો
થયુ = સન્યાસી થયુ (૨) જાળણ છોડી
નિશ્ચિત થયુ. બાવો છોડ્યો ખમલમાં હાથ
= બાવાને ચિતા થી? નાચ્યો એટલે
ખાદહી નાચી = એક ક્યું એટલે ખીલ્યો
ક્યુ, મોઠાએ ક્યું એટલે નાનાએ ક્યું;
રૂખાદેખી કર્યુ તે.]

બાવો બકરો પુ. સુકાન ફેરવવાનો ઢાંડો, વીણો
બાવકલ(-ળ) વિ. [સં] ફરક; વઠેલ (૨)
બાહિધ

બાવધી ન. [સં] બાક, વરાળ (૨) ધુમ્મસ (૩)
આંસુ

બાવપીખવન ન. [સં] વરાળ થવી તે
બાસ સી. [હિં] વાસ; ગધ (૨) દુર્ગંધ.

[આવવી, મારવી = સોદ્યુ, ગધાવુ.]

બાસટી, બસ સી. [ફં] વેસ્ટિયન? ખેસવાની
લાખી પાટલી

બાસઠ વિ. [પ્રા વાસટ્ટિ (સં દ્રાષ્ટિ)] ફર
બાસમતી પુ. બંબ. વોખા કે ડાગરની એક
સારી ગણતી ભત

બાસા પુ. સાર, તત્ત્વ

બાસુ (-સૂ) ડી સી. [સર. મ, હિં. વર્સીવી]
ઉકાળીને કરાતી દૂધની એક વાની

બાસ્તો પુ. [ફં વસિસ્ટ] એક ભતવુ સુવરાહ
કાપડ [બાસ્તો જેવું = ખૂબ ઘોળુ - સ્વચ્છ]

બાહિ (-હી, -હે) ર. અ. + [પ્રા વાહિર (સં
વહિસ), સર. મ, હિં.] બહાર

બાહુ પુ. [સં] બાવડુ (૨) હાથ (૩) [ગ]
આકૃતિની બાહુ બંબલ(-ળ) ન. હાથવુ ભેર

બાહુક પુ. [સં] વાહરો (૨) ગટિયો - વરવો -
બિહામણો માણસ (૩) (સ) કર્કેટકે કરડયા
પછી નળે ધારણ કરેલું નામ (૪) (લા)

બાહુક જેવું - બાધુ માણસ

બાહુલ્ય ન. [સં] બહુપણું; બહુલતા

બાહર અ. + [બુઓ બાહિર] બહાર
બાહોરા વિ. [ફા] ચાલાક, હોશિયાર - રી
સી. ચાલાકી, હોશિયારી

બાહુ વિ. [સં.] બહારનું ંગોળ વિ. બુઓ
બહિર્ગોળ ૦૨૧ નં. - ઘાચાર પુ.
[+ આચાર] બહારનો આચાર - ઘાંતર
અ. + [અતર] બહાર અને અંદર - ઘાંત-
હાંપિકા સી. + [અતર્લાંપિકા] બહિર્લાંપિકા
અને અતર્લાંપિકા બંને હોય તેવા ઉપાણો
(બુઓ બહિર્લાંપિકા) - ઘોપચાર પુ.
[+ અપચાર] બહારનો ઉપચાર

બાળ વિ. (૨) પુ. નં બુઓ બાલ(-ળ)
બંદીર પુ. બાળકોને ઉછેરવાં તે બંક પું.,
નં બાલક બંકુલુદ્ધિ સી. અપરિપક્વ
બુલ્લિ, અણસમબુપણુ. બંકી સી. નાની
છોકરી બંકુ વારં વિ. નાનપણથી કુવારં.
બંકેળવણી સી. બાળકોની રૂબણી બંકીડા
સી., બંબેલ પુ. બાળકની રમત ંગોળાળ
નં બં. વં. છોકરાંછેયા બંનિરાળ સી.
બાળમંદિર બં. સી. બાળક પર અમીદદિ.
[લેવી = (કા) છ એક માસ સુધી બાળકે
હુદ્દપુષ્ઠ ઊછરવું] બં. બુ. (-બુ.) નં અચપણ,
નાનપણ બં. પિયાં નં બં. વં. (કા) બાળકને
કલાઈ કે એવી ધાતુના હાથે પહેરાવાતા કંડા.
બં. પોથી સી. બાળકને વાચતાશી ખવવા માટેનું
પ્રથમ પુરતક (૨) [લા] કોઈ પણ વિષયનું
પ્રાથમિક જ્ઞાન આપનાર પુરતક. બં. અચાં નં
બં. વં. છોકરાંછેયા બં. બુલ્લિ વિ. (૨) સી. બુઓ
બાલબુલ્લિ. બં. બે. વિ. બાળકોને બે. આપવા
જેવું (૨) બં. સમભય તેવું (૩) સી. દેવનાગરી
લિપિ. બં. બે. વિ. બં. સમભય તેવું, સહેલું
(૨) દેવનાગરીમાં લખેલું બં. બં. ચારી પુ.
બાળપણથી બ્રહ્મચર્ય પાળનારો બં. બ. પુ.
બાળપણુ બં. બ. સી. બાળકની લાપા.
બં. બે. પું. સવારની પૂલ પછી ઠાંડારછને
ધરાવાતી પ્રસાદી. બં. મરણુ નં બાળક-
અવસ્થામાં મરણુ. બં. મંદિર નં બાળકોને
તાલીમ આપવાની શાળા. બં. માસિક નં
બાલમાસિક બં. મિત્ર પું. બાળકોનો મિત્ર

(૨) બાળપણથી થયેલી કે બાળપણમાંના મિત્ર
 ૦૨૬(-૬૧) વિં(સી) (૨) સીં બાલવિધવા
 ૦૨૬ાપો પું નાનપણમાં પ્રાપ્ત થયેલું
 વિધવાપણ ૦૨૬ા પું રાજપદને પામેલો
 બાળક ૦૬અ નં બાળપણમાં થતુ લગ્ન
 ૦લીલા સીં નાનપણની રમતગમત ૦વધુ
 સીંબાળક હિંમરની વહુ ૦વર્ગ પુંબાળકોને
 શીખવવાનો વર્ગ ૦વાર્તા સીં બાલવાર્તા
 ૦વિધવા સીં બાળપણમાં થયેલી વિધવા
 ૦વિવાહ પું બાળલગ્ન ૦વૈદ(-દ) પું
 નાનાં છોકરાંનો વૈદ ૦શાળા સીંબાલમ હિર.
 ૦શિક્ષક પું બાળકનો શિક્ષક ૦સખા પું
 બુઓ બાલસખા ૦સહિયર સીંબાળપણની
 અથવા બાળપણથી થયેલી સહિયર.
 ૦સગાથી, ૦સધાતી વિં(૨) પું બાળ
 પણથી સાથે હોય એવુ, બાળસખા ૦ન્નેહ
 પું નાનપણમાં બધાયેલો પરસ્પર રનેહ
 ૦ન્નેહી પું બાળપણનો રનેહી ૦હક સીં
 બાળકની કે બાળકના જેવી હક

બાળપુ સંકિં [બુઓ બળપુ, તેનું પ્રેરક] બળે
 એમ કરવું, લગાહવું

બાળા સીં બુઓ બાલા

બાળાપણ નં [બાળ + પણ] બાળકપણ,
 અજ્ઞાનતા (૨) બાળા-કુમારી હોવાપણ

બાળાબધ પું [બાળ + બધ] બાળકનો ફેટા
 બાળારાભ પું [બાળ + રાભ] બાળક માટે

વપરાય છે [વર

બાળાવર પું [બાળ + વર] બાળક હિંમરનો

બાળી સીં બાળા (પ્રેમવાચક)

બાળુ'બોળુ વિં [બાળ + બોળુ, મ વાલેમોલે]

બાળક જેવું અણસમજી ને બોળુ [બાળા-

બોળા જમાડવા = નાના બાળકના આદ્ર

દિવસે બાળકોને જમાડવા (બાદરવા વડે ૧૩)

બાળેરુ વિં ['બાળ' ઉપરથી] જીવાન, નાની

હિંમરનું

બાળોતિયુ નં [બાળ + ઉત્તરીયા] બળોતિયુ,

બાળક નીચે રખાતુ કપડુ (જાડો પેશાબ કરે

તે માટે) (૨) [લા] સાવ ગદુ કપડુ

બાક, બડો (૦) પું [સરં મ, પો Banoo

પરથી] બેસવાની પાટલી

બાંકવું (૦) સંકિં + બુઓ બંકવું

બાંકુ (૦) વિં [હિં] છેલ, ફાંકુ (૨) [પ્રા

વક (સં વક્ર)] ટેકુ, વિચિત્ર મિલનનું (૩)

સાહસિક (૪) નાબુક (કામ) -કાઈ સીં

બાકાપણ -કેરાવ, -કેલાલ પું છેલબટાઈ

બાંગ સીં [ફા] નમાજનો સમય સૂચવવા

મુસ્લાએ કરેલો પોકાર [-પોકારવા]

બાંગ (૦) વિં [બુઓ બાંક] હુમ્મુ; ખધુ (૨)

સાહસિક [બાળવાનું તલસરુ

બાંગરું (૦) નં (ચ) તલના છોડનું સૂકું તાડુ,

બાંગી પું [ફા] બાંગ પોકારનાર મુસ્લા

બાંચું (૦) વિં [સં વ્યગક?] (સુ) બૂંકા

પડી ગયેલા હાથવાળુ, દૂટલું

બાંગો (૦) પું પાણી વહેવાની કાવડ (૨)

મોઈદાનો છૂલો દાવ [ચીરહડું

બાધ(-ધે)હડું, બાધાટવું (૦) અંકિં [૨વં]

બાટ (૦) નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક ભતનું

રેશમી વસ્ત્ર (૨) [હિં] બાટ, કાટલાંનો સટ

(૩) [પ્રા. વટ(સં વૃન્ત)] કાંટા, ખૂપરા (૪)

પું [બુઓ બાટ] એક મીઠી વાની, બાટ

બાંટવું (૦) નં ['બાંટ' ઉપરથી] એક જાડવું

(૨) સંકિં [સં વદ્, સરં હિં વાંટના]

વહે ચર્વું

બાંટુ (૦) વિં [બુઓ બાંટ, સરં મ વાઢ]

બરાબર ન વધેલું, કણસલાં બધાયેલ નહિ તેકુ

(૨) નં થોડા વરસાદને લીધે તેવો રહેલો

જીવારબાજરીનો ડોહ

બાંઈ (૦) વિં [સં, પ્રા વઠ] ઠંગથુ, ગઈ, બાંકુ

બાંઈચું (૦) વિં બુઓ બાંકુ (૨) નં દૂકી

બાંચનું પહેરણ -થો પું બુઓ બાંકો

બાંકુ (૦) વિં [સરં હિં વાંઢા] પૂછકી

વગરનું (૨) વરવું (કાંઈક અપૂર્ણતાને લીધે)

(૩) બુલ્લું, ઉધાડુ (તરવાર) -ડો પું [સરં

મ વાઢા] મુસલમાન (તરબારવાચક)

બાંદકી, બાંદી (૦) સીં [સરં હિં, મ (સં,

પ્રા વંદી, ફા વદહ)] ગુલામકી

બાંધ (૦) પું [બુઓ બાંધવું] પુરતો, પાળ

(૨) બધ બકામ નં બાંધવા-ચાલવાનું કામ,

ઠંછાઈ સ્ત્રીં બાધવુ ને છાઈવુ તે (૨) [લા.]
તોડ, છૂટ મૂકવી તે; માડવાળ. [-ની વાત
= એકએકના પેચમા રમવાની વાત (૨) હાથ
અને અનુભવીની સલાહ લેવી પડે એવી વિકટ
વાત (૩) માડવાળ કરવા યોગ્ય બાબત] ઠંછુ
નં બાધવાનું કપડું (૨) બધન, માઠ ઠંછી
સ્ત્રીં બાધવાની રીત (૨) બધામણી (૩)
રચના; ઇખારત (૪) વચ્ચે વચ્ચે બાધીને
સુદા રગ રગવાની રીત (૫) તેવી રીતે રંગેલું
કપડું, બાધણુ ઠંછીગર પુંબાધણી રગનાર.
ઠંછું નં બાધીને રંગેલું કપડું (૨) વેર;
અંટસ [બાધણું છાઈવાં = નમતુ આપવું,
હારી-ચાકીને છાકી દેવું.]

બાંધણું (૦) નં કબ્રસ્તાન, રમશાન

બાંધવ પું [સં] બાઈ (૨) સગો

બાંધવું (૦) સંકિં [સં. વધ્] બંધ વડે કોઈ
વસ્તુને જકડવી, જેમ કે હાથપગ બાધવા (૨)
કોઈ વસ્તુ પર (તેને લપેટીને કે અદર લઈ
લઈને) બંધ લગાવવો. જેમ કે, પકીકા પર
હોરી બાધો, પોટકી બાધવી (૩) કાચદો, નિયમ,
વચન ઇંની મર્યાદામા-બંધનમા મૂકવું,
તેની હદમા રાખવું — આતરવ; અંકુશમાં
લેવું (૪) બનાવવું; રચવું (જેમ કે, ઘર, હીવાલ,
પુલ, પાથરી, ફેટો ઇં) (૫) કોઈ પાયા કે
આધાર ઉપર કંડપના, તક કે આશા રચવી.
જેમ કે, તર્ક બાધવો, આશા બાધવી (૬) નક્કી
કરવું, ઠરાવવું. જેમ કે, એમને ત્યાં મહિનાનું
કામ બાધ્યુ છે, વાર બાધવા (૭) સાથે લઈ
જવા એકઠું કરવું. જેમ કે સૌ પોતપોતાનાં
પાપપુણ્ય બાવરી [બાધી આબરૂ = ઉઘાડી
ન પડેલી આબરૂ. બાંધી કેમરનું = કટિબન્ધ;
તૈયાર. બાધી જવું = બંધ વડે જકડીને
ચાલવા જવું (૨) બાધીને લઈ જવું. બાંધી મૂકી
= સચવાઈ રહેલો બાર-વઠ્ઠર. બાંધી લેવું
= જવામ આપતા ગૂચવાઈ લય અથવા
• પોતાના જવાબોથી પોતે બંધાઈ લય તેમ
કરવું (૨) કબૂલત અથવા ઠરાવને વળગી રહે
તેમ કરવું (૩) તાબે કરવું, વધીકરવું કરવું.
બાંધી વાત = ઉઘાડી ન પાડેલી - ન પાડવાની

વાત. બાંધ્યું મોં = (મેશઓમા) એક વાર
જમવાનું મત. બાંધ્યો પગ = એક જગાએ
લાંબો વખત રિયર રહેલું તે. બાંધ્યો
રૂપિયો = આખો રૂપિયો (પરચૂરણ નહીં)

બાંધી કડીનું (૦) વિં બેવડા ગાંડાનું, ભડા
મજબૂત બાધાનું [(૨) બધન

બાંધો (૦) પુંબાધવું પરથી] બધારણ, કાકું

બાંબલાઈ, બાંબલી (૦) સ્ત્રીંબુઓ બામલાઈ

બાંધ્યુ પું [ફં] પોલો વાસ; બામ્બુ

બાભ(-ભો)રો (૦) પું પોચો પથ્થર

બાંધ (બાં) સ્ત્રીં [સં] વાહુ ઉપરથી; સરં

હિં વીંછી હાથને ઢાકતો અગરખા, ચોળી

વગેરેના ભાગ (૨) હાથ (૩) [લા.] મદદ

[-ગાલવી, પકડવી = મદદ કરવી, સહાય

થવું] બંધર પું ભમીન, જમાન. બંધરી

સ્ત્રીં ભમીનગીરી

બાંધુ નં [બાંધ્યું ઉપરથી] કમાડને જડવામા

આવતો આડો લાટો (૨) [હિં વાંચી] નરધાનું

બાધુ [બુઓ બગાડવું

બિગડવું અંકિં [હિં. વિગડના, મ વિષદળેં] +

બિગાડ પું [હિં; સરં મ વિઘાઢ] બુઓ બગાડ

બિચારું વિં [ફા. વેચારહ] બીચાર; કૂખી,

રાક, બાપડું

બિછા(બં)ત સ્ત્રીં [બિછાવવું ઉપરથી, સરં

મ વિજ્ઞાયત] પાથરણ; ભજમ

બિછાતું નં [બિછાવવું પરથી, સરં હિં.

વિજ્ઞાવન, વિજ્ઞૌના, મ. વિજ્ઞા(-છો)ના]

પાથરણ, બિછાવવાનું કાંઈક વસ્તુ (૨) પથારી

[-પાથરવું, બિછાવવું]

બિછાવટ નં [બિછાવવું પરથી] બિછાવવું તે

બિછાવવું સંકિં [સં વિ + છાદય, સરં હિં.

વિજ્ઞાના, મ. વિજ્ઞવળેં] પાથરવું

બિએરી સ્ત્રીં બિએરાનું ગાડ -રું નં [સં.

વીજપૂર; પ્રા. વિજ્જર, સરં હિં વિજૌરા]

એક કૂળ

• બિચીક સ્ત્રીં [ફં] પત્તાની એક રમત

બિડ, બલવણુ નં [સં] એક ભાતનું બનાવટી મીઠું

બિડાલ પું [સં.] બિડાડો

બિડાર સ્ત્રીં અવરોહની મીઠ (સમીત)

બિહાવવું સંક્રિં, બિહાવું અંક્રિં 'બીહવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 બિન પું [ફા] દીકરો (કોનો દીકરો એ કહેવા
 માટે પ્રાય આ વપરાય છે જેમ કે, હરિલાલ
 હમનલાલ બિન કુખ્યદાસ, મહમદ બિન કાસિમ)
 બિન અં [સરં હિં, મ, સં, વિના, પ્રા વિના]
 વિણ; વિના (૨) સમાસમાં પૂર્વપદ તરીકે
 નિષેધ કે અભાવ સૂચવે છે અમટકાવ વિં
 પ્રતિબદ્ધ કે રોકાણ વિનાનું અનુભવી વિં
 અનુભવરહિત અમાવહત સીં આવહતનો
 અભાવ, અનાવહત. ઉપભૂત વિં ઉપભૂત
 નહિ એવું ઠકાયદેસર વિં (૨) અં
 કાયદેસર નહિ એવું અખરદારી સીં
 અસાવધતા અચૂક અં અચૂક અજકાતી
 વિં જકાત વિનાનું અજરિયાત સીં
 અજરિયાતનો અભાવ. અજરી વિં અર
 વગરનું, નકાસુ ઠકરાવર વિં (૨) અં
 ઠકરાવર વગર ઠેયારી સીં ઠેયારીનો અભાવ.
 અપાય(-ચે)દાર વિં અધર; પાયા વિનાનું
 અલક્કરી વિં અલકરી નહિ. એવું અવાકેર
 વિં અણવાકેર અશરતી વિં શરત વિનાનું
 અસલામત વિં સલામતી વગરનું અહિ-
 ચારી વિં અશસ્ત્ર, હથિયાર વગરનું
 બિના સીં [જ] બીના, હકીકત (૨) બનાવ
 બિખખાક પું [સં] એક કામચેષ્ટા-ગમતાં
 છતા અગમે કે અનાદર થા છણકા બતાવેલા તે
 બિભાસ પું [સરં મ] એક રાગ
 બિભીષિકા સીં [સં] ધમકી
 બિમોઈ સીં [બે + મો પરથી?] આંધળી ચાકણ
 બિયાબાન નં [ફા] બિયાબા, પાણી વગરનો
 પ્રદેશ, જગલ
 બિયાબાર નં [પ્રા વા (સં દ્વા, દિ) + પ્રા
 વાર (સં દ્વાદશન્)] ન્યોતિષમા સાચી પ્રીત
 દાખવતો બે અને બારનો ભેગ(ર)સામી પ્રીત,
 અલ્ખનાવ. [બિયાબારાન્ની પ્રીત = અણ
 બનાવ, સામી પ્રીત]
 બિયાબા નં બુચો બિયાબાન
 બિયાર (નું) નં [પ્રા વીચ, સં વીજ] અનેક
 બીજનો સમૂહ, વાવવા માટેનાં બી

બિયું નં [પ્રા. વીચ, સં વીજ] બી, બીજ
 -ચો પું ઠળિયો (૨) એક ઝાઠ
 બિરદ નં [બુચો બિરદ] પ્રતિજ્ઞા, ટેક (૨) યરા,
 ખ્યાતિ (૩) ગદ્યપદ્યમય રાજરત્નતિ ૦દાર
 વિં બિરદ રાખનાર-પાળનાર -દાર સીં
 દેખીલાપણ (૧) (૨) પું બિરદ ગાનારો,
 બારોટ -દાલ (-બા) વિં પોતાનો ટેક
 સાચવે તેવું -દાલિ (-દી, -બિ, -બી)
 સીં યસની કથા, પ્રશ્ન સાનાં ગીત
 બિરમદી સીં ઉટકંટાનું મૂળ
 બિરમોલા સીં [સરં મ વિરંબોલા] એક
 જગદી વનરપતિ
 બિરયાની સીં [ફા] એક સુસલમાની વાની
 બિર જ પું [ફા ? સરં હિં] કેસરી ભાવ(ર)
 [અગમા] ખીચડી
 બિરાજનું અંક્રિં [સં વિરાજ, સરં હિં.
 વિરાજતા] બેસનું (માનવાચક) (૨) શોભવું
 બિરાજમાન વિં [સં વિરાજમાન] બિરાજનું,
 બિરાજેલું
 બિરાદર પું [ફા] ભાઈ (૨) સાથી, ભાઈવિધ.
 -રી સીં ભાઈચારો (૨) ન્યાત (૩) ભાઈ
 ચારાવાળો સમાજ
 બિરાનું વિં [સરં હિં, મ વિરાના] પારકું
 બિરદ નં [સં વિરદ, પ્રા] બિરદ, ટેક
 બિલ નં [સં] ગુણ; કોતર (૨) દર
 બિલ નં [રં] ભરતિયું આપેલા માલની કે
 કરેલી સેવાની કિમતનો આંકડો (૨) નવા
 કાયદાનો ખરડો [-આવડું = ખરીદીનો કે
 ખર્ચનો આંકડો નક્કી થવો (૨) બિલનાં નાણા
 ભરવાની માગણી આવવી (૩) નવા કાયદાનો
 ખરડો ધારાસભામાં દાખલ થવો -દારડું =
 બિલનો આંકડો કાગળ પર મૂકીને તે બિલ
 બુકમાંથી ફાડી આપવો] -બનાવડું = બિલ
 લખવું] બુક સીં [રં] બિલનો કાગળ કરી
 આપવાની તેની બાંધેલી ચોકડી કે ચોપડી
 બિલકુલ અં [જ.] જરા પણ (નકારાત્મક
 વાક્યમાં) (૨) સંપૂર્ણત, સાવ
 બિલદી પું [સરં મ, ફા બુલ્લંદી પરથી ?]
 દીપચદી તાલ

બિલંબી સીં [સરં મ] એક કળ
 બિલાડી સીં [પ્રા. વિલાહ (સં વિલાહ)]
 બિલાડાની માદા કે કાઈ બિલાડું (૨) કૂવામાં
 પડેલું વાસણ કાઢવાનું આકડાવાળું એક સાધન
 (૩) વહાણનું લગર [-આડી ઊતરવી =
 અપશુકન થવા. -જેવી આંખ = માનવી
 આંખ -ના પેટમાં ખીર નટકવી = ખાનગી
 વાત મનમાં રાખવાની સ્વાભાવિક અશક્તિ
 હોવી -તું બચોબિયું = સાથે ને સાથે રાખી,
 સાચવવી પડતી વસ્તુ. -ને કૂધ બળાવવું =
 હાથે કરીને ખેંચી, ચોરને ચેર ગાડાં છોડવા
 -મૂકવી = કૂવામાં તે નામનું સાધન મૂકી
 શોધવું (૨) તે પ્રમાણે બારે જહેમતથી કાઈ
 માણસને શોધવું કાળી બિલાડી = કુટ
 અપશુકનિયાળ સી ખીકણ બિલાડી = છેક
 જ ખીકણ.] ઓના ટોપ' પું વરસાદમાં
 ઊગતી ઘોળાપડતી છત્રી જેવી વસ્તુ
 [બિલાડીના ટોપની જેમ (ઊગી નીકળવું)
 = મોટી સખ્યામાં પણ ફાણલવી હોય એ
 વીને (ઉદ્ભવવું)] -કું નં એક ચોપચુ,
 બિલાહ [બિલાહાં આવવાં = આખે મેશના
 લપરડા થવા બિલાહાં એ ચવાં, ચીતરવાં,
 તાણવાં = ગમે તેમ લખવું કે છીટા તાણવા
 બિલાહાં ચવાં = બુચો બિલાહા આવવા
 બિલાહાં બિલાહાં (પેટમાં) = કંકડીને બૂખ
 લાગવી (કાચળામાંથી) બિલાડું કાઢવું
 = કાઢકે અણધારી વાત કાઢવી કે જેથી
 રંગમાં લગ જેવું થાય.] -કો પું નરભતિનું
 બિલાહું

બિલાવલ પું [સં] એક રાગ
 બિલિયડું નં [રં] એક વિલાયતી રમત
 બિલિયાન નં પાસા પાડેલો હીરો
 બિલોર પું [અ વિલ્લર; સરં હિં વિલો
 (-લ્લો) ર, મ] એક ભતનો પાસાદાર ખડો
 કાચ. -રી વિં બિલોરનું બનેલું. -રી કાચ
 પું બિલોર
 બિલ્લસ નં [સરં હિં વિલ્લસ (પ્રા. વાલ્લિસ્);
 મ વિહ (-હા)સ્] વેત
 બિલ્લી સીં [હિં] બિલાડી

બિલ્લું વિં [બુચો બિલ્લી] ચાલાક; હુચું
 (૨) નં [સં. વિલ્ = બુલું પાડવું] એક ઈંટના
 ચોસારની ભીત [-બરી લેવું = વચમાં
 પાતળી દીવાલ ચણી લેવી]
 બિલ્લો પું [સરં હિં, મ વિલ્લા] ચાહ(૨)
 [લા.] ઉપાધિ; પદવી [પાન
 ગ્રહવ નં [સં] ખીલીનું ઝાડ. ૦પત્ર નં તેનું
 બિવડા(-ર)વણું (બિં) સંકિં 'ખીડું'નું પ્રેરક
 બિશપ પું [રં] એક ખિસ્તી ધર્માધિકારી
 બિસ નં [સં] કમળનો રેસો કે રેસાવાળો ઢાંડો
 બિસમાર વિં [સરં હિં વિસમાર, વિસમરના;
 (સં વિસ્ત)] વિસ્મૃત; વિસારી મૂકેલું
 બિસાત સીં [અ] વિસાત, પૂછ
 બિસ્કિ(-સ્ક)ટ સીં [રં] એક નારતાની વાની
 બિસ્તરો, બિસ્તો પું [પ્રા વિસ્તર] બિછાવું;
 પચારી. [-ખાંધવેલો = રવા-ઉપડવા તૈયાર થવું]
 બિસ્મિલ વિં [અ.] ધાયલ, તરફડવું
 બિસ્મિલ્લા શંખ્રં [અ] અસ્લાના નામથી.
 [-કરવું = બિસ્મિલ્લાનો મત્ર બોલી અખે
 કરવું (૨) આરોગણ]
 બિહાગ પું [સરં હિં, ન.] એક રાગ ઓડો
 પું [સરં હિં વિહાગઢા, મ વિહાગરા] એક
 રાગ [લયકર
 બિહામણું વિં [પ્રા વીહું (સં. મી) ઉપરથી]
 બિહારી વિં બુચો વિહારી (૨) બિહાર પ્રાતનું
 (૩) સીં બિહારની ખોલી
 બિહાવણું સંકિં [પ્રા વીહું (સં મી) ઉપરથી]
 + બિવહાવણું
 બિ હી સીં [સં. વિંદુ ઉપરથી] ખીનકી, ચાંડ
 (૨) અનુસ્વારનું ૮૫કુ, બિંદુ
 બિંદુ નં [સં] ટીપુ, ટપક (૨) મીડુ (૩) નાટકમી
 અવાતર ચાનું ખીન(૪) પું સગીતનો એક
 અલકાર. [-નો સિંધુ = રચનુ ગજ] ૦૫થ
 પું 'ચેકસ' (૫)
 બિંબ નં [સં] જેનું પ્રતિબિંબ પડ્યું હોય તે
 (૨) મુચયંદ્રનું મંડળ (૩) બિલોડું (૪) છાયા,
 પ્રતિમા -બા પું એક છંદ. -બાકાર
 વિં [+શ્વાકાર] ગોળ (૨) પું ગોળ આકાર
 -બાકૃતિ સીં [+માકૃતિ] બિબાકાર.

-બિત વિં જેનું બિબ પડ્યું હોય તેવું.
 -બો(-બો)ધા(-ધી) વિં સ્ત્રી બિબ-
 બિલોહા જેવા હોઠવાળી
 બી નં [પ્રા વીજ (સં વીજ)] બિયુ, બીજ
 (૨) [લા] મૂળ, મૂળકારણ (૩) અં [સરં
 હિં મી] પથ, વળી [-છીગી નીકળવું =
 ફળવું, ફાયદાકારક નીવડવું. -નાખવું = જુઓ
 બી રોપવું -મોડવું = પાયો ઉપેક્ષી નાખવો
 (૨) નાશ કરવો; અત આણવો -રોપવું,
 વાવવું = મૂળ ધાલવું, પાયો નાખવો]
 બીક (બી) સ્ત્રી ['બીવું' ઉપરથી, સરં મ
 વિહીક]મય, હોશત [-બતાવવી, રાખવી]
 ંથુ (-થુ) વિં બી ભય તેવું, હર્યોક
 [બીકજુ બિલાડી = સાવ બીકજુ]
 બીય અં [દિ વિજ્ઞ. સરં હિં, મ] વચ્ચે
 બીચવો પું [સરં હિં વિહુમા, મ વિચવા
 (સં વૃથિક)] એક ભતનું ખજર
 બીચારું વિં [ફા] જુઓ બિચાર
 બીછ(-છુ)વા પું બં વં [જુઓ વીધુવા,
 સરં હિં વિહુમા(-વા)] સ્ત્રીઓનું પળા
 અગૂઠાનું ધરેણું
 બીજ નં [સં] જુઓ બી(૨) મનુષ્યદેહનું બીજ
 -વીચનું બિહુ(૩) [લા] જોલાદ (૪) વર્ણ,
 અક્ષર(૫) બીજમ ત્ર(૬) સમીકરણનું બીજ -
 '૩૮' [મ] (૭) નાટકના કે કથાના વરતનું મૂળ
 ંક નં બિલ, હરતિયુ (૨) (સ) કપીરનો
 એક ભજનસંગ્રહ ંકેશ(-પ) પું બીજનો
 અણુ (૨) બીજની કાચળી ંગણિત નં
 અક્ષરમણિત, 'એદછપ્રા' ંકુ નં નાની
 થેલી(૨)તેના આકારનો પ્રાણી કે વનરપતિના
 શરીરનો કોરા ંપત્ર નં બીજ ઉપરનું પાંદડું
 ંમૂમિતિ સ્ત્રીં એનેલિટિકલ બ્યોમેટ્રી
 (ગ.) ંમ ત્ર પું ગૂઢ મત્ર, જેમાં કોઈદેવને
 પ્રસન્ન કરવાની શક્તિ માનેલી હોય છે ંમાર્ગ
 પું વામમાર્ગનો એક ભેદ ંમાર્ગી વિં
 બીજમાગનું અનુયાયી ંરૂપ વિં બીજ જેવું
 ંથ વિં બીવાળુ (૨) સ્ત્રીં [સરં હિં] તલવાર
 (ઠાકરડાઓમાં વિરોધનામમાં આવે છે)
 બીજ સ્ત્રીં [પ્રા. વિજ્ઞા, વિરજ્ઞા (સં દ્વિતીયા)]

પઠવા પછીની - બીજ તિથિ (૨) [લા] સુદ
 બીજનો ચદ્ર. [-બેવી = સુદ બીજનો ચદ્ર
 ભેલો (૨) મગળ શુકન થવા -નો ચદ્ર =
 મગળ શુકન, ચડતીનું પ્રથમ પદ] ંવર
 પું [સરં મ વિજવર] બીજ વાર પદભનાર
 વર [તિ (ગ)]
 બીજનયન નં [સં] સમીકરણનું બીજ બોળવું.
 બીજકુર પું [સં] બીમાથી ફટેલો ફૂલો.
 બીજું વિં [પ્રા વિજ્ઞ (સં દ્વિતીયા)] દ્વિતીય
 (૨) જુદી ભતનું (૩) અં વળી, વધારામાં
 [બીજે બેસાડવું = નાતરે દેવું (બેરાને)]
 -જુકુ વિં જોડ્યું
 બીટ નં [સરં હિં (સં વિદ્યા, પ્રા વિદ્યા)]
 છાણ (૨) પદ્મીની અધાર (૩) [૩] એક કદ
 બીડ નં [સરં મ] માસની જમીન, ચરો(૨)
 કાચુ બરતનું લોહું
 બીડવું સંક્રિં [સરં બીડી, હિં મીઢના] બધ
 કરવું (૨) પરબીદિયામાં મૂકી તે બધ કરવું
 બીડી સ્ત્રીં [પ્રા. વીઢી (સં વીઢી)] પાનબીડી
 (૨) તમાકુની બીડી [-આપવી = રત્ન
 આપવી -ખાવી = પાનબીડી ખાવી -પીવી
 = તમાકુની બીડી ફૂકવી -વાળવી = પાન
 બીડી બતાવવી(૨) તમાકુની બીડી બતાવવી]
 -કુ નં મોટી પાનબીડી [-ઉપાડવું, ઝડપવું
 = બારે કામ કરવાનું માથે લેવું -ફેરવવું
 = અમુક કામ કરવાનું આહવાન કરવા બધાની
 સામે બીડુ ધરવું, જે તે કામ કરવાનું માથે
 લે તે એ બીડુ ઉપાડે] -ડો પું ['બીડુ'
 ઉપરથી] કાગળો ઘાલેલું મોટું પરબીડિયું
 બીધુ [સં મીત, પ્રા મીઢિજ] 'બીડું'નું ભૂતકાળ,
 બીન્યુ(૨) વિં બીચેલું [ફરેલું, બીનેલ
 બીધેલ(-લુ) (બી) વિં ['બીધુ' ઉપરથી]
 બીન નં, સ્ત્રીં [સં વીળા, સરં હિં, મ] એક
 વાઘ, વીણા ંકાર પું બીન વગાડનાર હિરતાદ
 બીનકી સ્ત્રીં ['બિહુ' ઉપરથી] બિહી, ટપકી, ચાંક
 બીનગો પું [સરં મ વિનગા] ધાતનું નાનું પ્યાલું
 બીનવું (બી) અં ક્રિં [જુઓ બીડુ, સરં
 દ વુળ્ળ = બીનેલું] બીડુ
 બીના સ્ત્રીં જુઓ બિના

ખીની સ્ત્રી [ફા.] લસકરનો મોખરાનો ભાગ
 વ્વાળા પુ. ખીનીનો ઉપરી અમલદાર
 ખીનેલ(-લું) (ખી) વિ. ઠરેલું, ખીણ
 ખીન્યું 'ખીનવું'નું ભૂ. કા. ૦
 ખાખડીસ્ત્રીએક કૂલવેલ(ર)ખીખી(તુરકકારમાં)
 ખાખી સ્ત્રી [ફા.] મુસલમાનની સ્ત્રી (ર)
 ખાનદાન મુસલમાન સ્ત્રી ૦ભયું વિ. ખીખીના
 પેટનું, ખાનદાન ઘરનું
 ખીણું ન. [સં વિવં] કોઈ આકૃતિ ઢાળવાનું
 ચોકકું (ર) કોઈ આકૃતિ છાપવાનું કાતરેલું
 સાધન (૩) છાપવાનો સીસાનો અક્ષર; 'ટાઇપ'
 (૪) [લા.] નમૂનો, પ્રતિકૃતિ. [ખીખાં
 ગોઠવવાં = છાપવા માટેના સીસાના અક્ષર
 (ટાઇપ) ગોઠવવા; 'ક' પોઝ કરવું'. -છોડવાં
 = ગોઠવેલા ખીખાને તેમના ખાનામાં પાછાં
 મૂકી દેવા ખીણું પડવું = ખીખા પ્રમાણે
 આકૃતિ છાપવી કે ઊઠવી] -ખાછાપ સ્ત્રી
 ખીખાં ઢાળવા તે -ખાપાડ પુ. ખીખાં પાડનાર
 -ખાશાળા સ્ત્રી છાપખાનાના ખીખા
 ઢાળવાનું કારખાનું
 ખીખાસ વિ. [સં] ચીતરી ચડે તેવું (ર)
 બિહામણ, ઘોર (૩) ખૂડું, શરમભરેલું ૦તા
 સ્ત્રી, ૦પણું ન. ૦
 ખીમાર વિ. [ફા.] માંદું [-પડવું = માંદું થવું]
 ૦ખાલું ન. ધરિયતાલ -રી સ્ત્રી માદગી.
 [-આવવી = માંદું થવું -વળગવી = રોગ
 વળગવો (ર) બલા-પીડા વળગવી.]
 ખીર સ્ત્રી [ઈ] એક વિલાયતી (પીવાનો) દારૂ
 ખીસ ન. જુઓ 'બિલ' [ઈ]
 ખીડી સ્ત્રી [પ્રા વિલ્લ (સં વિલ્લ)] એક જાડ
 કે એનાં પાદડાં ૦પત્ર ન. ખીલીનું પાન.
 -લું ન. ખીલીનું ફળ
 ખીલું (ખી) અ. કિં. [પ્રા વીહ (સં. મી)] ઠરવું,
 ખીનવું (ર) ચોકવું, ગલરાવું
 છુક સ્ત્રી [ઈ] પુરતક, ચોપડી ૦ખાઇન્દર
 પું. ચોપડીઓ બાવવાનું કામ કરનારો
 ૦ખાઇન્દિંગ ન. ચોપડીઓ બાવવાનું કામ.
 ૦સેલર પું. ચોપડીઓ વેચનાર
 છુકાટવું સ. કિં. ['ખૂંડો' ઉપરથી] ખૂંડે ખૂંડે

ખાલું કે કાકું
 છુકાની સ્ત્રી દાદી અને ગાલ ઉપર આવી રહે
 તેમ માથે કપડું બાધવું તે [-ખાધવી]
 છુકાવું અ. કિં, -વણ સ. કિં 'ખૂંડવું'
 કર્મણિ ને પ્રેરક [ધમાલ
 છુકાવેક ન. [સર. પ્રા. વુક્ક = ગર્જવું] તેયારીની
 છુકિંગ ન. [ઈ] રેલવેમાં ટિકિટ આપવી કે
 રવાના કરવાનો માલ લેવો તે
 છુકો પુ. [દે વુક્કા, સર. હિં, મ વુક્કા] કુઠો;
 કાળિયો. [-ભરવો, મારવો = કાકો મારવો.]
 છુખાર પુ. [મ] તાવ, નવર
 છુખદિલ વિ. [ફા] ખીકણ
 છુખરગ વિ. [જુઓ છુખરગ] ધરડું; વયોવૃદ્ધ
 (ર) અનુભવી. -ગી સ્ત્રી છુખરગ હોવું તે
 છુખારું ન. [દે. વુક્કણ = ઢાંકણ] પાણીના
 માટલા ઉપર ઢાંકવાનું પાત્ર
 છુખાવવું સ. કિં. [સર. દે. વુક્કણ = ઢાંકવું તે;
 હિં વુક્કાના, મ. વુક્કવિળે] ખૂંડવું, ચોલવવું
 છુખાવું અ. કિં. [જુઓ છુખાવવું] ચોલાવું
 છુખરગ વિ. -ગી સ્ત્રી [ફા.] જુઓ 'છુખરગ' મા
 છુટલેલ પું. [દે વટલર?] ખટલર, ગોરાનો
 રધવારો (ર) ['ખૂટ' ઉપરથી] ખૂટ વગેરે ચઢાવી
 નગલા જેવા થઈને ફરતો માણસ
 છુટાદાર વિ. છુટીદાર; નકશી -ભાતવાળું
 છુટી સ્ત્રી [જુઓ ખૂટ] (કાનની) ખૂટ (ર)
 [હિં વૂટી, મ વુટી] નાનો છુટો -ભાત (૩)
 [સર. હિં. વૂટી, મ. વુટી, -ટી] વિચિત્ર -
 અમત્કારિક ગુણવાળી વનરપતિ (૪) [લા.]
 અકસીર ઉપાય (પ) મહાચતુર અને પહોંચેલ
 માણસ [-સૂ ઘાડવી = સમજાવી દેવું;
 યુક્તિથી પોતાના મતનું કરી લેવું (ર) પધીતો,
 આપવો; ઉત્કેરવું] ૦દાર વિ. છુટા-ભરતવાળું
 છુટો પુ. [સર. હિં. વૂટા, મ હુંટ, -ટા] ભરત
 કે વણદમાં ફેલાના જેવો આકાર (ર) [લા.]
 મનનો તરંગ [-ઊઠવો, સૂઝવો = મનમાં
 તરંગ થવો, કંપના નગવી.]
 છુટું વિ. [સર. મ વુઠા (સં. વઠ = ગડું
 ઉપરથી)] ખાર વગરનું (ર) [લા.] નડી છુદ્ધિનું
 (૩) લાગણી વગરનું

શુદ્ધો પુ. [સરં હિં, મ મુદ્ધા] બુદ્ધો, મકાઈદોડો

(૨) [‘બુદ્ધ’ ઉપરથી] શુદ્ધો માણસ

શુદ્ધયલ વિ. [સરં મ વચ્ચદ] બેવફૂર મૂર્ખ

શુદ્ધવું અંકિં, -૬(-૧) પુ સંકિં ‘બુદ્ધવું’

ભાવે ને પ્રેરક

શુદ્ધિયાળ વિ. [દે બુદ્ધિર=પાડો પરથી?] શુદ્ધયલ .

શુદ્ધ વિ. [સં વૃદ્ધ, પ્રા બુદ્ધ] બૂઢ, ઘરડુ

- ૬૧૫૦ પુ. ઘડપણ

શુદ્ધ નં. [ફા] મૂર્તિ, પ્રતિમા. ૦ કુ નં. કાળી

ને લઠ્ઠી, હળસણ બખાતું નં. મહિર,

દેવાલય ઉપરસ્ત વિ. મૂર્તિ પૂજક. ૦ પરસ્તી

સ્ત્રી. મૂર્તિ પૂજા ંશકની સ્ત્રી. [ફા શિકની]

મૂર્તિ ખડન [[બુદ્ધ પરથી?] બોરિયું

શુતાન નં. [અ બુદ્ધતાન] બોતાન, આળ (૨)

શુતાતું નં. [અ વતાનહ] શુતાનો (૨) [લા]

મેલી ફાટેલી પાઘડી (૩) [અ બુદ્ધતાન] શુતાન,

આળ [પાઘડીનો ઢુકડો, બોતાતું

શુતાનો પુ. [અ વતાનહ] જીણી ફાટેલી

શુતારો પુ. [સરં મ] સાવરણી

શુદ્ધ પુ. [સં બુદ્ધવું] પરપોટો

શુદ્ધ વિ. [સં] જ્ઞાતા, સમજી (૨) ભગેલું (૩)

જ્ઞાન પામેલું (૪) પુ. (સ) ગૌતમશુદ્ધ, શુદ્ધાવતાર

(૫) સ્ત્રી. (૫.) શુદ્ધિ ૦ત્વ નં. ંશાસન

નં. શુદ્ધનો ઉપદેશ-સિદ્ધાણ, શુદ્ધધમ

-દાવતાર પુ. [અવતાર] વિષ્ણુનો નવમે

અવતાર [-ધરવે = ચૂપ રહેવું; બોલ્યા

ચાલ્યા વિના બોલા કરવું]

શુદ્ધિ સ્ત્રી. [મં] વસ્તુને ભણવાની ચિત્તની

આકલન કે સમજ શક્તિ, અક્ષલ, ચિત્તની

એક વિમૂર્તિ (૨) સમજ, જ્ઞાન, વિવેક, હઠાપણ

(૩) વિચાર [-ખીલવી = શુદ્ધિનો વિકાસ

યવો - અલ્લાવવી = સમજવા પ્રયત્ન કરવો,

અટકળ - અનુમાન કે તર્કશક્તિનો ઉપયોગ

કરવો - આલવી = સમજ પડવી, પહોચ જવી.

-દોહાવવી = જુઓ શુદ્ધિ ચલાવવી -ની

ખાઈ, -નો આગળો = બેવફૂર -નો

બહાર, સામર = મણો શુદ્ધિરાણી માણસ

(૨) મૂર્ખશિરોમણિ (કટાક્ષમાં) -ફરવી,

ફરી જવી = અવળી શુદ્ધિ યવી. -ખતાવવી

= સલાહ આપવી (૨) ચાલાકી દેખાડવી.]

૦ ઉભામર વિ. શુદ્ધિરાણી; કુશાચ શુદ્ધિ

૦ગમ્ય, ૦આલ વિ. શુદ્ધિથી સમજ શકાય

તેણે ૦લવી વિ. શુદ્ધિ ઉપર ગુભરો કરનાર

(અમજવીથી ઊલટું) ૦તરવ નં. પ્રકૃતિ

પ્રથમ પરિણામ (સાંખ્ય) ૦પુર સર, ૦પૂર્વક

અં. શુદ્ધિથી; નક્ષીનેઈને ૦પ્રયોગ પુ.

શુદ્ધિનો ઉપયોગ. ૦પ્રામાણ્ય નં. શુદ્ધિને જ

પ્રમાણ માનવી તે; શુદ્ધિગ્રાહ તેટલું જ સત્ય

એમ માનવું તે ૦પ્રામાણ્યવાદ પુ. શુદ્ધિ

પ્રામાણ્યનો વાદ, ‘રેશનલિઝમ’ ૦પ્રામાણ્ય-

વાદી વિ. (૨) પુ. શુદ્ધિપ્રામાણ્યવાદમાં

માનનાર ૦ખલ (-ળ) નં. સમજશક્તિ (૨)

શેતર જની રમત ૦મેદ પુ. શુદ્ધિનું કામા-

ડોળપણ ૦ખમ પુ. શુદ્ધિ ભ્રમિત -

વિપરીત થઈ જવી તે ૦ખશ પુ. શુદ્ધિનો

નાશ ૦મત્તા સ્ત્રી, ૦મરવ નં. શુદ્ધિમાન

હોવાપણ ૦માન વિ. શુદ્ધિરાણી, અક્ષલમ

૦લક્ષણ નં. શુદ્ધિની નિશાની ૦વાદ પુ.

‘રેશનલિઝમ’ ૦ચાપાર પુ. શુદ્ધિનો

ઉપયોગ ંશાણી વિ. શુદ્ધિવાળું ૦સ પન્ન

વિ. શુદ્ધિવાળું ૦હીન વિ. શુદ્ધિ વગરનું

શુદ્ધશુદ્ધ પુ. [સં] શુદ્ધ, પરપોટો

શુદ્ધ વિ. [સં] કાલું, વિકાન (૨) પુ. એ નામનો

ગ્રહ (૩) શુદ્ધવાર (૪) વિકાન; કાલો માણસ

૦વાર પુ. અઠવાડિયાનો ચોથો દિવસ.

[ખાપનો શુદ્ધવાર = કશું નહિ, કાંઈ જ

નહિ.] ૦વારિયું વિ. શુદ્ધવાર શુદ્ધવારનું

(૨) નં. શુદ્ધવારે નીકળતું છાપું ૦વાર વિ.

શુદ્ધવારે આવતું કે શરૂ થતું

શુનિયાદ વિ. [ફા] કુસીન, ખાનદાન (૨) સ્ત્રી

પાયો, મૂળ -દી સ્ત્રી. કુસીનતા ખાનદાની

(૨) વિ. પાયાનું, મૂળનું

શુભસ નં. [અ વર્તુલ] જુઓ બનૂસ

શુભક્ષા સ્ત્રી. [સં] મૂખ (૨) ભોગવવાની ઇચ્છા

-ક્ષિત વિ. મૂખ્યું -કુ વિ. [મં] મૂખ્યું

(૨) ભોગની ઇચ્છાવાળું [ધર્મ, પોકાર

શુભરાણુ નં. [‘મૂખ’ ઉપરથી] મૂખામૂખ, ઘાંટા-

શુમાટ સ્ત્રી, નં. [‘મૂખ’ ઉપરથી] વાયકા,

અકવા (૨) ચોકાર; ખૂમ. -ટો પું. શુભાટ
શુરખેપોશ લિં [શુરખો + પા. પોશ] શુરખો
પહેરનાર

શુરખો પું [મ. વુર્કમ] ચહેરો ઢાંકવાનું બળી-
વાળું કપડું (૨) આખું શરીર ઢાંકાય તેવું
પડદો કરવાનું સીવેલું વસ્ત્ર. [-નાખવો,
પહેરવો = શુરખો ઓઢવો]

શુરખ પું [મ. વુર્જ] કિલ્લાના મથાળા પર
તોપ ગોઠવવા કાઢેલી અગાથી જેવી રાવડી
(૨) પુસ્તો; હાથણી

શુરછ સ્ત્રીં ['શુરખ' ઉપરથી] શેતરંજની
રમતમાં એક પ્રકારની છત

શુરાક સ્ત્રીં જુઓ બરાક (૨) [અ] તાબૂતના
દિવસોમા કઢાતી પરી [જુલાખ
શુરાખ સ્ત્રીં જુઓ શુરાક [મ.] (૨) જુઓ
શુરાનકોટ પું [ઈં વ્રાડનકોટ] એક ભતનો
મોટો હગસો-ઓવરકોટ

શુરાવડું સંકિં, શુરાવડ અં કિં 'ખૂરડું'નું
પ્રેરક ને કર્મણિ

શુરાસ નં [ઈં. વ્રશ, સરં હિં વુરશ] બ્રશ
શુરીચુરી સ્ત્રીં એક પક્ષી

જુલહોગ પું [ઈં] એક ભતનો મોટો જખરો
ગણતો ફૂવરો [જુલજુલના જેવો રવ
જુલજુલ નં [ફા] એક પક્ષી. -લાટ પું.
જુલંદ લિં [ફા] ભવ્ય (૨) ઊંચી યોગ્યતા-
વાળું (૩) મોટો, ઊંચો (અવાજ)

જુલાખ સ્ત્રીં [ત્ર. વુલાક] બે નસકારા વચ્ચેનો
પડદો (૨) તેનો વેહ (૩) તેમા ઘાલેલી વાળી
જુસટિયો પું ['ખૂસટ' ઉપરથી] ખૂસટ
મારનાર, ઢિયેર

જુહારડું સંકિં ['જુહારી' ઉપરથી] બહોરવુ
જુહારી સ્ત્રીં [દે. વઝહારી, વોહારી] સાવરણી
જુંદ પું [સં વિંદુ] એક ખી, જેની કેરી બને
છે (૨) નં દીપુ. ૦૬૧૫૫ પું ૦૫૦૫૦ જુઓ
જુદ પું [જુદલખંડની બોલી

જુંદેલી સ્ત્રીં પશ્ચિમ હિંદની એક બોલી;
જુંબ સ્ત્રીં [દે. વુંવા] + ખૂમ -બાણુ નં,
-બાપાત, -બારવ પું ચોધાટ, રોરખકોર.
-ખિયો પું મોટા અવાજવાળું ટોલ

ખૂ સ્ત્રીં [ફા.] બો, મધ (૨) મુસલમાન સ્ત્રીના
નામ માછળ લગાડાય છે. ઉઠાં મશ્ચિમખૂ
ખૂક પું [દે. વુક્કા] કોળિયો; ખૂકડો

ખૂક(-ગ)ડી સ્ત્રીં [સરં મ વુગડી ઉપરથી]
સ્ત્રીઓના કાનનું એક અલ્લુ ધરણું

ખૂકડો પું ['ખૂકો' ઉપરથી] કોળિયો

ખૂકણી સ્ત્રીં [સરં હિં. વુકની, મ. વુકળી,
વોકળી] ભૂંછી

ખૂકડું સં કિં [સરં મ વુકળે, હિં. વુકળે
= ભૂકો કરવો] કાકવુ (૨) ઝટ ઝટ ખાવું

ખૂકો પું [દે. વુક્કા = મૂંડી ? કે ભૂકો પરથી ?]
ખૂક, મોટો કોળિયો; કૂકો

ખૂમડી સ્ત્રીં જુઓ ખૂકડી

ખૂચણુ નં [જુઓ ખૂંગણ] અનાજના ગાડામા
પાપરવાની મોઢ

ખૂધલી સ્ત્રીં [જુઓ બોધરણુ] ખરણી

ખૂચ પું [સરં મ., હિં] હાટો(૨) [સરં મ વૂજ]
પાનાની એક રમત. [-મારવો = હાટો ઘાલવો,
ખૂચવડે બધ કરવું -ઉઘાડવો, કાઢવો,
ખોલવો = ખૂચ ફૂર કરી મો ઉઘાડવું.]

ખૂચગ નં એક પક્ષી

ખૂચટ લિં મૂખ (૨) છોકરવાદ

ખૂચિયું લિં જુઓ ખૂચું (૨) કાન વગરનું

ખૂચી સ્ત્રીં ['ખચ્યુ' ઉપરથી] છોકરી -ચો
પું છોકરો (લાડમા)

ખૂચું લિં [જુઓ ચીયુ (સં. ચિપિટ); સરં
હિં. વૂચા, મ. વુચા] ખેડેલા કે ટેરવા બિનાના
નાકનું (૨) કાન વગરનું (૩) [લા.] ધરણા
વગરનું (કાન કે નાક) [ખૂચો કારભાર = સત્તા
કે કબજા બા વગરનો કારભાર (૨) કર્માઈ ઝાઝી
ન ચાય તેવો ખેડો રોજગાર]

ખૂજ સ્ત્રીં [પ્રા. વુજ્જ (સં. વુધ્)] સમજ કે
કંદર. ૦વું સં કિં સમજવું; કંદર કરવી

ખૂજવડું સં કિં [જુઓ જુઝાવડું] ઓલવવું

ખૂટ પું [ઈં] વિલાયતી જોડો

ખૂટ સ્ત્રીં ખુદી, કાનની નીચેની ચામડી. લાળી
[-પકડવી = કબૂલ કરવું, ગુનો કે ભૂલ
સ્વીકારવા] -ટિયું નં લાકડાનું હોળિયું (ખૂટનો
વેહ પહોળો કરવાનું) (૨) ખૂટ પહેરવાનું ધરે

ખૂહું વિં બુઓ બુહું

ખૂહકી સીં [ખૂહું ઉપરથી] હૂહકી [-ખાવી
=હૂહકી મારવી, પાણીમાં પેસી જવું
-મારવી = પાણીમાં પેસી જવું (૨) નાસી
જવું, છટકી જવું, દેખાન દેવી] -હું અંકિં
[પ્રા વુહું (સં વુહું, વુહું), સરં હિં વુહના,
મ વુહળે] હૂહવ (૨) ખુવાર થવું; દેવાણ
કાંઠવું, વુકસાનમાં કીતરવું [ગોળભાગ
ખૂહી સીં [સરં મ] (કા) બાલાનાં છેડાને
ખૂહ (-દિયો) પું [પ્રા વુહહ, વુહહ (સં. વુહ)
= મોટું ઉપરથી] મોટો વાહરો

ખૂહું (-દિયું) વિં [બુઓ બુહું] ધરડું

ખૂહ સીં [સં વુહિ] બુહિ, સમજ (પ.)

ખૂહું નં [‘ધીખું’ ઉપરથી ?] જડો ઠગોરો
(૨) [સં વુખ્ત, પ્રા વુખ] તળિયું (વાસણને
આચથી પડે છે તે ક તેની બેઠક) (૩) (ચ)
મહુડાનો મોર

ખૂખક વિં [સરં મ વૂ] બુહિ વિનાનું, જઠ
ખૂમ સીં [દિ વુવા, સરં મ વૌવ, વોમ] ધાટો,
બરાડો, પોકાર (૨) અફવા [-છીઠવી = ખુમટો
થવો, પોકાર થવો (૨) અફવા ફેલાવી. -પડવી
= પોકાર થવો (૨) ધા નાખતો અવાજ થવો
-પાડવી, મારવી = ધાટો પાડવો, બોલાવવું
(૨) ફરિયાદ કરવી] -માખૂમ સીં ધાટાધાટ,
ખુમરાણ -મારોર પું ખુમરાણ

ખૂમહું નં સુકવેલી માછલી

ખૂરડું સંકિં [સં મૃ ઉપરથી] પૂરડું

ખૂરી સીં (ચ.) બાવટાને છડવાથી નીકળતો
છોડાનો બૂમ

ખૂરં વિં [સરં હિં, મ વુરા] ખરાખ -રાઈ
(-શ) સીં ફટતા (૨) અણખનાવ

ખૂર નં [સરં હિં વૂરા] ધોયેલી ઝીણી ખાંડ

ખૂહ (ખૂ) નં [સરં હિં વુરા, સ વલ્વ]

ગુહા (૨) ફૂંચો, ધગડો (અસિદ્ધ પ્રયોગ)

[-છટકી જવું, વછટી જવું = ઝાડા થઈ જવા

(૨) ભારે પડી જવું, ધારતી લાગી જવી.

-તોડી, વછોડી નાખવું = સખત માર મારવો]

ખૂસકું નં [સં મૃશ] વરસાદનું ઝાપડું

ખૂસટ સીં ઘેણને ગાંઠે દિયર તમાચો મારે તે,

સીમતને અંગેનો એક વિધિ

ખૂહહું નં [બુઓ ખૂહો] (ચ.) ધોકથું (૨)

[પ્રા પોસ, પોસ = ગુહા] બુઓ ખૂહું

ખૂહું વિં [પ્રા વૂહ (સં વૂહ) = ભડું કરવું;

વધારવું ઉપરથી] જઠ, ભડું, અરસિક

ખૂહો પું [બુઓ ખૂહું] આડો જડો લાકડાનો

કકડો (૨) મૂખ [મોઢ; ખૂગણ

ખૂગણું નં [બુઓ ખૂગણું] ગાડામાં પાથરવાની

ખૂગણું સંકિં [દે વુજ્જળ = ઢાંકવું] આવરણ

કરવું (૨) વધારેપડતું બેલકું

ખૂગિયો પું [રવં ?] શૂરાતન ચઢાવવા

વગાડવામાં આવતો ઢોલ

ખૂઠ વિં [બુઓ ખૂઠ] મૂખ, જઠ

ખૂંદ નં (ખાજમાં) ફૂટી પાકવાનું છેદણ ધર

-દિયાળ વિં બેસે ત્યાંથી કોઠે નહિ એવું,

ખૂદમાં પડેલ સોગડી જેવું

ખૂધી વિં [સં વુખ્ત = તળિયું ઉપરથી ? સરં

મ વુવેલા, હિં વુખ્ત] મૂખ, કમ અઘલતું

ખૂહત વિં [સં] મોટું, વિશાળ. -દ ગુ (-ગુ)

જરાત પું, સીં, નં ગૂજરાત તેમ જ

બહાર જ્યાં ગૂજરાતીઓ રહેતા હોય એવા

વસાહતી પ્રદેશોનો એક સમૂહ

ખૂહરપતિ પું [સં] (સ) દેવોના ગુરુ (૨)

એક ગ્રહ -ત (-તિ)વાર પું ગુરુવાર

બે (બે) વિં [પ્રા વિ (સં દિ)] ‘ર’ [-આખની

શરમ = રૂબરૂ હાજરીની અસર -અંગિળ

ચડે તેવું = ચઢિયાતું, સવાયું -અંગિળ રૂવર્ગ

ખાજી રહેતું = ગર્વ ને મનફરીનો પાર ન હોવો,

-કાન વચ્ચે માથું કરવું = (નાના બાળકને

અપાતી) ખાલી ધમકી -ગોળીનો ચડવો

= અડકફડકિયો, બે બાણુ ઢોલકી બલ્લવાર

-ઘોડે ચડવું = એકસાથે ન થઈ શકે એવાં

બે કામ સાથે ઉપાડવા. -છાંટા નાખી લેવા

= ઝટ ઝટ નાહી લેવું (૨) ઝટ ઝટ સંખ્યાપૂર્ણ કે

આક્રિયા કરી લેવાં -છીપતું મોતી = મોટું,

ગોળ અને નમૂનેદાર મોતી (૨) આદર્શ -

નિષ્કલક માણસ. -ધકીનો પરોણો =

મરવાને બે ધકીની જ વાર હોય એવું માણસ.

-તરફની (ખાણુની) ઢોલકી વગાડવી =

દુધમા ને દહીંમાં પગ રાખેલો, બને બાબુતુ
 ગાવુ - દાણા = જરા પાણી (અક્ષલ ન હોવી)
 -ત્રારની (બેધારી) તલવારે રમવું = બે
 બાબુ દોલકી વગાડવી, બને પક્ષ તરફ ઢળવ.
 (એકતુ) બે ન થવું = પેતાની વાતને આગ્રહથી
 વળગી રહેવું - પેટ કરવાં = હાં ઉપરાત
 જમવું - પૈસા છાંટવા = લાચ આપવી.
 -બાપવું = છિનાબના પેટનું (સતાન) - બોલ
 = થોડાક વચન, થોડીક પ્રસ્તાવના કે થોડુંક
 વ્યાખ્યાન - ભામ = વધારેપડતો - બમણા
 નેટલો ભાગ (જેમ કે, બળિયાના બે ભાગ)
 -માથાં હોવાં = મગજનું ફાટેલું હોવું, ગર્વિષ્ઠ
 ને નુમાખી હોવું. - મોઢાની ચાકળણુ =
 આધળી ચાકળણુ (૨) અખી બોલ્યા, અખી
 ફોંકે કરનાર માણસ - મોઢાં હોવાં = બે-
 વચની હોવું - હાથ બેઠવા = વીનવવું.
 -હાથ વચ્ચે પેટ = સમદષ્ટિ ને નિષ્પક્ષ
 -હાથે જમવું = સારી પેઠે ખાવું (૨) સારી પેઠે
 કમાવું - હાથે પાઘડી ઝાટીને હોંડવું =
 વિચારી વિચારી - સાવધ રહી વર્તવું - હાથે
 પેટ બતાવવું = ભૂખ લાગી છે - એવી સંજ્ઞા
 કરવી] ંઆની સીં બે આનાનો સિકો
 ૦ઉ(બે) વિં બને ૦ઉથા અં + બેઉસાથે
 બે (બે) અં [ફા] નિષેધ કે અભાવ અર્થનો
 ઉપસર્ગ ૦અક્ષલ વિં અક્ષલ વગરનું ૦અખ-
 ત્યાર વિં સત્તાહીન. ૦અખત્યારી સીં
 અખત્યારીનો અભાવ. ૦અદખ વિં અવિવેકી,
 અસભ્ય ૦અદખી સીં અવિવેક, અસભ્યતા
 ૦આખર, ૦ઇજજત વિં આખર વગરનું
 (૨) સીં અપકીર્તિ ૦આરામ વિં માદુ,
 નાદુરસ્ત. ૦ઇજજતી સીં બેઆખર
 ૦ઇન્સાફ વિં અન્યાયી, ગેરકાયદેસર
 ૦ઇન્સાફી સીં ૦ઇલાજ વિં ઉપાય
 વગરનું, લાચાર ૦ઇમાન વિં વિશ્વાસવાળી;
 અપ્રમાણિક (૨) કૃત્રિમ, નિમકહરામ (૩)
 આસ્થા વગરનું ૦ઇમાની સીં બેઇમાન-
 પણુ. ૦ઉમેદ વિં નાઉમેદ, નિરશ.
 ૦ઉમેદી સીં નિરાશા. ૦કદર વિં કદર
 વિનાનું ૦કરાર વિં બેચેન. ૦કરારી સીં

અસુખ, બેચેની ૦કસૂર વિં વાક વિનાનું.
 ૦કાયદે અં ગેરકાયદે. ૦કાર વિં નવક
 (૨) નકાસુ. ૦કારી સીં કામધધાનો અભાવ
 ૦કાળણુ સીં બેદરકારી. ૦કેદ વિં બધન-
 રહિત, સ્વતંત્ર, નિરકુશ, અમર્યાદ. ૦કેદી
 સીં બેકેદપણું. ૦કોલ(-કી) વિં કોલ ન
 પાળનારું. ૦ખબર વિં અભણું ૦ખુદા
 વિં ઇશ્વરવિમુખ

બેક (બે) વિં [બે + એક] થોડુંક, કેટલુંક (ચ.)
 બેકી સીં [બે ઉપરથી] બેની ભેડી (૨) બેથી
 ભાગી રાકાય એવી સંખ્યા (૩) આગળની
 સજ્ઞાથી (બતાવાતી) ટકીની હાજત. [-કરવા
 જવું, -જવું = ઝાંડે કરવા - દિશાએ જવું
 -થવું, લાખવી = ટકીની હાજત થવી.]

બેગ સીં [ફ.] થેલી (૨) ટૂંકધાટની પેટી (પ્રાય-
 ચામડાની) [પતર

બેગડ નં [મ., (કા. વેગડે)] કલાઈનું રંગેલું

બેગણિયું નં એક ભતવું સુતરાઉ લુગડું

બેગમ સીં [તુર્કી] મોટા ફરજાની મુસલમાન
 સ્ત્રી [વિનાનું - છ સીં

બેગરજ (-બઉ, -જુ) (બે) વિં [ફા] ગરજ

બેગાના વિં [ફા] ગ્રાહિત [(૨) મનુર

બેગાર પું; સીં [ફિ] વેઠ. -રી પું વેઠિયે

બેગુના (૦હ) (બે) વિં [ફા] નિર્દેષ

બેઘાઘડું વિં [મિથું + સં ઘટ?] મિશ્ર, ભેળસેળ;
 ન સમભય તેવું

બેચાર, -રેક (બે) વિં [બે + ચાર] આશરે

બેથી ચાર (૨) (સખ્યામાં) થોડુંક

બેચેન (બેચે) વિં [ફા વે + ચેન] અસ્વસ્થ;

અજ પાવાણું -ની સીં બેચેનપણું

બેજફા (બે) વિં [ફા] બુલમી નહિ એવું;

રહેમવાળું

બેબ (બે) વિં [ફા] અસ્થાને એવું, અધટિત,

અયોગ્ય

[કટાણેલું.

બેબા (૨) (બે) વિં [ફા વેજાર] અકળાયેલું,

બેબન (બે) વિં [ફા] છવ વિનાનું, મૂર્છિત

બેબર (બે) વિં [ફા] બુચો બેનજ -રી સીં

બેજવવાળી, બેજવસોતી (બે) (સો) વિં

સીં [બે + જવ + સોતી (સહિત)] ગર્ભવતી

બેટ પુ. [સરં હિં વેઠ, કા બ્યટ્ટ, સિં વેટ્ટ
(સં વેસ્ટિ, પ્રા વેટ્ટિઝ?)] ચારે બાજુએ
પાણીથી વીટળાયેલી જમીન, દ્રોપ

બેટરી સી. [ઈ] બ્લુઓ ટોર્ચ (૨) વીજળી
રાખવાનું એક સાધન (જેમ કે મોટરની,
રેડિયોની)

બેટી સી. [દિ વિટ્ટી] દીકરી ૦છ સી. (સ.)
ગોસાંધજીની પુત્રી ૦વહેવાર પુ. ૦ન્યા
આપવા લેવાનો સબધ -ટો. પુ. [દિ વિટ્ટ]
દીકરો -દમજી પુ. (ન્ય ગર્ભ) બેટો

બેઠક (બે) સી. [બેસવું ઉપરથી, મપ વજ્રુ, ટે
વિટ્ટ (બેઠેલું) (સં ઉપવિટ્ટ, પ્રા ઉવજ્રુ)] બેસવું
તે (૨) બેસવાની જગા, આસન (૩) બેસવા
ઊઠવાનો ચોરડો (૪) ઘણા જણનું એકઠા થઈ
બેસવું તે (૫) બેસણી (૬) એવ કસરત (૭)
વ્યવસ્થિત સભા કે મહળનું અધિવેશન ભરાવું
તે, 'સેશન' [-કરવી = ઊભા થઈ બેસવાની
કસરત કરવી (શિક્ષા તરીકે પણ) (૨) બેસી
પડવું (૩) રોજ બેસવા જવું -થવી = બેગા
મળી બેસવું ઉઠાં પહેલાં તે બન્નાની
ત્યાં ચાર કલાકની બેઠક થતી -ભરવી =
અધિવેશન -સભા ભરવી -ભરાવી = સભા
મહળ ભરવી, -હોવી = ને ત્યાં રોજ બેસવા
જવું હોવું ઉઠાં તેની ત્યાં રાજની બેઠક છે]

બેઠમલિયું (બે) વિ. [બેઠ (બેસવું) + મલિયું
(મલ્લ?)] (કા) બેઠાડું રહી નાજુક થઈ ગયેલું

બેઠાખાઉ (બે) વિ. [બેઠું + ખાવું પરથી]

શ્રમ કર્યા વિના ખાનાર, નિરુદ્ધમી, આળસુ

બેઠામરું, બેઠાડું (બે) વિ. [બેઠું ઉપરથી]

ઘણું બેસી રહેનાર, બેઠાબેઠ થઈ ગયેલું

બેઠાબેઠ (બે) સી. [બેઠું ઉપરથી] રોજગાર
વિના બેસી રહેવું તે (૨) નફાખોટ વગરનું
હોવું તે (૩) અં. બેઠેલું ને બેઠેલું હોય તેમ.
-હી સી. બ્લુઓ બેઠ બેઠ

બેઠી (મે) સી. [બેઠું ઉપરથી] બેઠી ચરકરી
કે મલક [-ચલાવવી, હાકવી = ઠડે પેટે
અથવા સામાને ખબરૂ ન પડે તેવી મલક
ઉડાવવી (૨) ડા પહોળી ગપ-ડિગ મારવી]
૦રમત સી. બેઠા બેઠા રમવાની રમત -હું

'બેસવું'નું ભૂતકાળ (૨) વિ. બેઠેલું (૩) નીચું
(ઘાટમી) (૪) [લા] ધાધલિયા કેખાવ વિના
શાંતિથી -ચિયર ગતિથી કે ઠડે પેટે થતું ઉઠાં
બેઠું કામ, બેઠા બળવો [બેઠા થયું = આડા
પડ્યા હોઈએ તેમાથી ટટાર થવું, બેસવું (૨)
મંદગીમાથી છૂટી જવું, સાબ થવું (૩) ફરી
સતેજ થવું બેઠાની હાળ કાપવી = પોતાનું
જ આધારસ્થાન તોડવા મથવું, પોતાનો જ
પગ કાપવો, બેઠી ફડીનું = ઊંચું -દમામહાર
નહિ, પણ મજબૂત ધાટીનું, શાંત બેઠું
કરવું = (પગારીવશ હોય ત્યાંથી) સાબુ
કરવું, મદદ આપી બેસાડવું બેઠું ચડવું
= પાણીની કાઢવાલ ક્યારે વિના તેમ જ
હલાવ્યા વગર રધાવું (ખોરાકનું) બેઠું પાણી
ચલાવવું = પાયા -આધાર વિનાની ઠક્કસ
મારવી બેઠું પાણી ચડવું = ધોમે ધોમે પણ
સતત પાણી પડ્યા કરવું બેઠે ખામચું હોવું
= કદમાં બેઠેલું -ગડું હોવું બેઠેલો પોપડો
ઉખાડવો = શાંત થયેલો બધોડો કે વાન ફરી
ઉપાડવાં બેઠા બળવો = શાંત, અહિ સકે
બળવો બેઠો ભાત = પહેલેથી જ જોઈતું
પાણી મૂકી, ઓસાવ્યા વિના રાધેલો ભાત
બેઠો બાવ = વધધટ ન થાય તેવો બાવ, ટકી
રહેલો બાવ (૨) ઘેર બેઠા મળતો -આવતો બાવ.
બેઠો હાથી = નવી કમાણી વિના ઘરમાં હોય
તે જ પૂર કરનાર માણસ] -ઠેલ (નુ)
વિ. બેઠાગર (૨) બેઠું, નીચું (૩) ફબાયેલું
(૪) પડી રહ્યાથી બગડેલું -ઠો પગાર પુ.
કામ કર્યા વગર મળતો પગાર (-ખાવો)
બેઠ સી. [સરં હિં વેઠન (સં વેટન)] બ્લુઓ
બેળ, ચૂસાનો ઉપરનો છૂટો ભાગ
બેઠકું નં. [સરં મ વેઠકી, સરં બરડવું, રવં?
કે 'વેઠો' ઉપરથી?] આંગળીનો સાધો (૨)
આંખલીનો કચ્ચાવાળો ભાગ (૩) (બે')?
[બ્લુઓ બેઠેડો] વરસાદથી ચયેલો કીચક
બેઠલી સી. [દિ વેઠ, વેઠા] હોડી, નાનો બેડો
બેઠશી (-સી), બેઠસાઈ સી. [બ્લુઓ બઘશ]
હું પદ, ગર્વ (-મારવી, હાકવી)
બેઠાચડ (-ઠ), બેઠાફેડ વિ. [બેઠું ઉપરથી]

ઉપર નાનું અને નીચે મોટું એવું, બેઠાના ઘાટનું; શકુ જેવું (૨) કપાળમાં એવી બે ભમરીઓવાળું (ઘોડું)

બેડિયાત પુ. ['બેડો' ઉપરથી] ખલાસી બેઠિયું નં. ['વેડવું' ઉપરથી] આબેથી કેરીઓ અધ્ધર વેડવાની ભળીદાર ઝોળી (૨) [બે(સં દ્વિ) + સં અનઢવાહ ?] બે બળદનું ગાડું (૩) (બે બળદ બે ચી શકે - બેડિયામાં માય એટલું) બનીસ મણનું માપ (૪) ['બે' ઉપરથી] શેરડીના બીનો બે આબોવાળો કકડો [બેડિયે હાકલું = બદલ્યા સિવાય બંને બળદને પોતા-પોતાની બાજુએ આબો વખત હાકવા]

બેડી સ્ત્રી. [સરંદિં (દિં વેદના = વીંટળાવું, વેરવું, સં વેદન)] જીર, કેદીને બાંધવાની સાકળ (૨) [લા.] બંધન, જાળ, પ્રતિબંધ (૩) પગનું રૂપાનું ધરેણું (૪) બે આગળીએ પહેરવાની બેડેલી વીંટી (-નાખવી, ધાલવી, પહેરાવવી)

બેડું (બે) નં ઘડો ને રંગડો, ઉતરડ બેડો પુ. [દિં વેઢ, વેઢા] વહાણ (૨) [સરંદિં, મ વેઢા] ટોળી, ઢૂકડી (૩) [સરંદિં. વેઢા = આડું, ટેડું] છેડો ખોસવો તે. [-પાર કરવો, થવો = વિનય મળવો, સિદ્ધિ થવી - જાળવો = છેડો ખોસવો] [વાળુ(વહાણ)]

બેડોલી (બે) વિ. [બે + ડોલ] બે ડોલ - કૂત્રા-બેડોળ (બે) વિ. [બે (ફા) + ડોળ] કંદરૂપુ બેડબ (બે) વિ. [બે (ફા) + ઢબ] બેડોળ (૨) બેઅઢમ (૩) ધોરણ - પદ્ધતિ વિનાનું (૪) ક્ષયદા વગરનું

બેડંબ(-ચું) (બે) વિ. [બે (ફા) + ઢગ] ઢગ વગરનું, કંઠચું [છાપરુ

બેડાળિયું (બે) નં [બે + ઢાળ] બે ઢાળવાળું

બેણું (બે) નં [સં વહન ?] નદીનો પટ

બેત (બે) પુ. [બુઓ વેત] મનસુબો (૨) વેત, યુક્તિ, તજવીજ (૩) [સં વેતસ, પ્રા વેત્ત] નેતર [-ઉતારવો = તજવીજ કરવી (૨) ચોળના પાર પાડવી - કરવો, ઘડવો, રચવો, લગાડવો = યુક્તિ - ચોળના કે તજવીજ કરવા]

બેત સ્ત્રી. [જ] બે ઢૂકની ફારસી કવિતા

બેતકસીર (બે) વિ. [ફા] નિર્દોષ બેતબાણ સ્ત્રી. [ફા] બેત - કવિતાઓ કરવી અને ગાવી તે

બેતમા (બે) વિ. [ફા] બેદરકાર

બેતમીજ (બે) વિ. [ફા.] અવિવેકી, અસભ્ય

બેતરફી (બે) વિ. [બે + તરફ] બે બાજુનું

બેતલબ (બે) વિ. [ફા] માગી શકે નહિ એવું

બેતાલ(-છું) (બે) વિ. [બે (ફા) + તાલ]

તાલ વગરનું (૨) [લા] ભોમ કે ગોઠવાણ વગરનું (૩) વહી ગયેલું, હાથથી ગયેલું

બેતાળાં (બે) નં બંબંબં ['બેતાળીસ' ઉપરથી]

બેતાળીસ વર્ષની ઉંમરે આપે આવતી જાખ કે ત્યારે પહેરાતા ચરમા [-આવવાં = તે ઉંમરની જાખ કે ચરમા આવવા] - ણીસ.

વિ. [સં દ્વિત્વારિચિત્; પ્રા. વાયાલીસ] '૪૨' - છું વિ. બેતાળીસ શેરના મણનું(તોલ)

બેદ સ્ત્રી. બુઓ બેત (જ)

બેદરકાર (બે) વિ. [ફા] કાળજ વગરનું - રી સ્ત્રી. બેદરકારપણું [-દર્દી સ્ત્રી.

બેદદર્દી (બે) વિ. [ફા.] લાગણી વિનાનું, નિંદુર.

બેદરતૂર (બે) વિ. [ફા] શિરરતાથી ઊલટું

બેદાણા (બે) પુ. બંબંબં [દિં.] એક ઐવાધિ

બેદાદ (બે) વિ. [ફા] ગેરવાળખી (૨) દાદ -

ફરિયાદ ન સભળાતી હોય તેવું - દી સ્ત્રી. અન્યાય

બેદિલ (બે) વિ. [ફા] મન ઊઠી ગયું હોય તેવું, નાખુશ - લી સ્ત્રી. નાખુશી (૨) અણબનાવ

બેડું (બે) નં [જ વૈજઙ્ઠ] ઈંડું

બેધડક (બે) અ. [બે (ફા) + ધડક] ડર વગર, હિંમતભેર

બેધારું (બે) વિ. [બે + ધાર] બે ધારવાળું (૨)

ગોળ ગોળ, દ્વિઅર્થી. [બેધારી તરવાર = સામાને તેમ જ વાપરનારને - બંનેને તુકસાન કરનારી વસ્તુ]

બેનમૂન (બે) વિ. [ફા] અંબેડ, સર્વોત્તમ બેધ્યાન (બે) વિ. બેધીન વગરનું, વ્યગ્ર

બેનવા (બે) વિ. [ફા] નિર્ધન, ગરીબ (૨) પુ. ક્ષીરનો એક વર્ગ [સ્ત્રી. કુર્મગ્ય

બેનસીબ (બે) વિ. [ફા] અલાગિયુ. - બી

બેન્ક સીં [ઈ] બુઓ બેક
 બેન્ક વિં [ઈ] સમૂહમાં અનેક વડે વગાડાતું
 ઉદાં બેન્ક વાલ્ મગાવ્યા છે (૨) નં વાલ્-
 વાળાનો સમૂહ વાલ્ નં બં વં
 બેપયુ, -ગાળુ (બે) વિં [બે+પય] બેપગવાળુ
 બેપરિયુ (બે) વિં [બે+પર] બે પડવાળુ
 બેપરવા (બે) વિં [ફા] કાઈની પરવા ન
 રાખે તેવું, સ્વતંત્ર ંઈ સીં પરવા ન રાખવી
 તે (-કરવી, રાખવી)
 બેકાક (-ગ, -ટ) (બે) વિં ['કાટક'] ઉપરથી
 ખુલ્લું, અમર્યાદ (૨) અં ઉપાડે છે (૩)
 પુરપાટ ઉદાં 'ઘોડો બેકાટ મારી મૂક્યો'
 બેકામ (બે) વિં [ફા વેફમ] ધ્યાન-લક્ષ
 વિનાનું (૨) ગાફેલ (-થઈ જાય, બની જાય)
 બેકિકર (-ક) (બે) વિં [ફા.] કિકર વગરનું
 -રાઈ સીં બેકિકરપણું
 બેબધ (બે) વિં [બે (ફા) + બધ] બધ વિનાનું,
 બેકાક, નિરકુશ ંશાહી સીં નિરકુશ
 રાજ્યવહીવટ [તેવું (૨) નીકર
 બેબાક (બે) વિં [ફા] કાંઈ બાકી ન રહ્યું હોય
 બેબાકણુ (બે) વિં [બે (સં મય) + બાકણુ
 (સં વ્યાકુલ)] બાવર, ગાબર
 બેબી સીં [ઈ] નાની બાળકી (૨) નાની બાળકી
 માટે લાડનું નામ
 બેબુનિયાદ (બે) વિં [ફા] કમલત, નીચ
 (૨) પાયા-આધાર વિનાનું
 બેબોલ (બે) પુંબંબંબં [બે+બોલ] શૂક
 બોલવ કે કહેવું - નિવેદન કરવું તે [-કહેવા =
 શોકું = કહેવું (૨) શિખામણરૂપે કંઈ કહેવું]
 બેબોલ (બે) વિં [બે+બોલવાળું] ભૂકું,
 બોલીને ફરી ભય એવું, બેવચની
 બેબતુ (-થ્યુ) (બે) વિં [બે+ભાત] બે
 ભતવું (૨) સેજસેજવાળું
 બેબરમું (બે) વિં [બે+બમવાળું] બેસ્વાદ
 બેબાન (બે) વિં [બે (ફા) + બાન] બેશુદ્ધ
 -ની સીં બેશુદ્ધિ
 બેમનઃ (બે) સીં [બે+મન] બે બાલુની
 મનોરાજી, સકલ્પવિકલ્પ (૨) નારાજી; દિલગીરી
 બેમરબદ (બે) વિં [બે (ફા) + મરબદ]

(મર્યાદા)] અમર્યાદ, લાજ વિનાનું
 બેમિસલ (બે) વિં [બે (ફા) + મ મિસ્લ]
 અણસરણું, નિરાણું, ક્ષિપ્ત
 બેમાલમ (બે) વિં [ફા] ગુપ્ત, અજ્ઞાત (૨)
 અં ગુપ્તપણે
 બેમુનાસખ, બેમુનાસિખ [ફા] (બે) વિં
 બુઓ નામુનાસિખ
 બેમુરવત (બે) વિં [બે (ફા) + મ મુરવત]
 નિમકકરામ, નિયુશ્લિયુ
 બેરખ ['બે'મા હસ્તુતિ] સીં [ફા વૈરક]
 નગાર, વાવટો અને હકાવાળી હુકડી
 બેરખ (બે) અં [ઈ વેરોક?] વારવાર, હમ્મેશ
 બેરખી (બે) સીં [મં. વાહુ+રક્ષા? ઈ
 વૈરાલી] સીંએનું કાણુનું એક ઘરેણું
 બેરખો (બે) પું [બુઓ બેરખી] સ્પ્રાક્ષના
 મોટા મણકાની માળા
 બેરબો પું [સરં ઈં બિરોજા, મ વેરોજા]
 પર્વતમાં થતા એક ઝાડનો ગુદર
 બેરકુ વિં [સરં મ વેરક, કા વજુર] હકીલુ
 (૨) ખધું -કાઈ સીં
 બેરત વિં [સરં મ વેરકા (કા) = હુચ્યુ,
 ચાલક, તથા મ વેરસા = હાંડ, અવિચારી]
 હુચ્યુ (૨) ચકાઈ, ઉદ્ધત (૩) [બે (ફા) +
 રત (મટ)] કવખતવું (૪) સીં કવખત
 બેરહમ (બે) વિં [બે (ફા) + મ રહા] રહેમ
 વગરનું, નિઃય,
 બેરમ (-ગ) (બે) વિં [ફા] લીડી કે બગડી
 ગયેલા રગવાળું (૨) [લા] અનિશ્ચિત મનનું
 બેરાગી (બે) વિં [બે+રાગ] બેરગી, બે
 રાગવાળું, અનિશ્ચિત મનનું (૨) પું [ઈ]
 વેરાગી, બાવો [બારિસ્ટરી
 બેરિસ્ટર પું [ઈ] બારિસ્ટર -રી સીં
 બેરિયુ નં એક પક્ષી
 બેરી સીં (કા) થોડીની એક ભત
 બેરીજ સીં [સરં મ, ઈં વેરિજ] સરવાળો,
 સરવાળાની રકમ
 બેરોગગાર (બે) વિં [ફા] રોગગાર વગરનું
 -રી સીં રોગગારનો અભાવ, બેકારી
 બેરોનક (બે) વિં [ફા] નિસ્તેજ

એરોનેટ પુ. [ફ.] 'સર'નો વશપરપરાગત
 ઇલકાળ ધરાવનાર [બળગાડી
 બેલ (બે) પુ. [દે વફલ] બળદ. ગાડી સી. ૦
 બેલ, ંડી સી. ૦ [બે' ઉપરથી ?] બે જણની
 ભેડી કે તેમાંનો એક-ભેડીદાર, સાથી
 બેલગામ (બે) વિ. ૦ [ફા.] નિરુકુશ
 બેલડી સી. ૦ [બુઓ બેલ] ભેડી
 બેલડું વિ. ૦ [લડડું ઉપરથી ?] લડવાડિયુ
 બેલતેલ ન. ૦ [બેલ (ફે વોઈલ્ડ) + તેલ] લાકડા
 ઉપર લગાવવાનું એક તેલ
 બેલદાર પુ. ૦ [ફા.] કડિયાને મઠક કરનાર
 મળૂર (ર) ચાચવાથી જમીન ખોદનારો
 બેલપ સી. ૦ [બુઓ બેલી] બેલીપણું, સહાય
 બેલાયુ ન. ૦ [સર. ૦ મ વેલા] બે પાખિયાવાળું
 લાકડું (મોલ કે એવુ ઈયું કરવા - ટેકવવાનું)
 બેલાશક (બે) અ. ૦ [અ વિલાશક] સકાચ
 રાખ્યા વિના [સિપાઈ
 બેલિક પુ. ૦ [ફ.] અકાલતના હુકમ-બજાવનાર
 બેલિયુ ન. ૦ [બેલુ-બેવડુ થયું ?] આગળાનું
 અકાઈ જવું તે (ર) [મ વેલિયા, હિં વેલા
 (સં મલિકા ?)] એક ફલ અને તેનું અત્તર
 બેલી પુ. ૦ [દે વેલિ=રત બ કે 'વાલી' પરથી ?]
 ધણી, મુરખી, સહાયતા કરનાર (ર) સી. ૦
 [?] સોનીનું એક ઓભર
 બેલુ [બે' ઉપરથી ?] ન. ૦ પૂણીનું ભેડકું (ર)
 ભેડકું (૩) ધોળો રેતાળ પથ્થર
 બેલક(ક)ર (બે) વિ. ૦ [બે (ફા) + અ વક્ર]
 ભાર - બેજ વિનાનું
 બેલકૂર વિ. ૦ [ફા] મૂર્ખ - ફી સી. ૦ મૂર્ખાઈ
 બેલખત (બે) અ. ૦ [બે (ફા.) + વખત] અયોગ્ય
 વખતે, કવખતે [જનાર ૦ પાણું ન. ૦
 બેલચની (બે) વિ. ૦ [બે + વચન] બોલીને ફરી
 બેલડ વિ. ૦ [બે + પડ] બેવડેલુ હોય તેવું (ર)
 સી. ૦ બેવડુ પડ [-વળી જવું, વળણું
 = બેવડું] યદી નય તેમ વળી જવું. ૦ બું
 સંકિં બેવડુ કરવું. -હાવું અ. ૦ કિં
 બેવડુ કે બમણું થવું. -હિયુ વિ. ૦ બે પડવાળું
 (ર) બેવડા બાધાનું -ફું વિ. ૦ બે પડવાળું
 (ર) બમણું. [બેવડિયા કોઠાનું, બેવડા

કોઠાનું, બેવડી પાંસળીનું = નજાત
 બાધાનું] [બહાર કાઢેલું
 બેવતન (બે) વિ. ૦ [ફા] વતન વગરનું (ર) વતન
 બેવડા (બે) વિ. ૦ [ફા.] નિમકંહરામ, બેઈમાન.
 ંઈ સી. ૦ બેવડાપણું
 બેવારસ (બે) વિ. ૦ [બે (ફા) + વારિસ (અ)]
 નવારસુ, વારસ વગરનું
 બેશ (બે) વિ. ૦ [ફા] સાક, ખાસુ, મળેનું
 બેશક (બે) અ. ૦ [ફા] શક વગર
 બેશરમ(-મું) (બે) વિ. ૦ [ફા. વેશર્મ] નિર્ભજ.
 -મી સી. ૦ નિર્ભજતા
 બેથુદ્ધ (બે) વિ. ૦ [બે (ફા) + થુદ્ધ] બેશાન
 -દ્ધિ સી. ૦ મૂર્ખા [વગરનું; બેહક
 બેથુ(-સુ)માર (બે) વિ. ૦ [ફા.] સુમાર
 બેસઊઠ (બે) સી. ૦ [બેસવું + ઊઠવું] બેસવું-
 ઊઠવું તે (ર) [લા] મૈત્રી; સબધ
 બેસડા(-ર)મણુ (બે) ન. ૦, -ણી સી. ૦ [બેસવું
 ઉપરથી] બેસાડવાની - જડાવવાની કિંમત
 બેમણી (બે) સી. ૦ [બેસવું ઉપરથી] જેના
 ઉપર વસ્તુ ચપટ બેસીને રિયર રહે છે તે ભાગ
 (ર) બેઠક, આસન
 બેસણું (બે) ન. ૦ [બેસવું ઉપરથી] બેસણી;
 બેઠક (ર) બેસવાની રીત (૩) ઉઠમણુ
 બેસતમ (બે) વિ. ૦ [ફા વેશતમ] પુઁકળ
 બેસતી (બે) સી. ૦ [બેસવું ઉપરથી] ગાદ મૈત્રી.
 -તું વિ. ૦ 'બેસવું'નું વ. કૃ (ર) ગોઠવું આવવું
 (૩) નવ શક થવું (૪) બરોબર હોય એવું;
 માફકસરવું [-આવવું = (પહેરવામા) બરોબર
 આવવું (ર) કામમા-વપરાશમા આવી જવું,
 નકામું ન રહેવું. -ઊઠતું = હળતું મળતું, પ્રીતિને
 લીધે આવવું જતું. -થવું = ઉપયોગમા આવી
 જવું (ર) જરાય વધવું કે ઘટવું નહો; ભેઈએ
 તેટલું યદી રહેવું -પડવું = (પહેરવામા)
 ચુસાવું - બીડાવું રહેવું. -વર્ષ = નવું વર્ષ
 બેસતો પાયો = મેળ, બનતી રાશ. બેસતી
 રીખણું = લપસી પડવું (મનકામો.)
 બેસખૂર (બે) વિ. ૦ [ફા. વેસત્ર] અધીર -રી
 સી. ૦ અધીરાઈ [વગરનું
 બેસમજ (બે) વિ. ૦ [બે (ફા) + સમજ] સમજ

બેસર (બે) વિં [બે + સર] અઠધી કાળી અને
અઠધી રેતાળ (જમીન)

બેસરણુ (બે) નં [‘બેસર’ ઉપરથી] કઠિયા
સુતાશેને બેગા થવાનું ઠેકાણું (૨) ખર્ચ,
કિંમત બેસવી તે

બેસરામણુ, -બ્ધી જુઓ ‘બેસરામણ’માં
બેસરુ (બે) અંકિં [અપ. વજસ, વર્ષસ, પ્રા વેસ]
આસન માંડવું (હીભા હોય કે સુતા હોય
તેમાંથી) (૨) નીચે આવવું; છીતરવું (ભાવ, કચરો)
(૩) બધેબેસતું આવવું (ડગલો) (૪) રાફ
થવું (નવું વધ) (૫) [ફિળફિળવું] આવવું (૬)
કિંમત લાગવી; મૂલ પડવું (૭) લાગવું; ચોટવું,
(પાસ, કાઢ, રંગ, વાસ) (૮) પેસી જવું, વાગવું,
લાગવું ઉઠાં હાથમા ચપ્પુ ખેડો (૯) રથાપિત
થવું, ભરી થવું ઉઠાં જપતી બેઠી, ઠાટ
બેઠી, દશા બેઠી (૧૦) અર્થ સમજાવેલો, રીત
પ્રમાણે ગોઠવાવું (હિસાબ, કાચડો, વાક્ય)
(૧૧) વળવું, રિપર થવું. ઉઠાં ચીતરવામાં તેને
હાથ ખેડો છે (૧૨) કામકાજ વિના પડી રહેવું
ઉઠાં ભાઈ શું કરે છે? - બેઠો છે (૧૩) ભડુ
- ખોખર થવું ઉઠાં ગળું બેસી ગયું (૧૪)
રાહ ભેળી, ખોટી થવું ઉઠાં બેસીને હું તો
પાકંધો (૧૫) કસ કે તીક્ષ્ણતા દૂર થવાં (કપડું,
ધાર) (૧૬) આધાર વિનાનું - તેજ વિનાનું થઈ
જવું, ભાગી પડવું ઉઠાં ધર ખેડું = પતિ, પત્ની,
કે છોકરા વિનાનું, ટેકા કે માલ વિનાનું થયું (૧૭)
બ્યાપડ, ભમવું ઉઠાં કરપ બેસવો (૧૮) ખીલ
ક્રિયાપદ સાથે આવતાં તે ક્રિયા રાફ કરવી, વળગવું
- મડવું એવો અર્થ બતાવે છે ઉઠાં રહવા -
ખાવા - ગાવા - ભાગવા ખેડો અથવા અચાનક
કે ભૂલથી તે કરી નાખવું એવો અર્થ બતાવે
છે ઉઠાં લખી બેઠો, બોલી બેઠો. [બેસ
બેસ’ = રહેવા કે’ ભેધુ તારું ડહાપણ!
બેસવા ઊઠવાની જગા = દીવાનખાનું (૨)
વાતચીત કરવાનું પાત્ર, મેળાપી માણસ
બેસવા જવું = નાત જમતી હોય ત્યારે પાટે
બેસવા જવું (૨) ખરખરો કરવા જવું, ઉઠમણે
જવું (૩) મળવા જવું બેસવાની રાજી =
આધારપાત્ર બેસી જવું = પડતી દશા

આવવી (૨) ચપટ થઈ જવું, (જેમ કે ભૂખથી
પેટ કે ગાલ બેસી ભય) (૩) પડી ભાગવું (જેમ
કે ઘર, સરથા) (૪) (દુકાનમાં) કમાણી ન
થવી (૫) કેવાળું કાઢવું (૬) નખોલ જવું (૭)
કસ છીતરી જવો (જેમ કે સૂતર, કપડું)
(૮) યાત્રી કે હારી જવું (જેમકે છાતી) બેસી
પડવું = ચાલવામાંથી એકદમ યાત્રીને બેસી
જવું (૨) ધધામાંથી કે માથે લીધેલ કામમાંથી
(યાત્રીને) અધવચ ખસી જવું. ખૂણે બેસવું
= (સીએ પતિના મૃત્યુને કારણે) શોક પાળવો
આદીએ બેસવું = રાજ્યાભિષેક થવો ઘેર
બેસવું = નોકરીમાંથી કાઢી મુકાવું બેસી
રહેવું = કાઈ ઉધમ-પ્રવૃત્તિ ન કરવાં દુર, વેમ-
ળું બેસવું = (સીએ) રજા લેવા થવું નિરાળે
બેસવું = ભણવા નિરાળે જવું ખારણે
બેસવું = ઉધરાણી વગરેના તગાડા કરવો
રેા બેસવું = રેાજની મળવાથી કામે લાગવું
બેસાડ (-ર) વું (બે) સંકિં (‘બેસવું’નું પ્રેરક)
બેસે તેમ કરવું (જુઓ બેસવું) (૨)
બેસવું આવે તેમ કરવું, જડવું ઉઠાં
નગ વીટીમાં બેસાડવું (૩) પૂરી રેવું ઉઠાં
જેલમાં બેસાડી દીધો (૪) નાખવું, ઠરાવવું
ઉઠાં લાગો બેસાડી દીધો (૫) વ્યાપી-ભમી
ભય તેમ કરવું ઉઠાં કરપ બેસાડવો, રોફ
બેસાડવો [ઘેર બેસાડવું = નોકરીમાંથી
કાઢી મૂકવું ઠામ બેસાડવું (બેરીને) =
નાતર કરાવવું]

બેસામણુ (બે) નં [‘બેસર’ ઉપરથી] બેસવાનું
ભાડું (૨) રોગને લીધે દોરથી કીમું ન થવાવું,
બેઠક બેસવું તે [-પડવું = જુઓ બેઠક
પડવું] -બ્ધી સ્ત્રીં મૂલ બેસવું તે -બ્ધું નં
ઉઠમણુ (૨) મૂલ્ય

બેસારવું સંકિં જુઓ બેસાડવું
બેસારું (બે) પું [‘બેસવું’ પરથી] ઉતાર
(વાહનનો), ‘બેસે-જર’

બેમાવું (બે) અંકિં બેસવાની ક્રિયા થવી
(‘બેસવું’નું ભાવે), બેસી રોકાવું

બેસરું (બે) વિં [બે (જુદા જુદા) + સર અથવા
બે (ફા) + સર] ખોટા કે ખરાબ સૂરતું, ખસરું

એસ્વાદ (એ) વિં [એ (ફા) + સ્વાદ; અથવા
એ (મૂળ કરતા જુદા) + સ્વાદ] સ્વાદ વગરનું
કે ખરાબ યા બગડેલા સ્વાદનું

એહક, -ક (એ) વિં [ફા] હક વગરનું (ર)
અં હક વગર, અકારણ

એહક (એ) અં [એસતુ' ઉપરથી] ફરી નહિાય
તેમ (એસતું, ઠોરનું) (-પહું, એસતું)
એહબૂર (એ) અં [એ + હબૂર (હાજર)] બને
(પક્ષ)ની હાજરીમાં (ર) [એ (ફા) + હબૂર]
ગેરહાજરીમાં

એહદ (એ) વિં [ફા] હદ વગરનું

એહયા (એ) વિં [ફા] એશરમ ંઈ સીં
એહયાપણુ

એહલા (એ) વિં [ફા] બૂડી હાલતમાં આવી
પડેલું (ર) પું બં વં ફૂંશા. -લી સીં
ખરાબ રિયતિ; ફૂંશા

એહુરમત (એ) વિં [ફા] એઆખર. -તી
સીં આખર જવી તે

એહુદગી [ફા], એહુદી (એ) સીં એહુદાપણુ
એહુદું (એ) વિં [ફા] એવફૂરીલરેલું; નકામું,
અધરિત

એહુસ્ત (એ) નં [ફા વિહિસ્ત] સ્વર્ગ ંનશીન,
-સ્તી વિં સ્વર્ગવાસી [સીં

એહોશ (એ) વિં [ફા] એલાન, એશુદ -શી
એળ (બ.) સીં એહ, સલાનો ઉપરનો છૂટા ભાગ
એળે એળે (એળે) અં [સ વળાવ?] મહા
મુકિલીએ, ખરાણે

એ, એ' (એં) અં [રવં] (બકરાંબેટાનો)
એંક સીં [ઈ] એંક, શારી કામ કરતી પેદી
કે મહળ. ૦૨ પું એંકનું કામકાજ કરનારો કે
સભાજનારો માણસ, શારી (ર) એંક અટક
-કિંગ નં [ઈ] એંકનું કામકાજ, શારી

એગી (એ?) સીં [સં વ્યગ્ય = ઢાકવા લાયક
પરથી?] સીવેલી નાની પોટલી (ટપાલમાં
મોકલવાની)

એજિક વિં [સં] બીજ સંખધી(ર) મૂળભૂત
(૩) એહિજ એકલ' (ગ) (૪) નં મૂળ, કારણ
એકબોલું વિં જુઓ બટકબોલું

એહૂકી સીં એક વેલો (તેનું ફળ ઠોરને

ખવરાવાય છે)

ઐયર સીં જુઓ ઐરી

ઐરક વિં [ઐર' ઉપરથી] ઐરા જેવું ંજુદિ
સીં ઐરાના જેવી જુદિ (ર) ઐરીની સલાહ.

ંશાસ નં ઐરામાં ચાલતા કે સિઓ સમજે
કે રસ લે એવા રીતરિવાજ ને મારાધોરણ

ઐરી સીં [દે વાહ્યા (સં. માર્યા?)] સી (ર)
પત્ની; વહુ [-કરવી = પસંદ કે નાતરે;

લાવવું.] ંવખો વિં પું વહુનો પક્ષ લેનાર,
વહુવેલો. -રં નં ઐરી (-કરવું)

ખા સીં [ફા] ખૂ, ગંધ; વાસ (ર) [લા]
અભિમાન. [-આવવી = ફૂંધ આવવી.

-રાખવી = ધમક રાખવું.]

ખા [ઈ], ંદોરી સીં ખીડો ઇં બાધવામાં
વપરાતી એક ભતતી દોરી, 'ટ્વાઇન'

ખાઈ સીં એક માછલી

ખાઇલર નં [ઈ] જેમાં પાણીની વરાળ થાય
છે તે (એ જિનનો) ભાગ

ખાંકડી સીં [દે] બકરી -ડું નં બકરં.
-ડો પું બકરો [ખાંકડાને મોતે મરવું =

હલકી રીતે તરત માર્યા જવું ખાંકડો
ખનાવવો = (વધેરાવા - માર વેઠવા) આગળ

કરવો (ર) મસ્કરીનો ભાગ ખનાવવો.]

ખાંકાસુ નં, -સો પું [પ્રા વોક્કાર, દે.
વુક્કાર] (કા) ખૂમ, ચીસ, રાંક

ખાંકી સીં [ફા વોસી? કે સરં બૂકડો]
ખચ્ચી [-બરવી = ખેડી કરવી.] ંજું નં

[પ્રા. વુક્ક = બસવું] મોટીલું.

ખાખ સીં [ખખુ], 'ખખોલ ઉપરથી' પાણી
કાઢવાની ચામડાની ડોલ (ર) ભગદાણું, મોટો

ખાડો ઉઠાં ભાડો ફૂવાને કાઢી ખાખ (અખો).
ંજુ વિં હાંત પડી ગયા હોય તેવું (ર) નં

[લ'] ચાટ પડી જવું - ખનવું તે [-પહું =
ચાટ પહું - ખનવું] -ખું વિં ખાખલું

ખાગહું નં [મ વોગદા, પોર્તુ. આગોનદા]
ભગદાણું (ર) ભોયર; 'ટનલ' (રેલવેનું)

ખાધરણું નં [સરં મ વોધણી] પહોળા મોની
વટલોઈ

ખાધરો પું [દે વોહારી] મોટો સાવરણો

બોધણું, બોધું વિ. ['બોધ' ઉપરથી ? કે પ્રા
 વુગ્ધ(સં વ્યુદ્ગ્રહ) = ભાંતચિત્તા ઉપરથી ?]
 બોધિયુ, બૂખ
 બોચ વિ. [સર. મ વોચ] સાદુ (૨) બૂખ
 (૩) પુ. [ફા ચોવ ?] બુવારનો રસદાર સહો
 બોચલો પુ. ['બોચી' ઉપરથી] વાળની
 કિનારીવાળી બાળકોની ટોપી (૨) પીઠ સુધી
 પહેચિ તેથી છોકરીઓની ટોપી(૩) અબોડો
 બોચિયુ ન. [સર. બોચલો] વાસની હલકી
 ટોપલી (૨) [લા] દીલો માણસ
 બોચી સી. ગરબન [-પર કાંકરો મૂકવો =
 કડક નિયમન રાખવું, સતત એકધારો પરિશ્રમ
 કરાવવો -પર ચડી બેસવું = ઉપર હાજર
 રહીને ચાપીને કામ લેવું] -ચુ ન. બોચી
 (તુરજકારમાં)
 બોજ (બો) સી. ટેવ, આદત (ચ) (-પડવી)
 બોજ પુ. 'દિ વોજ્જ (સં વહ), હિં વોજ્જ, મ
 વોજા] બાર (૨) [બોજ = બાર પરથી કે બૂજ =
 કંઠર ઉપરથી ? સર. મ વોજ] મોભો (૩) પોત,
 કુમારા [-પડવો = બાર -તકલીફ પડવા (૨)
 વફર પડવો] ઠંઠાર વિ. બોજવાળુ ઠંડું
 અંકિન પાલવવુ, પરવડુ -બો પુ. બાર
 (૨) જવાબદારી, ભોખમ
 બોટ સી. [હ] હોડી, મહવો (૨) રટીમર (૩)
 ન. બુઓ અબોટ
 બોટણુ ન. ['બોટવું' ઉપરથી] બાળકને પહેલ
 વહેલુ અન્ન ખવરાવવુ તે
 બોટણી સી. [દિ વોટણ] રતનની કીટડી (૨)
 કીટડીના આકારની ચૂસણી
 બોટવુ સંકિં. [દિ વોટ] ખાઈને કે પીને કે
 સ્પર્શ વગેરેથી એક કરવું, હીન કરવું, અન્નદા
 વવું (૨) રેલવુ, પહેલેથી કબજે કરવો
 [બોટી રાખવુ, લેવુ (જગા) = પહેલેથી
 રોખી લેવુ, કબજે કરી રાખવો]
 બોટિયું ન. બુઓ અબોટિયું, મુગટો
 બોટી સી. (કા) માસનો નાનો હુકડો (૨) રવું (?)
 બોડુ ન. બોટિયું (?)
 બોડ (બો.) સી. [પ્રા વુઢ (સં પુટ) =
 આરબાદન, રાંકણ] બબોલ, મુપા (પશુ રહેવા

કરે છે તે) (-કરવી)
 બોડકુ વિ. બુઓ બોડુ -કી સી. બોડી,
 વિધવા (તુરજકારમાં કે ગાળ તરીકે)
 બોડર ન. એક પક્ષી
 બોડવુ સંકિં. [દિ વોહિય = બોડેલું] મૂડું
 બોડિયું વિ. બુઓ બોડુ [બોડિયા અક્ષર
 = કનોઆત્રા વગર કે અથાળુ બાધ્યા વગર
 લખાતા અક્ષર] ઠંઠકોડિયુ વિ. સાવ બોડુ
 બોડિયો કલાર પુ. એક વનસ્પતિ, કલાર
 બોડી સી. બુઓ બોડકી
 બોડી અજમો પુ. એક વનસ્પતિ
 બોડી ખામણી સી. બુઓ ખામણી
 બોડુ વિ. [દ વોહુ] માથે વળ બિનાનું (૨)
 [લા] ઉધાડુ, ખુલ્લું, સાફ (માથુ, ખેતર,
 મથાળા વગરનો અક્ષર, લૂંટી લીધેલો માણસ
 વગેરે) [બોડા અક્ષર = બુઓ બોડિયા
 અક્ષર બોડુ કરવુ = (વળ, પાન વગેરે
 બિનાનું) ખુલ્લું - સાફ કરવું (૨) લૂંટીને સાફ
 કરવુ બોડો ભાત = ધી વગરનો લૂંટો
 ભાત] ઠંઠકોડું (બુઓ ટકો), ઠંડુક =
 છેક જ બોડુ ઠંડું વિ. તફન બોડુ
 બોલુવુ (બો) સંકિં. [બુઓ બોલુ] બોલુ
 કરાવવી, કમાણી કરાવવી (૨) ગાળ ટેવી
 બોલુટ (-વ) વું (બો) સંકિં. [બોલુવું પરથી]
 ગાળો ભાંડવી
 બોલુ (બો) સી. [પ્રા વોહણ (સં વોહન)
 ઉપરથી, સર. હિં વોહની, મ] પહેલો વકરો
 (૨) બેસતા વર્ષની બક્ષિય (૩) [લા] ઠપકો,
 ગાળ [-કરોવવી = પહેલો સોદો કરીને
 શુકન કરાવવા]
 બોલ (બો) પુ. [ફા પુલ = જડ મૂર્તિ]
 બોધો, મૂખ [-બેલું = જડ, રતખ]]
 બોલડો પુ. [હિં વોલા (સં વોલ)] નાનું ઊંટ
 બોલાન (-વું) ન. [બુઓ બુલાનું] પામડીની
 અંદરનો ગામો (૨) કેલકા આળ (-મૂકવુ)
 બોલે (-તો) (બો) વિ. [અપ વાહત્તર, પ્રા
 વાહત્તરિ, વાહત્તરિ (સં દાસત્તિ)] '૭૨'
 બોલક વિ. [સર. મ વોયટ] જડ, ઠાંઠ (૨) સુસ્ત
 બોલુ ન. [બુઓ બોલાનું] માથુ (તિરસ્કારમાં)
 બોલલી સી. (કા) ઘોડીની એક ભાત

બોહલું લિં બુઓ બોહું
 બોહલો પું લબોટાની રમતની સમાપ્તિ
 બોહારકારો પું, બોહારશિં(શીં,-સિં,
 -સીં)મ સ્ત્રીં એક દવા
 બોહાલું અં કિં [બુઓ બોહું] પાણી પીને
 તર થવું (૨) પાણીથી કાવાઈ બગડી જવું
 બોહું લિં [સં. વોદકા. સરં હિં વોદા] બોહાઈ
 ગયેલુ (૨) બોખરું (૩) ઢીલુ, કાચુ (૪) નં
 તકવાળુ કે બરાબર નહિ પકવેલુ માટીનું વાસણ
 બોહ પું [સં] ઉપદેશ (૨) જ્ઞાન (૩) [લા]
 ગાળો. [-થવો = જ્ઞાન થવું, સમજવું -લેવો
 = ધડો લેવો, શીખવું] ંક લિં બોહ આપ-
 નાકં. ંકતા સ્ત્રીં ંદાયક, ંદાયી લિં
 બોહ આપનાર, જેમાથી બોહ મળે એવુ. ંન
 નં બોહ થવો કે આપવો તે (૨) જણાવવું
 તે. ં પત્ર નં માહિતી આપનારી ચોપડી
 (વિદ્યાપીઠ કે તેની સરચાઓની) ંપરાયણ
 લિં બોહથી ભરેલું. ંપાઠ પું પઢાય પાઠ (૨)
 નમૂના તરીકેના પાઠ (૩) શિખામણ, ધડો.
 ંવચન નં શિખામણનુ વચન. ંવું સંકિં
 ઉપદેશ આપવો; સમજવું
 બોહલું લિં [બુઓ બોહલું] બોહલું. ભોળું,
 અણસમજુ ['હિડેકિટ્ક']
 બોહાત્મક લિં [સં.] બોહના લક્ષણવાળું;
 બોહિ સ્ત્રીં [સં] સ પૂર્ણ જ્ઞાન (બોહ). ંવૃક્ષ
 નં(સ) મથામા આવેલું પીપળાનું ઝાડ, જેની
 જગાએ પૂર્વે બુદ્ધદેવને જ્ઞાન થયુ હતું ંસરવ
 પું જે પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવવાના માર્ગ ઉપર
 છે અને થોડા જન્મમા એ સ્થાને પહોંચનાર
 છે એવો (બોહ) સાધક
 બોહિત લિં [સં] બોહ પામેલું
 બોપાગાળું લિં ચોપડું -ખા પું બં વં
 ભણે બહુ દુખ પડી જતુ હોય એવો દોગ
 બોખડી સ્ત્રીં ['બોખડું' પરથી] બોલતી, જાન.
 [-વધવી = બહુ બોલવું; અમર્યાદિ બોલવું].
 બોખડુ લિં [ખ-ખ-ખ રવં] તોતડુ
 બોખાટ પું [સરં મ વોમાટ-ટા (સં હે)]
 વિરોધનો પોકાર [તારની બૂંગળી
 બોખિન નં [ઈ] સાળમાં વપરાતી વાણના

બોખું લિં [બુઓ બોખડું] બોખડુ (૨) નં
 બોખુ, ફેકડુ
 બોખો પું [સરં હિં વોવા] રતન
 બોખબ(બોખો). ંર [ઈ] બુઓ 'બોખ'માં
 બોચકાટ પું [ઈ] બહિંકાર
 બોચું (બો) નં [સરં મ વોરુ = ખર (પ્રા.
 વહમ)] જેમાથી બીંકી થાય છે તે છોડનો
 (બીંકી ઉતારી લીધેલો) સંઠો
 બોચું નં [ઈ. 'વોઈ'] પાણીમાના ખરાબાની
 ચેતવણી આપવા માટે દરિયામાં તરતો રાખેલો
 લોહનો ગોળો
 બોર નં [પ્રા, (સં વદર)] બોરડીનું ફળ (૨)
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેણું. [-તું ડીંટ (ન ભણવું)
 = કથુ નહીં. -જેવડાં (આંસુ) = મોટા મોટા.]
 ંફૂટો પું [+ ફૂટવું] કચેરધાણ, પાયમાલી.
 [-કરવો, વાળવો = મારી મારીને બોખરું
 કરી નાખવું (૨) પાયમાલ કરવું] ંડી સ્ત્રીં
 [પ્રા વોરી, વદરી] બોરડુ ઝાડ. [-ખંખરવી,
 ંંકેડવી, જૂડવી = સારી પેઠે માર મારવો
 (૨) મારીને પરાણે બધુ પડાવી લેવું] ંમાળા
 સ્ત્રીં બોર જેવા મણકાની માળા - એક ધરેણું
 બોરડુ સ્ત્રીં [મ વોરદ (ઈ. વોઈ)] બાણ, કોર
 બોરસહી(-ખી) સ્ત્રીં [પ્રા. વડલસિરી (સં.
 વકુલશ્રી)] એક ફૂલઝાડ
 બોરિયું નં ['બોર' ઉપરથી] બટન (૨) એક
 છોકરું; તેનું ફૂલ (૩) એક ધરેણું
 બોરી સ્ત્રીં બુવાર, બાજરી ધંના કણસલાંની
 રત (૨) ['બોરી' ઉપરથી] માસડી, ગૂણ
 બોરું નં [સરં મ વોરા] જેમા એકેકો કણ
 રહે છે તે કણસલાનું બોણુ
 બોરો પું [સરં મ, હિં વોરા (ફા વુર્દહ
 વુરિયા)] ધાબળો, બન્નસ
 બોર્ડ નં [ઈ.] પાટિયું (૨) મઠળ. ઉઠાં
 રફૂલ બોર્ડ, લોકલ બોડ
 બોર્ડિંગ સ્ત્રીં [ઈ] છાત્રાલય
 બોલ પું [ઈ] હડો ંબેટ નં કિકેટની રમત.
 -લિંગ સ્ત્રીં કિકેટની રમતમા બોલ નાખવા તે
 બોલ પું ['બોલવું' ઉપરથી] સંખ, વચન (૨)
 કડી, વક (૩) [લા] મહેણું. [-આપવો =

हाल आपवो, वयन आपवुं (२) मोटे करवा
माटे (भीलने) यत्थु के पद कही स लणायवु
-काढवे=करइ काढवे, जरा पख् जेखुं
-हे जेवु=जरेने प्रस गे काममा आवे तेवु
-हेवे=जवाज हेवा, होकारो पूरवे (२)
काममा आववु -भोखवा=शण्डो कहेच
(२) गुरसानां वेणु कहेवां -भारवे=ठाणो
भारवे -भां भोख न होवे=भोखवामा
ढगवडो न होवे (२) भोखवामां सख्याधं न
होवी -लेवा=मोटे करवा अयुक्त पद के यत्थु
भील पासोधी साबणी लाववु भोले य ध
न होवा=येकवयनी न होव, वारे बडीये
भोलेखु देरवी नाभवु भोले भोले मोती
भरवां=भोखवामा अद्भुत भाधुयं अने
हिनकारिता होवा] ०कथु, ०कुं वि० वायाण,
वातोडियुं (२) लठकथु न्याख श्री० भोखवु
याखवु ते; वातयीतने वहेवार, मेणाय (२)
तकरार (३) साद, करार ०छा श्री० भोखवानी
दम ०ती श्री० छम [-यधं करारवी =
यूप करी देवुं] ०पट न० भोखवु चिनपट-
सिनेमा ०यध पु० करार ०भाला श्री०
यत्थु के यडवी कणा होवी ते; इतेह
भोखवुं संकि० [प्रा वुल्ल, वोल्ल] वाया कडवी,
आयरवु (२) कहेव, वात करवी (३) [ला]
वडवुं, गुरसे। के अल्लगमे जताववा कहेव (४)
कन्यो करवे, वडवाड करवा भोखवु [भोखवुं
याखवुं = जवु, साखु सखुं भोखवुं
याखवु=वातयीत करवी; सयध होवे
-यधु=भोखभोखी-तकरार यवी साभुं
भोखवु=विरद भोखवुं (२) सामा यवु, वडवाड
करवी (-ने भारी वती) भोखवजो != नी
भारी वती भतर पूठने, भार रनेडरभरख
कहेने भोखवु भोख हे जेवु=जवाज
अये जेवु, अल्लुने वभते काम हे जेवु
भोखी त्रिडु=वयमा के विगवने भोखवा
भाडु भोखी जवुं=मोटे करेखु सलणायवी
जवु (२) विगवणमा के नगर विगवने भोखी
नाभवु के भोखधं जवु भोखी नाभवुं=
सकाय राण्या विना के धुपाया विना कही

देव (२) कण्ठ करी देव; जखानी देवुं भोखी
भभाडुं = न भोखवानुं भोखीने के भोखवा-
माने काम के सयध भगाडवे भोखी
जताववुं=कही जताववुं भोखी जेखवुं=
विगवणमा के वगर विगवने भोखी नाभवुं
भोखी रडेवुं=भोखवानुं पूर करवुं भोखवा
साभुं न जेवुं=अल्लगवुं भोखायुं होय तेने
भनमां न लाववुं, तेनुं दु प न लगाडवुं]
भोख भोख, भोखभोख श्री० सामसामे
भोखवु ते, तकरार
भोखवायाखी श्री० तकरार (२) भोखवा याखवानो
सयध-होरती [-यवी=तकरार यवी
-होवी=भोखवा याखवानो सयध होवे]
भोखी श्री० भाषा के गौल भाषा जे भोखवामा
न याखवी होय (२) महेखु (३) कण्ठलात
[-करवी=सरत करवी, करार करवे]
न्याखी श्री० भोखवा याखवानी रीतभात
भोखवे, भोखिअ लुखो 'भोख' भा
भोख पु० [ई] ऐक भालु याडी यडाववानो
भाषाद्वार भीवे (-भारवे, लभाववे)
भोखीविक वि० [ई] रशियाना ये नामना
ऐक साम्यवादी मडणुं -अम न० ते
मडणनी दिखसरी [(२) शुभाववुं
भोखुं सं० कि० [हि वीना (सं वपुं)] वाववु
भोख (भो) श्री० [अ वडुं] यथा, वाःविवाह
(२) लठ (३) जतावकार (४) पतराल
भोखवु वि० गधावु; वास भारवुं
भोखवु संकि० [फा वासीदन] भय्यी करवी
भोखो पु० [फा] भय्यी
भोख पु० [सं वोल] ऐक मतनो गुर (२)
[सर० म] जखानो कयरो (३) [?] श्री० ऐक
छाड (जना सावरणा थाय छे) [-याखवे।
=भोखी भोखीने पेटमां दु भाडुं -देरवे।
=जगाडी भुक्त, नकायुं करी नुक्त]
भोखकेरी पु० [भोख (भोखवु ?) + केरी] भीकामां
आगेधी आपनी केरी -ऐक अथाय
भोखवु संकि० [म वुल्ल, प्रा वोल] प्रवाहीमा
दुभाववु (२) [ला] डूब करवु, शुभाववु,
वल्सावु [भोखी काडवु=जटपट गनेतेम

ધોડું, બોળીને જ કાઢવું, બરોબર ન ધોવું]
 બોળ બોળ અં [‘બોળવું’ ઉપરથી] છલોછલ
 બોળાવાડો પું બ્રહ્મા, વટાળ, અકામ્યક
 બોળિયા વિં [‘બોળવું’ ઉપરથી] મીઠાના
 પાણીમા રાખી મૂકલ (કેરી લીંચુ ઇં)
 બોળુ વિં [‘બોળવું’ ઉપરથી] બોળનાર
 (સમાસને અંતે) ઉઠાં ‘મરબોળુ’
 બોળો પું [‘બોળવું’ ઉપરથી] પલાળી રાખેલો
 લોટ (૨) મીઠામા આચેલા લીલા ફળ (૩)
 [કા] બરડકા જેવી એક સાદી વાની
 બોંબ (બોળો) પું [ફે] ફાગોળાનું એક
 હિંસક અસ્ર બોંબારો પું બોબથી મારો
 ચલાવવો તે, બોબ મારવા તે ૦૨ નં બોંબ
 નાખવા વપરાતું હાથાયક વિમાન
 બોંબક પું [દિ. હુંવા + પોકાર, ચીસ] વાયુહાથથી
 છીપજનો ભડો કકોર સ્વર (સંગીત)
 બોંબગોળો, બોંબમારો, બોંબર જુઓ
 ‘બોંબ’ માં
 બોંશ (બોં) સીં જુઓ બોસ (-ચઠાવવી,
 બાંધવી)
 બોંદ વિં [સં] બુદ્ધને લગતું (૨) બુદ્ધનું
 અનુયાયી બંધર્મ, બોંમર્ગ પું બુદ્ધે
 ચલાવેલો ધર્મ-માર્ગ બંધર્મ, બોંમર્ગ
 વિં (૨) પું બોંદમાર્ગનું કે તેનું અનુયાયી
 બંધાન, નં [જુઓ બંધાન] વર્ણન
 બંધુમલ નં [ફે] એક વિલાયતી રણવાઘ
 [-ફે કંડું, મારડું, વગાડડું]
 બંધારી(-સી) વિં [પ્રા વાસી (સં દ્વયશીતિ)]
 ‘૮૨’
 બ્ર ૧ નં [ફે] વાળ, તટ કે વાળાની, કરાને
 ધસીને સાફ કરવા મારેની એક બનાવટ
 બ્ર ૧ નં [સં] સવિચ્છાન દ્વવૃષ્ટિ જગતનું
 મૂળતત્ત્વ (૨) વેઠ (૩) પરમાત્મા (૪) પું
 બ્રહ્મા (૫) બ્રહ્મણ. બ્રહ્માર પું (સ.)
 નારક બ્રહ્મનિય પું (સ.) એ નામની નાતનો
 માણસ બોંડ સીં બોંઈમા વળાતી ઝાઠ
 બંમિર સીં આકારવાણી. બંચર્થ નં
 બ્રહ્માના સાક્ષાત્કારની સાધના (૨) ઈંદ્રિયનો
 નિગ્રહ. બંચર્થશ્રમ પું ચારમાનો પ્રથમ

આશ્રમ - જેમાં બ્રહ્મચર્ય સેવીને માણસ
 વિદ્યાભ્યાસ કરે છે. બંચારિણી સીં બ્રહ્મચર્ય
 પાળનાર સીં. બંચારી પું બ્રહ્મચર્ય પાળનાર
 માણસ (૨) વિદ્યાર્થી બંચિજ્ઞાસા સીં
 બ્રહ્મજ્ઞાનની ઇચ્છા - ઉત્કંઠા (૨) બ્રહ્મવિષયક
 વિચારણા, તે કરતું શાસ્ત્ર. બંચ વિં બ્રહ્મને
 ભણનારું. બંચાન નં બ્રહ્મનું જ્ઞાન બંચાની
 વિં બ્રહ્મજ્ઞ. બંચ પું મોટો ઠંગ. બંચુ
 વિં બ્રહ્મ સંબંધી (૨) બ્રાહ્મણો પર આરથા
 રાખનાર બંતાલ પું એક ભતનો તાલ
 (સંગીત). બંનેજ નં બ્રહ્મચર્યનું કે બ્રહ્મ-
 જ્ઞાનનું તેજ. બંવ નં બ્રહ્મપથ; બ્રહ્મ સાથે
 અમેઠ (૨) બ્રાહ્મણપથ. બંદંડી સીં એક
 વનસ્પતિ. બંદીક્ષા સીં બ્રહ્મને પામવા માટે
 લેવાતી દીક્ષા બંદેવ પું બ્રહ્મા (૨) પૂજ્ય
 બ્રાહ્મણ બંનિર્વાણુ નં મોક્ષપદ બંનિષ્ઠ
 વિં બ્રહ્માનાધ્યાનમાં લીન, બ્રહ્મજ બંધ હું પું
 નામનો જ બ્રાહ્મણ. બંબદ વિં (૨) પું એ
 નામની ભતિતું બંભાધી વિં બ્રહ્મની વાતો
 જ કરનાર. બંભોજન નં બ્રાહ્મણને જમાડવા
 તે. બંચ પું બંચ મહાયજ્ઞોમાનો એક - વેદનું
 અધ્યયન અને અધ્યાપન. ૦૨ ધ્ર નં મનુષ્યના
 મસ્તકમા માનેલું એક છિદ્ર, જ્યાંથી બ્રહ્મ-
 લોકમા જનારના પ્રાણ નીકળે છે એમ કહેવાય
 છે ૦૨૧૬૨૨ પું ભૂત યથેલો બ્રાહ્મણ બંધિ
 પું બ્રાહ્મણ કાપિ બંલોક પું બ્રહ્માનો -
 ભિંચામા ભિંચો લોક બંચર્થ નં બ્રહ્મચર્યથી
 કે બ્રહ્માના જ્ઞાનથી પ્રગટતી તેજસ્વિતા (૨)
 બ્રહ્મતેજ. બંવાદ પું વેદાંતવાદ, અદ્વૈતવાદ
 (૨) વેદનું પઠનપાઠન. બંવાદિની સીં ગાયત્રી
 (૨) અવિવાહિત રહી વેદાભ્યાસ કરનારી સીં.
 બંવાદી વિં બ્રહ્મવાદનું અનુયાયી (૨) વેદનું
 પઠનપાઠન કરનારું બંવિદ્યા સીં બ્રહ્મ
 સંબંધી વિદ્યા બંવેદી સીં બ્રહ્મચર્યની વેદી.
 બંવેત્તા પું બ્રહ્મને ભણનાર બંસમર્થેણુ નં
 એક વજ્રવિધિ, બ્રહ્મસંબંધ બંસંબંધ પું
 બ્રહ્મની સાથે સંબંધ (૨) પુષ્ટિમાર્ગીઓનો એક
 વિધિ. બંસૂત્ર નં બંનેઈ (૨) (સં) બંસંચયે
 રચેલા વેદાંતના સૂત્ર. [-ની માંડ = લગ્ને કે

નસીબે બાધેલી મજબૂત ગાંઠ] ૦૨૫ નં
 બ્રાહ્મણની માલમિલકત-પન ૦૬૮૫૫ સ્ત્રી
 બ્રાહ્મણની હત્યા ૦૬૮૬૫ નં(સં) એક તારો.
 બ્રહ્મા પુ. [સં પ્રજ્ઞાન] સ્વપ્નની કૃતપત્તિ કરનાર
 વેદધર્મની ત્રિમૂર્તિ માના એક દેવ. [-ના લેખ
 = ટાળ્યા ન ટળે તેવા લેખ. -નો દહાડો
 = ધણો લાખો ને કટાખાલરેલો દિવસ.]
 -દ્વાક્ષર પુ. [ત્ર્યક્ષર] ઓખકાર, પ્રણવ
 [-પણ ન આવડવો = કરુ ન આવડવું]
 -દ્વાષ્ટ્રી સ્ત્રી. બ્રહ્માનાં પાત્રી (૨) દુર્ગા
 -દ્વાનંદ પુ. [વ્રજા + જાનંદ] બ્રહ્મ સાથે
 અભેદનો આનંદ -દ્વાર્પણ પુ. [વ્રજા +
 કર્પણ] બ્રહ્મને -ધર્મરતે અર્પણ -દ્વાસ્ત્ર
 નં [ત્ર્યક્ષ] બ્રહ્માનું અસ્ત્ર (૨) બ્રાહ્મણનો
 શાપ -દ્વાંદ નં [વ્રજા + જંદ] વિષ [-ની
 આશા = મોટી અને કઠી પાર ન પડી શકે તેવી
 આશા. -માં ચઢી જવું = પાણી વગેરેનું
 પીતા અતરિકામાં ચઢી જવું] -દ્વિધ વિ.
 સ પૂર્ણ વેદ જાણનાર (૨) બ્રહ્મમાં તદ્દન લીન
 -દ્વોદકિયુ વિ. [ત્ર્યદક] બ્રાહ્મણિયા
 પાણીથી રધાયેલું, ન અભડાયેલું
 બ્રાહ્મ વિ. [સં] બ્રહ્મનું, -ને લગતું ૦ મુદ્દત
 નં, ૦ વેળા સ્ત્રી સૂર્યોદય પહેલાંની બે
 ઘડીનો સમય ૦(-દ્વો)સમાજ પુ., સ્ત્રી.
 (સ) બગાળાનો એક અર્વાચીન વર્મ સમાજ
 ૦(-દ્વો)સમાજ વિ. એ સમાજનું, -ને
 લગતું (૨) પુ. એનો સભ્ય ૦(-દ્વો)ધર્મ
 પુ. ૦(-દ્વો)મત પુ., નં બ્રાહ્મસમાજ
 ધર્મ કે પથ ૦ વિવાહ પુ. વિવાહના આઠ
 પ્રકારોમાનો એક, જેમાં કન્યાને શણગારી
 વરને કરુ લીધા વિના આપવામાં આવે છે
 બ્રાહ્મણ પુ. [સં] હિન્દુઓની ચાર વર્ણોમાંની
 પહેલી વર્ણનો માણસ (૨) (સ) મત્રોનો
 જુદા જુદા કર્મોમાં વિનિયોગ જાણવાનો
 વેદનો જામ ૦ તા સ્ત્રી, ૦ ત્ર નં બ્રાહ્મણપણ,
 બ્રહ્મણના સંયુક્ત ધર્મ પુ. હિન્દુ વેદધર્મ
 ૦ શાપી સ્ત્રી બ્રાહ્મણોની સત્તા કે જેમાં તે
 હોય તેનું સમાન ન. -લ્પિયુ વિ. બ્રાહ્મણ

સબધી (૨) બ્રાહ્મણના હાથનું કે તેને ખપે
 તેનું -ણી સ્ત્રી બ્રાહ્મણ સ્ત્રી (૨) વિ.
 બ્રાહ્મણનું, -ને લગતું
 બ્રાહ્મ મુદ્દત, ૦(-દ્વો)સમાજ, ૦(-દ્વો)-
 સમાજ, ૦(-દ્વો)ધર્મ, ૦ વિવાહ જુઓ
 'બ્રાહ્મ'માં
 બ્રાહ્મી સ્ત્રી [સં] એક વનસ્પતિ (૨)
 સરસ્વતી(૩) વાણી (૪) વિ. બ્રહ્મને લગતું
 બ્રિટન પુ., નં [ઈ] ઇંગ્લેન્ડ દેશ
 બ્રિટિશ વિ. [ઈ] બ્રિટન દેશનું કે તેને લગતું
 બ્રિજ સ્ત્રી [ઈ] પાનાની એક રમત (૨) પુ. પુલ
 બ્રિજ +, ૦ ભાષા, ૦ વાસી (૫) [સર ૦ હિં]
 જુઓ 'ત્ર્યજ'માં ૦ વર પુ. (સ) કૃષ્ણ
 બ્રીફ સ્ત્રી [ઈ] અસીલની વખીલાત કરવાને
 અગેનું સક્ષિપ્ત ટાંચણ કે તેના કાગળ
 [-લેખી = નો વખીલ થવું (૨) બ્રીફનું
 ટાંચણ કરવું]
 બ્રેઇલ પદ્ધતિ સ્ત્રી અધિજા માટે બ્રેઇલ નામના
 માણસે રોધેલી લખવા વાચવાની પદ્ધતિ.
 બ્રેઇલ પાટી સ્ત્રી તે પદ્ધતિ પ્રમાણે લખવા
 માટેની એક ખાસ પાટી
 બ્રેક સ્ત્રી [ઈ] ગતિમાન ચક્રને યોજાવવાની
 ચાંપ (૨) રેલવેમાં ગાડીનો હોળો, કે જેમાં
 લગેજ સામાન ભરવામાં આવે છે [-મારવી,
 લગાવવી = ગતિમાન ચક્રને રોકવાની ચાંપ
 લાગુ કરવી, ચાલુ હોય તે રોકવું -વાગવી =
 બ્રેક લાગવી.]
 બ્રેક સ્ત્રી [ઈ] હળસરોટી, પાઈ
 બ્રેકકાર્ટ વિ. [ઈ] વાયરલેસ ધ્વનિવર્ધક
 યંત્ર દ્વારા પ્રસારિત કરેલું, રેડિયો પર કહેલું
 [-કરતુ = રેડિયો રેશનથી બોલવું -
 પ્રસારિત કરવું.]
 બ્રહ્મકૃત નં [ઈ] વિદ્યાવતી દેશનનો કમખો
 બ્રહ્મકૃત પુ. [ઈ] ચિત્ર કે છબી છાપવાનું તૈયાર
 કરેલું બીજુ (૨) ચાલુ જેવા એક મોટા મકાનમાં,
 એક કુદેબ સ્વતંત્ર રહી રોકે એવી અલગ
 બધી સવડવાળો તેનો જાગ, મોટા મકાનનો
 સ્વતંત્ર ઘર ચાલુ એવો નાનો જાગ

ભ

ભ પું. [સં] ઓષ્ઠ યોથો વ્યંજન (૨) નક્ષત્ર
(૩) તેજ. ઠકાર પું. ભ અક્ષર કે તેનો
હિચાર. ઠકારાંત વિ. છેડે ઠકારવાળું
ભકેભકે અ. [રવઃ; સર. હિં મક] ભગભગ
(૨) ભભકતું હોય એમ
ભક્ષાભોક્ષું વિ. [‘ભખ’ (લઈને ખોલનાર)
અથવા સર. મ મક્કમ (અ મુહકમ) =
દડ + ખોલવું] આખાભોલું
ભક્ત વિ. [સં] જુદ પડેલું કે પાડેલું (૨)
ભગેલું (૩) -ના પર આરાક; -ની ભક્તિવાળું
(૪) ભક્તિ કરનાર, ભજનાર (૫) પું. નેવો
આદમી; ભગત. ઠવત્સલ વિ. ભક્ત પર પ્રેમ
રાખનાર ઠવત્સલતા સી. -ક્રતા (-મતા)-
જી સી. ભક્ત સી (૨) ભક્તની સી
-ક્રતાધીન વિ. [+ સ્વીત] ભક્તને વશ (મણી)
ભક્તિ સી. [સં.] ભજવું તે, ભજન (૨) પ્રેમ;
આદર (૩) નવની સજા (ભક્તિના નવ પ્રકાર
પરથી: ક્ષવણ, કીર્તન, રમરણ, પાદસેવન,
અચન, વંદન, દાસ્ય, સખ્ય, આત્મનિવેદન).
ઠકાંચ ન. ભક્તિરસનું કાન્ય, ભજન, ‘સામ’.
ઠપૂર્વક અ. ભક્તિથી ઠભાવ પું. ભક્તિનો
ભાવ, આદર, પ્રેમ ઠભીતું વિ. ખૂબ ભક્તિ-
વાળું ઠભાન વિ. ભક્તિવાળું. ઠભારી પું.
ભક્તિ દ્વારા સાધનાનો માર્ગ. ઠભારી વિ.
ભક્તિમાર્ગને લગતું કે તે અનુસરનાર.
ઠયોમ પું. ભક્તિ જેમા પ્રધાન છે એવો યોગ
ભક્ષ પું. [સં] ભખ; ખોરાક (૨) શિકાર. ઠક
વિ. ભક્ષ કરનાર, ખાનાર. ઠણ ન. ખાત્રુ
તે. ઠણીય વિ. ખાવાને યોગ્ય
ભક્ષ (-ખ) વું સ. કિં. [સં. મક્ષ] ખાવું
ભક્ષિત વિ. [સં] ખાધેલું
ભક્ષી વિ. [સં] ભક્ષનાર (સમાસને અતે.
ઉદા. માંસભક્ષી) [ખાવાનું
ભક્ષ્ય વિ. [સં] ખાવા યોગ્ય (૨) ન. ભક્ષ;
ભખ પું. ભક્ષ (૨) અ. [રવઃ; સર. હિં. મક]
એવા અવાજથી (૩) તરત [-દઈને]
ભખવું સ. કિં. [સં. મક્ષ, પ્રા મક્ષ; હિં.

મલના] ભક્ષરું; ખાવું (૨) [જુઓ ભખવું]
કહેવું (૩) ભકવું
ભખળ, -ળેશ વિ. જુઓ ભખળેશ
ભખળવું અ. કિં. [સં વિ + સ્વલ્લ, પ્રા. સ્વલ્લ
ઉપરથી?] આચારભ્રષ્ટ થવું (૨) [સં મક્ષ]
ખાઈ ખાઈ કરવું, ભલકવું
ભખળેશ વિ. [જુઓ ભખળવું] આચાર-
વિચારમાં અડધું પડ્યું ભ્રષ્ટ
ભખખડ વિ. [સર. મ. મક્કમ (અ. મુહકમ) =
દડ, મજબૂત] ભડુ (૨) નીકર (૩) ગામડિયું
(૪) [જુઓ ભખળ] ભખળેશ
ભગ ન. [સં.] નરીય સદ્ભાગ્ય (૨) એકર્ય,
વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય એ છનો
સમૂહ (૩) છિદ્ર, કાણું (૪) સ્ત્રીની ગુદ્ધે દ્રિય
(૫) ક્ષત, વણ (૬) પું. સૂર્યના ખાર રૂપોમાંનું
એક, સૂર્ય. ઠભલુ વિ. [+ ભજવું] વિષયી;
કામી [ખે હૂવર માત્રાવાળો ગણ
ભગણ પું. [સં.] પહેલી દીર્ઘ અને પછીની
ભગત વિ. (૨) પું. [‘ભક્ત’ પરથી] ભજન
કરનાર. ઠમાણસ પું. સીવો સાહે અને
ઈશ્વરથી કરીને ચાલનારો માણસ [[રૂપિયો]
ભગત હોવો = રૂપિયો બોલવો - ખોટો હોવો]
ઠડું વિ. (૨) ન. ભગત (તિરસ્કારમાં).
-તાઈ સી. ભક્તિ (૨) ભગત હોવાપણું.
-તાણી સી. જુઓ ભક્તાણી -નું ન.
પૂનપાઠ વગેરે આચારની અતિ કાળજી
ભગદળ ન. [સર. મ, જુઓ ભગ] (કા.) ભમ-
દાળું ન. [સર. મ મગદાઈ] મોટું બાકરું
ભમદંડી પું. [સર. ભાગેડું] ઠંકાણા વિનાનો -
છાપડેલ માણસ (સુ)
ભમભમ અ. [રવઃ] એવા અવાજ સાથે (૨)
જોરથી -ગાવવું સ. કિં. ભગભગ થાય
એમ - મોટી ગરે કે જોરથી રેડવું
ભગભલુ વિ. જુઓ ‘ભગ’માં
ભમરું વિ. [પ્રા. મગ, મુગ (સં મગ, મુગ);
સર. હિં. મગરના = સડવું; મ. મગા, મુગા;
ભજરું (૨) ધૂંદું; ચીકારા - વાંક વગરનું

(૩) બરડ(૪)છીડી ગયેલા રંગનું -રૈ પુ.
છૂટા ભૂંડા, ધસિયો
ભગલ(-ળ) નં [સરં હિં] ટોંગ, ઠગાઈ
ઠભાવાર્થી=કપડી, બગભત
ભગવતી વિં [સં મગવત ઊપરથી] ભગવાનનું,
ભક્ત, ઓલિયુ(ર) સીં [સં] રૂવી -તપરાયણ
વિં ઈશ્વરભક્તિમાં પરાવાયેલું -દૂગીતા
સીં (સ) હિં દુઝોનું એક મુખ્ય ધર્મ પુસ્તક
-ગીતા -દૂભક્તિ સીં ભગવાનની ભક્તિ
ભગ(-મા)વડુ સંકિં જુઓ ભગાવડ
ભગવત વિં [સં મગવત] શ્રીમત, ભગવાણ
(૨) પું તેવો માણસ (૩) ઈશ્વર
ભગવાન વિં (૨) પું [સં] જુઓ ભગવત
[કરે ને . યાચ = ભગવાનની મરજીથી -
એવો ભોગ બેસે ને યાચ. -જુઓ પૂછો! = જેવાં
કર્મ તેવી ભગવાન શિક્ષા કરે! -ના ધરતું, -તું
માણસ = ભતું ઓલિયું માણસ -માખ્યા!
= ભોળું બધુ -પૂરો આસારો મળ્યા.]
ભગવું વિં ['ભગવાન' ઉપરથી? કે સરં હિં,
મ મગવા (સં મુગ)] ગેરવા રમતું [ભગવાં
કરવાં, પહેરવાં, લેવાં = સાધુ થવું,
ભગવા વસ્ત્ર પહેરી સન્ધ્યાસી થવું]
ભગળ નં [જુઓ ભગલ] ભોપાણ ઠભાવાર્થી
વિં બગભત
ભમદર નં [સં] ગુદાની પાસે ઊદ્ર-પાણ
થવાનો એક રોગ (૨) બાકુ
ભગાડવું સંકિં નસાડવું (૨) હેતરી ભોળાવીને
લઈ જવું કે મૂળ રથળ તબવું
ભગાવવું સંકિં, ભગાવું અંકિં 'ભાગવું'નું
પ્રેરક ને કર્મણી
ભગિની સીં [સં] બહેન ઠસમાજ પું;
સીં સીઓનું મડળ
ભગીરથ પું [સં] આકાશમાંથી ગગાને
પૃથ્વી પર લાવનાર રાજા (૨) વિં [લા.]
મહામુકેલ [-પ્રયત્ન = (આકાશમાંથી ગગા
હિતારવા જેવો) બાર મોટો ઉદયમ]
ભગુવો વિં પું [જુઓ ભગવ, સરં હિં,
ન મગવા] (૫) સન્ધ્યાસી
ભગોડું નં રેથમનો કોરોડ [ભગોટા પાડવા

= વણવા માટે રસમના તાર તૈયાર કરવા]
ભગ્ન વિં [સં] ભાગેલું, નાશ પામેલું (૨)
હારેલું, હતાશ. -ઝાશ વિં [+વાશા]
નિરાશ, હતાશ. -ગોતસાહ વિં [+ઉત્સાહ]
જેનો ઉત્સાહ છીડી ગયો હોય તેવું
ભચ, ઠભચ અં [રવં] ભોંકવા - ભોંકાવાનો
કે અપકાવાનો રવ [-દઈને]
ભચકવું અં કિં [રવં] પછડાડ
ભચકાવવું સંકિં [ભચ રવં] ભચ દઈને
ખોસી દેવું (૨) અપકાવવું [ભચકાવી
દેવું = ખોસી દેવું.]
ભચકાડવું અં કિં 'ભચકવું'નું ભાવે (૨)
ભટકવું, રખડવું, અપકાડવું, ટલ્લા ખાવા
ભચડ, ઠભચડ અં [રવં] ચાવવાના કે
કચકાવાના અવાજથી [ભચડ ભચડ ચાવી
જવું = એવો અવાજ કરતાં કરતાં ચાવી જવું]
ઠ(-રડ)વું સંકિં [રવં] કાખડ, કચકડ
(૨) ભરડવું -ઠ ભચડા, -ઠા ભચડી સીં
ખૂખ ભચકાડવું તે, સખત બીડ
ભચાં અં [પ્રા મુજ (સં મૂયસ)] = ખૂખ,
પૂરવું બસ, પૂરવું [ઉપરાઉપરી
ભચોભચ(-રચ) અં [રવં] ભચ ભચ (૨)
ભચચ અં [રવં] જુઓ ભચ [-દઈને]
ભજન નં [સં] નામસ્મરણ, ભક્તિ (૨) ભક્તિનું
ગીત. [-કરવું = ઈશ્વરસ્મરણ કે સ્તવન કરવું
(૨) કામકાજમાંથી નિવૃત્ત થવું] (૩) એક ને
એક વાતરું રટણ કર્યાં કરવું] ઠમ ઢળી સીં
ભજન ગાનારાઓની મડળી -નિક વિં ભજન
કરનાર કે ગાનાર. -નિયાં નં બં વં
ભજનો (૨) કરતાલ (૩) [લા] ગાળો.
[-સ ભજાવવાં = ગાળો. રૂવી] -નિચો
પું ભજનિક, ભજન કરનારો માણસ
ભજવવું સંકિં [સં મજ] નાટક કરવું, તેનો
ખેલ કરી દેખાડવો, ખેશ કાઢી બતાવવો
ભજવું સંકિં [સં મજ] ભજન કરવું (૨)
જપવું (૩) સેવવું (૪) લાચ આપવી, હિંદાં
તેને કઈક લખ્યું કે શું? (૫) પહેરવું, પારણ
કરવું (વસ્ત્રાભૂષણ), હિંદાં 'મણિ મુકુટ લાગે
ભગવાન' (૬) અંકિં [પ્રા માજ (સં આજ)] =

અમકવું] શીભવું. ઉઠાં વર્ણથી ચંપક ભજ્યું
 ભજિયું નં [પ્રા મજિમ (સં મર્જિત)] તળીને
 કરેલી એક વાની [છેડે કે પથમા]
 ભજુ વિં [સં. મજ ઉપરથી] ભજનાર (સમાસમાં)
 ભટ પું [સં] યોદ્ધો
 ભટ પું [જુઓ ભટ] પડિત (૨) બિહુક
 બ્રાહ્મણ (૩) રસોધયો (૪) બ્રાહ્મણની એક અટક.
 ૦ જ પું (માનાર્થે કે વ્યંગમા) ભટ. ૦ મેવાડો
 પું એ નામની નાતનો બ્રાહ્મણ
 ભટ અં [૨૧૦] તરત જ (૨) અથડાય તેમ (૩)
 [સરં ભઠ, કટ] ધિકાર છે. ઉઠાં ભટ પડો
 તારા જીવતરમા. [ભટકનાર, રખડેલ
 ભટકેણું (-ણું) વિં ['ભટકવું' ઉપરથી]
 ભટકખોણું વિં જુઓ ભટકખોણું
 ભટકભવાની સ્ત્રીં [ભટકવું + ભવાની] વગર-
 કામે રખડનારી સ્ત્રી [માણસ
 ભટકભાલો પું [જુઓ ભટકખોલો] વાયાળ
 ભટકવું અંકિં [સં મટ્ટ ઉપરથી ? કે અષ્ટ
 (પ્રા. મટ્ટ) = રખડવું, ભૂલુ પડેલું ઉપરથી ?
 ' સરં હિં મટકના, મ મટકળેં રખડવું (૨)
 [જુઓ ભટકા] કઈ તાકયા કરવું
 ભટકાટકું સંકિં [જુઓ ભટકા, ભટકું]
 મારવું, જૂડવું (૨) [સુ] કણસલાંમાંથી ફાણા
 કાઢવા જૂડવું
 ભટકારો પું ['ભટકવું' ઉપરથી] ભટકવું -
 રખડવું તે [-કરવો, -યવો]
 ભટકાવું અંકિં [ભટ (૨૧૦)] અથડાવું (૨)
 આડે આવવું (૩) ભટકવું, રખડવું (૪) [લા.]
 અણધાર્યું મળવું (૫) લડાઈ કે કળિયો થવો
 ભટકાં (-કિયાં) નં ૦ ૦ ૦ [ભટકવું ઉપરથી]
 વલખાં (૨) ફેરાઆટા [-મારવાં = લલુતાથી
 ફાંફાં મારવાં (૨) રખડવું]
 ભટકુ વિં ['ભટકવું' ઉપરથી] (સુ) ભટકેલ
 ભટકો પું જુઓ ભટકારો (૨) [જુઓ ભટકું]
 લાકડીનો પ્રહાર [ભટકા ભાગવા = લાકડી
 ભાગે કે બરડો ભાગે તેટલો માર પડેલો - મારવો]
 ભટાઈ સ્ત્રીં જુઓ ભટાઈ
 ભટાણી સ્ત્રીં જુઓ ભટિની
 ભટિયો પું ['ભટ' ઉપરથી] ગોસાઈજીના

મંદિરમા રહેતો, તેમની નાતનો આશ્રિત
 ભટ્ટરિયું નં. ફૂંચણા ઢોરનું એક ખાણ
 ભટ્ટરિયું, ભટોળિયું નં [સં વટ્ટ ?] ફૂંચણાનું
 બચ્ચુ [બ્રાહ્મણની એક અટક
 ભટ્ટ પું [સં] વિદ્વાન બ્રાહ્મણ; ભટ્ટ (૨)
 ભટ્ટાર (૦ક) વિં [સં] માનનીય; નામવર
 ભટ્ટિની સ્ત્રીં [સં] રાણી (૨) શેઠાણી (૩)
 ભટ્ટની સ્ત્રી
 ભટ્ટો પું [હિં. મટા (દે. મટ્ટ)] ગોળ ફડા જેવી
 નાતનું વેગણ (૨) પું [સં મટ્ટક] બ્રાહ્મણ
 (તિરસ્કારમાં)
 ભટ્ટ (-ક) અં [પ્રા મટ્ટ (સં અષ્ટ)] ધિક (૨)
 [જુઓ ભટ્ટ (૨૧૦)] ઝટ
 ભટ્ટું સંકિં [પ્રા મટ્ટ = ભટ્ટો ઉપર શેકવાનું
 પાત્ર (તેની પેઠે તપ્ત)] ધમકાવવું, ઠપકો
 આપવો (૨) અં કિં ચિડાવું; મનમાં ને
 મનમાં ધખવું
 ભટ્ટિયારખાતું નં ['ભટ્ટો' ઉપરથી] રસોડું
 (૨) [લા.] રસોડાનું કામકાજ.
 ભટ્ટિયારી (-રણી) [જુઓ ભટ્ટિયારો; હિં.
 મઠિયારી, મઠિયારિન] ભટ્ટિયારું કરનાર
 સ્ત્રી (૨) ભટ્ટિયારાની સ્ત્રી -કું નં ભટ્ટિ-
 યારાનું - રાધવાનું કામ (૨) [લા.] રસોડું
 -રો પું [ભટ્ટો પરથી, સરં હિં મઠિયારા]
 ભટ્ટો પર શેકનારો (૨) રાધનારો
 ભટોર નં [સરં ભાટું, ચાટ, સરં મ.
 મહોલ] જમીનમાં પડતી ફાટ - ચીરો
 ભટ્ટી સ્ત્રીં [પ્રા મટ્ટ (સં. અણ), સરં હિં.
 મટ્ટી; મ મટ્ટી] નીચેથી આમ કે પવન ઇધ
 શકાય એવો થાપી કરી કરેલો ચૂલો (જેમ કે
 લાડબૂજની, હલવાઈની, લુહારની, ધોળીની)
 (૨) ચૂનો, ઈંટ જેવું પકવવાની રચના (૩)
 હાથે ગાળવાનું ફડ (૪) [લા.] ભટ્ટો પર રાખેલું
 પાસણ ને તેમાની વસ્તુ (જેમ કે વૈદની,
 ધાતુ વગેરે મારવા માટે) [-કરવી, ચડાવવી,
 -ઉતારવી, -માં નાખવું.] [ગાળવી =
 હાથે ગાળવો.] -કો પું મોટી ભટ્ટી
 ભટ્ટ વિં [પ્રા મટ્ટ, સં. મટ્ટ] બળવાન (૨)
 સમૃદ્ધિમાન (૩) પું યોદ્ધો (૪) શ્રીમત (૫)

સીં ['બહકુ' પરથી ?] ભૈડ (૧) કોશની વરતની ખીલી (૭) નં કૂવામાંથી પાણી ખેચવાની સવડનુ ચણતર કે લાકડું (૮) [લા] ભોપાણુ (૯) [સરં મ. મહવલ] સુકાઈ ગયેલી જમીનની ફાટ, ભડોર (૧૦) અં (૨૧૦) [-કાદી નાખવી = ભોપાણુ બહાર પાડી દેવ -નીકળી જવી, વેરાઈ જવી = ભોપાણું બહાર પડી જવું -ખાંધવું = મથાણુ -મોઢુ બાધવ (કૂવાનું, વાતનું વગેરે)]
 બહક સીં [બહકવુ ઉપરથી] ચમક, બીક, ઠર [-કાઢવી = ઠર ઠર કરવો -પેસવી = ડરવા લાગવું, બીકુ -ભાગવી = ડરજવો કે કાઢવો] ંધુ (-ધુ) વિં બીકણ, ચમકનાર
 બહકવું અંકિં [સરં મ મહકળે, હિં મહકના, ભડ ૨૧૦ ઉપરથી] ચમકવું, ઓચિત્તુ ઠરવુ
 બહકિયુ વિં ['બહકો' ઉપરથી] બહકે બળે તેવું (૨) ['બહક' પરથી] બહકે એવું, બહકણ (૩) નં [ભડકો ઉપરથી; સરં મ મહકી] મધક ને ધીનો ચૂવો (૪) [જુઓ બળકિયુ] દર્શનિયુ
 બહકી સીં [જુઓ બરહકી] રાખડી કે કાંછ જેવી એક વાની -કુ નં ઘટ રાખ જેવી એક વાની, બરહક
 બહકુ નં, -કેા પું [ભડ (૨૧૦) ઉપરથી] અગ્નિનો બભૂંગ (૨) ગાળ, લાય [બહકે બળવું = ખૂબ જોરથી - ભડ બડ બળવું બહકો ભડવો = ભારે દુખ થવું, દિલમા બળી ભડવું (૨) વ્યર્થ જવું -થવો = અગ્નિનો બભૂંગ થવો, મોટી ઝળે બળવું (૨) કબ્જિયો થવો]
 બહત નં [ભડયાવુ ઉપરથી] ભડયાવીને તૈયાર કરેલું શાક (રીગણ)
 બહયાવુ અંકિં [જુઓ ભડયુ] ભડસાળમાં ચડવુ -બડાવુ -સીઝવુ
 બહધિયુ, બહયુ નં [પ્રા મહિત્ત = શૂન ઉપર સેટવું માંત્ર] ભડયાયેલો પદાર્થ [કેરી બહદુ નં [સરંભડયુ] ભળી પડી ગયેલી કાચી અભડ અં [૨૧૦] એવા અવાજથી (૨) જોરથી, ઝટ. ંવું અં કિં વગર વિચાર્યું

બોલવુ (૨) ભડબડ સળગવુ, ઓચિત્તું સળગવું (૩) ભડભડવુ, ખાવાનું મન થવું. [ભડભડી ભડવું = ખૂંધવાઈને એકદમ સળગી ભડવું (૨) મનમા લરાયેલો શુરસો એકદમ કાઢવો] -ઠાટ પું ભડભડવું તે (૨) ભડભડ એવો અવાજ (૩) અં એવા અવાજથી -હિયુ વિં મનમાં જે કોય તે કહી દેનાર; શુભ ન રાખી શકે એવું
 બહભામણુ વિં [ભડ (દે વઢુ) + ભાગણુ સં માગિન્] બડભાગી, ભારે ભાવ્યશાળી
 બહભાદર વિં [ભડ (દે વઢુ) + ભાદર (સં. મદ્રકા)] મોઢુ, ભર્યું ભાદર્યું (૨) આખરફાર
 બહધી- (ળી) સીં (સ) મદ્ર, વરસાદ વગેરે જાખનારી એક ન્યક્તિ ંવાકથ નં ભડધીનું લાખેલું વાક્ય -એવી લેણકિં
 બહવાઈ જુઓ 'ભડવો'માં [બહાદુર, જબર બહવાઈ વિં [જુઓ ભડવું] + ભડ, ભડાયક; બહવીર પું [દે વઢુ ? કે સં મટ] + વીર] બહાદુર થોડો [ઝૂઝવું, ભડવું બહવું અં કિં [જુઓ બીડવુ (ભડવું)] ભડવો પું [સરં હિં, મ મહવા (સં મહ, કે મહ = ભાડે આપવુ પરથી કે 'ભડ' + વા (નિહાત્મક)] પોતાની સ્ત્રીના બ્યભિચાર ઉપર ઇવનાર (૨) વેશ્યાનો સાથી (૩) સ્ત્રીવશ પતિ -વાઈ સીં ભડવાવું કામ કે કમાઈ (૨) ખાચલાપણુ [-કૂટવી = વેશ્યાઓ મેળવી આપવાનો ધધી કરવો]
 બહસાળ સીં [ભડ (દે માઢ = ભટ્ટી) + સાળ (સાલ કે છાર ?), સરં મ મહસ = ભાડ માટેનું કુટકળ બળતણ] ચૂલા કે સગડીનો બીની રાખવાળો ભાગ
 બહળી જુઓ ભડધી
 બહંગ અં [૨૧૦] (કાંઈ પડવાનો અવાજ) બહાક અં [૨૧૦] ભડાકા સાથે (૨) તરત
 બહાકો પું [જુઓ ભડાક] ધડાકો (૨) બઢૂક કૂટવાનો અવાજ (૩) ગપગોળો. [-કરવો, થવો = બઢૂક કૂટવાનો અવાજ કરવો -થવો, બાર કરવો -થવો (૨) ચોક્કી ઉઠાય તેવું કઈ કામ કે તકરાર કરવા -

થવા -મારવો=જીવસાથી કામ કરી નાખવું
(૨) નિ સ કાચ બોલવું (૩) ગપગોળો છોડવો.]
ભડાભડ અં [૨૧૦] એવા અવાજ સાથે (૨)
એકદમ -ડ(-ડી) સ્ત્રી ભડાભડ અવાજ
(૨) ધાંધલ, ધમપછાડા

ભડાભડ સ્ત્રી, ૧૦ [૨૧૦] ધાંધલ(૨) વેરાણછેરણ
ભડું ૧૦ [પ્રા મિત્તજ (સં. મિત્તક)] ધરની
આગલી દીવાલ(૨) પડકા તરીકે કરાતી પાતળી
દીવાલ [ભડે બેસવું = પડી ભાગવું; વણસવું
(૨) ફેવાણ કાઢવું (૩) નસંતાન જવું (૪)
કમાણી ન ચાલવી.]

ભડોભડ અં [૨૧૦] જીઓ ભડાભડ
ભણકાર(-રો), ભણકો પું [સં. મળ
ઉપરથી? (૨૧૦)] કરાના અવાજની આગાહી
કે જીભરવ. [(-ના) ભણકારો થવા, વાનવા=
આવવાની કે બનવાની આગાહી થવી.]
ભણતર ૧૦ [‘ભણવું’ ઉપરથી] ભણેલુ તે, શિક્ષણ
ભણુભણવું અંકિં [૨૧૦] ભણભણ એવા
અવાજ થવો

ભણવું સંકિં [સં મળ] શીખવું(૨) બોલવું;
કહેવું ઉઠાં ભણે નરસૈયો (૩) વાંચવું.
[ભણવું ગણવું = અભ્યાસ કરવો તેમજ તેનો
ઉપયોગ - અમલ કરી લેવો ભણીગણીને =
અભ્યાસ કરીને તેમજ પાવરના - હોશિયાર
થઈને. (અનિચારી) ભણી જવા = પોખારા
ગણી જવા, (લઈને) નાસી જવું]

ભણામણ ૧૦, -ચી સ્ત્રી [‘ભણવું’ ઉપરથી]
ભણવાની રી કે તેનું ખરચ

ભણવવું સંકિં (ભણવું) પ્રેરક) શીખવવું(૨)
પાઠ કરાવવો, ઉપચારવવું. [ભણાવી મૂકવું
= શીખવી - સમજાવી શખવું]

ભણી અં [પ્રા. પેઢણ (સં પ્રેક્ષણ) ઉપરથી] ૧
સરં મ. પાઠણે] તરફ, બાજુએ
ભતકું ૧૦, ભતકો પું [સરં મ.; (૨૧૦)]
(સુ) લાકડીનો સપાટો - પ્રહાર (૨) [લા]
ફાસ; આડખીલી. [ભતકું મૂકવું, મેલવું,
ભતકો મારવો = ધબળા મારવો, પ્રહાર કરવો
(૨) [લા.] ફાસ મારવી, આડખીલી કરવી.]
ભતું (-થુ) ૧૦ [સરં હિં, મ મત્તા (સં. મજ,

પ્રા. મત્તો)] ભાતુ કે તે બદલ અપાતા પૈસા
(૨) ખાસ કામ માટે પગાર ઉપરાંત અપાતું
મહેનતાણું કે ખરચી

ભત્રીએ પું [પ્રા. મત્તિજ (સં મ્રાતૃવ્યા); હિં.
મત્તીજા] ભાઈનો કે પતિપત્નીના ભાઈનો
દીકરો. -ભાવણું સ્ત્રી ભત્રીભની વહુ.
-ભજમાઈ પું ભત્રીજાનો વર. -જી સ્ત્રી
ભાઈની કે પતિપત્નીના ભાઈની દીકરી

ભથ સ્ત્રી [સરં ભઠોરં] (કા.) જમીનની,
પાણી ભરેલી કે પાણી ભરાઈ થયેલી ફાટ
ભથવારં વિં [‘ભાથુ’ ઉપરથી] (ખેતરમાં)
ભાતુ લઈ જનાર (માણસ). -રી સ્ત્રી

ભથવું અંકિં મોઢકાડિયામાં બીભની આગળ
જવું [જવાનું વાસણ કે કપડું
ભથાથણું ૧૦ [‘ભાથુ’ ઉપરથી] ભાથું લઈ
બદલ ૧૦ [જીઓ ભદર] મુંડન, ભદ્ર
ભદવું ૧૦ નાનો માટીનો ઘડો; ઢોચકું
ભદંત પું [સં] માનવાચક સંબોધન (બોદ્ધ)
(૨) બોદ્ધ સાધુ

ભદર, ભદ્ર ૧૦ [સં મદ્ર] મોટા કોટની
અદરનો નાનો કોટ (૨) [સરં ભદ્રાકરણ]
ભદલ. [ભદર કરાવવું = દોલું કરાવવું]
ભદ્ર વિં [સં.] કલ્યાણકારી (૨) માગલિક (૩)
લાગ્યશાળી (૪) ૧૦ કલ્યાણ (૫) સોનું (૬)
સગીતમાં એક અલંકાર (૭) જીઓ ભદર.
૦૩ વિં શુભ (૨) પું એક છદ (૩) ૧૦
કલ્યાણ ૦૬૮ પું મોટો ગોખર. ૦૬૯
(-ળી) સ્ત્રી (સં.) એક ફેવી

ભદ્રા સ્ત્રી [સં.] ગાય (૨) (સં.) દુર્ગા (૩)
કૃષ્ણની એક પટરાણી (૪) બીજ, સાતમ કે
બારસ (૫) ગળી (૬) ગોકણી

ભદ્રાકરણ ૧૦ [સં] કલમત, મુંડન
ભદ્રાક્ષ પું [સં] એક ઝાડ જેના બીના માળાના
મણકા બને છે

ભપ(-ભ)કાદાર, ભપ(-ભ)કાખંધ જીઓ
‘ભપ(-ભ)કો’ મા

ભપ(-ભ)કાવડું સંકિં ભેરવી કે ખૂબ રેડવું.
ઉઠાં દુધમાં પાણી ભપકાવી રેવું

ભપ(-ભ)કી સ્ત્રી [‘ભપ’ ૨૧૦] (પતંગના

પેચમાં) એકદમ દોરની છૂટ મૂકવી [-દેવી,
-મૂકવી] (૨) [જુઓ બપકો] રોક, દમ,
ધમકી (સુ)

બપ(-બ)કો, -કાદાર, -કાબધ જુઓ
બમકો, -કાદાર, -કાબધ [-મારવો = ઝળકવું
(૨) રોક મારવો, રોખી કરવી]

બપૂકો પુ. જુઓ બપકો

બપ અ. [રવ.ં] એવા અવાજથી (૨)
અપાખધ (૩) ઊંચુ ઘાલીને

બપલ વિ. [રવ.ં] રથલ; જલુ

બબક સ્ત્રી. [જુઓ બબકડું] ચળકાટ, ઝગક
[-મારવી = ચળકાટ મારવો, ઝળકવું (૨)
બલકડું, રોજવું]

બબકડુ અ.ંકિ. ['બપ' (રવ.ં) સળગવું;
સર.ં હિં મમકના, મ મવકળે (સં
વર્ણ ૧)] બમૂકા મારવા (૨) રોજવું (૩)
[લા.] ગુરસે થવું [બબકી ઊંડવું = રોજી
ઊંડવું (૨) ગુરસે થઈ જવું.]

બબકાદાર બબકાબધ જુઓ 'બબકો'માં
બબકી સ્ત્રી. જુઓ બપકી
બબકો પુ. [જુઓ બબકડું] બપકો, રોકા આડ-
બર (૨) ધમકી [-કરવો = ઠાઠ-આડબર,
રોજા કરવા -મારવો, લગાવવો = બબકો
કરવો (૨) રોક મારવો, રોખી કરવી] -કાદાર
વિ. બબકાવાળું -કાબધ વિ. બબકાવાળું
(૨) અ. બબકાથી

બબકડુ અ.ંકિ. [જુઓ બબકડુ] ખાઈ
ખાઈ થવું (૨) મોટો સાદ કાઢવો

બબકાટ પુ. બબકડું તે

બબકો પુ. જુઓ બબકાટ (૨) ઉકાળો (મરી,
હોંગ, સ ચળ વગેરેનો)

બબરવડુ સંકિ. [બબર' પરથી] બૂકા છૂટો
છૂટો નાખવો

બબરી દાળ સ્ત્રી. [જુઓ બબર] બબરી
નહે તેવી રીતે રાધેલી દાળ

બબરુ વિ. [જુઓ બબર; મ મરમરીત]
વેરાઈ નય એવું, બૂગરુ

બબુકાવડુ સંકિ. 'બબુકડું'નું પ્રેરક

બબુકડુ અ.ંકિ. [જુઓ બબક] બબૂકો

યવો. [બમૂકી ઊંડવું = સળગી ઊંડવું (૨)
ચળકાટ મારવો, પ્રકારી ઊંડવું]

બમૂકો પુ. [જુઓ બમૂકડું] બડકો (૨) પ્રકારા
(૩) [લા.] ભારે તીખાટ

બમૂત(-તી) સ્ત્રી. [સં વિમૂતિ; હિં. મમૂત]
ભરમ [-ચોળવી, લગાવવી = (રાખ
ચોપડી) ખાવા થવું, સન્ધાસ લેવો.]

બમ્બ અ. [રવ.ં] બપ

બમ્બો પુ. બ અક્ષર, બકાર

બમ (રવ.ં) બકાપણાનું કે પોલાપણાનું વધારાપણું
ખતાવવા શબ્દની આગળ કે પાછળ વપરાતો
શબ્દ. ઉદા. 'બડુ બમ', 'ભમપોલ'

બમગરો પુ. [પ્રા મમ્મ (સં ઋમ્) + ગરો (સં
કૃ) ૧] સરાણિયો, ખરાદી

બમતારામ પુ. [બમડું + રામ] બમતો
ફરનાર - રખડેલ માણસ

બમર સ્ત્રી. [પ્રા મમયા (સં ઋ), મ મંવર્ણ]
બૂકડિ, બડ (૨) [સં ઋમિ, પ્રા મમિ] વમળ
(૩) અ. ગોળ ગોળ - ચક્કર ફરે તેમ (૪)
પુ. [સં ઋમર] બમરો. ઠડી સ્ત્રી. [સં
ઋમર ઉપરથી] નાનો બમરડો (૨) ચકરી ઠડો
પુ. એક રમકડું - ગરિયો (૨) એક ફળ
(૩) [લા.] કાઈ નહીં! ઉદા. બમરડો આવડે
છે! [બમરડા જેવું = મૂર્ખ (૨) અરિયર
-ફરવવો = ગમે તેમ સહી કરવી] -રાળી
સ્ત્રી. એક માખી. -રાળુ વિ. સુદર
ભમરેવાળું (૨) ફાઈગી; અમગળ (૩)
[જુઓ બમર અ.ં] બમર બમર ફરતાં
ચક્રવાળું - બીણ - રિયુ વિ. ગોળ ગોળ
ફરતું (૨) બમરીનું, -ને લગતું (૩) નં બમરી
ભાતનું સ્ત્રી. એક વસ્ત્ર (૪) ચકરીનો રોગ

બમરી સ્ત્રી. [સં ઋમરી] બમરાની માદા,
કરડે એવી એક માખી (૨) [જુઓ
'ભમર' (૨)] ધૂમરી, ચકરી (૩) માયાનું
એક ધરેણું [-ખાવી = ચકરી ખાવી
-રો. પુ. બમર (૨) વમળ (૩) વાળનું
ફણ [-મૂ સાઈ જવે (= નસીબ ફૂટી
જવું (ધણ ખરું) સ્ત્રીનું રાંડવું] પૂછડે બમરો
હોવો = એક ઠંકાણે બેઠા (વના ક્યાં કરવું]

ભ્રમરછાલ શ્રીં એક વનસ્પતિ

ભ્રમ(-મ્)રભોળુ વિં [ભ્રમર(ચિત્તભ્રમ ? કે સં ભ્રમર ?) + ભોળુ] નિખાલસ (૨) પ્રેમાળ; સ્નેહાળ

ભ્રમણું અન્કિં [પ્રા મમ (સં ભ્રમ્)] ચક્રાકારે ફરવું(૨) રખડવું (૩) તમ્મર આવવાં. [ભ્રમણું ભૂત = આખો વખત રખડયા કરતુ માણસ]

ભ્રમાડ(-વ)ણું સન્કિં [પ્રા. મમાઢ (સં. ભ્રમય્)] 'ભ્રમણું'નું પ્રેરક(૨) ભુલાવામાનાખવું; છેતરવું ભ્રમ્મ અન્કિં [૨વન્કિં] એવા અવાજથી. [-પાંચ શેરી કરવી = ગુપ્ત માર મારવો]

ભ્રમ્મર સ્ત્રીં [બ્રુઓભ્રમર] ભવ [-ચડાવવી = ગુસ્સો કરવો, ગુસ્સાથી ભેળું]

ભય પું; નન્કિં [પીક [-દેખાડવો = પીક દેખાડવી, ડરાવવું - પામણું, લાગવો = ડરવું. -પેસવો = ડર લાગવો. -પેસી જવો = (અમુક બાબતનો ડર) મનમા રિથર થવો. -રાખવો = મનમા ડર સેવવો] ઠંકારી વિન્કિં ભય કર. ૦૬૨૧૧ વિન્કિં ભયસ્થાન ભેનાર -સમજનાર ૦ભીત વિન્કિં [સં.] ખીધેલું -ય કર વિન્કિં [સં.] ભય ઉપભવે એવું -યાનક વિન્કિં [સં.] ભય કર (૨) પુન્કિં કાળ્યતા આઠ રસમતિ એક -ચાવહુ વિન્કિં [સં.] ભય કર

ભયા પુન્કિં [પ્રા માહ્ય (સં ભ્રાત્), સરન્કિં મ, હિં. મય્યા)] ભાઈ, ભિયા(પુરુષ માટે સંબોધન) (૨) કેટલીક નાતોમા જમાઈ માટે સંબોધન ભયું [હિં, સં મૂત, પ્રા મૂઝ] (૫) થયુ, બન્યુ [ભૂન્કિં કાન્કિં ૩૫]

ભયો પુન્કિં [બ્રુઓ ભયુ] માનતા પૂરી કર્યા પછી પૂનરીની આશિષ મેળવવી તે(૨) અન્કિં કૃતાર્થતાનો સતોષ થયો હોય એમ, સતુષ્ટ. [-કરવો = ભયો કરાવવા જેવું મોઢું બહાદુરીનું કામ કરવું -કરાવવો = માનતા પૂરી કર્યા પછી પૂનરીની આશિષ મેળવવા પોતા પર કકુના થાપા મરાવવા(૨) બહાદુરી મારવી] ૦ભયો અન્કિં સારી પેઠે ભયો [-થવું = પૂરતું થવું, સતુષ્ટ થવાય તેટલું બધું થવું]

ભર [સં ન્કિં, પ્રા મર ઉપરથી] નામને અતે

લાગતા, 'તેના જેટલું, તે બધું' - આણુ' એવો અર્થ થાય છે. ઉદાહરણ, દિવસભર (૨) વિન્કિં બરોબર નામેલું, ભરપૂર, પરિપૂર્ણ. ઉદાહરણ ભર બુવાની, ભર બીધ [-દોરીએ કપાણું, જણું = કનકવાનું ઘણી દોરી સાથે કપાણું - જણું - દોરીએ જણું = ગર્ભાવસ્થાના છેલ્લા દિવસોમાં સ્થળાતર કરવું કે મહાર જણું (૨) આખરે ભરી જણું]

ભરફય(-શ, -સ) શ્રીં [ભર + સં કૂર્ચ તથા કુશ] પરચૂરણ નકામી વસ્તુઓ કે છોકરા ને માણસોનો સમૂહ

ભરખ પુન્કિં [સં. મશ્ક; પ્રા મક્ક] ભક્ષ ૦ણું સન્કિં ખાણુ (૨) કરડવું

ભરમચ્છી શ્રીં [સરન્કિં મ. મરગચ્છી (સં. મુગુક્કછ ઉપરથી ?)] શ્રીઓને પહેરવાનું એક ભાતનું કપડું [(૨) ભાર, વળન

ભરગત નન્કિં [મ] ભરી કાઢેલી રિથિતિ, પૂર્ણતા ભરચક(-ટ) વિન્કિં [ભર + ચક (સં. ચલ્, કે ચક્ર ?); સરન્કિં મ મરચ્ચક્ષા] પુન્કિં (૨) ખીચોખીચ [પાણીની પુન્કિં

ભરચંદી શ્રીં [ભર + ચંદી] ચંદી - માસ-ભરેકી શ્રીં, -કું નન્કિં ['ભરકું' ઉપરથી, સરન્કિં મ મરકી] બ્રુઓ 'ભરકી'માં

ભરક ભરક અન્કિં [૨વન્કિં] એ અવાજથી(૨) સતત ભરકવું સન્કિં [૨વન્કિં; સરન્કિં મ મરકળે (સં. અમિત્રદ ?)] અનાજને ભડું ભડું ફળવું; બે ફાડ પડે એમ ફળવું (૨) [લા] ગમે તેમ બકવું [અનાજની એક વાની

ભરકિયું નન્કિં ['ભરકવું' ઉપરથી] ભરકેલા ભરકો પુન્કિં ['ભરકવું' ઉપરથી] ભરકેલું તે (૨) ભરકાઈ નય એમ આણુખાણુ ભેરવી વીટવું - વીટવું તે (અજગરવું) (૩) ટાપરાની વળીઓ કબલમા લેવાનો બધ (૪) રોરડીમા થતો એક રોગ [-દેવો = (અજગર) પોતાના શિકાન્તની આસપાસ ભેરવી વીટવું]

ભરકો પુન્કિં [સં મરક] તપોધન (તુન્કિં રમ) ભરકોળ નન્કિં [ભરક + ટોળવું] નકોતોટો (૨) આવાકભાવક

ભરણુ નન્કિં [સં] ગુજરાન (૨) આંખમા

આપરિયુ બરવું તે (૩) જાડુગરનો દુયકો
[-બરવું (આખમો)] ઓપાધુ નં ગુજરાન
બરણી સ્ત્રીં [સં] ખીજુ નક્ષત્ર, ગાલ્લી
બરણી સ્ત્રીં ['બરવું' ઉપરથી] બરવું તે (૨)
ઉમેરો (૩) [શાક] રાધવાનું વાસણ -સ્યુ
નંબરણી, ઉમેરો, બરવું તે (૨) બરેલું નાથુ
(૩) સમ્રાટ (૪) [સરં મ મરણ] ચાલણા
અને ભાલ વચ્ચેનું લાકડું [-કરવું, બરવું
=તિભેરીમાં નાણા બરવાં-આપવાં, પોતું
મોકલી આપવું]

બરત નં ['બરવું' ઉપરથી] માપ, પ્રમાણ (૨)
લગાડા ઉપર વેલ, છુટી વગેરે બરણી તે (૩)
ખીખામા રસ રેડી માટ બનાવવા તે (૪)
[સરં મ મરીત, હિં. મરતા] મસાલો બરી
કરેલું શાક [-બરવું] ઠંકામ નં બરત
બરવું તે ંગૂથથુ નં બરતકામ અને
ગૂથથકામ બર(-લ) વિં હાળેલું, બરવનું
(૨) નં બરત (૩) માપ

બરત પું [સં] (સ) રામનો બાઈ (૨)
દુધવતો પુત્ર-વેના પરથી ભારતદેશ કહેવાય
છે (૩) જડબરત (૪) એક મુનિ, ભારતીય
નાટ્યશાસ્ત્રના કર્તા ંખ ઠ, ંબૂમિ પું
(સ) હિંદુસ્તાન. ંવાકથ નં સસ્કૃત
નાટકના અતે મુકાતો આશીર્વાદનો શ્લોક
બરતા(-થા)ર પું [પ્રા મત્તાર (સં મર્ત),
સરં હિં મરતારો પતિ, ભર્તા

બરતિયુ નં ['બરવું' ઉપરથી, સરં મ મરતપત્ર]
માલની કિ મતની વિગતવાર યાદી, (ખિલ (૨)
કોઈમા માય તેટલું માપ (૩) એક વાસણ
બરતિયો પું ['બરવું' ઉપરથી] બરતરતું કામ
કરનારો (૨) નાણા બરે ત્યારે કન્યા મળે
એવા કુળનો માણસ

બરતી સ્ત્રીં ['બરવું' ઉપરથી, સરં હિં, મ]
બરવું કે ભરાવું તે, ઉમેરણ (૨) જુવાળ (૩)
[લા] પુષ્કળતા, આવરો. [-આવવી=જુવાળ
ચડવો -કરવી=બરી રેડુ (૨) [લકરમા]
સામેલ કરડ, જોડવું -થવી=પુષ્કળ આવરો
પવો. -યવુ = (લકરમા) જોડવું]

બરથ પું [સં] દેવ (૨) રાજ

બરથરી [સં. મર્તુહરિ] એકતારો વગાડી માગનાર
જોગીની એક ભત (૨) (સ) ભર્વહરિ રાજ
બરથાર પું [જુઓ બરતાર] પતિ
બરનીંગળ નં [ભરાવું + નીંગળવું (સં નિં +
ગલ્)] ભરાવું ને ઠલવાવું તે (૨) ચડતી પડતી
(૩) ગૂમહાનો એક રોમ [ખૂખ
બરપદે અં [સરં મ મરપેટ] જોઈએ તેટલું,
બરપાઈ સ્ત્રીં [સરં હિં, મ (હિં મરપાના,
મ મરૂન પાવલોં)] સપૂર્ણ પતાવટ (લેણુ,
ખાતુ લૂકી વગેરેની)

બરપૂર વિં [બર+પૂરેલું, સરં હિં, મ]
પુષ્કળ (૨) પૂરેપૂરે બરેલું (૩) અં
પૂરેપૂરી રીતે

બરબર વિં [જુઓ બગર; સરં હિં.
મુરુમુરા, મ મરમરીત] કાચ, ચીકટ વગરનું
(૨) કરકર, કલ્હાર

બર(-ળ)ભાંખણુ નં [ભાળવું + ખાંખું ? કે
પ્રા મક્કર (સં માસ્કર=સૂર્ય) ઉપરથી ?
સરં મ મલ્યા = પ્રભાવ] મોંસૂરણુ,
પરોઢિયુ, મળસકું [-ચવું]

બરમ પું [સં જમ] જમ, ખાંતિ, વહેત (૨)
ભેદ, રહસ્ય (૩) કાંઈક રહસ્ય હોવાનો ખ્યાલ
કે માન્યતા ઉઠાંબરમ ભારી, ખિરસાં ખાલી
[-ખોલવો=ભેદ પ્રગટ કરવો -ખગલવો=
સ્વાદ ખગલવો; મલ યાદી જવી -ભાગવો=
રહસ્ય ખુલ્લું થવું કે કરવું] -માણુ અંકિં
છેતરાવું (૨) વહેમાણુ, ખાંતિમાં પહો

બરમાર સ્ત્રીં [હિં, સરં મ મહમાર/ભડ +
માર] ખૂખ હોવું તે, અતિશય

બરમાણુ અંકિં જુઓ 'બરમ'માં

બરમી સ્ત્રીં [જુઓ બ્રાહ્મી] એક વનરપતિ
બરલ સ્ત્રીં ['બરવું' (પેટ) ઉપરથી ?] (કા)

બૂખ (૨) બૂખનો આભાસ-ખોટી બૂખ

બરવણુ સંકિં [સરં ભેરવણુ] ટગાડવું;

લટકાવવું (૨) જોડવું, સાથે કરવું (૩) [લા]

બભેરણી કરવી

બરવાડ પું [સરં મ મરા(-વા) ઢ (સં.
મરટક)] દોર રાખી ગુજરાન ચલાવનારી
એક ભતનો માણસ. ંધુ(-વ્ધા) સ્ત્રીં

ભરવાડ નાતની કેભરવાડની સ્ત્રી. —કી સ્ત્રી
[લા.] ધસધસાટ ઊંચ. [-તાણ્ણવી=નિરતિ,
ધસધસાટ ઊંચવું.] —કું નં ભરવાડની
ધધો(૨)કને ધાલવાનું મોટીનું એક ધરેણું.
—કો પું ભરવાડ (૨) ભરવાડવાડો (૩) [?] એક જાંઠ
ભરવુ સંક્રિં [પ્રા. મર (સં મૃ)] ખાલી હોય તેમાં
મૂકું, રેડવું, લખવું વગેરે (જેમ કે વાસણમાં
પાણી, પાનામાં લખાણ, ખંડૂકમાં દારૂ છ.)
(૨) સુધરવું (અનાજ) (૩) ભરપાઈ કરવું.
ઉદાં નુકસાની ભરવી (૪) ફળરૂપે મળવું,
લણવું. ઉદાં કરસો તેવું ભરસો (૫) જમે
કરાવવું કે માગતા પેટે આપવું (જેમ કે,
ટોલ, વેરો, ભાડુ, કર, નાણા, વીમો છં)(૬)
ટીપ કે ફાળામાં આપવું-લખાવવું. ઉદાં
પાય રૂપિયા ભર્યા (૭) મેળવવું-એકઠું
કરવું-મેળું કરવું (સભા, મિજલસ, પ્રદર્શન,
ખજાર પતિવદ, ઠંઠ છં) (૮) ગૂંથવું ઉદાં
માથા ઉપર વાડી ભરવી ખાટલાની પાટી ભરવી
(૯) ભરતકામ કરવું (૧૦) માપવું (માપિયા
કે પટી વગેરેથી) (૧૧) પૂરવું; ચોપડવું
ઉદાં ચિત્રના રંગ ભર્યા (૧૨) પૂર્ણ-
સમૂહ-છતવાળું કરવું ઉદાં ખાપનું ધર
ભરે છે. (૧૩) લાઢવું, ગોઠવવું. ઉદાં ભાર
ભરવો, સામાન ભરવો (૧૪) ખાલી પડ કે
નોકરી ઉપર રચાપવું, નીમવું. ઉદાં જગાઓ
ભરવી (૧૫) જુદા જુદા શબ્દો સાથે વપરાઈને
જુદા જુદા અર્થ યાય છે, તે તે શબ્દોમાં,
જુઓ જેમ કે, આખ ભરવી=આસુ
આણવાં, ડગલું ભરવું=પગલું માલવું, આગળ
ચાલવું. દોરો ભરવો=સાધવું, સીવવું. પાણી
ભરવું=ધરમા વાપરવાનું પાણી લાવવું પેટ
ભરવું=આજીવિકા કરવી ખચકું ભરવું=
કરડવું; દંત ખેસાડવા મો ભરવું=દાંચ
આપવી દિવસ ભરવા=રોજીએ કામ કરવું
[ભરતામાં ભરવું=ન્યાં પુકળ હોય ત્યા
વધારો કરવો ભરી આપવું=નુકસાની કે
કિંમત ભરપાઈ કરવા(૨)ટીપમાં લખી આપવું
(૩)માખી આપવું. ભરી કાઢવું=ભરેલું કરી

દેવું(૨) રચાખી દેવું; નીમી દેવું. ભરી પીણું=
ન ગણવું, ન ગાડવું. ભરી મૂકવું=સધરી
રાખવું ભરી લેવું=નુકસાનીના પૂરો બદલો
લેવો (૨) માખી લેવું]

ભરસાડ સ્ત્રી [સરં હિં. મરસાર્ =ભાડ]
જુઓ બહસાળ

ભરાઈ સ્ત્રી [‘ભરવુ’ ઉપરથી] ભરામણ (૨)
ભરવાની રીત —ઉ વિં ભરેલું; પુષ્ટ

ભરાડી વિં [‘ભરાવવુ’ ઉપરથી] ઊંધાચત્તા
કરનારું, ખેપાની (૨) ચોર, ઉઠાઉગીર

ભરામણ નં, —જુ સ્ત્રી [‘ભરવુ’ ઉપરથી]
ભરવાનું મહેનતાણુ

ભરાવ, —વો પું [‘ભરાવુ’ ઉપરથી] ભરાવું
—જમા જવું તે, જથો, જમાવ (૨)
પૂર્ણતા, ભરપૂરતા. [ભરાવો થવો=(પેટમાં
કચરાની) જમાવટ થવી (૨)] થાક, તાવ વગેરે
ભરાવાથી શરીરની અકડાટભરી તગ રિધાદિ
થવી.] ૦દાર વિં ભરાવવાળુ

ભરાવવુ સં કિં ભરવું ‘ભરવવું’નું પ્રેરક.
[ભરાવી મારવું=ભભેરવું]

ભરાવું અં કિં ‘ભરવું’નું કર્મણિ (૨) સતાવું
(૩)તાવદાખલ થવો,તપવું ઉદાં આજે શરીર
ભરાયુ છે (૪) ચાકથી અકડાવું ઉદાં ચાલી
ચાલીને પગ ભરાઈ ગયા (૫) પકડાવું; ઝલાવું.
ઉદાં છેડો કયા ભરાયો છે ? (૬) સપડાવું;
ફસાવું, (૭)આપવું ઉદાં મો ફેલ્લાથી ભરાઈ
ગયું(૮)પુરાવું, ફડ આપવી. ઉદાં ધા ભરાતો
નય છે(૯)પુષ્ટ થવું ઉદાં ગાલ ભરાતા નય
છે (૧૦) પૂરું થવું, અ ત આવવો. ઉદાં તેના
દિવસ ભરાઈ ચૂક્યા(૧૧) ભમવું, એકઠું થવું.
ઉદાં મેળો ભરાયો, ખજાર ભરાયું. [ભરાઈ
આવવું=(શરીર) તાવે ભરાવું (૨) (દિલ)
ગળગળું થવું(૩)(આખ) આસુથી છલકાવું.
ભરાઈ જવું=સપડાવું(૨)સતાવું(૩)(અ ગ)
ચાકથી અકડાઈ જવું(૪)પુરાઈ જવું, ખાકી કે
ખાલી ન :હેવું (જેમ કે, નોઝરી, ફળો, ટીપ,
લોન છં). ભરાઈ પડવું=ફસાવું; સપડાવું.
ભરાઈ ખેસવું=સતાવું, ધુપાવું]

ભરિત વિં [સં.] —થી ભરેલું(સમાસમાં)

ભરિયુ' નં [‘ભરવું’ કે ‘ભરવવું’ ઉપરથી ?]
કંઠાનું પ્રીડિયાનું (બાળકનું) ધરેણું
ભરી પૂરી અઃ [ભરવું + પૂરવું, સરં હિં, મ
મરાપૂરા] પૂરેપૂરી રીતે
ભરૂંચ નં [સં મૃગુકચ્છ] (સં) નર્મદા નદીના
મુખ આગળ આવેલું શહેર -ચા પુઃ એક
અટક -ચી વિં ભરૂંચનું કે તેને લગતું (૨)
ભરૂંચ તરફનું (જેમ કે રે)
ભરૂં (-રો, -રો) સો પુઃ [સરં, હિં મરોસા, મ
મરવસા, મરોસા (સં વિશ્રમ ?) વિશ્વાસ,
ખાતરી [-આ પવો = સખ્યારો કે આશ્વાસન
આપવું (૨) વિશ્વાસ આપવો, - કરવો =
વિશ્વાસ મૂકવો -થવો, પડવો = વિશ્વાસ કે
આશા બંધાવી -મૂકવો = કાંઈના આધાર
કે ખાતરી રાખવી] -સાદાર, -સાપાત્ર
વિં ભરોસાવાળું, વિશ્વાસપાત્ર
ભરેડી સ્ત્રીં [‘ભરવું’ ‘ભરાવું’ ઉપરથી] વાન,
કંઠિ [-વળવી = વાન વળવાં]
ભરેડ પુઃ [‘ભરાવું’ ઉપરથી] સતોષ
ભરેળ સ્ત્રીં (કા) મોટી કે બીજી પડતો સોળ
ભર્ગ નં [સં] તેજ
ભર્ગ (-ર્ગ) પુઃ [મં] સ્વામી (ગ) પોષણ કરનાર
ભર્ગ સ્ત્રીં [સં] આ (૨) પોષણ કરનારી (૩)
નાણી (૪) રોકાણી
ભર્યું પૂર્યું વિં [ભરવું + પૂરવું] ભરેલું, પૂરેપૂરું,
પુઃકળ [ભર્યાપૂર્યા પહેલેયવા = માગતું
પૂરેપૂરું મળવું] [સમૃદ્ધ, આબાદ
ભર્યું બાદર્યું વિં [ભરવું + ભર] ખૂબ ભરેલું,
ભલકારો પુઃ [ભલે + કાર] (કા) ભલે ભલે
-વાહ વાહ -શાખાશ કહેવું તે
ભલકી સ્ત્રીં [સં મહા, મહી] તીર (૨) નાનો
બાલો (કા) -કુ નં ભળક, બાલાતું પાનું -
કળ -કો પુઃ બાલો [ભલકા જેવું =
મોટું (૨) બાલો જેવું મોટું અને તીક્ષ્ણ]
ભલનું વિં [સરં મ, ભળવું ઉપરથી ? કે ભલું
ઉપરથી ?] ગમે તેવું, કામઠેકાણા વગરનું (૨)
ફાવનું, અચોક્કસ, અપ્રસ્તુત
ભલપણું નં [‘ભવું’ ઉપરથી] ભલાઈ
ભલ (-હું) ભલું વિં [જુઓ ભલું] કઈ કઈ

ભલાઈ કે મોટાઈવાળું કે મહત્વનું, ભારે
વજનવજરવાળું હિં ભલભલા કુવારા
ને જોખને જે બાયડી
ભલમનસાઈ સ્ત્રીં [ભલું + માણસાઈ, હિં
મલમનમાહત્ત, મ મલમાનસાઈ] ભલાઈ
[-દાખવવી, બતાવવી]
ભલા અં [જુઓ ભલું] ‘ભલા ભાઈ’ કે
‘ભાઈલા’ એવા સંબંધનો ઉદ્ગાર
ભલાઈ, -શ [જુઓ ભલું] સ્ત્રીં સારાપણું;
સુખનવા (૨) નેષી, સાલસાઈ (૩) ભલા
તરીકેની પ્રશસા [ભલાશ લેવી = ભલા
તરીકેના જશ લેવો ભાઈભલારો, ભલી
ભલારો = ભાઈ કહીને અને ભલાશઆપીને;
સારાસારી રાખીને]
ભલાભલી સ્ત્રીં સારાસારી -હું વિં જુઓ
ભલભલું [ભલાભલી પૃથ્વી છે = બહુરતના
વસુધરા, આવડી મોટી પૃથ્વીમાં સારાં
માણસોય ઘણાં હોય (૨) આવડી મોટી પૃથ્વી
છે (ગમે ત્યાં જઈશા)]
ભલામણ, -ણી સ્ત્રીં [સરં મ, જુઓ
ભળામણ] સિદ્ધારસ (૨) સોંપણ, ભાળવણી.
૦પચ પુઃ, નં ભલામણનો કાગળ
ભલીખૂડી સ્ત્રીં [ભલું + ખૂડું] સારી અથવા
ખરાબ વાત, ટીકા [-ઉકેલવી = સારી યા
નરસી બાળતની ચર્ચા કરવી, ટીકા કરવી.
-કહેવી = સારી-નરસી વાતો સંભળાવવી
(૨) ગાળ ભાડવી]
ભલીવાર પુઃ, સ્ત્રીં [સરં મ મલીવરી]
સત્ત્વ, સાર, બરકત (૨) આવડત, હોશિયારી
[-આવવો = (કામકાજમાં) સાર કે સારાપણું
આવવું, સફળતા થવી]
ભલું વિં [પ્રા મહા (સં મદ્ર)] સાર (૨) માયાળું
(૩) સખ્ય (૪) પ્રામાણિક [ભલા ભાઈની
પ્રીત = હું સારો તું સારો, એમ ઉપરકલી
સારાશ ભલી પૃથ્વી = જુઓ ભલાભલી
પૃથ્વી ભલું હશે તો = સભવત, ધણુ ખરું
ભલો આંધો = ઠીક અંધો, આવરો
એમ નહોતું માન્યું ભલો ધનેતર,
ભૂપ = ગમે તેવો મોટો પૈસાદાર કે સત્તાધીશ

માણસ; મોટો મધાતા ભલાની દુનિયા
 નથી = દુનિયા એવી છે કે ભલાને કુઝ
 પડે] ૦ભલું વિં જુઓ ભલભલું
 ભલે અં [ભલું] ઉપરથી; સરં વિં.] ઠીક,
 સારું, અસ્તુ. [ભલે પધાર્યા! = ઠીક થયું, જે
 આવ્યા (સ્વાગત કરતા વપરાય છે)] ૦ભલે
 અં ઠીક ઠીક, બહુ સારું. ૦રં વિં ભલુ (૫)
 ભલુ પું, નં [સં] ભાલો (૨) રીછ
 ભલુ(-લુ)ક પું, નં [સં] રીછ
 ભવ પું [સં] સસાર(૨) જન્મ(૩) જન્મારો(૪)
 [સં.] મહાદેવ. [-બગડવો, બળવો = સંસાર
 બગડવો, જીવન ધૂળ મળવું, જન્મ એજે જવો
 ભવની ભાવટ ભાગવી = જિંદગીભરની
 જાળ ફર થવી એક ભવમાં બે ભવ
 કરવા = પતિ પ્રત્યે બેવફાઈ કરવી (૨)
 કર્માતરથી કે અનીતિથી કુલાચાર તોડવો
 (૩) ખીજી લક્ષ કરવું (સીએ) -સુધારવો
 = જિંદગી સુધરવી; જીવનમાં કંઈક ઉપયોગી
 કે મહત્વનો અર્થ સરવો -હારી છૂટું
 = જિંદગીભરની પીડા વેઠવી.] ૦ચક નં
 સંસારરૂપી ચક્ર ઠાણુ સીં પુનર્જન્મ
 માટેની તૈયારી(૨) ઐહિક વસ્તુઓની વાંછના
 ઠાણુ વિં સસારમાંથી તારનાર. ૦તૃણુ
 સીં સારા ભવની - સારા લોકમાં જન્મવાની
 વૃણુ (૨) સંસારની વાસના
 ભવતી સીં [સરં સં., મ મવતિ-નમવતિ]
 વાહવિવાહ, તકસાર(૨) [સં.] જેર ઠીધેલુ ઓલ
 ભવતી સીં [સં.] આપ, તમે
 ભવનીય વિં [સં] આપનું
 ભવન નં [સં] રહેઠાણ; મકાન(૨) અસ્તિત્વ.
 [-ઠેકાણે હોયું = મજબૂ કે ચાહદાસ્ત દુસ્ત
 હોવાં.]
 ભવભૂતિ પું [સં] (સં) એક સંસ્કૃત કવિ.
 ભવસાગર, ભવસિંધુ પું [સં] સંસારરૂપી
 સમુદ્ર; સાગર જેવા આ સંસાર
 ભવાઈ સીં [સં. મવ = શ કર, મવા = પાવતી
 -ઉપરથી કે માવ = નટ ઉપરથી, સરં મ]
 હલકા પ્રકારનું એક ભતનું નાટક (૨) [લા.]
 ફેળેલી [ભૂગણ વિનાની ભવાઈ = ખાલી

ભવાડો, ફેળેલી.]
 ભવાટવિ(-વી) સીં [સં.] સંસારરૂપી વન
 ભવાડો પું [જુઓ ભવાઈ; સં મટવાદ ?] ફેળેલો.
 [નાગો ભવાડો = નકામી ફેળેલી.]
 ભવાની સીં [સં] (સં) પાવતી
 ભવાબિધ (-ભૂવ) પું [સં.] સસારરૂપી સમુદ્ર
 ભવા(-વૈ)યો પું [જુઓ ભવાઈ] ભવાઈનો નટ
 (૨) [લા.] નિર્ભજ કે ફેળેલી કરે એવો માણસ
 ભવિક વિં [સં.] લાભદાયી, ઉપયોગી (૨)
 સુખી; આખા (૩) નં આખાડી, કલ્યાણ
 ભવિતંબ વિં [સં] ભવિષ્યમાં થનારું (૨)
 નં ભવિષ્ય ઠાણુ સીં નસીબ
 ભવિષ્ય વિં [સં] આવતા કાળનું (૨) નં
 નસીબ (૩) હોલત, વારસો (૪) ભવિષ્યકાળ.
 [-આપી દેવું = ભારે મોટી રકમ કે કીમતી
 વસ્તુ આપી દેવી (પ્રશ્નાર્થમાં નિવેદ્ય બતાવે
 છે) -કહેવું, વર્તવું = નસીબની વાત કહી
 બતાવવી. -ખાણું = વારસો ભોગવવો. -થવું
 = (કા) મરી જવું -બંધાવવું = ભવિષ્ય
 આપી દેવું] ૦કાલ(-ળ) પું આવનાર
 સમય (૨) [વ્યા.] કિં નો એક કાળ. ૦કુદંત
 નં [વ્યા.] ભવિષ્યકાળસૂચક કુદંત ૦વ
 વિં બનનાર; ભવિષ્યનું. ૦વાણી સીં
 ભવિષ્ય બાબતી વાણી. ૦વાઈ પું ભવિષ્ય
 કહેનાર. ૦વેત્તા પું ભવિષ્ય જણનાર
 ભવી સીં + ભવિષ્ય (૨) ભવાઈ
 ભવું નં [અપ મહા (સં મૂ)] ભમ્ભર.
 [ભવાં ચકાવવાં = ગુસ્સે થવું.]
 ભવૈયો પું જુઓ ભવાયો [જન્મમાં
 ભવોભવ અં [જુઓ ભવ] ભવે ભવે; ફરેકે
 ભવ્ય વિં [સં] પ્રૌઢ; ગૌરવશાળી, પ્રભાવશાળી
 (૨) મોક્ષનું અધિકારી (જૈન) (૩) ભવિષ્ય.
 ઠાણુ સીં
 ભશ(-સ)કો પું [માગધી મુસ્કા, દે. મુક્લા
 (સં. લુમ્પા), સરં મ. મસ = જમણ, હિં મવ
 = ભોજન] ધમ્મ; ભારે આતુરતા
 ભસ સીં [સં મૂવિષ ?] લીલાલક્ષર (૨) નં
 + [પ્રા મસ્ત (સં. મસ્તમ્)] રાખ, ભસ્મ
 ભસકું નં [જુઓ ભસ] વરસાદનું નાનું આપડું

ભસવું અંકિં [પ્રા મસ (સં મજ)] ફરારાં
 બોલવું (૨) [લા.] નકામો બકવાટ કરવો
 ભસ્તું નં, -સ્તો પુનં [સં મજા = ધમણ, સરં
 [ભસ્તી] પેટ (૨) ચામડાની થેલી (૩) [પ્રા
 વહિરત, સરં હિં મિસ્ત] બખું
 ભસ્મ સ્ત્રીં [સં] રાખોડી (૨) યજ્ઞની કે
 મત્રેલી રાખ (૩) ધાતુની વૈદ્યકીય રાખ,
 માત્રા [-કરી દેવું, કરી નાખવું] ઠંક વિં
 બાળીને ભસ્મ કરી દે એવું (૨) પું ખાય
 તેટલું બળી નય -ગુણ ન દે એવો પેટનો એક
 રોગ. ઠંગ ધા સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ (૨) એક
 ભતવું અત્તર ઠંગાત્ અં રાખોડીરૂપ
 -સ્માવશેષ વિં [+ અવશેષ] રાખોડીના
 રૂપમાં બાકી રહેલું, નાશ પામેલું -સ્માસુર,
 -સ્મામદ પું (સં) [+ અસુર, અગદ] એક
 રાક્ષસ. -સ્મીભૂત વિં [સં] ભસ્મ બનેલું
 બળ સ્ત્રીં ['બળવું' ઉપરથી] બળી જવું તે
 (૨) પ્રથમ બળતા થતો સ કાચ [-ભાગવી =
 શરમ વટવી.]
 બળકડું નં [સરં મ મલ્યા = પ્રભાત] (કા.)
 જુઓ ભરભાંખણ -હિયો પું (સ) સવારે
 કેખાતો તેજસ્વી ગ્રહ, શુક્ર
 બળકિયું નં [સં. મદ્ર, પ્રા મહ્ય] કે 'બાળવું'
 ઉપરથી? બાળકના કાંડાનું દર્શનિયું, ભડકિયું
 બળકું (-ક) કું વિં ['બાળવું' ઉપરથી, સરં
 મ મજ] ભોણું; નિખાલસ
 બળકું વિં ['બાળવું' ઉપરથી] મળતાવડું (૨)
 નં [સં મહક; પ્રા મહ્ય] ભાલો, લલકું
 બળકું વિં જુઓ બળકું
 બળતું વિં ['બાળવું' ઉપરથી] લળી નય -
 મળતું આવે એવું (૨) જુઓ લલતું
 બળભળિયું વિં જુઓ ભડભડિયું
 બળભાંખણ નં જુઓ ભરભાંખણ
 બળવું અંકિં [જુઓ બેળવવું (પ્રા મેલ, સં
 મેલ્ય)] ભેગું મળી જવું (૨) અમુકના જેવા
 હોવું, મળતું આવવું (૩) [ઈ] બેળવું, ધાવણ
 એકવું (બાળકે)
 બળામણ (-વ્હી) સ્ત્રીં જુઓ લલામણ (૨)
 ['લગાવવું' ઉપરથી] બળાવવું તે, સોંપવું

બળાવવું સં કિં [પ્રા મજાવિજ (સં મજ)]
 લલામણ કરવી (૨) સોંપવું (૩) દોરને
 ગોવારામાં હળવું કરવું
 ભંમ પું [સં] વટવું કે ભાગી પડવું તે (૨)
 તોડવું તે (૩) નાશ (૪) વિદ્ય (૫) વાંક, વળાંક
 [-પડવો = વિદ્ય થવું, વટવું, બગડવું.
 -પાડવો = વિષ્ણ કરવું, અટકાવવું]
 ભંગ સ્ત્રીં [સં] ભંગ ઠંક વિં ભાંગના બચ્સની
 ઠંકખાતું નં ભાંગતું પીકું -ગી વિં ભંગ
 ભંગડો પું જુઓ ભંગિયો (વૃન્ધકારમા)
 -ડી સ્ત્રીં ભંગિયા કે ભંગિયાની સ્ત્રી
 ભંગાણું નં [ભાંગવું, ભંગાવું ઉપરથી] ભંગ
 (૨) વટ [-પડવું]
 ભંગાર પું ['ભંગ' પું ઉપરથી] ભાંગેલાં
 વાસણ કે બીજાં સરસામાન -રો. પું ભંગાર
 ખરીદી હેનાર [કર્મણિ અને પ્રેરક
 ભંગાણું અંકિં, -વડું સંકિં 'ભાંગવું'નું
 ભંગિ (-ગી) સ્ત્રીં [સં] બ્યંગ, વાચાની ચાતુરી
 (૨) રીત, દંત્ર (૩) અંગોનો મરોડ (૪)
 પગથિયું
 ભંગિયો પું [ભંગી પરથી] બહોરવાનું કામ
 કરનાર ભતનો માણસ [ભંગિયાને ભ!
 = હલકામા હલકા ઠેકાણે નાતર કર! (૨)
 હીસતી રહે!] -યજ્ઞ સ્ત્રીં ભંગી
 ભંગી વિં [સં] ભંગ (૨) પું [સરં હિં]
 ભંગિયો (૩) સ્ત્રીં જુઓ ભંગિ ઠંગગી વિં
 ભંગ (૨) ઢંગધડા વગરનું [અસ્થાયી
 બચુર વિં [સં] ભાગી નય એવું (૨) નાશવત,
 ભંગોર નં [સરં હિં મગુરા] એક ભતનું ધાસ
 બજક વિં [સં] ભાંગનાર; ટાળનાર -ન નં
 ભાંગતું તે (૨) નાશ (૩) વિં ભજક જેમ
 કે, પરદુ ખલજન -તુ સં કિં [સં મજ]
 ભાંગવું (૫)
 ભંભડ પું [સં મજ પરથી] ભાંગેડો, વિનાશ
 ભટ (-ક) નં ધાસ પર થતું એક કાંટાળું
 બીજ (એ લૂગડે ચોટી નય છે)
 ભડિયો પું જુઓ ભટ
 ભડક [પ્રા મડગ] ભોંયર (૨) રત્રીમરમાં
 ફાળકાની ફરતે આવેલી ત્રીજા વર્ગના

મુસાફરોની જગા. -કિયું નં નાનું ભોંયરું
ભંડાર પું [પ્રા. (સં. માળાગાર), સરં હિં,
મ.] ધનધાન્ય વગેરે ભરી રાખવાની જગા (૨)
ખલતો; સંગ્રહ (૩) વહાણના વૃતકની
નીચેનો ભાગ (૪) ફૂકાન જેમ કે, ખાઠી-
ભંડાર, સ્વદેશી ભંડાર. ૦લું સંકિં ભંડારમાં
મૂકું (૨) છુપાવું -રિયું નં ભીંતમા
ખારણવાળો ગોખલો (૨) ગાઢા નીચેની પેટી
જેવી ગોઠવણ (૩) ઘરમા આરકાની પાછળનો
નાનો ખડ -રી પું ખલતચી (૨) કોઠારી
(૩) એક અટક (૪) [સરં મ.] તાડી અને ઢાંર
ગાળવાનો ધ ધો કરનારી એક જાતનો માણસ
-રો પું [સરં હિં, મ. મંહારા] ગામ કે
નાતના તમામ માણસોને અપાતુ જમણ (૨)
સાધુઓનું જમણ

ભંડોળ નં [પ્રા મંહ (સં માળવ્ય) = એકડું
કરવું, સરં મ માહવલ] ભેગી કરેલી કોઈ પણ
મૂડી. -ગિયું વિં ખલનાને કે ભંડોળને
લગતુ (૨) સૌના વાપરતું; ત્રિમ -ગિયે
પું ભંડોળવાળો માણસ

ભંપાડું વિં [ભમ (ભડું) + પાડું ? સરં મ.
મવાલ] પાડા જેવું ભડું

ભંપોલ(-ળ) વિં [ભમ + પોલ; સરં પોલું-
ભમ] અદરથી પોલું, બોલું

ભંભલી સીં [દિ. મમા = ભેરી (તેના જેવો ઘાટ)]
(કા) સાકડા મોની બામના ઘાટની બતક

ભંભારવ પું [સં.] ગાય, બળદનો અવાજ
(૨) મોટો પોલો લાગતો અવાજ

ભંભેરવું સંકિં [ભેરવું ઉપરથી; સરં હિં
મમરના (હિં. મમેરિ = ઢર)] ભંભેરણી કરવી.
-ણી સીં સાચાનૂકા, ખોટી ઉલ્ટેરણી

ભંભો પું [મુઓ ભંભલી] પાણી રાખવાનું
માટીનું વાસણ [ક્રિષ્ણ મારવાં

ભંભોળવું અંકિં [સરં ફેણવું] શોધવું;
ભા સીં [સં] કાતિ; તેજ

ભા પું [લાઈ ઉપરથી] વડીલ માટે સંબોધન
(૨) ઘાઠ, બાપ કે મોટાભાઈ [-પાસે જવું =
મરી જવું]

ભાઈ પું [પ્રા. માફ (સં. ત્રાત)] માલયો;

સહોદર (૨) કાકા, મામા, માસી વગેરેનો
દીકરો (૩) કોઈ પણ માણસ માટે (વિવેક-
યુક્ત સંબોધન. ૦બાપા પું ૦બંબં 'ભાઈ,
બાપા' એવી નમ્ર વિનવણી ને આજણ-
સૂચક શબ્દો. [-કરવા = કાલાવાલા કરવા.
(૨) નરમાશથી - સમજાવીને કામ લેવું.]
૦ચારે પું ભાઈ જેવું વર્તન, દોસ્તી. ૦જી પું
જેઠ ઠઠાવો પું ભાઈ તરીકેના હકકે સબધ
૦ખીજ સીં કારતક સુદ ખીજ. ૦ભાંડુ
નં ૦બંબં એક માબાપનાં છોકરા. ૦બંધ
પું મિત્ર. ૦બંધી સીં મિત્રાચારી. ૦લો પું
ભાઈ (લાડમા) (૨) નાનો છોકરો. ૦કી
પું ૦બંબં (લખાણમાં) (વિવેકનું સંબોધન
૦સલામ સીં ભાઈ, સલામ એમ કહીને નમ્ર
વિનવણી અને આજણ [-કરવી.] ૦સંગ
પું ૦બંબં [+ સિંહ ?] બચ્ચાજ, બેટમજ
(તુચ્છકારમાં). ૦સાહેબ પું ૦બંબં મોટા
ભાઈ! સાહેબજી! [-કહેવા, કહેવકાવવા
= તોબા પોકારવી, પોકારાવવી; હાથાં કહેવું
કે કહેવરાવવું.]

ભાઈ પું [પ્રા., મ (સં. ત્રાત)] ભાઈ. ૦સાહેબ
પું [મ] પેચાઈ નો એક ઇલકાળ

ભાએ(-ય, -યે) ગ નં + જુઓ ભાગ્ય (પ)
ભાકડ વિં [સરં મ; જુઓ બાખડું]

વાંઝિયુ (૨) દૂધ દેતુ બધ થયેલું, હોચી
ગયેલું. ૦કથા સીં અસકથ વાત

ભાખર(-રો) પું [સરં મ માકર, (સં અસ્જૂ =
રોકવું ઉપરથી) મોટા ભડો રોટલો -રી સીં
ભડી કંહણ રોટલી [કહેવું

ભાખરું સંકિં [સં માણ] બોલવું (૨) ભવિષ્ય
બાખા સીં + લાખા

ભાગ પું [સં.] અરા; હિસ્સો (૨) પુસ્તકનો
હિસ્સો ઉઠાં લાગ પહેલો (૩) લાગાકાર

(ગ) [-કાઠી નાખવો = ભાગિયા મટવ.
-ચાલવો = (ગ.) લાગી રાકાવું ઉઠાં ૨૦ની

સંખ્યાનો પાચ વડે ભાગ ચાલશે. -પડવો =
વહે ચાલુ; કરાનો હિસ્સો થવો. -રાખવો =

કોઈ કામધધામા ભાગિયા તરીકે બેઠાવું,
ભાગિયા બનવું] ંચિહ્ન નં ભાગાકારનું

(+) ચિહ્ન (ગ.) વળટાઈ સીં [હિં
 ઘટના (સં વટ્ટ)] મહેસુલ તરીકે ખેતીની
 છાપજનો ભાગ આપવો તે ંછું વિં
 ભાગેલું, વટેલું (૨) જોખર, ફટવાળુ
 (મીટીનું વાસણ) [ભાગલા પગ = નાઉમેઢી,
 નિરાશા ભાગલાં હાઠકાં = હરામ હાઠકાં,
 આળસુપણુ હાથપગનું ભાગલું = આળસુ,
 ઢીલું ભાગલે પગે = હરતાં હરતાં (૨) નિરાશ
 થઈને.] ંછો પું ભાગ, ઢકડો [ભાગલા
 પાઠવા = ભાગ કરવા] (૨) માતાના નેવેધનો
 થાળ

ભાગવત વિં [સં] ભગવાનને લગતુ (૨) નં
 (સં) અદાર પુરાણોમાંનું એક

ભાગવું અંકિં [જુઓ ભાંગવું] વટવુ, કકડા
 થવા, નાશ પામવુ (૨) દૂર થવુ (જેમ કે ભો
 ભાગવો) (૩) કેવાળુ કાઠવું (જેમ કે પેઢી
 ભાગી) (૪) [સરં હિં માગના] નાસવું
 (૫) સંકિં કકડા કરવા, તોઠવું (૬) લૂટીને
 પાયમાલ કરવું (જેમ કે ગામ) (૭) અદા ન
 કરવું, પાતું ન વાળવું (જેમ કે અણ, બ્યાજ) (૮)
 ભાગ કરવા, ભાગાકાર કરવો (ગ) (૯) [સં
 મજ્જ] વણવું (દોરડુ) [ભાગી જવુ = નાસી
 જવુ (૨) વૂટી જવુ ભાગી રાત = પાછલી
 રાત, મધ્યરાત્રિ પછીનો સમય.]

ભાગળ સીં જુઓ ભાગોળ -ળિયો પું
 ઢકાનદાર (૨) ભાગોળનો -શહેરના દરવાજાનો
 કારકુન [૨કમ (ગ.)

ભાગાકાર પું [સં] ભાગવું તે કે તેથી આવતી
 ભાગાઠ પું દોરનો હાઠકાંવાળો ભાગ(પૂઠનો?)
 ભાગાનુંબંધ નં [સં] પૂર્ણાંક સહિત અપૂર્ણાંક
 આકડો (ગ) [નાસાનાસ

ભાગાભાગ(-ગી) સીં ['ભાગવ' ઉપરથી]
 ભાગિયું વિં ['ભાગ' ઉપરથી] ભાગીદાર -યજુ
 સીં ભાગીદાર સીં -યો પું ભાગીદાર
 ભાગીદાર પું [ભાગ + ફા દાર] ભાગવાળો,
 હિસ્સેદાર (૨) ગોઠિયો, સાથી -રી સીં
 ભાગીદારપણુ, પતિયાણુ

ભાગિરથી સીં [સં] (સ) ગગા નદી
 ભાગુ વિં ['ભાગવ' ઉપરથી] મહેનતથી

કટાળનાર, આળસુ (૨) મુશ્કેલ; મહેનતનું
 ભાગુ વિં ['ભાગ' ઉપરથી] -ને કારણે, કીધે
 વિંદાં દુખ ભાગા હરો નહિ

ભાગેલુ પું [ભાગવુ ઉપરથી] નાસી જનાર
 ભાગોવલ વિં ['ભાગ' ઉપરથી] વચલા વાંધાનું
 ભાગોળ સીં [સરં સં આ-મોગ, મ માગણી
 = વાચ્યા વિના રાખેલો ભાગ] શહેરના કોટનો
 દરવાજો (૨) ગામનું પાદર (૩) બજાર, ચકલું
 [ભાગોળ જેવું = પહોળું, વકાસેલું (મો)
 ભાગોળ જવુ = ઝોડે ફરવા જવું ભાગોળે
 ઢીવા કરવા = બધે જાહેર કરવું]

ભાગ્ય નં [સં] નસીબ [-છીધકડું, ફળવુ
 = ભાગ્યવાન - સુખી થવુ -ફરવું = દુઃખીયની
 દશા બદલાઈને સારી દશા મેરૂ થવી, સુખ-
 પ્રાપ્તિ થવા લાગવી. -ફરી વળવુ, -ફૂટવું =
 અવદશા થવી] ંવશાત્ અં નસીબજોગે,
 ંવ ત, ંવાન, ંશાળી વિં નસીબદાર
 ંહીન વિં કમનસીબ

ભાગ્યુ વટયુ વિં [ભાગવું + વટવું] ભાગેલું-
 વટેલું (૨) સળગ કે અટક્યા વગર નહિ
 એવું, વટક

ભાગ્યે અં [સં] કંઠાય, કંવચિત
 ભાચરો પું [સરં મ માચર = ભટ્ટી] એક
 માટીનું વાસણ [ભાચરો જેવું = મોઢું,
 પહોળુ ને બેડોળ]

ભાજક પું [સં] ભાગનાર સખ્યા (ગ)
 ભાજન નં [સં] વાસણ, પાત્ર (૨) (સમાસને
 અતે) આધારસ્થાન, અધિકારી, એવો અર્થ
 બતાવે છે ઉદાં દયાભાજન

ભાજવુ અંકિં (૨) સંકિં જુઓ ભાંજવુ
 ભાજ સીં [પ્રા મજ્જિયા, સરં હિં, મ] શાક
 લાયક કુમળા છોડ કે તેનું શાક ંખાઉ વિં
 ભાજ ખાનાર (૨) [લા] વાકાત વગરનું ંખાલો
 પું ભાજ પાલો વગેરે ંખૂળા પું બંવં
 મૂળો અને તેવી ભાજ (૨) [લા] તુરુછ-લેખામાં
 ન લેવા જેવી વસ્તુ [ભાગવાની રકમ

ભાજ્ય વિં [સં] ભાગી શકાય તેવુ (૨) નં
 ભાટ પું [સં, પ્રા મટ્ટ, સરં હિં, મ] રાબ-
 ચોના ગુણગાન ગાનાર એક જ્ઞાતિનો માણસ.

(૨) [લા.] ખુશામતિયો. ઠડી સ્ત્રીં ભાટણ
(તિરસ્કારમા). ઠણુ સ્ત્રીં ભાટ કે ભાટની સ્ત્રી
ઠવેહા પું. બં વં ભાટની પેઠે અતિ-
શયોક્તિથી વખાણ કરવાં તે -ટાઈ સ્ત્રીં
ભાટનું કામ-પદ (૨) ભાટવેહા

ભાટિયો પું. [સં. મટ્ટ પરથી; હિં માટિયા, મ.
માટયા] એ નામની એક જ્ઞાતિના માણસ
(૨) [સં માટ = ભાડું; અથવા ભાડું ઉપરથી ?]
દૂધ વેચનાર, ઘાંચી (૩) કાઢિયો (ગામડામા).
-યણુ સ્ત્રીં ભાટિયાની કે ભાટિયા જ્ઞાતિની સ્ત્રી
ભાઠ સ્ત્રીં, -હું નં. [પ્રા. મટ્ટ (સં. મટ્ટ)] આમડી
છેલાઈ પડેલું ચાંદુ

ભાડું નં. [સરંહિ. માઠ; હિં., મ માટ, સરં
દે મટ્ટી = ધૂળ વિનાની સપાટ જમીન] નદી-
કાઠાની રેતાળ જમીન (૨) છીછરા પાણીવાળી
જગા (૩) શેરડીનો મૂળવાગો કકડો (૪) જુઓ
'ભાઠ'મા (૫) કપડા પર પડેલો ચીકટો કે
સહેલાઈથી ન ધોવાય તેવો ડાઘ

ભાઠેલો પું. અનાવિષ શ્રાદ્ધણનો એક પેટાભાગ
ભાઠ સ્ત્રીં [રિં] અનાજ શેકવાની લઠ્ઠી (૨)
ભાડબૂંલનું કલેડું (૩) મોટા દૂધે (૪) [સં માટિ]
વેશ્યાઓની હલાલી કે બડવાઈની કમાઈ
ઠબૂંજણુ સ્ત્રીં [+ બૂંજવું પરથી] ભાડ-
બૂંલની સ્ત્રી ઠબૂંજે પું લઠ્ઠીથી ધાણી-
ચણા ધં શેકવાનો ધધો કરનાર

ભાડવાત પું. ['ભાડું' ઉપરથી] જુઓ ભાડૂત
ભાડાખત નં, ભાડાચિકૂરી સ્ત્રીં [ભાડું +
ખત, ચિકૂરી] ભાડા સ બંધી હસ્તાવેજ

ભાડિયો પું. ['ભાડ' ઉપરથી] અનાજ શેકવાનું
કાણાવાણુ હાલ્લુ

ભાડું નં. [સં માટલ, પ્રા માઢય, હિં માઢા,
મ માઢે] કોઈ પલ્લ વસ્તુ વાપર્યા બદલ
આપવાનું નાણું ['ભાડાની વહેલ = [લા.]
ગમે ત્યારે ઉલાળી મેલાય - તણહેવાય તેવી
વસ્તુ ભાડાનું ધર = [લા.] પોતાની ન હોવાથી
ગમે ત્યારે પાછી સોપવી પડે તેવી વસ્તુ ભાડું
બરડું = ભાડા તરીકે આપવું ભાડે આપવું
= ભાડાની રકમ લઈ વાપરવા આપવું ભાડે
રાખવું, લેવું = ભાડુ આપી વાપરવા રાખવું]

-હૂત પું. ભાડે રહેનાર. -હૂતી વિં. ભાડે
રાખેલું (૨) પૈસા ખાતર કામ કરવું, 'મસિં' નરી'
ભાણુ પું. [પ્રા (સં માતુ)] સય (૨) [સં]
નાટકનો એક પ્રકાર, જેમા એક પાત્ર જ
રગભૂમિ પર આવે છે

ભાણાવહેવાર પું. [ભાણું + વહેવાર] સાથે
જેસી જમવાનો સંબંધ, રોટીવહેવાર

ભાણાબેદ પું, ભાણાંતર નં. ભાણું
પીરસવામા ફરક - પક્ષપાત [ભાણાબેદ
કરવો, રાખવો. ભાણાંતર કરવું.]

ભાણિયો પું. જુઓ ભાણેજ (૨) [લા.]
વીંદાળવી પડે એવી વસ્તુ - સોગાત

ભાણી સ્ત્રીં જુઓ ભાણેજ

ભાણું નં. [પ્રા માળ, માયળ (સં. માજન);
મ માળે] પીરસેલી યાળી [ભાણું ઉપરથી
ઉઠાડવું = જમતા જમતા ઉઠાડવું (૨)
ગુજરાનના સાધન ઝંટી લેવા. ભાણામાં
ધૂળ નાખવી = ખાણું ખરાબ કરવું; ચાલતા
ગુજરાનને નુકસાન કરવું ભાણાં ખડખડ
= જમની વખતે કંકાસ (૨) ઠાલા ભાણાં
ખખડવા - ગરીબાઈને લીધે બૂખમરો ભાણું
માંડવું = ખાવાનું પીરસવું (૨) ખાવા બેસવું.]

ભાણેજ પું. [પ્રા માણેજ (સં માગિનેય);
હિં માનજા, મ. માંચા] ભાણો, બહેનનો
હીકરો. ઠવહું સ્ત્રીં ભાણેજની વહુ - જાં
નં. બં વં બહેનના છોકરા - જી સ્ત્રીં
બહેનની છોકરી, ભાણી

ભાણો પું. [જુઓ ભાણેજ] ભાણિયો

ભાત પું. [પ્રા મત્ત (સં મત્ત), હિં, મ. રાવેલા
ચોખા (૨) ભાતુ (કામગીરીની જગા ઉપર
લઈ જવાનું) (૩) પું, નં. હાગર ઠખાઉ
વિં. વધારે પ્રમાણમા ભાત ખાનાર (૨) [લા.]
દીલુ, પોચુ. ઠહું નં. (કા) ગરમ રોટલો,
દૂધ, ઘી વગેરેનું સવારનું ભોજન. -તિયું નં
ભાત કાઢવાનો તાવેથો કે ઝારો (૨) ભાત
ઓસાવવાનો કાણાવાગો ટોપલો (૩) એક પક્ષી
-તું (-યુ) નં. ચુસાફરીમા સાથે લીધેલું
, ખાવાનું (૨) ભથ્થું [ખાંધવું, બધાવવું]
ભાત (૧) સ્ત્રીં. [પ્રા. મત્તિ (સં. મત્તિ) હિં. માંતિ]

વેલ બુદ્ધિવાળી છાપ(પ) રીત, પ્રકાર [-છીકવી,
પઠવી=છાપ છીકવી, આકૃતિ છાપવી
-પાઠવી=આકૃતિ પાઠવી (૨) નોખુ તરી
આવવું (૩) ઠાક હઈ-નિહા કરી હલકું
પાઠવું] બહાતરું, -તીગર(-ળ), -તીલુ
વિં ૨ ગબેરગી, તરેહવાર

બાથી, -થિયો પુ. ['બાથો' પરથી] બહાદુર
લડવેયો -થિયા હાહા પુ. બં ૦ વં,
બખતરી પુ. (સ) સાપ, વીછી વગેરેનું ઝેર
ઉતારવા જેની આલુ દેવાય છે તે દેવપુરુષ
બાથું નં બુઓ ભાવુ (૨) [બુઓ ભાથો]
આલુ રાખવાની કોથળી

બાથો પુ. [દે મત્ય, મત્યા (સં મહા), હિં
માથા, મ માતા] આલુ રાખવાની કોથળી(૨)
ધમણ (૩) રાંધવાનો સામાન રાખવાની થેલી
બાદરવો પુ. [સં માદ્રપદ, પ્રા. માદ્રવજ;
હિં માદો, મ માદવા, માદવજ] પુ. વિક્રમ
સવતનો અગિયારમો માસ [બાદરવાની
ભેંસ = સારી પેઢે ખાઈ પી મરત થયેલી
ન્યક્તિ બાદરવાનો બીડો = થોડા વખતની
મેઠાઈ થી છઠી ગયેલી ન્યક્તિ]

બાદપદ પુ. [સં] બાદરવો. -હા સીંપચીસરું
અને છવીસરું નક્ષત્ર (પૂર્વા અને ઉત્તરા)
બાન નં [સં] શુદ્ધિ, હોશ (૨) રમરણ (૩)
સમજ; અઠલ (૪) કલ્પના, ભાસ (૫)
સાવચેતી, કાળજી [-આવવું, થવું = શુદ્ધિમાં
આવવું (૨) યાદ આવવું (૩) સમજ પડવી.
-કરાવવું = બાન થાય એમ કરવું] બૂલુ
વિં બાન બૂલેલું

બાબાપાપથુ નં [બા (બાઈ) + બાપા + પથુ]
(કા) બાઈબાપા કરવા તે [એક નામ
બાતુ પુ. [સં] સૂર્ય. બમતી સીં (સ)
બાબી સીં [પ્રા માલજ્ઞાશ્યા(સં આરુજ્ઞાયા),
સરંહિં, મ માવી] બાઈબી સીં ૦ જી સીં
બાઈજીની પત્ની, બેઠાણી(૨) બાબી (માનાથે)
બાબુ સીં [સરં બાબી] બાપની મા (૨)
બાબી (૩) મોટા કાકાની વહુ
બાબો પુ. ['બા' ઉપરથી, સરં મ. માવઢા,
માબ્યા] કણબી (૨) રડસો [બાબા પાઠળી

[સરં મ] = અશક્ત ને પાથસો પુરુષ.
બાબા ભૂત = જડસુ, મૂર્ખ]

બામ પુ. ચામડા ઉપરનો વેરો (૨) [બુઓ
બમ; સરં મ માવ] + બમ [પ.] (૩) સીં
બુઓ ભામા

બામટો પુ. ['બમવ' ઉપરથી, સં મ મામટા,
હિં મામતીય] રખડેલ, ઠંઠાવગીર, બમતો ચોર
બામણી નં બં ૦ વં [પ્રા મામળ (સં ઝમળ) =
(હાથ) ફેરવવા તે પરથી] ઓવારણા [-લેવ]

બામા સીં [સં] બામિની
બામાં નં બં ૦ વં ['બમવ' ઉપરથી] કાંકાં(૨)
[પ્રા મામ, મમાઢ (સં ઝમય)] પાખડ (૩)
બમણા, વહેમ

બામિની સીં [સં] સી (૨) રૂપાળી બુવાન
સી (૩) કાખાતર કે કોષે ભરાયેલી સી

બામું નં ['બમ' ઉપરથી; સરં મ માવ]
ખોટા વહેમ, ગાંધણ - મો પુ. બમણા, મોઠ
બાય(-થે)ગ નં [પ્રા મામ (સં મામ)] +
ભાએગ, ભાથ (પ)

બાયડો પુ. ['બાઈ' પરથી, સરં હિં માય]
પુરુષ (૨) પતિ. [હિએ, છતે બાયડે = ભાયડો
છવતો હોવા છતાં સીએ નાતરે જવું]

બાયાત પુ. ['ભાઈ' ઉપરથી] પિત્રાઈ (૨)
રામનો પિત્રાઈ -તી વિં ભાયાતને લગતું

બાથો પુ. ['બાઈ' ઉપરથી] બાઈ (લાડમાં)

બાર પુ. [સં] વજન (૨) ચોવીસ મણકું
વજન (૩) ૨૦૨૧૭૪૦૦૦ની સખ્યા (૪)
વીસ તોલાનું કે એક તોલાનું વજન(૫) અપચો,
અછણ (૬) [લા] જવાબદારી (૭) વિસ્તાર
(૮) વજન; વકર, વટ (૯) આભાર, પાઠ
(૧૦) અચુક તોલ બેટલું તે હિં ૦ પૈસાભાર
રતિભાર (૧૧) (ધણ ખરુ પુ. બં ૦ વં) ગબુ,
ચુભરા હિં ૦ તારા તે બોલવાના શા બાર?
(૧૨) ગ્રહ, દશા કે મતરજ તરની અસર
(૧૩) જથ્થો, સમૂહ. [-આવવો = બોલો
લાગવો (૨) તકલીફ પડવી -ઉપાડવો =
બોલો કે જવાબદારી ઉઠાવવા. -કરવો =
વજન - બોલ નાખવાં -બોવો, ચુમાવવો
= વટ, વકર બોવાં, હલકા પડી જવું -ચલવો

=અસર પડવી (૨) પાડ ચડવો; અહેશાન ચડવું -છાઈવો = માન ઊતરી જવું -જવો
 = ભાર ખેલો, હલકા પડવું. -તાણુવો = ખેલો
 કે જવાબદારી ઉપાડવા -પડવો = જુઓ
 ભાર આવવો -ભરવો = જુઓ ભાર લાદવો
 -ભાગવો = નિ સંકાય ખોલાય એવો સંબંધ થવો (૨) પ્રતિષ્ઠા ઓછી થવી; માન ગુમાવવું
 -માં રહેવું = પોતાનું માન -વેટ સાચવીને વર્તવું, તેને આચ ન આવે તેની પેરવીમા રહેવું.
 -મૂકવો = વજન કે બોજ મૂકવાં (૨) જવાબ દારી નાખવી -સોંપવી (૩) ઉપકાર ચડાવવો (૪) મહત્વ આપવું (૫) આગ્રહ કરવો.
 -રહેવો = બાદી કે અપચાથી પેટ ભારે થવું (૨) માન - વક્કર સચવાવાં -રાખવો
 = માન સાચવવું ભારે મારવું = મોટો ભાર વહેવરાવવો (૨) નાહક ભાર વહો-રાવવો; હેશાન કરવું.] બખમું વિં ભાર ખમી શકે તેવું બખમું નં ભાર ભરવાનું વાહન (૨) માલગાડી ંગોળી ંબાળકોને પેટમા રહેતા ભાર માટે એક ઔષધિ.
 બ્વાહક, બ્વાહી વિં ભાર વહન કરનાર (૨) જવાબદારી ઉઠાવનાર

ભારભા ંબો જુઓ ભાર્યા [પીઠ ભારઝલું વિં [ભાર + ઝીલવું] ભારેખમ, પુખ્ત; ભાર(-રો)ટિયું નં, -ચો પું જુઓ ભાર-વટિયો, મોભ, પાટડો

ભારણુ નં [‘ભારણુ’ ઉપરથી] બખાણુ, વજન (૨) ભારવું-રાખમાં કાખવું તે (૩) વચીકરણ; ભક

ભારત પું; નં [સં.] હિંદુસ્તાન (૨) નં (૩) વિં જુઓ મહાભારત. [-ચલાવવું = લ બાણુ કરવું (૨) લાણું લાણું ટાયણુ કરવું.] બખગિયા પું બખબં બખ જોરથી નીકળેલા બખગિયા બખર્ પું; નં હિંદ; ભારત દેશ

ભારતી ંબો [સં.] વાણી, સરસ્વતી (૨) સં-ચાસીઓના દસ વર્ગોમાંનો એક (૩) (સં.) ભારત માતા

ભારતીય વિં [સં.] ભારતવર્ષનું કે તેને લગતું ભારથી વિં [‘ભારત’ ઉપરથી, સરંહિં. મારથી

= યોદ્ધો] બહાદુર (૨) [‘ભારતી’ પરથી; જુઓ ભારતી (૨)] ગોસાઈની એક અટક

ભારદોરી ંબો [ભાર (મ. મારળે = મંતરવું) + દોરી, સરંમ. ગર્ભસ્થાન ન થાય તે માટે ગર્ભિણીની કેટ બધાતી મતરેલી નાકાછડી

ભારદાજ પું [સં.] (સં.) અગરત્ય ઋષિ (૨) દ્રોણાચાર્ય (૩) સપ્તર્ષિમાંના એક (૪) ભરદ્વાજના વંશમાં ઉત્પન્ન થયેલો (૫) એક પક્ષી

ભારખરદારી વિં [ફા. વારવરદારી, મ.] ભાર વહેનાર (૨) ંબો ભાર વહેવો તે

ભારખોજ પું [ભાર + ખોલો] ભાર; વજન (૨) [લા.] જવાબદારી (૩) વક્કર

ભારખક્કર પું [ભાર + વક્કર] ભારખોજ; વજન; વક્કર, મેભો

ભારવટ (-ટિયો) પું [સં મારવટ કે મારવટ; સરંમ. મારવટ, મારોટ] જુઓ ભારટિયો

ભારવું સંકિં [‘ભાર’ પરથી, સરંમ. મારના] રાખમાં કાખી રાખવું (કેવતા) (૨) વચીકરણ કરવું; મોહિત કરવું

ભારંડ નં [સં.] એક પક્ષી

ભારી વિં [સં.] ભારે (૨) ંબો [જુઓ ભારો, મ.] મોટી મૂકી કે નાનો ભારો

ભારે વિં [પ્રા. મારિય (સં મારિકા)] વજનદાર (૨) મુશ્કેલ (૩) કીમતી (૪) પચવામા મુશ્કેલ એવું (ખોરાક પાણી ધં) (૫) અં અતિ; ખૂબ. [-કરી! = કમાલ કરી! -કરવું = કોઈ

વાતને અતિશયોક્તિથી મોટી -મોંઘી કરવી. -છેડે = ગર્ભાવસ્થાના અંતિમ દિવસો ચાલતા હોય એવી રિયતિએ. -થઈ! = કમાલ

થઈ! -થવું = માન માગવું, મોટાઈ ધારણ કરવી (૨) વજનમા વધવું (૩) મુશ્કેલ થવું.

-દિલે = ખિલ હલકે. -પગે હોવું = સગર્ભા હોવું. -પડવું = ખોલ જેવું લાગવું; ન સહેવાવું

(૨) મોણુ પડવું. -મિભજ = ઉગ્ર મિભજ. -જાગવું = (શરીર) સુસ્ત જણાવું; બીમારીની ખેતેની લાગવી.] બખમ વિં [સં. મારક્ષમ;

કે ભાર + ખંભ(સ્તંભ)] આખરદાર, મોલાવાળું (૨) મંબીર (૩) મોટાઈના ડોળવાળું બ્વાઈ

અંબો [સં. મારવાહિકા] સગર્ભા

ભારો પુ. [સં મારક, હિં, મ મારા] ઘાસ
લાકડાં વગેરેને એકત્રિત બાંધતાં થતો બોજ,
ઝૂંડો, મોઢું વજન (૨) [!] ખુલ્લા સડનેા
છેડા ંટિયુ નં, ંટિયો પુ. બુઓ
ભારટિયો, ંટી સીંઁ ઘાકડાની ભારી ંભાર
અં [‘ભાર’ ઉપરથી] સરખે વજને (૨) પૂરે-
પૂર, ભરપૂર

ભાર્યાંવ પુ. [સં] (સ) પરશુરામ(૨)શુકાચાર્ય
(૩) વિં. પુ. ભૂચુતા વશમાં ઉત્પન્ન થયેલો
ભાર્યાં સીં. [સં] પત્ની

ભાલ નં. [પ્રા મહ, મહ્ય(સં મદ્ર) ? કે સં
માલ = લલાટ(નેત્ર સપાટ) ?] ભાકાની જમીન
(૨) [સં] કપાળ (૩) પુ. [સરં મ] પાટડો
(૪) સગીતમાં એક અલંકાર (૫) પુ. નં
(સ) ધોળકાની આબુબાબુનેા પ્રદેશ -લિયા
પુ. બંબં (ભાલના) ઘઉંની એક જાત

ભાલદાર પુ. [સરં મ, બાલો + દાર (ફા)]

મોટા માણસની આગળ ચાલનારો ચોપદાર
ભાલિયા પુ. બં. વં. બુઓ ‘ભાલ’માં

ભાલિ(-ળિ)યો પુ. આગર

ભાલુ નં. [સં] રીંછ (૨) કાઠ

ભાલુ, -લો પુ. [સં, પ્રા મહ, હિં, મ
માલા] એક હથિયાર -લોડું નં. [સરં દે
મહોદ] તીર કે તેનું પાનું

ભાવ પુ. [સં] અસ્તિત્વ, હોવાપણું (૨) પ્રકૃતિ,
સ્વભાવ (૩) ધરાદો; મતલબ (૪) વૃત્તિ; લાગણી
(૫) તાત્પર્ય, અભિપ્રાય (૬) ચેષ્ટા, અભિનય
(૭) હેત, પ્રીતિ, ગમેા(૮) આસ્થા (૯) કિંમત,
દર (૧૦) આર્થ ! પૂજ્ય ! (નાટકમાં સંબોધન)
(૧૧) સ્થિતિ, સ્વરૂપ ઉદાં શિષ્યભાવ, પુરુષ
ભાવ) [-આવવો, ઊપજવો = સારી કિંમત
મળવી (૨) હેત આવવું -ઊછળવા = ભાવ
વધી-ચડી જવા -કરવો = દર કરાવવો, કિંમત
નક્કી કરવી (૨) વેષ ભજવવો (૩) હેત બતાવવું
-કરવું -ખાવો = માન આગવું (૨) નયો
ખાઈને વેચવું -ચરવો = ભાવમાં -કિંમતમાં
વધારો થવો -છોડવો = મરણ પામવું -થવો
= ધરના થવી (૨) લાગણી થવી; હેત આવવું.
-તું બૂબું = પ્રીતિ -હેત માટે આપવું.

-પહવો = ભાવ -કિંમત નક્કી થવી, ભાવ
આકારવો (૨) ભાવ નીચે જવો -પહાવવો
= ભાવ -કિંમત નક્કી કરાવવી (૨) ભરોબર
કિંમત લેવી, ભાવ ખાવો -પૂછવો =
લેખવવું, પત કરવી (૨) દર વિષે પૂછપરછ
કરવી -ભજવવો = પોત પ્રકાશવું, સ્વભાવ
પ્રમાણે વર્તવું -માં ચીરી નાખવું = ખૂબ
કિંમત લેવી -રાખવો = ચાહવું; હેત-
પ્રીતિ રાખવા -લેવો = કિંમત લેવી (૨)
કિંમત પૂછવી (૩) મન પારખવું ભાવે
કમાવે = મનથી કે નાનમનથી] બં. બીર વિં.
ગભીર ભાવોવાળું ંઆહી વિં. તાત્પર્યને
અહણ કરનાર ંગીત નં. ભાવ વ્યક્ત કરવું
-ભાવપ્રધાન ગીત ંજ સીં. ભાવ, હેત
ંપ્રધાન વિં. ભાવ જેમાં પ્રધાન છે એવું.
ંભક્તિ સીં. ભક્તિભાવ; પ્રેમમદ્ધા. ંભીતું
વિં. ભાવથી ગળગળું, ભાવમય ંરૂ પ વિં.
અસ્તિવાચક, ‘પોસિટિવ’ ંવાચક (વ્યા.)
ભાવ બતાવનાર (નામ) ંશૂન્ય વિં.
ભાવ વગરનું, શૂન્ય

ભાવટ(-ઠ) સીં. [સં મવાટ્ઠી] ઉપાધિ, જળળ
(૨) [‘ભાવ’ પરથી] વિચાર [-જવી, ટળવી,
ભાંગવી = જળળમાંથી છૂટવું]

ભાવત(-ન) બીજ સીં. + બુઓ ભાઈબીજ
ભાવન નં. ભાવના, ધ્યાન [સં] (૨) મહેણું (૩)
વિં. [સરં હિં; ‘ભાવડું’ પરથી] ભાવવું, ગમવું
[-પાહવા = મહેણા મારવા; ઉતારી પાડવું]
ભાવના સીં. [સં] કહપના, ધારણા(૨) આસ્થા
(૩) અભિલાષા, કામના, લાગણી (૪) પટ, પુટ
(૫) અનુશીલન, ધ્યાન; ચિતન [-આપવી,
દેવી = પુટ આપવો, પાસ આપવો.] ંપ્રધાન
વિં. સ્વભાવે વિશેષ લાગણીવાળું કે લાગણી
ભરેલું ંવાહી પુ. ભાવનાનું ઇવનદષ્ટિમાં
મહત્ત્વ માનનાર, ‘આઈડિયલિસ્ટ’

ભાવર પુ. [સરં હિં મૌવર -વિવાહઅગ્નિની
આસપાસ ફેરા] ગૃહસ્થાશ્રમ [(૨) પસ ૬ પડવું
ભાવવું અંકિં [સં માવ પરથી] ગમવું (અભને)
ભાવસાર પુ. [‘ભાવના’ = ‘પાસ’ ઉપરથી] [વ્યૂહાં
જાપવાનો ધધો કરનાર] એક જ્ઞાતિનો

માણસ ંજુસ્રીં ભાવસારની કે તે જ્ઞાતિની સ્ત્રી
 ભાવાત્મક વિં[સં.] સત્ય (૨) અસ્તિત્વાચક
 ભાવાત્તુવાદ પું [સં] શબ્દશ નહિ પરંતુ
 તાત્પર્યસૂચક અનુવાદ
 ભાવાભાસ પું[સં.]લાગણી, વૃત્તિનો આભાસ
 -અસ્થાને ભાવ આરોપવો તે [ભાસ
 ભાવારોપણુ નં[સં.]ભાવનુ આરોપણ, ભાવા-
 ભાવાવેશ પું[સં] ભાવનો આવેશ-ઉત્તમળકે
 ભાવાર્થ પું [સં.] મતલબ, તાત્પર્ય
 ભાવિ(-વી) વિં[સં.] ભવિષ્યનુ કે ભવિષ્યમા
 થનાર (૨) નં ભવિષ્ય, નસીબ
 ભાવિક વિં[સં] આરથાવાળુ (૨) મર્મજ્ઞ, ભાવક
 ભાવિત વિં[સં.] ચિત્તવેલું (૨) પાસડીધેલું(૩)
 ભાવિક, ભાવનાવાળુ (૪) શુદ્ધ નિર્દોષ -તાત્મ
 પું [+ આત્મા] રિથર પ્રજ્ઞાવાળો, રિથતપ્રજ્ઞ
 ભાવી [સં] જુઓ ભાવિ
 ભાવુક વિં[સં.] થવાની તૈયારીમા હોય તેવું
 (૨) વિચારશીલ (૩) રસજ્ઞ, સહૃદય(૪) પું
 ખનેવી (નાટકમા)
 ભાવેપ્રયોગ પું [સં] જેમાં ક્રિયાપદનો ભાવ
 એ જ કર્તા હોય તેવો પ્રયોગ (વ્યા.)
 ભાષક પું [સં] બોલનાર, વક્તા -જુ નં
 બોલવું તે(૨)વ્યાખ્યાન. -જિયુ વિં(ભાષણ-
 ના ગુનાથી)સત્યાપ્રક્રમા પકડાયેલું (જેલશબ્દ)
 ભાષા સ્ત્રી [સં] બોલી, વાણી, જખાન (૨)
 મજલાયા ંકવિ પુંમજલાયાનો કવિ ંટોપ
 પુંભાષાના પ્રયોગમા કે તેની અર્થવાહિતામા
 દોષ ંપ્રયોગ પુંભાષાનો પ્રયોગ-ઉપયોગ
 ંફેર પું ભાષાનો ફેરફાર (૨) વિં ભાષાના
 ફરકવાળું ંફિ સ્ત્રી ભાષામા ફેર થયેલો
 શબ્દપ્રયોગ ંલક્ષી વિં અર્થના નહિ પણ
 ભાષાના લક્ષવાળુ. ંશાસ્ત્ર નં ભાષાનું
 શાસ્ત્ર, 'શબ્દલોલોચ'. ંશાસ્ત્રી પુંભાષાશાસ્ત્ર
 નાજનાર ંશાસ્ત્રીય વિંભાષાશાસ્ત્ર સખધી.
 -પાંતર નં[+] અંતર] અનુવાદ, તરજુમો
 -પાંતરકાર પું અનુવાદક. -પિત વિં
 બોલેલું. -ધી વિં બોલનાર (સમાસમાં
 ઉત્તરપદ તરીકે). ઉદા. 'પરલાયા-ભાષી'
 આખ્ય નં [સં.] વિસ્તૃત વિવરણ. ંકાર પું

લાખ્ય કરનાર -રચનાર
 ભાસ પું [સં] ખ્યાલ, કાપ (૨) આભાસ;
 ભ્રાતિ (૩) સરખાપણુ, -ના જેવું દેખાવું તે
 (૪) ભાષો પ્રકાશ (૫) [સં] એક સંસ્કૃત
 નાટકકાર ંમાન વિં ભાસવું
 ભાસવું અંકિં [સં માસ] દેખાવું (૨)
 સમભવું, લાગવું (૩) પ્રકાશવું
 ભાસુર વિં [સં] દેહીખમાન (૨) ભયંકર
 ભાસુરી સ્ત્રીં એક જાતની માખ (જેના કંખથી
 ઘોડા ફૂતરાં મરી જાય છે)
 ભાસ્કર પું [સં] સૂર્ય. -રોચાર્ય પું (સ.)
 પ્રસિદ્ધ ગણિતી અને ખગોળશાસ્ત્રી
 ભાસ્કર વિં [સં] ઝળકવું, તેજસ્વી (૨) પું
 સૂર્ય (૩) દિવસ
 ભાળ સ્ત્રીં [જુઓ ભાળવું] પત્તો, ખખર (૨)
 સભાળ. [-આપવી, દેવી = પત્તો બતાવવો.
 -કાંદવી =રોધ કરવી, ખોળવું (૨) સભાળ
 લેવી -દેવી=ભાળ આપવી.-પંદવી, મળવી
 =ખખર કે પત્તો મળવો. -રાખવી, લેવી =
 સભાળ લેવી] ંવણુ (-ણી) સ્ત્રીં સુપરત.
 ંવવું સંકિં ['ભાળ' પરથી] ભાળ રાખવા
 સોંપવું (૨) સિદ્ધરસ કરવી. ંવું સંકિં
 [સં મલું] ભેવ; અવલોકવું
 ભાળિયો પુંં જુઓ ભાલિયો, ગાગર
 ભાળું અં ભલે, કીક, વાર
 ભાં અં[રવં]ગાયનો કે મોટરના જેવો અવાજ
 ભાંખવું (૦) સંકિં + જુઓ ભાખવું
 ભાંખોડ (૦) સ્ત્રીં, -ડિયું નં ધૂંટણિયું, ઢાંચણ
 ભાંગ(બંગ) સ્ત્રીં [સં મટ્ટા] ગાંભની કળી તથા
 પાંદડા (૨) તેનું બનાવેલું પીણું [-ચડવી
 =ભાગના કેંદ્રી અસર વ્યાપવી (૨) મદ,
 અહકાર થવો -પીવી=ભાગવું પીણું પીવું
 (૨) વગર વિચારે-ભલે કે કેંદ્રમાં-બોલવું
 -વાટવી=ભાગને લસોટી તેનું પીણું બનાવવું]
 ભાંગણું(-ફ) (૦) વિં ['ભાગવું' ઉપરથી]
 પાંડતાં મૂકે થઈ જાય તેવું (ચોખા)
 ભાંખતોડ, ભાંગફોડ સ્ત્રીં(૦) [ભાગવું + તોડવું,
 ફોડવું] ભાગવું અને તોડવું ફોડવું તે
 ભાંખરું (૦) વિં જુઓ ભાગણું

ભાંગરો (૦) પુ. [સં મૃત્તરજ, પ્રા મંગરય, ર્હિ. મગરા] એક વનસ્પતિ (૨) [ભાંગર કે ભાંગ ઉપરથી] ગાળનાં પાકટ પાન, કળીઓ અને બિયાનો ભૂંડો [-વાટવો = છૂપી વાત ખુલ્લી કરી દેવી, વાતચીતમાં ખાકું] (ભાંગરો જેમ વટાય તેમ ગંધ મારે છે તે ઉપરથી)]

ભાંગવું (૦) અ.કિ. [સં મજ્ઞ પરથી] કકડા થવા (૨) સંકિ. કકડા કરવા; તોડવું (૩) [ગામને] લૂટી-ખાળી પાયમાલ કરવું (કા) [ભાંગતું તોણ = ઓછું વજન. ભાંગ્યાનો ભરીરું = અણીને વખતે મહં કરનાર ભાંગ્યુ ભાંગ્યું] તોયે ભર્યું = પહોળી અવસ્થામાં પણ પોતાની મૂળ શાન કંઈ કે કાયમ હોવી કે રાખવી ભાંગી પડવું = તૂટી જવું [ભાંગ્યુ-તૂટ્યું] વિ. જુઓ ભાગ્યુતૂટ્યુ

ભાંગમ(-ધ)ક(૦) સી. [ભાગવું + ધકવું] વકરા (૨) પચાત [-કરવી, -થવી, -ચાલવી.] -ઢિયુ વિ. ગૂચવણુભરેલું, ગોટાળાભરેલું (૨) ભાંગાક કરનાર

ભાંગણી (૦) સી. [‘ભાંગવું’ ઉપરથી] વહે ચણી (૨) ભાગ, હિરસો (૩) મોટામાંથી નાના અને નાનામાંથી મોટા પરિમાણમાં રકમને ફેરવવાની રીત (મ) (૪) ઠોરડું ભાગવાની ક્રિયા ભાંગવું (૦) [સં મજ્ઞ] જુઓ ભાગવું ૧, ૪, ૫ ભાંક [સં] પુ. મસ્કરો (૨) બીભત્સ બોલ, ચાળા વગેરેથી હસાવી બેલ કરનારી ભતનો માણસ (૩) નં વાસણ (૪) (૦) વિ. [સં મજ્ઞ] અસત્ય, નિલ જ્ઞ [-ખોલવું = ગાળો કાઢવી, અપરાધ બોલવા]

ભાંકણુ (૦) નં [‘ભાંકવું’ ઉપરથી] ગાળાગાળ, ભાંકવું તે (૨) વિ. ભાંકણવાળુ, ભાંકવું. -ણુ નં ભાંકણ

ભાંકરા (૦) નં બ.વ. [જુઓ ભાંકુ] ભાંકુઓ ભાંકવું (૦) સંકિ. [સં મજ્ઞ] ગાળ દેવી (૨) ખરગોઈ કરવી (૩) ઠપકો આપવો

ભાંક ભાંકા, ભાંકાભાંક (-ડી) (૦) સી. [‘ભાંકવું’ ઉપરથી] સામાસ્યમી ભાંકવું તે ભાંકુ નં [દિ માહદ્દ (સં. પ્રાણમાહદ્); સર. ન. માવહ, -ઢે] ભાંક ખડેન વગેરે સ્વબન

ભાંકુ નં [સં માહદ્; સર. મ. માહી] વાસણ. -ડા પુ. ખોધરથુ, પહોળા મોઢાની તાંબડી ભાંભ(-ભે)ર (૦) સી. કપાળના ઉપલા બને ખૂણાના ઝીણા વાળ [-કઢાવવી = તે વાળ ખૂંટી કઢાવવા.]

ભાંભરભોળુ વિ. [દે મમલ = પાગલ, બેવફૂદ, મ માવહા = સરળ; સીધું] + ભોળું] સાવ ભોળુ ભાંભરવું (૦) અ.કિ. ગાયનું ખરાડવું

ભાંભર (-ળું) (૦) વિ. [દે મમલ = અધિય, અનિષ્ઠ ?] ખરસર, ખાર (૨) સ્વાદ વમરનું (૩) [રવં] ભારે-ખોખરા સાલવાળુ

ભાંભર (૦) સી. જુઓ ભાંભર બિહા સી. [સં] બીખ (૨) બિહામાં મળેલી વસ્તુ [-આપવી, મળવી, માગવી, લેવી] ૦૮૧ નં [+ જટન] બિહાને માટે ફરવું તે. ૦૮૧ નં [+મન્ન] બીખી આણેલું અન. ૦૫૩ નં બીખ માગવાનું વાસણ ૦૪૦ વિ. [+મર્ચી] બિહા માગનાર. ૦૫૩ સી. બિહાથી ચલાવેલું શુભરાન, બિહાનો ધણ

બિહુ, ૦૬ પુ. [સં] માગણ (૨) બિહા ઉપર નબનાર (૩) બૌદ્ધ સાધુ ૦૬૩, ૦૬૫ સી. સી. બિહુ ૦૮૧ નં

બિખાર (-વ) પુ. સંકિ. ‘બીખવું’નું પ્રેરક બિખારચોટ વિ. [જુઓ બિખારી] બિખારી જેવું (૨) ભૂખડું

બિખારણુ સી. [જુઓ બિખારી] માગણ સી. -વું વિ. (૨) નં બિખારી (તુચ્છકારમાં). બિખાર (-રી) વેડા પુ. બ. વં બિખારીના જેવું વર્તન.

બિખારી વિ. (૨) પુ. [વપ. (સં) મિહા-કારિત્, ર્હિ.] બીખ માગનાર. -રે વિ. (૨) નં બિખારી (તુચ્છકારમાં)

બિખાવવું અ.કિ. જુઓ બિખાહવું બિખાવું અ.કિ. ‘બીખવું’નું કર્મણિ બિખવું પુ. [પાલી] બૌદ્ધ સાધુ-બિહુક બિભવવું સંકિ. બિભવું અ.કિ. ‘બીખવું’નું અનુક્રમે પ્રેરક તે કર્મણિ બિહાવવું સંકિ. ‘બીખવું’નું પ્રેરક (૨) કસવું

બાધવું. ઉદા. બટન બિડાવ્યાં નથી (૩) દબાવવું;
 બેટવું (૪) ગૂંચવાડામાં નાખવું; ગભરાવવું
 (૫) અંદાસ પડાવવો (૬) ધમકાવવું
 બિડાવું અંકિં 'બીડવું'નું કમ્પેક્ષિ (૨) બીડમા
 આવવું (૩) સકડાવું; દબાવું
 બિતરિયો પુ. 'બીતર' ઉપરથી, હિં. મીતરિયા
 મહિરમા છેક મૂર્તિ પાસે રહેનારો સેવક
 બિત્તિ સ્ત્રી. [સં.] બીત. અમિત્ર નં બીત
 પરંતુ ચિત્ર, 'ફેરેકો'
 બિનાવું અંકિં ['બીતું' પરથી સરં મ
 મિત્તે] (સુ) પલળવું, બીનવ. -વડું
 સંકિં (પેરક) બીનવ.
 બિન્ન વિ. [સં.] બુદ્ધ; કેરવાણું (૨) લાંગેલું
 ઠા. સ્ત્રી. બુદ્ધપણું. બાવ પુ. બુદ્ધ.
 બેચિ વિ. બુદ્ધી રચિવાણું. -ભાંચ નં
 [+ અગ] 'બેન્ટિસા' (ગ)
 બિયા પુ. બુદ્ધો ભયા
 બિલામું નં, -મે. પું. [સં મહાત્મક; સરં હિં.
 મિલાવાં, મ. મિલાવા] એક બી [બિલામે
 ઉરાડવો = ફરમાવાટ વહોરવી, ઠેર ઠેર
 કબિયાનાં મૂળ રોપવાં -મારવો = બિલામાનું
 તેલ કાઢવું (૨) બિલામાનું તેલ ચોપડવું.]
 બિલ્લુ પુ. [બુદ્ધો બીર પું.] રમતનો સાથી
 બિપક (-અ, -જ) પું. [સં] વેધ
 બિરતી પું. [સરં હિં 'મિરતી, મ. મિસ્ત;
 ફા વહિરત = વિશ્વાસ ઉપરથી ?] પખાલી
 બિંચડું નં [પ્રા. મિંગ = બળેલો ભાગ] બાલ
 કે ચામડીનું કાંચ હોડું; બીંગડું
 બિંગારો પું. [સં. મુદ્ધ, પ્રા મિંગ] ભમરો.
 -રી સ્ત્રી ભમરી
 બિંહ (-હિ) માળ સ્ત્રી. [સં. મિંદિપાલ, પ્રા.
 મિંદિમાલ, મિંદિવાલ; સરં હિં. મિંદિપાલ,
 મ મિંદી, મિંદીવા (-મા) ઠ], બિંહિપાલ
 પુ. [સં] ગોધૂણ
 બીખ સ્ત્રી. [પ્રા મિક્ષ (સં. મેક્ષ), સરં હિં, મ.
 મીક] બીખવું તે (૨) બીખીને મેળવેલી
 વસ્તુ. [-માખવી] ઠું હોડરું = બીખીને
 મેળવેલાં કપડાં વગેરે પહેરાવીને જ ઉછેરવાની
 માનતાવાણું - ન જવતાંનું જવલું હોડક

બીખવું સં કિં [સં. મિક્ષ, પ્રા. મિક્ષ]
 ખેરાત માગવી (૨) અંકિં લિખારી થવું
 બીછકું વિ. [બુદ્ધો બીંછા] ભૂંડના જેવા
 બરડ અને ઊલા (વાળ) (૨) નં બુદ્ધો ભીંછાં
 બીજવવું સંકિં [બુદ્ધો બીજવું] બીજવવું;
 બીતું કરવું; પલાળવું
 બીજવું અંકિં [હિં મિજાના (સં મમ્યજ)
 સરં દે. મિજા = અભ્યંગ, માલિશ] બીજવું;
 બીતું થવું, પલાળવું
 બીડ સ્ત્રી. [દે. મિહ = બીડવું, સરં હિં. મ.
 મિહ] ગિરદી (૨) તંગી (૩) પું. બીડો.
 [-ટાળવી, ભાંગવી = મુસ્ટેલીમાં મહક
 કરવી. -પડવી = જર પડવી, તંગી જણાવી.
 (૨) મુસ્ટેલીમાં આવવું] ઠું સં કિં [દે.
 મિહ] વાસવું; બધ કરવું (૨) કસવું; બાંધવું
 (૩) દબાવવું, બેટવું (૪) અંકિં + બાંધવું;
 બૂંચવું. -ડં બીડા, -ડા બીડ સ્ત્રી. કચડા-
 કમડી, ખૂબ ગિરદી (૨) લડાઈ -ટો પુ.
 લાકડું બીડવા માટેનું સુધારતું એક ચોતર.
 [-લાલવો = ફાસ મારવી, વચ્ચે અડચણ
 નાખવી]
 બીત વિ. [સં.] ભય પામેલું
 બીતર નં [દે. મિત્તર; સરં મ. મિતર, હિં]
 અંદરનો ભાગ (૨) હિલ, હેયુ (૩) અંકિં અંદર.
 [-દાંચવું = મનમાં કંઈ ખયડ; કાળજી ખળવું.]
 બીતરો વિ. ખેડાવાળા બ્રાહ્મણનો એક ભેડ
 બીતિ સ્ત્રી. [સં.] બીક
 બીતો પું. ['બીત' ઉપરથી] બીતમા કે તેને
 અડીને ગોઠવેલો થાંભલો
 બીનવવું સંકિં ['બીતું' ઉપરથી] બીજવવું (સુ.)
 બીનારા સ્ત્રી. ['બીતું' ઉપરથી] બીનાપણું.
 બુમ્મિ સ્ત્રી. બીનારાવાળી બુમ્મિ; 'માશ'
 બીતું વિ. [સં. મિત્ર = બીતું થયેલું, ખરડાયેલું;
 સરં મ મિનળે, મિંદળે] પલળેલું (૨)
 [સરં દે. મિંગ = કાણું] ક્યામ ઉદા. બીનેવાન.
 [બીના ઘઉં દળવા = બદલાના પ્રમાણમાં
 સખત વૈતરું કરવું બીતું મંદેલણું = કાંઈ પણ
 કામ કે તપાસને આગળ વધતાં અટકાવવા
 અધવચથી અટકાવી દેવા - હુપાવવા] બીન-

હક વિં સાવ બીનું [એવું, સ્થામ
બીનેવાન વિં [બીનું + વાન] પાકે રંગે હોય
બીમ વિં [સં] ભય કર, વિકરાળ (૨) પું
(સ) પાંચ પાંડવોઆનો બીજો. અભિયારસ
(-સ) સ્ત્રીં જેઠ સુદ અભિયારસ, નિર્જલા
એકાદશી [કરકાવી ચૂકે હિરાડે છે તે
બીમડાં નં બં વં બાળક મોં બીડી હોઠ
બીમપલાસ(-સી) પું [હિં, મ] એક રાગ
બીમા સ્ત્રીં [સં] (સ) ફર્ગ
બીરયા સ્ત્રીં [સં મીસ્તા] બીક, ભય
બીરિરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
બીરુ વિં [સં] બીકણુ ંતા સ્ત્રીં
બીરુ પું [સરં મ મિદ્દ; પ્રા મિલ્લિમ
= આખામાથી પાડેલો ઢુકડો] લિલ્લુ, ભેર
બીલ પું [સં મિલ્લ] એક રાની પ્રભનો ખાણસ
ંડી સ્ત્રીં બીલ ભતિની કે બીલની સ્ત્રી -લી
વિં બીલનું કે બીલસ બધી [+ ધૂળખાણી
બીલુ નં [પ્રા મિલ્લિમ = ભાગેલું; તોડેલું] [લા]
બીલજુ વિં [સં] ભય કર
બીમ્મ વિં [સં] ભય કર (૨) પું (સ)
શાતનું અને મગાના પુત્ર
બીંગડું નં લિમડું, છોડું
બીંછા નં બં વં [સરં મ મીસ, મીસ (સં
પિચ્છ કે વૃષી, પ્રા મિસિમા ?] (કા)
[કપાવવાના થયેલા] મોટા વાળ
બીંજ(-બા) પુ અં કિં [જુઓ બીજવું]
પલળવું -વણું સંકિં (પ્રેરક)
બીંડી સ્ત્રીં [સરં હિં મિંડી] એક છોડ (૨)
એની ઢાલના કડાતા રેસા
બીંડો પું [સં મિળ્ડ, મેળ્ડા] એક શાક કે તેનો
છોડ (૨) [બીંડો કે બીંડી પરથી] ફેલું, હરકત
(૨) [બીંડી કે લિડમાળ પરથી ?] ગપ, તોપ
(લા) [-લાલવો, મારવો, મેલવો = મમરો
મૂકવો, ગપ મારવી (૨) હરકત ઊભી કરવી.]
બીંત ઓં [સં મિત્તિ, હિં મીત, મ મિત, મિત]
દીવાલ. [બીંતને કાન હોવા = બીંત પાછળ
કુપાઈને સાલળનારનો સભવ હોવો -ભૂલવી
= છેક જ માર્ગ ચૂકવો, તફન અવળે રસ્તે ચડી
જવું બીંતે ચહવું = નામ - કામ બીંત ઉપર

લખાઈ નહોર થવું, ચારે બાજુ ફેળેત થવું]
ંપત્ર નં સમાચાર વગેરેની નહોરાત માટે
બીંત પર કરાતું લખાણ ંરડી સ્ત્રીં
બીંત (પ.મા લાલિત્યવાચક) -તિયુ નં
નાની પાતળી બીંત
બીંતરારિયો પું એક વનરપતિ
બીંબર સ્ત્રીં [સરં લાભર] (કા) ચોટલાની
આજુબાજુના સ્ત્રીલા કામળ વાળ
બીંસ સ્ત્રીં [સં પિષ્ટ ઉપરથી] બીંસાવું તે,
લાણ, પકો [બીંસમાં આવવું = બીંસાવું.
બીંસમાં લેવું = બીંસવું] ંડુ સંકિં
બાળવું, પીલવું (૨) ભેટવું; ચાપવું. -સાવડું
સંકિં (પ્રેરક) -સાવડું અંકિં (કર્મણિ)
બુઝા વિં [સં] ખાપેલું, ભોગવેલું ંડુ સંકિં
ખાવું; જમવું, ભોગવવું (૫) -જાવવું
સંકિં તેનું પ્રેરક
બુઝિત સ્ત્રીં [સં] ભોગ, સ સારસુખ (૨) ભોજન
બુખાળવું વિં [‘બૂખ’ ઉપરથી] ખાલિશ
બુજ પું [સં] ખલાથી કાણી સુધીનો ભાગ
(૨) હાથ (૩) બાજુ (ગ) (૪) ‘ઓર્ડિનેટ’
(ગ) (૫) કાટખૂણ ત્રિકોણની કણી સિવાયની
એક બાજુ (ગ) (૬) બેની સજ્ઞા ૦૬ ૬
પું ૬ ૬ જેવો હાથ. ૦બક્ષ(-ળ) નં બાહુબળ
બુજં, ૦મ પું [સં] સાપ (૨) સ્ત્રીનો ચાર
-ગી(૦પ્રયાત) પું એક ૭૬
બુલ સ્ત્રીં [સં] બુજ, હાથ ૦ક્ષ પું આલેખનો
એક અક્ષ, ‘એકિસસ ઓફ વાય’-(ગ)
બુલો(-હો) પું [સં મૃષ્ટ ઉપરથી, સરં હિં,
મ મુદ્દા] મકાઈરોડો (૨) ગોળ વતાક.
-દા(-હા) ચોર પું હલકી ચોરીઓ કરનાર
બુડ(-ર) કસ સ્ત્રીં [સરં હિં મુરકુસ = ચૂરો,
મ મુરકૂટ = જલદી સળગે તેવાં જાખરા-લાકડાં
વગેરે] જુઓ ભરફૂચ
બુડકાવડુ સંકિં ‘બુડકવું’નું પ્રેરક
બુપાલી પું [સરં હિં મૂપાલી, મ મુ(-મૂ)-
પાલી] એક રાગ ભૂપાલી
બુયગ પું + જુઓ બુજગ
બુરકસ સ્ત્રીં જુઓ બુડન્સ
બુરકાવડું સંકિં ‘બુરકવું’નું પ્રેરક

ભૂરત નં એક પક્ષી
 ભૂલકણું વિં ['ભૂલવ' ઉપરથી, સરં હિં મૂલક]
 ભૂલી જવાની ટેવવાળું
 ભૂલવણું (-ણી) સીં ['ભૂલવ' ઉપરથી; સરં
 મ. મુલવણ] ભૂલાવવું - ભૂલવુ તે, ભ્રમ
 ભૂલભુલામણી સીં ['ભૂલવ' ઉપરથી, સરં
 હિં મૂલમુલેયાં] ભૂલા પડી જવાય તેવી
 અટપડી રચના [ભૂલાવે તેવું
 ભુલામણું વિં ['ભૂલવ' ઉપરથી] ભૂલકણું (૨)
 ભૂલાવવું સંકિં, ભૂલાવુ અંકિં 'ભૂલવ'નું
 અવ્યકમે પ્રેરક ને કર્મણિ
 ભૂલાવો પું ['ભૂલવ' ઉપરથી, સરં હિં મુલાવા]
 ભૂલવણી, ભ્રમ. [ભૂલાવામાં પડવું, ભૂલાવો
 ખાવો = ભૂલ ખાવી, ભ્રમમા પડવું]
 ભૂવ સીં [સં] ભૂમિ (૫)
 ભૂવન નં [સં] જગત, લોક ંત્રય નં
 ત્રણ લોક (સ્વર્ગ, મૃત્યુ, પાતાળ)
 ભૂવર, -લોક પું [સં] ભૂલોક અને સૂચ
 વચ્ચેના લોક
 ભૂરાંડી સીં [સં મુશુંડી] એક અસ્ત્ર
 ભૂસાડવું સંકિં ભુઓ ભૂસાડવું
 ભૂસાડવું, -વડું 'ભૂસવ'નું કર્મણિ ને પ્રેરક
 ભૂસકો પું [૨૧૦] ફૂંકો, ભૂસકો [-મારવો
 ફૂંકીને નીચે પડવું (૨) સાહસ કરવું, ઝપલાવવું]
 ભૂંગળ, -ળી, -ળું [દિ. મુંગળ] ભુઓ 'ભૂંગળ'માં
 ભૂંડ નં [દિ] ભુઓ ભૂંડ
 ભૂ સીં [સં] પૃથ્વી (૨) એકની સજ્ઞા ંકં પ
 પું પૃથ્વીનું હાલવુ તે; ધરતીકં પ
 ભૂ નં (ખાળજાવામાં) પાણી. [-કરવું = પેશાખ
 કરવો (ખાળજાવા). -પીતું જવું = મરી જવું
 (૨) અથં સિદ્ધિ થયા વિના પાછા જવું -પીતું
 કરવું = તરતના જન્મેલા ખાળકને પાણીમાં
 ડુબાડીને મારી નાખવું -પીતો કરવો =
 રાક્ષિત્વીન કરવો]
 ભૂકરી સીં, -રો પું ['ભૂકો' ઉપરથી; સરં
 [મ મુકવી પી] બેરો, ભૂકો
 ભૂકી સીં [સં. મુગ, પ્રા. મુગ, સરં મ.
 મુકી] ખારીક ભૂકો. -કેભૂકા પું
 બં વં ચૂરેચૂર. [-ઊડી જવા = ઢિલમિલ

કે ખતમ થઈ જવું (૨) ખવાઈને સાફ થઈ
 જવું] -કો પું ચૂરો; ચૂર્ણ [ભૂકા કાઢી
 નાખવા = સંપૂર્ણ નાશ કરવો (૨) ખાઈને
 સાફ કરી દેવું]
 ભૂખ સીં [દિ. મુક્ષા (સં મુમુક્ષા)] કુખા (૨)
 [લા] ધરખા [-ઊડી જવી = ભૂખ ન રહેવી-
 મરી જવી -કાઢવી = ચાપીને ખાવું (૨)
 ઘણા દિવસની તીવ્ર ધરખા પૂરી કરવી -ટળવી
 = માતખર થવું -ભાગવી = લાખા વખતની
 ધરખા પૂરી પાડવી (૨) ની તંગી કે અભાવ
 દૂર કરવાં -મટવી = ધરાવું -મરી જવી =
 (વખત પર ખાવાનું ન મળવાને કે અધું પધું
 કાઈકે ખાઈ પી લેવાને કારણે) ભૂખ ન રહેવી,
 જતી રહેવી. -લાગવી = ખાવાની ધરખા થવી
 (૨) તીવ્ર ધરખા થવી ભૂખે મરવું = ખાવાનું
 ન મળવું (૨) ભૂખમરો વેઠવો, પૂરતું ન ખાવું.
 ંડીખારશ (-સ) વિં [ભૂખડી (ભુઓ
 'ભૂખડું') + ખારશ (અગિયારસ પછીને દિવસે
 હોય તેવું)] ખાઈ ખાઈની જ્ઞાતવાળું (૨)
 કે ગાલ. ંડું વિં [સરં મ મુક્કડ; હિં.
 મુક્કડ] ભૂખ્યુ (૨) કે ગાલ, તંગીમાં આવેલું.
 ંમરો પું ભૂખથી મરો થવો તે, ભૂખથી
 ચીમળાવું કે મરવું પડે તે કે તેવી રીત
 ભૂખર વિં [સરં ઊખર ભૂખર, સં. ક્ષર] ઊખર;
 વેશન, ઊલજડ (૨) પું [?] ઉત્તર તરફનો વાયુ
 ભૂખરો વિં ['ભૂખર' ઉપરથી] રાખોડિયું;
 રીક (૨) ભૂખરને લગતું
 ભૂખી વિં સીં ભુઓ ભૂખ્યુ
 ભૂખ્યું વિં ['ભૂખ' ઉપરથી] જેને ભૂખ લાગી
 હોય તેવું (૨) [લા.] લાલચુ (૩) ગરીબ.
 [-હાંસ, ખંજાળી = અત્યંત ભૂખ્યું]
 ંપાખ્યું વિં ભૂખ્યુ, સાવ ભૂખ્યુ
 ભૂગર્ભવિદ્યા સીં [સં] ભૂરતરવિદ્યા
 ભૂગોળ પું [સં] પૃથ્વીનો ગોળો (૨) સીં
 ભૂગોળવિદ્યા ંવિદ્યા સીં પૃથ્વીના તળ,
 ઊપજ, પ્રાણી, લોક, કુદરતી કે રાજકીય
 વિભાગ, આબોહવા, વસ્તી વગેરે હકીકતનું
 શાસ્ત્ર ંવેત્તા પું ભૂગોળનો ખાસ વિદ્વાન
 ભૂચર વિં [સં] પૃથ્વી ઉપર ફરનાર (૨) નં

પૃથ્વી પરનું પ્રાણી [ચ પાની એક ભત
 ભૂચ પો। પુઠ્ઠ [સરઠમ મુશ્ન-વાપા, હિં મુશ્ન-વાપા]
 ભૂચિયુ' વિઠ ધરઠ
 ભૂઠ(-ર)કતું અઠકિઠ ભૂઓ ભઠકતુ(ર)સઠકિઠ
 [‘ભૂરથી’ હિપરથી] હેતરતુ(ર)મત્રમુગ્ધ કરતુ.
 ભૂઠ(-ર)કાતું અઠકિઠ (કર્મણિ)
 ભૂત વિઠ [સં] યધ ગયેલું, વીતેલું (ર) ‘યયેલું,
 યનેલું’ એ અર્થમાં સમાસને અતે (હિઠાઠ
 અગભૂત, પ્રાણભૂત) (ર) નઠ પંચમહા-
 ભૂતોમાંનું એક (૪) પ્રાણી (૫) પ્રેત, પિશાચ
 (૬) ભૂતની જેમ પાછળ કરનાર માણસ
 (બાતમીદાર ઇઠ) (૭) વહેમ, ધૂન
 [-આપતુ = ભૂત વળગતુ (ર) ભૂત વળગ્યુ
 હોય તેવી ધૂન કે જકવાણુ થતુ -કાઠતુ =
 ભૂતનો વળગાડ દૂર કરવો (ર) વળગેલાં જક,
 ધૂન કે વહેમ દૂર કરવા -ગતુ ને પહિત
 ભગ્યુ = ઓલામાંથી ચૂલામાં પડવા જેવુ થયું,
 (હિપાય કરવા જતાં) તેવી જ કે તેથી પશુખરાળ
 રિયતિ થવી ભૂતતું ઠકાણુ (આમહી),
 ભૂતનો વાસ (પીપળો) = હ મેશનું રહેઠાણ;
 જ્યા વાર વાર જતો કે રહેતો હોવાથી માણસ
 ત્યાથી ઘણુ ખરુ મળી આવેતે -પરચિઠ્ઠી =
 ભૂઠો વાયદો -ભમવાં = બાતમીદારોનું પાછળ
 પાછળ ભમ્યા કરતુ (ર) ઇચ્છા રાખતા ઘણા
 હિમેદવારો પાછળ પાછળ કરતા હોવા (ર)
 કુ ખ આવી પડવાનો લય હોવો -ભરાતુ =
 ધૂનવાટ, ધૂન, કે વહેમ વળગવા ભૂત(-તા)
 બાઈ ભણે = કોણ ભણે? -ભૂસકા મારે
 (એવુ ધર) = શૂન્ય -ખાલી કે સરસામાન
 વિતાનું (ગરીમ ધર) -વળગતું = ભૂતની
 ઝપટ લાગવી, ભૂન શરીરમાં દાખલ થવું (ર)
 ધૂન ભરાવી -વળગાડવું -લપ કે ધૂન
 વળગાડવી] ઠકાલ(-ળ) પુઠ ગયેલો વખત
 (ર) [વ્યા] કિઠ નો ભૂતકાળ ઠકાલીન વિઠ
 ભૂતકાળનું, -ને લગતુ ઠકાલ નઠ [વ્યા]
 ભૂતકાળના અર્થનું કૃદત ઠખાતું નઠ પિશાચોનુ
 રથાન ઠમસ્ત વિઠ જેને ભૂત વળગ્યું હોય
 તેવુ ઠદયા ઠીઠ સર્વ ઠવો પ્રત્યેની ઠયા,
 ઠવસ્યા ઠપતિ પુઠ (સ) શિવ, મહાદેવ

ઠપથીત નઠ પ્રેત (ર) બેડોળ માણસ ઠપ્પ
 વિઠ પહેલાં થયેલું (ર) માણ. ઠપ્રેત નઠ ભૂત,
 પિશાચ ઠભાવન વિઠ પ્રાણીઓને સર્જનાર;
 પાળનાર ઠખલિ(-ળિ) પુઠ પ્રાણીઓને નિત્ય
 આપવાનો ખલિ ઠભાઈ પુઠ ખલાસાત હિઠાઠ
 ભૂતભાઈ ભણે ઠયજ પુઠ પાંચ યજ્ઞોમાંનો એક;
 ભૂતખલિ ઠયોનિ ઠીઠ ભૂતપ્રેતની ભતિ(ર)
 ભતમાત્રનું ઉત્પત્તિસ્થાન ઠવિદ્યા ઠીઠ પ્રેત
 વિધેની વિદ્યા
 ભૂતલ(-ળ) નઠ [સં] પૃથ્વીની સપાટી ઠવિદ્યા
 ઠીઠ ભૂતળની ભૌતિક રિયતિ સખધી વિદ્યા
 ઠવેત્તા પુઠ તે વિદ્યા ભણનાર
 ભૂતાર્થ પુઠ [સં] સત્ય, સાચી ખીના
 ભૂતાવળ(-ળી) ઠીઠ [સં] મૂતાવલિ ભૂતોનું ઠોળુ
 ભૂતાણું વિઠ [‘ભૂત’ હિપરથી] ભૂતવાણુ
 ભૂતિ ઠીઠ [સં] અસ્તિત્વ (ર) ઉત્પત્તિ (ર)
 આખાડી, સમૃદ્ધિ (૪) ભણું, કલ્યાણ (૫)
 એધર્થ (૬) ભરમ. [-નાખવી = વશીકરણ
 કરતુ, ભરમાવી નાખતુ]
 ભૂદેવ પુઠ [સં] બ્રાહ્મણ, ભૂસુર
 ભૂધર પુઠ [સં] પર્વત (ર) રાભ (ર) નાગ (૪)
 (સ) કૃષ્ણ (૫) [સ] શિવ [કળ
 ભૂતું નઠ [પ્રા મુણ, (સં) મૂણ] ગર્ભ?] પીપળાનું
 ભૂપ પુઠ [સં] રાભ (ર) એક રાગ ઠકલ્યાણુ
 પુઠ કલ્યાણ રાગનો એક પ્રકાર ઠતિ, -ખાલ
 (-ળ) પુઠ રાભ
 ભૂપાલી પુઠ [ભૂઓ ભૂપાલી] એક રાગ
 ભૂપૃષ્ઠ નઠ [સં] ભૂઓ ભૂતલ ઠવિદ્યા ઠીઠ
 ભૂતલવલા
 ભૂમધ્યરેખા(-યા) ઠીઠ [સં] વિષુવવૃત્ત
 ભૂમધ્યસમુદ્ર પુઠ [સં] (સ) યુરોપ આફ્રિકા
 વચ્ચેનો સમુદ્ર
 ભૂમહલ(-ળ) નઠ [સં] આખી પૃથ્વી
 ભૂમા પુઠ [સં] અનતતા, વિશાળતા
 ભૂમિ(-મી) ઠીઠ [સં] પૃથ્વી (ર) જમીન (ર)
 દેશ; પ્રદેશ (૪) + માળ, મેડો -મિકા
 ઠીઠ જમીન (ર) રથળ (ર) પાયરી (૪)
 મૂળ, હીગમ (૫) નાટકનુ પાત્ર કે તેનો ભાગ
 કે શણગાર (૬) પ્રસ્તાવના. ઠગત વિઠ ભૂમિમાં

રહેલું-દાટેલું ૦ભ સ્ત્રી (યં) સીતાઇ
 ૦તલ(-ળ) નં ભૂતલ ૦દાહ પું ૦દન;
 દાટવું તે ૦શરયા સ્ત્રી ૦મીન ઉપર (કશુ
 પાપર્થા વિના) સ્વતે. -મિયુ વિં ભૂમિનું,
 -નેલગલ (૨) [ભુઓ ભોમિયો] પરિચિત,
 ભણકાર

ભૂમિતિ સ્ત્રી [સં] રેખાગણિત ૦દેત્ર નં
 ભૂમિતિની આકૃતિ ૦રચના સ્ત્રી ૦ભૂમિતિની
 રચના. ૦એદી સ્ત્રી ૦ભુઓ ઉત્તરએદી

ભૂમિયું વિં ભુઓ 'ભૂમિ'મા
 ભૂમિષ્ઠ વિં [સં] ભૂમિ પર પડેલું
 ભૂયોદશ્ન નં [સં] અનેક વાર દેખાવુ તે
 ભૂર વિં મૂર્ખ (૨) હુમ્મયું (૩) (યુ) નામશેષ
 ભૂર(-રિ) વિં [ભુઓ ભૂરિ, હિં મૂર]ધણું, વધારે
 ભૂરકડું, ભૂરકાડું ભુઓ 'ભૂરકડું'માં

ભૂરકી સ્ત્રી [સરં હિં મુરકા, મુરકી, મુરકાના
 = ભભરાવવુ (૨) ભુલાવવું, ખડેકાવવુ, મ.
 મુરકા = ચૂર્ણ, સરં ભૂકરી, ભૂષી] મતરેલી
 ભરમ (૨) ભદ્રમત્ર (૩) મોહિની [-નાખવી,
 ભભરાવવી = ભોળવવુ (૨) વશીકરણ કરવું]

ભૂરચના સ્ત્રી [સં] પૃથ્વીની રચના
 ભૂરશી(-સી) સ્ત્રી [સં મૂયસી; સરં હિં.
 મૂરસી દક્ષિણા, મ મુરસી] ખાખી રકમની
 દક્ષિણ (૨) [લા] લાંચ

ભૂરાટ, -રા સ્ત્રી ['ભૂર' ઉપરથી] ભૂરાપણું
 ૦ભુ નં (ભીત લીંપવાની) ધોળી રતારાપડતી
 માટી -ડું(-યુ) નં ભૂરી માટી

ભૂરિ વિં [સં] ભૂર, ખૂબ, પુષ્કળ
 ભૂરું(-રિયું) વિં [સરં હિં, (સં વજ્ર?) મ.
 મુરા] આસમાની રંગનું (૨) ગોરુ -રા(-રું)
 કોણું નં કંઠાણું; કાળાના જેવું ધોળું ફળ.
 ૦ભટ(-ટાક) વિં એકદમ ભૂર

ભૂર્મ નં [સં] એક વૃક્ષ ૦પત્ર નં કાગળ
 તરીકે વપરાતી ભૂર્મની છાલ

ભૂર્લેકિ પું [સં] ભૂર્લેક

ભૂલ સ્ત્રી [પ્રા મુછ (સં અણ), હિં, મ.] ચૂક,
 ખામી, ગફલત (૨) છેતરાવુ તે (૩) વિરમ્ભતિ
 (૪) ગેરસમજ [-આવવી, = ખામી કે
 ચૂક થવી. -ખાવી = ભૂલ કરવી; ચૂકવું
 -પડવી = ચૂક થવી, ભૂલવું -માં નાખવું =

ભુલાવવુ, ભોળવવુ. -માં રહેલું = ગફલતમાં
 રહેલું] ૦ચૂક સ્ત્રી ૦ભૂલ [-લેવી દેવી =
 ભૂલચૂક જ્યારે નજરે પડે ત્યારે એકખીજને
 મજરે આપવી] ૦ભુ નં ભૂલવું તે. ૦થાપ
 સ્ત્રી ૦ભૂલ; ગફલત (૨) છેતરામણ [-ખાઈ
 જવી = ગફલતમાં રહી છેતરાઈ જવુ] ૦ભવું
 સંક્રિં ૦ભૂલમા નાખવુ, ભૂલ પાડવી, ભુલાવવુ.
 ભૂલવું અંક્રિં [ભુઓ ભૂલ, સરં હિં મૂલના,
 મ મુલળે] ભૂલ કરવી [ભૂલ્યા લાંથી ફરી
 ગણવું = પાછલી ભૂલનો શોક જતો કરી,
 ફરી ભૂલ ન યાચ તે રીતે નવે નામે શરૂઆત
 કરવી] ભૂલું વિં ભૂલેલું (૨) આડે રસ્તે ચડેલું
 (૩) ભૂલકથું [-પડવું = માર્ગ ચૂકી જવો,
 ભૂલાં ભમવાં = ખરો રસ્તો ન જઠવાથી
 અપહાયા કરવુ, ફાંફાં મારવાં]

ભૂલોક પું [સં] મૃત્યુલોક, પૃથ્વી
 ભૂલિધા સ્ત્રી [સં] પૃથ્વી સંબધી વિદ્યા
 ભૂલો પું [સં મૂ + કૂળ? કે સં. અમર, હિં મૈવર
 = પાણીનું વમળ, તેથી પડેલો ખાડો?] પાણીથી
 પડેલો છોડા ખાડો [-પડવો] (૨)
 [પ્રા મૂમવાઈ (સં. મૂતવાદિન્)] ભૂત કાઠનાર
 (૩) [પ્રા મૂમ (સં મૂત) = જંતુ] એક જીવડો
 [ભૂવાના ભૂવા ને ભગરિયાના ભગરિયા
 = શેકના શેક ને નોકરના નોકર]

ભૂશલાકા, ભૂશિર સ્ત્રી [સં.] હરિયામા ગયેલી
 જમીનની લાખી પટી

ભૂષણ નં [સં] શોલા (૨) ધરેણુ
 ભૂષા સ્ત્રી [સં] ભૂષણ -પિત વિં શણગારેલું
 ભૂસકો પું [ભુઓ ભુસકો] ફૂંકો, ઊંચેથી
 નીચે પડવુ તે [-મારવો, ખાવો]

ભૂસડકું, ભૂસડું સંક્રિં [પ્રા પુછ (સં પ્રોચ્છ)]
 ભૂસાડવુ, ભૂસડું

ભૂસુર પું [સં] પ્રાસણ

ભૂસું નં [સં, પ્રા. હુસ, હિં. મૂસા, મ મુંસા]
 ચૂલું (૨) ચવાણાનું એક મિશ્રણ [-ભરવું (મગ-
 જમા) = નકામી માહિતી લેવી -ભરાવું
 (મગજમા) = તોર ચડવો, અભિમાન લેરાવું
 (૨) ખોટો વહેમ લેરાવો. માથામાં ભૂસું
 ભર્યું છે! = જરાય સમજણ કે ચાદરાકિત નથી.]

भूस्तरविद्या श्री०, भूस्तरशास्त्र न०पृथ्वीना
५३ सधम विद्या भूस्तरवेत्ता, भूस्तर-
शास्त्री पु० ते लङ्गनार

भूआं न० अ० व० [सर० भू] पाष्णी

भूक श्री० भूकपु ते

भूकपु अ०किं [प्रा मुक्क(सं मुक्क), सर०
हिं भूकना; म मुक्कणे] गमेडानुं भो भो करव.

भूकपु अ०किं, भूकपुसुं स०किं 'भूकपु' तु
अनुक्रमे कर्मणि अने प्रेरक

भूगरा पु० अ०व० ['भूकपु' उपरधी] रोडवा
धर्क यत्ना वजेरे

भूगरेट श्री० ['भूकपु' परधी, सर० म मुगा,
-गी=राभ] गरम राभ

भूगण श्री०, न० [भूगणी परधी] गण, आरथ्य
अभ राभवानो लभो आडो डडो (२)

[दे मुगल; सर० हिं मुगल; म मोगल] ऐक
वालित्र [-लिटापी=निर्वरायतुं-वभरनी

भवाध=भाडी इहेतो] ०भाटिअं न०
[भूगण + लट] दीपथु (२) लायु लभाय

[-भगणुं=२० भगणी, वेर भेसव] ०भाटियो
पु० [भूगण (दीपथु) + लट] डाय लेनार

झाडाय -गियो पु० भूगण वगाहनार (२)
ऐक औषधि -णी श्री० [सर० म मोगळी

(सं भूक)] पोळी नणी (२) दूकळी (३)
भोणी (४) कानमां बाडी तपासवानी डाउरनी

नणी [-भूकपी=ते नणी लगावनी] -णु
न० नणाकार डोर्क पाल पाट (२) नणाकार

धुमाडियु [-दूकपुं=पणगां दूकवां, वभाण
करवा (२) देवाणु काड

भूजर श्री० भूडण ते तेना अय्यां (२) नानां
छाकरानुं धाडु ०वाड श्री०, ०वाडो पु०

लुयो भूजर (२) [वा] गडवाड
भूजपुं स० किं [सर० दे मुजिय=भूजपुं

धान हिं भूजना, म मुजीजणे (सं अरुज)]
रोकव [भूजयो पापड पळु न भागवे।=

सखेलु काम पळु न यव, अति नाश्रुक के
उताम डाडकानुं होव] भूजपुं स० किं

(प्रेरक) भूजपु अ० किं (कर्मणि)
भू०, ०५ न० [दे मुंड] डकर, सवर ०लु (-णी)

श्री० भूडनी माडा [-नी भूजर=ऐक
श्रीनां धर्मा (नानां नानां) छाकरा.]

भूडभरोणियु वि० ['भूड' उपरधी] जेरीतुं
(२) कपी, लुयु

भूड वि० [सर० म, हिं मुंडा] भराभ (२) द्वेपो (३)
पीलस [-ताडपु=भूड थाय ऐम धरव

-पोलपु=निडा करवी (२) गाण भोलवी.]
-डाध (-श) श्री० भूडापथु (२) अल्लननाव.

-दापो पु० भूडापथु (२) भूडापलानुं कलक
-डापोल वि० भूड भोलनार -डाणु न०

गाण (२) गडी येडा के व्यलियार [-करवुं
गडी येडा के व्यलियार करवां]

भूडवपुं स० किं ['भूड' उपरधी] भूड
अवाळ करवे

भूड अ० [रव०] ऐवो अवाळ
भूड श्री० [सं मूमि, अप० मुवडि, म मुई-ई,

हिं मुई, मुई] लभीन, भूमि (आम्य)
भूडपु स० किं [लुयो भूडपु] भूडपुं,

काडी नापतु [भूडी वाणपुं=२० करवुं,
माडी वाणपुं (२) डरगुजर करवुं, लये थयुं

न होय ऐम मानवुं] भूसाडपुं स० किं
भूडपु भूसावपुं स० किं, भूसापु

अ० किं 'भूडपुं' तु प्रेरक ने कर्मणि
भूडुटि (-डी) श्री० [सं] लभर

भूड पु० [सं] ऐक भवि (२) शुक (३)
लभडि. ०पात पु० छियेधी पडतुं भूडी

आपघात करवे ०लांछन पु० (सं) दृष्ट
०वार पु० शुक्वार

भूड पु० [सं] नोकर [भूगार
भूड पु० [सं] लभरो (२) ऐक पडी (३)

भूडार पु०; न० [सं] सोनानुं जारी के थोडा
जेव वासल

भूड श्री० [सं] लभरी (२) भूग पडीनी
माडा (३) ऐक जेरी वनरपति, अतिविवा

(४) पु० (सं) शिवना ऐक गळ
भे (ले) पु० [सं मय, सर० म सं] लुयो लभ (२)

लेभम [-भाडवे।=भय डर करवा के थवा]
०छियल वि० छियलने, लयथी छियलपुं-

व्यग्र. ०कार वि० लयकर, लेकार (५.)

બેખ પું; સ્ત્રીં [સરં હિં] બુઓ વેષ (૨)
સંન્યાસનો વેષ; સંન્યાસની દીક્ષા (૩) બુઓ
બેખડ; કરાડ. [-ઉતારવો = ભેગીવેશ કાઢી
નાખવો - ફરી સંસારી થવું. -ધરવો = સર્વસ્વ
છોડી સંન્યાસી થવું, સંન્યાસીના વેષ ધારણ
કરવો. -લેવો = બુઓ બેખ ધરવો (૨) કાંઈ
ધ્યેયની પાછળ સર્વસ્વ છોડીને પડવું.]
બધારી વિં બેખ ધારણ કરનાર. બવટો પું
બેખ; સંન્યાસ.

બેખડ સ્ત્રીં [સરં મ મેકલ] ટેકુ (૨) ઝખૂમલો
ટેકરાનો ખૂણો, કરાડ (૩) [લા.] જાણનો ઢગલો.
[-પરવી = (બેખડ પડવાથી નીચેનું ઢટાયેલું
શુષ્ક ધન મળે તેમ) અચાનક નાણાંનો ઢગલો
મળવો.] -હાવડું સંકિં 'બેખડાવું'નું પ્રેરક.
-હાવડું અંકિં બેખડનું ઢસકાઈ પડવું (૨)
ભટકાવું, અચકાવું

બેખધારી, બેખવટો બુઓ 'બેખ'માં
બેગ પું [પ્રા. મેજ (સં મેટ) સિજ = મિશ્રિત ?]
મિશ્રણ. બવડું વિં બેચું - માભેચું અં
સાથે સાથે -ચું વિં એકઠું, સાથે (૨) મિશ્ર
બેચક વિં [સં મયચકિત] + માભરું, આશુ
બેચો પું બુઓ બેચો

બેજ પું ['બીજવું' ઉપરથી] બીનાશ.
[-આપવો, લાગવો = જમીન કે ઢવાની
અદરની બીનાશ પસરવી - લાગવી.]

બેજવું સંકિં [હિં મેજના] મોકલવું
બેલગેબ (ગે) વિં [બેજું + ગેબ] બુઓ
'બેજ'માં

બેજું નં [હિં. મેજા] મગજ. [બેલવું ઢહોં થવું =
સખત ક્ષયથી મગજ યાત્રી જવું બેલનો
ભૂંજેલો = કાળજી વગરનો, બેદરકાર. બેલમાં
છીતરવું = સમભવ બેલમાં વહેર ભરવો =
મગર - પેતરાજવાળા થવું - ખસવું = ગાડપણ
આવડ (૨) વિચારશક્તિ જતી રહેવી.
-ખવાઈ જવું = મમજ કામ કરવું બધ
થવું -ખાઈ જવું = કટાળો આપવો; કાચર
કવું - ઢેગણે ન હોણું = ચસકેલ થવું;
વિવેકમર્યાદાનું ભાન ન હોવું (૨) મિલજ
ડકાણે ન હોવો. -ફાટી જવું = બેલું થવું;

અવિવેકી થવું.] -ભગેબ વિં ગેબ થયેલા
બેલવાણું; ચસકેલું

બેટ સ્ત્રીં [દિ મિટ્ટા મિટ્ટા, સરં હિં, મ.] મેળાપ;
મુલાકાત (૨) બક્સિસ (૩) [કા.] કમ્મરે
લાણી બાથેલું કપડું. [-આપવી = બક્સિસ
આપવી. -થવી = ભેટો થવો; મળવું.
-બાંધવી = કમર બાંધવી -લેવી = બક્સિસ
લેવી (૨) મુલાકાત લેવી. ભેટે જવું =
મળવા જવું (૨) બક્સિસ તરીકે મોકલાવું.]
બડું સંકિં [ભેટ પરથી] આલિમન આપવું
(૨) મુલાકાત થવી (૩) લડવા માટે ભેગા
થવું -ટાંભેટા, -ટાંભેટી સ્ત્રીં ઉપરાછાપરી
કે સામસામા ભેટવું તે. -ટાંડ (-વ)વું સંકિં
'ભેટવું'નું પ્રેરક. -ટામણુ નં, -ટામણી
સ્ત્રીં ભેટો, મેળાપ (૨) તે પ્રસંગે આપેલી
ભેટ. -ટાણુ અંકિં 'ભેટવું'નું કમ્ભંણિ.
-ટિથો પું ભેટ કરાવનારો (૨) મંદિરનો
હાટિયો. -ટો પું મેળાપ (૨) આહિગન

બેડ નં [સં] ઘેડું

બેડ (હે) અં [રવં] મારવાનો અવાજ.

[-ઢઈને = બેડ અવાજ થાય તેમ (મારવું)]

બેડવડું સંકિં [દિ. મિટ્ટ, સરં હિં મિટ્ટાના]

(કા) શરતમા ઉતારવું [વર, બેડનો કાળ

બેડિયો પું ['બેડ' પરથી, સરં હિં મેહિયા]

બેડો પું (કા.) બેખડ

બેજું (હે) નં [પ્રા. માયળ (સં માજન)] ધી

તાવવાનું માટીનું વાસણ

બેહ પું [સં] તકાવત; બુઢાપણું (૨) વગાં;

વિભાગ; પ્રકાર (૩) છાની વાત (૪) છળભેદ

(૫) કંટ, પાડવી -તે (૬) ચીરો; ખારું.

[-આપવો = રહસ્ય જણાવવું. -ઉઘાડો

પાડવો, ખોલવો = રહસ્ય પ્રગટ કરવું.

-ભણવો, પામવો = છૂપી વાત બહારી લેવી.

-ફાડવો = છૂપી વાત ઉઘાડી પાડવી.

-લેવો = છૂપી વાત બહારી લેવી. -રાખવો =

વહેરોઆંતરો કરવો (૨) છાની વાત કે રહસ્ય

સાચવવું] બક વિં બેદનારું (૨) રેચક.

બેદિ સ્ત્રીં બેદલાવ, બુઢાપણું. બન નં

બેદવ તે. બુદ્ધિ સ્ત્રીં બુઓ બેદદિ.

૦ભાવ પુ. બુદ્ધાપણ, અતર (૨) કપટ
 ૦બું સંક્રિં છેદ પાઠે, તોહું -દિથો
 પુ. ભેદ-રહસ્ય ભણનાર માણસ -હી વિ.
 રહસ્યમય; કંટ. -દુ. પુ. ભેદ-રહસ્ય ભણનાર
 (૨) ભસૂસ (૩) કૂટ પડાવનાર -ચ. વિ.
 ભેદી સાકાય તેવું (૨) ભેદવા યોગ્ય
 ભેભટ સીં[પ્રા મટ્ટ, 'ભક્ષી' ઉપરથી] ભીની
 રાખ; ભડસાળ
 ભેર સીં[ભુઓભેર]મદદ, વહાર(૨)[સં.]ભેરી
 ભેર (ભે)[પ્રા મરિચ (સં મૃત, મરિત)] રાખને
 લાગતાં '-તે સાથે, સહિત' એ અર્થનું અ.
 બનાવે. ઉદા. હોંસભેર. કેટલીક જગાએ
 'માત્ર તે સાથે' એવા અર્થ પણ યા્ય છે
 ઉદા. પોતિયાભેર
 ભેરવ (ભે) વિ. [પ્રા મેરવ (સં મેરવ)] ભેગવ
 સ બંધી (૨) બચકર (૩) પુ. રિપતું એક
 સ્વરૂપ (૪) ચીખડી (૫) એકરાગ. ૦ભપ પુ.
 [સં જ્ઞાપા = કૂઠકો] મોક્ષ માટે જપ કરતાં
 કરતાં પર્વત ઉપરથી પડતું મૂકવું તે (૨) [લા.]
 ભેખમના કે વિકટ કામમાં આધિનિયાં કરી
 પડવું તે [-ખાવો] -વી સીં એક રાગિણી
 ભેરવવું સં. કિં [સરં હિં મિઠાના]ભરવવું,
 વળાડવું (૨) ભભેરવું; ભમાવવું
 ભેરવાવું અંકિં 'ભેરવવું'નું કર્મણિ (૨)
 ગૂચવાઈ જવું, સંડોવાવું
 ભેરિ(-રી) સીં [સં] નાખત, નગારું, ભેર
 ભેર પુ. [ભુઓ બીર, સરં મ મિટ્ટું] સાથી,
 ભિક્ષુ
 ભેશા(-ળા)ક પુ. [સં મેલય; પ્રા મેલ ઉપરથી,
 સરં મ મેલળ] બગાડ, નુકસાન ૦બું
 સંક્રિં બગાડવું, વણસાડવું
 ભેવ પુ. + [ભુઓ ભેદ] મમં
 ભેવજ નં [સં] ઝોસક
 ભેળ પુ. [સં મેલય, પ્રા મેલ, મ] ભેગ,
 મિથણ (૨) ભેલાડ; બગાડ (૩) બગાળ, વટ
 (૪) સીં એક ચવાણુ (ચુંબઈ) ૦વણુ નં,
 ૦વણી સીં મેળવણી, મિથણ ૦વણું
 સંક્રિં મેળવવું, મિથ કરવું (૨) સામેલ કરવું
 ૦બું સંક્રિં સામેલ રાખવું (૨) મેળવવું,

મિથિત કરવું (૩) મેળવવું ૦મેળ વિ. એકડું,
 મિથિત (૨) સીં મિથણ ૦મેળિયુ વિ.
 મેળમેળવાળું -ખાડ, -ખાડવું ભુઓ
 'ભેલાડ'માં. -ખામણુ નં, -ખામણી સીં
 મેળવવાની વસ્તુ (૨) મેળવવું તે (૩)
 મેળવવાનું મહેનતાણુ -ળી સીં ખીચડી
 (પુષ્ટિમાર્ગીય). -ળીસાડો પુ. (કા.) ભેળો
 વસવાટ (૨) સમાગમ, પરસ્પર સ્પર્શ સ બધ
 -ળું વિ. (૨) અં ભેગુ, સાથે
 ભે (ભેં) નં (૨) અં [રવં] રહવાનો
 અવાજ ૦કડો, ૦કાર પુ. લાખે સાદે રહવું
 તે કે તેનો સાદ [ભે કડો મૂકવો, મેલવો,
 તાણવો = ભે કડુ.] ૦કડું અંકિં [રવં,
 સરં મ મેલળ] ભે કડો મૂકવો, ભે ભે કરવું.
 ૦ભેં અં ભે [(૨) ભુઓ 'ભે'માં
 ભે કાર (ભેં) વિ. + [ભુઓ ભેકાર] બચકર
 ભેંચો (ભેં) પુ. ['ભચ્ય' રવં ઉપરથી?]
 છૂંચાયેલો લોચો, માંસનો લોચો (૨) છૂંચાયેલી
 વસ્તુ (૩) [લા.] કસ, દમ [-કાઠવો = ભુઓ
 ભેંચો ઉડાવો (૨) દમ કાઠવો -ઉડાવવો
 = છૂંચા કરી નાખવો, કચરી-પીલી નાખવું.
 -ઊંચવો, ઊડી જવો, નીકળી જવો =
 કચરાઈ-પિલાઈ જવું, કચરાઈને લોટા ધઈ
 જવું (૨) દમ નીકળી જવો]
 બેંશ(-સ) (ભેં) સીં [સં મહિષી, પ્રા
 મહિસી, હિં મેંસ] દૂધ દેનાર એક દેવ, ડાણુ
 [-આમળ બામળત = નકામી સિખામણ;
 મૂરખને સિખામણ -પહેલાં ખૂટા,
 -ભાગોળે ને ઘેર ઝેડકા, -ભાગોળે ને
 છાશ છાગોળે = રોખસલીવેડા જેવી ઓડી
 ધમાલ.] ૦મૂકું વિ. [+મૂકવું] ડોખામૂક,
 મદ્યલક્ષિ -સર પુ. પાડો -સલુ વિ. (કા.)
 નમાલું પાડા જેવું ઠંડું-સલો પુ. બેચીલાની
 વચમાંનો ઊંચો ભાગ -સાસણુ પુ.
 [+અસુર?] મોટો પાડો -સાસુર પુ.
 બચકર માણસ (૨) (સ) પાડાના આકારનો
 એક રાક્ષસ, મહિયાસુર -સાસુર પુ. ભે સ
 જેવો ભડો સર. -સુ નં [સરં હિં મેંસોરી]
 ભે સતું આણુ ચામડું

બે સો (ભેં) પું [જુઓ બીસ] હાથ; પડખાથી ભેર દેવુ તે [ભતનો ગૂળળ
 બે સો ગૂળળ (ભેં) પું [સં મહિષાસુરગુલ] એક
 ભેર સ્ત્રીં [‘ભીડું’ ઉપરથી] (ચ) કોસની વરત
 અને ઝૂસરાના દોરકાને સાંધવાની લાકડાની
 મેખ. [-કાઢી નાખવી, નીકળી જવી,
 વેરાઈ જવી = જુઓ ભડ સ્ત્રીં. -ઘાલવી
 આફત વળગાડવી, તેવી રિયતમા મૂકી દેવું]
 ભેયો પું [પ્રા. માફ (સં. પ્રાત્ત); હિં મેયા,
 મ મેય્યા] ભાઈ (ર) ઉત્તર હિંનો વતની
 -ચાશાઈ વિં ભેયાની દબવું
 ભેરવ વિં (ર) પું [સં] જુઓ ભેરવ.
 બધાટી સ્ત્રીં ઊંચા શિખરની બચકર
 કરાડવું રયાન. ૦૪૫ પું જુઓ ભેરવજવ.
 -વી સ્ત્રીં ભેરવી રાગિણી (ર) (સ))
 દુર્ગાનું એક સ્વરૂપ
 બો (ભો) પું [‘ભય’ ઉપરથી] ભય
 બો અં [સં] બો! બો! (સ બોધનનો ઉદ્ગાર)
 બોઈ પું [દે મોઝ = મુખી, નાયક; સરં હિં,
 મ] પાલખી ઉપાડવાનો ધધો કરનાર
 બોક પું [‘બોકવું’ ઉપરથી] જુઓ બોક
 બોકવું સંકિં [સં મૂક (મ મોક) = છિદ્ર,
 કાથુ, મ. મોકળેં હિં, મોકના] વેંચવું; બોકવું
 બોડારં નં [સં મૂક, મ. મોક = પોલ, છિદ્ર]
 બોપાણુ; પોખળ [બોખાપણુ
 બોખા પું [સં.] ભોગવનાર. -જુલવ નં
 ભોગ પું [સં.] ભોગવવુ તે (ર) ભોગવવાની
 સામગ્રી (૩) દેવને ધરાવવાનો પ્રસાદ (૪) [લા]
 માહી દશા (૫) બલિદાન. [-આપવો = બલિ-
 દાન આપવુ, ત્યાગ કરવુ -આપવું = ઉપભો-
 ગમાં આવવુ (ર) રચવુ -અનુકૂળ આવવુ
 -ચડાવવો, ધરાવવો = નૈરૈય અર્પણ કરવું;
 બલિદાન આપવુ -યવું, યઈ પડવું =
 હોમાઈ જવુ, બલિ ચડવું (ર) નો શિકાર બનવું,
 સોસવુ પડવાની હાલતમા આવવુ. -ના ભોગ
 = માહી દશાનો યોગ. -પડવું = ની માલકી -
 ભોગવડા હેડળ જવું. -ફરી વળવા, મળવા,
 લાખવા = આવી બનવુ, કમનસીબ હોવું (ર)
 આફત આવવી. -લેવો = બલિ લેવો (ર)

બન લેવો.] ૦ભોગે અં દેવયોગે; સભોગ-
 વશાત, કંઠાય. ૦ભૂમી સ્ત્રીં + ભોગ કરનારી
 કે લેનારી સ્ત્રી ૦ભૂમિ સ્ત્રીં (કર્મભૂમિથી
 ભલધી) ન્યાં નવો પુરુષાર્થ નથી ધઈ શકતો,
 પણ નૂના પુરુષાર્થના કૂળ જ ભોગવવાનાં
 હોય છે, તેવી સ્વર્ગ વગેરે જગા ૦વટો પું
 ઉપયોગ, માલિકી. ૦વર્ણ સંકિં ઉપભોગ
 કરવો (ર) સહન કરવું. ૦વિલાસ પું
 અમનચમન
 ભોખળ સ્ત્રીં જુઓ ભૂખળ (૧) [ભોગવનાર
 ભોગિયા પું [‘ભોગી’ ઉપરથી] ભોગી પુરુષ;
 ભોગી વિં [સં] ભોગવનાર (ર) પું ભોગિયા
 (૩) આરાક, પ્રીતમ (૪) લમરો (૫) સાપ.
 -ચીંદ્ર પું [+શ્દ્ર] (સં.) શેષનાગ
 ભોચ્ય વિં [સં] ભોગવવા લાયક (ર) નં
 ધન; પૂછ
 ભોજ પું [સં.] યાદોની એક ભતનો માણસ
 (ર) (સં) એક દાનવીર પ્રાચીન રાજા ૦પતિ
 પું (સં.) કસ [ગવૈયો
 ભોજક પું [સં] ભોગવનાર (ર) જૈન મંદિરનો
 ભોજન નં [સં] જમણ [-આપવું, કરાવવું =
 જમાવું -કરવું, લેવું = જમવું] ૦ગૃહ,
 -નાલય નં, ૦શાલા (-ખા) સ્ત્રીં જમવાનું
 રયાન (ર) વીથી. ૦હસિણ સ્ત્રીં જમાડયા
 પછી આપવામાં આવતી દક્ષિણા
 ભોજનીય વિં [સં] ખાવા કે ભોગવવા યોગ્ય
 ભોજપત્ર [સરં હિં; મ.] જુઓ ભૂજપત્ર
 ભોજપરં નં (કા) અસલ ભોજપરા ગામની
 બનાવટનો ફેરો [ખોલી
 ભોજપુરી સ્ત્રીં [હિં] બિહારના એક ભાગની
 ભોજણું નં [ફા વૃજાનદ] માજડું
 ભોખઈ સ્ત્રીં [દે. માડજ્જા] લાભી
 -ભોજ વિં [સં.] ખાનાર (સમાસમાં છેડે).
 ઉદાં ‘માસભોજ’. -જ્ય વિં ભોજનીય
 (ર) નં ખાવા કે ભોગવવાની વસ્તુ
 ભોટ વિં (ર) પું [સરં મ] મૂઠ, બેવફૂર
 ભોટવો પું માટીનો ચંબુ
 ભોટંગડી સ્ત્રીં [સં. મળાકી] એક વનસ્પતિ
 ભોટી સ્ત્રીં ફતરી (કા)

ભોટીલુ નં [સં. મૂત=મમ્યું?] કુરકચિં
 ભોટુ (ભો) વિં જુઓ ભોટુ. -ઠપ સીં,
 -ઠામણુ નં જુઓ ભોટપ
 ભોટ વિં [પ્રા પોટ(સં. પ્રોટ)] (ચ.) પાકવા
 પર આવેલી-સાખ જેવી (આમલી)
 ભોટું નં [દે વોટ=મૂડેલું માથુ (સં મુઠ)]
 માથુ [શેરડી વગેરેના]
 ભોથુ નં [સં વૃદ્ધિ?] મૂળિયમિ ઝૂકા (હાલ,
 ભોટો પું [સરં ક્રૂઠ, રવં?] પેટ (તિરસ્કારમાં)
 ભોપાળું નં [સરં મ. મોપલા=વૃષકું]
 પોલ; પોકળ (ર) ઢોંગ [-કોઠવું=એવું કરવું
 જેથી પોલ કે ઢોંગ પકડાઈ જાય. -નીકળવું=
 પોલ પ્રગટ થવું]
 ભોપી પું [સરં કા મોપ્પી, મ મોપી-પ્યા]
 ભરડો; શિવનો પૂજારી
 ભોપો વિં પું [સરં હિં મોપા=ફૂંછીને
 વગાડતી ટુરકી (ર) મૂર્ખ] બેવકૂફ, મૂર્ખ
 ભોમ પું [પ્રા (સં મૌમ)] જુઓ ભોમ ૩, ૪
 ંવા(૦સ)ર પું મગળવાર
 ભોમ, ંકા સીં ['ભૂમિ' ઉપરથી] ભૂમિ
 ભોમિયુ વિં ['ભૂમિ' ઉપરથી? મ. મોવાલ
 અથવા સરં મ મોવળે (સં ઝમળ)]
 ભાલકાર, -યણુ સીં ભાલકાર સી. -યો પું
 ભાલકાર માણસ (ર) વાટ બતાવનાર
 ભોર પું, સીં [પ્રા પ્રોહ (સં પ્રોહ)? હિં]
 પ્રોહિયું (ર) પું જુઓ ભોળ (૩) અં
 ભોરભોર -ર ભોર અં સમાપ્ત, ખલાસ
 [-કરણ, કરી મૂકવું=પૈસા ઉડાવી દેવા,
 વાપરી દેવું]
 ભોર [ભો] પું [સં મૂ ઉપરથી?] ધાસના
 પૂળાથી ભરેલું ગાડુ (ર) ગાડુ ભરાય તેટલો
 જ્યો ઉઠાં ભોર લાકડા
 ભોરા નં [હિં] એક પક્ષી
 ભોરિ ગ પું [સરં ભોગીન્દ્ર] મોટો નાગ
 ભોરિ ગડી સીં [જુઓ ભોટગડી] એક વનરપતિ
 ભોરો (ભો?) પું [પ્રા મવર, હિં. મોરો, મ મોરો
 (સં ઝમર)] + ભમરો [ભોલ
 ભોલ વિં [દે પોટ] પોલું, કૂલેલું ઉઠાં ભડુ
 ભોડુ પું વાંદરો

ભોહ નં ઈંદોણી (વેદાની)
 ભોળ (ભો?) પું [સરં મ મોવલ(સં ઝમળ)]
 તમ્મર (ર) તમ્મરથી આવતી ભલટી
 ભોળું, -ળિયું વિં [દે મોલ, હિં. મોલા]
 કપટમાં ન સમજે તેવું, સાલસ ંભટ,
 ંભટાક, ંભાણુ વિં સાવ ભોળુ -ળપ
 સીં, -ળપણુ નં, -ળાઈ સીં ભોળાપણુ
 -ળવણી સીં ભોળવણુ તે -ળવણું સંકિં
 ભરમાવણુ. -ળાનાથ પું (સ) મહાદેવ
 -ળા રાજ, શ કર પું ધં વં, -ળું
 ઝઘા, ભાણુ વિં [+ ભણું?] ભોળુ અતે
 ભણું, નિખાલસ ને ખુલ્લા દિલનો માણસ (ર)
 છેતરાઈ જાય એવું મૂરખ માણસ -ળિયો પું
 એક ભતનો લિખારી
 ભો (ભોં) સીં [સં મૂમિ] ભોંય ંપાથરી
 [ભોંય + પથરાવું] ગળજલી
 ભો (ભોં) નં (ર) અં [રવં] ભૂગળ કે
 ગાયના ખરાડવાનો અવાજ
 ભોંક (ભોં) નં [જુઓ ભોંક] હિં, કાણુ (ર)
 ભોંકાવાની અસર ંણું અં કિં ભોંકવું
 ભોંકાણું (ભોં) નં જુઓ ભોંકાણુ
 ભોંટુ (ભોં) વિં [પ્રા મટ્ટ(સં ઝટ્ટ)] ભોંટપ
 વાણુ [-પટ્ટુ=શરમાવા જેવું થવું, ઝાણુ
 પટ્ટુ] -ઠપ સીં, -ઠામણુ નં શરમ,
 શરમિદાપણુ, નીચાંભણુ
 ભોંચુ (ભોં) નં [ભોં ઉપરથી?] (કા) કર
 ભોંચિયુ (ભોં) નં [રવં] આંયું
 ભોંચ (ભોં) સીં [સં મૂમિ] જમીન [-આવવી
 =નવી ચામડી આવવી; રૂઝ આવવી. -કરવી
 =માટીથી સપાટી કરવી -ફ ઠાળી લખવી
 =મરણચાનનું નિર્માણ કરવું. -ખણવી,
 ખોતરવી=શરમની એવી ચેષ્ટા કરવી,
 શરમાવું, નીચું જોવું (ર) આજસુપણાની
 એવી ચેષ્ટા કરવી -ધાલ્યા! =ભોંચ નાખ્યા!
 'મૂઆ' એ અર્થની છેકરાને વડીલ સીની માળ.
 -ન ખાણું=મરવા પડવું (ર) જડુ ભૂખ
 લાગવી. -નાખણું=મરનારને ચોક્કે ઉતારવો
 -નાખ્યા! =જુઓ ભોંચ ધાલ્યા! -પર પગે
 ન મૂકવો=ગર્વ કે મિલજનો પાર ન હોવો।

-ભરવી = ફેગટ ફેરો ખાવો -ખરાખર કરવું, બેગું કરવું = મારી મારીને સુવાડી ફેવું (૨) જમીનદારત કરવું -ભારે પડવી (નાસતા) = નાસી પછુ ન જઈ શકાય એવી રીતે ઘેરાઈ જવું -ભાખવી = ચામડી કાવાવાથી સડી જવી -માં ઊમડું, હોડું = ઊગતી હિમ્મર હોવી (નાની હિમ્મર છતાં યુક્તિભાજ કે તરકડી હોય તેને માટે બોલાય છે) -માંથી ભભૂકો નીકળવો = આણધારી જગાએથી હુમલો થવો (૨) એકાએક લકાઈ લગવી (૩) એકાએક સળગી ઊડવું; એકદમ કોલાવેશ પ્રગટવો -માં પગ હોવા = જુઓ ભોયમા ઊમડું, (૨) ખખ કપડી ને રહસ્યવાળા હોવું. -માં પેસવું જવું = ઠીંગણું રહેવું, ઉંમર વધવા છતાં ઊંચું ન વધવું -માં પેસવું = ખખ શરમાવું; લાજવું -માં મૂળિયાં હોવાં = બહાર ન દેખાય પણ અંદરખાનેથી ખૂબ પાકું હોવું -સૂઘવી = મરવાની અણી પર આવવું ભોંયે ઉતારવું, નાખવું, લેવું = ચોંટ ઉતારવું, મરવાની તૈયારી હોવી ભોંયે પડવું = મરવાની તૈયારી પર હોવું, યાકને લીધે જમીન ઉપર લાખા થઈ સૂઈ રહેવું.] વ્યામલી, વ્યામલી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ. વ્યાવળ પુ., સ્ત્રી એક વનસ્પતિ. ઓકડ સ્ત્રી એક વનસ્પતિ ઓકડ પુ. એક વનસ્પતિ ચાને એનો કદ. ઓકડી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ. ઓકાળું નં ભોકાળું, એક લતનું કાળું. વ્ય પો પું એક લતનો ચપો. ઓતરવડ સ્ત્રી સોનામુખી. ઓતળિયું નં ધરનો છેક નીચેનો ભાગ. ઓઠાડું નં ભોય કે બાડું, જમીન ઓઠાડું નં જમીનનું લાડું કે મહેસલ (૨) રમશાનમાં ખાળવાની જગાનું લાડું. ઓરસો પું વર્ણપણના પોપડાનો રસ. ઓરંગળી સ્ત્રી એક વનસ્પતિ. ઓરું નં જમીનની અંદર કરેલું ઘર (૨) ભોંયની અંદર કરેલો રસ્તો. [ભોંયરામાં રાખવું = અત્યંત યુક્ત રાખવું - સવાડી રાખવું.] ઓશિં (-શીં, -સિં, -સીં) જ સ્ત્રી મગફળી

ભૌગોલિક વિં [સં.] ભૂગોળ સબધી

બૌડું નં [સરં ફિ. મૌંડી] આપુનો બીલ ભૌતિક વિં [સં.] પંચમહાભૂત સબધી - તેમનું બનેલું, સ્થળ, જડ (૨) ભૂતયોગ સબધી. ઓવિધા સ્ત્રી ભૂતપ્રેત સબધી વિધા (૨) ભૌતિકશાસ્ત્ર ઓશાસ્ત્ર નં ભૌતિક પદાર્થોને ઘડતું શાસ્ત્ર; 'ફીઝિક્સ'. ઓશાસ્ત્રી પુ. ભૌતિકશાસ્ત્ર જાણનાર

ભૌમ વિં [સં.] પૃથ્વી સંબધી (૨) મંગળનું (૩) પું મંગળગ્રહ (૪) મંગળવાર (૫) સારોડીનો છોડ. ઓવા (ઓ)ર પું મંગળવાર ભૌમિતિક વિં [સં.] ભૂમિતિનું, ભૂમિતિને અંગેનું

બ્રમ પું [સં.] સંદેહ (૨) બ્રાન્તિ (૩) ગોળ ફરવું તે, [-ભાગવો = સંદેહ કે બ્રમ ફર કરવો કે થવો] ઓણ નં ફરવું-રખડવું તે. (૨) જુઓ બ્રમ (૩) ઓણા સ્ત્રી બ્રમ; બ્રાતિ બ્રમર પું [સં.] ભગરો

બ્રમિત વિં [સં.] બ્રમ પામેલું, બ્રમમા પડેલું બ્રષ્ટ વિં [સં.] ઊંચેથી પડેલું (૨) પાખી; દુરાચારી (૩) અપવિત્ર થયેલું ઓતા સ્ત્રી -ટાચાર પું [નજાચાર] દુરાચાર, પાપ બ્રંશિ(-સ) પું [સં.] નીચે પડવું તે, અંધ પાત બ્રાત, -તા [સં.] પું લાઈ. -ત્વલ્યા સ્ત્રી ભાભી. -ત્વતા સ્ત્રી, -ત્વ નં, -ત્વભાવ પું લાઈચારો

બ્રામક વિં [સં.] બ્રમમાં નાખે એવું બ્રામરી સ્ત્રી [સં.] (ચ.) પાર્વતી બ્રાત વિં [સં.] બ્રમિત, બ્રાતિવાળું. -ત (-તિ) સ્ત્રી બ્રમ, મોહ, ખોટો ખ્યાલ; ખોટું જ્ઞાન (૨) રાક, અંદેશો. -તિકર, -તિકારક વિં બ્રાતિ ઉપલવનારં. -તિમત પું એક અલંકાર, જેમાં બે વસ્તુ વચ્ચેના સામ્યને લીધે એકબીજામાં બ્રાતિ થાય છે બ્રૂ સ્ત્રી; નં, ઓકડિ(-ટી) સ્ત્રી [સં.] બહું; ભમ્મર

બ્રૂણ પું [સં.] કચો મર્બો ઓહત્યા સ્ત્રી ગર્ભની હત્યા, ગર્ભપાત કે ગર્ભનાશ કરવો તે (એક મહાપાપ)

બ્રૂભં, બ્રૂવિકાર પું [સં.] ભવા યડાવવાં તે

મ

મ પુન[સં.] ૫ વર્ગનો અનુનાસિક ંકાર પુન
મ અક્ષર કે ઉચ્ચાર. ંકારાંત વિં છેડે
મકારવાણુ

મ પુન સગીતના મધ્યમ સ્વરનો સંકેત (ર)

અં [પ્રા (સં મા)] મા, નહિ

મઉ વિં [દિ મઝજ] ઘણા દિવસનું બૂખ્યુ,

બૂખથી ટળવળનું (ર) [પ્રા (સં મૃદુ), મ]

પોચુ (૩) કબૂસ (૪) પું બૂખ્યા અને

ફાપી લોકોનું ટોણું [-યવુ = હવાવુ, નમવું

(ર) કગાળ થવું (૩) કબૂસ થવું (૪)

દોરાડું, આગળ જવું] ંકાવેલા પુનંબંબં

ભિખારીવેલા ંકું વિં મઉ, બૂખ્યું

મકતબ સીં [જ] નિશાળ

મકતો પુન [જ] ગઝલની છેલ્લી દ્રુક

મક(-મ)દૂર સીં [જ] જુઓ મગદૂર

મઝલું વિં [સરં હિં મકુના, સં મનાકા =

હાથણી]મસ્ત,મનસ્વી [મકનો હાથી = મદ-

મસ્ત હાથી (ર) કલામાં ન રહે તેવો છછી ગયેલો

આદમી (૩) કીમણો ને બરાવદાર આદમી.]

મકખરો પુન [જ] કખરસ્તાન (ર) રોલો

મગર પુન [જ મક્ર] મક્રર, છળકપટ, ફેલ

બગના સીં [ફા જ્ઞાન] સીં સીયરિત,

સીઓનો પ્રપચ બખાજ વિં કાવતરાખોર,

દયાબાજ, કપડી

મકર પુન [સં] મમરમચ (ર) જુઓ મગર

(૩) દશમી રાશિ ંક સીં એક ભતની

માછલી. ંકેતન, ંકેતુ, ંબજ, પુન (સ)

કામદેવ. ંરાશિ સીં મકર, દશમી રાશિ

ંસ કમણુ નં, ંસ કાંતિ સીં સૂર્યનું

મકર રાશિમાં જવું તે, ઉત્તરાયણ

મકરફૂની સીં [મકર (સં મર્ક = વાંદર) + ફૂવું ?

કે જ મક્ર ઉપરથી ?] ચરખી, તોફાન

મકરજના, મકરબાજ જુઓ 'મકર'માં

મકરબો પુન જુઓ મકખરો

મકરવો પુન રોરકીનો દુકડો, બકવો (પ્રાય

બંબંમાં વપરાય છે)

મકર-સ કમણુ, મકરસંકાંતિ જુઓ 'મકર'માં

મકર દ પુન [સં] ફૂલનું મધ (ર) ફૂલની રજ

(૩) લામરો (૪) કોકિલ

મકરાકર પુન [સં] સચુદ્ર

મકરાકૃત વિં [સં] માછલીના આકારનું

મકરાણી પુન સિંધની વાયળે આવેલા મકરાણું

દેશનો રહેવાસી

મકરાકં પુન [સં] મકર રાશિનો સૂર્ય

મકરી સીં [સં] મગરની માદા, મગરી

મકલાવું અંકિં [સં મુકુલ્ય પરથી ?]

મલકાવુ, રિમત કરવું (ર) ખૂબ હરખાવું

મકવાણો પુન એ ભત કે અટકનો માલુસ

મકસદ સીં [જ] મુરાદ, ધારણા

મકસુદ અં [જ] ભણી ભેઈને, હેતુપુર સર

મકાઈ સીં, પુન [સરં હિં મક્કા, મ મકા,

મક્રી] એક અતાજ ંકોડો, ંદોડો પુન

મકાઈનો ડોડો

મકાત સીં [જ મુકાતિજ] દાણ, જકાત (ર)

ઇલરો -લી પુન દાણી (ર) ઇબરદાર

મકાન નં [જ, સરં મ મકાળ હિં] ધર,

ઇમારત [(ર) જુઓ ['મ'માં]

મકાર પુન [સં] મણી સજ્જા (વેપારીઓમાં)

મકાયતું વિં મલકાવું

મકોડી, -ડો પુન [દિ મકોડ, હિં મકોઢા, મ-

માકોઢા] જુઓ 'મ કોડી'માં [ંબણું નં

મક્કમ વિં [જ મુહકમ] દદ બતા સીં,

મક્કર પુન [જુઓ મકર, સરં હિં] છળ

મક્કસ નં [સં] પ્રસૂતાનો એક રોગ

મક્કા નં [જ] (સ) એક નગર - મહમદ

પેત્ર બરનું જન્મસ્થાન (અમરબસ્તાનમાં)

મકતો પુન [જ મક્તબ] ઇલરો, ઠંડો

મક્ષિ(-ફી)કા સીં [સં] માખ

મખ પુન [સં] યજ્ઞ

મખમલ નં, સીં [જ] એક ભતનું દેશમી

કાપડ -લી વિં મખમલનું (ર) મખમલ જેવું

મખમૂર પુન [જ] દાર પી ગાંડો બનેલો

મખાંતર નં [સં મિષાતર] નિમિત્ત, બહાનું

મખિયરડું, મખિયારુ નં [પ્રા મલિખવા

(સં મસિકા) ઘોડાની આંખ પર માખીઓ
 ખેસતી અટકાવવાની લટકતી દોરીઓવાળી પટ્ટી
 મખખીયૂસ વિં [હિં] કલ્પસ
 મગ પું [પ્રા મગ (સં મુદ્ગ)] એક કઠોળ.
 [મગ કે આર બાફણું = જુઓ મગબાફણું
 (૨) મગતું નામ મરી (ન દેવ, પાકું) =
 બોલતું નહીં (યુક્તિ ખાતર કે કંઈ રહસ્યથી).
 -ને અડદ બેગા ભરેલવા = ખીચડો કરવો;
 જેમ આપ્યું તેમ ખરું ખોટું - સેળભેળ બોલતું
 (અમુક પાણીએ) મગ ચલવા = કામ પાર
 પડવું (મોખા) મગ ઓરવા, ભરવા = (બોલવું
 ઘટે છે) ન બોલવું, મૌન ધારણ કરવું. (-ના)
 મગ વેરાઈ જવા = મોતિયા મેરી જવા (૨)
 ખિલ (ખિલ હસી પડવું) બાફણું નંબંબં
 મનમાં ને મનમાં મૂંઝવે કે બળતું તે (૨)
 રિસાવું કે આણમના રહેવું તે (૩) લાકડા
 છાણા કરાંડી વગેરે બળતણ
 મગ પું [પ્રા મગ (સં. માર્ગ)] માર્ગ [પ]
 (૨) સ્ત્રીં [રિ. મગા, મગ] બાજુ, તરફ (૩)
 અંબ ભણી, તરફ
 મગજ પું [સરં હિં મગદ (સં મુદ્ગ = મગ)]
 ચણાના લોટની એક મીઠાઈ
 મગજ નં [ફા મગ, સરંમ, હિં] ખોપરીની
 અંદરનો નરમ ભાગ; ભેજુ (૨) પું કળની
 મીજ [-ઉપર છારી વળવી = મગજ બહેર
 મરી જવું - ઊંધું ચતું થઈ જવું = થુદિ
 ઠંકાણે ન રહેવી - કંછું કરતું નથી = થુદિ
 ચાલતી નથી (૨) મગજ ભમે છે (૩) સિલજ
 નય છે. -ખસી જવું = ગાંઠા થઈ જવું
 -ખાણું, ખાઈ જવું = માયાદોષ કરાવવી,
 કંટાળો આપવો. -ચસકી જવું = ગાંઠા
 થવું - ઠંકાણે ન હોણું = વ્યગ્ર કે ગુરસે હોણું
 (૨) ગાડપણ હોવું, ભાન ખસી જવું મગજનાં
 બારણાં ઊઘડવાં = અક્ષલ આવવી, ગમ
 પડવી મગજનું ખસેણું, ચસકેણું = ગાડું
 મગજનું ફેરેણું, ફેટેણું = ઉચ્છંખલ, બારે
 સિલજ મગજનો ખીચે કરવો = મગજને
 ખૂબ ત્રાસ આપવો - પાકી જવું = માયાદોષથી
 કંટાળવું, માયામાં દુઃખાવો થવા આવવો

-ફરેણું, ફરી જવું = કોષ, તાપ કે ગુરસાથી
 માથું ભમી જવું - ફેરેણું = મગજને કંટાળો-
 અમ આપવા. -બહેર મારી જવું = મગજ
 શૂન્યવત- જડ થઈ જવું, વિચારશક્તિ હણાઈ
 જવી - મમી જવું = વ્યગ્રચિત્ત થઈ જવું, થુદિ
 ઠંકાણે ન રહેવી - માં આવવું, ઊતરવું =
 ધ્યાનમાં આવવું, સમજવું. -માં ઠસવું,
 ખેસવું = બરાબર ધ્યાનમાં આવવું-વસી જવું.
 -માંથી ખસવું = ભૂલવું કે ભુલાવું -માં
 પવન ભરાવો = સિલજ વધી જવો -માં
 રાઈ હોવી = સિલજ કે અભિમાન હોવાં.
 નંરી સ્ત્રીં [ફા. મગજ + તરી (તર કરનાર)]
 વસાણામાં નંખાતા અમુક મીંજવાળાં ખીજ.
 નંમરી સ્ત્રીં માયાદોષ - જિયું નંમગજને
 પુષ્ટિ આપનાર એક વસાણું
 મગજ સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] જુઓ મુગજ.
 નંદાર વિં મગજવાણું
 મમડો પું [‘મગ’ ઉપરથી?] ગુલબાસતું ખી
 મગજ પું [સં.] તણ ગુર અક્ષરનો ગણ
 મગતરં નં [પ્રા. મત્તગ (સં. મશક) ?] મચ્છર;
 હાસ. [મગતરં જેવું = તુચ્છ.]
 મમતું વિં [સં મુક્ત કે પ્રા. મગ (સં માર્ગ) ?]
 મોકણું, પહોણું, છૂટાચાણું
 મમદળ પું [મગ + દળ, હિં. મગદળ] મગના
 લોટનો લાડુ (૨) નં [સં. મુદ્ગર] મગદળિયો.
 ંણું સંકિં કચડી નાખવું - જિયું વિં
 મગદળવાણું (૨) મગદળ લાવતો હોય તેવું
 (૩) નં મગદળિયો. -જિયો પું કસરત
 માટે હાથથી ફેરવવાની લાકડાની બનાવટ
 મગદૂર સ્ત્રીં [જુઓ મકદૂર, સરં હિં, મ]
 તાકાત (૨) હિંમત
 મગન વિં [જુઓ મમ] રાજ (૨) (ચ) [પ્રા.
 મગ (સં માર્ગ)] માર્ગ; મગા
 મગફળી સ્ત્રીં [સરં હિં મૂંગફળી, મ મુંગફળી]
 તેલી બીની એક શીંગ, બોયથી ગ
 મગમાળા સ્ત્રીં [મગ + માળા] મગ જેવડા
 સોનાના મણકાની માળા
 મગર અંબ [ફા] પરંતુ
 મગર પું [પ્રા. (સં. મકર)] એક બલચર

પ્રાણી ંમચ્છ પું એક જાતનો મોટો મચ્છ
 - માછલું ંમચ્છ વિં [+ મત્સ્ય કે મરત ?]
 હૃષ્ણુષ્ઠ; ભોરાવર
 મમરિય સીં [જ. સંધ્યાકાળ (૨) સંજની નમાજ
 (૩) પશ્ચિમ દશા [જવાનું બાકુ
 મમરિયુ નં ['મમર' ઉપરથી] છાપરા ઉપર
 મમરી સીં મમરની માદા
 મમરી સીં [સરં મ] ડુંગરી. -રેા પું
 ડુંગરો [સીં અભિમાન
 મગરૂબ, -રે [જ] વિં અભિમાની -બી, -રી
 મગા સીં [પ્રા મગ (સં માર્ગ)] જગા
 મગાવલું સંકિં, 'મગલું'નું પ્રેરક (૨) મગાવલું
 મગાલું અંકિં 'મગલું'નું કર્મણિ
 મગિયું વિં ['મગ' ઉપરથી] મગ જેવડું (૨)
 નં સીઓનું એક જાતનું સુતરાઉ લૂગડું
 મગિયો પું ['મગ' ઉપરથી ?] એક જાતનો
 પથ્થર, મજિયો [સીણા દાણાના મગ
 મગી સીં ['મગ' ઉપરથી] એક વનસ્પતિ (૨)
 મગોડું નં ['મગ' ઉપરથી] મગનું ગોતર
 મગ વિં [સં] તલ્લીન, ગરક થયેલું (૨) મગન, રાજ
 મધમધલું અંકિં [પ્રા મધમધ] પુરાણો
 પ્રેલાવની, મહેકલું
 મધમધાટ પું મધમધલું તે
 મધવા પું [સં] ઈંદ્ર
 મધા સીં [સં] હસતું નક્ષત્ર [-ની ઓરણી
 = મધા નક્ષત્રમા કરેલી ઓરણી]
 મચક સીં [પ્રા મચ્ચ (સં મચ્ચ) ? સરં
 હિં] પાણુ હઠડું - હમડું તે [-આપવી =
 નમતુ આપવું, પાણુ હઠડું]
 મચકણિયુ નં [જુઓ મચકો] કોકરવ (૨)
 વિં તે નામની વાણિયાની નાતનું
 મચકારવુ સંકિં જુઓ મોચકારવું
 મચકારો પું ['મચકારવ' ઉપરથી] આંખ
 મોચવી (ઉપાડવી) તે [-મારવો]
 મચકો પું [પ્રા મચ્ચ (સં મચ્ચ) = ગર્વ કરવો
 કે જુઓ 'મચક' લટકો, લહેકો -કાળુ
 વિં લટકાણુ
 મચકોડ પું [જુઓ મચકો] ઠેડો, હડસેલો
 (૨) વિરરકાર (૩) સીં મચકાણુ. અમળાણુ

કે ઊતરી જવું તે. [-ખાપી = મચકોડાણું.]
 ંધું સંકિં મરડવું, આંખળું -હાણું
 અંકિં (કર્મણિ)
 મચકડું સંકિં [પ્રા ચઠ્ઠ (સં મૃદ) મસળવું
 કે દે. ચમલ (ચાંખોળવું)] મરડવું, આંખળું
 (૨) મસળવું. મચકાણું અંકિં (કર્મણિ)
 મચમચાવલું સંકિં [જુઓ મચકારવું]
 મટયટાવલું (૨) [રવં] છળછળાવલું
 મચલું અંકિં [સં મચ્ચ, પ્રા મચ્ચ = હૂણવું;
 લીનથલું હિં મચના, મ મચવો] સમાધિ જવું
 (૨) તલ્લીન થઈ જવું, મ ડવુ (૩) નમવું,
 ભેસમા આવવું (જેમ કે તોફાન)
 મચાણુ પુરું એક રોગ
 મચિયેર સીં હિંચાકિનારે ઊગતો એક છોડ
 મચો (-ચો) હુલુ સંકિં (ચ) મચોડલું સંકિં
 (સુ) [જુઓ નચડવું] મચકોડવું, મરડવું
 મચ્છ પું, નં [સં] માછલું (૨) મેધધનુષ
 [-તાણુવો = મેધધનુષ્ય રચાવું, દેખાવું] (૩)
 જુઓ મત્સ્યાવતાર
 મચ્છર પું [સં મત્સર] હાસ (૨) મત્સર;
 ગુમાન. [-ધરેવો, રાખવો = ગુમાન હોવું]
 ંહાની સીં મચ્છરને અટકાવવા કરાતી
 નળીદાર કપડાની બનાવટ [-બાંધવી,
 લાગાવવી = પથારી પર મચ્છરફાની ગોઠવવી]
 મચ્છરિયો પું એક પક્ષી [મિ દુકકમ
 મચ્છા મિ દોકકો સંકિં [નૈન] જુઓ મિચ્છા
 મચ્છી સીં [જુઓ મચ્છ] માછલી ંખાલું
 નં મચ્છીબલાર (૨) મચ્છીમારનું રહેકાણું
 ંખલાર નં માછલીઓનું બલાર (૨) [લા]
 ખૂબ કોલાહલનું સ્થાન ંમાર પું માછી.
 ંવાધ પું એક પક્ષી
 મછલુ (-ન્ક) નં [સં મૃદ, કે મૃજ] જમ્યા પછી
 મો સાફ કરવું તે -આચમન કરવું તે. [-દેણું =
 જમ્યા પછી મો સાફ કરવું -આચમન કરવું તે.]
 મછરાળ વિં ['મચ્છર' ઉપરથી] મચ્છરવાણુ;
 ગુમાની (૨) મચ્છરોથી બરપૂર
 મછરૂ નં [જુઓ મચ્છર] મગતર, હાંસ
 મછવો પું [સં. મત્સ્યવાહ, સરં મ મચવા,
 હિં મછવા] હોડી

મજ સં [જુઓ મજ] માર
 મજદૂર વિં [જ] સદર, આગળ જણાવેલું (૨)
 પું હેવાલ, બીના; હકીકત
 મજદૂર પું [ફા] જુઓ મજૂર
 મજનૂ વિં [અ. મજનૂત] પ્રેમધેલું (૨) પું
 (સ) ફારસી સાહિત્યમાં આવતો એક
 પ્રખ્યાત પ્રેમધેલો માણસ
 મજબૂત વિં [જ] દઢ, હાથે નહીં તેલું (૨)
 સખળ; શક્તિવાળુ (૩) સજ્જલ; સકસ(જ)
 નક્કર, સહેરે વરે નહીં તેલું -તી સીં
 મજબૂતપણું [-આપવી = મજબૂત કરવું]
 મજબૂર વિં [અ.] નિરૂપાય; લાચાર
 મજમલે અં [અ મિત્તજુમ્લહ] એકંદરે
 મજમુ(-મૂ) વિં [અ મજ્મૂલ] મજિયાર.
 ઠંદાર પું [સરં મ. મજમૂ = જમીન ઉપર
 કર વસલ કરવાનો અધિકાર] પરગણાનો
 હિસાબ રાખનારો અમલદાર; હિસાબ
 તપાસનાર (૨) ભાગીદાર (૩) એક અટક.
 ઠંદારી સીં મજમુદારનું કામ અને હોદ્દો
 મજમૂત પું [અ] વિપય બીના
 મજરે અં [અ. મુજ્રા] પેટે, સાટે [-આપવું
 = હિસાબમાં ચૂકતે ગણી આપવું. -લેવું =
 હિસાબમાં ચૂકતે વાળી લેવું]
 મજરો પું [અ મુજ્રા] મુજરો, સલામ
 [-કરવો = સલામ કરવી.] (૨) બહોલ
 [-આપવો = બહોલ આપવો]
 મજલ સીં [અ. મંજિલ, સરં હિં, મ.] એક
 દિવસની મુસાફરી જેટલું અંતર (૨) મજલ
 પૂરી થાય તે ઠંકાણું; મુકામ (૩) મુસાફરી,
 ટપ્પો. [-કરવી, કાપવી, ખેડવી, ખેંચવી,
 મારવી = મુસાફરી કરવી.]
 મજલિસ સીં [અ; સરંમ મજલ્સ] મિજલસ
 (૨) સભા, મંડળી [ભોગ બનેલ
 મજલૂસ પું [અ] જુલમથી પીડિત-તેનું
 મજલો પું [અ મજિલ; મ મજલા] માળ; મેડો
 મજલૂબ પું [અ.] ધર્મ; પપ -બી વિં
 મજલબતુ કે તેને લગતું
 મલ(-ઝા) સીં [ફા. મલા, સરં મ. મલા]
 આનંદ; લહેર [-ઉઠાવવી, કરવી,

માણુવી, મારવી = આનંદ કરવો -ભોગ-
 વલો. -પડવી = આનંદ થવો. -માં રહેલું
 મસ્ત -આનંદમાં હોવું. -માં હોલું = બધી
 વાતે કુશળ હોવું; આનંદમાં હોવું] ઠંદારી
 વિં મજેદારી. ઠંલું વિં આનંદ પડે એવું;
 મનોહર, ખાસુ
 મલક સીં [અ] મરકરી -કી વિં મરકરીયોર
 મલમરું નં [જુઓ મિલગર] બરડું
 મલત અં (સુ.) સુધા, પણ
 મલરવાડો પું [અ. મચાર + વાડો] કબરસ્તાન
 મલક સીં [અ] મગદૂર
 મજિયારું વિં [દિ મજ્જાગાર (સં મધ્ય) =
 વચ; મધ્ય] સહિયારું; પતિયાળુ (૨) નં
 ભાગિયાલાગ; ભાગીદારી -રો પું સંયુક્ત
 વહીવટ
 મજિયો પું [જુઓ મગિયો] એક ભતનો પથ્થર
 મજઠ સીં [સં. મંજિઠા, પ્રા. મજિઠા] એક
 વનસ્પતિનું મૂળિયું -ઠંથું વિં મજઠના
 રંગનું, પાકા લાલ રંગનું
 મજૂર પું [ફા મજૂર, સરં મ; હિં] રોજિદા
 હામ લઈ મહેનત કરનાર, શ્રમજીવી.
 ંમહાજન નં, ંસધ પું મજૂરોનું
 મંડળ, 'ટ્રેડ યુનિયન'. ંજુ સીં મજૂરી કરનાર
 સી -રી સીં વેતરું, મહેનત(૨) તેના બહાવામાં
 મળતુ નાણું [પેટી, પટારો
 મજૂસ સીં [સં મજ્જુષા, પ્રા મંજૂસા] મોટી
 મજે, -ઝે સીં જુઓ મઝા ઠંદાર વિં
 મજેનું ઠંદારી સીં મમ. ઠંલું વિં મમનું
 -એ(-ઝો) સીં મમ
 મજન નં [સં] ડૂબી (૨) સ્નાન
 મજલ સીં [સં] હાડકામાંનો માવો
 મઝધાર સીં [હિં; (સં. મધ્ય, પ્રા મજ્જા)
 + વારા (સં.)] પ્રવાહની મધ્યધારા -ભરધારા.
 મઝલું વિં [પ્રા. મજ્જિલ (સં. માધ્યિક)]
 વચ્ચુ, મધ્યનું
 મઝા સીં, ઠંદારી, ઠંલું જુઓ 'મલ'માં
 મઝે, ઠંદાર, ઠંદારી, ઠંલું, -ઝો જુઓ
 'મલે'માં
 મટ સીં [જુઓ મટલું] અંપ; નિરાવ(૨) [સરં

હિ મટકુ (સં મટ) મટકો, ચાળો (૩) [હિં]
 મટકુ, માટકું ૦૬ સ્ત્રી-મટકો, ચાળો. ૦૬ાવર્ણ
 સં કિં આખ મટકાવી વાત કરવી
 મટકું નં [સરં હિં મટકા] આખનો પલકારો
 (૨) જુઓ 'મટકી'માં -કો પું ચાળો, હાવ-
 જાવ, ચેષ્ટા
 મટકી સ્ત્રી, -કુ નં [હિં (માત્ર ઉપરથી),
 સરં દે મટકા, મ મટકે] માટલી, હાંલી
 મટન નં [રં] માંસ (ઘેટાંબકરાનું)
 મટમટાવર્ણ સં કિં [સરં હિં મટકાનાં]
 આખના પલકારા મારવા
 મટર નં [હિં, સરંમ મટાર] એક કઠોળ -વટાણા
 મટર્ણ અં કિં [સરં દે મિટ = મિટાવર્ણ]
 દૂર થવું, ટળવું (૨) રોગમુક્ત થવું, સાજું થવું
 મટુકી સ્ત્રી જુઓ મટકી (લાલિત્યવાચક)
 મટોડી સ્ત્રી [પ્રા મટી (સં મૃતિકા)] માટી
 -કુ નં માટી, કચરો વગેરે રદી-કચર
 [-રદી વળવું = જાણ જવું, નિરર્થક જવું]
 મક પું [સરં મ, હિં મોઠ] એક કઠોળ
 [-નો ઇંચડો = નહિ એવો આધારકે આસારો]
 -કિયુ નં તેના લોટની વાની -કિયો પું
 કપાસની એક જાત
 મક પું [સં] સાધુનો આશ્રમ (૨) વિધાનું
 મપક -ઠાધિકારી, -ઠાધિપતિ, -ઠાધ્યક્ષ
 પું મકનો વડો
 મકતાલ પું [સરં મ મઠ] એક તાલ (સંગીત)
 મકા(-ઠે)રવું સં કિં [પ્રા મટ્ટ, (સં મૃષ્ટ),
 સરં હિં મઠોરના, મ મઠારણે] ચૂંદું
 (૨) ધીપીને કે રંદો શ્રેયની ખાટદાર બનાવવું
 (૩) ટાપટીપ કરવી (૪) મારવું, ધીપવું
 (૫) વસિથી સ્વાદપૂર્વક ખાવું
 મકાણો પું ['મકારવ' ઉપરથી] મકારવાનું
 સોનીનું ચોળર (સુ)
 મઠિયુ નં, -ચો પું જુઓ 'મઠ'માં
 મઠેરવું સં કિં જુઓ મકારવું -જી સ્ત્રી
 મઠેરવું તે (૨) રંદો (૩) સોનીનું એક ચોળ
 -જી નં ક સારાનું એક ચોળર (વાસ ૧. ૧)
 ગોખા ઉપાડવા વગેરે માટે)
 મઠો પું [પ્રા મટ્ટ (સં. મૃષ્ટ); સરં હિં,
 મટા, -ટા] હાં ભાગીને બનાવેલી જડી ધારા

(૨) તેની એક વાની
 મઠદાસ વિં [મઠ પરથી] જુઓ મુઠદાસ
 મઠદુ નં [દિ. મઠ, પ્રા મઠય (સં મૃતક);
 ફા મુદ્દહ] મુઠદું; શબ્દ [મઠદાના તાળવા-
 માંથી લોહી ખાનારો = ઘણો કનૂસ ને
 લોખા મઠદાની પેઠે વળગવું = મજબૂતીથી
 -મકાગાંઠની રીતે વળગી રહેવું મઠદાને
 મીંદળ બાધિવાં = વધુ સાથે કન્યાનું લગ્ન
 કરવું મઠદુ ચીરવું = મઠદુ ચીરીને મરણના
 કારણની શોધ કરવી, 'પોસ્ટ-મોર્ટમ']
 મકધો પું [ફા મીરદેહ] કાસડનો ઉપરી (૨)
 મોટો મક્ક જડો હુધપુષ્પ માણસ
 મકપ પું એક બાજ
 મકમ સ્ત્રી [દિ મેઠમ] યુગોપિયન - ગોરી સ્ત્રી
 મકાગાંઠ સ્ત્રી [મકુ + ગાંઠ] છોડી છૂટે નહી
 તેવી ગાંઠ [-પડવી]
 મકિયાં નં ૧૦ વં ['મરડવું' ઉપરથી] મરડીને
 માલવાનાં પોલાં કક્ષાં (૨) ધૂટણ (સુ) [-ભાગી
 જવાં = (માર કે આધાતથી) ઘટિયા ઢીલા
 થઈ જવા, ચાલવાને અસક્ત થઈ જવું]
 મકુ નં [દિ મઠ, પ્રા મઠય (સં મૃતક)] મઠદું
 [મકાની પેઠે = સજ્જત રીતે (વળગવું)]
 મઠ પું [પ્રા મઠ (મં મઠ)] દરબારમઠનો
 આગલો ઊંચો મેકાદાર ભાગ (૨) ડેહું (૩)
 પોળ (૪) માતાનું સ્થાન
 મઠવું સં કિં [દિ મઠિવ = મઠેલું, સરં હિં.
 મઠના, મ મઠવે] લપેટી કે આવરીને જડી
 રેવું (૨) [ધા] છેલરવું, ખનાવવું
 મઠી, -ઢી (-લી) સ્ત્રી [પ્રા મઠી (સં
 મઠિકા), સરં મ, હિં] કુટિર, ડાપરી
 મજુ પું [અ મજ, હિં; મ] ચાળીસ સેરનું તોલ.
 [મજુલું પાંચરોર કરવું = ખૂબ મારવું]
 મજુકો પું [સં મણિ, સરંમ મણકા] વેલવાળા
 ગોળ હાણા (૨) અ કોડો [મજુકા મૂકવા
 = માળાના હાણા ફેરવવા]
 મજુમજીયું વિં [મજ' ઉપરથી] એક એક
 મજુના વજનવાળુ
 મજુ સ્ત્રી [પ્રા મણા (સં મનાય) = થોડું]
 ઊણપ, ખામી, ખોટ [-રહેવી, -રાખવી]

મણારાજ પુ. (કા) જુઓ માણારાજ
મણિ પું. [સં] કીમતી પયરો; રત્ન ઠંકણિકા,
ઠંકણી સી. (સં) કાશીના એક ગંગામાટ
ઠંકારે પું. ઝવેરી ઠંધર પું. નાગ, ઠંધ
પું. કાંકુ (ર) એક ઠંઠ. ઠંઠોત્સવ પું.
૬૦ વર્ષે ઊજવાતો-હીરક મહોત્સવ ઠંઠંપ
પુ. શેષનાગને રહેવાનું સ્થાન (ર) મણિ જડેલો
મડપ; અતિ સુશોભિત સ્થાન

મણિયાર પુ. [પ્રા મણિયાર (સં મણિકાર)
સરંમ મળ્યાર] મનિયાર, જ ગડીનો ખનાવનાર
એક જાતનો માણસ -કે નં. મણિયારનો ધંધો
મણિયું વિ. [‘મણ’ ઉપરથી] મણ વજનનું
-થો પું. મણ વજનનું કાટકું [-દીલો
કરવો = સખત મહેનત કરાવી, નસો
દીલી કરી નાખવી]

મણીકુ નં. [‘મણ’ ઉપરથી] નાનો મણીકો
-કો પું. મણનું કાટકું કે માપ
-મત વિ. [સં] નામને લગતાં ‘વાણુ એવા
અર્થ’માં ઉઠાં ‘નાતિમત’ (સી. મતી)
મત સી. + [જુઓ મતિ] બુદ્ધિ(ર) અં. [હિં.]
મા, નહિ

મત પું. નં. [સં] અભિપ્રાય, (ર) સપ્રદાય
(૩) હક; મમન (૪) પું. ચૂંટણી અંગે
જાતાવવામાં આવતો અભિપ્રાય, ‘વોટ’.
[-આપવો = અભિપ્રાય આપવો (ર) ‘વોટ’
આપવો -ઉચ્ચારવો = અભિપ્રાય કહેવો
-પર આવવું, -બાંધવો = અભિપ્રાય નક્કી
કરવો -માં સાર્યા જવું = મમતમાં જોવું
-લેવો = અભિપ્રાય પૂછવો -લેવા = ‘વોટ’ની
ગણતરીથી અભિપ્રાય બહુવો] ઠંદાર પું.
મત આપવાના અધિકારવાળો ઠંદાર મડળ
નં. મતદારોનું મંડળ, ચૂંટણી માટે મતદારોનો
નક્કો કરાતો તકો -સમૂહ ઓપત્ર પું. નં.
મતલખવાનો કાગળ ઓપેટી સી. ચૂંટણીમાં
મતપત્ર નાખવાની પેટી. ઠંદર, ઠંદેહ પું.
મત લિખ હોવા તે ઠંમતાતર પું. નં.
મતોની લિખતા, મતભેદ ઠંમતાતરક્ષમા
સી. જુઓ મતાતરક્ષમા. ઠંવાહ પું. પોતાના
જ મત વિધેનો આગ્રહ. ઠંવાહી વિ. પોતાના

મતનું આગ્રહી

મતલખ સી. [અ] હેતુ, આશય (ર) ભાવ-
તાત્પર્ય. -ખિયું, -ખી સ્વાધી, પોતાની
મતલખ સાધનાર

મતવાહું વિ. [દે મતવાલ, સરં હિં, મ.
મતવાલા (સં. મત ઉપરથી)] માટેલું; મદમરત
(ર) નશામાં ચકચૂર, ઝાકડું

મતસરવણી સી. [મત (મત) + શ્રાવણી (સં.)]
અથાહ વહ અગિયારશથી શ્રાવણ સુદ ત્રીજ
સુધીનું છોકરીઓનું એક નત, મસવણી

મતગ, ઠંજ પું. [સં.] માત ‘ગ, હાથી
મતા સી. [અ., સરં હિં, મ. મતા] માલ-
મિલકત; દોલત ઠંદાર પું. [ફા.] ગામમાંથી
સરકારને ભરણું ભરાય તેની સહીસાખ
કરનારો ઠંદારી સી. મતાદારપણું

મતાગ્રહ પું. [સં] મતની જલ્દ -આગ્રહ. -હી
વિ. પોતાના મતનો આગ્રહ રાખનાર

મતાધિકાર પું. [સં] ચૂંટણીમાં મત આપવાનો
અધિકાર -રી વિ. મતાધિકારવાળું

મતાભિમાન નં. [સં.] પોતાના મત માટેનું
અભિમાન -ની વિ. મતાભિમાનવાળું

મતારો (મ’?) પું. [સં. મહત્તર, સરં મ.
મહાતારા] ડોસો કે ખાંધેલપીધેલ ડોસો

મતાલો પું. [‘મત’ ઉપરથી] આગસના કસમોડા
મતાતર નં. પું. [સં] અન્ય મત -પંથ

ઠંક્ષમા સી. અન્ય મતો માટે સહિંશુતા
‘ટોલરેશન’ ઠંસહિંશુ વિ. મતાતર સહન

કરનાર ઠંસહિંશુતા સી. મતાતરક્ષમા
મતાધિ વિ. [સં] પોતાના મત પાછળ અધ

ખેલું ઠંતા સી.

મતિ સી. [સં] બુદ્ધિ [-કરવી = બુદ્ધિ કરવી;
વિચાર કરવો -ખમડવી = બુદ્ધિ બ્રહ્મ થવી.

-સૂઝવી = વિચાર સૂઝવો] ઠંક્ષમ પું.
જુઓ બુદ્ધિબ્રમ ઠંમંદ વિ. મદ મતિનું.

ઠંમાન વિ. બુદ્ધિમાન

મતિયું વિ. [‘મત’ ઉપરથી] પોતાના મતને
છોડે નહિ તેવું; હઠીલું [‘મત’]
-મતી વિ. સી. [સં] ‘મત’નું સી. ઠંક્ષપ (જુઓ
મતી સી. [મ.] વણાટમાં કપડાનો પનો સરખે

તણાઈને રહેવા માટે આરવાળી લાકડીની રખાવી યોજના

મતીરું નં [સરં હિં મતીરા] ચીમડું

મતીરું વિં['મત' ઉપરથી] મતિયું, હઠીલું

મતું નં ['મત' ઉપરથી] શાખ કે કબૂલાતની

સહી [-કરવું, મારવું=સહી કરવી.

'અન્ન મતુ તન્ન સાખ' = દસ્તાવેજ માં દસ્તા

વેજ કરનારે ને સાક્ષી રહેનારે સહીઓ કરવાનું

સ્થાન બહુવતો પ્રયોગ]

મતુંબુ પું [સં] મતબુ

મત વિં [સં] મઠ ચડ્યો હોય તેવું, ઉન્નત,

માંડું, મસ્ત ંગયંદ પું એક છઠ્ઠ મમ્યૂર

પું એક છઠ્ઠ

મતવયંક વિં [સં] (ન્યા) 'મત-વાળું' ના અર્થનું

મતસર પું [સં] ઈર્ષા, અદેખાઈ (૨) મચ્છર,

ગુમાન -રી વિં મતસરવાળું -રીકૂતા સ્ત્રીં

વડ્ડાગ્રામના એક મૂર્ખના (સંગીત)

મત્તય નં [સં] માછલું ંગ ધા સ્ત્રીં (સ)

સત્યવતી, સાંતવની પત્ની ૦૨ મ સ્ત્રીં એક

પ્રક્ષી -ત્તયાવતાર પું વિંબુને પહેલો

અવતાર [અુપ્ય સ્થાન

મથક નં [પ્રા મત્થગ (સં મસ્તક), સરં મ]

મથન નં [સં] વહોવડું તે (૨) માયાકૂટ,

મઠમથલ, મહેનન -નાચલ(-ળ) પું

[+ સં જવલ] (સ) મદર પર્વત (સમુદ્ર

મ ધનને રેવયો) -ની સ્ત્રીં વહોણાની ગોળી

-વું સંકિં [સં મય, સરં મ મયણે, હિં

મયના] વહોવડું (૨) અંકિં મહેનત કરવી

મયામણ સ્ત્રીં['મયવું' પરથી] મથન, મયવું તે

(૨) મહેનત -થ સ્ત્રીં વારવાર કે અનેક

મયામણ કરવી તે [પાઘડી

મયાસરુ નં ['માયુ' ઉપરથી] શિરેલેદન,

મયાસરો પું ['મયાસર' ઉપરથી] તોડયો

તોડાય નહોં તેવો સળેધ (-ગદાવો.)

મયાળી સ્ત્રીં ['માયુ' ઉપરથી] પાઘડી -ળુ

નં [સરં મ મયજા] ટાય (૨) લખાણનું

માલુ - ચીર્ષક(૩)પાઘડી(૪)અંજાલ, આસરો

[-આપવું, કરવું=લખાણનું મયાળુ બાંધવું.

-પાવડું, પહેરવું=પાઘડી માથે મૂકવી

-બાંધવું=માથા દીઠ લેણ્ણે કરાવવું (૨)

લખાણનું ચીર્ષક લખવું કે કરાવવું (૩)

અંજાલ કરવો (૪) મહારવનો હાગ લખી

નાખવો] ૦

મથિત વિં [સં] વહોવડું -તાર્થ પુંનવનીત,

નિચોડ, સાર [એક તીર્થ

મથુ(-થૂ)રા સ્ત્રીં, નં [સં] (સ) હિન્દુઓનું

મથુરિસુ નં ['મથુરા' ઉપરથી] (ય) [પ્રોઠ

સંધવાની] એક નાતની સાડી

મથાદી સ્ત્રીં['માયુ' ઉપરથી] દોરના શિંગડાનો

મૂળમાંનો હાગ (૨) સાંજના માથા આગળના

હાગ ઉપર ચીકટનો કે વપરાશનો હાથ

પડે તે, માથાવટી (-પડવી) -કું નં

માણસની ઊંચાઈ જેટલું (ઊંડાણ) (૨) તેટલું

માપ. -મથ અં મથા મુધી પૂરે ભરેલું

મઠ પું [સં] કેકઃ કેકની યુમારી (૨) મર્વ,

તેર (૩) હાથીના ગડચળમાંથી ઝરતો રસ

[-છીતરવો = કેક કે ગર્વ દૂર થવાં -ચડવો

=ગર્વ કરવો -માં આપવું = ગર્વિંયુ થવું (૨)

તોફાને મઠવું (૩) (હાથીનું) એવી અવસ્થામાં

આપવું કે જ્યારે તેના ગડચળમાંથી મઠ

નામનો રસ ઝરે] ૦કલ વિં મઠથી ઉન્નત

બનેલું ંગળ પું હાથી ંગળતો વિં પું

ગડચળમાંથી મઠ ઝરતો હોય તેવો (હાથી)

૦લે ઘટ (યેં) પું મદોન્નત ૦જર વિં

મદગળતો ૦મત, ૦માતું વિં મઠથી મસ્ત

બનેલું ૦મસ્ત વિં મઠમાં મસ્ત, મઠમત.

૦લેખા પું એક છઠ્ઠ ૦લેલ વિં મઠમાતું.

૦વિકાર પું કેકની યુમારી, ઉન્નતતા (૨)

મઠ ઝરવો તે

મઠઈ પું [અ મુદ્દ] દરમન, મૂદઈ

મઠક સ્ત્રીં [અ, સરં હિં, મ મદલ] સહાય-

તા ંગાર, ંનીચ, -હિયુ વિં મદક

કરનાર

મદન પુર્વ [સં] કામ કામરેવ ૦મહા પુંએક

છઠ્ઠ ંચોર પુંએક પક્ષી ંકળ નં મીંહળ.

૦બાણ નં કામરેવનું બાણ (૨) એક સુગંધી-

દાર ફૂલ. ૦ભેર નં, ૦ભેરિ (-રી) સ્ત્રીં

એક લાંબુ રણસિયુ

મહનિયું નં (કા) હાથીનું ખચ્યું
 મહમત, મહમત્ત, મહમાતું જુઓ 'મહ'માં
 મદરેસા સીં [અ મદ્રસા; હિં. મદરસા]
 નિશાળ (મુસલમાની)
 મહલોખા, મહલોદ્ય, મહવિકાર જુઓ 'મહ'મા
 મહકું અંકિં [સં. મદ્] મહ-અહ કાર કરવો
 મહંતી સીં [સં] કચ્છા યુતિના એક અવાતરમેક
 મદાર પું; સીં [અ] આધાર, બરોસો
 (-ખાંધવી, રાખવી)
 મદારમુખ પું [સં.] (સ.) ડુક્કરમુખા-નારક
 મદારત સીં [અ મુદારાત] પરીણાયાકરી
 મદારી પું [સરં હિં, મ (સં) મત્તકાર? કે
 જ મુદારી=દોળી]] રીછ, માકડા કે સાપ
 કેળવી ખેલ કરી બતાવનાર
 મહાંધ વિં [સં] મહવી અધ બનેલું
 મહિયો પું ['મહ' કે 'મધ' ઉપરથી] (અ)
 આખા કે કપાસને મધ જેવા પદાર્થ લાગવાનો
 રોગ [આખવાળી
 મહિરા સીં [સં] દારૂ. ૦ક્ષી વિં સીં મોહક
 મહી વિં ['મહ' ઉપરથી] મહવાળું; મત
 મહીના નં [અ] (સ) ચરખરતાનું એક
 શહેર, તથા મહંમદ પેગબરની કબર છે
 મહોનમત વિં [સં.] મહધી ઉનમત બનેલું
 મહુયુ નં [સં] એક દરિયાઈ પક્ષી
 મહેનજર સીં [અ] નજરમા કે ધ્યાનમાં લેવા
 જેડુ તે (ર) નહોરખખર
 મધ નં [સં.] મહિરા, દારૂ ંનિષેધ પું
 દારૂનિષેધ. ંનિષેધક વિં મધનિષેધ કરનારું
 ૦ખ(-ખી) પું [સં.] દારૂડિયો. ૦પા વિં ૦હીં
 [સં.] દારૂ પીનારી. ૦પાન નં દારૂ પીવા તે.
 ૦પાની વિં મધપાન કરનાર -ઘાકું પું
 [+જર્ક] મધનો અર્ક; 'આલ્કોહોલ'
 મદ્રાસી વિં મદ્રાસનું (ર) પું મદ્રાસ તરફના
 પ્રદેશનો રહેવાસી (૩) નં એક ભતવું લાલ કાપડ
 મધ અં['મધ્ય' પરથી, સરંમ, હિં] મધ્યમા,
 વચ્ચે (૫) ૦રોત સીં અરથી રાત
 મધ નં [સં મધુ, સરં મ] મધમાખીઓએ
 એકઠો કરેલો કૂવોનો રસ (ર) મધ જેવી
 મીઠાસા ઉદાં મધવાળી છલ. [-ઉપર માખ

ન = સ્વાર્થમાં કે લાલચમાં ઠોઠની પાછળ લમ્યા
 કરવું તે. -માં હાથ ચુકાવવો = લાલચમાં.
 લલચાય તેમ કરવું -મૂઝીને ચાટવું =
 નિર્થક સંઘર્ષ-રાખી મૂકવું.] ૦પૂડો પું
 મધમાખીઓનું ઘર ૦માખ(-ખી) સીં
 મધ બનાવનારી માખી ૦લાળ સીં લાલચ
 મધવો વિં પું ['મધ' ઉપરથી] હુકમુક, ભડો
 (ર) પું એક પક્ષી

મધિયો પું (સુ.) જુઓ મહિયો

મધુ વિં [સં] મીઠું, ગળ્યું (ર) નં મધ (૩)
 પું દારૂ (૪) વસંત(૫) અશોક વૃક્ષ (૬) એક
 છંદ (૭) ચૈત્રમાસ. ૦કર પું ભમરો (ર)
 મધમાખ. ૦કરશાસ્ત્રી પું મધમાખનું
 શાસ્ત્ર નાણુનાર, 'એપિયરિટ' ૦કરવૃત્તિ સીં
 મધુકરના જેવી ચારું સાર વીણી સંગ્રહ કર-
 વાની વૃત્તિ ૦કરી સીં ભમરો, મધમાખ (ર)
 જુઓ મધુકરી ૦ગંધિ (-ધી) વિં મધની
 ગધવાળું, સુગંધીદાર ૦પ પું ભમરો (ર)
 મધમાખ (૩) દારૂડિયો ૦પકું પું દહી, ધી,
 પાણી, મધ અને ખાક એ પાંચનું ત્રિશણ-
 (સત્કાર, પૂલનમા વપરાતું). ૦પાન નં
 મધપાન. ૦પુર નં (સ.) મધુરા નગરી.
 ૦મ્મેહ પું પેશાબમા સાકર જવાનો રોગ.
 ૦માર પું એક છંદ. ૦મહિકા સીં
 મધમાખી ૦માધ સીં મેધશગની એક રાગણી
 ૦માજતી સીં [સં, સરં હિં, મ] એક
 કૂલવેલ. ૦માસ પું ચૈત્ર મહિનો ૦મેહ પું
 જુઓ મધુપ્રમેહ ૦રકું વિં મધુર રવવાળું.
 ૦લિહ પું [સં] મધમાખ ૦વન નં
 (સં) વૃદ્ધવન. ૦સૂદન પું [સં.] (સ) મધુ
 દેવને મારનાર -કૃષ્ણ

મધુયા નં એક પક્ષી

મધુર વિં વિં [સં] મધુર; ગળ્યું (ર) મીઠું;
 પ્રિય (૩) સુદર, મનોરજક (૪) શાત, સૌમ્ય.
 ૦મંધી વિં મધુગંધવાળું. ૦તા સીં -રૂ
 સીં સાકર (ર) જેઠીમધ (૩) મીઠી કાકડી
 (૪) સુવા. -કું વિં જુઓ મધુર
 મધુલિહ, મધુવન, મધુસૂદન જુઓ 'મધુ'માં
 મધે અં + મધ્યે -ધોમધ સંવચ્ચોવચ, વચ્ચે

મધ્ય વિં [સં.] વચ્ચેનું (૨) નં વચ્ચે ભાગ
 (૩) પું મધ્યમસર અવાજ કે રવર (સંગીત.
 બુઓ મદ્ર) ઠંકાલ(-ળ) પું મધ્યયુગ
 ઠંકાલીન વિં મધ્યયુગનું ઠંગા સ્ત્રીં
 'મીડિયન' (ગ) ઠંગુષુક પું ધાતક;
 'મોડ્યુલસ' (ગ) ઠંધન નં ચયમેલીના
 પહેલા અને છેલ્લા પદની સરેરાશ (ગ).
 ઠંધિ કુ નં કેન્દ્ર ઠંમ વિં વચ્ચું (૨)
 મધ્યમસરનું (૩) પું સંગીતના સ્વરસપ્તક-
 માંનો ચોથો સ્વર-મ (ઙ) નં 'મીન' (ગ).
 ઠંમપદ નં વચ્ચું પદ ઠંમપદલોપી પું
 જેનું મધ્યમ પદ લોપાય છે એ સમાસ ઉદા.
 પર્ણ(નિર્મિત)સાલા ઠંમમાર્ગ પું બુદ્ધે
 જતાવેલો સાધનાનો મધ્યમ માર્ગ (૨) કોઈ
 બાજુના અતિપણા વગરનો-વચ્ચો, સોનેરી
 માર્ગ ઠંમમાર્ગ વિં મધ્યમમાર્ગનું કે તે
 પસંદ કરનાર (૨) મવાલપક્ષનું, 'લિબરલ-
 મોડરેટ'. ઠંમસર અં મધ્યમ રીતે, મર્યાદિત
 પ્રમાણમાં ઠંમ સ્ત્રીં વચ્ચી આગળી (૨)
 મધ્યમિકા (૩) વાણીની ત્રીજી રિયતિ (શુઓ
 પરા) (૪) નાણિકાનો એક પ્રકાર ઠંમન નં
 સરાસરી, સરેરાશ, સમમિતિ, 'એવરેજ'(ગ)
 ઠંમિકા વિં સ્ત્રીં રજસ્વલા થવા લાગેલી
 કન્યા ઠંરત્ર(-ત્રિ, -ત્રી) સ્ત્રીં મધરાત.
 ઠંરેખા(-પા) સ્ત્રીં વિપુલવૃત્ત ઠંલય સ્ત્રીં
 સંગીતનો એક લય ઠંવર્તી વિં મધ્યસ્થ.
 ઠંચ વિં વચ્ચાં આવેલું (૨) વટરથ (૩) બે
 પક્ષનું સમાધાન કરનાર કે ન્યાય તોળનાર
 ઠંચતા, ઠંચી સ્ત્રીં મધ્યસ્થ હોવું તે.
 -ધ્યા વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં મુતિના પાંચ
 પ્રકારમાંનો એક(હીસા, આયતા, ચૂક,કરણા,
 મધ્યા) (૩) વચલી આગળી (૪) બુઓ
 મધ્યમિકા (૫) મુખ્યાઅને પ્રૌઢાની વચ્ચેની
 સ્ત્રી કે નાણિકા -ધ્યાન(-હ) [સં] પું
 બગેર. -ધ્યે અં વચ્ચે, મધ્યમા(૨)મા, અદર
 મધ્યાચાર્ય પું [સં] (સ) વેદાતસૂત્રના એક
 માપકાર -એક આચાર્ય
 મન નં [સં] સકંપવિકલ્પ બગેર કરનારી
 ઇન્દ્રિય(૨)લિલ (૩) ઇચ્છા [-આપણું = મનનો

ભેદ જતાવવો (૨) જીવ આપવો. -આધિપ્તું
 ચર્ણું = કચું ન સૂતું. -ઉપરથી કાઢી
 નાખવું = મનમાંથી દૂર કરવું -ઉપર લેવું
 = ધ્યાનમાં લેવું -ઊંડવું, ઊતરવું, ઓસરવું
 = (ની ઉપર) અપ્રીતિ થવી, રચિ ન રહેવી.
 -કરવું = ઇચ્છા કરવી -કહું કરવું નથી =
 મન માનવું નથી -સત્વ થવું નથી (૨)
 આશ્ચર્યમુખ થવું. કાચું, કચુપચુ મન =
 નિશ્ચય વિનાનું મન ખરા મનથી = સાચા
 હિલથી, અત કરણપૂર્વક -ખાકું કરવું
 = દિલ નારાજ કરવું બુદ્ધ મન = નિખાલસ
 -કશા કપટ કે પૂર્વગ્રહ વિનાનું મન. -મોલવું
 = મનમાં જે હોય તે બુદ્ધ કરવું -કહી દેવું.
 -મળવું = મન પીગળવું -ધાલવું = ધ્યાન
 આપવું; કાળજીપૂર્વક સમાજવું -ચકડોળો
 ચડવું = મન અસ્થિર થવું, કોઈ નિશ્ચય ન
 થાય તેવી રિયતિમાં મન મુકાવું -ચોખ્ખું
 રાખવું = મનમાં કપટ કે પાપ ન પેસવા દેવું.
 -ચોરવું = મનની વાત ન કહેવી (૨) ધ્યાન
 ન આપવું (૩) સામાનું મન મુગ્ધ કરવું
 -ચોળવું = આનાકાની કરવી. -ચેટવું =
 ધ્યાન લાગવું(૨) મમવું -જેટ વાત કરવી =
 દિલમાં વિચારવું; એકલા વિચાર કરવો -જેવું
 = મરણ લાજવી(૨) મનમાં શું છે તે તપાસવું.
 -ઠાડું કરવું = મનને વૃત્ત કરવું. -થર્ણું = ઇચ્છા
 થવી. -થી ઊતરી જવું = પ્રેમ ઓછો થવો
 કે ન રહેવો. -થી મૂઝાવું = મનમાં મૂઝાવું
 -દેવું = ધ્યાન આપવું; કાળજી રાખવી
 -દોહવું = તીવ્ર ઇચ્છા થવી(૨) મન કંપનાએ
 ચડવું -નીચું થવું = નીચ વૃત્તિ થવી -હું
 પોતું = આવાત ન સહી શકે તેવા નરમ
 હિલવાળું(૨) બીકલું. -હું મનમાં રહી જવું
 = અતરંગી પૂર્ણ ન થવી (૨) મનની વાત
 બહાર ન કાઢી શકાવી. -છ મેલું = પોતાના
 મનની ખરી વાત ન લાજવા દે એવું (૨)
 કપટી. -હું સૂઝવું = મનમાં આવ્યું તે -નો
 આખળો, રાધ = અટસ, ડખ -નો પાર
 પામવો = મનની અદરની શુષ્ટ વાત લાજવી
 -નો બરમ = વહેમ, શકા -નો મેલ

= અંતરની ગુપ્તવાત (૨) કપટ. -નો મોજી
 = રવેગણચારી. -પર લેવું = જુઓ મન ધાલવું.
 -પરોવણું = એકધ્યાન થવું -પીમળણું = દિલ-
 માં ઢવા આવવી -બળણું = સંતોષ થવો, જીવ
 બળવો -બેસણું = ગમવું, પ્રીતિ થવી -ભમણું
 = મન અસ્થિર થવું -ભરણું = સંતોષવું;
 વધે કરવું. મનોમન સાફી = એકબીજાના
 મનમાં સરખા વિચાર આવવા તે -માનણું
 = દિલને ગમવું, પસંદ પડવું -માન્યું =
 પ્રુબ્ધ, મન ધરાય તેટલું. -મારણું = મનમાં
 આવેગને કે વૃત્તિને રોકવા -દબાવવાં. -માં
 આણું = લેખામાં લેવું, ફરકાર કરવી (૨)
 લાગણી થવા કેવી. -માં આવણું = ઇચ્છા
 થવી -માં ઊમણું = આયોઆપરકુરણા થવી;
 મનને સૂઝવું -માં ઊતરણું = સમજાવું -માં
 આંક વાળવી = યાદ રાખવું (૨) નિશ્ચય
 કરવો. -માં ઘોળાણું = મનમાં આન્યા કરવું
 -ગૂચવાયા કરવું. -માંથી કાઢી નાખવું
 = મનમાંથી દૂર કરવું; બૂલી જવું. -માં ધારણું
 = અંતરમાં વિચારવું -નિશ્ચય કરવો -માં
 પેસી નીકળણું = સામાના મનની તમામ
 વાત નજી લેવી (-કાંઈ પેસી નીકળાય છે
 એમ નિષેધાર્થક ઉત્તરની અપેક્ષાએ પૂછવામાં
 વપરાય છે) -માં ફૂલણું, ફૂલાણું = હરખાણું,
 ખોટા હરખ આવવો, મનમાં ને મનમાં હરખાવું.
 -માં બળણું = દિલમાં બળતરા થવી, અદેખાઈ
 થવી. -માં મૂંઝાણું = દિલમાં ગૂંચવણ કરવું,
 નિશ્ચય ન થવો -માં લાવણું = લાગણી થવા
 કેવી, ફરકાર કરવી. -મૂકીને, મેલીને =
 પૂરા મનથી, મનમાં કંઈ કપટ કે ભેદ રાખ્યા
 વિના મેલા મનનું = અપ્રમાણિક -કપટી
 મનવાળું. -મોકળ રાખણું, મોકું રાખણું
 = ઉદાર થવું મોટા મનનું = ઉદાર. -લગાડણું
 ધ્યાન આપવું -વર્તણું = મનમાં શું છે તે
 જાણવું -પારખવું. -વળણું = સંતોષ થવો, સાતિ
 થવી. -વાળણું = સંતોષ માનવો; સાત થવું
 -સંકેત કરવું = ક જાણવું -સંકેતિતપણું
 દાખવવું. -સાથે વાત કરવી = વિચારી જોવું
 અંતરમાં પૂછવું] ૦ ઉકાળો પુ. ૦ ઉદગ્ર જીવ-

ઉકાળો. ૦ કામના સીં ૦ મનની ઇચ્છા. ૦ મનનું
 વિ. ૦ મનને ગમવું ૦ મનમાં પું. ૦ મનોરંજન;
 મનરમાડો. ૦ ગમો પું. ૦ મનની રચિ ૦ દુરંદેશ
 વિ. ૦ આરોગ્યપૂર્ણ મનવાળું; સ્વસ્થચિત્ત.
 ૦ ન ન ચિંતન (૨) વર્તવિતર્ક. ૦ નરીજી
 વિ. ૦ ચિંતન કરવાના સ્વભાવવાળું ૦ નીચ વિ.
 મનન કરવા જેવું ૦ પતીજ વિ. ૦ સંતોષકારક.
 ૦ પસંદ વિ. ૦ મનને ગમવું ૦ ફેર વિ. ૦ જરાક
 ફેરવાળું (૨) પું. ૦ અકળાયેલું, યાદેલું મન
 બીજે ફેરવવું તે ૦ ભર વિ. ૦ સાચા મનનું.
 ૦ ભંગ વિ. ૦ નિરાશ (૨) પું. ૦ નિરાશા.
 ૦ ભાવણું, ૦ ભાવિત વિ. ૦ મનપસંદ ૦ માનણું,
 ૦ માન્યું વિ. ૦ મન માને તેવું કે તેટલું, યથેચ્છ.
 ૦ મુખ વિ. ૦ મનસ્વી, ગુરુમુખથી ઊભડું.
 ૦ મેળાપી વિ. ૦ મળતાવડું. ૦ મોજી વિ.
 મનસ્વી, તરંગી. ૦ મોદ પું. ૦ આનંદ. ૦ મોહન
 વિ. ૦ મોહ પમાડે તેવું. ૦ રમાડો પું. ૦ મનનો
 આનંદ. ૦ રંજન વિ. ૦ મનને આનંદ આપનાર
 (૨) ન. ૦ મનોરંજન. ૦ વાંછિત વિ. ૦ જુઓ
 મનોવાંછિત. ૦ વેગી વિ. ૦ મનના જેટલા વેગવાળું;
 ખૂબ ત્વરિત

મનખો પું. [મનુષ્ય + આયુષ્ય?] મનુષ્ય
 તરીકેની જિંદગી. [-બગાડવો = જીવતર
 એળે ગુમાવવું -લેવો = જીવ લેવો, ત્રાસ
 આપવો (૨) પ્રતિષ્ઠા ધૂળ મેળવવી] -ખાદેહ
 પું. ૦; સીં [મનુષ્ય + દેહ] મનુષ્યનું શરીર
 મન-મમણું, મન-જમાડો, મન-મમો, મન-
 દુરંદેશ જુઓ 'મન'માં

મનન, ૦ નીજ, -નીચ જુઓ 'મન'માં
 મન, -પતીજ, -પસંદ, -ફેર, -ભર, -ભંગ,
 -ભાવણું, -ભાવિત, -માનણું, -માન્યું,
 -મુખ, -મેળાપી, -મોજી, -મોદ,
 -મોહન, -રમાડો, -રંજન જુઓ
 'મન'માં

મનવણિયું વિ. ૦ ['મનવાણુ' ઉપરથી] મનને
 મનાવવા જેવું [ચાકરી
 મનવર સીં [સરંહિં મનુહાર = સત્કાર] પરોણા-
 મન(-ના)વણું સં. ૦ કિં [સં મન્] માને તેમ
 કરવું

મનવાર સ્ત્રીં [ઈં. 'મન વર્ગ' વૌર; સરં મ
મનાવર] લશ્કરી વહાણ
મન વાહિત, મન-વેગી જુઓ 'મન'માં
મનવો પું [પ્રા મણુવ (સં મનુજ)] (૫)
મનુષ્ય (૨) ['મન' ઉપરથી] મન
મનસંધ પું [અ મન્તિવ] પદવી, દરજ્જો
ઠહાર પું લશ્કરની હુકમીનો અમલદાર
ઠહારી, -ખી સ્ત્રીં મનસબદારનું કામ કે હોલો
મનસા સ્ત્રીં [જુઓ મનીષા] + ઇચ્છા
મનસા અં [સં] મનથી [-વાચ્યા કર્મ] જુ
=મન, વચન ને કર્મથી]
મનસિજ પું [સં] કામદેવ
મનસૂખો પું [અ] વિચાર, ધારણા; ધરાહો
મનસૂર પું [અ] (સ) 'અનલહક' ખોલવા
માટે દેહાદિદં ધામનાર મુસલમાન સત
મનદની વિં, -સ્વિની વિં સ્ત્રીં [સં] સ્વચ્છંદી,
તરગી (૨) કંદાર-શ્રેષ્ઠ ચિત્તવાણુ (૩) ધીર-
સ્થિર ચિત્તવાણુ (૪) માની -સ્વિતા સ્ત્રીં
મનસ્વીપણુ [પું એક ૭૬
મનહર વિં [મન + હર (હરણ)] મનોહર (૨)
મન પૂત વિં [સં] મન વડે વિચારી બેયેલું;
અત કરણે કબૂલ રાખેલું
મન શિલ પું [સં] એક ખનિજ પદાર્થ
મન સ્વાસ્થ્ય નં [સં] મનની સ્વસ્થતા
મના [અ], ંઈ સ્ત્રીં અધી, નિપેધ(-કરવી)
ંઈ-હુકમ પું મનાઈ કરતો કે જણાવનારો
હુકમ (-કાંટયો, -નીકળવો)
મનાતીત વિં [મન + અતીત] મનથી પર
એવુ (૨) નં મનથી પર રહેલું વાત
મનામ(-વ) જુનં ['મનાવડું' ઉપરથી] મનાવડું તે
મનાવડું સંકિં [સરં મ મનાવિર્ણે, હિં
મનાના], મનાવું અંકિં માનવુંનું પ્રેરક
અને કર્મણિ
મનિયાર, -રે જુઓ 'મલિયાર'માં
મની સ્ત્રીં [રવં] મીની, બિલાડી
મનીઓઈર પું [ઈં] દપાલઓઈસ મારફતે
મોકલાતાં નાણાંની હુકી (-કરવો)
મનીષા સ્ત્રીં [સં] ઇચ્છા(૨) જુદિગ્જ્ઞાન -ખી
વિં જુદિમાન (૨) પું જાણી પુરવ, વિદ્વાન

મનુ પું [સં] (સ) વિવસ્વતના પુત્ર આદિ-
માનવ, માનવકુળના ઉત્પાદક (૨) બ્રહ્માના
૧૪ પુત્રમાંના ફરેક, જેમનાથી મનવતર
ગણાય છે. ંકુલ નં માનવકુલેષ, મનુષ્ય-
ભતિ. ંજ પું મનુષ્ય, ંસ'હિતા, ંદમૃતિ
સ્ત્રીં મનુષ્યે રમેલી સ્મૃતિ
મનુષ્ય પું, નં [સં] માણસ ંભતિ સ્ત્રીં
માણસભત ંતા સ્ત્રીં, ંત્વ નં માણસાઈ
ંયજ પું અતિચિન્તકાર; નૃયજ ંલોક
પું મૃત્યુલોક, પૃથ્વી. ંવિજ્ઞાન નં મનુષ્ય-
વિષેનું વિજ્ઞાન, 'એન્થ્રોપોલોજી' -ધ્યાહારી
વિં [+વાહારી] મનુષ્યનો આહાર કરનાર.
-ચેતર વિં [+ચતર] મનુષ્યથી જુદ
મનુ-સહિતા, મનુ-સ્મૃતિ જુઓ 'મનુ'માં
મનુહાર પું [હિં] મનામણી, વિનતી. -રી
મનામણી કરનાર [એક વચન
મને [મ] સં 'હુ'નુ બીજા કે ચોથી વિભક્તિ,
મનો- [સં] સમાસમાં ઘોષ વ્યજન પૂર્વેનું સંકૃત
૩૫. ંગત વિં મનમાં રહેલું (૨) નં વિચાર,
અભિપ્રાય ંભતિ સ્ત્રીં મનની ઇચ્છા (૨)
ગતિ-વેગ ંમમ વિં મનપસંદ ંમમતા
સ્ત્રીં ંમહ પું મનનું બધાઈ ગયેલું વહણ.
ંઆઠ વિં મનને ગમે તેવું (૨) જુદિઆઠ.
ંજ વિં મનમાં ઉત્પન્ન થયેલું (૨) પું કામદેવ.
ંજ વિં મનપસંદ, સુદર ંહાર નં મનનું
બારણુ, સુષ ચિત્તમાંથી સરકારોને ભાગત
થવાનો થવાનો ફરવાળો, 'મોનિટર' ંધર્મ પું
મનનો ધર્મ ંધર્મ વિદ્યા સ્ત્રીં માનસશાસ્ત્ર.
ંનાશ પું મનનો -તર્કવિતર્કાદિનો નાશ,
ચિત્તવૃત્તિનિરોધ ંનિઅહ પું મનનો સયમ
ંબજ નં માનસિક બળ; મનનું બળ ંભવ
પું મનોજ, કામદેવ ંભમ પું નિરાશા.
ંભાવ પું મનની વૃત્તિ ંભૂ પું મનોભવ,
કામદેવ ંમય વિં માનસિક, મન સ બધી
ંમયકેશ(-પ) પું પાત્ર કેશ પૈકી ત્રીજો
(જુઓ આનદમયકેશ) ંમયા વિં
સ્ત્રીં 'મનોમય'નું સ્ત્રીલિંગ ંમ યન નં
મનમાં ચાલતું મયન. ંમૃતિ(તિ) સ્ત્રીં
ધ્યાનમૃતિ ંયત્ન પું, નં મનની મહેનત

(૨) અભ્યાસપાઠ (ખાસ કરીને ગણિતમાં).
 ઓમ પુ. [સં.] મનની એકાગ્રતા; લક્ષ
 ઓચના સ્ત્રી. માનસિક બંધારણ ઓચ પુ.
 મનની ધારણા; મુરદ. ઓચ વિ. મનોરંજક.
 ઓચ સ્ત્રી. સુન્દર સ્ત્રી (૨) પીળી ભૂષ (૩)
 ગોરોચન. ઓચ વિ. મનને આનંદ આપનાર
 ઓચ નં. મન, આનંદ ઓચ પું. મનનો
 આનંદ ઓચ નં. કલ્પનાવિહાર, શેખ-
 ચલ્લીના તરંગ. ઓચ સ્ત્રી. મનની ઇચ્છા.
 ઓચિત વિ. મનથી ઇચ્છેલું. ઓચિતર પુ.
 ભાવ, લાગણી. ઓચિત્તાન પુ. મનની ક્રિયા-
 પ્રક્રિયા નિરૂપણ શાસ્ત્ર; 'સાધકલોચ'. ઓચિત્તિ
 સ્ત્રી. મનની વૃત્તિ ઓચ પુ. મનનો આવેશ
 ઓચક વિ. મનને વીધનાર, મન પર ભારે
 અસર કરનાર. ઓચયા સ્ત્રી. માનસિક વેદના
 ઓચાપાર પુ. મનની ક્રિયા; સંકલ્પવિકલ્પ
 ઓચર (-ક) વિ. મોહક, સુન્દર (૨) નં. [સર.
 'મયાસર'] માયાનો પહેરવેશ, શાળગારૂપ
 શિરોવેષ્ટન. ઉદા. માયા કરતા મનોહર મોહ.
 ઓચારી વિ. મનોહર (૨) સ્ત્રી. મનુહાર
 મનોરહા પું. [હિં. મનોરા (સં. મનોહર)] હિવાળી
 બાદ દીવાલ ઉપર છાલથી કરાતુ ચિત્ર, જેને
 સ્ત્રીઓ અને કન્યાઓ રંગબેરંગી ફૂલપાનથી
 શાળગારી રોજ સાને દીવા સજગાવી પૂજે
 છે અને ગીત ગાય છે [-પૂરવા = ડગધડા
 વિનાનું ભીડ કરે તેવું ફેલાવવું - ચીતરવું.]
 મનમય પુ. [સં.] કામદેવ
 મન્ય વિ. [સં.] સમાસને અતિ, 'આભાસવાળું'
 'માનવ' એવા અર્થમાં દા. ઓચ. 'પદિત મન્ય'
 મન્યુ પુ. [સં.] ગુરુસો
 મન્યંતર પુ. [સં.] એક મનુની કારકિર્દીનો
 સમય, ૩૦૬, ૭૨૮, ૦૦૦ વર્ષ (જુઓ મનુ)
 મપારો પું. [માપવું ઉપરથી] જોયો (૨)
 ફડોય (૩) એ નામની નાતનો પ્રાક્ષાલ્ય
 મપાવવું સંકિં, મપાવું અંકિં 'માપવું'નું
 પ્રેરક ને કમોલિ
 મક્ત અ. [અ. સુક્ત] વગરપેસે, કાંઈ ખર્ચ કે
 મળતર વિના, ફેગટ ઓચ, -તિયું વિ.
 ફેગટિયું (૨) મક્ત લેનાર - વાપરનાર
 નો-પડ

મક્કર નં. [હિં.] ગલપટા જેવું વિલાયતી ઢબનું વસ્ત્ર
 મક્કર સ્ત્રી. [અ. સુફારિહ] મનને ખુશ કરનાર ક્વા
 મખલક (-મ) વિ. [અ. ; સર. મ. મુવલક]
 અતિશય; પુષ્કળ [એક રોગ
 મખારખી સ્ત્રી. નાના છોકરા તથા ઢોરને થતો
 મખમ વિ. [અ. મુન્દમ] મોઢમ, અસ્પષ્ટ
 મમ પું. ૦૫૦૦ ચાવણું (ખાળલાખામાં)
 ઓમમ પું. [સર. મ. મેમ] ખાવાનું; ખોરાક.
 ઉદા. મમમમની પડી છે, ટપટપની નહીં
 મમ સં. [સં.] માર ઓચ પું, નં. પ્રા મમત
 (સં. મમત્વ) - હઠ, દુરાગ્રહ (૨) ચડસ
 [-પર આવવું, જવું, ચડવું, -મોડવો
 = મમત કરવી. -મૂકવો = હઠ છોડવી
 મમતે ચડવું = હઠ કરવી.] ઓચ સ્ત્રી.
 જુઓ મમત (-રાખવી) ઓચમમતી
 સ્ત્રી. ચડસાચડસી (સુ.) ઓચાળ વિ. હેતાળ,
 માયાળુ. ઓચી (ઓચી) વિ. હઠીલું, આગ્રહી
 ઓચ નં. મારાપણું, હુપડ (૨) હેત, રનેહ
 (૩) જુઓ મમત [માની મા (સુ.)
 મમઈ સ્ત્રી. [પ્રા. માયામહી (સં. માતામહી)]
 મમરી સ્ત્રી. [જુઓ મમરો] મમરા જેવા નાના
 કણ [-મૂકવી = જુઓ મમરો મૂકવો]
 મમરો પું. [પ્રા. મમ્મર (સં. મર્મર); સર.
 મ. મુરમુરા] ચોખાની બાણીનો ઢાણો (૨)
 તેના જેવા આકારની ઈંડાળ (જેમ કે આમલી
 વગેરેમાં) (૩) [સં. મુર્મુર = ભરમભ્રમિત
 અગ્નિકણ] ઉચ્ચેરણી, ફડક [-મૂકવો =
 ઉચ્ચેરવું, ભેરવવું] [આમ તેમ ફેરવવું
 મમળાવવું સં. કિં. ઓચાળવા માટે મોમા
 મમાવો પું. [સં. માતામહ] (સુ.) માનો ખાપ
 મમી સ્ત્રી. નં. [હિં.] સંધરી રાખેલું મડક (મિસર)
 મમ્મલા નં. એક પક્ષી
 મમ્મો પું. મ અક્ષર ઓચચો પું. મ અને
 ચથી શરૂ થતી (મા બહેન સમાણી) ગાળ
 મય પું. [સં.] (સ.) જાનવાનો શિલ્પી (૨)
 નામને લાગતા 'ચી લરપૂર', 'નું બનેલું',
 'તે-રૂપ' એવા અર્થનું વિ. બનાવે ઉદા.
 સુખમય [ફકાત
 મય પું. [ફા.] શરાબ. ઓચાનું નં. શરાબની

મયગલ પુ. [પ્રા. (સં. મદકલ)] બુઓ મેગલ
 મયલ્લ પુ. + [બુઓ મન] કમદેવ
 મયલ્લુ' નં. + [બુઓ મરણ] મૃત્યુ
 મયક પુ. [પ્રા. (સં. મૃગાક્ષ)] મૃગ, ચંદ્ર
 મયા સી. [‘માયા’ ઉપરથી] કે પ્રા. મમયા (સં.
 મમતા) ઉપરથી ૧] હયા; કૃપા(૨) માયા; રનેહ
 મયાળ પુ. [સરં દે મવાલી = નિદ્રાકરી
 લતા] એક વેણે
 મયૂખ નં. [સં.] કિરણ
 મયૂર પુ. [સં.] મેર ૦૬ ૬ પુ. ૬૬ની
 કસરતનો એક પ્રકાર ૦૫૧૪ પુ. (સ.)
 એક પૌરાણિક રાત્ર - રાસન નં. યોગનું એક
 આસન - રી સી. ૦ ટેલ
 મર(ને) અ. [‘મરુ’ ઉપરથી] હરી, જોને, ભલે
 મરકટ વિ. [‘મરુ’ ઉપરથી] સુકલકડી, દુબળ
 મરકડો પુ. [બુઓ મરકડું] મરકડું તે, વિભત
 મરકત નં. [સં.] લીલમ
 મરક મરક અ. [બુઓ મરકડું] મદ મદ
 હસતું હોય એમ. [-યલું(મો), -હસતુ =
 મદ મદ હસતું] [મદ હાસ્ય
 મરકલકું, મરકલુ નં. [‘મરકડું’ ઉપરથી]
 મરકલુ અ. [કા.] બુઓ મલકલુ
 મરકી સી. [‘મરુ’ ઉપરથી, સરં મ.] મહામારી,
 ઘણા રોક મરે તેવો રોગ, કાગળિયું, પ્લેગ
 ત્રગેરે (-ચાલવી, ફાટી નીકળવી) (૨)
 [૧] એક મીઠાઈ
 મરખ સી. પરખાણ ખેચવાની નાની દોરી
 મરગ પુ. [સં. મૃગ] + મૃગ - પ્રાનેષી વિ.
 + મૃગનયની [-લો પુ. ૬૩૦]
 મરઘી સી. [ફા. મુર્ઘા] ફૂકડી - ધુ નં. ફૂકડું
 મરચી સી. [સં. મરીચ] મરચાનો છોડ (૨)
 કાનનું એક ઘરેલું (૩) એક દારૂખાનું - ચુ.
 નં. મરચીની તીખી શિંગ (૨) [લા.] મરચા
 જેવું નાનું પલ્લ તીખું માણસ [મરચું મીઠું
 ભભરાવડું = વધારીને અતિશયોક્તિ કરવી
 મરચાં ઊઠવાં, લાગવાં = ખોટું લાગવું,
 રીસ ચડવી]
 મરજ પુ. [જ.] રોગ, વાવડ
 મરજદ સી. [બુઓ મર્યાદા] અંબ, સ્વયંતા

(૨) બુઓ મરમદી. ૦વેલ સી. ૬ રિયાકિનારે
 થતી એક વેલ - ફા સી. ૦ મર્યાદા, સ્વયંતા
 (-ભળવવી, રાખવી, સાચવવી.) - ઠી વિ.
 પુષ્ટિમાર્ગના ખાસ આચાર પ્રમાણે ચાલનાર
 (૨) સી. ૦ પુષ્ટિમાર્ગની આચાર પ્રણાલી
 મરજિયાત વિ. [‘મરજ’ ઉપરથી] મરજ
 પર આધાર રાખતું, મરજ હોય તો કરવાનું;
 ‘ફરજિયાત’થી ઊલટું
 મરજ સી. [જ.] ઇચ્છા, પ્રીતિ [-રાખવી,
 સાચવવી = ઇચ્છાને અવકૂળ રહીને વર્તવું.]
 મરજલો પુ. [દે. મરજીવયા; સરં હિં]
 દરિયામાથી મોતી કાઢનાર (૨) [લા.] મરજિયો
 મરડ પુ. ૦, સી. ૦ બુઓ મરડાટ ૦ છુ સં. કિં.
 [સરં હિં મરોદના, મ મુરદળે (કાં. મુરિ =
 વાળડું)] વાંકું વાળડું, આમળડું - ૬૯૮ પુ. ૦
 [‘મરડાડું’ ઉપરથી] મરડાડું તે (૨) વકતા, રીસ
 (૩) ગર્વ (૪) લટકો, ચાળો - ૬૯૯ અં. કિં.
 ‘મરડવું’ કર્મણિ (૨) વકાડું, રિસાડ (૩)
 લટકા કરવા - ૬૯૯ શિ. - રશિ, - સિ, - સી. મ
 સી. ૦ [સરં મ મુરદળે, હિં મરોદફલી]
 આમળાવાળી એક શીંગ
 મરડ પુ. ૦, સી. ૦ [સરં મ (કાં. મલર)]
 મરડિયો (૨) મરડિયા (પદાર્થવાચક નામ)
 - રિયો પુ. ૦ એક ભતનો કાંકરો, જેને
 પકવ્યાથી ચૂનો બને છે
 મરડો પુ. ૦ [‘મરડાડું’ ઉપરથી, સરં મ મુગ્ધા,
 હિં મરોદા] એક રોગ જેમા ઝાડા વાટે આમ
 તથા હોહી પડે છે
 મરણ નં. [સં.] મોત, મૃત્યુ (૨) નાશ, ખુવારી,
 અત [-આવડું, થવું, નીખજડું = મોત
 આવડું - બજડું = મરતી વેળા સુખ ન
 પડવું, દુખી થઈને મરવું (૨) ઉત્તરક્રિયા
 બરાબર ન થવી - સાચવડું = મરતાની સાર-
 વાર કે ઉત્તરક્રિયા બરાબર કરવાં - સુધરડું =
 મરતી વેળા સુખ કે પુણ્ય થવાં (૨) ઉત્તરક્રિયા
 બરાબર થવી] ૦ કાલ (-ળ) પુ. ૦ મરવાનો
 સુમય ૦ ધાત સી. ૦ મરણ થાય એવો પ્રસંગ
 ૦ તોલ વિ. ૦ મરી ભય તેવું - તેટલું ૦ ધર્મ
 વિ. ૦ મર્ત્ય, નાશવત. ૦ પથારી સી. ૦ મરણી

હોરાતવાળો મંદવાડ કે તેવી દશા.૦ પોક સ્ત્રી ૦
મરણ ગતા સગો તરત મૂકે છે તે પોક.
૦ કાકડાં નંબંબં શબને બાળવાનાં લાકડા.
૦ રીશ વિં મરણ પામે તેવું, મર્ત્ય - છામત
સ્ત્રી ૦ [+ આગત] મરણકાળ (૨) અં ૦ જીવને
જોખમે - છામિમુખ, - છાનમુખ વિં
[+ અમિમુખ, ઉન્મુખ] દેહ છોડવાની
તૈયારીમાં હોય તેવું - છાત વિં (૨) અં
[+ અત] મરણ સુધીનું - છિયું વિં ૦ જીવ
પર આત્યું હોય એવું; મોતની પરવા વિનાનું.
- છાપ વિં ૦ મર્ત્ય - છું નં મરણ

મરત નં + જીઓ મર્ત્ય. ૦ક નં + [જીઓ
મૃતક] મડકું

મરતમો પું [અ.] દરજ્જે; મોળો [-રાખવો,
સાચવવો] = સામાના દરજ્જાને આંચ ન
આવે તે રીતે વર્તવું]

મરદ પું [જીઓ મદ] પુરુષ (૨) વીર પુરુષ
(૩) વિં બહાદુર, વીર - દાઈ, - દાનગી
સ્ત્રી ૦ પુરુષાતન (૨) વીરતા, - દાના, - દાની
વિં મરદને લગતું, મરદ માટેનું, મરદને જાણે
એવું - દા (-દુ) મી, - દી સ્ત્રી ૦ મરદાઈ
(-દાખવવી, -ખતાવવી.)

મરદહું સંકિં જીઓ મરદું [નાજનાર
મરમ પું જીઓ મર્મ (પ.) - મી વિં ૦ મર્મ
મરમત સ્ત્રી ૦ [અ] મરામત, જીર્ણોદ્ધાર;
સમારકામ [નિતનું વાજું

મરદો પું [અ મુરફત, સરં મ] એક
મરડું અંકિં [પ્રા મર, સં મૂ] મરણ પામવું,
નાશ પામવું (૨) ખુવાર થવું; હાનિ લોગવવી
(૩) [ધાનુ] લરમ થવી (૪) (પ્રવાહી કે ફળનું
દૂધ) અંદર ઊતરી કે શોષાઈ કે સમાઈ જવું
(૫) ટળવું, દૂર ખસવું કે જવું (તુચ્છકારમાં)
(૬) ઠંકણેથી ઊડી જવું ઉઠાં સોગરી મરી
ગઈ (૭) અન્ય ક્રિયાપદ સાથે 'પાકી જવું'
એવા અર્થમાં વપરાય છે ઉઠાં આખો
હાડો નાહક ચાલી મર્યા અથવા ગુરસામાં
'કરી છૂવું' એવા અર્થમાં વપરાય છે. ઉઠાં
બોલી મર' લસી મર' [મરતાને મર
કહેવું = તિરસ્કાર કરવો કે કડવું વેણ કહેવું.

(આમાન્ય રીતે નકારમાં વપરાય છે. ઉઠાં
મરતાને મર કહે તેવો નથી) મરતાં જીવતાં =
(બલિયમ) કાઈ હાડો પછ મરતાં મરતાં
ઊઠવું = ગભીર માદગીમાંથી સાજું થવું.
મરવા? = નાહક, શા માટે? ઉઠાં ત્યા
મરવા ગયો હતો? મરી જવું = શાત પડવું;
ખંધ પડવું (જુરસો, બૂખ) (૨) કરમાવું, રસકસ
જતો રહેવો ઉઠાં અહીંથી છાલ મરી ગઈ છે
(૩) સ્થાનેથી ઊડી જવું (૨મતમાં ઉઠાં તેની
સોગરી મરી ગઈ (૪) મરવા જેવું દુખ કે
સ્થિતિ થયેલી ખતાવતા ઉદ્ગાર તરીકે વપરાય
છે ઉઠાં મરી ગયો બાપલા (૪) ખીજ ક્રિયા
સાથે 'પાક્યો, કટાળ્યો' એવા અર્થમાં
વપરાય છે. ઉઠાં ના કહી કહીને મરી ગયો
મરી પડવું = પોતાનું સપણું જોર વાપરવું (૨)
વારી જવું. મરી પરવારવું = (બધાય) મરીને
ખલાસ થવું મરી ફીટવું = જીઓ મરી પડવું
મરી મરીને = જેમ તેમ કરીને, મહામુશ્કેલીએ
મરવો પું [સરં મ. મુરવા = ફમળા લાજ-
પાલાનો સમુદાય] નાની કાચી કેરી (૨) [જીઓ
મરવો] એક છોડ, કમરો (કા)

મરસિયો પું [અ.] રાલ્હિયો
મરહઠા પું [પ્રા. મરહટ્ટ (સં મહારાષ્ટ્ર) =
એક જંદા એક જંદ.

મરહબા અં [અ.] ભલે પધાર્યા
મરહમ પું [અ] મલમ; લેપ
મરહમ વિં [અ] મરણ પામેલું; સ્વર્ગસ્થ
મરા (-રે) ઠણ સ્ત્રી ૦ [જીઓ મરાડી] મરાઠા સ્ત્રી
મરા (-રે) ઠી વિં [પ્રા મરહટ્ટી (સં મહારાષ્ટ્રી)]
મહારાષ્ટ્રનું (૨) સ્ત્રી ૦ મહારાષ્ટ્રની ભાષા.
- ઠા પું મહારાષ્ટ્રનો રહેવાસી

મરામત સ્ત્રી ૦ જીઓ મરમત - તી વિં ૦ મરામત
કરાવવી પડે તેવું (૨) પું ૦ મરામત કરનાર
માણસ [સ્ત્રી ૦ હંસી

મરાલ (-ળ) પું [સં] હસ - લા, - લી (-ળી)
મરિયું નં [મરી ઉપરથી] મરી (૨) [લા.]
મરી જેવું તીથું - કોમી માણસ
મરી નં [સં મરિચ, મરીચ] એક તેલનો
[શકર્વા = ચડ્યુ ચડ્યુ બોલવું, મગરૂનીમાં

બકયા કરવું] ંમસાલો પુંગરમ મસાલો
 (૨) [લા.] અતિશયોક્તિ (-બહારાવલો)
 મરીચકંદાલ નં એક છોડ
 મરીચિ પું [સં] (સ) ઇશ પ્રતપતિર્માના
 એક (૨) સીં કિરણ
 મરીચિકા સીં [સં] મુગજળ
 મરીચી પું [સં] સૂર્ય
 મરીનો પું [સ્વં મૈરિનો] એક ભતના ઊનતું,
 કાપક (૨) એ ઊન પેદા કરનાર ઘેટાની ભત
 મરુ, ંદેશ પું, ંમૂમિ(-મી), ંચક્ષી
 સીં [સં] રણ (૨) મારવાક
 મરુડી સીં [સરં મરુડી] ઝાંઝી બખોલમાં
 બનાવેલો ગોખલો (૨) નાની ચૂપડી
 મરુત પું [સં] પવન [મનિયાર
 મરુદિથો પું ['મરુદં' ઉપરથી] જુઓ
 મરુદ નં એક છોડ
 મરુદ સીં ઇરિયામાં પાણીની ઊંડાઈ તથા
 તળિયાની જમીન પારખવાનું સીસાનું દોરી
 બાધિયું સાધન
 મરુપો પું [સં મરુવક, પ્રા મરુબ, ઈ મરુબા,
 મરુવા, મ મરવા] એક છોડ, મરુવો
 મરે અં ['મરુ' ઉપરથી] (૫) મર; ભલે, હોને
 મરેકણુ સીં જુઓ મરોહણ
 મરેડી સીં એક વનરપતિ
 મરેડી, -કણુ, -કો જુઓ 'મરાડી'માં
 મરેા પું ['મરુ' ઉપરથી] મોત (૨) મોતના
 જેવું ક ખ; હોરાનગતિ
 મરેાડ પું ['મરુડં' ઉપરથી] વાંક, વલણ,
 (અક્ષરનો) આકાર (૨) જુઓ મરકાટ ંદારે
 વિં મરોડવાળો (અક્ષર) ંબુ સં કિં
 જુઓ મરકવુ -કી સીંબૂચ ધિઘાકવાનો રકૂ
 મરુટ પું [સં] વાંકરો
 મરુ' વિં [સં] નારાવત મરવાના નસીબવાળું
 (૨) પુંઆણસ ંવ નં. ંલોક પુંમૃત્યુલોક
 મરુ' પું [જા] જુઓ મરઃ
 મરુ' નં [સં] ચોળવુ તે (૨) ઇમન, નારા
 મરુ' સંકિં [સં મરુ - મરુ' મરુ' નં કરવું
 મરુ' ંગી, -ના, -ની, -મી, મરુ',
 મરુ' મી [જા] જુઓ 'મરુ'માં

મરુ' પું [સં] છૂપી વાત, ભેદ (૨) રહસ્ય,
 તાત્પર્ય (૩) મરુ'રયાન ંખાર પું એક
 ક્ષાર (૧) ંઆહી વિં રહસ્યનું પ્રકણ
 કરનારે ંજુ વિં મરુ' ભજનાર, ચતુર,
 ંભેદ પું, ંભેદન નં બીજીની છૂપી વાતો
 બહાર પાડવી તે ંભેડી વિં મરુ'રયાનને
 ભેદનાર ંવચન નં મહેણુ ંવિદ પું
 મરુ'શ ંવેષક, ંવેધી વિં મરુ'ભેડી
 ંવેષકતા, ંવેષિતા સીં ંચક્ષ(-ળ),
 ંચાન નં જ્યાં ઇંબ થવાથી મૃત્યુ થાય
 તેવો શરીરનો દામળ લાગ
 મરુ'ર વિં [રવં] મરુ'ર અવાજ કરવું (૨)
 પું [સં] અવાજ (પાંડાં વગેરેનો) -ર ત
 વિં મરુ'ર કરવું -રોટ પુંમરુ'ર અવાજ
 મરુ'ળ(-ળ) વિં ['મરુ' ઉપરથી] મરુ'વાળું
 મરુ'દિ, -દા [સં] સીં હં (૨) અદખ;
 વિવેક [મરુ'દિ આંકી, દોરવી = હં
 ડરાવવી -ઉદલકવી, છોડવી, મુકવી
 = અદખ કે સજ્યતા તબવી -રાખવી,
 સાચવવી = અદખ ભળવવી] ંવેલ સીં
 મરુ'લદવેલ ં(-દા)રીલ વિં વિનયી;
 અદખવાળું -દિ'ત વિં [સં] મરુ'દાવાળું
 મલ(-લ) પું [સં મલ] કરવીયાળ, પહેલવાન.
 ંકુરતી સીં મલ્લપુલ
 મલ(-ળ) પું [સં] મેલ (૨) વિદા
 મલકટ પું [મલ, મેલ + કટકો] કાચળીનો
 છાતી ઉપરનો ભાગ
 મલક મલક અં [સં મુકુલ પરથી]] મલ મલ
 હસતું હોય એમ હાલો મોં મલક મલક થાય છે
 મલક(-કો)વુ અંકિં [જુઓ મલક મલક]
 મલક મલક થવું, મલકાવું, મલ મલ હસવું
 મલકાટ પું ['મલકવું' ઉપરથી] મલ રિમત (૨)
 હર્ષ, આનંદ -વું અં કિં મલકવું
 મલકૂડું વિં ['મલકવું' ઉપરથી] સહેજમાં
 મલકાઈ જાય તેવું (૨) [સરં મોળું] મળગૂગળું
 (૩) નં [સરં મેટક, સરં દે મલિજ =
 કડા] ડાણી
 મલકૂત પું [જ] દેવલોક
 મલખમ, મલખ બ પું [મલ્લ + રતમ, સરં

હિં, મ. મલખાંવ] કસરત માટેનો લાકડાનો
લીસો એક ખાસ ચાલસો [ચક
મલયક નં [સં] મલ - પાપરપ શરીરનું કલ્પિત
મલયાગ પું [સં] ઝાડે ફરતું તે
મલપતું વિં [દે મલપિક = ગર્ભા આવેલું,
સરં મ. મલપળે] ઉભંગમાં ઠાઠથી ધીમે ધીમે
ચાલતુ

મલખારી વિં [દ્રાવિડી મલજ = પર્વત + ખાર
(અ. વાર = ખડ, સં વાર = પ્રદેશ) = કુગરાળ
પ્રદેશ] મલખાર પ્રાતનું

મલમ પું [અ. મલ્મ, સરં મ.] ગડગમડ
ઉપર ચોપડવાનું ઔષધ ૦ પટી(-દી) સીં,
૦ પટો(-દો) પું મલમવાળી લૂગડાની પટી
કે પટો [(-કરવી(-વે), મારવી(-વે),
લખાવવી(-વે)]

મલમલ નં, સીં [દિં, (સં. મલમલક = લગોટીનું
પાતથુ વસ્ત્ર), એક ભતનું ખારીક કાપડ, -દી
વિં મલમલના પોતનું. ધણું ખારીક

મલ(-ળ)માસ પું [સં] અધિક માસ
મલય, ંગિરિ, ૦ પર્વત પું [સં] (સ)
કક્ષિણમાં આવેલો ચંદ્રના જંગલવાળો પર્વત.

-યાગર નં [+ અગર] સારામાં સારી સુખડ

-યાચલ(-ળ), -યાદ્રિ પું [+ અચલ,
અદ્રિ] (સં.) મલયગિરિ -યાનિલ પું

[+ અનિલ] મલય પર્વતમાંથી આવતો પવન

મલકું સંકિં [સં મિલ્] મળવુ (ર) [પ્રા મલ

(સં મુદ્), સરં હિં મલના] મસળવું, હાવાવું

મલ(-ળ)શુદ્ધિ સીં [સં] ઝાડે ફરવા જવું
કે ઝાડો સાફ આવવો તે

મલયાલમ સીં કેરળ પ્રાતની ભાષા

મલંગ વિં [દિં] મસ્ત (ફૂંધી)

મલાઈ સીં [ફા લાલાઈ, સરં હિં, મ] ફૂંધી

તર (ર) વધારે ધી - વાવવાળો, ફૂંધો લુદો

કરાતો ભાગ, કીમ' [-નો ઉતારો] = મલાઈનું

ઉત્પન્ન - ફૂંધમાંથી ઊતરતો જથ્થો]

મલાયું વિં [સં મલ (૧) + અદ્રિ] બાહુ

મલાલો પું [લુઓ મુલાલો] મર્યાદા, અદબ

(ર) એ ખાતર પળાતી લાજ કાઢવાની કે પડો

રાખવાની ક્રિયા (-પાળવો, રાખવો)

મલ્લામણી (લા') સીં મલાવું તે (૧)

મલાર (લા') પું [સરં હિં, મ મલ્હાર] એક

રાગ -રી સીં મેઘરામની એક રાગણી

મલાવડાં (લા') નં બંબં [લુઓ મલાવડું]

મીઠું મીઠું ખોલી સાર લગાડવું તે -કો

૦ પું મલાવો

મલા(-ળા)વરોધ પું [સં] બધોધ

મલાવવું (લા') સંકિં [લુઓ મલાવતુ

તેનું પ્રેરક] બઢલાવવું, હીપાવવુ (ર)

લ'ખાવવુ; અતિરીચોક્તિ કરવી

મલાવો(લા') પું મલાવવુ તે

મલા(-ળા)શય નં [સં] શરીરમાં મળને

રહેવાનું સ્થાન [રાજકર્ત્રી

મલિક પું [અ] રાત. -કા સીં રાણી;

મલિન વિં [સં] મેલું ઓત સીં

મલીદો પું [ફા. માલીદહ; સરં મ મલિદા,

દિં. મલીદા] ચૂરું (ર) સત્ત્વવાળો ખોરાક

(૩) [લા] માર

મલીર નં (કા) ઝીણા પોતનું અને કાળા

રંગનું કાઠિયાણીનું એક ભતનું આદ્યું

૦ મલૂક વિં [અ.] ઉત્તમ

મલેક પું [અ. મલિક] મુસલમાનોની એક

ભતનો માણસ [ટાઢિયો તાવ

મલેરિયા પું [ફં.] મચ્છર કરડી આવતો -

મલોખું નં [માલ + રખું] રેડિયાની માળ ન

ખસી જથ માટે બે ડાંગલીની વચ્ચે ઘસાતી

સળીઓમાંની દરેક. [મલોખાં મીઠાં કરવાં

= મલોખામાંથી સ્વાદ શોષવા જેવો મિથ્યા

પ્રયત્ન કરવો.]

મલો(-ળો)સર્ગ પું [સં] મળત્યાગ

મલલ વિં [સં] મજબૂત અને કસરતી (ર) પું

પહેલવાન (૩) બૌદ્ધકાલીન એક પ્રભ. ંયુદ્ધ

નં કુસ્તી. ૦રંગ પું અખાડો. ંવિદ્યા

સીં કુસ્તીની કળા અને રાસ

મલિકા સીં [સં] એક વેલ અને તેનું ફૂલ (ર)

એક છંદ. ૦ક્ષ પું હસની એક ભત

મવાલવું, મવાલવું સંકિં [માવું ઉપરથી]

માથ તેમ કરવું; સમાવવું

મવાલ(-ળ) વિં [મ. મવાલ (સં. મુદ્દલ)]

(જહાલથી ઊલટું) મોળુ; નરમ, 'મોહરેટ'.

૦૫૬ પુ. નરમ 'મોહરેટ' લોકનો પદ્ધ

મવાલી પુ. [ફા] કુગાળ, બિખારી (૨)

[સર. મ] શુદ્ધ

મશ(-સ) ન. [જુઓ મિષ] બહાનું

મશક સ્ત્રી. [સં, ફા, સર. મ મસક] પાણી

બરવાની આમડાની ઠાયણી (૨) મચ્છર

મશ(-સ)કલો. પુ. જુઓ મસકલો

મશગૂલ વિ. [જ] નિમગ્ન; ધીન

મશર(-રિ)ક સ્ત્રી. [જ] પૂવ દિશા

મશર પુ. [જ મયુ; સર. હિં. મશરુ, મ

મથુ] રેશમ તથા સૂતરનું થણા રંગના

પટાવાળુ કપડું

મશહૂર વિ. [જ] પ્રખ્યાત, નાણીતુ

મશામત સ્ત્રી. [જ મશક્ત, સર. મ]

મહેનત (૨) રોજ, મજૂરી

મશાલ સ્ત્રી. [જ] લાકડી ઉપર ચીંચરાં વાટેલો

સળગાવવાનો કાકડો. ૦ચી, -દી પુ.

મશાલ ધરનારો

મશિ(-સિ)યાઈ વિ. ['માથી' ઉપરથી]

માસીનું કે માસી તરફનું

મશી પુ. [સં મશી કે મશક ઉપરથી, સર. મ]

(ચ) ગવારમાં પડતો રોગ

મશી(-સી) સ્ત્રી. [સં] કાજળ, મેશ (૨) હાંત

પસવાનો કે કાળા કરવાનો બૂકો (૩) [સં

મશક, મશ] મચ્છર જેવું કરડતુ નાનું જંતુ

મશીન-નન સ્ત્રી. [ફ] ચત્રથી કપાટાભેર

ગોળીઓ વરસાવતી એક ખાસ બદ્ધક

મશકરી સ્ત્રી. [ફા મસ્તુર્ગી, સર. મ મસ્કરી,

હિં મસલતી] મલક, ઠડો, ટોળ. ૦ચીર

વિ. મશકરીમાં રાચન ર. -રો. પુ. મશકરી

કરનારો (૨) વિદ્યુત, રગલો

મસ વિ. [સર. મ (ફા મસ્ત)] પુઠળ (૨)

ન. [જુઓ મશ] મિષ (૩) પુ. જુઓ મસો

મસકલો પુ. [જ મિસ્તુલજી સર. હિં]

(સુ) ઓપવાનું લોડાનું ઓભર

મસકો પુ. [ફા] માખણ (૨) શિખંડ માટે

હાંત પાણી કાઢી નાખી તૈયાર કરેલો લોટો

(૩) [લા.] ખુશામત [-મારવો, લમારવો =

ખુશામત કરવી] [ગાદીએ ખેડેલું

મસનહ સ્ત્રી. [જ] ગાદી, તખ્ત ૦નરીન વિ.

મસનવી સ્ત્રી. [જ] કાચનો એક પ્રકાર

મસમસતુ અ. [પ્રા મધમધ] મધમધ

મસરકો પુ. [દે. મસરક = સપેટું, સ કાચવું]

કે જ મસરત = આનંદ] કરડાડીનો બોલ,

મર્મવચન

મસલત સ્ત્રી. [જ મસ્લહત] સાથે મગીને

ધતી વિચારણા, સતલસ, સલાહ. ૦સમિતિ

વિષય વિચારણી સમિતિ -તિયો પુ.

સલાહ આપનાર

મસવણી સ્ત્રી. [જુઓ મતસરવણી] ગૌરીપૂજન

મસવાડી સ્ત્રી. [જ મવાશ = દોર ઉપરથી]

બરવાલ પાસેથી દોઝ ચરાવના બદલ દેવાતો કર

મસવાડું ન. [જ મવાશ = દોર + વાડો] ધરની

પાછળનો વાડાનો બાગ

મસવાડો પુ. [જુઓ મસવાડું] ગામનું પછવાડું;

ભાગોળ (૨) ['માશ' ઉપરથી] મહિનો -૬

પુ. ૦૫૦૦૦ ગર્ભાવસ્થાના મહિના

મસળવું સં. [દે મસાર = સુવાળું કરવાનો

પથર, કે પ્રા મસિગિજ (સં વ્રજણિત) = સુવાળું

કરેલું, સર. હિં મસલના, મ મસલળું] ધરતીને

ચોળવું, ગઢકું, મઢન કરવું

મસાણું ન. [પ્રા (સં રમશાન)] રમશાન

[-જમાવણું = અથ બો પમાડે તેવું કામ કરવા

પિશાચ વગેરેને બોલાવવા -માં જણું = મરી

જવું (હિં. ૦ મસાણમા ભા! = મરી ભા! -

શુરસાનો હિંદુગર) (૨) મરી ગયેલાને બાળવા

કે હાંતવા રમશાનમાં જવું -માથી જે ચી

કાઢેલું = તફા અશ્રાત ને નિર્ધાર્ય] -જિયુ

વિ. ૦ મસાણનું (૨) રમશાનમા જઈ આવેલું (૩)

[લા] કુગાળ, અપશુકનિયુ [મસાણિયા

લા. કું = ચોડા ધીના લાડુ (૨) દિલગીરીનું

મિથાન, પ્રેતાન] -જિયો પુ. મઢા સાથે

રમશાનમા ગયેલો માણસ (૨) મસાણનો ભગી

-ણી વિ. ૦ મસાણિયું, કુગાળ (૨) પુ. બાળતી

કે હાંતી વખતે ધાર્મિક ક્રિયા કરાવનાર (૩)

મત્પ્રિયા માટેનો સામાન વેચનાર (૪)

એક પારસી અડક (૫) [સં મહાસાધનિકા]
 મોટો સાધક
 મસાત સ્ત્રીં [અ મિસાહત, સરં મ. મસાદ]
 ખેડવાની જમીનની માપણી (૨) મહેસૂલ
 મસાલો પું [અ. મસાલહ] રસોઈ ધમધમાટ-
 વાળી કે સ્વાદિષ્ટ કરવા નાખવાનો તેલનો (૨)
 કોઈ સ્ત્રીન જનાવવા જોઈતી સામગ્રી (૩)
 ચણના માટે રેતી ચૂનો વગેરેનો કાલવેલો માલ
 [-કાઢવો = અડકાળો કાઢવો, ખૂબ મારવું,
 ફટવું, કે ચકવવું -ચઢવો, ચવો = મસાલાની
 અસર થવી -પૂરવો = ઉરકરવું (૨)
 અતિશયોખ્તિ કરવી, રસિક કરવું -બખરા-
 વવો = વધારવું, બહલાવવું, રસિક કરવું]
 -લા (-લે)દાર વિં મસાલાવાળું
 મસિ(-સી) સ્ત્રીં [સં] જુઓ મશી
 મસિયાઈ, મસિયેણુ વિં જુઓ મશિયાઈ
 મસી સ્ત્રીં [સં] જુઓ મશી (૨) શેરડીનો
 એક રોગ (૩) પું જુઓ મસીહ
 મસી(-રિજ)દ સ્ત્રીં [અ. મસ્જિદ; સરં મ.
 મશીદ] મુસલમાનોનું બંધી કરવાનું ભહેર
 મકાન, નિમાજ પઢવાનું સ્થાન [(નિમાજ
 પઢતા) મસીદ કોટે વળગવી = ભડું કરવા
 જતાં પચાતમાં ફસાવાનું થવું - બહા વળગવી]
 મસીહ(-હા) પું [અ] ઈસા મસીહ
 મસુ(-સુ)ર સ્ત્રીં [સં.] એક ભતની ઢાળ
 મસૂદો પું [સરં મ મસુદા, જુઓ મુસદો]
 ખરડો, 'ફ્રાઈટ' (-ધડવો)
 મસૂર સ્ત્રીં જુઓ મસુર
 મસૂરિયું નં [પ્રા મસૂરય(સં મસૂરક)] ગોળ
 ઓશિફ. હેડાં ગાલમસૂરિયું
 મસો પું [હિં મસા, પ્રા મસ(સં મસ)]
 ચામડી ઉપર બાજેલી ગોળ ગાઠ (૨) અરં;
 હરસ [મહિના (અ. ગ્રામ્ય)
 મસોરા પું ૦૫૦૧૦ [જુઓ મસવાહા] મલૈના
 મસોડું નં [હિં. મસુડા] હાતનું પેડનું, અવાળું
 મસોનું નં [સં. મશી + પેનું] ચૂલા ઉપરનાં
 ગરમ વાસણ પકડવા વપરાતું ચીથરું
 મસ્કતી વિં [ફા] મસ્કત ખંદરું
 મસ્જિદ સ્ત્રીં [અ] જુઓ મસીદ

મસ્ત, -સ્તાન વિં [ફા.] મદમાત્ર; ઉન્મત્ત;
 ચક્રગૂર -સ્તાઈ સ્ત્રીં મસ્તપણું, મરતી
 મસ્તક નં [સં] માથું. [મસ્તકપૂજા કરવી =
 કમળપૂજા કરવી (૨) આયોદ્ય કરવી.]
 મસ્તાઈ, ન(-તું) [ફા] જુઓ 'મસ્ત'માં
 મસ્તિક(-ધક) નં [સં.] માથું (૨) મગજ.
 ંવિધા સ્ત્રીં આયાના ઘાટ પરથી આનસિક
 શક્તિઓ પારખવાની વિધા, 'ફ્રેનોલોજી'
 મસ્તી સ્ત્રીં [ફા] તોફાન (૨) મસ્ત હાલત.
 ંખેર વિં તોફાની
 મસ્તૂલ સ્ત્રીં; નં સાળમા વપરાતી રેશમની
 કોડી (૨) પું [પો] વહાણનો ફવાસ્તબ
 મસ્નદ સ્ત્રીં [અ., સરં મ, હિં. મસનદ]
 મસનદ, પાટ; ગાદી, સિંહાસન
 મસ્લહત સ્ત્રીં [અ] મસલત, સલાહ આપવી-
 લેવી તે [-ખી સ્ત્રીં મહફૂજપણું
 મહફૂજ વિં [મ, જુઓ મોકૂર] મુલતવી
 મહત વિં [સં] મોટું. -તી વિં સ્ત્રીં મોટી
 (૨) સ્ત્રીં મહત્તા (૩) એક ભતની વીણા.
 -તા સ્ત્રીં, -રવ નં મોટાપણું, મહિમા
 (૨) અગત્ય, પ્રતિષ્ઠા. -તુવાકાક્ષા સ્ત્રીં
 [+ આકાક્ષા] મહાકાક્ષા, મોટાઈ મેળવવાની
 ઇચ્છા -રવાકાક્ષી વિં મહારવાકાક્ષાવાળું.
 -રવૈવણા સ્ત્રીં [+ વેવણા] મહારવાકાક્ષા
 મહ(-હે)તાબ પું [ફા.] ચંદ્રે (૨) સ્ત્રીં
 ચાંદની (૩) એક હાથખાતું
 મહ(-હે)ખૂબ વિં [અ] પ્રિય
 મહ(-હ)મદ પું [જુઓ મહ મહ] (સં.)
 ઇસ્લામના પેગમ્બર -હી વિં મહ'મદનું;
 તેમનું અનુયાયી
 મહમદિયાન વિં [જુઓ મહમદી] મુસલમાન
 મહલોકિ પું [સં] (પૌરાણિક ભૂગોળના)
 ઉપરના સાત લોકમાંનો ચોથો લોક
 મહર્ષિ પું [સં] મોટો ઋષિ
 મહંત પું [સં] મહત્ત્વ પરથી, સરં હિં, મ] મોટો
 સાધુ, મહાધિકારી -તાઈ સ્ત્રીં મહંતપણું
 મહંમદ, મહંમદી પું [અ.] જુઓ 'મહમદ'માં
 મહા પું [પ્રા માહ (સં. માવ)] માધ-માહ
 મહિનો

મહા વિં [સં.] (સમાસમા) મોટું (કમધારય અને બહુનીહિ સમાસ તથા કેટલાક અનિય મિત શબ્દોના આદિમા આવણુ 'મહત્'નું રૂપ) ઠકવિ પું મોટો કવિ. ઠકાય વિં મોટા શરીરવાળુ ઠકાલ(-ળ) પું(સ.) મહાદેવ ઠકાલી(-ળી) સ્ત્રી(સ) ભય કર સ્વરૂપવાળી દુર્ગા ઠકાલે(-ળે) શર પું (સ) બાર જ્યોતિર્લિંગમાંનું એક ઠકાંચ નં મોટું કે મહાન કાંચ ઠકાંક્ષી વિં મહત્વા-કાંક્ષી ૦૪૧ નં મોટો પ્રતિષ્ઠિત માણસ કે ગામના તેવાઓનું મહળ (ર) સરખા ધધાદમીઓનું મહળ કે સઘ ઝજનિયુ વિં મહાજનને લગતુ (ર) ઘણી વગરનું, રખડાકે ઝજની સ્ત્રી નાગથી લિપિનો રજ પૂતાનામાં વપરાતો એક પ્રકાર ઠતલ(-ળ) નં સાતમાંનું પાંચમું પાતાળ. ઠતતા સ્ત્રી મહાત્માપણુ ઠત્મા વિં મહાન આત્માવાળુ (ર) પું તેવો પુરુષ, સત ઠદશા સ્ત્રી મુખ્ય ગ્રહની અસર ઠહેવ પું(સ) શિવ ઠદાર નં મુખ્ય દેરાળે ઠન વિં મોટું, મહત ઠનુભાવ વિં મોટા મનનું, ઉદાર, મહા શય (ર) પું તેવો પુરુષ (૩) (સ) તે નામનો એક ધર્મ-સ પ્રદાય ઠનુભાવિતા સ્ત્રી ઠપકા નં સો અબજ(ર) ધોળું કમળ ઠપાતક નં મોટું પાપ (બ્રહ્મહત્યા, સુરાપાન, ચોરી, શુક્રપત્ની સાથે વ્યભિચાર, અને એ ચાર સાથે સગ, એ પાંચ) ઠપાતકી વિં મહાપાતક કરનાર ઠપુરુષ પું સંજ્ઞાન, સતપુરુષ ઠપૂલ સ્ત્રી ખાસ પ્રસંગે કરાતી મોટી પૂલ ઠમ્મશ વિં મહાનુભાવ; મહાપુરુષ ઠમ્મ(ઠળ) પું(સ) વક્ષણાચાર્ય ઠમ્મલય પું ચારસો બત્રીસ કરોડ વર્ષોને અતે થતો મનાતો સહિનો સમૂળગો નારા ઠમ્મસાહ પું દેવનું નૈવેદ્ય (ર) જગલાયળને ચઢેલો ભાવ ઠમ્મસ્થાન નં મત્યુ ઠમ્મશ વિં મહાન પ્રજાવાળુ, 'મારટર-માઇ-ડ' ઠમ્મણુ વિં (ન્યા) જેનો ઉચ્ચાર કરતાં વધારે પ્રાણ વપરાય છે તે-કર્વર્ગ વગેરે રેક વગ નો બીજો અને ચોથો વ્યજન, તથા ય, ય, સ અને હ. ઠમ્મણુત્વ નં ઠખલા

સ્ત્રી એક વનરપતિ ઠમ્મણુ વિં મોટી ભુલવાળુ (ર) શૂરવીર, બળવાન. ઠમ્મણિ પું [સ.] લગવાન બુદ્ધ (ર) મેઢ જ્ઞાન ઠમ્મગ વિં ભાવ્યશાળી (ર) સદાચારી ઠમ્મારત વિં બહુ મોટું અને મુરકેલ (ર) નં (સ) તે નામનું પ્રસિદ્ધ મહાકાવ્ય ઠમ્માવ વિં મોટા ભાવ કે ભાવનાવાળુ ઠમ્મિનિષ્કમણુ નં [+મ્મિનિષ્કમણ] મહાન ત્યાગ કે સન્યાસ (બુદ્ધનો) ઠમ્મત નં મૂળતત્ત્વ, પચમહાભૂતમાંનું દરેક ઠમ્મતિ વિં બુદ્ધિશાળી (ર) ઉદાર ચિત્તવાળુ ઠમ્મન વિં મોટા-ઉદાર મનવાળુ ઠમ્મહો-પાધ્યાય પું બહુ મોટા ઉપાધ્યાય (ર) અગ્રેષ્ઠ રાજ્ય તરફથી સસ્કૃતના પડિતને મળતો એક ઇચ્છકાળ ઠમ્મ ત્રી પું પ્રધાન મ ત્રી ઠમ્માત્ર પું વડો અમાત્ય (ર) વિદ્યાપીઠ-નો મત્રી, 'નલિસ્ટદૂર' (૩) મહાવત ઠમ્માયા સ્ત્રી (સ) જગતની કારણભૂત અવિધાની અધિષ્ઠાત્રી, દુર્ગા (ર) બુદ્ધ લગવાનની માતાનું નામ (૩) લક્ષ્મી (૪) જેનાથી ભૌતિક જગત સત્ય જણાય છે તે માયા ઠમ્મારી સ્ત્રી મરખી, કોલેરા ઠચક્ષુ પું નિત્ય કરવાના પાંચ યજ્ઞ (બ્રહ્મ-દેવ પિતૃ ભૂત તૃત) માનો દરેક ઠયાન પું (સ) એક ધૌલ સ પ્રદાય, ઠરજત નં સોનું. ઠરથી પું એકલો દશ હજાર થોદાઓ સામે લડી રાકે તેવો પરાક્રમી લઠવૈયો ઠરાજ પું મોટો રાત્ન, સત્રાટ (ર) વૈષ્ણવોના આચાર્ય (૩) બ્રાહ્મણ, સત, રાત્ન વગેરેના સંબોધન તરીકે વપરાય છે (૪) બ્રાહ્મણ રસોધર્મો. ઠરાભ(-યા) પું સત્રાટ ઠરાભ ધિરાજ પું સર્વોપરી સત્રાટ. ઠરાણી સ્ત્રી વડી રાણી ઠરાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રી શિવરાત્રી, મહા વદ ૧૬ની રાત્રી (ર) મહાપ્રલયની રાત્રી, કાળરાત્રી (૩) મધરાત પછી બે મુહૂર્તનો સમય ઠરાષ્ટ્ર પું, નં (સ) શુભરાતની દક્ષિણ અને ઝણ્ટિકની ઉત્તરે આવેલો અરબી સમુદ્રના કિનારા પરનો પ્રદેશ ઠરાષ્ટ્રી વિં મહારાષ્ટ્રનું, -ને લગતુ (ર) પું મહારાષ્ટ્રનો રહેવાસી (૩) સ્ત્રી મહારાષ્ટ્રની પ્રાકૃત

ભાષા ઠરેખા સ્ત્રી (—) આણુ વિરામચિહ્ન
(બ્યા) ઠરૂપક નં 'એલેગરી' ઠરૈરવ નં
એક નરકનું નામ, રૈરવથીય ભયંકર નરક
ઠલકમી સ્ત્રી નારાયણની શક્તિ (ર) અપાર
સપ્તિ (૩) એક ઠંદ ઠલય નં મહેલ (ર)
પવિત્ર ધામ, મંદિર (૩) ભાદરવા વદમાં
કરવાનું મોટું આદ્ધ (૪) મોટો વિનાશ ઠવજ
પું સંગીતમાં એક અલંકાર ઠવાકથ નં
'તત્ત્વમસિ' વગેરે જેવું બ્રહ્મપ્રતિપાદક
ઉપનિષદનું વાક્ય ઠવિધાલય નં ઊંચો
અભ્યાસ કરવાની વડી શાળા, કોલેજ
ઠવિરામ નં (—) આણું મહાવિરામનું ચિહ્ન
(બ્યા), 'કોલન' ઠવીર પું મોટો પરાક્રમી
પુરુષ (ર) [સ] ચોવીસમા જૈન તીર્થંકર
(૩) હનુમાન (૪) ગરુડ. ઠવયથા સ્ત્રી ભારે
વેદના ઠમત નં મોટું—ખૂબ કઠણ મત (ર)
પાય મોટાં મત (અહિસા, સત્ય, અસ્તેય,
બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ) તેમાંનું ફરેક (૩)
જીવનની અનિવાર્ય ફરજ. ઠશાય વિ
[+ગાગ્રય] ઉચ્ચ આશયવાળું, સત્જન
(ર) પું તેવો માણસ (૩) જ જેવું એક
માનવાચક ઉદાઠ મારતર મહારાય. ઠશયી
વિં મહારાય ઠશંકુ નં ફસ મહાપત્ર
(સખ્યા) ઠશાળા સ્ત્રી 'કોલેજ' ઠસભા
સ્ત્રી મોટી વિશાળ સલા (ર) (સ) 'કોચિસ'
ઠસમિતિ સ્ત્રી મોટી સમિતિ (ર) (સ) 'ઓલ
ઈડિયા કોચિસ કમિટી'. ઠસંસ્કૃત નં
વેદનું સંસ્કૃત ઠસાગર પું મોટો સમુદ્ર
ઠસવિર પું ૨૦ વર્ષ જૂનો યૌદ્ધ લિહુ
મહાજરીન વિં પું [ફા મુહાજરીન] હિંજરત
કરનારો, હિંજરતી [મહતોવાળું]
મહાન વિં જુઓ 'મહા'માં મોટું, ભવ્ય,
મહાબો પું [ફા મહાવા] ભાર; વકર
મહાર પું [મ] એક અત્યંત જાતનો
માણસ—ભગી [આવડત
મહારત પું [જ] માહેરપણું, ઉસ્તાદી,
મહાલ પું [જ] તાલુકો, પરગણાનો એક ભાગ.
ઠક(—કો)રી પું મહાલનો વહીવટદાર
મહાલવું અઠકિં [દે. મલ્હ] ઠાઠમાઠથી ને

આનંદમાં અહીં તહીં ફરવું (ર) મોજ કરવી,
લહેર કરવી
મહાવત પું [સં મહામાત્ર, સરં મ મહાત,
માહૂત; હિં] હાથીનો હાંકનાર
મહાવરો પું [જ] અભ્યાસ; દેવ (ર)
શિરસ્તો; ચાલુ વહીવટ [—કરવો, —પાડવો =
અભ્યાસ — દેવ પાડવો]
મહાસબો પું [અ મુહાસ્વહ] હિસાબ
મહાસરદી સ્ત્રી [સં મહા + સં. સરદ = ગરોળી]
પૃથ્વી પરથી નાબૂદ થયેલું એક મોટું પ્રાણી
મહાંત વિં [સં. મહત્] + મોટું; મહાન
મહિ(—હી) સ્ત્રી [સં] પૃથ્વી ઠતલ(—ળ)
નં પૃથ્વીની સપાટી. ઠધર પું પર્વત
ઠનાથ, ઠપતિ, ઠપાલ(—ળ) પું રાજા
મહિના, ઠદાર જુઓ 'મહિનો મા
મહિનો પું [સરં હિં મહીના, ફા માહ; સં.
માસ] માસ, વરસના બાર ભાગમાંનો એક કે
તેટલો સમય (ર) [લા] માસિક પગાર.
[—આવવો, થવો = (સ્ત્રીને) અલડાવું, જનુ
આવવાની મુદત પૂરી થવી (ર) માસિક પગાર
આવવો —કરવો, ઠરવવો, બાંધવો =
માસિક પગાર ઠગવવો. —ચરવો = મહિના
જેટલી મુદત વીતી જવી (ર) અટકાવનો
વખત થઈ જવો, ગઈ રહેવો] —નાં પું
બંબં [લા] ગઈ રહેવો તે [—રહેવો,
—હોવો] (ર) કાન્યનો એક પ્રકાર, જેમાં
બારે મહિનાને અનુલક્ષી વિષય હોય છે.
—નાદાર પું માસિક પગારે નોકરી કરનાર
ઠમાસ પું ભગભગ એક માસ જેટલો સમય
મહિમા પું [સં] પ્રતાપ, યશ (—કહેવો,
—આવો, —ઓલાવો) (ર) સ્ત્રી મોટું સ્વરૂપ
લેવાની યોગની એક સિદ્ધિ ઠવાન વિં
મહિમાવાળું
મહિયર નં [સં માહ + મૃદ, પ્રા માહ + હર,
સરં મ માહેર] પિયર
મહિયારી સ્ત્રી [મહી ઉપરથી] ભરવાણ,
ગોપી (ર) ગોત્રજની પૂલ કરનાર સ્ત્રી,
મહિલા સ્ત્રી [સં] સ્ત્રી (ર) રાણી. ઠમમ પું;
નં [આશ્રમ] સ્ત્રીઓ માટેની આશ્રમ

૦પાઠશાળા, ૦વિદ્યાલય નં સ્ત્રીઓની
પાઠશાળા

મહિષ પું [સં] પાડો. -પાસુર પું (સ)
એક રાક્ષસ, બે સાસુર. -પી સ્ત્રી ૦ બે સ (ર)
પટરાણી, રાણી

મહી સ્ત્રી ૦ [સં. મહુ = પૂજનું ઉપરથી પ્રા મહિમા
= પૂજિતા] ગાય (ર) [સં] (સ) શુભરાતની
એક મોટી નદી (૩) જુઓ મહિ (૪) નં
[પ્રા મહિષ (સં મથિત) = વધોવેલું, સરં મ
મહી, હિં] હા; મહીડુ ૦ડુ નં હાઈ

મહી, ૦તક્ષ (-ળ), ૦ધર, ૦નાથ, ૦પતિ, ૦પાલ
જુઓ 'મહિ'માં. ૦હીપ પું એક ૭૬
૦સાગર પું (સ) મહી નદી [-પીવે =
સત્યની કસોટી તરીકે મહી નદીનું પાણી
સોગદ પર પીવું] ૦સુર પું ૦સુર, ક્રાંદાણ
મહી માટલું નં [મહિ-નદી + માટલું] જુઓ
માઠામાટલું (-પૂરડું)

મહીર નં જુઓ મહિયર

મહીં અં [પ્રા મિહ, મિહુ, મિહો (સં મિયષ)
= અદર અદર] અદર ૦મહીં અં
વચ્ચે વચ્ચે, કપાક કપાક (ર) કોક કોક વાર

મહુડી સ્ત્રી ૦ [પ્રા મહુઝ (સં મધૂકા)] નાનો
મહુડો (ર) હા [અહવી = કાંચના નરામા
આવડું] (૩) [લા] પીધેલ માણસ (વચ્ચ
કારમા) મહુડાનું ફૂલ -ડો પું એક જાહ

મહુરત નં જુઓ મહુરું [-એડુ = જ્યોતિષ-
ની દષ્ટિએ યોગ્ય સમયનો નિર્ણય કરવો]

મહુવર સ્ત્રી ૦ [સં મધુકાર, પ્રા મહુવર]
મહારીની વાંસળી

મહેક (હે) સ્ત્રી ૦ [સં મહક] શેરન, સુગંધ.
(-આવવી, મારવી) ૦ડું અંકિં શેરવ.

-કાટ પું મહેક

મહેઝ ૦ [સં] મહેઝાવાળું; મહાકાક્ષી.
-ઝા સ્ત્રી ૦ મોટી ઇચ્છા, મહાકાક્ષી

મહેણ (હે) નં [દ મહન = તિરસ્કૃત? કે
પ્રા મહન (સં મથન) = ન્યાકુન કરનાર, મારી
નાખન?] ટોણો, મર્મવચન [-મારડુ
= મર્મવચન કહેવું, ટોણો મારવો.] -હાઈ-
(-ટો)ણા નં ૦ ૦ ૦ ૦ મહેણ, મર્મવચન

મહેતર (હે) પું [હિં, સરં મ મેહતર (ફા
મિહતર, સં મહતર)] ટેડનો મુખી (ર) ઝાડુ
મારનાર ભગી. ૦ણુ સ્ત્રી ૦ મહેતરાણી -રાઈ
સ્ત્રી ૦ મહેતરનું કામ કે હોદ્દો -રાણી સ્ત્રી ૦
મહેતરની કે તે ભતિની સ્ત્રી

મહેતલ (હે) સ્ત્રી ૦ [અ મુહલત] મુદત; સમય.
(-આવવી, મારવી)

મહેતો (હે) પું [સં મહતર, સરં હિં મહતા]
શિક્ષક (ર) કારકુન, શુભાન્તો, વાણેતર
-તાગીરી સ્ત્રી ૦ મહેતાનું કામ -તાણ પું
મહેતો (માનાર્થ), -તી સ્ત્રી ૦ શિક્ષિકા (ર)
મહેતાજીની સ્ત્રી -તીજ સ્ત્રી ૦ મહેતી (માનાર્થ)

મહેતાળ (હે) પું [ફા મહતાળ] ચદ્ર

મહેનત (હે) સ્ત્રી ૦ [અ મિહનત, મેહનત]
શ્રમ (-પહવી) -તાણુ નં મહેનતનો
બઢો, રોજ, પગાર -તુ વિં ઉધમી, ઉધોગી

મહેફિલ (હે) સ્ત્રી ૦ [અ મહફિલ] મિજલસ
(ર) ઉભણી

મહેખૂખ (હે) વિં જુઓ મહખૂખ

મહેમાન (હે) પું [ફા મિહમાન] પરાણો.
(ર) જમાઈ (સુ) ૦ગત (-તિ), ૦ગીરી,
૦હારી, -તી સ્ત્રી ૦ પરાણાચાકરી

મહેર (હે) સ્ત્રી ૦ [ફા મિહ] કૃપા, દયા
૦ખાન વિં કૃપાળુ, માયાળુ ૦ખાની સ્ત્રી ૦
મહેરમ (હે) વિં [અ મહરમ] વહાલું; મનથી
માનેલું

મહેરાળ (હે) પું [અ મહરાવ] કમાનના
આકારનું ચણતર ૦હાર, -ખી (-વી) વિં
મહેરાળવાળું

મહેરાણુ, મહેરામણુ (હે) પું [સરં હિંગલ
મહરાણ (સં મહાર્ણવ)] સમુદ્ર

મહેરો (હે) પું [સરં હિં મહરા] પાલખી ઊંચક-
નાર, લોઈ [સ્ત્રી ૦ [અ] રાજમહેલ

મહે(-હો)લ (હે) પું [અ મહલ], -લાલ

મહે(-હો)લો (હે) પું [અ મહલ] કિંચુ;
શેરી -લલાદાર પું મહેલવાળો,
મહેલવાનો ઇતરહાર

મહેરા(-ધર) પું [સં] મહાદેવ

મહેરાસ પું [સં] મોટો બાણવળી -યે હો

મહેસૂલ (હો) સીં [વ. મહસૂલ] જમીન ઉપરનો
કર (૨) જકાત; દાણ (૩) રાત્રીની કુલ
આવક -લી વિં મહેસૂલને લગત

મહેંદ પું [સં] (સ) ઇંદ્ર

મહોલકા નં [સરં હિં. મહોલક, મહોલ્લા (સં.
મધુકા)] એક પક્ષી

મહોરછવ, મહોરસવ [સં] પું મોટા હિંસવ

મહોદધિ પું [સં] મહાસાગર

મહોદય વિં(ર) પું [સં] મહાનુભાવ, મહારાય

મહોબત (હો) સીં [વ. મહોબત] પિહાન, દોરતી
(૨) પ્રેમ, પ્યાર. -તી વિં મહોબતવાળુ

મહોર (હો) સીં [ફા. મુહ] ગીની (૨) છાપ,
સિકો (૩) ચલાણી સિકો (ઉઠાં રૂપામહોર).

[—મારવી, લનાવવી = છાપ મારવી (૨)
ખાસ કર કરવી કે નિશિષ્ટતા આપવી]

૦દાર સીં બેગમ, સી

મહોરડુ (હો) સંહિં (ખજામા ઊપજતા
દાણાં બેડે દૂલસાં પડે તેને) વાળીને દૂર કરવું

મહોરં (હો) નં [ફા. મુહદ, સરં મ. નોહરા]
શેતર ૪૮ સોગટું. -રૈ પું સાપના તાળવામા

થતો ગોળ ચપટો પદાર્થ (૨) ઘસીને ચળકાટ
આપવો તે (૩) નેથી ચળકાટ અપાય તે (૪)

અસ્તાઈની કડી (૫) નગારં વગાડવાની એક
રીત (૬) [સરં હિં. મુહરા (પ્રા. મુહ. સં મુહ

ઉપરથી)] કુરતીની રાત્રીઆતમા આત્મ તેમ
કરવું તે (૭) તરવારનો વા

મહોલ, -લાત (હો) જુઓ 'મહેલ'માં

મહોલ્લી, -લ્લાહાર (હો) જુઓ 'મહેલ્લો'માં

મળ પું [સં. મળ] મેલ, કચરો, વિષા. [—કરવો
= મહોત્સર્ગ કરવો.]

મળકું વિં [મોણું ઉપરથી] જરા મોણુ

મળગુગળું વિં [જુઓ મળકું] જરા મોણુ

(૨) [સં. મળ ઉપરથી] ગંદું; મેલુ

મળખુ નં [મળકું ઉપરથી] મળવું તે, મેળાપ,

રનેહ -તર નં નકો. કમાણી. -તાવડું

વિં મિલનસાર -તાવરોક પું ગ્રહ મળતા

આવવા તે; મેળ (પતિપત્ની માટે). -તિયું

વિં સાથે મળી કામ કરનાર, સાથી (૨)

અમુક પક્ષમાં મળી મળેલું; પક્ષકાર

-તિયજી, -તી સીં મળતિયા સી

મળમાસ પું જુઓ મલમાસ

મળખિકાર પું બંધોરાથી થયેલો રોગ

મળતું અંહિં [સં. મિલ] જોડવું, મેળું થવું;

લળવું (૨) એકત્ર પળવું, સપ કરવો (૩)

મુલાકાત થવી; એકઠા થવું (૪) સમાન હોવું

(૫) મેળ હોવો (૬) પ્રાપ્ત થવું (૭) જડવું;

હાથ લાગવું [મળતાજરોક = જુઓ મળતી

પાતી. મળતી પાતી = બનતી રાશી, મેળ.

મળતું આજુ = સરખું હોવું (૨) બંધ

બેઠવું આવવું મળતું કરવું = સમાધાન

કરવું (૨) બંધબેસાડવું મળી જવું = એક

થઈ જવું, લાળી જવું. મળ્યા ભાઈની પ્રીત

= નામની પ્રીત; માત્ર ભેગા થવાય ત્યારે

બતાવતી પ્રીત.]

મળશુદ્ધ સીં જુઓ મલશુદ્ધિ

મળસકું નં પરાંદિયુ

મળાવઠો પું મલાવવું તે, મળાવઠો

મળાવરોધ પું જુઓ મલાવરોધ

મળાશય નં જુઓ મલાશય

મળિયાગર(-ર) પું જુઓ મલયાગર

મળોત્સર્ગ પું જુઓ મહોત્સર્ગ

મળી સીં [પ્રા. મલિજ(સં મૃદિત = પિલાયેલું)]

પૈડામા ઊંજેલા દિવેલ તથા ચીંધરાનો થતો

મેલ (૨) હાતુમાનની મૂર્તિ ઉપરનો તેલ અને

સિંદૂરનો મેલ

મંકોડો પું જંબં [સં મળિ, મળિક] કેડના

અ કાડા-મચકા [નાનો મંકોડો

મંકોડો પું [દે મકોહ] એક જંતુ-ડી સીં

મંગ(૦રો) પું [સરં સં. મજ્જ = વહાણનો

ફવારતલ, જુઓ મગરી] ડુંગરો, ટેકરો

મંગણ(-ન) પું [પ્રા મગળ (સં માર્ગળ); સરં

હિં મગળ] જુઓ માગણ

મંગરો પું [જુઓ મગ] ડુંગરો, ટેકરો

મંજલ(-ળ) વિં [સં] શુભ, કલ્યાણકારક

(૨) પું એ નામનો ગ્રહ (૩) મગળવાર (૪)

નં કલ્યાણ, સુખ (૫) પુરાણીનો અવસર

(૬) આશીર્વાદ કે પુરાણીની ગીત (૭) વંધને

આદે કરાતી સ્તુતિ [—આવાં = ધોળમંજળ

ગાવા] ૦કારક, ૦કારી વિં મગળ કરનાર,
 શુભ -લા(-ળા)ચરણુ નં ગ્રંથ કે કોઈ
 કામને આરબે કરાતી ઈશ્વરસ્તુતિ (ર) [લા]
 શરૂઆત -લા(-ળા)ષ્ટક નં વસ વગેરે પ્રસંગે
 અંતે ખોલાતા આશીર્વાદના આઠ શ્લોક
 -ળફેરા પું ૫૦ વં ૫૦ પરણી ઊઠી વરવહુ
 ચોરીની આસપાસ ચાર વાર ફરે છે તે
 [-ફરવા=પરણવુ]-ળમથ વિં મગળકારી,
 કલ્યાણકારી -ળમૂર્તિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં જેનું
 દર્શનરમરણાદિ મગળકારી છે તે (ર) [સ]
 ગણપતિ -ળવાર પું અઠવાડિયાનો ત્રીજો
 વાર -ળવાર વિં મગળવારે આવતું કે
 શરૂ થતું -ળસૂત્ર નં લઘુ વખતે વર તરફથી
 કન્યાના ગળામાં દોરો પહેરાવાય છે તે, જેને
 કન્યા ધણીની હયાતી સુધી પહેરી રાખે છે
 (ર) સ્ત્રીના ગળાનું એક ધરેણું -ળા સ્ત્રીં
 વૈષ્ણવ મંદિરમાં ઠાઠારજીનાં પ્રભાતનાં પહેલા
 દશ ન (ર) [સ] દુર્ગા (૩) હળદર (૪) દુર્ગા
 મંગાવતું સંકિં ['મામવું' ઉપરથી, સરં
 હિં માવાનાં] લાવવાને કહેવું, લખવું ઇં
 મત્રાણા પું [જુઓ મગ] પથ્થર ગોઠવીને
 કરેલો કામચલાઉ ચૂલો
 મચ, ૦ક પું [સં] પલગ (ર) માંચડો, આસપીઠ,
 'ડાયસ' (૩) ખેતરમાં બાંધેલો માળો
 મછા સ્ત્રીં [સં મનીષા, અ મંશા, મનશા]
 ઇચ્છા, ઉમેદ, વિચાર [-ભૂત ને શકા ઠાકણ
 = ભૂત અને ઠાકણ એ આપણી જ મનીષાઓ
 અને શકાઓ છે]
 મજન નં [સં] માજવુ તે (ર) હાંત ધસવાની
 ભૂમી (૩) હાંતે પીઠ -રગની લૂપ્તી મૂકવી તે
 મજરિ(-રી) સ્ત્રીં [સં] મોર, ફૂલની કળીઓનું
 ગ્રંથ -હાળખી (ર) કૃષ્ણ -રિત, -રિયાળુ
 વિં મજરીવાળુ
 મંબર પુર્વપ્રા (સં માર્જીર) માંબર, બિલાડો
 -રી સ્ત્રીં બિલાડી, માંબરી
 મનિય સ્ત્રીં [અ] મકાન ંગાહુ' સ્ત્રીં
 ઉતારો; ધર્મશાળા
 મંજિષ્ટ સ્ત્રીં [સં] મજલ
 મંછર નં [સં] ઝંઝર, નૂપુર -રૂા પું ૫૦ વં ૫૦

[સરં મ મજિરી] કાસીજોડાં, કરતાલ
 મજુ વિં [સં] કામળ, મધુર ંકેશ(-રી)
 વિં સુદરવાળવાળુ ંભાધિષ્ઠી વિં સ્ત્રીં
 મધુર ખોલનારી (ર) સ્ત્રીં એક છંદ. ંભાધી,
 ંવાદી વિં મધુર ખોલનાર ંલ વિં મજુ
 મંબૂર વિં [અ] કબૂલ, માન્ય, સમત,
 ખહાલ [-રૂખણુ=માન્ય કરવું] -રી સ્ત્રીં
 ખહાલી, હા પાડવી તે, સમતિ
 મજૂપા સ્ત્રીં [સં] પેટી, મજૂસ
 મબે પું [સરં મ મજ્યા] રમવાનો લખોટો
 [મજે રમવું, મબ દીચવા=લખોટાની
 રમત રમવી.]
 મટોડું નં મટોડું (સુ)
 મઠતાલ પું [જુઓ મઠતાલ] એક તાલ (સગીત)
 મઠ પું, નં [સં] લાતનું ભડું આસામણ
 મદન નં [સં] શણગાર (ર) [મતનું] ગ્યાપન
 મદપ પું [સં] માંડવો
 મદલ(-ળા) નં [સં] ગોળ ઘેરાવ; ફડાળુ
 (ર) ટેળુ, સધ (૩) પ્રદેશ, પ્રાંત (૪) બાર
 રાત્રીનો સમૂહ (૫) અગ્નેહના દશ ખડમાનો
 ફરક -લા(-ળા) કાર વિં ચક્રાકાર; ગોળ
 -લિ (-લી, -ળિ, -ળી) ક પું સામત,
 ખલિયો રાત -લી(-ળી) સ્ત્રીં ટોળી,
 મડળ -લે(-ળે)શ(-શ્ચર) પું એક મડળ
 -૧૨ રાત્રીનો અધિપતિ
 મહુ અંકિં [દે મંહ] ખતથી વળગવું,
 લાગવું, મચવું [મહ્યા રહેવું = મચ્યા રહેવું,
 વળગ્યા રહેવું મહાઈ ચૂકવું = નાહાર થવું
 (ર) નિર્વશ થવું]
 મહળ, -ળાકાર, -ળિ(-ળી)ક, -ળી, -ળેશ
 (-શ્ચર) જુઓ 'મંહલ'માં
 મહાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણુ નં ['મંહવું'
 ઉપરથી] નાણું ધીરનાર ંયાજ ઉપરાંત
 ચોપડામાં ખાતું પાડવા બદલ બક્ષિસ લે છે
 તે -ણુ નં આરબ, પાંચો (ર) ફૂવા પરનાં
 જે લાકડાં સાથે ચાક હોય છે તે. [-કરવું,
 મંહવું = આરબ કરવો]
 મહાવણ, સંકિં, મહાવું અંકિં 'માંડવું'
 નું પ્રેરક ને કર્મણિ [ધર મંહાણુ = પરણીને

-अक पल्लविङ्कार (सगीत). -इति पं.

[+ આદિ] એક વર્ણલિંગાર (સંગીત)
 મંથાયા સ્ત્રીં [સં. મહામાયા] માતા, ડેવી
 મા અં [સં] ના, નહિ
 મા સ્ત્રીં [સં] માતા, બા [-નું] જણ્યુ =
 સહોદર, એક માનું સતાન] ંઈ સ્ત્રીં મા
 ંઈકામણુ વિં આવડિયું(ર)માયલું, નળણુ
 ંછેલું વિં મા પાછળ છેલું છેલું થાય એવું
 ંછ સ્ત્રીં હાદી(ર) અબા માતા કે કોઈદેવી
 (૩) વૃદ્ધ સ્ત્રીનું માનવાચક સંબોધન
 માઆત્રમા વિં [અ. મુલજ્જમ] મોટું, મહાન
 માઈક, -કોડોન નં, પું [ઈ] ધ્વનિવર્ધક
 યત્ર [અતર
 આઈલ પું [ઈ] બાવનસો એથી કૂટ નેટલું
 માકદ(-હુ) પું [પ્રા મક્ષણ(સં મત્કુણ)] એક
 જવડું, માકડં -કિ(-ણિ)યુ વિં માકણ-
 વાણુ(ર)નં માકણુ બરાઈ રહેતેવું કાણાવાણુ
 પાડિયુ(૩) માકણુ જેવી ગધવાણુ એક જવડું
 માકૂલ વિં [અ] યોગ્ય
 માકો પું [સં માર્કેજ; સરં મ માકા] બંધારો
 માકો(-કી)ક નં [સં] મધ(ર) એક ઉપધાતુ
 -ઔપધિમા વપરાય છે
 માખ(-ખી) સ્ત્રીં [પ્રા મક્ષિલ્લ(મં નક્ષિકા)]
 એક ઊંડતું જવડું [-ઈકેવી = અપરુકન
 થવા -હૂખી જવી (નેલમા) = દીકું યઈ
 ચૂપ ઊભું રહેવું, વીધું પડી જવું -મારીને
 નિચોવવી = ભારે કંઠસાઈ હાખવવી.
 માખો મારવી = આળસમા વખત વિતા-
 વવો, મેકાર હોવું] ંચેસહુ નં કંગાલિ
 યત્ર (ર) લાઘવ
 માખણુ નં [પ્રા મક્ષણ(મં ઋણ), સરં હિં,
 માલન, મ] હોઈ વહોવવાથી નીકળતું સત્ત
 નચનીત (ર) [લા] ખુશામત [-ચોખડણુ
 ભગાવડું = ખુશામત કરવી.] ંચોર પું
 (સ) શ્રીફળ -હિયુ વિં માખણુ બેળ
 વેલું (ચૂનો) (ર) માખણુ જેવું નરમ (૩)
 [લા] ખુશામતિયુ [માખણિયો ભગત =
 ખુશામતિયો]
 માખન પું [સં મા (માપવ, નક્કી કરવું) +
 ખણુ] ખળીમા આણેલા પાકેનો સરકારી

ભાગ માટે કાંદવામાં આવતો અદાબ
 માખી સ્ત્રીં બુઓ માખ ંછોયુ નં
 બમરકાની એક રમત ંવાધ પું માખી
 પકંકનારો જવડો -ખો પું મોટી લીલી માખ
 માગ પું [સં માર્ગ, પ્રા મગ] રસો(ર) નગા;
 આસન(૩) અતર; મોકળાશ [-આપવો,
 દેવો = જમા કરી આપવી (ર) સત્કારવું
 -કરવો = રસો કરવો (ર) અવકાશ કરવો
 -મૂકવો (-ની આગળ) = થી ઊતરવું હોવું
 -ચુકાવવો (-ની પાસે) = ચડિયાતાપણું
 કબૂલ કરાવવું, પ્રતિજ્ઞાનું પદ પ્રાપ્ત કરવું]
 મામ (મ) સ્ત્રીં [“માગવું” ઉપરથી] માગ
 માગણી, ખપત (ર) ઉધરાણી ંછુ પુ.
 માગનાર, લિખારી(ર) નં માગવું તે ંછિયાત
 વિં [પ્રા મગળ (સં માર્ગળ)] લિખારી
 ંછી સ્ત્રીં માગવું તે (ર) માગ, ખપત
 [-આવવી = ની માગ થવી, માગવું -કરવું
 = માગવું -માં ચરડું = વધારે કિંમતે માગણું
 કરવી.] ંછુ નં માગણી, માગવું તે (ર)
 લેણું (૩) પર હદમાંથી આરોપી કે યુનેગાર-
 કોર્ટમાં હાજર કરવાની માગણી ‘એકરડે
 ડિશન’ [-કરડું = માગવું] ંડું વિં માગણું
 કરવું (ર) નં લેણું
 મામધ પું [સં] વશની છીર્તિ ગાનાર, વહીવ છે
 મામધી વિં [મં] મગધ દેશનું (ર) સ્ત્રીં એન
 બાપા (ચારમાની એક પ્રાકૃત)
 માગરહુ નં વરને પીઠી ચોળવી તે
 માગવું સંક્રિં [સં માર્ગ્ય, પ્રા મગ, સરં
 મ નાળે, હિં, મૌગના] આપવા માટે કહે
 (ર) પાણુ આપવા કહેવું [માગી ખાવું =
 બીખ વડે જવડું માગી લેવું = માગીને લેવું
 માગ્યા એકું = માગ કે જરૂર પ્રમાણે મો
 (વરસવા)] [બીને મહિને
 માગશર પું (સં માર્ગશિર) વિક્રમ સવતને
 માગી તાગી(બે) અં [માગવું + તાગવું
 આમથી તેમથી -ગમે તેમ કરીને મેળવીને
 માગુ નં [“માગવું” ઉપરથી] માગણી (પાકુધ
 લમલિપયક) [-આવડું = સગાઈ મા.
 માગણી કે કહેણ આવવું. -કરવું, મોકલવું

= સગાઈ માટે કહેણ મોકલવું. -ઝીલવું
= સગાઈનું કહેણ સ્વીકારવું]

માધ પુ. [સં] માહ; વિક્રમ સંવતનો ચોથો
મહિનો. ઠમેળો. પુ. પ્રયાગમા માધમા
હરાતોએક મોટો મેળો. ઠવટે. પું. [પ્રા વટ્ટ
(સં વૃત્ત)], ઠરનાન નં. પોષ સુદ પૂનમથી
મહા સુદ પૂનમ સુધી સૂર્યોદય પહેલા રનાન
કરવાનું એક વત

માછણ સ્ત્રી. ['માછી' ઉપરથી] માછીની સ્ત્રી
માછલી સ્ત્રી. -હું નં. [સં. મત્ત્ય, પ્રા
મચ્છ, માગધી-મચ્છલી] એક જળચર પ્રાણી
માછલો પું. જુઓ માસલો

માછી પુ. [પ્રા મચ્છિજ (સં માત્તિયર્ક)]
માછીમાર (૨) ખલસી. ઠમાર પુ. [પ્રા
મચ્છ (સં. મત્ત્ય) + માર (માવુ)] માછલા
પકડવાનો ધધો કરનાર [માનયુ
માજપુત્ર વિ. [મા + જપુ] એક માનું, સહોદર,
માજન નં. ['માજા' (પ્રા. મજ્ઞ = મધ્ય) ઉપરથી ?
અથવા કા મિજાન ? સરં મ. માજ; દે મજ્ઞા
= મર્યાદા] હડ; અક્રશ, [માજને રહેલું
= મર્યાદામાં રહેલું]

માજમ ઓ. [જા. મઝજૂન; સરં હિં. માજૂન,
મ. માજૂમ] ભાષના સત્ત્વમા ખીન વસાણાં
નાખી બનાવેલો કેરી પદાર્થ

માજરવેલ સ્ત્રી. એક જાતની હામર

માજરો પું. [જ. માજરા] હકીકત, વર્ણન

માજલ નં. એક પખી [માજલુ

માજલું સં. કિં. [પ્રા મજ્ઞ (સજ્)] જુઓ

માજલું વિ. [મા + જલ્યું] માજલ્યુ -ઈ સ્ત્રી.
બહેન -ધો પું. લાઈ

માજિરટ્ટેટ પું. જુઓ મેજિરટ્ટેટ

માજ વિ. [જ] પૂર્વનું, અગાઉ થઈ ગયેલું
(૨) મરંડૂમ (૩) સ્ત્રી. જુઓ 'મા'માં

માજુદળ નં. [સં. માવાફલ; સરં હિં. મ]
માયુ -ળી સ્ત્રી. માજુદળનો છોક

માજુમી વિ. [જુઓ માજમ; સરં મ.]
માજમનું બંધાણી

માજૂર વિ. [જ] આધળું (૨) ઉ-મત્ત. ગર્વિષ્ઠ

માઝમ વિ. [પ્રા મઝ્ઝિમ (સં મધ્યમ)] મધ્યમ

માઝર પ્રી. [પ્રા મંઝીર = નૂપુર (અવાજ કરે તે)

ઉપરથી ? કે પ્રા. મજ્ઞ = વચ્ચેનું ઉપરથી ?]

(સુ) સખતળી; માજર

માઝા સ્ત્રી. [દ. મજ્ઞા, પ્રા મજ્ઞાયા (સં. મર્યાદા)]
મર્યાદા. [-છોડવી, -મૂકવી = મર્યાદા
તળવી, હડ ઓળંગવી -રાખવી = મર્યાદા
સાચવવી]

માટ અ. [સં માત્રા કે નિમિત્તે ઉપરથી ?]
(પ.) માટે -ટે. -ટે કરી (ઠને) અ. વાસ્તે;
સાર (૨) તેથી, તે કારણે

માટ નં. [પ્રા. મટ્ટિયા (નં મૃત્તિકા) ઉપરથી]
માટલું (૨) [જુઓ માટી (માસ)] ખોરાકમાં
વપાવેલું માસ ઠરિયો વિ. પું. ['માટી'
ઉપરથી ?] થાણુ બાધ્યા વિનાનો (ફૂલો)

માટલી સ્ત્રી. [જુઓ માટ (માટલું), સરં
મ માથુલી] નાનું માટલું [-આવવી = ખાવું
ભરેલી માટલી વર કે કન્યા પક્ષ તરફથી
આવવી] -હું નં. માટીનું એક વાસણ
[-પૂરવું = પાપક વગેરેથી ભરીને લગ્ન-પ્રસંગે
માટલું આપવું.]

માટી વિ. [સં. માઠિત = બખડિયો પરથી ?]
જોરાવર (૨) પું. માટી, ધણી (૩) મરં (૪)
સ્ત્રી. [પ્રા. મટ્ટિયા (સં. મૃત્તિકા)] મટોડી
(૫) માસ. [-ખોડવી = જમીન ખોદી
માટી કાઢવી -ઠાંકવી = છુપાવવું, દોષની
મર્યા ન થાય નેમ કરવું -થલું = બગડી
જવું, ધૂળધાણી થવું. -માં મળી જવું =
ધૂળભેણ થવું, ફના થવું; મટી જવું] ઠડો
પું. પુરવ (૨) ધણી

માટે, ઠકરી (ઠને) અ. જુઓ 'માટ' અ. માં
માઠ સ્ત્રી. [સરં મ (સં મારિશ)] એક લાજ
માડી સ્ત્રી. [સરં મ.] હાથનું એક ઘરેલું

માઠું વિ. [સં મૃષ્ટ ?] ખરાબ; ખૂડું, અશુભ
(૨) [લા] કંઈક ઓછું [-કરવું = ખૂડું કરવું
-તોળવું = કંઈક ઓછું તોળવું -ચલું =
ખૂડું અશુભ થવું -લાગવું = ખોટું લાગવું;
લાગણી દુખાવી.] -ઠેકું વિ. થોડું; લગાર

માઠ નં. [સરં મ.] નાળિયેરી

માઠ (મા') નં. [જુઓ માઠ] બાજઠ ઉપર ફળ
બાધી બનાવેલું રત્નાદેવનું રથાન, કેળોનો મંડપ

(૨) પુઠ બુઓ માઠ

માઠણ નઠ [સં મળ્હ=શણગારવું, સરઠં હિં માઠના] તારા ટપકીની પિયળ (૨) [ઈ] ગામને પાસે પાણી બરાયેલો ખાડો (જેમાં બેસો પકી રહે છે)

માઠા પુઠ [બુઓ માડો] બુવાર અને ધઉની મિમિત, હાથે ધડેલી રોટલી

માડી સીઠ [પ્રા માહ(સં માત્); સરઠં મ] આ (૨) માતા, દેવી (ભક્તિમાં), ઠળયો પુઠ માનો ખેટો, બરચો, બહાદુર માણસ

માઠું પુઠ [બુઓ માઠું] (ક) માણસ માડો પુઠ [હિં માઠા (સં મઠ)] રોટલાનો પોપડો, રોટલીનું પડ (૨) પૂડો (૩) ઘણી મોટી અને પાતળી રોટલી (૪) કુંઘકો

માઠ પુઠ [સં. માઠિ, દે માઠિય, સરઠં હિં માઠા, માઠી, મ માઠા] મહેલ, મેડીવાણુ સુદર મકાન (૨) વાસ, મહોશ્વો (૩) માઠ, એક રામ ઠમેડી સીઠ દરવાજા પર બાંધેલી મેડી માઠુઆં(-ઠા) નઠ બઠં વઠં [સં માધવ્ય (મધુ ઉપરથી)?] લાઠકાં બાળક

માઠું નઠ [સરઠં માઠુઆં] (ક) માઠું; માણસ માણુ સીઠ [સં મણિ=પાણી બરવાનું વાસણ; સરઠં મ] (જા) ગાગર (૨) [બુઓ માઠણી] ઉતરડ (૩) [સં મઠ] ખમીર, ખટાશ (૪) નઠ ['મોવું' ઉપરથી] મોવણ (૫) [પ્રા (સં માન)] હઠ, સીમા (૬) ['મીણો' ઉપરથી] કંક (૭) ['માણુ' ઉપરથી] માણુવું તે, મોજ (૮) અઠ બુઓ માણ મણ

માણુકમાઉ લિઠ [માણ+કમ ઉ] કંઈ કમાવું ન હેય તેવું (૨) આળસુ, સુરત માણુકી સીઠ ['માણુક' ઉપરથી] એક ભતની ઘોડી માણુભટ(-ટ) પુઠ [માણ+ભટ] માણ ખખડાવી કંથા કહેનાર વ્યાસ

માણુ માણુ(-ણે) અઠ [પ્રા મળા મળા (સં. નનાક્ મનાક્)] + માઠ માઠ; જેમ તેમ કરીને, પરાણે (૨) મઠ મઠ, ધીરે ધીરે [છઠ માણુવક પુઠ [સં] મરકરો, વિદૂષક (૨) એક માણુવું સઠંકિઠ [પ્રા માળ (સં માનય) = અનુભવ] અનુભવ, ભોગવવું (૨) અઠંકિઠ

રાજ યવું, મળ કરવી

માણુસ પુઠ, નઠ [પ્રા માણુસ (સં માણુષ)] મનુષ્ય. [-ની ઓળમાં હોવું] = માણસાઈ ધનાવલી -ની વણુમાંથી ઊઠી જવું, નીકળી જવું, માણુસમાંથી નીકળી જવું = માણસાઈ ગુમાવવી (૨) મરદાઈ ગુમાવવી] -સાઈ સીઠ માણુસને યોગ્ય ગુણ કે વર્તન માણુરાજ પુઠ મોટું માણુસ, વહાલું માણુસ (લોકગીતમાં)

માણુકય નઠ [સં] માણેક માણુયો પુઠ ['માણુ' ઉપરથી] ગાલો, ઘડો (૨) ['મણ' ઉપરથી] એક મણુ પ્રવાહી માથુ એવું પાત્ર (૩) મણું કાટલું; મણુઠો માણુ સીઠ [સરઠં સં માણિકા] બાર મણું તોલ માણુગર પુઠ ['માણુવું' ઉપરથી] રસિક, ભોગી માણીતલ નઠ ['માણુવું' ઉપરથી] વિશ્રાંતિસ્થાન માણુ' નઠ [દે માળ] અનાજની નવ રોરના માપની પાલી (૨) લિઠ તેટલા માપનું (અનાજ) માણુક નઠ [સં માણિકય] રાતો મણુ ઠચોક પુઠ [મ માણીકચૌક (સં માણિકય ઉપરથી)] દરબારી લોકોનાં મકાનો વચ્ચેનું મેદાન (૨) (સ) અમદાવાદમાં માણેકનાથના સ્થાનક પાસેનું બજારનું સ્થાન ઠજમાની સીઠ ઘણી આપે તો આપુ એવી રીતે કરેલી જમાની ઠઠારી સીઠ રાઠપૂનમ ઠથ બ પુઠ વિજયરતબ (૨) લગ્ન વખતે મહંપ માટે રોપાતો યજ્ઞ ઠનોતરુ નઠ માનને ખાતર આપેલું નામનું નોતરુ

માણો પુઠ ['માણુ' ઉપરથી] આનંદ, ભોગ (૨) [સં માન, સરઠં માણુ] એક માપ માત સીઠ [સં માત્] (૫) માતા ઠકી જથ માતાની જથ, એવો પોકાર ઉઠાઠ અબે માતકી જથ ઠપિતા નઠબઠં વઠં માખાપ માત (મા) લિઠ [અ, સરઠં મ, હિં] હારી ગયેલું, ભેર વિનાનું થયેલું માતખર લિઠ [અ મુલતવર] સમૃદ્ધ, તાલેવાન; શ્રીમત -રી સીઠ ધનાઢયતા માતમ નઠ [ફા] રોક, રડાડટ માતરિશ્વા પુઠ [સં] પવન

માતરું નં [સં. મમ્ત્ર, માત્ર(પાત્ર)=પેશાખનું
વાસણ, દે મત્તપ=પેશાખ] પેશાખ (જેન)

માતસિ પું [સં.] (સં) ઘટ્ટનો સારથિ

માતવું અંકિં [સં. મત્ત પરથી, સરં હિં.]

માતના, મ માતર્ણે] કાલવું, હૃષ્ટપુષ્ટ થવું (૨)

મસ્તીમાં આવવું, ચરખી વધવી

માતહત વિં [અ] તાબેદાર

માતંબ પું [સં.] કાથી. —ગી સ્ત્રીં કાચણી

(૨) કાથીના વાહનવાળી દેવી

માતા સ્ત્રીં [સં.] જનની (૨) દેવી (૩) શીતળા-

માતા. [-આવવાં=શરીરમાં દેવીનો પ્રવેશ-

આવેશ થવો. —ખાચ, શોધે = મર, મુઓ એ

લાવનો ઉદ્ધાર. —નો કૂકડો = બહુ બોલકણો

માણસ. —નો ભગત = હીન્ડો. પધારવાં

= ઓરી નીકળવા —વળાવવાં = બાજુ ઉપર

વજ્રથી દેરા જેવો આકાર કરી, તેમા જવારા

લઈ તેને વાજતે ગાજતે માતાને ઢેરે લઈ જવું

—વાવવાં = જવારા વાવી માતાનું સ્થાપન

કરવું] બહુ સ્ત્રીં માતા (માનવાચક) ંપિતા

નંબંબં માતપિતા. બમ્બ પું [સં.] માનો

બાપ. બમ્બી સ્ત્રીં માની મા

માતુ સ્ત્રીં [સં માતૃ] મા. બહુ પું [સં.]

મામો. બહી વિં માતાનું (૨) સ્ત્રીં મામી.

બ્રી સ્ત્રીં મા (માનસૂચક)

માતું, બતાતું વિં [‘માતવું’ ઉપરથી] માતેલુ

માતૃ સ્ત્રીં [સં] માતા. બક વિં આ સંબંધી. બકા

સ્ત્રીં મા (૨) કાઈ (૩) વર્ણમાળા; બારાખડી

(૪) માનવિક કૃત્યો વખતે બ્રાહ્મી, માહેશ્વરી,

વૈષ્ણવી, વગેરે (સાત કે આઠ) દેવીઓનું

પૂજન થાય છે તેમાંની દરેક બધાત પું

માનો વધ બધાતી વિં માનો વધ કરનારું.

બવ નં માતા તરીકેનો ધર્મ, માતાપણું.

બદેવ વિં માતાને દેવતરીકે પૂજનાર બદેશ

પું જન્મભૂમિ બદ્રોહી વિં માતાનો દ્રોહ

કરનારું. બપ્ક પું આ તરફના સગાવહાલાં.

બપ્ક નં માતા થવું તે (૨) માતા તરીકેનું

સ્થાન —ગૌરવ (૩) માતા તરીકેનો ધર્મ, માતા-

પણું બમાવા સ્ત્રીં સ્વમાયા, બભૂમિ (—મી)

સ્ત્રીં જન્મભૂમિ બવધ પું, બહુત્યા સ્ત્રીં

માનો વધ, માની હત્યા

માત્ર [સં] નામને લાગતાં ‘તે બધું; સઘળું’

એવો સમગ્રતા વાચક અર્થ બનાવે છે. ઉદા.

માણસમાત્ર (૨) અં ૩૩૨, કેવળ (૩) વિં

[સં.] બહુબ્રીહિ સમાસમાં ઉત્તરપદ તરીકે

‘—માપ કે પ્રમાણનું’ એ અર્થ મા. ઉદા.

અંગુલીમાત્ર; રજમાત્ર

માત્રા સ્ત્રીં [સં.] બારાખડીમા ઉપર મુકાતું

(૧) આવું ચિહ્ન (૨) કાચ કે સંગીતમાં

સમયની ગણનાનો એકમ (૩) ધાતુની ભરમ,

રસાયણ (૪) માપ; પ્રમાણ બંધિતા સ્ત્રીં

માત્રમેળવાળી કવિતા. બખંદ, બખંધ પું

માત્રમેળ બંદ. બમેળ વિં જેમા ઓછી

વધારે માત્રા ઉપર પદબંધનો આધાર હોય

તેવું બૃત્ત નં માત્રાબંદ. બસમક પું

સરખી માત્રાના છંદોનો વર્ગ. —ત્રિક વિં

[સં.] માત્રાને લગત (૨) માત્રામેળવાળું

માતસ્ય નં [સં.] બીલનું સુખ દેખી બળવું

તે; ઈર્ષા [ખાચ એ ન્યાય

માતસ્ય-ન્યાય પું [સં.] મોઢું માખડું નાનાને

માથાતોડ વિં [માથું + તોડવું] માથું વધી

બધ કે તોડી નાંખે એવું —ખૂબ; સખત

(મહેનત મળૂરી ઇં.)

માથું નં શરીરના ખોપરીવાળો ભાગ (૨) ધડની

ઉપરનો ભાગ; ડોકું (૩) કોઈ પક્ષ વસ્તુના

મથાળાનો ભાગ; ટોચ (૪) [લા.] મગજ, બુદ્ધિ.

[માથા ઉપર (હોણું) = મુરખી હોવું (૨)

એકદમ નજીક —લગભગ માથા ઉપર હોવું (૩)

સંખ્યા —આવકારવા યોગ્ય હોવું. ઉદા.

‘આબ્યા તો માથા ઉપર’ માથા ઉતરતું

કામ = માથાઉતાર કરેલું કામ; બેકાળજીથી

કરેલું કામ. માથાથી જતું = કાબૂ બહાર

જતું (૨) વંદી જતુ. માથાના કેકડા થવા =

સખત માથું કુખવું. માથાના કપાસિયા

કાઢી નાખવા = ખોપરી તોડી નાખવી;

માથાનાં કાછલાં ભૂંડાં કરવાં (૨) ખૂબ મારવું—

ધમકાવવું માથાના વાળ ખરે તેવું = ઘણું

જ બૂંડું; ચસણ. માથાના વાળ ઘસાઈ

જવા = ઘણું કુખ સહન કરવું પડતું (૨)

બહુ કામ કરવું પડવું. માથાની ટુંબડી

રહી જવી = મનમાં બહુ ચિંતા રહેવી (૨)
બહુ બાર વહેવો. માથાની પાઘડી =
અંગ્રેસર, આગેવાન પુરુષ માથાનું = પહોંચી
વળે તેવું, સવાયું. માથાનું છત્ર = આશ્રય
આપનાર વહીલ, ગુરુજન. માથાનું ફેરેલ,
ફાટેલ = કોઈનું કહ્યું ન માને તેવું, મિલજ
ને હકીલું માથાનો ધા = વસતુ ને અસર
(કદ વચન, ફટકો ધન) માથાનો મણિ,
સુમટ = શોભા આપનાર વહીલ (૨) પતિ
માથા પર = જુઓ માથા ઉપર માથા પર
કલેકું ઊંધું પાકયું હોય = હાલત બહુ
વધી હોવી માથા પર થન થન નાચવું,
માથા પર નાચવું = બહેકી જઈ ફૂંખ
ફેવ, ન ગાંઠવ, શિરભેરી કરવી માથા ઉપર
ભમવું, લટકવું = નિરંતર ધાક કે બચ
રહેવાં માથામાં ગજ ઘાંટ્યા હોવા =
માથામાર હોવું માથામાં ટપ્પા વાગવા
= ઠોકરો ખાવી, ફૂંખ મુસ્કેલીનો અનુભવ
થવા માથામાં તેલ ઘાલવું = માથામા તેલ
માલીસ કરવું (૨) [ઝીઝીઝી] રોકું મૂકવો.
માથામાં ધુમાડો બરાવો = અણસમજ કે
ગેરસમજ હોવાં માથામાં ધુમાડો રાખવો
= મિલજ કે ગુમાન રાખવાં. માથામાં ધૂળ
ઘાલવી = આખરે ઉપર પાછી ફેરવવું
માથામાં પવન બરાવો = ગર્વ કે મિલજથી
ફાટ્યા ફાટ્યા ફેરવું (૨) માથુ ભરી જવું, ફેર
આવવા માથામાં બૂચ બરાવું = ગેર-
સમજ કે હઠ વ્યાપવી માથામાં મારવું =
ક્રોધ, ગર્વ કે તુરુછકારથી આપવું કે પરત કરવું
માથામાં વહેર બરાવો = મગરૂરી આવવી,
પતરાબખોર થવું માથા વગરનું = નીકર,
જીવનની દરકાર વિનાનું. માથા હરો (સરતા,
સરસા) જલ્યા હોવા = પાપ પહોં હોવું,
મરતા લગીનો સખંધ બધાયો હોવો માથા
સાટે માથુ = પૂરેપૂરો બહો માથુ
આપવું = જીવ જતાં લગી (તે માટે) ઝંઝવું
-ઉઘાડુ રાખવું = માથે સાંઢો ન રાખવો;
ધાન-મર્યાદા ન લખવવાં -ઉઘાડવું = જુઓ
માથુ ઊંચકવું -ઝીતરવું = માથુ ફૂંખવું

મટી જવું -ઊંચકવું = સામે થવું -ઊંચું
કરવું = સામે થવું (૨) કામમાંથી ફરમત
થવું -ઊંચુ રાખવું = સ્વાભિમાન,
વહાઈ કે મગરૂરી રાખવાં. -ઝોળવું =
જુઓ માથુ હોળવું -ઝાપવું = ધણ જ
નુકસાન પહોંચાડવું (૨) ફગો કરવો -ફૂટવું
= નકામી મગજમારી કરવી (૨) શોક કે
ગુસ્સામા માથુ અફાળવું કે તેના પર આધાત
કરવા -ફેરાણે મૂકવું = જીવની પરવા ન
કરવી, જાનનું ભોખમ ખેડવા તૈયાર થવું.
-ખજવાળવું, ખણવું = વિચારમા પડી
જવું (૨) ફરમથી કે કામ કારણ ન હોવાને
છાધે આળસની નિશાની તરીકે એમ કરવું
-ખાઈ જવું, ખાવું = બહુબહુ કે
ગઠબઠથી હેરાન કરવું -ગૂથવું = માથાના
વાળ ગૂથવા -ઘરાણે મૂકવું = મોતનો બચ
ન રાખવો, ભારે સાહસ કરવું -ઘાલવું =
જુઓ માથુ મારવું -ધૂમ થવું, -ચલવું
= માથુ ફૂંખવું -ચલાવવું = નકામી માથા-
ફેલ કરી હેરાન કરવું -ચાકે ચલવું = માથુ
ભમવું, ચક્કર આવવાં. -ઝોળવું = માથાના
વાળ ધોવા -ઝેવું = માથામાં જૂ વગેરેની
તપાસ કરવી -ઝીકવું = માથાઝીક કરવી
-ધુણાવવું = માથુ હલાવી હા કે ના -ની
નિશાની કરવી -ઢાંકવું = ઝીએ અદબથી
સાકીનો છેડો માથે ઝોઢવો -નમવું = આદર
કે ભક્તિ થવાં, પ્રણામ કરવા -નમાવવું =
તાબે થવું -નીકળી પહોં = સખત માથુ
ફૂંખવું. -નીચું કરવું = માથુ નમાવવું,
થરણે જવું -પકાવવું = માથાઝીક કરીને
હેરાન કરવું -પટકવું = માથાઝીક કરવી
-પાકવું, પાકી જવું = માથાફેલથી અકળાઈ
જવું (૨) મગજ યાકી જવું, માથુ ફૂંખવા
આવવું -ફેરવું = ચક્કર આવવાં (૨) મિલજ
જવો, ગુસ્સો ચડવો -ફાટી જવું = તાપ, દરદ
કે બહોળાથી માથુ ફૂંખી આવવું (૨) ગુસ્સો
ચડવો. -ફેરવવું = ગુસ્સામાં કે ભેશમાં
આવવું. -ફેાડવું = માથાફેલ કરવી -ઘોડવું
= ધધા વિનાના હોવું કે રહેવું (૨) કામ જ ન

આવડું. -ખોડાવડું=માથાના વાળ અસાધી
મૂંડાવી નાખવા (૨) અસાધ્ય રહેવું; કાંઈ પણ
ન આવડવું. -ભાંગણું=નાદ-ગર્વ ઉતારવો
(૨) નુકસાન કરવું. -ભાંગે એણું=પહોંચી
વળે એવું; માથાનું. -ભારે થવું=ગર્વ કે
મિલજ વધી જવો (૨) માથું દુઃખવા આવવું
(૩) માર માનવો -ભોંયમાં ઘાલવું=શુભામાં
આવવાથી શરમાવું -ભજવાઈને નીચું નેવું.
-મારવું=કોઈ બાબતમાં મન ઘાલવું; મહેનત
માડવી (૨) વચમાં પડવું, વચમાં ડહાપણ
કરવું -રંગણું=માથામાં મારી લોહી કાઢવું
-વેગણું મૂકવું=મરવાથી ડર્યા વિના
અંપલાવવું. -શાણું છે ? = માથાઝીક કરતાં
ન થાકે એવું માથું છે (એમ સૂચવે છે).
-સોંપવું=શરણે જવું (૨) જીવ આપવો.
-હોળણું=કાસકી વડે કેશને વ્યવસ્થિત કરવા.
તારું માથું ? = કાંઈ જ નહીં (ખેડાન વચ્ચે)
માથું કરવું=બાળકને અપાતી (પોલી)
ધમકી બે માથાં હોવાં=ગંઠિ નહીં તેવું
હોવું. બે માથાનો ખર્ચ=બે માણસનું
ખર્ચ (૨) હાવામાં બેઉ પક્ષકારોનો ખર્ચ.]
-થાઉતાર વિં દરકાર કે લક્ષ વિનાનું
(૨) અં બેદરકારીથી -થાઓળ ઓં
[માથું + ઓળવું કે ઓઢવું] સંયુક્ત કૃદ્વંબમાં
જેઠ હિયેર વગેરે પાસેથી ખોરાકી પોરાકી
માગવાનો વિધવાનો હક. -થાફૂટ ઓં ભાન-
ગડ, પચાત (૨) નકામી મહેનત, પીડા.
-થાફૂટિયું વિં માથાફૂટ કરાવે એવું.
-થાઝીક ઓં માથાફૂટ -થાઝીકિયું
વિં માથાફૂટિયું. -થાવૂટ વિં માથું
રૂંઠે એટલો સખત (મથન). -થાતોડ ઓં
માથાફૂટ -થાતોડિયું વિં માથાફૂટિયું.
-થા હીઠ અં જણ હીઠ, હરેક માણસે.
-થાદરેલ(-હું) વિં મિલજ, કોમી,
માથાનું ફરેલું -થાફોડ ઓં માથાફૂટ.
-થાફોડિયું વિં માથાફૂટિયું -થાખાધણું,
-થાખાધણું(-ણું) નં માથે બાધવાનું કપડું
-થાખૂડ વિં મ. મા સુધી ખૂડી જવાય એટલું
હીંડું. -થાખોળ અં માથું અને શરીર

પલાળીને. -થાભારે વિં મોટી નામના કે
હોદ્દાવાળું; પ્રતિષ્ઠિત (૨) મિલજ, શ્રમાખીવાળું.
-થામાર વિં માથામાં મારે એવું; ગાળ્યું
ન જાય એવું, વસતું. -થામેલી વિં સ્ત્રી
અભણાયેલી, અટકાવવાળી -થાવટી સ્ત્રી
[માથું + વૃત્તિ(સં.) ગોળ ભાગ] સાલ્લો ન બગડે
માટે તેના માથા ઉપરના ભાગ નીચે સીવેલો
અસ્તરનો કકડો (૨) માથાના કપડા પર પડેલા
તેલના ડાઘા (૩) માથાનો ભાગ (૪) આખર.
[-પડવી=સાલ્લોના માથા ઉપર રહેતા ભાગને
તેલના ડાઘા પડવા -હલકી પડવી=આખર
હલકી પડવી] -થા વહોણું વિં ઢંગલકા-
વગરનું. -થાવાડ વિં [માથું + વાડવું] માથું
વાડે એવું; કારણ -થાવેરો પું માથા હીઠ
લેવાનો કર.

માથે અં (કા) ઉપર, ઉઠાં ધા માથે પાટો
બાધ્યો (૨) 'માથું'નું સમમીનું રૂપ. [માથે
અંકુશ હોવો=ઉપરનો હાથ કે રોક
હોવા -આવડું=અડકાવ આવવો (૨)
જવાબદારી તળે આવવું (૩) માથા ઉપર
છીંચે આવવું (કનકવાનું, સૂર્યનું ઇં).
-ઓઢવું=સાલ્લો બરાબર માથે રાખવો
(લાન-આમન્યા સાડુ) (૨) નેખમ લેવું (૩)
રેવાળું કાઢવું. -ઓરાઢવું=અન્યાયપૂર્વક
ખીલ ઉપર જવાબદારી -નેખમ નાખવાં (૨)
બોળવીને માલ ચોટાડવો -વેચી દેવો. -ખેંચી
લેવું= (પોતા ઉપર) જવાબદારી વહોરી લેવી.
-ગાળ ચડવી=આળ ચડવું -ગાળ મૂકવી
=આળ મૂકવું; કલક ચઢાવવું -થંદીનું
પડ હોણું=ભારે ને મુશ્કેલ જવાબદારીનું કામ
સોંપાવું -ધાણવું=માથે નાખવું -ધૂધરી
મૂકી ધૂમરું=મોટાભા ધર્મ ઘાલમેલ કરવી
-ચઢાવડું=અન્ય કરવું; સ્વીકારવું (આજ્ઞા
કે સલાહને) (૨) હક ઉપરાંત બહેકાવડું
(લાડ લકાવીને), બંદે નહીં એવું કરવું. -ચડી
બેસવું, ચડી વાગવું=હુકમ ન માનવો;
અતિ લાડથી નફેદ ઘઈ જવું (૨) કોઈની
સત્તા ખૂચવી લેવી (૩) ચડિયાતું થવું. -ચપટી
બંબરાવવી=મમત કે મદ કરવામાં કોઈનાથી

વધી જવું -અમર ઠોળાવાં=રાજવણી
વેલવ હોવો -ચોટવું=માથે પહોં -છાણી
થાપવાં=ન બહું -છાપડું વધવું=માથે
હલમત વધી જવી -છાણી મૂકવી=બગાડી
નાખવું (૨) ગેરફાયદા કરવો. -છેડો નાખવો
= માથુ ઠંકવું (૨) નિર્લજ્જવેલ કરવા -છોગાં
મૂકે એવું=મમત કે સરસાઈમાં વધી જાય
એવું (૨) સુદર -ઝાડ ભીખવાં, ઝાડ ભીખવાં
બાધી હોવાં=ધણી જુદા પડવાં -ટાલ
પડવી=ભોખમ-ભાર ભીંચકી ભીંચકીને કે
અનુભવના ખૂબ ટપલા ખાઈ ખાઈને માથાના
વાળ ઘસાઈ જવા -ઠોળવું=માથે પાહું
-તાણી લેવું=પોતા પર જવાબદારી-ભાર
લઈ લેવાં -તેલ ધાલવું=જુઓ માથામાં
તેલ ધાલવું -થવું=અહકાષ આવવો (૨)
સૌની આગળ જવું -થી ઉતારી નાખવું
=જવાબદારી કાઢી નાખવી. -થી ટપલો
ઉતારવો=મહેશ્વ -કહેતી દૂર કરવાં
-થી ટોપલો ઉતારવો=જવાબદારી કાઢી
નાખવી. -દુઃખન આજવા=દુઃખનનો ભય
અનુભવો. -ધૂળ ધાલવી=કબ્જિયો ભીમો
કરવો (૨) પોતાને માથે ઠપકા લેવો (૩) પોતાની
જાતને કલહિત કરવી, ફગેત થવું -નાખવું
=જવાબદારી ઓરાદવી (૨) જવાબદારી પર
છોડવું. -પહવું=જવાબદારી આવી પડવી (૨)
-ને કારણે ગુસ્સાન વેડવું પડે એવી હાલતમાં
આવવું (જેમ કે અમુક માલ માથે પડવો)
-પાહવું=જવાબદારી ઓરાદવી -પાણી
ધાલવું=માઠગીમાં નાશા ધોયા વિના ખાધુ
હોય તે માટે સાલ થયા પછી પ્રાયશ્ચિત કરી
બ્રાહ્મણ જમાલવા (૨) માંઠગી પછી પલે
હાડે નાહવું, મહવાડમાંથી ભીંડવું -પાણી
ફરી વળવું=ડૂબી જવું (૨) એજે જવું (૩)
ક ગાલ રિયતિમાં આવી પડવું -પાણી
ફેરવવું=નિમ્ન કરવું, ધૂળમાં મેળવવું (૨)
પાધુ પાહવું, ચકી જડવું, ટપી જડવું -ભાગડુ
ગુસ્સાની કે ખોડખાપણવાળું કે પ્રતિકૂળ
એવું કંઈ પણ કોઈ માણસને વળગાડવું,
ભોગવવું પડે એવું કરવું. -મારવું=માથે

ભાગવું (૨) અધૂરો ન રહેવા દેતાં મોઢા સુધી
(કરો) અણી લેવો -મોઢા હોવાં=આગેવાની
-જવાબદારી હોવાં -મોઢા ભમવું=મરણ
કાળ આવી પહોંચવો, આવી બનવું -રોખવું
જવાબદારી લેવી, જુઓ રાખવો -લેવું=
જવાબદારી લેવી (૨) પોતા પર વહોરી લેવું
(લઘાઈ, ગુસ્સાની વગેરે) -લોહી ચડવું=
માથામાં લોહી ભરાવું (૨) ત્રિદોષ થવો (૩)
બેભાન થવું. -વહોરવું=જુઓ માથે લેવું
-રી મઠાં=દેખીતું નિશાન -હાથ=આમય,
કૃપા-હાથ ફેરવવો, મૂકવો=પોતાનો શુભ-
રવભાવ બીજાને આપવો (૨) આશીર્વાદ
આપવો -હાથ દેવો=નિરાશા કે ખેડનો
અભિનય (૨) આશાસન આપવું -હોણુ=
અહકાષમાં હોવું (૨) જવાબદારી હોવી (૩)
માથા પર હોય એમ આવકારપાત્ર થવું; ભલે
પધારો એમ હોવું. [ગિઠણ
માથોડું નં [માથુ + ઊડું ?] માથુ ડબે તેટલું
માઠ પુ. [સં] ઠેક (૨) મઠ, અહકાર ઠેક
વિ. ફેરી [માવજાવા
માઠર સી. [ફા] મા ઠજાન, ઠજા સી.
માઠર પાટ પુ. [સરં મ; (મદ્રીપોલમ્ સ્થાને
તૈયાર થવું)] એક ભતવું સુવરાહ કાપક
માઠરી વિ. [ફા] માડું, -ને લગતું
માઠરે વતન નં. [ફા] માવજામિ
માઠલ (જા) નં. [સં મદલ ?] + એક વાઘ
માઠણિયુ નં. [સરં મ માદલ=મૂઠ મ ઠિપરથી
(તેવા ધાટવું)] દોરો, ચિઠ્ઠી કે તાવી જવાળો
ધાટુનો નળી જેવો કે અપટો ધાટ
માઠળું નં. ભેસવું પાણીના ખાકામાં પડી
આળોટવું તે
માઠા સી. [ફા, મ માદી] પશુ કે પખીમાં
સીમત (૨) બરડવાની બેઠમાં ખાકાવાળું
બરડવું
માધવ પુ. [સં] (સ) વિષ્ણુ, શ્રીકૃષ્ણ (૨)
વૈશાખ માસ -વિક્રા સી. માધવી વેલ
-વી સી. એક કૂલવેલ (૨) પૃથ્વીમાતા (૩)
વિ. વૈશાખ માસનું, વસતઋતુનું [તિ
માધુકરી સી. [સં] ઘેર ઘેર ફરી લિલ્લા માગવી

कल्पनायी - कल्पित सामग्रीयी कराती देवपूज
 ०पृथक्करणशास्त्रे न० शुभ मानस-वित्तनुं
 शास्त्र, 'साधकोऽनेनसिद्धि' ०पृथक्करण-
 शास्त्रे पु० तेना लक्ष्यकार ०शास्त्रे न०
 मननी वृत्तियो, गुणधर्म, क्रियायो तथा
 स्वप्नं शास्त्र; 'साधकोलो' ०शास्त्रे पु०
 मानसशास्त्र लक्ष्यनार

मानसर(-रोवर), मानससर न० [सं]

(स) कैवास शिपर पासनुं प्रसिद्ध सरोवर

मानसिक वि० [सं] मन सधधी

मानसी वि० स्त्री० [सं] मन वडे करेदी (२)

वि० कल्पित (मानसी राक्ष्य)

मानहानि स्त्री० लुयो 'मान'भा

मानार्थिक वि०[सं] मानना अर्थवाणु, मान-
 वायक (व्या)

मानित वि० [सं] मान पायेलुं, मान्य -ता

स्त्री०, -त्व न० गर्व, अभिमान (२) स मान,

आदर -नी वि० स्त्री० (२) स्त्री० मान भागती

के अभिमानी स्त्री

मान्नी वि० [सं] मदकारी (२) गौरवयुक्त

मान्नीतुं वि० [सं मानित] धृष्ट वडाहुं; भास
 प्रेमपात्र

मान्नीपात पु० मानवा जेवो जवाण

मान्नी स्त्री० + लुयो मानिनी

मानुभाव (भा) वि० + लुयो महागुभाव

मानुष वि० [सं] मनुष्य सधधी (२) पुं०

भाक्ष्य ०ता स्त्री०, ०त्व न० -पी वि०

भाक्ष्य सधधी (२) स्त्री० मनुष्य स्त्री

मान्य वि० [सं] माननीय, शिष्ट (२) कपूष

करवा योग्य(३)स्वीकारेहुं (-करवुं, राखवुं)

०ता स्त्री० मान्य होवुं ते (२) मानवुं ते

भाप न० [दे मप्य(सं मा=भापुं)]लभाधि,

पहोणाधि, वजन वगेरेनुं प्रभाणु (२) [ला.]

प्रतिष्ठा, लार (३) ६६, गल्लु [-काढवुं, जेवुं

=भापवुं(२)अदाल काढते(३)ताकात लेवी.

-जेवुं=आपण जेवी, वळर गुभावो

-भरवुं=भापुं -राखवुं=मान-अर्थात्

मणववां (२) ६६ के धारण राखव -लेवुं=

भाप भरव, भापुं] ०के वि० आपना

०करणु न० क्षेत्र आपवानुं अक्षित;

'मेन्युरेनान' ०णुहार वि० आपनार ०णु

स्त्री० आपवुं ते; आपवानुं काम ०णुकाभदारे

पुं० मोलक्ष्मीदार; जमीन आपनार ०णु भातुं

न० जमीननी आपण करनार सरकारी भातुं.

०न न० आपवुं ते ०पटी(-ही) स्त्री०

आपवानी पट्टी, कूटपट्टी ०णुं न० ओरवानुं

काम करता जेइतने धेरथी जतुं लातु (२)

आपवानुं पात्र ०णुं स०कि० आप काढवुं;

क्षरीने गल्लतरी करेथी(२)[ला]पगे मासताजुं

भापियु, भापु न० ['भाप', 'भापु' विपरधी];

आपवानुं वासण के साधन [-भरवुं=भापिय-

वउं आपवुं (२) आप लेवुं]

भाइ वि०[अ मुजाफ]क्षमा करेहुं, जवा दीधेहुं

(ढाप, भागत, शी ध०) [-करे] '=जवा ढा;

भाराथी नहि थाय,मने न सोपरी(जेवो सव्य

धनकार जताववाना अर्थभा वपराय छे)]

भाइके वि० [अ मुजाफिक] अगुदूण, रयतु(२)

अ० चेहे, प्रभाणु [-आववुं=अगुदूण-

अगुदूण] ०सर अ० प्रभाणुसर, यथारिथत

भाइ स्त्री० [अ मुजाफी] क्षमा(२)जतुं करेहुं

ते,मुक्ति[-आपवी, जक्षवी=क्षमा आपवी

(२) महोरमानिनी राखे जवा देवुं -भणवी

=क्षमा भणवी (२) [शी, लागे ध०भाथी]

मुक्ति भणवी. -भां लक्षु=लक्षवानी शी

भाइ करेवामां आवी होय जे रीते लखवुं-

-भाभवी=क्षमा भागवी(२)मुक्ति के राइत

भागवी] ०जमीन स्त्री० नेना उपर सरकारने

लागे न होय तेवी जमीन ०पत्र पु०, न०

भाडी भागतो के आपतो पत्र

भाइ पु० [फा मुज फह, म माफा] रथ

भाभर न० १५३को दाइ राखवानो ढयो

भाभाप न० ७००० आ ने आप के तेमन

लेवुं पद धरावन (२)[ला.]आधारभूत केभूष

वगत उठां जे अर्चना जमान जने

भाभ स्त्री० [सर० सं मानक=भाभ (२)

भभतावाणु, सर० हिं] भाया, भभता (२)

नवाधि, तालुणी(३)धैर्य, इदता (४) भभत;

टेक (-छेडवी, भुक्वी)

મામ ન૦ મમ, ખાવાનું [ના વાંધા = અત્યંત ગરીબાઈ.]

મામજુમૂડો પું એક ધોળો જીવડો [છોડ મામકળ ન૦ મામકળીનું ફળ. -ળી સ્ત્રી એક મામલત સ્ત્રી [જ. મુજામલત, મ.] માલમતા, પૂજ, વિસાત (૨) મામલતદારનું કામ. ૦દાર પું તાલુકાની વસૂલાત સંબંધી કામ કરનાર અમલદાર; વહીવટદાર ૦દારી સ્ત્રી મામલત-દારનું કામ કે હોદ્દો

મામલો પું [જ મુજામલત] પરિસ્થિતિ (૨) કંટાળેલા સમય. [-કાખૂમાં. આવવો = પરિસ્થિતિ પર અકુશ આવવો. -બગલવો, વીકરવો = પરિસ્થિતિ બગલવી - હાથથી જતી - લૂંટાવો = ભારે નુકસાન થવું]

મામા પું બંબં [દે મામ] મામો (માનાથે) (૨) [લા.] શત્રુ; ચોર. [-જમના = દોડડાણું. -મજવા = ચોર મજવા - માસીનું કરવું = તગાસાગવાનો પક્ષ કરવો - લગનિયા = ઠકારો કરનાર પુરુષ. ૦જ પું મામા (૨) મામોજી (માનવાચક)

મામી સ્ત્રી [દે] મામીની પહુ. ૦જ મામી (માનાથે) (૨) મામીસાસુ ૦સાસુ સ્ત્રી પતિ કે પત્નીની મામી [સાધારણ મામૂલ ન૦ [જ] રિવાજ. -લી વિં સામાન્ય, મામેજવો પું [સં. મામેજક] એક છોડ મામેજ (મા?) ન૦ [મામા + કેર?] મોસાણુ મામે પું [દે મામ, મામગ] માનો ભાઈ (૨) [લા.] શત્રુ, ચોર. ૦જ (-સસરો) પું પતિ કે પત્નીનો મામે

માયકાંક (-ગા)લું વિં [માયા (માતૃ કે માયા) + કાંગલું] નમાલું; બાયલું

માયનો પું [જ મજની] અર્થ, હેતુ, ઇરાદો માયકળ ન૦ જુઓ માલુકળ. -ળી સ્ત્રી માલુકળી

માયલું વિં + માર. [ભાગનું પાણી માયા સ્ત્રી [સરં ન.] ભાંગ. ૦પાણી ન૦ માયા સ્ત્રી [સં.] જેનાથી બ્રહ્માંડ રચાયું છે કે ભાસમાન થાય છે તે આદિશક્તિ-અવિષા (૨) બળ; પ્રપચ; ઇદ્રબળ (૩) [લા.] મમતા;

સ્નેહ (૪) મમતાનો કોઈ પણ વિષય (૫) ધન; શક્તિ (૬) [સ.] લક્ષ્મી (૭) જીવનની માતા. [કાચી માયા = છેતરાય તેવું માલુસ. પહોંચેલી માયા = હોશિયાર - કોઈથી ન છેતરાય તેવું માલુસ. -કરવી = સ્નેહ કરવો; પ્રીત કરવી. -થવી = સ્નેહ થવો. -માં રહેવું = સંસાર સંબંધમાં ખૂંચી રહેવું. -માં લપટાવું = સંસાર વહેવારમાં મૂક થઈ જવું (૨) પ્રપચમાં ફસાવું. -મૂકવી = સ્નેહ-મમતા છોડવા. -રાખવી = મમતા - પ્રીત રાખવાં] ૦મમતા સ્ત્રી બયા; માયા, સ્નેહ; પ્રીતિ. ૦મય વિં માયાથી ભરેલું. ૦મુગ પું, ન૦ બનાવડી મુગ. ૦મોસો પું [સં. મૃગા] (જેન) કપટથી ભડું બોલવુ તે. ૦વલું વિં (કા.) માયાણુ. ૦વાદ પું બ્રહ્મથી શિત જગતનો અનુભવ માયા - બ્રમ છે એવો વાદ (વેદાંત). ૦વિની વિં સ્ત્રી ૦ માયાવાળી, ઠગનારી. ૦વી વિં જુઓ માયિક. ૦જુ વિં સ્નેહાળ; હેતાળ

માયિક વિં [સં.] માયાથી ઊપજેલું, મિથ્યા (૨) માયાવી, પ્રપચથી ભરેલું [માલુકળ માયું ન૦ [સરં મ માયફળ, હિં માયાફળ] માયો પું [ફા.] પૂજ, ધનનો જમાવ

માર પું [સં] મારવું તે; તાડન (૨) મરણ; મૃત્યુ (૩) [લા.] મારો, વિપુલતા (૪) કામદેવ (૫) [બોદ] આસુરી સંપત્તિઓની અધ્યક્ષ કલ્પેલી શક્તિ, સેતાળ [-ખાવો = માર સહન કરવો (૨) નુકસાન વેઠવું. -પકવો = માર ખાવાનું થવું (૨) ફટકો લાગવો; નુકસાન થવું. -માર કરવું = વારંવાર મારવું (૨) તાડીક કરવી; ક્રિતાવળ કરવી. -મારવો = મારવું; પ્રહાર કરવો (૨) નુકસાન પહોંચાડવું કામનો માર ચાલવો = કામ પર કામ આવવું; બહુ કામ હોવું મૂઠ માર, મૂંગો માર = બહાર દેખાય નહીં પણ અંદરથી બહુ દુઃખે એવો માર. હસતો માર = હસતામાં મારવું તે] ૦ક વિં મારનાર; નાશ કરનાર ૦કલું, ૦કું + વિં મારવાની દેવવાળુ. [મારકણી આંખ = હૃદયને ઠેક નજર (૨) બધ પ્રેરતી નજર.] ૦ફટ સ્ત્રી મારપીટ. ૦દો પું મારો;

વિપુલતા ૦ખાઉ વિં માર ખાયા કરે
તેવું. ૦ઝપાટ, ૦ઝૂઠ સીં મારવું અને
ઝૂઠવું તે ૦ધુ નં મારવાનો તાંત્રિક પ્રયોગ
(૨) મારવું તે. ૦ઠકી સીં ઠકીથી રમવાની
એક રમત. ૦પછાડ, ૦પીટ સીં મારવું
અને પછાડવું કે પીટવું તે

મારકો પું [ફ્રં માર્ક] નિશાન (૨)વેચાઉ માલ
પરહોતી છાપ(૩)જુઓ 'માર'માં [મારકાનો
માલ = જી ચો ને એકધારે પ્રમાણિત માલ.
મારકો કરવો = નિશાન કરવું - ચોઠવો =
છાપ ચોઠવી]

મારગ પું જુઓ માગ -ગી વિં જુઓ મારગી
મારફત અં [મ મજરિફત] કારા, વચમાં
રાખીને(૨)સીંઆડતિયા કે હલાલી મારફત
કામ કરવાની રીત (૩) હલાલી, હકસાઈ
[-આપવી, લેવી = હલાલી-હકસાઈ આપવી
-લેવી -કરવી = વચમાં રહેવું (૨) હલાલીનો
ધ ધો કરવો] -તિયજી સીં મારફત કરનાર
સીં (૨) મારફતિયાની વહુ -તિયુ વિં
મારફતથી ધયેયું - કરવાનું -તિયો પું
વચમાં રહીને સોદા ગોઠવી આપનારો, હલાલ

મારફાડ સીં [મારવું + ફાડવું] મારપીટ

મારફો પું એક સુતારી એભાર-લાઠકાની કાનસ
મારમાર નં ['મારવું' ઉપરથી] વારે વારે
મારવું તે(૨)અં પુકળ ભેરથી(૩)મુઠેલીથી
[-કરવું = ઉપરાઉપરી માર મારવો (૨) ધણી
જ તાકીઃ કરવી -નો તડાકો = ભારે તડાકો,
ગતતવી નાખે - ન પહોંચી શકાય એવો તડાકો]
મારવણુ નં ['મારવું' ઉપરથી] ધાતુ વગેરે
મારવી તે

મારવા પું [ફ્રિ] એક રાગ, માલવ

મારવાઠ પું [સં મઠ, સરં ફિ, મ] (સ)
રજપૂતાનામાં આવેલો એક પ્રદેશ [-ની
મઉ = ૫ ગાળ ને દીન માણસ] ૦ધુ સીં
મારવાડી સી -ડી વિં મારવાડું (૨)
[તા] કભૂસ(૩) પું મારવાડનો રહેવાસી
(૪) સીં માર- વાહની બાપા

મારવું સંકિં [સં મારવું; સરં ફિ. મારના;
ન મારવું] પ્રહાર કરવો, ઠોકવું (૨) કાર કરવું

(૩) પાણું છઠાવવું, ભેર કરવું (પાડ)(૪) ગુણ-
ધર્મનો નાશ કરવો (ચામડી, સાફી)(૫) ભૂલવું;
હુમલો કરીને લઈ લેવું (ગામ, નફા, ખાનનો)
(૬) વીઝવું, અફાળવું, નાખવું; બરવું (હાથ,
ફાંસો, બાથાડિયાં) (૭) અસર યાચ તેમ પ્રયોગ
કરવો (ખોલ, ટોણો, આખ, મૂઠ, ગાંધુ,
તડાકો) (૮) [પ્રહાર કરવા માટે] ખેડવું;
વાપરવું, ચલાવવું (તીર, તરવાર, જાણી) (૯)
ઝડપ ને ભેરથી કાઈ ક્રિયા કરવી (ફાંસો,
વલખાં, ઝપાટો, હાથ) (૧૦) રોકવું, દબાવવું,
રોકવું (ખૂખ, મન) (૧૧) [લા] માત્રની બરમ
કરવી (૧૨) તફાવવું, ચોરવું (૧૩) લગાડવું;
ચોડવું, ખોસવું (હુમો, ખીલો, ધીમકું, ખૂચ,
તાણ, લચકો) (૧૪) ભેરવી, નાખવું, ફેંકવું,
આપવું ઉદાં માથામાં મારવું (૧૫) -ની
અસર-શાચ-વેદના દેખાવાં (જેમ કે, રીકારા,
ચળકાટ, ઝાંખ, ખાફ મારવા) (૧૬) પરાણે
કે ઠગીને વળગાડવું ઉદાં માથે મારવું (૧૭)
અન્ય ક્રિયાપદ સાથે આવતાં ઉતાવળ કે બેહર-
કારીનો ભાવ બતાવે. ઉદાં લખી મારવું, [મારી
ખાવું = એળવવું, તફાવી જવું મારી
નાખવું = જાનથી મારવું (૨) લાંચ રૂચવતથી
પોતાનું કરવું માથામાં મારીને = પરાણે,
બળાકારે ઉદાં માથામાં મારીને લઈ શ.
મારીને હાથ ન ધોવા = અત્યંત ક્રૂર અને
નિર્દય હોવું મારી પાડવું = મારી નાખવું
(૨) એકીસપાટે મેળવવું કે તફાવવું મારી
મૂકવું = પૂરપાટ હોડાવી મૂકવું મારું જવું
= યુદ્ધમાં હણાવું (૨) તુકસાની કે હાનિમાં
આવી પહોં. મારું મારું ફરવું = ગાબર કે
કાયર થઈને અહીં તહીં રખાવું મારું ફરવું
= -ની ખેટ હોવી, ન મળવું (૨) -ની ખેટ ન
હોવી, પુકળ મળવું; જ્યાં ત્યાં સાસુ મળવું
મારેલું ધી = રસોઈ ચડતાં નાખેલું ધી
મારેલું માણસ = વશ - કબજે કરેલું
માણસ.] [મારવું તે, લકાઈ

માર મારા સીં ['મારવું' ઉપરથી] સામાસામી
મારા પું ખં ૧૦ ['મારવું' ઉપરથી] નિશાન
મારવા ઉલ્લાની દીવાલમાં રખાતાં બાકાં, ગોખા

भारामार-(री) स्त्री० [‘भारतु’ छिपरथी] लडाई;
 पिगाछुं (२) तगी; दाख
 भारिश्त स्त्री० [अ.] परमेधरने ओणभवो ते
 भारीय पु० [सं.] ऐक राक्षस (ऐले सीता-
 हरण्मां मड्ड करवा कनकभृगुनुं ३५ धीधुं डवु)
 भारीतारी (भां तां) स्त्री० [भारुं + तारुं]
 गाणागाणी (२) निंदा
 भारु वि० [‘भारतु’ छिपरथी; हिं मारु]
 [समासभां अति] भारी नाणे - वींभी नाणे
 तेवुं छिदां वाधमारु (२) पुं० (सं.) मरु;
 भारवाड (३) ऐक शैभ
 भारु, ०थ पु० [सर० हिं.] प्रीतम; पति
 भारुत पुं० [सं.] पवन - ति पुं० [सं.] छनुमान
 भारुं (भां) स० [मप० महारिय, (सं. मदीय)]
 ‘हु’नी छही वि०नुं ऐ० व० [-तारुं] करवुं =
 जेहभाव राभवो. -भारुं, करवुं = भित्था
 अडलुद्धि तथा भमत्व लुद्धि राभवो. भारे
 नथे मेधलुभाई, अद्वारात = हुं शुं
 करवा नथुं ? कोण नथे। भारे। रठलु !
 [स्त्रीओभां] भूयो। (ते भरे ने हुं तेने रकुं।)
 भारे। ‘पुं० [भारु] भारी नाभनारो, जल्लाड (२)
 [सर० म मारा] छिपराछिपरी प्रहार (३) [ला.]
 रमजठ, विपुलता. [-अलाववो = छिपराछिपरी
 प्रहार करवो (२) [ला.] सारी पेट छाय यलाववो
 (जेभके, जमलु छिपर) (३) मोटा प्रमाणाभा
 रमजठ यलाववी (छिदां आग छिपर पाछीनी).]
 भाई पुं० [हिं.] चिह्न, ट्रेडमार्क) भारडा (२)
 शुल, परीक्षाभा परीक्षाभये अपातो शुलक
 भाईड (-डेय) पु० [सं.] (स) ऐक ऋषि.
 -डेयपुराणु न० ऐक पुराण
 भागी पुं० [सं.] रस्तो (२) इदि (३) भत, संप्रदाय
 (४) सगीतना ऐक प्रकार, नूनुं ते सिद्ध संगीत.
 [-करवो = जगा करवी (२) छिपाय करवो,
 अतराय दूर करवो (३) रस्तो पनाववो - काठवो
 = तोड काठवो, गूयवणुमाथी रस्तो - छिपाय
 काठवो. -टेभाडवो, पताववो = रस्तो -
 छिपाय - छेडव पताववो (२) भरो रस्तो पता-
 ववो. -पाडवो = नवो रस्तो काठवो - पनाववो.
 -खेवो = रस्तो पकडवो (२) रीत जडलु करवी

(३) छिपाय खेवो.] ०६ शंक वि० रस्तो पतावनार.
 ०६ शं न० भागी पताववो ते. ०६ शं का
 स्त्री० भागी इराविनार - प्रवेश करावनार
 पुस्तक. ०६ शं पुं० भागी जेयो होय तेवो
 भाणुस. ०६ शं, ०६ शं पुं० भागसर.
 ०६ शं पुं० भागी शंक स्तल के चिह्न
 के वस्तु, ‘माधल स्टोन’ ०६ थ वि० भागी भां
 छिमेकुं (२) पुं० वटेभागुं - भां वि० भागीनुं
 - पयनुं अगुयाथी (समासभां अंते) छिदां
 ‘शिवभागी’ (२) ऐं नामना काठियावाडना ऐक
 पंथुं (३) भागी नामना संगीत प्रकारने लगतु
 (४) पुं० मुसादर (५) भागी पयनो अगुयाथी
 (६) स्त्री० मध्यम ग्रामनी ऐक भूचं ना.
 -गोपदेशक पुं० [उपदेशक] भागी पता-
 वनार. -गोपदेशिका स्त्री० ज्यो भागी शं का
 -भाय पुं० [हिं.] अस्तो संवतनो नीजे भडिनो
 भागी न० [सं.] साई करवु ते (२) शूड करवा
 भन लण्णी पाछी छाटवुं ते - नी स्त्री० सावरणु
 (२) ऐक मुति
 भागीर पुं० [सं.] बिलाडो. -री स्त्री० बिलाडी
 भागीत वि० [सं.] भागी करेलु
 भागीत पुं० [सं.] सुथ
 भागीव न० [सं.] वृद्धता [स्त्री०, ०५ पणुं न०
 भागीक वि० [सं.] भर्तृ (२) भर्तृमेडी ०ता
 भागी वि० [ज्यो] ‘भारतु’नुं कृ० धवायेलुं,
 त्रासेलुं छिदां वपानो भार्यो, दुःअनु भागी
 भाळ पुं० [अ.] सामान (२) विसात; पूछ (३)
 [ला.] सत्त्व, दम (४) गालो. [-भारवो =
 (भोश्री रीते) लारे बाल करी, विसात जेगी
 करवी] भाळाभाळ वि० [अ.] लयुं-पूयुं;
 न्याव. [-यथं जवुं = न्याव यथं जवुं (२)
 [ला.] पायभाळ - भाषावीपी यथं जवुं]
 भाळ पुं० [सं.] छियाणो प्रदेश
 भाळो स्त्री० [अ. मलिकह, सर० म, हिं.
 मलिका] राछी
 भाळोखेरो पुं० ऐक राज
 भाळोकांड (-अ) स्त्री० [सर० सं. कुल्ली, हिं.
 मालकगुनी; म. मालकगुणी] ऐक धी
 भाळ (-नि) स्त्री० [ज्यो भाळी]

વિપુલતા ૦ખાઉ વિં માર ખાયા કરે
તેવું. ૦ઝપાટ, ૦ઝૂંદ સ્ત્રીં મારવું અને
ઝૂંદું તે ૦ણુ નં મારવાનો તાંત્રિક પ્રયોગ
(૨) મારવું તે. ૦હડી સ્ત્રીં હડીથી રમવાની
એક રમત ૦પછાડ, ૦પીટ સ્ત્રીં મારવું
અને પછાડવું કે પીટવું તે

મારકો પું [ફં માર્ક] નિશાન (૨)વેચાઈ માલ
પરહોતીબાપ(૩)જુઓ 'માર'માં [મારકાનો
માલ = છી ચો ને એકધારો પ્રમાણિત માલ
મારકો કરવો = નિશાન કરવું - ચોઢવો =
છાપ ચોઢવી.]

મારગ પું જુઓ માગ - ગી વિં જુઓ માર્ગી
મારફત અં [જ મરફિત] કારા, વચમાં
રાખીને(૨)સ્ત્રીં અમાડતિયા કે હલાલની મારફત
કામ કરવાની રીત (૩) હલાલી, હકસાઈ
[-આપવી, લેવી = હલાલી - હકસાઈ આપવી
- લેવી - કરવી = વચમાં રહેવું (૨) હલાલીનો
ધ ધો કરવો] - તિયજી સ્ત્રીં મારફત કરનાર
સ્ત્રી (૨) મારફતિયાની વજુ - તિયુ વિં
મારફતથી થયેયું - કરવાનું - તિયો પું
વચમાં રહીને સોઢા ગોઠવી આપનારો, હલાલ

મારફાડ સ્ત્રીં [મારફ + ફાડવું] મારપીટ
મારફા પું એક સુતારી ઓભર-લાકડાની કાનસ
મારમાર નં ['મારવું' ઉપરથી] વારે વારે
માનવું તે(૨)અં પુંકળ ભેરથી(૩)મુઠેલીથી
[-કરવું = ઉપરાઉપરી માર મ રવો (૨) ધણી
જ તાકીડ કરેની - નો તડાકો = ભારે તડાકો;
ગભરાવી નાખે - ન પહેચી રોકાય એવો તડાકો]
મારવજી નં ['મારવું' ઉપરથી] ધાતુ વગેરે
મારવી તે

મારવા પું [ફિં] એક રાગ, માલવ
મારવાડ પું [સં મહ, સરં ફિં, મ] (સ)
રજપૂતાનામાં આવેલો એક પ્રદેશ [-ની
મઉ = જમાળ ને દીન માણસ] ૦ણુ સ્ત્રીં
મારવાડી સ્ત્રી - ડી વિં મારવાડું (૨)
[ભા] કબૂસ (૩) પું મારવાડનો રહેવાસી
(૪) સ્ત્રીં માર વાડની બાપા

મારવું સંકિં [સં મારવું, સરં ફિં. મારના,
મ મારણે] પ્રહાર કરવો, ઠોકવું (૨) ઠાર કરવું

(૩) પાકું હડાવવું, ભેર કરવું (ધાડ)(૪) ગુણ-
ધર્મનો નાશ કરવો (ચામડી, સાક્ષી)(૫) ભૂંટવું,
હુમલો કરીને લઈ લેવું (ગામ, નદી, ખખનો)
(૬) વી ઝડું; અફળવું; નાખવું; ભરવું (હાથ,
ફાંફા, બાથોઢાં)(૭) અસર પાચ તેમ પ્રયોગ
કરવો (બોલ, ટોણો, આંખ, મૂઠ, ગપુ,
તડાકો) (૮) [પ્રહાર કરવા માટે] ઘેહવું;
વાપરવું, ચલાવવું (તીર, તરવાર, બાથો) (૯)
ઝંઘ ને ભેરથી કોઈ ક્રિયા કરવી (ફાંફા,
વલખા, ઝપાટો, હાથ) (૧૦) રોકવું, દગાવવું,
રોધવું (ખૂખ, મન) (૧૧) [ભા] ધાતુની ભરમ
કરવી (૧૨) તડકાવવું, ચોરવું (૧૩) લમાડવું,
ચોહવું, ખોસવું (હૂંચો, ખીલો, ધીંગલું, ખૂચ,
તાણુ, લચકો) (૧૪) ભેરથી નાખવું, ફેંકવું,
આપવું ઉઠાં માથામાં મારવું (૧૫) - ની
અસર-લાસ-વેદના કેખાવાં (જેમ કે, ફીકારા,
ચળકાટ, ઝાંખ, બાક મારવા) (૧૬) પરાણે
કે ઠગીને વળમાડવું ઉઠાં માથે મારવું (૧૭)
અન્ય ક્રિયાપદ સાથે આવતાં ક્રિતાવળ કે બેઠર-
કારીનો લાવળતાવે ઉઠાં લખી મારવું. [મારી
ખાણું = ઓળવણ, તડકાવી જવું મારી
નાખણું = જનથી મારવું (૨) લાંચ રૂણવતથી
પોતાનું કરવું માથામાં મારીને = પરાણે,
બળાતકારે ઉઠાં માથામાં મારીને લઈશ.
મારીને હાથ ન ધોવા = અત્યંત ક્રૂર અને
નિર્દય હોવું મારી પાડવું = મારી નાખવું
(૨) એકીસપાટે મેળવવું કે તડકાવવું મારી
મૂકવું = પૂરપટ ઢોડાવી મૂકવું માથું જવું
= યુદ્ધમાં હણાવ (૨) નુકસાની કે હાનિમાં
આવી પડવું માર્યું માર્યું ફેરવું = ગાબર કે
કાયર થઈને અહીં તહીં રખડવું માર્યું ફેરવું
= -ની ખોટ હોવી, ન મળવું (૨) -ની ખોટ ન
હોવી; પુંકળ મળવું, ન્યાં ત્યાં સાચું મળવું
મારેલું ધી = રસોઈ ચડતાં નાખેલું ધી
મારેલું માણસ = વશ - કબજે કરેલું
માણસ.]

[મારવું તે, લડાઈ
માર મારા સ્ત્રીં ['મારવું' ઉપરથી] સામાસામી
મારા પું બં વં ['મારવું' ઉપરથી] નિશાન
મારવા કિસ્સાની દીવાલમાં રખાતાં બાકાં; ગોખા

મારામાર(-રી) સ્ત્રી. ['મારું' ઉપરથી] લઘાઈ;
 પિગાણું (૨) તળી; તાણ
 મારિફત સ્ત્રી. [જ] પરમેશ્વરને ઓળખવો તે
 મારીચ પું. [સં] એક રાક્ષસ (એણે સીતા-
 હરણમાં મદદ કરવા કનકમુગનું રૂપ લીધું હતું)
 મારીતારી (મા'તા) સ્ત્રી. [માકં + તાર] ગાળાગાળી (૨) નિંદા
 મારુ વિ. ['મારું' ઉપરથી; હિં માલુ] [સમાસમાં અંતે] મારી નાખે - વીંધી નાખે
 તેવું ઉદા. વાઘમારુ (૨) પું. (સં.) મરુ;
 મારવાહ (૩) એક શેષ
 મારુ, ઠંથ પું. [સર. હિં.] પ્રીતમ; પતિ
 મારત પું. [સં.] પવન - તિ પું. [સં.] હનુમાન
 મારું (મા') સં. [અપ. મહારિચ, (સં) મદીચ]]
 'હું' ની છઠી વિનંતુ એ. વ. [-તારું] કરવું =
 ભેદભાવ રાખવો. -મારું કરવું = બિથ્યા
 અહ બુદ્ધિ તથા મમત્વ બુદ્ધિ રાખવી મારે
 બણે મેઘજીભાઈ, બહારાત = હું શું
 કરવા બહુ? કોણ બણે! મારો રહણ!
 [સ્ત્રીઓમાં] મૂઓ! (તે મરે ને હું તેને રડું!)
 મારો' પું. [મારું] મારી નાખનારો, બહાદુર (૨)
 [સર. મ. મારા] ઉપરાઉપરી પ્રહાર (૩) [લા.]
 રમકડાં, વિપુલતા [-અલાવવો = ઉપરાઉપરી
 પ્રહાર કરવો (૨) [લા.] સારી પેઠે હાથ ચલાવવો
 (જેમ કે, જમણ ઉપર) (૩) મોટા પ્રમાણમાં
 રમકડાં ચલાવવી (ઉદા. આગ ઉપર પાણીની).]
 મારક પું. [હિં] ચિહ્ન, (ટ્રેડમાર્ક) મારકો (૨)
 ગુણ, પરીક્ષામાં પરિણામરૂપે અપાતો ગુણક
 મારકુંડ (-ડેય) પું. [સં] (સ) એક અધિ.
 -ડેયપુરાણુ નં. એક પુરાણ
 માર્ગ પું. [સં] રસ્તો (૨) ઝડિ (૩) મત, સ પ્રદાય
 (૪) સંગીતના એક પ્રકાર, જૂનું ને શિષ્ટ સંગીત.
 [-કરવો = જગા કરવી (૨) ઉપાય કરવો;
 અ તરાય દૂર કરવો (૩) રસ્તો બતાવવો - કાઢવો
 = તોડ કાઢવો; ગૂચવણીમાંથી રસ્તો - ઉપાય
 કાઢવો. -ટેખાડવો, બતાવવો = રસ્તો -
 ઉપાય - ઉઠેલ બતાવવો (૨) ખરો રસ્તો બતા-
 વવો. -પાડવો = નવો રસ્તો કાઢવો - બનાવવો.
 -લેવો = રસ્તો પકડવો (૨) રીત ગ્રહણ કરવી

(૩) ઉપાય લેવો.] ઠંથક વિ. રસ્તો બતાવનાર.
 ઠંથક નં. માર્ગ બતાવવો તે ઠંથક
 સ્ત્રી. માર્ગ દર્શાવનાર - પ્રવેશ કરાવનાર
 પુસ્તક. ઠંથક પું. માર્ગ બોધો હોય તેવો
 માણસ. ઠંથક, ઠંથક પું. માર્ગસર.
 ઠંથક પું. માર્ગદર્શક સ્ત્રી કે ચિહ્ન
 કે વસ્તુ, 'માઈલ સ્ટોન'. ઠંથક વિ. માર્ગમાં
 ઊભેલું (૨) પું. વટેમાર્ગ. -ઠંથક વિ. માર્ગનું
 -પથનું અનુયાયી (સમાસમાં અંતે) ઉદા.
 'શિવમાર્ગી' (૨) એ નામના કાઠિયાવાડના એક
 પંથનું (૩) માર્ગ નામના સંગીત પ્રકારને લગતું
 (૪) પું. મુસાફર (૫) માર્ગી પંથનો અનુયાયી
 (૬) સ્ત્રી. મધ્યમ ગ્રામની એક મૂંઝના.
 -ગોપદેશક પું. [+ ઉપદેશક] માર્ગ બતા-
 વનાર - ગોપદેશિકા સ્ત્રી. બુદ્ધિ માર્ગદર્શિકા
 -માર્ચ પું. [ફ.] ખ્રિસ્તી સંવતનો ત્રીજો મહિનો
 માર્જન નં. [સં.] સાફ કરવું તે (૨) શુદ્ધ કરવા
 મંત્ર લાણી પાણી છાંટવું તે - ની સ્ત્રી. સાવરણી
 (૨) એક સુતિ
 માર્જર પું. [સં] બિલાડો - ની સ્ત્રી. બિલાડી
 માર્જિત વિ. [સં] માર્જન કરેલું
 માર્તંડ પું. [સં] સૂર્ય
 માર્દવ નં. [સં] મૃદુતા [સી. ૦. ૦. પછું] નં.
 માર્મિક વિ. [સં] મર્મજ (૨) મર્મભેદી વ્તા
 મારું વિ. [સુઓ] 'મારું'નું હું ધવાયેલું;
 ત્રાસેલું ઉદા. વખાનો માર્યો; દુઃખનું માર્યું
 માલ પું. [જ] સામાન (૨) વિસાત, પૂછ (૩)
 [લા.] સત્ત્વ, હમ (૪) ગાળો. [-મારવો =
 (ખોટી રીતે) ભારે લાલ કરી, વિસાત ભેગી
 કરવી] માલમાલ વિ. [જ] ભયું-પૂરું;
 ન્યાલ [-યઈ જવું = ન્યાલ યઈ જવું (૨)
 [લા] પાયમાલ - ખાખાવીખી યઈ જવું]
 માલ પું. [સં] ઊંચાણનો પ્રદેશ
 માલકી સ્ત્રી. [જ. મલિકહ, સર. મ, હિં.
 મલિકા] રાણી
 માલકાલેરો પું. એક રાખ
 માલકાંક (-અ) સ્ત્રી. [સર. સં. કુદની, હિં.
 માલકુની; મ. માલકુંગી] એક ખી
 માલ (-લિ) સ્ત્રી. [જુઓ માલિકી] માલિક

પણ, સતા ંહક(-ક) પું માલકીનો હક
માલકુ' વિં ખાડું, ત્રાંસુ; માલું (-એણું, માળણું)
માલકોશ પું [સં. માલકોશ; સરં હિં, મ
માલકસ] એક રાગ

માલ(-ળ)ણુ નં [સં માલક (હારડો), સરં
હિં. માલકા] સળિયા કે દોરામા પરાવી રાખેલો
કાગળો તથા ચિટ્ઠીઓનો સમૂહ(ર) હારડો(ક)
['માળો', કે 'માળણુ' ઉપરથી] (લા.) ખાલી
માળો કે પાંજરા જેવું ખોળું (જેમ કે, શરીર
હાડકાંનું માળણુ બની ગયું) (૪)[?] બાવટાનું
ધાત્રુ. [માળખામાં, માળખે નાખવું =
કાગળ માળખામા પરાવી-હરવી દેવો (ર)
કાગળની હકીકત ઉપર ધ્યાન ન આપવું(તે માટે
તેને સામેથી દૂર કરી, માળખામાં હરવી દેવો)]

માલમાડી સ્ત્રીં [માલ + માડી, સરં હિં]
હારખાનું, માલ લાવતી લઈ જતી વ્યાગમાડી
• માલચુબારી સ્ત્રીં [ફા, સરં હિં] જમીન
• મહેસલ (ર) જમીનહારે ઉપરાવી આપેલી
મહેસલ

મામળદી સ્ત્રીં [ફા, સરં મ] દલાલણુવેરયા
માલભામિ(-મી)ન પું[જ] સારાખોટા માલ
માટેનો જમીન

માલડો પું ['માલ' ઉપરથી] (કા) ગોદહાં
જરી રાખવાનો મોટો કાથળો

માલ(-ળ)ણુ સ્ત્રીં ['માલી' પરથી; સં માલિની,
સરં હિં માલન] માળીની સ્ત્રી, માળીનો ધધો
કરનાર સ્ત્રી (ર) [?] નાકમાં થતી શેફી

માલતિ(-તી) સ્ત્રીં[સં] એક વેલ(ર) એક છદ
માલદાર [ફા] ધનવાન, તવખર

માલધણી, માલધારી પું[માલ+ધણી, ધારવું,
સરં મ માલધની] માલિક

માલપાણી નંખંખં [માલ+પાણી] મિથાળ,
હારે જમણ [-કરવાં=મિથાળ જમવું (ર)
પારકી મિલકત ઓળવી ન્યાલ થઈ જવું.
-ઉરાવવાં=મિથાળ જમવું, મોજ ઉઠાવવી.]

માલપૂઓ(-ડો) પું [માલ (દે મહ્યવ=પૂડો)
+ પૂઓ (સં લપ્પ), સરં હિં નાલપૂમા મ
નાલપુવા] અલ્યો પૂડો, એક મિથાળ

માલમ(-મી) પું [મ નુબલ્લિન, સરં મ

માલીમ] વહાણમાંના મોલનો દિસાખ રાખનાર
(ર) વહાણનો દોરનાર, 'પાઈલટ'

માલમતા સ્ત્રીં[માલ + મતા, સરંમ માલમતા]
સ્થાવર અને જગમ મિલકત

માલમલીટો પું [માલ + મલીટો] હારે
મિથાળ [સાધનસામગ્રી

માલમસાલો પું મિથાળ (ર) ઉપયોગની

માલમરત વિં [માલ + મરત, સરં મ] ધન-
દોલતના મહમાં છકી ગયેલું કે તેમાં જ સુખ
માનનાર [માલમતા

માલમિલકત સ્ત્રીં [માલ + મિલકત] જુઓ:
માલમી પું જુઓ માલમ. ંહોકો પું[સરં
મ. માલમી = હોકાયત્ર] હોકાયત્ર

માલવ પું [સં.] એક રાગ (ર) માળવા દેશ.
ંશ્રી, -વી સ્ત્રીં શ્રીરાગની એક રાગણી

માલવણુ સ્ત્રીં ખાવાની જુવારની એક જાત
માલવું નં [દે. મહ્યવ ઉપરથી] [કાશ હરવાની
દોણી

માલશ્રી પું [સં] એક રાગ

માલો સ્ત્રીં [સં] માળા, મણકા વગેરે પરાવી
કરેલો હાર(ર) જપમાળા (ક) કોઈ પણ વસ્તુની
એને મળતી એકત્રિત સકલના ઉદાં ગ્રથ-
માલો ંકાર પું માળી ંતુમાન નં એક
અનુમાનનું સાધ્ય તે બીજા અનુમાનનું સાધન
બની એક જ પક્ષ વિધેની અનુમાનપર પરા
(-યા) [શિખી

માલાફલ સ્ત્રીં [માલા + ફલ] (કા.) આપવડાઈ;
માલાળુ વિં['માલ' ઉપરથી] માલ-સપ્તવાળુ,
માલહાર

માલિક પું [જ, સં મલિક = રાજા (સં મલિ
= ભોગવટો, કબજો), સરં હિં] માલિક
સ્વામી, રોઠ (ર) પરમેશ્વર -શ્રી સ્ત્રીં માલકી

માલિકા સ્ત્રીં [સં] માળા

માલિની સ્ત્રીં [સં] એક છદ

માલિન્ય નં [સં] મલિનતા

માલિય(-યા)ત નં [જ] ઊંચી જાતનો
ખાગાયત દ્વષ [આપવું તે

માલિશ(-સ) સ્ત્રીં [ફા] ચોળવું, રગડવું
માલો પું [મં] જુઓ: માળી

માલુકાર પું વણકર; ઢેક [એક વેલ
માલુવા સ્ત્રી [પ્રા. માલુવા; (સં. માલુકા)]
માલું વિં માલકું, માલું
માલુમ વિં [અ. મલુમ, સરં હિં; મ]
ખબર પડેલું; બહેલું [-કરવું = જણાવવું.
-થવું, પડવું = જણાવવું.]
માલેક પું જુઓ માલિક
માલેવળ (-જા) ર નં [અ. મલિકુ-તુજાર]
વેપારીઓના વડો, મોટા વેપારી (ર) વિં ખબ
રૈસાદાર [એક ઓળાર
માલો પું પ્લાસ્ટર લીસું કરવાનું કડિયાનું
માલોપમા સ્ત્રી [સં.] ઉપમાનો એક પ્રકાર,
જેમા એક ઉપમેયને અનેક ઉપમાનો સાથે
સરખાવાય છે (કા. શા.)
માલ્યભારા, -રિણી સ્ત્રી [સં] એક વૃત્ત
માવ (મા) પું [સં. માધવ, પ્રા માહવ] પતિ;
વહાલમ. ૦જી, -ચે પું (સ) માધવ, શ્રીકૃષ્ણ
માવજત (મા) સ્ત્રી [અ. મુદ્ધાફિજત, સરં મ.
માફ(-વ)જત] બરદારત, સલાખ, સારવાર
માવડું નં [સં. માવ + વૃદ્ધિ] કમતુનો વરસાદ
માવડી સ્ત્રી [સં. માતૃ, પ્રા. માઈ, સરં મ માવલી]
મા. -દિયું વિં જુઓ માવડીમુખ. -દિયો
પું માના જ કશામા રહેનાર છોકરો ૦મુખું
વિં માની સોહમા કે માના કશામા જ રહેનાર
(ર) બીકણ, બાયલું [માખાપ
માવ(-ચી)તર નં ૦૫૦૫૦ [સં. માતૃ + પિતૃ]
માવાદાર વિં [માવો' ઉપરથી] માવાવાળું
માવાલ વિં [મા' પરથી] (કા) જુઓ માવડિયું
માવીતર નં ૦૫૦૫૦ જુઓ માવતર; માખાપ
(ર) [કા] પિયર ?
માલું અંકિં [સં. મા, પ્રા. મામ; સરં મ
માવળે, હિં. માના] સમાલું, બરાબર આપો
રહેલું -ગોલંદર્થ જડુ
માવો પું [સરં હિં. ન નાના] દૂધ ઉંકળી
કરાનો ઘડ પદાર્થ (ર) ગર (જેમ કે કળનો), કે
તેના જેવું કંઈ પણ (૩) સત્ત્વ (૪) [સં. માધવ,
પ્રા. માહવ] જુઓ 'માવ'માં
મારી (-ચી) સ્ત્રી [પ્રા. મારી, માન્નિઝા
(સં. માન્ + ન્વસ); સરં હિં માસી, નૌસી, ન.

માવણી] માની બહેન. ૦જી સ્ત્રી માસી
(માનાર્થક) (ર) માથીસાસુ. ૦સાસુ સ્ત્રી
પતિ કે પત્નીની માસી
માશુક સ્ત્રી પ્રિયા
માપ પું [સં.] અડક -પાત્ર નં અડકનું મોજન
માસ પું [સં.] મહિના [નમૂનો (ર) ઘાટ
માસલો પું [સરં મ. માસલ (અ. મસલ)]
માસાજ પું [માસી' ઉપરથી] માસો કે માસો-
સસરો (માનાર્થક)
માસિક વિં [સં.] માસને લગત (ર) નં માસિક
પત્ર. (૩) અંક દર માસે ઉદાં માસિક શું મળે
છે? ૦માહગી સ્ત્રી ૦સ્નેહશી' નનો સમય;
અડકાવ આવવો તે ૦પત્ર નં દર મહિને
પ્રગટ થતું પત્ર-સામયિક
માસિયો પું [માસ' ઉપરથી] મરણ પામેલાનું
એક વરસ સુધી દર માસે કરવામા આવતું
આદ (ર) એક પ્રેતમોજન
માસી, ૦જી, ૦સાસુ સ્ત્રી જુઓ 'માથી માં
માસીસો પું જુઓ માસિયો
માસો પું [માસી' ઉપરથી] માસીનો પતિ
(ર) [સરં હિં. માસા] તોલાનો બારમો ભાગ.
૦સસરો, ૦જી પું વર કે વહુનો માસો
માસતર પું [હિં માસ્ટર; સરં મ] મહેતાજી,
શિક્ષક (ર) અમલદાર (પોસ્ટ, રેલવે, મિલ
ઇં મા)
માહ પું [પ્રા. (સં. માધ), સરં હિં] માધ માસ
(ર) [ફા; સરં હિં, મ.] માસ. ૦વારી
વિં [સરં હિં; મ] મહિનાનું; મહિનાવાર
માહાત્મિક વિં [સં.] મહાત્માનું, મહાત્મા.
સબધી, -જેવું
માહાત્મ્ય નં [સં] મહિમા, મહત્ત્વ
માહિત વિં [અ. માહિવ્યત] પ્રદેશ ૦ગાર
વિં વાકેડગાર, બહાણી; પરિચયવાળું. ૦ગારી
સ્ત્રી વાકેડગારી -વી સ્ત્રી વાકેડગારી;
બહુ (ર) ખબર; હકીકત
માહી સ્ત્રી [ફા.] નાહી ૦ગાર પું માહી.
૦મરાતબ વિં બાદશાહી વખતમા અમીરોની
એક પદવો
માહે અંક [માહ' [ફા] ઉપરથી; સરં મ]

અમુક 'મહિનો' એ અર્થમાં ઉદાહરણો.
 -માહેર વિં [જ માહિર] માહિતાર
 માહેર વિં [સં] મહેરનું, -ને લગતુ (૨)
 મહેરનું પૂજક -રી સીં (સ) પાર્વતી
 માહર નં [સં માતૃગૃહ, પ્રા માહર; સરં
 મ. માહેર] લગ્નવિધિ કરવાનો મહત્ત્વ
 -માહામાટલુ નં [માહર + માટલુ ?] કન્યાને
 વળાવતાં રીત પ્રમાણે અપાતુ ખાવાનું માટલું
 [-પરતુ]
 -માળ પું [વે માલ; સરં મ] મેડો; મજલો (૨)
 [સં માલ] નિર્જન વેરાન ખીડનો પ્રદેશ (૩) (સ)
 ઉત્તર ગુજરાતનો એક પ્રદેશ (૪) સીં [સં માલ]
 માળા (૫) રે દિયાના ચક્કર અને ત્રાક ઉપર ફરતી
 દોરી. [-મામલો = વેરાન ખીડ જેવા પ્રદેશને
 ખેડી, ખેતીના ઉપયોગમાં લાવતો]
 -માળખું નં જુઓ માલખું
 માળખું સીં જુઓ માલખું (૨) ['માળખું'
 ઉપરથી] જાજ, સૈંધ
 માળવા પું [સં માલવ] (સ) મધ્ય હિંદ
 રાજ્યમાં આવેલો એક પ્રદેશ -વી વિં
 માળવાનું (૨) સીં માળવાની પ્રાતિક યોદ્ધા
 માળખું સંકિં [જુઓ માળ] જાજ, સૈંધ
 (જાપર)
 -માળા સીં જુઓ માલા [-જપવી = હનિજનન
 કરવું (૨) [-ના નામની] વાટ જેવી, વાર વાર ચાલ
 કરવું, રચણ કરવું, (૩) ખાખી બાવા થવું, કામધધા
 કે પૈસાટકા વગરના થવું -જાલવી = વિસ્ત્રુત
 થવું, સંધુ થવું (૨) કેવાણું કાઢવું -ના મૂળમાં
 જવા = એક લેવા જતા હોય તેય ગુમાવવું
 -નો મણકો = પ્રિય પુત્ર -નો મેર = દોળી
 કે મહળોનો આગેવાન -ફેરવવી = જુઓ
 માળા જપવી. -લેવી = જુઓ માળા જાલવી]
 માળિયુ નં ['માળ' ઉપરથી] મેડો (૨) સર-
 સ માન ગમવા છાપરા નજીક કરેલો નાનો માળ
 માળિયુ નં ['માળ' ઉપરથી] વાડો કે બીંતો
 વિનાનું જાપર
 માળી પું [સં માલિન, પ્રા માલિ, સરં હિં
 માલી; મ] ફલજાડ ઉછેરનાર (૨) ફલ વેચનાર
 માળુ વિં ['મારુ વહાલું'] ? (કા) વહાલમાં
 કે નિરર્થક, નામ સાચે વપરાય છે

માળા પું [જુઓ માળ, સરં મ માળા]
 પખીનું ઘર (૨) ઘણાં કુટુંબો રહી શકે એવું
 ઘણા માળવાળું મકાન (૩) ખેતરનો માંચડો
 માં (૦) [સં સિમ્ન, પ્રા, મિમ, સરં હિં. મેં]
 સાતમી વિભક્તિનો પ્રત્યય
 માંકડ (-જી) (૦) પું [સં મત્કુળ, પ્રા મકુળ]
 માકજી; માકડ ંમારી સીં એક વનરપતિ
 માંકડમુખુ (૦) વિં [માકડુ + મુખ] માંકડાના
 જેવા લાલ મોનું [મુછાવાળું]
 માંકડમૂછું (૦) વિં [માંકડુ + મૂછ] ભૂરી
 માંકડિ (-જી) પું (૦) નં જુઓ માંકડિયું
 માંકડી (૦) સીં [પ્રા મક્કડી (સં મર્કટી)]
 માંકડાની માદા (૨) ઘટ્ટીના ઉપલા પડમાં
 ખેસાયેલો લાકડાનો કંકડો (૩) વૈયાનો તે
 બામ, જે વડે ગોળી ઉપર તે ચપસીને બધાય
 છે (૪) દોર બાંધવાના દોરકાના ગ્રાળામાંની
 મોઈ (૫) હળ ઉપર ચોટાલું મોઈના આકારનું
 લાકડું, જેના પર ખેડત ખેડતી વખતે બાર
 મૂકે છે (૬) ભૂરી ભેંસ (૭) માંકડીકુંકડી
 (૮) ચામડીનો એક રોગ (૯) થોડીની એક
 નવ ૦૬૬ સીં એક જીવડું, જેનું મૃતર
 અડચેથી ફેલ્લા થાય છે -હુ નં [પ્રા મક્કડ
 (સં મર્કટ)] લાલ મોનું વાંદર -ડો પું
 લાલ મોનો વાંદરો
 માંકજી, ંમારી જુઓ 'માંકડ' મા -જીયુ નં
 જુઓ માંકડિયું
 માંખ (૦ખ) સીં જુઓ માખી
 માખ (૦) વિંઆઠ (વેપારી સંકેત) [સરં મ
 માત્રી] (૨) (મ.) સીં [હિં, જુઓ માગણ]
 માગ, માગણી (૩) [પ્રા મગ (સં માર્ગ)] ?
 સેથો (૪) ચોટલાની લમાણ તરફની લટો;
 લમણા આમળ પાંડેલાં પટિયા [-લખાવવા =
 (વડનમરા નાગરોમાં રૂંડે અવસરે કંસાની
 યાળીમાં) ઢેડ તથા તેના બે છેાકરાનું
 ચિત્ર પાંડવું]
 માંગ પું [સરં મ, પ્રા માયગ (સં માતગ)
 ચાંડાળ, ડોમ] મધ્ય પ્રાંતની એક હરિ-
 જન નવનો માણસ.
 માંખડી (૦) વિં '૧૮' (વેપારી સંકેત)

માંગલિ(=ળિ)ક વિં [સં] શુભ. માંગલ્ય નં
[સં] શુભ, કલ્યાણ
માંગલું (૦) સંકિં ભુઓ માગલું
માંગલો (૦) પું[સં મન્વ, સરંહિં, મ. માવ]
માઓ, ઊચી બેઠક; તખ્ત; પાટ (૨) માડાની
ધરી ઉપરનો પાટલો (૩) સોકટાની બાજુમાંનું
ફલ. -કી સ્ત્રી નાનો માચડો
માંચી (૦) સ્ત્રી[સં મન્વ, સરંમ, હિં માચી]
ખાટલી (૨) નાનો માચો, આસન જેવી બેઠક.
-ચો પું ભુઓ માચડો (૨) ખાટલો (વાણ
કે કાશીનો) [-મૂકવો=સાચું-ત ફરત પડુ]
માંજર (૦) સ્ત્રી[ભુઓ મજરી] તલસી, ડમરા
ધંની બિયાંવાળી ડાખળી (૨) નેડાની
સખતળી (૩) ચંપલની સીવણીમા પગ તળે
રહેતુ પાતળુ પડ (૪) મર્યાના માથા ઉપરની
કલગી [મરી કીકીવાળું]
માંજરં (૦) વિં [પ્રા મંજર(સં માર્જાર)પરથી]
માંજલું (૦) સંકિં[સં મૃજ, મન્વ, સરંમ.
માજળે, હિં માંજના] ધસીને સાફ કરવું(વાસણ)
માંજર પું [સં. માર્જાર, સરંમ માંજર]
બિલાડો. -રી સ્ત્રી બિલાડી. -રીનો ટોપ
પું બિલાડીનો ટોપ, એક વનસ્પતિ
માંજ (૦) પું[સરં હિં. માંજી(સં મધ્ય, પ્રા.
મન્વ,)] કાશીરનો હેડીવાળો
માંજો (૦) પું[ભુઓ માજવું, સરં હિં માંજા,
મ માંજા] કાચ પાયેલો ટોર(પતંગનો)
માંડલ (૦ ?) નં એક ધાસ
માંડી (૦) પું[ભુઓ માંડી] ધણી (૨) મરઠ
માંડ (૦) અં [પ્રા મળય (સં. મનાક), સરં
માણમાણ માંડ માડ (૨) પું [૧] એક રાગ
(૩) ['માંડવું' ઉપરથી, સરંમ; હિં.] શોભા
માટે ગોઠવેલી ઉતરડો
માંડણ (૦) નં ભુઓ માડણ
માંડણી (૦) સ્ત્રી ['માંડવું' ઉપરથી] માળની
ઊંચાઈ, ઊંચાણી(૨) મ ઢાલ કરવું તે; ગોઠવણી
માંડછાંડ (૦, ૦) સ્ત્રી[માંડવું+છાંડવું](કા) ધરના
રાચરચીલાની રોમે તેવી ગોઠવણી (૨) [સરં
મ નાઢપૂત] નામુઠાચુ નક્કી કરી લખી લેવું તે
માંડ માંડ (૦) અં [ભુઓ માંડ] માણ માણ;

જેમ તેમ કરીને, મહા મુલેલીએ
માંડલિ(=ળિ)ક વિં[સં] મંડળનું (૨) મડળ-
માનું, ખ ડિયુ (૩) પું ખંડિયો રાત, સામત
માંડલિયું નં ગુરસાવાળી નજર
માંડવ (૦) પું[પ્રા મઢવ(સં મંઢવ), સરંહિં,
મ] વરપક્ષને પહેરામણી આપવાનો છેલ્લો
લિલિ (૨) સ્ત્રી નવરાત્રીની માડવી
માંડવાળ (૦) સ્ત્રી [માંડવું+વાળવું] માડી
વાળવું તે, તોડ, સમાધાન [માણસ
માંડવિયો (૦) પું[માંડવો' પરથી] કન્યાપક્ષનો
માંડવી સ્ત્રી[પ્રા. મંઢવ(સં મંઢવ), સરંમ મ]
ધર આગળની ઊંચી બેઠક (૨) રવેશી (૩)
નવરાત્રીમા હીવા મૂકવા માટે બનાવેલી મડપ.
જેવી રચના (૪) જકાત લેવાની જગ્યા (૫)
ચકલું; ખતર (૬) [?] બોયડિંગ
માંડવું (૦) સંકિં રાફ કરવું (૨) લખવું;
નોધવું (૩) [સં. મંઢ, સરં હિં. માંઢના;
મ. માઢળે] ગોઠવવું-મૂકવું (૪) યોજવું;
રચાવવું. (૫) બીજી ક્રિયાની સહાયથી તે
ક્રિયા કરવાનું રાફ કરવું, તેમા લાગવું, વળગવું
એવો ભાવ બતાવે છે ઉદા. લખવા માડો.
[માંડી વાળવું=પતાવટ કરવી(૨) ખાતામાં
ચાલતુ લેણુ લખી વાળવું-પતવી દેવ, જતુ
કરવું(૩) બધે રાખવું, મોફ રાખવું.]
માંડવો (૦) પું [સં મઢવ, સરં હિં માંડવ,
મ માઢવ] મડપ, ચદરવો બાંધી બનાવેલી
બેઠક કે ચાન (૨) [લા.] છોડી, કન્યા.
[-આવવો=છોડી જન્મની -ઊંઘો થવો.
=છોડી પરણાવવા ભેગ થવી. -ચૂકવવો=
વરપક્ષ વિદાય થતા પહેલાં કન્યાપક્ષના
માંડવે આવે ત્યારે રીતનાં તાણાંની લેણુ-દેણુ
ચૂકવવી. -માંધવો=મડપ રચવો (૨) [લા.]
ફળેત કરવું માંડવે બેસવું=વરપક્ષનું માંડવો
ચૂકવવા કન્યાપક્ષને માંડવે આવવું] -વા-
ખર્ચ(=રચ) પું લક્ષ્મી એજ બાબત, કન્યા-
પક્ષનું માંડવો બાંધવાને અંગેનું ખર્ચ.
-વામહુરત, -વાસુરત નં કન્યાને ત્યાં
લક્ષ્મીમડપ બાંધતા સરમા કરતો વિધિ કે તેનું
મુહૂર્ત

આડળિક વિં (૨) પું બ્રુઓ માહલિક
 માહા (૦) પુંબંબંબં [સં મળક, સરં હિં
 માંહ] કલ્પકોરમાની એક વાની
 માત્રિક (૦) પું [સં] મત્રવિધા ભાણનાર
 માદગી સ્ત્રીં [ફા.] બીમારી
 માંદણુ (૦) વિં ['માદુ' ઉપરથી] માદુ ને
 માદુ રહેવું, (તેથી) નિર્બંજ, અશક્ત,
 દીલું થોયુ
 માદું વિં (૦) [ફા.] બીમાર, રોગીં બસાણું
 વિં (૨) નં નરમ અરમ તબિયતવાળું
 (માણસ) [માદેસાળે જણુ=કોઈ માદુ-
 સાણુ હોય તેને બેવા માટે જણુ]
 માધ નં [સં] મદતા (૨) બીમારી
 માંધાતા પું [સં] (સ) એક મહાપ્રતાપી સૂર્ય-
 વથી રાત્ર (૨) [હા] મોટો પ્રતાપી માણસ
 આસ નં [સં] સરીરની સાત ધાતુમાંની એક.
 બજ નં મેદ; ચરખીં બેપેશી સ્ત્રીં માસનો
 હોથો, 'દિસ્યૂં' બમાટી (૦) નંબંબંબં માસ
 (-ખાવાં) બલ વિં માસવાણુ, બહુ,
 બરાવહાર -સાહાર પું [+ આહાર]
 માંસનો ખોરાક -સાહારી વિં માસ ખાનાર
 માહી (-હે, -હા) અં [સરં સાતમી વિભક્તિના
 પ્રત્યયં સં સ્મિન્, પ્રા સ્મિ, અપં, પાલી
 સ્મિ, સરં હિં માહ માહિં, માર્ઠો, મ માહે]
 અદર [-હું માંહે ને બહારેહું બહાર =
 બને બાબુ દોલકી વગાડનાર, બને પક્ષનું
 સાચવનાર] -હેલુ વિં અદરનું -હો (-હા)
 માહે (-હા) અં અદર અદર -હાલી
 કાર, -હાલી પા અં અદરની બાબુ
 મિકાડો પું (સ.) ભપાનનો રાહેનરાહ
 મિકેનિક પું [ફ] યત્રવિધાનો કારીગર બલ
 વિં યત્રવિધાને લગતુ (૨) યાત્રિક રીને કરાતુ
 મિયકારણુ સંકિં [બ્રુઓ ચીચવ, સરં હિં
 મિચકાના, મ મિચકાવળે] મિયકારે કરવો,
 મીચવ. મિયકારો પું ['મિયકારણુ'
 ઉપરથી] મીચવ -મીચાવુ તે.
 મિચામણાં નં બંબંબંબં ['મીચવ' ઉપરથી]
 મીચામણાં, આખો વારેવારે ઉખાડવો અને બધ
 કરવી તે (૨) વેના વડે ધસારો કરવો તે.

મિચાવણુ સંકિં, મિચાવું અંકિં
 'મીચવ'નું પ્રેરક ને કર્મણિ
 મિચ્છા મિ દુક્કલમ શં પ્રં [સ મિચ્છા
 મે દુષ્કૃતમ્] 'માડુ દુષ્કૃત મિચ્છા થાઓ'
 (દુષ્કૃતને મિચ્છા કરવા જેનોમાં વપરાય છે)
 મિજળા (-મા) ન પું [ફા મેજવાન] મહેમાન
 ગીરી કરનાર -ની સ્ત્રીં ઉભણી (૨) મહેમાની
 [-કરવી, ઉઠાવવી=ઉભણી કરવી, માણવી.]
 મિજરાફ નં [અ મિજાવ, સરં હિં. મિજરાવ,
 મ] તતુવાધ વગાડવાની નખી
 મિજલસ સ્ત્રીં [અ મજ્જિલસ] ગમ્મતનો
 મેળાવડો (૨) મજલિસ, સલા -સિયો પું
 મિજલસમાં ભાગ લેનાર -સી પું મિજલ-
 સિયો (૨) વિં મિજલસનું
 મિભમરં નં [સરંમ મિજાગરેં -રી, વિજાગરી
 -રેં (સં વીજાગીલા ?)] જેને આધારે બારથુ
 વસાય છે તથા ઊપડે છે તે, બરડવુ
 મિભજ પું [અ] ગુસ્સો (૨) અભિમાન (ક)
 તબિયત, પ્રકૃતિ. [-કરવો=તપી જવું; ગુસ્સો
 થવું (૨) મગરૂરી કરવી. -ખસવો, ખેવો, જવો
 =કોષે બરાવું. -ઠેકાણું ન હોવો = ગુસ્સામાં
 હોવું -હું ઝાડકણું = બધું મગરૂર ને તામસી
 માણસ. -ફાટવો = મિભજ કાબૂમાં ન
 રહેવો, ગુસ્સો ઊછળી આવવો.] -જી વિં
 મિભજવાળુ [પ્રેરક ને લાવે
 મિટાવણુ સંકિં, મિટાવું અંકિં 'મીટવું
 મિટી સ્ત્રીં [હિં (સં મૃત્તિકા, પ્રા મિત્તિકા)]
 માટી [-દાણુદાણુ થવી = દાલહવાલ થઈ
 જવું -પલીત કરવી = કમોતે મારીશ!
 અવગતિ પમાડીશ! એ અર્થમાં મમ્મી
 બતાવવા વપરાય છે -માં મળી જણુ =
 મરણ પામવું]
 મિથુણુ અંકિં ['મીથો' ઉપરથી] મીથો
 ચડવો (૨) પાનો ખેંચી લેવો, (દોર) ફેપ ન મૂકવું
 મિત વિં [મં] પરિમિત, પ્રમાણસર વાડી,
 બસાપી વિં પ્રમાણસર બોલનાર બંબંબં
 પું યોગ્ય ખર્ચ, કરકસર -તાક્ષર વિં
 [+અક્ષર] સક્ષિપ્ત, દૃક્ષ (૨) પદમા લખેલું
 -તાક્ષરતા સ્ત્રીં -તાક્ષરી વિં મિતાક્ષર

(૨) સ્ત્રી પ્રસ્તાવનારે બે બોલ -તાહાર
 પું [ત્રિઆહાર] પ્રમાણસર-પોષણ માટે
 બેઈએ તેટલો ખોરાક. -તાહારી વિં
 મિતાહાર કરનાર
 મિતિ સ્ત્રી [સં.] વિધિ; તારીખ (૨) આપ
 મિત્ર પું [સં.] પું બાઈબધ (૨) સૂર્ય.
 ઠકાર્ય, ઠકુલ્ય નં મિત્ર તરીકે કરેલું કામ.
 ઠમન નં મિત્ર. ઠમ, ઠતનયા સ્ત્રી (સ)
 ચમુના નદી. ઠતા સ્ત્રી ઠોસતી, બાઈબધી.
 ઠદ્રોહ પું મિત્રનો દ્રોહ. ઠદ્રોહી વિં
 મિત્રદ્રોહ કરનાર ઠલાવ પું મિત્રાચારી.
 ઠમંડળ નં મિત્રોનું મંડળ. ઠરાબ્ય નં
 મિત્રનું કે મિત્રાચારી રાખનાર રાબ્ય ઠવંદા
 સ્ત્રી (સં.) કૃષ્ણની આઠ પટરાણીઓમાંની
 એક. -ત્રાઈ સ્ત્રી મિત્રતા -ત્રાચાર પું
 મિત્રાચારી-ત્રાચારી સ્ત્રી બાઈબધી, ઠોસતી
 મિથ્ય. શિષ્યા સ્ત્રી [સં.] શ્રુત શિષ્યા-પત્ની
 મિથુન નં [સં.] ભેડુ; ભેડ (૨) મૈથુન (૩)
 સ્ત્રી નીચ રાશિ -ની વિં જુઓ મૈથુની
 મિથ્યા વિં (૨) અં [સં.] અસત્ય; અવારતવિક
 (૩) શેગઠ. [-ફૂઠડ-(-ડુ) = ફૂટત મિથ્યા
 યાઓ, એમ ફૂટતની મારી-પથાતપ
 સૂચવલુ વાક્ય (બેન.)]. ઠજ નં મિથ્યાપણું.
 ઠચાર પું [ત્રિઆચાર] મિથ્યા આચાર (૨)
 ઠલ ઠચારી વિં મિથ્યા આચરણવાળું (૨)
 ઠબી ઠદિ સ્ત્રી ખોટી સમજ ઠપવાદ
 પું [ત્રિઅપવાદ] ખોટું તહોમત ઠપવાદી
 વિં ખોટું તહોમત મૂંનાર ઠયુદ્ધિ સ્ત્રી બ્રાતિ.
 ઠભાષી વિં ભૂડું બોલનાર. ઠભિમાન નં
 [ત્રિઅભિમાન] ખોટું અભિમાન ઠભિમાની
 વિં મિથ્યાભિમાન કરનાર ઠરોપ પું
 [ત્રિઆરોપ] ખોટો આરોપ ઠવાદ પું
 ભૂહાણ ઠવાદી વિં ભૂડું બોલનાર
 મિનહૂન વિં [અ. મિનહુ; સરંમ મિનહુ] ચાહ
 ('મહે મિનહૂન' એટલે ચાહ માસ, એમ
 ખતમા વપરાય છે)
 મિનાકસો પું [અ. મુનાકશહ] ખાર, દ્રેષ કીનો
 મિનાર (-રો) પું [અ. મનાર; સરંમ મનોરો,
 હિં મિનાર, મીનાર] યાજવાના આકાર

એક ભતનું બાધકામ
 મિનિટ સ્ત્રી [ફં.] કલાકનો સાઠમો ભાગ
 મિનિસ્ટર પું [ફં.] વજર, પ્રધાન
 મિનોઈ વિં [જુઓ મીનોઈ] પરલોક સ બધી
 મિન્નતબરી સ્ત્રી [ફા. મિન્નતોજારી; સરં
 મ. મિનતવારી, હિં. મિન્નત] આજીજી, કાલાવાલા
 મિયાઈ નં [રવં] બિલાડીનો અવાજ, મ્યાઈ.
 [તને પણ મિયાઈ = બેલે પ્રપચ યીખ્યો
 હોય તેની ઉપર જ તેનો પ્રયોગ કરાતો
 ખતાવવાના અર્થમા વપરાય છે]
 મિયાણું પું [ફા. મિયાનહ, સરંમ મિયાના]
 એ નામની એક ભતનો માણસ
 મિયાન નં [ફા. નિયામ, સરંમ હિં; મ. ન]
 તલવાર વગેરેનું ધર
 મિયાં પું [હિં] મુસલમાન શુકરથ (૨) તેનું
 સંબોધન [-ની મીનડી = બીકણ માણસ.
 -મહુદેવનો ભેગ = બે વિરેધી બાબતોનો
 સબધ (કડી ન થઈ, એ અર્થમા)]
 મિરબાન નં [અ. મર્જાન, સરંમ હિં મિરજાન
 = પ્રવાસ] માણાનો એક લાગ
 મિરાત સ્ત્રી [જુઓ અમીરાત; અ મિરાસ
 = વારસો] પૂજ, હાલત
 મિલ સ્ત્રી [ફં.] યંત્રથી ચાલતું કારખાનું (બહુધા
 [મોટું ને વચ્ચનું] ઠએજંટ પું મિલના
 શેરહોહરો (ભાગીદારો) તરફથી મિલનો સમગ્ર
 વહીવટ સંભાળવા નિમાતો વડો ભાગીદાર
 ઠકામદાર, ઠમભૂર પું મિલમા કામ કરતો
 મળૂર ઠમાલિ (-લે) ક પું મિલનો વહી-
 વટદાર એજંટ (જેને સામાન્ય રીતે માલિક
 કહેવામા આવે છે) ઠમાલિ (-લે) ક મંડળ
 નં મિલએજંટોનું મહાજન-મંડળ
 મિલકત સ્ત્રી [અ.] ધનમાલ વગેરે, પૂજ
 મિલન નં [સં.] મુલાકાત; મિલાપ, મળવું તે.
 ઠસાર વિં મળતાવડુ. ઠસારી સ્ત્રી
 મળતાવડાપણું
 મિલમાલિ (-લે) ક પું, ઠમંડળ નં જુઓ
 'મિલ'મા [મિલ
 મિલાપ પું [સરંમ હિં, મ (સં મિલ)] મિલાપ;
 મિલાવટ સ્ત્રી [હિં. (સં મિલ)] મેળવણી;

મિશ્રણ. - પું સંક્રિં મેળવવું, મેકુ - મિશ્ર કરવું
 મિલિત વિં [સં] મળેલું, એકકું થયેલું
 મિલિદ ઇ પું [સં] ભમરો. - દાયમાન વિં [સં]
 આસક્ત, લીન, મગ્ન [ભાની પ્રત્યેક
 મિલ્કુ નં [જુઓ મીડલી] બે પાસિયા વેણી-
 મિશ્ર વિં [સં] મેળસેળવાણું, મિમિત, એકકું
 (૨) પુંમાન આપવા યોગ્ય પુરુષના નામને
 અતે લાગે છે ઉદાહરણ મહનમિશ્ર. ંભતિ
 સ્ત્રીં સાત કે સપ્તમાંશ માત્રાના ખડવાળા
 તાલની ભતિ ંભુ નં મેળવણી, ઉમેરો (૨)
 મેળવણીથી થયેલી વસ્તુ (૩) 'એલિગેશન'
 (મ) ંધાતુ સ્ત્રીં મિશ્રણવાળી ધાતુ (૨)
 બે ધાતુઓના મિશ્રણથી બનેલી ધાતુ ંપદી
 પું 'કોમ્પારિસ એકરપ્રેશન' (મ) ંરાશિ
 પું 'કોમ્પારિસ કવોન્ટિટી' (મ.) ંવાકથ
 નં (બ્યા.) એક મુખ્ય ને બીજા એક કે
 અનેક ગૌણ વાક્યોવાળું મોટું વાક્ય - અંત
 વિં મિશ્ર [બઢાનું કાઢીને.]
 મિષ નં [સં] બઢાનું, મશ [-ને] મિષે = નું
 મિષ્ટ વિં [સં] મીઠું; મધુર. ંતા સ્ત્રીં, ંપથુ
 નં. - ંદાન નં [મજા] ગળી ને પૌષ્ટિક વાની
 મિશન નં [ઈ] પ્રચારનું, જીવનપ્રેય જેવી
 મહત્તાવાળું લક્ષ્ય (૨) ખિસ્તી ધર્મ પ્રચારકનું
 તેવું કામ કે તેનું કામ ંરી વિં મિશનને લગતું
 (૨) પું મિશનનો કે મિશનવાળો માણસ
 મિસર નં [જ મિલ, સરં હિં, મ] (સ)
 આફ્રિકાનો એક પ્રસિદ્ધ દેશ, ઇજિપ્ત - રી
 વિં મિસરનું
 મિસરી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ (જ મિલ ઉપરથી)]
 સાકર (૨) વિં જુઓ 'મિસર'માં
 મિસરો પું [જ] કવિતાની વૃક્ક
 મિસલ સ્ત્રીં [જ મસલ, સરંમ] રીત, વરેલ
 ંસર અં રીતસર
 મિસાલ સ્ત્રીં [જ] ઉદાહરણ; દર્શાવ
 (-આપવી) (૨) અં પેઠે, -ની જેમ
 મિસ્ટી (-સ્ટી) સ્ત્રીં [સં મસિ (-સી), સરં
 ન, હિં] ંત કાળા રંગવાની બૂંટી. [-લગાડવી
 = ઉમર લાયક છોકરીને પહેલી વારથી વેચાના
 ધંધામાં વાળવી]

મિશ્રકાલ પું [જ] હીરામોતીનો એક તોલ-વજન
 મિશ્રકીન વિં [જ, સરં હિં, મ મિસકીન]
 મુકલિસ, મરીખ
 મિસ્ટર પું [ઈ] પુરુષના નામ આમજ
 અંગ્રેજ ભાષામાં વપરાતો 'શ્રી' એવો સન્માન
 સૂચક શબ્દ (૨) 'ભાઈ' અર્થનું સંબોધન
 મિસ્ટર નં છોની સપાટી સરખી કરવાનું
 સ્ત્રીં (૨) પું જુઓ મિસ્ટર
 મિસ્ટ્રી પું [સરંમ, હિં મિસ્ટ્રી (ઈ માસ્ટર
 પો મેસ્ટર)] હોશિયાર કારીગર (ખાસ કરીને
 સુતાર, કડિયો) (૨) એક અટક
 મિહમેજ સ્ત્રીં [જ. મહમેજ] ઘોડેસવારના
 બૂટની એડીએ લગાડાતું ઘોડાને ગાંઠાવવાનું
 એક સાધન; 'રપર'
 મિહિર પું [સં] સૂર્ય
 મિહિરામજ પું [જુઓ મહેરામજ] + સમુદ્ર
 મિહીણુ નં + જુઓ મહેણુ
 મીચલુ સંક્રિં [જુઓ મીચલું] બધું કરવું
 મીજ સ્ત્રીં [પ્રા મિંજ (સં મજા)] મીજ,
 બિયાનો ગર
 મીજાન નં [જ; સરંમ મિજાન; હિં] અંદાજ;
 માપ ંસર અં માપસર, મીજાનમા
 મીટ સ્ત્રીં [સરં હિં મીટના, મ મીટ] નજર,
 અનિમેષ દષ્ટિ [-મારવી = આંખ બંધ
 કરવી -મારીને સૂઈ જવું = શાંતિથી સૂઈ
 જવું. -માંડવી = અનિમેષ દષ્ટિથી જોવું (૨)
 [લા.] (-ની પાસે) તીવ્રપણે ઇચ્છવું, આશા
 રાખવી -મેળાપો = આંખે આંખ મળવી;
 દષ્ટિમિલન. -ટામીટ સ્ત્રીં સામસામી
 મઠાયેલી નજર
 મીટર નં [ઈ] (વીજળી, ગરમી, પાણીનો
 વાપર વગેરે) માપવા માટેનું યંત્ર (૨) પું,
 લખાઈનું એક માપ (ફે-ચ)
 મીટરું અંક્રિં [દે મિટ, સરં હિં મિટના,
 મ મિટરું] બૂંસાઈ જવું, નાખૂં પવું (૨) મટવું
 મીઠું વિં [પ્રા મિટ્ટ (મ મિટ), સરં હિં મીઠા,
 મ મિઠા] મધુર (૨) ગળ્યું (૩) નં [સરંમ
 મીઠ] લવણ, નિમક [મીઠા ઝાડનાં મૂળ
 કાપનાં = લલાઈ બતાવ્યા કરનાર - હિંત

કરનારને જ નુકસાન થાય તેટલો બધો તેનો લાભ લેવો. મીઠા વિનાનું=કમ વિનાનું; બીકણ. મીઠી જમીન=ઊંચર નહીં એવી ખેતીને લાયક જમીન. મીઠી છબ=ખુશા મતિયા-સાર લગાડે તેવી પાણી (૨) તેવું માણસ. મીઠું મરચું બહાર પડું=વધારીને વાત કહેવી. મીઠું લાગવું=ચચરવું, રીસ ચડવી (આખમા) મીઠું પડવું=અદેખાઈ આવવી] -ઠડાં નંબંબં વહાલનાં આલિ-મન(૨)ફાણા, એવારણા. [-કરવાં=મીઠકા લેવા -ઢાળવાં=બહારથી હેત બતાવવું પણ અંદરથી છુપ્યાં કાઢી -લેવાં=એવારણાં લેવા] -ઠડું વિં (૫) મીઠું(૨) મીઠું મીઠું બોલનાર(૩)નંબુઓ મીઠકાં -ઠાઈ સીં સુખડિયાને ત્યાં વેચાતી કે એવી ઠાઈ પણ ગળી વાની (૨) મીઠારા, મધુરતા. -ઠાઈવાળો પું મીઠાઈ વેચનાર, સુખડિયો -ઠાચરું વિં ગળી વસ્તુઓ ખાનાર -ઠાણુ નંબુઓ ગળપણુ -ઠાણાણું વિં મીઠું બોલનાર -ઠારા સીં મીઠાપણુ. -ઠી સીં બચ્ચી (૨) રનેહાલિગન [-મારવી=હૈયા સરસું ચાપડું(૨) હોઠે સુ બન લેવું (આખ્ય). -લેવી =બચી કરવી] ઠંદરાખ વિં દ્રાક્ષ જેવું મીઠું. ઠંદતરુ નં હકકાયેલું નહીં તેવું સારું ફૂતડું ઠંદીણુ નં મોસબી જેવું એક ફળ -ઠો ખાત પું એક જાતનો બિરંજ. -ઠો લીમડો, -ઠો લીખડો પું એક વનરપતિ, જેના પાન કદીમાં નાખે છે

મીઠધો પું [બુઓ મઠધો, સરં મ નિરધા] હુષ્ટપુષ્ટ માણસ(૨) કાસક, એપિયો(૩) મુખી અગ્રેસર [ગુથેલી લટ-(લેવી)]

મીઠલી સીં [બુઓ મીઠલી] સીના કેશની મીઠિયો વિં પું ['મીઠુ' ઉપરથી ?] વળેલ શિંજડાવાળો (બળદ, બકરો)

મીઠું નં [સં વિંદુ ઉપરની ?] શન્ય, બિદુ; ટપકું [-ફેરવણું, મૂકણું, વાળણું=રઠ કરવું. ઢોડીણુ -વળણું=રઠ થવું(૨)ખલાસ થવું(૩) નિર્વંશ જવુ એકઠા વગરનાં મીઠાં=(કુખ્યને અલાવે) કરી કિમત વગરની કે

તાકાત વગરની વસ્તુઓ કે માણસો. મીઠે મૂકણું=કાઢી નાખવું, રઠ કરવું(માણસમાંથી).] મીઠળ નં [સં નદનફલ; હિં. મૈનફલ, મૈદલ] મીઠળ, એક ફળ (લગ્ન જેવી ક્રિયાઓ વખતે કાડેખાધે છે) [-ખાંધવાં, છોડવાં. (હાથે) મીઠળ ખાંધ્યાં હોવાં=કામ ન કરી રાકાવું (કપકામી)] - [સોનાસુખી

મીઠી, ંઆવળ સીં [સરં મ મૈધીમવલી] મીણુ નં [પ્રા મયળ(સં મદન); હિં. મૈન, મ. મેળ(ફા. મોમ ?)] મધપૂડો જેનો બનેલો હોય છે તે ચીકણો પદાર્થ (૨) અંબ [?] બુઓ મીના (-કહેવી, -કહેવરાવવી) [-કાઠણું =મારી મારીને નરમ કરી નાખવું (૨) મહેનત કરાવી અડદાળો કાઢવો. -લું કરી નાખણું= નરમથેંશ અથવા ગરીબ સ્વભાવનું બનાવી દેવું (માણસને) -મીણુ થઈ જવું=મીણુ જેવું નરમ થઈ જવું.] ઠંકપડ, ઠંકાપડ નં પાણી ન રોયે તે સારું મીણુ કે એવો પદાર્થ ચડાવીને બનાવેલું એક જાતનું કાપડ, મીણિયું. ંખત્તી સીં જેમા વાટ ઘાલેલી હોય એવી મીણુ જેવા પદાર્થની બનાવટ

મીણાકારી વિં (૨) સીં + બુઓ મીનાકારી મીણિયું વિં ['મીણુ' ઉપરથી] મીણવાણુ (૨) બુઓ 'મીણુ'આ (૩) નં મીણકપક મીણું, -ણિયું વિં['મીણો' ઉપરથી] નશામાં પડેલું -ણી પું [પ્રા. મયળ(સં મદન)= માલક] કેક; નશો (૨) કેક ચડે તેવો ઝેરી પદાર્થ (-ચલવો)

મીન સીં [સં] બારમી રાશિ(૨) નં માછલું. ંકેતન પું (સં) મકરંદેવ; કામદેવ. ંમેખ-(પ) સીં વાધો, હરકત; શકા કરવા-પણુ (૨) વધારોઘટાડો કરવાપણું (૩) અંબ ઓણુ વસ્તુ હોય તેમ (-ન હોવાં, ન કરાવાં) મીનડી સીં [બુઓ મીની] મીઠડી, બિલાડી. -ડું નં બિલાડું

મીનાકારી વિં[ફા; સરં હિં, ન મિનાકારી] ખાતવાણું (૨) સીં સોનાચાદી પર રંગીન કામ -કારીગરી

મીનાં અંબ [સરં મીણ(૨)] હાથાંની કબૂલાતનો

સ કેતરાજ [-કહેલું] = હાર કબલ કરવી.]
 મીની સીં [રવં] મીનડી, બિલાડી
 મીનો પું [ફા મીના] સોનાચાંદી પરનું રંગિત
 ચિત્રકામ, મીનાકારી
 મીનોઈ વિં [ફા] સ્વર્ગીય
 મીમાંસા સીં [સં] વિચારણા; તપાસ,
 સમાલોચના (૨) જૈમિનિપ્રણીત પૂર્વમીમાંસા-
 દર્શન (-કરવી) - સક પું મીમાંસા કર-
 નાર (૨) મીમાંસાદર્શન ભણનાર કે માનનાર
 મીર પું [ફા] અમીર (૨) એ નામની એક
 ભતિનો માણસ અથવા પું ન્યાયાધીશ
 ઓળ (-કા) વિં [+ જાદ (ફા)] = જાદુ
 મીરના કુળનું
 મીરબ પું [ફા] મુસલમાનોનો એક ખિતાબ,
 અમીર; ઉમરાવ (૨) મુસલમાનોની એક
 ભતનો માણસ
 મીરાસ સીં [જ, સરં હિં, મ મિરાસ]
 વારસો - સી સીં વારસામાં મળેલી ડોલત
 (૨) એક મુસલમાની મામલ ભતનો માણસ
 મીલ સીં [ન મિલ ઉપરથી? સરં મ મીલ] *
 પ્રતિપક્ષ, વિરોધી જમાવટ (તકરાર કે ટટામાં)
 [-ખાધવી = વિરોધી ટાળી જમાવવી.]
 મીલન નં [સં] બંધ કરવું - ખીડવું તે
 મીલિત વિં [સં] બંધ કરેલું - ખીડેલું
 મી સં [સરં મં.] મે (ઉત્તર ગુજરાત)
 મીચવું સંકિંદિ મિંચળ, સરં હિં મીચના, મ
 મિંચળે જુઓ મીચવું મીચાવવું સંકિં
 (પ્રેરક) મીચાવું અં કિં (કર્મણિ)
 મીચામણું નંખંવં જુઓ મિચામણું
 મીજ સીં જુઓ મીજ
 મીડ સીં [સં મીડમ્ = ધીમે અવાજે, સરં
 હિં, મ મેડ] (સંગીત) એક શ્રુતિ યા સ્વર
 ઉપરથી ખીલ શ્રુતિ યા સ્વર અવાજો એક
 મધુર પ્રકાર, ઘસીટ
 મીડલી (-ળી) સીં [સરં મ મેંડળે = ખે
 સરને એકઠો વળ આપી ભેગી કરવી, હિં
 મીંડના = હાથ વડે મસળવું, અથવા મેંડી = તણ
 સરમાં ગૂંથેલી વેણી] કપાળ ઉપર ગાંધેલી
 ચોટલાની લટ. [-લેવી, મીંડલો લેવી

(કા.) = કપાળ ઉપર ચોટલાની લટ ગૂંથવી.]
 મીંડુ નં જુઓ મીંડું
 મીંડળ નં જુઓ મીંડળ
 મીંડું વિં [સરં મ મેંડા = વાંકું] મનમાં
 સમજે પણ બહાર દેખાવા ન દે તેવું (૨) બધું;
 ધૂત - ઢાઈ સીં - ઢાપણું નં મીંડું
 હોવું તે
 મીંડી, ઓળાવળ સીં જુઓ મીંડી
 મીંડડી સીં [જુઓ મીની] મીનડી, બિલાડી
 -ડુ નં મીનડુ, બિલાડુ - ડો પું બિલાડો
 મુક (-મ) ટો પું જુઓ મુકટો [મુકાદમી
 મુકદમ પું [જ] જુઓ મુકાદમ - મી સીં
 મુકદમો પું [જ, સરં હિં, મ મુકદમ] હાલો
 મુકદર નં [જ] નસીબ
 મુકનો પું [જ મિંક્નઅહ] જુઓ
 મુકમલ વિં [જ] પૂરેપૂરું, સ પૂર્ણ અમાકાદી
 સીં પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય
 મુકરદમ પું જુઓ મુકાદમ
 મુકરદમો પું જુઓ મુકદમો
 મુકરર વિં [જ મુકરર] નિયત, નક્કો કરેલું
 મુકરરું, મુકરી જવું અં કિં [સરં હિં
 મુકરના, મં મુકરણે, જ મુકિર ઉપરથી?]
 નામુકર જવું, કહીને ફરી જવું
 મુકરી સીં [હિં] પ્રાય ચાર ચરણની કવિતાનો
 એક પ્રકાર, જેમાં ત્રણ ચરણોના અથ છેલ્લા
 ચરણથી મુકરી અથ છે
 મુકાલુ નં [મુકવું ઉપરથી] મુકવું તે
 મુકાદમ પું [જ મુકદમ, સરં મ મુકદમ]
 નાયક; જમાદાર. -મી સીં મુકાદમનું કામ
 મુકાબલ, મુકાબિલ [જ] વિં મુકાબલામાં
 આવવું - લો પું [જ] સરખામણી (૨)
 સામસામી ભેટ
 મુકામ પું [જ] રહેઠાણ (૨) પડાવ, ઉતારો.
 [-ઉપાવેલો = ખીલ જગાએ જવા મુકામની
 જગા હોય તે ખાલી કરવી - ઉપાવેલો
 = મુકામ એક જગાએથી બીજે લઈ જવો
 -કરવેલો, નાખવેલો = પડાવ નાખવો; ઉતારો
 કરવો.] [કર્મણિ ને પ્રેરક
 મુકાવું અં કિં, -વવું સં કિં 'મુકવું'

મુકુટ પુ. [સં.] જુઓ મુગુટ

મુકર પુ. [સં.] આયનો

મુકલ નં. [સં.] ખીલતી કળી -લિત વિ.
[સં.] કળીઓવાળુ (૨) અડધું ઊંઘડેલું,
અડધું બધ

મુકુંદ પુ. [સં.] (સ) વિષ્ણુ

મુકર વિ. [જુઓ મુકરર] ઠરાવેલુ (૨) અં
જર; ખચીત

મુક્તી સી. [વિ. વુક્તા=મુક્તિ, સરં પ્રા મુક્તિ (સં.
મુક્તિ). સરં હિં, મ] ઠાસો (-ઠાકવી,
-મારવી, -લગાવવી). -કાટણું સંક્રિં
મુકં મુકં મારવું. -ક્રો પુ. ઠાસો, ગહો

મુક્તિ વિ. [સં.] બંધનરહિત; છૂટ (૨) મુક્તિ
પામેલુ ઠક નં એક અસ (૨) પૂર્ણ
અથવાળો સ્વતત્ર શ્લોક ઠકંક વિ.
જેરથી કે બેધક યોલનાર કે ગાનાર.
ઠયાપાર પુ. અભાષિત વ્યાપાર, 'ક્રી દૂંડ'.
ઠહરત વિ. છૂટે હાથે ડાન કરનાર

મુક્તાદ નં. [જુઓ મુખતાદ] વાર્ષિક શ્રાદ્ધ
મુક્તા, ઠફલ(-ળ) નં. [સં.] મોતી. ઠવલિ(-લી,
-ળિ, -ળી) સી. ઠહાર પું. મોતીના હાર
મુક્તિ સી. [સં.] મોક્ષ(૨) છુટકારો (-આપવી,
મળવી). ઠપદ નં. મુક્તાવસ્થા, મોક્ષ ઠપુરી
સી. જ્યાં જવાથી મુક્તિ મળે તેવી નગરી
(હારકા, અયોધ્યા, મથુરા વગેરે) ઠફાજ સી.
લસકરી હળે સંગઠિત કરવામાં આવેલું એક
ખિસ્તી મિશન ઠમાર્ગ પુ. મુક્તિનો માર્ગ
મુખ નં. [સં.] મો (૨) ચહેરો (૩) આગલો
કે ઉપરનો ભાગ (૪) નદી જ્યાં દરિયાને
મળે તે સ્થાન (૫) નાટકનું મૂળ કારણ કે
ખીજ, એક સંધિ (કા. શા.) [-નાં મંત્રોખાં
કરવાં=ઉપર ઉપરથી મીઠું મીઠું યોલો
પુરા કરવું] ઠકમઢ(-ળ) નં. મુખરૂપી
કમળ ઠકળા સી. મોતી શિકલ, શોભા,
છટા ઇ. ઠચંદ્ર પુ. મુખરૂપી ચંદ્ર. ઠચિત્ર
નં. ગ્રંથ સીમયિક વગેરેનું પ્રારંભમા મુકાત
ચિત્ર ઠજ(-જી) ખાતી સી. મોઢાતી સાક્ષી
ઠપટ નં. પું. ધૂમટો ઠપટ્ર નં. અમુક
મડળનું છાપુ. ઠપરીક્ષા સી. લેખિત નહિ

પણ મૌખિક પરીક્ષા. ઠપાક પું. મોનો એક
રોગ. ઠપાઠ પું. ગોખત -ચાદ કસ્તું તે, મોઢે
યોલવાતું તે ઠપૃષ્ટ નં. ગ્રંથ કે સામયિકના
પૃષ્ઠનું પાનું ઠબધ પું. પ્રસ્તાવના ઠબંઝ
વિ. પડી ગયેલા -નૂર વગરના, હતાશા મોવાળું.
ઠમુદ્રા સી. ચહેરો, મોનો દેખાવ. ઠર(-રિત)
વિ. ખખડત; અવાજ કરતુ (૨) વાચાળ.
ઠરતા સી. ઠવાચન નં. ઉચ્ચાર કરીને
વાચવું તે. ઠવાધ નં. દૂકીને વગાડવાનું વાધ
ઠવાસ પું. જમ્યા પછી મો મુત્રાસિત કરવા
ખાવાની વસ્તુ ઠસ મિ પું. જેમા ખીજતુ
રલિત યવા તરફ વલણ વર્ણવાય છે(નાટકનો
એક સંધિ) ઠસામુદ્રિક પું. ચહેરા પરથી
ચારિત્ર્ય જોવાની વિદ્યા, 'દ્વિચ્ચેગ્નેમી'

મુખતાદ નં. વાર્ષિક શ્રાદ્ધ (પારસીઓમા)
મુખતેસર વિ. [અ મુક્તસર] દૂકં; સક્ષિપ્ત
મુખત્યાર વિ. [અ મુક્ત્યાર] પોતાની મરજીમા
આવે તેમ કરવાને સત્તા. અપાયેલું (૨) પું.
એલચી, વકીલ, પ્રતિનિધિ. ઠનાર્થુ નં. પોતા
તરફથી કામ કરવાની સત્તા આપનાર લખાણ
(-આપવું, કરી આપવું, લખી આપવું).
ઠવારસ પું. મુખત્યારીથી નીમેલો વારસ
-રી સી. સડર પરવાનગી, કલ સત્તા
(-આપવી, લખી આપવી)

મુખારવિંદ નં. [સં.] મુખકમળ; કમળ જેવું
મુર મો

મુખિયું નં. ['મુખ' ઉપરથી] છાલકાના મો.
સીવવાની સૂતળી (૨) વિ. મુખ્ય. -યો પું.
['મુખ્ય' ઉપરથી] મુખ્ય માણસ(૨) ઠાઠોદળની
સેવાપૂજ કરનારાઓનો મુખી

મુખી પું. ['મુખ' ઉપરથી, સરં હિં મુલિયા]
અચેસર, નાયક (૨) ગામનો વડો (એક સર-
કારી અધિકારી) -પદુ નં. મુખીનું પદ-કામ
મુખોમુખ અં. ['મુખ' ઉપરથી] મોઢામોઢ
મુખ્ય વિ. [સં.] પ્રવાન, પડેલુ ઠતઃ અં. ખાસ
કરીને ઠત્તે, ઠત્તે કરીને અં. વિરોધે કરીને;
ઘણું કરીને. -ખ્યાર્થ પું. પ્રત્યન અર્થ
મુમજ સી. [જુઓ મમજ] (કોઈ વચને
લગાડાતી ખીજ રગની સીંચી પાતળી કિનાર

મુગટ પુ. [સં મુકટ, સરં મ મુગટ] પાપડી
 પર સજ્જાનો એક શાણગાર (૨) રાજનો તાજ
 મુમટી સીં. [જુઓ મુગટો] નાનો મુગટો
 -ટો. પુ. [સં. મુક્તક (કીટો નીકળી ગયા
 પછીના રેશમમાંથી વણેલું), સરં મ મુકટ,
 મુગટ] અબોદિયુ-એક રેશમી વસ્ત્ર મુકટો
 મુગલ વિ. (૨) પુ. [તુર્કી] જુઓ મોમલ
 -લાઈ વિ. મુગલ સબ મી (૨) સીં. મુગલનો
 અમલ-રાજ્ય (૩) [લા] ઠાઠમાં, લપકા
 (૪) રવેચ્છાચારી રાજ્ય; અધાધૂમી કે જુલમ.
 [-ચલાવવી=આપસુદ અમલ ચલાવવો
 (૨) અધર ને અવ્યવસ્થા ચલાવવાં]-લાવુ
 સીં. મુગલ સી, મોગલાણી
 મુગાસાડી સીં. [મુગટો પરથી? સરં મ મુગા
 =લુગડાનો એક પ્રકાર] સીઓનુ અબોટમાં
 પહેરવાનું એક રેશમી વસ્ત્ર
 મુગ્ધ વિ. [સં] મોહ પામેલું (૨) અણમભજુ,
 અજ (૩) સાલસા નિખાપ (૪) મુદર, મોહક
 ઠા સીં, ઠવ નં -ગ્ધા સીં જેને
 જુવાની તરતની કૂટી હોય તેવી સી (૨) કાચમાં
 ત્રણ પ્રકારની નાપિકામાંની એક (મુઝા, મધ્યા
 અને ગ્રૌહ) -ગ્ધાપણુ નં
 મુઝ (-મુ) કુદ પુ. [સં] એક ફૂલગ્રાહ (૨)
 [સ] એક પ્રાચીન રાજ
 મુઝરકો પુ. [તુર્કી મુવલ્કાહ, સરં હિં, મ
 મુવલ્કા] ભમીતખત (ગુનેગારનું) [-આપવો]
 મુઝકુદ પુ. [સં] જુઓ મુઝકુદ
 મુઝાળો વિ. પુ. [‘મુજ’ ઉપરથી] મુજવાળો મરદ
 મુજ સં. [સરં હિં મુજ] (૫) માર (૨)
 ‘હુ’ના અર્થમાં વિભક્તિના પ્રત્યય સાથે પણ
 વપરાય છે. ઉદા. મુજને, મુજથી, મુજમાં
 મુજબ અં. [મ મૂજિય] પ્રમાણે; પેઠે
 મુજરે અં. [મ મુજા] મજરે, વળતરમાં
 મુજરો પુ. [સરં હિં, મ (અ મુજા?)]
 સલામ; મજરો
 મુજહામત સીં. [અ મુજાહમત] અટકાવ,
 પ્રતિબંધ (૨) ચર્ચા; વિવેચન (૩) ખોતરણાં
 મુબાબો પુ. [અ મુજાયકાહ, સરં મ મુજાલા]
 હિસાબ; ગણના, મહારવ

મુબકત વિ. [અ મુજાબકત, સરં મ] બમથ
 મુબવર પુ. [અ મુજાવિર; સરં મ, હિં]
 પૂનરી જેવો કબરમાં રહેવાળ
 મુઝવણુ સીં. [‘મુઝાવ’ ઉપરથી] મૂઝવણી,
 અકળામણ, બેચેની
 મુઝાર અં. + જુઓ મોઝાર
 મુઝારી સીં, -રો. પુ. [‘મુઝાવ’ ઉપરથી]
 વિદોષ (૨) ગભરામણ, અકળામણ (૩) કોડિયા
 જેવો એક ધાટ
 મુઝાવુ અં. [પ્રા મુઝ્ઝ (સં મુઝ)]
 ગૂંગળાવું; ગૂચવાવું (૨) ગભરાવું; અકળાવું
 મુઝી સીં. [પ્રા મુઝિ (સં મુઝિ), સરં હિં મુઝી,
 મ મૂઝ-મુઝી] આગળાં હથેળી સાથે વાળવાથી
 થતો ધાટ (૨) ધર્માંદા લેખે અપાતો મૂઝીબર
 હોટ કે અનાજ [-આપવી=પુરુષથી
 મૂઝી બરીને હોટ કે અનાજ આપવાં
 -આપવી, હાપવી=હાથ હાપવો, સહેલ
 કરવો (૨) હાથ આપવી -ફાટે એણું=મોઢું
 અને નક્કર, ફળદાર -બધ થઈ જવી=
 આપવાનું બધ કરવું (૨) ધર્માંદાની મૂઝી
 અપાતી કે મળતી બધ થવી -બરાય એટલું
 =પુઝળ, ખૂબ -માં રાખવું=હાથમાં -
 કળખમાં રાખવું -માં માથ એટલું =
 થોડું, જૂન -વાળવી=આગળીઓ હથેળી
 સાથે બીડવી (૨) આપવાની ના પાડવી
 -વાળીને બેસી જવું=હાથ મારીને અળગા
 થવું] બાર વિ. મુઝીમાં માથ તેટલું (૨)
 થોડું -કો પુ. મોટી મુઝી, બાચકો
 મુઝદારશિ (-શી, -સિ, -સી) ગ સીં. [સરં
 મ, હિં મુરદાસિંધી] જુઓ મરદાશોગ
 મુઝદાલ વિ. [ફા મુદાર, સરં હિં મુરદાર,
 મ મુહદાર] મુઝદા જેડ (૨) નિર્બળ; નિર્મલ્ય
 (૩) મહાલુ (માંસ)
 મુઝદુ નં. [ફા મુદ્દહ, સરં હિં મુરદા, મ
 મુહદા] મહદુ, રાજ
 મુતરડી સીં. [‘મૂતરડું’ ઉપરથી, સરં મ
 મુતરી, મુતારી] મુતરવાની બચ્ચા પેશાબખાતું
 -ણુ નં. મૂતરિત્ર્ય. મુતરણુ વિ. [સરં
 મ મુતરા] મુતરવાની હાજતવાળું મુતરણુ

મુદ્રા(-દ્વાં) પું[જ.] મુસલમાનોનો આચાર્ય
ક મુરોહિત
મુદ્રો પું [સં મૂલ ઉપરથી, પ્રા મૂલિય (સં
મૌલિક) = મૂળ ધન, પૂંજી, જુઓ મુદ્દલ] પૂંજી
મુવાજેબ પું[જ મવાજિબ] બદલો, મહેનતાણુ
મુવાફ ૧૦ [દે. મરજ (સર૦ મ મોવ) = ઈન;
મુદ્દ + વાડો] નાનું ગામુંકું પર્
મુવાળો પું [સર૦ મ મોવજા] વાળ, મેવાળો
મુશ(-સ)ળ ૧૦ [સં સુમળ] સાબેલું ધાર
વિં નહી ધારમાં ભેરથી પડતો (વરસાદ)
મુશાયરો પું [જ. મુશારરહ] કવિઓની
પરિષદ, ત્યાં રહેક કવિ પોતપોતાની કવિતાઓ
ખેલી ખતાવે છે
મુશક ઓં [સર૦ હિં મુશક = ખબો અને
કાણીની વચ્ચે બાબ (ફા. મુશત)] મુશ્કો
[-ખાંધું = મુશકેટા કરવું] (૨) [ફા] કરતૂરી
મુશિકલ વિં [જ] જુઓ મુશિકલ
મુશકેટાટ વિં [જુઓ મુશક + ટાટ (ઈં ટાઈટ)]
વાસા પાછગ હાથ ખવિલા હોય એકું [-કરકું,
ખાધકું]
મુશકેલ વિં [જુઓ મુશિકલ] અધર, કંદણ;
કંકર [-પડકું] -લી ઓં મુસીખત
[-આવવી, પડવી]
મુશ્કિક વિં [જ.] હોસ્ત, મિત્ર
મુષક પું [સં] ઉંદર
મુષ્ટિ ઓં [સં] મૂઠી ઠક પું (સ.) કસનો
એક મદ્દ ૦ પાત પું મૂઠીની મારામારી
૦ મુદ્દ ૧૦ મૂઠીથી લડવું તે
મુસદ્દી વિં (૨) પું જુઓ મુસદ્દી ૦ પાણુ ૧૦
મુસદ્દો પું [જ મુસલ્લસદદ; સર૦ હિં
નસવિદા મસોદા; મ મસુદા, મસોદા] ખરડો;
કાચુ લખાણ (૨) ઊંડા અર્થવાળી શૈલીનું
લખાણ [-ધડવો, તૈયાર કરવો]
મુસરીથી ઓં, ૧૦ એક પખી
મુસલ(-ળ) ૧૦ [સં] મુશળ, સાબેલું ઠંઠાન
૧૦ જુઓ મુસળરનાન
મુસલમાન પું [ફા] ઇસ્લામનો અનુયાયી.
-ની વિં તેવું કે તેને લગતું (૨) સીં
મુસલમાન સીં

મુસલ્લો પું [જ. મુસલ્લા] નમાજ પઢવાની
ચટાઈ (૨) [મુશ્કકારમા, સર૦ મ મુસલ્લા,
હિં] મુસલમાન
મુસળ ૧૦ [સં મુસલ] મુશળ, સાબેલું. ૦ ખંડી
પું ચોખા (૨) ખાકું તે ધાર વિં
જુઓ મુશળધાર ઠંઠાન ૧૦ જેવું તેવું નાહી
દેવ ૨. -ળ ૧૦ મુસળ
મુસાફર પું [જ મુસાફિર] વટેમાર્ગ ૦ ખાકું
૧૦ પ્રવાસીઓને પકાવ નાખવાનું સ્થાન;
ધર્મશાળા -રી સીં પ્રવાસ, પર્યાટન -રી
ખંડો પું સવારીમાં કરતા અમલદારો
માટે રખાતો સરકારી બંગલો, હાકબગલો
મુસાર(-રો) પું [જ મુશાહિરહ, સર૦ મ.
મુશારા] પમાર -રિયું વિં પમારદાર, ભાડૂતી
મુસાહિ(-હે)ખ પું [જ] સાથે રહેનાર, સાથી
મુસીખત ઓં [જ] અડચણ, તકલીફ (૨)
વિપત્તિ, સકટ [-આવવી, પડવી]
મુસકાવું અં કિં [સં. સ્મિ ઉપરથી, હિં.
મુસકાના, મુસકારાના] મલકવું, મહાસ્ય-
રિમત કરવું (૨) રાચવું, રાહ થવું
મુસ્તકીન વિં [જ મુસ્તકીમ] મક્કમ;
મનુષ્ય, મુરતાક
મુસ્તનદ વિં [જ] આધારમૂલ, માનવાલાયક
મુસ્તાક વિં [જ. મુસ્તાક] આદર (૨) દદ;
મક્કમ [-રહેવું = મક્કમ રહેવું]
મુસ્લિમ વિં [જ] ઇસ્લામનું કે તેનું અનુયાયી
(૨) પું મુસલમાન [વ્યવસ્થાપક
મુહતમિમ પું [જ] બદાખરત કરનાર;
મુહાજિર પું [જ] હિજરત કરનાર, બીજો
દેશ જઈ રહેનાર
મુહૂર્ત ૧૦ [સં] બે ધડી ભેટલો સમય, ૪૮
મિનિટ (૨) દાઈ કામ શરૂ કરવાનો શુભ સમય;
મુરત. [-એલું = કાર્યસમારભ માટેનો મંગળ
સમય પંચાંગ વગેરેથી નક્કી કરવો -જવું,
વીતવું, -બળવવું, સાચવવું.]
મુંજ ૧૦ [સં] દાલ જેવું એક ઘાસ (૨) [સં]
એક પ્રસિદ્ધ પ્રાચીન રાજ. ૦ ખંધ પું
મુંજનો કહેતો (જનોઈ) દેવી વખતે પહેરાવે
છે ૦ ખંધન ૧૦ જનોઈ દેવાનો વિધિ. -જિયો

પુત્રતરમા જનોઈ દીધેલો પ્રથમચારી [-કરવો
= જનોઈ દેવી -દોહાવવો, મનાવવો =
જનોઈ દેવી વખતે બટકને અમુક અતર
સુખી દોહવાઈ તેને વળતે ગાજતે ઘેર લાવવો,
સમાવર્તન વિધિ કરવો -રાખવો = જનોઈ
ને સમાવર્તન વચ્ચે બટકને જે વિધિએ
રાખવામાં આવે છે તે કરવો]

મુંડ નં [મં] માથુ (૨) પું સાધુ ઠંક પું
મુંડેલા માયાવાળો સાધુ (૨) સ્ત્રી, નં (સ) એ
નામનુ ઉપનિષદ ૦૧ નં માથુ મૂકાવવુ તે.
૦ માળા સ્ત્રી માયાની કે ખોપરીઓની માળા.
-ડી વિં બોહાવેલા માયાવાળુ (૨) પું
હજમ (૩) સન્યાસી -ડો પું મહારી
જેવો બિખારી

મુંબઈ સ્ત્રી, નં (સ) એ નામની નગરી
૦ગર વિં મુંબઈ (૨) કલહાર (રૂપિયો)
મુંબ(-મા)ઈ સ્ત્રી [જ મૂમિયાઈ સરં મ
મુવઈ (રજિત-મમી ઉપરથી?)] કચ્ચર વાગેલા
માટેની એક ઔષધિ

મૂઠિ વિં [પ્રા મૂલ, મૂલ (મં મૂત)] મૂએલું,
મરેલું (૨) કોથ કે વડાલમાં અપાત્ર વિરોધ
-ફફાર -ઈ વિં સ્ત્રી. -એલું વિં મરેલું
-ઓ વિં પું [મૂઆ નહીં ને પાછા થયા,
મૂઆ નહીં ને માદા પરચા = કાઈ ખાસ
દરક ન પડેલો, ઠરના ઠર રહ્યા, એકનુ એક જ
મૂઆ પડયા હો = માર્યા જરો (૨) [પ્રશ્નાર્થ]
રાખ્ત મારી ગઈ છે? મરી ગયા હો? મૂઆ
પહેલાં ઘોર, મૂઆ પહેલાં મોઝાણુ =
રાજઆતનુ ઠેકાણુ નહિ ને અતની તૈયારી
કરવી મૂઈ માને ધાવડું = નિષ્ફળ પ્રયત્ન
કરવો, અસાધ્ય આશા રાખવી મૂએલા
માણસ પર બેસીને ખાય તેવું = મથુ
કૂ ને લાગણી વિનાનું મૂઓ વર ને બળી
બન = બળી એ વાત મારે શી પીકા!]

મૂઠ વિં [સં] મૂથુ ઠતા સ્ત્રી, ઠત્વ નં,
૦ભાવ પું મૂઆપણુ ૦વાચન નં મનમા
વાચવુ તે (૨) ચિહ્ન કે પાટિયા પરની આશા
વાચી બાળકે તે પ્રમાણે કરવુ તે
મૂકવડું સંકિં [‘મૂકવ’ ઉપરથી] મૂકે એમ

કરવુ, મેલાવવુ, છોડાવવુ
મૂકવડું સં કિં [અપં મુવક (સં મુવ)]
છોડવુ, તજવુ, મુજા કરવું (૨) [અમુક માને]
નીમવુ, રચાવડું = ગોઠવડું, મેલવડું (૩)
પહેરવડું, ઘણવુ (ટોપી, પાધડી) (૪) રધાવા
-ચડવા માટે ચૂલા ઉપર મેલવુ (ખીચડી,
શાક, ભાત) (૫) [વ્યાજે કે ગીરે] રાખવા
અથવા સાચવવા સેવવું ઉદાં તેને ત્યાં
સો રૂપિયા મૂકયા છે (૬) શીખવા મોકલવા
માંડવુ ઉદાં રાગકૃતી દુકાને-નિશાળે-મૂકયો
(૭) બાધી રાખવુ, છોડવુ ઉદાં ચાર લીટી
મૂકી દીધી (૮) -ને જુએ નાખવુ-રાખવુ
(૯) ભેરથી-મોટે સારે ઠાડવુ (પોક, રાકધં)
અન્ય ક્રિયા સાથે આવતાં તે ક્રિયાની પૂર્ણતા
સૂચવે છે ઉદાં ભગાડી મૂકવ [ઉંચું] મૂકવડું
= પૂરું કરવું (૨) રહેવા દેવુ પાણી મૂકવુ
= નીમ લેવો, સંકલ્પ કરવો (કરવાનો અથવા
ન કરવાનો) (૨) ગરમ થવા પાણી ચૂલે મૂકવડું
વાત મૂકવી = ચર્ચા કે ઉલ્લેખ છોડવાં
(૨) વાત રત્ન કરવી મૂકી દેવુ = છોડી દેવુ,
જવા દેવું (૨) મૂકવાની ક્રિયા પૂરી કરવી
મૂકી છાડવુ, રાખવડું = રાખી મૂકવ]
મૂગડી સ્ત્રી [સરં મ મુગડી (સં મુકુટ)]
સ્ત્રીઓનું કાનનું એક બરેણુ
મૂમકું વિં મૂથુ (કાંઈક તુચ્છકારમા)
મૂમણી સ્ત્રી ભાતની બનાવેલી પૂરી જેવી વાતી
મૂથુ વિં [મં મૂક] બોલી ન શકે તેવુ અવાચક
(૨) રાત [મૂગો માર = ગુપ્ત માર, કચ્ચર માર]
મૂછ સ્ત્રી [પ્રા મુદ્ધ (સં સ્પમુ)] ૮૦૦ મ મુચ્છી,
દિં મૂછ] ઉપલા હોઠ ઉપર ઊગતા વાળ
[-આવવી, ઊઘવી = છોકરાના ઉપલા
હોઠ ઉપર મૂકના વાળ ઊઘવા (૨) છોકરાએ
જીવાનીમાં આવડું. -ઉંચી રહેવી = ટેક
આબરૂ સચવાવાં -ઉંચી રાખવી = ટેક
આબરૂ સાચવવાં, નીચાભેણુ ન થાય તેવુ વર્તન
રાખવુ. -ના અકિડા વાળવા = કાંકડાપણુ
કે મદાઈ બનાવવા મૂકના બે છેડા ઊભા રહે
તેમ આમળવા. -નીચી થઈ જવી = નીચા-
ભેણુ થવું; ટેક આબરૂ જવાં. -નો અકિડો

નમવા ન દેવો = ગર્વ રાખવો; મૂળ ઊંચી ને ઊંચી રાખવી. -નો દોરો દેખાવો = જુઓ મૂળ આવવી. -નો વાળ = મરહને મૂળના વાળ જેવું પ્રિય હોય તે -પર તો (૦૧, ૦૬) દેવો = મગફરીમા મૂળના વાળ ઊંચા ચડાવવા -પર લીજી ઠરાવવા, નચાવવા, રાખવા = મૂળનો આકડો નમવા ન દેવો -પર હાથ દેવો = મૂળે હાથ દેવો -પહેલો માંડવો = પુરુષનું નાની હિ નરમા કન્યાના બાપ થવું -ફૂટવી = મૂળના વાળ ઊગવા -મરડવી = મૂળના આકડા વાળવા -માં હસવું = મો મલકાવવું, રિખત કરવું મૂળે હાથ દેવો, ફેરવવો = ફાંકાઈ કે મઠાઈ ટપાડવા મૂળના વાળ પર આગળીઓ ફેરવવી] [વગરનું, જડ મૂળ વિં [જ] કંલૂસ (૨) અક્ષલ કે હોસ મૂળ સ્ત્રી [સં. મુદ્ધિ; પ્રા મુદ્ધિ, સરંહિં.મ.] મૂડી (૨) ન્યાયી તરવાર વગેરે પકડાય છે તે હાથો (૩) પીડા કરવાનો કે મારી નાખવાનો એક તાત્ત્વિક પ્રયોગ (૪) [સરંમ મુદ્ધ = તથા તેલુગુ મુદ્ધ] ગિલ્લીદ હાની રમતમા એક ફાવ. [-ઉતારવી = મારણ મનનું નિવારણ કરવું -ઉપર હાથ મૂકવો = તરવાર ખેંચવાની તૈયારી કરવી. -મારવી = મારણ મનનો પ્રયોગ કરવો; મન પ્રયોગ અજમાવવો. -મોતરો લઈને મંડવું = કંડે પડવું; ખંતથી પીડા પકડવો. -વારવી = મૂળ ઉતારવી.] -ઠિથું નં કલકને મૂડી વડે વાળી બનાવેલી એક વાની મૂડી સ્ત્રીં જુઓ મુડી (-ઉઘાડવી, ખોલવી, ખંધ કરવી, વાળવી). [-ભરવી = મૂડીમા માય તેલુ લેવું. (પાણીમા) મૂડીઓ ભરાવવી = નિષ્કળ પ્રયત્ન કે માયાકૃત કરવા, જેમાથી દાઈ ન નીપળે એવી મહેનત કે કામમા ભેડવું -વાળવી = કંલૂસાઈ કરવી (૨) જાનો સંગ્રહ કરવો (૩) જનું રાખવું -વાળીને (નાસવું, દોહવું) = બનતા બધા ભેસી, ઉતાવળે, પાછું ભોલા વિના દોહવું. ખાંધી મૂડી = જેનો ભેડ બહાર ન પડી ગયો હોય એવું જે તે; મોલમ રાખેલું (૨)

જળવાઈ રહેલો વક્ત્ર - પ્રતિષ્ઠા.] -ઠો પું મોટી મૂડી [-ભરવો = મૂડીમા માય તેલું લેવું] મૂડકું નં [સં મુંડ] માથું. -કાવેરો પું માયા દીઠ લેવાનો વેરો મૂડી સ્ત્રીં [પ્રા. મૂલ્ય (સં. મૌલિક)] પૂછ, ધન (૨) વેપાર ઉદ્યોગમા રોકાતી ધાપણ - દ્રવ્ય [-મંતરવી = છેતરીને કાઢી લેવું. -હાથમા હોવી = ફાવ કે કળામા હોવું.] ૦દાર વિં (૨) પું મૂડીવાળો; પૈસાદાર. ૦વાદ પું, ૦શાહી સ્ત્રીં મૂડીદારોની સત્તા, 'કેપિટેલિઝમ' ૦વાદી વિં (૨) પું મૂડીવાદને લગતું કે તેમાં માનવ મૂડી સ્ત્રીં [પ્રા મુદ્ધ (સં મુલ) + ડી, કે સં મુંડ = માથું] મો અથવા માયાનો ભાગ [-નીચી કરવી = ટેક આપણ જતા કરવા. -નીચી થવી = ટેક આપણ જવા. નીચી મૂડીએ = માન - શરમ ગળી જઈને. મૂડી મોચન કરવું = નીચુ ભેવરાવવું, માનભંગ કરવું] મૂડો પું [રે. મૂઢ] સો મણનું વજન (૨) [સં મુંડ, મ. મુંડા] ધાણીનું ભારવાળુ ગોળ ખાનું (૩) [સરં હિં મોઢા, મોઢા] સરકંટ કે નેતરની એક ભતતી ગોળ ખુરસી કે માચી જેવુ વ્યાસન મૂડ વિં [સં] મૂખ, ઠાઠ (૨) સ્તબ્ધ; નિશ્ચેષ્ટ (૩) મોહવશ, વિવેકરહિત, મોહમા પડેલું. ૦ગર્ભ પું વગડેલો ગર્ભ, જેથી ગર્ભજાવ થાય કે પ્રસવમા વિપ્ર આંચે. ૦ચાહ પું મૂડતામા પકડી રાખેલી માન્યતા. ૦તા સ્ત્રીં. ૦મતિ વિં બેનફીટ, મૂખ - દાઝલ પું [+ આગ્રહ] મૂડતાભેર રખાતો આગ્રહ; મુડગ્રહ, 'કોએટિઝમ' - દાઝમા પું મૂડ પુરવ મતર નં [જુઓ મૂત્ર] પેશાબ [-કરવું = (દોરે) પેશાબ કરવો] ૦ગદો પું મૂતરના ભેજની ગંધકી. ૦વું અંકિં પેશાબ કરવો. [મૂતરી પડવું = બી જર્વ - ગર્ભાઈ જવું.] -ચોવું અંકિં 'મૂતરવું'નું સાવે મૂત્ર નં [સં] મૂતર; પેશાબ. ૦કૃચ્છ્ર નં પીડા સાથે પેશાબ થવાનો રોગ ૦ખરીફા સ્ત્રીં

भूतनी परीक्षा ०पि ६ पु० शुद्ध होही तथा
भूतने जुहां पाडनार अवयव, 'किंही' ०रैअ
पु० पेशाअने रोग. ०ल, ०वर्धक वि०
वध रे भूत करवे तेवुं -त्राशय पु०, न०
[+ लाशय] भूतने ओकहु थवा भाटेनु अवयव,
कुकी, '०लेकर' -त्रासभर् ० पु० [+ वत्सर्ग]
पेशाअ करवा ते

भूदर्थ न० [जुओ भदर्थ] शत्रु प्रतिपक्षी
भूनिशु न० जुओ भोनियुं
भूभती स्त्री० [प्रा मुहपत्ती (सं मुखपत्ती)] जैन
यतिओ भो छपर भधि छे ते क्षुगहानो कडो
भूरक्षी स्त्री० [सर० म मुरकी] स्वरोने जखदी
जखदी गाना छिपजतो ओक अल कार (सगीत)
भूरभ वि० (२) पु० भूर् [भाथे र्शिगर्हा
= भूर्भतानी व्यास निशानी (न होय ओवा
अर्थमा)] -भाई (-भी) स्त्री० भूर्भाई
-भुं वि० भूरभ [रोग, 'कालेरा'
भूरक्षी स्त्री० [जुओ भूर्भाई] जेहोथी (२) ओक
भूरजावुं अ० किं [हि मुरसाना (सं मूर्च्छन)]
करावुं, यीमजावुं
भूरत स्त्री० [मं मूर्ति, सर० हि] भूर्ति (५)
भूरभ पु० [सर० म मुरुम] रथथडां वधरातां
रोडां छे पथरना टुकडा
भूर्भ वि० (२) पु० [सं] अभय, जेवहुं
अकलहीन ०ता, -भाई स्त्री०, ०त्व न०
भूर्भ (-छ) क वि० [सं] भूर्भा पमाहनार
भूर्भ (-छ) ना स्त्री० [सं] भूर्भा (२) सात
स्वरोने कभसर आरोह अवरोह -थाट (३)
रागप्रतिपादक -वाही स्वरने तेनी जेउना स्वर
मुधी लक्ष जेवा ते, तेने क पाववा ते (सगीत)
भूर्भा (-छ) स्त्री० [सं] जेयुद्धि (-आवपी,
वजपी) ०छ स्त्री० जडाई, भूर्भांमा आवी
छाटव ते ०छुं अ० किं भूर्भांमा पडवुं
-रछां (-छा) गत, -रिछां (-छि) त वि०
भूर्भा पायेहुं

भूर्भ वि० [सं] भूर्तिमान, साकार. ०त्व न०
भूर्ति (-र्ति) स्त्री० [सं] प्रतिभा, आकृति (देव-
देवीनी) (२) साधु (न्यक्ति) ०कार पु० बडनार,
सिन्धी ०पूजक वि० भूर्तिने पूजनार ०पूज

स्त्री० भूर्तिनी पूज ०ल ०क वि० भूर्तिने
लागनार ०भती वि० स्त्री०, ०भंत, ०भान
वि० शरीरवाणु, साक्षात् भूर्ति ०शास्त्र न०
भूर्तिओ जनाववानु शास्त्र, शिक्ष
भूर्भन्य वि० [सं] भूर्भस्थानी छिन्नाराहुं (२)
भाथाने लगत (३) [ला] भुप्य (४) पु०
भूर्भस्थानी वर्ण ०तर वि० वधारे भूर्भन्य
भूर्भस्थान न० [सं] ताणवानी वञ्चने भाग
-नी वि० भूर्भस्थानतुं
भूर्भा पु० [सं] भाधु (२) दांतना भूज अने
ताणवानी वञ्चने भाग (व्या)
भूक्ष (-क्ष) न० [सं मूल्य, सर० म, हि. मोल]
किंमत [-येसधुं = किंमत पछवी, लाव-
हाम आपवानु होवुं]
भूक्ष (-ण) न० [सं] वनस्पतिनी जठ (२) पाये,
महाक्ष (३) नहीनु छिपतिस्थान (४) [ला.]
भूज कारण (५) १६तुं नक्षत्र (६) इट'
(भूतविधिमा) [ग] -क्ष वि० [सं] (भूजनीहि
समासने अते) भूजवाणु छिदा ०द तक्षामूलक
-क्षकारण न० भुप्य कारण -क्षकेन्द्र न०
'देहिकल सेन्टर' (ग) -क्षकाणु पु० काटभूजे
(ग) ०भत वि० भूजमां रहेहुं ०शु वि०
(२) अ० जुओ भूजगु ०अथ पु०
असल अथ (जेनां जापातर, टीका वगैरे थयां
होथ) ०यिद्धन न० (✓) व्याधु सभ्यानुं
भूज सूत्रवतु यिद्धन, 'देहिकल साधन' (ग.)
-क्ष वि० भूज नक्षत्रमा न-मेहुं ०तरण
न० पांथ महाभूतोभांनुं ओक (२) छोछ यीजनुं
भूज - प्राथमिक धटक तत्व (३) न० व० ज०
शास्त्र के छणाना प्राथमिक सिद्धांत ०ताल
पु० जिताल, -क्ष वि० जेनुं भूज जगज्वर
नीकणे ओपी (रकभ); 'देशनल' (ग) ०पुरुष
पु० वशना आदिपुरुष (२) कट्टेजना मुप्य
भाणस ०भूतृति स्त्री० प्रकृति, जगतनुं आदि
कारण (साध्य) ०भत स्त्री० छापवानुं भूज
लभाण, 'त्रेसकोपी' ०भूत वि० भूजवप;
भूजनुं -क्षविधि पु० 'धवोद्युशन' [ग]
(२) भूज नक्षत्रमा न-मेला जाणक तथा तेना
भाजाप छपर करवाभा आपतो विधि

મૂલનાર વિં [મૂલ્ય + નાર] મૂલ્યવાન, કીમતી
 મૂલપડી વિં પંદર (વેપારી સંકેત)
 મૂલવણું સંકિં [‘મૂલ્ય’ ઉપરથી] મૂલ્ય નક્કી
 કરવું (૨) ખરીદવું (૩) વ્યાકરણ, કદર કરવી.
 મૂલવાણું અંકિં (કર્મણિ)
 મૂલાક્ષ પું [સં] ‘રેલિક્ષ એકિસય’ (ગ)
 મૂલા(-ળા)ક્ષર પું [સં] જુઓ મૂળાક્ષર
 મૂલાજ્ઞાન નં [સં] મૂળ-રેહના કારણરૂપ અજ્ઞાન
 મૂલા(-ળા)ધાર પું [સં] મૂળઆધાર(ર)નં
 શુદ્ધને ઉપરથી વચમાં આવેલું શબ્દ
 મૂલ્ય નં [સં] મૂલ્ય; કિંમત ઓવાન વિં કીમતી
 મૂલક, મૂલિક પું [સં] ઉદર મૂલિકા સ્ત્રી
 ઉદરકી
 મૂલ સ્ત્રી [સં] મુલા, મુવી, પ્રા મૂલા, સરં મ.
 હિં મૂવી] કાવ ગાળવાની કલકી (૨) બીજી
 મૂલળી સ્ત્રી [સં] મુલ્લ?, સરં મ. મુલ્લી;
 હિં મૂલ્લી] ઔપધિ-વસાણના કામનું
 એક મૂળ (૨) પરાઈ
 મૂસા પું [ઝ] (સ.) યહૂદી ધર્મનો પ્રવર્તક.
 [મૂઆસાઈને વા પાણી=પોતાને બાગ
 કાપું ખરચ નહીં કે કરી મિલકત નહીં]
 મૂળ વિં [જુઓ મૂલ] અસલ; પહેલાનું,
 મૂળભૂત (૨) નં જુઓ મૂલ [સં]
 [-છીખડી જવાં=(કુલ) નિર્મૂળ થવું (૨)
 અસર કે અવરોધ ન રહે તેમ ખતમ થવું
 -ઉંહાં હોવાં=મૂળમળખૂત હોવા(૨) મૂળ
 કાદણ લાખી મુલ્તનાં કે કળી ન શકાય તેવા
 ગહન હોવા (૩) પારખી ન શકાય તેવું યુક્તિ-
 બાજ કે ગૂઢ હોવું -કાપણું=જડ કાઢવી;
 સમૂળો નાશ કરવો -લાલણું, નાખણું=
 મૂળ કૂટવાં અને જમીનમાં ચોટવા(૨)કાયમ
 થવું અજળ થવું. મૂળમાં, મૂળે=પહેલું.
 અસલ (૨) મંદાણમાં, શરૂઆતમાં. -શોધણું
 =ઉત્પત્તિસ્થાન કે આદિકારણ શોધવું]
 ઠકારણ, ઠગત જુઓ ‘મૂલ’માં ઠગું વિં
 (૨) અં મૂળ, અસલ (૩) તમામ, બધું
 ઠગેયું અં+મૂળથી ઠગેયું, ઠગત, ઠગાલ,
 ઠગુરૂપ, ઠગકૃતિ, ઠગત, ઠગૂત જુઓ ‘મૂલ’
 મા. -ળાક્ષર પું [+અક્ષર] વર્ણમાળાના

મૂળ અક્ષરો. -ળાહિયું, -ળાહું નં મૂળ.
 -ળાધાર જુઓ મૂલાધાર. -ળિયું નં મૂળ;
 જડ. -ળી સ્ત્રી મૂળના કીણા કીણા ફણગા
 (૨) [પ] મૂળ [-મૂંઘાઠવી = જડીબુટ્ટી
 સુધાઠવી, જડ કરવું (૨) વશ કરવું બાધાને
 પોતા તરફી કરવું. -ળી હંદા પું અંખંવં
 ગિલ્લીઠાની રમત. -ળા પું શાકમાં
 વપરાતું એક મૂળ. [મૂળાના ચારને
 સુશકનો માર=ગુનાના પ્રમાણમાં વધારે-
 પડતી સભા મૂળાના પતીકા જેવા=નગદ,
 કલહાર (રૂપિયા) મૂળાનાં પાણી હોણું=
 હમ-શૈયર કે સુરસા વિનાનું હોણું મૂળામાં
 મીઠું ને કેળામાં ખાંદ = હરેક વસ્તુ પોત-
 પોતાને રથાને શોભે ધોયેલા મૂળા જેવું=
 કારકટ-જેવું હતુ તેવું (ખાલી કે સિદ્ધિ વિનાનું)
 (૨) શરમથી રીકું પડી ગયેલું]
 મૂંઝાસાડી સ્ત્રી જુઓ મુગાસાડી
 મૂંઝું વિં જુઓ મૂંઝું
 મૂંછ વિં જુઓ મૂંછ
 મૂંઝો પું [સરં મ મુઝી] મોઢે કાળા અને
 શરીરે ધોળા વાળવાળો વાઝો
 મૂંઝવણું(-ણી) સ્ત્રી [જુઓ મુઝવું]
 અકળામણ, ગણતરમણ, વ્યગ્રતા, ઉચાર. -હું
 સંકિં મૂંઝવણું કરવી, મૂંઝાવવું
 મૂંઝારી, -રો જુઓ ‘મુઝારી’માં [[પ્રેરક]
 મૂંઝાણું અંકિં જુઓ મુઝાણું -વણું સંકિં
 મૂંઝકા(-કી) સ્ત્રી [‘મૂંઝવું’ ઉપરથી] ખોડી સ્ત્રી
 મૂંઝકી સ્ત્રી [સં મુંઝક] (કા) ઘોરા કે ઊંટના
 પલાલના કાંઠાના આગલા ભાગનું માથું (૨)
 જુઓ મૂંઝકા
 મૂંઝણું નં જુઓ મુંઝન
 મૂંઝવું સંકિં [સં મુંઝ] મુંઝન કરવું, ખેંદવું
 (૨) [લા] હેતરવું; મુંઝવું (૩) ચેલો બનાવવો.
 મૂંઝામણું નં મૂંઝવાનું મહેનતાણું મૂંઝાવણું
 સંકિં (પ્રેરક). મૂંઝાણું અંકિં (કર્મણિ).
 મૂંઝિયો પું મુંઝી; મંન્યાસી
 મૂંડી સ્ત્રી [‘મૂંઝવું’ ઉપરથી] મૂંઝકી, ખોડી
 સ્ત્રી (૨) [સં મુંઝ ઉપરથી] માથું, જણ.
 [-હલાવવી=ના કહેવું નીચી મૂંડીએ

મેનો (મે) પુ. જુઓ મ્યાનો

મેન્ડેટ પુ. [૧] હકમત ચલાવવાના કે અમુક કાર્ય કરવાના અધિકારની સોંપણ

મેમણ (મે) પુ. [જ મોમિન?] એક ખુસલ-માન ભતનો માણસ

મેમનો પુ. નાકનું એક ઘરેણું

મેમોરિયલ નં. [૧] યાદગીરી માટેનું તે માટે ઊભું કરેલું બાવલું વગેરે, રમારક (૩) સરકારને કારણે વગેરે સાથે કરેલી અરજી

મેમ્બર પુ. [૧] સભાસભ, સભ્ય

મેયર પુ. [૧] મોટા નગરની ખાસ અધિકારી કાય-દથી રજાતી (કોર્પોરેશન) સુધરાઈનો પ્રમુખ

મેર પુ. [સં મેરુ સરંદ હિં, મ મેરુ] માળાનો શરૂઆતનો મોટો ભણકો (૨) શિરોમણિ, મુગટ (૩) જેના ઉપર અલગ રહે છે તે હુકાનો ડાંચો (૪) [સ] (૫) મેરુ પર્વત (૫) તાબાનું એક મોટું વાસણ (૬) [?] એક જીવડું (૭) સોરઠમાં વસતી એક ભાતિ

મેર સ્ત્રી. બાલુ, દિશા (૨) (મે) [‘મરુ ઉપરથી] (અ.) મર’

મેરમેરા (-રૈ) યુ. નં. [‘મેર’ ઉપરથી] દિવાળીમાં જોકરાં ઊબાડ્યા જેવો, હાથમાં ઝાલવાના ડાંચાવાળો ઢીલો કરે છે તે

મેરાઈ પુ. ૬-જી

મેરા (-રિ, -રૈ) યુ. નં. જુઓ મેરમેરાયુ

મેરી સ્ત્રી. [હિં મેહરી, સરંદ મેહરી = ગાનારી સ્ત્રી] નારી, સ્ત્રી

મેરુ પુ. [સં] (સ) એક પર્વત (સોનાનો), જેને આધારે પૃથ્વી રહે છે તથા ગ્રહો વગેરે જેની આસપાસ ફરે છે એમ મનાય છે (૨) મિત્ર, સોબતી (૩) તાબાનું એક મોટું વાસણ (૪) હુકાનો મેગ (૫) માળાનો મેર ૦૬ ૬ પુ. ૦ કરોડ

મેરૈયું નં. જુઓ મેનાયુ

મેશ (-ળ) પુ. [સં] મિલન, મેલાપ (૨) [સરંદ મ] જુઓ ઘાટ (સંગીત)

મેસ પુ. સ્ત્રી. [૧] ંગાડી સ્ત્રી. હાકગાડી, ટપાલ લઈને જતી ઝડપી ટ્રેન

મેલ (મે) પુ. [‘મેલું’ ઉપરથી] કચરો, ગંદકી, મેલું તે [-કાઢવો = શુદ્ધ કરવું - કાપવો

= મેલ ફર કરવો - ઉખેડી નાખવો - મૂકવો

(અતરનો, મનનો) કપટ ન રાખવું (કપટ રાખ્યા વિના ખુલ્લું કહેવું)] ૦ખાઉ વિ. મેલ

દાંડી શકે એવી ભતનું ંડી સ્ત્રી. ચડાળ ભૂતકી (૨) એક ટેવી [-મૂકવી = મારવા કે

હેરાન કરવા અત્યંત મેલકી ટેવતા શત્રુને વળગાડવી] ૦પણ નં. મેલાપણ

મેલન નં. [સં] મિલન, એકત્ર થવું તે

મેલવું (મે) સં. કિં. [પ્રા મિલ (સં મુચ્)]

મકવું -ણ નં. મેલવું તે

મેલાણ (મે) નં. [‘મેલવું’ ઉપરથી] મુકામ, પહાવ

(૨) છુટકારો, મુક્તિ (૩) હગલું, કદમ [-થવું = (અહલમથી) છુટકારો થવો, છૂવું]

મેલાણું (મે) અ. કિં. -વણ સં. કિં. ‘મેલવું’નું કર્મણ્ય ને પ્રેરક

મેલી (મે) સ્ત્રી. [‘મેલું’ ઉપરથી] ઓર, બરાયુ ંવિધા સ્ત્રી. મારણભરણ કે ભૂતપત્રીત વચ કરવાની વિધા

મેલું (મે) વિ. [પ્રા મજલ (સં મલિત)] ગડ (૨) કપડી (૩) નં. મળમૂનાદિ (૪) ભૂતપ્રેત

વગેરે [-ઉપાડવું, વાળવું = મળમૂનાદિ ઉપાડી લઈ જવું - નાખી આવવું - વળમણું = ભૂતપ્રેતાદિ વળગવું]

મેલો (-ળો) પુ. [સં મેલ] મેલાપ

મેવલો, -લિયો પુ. [જુઓ મેલુલો] વરસાદ

(૨) મેઘસ્તુતિનું ગીત

મેવાડી સ્ત્રી. [પ્રા મેવાહ, મેઝવાહય (સં મેદ-પાટક) = મેવાહ દેશ ઉપરથી] રાજધાનની

એક પ્રાંતિક બોલી (૨) વિ. મેવાડનું, -તે સબધી -ટો પુ. મેવાડથી આવીને વસેલો

(બ્રાહ્મણ, વાણિયો કે સુતાર) (૨) એક રામ મેવાત (-સ) પુ. [સં મહીવાસ] ચોરલૂટાનાના

વસવાટવાળો જ ગલી પ્રદેશ (૨) મહીકાંડાનો પ્રદેશ -તી (-રી) વિ. મેવાસનું

મેવાળો પુ. [‘મેવાલો’ ઉપરથી] સાથે મળવું કે મેળવવું, એકઠું થવું - કરવું તે

મેવો પુ. [ફા] લીલાં કે સૂકા ફળ

મેરા (-સ) (મે) સ્ત્રી. [સં મશી (-લિ)] કાજળ [-અનિવી, ધાલવી, ચોપલવી, સારવી

= (આખમાં) કાળજી ચોપડવું-જરવું-ધસવી
 (મોઢે) = અપજ્જશ લેવો, ભૂંડું કરવું - નો
 ચાંદલો = અપકીર્તિ.] [ભતવું
 મેશરી વિ. [હિં માહેશ્વરી] વાણિયાની એક
 મેશી વિ. [સરં મ મેશી = આળસુ] કનૂસ
 મેષ પુ. [સં] ઘેટો (૨) પહેલી રાશિ. ૦ પાલ
 (-ળ) પુ. ભરવાડ [પલકારો
 મેષાન્મેષ પુ. [સં] આખ પટપટાવવી તે,
 મેસ (મે) સ્ત્રી. જુઓ મેશ
 મેસર (મે) પુ. [પ્રા મિસ્સાકૂર ?] એક મીઠાઈ
 મેસ્મેરિઝમ ન. [ફ્રં.] પોતાના સંકલ્પબળથી
 સામાનામાં ઊભી કરાતી નિદ્રા જેવી રીતિ
 (૨) એ રીતિ ઊભી કરવાની શક્તિ (૩) એ
 રીતિ, તેના કાયદા વગેરેનું વિજ્ઞાન
 મેહ પુ. [પ્રા. (સં. મેઘ), સરં હિં] વરસાદ.
 [માગ્યા મેહ વરસવા = ભેઈએ તે પ્રમાણે
 વરસાદ પડે, રામગત્ય પ્રવર્તવું]
 મેહ(-હુ)દો. પું. [જુઓ મેહ] વરસાદ, મેવલો
 મેળ પું. [સં મેલ, સરં મ] રૈાનનો આવક
 ખરચનો હિસાબ (૨) હિસાબ, લેખ. હિં. ૦
 અત્યારે ત્યાં જવાનો શો મેળ છે? (૩) મળતા-
 પછુ, બંધબેસતું હોય તે (૪) બનાવ, સ પ (૫)
 એકઠા થવું તે (૬) મેલ; યાદ (૭) સગવડ, સભાગ.
 હિં. ૦ હમણાં મને ત્યાં આવવાનો મેળ નથી
 [-આવવો = એકમન થવું, સ પ થવો (૨)
 બંધબેસતું આવવું (૩) ભેગ મળવો - કરવો =
 સંપ કરવો; સમાધાન કરવું. -કાઠવો,
 મેળવવો, બેસાડવો = હિસાબના ટાટિયા
 મેળવવા, જમે ઉધાર સરખું કરવું (૨) સિલક
 કાઢવી (૩) બંધબેસતું કરવું - આવો, બેસવો
 = એકરસ થવું, મળતે મળતું આવવું, લળી જવું
 (૨) ભેગ આવો, મળવું (૩) બંધબેસતું આવવું
 -થવો = સ પ થવો, બનાવ થવો, બનતી રાશ
 આવવી - બેસવો, મળવો = હિસાબ મળવો,
 સિલક મળવી (૨) બનતી રાશ આવવી
 -રાખવો = બનાવ - સ પ - સદ્લાવ રાખવો
 -રહેવો = બનાવ રહેવો, બનતી રાશ રહેવી
 -લાવવો = ભેગ ખવરાવવો, બંધબેસતું કરવું
 (૨) સમાધાન કરાવવું]

મેળવણુ ન. [‘મેળવણુ’ પરથી] મિશ્રણ
 (૨) અખરામણ [-કરવું = મિશ્રણ કરવું.
 -નાખવું = અખરામણ ઉમેરવું] -ણી સ્ત્રી.
 મેળવણુ - ઉમેરવું તે (૨) મેળવવાની ચીજ;
 ઉમેરણ (૩) ટલના; મુકાબલો - છું ન. ૦
 મેળવણી માટે નાખવાની ચીજ (જેમ કે,
 હાળમાં અમુક શાક). -વું સંક્રિં [‘મેળ’
 પરથી] એકઠું કરવું, મિશ્ર કરવું (૨) પ્રાપ્ત કરવું
 (૩) સરખાવી ભેડવું (૪) આખરવું (૫) વાઘને
 સૂરમાં આણવું - તેના તાર વગેરે બગેબર
 ગોઠવવા

મેળા સ્ત્રી. [જુઓ મહિલા] સ્ત્રી
 મેળાપ પુ. [પ્રા. મેલાવ (સં મેલ), સરં મ]
 મળવું - એકઠા થવું તે, સમાગમ (૨) [લા]
 સદ્લાવ, બનાવ (-થવો) - પી પું. બેઠક-
 ઊઠકવાળો માણસ મિત્ર - વડો પું. જમાવ,
 ટાણુ (૨) સલા, મિજલસ; પરિવહ (-કરવો,
 ભરવો) - વો પુ. [સરં મ] મેળાવડો (૨)
 મેળાપ, મુલાકાત [રાજપુત્રીથી
 મેળે (મે) અ. [સરં મેતે] ભતે, પોતે (૨) પોતાની
 મેળા પુ. [સં. મેલક, પ્રા મેલય, દે મેલી;
 હિં મેલા, મ મેલા] મેળાપ, બેટો (૨) ઘણાં
 માણસનું એકઠા થવું તે (હિંસવ, યાત્રા વગેરે
 નિમિત્તે) [-ભરવો = (લા) ઘણાં માણસ
 એકઠા કરવા - ભરાવો = ઘણા માણસો હિંસવ
 - યાત્રા નિમિત્તે એકઠા થવા - માત્રવો =
 વધું થટ્યુ ખાવાનું ઉધરાવવું (ગામઠાંમાં
 લગીઓ મેળા માગે છે)]

મેં (મેં) સં. [સં મયા, પ્રા. મિ, મે (બં. ૦
 જાદે)] ‘હું’નું ત્રીજી વિશક્રિત્તું એકવચન (૨)
 [સં ત્મિન્, પ્રા સિ, મિ, મરં હિં. મેં] + માં
 મેંદક (મેં) પુ. [જુઓ મેંદક] દેડો - કી
 સ્ત્રી. ૦ દેડી

મેંદી (મેં) સ્ત્રી. [પ્રા (સં મેંદ = ઘેટો), સરં
 મ] ઘેટી. -હું ન. ૦ ઘેડું. -દો પુ. ઘેટો
 મેંદાલકડી (મેં) સ્ત્રી. [સરં હિં, મ
 મૈદાલકડી] એક ઔષધિ
 મેંદી (મેં) સ્ત્રી. [જુઓ મેંદી] એક વનસ્પતિ
 મેંદો (મેં) પું. જુઓ મેંદો

મૈત્રી સ્ત્રીં [સં] બાધબધી [-જામવી=સારી
પેડે દોસ્તી થવી]

મૈથલ નં બીટલું ટોણુ

મૈથિલી સ્ત્રીં[મં.] (સ) સીતા (ર) બિહારના
(દરલગા પાસેના) એક ભાગની બોલી

મૈથુન નવ[સં] નરમાદાનો સમોગ. -ની વિં

મૈથુનથી ઉત્પન્ન પયેલું (ર) મૈથુન સખખી

મૈનાક પું[સં] (સ) એક પૌરાણિક પર્વત

મૈયત સ્ત્રીં [જ] મરણ (ર) મોઢાણ (૩) વિં

મરણ પામેલું ઝખચર્ચ(-રથ) પું, નં

મરનાર પાછળ કરાણુ ખચ

મૈયા સ્ત્રીં [હિં] માતા [આખજ્ઞાર

મોઆજિમ પું [જ. મુવજ્જમ] પ્રતિષ્ઠિત,

મોઈ સ્ત્રીં મોઈદાની રમતમાં નાનો લાકડાનો

કકડો. ૦૬/૬૧ પું. ૦૫.૦૦૦ મોઈ અને ૬૬

વડે રમવાની રમત ૦છુ નં એ આકારનો

કોઈ પણ કકડો

મોઈ વિં. સ્ત્રીં લુઓ મૂઈ (ર) લલે ફિકર નહીં

એવા અર્થમાં સ્ત્રીવિગી શબ્દો સાથે. ઉદાં

મોઈ, પડી મઈ તો।

મોકમ (મો) વિં [જ મુહકમ, સરં મ

નોહકમ, હિં મુહકમ] + મોહકમ, સખત

મોહલવુ સંકિં [દે મોકલ] રવાના કરવ,

જવા કહેવુ (ર) પહોચાડવુ

મોહલામબી સ્ત્રીં [‘મોહલાવું’ ઉપરથી]

મોહલાવાની ક્રિયા કે મહેનતાણુ

મોહલાવવુ સંકિં ‘મોહલવું’ પ્રેરક

મોહળુ (મો) વિં [ટ મુક્લ (પ્રા મુક્, સં મુક્),

સરં હિં મોકળા, મ મોકળા] મોહળાશાણુ

(ર) ખુલું (૩) [લા] નિખાલસ (૪) ઉદાર

[-મહાક્ષવું=છૂટથી હરવુ ફરવુ (ર) સર્ગા-

સખખીથી છૂટા પડી સ્વચ્છંદે ફરવું -મૂકવું

=મોટેથી રહવું] -ખાણુ(-શ) સ્ત્રીં

જગની ૧૨૮, ખુલું હોવુ તે

મોહાણુ (મેણ) સ્ત્રીં [ટ. મુહ + વિક્ષોળો=મો

મરડણુ તે, અપવા મૂઈ + ાણ]

મરણના સમાચાર (ર) મરનાર પાછળ શોક

કરવા બેગુ થવુ તે (૩) [લા] પીઠા, આફત

[ના સમાચાર=માઠા સમાચાર-માડવી

=મરણ પાછળ શોક કરવા બેરાએ બેગા થવું
(ર) બારે નુકસાન થયુ કે થતું હોય એવી હાલત
કરવી (૩) એક કોષાદ્ગાર]

મોહાસદાર પું [ફા મુકાસદાર, સરં મ]

વસ્તે જનારા પાસેથી લેવાનો ઠર વસૂલ કરનાર

મોહક વિં [જ] બધ પાડેલું; રહેવા દીધેલું,

મુલતવી (-રહેલું, રાખણું) -ફી સ્ત્રીં

મોહક રાખવું તે

મોટો પું [જ] પ્રસંગ, લાગ (-આપવો,

ભેવો, મળવો, સાધવો)

મોક્ષ પું [સં] મુક્તિ, છુટકારો [-આપવો

=મુક્તિ આપવી (ર) નિંદગી બચાવવી (૩)

મારી નાખણુ -થવો, -મળવો =મુક્તિ

મળવી (ર) મરી જવું; સ્વધામ પહોંચવું -દેવો

=લુઓ મોક્ષ આપવો. -પામવું =મુક્તિ

મળવી (ર) મરી જવુ મોક્ષે જવુ =મરી

જવું] ઝાલ(-ળ) પું (અહણ) છૂટવાનો

સમય ૦૬૧ એકાદશી સ્ત્રીં માગસર સુદ

૧૧ ૦હાર નં મોક્ષનું દ્વાર ૦૫૬ નં મુક્તિ,

મોક્ષ ંપુરી સ્ત્રીં મોક્ષ આપનારી નગરી

-ક્ષાર્થી પું (ર) વિં [+જર્ચી] મુમુક્ષુ

મોખ પું [લુઓ મોહા] પ્રસંગ, લાગ (ર) સારો

મોખરો, વિસ્તિષ્ઠ સ્થાન ઉદાં ઘરના પૈસા

નથી, મોખના પૈસા છે ઘર સારા મોખમાં

આવેલું છે (૩) વેત, અનુકૂળતા, ગોઠવણ ઉદાં

હમણાં મોખ નથી, મોખ આવશે ત્યારે પૈસા

આપીશ [-આવવો =અનુકૂળતા મળવી;

લાગ હોવો, પ્રસંગ મેળવવો -ધારવો =

કામે વળગાડવું, ઠેકાણે પાડવુ (ર) સગવડ

કરવી -મો ફરવું =લાગમા કે વેતમાં ફરવુ.

-સાધવો =તકનો લાભ ઉઠાવવો (ર) લાભ

શોધવો]

મોખ પું [સરં મ મોખા] તબૂનો વાસ

મોખરો (મો) પું [સં મુલ ઉપરથી] આગળનો

ભાગ, બહાર પડતો ભાગ. [મોખરે કરવું =

આગળ કરવું -ધરવું (ર) આગેવાન કરવું

મોખરે ધરણુ =આગળ કરવું મોખરે જવું =

આગળ જવું -ચાલવુ (ર) આગેવાનથી લેવી

મોખરે બેસણુ =આગળની જગાએ બેસવું

भोजे पु० [का] भुजो भोजुं
भोजे पु० [‘भोजु’ छपरथी] रेलमा तर्षाध
आवेला कांम (२) [भुजो भोजे] वाटो,
नभिनना टुक्रो

भोजार अ० [दि मज्झिमार] (प.) भा; मध्ये
भोजिन (भो) पु० [अ मुक्खिजन] भरीमा
पाम पोकारनार

भोट स्त्री० [सर० हिं, म] पोल्नु; मांसडी
भोटप, -भ स्त्री० [दि मुट्ठिम, सर० हिं
मोटापा] भोटपपु, प्रतिष्ठा, आभार -पुष्प
न० भोटार्थ (२) भोटी छम्बर -भोटु वि०
भोटु भोटु

भोटार स्त्री० [हिं] वीजणी वगेरेना जणथी लते
इरनाके यत्र, नै पछि पछि स बाकाभने बलावे
छे (२) भोटारगाडी भोटी स्त्री० पेटोस
वगेरेथी बालती गाडी -भोट यानिक वाहन
भोज स्त्री० [हिं] भुजो भस भोसछकल
स्त्री० [हिं] पेटोसथी बालती साधकल, इट्ठरी

भोटबियो पु० [‘भोटली’ छपरथी, सर० म
मोटगारहिं मोटिया] नैतरो, भोटियो

भोटली स्त्री०, -झं न० [‘भोट’ छपरथी] +
अनाल भरवानो कायजो (२) पोल्नु

भोटवडाध (भो) स्त्री० [भोट + वडाध] +
भोटोओ प्रत्येत्तु मान

भोटवडु (भो) स०क० [‘भोट’ परथी] भोट
कस्त्रु -भोट स्त्री० भोट कस्त्रु ते

भोटार्थ, -श (भो) स्त्री० [‘भोट’ परथी, सर०
हिं, म मोटाई] भुजो भोटप भोजार वि०

भोटार्थ भेजववा के हाजववानी आदतवाणु
भोटोभा (भो) पु० भ० व० [भोट + भाध]

आगणपठती मानपान व्यक्ति [-करपु =
पयातियातुं के आगणपठतो भाग लभववानुं

मान के स्थान आपव -यपुं = पयातिया
यव (२) शाभाथी भेजववा आगण पछिने

कांम कस्त्रु [भोटुं
भोटिपुं न० [‘भोट’ छपरथी] अनालनो गेला,

भोटियार (भो) पु० [‘भोट’ परथी] भोटो
के जुवान टुक्रो [नैतरो; भोटबियो

भोटियो पु० [‘भोट’ परथी] भार छिचकनारो,

भोटु (भो) वि० [सं महत्, सर० हिं, म मोटा]
नानाथी छिचट्ट (२) [ला] छिहार, सप्पी (३)

प्रतिष्ठित, आण्डार (४) भुप्य, अगत्यनुं,
छिहंभोटी भोटी पावत [भोटो लोड =

धनवान -आण्डार भाखस भोटो लोटा
= छिभर लायक, वगे पहेचिल भोटी

भाटनो भोटिह = भोटाने आशरे रहेनारो
-ते कान्हे भगवरी हाजवतो भाखस

भोटु कपाण = बाध्यशान्तिनुं कपाण
-करुं छिउरुं (२) महत्ता आपवी, मान

आपव -पेट = क्षमाथीस के सहनथीस
स्वभाव (२) शुभ वात सावची लगे तेवो

स्वभाव (३) लास्यु स्वभाव -भन = छिहारता,
इरगुजर करे भेवु के परोपकारी भन -भाधुं

= करुंकारवतुं के वडीस भाखस, -भो = लास्यु
के आछिधरो स्वभाव (२) रिसाधने बडेकुं भो,

भोटो पाटले भोसाठुं = पधारमान आपवतुं,
पभाळ करवा, कुलावतु भोटो पाटले भोसुं

= मान भागव, हावावाला कराववा] -टोथी
अ० भोटो अपवाने -टो वि० भोटु, वडील

-टो पैसो पु० टोट पैसो

भोटी (भो) स्त्री० भोजन (२) [ला] निवाँड
(सु) [-भारपी = भातुं, नभुं] ० पाछो =

आच्छिपीछी ० द्वास् पु० भावापीवानो शोभी
भोट (भो) पु० [प्रा महत् (सं मुकुट)] लभ

वगेरे शुभ प्रसंगे स्त्रीने भाबे भुकातो सुधादि-
यानी सणीओ वगेरेना भेक बाट (२) [ला]

भोजभहारी, भार (३) [भोटुं छपरथी] विलव
[-भूकवो = नवाजहारनो भार छिहाववो]

भोट पु० [भुजो भोटवु] वणाक (स्तता ध०नो)
(२) भरहाट, गर्व (३) छिह, टेक (४) हावभाव,

नभार (५) दण, भरोड, धमारव (६) जेततरभा
भागी पडोला कल्लसवा

भोटछी स्त्री० [भुजो भूरछी] डोविरा
भोटवंधो (भो) वि० [भोट + बांधवु] भोट

पाननार, पहाडर (२) पु० परराज
भोटवुं स०कि० [प्रा मोह (सं मोट्युं), सर०

हिं मोहना, म मोहणें] भरडु; भरडी -तोडी
नाजवु

મોડામોડ અં [મુઓ મોડ] વરણાગીમા-
મરહાણું હોય એમ

મોડી ઓં ['મોડવું' ઉપરથી] મરાઠી ભાષાની
હાથે લખવામા વપરાતી લિપિ

મોડું (મો) લિં ['મોડવું' પરથી ? સરં મ.
મોઢા] મુકરર વખત પછીનું, અસૂચં (૨) નં
વેળા વટી જવો તે (૩) દીલ, કાળસેપ

મોડ પું [પ્રા] (મોડેરાનો રહીશ) પ્રાણજી,
વાણિયા, સુતાર તથા ધારીમાં એ નામની પેટા
ન્યાતનો માણસ

મોડવું નં કાણાં કે માસનો ઠગલો

મોડામોડ (મો) અં ['મોડું' ઉપરથી] રૂમર,
સમક્ષ (૨) એક મોઢેથી બીજો મોઢે એમ

મોઢિયું (મો) નં ['મોડું' ઉપરથી] મોઢાનો-
ઝોથી ઉપરનો ભાગ (૨) કાનસમાનતી જેમા
રહે છે તે ભાગ (૩) રેડિયામા ત્રાક તથા
ચમરખાં જેમા રહે છે તે ચોકકુ (૪) પચુના મો
ઉપર બાંધવામા આવતી બળી

મોડું (મો) નં [સં મુલ, પ્રા મુહ] મો, મુખ
[મોડ: ઉપર (પર) મૂતરવું = અપમાન
કરવું; ન ગાઠવું. મોડા ઉપર (પર) મૂતરે
એવું = ના કરતાં વધારે ખરાબ; સવાય
ખરાબ. મોડા જેવું = ખરાબ; ઠીક નહિ એવું.
મોડાની મીઠાશ = અતરની નહીં, પણ ઉપર
ઉપરથી-સાક કે મીઠું બોલવા જેટલી મીઠાશ.
મોડાની વાત = લેખિત નહીં, પણ માત્ર
મોઢે મોઢે કરેલી વાત. મોડાની વાતો =
માત્ર કહેવાતું, કરવાનું નહિ, ખાલી હકાસ
મોડાતું ભૂટું = જેના બોલવા ઉપર વિશ્વાસ
ન રખાયો એવું-ભૂટું બોલનાર. મોડાતું છૂટું
= લાચાળ, બહુબોલું (૨) નિખાલસપણે મો
ઉપર જ રપટ વાત સંભળાવી કે તેવું.
મોડાતું સાચું = એકવચની, પ્રમાણિક
મોડા પર આવવું = યાદ આવવું (૨) બોલું
બોલું થવું મોડા પર કહેવું = રાસ રાખ્યા
વિના મો સામે જ કહેવું મોડા પર થુંકવું =
વચ્ચ ગણવું; ધિક્કારવું મોડા પર થુંકું પણ
નહિ = સામે પણ ન ભેઈ, કેવળ અવગણના
કરું મોડા પરથી માખ પણ ન ઊઠવી =

જેનાથી કંઈ પણ બને નહીં એવું હોવું; નિર્બળ
હમ વિનાનું હોવું મોડા પર મારવું = સાક
સાક સાચું સંભળાવવું, રોકવું પરખાવવું.
મોડા પર સાહી ટોળાવી-રેરાવી =
લોહા પરી જવું (૨) આખરને કલક લાગવું
મોડા બળી હાથ કરવા = ખાવું, જમવું.
મોડામાં આવે તેમ = વગર વિચાર્યો, જેમ
બોલાય તેમ. મોડામાં આંત્રણી ધાલવી
= આશ્ચર્યમૂલક થવું (૨) બોલવાની ફરજ પાડવી.
મોડામાં ખીલો ઠોકરો હોવો = ન બોલવું,
ચૂપ રહેવું મોડામાં છબ ધાલવી = બોલ
બોલ કરતા બંધ થવું, શાત થવું. મોડામાં
છબ ન હોવી = મૂંઝું બેસી રહેવું. મોડામાં
હુચો દેવો કે બરવો = બોલવું અટકાવવું
(૨) બહુ મોટો બૂકડો બરવો મોડામાં થૂંકે
એવું = પરવા ન કરે એવું (૨) ટપી જાય એવું;
સવાય. મોડામાં દાંત નથી ? = શૌચ-હમ
નજીરો નથી ? મોડામાં ધૂળ નાખવી =
હરાવી કે મોડું પાકીને બોલવું બંધ કરી દેવું
મોડામાં પાણી આવવું, છૂટું = સ્વાદ
કરવાની તીવ્ર ઇચ્છા થવી. મોડામાં મજ
ઓરવા = જવાબ આપ્યા વિના ચૂપ રહેવું
(કટાક્ષમા પ્રશ્ન તરીકે). મોડામાં માખણેય
ન ઓગળવું = હમ વગરનું કે નિર્દોષ હોવું.
મોડામાં માથ એવું = વિવેક મર્યાદા બહુાય
એવું; શોભે એવું. મોડામાં મારવું = જુઓ
મોડા પર મારવું. મોડામાં લીધું તરણું
ધાલવું = લાચારી, હીનતા કે અશક્તિ બતાવવી
મોડામાં લીધું તરણું લેવરાવવું = છ
લખે કહેવરાવવું, હારેલા કે રાસણે આવેલા
કહેવરાવવું. મોડામાં સાકર ! = તમારું
કહેવું ફોનો, તમારી અમારા પ્રત્યેની શુભેચ્છા
ફોનો, જેથી તમને સાકર ખાવાની યાચ - એવા
અર્થનો ઉદ્ગાર. મોડામાંથી દાંત પાડી
નાખવા = હરાવવું, બોલવું બંધ થાય તેમ
કરવું મોડાં લાલ થવાં = જશ મળવો;
સફળતાનો આનંદ પવો. મોડું અવળું કરી
નાખવું = ધણો સખત માર મારવો (ધમકી
બતાવવા અવિચ્છાળમા વપરાય છે) - આપણું

= સામે જવાળ આવે, વાતચીતમાં ઊતરવું
-આવડું યઈ જવું = મોં ઊતરી જવું,
ખસિયાણું પડી જવું -આવડું = મોં સજવું
ને તેમાંથી લાળ પડવી, મોંમાં ચાટી પડવી
-ઉઘાડવું = મોં પહોળું કે ખુલ્લું કરવું (૨)
ખોલવું (૩) ખોલે એમ કરવું -ઉઘાડવું =
હઃ છોડીને ખોલવું, ગાળ દેવી -ઉઘાડવું
= ખોલવાની શક્તિ કે હિંમત આવવી (૨) સામે
ખોલવું (૩) ખાવાની રુચિ થવી -ઊતરી
જવું = ખસિયાણું પડી જવું, ફિલગીર થવું
-ઊપડવું = બહુમત કર્યા કરવું (૨) ખોલવાની
શક્તિ કે હિંમત આવવી. -કરવું = બિશ્વ
પાડવું, બહારની કળવાનો આર્જ કરવો -કાઠવું
= ભહેરમાં આખરેમરે કરી શકવું -કાળું
કરવું = દીસતા રહેવું (વ્યવહારમાં - સામાને
આજ્ઞાર્થમાં) (૨) પ્રીતિને લાંબન લગાડવું.
-કાળું મેશ(કાળું) ધબ કે કાળું ચાહી
જેવું યઈ જવું = અપભ્રંશ કે અપદ્ભૂતથી
બ્રાહ્મ પડી જવું -ખાંચ ને આંખ લાજે
= વિવેકથી કામ કરવું -ખંધાવું = ખરાબ
દેખાવું, નિહાવું -ચટાડવું = અતિશય લાઠ
લકાવવાં -ચડવું = રિસાવું -ચલાવવું =
સાચું ખોલવું (૨) ગાળો દેવી (૩) ખાવું
-ચાલવું = વારે વારે ખા ખા કરવું (૨)
ખોલ ખોલ કરવું, ખોલવામાં હઠ ન સાચ-
વવી -ચળવળવું = ખાવાની ઇચ્છા થવી
-ચુકાવવું = નજર ટાળવી, મળવાનું
ટાળવું -છુપાવવું = શરમાવવું (૨) ન
મળવું -છાંડવું = મોટાનું વેળું ન રાખવું
-કલું ન મનવું (૨) જુઓ મોહું ચુકાવવું
-જોઈને લપટાકે મારવી = ઘટે એવો
વ્યવહાર રાખવો -જોષા = અતિમ મુલાકાત
દેવા -ઠેકાણે રાખવું = અદરનો લાવ
પરખાઈ ન જાય તેમ ખાંચીર ચહેરો રાખવો
-ઠાંકવું = શરમાવું લાજ કાઢવી (૨) રોડ
(મરજ પાછળ, ખેરાનું, રિવાજ મુજબ)
-તપામીને ખોલ = મર્યાદા સલાળીને
ખોલ -તોડી લેવું = વતી દેધમકાવી ચૂપ
કરી રવું (૨) ખોલવા ન દેવ -ધોઈને

આવ ! = લાયક થઈને આવ ! -ધોઈ
જવું = હઠી જવું, કરી જવું (૨) રડી
ઊઠવું, અવસર આવ્યો ખચ ન કરવો.
-નીચું ઘાલવું = શરમથી નીચું જોવું,
મોં સતાડવું -પડવું, પડી જવું = મોં
શીકું પડી જવું, ઝખવાણું થવું -પહોળું
કરવું = આશ્ચર્યચકિત થવું (૨) આટર-
તાથી રાહ જોવી -પહોળું યઈ જવું =
આશ્ચર્યચકિત થઈ જવું (૨) મરી જવું
-પૂરવું, બરવું = કાંઈ આપીને સમજાવવું,
લાંચ આપવી -ફેરવવું = ગુરસામાં ખોલવું
-ખળવું -ફિલું પડી જવું = ચહેરાનો રંગ
ઊડી જવો (રોગ, શરમ કે ખેડથી) -ફેરવવું
= રીસ કે કટાળો બતાવવા -ફેરવી નાખીશ
= સખત તમાચો કે માર મારીશ (ધમકીમાં)
-ફેરવીને = ગુરસે યઈ જઈને, સામાની
પરવા કર્યા વિના -ખમ્ખાડવું = મોં ઉપર
અણખમો લાવવા (૨) મોહું ખેસવાડ કરવું
-ખતાવવું = રૂબરૂ થવું, મળવું -ખતાવાચ
એવું = મોહું બહાર કંદાચ એવું -ખહાર
કાઠવું = ભહેરમાં આવવું -દેખા દેવી -ખ ધ
કરવું = ખોલવા ન દેવું (૨) લાંચ આપી પોતાના
પક્ષમાં લેવું -ખાળવું = તિરસ્કારમાં આવવું;
ઝોંસવું (૨) દીસતા રહેવું; મોહું કાળું કરવું
(બહુધા આજ્ઞાર્થમાં) -ખડખડવું, ખમ્ખડવું
= ખાવાની તીવ્ર ઇચ્છા થવી -ખરવું =
કાળિયા જેટલું લેવું (ખાવું) (૨) લાંચ આપવી
-ખરાઈ જવું = ધરાવું, સંતુષ્ટ થવું -ખામવું
કાંઈ આપીને સમજાવવું, ફાળવું -ખાગી
જવું = (વધારેપડતા ગળપણથી) ગળપણની
રુચિ મરી જવી -ખોઈમાં ઘાલવું = શરમથી
નીચું જોવું -મસકાવવું = હસવું, રિમત
કરવું -રહી જવું = મોહું યાત્રી જવું
-રાખવું = માન રાખવું -લઈને આવવું
= લાયકાત લઈને -તેને આધારે આવવું
(પ્રશ્નાર્થમાં. ૩ મોહું લઈને આવ્યો છે ?)
-લેવાઈ જવું = દવા આપી મોં ગળવું
રખાવવું -લેવાઈ જવું = મોહું ઊતરી જવું;
ખસિયાણું પડી જવું -વકાસીને રહેવું

=આશ્ચર્ય કે નિરાશાનીમા મોં પહોળું કરીને
 બેસવું -વટાળવું=કંઈક ખાવું -વશ
 રાખવું=સ્વાદ કે બોલવા ઉપર અંકુશ
 રાખવો. -વાધવું હોવું=રેખાવે બહાદુર
 હોવું. -વાળવું=મો ટાંકવું, કાણમા બેસાંએ
 બેસીને રહેવું -સંતાડવું=રાસમાવું (૨) ન
 મળવું, સંતાડ કરવું. -સિવાઈ જવું=ન
 બોલવું -સીવી લેવું=મો બધ કરવું;
 બોલવા નહિ દેવું (૨) જીદ-કાણું પૂરી લેવું.
 -હસાવવું=ખાવું(૨) થાવું(૩) બોલવું(૪)
 ડોક કુણાવી હા કે ના કહેવી. મોઢે કરવું
 =ગોખવું; પાઠે કરવું. મોઢે કહેવું=
 રૂબરૂમાં ને ખુલ્લી રીતે કહેવું (૨) લેખિત
 આધારે નહીં-એમ સ્મરણમાથી કહેવું.
 મોઢે ચઢવું=ચાદ યઈ જવું, પાઠે યઈ જવું.
 મોઢે ચઢાવવું=અતિશય લાડથી બહેકાવવું
 કે સાસુ બોલવું કરવું. મોઢે ચડીને=રૂબરૂ.
 સામે આવીને-ભલે જ. મોઢે તાળું દેવું
 =બોલવાનો પ્રતિબંધ કરવો. મોઢે થણ,
 યઈ જવું=ચાદ યઈ જવું મોઢે થણું,
 યઈ આવવું=(કા) મળવું; મળી આવવું.
 મોઢે દૂધ ખંધાવું, દૂધ ચુકાવું ન હોવું
 =છેક બાળક કે નાદાન હોવું મોઢે બપોર
 રમવા=મોઢા પર મોઢક ચકચકાટ હોવો
 મોઢે બોલવું=માન કહેવું, કંઈ કરવું નહીં
 (૨)(બીક વિના) રૂબરૂમાં કહેવું મોઢે બોલ્લી
 જવું=ગે બેલું કહી જવું મોઢે માગવું=
 રૂબરૂમાં ભલે માગવું મોઢે માથે ચોઢવું=
 દેવાળું કાઢવું(૨)માથું ઢાંકી શોક કરવો (૩)
 નિરાંશ થવું, હારવું. મોઢે માથે હાથ દઈને
 =ચુમાઈને, નાછૂટકે મોઢે લાગવું=સ્વાદ
 પહોં, બાવવું મોઢે સાકર પીરસવી=
 મીઠી વાણીથી પિંગળાવી દેવું-પુરા કરી
 નાખવું અવળું મોહું કરીને બેસવું=
 પીઠ ફેરવવી; ધ્યાન ન રહેવું શું મોહું લઈને
 બોલે? કયે મોઢે બોલે? =શું બોલી શકે?
 બોલતા લજવાય, કાણું મોહું=કલક;
 રાસમ જરા જેટલું મોહું થઈ જવું=
 લાજને ધૂળ યઈ જવું (૨) મોહું સાવ સુકાઈ

જવું. બાળ તારું મોહું! =જવું રહે, ઠીસડ
 રહે. લોહિયાળું કે લોહીભર્યું મોહું
 હોવું=વહાવા સગાનું મૃત્યુ થયું હોવું]
 મોઢો (મો) પું (મોહું) ઉપરથી મોહિયું
 મો(બ)ણ નં (જુઓ મોવણ) મોહું તે કે તે
 માટે વપરાત ચીકટ
 મોજુવેલ મીં એક ધરેણુ
 મોત (મો) નં [મ] મૃત્યુ. [-આવવું=મરણ
 પામવું -ને બારણે હોવું=મરણપથારીએ
 હોવું, મરવાની તૈયારીમા હોવું. -ફરી વળવું
 =અકસ્માત આવી બનવું, મરણ થવું -માથે
 આવવું=ધણું યાકી જઈ મરવા જેવું થવું.
 -માથે બમવું=માથે મોત ઝંખી રહેવું]
 મોતાળો પું એ નામની ભતનો બ્રાહ્મણ (સુ)
 મોતિયું (મો) નં જાપાનનાં નેવ તરફ સાકરના
 હેઠાઓમાં ઘાલેલું પાટિયુ
 મોતિયા પું [મોતી] ઉપરથી એક ભતનો
 મોગરો (૨) આખની કીકી ઉપર થતું પડ (૩)
 હોસ; હિ મત. [-આવવો=કીકી પર ઊઠી
 આવવી, પડળ આવવા. -કાઠવો=પડળ ઉતાર
 વાં, કીકી ઉપરનું ઊઠીનું પડદૂર કરવું મોતિયા
 છૂવા=અતિ ક્રમ કે ભયથી પરસેવો
 છૂવો (૨) અંતકાળે ખૂબ પરસેવો વળી શીત
 વ્યપવી. મોતિયા મરી જવા, લેવાવા=
 ટાંટિયા ભાગી જવા, નાહિ મત યઈ જવું]
 મોતી નં [સં મૌક્તિક; પ્રા મુક્તિ] કીપમાંથી
 નીકળતી એક દરિયાઈ પેદાશ [-એ ચોક
 પૂરવા=ચોકમા મોતી વડે શાહુગાર કરવા;
 સ્વાગત માટે ચોક અને આંગણું શાહુગારવાં
 (૨) હવાઈ કિલ્લા બાંધવા, સફળતાની ભારે
 આશાઓ બાંધવી. -એ વધાવવું=ઉમંગકાથો
 આવકાર આપવો, પ્રિયજનના આગમનથી
 અત્યાનંદ થવો -ના ચોક પૂરવા=મોટા
 મોટા મનોરથ મહવા, હવામા કિલ્લા બાંધવા.
 -ના દાણા જેવા=ગોળ મરોહદાર ને
 દેખાવડા અક્ષર -ના મેહ વરસવા=આનંદ-
 વૃદ્ધિ થવી, આનંદ આનંદ યઈ રહેવો. -નાં
 પાણી ઉતારવાં=માન ઉતારવું, બાર ભાગી
 નાખવો -પરોવવાં=મોતી પરોવવા જેવું

મીણ - ખારીક કામ કરવું] ચૂર પુઠ્ઠળીના
લાડુ. ચૂરચું નં મોતીચૂર બનાવવાનું
ચૂરનું ઠાંગ(-ઝ)રે। પુઠ્ઠ [+ ઝરે (સં જ્વર ?
કે 'ઝગેળો' = ક્રોધી) સરં હિં મોતીસિરા]
બળિયા જેવા એક રોગ, જેમા સરીરે મોતી
જેવા કોષ્ઠા થઈ આવે છે

મોતીદામ પુઠ્ઠ [સં મૌક્તિકદામનું] એક ઇદ
મોથ (પ.) સીં [પ્રા મુત્ય (સં મુસ્ત) સરં હિં
મોથા, મ] ચીક નામના ધાસનો કદ
[-મારવી = ભારે પરાક્રમ કરવું.]

મોદ પુઠ્ઠ [સં] આનંદ ઠંક પુઠ્ઠ લાડુ (૨)
એક ઇદ [-જમવા = લાલ ખાટવો (લા.)]
ઠન નં આનંદ ઠંકું અઠંકિં ખુશી થવું;
રાયવું, આનંદવું

મોદ (૬.) સીં. - દિશુ નં ભડી મોદી ચાદર
મોદી પુઠ્ઠ [સરં હિં, મ, (જ મુવહી ?)] અનાજ
ધી, અસાધે વગેરેનો વેપારી, નેસ્તી (૨) કોઠારી,
ભડારી (૩) એક અઠંક ઠખાનું નં
મોદીની દુકાન (૨) ફાણોનો કોઠાર (૩)
લસકરને ખોરાકી પોશાકી પૂરી પાઠનાર ખાવું

મોનલ નં [સરં હિં મોનાલ] એક પક્ષી
મોનિટર પુઠ્ઠ [જ] વડો વિદ્યાર્થી

મોનિશુ નં મોઠાનું - ઉપરચોટિયું આમત્રણ
મોન્ટેસોરી સીં (સ) બાળકેળવણીની એક
પદ્ધતિનાં ચોજક ઇટાલિયન બાઈ ઠપદ્ધતિ
સીં તેમણે ચોજેલી બાળકેળવણીની પદ્ધતિ
ઠસાળા સીં તે પદ્ધતિ પ્રમાણે ચલાવાતી
સાળા ઠશિક્ષક પુઠ્ઠ તે પદ્ધતિનો શિક્ષક
મોપલો પુઠ્ઠ [મહાપિલાફ (પિલાફ = બઠાફર
તેલુગુ ?)] મહાપરમા વસતી મુસલમાનોની
એક ભતનો આદમી

મોફસલ નં જુઓ મુફસીલ

મોખલો (મો) પુઠ્ઠ [જ મુખલ, સરં મ
નોવ(-ત્રા)દલા] જુઓ મોખલો

મોખેદ પુઠ્ઠ [જ મુખવિદ] પારસીઓનો ધમ-
ક્રિયા કરાવનાર મોર (૨) ભક્તિ કરનાર (૩)
સીં [જ મુમવદ] ભક્તિ કરવાનું રથાન
મોખ પુઠ્ઠ [દ. મુખ, મોખ] છાપરાના ટેકાદપ
મુખ્ય આડુ લાડુ

મોખજી સીં ['મોખ' ઉપરથી] કુટબની
મુખ્ય સી

મોભામ નં [મોભ + અમ] મોભનો છેડો.
ઠજુદિ વિં તેના જેવી - બૂઠી જુદિવાળુ (૨)
સીં તેવી ભડી જુદિ [પ્રતિષ્ઠિત

મોભાદાર વિં [મોભો + દાર] વજનદાર;
મોભારિયુ નં ['મોભ' ઉપરથી] મોભ ઉપર
ઠાંકવાનું મોદ નળિયું [મોભવાળો ભાગ

મોભારો પુઠ્ઠ ['મોભ' ઉપરથી] છાપરાનો
મોભિયુ નં મોભ

મોભી પુઠ્ઠ ['મોભ' ઉપરથી] ધરનો વડો માણસ
મોભો પુઠ્ઠ [જ મુહાવા] ઇરાજો, આખજ,
પ્રતિષ્ઠા, ઇજાત

મોમ નં [ફા] મીણ ઠખતી સીં મીણખતી
મોમનો (મો) પુઠ્ઠ [જુઓ મુમનો] મુસલમાનોની
એક ભતનો માણસ

મોયર (મો') નં જુઓ માધર

મોયણ (મો) વિં [સં મુલ ઉપરથી] (કા)
આમલા ભાગનું

મોયુ (મો') વિં [સં મુલ ઉપરથી] નામને
અ તે 'ની તગ્ક મોવાળુ' 'ની ચાહનાવાળુ'
એમ અર્થ બતાવતો અનુગ કોહાં ધરમોયુ

મોર પુઠ્ઠ [પ્રા (સં મયુર), સરં હિં, મ] એક
પક્ષી, મયુર (૨) [?] બરડાના બે ભાગમાનો
કોઈ એક (૩) [(ડિગળ)] સૈન્યની આગલી
હરોળ [-મારવો = પરાક્રમ કરવું, યશસ્વી
કામ કરવું મોર મોરનું કહેણ કે સ બળા-
વડુ = કાળજી કાપી નાખે તેવા વેણ રહેવાં]

મોર મો પુઠ્ઠ [પ્રા મરર (સં મુકુર)], સરં
મ મોહ(-હો)ર] આંખા, આંખલી વગેરેનાં
ફૂલ-મજરી [-આવવો = ફૂલ-મજરી થવી]
(૨) ઘોઠાના માથાનો એક શેણગાર

મોર (મો', ૨.) અં [સરં મ મોહર (સં મુલ,
પ્રા મુહ)] આગળ, પૂર્વે, મોખરે

મોર, ઠછા (મો') સીં [જુઓ મોર અં]
મુખમુદ્રા, ચહેરાનો દેખાવ

મોરખાઈ (મો') સીં [મોર + ખાડુ] ચોરેલો
માલ (દોર વગેરે) પાછો અપાવવા પહેલા
ખવાતી દલાલી. - થો પુઠ્ઠ તે ખાનાર માણસ

મોરચંચ પું [સરં હિં., મ.] એક વાજું
 મોરચી સ્ત્રીં [જુઓ મૂરછી] મોહી
 મોરચો પું [ફા.] લરકની મોખરાની ન્યહ-
 રચના (૨) યુરજ ઉપર ન્યાં તોપ ગોઠવવામાં
 આવે છે તે ભાગ. [-તોડવો = જુઓ
 મોરચો ભાગવો. -પકડવો, માંદવો = મોરચા
 પર કાયમ રહેવું; ખંત અને અડગતાથી ઠાઈ
 કામ પાછળ લાગુ રહેવું. -ખાંધવો = મુઢેની
 તૈયારી કરવી -ભાખવો, મારવો = વિનયી
 થવું; પહેલી હરોળમાં ભંગાણ પાડવું]
 -ચાખ વિં મોરચા બાધેલું (૨) મોરચા સાથે
 મોરદ નં દૂધી વગેરેનું બળિયું
 મોરડી સ્ત્રીં [જુઓ મોર] ટેલ
 મોરડી સ્ત્રીં -ડો (મો') [મિં પરથી, સરં મ.
 મોહરકી, મોહલા] પથુને મોટે બધિવાનું
 દારડાનું ગાળિયું
 મોરદ્યુત્ય નં [સં. મયૂત્ય, સરં મ. મોરવૂત; હિં.
 મોરદ્યુતિયા] એક જેરી ઔષધ
 મોરધવજ પું (સ) જુઓ મયૂરધવજ
 મોરધંખી પું એક શોભાનો છોડ
 મોરદ્યુટી સ્ત્રીં [મોર+દ્યુટી] મોરના છુટાવાળી
 રેશમી સાડી
 મોરજા પું [સરં મ. મોર(-રા)વા] જુઓ
 મુરંખો
 મોરમોર (મો) અંદિ મુરિજ = વટેલું, ભાગેલું
 (ખાધ) મોમા ધાલતા છૂટેકૂટ યથં લય એમ
 મોરછી સ્ત્રીં [જુઓ મુરછી] વાસળી
 મોરલો પું મોર (લાલિયવાચક)
 મોરવણુ નં [પ્રા મૂઠઢે મુરિજ] જાણનો ગોર
 (૨) [જુઓ મોરવડું] અખરામણ
 મોરવડું સંકિં [સં મોરણ = ખાટી જાશ;
 સરં મ. મુરવળો] આખરવું (૨) [જુઓ મોરડું]
 ટાચ પરથી છોલી નાખવ
 મોરવાયો પું [સરં મ મોહર (સં મુલ, પ્રા.
 મુહ)] ટાચનો ભાગ
 મોરવાણું અંકિં [પ્રા મુર ઢે. મુરિજ] ઉપર
 ઉપરથી વૃદ્ધિ જડું, કપાણ
 મોરવી સ્ત્રીં એક ભતનું કાપક
 મોરવું (મો) અંકિં [મોર ઉપરથી] (જાડને)

મોર આવવો (૨) સંકિં [પ્રા. મુર] કાપવું;
 સમાંચું (શાક ઇંને)
 મોરવેલ સ્ત્રીં [સરં મ.] એક વનરપતિ
 મોરસિખા સ્ત્રીં [પ્રા. મોરસિહા (+ સં. શિખા);
 સરં મ.; હિં.] એક વનરપતિ
 મોરસ સ્ત્રીં [હિં. મોરિશિયસ ટાપુના નામ
 ઉપરથી] ઘણાદાર ખાંડ (૨) [સરં મ.] એક
 ભતની ભાઇ
 મોરસો પું ખેડાણમાં ઢાળપડતી ટેકરી
 મોરંધી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 મોરાખી વિં [મિં + રાખડું ?] શરમ રાખીને
 કહેલી વાત (૨) પું જુઓ મોરાખી
 મોરાણી વિં [જુઓ મોર અં] મુખ્ય, મોરનું
 મોરાખી પું [સરં મોરખાઈ] ખાતમીદાર
 (૨) યુનેગારને રોધી કાઢનાર
 મોરાર પું [જુઓ મુરારિ] શ્રીકૃષ્ણ [પાધકી
 મોરિયું નં [સરં મોળિયું] એક પ્રકારની
 મોરિયો પું [સરં મ. મોરવા] ઘડો (૨) [?]
 સામાજેવું એક અણખેલું ધાન્ય
 મોરી સ્ત્રીં [ફા. મૂરી] ખાળ, ગદા પાણીની
 નીક, ગટર
 મોરી (મો') સ્ત્રીં જુઓ મોરડી - મોરડો
 મોર (મો') વિં [જુઓ મોર અં, સંરં મ.
 મોહરા] આગળ પડવું, મોર - મોખરેનું (૨)
 નં (૩૫ શુલ વગેરેમાં) મોર માણસ (૩)
 મોહરં (રોતરંજનું)
 મોરં સં [સરં હિં. મોર] મારં (૫.)
 મોરે (મો') અં [જુઓ મોર અં] આગળ
 મોરો પું [મો' ઉપરથી ?] + વંસજ વડે
 હુમલો (૨) [દિ. મુરવિ] આહરણ વિશેષ (૩)
 સમુખ થવું તે (-માંદવો). વંદાર અં
 મોથા છેડા મુધી [પાક
 મોલ (મો) પું [સં મુકુલ, પ્રા. મઝલ = કળી]
 મોલડી સ્ત્રીં એક ધાસ
 મોલડું (મો) નં [પ્રા. મઝલિ (સં મૌલિ) =
 એક પ્રકારની પાધકી] માથાનો એક પોરાક
 મોલદ (મો) વિં [જ. ખીલ દેરાનું પાણ અરખ.
 સ્તાનના ઊછરેલું (૨) આરખ બાપથી હિંદની
 સ્ત્રીને થયેલી (પ્રભ)

મોલવી (મો) પુ. [મ] મુસલમાન વિદ્વાન (૨)
 મુસલમાની કાબલ પ્રમાણે ન્યાય આપનાર
 મોસિલ (મો) સી. [ઈ મોસિલિંગ ઉપરથી] સાખ
 ધત્યાદિની ધાર પર લીધી બે લીટીઓની
 કદાવી ભાત
 મોલેરી સી. એક ધાસ
 મોલેસલામ (મો) પુ. [મ મવલા-ઈ-ઈલામ]
 એક ભતનો મુસલમાન
 મોલો (મો) પુ. [‘મોલ’ ઉપરથી] વનરપતિ
 પર પડતો એક છવ, એક રોગ
 મોહકું નં ભૂતને બોલાવતી વખતે વગાડાતું
 નગારું [ફટાકડો]
 મોહલો પુ. [જુઓ મોહ] રાકુના આકારનો
 મોલક પુ. [‘મો’ ઉપરથી] મોખરો, અગ્ર ભાગ
 (૨) [કા.] મોહને મોહા ઉપર પહેરાવવાનું
 ધરણું (૩) અ. (કા.) આગળ
 મોલકી વિ. [જુઓ મોલક] આગળનું, મોખરાનું
 (૨) પુ. અગ્રેસર, આગેવાન
 મોલજી (મો) નં [‘મોલ’ ઉપરથી, હિં મોયન,
 મ મોવાળ, મોવળ] જુઓ મોલ
 મોવાસો (મો) પુ. [‘મો’ ઉપરથી] ટોરના
 મોમાં થતો એક રોગ [હોસ્તી
 મોવાળ પુ. [મો + વળવું?] ધરવટ, વરોણો,
 મોવાળો પુ. [જુઓ મુવાળો] વાળ
 મોલુ સંકિ. [સરં હિં મોના, મ મોવ =
 મૂડ-તે ઉપરથી મોવાન = મૂડતા લાવનારો
 પદાર્થ] કરમોલુ, ચીકટવાળું કરવ
 મોસમ (મો) સી. [અ મૌસિમ] ઋતુ -મી
 વિ. મોસમનું [ફૂટલી મૂળ
 મોસર સી. [દિ માસુરી (સં ઋતુ)] (કા)
 મોસરિસુ નં [જુઓ મોસર] (કા) જુકાની
 મોસલ પુ. [અ મુહલિસલ, સરં મ મોહમલી]
 સરકારના હુકમથી તેડવા આવેલો ને તાકીદ
 કરનાર બેલિક (૧)
 મોસળી સી. [વો મોસાલિક માંથી પ્રથમ
 આવેલું માટે] એક ફા
 મોસાળ (મો) નં [સં માલુશા] માનું પિયર
 ંસાસરી સી., ંસાસરું નં પતિ કે
 પત્નીનું મોસાળ. -જિહું નં મોસાળપણું

માણસ. -જી નં માખાપ તરફથી છોકરીને
 સીમત વખતે અને તેનાં છોકરીને જનોઈ કે
 લગ્ન વખતે જે રીત આપવામા આવે છે તે
 (૨) મોસાળામાં માવાનું ગીત, (૩) મોસાળાની
 રીત કરવા જતું સરથસ (૪) [લા] નાની
 મોટી વસ્તુઓનો અસ્તવ્યસ્ત સમૂહ હિં
 હવે આ જુધુ મોસાળુ લઈ ના. [-કરવુ,
 બરવુ] = સીમત વખતે ફીકરીને રીત આપવી,
 તેના વિધિ કરવો -નીકળવુ = મોસાળાનું
 સરથસ નીકળવું]
 મોસિયાત (મો) વિ. [મા માસતી (માલુખતા)
 ઉપરથી] (સુ) જુઓ અસિયાઈ
 મોહ પુ. [મ] અજ્ઞાન, ભ્રમ (૨) મૂર્ખા; બેહોશી
 (૩) આસક્તિ, પ્યાર [-છીપજવેલ, થવે,
 પામવું, મોહમાં પડવું = આસક્ત થવું]
 ંક વિ. મોહ પમાડનારું ંકતા સી. મોહક-
 પથુ ંકપ પુ. મોહરૂપી ફૂપ. ંબળ સી.
 મોહની ભળ ંબ વિ. મોહક (૨) નં મોહવું
 તે (૩) વચીકરણ, કામલ, એક અભિચાર (૪)
 [સ] કૃષ્ણ ંનમાળા સી. અમુક કંઠના
 સોનાના મણકાની ગળે પહેરવાની માળા
 ંનાશ્ચ નં [મોહન + અલ] બેહોશ કરી
 નાખે એવું અસ ંનિદ્રા સી. મોહરૂપી
 નિદ્રા ંનિધુ નં એક પ્રકારની સાદી
 ંની સી. મોહ, ભરૂષી (૨) [સ] મોહિની,
 એક આસરા ંનીય નં કંમ (જૈન) ંક ફ
 પુ. મોહરૂપી ફૂ ંબાજી નં મોહવું
 બાજુ ંમ ત્ર પુ. મોહ પમાડે એવો મત્ર
 મોહકમ (મો) વિ. [અ મુહકમ, સરં મ]
 મોહમ, ફક, સખત (૨) ધણુ, પુ.કળ
 મોહતાજ (મો) વિ. [અ મુહતાજ] ગરીબ, ગરજ
 મોહનકાર, મોહનધાળ પુ. એક પ્રકારનું મિષ્ટાન્ન
 મોહરમ (મો) પુ. [અ મુહરમ] હિંબરી સનનો
 પહેલો મહિનો (જેમા તાલિયા નીકળે છે)
 મોહવુ અંકિ. [સં મુહ ઉપરથી; સરં હિં
 મોહના, મ મોહણ] મોહ પામવું (૨) સંકિ.
 મોહ પમાડવું. મોહાવુ અંકિ. મોહ પામવું
 મોહાંધ વિ. [સં] મોહથી અંધ બનેલું
 મોહિત વિ. [સં] મોહ પામેલું

સાંજોની પુનરાવૃત્તિ—એક શબ્દલંકાર (કા શા)
(૨) પ્રાસ, 'રાધીમ' ઠકિત વિં ચમકવાળું
ઠકિં કરે પું ચમનો દૂત ૦૬૬ પું ચમે
કરેલી સિક્ષા ૦૬૮ પું ચમનો નોકર
ઠકિતીયા સ્ત્રીં જાધીખી ૦૭ ન પું
કલ્યાણ રાગનો એક ભેદ (૨) નં સ ચમ,
નિગ્રહ ૦૭૬ કલ્યાણ પું કલ્યાણ રાગનો
એક પ્રકાર ઠનિયમ પું ૦૭૭ ૦ અઘાંગ
યોગનાં પહેલાં બે અમ (પાંચ મહાવતરૂપી
ચમ, તથા શૈય, સતોષ, તપ, ક્ષ્યાધ્યાય,
ઈશ્વરપ્રલિધાન એ પાંચ નિયમ) ૦૫૨
પું ચમનો ક્ષિં ૦૫૩ સ્ત્રીં ચમરાજની
નમરી (૨) નરક ૦૫૪ પું ચમનો
માણસ—દૂત ૦૨૩ (ત્રી) સ્ત્રીં મૃત્યુરૂપી
રાત્રી ૦૬ નં ભેદક ૦૭૬ નં ચમ
લોક, ચમનું રથાન [-પહેાચાઠપુ=કાર
મારવ] [(સ) ચમુના નહી
ચમી વિં (૨) પું [સ] સચમી (૩) સ્ત્રીં
ચયાનિ પું [સ] (સ) એક ચદ્રવશી રાજ
ચવ પું [સ] જવ ૦૬૨, ૦૭ પું જવખાર
ચવન પું [સ] (પ્રાચીન) યુનાન દેશનો રહેવાસી
(૨) આર્ય સંસ્કૃતિ જહારનો માણસ, મ્લેચ્છ
—નિકા સ્ત્રીં જવનિકા, પંદો (૨) ચવની
—ની સ્ત્રીં ચવનની કે ચવન સ્ત્રી
ચવાગુ સ્ત્રીં [સ] એસામણ (૨) રાખ, કાંછા
ચશ પું [સ] કીર્તિ (૨) [લા] ક્ષેત્ર, સિદ્ધિ
ઠકિવની વિં સ્ત્રીં, ૦૬૫ વિં નામાકિત
(૨) ક્ષેત્રમદ -શ શરીર નં ચશરૂપી
શરીર. -શાણુ વિં ચશવાળું -શોમાન
નં ચશનું ગાન, ચશ ગાવો તે -શોદા
સ્ત્રીં (સ) શ્રીકૃષ્ણને ઉછેરનાર નહી
પત્ની -શોધન નં ચશરૂપી ધન, કીર્તિરૂપી
સપતિ (૨) વિં ચશરવી -શોલાલા પું
ચશનો લાલ
ચશદ નં [સ] એક ખનિજ ધાતુ
ચશુતિ સ્ત્રીં [સ] જુઓ 'ચ'મા
ચદિ, ૦૬, -દી સ્ત્રીં [સ] લાકડી
ચદ્દી વિં (૨) પું [ફા] પેલેસ્તાઈનનો મૂળ
વતની; મૂસા પેતબરનો અનુયાયી

ચંત્ર નં [સ] સચો (૨) જુઓ જતર ૦૩
નં માવગેરે પર જધાતો પાટો (૨) સધાડો
૦ (૩) પું જુઓ ચત્રણ ૦૩૨ પું ચત્રવિષા
જલ્જનાર; 'મિકેનિક' ઠમતિ સ્ત્રીં ચત્રની
ગતિ (૨) ચત્રવત સતત ગતિ ૦૬૩ સ્ત્રીં
કલેશ, વેદના (૨) નિયંત્રણ ૦૭૭ નં યાત્રિક
જળ. ૦૨૫ના સ્ત્રીં ચત્રની રચના, ચત્રની
ગોઠવણી ૦૭૮ અં ચત્રની પેઠે, એકધાર
ઠવિધા સ્ત્રીં ચત્રોની વિષા ૦૭૨ સ્ત્રીં નં
ચત્રોનું શાસ્ત્ર, 'મિકેનિકસ' ૦૭૨ સ્ત્રીં પું
ચત્રણ -ત્રિત વિં નિયંત્રિત. -ત્રોદોમ
પું [+ઉદ્યોગ] ચત્રો દ્વારા થતો કારખાનાનો
ધંધોરોજગાર -ત્રોદોમવાદ પું ચત્રોદ્યોગો
વધવાથી દેશની આબાદી છે એવો વાદ,
'ઇન્ડસ્ટ્રિયલિઝમ' [=હે પ્રભુ!]
ચા અં [ફા] હે! (૨) અથવા, યાને. [-અલ્લા!
યાદૂત નં [જ] માલેક, એક રત્ન -ત્રી સ્ત્રીં
ભાગના ધોખાં મસાલા ભેગવી બનાવેલો
એક માદક પાક
ચામ પું [સ] ચમ
ચાચક પું [સ] માગણ -ના સ્ત્રીં વિનતિ,
પ્રાર્થના (૨) માગણી, ભીખ
ચાચપુ સંક્રિં [સ] ચાન્ન ચાચના કરવી, જ્યવું
ચાચિત વિં [સ] માગેલું [અલ્લિજ
ચાચક પું [સ] ચમ કરનાર, ચમકમં ચલાવનાર
ચાચન નં [સ] ચમ કગવો તે, પુરોહિતપણું
ચાચવલ્કચ પું [સ] (સ) એક પ્રાચીન
અવિ -સ્મૃતિકાર
ચાચસેની સ્ત્રીં [સ] (સ) દ્રોપદી
ચાચિક વિં [સ] ચમ સજધી (૨) પું ચમ
કરનાર કે કરાવનાર (૩) એક અટક
ચાચ્ય વિં [સ] ચમ મા હોમવાનું, ચમ સજધી
યાતના સ્ત્રીં [સ] દૂ ખ, કદ, પીડા
યાતાયાત સ્ત્રીં [સ] જવું ને આવવું તે; હેરો-
ફેરો (૨) જન્મમરણનું દૂ ખ
યાતુધાન પું [સ] રાક્ષસ
યાત્રા સ્ત્રીં [સ] જુઓ જત્રા ૦૭૫ પું યાત્રા
કરનારો -ત્રિક, -ત્રી વિં યાત્રા કરનાર (૨)
પું યાત્રાળુ

યાત્ર

યાત્ર સ્ત્રીં [સં] દેરાણી
 યાયાતથ્ય નં [સં] સત્ય
 યાયાતમ્ય નં [સં] તત્ત્વ, સ્વરૂપ
 યાયાધ્ય નં [સં] યથાર્થપણું
 યાદ સ્ત્રીં [ફા] રમરણ (૨) યાદી, ટાચણ
 [-આવણું, કરણું, કરાવણું, રહેણું, રાખણું,
 કાવણું] ંમાર વિં યાદ કરાવે તેણ (રમારક)
 (૨) યાદ રહી નય તેણું ંગીરી સ્ત્રીં યાદાસ્ત,
 રમરણ (૨) સંભારણું; રમારક ંદાસ્ત
 (-સ્ત્રી) સ્ત્રીં [ફા દાસ્તન] રમરણસકિ
 યાદવ પું [સં] યદુનો વંશજ (૨) [સં]
 કૃષ્ણ -વાસ્થણી, -વી સ્ત્રીં યાદવોની અદર
 અદરની લડાઈ અને કતલ (૨) [લા.] અદર
 અદરની લડાઈ
 યાદી સ્ત્રીં [ફા.] ધીપ, વિગતવાર ટાચણ (૨) તે
 નોખવાની ચોપડી (૩) યાદ, રમરણ
 યાદચ્છિક વિં [સં] મરનિયાત, ઐચ્છિક (૨)
 અણચિત્ત્યું; આક્રમિક
 યાદશ વિં [સં] જેણું, જેના જેણું
 યાદોત્તણ પું [સં] દરિયાઈ કે જળચર
 પ્રાણીઓનો સમુદાય
 યાન નં [સં] વાહન (૨) રાત્રી સામે આક્રમણ
 યાને અં [જ યાની] અથવા, યા
 યાખૂ પું [તુર્કી] એક નતનો થોડો
 યામ પું [સં] તણ કલાક; પહોર
 યામમત્ય નં [સં] દક્ષિણનો એક તારાસમૂહ
 યામિની સ્ત્રીં [સં.] રાત્રી
 યામ્ય વિં [સં] યમ સંબંધી (૨) દક્ષિણ દિશાનું
 -ચોતર વિં દક્ષિણમાંથી ઉત્તરમાં જવું
 યાર પું [ફા] દોરત (૨) આશક; નાર ંખાજ
 વિં કાચુક, વિષયો. ંખાજ સ્ત્રીં મિત્રાચારી,
 દોસ્તી (૨) નરકર્મ -રી સ્ત્રીં દોસ્તી, પ્યાર
 (૨) સ્ત્રીપુરુષનો અનુચિત પ્રેમ કે સબંધ
 (૩) સદે છૂટો મૂકવાનો દોર (૪) મદદ
 [-આપવી, દેવી (નસીબે) = નસીબ પાંચ
 ઉતરણ પ્રચલ સફળ થવા.] -રું નં
 ચારકર્મ (?)
 ચાઈ પું [ફ.] વાર; તણ કૂટણ માપ (૨) વાડો,
 વાડા જેવી જગા હિંદાં રેલવે ચાઈ.

યામ(-જ) સ્ત્રીં [તુર્કી] સિંહની ગરદન પરના

વાળ
 યાવક પું, નં [સં] અળતો
 યાવચ્યં દ્રદિવાકરે અં [સં] સૂર્ય અને
 ચદ્ર હોય ત્યા સુધી; હમેશાને માટે
 યાવજીવન અં [સં] આખી જિંદગી સુધી
 યાવત્ અં [સં] ત્યા સુધી
 યાવની વિં સ્ત્રીં [સં] યવનની
 યાહોમ અં [અવસ્તા: જોહામ] કુરખાનીનો
 ચોકાર [-કરણું, -કરીને છંકાવણું =
 મરણિયા થઈને પડવું]
 યાળ સ્ત્રીં જુઓ યાલ
 યાંત્રિક વિં [સં] યંત્રનું, યંત્ર સળમી, યંત્ર
 જેણ (૨) પું યંત્રશાસ્ત્રી
 યુક્ત વિં [સં] નેકાણેણ (૨) યોગ્ય, ઘટણ (૩)
 [સમાસને અંતે] 'વાળું' અર્થમાં. હિંદાં
 અપમાનયુક્ત. -ક્રાક્ષર પું [+ સક્ષર]
 નેકાક્ષર -ક્રાત્મા પું [+ ક્રાત્મા] યુક્ત
 આત્માવાળો - યોગી -ક્રાત્યુક્ત વિં
 [+ અયુક્ત] સાચ નરસુ, યોગ્યાયોગ્ય
 યુક્તિ સ્ત્રીં [સં] તદ્દખીર; કરામત (૨) ન્યાય;
 તર્ક (૩) હેતુનું યુક્તિપૂર્વક સાકેતિક કે ગર્ભિત
 સૂચન (કા. શા) ંપ્રયુક્તિ સ્ત્રીં સારાનરસા
 ઉપાય કરવા તે, વિવિધ યુક્તિઓ અલભાવથી
 તે ંપ્રામાણ્યવાદ પું તર્કથી જે સૂઝે તેજ
 ખરું માનવાનો વાદ; હુદ્દિવાદ, 'રેશનલિઝમ'.
 ંપ્રામાણ્યવાદી પું યુક્તિપ્રામાણ્યવાદમાં
 માનનાર ંખાજ, ંમાન વિં ચત્તર,
 હોશિયાર (૨) શોધક, કરામતી
 યુગ પું [સં] પૌરાણિક રીતે પાડેલા કાળના
 લાખા ચાર વિભાગોમાંનો દરેક (સસ, ત્રેતા,
 કાપર અને કલિ) (૨) [લા.] જમાનો (૩)
 યુગલ, યુગ્મ ંધર્મ પું યુગનો પ્રધાન ધર્મ.
 ંપદ્ધ અં એકોસાથે ંપવર્તક વિં યુગ
 પ્રવર્તવનાર, યુગ બદલનાર (૨) પું જેના
 મહાન પુરુષાર્થથી જગતમાં યુગાતર થાય તે
 (પુરુષ) બલ નં નેકું. -મધર પું યુગ-
 પ્રવર્તક. -આચાર પું [+ જાચાર] યુગનો
 ખાસ આચાર, યુગધર્મ. -આંત પું [+ અંત]

संज्ञानो पुनरावृत्ति-येक शण्डालंकार (का शा)
 (२) भास, 'राधिम' ०कित वि० यमकवाणु
 ०किंकर पु० यमनो दूत ०दंड पु० यमे
 करेदी शिक्षा ०दूत पु० यमनो नोकर
 ०द्वितीया स्त्री० बाधिणी ०न पु०
 कस्यास्य रागनो येक वेद (२) न० स यम,
 निग्रह ०नकस्यास्य पु० कस्यास्य रागनो
 येक प्रकार ०नियम पु० ०००००० अष्टांग
 योगनां पक्षेणां ये अष्ट (पाँच महाप्रतपपी
 यम; तथा शौच, सतीष, तप, स्वाध्याय,
 धर्मप्रख्यान ये पांच नियम) ०पाश
 पु० यमनो क्षिप्ति ०पुरी स्त्री० यमराजनी
 नगरी (२) नरक ०पुरुष पु० यमनो
 भास्व-दूत ०रात्रि(-त्री) स्त्री० मृत्युवपी
 रात्री ०छ न० लोहक ०अहन न० यम
 द्योक्, यमनु स्थान [-पक्षेणां ०छ=कार
 भाव] (स) यमुना नदी
 यमी वि० (२) पु० [स] सयमी (३) स्त्री०
 ययाति पु० [स] (स) येक यद्रवशी राम
 यव पु० [स] जव ०क्षार, ०ज पु० जवभार
 यवन पु० [स] (प्राचीन) युवान देशनो दंडेवासी
 (२) आर्यसंस्कृति पक्षारनो भास्व, अक्षर
 -निका स्त्री० जवनिका, पंडो (२) यवनी
 -नी स्त्री० यवननी के यवन स्त्री
 यवागू स्त्री० [स] ओसाभण (२) राण, कंठा
 यश पु० [स] क्षीति (२) [वा] इतेह, सिद्धि
 ०द्विपनी वि० स्त्री०, ०क्षपी वि० नाभाकित
 (२) इतेहमद -श शरीर न० यशवपी
 शरीर -शाणु वि० यशवाणु -शोभान
 न० यशनु गान, यश गावो ते -शोदा
 स्त्री० (स) श्रीकृष्णने छिन्ननार नदनी
 पत्नी -शोभन न० यशवपी धन, क्षीतिक्षपी
 सपति (२) वि० यशरपी -शोदावा पु०
 यशनो वाह
 यशद न० [स] येक अनिल धानु
 यस्तुति स्त्री० [स] लुओ 'य'भा
 यष्टि, ०का, -ष्टी स्त्री० [स] लाकड़ी
 यष्टी वि० (२) पु० [फा] येवेष्टार्थनो भूष
 ववनी, भूसा येवथरनो अनुयायी

यंत्र न० [स] स यो (२) लुओ जतर ०क
 न० बा वगेरे पर पधातो पाटो (२) सवाटो
 ० (३) पु० लुओ यत्रा ०ज्ञ पु० यत्रविषा
 ललुनार; 'भिकेनिक' ०भति स्त्री० यत्रनी
 गति (२) यत्रवत् सतत गति ०छा स्त्री०
 क्लेश, वेदना (२) नियंत्रण ०षण न० यांत्रिक
 षण, ०रयना स्त्री० यत्रनी रयना, यत्रनी
 गोक्षवल्ली ०षत् अ० यत्रनी पेठे, येकधा
 ०विधा स्त्री० यत्रोनी विधा ०शास्त्र न०
 यत्रोनु शास्त्र; 'भिकेनिक' ०शास्त्र पु०
 यत्रा -त्रित वि० नयत्रित -त्रोद्योम
 पु० [+उद्योग] यत्रो द्वारा यतो कारभानाने
 धर्मोराजगार -त्रोद्योमवाद पु० यत्रोद्योगो
 वधवाथी देशनी आभाही छे येवो वाद,
 'छ-रित्युल्लिख्य' [=छे प्रभु!]
 यी अ० [फा] छे (२) अथवा, याने [-अवस्था!
 यादृत न० [स] भाष्येक, येक रत्न -ती स्त्री०
 बागना धीर्मा भसावा जेवनी यनावेष्टो
 येक भादक पाक
 याम पु० [स] यज्ञ
 यायक पु० [स] मागल -ना स्त्री० विनति,
 आर्धना (२) मागल्ल, लीप
 यायकु स० [स] याज्ञ यायना करपी, लयकु
 यायित वि० [स] मागल्ल [अतिवज
 यायक पु० [स] यज्ञ करनार; यज्ञकर्मा यक्षावनार
 याजन न० [स] यज्ञ कगववो ते, पुरोहितपक्ष
 याज्ञवल्क्य पु० [स] (स) येक प्राचीन
 ऋषि -स्मृतिकार
 याज्ञसेनी स्त्री० [स] (स) द्रौपदी
 याज्ञिक वि० [स] यज्ञ सधधी (२) पु० यज्ञ
 करनार के करावनार (३) येक व्यटक
 याज्य वि० [स] यज्ञमा होमवानु, यज्ञ सधधी
 यातना स्त्री० [स] दुष्, कष्ट, पीडा
 यातायात स्त्री० [स] जकु ने आववुं ते, छेरो-
 छेरो (२) जन्ममरणकुं दुष्
 यातुधान पु० [स] राक्षस
 यात्रा स्त्री० [स] लुओ मात्रा ०णु पु० यात्रा
 करनारो -त्रिक, -त्री वि० यात्रा करनार (२)
 पु० यात्राणु

યાત્ર સ્ત્રીં [સં.] દેરાણી
 યાયાતથ્ય નં [સં.] સત્ય
 યાયાતમ્ય નં [સં.] તત્વ, સ્વરૂપ
 યાયાથ્ય નં [સં.] યથાર્થપણું
 યાદ સ્ત્રીં [ફા.] રમરણ (૨) યાદી, ટાચણ
 [-આવણું, કરણું, કરાવણું, રહેણું, રાખણું,
 દાવણું.] ઓમાર વિં યાદ કરાવે તેવું (રમારક)
 (૨) યાદ રહી નય તેવું ંગીરી સ્ત્રીં યાદદાસ્ત,
 રમરણ (૨) મંલારણું; રમારક ંદાસ્ત
 (-સ્તી) સ્ત્રીં [ફા. દાસ્તન] રમરણસક્તિ
 યાદવ પું [સં.] યદુનો વંશજ (૨) [સં.]
 કૃષ્ણ -વાસ્થળી, -વી સ્ત્રીં યાદવોની અદર
 અદરની લડાઈ અને કતલ (૨) [લા.] અદર
 અદરની લડાઈ
 યાદી સ્ત્રીં [ફા.] ધીપ, વિગતવાર ટાચણ (૨) તે
 નોંધવાની ચોપડી (૩) યાદ, રમરણ
 યાદચિહ્નક વિં [સં.] મરનિયાત, ઐચિહ્નક (૨)
 અણિચિત્તમ્યુ, આકર્ષિક
 યાદશ વિં [સં.] જેડું; જેના જેવું
 યાદોમણ પું [સં.] દરિયાઈ દે જળચર
 પ્રાણીઓનો સમુદાય
 યાન નં [સં.] યાહન (૨) શત્રુ સામે આક્રમણ
 યાને અં [અ યાની] અયવા, યા
 યાબૂ પું [તુર્કી] એક ભતનો ઘોડો
 યામ પું [સં.] તણ કલાક, પહોર
 યામમત્સ્ય નં [સં.] હક્ષિણનો એક વારાસમૂહ
 યામિની સ્ત્રીં [સં.] રાત્રી
 યામ્ય વિં [સં.] યમ સંબંધી (૨) હક્ષિણ દિશાનું
 -ચ્યોતર વિં હક્ષિણમાંથી ઉતરતા જતું
 યાર પુર્ [ફા.] દોસ્ત (૨) આશક; નર. ંખાજ
 વિં કામુક, વિષયી ંખાજ સ્ત્રીં મિત્રાચારી,
 દોસ્તી (૨) નરકર્મ -રી સ્ત્રીં દોસ્તી, ખ્યાર
 (૨) સ્ત્રીપુરુષનો અનુચિત પ્રેમ દે સંબંધ
 (૩) સદ જૂઠો મુકવાનો દોર (૪) મદદ
 [-આપવી, દેવી (નસીબે) = નસીબ પાવક
 હિતરહુ; પ્રયત્ન સફળ થવો.] -રે નં
 યારકર્મ (?)
 યાઈ પું [ફ.] વાર; તણ કૂટણ માપ (૨) વાડો;
 વાડા જેવી જગા હિંદો રેલવે યાઈ.

યાસ(-ળ) સ્ત્રીં [તુર્કી] સિંહની ગરદન પરના
 વાળ
 યાવક પું, નં [સં] અળતો
 યાવચ્યંદ્રદિવાકરો અં [સં] સૂર્ય અને
 ચંદ્ર હોય ત્યાં સુધી, હમેશને માટે
 યાવજીવન અં [સં] આખી જિંદગી સુધી
 યાવત્ અં [સં] ત્યાં સુધી
 યાવની વિં સ્ત્રીં [સં] યવનની
 યાહોમ અં [અવસ્તા -ઓહામ] કુરમાનીનો
 પોકાર [-કરણું, -કરીને ઝુકાવણું =
 મરણિયા યાદને પહોં]
 યાળ સ્ત્રીં બુઓ યાલ
 યાંત્રિક વિં [સં] યંત્રનું, યંત્ર સંબંધી, યંત્ર
 જેવું (૨) પું યંત્રશાસ્ત્રી
 યુક્ત વિં [સં] નેડાણેલું (૨) યોગ્ય, ઘટલું (૩)
 [સમાસને અંતે] 'વાણ' અર્થમાં. ઉદા.
 અપમાનયુક્ત -ક્રાંદર પું [+ અક્ષર]
 નેડાક્ષર -ક્રાંતમા પું [+ આત્મા] યુક્ત
 આત્માવાળો - યોગી -ક્રાંતયુક્ત વિં
 [+ અયુક્ત] સાજ નરસુ; યોગ્યાયોગ્ય
 યુક્તિ સ્ત્રીં [સં] તદબીર; કરામત (૨) ન્યાય;
 તર્ક (૩) હેતુનું યુક્તિપૂર્વક સાકેતિક દેગર્ભિત
 સૂચન (કા. શા). ંપ્રયુક્તિ સ્ત્રીં સારાનરસા
 ઉપાય કરવા તે, વિવિધ યુક્તિઓ અજમાવવી
 તે ંપ્રામાણ્યવાદ પું તર્કથી જે સૂઝે તે જ
 અર્થ માનવાનો વાદ, બુદ્ધિવાદ, 'રેશનલિઝમ'.
 ંપ્રામાણ્યવાદી પું યુક્તિપ્રામાણ્યવાદમાં
 માનનાર ંખાજ, ંમાન વિં ચતુર,
 હોશિયાર (૨) શોધક, કરામતી
 યુગ પું [સં] પૌરાણિક રીતે પાડેલા કાળના
 લાખા ચાર વિભાગોમાંનો દરેક (સત્ય, ત્રેતા,
 દ્વાપર અને કલિ) (૨) [લા.] જમાનો (૩)
 યુગલ, યુગ્મ ંધર્મ પું યુગનો પ્રધાન ધર્મ.
 ંપદ્ધ અં એકીસાથે. ંપ્રવર્તક વિં યુગ
 પ્રવર્તવિનાર, યુગ બદલનાર (૨) પું જેના
 મહાન પુરુષાર્થથી જગતમાં યુગાંતર થાય તે
 (પુરુષ) ંલ નં નેડું. -અ ધર પું યુગ-
 પ્રવર્તક. -આચાર પું [+ આચાર] યુગનો
 ખાસ આચાર, યુગધર્મ. -આંત પું [+ અંત]

द्विधा' वि० [सं रादा उपरधी] अ० १०६८
 १० [प्रा. रण (सं मरण)] रतीनुं मेदान
 के प्रदेश (२) रान, वजडे (३) [बा.] सभत
 ताप ०७७७, ०७७७ = सभत तापनी वेण;
 इनाणाना अपोरनी वेण। ०७७७ पु० वेरान
 निर्जन जेवो प्रदेश। [रक्ष वगडे भूकषु = रक्ष-
 वगडाभा-निराधार स्थितिमांतल देव.] ०७७७
 पु० रक्षवगडाभा रक्षेडा; वनवास

रक्ष १० [सं कण] देव

रक्ष १० [सं] युद्ध (२) वडाधुं मेदान [रक्षे
 २१७७ = वडाधुं रक्ष कर्तु, स कर्तव्येण
 अष्टीने वभते रक्ष कर्तु के जयाची खेव]
 ०७७७ १० रक्षभूमि ०७७७ ०७७७ ०७७७
 अप्तर वगेरेथी सुसल्ल, तथा भाडाभया
 वटावी शके तेवा पैडांनी रचनावाणी तोप
 वगेरेवाणी यात्रिक गाडी, 'टेक' ०७७७ १०
 वडाधुं गीत ०७७७ ०७७७ ०७७७ (३)
 पु० मुरकटाट भाडी राखुने दहा पेठे जगडाववे।
 के भाववे ते ०७७७ पु० [सं रण + हिं
 छोडना, सर ० हिं] (४) श्रीकृष्णनुं ऐक
 नाम (नरास भ साधेना युद्धभाधी रक्षभूमि
 छोडीने दारका नासी गया होवाथी) ०७७७ २१७
 पु० ०७७७ (४) दारिद्र्य प्रसिद्ध भद्रिमां
 दयापित (लगवत-) रक्षधुं नाम ०७७७
 पु० मोद युद्ध सभत अपाअपी ०७७७
 वि० युद्धमां छतनार ०७७७ ०७७७ युद्धनो
 अपाठो के शस्त्राखनी जडी ०७७७ १० वडाधुं
 वाखु, दराध ०७७७ (-२१) ०७७७ पु० युद्धमां
 मेणवेडी छतनो रमरक्षरत ०७७७ (-३)
 पु० युद्धमां धीर-अठग ०७७७ पु० युद्धनो
 वावठो ०७७७ पु० रक्षधुं ०७७७ (-३)
 ०७७७ वडाधुं मेदान ०७७७ ०७७७ ०७७७
 नेवु रक्षवाध ०७७७ पु० वडाधुं नो रस-विसाह
 (२) युद्ध के तेनुं मेदान ०७७७ ०७७७ ०७७७
 (३) युद्धनी देवी, जे विजय अपावे छे,
 विजयवर्मा ०७७७ ०७७७ रक्षधुंमां योदानो
 धर्म-टेक ०७७७ ०७७७ रक्षधुंनो रस्ते (२)
 पहावरद ०७७७ १० वडाधुं वाखु
 ०७७७, ०७७७ १० युद्धमां वडाधुं

तपु, ०७७७ (-३) वि० युद्धमां पहावर
 ०७७७ १० पु० मोद युद्ध (२) रक्षभूमि
 ०७७७ पु० रक्षरत ०७७७ १० वडाधुं
 मेदान, रक्षभूमि ०७७७ ०७७७ ०७७७
 द्विधारी-हाकल के गनना (-धवी, वागवी)
 रक्षधुं अ० ०७७७ [२१०; प्रा रणकार (सं
 रणत्कार)] रक्षधुं थवे - कर्वा (२) [३१]
 पादानुं मेदान

रक्षधुं (२१), रक्षधुं पु० [बुयो रक्षधुं]
 धावनी वरत अपाअवानो अपाअ (२) ते
 अपाअ धर गया पाद नीकल्या करतो कपतो -
 भूतो सर

रक्षधुं वि० [रक्षधुं उपरधी? के 'रक्ष' उपरधी?]
 धुण वगरनुं, योअपी कक्ष सपादीवाणु
 रक्षधुं अ० [२१०; प्रा रणकार (सं रणकार)]
 (२) ०७७७ ग्लक्ष, अपाअ (२) - कर्वा,
 -धुं) ०७७७ अ० ०७७७ (नूपुर वगेरेनुं)
 अक्षधुं - अपाअधुं - ०७७७ पु० रक्ष-
 धुं अपाअ

रक्षधुं पु० [सं] रक्षधुं
 रक्षधुं अ० ०७७७ [२१०, प्रा. रणकार (सं.
 रणकार)] धवा बीधी नो रधी बती अतिने।
 अपाअ रक्षधुं ०७७७ पु० रक्षधुं ते
 रक्षधुं पु० [राखी + वास, सर ० हिं रनवास]
 राखीओने रक्षधुं रधान; अत पुर

रक्षधुं ०७७७ पु० बुयो 'रक्ष' (रतीनुं मेदान)मां
 रक्षधुं १० [सं] रक्षभूमि
 रक्षधुं वि० [सं] रक्षधुं कर्तु
 रक्षधुं, -रक्षधुं वि० [रक्ष (सं कण) उपरधी] देवादार,
 रक्षधुं (२) [सं रण धरधी] रक्षधुं
 रक्षधुं ०७७७ सोनानो कर्तु (धरधुं कर्वा अपाअ)
 [-पादवी = सोनुं पु गाणी तेना कक्ष पादवा.]
 रक्षधुं पु० ०७७७ नामनी ऐक नतनो माखस (२)
 [रक्षधुं? के 'रक्ष' = युद्ध परधी?] ऐक ०७७७
 रत (३) ०७७७ [रक्षधुं उपरधी] (५) कर्तु
 रत वि० [सं] धीन (२) अपाअ
 रतन १० बुयो रत (२) अपाअनी धीनी
 [-पादधुं = रत नीपधुं (२) रतन नेवुं
 गुणवत नीपधुं (माखस भाटे), अपाअ

ગુણવતાનો જન્મ થવો (૩) [કટોક્ષમાં]
બદમાસ પાકવું] ૦એત સીં [સં જ્યોતિ,
સરં મ, હિં.] એક વનસ્પતિ -નામર પું
ભુઓરનાકર, -નાળું વિં તેજસ્વી, રત્નાળુ
રતનકાષ્ટ નં એક છોડ
રતબાવળિયા પું [રત (સં રક્ત) + બાવળ]
બાવળની એક ભત
રતલ પું [અ રત્ન] લગભગ સાડી આડનોસ
રૂપિયાલાર નેટલું એક અથેલ વજન. -દી
વિં રતલડું, (સં) ખ્યાવાયક બેડે) અમુક રતલડું
રતવા પું [સં. રક્તવાત] ચામડીનો એક રોગ
રતાશ સીં [‘રાતુ’ ઉપરથી] લાલારા
રતાળુ નં [સં. રક્ત્તાલ] એક કંઠ
રતાંજ (-ક) લી (-ળી) સીં [સં. રક્તચંદન,
સરં મ] રાતી સુખડ
રતાંધળું વિં [રાત + આધળું; પ્રા. રક્તિધ (સં.
રાત્ર્યત્વ), સરં હિં રત્તોધી] રાતે ન કળે તેવું
રતિ સીં [સં] આસક્તિ, અનુરાગ (૨) પ્રીતિ,
આનંદ (૩) કામકીડા, સંભોગ (૪) (સ)
કામદેવની સી ંનાથ, ંપતિ પું (સં)
કામદેવ
રતિકા સીં [સં] મુઠ્ઠા શ્રુતિનો એક પ્રકાર
રતી સીં [સં રક્તિકા] ચનોડી નેટલું કંઠ કે
વજન (૨) વાલ, તોલાથી નાતું એક વજન
૦પૂર, ૦ભાર વિં રતી નેટલું (૨) જરાક
રતું બઠું, રતું મઠું વિં [‘રાતુ’ ઉપરથી]
લાલારાપંદતુ
રતોવ (-વા) ઈ અં [‘રાત’ ઉપરથી] રાતે ને રાતે
રત્ન નં [સં] કીમતી પથ્થર (મણિ વગેરે) (૨)
દરેક ભતિમા ઉત્કૃષ્ટ વસ્તુ (૩) સમુદ્ર વલોવતાં
નીકળેલી ૧૪ વસ્તુઓમાંની દરેક (લક્ષ્મી;
કૌરવ, પારિભતક, સુરા, ધનવતરી, ચદ્રમા;
કામદુધા, ઐરાવત, રજા વગેરે દેવાગ્રનાઓ,
ઉચ્ચૈઃશ્રવા; અમૃત, સાદગધનુષ, પાચનન્ય
શાખ અને હવાહલ) ૦કરે પું એક
છંદ ૦મર્મા સીં પૃથ્વી ૦ચિંતામણિ
પુંચિતામણિ ૦નરિત વિંરતોથી જડેલું.
૦માલા સીં [સં] મણિઓની માળા કે
હાર -ત્નાકર પું [ત્રાકાર] રત્નોની ખાણ,

સમુદ્ર. -ત્નાવલી સીં [ત્રાવલી] રતન-
માલા. -ત્નાળું વિં રતવાળું
રથ પું [સં] ઉપર ધુરમટ જેવા જનવાળું
એક વાહન (૨) લકાઈની ગાડી. [-એકવે =
બળદ કે ઘોડા બેડીને રથને સવારી માટે
તૈયાર કરવો] ૦કાર, ૦ધડો પું રથ
બનાવનાર, સુતાર ૦ભા(-યા)ત્રા સીં
અચાક સુદ બીજનો તહેવાર, જ્યારે દેવને
રથમાં બેસાડી ફેરવે છે -થાંત્ર નં [સં.] રથનું
પૈડું-ચક્ર -થાંગપાણિ પું [સં] (સ)
હાથમાં ચક્ર ધારણ કરનાર -વિષ્ણુ -થી
પું રથમાં બેસી લકનાર ચોદો (૨) એક
હાત્ર ચોદાઓ સાથે એકલો લકનાર ચોદો
રથોદતા સીં [સં] એક છંદ
રથક પું [સં સ્તર ઉપરથી] માટી અને
છાણતુ ભડું લી પણ (૨) રેથળ
રથ્યા સીં [સં.] ઘેરી રસ્તો, રાજમાર્ગ
રહ (૦ન) પું [સં] ઘાંત
રહ વિં [અ. રહ] નકામું, બાતલ કરેલું [-કરવું,
જવું, યવું]. ૦ખદલ (-દી) સીં એક
રહ કરી બીજું પસંદ કરવું કે બદલવું તે.
૦ખાતલ વિં નકામું
રહિયા પું [‘રહ’ ઉપરથી] કહેલી વાતને રહ
કરે તેવો સામો જવાબ (-આપવો)
રહીક સીં [અ] ગઝલમાં દરેક બેતની પાછળ
વારંવાર આવતો શબ્દ
રહી વિં [ભુઓ રહ, સરં હિં, મ.] નકામું
રતવન વિં [રત (‘રાન’, ‘વેરાન’) + વન]
અસ્તવ્યસ્ત, છૂટ્છવાયુ [-યવું = અસ્તવ્યસ્ત
યવુ; બેઠાનમેઠાન યવુ (૨) હિં ભત છૂટી જવી]
રનોડી વિં [‘રાન’ ઉપરથી] રાની, જગદી
રજાદે સીં [સં રન્દલા] (સ) સૂર્યની પત્ની
(૨) ટોપલોમાં જવારા વાવીને દેવી બેસાડે
છે તે (જનોઈ) કે લગ્ન વખતે
રપા(-પે)ટી સીં, -ટો પું [ભુઓ રપેટવું,
સરં મ. રપાટા, હિં રપટ્ટા] આટો, ફેરો (૨)
લાખી દોડ, ગબરડી (૩) રપેટવું - ચક્રવર્તુ
તે [-મારવી, દેવી, લગાવવી = દોડી
જવું (૨) આટો ખાવો; ફેરો મારવો. -માં
લેવું = બરાબર કામમાં લેવું -રમકવું.]

રપેટણું સંકિં [પ્રા રપ્પ (સં આક્રમ્), સરં
 હિં રપટના, મ રપટણે] ખૂબ ભેસથી ઠોઠાવડું
 (૨) ખૂબ મહેનત કરાવી થકવડું
 રપેટી સીં, -ટે: પું જુઓ રપાટી (રપેટી
 મારવો, દેવો, લખાવવો)

રફત સીં [અ રક્ત, સરં મ રપ્ત] પ્રીતિ,
 રનેહ (૨) મહાવરો

રફતે રફતે અં [ફા] ધીરે ધીરે, થાડે થાડે
 રફાઈ સીં [અ રફજ] ઉત્તિ, ઉત્કર્ષ (૨)
 [જ્ઞાનો-પ્રુખ થવા] આત્મખલિહાન (૩)
 ખુસલમાન ફકીર ચપુ, સોયો વગેરે શરીરમાં
 ભાકે છે તે

રફીક પું [અ.] ભાઈખા

રફુ વિં [અ રફજ] નાહેણુ, પલાયન કરી ગયેલું
 [-ચઈ જવું] ંચક્કર વિં [સરં મ, હિં
 રફૂચક્કર] પલાયન કરી ગયેલું (૨) નં શરૂએ
 કરેલું નુકસાન (૩) પ્રપચ, ઠાવતર [-કરી
 જવું, થઈ જવું=નાસી જવું]

રફુ પું [અ.] વણવાનું કામ ંમર પું વણનાર,
 વણિયો ંગરી સીં વણવાનો બેવો

રફેદફે અં [અ રફજદફજ, સરં હિં
 રફાદફા, મ] અશબઅરત ફનાકાતિયા,
 અસ્તવ્યરત

રખ પું [અ રખ્વ] પરમેશ્વર, પરવરદિગાર

રખડી સીં [હિં] ખામ્હી

રખર નં [ફ] એક ઝાડના રમનો બનતો પદાર્થ

રખાખ નં [અ] એક તવવાધ, રવાખ

રખારી પું [સરં ટે રખારી=ફૂત, સરેશ-
 વાહક, સરં ફા રાહવર] ભરવાહ જેવી એક
 નાતનો માણસ -રણુ સીં રખારી નાતની સી
 રખી(-વી) પું [અ] વસતમ્મટ કે ત્યારનો
 રખીપાક ંપાક પું શિયાણું પાક ંઉલ-
 અવસ પું [+ ંલમજ્વલ (અ)] હિજરી
 સનનો ત્રીજો મહિનો ંઉલઆખર પું
 [+ ંલમાઝિર (અ)] હિજરી સનનો ચોથો
 મહિનો

રખજ(-ર) નં જુઓ રખર

રખસ પું [સં] ઉતાવળ, વેગ

રમકઝમક સીં [રમક (હિં રમકના=ઝૂલવું

ઝૂલવું ચાલવું) + ઝમક] ઝાંઝર ફમઝૂમ ઠમકે
 તેમ લટકાથી ચાલવું તે

રમકફું નં ['રમવ' ઉપરથી, (સં રમક)]
 નાનાં છોકરાને રમવાની વસ્તુ [-ચઈ રહેણુ,
 બની જવું=રમકડા જેવું પરવશ-નચાવે
 તેમ નાચનાર થવું] [લગાવડું

રમકાવડું સંકિં [રવં] ભેરથી મારવું-
 રમખાણુ નં મારફાહ, તોફાન, ધિગાણુ
 [-મચાવડું, માંડણુ, વાળણુ=મોડું તોફાન
 -ઠાળાહળ કે ફર કરવાં] -ણિયુ વિં

રમખાણુ મચાવે તેવું

રમચિ(-જિ)યું નં ['રમચી' ઉપરથી] રમચી
 પલાળવાનું લાકડાનું ખામણુ (સુતારનું)

રમચી(-છ) સીં [સં રજ્=લાલ રમ થવો

ઉપરથી ?] સોનાગેર, એક નતની લાલ માટી

રમલન પું [અ] હિજરી સનનો નવમો માસ-

-નિયુ વિં રમલન માસમાં ઉપવાસ કરનાર

રમજિયુ, રમજી જુઓ રમચિયું રમચી

રમઝેહ સીં [સરં હિં રમઝોલા=ઝાંઝર]

સીના પગનું એક ધરેણુ

રમઝટ સીં ['રમ' રવં ઉપરથી ?] તડામાર ઝડી

રમઝમ સીં [રવં] નૂપુરનો અવાજ (૨)

અં ફમઝૂમ ંજું અંકિં રમઝમ અવાજ

થવો -માટ પું (ઉતાવળી ચાલથી થતો)

ઝાંઝરનો રમઝમ અવાજ

રમણુ પું [સં] કાંત, પતિ (૨) નં રમવુ તે;

વિલાસ, કોડા [રમણુ અહણુ=રમતમાં થેલું

થવું (૨) (વેલણા જેવું લાગે ત્યાં સુધી) ભેશમાં

આવવું; કોડેલ કે વાંચેલ તબિયતનું થવું]

રમણુજીઝારું નં [સરં મ રમઝમલ=ભડું

-મોડું, ઢગપડા વિનાનું પાત્ર] માટીનું ભડું

ઢાકણ (૨) [લા] તેના જેવું બેડોળ, ઢગપડા

વિનાનું કાંઈ પણ [વિરણખેરણ

રમણુભમણુ અં [રમવ + ભમવ] અસ્તવ્યરત,

રમણા, -ણી સીં [સં] સી (૨) સુદર સી

રમણીક, -ચ [સં] વિં-મનોહર -ચતા સીં

રમણુ નં [સં રમ્ ઉપરથી, સરં મ. રમણા]

ખુલ્લી જગા, ચોમાન (૨) ફાદર બે કહકે હોય

ત્યારે વચ્ચે ઝુકણ પહોણ પગથિયું (૩)

ચયસ્વં (૨) અવાજ સાથે (જવાણની જેમ)
 ગતિમાન દેખાવુ -વાટ પુઠ રવરવવું તે
 રવલીચંપક વિઠ [રવલી (રેવલી નક્ષત્ર) +
 પચક (તે નક્ષત્રમાં જન્મેલું)] દાધારગ્રુ, ઘેલું
 (૨) ઉપમાતિયું; વલીપાતિયુ
 રવવું અઠ્ઠિં [સં રવ ઉપરથી] અવાજ કરવો
 રવંદા પુઠ બં વં [ફા. રવદહ] ('પકડવું'
 જેડે શં પ્રંભા) ચાલ્યું જવું, અગિયારા
 ગણવા તે [ચાલુ, પ્રચલિત
 રવા વિઠ [ફા] ચોચ્ય, ઘટિત (૨) [ફા રવાં]
 રવાજ પુઠ [જુઓ રવાખ] રવાખ, એક તટુવાય
 રવાડો પુઠ [ફા રવાં ઉપરથી] ખોટી આદત,
 ૭૬ (૨) એક ૭૬ (?)
 રવાદાર વિઠ [રવો + દાર] દાણાદાર
 રવાદાર વિઠ [ફા] ચોચ્ય તરીકે રવીકારનાર
 - કબૂલ રાખનાર (૨) સખખી, હિતેથી
 ંગી, -રી સ્ત્રીઠ તરફદારી (૨) સોપિલી
 ચીજમાથી થોડું કાઢી લેવું તે, છૂપી દલાલી
 રવાનગી સ્ત્રીઠ [ફા] જવું-રવાના થવું તે,
 વિદાયગીરી (૨) તે વખતે આપેલી બેટ (૩)
 પરગામ રવાના કરવું - મોકલવું તે
 રવાના(-ને) અઠ્ઠિં [જ઼.] મોકલેલું, વિદાય કરેલું
 [-કરવું = મોકલવું (૨) વિદાય કરવું - થવું
 = મોકલાવું (૨) જવું] -નાચિટ્ટી સ્ત્રીઠ માલ
 બહાર લઈ જવાની પાવતી [પતો (શબ્દ)
 રવાતુકારી વિઠ [સં] અવાજના અનુકરણથી
 રવાને અઠ્ઠિં જુઓ રવાના
 રવાખ પુઠ [સરં ફા રવાં = ચાલુ, પ્રચલિત]
 શિરસ્તો, ધારો (૨) જુઓ રવાખ
 રવાલ સ્ત્રીઠ [ફા રહવાર, સરં હિં રહવાલ]
 થોડા તથા બળદની (અમુક એકધારા વેગ-
 વાળી) એક પ્રકારની ચાલ (૨) [જુઓ રવો]
 ટાળખી પાડયા પછી રેજમા રહેલો ભૂકા.
 ૦૬૧૨ વિઠ રવાલમાં ચાલનાર
 રવાશ સ્ત્રીઠ [રવં ઉપરથી ?] (કા) કારખી ચીસ
 રવિ પુઠ [સં] સૂર્ય (૨) રવિવાર ૦૬૧૩ પુઠ
 સૂર્યકાંત મણિ (તેના ઉપર સૂર્યનાં કિરણ
 પડતાં કે દ્રિત ધર્મ નીચેની વસ્તુમાં આગ લાગે
 ૭) ૦૫૧૨ પુઠ (સ) અઠવાદિયાને એક

દિવસ ૦૫૧૩ વિઠ રવિવારે આવવું કે શરૂ થવું
 રવી વિઠ જુઓ રખી
 રવેશ પુઠ [ફા. રવિશ] માળનો બહાર પડતો
 ભાગ; ઝડપો (૨) રિવાજ; ધારો -રી સ્ત્રીઠ
 મકાનનો રવેશ નીચેનો પરસાળ પહેલાનો
 અઠાણી જેવો ભાગ (ચ)
 રવેળા વિઠ સ્ત્રીઠ [રવડું ઉપરથી ?] નવરી
 અને ઘેર ઘેર ભટકતી (સ્ત્રી)
 રવૈયું નં ધણુ નાતું વે ગણુ (૨) ઉપરથી થોડું
 ચીરી, મસાલો ભરી કરાવું - ભરતવું શાક
 રવૈયો પુઠ [જુઓ રવઈ] હાડી વલોવવાનો
 વાસ (૨) [ફા રવિવ્યહ] શિરસ્તો
 રવો પુઠ [સરં હિં, મ રવા (સં લવ ?)] દાણાદાર
 લોટ (૨) ધાતુનો રસ જમી જઈ બનેલો
 દાણો (૩) ગોળની ચાકી
 ર૦૫૬ સ્ત્રીઠ; નં (કા) જુઓ રવદ
 રસ(-સ)ના સ્ત્રીઠ [સં] જીભ (૨) દોરડું (૩)
 લગામ, રાશ (૪) મેખળા, કંદારો
 રશિયા પુઠ (સ) યુરોપની પૂર્વે અને એશિયાની
 ઉત્તરે સળમ પથરાયેલો દેશ -ચન વિઠ
 [ર] રશિયાનું કે તેને લગતું (૨) પુઠ તેના
 વતની (૩) સ્ત્રીઠ તેની ભાષા
 રશિમ પુઠ, નં [સં] કિરણ (૨) લગીમ, રાશ
 રસ પુઠ [સં] જીભથી માલૂમ પડતો રવાદ
 (ખાટો, ખારો, ગળ્યો તીખો, કઠવો, વરો, એ
 ૭) (૨) શરીરની સાત ધાતુઓમાંની પ્રથમ,
 અબળું પ્રથમ રૂપાતર (જેમાંથી પછી માંસ,
 મેદ, વીર્ય વગેરે સાત બને છે) (૩) કાબ્ય
 જોવા સાંભળવાથી રથાથી ભાવેનો ઉદ્રેક થતાં
 થતો અલૌકિક આનંદ (ચૂગાર, હાસ્ય, કંચુ,
 વીર, રૌદ્ર, ભયાનક, અદ્ભુત, બીભત્સ, અને
 સાત એ નવ પ્રકારનો) (૪) પ્રીતિ, આનંદ
 (૫) મમત; સરસાઈ (૬) દ્રવ, પ્રવાહી (૭)
 વનસ્પતિ કે ફળનું પ્રવાહી (૮) સાર; સત્ત
 (૯) લાભ, નફો (૧૦) સોનું રૂપ વગેરે ધાતુને
 ઝોગાળીને કરેલું પ્રવાહી (૧૧) પારો (૧૨)
 પારો, ધાતુઓ વગેરેની ભરમ [-આવેલો =
 જુઓ રસ પડેલો -ઉતારવેલો = (હાથનો) માર
 મારી ઠકા પડેલું, મારની ચળ ભાગવી (૨)

[પગનો] ટ્રેગટ ધક્કો ખાઈ પાણું આપવું (૩)
 ઘણા વખત સુખી ઊભી રહેવું (૪) [છબનો]
 હૃદયી ન્યાયે બોલવું; જેમ તેમ બકયા કરવું
 (૫) બદલવા દેવી. - ઊતરવો = અતિશયોક્તિ
 કરવી (૨) સોલે ચડવો [પગે] (૩) વૃષભમાં
 પાણી ભરાવું કે તેના સોલે આવવો (૪) બહુ
 ચાલવાથી કે ઊભા રહેવાથી થાકી જવું (૫) રસ
 ઉતારવો નું કમં જિ. - કાઢવો = વનરપતિ કે
 ફળનું પ્રવાહી નિચોવી લેવું (૨) તત્ત્વ જાણી લેવું.
 - ચડવો = મમતે ચડવું, જદે ચડવું. - ભમવો
 = કાચરસની જમાવટ થવી (૨) મલ પડવી (૩)
 રસ ઠરી જવો. - ચડવો = તવાડ લાગવો (૨)
 મલ પડવી (૩) પ્રવાહીનું પડવું. - મૂકવો =
 રસિક બનાવવું. રસે ચડવું, રસે ભરાવું =
 મમતે ચડવું; કસે ભરાવું.] ઠંકપૂર નં સરે
 રંગની એક ઉપધાતુ (વેદક) (૨) પારો મારીને
 કરેલું એક રસાયન. ઠંકસ પુ. સાર, સત્ત્વ,
 કસ. ઠંકેલિ સી. વિહાર; કોડા ઠંક્તિ સી.
 રસની ક્ષતિ-ભંગ. ઠંકુલું નં, ઠંકુલો પુ.
 એક બંગાળી મીઠાઈ (૨) [લા] તેના જેવો, ગોળ-
 મટાળ માણસ ઠંકેલું વિ. ભાવ કે આનંદથી
 કે તે માટે થેલું બનેલું. ઠંજ નં આયો,
 હઠી ઇંમા જન્મતો છવનો પ્રકાર ઠંજ
 વિ. રસ ઓળખનાર - સમજનાર (૨) પુ.
 તેવો માણસ (૩) રસાયની વૈદ્ય ઠંજતા સી.
 ઠંજત્વ નં, ઠંજાન નં રસનું જ્ઞાન-સમજ.
 ઠંજિયો પું. દોળ ચડાવનાર; રસનાર. ઠંદાર
 વિ. રસવાળું ઠંદણિ સી. રસની-કાન્યાનંદની
 હણિ. ઠંદર પું. મેઘ ઠંદા સી. જુઓ
 રસના. ઠંનિષ્પત્તિ સી. રસની ઉત્પત્તિ
 ઠંને દ્રિય સી. [રસના + દ્રિય] જીભ.
 ઠંપોચણી સી. બાળકોને થતું એક જાતના
 ઝાડાનું દં ૦ ઠંપસ વિ. રસથી પરિપૂર્ણ.
 ઠંપસવું અ. ઠંકિં રસબસ થવું ઠંખીજ
 નં રસનિષ્પત્તિનું ખીજ ઠંખુદિ સી.
 રસ સમજવાની શક્તિ - ભાવના, રસજ્ઞતા,
 'એરથેટિક સેન્સ' ઠંખીળ વિ. રસબસ.
 ઠંખર્તું વિ. રસથી ભરેલું ઠંખંમ પું.
 રસમાં ભંગ પડવો તે, રસક્ષતિ ઠંખેર અ.

રસપૂર્વક; હોરાભેર. ઠંમય વિ. રસરૂપ; રસથી
 પરિપૂર્ણ. ઠંમીમાંસા સી. રસના અંગો
 લક્ષણાદિનું નિરૂપણ ઠંરાજ પુ. શુભાર રસ
 (૨) પારો (૨) (સં) કામદેવ ઠંવતી વિ.
 સી. રસપૂર્ણ, રસભરી (૨) સી. જીભ.
 ઠંવંતી સી. એક ઔષધિ ઠંવાદ પું.
 ઈર્ષા, સરસાઈ ઠંવાહિની સી. અબજના
 રસને લઈ જનારી નાકી ઠંવાહિની વિ.
 સી., ઠંવાહી વિ. રસનું વહન કરવું;
 રસિક. ઠંવિકારે પુ. એક રોગ. ઠંવૃત્તિ
 સી. જુઓ રસધુદિ ઠંરાસ્ટ્ર નં રસાયન-
 શાસ્ત્ર (૨) કાન્યાદિ કલાના રસનું શાસ્ત્ર;
 રસમીમાંસા. ઠંરાસા (ખા) સી. રસાયની
 પ્રયોગશાળા, 'કેમિકલ લેબોરેટરી'. ઠંચિંદૂર
 નં પારાનું એક રસાયન
 રસદ સી. [ફા] પાકનો હિરસો (૨) લસકરની
 ખોરાકી કે તેની સામગ્રી
 રસના, - નેંદ્રિય જુઓ 'રસ'મા
 રસમ સી. [વ. રસ્મ] રીત, રિવાજ
 રસવટ સી. [રસ(= મમત) + વટ] વિર, અઢાવત
 રસવું સંકિં [સં. રસ] દોળ - ઔપ ચડાવવો
 (૨) સુશોભિત કરવું
 રસચિંદૂર નં જુઓ 'રસ'મા
 રસજળવું અ. ઠંકિં [જુઓ રસજળવું] ઢીલ કરવા
 નકામા આમ તેમ ક્યારે કરવું
 રસજાગી(-જી) સી., -ટ પુ. રસજળવું તે;
 નકામો વખત કાઢવો તે
 રસા સી. [સં.] પૃથ્વી
 રસાકરી(-રી) સી. [રસો (દોરકું) + કસવું
 (ખેયવું)] ચડસપૂર્વક ખેંચાખેચી, ગજાઢ
 જેવી રચના
 રસાતલ(-ખા) નં [સં.] પાચસુ પાતાળ.
 [-ઘાલવું] = ખરાબખરાત કરવું, પૂરી પાચ
 માલી કરવી. -જણું, વળી જણું = વિનાશ
 થવો (૨) નિર્વંશ જવો, પૃથ્વી રસાતળ
 જળી = ગજબ થવો, ફુનિયા ઊંધીચતી થવી.
 રસાત્મક વિ. [સં.] રસવાળું (૨) પ્રવાહી
 રસાત્મા પુ. [સં] રસસ્વરૂપ ઈશ્વર
 રસાદાર વિ. [રસો + દાર] રસવાળું

રસાભોળ સ્ત્રીં પૃથ્વી ડૂબે - રસાતળ નય તેમ
[—ધાસુ = ખરાબ ખરાબ કરવું]

રસાભાસ પું [સં] કાવ્યમાં અનુચિત વિષય
કે સ્થાનને લક્ષીને ઉપભવેલો રસ (જેમ કે,
શુરપત્ની સાથેના વ્યભિચારનો)

રસાયણુ, -ન નં [સં] ધાતુ, પારા વગેરેની
બરમવાળી ઔષધિ (૨) જરા અને વ્યાધિ
દૂર કરનાર ઔષધ (૩) રસાયનવિદ્યા ૦ (—ન)
વિદ્યા સ્ત્રીં ધાતુ, પારા વગેરે મારવાની કે
નાશુ વગેરે હલકી ધાતુઓનું સોનું બનાવવાની
વિદ્યા (૨) રસાયણશાસ્ત્ર ૦ (—ન) શાસ્ત્ર નં
ભૌતિક પદાર્થોના તત્ત્વો તથા તેમનાં પરિ-
વર્તનનાં પરિણામોની ચર્ચા કરતું શાસ્ત્ર,
કૃત્તિરત્ન' (૨) રસાયનવિદ્યા —ણી (—ની)

વિં રસાયણ સ્ત્રીં (૨) પું રસામનશાસ્ત્રી
રસાલ પું [સં] આંખો (૨) સ્વાદવર્ધક ચીજ
કે મસાલો (૩) વિં જુઓ રસાળ
રસાલદાર પું [જુઓ રસાલદાર] ઘોડેસવાર
દુકડીનો નામક

રસાલો પું [અ રિનાલ્હ] ઘોડેસવાર પલટન
(૨) અમલદાર કે શ્રીમતનાં પરિજન, પરિવાર
વગેરે (૩) નિગ્રધ, પુસ્તક

રસાવહ વિં [સં] રસ ઉત્પન્ન કરે એવું
રસાસ્વાદ પું [સં] રસ આપવો તે
રસાળ સ્ત્રીં ['રસ' ઉપરથી] કૂવાના પાણીના
માપનો આંક (૨) પું જુઓ રસાલ

રસાળ (—ળુ) વિં ['રસ' ઉપરથી] રસવાળુ
(૨) કુળદ્રુપ

રસિક વિં [સં] રસવાળુ રસપૂર્ણ (૨) રસિયું;
બાણક, સજ્જ (૩) પું તેવો બાણસ ઓત્ર સ્ત્રીં
—કા સ્ત્રીં રસજ્ઞ સ્ત્રીં (૨) રસીધી સ્ત્રીં (૩) જીજ્ઞ

રસિન વિં [સં] ચાખેલું (૨) રસયુક્ત (૩)
અવાજ કરતું ગાજડું (૪) રસેલું, ઢોળવાળુ
રસિયું વિં [પ્રા રસિમ (સં રસિક)] રસે
ઊભરાતું રસ માણવાને ઉત્સુક (૨) રસ અનુ-
ભવનાર (૩) રસે ચઢનાર, ચઢતીયુ —યણુ
વિં સ્ત્રીં —ચોણ પું (અ) કૃષ્ણ

રસી સ્ત્રીં [દિ રસિજા] પર, તેના જેવું પાણી
(૨) રોગના જન્યોની બનાવેલી ડવા (જેને

સોયવાળી પિચકારી વડે શરીરમાં દાખલ કરે
છે) [—મૂકવી] (૩) [પ્રા રસિ] દોરડી
રસીદ સ્ત્રીં [ફા] પહેંચ, પાવતી [—આપવી,
દાહવી = પહેાચ લખી આપવી —બનાવવી
= રસીદ લખીને તૈયાર કરવી —લખવી =
પહેાચ્યાની લેખિત ખબર આપવી]

રસીકુ વિં ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસીલા]
રસ ભોગવવા ઉત્સુક, રસિયું (૨) મળીલું,
સુદર (૩) રસથી ભરેલું, સ્વાદિષ્ઠ
રસૂલ પું [અ] પેગબર —લેખુદા પું
પુદાનો પેગબર

રસે દિય સ્ત્રીં [સં] જીજ્ઞ

રસેશ (—શર) પું [સં] (સ) શ્રીકૃષ્ણ

રસો પું ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસા]
અપાણુ, શાક, સુરખા વગેરેના મસાલાવાળો
ભડો રસ (૨) [પ્રા રસિ] ભડુ દોરડુ
રસોધથો પું ['રસોધ' ઉપરથી, સરં હિં
રનોદયા] રસોધનો ધંધો કરનારો પુરુષ.
—યણુ સ્ત્રીં સ્ત્રીં રસોધથો

રસોઈ સ્ત્રીં [અપં રસોઈ, પ્રા રસવઈ (મં.
રસવતી)] રાધણુ (૨) રાધેલું અન્ન, ભોજન
ઠપાણી નં ભોજન કે તેને લગતું કામ
—કુ નં રસોઈ કરવાની જગા

રસોળી સ્ત્રીં ['રસ' ઉપરથી, સરં હિં રસોલી]
શરીરની સપાટી ઉપર ઊપસી આવેલી ગાંઠ
(—થવી, —નીકળવી)

રસ્તો પું [ફા રાસ્તહ, સરં હિં, મ રસ્તા]
માર્ગ, રાહ (૨) [લા.] ઉપાય, ધલાજ
[રસ્તામાંની ધૂળ = કાંઈ નહીં, કાંઈ.
રસ્તામાં પડતું = જટ મળી નય તેવી
હામાં કે નકાચું યા અરક્ષિત હોયું રસ્તે
ચડવું = માર્ગ પર આવવું, માર્ગ પડવું
(૨) રાગે પડવું, ખરાબર ચાલુ થવું રસ્તે
પડવું = ચાલવા માડવું, જતા રહેવું (૨)
ચીતમાં આવવું; મોકરીધ ધે લાગી જવું (૩)
સરાડે ચડવું, રાગે પડવું રસ્તે પારવું,
લગાડવું = દિશા બતાવવી (૨) ઉધમે વળગાડવું
રસ્તો કાઢવો = ઉપાય કરવો, માર્ગ કાઢવો
—કાપવો = અતર વઢાવવું, મજલ કરવી.

-ખુલ્લો હોવો = ચાલી જવાની સરળતા
 હેવી; જવામા અંતરાય ન હોવો - ચીરવો
 = રસ્તો ઓળંગવો, રસ્તાની આરપાર જવું.
 -ચૂકવો = આડે રસ્તે ચડી જવું - પકડવો
 = ચાલ્યા જવું (૨) માર્ગ રવીકારવો, - પાઠવો
 = માર્ગ બનાવવો (૨) રિવાજ પાઠવો, - લેવો
 = જવું, - ને માર્ગે જવું]

૨૨૨સી સ્ત્રી૦ [પ્રા. રસ્તિ (સં. રસિમ), સર૦ હિં. મ.]

રસી; દોરડી - રસો. પુ. રસો, નહું દોરડું

રહસ ન૦ [સં.] એકાત, નિજ નસ્થાન - રચ
 ન૦ છૂપો ભેદ (૨) મર્મ, તત્ત્વ

રહાણુ (ણ.) સ્ત્રી૦ [સં રસિમ પરથી ?] (ચ.)
 સવારનો હળવો તાપ [માડીને રહેવું તે

રહાવટ સ્ત્રી૦ [‘રહેવું’ પરથી] પતિપત્નીએ ઘર
 રહિત વિ૦ [સં] વગરનું

રહીમ વિ૦ [જ] કૃપાણુ (૨) પુ. પરમેશ્વર

રહીશ વિ૦ [રહેવું ઉપરથી] રહેવાસી

રહેઠાણુ (રહે) ન૦ [રહેવું + સ્થાન] રહેવાનું
 સ્થાન, વાસ; મુકામ

રહેણાક (રહે) પુ. સ્ત્રી૦, ન૦ [‘રહેવું’
 ઉપરથી] જુઓ રહેઠાણુ (૨) વિ. રહેવામા

વપરાવ - મુખ્ય ઘર, ઉદા. રહેણાક ઘર

રહેણી (રહે) સ્ત્રી૦ [‘રહેવું’ ઉપરથી, સર૦ હિં.

રહૈની] રહેવાની રીત ઠકરણી સ્ત્રી૦ [રહેણી
 + કરણી] વર્તન, રીતલાત

રહેમ (રહે) [જ રહમ], વત સ્ત્રી૦ [જ રહમત]

દયા, કૃપા, મહેરબાની. ઠહિલ વિ. કૃપાણુ

ઠહિલી સ્ત્રી૦ કૃપાણુતા ઝનજર, - મિયત

સ્ત્રી૦ કૃપાદષ્ટિ - માન પુ. પરમ કૃપાણુ

પરમેશ્વર [રાહબર

રહેબર (રહે) હ૦ [ફા રહવર] ભોમિયો,

રહેવાસી (-સ્ત્રી) (રહે) વિ. [રહેવું + વસવું,

સર૦ મ રહિવાસી] રહીશ, રહેનાર. - સ પું.

[સર૦ મ રહિવાસ] રહેઠાણુ (૨) રહેવું - વસવું તે

રહેવું (રહે) અઠકિ. [દે રહ; સર૦ હિં રહના,

મ રાહો] વસવું (૨) ટકવું, ઠરવું (૩) માવું,

સમાવું (૪) અટકવું, થોભવું (૫) બાકી હોવું (૬)

ભવવું, ધવતા રહેવું (૭) શાત પડવું; સ્વરથ ચવું

(૮) નોકરીએ લાગવું (૯) ગર્ભ રહેવો (૧૦)

હોવું (બીજા શબ્દો સાથે ઉદા. ડીલા રહેવું)

(૧૧) બીજા ક્રિયાપદના ભૂ. કૃત સાથે ‘તે

ક્રિયા પૂરી કરવી’ એ અર્થમાં. ઉદા. તે બોલી

રહો (૧૨) [હિં] ભૂત કૃત સાથે ‘તે ક્રિયા

ચાલુ હોવી’ એ અર્થમાં. ઉદા. હું વિચારી

રહો છું કે હવે મારે શું કરવું (૧૩) વર્તમાન

કૃત સાથે ‘તે ક્રિયા ચાલતી રહે છે’ એ

અર્થમાં. ઉદા. તે ઘેર કાગળ લખતો રહે છે

[રહી જવું = (અગતું) ભૂ. પડી જવું વાના

રોગથી ઝલાઈ જવું (૨) મરી જવું (૩) ચૂકી

જવું; બચી જવું (૪) અટકી પડવું (૫) મુકામ

કરી પાઠવો (૬) બાકી રહી જવું (૭)

[ગ્રામ્ય] ગર્ભધાન ધઈ જવું. રહી રહીને

= અટકતા - અટકતા, સતત ચાલુ નહીં

એમ કયાં રહે ? = કયા ભય ? શી રીતે

બચે ? (ઉદા. ગાળ બાકીને કયા રહે ?)

રહેવા દેવું = અટકાવવું, બંધ પાડવું (૨)

તજવું, છોડવું (૩) રહેવાની પરવાનગી આપવી]

-વાવું અઠકિ. રહી શકાવું (૨) એન પડવું.

ઉદા. દુઃખે રહેવાવું નથી

રહેટ (રહે) પુ. [સં ઝરવટ, પ્રા ઝરવટ, રહટ]

જુઓ રેટ [નાખવું, કતલ કરવું

રહેસવું (રહે) સઠકિ. [જુઓ રેસવું] ચીરી

રહું વિ. (૨) અ. (‘રહેવું’ ભૂ. કૃ. નકાર-

વાચક વાક્ય પછી, ‘તો ભલે એટલે થોભવું’,

‘ભલે એટલે વાત અટકે’, ‘ભલે એમ ન કરે’

એવા ભાવનો ઉદ્ગાર. ઉદા. ના આવો તો

રહું ન આવે તો રહો, - હી ંસહું વિ.

બાકી બચેલું

રળતર ન૦ [રળવું પરથી] કમાણી

રળવું સઠકિ. કમાવું [રળી ખપીને ઊતરવું

= મેળવીને ખોવું (૨) નફાનુકસાનમા શક્તિ

ખરચાઈ જવી, સંસારવહેવારમા ધોવાઈ જવું

(૩) નિવૃત્તિનો વખત આવવો]

રળાઉ વિ. [‘રળવું’ ઉપરથી] રળવું, કમાવું

(૨) નફો થાય તેવું

રળિયાત વિ. [જુઓ રળી] ખુશી, પ્રસન્ન

રળિયામણું વિ. [‘રળી’ ઉપરથી] સુદર

રળી સ્ત્રી૦ [સર૦ હિં રલી (સં લલિત), પ્રા.

ઠલિમ] ખુશી, હરખ (૨) હોંસ, કોડ ૦૨૧શે
 અં ૦ વગર તકરારે, સીધી રીતે, ખુશીથી
 રળો પુ. ['રળવું', ઉપરથી] કમાણી
 ર ક વિ. [સં] અરીખ
 ર અ પુ. [સં, ફા] લાલ, પીળો વગેરે વણ કે
 તેની ભૂષી કે પ્રવાહી (૨) [લા] પટ, અસર
 (૩) આનંદ, મસ્તી, તાન (૪) કેક, નરો (૫)
 પ્રીતિ, રનેહ (૬) આખર; વટ (૭) રગભૂમિ
 (૮) રણગણ [-આવવો=તાલ, આનંદ કે
 મલ મલમવી, લમવું.-ઠીકઠવો=ખરોખર રગ
 લાગેલો દેખાવો.-ઠીકી જવો=રમ જતો
 રહેવો, જાંખુ પડી જવું.-ઠીતરવો=રગ
 ચાવાઈ જવો, રગ ઝંખો પડી જવો (૨)
 ચોતાં રગ નીકળવાથી તેના રપશથી ખીન
 કપડાને રગ ચોટવો.-કરવો=રગ લાગવો;
 રગવું (૨) વિજથી થવું (૩) જરા કે ખ્યાતિ
 મેળવવા.-ચઠાવવો=રગવું, રોગાન કરવો.
 -જમાવવો=રગ ભમે એમ કરવું (૨)
 સંકળ કરવું.-જમવો=મલ આવવી, મલ
 આવે એવી કક્ષાએ પહોંચવું (૨) રમવું એક
 જથામાં ચોટી જવું.-દેવો=રગ ચઠાવવો
 (૨) શાખાશી આવવી.-નાખવો=કોઈ
 ઉપર (જેમ કે હોળીમાં) રગ ફેંકવો (૨)
 ટાઈ પકાર્યને રગવા માટે તેને પટ દેવો,
 તેને રગવો.-ની રોળ=અતિ આનંદ
 -પૂરવો=ચિત્રમાં રગ કરવો (૨) અતિ-
 શયોક્તિ કરવી (૩) આનંદ કે રસને
 ઉમેરો કરવો.-ફરવો, બહલાવો=મૂળ રગ
 ન રહેવો (૨) (ભય કે સંકામણને લઈને)
 ચહેરાનો રગ ફીકો પડી જવો.-ખેસવો=
 રમ લાગવો.-મચાવવો=આનંદ જમાવવો
 -કરવો.-મારવો, લગાડ(-વ)વો=રગવું
 -માં આવવું=ઉત્કટ આનંદની સ્થિતિમાં
 આવવું, તાનમાં આવવું.-રોખવો=આખર
 રાખવી, વટ સાચવવો.-લાગવો=રગ ચડી
 જવો, રગનો હાથ પડવો કે પાસ ખેસવો (૨)
 -ની અસર થવી (૩) -ની લત લાગવી
 રંગે રમવું=આનંદમાં રમવું, આનંદફીકા
 કરવી.] ૦૪૩મ નં રગવાનું કામ. ૦૬ વિ.

વિષયી, કામાસક્ત (૨) વ્યસની (૩) પુ. +
 તરણ, બાંકો અને સાહસિક રજૂપૂત
 ૦૬ખાનું નં વ્યસની લોકોને એકઠા થવાની
 જગ્યા ૦૬અ પુ. (પ્રાય ૫૦૦૦) બાલ
 દેખાવ, રીતભાત, ચાળા ંધુ નં રગવાનું
 કામ (૨) રગવાની પીછી ૦૮ વિ. ૨ ગેલું
 (૨) સુરોભિત (૩) સીં ૨મની છટા હિંદાં
 આકપડાની રગત સારી નથી (૪) મલ, આનંદ.
 ૦૮ાળી સીં હરખના ઊંસરાની તાળી
 (-દેવી, -લેવી). ૦૬૧ સીં ફટકડી ૦૬૧ર
 વિ. [ફા] રમવાળું; રમિત. ૦૬૨ પુ.
 જુદા રંગના લોકો પ્રત્યેના દ્વેષ ૦૬૩ વિ.
 રગદેવવાળું ૦નાશક વિ. ૨ ગ ફર કરનાર.
 ૦૫ અમી સીં વસ તપ અમી ૦પાણી નં
 ફેરી પીથું [-ઉઠાવવા=કસ્યો પીવો (૨)
 નશાખાલ કરવી (૩) મલ કરવી] ૦૫હાર
 સીં આનંદની રેલારેલ. ૦પાણી સીં [ફા]
 મોજમજા (૨) મજાકાની એક રમત ૦ખેર ગી
 વિ. વિવિધ રંગનું ૦ભંગ પુ. આનંદમાં
 ભગ પડવો) ૦ભૂમિ (-મી) સીં જેના ઉપર
 નાટક થાય છે તે જાંચી જગા (૨) નાટકશાળા.
 ૦ભેહ પું. જુદા વણ ના લોકો પ્રત્યે મેદલાવ
 ૦ભેર અં. હરખભેર, ઉલ્લાસથી ૦ભોમ
 પુ. વિષયભોમ ૦મહેલ પું. ભોગવિલાસ
 માટે બધિલું સુદર મકાન (૨) મહેલનો મુખ્ય
 -ખેલકનો ખડ; હીવાનખાનું. ૦મ ઠપ પુ.
 ઉત્સવ નિમિત્તે શણગારેલો મ ઠપ (૨) રમભૂમિ
 (૩) દેવમંદિરનો ખુલ્લો ચોક, આચર ૦રસ
 પું. ભોગવિલાસ, પ્રેમરસ (૨) કંકુનો રગ
 ૦રસિયુ વિ. ભોગવિલાસ કરનાર, વિલાસી
 ૦રોમ પું. ગાનતાન, મોજમજા ૦રોતું વિ.
 રગીલુ ૦રૂપ નં ઘાટ, દેખાવ, સુંદરતા.
 ૦રેજ પું. [ફા] કપડાં રગનાર ૦રોગાન
 નં (પ્રાય ૫૦૦૦) રંગ અને રોગાન (વગેરેની
 સુરોભિતતા) ૦રોળ પું. અતિ આનંદ (૨)
 વિ. ૨ ગથી તરખોળ - રોળાયેલું. ૦લો પું.
 મરકરો, વિદૂષક, હસાવનારો (ભવાઈ કે
 નાટકમાં) ૦ચાલા (-ળા) સીં નાટકશાળા
 (૨) રગવાનું કારખાનું

રંમરૂટ પુ. [રં રિઝૂ] લશ્કરમાં નવો ભરતી થનાર
 રંમરેજ, રંમરો જુઓ 'રંગ'માં
 રંમરું સંક્રિં રંગ ચકાવેલો (ઉપર ચોપડીને કે
 તેમાં બોળીને) [રંગી નાખરું = રંગ રંગ કરી
 રેણુ (ર) માર મારી લોહી નીંગળતું કરી રેણું]
 રંમરું સ્ત્રી [રંગવું ઉપરથી] રંગમણી (ર)
 રંગવાની સફાઈ કે કળા
 રંગાટ પું [રંગ ઉપરથી] રંગવાનું કામ અને
 કળા ઠકામ નં રંગવાનું કામ -ટિયુ વિં
 રંગાટ સખધી -દી સ્ત્રી રંગાટ (ર) રંગરેજ
 (ર) રંગવાનું કારખાનું. -કું નં રંગ ઓગાળ-
 વાનું રૂંડુ -મણુ નં, -મણી સ્ત્રી રંગવાની
 મળૂરી. -રો પું [સરં મ રંગારી] રંગરેજ
 રંગિત વિં [રંગ ઉપરથી] રંગેણુ, રંગત
 રંગી વિં [સં રંગિત] રંગતું શોળીન (ર)
 [સમાસમાં છેડે] રંગવાણું ઉદા. 'બહુરંગી'
 (ર) સ્ત્રી એક ભતની લાલ માટી
 રંગીતિયું નં સુધારતું રંગીતું ચોરસ ખાનું
 રંગીન વિં [પા. રંગેણું; રંગિત
 રંગીબંગી વિં [રંગ + ભાગ, સરં મ રંગીલંગી,
 જંગીમંગી] વ્યસની (ર) રંગરસિયું, વિલાસી
 રંગીણું વિં [પ્રા. રંગિણ; સરં હિં, મ. રંગીલા]
 આનંદી, મોજ, રસિયું (ર) સુદર ખૂબસૂરત
 રંગેચંગે અં [રંગ + ચંગ] વિના તકરારે;
 હસતે મને, ખુશીથી
 રંગેકું નં જુઓ રંગાડુ
 રંગોળી સ્ત્રી [રંગ + ઓળ] જમીન પર રંગ
 પૂરી પાડેલી ભાત કે તે પાકવાનું એક ઓભર.
 -ળિયું નં રંગોળી પૂરવાનું સાધન (ર)
 રમચી પલાળવાનું ખામણું (ર) કંકાવટી
 રંચ વિં [સરં હિં રંચ, રંચક] રજ, જરા,
 થોડું (ર) તુરજ, હલકું ઠક વિં થોડું; જગાર
 રંજ સ્ત્રી [ફા. રંજ, ખેડ, દિલગીરી [-એંચવી
 = મહેનત કરવી. -થવી = દિલગીરી થવી]
 રંજક વિં [સરં રંચ] રંચક; રજ (ર) સ્ત્રી
 [સરં હિં, મ] ખડક ફેલવા માટે તેના
 કાન પર મૂકેલો જરા જેટલો દાણ (ર) [લા.]
 પક્ષીતો, ઉસ્કેરણી. [-ઊડવી = લકાઈ થવી
 -આઈ જવી = ન ઉસ્કેરણું, ફૂસ થઈ

જવું. -મૂકવી = પક્ષીતો મૂકવો (ર)
 ઉસ્કેરણી કરવી]
 રંજક વિં [સં] ખુશ કરે તેણુ [સમાસને છેડે]
 ઉદા. મનેરંજક (ર) પું રંગનાર; રંગરેજ
 (ર) નં હિંગોળક, ઠવ નં નં ખુશ
 કરવું તે (ર) રંગણુ તે (ર) વિં મનેરંજક.
 -ની સ્ત્રી મધ્યાશ્રિતિનો એક અવાતર ભેદ
 રંજણું અંકિં [જુઓ રંજ] રજ થવી, ફૂંખ
 પામવું (ર) સંક્રિં પીડવું, કનડણુ (ર) [સં.
 રંજ] ખુશ કરવું (ર) રંગણુ
 રંજલ પું, સ્ત્રી [રજ ફા. ઉપરથી] બગાડ;
 તુકસાન (ર) તોફાન; મસ્તી (ર) કનડગત;
 સતાપ, કલેશ. ઠણું સંક્રિં રંજલ કરવી;
 રજવું
 રંગિત વિં [સં] રંગિત (ર) પ્રસન્ન; આનંદિત
 (ર) આસક્ત, અનુરક્ત (ર) પું સંગીતમાં
 એક અલંકાર
 રંજદા વિં [ફા] રજ પામેણુ, ફાંખિત, ખિલ
 રંડ વિં [સં] વાંચિયુ, વિકળ. ઠવો પું
 રાંડેલો; વિધુર (ર) વાચેલો, નામરંડ; રાંડેલો
 રંડા સ્ત્રી [સં] રાંડ; રંડી (એક ગાળ). ઠવો
 પું વિધવાપણું. ઠવણું સંક્રિં, ઠણું અં
 કિં 'રાંડણું' પ્રેરક ને કર્મણિ
 રંડી સ્ત્રી [સં. રંડા, સરં હિં, મ.] નાચવા
 ગાવાનો ધધો કરતી સ્ત્રી (ર) વેચ્યા (ર)
 ગંજકાનું રાણીનું પતું. ઠવાજ વિં વેચ્યાના
 ઇંદા પડેણું; વ્યભિચારી ઠવાજ સ્ત્રી
 રંડીવાજપણું [રાજ
 રંતિદેવ પું [સં] (સં) પ્રસિદ્ધ ઢાની ચંદ્રવરી
 રંદણું સંક્રિં [રંદો ઉપરથી] રંદો મારી
 સાફ કરવું. રંદામણુ નં, -ણી સ્ત્રી રંદો
 ફેરવવાની મળૂરી (ર) રંદો ફેરવવાની રીત-સફાઈ
 રંદો (-વો) પું [ફા. સરં પ્રા. રમ્દ = છેલવું,
 પાતણું કરવું; સં રદ્ = કાપવું; મ રંદા, હિં.
 રંદા] લાકડું છેલવી લીસું કરવાનું એક સુતારી
 ઓભર. [-દેવો, ફેરવવો, મારવો, લગા-
 વવો = રંદાથી સીધું ને લીસું કરવું]
 રંધવારી સ્ત્રી [રંધવું ઉપરથી] રસોઇયણું.
 -રો પું રસોઇયો

૨ ધામણુ ન૦, -ઘી સ્ત્રી૦ ['રાખવું' ઉપરથી]
 રાંધવાની મળૂરી (૨) રાંધવાની રીત
 ૨ ધાવણું સંક્રિં 'રાંધવું' પ્રેરક ૨ ધાવું
 અન્ક્રિં 'રાંધવું' કર્મણિ (૨) [લા] કામ
 સિદ્ધ થવું, કાવડ, લાલવું
 ૨ ધો પુ૦ જુઓ ૨ હો
 ૨ ધ ન૦ [સં] હિદ્ર, કાણુ (૨) [લા] દોષ
 ૨ ધણુ(ન) ન૦[સં રમ્]યુ ખન(૨)આલિગન
 ૨ ધા સ્ત્રી૦[સં] એક અપ્સરા (૨) સુદર સ્ત્રી
 (૩) કળ. ૦ઢળ ન૦ કૅણુ -ભોરુ વિંડી
 [+જ્ઞ] કળ જેવા સાયળવાળી સુદર (સ્ત્રી)
 ૨ ધો પુ૦ હાથવાળુ ખોલવાનું (કાશ જેવું)
 ખોલર (ચ)
 ૨ પુ૦ [સં રાજન્] રાત્ર (૨) ધંધર (૩) સ્ત્રી
 [સં રૈ] ધન, લક્ષ્મી(૪) [જુઓ રાવ] કન્યા
 ૨ ધ ઇદ્રી વિલક્ષિતો (માનવાદી) પ્રત્યય હિંદા
 'નડિયાદરા', 'સાદારા'
 ૨ ધંદલ સ્ત્રી૦ [ર] એક જાતની બૂક
 ૨ ધં સ્ત્રી૦[પ્રા રાજ્યા (સં રાજિકા), સરંઈ,
 મ] એક જાતનાં મસાલાનાં બી (૨) [સરં
 મ રારૈ (સં રક્ત=તાંણુ ઉપરથી)] જુઓ
 રાવતી (૩) [પ્રા રાજ (સં રાજિ)
 (સમાસમાં) શ્રેણી, પક્ષિ હિંદા વનરાઈ
 [-ચરવી, -લાગવી=રાઈની બનાવર અસર
 થવી (૨) ગુરસે થવું, ઉત્કેરાવું -હોવી
 (મગજ કે માથામાં)=ગુમાન હોવું; કોકો હોવો
 -મરચાં પડવાં(આખમાં)=રેખી ન સકાવું;
 અદેખાઈ થવી, ધર્ષા આવવી -મરચાં
 લાગવાં=માફ લાગવું, ગુરસો આવવો]
 ૦(-ય)તી કેરી સ્ત્રી૦ રાઈ ચઠાવેલી કેરી
 ૦(-ય)તું ન૦ રાઈ ચઠાવેલા હઠીમાં ફળની
 ખારીક કચુબર નાખી બનાવેલી વાની
 [-કરણુ=[લા] છૂટી નાખવું (૨) પીતાની
 પસે નિરર્થક સાચવી રાખવું (વખાર કરવો !
 -એ અર્થમાં વપરાય છે)] ૦મીકુ ન૦
 નજર ઉતારવા રાઈમીકુ ઉતારી અગ્નિમાં
 નાખવાં તે [-ઉતારણું=નજર ઉતારવી
 -પડણું=(આખમાં) ધર્ષા આવવી]
 ૨ ધં રોગ પુ૦ જન્મવં જુઓ રોગરાઈ

રાજિત પુ૦ [પ્રા રાજત (સં. રાજપુત્ર), સરં
 મ, હિં] વીર પુરુષ, બહાદુર
 રાજિસ વિં વાજી, યોગ્ય (૨) [સુ] સાંત,
 કલામર [પૂર્ણિમાનો ચન્દ્ર
 રાકા સ્ત્રી૦ [સં] પૂનગની રાત ૦પતિ પુ૦
 રાકિમ પુ૦ [જ] લખનારો
 રાક્ષસ પુ૦ [સં] હાનવ, દૈત્ય, અસુર (૨)
 [લા] રાક્ષસ જેવા લક્ષણવાળો માણસ ૦ખજ
 પુ૦ રાક્ષસના જ્વભાવવાળા-કૃતિકા, અન્દેષા,
 મધા, ચિત્રા, વિશાખા, ન્યેષા, મૂળ, ધનિષ્ઠા
 અને રાતતારા-નક્ષત્રોના સમૂહ. ૦જી સ્ત્રી૦
 રાક્ષસી -સ્ત્રી વિં રાક્ષસનું (૨) રાક્ષસના
 જેવું, ગભવર, વિકરાળ, કૂર (૩) સ્ત્રી૦ રાક્ષસ
 સ્ત્રી, રાક્ષસની સ્ત્રી (૪) કૃતરિયો હાંત
 રાખ સ્ત્રી૦ [પ્રા રક્ષા(સં રક્ષા), સરં હિં,
 મ] રાખોડી(૨)['રાખવું'પરથી, સરં મ] રખાત
 (૩) રાખવું તે [-ખાવી=નમ્ર થવું; વાખેદાર
 થવું -ચાળવી=ભેગી થઈ જવું(૨) રેવાળિયા
 થવું (૩) બીખ માગવી (૪) પાચમાલ થવું
 -ચોળાવવી=પૈસાટકા ધૂતી લેવા, નિર્ધન
 કરવું (૨) રેવાળુ કઠાવવું -ધૂળ=નકાસુ એવું
 જે કાંઈ તે -ધૂળ થઈ જવું=નકાસુ થઈ
 જવું -માથે ધાસવી=માથામાં રાખ લગવી
 (૨) કુદ કે નિષ કામમાં આગેવાની કંવી]
 રાખડી સ્ત્રી૦ [સં રક્ષા, સરં હિં, મ રાખી]
 અનિષ્ઠથી બચવા કાંડે ખાંડવામાં આવતો
 દોરો (બળેવને દિવસે) (૨) ગર્ભિણીને પાંચમે
 કે સાતમે મહિને નજ્દ આધે છે તે દોરો
 રાખજુહાર(૨) વિં ['રાખવું' ઉપરથી]
 રાખનાર, રક્ષણ કરનાર
 રાખપત સ્ત્રી૦ [રાખવું + પત] દોઈની જાતી
 આખજ સાચવવી તે, રખપત
 રાખરખાવટ સ્ત્રી૦ [રાખવું + રખાવડ] પક્ષપાત,
 રખાવટ (૨) અન્યોન્ય મદદ કરવાનો ન્યવહાર
 રાખવું સંક્રિં [પ્રા રક્ષ(સં રક્ષ), સરં મ
 રાખળે, હિં રાખના] રક્ષવું, પાળવું, બચાવવું,
 સલાળવું (ખોલ, વચન, મોં, માન) (૨)
 સધરણુ(૩) સેવવું, પેવવું(ઉમેદ, ચિતા, આશા)
 (૪) ધારણ કરવું, બતાવવું (દયા, મહેરબાની

બાવ, ભેર) (૫) બગબર રહે તેમ કરવું; તેવી ચીવટ બતાવવી (અંકુશ, કાબૂ, દાબ, ધ્યાન, ચોકસાઈ, પગ, કબજો, હક) (૬) હોવા દેવું, રહેવા દેવું (હિંદાં કાયમ રાખવું, બહાલ રાખવું; છૂટ્ટ રાખવી, હીલુ રાખવું) (૭) સ્વીકારવું લેવું (હિંદાં ગીરો રાખવું, જમે રાખવું) (૮) સંધરવું (૯) ખરીદવું, કબજો લેવું (૧૦) ઉપયોગ માટે પાસે રહે એમ કરવું (૧૧) આડા સંબંધ માટે પોતાનું કરવું (૫૨ સ્ત્રી કે ૫૨ પુરુષને) (૧૨) અન્ય ક્રિયાપદના (બૂતકાળના) ૩૫ સાથે સાતત્યનો અર્થ બતાવે (હિંદાં ગાદી રાખવું; હપ્પે રાખવું) (૧૩) [સં રાજ્ = અટકાવવું ?] પડવું મૂકવું, છોડવું (૧૪) ઊણું રાખવું, અટકાવવું (૧૫) જવા ન દેવું, જેમનું તેમ રહે એમ કરવું [રાખ રાખ = હવે રહેવા દે (લેયુ તાર કામ શુદ્ધિ, હઠાપણ ધૃં એ અર્થમાં). રાખી ભેવું = અખતશ ખાતર રાખવું. રાખી મૂકવું = સંધરી મૂકવું (૨) બાકી રાખવું. રાખી રહેવું = કબજો રાખી મૂકવું (૨) જળવી રહેવું, ચાલુ રાખ્યા કરવું રાખી લેવું = ખરીદી લેવું (૨) રોકી લેવું]

રાખેલી વિં સ્ત્રીં (૨) સ્ત્રીં ['રાખવું' ઉપરથી સરં દે રક્ષણિજા] રખાત, આડા વહેવાર માટે રાખેલી સ્ત્રી. -લો વિં પું (૨) પું આડા વહેવાર માટે રાખેલો પુરુષ

રાખેલી સ્ત્રીં, -ટો પું [સરં મ રાખાહી, રાખુહી, રાખોહી, જુઓ રાખ] ભરમ. -રિયું વિં રાખેલીના રંગનું

રાખ પું [સં.] મોહ, મમતા, આસક્તિ (૨) ગમે, મેળ; બનતી (૩) કોષ, ગુસ્સો (૪) લાલ ગંગ (૫) મનોરંજન થાય તેવી ગાવાની રીત સંગીતમા મુખ્ય ૭ ગણાય છે (જુઓ ખટરાગ) (૬) અવાજ; સર. [-આવવો = બનવું; મેળ મળવો -કાઠવો = ગાવું. મોટેથી ગાવું. (૨) મોટેથી કે લાખા વખત સુધી રડવું [કટાક્ષમા]. ંઆવો = હીક ગોહવાવું; મેળ થવો -ગાવો = સંગીતના રાગ મુજબ ગાવું (૨) ના કદા મુજબ ચાલવું, ની વાત પ્રમાણવી

-ધૂંટવો = રાગ બેસાડવા અવાજને લ બાવેલો (૨) એકનો એક રાગ સુરની જુદી જુદી જમાવટથી ગાવો (૩) એક રાગ વારંવાર ગાવો (પાકો કરવા માટે) -થવો = મેળ થવો; સ પ થવો -હું ઘર = રાગના સુર -લાવવો = મેળ કરવો કે કરાવવો (૨) ભેગ ખવરાવવો રાગે પડવું = બરાબર ચાલુ થવું; સરાડે ચડવું (૨) ઠંકાણે પડવું; કામધંધે લાગુ થઈ જવું] ંકવિતા સ્ત્રીં જુઓ ગીતકવિતા. ંડો પું લાખો સાહ (ગાવાનો કે રહવાનો) [-એચવો, તાણવો = મોટેથી ગાવું (૨) ભેકડો તાણવો.] ં(-જિ)ણી સ્ત્રીં રાગની સ્ત્રી (દરેક રાગની ૭ મનાય છે) ંહારી સ્ત્રીં રાગયુક્ત હોવું તે, ગેયતા ંમય, -આત્મક વિં [+ આત્મક] રાગવાળું. -જિણી સ્ત્રીં જુઓ રાગણી -ગી વિં રંગેલું (૨) લાલ (૩) સસારમુખમા આસક્તિવાળું (૪) પ્રેમી, અનુરક્ત (૫) કોષી -ગોટવું અંકિં રાગડો તાણ્યા કરવો (૨) ફરી ફરી ગાયા કરવું -ગોટો પું ગગડો

રાધવ પું [સં] રધનો વરાજ (૨) (સં) ગમ રાધુ પું [મ રાધૂ-વો] પોપટ (કાંઠો કૂટ્યો હોય તેવો)

રાધો વિં પું કાધારંગી

રાચ નં ['રચવું' ઉપરથી] સરં હિં. રાછ] ઓભર (૨) રાચરચીલું (૩) વાસણ (૪) પું સાળમાં બેના વતી તાણો ઊંચોનીચો થાય છે તે, ઠોરીથી ગૂંચેથી બનાવટ ંરચીલું નં ['રચવું' ઉપરથી] ઘરનો સરસામાન

રાચવું અંકિં [દે રજ્. સં રજ્, સરં હિં. રાચના] રાછ થવું (૨) રોજવું

રાજ અંક [જુઓ રાણું, રાણો] ઓલવાઈ નય તેમ. [-કરવો (હીવો) = ઓલવી નાખવો. -થવો (હીવો) ઓલવાઈ નવો.]

રાજ પું [જા] મેદ, ંહસ્ય

રાજ પું રાજ (૨) નં રાજ્ય (૩) [સં] સમાસમા પૂર્વપદનું સંસ્કૃત ૩૫. [-આવવું = રાજની પેઠે બેઠા બેઠા ખાવાનું મળવું; કામકાજમાંથી ફારગત મળવી (૨) કૃષ સત્તા

રાજ્યોનો રાજ્ય, મહારાજ્ય
 રાજિ(-છ) સ્ત્રી [સં] હાર, ઝોળ, પકિત
 રાજિત વિં [સં] ચકચકુંડા શોભતું
 રાજિયો પું રાજ (પ.) (ર) મરેલાને ઉઢેથી
 ફટતી વખતે ગાવાનું ગીત, મરસિયો
 રાજ સ્ત્રી [સં.] જુઓ રાજિ
 રાજ વિં [સં] ખુશ (ર) સમત [-કરણું = (મેટ
 કે ધનામ યા ઇચ્છિત આપીને) ખુશ કરવું.]
 ંખુશી સ્ત્રી કુશળતા, સહીસલામતી (ર)
 સ્વેચ્છા, હોંસ ંનાચું નં નોકરીમાંથી
 છૂટા થવાની અથવા હાવા વગેરેમાં દોષ પછ
 બાબતમાંથી હઠી જવાની રાજખુશી દર્શાવતું
 લખાણ (-આપવું). ંયો પું રાજપણ,
 ખુશી ંરબમ'(-વ')હી સ્ત્રી પૂરેપૂરી
 રાજખુશી (દરતાવેજમ) ંરબ વિં ખૂબ રાજ
 રાજવ નં [સં] કમળ ંલોચન વિં કમળ
 નેવી આંગિવાણી
 રાજેશ્વર, રાજે દ્ર પું [સં] રાજધિરાજ
 રાજ્ય નં [સં] રાજની હકમતનો પ્રદેશ (ર)
 સત્તા, ચલણ ંકર્તા(-ત્તા) પું રાજ્ય
 કરનાર, રાજ ંકર્ત્રી વિં સ્ત્રી રાજ્ય
 કરનારી, રાજી ંકૌશલ(-દય) નં
 રાજ્ય ચલાવવાની કુશળતા ંકર્તા સ્ત્રી
 રાજ્ય કે રાજસત્તાની ઊપલપાધ. ંત'મ
 નં રાજ્યનું તત્ત્વ ંત'ત્રી પું રાજ્યતત્ત્વ
 ચલાવનાર ંધુરા સ્ત્રી રાજ્યની જવાબ-
 દારી ંગીતિ સ્ત્રી રાજ્ય ચલાવવાની
 વિદ્યા, હકનીતિ ંમકરણ નં રાજકારણ.
 ંમકરણી વિં રાજ્યપ્રકરણ સંબધી
 ંખ ધારણ નં રાજતત્ત્વનું ખ ધારણ - તે
 ચલાવવાનાં ધારધારણ કે તેનો કાયદો ંખટ
 વિં રાજગાદી ઉપરથી ઉઠાડી મૂકેલું ંલદમી
 સ્ત્રી રાજની શોભા-વૈભવ-ંચર્ચ (ર)
 વિજયની કીર્તિ-ગૌરવ ંચવકથા સ્ત્રી
 જુઓ રાજ્યખ ધારણ (ર) રાજકારભાર
 ંચવહાર પું રાજ્યનું કામકાજ. ંશાસ્ત્ર
 નં રાજ્ય સંબધી શાસ્ત્ર, 'પોલિટિક્સ' ંસભા
 સ્ત્રી જુઓ રાજસભા ંશ્રી વિં રાજસભી
 વાણી; રાજના નેવા વૈભવવાણી -જ્યાધિકાર

પું [+ અધિકાર] રાજ્ય પરનો અધિકાર.
 -જ્યાધિકાર પું [+ અધિકાર] રાજગાદી
 ઉપર બેસાડવું તે કે તેનો વિધિ -જ્યારોહણ
 નં [+ આરોહણ] રાજ્ય ઉપર બેસવું તે
 -જ્યાસન નં [+ આમન] રાજગાદી
 રાજી સ્ત્રી [સં] રાણી
 રાજીઠ પું [પ્રા રજલ (મં રાજકૂટ), સરં
 હિં રાઠોર] રજપૂતોની એક જાતનો આદમી
 રાઠ (હ.) સ્ત્રી [પ્રા રાઠિ (સં રાટિ); હિં રાઠ;
 મ] ચીસ, ખૂમ (ર) કબિયો (ક) ફરિયાદ (ક)
 [પ્રા રહ (સં રહ)] આસક્તિ, રક. [-ઊઠવી =
 ખૂમ કે ફરિયાદ થવી -કરવી = ફરિયાદ
 કરવી (ર) કબિયો કરવો (ક) હક કરવી
 -નાખવી, પાઠવી = ચીસ પાઠવી (ર)
 ફરિયાદ કરવી -લાગવી = લગની લાગવી]
 રાજીઠી સ્ત્રી એક વનરપતિ
 રાજું નં [સરં હિં રાઠી] જુવાર, ખાજરી કે
 સરકડેનો સઠો (ર) તીર (ક) બક (ક)
 કહિયાનું એક જોતર
 રાજો પું [જુઓ રાજું] જુવારખાજરીનો સઠો
 રાઠ સ્ત્રી શેરકીનાં સૂકા પાન (સુ)
 રાણ (ણ) સ્ત્રી (ચ.) રાયણનું ઝાંઝ ંમાળા
 સ્ત્રી રાયણ માળા
 રાણી સ્ત્રી [પ્રા (સં રાજી)] રાજની સ્ત્રી
 (ર) રાણીની સજ્જાનું ગજકાનું પાતું
 [રાણીનો સાળો = અધેર કારભારમાં ભૂંડો
 સત્તાસંબધ જતાવી દમામ કરનાર માણસ.]
 ંભઈ સ્ત્રી ['ભડું' - જાનવુ ઉપરથી]
 રાણીની દીકરી ંભડુ નં રાણીનું છોકરું
 ંભયો પું રાણીનો દીકરો ંવાસ પું
 જુઓ રણવાસ [સલાહ, સપ
 રાણીપ સ્ત્રી [જુઓ રાણી] રાજખુશી (ર)
 રાણ વિં [સં નિર્વાણ] ખુશચેલું (દીવા માટે)
 [(દીવા) રાણો કરવો = દીવા ઝોલવવો]
 ંધવ વિં સાવ રાણ, તદન અધાર
 રાણો પું [પ્રા રાણ, રાણવ (સં રાજત્, રાજકો)]
 રજપૂત રાજ (ર) [લા] ગોદો (ક) એક અટક
 રાત પું [દિ રત્તીઝ] હાલ, વાળ (વાળનું
 માનવાચક સંબોધન)

રાત(ત.) સ્ત્રીં જુઓ રાત્રિ [-આપણા બાપની
છે = રાતનો વખત આપણા હાથમા છે.
(તે વખતે કામ પૂરું કરીશું) -કાઠવી =
રાતનો સમય પધાર કરવો. -થવી = જુઓ
રાત પડવી. -દહાડાની ખબર ન હોવી =
સ સારવહેવારની સમજ ન હોવી -જ્ઞાન ન
હોવું. -નો રાત્રી = ચોર (૨) ધુવડ (૩) દિવસે
સૂઈ રાતે કામ કરનાર માણસ. -નો પહોર
= રાત્રિનો સમય. -માથે લેવી = રાતના
નગીને કામ કરવું, ઉભાગેરો કરવો. -પડવી =
રાતનો સમય શરૂ થવો] ઠહાડો, ઠદિવસ
અં રાત્રે ને દિવસે, હંમેશાં. ંપાળી સ્ત્રીં
રાતની પાળી, રાતે પણ કામ ચાલવું તે. ંરાત્રી
પું ધુવડ ંરેદા અં [રાત + રેદું] રાતે
વહેલામોઠા ંહકી સ્ત્રીં રાત (લાલિયવાજક).
ંવરત અં [+ 'વરતવું' -હોવું] રાતે ગમે તે
વખતે ંવાસો પું રાતે કયાંક મુકામ કરવો
કે ખેતરમાં ચોકી માટે રહેવું તે
રાતઠ સ્ત્રીં ['રાતું' ઉપરથી] લાલાશ(૨) [સરં
મ રાતઢી] રાતડિયો (૩) ગાજર (૪) નં
સુવાળી, ખડખડિયા. -હિયું નં ગાજર
(૨) એક ભતનો તાવ, 'રકારલેટ કીવર' (૩)
અનાજના છોડનો એક રોગ; 'રકિટગ.'
-હિયો પું રાતી જુવાર; રાતઠ
રાતડું નં એક ઘાસ
રાતખ સ્ત્રીં [અ; સરંમ રતવા, હિં રાતિવ]
રોજ નિયમિત પૂર પાઠવાનું કે લેવાનું સીધું
(૨) જુઓ રાતમ
રાતમ સ્ત્રીં [જુઓ રાતખ] (સુ) વિદ્યાર્થીને
ઘર માટે અપાત્ર લેસન
રાતપું અં કિં ['રાત' પરથી] અથવા સરં
હિં રાતના, મ રાતળે(સં રત, રત્તઉપરથી)]
સાથે રાતવાસો રહેવું (સ્ત્રી પુરુષે)
રાતું વિં [પ્રા: રત્ત(સં રત્ત); હિં. રાતા, મ.
રાત-તા] લાલ રંગનું (૨) આસક્ત; રત
(સમાસને છેડે. ઉદા. રંગરાતુ). [રાતી
રાયણ જેવું = મજબૂત ને ત દુસ્ત] ંચટક,
ંચોળ [સં ચોલ] વિં ખૂબ રાતું ંપીશું
વિં (લા) ઉસ્કેરાયેલું; આકળું; ખંછેલાયેલું.

ંમાતું વિં [સં. મત્ત] હૃષ્ટપુષ્ટ ને આનંદનું
રાતોહિયુ નં જુઓ રાતહિયુ (૨), (૩)
રાતોરાત અં ['રાત' ઉપરથી; સરં મ.] રાત્રે
ને રાત્રે, રતોવધ
રાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રીં [સં] સૂર્ય આપમે ને ઊગે
તેની વચ્ચેનો સમય, રાત. ંચર્થા સ્ત્રીં રાત્રે
કરવું તે (૨) રાતે કરવાની ક્રિયા. ંશાલા
(-ળા) સ્ત્રીં રાતે કામ કરતી નિશાળ
(ધંધાવારી મોટા માટે)
રાત્રે અં રાતે, રાત્રિએ
રાધા(-ધિકા) સ્ત્રીં [સં] (સં.) એક ગોપકન્યા
(શ્રીકૃષ્ણની પરમ અનુરાગિણી). ંકાંત,
ંવદલભ પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ. ંમાડું વિં
રાધા જેવું ગાડું, પ્રેમવિહ્વળ; વેવલું; પ્રેમાળ
રાધેય પું [સં.] (સ) કર્ણ (ધૃતરાષ્ટ્રના સારથિ
અપિરથની પત્ની રાધા દ્વારા પાલિત)
રાન સ્ત્રીં [ફા] ભથ
રાન નં [પ્રા. રણ (સં. અરણ્ય)] જ ગલ (૨)
ઉભજઠ પ્રદેશ [-રાન ને પાન પાન
થઈ જવું = પાંચમાલ ને હેરાન થઈ જવું;
ખરાબખસ્ત થઈ જવું] ંદી(-વી, -વું) વિં
જ ગલી (૨) અસહ્ય (૩) ગમાર (૪) વનેકં.
-ની વિં [સરં મ. રાત્યા] જ ગલી -ની
પરજ સ્ત્રીં [+ સં પ્રજા] રાન પ્રદેશમાં
વસતી આદિવાસી ભત
રાપતો પું [+ જુઓ રાખેતો] રિવાજ
રાફ, ંડો પું [દિ રખ્ખ] સાપ કે ઉદરનું દર (૨)
છીકી, છાધઈ વગેરેનું ઉપર પોથી માટીના
ઢગલાવાળું દર. [રાફેડો ફાટવો = મજી
મોટી સખ્યામા બહાર આવવું.]
રાખ સ્ત્રીં [દિ રજ્વા; સરં હિં] ભરકું, કાણ,
લેસ (૨) ઉઝાળીને ભડો રાખ જેવો કરાતો
શેરકીનો રસ ંહસ્ત્રીં રાખ જેવો કાંદવ (૨)
વિં [સરં રાખો] ભડી છુદ્ધિ, અમાર.
ંહિયુ વિં રાખ જેવું, દીધું. ંકી સ્ત્રીં રાખ.
ંડું નં રાખ (૨) વિં રાખહિયું
રાખેતો પું [અ રાવિતહ] ખારો; રિવાજ
રાશ્ત્રું વિં [સં. રાસમ પરથી, સરં મ. રાવસ,
રામસ] ગામહિયું, અશુધક

રામ પુ. [સં] (સ) દશરથ રામના પુત્ર,
 વિષ્ણુનો એક અવતાર (૨) પરશુરામ (૩)
 બળરામ (૪) પરમેશ્વરનું એક નામ (૫)
 [સરં મ રામ=તથ્ય, જીવ] જીવ, દમ,
 હોશ (૬) વંદન ને અતે લાગતાં 'તે ક્રિયા
 કરવાની દેવવાળું - મરત માણસ' એવો
 અર્થ સૂચવે છે હિંદાં ભમતારામ (૭)
 [સરં મ રામ=શ્વપિયો, સ્ત્રીતા=અપેક્ષા]
 આનો (વ્યાજ) (૮) 'તે વર્ગમાં મોટું' એ
 અર્થ બતાવવા નામની પહેલાં મુકાય છે
 હિંદાં રામકુંડાળું ધં [—છીકીજવા=હિંચ
 તાવ, સારપણ કે હિંમત જતાં રહેવાં
 —કૃષ્ણના વારાનું=ધણ પ્રાચીન
 —જાણું=ભગવાન જાણે (કઈ ખબર નથી
 એવા બાવમાં) —નામ જપો=છાનામાના
 બેસી રહે, બેઠા બેઠા ચૂપચાપ જોયા કરે.
 —નામની આપવી=મરણ્યોત્તેજ માર મારેવો
 —નું નામ દેા=ભગવાનનું બજન કરે; કઈ
 સાર કામ કરે (૨) જુઓ રામ રામ કરો
 —નું બાણુ=જુઓ રામબાણુ —નું રાજ=
 જુઓ રામરાજ્ય —નું રામાયણુ=નહી
 સરખી વાતનું મોટું પીંજણ, વાતનું વતેસર.
 —બોલવા=મરી જવું —બોલો થણુ=મરી
 જવું (૨) પડી ભાગવું —બોલો બાઈરામ!
 =મઠકાને રમશાને લઈ જતી વખતે બોલાવો
 બોલ (૨) [લા] થઈ રહું! સસાનાશની પાટી!
 —રમી જવા=મરી જવું (૨) બાગીને ચૂરેચૂરા
 થઈ જવું (૩) પાયમાલ થવું (૪) ટાકું પડી જવું,
 સર્વદીન થઈ જવું (૫) [પાલનપુર—ધંર તરફ]
 ઊંધી જવું —રામ!=જે જે, નમસ્કારનો
 એક બોલ (મેળાપ કે વિદાય વખતનો
 પુરુષોમાં) (—કરવા) (૨) [લા] છેલ્લા
 પ્રણામ. —રામ કરો=એ વાત જવા દો;
 હવે કઈ વળવાનું નથી —રોટલો થવો
 =ભાંગી જવું; ચૂરા થઈ જવા (૨) [કનકવાને]
 પેચ થવો. —લક્ષ્મણની બેઠ=રામલક્ષ્મણના
 જેવી સરખેસરખાની કે અરસપરસ હેત
 પ્રીતિવાળાની ભેડી —સરણુ થણુ=મરી
 જવું —સરણુ પહેાંચાડવું=મારી નાખવું

અરે રામ!, હે રામ!=અરેરે; હે ભગવાન!]
 ઠંકલી(—ળી) સ્ત્રીં એક રાગણી ઠંકલાણી
 સ્ત્રીં વીતકકયા, ક ખની કહાણી [—થવી
 =આકૃત આવવી; વીતવું] ઠંકી સ્ત્રીં [હિં]
 બાવી, સાધુની બાયકી ઠંકડાળુ નં
 મોટું કુડાળુ ળાલોલો પું હૃદયુષ્
 ચિતાવગરનો માણસ ળાંઠિયુ વિંદગધકા
 વિનાનું, ગાંઠિયું ળોટીલો પું મોટો ઠંકો.
 [—કરવો=ગોળ ઠંકાને આકારે બાંધવું]
 ળોવાળિયો પું નાગો નાગો કરતો નાનો
 છોકરો. ળયકર, ળયક નં મોટું કુડાળું
 (૨) મોટો રોટલો. ળયદ્ર પું (સ)
 દશરથના પુત્ર રામ ળાંઠિયું નં બાગી
 વી જુની વસ્તુ ળોળી સ્ત્રીં ઠાંકી
 ળોલો પું મોટું નગાર ળુલસેરી
 સ્ત્રીં (કૃષ્ણ=કાળીથી જુદી એવી) એક
 ગુલસી ળવારો પું [સં દ્વાર] રામનું
 મંદિર (૨) ધર્મશાળા ળદાસ પું (સ)
 મહારાષ્ટ્રના સુમસિદ્ધ સત ળદાસી વિં
 રામદાસના સ પ્રદાયનું. ળદાસિયું વિં ગરીબ;
 ક ગાલ, દીન, ક ખી ળદુવાઈ સ્ત્રીં રામની
 આણુ ળદૂત પું વાનર (૨) [સ] હનુમાન.
 ળધૂન સ્ત્રીં રામનામની ધૂન—જેરથી જપ કે
 લહે ળનવમી સ્ત્રીં ચૈત્રસુદનોમ, રામચંદ્રજનો.
 જન્મદિવસ. ળનામ નં રામનું—પ્રભુનું નામ
 ળનામિયું નં રામનામવાળું ગળાનું એક
 ધરણુ ળનામી જેના ઉપર રામનામ
 ળાચ્યાં હોય તેવી પિછોડી ળનોમ (નો)
 સ્ત્રીં [+સં તવમી] જુઓ રામનવમી.
 ળપજણુ નં રામનાં પગલાંવાળું મીનાકારી
 ધરણુ ળપાત્ર(—તર) નંખટર; રાકાર.
 ળફળ નં એક ફળ. ળબાણુ નં કઠી
 નિમ્બળ ન જ્ય તેવું રામનું બાણુ (૨) વિં
 નિમ્બળ ન નીવડે તેડ, અમોઘ. ળબરોસો
 પું રામનો બરોસો, ધંશરાધાર ળરસ
 પું મીઠું (૨) રામની બક્તિનો રસ ળરાજ-
 (—જ્ય) નં રામચંદ્રજનું રાજ્ય (૨) તેના જેવું
 ન્યાયથી ચલાવાતું સુખી રાજ્ય. ળરામિયું
 વિં (કા) 'રામ રામ' નમસ્કાર ળરોટી

શ્રીં રામેલા અમની લિક્ષા (૨) માલપૂઓ.
 ઠંડીલા શ્રીં રામની કયાનું બવાઈ જેવું નાટક
 રામમંત્રા શ્રીં એક પક્ષી
 રામમળી(-ની) શ્રીં [હિં, સં રામા +
 જતી] નાચનારી, મણિકા
 રામમી પું એક રાગ
 રામમ્મ શ્રીં [રામાચલ્ ઉપરથી] પીઠા, આપઠા.
 [-યવી = પીઠા થવી, આપઠા આવવી -વેરી
 નાખવી = તુકસાન કરવું, અતિશય દુઃખ
 પમાડવું]
 રામભુદીવો (-વડો) પું [ભુઓ લામભુદીવો]
 વરઘોડામા વરની મા મંગળનો દીવો લે છે તે
 રામભુજીઝારું નં ભુઓ રામભુજીઝાર
 રામા શ્રીં [સં] શ્રી (૨) સુદર શ્રી
 રામાનંદ પું [સં.] (સં) રામાવત સ પ્રદાયના
 રયાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ સં.
 ૧૩૫૬-૧૪૬૭). -દી વિં રામાનંદનું અનુયાયી
 રામાનંજ, -ભચાર્ય પું [સં.] (સં) વિશિષ્ટ-
 દ્વૈતના પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સં. ૧૦૭૩-૧૧૬૪). -છ વિં એમના
 સંપ્રદાયનું, -ને લગત
 રામાયણ નં [સં.] રામની જીવનકથા (૨) [લા]
 વીતકકથા (૩) લાંબી વાત; ટાંચલું (૪) શ્રીં
 મુસ્કેલ કામ; રામલ. [-ઉકેલેલું = વાત
 વધારીને કહેવી. -યવી = રામલ થવી]
 રામાંટામાં નં બંબં વામાટામાં [-કરવાં
 = નિરર્થક કાબજોપ કરવો.]
 રામિશગર પું [ફા.] માનાર, વગાડનાર -રી
 શ્રીં તેનો ધધો
 રામી પું [સં આરામ = બગીચો પરથી] માળી
 (૨) [સં. રામ ઉપરથી] વિધવાઓને પહેરવાનું
 એક વસ્ત્ર (૩) શ્રીં શ્રીઓનું એક નામ
 રામૈયું નં [સં. રામ ઉપરથી] રામપાત્ર, રાકાર
 રામૈયો વિં પું (૨) પું [સરં રામૈયું] સુદ
 વિનાનો કોસ [નાકર, 'માટી' (અંબઈ)
 રામો પું [સં રામ ઉપરથી] ધરકામ કરનાર
 રામોદી (-સી) પું [મ.] પહેરેગીર, ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ, પટાવાળો (૩) એક જંગલી
 ભતનો માલસ (૫) શ્રિમ સદાશ્રિમ]

રાય શ્રીં [ફા.] ધારણ; અભિપ્રાય, મત
 રાય પું [પ્રા (સં. રાજન)] રામ (૨) ધનવાન
 માલસ (૩) કંઠલાંક વિશેષનામોના અતમાં
 આવે છે. ઉદાં કલ્યાણરાય, ઠંઠામળું,
 ઠંઠામળું નં [સરં મ. રાયજાવળા] મોટું
 આમળું. ઠંકો પું રખારી. ઠંચ પો પું
 એક ભતનો ચ પો અને એનું ફૂલ ઠંજમ
 પું રાજસૂય યજ્ઞ (૨) [લા.] મોટો કોઈ પણ
 સમારંભ. ઠંભી શ્રીં રાજકુવરી. ઠંભડું
 વિં રાયભદા જેવું (૨) ઉત્તમ પ્રકારનું. ઠંભદો
 પું રાજકુવર. ઠંખહાદુર, ઠંસાહેબ પું
 અંગ્રેજ રાજ્યમાં તાલુકદારો, સરકારો, શ્રીમતો
 અને અમલદાર વગેરેને અપાતો ઇલકાબ
 રાયકવાળ પું પ્રાણજોની એક ભતનો આદમી
 રાયકો પું ભુઓ 'રાય' મા
 રાયચંપો, રાયજંમ, રાયભદી, -દું -દો,
 ભુઓ 'રાય' મા
 રાયણ શ્રીં [પા. રાયણી (સં. રાજાદત્તી), સરં
 મ. રાયણી] એક ઝાઢ અને તેનું ફળ. ઠંકોકડી
 શ્રીં સૂકવેલું રાયણું. ઠંમાળા શ્રીં રાયણ
 જેવા સોનાના મણકાની માળા. -જું નં
 રાયણનું ફળ
 રાયત શ્રીં [મ. રિવાયત, સરં મ. રાયત]
 રાહત; આસાએરા (૨) પક્ષપાત; વગ
 રાયત નં [મ.] લશ્કરનો વાવટો
 રાયતું, -તીકેરી ભુઓ 'રાઈતું' મા
 રાયવર પું [રાય + વર] વરરામ (લગ્નગીતમાં)
 રાય(-વ)લું વિં ['રાય' ઉપરથી, સરં હિં.
 રાવર] આપ નામદારનું (૨) નં ગોઠકું
 રાયું રેતું વિં સારી હાલતમાં હોય એવું
 (દસ્તાવેજમાં). ઉદાં રાયું રેતું ધરભાડે આપું છે
 રાલ(-ળ) શ્રીં [સં.] ભુઓ રાળ
 રાવ પું [પ્રા. રાવ = રજન કરવું] ભુઓ રાગ
 (૨) [સરં રાય] મહારાષ્ટ્રમાં નામને લખાડાતો
 સન્માનસૂચક રાજક પેઢવી (૩) ભુઓ રાવલ;
 ખારોટ (૪) શ્રીં [સં. રાવ] ફરિયાદ (૫)
 સહાયતા માટેની આજીજી (૬) ચાડી. [-કરવી,
 ખાવી = ફરિયાદ કરવી.] ઠંખહાદુર,
 ઠંસાહેબ = અંગ્રેજ રાજ્યનો એક ઇલકાબ

રાવણ પુ. [જુઓ રાય, રાલ, સર. પ્રા રાવ
= રાવન કરવું] બારોટ (માનાથ સબોધન)

રાવણ પુ. [અ. રાફિઝી] મુસલમાની ધર્મનો
એક ફરિ, તેનો અનુયાયી

રાવણી-(હી) સ્ત્રી. ગોળ છજી; અગાથી (ર)
[હિં] નાનો તબૂ [-હીમી કરવી, નાખવી
= નાનો તબૂ તાણવે.]

રાવણુ પુ. [સં] (સ) રાધા માર્યાવાળો લોકોનો
રાલ (ર) વિ. ચીસો પાહડું [-જેણું મોડું =
ચડેણું-રિસાયેણું મો (ર) સજીને મોડું થયેણું
મો. -જેણું રૂપ થવું = તેજારો ચઢાવવો, મો
ચઢાવવું.] ંચિતા સ્ત્રી. સતત બળતી ચિતા.
રોજ (અથ) ન. રાવણનું રાજ્ય (ર) [લા.]
અધર્મ અને અન્યાયપૂર્ણ - રાક્ષસી રાજ્ય
(રામરાજ્યથી ઊલટું)

રાવણુદ્ધરો પુ. [રાવણ (પ્રા રાવ=રોડું,
કંકણડું, અનાજ કરવો)+દ્ધરો (હાથ)]
બરધરીનું તત્ત્વવાચ

રાવણ્ણિ પુ. [મં] (સ) ઇદ્રજિત

રાવણ્ણિયો પુ. [‘રાવણ’ ઉપરથી] ગામનો
ચોક્કીદાર, ગામના ચોરાનો હવાલદાર

રાવણું ન. [પ્રા રાલ (સં રાજકુલ)=રાજગૃહ,
દરબાર] રાખૂત દાદારની મિજલસ (ર)
ગામની નાત કે પથ ભેગુ થવું તે (૩)
સિપાઈઓને રહેવાનું ઠેકાણું [-કરણું =
કસબાપાણી નિમિત્તે મિજલસ ખરવી (ર)
પથ બે. લાવવું - બરણું = કાઠાર - દરબારને
ત્યાં મિજલસ ભેગી થવી (ર) તેવું ખટપટી કે
તકાડિયા ટોણુ ભેગુ થવું.]

રાવણ વિ. [પ્રા રાલ (સં રાખૂત)=રાખૂત,
ફાનિય] બાહોશ; ચાલાક (ર) શરવીર (૩)
પુ. લોહાવાળો (૪) ઘોડેસવાર ચોક્કી

રાવણી સ્ત્રી. [‘રાવ’ ઉપરથી] રાલની રીત,
રાવ-રાલપણ

રાવણી સ્ત્રી. [જુઓ રાઈ] ધરેલામાં વપરાયું
રેણું [-કાઠવી = ધરેલાં બનાવનાં ધાતુકણો
ચોરવા (ર) ચોરીછૂપીથી કાઈ જોળવી લેવું.]

રાવણ પુ. [જુઓ રાવ] રાખૂતાનાના કેટલાક
રાલઓને માટે વપરાતો માનસ્યક શબ્દ

(ર) નાનો રાખૂત ભગીરદાર (૩) બદરીનારા-
યણનો પૂજારી (૪) એક માગણની ભતનો
માણસ [રાખૂદરબાર, રાખૂડો]

રાવણુ વિ. (ર) ન. જુઓ રાયણું (૩) રાવણુ,

રાવણ પુ. [પ્રા રાલ (સં રાજકુલ ઉપરથી)]
એ સબધી (કા) કુળની વસાવળીના ચોપડા
લખી રાખવાનો ધર્મ કરનાર (ર) બ્રાહ્મણોમાં
એક અટક [બળનાં પદનાં = ઠેકાણું કે
સાન વિનાનું માણસ]

રાવણકાહી ન. એક પક્ષી

રાવણિયો પુ. [પ્રા રાલ (સં રાજકુલ ઉપરથી)]
એ નામની ભતનો આદમી

રાવણું ન. [જુઓ રાવણું] રાવણુ (ર) રાખ-
દરબાર, રાખૂડો (૩) [સર. હિં. રાવરા]
જનાનખાનું (૪) વિ. રાયણું, રાયણું

રાશ (સ.) સ્ત્રી. [પ્રા રાસિ (સં રશિમ)]
દારકુ (૧૬ હાથનું) (ર) લગામ, અઝોડો
(૩) [મં રાશિ] ભાગીદારી (૪) [સર.
મ રાસ] વ્યાજમુદલ (૫) સરાસરી (૬)
[સં. રાશિ] રાશિથી મળતી ભતિ, ગુણ,
રચનાવ વગેરે (૭) પુ. કમલો [-પહણું
= (કામ) રાગે પડેવું - અવરિધન થવું
- ભાગવી = વળ આપીને દારકુ વ. નાવડ
બનતી રાશ આપવી = મેળ થાય એવા
સંભોગે હોવા, મેળ ખાવો] ૦વા વિ. રાશ
લેટણું (સોળ હાથ)

રાશિ પુ. [સં] કમલો (ર) ગણિતનો આકાંડો
(૩) સ્ત્રી. નક્ષત્રનાં બાર જૂમખાનું પ્રત્યેક
(મેષ, વૃષભ, મિથુન, કર્ક, સિંહ, કન્યા, તુલા,
વૃશ્ચિક, ધન, મકર, કૂલ અને મીન) ૦ચક
ન. રાશિમંડળ. ૦નામ ન. રાશિ પ્રમાણે
પડેણું નામ

રાશી વિ. [અ, સર. હિં, ન] ખરાબ

રાષ્ટ્ર ન. [સં] રોશ, રાજ્ય ૦ગીત ન. રાષ્ટ્રનું
ગીત. ૦ધર્મ પુ. પ્રભનો રાષ્ટ્ર પ્રત્યેનો ધર્મ
૦ધર્મ પુ. રાષ્ટ્રનો વાવડો ૦પતિ પુ.
સમગ્ર રાષ્ટ્રની મહાસભાનો પ્રમુખ ૦ચિતા
પુ. રાષ્ટ્રની આગાહી ને ઉત્તરનો પિતા -
પડવૈયો (ર) (સ) મહાત્મા માંખીને લગાડવામાં

આવેલો સન્માનસૂચક શબ્દ. ૦પૂજા સ્ત્રી
રાષ્ટ્રવાદ; રાષ્ટ્રની ઔદાત્તિક પૂજા. ૦ભાષા સ્ત્રી
આખા રાષ્ટ્રમાં ચાલે એવી ભાષા. ૦માન્ય વિ
રાષ્ટ્રે માન્ય કરેલું. ૦વાદ પુ ૦ રાષ્ટ્ર એક
સ્વતંત્ર ઘટક છે માટે તેનું હિત સાધવું એવા
વાદ; રાષ્ટ્રપૂજા, 'નેશનલિઝમ'. ૦સંધ પું
રાષ્ટ્રોનો સંધ, 'લીમ એફ નેશન્સ' -ષ્ટ્ર
(-૦ટ્રી)ય વિ ૦ રાષ્ટ્રનું, -ને લગતું. -ષ્ટ્ર
(-૦ટ્રી)યકરણ ન ૦ રાષ્ટ્રની માલકીનું
કરવું તે, 'નેશનલાઇઝેશન'. [-શાળા
સ્ત્રી ૦ પરદેશી સરકારથી સ્વતંત્ર રીતે અને
રાષ્ટ્રીયતાની દૃષ્ટિએ ચલાવાતી શાળા. -શિક્ષણ
ન ૦ રાષ્ટ્રની દૃષ્ટિએ અપાતું કે પરદેશી સરકારથી
સ્વતંત્રપણે ચોલેલું શિક્ષણ] -૦ટ્રોપયોગી
વિ ૦ રાષ્ટ્રને ઉપયોગી, રાષ્ટ્રનું હિતકર
રાસ પું (૨) સ્ત્રી ૦ જુઓ રામ (૩) સ્ત્રી ૦ [મ.]
ભૂશિર (૪) પું ૦ [સં.] ગાતા ગાતા ગોળાકારે
ફરતા કરાતો નાચ કે તેમાં ગવાય એવું ગીત.
(-૨મવા). ૦ઠીઠા સ્ત્રી ૦ જુઓ રાસલીલા.
૦ઠી સ્ત્રી ૦ દોરી (૨) ગળે પહેરવાની રૂપાની
સાંકળી કે દોરી ૦ઠો પું ૦ એક ભતનો ગરબો
(બનેલો બનાવ વર્ણવતો). ૦પૂર્ણિમા સ્ત્રી ૦
(સં) આગશર મહિનાની પૂનમ (જ્યારે
શ્રીકૃષ્ણે રાસક્રીડા આરંભી હતી.) ૦મંદલ-
(-ળ) ન ૦; ૦મંદલી(-ળી) સ્ત્રી ૦ રાસ
રમનારાઓનું મંદળ. ૦લીલા સ્ત્રી ૦ શ્રીકૃષ્ણ
ગોપીઓ સાથે કરેલી રાસની ક્રીડા
રાસભ પું ૦ [સં] ગથેડો. -બી સ્ત્રી ૦ ગથેડી
રાસાયણિક, રાસાયણિક [સં.] વિ ૦ રસા-
યણને લગતું; રસાયણી
રાસુંદુ વિ ૦ સંધ્યાકાળે નહિ પણ રાત્રિના
પાછલા ભાગમાં દેખી શકે એવું (૨) આંધળું
રાસેશ્વર પું ૦ [સં.] (સ.) શ્રીકૃષ્ણ. -રી સ્ત્રી ૦
(સં) રાધા
રાસો પું ૦ [સં] એક પ્રકારનું વીરરસનું કાવ્ય
રાસત વિ ૦ [ફા.] વાજબી, ચોખ્ખું; સાચું (૨)
સરખું; સપાટ. -રતી વિ ૦ રાસત (૨) સ્ત્રી ૦
રાસતપણ; ધંમ નહારી
રાસના સ્ત્રી ૦ [સં] એક વનરપતિ - ઔષધ

રાહ પું ૦ [ફા.] રસ્તો (૨) સ્ત્રી ૦ રીત; તરફ;
ચાલ (૩) વાટ; પ્રતીક્ષા [-એવી = વાટ ભેવી.
-મારવો = વણસાડવું.] ૦દાર વિ ૦ રસ્તે
ચાલતું (૨) પું ૦ દોરનાર; રાહબર. ૦દારી પું ૦
વટેમાર્ગ (૨) સ્ત્રી ૦ રસ્તા ઉપરથી લઈ જવાતા
માલ ઉપર લેવાતો કર; તેની રત્નચિહ્ન (૩)
રાહબરી ૦બર પું ૦ ભોમિયો ૦બરી સ્ત્રી ૦
ભોમિયા થવું -હોવું તે. ૦રસમ સ્ત્રી ૦ રિવાજ;
દસ્તર [દુઃખમાં દિલસોજી - મદદ
રાહત સ્ત્રી ૦ [મ.] સુખ, આરામ, વિસામો;
રાહુ પું ૦ [સં.] (સ.) પુરાણાનુસાર નવ ગ્રહમાંનો
એક; સૂર્યચંદ્રને ગ્રહણ વખતે ગ્રહનાર
પીડાકારી ગ્રહ ૦ડું વિ ૦ મેલા રંગતું (કાચ)
રાહુડો પું ૦ એક માસ
રાળ પું ૦ [મ્પે ૦ રિયલ] એક સિક્કો; 'હોલર'
(૨) સ્ત્રી ૦ [સં. રાલ] ઝટ સળગી ઊઠે તેવા
એક વૃક્ષમાથી મળતો પદાર્થ
રાળવું સંક્રિં ૦ [રાળ] (સં. રાલ) ઉપરથી]
લીસુ કરવું (૨) અદર અંદર પતાવવું (૩)
રાળવાળું કરવું; રાળ ભરવી. [રાળી
ભૂંડી વાળવું = રોળી મારવું; ખાતગી રાહ
પતાવી દેવું.]
રાળવું સંક્રિં ૦ [સર ૦ હિં રાર (પ્રા. રાહિ) =
ટટો, ગથડો] (કા.) બકવાહ કરવો
રાંક(-કું) (૦) વિ ૦ [સં. રાંક, દે. રાંકણ; સર ૦
હિં, મ. રાંક] ગરીબ, સાલસ ૦દાવો પું ૦
રાંક માણસની માગણી
રાંમ સ્ત્રી ૦ (૦) [સર ૦મ રામ = પંક્તિ, ઓળ, (સં.
રામી)] કોટની હીવાલની બાજુ (૨) સવારી
રાંમકું(-ળુ), રાંથું (૦) વિ ૦ [સં. રાં; સર ૦
મ. રાંળે] ધીરે ચાલવું, નબળું
રાંજણ(-ણી) (૦ળ, ૦) સ્ત્રી ૦ [દે. રંજણ; મ.
રાંજણ, રાંજણ = કુંડ ઉપરથી] પગનો એક રોગ
રાંટ સ્ત્રી ૦ (૦) [સર ૦ મ. રાંટ] વાંક; વલણ (૨)
અણબનાવ, વિરોધ -કું વિ ૦ રાંટવાળું
રાંહ (૦) સ્ત્રી ૦ [સં. રંહા] રાંડેલી, વિધવા. (૨)
વેસ્થા. ૦ખાજ વિ ૦ રંહીખાજ. ૦ડું અંક્રિ
વિધુર કે વિધવા થવું [રાંડીને બેસવું =
રાંડેલીની પેઠે હતાશા કે લાચાર થઈને બેસવું.]

(૨) વિં બાયલું ઓ વુ બાયલો; નામદ
-દીદી ઓ રાંડીરાંક -દીદી ઓ
રાંડેલી અથવા પતિએ તળેલી ઓ -દીદી
ઓ વિધવા (૨) નિરામિત વિધવા -દેલી
વિં ઓ વિધવા

રાંડલું (૦) નં દિ રદ્દલ] દોરડું
રાંદેર(-દ) (૦) ઓ [સ રંદલા] (સ) રનાદે
રાંધણુ (૦) નં [‘રાંધવું’ પરથી; સરં મ] રંધ
વાનું કામ ંછક ઓ આવણુ સુદ કે વદ છક.
-હિયુ નં રસોડું -હિયો વુ રસોધો.
-ણી ઓ રસોડું (૨) રંધવાની રીત -છુ
નં રંધવાની ક્રિયા (૨) રંધેલી રસોઈ (૩)
રંધવાની રીત

રાંધવું (૦) સં કિં [સ રન્ધ, સરં હિં
રાધના, મ રાધળે] ખોરાક પકાવવો (૨) [લા]
સાધવ, ફળ મેળવવું [-સીધવું=રાંધવું]
રાંપ (૦) વુ [જુઓ રંપી] મોટી રાપડી. ંડી
ઓ કરસણમાં ઊગેલું નકાસુ માસ કાઢી
નાખવાનું ખેતીનું ઓભર

રાંપ(ંદ)વું (૦) [પ્રા રંપ] સંકિં રાપડી
ફેરવવી [મોચીનું એક ઓભર

રાંપી ઓ [પ્રા રપ પરથી, સરં હિં, મ રાંપા]
રાંસો (૦) વુ [પ્રા રંસ, સરં મ રાવા]
ખોદવાનું એક ઓભર (૨) રાસો

રિકાબ [જ], ંદાર વુ જુઓ રકાબ, રકાબદાર
રિકાબી ઓ [જુઓ રકાબી, સરં હિં, મ]
છાબા જેવું એક પાન

રિક્ત વિં [સ] ખાલી, શૂન્ય -ક્તા(ંતિયિ)
ઓ ચોય, નોમ ને ચોદશમાંની દરેક તિયિ
રિક્ત નં [સ] વારસો

રિક્ષા (ંબાડી) ઓ [હ] માણસથી ખે ચાલી
નાનો, ખે પેડાની ગાડી

રિખળ વુ [હિં.(સં ક્રમમ)] અખભરવર

રિખવદેવ વુ [સ કન્નદેવ] (સ) અખભદેવ
-આદિ જૈન તીર્થ કર

રિખવટ(-ણ) ઓ [‘રીખવું’ ઉપરથી] રીખવું
તે, રીખવવાની કળા [રાખેલું

રિખવું વિં [હ] ખાસ અલાયદ રાખેલું; ખેટી
રિખામણ નં [‘રીખવું’ ઉપરથી] રીખવડ

તે કે તે માટે અપાતી વસ્તુ

રિખાવડું સં કિં જુઓ રીખવડું

રિખાવું અંકિં જુઓ રીખવડું

રિટાયઈ વિં [હ] નિવૃત્ત થયેલું (નોકરી પરથી)

રિષ્ટાવટ, -ર વુ [સં. સર્ગવ ઉપરથી] ? +દરિયો

રિદ્ધિ ઓ [જુઓ ઋદ્ધિ] સમૃદ્ધિ ંસિદ્ધિ
ઓ રિદ્ધિ અને સિદ્ધિ

રિયુ વુ [સ] ચડું

રિયોઈ વુ [હ] સવિસ્તર હેવાલ [(-ની સામે)

રિયોઈ કરવો = સવિસ્તર લેખિત ફરિયાદ
કરવી] [રિખાવાની પીઠા

રિખામણ(-ણી) ઓ [‘રિખાવું’ ઉપરથી]

રિખાવું અંકિં, -વડું સંકિં ‘રીખવું’નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

રિયાસત ઓ [જ] રાન્ય, હકૂમત (૨) ભગીર
(૩) દેશી રાન્ય -લી વિં

રિવાજ વુ [જ રવાજ] ચાલ; ધારો. [-ખરવો =
ચાલ કે ધારો થવો.] [પુનરાવર્તન

રિવિઝન નં [હ] ફરી જોઈ -તપાસી જવું તે,

રિવેટ વુ [હ] એક બાજુ માથાવાળો અને
બીજી બાજુ જોડવાની વસ્તુમાં પરાંબ્યા પછી
ગ્રીપીને જોડી દેવાય તેવો ખીલો. [-કરડું =
રિવેટથી જોડવું.]

રિવોલ્વર ઓ [હ] એક વખત હાથે અનેક
બાર ફરી શકાય એવી કળવાળી પિસ્તોલ

રિશ્તેદાર વિં [ફા] સગુ; સબધી. -રી
ઓ સગપણ [વિં લાંચિયું

રિશ્તત ઓ [જ] લાંચ, રૂચવત. ંખેર, -લી

રિષ્ટ વિં [સ] નષ્ટ, બરબાદ (૨) પાપજનક
(૩) અમઝળ કરનાર (૪) નં અશુભ,

અમઝળ (૫) નાસ (૬) પાપ

રિસામણી ઓ [‘રિસાવું’ ઉપરથી] એક
ભતનો છોડ (૨) રિસાવું ને -છુ વિં જરાકમાં

રિસાઈ ભય એવું (૨) નં રીસ [રિસામણી
મનામણી કરવાં = સહેજમાં રિસાવું ને
સહેજમાં મનાવું]

રિસાવું અંકિં [પ્રા રુસ (સં રુષ] કોપથી
નરાજ થવું, કોપે બરાડું -વડું સંકિં

[પ્રેરક] -ળ(ંવડું) વિં રિસામણ

રિસીવર વુ [હ] સંગીરની કે કબિયાની

મિલકતની વ્યવસ્થા માટે નિમાતો સરકારી
અમલદાર (૨) સંદેશી જીલવાનું યાત્રિક સાધન
(ટેલિફોન, વાયરલેસ ઇન્ડ્રી)
રિહસલ સી.ઓ. [ઈ] નાટ્ય-સંવાદ વગેરે અગાઉથી
અભ્યાસ માટે લખવામાં તે; પૂર્વાવર્તન
રિંગ સી.ઓ. [ઈ] વીડી (૨) રમતગમત કે અખા-
લાની યા શેરખાતેની અંદરની બા
રી પુંડ્ર અવલ સ્વરની સંજ્ઞા [તે (બાળકનું)
રીખણું નં [રીખડું પરથી] ધૂટણિયે ચાલવું
રીખડું અંકિં [સં. રિંલ, પ્રા રિંલ] રખડું,
હટકું (૨) ધૂટણિયે ચાલવું (બાળકનું)
રીજ સી.ઓ. [રીજડું ઉપરથી] ખુશી; આનંદ
રીજડું અંકિં [પ્રા. રિજ્ડા (સં. ક્રધ) = ખુશી
યડું, સરં હિં રીજ્ડાના ખુશ યડું, સંવૃદ્ધ યડું,
-વડું સંકિં રીજે એમ કરવું
રીસ સી.ઓ. [પ્રા. રાહિ] રાહ; ખૂમ, પોકાર
-હિયાર અણુ સી.ઓ. (કા.) ખૂમાખૂમ, હોકારા
રીડું વિં [દિ. રિહ = પાકું] વપરાઈને મળખૂત
યથેલું (૨) દુઃખ વેઠી કઠણ થયેલું (૩) નયરોળ,
સુધરે નહિ એવું (અનેગાર)
રીત (ત.) સી.ઓ. જુઓ રીતિ (૨) કરકરિયાવર.
[-કરવી = વિધિ કે રિવાજ પ્રમાણે કરવું (૨)
માન વિધિ ઘાખલ કરવું (૩) કરિયાવર કરવો.
-પદવી = રિવાજ બનવો. -માં આવવું =
હરેલ કે ઠાવકું યડું. -માં રહેવું = રૂઢિ
પ્રમાણે વર્તવું; વ્યવહાર સાચવવો. -રખવી
= રિવાજ પ્રમાણે વર્તવું (૨) વ્યવહાર સાચવવો;
લેવહંવહમાં સાચું રહેવું] ઠભાત સી.ઓ.
ચાલચલણ, વર્તણૂક (૨) કરકરિયાવર.
ઠરિવાજ પું. બં. વં રીત અને રિવાજ.
ઠસર અં. રીત પ્રમાણે. -તે અં. પ્રમાણે;
પેઠે (૨) + તરીકે (૩) રિવાજ -પદ્ધતિ પ્રમાણે
રીતિ સી.ઓ. [સં.] પ્રકાર; તરેહ (૨) પદ્ધતિ; રૂઢિ; ધારો
(૩) શૈલી (કા. શા). -ત્યા અં. [સં.] રીતથી
રીધ સી.ઓ. + રિહિ ઠસીધ સી.ઓ. રિહિસિહિ
રીખડું સંકિં [સં. રિપ્] કનડડું; ખૂબ દુઃખ
આપવું
રીમ નં [ઈ] વીસ ધા (કાગળ)
રીર સી.ઓ. [સં. રી ઉપરથી] + રાહ; ખૂમ
રીલ સી.ઓ. નં [ઈ.] ઢોરો વીટલી ગરબી કે

ભૂમળી (૨) સિનેમાનાં દર્શ્યોની લાખી પડી
રીસ સી.ઓ. [પ્રા. રસા; જુઓ રિસાવું] રિસાવું તે;
રોષ; ગુસ્સો. [-કરવી = ગુસ્સો કરવો (૨) માફ
લાગવું. -ચડવી, રીસે ભરવું = ખોટું લાગવું;
ગુસ્સે યડું. -તું બળું = કબિયા કા કાસથી
કાઈને કામ સૂઝવા કે નહીં એવું; વાતવાતમાં
રિસાઈ જવું.] [રિસાવું
રીસડું અંકિં [સરં હિં. રીસના] જુઓ
રોંગણુ, -થું નં રોંગણીનું કળ -એક શાક
રોંગણી સી.ઓ. [દિ. રિંગણી] રોંગણીના છોડ
રોંગડું અંકિં [સં. રિંગ; પ્રા. રિંગ; સરં
હિં. રિંગના; મ. રિંગે] (સુ) પસાર યડું;
નીકળવું. રોંગાડું અંકિં (પ્રેરક)
રોંછ નં [અપં રિછ, પ્રા રિચ્છ (સં. ક્રજ્ઞ)]
એક રાત્રી હિંસ પ્રાણી. ઠસુતા સી.ઓ.
(સં) ભંજુવતી (કૃષ્ણની એક રાણી). ઠડી
સી.ઓ. રોંછની માદા. ઠડું નં રોંછનું બચ્ચુ
ઠઆખ પું. [અ. કમ્મ] જુઓ રોહ [-કરવો
= રોહ કરવો. -પદવો = રોહ પદવો. સામા ઉપર
રોહ કે રોહની અસર થવી. -રખવો = રોહથી
રહેવું કે વર્તવું.] ઠદાર વિં. ઠઆખવાળુ
ઠકાર પું. [મ. (ફા ર + સં કાર)] ઠા, રવીકાર
ઠકાવટ સી.ઓ. [હિં, સરં મ.] રોકાણ
ઠકો પું. [અ. રક્ષાદ,] રૂંધા ચિહ્ન [-કરવો, કરી
આપવો = કોઈ કામસર ચિહ્ન લખી આપવી]
ઠકમાંદ પું. [સં.] (સ.) એક વિષ્ણુભક્ત
ઠકિમણી સી.ઓ. [સં.] (સં.) શ્રીકૃષ્ણનાં પટરાણી
ઠકમી [સં.], ઠકમૈયો પું. (સ.) ઠકિમણીનો ભાઈ
ઠક્ષ વિં. [સં.] રક્ષ, લખુ, શુષ્ક (૨) કઠોર.
ઠતા સી.ઓ. [પક્ષપાત, વલણ
ઠખ પું. [ફા] ગાલ (૨) ચહેરો; રિહલ (૩)
ઠખસત (-હ) સી.ઓ. [અ] ખરતરડી, રમ.
[-આપવી = નોકરી કે કામ ઉપરથી કાઢી
મૂકવું -લેવી = રમ લેવી; છૂટા યડું]
ઠગેલ નં એક પંખી
ઠગ્ગ વિં. [સં.] માદ. -ઠગુલાલ નં
[+ આલય] ઠવાખાનું
ઠચડું અંકિં [સં. રુચ્] ગમવું
ઠચિ સી.ઓ. [સં.] ઠચા; જાવ (૨) જૂખ. ઠકર

વિં રચિ લિપ્ય કરે તેવું (૨) ગમે એવું;
 સુદર ઠકરતા સીં ૦ બાં મ પું રસથુલિને
 ન ગમવું તે ૦૨ વિં તેજસ્વી, સુદર, મનો-
 હર (૨) રચિ થાય એવું ૦૨૧ સીં એક છક
 રમ (-બા) સીં [સં] પીડા, રામ
 રેઝાવણ સંકિં 'રેઝવું'નું પ્રેરક
 રેઝાવું અંકિં 'રેઝવું'નું ભાવે, ધા પુરાઈ ઉપર
 નવી ચામડી - રેઝ આવવી
 રેદન નં [સં] રેડવું તે, રેદણ
 રેદિત નં [સં] રેદન (૨) વિં રેડેલું
 રેદ્ર વિં [સં] રોકાયેલું, રૂધાયેલું
 રેદ્ર વિં [સં] લયકર, લયનાક (૨) પું (સ)
 મહાદેવ (૩) એ નામના અગિયાર દેવામાંના
 ફરેક ઠતાણ પું સગીતનો એક તાણ
 -દ્રાણ પું, સીં એક વૃક્ષ અને તેનું બી
 -દ્રાણી સીં (સ) પાવતી -દ્રાણતાર પું
 (નમવતાર) રૂદ્રનો અવતાર, રૂદ્ર જેવું કોષી
 રૂપ [-ધરવો, ધારણ કરવો = ગુરસે થવું]
 -દ્રી સીં શિવની સ્તુતિનું એક વૈદિક સૂત્ર
 કે તેનો અગિયાર વાર પાઠ [-કરાવવી =
 (માનના તરીકે) રૂદ્રીનો પાઠ કરવા બ્રાહ્મણને
 બેસાડવો]
 રૂધિર નં [સં] લોહી ઠવાહિની સીં
 લોહીની નસ -રૂધિરરૂધિર પું [નમિ-
 ન્તરણ] શરીરમાં રૂધિરનું ફરવું તે
 રૂબાળ નં [જુઓરબાળ] એક ભતની સારગી
 રૂબાયત સીં [અ રૂબાઈ, સરં મ રૂબાઈયાત]
 ચોપાઈ (અરબી, ફારસી કે ઉર્દૂ)
 રૂમલાવણું (રૂ) સંકિં 'રૂમલાવું'નું પ્રેરક
 રૂમાડો (રૂ) પું ['રૂમવું' પરથી] બૂમાબૂમ,
 શોરબકાર [રૂમવું નું પ્રેરક ને કર્મણ]
 રૂમાવણું (રૂ) સંકિં, રૂમાવું અંકિં
 રવાન નં [ફા રવાન] રાખ
 રવાંટી સીં ['રૂવું' ઉપરથી] કુમળા અને
 ઝીણા વાળ -કું નં રૂવું [-ફરકવું =
 જરા પછ અસર થવી (બહુધા નકાર સાથે).
 -ખડલાવું = સ્વભાવે વિચારમાં ફેરફાર થવો]
 રચેલ (-હું) વિં ['ર' ઉપરથી] રચી ભરેલું
 રેરહિયા સીં [સં] રહવાની ઇચ્છા, રોતલપથ

રેશનાઈ સીં [જુઓ રોશનાઈ] સાહી
 રેશવત, ઠમેર જુઓ રિચિત, ઠમેર
 રેષ વિં [સં] ગુરસે થયેલું
 રેસવા વિં [ફા, સરં હિં] ફળેત, બઢનામ.
 ઠઈ સીં ફરેલી, બઢનામી
 રેઠ નં [સં] માથું, ઠોકું (૨) વિં બોડું;
 અપગ ઠમુંક વિં ગોળમટોળ ઠમાળ
 સીં માણસના માયાની બોપરીઓનો હાર
 રેધન નં [સં] રોકવું, રોકાવું કે ગૂંમગાવું તે
 રે નં [દિ રૂઝ, સરં મ, હિં રૂઈ] બી કાઢી
 લીધેલો કપાસ ઠંધો પું [સરં હિં રૂઈયા
 = રૂનો વેપારી], પાંતરો
 રૂએ અં [ફા રૂ, રૂપ સીં = કારણ] પ્રમાણે,
 -ને આધારે કે કમે યા કારણે
 રૂકવું સંકિં + જુઓ રોકવું
 રૂક્ષ વિં [સં] જુઓ રૂક્ષ ઠતા સીં
 રૂખ સીં જુઓ રૂખ (૨) અટકળ (૩) વિચાર;
 અભિપ્રાય (૪) બનરનું વલણ, ભાવતાલ (૫)
 યોગ્ય પ્રસંગ, મોખ [-ભેવી = મોખ કે
 તક છે કે કેમ તે તપાસવું -ભાધવી = વલણ
 તપાસવી (૨) અટકળ કરવી]
 રૂખ, ઠકું નં [સં વૃક્ષ, પ્રા રૂક્ષ, રૂરં હિં.
 રૂક્ષના] એક નવું જાડ - જોડ
 રૂખડો પું [જુઓ રૂખડું] એક જોડ
 રૂચકું નં જુઓ રૂચ
 રૂઝ સીં [જુઓ રૂઝવું] રૂઝવું તે [-આવવી =
 રૂઝવું] ઠંધું અંકિં [પ્રા રૂઝ (સં રૂઝ);
 સરં હિં રૂઝના, મ રૂઝળે] રૂઝાવું
 રૂઝવું અંકિં [પ્રા રૂઝ (સં રૂઝ) પરથી] ઠોપડું
 રૂઢ સીં ['રૂઝ' પરથી] રૂપાળાપણું, સુદરતા
 (૨) સારાપણું (૩) બલાપણું
 રૂઢ વિં [સરં હિં રૂઢા (પ્રા રૂઢ સં રૂપ
 ઉપરથી)] સાક; ઉત્તમ, સુદર [રૂઢાં વાનાં
 થવાં = સાર - શુભ થવું] -ઢેર વિં રૂઢ
 (ભાલિત્યવાચક)
 રૂઢ વિં [સં] મણા કાળથી પ્રચાર કે વપરાશમાં
 હોવાથી દર થયેલું -ઢાચાર પું [ન આચાર]
 રૂઢ બની ગયેલો આચાર -ઢાર્થ પું [ન અર્થ]
 રૂઢનો રૂઢ અર્થ (યોગાર્થથી બહારો)

૩૬

૩૬ સ્ત્રી [સં] ૩૬ થયેલી રીત કે રિવાજ (૨) ને
કારણથી શબ્દનો અમુક અર્થ પ્રોથ કરાવવાની
શક્તિ (જુઓ યોગદેવિ) અપ્રેયજ પું
ભાષામાં ૩૬-૩૬ થી જેનો વિરોધ અર્થ થતો
હોય એવો શબ્દપ્રયોગ ૦૨૫ વિં ૩૬ (૨)
મૂળ રૂપમાં ચાલતો આવતો - સાધિત નહિ
એવો (શબ્દ)

૩૬ નં [સં ?] (કા) ૩, [અડધું
૩૬ નં અં કિં [સરં મ સ્તરં] (કા.) મંડુ,
૩૫ નં [સં] આકાર, કેખાવ રવરૂપ (૨) સોદર્શ
(૩) વેશ (૪) રૂપક, નાટક (૫) વાક્યમાં
વાપરવા પ્રત્યય વગેરે લગાડીને તૈયાર કરેલો
શબ્દ-૫૬ (વ્યા.) (૬) વિં (સમાસને અતે)
સરખું, સમાન (કિં ૬: ૫૩૫) [-વરસી
જુલું = અતિશય રૂપાણુ હોલું (બહુધા પ્રમાર્થ
સાથે નકાર બતાવવા) - રૂપનો અવતાર,
અંબાર = ખૂબ સુંદર હોલું તે - રૂપની
મણિ = અતિ સુંદર સ્ત્રી] ૦૬ નં એક
પ્રકારનું નાટક (૨) એક અર્થાલિ કાર, જેમાં
ઉપમેયને ઉપમાન સાથે તદ્દપ કે અલિખ
બતાવી વર્ણન કરેલું હોય છે (કા. શા.) (૩)
સંગીતનો એક તાલ (૪) ગાયન (સંગીત)
(૫) પું ૩૫-નાટક કરનાર, નટ ૦૬ જાનની
સ્ત્રી ૩૫કના અવયવોને છૂટા પાડનારો આભાષ.
૦૬ થી સ્ત્રી ૦૬ થી ઉપર નાના ધૂમટી
કશતો ચોરસ. ૦૬ થી, ૦૬ થી સ્ત્રી ૦૬ થી.
૦૬ નં ૩૫ બજવું તે, અલિનય. ૦૬ થી
પું લકુચુરના આધારે જે ૭૬ રચાય તે
૦ માળી પું એક ૭૬ ૦૬ થી સ્ત્રી ૦ માત્ર
૩૫ બતાવનારી રેખા (૨) આછો ખ્યાલ, દૂક
ખ્યાન ૦ બતી વિં સ્ત્રી ૦ રૂપાળી ૦ બાન વિં
રૂપાણું; સુંદર. - પાખ્યાન નં (વ્યા)
ધાતુનાં રૂપો બનાવવા તે - પામહોર સ્ત્રી
રૂપિયો - પાણું વિં સુંદર - પાંજીરી સ્ત્રી
(૦) (ગાયના) પગની રૂપાની ઝાઝરી - પાંતર
નં ૩૫માં ફેરફાર, અન્ય ૩૫. - પાંટે
(૦) સ્ત્રી ૩૫ના ઢેહવાળી સ્ત્રી
રૂપિયો પું ['રૂપ' ઉપરથી; સં સૂચક, સરં
હિં, ન સૂચક] સેળ આનાની કિમતનો

રૂપાનો સિકો [-રૂપો = લગભગ રૂપિયો.
રૂપિયા ખાવા = રૂપિયાનો ખર્ચ થવો. ઉદા.
આ મકાને બહુ રૂપિયા ખાધા (૨) લાચરુત્તવ
લેવી, નાણા યોજાવવા] - ચાખાર વિં (૨)
પું એક રૂપિયાના વજન નેટલું, તોલો નેટલું
- રૂપી વિં ૩૫ થી; રૂપાણું (સમાસને અતે)
રૂપું નં [સં. સૂચક, સરં મ સૂચ, હિં. સૂચ]
એક ધાતુ - પેરી વિં રૂપાણું, રૂપા જેવું
[-ખ ધ છૂટવા = મરણની તૈયારી ઉપર
આવવું.] - પેરી સ્ત્રી ૦ રૂપિયો (તરતરકાન્માં)
રૂપરૂ અં [ફા] સમક્ષ [-થલું = સમક્ષ નેતે
હાજર થવું] ૦ માં અં સમક્ષ, મોઢામોઢ
રૂપલ પું [હિં] રશિયાનો રૂપિયા જેવો સિકો
રૂમ નં [જ.] (સં) યુરોપી વૃક્ષતાન, પ્રાચીન
રોમનો પ્રદેશ (૨) સ્ત્રી [હિં] ચોરડી
રૂમરૂમ અં [સરં] ઝાઝર કે વરસાદનો અવાજ
રૂમરી સ્ત્રી [રોમ' ઉપરથી ?] શરીરમાંથી
તોલી એથી કાઢવાની નળી. [-રૂમરી =
કાઢ રવું]
રૂમલાણું (૩) અં કિં ['રૂમરૂ' પરથી] રૂમવા
પર થકવું, ગાડપણથી રૂમવું (દોરવું)
રૂમરૂ (૩) અં કિં [પ્રા સૂચ, સં સૂચ] =
મલિન કરવું, સરં હિં સૂચના] નેગથી ધમકું
(યુદ્ધમાં) (૨) બટકવું, ફરવું (૩) સં કિં [સં.
હિં = રિખાવવું] હોરાન કરવું [વૃક્ષતાન
રૂમશામ નં [ફા. સૂ + ફા શામ] (સં.)
રૂમાલ પું [ફા.] (હાથમાં લૂછવાનો) લૂગડાનો
કકડો. - સ્ત્રી સ્ત્રી નાનો રૂમાલ કે લૂગડાનો
કકડો (૨) સુસલમાન સ્ત્રીઓનું ઘરમાં માથે
ઓઢવાનું નાનું ઓઢણું (૩) એક પ્રકારનો લંગોટ
રૂમાલી સ્ત્રી [હિં. (ફા. રૂ ઉપરથી)] મમળળ-
ભેડીની એક કસરત (૨) જુઓ 'રૂમાલ' માં
રૂમી વિં રૂમ, રોમનું - ને લગતું
રૂમેમસ્તકી સ્ત્રી [જ. સૂમીમસ્તકી સરં હિં.
સૂમીમસ્તકી] એક ઔષધિ એક - ભતનો ગ્રહર
રૂડું નં [સં. રોમક, સરં હિં. સૂચ] રૂડું,
શરીર ઉપરનો નાનો વાળ, રોમ, રવાંદું.
[રૂડાં ઊંઘાં થવાં = રોમાંચ થવો (ભયથી,
આશ્ચર્યથી, અનુદયથી) રૂડું નં ફરકવું = જરૂર

પણ અસર ન થવી. ફરવે ફરવે જીવ રાખવો
 = અત્યંત કાળજી રાખવી]
 ફરવો પુ. ચલિયારાની અણી જેમાં ફરતી રહે
 છે તે ખાકાવાળો લોકોનો હકો (૨) થતીનું
 ઉપલું પડ જેની પર ફરે છે તે ખીલો
 ફરસ પુ., નં [ફા] (સ) યુરોપિયોશિયામાં
 સળખ ફેલાયેલો એક દેશ, 'રશિયા'
 ફરસણું નં ['ફરસ' પરથી] રિસાણુ તે
 ફરસણું અંકિં [સં રૂપ, પ્રા રૂપ, સરં મ.
 સમર્પે, હિં રૂપનાં] + રિસાણ
 ફરસી વિં [ફા] રશિયાનું - ને લગતું
 ફરસ પુ., નં [સ] આત્મા, જીવાત્મા. -હાની
 વિં [ફા.] જીવાત્મા કે આત્મા સળખી
 ફરંશુ નં [રવં] રહન
 ફરંજી, ફરંજી નં [જુઓ ફરંજી, સરં હિં રોંગટા]
 ફરંજી વાળ કે તાંતણો
 ફરંજી પુ. જુઓ રાંદો, રોંદો
 ફરંજી સીં, ંજી(-ન) નં [ફરંજી પરથી] ફરંજી
 તે, રોકાણ, પ્રતિબધ (૨) આંધ્રી, અકળામણ
 ફરંજી સંકિં [પ્રા રૂપ(સં રૂપ)] રોકતું (૨)
 ગુગળાવણ
 ફરંજી સીં ફરંજી તે, ગુગળામણ
 ફરંજી અંકિં, -વણ સંકિં 'ફરંજી'નું
 કર્મણિ ને પ્રેરક [આવૃત્તતાથી ઠાકતું તે
 ફરંજી સીં, ફરંજી પુ. (કા) કાંઈની પાછળ
 ફરંજી, ફરંજી નં [જુઓ ફરંજી] રવાંદ
 ફરંજી નં [જુઓ ફરંજી] + રીસ
 ફરંજી અંકિં [સં] એ. યો. [સ યોધનનો ઉદ્ગાર]
 (૨) કવિતામાં પાદપૂર્તિ માટે નિરયક મુકાય છે
 ફરંજી નં [ફ] નોધ (૨) દક્ષતર કાંઈલ (ક) સીં
 આમોદિન વાળની યાળી - ચૂડી (૪) પુ., નં
 પરાકાષ્ટા, આંક, હેલ્લી હલ [-ઉતારવી,
 લેવી = ગાયન વગેરેના અવાજને ફરંજી ઉપર
 ચત્ર વડે ઉતારવો (જેથી તેને વગાડતાં ફરી
 સળખાય) -ફરંજી = શક્તિના કાંઈ પ્રયોગમાં
 રોચની હલે પહોંચવું -તોડવો = જે છેવટની
 હલ અકાંઈ હોય તેથી આગળ વધવું -મૂકવી
 = આમોદિન પર ફરંજી ગોઠવવી; તેમ કરીને તે
 વગાડવી -વાગવી = આમોદિન વાજી વાગવું

ફરંજી નં [ફ] ટેનિસનું બેટ
 ફરંજી સીં [સં] રેખા, સરં હિં, મ,] રેખા
 (૨) કવિ જહાવેલી સોનાની ટપકી (૩) નાની
 ખીલી (૪) અં. (પ) જરાયે ંજી અંકિં
 રેખા દોરવી [એક કાળ
 રેખતો પુ. [ફા] ફારસી અંને ઉર્દૂ કવિતાનો
 રેખમાલ પુ. માત્ર વગેરેના કાંઈ ભૂકો
 (પોલિશ કરવા માટે), 'એમરી' [-નો કાગળ
 = એ ભૂકો ચોટાડેલો કાગળ]
 રેખતું અંકિં જુઓ 'રેખ'માં
 રેખા સીં [સં] લીટી; આંકો [-એવી =
 ભાગ્યરેખા - નસીબ ભેલું - વાંચવું - ખડવી
 = આંક - લીટી દોરવાં - અકાંવાં] ંકં સ
 પુ. ઉપર રેખા દોરી કરાતો કસ (ગ)
 ંગણિત નં ભૂમિતિ ંચિત્ર નં રેખાઓથી
 દોરેલું ચિત્ર (૨) કાંઈના જીવનનું દૂક નિરૂપણ,
 'રોચ' ંચિત્રણ નં રેખાથી જ ચિત્ર દોરવું તે
 રેખાંશ પુ. [સં] ઉત્તર અંને કક્ષિણ મુવમાંથી
 પસાર થતી પૃથ્વીના ગોળા ઉપરની લીટી,
 'લોન્ગિટ્યુડ' ંજી નં રેખાંશનું વર્તુળ
 રેખિક વિં [સં] રેખાગણિત સળખી; 'ન્યોમે-
 ટ્રિકલ' (મ) ંજી પત્તિ સીં રેખાગણિતની
 રીતે સાબિતી, 'ન્યોમેટ્રિકલ પ્રૂફ' (ગ)
 રેખીણ વિં ['રેખ' ઉપરથી] સુરેખ, રપજ
 રેખિસ્તાન પુ., નં [ફા] રૈતાળ પ્રદેશ,
 રજ, મરખૂમિ
 રેગી સીં એક પખી
 રેચ પુ. [સં] જુલાબ [-આપવો = જુલાબની
 હવા આપવી (૨) ધમકી આપવી -થવો =
 જુલાબની હવાની અસર થવી -લામવો =
 રેચ થવો (૨) ધમકીની અસર થવી -લેવો
 = જુલાબનું ઔપવ લેવું] ંક વિં જુલાબ
 કરે એવું [ત્રીભની ઉંચિરણી
 રેચક નં ['રેચક' ઉપરથી] બેની લઠવાડમાં
 રેજ અં. [જુઓ જેર] વાળે
 રેજી સીં [સરં મ (ફા?)] છૂટ-પરચૂરણ,
 મોટા નાણાનું નાનું નાણું
 રેજી વિં ['રેજી' ઉપરથી] રેલવાણુ (પાસાની
 રમતમાં) (૨) સીં [જુઓ રેજી] નાનો રેજી

રેણું નાં [ફા. રેજહ] પાસાની રમતમાં એક એક દાણાનું ભેડકું (૨) રેટાનું છોણું (૩) બાલા ઉપરનો વાવટો. [રેખાં ઉદાવવાં = ચોખ ઉદાવવી; ગરમત કરવી.]

રેલો પું [ફા. સરં હિં, મ. રેજા] કાચળીમા વપરાતો સુતરાઈ કે રેશમી કાપડનો કડડો (૨) [સરં હિં, મ. રેજા] ધાત્ર ગાળવાની કુલડી રેટો પું [ભુઓ રેટો] નાની પાથડી રેડ (રે) વિં [ભુઓ રેડ] ભડુ રગડા જેવું (૨) સ્ત્રીં [સરં રડ] પૂઠ, કેડો

રેડએડ અં [‘રેડ’ ઉપરથી] (કા.) રગડાની જેમ રેડવડું સંકિં [રે. રહુ = ગળડેલું] રેડવડુ, નિલાવી છેવું (૨) ગળડાવડુ

રેડવું સંકિં [સરં રેલવું (સં પ્રેર), મ. રેડવેં] પ્રવાહીની ધાર કરવી (૨) ધારા ચલાવીને ભરવું, અંદર નાખવું

રેડવો પું [રે. રહુ?, સરં હિં. રેહહુ રહહુ] એક ભતનું ગાડું [ધાત્ર

રેહિયમ નં [હિં] વિષ્ણુતરાક્તિવાળી એક વિરલ રેહિયો પું [હિં] તાર વગર, અવાજ ફર

સભળાવવાનું કે સાંભળવાનું યંત્ર કે ને દ્રવ્ય. [-માં આવડું = રેહિયો ઉપરથી કહેવાડું -માં, પર ખોલડું = યંત્ર દ્વારા ચારે તરફ લય

તે રીતે તેના મુખ્ય મથકે યંત્રમાં ખોલડું. -મૂકવો = રેહિયો ઉપરથી કાર્યક્રમ સંભળાય તે રીતે તેને શરૂ કરવો. -લેવો = રેહિયો મૂકી તેના કાર્યક્રમ સાંભળવો.]

રેડી સ્ત્રીં (કા.) એક ભતની ઘોડી રેટો પું [સરં મ. રેહા] વાછડો, રેહલો

રેહિયાળ (રે) વિં [રે. રીહ = અવગણના, અનાદર ?] રહિયાર, રવહું; ધણી વિનાનું (૨) નકામું, નમાડું. [-આડું = ભેઈલી ઝડપે ન થતું કામ]

રેહિયું (રે) વિં [‘રેડ’ ઉપરથી] ભડું; ઘડ રેહું (રે) વિં [ભુઓ રેહિયાળ] રખડવું, સભાળ વિનાનું (૨) [ભુઓ રેડ] ગાડું; રેહિયું. [-ખડવું = વીડું - રખડવું છેલ્લું કે થવું]

રેણું (રે) સ્ત્રીં [પ્રા. રયણી (સં. રજની), સરં હિં રેન] + રાત્રિ (૨) [ભુઓ રેણું] રજ

રેણું (રે) નં [સરં હિં. રેના; મ. રેવણ, રેવણે] ધાત્રની સાથ કરવાનું ઝારણ [-કરવું, દેણું. ંવું સં કિં રેણું રવું

રેણી (રે) સ્ત્રીં [ભુઓ રેણ] + રાત્રિ રેણું પું; સ્ત્રીં [સં.] ધૂળ, રજ રેણુક સ્ત્રીં [સં. રેણુકા, સરં હિં.] એક વનરપતિ -ઔષધિ. ંખીજ નં એક ઔષધ

રેણુકા સ્ત્રીં [સં] (સં) પરશુરામની માતા રેત નં [સં] વીર્ય

રેત સ્ત્રીં [સં. રેતજા ? ભુઓ રેતડી, સરં હિં. મ.] ઝીણી રેતી. ંહાની સ્ત્રીં ભખાણની શાહી સૂકવવા ભભરાવવાની રેત રાખવાનું પાત્ર રેતડી સ્ત્રીં [હિં. રેતી (સં રી)] નાની કાનસ. -ડો પું મોટી કાનસ

રેતલ પું [સરં હિં.] એક પક્ષી રેતવી વિં [‘રેત’ ઉપરથી] રેતાળ

રેતવો પું [‘રેતી’ ઉપરથી] (કા.) ઝીણી રેતી જેવી ધૂળ (૨) ખોડતા બહુ રેતી નીકળે એવો ફેવો રેતાળ વિં [‘રેત’ ઉપરથી, સરં મ રેતાહ] રેતીવાળું [રેતીનું

રેતિયું નં [‘રેત’ ઉપરથી] રેતહાની (૨) વિં રેતી સ્ત્રીં [ભુઓ રેત] પર્યટનો ઝીણા ભૂંઠા; વાહકા. [-માં નાવ ચલાવડું = પોલપોલ ચલાવડું (૨) મિથ્યા પ્રયત્ન કરવો (૩) અશક્ય કામ સિદ્ધ કરવું, મહાપરાક્રમ કરવું] ંકામળ પું રેતી કે કાચની ભૂમી ચોટાડેલો કામળ

રેથળ પું [ભુઓ રથઠ] કાંકરેટનો રથક રેન (રે) સ્ત્રીં [ભુઓ રેણ = રજની] રાત (૨) [રે. રેજન ?] લગામ

રેય સ્ત્રીં આરોહની મીઠ (સંગીત) [વિહ્ન રેય પું [સં.] અક્ષર ઉપર કરાવું રું (ં) આડું રેકું પું ખાતમીદાર; ભસસ રેકું સ્ત્રીં (કા.) રેતવાનો ઢબલો

રેક્તિજરેટર પું [રે] જેની અંદર મૂકેલી વસ્તુઓ ઠંડી થઈ સારી રહે અથવા ઠરી લય તેવું એક યંત્ર - સાધન

રેખચો (રે) પું [ભુઓ ચહેખચો, સરં મ. રેવ, રેવટ] પાણીની અત્યંત ઢોળાઢોળ; તેથી થયેલો કીચક

રેખાંશ અંક [સરં અંક] પરસેવાથી નીતરડ
 રેલ ઓં [દિ રેલિ; જુઓ રેલડ] પૂર (૨)
 [લા] પુકળતા [-આવવી, ચલવી = પૂર
 આવવુ - ચલવું] ૦(૦મ)છેલ ઓં રેલોને
 ધવકાર જડું તે (૨) [લા] પુકળતા
 રેલ ઓં [ર] રેલવેનો પાટો ઓગાડી ઓં આમ
 ગાડી ઓલાડું નં રેલવેની ટિકિટનુ ખર્ચ
 ઓવે (૦લાઈન) ઓં આગગાડીનો ભાગે
 રેલડું અંકિં [હિં રેલના, પ્રા રેલ (સં પ્રેર
 કે પ્રાવ્ય?) રેલ આવવી, ભેસથી વહેવુ (૨)
 જડ, પરવરડું (૩) સંકિં ભેરથી રેલડ (૪)
 ઢાળડું (૫) રેલમાં તાણી જડું, દૂર કરડ
 રેલડું નં [‘રેલો’ ઉપરથી?] એક ભતનો
 પાણીનો સાપ
 રેલવે, ઓલાઈન ઓં જુઓ ‘રેલ’ [ર] માં
 ઓરેશન નં [રં] આગગાડીનો થોભો, ત્યાં
 કરાડું તેનું મકાન વગેરે
 રેલસ કટ નં [રેલ + સ કટ] પાણીની રેલથી
 ઊપજેલું સ કટ
 રેલારેલ ઓં [‘રેલ’ ઉપરથી] રેલમછેલ
 રેલાડું અંકિં [‘રેલડ’નું ભાવે] ઢાળડું,
 રેલો ચાલવા
 રેલિયુ વિં [‘રેલ’ ઉપરથી] રેલા નીકળતા
 હોય તેવુ (૨) પૂરમાં તણાઈ આવેલુ, રેલડું
 (૩) નં પૂરમાં તણાયેલું લાકડું
 રેલો પું [‘રેલ’ ઉપરથી] નાનો પ્રવાહ
 રેલડું નં જુઓ રેલુ
 રેલડી ઓં [સરં હિં (હિં રેલ = રેલી, ઢાણો;
 કણ), મ] ખાંડની ચાસણી અને તલની
 એક બનાવટ (૨) [મ] (લા) ખેલાલ, ફળેલી
 [-ઉલાવવી, કરવી = ફળેલી કરવી - ચવી
 = ફળેલી ચવી - દાણાદાણુ ઓં [સરં
 ન] = પૂરી ફળેલી - દાણાદાણુ કરવી =
 ગજારાની નાખલુ, ખરાખરાત કરવુ (૨) પૂરી
 ફળેલી કરવી]
 રેલવુ નં રેલવું તે, રેલ, ઝારણ
 રેલ(-વ)ત પું [સં રેલ = ફલડ] થોડો
 રેલતાચળ પું [સં રેલતાચળ] (સ) રેલત,
 ચિરનાર [નક્ષત્ર
 રેલતી ઓં ટુવેરની ઢાળ (૨) [સં] સત્તાનીસમું

રેલવું સંકિં [સરં હિં રેલના, મ રેલવે]
 ઝારણ, રેલવુ
 રેલથી ઓં [પ્રા રીવંદચીની, સરં હિં રેલંદ,
 મ રેલાચિની] એક વનરપતિનો ગુદર - એક
 ઓપધિ ઓનો ગોળ પું [સરં મ
 રેલાચિનીના શિરા] જુલામ માટે તેમ જ
 રગ વગેરે માટે વપરાતો રેલથીનો ગુદર
 રેલત પું [જુઓ રેલત] થોડો
 રેલા (૦છ) ઓં [સં] (સ) નમંદા નહી
 રેલાલ (ળ) ઓં [જુઓ રવાલ] (કા) ઊછળે
 નહિ છતાં વેગવાળો એવી થોડાની ચાલ
 રેલ વિં (૨) અં [સં લેશ] જરા, લમાર
 (૩) નં રં
 રેશન નં [ર] ફાળવણી પ્રમાણે નિયત પ્રમાણ
 - માપ (૨) ફાળવણી પ્રમાણેનું સીધું ઓકાઈ
 નં રેશન માટેની સીધાચિહ્ની - નિંમ નં
 [ર] જરૂરી વસ્તુઓની નિયત ફાળવણી
 કરવી તે, માપબધી
 રેશમ નં [પ્રા અમેશમ] એક ભતના કીકાની
 લાળતા તડ કે તેનું બનાવેલું કાપડ (૨) ઓં
 (કા) એક ભતની થોડી [-જેવું = ખૂબ નરમ
 અને સુવાળુ - ની આઈ = ન છૂટે એવી ગાંઠ,
 એવો દંડ સ બધ.] ઓં ઓં એક ચાસ.
 - મી વિં રેશમનું (૨) રેશમ જેવું સુવાળુ
 રેષા ઓં [સં] રેષા, લીટી
 રેસ વિં [જુઓ રેશ] જરા (૨) ઓં [પોરેલીક
 - રીસ ઉપરથી (તાબાનો તે સિક્કો આનાનો
 પચીસમા ભાગ નેટલી કિં ભતનો હોય છે)]
 આનાનો પચીસમો ભાગ (માત્ર અણ્ણામાં)
 (૩) [ર] થોડાકાંની શરત, તેને લગતો
 જુગાર ઓકાઈ પું થોડાકાંનું મેદાન
 રેસાદાર વિં [રેસો + દાર] રેસાવાળુ
 રેસિડેન્ટ પું [ર] રેસી રાત્રીમાં રખાતો
 અગ્રેષ્ઠ સત્તાનો પ્રતિનિધિ [ફળ વગેરેનો]
 રેસો પું [સં રેષા ઉપરથી] તડ (વનરપતિ,
 રેળ ઓં [અ રહલ ઉપરથી, સરં હિં રેહલ]
 વાંચવા માટે પુસ્તક મૂકવાની થોડી
 રેળડું સંકિં (લડવામાંથી) છૂટ પાડવું;
 સમાધાન કરવું

રેંકડી(-ળી) (રેં) સ્ત્રી [મ. રેંકલા, હિં. રહકલા] નાની બળદગાડી (૨) ભારની નાની લારી [-ફેરવવી = ભારની નાની લારી વડે માલ વહેવાનો ધધા કરવો.]
 રેંકડો (રેં) પુ. જુઓ રેંકડી (૨) [જુઓ રેંકડું] ભેંકડો; બાધકું તે
 રેંકડું (રેં) અઠકાં [સરં હિં. રેંકના; મ રેંકળે પ્રા રેંક (સં. રેષ્ + કૃ)] ગાયબે સતું બાધકું
 રેંકળી (રેં) સ્ત્રી, -ળી પુ. જુઓ રેંકડી
 રેંચકો (રેં) પુ. [જુઓ રેંચકો] કાદવ. -ચો પું. (ચ) કાદવધીચક
 રેંચિયું પેંચિયું, રેંચેચે (રેંચે) વિ. [જુઓ રેંચ] નમાલું (૨) ઉત્સાહ વગરનું
 રેંટ (રેં) પુ. [સં. અરવટ્ટ, સરં હિં. રહેંટ, મ રહાટ] કૃષાભાષી પાણી કાઢવાની દોચકાં-વાળા ચકરની ચોખના (૨) [તે. રોંટ્ટ (મ. રેંટ = એ)] ગિલ્લીદાનો બીજો કાવ. ઝાળા સ્ત્રી રેંટનાં દોચકાંની ફરતી હાર, ઘટમાળ
 રેંટિયાબારશ(-સ) (રેં) સ્ત્રી [રેંટિયો + બારશ] ભાદરવા વડે બારશ (ગાંધીજીની જન્મતિથિ)
 રેંટિયો (રેં) પુ. [જુઓ રેંટ] હાથે સૂતર કાંતવાનું ચકતુ એક સાધન [-કાંતવો, ચલાવવો, ફેરવવો = કાંતવું]
 રેંટુડો (રેં) પું. રેંટ
 રેંટો (રેં) પું. [સરં રેંટો] ઉપવસ્ત્ર, પહેડી (૨) કસબી રેંટો
 રેંદ (રેં) સ્ત્રી [જુઓ રેંટો] વાછડી (?) ંલી, -લી સ્ત્રી વાછરડી ંલો, -લો પું. રેંટો, વાછરેંટો -લી નં. રેંલો, વાછડું
 રેંસડું (રેં) અઠકાં [રેં. રસિમ] જુઓ રહેંસડું
 રેંચત સ્ત્રી [મ. પ્રા. ંવારી વિ. (૨) સ્ત્રી. બારોબાર ખેડત પાસેથી મહેસૂલ ઉધરાવવી તે (જમીનદારીથી ઊલટું) કે તેને લગતું
 રેંચત, ંક, ંચિરિ પું. [સં.] (સ.) ગિરનાર પર્વત
 રેં પું. [સરં મ રોલ] હાથ; શુભાર
 રેંક વિ. [સં. રોક; સરં હિં, મ રોલ] રેંકડું (૨) સ્ત્રી [રેંકડું ઉપરથી] રેંકણી

રેંકકળ સ્ત્રી, -ળી પું. [રેંકું + કકળવું] રોખું ને કકળવું તે, રેંકટ, રકારોળ
 રેંકટોક સ્ત્રી [રેંકટું + ટોકટું, સરં હિં] રેંકટું કે ટોકટું તે; કશો પણ વાધો કે વિરોધ
 રેંકડ વિ. [જુઓ રેંક; સરં હિં, મ] રેંકડું (૨) સ્ત્રી રેંકડા પૈસા ંમેળ પું. રેંકડેથી આપ્યા લીધાના હિસાબની ચોખડી -રિયું વિ. રેંકડ વહેવાર કરનાર (૨) હાજરજનાખી -ડી સ્ત્રી દિવસના સાધારણ સમય ઉપરાંત સવારમાં જે વધુ કામે રોકાય તે કે તેની રેંકડી મજૂરી [રેંકડીએ જડું = રેંકડીનું વધુ કામ કરવા જડું. -ડું વિ. ઉધાર ન રાખેલું પણ તરત આપેલું (નાણું) (૨) નમદ નાણું (નોટ નહિ) (૩) કાંઈ પણ છુપાવ્યા વિના તરત કહેલું (કથન) (૪) [લા] તેવો જવાબ [રેંકડો જવાબ = ચોખખી ના રેંકડો હિસાબ = તરત ને રેંકડેથી કરેલો હિસાબ (૨) ચોખખો કશા ગોટાળા વિનાનો હિસાબ]
 રેંકણી(-ત) સ્ત્રી [રેંકટું ઉપરથી] રેંકડું તે, રેંકણ (૨) રેંકેલી મૂડી
 રેંકડું અઠકાં [પ્રા રુક (સં. રુધ્, કે રુત્ + કૃ), સરં હિં રોકના; મ રોંચળે] અટકાવવું; જવા ચાલવા કે થવા ન દેવું, આંતરવું (૨) કામે વળગાડવું; નોકરીમાં રાખવું (૩) વેપાર-ધધામા નાખવું (નાણું)
 રેંકાણુ નં. [જુઓ રેંકટું, સરં મ] રેંકટું કે રેંકડું તે (૨) અટકાયત -ત સ્ત્રી (કા) રેંકડું નાણું -રેંક વિ. જુઓ રેંક. -વટ સ્ત્રી રેંકાણ, રેંકાવટ
 રેંકું વિ. [જુઓ રેંખ] અમુકના જેવું; એટલી જ કિમતનું [રકારોડ
 રેંકટ સ્ત્રી [રેંકું + કટવું] રેંકું અને કટવું તે, રેંખ પું. [સરં મ. રોંચ] ધમ્મ, આકાંક્ષા (૨) [સં. રોખ ઉપરથી ? સરં મ] હામમ; રેંક રેંખડી સ્ત્રી રેંખણી; સુતારનું એક ચોખર-રેંકો રેંખણું નં. [સં. રોખ] બખેડો, હિસાદ
 રેંખું વિ. જુઓ રેંકું (૨) નં. [સરં હિં. રુલ્લ = રુલ્લ] બળતણ, લાકડાં

રોગ પુ. [સં] બ્રહ્મ; વિકાર, તદ્વસ્તીમાં
બગાડો, વ્યાધિ [-શ્વેતરોગ=રોગ થવો, રોગ-
ચાળો થવો -શ્વેતરોગ=રોગનો ચેપ લાગવો,
રોગ લાગવો -શ્વેતરોગ=વ્યાધિ દૂર કરવો
-કાઠી નાખવો=રીસ કે ધૂધવાટ કાઠી
નાખવો (૨) ઠંકાણે વ્યાજવ, પાસર કરવું
-ચરવો=રોગનો ચેપ લાગવો -ચાલવો=
રોગચાળો થવો -થવો=વ્યાધિ લાગુ
પડવો (૨) બગડવું -થવો, બરડવો=
માફ લાગવું -નો ચાળો = રોગચાળો,
રોગ ફાટી નીકળવો તે. રોગમાં બોલવું=
રીસમાં બોલવું] વ્યાળો પુ. રોગનો
ફેલાવો ૦ટોગ પુ., ૦ર૧ઈ સ્ત્રી. નં
રોગ, વળગાડ વગેરેની પીઠા. ૦શર્યા સ્ત્રી.
રોગીની પથારી (૨) [લા.] મદવાડ, ખાટલો
રોગાન પુ., નં [ફા રોપન] તેલ, મીણ, લાખ
વગેરેનું એક ભતવું મિશ્રણ (લાકડાં, લૂગડાં
વગેરે ઉપર ચઢાવે છે) [-કરવો, ચઢાવવો
= રોગાનનો લેપ કરવો (૨) ટાપટીપ કરવી (૩)
ઉઠેવું -કરવો=બગડવું, વકસાન થવું]
-ની વિ. રોગાન ચઢાવેલું (૨) પુ. રોગાન
ચઢાવનાર

રોગિસુ, રોગિષ્ઠ, રોગી [સં], રોગીજી વિ.
માફ, રોગવાળું [આત્ર; નર્થુ
રોગુ] વિ. [સર. રોકડું] (કા.) નકર, કેવળ,
રોગો પુ. ચૂનો
રોચક વિ. [સં] રચિ કરાવે તેવું, ગમતું
રોચ(-ત)કી સ્ત્રી. [જુઓ રોતક] અણચી;
અચઈ

રોચન નં. [સં] રચવું તે (૨) બપેઠા; અનોહર
રૂખાવ(૩)રોચના. -ના સ્ત્રી. લાલસા; ધન્યા
(૨) સુદર સ્ત્રી (૩) ગોરોચન

રોચિ નં., સ્ત્રી. [સં] પ્રભા, તેજ
રોચુ વિ. [પ્રા રોચ, રોચ્ચ=પીસવું પરથી]
કરચદીઓ પડી ગઈ હોય એવું (૨) (રો)
[સર. મ રોચ્ચે=ભોડાવું] રોચુ

રોજ પુ. [ફા] દિવસ (૨) એક દિવસની
મનૂરી (૩) અ. હમેશ [-શ્વેતરોગ અ.
રરોજ -પરવો=રોજ ન ભરાવો, એક

દિવસનું મહેનતાણુ જવું. -બરવો=રોજ ન
મહેનતાણે કામ કરવું, હઠાડિયા તરીકે કામે
જવું રોજે જવું=જુઓ રોજ ભરવો.
રોજે રાખવું=હઠાડિયા તરીકે રાખવું]
૦માર પુ. ગુજરાન માટે કરવાનો ધધો,
નોકરી કે ઉલમ. [-ચાલવો=ધધો કે
ઉલમમાં ફાયદો રહેવો, ગુજરાન પૂરતો ઉલમ-
ધધો ચાલવો-મળવો] ૦ગારી સ્ત્રી.
રોજમાર, કામધધો ૦દાર પુ. હઠાડિયા
૦નારું નં. જુઓ રોજમેળ. ૦નીશી સ્ત્રી.
રરોજના કામની નોંધપોથી, કાયરી ૦ખરોજ
અ. [ફા] રોજ રોજ, રરોજ ૦મેળ પુ.
રરોજનો હિસાબ (૨) રોજનો હિસાબ (૩)
રોજનો હિસાબ લખવાનો ચોપડો ૦રોજ,
-જ દા. અ. હમેશ -જિંદાર વિ. (૨)
પુ. રોજથી કામ કરનાર -જિંદારી સ્ત્રી.
રોજગાર (૨) રોજની મનૂરી (૩) કમાણી
-જિંદુ વિ. રોજનું -જી સ્ત્રી. રોજગાર
(૨) ગુજરાન (૩) રોજની આવક, પેદાશ
રોજકી સ્ત્રી. ફળેલી (સુ.) (-થવી, ફટાવી)
રોજે પુ. [જ] મોટા અને ખામિંક ખુસલ-
માનની કબર (૨) ખુસલમાનનો દિવસનો
ઉપવાસ (-કરવો, રાખવો)

રોજ નં. [દે રોજ્જા] ઘોડાને મળતું એક જગદી
પથ ૦ડી સ્ત્રી. રોજની માઠા ૦ડુ નં
રોજ -જી સ્ત્રી. (કા.) એક ભતની ઘોડી
રોજી, -જિથો વિ. [રોજી ઉપરથી] એક
ભતનો (કપાસ)

રોટલી સ્ત્રી. [સં રોટ, દે રુટ્ટિયા, રોટ્ટા] ધઉના
લોટની પાતળી ગોળ વાની. -લો પુ. હાથે
ચાપીને બનાવેલી ભડી લાખરી (૨) [લા.]
આણવિકા [રોટલા થવા=(બે કનકવા)
પેચમા એકઠા થઈ જવા રોટલાનું
બૂખસું=આણવિકા વિનાનું, કગાળ
રોટલા બેશુ થવું=ભોજન મળતું (૨)
આણવિકા મળવી રોટલા-વેળા=રોટલા
ખાવાનો-ભોજનનો સમય (૨) બપોરના
ભોજનનો સમય. રોટલા-સ્નાન કરવું=
લાણા પર બેસવાના સમયે જ નાહવું રોટલે

રહતું = રોટલા વિના ટળવળતું, કઠાણ.
 રોટલો કરવો = રોટલો બનાવવો (૨) મારી
 મારીને બેવડ વાળી દેવું (૩) કચડી નાખવું.
 -ખોવરાવવો, ટાળવો, પહાવવો =
 આજીવિકા બોવરાવવી; આણુ ગુજરાન બધ
 કરાવવું. -ઘડવો = જુઓ રોટલો કરવો (૨)
 કાઢવું નામ ઘડીને રહવું; છેડો વાળવો. -જવો,
 તૂટવો = આજીવિકા જવી; રોજ બધ થવી
 -થઈ જવું = ચગદાઈને ચપટ થઈ જવું.
 -બગાડવો = રોજ કે ગુજરાનને ખસેલ
 પહોંચાડવું -વાળવો = (કામ) બગાડી
 નાખવું, ચૂથી નાખવું અડધો, આછો
 પાતળો, બડો કે સહેલો રોટલો = ઢલક
 પાતળું ખાવાતું, ગુલરા ભેગ અમ, રળીને
 રોટલો ખાવો = મહેનત કરીને પ્રમાણિક
 રોજ મેળવીને ખાવું (૨) પૈસાદાર નહીં છતાં
 દેવાદાર ન હોવું.]

રોટી સ્ત્રીં [સરં હિં.] જુઓ રોટલી (૨) પાઉરોટી
 ંજોવાર પું સાથે જમવા જમાડવાનો સંબંધ
 રોટું (રો) નં [મ.] જરાબર પાકતા પહેલાં
 સુકાઈને ચીમળાઈ ગયેલું બેસ્વાદ સોપારી
 (૨) [લા.] [સરં મ રોટ્ટા] રાખુ જડ માણસ
 રોટો પું [સં રુદ?] રૂઝ
 રોડ વિં (રો) રોડ, ગાડું (જડુ સાથે વપરાય છે)
 રોડ પું [ફ] રસ્તો, માર્ગ (૨) [ઈ] (સુ) ચઢાવ,
 ઊંચાણવાળો રસ્તો [કા] ગળઠાવવું
 રોડવડું અંકિં [પ્રા રુલ (સં. લુદ કે લુલ)]
 રોડા (-લા) પું [જુઓ રોલા] એક ઢંડ
 રોડા પું બં વં [જુઓ રોડવડું] દોટ, ગળરડી.
 -ડી સ્ત્રીં દોટ; રોડા (-કાઢવી) [કકડો
 રોટું નં [સં. લોષ, સરં હિં., મ રોહા] ઈટનો
 રોડવાળ વિં બ્રાહ્મણની એક ભતવું
 રોટું નં [જુઓ રોટું] મોટું જાણું (૨) રોટું
 રોટો પું [જુઓ રોટું] મોટું જાણું (૨)
 [જુઓ રોટો] [કા.] ચીલ પહોરતું ભોજન
 રોણુ નં [સરં રસણુ કે 'રોણ' ઉપરથી] િ
 બખેડો; ફિસાડ, તોફાન. [-માંડવું, લોવું =
 હઠપૂર્વક રહવું; રહીને કબ્જો કરવો]
 રોણુ સ્ત્રીં [જુઓ રોન] રાતની ચોખી [-ફરવી,

મારવી = રાતે ચોખી માટે ફરવું]
 રોણુ (રો) સ્ત્રીં [સં રોહિણી] રોહિણી નક્ષત્ર.
 [-હાઝવી = રોહિણી નક્ષત્ર વરસાદ વગરતું
 જવું -રેલવી = રોહિણી નક્ષત્રમા ખૂબ
 વરસાદ થવો.]
 રોણું નં [પ્રા. રોવળ (સં. રોદન)] રહન
 રોતલ, -હું, -લ વિં ['રોણ' ઉપરથી] ઝટ
 રોઈ પડે એવું
 રોતડી સ્ત્રીં જુઓ રોચડી
 રોતું વિં ['રોણ'નું વં કું] રહવું, રહ્યા કરવું
 [રોતી સૂરત [સરં મ રોતી સુરત],
 શિકલ = રોતલ, ઉઠાસી કે રોકાતું ચહેરો]
 રોહડું (-ણું) નં [જુઓ રોહન] વીતકની
 - કથની (૨) રહન. [રોહડું રહવાં = હતાશ
 થઈ દુ:ખની વાત કથા કરવી]
 રોહન નં [સં] રહન [પડેલો]
 રોહો પું [સં. રોષ ઉપરથી] ખાડો (ચીલામાં
 રોષ પું [સં] અટકાવ. ંક વિં રોષ કરનાર.
 ંન નં રોષવું તે. ંવું સંકિં રોહકું, અટકાવવું
 રોન સ્ત્રીં [ફ. ગવન્દ] રાતની ચોખી માટે ફરવું
 તે [-ફરવી, મારવી] [રોનકવાળું
 રોનક સ્ત્રીં [જ] તેજ, બપોલો. ંહાર વિં
 રોપ પું [રોપણુ પરથી] રોપો, છોડ ંજુ નં
 [સં] રોપવું તે. ંજુહાર વિં રોપનાર ંજુ
 સ્ત્રીં રોપણુ, વાવણી
 રોપવું સંકિં [સં. રોપ્] વાવવું (૨) ખોડવું
 રોપણુ નં [રોપણુ પરથી] જુઓ રોપણ
 રોપિત વિં [સં] રોપેલું
 રોપીટ સ્ત્રીં [રોણ + પીટવું] રોફટ; રોણું ને
 છાતી પીટવી તે
 રોપો પું જુઓ રોપ
 રોફ (-બ) (રો) પું [જુઓ રોઆબ, સરં હિં, મ.
 રોબ] ભપકો, દબદબો (૨) પ્રતાપ; તેજ; દાબ.
 [-કરવો, મારવો = ડોળદમામથી રહેવું.
 (૨) ઉપરીપણું દાબવવું; દાબ પાડવા જેવું
 વર્તન કરવું. -ચલાવવો, પાડવો, રાખવો
 દાબ પાડવો, રોકમાં રાખવું. -ખેચાડવો =
 ધાક બેસાડવી; રોક પાડવી.] ંહાર વિં
 રોફવાળું. -ફી (-બી) વિં રોફવાળું

રોખડ વિં [જુઓ ઘોણુ, ડોણુ] જઠ, મૂર્ખ,
અરસિક [ધરેણુ
રોખડી સ્ત્રીં [સરં મ હોવર] સ્ત્રીઓનું એક
રોખ, ૦૬૧૨, -ખી જુઓ 'રોફ'માં
રોખ પું, નં [સં] રવાંદ, રુ; શરીર ઉપરના
વાળ ૦૬૫, ૦૬૧૨ પું રોખવાળુ ચામડીનું
ઉદ્. ૦૬૧૨ પું હાલમ ૦૬૫ પું રોખાંચ
(૨) વિં રોખાંચ કરે એવુ
રોખ નં [ઈ] (સ) ઇટાલીનુ લાણીનું શહેર
૦૬૧૨ વિં રોખનું કે તેને લગતું કે તેનું રહેવાસી
રોખાંચ પું [સં] વાગોળનું તે
રોખાવણિ (-થી, -જિ, -ળી) સ્ત્રીં [સં]
રવાંડીની હાર
રોખાંચ પું [સં] (લાગણીથી) શરીર ઉપરનાં
રવા ઊભાં થવા તે ૦૬ રોખાંચ કરે એવુ,
રોખરૂં -ચિત્ત વિં રોખાંચ થયો હોય તેવું
રોખણુ (રો') સ્ત્રીં (સ) રોહિણી
રોખણુ નં [સં] રુદન, પ્રા રોમણ, + ૦૬૧
રોખણ વિં [ઈ] એક ખાસ કદનો (છાપવાનો
કાગળ) (૨) શાહી, હરખારી
રોખણી સ્ત્રીં [મ] નાનું લગર (મજવાનું)
રોખણી સ્ત્રીં [ઈ] લેખક વગેરેને તેમની કૃતિના
વચાણ ઉપર જે મહેનતાણુ કરાવી આપવામાં
આવે તે [(સ્ત્રીઓની ગાળ)
રોખુ વિં [રોવ' ઉપરથી] પીટયુ, રંધુ
રોલ પું [ઈ રોલ] (વહાણમાં ખેસતાં આવતા)
ચક્કર, તમ્મર (૨) એક ભતનું રોશમી કાપડ
રોલ પું [ઈ] આંકણી, ૦૨ પું ગળડે તેવો ગોળ
ધાટ (જેમ કે, છાપખાનાનો, જમીન દાખવાનો)
રોલા (-ળા) પું [સં] એક ૭૬
રોલુ (રો?) વિં બાધુ, મૂર્ખ, મૂઠ
રોલું અંકિં [પ્રા રોવ (સં. રુડ')] રંડું (૨)
સંકિં ને રંડુ, નુંડ ખરંડ, ગાલુ (૩) નં
રંડું તે, રોણુ -વરાવણુ સંકિં [પ્રેરક]
-વાણું અંકિં [ભાવે]
રોશન વિં [પ્રા] ચળકતું (૨) જાહેર [-થયું =
જાણ થવી. -વાળુ = નુકસાન કરવું,
ધૂળધાણી કરવી] -નાઈ, -ની સ્ત્રીં (મણા
દીવાઓનો) સામટો પ્રકાશ (૨) રશનાઈ

રોષ પું [સં] ગુસ્સો [-કરવો, રાખવો,
૦. રોષે બરાણું = ગુસ્સે થવું] ૦૬૧૨ સં કિં
રોષ ચડાવવો, ગુસ્સે કરવું -ધાણુ અંકિં
રોષ ચડવો; ગુસ્સે થવું -ધિત વિં રોષવાળુ
રોહ પું [સં] ઠળી (૨) અ કુર
રોહ નં [સં રોહિય] એક ઘાસ ંડો પું
એક ઘાસ (૨) [સં રોહિતક?] એક ઝાડ
૦૬૧૨ સ્ત્રીં એક વનરપતિ
રોહિણી સ્ત્રીં [સં] (સ) ચોથુ નક્ષત્ર (૨)
વીજળી (૩) [સ] વજરામની માતા (૪)
[સ] ચંદ્રની પટશણી (૫) આયતા સ્તુતિનો
એક પ્રકાર
રોહિત વિં [સં] રાહ (૨) પું (સ.) હરિશ્ચંદ્ર
રાતનો પુત્ર -તાથ પું અગ્નિ
રોહિલા પું [સરં હિં રહેલા, મ] પડાણોની
એક ભતિ -લખ ૬ પું (સ) યુ પ્રાન્તનો
એક પ્રદેશ જ્યાં રોહિલાની વસતી છે
રોળ પું [રોળુ પરથી? પ્રા રુલ (સં) હુદ]
આળોટવું અથઓક, અરખી (૨) ગજબ,
ઘટ; પાચમાલી (૩) [સરં મ રોલા] મોટો
જ્યો (૪) [દિ રોલ] ગલરાટ, શોરખટાર (૫)
ઝખડો, કલહ [-ચાલવો = મરખી ફેલાવી
-ચળવો = ઘાણ નીકળી જવો, ખૂબ નુકસાન
થવું, ખૂબ વપરાઈ જવું -વાળવો = લય
ફેલાવવો (૨) અતિશય નુકસાન કરવું (૩)
ઘાણ કાઢી નાખવો (૪) ખૂબ ખરચી નાખવું]
રોળવણુ સંકિં [રોળવું ઉપરથી] રોળે
એમ કરવું
રોળવાણુ અંકિં ચિડાવું, ખિલવું
રોળવું સંકિં [પ્રા રુલ (સં) હુદ ઉપરથી]
ચોળવું, મસળવું (૨) રગહોળવું, મેલું કરવું
(૩) [લા] કચરી મારી નાખવું
રોળા પું [જુઓ રોલા] એક ૭૬
રોળાકોળી (રો કો?) વિં સ્ત્રીં સાંજની (વેળા)
રોળુ (રો?) વિં [જુઓ રોળવું] અધારવાળુ
(૨) મેલું, રોળાયેલું (૩) જુઓ રોલું (૪)
નં જુઓ રોળો; કબિયો, તોફાન, ધિમાણુ
રોળો (રો?) પું [દિ રોલ] લાજમઠ (૨) ઘોંઘાટ,
ખૂમ (૩) [રળવું ઉપરથી] કમાઈ

રોંક(-ખ)ણી(રોં) સીં [મ] રોખડી, રધો
-હું સંક્રિં રધો ફેરવેલો, સાફ કરવું
રોખણું(રોં) નં [સરંમ રોંચો] પથ્થર લાકડા
વગેરે પર આકાં પાડવાનું ઓળર, ટાકણું
રોખણું(રોં) સંક્રિં ભુઓ રોંકણી'મા, રોંકવું
રોચું(રોં) વિં [ભુઓ રોચું] ગામડિયું;
ન ગલી, અસભ્ય -ચો પું રાભો, જડસો
રોંડું(રોં) નં [ભુઓ રોંડો] મોલે પહોર, સમી-

સાંજનો વખત, -દો પું [સં. રોમંથ ઉપરથી ?]
નીલ પહોરનું જમણ (૨) વાણુ (૩) રોંડુ
રોંદ વિં [સં] રદ સખધી (૨) ભય કર, ઉચ
(૩) પું રોંદપણું; રદતા (૪) કાળ્યના નવ
રસમાનો એક. -દ્રી સીં દીક્ષા શ્રુતિનો
એક અવાતર ભેદ
રોંપ્ય વિં [સં] રૂપાનું (૨) રૂપા જેવું
રોંરવ નં [સં] એક નરક

લ

લ પું [સં] ચાર અર્ધસ્વરોમાનો ત્રીજો, ઠકાર
પું લ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર ઠકારાંત
વિં છેડે લકારવાળું
લઈ 'લેવું'નું કું રૂપ જેમ કે લઈ આવવું;
લઈ જવું ધં [લઈને']
લઈને અં [લેવું'નું અં કું] ઉઠાં 'એને
લઈઓ પું [પ્રા લત્ર(સં. લપ્) ઉપરથી] રાતની
પામે રહેતો મરકરો, લૌલો
લકલકકલ અં [લકલ+ધકો કે મેકો? કે
રગડવું+ધકલવું?] લકલકલક, ધમધોકાર,
કપાટાગ્રધ
લક(-લ)લિયું વિં [ભુઓ લકલ] લાકડાનું
(૨) કંકણ (૩) ઝાડને પણ બાળી કે એવું
(હિમ) (૪) નં ભુઓ કંકોડું (૫) ગહાક
પનાવવાનું લાકડાનું ખામણવાળું ગચિયું.
-ચો દાન પું એક રમત
લકવો પું [લ. લક્વહ] શરીરનું એકાદ અંમ
રહી જવાનો રોગ, પક્ષાધાત
લકાર સીં [હિં, મ] લીટી, રેખા
લક(-લ)ઓ [લ લુકમહ] કોળિયો, લાહવો,
ફાયદો (કટાક્ષમા) (-લેવો)
લકુદ્રી સીં [સં લકુદ્ર, સરં હિં.] લાકડી
લકુંદને વિં [સરં મ લક્ક=ઉઘાડું; નાણું
અપવા લતકુટા-લતકોટગા = નિર્લંબ.]
રડીખાજ, વહેલ
લક્કલ નં [સં લકુદ્ર, પ્રા લક્કુદ, સરં હિં, મ.]
લાકડું (બહુધા સમાસમા વપરાય છે) ઠકામ
નં લાકડાનું કામ; સુતારીકામ, ઠકોટ
પું લાકડાનો કોટ કે આતરો (૨) વહાણ-

માથી જ્યાં લાકડા ઊતરે છે તે ડકો ંખોલ
પું એક પક્ષી ંધકલ અં ભુઓ લકલ-
ધકલ. ંધકલે અં સખત રીતે, ભેરથી.
[-લેવું=સખત ઠપકો આપવો.] ંપીલ
ઓ લાટી, લાકડાનું પીકું. ંફોટો પું
લાકડાં ફાડનારો ંશી(-સી) વિં લાકડા
જેવું કંકણ (૨) પું ભંવં ભુઓ લકલથી
લાડુ ંશી લાડુ પું એક મીઠાઈ -લિયું
વિં (૨) નં ભુઓ લકલિયું
લક્ષી કખૂતર નં [લ. લક્ષા; સરં હિં. લક્ષા,
ંકવૂતર] એક જાતનું કખૂતર
લક્ષ પું [સં] લાખની સખ્યા (૨) ધ્યાન
(૩) ઉદ્દેશ (૪) [વાકવાણું] નિશાન [-આપણું,
દેવું=ધ્યાન આપવું -ખેંચવું, દોરવું=
ધ્યાન પર આણવું. -પર, -માં આપણું,
-માં ઊતરવું=લક્ષ જવું -પર, -માં
લેવું=ધ્યાન આપવું -માં રાખવું=ધ્યાનમાં
રાખવું -રાખવું=સરત રાખવી. -સાધવું=
ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવો (૨) નિશાન બરાબર
તોડવું.] ંક વિં સચક; લક્ષ એચે એવું.
ંચોરાશી સીં ભુઓ લખચોરાશી
લક્ષણ નં [સં] ચિહ્ન, નિશાની (૨) ગુણ,
ખીજ વરણી ભુદો પાડનાર ખાસ વર્મ
(૩) તેવા ધર્મનું કથન, વ્યાખ્યા [ન્યા.] (૪)
દગ, વ્યાચરણ. ંષ તું વિં સુલક્ષણું (૨)
[કટાક્ષમા] નહારા લક્ષણવાળું
લક્ષણ સીં [સં.] લક્ષ્યાર્થનો બોધ કાવનાર
શબ્દની શક્તિ (વ્યા)
લક્ષણીય વિં [સં.] લક્ષમા લેવા ભેગ

લક્ષધા અં [સં] લાખ રીતે
લક્ષ વસ્તુ અં અવસ્થા, જરૂર
લક્ષ્ય સંક્રિં [સં લક્ષ્ય] તાકવું (૨) તાકીને
ખેસવું (૩) અટકળ કરવી (૪) શોધી
કાઢવું, ભેઈ જવું

લક્ષ(-દય)વેધી વિં ખારેલું નિશાન પાઠનાર
લક્ષાધિપતિ પું [સં.] લાખ રૂપિયાની
પૂજવળો, લખપતિ

લક્ષાલક્ષ નં + લક્ષ્ય
લક્ષાવધિ અં [સં] લાખે લેખાં હોય તેમ
લક્ષિત વિં [સં] દેખાડેલું (૨) દેખેલું (૩)
લક્ષણધી નણેલું (આ)

લક્ષી વિં [સં] લક્ષવાણી, લક્ષણ (સામાન્ય
રીતે સમાસને અતે ઉદાં 'એકલક્ષી')

લક્ષમણ પું [સં] (સ) રામનો નાનો ભાઈ;
સુમિત્રાના પુત્ર [પટરાણીઓમાંની એક
લક્ષમણી સ્ત્રીં [સં] (સ) કૃષ્ણની આંઠ
લક્ષ્મી સ્ત્રીં [સં] (સ) વિશ્ણુની પત્ની,
ધનની અધિષ્ઠાત્રી દેવી; ચૌદ રત્નમાંનું
એક (૨) ધન; ડોલત ઝકાત, ણાથ,
ખપતિ, ણવર પું (સ) વિશ્ણુ ણતાલ
પું એક નતનો તાલ (સંગીત) ણધર
પું એક છદ ણપૂજન નં, ણપૂજ સ્ત્રીં
આસો વદ તેરસને દિવસે કરાતી લક્ષ્મીની
પૂજ ણવ ત(-ત્ત), ણવાન વિં પૈસાદાર

લક્ષ્ય વિં [સં] લક્ષ આપવા જેવું (૨)
તાકવાનું, તાકી શકાય તેવું (૩) ભેઈ શકાય-
નણી શકાય તેવું, દશ્ય (૪) નં ધ્યેય
(૫) લક્ષ, હેઇ (૬) નિશાન (તાકવાનું) (૭)
લક્ષ્યાર્થ (૮) જેનું લક્ષણ બાંધવાનું હોય તે
(ન્યા) ણખિદુ નં લક્ષ્ય, ધ્યેય ણવેધ
પું ખારેલા નિશાનને તોડી પાડવું તે
ણવેશિત્વ નં લક્ષવેધીપણું. ણવેધી વિં
જુઓ નક્ષવેધી -દયાર્થ પું [+અર્થ]
સુખ્યાર્થનો ખાધ થયે તેનો સખખી એવો
જે ખીલે અર્થ લેવો પડે છે તે (ન્યા.)

લાખ વિં [જુઓ લક્ષ] લાખ (૫) (૨) [જુઓ
લક્ષ્ય] દશ્ય (જગત માટે) (૩) સ્ત્રી
[જુઓ લખલખવું અર્થ ૫] લવ, હદ (૪) /

જુઓ લક્ષ્મી ણચોરાશી સ્ત્રીં ચોરાસી
લાખ ન-નનું ચક્ર, ણપતિ પું લક્ષાધિપતિ
લખ(-ખખ)ણુ નં [સં લક્ષણ] + લક્ષણ, ચિહ્ન
લખણી નં [લખવું પદ્યી] ટીપ, ચાદી (દાન કે
ઉધરાણાની) [-કરવી = ઉધરાણું કરવું]
-ણુ નં લખવાનું વતરણું, લેખણ (૨)
લખણી -ત નં કરાર, સહી સાચેનું
લખાણ (૨) નસીખના લેખ -ત પત્તર
નં કાગળિયા ઉપરનું લખાણ (૨) ગમે
તેવું (કચુ કે અચોક્કસ) લખાણ

લખપતિ જુઓ 'લખ'માં
લખલખ વિં [સં લક્ષ ઉપરથી, અથવા રવં]
ચળકણ, રવચક (૨) અં [રવં] લખલખે
એમ [-ચકુ = લખલખવું] ણવું અંકિં
ફાટવું, પીઠા થવી (૨) ચકચકવું, ઝળકવું
(૩) લખલખ એવો અવાજ થવો (પાણી
ઊછળવાથી, ફૂંક પાણી પીએ ત્યારે) (૪)
લવલવવ (૫) [સં લખ, સરંમ લલલલળે]
તીવ બૂખ લાગવી; તીવ અભિલાષા થવી
-ખાટ પું ઝગઝગાટ (૨) લવારો (૩) સજ્જો,
પીઠા (૪) ધારતી, કર (૫) લોઢાટ, ધમાલ
(૬) લખણા, બૂખ. -ખાટો પું લખલખાટ,
ઝગઝગાટ

લખલટ વિં [લખ (લક્ષ) + લ (લૂટવું, કે
લોટવું), સરંમ] પુંઝળ, ખેશુમાર

લખણ સંક્રિં [સં લિખ; સરંમ હિં લિલ્લના,
મ લિલ્લળે] લખાણ કરવું (૨) આલેખવું (૩)
[સં લક્ષ, પ્રા લલ્લ] અવલોકવું; ભેડવું
[લખી આપણુ = લખત કરી આપણુ, લેખિત
કળુલાત આપવી લખી કાઢવું = જલદી
લખી નાખવું (નામ) લખી જુવું = ગુનેા
કર્ચા બદલ નામ નોંધી જવું (૨) આવીને
લખી લેવું લખી દેવું = લખી આપવું (૨)
લખી કાઢવું લખી નાખવું = જલદી લખી
કાઢવું લખી પાડવું = જલદી લખી નાખવું
લખી માડવું = હોય તેનાથી જુદું (ઉતાવળમાં
કે બૂલથી) લખી નાખવું લખી મૂકવું,
રાખવું = લખાણ કરી રાખવું લખી લેવું =
(વાદ રહે તે માટે) ઉતારી લેવું - લખવું

મંલખા

લખી વાળડું = હિસાબમા માંડી વાળડું]
 ખંલખા સ્ત્રીં ['લખડું' ઉપરથી] ઉપર-

ઉપરી કે સામસામી લખડું તે
 લખાઈ સ્ત્રીં ['લખડું' ઉપરથી] લખવાનું
 મહેનતાણુ -ણુ નં લખવું તે (૨) લખેલું તે.

-ણુ પડાણુ નં [લખવું + પડવું] લેખિત
 પુરાવો -પટ્ટી(-ડી) સ્ત્રીં [સરંમ લલાપટ્ટી,
 લખડું + પડવું હિં. લિલાપટ્ટી, લખવું + પટ્ટી
 (સં પત્ત = વાર વાર પડવું -વળગવું)] લખ લખા

કરવું -વાર વાર લખવું તે -મણુ નં, -મણી
 સ્ત્રીં લખવાનું મહેનતાણુ, લખાઈ
 લખારો પું [લખલખ, રવં] લખારો,

નકામી ટકટક (૨) ['લખ' ઉપરથી, સરં
 હિં, મ. લહેરો] લખની ચૂકી વગેરે બનાવ-

નારો (૨) લખ ચકાવવાનું કામ કરનારો
 લખાલખ સ્ત્રીં ['લખડું' ઉપરથી] બુઓ લખલખા

લખાવટ સ્ત્રીં ['લખડું' ઉપરથી] સરં હિં,
 મ લિલાવટ] લખાણુ (૨) લખવાની ઢબ

(૩) [લખલખ, રવં] ધારતી (૪) લખારો
 ખિતંગ વિં [સં લિખિતમ્ (ગ્રીક લિલક્રિમાં
 કર્તા સાથે)] (પત્ર) લખનાર, લખિતગ

લખિયારા પું [લખ પરથી; સરં હિં લહેરો]
 લખડું કામ કરનાર એક જાતનો માણસ (૨)

એક અટક
 લખી સ્ત્રીં [સં લક્ષ્મી?] (કા) ઘોડીની એક
 જાત [પું લખપતિ

લખેશરી વિં [સં લક્ષેશ્વર] તાલેવંત (૨)
 લખેટણું સંકિં [લખ પરથી, સરં મ

લાલટણું] લખ ચકાવવી [માંડીના વાસણને)
 લખોટી સ્ત્રીં [સં. લાક્ષ + વૃત્તક] કચ કે

પંથરી (રમવાની) નાની ગાળી
 લખોટો પું [સં લાક્ષા ઉપરથી, સરં હિં.

લઘૌટા, મ લાલોટા, લલોટા] અગત્યના કે
 સરકારી કાગળોનો સીલચપ ખોડો (૨)

[બુએ લખેટી] મોટી લખોટી
 લખખણુ નં બુઓ લખણ, લક્ષણ

લખ્યા લેખ પું ખં વં [લખ્યું + લેખ]
 વિવિધ લખેટો લેખ, નસીબ, વિધિ

લખ્યાં, ['લખડું' ઉપરથી] બપતરાં [સં પત્ર]

નંખવં લખત, દસ્તાવેજ [-કરવાં, કરી
 આપવાં]

લખ સ્ત્રીં [સં લખ, સરં લખ, સરં મ]
 ટેકણ, ટેકા (મોહનો) (૨) સુતરની આપી
 (૩) અં + લગી [માયાદોડ

લગચૂકસીં [લાગવું + ચૂકવું] મગજમારી;
 લખટ વિં (૨) અં [સરં લગી, મ] સળગ,

એકધાર

લગડ સ્ત્રીં [મ] એક પક્ષી [કે ચાંદીની પાટ
 લગડી સ્ત્રીં [સરં મ. લગડ, સં લગુડ?] સોના

લગડું નં [સરં મ લગડ, સં લખ ઉપરથી]
 ગધેડાનું ખલક કે ચોકડું (૨) બોલે [-લાગડું

= બાર, બોલે કે જવાબદારી ચોટવા.]
 લગણુ પું [સં. લખ ઉપરથી] બોલે (૨) અં

લગી, ચુખી

લગત વિં [સં લગ; સરં મ] લગડું: નજકું
 (૨) સ્ત્રીં [સરં મ લાતા] સળધ, ધરોબો

(૩) અં પાસે, ભેડે, લાગીને -તી સ્ત્રીં
 [સરં મ] વન, શરમ. -તું વિં સંબધી,

લાગુ પડવું: નજકું

લગડી સ્ત્રીં [સં લખ ઉપરથી, સરં મ લગડા
 બુઓ લગડી -ટો પું લચકો, ઘોડો

લગન નં [સં લાન] બુઓ લમ (૨) સ્ત્રીં
 [હિં] લગની. [-ઉકેલડું = લમની જવાબ

કે બોલમાથી પરવારવું -લખાવ
 લમમિતિ નકડી કર્યાની લેખિત

આપવી -લામવી = લગની લા
 ગાળો પું લગનની મોસમ બહડ

લમનની મુખ્ય ક્રિયા કરવાની થકી-
 બપડો પું વરના તરફથી કન્યાને ત્ય

શુભ દિવસ લખી, મોકલાવું કે કુર્ત
 બસરા સ્ત્રીં લગનગાળો -નિયો

તેડવા જનારો કન્યા તરફનો સગો
 લમનિયો = ઠંડારો કરનાર માણસ.

રડ, લહે, લવ (-લામવી)
 લગલગ અં દિ. લગ (દિર્લાવ), નિ

અડોઅડ (૨) આસરે
 લગરીક વિં (૨) અં [બુઓ લઃ

લમલમ નં [સરં હિં, મ લમ

લગવાડ સીં [સં લગ્ન ઉપરથી] સખધ, પ્રીતિ
 જમણુ નં [સં લગ્ન] નકંથી કરેલા બાવે હરેરાજ
 અમુક વસ્તુ લેવી તે (૨) સંક્રિં (૫)
 લાગુ, વળગુ (૩) પહોંચુ
 લગાડુ સં ક્રિં ['લાગુ'નું પ્રેરક] અહકાડુ
 (૨) ચોપડુ (૩) વળગાડુ, લાગુ કરવું (૪)
 સળગાવડું [લાગલાગટ
 લગાતાર અં [હિં, સરં મ લોતાર] સતત,
 લગામ સીં [ફા] થોડાના મેનું લોડાનું ચોકડું
 (૨) તેને બાધેલી હાંકનારના હાથમા રહેતી
 દોરી (૩) [લા] અંકુશ [-આપવી = લગામ
 દીલી મૂકવી (૨) છૂટ આપવી, હાથ, અ કુશ
 કે બધન વિનાનું રાખવું -ખેંચવી, ઝાલવી,
 પકડવી = જતુ અટકાવવું, કાળૂમા લેવું
 -છૂટી મૂકવી = સતત તતા આપવી (૨)
 બહેલી જવા દેવું -તજ કરવી = અંકુશ
 મૂકવો; ખેચી પકડવું]
 લગાર, -રેક વિં [જુઓ લગાર] થોડું (૨)
 અં થોડા વખત માટે
 લગાવ પું [સં લગ્ન ઉપરથી] મીછ
 લગાવણુ સં ક્રિં ['લાગવું'નું પ્રેરક, સરં
 હિં લગાવના, મ લગાવણે] જુઓ લગાડુ
 ૧, ૨, ૩ (૨) મારવું, ઠોકવું [લગણ, સુધી
 લગી અં [જુઓ લગ સરં હિં લગી, મ લગ્ન]
 લગીર, -રેક વિં [હિં લકીર = ૫ રળી લીટી
 ઉપરથી?] જુઓ લગાર
 લગે અં [સં લગ્ન, સરં મ, હિં] લાગ્યા!
 ફાગ્યા! હાં (એક ઉત્તેજનનો ઉદ્ગાર) (૨)
 + લગી ંલગે અં લગે ૧ જુઓ
 લગેજ નં [હિં] (રેલવે) ઉતારનો સામાન.
 [-કરેણુ સંક્રિં ઉતારનો સામાન લગેજના
 ખાસ હપ્તામા મોકલવો (૨) સરસામાન
 લેખાવી રસીદ કઠાવવી] ંઓદિસ સીં
 ન્યાં ઉતારનો સામાન લગેજ કરવામા આવે
 તે ંઓદિસ ંખાસલ નં લગેજના ખાસ
 જુલ હપ્તામાં મોકલાવુ પાસલ
 લગેલગ અં [દિ લગ = નજીક, સરં મ]
 છેક પસે, અડીને (૨) લગલગ, પાસે
 લગુ અં જુઓ લગેલગ (૨) વિં [સં લગ્ન

ઉપરથી] ઊનાળવું, પરભી પાછળ ક્યાં કરનાર
 લગ્ન વિં [મં] લાગેણુ, વળગેણું (૨) લીન,
 આસપ્ત (૩) નં જેટલો સમય પૃથ્વી એક
 રાશિમાં રહે તેટલો વખત (૪) કોષ શુભ કાર્ય
 કરવાનું મુહૂર્ત (૫) પરણવાનું મુહૂર્ત (૬) લગન,
 પરણવું તે, વિવાહ [-કરેણુ = પરણવું -એણુ
 = લગનું મુહૂર્ત એવું -મોડણુ = લગની તૈયારી
 કરવી. -લેણુ (-વાં) = લગનું મુહૂર્ત ઠાવવું
 (૨) લગની તૈયારી કરવી. લગને લગને
 કુંવારા = હમેશાં અવૃત્ત હર વખતે તૈયાર]
 ંકાર્ય નં લગનું કામકાજ ંકાલ (-ળ)
 પું લગ કે ખીલ શુભ કાર્યનું મુહૂર્ત ંકુ
 (-કુ) ંળી સીં [સરં હિં, મ લગ્નકુહલી]
 જન્મ સમયે કયો ગ્રહ કઈ રાશિમાં હતો
 તે બતાવનાર કુહળી, જન્મકુંહળી ંતિથિ
 સીં લગનો દિવસ ંનક્ષત્ર નં લગ માટે
 શુભ નક્ષત્ર ંમકપ પું લગ માટે તયાર
 કરેલો મકપ. ંસુહૂર્ત નં લગકાળ.
 ંવેળા સીં લગકાળ -ગ્રોત્સવ પું
 [+ વત્સવ] લગનો ઉત્સવ -ઉજવણી
 લઘરવધર વિં [જુઓ લઘરા] (કા) ંધરેહાલ
 લઘરા પું ંબંબંબં ['લઘીર' ઉપરથી?] લૂગડાના
 ડુંથા, ંધરા લઘરિયુ વિં લઘરવધર
 લધિમા સીં [સં] લઘુપણુ (૨) આહ સિદ્ધિઓ-
 માની એક -અતિ લઘુ થઈ જવું તે
 લઘુ વિં [સં] નાનું (૨) હલકું (૩) સહેલું (૪)
 હરવ, એક માનાનું (૫) પું હરત, પુંબ અને
 આંધની નક્ષત્રોનું નામ ંકથા સીં નાની
 વાર્તા, સાહિત્યકૃતિનો એક પ્રકાર ંક સ પું
 () આવો ફેસ ંકોણુ પું ૯૦° થી નાનો
 કોણ, 'એકપૂટ ંગેળ' (ગ) ંગન પું (ગુરુ
 જનનો વિપર્યાય) નાનો કે હલકો માણસ ંતમ
 વિં ંધી નાનું (૨) પું અમુક રકમોમાની
 દરેકથી જેને શેષ વિના ભાગી શકાય એવી
 નાનામા નાની રકમ (ગ) ંતમ સત્તરછેદ
 પું અમુક અપૂર્ણાંક રકમોના દરેકના
 છેદથી બરાબર ભાગી શકાય એવી નાનામા
 નાની સખ્યા (ગ) ંતમ સાધારણ
 અવયવી, ંતમ સાધારણ બાન્ય પું

[સરં મ.] જુઓ લઘુતમ ઓતા સ્ત્રીં.
 ઓતાવાચક વિં લઘુતા ખતાવનાર ઓતાઈ
 સ્ત્રીં + લઘુતા. ૦૮૧ નં. ૦ પ્રયત્ન વિં
 થોડા પ્રયત્નથી ઉચ્ચારાય તેવો (ધર્ણ) (૨)
 આળસુ ૦ મતી સ્ત્રીં થોડા મત ધરાવતો
 પક્ષ કે એવા લોકો (૨) થોડા મત હોવા કે
 ધરાવવા તે ૦ રેખા સ્ત્રીં (—) આર્થ એક
 વિગમચિહ્ન. ૦ લાઘવતા, ૦ લાઘવી સ્ત્રીં
 આલાપી; પેચ, યુક્તિ ૦ લિપિ સ્ત્રીં ખોલેલું
 જલદી લખી શકાય તેવી દૂંકા સ દેતોવાળી
 લિપિ, 'શોર્ટહેન્ડ'. ૦ લેખન નં લઘુલિપિમા
 લખવુ તે. ૦ વચી વિં નાની—ઓછી
 ઉમ્મરનું ૦ વાર્તા સ્ત્રીં લઘુકથા. ૦ શંકા
 સ્ત્રીં પેશાખની હાજત ૦ શેખર પું સગી-
 તનો એક તાલ

લઘુકથા નં [સં] લઘુ—ઓછું કે દૂંકું કરવું
 તે (૨) હલકું પાડવું કે તિરકાર કરવો તે
 લયક સ્ત્રીં [જુઓ લયકડું, સરં હિં, મ]
 મચકોઠ (૨) લયકાતી ચાલ. [—આવવી,
 —ખાવી = મચકોઠાડ.]

લયક લયક અં [‘લયકો’ ઉપરથી] લયકે ને
 લયકે; મોટે મોટે કોળિયે, ઉતાવળથી (—ખાવું)
 લયકડું અંકિં [૨૧૦, સં લસ્જ ઉપરથી ?
 સં હિં. લચકના, મ લચકળેં] લયી જડું
 (૨) કરમોઠાડું, સાધામાથી ઊતરી જવું (૩)

મઠથી ચાલતાં કમ્મરેથી જરા મરઠાડું
 લયકો પું [‘લયકડું’ ઉપરથી, સરં હિં, મ]
 લોચો (૨) લયકો ઢાળ ૦ ઢાળ સ્ત્રીં દીલી
 ઢાળ (પ્રવાહી અને લલરી વચ્ચેની)
 લયલવું સંકિં [‘લોચો’, ‘લયકો’ ઉપરથી]
 ચોપડ, લપેડવું

લયપય અં [૨૧૦] પ્રવાહીથી તરખોળ અને
 લોહા જેવું હોય તેમ. ૦ પું અંકિં લયપય
 યડું

લયલયવું અંકિં જુઓ લયકડું
 લયવું અંકિં [સં લસ્જ ? હિં લચના, મ.
 લચળેં] લારથી નમી જવું [લયી જવું,
 પડવું = નમી જવું (૨) કાલાવાલા કરવા]
 લય (—ચી) ૦ લિં [સરં મ. લ્લાહ] માયાકોઠિયું

(૨) નં [મ] પીઠા, લપ, ખલા
 લચ પું લચો ૧ જુઓ (૨) સ્ત્રીં [સરં
 હિં] + લાછ, લદમી
 લચન નં [સરં હિં] + લક્ષણ
 લચો પું [સરં હિં. લચ્છા] માલે, પાયેલા
 દોરની આટી (૨) પગના આગળાંતું એક ધરેણું
 લછ સ્ત્રીં [જુઓ લચ્છ] + લદમી (૨) નં
 [સરં હિં. લચ્છ (સં લક્ષ્ય)] લક્ષ, ધ્યાન
 લજવવું સંકિં [સં લજ, સરં હિં લજાના]
 લાળે તેમ કરવું; લલવવું
 લલડ (—વ) પું સંકિં ‘લાજવું’ પ્રેરક
 લલમળી સ્ત્રીં [‘લાજ’ ઉપરથી, સરં દે.
 લજ્જાલુણી, સરં મ લાજાહ, મ લજ્જાવતી;
 હિં લજારૂ (—લ)] એક છોડ (અડવાથી તેના
 પાન સુંઘાઈ નય છે). —છું વિં લાજ
 પમાડે તેડું; લાજ આવે તેડું, શરમજનક
 લલવવું સંકિં જુઓ લલડવું [પડવી]
 લલજત સ્ત્રીં [મ] મલ, લિલજત (—આવવી,
 લલજ સ્ત્રીં [સં] લાજ, શરમ (૨) અપકીર્તિ.
 [—આવવી, પામવું = શરમાવું] ૦ નિવૃત
 વિં [+ નિવૃત] શરમિદું ૦ વ્યમાન વિં
 લાજડું, શરમાવું ૦ છું (—પું) વિં લલજથીલ;
 શરમાળ ૦ વતી વિં સ્ત્રીં શરમવાળી.
 ૦ વાન, ૦ શીલ વિં શરમવાળું ૦ શ્લેષ્ય,
 ૦ હીન વિં શરમ વિનાનું, ખેશરમ —નિજત
 વિં લલજ પામેલું; શરમાયેલું
 લટ સ્ત્રીં [સં લટ્વા, સરં હિં, મ] થોડા વાળની
 સેર (૨) વહની મૂળી (૩) અમુક (સૂતરના) તાર
 દોરારાની આટી (૪) મોતીની સેર [—ગૂંથવી,
 ખાંધવી, સમારવી = વાળની છૂટી સેરને
 ગૂંથી —ખાધીને ઠીક કરવી. —પાડવી =
 આટીના અમુક તારની લટ અલગ આધવી]
 લટક સ્ત્રીં [‘લટકડું’ ઉપરથી, સરં મ, હિં]
 લયકાડું તે; મચકોઠ (૨) લટકો (૩) છટા; ખૂબી;
 રોલી ૦ છટક સ્ત્રીં છટા, ખૂબી ૦ છું (—છિયું)
 વિં [‘લટકડું’ ઉપરથી] લટકડું, મૂલવું (૨)
 નં કાનનું એક લટકડું રહેલું ધરેણું (૩)
 [લા] (વગર ખોલાવ્યે સાથે આવેલું) છોકરો.
 ૦ જિયાળું વિં લયકાડું; લયકવાળું

લટકું અંકિં [સરં હિં લટકના, અ
લટકળે (સં લટ, લટ) જુલુ, લખડવું; ટમાવું
(૨) [લા] આધારરહિત થવું, વચ્ચે રખડી જવું
લટક-સલામ સ્ત્રીં [લટકવું + સલામ] ખરા
હિલથી ન કરેલી, ખાલી સલામ
લટકાવવું સંકિં 'લટકવું' નું પ્રેરક
લટકાણુ વિં [સરં હિં લટકીલા] લટકાવાળુ
(૨) લટકા કરનાર
લટકિત વિં [લટકો પરથી] લટકાણુ, લટકાવાળુ
લટકુ નં લટકો, નખર
લટકો પું ['લટકવું' ઉપરથી, સરં દે લટક =
સુદર હાવભાવ] શરીરનો મોહક હાવભાવ -
ચાળો, નખર ઝટકો પું સહેજસાજ
નવરાશનો સમય (૨) અંક દેવયોગે;
અણધાર્યું ઝટકો પું આખ અને
શરીરનો ચાળો, નખર
લટપટ વિં [રવં, સરં હિં લટપટા, મ
લટપટ્યા] ચચળ; ચપળ (૨) [સં લિસ?]
પ્રેમાસક્ત; એકબીજાને વળગેલું - ચોટલું (૩)
સ્ત્રીં [સરં મ] ચચળતા, ચપળતા (૪)
મેળ, સબધ (૫) પ્રેમાસક્તિ (૬) ધાલમેલ,
ખટપટ (૭) અંક ઝટપટ જલદી. [-કરવી =
સામાને ભોળવવા ચાલાકી, ખટપટ, ધમાલ
કરવી - ખનપુ = પ્રેમાસક્ત થવું] ંકું
અંકિં રનેહમાં અડોઅડ થવું; એકબીજાને
વળગવું - ચોટવું. -ટિયુ વિં ચપળ, ચચળ
(૨) નં હલમની અસો ધસવાની ચામડાની
પટી [લટપટિયાં લેવાં = હલમને ધધોકરવે
(૨) કામધધા વિના રખડવું કે પડ્યા રહેવું.]
લટર સ્ત્રીં [જુઓ લટ] (ફૂલમાની) રેખા (૨)
[જુઓ લટાર] આટો [-મારવી]
લટવું અંકિં [સરં હિં લટના] નખી પડવું.
[લટી પડવું = નખી પડવું (૨) કાલાવાલા કરવા]
લટાકે સ્ત્રીં લટકે (?)
લટાકો પું (કા) પચાત
લટાર સ્ત્રીં [સં જટ ઉપરથી] કે 'લટકવું'
ઉપરથી? આટો, ટેરો; ચકર [-મારવી]
લટિયર વિં ['લટ' કે 'લટકો' ઉપરથી] (કા)
રોખીન, બલકાદાર

લટિયુ નં [જુઓ લટ] વાળ (નરા તુચ્છકાર-
દર્શક). [લટિયાં ઊઠવાં, ફમફમવાં =
અન્યવસ્થિતપણે વાળ ઊઠવાથી કંઠ ગાદેખાવ
- ગૂંચાવાં = (લા.) નિકટ સબધમાં આવવું
- પીંખવાં = મારી નાખવું (૨) ફેળેતી કરવી
- ફસાવવાં = મારી નાખવું]
લટી સ્ત્રીં [સરં હિં (સં લટ = દોષ; લટક = ફટ,
બહાસ] વેચ્યા, રડી (૨) ગપ, ભૂઠી વાત
લટ્ટરી સ્ત્રીં ['લટ' ઉપરથી] વાળનું એક ધરેણુ
(૨) કેશની લટ
લટોઝટો અંક ['ઝટ' દ્વિર્ભાવ] ઉતાવળે (૨)
['લટ' ઉપરથી] સહેજસાજ
લટોરો પું [જુઓ લટ] લટર; લટ (૨) ઠાળોનું
જુલું (૩) [સરં હિં લટોરા] એક પખી
લટુ વિં [સરં હિં (સં લટ ઉપરથી)] નરમથે શ
(૨) પરવશ (૩) સ્તબ્ધ (૪) પું બમરડો
[-થઈ જવું = ખૂબ આસક્ત થઈ જવું (૨)
પરવશ - નરમથે શ થઈ જવું]
લઠ(-કું) વિં [પ્રા લઠિ(સં યદિ) = લાઠી, સરં
હિં, મ] લઠુ ને મજબૂત (૨) પું ઠગોરો
[-નર જન, બારતી = મજબૂત બાંધાનો
ને ગપડેલ માણસ] - ઠિયુ વિં લઠુ (૨) નં
ગાડાનો નીચલો ભાગ જેમાં લઠો નહે છે.
-ઠિ(-ઠાં)યું વિં [સરં મ લઠિંગા] લઠ,
મજબૂત (૨) હુમ્મુ - કૂડી સ્ત્રીં નાનો લઠો.
-કું વિં [સરં હિં લઠા] લઠ - કો પું
ગાડી કે ગાડાનાં પૈડાની સોડાની ધરી - લઠ
હાડો હોય છે તે (૨) નડો માદરપાટ (૩) લઠ
માણસ (૪) (સુ) ઠગોરો
લઠકણુ(-ણુ) (લ) વિં ['લઠવું' ઉપરથી]
ટટાપોર, લઠવાના સ્વભાવનું
લઠત (લ) સ્ત્રીં ['લઠવું' ઉપરથી] લઠાઈ
લઠથડવું અંકિં [પ્રા લઠમ(સં લઠ) =
લપસી પડવું + આપડવું, અથડાવું?] લથડવું
લઠથડિયુ નં [લઠથડવું પરથી] લથડિયુ,
અઠબડિયુ [-આવડું, ખાણુ]
લઠડુ વિં [સરં હિં લઠેત, મ લઠધૂ] લઠ;
અલમસ્ત (૨) નં [સરં હિં લઠેતા, 'લઠ'
ઉપરથી] લાઠકું તે - છોકરું

લકષ્યકું અંકિં [સરં હિં. લઢવઢાના, મ.
લઢવઢળે] લકષ્યકું ખાલું. લકષ્યકું નં
ઠાકર ખાઈ લકષી પડવું તે [-આવડું, ખાલું]
લકષા(-વે)ક (લ') સ્ત્રીં ['લકષ્ય' પરથી] કષડો;
કનિયો, વઢવાઢ [કરવાનાસ્વભાવવાળું]
લકષ્યાકું (લ') વિં ['લકષ્ય' પરથી] લકષ્યા
લકષ્યું (લ') સંકિં [સં લઢ, સરં હિં લઢના,
મ લઢળે] વઢવું; ઠપકા દેવો (ર) અંકિં
સામસામે વાઢવિવાઢ, ટટો, બોલાબોલી,
મારામારી કે યુદ્ધ-લકષી કરવી (૩) કોટે
ચકું (૪) [જા] અર્થનાવ થવો (૫) [૩]
સંકિં લસોટવું -વૈથો પુંં યોદ્ધો
લકષ્યક અં [લટક સટક (દિર્ઘાવ) ઉપરથી]
લહેરમાં કે મઢમા અડખડિયાવાળી અતિએ.
૦ડું અંકિં લકષ્યક થાલડું.
લકષ્યા(-ડી) (લ') સ્ત્રીં ['લકષ્ય' પરથી] લકષ્યા
લકષી (લ') સ્ત્રીં ['લકષ્ય' પરથી, સરં હિં, મ.]
યુદ્ધ; જંગ (ર) ટટો, કષડો. [-વૈથાતી
લેથી = પારકો કનિયો વઢોરી લેવો -મ્
લિતરવું = લકષીમાં સામેલ થવું] ૦ખેર,
-ક(-કુ) વિં લકષ્યક
લકષક(-કુ) વિં [સં લઢ] લકષક (ર) (લ')
[સરં હિં. લઢાકા, લઢાકુ] જુઓ 'લકષી'
મા. -મણી સ્ત્રીં [લકષ્યવું પરથી] લકષ્યવું તે
લકષ્યક (લ') વિં [લકષ્ય પરથી, સરં હિં, લઢાકા]
લકી રાંધે તેવું (ર) લકષીના ખપડું (૩) લકષ્યકું
લકષ્યા(-ડી) (લ') સ્ત્રીં ['લકષ્ય' ઉપરથી]
લકષી, ટટો; લકષ્યા
લકષ્યવું ['લકષ' ઉપરથી, સરં હિં. લઢાના] લક
કરવા (ર) (લ') સંકિં 'લકષ્ય'નું પ્રેરક
લકષ્યું (લ') અંકિં 'લકષ્ય'નું કમંભિ ને જાવે
લકી સ્ત્રીં ['લક' ઉપરથી, સરં હિં, મ.] એક
મતની વસ્તુઓની પક્ષિ કે માળા (ર)
દોરની લટ [ઓલર (ર) દોરાની આડી
લકું નં ['લકી' ઉપરથી] તાર વીટવાનું સોનીનું
લકું, પું [સં] લકું
લકષ્ય સ્ત્રીં [સરં મ. લઢળ, પ્રા. લઢ(સં સ્ત્રી)
= યાઢ કરડું] લત, ટેવ (ર) પદ્ધતિ [-પઢવી]
લકષ્ય સ્ત્રીં ['લકષ્ય' ઉપરથી] લકષ્યાની ક્રિયા

કે તેની મોસમ
લકષ્યું સંકિં [સં લ] કલસલા કાપી લેવા;
પાક લિતરવો (ર) [લા.] કળ મેળવવું
લત(ત.), સ્ત્રીં [સં. રતિ કે પ્રા. લિત્તા(સં લિપ્)
ઉપરથી? સરં હિં, મ.] લગની (ર) ટેવ;
વ્યસન [-પઢવી, લાખવી]
લતા સ્ત્રીં [સં.] વેલ. ૦ડું જ વેલનો માંડવો.
૦ચહુ નં, ૦મંડય પું લતાઓનો માંડવો
લતાક સ્ત્રીં; પું [લતાકું ઉપરથી] લાત;
પાટું (ર) [જુઓ લકષ્યવું] ફેરવી તોળવું
તે, ફરી જવું તે (૩) ગોથ, ગોથું (૪) પું
ઉવાસ કે યાકધી દોથ થવું તે - સુરતી.
[-ખરવાવવી, ખારવી = લાત મારવી; ખૂલ
ખરવાવવી (ર) ગુકસાન કરવું. -ખાવી =
લાત ખાવી(ર) ખોટે રસ્તે દોરવાવું (૩) ગુકસાન
વેઠવું (૪) ગોથ ખાવી -ખાઈ જવું =
યુક્તિથી ફરી જવું (ર) ગુલાટ ખાઈ જવી
-વાગવી, લાગવી = લાત વાગવી(ર) ગુકસાનની
આલવી(૩) માંડગી પક્ષીની પીકાથી પીકાવું]
લતાકું અંકિં [દે. લત્તા = લત પરથી,
સરં હિં લ્તાઢના. મ લ્તાઢળે] ખગમ
કરવું, માકી ઢાલતમાં આલવું; ગુકસાન કરવું
લતિકા સ્ત્રીં [સં] લતા
લતીકે વિં [જ] સફુણી; સાજ; સરસ -ફે.
પું [સરં હિં લતીકા] ઢસવું આવે એવી
વાતચીત, ટોળટપો [લાતો મારવી તે
લત્તા સ્ત્રીં [દે.] લાત. ૦મ્હાર પું લાત કે
લત્તાં નં ૦ખંબં [સં લક્તક કે ફા. લક્તહ]
લગલા [-લેવાઈ જવાં, લેવાવાં = લૂઠાવું(ર)
ગુકસાનમા આવી જવું (૩) હિં મત ખોઈ
ખેસવું -લેવાં = ખામી કે નબળાઈ ઉઘાડી
પાડવી]
લતો પું [ફા.] રાહેરનો ભાગ, મહોલ્લો; ફળિયું
લકષ્યક પથક અં [રવં; સરં હિં. લથરપથર,
લયપથ, લનપત] પાણીથી લીંજાઈને તરબોળ
હોય તેમ (ર) જુઓ લથરપથર
લકષ્યકું અંકિં [જુઓ લકષ્યકું, સરં હિં
લ્તાઢના] ઠોકરથી ગોથું ખાવું (ર) બોલતાં
અચકાવું (૩) ફળણું પડી જવું (માંડગીથી)

લપકિયુ નં [જુઓ લપકિયુ] ગોથુ, અકબકિયું
[-ખાણું]

લપકથ અં [સં શિષ્ + ખાપ] એકખીતને
નેરથી વળગ્યા હોય તેમ

લપરપથર અં [જુઓ લપકપથર] ઢીલું
લપકતુ હોય એમ, અરતઅરત

લપકદ અં [રવં દે સં લ્પ ઉપરથી, સરં
દિં લદલદ] પ્રવાહીથી ભરપૂર લપકા જેવું
હોય તેમ (૨) ઢીલા પદાર્થમાં પકી ખરડાયેલું
હોય એમ (૩) લીન, ચકચૂ

લપકલું અંકિં, -વણુ સંકિં 'લાલકું'નું
કર્મણિ ને પ્રેરક

લપ સીં [સં લિપ્ ઉપરથી] પીકા, ઉપાધિ,
લકર(૨) અં [રવં] જલદી, ચટ [-દઈને]

લપક લપક અં [રવં] લપલપ, લપકે લપકે
(૨) લપકારામારતુ હોય એમ, લપકલપક, રહી
રહીને વેદના થાય એમ (એમ કે, ગૂમડામાં)

લપકલું અંકિં [રવં, સરં દિં. લપકના, મ
લપકળે] લપકારા થવા-મારવા

લપ(-ખ)કારૈ પું [લપકવું ઉપરથી] છલાને
લખૂં લખૂં બહાર કાઢવી તે (૨) વેદનાથી
કે લાયથી કાઢી પછ અવયવનું લખૂં લખૂં
થતુ તે (૩) [સં લપ્] તોછડાઈથી વધારેપડતુ
ખોલકું તે, લપકો

લપ(-ખ)કાવલું સંકિં [સં લપ્ કે રવં]
નિવરાવલું (૨) લપક લપક ખાણુ, ચટ કરી જવું

લપ(-ખ)કો પું [સં લિપ્, સરં મ લપકો]
ગડા પદાર્થનો લપકો (૨) કામ (૩) લપકારો
૨, ૩ જુઓ [-કરવો=તોછડાઈથી વધારે
પડતુ ખોલતુ લપકો કરવા=મહેણા મારવા
લપકો ખાવા=મહેણા દૂણાં સહેવા લપકો
ચોંટાડવા, દેવા=કામ દેવા લપકો તોડવા
=ખોલવાલમાં ને કામકાજમાં રોષ કાઢવા
કરવા (૨) ટોણાં મારવા લપકો લેવા=કામ
પકડી ૧) બહુ કળતર થવું]

લપકોજપકો પું [લપકવું + જપકવું] સરં
દિં લપકપ=ચપલ] ઝટાઝટ, સહેજસાજમાં
ખનવુ તે

લપકપ સીં [લપાવું + છુપાવું] ધાલમેલ, કાવતર

લપક સીં [રવં, સરં દિં (સં લિપ્)] ઝડપ;
ઝપટ (૨) [લપકાવું ઉપરથી] અકકટ (૩)

[લપકાવલું ઉપરથી] પેચ, ફાંદો (૪) [સં લિપ્]
ગપ, મહેક (૫) વિં તલ્લીન, મરાગલ;

લપકાયેલું [-મારવી=ઝૂટવી લેવું] ઝપટ
સીં ઓચિતી ઝૂટ મારવી તે

લપકલું અંકિં [જુઓ લપસવું] સરકવું (કા.)
લપકાવલું સં કિં 'લપકવું', 'લપકાવું'નું પ્રેરક

લપકાવું અંકિં [સરં દિં લપકાના, લિપકાના,
સં લિપ્] ચીકટમા ખરડાવું (૨) લલચાવું,
ફસાવું

લપકુ વિં [જુઓ લપકવું] સનનક નહિ તેવું,
ઢીલુ (૨) લાલચુ [-પકવું=ઢીલુ હોવું કે થવું]

લપકાક સીં [રવં, જુઓ લપક, સરં મ.]
લપક, તમાચો (૨) [લા] ઠપકો કે ખતા

ખાવી તે [-ખાવી=તમાચો ખાવો (૨)
ઠગાવું, છેતરાવું (૩) ઠાકર ખાવી, નુકસાનમાં

આવવું -ચોડવી, ઠાકવી, દેવી=તમાચો
મારવો -પડવી, મળવી=લપકાક વાગવી

(૨) ઠપકો મળવો; પાણુ પડવાનું થવું
-મારવી=તમાચો મારવો (૨) ધૂતણ,

નુકસાનમાં ઉતારવું (૩) મહેણું મારવું]

લપક (-દિ) જ વિં ખૂબ ઊંચું
લપકાવલું સંકિં લપકાકે લપકાકે મારવું

લપરકલું સંકિં [સં લિપ્] લપેકલું, લપરડો
કરવો લપરડો પું નડો લેપ, લપેડો

લપલપ સીં [રવં, સં લપ્] બકબક, લવારો
(૨) અં [રવં] ચપચપ, ઝડપથી (૩)

લખૂં લખૂં -પાટ પું, સીં લવારો;
બકવાટ (૨) ઉતાવળ, ધાંધલ -પિયુ વિં

લપલપાટ કરનક
લપ(-પા)લું અંકિં [સં લિપ, લુપ્, સરં

મ લપ્] સતાવું
લપસવળી સીં [લપસવું પરથી] ઉપર ચડી

નીચે લપસવાની એકે બાળરમત કે તેનું સાધન
લપસણુ વિં [લપસવું પરથી] લપસી પડાય

એવું (૨) નં લપસી પડાય એવી જગ્યા
લપસવું અંકિં [પ્રા. લહસ (સં લવ્)
પરથી?] ખસી પડવું, સરી જવું (૨) ખનન થવું

लपसिंदर न० ['लपसव' उपरथी ?] नकामी
लायी वात

लपाट श्री० [रव०, सर० सं चपेट] यपाट; लप-
हक -टियो पुं० लपडाक भारनार-लुसटियो

लपातुं अ० कि० [लुओ लपतु] सतातु (२)
सोडना लरातु, अडोअड हपीने गोहवातुं

लपियुं वि० [सं. लप्] वातोडियु(२)भायाजीकियुं
लपु लपु, लपूक लपूक अ० लुओ लपलप

लपूके पुं०, लपूकियुं न० लुओ लपूकियुं
लपूकुं वि० [सं लप्] लपलपियु; वातोडियुं

(२) पेटमां वात न रहो तेतु
लपेट श्री० [लुओ लपेटतु] भगण लोडीनी

अक कसरत
लपेटकुं सं० कि० [सं. लिप्, हिं. लपेटना, म

लपेटणे अ. लफ=वींठलेतु ?] वीठतुं (२)
[वा.] सडोवतु

लपेटो पुं० [लपेटतु परथी सर० हिं, म.
लपेटो] दंडक, आवरल (२) [लुओ लपेटो]

भूत कसलवातुं देशमी वलाटतुं कपडु
लपेटुं सं० कि० लुओ लपरडतु

लपेटो पुं० [सं. लिप्] लपरडो, लडो लेप
लपोरशंभ वि० पुं० [सर० म लपो(-बो)ह-

शुड] पोटा वयन आपनार, ओडी कशस
भारनार; लपाडी

लपेट वि० [सं लिप्] ओरोभर सल्लड मोटेतुं
लपेट श्री० [रव०; सर० हिं, म] लपडाक

लपेनछपेन श्री० न० [सर० म लपेछप,
लपेछप (लपडुं + छपडु)] पंथाव, छपी धाल-

मेव (२) होडहडापल, तीनपाय [(नी साथे)
लपेनछपेन राभवी = नी साथे आनगी

के धालमेलेनो सभंध राभवी] -नियुं वि०
लपेनछपेन करनारं

लपेटार वि० [लपेटो + टार] लपान्ती टारवातु
(२) भय नरीवातुं

लपेपी वि० [सं लप्] लुओ लपियु
लपेपो पुं० [अ लफ=वींठलेतु; गडी करेतु,

सर० हिं. लप्पा, म. लफ्फा] लरयक
कसलवातो लपेटो (२) [वा.] मोटुं दंगधडा
वगनुं धींगुं [-भारवो, लभारवो]

लपेपो(-इई) पुं० [लुओ लप, लइ] मोटो
इको के काजियो [नलदीथी]

लइ अ० [सर० लप, लप] [-लइने=
लइहअ'धुं' वि० [लइड (रव०) + अ'धुं]

लेधुं -हाधारतुं पल रवलावे धूर्त
लइह(-२)इइह(-२) अ० [रव०] लभडतु,

आम तेम लडथा करतुं तथा भगे अटवातु
होय तेम, अव्यवरियत

लइह(-२)तुं अ० कि० [रव०] लइइइइ थतु
लइह न० [रव०, सर० म. लफडा] लीटनो लभको

(२) [वा.] (वरतु के काम के मालस वणगवाथी
यतु) नडतर, पीडा, डोपाधि. [-लेधुं=नाकनी

लीट साइ करवी, -वगगडुं=पीडा लातु यवी.]
लइ'युं वि० [तुकी लप(-फं)ग, सर० हिं, म.

लफंगा] कपटी, हगलवाज (२) लपट, व्यलि-
मारी (३) नडत, निर्लजल -माथि श्री०,

-मावेडा पुं० अ० व० लइगापधुं
लइइई पुं० [अ लिताफा] परभिडीयु, कवर

लइ(-२)अ पुं० [का] शण्ड [काजियो
लइई पुं० [लुओ लपेटो] मोटो इकडो के

लप पुं० [का] होठ (२) सी० लाण
लप अ० [रव०] मेवा अवाज साथे (मोमा

भूकुं)(२) लप, नलदी ०क लपक अ० [सर०
म लवकणे] लुओ लपक लपक ०कारो पुं०

लुओ लपकारो ०ठोवतुं सं० कि० लुओ लपका-
वतुं ०ठो पुं० [सर० म. लवका] लुओ लपको

लपहधके अ० [सर० लकडपके, लपडाक +
वको, हिं लहवोयो] इमथी, धमकावीने;

भलाकारे. [-लेधुं=लपडाको अने धका
भारता लई नव (२) इमहदीथी काम लेतु,

इमथी काममा अपाडो करावो.]
लपडतुं अ० कि० [सं लप्] लुओ लडकतुं.

[लपडतुं भूकुं=लडकतु भूकु (२) ध्यान
न आपवतु. लपडी नतुं=माह-नमणा यई

नव, देवाई नव (२) रही नव; पास न यतुं]
लपठप श्री० [रव०] भीक के भूअवस्थी लप

लप यतुं ते. [-थवी=गलरातु, गूंयावातुं]
लप(-यो)तरं वि० [लपडतुं उपरथी] नमणु;
दील (२) नरम, पोयुं

લખદાવું અં કિં [જુઓ લખદ, સરં મ
લવદા] પ્રવાહીથી તરખોળ થવું કે ખરડાવું (૨)

[લા] સડોવાવું, ફસાવું

લખરકો પું [સં લર્] તોછડાઈથી વધારેપડતું
ખોલવું તે, લપકારો (લખરકા કરવા)

લખલખ અં [રવં, સરં મ] એવો અવાજ
યાય તેમ (જેમ કે, કૂતગના ચાટવાનો) (૨)
ઉતાવળે (૩) લખલખ -ખાટ પું લખલખ
અવાજ [ચીંપરિયુ]

લખાચિયુ વિં ['લખાચો' ઉપરથી] ચીંચરેલાલ,
લખાચો પું [લખાદ (ફા) + ચો (ચેહ ફા),
સરં હિં લખાદા] મેલા કાટેલા લૂગડાનો
જથો (૨) લાગ્યાતથા સરસામાનનો જથો
(૩) (ખડું કીમતી નહિ એવો) ધરવાખરો
(તિરસ્કારમા ને ખડુખા બંબંમાં) [લખાચા
ઉડાવવા = નુકામઉડાવવો, ખીજે ઠેકાણે જવું]

લખાહ(-ડી) વિં [સ લખ, સરં હિં, મ] જૂડું
ખોલવાની ટેવવાળું -દાઈ, -ડી સીં જૂડાણું
લખુદણુ, લખુલખુ, લખૂકલખૂક અં [રવં]
ખીકથી લપ લપ યાય તેમ [-ચડું]

લખૂકિયુ નં, લખૂકો પું [રવં] ખીકથી
લખુલખુ થવું તે [લખૂકિયાં લેવાં, લખૂકા
લેવા = ગજરાવું]

લખોચુ નં [લખ (હોહ) + ડાચુ કે બોચુ] મો,
ડાચુ (ત્ર્યંચકારક) [-તોડી નાખડું,
બાગી નાખડું (ધમકી ખતાવતાં) = મો પર
સખત મારતું] -ચો પું તમાચો [-ઠાકવો,
-મારવો, -લગાવવો]

લખોતરું વિં જુઓ લખતરું
લખ્ખ વિં [મં] મળેલું અપ્રતિષ્ઠ [મં, સરં
હિં, મ] જેની પ્રતિષ્ઠા નમેલી છે તેવું;
પ્રતિષ્ઠિત -ખ્યા સીં જુઓ વિપ્રલંબા (૨)
દુઃખા, પીડા, બેરીછોકરાની જાનજ -ખિષ
સીં પ્રાપ્તિ, સિદ્ધિ (૨) 'રિઝલ્ટ' (ગ.)

લખખેક અં [અ લખ્ખેકો] 'સેવામાં હાજર
હું', 'હ સાહેબ' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર
લખ્ય વિં [મં] મળી શકે એવું

લખણું નં, -ચો પું [સરં મ લવળા, -જો,
હિં નોના] ગાલના ઉપરનો કાન આગળનો

માથાનો ભાગ [લખણા ચીકવા, લેવા =
લખણાચીક કરવી લખણા ચીકાઈ જવા =
ખડું તાપથી માથું -લખણા તપી જવા
લખણુ ફૂટી જવું = લખણાનો ભાગ વૂટી
જવો (૨) તેવી વેળા થવી લખણે હાથ
દેવા, લખણે હાથ દર્દને ખેમવું = હતાશ
થઈ જવું] -ણા(-ણી)ચીક સીં જુઓ
માથાચીક -ણા(-ણી)તોડ વિં (૨)
સીં માથાફેડ

લય પું[સં] નાશ પ્રલય(૨)કીનતા, એકતાર થઈ
જવું તે (૩) વિરામ; વિશ્રામ (સ ગીતમાં) (૪)
નૃત્ય, ગીત અને વાદ્યની સમતા (સ ગીતમાં)
(૫) કાંઈ સ્વર કાઢવામા લાગતો સમય (કુલ,
મધ્ય અને વિલખિત) (૬) આવનો ઢંગ,
સ્વર કાઢવાનો ઢંગ [-પામવું = લીન થઈ
જવું (૨) લણી જવું (૩) નાશ પામવું] ંવાધ
નં લય પ્રકટ કરતું વાદ્ય જેમ કે, તબલું

લયલા સીં [અ] (સ) કારસી સાહિત્યની
એક પ્રસિદ્ધ માયુક. ંમજનૂન નંબંબં
લયલા અને તેનો આશક મજનૂન કારસી
સાહિત્યમાં આશકમાયુકની એક પ્રસિદ્ધ નેકી
લયાકત સીં [અ લિયાકત] લાયકી; યોગ્યતા
લયાનત સીં [જુઓ લાનત] લ્યાનત; કારમ,
નામેથી (૨) ચિહ્ન, ફિટકાર, કહવા

લલક સીં [સં લલ્, સરં હિં] લાલકા (૨)
લાડ, લાલન ંતું સંકિં લલસા કરવી
(૨) જૂલવું, લટકવું (૩) + જુઓ લળકવું
-કાયમીન વિં લળકવું

લલકાર પું [રવં, સં લલ્ + કુ] લલકારવું તે
(૨) લલકારેલું ગાન ંતું સંકિં લાંબે સ્વરે
ગાવું (૨) ખૂંપ પાડવી (૩) હાકવા -જલદી
ચલાવવા ઉરકેરવું -ઉત્તેજિત કરવું (૪) [દે
લલક, સરં હિં લલકારના] લડાઈનું આહવાન
કરવું, પડકારવું

લલયાવું અંકિં [જુઓ લાલ્ય, સરં હિં
લલવાના] લાલ્યમાં ફસાવું (૨) મોહિત થવું
(૩) લાલસા કરવી -વણ સંકિં (પ્રેરક)

લલના સીં [સં] સુદર સી
લલતિકા સીં [મં] નાભિ સુધી પહોંચે

એવી લાખી માળા-હાર
 લલાટ નં [સં] કપાળ ઠરેખા સ્ત્રીં વિધાતાએ
 લલાટ લખેલા નસીબના લેખ. -ટિકા સ્ત્રીં
 કપાળનું એક ધરેણું
 લલામ વિં [સં] સુદર, રમણીય (૨) નં
 કપાળનું એક ધરેણું
 લલિત વિં [સં] મનોહર; સુદર (૨) પ્રિય,
 મમે એવુ (૩) નાજુક, કોમળ (૪) પું એક
 ૭૬ (૫) એક રાગ ઠકલા(-ળા) સ્ત્રીં
 'દર્શન આટ', મન અને કષ્ટનાના મન પર
 મુગ્ય આધાર રાખનાર કલા-ચિત્રકળા,
 સગીત જેવી ઋતિલકા પું એક ૭૬
 ૦૨૫૨ પું એક અલંકાર (સગીત) -તા,
 -તાંગી સ્ત્રીં જુવાન સુદર સ્ત્રીં
 લલિતા સ્ત્રીં [સં લલ] જુઓ લોહપતા
 લલેકું નં [રવં] એક પંખી
 લલોપતા નં ૦૫૦૫૦ [સં લલ, સરં દે. લલિ
 = પુશામત, મ લ્લોપતા] સવાસલા,
 પુશામત [-કરવી]
 લલો પું લકાર ૦૫૨૨૦ સ્ત્રીં વિ લલિ,
 સં. લલ; સરં મ લલ્લુપત્તુ, હિં. લલોચપ્પો,
 લલોપત્તો] પુશામત; સવાસલા (-કરવી)
 લવ વિં [સં] થોડું (૨) પું અશ (૩) નિમેષનો
 ૭૬૦ લાગ (૪) ચાટ તથા થાપની વચ્ચેનો
 તબલાનો લાગ (૫) [સં] રામનો પુત્ર
 લવ સ્ત્રીં [સં લવ, પ્રા લવ] લવારો [નરમ
 લવચીક વિં [મ.] ભાગે નહિ પલ્લ વળે એકું
 લવણુ નં [સં] મીઠું. ૦૨૨૫૨ પું (સં) ખારા
 પાણીનો - પુરાણો સાત સમુદ્રમાંનો એક
 લવથવ સ્ત્રીં [સં. લવ + સં. સ્તવ, પ્રા લવ
 + થવ] સરં મ લવથવળે = મુદ્ - નરમ
 થવું] (કા.) મીઠાશ કે વિવેકભરી વાણી
 લવરી સ્ત્રીં [લુઓ લવણ] લવારો. [-એ
 ચડવું = મમે તેમ વગર વિચાર્યો બોલ્યા
 કરવું, બકવું; લવારો કર્યા કરવો]
 લવલવ સ્ત્રીં [લુઓ લવણ] લવારો, બકબકાટ
 (૨) અં લવલવ કરે તેમ. ૦૨૫, અંકિં
 લવલવ કરવું -વાટ(-રો) પું લવારો
 લવલી સ્ત્રીં [સં] એક વેણી

લવલેશ વિં [સં] થોડું (૨) અં ૪૨૫૫૫
 તલમાત્ર (૩) પું બહુ જ થોડો અશ
 લવણું અંકિં [પ્રા લવ (સં. લવ)] લવારો
 કરવો. [લવી જવું = બેઠકારીમા રહરથ
 કહી દેવુ (૨) ગમે તેમ બોલી નાખવું]
 લવં નં [સં] લવિંગ, એક તેજનો -ગિયું
 વિં લવગ જેવું કે જેવડું (૨) નં કાનડું
 એક ધરેણું [-મરથું, -થા ટેટો = (લવગ
 જેવુ નાનું, પણ તીથું - ભેરદાર.)]
 લવં (-વિં) સ્ત્રીં [લુઓ લવણ] લવરી
 લવાજણુ સ્ત્રીં [સરં મ. લવળે = નમણું] વિવેક
 અને મીઠાશ (વાણીમાં)
 લવાજમ નં [મ લવાજમ, સરં હિં, મ.
 લવાજમા] અમુક મુકતે આપવાની રકમ (જેમ
 કે, પગારની, વતંમાનપત્રની) [-મરથું =
 છાપા માસિક ઇન્ડુ લવાજમ આપવું; તેના
 ધરાક થવું] [લુકાણો
 લવાણો (વા') પું [સરં મ લલ્લાણા] જુઓ
 લવાદ પું [મ. લિવાલ; સરં મ] પંથ (૨)
 પંચાતિયો ઠનાનું નં જુઓ પંચાતનાયુ.
 -લી વિં લવાદ સ બંધી (૨) સ્ત્રીં લવાદનું કામ
 લવાર (વા') પું [જુઓ લુહાર; સરં મ.
 લલ્હાર] (આમ્ય) લુહાર. -રિયાં નં ૦૫૦૫૦
 લુહારનું કામ કરતી જિપ્સી જેવી એક જાત
 લવારે નં [સં. લવ કે 'લવણું' પરથી ? સરં હિં
 લવારા] બકરીનું બચ્ચું (૨) માવણુ બાળક
 લવારો પું [જુઓ લવણ] લવરી; બકવાટ
 લવિંગ નં જુઓ લવગ (૨) એ આકારનો
 (બદ્ધ, રટવ વગેરેનો) નાનો લાગ ૦૬૮૧
 પું એક ૭૬ -ગિયું વિં (૨) નં જુઓ
 લવગિયુ. -ગી સ્ત્રીં લવિંગનો છોડ
 લવિંગી સ્ત્રીં [જુઓ લવગી] લવરી
 લવરો (વૃ') પું, -રિયુ નં [સરં પ્રા લવ =
 કાપવું કે તોર કે કોહી (હિં લહુ) કે મ લલ્હા
 = તત્તવાર કે દાલ જેવુ વણ ઉપરથી ?] નખ કે
 તોરથી ભરેલો હઝરડો [-મારવો, બરવો]
 લવજ (-ઝ) પું [જુઓ લલ્હ] રાજ
 લવેશ પું [લવણ પરથી ?] હાલનો લોળો.
 [-વળવો = રપથ ઉત્તરારણ થવું]

લગ્નકવું અંકિં [સં. લ્હ] ચમકારા માગવા;
 ચળકવું (૨) હિમગથી ડોલતાં ડોલના આવવું
 (૩) લાલસા કરવી
 લળવું અંકિં [સં. લ્હ; લ્હ; સરં મ લ્હોં]
 નમવું (૨) [સં. લ્હ] પ્રેમથી હિમળકામાં
 આવવું (૩) જુઓ લળકવું. [લળી પહવું =
 નમી જવું લળી લળીને = નીચા નમી નમીને.]
 લંકે વિં [સં. લ્ક = મેળવવું, સરં હિં લંક] લંકા
 પૈસાદાર (૨) પું. ઢગલો (૩) [સરં હિં
 લ્ક = કમર, કટિ] પાતળી કમરનો લાક,
 મરોડ [-લાગવો = શ્રીમંત થવું (૨) સફળ
 થવું; પાર પડી જવું] [લકા નગરી
 લંકે, ઠપુરી સીં [જુઓ લકા, સરં હિં] (સં.)
 લંકા સીં [સં.] (સ) રાવણની નગરી (૨)
 સિંહાન. [-કરવી = સળગાવી મૂકવું, મોટી
 આગ લગાડવી (૨) દેહના સહસ્રહિયા ભાગીને
 ગોળાકારે ગોઠવી સળગાવવા. -છતવી =
 મોટો વિજય મેળવવો. -ની લાડી = ધણે
 દૂરની કન્યા. -ખાળવી = ગુસ્સે વાત બહાર
 પાડી દેવી -લૂંટવી = વણો મોટો ખનનો
 હાથ કરવો.] બીલા સીં (લકાની પેઠે) ખાળી
 મૂકવું તે. -કેશ પું. [+ ફેશ] (સં.) ગવણ
 લંગડ, -હું વિં [સં. લ્ગ; ફા લ્ગ] લૂલું,
 ખોડું; પાગળું ંખાં પું. લગડો માણસ
 (જરંક મલકા) -હાવું અંકિં લગડું
 ચાલવું -હી (બોહી) સીં એક રમત
 લંગડો પું. [સરં હિં. લંગડા] એ નામની ભતની
 કેરી કે આખો -હા કેરી સીં એ ભતની કેરી
 લંગર નં [ફા, ટે ળંગર] વહાણ ચોલાવી રાખવા
 જમીનમાં ભરાય તેમ નાખવાનું વાકા અંકોડા-
 વાળું એક સાધન (૨) સદામત; લંગરખાનું
 (૩) સીંઓનું પગનું એક ધરેણું (૪) એક છેડે
 વજન બાવેલી દોરી, લંગીસ (૫) [લા] લાંબી
 હાર, લંગાર [-ઉપાહવું, ઉંચકવું = વહાણનું
 લગર જમીનમાંથી ખેંચી લેવું જેથી વહાણ
 મુસાફરી કરી શકે -નાખવું, ફાંસવું = નાંગરવું
 -લડાવવાં = લગીસ લડાવવું (૨) માહોમાહે
 કરાવવાં કરાવવો] બાહું નં લગર (૨) જુઓ
 ંવા નં એક છેડે વજન બાધેલી દોરી (૨)

અંક લંગર ભય તેટલું ંવાર વિં લંગરેલું.
 [-કરવું = હારબંધ ગોઠવણ] ંહું સંકિં
 લગરવું; લગર નાખી વહાણ ચોલાવવું (૨)
 એકને બીજી વળગાડી સાંકળ કે હાર કરવી
 (૩) [લા.] ફાંસા નાખવું -રિયું નં જાગર.
 -રી સીં નાનું જાગર
 લંગાર સીં [જુઓ લગર] લાખી હાર, પંક્તિ
 (૨) સાંકળ ંહું સંકિં જુઓ લંગરવું
 લંગાણું અંકિં [સં. લ્ગ] લગડાવું
 લંગીસ નં પતંગના દિવસોમાં રંગાતુ લગર
 (-લડાવવું)
 લંગૂર નં [જુઓ લગૂલ] પૂછકું. -ર (રિયો)
 પું. વાંદરો. ંવા પું. કેડો; પીછો
 લંગૂલ નં [સં.] લાગૂલ; પૂછકી
 લંગોટ પું. [સં. લિંગ + પટ્ટ, પ્રા. લિંવટ્ટો ?
 સરં કાનહી લગુટી, હિં, મ.] લંગોટી
 જેવી લખી પરીવાળું તથા લંગોટીની પેઠે
 પહેરાવું શરૂઆતમાં ત્રિશણ કંકડાવાળું એક
 વસ્ત્ર. [-પહેરવો = કંચ બીડવો -મારવો
 = લંગોટ પહેરવો (૨) સાધુ કે જોગી થવું
 (૩) પાસે હોય તે હિંડાવી હાંકંગાલ થવું.]
 ંખંધ વિં લંગોટ પહેરેલું (૨) બ્રહ્મચારી.
 [-રહેવું = બ્રહ્મચર્ય પાળવું.] -રિયું વિં
 લંગોટી પહેરવું, નાની હિમરત. -રિયો પું.
 બાળપણનો મિત્ર (૨) ખાલો. -દી સીં
 માત્ર ઇશ્રો ઢકાર્ય તેમ કમરે બાધેલી પટ્ટી
 કે દોરી સાથે ખેંચીને બાધવાની લૂગડાની
 પટ્ટી [-મારવી, વાળવી = લંગોટીથી અગ
 ઢાકવું (૨) પાસેની માલમતા હિંડાવી હાંક
 લિખારી થવું (૩) વેરાગી થવું] -ટો પું.
 મોટો લંગોટ (૨) જુઓ લંગોટિયો. [-મારવો
 = કંચ બીડવો]
 લંધન નં [સં] જુઓ ઉલ્લંધન (૨) લાંબણ.
 -નીચ વિં જોળંગી કે કિયાપી રાકાય એવું.
 -હું સંકિં જુઓ ઉલ્લંધવું (૨) લાંબવું
 લંધાણું અંકિં જુઓ લગાણું, લેધાણું (૨)
 યોસવાઈ જવું ઉત્તમ શાક લધાઈ ગયું
 લંધી સીં રાત્રિયા ગાઈ કુટાવનારી સી (૨)
 જુઓ વડારણ

લઘો પુ. શરણાઈ વગાડવાનો લઘો કરનાર
લંબોઝે સીં [સરં રોરોઝ] + સુદર નલધવાળી
-રૂપાળી સી

લથ્ય વિ. [સં] જુઓ લખનીય

લચાવું અંકિં [સં લુચ્] ઓસવાવુ

લડ(-ઠ) વિ. [પ્રા લટ્ટિ (સં યટ્ટિ) = ડાંગ,
લાઠી ઉપરથી, સરં મ લઠ] + લાઠ, ખદમારા

લપ નં જુઓ લાંપડું

લંપટ વિ. [સં] લપટાઈ લઈ ખની ગયેલું (ર)
વ્યભિચારી વિષયી ંતી, -ટાઈ સીં

લખ વિ. (ર) પુ. [સં] 'પરિનિશ્ચય' [ગ]

(૩) વિ. લાંબુ (૪) પુ. ઓળખો (પ) દરિયાનું

પાણી માપવાની ઢોરી ંકે પુ. લખ (ગ)

(ર) પરિચ્છેદ, અધ્યાય ંકષુ વિ. લાંબા

કાનવાળુ (ર) પુ. ગમેડો ગંગાળ વિ. (ર)

પુ. અડાકાર, 'ઇલિસોઇક' (ગ.) ંચોરસ

વિ. (ર) પુ. 'રેક્ટેંગલ' (ગ) ંબ નં

લટકવુ તે (ર) આલખન, આશય. ંરેખા

સીં લખ લીટી (ખ) (ર) ઓળખાની

લીટી ંવર્ણલ(-ળ) નં જુઓ લખવત

ંબુ સંકિં લટકવુ, વળગવુ ંવૃત્ત નં

'ઇલિપ્સ' (ગ) ંસંગમ પુ. 'ઓર્થોસિન્ટર'

(ખ) ંસ્તની વિ. સીં લાંબા સ્તનવાળી

-ખાઈ સીં લાંબાપણુ કે તેનું માપ -ખાણુ

નં લાંબાપણુ, દૂરતા (ર) લખાવણુ તે

-ખાવડું સંકિં 'લખણુ'નું પ્રેરક -ખાણુ

અંકિં લાણુ થવુ (ર) ખણો વખત ચાલવું

લંબૂશ(-સ) વિ. [લખ, લાણુ ઉપરથી]

સાધારણથી વધારે લાંબુ કે ઊંચુ (ર) પુ.

તેવુ ખાણુસ

લખોચાઈ સીં [લખ + ઊચાઈ] સીધી-

લખ પ્રમાણે ઊચાઈ [ગણપતિ

લખોદર વિ. [સં] કુદાણુ (ર) પુ. (સ)

લા (') સીં + [જુઓ લાય] જ્ઞાના

લા [મ] નકારદારક પૂર્વમ. હિંદાં લાઇલાજ

લાઇલાજ વિ. [મ] નિકપાય; લાચાર -છ

સીં નિકપાયપણુ, લાચારી

લાઇલાહ ઇલ્લાહ સુદ મદરે સુલ્લાહ

યંમં [મ] 'અલ્લા સિવાય દોઈ અલ્લા

નથી ને મહ મદ એના રસલ છે' એ કલમો-

ધરલામનો મુખ્ય સિદ્ધાંત

લાઇસન્સ નં [ફ] પરવાનો [-આપણુ, લેણું]

લાઓલાદ (ઓ) વિ. [મ] વાંઝિયું

લાકડ નં [સરં મ] જુઓ લક્કડ ંકામ

નં લક્કડકામ ંકુકડ નં લાકડાના ટુકડા

વગેરે પરચૂરણ સામાન ંશી(-સી) વિ.

જુઓ લક્કડશી ંશી લાકડ પુ. એક મીઠાઈ.

-દિયુ વિ. લાકડાનું, -ના જેવું (ર) ંકાબાજ,

લાકડીથી કામ લેવું (૩) નં જુઓ લક્કડિયું

-ડી સીં સોટી, લાઠી [-ઉખામવી =

માનવા માટે લાકડી ઊંચી કરવી -એ

પાણી સંચયવું = પોતાને કરવાનું કામ ખીજાને

સોંપવું (જેથી તે જરાબર યાય નહીં)

લાકડીઓ ઊઠવી = લાકડીઓ વડે મારા-

મારી થવી -કરવી = આંગળી કરવી, ઉઠકરવું

(ર) લાકડી વડે મારવું, ક ખ દેવું -ઝાલવી

= મારવા માટે હાથમાં લાકડી લેવી (ર) પ્રહાર

કરે તે પહેલાં લાકડી પકડી લેવી (૩) દારવું (૪)

વૃદ્ધાવસ્થા આવવી લાકડીથી પૂજા કરવી =

લાકડી લઈને મારવું, ક ખ દેવું -ખતાવવી

= લાકડી મારવાની બીક ખતાવવી -મારવી

લાકડી વડે પ્રહાર કરવો. -રાખવી = લાકડી

પાસે રાખવી (ર) માર મારવાની તૈયારી

રાખવી -લેવી = મારવા માટે હાથમાં લાકડી

લેવી (ર) શરસે થવું (૩) થડપણ કે અશક્તિને

કારણે લાકડીનો ટેકો રાખવો એક લાકડીએ

હાંકિયું = બધાં પર એકસરખો દોર રાખવો]

લાકડું નં [સં લવકુટ, પ્રા લવકુટ, સરં મ

લવકુટ, હિં લકહી] ઝાંઝાં સૂકાં થઈ ડાળ

વગેરે (ર) [લા] આઠખીલી, નડતર, ગોદ (૩)

ખળતણ [લાકડાની તલવારે લડવું = પૂરતાં

સાનન વિના લડવું (ર) એવી રીતે ખેડો આઠબર

કરી વ્યવહાર ચલાવ્યે રાખવો લાકડાની

તરવારે મહિનો ખાખો = ખેડો આઠબર

કરી ચલવ્યે રાખવું લાકડાં કાપવાં =

લક્ષમાં ન લેવા જેવું કામ કરવું લાકડાં બેંધાં

= ધર કે કુળ જેવું લાકડાં પહેાચવાં =

ચિતા માટે લાકડાં રમશાનમાં જવાં (એટલા

૧૬ કે મરવાની તૈયારીમાં હોયું) (૨) 'મરી ન' (એમ કહેવાને બદલે તારા લાકડાં પહેલે એમ કહેવાય છે.) લાકડાંમાંય પૈસા મળવાના નથી = મરશે તોય મળવાના નથી. લાકડાં નથી = મરશે તોય મળવાના નથી. લાકડાં જાકડાં સંકેતરવાં = ખોટી ઉચ્ચેરણી કરવી; ઘાત પડેલી લાકડાંને પાછી જગાવવી. લાકડું માલણું, લાકી દેહું, ધુસાડણું, ધુસાડી દેહું = લાગો, કર કે કું મેરા નડે એવા રિવાજ ધુસાડી દેવા (૨) રવાઈની વાત વચમાં અલાવી દેવી (૩) આકબીલી લીલી કરવી (૪) (-દેકમા) કેડ અઠક થઈ જવી. -ચેસણું, ચેસી જડું = જુઓ લાકડું માલણું ૧, ૩. લાકડે માંકડું વળગાડડું = ચોચ્યતા નેચા વિના સબમ નેહી દેવા (૨) બે જણ વચ્ચે તકરાર થાય એવું કરવું]

લાક્ષણિક વિં [સં] લક્ષણ સંબંધી; લક્ષણથી સૂચિત થતું (૨) લક્ષણ સંબંધી (૩) ખાસ લક્ષણ સૂચવનાર, આખા વર્ણનું સૂચક. ૦તા સ્ત્રીં લાક્ષા સ્ત્રીં [સં] લાખ ૦(-ખા) ગૃહ નં લાખનું બનાવેલું ધર. ૦રસ પું લાખનો રસ; અખતો

લાખ પું [સં લક્ષ] સો હજાર (૨) સ્ત્રીં [સં લક્ષા] ખાખરો પીપળો જોરડી વગેરે પર થતા કીડાઓએ બનાવેલો એક પદાર્થ. [-ટકાઈ] = ભારે કીમતી કે અમત્યનું. -નો પાલનહાર = મોટો અમીર કે આશ્રયદાતા -રૂપિયાનું = લાખ ટકાનું (૨) ધણ જ પ્રમાણિક અને ભણુ (માલસ). -વાતની એક વાત = દુંકર્માં, ચારાસ કે -સે વાનાં કરવાં = બહુ બહુ રીતે ઠોક દેવા, ચરમિંદું કરી ધણી રીતે સમભવનું લાખે ત્રેખાં લેવાવાં = લાખોની લેવડદેવડ કરવી (૨) મોટી મોટી વાત થવી (કટાક્ષમાં)] ૦ લાખેલું વિં ખૂબ લાખેલું. ૦ પમાય પું (૨) સ્ત્રીં [પ્રા. (સં પ્રસાદ)] એક ગામ, એક કાથી ને લાખ રૂપિયા કે ખીજ કાઈ લાખ વસ્તુઓનો ચાલએ અપેલો સરપાવ (૨) [લા.] મોટામાં મોટો સરપાવ. ૦ પંચોતરી વિં [પંચોતર

અથવા: પચ + ઉતર] વધારીને વાત કહેનાર; લાખાડી (૨) સ્ત્રીં હિંમ (૩) જોરો ડોળ લાખનું સંકિં [લાખ ઉપરથી] લાખવાણું કરવું; લાખ ચલાવવી લાખાગૃહ નં જુઓ લાક્ષણિક લાખિયું વિં [લાખ ઉપરથી] લાખનું બનાવેલું કે લાખેલું (૨) નં લાખનું ક કલ્પ લાખી વિં [લાખ ઉપરથી] લાખ જેવા રંગવાણું (૨) લાખનું બનાવેલું (૩) ધનવાન, ઉદાર (૪) અસંખ્ય

લાખું નં [સં લક્ષમ્; સરં મ. લાલા] શરીર ઉપરનું ન-મથી પડેલું ચાકું લાખેલું વિં [પ્રા. લક્ષણિય (સં લક્ષણ) લક્ષણવંદું] પ્રતિષ્ઠિત; આખરદાર, સુલક્ષણ (૨) [લાખ ઉપરથી] લાખ રૂપિયાનું; કીમતી લાખો પું [જુઓ લાખેલું] (૫) સુલક્ષણવંતો લાખેલો માલસ [-કુલાણી = ચોતાની રક્તિ વિશે મોટી હંકાસ મારનારો માલસ. -વલ્લભરો = લાખ પોઈ રાખનારો -મોટી વલ્લભરનો ધણી.]

લાખોટું સંકિં જુઓ લાખનું લાખોટું વિં લાખેલું લાગ પું [સં લક્ષ, સરં હિં, મ.] તાકડો; ઘાવ, પ્રસંગ (૨) આધાર, ટેકણું (૩) યુક્તિ (૪) વચાળ. [-આવેલો, જોવેલો, ચુમાવેલો, જોવેલો] [-આવેલો = તક મળવી (૨) બરાબર કમલમાં આવવું. -તાકડો = ઘાવ સાધવો. (અમુક) લાખનું હોણું = અમુકને ચોચ્ય હોણું, અમુક ઘાવનું હોણું.]

લાખટ અં [સં. લ્હા] સતત; ચાલુ; લગાતાર લાખનું નં [સં. લ્હા] ગાલો સંબંધ (૨) પરાચા સ્ત્રીપુત્રનો સંબંધ લાખણી સ્ત્રીં [લાગણું ઉપરથી] મનની વૃત્તિ કે ભાવ (૨) દયા; સમભાવ. ૦ પ્રધાન વિં હોય તેવું; લાવપ્રધાન લાખત સ્ત્રીં [લાગણું] પરથી; સરં હિં, મ.] થયેલું ખર્ચ, મૂળ કિંમત (૨) લાણ, જકાત લાખનું વળગતું વિં [લાગણું + વળગણું] કુંબી

કે દાઈ ખીછ રીતે સખધી
 લાગભાગ પુન[લાગણ + ભાગ] સખધી તરીકેનો
 હિસ્સો [લાગટ
 લાગલાગટ અં [ભુઓ લાગટ] સતત, ચાહુ,
 લાગણ અં [સં લગ] તરત જ
 લાગવમ સીં લાગ અને વગ, વગવસીતો
 લાગણું સંકિં [સં લગ, સરં હિં લગના,
 મ લાગણે] સખધ કે રપરાં થવો (૨) સખધ
 કે સગાઈ હોવી (૩) લાગણી કે અસર થવી
 (૪) જણાવુ, સમભવ, અનુભવ થવો (૫)
 દેખાણ, ભાસવુ (૬) ધમ્મા-હાજત થવી
 (ભૂખ-તરસ) (૭) મહત્વ, વળગણું, બાજવુ,
 મચ્ચારહેણું (૮) લાગુ થવુ, શરૂ કરી દેવુ
 ઉદાં નોકરીએ-મધે-કામે લાગ્યો છે
 (૯) લાગુ પડવુ, બેસતું આવવુ, અનુકૂળ
 નીવડવુ (ફરિ, કાચકાની કલમ, કવા)
 (૧૦) લાગુ પડીને નહતું ઉદાં ઉત્તરો
 લાગવો, પાછી લાગણુ (૧૧) અથડાવુ,
 ઝપટાવુ, વાગવુ (૧૨) મીંચાણુ ઉદાં હમણા
 જ આખ લાગી છે (૧૩) કિમત પડવી, ખર્ચ
 થવું (૧૪) શરૂ કરીને ભરી રહેણું ઉદાં રહવા
 લાગ્યું (૧૫) સ્ત્રી કે પુરુષનો ખરાબ સખધ
 બાંધવો (૧૬) ખીલ કિયાપદ સાથે વ્યાવતા તે
 કિયા કરવામાં હાથ કે મદદ દેવાં અથવા
 તેમા મહત્વ એવો અર્થ બતાવે ઉદાં
 કરવા લાગ, નાખવા લાગ (૧૭) અંકિં
 સળગવુ [કાને લાગણું=કાનમાં ગુસપુસ
 કરવુ કામે લાગણું=નોકરીમધે ચડી જવુ
 (૨) ઉપયોગમાં આવવુ. ખૂટે લાગણુ=ની
 પાછળ પડવુ (હિરાન કરવા) (૨) ને વળગણુ
 હાથ લાગણું=જડવુ લાગણું ફોફી લેણું,
 ભોગવણુ=માથે પડેણું ભોગવણુ લાગ્યા-
 ભાગ્યા દિવાળી=નફા યાઓ કે નુકસાન,
 કામ તો કરવુ જ]
 લાગુ લિં [ભુઓ લાગણુ] સખધ હોય તેવુ,
 વળગેણું, લાગેણુ (૨) બધબેસણુ, અનુકૂલ
 આવણુ (૩) અં ચાહુ, ભરી [-કરણુ=
 બધબેસણું કરણુ (૨) ભેડણુ -વણુ, પડણું
 =પાછળ પાછળ જવુ (૨) બધબેસણુ આવણુ

(૩) આડો સખધ બાંધવો (સ્ત્રી-પુરુષ) (૪)
 [રાગ] વળગવો, ચોંટવો (૫) [કવાની] અસર
 થવી -રહેણું=વળગ્યા રહેણુ (૨) પાછળ
 પાછળ જવુ -રાખણું=પાછળ પાછળ
 જવું-વળગેણું રાખણુ -હોણું=વળગેણું
 હોણુ; પાછળ પાછળ જવુ હોણુ (૨) આડો
 સખધ ધરાવવો (સ્ત્રી-પુરુષે).]
 લાગો પુન [દિ લાગ, સરં હિં લાગનાં] હાપુ,
 હકસાઈ (૨) કર, વેરો (૩) [લાગણુ] ઉપરથી
 સરં મ લાગા, લાગાં] સખધ; સગપણુ (૪)
 પીછો,કેડો [-ચાલવો, નાખવો=વેરો હાખલ
 કરવો, હકસાઈ લેવાનો રિવાજ હાખલ કરવો]
 લામવ નં [સં] લણુતા (૨) ચપળતા, કુશળતા
 (૩) નાનમ (૪) કુલ્લકપણુ (૫) તર્કનો એક
 ગુણ -ચોડાથી મણાનો ખુલાસો થવો તે (તેથી
 ઊલટો ગોરવદાપ છે) [-ન્યા]
 લાચાર લિં [ખા] નિરુપાય, વિવશ (૨)
 ગરીબ, દીન -રી સીં લાચારપણુ, વિવશતા
 લાછ સીં + [ભુઓ લક્ષ્મી] લક્ષ ૦૫૨ પુન
 પૈસાદાર પતિ (૨) [સ] શ્રીકૃષ્ણ. -છાકુ વર
 પુન ધનવાનનો પુત્ર (૨) લાછવર
 લાછાં નં ૦૫૦૦ [ભુઓ લાછન] પગને તળિયે
 તેમ જ હથેળીમાં લીમહાના પાનથી છારા
 છાંટી, તાવેયાથી ઝડપથી વારવાર હામણુ તે
 [-લેવણવાં=હામ વડે ચિકિત્સા કરાવવી
 (૨) [લા] ત્રાસ આપવો (૩) ગરમ રેતી ઉપર
 ચલાવણુ -લેવાવાં=ચાલતા પગ રોકાઈ
 જવા. -લેવાં=હામ વડે ચિકિત્સા કરવી કે
 કરાવવી (૨) ત્રાસ આપવો]
 લાછો પુન [ભુઓ લક્ષ્મી] હીરની મોટી આંટી
 લાજ સીં [ભુઓ લક્ષ્મી] શરમ (૨) મર્યાદા,
 મહાન (૩) આખર, પત [-આવવી=
 શરમાવુ -કાઠવી=ધૂધરો તાણવો, સ્ત્રીએ
 અદબ હાખલ મો દાંકણુ -ચૂકવી=લાજનો
 રિવાજ તળવો (૨) નફરેટ થવુ -રાખવી=
 આખર બળવવી (મદદ કરીને)] ૦૬૯૯૯૯
 સીં શરમ, સંકાય (૨) લક્ષમણી ૦૫૦
 અંકિં શરમાવુ
 લાજમ લિં ભુઓ લાજમ

લાજવું અઠ્ઠિં[સં. લજ્જ, પ્રા. લજ્જ] શરમાવ
લાજ સીં[સં.] હાંગરની ધાણી. ૦હોમ પું
લાજના વિધિ હરમ્યાન વરકન્યા વેદીમા હાંગર
હોમે છે તે
લાજળી સીં [સં લજ્જાલ] જુઓ લાજમણી.
-જું વિં શરમાળ
લાજિમ વિં [જ] લાજમ; મટિત, છાજે એવું
લાજુ લાડી વિં [પ્રા લજ્જુ + લાડી] શરમાળ
(૨) સીં શરમાળ છોકરી
લાટ પું [સં] (સં) લજ્જ આસપાસના
પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ
લાટ પું [સરંમ.] લાટો; મોલે; તરંગ (૨) (૬)
સીં [પ્રા લટ્ટિ (સં યટિ), સરં હિં., મ]
ધાણીનું ઊંચુ લાકડું (૩) ધરી (જેમ કે,
ગાકાની, રેંદિયા કે ચરખાની)
લાટ પું [સરં હિં., મ., ફ. લૉટ] જયો (૨) [ફ.
લૉટ] મોટો સાહેબ - સત્તાધીશ. ૦ખંધ અં
જયાખંધ ૦સાહેબ પું મોટો સાહેબ; 'લોર્ડ'
લાટાનુપ્રાસ પું [સં.] શિખ અન્વયવાળા
સમાન અર્થના સમાન શબ્દોની આવૃત્તિ,
એક શબ્દાલંકાર (કા. શા)
લાટી સીં [પ્રા. લટ્ટિ (સં. યટિ) ઉપરથી કે
લાટ=જયો પરથી? સરં મ.] લાકડાંનું પીકું
લાટો પું [જુઓ લાટ=મોલે] મોલે, તરંગ (૨)
[પ્રા. લટ્ટિ (સં. યટિ)] સાણ કે દોઈ ધાતુનો લાખો
ટુંકડો. [લાટા કાઢવા = ફાયદો મેળવવો.]
લાડી સીં [પ્રા. લટ્ટિ (સં યટિ)] નહીં લાકડી;
હાગ [-ચલાવવી = લાડી વીંછી મારવા
માહવું.] ૦ખાજ વિં લાડી ચલાવવામા
કુશળ. ૦ખાજ સીં ૦રાજ્ય નં લાડીના
નેરથી રાજ્ય કરવું તે
લાડ નં [દિ. લટ્ટિય; સરં હિં., મ] હસાવી
ખેલાવી રાજ રાખવું તે (૨) તેણું વર્તન કે
ચેષ્ટા. (-કરવાં, લાડાવવાં) [-પહેંચિયાં =
લાડ બહુ થયાં - હવે ખસ કરો (એ અર્થમાં).
-પહેંચિયાવાં, લુલાવી દેવાં = ખબર લઈ
રાખવી, ખૂબ ધમકાવવું કે મારવું.] ૦કણું
વિં લાડકું. ૦કણાણું વિં જુઓ લાડવાયુ.
૦કાલાડું પું ૦ખંબ ૦ જોઈ કે લગ્ન વખતે

સગા તરફથી જે મીઠાઈ કે નાણું ભેટ
આપવામાં આવે છે તે ૦કું વિં [સરં
મ. લાડકા] જુઓ લાડવાયુ. ૦ધેણું વિં
મણા લાડથી વહી ગયેલું. ૦હું (-હું) વિં
જુઓ લાડવાયુ. ૦લાડું પું ૦ખંબ ૦ જુઓ
લાડકાલાડું. ૦હું વિં [સરં હિં., મ લાડકા]
લાડણું; લાડકવાયું. ૦વણુ સીં માનીતી સી
૦વાયું વિં લાડમા ઊછરેલું; વકાલું ૦હું
અઠ્ઠિં લાડ કરવા (૨) લાડમા રિસાવું
લાડવો પું જુઓ લાડું. [-ખાવાનું કામ નથી
= સહેલું ને સુતર કામ નથી. -ખાવો,
જમવો = ફાયદો કાઢવો - મેળવવો. -દાટવો
હોવો = ફાયદો મળે તેમ હેલું]
લાડસધેણું વિં જુઓ લાડવેલું
લાડાલાડ સીં [લાડ ઉપરથી?] લાડમાં રિસાવું તે
લાડિયું વિં [લાડ ઉપરથી] લાડવાયુ (૨) નં
લાડવાયું છોકરું
લાડી સીં [લાડ] કે દે લડહ = રમ્ય ઉપરથી]
કામળ કન્યા (૨) નવી પરણેલી વહુ
લાડીણું વિં (૨) જુઓ લાડિયું
લાડું પું [સં. લહુ; સરં હિં., મ. લાહુ] મોહક;
એક મીઠી વાની (૨) પિંડો; ગોળો. [-ખાવાનું
કામ = સહેલું સટ કામ. -ખટ = લાડુપ્રિય
કે આહારપ્રિય નાલાયક કે નડો પ્રાણી
-રજા મારો છે = લાડુ પીરસવાનું હવે બધ
થાય છે] [છોકરો
લાડો પું [જુઓ લાડી] વર (૨) લાડવાયો
લાણી સીં [જુઓ લાણી; સરં મ] કાપણી
(‘લહાણી’ અથવા આ નેહણી નહિ)
લાત સીં [દિ. લતા] પગથી મારવું તે - કરેલો
આપાત; પાટું. [-ખાવી, વાખવી =
લાતનો પ્રહાર સહન કરવો (૨) ટુકસાન થવું.
-મારવી, લખાવવી = લાત વડે પ્રહાર
કરવો (૨) ટુકસાન કરવું. -તં લાતા સીં
સામસામી લાત મારવી તે. -તાટણું સંઠિં
લાતે લાતે મારવું [તરફ]
લાતરણું અઠ્ઠિં નિચોવાણું (ઈંડર, પાલનપુર
લાતી સીં [સરં લાટી] બહુ ઉપરની વખાર;
કાઠી

લાહ (હ.) સીં [દિ. હદી, સરં હિં, મ હીટ]
લોહા ગધેડાનું છાણ

લાહણું સંકિં [દિ. હહુ સરંહિં લાદના]
(છીટ, ગધેડા વગેરેની પીઠ પર) સામાન
ભરવો, ખઠકવું [શું] લાહણું પલાણુવું
છે ? = શી વાર છે ?]

લાહી સીં [સરં મ] પથ્થરની પાતળી અને
નાની તખતી (ર) ફરસખ ખી [-જાહાવખી,
-નાખખી, -ખેસાહવી]

લાદે(-દો)ડા પું ['લાહુ' ઉપરથી] ધોળીના
ધોળિયા પર લાદેલો ગાંસડો (ર) મોટો બાર
લાહણું સંકિં [પ્રા. લહ્વ (સં લહ્વ), સરં
મ લાધળેં, હિં લાધના] પ્રાપ્ત થવું, મળવું(ર)
અંકિં જમીન સાથે વહાણું ચોંટી જવું
લાનત સીં [જ] લયાનત, લ્યાનત, શરમ
લાપ(-પો)ટ સીં [રવં] તમાચો [-ખાખી,
ચોહવી, ખારવી, લખાવખી]. ઝાપ(-પો)ટ
સીં જુઓ લોલખાપટ [-કરવી] -ટિચુ નં
લાપોટિયું, ગાલ સજી આવી થવું ગૂમડું.
-ટિચો પું લાપોટિયો, જુસટિયો

લાપન નં [સં.] અન્વય પાડી અર્થ કહેવો તે
લાપરવા લિં [ફા] બેપરવા ઠંડી સીં
બેપરવાઈ [મીઠી વાની

લાપશી(-સી) સીં [દિ. લપ્પસિયા] ધઈની એક
લાપી(-ખી) સીં [સરં મ લાખી] સફેદો અને
બેલતેલની બનાવેલી લૂગડી; લાપી
લાપોટ, ઝાપોટ, -ટિચુ, -ટિચો જુઓ
'લાપટ'માં

લાફે પું [ફા લાફ] તમાચો(ર) [સં લફ =
ફેફકો ઉપરથી ?] હિહાહિ માણસ (૩) [સરં
લપો] બારીબારણાં બંધ કરવાનો લાકડાનો
આડો કકડો; ભૂગળ (૪) નોંધ ૪ જુઓ
-ફાલાફ(-ફી) સીં, -ફાલેલા પું જંબંબં
હિહાહિપણ

લાખડી સીં [જુઓ લાખરી] એક પખી
લાખરું લિં [સરં લખતરું] સુકામળ, નાજુક
લાખી સીં જુઓ લાખી, લાખી
લાણું નં [સરં લાખરું] કુવારનું પાન
લાભ પું [સં] ફાયદો [-ખાટવો = લાભ

કરવો, ફાયદો લેવો લાભ તે સવાયા =
'સવાયો નેફાયજો' એવા ભાવની વેપારીઓની
શુભેચ્છાદર્શક ઉક્તિ] ઝકર(-ત્તિ), ઝકારક,
ઝકારી લિં લાભ કરે તેવું ઝકાથી, ઝખક
લિં લાભ આપનાર ઝખાયમ સીં કાર્તક
સુદ પ ંજુ સંકિં મળવું, પ્રાપ્ત થવું, ખાટવું
-ભાલાભ પું [+જલામ] નફો અને નુકસાન
-લોણ પું તોલતા તોલાટ 'એક'ને બદલે
બોલે છે -લોણલાભ પું તોલતા પ્રથમ
ધારણ વખતે બોલાતો શબ્દ (ર) હિહાહિપણ.
[-ન કરવા = પહેલી ધારણની જેમ બધી
ધારણો મોટો અને ભરી હિહાવી ન રહેવું]

લામણુહીવો પું [લામણ (સં અવલમમાન)
+હીવો, સરંમ લામણદિવા] જુઓ રામણહીવો
લામા પું [ફિં, ટિવેટી જ્ઞામ] તિબેટનો વડો
બોદ્ધ આચાર્ય

લાય(-હ) (લા'હ), સીં [પ્રા. બલાય (સં
અકાત) કે સં દાહ ? સરં હિં લાય, મ
લાહી, લાહા] આગ (ર) બળતરા (૩) [ફિં
એક નાતનું રેશમી કપડું. [-થવી, લામવી =
આગ સળગવી, પેટમાં લાય લાગવી =
સખત ભૂખ લાગવી (ર) બળતરા થવી.]

લાયક લિં [જ લાઈક] યોગ્ય, ઉચિત (ર)
લાયકાતવાળું, પાત્ર (૩) બધેસેસું, ડાનડું,
અનુકૂળ -કાત, -કી સીં યોગ્યતા, પાત્રતા
લાયરી (લા') સીં [સં લપ્] બહુ બોલવું
તે (ર) પતરાણ, રોખી, કફાસ ઝંખાર લિં
લાયરી કરનાર [ત્રાસ [-થવી]

લાયલેપા(લા') સીં [લાય + વલેપાત ?] મુઠિલી,
ભાર (લા') સીં [સરં હિં (સં લહરી ?)]
લાંબી હાર. [-લામવી = લાખી હાર થવી]
-રોહાર અં હારખં

હારણી સીં ['હાર' ઉપરથી ?] (સુ) રોજ
લેવાના દૂધની બાંધણી - ઠરાવ

હારી (લા') સીં [ફિં લોરી] રેલના પાટા પર ઢેલીને
અલાવવાની ગાડી (ર) માલ વહી જવાની
ગાડી (હાથની કે મોટર)

હારું (લા') નં [જુઓ હાર] જાંબર, લફર
(ર) ધાડું, ટોણું (૩) [લા.] આડો સખં

લાલ વિં [ફા લાલ ઉપરથી, સરં હિં, મ.]
 રાતા રંગનું (૨) પું [સં લલ્ ઉપરથી; સરં
 હિં, મ.] હેલ, રંગીલો, બાકો (૩) હોકરો; પુત્ર
 (૪) + લાલસા (૫) સ્ત્રી [ફા.] માણેક (૬)
 નં [હિં.] એક પક્ષી [-ઘોડીએ ચડવું =
 ફાક કે અડીલના ફેફસા હેલું -યઈ જવું =
 કોધથી તપી જવું -મોઢાં કરવાં = ખાન
 ખાવું (૨) યશ મળવો -સાહેબ = ધરતી
 માણસ, હેલ] ઠકરૂરી સ્ત્રી એક પક્ષી
 ઠૂમ્ [સં ઘૂર્ણી], ઠચટક, ઠચખક, ઠચોળ
 [સં ચોલ] વિં ખૂબ લાલ ઠચ પું (સં)
 કૃષ્ણના બાળસ્વરૂપની મૂર્તિ (૨) ગોસાઈજનો
 પુત્ર ઠપાણી સ્ત્રી [લા.] દાક. ઠખમ વિં
 લાલચોળ ઠખાઈ સ્ત્રી આગ. લાય [-ની
 ચોક્કી ફરવી = ચોમેર લાય લાગવી
 -મેલવી, લગાઈવી = આગ સળગાવવી.]
 ઠમતિયા નં એક પખી. ઠમલાલ વિં
 ખૂબ લાલ (૨) [લા.] ફાડવું, મનોરંજક.
 ઠશિર નં એક પખી

• લાલચ સ્ત્રી [સં લણ, લાલસા, સરં હિં, મ.]
 લલચાવું તે, લાલસા, લોલ (૨) લલચાવે તે,
 લાલચમા નાખે તેવી વસ્તુ, લાંચ. -ચુ વિં
 [સરં હિં, મ લાલચી] લાલચવાળું; લોભી
 લાલન નં [સં.] લાલ લડાવવા તે ઠપાલન નં,
 -પાલ સ્ત્રી લાલમા હીરવું તે
 લાલપાણી, લાલખાઈ, લાલમતિયા, લાલ-
 મલાલ, લાલશિર જુઓ 'લાલ'મા
 લાલસા સ્ત્રી [સં] ઉત્કટ ધરતી, વૃષ્ટા.
 -સી વિં લાલચુ

લાલા નં [ફા લાલહ] એક ફૂલ, શુભાલા
 લાલા પું [સં લલ, સરં હિં.] લહેરી; હેલ;
 ફક્ક (૨) ઉત્તરમાં અમુક જાતિના લોકના નામ
 પૂર્વે આફરનો શબ્દ જેમ કે, લાલાલખપતરાય
 (૩) ખાપને માટે સ બોધન શબ્દ (કાષ્ઠકાલો).
 ઠઈ સ્ત્રી હેવાઈ, રંગીલાપણું ઠચ પું
 હેલ; ફક્ક [-કરણું = માર મારવો
 (૨) રડાવવું] ઠવાણુ સ્ત્રી (હે લાલા
 વ તાણીને ઉપર લે તો બચાય) એવા
 વાર્તા પ્રસંગ ઉપરથી) નાલેથીભરી મુરેલ

સ્થિતિ. [-યવી = એવી સ્થિતિમાં મુકાવું]
 લાલા સ્ત્રી [સં.] લાળ. ઠમેહ પું એક
 પ્રકારનો પ્રમેહ. ઠયિત વિં સ્વાદથી મોંમાં
 પાણીવાળું (૨) આતુર, ઉત્કટ

લાલાશ સ્ત્રી [લાલ = રાતુ ઉપરથી] લાલી, રતારા
 લાલિત્ય નં [સં.] લલિત્ય
 લાલિમા સ્ત્રી [લાલ = રાતુ ઉપરથી] લાલાશ
 લાલિયા પું [જુઓ લાલો] બખરચી - ટેક
 [સુ] (૨) લાલ કૂતરો કે બળદ -ચા ઇંગ્લિશ
 (સુ) નં બખરચીનું બાગ્યવૃંદણ અંગ્રેજી.
 -ચા પડાપડ સ્ત્રી (સુ.) ફકફક બોલવું તે
 લાલી સ્ત્રી [લાલ = રાતુ ઉપરથી] રતારા (૨)
 [સં. લોલા = છલ] ધટની છલ - લોલક
 લાલો પું [લાલ = હેલ ઉપરથી] લાલ, ફકકો
 (૨) પડાણ

લાવણી સ્ત્રી [સં લાપન ઉપરથી; સરં મ.;
 હિં લાવની] એક રાગ કે ઢાળ, લલકારાય
 એવી કવિતા (૨) સગીતનો એક તાલ
 લાવણીપત્રક નં [મ.] સરકારી લેણાનું
 આસામીવાર પત્રક

• લાવણ્ય નં [સં] સૌંદર્ય ઠમચ વિં,
 ઠમચી વિં સ્ત્રી સુંદર
 લાવરી સ્ત્રી [પ્રા, સં] એક પંખી
 લાવરુ (લા') નં [પ્રા. લાવિર (સં. લવિત્) કાપનાર
 ઉપરથી, સરં મ. લાવા = માસનો ઢુકડો]
 ફૂતરાનું કરડવું તે (૨) ફૂતરાનું બસવું તે.
 [-નાખણું, બરણું = ઠાકું મારવું, ફૂતરાએ
 કરડવું (૨) શુરસામા બોલવું - તડવું.]

લાવલલ વિં [જ.] નિર્વંશ

લાવલશકર નં [સરં મ.] સરંજમ સાથેનું મોટું
 લશ્કર. [-લઈને, સાથે = (લા.) બધા
 પરિવાર તથા સરંજમ સાથે.]

લાવણું સંક્રિં [સં. લા, અપં લાવિય =
 લાવેલું; સરં હિં લાવના, લાના] લઈ
 આવવું, આણવું. [લાવી નાખણું = (સામટ્ટ)
 આણી દેવ લાવી મૂકવું, રાખણું = પહેલેથી
 લાવી રાખવું] [ગરમ રસ

લાવા પું [હિં] જ્વાળામુખીમાથી નીકળતો
 લાણું (લા') નં [સં. લા] ફૂતરાનું ઠાકું; લવાનું

લાશ(-સ) વિં [તુર્કી] બરખાલ, પાયમાલ(ર)
 સીં [ફા] મહક [-જયું = પાયમાલ થયું.]
 લાસર સીં [સં લાસક] દીલ, રસજાલ
 -રિયું વિં રસજાલવાળું, કહે પણ કરે
 નહોં એવું -રિયાપણુ નં, -રિયાવેડા
 પું બં વં રસજાલ

લાસાની વિં [જ] અલેક, અદિતીય
 લાસુ વિં [પ્રા. લસ (સં લસ)] લૂણુ, ધી કે
 ચીકટ વિનાનું (ર) નં કઠાણ સિવાયનું
 અનાજ

લાસ્ય નં [સં] સગીત સાથેનું નૃત્ય
 લાહ (હ.) સીં જુઓ લાય [લિટની જેન
 લાહી સીં [સં લિહ ઉપરથી? લેહ?] મઈના
 લાળ સીં [સં લાલા; સરં મ, હિં લાર]
 મોહાને ચીકણો પ્રવાહી [-પહવી] -જિણુ
 વિંધણી લાળ પહતી હોય તેવું (છોકરું) (ર)
 લાળથી બદન પલળે નહિ તે માટે બાળકને
 ગળે બંધાતું કપડું (૩) કણ લારાતું
 કણસતું (૪) રાધેલા વાસી અ-નમા
 થતા લાળ જેવા જતુ -જિયો પું
 કપાસની એક જાત. -ળી સીં રજસાવ
 (પશુને) [-કરવી = પશુનું ઋતુમાં આવવું]
 લાળી સીં [સં લોળા] કાનની નીચે લખાઈની
 આમડી (ર) લાલી મટની છલ (૩) ખૂમ
 (પશુપખી-ખાસ કરીને શિયાળની) [-કરવી
 = (શિયાળે) હૂંઠા હૂંઠા એવી ખૂમ પાઠવી]
 લાળો (લા') પું [સં મલાત] અગારો [લાળા
 છીકવા (અવરમા) = અતિશય બળતરા -
 ચિતા થવી તને શુ આપે? લાળા? =
 તને કશું ન અપાય]

લાક (૦) પું [સરં હિં લક, લૌક = કમર, કટિ]
 લક, કમરનો વાક -મરોહ
 લાંમ પું [સં લકા] વટાણા જેવું એક કઠોળ
 લાંગર (૦) નં જુઓ લમર. ંજુ સંક્રિં જુઓ
 લગારતું, લગર નાંખી ચોલવું
 લાણુ (-ગુ) લ નં [સં] પૂજડું
 લાંધ, ંજુ (૦) નં, સીં [પ્રા લળ (મં લલત)]
 લાધો, ઉપવાસ. ંજુ નં હેવ સાધવા
 લાપણ લઈ બેસવું તે (કોઈની સામે) ંજુ

અંકિં [સં લવ] લાધો કરવો -ધો પું
 લાંધણ, ઉપવાસ (ર) લાંધણુ (૩) લાંખી મોટી
 ફાળ, મોટું ઠગલું [મૂકવાની થોડી
 લાંધણી સીં [સં લવ] ગાડીના ધૂસરા નીચે
 લાંચ (૦) સીં [સં લચા] અમલદાર કે સત્તા-
 ધારીને છૂપી રીતે અપાતી કે લેવાતી
 અધરિત રકમ (-આપવી, ખાવી,
 લેવી). ંખાઈ, ંખોર વિં લાંચિયું
 લાંચિયું અંકિં [જુઓ લચયું] લચી,
 નમી જવું (ર) સં કિં ['લાચ' ઉપરથી]
 લાંચ આપવી [લાચખાઈ
 લાંચિયું વિં ['લાચ' ઉપરથી] લાચ લેનાર;
 લાંચુ (૦) વિં ['લચયું' ઉપરથી] કમી, યોધુ
 લાંછન નં [મં] ડાલ, કલક (ર) ચિહ્ન
 -ના સીં લાંછન લાગવું કે લગાડવું તે
 લાંછિત વિં [સં] લાંછનવાળું
 લાંધુ* (૦) નં જુઓ લાંછન
 લાંઝો (૦) પું [સરં મ] વાધો, હરકત
 લાંક, -કિયું (૦) વિં ['લક' ઉપરથી, સરં મ]
 લોંક, ખધુ, રાંક (ર) ગાંકે નહિ તેવું,
 તોફાની -ઠાઈ સીં લુઆઈ, શાંતા
 ંડી સીં [સં લાઠની] કુલટા સી
 લાંપ, ંડું (૦) નં [સરં મ લાપટ] સૂકું કે
 ચિમળાયેલું નાનું ધાસ [લાંખી
 લાંખી (-ખી) (૦) સીં [સરં મ લાંબી] જુઓ
 લાંબ (-ખી) (૦) સીં [લાંખુ' પરથી] ચાહદારત
 (ર) રમૂતિ, ફામ
 લાંખટ (-ટાં) જિયું (૦) વિં [લાંખુ + ટાંગો; સરં
 મ લાંખટગ્યા] શરીરના પ્રમાણના વધારે લાખા
 ટાંગાવાળું
 લાંબડી (૦) સીં એક વનરપતિ
 લાંબલાત (૦) પું [મ લાવા] (સુ) આગલા
 વર્ષની ડાગરના કણ પહવાથી આપોઆપ
 ઊગેલા છોડ [લાંખી
 લાંખી (૦) સીં જુઓ લાંબ (ર) [સરં મ] લાંખી,
 લાંખીદૂંઝી (૦) સીં [લાંખુ + દૂંક] એલેલ
 (ર) તકરાર, પચાત
 લાણુ (૦) વિં [સં લવ] લખાઈ, સમય વગેરેમાં
 થઈ [લાંખી ઊંધ, નિદ્રા = મૃત્યુ લાંખી

એચવી = સોડ તાણીને સૂઈ જવું, ઘસઘસાટ
 ઊધવુ (૨) મરી જવું લાંબી રાખ ભરવી =
 ભારે હાથ બીડવી; સાહસ કરવું (૨) ગભ
 ઉપરાતવું કામ કરવું લાંબી લેખણે લખવું
 = મોટો વેપાર ચેડવો (૨) પરોણો લઈ બળદ
 હાડવો લાંબી સોડે સૂવું = મરી જવુ લાંબું
 કરવું = લંબાવવુ; પીંજણ કરવું. -કાઢવું =
 ધણુ છતવું. -એચવું = ધણું છતવુ (૨)
 વખત વિતાવવો, ઢીલ કરવી -ચાલવું =
 લખવું, લાખો વખત ચાલુ રહેવુ (૨) ધણા
 દિવસ નબળું -થવું, યઈ જવું = લંબાવું
 (૨) અગો લખાવીને સૂવુ, આરામ કરવા
 સૂવું (૩) ધણી ખોટ આવવી (૪) મરી જવું.
 -પિંગણ કરવું = વધારી વધારીને કહેવું.
 લાંબે પાટે સૂવું = દેવાણું કાઢવું; ધણા
 ગુકસાનમા આવી પડવું (૨) મરણતોલ થવુ
 (૩) નિરાને સૂવું, બેઠરકારીથી પડયા રહેવું.
 લાંબે સાથરે સૂવું = ફીર્કદિ રાખીને કામ
 કરવું (૨) નિરાત, ધરવી (૩) મરણ પામવું
 લાંબો હાથ કરવો = મલક કરવી કે માગવી
 (૨) બીખ માગવી (૩) લાચ લેવી (૪)
 અહચણ નાખવી] ૦છટ વિં છતુપાટ
 ૦લચ(૦કે), ૦લસરકે વિં [સરં મ
 લાંવલ્લવક] ધણું લાંબુ

લાંબ (૦) વિં [બુઓ લાખભાત] અહાહિ
 લાંબવું(૦), લાંબું નં [સં લમ્] વિલાગ, હિરસો
 (૨) લાગિયાઓના ભાગ વહેચવા નાખવામા
 આવતી ચિઠ્ઠી [-નાખવું]

લાંખિત વિં [સં] લખેલું (૨) નં લખ્યા
 લેખ -તમ વિં 'લખનાર' એ અર્થમા
 કાગળ લખવામા વાપરે છે; લખિતમ
 (સંક્ષેપ-લિં)

લિટચવી પું(સ.) એક બૌદ્ધકાલીન લોક પ્રભ
 લિતજત, ૦દાર જુઓ 'લહેજત' માં [રીત
 લિપિ(-પી) સ્ત્રી[સં.] ભાવાના વર્ણો લખવાની
 લિપિ વિં [સં] લીપાયેલું; ખરકાયેલું (૨)
 આસપ્ત; ફસેલું [કામના
 લિપ્ત સ્ત્રી[સં.] મેળવવાની ધંધા(૨) લાલસા,
 લિપ્તકે પું [મ] પરખીડિયું

લિફ્ટ નં [ફં.] ઉપર ચઢવા માટેનું એક યાત્રિક
 સાધન

લિખરલ વિં (૨) પું [ફં.] ઉદારમતવાદી
 લિખાસ પું [મ] લેખાસ; પોશાક
 લિમિટેડ વિં [ફં.] કાયદાથી સહિયાર (જેમ
 કે, કંપની)

લિલવટ નં [સં] લલાટપટ્ટ નિલવટ, કપાળ
 લિલાઈ, -મ નં [પો] લેહલોવ, નિલામુ; સરં
 મ લિલામ, લિલાંવ] હરાજ
 લિસોટી સ્ત્રી [સં. રેપા] નાની લીટી કે હાંડરડો.
 -ટો પું મોટી લિસોટી [-પડવો]

લિસ્ટ નં [ફં.] યાદી
 લિહાજ પું [મ] વિવેક, અહમ
 લિંખ નં [સં.] ચિહ્ન (૨) ભતિ [ન્યા] (૩)
 સાધન, હેતુ (ન્યા) (૪) મહાદેવની મૂર્તિ (૫)
 પુરુષની ઈંદ્રી (૬) લિંગરેહ. ૦દેહ પું,
 ૦શરીર નં છવાતમાનુ સૂક્ષ્મ શરીર -માતુ-
 શાસન નં [+ મનુશાસન] વ્યાકરણમાં
 ભતિના નિયમો -માથત પું એ નામના શૈવ
 સંપ્રદાયનો આદમી -ગી વિં લિંગવાણું
 લિંખણુ સ્ત્રી[બુઓ લિંખ] લિંખુનું ઝાડ, લિખોઈ
 લિંખુ નં [સં] નિંબુ; સરં મ લિંબુ લીંખુ;
 એક ખાદું ફળ. ૦ડી, -ખોઈ સ્ત્રી લીખોઈ
 લિંખોળી સ્ત્રી [શં] લીખોળી; પહોળા મોનું
 એક મોટું વાસણ (૨) [પ્રા. પિમ્બોલિયા;
 ટે. લિંબોહલી] લીખડાનુ ફળ
 લીક સ્ત્રી [ફિં] લીટી (૨) હલ
 લીખ સ્ત્રી [પ્રા. લિલ્લા(સં) લિલ્લા] નૂ નામના
 જંતુના ઈંડા [-પડવી માયામા લીખ થવી.]
 -ખિચું નં લીખ કાઢવાની ઝીણા હાંતાની
 કાસડી

લીચી સ્ત્રી [વીની લિચૂ; સરં ફિં.] પૂર્વ
 હિંદમાં થતુ એ નામનું એક ફળઝાડકે તેનું ફળ
 લીને, -છએ (પ.) 'લેવું'નું વિધ્યર્થ ૩૫
 લીટી સ્ત્રી [પ્રા. લિહા (સં. લેલા)] પહોળાઈ
 વગરની રેખા (૨) હાર, ઓળ(૩) પદ, કડી (૪)
 લીક; હલ. [-કરવી = પંક્તિઓ રચવી (૨)
 પંક્તિઓ મોઢે કરવી -એચવી, દોરવી,
 પાડવી = રેખા કરવી -દોરતાંય ન

આવડું = તદ્દન અભણ હોવું - મારવી = લીટીદારી છેડી કાઢવું] - ટો પુ. નહીં લીટી (૨) છેડા [લીટાતાણવા = મને તેમ લીટીઓ ખેંચવી - દોરવી, લીટા કરવા (૨) ગમે તેમ ચીતરવું - લખવું. (લીટો કરવો, ખેંચવો, દોરવો) - મારવો = છેડી નાંખવું]

લીલ સી. [દે લહી] લાલ
લીલરુ વિ. લખાવિયુ, ચીંથરિયું
લીલું સં કિ. 'લેવું'નું ભૂંકાં (૨) લીલિયું
-લેલ(-લુ) ભૂં કૂં [કારણે
લીલે અંબુઓ લીલુ] લઈને, તેથી, તેટલા માટે,
લીન વિ. [સં] લય પામેલું (૨) ગરક, તલ્લીન
લીપણુ નં [લીપવું પરથી, સરં મ લિપણ]
લીપણ, જમીન ઉપર કરેલો છાણુ માટીનો
લેપ [-કરકું]

લીપકું સં કિ. [સં લિપ્, સરં હિં લીપના]
લીપવું, છાણુ માટીની મારનો લેપ કરવો
લીમડી સી. [જપં લિંઘ, પ્રા લિંઘ (સં
નિમ્ન)] નાનો લીમડો (૨) લીમડાની ભતવું
કાઈ પણ નાનું ઝાઠ (જેમ કે મીઠી લીમડી)
-ટો પુ. ૧૬ ઝાઠ. [લીમડે લટકકું =
અવગતિયું થવું]

લીરો પુ. (કા) લૂગડાનો લાંબો કકડો, ચીરો
લીલ સી. [જુઓ લીલું] બધિયાર પાણીમાં
કે તેવી જગામાં થતી લીલી ચીકણી વનસ્પતિ
(૨) ઊલ (૩) [સં નીલ] આખલો (મયેજમાં
લીલ પરણાવવી કહેવાય છે) [-ઉતારવી
= ઊલ ઉતારવી - પરણવી = પત્ની ગુજરી
ગયે વરસ દહાડો ન થયો હોય ત્યાર પહેલાં
ખીલ પત્ની કરવી - પરણાવવી = વરસ
પૂર થતાં પહેલાં મરનારનું છેલ્લું આસિક
આફ કરવું (૨) અધિયારમાને દિવસે વાહરડો
ને વાહરડી પરણાવવાં. - વળવી = રોવાળ
થવો (૨) ખમડી જવું - વાળવી = પાયમાલ
કરવું.] ંછોચુ વિ. લીલું (૨) લીલી ખાલવું.
ંઝાનું નં [દિ જ્ઞામ (દગ્ધ)] વાગવાથી
થયેલું લીલું ચાકું

લીલમ નં [જુઓ નીલમ] લીલા રમવું એક
રત્ન ંલીલુ વિ. એકદમ લીલું; લીલમના

જેવું લીલું [લીલું સાક, લીલોતરી
લીલવણુ નં, -વળી સી. ['લીલું' ઉપરથી]
લીલવય નં; આં [લીલું + વય] ખાળપણ,
કાચી ઉંમર [(૨) લીપવું
લીલવવું સંકિં ['લીલું' ઉપરથી] લીલું કરવું
લીલવો પુ. [લીલું + વાલ?] કઠોળનો લીલો
છાણો (જેમ કે પાપડી તુવરનો)
લીલા સી. [સં] કોડા, ખેલ (૨) અદ્ભુત ખેલ
(૩) અવતાર કરેલાં કામ (૪) તેનું નાટક.
[-વિરતારવી = પરલોક જવું, મરી જવું
(સં માનસ્યક)] ંપુરુષોત્તમ પુ. [સં]
(સં) શ્રીકૃષ્ણ (તેથી ઊલટું - મર્યાદાપુરુષોત્તમ
= શીરામ) ંવતાર પુ. [+ જવતાર] લીલા
ખાતર વિંછુએ લીલેલો અવતાર ંવિમદ્
પુ. લીલાથી ભક્તોની ઇચ્છા પૂરી કરવા થરેલો
દેહ (જેમ કે શ્રીકૃષ્ણનો)

લીલામર સી. લાંગ [પ્રદેશ
લીલાજુ નં ['લીલું' ઉપરથી] લીલોતરીવાળો
લીલાપુરુષોત્તમ જુઓ 'લીલા'માં
લીલામું નં જુઓ લીલામું
લીલાલહેર સી. [લીલા કે લીલું + લહેર]
આનંદ, સુખ (૨) આખાડી
લીલાવતાર પુ. જુઓ 'લીલા'માં
લીલાવતી સી. [સં] એક છંદ (૨) એક
રાગિણી (૩) [સ] પ્રસિદ્ધ ગણિતી ભારતના
ચાર્યની પુત્રી કે તેનું ગણિત
લીલાવિમદ્ પુ. જુઓ 'લીલા'માં
લીલાસ સી. ['લીલું' ઉપરથી] લીલાપણુ
[-મારવી = લીલાસ દેખાવી]
લીલાંપાણી નં ૫૦ ૧૦ [લીલું + પાણી]
મૂંદલી લાંગનું પેય
લીલી ઘોડી સી. [લીલું + ઘોડી] ભાંજ (૨)
લાંઝનો કેક [-એ ચકકું = લાંગના પંકની
અસર તળે આવવું; લાંગ પીવી]
લીલી ચા સી. [લીલું + ચા] એક વાસ કે તેને
ઉકાળીને ચા પેટ પિવાતું પેય
લીલીપીઠ સી. [લીલું + પીઠ] સાકખબર
લીલીપોપો પું. ખીલની નાસીપાસીથી ખુબ
થઈ અંગૂઠો ઊંચો કરી તેને ચીડવવું તે

લીલીસૂકી સીં [લીલુ + સૂક] સુખ અને
ફૂંખ, ચઠતીપડતી

લીલું વિં [દિ. લિલિર] કાચી ઠરીના રગતું
(૨) બીલું (૩) રસવાળું; તાલું (૪) ખૂબ
પેસાદાર. [લીલા ઝાડ તળે ભૂખે મરતું =
અતિશય શરમાળ હોતું (૨) હરામ હાકાતું;
અતિ આળસુ લીલા ઝાડા = લીલા રંજનો
દસ્ત વારંવાર થવો તે (માળકાનો એક રોગ).
લીલાસૂકાનો વિચાર = યોગ્યાયોગ્યનો

વિચાર લીલી લેખણ = તાલું લખણ (૨)

તાલે કારભાર (૩) મમષાકાર ચાલતો વેપાર
ધમો. લીલી વાડી = ખીલતી તરણ અવસ્થા

(૨) હૈયાજોકરાનો વસ્તાર લીલું કરવું =
કાયદો કરવો; સંપત્તિ મેળવવી - ધડપણ

ભોગવડું = ધડપણ છતાં જીવાન જેવો આનંદ
કરવો - હોવો. -વાળડું = લીલું કરવું. લીલે

તોરણે = કશુય મેળવ્યા વગર (પરણવા
આન્યા હોય પણ પરણ્યા વગર પાછા ભય

તેમ) લીલો દુકાળ = અતિવૃદ્ધિને લીધે
પડેલો દુકાળ (૨) કચી વાતની ખોટ ન હોવા

છતાં થઈ ન કરાવું] ઠક્ય, ઠકસ વિં
એકદમ લીલું ને રસથી ભરેલું. ઠકમ વિં

[+ ર્યામ] ખૂબ લીલુ. ઠકરક વિં એકદમ
લીલા રગતું ઠપીળું વિં ખૂબ

ક્રોધાશમાન (-થઈ જવું) -લેરું વિં
લીલુ (લાલિત્યવાચક). -લોતરી સીં તાલ

લીલી વનસ્પતિ (૨) ભાણપાલો; તાલુ શાક
લીવર નં [રં.] કલેજુ; કાળજી

લીશરા નં એક પક્ષી

લીસુ વિં [દિ. લિસય = પાતળું - નાનું કરેલું,
સરંમ. લિસા, લિસાલ] ખરખચડું નહિ તેવું;

સુવાળું (૨) સરકણુ (૩) લાસત્રિયું [લીસી
પાટલીડું ધરાક = ઠોઠ વિશ્વાર્થી] ઠલસ

વિં સાવ લીસુ [(૨) ૬૬
લીહ(-હી) સીં [પ્રા. લીહા (સં. છેલા)] લીટી

હીટ નં, સીં [સં. છિટ ? સરંમ. હિં. નેટા]
નાકનો ચાકણો મળ [-આવળી = નાકમાથી

હીટ બહાર આવવી, નીકળવી.] -ટિયું વિં
વારે વારે જેને હીટ આવ્યા કરતું હોય તેવું

હીડી સીં [સં. હેડ; દે. હેડ, -હિયા] ગોળીના
આકારની અધાર (૬૬૨-બકરી વગેરેની)

[—કરવી = હીડી જેવું અધવું] ઠપીપર સીં
લાળી પીપર -ફું નં ગરગોલા જેવો કઠણ

મળ (હીટ, ગધેડા વગેરેનો) [-મૂકડું = હીડા
જેવું અધવું]

હાંપણ, ઠગૂંપણ નં જીઓ લીપણ. -હું
(ઠગૂંપડું) સંકિં જીઓ લીપડ

હીંબડી, -ડો જીઓ 'હીમડી'મા

હીંબણ સીં જીઓ લિપણ

હીંજી, ઠડી, -ઘોંઈ જીઓ 'લિંજી'મા

હીંબોળી સીં જીઓ લિંબોળા

હુકમાન પું [મ.] (સ.) કુશનમા વણવેલો
એક વિકાન ડામો પુરવ

હુગ(-ગા)ત નં [મ.] શખડકાશ

હુમાઈ સીં [હિં] સી, બૈરી

હુમાત સીં [મ.] જીઓ હુગત

હુરચું વિં [સરંમ. મ, હિં હુચા (સં. હુંવક
કે પા. હુચા ?)] કપડી; ઢાચુ (૨) ખંધ,

પકું; પહોચેલુ (૩) વ્યથિચારી -રચાઈ
સીં હુચ્યાપણ

હુછણિયુ નં [જીઓ લૂછવું] લૂછવાનું કપડું
ધત્યાદિ જે હોય તે (૨) અગૂછો

હુછાવડું સંકિં, હુછાડું અંકિં 'લૂછવું'નું
પ્રેરક ને કર્મણિ [લૂટી ભય તેવું

હુટણિયું વિં [જીઓ લૂટવું] લૂટ પાઠનાર;

હુટાડિ વિં [લૂટવુ ઉપરથી] લટનું (૨)
નધણિયાવુ -ર(-રો) પું લૂટનારો;

ધાડપાડુ. [નિ પ્રેરક
હુટાડું અંકિં, -વડું સંકિં 'લૂટવું'નું કર્મણિ

હુઠડું અંકિં [સં. હુટું] જીઓ 'લૂઠવું'. હુઠાવડું
સંકિં 'હુઠવું', 'લૂઠવું'નું પ્રેરક

હુણારી સીં [લૂણ ઉપરથી] વરને માથે લૂણ
ઉતારનારી - તેની બહેન

હુમ વિં [સં.] લોપાયેલું, નાશ પામેલું. -મોપમા

સીં [+ઉપમા] (ઉપમાન, ઉપમેય, સામાન્ય

ધર્મ અને વાચક શબ્દ એ ચાર અંગમાંથી)

ખૂટતા અંગવાળી ઉપમા

હુખ વિં [સં.] લોભિયું, લાલચુ (૨)

લોભાયેલું, મોહિત ૦૬ પુ. શિકારી - બધા
 સી. લોભ, આતુરતા. - બધાઈ સી.
 લુપ્ધતા - બધાવું અંકિં લોભાવું, લલચાવું
 લુભવું અંકિં [સં લુમ્] + લોભાવું, લુપ્ધાવું
 લુપ્થ(-સ)લુપ્થ(-સ) અં. [રવ, સરં મ.]
 વગર ચાલ્યો; ઝટ ઝટ (ખાવું તે)
 લુહાણો પુ. તે નામની જ્ઞાતિનો માણસ, લવાણો
 લુહાર પુ. [પ્રા લોહાર (સં લોહકાર)]
 લોહુ ઘડવાનો ધધો કરનાર જ્ઞાતિનો
 આદમી -રિયાં નંબંબંબં જુઓ લવારિયાં
 લુગી સી. [હિં] હલમત કરાવતી વખતે
 ખોળામાં પાથરવાનો કકડો (૨) કાઢી
 વાળ્યા વગર કેડે વીટવાનું વસ્ત્ર
 લુચન નં. [સં] વાળ દૂધી નાખવા તે
 લુચિત વિ. [સં] લુચન કરેલું
 લુચી સી. [સં લુચ્ ઉપરથી] ડોહતાં ડોહતાં
 એકદમ પાછું ફરવું તે
 લુ સી. [સં પ્લુઙ્ કે ડલ્કા? સરં હિં, મ.]
 ઉનાળાના ગરમ પવનનો ઝપાટો (૨) તેનાથી
 થતો રોગ [-લામવી = ગરમ પવનથી થતી
 બીમારી થવી -વાવી = ગરમ પવન વાવો.]
 લુઈ સી. સેવાળ
 લુઓ પુ. [સં લ્વ ઉપરથી] વણવા માટે
 લીધેલો કણકનો નાનો ગોળો [-કરવો,
 વાળવો.]
 લુક(-ખ) સી. [સરં હિં લુક, મ.] જુઓ લુ
 લુખરી સી. [જુઓ લુખસ] ખૂબી
 લુખસ સી. [‘લુખ’ ઉપરથી] ચામડીનો એક
 રોગ, ખૂબી [-થવી]
 લુખિયુ નં. [‘લુખ્’ ઉપરથી] માટીની ચુગી
 લુખ્ વિ. [પ્રા લુક્લ (સં રુક્)] ચીકટ
 વિનાનું (૨) રસ વિનાનું (૩) નિર્ધન, ખાલી
 [-પહણું = લુખ્ હોવું કે લાગવું -હસણું =
 કૃત્રિમ રીતે હસવું] ૦૫૧(-૫)ખ્ વિ. લુખ્
 લુગ્ડું નં. [પ્રા લુગલ, લુગલ (સં લુગલ), સરં
 હિં લુગલ; મ લુગલ] કપડું, વસ્ત્ર (૨) સાદો
 [લુખડામાં પાંચરોરી ઘાલીને મારણું =
 સખત પણ ગુપ્ત માર મારવો. લુખડાં
 ઉતારવાં = કોઈનું મત્તુ થતાં તેના સખધી

હોવાને લીધે સ્નાન કરવા કપડા કાઢીને દૂર
 મૂકવાં (૨) સખધ છોડી દેવો (૩) લૂટણું
 લુખડાં ઉતારીને વાચળો = અશુભ મરણના
 સમાચારનું સૂચન (પત્ની સાર્વઆતમા)
 લુખડાં ઉતારી લેવાં = લુખડાં મુક્યાં લૂટી
 લેવા લૂગડાં કરવાં = બહેનઠીકરીને કપડાં
 લઈ આપવાં લુખડાં ખ ખેરવાં = પોતાની
 પાસે કાંઈ નથી કે પોતાને કાંઈ લેવાડેવા નથી
 એમ દર્શાવવા લુખડા ખ ખેરવાં લૂગડાં
 તપાસવાં = ઝડપી લેવી લુખડાં લેવાવાં
 = લૂટણું લૂગડાં લેવાં = લૂટણું (૨) જુઓ
 લૂગડાં કરવાં લુખડાં સરતાં કરવાં = લૂટણું
 (૨) આખજની નારિત કરવી, લુખડું પહેરવું]
 -હાંખાળ અં. [લૂગડાં + ખાળવું] પહેરેલાં
 લૂગડાં સાથે - તે પણ પલાળીને (૨) નં તેવું
 સ્નાન -હાંસતાં નંબંબંબં + [ફા લ્લહ]
 લૂગડાં ને તેવી બીજી વસ્તુઓ
 લૂગડી સી. [‘રમડવું’ પરથી? સરં મ, હિં.
 લુગડી] પ્રવાહી સાથે ધૂટીને બનાવેલો લોહો
 (૨) દોર પાવાનો લોહો
 લૂછણું નં. [લૂછવું ઉપરથી] લૂછણિયું
 લૂછવું સંકિં [પ્રા લુચ્છ, લુછ (સં પ્ર + ડ-ચ્)]
 લૂગડાંથી ઘસી સાફ કરવું, લોહણ (૨) કાંઈને
 ઘસવું, લમાણવું કે ચોટાડવું
 લૂટ સી. [લૂટવું પરથી] લૂટવું તે (૨) લૂટલો
 માલ ંદ્રાટ સી. લૂટવું તે
 લૂટણું સંકિં [સં લુટ, પ્રા લુટ, લુટ] બળાતકારે
 હરી લેવું, ચૂંટવી લેવું
 લૂટાલૂટ સી. [લૂટવું પરથી] ઉપરાઉપરી કે
 અનેક રચણે લૂટફાટ મચી રહેવી તે
 લૂટણું અંકિં [જુઓ લૂટણું] ગમડણું; આળોટણું
 લૂણ નં. [પ્રા, સં લવણ, સરં હિં લોન, મ
 લોણ] મીઠું, નિમક [-ઉતારણું = બલા દૂર
 કરવા પાત્રમાં મીઠું ઘાલી માખા ઉપર ફેરવવું
 (૨) કાકડીને ઠીટા આગળથી જરા કાપી, તેમાં
 મીઠું ભરી, કાપેલો ભાગ વાસી દઈ, તેની
 કઠવાશ કાઢવી -ખાણું = નો રોટલો ખાવો
 (૨) નો રોટલો ખાવો હોવાથી તેના
 એકાગણ કે વડાકાર રહેવું -હરામ કરવું

'=જેનો રોટલો ખાધો હોય તેને' જેવજી
નીવડું. -હસાલ કરવું=વજાહાર રહેવું]
૦યાં ન૦ બ૦ વ૦ [સર૦ મ. લોળજી] મીઠું
ચડાવેલા ચીરિયા. ૦પાણી ન૦ મીઠાવાણું
પાણી (રોટલા ઘડવાનું) ૦હરામ વિ૦
નિમકહરામ. ૦હરામી સી૦ નિમકહરામી.
૦હસાલ વિ૦ નિમકહલાલ ૦હલાલી
સી૦ નિમકહલાલી

લૂણી સી૦[પ્રા. લૂણ(સં. લ્વણ)પરથી, સર૦ હિં.
લોની, મ લોળ] એક બાજુ (૨) આટાપાટાની
રમતમા છતના ચિહ્નરૂપે પાટ બહાર આવતા
લગાતી ધૂળની ચપટી (૩) આટાપાટામાંની
આડી કરાતી પાટડી [-લાવવી] ૦પાટ પું૦
[સર૦ મ. લોળપાટ] જુઓ આટાપાટા
લૂણો પું૦ ['લૂણ' પરથી, સર૦ હિં. લોના]
ભીનાશથી ઈંટ, છો વગેરે ખવાઈને ઉપર
વળતી ધારી [-લાવવો]

લૂમ સી૦ [જુઓ 'લૂમ'] ફળતુ જૂમણું
૦ખું ન૦, ૦ખો પું૦ જૂમણું; મોટી લૂમ
[-લેવો=મોટો ફાયદો મેળવવો.-લૂટાવો,
લૂટાઈ જવો=લાલ જતો રહેવો, નુકસાન
ચકું.] ૦જૂમ સી૦ લૂમણું(૨)અ૦અપકામક
૦જૂમણું અ૦ કિં૦ લૂમખાભેર લટકવું. ૦ડું
અ૦ કિં૦ લટકડું (૨) નમી જવું (૩) ખૂળ
પ્રયત્ન કરવો

લૂલરી સી૦ + હારી

લૂલરવું સંકિં૦ (કા) લૂલે એમ કરવું

લૂલવું અ૦કિં૦ [સર૦ લૂ.] (કા.) ગરમી
લાગવી; સુકાવું

લૂલી, ૦ખાઈ સી૦ [સં. લૂલ ઉપરથી] છલ,
લોલા [-હલાવવી, હલાવ્યા કરવી=માત્ર
મોટેથી કહેવું-ખોલવું (કેટું કરવું પડ્યા વિના)
(૨) હા-હા કલા કરવું.]

લૂલું વિ૦ [સં. લૂ, લૂન; સર૦ હિં. લૂલા, મ.
લૂલા] લંગડું; ખેડું (૨) અપંગ, અસક્ત;
નિર્જા (૩) પાયા કે આખાર વગરનું

લૂંટ સી૦ [સં. હુંડ] જુઓ લૂંટ. -પાડવી=
લૂંટવું] ૦જીણું વિ૦જુઓ લૂંટણિયુ. ૦ફાટ
સી૦ જુઓ લૂંટફાટ. ૦ડું સંકિં૦ જુઓ

લૂંટવું. -ટાઉ વિ૦ જુઓ લૂટાઉ -ટારુ-
(-રો) પુ૦જુઓ લૂટારુ. -ટાલૂંટ સી૦
જુઓ લૂટાલૂંટ. -ટાણું, -ટાવણું જુઓ
લૂટાણું, -વણું

લૂંઠ વિ૦ [પ્રા. લૂઠા (સં. હુંઠક)] જપર. લાંઠ
(૨) પું૦ લોઠા [સંકિં૦ (પ્રેરક)]

લૂંઠવું અ૦ કિં૦ જુઓ લૂંઠવું લૂંઠાવણું
લૂંઠાઈ સી૦ [જુઓ લૂંઠી] લૂંઠાપણું

લૂંઠી સી૦ [સર૦ હિં. લોંઠી] હાસી; શુભામકી.
-હો પું૦ હાસ, શુભામ

લૂંખ સી૦ [ટે લૂવી; સર૦ મ. હુંવી, લોંવી]
જુઓ લૂમ ૦ણું અ૦કિં૦ જુઓ લૂમવું

લે (લે,) 'લેવું'નું આજ્ઞાર્થ ખીન્ને પુરુષ એક
વચન (૨) [પ્રા. લઈ] અ૦ વાહ, ઠીક એ
અર્થનો ઉદ્દગાર

લેહવો પુ૦ એક નતનો પાટીહાર

લેકિન અ૦ [ફા લેકિન] પણ; પરત્વ; તથાપિ

લેખ પુ૦ [સં.] લખેલું તે; લખાણ (જેમ કે
શિલાલેખ, વિધિના લેખ) (૨) ખત; કરારનું

લખાણ (૩) દુકા નિર્જા. [-કરવો=લખત
કરવું. -કોતરાવવો, લખાવવો=શિલા,

પતરે ઇં ૦ ઉપર લખત કરાવવું -લાખવો=
લખાણ કરવું, નિર્જા લખવો(૨)ખતનો મુસદ્દો

લખવો.] ૦ક પું૦ લહિયો (૨) અપ કે
લેખ લખનાર. ૦ણું(-ણી, -ની) સી૦ [સં.

લેલની] કલમ. [-ચલાવવી=લખાપટ્ટી
કરવી (૨) હિતાવળે લખવું] ૦ણુંવટ વિ૦

કલમના કાપ જેમ વાહેતો (ધા) ૦ન ન૦[સં]
લખવું તે. ૦નકલા (-ળા) સી૦ લખવાની

કળા. ૦નચદ્ધતિ સી૦ લખવાની રીત;
ઇખારત. ૦નપીઠ સી૦ લખવાનું દેખલ.

૦નસામચી સી૦ લખવાનો સામાન ૦ની
સી૦ જુઓ લેખણ ૦પત્ર પુ૦, ન૦ [સં.]

કરાર; કરતાવેજ. ૦વણું, ૦ણું સંકિં૦ [જુઓ
લેખ] હિસાબમા લેવું, ગણકારવું -ખા સી૦

[સં.] લીટી, રેખા. -ખાવટિયો પું૦ ['લેખુ'
ઉપરથી] ભેથી, ગણક (૨) ['લેખ' ઉપરથી]

ચોપડા લખનારો. -ખિકા સી૦[સં] સી લેખક.
-ખિત વિ૦ લખેલું; લેખી. -ખિની સી૦

[સં] લેખણ -ખિતવાર, -ખી વિં લેખિત,
લખાણના રૂપમાં હોય એવું (૨) અં લખીને
-ખુ નં [પ્રા લેખણ (સં લેખણ) = હિસાબ,
સરં હિં, મ લેખા] મેંએ ગણાય એવો દૂકો
સહેલો હિસાબ (૨) ગણતરી, હિસાબ (૩)
[લા] ગણુ -ખે અં ['લેખુ' ઉપરથી]
હિસાબે, પ્રમાણે (૨) પ્રીત્યર્થે, વાસ્તે, ખાતે.
[લેખણ] = ઉપયોગમાં આવવું મળે
આવણું -ખ્ય વિં [સં] લખવા યોગ્ય કે
લખી શકાય એવું

લેખમ સીં [ફા લેખમ, સરં મ] કસરતનું
એક સાધન કે તેની કસરત

લેટ વિં [ફ] મોડું

લેટવું અંકિં [સરં હિં લેટના, મ લેટળે (સં
લુટ)] લેટવું, આગેલું (૨) આઠા પડવું, સૂવું

લેટિન સીં [ફ] પ્રાચીન ગ્રેમની લાપા

લેડી સીં [ફ] બાવું, માનવત સીં (૨)
'સર'ની પત્નીનો તેવો ઇલાકામ

લેણુ (લે) વિં [લેણુ પરથી, સરં હિં લેન]
'લેનાર' એ અમમાં શબ્દને છેડે (ઉદાં
જવલેણુ (૨) (લે') નં [સરં મળં લેહ =
લાલડું] લેણુ, લેવાનું તે (૩) સીં જુઓ
લેક ઠહાર પું લેણાવાળો ઠટેણુ સીં
[સરં મ, હિં લેનેન] લેવડલેવડનો સબધ
(૨) લેણુદેણી -જુદેણી સીં પૂર્વજ-મનું
માગનું આપવાનું કે લેવાનું હોય તેવો સબધ;
જણાવનું (૨) લેવડલેવડનો સબધ -જુદાટ
પું લેણુદાર, લેણાવાળો. -ણુ (લે') નં
અંપિણું પાકું લેવાનું તે (૨) જણાવનું જોવો
સારો સબધ [ગણરામણુ

લેતાણુ સીં [લેવું + તાણું] લેમેલ, હાથવાય;
લેથ સીં [ફ] સધાટો (લોહનો ધાટ ઉતારવાનો)
લેપ પું [મં] દીલા પદાર્થનો પાતળો થર,
ખરડ (૨) ખરડ કરવાનો દીલો પદાર્થ (૩)
લેપણુ તે, આસક્તિ [લખાડ-(વ)વો].
ઠક પું લેપ કરનારો ઠકી સીં દરક ઉપર
લગાડવાની કે મૂકવાની લગી

લેપકુ વિં [લેવું + પકડું] લેપકે એવું, ગળેપકું
લેપકું નં ['લેપ' પરથી] મોઢું ન લેકવાથી

તેને લોય સરસો ઠડો મારવો તે; ખાપટું
લેપકો પું ['લેપ' ઉપરથી] પોપકો; થર
લેપન નં [સં] લેપ કરવો તે (૨) જુઓ લેપ ૩
લેપવું સંકિં [જુઓ લેપ] ચોપકડું; મથેકડું
(૨) વળગવું; ચોટવું (૩) ઠકવું
લેપણું અંકિં 'લેપવું'નું કર્મણિ (૨) આસક્તિ
થવું, રાગમાં પકડવું

લેકટનન્ટ પું [ફ] મદદનીશ સર્જનરી.
(ઉદાં લેં ગવર્નર, કર્નલ, જનરલ ઇં)

લેફા પું ['લેપ' ઉપરથી, સરં મ લેફટા]
વળગેલો કાદવનો લોહો (પમ, જોડા વગેરેને)

લેખણ નં [ફ] નામઠામવાણું પતું

લેખાસ પું [જુઓ લેખાસ] પોશાક, પહેરવેશ
લેખારેટરી સીં [ફ] પ્રયોગશાળા

લેખાણુ (લે) વિં [લેવું + લાગણું, સરં મ
લેખાણું] લઈને નારી જનાર (૨) અહીંતહીંથી
પારકું લઈને પોતાનું બતાવનાર

લેખન, -નેક પું, સીં, નં [ફ] લીંજુના
શરખત જેવું એક વિલાયતી પીણું

લેમૂક (લે) સીં [લેવું + મૂકવું] લેવું ને મૂકવું -
છોડવું તે, બાંધછોડ (૨) લેમેલ, મૂકવણું

લેમેલ (લે) સીં [લેવું + મેલવું] વારવાર લેવું
અને મૂકવું તે (ઉતાવળના ગમરાટમાં) (૨)
મરવાની તૈયારી, લોચે લેવાનો વખત (૩)
તેવો ગમરાટ કે મૂકવણું

લેમ્પ પું, નં [ફ] દીવો

લેરખકુ (લે) વિં ['લેટરી' ઉપરથી] આનદી
(૨) નં લેરખુ (લાલિત્તવાચક)

લેરખુ (લે) નં ['લેટર' પરથી] જુઓ લૂમખું
લેલતુલકાદર સીં [અ લેલતુલકાદર] એક
પવિત્ર રાત્રિ, જ્યારે ભક્તિ કરવામાં આવે
તો તેનું પુણ્ય ૧૦૦૦ મહિનાની ભક્તિ
જેટલું ગણાય છે

લેલાર વિં [સરં લાર] મધુ, અતિશય, લેલૂર

લેલી (લે) સીં [પ્રા લાલગ (સં. લાલક)] લેલું
નામક પખીની માદા (૨) [લા] જલુ બોલ

બોલ કરનારી છોકરી કે સ્ત્રી

લેલીન (લે) વિં + જુઓ લવલીન

લેલીમજનું (લે) વિં [અ લ્યલમજનું]

ખેહાલ; કુખંજ (૨) જુઓ લયલામજનન
લેલું (લે) નં કોલ પાથરવાનું કડિયાનુ ઓભર
(૨) [જુઓ લેલી] એક પખી

લેલું(-લું)ટ (લે) વિં [લેલું + લુંટવું] લેવા
લુંટવાની છૂટ હોય એવું, નધણિયાનુ (૨)
લખલૂટ, અતિશય [જુઓ લેલાર

લેલૂર (લે) વિં [સરં લેલૂર] ઊઘે ઘેરાયેલું (૨)

લેલૂશ (લે) ઓં [સરં લુશલુગ] દિતાવળ

લેલુંટ (લે) વિં જુઓ લેલૂટ

લેલો (લે) પું લેલું (૨) [જુઓ લેલો] લેલીનો નર

લેવટા (-ટી) સ્ત્રીં એક ભતની નાની માછલી.

-ટાં નંબંબં નાના માછલા

લેવડ ઓં [લેલું + વટ (સં વૃત્તિ)] ઉધાર લેવાનો

બ્યવહાર નંદેવડ સ્ત્રીં ઉછીનુ લેવાઆપવાનો

સંબંધ ંવાલું વિં લેવડાવવાની -તેડાવવાની

ટેવવાળુ (બાળક). -ઠાવલું સંકિં 'લેલું'નું

પ્રેરક (૨) ધમકાવવું, ઠપકારવું

લેવલ નં [હં] સપાટી, સમતલતા (૨)

(સપાટીથી ગણતા) ઊંચાઈ ંપટ્ટી ઓં

લેવલ ભવાની પટ્ટી

લેવાણુ નં [લેલું ઉપરથી] લેવું તે; લેણુ

લેવાદેવા પું; ઓં [લેલું + દેવું] આપવાલેવાનો

કે ખીજ કોઈ પણ ભતનો સખધ

લેવાલ નં [સરં હિં] ખરીદનાર (શેર

ખલરમા વપરાય છે). -લી ઓં ખરીદી

લેવાલું અંકિં 'લેલું'નું કર્મણિ (૨) [શરીરનું]

સુકાલ, ફિકું પડવું (૩) ખસિયાણા પડવું;

શરમનું [લેવાઈ જવું] = ખસિયાણા પડી

જવું (૨) સુકાઈ જવું.]

લેવી ઓં [હં] ફરજિયાત ઉવરાણું, લાગો (૨)

રાત કે ગવર્નરનો હોકને મળવાનો દરબાર

લેલું સંકિં [પ્રા લે (સં. લા)] સ્વીકારવું (૨)

પકડવું, ઝલવું (૩) ભેળવવું, હાખલ કરવું ઉઠાં

એ કામમાં એને ન હેરો (૪) ખાણું અથવા

પીલું. ઉઠાં અત્યારે દૂધ હેરો કે આ ?

(૫) માન્ય રાખવું, ટેકો આપવો (પક્ષ,

ઉપરાણું) (૬) ખરીદ કરવું. ઉઠાં ઘોડો

ક્યારે લીધો ? (૭) કિમત લેવી ઉઠાં

આ શાલનું શુ લીધું ? (૮) ધારણ કરવું.

ઉઠાં વેરા લેવો (૯) હાખવું. ઉઠાં
રાક લેવો (૧૦) દોરવું; તેડી જવું, લઈ
જવું. ઉઠાં હોકરને સાથે લીધો (૧૧)
ઝૂટવવું; પડાવવું, વિનાનું કરવું (આખર,
વખન, જીવ, લાચ) (૧૨) ધમકાવવું, ઠપકો
આપવો ઉઠાં તે આંચો કે તેને લીધો
(૧૩) ઉપાડવું, રથળાતર કરવું ઉઠાં
ટેખલ પાસે લો (૧૪) ખોલવું, ઉચ્ચારવું
ઉઠાં તેનું નામ ન હેરો (૧૫) વહોરવું
ઉઠાં નિસાસા લેવા, હાય લેવી (૧૬)
નોંધવું, ઉતારી લેવું તેમનું ઠંકાણું લઈ લો
(૧૭) કાપવું, ઉતારવું (નખ, વાળ) (૧૮)
આપે કે કરે તેમ કરવું ઉઠાં કામ લેવું
(૧૯) તપાસ કરી સમજવું (માપ, તાગ,
શુધ, ખખર) (૨૦) માગવું, પૂછવું (આજ્ઞા,
પરવાનગી) (૨૧) ઉપાડવું, રત્નું કરવું
ઉઠાં વાધો લેવો; તકરાર લેવી (૨૨) પૂર્વ
શબ્દથી સૂચિત થતી ક્રિયા બતાવે. ઉઠાં
ઊંઘ લેવી, આસ લેવો (૨૩) ખીલ કિંબી
સાથે આવતા તે ક્રિયા પૂરી કરવી અથવા નહેલી
પતાવવી એવો અર્થ બતાવે. ઉઠાં ખાઈ લેવું.
[લઈ આપવું = લાવવું લઈ જવું = દોરવું
(૨) ઊંચકી જવું; તેડી જવું (૩) ચોરી
જવું લઈ નાખવું = ધમકાવી કાઢવું (૨)
ઠપકો આપવો (૩) અહગમા કે બખરસ્તીથી
ગ્રહણ કરવું. લઈ પડવું = માની લેવું;
વહોરી લેવું (૨) ગળે પડવું; સડાવવું
લઈ બેસવું = આરંભ કરવું, માંડવું (૨)
વહોરી લેવું, માની લેવું (૩) પચાવી પડવું.
લઈ મૂકવું = આગળથી લઈ રાખવું. લઈ
રાખવું = આગળથી લાવી મૂકવું લઈ લેવું
= પકડી લેવું (૨) ઝૂટવી લેવું (૩) બચાવી
પડવું (૪) પોતાની પાસે રાખી લેવું, સંગ્રહ
કરવો (૫) પાછું લેવું (૬) ઊંચકી લેવું
અંદર, માં લેવું = હાખલ કરવું ખખર
લેવી = સલાળ રાખવી (૨) વેર લેવું
ખાળે લેવું = દત્તક લેવું. ઇવ લેવો =
પજવીને કાયર કરવું (૨) મારી નાખવું
નામ લેવું = ચીડવવું; સતાવવું. મનમાં

લેવું=ખોદ લગાડવુ, અસર થવા દેવી
(૨) લક્ષ્મી લેવું માથે લેવુ = જોખમ કે
જવાબદારી સ્વીકારવી હાથમાં લેવું =
પકડવુ, મારવું (૨) વરામાં-તાળામાં લેવું
(૩) કાબૂ-નિયંત્રણમાં લેવું લેતા પછી
= જુઓ લઈ પડવુ લેતો ના! = ખાતો ના!
ઠેડેવુ નં જુઓ લેણદેણ

લેશ વિં [સં] જરાકં (૨) પું અથ્થુ, જહુ
થોડો ભાગ (૩) એક અર્થાલકાર, જેમાં
ગુણને કોષરૂપ અને કોષને ગુણરૂપ વર્ણવ્યો
હોય છે (કા શા) ઓમાત્ર વિં જહુ જ
થોડુ (૨) અં જરાકં પણ

લેસ સ્ત્રીં [ફ] જરાની કિનાર
લેસન નં [ફ] વિદ્યાર્થીએ ઘેરથી તૈયાર કરી
લાવવાનું કામ કે ભણતર

લેહુ નં એક પખી [નં ચાટણ
લેહુ વિં [સં] ચાટવા થોગ્ય, ચટાય એટ (૨)
લેંકવુ (લેં) સંકિં [જુઓ લેંકવુ] ઝૂલવુ
લેંધાવુ (લેં) સંકિં [જુઓ લગાવું] જગક
ખોડાવુ

લેંધી (લેં) સ્ત્રીં [જુઓ લેંધી] ખાળકની સૂચણી
લેંધું (લેં) વિં જરાકં માહા જેડું, કાધારડુ
લેંધો (લેં) પું [હિં લેંગા, લેંંગા] ખોદુ સૂચણું,
ચારણો [સ્ત્રીં?] પાતળી મોટી રોટલી

લેંચી (લેં) સ્ત્રીં [સરં હિં લૂચી, લુચુરું (સં
લેં (લેં) સ્ત્રીં [મ (નેલુગુ રોંડુ = ખે)] લેણ,
જિલ્લીદંડાની રમતમાં વકટ પછીનો હાવ, રેટ
લોઈ સ્ત્રીં + [સરં હિં, જુઓ લૂઓ] લૂઓ,
પિકં (?) (૨) [સં લોમ ઉપરથી, સરં હિં,
મ] કામળ, બિનનું કાપડ

લોક પું [સં] જનતા, જનસમૂહ (૨) વર્ગ,
ભતિ (૩) કર્મકૃણ ભોગવવાના માનેલાં જુદા
જુદા સ્થાન કે જગત (ઉદાં સ્વર્ગલોક, પ્રલોક) ઠંકથા સ્ત્રીં લોકોમાં પ્રચલિત
વત (૨) ઠતકથા ઠંકથાણુ નં લોકોનું
બનુ ઠંકવિતા સ્ત્રીં લોકોમાં પ્રચલિત
કવિતા અર્થમાં સ્ત્રીં લોકોમાં ચાલતી
વાન. ઠંછવન નં લોકનું-સમાજનું
જવન નં વિં ગોડો જાળનાક લોક

માન્ય, પ્રભુકીય (પ્રધાન-વડોદગી રાજ્યમાં).
ઠરિયાં નં ૦૫૦૦૦ લોકો (૫) ૦૨૫ નં
ત્રિભુવન (સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ)
ઠધર્મ પું લોકોમાં પ્રચલિત ધાર્મિક માન્યતા
અને આચાર ઠનાયક પું લોકોનો નાયક,
આગેવાન ઠનિયુક્ત વિં લોકોએ નીમેહું
ઠપાક્ષ(-ળ) પું જુઓ હિંપાલ ઠપ્રસિદ્ધ
વિં જગમથલૂર ઠપ્રિય વિં લોકોને પ્રિય
ઠપ્રિયતા સ્ત્રીં ઠપાક્ષ વિં અસાધારણ;
અમરકાન્કિ (૨) લોકમાન્ય નહીં એવુ ઠમાપા
સ્ત્રીં સામાન્ય જનતાની ખોલી ઠભોંચ વિં
આમ લોકોને રસ પડે એવુ ઠમત પું
લોકોનો મત ઠમથાંદા સ્ત્રીં લોકોમાં
પ્રચલિત રૂઢિ (૨) લોકલભલ ઠમાતા સ્ત્રીં
સમગ્ર જનસમુદાયને પોષનારી લક્ષ્મી (૨)
નહી ઠમાનસ નં લોકનું સમૂહમત માનસ,
'માસમાઇન્ડ' ઠમાન્ય વિં લોકોમાં માન
પામેહું, લોકોએ સ્વીકારેલુ (૨) પું (સ))
તિલક મહારાજ ઠલાજ્જ સ્ત્રીં લોકલાજ
ઠલાગણી સ્ત્રીં લોકોની લાગણી ઠલાજ
સ્ત્રીં લોકોમાં નહારે કહેવાવાનો હર ૦૧૦
વિં લોકોને વહનીય ઠવાયકા સ્ત્રીં લોકોમાં
ચાલતી વાત, અડવા ઠવાર્તા સ્ત્રીં જુઓ
લોકકથા ઠવૃત્ત નં લોકજીવન, સમગ્ર
સમાજજીવન ઠશાસન નં, ઠશાહી સ્ત્રીં
લોકા કારા ચાલતુ રાજ્ય, 'ડેમોક્રસી'.
ઠશાળા સ્ત્રીં સામાન્ય જનતા માટેનું
શિક્ષણ આપતી અમુક ભતની એક શાળા
ઠશિક્ષણુ નં જનસમૂહની કેળવણી ઠસત્તા
સ્ત્રીં લોકોની સત્તા ઠસત્તાક વિં લોક
સત્તાવાળુ, પ્રભુસત્તાક ઠસત્તાવાદ પું
લોકશાસનનો વાદ, 'ડેમોક્રસી' ઠસત્તાવાદી
વિં (૨) પું લોકસત્તાવાદમાં માનનાર
ઠસંગીત નં (શાસ્ત્રી અનિયંત્રિત એવું)
આમ પ્રભુનું સંગીત ઠસ અહ પું લોકહિત,
લોકકથાણુ ઠસાક્ષર પું સામાન્ય જન-
સમૂહને માટે લખનારો સાક્ષર ઠસાહિત્ય
નં લોકોમાં પ્રચલિત કથાવાર્તા કે કવિતારૂપી
સાહિત્ય ઠસલભ વિં લોકોને સુલભ

૦સેવક પું ૦ પ્રતિસેવક, લોકસેવા કરનાર.
૦સેવા સ્ત્રી ૦ લોકિની, નહેરુ જનતાની સેવા
(૨) આમવર્ગના લોકિની સેવા. ૦હિત નં
લોકિનુ હિત

લોકલ સ્ત્રી ૦ [ઈ] ધીમી ગતિએ દોડતી ને
ઘણા સ્થાનાએ ઊભી રહેતી દેન (૨) મોટા
શહેરના ભાગો ને પરામા દોડતી દેન (૩)
વિ ૦ સ્થાનિક; તળનુ. ૦બોઈ નં બિલ્લા
કે તાલુકામાં જ્યાં સુધારાઈ નથી હોતી ત્યાંની
સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સરચા

લોકાઈ સ્ત્રી ૦ [લોક] ઉપરથી] પરાયાપણુ;
પારકા માણસ જેવા વ્યવહાર

લોકાચાર પું ૦ [સં] લોકમા ચાલતો વ્યવહાર
કે રીતિ [તે-વગણણુ

લોકાપચાદ પું ૦ [સં] લોકમા નકાર કહેવાય
લોકાયત વિ ૦ (૨) પું ૦ [સં] નારિતક (૩) નં
ચાર્વાક ઈર્શન. ૦વાઈ પું ૦ નારિતકવાઈ

લોકાલોક વિ ૦ [લોક] ઉપરથી] સામાન્ય લોક
જેવુ, ખાસ સંબંધ વગરનુ (૨) પું ૦ (સં.)

એક પુગણપ્રસિદ્ધ પર્વત [લગણુ

લોકાંતર નં [સં] પરલોક -રિત વિ ૦ લોકાંતરને

લોકિ-(કી)ક પું ૦, નં [જુઓ લોકિક] ખરખરો

લોકિટ નં ૦ જુઓ લોકિટ [લોકિનું

લોકિયુ વિ ૦ [લોક પરથી] પ્રાકૃત, સામાન્ય

લોકિટ નં [ઈ] સ્ત્રીઓનુ ગળાનુ એક ધરેણુ

લોકિવજુ સ્ત્રી ૦ [સં] લોકિમા પ્રતિષ્ઠા કે ચશની

કામના (૨) સ્વર્ગ વગેરે લોકના સુખની કામના

લોકાક્ષિ સ્ત્રી ૦ [સં] કહેવત

લોકાંતર વિ ૦ [સં.] અલૌકિક, અસાધારણ

લોકાપકાર પું ૦ [સં] લોકોનુ ભલું; સાર્વજનિક
કલ્યાણ

લોખંડ નં [લોહ + ખંડ; સર ૦ મ] લોહુ., -ડી

વિ ૦ લોખંડનું બનાવેલું (૨) ઘણુ મજબૂત

(૩) હઠનિશ્ચયી, અણનમ

લોચ પું ૦ [સં. લુંચ] માયાના વાળ પોતાને

હાથે દૂધી કાઢવા તે (જેન). ૦ન નં લુંચન,

દૂધી નાખવું તે (૨) છીનવી લેવું તે

લોચ નં ૦ [સં] આસુ

લોચક નં [સં] લોચો, ગોળો, પિંડ (૨) સુતારનું

એક ચોળર (૩) કાજળ (૪) સાપની કાચળી
લોચન નં [સં.] આખ (૨) જુઓ 'લોચ'મા.

-નિયુ નં (પ.) લોચન

લોચના સ્ત્રી ૦ [જુઓ લોચનુ] લોચનુ તે; કંખના;

તલસાટ -હુ અં કિં [સં લોચ(સ્ત્ર)]

તલસવ (૨) લોચનું, બેચેનીથી આમતેમ

આળોટવુ

લોચવાણું અં કિં ૦ [લોચો] ઉપરથી] લોચામા

પડવું, ગૂચવાવું, સંડોવાવું [લોચવાઈ

જવું, પડવું = ગૂચવાઈ પડવું (૨) લોચામા -

બુકસાનમાં ફસાઈ જવું]

લોચાણું અં કિં ૦ [લોચો] ઉપરથી] એકસરખું

નહીં રહેતાં એક બાજુ તરફ એકઠું થઈ જવું

(૨) લોચવાણું, ગૂચવાણું (૩) ગભરાણું (૪)

[આખનું] ભારે થવું

લોચો પું ૦ [સં લોચક] લોચો, લચકો (૨) હૂચો,

હજૂચો (૩) [લા.] ગરબડ ગોટાળો (૪) વાધો;

તકરાર [લોચા પડતી વાત = ચોખવટ

વગરની વાત. લોચા વાળવા = બરાબર ન

બોલવુ, બોલતા ગૂચવાણુ કે અચકાણુ (૨)

ખરું કારણ ન બતાવતાં ખીન' ચોઠા ધરવા

લોચો કરવો = ગોળ પિંડો કે હૂચો કરવો (૨)

બગાડવું. -કાઢવો = ગરબડ ગોટાળો દૂર

કરવો (૨) દેવું પતાવી દેવું -પહવો = તકરાર

કે વાધો આવવો. -પાહવો = તકરાર કે વાધો

નાખવાં. -પોચો = લોંટો, લચકો (૨) હૂચો;

હજૂચો. -દેવો, મારવો = લોચાથી પૂરવું -

સીડવું -લાપરી = ગરબડગોટો (૨) ચોડું -

ઘણુ -વાળવો = જુઓ લોચો કરવો]

લોટ પું ૦ [દિ. રોટ્ટ] ખારીક ભૂંટો, ચાટો.

[~ભીડવો = સડી જવુ, ખવાઈ જવું (૨)

ભિખારી થઈ જવું. -ચાટવું કરવું = કંગાળ

કે પાચમાલ કરવું. -ફાડવો -ઝાંઝાની ભેમ

બકવું (૨) વિકળતા કે કાયરતા બતાવવી (૩)

સાધન રહિત સ્થિતિ બતાવવી. -ફાંકે છે =

જખ મારે છે (૨) પાસે ખાવાનું નથી.

-માત્રવો = બીજા માગવી.]

લોટકું નં ૦ [જુઓ લોટ] ચઢવો

લોટણ વિ ૦ [લોટનુ પરથી] લોટતી - ગલાટ

કામ ઉપાહવું -લેવી=લોન તરીકે નાણાં લેવાં.]
 લોપ પુ. [સં.] હ્રસ્વ યત્ તે, નાશ પામવું તે.
 રેખાતુ બંધ થવું તે. [-થવું=અદશ્ય
 -અલોપ થવું] ઠક વિ. લોપ કરનારં
 લોપકચોપક વિ. [લેપક + ચોપકવું] ખૂબ
 ધી કે તેલવાળું (૨) [લા.] અતિશયોક્તિવાળું
 (૩) નં ચીકટ, ધી, તેલ વગેરે (૪) [લા.]
 અતિશયોક્તિ (૫) ખુશામત
 લોપકું સંક્રિં [સં. લુપ્] ઉલ્લઘવું, ન માનવું
 લોપરી સ્ત્રી [જુઓ લેપરી] થપોલી
 લોપા, ંસુદ્રા સ્ત્રી [સં.] (સ.) અગરત્ય
 ઋષિની પત્ની
 લોફર વિ. પું. [ફં.] ભટકેલ; ખદમારા
 લોખ સ્ત્રી [જુઓ લાખ, સરં મ. લોવ=પ્રેમ,
 આકર્ષણ] યાદદારતી (૨) આદત
 લોખડી(-રી) સ્ત્રી [સરં જપં લોખડી, સં.
 લોમવટી] ખારીક ઊનની કામળી કે આદણી
 લોખાન પુ. [ફા લૂઘાન, સરં હિં, મ.]
 એક વૃક્ષનો યુંદર (ધૂપ કે ઔષધિ)
 લોભ પું. [સં.] લાલચ; તુણા. ઠક વિ.
 લોભાવનારં. ંન વિ. જુઓ લોભામણું (૨)
 નં પ્રલોભન. -ભામણું વિ. લલચાવે તેવું.
 -ભાવનહાર(-રી) વિ. લોભાવનારં.
 -ભાવણું સંક્રિં 'લોભાવનું' પ્રેરક. -ભાવું
 અંક્રિં લોભાપાડવું, લલચાવ. -ભિત વિ.
 લોભાયેલું -ભિચું, -ભી વિ. લોભવાળું
 લોભ પું. નં [સં.] વાળ, ફવું, રોમ. ંડી
 સ્ત્રી જુઓ લોખડી ંભિલોભ વિ. [સં.]
 ઊલટું સૂલટું (૨) અનિશ્ચિત ંશ વિ. [સં.]
 ખૂબ તેમ જ મોટાં લોભવાળું (૨) [સં.] એક
 ભવિ [માયલ કરવું
 લોફરણું સંક્રિં ['લવર' ઉપરથી] નખ મારીને
 લોલ વિ. [સં.] ચચળ (૨) મુંદર (૩) આતુર
 (૪) નં ગરખાની લીટીને છેડે આવતો શબ્દ.
 [તબિયત લોલ મારી જપી=તબિયત
 કથળવી] ઠક નં લટકતી અને ઝૂલતી
 વસ્તુ (જેમ કે ઘંટ કે બડિયાળખા) (૨)
 કાનનું એક ધરેણું. ંણી સ્ત્રી લટકાળી
 ચાલવાળી સ્ત્રી [-લૂંટાવી=ફેલેતી થવી]

ંણું અંક્રિં [સં. લુલ્] લોલ થવું; હાલવું
 (૨) શોભવું
 લોલા સ્ત્રી [સં.] જલ (૨) વીજળી. ંફી
 વિ. સ્ત્રી ચચળ આંખવાળી (સ્ત્રી)
 લોલિત વિ. [સં.] હાલવું, ઝૂલવું
 લોલીન વિ. [જુઓ લવલીન] + તલ્લીન
 લોલુપ વિ. [સં.] લલુતાવાળું; તુણાતુર. ંતા સ્ત્રી
 લોલો અં. [સં. લુલ્] હાલરડાનો એક અવાજ
 (૨) પુ. (જલનો) લોલતો રનાયુ; લોળો
 લોલકા(-રા)વણું (લો') સંક્રિં 'લોહવું'નું પ્રેરક
 લોલણિયું (લો') નં ['લોહવું' ઉપરથી] લોહવાનું
 સાધન
 લોળા નં [સરં હિં] એક પખી
 લોલાણું (લો') અંક્રિં 'લોહવું'નું કમંભિ
 લોલ નં [સં.] માટીનું ટેકું
 લોલ નં [સં.] લોહું. ંકાટ પું. લોહાનો
 કાટ. ંચુંબક નં લોહાને આકર્ષવાના
 ગુણવાળું એક દ્રવ્ય ંચુંબકત્વ નં
 લોહાને આકર્ષવાના ગુણ, 'મેગ્નેટિકમ'
 લોહર પું. જલસો; મૂર્ખ (૨) [સરં લોફર]
 રખડેલ યા તોફાની જુવાનડો -રિચું વિ.
 લોહર જેવું
 લોહવું સંક્રિં [પ્રા લુહ (સં. મૃજ)] લૂહવું
 લોહાણો પું. જુઓ લવાણો
 લોહિત વિ. [સં.] લાલ; રાઈ
 લોહિયાળ(-ણું) વિ. ['લોહી' ઉપરથી]
 લોહીવાળું [તાવડી; ઠહાઈ
 લોહિચું નં [લોહ પરથી; પ્રા લોહી] (સુ.)
 લોહી નં [પ્રા. લોહિજ (સં. લોહિત)] રધિર;
 ખૂન (૨) [લા.] કુળ. [-આપણું=બીજાનું
 લોહી માદાના શરીરમાં નાખવું (૨) તે માટે
 પોતાનું લોહી કાઢીએ કાઢી આપવું.
 -આણું=શરીરમાં લોહીનો ભરાવો થવો
 (૨) લોહી નીકળવું. -ઉકાળો=બળાપો;
 કોવ, કંકાસ -ઊકળણું=શુરસો આવવો
 (૨) બળાપો થવો -ઊડી જણું=લોહી
 ન રહેવાથી ફિક્કું પડવું (૨) શરમિકું થઈ
 જવું (૩) બીકથી -ખેદથી મોંના રંગ ફિક્કો
 પડી જવો. -ઊતરણું=શરીર સુકાવું -નિર્બળ

થવું -કાઠવું=લોહી નીકળે એમ મારવું,
ધા કરવો. -ખાવું=હિલગીરીનું (ખારમા
જેવું) ખાવું -અરમ થવું=ગુસ્સે થવું
-ચરણુ = શરીરમાં લોહીનો વધારો થવો,
તન્દુરસ્તી આવવી (૨) આનંદ થવો.
-ચૂસવું=સતાવવું, જીલમ કરવો. -ટાકું
પહણુ = નિરાંત વાળવી (૨) કોપ શાંત
થવો -તપી જવું = ગુસ્સે થવું -ના લાકું
= પ્રેમલોભન -લું પાણી કરવું = કાળજીવટ
મહેનત કરવી -નું પાણી થવું = લોહી-
વકાર થવો, શરીર ફિક્કું પડી જવું (૨)
ખૂબ મહેનત પહવી -ને માંસ એક થવા
= અતિશય મહેનતથી શરીર રગદાગળાઈ જવું.
-નો કોળિયો = હિલગીરીનું ખાવું -પંદરું
= લોહી બહાર આવવું (ઊલટી, ઝાડા ઇત્યાદિ),
લોહી ફહવું -પીવું = ખૂબ દુખ દેવું,
જ પવા ન દેવું (૨) ચૂસી ખાવું -ફરવું
લોહીનું નસોમાં વહેવું -બળવું = લાગણી
થવી (૨) ચિંતા થવી -સુતરાવણુ = નાસ
ગુબરવો (૨) અતિશય માર મારવો -રેહવું =
(પોતાનું કે બીજાનું) લોહી નીકળે એમ કરવું,
સામાને મારવું કે પોતાનું બહિષ્કાર આવણુ
-લેવું = શરીરમાં લોહીનો બરાવો થવો. ટાઢા
લોહીનું = નિરાંતવાળું, ઠંડી પ્રકૃતિનું મીઠા
લોહીનું = જેને ચાંચડ, માંકડ વધારે કરડે
તેવું (૨) મળતાવડું (૩) સાલસ, વહાલ
આવે એવું રોર લોહી ચરણુ = ખૂબ
આનંદિત થવું ૦ ચૂંવું વિં લોહી ચૂંવ હોય
એવું, લોહીકુહાણુ ઠંડરકેણુ વિં સામાનું

લોહી રેડીને તેની ઢાઢશમે એવું ૦ મૂઈ વિં
લોહી વગરનું, ચુકલકડી ૦ લુ(-લો)હાણુ
વિં લોહીના રેલાથી ખરડાઈ ગયેલું ૦ વા પું
એક રોમ ૦ રોકણું નં [+ રોકવું] બારે
સતાપ, બળાપો

લોળિયુ નં [સં લોલ, સરં મ લોળેં]
સીઓનું કાનની ખૂટનું એક ધરેણુ (૨) [લા]
હાંમરની ડૂંડી

લોળા પું [સં લુલ ઉપરથી સરં મ
લોળા = પહોળા] જલ, જમડું ટેરવું; લોલો
લોકડી (લોં) સીં [પ્રા લુક = કુપાયેલું] એક
નાનું ચોપણુ પ્રાણી

લોંક (લોં) વિં [પ્રા લુઠા, સં લુઠક]
જુઓ લાંઠ ઠું વિં પૈસાદાર, માતખર
(૨) લાંઠ -ઠાઈ સીં લાંઠપણુ -ઠિયુ
વિં જુઓ લાંઠિયું -હું વિં જુઓ
લોંક (૨) નં (સુ) છોકરો -ઠા પું
લાંઠ માણસ, (૨) ચાર, શખેલો

લોંડી સીં [હિં; સરં મ લોંડી] લૂંડી -ઠો
પું લૂડો [પદાર્થના લોચો

લોંદો (લોં) પું [સરં હિં, મ] ચીકણા નરમ
લોંબડી (-રી) (લોં) સીં જુઓ લોંબરી
લોંકિક વિં [સં] લોંકામાં ચાલવું (૨) આ
લોંકનું, દુન્યવી (૩) નં લોંકાચાર (૪)
ખરખરો, લોંકીક ઠંડા સીં -કી વિં સીં

લોંક્ય નં [સં] લોંકપતા [મસ્કરો
લોંવો પું [સં છપ્] લઉંઓ, વિદુષક, શાળનો
લ્યાનત સીં [જુઓ લાનત] લ્યાનત, શરમ;
ફિટકાર

વ

વ પું [સં] ચાર અર્ધવરોમાંનો ચોથો ૦ કાર
પું વ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર ૦ કારાંત
વિં છેડે વકારવાળું

વ અં [કા] અને

વટ્ટ પું [સરં મ, તેલગુ વકડું = એક]
ખિલ્લીદાની રમતમાં પહેલો દાવ

વક્ર વિં [અ વક્ર] સાર્વજનિક, ધર્મદા

વકરવું અંકિં [સરં મ વિકારણે (સં વિ +

ક્રુ)] બગડવું, વીકરવું (૨) બહેકવું; ફાટવું (૩)
કરી જવું, વાંક બોલવું

વકરી સીં, -રો પું [સરં મ વિકારા-રી
(સં વિ + ક્રી)] વેચાણ (૨) વેચાણનું નાણું
(૩) વેચાયેલો માલ

વકરું વિં [જુઓ વકરવું] લાંઠ, લોંકાની
વકરો પું જુઓ 'વકરી'માં

વકારવું અંકિં (પ.) [જુઓ વકરવું] વીકરવું

(૨) સંકિં વકરે એમ કરવું, વિકરાવું
વકાલત સ્ત્રીં [ઝ] વકીલાત; વકીલનું કામ.
નામું નં અસીલ તરફથી વકીલાત કરવાની
સત્તાનો લેખ [-આપણું = વકીલ રોકવો.]
વકાસણું સંકિં [સં વિ + ક્ષ] (મો)
પહોણું કરવું - કાઢવું [ઉમેદ
વકી સ્ત્રીં [ઝ. વાકીઝ] સંભવ (૨) આશા;
વકીલ પું [ઝ.] સનંદી કાયદાશાસ્ત્રી (૨)
એલચી; પ્રતિનાધ (૩) કોઈના પક્ષની વાત
રજૂ કરનાર — તે માટે મથનાર [-કરવો,
-રોકવો = અસીલે વકીલને કામ સોંપવું]
-લાત સ્ત્રીં - લાતનામું નં જુઓ
વકાલત, નામું

વકુલાબરશ પું સગીતમાં એક યાદ
વકૂદ સ્ત્રીં [ઝ, સરં હિં, મ] સમજ,
અક્ષલ; હઠાપણ [વિશેષ કોપવું
વકોપણું અંકિં [સં વિ + કુપ] (કા)
વકર પું [ઝ વકર, સરં મ.] મોહો, વજન
(૨) ઢગ, લાયકી (૩) વિં [જુઓ વકર] લાઠ;
તોફાની. [-ખોવો, ગુમાવવો = હલકા
પડવું, પ્રતિષ્ઠા ગુમાવવી - નોંધિ હ = હરામનું
ખાળક (૨) તોફાની ભેરાવર છોકરું.]
વકાલ્લ વિં [સં] બોલવા જેવું (૨) નં કથન,
ભાષણ.
વકાલ્ પું [સં] બોલનાર, ભાષણ કે કથા
કરનાર. -કતૂતા સ્ત્રીં, -કતૂત નં બોલવાની
ઘટા -કતૂતશક્તિ સ્ત્રીં ઘટાદાર બોલવાની
કે ભાષણ કરવાની શક્તિ

વકત્ર નં [સં] મુખ (૨) એક છદ
વકત્રી સ્ત્રીં [સં] 'વકત્રા'નું સ્ત્રીલિંગ
વકં વિં [સં] વાકું ૦જહ પું કૃદીલ તેમ જ
મૂર્ખ - હાલના બગડેલા સમયનો સાધુ
(મહાવીર તીર્થ કરના સાધુઓના લક્ષણ
તરીકે, પહેલાના તીર્થ કરના સાધુઓની
સરખામણીમાં કહેવાય છે) ૦તા સ્ત્રીં. ૦તુંહ
પું (સં.) ગણપતિ (૨) પોપટ. ૦દષ્ટિ સ્ત્રીં
ખાડી નજર (૨) વાંકું જ ભેનારી - કોંધની કે
દ્રેવની નજર (૩) વિં તેવી નજરવાળું. ૦ખાવ
પું વાકાપણું (૨) બળકપટ - કી વિં વાકી

ડોકે ગાનાર - કીભવન નં (કિરણોનું)
વાકા યવું તે. -કીભાવ પું વાંક (૨)
અપ્રમાણિકતા, આઠાપણું - કીય વિં
'કર્વિલીનિયર' (ગ) - કોક્ષિત સ્ત્રીં કટાક્ષનું
વચન (૨) વાકો બોલ (૩) એક કાવ્યાલંકાર,
જેમાં કાકું કે શ્લેષથી વાક્યનો જુદો જ
અર્થ કરવામાં આવે છે (કા. શા.)

વક્ષ, ૦ન્થલ (-ળ), -ક્ષ:ન્થલ (-ળ) નં [સં]
છાતી [આવનાર
વક્ષમાણુ વિં [સં] કહેવાયું; તરત જ કહેવામાં
વખ નં + જુઓ વિષ. -ખિયું વિં ઝેરવાળું
વખત પું [ઝ વક્ત, સરં મ, હિં. વક્ત]
કાળ, સમય (૨) તક (૩) માઠી હાલત (૪)
નવરાશ (૫) રક્ત (૫) વાર, ફેરો જેમ કે,
એને કેટલી વખત કહ્યું? [-કાઠવો, ખાળવો,
ગુભરવો = સમય વિતાવવો - ભેવો = કેટલા
વાગ્યા છે એવી ખબર કાઢવી (૨) સમય કે
સ ભેગો ભેવા. -તપાસવો = સ ભેગો ભેવા.
-થવો = કોઈ કામને માટેનો નિયત સમય
આવવો કે થવો. -ની છાંયડી = સુખ-
કુખના વારાફેરા - સાચવવો = વખતસર
કામ કરવું] ૦ખેવખત અં ૦ [પા. વેવક્ત]
ગમે ત્યારે, અવારનવાર. ૦સર અં યોગ્ય
વખતે - તે અંકદાય, સ્પષ્ટવત: -તોવખત
અં વારંવાર

વખલ્લો પું વાણના દોષથી થતો કપકાનો
નુકસાનીવાળો ભાગ

વખવખ સ્ત્રીં [જુઓ વખો; સરં મ] વખવખનું
તે. ૦બું અંકિં [સરં મ વલ્લવલ્લો] વલખાં
મારવા (૨) ખાઈ ખાઈ કરવું, તલપણુ - ખાટ,
-ખો પું વખવખ [ટરો, કન્થિયો
વખવાહ પું [જુઓ વિખવાહ] + દેવ, ઝેર (૨)
વખાણુ નં [પ્રા વલ્લખાણ (સં વ્યાખ્યાન), અપ;
સરં હિં. વલ્લખાણ] પ્રશસ્યા ૦બું સંકિં
પ્રશસ્યા કરવી (૨) + વિગતથી કહેવું, વર્ણવવું
વખાર (૨) સ્ત્રીં [દે વલ્લખાર, સરં મ, હિં.
વલ્લખાર] કોઠાર. [-કરવી = જથાબધ સાલ
બરવાવેયવાની કુકાન કાઢવી વખારે વાખવું
= તરત લક્ષ ન આપવું, ફરી ઝટ નક્ષ હિપર ન

થવું -કાઠવું=લોહી નીકળે એમ મારવું,
ધા કરવો. -ખાવું=લિલગીરીનું (ખારમા
જેવું) ખાવું -મરમ થવું=ગુસ્સે થવું
-ચઠવું=શરીરમાં લોહીનો વધારો થવો,
તન્દુરસ્તી આવવી (૨) આનંદ થવો.
-ચૂસવું=સતાવવું, જીલમ કરવો. -ટાકું
પઠવું=નિરાંત વાળવી (૨) કોપ સાંત
થવો -તપી જવું=ગુસ્સે થવું -ના લાકું
=પ્રેતસોજન -તું પાણી કરવું=કાળતણ
મહેનત કરવી -તું પાણી થવું=લોહી-
વકાર થવો; શરીર ફિક્કું પડી જવું (૨)
ખૂબ મહેનત પઠવી -ને માંસ એક થવાં
=અતિશય મહેનતથી શરીર રગદોળાઈ જવું.
-નો કોળિયો=લિલગીરીનું ખાવું -પંડવું
=લોહી બહાર આવવું (બિલ્ડી, ઝાઝા ઇંચાં),
લોહી ફઠવું -પીણું=ખૂબ દુખ દેવું;
જ પવા ન દેવું (૨) ચૂસી ખાવું -ફરવું
લોહીનું નસોમાં વહેવું -બળવું=લાગણી
થવી (૨) ચિતા થવી. -સુતરાવળું=નાસ
ગુભરવો (૨) અતિશય માર મારવો -રેઠવું=
(પોતાનું કે બીજાનું) લોહી નીકળે એમ કરવું;
સામાને મારવું કે પોતાનું બલિદાન આપવું
-લેવું=શરીરમાં લોહીનો ભરવો થવો. ટાઢા
લોહીનું=નિરાંતવાળું, ઠંડી પ્રકૃતિનું મીઠા
લોહીનું=જેને ચાંચઠ, માંકડ વધારે કરડે
તેવું (૨) મળતાવડું (૩) સાલસ, વહાલ
આવે એવું રોર લોહી ચઠવું=ખૂબ
આનંદિત થવું] ંચૂનું વિં લોહી ચૂં હોય
એવું, લોહીકુહાણું ંતરફેણું વિં સામાનું

લોહી રેડીને તેની ઢાઝશમે એવું ંમૂઈ વિં
લોહી વગરનું, સુકલકડી ંજી(-લો)હાણું
વિં લોહીના રેલાથી ખરડાઈ ગયેલું ંવા પું
એક રોમ ંચોકણું નં [+ચોકવું] ભારે
સતાપ, બળાપો

લોળિયું નં [સં લોલ, સરં મ લોલ્ળે]
સીઓનું કાનની ખૂટનું એક ધરેણું (૨) [લા]
હાંગરની ડૂંડી

લોળો પું [સં છુલ્લ ઉપરથી, સરં મ
લોલ્લા=પઠજી] જીભ, જીભનું ટેરવું; લોલો
લોંકડી (લોં) સીં [પ્રા લુક્ક=કુપાયેલું] એક
નાનું ચોપણું પ્રાણી

લોંઈ (લોં) વિં [પ્રા લુઠાળ, સં લુઠક]
જીઓ લાંઈ ંકુ વિં પૈસાદાર, માતખર
(૨) લાંઈ -ઠાઈ સીં લાંઈપણું -ઠિયું
વિં જીઓ લાંઈયુ -કુ વિં જીઓ
લોંકું (૨) નં (સુ) છોકરું -ઠો પું
લાંઈ માણસ, (૨) ચાર; રાખેલો

લોંડી સીં [હિં, સરં મ લોંડી] લૂંડી -ઠો
પું લૂંડો [પદાર્થનો લોચો

લોંદો (લોં) પું [સરં હિં, મ] ચીકણા નરમ
લોંબડી (-રી) (લોં) સીં જીઓ લોંબરી
લોંકિક વિં [સં] લોંકોમાં ચાલવું (૨) આ
લોંકનું, દુન્યવી (૩) નં લોંકાચાર (૪)
ખરખરો, લોંકીક ંતા સીં -કી વિં સીં

લોંલ્ય નં [સં] લોંલપતા [મસ્કરો
લોંલો પું [સં છુ] લઉંઓ, વિદ્યુષ્ટક, રાત્રનો
દયાનત સીં [જીઓ લાનત] લયાનત, શરમ,
ફિટકાર

વ

વ પું [સં] ચાર અર્ધસ્વરોમાંનો ચોથો ંકાર
પું વ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર ંકારાંત
વિં છેડે વકારવાળું

વ અં [ફા] અને

વકટ પું [સરં મ, તેલગુ વકટ્ટ=એક]
બિલ્ડીદાની રમતમાં પહેલો દાવ

વકર વિં [અ વક્ક] સાવંનિક, ધર્મદા

વકરેણું અંકિં [સરં મ વિકરણે (સં વિ +

કુ)] બગડવું, વીકરવું (૨) બહેકવું, ફાટવું (૩)
ફરી જવું, વાંકું બોલવું

વકરી સીં, -રો પું [સરં મ વિકરા-રી
(સં વિ + ક્રી)] વેચાણ (૨) વેચાણનું નાણું
(૩) વેચાયેલો માલ

વકરું વિં [જીઓ વકરવું] લાંઈ, લોંકાની

વકરો પું જીઓ 'વકરી'માં

વકારવું અંકિં (પ.) [જીઓ વકરવું] વીકરવું

(૨) સંકિં વકરે એમ કરવું, વિક્રાવણ
વકાલત સ્ત્રીં [અ] વકીલાત, વકીલનું કામ.
નામું નં અસીલ તરફથી વકીલાત કરવાની
સત્તાનો લેખ [-આપણું = વકીલ રોકવો.]
વકાસણું સંકિં [સં વિ + કસ] (મો)
પહોણું કરવું - કાઢવું [ઉમેઃ
વકી સ્ત્રીં [અ. વાકીઅ] સંભવ (૨) આશા;
વકીલ પું [અ.] સનઠી કાયદાશાસ્ત્રી (૨)
એલથી, પ્રતિનાથ (૩) કોઈના પક્ષની વાત
રજૂ કરનાર - તે માટે મથનાર. [-કરવે,
-રોકવે = અસીલે વકીલને કામ સોંપવું]
-લાત સ્ત્રીં -લાતનામું નં જુઓ
વકાલત, નામું

વકુલાબરશ પું સગીતમાં એક થાટ
વકુર સ્ત્રીં [અ, સરં હિં, મ] સમજ;
અક્લ, હકાપણ [વિશેષ કોપણ
વકોપણું અંકિં [સં વિ + કુપ] (કા)
વકર પું [અ વકર, સરં મ.] મોસો, વજન
(૨) ઢગ, લાયકી (૩) વિં [જુઓ વકર] લાઠ;
તોફાની [-ખોવો, ગુમાવવો = હલકા
પડવું, પ્રતિષ્ઠા ગુમાવવી. -નોપિ ઠ = હરામનું
બાળક (૨) તોફાની ભેરાવર છોકરું]
વકાલ્ય વિં [સં] બોલવા જેવું (૨) નં કથન;
લાવણ

વકાલ પું [સં] બોલનાર, લાવણ કે કથા
કરના - કનૂતા સ્ત્રીં, -કનૂવ નં બોલવાની
છટા - કનૂવશક્તિ સ્ત્રીં છટાદાર બોલવાની
કે લાવણ કરવાની શક્તિ

વકત્ર નં [સં] મુખ (૨) એક જ
વકત્રી સ્ત્રીં [સં] 'વકત્રા'નું સ્ત્રીલિંગ
વક-વિં [સં] વાકું ૦૪૬ પું કૂદીલ તેમ જ
મૂર્ખ - હાલના બગડેલા સમયનો સાધુ
(મહાવીર તીર્થ કરના સાધુઓના લક્ષણ
તરીકે, પહેલાંના તીર્થ કરના સાધુઓની
સરખામણીમાં કહેવાય છે.) ૦૮૧ સ્ત્રીં. ૦૮૬
પું (સં) ગણપતિ (૨) પોપટ. ૦૮૬ સ્ત્રીં
બાડી નજર (૨) વાકું જ ભેનારી - કોઈની કે
દેવની નજર (૩) વિં તેવી નજરવાળું ૦૮૧
પું વાકાપણું (૨) જળકપટ - કી વિં વાકી

ઠોઠે ગાનાર - કીભવન નં (કરણોનું)
વાકા યવું તે. -કીભાવ પું વાક (૨)
અપ્રમાણિકતા, આકાપણું -કીય વિં
'કર્વિલીનિયર' (ગ). -કોક્તિ સ્ત્રીં કટાક્ષનું
વચન (૨) વકા બોલ (૩) એક કાવ્યાલંકાર,
જેમાં કાકું કે સ્લેષથી વાક્યનો જુદો જ
અર્થ કરવામાં આવે છે (કા. શા.)

વક્ષ, ૦૨થલ (-ળ), -ક્ષ:૨થલ (-ળ) નં [સં.]
જાતી [આવનાર]
વક્ષ્યમાણુ વિં [સં] કહેવાતું, તરત જ કહેવામાં
વખ નં + જુઓ વિષ. -ખિયું વિં ઝેરવાળું
વખત પું [અ. વક્ત, સરં મ., હિં. વક્ત]
કાળ, સમય (૨) વક (૩) માઠી હાલત (૪)
નવરાશ (૫) સ્ત્રીં (ય) વાર; ફેરો જેમ કે,
એને કેટલી વખત કહું? [-કાઠવો, માળવો,
ગુબરવો = સમય વિતાવવો -ભેવો = કેટલા
વાગ્યા છે એવી ખબર કાઢવી (૨) સમય કે
સભેગો ભેવા. -તપાસવો = સભેગો ભેવા.
-થવો = કાઈ કામને માટેના નિયત સમય
આવવો કે થવો. -ની છાંયડી = સુખ-
કુખના વારાફેરા -સાચવવો = વખતસર
કામ કરવું] ૦૫૬ વખત અં [+ પા. વેવક્ત]
ગમે ત્યારે, અવારનવાર. ૦૫૨ અં યોગ્ય
વખતે -તે અંકકાચ, સહવતઃ -તોવખત
અં વારંવાર

વખલો પું વાણાના દોષથી થતો કપકાનો
નુકસાનીવાળો ભાગ

વખવખ સ્ત્રીં [જુઓ વખો, સરં મ.] વખવખનું
તે. ૦૫૭ અંકિં [સરં મ વલ્લવલ્લણે] વલખાં
મારવા (૨) ખાઈ ખાઈ કરવું, તલપવું -ખાટ,
-ખો પું વખવખ [ટટો, કન્નિયો
વખવાહ પું [જુઓ વિખવાહ] + દેવ; ઝેર (૨)
વખાણુ નં [પ્રા વલ્લણ (સં વ્યાખ્યાન), અપ;
સરં હિં. વલ્લણ] પ્રશસ્યા ૦૫૭ સંકિં
પ્રશસ્યા કરવી (૨) + વિગતથી કહેવું, વક્ષ
વખાર (૨) સ્ત્રીં [દે વલ્લાર, સરં મ
વલ્લાર] કાઠાર. [-કરવી = જથ્થામાં
બરવા-વેચવાની દુકાન કાઠવી વખાર
= તરત લક્ષ ન આપવું, ફરી જ સં ૬૫૨ ન

આવે તેમ દૂર ખેલી કાઢવું (લા)] -રિયો,
-રી પુ. વખારવાળો (૨) વખારનો નોકર
વખુ નં [પ્રા વક્લ (સં પક્ષ)] પક્ષ (૨) ઓય
(૩) વગ (૪) વિ. નામને લાગતાં - 'નાવલણ,
લગની કે પક્ષનું' હિંદાં આપવખુ
વખુબર અં (કા.) બહુ જોરથી (વાવુ-કૂકાવુ)
વખૂડ વિ. ['ખૂટો' (ખૂટથી છૂટ થયેલું) કે
વિ + છૂટ ?] જુઓ વખૂડ, વિખૂડ
વખો પુ. [જ વાકિમહ] ભૂખમરાનું સકટ (૨)
સકટ [વખાનું માર્થું = ભૂખમરો કે સકટથી
હણાયેલું - બહેલાયેલું, કુખી થયેલું વખો
પડવો = ખાવાનું ખૂટવું ખાવાના વખા
પડવા, હોવા = ખાવાનું ન હોવું.]
વખોહણુ નં [વખોહડું પરથી] ખોહ, દોય
(૨) વખોહડું તે; નિહા
વખોહણુ સંકિં [દે વિક્લોહ, સરં હિં
વલોરના] વગોવણુ; ખોહ કાઢવી, નિહા કરવી
વખોરો પુ. [સરં વખાર] ટેબલ કે કબાટનું
ખાનું (૨) પાનપેટી
વખ પુ. ; સ્ત્રી. [પ્રા વગ(સં વર્ગ); સરં મ
(જ વક્ષ ?)] જુઓ વગવસીલો (૨) પક્ષ,
તરેણ (૩) જગા, સવડ (૪) તક, અવસર
[-કરવો(-વી) = તરેણ કરવી, પક્ષ કરવો
(૨) સમવડ-ગોઠવણ કરવી - આલવી,
પહોંચવી, લાગવી = વખની અસર થવી.
વગે કરણ, પાહણુ = ઠેકાણે પાહણુ; યોગ્ય
ઠેકાણે ગોઠવણ વગે પહણું = અનુકૂળતા
પ્રમાણે (૨) યુક્તિસર ગોઠવેલું વગે લગા-
હણુ = કાંઈપણ કામઆદેવ, કામઆ લગાહણું]
વગહણુ અંકિં [જુઓ વાગણું] અવાજ
કરવો
વગહાઉ વિ. ['વગડો' ઉપરથી] જ ગલી
ખટો પુ. [પ્રા વિગહ (સં વિકટ), સરં ન
વગલ] જ ગલ, વેરાન કે હિંજડ પ્રદેશ; રાન
ખટાપણુ નં વગદાં વીણવાં તે
ખટાં નંખંખં કાંકાં [-કરવાં, વીણવાં =
કાંકાં મારવાં, નકાનું મથવું]
ખર અં [જ વિગેર, સરં મ, હિં વગેર]
વિના [-આરાની કોટડી = કેહાનું; બેલની

કોટડી] અમરતણું, બેરિસુ અં કાંસુ, નકાનું;
મરતણું
વગવસીલો પુ. [વગ + વસીલો] વગ ને વસીલો
મોટાની સાથેનો સખ, તેની ઓથ ને કુમક
વગણુ અંકિં [પ્રા વગ(સં વલ્ગ)] ગતિ કરવી
(૨) કૂંડવું (૩) બહુ ઓલવણ, બહુ
વખસમ સ્ત્રી. [વગ દિશાવ ?] વગવસીલો (૨)
સમાવેશ થાય તેવી જગા, સગવડ
વગળ પુ. ; નં [પ્રા વિગલ(સં વિકલ); સરં
મ વગલ] ભેગ (૨) ભ્રષ્ટતા, વણું સકરતા
(૩) કપટ વગેરી વિ. વણું સકર
વગહાણુ અંકિં 'વગાહણું'નું કર્મણિ. -વણું
સંકિં 'વગાહણું' 'વગાહણું'નું પ્રેરક
વગાહણુ સંકિં [જુઓ વાગણું] વગડે એમ
કરવું, બલવડ (૨) વાગે - લાગે એમ કરવું
વગિણુ, વગીણુ વિ. ['વગ' ઉપરથી] આળખીણુ;
વગવાણુ (૨) પક્ષપાત કરનાર (૩) નં
તરફદારી, પક્ષપાત
વગુ અં [જુઓ વગ] જથે, બાજુ
વગુતણુ અંકિં [સં વિ + પ્રા ગુત્થ (સં.
પ્રયિત), સરં મ વિગુતણું] બરાણું; ગૂચાણું
વગુતાવણુ સંકિં (પ્રેરક)
વગુણું વિ. [વિ + પ્રા ગુત્થ (સં ગોત્ર)] રખડેલ
વગેરે અં [જ વગેરે; સરં મ વગેરે-રા,
હિં વગેરે] અને બીજા; ઇત્યાદિ
વગો પુ. [જુઓ વગ] લતો, ભાગ
વગોણુ, -વણુ નં, -વણી સ્ત્રી. ['વગોવણું'
ઉપરથી] નિહા, ફેળેલી
વગોવણુ સંકિં [પ્રા વિગોવ (સં વિગોવય)
= ફેળેલ કરવું; કે સં વિ + ગા, સરં હિં
વિગોના] નિહા કરવી, ફેળેલી કરવી
વધરણુ નં [સરં મે વગદ, -ર] રાતી સાઠી
બેવી હાંમર (૨) [સરં મ વગલ(સં વિગલ)
કે વલલ] અળામણ, બમરો
વધરણુ નં [જુઓ વધરો] હરકત, વિશ્ર
વધરો પુ. [સં વિગ્રહ] ટકે, અણખનાવ (૨)
વિશ્ર (૩) બગહણુ કે સળવા માંડવું તે
[-લાલવો = કબિયો કરાવવો - નાખવો =
વિશ્ર કરવું]

વધળું અંકિં [સં. વિગળ, સરં મ વધળે]
કરવું

વધાર પું [સરં પ્રા વધારિઝ=વધારેલું;
સરં હિં. વધારના; મ. વધારણી] ધી કે તેલમાં
મરચાં, રાઈ, હિંગ વગેરે કકડાવી ફાળ કઢી
વગેરેમાં જમકારવું તે (૨) [લા.] મમરો;
દુચકે; ઉરકેરણી. [-કરવો = વધારવું.
-મૂકવો = ઉરકેરણી કરવી. વધારી ખાણું
= નકામું રાખી મૂકવું] ંબી સીં હિમ
ંબું સંકિં વધાર કરવો -રિચું વિં
વધર કીધેલું (૨) નં એક અથાણું

વચ નં [સં] વચન; બોલવું તે

વચ સીં [દિ વિચ્ચ=મધ્ય; સરં હિં. વિચ્ચ]
વચ્ચે હોવું તે; મધ્યસ્થતા (૨) અં + વચ્ચે

વચકલું નં [જુઓ વચકાણું] વધિ, વાકું

વચક(-કા)ણું અંકિં [સરં હિં. વિચ્ચકાના;
મ વચ્ચકળે, વિચ્ચકળે(સં વ્યત્યય, પ્રા વચ્ચય

અથવા સં વિ + ચક્) માફ લાગવું, રિસાવું;

છેડાવું (૨) વચ્ચેથી છટકી જવું

વચકળણું અંકિં [જુઓ વચકાણું] નરમ કે

ઓણું થવું (૨) ખસી કે સરી જવું

વચકાણું અંકિં જુઓ વચકલું

વચકું નં [જુઓ વચકાણું, સરં મ વચ્ચકા,

વિચ્ચકા] વિષ્ણ, વચકલું [વચકા પડવાં =

વાકા પડવા, વાકા પડવા.] -કા પું માફ

લાગવું તે (૨) વધિ (૩) વહેમ

વચચાળો પું [વચ + ચાળો] વચ્ચેનો ભાગ

વચહણું સંકિં [સરં પ્રા. વિચ્ચિચિયા,

સં વિચ્ચિચિકા] વલૂરવું

વચન નં [સં] વેણ; કથન, વાક્ય (૨) પ્રતિજ્ઞા,

કોલ (૩) સખ્યા (વ્યા) [-આપણું =

કબૂલત આપવી, વિશ્વાસ આપવો. -કાઠણું

= બોલવું (૨) પ્રતિજ્ઞા કરવી -તોહણું =

બોલીને ફરી જવું, વચનનો ભગ કરવો

-પાળણું = બોલ્યા પ્રમાણે વર્તવું, પ્રતિજ્ઞા

પાળવી -મારણું = મહેણું મારવું; કડવો

બોલ કહેવો -લેણું = કબૂલત લેવી, પ્રતિજ્ઞા

કરાવવી] -નિકા સીં અવતરણ; પ્રમાણ

કે સક્તિ તરીકે ટાંકેલું તે. -ની વિં વચન

પાળનાર; સત્યવાદી -નીચ વિં કહેવા કે

બોલવા જેવું (૨) નિષ્ઠ (૩) નં લોકાપવાદ;

લાઘન ંબી વિં વચન ન પાળવું

વચમાં અં [‘વચ’ પરથી] વચ્ચે

વચરમાણું અંકિં [સરં ચીમળાણું, કરમાણું]

કરમાણું; ચીમળાણું [વચમાંનું, મધ્યેનું

વચલું વિં [જુઓ વચમાં, સરં મ વચવચ્ચ]

વચવચ સીં, -ચાટ પું [સં. વચ્ચ] વચમાં

ઉદ્ધતાઈથી બડબડવું તે -ચિચું વિં [સરં

મ. વચવચ્ચા] વચવચાટ કરનાર [જવું

વચળકણું અંકિં વચળણું; પકડમાંથી સરકી

વચળણું અંકિં [સં વિચ્ચલ, સરં મ

વિચ્ચલે, હિં વિચ્ચલના] હરકત નહી, બગાણું

પડવું, કથળવું (૨) ચસકી જવું, ખસવું (૩)

વ્યભિચારી થવું (૪) બગડી જવું (ફૂંધે ધંતું)

વચાળ સીં, -ણું નં [જુઓ વચ] વચ્ચેની

ખાલી જગા (૨) બાકું

વચાળણું સંકિં [જુઓ વચહણું] ખંજવાળણું

વચાળો પું [‘વચ’ ઉપરથી] જુઓ વચાલો

વચેટ વિં [જુઓ વચ] વચલું

વચ્ચે અં [જુઓ વચ] વચમાં. -ચોવચ

અં બરાબર વચ્ચે

વચ્ચ(-છ) પું, નં [પ્રા. વચ્ચ (સં વત્ત),

સરં મ. વચ્ચ, -ચ્ચ] વાહરડું

વચ્ચ(-છ)નામ પું [સં. વત્તનામ, સરં મ.

વચ્ચનામ, હિં વચ્ચનામ] એક ઝેરી કંદ

વચ સીં [‘વચ્ચ’ ઉપરથી, સરં હિં, મ વત્ત]

વચ્ચ, ચીજ, જણસ (ચ.) (૨) જુઓ વચ્ચ

વચ્ચનામ પું જુઓ વચ્ચનામ

વચિયાત પું [વચ કે વચ પરથી ? સરં મ

વચ્ચાત, વિચ્ચાયત(અ. વિષ્ણાત ?) મોટાવેપારી

. તરફથી પરદેશ માલ ખરીદનાર કે વેચનાર

આહતિયો -તી વિં વચિયાતને લગતું

વજૂટણું અંકિં [જુઓ જૂટણું] જૂટવું (૨)

જૂટીને ઊઠવું (૩) [સુ] જણવું, જૂટી થવો.

વજૂટણું અંકિં (ભાવે)

વજૂટું વિં [જુઓ જૂટું] વિખૂટું, જૂટું પડેલું

વછેરી સીં [જુઓ વચ્ચ, સરં હિં. વછેરા]

નાની ઘોડી. -કે નં ઘોડીનું બચ્ચુ. -ચે,

૧૩૯૦ પું [દે વઢુ ઉપરથી] પૂર્વજ (૨)
 બાપ અથવા માનો બાપ [બાપ
 ૧૩૯૧ સરો. પું [વડુ+સસરો] સાસુ કે સસરાનો
 ૧૩૯૨ સાસુ સ્ત્રી [વડુ+સાસુ] સાસુ કે
 સસરાની મા
 ૧૩૯૩ થય વિં [વડુ+હાય] બળવાન, મજબૂત
 (૨) મોટા હાયવાળો, આભનળાકું
 ૧૩૯૪ સ્ત્રી [‘વડુ’ પરથી, સરં હિં, મ વઢારી]
 મોટાઈ, છાતિ (૨) અભિમાન, પતરાજ
 ૧૩૯૫ મરું વિં [પ્રા વઢ (સં પટ) + અમર, સરં
 મ વઢાગમીઠ] હરિયાકિનારે ખાડાઓમા
 પાણી સૂકવીને બનાવેલું ગંગાહાર (મીઠું)
 ૧૩૯૬ સ્ત્રી [સરં પ્રા વઢર, મ વઢાર, -રી]
 ગોશી, ખવાસણ, રાણીની કાસી (૨) વિં
 [જુઓ વિદારવુ] વિં + વિદારનાર, મારનાર
 ૧૩૯૭ પું અંબંબં એ નામથી ઓળખાતી
 બ્રાહ્મણની ભતિના
 ૧૩૯૮ પું [જુઓ વડુ] વઢાઈ-વઢપણની વાત;
 રોખી [વઢારા કરવા = વઢાઈની વાતો
 કરવી; રોખી મારવી]
 ૧૩૯૯ ધિયાઈ સ્ત્રી [સરં ૧૩૯૦, વડી + આઈ]
 બાપ અથવા માની મા [પ્રતિપક્ષી
 વઢિયું વિં [‘વઢાઈ’ ઉપરથી] પ્રતિપક્ષી,
 ૧૪૦૦ સ્ત્રી [દે, સરં હિં વઢી] ચોળાની
 ફાળની એક બનાવટ [-પાપડ વંદી જવાં
 = કામ બગડી જવું (હાથે) વડીઓ
 મૂકી છે? = હાય કેમ હલાવાતો નથી?]
 ૧૪૦૧ વિં [દે વઢિલ, વઢ, સરં મ (સં વઢુ)]
 (કંડેબમાં) પૂન્ય; મોટું, ઝુરંખી (૨) પું
 તેવા માણસ (૩) પૂર્વજ - લોપાન્નિત
 વિં [+વર્ણિત] બાપદાદાએ રળેલું
 ૧૪૦૨ વિં [દે વઢુ, અથવા પ્રા વઢહ (સં વઢુ);
 સરં મ વઢા, હિં વઢા] મોટું (સમાસમાં
 ‘વડ’ રૂપ, જેમ કે વડસાસુ) (૨) નં
 [પ્રા વઢગ (સં વટકો)] અઠઠની ફાળની
 એક વાની (૩) [પ્રા વઢ, પઢ (સં પટ)]
 પડના અર્થમાં સંખ્યાવાચક શબ્દને લાગે
 છે ઉદાં એકવડુ, બેવડુ, તેવડુ ધં (૪)
 કં (૫) બતાવવાના અર્થમાં આ, બે, કે,

તે વગેરે સર્વનામોને લાગે છે ઉદાં આવડુ,
 એવડુ, બેવડુ, કેવડું ધં
 ૧૪૦૩ અં [જુઓ વતે] વતી, થી
 ૧૪૦૪ વિં [દે વઢુ] વડીલ, મોટું
 ૧૪૦૫ (-થું), વઢકાર વિં [‘વડુ’ ઉપરથી]
 કલિયાળોર
 ૧૪૦૬ સ્ત્રી [‘વડુ’ ઉપરથી] કલિયો, તકરાર,
 લઠાઈ - ઢિયું વિં વઢકથુ
 ૧૪૦૭ અંકિં [પ્રા વિહલ (સં વિહલ્ય)
 પરથી?] તકરાર કરવી (૨) મારામારી કરવી
 (૩) સંકિં ઠપકા આપવો [વડી ૧૪૦૭ =
 તકરાર કે ટેટો થઈ જવો, લઠકું]
 ૧૪૦૮ સ્ત્રી જુઓ વઢવાઠ [વડુ તે
 વઢાવઠ (-ડી) સ્ત્રી [‘વડુ’ ઉપરથી] સામસાથું
 વઢાવું અંકિં, -વણું સંકિં વડુ ‘વાઢુ’
 કર્મણિ ને પ્રેરક [એક ભતની (બે સ)
 વઢિયારી વિં સ્ત્રી વઢિયાર તરફની - સરસ
 ૧૪૦૯ (જા) નં [દે વળી, સરં પ્રા વળી,
 હિં વળ = કપાસનો ઊંઠ] કપાસ, કપાસનો
 ઊંઠ કે કપાસનું ખેતર (૨) અં [સં વિના]
 (૫) વિના
 ૧૪૧૦ પું [‘વણુ’ ઉપરથી] વણવાનો ધધો
 કરનાર - રી સ્ત્રી વણવાની મજૂરી
 ૧૪૧૧ પું [સં પળાયા, સરં પડછે]
 ઝાડની - બીયા (નીચેના રોપ પરની)
 ૧૪૧૨ પું [પ્રા વળિજ (સં વળિજ્ય)] વેપાર,
 ધધો (૨) સ્ત્રી વેપારની વસ્તુ; ‘કોમોહિટી’
 ૧૪૧૩ સ્ત્રી [‘વણ’ + કાર કે કાર, સરં
 હિં વળજાર; મ વળજારા] વણનારની
 યોઠ કે કાંકસો. - રી સ્ત્રી વણનારની સ્ત્રી
 - રે નં વણનારનો ધધો - રે પું
 બળદોની પીઠ ઉપર માલ બરી દેશપરદેશ
 લઈ જનાર વેપારી
 ૧૪૧૪ નં [‘વણુ’ ઉપરથી] વણુ તે (૨)
 વણાટ, યોટ; કુમાશ
 ૧૪૧૫ પું (કા) વાપર, ઉપયોગ
 ૧૪૧૬ સ્ત્રી વિં [વણ (વિના) + લોભ] લોભરહિત
 ૧૪૧૭ સંકિં [દે. વુળળ, હિં મુનના, મ.
 વિળળે (સં વે)] આમળકું; બાગું (ઢારકું)

(૨) સાળ વડે કપડું બનાવવું (૩) વેલણ વડે રોટલી વગેરે કરવું (૪) પાટિયા ઉપર લોટ મસળીને (સેવો) પાડવી (૫) [લા] કામમાં ફેળવવું, પલોટવું (૬) [સુ] વીણવું. [વણી નાખવું] = નાશ કરવું, પાચમાણ કરવું. વણીને કહેવું, મૂકવું = અતિશયોક્તિ કરવી (૨) અટકળે કહેવું]

વણસવું અઠકિં [સં વિનશ્; સરં હિં. વિનશના] બગડવું, ખરાબ થવું (૨) નાશ પામવું વણસાદ પું [‘વણસવું’ ઉપરથી] બગાડ; નાશ ઠવું સઠકિં ‘વણસવું’નું પ્રેરક વણસિયું નં વરખડાનું તેલ વણાઈ ઓં [‘વણવું’ ઉપરથી] વણવાનું મહેનતાણું (૨) વણવાની રીત વણાટ પું [‘વણવું’ ઉપરથી] વણતર, કુમારા, પોત. ઠકામ નં વણવાનું કામ વણારસી વિં [પ્રા વાણારસી (અપ વણરસિ), સં વારાણસી] બનારસી (સાડી) [સુ] વણિક પું [સં] વાણિયો (૨) વેપારી ંપુત્ર પું વાણિયાનો દીકરો, વાણિયો ંવૃત્તિ ઓં જુઓ વાણિયાવિદ્યા (૨) વેપાર વડે આશ્ચરિકા ચલાવવી તે [ચોપણ પ્રાણી વણિય(-થે)ર (વ’) નં [પ્રા વણયર ?] એક નાનું વત(૦ર)હવું સઠકિં [વિ + તોહવું (સં. વિ + તુહ)] નખથી ખણવું કે ફાડી નાખવું -વત્ [સં] નામને લાગતાં ‘-ની પેઠે, -ની જેમ’ અર્થે બતાવે છે ઉદાં આત્મવત (૨) [‘વાન’નું મૂળ સં રૂપ. ઓં વતી] નામને લાગતાં ‘વાણ’ અર્થે બતાવે છે ઉદાં ફલવત વતન નં [જ] મૂળ ગામ કે દેશ (૨) ધનાચી ‘દાખલ સરકાર તરફથી મળેલી ભગીર (૩) ભીનભગીરની ઊપજ. ૦દાર વિં (૨) પું ભગીરદાર ૦દારી ઓં ભગીરદારી ૦પર-રતી ઓં [ફા] સ્વદેશાભિમાન, સ્વદેશ-પૂલ. ૦વાડી ઓં સ્થાવર મિલકત (સુ) -ની વિં (૨) પું મૂળ રહીશ વતરહવું સઠકિં જુઓ વતહવું વતરણું નં [સં. વેત્ર = વત્ર - નેતર ઉપરથી ? કે વતહવું ઉપરથી ?] કલમ; વટાણું

વતરેક અં + [સં વ્યતિરેક] વતરોગ જુઓ (૨) પું વ્યતિરેક, બેઠ; અભાવ વતરોગ(-ગે) અં [જુઓ વતરેક] વિના, વગર વતામરો પું [જુઓ વેતર] વેતરો, મનૂર વતાહવું સઠકિં જુઓ વિતાહવું વતાવવું સઠકિં [જુઓ વિતાહવું] પખવવું (૨) હેહવું (૩) [ઉ ગુ] બતાવવું વતી અં [જુઓ વતે] વડે (૨) [સરં મ. વતી, વતીને] માટે, બહોલે (૩) વિં ઓં [સં.] (જુઓ ‘વત’માં) ઉદાં ‘લાવણ્યવતી’ વતીમણ નં જુઓ વતેસર [-તિયું વતીપાત પું, -તિયું વિં જુઓ વ્યતીપાત, વતું નં [સં વપ્ ઉપરથી] હલમત ૦વતે અં [સં વૃત્તે] વડે; થી વતેસર વિં [‘વિસ્તાર’ પરથી, સરં હિં. વતંગહ] વિસ્તારવાણું (૨) નં નકામુલ બાણ, ટાયલુ વતું વિં [વધતું] વધારે [વિના; વતરેક વત્રેક વિં [સં વ્યતિરેક] + શ્રેષ્ઠ (૨) અં વત્સ પું, નં [સં.] બાળક (૨) નં વાહરકું વત્સર પું [સં.] વર્ષ [રાત, ઉદયન વત્સરાજ પું [સં] (સ) અભૂં નથી પચીસમો વત્સલ વિં [સં.] માયાણ; રનેહાળ. ૦તા ઓં વાત્સલ્ય વત્સા ઓં [સં] પુત્રી વદ(-ધ) (હ) અં [જુઓ વદિ, સરં મ વણ] કૃષ્ણપક્ષમા (૨) ઓં કૃષ્ણપક્ષ વદતોન્યાયાત પું [સં] પોતે બોલેલી વાતથી વિરુદ્ધ બોલવું તે, એક તર્ક કે વ વદન નં [સં] મુખ [મનૂર થવું વદવું સઠકિં [સં વદ્] બોલવું (૨) અઠકિં વદા ઓં જુઓ વિદાય (સુ) વદાહ(-ર) પું જુઓ વાયદો વદાય વિં (૨) ઓં [અ. વદાવ] જુઓ વિદાય ંગીરી ઓં જુઓ વિદાયગીરી વદિ અં [સં] કૃષ્ણપક્ષમા, વદ વદિતા ઓં. [સં વદ્] + સર, અવાજ વદી(-ધા) ઓં [સં. વૃદ્ધિ] વધ; સરવાળા કે ગુણકારમા, એકમ દશક વં કોઈ એક સ્થાનના સરવાળા કે ગુણકારની આવેલી

રકમમ્મી એકમનો આંકડો રાખી બાકીના
રથાનના અંક આગળના રથાનની રકમમાં
ઉત્તરોત્તર ઉમેરવામાં આવે છે તે (અ)
વધ અંક (ર) સ્ત્રી [સં] જુઓ વઠ
વધા સ્ત્રી જુઓ વધી [પાખડ, કપટ
વધાન નં [સં, વદાન્ય = વાક્યપદ પરથી ?]
વધ પું [સં] કાપીને મારી નાખવું તે (ર)
‘મહિપલ’ (અ.) [વતુઓધુ યવુ તે
વધ (ધ.) સ્ત્રી [સં વૃદ્ધિ] વધારો ૦૫૮ સ્ત્રી
વધરાવણ સ્ત્રી [સં. વસિ કે વસ્ર ઉપરથી]
વૃષણનો એક રોગ
વધવું અંક કિં [સં. વૃષ્ (પ્રા વદદ), હિં
વદના, મ વધર્ણે] સખ્યા, કદ, માપ,
ગુણ, કશામાં પલ્લ વધારો થવો, મોટા થવું
(ર) બચવું, બાકી રહેવું (૩) આગળ જવું,
ટપવું, પ્રગતિ કરવી [(વાત વધી જવી,
પહવી = કલિયો કે મરામારી ઉપર આવવું]
વધાઈ (-મણી) સ્ત્રી [પ્રા વદાવળ (સં.
વર્ધાપત), સરં હિં વધાર્, મ વરધાવા]
પુરીના સમાચાર (ર) પુરાખબર લાવનારને,
અપાતી ભેટ
વધામણું નં [જુઓ વધાઈ] મગળકાર્ય
નિમિત્તે માતાનું પૂજન (ર) વધામણી
વધારણું વિં [‘વધારવું’ ઉપરથી] વધારનાર (પ)
વધારવું સંકિં [પ્રા વદાર (સં વર્ધ્ય), સરં
મ વધારર્ણે] વધારો કરવો, ઉમેરવું (ર)
વિસ્તારવું (૩) બચત કરવી, બાકી રાખવું
વધારે વિં [જુઓ વધારવું] અધિક; વિરોધ.
૦૫૬૩ વિં જોઈએ કે ઘટે તેથી વધારે
(માત્રા, કદ, મર્યાદા વગેરેથી)
વધારો પું [જુઓ વધારવું, વધવું, સરં મ.
વધારા] ઉમેરો, વૃદ્ધિ (ર) નફો (૩) બાકી,
સિલક (૪) સાંધણ, પુરવણી (૫) વર્તમાન-
પત્રનો વધારા તરીકે કાઢેલો અંક [વધારાર્થ =
વિરોધ - વધુ એવું (ર) નકારું ફાલ.]
વધાવવું સંકિં [જુઓ વધાઈ] બહિર્ગતી
અથવા આશીર્વાદ કેટા ફૂલ ચોખા નાખવા
(ર) હર્ષભેર આવકાર આપવો
વધાવો પું [‘વધાવવું’ ઉપરથી] વધાવવાની

સામગ્રી (ર) એકી (દાણા ભેતી) (૩) વર કે
કન્યાને મોકલવાની ભેટ
વધુ વિં [સં વૃદ્ધ પરથી] વધારે ૦૫૬૩ વિં
વધારેપહું - ધૂં વિં ૦ વધારેપહું, વધારાનું
વધુ સ્ત્રી [સં] વલુ, જુવાન પત્ની (ર) છોકરાની વલુ
વધેરવું સંકિં [સં વર્ધ] બલિદાન આપવું
(ર) ક્રોધ (૩) કાપડ [માણસ
વધેયો પું [‘વધાવવું’ ઉપરથી] વધામણી ખાનારો
વધ્ય વિં [સં] વધ કરવા ચોચ્ય
વન નં [સં] જગલ [-કરવું = રખડું - ધરબાર
વિનાનું કરવું - ધણું = રખડું - ધરબાર
વિનાના થવું] ૦૬વિતા સ્ત્રી ૦ વન્ય અને
ગ્રામ્ય જીવન વિશેની કવિતા, ગોપકાવ્ય,
‘પેરદોરલ’ ૦૬૫ નં ૦૬૬૬ ૦૬૦૬૬ પું
એક પખી ૦૬૨ વિં ૦ વનમાં રહેનાર;
જગલી (ર) પું તેવું માણસ કે પ્રાણી (૩)
વાંદો ૦૬૪૫૮૨૧, ૦૬૪૫૮૨૧ સ્ત્રી ૦ જૂથ
જેવી એક વેલ ૦૬૪૫૮૨૧ પું ૦૬૦૦, સ્ત્રી;
૦૬૪૫ સ્ત્રી ૦ વનની અધિષ્ઠાતા કેવે કે કેવી
૦૫૬ વિં ૦ વનમાં પહેલું ૦૫૫૫ નં ૦ વનમાં
થતુ - રાની પુષ્પ, ૦૬૪૫ સ્ત્રી ૦ કાયલ.
૦૬૦૪૧ નં ૦ ગામ બહાર રમ્ય જગાએ
કરેલી ઉભણી ૦૬૦૪૧ (-ળા) સ્ત્રી ૦ વનના
ફૂલની માળા (ર) ધૂટલ લગી પહેલે તેવો
ફૂલનો હાર (શ્રીકૃષ્ણનો) ૦૬૦૪૧ (-ળા)
પું (સં) શ્રીકૃષ્ણ ૦૨૧૬ સ્ત્રી ૦ જુઓ
વનરાજી ૦૨૧૬ પું સિંહ. ૦૨૧૬ (-જી)
સ્ત્રી ૦ ઝોડોની લાંબી હાર (ર) લાંબો જગલનો
પ્રદેશ (૩) જગલમતિ પગરરતો, ૦૬૦૪૧ સ્ત્રી
૦ એક જગલી વેલ. ૦૬૦૪૧ પું ૦ વનમાં વસવું
તે (-કરવો) ૦૬૦૪૧ વિં ૦ વનમાં વસનાર.
૦૬૪૫ સ્ત્રી ૦ જગલી વેલ (ર) અપધાગધની
એક નવી રચના ૦૬૪૫ સ્ત્રી ૦ જગલની
શોભા. ૦૨૪૫૧ (-ળા) સ્ત્રી ૦ અરવ્યનો પ્રદેશ
જનરડો પું [જુઓ વનરવું] (કા) ૬ ખ,
વિટખણ (ર) બગાડો (૩) અપડો, વાદ,
વાંધા (૪) ફળેલો [વકવાગણું
વનવાગણું નં, વનવાગોળ સ્ત્રી ૦ જુઓ
વનસરાહ નં એક પખી

વનસ્પતિ સ્ત્રી [સં] ઝાડ, છોડ વગેરે. ંધી
 નં વનસ્પતિ (તેલીબિયા)ના તેલનો
 રાસાયણિક પ્રક્રિયાથી ઘોઈ-ઠારીને બનાવાતો
 ધી જેવો પદાર્થ. ંનાથ પુંં ચંદ્ર ંવિધા
 સ્ત્રી, ંચાસ્ત્ર નં 'બોટની'
 વનળા સ્ત્રી [સં વ્યંઢલા કે વૃહન્નલા] ભાયડા
 કે હીજડા જેવી સ્ત્રી (ઉ. ગુ)
 વના સ્ત્રી બુઓ વનિતા (૨) અં [બુઓ
 વિના] સિવાય [સમાચું
 વનારું સંકિં [સં. વન્ = કાપવું] (કા) કાપવું,
 વનિકા સ્ત્રી [સં.] ઉપવન, નાનકડું વન
 વનિતા સ્ત્રી [સં] સ્ત્રી ંવિશ્રામ પુંં સ્ત્રીઓને
 શિક્ષણ આપવાની સરથારું એક નામ
 વતું વિં [વિના + તું] 'વિનાતું' એવા અર્થમાં
 નામને લાગે છે (ઉદાં બાનવતું)
 વનેખા પુંં ંં વં [સં. વન્ ઉપરથી] પીડા;
 મુરેલી, વખા
 વનેચર વિં (૨) પુંં [સં] વનચર; જંગલી
 વનેરુ વિં [સરં મ વાનર્વા (મ વાન્ત્યેલું =
 વાદર)] રખડેલ, જંગલી
 વનૈડવું સંકિં [સરં વનારડું] બગાડી નાખવું
 વનૈડો પુંં કાર્ય બગડે એવી મુશ્કેલી, વનરડો
 વનો પુંં [સં વિનય] + વિવેક (૨) [બુઓ
 બનો] + વર કે અલ્પવર
 વન્ધ વિં [સં.] જંગલનું
 વન્ધ મોર પુંં [હ] 'એક વાર ફરીથી'
 એવા અર્થનો નાટકી હર્ષોદ્ગાર
 વપત સ્ત્રી બુઓ વિપત્તિ [કરાવવી તે
 વપન નં [સં] વાળ કપાવવા કે હલમત
 વપરાટ પુંં [વપરાડું] ઉપરથી] વપરાશ
 વપરાડું અંકિં, -વડું સંકિં [સં વ્યાપ્] 'વાપરવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક
 વપરાશ સ્ત્રી [વપરાડું પરથી] વાપર, ઉપયોગ
 વપસો પુંં [સરં વેપસો] કૌતુક
 વપા સ્ત્રી [સં] ચરખી, મેઢ
 વપુ નં [સં.] શરીર
 વક્ષ સ્ત્રી [અ.] વચનને વળગી રહેવું તે;
 પ્રમાણિકપણ (૨) લક્ષિ, અદ્ધા, વિશ્વાસ.
 ંધી સ્ત્રી વક્ષાદારી વદાર વિં વચનને

વળગી રહેનાર (૨) વિશ્વાસુ (૩) રવામીભક્ત.
 ંદારી સ્ત્રી વચનને વળગી રહેવું તે (૨)
 રવામીભક્તિ (૩) નિષ્ઠા (૪) રાજભક્તિ
 વક્ષત સ્ત્રી [અ.] મૃત્યુ (બુઓ ખારે વક્ષત)
 વખાલ સ્ત્રી [અ.] મુસીબત, આફત
 વખૂટ (-ક)લુ નં [પ્રા વૂઢ (સં વ્યૂઢ) = વહન
 કરેલું ઉપરથી ? કે સં. વિ + વુષ્ = વેઠવું -
 અનુસવવું ઉપરથી ?] પીડા; આપદા
 વખો પુંં [બુઓ વૈભવ] સાહેબી (૨) મર્યાદા;
 અદ્ય (૩) પ્રતિષ્ઠા; વળન
 વમન નં [સં.] ઊલટી [આખી કાઢવું
 વમવું સંકિં [સં. વમ્; સરં મ. વમર્ણે]
 વમળ નં [સં વિમ્નમ ? સરં હિં. મૈવર]
 વહેતા પાણીમાં થતુ ફેંકાણું - ભમરો
 વમાસણ બુઓ વિમાસણ, -વું બુઓ વિમાસવું
 વમિ (-મી) સ્ત્રી [સં] વમન, ઊલટી
 વમેલ (-લું) વિં ['વમવું' ઉપરથી] આખી
 કાઢેલું (૨) સન્માર્ગથી ભ્રષ્ટ થયેલું
 વય નં; સ્ત્રી [સં] ઉમ્મર. [-થવી = ઉમર
 થવી, વૃદ્ધાવસ્થા આવવી - માં આવવું =
 ઉમર લાયક થવું; બુવાનીમાં આવવું]
 વયલુ નં [પ્રા., બુઓ વચન] + બોલ
 વયરક વિં [સરં મ] વયમા આવેલું
 વયસ્થ પુંં [સં] મિત્ર -સ્થા સ્ત્રી સખી
 વયાતીત વિં [વય + અતીત] ઘરડું, વૃદ્ધ
 વયોવૃદ્ધ વિં [સં] ઘરડું, વડીલ
 વર વિં [સં] ઉત્તમ (૨) પુંં વરરાજ (૩)
 , પતિ (૪) વરદાન (૫) નામને લાગતાં 'શ્રેષ્ઠ,
 ઉત્તમ' એવો અર્થ થાય ઉદાં પડિતવર.
 [-તોરણે આપવો = વર ચોરી આગળ આવી
 પહોચવો (૨) [લા.] બહુ ઉતાવળ હોવી]
 ંકન્યા નં ંં વં વરણનાર પુરુષ ને સ્ત્રી
 વરક (-ખ) પુંં [અ; સરં મ વરલ, હિં.]
 સોનાચાંદીનું છેક પાતળુ પતર
 વરખ પુંં બુઓ વરક (૨) [સં વર્ષ] વર્ષ
 (૩) સ્ત્રી [સં વૃષમ] વૃષભ રાશિ
 વરખડી સ્ત્રી, -ડો પુંં એક ઝાડ
 વરખડું અંકિં + બુઓ વરસવું
 વરખાસન નં + બુઓ વર્ષાસન

વર્ણવિચાર પુ. [સં.] જુઓ શબ્દવિચાર
 વર્ણવિપર્યય પુ. [સં.] શબ્દમાં વર્ણો ઊલટ-
 સ્થલ થઈ જવા તે (નિરુક્ત)
 વર્ણુ સંકિં જુઓ વર્ણવું
 વર્ણુવૃત્ત નં. [સં.] (માત્રાવૃત્તથી ઊલટું) વર્ણોની
 સખ્યા ઉપરથી નિયત થયેલો છંદ
 વર્ણુવ્યત્યાસ પુ. [સં.] અક્ષરખલ્લાઈ જવા-
 ઊલટસ્થલ થઈ જવા તે
 વર્ણુવ્યવસ્થા સી. [સં.] વર્ણોની વ્યવસ્થા,
 ચાર વર્ણો દ્વારા થતી સમાજવ્યવસ્થા
 વર્ણુશ્રુતિ સી. [સં.] વર્ણો, 'સિદ્ધેખલ'
 વર્ણુસમાઈ સી. સભ્મતીય વર્ણોનું આવર્તન,
 વર્ણુપ્રાસ (૨) પ્રાસ એસવો કે એસાહવો તે
 વર્ણુસંકર વિ. [સં.] બિનવર્ણનાં સીપુરુષથી
 ઉત્પન્ન થયેલું (૨) અભિચારથી ઉત્પન્ન થયેલું
 (૩) પુ. તેવો માણસ. [તે(મે)નું] રચાન
 વર્ણુસ્થાન નં. [સં.] વર્ણો જ્યાંથી બોલાય છે
 વર્ણુચાર પુ. [સં.] બિન બિન વર્ણના
 આચાર કે ધર્મ [(૨) વર્ણુનુક્રમણિકા
 વર્ણુનુક્રમ પુ. [સં.] મૂળાક્ષર પ્રમાણેના ક્રમ
 વર્ણુનુક્રમણી, -ણિકા સી. કઠાવાર કે
 મૂળાક્ષર પ્રમાણે ગોઠવેલું સાંકળિયું
 વર્ણુપ્રાસ પુ. [સં.] સભ્મતીય વર્ણોનું
 આવર્તન, એક શબ્દાલકાર (કા શા)
 વર્ણુલિ કાર પુ. [સં.] જુઓ શબ્દાલકાર
 વર્ણુવર્ણુ પુ., -ર્ણુ સી. અનેક વર્ણના
 લેખિતો શબ્દમેળો
 વર્ણુશ્રમ પુ. [સં.] (સમાજ તથા વ્યક્તિના)
 વર્ણવાર અને આશ્રમવાર વિભાગ અને તેમનાં
 કર્તવ્યોની વ્યવસ્થા [બિન વર્ણ
 વર્ણુતર વિ. [સં.] બિન વર્ણુ (૨) નં
 વર્ણુત વિ. [સં.] વર્ણુવેલું
 વર્ણુ પુ. ઉચ્ચારક્રિયાનું એકમ; 'સિદ્ધેખલ' (૨)
 વિ. વર્ણુ કે વર્ણને લગતું
 -વર્ણુ વિ. [સં] વર્ણ પરથી (સમાસને અતે
 લાગતા) 'ના વર્ણુ-ર ગવાણુ' ઉદા. ઘર્ષવર્ણુ
 વર્ણુચિચાર પુ. [સં.] વર્ણોનું ઉચ્ચારણ
 વર્ણુ વિ. [સં.] વર્ણનીય (૨) જેનું વર્ણન
 કરવાનું છે તેવું

વર્તણુક સી. [સરં મ., વર્તવું પરથી] વર્તવાની
 રીત; ચાલચલગત; રીતભાત
 વર્તન નં. [સં.] આચરણ, રીતભાત બહામી
 સી. સારી ચાલચલગત માટે જમીન
 વર્તમાન વિ. [સં.] ચાલુ (૨) આધુનિક (૩)
 પુ. જન વં સમાચાર, ખબર (૪) પુ.
 વર્તમાનકાળ બંધાણ પુ. ચાલુ સમય (૨)
 [વ્યા.] કિંનો એક કાળ બંધુ ત નં. (વ્યા.)
 કિંનું એક કૃત. ૦૫૩ નં છાપુ
 વર્તવું અ. કિં [સં] વૃત્ત આચરણ કરવું;
 ચાલવું (૨) થવું, હોવું (૩) મુજરાન ચલાવવું
 (૪) સંકિં પારખવું; જોવું (૫) [સરં] હિં
 જરતના] રીત પ્રમાણે આપવું
 વર્તવિ પુ. [વર્તવું ઉપરથી] વર્તણુક; રીતભાત
 -વર્તી વિ. [સં.] (સમાસને અતે) હોવું ઉદા.
 મધ્યવર્તી
 વર્તુલ(-ળ) નં. [સં.] ગોળાકાર, ફકાણુ (૨)
 'સર્કલ' (અ) ૦૫૬ પુ. 'કવોફ્ટ' (અ.)
 -લા(-ળા)કાર વિ. [અ. આકાર] ગોળ આકાર
 રત્ન; 'સરકશુલર' (અ) (૨) પુ. ગોળ આકૃતિ
 વર્ધક વિ. [સં.] વધારનાર (પ્રાયઃ સમાસને
 અતે) -ન નં વધવું તે (૨) આબાદી (૩)
 કાપવું તે -માન વિ. વધવું જવું, આબાદ
 થવું (૨) પું. (સ) વિષ્ણુ (૩) (સ) ૨૪મા
 તીર્થ કર-મહાવીર [સમૃદ્ધ થવું
 વર્ધિત વિ. [સં.] વધેલું -ષ્ટુ વિ. વધવું;
 વર્ધ નં. [સં.] કવચ
 વર્ધ વિ. [સં.] પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ (સમાસને અતે)
 વર્ધ નં. [સં.] પાર માસનો સમય (૨) (પ્રાચીન
 જુગોળ મુજબ) પૃથ્વીનો અમુક ખંડ જેમ કે
 બારતવર્ષ [-એસપુ નવું વર્ષ શરૂ થવું
 -વર્ણુ = કુકાળ પછીના વર્ષમાં સારૂ પાકવું]
 બંધણ નં. વર્ષ દરમિયાન જનનાર જનારોનો
 વરતારો [-કાલકું = (જેશીએ) એવો વરતારો
 તૈયાર કરવો.]
 વર્ષષ્ટુ નં. [સં.] વરસવું તે
 વર્ષુ અ. કિં (૨) સંકિં [સં] વર્ષ જુઓ.
 વરસવું [લાદરવો
 વર્ષા સી. [સં] વરસાદની ઋતુ - આવણ અને

વર્ષાવર્ણ સંક્રિં 'વર્ષા'નું પ્રેરક

વર્ષાસન નં [સં. વર્ષ + અસન, સરં મ., હિં.
વરણસન] (રાજ્ય તરફથી) ગુજરાન માટે
મળતી વાર્ષિક રકમ

વર્ષાવર્ષ અં [સરં મ.] ૬૨ વર્ષે, પ્રતિવર્ષ
વર્ષ પું [સરં મ, હિં; સં ઓલ] ઝાકળ
વર્ષાકુલ વિં [સરં હિં. વલકના = ઉમંગમાં
આવર્ણું] બહુ જ લાલચુ

વર્ષામર્ણ અંકિં [સં વિ + લક્ષ] વર્ષામાં
માનવાં વર્ષામાં નંબંબં કાંકાં (-મારવાં,
વીજીવાં)

વર્ષા(-ળા)ષ્ટુ નં [સં. વલ્લ; સરં મ વલ્લળ]
વૃત્તિ; મનનું વળણુ તે (૨) [સ્તા કે નદીને]
વાક (૩) કવિતામાં આવતો ઉપલે (૪)
જીવારના ગીચ ચાસમાથી ઉમેડી લીધેલા
છોડ (૫) નફાતોટાની ઉપરામણી (૬) મરોડ.
[-અખત્યાર કરવું, પકડવું, લેવું =
અભિપ્રાય કે વૃત્તિ ધારણ કરવાં -ચૂકવવું,
પતવવું, વહે ચલું = નફાનુકસાનની રકમ
ચૂકતે કરવી -આપવી લેવી.] ૦૬૧૨ વિં
[સરં મ વલ્લળદાર] મરોડદાર

વર્ષાદહાધિયાં નંબંબં જીઓ વળતદાહિયાં
વર્ષાદે અં [ફા, અ વલ્લ = પુત્ર] 'નો ડીકરો'
'બિન' એ અર્થ બતાવે છે (પ્રાય ખત
દસ્તાવેજમાં)

વર્ષાન નં [સં] વળવું તે, વર્ષા-

વર્ષાભી, ઓર નં [સં] (સં) સૌરાષ્ટ્રનું એક
પ્રાચીન ગામ (આજનું વળા)

વર્ષાચ નં [સં] કંકણ, કંકુ

વર્ષાવર્ષ સીં [જીઓ વર્ષાવર્ણ; સરં અ વલ-
વલ્] વધારેપડતી ચચળતા (ખોલવા, ખેસવા,
ઊંવામા); ઘડી સખણુ ન રહેવું તે (૨)
વગર પૂઢ્યે ખોલખોલ કરવું તે ચિખાવલાવેડા
વર્ષાવર્ણ અંકિં [સં વિ + લપ્ પ્રા વહવડ]
ખોલખોલ કરવું (૨) રોતાં રોતાં ખોલવું,
વિલાપ કરવો (૩) વર્ષામાં મારવાં

વર્ષાવર્ણાટ પું [વર્ષાવર્ણ પરથી] વર્ષોપાત;
હાથવેચ (૨) સળવળાટ

વર્ષાવર્ણુ વિં [વર્ષાવર્ણ પરથી] વર્ષોપાત કરવું
જો-૬૫

(૨) વર્ષાવર્ણ કર્યા કરવું, બહુખોલું
વર્ષાદો પું [સં હોલંડ ઉપરથી, સરં મ.
વલ્લેજ] હોલંડનો રહેવાસી, કચ
વર્ષાખાણું અંકિં [સં અવલમ્, વલંવ] રોકાણું,
ગૂથાવું [(સુ) જીઓ પારવર્ણ

વર્ષારણું સંક્રિં [સરં પ્રા. લૂરજ = કાપવું]
વર્ષારો પું ['વર્ષાવર્ણ' ઉપરથી] એકની એક
વાતની ચૂચાચૂચ (સુ)

વર્ષાવિં [સં] વર્ષાણું; વાંકું (૨) કરચાલી
પડેણું (શરીર). ૦પક્ષિત વિં ધરડું,
વળિયાપળિયાવાળું

વર્ષા પું [અ] પીર, ઓલિયો

વર્ષારણું અંકિં, -વર્ણું (વ') સંક્રિં વર્ષારણું
કર્મણિ ને પ્રેરક

વર્ષાર (વ') સીં [વર્ષારણું પરથી] ચળ, ખણજ
[-આવવી = વર્ષારણું પડે એવું થવું]

વર્ષારો પું -રિચું નં (વ') [વર્ષારણું પરથી]
નહોર કે નખનો ઉઝરડો, લવરો

વર્ષારણું (વ') સંક્રિં [પ્રા. લૂર (સં છિદ્)]
ખણવું; ઉતરડવું

વર્ષા(-ળાં)દ(-ધ)ણું અંકિં [સં વિ + પ્રા.
રુષ(સં રુષ)] મહવું (૨) પેધવું પળકવું (૩)
સંક્રિં વળગવું. વર્ષા(-ળાં)દું(ધું) વિં
પેધેણું

વર્ષો (લે) સીં [અ વલ્લ] હાલ દશા (૨)
ભૂંડા હાલ (૩) ઉપાય [-કરવી, થવી]

વર્ષો પું [જીઓ વર્ષાવર્ણ] અખના

વર્ષોષ્ટુ (વ') નં [જીઓ વર્ષોવર્ણ] વર્ષોવર્ણ તે
(૨) વર્ષોવર્ણની ગોળી (૩) રવેયો [-કરણું =
છાશ કરવી વર્ષોષ્ટુમાં મૂતરણું = સારા
કામમાં અડચણ નાખવી] -જીવાર પું
વર્ષોવર્ણનો દિવસ -જીવારે અં [લા]
આખોપડીએ, વારે વારે -જી સીં રવાઈ;
નાનું વર્ષોષ્ટુ

વર્ષોપાત પું [જીઓ વર્ષો] અખીરાઈનું
આકળાપણું (૨) આકંદ; કંપાંત [-કરવો]
-તિચુ વિં વર્ષોપાત કરનાર, તેવા રવણાવનું

વર્ષોવર્ણ (વ') સંક્રિં [સં વિ + લુહ, કે પ્રા.
વિરોલ(સં મન્ય); સરં હિં. વિલોના] માખણુ

કાઠવા હાંનિ વાંસ વડે ધૂમકણ્ડ (૨) [લા] ચર્ચવું, ચૂચવું. -છૂ નં વલોવવાનું સાધન
-હા(-ર૧)વણું [પ્રેરક] વલોવાણું [કર્મણિ]
વલક નં [સં] ઝાઠની છાલ
વલકલ નં [સં] વલક કે તેનું વલ
વલિમ(-લમી)કે પુ.ં, નં [સં] રાહડો
વલલભ વિ.ં [સં.] વહાણું (૨) પું. પ્રિય, પતિ
(૩) [સ] વલલભાચાર્ય - પ્રસિદ્ધ વૈજ્ઞાનિક
આચાર્ય ૦પંથ, ૦મત, ૦સ પ્રદાય પુ.ં
પુષ્ટિમાર્ગે -ભા સ્ત્રી.ં પ્રિયા, પત્ની -ભી
વિ.ં વલલભ સ પ્રદાયનું
વલલરિ(-રી) સ્ત્રી.ં [સં] વેલ
વલલવ પુ.ં [સં] ગોવાળિયો (૨) રસોધયો
(૩) [સ] ગુપ્તવાસનું બીમનું નામ
વલલ ખખખા (-લલા) અ.ં [સંર.ં વલ્લાવણું]
કોઈનું માગતું લહેણું રહ્યું નહિ એમ, ચૂકતે
વલલા(કરણું)યણું [જ વલ્લાહ = અલ્લાના સમ,
ખરેખર પરીથી ?] = ચૂકતે કરવું કે થવું
વલલાવણું સંક્રિ.ં [સં વલ્લ; પ્રા વલ્લ, જુઓ
વલ્લા] પતાવણું, વાળી ટેવું, વલ્લ ખલ્લા કરવું
વલિલ(-લલી) સ્ત્રી.ં [સં] વેલ
વલ્લ વિ.ં [પ્રા વલ્લ ઉપરથી] રાહડ; કંટાણું (૨)
પહોણું, ચોડું (૩) [કા] હેતવાણું, મમતાવાણું,
વધુ (હિંદાં માવલણું, ધરવલ્લુ)
વવટા(-હા)ણું અ.ંક્રિ.ં [‘વા’ (વાયુ) ઉપરથી]
પવનમાં ઝૂલીને સુકાવું
વવટા(-ર૧)વણું સંક્રિ.ં ‘વાવણું’નું પ્રેરક
વવરજણું સંક્રિ.ં [સં વિવર્જ] તાજવું, છોકવું
(૨) કામ લાગવું અપ આવણું (૩) રૂઢિથી કે
પર પરાથી નક્કી થવું [કર્મણિ ને પ્રેરક
વવરાણું અ.ંક્રિ.ં -વણું સંક્રિ.ં ‘વાવણું’નું
વવાણું અ.ંક્રિ.ં ‘વાવણું’નું કર્મણિ
વવણણું અ.ંક્રિ.ં [સં વિ + વલ્] ખરજ
આવળી વવળાટ પુ.ં ચળ; ખણજ (૨)
સળવળાટ
વવેા પુ.ં [સં વ] વકાર (૨) વિવેક
વશ વિ.ં [સં] તાબે, શરણે (૨) મુચ્ચ (૩) પુ.ં
કાબૂ, નિયમન ૦કરણું વિ.ં વશ કરનાર
૦પર્તિની વિ.ં સ્ત્રી.ં, ૦વર્તી વિ.ં તાબે રહેનાર

વશા સ્ત્રી.ં [સં.] વાંઝણી સ્ત્રી (૨) હાથણી (૩)
સ્ત્રી.ં પત્ની (૪) નણક
વશાત્ અ.ં [સં] (સમાસમાં, નામને અંતે)
‘ને લીધે’ એવા અથ મા હિંદાં દેવવશાત્
વશિત્વ નં [સં] તાબેદારી (૨) યોગની આઠ
સિદ્ધિઓમાંની એક - સર્વને વશ કરવાની શક્તિ
વશિયર પુ.ં [સં વિષયર, પ્રા વિસયર] નામ
વશિ(-સિ)ષ્ટ પુ.ં [સં] એક પ્રસિદ્ધ વૈદિક
ઋષિ, રઘુવંશના કુલચુર
વશીકરણ નં [સં] વશ કરવું તે (૨) વલ્લ
કરવાનો મત્ર, નાદ, એક અભિચાર [સયમ
વશીકાર વિ.ં [સં] વશ કરનાર (૨) પુ.ં કાબૂ;
વશોક વિ.ં + જુઓ વિશેષ (૨) પુ.ં સારો મેળ
વશ્ય વિ.ં [સં] વશ કરાવતેવું (૨) તાબે, અધીન
વધટકાર પુ.ં [સં] દેવને આહુતિ આપવી
વખતે ‘વધર’ એમ બોલવું તે [પુરુષ
વધા(-લટા)ળિયો પું.ં વિણિતું કામ કરનાર
વધિ સ્ત્રી.ં જુઓ વિધિ. ૦હાર વિ.ં વિધિ કરનાર
વસટાળી સ્ત્રી.ં જુઓ વસટાણું -ળિયો પું.ં
જુઓ વધાળિયો -ળુ નં [‘વિધિ ઉપરથી’]
વિણિતું કામ, વિસાથેલાને મનાવવાનું કામ (૨)
ફટણીપણું (૩) માચુ (કન્યાનું). -ળો પુ.ં
વસટાણું કરનારો (૨) બહેલો
વસતિ(-તી) સ્ત્રી.ં [સં] વસવું તે, વસતી
(૨) વાસ, રહેઠાણું (૩) લોકસંખ્યા (૪)
બાળબચ્ચાને બરાલો (૫) વસેલી જગા.
૦મજુતરી સ્ત્રી.ં વસતિની બજુતરી ૦ચ્છ
નં શાળામાં બજુતા વિદ્યાર્થીઓને રહેવાનું
સ્થાન, બાત્રાલય ૦પચક નં માણસોની
સંખ્યાની ગણતરીની નોંધ. ૦વાડી સ્ત્રી.ં
બાળબચ્ચાં, કુટુંબકળીલો [[સુ] અગ્નિ
વસતેવ પુ.ં [સંર.ં મ વિસ્તવ (સં વિવસ્તવ)]
વસન નં [સં] વસ્ત્ર [માઈ
વસનું વિ.ં [સં વિષય] મુશ્કેલ (૨) કપર (૩)
વસલો પુ.ં [જ] બાગ; જમીનનો ટુકડો
વસલો પુ.ં [સં વસ = બાંધવું, પહેરવું, અથવા
સંર.ં મ વસલા (અ વસાલી) = સારા વસ્ત્રોનો
ટુકડો] બારદાન (૨) જુઓ વખલો
વસવસો પુ.ં [જ] અંદરો, વહેમ

વસવાટ પું વસવુ તે. -સું નં, -ચી પું
 ['વસાવવું' ઉપરથી] ગામ તરફથી પસાયતા
 આપી વસાવેલા હાલમ, ઘોળી, વગેરે કારીગર
 વસવાસ સ્ત્રી [મ. વસ્વાસ] ચઠસાચરસી
 વસતું અંકિં [સં. વસ] રહેવું મુકામ કરવો
 (૨) મનમા ઠસવુ, દિલમા ઊતરવું [દુકાન
 વસતી કરવી = દુકાનને ધરાક આવે તેમ
 કરવુ (૨) [વ્યંગ] દુકાન બંધ કરવી]
 વસેળકું નં [સરં વસવાસ] વધિ
 વસંત પું, -સ્ત્રી [સં] કાગળચેત્ર માસની
 ઋતુ ઋતુરાજ (૨) એક રાગ. ૦ક પું
 વિદુષક ઠતિલક પું, નં એક ફૂલ (૨)
 વસંતનિલકા ઠતિલકા સ્ત્રી એક ઝંડ.
 ૦પ ચમી સ્ત્રી મંથ સુદિ પંચમી. ૦પૂજ
 સ્ત્રી વસતઋતુ ખેસતાં થતું પૂજન કે ઉત્સવ.
 ૦સખા પું કામદેવ -તિયું નં વસંત-
 ઋતુમાં સ્ત્રીઓ પહેરે છે તે કસ્યાની ઊંટવાળું
 ઘોળું વસ. [-જળમકું = મોહની લાગવી.]
 -તી વિં વસંત સખમી (૨) પીળું.
 -તોતસવ પું [+તસવ] વસતઋતુનો ઉત્સવ
 વસંત સ્ત્રી, નં [સં. વસન] વર તરફથી
 કન્યાને અપાતી (વસાદિની) ભેટ
 વસા સ્ત્રી [સં.] મેઠ (૨) ચરખી
 વસાઈ સ્ત્રી એતરની મીઠી જમીન
 વસાહ(-વ)વું સંકિં 'વસવું'નું પ્રેરક
 વસાણું નં [સં વસા + ઝન્ન] ઔપધિઓ
 નાખી બનાવેલો પાક (૨) ગાંધિયાટાની ચીજ
 વસાત સ્ત્રી [જુઓ વિસાત] માલ, પૂંજ (૨)
 હિસાબ, ગણતરી
 વસામેહ પું [સં] એક પ્રકારનો મૂત્રરોગ
 વસાવવુ સંકિં 'વસવું' તથા 'વાસવું'નું પ્રેરક
 વસાવુ અંકિં [સં વસ] 'વસવું'નું લાવે
 (૨) 'વાસવું'નું કર્મણિ (૩) નં રખેવાળું
 કે તેનું મહેનતાણું. -વેા પું રખો, રખેવાળ
 વસાહત સ્ત્રી [મ (સં વસ)] મૂળસ્થાનેથી
 બીજે કરાતો વાસ કે તેનું સ્થાન (૨) સરથાન;
 'કોલોની'. -તી વિં વસાહતને લગતું (૨)
 વસાહત કરી રહેનાર
 વસિયત સ્ત્રી [મ વસિયત] વારસો (૨)

વસિયતનારું ઝનારું નં વીલ; વારસા
 વિધેનું લખાણ [વસવાનું સ્થાન
 વસિયાણુ નં ['વસવું' ઉપરથી] વસવાટ;
 વસિષ્ઠ પું [સં] (સ) જુઓ વસિષ્ઠ
 વસી પું [મ.] વહીવટ કરનાર; ગામનો
 બદામત કરનાર
 વસીલો પું[મ.] મોટા સાથે સબધ; તેમની
 લાગવગ કે મદદ. -લાદાર વિં લાગવગ કે
 સબધવાળું
 વસુ નં [સં] સોનું (૨) પું, સ્ત્રી ધન, દોલત
 (૩) પું સૂર્ય (૪) આઠ દેવાના એક મંદળ-
 મની હરેક (૫) વિં આઠ (સંકેત) ૦દેવ
 પું (સં) શ્રીકૃષ્ણના પિતા ૦ધા સ્ત્રી
 પૃથ્વી. ૦ધાધિપતિ, ૦ધેશ પું રાજ.
 ૦મતી, -સુંધરા સ્ત્રી પૃથ્વી
 વસૂકવું અંકિં [સં. વિજુક્ક] (ગાયત્રેસ)
 દુધ દેતી બધ થવી
 વસૂલ નં[મ] માગતા પેટે ચૂકતે થયેલી રકમ
 (૨) આમદાની (૩) મહેસૂલ (૪) અં ચૂકતે
 ધાય કે થયેલું હોય તેમ. [-આપવું = મળવું
 આપવું, અગાઉ આપ્યું હોય તે કુલમા કાપી
 આપવું.-કરવું, થવું, લેવું = માગતું ચૂકતે લેવું,
 થવું.] ૦દાર વિં (૨) પું આવક અથવા
 મહેસૂલ ઉમરાવનાર ૦ખાફી સ્ત્રી વસૂલ
 કરવાની બાધી રહેલી મહેસૂલ (૨) મજૂર
 કરેલા અર્થમાંથી ખર્ચાયેલી, ખર્ચવાની અંને
 બાધી રહેલી રકમની વિગત -લાત સ્ત્રી
 વસૂલ કરવાની સાથ, મહેસૂલ (૨) વસૂલ
 કરવું કે લેવું તે. -લાતી વિં વસૂલાત સબધી
 વસો પું ['વીસ' ઉપરથી] વીધાનો વીસમો
 ભાગ (૨) સવાપાંચ હાથ (૩) સો કે વીસનો
 અનુક્રમે સોમો કે વીસમો અંશ (૪) આખર
 વસ્ત(-વેતા) સ્ત્રી + વસ્ત
 વસ્તાર પું જુઓ વિસ્તાર(૨) બહોળું કંદુબ.
 ૦જુ વિં સ્ત્રી, -રી વિં બહોળા કંદુબવાળું
 વસ્તિ પું[સં] પેડું, મૂત્રાશય અસ્તિ ૦મદેશ
 પું શરીરનો વસિતવાળો ભાગ
 વસ્તી સ્ત્રી જુઓ વસતી. ૦મજુતરી, ૦ગૃહ,
 ૦પત્રક જુઓ 'વસતિ(-તી)'મા

વસ્તુ સ્ત્રીં [સં] પદાર્થ, ચીજ (૨) સત્ય સાર
(૩) નાટક કે કથાનો વિષય, 'લોટ'
[-ગૂ વણુ = નાટક કે કથાના વિષયની રચના કરવી - ગૂ વણી કરવી] ંચિત્રલિપિ સ્ત્રીં
કહેવાની વસ્તુનું આણુ ચિત્ર દોરાને લખવાની
પ્રાચીન પદ્ધતિ ંતા સ્ત્રીં ખરાવણુ, સાચ.
ંત અં ખરી રીતે, સાચુ જોતા ંનિર્દેશ
પું પ્રથના વિષયનું કે વાર્તાનું સૂચન (૨)
લક્ષણમાં આવી જતા ધર્મો ઉપરાંત જેમાં
વસ્તુ વિષે નવા ધર્મનું કથન હોય તેવો નિર્દેશ
કે કથન (ન્યા) ંપણુ નં વસ્તુતા, સત્યતા.
ંપાઠ પું પદાર્થપાઠ. ંસંકલના સ્ત્રીં
કથા કે નાટકના વસ્તુની યોજના - ગૂ વણી
વસ્ત્ર નં [સં] કપડું [પાંચે વસ્ત્ર = ધોતિયું,
અગરખો, ખેસ, પાલકી, ને પગરખા] ંમાળ
વિં જુઓ કપડછાણું (વેડકમાં) ંપરિધાન
નં કપડા પહેરવા તે ંલોચન નં લગ્નકાં
વગેરે સર્વ ચોરાઈ કે લૂટાઈ જવું તે ંસ્વાવ-
લ જન નં વસ્ત્રની ખાખતમાં સ્વાવલ જન
-જાતે કાંતી પીછ પોતાની કપડાંની જરૂર
પૂરી કરી લેવી તે -સ્નાન કાર પુંખંખં
[+ઝંકાર] વસ્ત્રો અતે આભૂષણો
વસ્ત્ર પું [જ] મેળાપ, સમાગમ (૨) સખ
વહત સ્ત્રીં [જ] ઔકય, પરમેશ્વરનું ઔકપણું
વહદેવ પું [મ વિસ્ત્રવ (સં વિવસ્ત્રતા), કે
વિશ્વદેવ?] અમિ [-મૂકવો = દેવતા મૂકવો]
વહન નં [મં] વાહન (૨) ઉપહવું - ઊંચકવું
તે, ઊંચકીને લઈ જવું તે (૩) પહેવું તે (પાણીનું)
વહવું સંકિં [સં વહ] વહન કરવું, વહેવું
(૨) અંકિં પ્રવાહરૂપે વહેવું (૩) જવું [વહી
જવું - વહી જવું]
વહવાવુ અંકિં [સરં પ્રા વેહવ (સં વજ્જ)
= ઠગવું] ઉતરાવું, વાહવું કર્મણિ
વહાણુ નં [પ્રા વાહણ] નાવ, ચોટો મછવો
[-કમાવું = પુઝળ કમાવું સારી કમાણી
કરવી વહાણું ચઠવું = વહાણની સફર
કરવી, પરદેશમાં વેપાર કરવા જવું] ંવળી
પું ખારવો, નાવિક (૨) દરિયાઈ વેપારી (૩)
વહાણો માલિક, ઉપરી ંવહુ નં દરિયામાં

વહાણુ દ્રેવવા તે (૨) વહાણો વડે વેપાર કરવો
તે (૩) દરિયાની મુસાફરી ંવિધા સ્ત્રીં નાવ
ચલાવવાની કળા - જિયુનું નં વહાણને
તળિયે બાઝતી છીપ
વહાણુઈ સ્ત્રીં [પ્રા વાહણ (સં ઉપાનહ);
સરં મ વહાણ = ચપલ] + પાવડી
વહાણુ નં [દે વિહાણ] પ્રભાત. [-વાણું =
સવાર થવી વહાણું વહી જવાં = પાણી
દિવસ થઈ જવા] - જિયુનું નં (૫) વહાણું
વહાણી પું [અ વહાણી, સરં જિં] શેખ
અંકુલ વહાણનો અનુયાયી (મુસલમાની
ધર્મના એક ક્ષાંટાનો)
વહાર (વ) સ્ત્રીં [પ્રા. વાહર (સં વ્યાહ) = મદદ
માટે બોલાવવું] સહાયતા મદદ [વહારે
ચઠવું, ધાણું = મદદે ઠોઠવું]
વહાર (વ) નં [જુઓ વહી = વેળ] (સુ) ઠઠ;
રઠ (૨) મનનું વળી; વેળ [-આવણું = વળું
આવવું રઠ પકડવી વહારે ચઠવું = ઠઠ
ચઠવું, રઠ કરવી] - રાંબોર વિં વારે વારે
વહાર આવે એવું
વહાલ (વ) નં [સરં વે વાહલાર (સં વાત્સલ્ય-
કાર) = રનેહી, વહાલેશરી, કે સં. વલ્લમ -
પ્રા વલ્લહ ઉપરથી!] પ્રીત [-આવણું =
પ્રેમ ઊભારવો - કરણું = પ્રેમ કરવો] ંપ
સ્ત્રીં, ંપણુ (-ણ) નં પ્રેમ ંમ પું
પ્રિયતમ, પાત ંસોણુ વિં વહાલમાં ઊઠેણું,
લાઠકવાયુ - છુ વિં પ્રિય - લેશરી વિં
હિતેણુ - છી સ્ત્રીં પ્રિયા - લો પું
પ્રિયતમ - લો વહાલી નંખંખં આશક
ને માશુક
વહાણુ (વ) અંકિં [જુઓ વહવાવું] + ઉતરાવું
(૨) ખેલાવું
વહી સ્ત્રીં [દે વહિયા સરંમ, જિં વહી] નામાનો
ચોપડો (૨) વશાવળીની ચોપડી (૩) ચોપડી
(કોરી કે લખેલી) [-વાંચવી = વશાવળીની
ચોપડી વાચવી (૨) જૂના બનાવે વહાવવા
(૩) નિદા કરવી, જૂના દોષ કાઢી કાઢીને કહેવા]
ંપૂજન નં, ંપૂજ સ્ત્રીં દિવાળીને દિવસે
કરાવું ચોપડાઓનું પૂજન

વહી સ્ત્રી[અ વહા] બુદ્ધિનો સદેશો (૨) [લા]
વેળ, ધૂન [-આવવી = મૂર્છા કે તાણ આવવી
(૨) [લા] ધૂન ચડવી; વેળ આવવી]

વહીવટ પું [સરં મ વહિવટ, સં. વહ + વૃત્
પ્રા. વહવટ્ટ?] કારભાર, ખંડાખરત (૨) પદ્ધતિ;
શિરરતો (૩) લેવડદેવડ; પ્રસંગ, સખધ.
[-ચલાવવો = કારભાર કરવો. -લાવવો =
વેપાર રોજગાર ખીલવવો] ૦ઠાર પું
કારભારી (૨) મામલતદાર (ગાયકવાડીમાં).
૦ઠારી સ્ત્રી વહીવટદારનું કામ કે ઓધો
-ટી [સરં મ] વહીવટને લખતું

વહીવંચો પું [વહી + વાંચવું] પેઢીનામું
રાખનાર ભાટ

વહુ સ્ત્રી [પ્રા વહૂ (સં વધૂ), સરં મ; હિં.
વહૂ] પત્ની (૨) છોકરાની સ્ત્રી. [-કરવી =
ઘેરી કરવી, પરણવું -તેડવી = છોકરાની સ્ત્રીને
સાસરે લાવવી - બોલાવવી] ઓછું વિં વહુ
પાછળ ગાડું; વહુવધુ ૦વર સ્ત્રી નવોઠા સ્ત્રી
(૨) નં લખને વરઘોડો (૩) નં ૦૫૦૦૦ બહી-
ખણિયાણી, નવું પરણેલું ભેડું ૦વાર સ્ત્રી
જીવાન માનીતી વહુ

વહુર સ્ત્રી જુઓ વહુવર; જીવાન વહુ
વહેણ (-ન) (વ) નં [પ્રા વહણ (સં વહન)] પ્રવાહ
વહેમ (વ) પું [અ. વહમ. સરં હિં વ્રહમ, મ.
વહિમા, વહમા] શક, સંદેહ (૨) ભ્રમ, ખોટી
માન્યતા. (-આવવો, ખાવો, રાખવો,
રહેવો, લાવવો) [વહેમમાં પડવું =
વહેમવું વહેમવું બળુ, ઝાડ = બધું જ
વહેમી માણસ] -માવું અંકિં વહેમ
લાવવો; વહેમમાં પડવું -મી(૦હું) વિં
વહેમવાળું; વહેમથી ભરેલું

વહેર (વ) પું [જુઓ વહેરવું] વહેરતાં પડેલો
બૂકો (૨) ફાટ; ચીરો. ૦જુ નં કરવત (૨) વહે-
રવાનું તે (૩) વહેરવાની મળૂરી ંજીયું વિં
ચાખખા હાથે બોલવાની દેવવાળું (૨) નં
કરવત. ંજીયો પું વહેરનારો

વહેરવું (વ) સંકિં [સરં પ્રા વિહુર (સં.
વિધુર) = વિધુમ્ - છૂટ પાડેલું અથવા સરં
મ. વેરવું = ચીરવું] કરવત વડે કાપવું

વહેરાઈ (-મળી) સ્ત્રી, -રામણ નં (વ)
વહેરવાની મળૂરી

વહેરો, ૦ આંતરો, ૦વંચો (વ) પું
[જુઓ વહેરવું] બેઠ, આંતરો; તક્ષવત
વહેરી (-રાઈ) (વ) સ્ત્રી (સં) એક માતા - દેવી
વહેલા (વહેલા) સ્ત્રી [દે વેહ્લા = ઉપરથી
હ કાયેલી ગાડી] રથ; વાહન [-કાઠવી =
ફતરને સાર એક ગામથી બીજે ગામ લાડવા,
રોટલા વગેરે મોકલવા.]

વહેલા (વ) સ્ત્રી [હ] એક મોટું જળચર પ્રાણી
વહેલું (વહે) વિં [દે. વહિલું] ઉતાવળુ, જલદી.
[વહેલા થવું = ઉતાવળ કરવી.] ૦મોડુ વિં
વખતસર નહિ તેવું, વહેલું કે મોડુ (૨) અં
વહેલું કે મોડુ એમ (૨) ગમે ત્યારે, સગવડે
વહેવલા (-રા) મળુ (વ) નં, -બી સ્ત્રી [વહેલું
સંકિં પરથી] ઊંચકી જવાની મળૂરી
વહેવલા (-રા વણું) (વ) સંકિં [વહેલું
સંકિં ઉપરથી] વહેવુંનું પ્રેરક

વહેવાર (વ) પું [પ્રા વવહાર (સં વ્યવહાર)]
સખધ, ધરવટ (૨) ખીરધાર કે લેવડદેવડનું
કામ (૩) વર્તણૂક, વર્તન (૪) આચાર;
આચરણ (૫) દુનિયાદારીના સંબંધ કે કામકાજ
(૬) રૂઢિ; વહીવટ. [-ભળવવો, રાખવો =
સખધ - વ્યવહાર ચાલુ રહે એમ કરવું]
-રિયું વિં વહેવારને લગતું (૨) વહેવારીક.
-રિયો પું લેવડદેવડમાં ચોખવટવાળો
(૨) વહેવારે ચાલનારો (૩) શાહુકાર -રીકું
વિં મધ્યમ; કામ સરે તેવું. -રે વિં
મધ્યમ, સાધારણ (૨) વહેવારમાં ચાલી શકે
તેવું; આચારમાં ઉતારી શકાય તેવું; વ્યવહાર

વહેવું (વહે) સંકિં [મં. વહું] ઊંચકવું (૨)
ખમવું, વેઠવું (૩) અંકિં પ્રવાહરૂપે સરવું (૪)
મસકાવું (૫) જાડ રહેવું વીતવું (૬) વહી
જવું ('જવું' કિં સાથે) [વહેતી નીકે
પત્ર દેવો = ચાલતા કામમાં હનંત કરવી.
વહેતી સેર, ગમા = ચાલતી આમદાની.
વહેલું ચૂકવું = દૂર ખસેડી દેવું (૨) ધ્યાન
પર ન લેવું; રખડાંયા કરવું (૩) રખડલું
ચૂકવું, વહી જવા દેવું વહો જા! =

વંચન નં [સં] ઠગવું તે (૨) ઠગાણુ તે -ના

સીં ઠગાઈ (૨) ઢમ

વંચવું અંકિં [સં વંચ] બચવું

વચાહવું સંકિં [જુઓ વાચવું] + વચાવું

વચાર નં કમર [વપરાતો ખૂણો

વંચાલો(-ળી) પું [જુઓ વચાળો] ન

વચાવવું સંકિં 'વચવું' 'વાચવું' નુ પ્રેરક

વંચાણુ અંકિં 'વાચવું'નું કર્મણિ (૨)

[સં વચ્છ પરધી?] નિહા થવી

વંચાળી પું જુઓ વચ્છલો

વંચિત વિં [સં] છેતરણેણુ (૨) વિચુખ હીન

વંચેરવું સંકિં [સં વિચ્છેદ] (ચ) વીખવું,

ઊધુ છુટકે આધુ પાધુ કે આડું અવળુ કરવું

વચ્છ સીં [સરં મ વજીમારા (સં વજુલ =

નેતર] અપાદિયાંની ભારી

વચ્છ સીં [પ્રા (સં વચ્છ્યા)] વચ્છા, વાંચણી

સીં ંપો પું વાંચિયાપણુ

વચ્છી સીં [જુઓ વચ્છ] વાસની અપાટ

વટોળ(-ળિયો) પું [પ્રા વટુલ (સં વર્તુલ) =

ગોળાકાર ઉપરથી, સરં મ. વા-વટલ]

દૂઠાળાં કરતો જોરમાં વાતો પવન [વટોળો

ચહવું = વટોળિયામાં સપડાવું (૨) લહેરમાં

આવડું, વાચલ યવું (૩) [કનકવાનું] ઊંચે ને

ઊંચે ઊંચા કરવું] [આવવા તે

વંઠ પું [વઠવું પરથી] શરીરમાં વાયુના ગોળા

વઠવું અંકિં [સં વઢ; સરં દે વઠ હાથથી

જવું હઠ બહાર જવું (૨) ફાટવું, વહી જવું.

[વંઠી જવું = હાથથી જવું, ખમઠવું (૨)

ચોતી જવું હિંદાં શી વેળા વઠી ગઈ છે.]

વંઠી સીં [દિ વરવ, સરં મ] ખુલ્લી જમીનની

આસપાસની નાની જમીન [-છાવી = નાનું

સુલક કામ કરવું -પરંતું ખસણું = વૃદ્ધ

વરવું] -ઠો પું મોટી વઠી (૨) તેના વટે

આતરેણું મોટું સ્થાન (૩) પોળ

વંઠી સીં, -ઠો પું (ચ) [સરં દે વઢ = બધ]

જુઓ વઠી, -ઠો

-વત(-વું) વિં [સં વત] 'વાણુ' અર્થમાં

નામને છેડે હિંદાં માનવત

વંતર નં [પ્રા (સં વ્યન્તર)] ભૂત. -રી

સીં ભૂતડી

[રી અણી

વતાક નં [સં વૃન્તાક] રી ગણું ંડી સીં

-વર્તું વિં જુઓ વત

વતાશ વિં [સં વાત + સં આશા] આશાઓનું

જેણે વમન કયું છે એવો, આશારહિત

વંદન નં, -ના સીં [સં] નમસ્કાર; પ્રણામ.

-નીચ વિં વદન કરવા યોગ્ય

વંદણું સંકિં [સં વદ] પ્રણામ કરવો

વહિત વિં, -તા વિં સીં [સં] પૂન્ય;

આદરણીય

વદે માતરમ્ શંખં [સં.] ભારત માતાને

વદ્ધ હું (એક જયદ્રોણ) (૨) નમસ્કાર

ઠહેવાનો કે પત્રમાં આ તે લખવાનો એક પ્રયોગ

વંદો પું એક છવડુ

વદ્ધ વિં [સં] જુઓ વદનીચ

વધ્ય વિં [સં] વાંચિયું, નિષ્કળ ૦૮૧ નં

વાંચિયાપણુ -ધ્યા સીં વાંચણી

વશ પું [સં] પુત્રપૌત્રાદિકને ક્રમ; કુળ

(૨) ઓલાહ (૩) વાસ (૪) વાંસળી;

પાવો [-કાહવો = કુળનો ઉત્તરે કરવો

-નો વેલો, -વેલો = કુળપર પરા, કુળવેલ.

-જવો = નિ સતાન થવું, કુળનો ઉત્તરે

થવો -રહેવો = કુળપર પરા ચાહુ રહેવી

(૨) પુત્રપ્રાપ્તિ થવી] ૦૬૨, ૦૬૩ વિં

વંશ શખનાર, વશપર પરા આગળ ચલા-

વનાર (પુત્ર) ૦૬૪ વિં નં વશાવળી;

પેદીનાયું ૦૬૫ પું કુળનો નાશ, પ્રભક્ષ્ય

૦૬૬ વિં વશમાં ઉત્પલ થયેણું (૨) પું

સતાન; વારસદાર ૦૬૭ વિં પું વશ

ચાહુ શખનાર પુત્ર ૦૬૮ પું વશનો

એકનો એક બાળક (૨) સીં + વશની

પ્રતિષ્ઠા ૦૬૯ વશ સીં પેદીનો ક્રમ (૨)

અં પેદીના ક્રમથી ૦૬૧૦ નં જુઓ

વાંસકપૂર ૦૬૧૧ તાર પું વશ વધારવો કે

આગળ ચલાવવો તે ૦૬૧૨ નં વશ

વિસ્તારનું ઝાઝ પેદીનાયું, ૦૬૧૩ પું એક

છઠ -શાવળિ(-ળી) સાં પેદીનાયું,

વશવક્ષ -શી વિં વશનું (૨) સીં

અંસી -૨૪ વિં વશનું; વશી

વા અં [સં] અથવા; કે, ચા
 વા પું [સં વાત, વાયુ] પવન; વાયુ(૨) તરંગ,
 ફાટો (૩) શરીર પર ગડગૂમડ નીકળવાનો,
 માથામા કે કાનમા ચસકા નાખવાનો, કે સાધા
 રહી જવાનો રોગ (૪) જીવ, પ્રાણ (૫) [લા]
 રોગ કે વિચારનું મોજુ (૬) અં [સરં પ્રા.
 વાય (સં. વ્યાપ)] 'જેટલે અંતરે કે જેટલું'
 એ અર્થમાં નામને લાગે છે (ઉદા. જેતરવા,
 રાશવા). [-આવવો = પવન ફરકવો (૨)
 સાધા નહીં જવા, શરીરમા વાનું દઈ થવું (૩)
 વિચારોનો જોશ આવવો. -આવે એમ કરવું
 = મનમા આવે તેમ કરવું, તરંગવશ વર્તવું.
 -ઉપર જવું = મગજ ચસકવું, ઘેલછા લાગવી
 -એ ઊઠવું = પવનની ઝડપે જાહેર થવું-ફેલાવું.
 -એ ચઢવું = જાહેર થવું (૨) તરંગવશ થવું
 (૩) આન દે ધૂમવું. -એ જવું = અધૂરે જવું,
 કસુવાવડ થવી (૨) રજ ચડી જવું (૩) અસહ્ય
 લોકોની જમાવટ થવી. -એ રહી જવું =
 વાધી સાધા અકલાઈ જવા. -એ વાત જવી
 = જાહેર થઈ જવું, ઠશુ છાનું ન રહેવું -કાઢવો,
 કાઢી નાખવો = સાવ થકવી નાખવું (૨) રોફ
 કાઢી નાખવો, ઢીલુદસ કરી દેવું (૩) ધમકાવવું
 (૪) મારવું. -આવો = કામધંધા વિનાનું રહેવું
 (૨) કામનો પાર ન આવતાં વાર લાગવી -
 અથડાયા કરવું (૩) નિર્થક પડી રહેવું. -આતું
 કરવું = અવગણવું, રખડાવવું (૨) નહિ ફાવવા
 દેવું (૩) પવન લાગે એવું કરવું. -આતું રહેવું
 = રખડી પડવું, રખડવું રહેવું (૨) નિષ્ફળ
 જવું. -છૂટવો, સરવો = પાડવું (૨) [લા]
 ગભરાવું -ના છોડા જેવું = તરંગી; ધડી-
 ધડીમા વિચાર ફેરવવું -ના ફેફા જેવું =
 તફન સુકલકડી ને નિર્જળ. -ની સાથે વઢે
 એવું = સહેજસહેજમાં લડે એવું, કબિયાળોર.
 -ની કળી જવો = થાકી જવું (૨) મરી જવું.
 -તું ફેફા = દેખાવમાં જડું પણ તાકાત
 વગરનું માણસ -માં આવવું = તરંગે ચઢવું.
 -જાવવો = વાના ફેલાવા મટાડવા મત્ર
 લખાવવો -વાવો = અસ- થવી, વિચાર કે
 આવનાઓનો જોરથી ફેલાવો થવો]

વાઈસ [ફં] 'ઉપ', 'ની નીચેના ફરજનું' એ
 અર્થનો ઉપસર્ગ (જેમકે, 'અંચાન્સેલર,
 ઓપેસીડેન્ટ). ંદાય પું [ફં] રામનો પ્રતિ-
 નિધિ - દેશનો હકેમ

વાઈ સીં [વાં ઉપરથી; સરં મ] મૂળી;
 ફેફા; 'હિસ્ટ્રીરિયા' (-આવવી)

વાઈસર પું [ફં વૌસર] બે ભાગ થઈ જોડવા
 વચ્ચે મુકાતી ચકતી [-નાખવો, મૂકવો]

વાઉ સીં [વાં ઉપરથી] પગમા પડતી ફાટ,
 વેદ (૨) વિં [પ્રા વાઝલ (સં વાતૂલ)] વાયલ.

વંડું વિં + વાયલ; ગાંડું [વાક્ય

વાએ (-યે)ક નં [જુઓ વાક્ય] (૫) + વાયક;

વાએ (-ય, -યે)જ પું [અ વજ્જ] ઉપદેશક

(૨) સીં [અ. વાજ્જ] ઉપદેશ

વાક પું [દે વક્સ કે વક્] કસ; સરવ (૨)

હોટ બધાય એવી તેની નીકાશ

વાક (-અ) સીં [સં] વાચા; વાણી

વાકડવું વિં [વા (સં અવ) + કડવું] સહેજ

કડવું (૨) [સરં મ વાકઢ (વાંકું)] હઠીલું

વાકળ પું મહી અને ઢાઢર નદી વચ્ચેનો પ્રદેશ

વાકુંબો પું છોડને ફૂટતો નકામો ફણો

વાકેફ, ંગાર વિં [અ વાકિફ] જાણતું માહિત-

ગાર (૨) પ્રવીણ ંગારી સીં જાણ, માહિતી

વાક્યાતુરી સીં, વાક્યાતુર્ય નં [સં]

બોલવાની ચતુરતા - હોશિયારી કે ચાલાકી

વાકેજલ -ળ) નં [સં] બીજની વાતને શબ્દનો

અભિપ્રેતથી જુદો અર્થ કરી ઉઠાવી દેવી તે

વાકપદ વિં [સં] બોલવામાં ચતુર ંતા સીં

વાક્યમયાર પું [સં] બાણમાં રૂઢ બનેલો શબ્દ-

પ્રયોગ, 'ધંડિયમ'

વાક્ય નં [સં] પૂર્ણ અર્થ બતાવતો શબ્દસમૂહ

(૨) વચન; કથન. ંપૂર્તિ સીં અધૂર વાક્ય

પૂરું કરવું તે કે તેમ કરનાર શબ્દો. ંરચના

સીં વાક્યની રચના, 'સિન્ટેક્સ' ંવિચાર,

ંવિન્યાસ પું વાક્યની રચનાનું વિવેચન

(વ્યા) [એમા વાક્યપૃથક્કરણ ને પદવિન્યાસ

બંને આવે છે.] -કથાર્થ પું વાક્યનો અર્થ

વાક્યસંયમ પું [સં] વાણીનો સયમ

વાખ પું [સરં મ] તાઢખાના દોરા જેવા

(સં વદ્), સરં મ વાજળેં હિં. વાજના] (૫.)
વાગવુ (વાગવું). [વાગવું ગાજવું, વાગવે-
ગાજવે=ધામધૂમથી (૨) ભહેર રીતે]
વાળપેટી સીં [વાળુ + પેટી] હાથેં (નિયમ, પેટી
વાળિ (-લિં) ન નં [સં વાદિત્ર, સરં મ.
વાજતર] વાળુ, વાઘ. ંશાળા સીં વાળુ
વગડતાં શીખવનારી શાળા
વાળિયુમવળૂદ લિં [અ] રવય બૂ; પોતાની
મેળે હયાતીમાં આવેલુ (૨) પું બુદા
વાળિયા લિં (૨) પું બંબં [વાળ=વેમ,
હડપ પરથી?] પાણી પાઈને પકવેલા (ધઈ)
વાળિ ન, ંશાળા જુઓ 'વાળિ'માં
વાળ પું [સં] ઘોડા (૨) બાણ (૩)
અરહસાનું ઝાઝ ંકરેણુ નં વીયંવર્ધક
ઔષધપ્રયોગ ંવિધા સીં ભદ્ર, કામણ
વાળું નં [જુઓ વાઘ, સરં હિં, મ વાજા]
વા, ઘા ને ઘસરકા કે એ ત્રણ પેઠી
કોઈથી ધ્વનિ નીકળે તેવું સાધન (૨) (એક-
સરખા લક્ષણવાળાં હોય) મહળ
વાળેવાળ અં [સં વાજ=વેગ] (કા.) ંપાટાંબ
વા (૦વા) ંકોડું નં [વા+કોડું] (સરં પ્રા
હોઢળ) પવનનું તોફાન
વાટ (ટ,) સી [સં, પ્રા વટ્ટ (સં. વર્ત્તન)] રસ્તો
(૨) પ્રતીક્ષા, રાહ (ક) [પ્રા. વટ્ટિ (સં વર્તિ)]
દિવેટ (૪) [પ્રા વટ્ટ (સં. વૃત્ત)] પૈડા ઉપર
ચઢાવવામાં આવતો હોદાનો પાટો [-કીકવી
=વલસવું વ્યર્થ જવું (૨) કટાળીને પહલું
મૂકવું -એસરવી=વાટ ખૂવી, રસ્તો
ઝોછો ધવો -ચઢવી=દિવેટ એની મેળે
હોયી આવવી -ચઢાવવી=(પૈડાને)
હોદાનો પાટો બેસાડવો (૨) દિવેટ મોટી
કરવી. -એવી=રાહ એવી -નો વાટસરુ
=માત્ર રસ્તે જનાર, કેવળ અનણ્યું -
સબધ વિનાનું માણસ -પઢવી=રસ્તો
ચઈ જવો, હિર પઢવું (૨) (દીવે) દીવાવખત
યવી, સાંજ પઢવી -પાઢવી=લૂટવું (૨)
રસ્તો પાડવો, છીડું પાડવું -મારવી=
પોતાને રસ્તે જવું, પોતાની મુસાફરીએ
આધ્યા કરવું -માં વહેવું=બરબાદ જવું

(૨) ભાગી જવું -મુકાવવી = હરાવવું કે
પાછું હઠાડવું (૨) અમુક રસ્તે અંબરજવર
બધ કરવો વાટે જવું=રસ્તે જવું વાટે ને
ધાટે = ન્યાં ત્યાં, સર્વરથળે વાટેથી
વઢવાઢ લેવી =રસ્તે ચાલતાં વગર કાંચે
લડવાઢ વહોરવી] ંકટિયો પું (કા.)
મુસાફરોને લૂટનાર ંખર્થ (-રચ) પું, નં,
ંખર્થી (-રચી) સીં મુસાફરીનો ખર્થ
(૨) મુસાફરી દરમિયાન ખર્ચવાની રકમ
ંખાડ પું [+પાડવું, સરં મ વાટપાઢ]
વાટકટિયો (૨) નવો રસ્તો કાઢનાર, પહેલ
કરનાર ંમાર (-ક) લિં (૨) પું વટકટિયો
વાટ (-ક) સીં [દિં વટ્ટ, સરં મ વાટ,
વાટી હિં વાટી] ડાહી -કું નં નાનું
જાણુ -કો પું મોટું જાણુ
વાટાણુયો પું ['વાટવું' ઉપરથી] વાટવાને ગોળ
પરો [વાંટના] વહેચણી
વાટણી સીં [સં વદ્; સરં મ વાટણી, હિં
વાટણો પું જુઓ વાટણિયો
વાટ પાડુ, વાટમાર (-ક) જુઓ 'વાટ'માં
વાટલા પું બંબં [વાટવું પરથી] ભાગેલ ચોખા
વાટવું સંકિં [દિં વટ્ટ; સરં મ વાટળેં;
હિં વાટના] ભૂકો કરવો, કચરવું, લસોટવું
(૨) વહેચવું
વાટવો પું [સરં હિં વટ્ટવા (પ્રા વટ્ટ, સં
વૃત્ત=ગોળાકાર), મ વાટવા] પાનસોપારી
કે પૈસા વગેરે રાખવાની ધણી પઢવળી
એક પ્રકારની કાથળી
વાટસરુ લિં (૨) પું [વાટ + સરવું; સરં
મ વાટસરુ] વરેમાણુ, મુસાફર
વાટાધાટ સીં [સં વદ્ (તોહવું) + સં વટ્ટ
(તોહવું); સરં મ] ભાંજમઢ, પચાત
વાટિકા સીં [સં] બગીચો, વાડી
વાટી સીં [દિં. વટ્ટ; સરં મ, હિં વાટી]
કાચલી (૨) વાહલી (૩) લિં સીં ['વાટવું'
ઉપરથી] વાટેલી; વાટીને તૈયાર કરેલી હિં
'વાટી કાળનાં વડાં'
વાહું નં [દિં વટ્ટ] બોમરજાના ઘાટનું વાસણ
વાટેરુ પું [જુઓ વાટસરુ] મુસાફર

વાટે. પુઁ [પ્રા વટ્ટસં વૃત્ત] ગોળ લાખો વાટે (૨)
 (પેટ પર વળતી મોટી કરચલી (૩) ચૂનાની ગોળ
 કિનાર [વાટા પહવા - પેટ પર મોટી કરચલી
 થવી. - મૂકવા = ઉઠાઉપણે ખરચી નાખવું]
 વાડ (૬) સ્ત્રી [દે. વાહી] જમીનની આબુખાબુ
 કાંટા વગેરેથી કરેલી આડ (૨) [પ્રા. વાહ (સં.
 વાટ)] મહોલ્લો, લતો [-કરવી, -બાધવી
 = આસપાસ રક્ષણની જમાવટ કે યોજના
 કરવી (૨) સારાનરસા કામ માટે સાથ જમા-
 વવો. - બાધવી = ઘેરાઈ જવું (૨) આસપાસ
 જમાવ થવો - સાંભળે વાડનો કાંટો
 સાંભળે = અણધાર્યે કાને વાત જાય અને
 જાહેર થઈ જાય વાડે ચીબહાં ગળવાં =
 રક્ષક જ ભક્ષક બનવું વાડે જઈને ઝાંખકું
 હાઈ આવવું = વધારે લેવા જતા સમૂળગું
 ખોવું] ઠંકારેલું નં એક વનરપતિ. ઠવળ-
 ગણી સ્ત્રી [દે. વલ્લગગણી = વાડ] વાઢ
 વાડકી, -કું, -કે. પુઁ જુઓ 'વાટખી' મા.
 [-કરવી = પ્રસંગે રાધેલું મિથાબ વાડકી ભરી
 સગાવહાલાં કે કુટુંબમાં વહેચવું વાડકીનો
 વહેવાર = રાધેલું ખાવા લેવાનો વહેવાર]
 વાડચકલી સ્ત્રી એક પંખી
 વાડવ પુઁ [સં.] બ્રાહ્મણ
 વાડાબધી સ્ત્રી [વાડો + બાધવું] અલગ
 અલગ વાડામાં બાધવું તે - જુદાઈ; પક્ષાપક્ષી
 (૨) વિઠ વાડામાં બાધાયેલું એવું
 વાડિ (-દિ શુ (વા) નં [સરં મ વાઢે વાઢે]
 ખજૂર ભરવાનો કે તે ભરેલો સાહકીનો થેલો
 વાડિયો પુઁ [જુઓ વાડો, સરં મ વાઢી]
 વહાણ વગેરેનું સુતારી કામ કરનાર પરસી
 મજૂર - યા પુઁ એક અટક (પારસીમાં)
 વાડી સ્ત્રી [પ્રા (સં વાટી), સરં મ] બાગ,
 બગાચો (૨) ફૂલ ગૂથીને કરેલો શણગાર
 (૩) નાતવરા ઇં મોટા બાધેલી વચ્ચે ચોકવાળી
 જગા (૪) નાનો વાડો કે મહોલ્લો પોળ
 જેવી જગા. [-ઓ ફૂઝવી, ફૂઝવી = સારી
 આવક થવી - ના વરઘોડા = તકલાદી પણ
 મોહક ચીજો. - ભરવી = ફૂલો શણગાર
 કરવો. - લૂટાઈ જવી = ધૂળમાં મળી જવું -

વણસવું] ઠપકું નં ફવાની આબુખાબુની
 જમીન ઠવણકો પુઁ જગીર, ખેતર વગેરે
 (૨) [લા] સમૃદ્ધ ઠવણાર પુઁ કુટુંબકબીલો
 વાડો પુઁ [પ્રા વાહ (સં વાટ), સરં મ વાહા] ધર
 પહવાડે આંતરેલી ખુલ્લી જગા (૨) બકરાઘેટાં
 પૂરવાની જગા (૩) મહોલ્લો (૪) સંકાસ (૫)
 [લા] તડ, પક્ષ. [વાડામાં જવું, વાડે જવું
 = ઝાડે ફરવા જવું. વાડો બાંધવો, વાળવો =
 વાડો કરવો (૨) જૂથ, પક્ષ, તડ કે સંપ્રદાય
 રચવો.] ઠલિયું નં ઝાડની આસપાસ કરેલી
 નાની વાડ

વાઢ પુઁ ['વાઢવું' પરથી, સરં હિં વાઢ, મ.
 વાઢ = છરી વગેરેની ધાર] કાપ, જખમ (૨)
 ધાર (૩) ચૂક (૪) કાપણી (૫) શેરડીનું ખેતર
 કે વાવેતર (૬) શેરડી પીલવાનો સચો ઠંકાપ
 સ્ત્રી ચીરવું કે કાપવું તે (દાકતરે શરીરને).
 ઠંકુટિયો પુઁ વાઢકાપ કરનારો (દાકતર)
 (૨) ભાજગડિયો ઠંકુટિ સ્ત્રી કાપણી (સુ)
 વાઢવું સંક્રિં [પ્રા વટ્ટ (સં વર્ષ)] કાપવું
 વાડાળો પુઁ ['વાઢ પરથી, સરં હિં વાઢીવાળ]
 (કા.) સરાણિયો

વાઢિયું નં જુઓ વાઢિયુ
 વાઢિયો પુઁ [પ્રા વટ્ટ (સં વૃષ્ટ) ઉપરથી]
 ઉત્કટ ઇચ્છા, ગળા (૨) ચરસ
 વાઢી સ્ત્રી [સરં મ વાઢળે = પીરસવું] ધી
 પીરસવાનું પ્રાય નાળચાવાળું માટીનું વાસણ
 વાઢો પુઁ [પ્રા વટ્ટ (સં વર્ષકિ), સરં મ.
 વાઢી, હિં વટ્ટ] સુતાર
 વાણુ સ્ત્રી [જુઆ વાણી] ખોલી (પ.) (૨) [સરં
 મ (સં કન)] તગી કસર (૩) (વા?) નં [પ્રા.
 વાહણ (સં વાહન) ઉપરથી ? કે દે વુળ (સં
 વે) વણવું ઉપરથી ?] કાથી, બીડી, ખજૂરીનાં
 પાલો ઇં નાં (ખાટલો ભરવામાં પ્રાયઃ વપ-
 રાતી) દોરી. [-ભરવું = ખાટલો, વાણી ભરવું.]

વાણિજ્ય નં [સં.] વેપાર
 વાણિયો પુઁ [પ્રા વાણિસ (સં વાણિજ);
 સરં હિં વનિયા, મ વાણિયા] એ નામની
 નાતનો આદમી (૨) [પ્રા વાણિસ (વાણિસ-
 પાનીય) પાણી સાથે સંબંધ ધરાવનાર ? કે

પ્રા વાણ(સં વિનમ્) નીચે આવવું (વરસાદ આવવાની નિશાની ક્ષેપે ?) એક જવડું.
 [વાણિયા થઈ જવું=વખત વરતી ઢીલા પડી જવું-ગરીબ થઈ જવું વાણિયાના કાળજી જેવો (અગ્નિ)=ધમધમતો (અગ્નિ).]
 -યજ્ઞ સ્ત્રી વાણિયા કામની કે વાણિયાની સ્ત્રી -યાઈ સ્ત્રી વાણિયાપણુ (૨) [લા] શૂરાતનને અભાવ, વાણિયાવિદ્યા (૩) વિં વાણિયાશાઈ -યામત સ્ત્રી વાણિયાવેદા.
 [-કરવી=જુઓ વાણિયાવિદ્યા કરવી]
 -યાવિદ્યા સ્ત્રી વાણિયાની રીત કે વર્તન (હુઆઈ, કરકસર, વખત વરતીને કામ લેવું, લાલહાનિ પ્રથમ વિચારવા વગેરે) [-કરવી =આડું અવળું સમજાવી કામ સાધી લેવું(૨) સમયસૂચકતાવાપરવી;સમય પ્રમાણે વર્તવું]
 -યાવેદા પુંખંબં વાણિયાની રીત (જુઓ વાણિયાવિદ્યા) -યાશાઈ વિં [સરં મ વાણીશાઈ]વાણિયાનું -ને લગતું, વાણિયાજેવું વાણી સ્ત્રી [સં] સરવતી (૨) વચન, બોલી (૩) વાચા (૪) વાગિ ક્રિય, જીભ (૫) સ્વર, સરં વિવેક પું વાણીને વિવેક, વિચારપૂર્વક બોલવું તે ંશ્કર વિં બોલવે શૂર
 વાણી પું ['વણુ' ઉપરથી સરં હિં વાના, મ વાણા (સં વાન, વે)] વણતાં નખાતા આહા દોરા [-તાણુંવે=વણવાને માટે તારગોઠવવા] જોતાણી પું વાણો અનેતાણો વાણોતર પું [પ્રા વાણિજ (સં વાણિજ) કે પ્રા વણિજ (સં વાણિજ્ય) +ઉત્તર?] ગુમારતો વાત પું [સં] પવન (૨) શરીરની તણુ હાતુઓમાંની એક (જુઓ પિત્ત) ંગુદમ નં ગડ-પાઠાને રોગ. ંજવર પું વાત પ્રકાપથી થયેલો જ્વર ંપ્રકાપ પું વાયુ-વિકાર. ંહર વિં વાતવિકાર દૂર કરે તેવું વાત સ્ત્રી [સં વાર્તા; સરં હિં મ વાત] વાર્તા, કથા (૨) હકીકત, ખીના; વૃત્તાત (૩) લોકમાં ચાલતી ખરી બોલી વાત, ગામગપાટો (૪) કહેલું કે કહેવાનું તે ઉદાં 'તમારી વાત હું સમજ્યો' (૫) વાતચીત; સભાપણુ (૬) મોટી-અગત્યની કે અમરી

ખાખત વિસાત. ઉદાં 'એમાં તે શી મોટી વાત છે?' (૭) વિષય; ખાખત ઉદાં 'પારથી વાતમાં માથું ન મારો', 'મારા હાથની વાત નથી' (૮) રીત. વર્તન, વહેવાર. ઉદાં 'પૈસાદારની વાત જુદી છે' (૯) વર્ણન, ગુણગાન ઉદાં 'એની તે વાત યાચ ?' (૧૦) સરસાઈ, વાદ ઉદાં 'એની શી વાત કરવી?' (૧૧) કહેવાનું કે કરવાનું તે ઉદાં વખત આવે ત્યારે વાત' (૧૨) ચોખ્ખા, ગોઠવણ ઉદાં 'મારી બધી વાત મારી ગઈ' (૧૩) ગુપ્ત બેઠ રહ્ય. ઉદાં 'તેની વાત બહાર પડી ગઈ' [-આપવી=અદરનો બેઠ પુલ્લે કરવો -જણાવવો -આવવી=સમાચાર-ખબર મળવા. -ઉકેલવી=જુઓ વાત કાઢવી -ઉકેલ્યા કરવી=એકની એક વાતનું પીજણુ કર્યા કરવું -ઉઠાવવી=વાત ફેલાવવી, અપ જણાવવી (૨) મુદો કે પ્રસ્તુત ખાખત હોકી તફન જુદી વાત કાઢવી -ઉપાઠવી=વાતની ચર્ચા શરૂ કરવી (૨) વાત ઊભી કરવી. -ઉપાઠી લેવી=કોઈ બોલતું હોય તેમાંથી ખીલએ આગળ શરૂ કરવું (૨) કલા પ્રમાણે અમલ શરૂ કરવો -ઊકલવી=મૂઝવણમાંથી માર્ગ નીકળવો. -ઊઠવી=વાત ફેલાવી -ઊઠી જવી=વાત કપાઈ જવી, મુદો નકારો ગણાઈ ખીલ જ વાત નીકળવી -ઊઠી કરવી=વાતની બોલી બનાવટ કરવી (૨) વાત શરૂ કરવી -ઉપાઠવી. -કરવાનું કેકાણું =જેની આગળ દિલ બોલીને સુખદ. ખની વાત માય એવું પોતાનું પ્રિય કે ખાસ માણસ. -કરવી=ચર્ચા કરવી (૨) ખીના કહેવી (૩) નિહા કરવી, બૂડું બોલવું -કરાવવી=વાતે વળગાડવું (૨) નિહાનું કારણ આપવું -કહું =કાંઈ કહેવાને બહાને ખાનગીમાં બોલાવવું કે ઊભું રાખવું -કહેવી=હકીકત કે ખીના જાણુ કરવી (૨) વાર્તા કહેવી -કાઠવી=કહેવાનો મુદો રજૂ કરવો -ઉપાઠવો (૨) વાતચીત કે ચર્ચાનો વિષય બનાવવું -કાપવી=કહેવામાં

આવતી વાતને નકારીને ઠીકાડી દેવી.
 -આઈ જવી, ગળી જવી = વાતનો જવાબ
 ન આપવો, મુઠ્ઠો ઢાળવી દેવો. -ચાલવી =
 ગપ ચાલવી (૨) ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા
 થવી -ચૂંચાવી = વાત ચોળાવી -ચોળવી
 = વાત લંબાવવી, વાત કાઢવી; એક જ
 વાતનું પીજણ કરવું -છણવી = વાતની
 ઝીણવટપૂર્વક ચર્ચા કરવી -ઝેડવી = વાર્તા
 રચી કાઢવી (૨) વાત ઊભી કરવી -થવી
 = હકીકત કે ખીના રજૂ થવી -કહેવાવી (૨)
 ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા થવી -નહીં,
 વાતનો પાયો નહીં = આધાર વિનાની
 વાત -ના તડાકા, ફેડાકા = અપાં, ટાઠા
 પહોરની વાતો (૨) લડાઈની વાતો -નું
 વતેસર કે વતીગણુ કરવું = કાગનો વાઘ
 કરવો; જૂજ વાતને વધારીને મોટી કરવી.
 -પામવી = ગુપ્ત વાત પામવી, ભેડ લાલ્લો.
 -ફાટવી = ફેલાવી (૨) રહસ્ય ખુલ્લું
 થઈ જવું (૩) ઢાઢ જવું, ખડેકવું -ફૂટવી
 = ગુપ્ત વાત ભહરે થઈ જવી. -ફેડવી =
 ખાનગી બાબત ભહરે કરવી, રહસ્ય ખુલ્લું
 કરી દેવું -ખગડવી = ચોખના કે ગોઠવણ
 કથળવી (૨) વાત ગૂંચાવી કે કાબૂ બહાર
 જવી -ખનવી = ખીના ખનવી -ખનાવવી =
 જૂઠી વાત ઊભી કરવી -ભારે કરવી
 = વાતને મોટી -મોઢી કરી દેવી -ભારે
 થવી = ટેક - મમત વધવા, ગર્વ થવો (૨)
 અગાઉના કરતાં ગુણુ કિંમત ધ્યાનમાં
 વધારો થવો (૩) ધાર્યા કરતા ઊલટું-કપરું
 પરિણામ વેઠવું પડે તેમ થવું. -ભારે પડી
 જવી = કરેલા કામનું પરિણામ સહન ન
 કરી શકાય તેવું થવું. -મળવી = હકીકત
 મળતી આવવી (૨) હકીકતની ભણ થવી
 (દોષ દ્વારા) -માનવી = કથન કે કથાની
 સત્યતા સ્વીકારવી (૨) સલાહ માનવી.
 -મારી જવી = મુઠ્ઠો કે મુઠ્ઠાની બાબત
 ઊઠી જવી (૨) ખેલ કથળી જવો, ધાર્યું
 ન થવું. -માં નાખવું = વાતે વળગાડવું (૨)
 બાબતમાં સડાવવું. -માં પડવું = વાતે

વળગવું (૨) -ની બાબતમાં માથું મારવું
 -સંડોવાવું -વધવી, વ ઠવી = કાબૂ બહાર
 જવું, અમર્યાદિત થવું -વાતમાં = નજીવી
 વાતમાં, સહેજમાં એક જ વાત = ચોક્કસ
 નિર્ણય કાઢી વાત છે ? = શો મનલ છે ?
 શું સમજે છે ? (૨) આણુ તે યાય ? (-ની)
 રી વાત ! = એના શાગુણ વર્ણવવા ! (-ની)
 રી વાત કરવી = -ના શા વાદ કરવા !
 ની શો સરસાઈ કરવી ? કીક છે, વાત છે તારી
 = પછી તારી શી વચ્ચે કરે છું તે જોજો.
 વખત આવે ત્યારે વાત = વખત આવશે
 ત્યારે કહેવા યોગ્ય થશે વાચ્યે વાત
 ચાલવી = ચારે બાજુ હકીકત ભણાવી
 થવી વાતે લાગવું, જાતે વળગવું =
 વાતો કરવામાં ગુલતાન થઈ જવું વાતે
 વળગાડવું = વાતો કરવામાં ગુલતાન કરી
 દેવું જેથી ચાલુ પ્રસંગ ભુલાઈ જાય વાતો
 કરાવવી = વાતે વળગાડવું (૨) નિદા
 કરાવવી. વાતોનાં વર્ણ કરવાં = નકામી
 લાંબી વાત કર્યા કરવી, ખાલી વાતો જ
 હાકવી] ૦મકું વિં ૦ વાતોનું રસિયું; વાતોડું.
 ૦ચીત સીં ૦ સભાવણુ (૨) ગપા ઠડી
 સીં ૦ વાત
 વાતડ સીં ૦ [‘વાત’ ઉપરથી] લાંબી લાંબી વાત;
 ટાયલું (૨) [વાનતડ] વા પેસી શકે એવી તરડ
 વાતડી સીં ૦ જુઓ ‘વાત’માં
 જાતાયન નં [સં] ખારી
 વાતાવરણુ નં [સં] પૃથ્વીને વીંટળાઈને
 રહેલું વાયુનું આવરણ (૨) [લા] પરિસ્થિતિ;
 આજુબાજુના નૈતિક કે માનસિક સંજોગો
 જાતાવર્ત પું [સં] વટોળિયો
 વાતી સીં [પ્રા. વતિયા (સં વર્તિ), સરં
 હિં. વાતી] વાટ, હિવેટ (૨) અગરબત્તી
 વાણુ (-વ) લ વિં [સં.] વાયુવાણુ; વાયડું
 (સરીર) (૨) વાના રોગવાણુ (૩) પું
 વાયુના ગોઠો; વટોળિયો
 વાવુ’ (-તો) ડું (-હિયુ) વિં (‘વાત’ ઉપરથી)
 ઘણી વાતો કરવાની ટેવવાણું [પ્રત્યે]
 વાતસદ્ય નં [સં] મમતા, પ્રેમ (મોટાનો નાના

મુદત પર કરવાનું કામ [વાયદે ચઠવું = મુલતવી રહ્યાં કરવું, ટકશે ચઠવું વાયદાનો સોદો = અમુક મુદતે અમુક ભાવે માલ લેવાનો સદ્દાનો વેપાર વાયદામાં પઠવું = વાયદાના સોદાનો ધધા કરવો. -કરવો, બાંધવો = લવિયથમાં અમુક સમય ઠરાવવો, મુદત ઠરાવવી -માળવો = મુદત વિતાવવી અમત્સ્ય ઋષિના વાયદા = અસકય મુદત, ન પાળવા માટે બતાવેલી મુદત] -દાયિકી સ્ત્રીં અમુક મુદતે પૈસા આપવાની કબજાનું લખાણ. -દાસર અં વાયદા પ્રમાણે-મુદતસર વાયન નં [સં] સુપદામાં કળ, કકુ અને કાંસકી મૂકી બ્રાહ્મણને દાનમાં આપવું તે ઠદાન નં વાયનનું દાન ઠદિન નં વાયન આપવાનો દિવસ; આવણી અમાસ વાયરુ નં [‘વાયરો’ ઉપરથી ?] વરસાદ વિનાનું (૨) નં ખરહિયું, કોક ચોમાસુ વાયરો પું [દિ વાયાર (સં વાત, પ્રા વાય)] પવન. [વાયરો વાઈ ચૂકવા = સુખદ. ખના અગ્રભવ ધઈ જવા વાયરે ચઠવું = લહેરમાં આવવું (૨) કુલાવું (૩) ઉરકેરાવું (૪) હવાઈ કિલ્લા બાધવા (૫) ખોરબે પડવું -કાઠવો, કાઠી નાખવો = ખૂંટ ધમકાવવું (૨) પકવી નાખવું (૩) અધમૂર્દ કરી નાખવું -ખાવો = પવન વાય દેનો ઉપભોગ કરવો. -નીકળવો, નીકળી જવો = થાકીને લોથ ધઈ જવું, દૂશ નીકળી જવી (૨) મરણતોલ ધઈ જવું -વાવો = પવન ફૂકવો (૨) વ્રક્ષો ચાલવો] વાયલ નં [શ વૉઈલ] એક ભતનું સ્ત્રીઓનું વસ વાયલ (અં) વિં [પ્રા વાટલ (સં વાટૂલ)] તરગી; દહતા વિનાનું વાયવહિ અસ્ત્રીં, નં [સં વિહંગ, હિં વાયવિહંગ, મ વાવહિંગ] વાવહિંગ, મરી જેવા ઔષધિનાં બી વાયવરણો પું [સરં મ વાયવરણા (સં વાયુ + વરણ)] સુઓ વરણો વાયવી વિં સ્ત્રીં [સં] વાયુ સળખી (૨) [પ્રા વાયવ્ય] વયવ્ય (ખૂણો) વાયવ્ય વિં [સં] વાયુ સળખી (૨) ઉત્તર-પશ્ચિમ ખૂણાને લગતું (૩) સ્ત્રીં ઉત્તર અને

પશ્ચિમ વચ્ચેનો ખૂણો -વ્યાસ નં [નં સજ્જ] પવનાસ, વાચસ વાયસ પું [સં] કાગડો વાકુ પું [સં] પવન (૨) પું, નં બાઠી (૩) નં વાઈ, મૂગી [-આવવું = વાઈ આવવી -થવો = બાઠી થવી (૨) [લા] રીસ ચઢવી, ક ઠાળો આવવો] ઠકાણુ પું વાયવ્ય ખૂણો ઠગાળો પું વાયુનો એક રોગ, વ્યક નં પૃથ્વી આસપાસનું વાયુમઠલ, વાતાવરણ વ્યકશાસ્ત્ર નં વાતાવરણમાં થનારા ફેરફારો ભણવાનું શાસ્ત્ર. વ્યકશાસ્ત્રી પું વાયુચક શાસ્ત્ર ભણનાર વ્યર નં પક્ષી વ્યુત્ત પું (સં.) હનુમાન (૨) બીમ વ્યુરાણુ નં (સં) અદારમાંનું એક પુરાણ વ્યક્ષી વિં વાયુનું બક્ષણ કરી જીવનાર વ્યમંહણ નં વાતાવરણ વ્યેગ પું પવનનો વેગ વ્યેગી વિં પવનવેગી. વ્યશાસ્ત્રી પું જ્યો વાયુ-ચકશાસ્ત્રી વ્યસ ચાર પું અપાન વાયુનો સંચાર, વાહૂટ. વ્યુત પું (સં) જ્યો વાયુપુત્ર વાયુ નં [‘વા’ પરથી] વાથી હીવો હોલવાઈ ન ભય એ માટે અદર મૂકવા દોચકા જેવો ફૂંચે બાકાવાળો બનાવેલો માટીનો ઘાટ વાયોસિન નં [ઈ] કીડલ, એક તત્તુવાદ વાચસ નં [સં] વાયુનું અસ, પવનાસ વાર (વા’) પું [ઈ વાઈ, સરં મ] તણ કૂટ જેટલું માપ વાર અં [સં વાર પરથી ? સરં ફા] નામને અતે પ્રમાણે, અનુસાર એવા અર્થમાં કિદાં કમવાર, જોત્રવાર (૨) [ફા] ‘વાણુ’ અર્થમાં નામને લાગતો પ્રત્યય કિદાં ઉમેદવાર વાર પું [સં] અઠવાલ્યાનો દરેક દિવસ (૨) સ્ત્રીં (પું મુરત તરક) વખત, સમય (૩) વખત, ફેરો. કિદાં પાંચ વાર (૪) [લા] ટીલ, વિલળ (૫) નં (૫.) વારિ, પાણી [-લગાડવી, લાગવી = વિલળ કરવો, થવો; મોડું કરવું, થવું -થવો = અમુક વાર-દિવસ હોવો -ના વાર થવા = ઘણો જ વિલળ થવો.] વ્યવાર પું [નં -વાર] સારો નરસો દહાડો વ્યવેવાર પું, વ્યરવ

(-ખ) નં અવસર, સારો-હિતસવનો દિવસ,
સારો વાર કે પર્વ
વારકરી પું [મ] (સ') મહારાષ્ટ્રનો એક
ભક્તિસંપ્રદાય કે તેનો અનુયાયી
વારણુ પું [સ] હાથી (૨) નં વારડું-અટકાવડું
તે(૩) નિવારણુ-ફર કરવડું-છી સ્ત્રીંહાથણી
વારણુ નં [સ વારણકું] એવારણુ (૨)
[‘વારડું’ પરથી વારણ, વારવડું. [-વાળડું =
ને માથે આવેલો દોષ વગેરેમાંથી બચાવી
લેવું-બચાવ કરવો.] [સ] માં
વારતહેવાર, વારપરખ(-ખ) જુઓ ‘વાર’
વારવધૂ સ્ત્રીં [સ] જુઓ વારાગના
વારડું સંકિં [પ્રા વાર (સં. વારયું)] અટકાવડું,
મના કરવી (૨) + એવારડું (૩) [આરતી]
હિતારવી. [વારી જડું = એવારણું લેવાં (૨)
શીઠા યધજ્ઞ વારી નાખડું = માથે એવારી
હિતારી કેટી દેવું, કંદરદાનીમાં ફેંકડું. વાર્યું
કરડું = સહ હ માનવી]
વારસ પું [ફા વારિસ] મરનારની મિલકત,
જવ. બહારી, હકદારો વગેરેનો હકદાર બનાવું
નં વસિયતનામું -સાઈ સ્ત્રીં વારસો.
-સામત વિં [વારસો + ગત] વારસામાં
હિતરેલું -સાહક(-ક) પું [વારસો + હક]
વારસાનો હક -સુ નં (સ), -સો પું
વારસને મળેલી મરનારની મિલકત ઇં
વારસી સ્ત્રીં [સ] જુઓ વારાગના
વારંટ નં [જુઓ વોરંટ] ગુનેગારને પકડવાનો
સરકારી હુકમ [વારે વારે
વારંવાર અં [સ] વારેઘડીએ, ફરી ફરીને;
વારાણુસી સ્ત્રીં [સ] (સ') કાથી
વારાફરતી અં [વારો + ફરતું] વારા પ્રમાણે
એક પછી એક [આવડુંજવડું તે
વારાફેરા પું બંબં [વારો + ફેરા] વારવાર
વારંમના સ્ત્રીં [સ] મલિકા, વેશ્યા
વારિ નં [સ] પાણી, નીર બંબં વિં પાણીમાં
હિતપળ થયેલું (૨) નં કમળ બંબં સ્ત્રીં (સ.)
લક્ષ્મી બંબં પું સંગીતમાં એક અલંકાર
(૨) નં વાદ્ય; મેઘ બંધ પું સમુદ્ર
વારી પું [સં. વારકિન્, સરં મ. વારી

બોડો (૨) સ્ત્રીં [સં. વાર; સરં મ; હિં.]
વારો, ક્રમ, પાણી (૩) બંબં લેવાનો અવસર
વાર અં [સં વરમ્] ઠીક (૨) વિં સાર, સુંદર
વારણુ વિં [સ] વરણને લગતું (૨) નં
પાણી -ણી સ્ત્રીં મંદિરા (૨) પશ્ચિમ દિશા
વારેઘડીએ અં [વારો + ઘડી] વારંવાર
વારેદાર વિં [વારો + ના. દાર] વારાવાણું
(સ) કર હિંસાવાનરં
વારો પું [સ વાર, સરં હિં. વારા; મ.
વારી] વારી; ક્રમ, પાણી (૨) અણોળે,
પાણી (૩) [સં. વાર] ઘડો; ક્રમ. [વારો
મૂકવો = ગરમ પાણી બરીને ઘડો પેટ
પર મૂકી રોકવું]
વારોવાર અં [‘વાર’ પરથી] બીજે અઠવાહિયે
તે જ દિવસે (૨) + જુઓ વારવાર
વારોવારિસું વિં [જુઓ વારોવાર] વાર પ્રમાણે
દિવસો ગણીને કાઢવામાં આવતું (વ્યાજ)
વાર્તા(-તાર્) સ્ત્રીં [સં.] વાર; કથા (૨) બીના,
હકીકત, સમાચાર. બંકાર પું વાર્તા-કથા
રચનાર કે કહેનાર
વાર્તિ(-તિ) ક નં [સં. વાર્તિક] વિવેચનવાળી
ટીકા (૨) પું ખાતમીદાર; ફૂલ બંકાર
પું વાર્તિક રચનાર
વાર્તિ સ્ત્રીં [સ] જુઓ વાર્તા
વાર્તિક નં બંકાર પું [સ] જુઓ ‘વાર્તિક’માં
વાર્દ(-ધ) ક(-કથ) નં [સ] વૃદ્ધાવસ્થા
વાર્નિશ પું [ફે] લાકડાને પાલીસ કરવાનું
દ્રવ્ય-એક પ્રવહી બનાવટ. [-કરડું =
વાર્નિશ ચઠાવવો-ચોપડવો]
વાર્થ વિં [સ] વારી શકાય તેવું, નિવાય
વાર્ષિક વિં [સ] વરસે વરસે આવતું કે
થતું (૨) વરસ સંબંધી (૩) નં ફર
વરસે પ્રકટ થતું પત્ર
વાર્ણિય પું [સ] (સ) વૃષ્ટિકૃતના-શ્રીકૃષ્ણ
વાલ પું [સં. વલ્લ, સરં મ] ત્રણ રવી બેટલું
તોલ (૨) પું બંબં [પ્રા. વલ્લ] એક કોળા.
[-છોલવા = વાલના ફેલતરં કાઢી નાખવાં]
બંબં પડી સ્ત્રીં [સરં મ] વાલની સ્ત્રીં
વાલ પું [ફે. વાલ્વ] નળી વગેરેની અંકર

રાખેલો એક બાલુ ઊંચો થઈ શકે તેવો પડેડા
વાલમ પુંખવંવં બ્રાહ્મણોની એક નાત
વાલરા ઝીં [સરં દે વહ્નર = ખેતર] ને
જમીન ઉપર વાવણી કર્યા અગાઉ આગલા
પાકના ઠાં ધાળે છે તે

વાલિ(-લી) પુ. [સં] (સ) સુગ્રીવનો
 મોટો ભાઈ ઋષુત પુ. (સ) (અંગદ)
 વાલિયા પુ. ૧૦૦૦ [દે વલિયા = ધનુષ્યની
 દારી, સરં મ વાલા, -લો (કાનઠી વછે
 = દારડું)] પાર કે ત્રાજવાં ને દારીએને
 આધારે લટકે છે તે

વાલી, ંસુત જુઓ. 'વાલિ'આ
વાલી પુ. [વ] મુરબી, રક્ષક, પાલક
ંઘોડો પુ. ઘોડી કિપર દોરવા રાખેલો
મનખૂત, આનંદાન ઘોડો. ંવારસ પુ.
વાલી કે વારસ

વાધી સ્ત્રીં ['વાલ ઉપરથી] નાના દાણાના વાલ
વાલુકા સ્ત્રીં [સં] રેતી ંયંત્ર નં કલાક
ભણવાની રેતી બરેલી શીશી (૨) વેઠકમાં
ઐવધ યનાવવાનું (તેના ઘાટનું) એક યત્ર
વાલોળ (લો') સ્ત્રીં ['વાલ' પરથી] એક થી ગ
-શાક, -જિથે પૂં વાલોળનો વેલો

વાદ્યો કિ પુન[સં] (સં) રામાયણ નચનાર અધિ
 વાવ આં [પ્રા વાવી (સં વાપી); સર
 મ, હિં વાવઢી] અદર ઊતરવાના પુન-
 થિયાવાળો ફોલ

વાવટા-કાઠી જો. [વાવટા+કાઠી] વાવટાનો દડ
 વાવટો પુ. [વ (વાયુ)+પ્રા વટ્ટ (સં ઘૂલ)]
 સ્વરં મ વાવટા] ખળ, ફરકાવવાનું નિશાન
 [-છીડવે. = ખળ ફરકાવી, ફરફર થવી
 -ચઢવે. - ખળ તેની કાઠી પર ચઢવી]

વાણઠણું અંકિં ['વા' ઉપરથી] પવનથી
સુકાણુ (કપડાં માટે)

वा११६, -२ पु० [वा (सं वि + आ = क्त्वा) +
 वङ (सं पठ्)] लज्ज, पत्तो, सभाचार (२)
 रागनु द्वैशु ते ० पुं सं० क्ति० (का) वा११६
 - १५७२ भगवा

वावडिं० न० [स२० म०] जुओ। वायवडि०
वावड्या स्त्री० । 'वावडु' पर्या। वावडु ते.

-જીથો પુઠ બીજ ઝોરવાનું સાપન
 વાવર પુઠ ['વાવરવું' પરથી, સરઠ મ.]
 વાવર-વપરાશ (૨) જીઓ વાવઠ ઠડું
 સઠકિં [પ્રા વાવર (સં વ્યાપ્ત), સરઠ મ.
 વાવળે] વાવરવું, અર્થવું
 વાવણવું સઠકિં [વા+વણવું(સં. વણ)]છિપણવું
 વાવણાં નઠબઠવઠ [સરઠ વેવણાં] વણખાં(૨)
 [જીઓ વાવણું] (સુ) નોકરીના બહણમાં
 આપેલી જમીન; પસાયવું [વાચક]
 વાવણિથો પુઠ [સરઠ વાવણવું]વાયરો (લાલિય-
 વાવણું નઠ ['વાવવું' ઉપરથી ?] પસાયવું (૨)
 દિ વાવળી = છિદ્ર ઉપરથી ? આખમા પડેલું
 ઝીથુ કૂલ
 વાવણ સઠકિં [પ્રા વાવ (સં વપ), સરઠ હિં.
 વોના ઉપરથી] ઉગાડવા માટે જમીનમા બી
 કે રોપા નાખવા-રોપવું
 વાવળી સીઠ [પ્રા વાઝલ (સં વાતૂલ) = વાત-
 રોગી ?] બાળકોને થતો પેટનો એક રોગ
 વાવંટોળ પુઠ [વા+વંટોળ, સરઠ.મ વાવટલ]
 વંટોળયાનુ તોફાન
 વાવા અઠ ['વાઢવાઢ' ઉપરથી](બાળબાવામા)
 સાર, મળેનુ (૨) સીઠ જબલુ
 વાવાઝોડું નઠ [વા (વાયુ) + ઝોડું (પ્રા જોઢ
 = ઝૂંડી પાડવું), સરઠ મ વાવજઢ]વાવટોળ
 વાવાઢળ નઠ [વા + વાઢળ]નેસથી વાતો પવન
 અને વાઢળ, તોફાની વાઢળી (૨) [લા] સકંટ
 વાવાશ અઠ (અ.) ખુલ્લામાં; પવન લાગે
 તેવા જગામાં
 વાવું અઠકિં મ વા, સરઠ મ વાળે](પવનનું)
 કૂકાવ (૨) [શરીરને ટાઢની] અસર થવી (૩)
 સઠકિં (પ્રાય કૂકીને) વગાડવું, જાલવવું (૪)
 [સં વી, સરઠ મ વાળે] વિથાવું
 વાવેતર નઠ ['વાવવું' ઉપરથી] વાવવું તે (૨)
 વાવેલું તે (૩) વાવેલી જમીન
 વાશ (શ.) સીઠ [સં વાશ, પ્ર. વાસ] કાગવાશ
 [-નાખવી = આઢને દિવસે રાંપેલુ અનન
 કાગઢા વગેરે માટે નાખવું]
 વાસ પુઠ[સં] વસવાટ(૨) ઝુકામ, ઘર, રથાન
 (૩) પોળ, મહોલ્લો (૪) સીઠ ગધ (૫) દુર્ગન્ધ

(૬) નં [પ્રા (સં વાસસ)] વસ, લગ્નું.
 [-આવવી = ગયાવું. -મારવી = ફર્ગ મ
 છૂટવી, -લેવી = સંધવું. -પૂરવેા = વસવાવું
 રાશ કરવું -વસવું -ભરાવવેા = ઉચાળાભરા-
 વવા; ધરવખરી સાથે જવાની ફરજ પાડવી]
 વાસકસંજ્ઞા સ્ત્રીં [સં.] પ્રેમીના આગમનની
 રાહ જોઈ વસ્ત્રાભૂષણ (તથા ધર વગેરે) સભવી
 તૈયાર થયેલી નાયિકા [કબજો
 વાસકુ(-કેા)ટ પું, નં [ફ્રે. વેસ્કોટ] બાહિયો
 વાસકુ નં [દિ] પાત્ર; કામ. [-ખખઠવાં =
 ધરમા (ધણું) ખરુ પતિપત્ની વચ્ચે) તકરાર
 થવી. -ખસવાં, માંજવાં = વાસણ છીટકીને
 સાફ કરવા. -છોલવાં = વાસણને લાગેલા
 કાટ કે મેલ ઉતારવેા. -થવાં = છીટકવા
 માટે એકવાલના વાસણ તૈયાર થવા.]
 ઠાસકુ નં રાધવા વગેરેના વાસણ
 વાસના સ્ત્રીં [સં.] પૂર્વાના સરકારોથી હદ
 થયેલી કામના (૨) વાસ; ગંધ
 વાસર પું[સં.] દિવસ, વાર ઠમણ્ણિ પું સૂચ
 વાસરશયા સ્ત્રીં જુઓ વાસકસંજ્ઞા
 વાસરવું અં [વા + સરવું] ખુલ્લા પવનમાં
 ફફડે એમ. ઉદાં કપડાં વાસરવાં મૂકેા
 વાસરી સ્ત્રીં [સં વાસર] કાયરી, રોજનીથી
 વાસલ વિં જુઓ વાસેલ
 વાસવ પું[સં.] ઇશ્ર -વી સ્ત્રીં ઇદ્રાણી
 વાસવું સંકિં [સં. વસ = આચ્છાદન કરવું]
 બધ કરવું(૨) [પ્રા. વાસ (સં વાસ) અવાજ
 કરવેા] વગાડવું, વાવું (૩) ['વસવું' ઉપરથી]
 વસે એમ કરવું, વસાવવું (૪) અંકિં [સં.
 વાસ = ગંધ ઉપરથી] વાસવાળું થવું. મહેકવું
 વાસ'તિક વિં [સં] વસત ઋતુનું, -ને લગતું
 (૨) પું વિદૂષક (૩) નટ
 વાસ તી વિં [સં] વસંત ઋતુનું, -ને લગતું
 (૨) સ્ત્રીં એક વેલ
 વાસિત વિં [સં] સુવાસિત કરેલું (૨) વસો
 વડે આચ્છાદિત થયેલું (૩) વાસ પુરાયેલું
 વાસિની વિં-સ્ત્રીં, વાસી વિં[સં] (બહુધા
 સમાસને છેડે) રહેનાર (ઉદાં નગરવાસી)
 વાસી વિં [પ્રા. વાસિય (સં વાસિત), સરં

હિં વાસી, મ. વાસી, વાસા] આગલા દિવસનું;
 વધારે વખત રહેવાથી બગડી ગયેલું
 વાસીકું નં [પ્રા. વાસિદ (સં વાસિત) = વાસી
 રાખેલું] દોરવું છાણ, મૂતર વગેરે કચરો;
 પૂળે. [-કાઠણું, વાળણું = છાણ પૂળે વગેરે
 વાળી, નાખી આવવાં. વાસીકામાં સાંખિલું
 જવું = 'અરાક્ય વાત' એવેા અર્થ બતાવવા
 વપરાય છે] [સવારે થતી] ઊલટી
 વાસીવિકાર પું [વાસી + વિકાર] (સગર્ભાને
 વાસુ, ઠપિયા, ઠપી પું [વાસો' ઉપરથી]
 ખેતરમાં રાતવાસો રહી ચોષી કરનાર
 વાસુકિ પું [સં] (સ) નાગોના રાત્ર
 વાસુદેવ પું [સં.] (મં.) શ્રીકૃષ્ણ
 વાસુપિયા, વાસુપી પું જુઓ વાસુ
 વાસેલ વિં[વાસી રાખેલ] પડતર રાખેલું (ખેતર)
 વાસો પું [સં. વાસ] વાસ કરવેા તે (૨) મુકામ
 (૩) [જુઓ વાસર] હહાડો (ખાસ કરીને
 પ્રસવ થયાને)
 વાસોતી(-પી) પું [વાસો' ઉપરથી] વાસુ;
 ચોષી કરવા ખેતરમાં રાતવાસો રહેનાર
 વાસતવ નં [સં.] જુઓ વાસતવિકતા. ઠાસી
 વિં ચયાધર્મી; વસ્તુતાએ હોય તે
 જોનાર -કલ્પના કે ભાવનાથી દેરાઈને
 નહિ, 'ચિયલિરટ'. -વ(-વિક) વિં ખરેખર
 (૨) વાજખી. -વિકતા સ્ત્રીં સાચી
 હકીકત (૨) વાજખીપદ્ય
 વાસતવ્ય વિં [સં.] વસવા થોગ્ય (૨) પું -
 રહેવાસી (૩) નં મુકામ રહેઠાણ
 વાસ્ટુ નં [સં] મૂર બાંધવાની જગા (૨) ધર
 (૩) વાસ્તુપૂજન ઠંડેવતા સ્ત્રીં પું બંધવં
 વાસ્તુક્રિયાના અધિક્ષતા દેવ. ઠપૂજન નં,
 ઠપૂજ, ઠશાંતિ સ્ત્રીં નવા ધરમાં રહેવા
 જતાં કરાતી શાતિક્રિયા. ઠવિધા સ્ત્રીં મકાન
 બાંધવાની વિધા, સ્થાપત્ય [અર્થે
 વાસતે અં [અ વાસિતહ; સરં હિં, મ.] કાબે;
 વાહ અં [ફા.] 'કેવું સારું, શાખાશ!' એવેા
 પ્રસશનો હિંગાર
 વાહક વિં [સં] વહેનારું, ઊંચકનારું, ખેચનારું;
 લઈ જનારું

વાહન નં [સં] જમીન પર આવળ માટે
વપરાતું સાધન (ગાડી, પશુ ઇત્યાદિ) (૨)
વિચાર, લાગણી કે કાર્ય પ્રગટ કરવા માટે
વપરાતું સાધન, માધ્યમ. [-કરવું = ગાડી ઇત્યાદિ
ભાડે લેવું -રખવું = વાહન પોતાને ઘેર વસા-
વવું.] ૦ખરચ, ૦ખર્ચ નં વાહનનું ખર્ચ
૦ખર્ચુ નં વાહન પેટે અપાતું ખર્ચુ

વાહવાહ સ્ત્રીં [ફા વાહ] છીર્તિ (૨) અં
જુઓ વાહ [-કરવી, કહેવી = વખાણવું,
શાખાશ! શાખાશ! કહેવું -થવી =
વખાણ થવાં] -હિયું વિં વાહવાહ કરાવે એવું
વાહવું સંકિં [પ્રા વેહવ (સં વજ્જ), સં વહ?]]
સમળવવું પદ્યવત્, છેવરવું (૨) ['વહવું',
સં વાહવું ઉપરથી] વ્યતીત કરવું, ગાળવું,
વહે એમ કરવું [(૩) સેના (૪) નસ
વાહિની વિં સ્ત્રીં [સં] વહેનારી (૨) સ્ત્રીં નહી
વાહિયાત વિં [અ] બ્યર્થ; નકાસુ (૨)
ખરાબ; હલકું

વાહી વિં [સં] વહેનાર; ઊચકનાર (પ્રાયઃ
સમાસને અંતે) ઉદાં ભારવાહી, રત્નવાહી
વાહેલ(-હી) વિં [જુઓ વાહવું] ભમિત
થયેલું; ચૂચવાયેલું

વાહી વિં [સં] વહી શકાય એવું; હલકું
વાળ પું [સં] વાલ, સરં મ; હિં વાલ] કશ.
[-ઉતારવા = વાળ લેવા (વિધવાના) -ઊભા
થવા = રેમાથ થવા -ઉતરવા = વાળ
ખરી પહવા -ન વૂટવો, -વઢિ ન થવો
= જરા પલ્લ ઇત્યાદિ ન થવી -લેવા = ખાસ
અમુક જગાના વાળ કાઢી નાખવા (૨)
વિધવાના વાળ ધોડી નાખવા.] ૦છો પું
[+ પા વેહ] વાળ (દ્રવ્યકારમાં)

વાળઘોળ સ્ત્રીં [વાળવું + ઘોળવું (અ ઘોળવું)]
[કા] રીતભાત (૨) આવડત (૩) સાચવણી
વાળણુ નં ['વાળવું' = પાણુ ફેરવવું] ઉતાર;
અસર ધોઈ નાખવાની શક્તિવાળુ તે

વાળવું સંકિં [પ્રા વાલ (સં વાલય), સરં
મ વાલર્ગ] વાંકું કરવું, નમાવવું (૨)
વાળીને આકાર કરવો કે ગોઠવવું (જેમ કે,
લાડુ, બીડી, ગેહ, અખોડો, ફગલો,

પલાંછી) (૩) પાણુ ફેરવવું (દેવું, ગાડુ,
મૂકું ઝેર, મન, જવાબ, ઉપકાર, ખદલો)
(૪) કચરો કાઢવો ઉદાં પૂલો વાળવો,
ધર વાળવું (૫) ઉપર ડાવરવું, રાંકવું
ઉદાં તેના ઉપર ધૂળ વાળ છેડો વાળવો
(૬) પાણી જવાનો રસ્તો કરવો, જેથી
અમુક ઠેકાણે ન જતાં અમુક ઠેકાણે
પહોંચે ઉદાં ખેતરમાં પાણી વાળે છે
(૭) આવેલી ક્રિયા કે પ્રસંગ પૂર્ણ કરવાં
ઉદાં વરસી વાળવી [કલમ વાળવી = એક
છોટ ઉપર બીજ છોડવી કલમ લગાવવી કે
વાળવી = ખૂબ કામ કરવું છેડો વાળવો
= મોં રાંધી રહવું પગ વાળવા થાક
ખાવો મન વાળવું = મન મનાવવું વાળી.
લાવવું = વાળી આણવું, વાળીને ભેગું કરવું
(૨) પાણુ ફેરવી લાવવું વાળી લેવું =
વાળીને એકઠું કરવું, સાબળી લેવું (૨)
માગતા પેટે કાપી લેવું]

વાળદ પું [વાળ + સં દા = કાપવું] હલમ,
નાવી ૦જુ, ૦દાણી સ્ત્રીં વાળદની સ્ત્રી
વાળાદ સ્ત્રી સ્ત્રીં [વાળો + કૂચડો] ડાગીના
ધોવાની પીછી

વાળાખરણુ વિં સેળસેળ કરેલું (૨) બાહ્ય
વાળિયો પું ['વાળવું' ઉપરથી] અનાજ
ઊપણતાં રહેલો કચરો

વાળિયુ નં કાનની નાની વાળી (સુ)

વાળી સ્ત્રીં [સં વાલી] (સ્ત્રીઓનું) નાકનું
ધરણુ - નથ (૨) કહી

વાળુ સ્ત્રીં [પ્રા વાલુઆ (સં વાલુઆ)] વેણુ;
રેતી, કંકરી (૨) નં; સ્ત્રીં [દિ વિચાલિત,
સરં હિં બ્યાલ મ બ્યાલ] રાત્રિભોજન

-વાળું વિં [પ્રા વાલ્મો-પાલ્મો (સં પાલ્ક),
સરં હિં મ વાલ્] 'ના સ બધવું' 'ની
માલિકીનું', 'ના ધધાનું' વગેરે અર્થેમાં
નામને અંતે ઉદાં ધરવાળો ગાડીવાળો માટી
વાળો દૂધવાળો -ળા પું કેટલીક અટકોમાં
અંતે આવતું 'વાળુ' નું રૂપ જેમ કે ભોટવાળા
વાળો પું ['વાળ ઉપરથી] ધાત્રીના લાંબો
તાર (૨) એક રોગ [-એ'થવો = તાર

કાઢવો. -નીકળવો = વાળાનો રોગ થવો]
વાંકિ (૦) પુ. [જુઓ વાંકુ, સર. મ] અપરાધ;
 ખામી; દોષ (૨) વક્રતા, રાટ (૩) સ્ત્રીઓનું
 હાથનું એક ધરેણું [-કાઢવો = દોષ દુખાડવો
 કે ભેલવો. -નીકળવો, -પહવો, -માં
 આવવું = દોષપાત કે ઠપકાપાત થવું]
વાંકિલવેણું (૦) વિ. વેલા જેવું વાંકું (૨) ન. ૦
 કાણીનું એક ધરેણું
વાંકિરિયું (૦) વિ. વાંકું (લાલિત્યવાચક)
વાંકડી (૦) સ્ત્રી. એક જાતની સોપારી
વાંકડું (૦) વિ. જુઓ વાંકુ (૨) ન. વાક,
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેણું (૩) વાકુ; વક્રતા
વાંકિસાથિયો પું. વાંકા પાખાવાળો સાથિયો
વાંકડો પુ. (૦) સર. આંકડો, કે મ વાંકઢા =
 છોકરાના હાથનું અને કન્યાના પગનું એક ધરેણું
 તે ઉપરથી ? (સુ) વરને આપવાની પરઠણ
વાંકાઈ (-શ) (૦) સ્ત્રી. [વાંકું પરથી] વાંકાપણું
 (૨) આડાઈ -બોલું વિ. બોલીને ફરી જનારું
વાંકિયું (૦) ન. [વાંકું ઉપરથી] સળિયા, નળ
 વગેરેના ભેડાણ માટેનો વાકી આકૃતિનો ઢુકડો
વાંકું (૦) વિ. [પ્રા. વક (સં. વક્ર), સર. મ.
 વાકઢા હિં વાકા] વક્ર, સીધુ નહિ એવું;
 ટેડું (૨) [લા] સરળ નહિ એકું, કુટિલ (૩)
 અવળું, ખોટું, ઊંધુ (૪) વિરુદ્ધ, સામે થયેલું
 (૫) ન. વાધો, ગેરસમજ, અણબનાવ (૬) વાકું
 તે, વક્રતા [વાંકી દોરી = અવળું બાળ્ય
 વાંકી પાધડી મૂકવી = છેલાઈ કરવી (૨)
 દેવાળું કાઢવું વાંકી નજર = કટાક્ષ (૨)
 ગુરસાભરી નજર, અવધૂપા. વાંકી નજરે
 ભેવું = છાનામાના ભેવું (૨) ગુરસે થવું (૩)
 કામભરી નજરથી ભેવું (૪) કુદરિ કરવી વાંકું
 ચાલવું = અનીતિને રસ્તે ચલવું (૨) આડું
 ચાલવું, ઊલટું ચાલવું -થવું = માફ થવું;
 ઊલટી અસર થવી (૨) ગુરસે થવું -પહવું
 ઊલટું લાગવું (૨) માફ લાગવું, ગુરસે થવું
 -બોલવું = આડું કે ભૂલું બોલવું, કબૂલેલા
 કરતાં કે કહ્યા કરતાં જુદું કહેવું (૨) નિહા
 કરવી (૩) રીસમા બોલવું. -મોં કરવું = મોં
 મરડવું, અવળું ભેવું (૨) ગુરસે થવું.

-વળવું = વક્ર થવું (૨) નીચા નમવું, મહેનત
 લેવી (૩) ફટાવું -વળી જવું = નમી જવું;
 ઝૂંપી જવું -વાળવું = નમાવવું, મરડવું (૨)
 ઊંધુ વાળવું વાંકો દહાડો = બગડવા કાળ.
 વાંકો વાળ થવો = જરા પણ અકચણ કે
 હરકત આવવી, નડવી] ઠ્યૂકું વિ. વાંકું;
 આડું અવળું ઠેઠ વિ. સાવ વાકું.
 ઠવરણાગિયું વિ. ફાકડું, છેલ ઠવસરું
 વિ. આડુંતેડું, રીસ ચડે તેવું
વાંઝાં (૦) ન. બ. વ. [જુઓ વાઝાં]
 વલખાં [-મારવાં] [ધોડીની એક જાત
 વાંઝળી (૦) સ્ત્રી. [સં વલ્ગ પરથી] (કા.)
 વાંગીભાત પું. [મ] રીઝણ ને ભાતની એક વાની
 વાંધું (૦) ન. [સર. મ વાંગા = તીરછું] કોતર
 વાંધો (૦) પું. [પ્રા વગુ (સં વર્ગ)] વર્ગ, જાત
 વાંચન (૦) ન. [જુઓ વાચન] વાંચવું તે (૨)
 વાચવાની ઢચ (૩) અભ્યાસ. ઠમાળા સ્ત્રી.
 જુઓ વાચનમાળા -નાલય ન. જુઓ
 વાચનાલય
વાંચવું (૦) સંકિં. [સં વચ્ પરથી] લખેલું
 મનમાં કે મોટેથી ઉકેલવું (૨) [લા] બાખવું
 (૩) ધચ્ચ [વાંચી કાઢવું, વાંચી જવું =
 પૂર વાચવું (૨) ઉતાવળે વાંચી નાખવું. વાંચી
 ભેવું = ધ્યાનપૂર્વક વાંચવું (૨) વાંચવાનો
 પ્રયત્ન કરવો]
વાંઝના, વાંઝા સ્ત્રી. [સં] ધચ્ચ
વાંઝવું સંકિં. [સં વાઝ] ધચ્ચ
વાંઝિત વિ. [સં] ધચ્ચેલું
વાંઝ, ઠણી (૦) સ્ત્રી. [પ્રા વંઝા (સં વન્ઝ્યા),
 સર. મ વાંઝા; હિં વાઝ] સતત ન થતી હોય
 તેવી સ્ત્રી, વધ્યા [વાંઝણી વિચાવી, -ને
 છોકરાં આવવાં = હાલખાર વિલખ થવો]
 ઠણું વિ. જુઓ વાંઝિયું -ઝિયાબારું વિ.
 વાંઝિયાનું. બિનવારસી (૨) ન. એકનો એક
 છોકરો. -ઝિયામહેણું ન. વાંઝિયા હોવાનું
 મહેણું, વાંઝિયાપણાની ખોડ [-બામરું =
 સતત થવી] -ઝિયુ વિ. સતત ન થતી
 હોય તેવું (૨) ફળ કે લાભ ન થતો હોય તેવું.
 [વાંઝિયાના પાડવું, વાંઝિયાબારાનું,

વાંઝિયાખાનું = એકનું એક, ધણુ વહાલું
વાંઝિયાખાર ઊધલું = પુત્રપ્રાપ્તિ થવી]

વાંઝરું (૦) નં (સુ) રાની જાતનું જાણુ

વાંઝો (૦) પું વણકર

વાંટ (૦) પું [વાંટવું પરથી] હિરસો, ભાગ
વણી સીં વહેચણી વણું સંક્રિં [સં.
વણ્, સરં હિં વાંટના, મ વાંટણે] વાંટવું;
વહેચવું. -ટો પું વાંટ(ર) ગરાસઠે નરવાની
જમીનનો ટુકડો

વાંઠ (૦) સીં (કા) ચારાને માટે ખાસપણી
વાળી જમા (ર) દુકાળને કારણે પરમુલક
જતા દુધાળાં પશુનું ધણુ

વાંટી (૦) લિં સીં [દિ વઠ (સં) વણ્ટ =
અપરિણીત] સરં હિં વાંઠા] વરના અજાવે
પરજ્યા લિનાની. -ટો લિં પું કન્યા
ન મળવાથી કે વારો રહેલો

વાંત લિં [સં] એકલું [આવતાવાંત

વાંત (૦) અં (સુ) જુઓ વેત. ઉદાં
વાંતરણું (૦) સંક્રિં [જુઓ વાંતરી] ઝીણુ
ઝીણુ કાતરવું કે કરકીને કાપી નાખવું

વાંતરી (૦) સીં [આંતરામાં થતી ?] જુઓ
આંતરી અર્થે ડ [-નો કીટો = એક ને એક
ખાખત પર ધ્યાન આપનાર -ખાવી,
પઠવી, લાખવી]

વાંતિ સીં [સં] ઊલટી

વાંદર (૦) સીં થોડીની એક જાત (કા)

વાંદર (૦) પું [સં વાનર સરં હિં વાંદર. મ]
વાંદર [વાંદરાંનાં મૂતર પીવાં = મહાદુ ખ
વેહડ વાંદરાને નિસરણી આપવી = અટક-
ચાળાને વળી વધુ લાગાં આપવે, મૂખને વળી
ઉઠેરવું, ગાંઠાને ભાગ પાવી વાંદરાને સળી
કરે એવું = જહુ અટકચાળુ વાંદરાનો થા
= નાહક ચોળીને ચીકણુ કરવું તે ચૂથાને
ખગાડવું તે વઢનાં વાંદરાં ઉતારવાં =
ભારે મુશ્કેલ કામ કરવું] ૦૫ ચી સીં ચાકી
વગેરે ફેરવવાનું ચોળર ઓછેટા સીં વાંદરા
જેવી ચેષ્ટા, અઠપલાં ૦૧૬૬ સીં વાંદરાની
પેઠે નકલ કરવી તે ૦(-ર) વેહા પું ૦૧૦૦
વાંદરા જેવી ચેષ્ટાઓ કરવી તે -રી સીં
વાંદરાની માદા. -રું નં વાનર - એક ચોપણુ

માણી -રેા પું નર વાનર (ર) ચાંપ. થોડો

(૩) તાળાનો ખીલો, ઉલાળો (૪) એક પ્રકારનું

ફાંખાનું (૫) બાર ઉપાડવાનું એક યત્ર

વાંદણ (૦) સંક્રિં + જુઓ વહું

વાંદો (૦) પું વંદો, એક જીવડો (ર) [સરં હિં.

વાદો (સં વદાક)] અમુક ઝાઠના થક કે

કાળમાંથી નીકળતો પીણ જાતનો નમ્રોદ્ધણો

વાંધર (૦) લિં પું [સરં વે. વંધજ = ખસી

કરેલું] સારી રીતે ખસી ન થવાથી વધી

અથવા વૃષણવાળો (આખણો)

વાંધાખોરિકું (૦) લિં [વાધા + ખોર] વાંધા-

વચ્ચકા કાઢવા કરનાર, ચામડું

વાંધો (૦) પું [સં વાધક, સરં મ વાધા]

હરકત અઠચણ (ર) વિરેધ, અધડો, તકરાર

[આવવો, ઊઠવો, નીકળવો = હરકત કે

અધડો પેદા થવો. -ઉઠાવવો કાઢવો, લેવો

= વિગ્રહ કરવો, તકરાર કરવી. -પઢવો =

હરકત કે અધડો થવો (ર) ખોદું લામડું,

વિરોધનું કારણ મળવું] ૦૧૪૬૦ પું

જાલચૂક, ખોદખાપણ, કઈ ને કઈ ઊંઘ્રે કે

વિરોધનું કારણ

વાંધણ (૦) લિં વાધણ (ર) ફેગટ, માલ વગરનું

(૩) વિવેક વિના ખોલે કે વાવરે તેવું -ખાઈ

સીં વાંધણપણુ (ર) ઉઠાઉપણુ

વાંખ (૦) સીં [સરં અખાં] વાંખરકાં કે

ટોરને વાળીને એઠકાં કરવા કરાતો અવાજ

(ર) [કા.] જુઓ વામ

વાંસ (૦) પું [સં વસ, સરં મ વાસા, હિં

વાંસ] એક ઝાંઠ (ર) તેનો સોટો (૩) સાદ

આઠ હાથ જેટલું માપ (૪) [જુઓ વાંસણો]

કહિયાનું ઈંટો ઊંડાવાનું ચોળર [-ફરવો

(ધરમ) = નિર્ધનતા હોવી -ખ ધાયાં =

(તારી) ઠાઠકી બધાય - ટું મરે ! એવી બદ-

કુઆ - ગાળ) સૂઠો વાંસ મારવો =

ચોખ્ખી ના પાઠવી] ૦૬૫૨ નં વહાલોચન;

વાસનો કપૂર જેવો રસ ૦ જાળ, ૦ પૂર અં

વાંસ જેટલું (ઊંડું) ઠોડો પું વાસનો સોટો,

૦ ફોદણ, ૦ ફોડી સીં વાંસફોડાના કે તે

કામ કરનારી સી ૦ ફોડો પું વાંસનાં

ઝાખડા વગેરે બનાવનારો
વાંસણી(-ળી) (૦) સ્ત્રી. [વાંસ' પરથી ? સરં હિં વસના] રૂપિયા ભરવાની સાકડી લાખી કાચળી
વાંસલડી સ્ત્રી. [જુઓ વાંસળી] વાંસળી; બસી (લાલિત્યવાચક)
વાંસલો (૦) પુ. [સં, પ્રા. વાસિ, સરં હિં. વસૂલ, મ વાસલા] લાકડાં ઊલવાનું સુતારી ઓભર
વાંસળી (૦) સ્ત્રી. [વાંસ' પરથી, સરં પ્રા. વંસ, હિં વાસલી, મ. વાસરી] બસી, કૂશીને વગાડવાનું નળી જેવું એક વાદ્ય (૨) જુઓ વાંસણી [પાછળ એક વાંસાભાર (૦) એ] અ. [વાંસે + ભાર] એકની વાંસિયું (૦) વિ. [વાંસ' પરથી] વાંસ સંબધી (૨) વાસ જેટલું લાંબું. -યા ચોખા પુ. બંવં સાથુઢાણા
વાંસી (૦) સ્ત્રી. [વાંસ' પરથી] ઢાતરડા જેવું કૂળ ખેસાડેલો લાખો વાસ (૨) [સરં હિં. વાની] ચોખાની એક જાત
વાંસે (૦) અ. [વાંસો' પરથી] પૂઠે, પછવાડે
વાંસો (૦) પુ. [સં. વંશ = કરોડ પરથી, સરં હિં. વાસા, મ. વાસા] ખરડો, પીઠ. [-યાખડવો = ઉત્તેજન કે શાખાથી આપવા. -ભારે થવો = માર ખાવા યોગ્ય થવું, મિલજ -પતરાજ વધવા. -હુલકો કરવો = માર મારવો.] [વાસનું પીઠું
વાંસોઢ (૦) ન. [વાંસ' પરથી] વાસનું વન (૨) વિ [સં] એક ઉપસર્ગ જુ. ધર્મ, વિરોધ કે ઊલટા-પણું બતાવે ઉઠાં વિયોગ, વિરોધ પુષ્કળપણુ કે વિરોધતા બતાવે. ઉઠાં વિવેક, વિનાશ (૨) બહુવાહિસમાસમા 'વગનનું' 'વિગત' એવા અર્થમાં આવે. ઉઠાં વિવવા [બીપલ્લ
વિકટ વિ. [સં] મુશ્કેલ (૨) દુર્ગમ (૩) વિકરાળ, **વિકરણુ** ન. [સં] જીવ પાડવું તે (૨) સરકૂતના એક ગણના ધાતુને બીજા ગણના ધાતુથી જુદો પાડનાર પ્રત્યય
વિકરાલ(-ળ) વિ. [સં] ઠરામણુ, ભયાનક
વિકર્ણુ પુ. [સં.] (સં.) કર્ણનો પુત્ર (૨)

(સં.) દુર્યેધિનનો ભાઈ (૩) 'હાયેગેનલ' (ગ.)
વિકર્મ ન. [સં] નિષિદ્ધ કે ખરાબ કર્મ
વિકલ(-ળ) વિ. [સં.] વિહ્વળ, બ્યાકુળ (૨) ખડિત, અપૂર્ણ (૩) અસમર્થ (૪) પુ. વિકળા, કળાનો સાદમો ભાગ ઠતા સ્ત્રી. આતુરતા, ખાવરાપણુ
વિકલન ન. [સં.] (સં) કલનથી ઊલટું છૂટું પાકી નાખવું તે (૨) 'હિરિટ્યૂશન' (ગ.)
વિકલન પુ. 'લો ઓફ હિરિટ્યૂશન' (ગ.)
વિકલા(-ળી) સ્ત્રી. [સં] કળાનો સાદમો ભાગ; ક્ષણથી પણ થોડો વખત (૨) રજવળા (૩) એક અંશનો ૩૬૦૦ મો ભાગ (ગ.)
વિકલ્પ પુ. [સં.] તર્કવિતર્ક (૨) અનિશ્ચય, સંદેહ (૩) ચાલી શકે તેવી મજા વસ્તુ-ઓમાંથી ગમે તે એક લેવાની છૂટ હોવી તે, તેવી વસ્તુ (બ્યા) (૪) વિપરીત કે વિરુદ્ધ કલ્પના કે વિચાર
વિકસવું અ. [સં] વિકાસ પીલવું
વિકસાવું અ. [સં] -વણું સંક્રિં 'વિકસવું' અનુક્રમે ભાવે અને પ્રેરક
વિકસિત વિ. [સં] પીલેલું; વિકાસ પામેલું
વિકળ, ઠતા જુઓ 'વિકલ માં
વિકળા સ્ત્રી. જુઓ વિકલા
વિકંસીકરણુ ન. [વિ + કંસ પરથી] કૌંસ છોડી નાખવા તે (ગ.)
વિકાર પુ. [સં.] ફેરફાર; પરિવર્તન (૨) શારીરિક કે માનસિક બગાડ (૩) 'વેરિયેશન' (ગ.) ૦૬ વિ. વિકાર કે ફેરફાર કરનાર. ૦૭ શા વિ. વિકારને વશ થયેલું
વિકારવું સંક્રિં [દે વુક્કાર = ગર્જના?] અવાજ કરવો, બોલાવવું [ફેરફાર થઈ શકે એવું
વિકારી વિ. [સં] વિકારવાળું (૨) વિકાર કે વિકારોત્તેજક વિ. [સં] વિકારને ઉત્તેજિત કરનાર [(૨) સંક્રિં પહોળું કરવું
વિકાશ(-સ) પુ. [સં] વિકાસ પીલવું
વિકાસ પુ. [સં.] પીલવું તે (૨) ઉત્ક્રાંતિ. ૦૧ ન. પીલવું તે, વધવું તે ૦૫ શા પુ. જુઓ ઉત્ક્રાંતિવાદ. ૦૫ શી પુ. વિકાસ-વાદમાં માનનાર

વિકાસવું અંકિં (૨) સંકિં જુઓ વિકાસવું
વિકાસી વિં [સં.] ખીલવું, વિકસવું (૨) ખૂલવું,
પહોણું

વિકાસવું વિં વિખરાયેલું, વેરાયેલું
વિકૃત વિં [સં.] વિકાર પામેલું
વિકૃતિ સ્ત્રીં [સં.] વિકાર. ઠકાવ્ય નં મૂળ
ઠાવ્યની વિકૃતિય કાવ્ય, 'પેરડી'. ઠચિત્ર નં
નર્મચિત્ર, હાસ્યચિત્ર, 'કારૂં', 'કેરિકેચર'

વિકૃષ્ટ વિં [સં.] ખેચાયેલું આકૃષ્ટ
વિક્ષિત સ્ત્રીં [સં.] વિવેક, સારાસારનો બેઠ
વિક્રમ પું [સં.] પરાક્રમ (૨) (સ) ઉલ્લસનનો
એક પ્રસિદ્ધ રાજા, વિક્રમ સવત પ્રવર્તવનાર
(૩) નં પગલું ઠસે વત પું વિક્રમ રાજાથી
ચાલેલો સવત્સર (દૂકમાં વિંસં)
-આદિત્ય પું (સ) જુઓ વિક્રમ

વિકૃત્ય પું [સં.] વેચાણ
વિકાત વિં [સં.] પરાક્રમી (૨) વિકરાણ, હરામણ
વિક્રિયા સ્ત્રીં [સં.] વિકાર
વિકલ્પ વિં [સં.] દુખી, ખિન્ન (૨) ગભરાયેલું
વિક્ષિપ્ત વિં [સં.] વિદ્વેષ પામેલું (૨) વેરાયેલું
વિક્ષુબ્ધ વિં [સં.] વિદ્વેષ પામેલું
વિક્ષેપ પું [સં.] અડચણ (૨) વાર, વિલપ
(૩) અસ્થિરતા મૂઝવણ (૪) વેરવું તે.
[-પદવે = અડચણ યવી]

વિક્ષોભ પું [સં.] ખળખળાટ; ફોલ
વિખ નં [જુઓ વિષ, સરં હિં, મ] ઝેર.
[-વાવડું = ઝેરવેરવું મૂળ રોપવું] ઠણું નં +
ચતુતા [તું પ્રેરક

વિખરાવડું સંકિં વિખેરાવડું 'વીખર(-રા)વું'
વિખવાણું આં [વિષ+વાણી] ઝેરી બોલ, મહેણું
વિખવાડ પું [વિષ+વાડ] ઝેર પેલા થાય
તેવી બોલચાલ, તકરાર; કઠિયો
વિખાણું સ્ત્રીં, નં + જુઓ વખાણું ઠું
સંકિં + વખાણું

વિખિયા સ્ત્રીં [વિષ કે વિષય ઉપરથી] +
બેરી, રાંડ કુલટા (તિરસ્કારમાં)
વિખૂંડ વિં [જુઓ વખૂંડ] જુડ, સાથમાંથી
ખૂંડ પડી ગયેલું [-પદવું]
વિષે અં + જુઓ વિષે

વિખેરવું સંકિં [પ્રા વિવિધ (સં વિ + ફ),
સરં હિં વિલેરના, મ વિલેરણે] વેરવું,
ખૂંડ કરી નાખવું વિખેરાવડું (પ્રેરક),
વિખેરાવડું (કર્મણિ)

વિખ્યાત વિં [મં] જાણીતું, પ્રસિદ્ધ (૨) રપદ
કહેલું-જાણીતું -તિ સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ

વિખ્યાપન નં [મં] જાહેરાત
વિખડન નં [સં] સગઠનથી ઊલટું તે, વિધદન
વિખત વિં [સં] ગત, અતીત (૨) મૃત
વિખત સ્ત્રીં [વિ (વિશેષ) + ગતિ (સમજ),
સરં મ] ખીના, ખાખત (૨) ગમ, સજ.

[-પદવી = ઓળખાવું, સમજવું] ઠવાર, -તે
અં હરેક વિખત સાથે, વિરતારપૂર્વક
વિખતિ સ્ત્રીં [મં] અધોગતિ, અવગતિ
વિખતેચ્છ વિં [સં] ઇચ્છારહિત; નિઃકામ
વિખલિત વિં [સં] પડી ગયેલું (૨) ગળી ગયેલું
(૩) ટપકી ગયેલું [ગુણવાણું]

વિચુણું વિં [સં] ગુણરહિત (૨) વિરહ
વિચ્છ પું [સં] યુદ્ધ; સગ્રામ (૨) શરીર
(૩) સમાસના અવયવો છૂટા પાડવા તે
(વ્યા) ઠખેરી, ઠપરસ્તી = યુદ્ધ શોધવાની
વૃત્તિ; યુદ્ધમાં રાચવું તે; 'વેર જોખરિય'
ઠરેખા સ્ત્રીં લકુરેખા, (-) આલું વિરામ-
ચિહ્ન (વ્યા) ઠવાન વિં શરીરધારી

વિષટન નં [સં] ખૂંડ પાડવું તે (૨) તોડીફોડી
નાખવું તે [નાંખેલું
વિષટિત વિં [સં] જુડ પડેલું (૨) તોડીફોડી
વિષદન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] વિષટન (૨)
અથડાવું કે પછડાવું તે

વિષરાવડું સંકિં 'વીધરવું'નું પ્રેરક
વિષાત પું [સં] આઘાત, પ્રહાર (૨) નાશ,
સહાર (૩) વિદ્વેષ, ખાધા ઠક વિં વિષાત
કરનાર ઠકવ્ય નં

વિષોદી સ્ત્રીં [વિધુ પરથી, સરં મ વિવોદાર્થ,
વિવોદી, હિં કીગદાદી] ર વીધે આકારાતુ કે
ભરવાનું મહેસૂલ [-ભરવી]

વિદ્વે નં [સં] હરકત; સકટ મુરેલી
[-આવડું, પદવું = હરકત પેલા યવી.] ઠકર્ત
-તર્તિ પું, ઠકારી વિં (૨) પું વિદ્વે કરનાર

વિનાશક(ન) વિં (૨) પું વિધ દૂર કરનાર
(ગણપતિ) ંસ તોષી વિં (વિધ કરવામાં
રાજ યનાર. ંહુર(-ર્તા, -ર્તા) વિં વિધ
દૂર કરનાર -ધિન વિં [સં.] વિધમાં આવી
પડેલું; અતરાયેલું; અટકાયેલું
વિધ વિં [જ્યોત્યઃ] + ખાવર [વિનાશી
વિચક્ષણ વિં [સં.] ચતુર, જુદિમાન, વિદ્વાન.
વિચરેલું અંકિં [સં વિ + ચર્] જવું, આમ
તેમ કરવું, પ્રવાસ કરવો
વિચલ(-ળ), -લિત વિં [સં] અસ્થિર; હાલતું
વિચાર પું [સં] મનથી ચિંતવણુ તે, મનન
કરવું તે (૨) અભિપ્રાય (૩) ઉદ્દેશ, આશય
(૪) કલ્પના, મનસુખો (૫) નિશ્ચય (૬)
વિવેક, મર્યાદા (૭) પરિણામનો ખ્યાલ (૮)
ચિતા [-આપવો = અભિપ્રાય આપવો;
સલાહ આપવી. -આપવો = કલ્પના સૂઝવી
(૨) ચિંતન કરવું -હિલવો = તર્ક થવો
-કરવો = ચિતવણું (૨) મનસુખો કરવો (૩)
મસલત કરવી. -ચલાવવો = વિચારવું;
ચિતવણું (૨) મસલત કરવી. -હુખાવવો =
અભિપ્રાય કે હેતુ ગુપ્ત રાખવો -દખાવવો =
મનોલાપ પ્રકટ ન કરવો (૨) મન મારવું.
-દર્શાવવો = વિચાર પ્રગટ કરવો, જણાવવો.
-દોહાવવો = કલ્પના કરવી. -ધરાવવો =
અભિપ્રાય કે ઉદ્દેશ હોવો -પરખવો =
મનોલાપ કરવો -પહેચાવવો = વિચારવું.
-પૂછવો = અભિપ્રાય જણવા માગવો.
-ખમવો = મન અસ્થિર હોવું -રાખવો =
વિચાર ધરાવવો (૨) વિવેક રાખવો, મર્યાદા
સાચવવી લાંબા વિચાર = દૂરના પરિણામો-
નો ખ્યાલ.] ંક પું વિચાર કરનાર,
ચિતનશીલ પુરુષ ંજ્યા સ્ત્રીં વિચાર
કરવો તે ંજ્યા વિં વિચારવા માટેનું
કે વિચારવા યોગ્ય. ંદોષ પું વિચાર-
પદ્ધતિ કે તેની સરણીનો દોષ, વિચાર કરવામાં
થતી ભૂલ ંપદ્ધતિ સ્ત્રીં વિચાર કરવાની
રીત. ંપૂર્વક અં વિચાર કરીને ંર્ષત,
ંજાન વિં વિચાર કરનાર, વિચારવાળું.
ંવિનિમય પું વિચારોની આપલે. ંજું

સંકિં વિચાર કરવો. ંશક્તિ સ્ત્રીં વિચાર
કરવાની શક્તિ ંશીક્ત વિં વિચાર કરે તેવું;
વિચારવાન ંજ્યેષ્ઠિ(-જ્યેષ્ઠ) સ્ત્રીં વિચારની
પરંપરા. ંસરજ્યિ(-જ્યે) સ્ત્રીં વિચારની
સરણી-તેની પદ્ધતિ, ક્રમબદ્ધતા વગેરે ંરુદ્ધિ
સ્ત્રીં વ્યક્તિના સમગ્ર વિચારોનો સમૂહ. -રિત
વિં વિચારેલું. -રી વિં વિચારયુક્ત;
વિચારવાન

વિચિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં] મોજું, તરંગ
વિચિત્ર વિં [સં] તરેહવાર, વિલક્ષણ (૨)
અફૂલત, નવાઈ પમાડતું ંતા સ્ત્રીં. ંવીર્ય
પું (સં.) ધૃતરાષ્ટ્ર અને પાંડુનો પિતા. -ત્રિત
વિં [સં.] વિચિત્ર; નવાઈ ભરેલું
વિચી સ્ત્રીં [સં.] વિચિ, મોજું
વિચેતન વિં [સં] અચેતન, ખેહોશ
વિચેષ્ટા સ્ત્રીં [સં.] ચેષ્ટા
વિચોવિચ અં [સરં હિં વીચોવીચ; જ્યો
વચ્ચે] બરાબર વચ્ચે, વચ્ચેવચ
વિચિષ્ઠિ સ્ત્રીં [સં] સીનો એક વિલાસ;
(અગત સૌંદર્યની મગજરીથી) શણગાર ધં
માં અમુક લાપરવાઈ દેખાડવી તે
વિચિષ્ઠ વિં [સં] વિચ્છેદ પામેલું
વિચ્છેદ પું [સં.] કાપ, છેદ (૨) વિભાગ (૩)
વિયોમ (૪) નાશ. [-જવું = નાશ પામવું.]
ંત ત્તં વિચ્છેદ કરવો કે થવો તે
વિચ્યુત વિં [સં] ચ્યુત થયેલું
વિજળામણુ નં [વીજળવું પરથી] વીજળેલું પાછી
વિજળાવણું સંકિં 'વીજળવું'નું પ્રેરક
વિજોહ પું [દિ વિજોહ, સરં હિં] (૫)
વિયોગ, જુદાઈ -હી વિં વિયોગી
વિજન વિં [સં.] માણસના અવરંજનર વિનાનું,
એકાંત, વેરાન (૨) નં તેવી જગા ંતા સ્ત્રીં
વિજય પું [સં] ક્ષેત્રે ૦૬૬૬ પું વિજય
સૂચવતો ડંકો. ંધવજ, ંવાવટો પું
વિજયસૂચક વાવટો. ંયાંત્રા સ્ત્રીં વિજયની
ઉજવણીની યાત્રા ંક્તંભ પું વિજયની
યાદગીરી માટે ઊભો કરેલો સ્તંભ -યા સ્ત્રીં
(સં.) પાર્વતી (૨) ભાંગ -યાદશમી સ્ત્રીં
હરીરા, આસો સુદ ૧૦. -યિની વિં સ્ત્રીં,

-થી વિં ક્તેદ્મ ૬

વિજય ત વિં (૫) વિજય ત [બીજા ભવનું
વિભાનિ સ્ત્રીં [સં] બિજા ભવિત -તીય વિં
વિભાપરો પુર્ણસરં મ વિજાવલી=વેગાપણું;
[બિજા] છૂટકા, નિકાલ
વિભરી સ્ત્રીં [સં જાર ઉપરથી] વ્યભિચાર (૨)
હુચ્યાઈ (૩) હાથચાલાઈ
વિભવું અંકિં, -વણું સંકિં 'વીજવું'નું
કર્મણે ને પ્રેરક [વિં છતવા ઇચ્છનાર
વિજિગીષા સ્ત્રીં [સં] છતવાની ઇચ્છા, -ધુ
વિજીત વિં [સં] જિતાયેલું, હારેલું
વિજૃંભણુ નં [સં] ખગાસુ (૨) ખીલવું તે
(૩) રમત, ક્રીડા
વિજેતા પું [સં] વિજય મેળવનાર
વિજ્ઞેય પું જુઓ વિયોગ, છૂટું પડવું તે
૦ણુ(-છી) વિં સ્ત્રીં વિયોગી સ્ત્રી;
વિરહછી -જિહ્વું, -ગી વિં વિયોગી, વિરહી
વિજ્ઞપ્તિ સ્ત્રીં [સં] વિનતી
વિજ્ઞાત વિં [સં] સારી રીતે જાણેલું. -તા
પું [સં] જાણનાર, સારી રીતે જાણનાર
વિજ્ઞાન નં [સં] સવિશેષ જ્ઞાન; શાસ્ત્રીય જ્ઞાન
(૨) અનુભવજ્ઞાન (૩) જ્ઞાનજ્ઞાન, તત્ત્વજ્ઞાન
૦મય વિં વિજ્ઞાનથી હારેલું, વિજ્ઞાનનું બનેલું
૦મય કોશ(-પ) પું છવના પાંચ કોશોમાંનો
એક (જુઓ આનંદમય કોશ) ૦વાઈ પું
પદાર્થમાત્ર મનોમય છે, એટલે વિજ્ઞાન એ જ
તત્ત્વ છે એવા બૈદ્ધ તત્ત્વજ્ઞાનનો એક સિદ્ધાંત.
૦વાઈ વિં (૨) પું વિજ્ઞાનવાદ માનનાર.
૦શાસ્ત્રી પું વૈજ્ઞાનિક, 'સાયન્ટિસ્ટ'
-નિક, -ની વિં (૨) પું જુઓ વૈજ્ઞાનિક
વિજ્ઞાપક વિં [સં] જાહેર કરનાર (૨) નં
જાહેરખબર (૩) માહિતી આપનાર પુરતક કે
ચોપાનિયું -ન નં, -ના સ્ત્રીં નિવેદન, વિનંતિ
વિજ્ઞાપિત વિં [સં] નિવેદિત કરેલું
વિટ(શ) પું [સં] વૈશ્ય
વિટ પું [સં] કાસુક; લપટ (૨) ચાર (૩)
વેશ્યાનો અનુચર, લહવો (૪) નાટકમાં નાચક
નાયિકાનો વિદૂષક જેવો સાથી
વિટપ પું [સં] હાળી

વિટમણા સ્ત્રીં + જુઓ વિટબણા
વિટલ વિં + મૂર્ખ, અણસમજી
વિટલાગી સ્ત્રીં [દિ વિંટલ, વિંટલિયા વચી કરણ
વિલા હિંદાં 'માડી માયાએ વિટલાગી'
વિટંઆ સ્ત્રીં + [સં વિદ્ + અંગના] + છિનાળ,
કુલદા (૨) કાળેલ સ્ત્રી
વિટ બ પું +, ૦ણા સ્ત્રીં [સં વિદમ્બના,
સરં મ] કુખ, સતાપ, મુશ્કેલી [-થવી,
પડવી=સતાપ થવો, મુશ્કેલી આવવી]
વિટામિન નં [ઈ] યોગકર્તા હોવું એક
પ્રાણદાથી તત્ત્વ [મૂડીદારોની સત્તા
વિટપ્રકોપ પું [સં] વૈશ્યવૃત્તિની પ્રખળતા;
વિટ્વશાહ પું [સં] કુકર
વિકૃલ પું [સં] (સ) કૃષ્ણ; વિંધુ
વિદમ પું, સ્ત્રીં, નં [સં] વાવડિમ
વિદંબક વિં (૨) પું [સં] વિદંબના કરનાર
વિદંબન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] અનુકરણ (૨)
ઉપહાસ, મશરી (૩) છળ (૪) મુશ્કેલી; પીઠા
[-પડવી=મુશ્કેલી પડવી પીઠા થવી]
વિહારણુ નં [વિહારવું પરથી] વિહારવું તે
વિહારવું સંકિં [જુઓ વિહારવું] મારી નાખવું
(૨) ચીરવું (૩) શરમાવવું
વિષ્ણુ અં [પ્રા વિણા (સં વિના); વિના (૫)
વિષ્ણુમણુ નં, -છી સ્ત્રીં ['વીણવું' ઉપરથી]
વીણવું તે (૨) અનાજમાંથી વીછી કાઢેલો
નકામો ભાગ (૩) વીણવાની મજૂરી
વિણાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'વીણવું'નું
અનુક્રમે કર્મણે ને પ્રેરક
વિત નં [સં વિત્ત] (૫) વિત્ત, ધન
વિતથ વિં [સં] અસત્ય, ત્રિથ્યા
વિતરણુ નં [સં] અર્પણ; દાન
વિતરણું સંકિં [સં વિત્ત] આપવું
વિતર્ક પું [સં] એક તર્ક પછીનો બીજો તર્ક
(૨) સંદેહ, શક (૩) તર્કવિતર્ક, વિચાર
વિતલ(-ળ) નં [સં] સાત પાતાળમાંનું બીજી
વિતંદા સ્ત્રીં, ૦વાઈ પું [સં] ખોટો બકવાદ;
નકામી માયાગ્રી (૨) પોતાનો પક્ષ જ ન
હોય અને માત્ર સામા પક્ષનું ખડન જ
કર્તા કરવું તે (ન્યા) -ડી વિં વિતલાવાણું

વિતાડું સં કિં [‘વીતડું’નું પ્રેરક] ક્રૂપા દેવું;
 પાવડું, વતાડું [કરવું
 વિતાડ(-વ)ડું સંકિં [‘વીતડું’નું પ્રેરક] પસાર
 વિતાન પું, નં [સં] ચંદરેવો, છત
 વિતાસ વિં [સં] ખેતાડું
 વિતાવડું સંકિં જુઓ વિતાડું, પસાર કરવું
 વિત નં [સં] દ્રવ્ય (૨) શક્તિ (૩) સાર
 -વિદ્ વિં [સં] સમાસમાં ઉત્તરપદ તરીકે આવતાં
 ‘જાણનાર’ અર્થે ખતાવે છે. ઉદાં ‘યજ્ઞવિદ્’
 વિદ્વદ્ વિં [સં] બળીને ભરમ થયેલું (૨)
 પરિપક્વ (૩) વિદ્વાન (૪) ચતુર, પક્ષું.
 ઓત્ત સ્ત્રીં -ગદા સ્ત્રીં ચતુર સ્ત્રી
 વિદ્વર્ધ પું [સં] (સ) એક દેશ; આધુનિક વસાક
 વિદ્વલ(-ળ) વિં [સં] વિકસિત, ખીલેલું
 (૨) હળ વિનાનું (૩) નં કઠાળ અને
 હઠી અથવા હઠીની વાની
 વિદાય વિં [જુઓ વદાય] વળાવેલું, મોકલેલું
 (૨) સ્ત્રીં રત્ન, છૂટા પડેલું તે [-આપવી,
 -લેવી] ઓભાલ પું વિદાય લેતાં કે આપતા
 બોલાતો શબ્દ ઓગીરી સ્ત્રીં રત્ન આપવી
 તે, વળાવડું તે
 વિદારક પું [સં] વિદારણ કરનાર -જુ નં
 વિદારડું સંકિં [સં. વિદ્] ચીરવું કંકડા કરી
 નાખવા (૨) મારી નાખવું
 વિદારિત વિં [સં] ચીરેલું
 વિદારી સ્ત્રીં એક વેલો (૨) [સં] એક
 રોમ ઓકંદ પું વિદારીનું કંદ
 વિદીર્ણ વિં [સં] વિદારિત, ચિરાયેલું
 વિદિત વિં [સં] જાણમાં આવેલું, જાણાયેલું
 વિદુર પું [સં] (સ) ધૃતરાષ્ટ્ર તથા
 પાંડુનો નાનો ભાઈ. ઓવેડા પું ઓખંવં
 ધીનતા દેખાડ્યા કરવી તે
 વિદુષી વિં સ્ત્રીં [સં] પડિતા
 વિદુર વિં [સં] ખૂબ દૂર (૨) [સં] એ નામનો
 પર્વત કે શહેર ન્યાયી પૂર્વે વૈદ્ય મળતો
 ઓત્ત સ્ત્રીં ઓમણ પું વૈદ્ય એક મણિ
 વિદુષક પું [સં] મસ્કરો, રગલો (૨)
 નાનકમાં નાયકનો મિત્ર ઓપણું નં
 વિદેશ પું [સં] પરદેશ -શી વિં (૨)

પું પરદેશી -શીય વિં પરદેશી (૨)
 પરદેશથી આવેલું, ‘એકસોટિક’
 વિદેહ વિં [સં] અશરીરી (૨) વિગત; મૃત (૩)
 કેવલ્ય પામેલું, માયાપાશથી મુક્ત થયેલું.
 ઓમુક્ત વિં મુક્તિ પામેલું, ઓમુક્ત સ્ત્રીં
 મરણ બાદ પ્રાપ્ત થતી મુક્તિ (જીવનમુક્તિથી
 ભિલદ્). -હી વિં જુઓ વિદેહ
 વિદ્યમાન વિં [સં] હયાત (૨) હાજર.
 (ન મમા પિતાના નામ પૂર્વે ‘વિં’ લખી તે
 હયાત છે એમ સૂચવાય છે) -ને અં +
 મારકતે ઉદાં જેની વિદ્યમાને કામળ
 પહોચાડ્યો
 વિદ્યા સ્ત્રીં [સં] જ્ઞાન (૨) તેનું શાસ્ત્ર કે કળા
 ઉદાં ‘સમાજવિદ્યા’ (૩) વિજ્ઞાન, ‘સાયન્સ
 (૪) જુઓ વદ્યા [ચૌદે વિદ્યા = બધી
 વિદ્યા, સમગ્ર જ્ઞાન મેલી વિદ્યા = જ્ઞાન,
 મારણ, વશીકરણની કે ભૂતપ્રેત સાધવાની
 વિદ્યા] ઓગુર પું વિદ્યા શીખવનાર
 ગુરુ ઓદાન નં વિદ્યાનું દાન ઓધર પું
 એક દેવચોનિનો દેવ ઓધરી સ્ત્રીં વિદ્યાધર
 વર્ગની સ્ત્રી ઓધિકારી પું [+ અધિકારી]
 કેળવણી ખાતાનો ઉપરી, ‘ડી પી આઈ.’
 ઓંદ પું [+ આનંદ] વિદ્યા પ્રાપ્તિનો
 આનંદ ઓનિધિ પું વિદ્યાનો ભડાર (૨) વિદ્યા-
 સન્નિધિનો પ્રમુખ ઓપીઠ સ્ત્રીં, નં વિદ્યાનું
 મામ, ‘યુનિવર્સિટી’ (૨) (સ) ગુજરાત વિદ્યા-
 પીઠ, ગાંધીજીએ ગુજરાતમાં સ્થાપેલ રાષ્ટ્રીય
 યુનિવર્સિટી ઓનુરંગી વિં [+ અનુરાગી]
 વિદ્ય મા પ્રેમ -અનુરાગવાયું’ અભ્યાસપ્રેમી
 ઓભ્યાસ પું [+ અભ્યાસ] ભણતર, કેળવણી.
 ઓમ દિર નં શાળા ઓમૃત નં [+ અમૃત]
 વિદ્યાપી અમૃત ઓર્થની સ્ત્રીં, ઓર્થ પું
 [સં] ભણનાર; અભ્યાસી. ઓભય નં
 [+ આભય] શાળા ઓવંત વિં વિદ્વાન
 ઓસન્નિધિ સ્ત્રીં વિદ્યાપીઠમાં દોઈ પણ
 વિદ્યાના અભ્યાસ સંબંધી વિચાર કરવા નીમેલું
 મહળ ઓવિહીન વિં કેળવણી વિનાનું
 ઓભ્યાસ ગી વિં (૨) પું વિદ્યાના
 વ્યાસંગવાળો

विद्युत श्री० [सं] वीजणी. - तपात पु० वीजणी
पक्षी ते - दृष्ट पु० [+ अणु] 'धृष्टेकूटन'.
- धृष्ट न० [+ यत्र] वीजणीने जगे यावतुं
यत्र - द्वेगी वि० [+ वेगी] वीजणीना वेगवाणु;
अति त्वरित - अभय वि० [+ मय] विद्युतधी
परिपूष्ण (२) [दा] उत्तेजित, तेज धयेष्ट
- न्माक्षा (-णा) पु० [+ माला] ऐक छे
- द्धता, - द्धेभा श्री० [+ लता, लेखा]
वीजणीनी वांछीयूरी रेखा

विद्योत्तेजक वि० [सं] विधाने उत्तेजन आपनारुं
विद्रावणु न० [सं] आगाणु - प्रवाही करतुं ते
विद्रुम न० [सं] परवाणु (२) रूपण
विद्रुजन पु० [सं] विज्ञान भाष्यस
विद्रुता श्री० [सं] पडिताई, ज्ञान
विद्रुत्सं न्यास श्री० [सं] पूर्णज्ञानीने स न्यास
विद्रुभोम्य वि० [सं] विज्ञाने नरस पठे ऐतुं
विद्रान वि० (२) पु० [सं] ज्ञानवान, पडित, ज्ञानी
विद्वेष पु० [सं] द्वेष, शत्रुता ०णु न० शत्रुता
करावची ते ऐक अविचार

विद्वेषी वि० [सं] विद्वेषवाणु - पिता श्री०
विद्वेषा पु० [सं] विद्वेष करनार [धर्मवाणु
विधर्म (-भी) वि० [सं] विरोधी के मिल
- विध वि० [सं] (समासने अते) रीततुं विद्वान
अहुविध (२) अ० + प्रमाणे, रीते

विध श्री० (५) विधि, रीत, प्रकार
विधवा श्री० [सं] जेना पति मरी गये होय
तेवी श्री. ० विवाह पु० तेतु पुनर्व्रत
विधविध वि० [ब्रुओ विध, विविध] अहु
प्रकारतुं, विविध

विधा श्री० [सं] प्रकार
विधाता पु० [सं] अक्षा (२) श्री० विधानी
- त्री श्री० प्रारब्धनी अभिधानी देवी
विधान न० [सं] विधि, रीत (२) शास्त्राज्ञा (३)
क्रिया (४) सेवा (५) विधाय (६) हाथीने मारे
करेखा हातु

विधायक वि० [सं] रचनात्मक (२) पु० व्यवस्था
करनार (३) रचना (४) आज्ञा करनार (५)
[प्राप्तविनिमयो] प्रयोग करनार
विधायी वि० पु० [सं] स्थापना करनारो (२)

व्यवस्था करनारो (३) रचना करनारो

विधि पु० [सं] (सं) अक्षा (२) भाष्यदेवता
(३) आज्ञा, शास्त्राज्ञा (४) सत्कार (५) पु०;
श्री० क्रिया (६) क्रियाने कर्म के पद्धति
० निषेध पु० अभुक्त करवा न करवा माटेनी
शास्त्राज्ञा ० पक्ष न० विधेय, 'प्रेडिक्ट' (न्या)
० पूरक वि० क्रियापूरक (न्या.) ० रूप वि०
अभुक्त करवानी आज्ञावाणु, आज्ञावप
विधु पु० [सं] यत्रमा ० पार पु० सोमवार
विधुर पु० [सं] जेनी पत्नी मरी गर्ह होय
ऐवो पुरुष (२) वि० न्याकुण (३) विधीगी
० विवाह पु० विधुरतु पुनर्व्रत - २१ वि०
श्री० प्रियना वियोगधी पीडित - के वि० विधुर
विधेय वि० [सं] करवा योग्य (२) अधीन,
आज्ञाधारक (३) न० वाक्यभा उद्देशने विधे जे
कई कछु होय ते (न्या) (४) पु० [प्राप्त-
विनिमयो] जेना पर प्रयोग कराय छे ते
० पूरक, ० पक्षिक वि० विधेयना अर्थभा
वधारो करनार (२) न० तेतु पक्ष (न्या)

विद्ध वि० [सं] वीधायेतुं
विध्यर्थ पु० [सं] शास्त्राज्ञा, प्रेरणा, उपदेश,
दूरनो अर्थ अतावतुं क्रियापतुं रूप (न्या)
० क वि० विध्यर्थतुं, विध्यर्थवाणु

विध्वस्त वि० [सं] नाश पायेतुं
विध्वस पु० [सं] नाश
विन अ० [सं] विना + विधु, विना (५)
विनत वि० [सं] नम्र (२) नमी गयेतुं [भाता
विनता श्री० + विनता (२) [सं] (स) गुरुनी
विनति श्री० [सं] विनती (२) नम्रता
विनअ वि० [सं] विशेष नम्र

विनय पु० [सं] नम्रता (२) सक्रयता ० मंदि
न० साध्यमिक कणवल्ली आपनारी शाणा
विनवल्ली श्री० [ब्रुओ वीनवतुं, सर ० म.]
वीनवतुं ते विनवावतुं स० किं 'वीनवतुं'
प्रेरक [नाश पायेतुं]

विनशन न० [सं] नाश - तुं अ० किं (५)
विनश्चर वि० [सं] नश्चर, क्षयजत्र
विनष्ट श्री० [सं] नाश पायेतुं
विनष्टि श्री० [सं] विनाश, पाथमाक्षी

વિનંતિ(-તી) સ્ત્રી [પ્રા વિન્નન્તિ (સં વિજ્ઞસિ)]
 અ.જ, આજ્ઞ. ૦૫૩ નં વિનતી કરતો
 પત્ર કે લખાણ [રહિત; વિદોષી
 વિના અં(સં)સિવાય વગર ૦નું વિંવચનરૂં;
 વિનાશુ નં [પ્રા વિન્નાણ (સં વિજ્ઞાન)] +
 વિજ્ઞાન (૨) જડ
 વિનાયક પું(સં) [સં.] ગણપતિ ૦ચતુર્દશી
 સ્ત્રી (સં) કારતક સુદ ૪
 વિનાશ પું(સં) નાશ ૦ક વિં નાશ કરનાર.
 ૦ન નં નાશ કરવા તે -શિકા સ્ત્રી લોહાના
 બખતરવાળું એક લકાયક જહાજ, 'હિરોયર'.
 -શિની વિં સ્ત્રી, -શી વિં નાશ કરનાર
 (૨) નાશ પામે તેવું
 વિનિષ્ઠ પું(સં) અવનતિ, પડતી; વિનાશ
 વિનિમય પું(સં) અદ્વિતીય, આપણે
 વિનિયોગ પું(સં) ઉપયોગ, પ્રયોગ (૨)
 નિમજ્જ (૩) વિદ્ય
 વિનિર્મિત વિં(સં) નિર્માણ થયેલું
 વિનિદક વિં(સં) નિદા કરનાર (૨) અવગણતું,
 ટુટકારતું
 વિનીત વિં(સં) સૌમ્ય, વિવેચી (૨) સુરક્ષિત
 (૨) નરમ પક્ષતું, 'લિખરલ' (૪) હાઈરૂંક કે
 વિનયમ દિરનો અભ્યાસક્રમ પાર કરી ગયેલું,
 'એટ્રીક' ૦તા સ્ત્રી સૌમ્યતા, નમ્રતા (૨)
 સુરક્ષિતતા. ૦૫૬ પું બધારણીય માર્ગે
 રાજકીય સુધારાઓ માટે પ્રવૃત્તિ થલ વવામાં
 મ નનો - 'લિખરલ' કે 'મોહરેટ' - પક્ષ
 વિને પું + વિનય
 વિનોદિત સ્ત્રી (સં) 'વિના'નો જેમાં રસિક
 પ્રયોગ કરાય છે એવા એક અલંકાર (કા. શા.)
 વિનોદ પું(સં) મોજ, આનંદ (૨) મસ્કરી,
 મલક [-કરવા]. -દિની વિં સ્ત્રી,
 -દી વિં વિનોદ કરનાર કે કરી શકે એવું
 વિન્યસ્ત વિં(સં) ગોઠવાયેલું (૨) મુકાયેલું
 વિન્યાસ પું(સં) ગોઠવણ (૨) મુકવું તે
 વિપક્ષ વિં(સં) સામા પક્ષતું, વિરોધી (૨) પું
 સામાવાળિયો, દુસ્ત્રન [(૨) મુસ્લિમી
 વિપત(-તિ-દ, -દા) સ્ત્રી (સં) દુઃખ, આહત
 વિપય પું(સં) કુમાર્ગ ૦મામી વિં (૨)

પું કુમાર્ગે જનાર
 વિપદ(-દા) સ્ત્રી (સં) વિપતિ
 વિપરિણામ પું, નં (સં) ફેરફાર; પલટો
 (૨) ખોટું કે ખરાબ પરિણામ
 વિપરીત વિં(સં) ઊલટું, વિરોધી, અવળ.
 ૦કરણ નં ઊલટું કરવું તે ૦કોણ પું
 'રિહલેક્સ એન્મલ' (ગ) ૦તા સ્ત્રી.
 ૦લક્ષણ સ્ત્રી જહલ્લક્ષણનો એક પ્રકાર,
 આમા વાચ્યાર્થને છોડી તેની સાથે સંબંધ
 રાખતો તેનાથી બિલકુલ વિપરીત અર્થ
 સમજવાનો હોય છે (કા. શા.)
 વિપર્યય, વિપર્યય પું(સં) ઊલટપૂલટ
 થઈ જવું તે (૨) મિથ્યાજ્ઞાન; હોય તેનાથી
 ઊલટું જ સમજવું તે (૩) ગરબહ,
 અવ્યવસ્થા (૪) નાશ
 વિપ્લવ(-ળ) સ્ત્રી (સં) પળનો ૬૦ મો ભાગ
 વિપશ્ચિત વિં(સં) વિદ્વાન, જાણકાર
 વિપાક પું(સં) પરિપકવતા (૨) પરિણામ, ફળ
 વિપારા સ્ત્રી (સં) પલખની બિયાસ
 નહીનું પ્રાચીન નામ
 વિપિન નં(સં) જગલ
 વિપુલ વિં(સં) વિશાળ (૨) પુઠ્ઠળ (૩)
 ગાઢ ૦તા સ્ત્રી ૦નુ અંકિં વિપુલ થવું
 વિપ્ર પું(સં) ગ્રાહણ ૦કર્મ નં ગ્રાહણનું
 નિત્યકર્મ
 વિપ્રતિપતિ સ્ત્રી (સં) ઝબડો, મતભેદ
 વિપ્રયોગ પું(સં) વિયોગ
 વિપ્રસખ વિં(સં) હેતરાયેલું (૨) નાસીપાસ
 થયેલું -ખધા સ્ત્રી નાયકે સંકેત ન
 સાચ્યાથી નાસીપાસ થયેલી નાયિકા
 વિપ્રસખ પું(સં) વિરહ, વિયોગ (૨)
 છળ, ઠગાઈ -ખી વિં ધૂર્ત, કપટી, ઠગાર
 વિપ્રિય વિં(૨) નં(સં) જુઓ અપ્રિય
 વિપ્લવ પું(સં) બળવો, અધાધૂધી (૨)
 વિપતિ (૩) વિનાશ (૪) દુખી જઈ નાશ
 પામવું તે ૦કારી વિં વિપ્લવ કરનાર.
 ૦વાદી વિં બળવો જરૂરી છે એમ માનનાર;
 'રેવાલ્યુશનરિસ્ટ'
 વિપ્લવકારી વિં(સં) વિપ્લવકારી

વિરાધના સ્ત્રીં [સં.] ખડન હગ (૨) (જૈન)
અપરાધ કરવો તે (આરાધનાથી ઊલટું)

વિરામ પુ. [સં.] વિરામવું તે (૨) આરામ,
વિરામો (૩) અતઃઅવસાન. [કોઠાવિરામ,
જમીનવિરામ દેહવિરામ=કોઠા, જમીન,
દેહ-એ બધાને અનુકૂળ હોય એવું]
ઠચિહ્ન નં થોભવાની નિશાની (વાંચતાં)
ઠચું અઠકિં અટકવું, થોભવું, બધ પડવું,
અત આવવો

વિરાજ પુ. [સં.] ધ્વનિ
વિરુદ્ધ વિ. [સં.] ઊલટું પ્રતિકૂલ ઠતા સ્ત્રીં
વિરૂપ વિ. [સં.] કદરૂપ. ઠતા સ્ત્રીં -પાણ
પુ. [સં.] (ચં) શિવ

વિરોચન નં. [સં.] જીલાભ દસ્ત, દ્વાથી પેટ
સાફ કરવું તે ઠચૂર્ણ નં જીલાભ મારેની
એક કાષી [ને બલિનો ખાપ

વિરોચન પુ. [સં.] (સ) પ્રભુલાક્ષ્મી પુત્ર
વિરોધ પુ. [સં.] વિરુદ્ધતા, દ્વેષ રાત્રુવટ (૨)
કન્ધિયો, તકરાર ઠભક્તિ સ્ત્રીં વિરોધભાવથી
થતી ભક્તિ (દા ત રાવણની રામ માટે) ઠચું
સંકિં [સં] વિરુદ્ધ [વિરોધ કરવો, સામા થવું,
ઘેરી થેવું -ધાભાસ પુ. [સં] આભાસ] માત્ર
દેખીતો વિરોધ (૨) તેવા વર્ણનવાળો એક અર્થ-
લકાર (કા શા) -ધાભાસી વિ. વિરોધા
ભાસવાળું -ધિની વિ. સ્ત્રીં, -ધી વિ.
વિરોધ કરનાર, વેરો, રાત્રુ (૨) વિરુદ્ધ;
ઊલટું (૩) પુ. ફરમન, સામાવાળિયો

વિરોપણ નં. [સં.] રોપવું તે (૨) લાવીને
મૂકવું-ગોઠવવું તે [વિણ ઠતા સ્ત્રીં
વિલક્ષણ વિ. [સં.] વિચિત્ર, અદ્ભુત, અસાધા
વિલપન નં. [સં.] વિલાપ -વું અઠકિં
[સં] વિલપ્ વિલાપ કરવો [લય, નાશ
વિલય પુ. ઠન નં. [સં.] ઓગળી જવું તે (૨)
વિલાસવું અઠકિં [સં] વિલમ્] જળકવું (૨) ક્રીડા
કરવી, આનંદ કરવો (૩) સંકિં માણવું
વિલસિત વિ. [સં.] જળકવું, ચમકવું (૨)
નં. વિલાસ, ચેષ્ટા, નખર

વિલખ પુ. [સં.] ઢીલ, વાર ઠત્રિતાલ પુ.
એક તાલ (સંગીત.) ઠદ્દુતલય સ્ત્રીં

સંગીતમાં લયનો એક પ્રકાર ઠન નં
લટકવું તે (૨) ઢીલ વાર. ઠમધ્યલય સ્ત્રીં
સંગીતમાં લયનો એક પ્રકાર ઠલય સ્ત્રીં
સંગીતમાં લયનો એક પ્રકાર ઠલુ અઠકિં
[સં] વિલખ વિલખ કરવો -ખિત વિ.
લટકવું (૨) વિલખ થયો હોય એવું (૩)
ધીમું. -ખી વિ. લટકવું (૨) ધીમું

વિલાગવું સંકિં [પ્રા વિલગ (સં] વિલગ્]
+વળગવું [નં. વિચાપ કરવો તે

વિલાપ પુ. [સં.] રોવું તે, રુદન, આક્રંદ ઠન
વિલાયત સ્ત્રીં, નં. [મ] વતન (૨) ઘરેલો
અસલ દેશ (૩) ગોરા હોસોનો દેશ (૪)
છગ્લક -તી વિ. વિલાયતનું કે ત્યાં બનેલું
(૨) રવ'શનું નહીં એવું, પરદેશી (૩) [લા]
અસાધારણ, વિચિત્ર

વિલાવું અઠકિં [સં] વિ+લી, સરં હિં
વિલાના] કરમાવું (૨) પીગળવું (૩) વિલય
થવો, નાશ પામવું -વણ સંકિં (પ્રેરક)
વિલાસ પુ. [સં.] ખેલ, ક્રીડા (૨) ચેનખાણ;
મોજ (૩) શૃંગારચેષ્ટા મોહક હાવભાવ (૪)
શૃંગારક્રીડા ઠવતી વિ. સ્ત્રીં વિલાસવાળી
ઠચું સંકિં [સં] વિલસ વિલાસ કરવો (૨)
ચળકવું -સિકા સ્ત્રીં એક પ્રકારનું એકઅક્રી
નાટક -સિની સ્ત્રીં વિલાસવતી સ્ત્રી (૨)
વેરયા -રી વિ. (૨) પુ. કામાસક્ત, વિષયી
(૩) ચેનખાણ હિડાવનાર, હાલેરી

વિલીન વિ. [સં] લીન થઈ ગયેલું (૨) લય
પામેલું (૩) ઓગળી ગયેલું [લીધેલું
વિલ્લમ વિ. [સં] લુપ્ત થઈ ગયેલું (૨) જૂટવી
વિલુપ્ત વિ. [સં] હોભાયેલું (૨) આસક્ત
વિલોપ પુ. ઠન નં. [સં] લેપ કરવો -લોપકવું
તે (૨) લેપ કરવાનો પદાર્થ

વિલોકણી સ્ત્રીં+જ્ઞેવાની દખ (૨) તપાસણી
વિલોકન નં. [સં] જોવું તે (૨) નજર
વિલોકવું સંકિં [સં] વિલોક્] જોવું (૨) તપાસવું
વિલોચન નં. [સં] આખ (૨) જોવું તે
-વું સંકિં જુઓ વિલોકવું
વિલોપન નં. [સં] લોપવું કે લોપાવું તે
વિલોમ વિ. [સં] વિપરીત, ઊલટું ઠકિયા

શ્રીં 'મેયક ઓફ ઇન્વર્સન' (ગ)
 ૦૪-(અત) વિં ઉચ્ચ ભતિની સ્ત્રીને
 ઊતરતી ભતિના પુરુષથી ઉત્પન્ન થયેલું
 વિલોહ વિં [સં.] ચચળ (૨) સુદર ઠા સ્ત્રીં
 વિલોહુ અંકિં [પ્રા. વિલોવળ (સં.વિલોવન)]
 અહિને સંક્રાંતી દૂધ ખેંચી લેવું-ઉલકા દેવું
 વિવક્ષા સ્ત્રીં [સં.] કહેવાની ઇચ્છા (૨)
 તાત્પર્ય, ઇચ્છા -સિત વિં કહેવા ધારેલું
 વિવર નં [સં.] દર, છિદ્ર (૨) ગુફા (૩)
 પું (સુ) ઉપાય, ઇલાજ, માર્ગ
 વિવરણુ નં [સં.] રૂપકીકરણ, વિવેચન
 વિવર્જિત વિં [સં.] ત્યજાયેલું, વરખાયેલું
 વિવર્ણુ વિં [સં.] શીક; રંગ વિનાનું (૨)
 કદરૂપુ (૩) નીચ ભતિનું
 વિવર્ત પું [સં.] રૂપાંતર (૨) ભ્રમ, મિથ્યાભાસ
 (૩) ચક્રાકાર કરવું તે. ૦૧ નં પરિવર્તન (૨)
 પરિભ્રમણ (૩) ચક્રાકાર કરવું તે ૦૧૬ પું
 જગત એ ભ્રમનું પરિણામ નથી, પરંતુ મિથ્યા-
 ભાસ છે એવા વેદાંતનો સિદ્ધાંત ૦૩ અંકિં
 [સં. વિવૃત્] ગોળ કરવું. -ર્તિત વિં [સં.]
 વિવર્તન પામેલું (૨) મયકોઠાઈ મયેલું
 વિવર્ધમાન વિં [સં.] વધતું જતું; વર્ધમાન
 વિવર્ધિત વિં [સં.] વધેલું; વિસ્તાર પામેલું
 વિવશ વિં [સં.] પરાધીન (૨) વ્યાકુળ ઠા સ્ત્રીં
 વિવસ્થાન પું [સં.] સૂર્ય
 વિવા (વા) પું વિવાહ (પ.) [લગનસરા
 વિવાડો (વા) પું [વિવાહ પરથી] (કા)
 વિવાતું (વા) વિં [વિવાહ પરથી] વિવાહવાણુ;
 વિવાહની ધામધૂમમા મયેલું કેરાયણું, વેવાણું
 વિવાહ પું [સં.] ચર્ચા (૨) ઝઘડો (૩)
 મતભેદ (૪) અદાલતમા ચાલતો ઝઘડો કે
 હવો. ૦૪૨૨ વિં ઝઘડામા પડેલું; જેને
 વિધે વિવાહ થાય છે તેવું. -દાત્મક વિં
 [+આત્મક] વિવાહવાણું. -દાત્મક વિં
 [+આત્મક] વિવાહને જેમા સ્થાન છે
 તેવું -દિત વિં વિવાહયુક્ત, ચર્ચારૂપ,
 તકરારી -દી વિં (૨) પું વિવાહ, ઝઘડો
 કે હવો કરનાર (૩) વિં વાહી સવાહી
 સાથે નહિ જળતો (૨૫૨)

વિવાર પું [સં.] અક્ષરોના ઉચ્ચારણમા ગળાનું
 પહેાણું થવું તે, વર્ણનો એક બાજુ પ્રયત્ન (વ્યા.)
 વિવાસન નં [સં.] દેશનિકાલ કરવું તે દેશવટેા
 વિવાહ પું [સં.] વેવિશાળ (૨) લક્ષ [-તોડવો,
 ફાક કરવો = સમપણ ૨૬ કરવું. -મોડવો =
 લક્ષની ગોઠવણ તથા ઉજવણી કરવી] ૦૫૩
 સ્ત્રીં કકાત્રી ૦૧૪૧ નં વિવાહ કે તેવા
 ધામધૂમવાળો અવસર -હિત વિં, -હિતા
 વિં સ્ત્રીં પરણેલું [(૩) નિર્મલ
 વિવિધ વિં [સં.] અલગ; જુદું (૨) એકાંત
 વિવિદિધા સ્ત્રીં [સં.] ભણવાની ઇચ્છા;
 જિજ્ઞાસા ૦૨૨ ન્યાસ પું જિજ્ઞાસુએ જ્ઞાન-
 પ્રાપ્તિ માટે લીધેલો સંન્યાસ
 વિવિધ વિં [સં.] અનેક પ્રકારનું ઠા સ્ત્રીં
 વિવિધ હોવાપણું (૨) વૈવિધ્ય ૦૨૩ ગી વિં
 વિવિધ રંગવાણું
 વિવૃત વિં [સં.] ઉઘાડું; ખુલ્લું (૨) વિસ્તૃત
 (૩) આશયતર પ્રયત્નના ચાર પ્રકારમાનો
 એક (વ્યા.) (સ્પૃષ્ટ, ઇષ્ટ, સ્પૃષ્ટ, સ્વત્ત ને
 વિવૃત). -તિ સ્ત્રીં [સં.] ટીકા, બાળ્ય
 વિવેક પું [સં.] જુઓ વિવેકબુદ્ધિ (૨) સહ્યતા,
 વિનય (૩) કરકસર. ૦૪૫૫૫૫ સ્ત્રીં જુઓ
 પ્રસંખ્યાન ૦૪૫૫૫૫ સ્ત્રીં સારાસાર છૂટો
 પાડવાની -સમજવાની બુદ્ધિ -કા વિં વિવેક-
 વાણું; સમજ, સહ્ય (૨) વિચારવાન, જ્ઞાની
 વિવેચક વિં (૨) પું [સં.] વિવેચન, ટીકા કે
 સમીક્ષા કરનાર ૦૮૧ નં
 વિવેચન નં [સં.] રૂપકીકરણ (૨) ટીકા,
 ગુણદોષ જુદા પાડી ખતાવવા તે ૦૮૨ પું
 વિવેચક, ૦૪૨૨ નં ગુણદોષની ચર્ચાનું
 શાસ્ત્ર. -ના સ્ત્રીં વિવેચન
 વિવેચનું સંકિં [સં. વિવિચ્] વિવેચન-
 સમાલોચના કરવી
 વિવેચિત વિં [સં.] વિવેચન કરાયેલું
 વિશદ વિં [સં.] નિર્મળ (૨) રૂપ, સરળ (૩)
 શ્વેત ઠા સ્ત્રીં [લય પામવું
 વિશમજ્ઞ સંકિં [સં. વિશન્] વિરામવું, શમવું;
 વિશલ્ય વિં [સં.] શલ્યરહિત, સાજું ૦૮૨૨૫
 સ્ત્રીં શૃતસંજ્ઞવની જેવી એક ઔષધિ

વિશસન નં [સં] મારી નાખવું તે (૨) ખૂબ
(૩) (સ.) એક નરકનું નામ [નક્ષત્ર
વિશાખા સ્ત્રીં [સં] નાની ઠાણી (૨) નં સોળરૂં
વિશારણુ નં [સં] મારી નાખવું - વિશીર્ણ
કરવું તે [૦તા સ્ત્રીં
વિશારદ [સં] નિપુણ, ચતુર (૨) પઠિત, વિદ્વાન
વિશાલ (-ળ - ણુ) વિં [સં] મોટું વિસ્તીર્ણ
૦ (-ળ) તા સ્ત્રીં - લા સ્ત્રીં ગાંધારગ્રામની
એક મૂંછના (સગીત)
વિશાંપતિ પું [સં] રાત્ર [નં બાણ
વિશિખ વિં [સં] શિખા - ટોચ વિનાનું (૨)
વિશિષ્ટ વિં [સં] વિશેષતાવાળું, અસાધારણ;
વિલક્ષણ ૦તા સ્ત્રીં - દ્વિતીય નં [+ મદ્દેત]
રામાનુજે પ્રવર્તવિલો વેદાન્તનો સિદ્ધાંત
વિશીર્ણ વિં [સં] બાગીચી ગયેલું, છૂટું
વિશુદ્ધ વિં [સં] પવિત્ર (૨) નિર્મળ ૦તા
સ્ત્રીં. ૦મૂલ્ય નં 'એંએસોલ્યૂટ વેલ્યુ' (અ.)
-દ્વિ સ્ત્રીં વિશુદ્ધતા [સ્વમજ્જી
વિશુ બલ (-ળ) વં [સં] બળન વિનાનું,
વિશે (-વે) અં [જુઓ વિશે] સખથી
વિશેક વિં + જુઓ વિશેષ
વિશેષ વિં [સં] વધારે (૨) ખાસ,
અસાધારણ (૩) પું તફાવત (૪) અસાધારણ
ધર્મ (૫) સગીતમાં એક અલકાર [-વિન તી
કે (ટૂંકમાં વિં વિં) = વિશેષતા કહેવાનું
કે (એ અર્થમાં પત્રમાં લખાય છે) વિશેષ
કરીને = ખાસ કરીને] ૦ક વિં વિશેષતા
કરવું (૨) પું એક ૭૬
વિશેષણ નં [સં] નામનો ગુણ કે સંખ્યા
બતાવનાર શબ્દ (વ્યા) ૦વાક્ય નં વિશે
પણરૂપ ગૌણ વાક્ય ૦વિભક્તિ સ્ત્રીં છઠ્ઠી
વિલક્તિ ૦સમાસ પું કર્મધારય સમાસનો
એક પ્રકાર હિંદો 'સ્નાતાનુલિખ'
વિશેષતા અં [સં] મુખ્યત્વે કરીને, ખાસ
કરીને -તા સ્ત્રીં, -ત્વ નં વધારેપણ
(૨) તફાવત (૩) ઉત્કૃષ્ટતા, અસાધારણતા
વિશેષનામ નં [સં] (વ્યા) વસ્તુ, માણસ
આદિનું ખાસ નામ તે, નામનો એક પ્રકાર
વિશેષોક્તિ સ્ત્રીં [સં] એક અલકાર જેમાં

સામાન્ય આવશ્યક કારણો મોલૂં હોવા
બતા કાર્ય પરિણમતુ નથી
વિશેષ્ય નં [સં] વિશેષણથી જેનો ગુણ કે
વધારો બતાવાયો હોય તેવો શબ્દ (વ્યા)
વિશેષન નં [સં] સાધ કરવું તે, ધોઈ નાખવું તે
વિશેષિત વિં [સં] વિશુદ્ધ થયેલું -
વિશ્ર (-સ્ત્ર) બધ વિં [સં] વિશ્વાસુ (૨) વિચર
વિશ્રમણું અંદિં [સં વિ + શ્રમ] વિશ્રામ કે
વિસામો કરવો (૨) અટકવું
વિશ્રંબ પું [સં] વિશ્વાસ (૨) રહસ્ય,
ખાનગી વાત ૦કથા સ્ત્રીં ખાનગી વાત.
-ભિની વિં સ્ત્રીં વિશ્રમ રાખતી
વિશ્રામ પું [સં] વિસામો, આરામ (૨)
આરામ લેવાનું સ્થાન [-કરવો, -મળવો,
-લેવો] ૦વાર પું આરામદિન, 'સેવાય'
વિશ્રાંત વિં [સં] થાકી ગયેલું -તિ સ્ત્રીં
વિશ્રામ [-કરવી, -મળવી, -લેવી]
વિશ્રી વિં [સં] શોભાહીન, કુરૂપ, બેહુકું
(૨) સ્ત્રીં કુરૂપતા, શોભાહીનતા [સાક્ષણેતું
વિશ્રુત વિં [સં] પ્રખ્યાત (૨) જાણેલું,
વિશ્લિષ્ટ વિં [સં] છૂટું પડેલું -પાડેલું
વિશ્લેષ પું, ૦ણુ નં [સં] છૂટું પડવું કે પાડવું
તે (૨) વિયોગ ૦ક વિં (૨) પું જુડ પાડનાર
વિશ્વ નં [સં] જગત, સૃષ્ટિ (૨) વિં સમગ્ર,
વિરાટ ૦કર્મા પું [સં] દેવોનો શિષ્યદાસી
(૨) ધર્મર (૩) સુતાર ૦જનીન વિં સમરત
વિશ્વનુ, -ને લગતું (૨) ભૂતમાત્ર પ્રત્યેનું
૦નિત વિં વિશ્વને જીતનાર ૦તત્ર નં
જગતનું તત્ર - વ્યવસ્થા ૦નાથ પું જગતનો
સ્વામી; પરમેશ્વર (૨) (સ) કારીમાં આવેલું
શિવનું ન્યાયોત્કર્ષ (૩) (સ) મહાદેવ
૦દષ્ટિ સ્ત્રીં વિશાળ - વ્યાપક દષ્ટિ ૦મૂર્તિ
પું પરમાત્મા ૦રૂપ વિં સર્વવ્યાપી (૨)
પું [સં] વિશ્વ ૦વિદ્યાલય નં
યુનિવર્સિટી, વિદ્યાપીઠ ૦વ્યાપી વિં આખા
જગતમાં વ્યાપી રહેલું ૦શાંતિ સ્ત્રીં સકલ
જગતની શાંતિ
વિશ્વસનીય વિં [સં] વિશ્વાસ કરવા લાયક,
વિશ્વાસપાત્ર ૦તા સ્ત્રીં

વિશ્વસ્ત વિં [સં] વિશ્વાસુ; વિશ્વસનીય
વિશ્વ ભર વિં [સં] આખા જગતનું પોષણ
કરનાર (૨) સર્વવ્યાપી (૩) પું (સ) વિશ્વ.

-૨૧ વિં સ્ત્રીં વિશ્વનું પોષણ કરનારી (૨)
સ્ત્રીં પૃથ્વી. -રી વિં સ્ત્રીં વિશ્વંભરા

વિશ્વાત્મા પું [સં] વિશ્વનો આત્મા-પરમેશ્વર
વિશ્વાધાર પું [સં] વિશ્વનો આધાર-ધર્શર
વિશ્વામિત્ર પું [સં] (સં) એક પ્રસિદ્ધ ઋષિ
વિશ્વાસ પું [સં] ભરેસો; ખાતરી (૨) શ્રદ્ધા;
પ્રતીતિ [-આપવેા દેવેા, -કરવેા, મુકવેા,
રાખવેા; -પહવેા, ધિસવેા. વિશ્વાસે રહેવું
= ભરેસો રાખી બેસી રહેવું] ધ્યાત પું
કાઠએ મુકેલો વિશ્વાસ તોડવો તે, વિશ્વાસ
આપીને અવજી કરવું તે, દગલબાજી ધ્યાતી
વિં (૨) પું વિશ્વાસઘાત કરનાર ધ્યાત્ર
વિં વિશ્વસનીય

વિશ્વાસવું સં ક્રિં [સં વિશ્વસ્] + વિશ્વાસ
કરવેા હિંદાં કથમ વિશ્વાસ્થા હુરિ

વિશ્વાસ્ત્રી વિં [સં વિશ્વાસ્ત્ર પરથી] જીઓ
વિશ્વાસુ (૨) પું ધંસુ ખિરત વિધે વિશ્વાસ-
શ્રદ્ધા રાખનાર, ખિસ્તી -સુ વિં વિશ્વાસ
રાખનાર (૨) વિશ્વાસપાત્ર, વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય
વિશ્વેદેવ પું અંબવંસં [વસુ, કંટુ ધં ૬શ દેવેા
વિશ્વેશ્વર પું [સં] વિશ્વનો ધર્શ, પરમેશ્વર
વિશ્વેશ્વર પું [સં] વિશ્વેશ (૨) [સ] વિશ્વનાથ,
કાશીના મહાદેવ. -રી સ્ત્રીં જગદંબા

વિષ નં [સં] જેર [-આપવું, દેવું=જેર
અવકાવવું -હીતરવું=જેરની અસરમાથી મુક્ત
ધવું. -ચહવું=જેરની અસર થવી -મારવું
=જેરની જેરી અસર નાબૂદ કરવી. -લેવું=
જેર ખાવું] ધ્યાપરો પું એક વનસ્પતિ.
૦૬ વિં વિષહર, જેર દૂર કરનાર ૦ધર
પું સાપ; નાગ. ૦ધારી પું (સ) શિવ.
૦પ્રયોગ પું વિષ આપવું કે દવામા વાપરવું તે.
૦વાહ પું જીઓ વિષવાહ ૦વૃક્ષ નં જેરી
ઝાઠ ૦હર વિં વિષદ્ર (ઔષધિ કે મંત્ર)

વિષદણુ વિં [સં] હિંદાસ, ખિલ (૨) રીકું;
નિસ્તેજ. ૦તા સ્ત્રીં

વિષધર, વિષધારી, વિષપ્રયોગ જીઓ વિષ'માં

વિષમ વિં [સં] અસમાન, ખાહોટકરાવાળું
(૨) મુશ્કેલ (૩) પ્રતિકૂળ (૪) હાજણ (૫) એકી
(સંખ્યા) (૬) નં એક અલંકાર, જેમાં
કાર્યકારણ વચ્ચે અસાધારણ યા મેળ ન
ખાય એવો સબધ હોય છે ૦અપૂર્ણક
પું (ગ) હેઠ જેટલા કે તેથી મોટા અશવાળો
અપૂર્ણક. ૦ધાત વિં વિષમ ધાતવાળો
(પદી) [ગ.] ઋત્રિકોણ પું ત્રણે અસમાન
બાજુવાળો ત્રિકોણ (ગ) ૦જવર પું રહી
રહીને આવતો તાવ ૦તા સ્ત્રીં

વિષય પું [સં] ઇન્દ્રિયગ્રાહ્ય પદાર્થ (૨) ભોગ્ય
પદાર્થ, ભોગનું સાધન (૩) કામભોગ (૪) વિચાર
માટે કે ભણવા માટેનું વસ્તુ (૫) પ્રકરણ; મજદૂર,
મુદ્દો (૬) ઉદ્દેશ, હેતુ (૭) દેશ, જનપદ
[-ઉપાડવેા=કાઠવાત કે મુદ્દો કાઢવેા. -કરવેા
=સભોગ કરવેા -કાઢવેા છેઢવેા=વાત-
ચીતનો મુદ્દો રત્ન કરવેા કે ઉપાડવેા -લેવેા=
અભ્યાસનો વિષય પસંદ કરવેા (૨) વિષય
કાઢવેા] ૦ભોગ પું વિષયો ભોગવવા તે;
કામભોગ. ૦લા પટ વિં વિષયભોગમાં લ પટ.
૦લંપટતા સ્ત્રીં. ૦વાસના સ્ત્રીં વિષય-
ભોગની વાસના ંવિકાર પું વિષયને લીધે
થતો વિકાર (૨) કામરૂપી વિકાર ંવિચારિણી
વિં સ્ત્રીં સભામાં રત્ન કરવાના કરાવ વિચારી
કાઢનારી (સમિતિ). ૦સુખ નં વિષયભોગનું
સુખ. ૦સેવન નં વિષયભોગનું સેવન. -યા
સ્ત્રીં સ્ત્રીં (૨) વિષયમા રાચનારી સ્ત્રી, વિખિયા.
-યાતીત વિં [+ જતીત] વિષયવાસનાને
તરી ગયેલું; ઇન્દ્રિયાતીત. -યાત્રમક વિં
[+ આત્મક] વિષયોને લગતું -યાસક્રત વિં
[+ આસક્ત] જીઓ વિષયલ પટ. -યાસક્રિત
સ્ત્રીં વિષયસુખમા આસક્તિ -યાતર નં
[+ સંતર] વિષયનો ફેરફાર, પ્રસ્તુત વિષયમાથી
અન્ય વિષયમાં હીતરી જવું તે. -યાધ વિં
[+ અધ] વિષયભોગમાં અંધ બનેલું -થી
વિં વિષયાસક્ત; કામી. ૨ વિષયનું, -ને લગતું

વિષવાહ પું જીઓ 'વિષ'માં

વિષવૃક્ષ, વિષહર [સં] જીઓ 'વિષ'માં

વિષાણુ નં [સં] શિશુ

વિષાદ પુ. [સં] ખેદ, દિલગીરી (૨) નિરાશા,
અનુસાહ. -દી વિ. વિષાદયુક્ત

વિષાદ્યુ વિ. [સં] ઝેરી (૨) [લા] ઝેરીલું,
ખાર કે ઈર્ષ્યા કે અટસવાળું

વિધુવ નં. [સં] ક્રાંતિવૃત્ત ને વિધુવૃત્ત જે બે
બિંદુઓમાં મળે છે તે દરેક, મેષ અને તુલામાં
સંક્રાંતિ, જ્યારે દિવસરાત સરખા હોય છે.
૦રેખા સ્ત્રી, ૦વૃત્ત નં. પૃથ્વીની ધરીની
મધ્યમાં કાટખૂણે કદ્યેલું વર્તુળ, 'ઇકવેટર'.
-વર્ણ પુ. [મંજી] ભૂગોળના રેખાંશ જેવું
ખગોળનું એક માપ; 'રાષ્ટ્ર એસેન્શન' (ગ)

વિધૂ (-સૂ) ચિકા સ્ત્રી. [સં] કોગળિયું; કોસેરા
વિધે અ. [સં] વિધેયો વિરો; માં (૨) બાબલ
વિષ્ક બક પુ. [સં.] આગલી કથાનો સાર
તથા આવનાર વસ્તુનું સૂચન કરતો નાટકનો
હિપોદ્રમાત -અવતરણ

વિષ્ટર પુ. [સં] દર્શાવન

વિષ્ટા સ્ત્રી. [સં] મળ, નરક

વિષ્ટિ સ્ત્રી. [સં] સમાધાનીની વાટાપાટ

વિષ્ણુ પુ. [સં] (સ.) વિભૂતિમાં સ્થિત
પાલન કરનાર રવિષ્ણુ (૨) વિ. વિષ્ણુ, સર્વ-
આપી ૦તેજ નં. વિષ્ણુનું ઐશ્વર્ય (૨) ધી.
૦દૈવત નં. ધી ૦પદ નં. આકાશ (૨)
વેકુંઠ ૦પુરાણુ નં. (સ.) અદારમાંનું એક
પુરાણ ૦માર્ગ પુ. ૦વૈષ્ણવ સંપ્રદાય. ૦માર્ગી
વિ. વિષ્ણુમાર્ગનું કે તેને લગતું

વિસરારવું સં. કિં. 'વીસરવું'નું પ્રેરક
વિસરારળ વિ. [સરં મ] ભુલકથું

વિસદશ વિ. [સં] સદશ નહિ એવું, અસમાન

વિસર્જ પુ. [સં] દાન (૨) ત્યાગ (૩) હકાર
જેવો ઉચ્ચાર કરવાનું () આવું ચિહ્ન (ન્યા)

વિસર્જન નં. [સં] છોડી દેવું તે (૨) વિદાય
થવું કે કરવું તે (૩) સમાપ્તિ. -નીય વિ.

વિસર્જન કરી શકાય કે કરવા જેવું

વિસર્જવું સં. કિં. [સં] વિસર્જ. વિસર્જન કરવું

વિસર્જિત વિ. [સં] વિસર્જન કરાયેલું

વિસર્પી વિ. [સં] સરપ, ખસતું

વિસવાસ્તી સ્ત્રી. [વીસ + વસો] વસાનો વીસમો

ભાગ, વીધાનો ચારસોમો ભાગ (૨) લાકડાનું

એક માપ [સ્ત્રી. અસંગતિ, વિસવાદ

વિસંગત વિ. [સં] અસંગત, વિસવાદી -તિ

વિસળો પું. [ભુઓ વિશ્વળ] વિશ્વ+સ

વિસવાદ પુ. [સં] અસંગતિ (૨) વિરોધ

-દી વિ. વિસવાદયુક્ત (૨) વિવાદી (સ્વર)

વિસાત સ્ત્રી. [વિ વિસાત] વસાત, કિંમત;

મહત્વ (૨) [લા] ગણ, ૬મ (૩) અણતરી,

લેણું હિસાબ

વિસામરું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તમ (સં વિ + શ્રમ)]

વિસામો કરાવવો -આપવો (૨) વિસામો

ખવડાવવો

વિસામો પુ. [પ્રા વિસ્તમ (સં વિશ્રામ)]

થાક ખાવો તે, વિશ્રાંતિ (૨) વિસામો

લેવાની જગા [જવું તે, વિરમણ

વિસાર, -રો પુ. [વિસારવું પરથી] વીસરી

વિસારવું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તાર, વીસાર (સં

વિ + મ્તૃ)] ભૂધી જવું

વિસારો પુ. ભુઓ વિસાર

વિસૂચિકા સ્ત્રી. [સં] ભુઓ વિધૂચિકા

વિસ્ત વિ. [સં] વિસ્તૃત

વિસ્તૃષ્ટિ સ્ત્રી. [સં] સ્થિ (૨) તથા દેવ તે,

છાહવું તે (૩) આપવું તે, ન્યાસ

વિસ્ત્રલન નં. [સં] ભૂલ

વિસ્ત્રમિત વિ. [સં] ભૂલભરેલું ૦તા સ્ત્રી

વિસ્તરણુ નં. [સં] વિસ્તરવું તે, વિરતાર

વિસ્તરવું અં. કિં. [સં વિસ્તૃ] વિસ્તાર પામવું

વિસ્તાર પુ. [સં] ફેલાવો (૨) વધારો (૩)

વિશાળતા (૪) [લા] બહોળો પરિવાર કે

કુટુંબ ૦પૂર્વક અં. વિસ્તારથી, લાંબાણથી

વિસ્તારવું સં. કિં. [સં વિસ્તૃ] વિસ્તાર કરવો,

લવાવવું

વિસ્તીર્ણું વિ. [સં] વિસ્તારવાળું ૦તા સ્ત્રી

વિસ્તૃત વિ. [સં] વિસ્તારવાળું

વિસ્તૃતિ સ્ત્રી. [સં] વિસ્તાર

વિસ્ફોટક પુ. [સં] આમકીનો એક રોગ

-ક્રિયુ વિ. વિસ્ફોટકના રોગવાળું

વિરમય પુ. [સં.] આશ્ચર્ય, અચળો.

[-પામવું = આશ્ચર્ય થવું] ૦કારક, ૦કારી

વિ. વિરમય પમાડે તેવું

વિરમરણ નં [સં] ભૂલી જવું તે
 વિરમરણ સંક્રિં [સં. વિસ્મૃ] ભૂલવું
 વિરમિત વિં [સં] વિરમય પામેલું
 વિરમૃત વિં [સં] ભૂલી જવાયેલું
 વિરમૃતિ સ્ત્રીં [સં] વિરમરણ
 વિરમજવું સંક્રિં [સં વિસૃજ] ત્યાગવું (૨)
 મોકલવું, વિદાય કરવું (૩) અર્પવું
 વિરમ્બ વિં [સં.] જુઓ વિશ્રમ્બ
 વિરમ્બ પું [સં.] જુઓ વિશ્રમ
 વિહગ નં [સં] પક્ષી, વિહગ
 વિહરવું અંકિં [પ્રા વિહર (સં. વિ+હૃ)]
 ફરવું (૨) વિહાર કરવો
 વિહમ નં [સં] પક્ષી, વિહગ ંદષ્ટિ સ્ત્રીં
 પક્ષીની પેઠે બધી પરિચિતને એકીસાથે
 ઉપરથી ભેડ લેવા તે. ંમ નં વિહમ.
 -ગાવલોકન નં [+અવલોકન] વિહંગ-
 દષ્ટિથી કરેલું નિરીક્ષણ
 વિહાણવું અંકિં [સરં હિં. વિહાના
 (સં વિ+હા)] વીતવું; ગુજરવું
 વિહાર પું [સં.] ક્રીડા (૨) આનંદમા
 કરવું કરવું તે (૩) ભમણા (૪) [બૈ. હ]
 મઠ [-કરવો=ક્રીડા કરવી (૨) જૈન
 સાધુનું પ્રવાસે નીકળવું (૩) જૈન સાધુનું
 ગુજરી જવું] -રિણી વિં સ્ત્રીં, -રી વિં
 વિહાર કરનાર [મંદ મદ હસવું
 વિહામવું અંકિં [સં વિહસ્] રિમત કરવું,
 વિહિત વિં [સં] મુકાયેલું (૨) [શાસ્ત્રે] કરમાવેલું
 વિહીન વિં [સં] વિનાનું
 વિહોણું વિં [પ્રા વિહીન (સં. વિહીન)] વિનાનું
 વિહ્વલ (-ળ) વિં [સં] બાવળ, આતુર.
 ંતા સ્ત્રીં [કિ બેવદ્ધક માણસ
 વિળાલો પું [પ્રા વિહલ (સં વિહ્વલ)] બાવરો
 વિધ્ય પું [સં] (સ.) દક્ષિણાપથ ને ઉત્તરાપથ
 વચ્ચેની પર્વતમાળા. -ધ્યાત્યલ (-ળ) પું
 [+અચલ] વિધ્ય પર્વત -ધ્યાટવી સ્ત્રીં
 [+અટવી] વિધ્યપર્વતનું મોઢું જગલ
 વીખર (-ર) પું અંકિં [સં વિ+શ્વર, સરં
 હિં. વિલ્લરના, મ. વિલ્લરણે] વેરાવું, છૂટા
 પડી જવું

વીગત સ્ત્રીં, ંવાર અંકિં જુઓ 'વિગત'માં
 વીધર (-ર) પું અંકિં [જુઓ વધણવું] આગળી
 જવું (૨) [જુઓ વીખરવું] વેરાઈ જવું (૩)
 [વિકલ પરથી ?] ગાલરું બની જવું, મૂઝવું
 (૪) હતાશા થવું
 વીધુ નં, -ધો પું [સરં હિં વીધા, મ વિધા,
 પ્રા. વિગ્ગહ (સં વિગ્ગહ) = વિલાગ] જમીનનું
 એક માપ (પચીસેક ગુહાનું)
 વીચ (-ચે) અંકિં [દે વિચ્ચ] + વચ્ચે
 વીચિ (-ચી) પું, સ્ત્રીં [સં] તરંગ, મોજી.
 ંમાલા (-ળા) સ્ત્રીં તરંગોની હાર
 વીચે અંકિં + જુઓ વીચ
 વીછડ (-ર) પું અંકિં [પ્રા વિચ્છડ (સં. વિ+
 છદ્ય), સરં હિં વિલ્લડના] + જુદા પડવું;
 વિયોગ થવો [હલાવી સાફ કરવું
 વીછળવું સંક્રિં [પ્રા વિચ્છોલિઅ] પાણી રેડી
 વીછળાવું અંકિં 'વીછળવું'નું કમંભિ
 વીછી (-છી), પું [સં વૃશ્ચિક, પ્રા વિચ્છિઅ,
 વિચ્છુ; સરં હિં. વિચ્છૂ, મ વિચ્ચૂ]
 એક જેરી પ્રાણી; વીછી
 વીછુવા પું અંકિં [વીછી ઉપરથી] (સ્ત્રીઓનું)
 પગને અગૂઠે પહેરવાનું ઘરેણું
 વીજ, ંળી સ્ત્રીં [પ્રા વિજ્ઞ (સં વિજ્યુ), સરં
 મ વીજ, હિં વીજ] વિદ્યુત. ંશકિત સ્ત્રીં
 શક્તિ. -ભાણુ પું [+અણુ] વીજળીનો
 અણુ, 'ઇલેક્ટ્રોન'
 વીજણવારા પું અંકિં [મ વિજ્ઞવારા (પ્રા.
 વીજ્ઞ, સં. વીજન)] પ યો નાખવો તે
 વીજણો પું [પ્રા. વીજ્ઞ (સં વીજન) સરં
 મ વિજ્ઞા, હિં વીજના] વીજણો પ યો
 વીજન નં [સં] પખાથી પવન નાખવો તે (૨)
 પ યો -વું સંક્રિં [સં. વોજ] પ યો નાખવો
 વીજળી સ્ત્રીં [પ્રા વિજ્ઞલિયા (સં વિજ્યુ),
 સરં હિં, મ વિજ્ઞલી] એક ભૌતિક શક્તિ,
 વીજ, વિદ્યુત. ંકોઠો પું (કા) એક રમત
 ંધર નં વીજળી તથા ઉત્પન્ન થાય તે બાધથી
 'બધે મોકલાય તે સ્થાન. 'પાવર-સ્ટેશન'
 વીલાણુ નં જુઓ 'વીજ'માં
 વીણુ સ્ત્રીં [પ્રા. વિજ્ઞા (સં વેદના), સરં

મ વેળ,-ળા] પ્રસવની પીડા, વેણ
વીણું સંક્રિં [પ્રા વિણી (સં વિ + ની), સરં
હિં વિનના] ચૂટું (૨) પસદ કરું (૩) (અનાજ-
માંથી કાંકરા વગેરે) ઉપાડી લેવું, દૂર કરું
વીણા સીં [સં] પીન, એક તટવાલ ઠાકાંચ
નં 'લિરિક' ઓર, ઓપાણિ પું (સ) નારદ
વીણા પું [સં વિ + ની ઉપરથી ?] સુકાન
ફેરવવાનો હાડો

વીત વિં [સં] જલ રહેલું (૨) છોડી દીધેલું
ઠક નં, સીં વીતેલું તે (૨) સકટ ઓતુષ્ણ
વિં [સં] વૃણા વિનાનું ઠરાગ(-ગી) વિં
રાગ-આસક્તિ વિનાનું. ઠલોભ વિં લોભ-
રહિત ઠણુ અંકિં અજરું; પસાર થઈ જવું
(૨) દુ ખ પઠવું

વીયિ(-થી) સીં [સં] માર્ગ, રસ્તો
વીનવડું સંક્રિં [પ્રા વિન્નવ (સં વિન્નવપ્), સરં
મ વિનવળે, હિં વિનવના] વિનિતિ, અનુરોધ કે
આજીજી કરવી વીનવાનું અંકિં (કર્મણિ)
વીરરું અંકિં [પ્રા વિપ્પુર (સં વિ + પ્પુર);
સરં મ વિપ્પુરળે, હિં વિપ્પુરના] વકરું,
ગુરસે થવું, ઉરકેરવું

વી પી નં [ઈ] આદેલ દામ આપ્યે મળે
એવું ટપાલમાં આવતું પાસંલ, બુકપોસ્ટ ઇં
વીમો પું [ફા વીમદ્, સરં મ વિમા હિં
વીમા] વરતુ કે જિંદગીને તુકસાન પહોંચતાં
તે બદલ પૈસાથી થતી ભરપાઈ (૨) તેનો કસાર
(૩) તે પેટે ભરવાનો હપતો (૪) (લા)
જોખમમયું સાહસ [-ઉતારવો=વીમાનો
કસાર કરવો -ઉતારાઈ કે ઊતરી જવો,
-ખસાસ થવો=મરી જવું; નાશ પામવું
-કરવો, ખેલવો=જોખમમાં ઉતરવું, સાહસ
કરવું -ભરવો=વીમાનો હપતો આપવો
-લેવો=વીમો ઉતારવો (૨) જોખમ
માથે લેવું] -માર્કપની સીં વીમો ઉતાર-
નાર મહળી -માખત નં, -માચિટ્ટી સીં
વીમાનું ખત -માદલાલ પું વીમાનો દલાલ
વીર વિં [સં] શૂર પરાક્રમી (૨) પું તેવો પુરુષ
(૩) વીરો, ભાઈ (૪) એક ભૂત [-મૂકવો] (૫)
વીરસ (૬) [સં] મહાવીર ઠકવિતા સીં

વીરસપ્રધાન ઠવિતા ઠકાંચ નં વીરસથી
ભરેલું કાંચ, ગર્જના સીં વીરની ગર્જના
(આહવાન કે ઉત્તેજના કરનારી) ઠા સીં,
ઠલ નં શૂરવીરતા, પરાક્રમ ઠપતની સીં
વીર કે વીરની પાની ઠપસલી સીં શાવણી
પૂર્ણિમાને દિવસે ભાઈ તરફથી બહેનને અપાતી
લેટ ઠમજી પું (સ) મહાવીર સ્વામી
ઠભદ્ર પું (સ) શિવનો એક ગણ ઠભૂમિ
સીં વીરોની જન્મદાતા ભૂમિ ઠરસ પું
કાંચના નવ રસોમતિ એક (ભુઓ રસ)
ઠવૃત નં એક ઇદ (નર્મદકૃત) ઠરૌવ
પું ભુઓ લિખાયત ઠશ્રી સીં શૂરવીરની
ધીર્તિ અથવા તેજ ઠસાજ પું શૂરવીરનો
પોરાક અથવા સામગ્રી ઠહક સીં પુલ-
પ્રસંગે ચેલાની બચકર ચીસ

વીરદો પું [દે વિરાર] નદી કે તળાવના
સુકા ભાગમાં પાણી ખાટું ખોદેલો ખાડો

વીરજ નં + વીર્ય

વીરણુ (વાળો) પું [સં] ભુઓ વિરણ
વીરો સીં [સં] એક સુગંધી પદાર્થ
વીરાધિવીર વિં [સં] વીરોમાં શ્રેષ્ઠ; વીરતમ
વીરાસન નં [સં] (યોગનું) એક આસન
વીરાજના સીં [સં] વીર - બહાદુર સી
વીરી સીં [ભુઓ વીરો] બહેન
વીરુષ(-ધા) સીં [સં] એક વેલ
વીરો પું [સં વીર] ભાઈ

વીર્ય નં [સં] શુક્ર, ધાતુ (૨) વીરતા, બળ;
પરાક્રમ ઠરસા સીં વીર્ય ચળતું સાચવવું
તે ઠપાત પું વીર્યસાવ ઠવત, વાન વિં
પરાક્રમી, બળવાન ઠસ મહ પું વીર્યનો
સંગ્રહ, વીર્યરક્ષા ઠસાવ પું વીર્ય ઝરી
જવું-ખરવ તે ઠહીન વિં નામદ, નિર્બળ

વીલ નં [ઈ] વસિયતનામું (-કરવું)
વીલ સીં [ભુઓ વીળ] ભરતી (૨) નં
[?] એક પક્ષી -હાં નં બંબં વીલ
પક્ષીઓ (રોળામાં જ ફરવાથી બંબંમાં
બોલાય છે) [ભાષામાં]

વીલ(-લિયુ) નં અરધો રૂપિયો (સકેતની
વીલ (વી) વિં [પ્રા વિલ (સં વીલ) = શરમાવું

પરથી ? કે સરં મ વિલ્હાલ (સં વિહ્વલ)]
 શરમિદ, ભોદું (૨) [પ્રા વિહલ (સં. વિષદ)]
 રમણ, છૂદું [-પદ્યું = શરમિદ થવું (૨)
 સાથ વિનાનું થવું -મૂકવું = સાથ વિનાનું
 -રખડું રાખવું -મોં કરવું = શરમ, કલક
 કે ખેડથી મોં કોતરી જવું] ['વીસ'મા
 વીશ(-સ), -શા -શી (-સી) સ્ત્રીં જુઓ
 વીશી સ્ત્રીં [સરં મ. વિશી] પૈસા આપવાથી
 તૈયાર રસોઈ મળે તે જગા. [-જમવી =
 કોઈને ત્યાં વીશીની જેમ ખર્ચ આપીને
 જમવું.] ંવાળા પું વીશીનો માલિક
 વીસ વિં [પ્રા વીસ (સં વિશતિ)] '૨૦', વીશ
 [-વસા = સો ટકા; સ પૂર્ણ (૨) ઘણું ખર્ચ.]
 ંનખી સ્ત્રીં સ્ત્રી; પત્ની -સા પુંખંખં
 વાણિયાઓની એક નાત. -સી સ્ત્રીં વીશી,
 વીસનો સમૂહ (૨) વણાટમાં તાણાના તારની
 એક ગણતરી. [વીસી માણસ = પ્રમાણિક
 માણસ વીસી બાવીસી = સુખદુઃખ,
 ચઠતીપડતીનો સમય પોણી વીસી =
 અપ્રમાણિક]
 વીસનમરા પુંખંખં નાગરની એક નાત
 વીસમણ અંકિં [પ્રા વિસમ (સં. વિ + શમ્)]
 ઠંડું થવું, વિરામવું (ગરમી, જુરસો, થાક,
 ઉભરણ વગેરે) [જુલકથું'
 વીસરભોળુ વિં [વીસરવું + ભોળું] વિસરાળ,
 વીસરવું સંકિં [પ્રા વીસર (સં. વિ + સ્મૃ)]
 ભૂલી જવું વીસરાવું અંકિં (કર્મણિ)
 વીસાં પુંખંખં શ્રીમાળી, ખડાયતા, લાડ ઇં
 વાણિયાનો એક પેટા ભાગ
 વીળ સ્ત્રીં [મ., દે વીલી (સં વેલા)] ભરતી
 વી'ખવું સંકિં [પ્રા વિક્ષિવ (સં વિ + ક્ષિપ્)]
 જુઓ પી ખવું [મી ચવું
 વી'ચવું સંકિં [દિ વિચ્ચ = પાસે આવવું] (કા)
 વી'છિયો પું ['વી છી' ઉપરથી] એક ધરેણું
 વી'છી (-છુ) પું [પ્રા. વિંછિમ, વિંછુમ (સં.
 વૃષ્ટિક)] એક ઝેરી જડ, વીછી. ં(-છુ)ડો
 પું વીછી (૨) વૃષ્ટિક રાશિ
 વી છુવા પુંખંખં જુઓ વી છુવા
 વી'જ(-ઝ, -ધ) છું નં [સરં મ. વિજ્ઞાને,

વિંધણે, જુઓ વી'જડું] એક સુતારી ઓભર
 વી'જણો પું [જુઓ વી'જણો] ૫ ખો
 વી'જુ સંકિં [પ્રા વીજ્જમાળ (સં વીજય),
 સરં મ વિજ્ઞે] હવામા ભેરથી ધુમાવવું (૨)
 [પ્રા વિજ્ઞ (સં વ્યધ) વેધ કરવો] + વી ધવું
 વી'ટણિયો પું [વી'ટવું પરથી] દોરાની ગરગડી
 વી'ટલી સ્ત્રીં ['વી ટી' ઉપરથી] સ્ત્રીઓનું નાકવું
 એક ધરેણું [જુઓ વી'ટલી
 વી'ટલો પું [દિ વિંટલિમા] જુઓ વી'ટો (૨)
 વી'ટવું સંકિં [પ્રા વિંદ (સં વેદ્ય)] લપેટવું
 વી'ટવું, -વણું 'વી'ટવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક
 વી'ટાળવું સંકિં [જુઓ વી'ટવું] લપેટવું;
 ગોળ વી'ટવું વી'ટાળાવું, -વણું તેનું કર્મણિ
 અને પ્રેરક. વી'ટાળો પું વી'ટો
 વી'ટી સ્ત્રીં [દિ વિંટિયા] આંગળી ઉપર પહેર
 વાનું ગોળ ધરેણું [-કાઠવી, -ધાલવી,
 -પહેરવી] [(૨) પચારીનો વી'ટો
 વી'ટો પું [જુઓ વી'ટવું] વી'ટાળેલો ગોળ આકાર
 વી'ટારવું સંકિં [પ્રા વીઠ (સં. પીઠ)] પાલવવું
 (૨) અગવડ વેઠીને સાથે રાખવું વી'ટારાવું,
 -વણું તેનું કર્મણિ અને પ્રેરક
 વી'ધ નં ['વી ધવું' ઉપરથી] વેઠ, કાણું; નાકું.
 ંજુહાર વિં વી'ધનાર ંજી સ્ત્રીં છિદ્ર
 પાડવાનું ઓભર ંજી નં જુઓ વી'જણું.
 ંજું સંકિં [પ્રા વિંધ (સં. વ્યધ)] વી'ધ પાડવું
 (૨) કોચવું, ભોઠવું -ધારો. પું વી'ધનારો
 (મોતી કે કાન) [કર્મણિ ને પ્રેરક
 વી'ધાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'વી'ધવું'નું
 વૂઠવું સંકિં [પ્રા વુઠ (સં વૃષ્ટ)] (૫.) વરસવું
 વૂઠવું અંકિં [પ્રા વુઠવ (સં વૃષ્ટ) વધવું] + જવું
 વૃક નં [સં] વૃ. -કોઠર પું [+ વદર] (સં.)
 ભીમ
 વૃક્ષ નં [સં] ઝાડ. ંવૃજ'ધ પું એક ચિત્ર-
 કાન્ય. ંવાટિકા સ્ત્રીં બગીચો -ધારો. પણ
 નં [+ આરોપણ] ઝાડ રોપવું તે
 વૃજિન નં [સં] પીડા, દુખ (૨) પાપ
 વૃત્ત નં [સં] વર્તન (૨) અક્ષરમેળ છંદ (૩)
 વર્તુળ (૪) સમાચાર (૫) વૃત્તાત, હકીકત.
 ંખંદ પું વર્તુળનો ભાગ; 'સેગ્મેન્ટ' (ગ).

૦૫૩ નં છાપુ, વર્તમાનપત્ર ંવિવેચકે
પું પત્રકાર ંવિવેચન નં બનેલા બનવોનું
વિવેચન, 'જર્નાલિઝમ' -ત્તાકાર વિં
[+આકાર] ગોળ આકારનું -ત્તાર્થ પું
[+અર્થ] અર્થગોળ, 'સેમિસર્કલ'(મ.)
વૃત્તાંત પું, નં [સં] હંકીકત; વર્ણન (૨) ખબર
વૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] ચિત્તમા ઊઠતો વિચાર, ચિત્તનો
વ્યાપાર (૨) મનનું વલણ (૩) રવલાવ, પ્રકૃતિ
(૪) વર્તન (૫) વ્યાખ્યા; ટીકા (૬) ભિન્ન
રસોમાં ઉપયોગી મનેલી વર્ણન કરવાની
શૈલી (કૌશિકી, સાત્વતી, આરભટ્ટી અને
ભારતી) (૭) ધર્મ (૮) આશ્ચર્ય (૯) ટીકા,
સમભૂતી (૧૦) શબ્દની અર્થ બતાવવાની
શક્તિ (વ્યા) ૦૨૭૬ પું [સં] નોકરી ધધાનું
છટ્ટી જવું તે ૦૨૫૫ પ્રાસ પું [+જનુપ્રાસ]
એક શબ્દાલકાર; સમાન વર્ણ કે વર્ણોની
આવૃત્તિ (કા શા)
વૃષ પું [સં] (સં) એક રાક્ષસ, જેને ઇંદ્રે મારેલો
વૃથા અં [સં] ફેગટ, નિષ્ફળ
વૃદ્ધ વિં [સં] ધરકુ (૨) વડીલ ૦૮૧ સ્ત્રીં
૦૮૫ નં ૦ખાલિકાવિવાહ પું, ૦ખાળ-
લક્ષ નં મોટી ઉંમરના ભેડે નાની બાળાનું
લક્ષ ૦૧૩૪ નં વૃદ્ધનું વાક્ય, વડીલનું
અનુભવપૂર્ણ બોધવાક્ય -દ્વા વિં સ્ત્રીં
ધરકી ધરેલી (૨) સ્ત્રીં ડોસી -દ્વાઈ સ્ત્રીં
વૃદ્ધત્વ -દ્વાચાર પું [+આચાર] શ્દિ (૨)
વડીલોનો આચાર કે રીતિ -દ્વાવસ્થા સ્ત્રીં
[+અવસ્થા] ધરપણ
વૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સં] વધારો (૨) આબાદી (૩)
[વ્યા] સંસ્કૃતમાં થતો એક ફેરફાર (૪)
જુઓ વૃદ્ધિસૂતક ૦૩૧૬ નં જુઓ નાંદીમુખ,
૦૨૧૧ વિં વૃદ્ધિ પામવાના રવલાવવાળું
૦સૂતક નં બાળકના જન્મથી લાગેલું સૂતક,
વૃદ્ધિ મત વિં [સં] વધી ગયેલું, વિસ્તાર પામેલું
વૃદ્ધિક પું [સં] વાંછી (૨) વીછીડો - આઠમી
રાશિ -કી સ્ત્રીં વીંછણ
વૃષ પું [સં] આખલો, ંકેતુ પું (સ) શિવ
વૃષણ પું, નં [સં] અર, ગોળી
વૃષભ પું [સં] આખલો, પોઢિયો ૦૬૫૪

પું (સ) વૃષકેતુ, શિવ
વૃષલ પું [સં] શ્દ્ર (૨) નીચ, પાપી માણસ
-ક્ષી સ્ત્રીં કુલટા (૨) શ્દ્રા
વૃષોત્સર્ગ પું [સં] કોઈ ધર્મિક ક્રિયા
વખતે આખલો છૂટો મૂકવો તે
વૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સં] વરસાદ
વૃષ્ણ પું [સં] (સ) શ્રીકૃષ્ણનો એક પૂર્વજ
૦કુલ(-ળ) નં વૃષ્ણનું કુળ
વૃંત નં [સં] રીંદ
વૃદ નં [સં] ટોળું ૦ચારી વિં ટોળામાં
ફરનાર ૦સ ગીત નં બધાએ સાથે કરવાનું
સગીત ૦વાદન નં એકસાથે અનેક
વાદોના વાદનનું સગીત
વૃંદા સ્ત્રીં [સં] વૃલસી (૨) [સ] રાધિકા
વૃંદારક પું [સં] કોઈ પક્ષ વર્ગના મુખ્ય
વૃંદાવન નં [સં] (સ) ગોકુળ નજીક આવેલું
વન -નીચ વિં વૃંદાવનનું, -ને અંગેનું
વેઇટિંગ રૂમ સ્ત્રીં [ર] રેલવે સ્ટેશન ઉપર
ઉપલા વર્ગના મુસાફરોને બેસવા -ઊઠ-
વાનો ઓરડો (૨) ફાક્તરને ત્યાં દંદીઓને
વારો આવતાં મુખી બેસવાનો ઓરડો
વેઈ(-વ) પું એક વેલ [-નું દહીં = એ વેલનો
પાણીમા ચોળીને કાઢેલો ખડખડા જેવો રસ]
વેકરો પું [સં] વાલુકા? (કા) કાંકરાવાળી
ભડી રેતી
વેકરું અંકિં [જુઓ વેગરું] (સ) હિતાવળ
કરવી (૨) સંકિં [સં] વિ+ક્રી વેચરું
(હિતર ગુજગતમાં)
વેકળો પું [વહેવું + કંદોલવું? કે વોક્ક =
અવાજ કરવો પરથી?] નાનો વહેળો, વેકળો
વેકર સ્ત્રીં [સરં વેકરો] (કા) ઝીણી
કાંકરીઓવાળી મોટી રેતી
વેખલ(-ળ) વિં ['ખલ-ખ' ઉપરથી] રવમાન
વિનાનું, ખડખડ હસી પડે તેવું (૨) અસહ્ય,
નિર્લજ્જ
વેખરું અંકિં [સં] વિ+ઈષ્ (પ્રા ફલ્)]
ચકિત થવું (૨) સંકિં ભેવું, તપાસવું
વેખળ વિં જુઓ વેખલ [એક ઔષધિ
વેખલ સ્ત્રીં [સરં મ (સં] વચ+લુદ?)]

વેગ પુ. [સં] ગતિ, ઝડપ (૨) જીરસો; જોસ
(૩) ચલકો, સણકો (૪) તાસ, તાપ. [-મારવા
= સણકા નાખવા.] ૦વતી વિ. સ્ત્રી, ૦વાન
વિ. વેગવાળુ. ૦વું અંકિં (સુ) વેકડું;
ઉતાવળ કરવી

વેગન ન. [ઈ] માલ ભરવાનો-ભારખાનાનો ઠપો
વેગરડું સંકિં વેઠવ (૨) નિભાવવું
વેગળુ વિ. [દે. વેગલ, સરં મ વેગળા] દૂર
(૨) જીડું; અલગ. [-ખેસવું = (સ્ત્રીએ)
રજસ્વલા થવું.] -ખાઈ સ્ત્રી વેગળાપણું.
-ખે અ. આધે

વેગી (૦ડું) વિ. [સં.] વેગવાળુ
વેશુ પુ. [સરં મ વેગ (સં વ્યક્ત)] મૂખ; ઠોઠ
વેચવાલ વિ. [‘વેચવું’ ઉપરથી] વેચવાવાળુ;
વેચનાર -ઢી સ્ત્રી વેચવાની માગણી (શેર
ધસાડિની)

વેચવું સંકિં [જીઓ વેકવું (સં વિક્રી), સરં
મ વેચળે, હિં વેચના] કિંમત લઈને આપવું.
[વેચી ખાચ એકુ = ગાંજુ ન તથા -પત ન
કરે એવું વેચીને ચણા ખાવા = પત ન કરવી
(૨) વેચી વટાવીને, ખાઈ-ખી ઉડાવી દેવું.]

વેચાઉ વિ. [‘વેચવું’ ઉપરથી] વેચવાનું હોય એવું
વેચાણુ ન. [‘વેચવું’ ઉપરથી] વેચવું તે (૨)
વેચાવું તે ૦ખત ન. વેચાતું આપ્યાનું
લખાણ ૦નકરી વિ. સ્ત્રી કરથી મુખ
(જમીન) ૦સલામતી વિ. સ્ત્રી જગીરદારે
સલામી દાખલ ભરવાનું ગહેસલ જ આપવું
પહતું હોય તેવી (જમીન) -ણિયું
વિ. ખરીદેલું (૨) વેચી શકાય તેવું

વેચાણું અંકિં ‘વેચવું’નું કર્મણિ. -નું
વિ. કિંમત આપીને લીધેલું કે આપેલું.
[કિંચિયો વેચાતો લેવો, લઠાઈ વેચાતી
લેવી = કોઈનું ઉપરાળુ લઈ લડવું (૨)
વગર કારણે કાનિયો વહોરવો.]

વેળ સ્ત્રી- [સરં વેળ, વૈજ્યંતી, પ્રા. વેજ
(સં વિદ્ ઉપરથી)] નિશાન (૨) [સરં
મ વેજે = ઉદ્ર, ભોક (સં. વેષ, પ્રા. વેજ્ઞા)]
વિપત્તિ (૩) [સરં હિં વજા (સં વિજા
અ) = જણવું તે] પ્રભ

વેળળું પુ. પાણી ચટકાવવાનો બધ
વેળ નંખંબં [વેળ (૨) પરથી] વલખા, ફાંફાં
વેળું ન. [સરં હિં. વિજ્ઞૂ] વણિયર (૨)
[સં વે = વણવું ઉપરથી ?] [કા.] ખાદીનો તોડો
વેઠ સ્ત્રી [પ્રા વિઠિ (સં વિઠિ)] વગર હામવું
વૈતર (૨) ફરજિયાત વૈતર (૩) [લા] ભાર;
ખીડા, ઉપાધિ [-ઉતારવી = જીઓ વેઠ
કાઢવી. -કરવી = વગર કામે કે મરજી વિરુદ્ધ,
ફરજિયાત વૈતર કરવું -કાઢવી, વાળવી =
કમને જોમ તેમ કામ કરવું વેઠે કાઢવું,
પકડવું = વગર પૈસે ને વગર મરજીએ કામ
કરાવવું વેઠે જવું = વેઠ કરવા જવું દૈવના
ધરની વેઠ = કુખી કગાલ જિંદગી]

વેઠવું સંકિં [પ્રા વેઠળ (સં. વેઠન)] સહન
કરવું; ખમવું (૨) નિભાવવું

વેઠિયાવાઠ સ્ત્રી [વેઠિયો + વાઠ] ઝમે તેમ
કરી નાખવું તે, કમને કરેલું કામ

વેઠિયો પુ. [વેઠ પરથી] વેઠ કરનારો (૨)
વેઠ પકડેલો વગર પૈસાનો નોકર

વેઠફડુ સંકિં [વિ + ફેડવું પરથી ?] નકામું
ખરચી નાખવું, ઉડાવી દેવું બગાડવું

વેઠફાવું અંકિં ‘વેઠફડુ’ નું કર્મણિ
વેઠમી (વે) સ્ત્રી [સં વેઠમિકા, સરં પ્રા.

વેઠિમ] પૂતળપોળી
વેઠલો પુ. [સરં વેઠ] વેઠલો

વેઠવું સંકિં [પ્રા વિર (સં વીર)] વેઠીથી તોડવું
-ઉતારવું (ફળ) (૨) [પ્રા વિઠહ] વિનાશ કરવો

વેઠવો પુ. [જીઓ વીરડો] તળાવ કે નદીમાં
ખાણી માટે ખોદેલો ખાડો

વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા

વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા

વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા

વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા

વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા
વેઠા પુ. [સરં વેઠ] વેઠા

આઠાવાળી વાળાની વીડી
 વેદવવું સંકિં મુકાવલો કરવો
 વેદમા સ્ત્રીં જુઓ વેદમા
 વેદીમાળી પું એક વનરપતિ
 વેદો પું [જુઓ વેદ] આંગળી ઉપરનો સાંધા
 આંગળનો કાપો (૨) લાકડાની ગાંઠ [વેદો
 ગણવા=વેદો મણી હિસાબ ગણવો (૨)
 આતુરતાથી રાહ જોવી વેદે મણાય
 એટલું=મણુ જૂન સખ્યામાં]
 વેણુ(-ન) પું [સં] (સ) જુઓ વેન રાત્ર
 વેણુ (વેણુ) સ્ત્રીં [પ્રા વળી (સં વળી);
 સરં દે વરળી] કપાસનો છોડ, વણ (૨)
 [પ્રા. વેણા (સં વેદના), સરં મ વેણ,
 -ળા] પ્રસવની પીઠા, વીણ (૪) (વે) નં
 [શ્વપં વેણ (સં વચન) જુઓ વચન (૪)
 સ્ત્રીં જુઓ વેણી (૫). [-કાઠવું=ખેલવું
 -મારવું=વાગે એવું કંઠવું વચન કહેવું;
 મહેણુ મારવું -રાખવું=ઠાઈનું કંઠું
 માન્ય રાખવું -સંભળાવવું=વેણુ મારવું.
 -સંભળવું=કપડાં કે મહેણુ સાંભળવું]
 વેણુચૂંટા (વે) પુંખંબંબં [વેણુ+ચૂંટાવું]
 ભૂખથી થવું કંખ (૨) ગભરામણ
 વેણુ(-ણી) સ્ત્રીં [સં] ચોટલો (૨) અખોડે
 બાધવાનો કૂલનો ગજરો (૩) [સગમરયાન
 અર્થ ઉપરથી] કમાડમાં જોડેલી લાંબી ચીપ
 ઠકમાઠ નં વેણીખધ કમાઠ ઠખધ વિં
 વેણી જોડેલી હોય એવું (કમાઠ) ઠસખમ
 પું ત્રિવેણીસમમ
 વેણુ પું સગીનમાં એક અલકાર
 વેણુ, ઠકા સ્ત્રીં [સં] વાંસળી ઠનાઠ પું
 વાંસળીનો અવાજ
 વેણુ (વે) નં [વહેવું ઉપરથી] પાણીની ગાંઠી
 વેત (વે) અં+વેત
 વેત (વે) પું [જુઓ ખેત] ઘાટ, મોખ (૨)
 તજવીજ, વેતક [-ઉતારવો]
 વેતનનં [સં] પગાર -નિયો પું પગારદાર
 વેતર નં [સરં મ વેત=જનવરની પ્રસતિ
 (સં વી ઉપરથી)] એક એક વારનું જલ્લતર
 (પ્રાય દોરવું) [-આવવું, વેતરે આવવું=

પશુ માદાને ગર્ભધાનનો સમય થવો -૧ ઠવું
 =મુવાવઠ બગડવી (૨) છોકરાછેલ્યાવઠવાં.]
 વેતરણુ સ્ત્રીં [જુઓ વેતરવું] વેતરણુ તે (૨)
 જોઈતી ગોઠવણ; તજવીજ (૩) [લા] શિક્ષા
 વેતરણું સંકિં [વેત' ઉપરથી, સરં મ
 વેતળે =કપડાનું માપ લઈ કાપવું] સરીરને
 ખેસવું આવે તેમ લૂગડું કાતરવું (૨) (કાઈ
 કામનો) જોઈતી ગોઠવણ કે તજવીજ કરવી,
 ઘાટ ખેસાડવો (૩) [લા] ખમાડવું, ઠીપુ
 મારવું [વેતરી આવવું = ગમે તેમ કરી
 આવવું, ખમાડવું એકાદવું ચોટ વેતરણું=
 ઠીપુ મારવું, ખમાડવું]
 વેતસ પું; નં [સં] નેતર ઠ(-સી)વૃત્તિ
 સ્ત્રીં નેતરની જેમ (બળિયા આગળ). નમી
 જવા છતાં ચિયતિરયાપક રહેવાની વૃત્તિ
 વેતા પું ખંબંબં [સં વિત્તિ સમજ કે 'વેત'
 પરથી] બહીવાર; કઠાપણ; આવઠ
 વેતાલ(-ળા) પું [સં] એક જાતનો ભૂત (૨)
 મૃત સરીરમાં પેઠેલો ભૂત (૩) ભૂતનો રાત્ર
 (૪) દ્વારપાળ ઠચુહ નં તાર વિના સંદેશા
 મોકલવાના -'વાયરલેસ' યંત્રનું મથક
 વેત્તા પું [સં] જલ્લનાર
 વેત્ર નં[સં] નેતર(૨) છડી ઠધર પું છડીદાર;
 દ્વારપાળ ઠધારક પુંજુઓ વેત્રધર -ત્રાસન
 નં [+ત્રાસન] નેતરની ધુરસી
 વેદ પું [સં] જ્ઞાન (૨) શાસ્ત્રીય જ્ઞાન (૩)
 આર્યોનું સૌથી પ્રાચીન ધર્મપુસ્તક (જાએક,
 યજુર્વેદ, સામવેદ અને અર્થર્વવેદ) (૪) ચારની
 સંજ્ઞા [વેદનો છોડો આવવો=હૃદ ધઈ
 જવી -ભણવા=વેદ ભણવા જેવું બારે કામ
 કરવું] ઠત્રથી સ્ત્રીં જગ્-યજુર-સામ એ
 ત્રણ વેદનો સમૂહ. ઠન નં જલ્લવું તે, જ્ઞાન
 (૨) અનુસરવું તે, લાગણી ઠના સ્ત્રીંજુઓ
 વેદન (૨) પીઠા ઠપાડી પું વેદનો પાઠ
 કરનાર-વેદ ભણેલો પ્રાકલ ઠપુરુષ પું
 વેદશાસ્ત્ર જાણનાર પ્રાકલ (૨) ગોરપદ
 કરવાનો અધિકારી (નાગરોમા) ઠમ ત્ર
 પું વેદનો મત્ર ઠમાર્ગી વિં વેદાના
 સિદ્ધાંતને અનુસરનાર, વેદને પ્રમાણભૂત

માનનાર ંમૂર્તિ(-તિ) પું વેદમા પારંગત
બ્રાહ્મણ વ્યયન, વપાકય નં વેદવું વચન
(૨) તેના જેટલું પ્રમાણભૂત વચન. ંવિદ
પું વેદ ભણનાર. ંવિહિત વિં વેદે દરમાવેલું;
વેદમા કહેલું ંવ્યાસ પું (સં.) જીઓ
વ્યાસ. -દાધ્યયન નં [+અધ્યયન] વેદા-
ભ્યાસ. -દાહ્યાસ પું [+અમ્યાસ] વેદનો
અભ્યાસ (૨) ંધારનો અપ

વેદવું સંકિં [સં વિદ્] ભણવું
વેદાધ્યયન, વેદાભ્યાસ જીઓ 'વેદ'મા
વેદાંત નં [સં] વેદનાં છ અંગો (શિક્ષા, કલ્પ,
વ્યાકરણ, નિરુક્ત, છંદ, જ્યોતિષ)
વેદાંત પું, નં [સં] વેદોનો અંતિમ ભાગ-
ઉપનિષદ (૨) નં વેદાંતદર્શન ંદર્શન વં
બાદરાયણ વ્યાસે રચેલા બ્રહ્મસૂત્ર, છ વૈદિક
દર્શનોમાનું એક-ઉત્તર મીમાસ. -તી વિં
વેદાંતવું, વેદાંત સંબધી (૨) પું વેદાંતમતને
માનનાર

વેદિ, ંકા સ્ત્રીં [મં.] હોમ વગેરે માટે તૈયાર
કરેલી ઓટલી કે કુડ, વેદી
વેદિયું વિં ['વેદ' ઉપરથી] વેદ ભણેલું (૨)
[લા] ભણેલું પણ મણેલું નહિ [-દોર =
પુસ્તકપડિત, ભણેલું પણ મણેલું નહિ]
વેદી સ્ત્રીં [સં.] જીઓ વેદિ
વેદોક્ત વિં [સં.] વેદોમા કહેલું, વેદવિહિત
વેદ વિં [સં] ભણવાનું, ભણવા યોગ્ય
વેદ પું [સં] છિદ્ર વેદ (૨) દોષ, બાધ (૩)
અપમ (૪) વેદન (૫) ગ્રહો વગેરે આકાશીય
પદાર્થોની અતિ, સમય વગેરેનું નિરીક્ષણ (૬)
સુતાર કે કડિયાના કામમા શાસ્ત્રીય દોષ (૭)
સૂર્યગ્રહણ પૂર્વે ચાર પ્રહર અને ચંદ્રગ્રહણ
પૂર્વે ત્રણ પ્રહરનો સૂતકનો સમય (૮) [લા]
આર દેષ (૯) 'કોઓર્ડિનેટ ઓફ ઝેડ' (ગ.)

વેદધુ નં [વેદવું પરથી] વેવન, વીધવું તે
વેદન નં [સં] વીધવું તે (૨) વીધવાનું ઓભર
-તી સ્ત્રીં રત્ન, મોતી વગેરેને છેદ પાડવાનું
ઓભર (૨) અંકુશ [ધરેણુ
વેદલો પું [વેદવું પરથી] કાનના ઉપલા વેહવું
વેદધુ સંકિં [સં વિધ્] વેદ પાડવો (૨) વીધવું

વેદશાલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] ગ્રહાદિકની ગતિ
વગેરેની રખવાનું રથાન; 'ઓળંવેટરી'

વેદા પું [સં] (સ) બ્રહ્મા
વેદાક્ષ પું [સં] 'એડિક્સ ઓફ ઝેડ' (ગ)
વેદી વિં [સં] વીધનારું, વીધી નાખે તેવું (૨)
વેદવાળું [દુરમન યદ્ય પાછળ પડેલું
વેધુ વિં ['વેદવું' ઉપરથી] વીધનાર (૨) [કા]
વેન (વે) નં [જીઓ વહન] વહેવું તે (૨)
(વે) જીઓ વાહન - બળદગાદી કે ડમણિયું
(૩) [?] લગાર, હાર (૪) [?] વસો [પૌત્ર
વેન પું [સં.] (સં) વેણ, એક પ્રાચીન રાત્ન, મનુનો
વેપથુ પું [સં] કપ, થરથરાટ
વેપમાન વિં [સં] કપાયમાન; ડોલતુ
વેપલો (વે) પું ['વેપાર' ઉપરથી] વેપાર;
કામધધો (તિરસ્કારમાં)

વેપાર (વે) પું [સં] વ્યાપાર, સરં હિં. મ.
વેપાર] માલ વેચવાસાટવાનો ધધો [-કરવો.
-ચાલવો = ધધો રાકથવો (૨) ધધામા કાયદો
રહેવો - માંદવો = સંસાર વહેવાર ચલાવવો]
ંધ ધો, ંરોજગાર, ંવણ જ [સં. વાણિજ્ય]
પું વેપારનું કામકાજ, કામધધો ંશાઈ
વિં વેપારની પદ્ધતિને લગતું, વેપારી જેવું
ંશાહી સ્ત્રીં વેપારને માટે જમાવેલું કે
વેપારની દષ્ટિવાળું રાત્ય કે હકૂમત, -રી
પું વેપાર કરનાર

વેભાઈ (વે) પું ંવ્ય; નાણુ (આમ્ય)
વેર અં [ચરં પ્રા વેર (સં. દ્વાર), અથવા
સરં મ. વેરી = પર્યંત] (સુ.) લગી, સુધી
વેર (વે) નં [જીઓ વેર] શત્રુવટ (૨) દ્વેષ,
ઝેર [-રાખવું - દુરમનાવટ સેવવી - લેવું,
વાળવું = અદાવતનો બદલો લેવો] ંણુ
વિં સ્ત્રીં વેરી - વેત્તાવ રાખનારી. ંભાવ
પું શત્રુવટ. દ્વેષ ંવાયું વિં (કા) વેરી.
ંવી પું વેરી, શત્રુ

વેરણુ નં [વેરવું પરથી] વેરવું તે ંણે (-છે)-
રણુ વિં અસ્તવ્યસ્ત

વેરણુ (વે) સ્ત્રીં જીઓ 'વેર' નં મા
વેરભાવ, વેરવાયું, વેરવી (વે) જીઓ 'વેર મા
વેરવું સંકિં [સં. વિ+ર] છૂટ છૂટ કે

વીખરાતું પડે એમ કરવું (૨) પાથરવું (૩)
 [લા] ખૂબ ખર્ચવું
 વેરામ (વે) પુ. [પ્રા વજરાગ] વૈરાગ્ય ાષ્ટ્ર સ્ત્રી
 સાધુડી, બાબી -ગી પુ. બાબો, સાધુ
 વેરાડી (વે?) પુ. [પ્રા વે(-વઠ)રાહ (સં વૈરાટ)
 ઉપરથી?] એક રાગ [ઉત્તમઠ
 વેરાન (વે) લિ. [ફા વિરાન, સર. મ વૈરાન]
 વેરાણ અંકિ. 'વેરવું'નું કર્મણિ (૨) વીખરાઈ
 જવું; છૂટું પડી જવું
 વેરી (વે) લિ. [પ્રા વેરિ (સં વૈરિન્)] વેર
 રાખનાર (૨) પુ. દુરમન, રાત્ર
 વેરે (વે) અ. [પા વેર (સં દ્વાર), અથવા સર.
 મ વૈરી] ભેડે; સાથે (લભ) (૨) + પેઠ
 વેરે પુ. [પ્રા વેર (સં દ્વાર) ઉપરથી કે સં
 વ્યવહાર ઉપરથી?] કર, જકાત [-આવેલો,
 પડેલો, -નાખેલો, -લેલો]
 વેલ(-લી)(લ.) સ્ત્રી. [પ્રા વેલિ (સં વણી), સર.
 મ] લતા; લાંબી ને પથરાતી કે ઊંચે ચડતી
 ઊગતી વનસ્પતિ. ંજીદો સ્ત્રી, ંજીદો પુ.
 ભરતકામ કે ચિત્રકામમાં વેલ વગેરેની નકશી
 વેલકી સ્ત્રી [સર. હિં વેલકી] એક છોક (૧)
 (૨) વેલ (૫)
 વેલણ ન. [સં વેલ્લન] રેલકી વગેરે વણવાનો
 ઠંડીકા ંની સ્ત્રી. ૫ પક (પુષ્ટિમાગી થ)
 -ણિયુ લિ. વેલણ જેવું (૨) ન. નાનું વેલણ
 વેલતરે પું. [સં વેલ્લતર] એક ઝાઢ
 વેલા સ્ત્રી. [સં] જુઓ વેળા (૨) મર્યાદા (૩)
 સમુદ્રનો કિનારો (૪) વાણી ંવલિ(-લી)
 સ્ત્રી. સમુદ્રનો રેતાળ પટ
 વેલાંડી (૦) સ્ત્રી. [સર. મ, 'વેલ' પરથી] દૂરવ
 ણ કે દીર્ઘ ધનાં ચિહ્નો (, ૧) કે તેના
 માધાનો અદ્રાકાર લાગ
 વેલિયુ લિ. [દે વેલ્લ=મૂર્ખ] વેલું, ઢંગ
 વગરનું (૨) ન. [જુઓ વેલ્લો] કાનમાં ઘાલ-
 વાની કડી (૩) [જુઓ વીલિયું] અર્થે રૂપિયો
 વેલિયો પુ. જુઓ વેલ્લો
 વેલી સ્ત્રી. [જુઓ વેલ] લતા
 વેલો પુ. [જુઓ વેલ] મોટી વેલ (૨) વશ-
 પંપરા [-ચાલવો, વધવો = વશરૂદિ

થવી] ંવિસ્તાર પુ. વશરૂદિ
 વેલ્લ(-જી) સ્ત્રી. [સં વાલુકા] ગેતી
 વેલ્લો પુ. [જુઓ વેલ્લો] સ્ત્રીના કાનનું એક પરેણું
 વેલ સ્ત્રી. [જુઓ વેલ] એક વેલ
 વેલું લિ. [પ્રા વેલ્લ (સં વેલ્લ) કે પ્રા. વેલ
 = કાંપણ પરથી?] ઢંગ વગરનું, કાધારણ
 (૨) વાતખોશી નાખે તેવું લપડું (૩) વિલ્લ-
 -લાઈ સ્ત્રી. વેલવાપણ -લાં ન. ંવ. ંવ.
 કાંકા; વલખાં. [-વીણવાં = કાંકા મારવાં]
 વેલાઈ (વા') પુ. [પ્રા વેલાહિ (સં વૈલાહિક)]
 પુત્ર કે પુત્રીનો સસરો. ંવળોટ ન. વેલાઈ
 પક્ષનું સગુ સખધી -લુ (લ.) સ્ત્રી. વેલાઈની
 સ્ત્રી [કામમાં આનંદથી મથેલું
 વેલાનું (વા') લિ. [જુઓ વિવાનું] વિવાહના
 વેવિશાળ (વે') ન. [વિવાહ + શાલી (કાગર-
 ચોખા)]? વિવાહ, સમપણ -ળિયો પુ.
 વિવાહ ગોઠવનારો
 વેલ(-વ) પુ. [સં] પોશાક, પહેરવેશ (૨)
 રૂપ; સોંગ (૩) સોહાગણના ચિહ્નરૂપ
 શણગાર [-ઉતારવેલો, કાઢવેલો=પોશાક
 બદલવો (૨) વિધવાએ માથાના કેશ ઇ.
 શણગાર કાઢી નાખવો (૩) વચનભંગ
 કરવો, વાકું ખોલવું -કરવેલો, કાઢવેલો,
 ધરવેલો, લેવેલો=સ્વાંગ લેવો -નો સોંગ
 ધરવો -કાઢવેલો, કાઢીને ઊભા રહેવું,
 કાઢીને બેસવું=અણધાર્યા વકાઈને ઊભા
 રહેવું, અણધારી મુઠેલી ઊભી કરવી
 -ખદલવો = જુલુ પક્ષમાં જવું -માં
 આવવું = (સ્ત્રીનું) અભડાવું -રાખવો=
 વિધવાએ સોહાગણને પહેરવેશ ન તબવો.]
 ંમર લિ. [+સં કુ] વેશ કરનાર, ઢોગી.
 ંધર પુ. વેશ ધરનાર, નટ (૨) ઢંગ;
 વેશધારી ંધારી લિ. વેલ લેનાર (૨) ઢોગી,
 હુચ્ચુ (૩) પુ. ઢંગ, હુચ્ચો. -શાં(-પાં)તર
 ન. ખોલો વેશ, વેશખદલો; રૂપાંતર
 વેશવાળ ન. જુઓ વેવિશાળ
 વેશાં(-પાં)તર ન. [સં] જુઓ 'વેશ'માં
 વેશ ન. [સં] ધર, મહેલ
 વેશ્યા સ્ત્રી. [સં] ગણિકા, પાતર ંવાઢ

શ્રીં, ંવાડો પું વેશ્યાઓનો હતો કે ધામ
 વેય, ંધર, ંધારી, -ધાંતર[સં] જુઓ 'વેશ'મા
 વેષ્ટન નં [સં] વીટાળકું તે (૨) વીટલું
 તે, ઢાકણ, બાંધણ
 વેષિત વિં [સં.] વીટલું, ઢાંકણ
 વેસણ નં [પ્રા. વેસણ (સં વેસન) સરં મ,
 હિં વેસન] ચણાનો હોટ (૨) તેનું ખીરં
 વેસર પુનં [સં.] ખચ્ચર
 વેસર(-રી) શ્રીં [સરં મ. વેસર] નય, વાળી
 વેહ પું [પ્રા (સં. વેય), સરં હિં વેહ] વીધ,
 શાર (૨) નાકું (૩) ઢર [-પાડવો]
 વેળ (વેળ,) શ્રીં [સં વેલ્લ પંચી?] તાણ,
 આંકડી (૨) [સરં વણ, મ વેલ] ગડગૂમડ
 કે ધાના ઢંને લીધે સંધાના મૂળમાં
 બાજની ગાઠ (૩) [?] મનનો તરંગ, વણ
 [-આવવી = તાણ આવવી (૨) વણ
 આવવું, ધૂન લાગવો -ધાલવી = ગડગૂમડ કે
 ધાના ઢંને લીધે સંધાના મૂળમાં ગાઠબાજની] -
 વેળ શ્રીં [સં. વેલા] વેળા, વખત (૨) વીળ,
 હરતી [-આવવી = સમય આવવો, પ્રસંગ
 આવવો -વટવી = વખત વહી જવો.
 -વળવી = ક્ષણ સુધરવી -વીતવી = સમય
 વહી જવો]
 વેળા શ્રીં [સં. વેલા, સરં હિં. વેલા; મ.]
 સમય, વખત (૨) વિલખ, વાર (૩) [લા]
 ખાસ ટાણુ, પ્રસંગ (૪) મુશ્કેલી કે
 આપદાનો પ્રસંગ [-આવવી, -વટવી,
 વીતવી = જુઓ વેળ'મા. વેળા વેળાની
 હાંચડી = ખડતીપડતી]
 વેળિયું નં [જુઓ વેલિયું] એક ધરેણું
 વેળુ શ્રીં [જુઓ વેલું] રેતી
 વેળું નં [જુઓ વેળા] (કા) સમય, વખત
 (૨) કુરસડ, નવરાશ
 વેળાવેળ અં [વેળા' ઉપરથી] બરાબર
 વેળાએ તે જ વખતે (૨) વખતસર
 વેંગણુ(-ણું) (વેં) નં [દિ વંગ, વર્ણન; સરં
 હિં, મ. વેગન] વતાક, રી ગણું -બી શ્રીં
 વતાકનો હોટ
 વેંડવું, વેઢારવું (વેં) સંકિં [સરં મ

વેઢારવું (સં વેષ્ટ, પ્રા વેઢ)] જુઓ વીઢારકું
 વેંત (વેં) શ્રીં [સં. વિતસ્તિ, સરં મ.
 વેત; હિં વિત્તા, ફા. બાલિસ્ત] હથેળોના
 અંગૂઠાના ટેરવાથી તે ટચલી આગળીના
 ટેરવા સુચીનું લાંબામા લાણુ અતર (૨) અં
 ક્રિયાના વંકૂં ના રૂપને લાગતાં, 'તે ક્રિયા
 થવાની સાથેસાથ, તરતોતરત' એવો અર્થ
 બતાવે છે કિંટાં જતાવે ત (૩) પું [જુઓ
 વેત] બેત, ગોઠવણ લાગ, પેચ કિંટાં શા
 વેંતમા ફરો છો? [-ખાવો, બેસવો = લાગ
 ફાવે -ભરવી = વેત વડે અતર માપવું
 -બોંચ ન સૂઝવી = જરાય ગમ ન પડવી,
 મૂઝવણમાંથી ગરતો ન દેખાવો -મોં ફરવું =
 કાંઈ ઢાવ કે યુક્તિ ગોઠવવા અથવા કશા
 પ્રયોજનસર પ્રવૃત્તિ કરવી] -તિયું વિં
 વેત જેવડું (૨) નં પાતાળમા હોતુ મનાતુ
 વેંતિયુ માણસ
 વેંકલ વિં [સં વિકલ, સરં હિં. વૈકલ, મ.
 વૈકલ્] વાયલ, ઘેલું, મૂર્ખ [શકારપદ
 વેંકલિપક વિં [સં] વિકલ્પવાળું (૨) અનિશ્ચિત;
 વેંકલ્ય નં [સં] વ્યાકુળતા, અહરાટ (૨)
 વિકળતા, અગહીનતા (૩) અપૂર્ણતા, ખામી
 વેંકું નં [સં] વિણુંનું ધામ ંધામે પું
 એક જંઠ ંધાથ, ંપતિ, ંરાય પું (સ)
 વિણુ. ંવાસ પું વેંકુંમાં વાસ (૨) મૃત્યુ
 (-થવો). ંવાસી વિં વેંકુંમાં વસતું (૨)
 મરી અણેલું
 વૈખરી શ્રીં [સં] વાણીની ચોથી કોટિ, રપદ
 ઉચ્ચારાયેલી વાણી (પરા, પચ્ચતી, મધ્યમા
 અને વૈખરી) (૨) ધડધડાટ ધાણી કૂટે તેમ
 બોલાતી વાણી
 વૈખાનસ વિં [સં] વાનપ્રરથને લગતું (૨)
 પું વાનપ્રરથ ંમત નં વાનપ્રરથને ઘટતું
 મત (૨) વાનપ્રરથ્ય
 વૈચિત્ર્ય નં [સં] વિચિત્રતા
 વૈજયંત પું [સં.] ઇંદ્રનો મહેલ (૨) ઇંદ્રની
 ધ્વલ (૩) ધલ -તિક પું ધ્વલ પકડનારો,
 -તી શ્રીં ધ્વલ (૨) કાળી દ્વલસી (૩) પાંચ
 રંગની ધૂટણ સુધી પહોંચે તેવી માળા

(શ્રીકૃષ્ણની) (૪) માળા [વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી
 વૈજ્ઞાનિક વિ. [સં] વિજ્ઞાન સંબંધી (૨) પુ.
 વૈદ પુ. [જુઓ વેદો] (અ.) હાથપગની આમડી
 ફાટવાથી પડતો ચીરો [-ફાટવા = હાથપગની
 આમડીમાં ચીરા પડવા]
 વૈદું નં (અ.) જુઓ વરડું
 વૈજ્યવ નં [સં] વાંસડો [પુ. મળર
 વૈતનિક વિ. [સં] વૈતનથી કામ કરનાર (૨)
 વૈતરજી(-જી) સ્ત્રી [સં] ચમપુરીમાં જતા
 આપતી કલિપત પૌરાણિક નદી [-આપતી
 = ગદા પાણીની નીક પહેલી]
 વૈતર નં [જુઓ વૈતરો] યાક લાગે કે ક ઠાળો
 ઊપરે તેણે કામ (૨) વેઠ (૩) મહેનતાણું
 વૈતરો પુ. [સં વહિવટ = (ભાર) વહેનાર] વૈતર
 કરનાર, મળર (૨) ખૂબ વૈતર કરી શકનાર
 વૈતાન વિ. [સં] યજ્ઞગુ; યજ્ઞ સંબંધી
 વૈતાલ(-ળ) પુ. જુઓ વૈતાલ
 વૈતાલિક પુ. [સં] સવારમાં સ્તુતિનાં માન
 કરી રાત્રને ઊઠાડનાર, આગધ, ચારણ (૨)
 વૈતાલ સાધ્યો હોય તેઓ ભદ્રગર
 વૈતાલી(-ળી)ય પુ. [સં] એક છંદ
 વૈતાળ પુ. જુઓ વૈતાળ; વૈતાલ
 વૈતાળીય પુ. જુઓ વૈતાલીય [હોય તે
 વૈવૃષ્ટ્ય નં [સં] વૃષ્ટાનો ત્યાગ, વૃષ્ટારહિત
 વૈદ(-દ્ય) પુ. [સં વૈદ્ય] રોગ ભણી દવા કરનાર
 ઠંક નં વૈદ, રોગનાં નિદાન, ચિકિત્સા વગેરેનું
 શાસ્ત્ર ઠંકીય વિ. વૈદક સંબંધી ઠંકીય
 પુ. વૈદ (મોનાર્થ) -દૃષ્ટ સ્ત્રી વૈદાણી
 વૈદ્ય(-વ્ય) નં [સં] વિદ્યવતા, ચતુરતા
 વૈદર્ભ પુ. [સં] (સ) વિદર્ભ દેશનો રાજા
 -ર્ભી સ્ત્રી (સ) તેની પુત્રી -દમયતી
 વૈદવાર નં ['વૈદ' ઉપરથી] ઔષધોપચાર
 કરવા તે [કરતી સ્ત્રી
 વૈદાણી સ્ત્રી ['વૈદ' ઉપરથી] વૈદની કે વૈદ
 વૈદિક વિ. [સં] વેદને લગતું(૨) વેદોમાં કહેલું
 (૩) વેદ ભણતું (૪) પુ. વેદનો પઠિત
 વૈદ્ય નં [સં] પડિતાઈ
 વૈદુ નં [સં વૈદ્યક] વૈદનો ધધો [-કરણું =
 કાંઈને મારીને સીધું કરવું - કલા કરવો]

વૈદ્ય નં [સં] એક નીલ રંગનો મણિ
 વૈદહી સ્ત્રી [સં] (સ) સીતા
 વૈદ્ય, ઠંક, ઠંકીય [સં] જુઓ 'વૈદ'માં
 વૈદ્યુત વિ. [સં] વિદ્યુતને લગતું
 વૈધ વિ. [સં] ખારધોરણ અનુસાર (૨)
 વિધિ પ્રમાણે શુદ્ધ કે ખરોખર
 વૈધરત નં [જુઓ વૈધૃત] સત્તાવીસમો યોગ
 (ન્યોતિષમાં) [હોવાપણું (૨) નાસ્તિકતા
 વૈધર્ય નં [સં] બિન કે વિરુદ્ધ ધર્મવાળા
 વૈધવ્ય નં [સં] વિધવાપણું, રહાણો
 વૈધૃત નં, -તિ સ્ત્રી [સં] જુઓ વૈવરત
 વૈનતેય પુ. [સં] (સ.) ગરુડ (૨) અરુણ
 વૈનીતક નં [સં] પાલખી
 વૈપરીત્ય નં [સં] વિપરીતતા
 વૈપુલ્ય નં [સં] વિપુલતા
 વૈવદ્ય નં [સં] વિકળતા
 વૈભવ પુ. [સં] વિભવ ઠંકાલી(-ળી) વિ.
 પુ. વૈભવવાળું -વી વિ. વૈભવવાળું
 વૈભોમ પુ. [સં] વૈભવ, સાહેબી, ઠાંક
 વૈમત્ય નં [સં] બિન મત થવો તે
 વૈમનસ્ય નં [સં] વિર દ્વેષ(૨) વિરેસાહ, બિનતા
 વૈમાન નં + જુઓ વિમાન
 વૈમાનિક વિ. (૨) પુ. [સં] જુઓ વિમાની
 વૈમુખ્ય નં [સં] વિમુખતા [અગેનું
 વૈયઞ્નિક વિ. [સં] વ્યક્તિને લગતું કે તેને
 વૈયર્થ્ય નં [સં] વ્યર્થતા
 વૈયાકરણ(-જી) વિ. [સં] વ્યાકરણ સંબંધી
 (૨) પુ. વ્યાકરણશાસ્ત્રી
 વૈયાટ્ય નં [સં] સેવાચારી (જૈન)
 વૈર નં [સં] વૈર ઠંકાવ પુ. વૈરશાવ
 વૈરદ્ય નં [સં] વિરલતા (૨) ખોટ, ઊણપ
 વૈરદ્ય નં [સં] વિરસતા; નીરસતા (૨)
 ઇચ્છાનો અભાવ
 વૈરાગ્ય પુ. -ગ્ય પુ. નં [સં] સ સાર ઉપરની
 આસક્તિનો અભાવ વિરક્તિ [-આભવો,
 ઊપજવો] -ગી વિ. વૈરાગી, વૈરાગ્યુક્ત
 (૨) પુ. ખાલિ; સાધુ
 વૈરાટ વિ. [સં] વિરાટ સંબંધી (૨) વિશાળ, વિસ્તૃત
 વૈરી વિ. (૨) પુ. [સં] વેરી

વૈજ્ઞ્ય નં [સં] વિરૂપતા
 વૈદ્યસ્ય નં [સં] વિલક્ષણતા
 વૈલક્ષ્ય નં [સં] ગણરાટ, ગૂંચવણનો ભાવ
 (૨) અસ્વ ભાવિકતા, કૃત્રિમતા
 વૈવર્ય નં [સં] વિવર્ય થવું કે હોવું તે, સ્ત્રીકાશ
 વૈવર્ન નં [સં] ફેર, રૂપાન્તર
 વૈવસ્વત પું [સં] જુઓ મનુ (૨) યમ
 વૈવાહિક વિં [સં] વિવાહ સબધી
 વૈવિધ્ય નં [સં] વિવિધતા
 વૈશદ્ય નં [સં] વિશદતા; સ્વચ્છતા, સ્પષ્ટતા
 વૈશ પાચન પું [સં] જનમેજયને મહાભારતની
 કથા સંભળાવનાર
 વૈશાખ પું [સં] વિક્રમ સવતનો સાતમો મહિનો.
 ૦૧ દન પું ગણેડો -ખી વિં વૈશાખ
 માસમા આવતું કે થતું (૨) સ્ત્રી એક માખ
 વૈશાલ્ય નં [સં] વિશાળતા [નાયક
 વૈશિક પું [સં] વેરયા સાથે સબધ રાખનાર
 વૈશિષ્ઠ્ય નં [સં] વિશિષ્ટતા
 વૈશેષિક વિં [સં] વૈશેષિક મતનું (૨) પું
 વૈશેષિક મતનું અનુયાયી (૩) નં વૈશેષિક
 દર્શન ૦૬૨ નં ૭ વૈદિક દર્શનોમાંનું
 કણ્ઠ મુનિએ પ્રવર્તાવેલું દર્શન
 વૈશ્ય પું [સં] ચાર વર્ણોમાંનો ત્રીજો - ખેતી,
 ગોરક્ષા અને વેપાર કરનારો વર્ણ ૦૬૩ નં
 વૈશ્યનું કુર્મ કે ધધા ૦૬૪ પ પું જુઓ
 વિદ્યુપ્રકાપ ૦૬૫ સ્ત્રી વૈશ્યનો ધધા (૨)
 વૈશ્યનો સ્વભાવ, દરેક કામમાં હાનિલાભ
 ભેવાની વૃત્તિ. -શ્યાણી સ્ત્રી વૈશ્ય સ્ત્રી
 વૈશ્રવણ પું [સં] (સ) કુબેર
 વૈશ્વદેવ પું [સં] રોજ જમતા પહેલાં દેવાને
 અપાતો બલિ. -વિદ્યુ નં વૈશ્વદેવ જેમાં
 કરવામા આવે તે વેદી [પરમેશ્વર
 વૈશ્વાનર પું [સં] જઠરાગ્નિ (૨) અગ્નિ (૩)
 વૈશ્વસિક વિં [સં] વિશ્વાસુ, ભરોસાહાર
 વૈષમ્ય નં [સં] વિષમતા; અસમાનતા
 વૈષયિક વિં [સં] વિષય સબધી
 વૈષ્ણવ વિં [સં] વિષ્ણુ સબધી (૨) વિષ્ણુની
 ઉપાસના કરનાર (૩) પું તેવા માણસ વી
 વિં સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી વૈષ્ણવ સ્ત્રી (૩) [સં] લક્ષ્મી
 બે-૬૮

વૈશ્વર્ય નં [સં] માંડા કે સાહનું વિસ્તર થવું
 -બગડવું તે
 વૈદ્યસિક પું [સં] મસ્કરો, લાંઠ
 વૈકળો (વો?) પું [જુઓ વૈકળો] નાનો વહેળો;
 વૈકળો, નાળું
 વૈકાઠિટ પું ૧૬ [વિરોધ દર્શાવવા સલામાથી
 આપ્યા જવું તે (-કરવો)
 વૈકાળ નં એક પક્ષી
 વૈટ પું [સં] ચૂટણીનો મત [-નંખાવો,
 -પડવો = મતપેટીમા મતપત્ર પડવો, મત
 અપાવો. -નાંખવો = મતપેટીમા મતપત્ર
 નાખવો, મત આપવો ૦૨ પું [સં] મત
 આપનાર
 વૈટરમૂક વિં પાણી જેમા ન પેસી શકે તેવું
 વૈટરવક્ત્ર નં શહેર વગેરેની વસ્તીને પાણી
 પૂર પાડનાર મથક કે કારખાનું, ટાકી
 વૈડકા પું [સં] એક જાતનો રશિયન દાઢ
 વૈડકી સ્ત્રી, -કું નં [દે વોહરી = તરણી,
 યુવતી] જુવાન બેસ અથવા ગાય, ભેટકું
 વૈણ (વો?) નં [સં] વહન પરથી, સરં મ
 વોળા] સીમમા પાણીથી ભરાતો લાંબો ખાંડો
 વોય વોય, ૦૨ (વો) અં [સરં દે વેલ્ =
 વિષાદ તથા ભયસૂચક અન્યથા] ભય કે
 ક્રોધનો પોકાર કરે તેમ
 વૈરટ નં [સં] વારટ, ક્રૂરપકડ કરવાનો
 સરકારી પરવાનો [-કાઠવું, નીકળવું,
 -ખજવું, બળવવું] [ગામને] વિલાગ
 વૈર્ડ પું [સં] (કોઈ વહીવટ માટે પહોતો
 વૈર્ડર પું [સં] કઠીઓનો મુકાદમ (જેલલાપા)
 વૈલામણું વિં જુઓ વોળામણું
 વૈશિ મ કંપની સ્ત્રી [સં] (વિલાયતી ઢબની)
 ઘે.ખીની દુકાન
 વૈસરાવણું સંકિં [પ્રા. વોસર (સં વ્યુલ+
 સુજ), સરં મ વોસરણે] તજવું; છોડી દેવું
 વૈહ પું [સં] વહ ઉપરથી? સરં દે વોહાર
 = પાણીનું વહેણું ભેગથી વહેતો પ્રવહ
 વોળામણું (-ણું) (વો) વિં [વળવું પરથી]
 વાકું, વળાકવાળું (૨) નં વાંકું, વળાક
 વોળાવણું (વો) સંકિં [પ્રા વોલ (સં. ગમ્),
 વોલાવિસ] વળાવણું; વિલાય કરવું

વૉળાવિયે (વૉ) પું વૉળાવવું પરથી) વળાવ
નારે, વળાવવા સાથે જનાર વૉળાવિયે
વૉકળે (વૉ) પું જુઓ વૉકળે
વૉષદ અંગ [સં] પિતૃઓને બલિ આપનાં કરાને
હૃગાર ૦કાર પું તેને હિચ્ચાર કે અવાજ
વ્યક્ત વિં [સં] રપદ, બુદ્ધિ (૨) સાકાર બનેલું
વ્યક્તિ સ્ત્રીં [સં] કાઈ પણ વર્તમાનું એક
(૨) માણસ (૩) વ્યક્ત થવું તે. ૦મત વિં
વ્યક્તિને લગતું, અગત, વૈયક્તિક ૦તા સ્ત્રીં,
૦ત્વ નં વ્યક્તિનો વિશેષ ગુણ ૦વાદ પું
સામાજિક વિચારમાં વ્યક્તિ ને તેનું વ્યક્તિત્વ
મહત્વનું છે એવા વાક [૦તા સ્ત્રીં
વ્યથ વિં [સં] વ્યાકુળ; અસ્થિર, ગભરાયેલું
વ્યથન પું [સં] પખો [સખધ
વ્યતિકર પું [સં] મિશ્રણ (૨) સમુદાય (૩)
વ્યતિક્રમ પું [સં] હિલ્લમ્ભન કરવું તે (૨)
વિપર્યાસ (૩) બાધા, વિશ્વ
વ્યનિરિક્ત વિં [સં] અતિરિક્ત, સિવાય; બિન
વ્યનિરેક પું [સં] અભાવ (૨) બિનનતા (૩)
ઉત્તમતા; શ્રેષ્ઠતા (૪) એક અર્થાલંકાર,
જેમાં ઉપમેયને ઉપમાન કરતાં શ્રેષ્ઠ બતા
વવામાં આવ્યું હોય છે (કા. શા.) (૫)
અમુક એક વસ્તુ ન હોય તો બીજી અમુક
વસ્તુ પણ ન હોય એવા સખધ કે નિયમ
(ન્યા) ૦પદ્ધતિ સ્ત્રીં કારણ ન હોય
ત્યારે કાય ન હોય એવા વ્યતિરેકના નિયમ
ને આધારે બધાયેલી કાર્યકારણ નહી
કરવાની અન્વેષણ-પદ્ધતિ 'મેયક બોદ
હિકરન્સ' (ન્યા), ૦૦યાત્રિ સ્ત્રીં સાધ્ય
સાધનના વ્યતિરેક-સખધની વ્યાપ્તિ (ન્યા.)
વ્યતિ'-(તી)હાર પું [સં] અહોભદ્રો,
વિનમય [અયેલું
વ્યતીત વિં [સં] ધીવી ગયેલું, પસાર થઈ
વ્યતીપાત પું [સં] ન્યૌતિવમાં અશુભ
મનાતો ૧૭મે યોગ (૨) ઉત્પાત કે ઉપદ્રવ
-તિયુ વિં ઉપદ્રવ કરનાર, તોફાની
વ્યતીહાર પું [સં] જુઓ વ્યતિહાર
વ્યત્યય, વ્યત્યાસ પું [સં] વ્યતિક્રમ
વ્યથા સ્ત્રીં [સં] કષ્ટ, પીડા

વ્યથિત વિં [સં] વ્યથા પામેલું કુખી
વ્યથિકરણ નં [સં] (વ્યા) બિન્ન અધિ-
કરણમાં રહેલું તે (૨) બિન વિભક્તિમાં
હોલું તે ૦જહુત્રોહિ પું (વ્યા) વિરોધણ
વિરોધભાવના સખધ વિનાનાં પદોનો
બહુનોહિ સમાસ. ઉદાઁ ચક્રપાણ
વ્યથોહ પું [સં] કાઢી મૂકવું તે
વ્યભિચાર પું [સં] પોતાના ગુણધર્મને
વફાદાર ન રહેલું તે (૨) પરસ્પરપુરુષનો
આડો વ્યવહાર (૩) કર્તવ્યભ્રષ્ટતા (૪)
નિયત સાહચર્ય ન હોવું તે (ન્યા) -રિષ્ટ
વિં સ્ત્રીં વ્યભિચારી (૨) સ્ત્રીં વ્યભિચારી
સ્ત્રી -રી વિં વ્યભિચાર કરનાર (૨)
વ્યભિચારદોષવાળું (૩) પું વ્યભિચારી
માણસ -રીભાવ પું જુઓ સચારીભાવ
વ્યય પું [સં] ખર્ચ, વાપર -ચી વિં વ્યયવાળું
વ્યય અં [સં] ફાગટ, મિથ્યા (૨) વિં
નકાતું, નિરર્થક ૦તા સ્ત્રીં
વ્યયીક વિં [સં] યોદ્ધ; અસત્ય, બનાવટી (૨)
અયોગ્ય; અકાર્ય (૩) નં બુદ્ધિ યોદ્ધી વાત
વ્યયચ્છેદ પું [સં] કાપી નાખવું તે (૨)
જુદ પાલવું તે ૦વિદ્યા સ્ત્રીં શરીર-
'પૃથક્કરણશાસ્ત્ર, એનેટોમી'
વ્યવહાર નં [સં] આહ; પહો (૨) વિશ્વ,
એકાગ્રતામાં ભાગ (૩) અવકાશ
વ્યવસ્થાય પું [સં] કામકાજ કે તેની ખટપટ,
ઉદ્યમ (૨) નિશ્ચય. -ચિની વિં સ્ત્રીં,
-ચી વિં વ્યવસાયવાળું
વ્યવસ્થા સ્ત્રીં [સં] બદોખસ્ત, ગોઠવણ
વ્યવસ્થાપક પું [સં] વ્યવસ્થા કરનાર, મેનેજર
વ્યવસ્થિત વિં વ્યવસ્થા-યુક્ત, બરાબર ગોઠવેલું
-તિ સ્ત્રીં વ્યવસ્થા (૨) નિયમન
વ્યવહારવું સંકિં [સં] વ્યવહાર વ્યવહાર
કરવો; સબોધવું
વ્યવહાર પું [સં] વ્યાપાર; કામકાજ ધધો
(૨) વતન (૩) લોકરીતિ (૪) પરસ્પર આપવા-
લેવાનો સખધ ૦કુશળ, ૦દક્ષ વિં વ્યવહારની
બાબતોમાં કુશળ ગણિત નં વ્યવહારમાં
ખપ આવે તેવું ગણિત (૨) પાંતી, 'ગ્રેકિટસ'

(ગ.) (૩) લેખાં (મ.) વહિ સ્ત્રીં વ્યવહારો
પયોગી કે વ્યવહારની દષ્ટિ. વહિ-વિં
વ્યવહારમાં સફળ થઈ શકે થયેલું; વહેવાર.
-રી વિં વ્યવહારને લગતું. -રે વિં વહેવાર,
વ્યવહાર્ય. -ર્ય વિં [સં.] વહેવારમાં મુકાય કે
હિતારાથ તેવું
વ્યવહારિત વિં [સં.] વચ્ચે પડાવાળું; કંકાર્યલું
વ્યવહારિત સ્ત્રીં [સં.] સમઘિનો પ્રત્યેક અર્થ શકે વ્યવહાર
વ્યવહાર નં [સં.] દેવ, લત (૨) માલક પદાર્થ
લેવાની દેવ (૩) દુ ખ (૪) આકૃત, ભોખમ
(૫) નાશ. ખુવારી. [-પડવું = દેવ પડવી,
લત લાગતી (૨) માલક પદાર્થની દેવ પડવી.]
-ની વિં વ્યવહારવાળું
વ્યવહાર વિં [સં.] વેરાયેલું (૨) ઊલટું (૩)
વહેતી નાખેલું, છૂટ પાડેલું ઓવિધિ પું
‘મેથલ ઓફ ધન્વન્તર’ (ગ.)
વ્યંજ વિં [સં.] એકાદ અમ વિનાનું, અપ્રમ
(૨) ભુઓ વ્યંજ્ય - અર્થ પું ભુઓ વ્યંજ્યાર્થ
વ્યંજ્ય વિં [સં.] આલકતરી રીતે સૂચિત (૨)
કટાક્ષથી કહેલું (૩) નં વકોક્તિ; કટાક્ષ
-ગ્યાર્થ પું શબ્દની વ્યંજના વૃત્તિથી
સૂચિત થતો ગૂઢ અર્થ, વાચ્યાર્થ અને
લક્ષ્યાર્થથી ભિન્ન એવો - વ્યંજ્ય અર્થ
વ્યંજક વિં [સં.] રપષ્ટ કરનાર, બતાવનાર
વ્યંજન પું, નં [સં.] રવરની મહા વિનાળેનો
હિચાર ન થઈ શકે તે વર્ણ (૨) ડાખ, નિશાની
(૩) અવયવ, અમ (૪) ગુહાગ (૫) શાક.
-નાદિ વિં [+ આદિ] શરૂઆત વ્યંજનવાળું.
-નાંત વિં [+ અંત] છેડે વ્યંજનવાળું
વ્યંજના સ્ત્રીં [સં.] વ્યંજ્યાર્થનો ખોધ કરવાની
શબ્દની શક્તિ (વ્યા) [કરાર્યેલું.
વ્યંજિત વિં [સં.] સૂચિત (૨) વ્યક્ત - રપષ્ટ
વ્યંજન (૭) પું [સં] વંદર, વિ + અંદાન પુસક
વ્યાકરણ નં [સં] ભાષાના શુદ્ધ પ્રયોગો, નિયમો
વગેરેનું શાસ્ત્ર ઠકાર પું વ્યાકરણ રચનાર,
વ્યાકરણ વ્યવહાર સ્ત્રીં વ્યાકરણ દ્વારા
ભાષા શીખવવાની પદ્ધતિ વ્યવહાર વિં વ્યાક-
રણના દોષ વિનાનું - છૂટી પું વ્યાકરણશાસ્ત્રી
વ્યાકુલ (૭) વિં [સં] ગાલરું, બાવરું,

ગાલર્યેલું. ઠકાર સ્ત્રીં [રપષ્ટ કરેલું
વ્યાકૃત વિં [સં.] પૃથક્કરણ કરી સમજાવેલું-
વ્યાકૃત પું [સં.] પ્રકાશ, વકરવું તે
વ્યાખ્યા સ્ત્રીં [સં] વસ્તુનું પૂરતું અને આવરતક
વર્ણન (૨) વિસ્તૃત કે રપષ્ટ અર્થ; ટીકા
વ્યાખ્યાતા પું [સં.] વ્યાખ્યાન કરનાર.
વ્યાખ્યાન નં [સં.] ભાષણ, કાંઈ વિષયનું
વિસ્તારથી પ્રતિપાદન. વ્યાખ્યા સ્ત્રીં, નં જે
આસનેથી વ્યાખ્યાન આપવાનું હોય તે
વ્યાખ્યાય વિં [સં.] વ્યાખ્યા થઈ શકે એવું
વ્યાખ્યાત પું [સં] વિદ્ય, પ્રતિબંધ (૨) વિરોધ
વ્યાધ પું [સં] વાધ. વ્યર્થ, -ધાબર નં
[+ અંદર] વાધનું ચામડું
વ્યાજ નં [સં] વિ + આજન્ = નવું જન્માવડું
-વધારવું, સરં હિં, મ] નાણાં વાપરવા
બદલ મૂળ રકમ હિપર આપવો પડતો વધારો
(૨) [સં.] બહાનું મિષ (૩) ઠગાઈ [-કાઠવું
= વ્યાજનો હિસાબ કરવો - મહત્તરી કરવી.
-કાપવું = વ્યાજ બાદ કરવું - ખાણું, લેવું
= વ્યાજની કમાણી કરવી. -કારવું = વ્યાજ
આપવું કારવું વ્યાજ = વટાવવાળું વ્યાજ.
ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ = વ્યાજનું વ્યાજ. વારો-
વારિયું વ્યાજ = રોજ દહાડે વધતું વ્યાજનું
વ્યાજ. વ્યાજવું વ્યાજ = (લ) સંતાનનું
સંતાન] વ્યાજ વિં મે.ટે વ્યાજ
નાણાં ખીરનારું, વ્યાજ પર કમાઈ કર-
નાર. વ્યાજ (-ધ) સ્ત્રીં નાણાં નકામાં
પડી રહેવાથી કે મુલત પહેલાં પરત થવાથી
આવતી વ્યાજની ખોટ વ્યાજ વિં ભુઓ
વ્યાજખાઈ. વ્યાજ સ્ત્રીં વ્યાજ બહાના
છેલળ નિંદા કરવી તે, એક શબ્દાલકાર
(કા શા.). વ્યવહાર નં વ્યાજ અને મુલતનો
ભેગો આંકડો; રાશ. વ્યવહાર નં વ્યાજ ને
વટાવ વગેરેની હિપજ વ્યવહાર નં વ્યાજ
અને વટાવનો ધધો વ્યવહાર સ્ત્રીં વ્યાજ
કાઢવાનો ચોપડો. વ્યવહાર પું વ્યાજની
કમાણી જ વ્યવહાર ચલાવનાર. વ્યવહાર
સ્ત્રીં વ્યવહારી સ્તુતિ મારફતે નિદા કરવી
અથવા વ્યવહારી નિદા મારફત સ્તુતિ કરવી

તે, એક શબ્દાલકાર (કા શા) - જી (૦કું)
 વિન્ વ્યાજે ધીરેલું અથવા લીધેલું - જીચિકી
 સ્ત્રીન્ વ્યાજ લેવાની શરતે ધીરેલી રકમનું લખત
 વ્યાધ પુન્ [સં] પારખી
 વ્યાધિ પુન્; સ્ત્રીન્ [સં] રોગ, મરજી ઠકારણ
 નન્ વ્યાધિનું કારણ વ્યસ્ત, ઠત વિન્ ઠતા
 વિન્ સ્ત્રીન્ [સં] વ્યાધિમાં સપડાયેલું, રોગી
 વ્યાન પુન્ [સં] પચપ્રાણમાંનો એક
 વ્યાપ પુન્ [સં] વ્યાપ્તિ, વિસ્તાર; પસારો
 વ્યાપક વિન્ [સં] સર્વ ઠકાણે વ્યાપી રહેનાર
 (૨) વિશાળ ઠતા સ્ત્રીન્, ઠત્વ નન્ ૦૫૬
 નન્ 'જનરલ ટર્મ' (ગ)
 વ્યાપકું સન્કિન્, અન્કિન્ [સં. વ્યાપ્] ઠાઈ
 ચીજની અદર ફેલાણું (૨) પ્રસરણ, ફેલાણું
 વ્યાપાર પુન્ [સં] પ્રાણી કે પદાર્થની ક્રિયા
 (૨) ઉલ્લેખ, વધો (૩) વેપાર - રી પુન્ વેપારી
 વ્યાપી વિન્ [સં] વ્યાપક (પ્રાય સમાસને અતે)
 વ્યાપ્ત વિન્ [સં] રોકાયેલું, સમ - તિ સ્ત્રીન્
 વ્યાપ્ત હોણું ને [વ્યાપક
 વ્યાપ્ત વિન્ [સં] વ્યાપેલું ઠમાન વિન્ વ્યાપ્તિ,
 વ્યાપ્તિ સ્ત્રીન્ [સં] વ્યાપક તે (૨) નિત્યસાહ
 ચર્ચ (ન્યા) (૩) સાધન અને સાધ્યનો
 સાહચર્ય નિયમ ઠદોષ પુન્ ન્યયની વ્યાપ્તિને
 અગિને ઠાવ ઠમ્હ પુન્, ઠમ્હણ નન્ વ્યાપ્તિ
 મ્હણ કરવી - નિશ્ચત કરવી તે વ્યાપાર
 પુન્ વ્યાપ્તિમ્હણનો વ્યાપાર - રચ વિન્
 [સં] વ્યાપવા યોગ્ય
 વ્યાપોહ પુન્ [સં] મોહ, અજ્ઞાન, ભ્રાંતિ
 વ્યાયામ પુન્ [સં] કસરત ઠમદર નન્,
 ઠશાળા સ્ત્રીન્ કસરતશાળા
 વ્યાયોજ પુન્ [સં] એક પ્રકારનું એકાંકી નાટક
 વ્યાલ (-ળ) પુન્ [સં] સાપ (૨) ચિત્તો, વાધ
 વ્યાવર્તક વિન્ [સં] વ્યાવૃત્ત કરનાર, જુદું
 પાઠનાર [વહેવાર
 વ્યાવહારિક વિન્ [સં] વહેવાર સળધી (૨)
 વ્યાવૃત્ત વિન્ [સં] પાછું ફરેલું કે ફેરવેલું (૨)
 અલગ કરેલું કે થયેલું (૩) નિવિદ્ધ (૪)
 આચાર્ય, વેરાયેલું (૫) પુન્ સગીતમાં એક
 અલકાર - તિ સ્ત્રીન્ વ્યાવૃત્ત થવું કે કરવું

તે (૨) અભાવ
 વ્યાસ પુન્ [સં] (સ) મહાભારત અને પુરાણોના
 કર્તા - એક ઋષિ (૨) પ્રાણણની એક અટક
 (૩) ભકાઈ, વિસ્તાર (૪) વર્ણના મધ્યગિદ્ધ
 માંથી પસાર થઈ તેના પરીધને બે બાજુ
 અક્ષતી લીટી, 'હાયેમીટર' (ગ) ૦જી પુન્
 (સ) વ્યાસ ઋષિ (માનાર્થ) (૨) [લા]
 (મહાભારતની) કથાકરનાર ઠન દન પુન્ (સ)
 શુકદેવ ઠપીઠ સ્ત્રીન્, નન્ વક્ત્રા કે કથાકારને
 ઊભા રહેવાનું કે બેસવાનું ઊંચુ સ્થાન
 વ્યાસ ગ પુન્ [સં] મહાવરો, અવ્યાસ (૨)
 વ્યાસક્રિ, ભક્તિ - ગી વિન્ વ્યાસ અવાળું
 વ્યાસાર્થ પુન્ [સં] વ્યાસનું અર્થ; સેમી-
 હાયેમીટર' (ગ) [નિમ્નગ નીવડેલું
 વ્યાહત વિન્ [સં] પાછું ફેલાયેલું, ફડિત થયેલું,
 વ્યાહતિ સ્ત્રીન્ [સં] કથન, ઉક્તિ (૨) મૂ,
 મુવ, મ્વ એ ત્રણ પવિત્ર શબ્દ
 વ્યાળ પુન્ જીઓ વ્યાલ [૩] અવ્યવસ્થા
 વ્યુત્કંઠ પુન્ [સં] ઊલટો કંઠ (૨) ઉલ્લંઘન
 વ્યુત્કંઠ વિન્ [સં] ઉલ્લંઘેલું, જોળાયેલું
 -તિ સ્ત્રીન્ બહાર નીકળવું - જતા રહેવું તે
 (૨) ઉલ્લંઘન (૩) મોટી ક્રાંતિ, ઊલ્લંઘન
 વ્યુત્થાન નન્ [સં] જોરથી ઊઠવું તે (૨)
 અચ્યુત (૩) સમાધિમાંથી ઊઠવું તે
 વ્યુત્પત્તિ સ્ત્રીન્ [સં] શબ્દની મૂળ ઉત્પત્તિ
 [વ્યા] (૨) વિદ્વતા, પ્રાવીણ્ય ઠકાર પુન્
 શબ્દની મૂળ ઉત્પત્તિ બતાવનાર
 વ્યુત્પન્ન વિન્ [સં] વિદ્વાન, પ્રવીણ (૨)
 સાધિત (શબ્દ) [વ્યા]
 વ્યુપહાસ પુન્ [સં] ઉપહાસ, ઠકડી ઠક
 વિન્ ઉપહાસ કરનાર
 વ્યૂહ પુન્ [સં] સૈન્યની ગોઠવણી ઠરચના
 સ્ત્રીન્ તેની રચના
 વ્યોમ નન્ [સં] આકાશ ઠગ બા સ્ત્રીન્ આકાશ-
 ગંગા ઠચર વિન્ આકાશમાં ફરનાર (૨)
 નન્ પખી વ્યાન નન્ વિમાન
 મજ નન્ [સં] (સ) વૃદ્ધાવન (ગોકુળ પાસે)
 (૨) ગોવળોનું ગામ (૩) પુન્ સમૂહ
 ઠભાષા સ્ત્રીન્ એક બોલી - મજ દેશની

ભાષા. ઓમંડળ નં મળ તેમજ તેની
આસપાસનો પ્રદેશ ઓવનિતા સ્ત્રી
મળની સ્ત્રી, ગોપી. ઓવાસી વિં (૨) પું
મળમા રહેનાર. ઓવિહારી વિં (૨) પું
મળમા વિહાર કરનાર (શ્રીકૃષ્ણ). -ભંજના
સ્ત્રી + ઓંગના] ગોપી

મળવું અંકિં [સં. વ્રજ] જવું

મળ પું નં [સં] ધા, નાક

મત નં [સં.] નિયમપૂર્વક આચરવાનું પુણ્ય-
કર્મ (૨) અચુક કરવા ન કરવાનો ધાર્મિક
નિશ્ચય [-ઊજવવું = મતની પૂર્ણદુતિની
ક્રિયા કરવી. (-કરવું, પાળવું, -તોડવું,
-મૂકવું.) -લેવું = નિયમ પાળવાની પ્રતિજ્ઞા
કરવી.] ઓચર્ચા સ્ત્રી મત કરવું કે પાળવું

તે. ઓધારી વિં મત લેનાર. ઓધંગ પું
મતનો લગ, મત તોડવું તે. ઓધ વિં
મત લીધું હોય તેડુ -તાળ(-ણ) વિં
મત કરવાની દેવવાળું. -તિની વિં સ્ત્રી
મનવાળી -તી વિં મતવાળું

મળકારો પું (કા.) ઝમકારો; ચમકારો
માચક સ્ત્રી [સરં હિં.] અપભ્રંશ ભાષાનો
એક પ્રકાર

માત પું [સં] સંધ; સમૂહ
માત્ર પું [સં] જેને સરકાર કરવામા ન
આવેલા હોય તેવું (૨) વર્ણસંકર

મીઠા સ્ત્રી [સં.] લાજ; સરમ

મીઠિ પું [સં.] ચોખા

મેક પું (પા.) જુઓ વિરહ

શ

શ પું [સં.] ચાર ઊખાક્ષરો (શ, ષ, સ, હ)
માનો પ્રથમ [એક માપ

શર્ધ પું, નં [પ્રા. સદ્ર (સં શત)] અનાજનું

શક પું [વ.] વહેમ, શંકા [-આવેલો,
જવેલો, પડવેલો = વહેમ પેદા થવો - રહેવો =
શંકા હોવી - રાખવેલો, લેવેલો = વહેમણું.]

ઠંદાર, ઓમંદ વિં જુઓ તેમના કંમમાં
શક પું [સં] એક માચીન ભવના લોક (૨) સંવત
(૩) શાલિવાહને ચલાવેલો સંવત (૪) સ.
૭૮થી) [-ચલાવવેલો = કાઢી નાખાકિત વ્યક્તિ
કે યુગપ્રવર્તક ઘટનાની ચાહગીરીમા સંવત્સરની
મજાના શરૂ કરવી. -ખેસાડવેલો = (સુ) ણપ -
દાખ - ધાક ખેસાડવા] ઓકારી ઓમવર્તક,
ઓવર્તી વિં શક પ્રવર્તવનાર, જેના રમરણમાં
સંવત શરૂ થાય તેવું, ચાહગાર

શકટ નં [સં] ગાડું ઓચૂક પું શકટોકારે
સે-ચની રચના -ટાસુર પું (સ) [+ અસુર]
કસે કૃષ્ણને મરવા મોકલેલો એક રાક્ષસ.
-ટી સ્ત્રી ગાલ્લી [યૂથો

શકટું નં [પ્રા સદ્ર (સં શલ્ક) = છાલ] મેલું,
શકટાર વિં [ફા] જેના પર શક જતો હોય તેવું
શકન, -નિયાળ જુઓ 'શુકને'માં
શકપ્રવર્તક વિં [સં] જુઓ શક [સં] માં

શકમંદ વિં [ફા.] સશયમસ્ત, શકવા ૧
શકરજોર(-રો) પું [ફા.] એક પક્ષી (૨)
મીઠી વાનીઓનો શોખીન [ટી] એક ફળ
શક(-ક)રટેટી સ્ત્રી, મ શર્કરા, ફા. શકર +
શક(-ક)રપારો પું [ફા શકરપારા] ઘઉંની
એક મીઠી તળેલી વાની

શકરાખાજી સ્ત્રી [શકરો+ખાજી] (શકરાખાજ
દારા) પક્ષી ઇં નો શિકાર કરવો તે

શક(-ક)રિયું નં એક કંક

શકરી સ્ત્રી [જુઓ શકરો] શકરાખાજની માફા
શકરીમનિયા નં એક પક્ષી

શકરો [ફા શિક્કર; સરં હિં શિક્કા; મ.
શિક્કર], ઓખાજ પું ઓખ પક્ષી (૨) [લા]
પાકો ઉઠાવગીર

શકલ પું [સં.] ભાગ, ખડ

શકવર્તી વિં [સં] જુઓ 'શક' [સં.] મા
શકવું અંકિં [સં શક્, સરં મ શક્ષે, હિં.
સકના] શક્તિમાન થવું (૨) સ બવણું (અપ્ય
કિ ને સહાયક રૂપે જ વપરાય છે જેમ કે,
ખેલી શકશે.)

શકાર પું [સં] શ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર.
-રત વિં [+ સત] છેડે શકારવાળું

શકાર પું [પ્રા. સ (સં. સત્) + પ્રા. કાર

(ક્રિયા, વ્યાકૃતિ) સકાર; ખરકત, સાસ
 શુકન નં [સં] ભાવિ શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન,
 શુકન (૨) પક્ષી. [-જોવા = શુકનની સાથે
 જોવી કયા શુકન છે તે તપાસવું -થવા
 -લેવા = શુભ શુકન નરીકે માન્ય કરવું.]
 શુકુનિ નં [સં] પખી (૨) ગીધ (૩) પું
 (સ) દુર્યોધનનો મામો [-ચતુષ્થય = ચલાળ-
 ચોકડી -મામો = મહા તરકેરી માણસ.]
 શકુંત નં [સં] ચોર (૨) શકુન પક્ષી
 ંક્ષા સ્ત્રીં (સ) મેનકા અને વિશ્વામિત્રની
 પુત્રી, દુર્યોધનની પત્ની
 શકે અં [શકવું પરથી] ભણે કે (૫)
 શકોરું નં [સરં હિં સકોર, મ શિકોરા
 (પ્રા-સિક્કરા-સં શકોરા, ફા શકર, શિક
 ઉપરથી ?)] બટેર; માટીનું કોઢિયું
 શકર સ્ત્રીં [ફા શકર, પ્રા સક્કરા] સકર, ખાં.
 ંટેટી સ્ત્રીં જુઓ શકરટેટી ંપારો પું
 જુઓ શકરપારો. -રિજું નં શકરિયું
 શક્ષ સ્ત્રીં [જુઓ શિક્ષ, સરં મ]
 ચહેરો, સ્વરૂપ. [ફરી જવી, બહાઈ જવી
 = સ્વરૂપ-દેખાવ-ગુણમ બહાઈ જવાં.]
 શક્ષે પું જુઓ શિક્ષો (૨) [જ સિક્ષ
 = જાપ કે શક્ષ = ચહેરો ઉપરથી] ચહેરો;
 સુદર બંધ ચહેરો (૩) ધરેણાં વગેરેની
 બાજાં [-પહોલો = જાપ પહોલો, અમલ
 ખેસવો.] -ક્ષાદાર વિં ધાડીલા સુદર
 ચહેરાવાળું (૨) મોઢક, બહાઈદાર
 શક્ત વિં [સં] શક્તિમાન
 શક્તિ સ્ત્રીં [સં] સામર્થ્ય, બળ (૨) દેવી
 (૩) એક અસ્ત્ર. ંપૂજક વિં (૨) પું
 દેવીનો ઉપાસક ંપૂજ સ્ત્રીં દેવીપૂજ.
 ંમત્તા સ્ત્રીં શક્તિ હોવી તે; સામર્થ્ય
 ંમાન, ંસંપન્ન વિં બળવાન, સમર્થ
 શક્ય વિં [સં] બની શકે કે કરી શકાય એવું
 ંતા સ્ત્રીં સ ભવ, શક્ય હોવું તે ંમેદ પું
 [વ્યાક્રિંનો શક્યાર્થસૂચક ભેદ-કથાર્થ પું
 [+અર્થ] શક્યતા બતાવનાર કિંંનુ રૂપ (આ.)
 શકં પું [સં] ઇદ્ર -કાવ્યી સ્ત્રીં ઇદ્રાણી; રાથી
 શખસ પું [જ શક્ત] માણસ

શખ્ખો પું [જુઓ શકો] લખોટી (તેની
 રમતમાં બોલાય છે) (૨) જુઓ શકો અર્થ ૨, ૩
 શખ સ્ત્રીં [‘શખા’ ઉપરથી ? સરં મ જોગદી
 (જિગદી = દોષ, અકુર)] ઢીવાની બોલ (૨)
 તેના જોવા (શક) આકારની વસ્તુ (૩) શક
 આકારનો ઢગલો (૪) નાનવરના આંચળ
 શખડી સ્ત્રીં [‘શખ’ ઉપરથી] કાલસા બાળવાનું
 એક સાધન, ચૂલાનું કામ દેતી એક ખનાવટ,
 સગડી [-કરવી = સગડી સળગાવવી
 -જળી જવી = સગડીનો અગ્નિ નકામો
 જવો -માથે લેવી, વહોરવી = પારકી
 પચાત વહોરી લેવી -લગાડવી, -સળ
 ગાવવી = સગડીમાં દેવતા સળગાવવો]
 શખરામ નં જુઓ શિગરામ [પુ. ઇદ્ર
 શશ્વિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં] (સ) ઇદ્રાણી ંપતિ
 શઠ વિં [સં] ધૂર્ત, હુરચ (૨) તેવો માણસ
 ંતા સ્ત્રીં, ંત્વ નં [તેના રેસા
 શશ્વ નં [સં] બીડીની ભતનો એક છોડ (૨)
 શશ્વઝ સ્ત્રીં [‘સનન’ રવં ઉપરથી, સરં હિં
 સનક્તા] + સુરગ, સશ્વંગ
 શશ્વઝટ પું [પ્રા છળળ (મ. છળ) + ગટ (સં
 કૂત), કે ટ છાળ (વસ્ત્ર-કપડું) + ગટ (સં
 કૂત)] સશ્વઝટ, ધૂઝટ ધૂમટો [-તાશુવો,
 વાળવો = સાલ્સો મોઢા પર લઈ લાજ કાઢવી]
 શશ્વઝર પું [મ જૂંગાર, પ્રા મિંગાર] શરીરને
 શીલાવનાર વસ્ત્ર, આબૂપણ વગેરે [-કરવા,
 ધરવા, પહેરવા, સજવા] -નાંદશન =
 કાંકારજીના મદિરમાં તેમનું એક દર્શન]
 શશ્વઝરડુ સંકિં [પ્રા મિંગાર (સં જુગારમ્)]
 સુરોભિત કરવું (૨) ધરેણાં પહેરવાં
 શશ્વગો પું [પ્રા સળ્હ = નાનું, ખારીક કે
 સં જૂગ ઉપરથી ?] સશ્વગો; અકુર, ફણગો
 -ગાણું સંકિં સશ્વગણું શશ્વગો; ફૂંવો
 શશ્વર્બાડી સ્ત્રીં [શશ્વ+બીડી] શશ્વનો છોડ
 શશ્વવી પું [મ જોળવી] મહારાષ્ટ્રની એક
 પ્રાણી ભત કે તેનો માણસ (૨) શુકન
 કહેનારો -ભણનારો માણસ
 શશ્વડું સંકિં [જુઓ સુલવું] + સાબળવું
 શશ્વડું નં [‘શશ્વ’ ઉપરથી] શશ્વનું કપડું

રચના તરફ લક્ષવાળુ, 'અર્થલક્ષી'થી ઊલટું
 ંહાસિત્ય નં શબ્દોની લલિતતા - મધુર
 રચના કે યોજના. ંહિપિ સ્ત્રીં શબ્દે શબ્દે
 (વર્ણે નહિ) જુદી સંજ્ઞાવાળી લિપિ, 'હાયરિ-
 ટિક' ંહોખન નં શુનલેખન તરીકે શબ્દો
 લખાવવા તે ંવાદ પું અર્થ નહિ પણ
 શબ્દને પકડીને વાદ કરવો તે ંવિચાર પું
 વર્ણે વિષે વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ વિચાર ંવેધી
 વિં માત્ર શબ્દ - અવાજને આધારે ધાયુ
 બાજુ મારનાર ંશક્તિ સ્ત્રીં શબ્દની અર્થ-
 બોધક શક્તિ(અલિધા, લક્ષણા અને વ્યજના)
 ંશાસ્ત્ર નં શબ્દનું શાસ્ત્ર, 'ઇટિએલોલ'
 ંશુદ્ધિ સ્ત્રીં શબ્દની શુદ્ધિ, શબ્દનો શુદ્ધ
 પ્રયોગ ંસ્ત્રેષ પું શાબ્દિક સ્ત્રેષ
 -ખદાહંબર પું [+ જાહજાર] જેમાં અર્થ
 કે બાવની ન્યૂનતા હોય તેવો બારે બારે શબ્દનો
 પ્રયોગ -ખદાતીત વિં [+ જમીત] શબ્દથી
 ન વણવી શકાય તેવું -ખદાનુશાસન નં
 [+ જનુજ્ઞામન] વ્યાકરણ -ખદાર્થ પું
 [+ કર્થ] શબ્દનો અર્થ (ર) શાબ્દિક અર્થ
 -ખદાહ કાર પું [+ જલ્કાર] શબ્દરચનાની
 ચમત્કૃતિવાળો અલકાર (કા શા) -ખદાહ
 વિં નકાંમા - વધારે પડતા શબ્દોવાળુ કે
 તેવી શૈલીનું -ખદાહુતા સ્ત્રીં અર્થ થોડો
 પણ શબ્દોની હારમાર હોવી તે, 'વર્ગોચિદ્રી'
 શમ પું [સં] શાંતિ (ર) ક્ષમા (ક) ઇદ્રિયો અને
 વાસનાઓનું શાંત થવું તે ંતા સ્ત્રીં શાંતિ(ર)
 ક્ષમા, ધીરજ ંન નં શાંત પડવું કે પાડવું તે
 ંન લાડુ પું જુઓ સમનલાડુ ંપ્રધાન
 વિં શમ જેમાં પ્રધાન છે તેવું ંમય વિં
 શમથી બારેલું; શાંત ંવર્ણ સંકિં (પ.) શાંત
 કરવું, શમાવર્ણ ંર્ણ અંકિં [સં શમ્]
 શાંત પડવું, ટાડુ પડવું (ર) નાશ પામવું
 શમશમર્ણ અંકિં [સં શમ્] શમશમાકાર
 યર્થ જર્ણ (ર) શાંત થવું
 શમશમાકાર વિં ['શમશમર્ણ' ઉપરથી]
 હાલગુથાલર્ણ બદ્ધ થયેલું, સંતારહિત, કાંઈ
 પણ અવાજ કે હિલચાલ વિનાનું શાંત
 શમશેર સ્ત્રીં [ફા] તરવાર. [-ચલાવવી =

તરવાર કામમાં લેવી, તરવારથી ધા કરવો
 -ફેરવવી = તરવાર વાપરવી - વી ઝવી]
 -બાધવી, લટકાવવી = તરવારકેડે બાધવી.
 ંખહાહુર વિં તરવાર ચલાવવામાં બહાહુર
 (એક ખિતાબ)
 શમળી સ્ત્રીં એક પક્ષી, સમઠી
 શમા સ્ત્રીં [જ] મીણખત્તી (ર) [લા] ઠીવો.
 ંહાન નં [ફા] મીણખત્તીની ઠીવી, 'વોલ્ટરીટ'
 શમિત વિં [સં] શાંત કરેલું કે થયેલું
 શમિયાનો પું [જુઓ શામિયાનો] તબૂ
 શમી સ્ત્રીં [સં] એક ઝાડ, સમઠો ંપૂજન
 સમઠીના વૃક્ષનું પૂજન (દશરા પર થાય છે)
 શમ્મુલઉલમા પું [જ] વિદ્વાનોમાં સૂર્ય
 જેવો (એક મુસલમાની ખિતાબ)
 શયતાન પું [જ] ઇશ્વર સામે બળવો કરનાર
 એક દિરસો (સં) (ર) બદમાશ; સેતાન
 -નિયત સ્ત્રીં બદમાસી
 શયહા વિં [ફા] ચેહું; ગાંડુ (ર) પ્રેમચેહું
 શયન નં [સં] સૂવું તે (ર) પધારી. ંચુહ
 નં સૂવાનો ચોરડો. ંબોત્ર પું કાકારજીને
 શયન વેળા ધરાવાતો ભોગ
 શયિત વિં [સં] સૂતેલું (ર) ઊઘડું
 શચ્ચા સ્ત્રીં [સં] પધારી (ર) [કા શા.]
 પદોનો પરસ્પર સુમેળ - સગતતા
 શર સ્ત્રીં [જ શરજ] નિયમ; કાયદો
 શર પું, નં [સં] બાજુ (ર) પાચની સંજ્ઞા
 શરચંદ્ર પું [સં] શરદાઘટ્ટો ચંદ્ર
 શરટ નં [સં] કાચિટો
 શરણુ નં [સં] આશ્રય; રક્ષણ, ઝોાય.
 [શરણે આવવું, જવું, થવું = તાબે થવું.]
 શરણુઈ સ્ત્રીં [ફા સહનાઈ] દૂધીને
 વગાડવાનું એક વાળુ
 શરણ્યાત વિં [સં] શરણે આવેલું
 શરણ્યાર્થી વિં [સં] શરણ ઇચ્છનાર
 શરણુ નં શનણ આશ્રય [શરણહાતા
 શરણુ વિં (ર) નં [સં] શનણ હઈ શમે એવું,
 શરત સ્ત્રીં [જ શર્ત] હોડ; કરાર, બોલી
 [-કરવી = બોલી કરવી (ર) હોડ બકવી.
 -નું કુ હાળું, ચક્રર = જે ચક્રાકાર મેદાનમાં

દોડવા-દોડાવવાની હરીફાઈ ખેલવામાં આવે
તે -નો. દોડો=દોડાદોડની હરીફાઈમાં
ઊતારવાનો દોડો -બકવી, મારવી,
લગાવવી, -માં ઊતરવું, -રમવી =
હરજતની હોડનો કાર કરવો શરતે
પહોંચું=શરતમાં ઊતરવું] બંધી(-ધી)
શ્રીં શરત કરવી તે. -લી વિં [ફા.] શરતને
લગવું, શરતવાળું (૨) શરત કરી હોય તેવું
શરતપૂર્ણિમા શ્રીં [સં.] આશિન પૂર્ણિમા;
માણેકઠારી પૂનમ
શરદ શ્રીં [સં.] આસોથી કાર્તિક માસ
સુધી રહેતી ઋતુ (૨) [લા.] વર્ષ. ૦ પૂનમ
શ્રીં શરતપૂર્ણિમા -દિ'(-દે')કુ પું
[+ કુ] શરદઋતુનો ચંદ્ર
શરદી શ્રીં [ફા. શર્દી] ઠંડી; એજ (૨) સળેખમ
શરદુ'(-દો)ત્સવ પું [સં.] આશિન પૂર્ણિમાનો
-શરદ પૂનમનો ઉત્સવ
શરદે'કુ પું [સં.] જુઓ શરદિકુ
શરદોત્સવ પું [સં.] જુઓ શરદુત્સવ
શરધરણી શ્રીં [શર+ધરવું] કામઠી; ધનુષ
શરધિ પું [સં.] બાણનો ભાગો
શરન્મેષ પું [સં.] શરઋતુનું વાહણ
શરધંખો પું [સં. શરધંખો] એક વનસ્પતિ
શરધુ'ખ પું [સં.] બાણનો ખીલાવાળો છેડો;
બાણનું ખીણું
શરમભવ પું [સં.] (સં.) શરભૂઃ કાર્તિકેય
શરમત પું નં [અ.] ફળના રસનું બનાવેલું
પીણું. -લી વિં આજી રગનું (૨) શ્રીં
એક ભતનું બારીક કાપડ [-ધઈ=ધઈની
એક ભત -હીંથુ=હીંથુની એક ભત.]
શરમ પું [સં.] હાથીનું બચ્ચું (૨) આઠ
પગવાળું બળવાન કૌશલનિક પ્રાણી
શરભૂ પું [સં.] (સં.) કાર્તિકેય (૨) પું સાપ
શરમ શ્રીં [ફા. શર્મ, સરં હિં, મ] લલ્લ
(૨) પ્રતિષ્ઠા, ધન્યતા (૩) લયાનત [-અરવી
= જુઓ શરમ પહેંચવી -આવવી =
લલ્લ આવવી; સંકેત થવો. -ની વાત =
શરમાવું પડે તેવી વાત. -પહવી, પહેંચવી
= ભાર પહોંચો, રોહ પહવી. -માં નાખવું =

શરમાવવું. -માં રહેવું = શરમાવું; શરમ
રાખીને - તેથી દબાઈને વર્તવું, માનથી ચૂપ
રહેવું. -રહેવી = ધન્યતા કે માન આપણ
સચવાવા -રાખવી = માનઆપણ કે અદબ-
નો ખ્યાલ રાખીને વતવું -લાગવી =
શરમાવું (૨) કલક લાગવું, નીચાણે થવું.]
-માવવું સંક્રિં 'શરમાવું'નું પ્રેરક (૨) શરમ
કે માન રાખી સમજે -માને એમ કરવું;
શરમથી મનાવવું. -માવું અંક્રિં શરમ
આવવી (૨) અંખવાણુ પહવું. -માળ વિં
શરમાય એવું; શરમવાળું -મિંદગી શ્રીં
[ફા.] શરમ. -મિંદુ વિં [ફા. શરમિંદુહ]
શરમથી અંખવાણુ પડી ગયેલું
શરમો પું શરડીનો કંકડો
શરયુ (-યુ) શ્રીં [સં.] જુઓ સરયુ
શરચાટ પું [જુઓ શરચું] શરવાપણું
શરચું વિં [જુઓ સરચું] તીક્ષ્ણ કાનનું (૨)
[સરં મ સરવા=તેયાર જમીન, વરસાદની
ધાર] તેયાર જમીન ઉપર વરસાદની ધાર
પડવાથી જે સુવાસ નીકળે છે તેવું ઉંડાં નવી
માટીનું પાણી શરચું શરચું લાગે છે
શરચૃષ્ટિ શ્રીં [સં.] બાણનો વરસાદ
શરચડો પું જુઓ શિશીષ
શરચધાન નં [સં.] બાણ તાકવું તે
શરાધ નં જુઓ શ્રાદ્ધ. -દિ'(-ધિ)યાં નં
બંબં આદ્ય પક્ષ, બાદરવા વહના દિવસો
શરાપ પું [જુઓ શાપ] બદલા (૫ ગ્રામ્ય)
[-આપવો, દેવો, નદવો. લાગવો]
શરાફ પું [અ. સર્ફ; સરં હિં] ધીરધારનો
ધવો કરનાર; નાણાવટી -ફી વિં શાફ
લગવું (૨) ચોકસ (૩) શ્રીં નાણાવટી
શરાફત શ્રીં [અ.] માણસાઈ, લાયકી
શરાફી શ્રીં જુઓ 'શરાફ'માં
શરાખ પું [અ.] ફાફ બાણનું, બધર નં
ફાફનું પીકું બોર વિં ફાફનું વ્યસની.
બોરી શ્રીં ફાફની લત ૦ દાર વિં ફાફ
રાખનાર, ફાફવાળો બખાજ વિં શરાખબોર.
બખાજ શ્રીં શરાખનું વ્યસન શરાખબોરી.
-ખી વિં ફાફ પીનાર (૨) શ્રીં નરી, મરતી

શરાસત સ્ત્રીં [ઝ] કુદતા
 શરાવ [સં], ઠણ નં શકાર, ચપલિયું
 શરાસન નં [સં] ખનુચ [ધાર્મિક નિયમે]
 શરિયત સ્ત્રીં [ઝ] કુરાનું અનુસાસન-
 શરીક વિં [ઝ.] ભાગીદાર; સાથી, સામેલ
 શરીમત વિં [ઝ શિક્ત] ભાગ રાખનાર (૨)
 સહાયક; સાથી (૩) બેલી
 શરીક વિં [ઝ] કીચા કુળનું (૨) પ્રતિષ્ઠિત,
 આબરૂદાર (૩) પું [સરં ફ] મોટા શહેરનો
 સરકારનિયુક્ત એક નામરિક અધિકારી
 -ફાના સ્ત્રીં [ફા] મોટાઈને જાને તેવું કૃત્ય
 શરીર નં [સં] રહે [-અકઠાણું = એકની એક
 રિયતિમાં બહુ રહેવાથી કે સચિવા વગેરેથી
 શરીરના સાધા અક્કલ ધર્મજવા -અમળાણું,
 વૃત્તું = તાવ આવે એવું લાગવું -કટાણું =
 શરીર કામકાજ વગર નકામું થવું -કસ્ટું
 = મહેનત વગેરેથી શરીરને ખડતલ બનાવવું
 -ગાળણું = તપ વગેરેથી શરીર સૂકવી નાખવું
 -ધસાણું = કામથી શરીરને ધસારો પડવો
 -છાડણું, તજણું = મરણ પામવું -એવું,
 તપાસણું = શરીરની ઢાંતરી તપાસ કરવી.
 -ટકણું = ક્રમ અથવા રોગના આરા સામે
 શરીર ટકી રહેવું -શરીરે કામ રેવું -ઠાંકણું
 = પહેરવું, ઓઢવું (૨) ગુપ્ત અંગો ઢાંકવાં
 -દેખાડણું = શરીરની ઢાંતરી તપાસ કરાવવી
 (૨) કાયા દેખાડવી, ગુપ્ત અંગો દેખાડવાં
 -ધરણ, ધારણ કરવું = શરીરી તરીકે
 અવતરવું (૨) રૂપ લેવું -ધીકણું = સખત તાવ
 આવવો -નબણું = જુઓ શરીર ટકવું
 -ખમણું = તબિયત અગડવી, રોગ પેસવો
 -માં ઊભી વાટ પડવી = અંગે અંગ લકવો
 પવો, મરણની છેલ્લી રિયતિએ પહોંચવું.
 -મા ધણુ પેસવો = શરીરમાં રોગફળી
 છીડાએ ધર કરવું -બરાઈ જણું = શરીર
 અકઠાઈ જવું -બરાણું = શરીરમાં લોહી
 વધવું; શરીર ભડુ થવું (૨) તાવ આવવો
 -બારે થવું = શરીરમાં આળસ બરાવું (૨)
 તાવ આવે એવું થવું (૩) ભડુ થવું -બારે
 લાગવું = આળસ ા તાવ બરાયા જેવું

લાગવું -લેણું = શરીર બરાવું -પુષ્ટ થવું.
 -લેવાણું = શરીર સુકાવું -વળણું = શરીર
 સુધારવું -તેમાં લોહી વધવું -વાળણું = શરીર
 સુધારવું (૨) શરીરનાં અંગોને વ્યાયામ-
 થી વળતાં કરવાં, કસરત કરવી -રોષણું
 = શરીરનું તત્ત્વ તપાસવું ઉદાં 'શરીર
 રોગ્યા વિના સાર નવ સાંપડે'. -સુધરણું =
 = શરીરની સલાખ રાખવી, તબિયત
 સારી થવી શરીરે ઘટણું - શરીરે સુકાવું]
 બધારી વિં શરીરી, બ્યાત્રા સ્ત્રીં શરીરનો
 નિર્વાહ (૨) શરીરનો વ્યાપાર રચના સ્ત્રીં
 શરીરની રચના. ઓવિયા સ્ત્રીં, બશારત
 નં શરીરની રચના વગેરેનું વિજ્ઞાન શરીર
 વિશ્વા બસંપતિ સ્ત્રીં આરોગ્ય, શારીરિક
 શક્તિ બસ બધ પું શરીર સાથેનો સબંધ
 (૨) સભાગ સબંધ -રી વિં શરીરવાણુ
 (૨) પું આત્મા

શર નં [ફા સર્વ] એક ભતવું ઝાઠ, સક
 શર વિં [ઝ જુલ્મ] આરભાયેલું, આણુ બમાત
 સ્ત્રીં આરભ; પહેલ બંથી અં પહેલેથી
 બમાં અં આરભમાં [મુસલમાની ગાયદો
 શરેહ (રે) પું [ઝ શરખ, સરં મ, હિં શરા]
 શર્કરા સ્ત્રીં [સં] સાકર; ખાઠ
 શર્મ નં [સં] આનહ, શાતિ
 શર્મા પું [સં] નામને અતે આનહ ઉપસર્ગ
 (ઉદાં વિષ્ણુશર્મા), (૨) એક અટક
 શર્મિષ્ઠા સ્ત્રીં [સં] (સ) યથાતિની એક રાણી
 શર્વ પું [સં] (સ) શિવ [પું ચદ્ર
 શર્વરી સ્ત્રીં [સ.] રાની બપતિ, બંધ [મર્ફશ]
 શર્વાણી સ્ત્રીં [સં] (સ) પાર્વતી
 શલભ નં [સં] તીઠ
 શલાકા સ્ત્રીં [સં] સળી (૨) પીછી
 શલાવકું નં જુઓ શરાવણું (ચ.)
 શલ્ય નં [સં] તીર (૨) કાટો (૩) પું (સ)
 માદ્રોના બાઈ
 શલ્યા સ્ત્રીં [જુઓ શિલા] પથ્થરની કાટ
 શલ્લકી સ્ત્રીં [સં] એક ભતવું ઝાઠ (એની
 ઢાળી ઢાથોને બહુ લાવે છે)
 શવ, બયાન [સં] જુઓ 'શવ'માં

શવર પું [સં.] પહાડી કે જંગલી માણસ
શવલ વિં [સં] જુઓ શબલ [મહિનો
શંખાલ પું [મ.] હિન્દી સનનો હસો
શશ, ઠક પું; નં [સં.] સસહું. ધર
પું ચંદ્ર ંવિષાણુ નં સસલાવું શિંગડું
(તેની પેઠે અસંભવિત વસ્તુ)

શશાંક પું [સં.] ચંદ્ર
શશિકલા(-ળા) સ્ત્રીં [સં] ચંદ્રની કળા
શશિકાંત પું [સં] જુઓ ચંદ્રકાંત
શશિયર પું [પ્રા સસહર (સં શશવર)] ચંદ્ર
શશિલેખા સ્ત્રીં [સં.] શશિકળા [વાળી
શશિવહની વિં સ્ત્રીં [સં.] ચંદ્ર જેવા મુખ-
શશિરોખર પું [સં] શિવ
શશી પું [સં] ચંદ્ર (ર) એકની સજા
શશો પું શશક, સસહો
શશ્યુ નં, -શશો પું સકાર
શષ્પ(-રૂપ) નં [સં] નારું-કુમળુ ધાસ
શસ્ત્ર નં [સં] (મારવાનું) હથિયાર [-ધરતું,
ધારણ કરતું, સજતું]. ધારી વિં શસ્ત્ર
ધારણ કરનાર (ર) પું યોદ્ધો. ંપ્રયોમ
પું વાદકાપ, 'ઓપરેશન' ંજુદ નં
શસ્ત્રાત્મથી-હિ સક યુદ્ધ ંજુદનિષેધક પું
'વેર રે(ઝર) ંવિદ્યા સ્ત્રીં શસ્ત્રવાપરવાની
વિદ્યા ંવેદુ' નં વાદકાપનું વેદુ ંવેધ
પું વાદકાપ કરનાર વેધ. ંસેવી વિં
શસ્ત્રથી સજા રહેનાર. -સ્ત્રામાર નં
[+ જાગાર] શસ્ત્રો રાખવાનું મકાન. -સ્ત્રાસ્ત્ર
નં ંં વં [+ જાણ] શસ્ત્ર અને અસ્ત્ર,
મારવાનાં તેમ જ દ્રેકવાના હથિયાર

શશ્ય નં [સં] જુઓ શષ્પ

શશ્ય નં [સં] અનાજ

શહ સ્ત્રીં [ફા] શહ સામર્થ્ય

શહાહત સ્ત્રીં [મ] શહેરી, સાક્ષી (ર) શહીદ
થવુ તે [એક ફલજાહ

શહાળી સ્ત્રીં [સં] શેફાલિકા, પ્રા સેહાલિકા]

શહીદ વિં (ર) પું [મ] ખમયુદ્ધમા પ્રાણ
આપનાર. -હી સ્ત્રીં શહીદપણું

શહેર નં [મ જુક્ત] હોરા, આવહત

શહેનશાહ (શહે) પું [ફા શહેનશાહ' રાત-
ઓનો રાત; ંપ્રાટ. ંત્ર સ્ત્રીં સામ્રાજ્ય.

-હી વિં શહેનશાહ સંબધી (ર) સ્ત્રીં
શહેનશાહત

શહેર નં (શહે) [ફા. શહ] નગર, મોટું ગામ.
ંપનાહ પું કાટ, કિલ્લો. -રી વિં શહેરનું
કે તે સંબધી (ર) પું શહેરમાં વસનાર (૩)
નાગરિક, 'સિટિઝન' [ધ્રમ્મા હવસ
શહેવત (શહે) સ્ત્રીં [મ. શહવત] વિષયસુખની
શળ પું [સરં મ સલ્લ (સં શાલકા)] ગડીથી
પડેલો આટો, સળ (ર) સોળ (૩) શિલા,
[-છીકવો, પડવો = સોળનું નિશાન ચામડી
પર પડવુ કે થવુ. -પાકવો = વાળીને સળ
કે ગડીના આકા કરવો]

શળી સ્ત્રીં [સરં મ સલ્લ, હિં. સલ્લઈ (સં.
'શાલકા)] સળી (ર) પા રૂપિયાનો વેપારી
સંદેવ (૩) [જુઓ સલ્લી] હાલમની પથરી
-શઃ અં [સં] શળને લાગતાં તેકમે-હિસાબે
એવો લાવ ખતાવે છે હિંદા ખંડરા, શખશઃ
શંકર પું [સં] (સં) શિવ -રાચાર્ય પું
(સ.) કેવલ દ્વૈતના પ્રવર્તક આચાર્ય કે તેમણે
રચાવેલ પીઠનો અધિપતિ

શંકરા, ંભરણુ [સં], -રો પું એક રાગ
શંકરું અંકિં [સં શક્ત] શંકા આણવી શકાવું
શંકા સ્ત્રીં [સં] શક, સરહ, વહેમ (ર) કલ્પિત
ભય (૩) ઝાડા પેશાખની હાલત. [-આણુવી,
-ભાણવી = શકા કરવી, મનમા વહેમ લાવવો,
વહેમાણુ -આવવી, છીકવી, જવી, પડવી
= સશય પેદા થવો. -કાઠી આવણુ = ઝાડા-
પેશાખની હાલતે જઈ આવવું. -રહેવી =
મનમા શકા હોવી -રાખવી = વહેમોવું.]
ંકાર પું શકા કરનાર ંજું અંકિં
સંદેહમા પડવું; વહેમાવું (ર) સ કાચાવું,
શરમાવું (૩) હાલત થવી ંશીલ વિં
વહેમી ંરૂપદ વિં [+ આસ્પદ] જેને વિશે
શકા હોયતેવું. -કિત વિં [સં] શકાવાણું
શંકુ નં [સં] ઉપર જતાં અણિયાળી થતી
જતી ગોળ યેઠકની ઘન આકૃતિ (ર)
હાલર અખજ (૩) સૂર્યચંદ્ર 'ય' સોયની
અણી (૫) ટોચ, શિખર ંરૂછેદ પું
શકુને છેડતાં થતી આકૃતિ, 'કોનિક સેક્શન'

(અ) ઠંડતી વિં શકુ જેવા ઠંડવાણુ
 (ર) સીં એક માછલી
 શંખ પું [સં.] એક જાતના દરિયાઈ પ્રાણીનું
 કોટણુ જેને કૂકવાથી અવાજ પાચ છે (ર)
 આંગળી ઉપરનું તેના આકારનું ચિહ્ન (૩)
 [લા] મૂખં [-કૂઠવો, જગાઠવો = શંખ
 બલવવો (ર) દેવાણુ કાઠવું (૩) લઠાઈની
 તૈયાશી બતાવવા શંખ વગાઠવો -વાગવો
 (ઘરમાં) = ઘરમાં ખાવા પીવાનું ખૂટી જવું]
 શંખજી નં [સરં ફા. સંગેજરાદ્ધત; હિં.
 શલ્કજીત મ મગજિરં; શલ્કજિરં] એક સરે
 ચીકણો પથ્થર કે તેનો ભૂકો
 શંખણી સીં [જુઓ શખિની] કંકંશા,
 કંકાસિયણુ સી
 શંખધારી પું [સં] એક છંદ
 શંખધારથી પું મૂખંશિરોમણિ [શંખ
 શંખધી સીં નાનો શંખલો -લો પું નાનો
 શંખવેલ સીં એક વેલ
 શંખાવળી સીં એક વનસ્પતિ
 શખિની સીં [સં] કામશ સ્ત્ર પ્રમાણેના ચાર
 વર્ગોમાંના એક વર્ગની સી (પક્ષિની,
 ચિત્રિણી, હસ્તિની અને શખિની)
 શંકડી સીં ['શલ્' ઉપરથી ?] સાદી
 શંક પું [સં] પંદ, નપુસક (ર) કચુધી
 ઠંતા સીં, ઠંજ નં [હરણો હંતો
 શંખર પું [સં] (સ) એક રાક્ષસ, જેને પ્રભુને
 શંખા પું જમવા ઇના વહેવારવાળો સમૂહ
 શંખુ પું [સં] (સં) શિવ
 શંખુમેળા પું [સં. સંમૂયમેલ કે સંમોગમેલ
 પરથી ?] જુદી જુદી જાતો કે વસ્તુઓનો
 અન્યવસ્થિત સમૂહ, ખીચડો (ર) અઢારે
 વર્ણનું સેજમેળ થતું તે
 શંક્ષનીય વિં [સં] પ્રશસનીય
 શંક્ષિત વિં [સં] પ્રશસિત (ર) કહેવાયેલું
 -શાઈ વિં [ફા શાઈ; સરં મ] નામને
 અને લાગતાં 'તેને લગતું, તે રીતનું તેના
 જેવું' એવા અર્થ સૂચવે છે હંદાં વાણિયાશાઈ
 શાક નં [સ] ખાઈ શકાય તેવાં કંદ, ફળ,
 બાજ (ર) શક, સવત [-કરવું = શાક

સંધવું (ર) પાસે રાખી નિરર્થક બગઠવા
 દેવું.] ઠપાઈકું નં શાકલાળ [શાકપાઈકે
 જવું = વરા વખતે સૌની સાથે શાક સમારવા
 જવું] ઠપીક સીં, ઠખખર સીં, નં
 શાકનું ખખર ઠખાળ સીં શાક ને લાળ
 (ર) [લા] સામાન્ય કે નળવું મણી કઠાય
 એવું - મહત્વ વિનાનું તે

શાકટ પું [સં] બળદ [સુટેલ
 શાકજી (-જી) સીં જુઓ શાકિની (ર) પિશાચી,
 શાકભરી સીં [સં] (સ) દુર્ગા
 શાકાહાર પું [સં] વનસ્પતિના જ આહાર,
 અનાહાર. -રી વિં (ર) પું અનાહારી;
 'વેનિટરિયન' [પિશાચી કે દેવી

શાકિની સીં [સં] દુર્ગાના ગણમાંની એક
 શાકે અં [સં] શક ઉપરથી, સરં મ. શકે]
 શક સવત પ્રમાણે

શાક્ત વિં [સં.] શક્તિ સબધી (ર) શક્તિ કે
 દેવીનું પૂજક (૩) પું તેવા માણસ
 શાકથ, ઠનદન, ઠમુનિ, ઠસિહ પું [સં]
 (સ) ગૌતમજીક

શાખ સીં [સં] સાહ્ય ? સરં મ સાલ]
 આખર, વટ (ર) અટક (૩) જુઓ સાક્ષી
 [-પહવી = આખરની ઢાપ પહવી (ર) અટક
 બનવી. -પૂરવી = સાક્ષી આપવી]

શાખા સીં [સં] ઠાળી (ર) વિભાગ (૩)
 જુદાં જુદાં ગોત્રો કે મહોત્તમાં પ્રચલિત વેદની
 સહિતના પાઠ કે ક્રમનો ભેદ ઠમુજ પું વાદરો
 શામરીત (-દ), શામિદ્ [ફા] પું શિષ્ય,
 ચેલો (ર) સહાયક, અદ્દમાર

શાકથ નં [સં] શઠતા
 શાશ્વ પું [સં] ઠસોડીનો પથરો (ર) નં પ
 તોલો; ચાર માસાનું વજન

શાશ્વક નં [જુઓ સાલક, સાનક] શકાર
 (ર) બીખ ભાગવાનું પાત્ર. [-ઝલાવડું =
 બીખ ભાગવું કરવું]

શાશ્વપ સીં, ઠજુ નં [શાશ્વ પરથી] ઠહા-
 પણ, ચતુરાઈ

શાશ્વ વિં [પ્રા સયાળ (સં સજ્ઞાન), સરં
 હિં સયાના, મ શહાણા] ચતુર, ઠહું

[शाष्ठी शिष्याण=महारथी डाहुं अने
अदरथी कपटी शाष्ठी सीता=सीता जेवी
हाही अने हावकी खा के छोडी शाष्ठी भगवतुं
=मूढो डोण करी स्वार्थ साधनार.]

शातन न० [सं] निकंदन, नाश, अपवर्तित
शाता स्त्री० [सं] शात, प्रा सात, साता] शाति,
टाढक, निरात [-भां रहले=सुखभां रहले
(छूटा पडती वपते शुभेच्छा) -वणवी=
शाति मणवी के यवी; सुख यवुं]

शानी स्त्री० [फा] लभ [तेवुं मेढान
शादक्ष वि० [सं] धासवाणु, धीलु (२) न०
शान स्त्री० [अ] लक्षक (२) देभाव, छटा,
दमछम. नंदार वि० छटाहार, धात्रीलु (२)
लनरमान नसोभात स्त्री० छेवाध (२) दम,
माल (३) आहोशी [-लाभवे]

शाप पु० [सं] पदकुवा [-आपवे, देवे,
शापवु सं० [सं] शाप शाप देवे
शापाभि पु० [सं] शापभी अभि
शापिष्ठी वि० स्त्री० शाप पाभेकी
शापित वि० [सं] शाप पाभेलु
शापान पु० [अ. शम्बान] छिजरी सनने
आहमे मदने

शापाश अ० [फा] सापाश, धन्य वाह !
-शी स्त्री० धन्यवाद, तारीक्ष [-आपवी,
-भेजवरी, -लेवी]

शापद वि० [सं] शपद सधंधी (२) शैषिक
शान न० प्रभाषभूत भाषसना के शास्त्रना
कथनथी यतु शान -निक के वि० शपदु
के तेने लगतु (२) शैषिक

शाम स्त्री० [सर० हिं (सं) शम्प=सांभेलु]]
सांभेलानी दोरानी भगडी

शामक वि० [सं] शमावे ऐकुं, शान्तिकारक
शामवुं अ० [सं] शम् शा-त यवु

शामण, -गिषा, -णा पु० [सं] श्यामल]
(स) श्रीकृष्ण -गुं वि० काणुं

शामा स्त्री० अ० पक्षी (२) (प) लुओ स्थामा
शामियाने पु० [फा] लुओ शमियाने
शामिन्न वि० [अ] सामेल लगेलु; लोहायेलु
गंगीरी स्त्री० शामिल होवापयुं

शायक वि० [अ शाश्क] धम्भावाणो, शोभीन
शाय(-हे)र पु० [अ शाश्क, सर० हिं.
शायर] कवि; विद्वान -री स्त्री० शायरपयु
(२) काव्यकणा, कविता

-शायी वि० [सं] (सम)सने अते) 'सुतार,
पोढतार' जेवा अर्थमा उहा० शेषशायी
शार (शा) पु० [सर० म शार, सार] काष्ण,
छिद्र ०डी स्त्री० शार पाडवानुं आणुहार
आमर [-थी शारकुं=महेला मारीने के
दुःख दधने संतापवु] ०डो पु० मोटी शारकी
(२) कृवामा वधारे पाल्पि लाववा शार पाडवे
के नण नमीनमा उतारी कृवा अनाववे तो,
'भोरिग' [-भूवे=भोरिग करवु]

शारद (-दीय) वि० [सं] शरदभतुनुं, -ने लगतु
शारदा स्त्री० [मं.] (सं) सरस्वती ०पीठ
स्त्री० विष पीठ (२) शक्राभयनी पश्चिम
लारतनी गाढी के मठ (क्षारकाने)

शारलु (शा) सं० [लुओ शार] शार
पाडवे (२) [ला.] महेलाथी आणवु

शारग न० [सं. शार्ङ्ग, सर० हिं., म] लुओ
सारग ०धर, ०पाखि पु० (सं) वि०

शारि पु० [सं] पासे के शेततरनुं महेर
शारीर वि० [सं] शरीर सधंधी (२) पु०

हेही, जवात्मा (३) न० शारीरविधा ०के
वि० शरीर सधंधी (२) शरीर (३) न० (सं)

शक्राभयनुं अक्षसूत्र उभरनु लाण्य ०विधा
स्त्री०, ०शास्त्र न० शरीरना अंगोनां कार्य

तथा धर्मो विधेनु शास्त्र, 'द्विजयेद्वेष्ट'
०शास्त्री पु० शरीरशास्त्री -रिक् वि०

शरीर सधंधी [अ० छं

शास्त्र पु० [सं] वाच ०विहीनित पु० [सं]

शास्त्र स्त्री० [फा] जिननु लरेकी दिनारनुं
आडवानुं अ० कीमती वस्त्र [-आडावकी=

मानार्थे शास्त्रपोशाक आपवा, धनाम अक्षिस
आपवा] ०दुशास्त्रा पु० अ० ०० मानार्थे

अपपाता शैलापावडी वगेरे

शास्त्र पु० [सं] सागनु आड ०अनिका स्त्री०
पूतणी; आवलु (२) वेस्था

शास्त्रा(-णा) स्त्री० [सं] मकान, घर (२) पाठ-

શાળા; નિશાળ (૩) સમાન નીતિરીતિ, વિચાર
વગેરે વાળો સમૂહ; સ પ્રદાય, 'રૂઢલ'

શાલિ સીં [સં.] હાંમર: શાળ

શાલિયામ પું [સં.] વિષ્ણુના પ્રતીક તરીકે
પૂજતો કાળો લીસો ગોળ પથ્થર

શાલિની પું [સં.] એક છંદ (૨) સીં
ચંદ્રિણી (૩) વિંસીં 'શાલી'નું સીં ૩૫
શાલિવાહન પું [સં.] (સ) શક જાતિનો
એક પ્રસિદ્ધ રાજા, જેનાથી શકસ વત ગણાય છે
શાલિહોત્ર પું [સં.] લોરો (૨) લોહા વગેરે
જનવરોનું વદ્ધ -ત્રી પું અધિવેદ જનવરોનો
વૈદ્ય; સાલોત્રી

-શાલી(-ળી) વિં [સં.] નામને અતે લાગતાં,
'વાળુ' અર્થ ખતાવે છે પ્રભાવશાલી (-ળી)
શાલીન સીં [સં.] શાલાને લગતું (૨) વિનીત;
નમ્ર, ખાનદાન (૩) લજ્જાળુ (૪) સમાન, સદૃશ
ઠતા સીં [ઉપયોગી]

શાલો (-ળો) પયોગી વિં [સં.] વિલંબીઓને
શાલમણિ પું, નં [સં.] એક ઝાઝ શીમળો
શ ૬, ૦૬ પું, નં [સં.] બાળ, બચ્ચુ
શાશ્વત વિં [સં.] નિત્ય. ઠતા સીં

શાસક પું [સં.] શિક્ષા કરનાર (૨) રાજા, હાકેમ
શાસન નં [સં.] શિક્ષા (૨) અમલ, રાજ્ય (૩)
આજ્ઞા (૪) ઉપદેશ ૦કાર પું શાસન કરનાર
ઠત્ર નં રાજ્યતત્ર ૦ષત્ર નં રાજ્ય
કરેલી બાહ્યસ કે આજ્ઞાનો તાત્રપટ કે લેખ
૦ષદતિ સીં રાજ્ય ચલાવવાની પદ્ધતિ

શાસિત વિં [સં.] શાસન પામેલું
શાસ્ત્ર પું [સં.] શાસન કરનાર, રાજ (૨) શિક્ષક
શાસ્ત્ર નં [સં.] ધર્મત્રય (૨) દોષ પછ વિષયનું
તાત્વિક તેમ જ વ્યવસ્થિત જ્ઞાન ૦કાર પું
શાસ્ત્ર રચનાર. ૦જ્ઞ વિં (૨) પું શાસ્ત્ર
જાણનાર ઠતા સીં શાસ્ત્રપણ; શાસ્ત્રીયતા
ઠદિ સીં શાસ્ત્રશુદ્ધ દિષ્ટિ ૦પ્રામાણ્ય નં
શાસ્ત્રનું પ્રમાણપણ. ૦વિધિ પું; સીં
શાસ્ત્રને વિધિ ૦વિરુદ્ધ વિં શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ,
અશાસ્ત્રીય ૦વિશારદ પું શાસ્ત્રના ૦શુદ્ધ
વિં શાસ્ત્રના નિયમેને અનુસરતું -સાધર્મ
પું [+ અર્થ] શાસ્ત્રવિષયક ચર્ચા (૨) શાસ્ત્રના

અર્થની ચર્ચા -સી પું શાસ્ત્ર જાણનાર
(૨) એક પ્રાણી અટક. -સીય વિં
શાસ્ત્ર સખધી શાસ્ત્રનું (૨) શાસ્ત્રશુદ્ધ.
-સીયતા સીં શાસ્ત્રશુદ્ધ હોવું તે, શાસ્ત્રતા
-સીક્ષા વિં [મત્વત્] શાસ્ત્રમાં કહેલું

શાહ પું [ફા] મુસલમાન રાજા, બાદશાહ
(૨) રાગદ્ધ (૩) પ્રમાણિક -વટવાળો પુષ્પ (૪)
(કટાક્ષમાં) ચોર (૫) વાણિયાઓમાં એક
અટક ૦જાહી સીં પાદશાહની પુત્રી
૦જાહો પું પાદશાહનો પુત્ર. ૦જેમ વિં,
૦જેગી વિંસીં પ્રમાણિક (૨) સ્વીકારવા
જેમ, કાયદેસર, લાવનારને નાણાં આપવાં
પડે તેવી (હંદી). ૦જાજ નં એક પક્ષી
૦મૃગ નં આક્રિકાનું એક મોટું પક્ષી
૦વટ સીં પ્રમાણિકપણ; ચોખ્ખો વહેવાર
શાહશુદ્ધ નં [ફા] સ્વાહ = કાળું + જીરહ] એક
વનસ્પતિ -ઔષધિ [-ને લગતું

શાહી વિં [ફા] શાહ સખધી (૨) સામ્રાજ્યનું,
શાહી સીં [ફા] સિયાહી, સરં મ શાહ,
હિં સિયાહી, સ્યાહી] લખવામાં વપરાતો
પ્રવાહી રંગીન પદાર્થ; શાહી ૦ચૂસ પું,
નં શાહીને ચૂસી લે તેવા એક જાતનો કાગળ
શાહુકાર પું [સં] સાહુ (પ્રા સાહુ) + કાર,
સરં હિં સાહુકાર, મ સાહુકાર] શેનાફ,
નાણાવટી (૨) વટવાળો, પ્રમાણિક (૩)
[કટાક્ષમાં] ચોર; હુમ્મો -રી સીં શાહુ-
કારપણ પ્રમાણિકતા

શાહુડી સીં [સં] શલ્યકી, સરં હિં સાહી]
જમીનમાં ખોદ કરીને રહેતું એક અણીદાર
પી જાવળુ પ્રાણી, સાહુડી

શાહેદ પું [અ શ હિદ] સાક્ષી પૂરનાર -હી
સીં સાક્ષી, પુરાંવો (૨) પું જુઓ શાહેદ,
સાક્ષી. [-આપવી, પૂરવી = સાક્ષી તરીકે
કહેવું -હીઓ કરવો = સાક્ષી રજૂ કરવો
(૨) જોડી સાક્ષી પૂરનાર તૈયાર કરવો.
-મૂકવો = અદાલતમાં સાક્ષી તરીકે નામ
આપવું -રાખવો = સાક્ષી તરીકે હાજર
રાખવું -લેવી = અપાતી જુબાની લખી
લેવી]

શાહર, -રી જુઓ 'શાયર'માં
 શાળા સ્ત્રી [સં શાલિ, સરં મ. સાલ] હાંગર
 શાળા સ્ત્રી જુઓ શાલા. ઓમિત્ર પું
 સહાધ્યાયી મિત્ર [હાંગર
 શાળિયું નં ['શાળી' ઉપરથી] હલકી ભતની
 શાળી વિં જુઓ શાલી(ર) સ્ત્રી હાંગર શાલિ
 શાળાપયોગી વિં જુઓ શાલોપયોગી
 શાંકર(-રી) વિં [સં] શંકર સખધી (ર)
 શંકરાચાર્યનું [સૂત્રના કર્તા-અધિ
 શાંદિલ્ય પું [સં.] (સ.) રમ્પતિ તેમજ ભલિત-
 શાંતિ વિં [સં] શાંતિયુક્ત. [-પદ્યું=શાંત
 થવું.] ઓત્ર સ્ત્રી શાંતિ. ઓત્ર પું (સં.)
 બીજના પિતા. ઓરસ પું નવરસોમાંનો એક
 શાંતિ સ્ત્રી [સં.] વેગ, ફોલ કે કિયાનો
 અભાવ (ર) કલેશકાસ કે યુદ્ધનો અભાવ
 (૩) નીરવતા (૪) માનસિક કે શારીરિક ઉપદ્રવ
 કે વિકારનું મંદી જવું તે (૫) ધીરજ, ખામોશ
 (૬) વિશ્રામ; નિવૃત્તિ. [(-કરવી, ધારણ
 કરવી, પકડવી, રાખવી) -થવી=વસિ
 થવી (ર) નિરાંત થવી -જળવી=નિરાંત
 થવી] ઓપાક પું શાંતિ થાય એ માટે
 થતો મત્રનો પાઠ. ઓમય વિં શાંતિથી ભરેલું
 શાંતિ પું, નં [સં] ધનુષ્ય (ર) વિંછું
 ધનુષ્ય ઓધર, ઓપાણિ પું (સં.) વિંછું
 શિકરામણ નં ['શિકારવું' ઉપરથી] (હૂડી)
 રવીકારવી તે (ર) હૂડી રવીકારવાનો વઠાવ
 શિકરાવણ સંકિં 'શિકારવું'નું પ્રેરક
 શિકરાવું અંકિં 'શિકારવું'નું કર્મણિ
 શિક(-ક)લ સ્ત્રી [જ શકલ, સરં મ, હિં.
 શકલ] શિકલ, મુખાકૃતિ. ચહેરો. [-તો
 બે!, -ના બેઈ હોય તો! =જેવું જેવું
 તાર મો! બળ, લાયકાત કે માલ નથી, એમ
 બતાવે છે]
 શિકરત સ્ત્રી [ફા.] પરાજય, હાર [-આપવી]
 ઓદલ વિં હારેલા, લાગેલા દિલનું, હતાશ
 શિકાકર્ષ સ્ત્રી [સરં મ શિકેકર્ષ (કાનહી
 શિગી (નામની વનરપતિ) + કાર્ષ=શીંગ)]
 મેલ કાપનારી એક વનરપતિ ચિકાખાઈ
 શિકાયન સ્ત્રી [જ] ક્રિયાલ; ભૂલ કાઢવી તે

શિકાર પું [ફા.] મમ્મત. ખોરાક કે કસરત
 માટે પશુપંખીને મારવાં તે, મૃગયા-(ર) એ
 રીતે મારેલું કે મારવા યોગ્ય પ્રાણી (૩) [લા]
 ભોગ; ભક્ષ. [(-કરવો, ખેલવો, રમવો).
 -થવું=-ના ભોગ-ભક્ષ બનવું (ર) -ધી
 માત થવું ઉદાં વાસનાનો શિકાર બન્યો,
 (-મળવો, શોધવો.) શિકારે જવું, નીકળવું
 =શિકાર કરવા કે શોધવા નીકળવું.]

શિકારવું સંકિં રવીકારવું (હૂડી માટે પ્રાયઃ)
 શિકારી(-ક) વિં [ફા.] શિકાર સખધી (ર)
 શિકાર કરનાર (૩) પું શિકાર કરનાર. પારખી
 શિકાતર(-રી) સ્ત્રી [દિ. સીકોત્તરી=સ્ત્રી]
 શિકાતરા જેવી ભૂતકી -કં નં વળગેલુ છૂટે
 નહિ તેવું ભૂત

શિકલ સ્ત્રી જુઓ શિકલ
 શિક્ષે અં [સં સત્ક?] શિક્ષે; સુધ્ધા; સહિત
 શિક્ષક પું [સં] શિક્ષણ આપનાર
 શિક્ષણ નં [સં] કળવણી (ર) બોધ ઉપદેશ
 [-આપવું, મળવું, લેવું] ઓળા સ્ત્રી
 શિક્ષણની કળા. ઓપદતિ સ્ત્રી શિક્ષણ
 આપવાની પદ્ધતિ. ઓશાસ્ત્ર નં શિક્ષણનું
 શાસ્ત્ર ઓશાસ્ત્રી પું શિક્ષણશાસ્ત્ર ભણનાર.
 ઓસાહિત્ય નં ભણાવવામાં જરૂરી સાધન-
 સામગ્રી (ર) શિક્ષણશાસ્ત્રનું સાહિત્ય

શિક્ષણીય વિં [સં] શિક્ષણ આપવા યોગ્ય
 શિક્ષા સ્ત્રી [સં] જ્ઞાન, બોધ, શિખામણ
 (ર) સભ (૩) એક વેદાંગ, ઉચ્ચારશાસ્ત્ર.
 ઓચુર પું બોધ આપનાર આદમી ઓપદી
 સ્ત્રી શિક્ષા-બોધ આપતુ લખાણ કે ગ્રંથ
 (ર) (સં.) સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયનો એક
 મુખ્ય બોધગ્રંથ -ક્ષિકા સ્ત્રી [સં] સ્ત્રી
 શિક્ષક -ક્ષિત વિં [સં] શિક્ષણ પામેલું

શિખર નં [સં] પર્વતની ટોચ (ર) મથાણું;
 ટોચ. [-ચઠાવણ=ટોચ ઉપર એનો ટોચને
 ભાગ ખેસાડવો. (ર) કામ ઠેઠ પહોંચાડવું
 'શિખરે ચઠાવવું=હઠથી વધારે વખાણ
 કરવા, ફુલાવણ શિખરે જવું, પહોંચવું=
 છેક ટોચ પર જવું (ર) પોતાની શક્તિ
 પ્રમાણે મોટામાં મોટું કામ કરવું. શિખરે

એસવું = માથે ચઢવું, માન માગવું] ૦ખ ધ-
 (-ધી) વિં શિખરવાળુ -રિચ્છા પું [સં]
 એક છઠ -રી પું [સં] પર્વત
 શિખરવણુ નં [પ્રા. સિલ્લાવળ (સં શિક્ષણ)] +
 શીખવવુ તે -ચ્છા સ્ત્રીં બહેરણી, છાની
 શિખામણુ [[લા] બહેરવું, ઉકેરવું
 શિખવાડવું અંકિં જુઓ શીખવવું (૨)
 શિખંડ પું [દે હિલ્લહલ] હાડી ખાંડની બના
 વાતી એક મીઠી વાની, શ્રીખ ઠ [પુત્ર
 શિખ ડી પું [સં] મોર (૨) (સ) ડુંપડ રાતનો
 શિખા સ્ત્રીં [સં] ચોટલી (૨) હોય (૩) ભેત
 [-ખાધવી = ચોટલીને ગાંઠ મારવી (૨)
 પ્રતિજ્ઞાપાલન કરવું.] [ખિનઅનુભવી
 શિખાઉ વિં ['શીખવું' ઉપરથી] શીખવું (૨)
 શિખાડવું સંકિં (ઠા) શિખવાડવું, શીખવવું
 શિખામણુ સ્ત્રીં [સરં પ્રા સિલ્લાવળ (સં
 શિક્ષણ)] બેધ, શિક્ષ, સલાહ [-આપવી,
 દેવી, લેવી] -માથે ચઢાવવી = સલાહ
 માન્ય રાખવી - તે મુજબ વતવું]
 શિખાવવુ સંકિં (પ) જુઓ શીખવવુ
 શિખાવુ અંકિં 'શીખવું'નું કર્મણિ
 શિખી પું [સં] મોર [રામ, એક વાહન
 શિગરામ નં [સરં મ શિ(-મ)ગ્રામ,] સિંગ
 શિલાવણુ સંકિં, શિલાવુ અંકિં 'શીડવું'નું
 પ્રેરક ને કર્મણિ
 શિનાખ પું એક વનરપતિ
 શિતાખ વિં [ફા] સિતાખ, ઉતાવળુ -ખી
 સ્ત્રીં ઉતાવળ, સિતાખી
 શિથિલ વિં [સં] નરમ, ઢીલુ પડી અચેલુ
 (૨) નર્મળ (૩) થાકેલુ ઠતા સ્ત્રીં
 ંવિથિલ વિં સાવ નરમ, નરમથે સ
 શિશારસ સ્ત્રીં જુઓ સિદ્ધારસ
 શિખિ પું [સં] (સ) હોલાને માટે બાળને
 શરીર આપનાર પુરાણપ્રસિદ્ધ રાજ
 શિખિકા સ્ત્રીં [સં] પાલખી
 શિખિર પું [સં] તખ્ત (૨) છાવણી
 શિયળ નં [જુઓ શીલ] સતીત્વ, સ્ત્રીનું
 પવિત્ર્ય [અ પ્રદાયનું
 શિયા વિં [જ] એ નામના મુસલમાની

શિયાવિયા વિં [પ્રા. સીમાવ (સં સાદય) =
 શિયિલ કરી નાખવું કે ફા. સિયાહ = કાળું +
 વિયા (દ્વિર્વાવ કે સં વ્યાકુલ પરથી ?]
 ગભરાયેલું, બાવર (૨) ભોડું પડી ગયેલુ
 શિયાળ પું, સ્ત્રીં, ંડું, -ગિયુ નં [સં
 જુગાલ, પ્રા સિમાલ, સરં હિં દયલ, સિયાર,
 મ સિયાલુ કૃતરાના વર્ગનું એક પ્રાણી [સં] હ
 કે શિયાળ ? = હા કે ના ? સમાચાર સારા કે
 ખાટા ?] [યતું
 શિયાળુ વિં ['શિયાળો' ઉપરથી] શિયાળાખા
 શિયાળો પું [સં શીતકાલ, દે સીઝહિ,
 સરં મ સીંગલી, હિં સિયાલા] (કાર્તિકથી
 માધ મહિના સુધીની) ટાંડની ઋતુ
 શિર નં [સં; સરં ફા સર] માથુ (૨)
 ટોચ, મથાળુ (૩) લરકરની આગલી હાર
 [-આપવું = છવનો ભોગ આપવો - ઉપર
 લેવું = માથે લેવું; જવાબદારી સ્વીકારવી
 -કાપવું = નિમકહરામ થવું, જુઝ્યાર્થ કરવી]
 ંચ(છ) ૩ વિં [સં] માથાના છત્રપ, પાલક,
 વડીલ ંચેહ પું [સં] માથુ કાપી નાખવું તે
 ૦ખ ધ પું પાધડી પર બાધવાનું શોખીતું
 માથાબાધણુ ૦ખ ધી સ્ત્રીં કિલ્લા અને
 શહેરના રક્ષણ માટે રાખેલુ લરકર ંચેર પું
 [જુઓ મોઠ, (સં) મુકુટ] પ્રા મલક સરં હિં
 શિરમૌર] માથાનો મુગટ (૨) [લા] સર્વશ્રેષ્ઠ તે
 શિરમગ નં એક પક્ષી
 શિરભેર વિં [ફા સર+ભેર] માથાફરેલ (૨)
 જખર, શિરભેરીવાળુ -રી સ્ત્રીં ભેરા-
 વરી, જખરહરતી
 શિરતાજ પું [ફા સર+તાજ] માથાનો મુગટ
 (૨) વડીલ, ઉપરી
 શિરપેચ પું [સરં ફા સરપેચ] પાધડી કે
 ફેટા પરનું હોય, કલગી, તોરો
 શિરખ ધ, -ધી, જુઓ 'શિર'માં
 શિરસા અં [સં] શિર વડે ૦ખ ધ વિં [સં]
 માથુ નમાવવા બેવું; માન્ય
 શિરસ્તેદાર પું [શિન્સ્તો + દાર, સરં મ હિં
 સિરિસ્તેદાર] અમલદારનો મુખ્ય કારકુન
 -રી સ્ત્રીં શિરસ્તેદારનું કામ કે પદ

शिरस्तो पु० [फा सरिस्तह, सर०म शिरस्ता]
धरो, प्रथा, रिवाज

शिरा श्री० [सं] रक्तवाहिनी, नस

शिरा(-रे१)र्ध (रा') श्री० [म सुराही, म
सुराई] छिन्ना मोतुं पाछीनुं ऐक वासण

शिराष्टुं (रा') ? न० [सर० हिं. सिद्धान्त
(सं. शिरस् + आधान ?) के फा सर + निहान
(निहान्)] ओशीकु

शिराभ्यु (रा') न०, -ष्टी श्री० नास्तो

शिरावपु (रा') सं० [सर० हिं. सिराना =
शात करुं ठडु करुं (हिं सीरा = शीतल);
के "शीरो" छपरधी ?] नास्तो करेवा

शिरिष न० [सं] ऐक आठ के तेनुं दूध

शिरोर्ध (रा') श्री० लुओ शिरार्ध [योअ

शिरोधार्थ वि० [सं] माथे यडाववा-रवीकारवा

शिरोभि दु न० [सं] छियाभा छियुं बिदु के

रथान, टाय (र) 'वर्कस' (ग)

शिरोभात्र पुं० [सं] टायनो के माथानो भात्र

शिरोभष्टि पुं० [सं] यूडामष्टि (र) [ला.]

भुप्य, भेष, नायक [लायक

शिरोभान्य वि० [सं] माथे यडाववा-रवीकारवा

शिरोवेदना श्री० [सं.] माथानो दुआवा

शिरोवेष्टन न० [सं] माथानो पडेरवेश

शिला श्री० [सं] पथरनी छाट, ०छाप श्री०

शिवा छपर डोतरनी करेहुं छापकाम ०जित

न० दुंभरनो रस मनाती ऐक पैष्टिक औषधि

०रेस थुं लेपधूप वगेरेना काममा आवतो

ऐक लतनो गुंहर ०रेपधु न० [+ आरोपण]

भकान आधवाभा प्रथम तेनो पाथानो पथ्यर

भुंवेते-तेनो विधि. ०लेअ पु० पथ्यर छपर

डोतरनो लेअ

शिलिभुअ पुं० [सं] भभरो (र) न० आण

शिलिग पु० [ई] ऐक अग्रेल सिको (आरेक

आना जेटलो)

शिलोधि न० [सं.] टाप. कूतरानो कान

शिलेभानुं न० [म. सिल्ह + फा खानह, सर०

म शिलेखाना] तोपभानुं (र) शस्त्रागार

शिलेदर पुं० [फा सिल्हदार, सर० म] शस्त्रसंज्ञ

योको -री श्री० शिलेकारनु काम के पद

शिलोछ न० [सं.] अणी के भेतरमां पडेल कण

जे-६८

वीणो देवा ते. ०वृत्ति श्री० शिलोछ वडे
आलविका यडाववी ते

शिल्प न० [सं] कारीगरी, कला (र) आधकामनी

कला ०कार पुं० कारीगर (र) आधकाममा

प्रवीण भाणस. ०विद्या श्री० शिल्पशास्त्र.

०शास्त्र (-जा) श्री० शिल्पशीलवानो शाणा,

कलाभवन. ०शास्त्र न० शिल्पनु शास्त्र.

०शास्त्री पु० शिल्पशास्त्र लखनार. -६पी

वि० शिल्पने लगतु (र) पु० शिल्पशास्त्री

(उ) कारीगर

शिव वि० [सं] शुभ, कल्याणकारी (र) पुं०

(सं) शकर, महादेव (उ) न० कल्याण. ०जटा

श्री० शिवनी जटा ०ल पु० (मानार्थक)

शिव, महादेव ०निर्भाह्य न० शिवने अर्धण

थयेलु ते (र) तेनी ऐक छपयोममां न देवा

नेवु ते. ०पुरी श्री० [सं.] काशी वाराणसी.

०भार्ग पुं० शैव संप्रदाय. ०भार्गी वि०

शिवभार्गनु, -ने लगतु ०रात (-त्रि, -त्री)

श्री० भाववति १४नी रात ०क्षिग न० शिवनु

दिगस्वप्नी प्रतीक. ०क्षिगी श्री० ऐक

वनरपति [सिक्को

शिवराध पुं० [म.] शिवाळ महाराजे यडावेले

शिवरात (-त्रि, त्री), शिवलिअ, -गी लुओ

'शिव'मां [उ] ऐक आठ

शिवा श्री० [सं] (सं.) पार्वती (र) शिवाण

शिवालय न० [सं.] शिवनु मंदिर [अदु

शिशिर श्री० [सं] पोष ने भाध भासनी ठंडी

शिशु पु०; न० [सं.] आणक; अन्ध

शिशुपाल (-ण) पु० [सं] (स) खेदि देशनो

प्रसिद्ध राज, जेनो श्रीकृष्ण वध कर्यो हुतो

शिशुमार श्री० [सं] ऐक मोट्ट जणयर

आणी [पीसवो, सिसेरी

शिशुडी श्री० [रव०] नानो शिशुडो -डो पुं०

शिशु (-रन) न० [सं] पुरुषनी शुद्धेन्द्रिय

शिशु वि० [सं] विद्वान, सुशिक्षित (र) स भवित.

०ता श्री०. ०भान्य वि० शिष्टोअ भान्य

राभेलुं -ष्टार्ध श्री० शिष्टपणुं (र) विधि.

-ष्टाचार पुं० [आचार] शिष्टोमां यावतो

आवेले व्यवहार; शिष्टोना आचार (र) स्वयं

રીતભાત (૩) આદરસત્કાર (૪) સભ્યતા
 કેખાડવા ખાતર કરવાનો આચાર
 શિષ્ય પુનઃ[સં.] ચેદો, વિદ્યાર્થી ંવૃત્તિ સ્ત્રી
 શિષ્યને તેના ખર્ચ પેટે મળતી (ના ની)
 મહા ંજી, -ખ્યા, -ખ્યાણી સ્ત્રી સ્ત્રીશિષ્ય
 શિસ્ત વિં [સરં ફા કુસ્ત = નાહેલું ધોયેલું;
 સં શિષ્ટ, મ] હાયક(૨) સ્ત્રી [મ ; સરં ફા.
 શસ્ત = નેમ] નિયમબદ્ધ વતેન, 'રિસિ'લીન'
 ંપાલન નં શિસ્ત પાળવી-શિસ્તમાં રહેવું તે.
 ંજી વિં શિસ્તવાળું, શિસ્તપૂર્વક
 શિસ્ત નં [સં] જીઓ શિસ
 શિહાઈ સ્ત્રી + [ફા સ્વાહી] શાહી(૨) કાળાપણ
 શિખ સ્ત્રી [દે સિંગા, સરં મ શેંગ (સં.
 શિંવા ?)] કઠાળના કે તેના જેવી બીવાળી પાપડી
 શિંગ નં [પ્રા સિંગ (સં કુંગ)] જીઓ શિગડું
 શિખડાઈ સંકિં [શિગડું પરથી] શિગડા
 વડે ઉપરાઉપરી મારવું
 શિખડી સ્ત્રી [શિખ + ડી] નાનું શિગડું (૨)
 બૂકનો હાથ બરવાની શિગડાખાટની નળી
 શિખડું નં [શિખ + ડું] પશુના માથા ઉપરનો
 અવયવ (૨) એવા આકારનું એક વાહ,
 રજીશિગડું. [શિખડાં ઊગર્વાં બાકી હોવાં
 = પૂરી મૂર્ખતા હોવી શિખડાં બરાવવાં,
 મારવાં = સામે થવું, લડવા તૈયાર થવું
 શિખડું થઈ જવું = (શરીર) શિગડાના
 આકારે બેચાઈ જવું (૨) અકહાઈ જવું
 (ટાઢથી). -મારવું = શિગડા વડે મારવું
 શિખડે ચલાવવું - શિગડાથી મારવું. શિખડે
 લેવું = શિગડું થઈ જવું ? (૨) સામે થવું
 (૩) બહાદુરીથી લડવું]
 શિખાળ (-ળુ) વિં [શિગ + આળ] શિગડા-
 વાળુ -ળી વિં સ્ત્રી શિખડાવાળી (૨) એ
 નામની એક ભતની (લોડી)
 શિંગી વિં [શિગ પરથી] શિખડાવાળુ (૨)
 સ્ત્રી રજીશિગડું
 શિંગોટી સ્ત્રી [શિગ પરથી] શિગડાનો વાંક (૨)
 નાનું શિગડું (૩) જે ઠેકાણેથી શિગડાં કૂટે છે
 તે ભાગ (૪) એક આપવાનું આભર (૫) એક
 ધરેણુ (૬) શિગડા પર લેવાતો એક કર

શિંગોટી સ્ત્રી [સં. મૃંગાટક = શિંગોટું, પ્રા.
 સિંધાદગ, -ય; સરં મ. શિંગાડા, હિં સિંધાદા]
 જેને શિંગાડાં થાય છે તે લેલો. [શિંગોટીનો
 લેલો = ધણો વિસ્તાર ને પરિવાર] -કું નં
 પાણીમાં થતી એક લેલું ફળ (૨) એના
 આકારનું એક હાથખાનું [-તાણું = ટીલું
 તણું (મલકમાં) -શણુગારણું કપાળ
 ઉપર તિલકાદિ કરવાં -શણુગાર કરવા]
 શીકર પુનં, નં [સં] સીકર, પાણીની છાંટ; કંકર
 શીકલી, શીકી સ્ત્રી ['શીકું ઉપરથી] શીકલી;
 બળદને મોટે બધાતી નળી
 શીકું નં [સં શિક્વ, પ્રા સિક્વ; સરં મ.
 શિકે, શિકે, હિં સીકા, છીંકા] (ખાધ
 મૂકવાનો) અંધર લટકાવાય એવા ઝેળી જેવો
 ઘાટ, શીકું [શીકે મૂકવું = શીકામાં મૂકવું
 (૨) ઊંચે મૂકવું, હાલ દુરત હાથમાં ન લેવું,
 પહોં મૂકવું (૩) ગુપ્ત રાખવું]
 શીકે (-એ) અં [જીઓ શીકે] કુધ્ધાં
 શીખ સ્ત્રી [સં શિક્ષા, સરં મ શીક, હિં
 સીખ] શિખામણ (૨) વિદ્યાર્થીની કે તે વેળા
 અપાતી ભેટ (૩) [ફા સીખ; સરં હિં સીખ]
 અણીદાર પોલો દોહાનો સળિયો (ચેલામાંથી
 અનાજ કાઢવા માટેનો) (૪) પુનં [સં. શિષ્ય,
 સરં મ, હિં સિલ] ગુરુ નાનકના સપ્રદાયને
 અનુયાયી [-આપવી = (વિદ્ય) આપવી.]
 શીખવવું સંકિં [પ્રા સિક્વત્વ (સં શિક્ષત્વ)]
 ભણાવવું (૨) [લા] બ ભેરવું, ઉઠેરવું શીખ-
 વાવું અંકિં 'શીખવવું'નું કર્મણિ
 શીખવું સંકિં [સં શિક્ષ] ભણવું, જ્ઞાન મેળવવું
 શીખે અં [જીઓ શીકે] કુધ્ધાં
 શીઘ્ર વિં [સં] સત્વર (૨) અં બલહી ંકવિ
 પુનં શીઘ્રકવિતા બનાવે તેવો કવિ ંકવિતા
 સ્ત્રી, ંકાંચ નં કશી પછ પૂર્વતૈયારી
 વિના તરત જ બનાવેલી કવિતા ંકવિત્વ
 નં શીઘ્રકવિતા કરવાની શક્તિ ંકેાપી વિં
 બલહી ગુરુસે થઈ ભય તેવું ંતા સ્ત્રી ંકપ,
 ઉતાવળ ંપાકશક્તિ સ્ત્રી બલહી મોટે કરી
 લેવાની શક્તિ ંબોધ પુનં વસ્તુ એકદમ
 સમભવી કે સમજ લેવી તે (૨) ગાળે ંબોધી

पुं० गंजेरी ०साधक वि० शीघ्र साधे के
 कृणे जेव; शीघ्र क्षलवायी
 शीघ्रं स०कि०[प्रा. छिद्र (सं. छिद्र) छिपरथी ?]
 सीधु, (काष्ण, कट वगेरे) पूरुं, पूरीने
 अथ करुं (२) भीधुं (३) (हेतुं) वाणवु
 शीत न० [प्रा. सित्थ (सं. सिक्थ), सर० म. शीत]
 मोय पर पडेला सातना छाया
 शीत वि० [सं.] टाहुं; ठंडुं (२) न० शरीर
 ठंडुं पडी जवु ते. [-आवर्षा, वणवुं,
 व्यापवुं = मण्ण पूर्व पुं०कण परसेवा यध
 सरीरनुं टाहुं पडी जवुं.] ०कटिअथ पुं०
 (अथ) ध्रुव आसपासने शीतण कटिअथ-
 प्रदेश ०कास(-ण) पुं० शिवाणो. ०ज्वर
 पुं० टाढियो ताव. ०पित्त न० आमडीनो
 ऐक रोग. ०रश्मि पुं० यद्र
 शीतद्र(-ण) वि० [सं.] ठंडुं. ०(-ण)ता स्त्री०
 शीतक्षा(-णा) स्त्री० [सं. शीतला, सर० हिं,
 म.] अजिया (२) अजियाना रोगनी देवी (३)
 वि० स्त्री० शीतल. [-काढवा, टांकावा = शीत-
 यानी रस्ती भूकवी -ना वाहुने यडवुं = गधेडे
 यडवु -इलेत यत्र] ०भा स्त्री० शीतणा-(२)
 ज्यो. -णासातम स्त्री० भावण सुद्ध के
 चह सातम, ऐक तहेवार
 शीतांशु पुं० [सं.] यद्र [अवुं; मध्यम
 शीतोष्ण वि० [सं.] अति गरम के ठंडुं नहि
 शीयणुं वि० [सं. शिथिल के शीतल] शीतः कावकुं
 शीथणो पुं० [ज्यो. छोटलो; सर० हिं सैतना =
 समेटवुं] कंठा, थोर वगेरे समेष्टीने लाववानुं
 लाकडनुं ऐक ओलर के साधन
 शीद, ०ने य० शा भाटे, शु काम ?
 शीदी(-धी) पुं० [फा.] सीदी, डबसी;
 आक्रिकानो भूण वतनी. -दखु ०-० शीदी स्त्री
 शीधुं न० [सर० म. शिधा. हिं. सीधा (सं. सिद्ध
 के असिद्ध)] रसोष्ठनी काथी सामग्री, सीधुं
 शीन स्त्री० ऐक माछली
 शीमण(-णो) पुं० [सं. शालमलि] ऐक झाड
 शीरभर पुं० [फा.] सूतरने पाजण पानार
 शीरी स्त्री० भगवणनी ऐक कसरत
 शीरीन वि० [फा.] भीडुं, भधुर

शीरुं न० [‘शीरो’ परथी ? सर० भीरु] शीरा
 जेवा रगडो, भीरुं [ज्यो. शीरुं
 शीरो (शी) पुं० [फा.] ऐक भीरी वानी (२)
 शीर्षु वि० [सं.] वरीकूरी गयेलुं (२) ल्घुं (३)
 यीमणाथ के सुकाथ गयेलुं (४) क्षीण; कृश
 शीर्ष न० [सं.] शीश. माथुं. ०क न० माथुं
 (२) जोपरी (३) माथानो टोप (४) मथाणुं
 (वभाणुं) (५) वि० (अति सभासभा)
 ‘मथाणावाणुं’ ऐ अर्थमा. ०रछेद पुं० [सं]
 भरतक कापी नाभवुं ते. -र्ष पुं० ऐक छंद्.
 -र्षसन न० [+ मासन] माथा छपर छेला
 रहेवानुं ऐक योगासन
 शील(-ण) न० [सं] स्वभाव (२) वर्तणुक
 (३) यास्त्रिय (४) शिथण (५) वि० (सभासने
 अति) ‘-ना स्वभाववाणुं; -नी देववाणुं’
 जेवा अर्थमा छेलां ‘दानशाल’ ०व त(-र्तु),
 ०वान वि० शीलवाणुं. -लार्थक वि० [+ अर्थक]
 (या.) शीलनो अर्थ सूचवणार (प्रत्यय)
 शीश न० [प्रा. सीम (सं. शीर्ष), सर० म.
 शीस, हिं] माथुं. ०कूल न० माथामां
 पहेरवानुं ऐक बरेणुं
 शीशगर पुं० [फा.] काय अनावणार कारीगर
 शीशम न० [सर० हिं; म. शिशी -सवा] सीसम
 शीशमहेल पुं० [फा. शीशह + महल] दिवालो
 पर काय जठपा होय जेवो ओरडी के भकान
 शीशी स्त्री० कायनुं (हवा ध० लरवा वपरात) ऐक
 पात्र पाटली [-सूधादनी -वाढकाय करवा
 क्लोरोफ़ॉर्मनी हवा सूंभाडी भूर्ज आणवी,
 -ने द्वाक = तरत निकाव]
 शीशो पुं० [फा. शीशह, सर० म. शिसा, हिं.
 शीशा] मोथी शीशी. [शीशाभा उतारवुं
 = छेतरनी काण्मा लेवुं - वरा करवुं]
 शीण, ०व तुं, ०वान ज्यो. ‘शीव’मा
 शीणवा पुं० ज्यो. शीणस (-धावेा)
 शीणस न० ज्यो. शीण [-धावु = शीणसने
 रोग यध आववो]
 शीणिणुं वि० [‘शीव’ छिपरथी] शीव वन
 शीणी स्त्री० [प्रा. सीमलिया (सं. शीतलिका)]
 ओवित्ता दीमण्डा यध आववानो ऐक रोग.
 ०सातम स्त्री० [सर० म. सीव्यासतमी]

જુઓ શીતલાસાતમ
 શીળુ વિં [પ્રા સીઝલ (સં શીતલ)] ઠંડું
 -ઝા પું ઇંચો
 શીંકલી સીં જુઓ શીંકલી
 શીંકી સીં પહિયાપતરાણી બધિલી થાંકી
 (૨) શીંકલી
 શીંકું નં જુઓ શીંકું
 શીંઝ, ઠંડી, ઠંડું, -ઝાળી, -ઝાળુ, -ઝા,
 -ઝોટી, -ઝોડું જુઓ 'શિંગ'માં
 શીંઝિથોવચ્છ(-છ)નામ પું [સં મૃગિક
 વત્સનામ] એક ભતનો વજનાગ
 શુક પું [સં] પોપટ (૨) (સ) શુકદેવ, ઠંદેવ,
 ઠંદવામી પું(સ) વ્યાસના પુત્ર-ભાગવતના
 કથાકાર -કી સીં પોપટની માદા, મેના
 શુકન નં જુઓ શકુન (૨) સારા-શુભ શકુન
 -નિયાળ વિં શકુનવાળુ -નાવળી સીં
 [+આવળી] શુકન અપશુકન જોવાની પૌથી
 શુકર પું [જુઓ જ શુક] આભાર, ઉપકાર
 (૨) સુભાગ્ય (૩) ફતેહ [-શુભરવે, (-વા) =
 ઉપકાર માનવો. -બલા બચ્યા = સદ્ભાગ્ય
 કે બચ્યા.] -રાના પુંબંબંબં ઉપકાર
 માનવો તે (૨) જેજેકાર (૩) ફતેહ
 શુકલ પું જુઓ શુકલ
 શુકરવાર પું જુઓ શુકવાર -રિકું વિં
 શુકરવારીમાંથી ખરીદેલું (૨) હલકી ભતનું
 -રી સીં શુકવારે બરાતું બભર-શુભરી
 શુક્તિ સીં [સં] છીપ
 શુક પું [સં] એ નામનો ગ્રહ (૨) શુકવાર (૩)
 નં વીર્ય ંવાર પું અઠવાહિયાનો એક
 દિવસ (૨) [લા] બલીવાર, ઢગ; રામ.
 [-કરવે = હિન કરવું, કાર્યસિદ્ધિ કરવી,
 નસીબ ફેરવવું -થવો, વળવો = બલીવાર
 આવવો, લાભ થવો, ઠહાડો વળવો.] ંવાર
 વિં શુકવારે આવતુ વાશવ્ય યદું -કાચ્યાર્ય પું
 (સ) દેવોના ગુરુ (૨) [લા] કાણો માણસ
 શુક પું [જ], -કાના પુંબંબંબં [ફા]
 જુઓ શુકર, -રાના ંશુભરી સીં [ફા]
 આભાર માનવો તે
 શુકલ વિં [સં] સફેદ, ધોળ (૨) પું

પ્રાસહોનો પુરોહિત (૩) એક પ્રાસહ અટક
 ંપક્ષ પું, નં સુદ પક્ષ, અન્નવાળિયું
 શુચિ વિં [સં] શુદ્ધ, પવિત્ર (૨) સીં શુદ્ધતા,
 શુચિતા ંતા સીં ંત્વનં -ચીખૂત
 વિં [સં] પવિત્ર થયેલું
 શુદ્ધ વિં [સં] ચોખ્ખુ સ્વચ્છ (૨) પવિત્ર (૩)
 દોષરહિત (૪) બેળસેળ વિનાનું (૫) [પ.]
 સીં શુદ્ધિ, સૂધા; ભાન, ખખર. [-ઠેકાણે
 આવવી = ભાન આવવું (૨) ઠાણું -સમજ
 થવું -ઠેકાણે લાવવી = ભુદ્ધિ ઠેકાણે
 લાવવી; પાશનું કરવું] ંમધ્યા સીં
 મધ્યમ ગ્રામની એક મૂર્છના (સગીત)
 ંપદ્મ સીં મૂર્છનાનો એક પ્રકાર
 -દ્વાદૈત નં [+ સદૈત] શ્રીવલ્લભાચાર્યે
 રમાપેલો મત -દ્વાપદ્મતુતિ સીં [+મપ-
 હનુતિ] એક અલકાર
 શુદ્ધિ સીં [સં] પવિત્રતા, શુદ્ધતા, સ્વચ્છતા
 (૨) પ્રાયશ્ચિત્ત કરી પવિત્ર થવું તે (૩) ધર્મા-
 તર કરેલાને ધાર્મિક ક્રિયા કરી મૂળ ધર્મમાં
 પાછું આણવું કે તેણે આવવું તે (૪) ભાન,
 ભૂતિ [-આવવી, ઉપર આવવું =
 ભાન આવવું -કરવી = ધર્મભ્રષ્ટ થયું હોય
 તેને વિધિપૂર્વકે અસલ ધર્મમાં લાવવું
 (૨) પુન હિન્દુ ધર્મમાં લાવવું] ંપત્ર(ંક)
 નં છાપની બહેના સુધારાની યાદી
 શુદ્ધોદન પું [સં] (સ) શુદ્ધના પિતા
 શુન શેષ પું[સં] (સ) એક વૈદિક ઋષિનું નામ
 શુની સીં [સં] ફૂંરી
 શુખરાત સીંબાફા શુવિચારત)શાખાન મહિનાની
 ૧૮મી તારીખે આવતો મુસલમાની તહેવાર
 શુખા, -બા પું, સીં [જ શુવહા] શકા,
 અદેશો (૨) વહેમ, ભ્રમ
 શુભ વિં [સં] મગળપ્રદ, કલ્યાણકારી (૨) નં
 ભલું, કલ્યાણ ંચિ તક વિં શુભેચ્છ ંસસ્તુ
 શં પ્રં [સં] ભલું થાઓ' એવું આશીર્વાચન
 ંતા સીં -ભાવહ વિં સં [+માવહ]
 શુભ આજ્ઞાનાર -ભાશયી વિં [+માશય
 +ધ] શુભ આશય-હેતુવાળું -એચ્છક,
 -એચ્છુ વિં [+સં] ઇચ્છક, ઇચ્છુ શુભ

ધરુનાક હિતેચ્છુ -ભેચ્છા સીં [+ચ્છા]
શુભ યાચો એવી ધરુચા -ભેાપમાલાયક
વિં [+ઉપમા+ લાયક] શુભ ઉપમાએને લાયક
(પત્રલેખનમાં વિશેષણ)

શુભ વિં [સં] ઉત્તમવળ (૨) સફેદ
શુમાર પું [ફા] સુમાર; આશરો, અઠસદ્દો
(૨) હિસાબ, મણતરી [-કાઠવો, ભેવો =
અઠસદ્દો ગણી કાઢવો] -રે અં આશરે,
અદાબથી, અઠસદ્દે

શુદ્ધક નં [સં] કાયજો, સ્ત્રીધન (૨) કન્યાની
કિંમત તરીકે વર પાસેથી લેવાતુ ધન (૩)
મૂલ્ય; કિંમત (૪) ભાડું (૫) જકાત, દાણ
શુભૂપા સીં [સં] સેવાયાકરી
શુભૂપુ વિં [સં] શુભૂપા કરવાની વૃત્તિવાળું
શુધક વિં [સં] સૂક, રસ વગરનું, લૂપુ. ઠતા
સીં. ૦વાહ પું કોઈ પક્ષ સુધેમ કે
શુભ તત્ત્વને વિષે નાસ્તિકતાવાળો વાહ;
'નિહિલિઝમ' (?)

શુષ્ક પું [સં] સૂચી
શું સં [સં. કીલ્ત, પ્રા કરસ-કશું પરથી?]
વરતુવાચક પ્રશ્નાર્થ સર્વાનામ. ઉદાંશું કહો
હો? શું ખાધું? શું ભેળું? (૨) બેપરવાઈ
કે તુચ્છકાર બતાવવા પ્રશ્નાર્થમાં વપરાય છે.
ઉદાં એ માત્ર શું ધોળવાનો હવો? તારાથી
શું થાય તેમ છે? (૩) વિં કયું, કઈ ભતનું એ
અર્થમાં સવાલ પૂછતાં વપરાય છે ઉદાં તે
શો પદાર્થ છે? (૪) આશ્ચર્યસૂચક ઉદાં શો
રોડ! (૫) પ્રશ્નાર્થસૂચક ઉદાં શો વિચાર છે?,
શીવાત છે? (૬) કટલાક પ્રયોગોમાં 'ક'ઈ' શુચ્ચ
જેવો અર્થ થાય છે. જેમ કે, શું નુ શું થઈ ગયું
(જુઓ 'શુચ્ચ' પછી) (૭) બને અથવા બધા
સરખા એવો લાવ બતાવવા બે શુ વપરાય
છે ઉદાં શુ મોટા, શુ નાના (૮) [પ્રા. સિંહે
(સં. સર્વ)] સરખું, જેવું (નામને છેડે) ઉદાં
તોબરાશુ મોં. (૯) અં પ્રશ્નાવાચક ઉદાં 'તમે
આવવાના હોશું?' (૧૦) [અપં સહુ (સં. સહ)]
(૫) સાથે સહિત. ઉદાં 'રામનામશુ તાળી
લાગી' વ્ય વિં શુ, કઈ (અનિશ્ચિતાર્થક)
ઉદાં શુચ્ચ કશું હશે ને શું સમજ્યો

શુંક પું, -હા સીં [સં] હાથીનો લાંબો
નાક જેવો અવયવ, સૂદ -હી પું [સં] હાથી
શુભ પું [સં.] (ચં) દુર્ગાએ મારેલો એક રાક્ષસ
શૂકર પું [સં] ભૂડ, સૂકર -રી સીં ભૂડણ
શૂકમૂઠ વિં [મૂઠ'નો દિર્ઘાવ, કે શૂન્ય+મૂઠ]
સાવ મૂઠ જેવું; ગભરાટથી શૂનમૂળ જેવું
શૂદ્ર પું [સં.] ચોથી વર્ણનો માણસ (જુઓ
વર્ણ) -દ્રાણી, -દ્રી સીં શૂદ્ર સીં
શૂધ સીં [શુદ્ધિ પરથી] જુઓ શૂદ્ધ ૦ખૂધ સીં
[શુદ્ધિ+ખૂદ્ધિ] સૂધખૂધ, ભાન, સંજ્ઞા (૨)
અક્ષલ, સમજ (-આવવી)
શૂન (ન,) સીં [જુઓ શૂન્ય] મીંકું [-મૂકેવી =
રં કરવું] ૦કાર પું ઉત્તમકપણ; નીરવતા
(૨) [ચિત્તની] શૂન્ય સ્થિતિ ૦મૂન વિં
[શૂન'નો દિર્ઘાવ, કે શૂન્ય+મુનિ?] સાવ મૂક
જેવું, સૂનમૂન

શૂન્ય વિં [સં.] ખાલી (૨) અસત (૩) ભાન કે
સજ્ઞા વિનાનું (૪) (સમાસને છેડે) રહિત;
વિનાનું ઉદાં જ્ઞાનશૂન્ય. (૫) નં મીંકું (૬)
અભાવ. [-મારી જલું = ખાલી કે ભાન
વિનાનું જલ ધઈ જલું. -મૂકવું = રહબાતલ
કરવું] ૦કાર પું જુઓ શૂનકાર. ઠતા પું
તાલમાં તાળી નથી મરાઈ તે સ્થાન, ખાલી.
૦ભામ વિં ૦ભામ્યહીન. ૦મનચકે વિં શૂન્ય
મનવાળું. ૦મુતિ સીં 'ધન્વીગ્રલ કેલ્કયૂલસ'
(ગ) ૦ભખિધ સીં ડિક્કેન્શાયલ કેલ્કયૂલસ'
(ગ) ૦ભત્ત અં શૂન્યના પેઠે, હરતી વમર.
૦વાહ પું બૌદ્ધતત્ત્વજ્ઞાનનો એક વાહ ૦વાહી
વિં (૨) પું શૂન્યવાદ માનનાર. ૦શિખર
નં નિર્વિકલ્પ દશા, સમાધિદશા. [શૂન્ય-
શિખરે ચહલું = સમાધિદશા પ્રાપ્ત કરવી.]
૦સમીકરણ નં 'ડિક્કેન્શાયલ છકવેશન'
(ગ). ૦હુકય વિં લાગણી વિનાનું; કૂર,
હૈયાસત્ત્વ (૨) ધ્યાન વિનાનું

શૂર વિં [સં] બહાદુર, પરાક્રમી (૨) પું શૂરવીર
(૩) નં શૌર્ય, જુરસો [-આવવું, ચહલું,
છૂટવું = શૌર્યનો જુરસો આવવો (૨) જુરસો
આવવો -પર આવવું પર ચહલું = શૂરાતન
આવવું] ઠતા સીં ૦વીર વિં (૨) પું

બહાદુર. હિ મતવાન. ઓસેન પુ. (સ.) મથુરા
 આસપાસના પ્રદેશનું પ્રાચીન નામ. —રાતન
 નં શૈય્ય — રૂ વિ. શરવાળુ, શરવીર
 —રૂ પૂરુ વિ. પૂરેપૂરુ શુર
 શૂર્પ નં [સં.] સૂપડુ. ંજુખા સ્ત્રી. [સં]
 (સ) રાવણની બહેન
 શૂલ નં [સં] લાલા જેવું એક પ્રાચીન વ્યસ
 (૨) શૂળી (૩) ત્રિશૂલ (૪) કાટો (૫) શૂળ
 ભોંકાયા જેવુ ૬૨૬ ંપાણિ પું. [સં]
 (સ) શંકર
 શૂળ નં જુઓ શૂલ (૨) સ્ત્રી. (સીધો, લાંબો)
 કાટો. [-છે પડવું, ફૂટવું = શૂળનું ૬૬ થવું
 —વામવી = કાટો શરીરમાં ભોંકાવો] —જિયા
 દાંત નં લાંબા શૂળના જેવા દાંતનો પ્રકાર
 શૂળી સ્ત્રી. [સં શૂલિકા] જમીનમાં શેપેલા
 અણ્ણવળો મોટો નડો સળિયો, જેના પર
 પડેલી મોતની શિક્ષા કરવામાં આવે છે તે કે
 તેની શિક્ષા [-આપવી, શૂળીએ ચઢાવવું,
 —દેવી = શૂળીની શિક્ષા કરવી.] ંગમન નં
 શૂળીએ ચઢવું તે કૃસિક્ષિન
 શૃખાલ નં [સં] શિયાળ
 શૃખલા સ્ત્રી. [સં] સાંકળ (૨) બેઠી ંખ. હ
 વિ. શૃખલાથી બધાયેલું (૨) કમખ. હ,
 શૃખલિત —લિત વિ. સંકળાયેલું, કમખ. હ
 —લિતતા સ્ત્રી.
 શૃંખ નં [સં.] શિખર, ટોચ (૨) શિખરુ
 શૃંગાર પું. [સં] વિલાસ, રતિ (૨) તે માટેની
 સ્ત્રીપુરુષની એકબીજા પ્રત્યેની રૂપહા (૩)
 શૃંગારરસ (૪) શણગાર રસ પું. નવ
 રસમાંનો એક (જુઓ રસ)
 શૃંગારણ સંક્રિ. [શૃંગારપરથી, સર. મ, હિં
 શૃંગારના, મ શૃંગારણ] શણગારવું
 શૃંગારી વિ. [સં] શૃંગાર સંબંધી (૨) કામી
 શૃંગી વિ. [સં.] શિંગડાવળુ (૨) શિખરવાળુ
 (પર્વત) (૩) સ્ત્રી. એક રણવાહ
 શેક પું. [‘શેકવું’ ઉપરથી] શેકવું તે
 શેકવું સંક્રિ. [સર. મ શેકળે, હિં. સંકના]
 દેવતા ઉપર નાખી ચઢાવવું કે ખરું કરવું (૨)
 અરમ લૂંટકાકે પાણી વગેરે દ્વારા અરમી આપવી

(શરીરના કોઈ ભાગને) (૩) [લા] ખાળવું;
 ફૂળી કરવું [એક ભતરુ હરણ
 શેકારું નં [જુઓ છીકાર, સર. મ. શેકારું]
 શેખ પું. [મ] આરખોની ટોળીનો ઉપરી (૨)
 મુસલમાનોની એક ભતરો આદમી (૩) એક
 મુસલમાન અટક ંચ. (-સ) દલી પું. [સર. મ,
 હિં શેખચિહી] હવાઈ કિલા બાંધનાર
 (૨) આળસુ અને તરંગી આદમી ંહો
 પું. એ નામની ભતરો મુસલમાન ંહો
 પું. [સર. મ.] કમાવિસદારનો કારકુન
 શેખર પું. [સં] મુગટ, કિરિટ (૨) મથા પર
 , પહેરવાની માળા (૩) શિખર (૪) [નામને
 અતે] ‘-માં શેખ’ (ઉદા. મુનિશેખર)
 શેખસદલી પું. જુઓ શેખચલી
 શેખાઈ, શેખી [ફા] સ્ત્રી. પતર. છ, બહાઈ
 [-કરવી, મારવી]. ંખેાર વિ. બહાઈ
 હાકનાર
 શેઠ પું. [પ્રા સેઠિ (સં શેઠિન), સર. મ,
 હિં સેઠ] મોટો આબરૂદાર વેપારી,
 શાહુકાર (૨) વાણિયો (૩) ધણી, માલિક
 (નોકરનો) (૪) વેપારી વગેરેને સંબોધતા
 વપરાતો શબ્દ (૫) એક અટક —કાઈ સ્ત્રી.
 શેઠપણ. —કાણી સ્ત્રી. શેઠ કે શેઠની સ્ત્રી
 —કિથો પું. શાહુકાર (૨) માથે ગોરો એવો
 બળદ
 શેઠ (શે) સ્ત્રી. [પ્રા સેઠિ, —ઢી (સં શેઠી), સર. મ
 શેઠ, શેઠા] ધારા, ધાર (૨) [લા] એના
 જેવો અણીદાર ભાત્ર, શગ [-ફેલવી,
 મારવી = શેઠનીકળે એમ કરવું —વામવી
 = ભેરથી શેઠ નીકળવી] ંકહું વિ. તરતવું
 જ દોહલું (ફૂધ)
 શેઠા પું. ંખ. વં. [સર. મ હિં સેઠા, મ શેઠ, —મૂઠ]
 લીટના લખકા
 શેઠી સ્ત્રી. નાનો શેઠા (૨) (સ) એક નદી
 શેઠો પું. [જુઓ છેડો, સર. મ શેઠ (સં
 જ્ઞેદ)] ખેતરની ચોખેર ખેડ્યા વિનાની
 છેડાતી પટ્ટી, ન્યાં ચાર ઊગે છે
 શેણુ પું. [પ્રા સયળ (સં સ્વજન)] + સ્વજન
 શેણુવી પું. [મ (સં સેનાપતિ, પ્રા સેળવડ)]

સરવત બ્રાહ્મણની એક ભત
 શેણુવો પુ. [સર. મ. શેણ = વિદ્યા, બ્રાહ્મ
 (સં શકુત્ત)] એક હરિજન ભતનો માણસ
 શેણુધી સી. [ફા શકુનાઈ] (અ.) શરણાઈ
 શેતરંગ પુ. [અ શતરંગ; સર. સં. ચતુરંગ] એક
 રમત, ચતુરંગ - છ સી. [ફા શતરંગી] એક
 ભતનું રંગીન બાલીનળ પાયરણ. [-રંગી
 નાખવી = બરડામા ભારી લોહી કાઢવું.]
 શેતાન પુ. બુઓ શયતાન [-નું બોળિયું =
 તોફાની, તરકટી (૨) વિ. ખંધું; હુચુ]
 -નિયત, સી. શેતાનપણું. -ની વિ.
 તોફાની (૨) સી. શેતાનિયત
 શેતર ન. [ફા શકુત્ત] એક ઝાડ (જેનાં પાદડાં
 પર રેશમના કીડા ઊછરે છે) (૨) તેનું ફળ
 શેદરડી સી. એક ઘાસ
 શેષટ અ. [સર. મ] (અ) સીધું, સોપટ;
 પાથકં. -દી વિ. સી. [મ લાખી સોટી]
 સૂધી ને લાખી (ફતરી)
 શેશલિ (૦કા) [સં] -દી સી. એક વનસ્પતિ
 શેર પુ. [દિ સેર સર. હિં. સેર, મ] એક તોલ-
 મણનો ચાળીસમો ભાગ. (૨) [ફા] વાધ;
 સિહ (૩) ચિત્તો [-ચણું = ઉપરીપણું કરવું,
 સરજેરી કરવી. -લોહી ચરણું = સતોષ-
 આનંદ થવો -સૂંઠ ખાવી = તાકાત હોવી.]
 શેર (શે) સી. [અ શિજાર; સર. હિં શેર]
 કવિતા, કવિતાની કડી (ફારસી, ઉર્દૂ વગેરે)
 શેર પુ. [ફં] બંધા માટેની પંત્યાળી મૂકી
 કે લાગીદારીને નિયત ભાગ (૨) તેનું ખત.
 [-બરવો, રાખવો, લેવો = શેર ખરીદવો.]
 ઠંઠલાસ પુ. શેરનો (તે લેવા વેચવા માટે)
 ઠંઠલા ૦ખબર ન. શેરની લેવડદેવડનું ખબર.
 ઠંસદો પું. શે.મા કરેલો સદો
 શેરડી સી. [દિ. સેરી = લાખી આકૃતિ (૨)
 શેરી ઉપરથી? સર. મ] એક વનસ્પતિ-
 જેના સાંકામાંથી ગોળ ને ખાડ બને છે;
 શેલડી (૨) નાનો સંકડો શેરડો - રસ્તો
 શેરડો પું. [બુઓ શેરડી] પગવાટ (૨)
 લોહી તરી આવવાથી મો પર પડતો લિસોટો
 (૩) સુકાઈ ગયેલા આસુના રેલાના ડાથ

(૪) ધાસકો (૫) ઠંડું પાણી પીતા અદર પેટ
 સુધી થતી ઠંડકની લિસોટા જેવી અસર
 શેરદિલ વિ. [ફા] ખડાદુર; હિં ભતવાન, નિર્ભય
 -દી સી. બહાદુરી, હિં ભત
 શેરવાળી (-ની) સી. [હિં; સર. મ.] એક
 પ્રકારનો લાખો (ઉત્તર હિંદુસ્તાની) કોટ
 શેરવું અ. ઠંડું બુઓ છેરવું
 શેરા ન. એક પખી
 શેરાટો પુ. બુઓ છેરાટો
 શેરામણ ન. બુઓ છેરામણ
 શેરિયું ન. [શેર પરથી] શેર વજનનું માપ (૨)
 (શે) [?] શણનું પી
 શેરિયો પુ. શેર વજનનું કાટણું, શેરીકા
 શેરી સી. [દિ સેરી, સર. મ] સાકડી ગણી
 (૨) ફળિયું, પોળ
 શેરીકા પુ. [શેર પરથી] સેરનું કાટણું, શેરિયો
 શેરો, શેરો' પુ. [અ શરઆ? સર. મ શેરા]
 અરણ વગેરે પર અધિકારીએ દૂ. માં કરેલું
 ટિપ્પણ. [-કરવો, -મારવો = ટિપ્પણ કરવું,
 તે તરીકે કાઈ લખવું]
 શેલડી સી. બુઓ શેરડી
 શેલ(-લો)ત પુ. ['શેણુ' ઉપરથી? કે દે સેલિ
 = રજા - દોરડું ઉપરથી (ખેતર બરનાર) ?]
 જમીનદારનો મહેતો, તલાટી (૨) બ્રાહ્મણોની
 એક અડક [ફરવું, વિચરવું
 શેલવું (શે) ? અ. ઠંડું [બુઓ સહેલ (અ. સેર)]
 શેલવો પું. 'શેલત'ન લઘુતાવાચક રૂપ
 શેલાયું ન. [દિ. સેલિ = દોરડું, સર. હિં.
 સેલ; મ સેલી] (કા) નોંજણું, નોંજણું;
 શેલો (૧) [એક કીમતી વસ્ત્ર
 શેલારી સી. ['શેણુ' ઉપરથી; સર. મ] સીઓનું
 શેલારો પું. [બુઓ હેલારો] (કા) પાણીમા
 આગળ ધપવા શરીરનો હેલારો મારવો તે
 શેલાસાડી સી. [શેણુ + સાડી] બુઓ સેલાસાડી
 શેલી સી. [દિ સેલિ = દોરડું, સર. મ શેલ;
 હિં. સેલ = દોર - દોરડું] ચક્રમકથી દેવતા
 પાડવાની દોરડી (૨) લરમ રાખ
 શેણું ન. [સર. હિં સેલા, મ શેલા (સં શેલ ?)]
 કસખી ઉપરણો - ખેસ (૨) [અમુક કામની]

વિધવાએ પહેરવાનો ખાસ એક સાલ્સો (૩)
 સ્ત્રીઓનું કસબી પાલવવાણું એક કીમતી વસ્ત્ર
 શેલો પુ. [જુઓ શેલી] ટાહતી વખતે ગાયને
 પગે બાંધવાનું દેરડું [-બાધવો, વાળવો]
 શેલોત પુ. [જુઓ શેલત] શેલત તલાદી
 શેવ સ્ત્રી. [સર. હિં સેવ, મ શેવ] સેવ, ચણાના
 લોટની લાખી સળી જેવી એક તળેલી વાની
 (૨) ધઉની કરાતી એ બ્રહ્માકારની એક વાની
 [-વણુવી = ધઉની કણકમાંથી સેવ બનાવવી]
 ઓઠિયા પુ. બ. ૦. ૦. [સર. મ શેવ-નાઠી]
 શેવ ને ગાંઠિયાનું ભેગું ચવાણું ઓમરાર પુ.
 બ. ૦. ૦. શેવ ને મરારનું ભેગું ચવાણું
 શેવટ ન. [સર. મ (સં. સીમાન્ત ?)] + છેવટ;
 અત; પરિણામ. -ટે અ. + છેવટે
 શેવડી સ્ત્રી. [સં સેવક, પ્રા સેવય પરથી, સર.
 મ શેવઢા] જૈન સાધુડી. -ઢા પુ. જૈન સાધુ
 શેવાલ (-ળ) સ્ત્રી. [સં] લીલ, સેવાળ (૨) [સં.
 સ્વેદ] બાફ, વરાળ (૩) [સર. મ શેવલ =
 ઢીટાને ભાગ] શિખની નસ. [-જળવી =
 લીલ થવી - બાળવી.]
 શેવાળણું સંક્રિ. [જુઓ શેવાલ, સર. મ.
 શેવારણે = પુષ્પ થયું] રળણું, કમાણું (૨)
 સકળતાપૂર્વક પાર પાડવું (કામ)
 શેવાળિયું વિ. [‘શેવાળ’ પરથી] શેવાળવાણું
 (૨) આખી વરાળ નીકળતી હોય તેવું
 શેવું વિ. [સર. મ શેવ = ઊભી લાખી લીટીમાં]
 ઢાળપહુ (૨) ન. આડો ચાસ [-ને ચરાળ
 બાણુતો નથી = પ્રાયશ્ચિત્ત - નજવી બાળતની
 પશ્ચ માહિતી નથી]
 શેરાવા પુ. બ. ૦. ૦. વધારેલા ચણા
 શેષ વિ. [સં] બાકી રહેલું (૨) પું. (સ.)
 શેષનામ (૩) શેષ ભાગ (૪) સ્ત્રી. પ્રસાદ (૫)
 [ગ.] ભાગાકારમાં વવતી રકમ ઓશાચી પુ.
 [સં] (સ.) વિષ્ણુ ઓસ્તિદાંત પુ. ‘રિમેષ્ઠ-ઠર
 પિયરમ’ (ગ.) -પા પુ. એક છંદ (૨)
 સ્ત્રી. કેવને ચઠવેલા કૂલ વગેરેના પ્રસાદ
 શેલ (શે) સ્ત્રી. [જુઓ શલ] હરાવવું તે, હવાવું તે
 (૨) હાળ, હાપ (૩) શેર-જની રમતમાં સામાના
 રાખને નાસવું પડે તેવી રીતે ચોતાનું મહોર

ગોઠવવું તે (૪) પતંગના પેથ થાય ત્યારે એકદમ
 દોરી જવાડેવી તે [-આપવી, દેવી = શેહની
 અસર કરવી - આપવી, પડવી, લાગવી =
 હવાવું, શેહની અસર થવી - ખાઈ જવું =
 સાવડી જવું - હોડવી, ચૂકવી = પતંગની
 શેહ માટે દોરી જવા દેવી] ઓર, ઓર
 વિ. બળવાન, બહાદુર. ઓરી સ્ત્રી. વીરતા,
 બહાદુરી (૨) જબરદસ્તી ઓરાત વિ. શેહથી
 માત [કરનાર
 શેહુ પુ. [‘શેહ’ કે ‘હેહ’ પરથી] જાની ગોઠવણ
 શેળા પુ. એક ભતનું પ્રાણી, [પ્રસાર્થક]
 શૈ (શે) અ. (પ.) શા કારણે, શાથી (૨) શા માટે
 શેટલો (શે) પું. [સં શટ ?] જુઓ હેટલો, સેટલો
 શૈલ વિ. [સં] શિક્ષણને ચોખ્ખ; શિખાઈ
 શૈલ્ય ન. [સં] શિક્ષણ
 શૈલ્ય ન. [સં] ઠંડક
 શૈલિય ન. [સં] શિથિલતા, મદતા, ઢીલાશ
 શૈલ પું. [સં] પર્વત ઓચ્યા, ઓ, ઓતચા,
 ઓચતા સ્ત્રી. (સ.) પાવડી. ઓજ, -લેજ
 પું. [+ રજ] (સ.) હિમાલય [ધખારત
 શૈલી સ્ત્રી. [સં] હળ; રીત (૨) લખાણની રીત;
 શૈવ વિ. [સં] શિવ સ બધી (૨) પું. શિવભક્ત
 શૈવલિની સ્ત્રી. [સં] નદી
 શૈરાજ ન. [સં] બાળપણ
 શૈક (શે) પું. [જ] જુઓ શોખ
 શૈક (શેક) સ્ત્રી. [સર. હિં સાક, -ત (સં.
 સપત્ની)] પતિની બીજી સ્ત્રી ઓડા પું. બીજી
 પતિ ઓખત્રું ન. મરેલી શૈક નડે નહિ એમ
 માની ગળામાં પહેરાવું માદળિયું કે ધરેણું
 ઓફલ, ઓલટ સ્ત્રી. સ્ત્રીને કપાળે આગળપડતી
 આવતી વાળની લટ (એ જેને હોય તેને શૈક
 ન આવે, કે એ પતિ પહેલાં જુલરી જાય,
 એવી માન્યતા છે)
 શૈક પું. [સં] ખેદ, દિલગીરી, સતાપ (૨)
 મરણ પછી શૈક વ્યક્ત કરવાને લોકાચાર
 [-કરવો, ધરવો = ખેદ કરવો - પાળવો =
 મરણ પાછળ શૈકનો લોકાચાર પાળવો
 (જેમ કે હિત્સવપ્રસંગમાં કે એમ ને એમ
 બહાર ન નીકળવું, કાળુ વસ્ત્ર પહેરવું

वगेरे.) - भूकवे = भरण पाछण शोकनो
 ने सोकायार धारण कर्यो होय ते भूमी,
 याछु व्यवहार शर करवो.] ०कारक, ०कारी,
 ०जनक वि० शोक उत्पन्न करनार - कात्रि
 पु० [+ कस्मि] शोकत्री अस्मि - कातुर,
 -कार्त(-त्त) वि० [+ आतुर, आर्त] शोकधी
 पीडित - काविष्ट वि० [+ काविष्ट] शोकधी
 घेरायेतुं - कि(-त्रि)ष्टुं न० लुओ सोगियु
 शोभी(-भी), ०न (शो) [अ] वि० शोभीन
 शोभ (शो) पुं० [लुओ शोक अ.] होस, धर्या,
 कोड (२) मोलमल; रंभाळ [-करवो,
 मारवो], -भी(०न), -भीष्टुं वि० शोभ
 करनार; शोभ मारनार
 शोभ पुं० [लुओ शोक सं.] सोभ, शोक -त्रिष्टुं
 वि० शोकवाणु; शोक करनार (२) शोकदर्शक
 (३) न० शोकिङ्क क वस्त्र - साक्षो; सोगियुं
 शोभटावाळ अ० [शोभट्ट + वाळ] ओकरमत
 शोभटी अ०, -कुं न० [सं सारी + काह] !
 सर० म. सोक(-ग)टी शोभटावाळनुं भोखो
 सोशुनाई अ० शोशुननुं पद के कारवार
 शोशुन पुं० [इ] भराडा रान्यना पेसा नेवो
 लपाननो (पूर्व होतो) शुभ्य प्रधान
 शोभ पुं० [सं शुच शो (२) दिकर (३) परतावो
 शोभक वि० [सं] शोभ करावनाक
 शोभन न० [सं] शोभ करवो ते. -ना अ० शोभ
 शोभनीय वि० [सं.] शोभ करवा योग्य
 शोभतुं स०किं [सं शुच, सर० हिं शोचना,
 म शोचणें] शोभ करवो (२) विचारतुं
 शोभ्य वि० [सं.] शोभनीय
 शोभु वि० [सं] रातुं (२) न० बोली
 शोभित न० [सं.] बोली
 शोभ पुं० [सं] सोने
 शोभ पु०, अ० [सं.] शोभतुं ते, ओण,
 तपास (२) शोभेली वस्तु. ०क वि० (२)
 पुं० शोभ करनार ०को पुं० इत, लसस.
 ओण अ० शोभतु ते, तपास करवी ते
 शोभन न०, ०ना अ० [सं] शोभतु ते (२)
 स्वच्छ करवु ते, शुद्धि (३) परीक्षा. ०पद्धति
 पुं० शोभोण करवाना पद्धति

शोभतुं स०किं [सं शुच] ओणतुं तपास करवी
 (२) परीक्षा करवी (३) दोष दूर करवा; शुद्ध
 करवु (४) न लोखेली वस्तु नवी ओणो काढवी
 शोभ शोभा अ० [शोभतु परधी] उपराउपरी
 शोभ, ओण ओणा, शोभाशोभ
 शोभाई अ० [शोभतु परधी] शोभवानुं महेन-
 ताछु - शोभ अ० ओणाओण
 शोभित वि० [सं] शोभतु, ओणेतुं (२) तपासेतुं
 (३) शुद्ध करेछु
 शोभर पुं० [इ] मोटर हाकवानो धधा करनार
 शोभन वि० [सं] सुशोभित; सुहर (२) मंजण
 शोभतुं स०किं [सं शुच] सुहर देभाउ (२)
 छानतुं, लायक होवु क देभाउ
 शोभा अ० [सं] सुहर देभाव, सौंदर्य (२)
 [वा.] प्रतिष्ठा, आभार [-आपवी = शोभावतुं.
 -लेवी = लडवो लेवो (२) मान भातुं.]
 व्यमान वि० [सं.] शोभातु, शोभावाणु.
 ०ण(-णु) वि० शोभातु. ०पद वि०
 [+ आस्पद] शोभावे तव - भित वि० [सं.]
 सुहर, शोभतु (२) शालमारयेतुं. -भीतुं न०
 शोभतु, साक देभाउ
 शोभ पुं० [फा] कोलाहल; बोभाट. ०शुल [फा.],
 ०भोर पुं० कोलाहल ०तुं स०किं (५.)
 शोभ करवो
 शोभो पुं० [अ शुमलह; सर० हिं. शोला] लडका
 शोभ पुं० [सं.] शोभातुं ते; प्यास, सोस
 [-पदवो = तरसथी मणुं सुकावु] ०क वि०
 शोभा लेनार. ०भु न० शोभतुं ते, शोभातु ते
 शोभतुं स०किं [सं. शुच] यूसी लेवुं, यूसी
 सूक करी नाभवुं [सुकाई भवुं
 शोभातुं स०किं [शोभतुं कर्मणि] युसावुं;
 शोभित वि० [सं] शोभाई गयेतुं
 शोभतु स०किं लुओ सोढवु
 शोभ न० [सं] स्वच्छता; पवित्रता (२) भवेत्सर्ग
 [-भु = भवेत्सर्ग करवा भवुं, जोडे करवा
 भवुं] ०भु पुं० पायभातु, संडास. ०शास्त्र
 न० शोभतु - स्वच्छतातुं शास्त्र, सेनिटेशन
 ०सुधार पुं० शोभनी देवो, पद्धति धर्मा
 सुधारो - यायार पुं० [+ आचार] शुद्ध

કરવાનો વિધિ (૨) શૌર્ય જાળવવાનો આચાર
 શૌરકથા સ્ત્રીં [સં] શૌર્યની કે શૂરની કથા
 શૌરસેની સ્ત્રીં [સં] એક પ્રાકૃત ભાષા
 શૌર્ય નં [સં] શૂરતા; પરાક્રમ, બહાદુરી.
 ંગીત નં વીરરસનુ ગીત, શૌર્યનું વર્ણનાત્મક
 કે પ્રેરણાત્મક ગીત
 શૌહર પું [ફા] સ્વામી, પતિ
 સ્મશાન નં [સં] મૃતદેહ બાળવાનું સ્થાન
 ંભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં મસાણું ંવૈરાગ્ય પું
 [લા] ક્ષણિક વૈરાગ્ય -નિચેા પું ંહ્યુ;
 મસાણિયો -ની વિં સ્મશાનનું, -ને લગતું
 સ્મશ્યુ સ્ત્રીં [સં] હાદી (૨) મૂઝ
 સ્યામ વિં [સં] કાણુ (૨) પું કાળો રંગ (૩)
 (સ) શ્રીકૃષ્ણ ંકર્ણ પું કાળા કાન અને
 કાળા પૂછડાવાળો ધોળો ઘોડો ંકથ્યાણુ
 પું એક રાગ. ંલ વિં હીલ (૨) કાણુ;
 રામણુ ંચુદર પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ -મા
 સ્ત્રીં સોળવર્ષની જીવાન સ્ત્રી -મિકા સ્ત્રીં
 [સં] કાળાશ (૨) હલકી પાતનું ત્રિશૂલ
 સ્યાલ, ંક પું [સં] સાળો
 સ્યેન પું [સં] બાજ (૨) સંગીતમાં એક
 અલકાર -ની સ્ત્રીં બાજની માહા
 અદ્ધા સ્ત્રીં [સં] આર્યા, વિદ્યાસ ંધન વિં
 અદ્ધાપી ધનવાણુ; અદ્ધાપ્રધાન, અદ્ધાણુ
 ંભક્તિ સ્ત્રીં અદ્ધાજનિતકે અદ્ધાપૂર્ણ ભક્તિ
 ંહુ(-ણુ) વિં અદ્ધાવાણુ -દ્ધાજનિ સ્ત્રીં
 [+મજલિ]અદ્ધાપૂર્વક આપેલી અજલિ (આદ
 તરીકે) -દ્વેય વિં [સં] અદ્ધા રાખવા યોગ્ય
 અમ પું [સં] યાક (૨) મહેનત; તકલીફ
 [-પકવેા, પહેાચવેા, લાગવેા=યાકનું,
 મહેનત પઠવી -ઉઠાવવેા, લેવેા=મહેનત
 કરવી ંજવન નં અમજીવી જવન
 ં(-મેાપ)જીવી વિં [+ (વપ)જીવી]
 શારીરિક અમ કરીને ગુજરાન મેળવનાર (‘બુદ્ધિ-
 જીવી થી હીલકું’ ંવિભામ પું કામ કરવાની -
 મહેનતના ભાગ પાઠવા તે, તેની વહેંચણી
 ંસાધ્ય વિં અમ કરવાથી જ મળી શકે એવું
 અમણુ પું [સં] બૈદ્ય નેન સાધુ ંસ સ્ફુટિ
 સ્ત્રીં બૈદ્ય અને નેન કાળમાં પ્રવર્તેલી

સન્ધ્યાસપ્રધાન સ્ફુટિ -જી સ્ત્રીં સાધ્વી
 અમિત વિં [સં] મહેનત કરીને થાકેલું
 અમેાપજીવી [સં] જીઓ અમજીવી
 અપણુ નં [સં] સાંભળવું તે (૨) વેદાધ્યયન
 (૩) બાવીસનું નક્ષત્ર (૪) પું કાન (૫) (સ))
 અધ માળાપને કાવડમાં બેસાડી લીધેાનારા
 કરાવનાર-અધક મુનિનો પુત્ર ંગાચર
 વિં કાનથી સાંભળી શકાય તેવું -જ્યે દ્વિય
 સ્ત્રીં [+શ્ચિદ્વય] કાન [કરક
 અવણું સંકિં [+જ્યુ] (૫) સાંભળવું, અવણ
 આદ્ય નં [સં] પિતૃઓની વસિ માટે અદ્ધાથી
 કરાતી તર્પણક્રિયા ંકર્મ નં, ંકિયા
 સ્ત્રીં આદ્ય કરવું તે (૨) આદ્યની ક્રિયા ંદિન
 પું આદ્યનો દિવસ
 આપ પું [જીઓ સાપ] શરાપ [ભિખુ
 આમજેર પું [સં] વીસ વર્ષ નીચેના બૈદ્ય
 આમજ્ય નં [સં] અમજપણુ, સન્ધ્યાસ
 આવક વિં [સં] સાંભળનાર (૨) પું નેન કે
 બૈદ્ય ચુકર્ય
 આવણુ પું [સં] વિક્રમસવતનો દશમેા
 મહિનો (૨) (સ) અવણ ૫ (૩) અવણ કરાવવું
 તે ંકીટ પું આવણમાં નીપજતો કીટો
 [-ભાદરવો વહેવો =ચોધાર આસુ ચાલવાં]
 ંવર્ગ પું મુખ્યત્વે અવણથી લણવાનો કે
 લણાવવાનો વર્ગ (અમુક મર્યાદિત સમયનો
 વર્ગ કઠાય છે તેવો) -જી સ્ત્રીં આવણ
 મહિનાની પૂનમ, ખગેવ
 આવિકા સ્ત્રીં [સં] આવક-નેન કે બૈદ્ય -સ્ત્રી
 આન્ય વિં [સં] સાંભળવા યોગ્ય (૨) સાંભળીને
 માણવાનું નાટક (‘દશ્ય’થી હીલકું)
 આંત વિં [સં] થાકેલું -તિ સ્ત્રીં [સં] યાક
 સ્ત્રી પું [સં] લખાણના આરભમા વપરાતો
 મગજ શબ્દ (૨) ‘શ્રીમાન, શ્રીમતી’ના સંજ્ઞેપ
 (નામની આગળ લગાડાતો આદર બતાવનારો
 શબ્દ) (૩) એક રાગ (૪) સ્ત્રીં (સ)) લક્ષ્મી
 (૫) સૌંદર્ય, રોબા (૬) ધર્મ, અર્થ અને કામ
 એ ત્રણ પુરુષાર્થ ંક ઠ પું (સ)) શિવ,
 મહાદેવ. ંકાર વિં સુંદર, અનેનું, ઉત્તમ
 (૨) પું શ્રી શબ્દ ંકાંત પું (સ)) વિષ્ણુ

૦ખંડ પું મોર, શિખડી (૨) શિખડ (૩)
 નં(સં) ચદન, ૦છ પું(માનાર્થે) ૦૦ વં
 પ્રભુ, વિન્ધ (૨) (સં) સહજનંદ સ્વામી,
 ૦મણેશાય નમઃ શંખ્રં (મગળ તરીકે)
 ગણેશને નમસ્કાર (૨) પું ૦૦ વં [લા.]
 પ્રારભ, ૦ધર પું (સં) લક્ષ્મીનાથ, વિન્ધુ,
 ૦પતિ પું ધનવાન આશ્વ, ૦પાત પું
 સંન્યાસી, સાગી ૦પાંચ વિન્તામ પૂર્વે માન-
 વાયક પૂર્વગ (ધન, ધન્ય, પશુ, પુત્ર અને
 દીર્ઘાયુ એ પાંચ શોભા) ૦ફળ નં નાળિયેર,
 [-આપકું = રત્ન આપવી, બરતરફ કરવું.]
 ૦ફળી સ્ત્રી નાળિયેરી, ૦મત(-ક) વિં
 શ્રીમાન, ૦મતી વિં સ્ત્રી 'શ્રીમાન'નું
 સ્ત્રીલિંગ, ૦મતા સ્ત્રી(સં) શ્રીમતાઈ ૦મદ
 વિં જુઓ શ્રીમત(૨) ધનના મહાવાળું(૩) પું
 ધનનો મહ, ૦મત વિં તવંગર (૨)
 શાભાના નામ આગળ મુકાતો શબ્દ,
 ૦મંતાઈ સ્ત્રી શ્રીમતપણું ૦માન વિં
 ધનવાન (૨) શોભાવાન (૩) નામની આગળ
 મુકાતો આદરસૂચક શબ્દ, ૦મુખ નં લબ્ધ
 અને સુદર મુખ, પૂજ્ય અને પવિત્ર પુરુષનું
 મુખ ('આપ પોતે, સ્વમુખે' એમ માનાર્થે
 વપરાય છે) ૦મુત વિં શ્રીમાન, પુરુષના
 નામ આગળ મુકાતો આદરસૂચક શબ્દ,
 ૦રં, ૦શ ૧+ ફૂં પું (સં) વિન્ધુ
 મુત વિં (સં) સાલળેલું, ૦લેખન નં
 સાલળીને લખવું તે; 'લિકેશન'
 શ્રુતિ સ્ત્રી(સં) સાલળવું તે (૨) કાન (૩)
 સાંભળેલી વાત; કિંવદંતી (૪) વેદ (૫) ધ્વનિ; ●
 અવાજ (૬) નાદનો એક ભેદ (સંગીતમાં તેવી
 ૨૨ શ્રુતિ છે) ૦કડુ વિં કાનને અગ્રિય
 લાગે તેવું કણકોર, -ત્યનુપ્રાસ પું
 [+મનુપ્રાસ] સમતીય વ્યંજનોની આવૃત્તિ
 -એક શબ્દલંકાર (કા. શા.)
 એદી સ્ત્રી(સં) (ગ.) 'પ્રેમેશન', ૦દેહ(-ળ)
 એદીનો સરવાળો
 એણિ(-ણી) સ્ત્રી(સં) પંક્તિ; હાર
 એષ નં(સં) મોક્ષ (૨) કલ્યાણ; હિત, શુભ
 ૦ન્કર વિં(સં) એષ કરે એવું, ૦ન્કામ વિં

[સં] એષ ઇચ્છનાર, ૦ન્કારિતા સ્ત્રી(સં)
 ૦ન્કારી વિં(સં) એષન્કર [૦ત્ત્ર નં
 એષ વિં(સં) સર્વેતિમ, હિતુષ્ઠ ૦તા સ્ત્રી(સં),
 એષી પું(સં) શેઠ, મહાજનનો આગેવાન
 ઓણિ(-ણી) સ્ત્રી(સં) યાપો, નિતંબ
 ઓતા પું(સં) સાલળનાર ૦જન પું(સં) ૦,
 ૦(-૧)૨૩ પું સાલળનારો સમુદાય
 ઓત્ર પું, નં(સં) કાન, -ત્રિય વિં(સં) વેદ
 લલેલો(૨) પું વેદાભ્યાસી બ્રાહ્મણ -ત્રિયત્વ
 નં, -ત્રી વિં(૨) પું(સં), જુઓ ઓત્રિય
 (૩) સ્ત્રી ઓતાનું સ્ત્રીલિંગ
 ઓત વિં(સં) શ્રુતિ કે કાનને લગતું (૨)
 શ્રુતિ કે વેદ સંબંધી, વેદ ફરમાવેલું
 સ્લથ વિં(સં) દીલું, યોચું; નરમ (૨)
 શ્રુતિ કે વેદ લખડી પડેલું (૩) છૂટું, વીખરાયેલું
 સ્લાધા સ્ત્રી(સં) વખાણ, સ્તુતિ પ્રશંસા
 સ્લથ વિં(સં) વખાણવા યોગ્ય, પ્રશંસાપાત્ર
 સ્લિષ્ઠ વિં(સં) ભેડેલું, ભેટેલું, મળેલું (૨)
 સ્ત્રેવવાળું ૦તા સ્ત્રી
 સ્લોપદ નં(સં) હાથીપગાનો રોગ
 સ્લેષ પું(સં) જે અર્થવાળો શબ્દનો
 પ્રયોગ (૨) આલિંગન -પાલકાર પું
 [+મલકાર] સ્લેષવાળો અલકાર (કા. શા.)
 સ્લેષ નં(સં) કંઈ
 સ્લોક પું(સં) ચાર ચરણનું પદ (૨)
 અનુદ્રુષ હડતું પદ (૩) [સમાસને અંતે]
 ધીર્તિ, યશ (હિંદાં પુણ્યસ્લોક), ૦ખદ્ધ
 વિં સ્લોકમાં ગોઠવેલું કે રચેલું. -કાઈ
 પું [+કર્ષ] અર્ધો સ્લોક
 સ્વપય, સ્વપાક પું(સં) અંકાળ
 સ્વચર પું(સં) સસરો
 સ્વશ્રુ સ્ત્રી(સં) સાસુ
 સ્વસન નં(સં) શ્વાસ લેવો તે (૨) પવન
 સ્વસર્વું સંક્રિં(સં) શ્વસ [શ્વાસ લેવો, જીવવું
 સ્વસિત વિં(સં) શ્વાસ દ્વારા લીધેલું કે
 ખૂંટું (૨) હાસી ગયેલું (૩) નં શ્વાસ
 સ્વાન પું(સં) કૂતરો ઓનિદ્રા સ્ત્રી કૂતરાની
 ઊપ અર્ધનિદ્રા અવસ્થા, ૦વૃત્તિ સ્ત્રી
 હડે યવા છતાં દુકડો મળતાં ડાંડવાની વૃત્તિ

-ની સ્ત્રી + કૃતરી
સ્વાપદ નં [સં] શિકારી પ્રાણી
સ્વાસ પું [સં] નાકથી વાયુ હોવા મૂકવો તે
(૨) દમ, હાંફ (૩) વર્ણનો એક બાજુ
પ્રયત્ન (બા) (અઘોષ વણને ત્યાસ પળ
કહે છે) [-છીપકવો = ભેરથી સ્વાસોચ્છવાસ
ગાલવો (૨) મરણ પહેલાં પ્રાણવાયુનું
ભેરથી ચાલવું -કાઠવો = ત્યાસ બહાર
કાઢવો -કાઠી નાખવો = દમ કાઢવો,
ચકવવું (૨) મરણતોલ કરવું -ખાવો =
આરામ લેવો -ધૂટવો = સ્વાસોચ્છવાસ
રોકવો -ફાવો અથવા અમુક ધીમી પ્રતિએ
ચાલવા દેવો -ઘેરાવો = કઠે પ્રાણ આપવા
(૨) જીવ મળવો, વિશ્વાસ સપાદિત થવો.
-ચરવો = ત્યાસ ભરાવો (૨) દમ ઊપકવો.
-ચાલવો = જુઓ ત્યાસ ઊપકવો -ઠાખવો
= ત્યાસ ધૂટવો -બહાર કાઢતાં જગી =
જિજ્ઞાસી છેલ્લી થકી સુધી -ભરાવો =

ત્યાસોચ્છવાસ ભેરથી ચાલવો -મારવો
= ત્યાસ ધૂટવો. -મૂકવો = આરામ લેવો (૨)
ગુજરી જવું -લઈ નાખવો = જીવ ખાવો,
સતાપવું -લેવો = અદર ત્યાસ લેવો (૨)
વિસ્તારો ખાવો] ૦૦૦ની સ્ત્રી ને દ્વારા ત્યાસ
પ્રેક્ષામાં નય છે તે નળી. ૦૦૦સ્વાસ,
-સોચ્છવાસ [+ ઠચ્છવાસ], -સોત્યાસ
[+ ઉત્યાસ] પું ત્યાસ લેવો અને
મૂકવો તે

સ્વેત વિં [સં] સફેદ ઠંકેણું પું (સ.)
ઉપાલક મુનિનો પુત્ર ૦૦૦૫ પું પુરાણે
પ્રમાણે જન્મ લેના અદાર ભાગોમાંનો એક.
૦૫૨ પું અમુક હાથીકત વિવેચનાન આપતો
સરકારી ખરીતો ૦૫૬ પું 'પિટ્યુટરી
ગ્લેન્ડ'. -તાંબર પું [મજાર] સફેદ અવાળો
(૨) ભૈરવ ધર્મનો એ નામનો એક સ પ્રધાન કે
તેનો અનુયાયી. -તાંબરી વિં સ્વેતાંબરનું,
-ને લગતું

૫

૫ પું [સં] ચાર ઊંચાકરોમાંનો (૮ વર્ગનો)
બીજો. ૦૦૦૨ પું ૫ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર
૦૦૦૨૧૮ વિં છેડે વકારવાળું
૫૮ વિં [સં] ૫૮, -હ, -વ્, ૫
૫૮૬ નં [સં] ૫૮૬ સમૂહ, ૫૮૬
૫૮૬૬ વિં [સં] ૫૮૬ કાન વડે સબળાયેલું
૫૮૬૮ નં [સં] ૫૮૬ ૦૦૦ બ્રાહ્મણનાં ૫ કર્મ,
અધ્યયન, અધ્યાપન, દાન, પ્રતિગ્રહ, ચર્ચન
અને ચામન (૨) તાંત્રિક ૫ કર્મ ભરણ,
મરણ, ઉચ્ચારન, મોહન, રત્નજન અને
વિશ્વસન (૩) યોગનાં ધૈનિ, બરતી, નેતી,
નોંધી, ત્રાટક અને કપાલજાતી
૫૮૬૯ પું, -કોણાકૃતિ સ્ત્રી [સં] ૫
ખૂણાવાળી આકૃતિ: 'હુએગોન' (ગ)
૫૮૬૯ નં ૦૦૦૦૦ શરીરમાં ગુદાથી છાત્રરક્ત
સુધીનાં મનાતાં ૫ ચક્રો મૂળાધાર, લિંગ,
નાભિ હૃત, કઠ, મૂર્ધા (યોગ) -ક્રી વિં
૫૮૬૯વાળું
૫૮૬૯ વિં ૫ પગવાળું (૨) ૫ પગવાળું

(કાવ્ય) (૩) પું ૦૦૦૦૦ -ઠી વિં ૫ પગવાળું
(૨) સ્ત્રી ૦૦૦૦૦ (૩) ૫ પગવાળું કાવ્ય
૫૮૬૯ નં ૦૦૦ ૦૦ [સં] જુઓ ૫૮૬૯ ન
૫૮૬૯ પતિ સ્ત્રી [સં] વેદાંતના અધિકારીમાં
હોવા નોંધતાં ૫ ગુણ: શમ, દમ, ઉપરતિ,
તિવિક્ષા, મહા, સમાધાન
૫૮૬૯ પું [સં] ૫૮૬૯
૫૮૬ ૦ નં ૦૦ ૦૦ [સં] વેદનાં ૫ અમ
● (શિક્ષા, કલ્પ, વ્યાકરણ, નિરુક્ત, ૫૬, ત્યોતિષ)
૫૮૬૯ નં પું [સં] (સ) કાર્તિકેય
૫૮૬૯ પું સ્ત્રી ૫ જાતુઓ (વસત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા,
શરદ, હેમત અને શિશિર)
૫૮૬૯ પું ૦૦૦૦૦ [સં] ૫ ગુણ (રાજ્યનીતિના:
સધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દ્વેષીલાવ અને
સમાશય ઇતિરના ધર્મ, યશ, વીર્ય, શ્રી,
જ્ઞાન, વૈરાગ્ય) [પહેલો (સા)
૫૮૬૯ પું [સં] સગીતના સમસ્તવરોમાંનો
૫૮૬૯ નં ૦૦૦૦ [સં] વૈદિક તરવજ્ઞાનનાં
૫૮૬૯ નો (સાંખ્ય, યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક,

મીમાસા અને વેદાંત)
 પડભાગ પુનં [સં] છહો ભાગ (૨) પહેલાના વખત-
 મા મહેસુલ તરીકે લેવાતો કીપજનો છહો ભાગ
 પડભાવ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [સં] શરીરના છ વિકાર
 કે અવસ્થાઓ: જન્મવું, હોવું, વધવું,
 વિપરિણામ પામવું, અપક્ષય થવો, અને નાશ
 પડભુજ વિ ૦ [સં] છ ભુલવાળો (૨) પુ ૦
 પટકાણ - ભ વિ ૦ સ્ત્રી ૦ (સં) દુર્ભા
 પડ્ય ન ૦ [સં] કાવતર
 પડૂસ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [સં] છ રસ (મીઠો, ખારો,
 ખાટો, તીખો, કડવો અને ત્રો)
 પડૂમ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [સં] છ મુખ્ય રાગ (જુઓ
 ખટરાગ) [સંગીત]
 પડ્ડિપુ પું ૦ ૫૦ ૫૦ [સં] પડરિ; મનુષ્યના છ
 આતર શત્રુઓ (કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ
 અને મત્સર)
 પડેખા અ ૦ [સં] તડખૂચ
 પડ્વર્ગ પુ ૦ જુઓ પડ્ડિપુ
 પડમાસ પુ ૦ [સં] છ માસનો માળો

પદમુખ પુ ૦ [સં] (સં) કાર્તિકેય, પદાનન
 પદિ સ્ત્રી ૦ [સં] સઠ. ૦ પૂર્તિ સ્ત્રી ૦ [સં] સાઠ
 વર્ષ પૂરા થવા તે કે તેનું વર્ષ
 પદ્ધિ વિ ૦ [સં] છહો. - ધાંશ પું ૦ [+ ઈંશ] છહો
 ભાગ. - ધી સ્ત્રી ૦ ઘઠ (૨) છહો વિભક્તિ (૩)
 બાળકના જન્મનો છહો દિવસ
 પદ્ધુ ન ૦, - ષ્ઠી પું ૦ પકાર
 પંદ પું ૦ [સં] નપુસક
 પાઠવ વિ ૦ [સં] છ રવરનો (રાગ કે તાન)
 પાઠશ વિ ૦ [સં] સોળ ઠકલા (-ળા) સ્ત્રી ૦
 ૫૦ ૫૦ (ચદ્વની) સોળ કળાઓ - શી સ્ત્રી ૦
 સોળનો સમૂહ (૨) સોળ વર્ષની નવચૌવના
 (૩) દશ મહાવિદ્યાઓમાની એક (૪) મરેલા
 પાછળ કરાતું એક કર્મ, જે મૃત્યુ બાદ દશમે
 કે અગિયારમે દિવસે કરાય છે - શો પચાર
 પુ ૦ ૫૦ ૫૦ [+ ઉપચાર] પૂજનના ૧૬ ઉપચાર
 (આવાહન, આસન, અર્ધપાદ, આચમન,
 મધુપક, રનાન, વસાહરણ યજ્ઞોપવીત, ગંધ,
 ધૂપ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય, તાંબૂલ, પરિક્રમા, વગેરે)

સ

સ પુ ૦ [સં] ચાર ઉમાક્ષરોમાંનો (તવર્ગનો) ત્રીજો
 (૨) નામ પૂર્વે લાગતાં પ્રાય - 'સાથે, સહિત'
 કે ક્યાક 'સમાન' અર્થમાં બહુનોહિ સમાસ
 બનાવે છે. ઉદા. સકુદુંબ, સપિઠ. ઠકાર
 પું ૦ [સં] સ અક્ષર કે એનો ઉચ્ચાર
 ઠકારાંત વિ ૦ [+ જત] અતે સકારવાળુ
 સ [સં. સુ] એક પૂવગ 'સુ, સ' એ અથ માં.
 ઉદા. સભત; સપૂત
 સધ પું ૦ [સં સુચિક, પ્રા સૂદ્ધ] સોઈ, દરંથ
 સધસ પું ૦ [જુઓ સાધસ] ઘોડાવાળો, રાવત
 સકટમ વિ ૦ જુઓ સાકટમ
 સકટકું સંકિં ૦ [પ્રા સંકટ, સંકુટ (સં
 સંકટ, સંકુટ) ઉપરથી; સરં હિં સંકુટના]
 તાણ્ણિને બાધવું
 સકન સ્ત્રી ૦ જુઓ સગન
 સકરકંદ ન ૦ [પ્રા સકરા (સં શર્કરા) કે ફા
 શકર + કંદ, સરં હિં સકરકદ] મીઠા રવાડ-
 વાળુ એક કંદ, શકળિયું

સકરકોણું ન ૦ [સકર (જુઓ 'સકરકંદ' માં)
 + કોણું] મીઠું કોણું (બર કોણું નહિ)
 સક (-ક) રેટ્ટી સ્ત્રી ૦ જુઓ શકરેટ્ટી
 સક (-ક) રપારે પુ ૦ જુઓ શકરપારો
 સકર્મક વિ ૦ [સં] જેને કર્મ હોય તેણે (ક્રિયાપદ)
 સકર્મી વિ ૦ [સ (સં સુ) + કર્મન; સરં હિં
 સુકર્મી] શાસ્ત્રશાળી, નસીબવાન
 સકલ (-ળા) વિ ૦ [સં] સર્વ, તમામ
 સકલાત સ્ત્રી ૦ [અ સિકલાત, સરં મ, હિં]
 એક ભતનું બીનનું કાપડ, બનાત
 સકળ વિ ૦ જુઓ સકલ
 સકંચો (-લો) પુ ૦ [ફા શિકંજહ, સરં
 હિં, મ. સિકંજા] અપરંધીઓને શિક્ષા
 કરવાનો એક સચો, હેડ (૨) સખત
 પકડવાનું યત્ર (૩) [લા] કાખ કબજે
 સકંટક વિ ૦ [સં] કાટાવાળું, વિંધવાળું
 સક પ વિ ૦ [સં] ક પયુક્ત; ધૂન
 સકામ વિ ૦ [સં] કામનાવાળું; કામનાથી કરેલું

(૨) ફળની ઇચ્છાવાળું (૩) સ્વાર્થશ્રુતિવાળું
 સકાર પુ. [સં સુ + કાર કે શ્રી + કાર ?] ઢગ,
 આવડ (૨) સ્વાહ, સત્વ સારાપણું (૩)
 [સં] જુઓ સં'માં [-આવવો = સાર થવું,
 ઢગમાં આવે એવું થવું]
 સકારજી વિ. [સં] કારણવાળું
 સકારવું સંક્રિં. [સં સ્વીકૃ, સરં મ સકારણે]
 શિકારવ, સ્વીકારવ
 સકારાત વિ. [સં] છેડે સવાળું
 સકારો પુ. [જુઓ સકાર] તારને સરખા
 રાખવા તાણામાં નાખેલી લાકડી કે ચીપ
 સકાશ પુ. [સં] નજરનું રથળ, પડોશ
 સકુટ બ વિ. [સં] કુટુંબ સહિત
 સકોષ વિ. (૨) અ. [સં] ગુરુસાથી, કોષભેર
 સક્ક (-ક્કા) ઈ વિ. ['સક્કો' પરથી] સિક્કાદાર,
 પ્રમાણભૂતતાની છાપવાળું, હીચી ભતવું;
 બનાવટી નહિ તેવું (૨) સુદર, મજેનું
 સક્કર સી. [પ્રા (સં) શર્કરા], ફાં શકર] સાકર,
 ખાહ ંખેર પુ. સાકર ખાનારો જીવડો
 (૨) મીઠી વસ્તુઓ બહુ બાવતી હોય
 તેવા માણસ ંટેટી સી. જુઓ સકરટેટી
 ંપારો પુ. જુઓ સકરપારો
 સક્કસ વિ. [જુઓ કસવું; સરં મ] સારી
 શંતે કસેલું, ખૂબ ખેચેલું (૨) સખત, મજબૂત
 સક્કાઈ વિ. જુઓ સક્કઈ
 સક્કાદાર વિ. જુઓ સક્કાદાર
 સક્કો પુ. જુઓ સિક્કો (૨) શાખ; છાપ (૩)
 ચહેરો (૪) રોક, ભપકો (૫) [જુઓ શખ્ખો]
 પથ્થરની લખોટી
 સક્ત વિ. [સં] વ્યાસક્ત, લાગેલું, વળગેલું
 સક્તુ પુ. [સં] સતુ
 સક્રિય વિ. [સં] ક્રિયાયુક્ત, અમલી
 સખ સી. નં [જુઓ સુખ] જ પ; સુખ
 [-પહવું = સુખ થવું નિરાંત લાગવી -વળવું
 જ પડું, શાંતિ થવી]
 સખડી સી. [પ્રા સંલહિ, સરં હિં સલ્હરી
 = કાચી રસોઈ] ભાત (પુષ્ટીમાર્ગીય) ંખોખ
 પુ. ંકારજીને ધરાવતો એક ભોગ
 સખાણુ વિ. ['સુલક્ષણ' ઉપરથી ?] કે 'સુખ'

ઉપરથી ?] અઠપણુ નહિ તેવું, સાલસ (૨)
 જ પનાળું, વિષમાં વિનાનું
 સખત વિ. [જુઓ સખત] કઠણ (૨) દંડ,
 મજબૂત (૩) કઠોર, નિર્દય (૪) વ્યાકર્ષ,
 થકવી નાખે તેવું (૫) ખૂબ, હઠથી ન્યાયે
 ઉદાં સખત લીક (૬) કંકડ, ઉઝા (૭)
 વ્યાગ્રહભયું, ભેરદાર ઉદાં સખત બલામણ
 (૮) મુશ્કેલ [-સખ = સખત મનૂરી સાથેની
 કે -હાથે = સખતાઈથી] -તાઈ, -તી સી.
 કઠકાઈ; કઠોરતા (૨) જુલમ (૩) બધી,
 પ્રતિબધ [-ગુબરવી, વાપરવી]
 સખતળી સી. [સં સુલ + તળી (સં તલ) ?
 સરં મ સુકતલ] જોડાની અંદર નાખવામાં
 આવતું નરમ છૂદ પડ, સુખતળી [-નાખવી
 = જોડામાં સખતળી મૂકવી]
 સખળદખળ વિ. [સં સ્વલ + દખેળવું] ઢીલું
 પડી ગયેલું; ઢાલવું [બધી, દેરતીદાવો
 સખા પુ. [સં] મિત્ર. ંત સી. (કા) લાઈ-
 સખાવત સી. [જ] ઢાન, ખેરાત (૨) ઉદારતા,
 -તી વિ. ઢાની, ઉદાર (૨) સખાવતવું
 સખી વિ. [જ] ઢાની ઉદાર [-નો લાલ = મણા
 ઉદાર સ્વભાવનો માણસ.]
 સખી સી. [સં] સાહેલી ંભાવ પુ. સખી
 કે પત્નીનો ભાવ (ધંધની લાકિ કરવાનો એક
 પ્રકાર) ંરી સી. [સરં હિં રી = રે, હે]
 (૫) હે સખી!
 સખુન પુ. જુઓ સુખન
 સખેદ વિ. [સં] ખેદયુક્ત (૨) અ. ખેદ સાથે
 સખેયો પુ. [જુઓ સખા] (૫) મિત્ર; સાથી
 સખત [ફા], -ખતાઈ, -ખતી [ફા] સી.
 જુઓ 'સખત'માં
 સખ્ય નં [સં] મિત્રતા, મીતિ
 સગ સી. [જુઓ સગ] (કા) દીવાની ભેત
 સખટો પુ. [પ્રા સગ (સં) સાગ્ર] ? સરં મ સગર
 = વસને છેડે વણવામાં જુદા રગનો તાર નાખે
 છે તે] સાલ્લો પહેરતાં કૂંખે ખોસવાનો છેડો
 સગડ પુ. સી. [સરં મ સગર = પગડકી]
 ખબર, ખાતમી; પત્તો (૨) પગરૂ (૩)
 સગણ; કેડો

સમઠમ વિં [સરં સખળકખળ; 'ડગ' (હગવું) નો
 દિર્ભાવિ ?] સુમગ્ય, અસ્થિર [સરેહ
 સગડગો પું [જુઓ સગડગ] અસ્થિરતા (૨)
 સમડી સ્ત્રીં જુઓ સગડી
 સમડો પું ચાળેલો ઘઉંનો લોટ
 સમણ પું [જુઓ સમડ] કડો, પૂઠ
 સગણ પું [સં] પહેલા બે અક્ષર લઘુ અને
 ત્રીને ગુરુ આવે તેવા ગણ (હદશાસ્ત્ર)
 સમતરો પું (ચ) એક જ ગલી છાહ
 સમઘીદ નં [ફા.] કૃતરાના દર્શન કરવા તે
 (એક પારસી રિવાજ) [ખીલો
 સમન પું હળતા ડાંડાને ધૂસર બાંધવા મારેલો
 સમપણ નં [સચ + પણ, સરં મ, હિં.
 સમપન્] સગાઈ, લોહીનો સંબંધ (૨) વિવાહ;
 વાજાન [-રખણું = સગાઈનો સંબંધ
 સાચવવો] [રાખ
 સમર પું [સં.] (સં) એક પ્રખ્યાત સૂર્યવંશી
 સમરણ સ્ત્રીં પ્રસમ; સનેગ; તક
 સમરામ પું, નં [સરં મ. શિ(-સ)ગ્રામ,
 ઉર્દૂ શિકમ (સં શીમ્ર + ગમ્ ?)] જુઓ
 શિગરામ, શગરામ
 સગરિયો પું કાઢિયો (અકલેશ્વર તરફ)
 સમર્થ પું [સં] સહોદર, ભાઈ - ભાઈ વિં સ્ત્રીં
 ગર્ભવતી, ભારેવાઈ [ગર્ભનેર
 સમર્થ વિં [સં] ગર્ભયુક્ત (૨) અં ગર્ભથી;
 સમવડ સ્ત્રીં [દે સુગ (નિર્વિઘ્ન) + વડ (સં
 વૃત્તિ) ?] ભેગવાઈ, અનુકૂળતા [-ભેળી =
 સમવડ થાય કે મળે તેનો ખ્યાલ કરવો.
 -પહું = જેમાં સગવડ લાગે એવું, કાવતું,
 સગવડિયું -દિયું વિં સગવડવાળું, કાવતું,
 અનુકૂળ પહું
 સગવણ સ્ત્રીં [સં સં + ગવેષણા ?] સલાહ
 સગવાઈ, સગાઈ સ્ત્રીં જુઓ સગપણ
 સગાસાઈ નં ૦૫૦૦ [સરં મ. સગાસોશરા]
 સગાવહાલાં; સગાંસ બધી
 સગીર વિં [જા.] કાચા પ્રમાણે કાચી ઉંમરનું
 સગુણ વિં [સં.] ગુણયુક્ત (૨) આકાર વગેરે
 ગુણવાળું [ઊલટું]
 સગુરં વિં [સ + ગુર] ગુરવાળું ('નગર' થી

સચું વિં [પ્રા. સગ (સ સ્વક)] એક લોહીનું
 કે લગ્નસંબંધથી જોડાયેલું (૨) નં તેવું
 માણસ [-જાગણું = સચું સંબંધી હોય.]
 ૦૫૬૫૬ નં સચું, સ બધી ૦૫૬૫૬૨
 નં એક કુટુંબનું માણસ. ૦૫૦૫ થી નં
 સચું અને સંબંધી, સચું કે સંબંધી,
 ૦૫૬૫૬ નં. [સરં મ. સાગ્યા = મિત્ર]
 સચુંવહાણું, સચુંસ બધી [સગેસાગવે
 જણું = સગપણ સંબંધને કારણે કાઈને ત્યાં
 પ્રસંગ પર જવું]
 સગોત્ર(-ત્રી) વિં [સં] એક ગોત્રનું
 સધન વિં [સં.] ગાઢ, ઘન (૨) નક્કર ઓત્રીં
 સધળું વિં [પ્રા સગલ (સં સકલ), સરં
 મ. સગલ, િં. -ગરા.] સકળ, બધું; તમામ
 સચકિત વિં [સં.] ચકિત, આશ્ચર્ય પામેલું
 સચરાચર વિં [સં] રથાવર, જગમ, બધું (૨)
 અં સર્વત્ર; ચર અચર બધામાં
 સચિ(-ચી) સ્ત્રીં [મ] (સ.) શચી, ઇશ્વરણી
 સચિત વિં [સં] ચિત્તવાળું -જેને ચિત્ત છે
 એવું (પ્રાણી)
 સચિત્ર વિં [સં.] ચિત્રવાળું
 સચિવ પું [સં] પ્રધાન, વજીર [સાચે
 સચિત વિં [સં] ચિંતાયુક્ત (૨) અં ચિંતા
 સચી સ્ત્રીં [સં] (સં) સચિ, ઇશ્વરણી
 સચીકણ વિં [સ + ચીકણું, સરં હિં.
 સચિક્ષણ, નં ચીકટવાળું, તેથી (૨) સુવાળું
 સચૂક વિં સમૂળચું, સચોડું, તફા (સુ.)
 સચેત, ૦૧ વિં [સં] ચેતનવાળું (૨) સાવધ
 સચેષ્ટ વિં [સં.] ચેષ્ટાયુક્ત
 સચૈલ વિં [સં] કપડાં સહિત
 સચોટ વિં [સ + ચોટ] અચૂક, નિષ્ફળ ન
 ભય એવું (૨) અં ચૂકે નહિ તેવી રીતે
 સચોડું વિં [સં સ + ચૈલ કે સં સ + ચૂડા
 પરથી] બધું, સમૂળચું, સચોડું (૨) અં
 તફા, બિલકુલ
 સચ્ચરિત(-ત્ર) વિં [સં] સદાચારી (૨) નં
 સદ્ગત; સદાચાર [આલિંગતા
 સચ્ચાઈ સ્ત્રીં [સચ્ચ પરથી] સાચાપણ, પ્ર-
 સચ્ચિદ નં [સં] સત અને ચિત રવણ.

-દાનંદ પુ. [ન્યાનન્દ] સત, ચિત અને
આનંદ રૂપ બ્રહ્મ, પરમાત્મા
સચ્ચુ વિં. [પ્રા સત્ત્વ (સં સત્ય) સાચુ, સત્ય
સજ્જ (નજ) વિં બુઝો સજ્જ [સાવધાન
સજ્જ વિં [સ+જ્જ (ભગવં), સરં હિં] ભગ્નત;
સજ્જ (નજ) વિં [સ+જ્જ, સરં મ
સજ્જ] મજ્જૂત, દંઠ; સખત (૨) ભારે;
આકર (૩) સખત થોરેલું (૪) આકરથેલું,
જ્જથેલું [-થઈ જ્જથું = મરી જ્જથું (૨) હેખ-
તાઈ જ્જથું; જ્જવત થઈ જ્જથું -સાપ = ભારે
મોટી ધાપક થોરી -માર = સખત-આકરો
માર - હેલું = ખૂબ ધમકાવવું] બળ, બ,
બળાલુ વિં એકદમ સજ્જ [નાઈ સીં
સજ્જ પુ. [સરં હિં] + સુજ્જ બતા,
સજ્જની સીં [પ્રા સજ્જ (સં સ્વજ્જ) ઉપરથી]
સખી (૨) પ્રિયા [ભારેલું
સજ્જ (બ) વિં [સં] જ્જવાણુ (૨) આસુથી
સજ્જ સંકિં [સં સજ્જ] મારણ કરવું (૨)
શણગારવું (૩) સજ્જ-તૈયાર કરવું
સજ્જ વિં બુઝો સજ્જ
સજ્જ સીં [ફા] શિક્ષા, દંઠ, નસિયત
સજ્જ સીં [સજ્જ] ઉપરથી; સરં હિં]
સામગ્રી (૨) સજ્જ તે, તૈયારી
સજ્જ વિં [બુઝો સુલત] કુલીન, ખાનદાન
સજ્જ, -તીય વિં [સં] એક ભતિ કે વર્ગનું
સજ્જ નં [સં] સમપણ (૨) 'સિમિલિટયૂઝ'
(ગ.) ઠંકે દ્ર નં 'સેન્ટર આફ સિમિલિટયૂઝ'
(ગ.) ઠંકે આ સીં 'લાઈન ઓફ સિમિલિ
ટયૂઝ (ગ.)
સજ્જ પુ. [સામુ' ઉપરથી] તંદુરસ્તી, આરોગ્ય
સજ્જ સીં [પ્રા સજ્જાય (સં સ્વાધ્યાય)]
શિખામણ; સમજણ [છર
સજ્જ પુ. [સરં દે સજ્જિય = હલમ] અઓ,
સજ્જ સીં [સજ્જ] પરથી] સજ્જ તે કે તેની
દમબળ, રીત શણગાર શોભા કરવા તે
સજ્જ વિં [ફા સજ્જાર] યોગ્ય, લાયક
સજ્જાર વિં [સજ્જ+વાર, સરં હિં] સજ્જ કરવા
યોગ્ય, સજ્જને પાત્ર (૨) [ફા] બુઝો સજ્જાર
સજ્જ વિં [સં] જ્જવાણુ; જ્જવત બતા સીં

સજ્જ વિં [સં] જ્જવત [-ઐપધિ = હ મેશા
વધતું રહેતું અને કાપ્યા છતાં જ્જવતું રહેતું વક્ષ
-પાણી = સતત વહેતું પાણી, અખૂટ પાણી]
સજ્જારે પાણી નં [સં] નિર્જવમા સજ્જવ-
પણાનો અરોપ કરવો તે (એક અલકાર)
સજ્જ વિં બુઝો સજ્જ
સજ્જ વિં [સ+જ્જ] નેહીદાર સહિત (સી પુષ્પ
બને) -હે અં પતિ કે પત્નીની સાથે
સજ્જે દે. પુ. એ ભતની બ્રાહ્મણ
સજ્જ વિં [સ+જ્જ] જ્જવાણુ, બળવાન
સજ્જ વિં [સં] (સજ્જ) તૈયાર થયેલું
સજ્જ વિં બુઝો સજ્જ
સજ્જ પુ. [સં] સજ્જ, ખાનદાન કે સજ્જારી
માણસ (૨) નં સજ્જ કરવું તે. બતા, -નાઈ
સીં ખાનદાની
સજ્જ સીં [પ્રા (સં જ્જ્યા)] જ્જ્યા (૨) તેરમાને
દિવસે અપાતું ખાટલા અને પયારીનું દાન
(૩) [સં] બખતર (૪) પોશાક
સજ્જ વિં [સં] સજ્જ થયેલું કે કરેલું
સટ પુ. [ફ સેટ] સમાન વસ્તુઓના સમૂહ
સટ, એક અં [રવં, સરં મ, હિં] ઝટ, એકદમ
[-દઈને, લઈને = તરત જ]
સટકિયુ વિં બુઝો સટકિયુ
સટકિયુ, વિં [સટકિયુ ઉપરથી] સટકિ ભય
તેવું (૨) નં નાસવું તે
સટકિયુ અંકિં [સટકિ] અં ઉપરથી; સરં
મ સટકિયે, હિં. સટકિના] નાસી જવું (૨)
સરી જવું, ખસી પડવું
સટકિયુ વિં [સટકિયુ પરથી] સટકિ તેવું (૨)
નં ઝટ સરે એવી ગાંઠ (ક) હંદરી
સટકિયુ સંકિં [સટકિ] ઉપરથી; સરં હિં
સટકિના; મ સટકિવળે] મારવું, ઝાપટવું (૨)
'સટકિયુ'નું પ્રેરક [સટકિ] લાકડી, સોટી
સટકિ પુ. [સટ] અં ઉપરથી, સરં મ, હિં
સટરસટર વિં [રવં, સરં મ સટરફટર, હિં]
અન્યવચિત, વેરણછેરણ (૨) આમ તેમ,
આધુ પાધુ (ક) પરચૂરણ (૪) અં અન્યવ-
ચિતપણે -રિયુ વિં ગડબડિયુ, સટરપટર
સટહુ અંકિં બુઝો સટકિયુ

સટા સ્ત્રીં [સં.] જટા (૨) કેશવાળી (સિંહની)
 જટાકં અં [૨૧૦, જુઓ સટ, સરં હિં] તેવો
 અવાજ થાય તેમ (૨) ઝટ; ત્વરાથી (૩)
 સ્ત્રીં [જુઓ સટકો] દારડો (૪) તેનો અવાજ.
 [-દઈ ને, લઈ ને = અપાટાબધ (૨) સટાક
 એવા અવાજ સાથે] -કાળંધ અં સપાટા-
 બધ. -કો પું દારડાનો અવાજ (૨) દારડો
 સટીક વિં [સં] ટીકવાળું, ટીકાસહિત (પુરતક)
 સટોદિ (-રિ) થો પું ['સટો' ઉપરથી] સટો
 કરનારો

સટોસટ અં ['સટ' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી
 સટક નં [સં] એક જાતનું પ્રાકૃત ભાષાનું નાનું
 નાટક (દા ત, કપૂરમંજરી)
 સટાખોર, -રી, સટાબાજ, -છ જુઓ 'સટો' મા
 સટો પું [દે. સટ્ટ = વિનિમય, સરં હિં, મ.]
 લાભનું લેખુ માહીને કરેલું સોદાનું સાહસ.
 [-ખેલવો, રમવા = સટો કરવો -મારી જહું
 = ઉઠાવી જહું] -ટાખોર, -ટાબાજ વિં
 સટાની લાવવાળું; સટોરિયુ. -ટાખોરી,
 -ટાબાછ સ્ત્રીં

સટલ વિં [જુઓ શિથિલ, સરં પ્રા સટિલ]
 નરમ [ઠિકાણું - જગા
 સટકાણું નં [સ. (સુ) + ઠકાણું] સાર
 સડ વિં ભરાવાથી તગ, કઠણ, જડ (૨) સ્તબ્ધ,
 દિઠંમૂઠ (૩) અં [સરં સટ ૨૧૦] જડપથી
 ઠક વિં (૨) અં [સરં મ.] જુઓ સડ ૨,
 ૩ [-થઈ જહું = સ્તબ્ધ થઈ જહું]
 સડક સ્ત્રીં [સ શરક, સરં હિં, મ] પાકો
 રસ્તો (૨) જુઓ 'સડ માં. ઠલાકડું' વિં
 લાકડા જેવું સ્તબ્ધ ને જડ

સડકો પું [૨૧૦, સરં મ સડકો] આગળાથી
 પ્રવાહી પદાર્થ મોંમાં લેતા ચતો અવાજ;
 સમડકો (૨) ભેરથી વાયુ ખેચતા નાઠમાં
 થતો અવાજ. [-ભરવો = સડકાની સાથે
 પ્રવાહી વાની ખાવી] [અઢી (સકંત)
 સડબેડ વિં [સડ (પ્રા સદ્-સં. સાર્ધ) + બેડ]
 સડઝોડ વિં [સડ + ઝોડ] દુરાગ્રહી, પોતાના
 મતને ઝેડની પેઠે વળગી રહેનાર
 સડવડ અં સડસડાટ, સડસડ

સડલું અંકિં [પ્રા. સદ્ (સં શદ્ કે સદ્)]
 ફાહી જહું (૨) [લા.] સાવ બગડવું, બ્રષ્ટ થવું
 સડસડ (ઠ.) વિં [સડ (સં. સમ્) + સાડ (પ્રા.
 સદ્ધિ; સં. ષદ્ધિ); સરં હિં.] '૧૭'
 સડસડ અં [૨૧૦, સરં મ.] કડકડતા
 પ્રવાહીનો કે સડકાનો અવાજ. ઠણું અંકિં
 સડસડ અવાજથી ઊકળવું કે બળવું -દાટ
 પુંં સ સડ અવાજ (૨) સપાટાબધ, રેલાની
 પેઠે, સડેદાટ [લઈ ને]

સડાક અં [૨૧૦, સરં હિં] જલહી [-દઈ ને,
 સડાકો પુંં [૨૧૦] ચાલુકનો અવાજ, સટાકો
 (૨) જુઓ સડકો (૩) બીડી, ચલમનો દમ
 ખેચવો તે [-તાણુવો, મારવો, લેવો =
 બીડી, ચલમ, છીંકણી વગેરેનો દમ ખેંચવો.]
 સડાસડ અં [૨૧૦, સરં મ] સડ સડ,
 ઉપરાઉપરી સડાકા થાય એમ
 સડિથો (ડિં) પું ['સડ' (જેવો આકાર)
 ઉપરથી] અળવીનો છોડ, તેનું પાન કે
 દાડો -ચાનાં પાન નંબવનં અળવીના
 પાન; પાતરા -ચાની માંડ સ્ત્રીં તેનું કંદની
 ગાઠ જેવું બી

સડેદાટ અં [૨૧૦] સડસડ કરીને (ગતિ
 માટે), વગર વિદ્યે; સડસડાટ
 સટો પું ['સડ' ઉપરથી] કાઢવાટ, બગાડો
 (૨) [લા.] બ્રષ્ટાચાર, ખરાબી [-પડવો,
 પેસવો, લાગવો]

સડ પું [ત્રે] પવન ભરાઈને વહાણને ગતિ
 મળે તે માટે વહાણના ચાલવાને બાધરાખા
 આવડું કપડું [-ચડાવવો] [ઢીલું
 સડીલ વિં [પ્રા સટિલ (સં શિથિલ)] શિથિલ;
 સણકો પું [સરં મ સળકા, ૨૧૦ ?] શૂળ
 ભોકાતી હોય એવું દરદર [લા] મનનો તરમ.
 [સણકા આખવા, નાખવા, મારવા =
 સણકાની વેદના થવી સણકો થવો, લાગવો =
 એકાએક વેદના થવી (૨) માફ લાગવું (૩)
 માફ લાગવાથી એકાએક અચચી પડવું]

સણમટ પુંં રાણમટ. સે રિયુ; ઘૂઘટ
 સણગો પુંં, -માણું અંકિં જુઓ રાણગો,
 રાણગવું

સણસણ અં [રવં, સરં હિં, મ] ઊઠજતા
 પાણીનો અવાજ ઠંડું અંકિં સણસણ
 અવાજ થવો - છુટ્ટ પું પાણી બળતાં કે
 હવા ચિરાતાં થતો અવાજ
 સણસાર, -રો પું જુઓ અણસારો ઠંડું
 સંકિં [સણ(પ્રા સણિજ, સં શૈ) + સારવ ?]
 અણસારો કરવો (ર) બળદ, ઘોડા વગેરેને
 બેરથી ચલાવવા (૩) રાશી, લગામ વગેરે હલાવવાં
 સણમ સ્ત્રીં [પ્રા. મળહ (સં સુદ્ધમ) ઉપરથી ?]
 સુરગ, જમીન તળેનો લાંબો સામડો રસ્તો
 (ર) વિં [જુઓ સણમણ] (સુ) સણગાયેલી
 -અકુર કૂંદી (વાલની ઢાળ)
 સચિયુ વિં ['શાશુ' ઉપરથી ? કે પ્રા સળ
 (સં સુદ્ધમ) ?] ચતુર
 સણીજ સ્ત્રીં [જુઓ સણીજ] મા -જીં
 વિં [પ્રા સિણિજ્ઞ (સં સિનહ) ઉપરથી]
 સગપણના સખધવાળુ -જો પું બાપ
 સત વિં [સં] (સમાસની શરૂઆતમાં) સાચુ
 (ર) સાર (૩) અસ્તિત્વવાળુ (૪) ચાર્થ
 (૫) નં અસ્તિત્વ (૬) સાચાપણ (૭)
 સાર (૮) સતીત્વનો જુરસો [-આવણું,
 ચહણું = સચાઈનું શૂરાતન ચહણું (ર) સતીત્વનો
 જુરસો પ્રગટવો, પતિની પાછળ બળી મરવા
 તૈયાર થવું -હું બંધુ = સત્યથી બધાયેલું
 -નિઘનિત થતું -બતાવણું = પોતાના સત્યનો
 પરચો આપવો] ઠંજુ પું જુઓ સત્યયુગ
 ઠંજુગિજુ વિં સતજીગનું (ર) સત્યવાદી,
 ધર્માત્મા [અં હમેશાં, નિરતર
 સતત વિં [સં] હમેશાં ચાહુ (ર) કાયમી (૩)
 સતપત સ્ત્રીં, -તાટ્ટ પું [સં સ + ઉત્પાત]
 જમીને ન બેસાય તે, ચચળતા -તિયુ વિં
 સતપત કર્યા કરનાર, ચચળ, હાલ હાલ
 કર્યા કરનાર
 સતમ પું; સ્ત્રીં [સરં મ] જુઓ સિતમ
 સતમી સ્ત્રીં [સરં મ] માલનું બરતિયુ (ર)
 રત્નચિહ્ન
 સતયુગ પું જુઓ સત્યયુગ [હાર
 સનર સ્ત્રીં [મ સત્ત, સરં હિં] લીટી, ઓળ;
 સતસાઈ સ્ત્રીં જુઓ સતસાઈ

સતાશુ વિં [સ + તાણ] ખેતીને પકડેલું, તગ
 સતાપ(-બ) સ્ત્રીં [સરં હિં સિતાવ, મ
 સતાપ] એક વનરપતિ
 સતામ(-બ) સ્ત્રીં ['સતાવડું' ઉપરથી]
 સતાવડું તે, પજવણી [એક તંત્રવાદ
 સતાર પું; સ્ત્રીં [સરં મ] જુઓ સિતાર,
 સતારો પું જુઓ સિતારો [-ચરતો હોવો
 = ચહતી ઠળા હોવી - પાંશરો હોવો =
 ભાગ્ય અનુકૂળ હોવું]
 સતાવણી સ્ત્રીં જુઓ સતામણી
 સતાવડું સંકિં [પ્રા સંતાવ (સં સંતાપ),
 સરં મ સંતાવળે, હિં સંતાવના] પજવડું
 સતાવડું અં કિં (ચ.) સમાવડું -શ પું
 સમાવેશ, સતાવડું તે [+ હોતાં, હતે
 સતાં અં [સં સત્] + હતાં, તોપણ -ને અં
 સતાં અં [પ્રા સત્ત (સં સત્તન) = સાત]
 સાતે ગુણેલું કિં ૭ સતાં બેતાલીસ
 સતિસમ્પત્તી સ્ત્રીં [સં] ક્રિયાપર બતાવેલી
 ક્રિયા કઈ પરિચિતિમાં યઈ હતી તે બતાવવા
 સંકૃતમાં કરાતો કૃદ તનો અને તેના વિશેષ્યનો
 એક પ્રયોગ (બ્યા) [પ્રામ લ્લિક, સર્વ
 સતિયુ વિં ['સત' ઉપરથી] સત્યવાદી;
 સતિયુ અં [પ્રા. સત્ત (સં સ્પન્) = સાત
 ઉપરથી] સાતે ગુણેલું, જુઓ સતા [સતિયુ
 સતિયુ ઓગળ્ય પચાસ = બારોબારિયુ,
 દાઈને માથે નહોં એમ]
 સતી સ્ત્રીં [સં] પતિનના (ર) મૃત પતિ સાથે
 ચિતામાં બળતારી સ્ત્રી (૩) [સ] પાર્વતી (૪)
 ગાયત્રી ૦૮૧, ૦૫૫૪ ૧૦
 સર્વ વિં [પ્રા સત્ત (સં સત્ય) ઉપરથી] સાચુ;
 સત્યમાર્ગે ચાલનાર (ર) સનવાણી (૩) હયાત;
 ચાલડું
 સતે અં + જુઓ 'સતી'માં
 સતેજ વિં [સં] (વધારે) પ્રકાશયુક્ત કે
 સળગતું (ર) ઉત્સાહયુક્ત (૩) જાગ્રત
 સતો પું [જુઓ સતી] સતી પેઠે પત્ની પાછળ
 સહગમન કરનારો (ર) વિં પું જુઓ સર્વ
 સતોર વિં [સ + તોર] તોરવાળુ (૬૬૧)
 સતોસતિયુ વિં ['સતિયુ'ના દ્વિર્વાવ પરથી ?]

ભલીવાર વગરનું; ઠામઠેકાણા વગરનું (૨)
 બારોબારિયું, કોઈને માથે નહિ એવું, જુઓ
 સતિયુ સતયુ ઓગણપચાસ
 સત્કર્મ નં [સં.] સાર કામ
 સત્કાર પું [સં.] સ્વાગત. ૦ક વિં સત્કાર
 કરનાર. ૦હું સં કિં સત્કાર કરવો
 ૦સંમિતિ સ્ત્રીં સ્વાગતસંમિતિ
 સત્કાર્ય નં [સં.] સાર કાર્ય ૦વાદ પું
 ઉત્પત્તિ પૂર્વે કારણસ્વરૂપે કાર્ય વિષમાન છે
 એવો સાંખ્ય ને વેદાંતી મત ૦વાહી પું
 સ્ત્રીકાર્યવાદમા માનનાર
 સત્તમ વિં [સં.] ઉત્તમ; શ્રેષ્ઠ
 સત્તર વિં [પ્રા (સં સંપદશન), સરં હિં
 સત્તરહ, મ. સત્તરા] '૧૭'. [-આના ને એ
 પાઈ=ભેદએ એના કરતા પણ સાર,
 સર્વોત્તમ -જમાએ=ધણે ઠેકાણે -જજી
 ધણા માણસો -વખત, -વાર=ધણી વાર,
 વારંવાર (૨) અવચય; અસસ] -૨૧ પું
 બં વં સત્તરનો ધડિયો [-અણુવા, અણી
 જવા=નાસી જડું]
 સત્તા સ્ત્રીં'મં.] સ્ત્રીમિત્વ, માલકી(૨)અધિકાર,
 હક (૩) અમલ (૪) બળ, ભેર(૫) અસ્તિત્વ
 [-આવવી=અધિકાર કે અમલ મળવો (૨)
 ગૈવત આવવુ, ધવા વળવી -ચાલવી
 =૨૨-અધિકાર ચાલવો -ઉપર આવવુ,
 -માં આવવું=સત્તાધારી થવુ, રાજસત્તા હાથ
 આવવી] ૦ધારી વિં સત્તાવાન ૦ધિકારી,
 ૦ધીશ વિં [+ અધિકારી, કમીશ]
 સત્તા અને અધિકારવાળું (૨) પું અધિ-
 કારી. અમલદાર. ૦બળ નં અધિકારનું બળ
 (૨) બળ, શક્તિ ૦વાચક વિં અસ્તિત્વ
 જણાવનાર (વ્યા) ૦વાદ પું સત્તાની
 કલ્યાણકારિતામા માન્યતા. ૦વાહી વિં
 (૨) પું સત્તાવાદમા માનનાર ૦વાન વિં
 સત્ત વાળું ૦વાર વિં [+ફા. વાર] સત્તાપુત્ર,
 પ્રમાણિત ૦વાહી વિં સત્તાવાળું; સત્તા
 સૂચક, સત્તાની અસર પહોંચાડે એવું
 સત્તાણુ(-ણું) વિં [પ્રા સત્તાણરૂ (સં.
 સત્તનવતિ), સરં મ સત્યાણવ, હિં. સત્તાનવે]

'દહ' (૨) ત્રણનો સંકેત. [-પાયા=ઢંગધહા
 વિનાનું; સાડા ત્રણ પાયાનું]
 સત્તાવન વિં [પ્રા સત્તાવણ, -વ (સં. સત્ત-
 પન્વાશત્), સરં મ; હિં] 'પહ'
 સત્તાવાદ, -હી, સત્તાવાન, સત્તાવાર,
 સત્તાવાહી જુઓ 'સત્તા'મા
 સત્તાવીસ વિં [પ્રા (સં સત્ત-વિંશતિ)] '૨૭'
 સત્તુ પું [પ્રા (સં સવતુ)] સકતુ. સાથે
 સત્તી પું [સં. સત્તક, પ્રા સત્તગ, સરં હિં, મ]
 સાતના આઠવાણું પતું કે પાસો
 સત્તન(-ન) નં [મં] જુઓ સત્ર
 સત્તવ નં [સં] અસ્તિત્વ (૨) અંતઃકરણ
 (૩) સાર; તત્ત્વ (૪) સદ્ગુણ (૫) બળ,
 પરાક્રમ (૬) પ્રાણી ૦ચુષ્ણ પું પ્રકૃતિના
 ત્રણ ગુણમાનો પ્રથમ (જુઓ ત્રિગુણ)
 ૦ચુષ્ણ વિં સત્તવગુણવાળું. ૦(૦સં) શુદ્ધિ
 સ્ત્રીં અંતઃકરણની શુદ્ધિ ૦હીન વિં બળ
 કે તત્ત્વ વગરનું
 સત્પથ પું [સં.] સન્માર્ગ
 સત્પાત્ર વિં [સં] બરાબર યોગ્યતાવાળું
 સત્પુરુષ પું [સં] સારો પુરુષ, સન્નન
 સત્પ્રતિષ્ઠા પું [સં] એક હેતુભાસ, પોતે
 જે સાધ્ય સિદ્ધ કરે છે તેના જ અભાવ
 સિદ્ધ કરનાર બીજો સબળ વિરોધી હેતુ
 જેને હોય તે હેતુ (વ્યા.)
 સત્ય વિં [સં.] સાચું; વારતવિક, ખરું (૨)
 નં બરાપણુ, તથ્ય; સાચી વાત ૦તા
 સ્ત્રીં, ૦ત્ત્વ નં ૦દર્શિ વિં સત્ય
 ભણનાર. ૦નારાયણુ - સત્યરૂપી નારાયણ,
 વિષ્ણુ ભગવાનનું એક નામ [-ની કથા
 =સત્યનારાયણની પૂજા ને તેમની કથાને
 પાઠ પ્રસાદ વગેરે.] ૦નિષ્ઠ વિં સત્યને
 વળગી રહેનાર. ૦નિષ્ઠા સ્ત્રીં સત્ય જ
 પરમ છે એવી શ્રદ્ધા કે ભક્તિ-અચળ
 વિશ્વાસ, સત્યપરાયણતા ૦પર, ૦પરાયણુ
 વિં સત્યને જ વળગી રહેનાર. ૦પૂત વિં
 સત્ય વડે પવિત્ર થયેલું; સાચું ૦પ્રિય
 વિં જેને સત્ય પ્રિય છે એવું ૦પ્રિયતા

શ્રીં ૦બામા શ્રીં(સ) સત્રાજિતરામની
પુત્રી અને શ્રીકૃષ્ણની પટરાણીઓમાની
એક ૦બુગ પું ૦ ચાર યુગમાંનો પ્રથમ,
સતજુમ ૦યુગીન વિં ૦સતયુગનું કે તેને
અંગેનું ૦લોક પું સાત લોકમાંનો સૌથી
ઉપલો લોક ૦વક્ત્રા પું સત્ય બોલનાર
૦વાદી વિં સત્ય બોલનાર ૦વાન પું
(સ) સાવિત્રીનો પતિ ૦મત વિં સત્ય
બોલવાના મતવાળું; સત્યનિષ્ઠ (૨) પું (સ)
બીંમ ૦સ કલ્પ વિં જેનો સ કલ્પ સાચો છે
-જેનો સ કલ્પ તરત સિદ્ધ થાય છે એવું
૦સ ધ વિં(સં) જેની પ્રતિજ્ઞા સાચી છે એવું,
વચન પાળનાર -ત્યાં શ્રીં (સ) કૃષ્ણની
આઠ પટરાણીઓમાની એક

સત્યાગ્રહ પું(સં) સત્યપાલનનો આગ્રહ (૨)
તે દ્વારા લકાતુ અહિ સક યુદ્ધ (૩) તે અર્થે
કરેલો સવિનય કાનૂનભંગ ૦છાવણી શ્રીં
સ ચામકના સૈનિકોની છાવણી -હી વિં
સત્યાગ્રહને અંગેનું (૨) સત્યાગ્રહ કરનાર
(૩) પું સત્યાગ્રહ કરનાર [બોદ્ધ

સત્યાનૃત નં (સં સત્ય+અનૃત) સાચું અને
સત્યાનાશ નં (સં સત્તા (અસ્તિત્વ) +નાશ,
સરં હિં સત્યાનાસ, મ સત્યાનાશ, સં]
નખખોડ; પાયમાલી [-જવું, વળવું =
નખખોડ જવું -ની પાટી = પૂરી પાયમાલી]

સત્યાશાસ્ત્રી વિં(સં) સત્યનામાત્ર આભાસવાળું
સત્યાર્થપ્રકાશ પું (સં) (સ) રવામી
દ્યાનદ્રુત આવ સમાજનો મૂળ ગ્રંથ
સત્યાશીની (સત્રી) વિં (પ્રા સત્તાસીહ (સં
સત્તાશીતિ) સરં મ સત્યાયશી, હિં સત્તાસી]
'૮૭ -શિ(-સિ)ક્રુ વિં સત્યાશીની
સાલને લગત

સત્યશિ પું (સં સત્ય+શિ) સત્યનો અશ
સત્ર નં (સં) યજ્ઞ શરૂ થઈ પૂરો થાય ત્યાં
સુખીનો (૧૩ થી ૧૦૦ દિવસનો) સમય (૨)
યજ્ઞ (૩) લાંબી રમઝો વચ્ચેનો શાળનો
અભ્યાસનો સમય-ગળો; 'ટર્મ' (૪) સદામત
સત્ર પું (સરં સં ક્ષત્રપ, મં, ફ સેટ્રપ]
સળે; હાકમ

સત્રાંત વિં(સં) સત્રને અંતે આવતું કે બનતું
(૨) પું સત્રનો અંત

સત્વર વિં (સં) ત્વરાયુક્ત (૨) અં ૦લક્ષી
૦તા શ્રીં [સંજનનો સમાગમ

સત્સમાગમ પું (સં) સત્સંગ, સાધુસત કે
સત્સંગ પું(સં) સત કે સંજનનો સોમત
-ગી વિં સત્સંગ કરનાર (૨) પું સત્સંગ
કરનાર (૩) (સ.) સ્વામીનારાયણ સ પ્રદાયનો
અનુયાયી

સથરપ(-વ)ધર ['પથર' ('પથરાવું' ઉપરથી)
કે વપર (વિ+થલ ઉપરથી)નો દ્વિર્વાવ ?]
અવ્યવસ્થિત; વીખરાયેલું

સથરાણુ નં વિખેરી નાંખતું તે(૨)લરકરની કંતલ

સથરામણુ શ્રીં (સરં પ્રા સંધાવળ, મ
સંધાવળે] મનની શાંતિ

સથવારો પું (પ્રા સત્થ (મં સાર્થ), કે દે
સત્થર = સમૂહ] સાથ (૨) કાકલો (૩) કાકાવાની
એક ભતનો આદમી

સથો પું (પ્રા સત્થર (સં સત્થર) = સથ્યા,
બિહાનું ઉપરથી અથવા સરં મ સંથલ (સં
સમ+તલ) = સપાટ જમીન - મેદાન] વૃતક

સદરરુ સંકિં માનવું પત કરવું

સદહુ વિં(જુઓ સદહુ) પ્રવાહી અને ભડું -ધટું

સદન નં (સં) ઘર, રહેઠાણ

સદ્ય વિં (સં) દયાયુક્ત, દયાવાળું

સદર વિં (અ. સદ્ર, સરં હિં, મ] મુખ્ય,
વડું; શ્રદ્ધ (૨) સદરહુ (૩) કુલ (સતા,
પરવાનગી) (૪) નં મોટી કચેરીવાળું કે
હાકમ રહેતો હોય તે સ્થળ (૫) પું પ્રમુખ,
સભાપતિ ૦બદાસત શ્રીં વહી કચેરી
૦અમીન પું જલજથી ઊતરતો વડો દેશી
અમલદાર ૦પરવાનગી શ્રીં જેમ ફાવે તેમ
કરવાની કુલમુખત્યારી. ૦બબર પું શ્રીં,
નં મુખ્ય બબર [જણાવેલું; પૂર્વેક્ષિત

સદરહુ વિં (અ સદ્રહુ, સરં નં) આગળ
સદરો પું (અ, સરં મ મદરા, હિં સદરી)
ટૂટી પાથનું ખૂલતું પહેલું

સદર્થ પું (સં) સરો કે સાચો અર્થ - હેતુ કે
વસ્તુ (૨) વિં સારા અર્થવાળું (૩) શુભ

प्रयोजनवाणु - धीं अ० सारा भाटे
 सद्वुं अ० किं [सं] सत् उपरथी ? भाङ्क आववुं
 सदसद्विवेक पुं [सं] सारानरसानो भेद
 समभवानी शक्ति [स्त्री-सभासद
 सदस्य पुं [सं] सभासद. - स्या ओ० सख्या,
 सदण वि० [सं] स+दण, सर० म] दणवाणु,
 लङ्. - णुं वि० जुओ सदण (२) भारे
 सदंतर अ० स. न भाटे (२) पूर्यतः, सर्वथा
 सदंश पुं [सं] जुओ सत्यांश
 सदा (०काण) अ० [सं] ह्मेशां
 सदाग्रह पुं [सं], सांघो के सारी पापत
 विधेनो आग्रह, सत्याग्रह
 सदाचरण न० [सं] साक आचरणः सद्वचन
 - णी वि० सदाचरणवाणुं
 सदाचार पुं [सं] सारो व्याचार, सदाचरण,
 शिष्ट पुरुषेनो व्याचार. - री वि० सदाचारवाणो
 सदानंद वि० [सं] सदा आनंदभां रहनार
 (२) पुं परमात्मा (३) सगीतनो व्येक व्यक्कार
 सदासदा अ० कारण बिना, सहजसालभा
 सदावहुं वि० [सर० म सदावीरु] समूहयुं,
 साथे लागु, अहु (२) हंमेशनुं
 सदाप्रत न० [सं] सदा+प्रत के वृत्ति, सर० म.,
 हिं. सदावर्त] हीन भूष्याने रोज अल
 आपवनुं मत के ज्यां तेम रोज अल
 अपाय छे ते रथण, अलसेव
 सदाशिव वि० [सं] ह मेशा कल्याणकारी (२)
 पुं (सं) महादेव
 सदासर्वदा अ० [सं] ह्मेशा, सतत
 सही ओ० [फा.] सैदा
 सनीकु अ० [सं] ही=दिवस ?] वेणासर (सु)
 सहीसा अ० [सं+दिवस ?] वेणासर. सवेणा
 सदस्य वि० [सं] समान. ओता ओ० - रीकरणु
 न० [सं] सदस करवु ते [(परलोकां नु)
 सदेह वि० [सं] देह सहित. - हे अ० देह साथे
 सदैव अ० [सं] ह्मेशां
 सदोदित वि० [सं] नित्य प्रकाशमय, नाशरहित
 (२) अ० सदा, सर्वदा
 सदोप वि० [सं] दोषवाणुं
 सद्व्रत वि० [सं] सारी गति पायेहुं; भूत

सद्व्रति ओ० [सं] सारी गति; उत्तम लोकनी प्राप्ति
 सद्वृणु पुं [सं] सारो वृणु. - णी वि०
 सद्वृणुवाणु [समजन
 सद्वृणुस्य पुं [सं.] प्रतिष्ठत भाणुस (२)
 सद्वर्भ वि० [सं] सांघो के अष्ट धर्म (२) भेदधर्म
 सद्वृद्धि ओ० [सं] सारी वृद्धि, सन्मति
 सद्व्यामणु, - गिनी [सं.] वि० ओ० लाव्य-
 शाण्णी ओ
 सद्व्यागी वि० [सं.] लाव्यशाण्णी
 सद्व्याग्य न० [सं] साक लाव्य, सुलाव्य
 सद्व्याव पुं [सं] होवापलाओ के सारपलाओ
 लाव (२) पील परलाव के रनेहनी लागणु
 सद्म न० [सं.] घर, भदिर
 सद्य अ० [सं] तदत न - द्यः कथिति ओ०
 वर्तमान परिवर्तति - द्योवधू ओ० लभनी
 डिमे परणु वेतारी ओ (जुओ प्रसवादिनी)
 सद्वर्तन न० [सं] साक वर्तन, सदाचरण
 सद्व्यासना ओ० [सं] सारी वासना
 सद्वृत्ति ओ० [सं] सारी वृत्ति (२) सद्वर्तन
 सधन वि० [सं] धनवान [सहधर्मिणी
 सधर्म्यारिणी, सधर्मिणी ओ० [सं] जुओ
 सधर्मी वि० [सं.] समान धर्मवाणुं सहधर्मी
 सधवा वि० ओ० (२) ओ० [सं.] सौलाव्यवती ओ
 सधापुं अ० किं, - वपु स० किं 'साधवुं'नु
 कभेहि ने प्रेरक [सिद्ध]
 सधुर वि० [सं] पत्नीवाणो (पति) ['विधुर'थी
 सधुर वि० [सर० म.] शक्तिमान, सधुर (२)
 पैसादार [-आसाभी=लेखुं भेद न करे
 जेव भाणुस (२) पैसादार आसाभी]
 सन [सं] शक, संवत (पिस्ती के हिजरी) - ने
 अ० सन प्रमाणे
 सनकारणुं अ० किं [प्रा. संना (सं संज्ञा) + करुं;
 सर० हिं सनकारना] व्यापनो धारा के स्वे
 सनकारे। पुं ['सनकार' परथी] (आप वडे
 करेवो) धारा (२) [?] अत्यारपत्र (३)
 [सन (सं शून्य) + कार] अहेराट
 सन(-नं)ह ओ० [सं] परवानगी परवानो.
 -ही वि० सनदवाणु [छूटा यतो व्याव
 सननन अ० [रव०] बाण के अङ्कनी गोणु

સનમ સ્ત્રીં [છ] માશુક
 સનમના સ્ત્રીં [સં] શૂન્યમનસ, અથવા સં.
 સન્ન + મનસ. (૫) ઉદાસીનતા, દિલગીરી
 સનસ સ્ત્રીં માનમરતબાની રોહ - શરમ (૨)
 ગરજ, પરવા
 સનસનાદી સ્ત્રીં [રવં ? હિં, મ સન્નાદા, હિં
 સનસનાદટ] આશ્ચર્ય કે હળકની સ્તબ્ધતાની
 વ્યાપક અસર, તરખાટ [-ફેલાઈ જવી]
 સનંત વિં [સં] સ સ્મૃતમાં ક્રિયાપ્રદનું ઇચ્છા-
 વાચક (૩૫) [વ્યા]
 સન દ, -દી જુઆ 'સનદ'માં
 સનાતન વિં [સં] શાશ્વત (૨) પરાપૂર્વથી
 આશુ આપતું ધર્મ પું પ્રાચીન કાળથી
 આશ્યા આપતો (હિંડુ) વેદધર્મ -ની વિં
 (૨) પું સનાતન ધર્મનો અનુયાયી
 સનાથ વિં [સં] નાથ, સ્વામી કે આધવાળુ
 ઓ સ્ત્રીં [પાસે (૧)
 સનાદે અં [સં સાન્નિધ્ય] (૫) + સાન્નિધ્યમાં;
 સનાન નં [સં સ્નાન] સર્ગાસખધીના મરણથી
 કરવાનું સ્નાન [-કાઠવું = મરનારનાં સગાં
 યાં શોક કરવા એકઠું થવું -ના સમાચાર
 = માઠા - અશુભ સમાચાર (૨) આકૃત;
 કમલાચ્ચ. -પાણી આવવું = કોઈ મરી ગયું
 હોય એવા ભારે નુકસાનમાં આવવું. -મોઠવું
 = જુઓ સનાન કાઠવું (તાં સનાન
 મ ઠાય ! = તું મરે ! એક ગાળ) -ભાગવું
 = મરણને કારણે નાહવાનું આવવું (૨)
 મરનાર જોડે સનાન લાગે એવો સખધ
 હોવો] ંસૂનક નં સનાન અને સૂતક (૨)
 [લા] લેવાદેવા, સખધ [-આવવું, હોવું
 = સનાન સૂતક લાગે એવો સખધ હોવો
 (સખધ નથી એમ જતાવવા તુરંતકારમા
 વપરાય છે)] -નિષુ વિં સનાનની ખબર
 લાવનાર (૨) જેને સનાન આવતું હોય તે
 (૩) એવાને અડી અલડાયેલું
 સનૂજર નં [અ સતૌજર] એક ઝાઠ - ચીહનું
 ઝાઠ [+ રનેહળધન; હેડો
 અનેડો પું [સં સ્નેહ ઉપરથી; સરં નેડો]
 સનેપાટ, સન્નિપાટ [સં] પું ત્રિદોષ, મુઝારો

સન્નીતિ સ્ત્રીં [સં] મુનીતિ
 સન્માતા સ્ત્રીં [સં] સારી માતા
 સન્માન નં [સં] સત્કાર (૨) પ્રતિષ્ઠા. ંકારી
 વિં, ંકારિણી વિં સ્ત્રીં સન્માન કરનાર
 સન્માનજી સંકં [સં સન્માન પાથી] સન્માન
 કરવું
 સન્માનિત વિં સત્કારાયેલું, સન્માનેલું
 સન્માર્મ પું [સં] સારા - નીતિનો માર્ગ
 સન્મિત્ર પું [સં] સારો મિત્ર
 સપક્ષ [સં] વિં પાખવાળુ (૨) જેની પાખળ
 પક્ષ હોય એવું (૩) એકસમાન પક્ષનું (૪)
 સમાન (૫) જેના ઉપર સાધ્યનો નિશ્ચય થયો
 છે તેવું (ઉદાહરણ) [ન્યા]. -ક્ષી વિં
 સપક્ષ - એકસમાન પક્ષનું
 સપટાડુ અં કિં સપડાડુ, ફસાડુ; જકડાડુ
 -વણું સંકિં (પ્રેરક)
 સપડાડું અં કિં [જુઓ સપાટો] ફસાડુ;
 પકડાડું -વણું સંકિં (પ્રેરક)
 સપટ્ની સ્ત્રીં [સં] શોક, પતિની બીજી પત્ની
 સપતું નં જુઓ સ્વપ્ન (-આવવું)
 સપરતું વિં [સં સુપરવૈ ઉપરથી] શુભ પવનું,
 માંગલિક, ખુશાલીનું
 સપરાણુ વિં [સં સંપૂર્ણ ઉપરથી, સરં હિં
 સપરના = પૂરું - સમાપ્ત થવું] (૫) સપણુ
 (૨) [સં સ + પ્રાણ ઉપરથી] જળક (૩)
 ધન્ય; સફળ
 સપરિવાર વિં (૨) અં [સં] પરિવાર સહિત
 સપસપ અં [રવં, સરં મ] ચપચપ, ઝડપથી
 સપાટ વિં [સં સ (સમ) + પાટ, પટ્ટ, સરં
 હિં, મ] ખાઠાટેકરા વિનાનું, એકસરખું
 (૨) તમામ, તળિયાઝાટક (૩) સ્ત્રીં [સરં મ
 સપાતજોહા] એક પ્રકારના (અડી વગરના) જોહા,
 ખાસકી [-કરડુ = ખાઠા ટેકરા વિનાનું કરડુ
 (૨) પાધર કરડુ, ઉઠાડી ટેડુ.]
 સપાટાખંધ અં જુઓ 'સપાટો'મા
 સપાટિયુ નં [સપાટ' ઉપરથી ? સરં ચીપટ]
 ખપાટિયું, વાસ અથવા બગ્ગની ચીપ
 સપાટી સ્ત્રીં ['સપાટ' ઉપરથી] કોઈ પક્ષ
 વસ્તુનો છેક ઉપરનો સપાટ ભાગ

સપાટો પુ. [સરં હિં, મ] ઝપાટો, ઝડપ
(૨) તમાચો (૩) ચાણકનો પ્રહાર (૪)
ગપાટો [સપાટામાં આવણું = જોર ને
ઝડપના ઝપાટામાં આવવું - સપડાવું. સપાટો
કરવો, મારવો. લાગાવવો = જોર અને
તાણીદથી કામ કરવું - કાઢી નાખવો = ખો
લુલાવી દેવી, ધમકાવવું, મારવું] -ટાળ'ધ
અં. તરત, તાણડતોળ

સપાડું નં. [સ + પાડ] આભાર, પાડ(ર) વગ;
લલામણ. [-ચડણું = આભાર થવો, ઉપકાર
ક પાડ કર્યાનો ખોલો લાગવો - લામણું =
આભાર તળે આવ્યાની લાગણી થવી.]

સપાહ વિ. [સં] સવાયુ, સવા
સપારે અં. [સરં સપેર] બરોબર, ઠીક
સપાસપ અં. [જુઓ સપસપ] સપાટાબધ
સપિંઠ વિ. (ર) પુ. [સં] એક જ લોહીનું;
સાત પેઢી સુધીના પિતૃઓને પિઠ આપનાર;
સબધી - ઠીકરેણું નં. [સં.] મરેલા સમાને
બારમે દિવસે પિઠાન કરવું તે

સપૂચું વિ. [સં સ+પુચ્છ કે સમુચ્ચય ?]
સમૂળગુ; આખુ, તમામ

સપૂત પુ. [સ+પૂત, સરં હિં, મ] કંઠ બની
આબરૂ વધારે તેવો ઠીકરો (ર) સારો પુત્ર
સપૂરત સ્ત્રી. [ફા સિપુર્દ] સુપરત, સોપણી
સપેર (પે) અં. [સ+પેર] ઠીક; બનાબર
સપ્ટે બર પુ. [ર] ઇસવી સનનો નવમો માસ
સસ વિ. [સં] સાત ઠક નં. સાતનો સમૂહ
ઠકાણુ વિ. સાત ખૂણવાળુ (ર) પુ.
(મ) સાત ખૂણવાળી આકૃતિ ઠંદીય પુ.
ખં. પુરાણુસાર પૃથ્વીના સાત મોટા
વિભાગ; જમ્યુ, કુશ, ખલ્લ, શાલ્મલિ,
કૌચ, શાક અને પુંકર ઠંધાણુ સ્ત્રી.
ખં. વ્યાયુર્વેદ પ્રમાણે શરીરની સત
ધાતુઓ (જુઓ ધાતુ) ઠપકી સ્ત્રી. વિવાહ-
વિધિમાં વરકન્યાએ સાત પત્રમાં સાથે ફરવું
તે (ર) તે વખતે ખોલવાનો મત્ર. ઠપણું
પું. એક ઝાઢ. ઠપાતાલ(-ળા) નં. ખં. ખં. વં.
અતલ, વિતલ, સુતલ, રસાતલ, તલાતલ,
મહાતલ ને પાતાલ એ સાત ઠખં. ગી સ્ત્રી. જૈન

ચ્યાદવાદના સાત અવયવ (હેય પણ અરં -
- સ્યાદમિત્ત, ન પણ હોય - મ્યાન્નાસ્તિ,
વર્ણવી ન શકાય તેવું હેય - સ્યાદવક્તવ્ય
એ ત્રણના મિશ્રણથી થતા) ઠજુજ પુ.
(ગ) સમકોણ ઠમ વિ. સાતમુ ઠમી વિ.
સ્ત્રી. સાતમી (ર) સ્ત્રી. સાતમ ઠરાશિ
સ્ત્રી. 'રૂલ ઓફ સેવન' (ગ.) ઠર્પિ પુ. ખં. વં.
[+ક્રષિ] મરીચિ, અત્રિ, અંગિરસ, પુલસ્ત્ય,
પુલહ, કંતુ, અને વસિષ્ઠ એ સાત કાવિઓ કે
સાત તારાઓનું એક જૂથ ઠલોક પુ. ખં. વં.
બૂ, ભુવર, સ્વર, મહર, તપ, જન, સત્ય
એ સાત લોક ઠશતી સ્ત્રી. ૭૦૦ શ્લોકનો
સમૂહ. ઠસમુદ્ર, ઠસાગર પુ. ખં. વં. લવાણ,
ધંધુરસ, સુરા, ધૃત કૌર દાખ અને શુદ્ધોદક
એ નામના સાત પૌરાણિક સમુદ્ર ઠસૂર,
'ઠસ્વર પુ. ખં. વં. ધડ્જ, કષ્ઠ, ગાધાર,
મધ્યમ, પચમ, ધૈવત અને નિષાદ એ
સંગીતના સાત સૂર (સા, રી ગ મ, પ, ધ,
ની). -માહ નં. (સ) અઠવાલિયું (ર) સ્ત્રી.
સાત દિવસ ચાલતું (લાગવતનું) પાસાણું કે ઠથા
સપટ વિ. [જુઓ સપટ] ખેસતું, તગ, વળગેલું
સપકાશ વિ. [સં] પ્રકાશવાળું
સપ્રત્યય વિ. [સં] પ્રત્યયવાળું (ર) વિદ્યાસવાળું
સપ્રમાણુ વિ. [સં] સાધાર, સામિતીવાળું (ર)
યોગ્ય પ્રમાણવાળું, માપસર (ર) સયુક્તિક
(૪) અં. પ્રમાણ ટાકીને ઠતા સ્ત્રી.
સપ્રયોજન વિ. [સં] પ્રયોજનવાળું, હેતુપુરંસર
સપ્રયેમ વિ. [સં] પ્રયોગસહિત (ર) પ્રયોગસિદ્ધ
સપ્રાણુ વિ. [સં] પ્રાણવાળું
સપ્રેમ અં. [સં] પ્રેમસહિત, પ્રેમપૂર્વક
સફ સ્ત્રી. [ઝ] બાજુ, કોર (ર) હાર, ઝોળ
સફર પું. [ઝ.] હિજરી સનનો બીજો માસ
(ર) સ્ત્રી. [દિ, ઝ] પ્રવાસ, મુલાકાતી (૩)
[સરં ઝ] વહાણની મુસાફરી. ઠનામું નં.
પ્રવાસના વર્ણનનું પુસ્તક
સફરજન નં. [ઝ સફરજલ; સરં મ સફરચંદ,
સફરજા] એક ફળ
સફરા(-ળા)ણું વિ. ['સફળ' ઉપરથી] + (પ)
સફળ, ધન્ય; સપરાણું

સદરી વિં [ફા] મુસાફરીનું, સદર કરનાર
 (૨) લહેરી, ખર્ચાળ (૩) પું ખલાસી
 સફલ(-ળ) વિં [સં] ફળવાળુ (૨) જેનો હેતુ
 પાર પઠ્યો છે તેવું સિદ્ધ, સાર્થક ંતા સ્ત્રીં
 સફા વિં [જા.] સાફ, સ્વચ્છ (૨) ખલાસ,
 પૂર, કંઈ પણ બાકી ન હોય તેવું
 સફાઈ સ્ત્રીં [ફા] સાફસરી, સ્વચ્છતા (૨)
 નાકપટતા (૩) [લા] બકાઈ (૪) ટાપટીપ
 [-મારવી, હાકવી = ખોટું અભિમાન કરવું
 -માંથી હાથ ન કાઢવો = ખોટી બકાઈ
 કર્યા કરવી (૨) પેતાની નિર્દોષતા રળૂં કર્યા
 કરવી] ંદાર વિં સફાઈવાળુ, સાફ, સ્વચ્છ
 સફાઈટ અં [સફા + ટ, સરં હિં, મ.] તફા
 સફા - ખલાસ
 સફાઈગોટો પું (કા.) કરવાનું તમામ કામ
 (૨) કામના જથ્થાનો સામટો નિકાલ
 સફાળુ વિં [સં સ + ફાળ (સં લ્લાળ)] ફાળ
 પડી હોય એવું ખેવાકળુ (૨) જોશિલું
 સફીત સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
 સફીલ વિં [જા ફત્લીલ, સરં હિં, મ.]
 લગોલગ અડેલું (૨) સ્ત્રીં રક્ષણ માટે કરેલું
 બ્રાંધકામ, કેટ ંહક(-છ) પું પડોરાહક
 ંદાર પું હડે હડ બેઠાયલી હોય તેવો,
 પડોરી. ંદારી સ્ત્રીં
 સફુ નં [જા સફવહ, સરં હિં સફહા, મ
 સફા] સફે, પૃષ્ઠ, બાહુ
 સફેદ વિં [ફા] ધોળુ -ઠી સ્ત્રીં ધોળી બૂધી
 (૨) ધોળારા (૩) ચૂના વડે ધોળવું તે (૪)
 ઈંડાનો ધોળો ગર -દો પું ધોળો બૂઠા (૨)
 તેલતળો ધોળો રમ
 સફે પું [જુઓ સફુ] પૃષ્ઠ, બાહુ
 સખક પું, નં [જા] પાક, ધડો
 સખળ સ્ત્રીં [ફા] ભાગ (૨) શાકભાજી,
 ભાજપાત્રો ંમંડી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ.]
 શાકજનર -લો પું હમરો
 સખઠકો પું [રવં] પ્રવાહી પદાર્થ ચૂસતાં
 થતો સ્વવાજ (-મારવો)
 સખહુ અંકિં [સં શવલ, પ્રા સવલ =
 કાચરચીતર, દુવિત ઉપરથી] વાસી પહથુ

રહેવાથી બગડી જવું (૨) [લા] રઝળવું,
 સહવું, નકારું થઈ પડ્યું રહેવું
 સખઠક અં [રવં] સખઠકાનો રવ
 સખહુ વિં [સં સુવહ] સારા બાધાનું, મજબૂત;
 ખમે તેવું -ધાઈ સ્ત્રીં
 સખનીસ પું [ફા સફનવીસ; સરં મ.]
 દ્વંતરદાર (૨) એક મરાઠી અટક
 સખળ પું [જા] કારણ; હેતુ (૨) અં કારણ
 કે [-કાઠવો = કારણ કે બહાનું શોધવું
 -જેવો = સખળની સત્યાસતતા તપાસવી]
 સખમરીન સ્ત્રીં [ફિં] પાણીના સપાટી નીચે
 ચાલતી ખોટ [હિં, મ] જુઓ સખૂર
 સખ(-ખૂ)ર સ્ત્રીં (૨) અં [જા સખ, સરં
 સખરસ નં [હિં સખ (સં સર્વ) + રસ] મીઠું
 સખલ(-ળ, -ળુ) વિં [સં] બળવાન (૨)
 [સરં મ] અતિશય, ખૂબ
 સખી સ્ત્રીં ['છખી' ઉપરથી] + છખી; તસવીર
 (૨) શોભા, કાન્ત [(સમાધિ)
 સખીજ વિં [સં] બીજવાળુ (૨) સવિકલ્પ
 સખીલ સ્ત્રીં [જા] મહોરમ પહેલાં દશદિવસથી
 થવાનું ધર્મદા પાણી કે શરબત (૨) પરખ
 સખૂર સ્ત્રીં [જુઓ સખર] ધીરજ; સહનશક્તિ
 (૨) અં 'થોભો, રહો' એ અર્થનો હિંમાર
 -રાઈ, -રી સ્ત્રીં ધીરજ, સહનશક્તિ
 [-પકઠવી, રાખવી] [સખોસખ મારવું
 સખોઠવું સંકિં ['સખોસખ' ઉપરથી] સોટીથી
 સખોસખ અં [રવં] ઝપાટાખધ, ત્વરાથી
 સખય વિં [સં] જયયુક્ત
 સખર વિં [સં સુ + મ્, સરં મ સુમર]
 બરપૂર, પૂરેપૂરું ભરેલું [-બરવું, અબરે
 બરવું = પરિપૂર્ણ ભરવું]
 સખા સ્ત્રીં [સં] મેળાવડો, પરિવહ (૨) સમાજ;
 મંઠળી [-ખાલાવવી = સખા મેળવવી, સખા
 થવાનું કહેણ મોકલવું કે કાઢવું -બારવી = સખા
 કરવી -મળવી = સખા થવી] ંધોખ પું
 સખામાં ઊડીને બોલતાં થતો ગભરાટ ંપતિ
 પું સખાનો અધ્યક્ષ, પ્રમુખ, સદર ંમ ંપ
 પું સખાનો મકપ ંર જની વિં સખાને
 યુશ કરનાર. ંશાસન નં સખાનું વ્યવસ્થા

સરકામ થલાવવુ તે ૦સદ પુ. [સં] સભાનો સભ્ય, 'મેમ્બર'. ૦સ્થાન નં સભાભરાવાની જગા

સભાગી વિ. [સ + ભાગ] ભાગીદાર, હિસ્સેદાર સભાપતિ, સભામંદપ, સભારંજની, સભાશાસન, સભાસદ, સભાસ્થાન જુઓ 'સભા'માં

સભર વિ. [જુઓ સભર] ભરપૂર; સભર(ર) માતબર, પેસેટકે ભરપૂર(૩) વિ. સ્ત્રી ગર્ભવતી સભ્ય વિ. [સં] વિવેકી, સંભાવિત, સિદ્ધ (ર) પુ. સભાસદ. ૦તા સ્ત્રી સભ્યપણું (ર)

સરૂતિ, સુધારો. -લયા સ્ત્રી સભ્ય સમ પુ. ૦૫૦૦૦ [સર. ૦ જ. કસમ હિં સોં (પ્રા. સન, સં શર્) સોગન [-આપના, ખબ- હાવવા, ધાલવા, દેવા = સોગન કે પ્રતિજ્ઞાથી બાધવુ -આવા, લેવા = સોગનથી બાધવું.]

સમ વિ. [સં] સરખુ; સમાન (ર) પુ. તાબડું આરંભરથાન (સંગીત) (૩) સંગીતનો એક અલકાર ૦અપૂર્ણિક નં છેલ્લી નાના અશનું અપૂર્ણિક, પ્રોપર ફ્રેક્શન'. ૦કણું પુ. આયત, રેક્ટેન્ગલ' (ગ.). ૦કાલીન વિ. એક જ કાળમાં સાથે વિદ્યમાન. ૦કેન્દ્ર વિ. (મ) સમાન કેન્દ્રવાળું, 'કોન્સેન્ટ્રિક'.

૦કેલુ (-લુક) વિ. (ગ) સમાન કોણ-વાળી (આકૃતિ). ૦ક્ષેત્ર વિ. (મ) સમાન ક્ષેત્રફળવાળું (ર) નં 'હોરિઝોન્ટલ પ્લેઈન'

સમર્થ સ્ત્રી [અ શમઘ (દીવો) પરથી, સર. ૦ મ.] પિત્તળની દીવી ૦દાની સ્ત્રી દીવી, શમાદાન સમકિત નં [સં સમ્યક્ત્વ] સાચી તત્વ-જિજ્ઞાસા (જૈન) [નજર સામે

સમક્ષ વિ. (ર) અ. [સં] (-ની) પ્રત્યક્ષ, ૩૫૩, સમગ્ર વિ. [સં] સમગ્ર, તમામ સમઘાત વિ. [સં] (ગ) સમાન ઘાતવાળો (પદી) સમચતુષ્કોણ પુ. [સં] ચારે સમાન બાનૂવાળો ચતુષ્કોણ - ચતુષ્કોણ; રોમ્બસ'

સમચ (-છ) રી સ્ત્રી [જુઓ સંવતસરી, પ્રા સંવચ્છરિય] ૬૨ વર્ષે આવતી મરણતિથિ (ર) તે દિવસે કરાતી ક્રિયા

સમચિત્ત વિ. [સં] સર્વ પ્રત્યે કે સર્વ

અવસ્થાઓમા સમાન ચિત્તવાણુ (ર) નં ચિત્તની સમાનતા

સમચોરસ વિ. (ર) પુ. [સમ + ચોરસ] ચારે બાજુ ને ખૂણા સરખા હોય તેવી આકૃતિ સમચ્છેદ પુ. [સં] (મ) અનેક અપૂર્ણિકોના સમાન છેદ (ર) વિ. સમચ્છેદી. -હી વિ. સમચ્છેદવાળું

સમછરી સ્ત્રી જુઓ સમચરી; ઇમછરી સમજ, ૦ણુ સ્ત્રી ['સમજવું' પરથી] અક્ષલ, જ્ઞાન; ૬૬૫૫ (ર) પરસ્પર સમજ રાખેલી વાત, કરાર [-૫૬વી = સમજવું. સમજના ધરમાં આવવુ = ઉંમર લાયક થવું] ૦ણું વિ. સમજે તેવું, સમજણવાળું. ૦દાર વિ. સમજણુ. ૦દારી સ્ત્રી

સમજવું સંક્રિં [સં સમ્ + ધ્યૈ (પ્રા. જ્ઞા) કે સંતુષ્ (પ્રા. સંતુજ્ઞા) પરથી] સ. ૦ મ સમજણે, હિં. સમજણે] નણવું (ર) અર્થ ગ્રહણ કરવો (૩) ખરાબોટાની તુલના કરવી, વિચાર કરવો (૪) અ. ૦કિં આગ્રહ હોલો, માની જવું [સમજણ લેવું = અદરોઅદર સમાધાન કરી લેવું]

સમજાવવું સંક્રિં સમજે તેમ કરવું (ર) મનાવવું; નરમ પાઠવું; શાંત કરવું (૩) દેશલાવવું, હેતરવું. -ટ સ્ત્રી સમજાવવું તે સમજણ વિ. ['સમજવું' પરથી] સમજણુ; શાણુ સમજૂક વિ. + જુઓ સમજુ

સમજૂત (-તી) સ્ત્રી [જુઓ સમજણ] સમજવું તે, માની લેવું તે (ર) સમજાવવું તે, જ્ઞાન કે વિરોધ દૂર કરી સમાધાન કરાવવું તે (૩) શિખામણ, સલાહ (૪) ખુલાસો, વિવેચન [-ઉપર આવવું = સમાધાન કરવું]

સમજી (-ળી) સ્ત્રી એક પક્ષી (ર) [સં શમી, સર. ૦ મ.] એક જાડ. -ડો (-ઘો) પુ. શમી વૃક્ષ (ર) કામણ-ટૂંમણ કરનારો બાવો સમજુ નં ['સમાવું' ઉપરથી, સર. ૦ સમાણ] અદાબસર ઉમેરવાની વસ્તુ સમેાવણ

સમજણું સંક્રિં [સં સમન = અધ્યામણ] પ્રેરવું, વીંઝવું [(ર) વેગવાળો અવરજવર સમજણાસમણ સ્ત્રી [જુઓ સમજણ] વીંઝાવીંઝ

સમ(-મા)ણી સ્ત્રીં [સં સમ+આ+તી પરથી]]
 ઝીણી વસ્તુ માટેનો નાણુક ચીપિયો
 સમણુ નં જુઓ સ્વપ્નું [-આવણુ સ્વપ્ન
 આવવું (૨) ઉત્કટે કામના હોવી હિંદો
 તને તો પૈસાનાં જ સમણાં આવે છે (૩)
 એકદમ તુફો સૂઝવો]
 સમતલ વિં [સં] સરખી સપાટીનું (૨) નં
 સરખી સપાટી(૩) 'એધન' (ગ) ંત્રિકોણ-
 મિતિ સ્ત્રીં 'એધન' દ્વિગોનોમેટ્રી' (ગ.)
 ંભૂમિતિ સ્ત્રીં 'એધન ભ્યોમેટ્રી' (ગ)
 સમતા સ્ત્રીં [સં] સમત્વ, સરખાપણુ
 સમતુલા સ્ત્રીં [સં] સમતોલપણુ
 સમતોલ વિં [સમ+તોલ] સરખા વજનનું
 (૨) સરખું; સમાન (૩) પું, નં ખરાબર
 સરખુ વજન. [-ઘીતરણું = સરખેસરખું થવું]
 ંતા સ્ત્રીં ંત, ંપણુ નં સમતોલ હોવું
 કે થવું તે [ત્રિકોણ (ગ)]
 સમત્રિકોણ પું[સં] ત્રણે સરખી બાજુવાળો
 સમત્વ નં [સં] સમતા ંજુદિ સ્ત્રીં સમતા
 વાળી જુદિ
 સમથળ વિં [સમ+થળ] સમાન સપાટીવાળુ
 સમદર પું [સં] હિં સમ(-સુ)દર] સમુદ્ર(પ)
 સમદર્શિતા સ્ત્રીં [સં] સમદર્શી પણુ
 સમદર્શી વિં [સં] સૌની તરફ સરખી નજરે
 નેનાર, નિષ્પક્ષપાતી
 સમદુ ખ(ખી) વિં [સં] સરખા દુ ખવાળુ,
 ખીલતું દુ ખભેઈ તેટલું જ દુ ખી થનાર
 સમદર્શિ વિં [સં] સમદર્શી (૨) સ્ત્રીં સમાનદર્શિ,
 નિષ્પક્ષપાત [ચામડુ
 સમદો પું કમાવ્યા કે રમ દીધા વિનાનું તાણુ
 સમદિલ્લુજ વિં [સં] એ સરખી ભુલવાળુ
 (ગ.) ંત્રિકોણ પું નેની બે બાજુ સરખી
 હોય એવો ત્રિકોણ (ગ)
 સમધારણુ વિં [સમ+ધારણુ] સરખું, નહી
 હીચુ કે નીચુ (૨) મધ્યમ પ્રકારનું
 સમધોરણુ નં સરખુ ધોરણુ ('મોડરેશન')
 સમન સ્ત્રીં [ફા] થ પેલીનું કૂલ
 સમનલાડ પું [સં] શ્રમણ કે સ્વશાન કે શ્રમણ ?
 + લાડ] મરનારનો હાથ અઠકાડી, દક્ષિણ

સાથે બ્રાહ્મણને કે મંદિરમાં અપાય છે તે લાડુ
 સમનામિક વિં [સં] 'કોન્ફ્રેકલ' (ગ.)
 સમન્વય પું [સં] એકસરખો વ્યવસ્થિત
 ક્રમ (૨) પરસ્પર સળધ (૩) તાત્પર્ય
 સમન્વિત વિં [સં] સમન્વય કરેલું, યુક્ત,
 સળધ [[-દાઢવો, નીકળવો]
 સમન્સ પું [ફં] અદાલતી તેડું કે તેનો પત્ર
 સમપાણિ પું [સં] ગાયનના તાલના દાલની
 સાથે જ તાળી પઠવી તે [[આકૃતિ] (મ)]
 સમખાણુ(-જૂ) વિં સરખી બાજુઓવાળી
 સંજુદિ વિં [સં] સર્વને સરખા સમજનાર
 (૨) સ્ત્રીં સમતાની જુદિ, સમત્વજુદિ
 સમભાગ પું [સં] સરખો ભાગ
 સમભાવ પું [સં] સમતાની જુદિ-ભાવ
 (૨) પોતાકાપણુ -વી વિં સમભાવવાળુ
 સમજુજ(-જીય) વિં [સં] જુઓ સમખાણુ
 સમમિતિ સ્ત્રીં [સં] સરેરાશ (ગ)
 સમય પું [સં] વખત, કાળ (૨) મોસમ (૩)
 લાગ, અવસર, સભેગ (૪) પ્રતિજ્ઞા, નિયમ
 (૫) સ કેત, વદાઠ (૬) સિદ્ધાંત (૭) શાળામાં
 શિક્ષણ માટે નિયત કરેલો સમયવિભાગ,
 'પીરિયઠ' [-ઓળખવો, ભેવો, વર્તવો =
 પ્રસંગ કે સભેગ ખરોખર સમજવો-ભણવો
 -થવો = (કોઈ કામ કરવા માટેનો) નિયત
 કે યોગ્ય વખત થવો -ભરઈ જવો = વખત
 પૂરો થઈ જવો (૨) અવકાશ ન રહેવો (૩)
 આખરકાળ આવી લાગવો] ંજા વિં સિદ્ધાંત
 સમજનાર ંપત્રક નં સમયની કાળવણીની
 નોંધ. ંભૂતિ સ્ત્રીં સમય કે જમાનાનો
 પ્રતિનિધિષ્ઠ મનુષ્ય ંવિરોધી વિં જમાનાનાં
 બળોથી વિરુદ્ધ વર્તનાર ંસાધુ વિં સમય
 ભેઈ પોતાનું કામ કાઢી દેનાર ંસૂચક વિં
 સમયસૂચકતાવાળુ ંસૂચકતા સ્ત્રીં સમયને
 યોગ્ય તત્કાળ કાર્ય કરવાની જુદિ. -યાચાર
 પું [+આચાર] સમયનો આચાર; સ્થાપિત
 રિવાજ -યાનુવર્તિત્વ વિં સમયાનુવર્તી-
 પણુ -યાનુવર્તી વિં [+અનુવર્તી] જુઓ
 સમયાનુસારી -યાનુસાર અં [+અનુમાર]
 સમયને અનુસરીને, સમય પ્રમાણે. -યાનુ-

સારી વિં સમયને અનુસરીને વર્તનાર.
 -યોચિત વિં [નિવૃત્તિ]. સમયને અનુકૂળ
 સમયુક્ત નં [સં] બરોબરિયા વચ્ચેનું યુક્ત
 સમર વિં સાત(સકેતની બાપામા) [રણક્ષેત્ર
 સમર પું, નં [સં] યુક્ત. ૦બૂમિ(-મી) સ્ત્રી
 સમરણુ [પ્રા.] નં (પ.) જુઓ રમરણ -જી
 સ્ત્રી રમરણી; જપમાળા [કરવું
 સમરવું સંકિં [સં સ્મૃ, પ્રા. સમર] રમરણ
 સમરસ વિં [સં] એકસરખા રસવાળું
 સમરામણુ નં [સમરાવવું પરથી] સમરાવ-
 વાનું મહેનતાણુ
 સમરાવણુ સંકિં 'સમારવું'નું પ્રેરક
 સમરામણુ નં [સં] રણક્ષેત્ર [(ગ.)
 સમર પ વિં [સં] સમાન રૂપવાળું (૨) 'સિમિલર'
 સમરેખ વિં [સં] સમાન રેખા ઉપર આવેલું
 (ગ) ઓતા સ્ત્રી. -ખા સ્ત્રી સુરેખા
 સમર્થ વિં [સં] બળવાન, શક્તિમાન. ૦ક
 વિં (૨) પું સમર્થન કરનાર ઓતા સ્ત્રી
 સામર્થ્ય; શક્તિ ૦ન નં હલીલોથી પુરવાર
 કરવું તે (૨) ટેકા (૩) સાબિતી
 સમર્થિત વિં [સં] સમર્થન કરાયેલું
 સમર્પક વિં [સં] સમર્પણ કરનાર (૨)
 [સરં મ.] યોગ્ય; ઉચિત, બરોબર બંધ-
 બેસવું -જી નં [સં] અર્પણ કરવું તે. -જી
 વિં (૨) પું જેણે સર્વસ્વ અર્પણ કરી
 દીધું હોય તેવું (પુષ્ટિમાર્ગમાં)
 સમર્પવું સંકિં [સં સમર્પ] સમર્પણ કરવું
 સમર્પિત વિં [સં] સમર્પણ કરેલું, સમર્પાયેલું
 સમક્ષ વિં [સં] મલિન, મલ કે મેલવાળું
 સમલક્ષી વિં [સમ+લક્ષ] એકસરખા લક્ષવાળું
 સમલંબ વિં [સં] સરખા લંબવાળું (ગ).
 ૦ક, ૦ચતુષ્કોણુ પું 'ટ્રેપેઝિયમ' (ગ.)
 સમલો પું [ફા શમ્લક; સરં મ સમલા]
 કસબથી ભરેલી એક ભતની ટોપી
 સમવચકક [સં]. સમવચી વિં સરખી
 ઉંમરનું, સમાવહિયું
 સમવસરણુ નં [સં] (જેન) આચાર્ય કે
 મહાન વ્યક્તિની પધરામણી વેળા એકઠો
 થતો સમુદાય-પરિષદ

સમવાય પું [સં] સમૂહ (૨) સબંધ (૩)
 એવો નિત્ય સબંધ કે જેમા એક સંબંધીનો
 નાશ થતા બીજો સબંધી પણ નાશ પામે
 (જેમ કે, દૂધ અને તેના સરૈડે રંગનો) [ન્યા]
 ૦તંત્ર નં અનેક સ્વાયત્ત સમૂહોનું એકત્ર
 રાજ્યતંત્ર, સમૂહતંત્ર, 'ફેડરેશન' -ચી વિં
 સમવાય-સમંધવાળુ (૨) સમવાયતંત્રને
 લગતું, 'ફેડરલ' -ચી કારણુ નં કાર્યમા
 સમવાય-સબંધથી રહેલું કારણ, ઉપાદાન-
 કારણ (જેમ કે, માટી એ ઘડાનું)
 સમવિચારી વિં (૨) પું [સમ+વિચાર] સરખો
 વિચાર ધરાવનાર, વિચારમા મળતું
 સમવેદી વિં [સં સમ+વિદ્] સમાન વેદના-
 વાળું, સહાનુભૂતિવાળું -હિત્ત નં
 સમવૃત્ત નં [સં] ચારે ચરણ સરખાં હોય
 તેવો છંદ (૨) મુખ્ય રેખાંશનું વૃત્ત (૩)
 વિં સરખા છંદવાળું
 સમશાન નં [જુઓ રમશાન, સરં મ.
 સમ્પ્રજ્ઞાન] મસાણ. -નિધુ' વિં રમશાન
 જેવું-નિર્જન (૨) અમંગળ (૩) કાણુ
 તરીકે આવેલું [હંડીવાળું
 સમશીતોષ્ણુ વિં [સં] સરખી ગરમી અને
 સમશીર, ૦બહાદુર જુઓ શમશીરમાં
 સમશ્લોકી વિં [સં. સમ+શ્લોક] એકસરખા
 શ્લોકવાળું, મૂળ શ્લોક પ્રમાણે શ્લોકવાળું
 (ભાષાતર) [લિલક્ટ]
 સમષ્ટિ સ્ત્રી [સં] સમગ્રતા, સમુદાય ('અષ્ટિ'થી
 સમસમ અં [રવં] (જેરથી કૂ કાતા કે વીંધાતા
 પવનનો અવાજ). ૦વું અંકિં [સં. સિમિ-
 સિમાયતે] એવા અવાજ થવો (૨) ધૂધવાઈ
 રહેલું (અનમાં) -માટ અં સમસમવું હોય
 તેમ (૨) પું લાગણીથી સમસમવું તે
 સમસામયિક વિં [સં] સમકાલીન
 સમસૂત્ર વિં [સં] એકસરખું -સપાટ; 'લેવલ'
 સમસ્ત વિં [સં] સમ ; તમામ, બધું 'મેજુ'
 (૨) નં સમગ્ર સમુદાય
 સમસ્યા સ્ત્રી [સં] પ્રશ્ન, કોયડો (૨) સાન;
 સકેત (૩) ઉખણું. [-પૂરવી = સમસ્યા-
 પૂર્તિ કરવી.] ૦પૂર્તિ સ્ત્રી સમસ્યનો જવાબ

આપવો ક અધૂરા લાભ પૂરો કરી આપવો તે,
એવી રમત

સમળી, -જો જુઓ 'સમડી'માં

સમજસ વિં [સં] ઉચિત, વાજળી (૨)

હોશિયાર મુન (૩) રપટ, સમજ શકાય તેવું

સમા સીં [સરં મ (મ સમ)] પૂરી બરતી

આગ્યે ૧૨ મિનિટ પાછી થોભે છે તે

સમાજમ પું [સં] સંયોગ, મેળાપ (૨)

સોબત, સગત

સમાચાર પું [સં] ખબર (અહુધા ૫૦૫૦માં)

[(-ના) સમાચાર ભેલા, લેલા = સલાજ

રાખવી; તપાસ રાખવી.] ૦૫૩ નં વર્તમાનપત્ર

સમાજ પું [સં] સમુદાય (૨) મઠળી, સભા

(૩) એક ધર્મ કે આચારવાળો જનસમુદાય

(૪) ન્યવસ્થિત જનસમુદાય, જનતા ૦૬૨૯જી

નં સમાજતત્ત્વની રચના - અવરિપતિ ૦૭૮વી

વિં સમાજમાજ જીવી શકે એવું (૨)

સમાજ ઉપર જીવનાર. ૦૬૧૬ પું અક્ષિ

કે વર્ગની નહિ, પણ સમાજની સત્તાનો

વાદ, 'સોશિયલિઝમ' ૦૬૧૮ વિં (૨)

પું સમાજવાદમાં માનનાર ૦૬૬૫ સીં,

૦૬૨૬ નં સમાજઅવસ્થાનું શાસ્ત્ર ૦૬૮૮

સીં સમાજમાં રહેવાની કે તે વસાવવાની

માણસની સહજવૃત્તિ. ૦૬૨૬ સીં પું સમાજ-

શાસ્ત્રનો વેત્તા. ૦૬૨૬ સીં વિં સમાજશાસ્ત્ર

સખધી, -જીક પું [સં] સમાજનો સમાસ

(૨) પ્રેક્ષક - જી વિં સમાજનું, સમાજ

સખધી (૨) કોઈ અમુક સમાજમાં જોડાયેલું

(૩) પું તેવો પુરૂષ (વિરોધ સમાજનો સ્વથ

સમાજ સીં [સમાર્થ પરથી] સમાર્થ તે,

સમાવેશ (૨) નં સમાવણ

સમાજી સીં જુઓ સમજી

સમાજી વિં [પ્રા સમાણ (સં સમાન)] સમાન,

સરખુ (૨) -ને લાગુ પડતી [ગાળ] (૩)

અં [અપ સમાણ, પ્રા સમર્મ] -ની સાથો-

સાથ, જુઓ સમું ૩

સમાજો પું મોટી સમાજી

સમાદર પું [સં] આદર, સમાન

સમાદાન નં [સં] જોનો નિયત્કર્મ (૨) જોટ

કે જાનનો સ્વીકાર

સમાદો પું (કા) અસાની પધરી (૨)

સરસામાન; સચરચીલું

સમાધ સીં જુઓ સમાધિ (૫.)

સમાધાન નં [સં.] વિરોધ, શકા કે ગુચવણનો

નિવેડો અને શાંતિ (૨) વૃષિ, સંતોષ (૩)

ધ્યાન, સમાધિ (૪) પતવું કે પતાવડું તે (૫)

કળિયાની પતાવટ (૬) નાટકમાં મુખ્ય

ખનાવ, જે અણધારી રીતે આખા વસ્તુને

ઉત્પજ કરે છે [-ઉપર આપણું = સમાધાન

કરવું.] -ની સીં સમાધાન, નિવેડો (૨)

ચિત્તની શાંતિ; નિરાંત (૩) સુલેહ ૫ (૪)

પું મહિરની જરિયાતો વૈષ્ણવોને સમજવી

તેમની પાસેથી માગણી કરનાર મહિરનો

અધિકારી; મહિરની આવરિક ન્યવસ્થા કરનાર

સમાધિ પું, સીં [સં] જેમાં ધ્યાતા અને

ધ્યાનનો ખ્યાલ હોય થઈ ધ્યેયનું સ્વરૂપ જ

ચિત્તમાં રહે છે તેવું જીંડુ ધ્યાન (યોગ)

(૨) સાધુસન્યાસીનું મરણ (૩) સાધુસતને

ઢાટયા હોય તે જમા પર કરેલી દેરી

[-અલ્પી, થવી, -માં બેસવું, લાગવી =

પરમાત્મચિત્તનમાં તદ્દપ થવું -અલ્પવી =

સમાધિરથ થવું -અલ્પવી, -બાધવી =

સાધુસતને ઢાટયા હોય ત્યાં દેરી ચણવી

-લેવી = મરણ પામવું (યોગી કે સાધુસતનું)]

૦૨૫ વિં સમાધિમાં પડેલું

સમાન વિં [સં] સરખુ (૨) પું પાંચ પ્રાણ-

વાયુમાંનો એક (જુઓ ૫૫ પ્રાણ) ૦૬૬૬

વિં સમાનકક્ષાનું ૦૬૮૬ સીં ૦૫૫૫ (-મી)

વિં [સં] સમાન ગુણધર્મવાળું ૦૬૫૫ વિં

સમરૂપ જુઓ ૦૬૫૫ સીં ૦૬૫૫ પું

જિલ ભાષાઓવાળાના ન્યવહારમાં ચાલે એવી

એક - સર્વ સાધારણ ભાષા ૦૬૮૮ સીં

સમજીલિ, સમજાવ ૦૬૮૮ વિં સમાન

ગુણ, ધર્મ કે સ્વભાવનું -નાધિકરણ વિં

[+અધિકરણ] એક જ અધિકરણ, આશય

કે વિશક્તિવાળું (૨) નં સમાન અધિકરણ,

આશય કે વિશક્તિ -નાધિકરણ બહુમીલિ

પું સમાસ જોડવામાં આવે ત્યારે જેનાં

બને પદો સમાન વિભક્તિમાં હોય તેવા બહુવ્રીહિ સમાસ (આ.). -નાર્થ વિં [+ર્થ] સમાન અર્થવાળું. -નિકા પું એક છદ્. -નોદક વિં(ર) પું [+નદક] સાતથી ચૈદ પેઢી સુધીના સમાન પિતૃજાને અર્થજિ આપનાર સગો. -નોપમા સ્ત્રીં [+ત્વમા] ઉપમાનો એક પ્રકાર (કા. શા.) સમાપન નં. -ના સ્ત્રીં [સં] સમાપનું - સમાસ કે પૂરું કરવું તે, સમાપ્તિ સમાપનું સંકિં [સં. સમાપ્] સમાપ્ત કરવું સમાપ્ત વિં [સં] પૂરું, પૂર્ણ. -મિ સ્ત્રીં પૂરું થવું કે કરવું તે, છેવટ, અંત સમાયક સ્ત્રીં [પ્રા. સમાય (સં સમાજ)] પૂર્ણ રતવન માટે બધાએ સ થે બેસવું તે (જૈન) સમાયતિ સ્ત્રીં [સં.] તાલના લયનું એકત્વ સમાયુક્ત વિં [સં] યુક્ત, જોડાયેલું (ર) તૈયાર કે તત્પર થયેલું સમાર પું. [સમારવું પરથી, સરં મ] સમારવું તે; સમારકામ (ર) આસમાં બી નાખી તે ઠંકવા ઉપર ફેરવવામાં આવતું લાલું પાટિયું [-દેવે = સમાર વડે સરખું કરવું સમારે આવડુ = કણસલું ઢોઢ બિલ્લસ જેવડું થવું] ઠંકામ નં સમારવું -ફરસ્ત કરવું તે સમારવું સંકિં [પ્રા સમાર (સં સમ્+મા+રચ્) ફરસ્ત કરવું, સુધારવું (ર) કાપવું (શાક) (૩) ઝાળી કરીને વ્યવસ્થિત કરવું (વાળ) સમારંબ પું [સં] ઠાઠમાઠથી કરેલો આરભ (ર) ધામધૂમવાળો ઉત્સવ [તે સમારોધન નં [સં] પ્રસન્ન કરવું -રંજન કરવું સમારોપ પું, ંજુ નં [સં] આરોપવું તે -પિત વિં [સં] આરોપેલું, ચડાવેલું સમાસલું સંકિં [સં સમ્+માલ્, સરં હિં સમાલના] સલાળવું સમાલોકન નં [સં] બરાબર જોવું તે સમાલોચક વિં [સં.] અવલોકન કરનાર -ના સ્ત્રીં અવલોકન [કે સમાવડુ તે સમાવ પું [સમાવડુ પરથી] સમાવેશ, સમાવું સમાવડાવવું સં કિં 'સમાવડું'નું પ્રેરક સમાવર્તન નં [સં.] વિધાન્યાસ પૂરો કરી

બ્રહ્મચારીનું ઘેર આવડુ તે સમાવડું સં કિં 'સમાવડું'નું પ્રેરક સમાવિષ્ટ વિં [સં] સમાયેલું; સમાવેશ પામેલું સમાવું અંકિં [પ્રા સમાવ (સં. સમ્+વાપ્) સરં મ સમાવળે] માણ, અદર આવી જવું (ર) સતારું, ચાલતા તંત્રમા ગોઠવાવું - અનુકૂળ થઈને સ્થાન પામવું [સમાઈજવું = અદર પેસી કે મળી કે ભળી જવું, લોપ કે અદસ્ય થઈ જવું] સમાવેશ પું [સં] સમાવું તે, સમાસ સમાન્ન પું [સં.] સમાવું તે, સમાવેશ (ર) બે કે વધારે શબ્દોના સંયોગથી થયેલો શબ્દ (આ.) (૩) સંક્ષેપ [-યવે = સમાઈને રહેવું, ચાલુ તંત્રમા ગોઠવાઈ જવું (જેમ કે, વહુનો સાસરામાં)] -[અભિનિવિષ્ટ સમાસક્રા વિં [સં.] ખૂબ આસક્રા (ર) સમાસંગ પું [સં] ખૂબ આસક્રિ (ર) મિલન, સંયોગ (૩) અભિનિવેશ સમાસાત્મિક વિં [સં] સમાસરૂપ સમાસોક્તિ સ્ત્રીં [સં] એક અર્થાલંકાર, જેમાં સમાન કાર્ય, સિંગ કે વિશેષણ દ્વારા પ્રસ્તુતમાં અપ્રસ્તુતનો વ્યવહાર સમારોપિત થાય છે (કા શા.) સમાહાર પું [સં] સગ્રહ, સમૂહ (ર) સંક્ષેપ ંદંક પું ંદંક સમાસનો એક પ્રકાર ઉદાં 'યદ્વાતદ્વા', 'નઆવ' સમાહિત વિં [સં] શાત, સ્થિતપ્રજ્ઞ (ર) એકાગ્ર સમાહૃત વિં [સં] ભેગું કરેલું (ર) સક્ષિપ્ત સમાંતર વિં [સં] સમાન અંતરે આવેલું; સમાન અંતરવાળું, 'પેરેલલ'. ંચતુર્ભુજ, ંચતુષ્કેાષ પું 'પેરેલલોગ્રામ (મ) ંખાત નં 'પેરેલલોપાઇઝ' (ગ) સમિતિ સ્ત્રીં [સં] મઠળી, (નાની) સભા સમિત્પાણિ વિં [સં] હાથમા સમિધવાળો (બ્રહ્મચારી - વિદ્યાર્થી) સમિધ સ્ત્રીં [સં] યજ્ઞોપયોગી લાકડું સમીકરણ નં [સં] સરખું કરવું તે (ર) 'ઇકવેશન' (ગ.) (-છોડવું, બાંધવું) સમીક્ષણુ નં [સં.] સમીક્ષા કરવી તે

સમીક્ષા સ્ત્રી[સં] બારીકાઈથી જોવું કે તપાસવું
 તે (૨) આલોચના; સમલોચના
 સમીચીન વિ[સં] યથાર્થ (૨) યોગ્ય
 સમીપ વિ[સં] નજીક; નિકટ. ૦૮૧ સ્ત્રી
 ૦૧૧૧, ૦૨૨૨ વિ[સં] નજીકનું, પાસે પડેલું
 સમીર, ૦૧૧૫ પુ[સં] પવન
 સમીસ ધ્યા, સમીસાજ સ્ત્રી[સમી] (પ્રા
 સમિજ; સં સમિત કે સમ્યગ્) + સ ધ્યા, સાજ
 સધ્યાકાળ; સાજની વેળા
 સમુચિત વિ[સં] યોગ્ય
 સમુચ્ય પુ[સં] સમૃદ્ધ; સમૃદ્ધ (૨) એક
 અલકાર (કા શા)
 સમુચિત વિ[સં] એકત્રિત, એકઠું કરાયેલું
 સમુત્ક્રમ પુ[સં] વિકાસ 'એવોલ્યુશન'
 સમુત્ક્રાંતક વિ[સં] સમુત્ક્રાંતિ કરનાર
 સમુત્ક્રાંતિ સ્ત્રી[સં] જુઓ ઉત્ક્રાંતિ
 સમુત્થાન ન[સં] ઉત્થાન (૨) ઉદય (૩)
 ઉદય (૪) રોગમુક્તિ; આરોગ્ય
 સમુદય પુ[સં] ઉદય, ઊગમ
 સમુદાય પુ[સં] ટોળુ; જથ્થો
 સમુદરણ ન[સં] હ્રદય
 સમુદ્ભવ પુ[સં] ઉદ્ભવ, ઉત્પત્તિ, ઊગમ
 સમુદ્ર પુ[સં] દરિયા [-એકલે = સમુદ્ર
 ૫૨ મુસાફરી કરતી - હોળીખેલો, વલોવલો
 = સમુદ્રમયન કરવું (૨) કાઈ મુશ્કેલ બાબત
 ચર્ચાવી] ૦૬૮૦, કિનારો = પુ[સં] દરિયાનો
 કાંઠો ૦૫૭૫ પુ[સં] એક ચિત્રકાન્ય ૦૬૭૫
 ન[સં] એક વૃક્ષ (૨) તેનું ફળ ૦૬૭૫,
 ફેણ (-) [સર[સં] મ] ન[સં] મુકાઈ ગયેલું
 ૫૨િયાનું ફેણ, એક ઔષધ ૦૫૭૫ ન[સં]
 દાનવો અને દેવોએ અમૃત માટે કરેલું
 સમુદ્રનું મયન ૦૫૭૫ ન[સં] દરિયાઈ મુસાફરી.
 ૦૬૮૦ સ્ત્રી[સં] સમુદ્રમાં ચલી લતા, 'વીડ'
 ૦૧૦૫ પુ[સં] એક વનરપતિ
 સમુજતિ સ્ત્રી[સં] ઉત્પત્તિ, આબાદી
 સમુરત ન[સં] [મ સુ + મુરત] શુભ મુહૂર્ત
 સમુલ્લાસ પુ[સં] ઉલ્લાસ, આનંદ, પ્રસન્નતા
 સમું વિ[સં] સમ] ઠીક, સરખું, ફરત, ૦૫૭૫
 ૦૫૭૫ (૨) [અપ સમત, પ્રા સમ (સં

સમમ્] જુઓ સમાપ્ત] (૩) અ[સં] સાધાસપ,
 સહિત, ઉદા[સં] ધડાકા સમું તે નીચે ૫૭૫
 [-કરવું = સમારવું (૨) ગોઠવવું, વ્યવસ્થિત
 કરવું] ૦૫૭૫ વિ[સં] સરખું
 સમૂલ (-ળ) વિ[સં] મૂલસહિત - દ્વાપર વિ[સં]
 [+ અગ્ર] મૂળ તથા ટોચ સાથે
 સમૂહ પુ[સં] ટોળુ ૦૬૮૫ ન[સં] આખા
 સમૂહનું એકત્રિત, એક બનીને થતું - સંગઠિત
 કાર્ય ૦૬૮૫ ન[સં] જુઓ સમવયત ત્ર
 ૦૫૭૫ના સ્ત્રી[સં] સામુદાયિક પ્રાર્થના ૦૫૭૫
 વિ[સં] સમૂહ બતાવનાર ૦૫૭૫ અવ પુ[સં] આખો
 સમૂહ સાથે એક ક્રિયામાં લાગતા અનુભવે
 તેવો સમભાવ ૦૬૮૫ ન[સં] સમૂહને - અન-
 કને એક સાથે શીખવવું તે - હી પુ[સં] એક છંદ
 સમૂળ, -ળ વિ[સં] જુઓ સમૂલ ૦૬૮૫ વિ[સં]
 [સં સમૂલક] સમૂળ, તમામ, પૂરેપૂરું
 સમૂહ વિ[સં] સમૂહિવાળું, સપન
 સમૂહિ સ્ત્રી[સં] આબાદી, ઐશ્વર્ય, સપાતિ
 ૦૫૭૫ વિ[સં] સમૂહિત ૭
 સમે પુ[સં] [જુઓ સમે] + સમય
 સમેટણ સંક્રિં [જુઓ સમેત, સર[સં] હિં
 સમેટના, મ. સમેટણ] આટોપણ; એકઠું કરવું
 સમેત વિ[સં] [સં] યુક્ત, સાથે હોય તેવું
 (૨) અ[સં] સુધ્ધા, સહિત
 સમેસમું વિ[સં] ['સમું'ના દ્વિર્ભાવ] બરોબર
 સમુ (૨) સીધેસીધું હોય તેવું, યથાર્થ
 સમેરવો પુ[સં] એક વનરપતિ
 સમયો પુ[સં] [પ્રા સમેષ (સં સમેત)] સામૈયુ (૨)
 અમુક એક ધર્મના માણસોના મેળાવડો
 સસો પુ[સં] [જુઓ સમય] વખત (૨) પ્રસંગ,
 અતસર [-કઠણ કે બારીક હોવો =
 મુશ્કેલીભર્યો વખત હોવો - એવો = સંજોગો
 તપાસવા (૨) લાગણીખેલો - વગવો = પહેલાં
 જેવું સારું થઈ જવું; પહેલાની નિયતિમાં આવી
 રહેવું] [મળતી સુખશાંતિ
 સમોતી સ્ત્રી[સં] [જુઓ સમોત] સપમા રહેવાથી
 સમોત વિ[સં] [સં સમવેત] સામદ્ય; એકસાથે
 સંબળ
 સમોત્સાર પુ[સં] [સં] 'પેરેબોલા' (ગ)

સમોરવું અંકિં [પ્રા. સમોરવ (સં. સમવ+ત્વ)]
(કા.) ફરીથી પાગરવ

સમોલ (લ.) સ્ત્રીં [પ્રા.સમિલા (સં શમિલા,
શમ્યા)] ભેતક બરાવવાની ધૂસરાની ખીલી

સમોવલ(-હું) વિં [પ્રા સમોવજ (સં. સમવ
+વજ) = સામે આવવું પરથી] સમાન;

બરાબરિયુ (ર) પ્રતિરૂપી -હાઈ સ્ત્રીં
સમોવડિયાપણાને બાવ(ર)રૂપનાં, હરીફાઈ

-હિયજી વિં સ્ત્રીં, -હિયું વિં સરખી
હમરવું, સરખું (ર) પ્રતિરૂપી, હરીફ -હી

સ્ત્રીં સમોવહાઈ [તેને માટેનું પાણી
સમોવણુ નં [સમોવવું પરથી] સમોવણુ તે કે

સમોવણું સંકિં [પ્રા. સમોવજા (સં સમવ
+વજ)] વધારે ગરમ પાણીને નવાય એવું

કરવા તેમાં ઠંડું પાણી હિમરવ
સમ્યક વિં [સં.] યોગ્ય (ર) અંકીક, બરાબર

-કંજ નં -ગદિ સ્ત્રીં યોગ્ય -સાચી દષ્ટિ
સમ્રાણી સ્ત્રીં [સં] મહારાણી, સમ્રાટની સ્ત્રી

સમ્રાટ પું [સં] રાજધિરાજ, શહેનશ હ
સમુદ્રિક વિં [સં] યુદ્ધિ કે પ્રમાણ સાથેનું

ઠા સ્ત્રીં
સર નં [સં] સરોવર

સર સ્ત્રીં [સં, દે સરિજા, સરી = માળા, હાર,
સરં મ.] અળામા પહેરવાની સેર સાકળી

સર પું [ફ.] અચેલ રાજ્યમાં અપાતો એક
ઇલકાબ (ર) સાહેબ (હાઈરૂલમા મારતરને

માટે સબોધન) (૩) [ફે જોર] સિમિટેક
કપનીની યાપણનો હિરસો -ભાગ

સર- વિં [ફા.] 'રડું'ના અર્થમાં શબ્દની
આગળ ઉદ્ધં સરસૂત્રો)

સર પું [સરં ફા., મ] (ધણું બરબંબંમાં)
પત્તાની રમતમાં અમુકનું પ્રાધાન્ય તે, હુકમ

[-પાઠના, બોલવા -રમતમાં કઈ ભાતનું
પણ સર અણોરો તે કહેવું.]

સર વિં [સરં હિં. મ] તાબે, આધીન,
જિતાયેલું (-કરવું, થવું)

સર પું બંબંબં (બ્યાજ અણવામાં) મુફલ અને
મુલતના મહિનાનો ગુલાકાર

સર અં [સરં મ] 'પ્રમાણ; રૂબે' એ અર્થમાં

નામની કે વિશેષણની સાથે (ઉદાં કાયદેસર;
માફકસર) (ર) 'માટે, અર્થે' એ અર્થમાં

નામની સાથે ઉદાં બધાસર (૩) નિરર્થક પૂર્વ પદ
તરીકે ઉદાં સરસમાચાર

સરઅવસરે અં વખતોવખત (સુ)
સરક, ૦મ-ખ, સ્ત્રીં [સરં મ સરક = પશ]

લખામ; અછોડો, રાશ [એક છોડ
સરકટ નં [સં સર+કટ] નેતર કે બર નેવે

સરકણું વિં ['સરકવું' ઉપરથી] સરકી નય
-જવાય એવું (ર) નં સરકણી જગા

સરકત સ્ત્રીં [અ શિરકત સરં મ.] પંતિયાળો
ધંધો -લી વિં લાગીદારી, પંતિયાણું

સરકવું અંકિં [સં. સુ કે સરક પરથી; સરં
મ. સરકળે, હિં. સરકના] લપસવું, ખસવું

(ર) ઇટાવ, ધીમે રહીને જતા રહેવું
સરકસ નં [ફ] જનાવર, કસરત વગેરેના

ખેલનો તમાસો
સરકાર પું, સ્ત્રીં [ફા.] પ્રભવું શાસન કરનારી

સત્તા (ર) રાજસાહેબ, સત્તાધીશ એ અર્થના
ઉદ્બોધનમાં વપરાય છે [-દરબારે ચઢવું,

-માં જવું = કારટમાં દાવો કરવો; ધનસાફ કે
હક માટે કારટે જવું] બધારે પું, બધરણું,

બધરત નં બહેમૂલ -રી વિં સરકારવું,
સરકાર સંબધી [-રકતો = નહિર રરતો]

સરકિયું નં ['સરકવું' ઉપરથી] સરકી શકે
તેવી ગાક

સરકું નં (સુ) સળકું, શેટલો
સરકો પું [ફા. સિરકહ સં સરક] ધણો જ

ખાટો રસ, તાકી, શેરકી, દ્રાક્ષ વગેરેનો
ખટાશ ચડેલો રસ

સરખ સ્ત્રીં જુઓ સરક
સરખાઈ સ્ત્રીં, -પણું નં [જુઓ સરખું]

સરખું હોવું તે -મણી, -વટ સ્ત્રીં
તુલના, મુકાબલો (ર) ધુનાવરી

સરખાવણું સંકિં ['સરખું' પરથી] મુકાબલો
કરવો, મેળવી ભેરવું; તુલના કરવી

સરખી સ્ત્રીં ['સરખું' ઉપરથી] જુઓચનસભતિ
સરખું વિં [પ્રા સરિવલ (સં. સદ્ધ)] જરોબર;

સમાન (ર) સપાટ, આકારેકરા વિનાનું (૩)

ખરેખર રીતનું, વ્યવસ્થિત (૪) જાળવું; પટિત
હિંદાં મારા સરખુ કામ (૫) વાક્યમાં નામ
પછી વપરાતા, 'ય' કે 'યે' જેવા ક્ષાવ સૂચવે
છે હિંદાં આગળી સરખી ન હોવાથી [સરખી
નજર = નિષ્પક્ષપાત દષ્ટિ નહિ સરખુ =
નહિ જેવું (૨) નજરું] -ખેસરખુ વિં
ખરાખરિયુ, સમોવડ

સરગરખી સીં [ફા.] ચપળતા, હોશિયારી
સરખવેા પું [સં શિષ્ટ] એક જાઠ
સરગી સીં [જ સહરી, હિં સહરગહી (જ
સહર + ફા. ગહ)] રોલના દિવસોમાં મળસંઠે
વહેલેા કરાતો નારતો

સરથસ નં [ફા શઘગશ્ત, સરં મ સરગશ્ત]
વરથોહાની પેઠે, પ્રસંગ પર ગામમાં ફરે
છે તે કે તેમ નીકળેલ સમુદાય (-કાઠવું,
-નીકળવું)

સરથાસ નં એક થાસ [(૨) સુધિ
સરજત સીં [સં સુજ્ પરથી] સરજેલી વસ્તુ
સરજનહાર પું જુઓ સર્જનહાર
સરજવું સંકિં જુઓ સર્જવું,
સરજી સીં (કા) એક જતનું બરવાકી ગીત
સરજોરી સીં [ફા] જુઓ સિરજોરી
સરઠ અં [રવં] થસ બેતાં થતો અવાજ
સરઠકો પું [રવં] સરઠ એવો અવાજ; સેઠકો
(૨) સપડકો (-સરવેા)

સરદી સીં [જુઓ સરડો] (સુ) કાચિડો
(૨) સરકાની માઠા [-પેસી જવી = મનમાં
ખેટો ખ્યાલ કે ભ્રમ વસી જવો.]

સરડો પું [પ્રા. સરઢ (સં સરટ), સરં મ
સરહા] કાચિડો

સરણુ નં [સં] સરવુ તે

સરણિ (-ષ્ટ્રી) સીં [સં] પગરરતો, માગ
(૨) ગોઠવણી; વ્યવસ્થિતતા (૩) પદ્ધતિ, રીત
સરત સીં [સરં સુરતા (સં સ્મૃતિ)] નજર (૨)
યાદગસ્ત, રમતિ (૩) ધ્યાન [-પહેચિયવી
= નજર જવી -રહેવી = ખ્યાલ - લક્ષ -
રમતિ રહેવી -રહેવું યાદ રહેવું -રાખવી
= લક્ષ -ધ્યાન રાખવું] ંચૂક સીં નજરચૂક,
ખૂંધી જવું તે .

સરતું વિં [સરં સરસુ] નજક, પામે
સરહાર પું [ફા] નાયક, આગેવાન, રાજા, પાર,
ઉમરાવ -રી સીં સરહારની સત્તા કે પદ
(૨) આગેવાની (૩) વિં સરહારનું, -ને લગતું
સરદેશયુખી સીં [મ (સર + દેશમુખ ઉપ-
રથી)] મરાઠી રાજ્યનો એક મહેસૂલી લાગો
સરનશીન પું [ફા] સભાપતિ, પ્રમુખ, સર
સરનારું નં [ફા] નામદામ વગેરે [-કરણું =
કાગળ પર સરનામું લખવું] [એક વનસ્પતિ
સરપટ પું [સં શરપત્ર, સરં હિં સરપત]
સરપથુ નં [સં શ્રવણ = રાંધવા માટેનો અગ્નિ,
સરં મ] બાળવાનાં લાકઠાં

સરપથ પું [સર + (સં) પંચ] પથનો જુડો
મરપાવ પું [ફા સરોવા સરં મ શિરોપાવ,
શિર્પાવ, હિં પસિર (-રો) પાવ] શાખાથી બદલ
આપવામાં આવતો પોશાક, ધનામ [-આપવો
= ધનામ આપવું (૨) શાખાથી આપવી]

સરપેય પું [ફા] જુઓ શિરપેય
સરપેરા નં [ફા] ઠાંકણ (૨) ગલેફ
સરફરોજ વિં [ફા] પ્રખ્યાત, નામાંકિત (૨)
ઉચ્ચ પદે ચડેલ -જી સીં વખાણ, રત્નતિ
(૨) ઉચ્ચ પદે ચઢાવવું તે

સરફરોરી સીં [ફા] માથુ ફૂલ કરવું -આપવું તે
સરખસર વિં [ફા] તમામ (૨) સમગ્ર (૩)
અં એક છેડાથી બીજા-છેડા સુધી, પૂર્ણ ત
સરખ હી સીં [ફા] તહેનાતનું લઈ સર, રજવાહાના
રક્ષણ માટેની કિલ્લા ઉપરની પલટણ
સરખાજી સીં [ફા સર + ખાજી] ગજુકાની
એક રમત

સરખોડુ નં જુઓ સરોડુ .

સરખર વિં હિં સરિમરી (પ્રા સરિ-સં સજ્જ
+ મૃ) સરં મ સરવરીત) ઓધુ વણુ નહિ -
સરખેસરખુ (૨) નફોતોટા વિનાનું [-ખાતું =
જમે ઉધાર સરખુ હોય તેવું ખાતું]

સરખરા સીં [ફા સરવરાહ; સરં મ]
આદરસતકાર; સેવાચકરી

સરમિયુ નં, -ધેા પું [સરવું ઉપરથી]
સરં પ્રા સરિસ્તવ (સં સરીસપ) જુઓ
કરમિયો

સરમુખત્યાર વિં [સર+મુખત્યાર] કુલ
 સત્તાવાળું (૨) પું કુલ સત્તાવાળો અધિકારી
 -રી સ્ત્રી સરમુખત્યારપણું, કુલ સત્તા
 સરથું (-યું) સ્ત્રી [સં] (સ) ઉત્તર હિંદુસ્તાનની
 નદી, જેને કાંઠે પ્રાચીન અથોધ્યા હતી
 સરરર અં [રવં] ઝટ સરસી જવાનો અવાજ
 સરર અં [રવં] તીર, ગોળી વગેરે વેગથી
 ભથ તેનો રવ [-કરતું]
 સરલ (-ળ) વિં [સં] સીધું (૨) મુશ્કેલ નહિ
 એવું (૩) નિષ્કપટી, નિખાલસ. ઠંઠા સ્ત્રી
 સરવ પું [ફા સર્વ, સરં મ સર્વ, હિં સર્વો]
 એક ઝાડ, સર
 સરવડું, -રિયું નં, -ડો પું ['સરવું'
 ઉપરથી, સરં દે સરિવાય; મ સરવા, સરવટ]
 રહી રહીને પડતું વરસાદનું ઝાપડું
 સરવણ પું [સં શ્રવણ, શ્રમણ] ટહેલિયો (૨)
 કાવડ લઈ ભીખ માગનારો (૩) ભિક્ષુ,
 શ્રમણ (૪) સ્ત્રી [સરવું' ઉપરથી] +
 જળાશયમાં થતો એક જીવ
 સરવણી સ્ત્રી ['સરાવડું' ઉપરથી] તેરમાને
 દિવસે કરાતી સજ્જલદાન ધોની ક્રિયા
 સરવણ વિં [જુઓ સરવણ] લાટકડું રખડતું
 સરવર વિં [ફા] પ્રતિષ્ઠિત, આગેવાન
 સર (-રે) વર [સં], -રિયું નં જુઓ સરોવર
 સરવાટ પું [જુઓ સરવું] સરવાપણું
 સરવાળી સ્ત્રી ['સરવું' ઉપરથી] ઝરણું
 સરવા (-વૈ) ધું નં [ફા સરમાયદ્ = પૂજા
 ઉપરથી ?] આખા વર્ષના દિસાળનું વારણ
 (-કાઠવું) [(૨) પદિભામે, અતે
 સરવાળે અં [જુઓ સરવાળો], એકદર
 સરવાળો પું [સરં મ સરવળા, સારોળા]
 સ ખ્યાએને ભેગી ઉમેરવી તે (૨) તેથી થતી
 કુલ રકમ (-કરવો)
 સરવું વિં [પ્રા સર (સં સ્વર) ઉપરથી] શરવું,
 ઝટ સાંભળે તેવું (૨) મોટેથી બેલાયેલું (૩)
 [જુઓ સરાટ] અમુક ભતના રવાદ અં
 દે રમવાળું (૪) [સં સ્ ઉપરથી] ચપળ
 ઉદાં સરવા પગ (૫) અંકિં [પ્રા સર
 (સં સ્)] જુઓ સરકડું (૬) પાર પડવ,

વળવું (જેમ કે ગરજ, અર્થ, કામ)
 સરવે (૨) સ્ત્રી [હં] આકર્ષી, મોજાણી,
 (જમીનના માપ ધોની) તપાસ વ્યર પું
 [હં] તે કરનાર ઇજનેર
 સરવૈયું નં જુઓ સરવાયું
 સરવો પું [સં સુવ, સરં હિં સુરવા] જુઓ
 સુચ, સુવ (૨) [સં. સ્ ? કે શૂર ઉપરથી ?]
 ઉદાર પુરુષ (૩) [સં સરાવ ઉપરથી] શોકરું
 સરશિ (-સિ) કારસ સ્ત્રી [સર+સિકારસ]
 લાગવગ, વગસગ
 સરશિ (-સિ) ધું નં ['સરસવ' ઉપરથી]
 સરસવતું તેલ (૨) [પ્રા. સરીસિવ (સં
 સરીસપા)] અળસિયુ
 સરસ પું જુઓ સરેશ
 સરસ વિં [સં શ્રેયસ્ ઉપરથી, સરં મ]
 સાક, ઉત્તમ (૨) [સં સ+રસ] રસવાળું
 (૩) સુદર. [-તોલણ = વધવું - નમતું તોલવું]
 ઠંઠા સ્ત્રી [ખખરઅતર. પત્તો
 સરસમાચાર પું અં અં [સર+સમાચાર]
 સરસર સ્ત્રી ['સરવું' ઉપરથી] છોકરાની એક
 રમત, ખારોપાટ (૨) અં [રવં] ઝડપથી
 સરવાનો કે ચાલવાનો અવાજ
 સરસવ પું [પ્રા સરિસવ (સં સર્વપ), સરં
 હિં સરસો, મ] એક ભતવું તેલી ખી
 સરસવું અંકિં ['સરસ' ઉપરથી] (કા.)
 ચડી જવું, -થી વધી જવું
 સરસંદેરો પું [સર+સંદેરો] ખખરઅતર
 સરસાઈ સ્ત્રી ['સરસ' ઉપરથી, સરં હિં;
 મ સરસી] રપર્ધા, ચડસાચડસી [-કરવી,
 -મેળવવી, -લોખવવી]
 સરસામ પું [ફા] મૂઝારો, સનેપાત
 સરસામાન પું [સર+સામાન] રાચરચીલું;
 ધરગણુ સામાન
 સરસાસરસી સ્ત્રી ['સરસાઈ' ઉપરથી] ચડસા-
 ચડસી (૨) અં ભોડાભોડ, સાથોસાથ
 સરસિજ નં [સં] કમળ
 સરસિકારસ સ્ત્રી જુઓ સ-શિકારસ
 સરસિયું નં જુઓ સરશિયું
 સરસીધું નં [સર+સીધું; સરં મ
 સરસિધા] રસોઈનો સામાન

સરસુ વિં [સં શ્રેયસ્, સરં સરસ મ
સરસ, -સા] સરસ, સાર (૨) અં દિ સરિસ,
સરં મ સરસા, સરિસા] અહીને પામે; નથક.
[સરસુ રહેડું = લિપ્ત - નથક રહેડું]

સરસૂખી પું [ફા] વડો સૂખો; પ્રાંત કે
વિભાગનો ઉપરી

સરસ્વતી સ્ત્રી [સં] (સ) વિદ્યાની ડેવી;
શારદા (૨) ઉત્તર બ્રહ્મરાતની એક નદી
(૩) ત્રિવેણીસગમની અપ્ત નદી ૦ પૂજન
નં સરસ્વતીની પૂજનો ઉત્સવ (કોઈ ઠેકાણે
વસતપ થયોએ તો કોઈ ઠેકાણે આસો
માસમાં) (૨) ઠીવાળીમાં ચોપડાનું પૂજન

સરહદ સ્ત્રી [ફા સરહદ] સીમા; સીમાડો
૦ પ્રાંત પું હિંદના વાયવ્ય ખૂણાનો, તે
સરહદ પરનો પ્રાંત (હવે પકિસ્તાનમાં)
-ઠી વિં સરહદને લગતું; સરહદ સ બ ખી
(૨) પું સરહદ પ્રાંતનો માણ્ય

સરળ, ઠા સ્ત્રી સુઓ 'સરલ માં [સારગ
સરમ પું [ફા સરહા] વહાણનો મુખ્ય ડેડેલ,
સરંભમ પું [ફા] ભેઈતી સામગ્રી (૨)
લઠાઈ કે લશ્કરની સામગ્રી. [-ઊતરવું =
પૂર થવું] -મી વિં સરભમને લગતું (૨)
શિયેદારી પદ્ધતિનું

સરઠ નં એક પક્ષી

સરા સ્ત્રી [ફા] જુઓ સરાઈ (૨) [સં સ
ઉપરથી] પ્રવાહ ધારા (૩) [સરં મ, પ્રા
સર, ંય (સં શરદ્)] ઋદ્ધ, મોસમ (હિંદાં
લગનસરા) [(૨) રીરી, પોળ

સરાઈ સ્ત્રી [ફા] ધર્મશાળા; મુસાફરખાનું
સરાક પું, સ્ત્રી [સં શલાકા] અણ્ણિદાર સળી;
ફાંસ; શૂળ

સરાકડો પું જુઓ સરોખડો

સરાકતી વિં સ્ત્રી [જ શિરાક્ત] ધનામી
જમીન ઉપરનો વેરો

સરામ વિં [સં] રગવાણુ (૨) રાગયુક્ત
સરાટ પું [સરં સીરી, સીરાટ] સરવી વામ
કે રવાહ

સરા(-રે)ઠે અં [જુઓ સરાણી સવે; સીધી
મોઝે [-ચઠવું = રસ્તે ચઢવું, રાગે પઢવું.

-ચઠાવવું, -પાઠવું = રસ્તે ચઠાવવું]

સરાણુ સ્ત્રી [પ્રા સાણ (સં શાણ), સરં મ
સહાણ, માણ] ધાર કાઢવાનું યત્ર [સરાણે
ચઠાવવું = ધાર કાઢવી (૨) આરબ કરી
આપવો, રસ્તે પાકી આપવું (૩) ઉરકેરી આપવું]
-જીયો પું સરાણ ઉપર ધાર કાઢી આપનાર
સરાધરા અં [સરાર + ધર (મૂળ)થી]
પહેલેથી છેવટ લગી

સરાપરદો પું [ફા] સરદારને રહેવાનો વખ
સરાફ, -ફી જુઓ સરાફ'માં. [સરાફી ધ ધો
= ખુલ્લો - પ્રમાણિક વેપાર (૨) નાણાની ધીર-
ધારનો ધધો] [સરાવવાની દક્ષિણા

સરામજી નં, -જી સ્ત્રી [સરાવવું ઉપરથી]
સરામજી' નં બચાવ

સરાર અં [ફા સરાસર = આ છેડ થી પેલા
છેડા સુધી] હરાર, ઠેક સુધી

સરાવ [મ], ૦ છ' નં શરાવ, શકોર

સરાવવું સંકિં [જુઓ સારવું] 'સારવું'નું
પ્રેરક (૨) સરવું - માફ કરવું

સરાવિકા સ્ત્રી એક છઠ

સરાવું અંકિં [જુઓ સારવું] ખુરા થવું;
કૃતાર્થ થવું (૨) અંભવું

સરાસર અં, -રી અં (૨) સ્ત્રી [ફા;
સરં દે સરિસરી] જુઓ સરેરાશ

સરાહ, ઠા સ્ત્રી [અપં સરહ (સં શ્વાધ્ય),
સરં હિં] શ્વાધા વખાણ; પ્રશંસા

સરાહવું સંકિં [જુઓ સરાહ; સરં હિં
સરાહના] વખાણવું, મહિમા વધારવો

સરાહી વિં [સરાહ' પરથી] વખાણવા લાયક;
મનોહર

સરાઈ (૦) સ્ત્રી [સં શા કે જળ + કાઠી (સં
કાષ્ઠ), સરં મ સરાટી, -ટી] કરાંઠી, સાંઠી
સરાઈવું (૦) સંકિં [સ (સમાન) + રાઈવું
(દે રંદુમ)] એક રાંઠે બે ટોરને બાધવાં;
સરોહવું

સરિત(-તા) સ્ત્રી [સં] નદી

સરિયામ વિં [ફા શહદિયામ કે સરે આમ!]
મુખ્ય; ધોરી (રસ્તો) (૨) ભહેર (૩) સીધુ,
સળગ

सरिथो पुं० [सं शर के स उपरथी, सरं हिं सरिया, म सरी] लरभाळरीना छोहनेो हाडो
(२) पकनी लाकडी
सरीथु वि० [प्रा सरिक्ख (सं. सव्झ), सरं म. सरिखा, हिं सरीखा] सरथुं
सरीभन वि० जुओ शरीगत
सरीसु वि० [प्रा. सरिस (सं सव्झ), सरं म सरीसा, हिं सरिस] सरथु (२) अ० सरसु;
नछक (५)
सरं न० [जुओ सरं] ऐक जाड, शर
सरं न० [सरं हिं सिरा (म शिरस) अथवा म सरु सं. (त्सर) = भू.] पार; छेडो
स३५ वि० [सं.] सरथुं; समान (२) इपाणुं,
सु३२ ०ता ओ०
सरेडे अ० जुओ सराडे .
सरेतोरे अ० [सरं अ सरीह] वाळते
आळते, पुढेपुढे, छेडो
सरेराश ओ० [जुओ सरासर, सरं म सरिरास] 'नानीमेठी रकभेनो जुभलो करीने
कटातुं मान (अ) (२) अ० सरेराश गल्लां
(३) शुभारे, अंदाजथी
सरेराश(-स) पु० [फा] आभडां के हाडकाभाथी
भणनेो याकछो पढार्थ
सरेराश (रै) पु० [प्रा सररिह (सं सु० मि परथी)]
सुगंधीदार वस्तुओ वचनार [भाठी
सरेराशो पुं० [सरं प्रा मरक्ख] यूनावाणी
सरेराभत अ० (अ. ?) साधारण शीते [वेस
सरेरा न० [सं.] कभण - जिनीओ कभणनी
सरेराडुं सं० [सं.] 'सरेराडु' के 'राडव' (छोडी
नाभडुं) उपरथी ?] दास छूटू करी पछोणुं
करवुं (२) [जुओ सराडुं] लनवर नासी न
नय भाटे भेने साथे ऐक दोरडे भविवा
सरेराडुं न० [सं शर उपरथी] जुवारभाळरीनेो
सडि, राडुं [न्यायपुर-सर
सरेरातरी वि० [सरं म सरोत्तरी] वाळथी;
सरेरातो(-हो) पु० [सरं हिं सरोत्ता] सूडी
सरेराह(-हो) पुं० [फा. सुरोद] ऐक तटुवाध,
सारगी
सरेराहो पु० जुओ सरेरातो (२) जुओ सरेराह

(३) [सं. स्वरोदय, सरं म सरोदा, हिं.
सरोधा] नाकभाथी यावता थोस उपरथी
भविय कछेवानी विधा, सरोदय
सरोराह न० [सं.] सरोरा, कभण-
सरोरावर न० [म.] मोट्ट तणाव
सरोरा वि० [सं.] शुरसावाणु; शुरसा सडित
सडंल, ०८२-पेकटर पु० अमुक सडंल के
विदाभनेो भडूसुखी ऐक अधिकारी
सर्भ पु० [सं.] सृष्टि (२) उत्पत्ति (३) लाभ
(४) अध्याय (काव्यनेो). ०भीभासा ओ०
सृष्टिनी उत्पत्तिनेो कभ अर्थत शास्त्र;
'कोरभागनी.' ०शक्ति ओ० सभनशक्ति
सर्भलाष्ट ओ०; न० [ई] भूष डूर सुधी
पछोवि ऐवो वीजणीनेो नेरदार प्रकास.
[नानाभडुं = ऐवो प्रकाश पाडवो के करवो.]
सर्भक वि० (२) पुं० [सं.] सभनार
सभन पुं० [ई] शस्त्रवेध; वाडकापतुं काम
भास लल्लो हाकर
सभन न० [सं.] सभनू ते (२) सभनू ते;
कृति (३) सृष्टि ०ल्लूनुं वि० आदि, सृष्टिनी
शरमातथी यावतु आवेलुं ०शक्ति ओ०
नवुं रचवानी शक्ति ०होर पु० सभनहार;
पेडा करनार, धर - ना' ओ० सभनू ते
सभनू सं० [सं.] पेडा करव, उत्पन्न
करव; रचव
सभन वि० [सं.] सभनू (२) नसीपभां वजेतुं
सटिडिडे न० [ई] प्रभाणपत्र
सर्भ पुं० [सं.] साप. ०८२ श पुं० सापनेो इंश.
-सर्भार वि० [+ वाकार] सर्भना आकार-
वाणुं. -सर्भ न० [+ वळ] सर्भनुं अर्थ.
-सर्भ ओ० सापनी भाडा
सर्भ पुं० अ० [सं.] सपुं टोडी नवु
सर्भार, सर्भार, सर्भार जुओ 'सर्भ'भां
सर्भ वि० [सं.] जपु, सपणु [-हक रवाधीन
= भासनीना तमात्र हक पोताना कजलभा छे]
०काधीन वि० नित्य; पधो वभत टडी रहेनार.
०भत वि० सर्वत्र रहेतुं ०भाभिर न०
सर्वभाभीपणुं ०भाभी वि० सर्वव्यापक.
०शुभसंपन्न वि० सर्वशुणवाणुं (२) [ला.]

દુર્ગુણે પૂરું; બધા દુર્ગુણવાળું ગ્રાહિત્વ
 નં સર્વગ્રાહીપણું ગ્રાહી વિં બધું ગ્રહણ
 કરતું ગજનીન વિં સર્વજનિક, સવ લોક
 સબધી ગજિત્વ વિં સર્વને જીતનાર-તાબે
 કરનાર ગજ વિં બધું લક્ષનાર ગજતા સ્ત્રી
 ૦૮ અં [સં] ચોતરફ (૨) બધી બાજુએથી
 (૩) સર્વ પ્રકારે ઓતોબદ્ર વિં [સં] બધી
 રીતે સુદર (૨) પું ચારે બાજુ દરવાજાવાળું
 મદિર કે મહેલ (૩) એક વ્યૂહરચના (૪)
 નં દરેક બાજુથી સરખી રીતે વંચાય તેવી
 કાવ્યરચના ઓતોબદ્રયક નં જુઓ સર્વોત્ત-
 ભદ્ર ૪ ઓતોમુખ(-ખી) બધી બાજુ
 મુખવાળું (૨) દરેક પ્રકારનું, પૂર્ણ, વ્યાપક
 ૦૩ અં દરેક રચણે ઓથા અં [સં] સર્વ
 પ્રકારે, બધી રીતે ૦૬ મન વિં [સં]
 બધાનું હમન કરનાર (૨) પું (સ) ૫
 દુષ્ટ અને શકુતલાનો પુત્ર ભરત ૦૬ શી
 વિં બધું જોનાર કે લક્ષનાર (૨) [સ] ૫
 બુદ્ધ ૦૬ અં [સં] હમેશાં, નિરતર
 ૦૬ ક(-મ) વિં બધી દિશાનું, ને લગતું
 ૦૬ શી(૦થ) વિં બધા દેશ, અગ કે
 વિભાગને લગતું ૦૬ શિતા, ૦૬ શીયતા
 સ્ત્રી ૦૬ મર્મસંભાવ પું બધા ધર્મે
 પ્રત્યે સમાનતાનો ભાવ ૦નામ નં નામને
 બદલે આપતો શબ્દ (૦થા) ૦નાશ પું
 બધાનો નાશ ૦નારી વિં સર્વનો નાશ
 કરનાર ૦પક્ષી વિં બધા પક્ષનું બધા
 પક્ષને લગતું (૨) સર્વનો યોગ્ય પક્ષ કરતું
 ૦પ્રિય વિં બધાને ગમતું, બધાનું વહાલું
 ૦ભક્ષી વિં બધું ભક્ષણ કરતું ૦મતે
 અં સર્વજનમતે ૦મથ વિં સવન્યાપી;
 સર્વગત ૦માન્ય વિં બધાને માન્ય
 ૦વિધ વિં સર્વ પ્રકારનું ૦વેત્તા વિં બધું
 લળનાર ૦ઘાપક, ૦ઘાપી વિં સર્વત્ર
 ન્યાપી રહેતું ૦ઘાપકતા સ્ત્રી ૦શક,
 ૦શક્તિ (૦માન) વિં સર્વ પ્રકારની શક્તિ-
 વાળું, સર્વસમર્થ ૦શક્તિમત્તા સ્ત્રી
 સર્વશક્તિમાન હોતું તે. ૦શ્લેષ વિં સર્વમાં
 શ્લેષ ૦સત્તાધીશ પું સવસત્તા જેના

હાથમાં છે તેવું, સરમુખત્યાર, ૦સંમહ પું
 બધી જાતની માહિતીનો સમ્રહ, 'સાધકલો
 પીડિયા' ૦સંપત્તિ વિં કાંઈ પણ ઊણપ
 વિનાનું ૦સંમત વિં સર્વમાન્ય ૦સાધારણ,
 ૦સામાન્ય વિં જોને લાગુ પડતું ૦પર્યા
 વિં વ્યાપક બધાને લાગુ પડતું ૦સ્વ નં
 પોતાનું બધું, બધી માલમત્તા કે શક્તિસ પત્તિ.
 -ર્વ કષ વિં સર્વશક્તિમાન -ર્વ સહ વિં
 બધું સહન કરનાર - ઉદાર -ર્વ સહા વિં
 સ્ત્રી (૨) સ્ત્રી (સ) ૫૨વી -ર્વાંત્ર વિં
 [+અગ્ર] એકાગ્રથી ઊલટું -ર્વાંતિશાયિત્વ
 નં [+અતિશાયિત્વ] સર્વાંતિશાયીપણું,
 'ટૂન્સેન્ડ-સ' -ર્વાંતિશાયી વિં સર્વની
 પારરહેતું 'સર્વાંતિશાયી'થી ઊલટું -ર્વાંતિત
 વિં [+અતીત] સર્વથી પર -ર્વાંતિત્વ,
 -ર્વાંતિભાવ પું [+આત્મત્વ, -આત્મભાવ]
 પોતે બધાનો આત્મા છે અથવા એક જ
 આત્મા બધામાં છે તેવો ભાવ -ર્વાંતિભાવ
 પું સર્વાંતિભાવનો વાદ -ર્વાંતિમા પું
 બધાનો આત્મા -પરમેશ્વર -ર્વાંતિકાર પું
 [+અધિકાર] સવ અધિકાર -ર્વાંતિકારી
 પું કુલ સત્તાવાળો, સરમુખત્યાર -ર્વાંતિ-
 ભવરસિક વિં [+અનુભવરસિક] જુઓ
 સર્વાંતિભવી -ર્વાંતિભવી વિં મર્વના
 અનુભવનું (૨) સર્વને અનુભવે સાચું કે
 સિદ્ધ એવું, 'ઓળેકિટવ' -ર્વાંતિમત વિં
 [+અનુમત] બધાને અનુમત -કબૂલ (૨)
 પું, નં બધાનો મત -ર્વાંતિમતિ સ્ત્રી
 બધાની અનુમતિ -ર્વાંતિશાયિત્વ નં
 [+અનુશાયિત્વ] સર્વાંતિશાયીપણું; 'ધમેન-સ'
 -ર્વાંતિશાયી વિં સર્વમાન્યાપીને -સમાધને
 રહેનાર -ર્વાંતિષ્ટ નં [+અર્પણ] સવસ્વનું
 અર્પણ -ર્વાંતિ નં [+અગ] બધાં અગ,
 આપું શરીર (૨) વેદના બધાં અગો
 -ર્વાંતિસપૂર્ણ વિં સર્વ ગે સપૂર્ણ -ર્વાંતિ-
 સુદર વિં સપૂર્ણ સુદર -ર્વાંતિ(૦જી)
 વિં સર્વ અગોને લગતું આખા શરીરમા
 ન્યાપી કે ફરકી રહેતું -ર્વે સં સર્વ;
 બધું -ર્વેશ(-શ્વર) પું [+ઈશ, ઈશ્વર]

સર્વનો ઈશ્વર-પરમેશ્વર. -વેદિય વિં
[+ઉચ્ચ] સૌથી ઉચ્ચ. -વેદિકૃષ્ટ, -વેદિત્તમ
વિં [+ઉત્કૃષ્ટ, ઉત્તમ] સૌમા ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ
-વેદિય પું [+ઉદય] સર્વનો ઉદય, બધાનું
હિત. -વેદિયવાહી વિં સર્વેદિયમા
માન્યતાવાળું. -વેપિભોગ્ય વિં [+ઉપ-
મોગ્ય] સૈને રસ પડે એવું. -વેપિયોગી
વિં સર્વને ઉપયોગી -વેપિરી વિં
[+ઉપરી] સૌથી ચડિયાતું (૨) શ્રેષ્ઠ.
-વેપિરીત્વ, -વેપિરીપણું નં સૌનું
ઉપરીપણું શ્રેષ્ઠત્વ, -વેપિમાણાયક વિં
[+ ઉત્તમા + લાયક] બધી શુભ ઉપમાઓને
યોગ્ય, શ્રેષ્ઠ (વડીલ માટે પત્રોમા વપરાતું વિં).
-વેપિસક પું [+ઉપાસક] સર્વનો-
સમગ્ર એવા પ્રભુનો ઉપાસક
સર્વરી સ્ત્રીં [સં] શર્વરી, રાત
સર્વે સં જુઓ સર્વ
સલ નં નરનાશરીના કણસલાવાળા પૂળા
(૨) [સં] સલિલ, પાણી
સલક્ષ(-ખ)ણું વિં [સ+લક્ષણ] સારાં લક્ષણ-
વાળું (૨) [સુ] સખણું, તોફાની નહિ તેવું
સલગમ નં [ફા જલજમ; સરં હિં, મ]
માજર જેવું એક કંઠ [લક્ષણપૂર્વક
સલજન વિં [સં] લાજવાળું (૨) અં
સલપી નં એક માછલી
સલપો(-ફા) પું [હિં સુલ્પા] સપાટો; કમ
(ચલમનો) (૨) બેથો
સલમો પું [સરં હિં, મ. સલમા] ઝીકચળકમા
વપરાતો ગોળ લપેટેલો ચળકતો તાર
સલવણું સંકિં જુઓ સાલવણું
સલવામણ સ્ત્રીં [સલવાણું ઉપરથી] સલવાણું
તે (૨) નં સાલવવાનું મહેનતાણું
સલવાણું અંકિં [જુઓ સાલ (સં શલ્ય)]
ઉઠેલ ન સૂઝવાથી ગભરાવું; ગૂંચાવું (૨)
'સાલવણું' 'સલવણું' કર્મણિ
સલાટ પું [પ્રા સિલાર (સં શિલાકાર), સરં
હિં સિલાવટ] પથ્થર ઘડનારો
સલાટી(-ડી) સ્ત્રીં [સરં 'પ્રા સિલિયા (સં
શિલિકા)] ધાર કાઢવાનો પથ્થર

સલાહણું સંકિં [જુઓ સાલ (સં શલ્ય)]
(કા) લેણું; એકને બીજા સાથે બાંધવું
સલાડી સ્ત્રીં જુઓ સલાટી
સલાહુ નં જુઓ સલાટી (૨) [સલાહણું
પરથી] લક્ષિરણી સલાહો
સલાહો પું [સલાહણું પરથી] એક કાંઠને
બીજાને પૂછડે બાંધવું તે (૨) [લા] કાંઠને
મરણ વિરુદ્ધ કામે લગાડવું તે (૩) [ચ.]
સલાહુ, અહીંની તહી ને તહીની અહીં
વાત કરવી તે
સલાખત સ્ત્રીં [જ] મોટાઈ, ભારેપણું; પ્રાંટતા
સલામ સ્ત્રીં [જ] નમસ્કારનો એક પ્રકાર
[-અલૈકુમ [જ], આલૈકુમ = મળતી વખત
વદન કરવા બોલવાનો મુસલમાની ઉદ્ગાર
(‘તમને શાંતિ મળો!’). -કરવી = નમન
કરવું. -કહેવી = નમસ્કાર કહેવા -ભરવી
= ખાસ નીચા નમીને સલામ કરવી (૨)
આજણ કે ખુશામત કરવી -ઝીલવી,
-લેવી = સલામના જવાબમા સલામ કરવી
કે માથું નમાવવું -મિયા વિં સલામી
કાખલ જ થોડું મહેસૂલ ભરવું પડે તેવી
જમીન -મી સ્ત્રીં સલામ કાખલ અપણું
માન, ભેટ કે મહેસૂલ (૨) વ્યાયામમા કે
કવાયતમા સલામ કરવાની રીત (-આપવી,
-લેવી)
સલામત વિં [જ] સહીસલામત, સુરક્ષિત
(૨) હયાત અને તંદુરસ્ત -તી તંદુરતી;
ક્ષેમ (૨) હયાતી, જિંદગી (૩) સુરક્ષિતતા
સલામિયા, સલામી જુઓ ‘સલામ’મા
સલાવણું નં [જુઓ શરાવણું] માટીનું શિક્ષા-
પાત્ર, શોકાર
સલાહ સ્ત્રીં [જ] શિખામણ (૨) અભિપ્રાય
(૩) [જ સિલાહ] સુલેહ (-કરવી) ઠકાર
વિં (૨) પું સલાહ આપનાર (૨) સુલેહ
કરનાર કે કરાવનાર [(સં) વરુદેવ
સલિલ નં [સં] પાણી -લેન્દ્ર પું [+સ્ત્ર]
સલીલ વિં [સં] લીલા, કાઠા કે વિલાસવાળું
(૨) અં રમના, હાવપૂર્વક
સલૂક સ્ત્રીં [જ] વર્તણૂક, રીતભાત; વર્તવ

(૨) સહ્યાવ, મેળ (૩) બલાઈ, નેષી, ઉપકાર
-કાઈ સ્ત્રી સમ્યતા, વિનયી વર્તણૂક (૨)
સહ્યાવ, મેળ
સલ્કાઈ સંક્રિં + સમજવ
સલ્કાઈ વિં [જુઓ સલાહ] સવાસલાં કે
સલાહ કર્યા કરનાર
સલ્કાઈ વિં [પ્રા સલ્કણ (સં સ+લવળ), સરં
હિં સલોના] મનોહર, સુદર
સલ્કાઈ નં [હિં] ધરના જેવી સગવડોવાળો
રેલગાડીના ખાસ કબજો (૨) રટીમરમાં
ઉતાર્યોના મોટો ચોરડો (૩) હાલમની ફકાન
સલ્કાઈ પાટ પું [હિં સ્ત્રીપર, સરં મ શિલેપાટ, હિં
સલીપર] રેલના પાટાનીએ ગોઠવાતો પાટડો
સલો પું [પ્રા સીલ (સં શીલ્ય) = ફરત
કરવું પરથી ?] પાવણુ છીપણ, અખોટ
સલોકતા સ્ત્રીં [સં] ઇષ્ટદેવ સાથે એક લોકમાં
રહેવું તે, એક પ્રકારની મુક્તિ, સાલોક્ય
સલોકા પું જં વં [સં શ્લોક] સમરથા કે
મહેલાવાળી પ્રમોત્સવકવિતા (૨) વરકન્યાએ
પરણી વખતે સામસામે બોલવાની છીટીઓ
સલ્કાઈ સ્ત્રીં [જ] પાદશાહત; રાજ્ય
સલ્કાઈ સ્ત્રીં [પ્રા સિલિયા (સં શિલ્કિ), સરં
હિં સિલ્લી] અસો મસવાની પયરી
સલ્કાઈ પું [જુઓ સલો] સાગળ
સવરણી સ્ત્રીં વિં જુઓ સવત્સી
સવડ પું, સ્ત્રીં [સં સુ + વડ (સં વૃત્તિ), સરં
મ મવડ, સંવડ] જુઓ સગવડ [વાળી
સવત્સ વિં-તસા, [સં], -ત્સી વિં-સ્ત્રીં વાહકા-
સવણું વિં [સં] એક જ વર્ણનું, સમાન વર્ણનું
(૨) ચાતુર વર્તમા સમાતો-વર્ણવાળો (હિં)
ઠકરણી સ્ત્રીં એક ઔપચિનું નામ
સવણું સંક્રિં ચાસને ગાળે ગાળેથી સતજડ
ઊગેલા છોડ ઉમેડી આછા કરવા
સવળણુ અં ક્રિં જુઓ સળવળણુ
સવળ (ન-ણ) વિં [સ (સં સ્મ કે સુ) + વળ ?
કે સરં દે સવહુત્ત = અભિમુખ, સમુખ]
સલ્કાઈ અવગાથી ઊલટું [સવળા પાસા
પલવા = ધાપું પાર પહવું, ફેલેલ પવી સવળું
પલવું = ખર પહવું (૨) સફળ થવું. સજળે

હાથે પૂળ્યા હરી = વિધિપૂર્વક - બરોબર કે
ફોળે અમ આરાધના કરી હરી.]
સવા પું [સ (સં સુ) + વા] અનુકૂળ વા પવન
(૨) વિં પાધર સવે; પસિર, અનુકૂળ
સવા પું (જં વં) [સરં હિં સોઝા, સં
જતાજા] એક વનરપતિનાં બીજ; ત્રુવા (૨)
[૧] પાપડ કે અથાણામાં પહોતો એક છવ
સવા વિં [પ્રા સવાય (સં સપાદ)] એક અને
પા; ૧૧ (૨) [બીજ સખ્યા આગળ લાગતાં]
તેથી ાવધારે જેમ કે, સવા છ (૩) સો, હાલર
જેવી સખ્યા પૂર્વે 'તેથી સવા ગણુ' અર્થ
બતાવે ઉદાં સવા સો, સવા હાલર. [-આક
= મન માને એવું; સાર -વીસ = સાચુ,
યોગ્ય -રોર = ઘણું -ખૂબ (૨) અધ્યાત્મ (ઉદાં
સવા રોર લોહી ચડવું = અતિ આનંદ થયેા રોરને
માથે સવા રોર)] ઠઈ વિં સ્ત્રીં સવાયુ (૨)
સ્ત્રીં સવા ગણુ તે (૩) અધ્યાત્મપણુ, વડાઈ
(૪) સિપાઈનો ફેટો કે પાધડી (૫) વધારાના
વખતમાં કરેલું કામ કે તેની મનુરી (૬) એક
ધીરને સવા લેવા તે [-ચિટ્ટી = એકનો
સવાએ પ્રમાણે લખી આપેલી ચટ્ટી કે પાડેલું
ખાતું -નો ધ ધો = એક ને બદલે સવા
લખાવી લઈ નાણુ વ્યાખે ધીરવાને ધધો]
સવાકવા પું [સ (સં સુ) + વા, ક (સં કુ) + વા]
અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ પવન (૨) અકસ્માત
સવાકો પું ['સવા' ઉપરથી] પેસો દોહિયુ
સવાજી સ્ત્રીં [જુઓ સુહાણ] સોબતનો આનંદ,
સોબતની હૂક (૨) આરામ, કરાર (૩) નં
પશુ માદાના અર્ધાધાનનો કાળ [સવાજી
આજીવું = પશુ માદાનો તે સમય આવવો]
સવાહિયુ વિં ['સ્વાહ' ઉપરથી] સ્વાહિષ્ટ (૨)
સ્વાહિષ્ટ ચીએના ચટકાવાળુ
સવાળ નં [જ] ધમ કૃત્ય, પુણ્ય
સવાયા પું જં વં, -યાં નં જં વં [જુઓ
-યાં સવાના આંક -યુ વિં સવા ગણુ (૨)
અધ્યાત્મ -યે પું સવાકો, પસો
સવાર (સ') સ્ત્રીં, નં [દે] પ્રાત કાળ, વહાણુ
[-થવી, પલવી. -નું નામ = સવારે ઊઠતાં
જે નામ દીધાથી આખો હાડો સારો નય

તેવું શુભ નામ (૨) [વ્યગ્રમા] ચંદાળ.]
 સવાર વિં [ફા.] ઘોડા, હાથી કે વાહન ઉપર
 બેઠેલું (૨) પુઠ તેવો માણસ, અસવાર (૩)
 ઘોડેસવાર સિપાઈ. [-થલું = ઘોડે બેસવું (૨)
 થલી બેસવું; સરભરી કરવી.]
 સવારથ પુઠ, -થિયું જુઓ સ્વાર્થ, -થી
 સવાર, -રં અં [સ + વાર] + વહેલું;
 ઉનાવણું (૨) સવેળા, વખતસર
 સવારી સીં [ફા.] સવાર થવું તે (૨) ગાંધી
 વગેરેના બેસનાર ઉતાવળ (૩) વાહને ચડી
 ઠાઠમાઠથી વરઘોડા રૂપે ફરવું તે, તેવો વરઘોડો
 (૪) અમલદારીને અંગે મુસાફરી (૫) ફરવું;
 હુમલો; ચડાઈ (૬) [લા.] ઠાઠવાળો માણસ
 (૭) સંગીનને એક તાલ. [-કરવી, -ચઠવી,
 -નીકળવી -નું માડું = એક નાતનું મુસાફરી
 માટેનું બળદગાડું]
 સવારું અં જુઓ સવાર
 સવાલ પુઠ [જ.] પ્રભ (૨) પૂઠવાનું તે; માગણી;
 અરજ (૩) બોલ. [-કરવો, નાખવો = માગણી
 કરવી] [ની કિ મતનું, મૂલ્યવાન
 સવાલખી (-ખું) વિં [સવા + લાખ] સવાલાખ-
 અવાલજવાબ પુઠ અંવં [સવાલ + જવાબ]
 પ્રશ્નોત્તર (૨) બોલાબોલી (૩) પડપૂછ-તપાસ
 સવા વીસ વિં [સવા + વીસ] [લા.] સાચું;
 પ્રમાણરૂપ, શિરોધાર્ય
 સવાલું (સ') અંકિં [જુઓ સવાણ] (પથુની
 માઠાએ) મળી ધારણ કરવો (૨) 'સાહલું'નું
 કર્મણિ (૩) ગમવું, ગોઠવું
 સવાસણુ સીં [સ] સુવાસિની; સરં મ.
 સવાશીળ] સૌભાગ્યવતી સી
 સવાસણું નં [સ] સુ + વાશ? સાં લગાડવા
 મીઠું મીઠું બોલવું તે (૨) કાલાવાલા
 અવાસુરિયું વિં [સવા + વસ?] સવા સવા
 વર્ષને આંતરે જન્મેલું
 સવાસો (સો) પુઠ [સવા + સો] '૧૨૫'
 સવિકલ્પ, ઠંક વિં [સ.] વિકલ્પવાળું
 સવિકાર વિં [સ.] પરિણામ - વિકારયુક્ત
 સવિતા પુઠ [સ.] સૂર્ય (૨) સરજનદાર, પ્રભુ
 ઠંક સીં + પ્રકાશ, તેજ (૨) બહાદુરી

સવિનય વિં [સ.] વિનયયુક્ત (૨) અં
 વિનયપૂર્વક. ઠંક અં પુઠ વિનયપૂર્વક-
 અહિંસાયુક્ત ભગ (અન્યાથી કે અધર્મી
 કાયદા કે હુકમને)
 સવિશેષ વિં [સ.] વિસિદ્ધતાવાળું, અસાધારણ
 (૨) ઉત્તમ; મુખ્ય (૩) અં ખાસ કરીને
 (૪) ખૂબ જ [વિસ્તારપૂર્વક
 સવિસ્તર વિં [સ.] વિસ્તારયુક્ત (૨) અં
 સવે (વે) અં ઠંકાણે, રસ્તે, વ્યવસ્થિત (૨)
 વિં સાં, રડું [-કરવું = ઠંકાણે કરવું (૨)
 મારી નાખવું. -પડવું = અનુકૂળ થવું (૨)
 બરોબર ભોગવાવું; ઠંકાણે પડવું. -લાવવું =
 બંધ બેસાડવું, ઠંકાણે લાવવું]
 સવેલી વિં સીં [સ + વેલો?] છોકરા સાથે
 નાતરે આવેલી (૨) સગાઈ થઈ હોય છતાં
 બારોબાર બીજે પરણાવી દીધેલી
 સવેળા અં [સ + વેળા] વખતસર, આગળથી
 સવેયો પુઠ [સરં હિં] એક છંદ
 સંઘ વિં [સ] ડાણ (૨) ડાબે ખભે રહેલું
 (જનોઈ). ઠંકાણી પુઠ (સ') (ડાબે હાથે
 પણ બાણ છોકરી શકનાર) અર્જુન
 સંઘાપસંઘ વિં [સ] ડાણ જમણું (૨)
 [લા.] ખર્ચોટું [-કરવું = સતાડવું (૨)
 પચાવી પાંચવું] [સખળું
 સશક્ત વિં [સ + શક્ત; સરં મ] શક્તિવાળું;
 સશસ્ત્ર વિં [સ] શસ્ત્રસભ્ય, શસ્ત્ર સાથે
 સશેષ વિં [સ] શેષ રહે તેવું ઠંકાગાકાર
 પુઠ જેમા શેષ રહ્યા કરે તેવો ઠંકાગાકાર
 સસડવું અંકિં [રવં] સડસડ અવાજ
 સાથે ખૂબ ઊંકળવું
 સસડાવવું અંકિં 'સસડવું'નું પ્રેરક, ખૂબ ગરમ
 કરવું (૨) (સુ) સડસડ પી જવું
 સસણું અંકિં [રવં] સણસણું
 સસણાટ પુઠ [રવં] સણસણાટ, સસણવું તે
 સસણી સીં [રવં] સસણવાનો અવાજ (૨)
 બાળકનો એક રોગ. [-બોલની = સાસનો
 (તે રોગથી) અવાજ થવો]
 સસરો પુઠ [સ] સસુર, પ્રા. સસુર, સરં મ
 સસરા, હિં સસુર] વર કે વહુનો બાપ

સસહી સીં [સં શશ, પ્રા સસ, સરં મ, હિં. સમા] સસલાની માદા - છ નં એક નાનું ચોપડું પ્રાણી - હો. પુ. સસલાનો નર સસલું અંકિં [પ્રા સસ (સં શશ) કે પ્રા સસ (સં શુષ્) કૃષેલી વસ્તુ બેસી જવું સસાર વિં [સં] સાર મ સસ્વવાળું ઓત સીં સસુમાર નં [પ્રા સસુમાર (સં શુશુમાર)] એક જળચર પ્રાણી સસ્તું વિં [સરં હિં, મ સસ્તા, મ સસ્ત, સ્વસ્ત] સોધુ (૨) (લા.) ભાર કે વઠાર વિનાનું [સસ્તામાં મળણું = સસ્તું મળણું સસ્તું પહણું = કિમતમાં સસ્તું લાગણું કે આપણું - મૂકણું = સસ્તે ભાવે વેચવા તત્પર થવું] સસ્તેહ વિં [સં] સ્નેહસહિત, સ્નેહપૂર્વક સસ્મિત વિં [સં] વિમતવાળું (૨) અં વિમત સાથે સસ્ય નં [સં] ધાન્ય, અનાજ ઓવલી વિં સીં અજપૂર્ણ, ધાન્યથી અનૂર [સસલો સસલો પુ. સ અક્ષર (૨) [પ્રા સસ (સં શશ)] સહ અં [સં] સાથે સહકાર પુ. [સં] સાથે મળીને કામ કરવું તે, એકબીજાને મદદગાર થવું તે (૨) આબો. -રિતા સીં, -રિત નં સહકારીપણું -રી વિં સહકારવાળું, સહકાર કરવું કે તેનાથી ચાલવું (૨) પુ. સહકાર કરનાર -રી બહાર પુ. સહકારથી ચાલતી દુકાન -રી મહળ નં, -રી મહળી સીં સહકારથી ચાલતું મહળ [પર્યં તે સહગમન નં [સં] સાથે જવું તે (૨) સતી સહગામી વિં [સં] સહગમન કરનાર (૨) [ગ] 'હોકરટ' [સોળતી -રી સીં સહચર વિં (૨) પુ. [સં] સાથે ફરનાર, સહચાર પુ. [સં] સાથ, સગ, સોળત; સબધ (૨) સુસગતપણું (૩) સાહચર્ય -રિષ્ટી વિં સીં સાથે રહેનારી કે ફરનારી (૨) સીં સહચરી -રિતા સીં -રી વિં સાથે જનાર કે રહેનાર (૨) પુ. પતિ સહજ વિં [સં] સાથે જન્મેલું (૨) કુદરતી, સ્વાભાવિક (૩) સહેજ; સહેલું (૪) અં

ખાસ કારણ વિના (૫) સ્વાભાવિક રીતે (૬) સહેલાઈથી ઓગાસ વિં સહેજે મળેલું ઓછું સીં કુદરતી બુદ્ધિ કે પ્રેક્ષા, 'ઇન્સ્ટક્ટ' ઓદ્કુરણ નં, ઓદ્કૃતિ સીં સહજબુદ્ધિ, સહેજે સ્ફુરતું તે સહજન્ય વિં [સં સહ + જન્] સાથે જન્મેલું સહધર્મચાર પુ. [સં] સાથે રહી જીવનની ફરજો બાળવવી તે -રિષ્ટી સીં પત્ની -રી પુ. પતિ સહધર્મી વિં (૨) પુ. [સં] સમાન ધર્મવાળું (૨) એકસમાન ધર્મનું અનુયાયી -રિષ્ટી સીં જુઓ સહધર્મચારિણી સહન નં [સં] સહેવું -ખમણું તે ઓત સીં સહનશીલતા ઓશક્તિ સીં સહન કરવાની શક્તિ ઓશીલ વિં સહન કરે તેવા સ્વભાવનું; શાંત, ખીર, સહિષ્ણુ ઓશીલતા સીં સહપાકી પુ. [સં] સાથે બાળનાર, સહાધ્યાયી સહભાગીની સીં [સં] પત્ની સહભોજન નં [સં] સાથે બેસી કરેલું ભોજન (૨) ભિજ વર્ણના કોઠાનું એક પગતે ભોજન સહમત વિં [સં] એકમત, સમાન-સરખા મતવાળું -તી સીં એકમતી સહમરણ નં [સં] જુઓ સહમન સહયોજ, -ગી [સં] જુઓ સહકાર, -રી સહરણું અંકિં [સરં હિં સહરના] + ખુશ થવું સહર્ષ વિં [સં] હર્ષયુક્ત (૨) અં હરખેર સહવર્તમાન, સહવર્તી વિં [સં] સાથે રહેનાર કે હોય તેવું સહવાસ પુ. [સં] સાથે વસવું તે (૨) સોળત, સબધ (૩) અભ્યાસ, મહાવરો. -રી વિં સાથે વસનાર (૨) પરિચિત (૩) દેવાયેલું [શિક્ષણ આપવું તે સહશિક્ષણ નં [સં] હોકરાહોકરીઓને સાથે સહસા અં [સં] ઉતાવળે (૨) ઓચિંત (૩) વિચાર કર્યા વિના સહસ્ર પુ. [સં] હજાર ઓપાહુ, ઓહાય પુ. (સ) સહસ્રહાયવાળો -બાણસુર ઓખી વિં સહસ્ર મુખવાળું (૨) સહસ્ર મુખે યવું ઓરિમ પુ. સૂચ -આક્ષ પુ. [+મક્ષ]

(સં) ઈદ્ર [સહપાઠી
સહાધ્યાયી પુ. [સં] સાથે લાજનારો વિદ્યાર્થી,
સહાનુભાવ પુ. સહાનુભૂતિ સ્ત્રી. [સં]
સમભાવ, દિલસોજ
સહાય સ્ત્રી. [જુઓ સાદ્ય] મદદ
સહાય પુ. [સં] મિત્ર, મદદગાર ૦૬ વિ. ૦
મદદગાર, ૦૬૪૮૧ નં 'ઓકિઝિલિયરી સર્કલ'
(અ) ૦૬૨૬, ૦૬૨૧ વિ. ૦ સહાય કરનાર
(૨) [વ્યા] સહાયમા વપરાતું ક્રિયાપદ
૦૮૧ સ્ત્રી. સાદ્ય, મદદ ૦ભૂત વિ. ૦ મદદગાર
ધરેલું. ૦વૃત્તિ સ્ત્રી. ૦પરસ્પર સહાય કરવાની
(પ્રાણીની) સહજવૃત્તિ, સહાયથીશતા ૦શીલ
વિ. ૦ સહાયવૃત્તિવાળું ૦શીલતા સ્ત્રી.
સહારો પુ. [હિં.] આશ્રય, દૂક
સહિત અ. [સં] સાથે- (૨) સુધ્ધાં
સહિયર સ્ત્રી. [પ્રા. સહી (સં સહી)] સહી. સખી
સહિયાર વિ. [પ્રા સાદ્યાર, ૦ણ (સ સાધારણ)]
ભાગિયાભાગવાળું (૨) ભેગુ, ભાગ વહેવ્યા
ન હોય તેવું (૩) નં પંતિયાળું ભાગિયાપણું
સહિયર વિ. [સં] જુઓ સહનશીલ ૦૮૧ સ્ત્રી.
સહી સ્ત્રી. [જ સહીઈ] (ખત, કાગળમા)
નોએ પોતાનું નામ લખવું તે, મતું (૨)
વિ. ૦ ખર, સાચુ (૩) અ. ૦ કબૂલ, મનૂર;
નક્કી [-કરવી = કરકત કરવા (૨) કબૂલ
કરવું. -કરવું = છેવટની મનૂરી આપવી;
નક્કા કરવું -થવું = સિદ્ધ થવું, સફળ થવું
-હોવું = કબૂલ મનૂર હોવું (૨) ખર
હોવું] ૦સહામત વિ. ૦ સુરક્ષિત; કાંઈ પણ
કાંઈ કે નુકસાન વિનાનું (૨) અ. ૦ તેવી
રીતે ૦સહામતી સ્ત્રી. ૦સહીસહામતપણું;
સુરક્ષિતતા ૦સાદું નં સહી આપીને
નક્કી કરેલું સાદું કે કરાર
સહી સ્ત્રી. [પ્રા. (સં. સહી)] સખી; સહિયર ૦પણું
નં સખીપણું, સહિયર તરીકેનો સંબંધ
સહીકું નં [સં સહાઈ] (અ) અભ્યાસથી
મહાવરો પડી જવો-ટવાવું તે (-પડવું)
સહુ વિ. [સરં સૌ, મ. સજા] સવં
મહુલિયત સ્ત્રી. [જ સહૂલત, સરં મ
સોહલ્ત, હિં.] સુગમતા, સહેલાઈ

સહુદય વિ. [સં.] સામાનો ભાવ કે લાગણી
સમજ શકે તેવું (૨) ક્યાણ (૩) રસિક;
૨સજ. ૦તા સ્ત્રી.
સહેજ (સહે) વિ. [સં. સહજ ઉપરથી] થોડું;
અદ્ય (૨) અ. ૦ જુઓ સહજ. ૦સાજ
વિ. (૨) અ. ૦ થોડુંકણ, જરાક. -ભરત
અ. ૦ સહેજ અમનત, મનક કામલ -જે
અ. ૦ સહેવાઈથી [સહન
સહેણી (સહે) સ્ત્રી. [સહેવું પરથી] સહેવું તે;
સહેવું વિ. [સં] હેવવાળું, સપ્રયોજન ૦તાસ્ત્રી.
સહેરો પુ. [પ્રા સેહર (મ રોહર), સરં હિં.
સેહરા] જરીનો પટકો, મઢીલ
સહેલ (સહે) વિ. [જ સહલ, સરં હિં,
મ સહલ] સહેલું (૨) સ્ત્રી. [જ સૈર,
સરં મ. સહલ, હિં. સૈર, -લ] આનંદથી
આમ તેમ કરવું તે (૩) મોજમજ, લહેર
(-કરવી, મારવી) ૦ગાહ સ્ત્રી. [+ પા.
ગાહ = જગા] હરવું હરવું કે મોજમજ માણવી
તે કે તેની જગા. ૦સપાટા પુ. ૦ ૦ વં
મોજમજ (-મારવા). -સાઈ સ્ત્રી.
સરળતા -સાણી વિ. (૨) પુ. [સરં
હિં સૈલાની] મેથ, આનંદી (માણસ)
સહેલું (સહે) વિ. [જુઓ સહેલ] સુચેલ
નાહિ તેવું, સરળ ૦સટ વિ. ૦ એકદમ સહેલું
સહેલું (સહે) સંકિ. [સં સહ] સહન
કંવું વેઠવું, ખમવું સહેવડાવવું (પ્રેરક).
સહેવાવું (કર્મણિ)
સહોક્તિ સ્ત્રી. [સં.] એક અલકાર, જેમાં
'સહ' વગેરે શબ્દોના બળથી એક જ વસ્તુ
બેની વાચક બતાવવામાં આવે છે (કા. શા.)
સહોદ પુ. [સં] માતાના લગ્ન વખતે જ
અર્ધમાં હોય તેવા પુત્ર
સહોદ્યાયી વિ. [સં] બળવો હોવાવામાં મળતિયું
સહોદર વિ. [સં] એક માને પેટ જ-મેલું (૨)
પુ. ૦ બાઈ. -૨૧ વિ. સ્ત્રી. -રી સ્ત્રી. ૦ હેન
સહા વિ. [સં.] સહી શકાય એવું. ૦બેદ પુ.
જુઓ કર્મણિપ્રયોગ (વ્યા.)
સહ્ય, -હ્યાદ્રિ પુ. [સં.] (સ) પશ્ચિમ ધારનો
એક બાગ-એક પર્વત
સળ પુ. [સરં મ. (સં. સલાકા?)] ગોડ કે

હાણનો આકો-કાપો (૨) સોળ
 સળક સીં [જુઓ સળકું; સરં મ સલ્કા]
 સળકું તે, સલ્કો
 સળકડી સીં [સં શલાકા] નાની સળી,
 સળકડી (૨) [લા] ઉચ્છેદણી [-કરવી =
 ઉચ્છેરવું] -કું નં સળેકું, સળી
 સળકડું અંકિં [મં. શલાકા ઉપરથી] સહેજ
 હાલવું, સળવળવું (૨) [હાલ સાથે] ખાવાનો
 ખાવ થવો (૩) ભોક્તા હોય તેમ સળકા નાખવા
 સળકું નં જુઓ સરકું, રોટલો
 સળકો પું જુઓ સળક (૨) તીવ ઇચ્છા
 સળમવું અંકિં [સરં હિં સિ (-સુ) લગના,
 મ શિન્ક (-ગ) જો (અ શલ્ક ?)] બળવું, લાગવું
 સળવળ સીં સળવળવું તે
 સળવળવું અંકિં [સરં સળકું + વળવું]
 જરા જરા હાલવું, મરઠાવું (૨) શરીર પર
 જવડું ચાલવું હોય તેવી લાગણી થવી (૩)
 [લા] કશું કરવા તત્પર થઈ રહેવું
 સળવળાટ પું સળવળવું તે
 સળવું અંકિં [જુઓ સળવું] જવડા પઠવાથી
 અદરથી ખવાઈ જવું અદરથી બગડી જવું
 સળગ વિં [સં સંલન, સરં મ સળગ] સાંધ
 વિનાનું, આપું ત્વંક નહિ તેવું, ઠંઠ સુખીનું
 (૨) અં અટક્યા વિના, ઠંઠ સુખી ંસૂન
 વિં સળગ, કમબહ, બરોબર સકળાયેલું
 સળાવો પું (કા) વીજળીનો ચમકારો
 સળિયા પું [જુઓ સળી] ધાતુનો લાખો કકડો
 સળી સીં [સં શલાકા; સરં હિં સળી, મ]
 ધાસનો, લાકડાનો કે ધાતુનો લાખો, પાતળો,
 ગોળ નાનો કકડો [-આપવી = ઉચ્છેરવું
 -કરવી = અટક્યાણું કરવું] ંસંચો પું
 [લા] યુક્તિપ્રયુક્તિ (૨) ઉચ્છેરણી ંસોપારી
 સીં સળીના જેવી કાલેલી હોય તેવી સોપારી
 સળેક (-ખ) ડી સીં, સળેક (-ખ) કું નં જુઓ
 'સળકડી'માં [સળેકડું કરવું = ઉચ્છેરણી
 કરવી (૨) ખીજવું (૩) અટક્યાણું કરવું]
 સળેખમ નં [સં શેખન્, પ્રા. સિલિમ્હ]
 એક રોગ શરદી
 સળો પું સરો, સળવું તે

સંકટ નં [સં] કુ ખ આકત [-પદ્યું =
 આકત આવવી.] ંચતુર્થી સીં અણેય-
 ચતુર્થી (૧) ંનિવારણુ નં મદદ આપી
 સકટ દૂર કરવું તે ંમોચુ (મો) વિં [+ મો
 પત્તી] પેસતા સાંકડા મોવાણુ (ધર)
 સંકડામણુ (-ણી) સીં [સકડાવું ઉપરથી]
 જગાની તગારા (૨) વીઠ, મુશ્કેલી
 સંકડાવું અંકિં [સાંકડું ઉપરથી] કપાવું,
 બચાડવું (૨) જગાની તગારા વેઠવી (૩) [લા.]
 મુશ્કેલીમાં આવવું -વડું સંકિં (પ્રેરક)
 -શ સીં જગાની તંગારા (૨) મુશ્કેલી
 સકર પું [સં] ભેળસેળ, મિશ્રણ (૨) બે ભિન્ન
 અલકારોનો એકરૂપ સમવાય (કા શા)
 ંતા સીં
 સંકર્ષણુ નં [સં.] બે ચવું તે (૨) બેઠવું તે
 (૩) પું (સ) બળરામ (૪) રોવનામ
 સંકલન નં, -ના સીં [સં] એકડું કરવું
 તે, સગ્રહ (૨) સરવાળો ંનિયમ પું
 'લો એફ એસોસિયેશન' (મ.)
 સંકલયિતા પું [મં] સકલના કરનાર
 સંકલિત વિં [સં] એકડું કરેલું
 સંકલ્પ પું [સં] તરંગ, ધરાદો, ઇચ્છા (૨)
 નિશ્ચય, મનસૂનો (૩) ધર્મકર્મ વગેરે કરવા
 માટે લેવામાં આવતો નિયમ (૪) કલ્પના
 કરવી તે; તર્ક [-છોડવો = તુલો ભાવે
 -કરવો = નિર્ધાર કરવો (૨) નિયમ કરવો
 -ભણવો = જાતની શરૂઆતમાં વિધાનનો
 મત્ર બોલવો -મૂકવો = નિયમ લેવો (૨)
 નિશ્ચય કરવો (૩) આશા મૂકવી -લેવો = જાત
 નિયમની શરૂઆતનું વિધાન કરવું, પ્રતિજ્ઞા
 કરવી] ંચિકલ્પ પું ંવંવં તર્કવિતર્ક
 ંશક્તિ સીં સકલ્પની શક્તિ, ઇચ્છાશક્તિ
 -લિપત વિં [સં] કલ્પેલું (૨) ઇચ્છેલું,
 કારણ (૩) નિશ્ચય કરેલું
 સંકષ્ટ નં [સં] સકટ (૨) કષ્ટ, મહેનત
 સકળાવું અંકિં 'સાંકળવું'નું કમ જિ. સલમ
 થવું, સાકળના આંકડા પેઠે ભેડાયેલ હોવું
 સંકારી વિં [સં] નાજેવું, સરખું, સમાન
 સકીર્ણ વિં [સં] મિશ્રિત, સેળસેળ થયેલું (૨)

વેરાયેલું, ફેલાયેલું, વ્યાપ્ત, ભરચક(૩)અરપટ
(૪) સંકુચિત ૦ભતિ સ્ત્રી ૦ નવ કે નવમાંશ
માતાના ખડવાળા તાલની ભત
સંકીર્ણ(-ત્ત)ન નં [સં.] રતુતિ
સંકુચિત વિં [સં] સંકોચ પામેલું(૨)સાકડું;
કિદાર કે વિશાળ નહિ તેવું (૩) બિડાયેલું
સંકુલ વિં [સં] વ્યાપ્ત, પરિપૂર્ણ; બીડવાળું
(૨) અવ્યવસ્થિત (૩) અસમત ૦ભતિ સ્ત્રી ૦
સંકેત પું [સં.] અગાઉથી કરેલી છૂપી ગોઠવણ
(૨) જુઓ સંકેતરયાન (૩) ઇશારો, નિશાની
(૪) કરાર, શરત (૫) અમુક શખેથી અમુક
અર્થનો બોધ થવો જોઈએ એવી ભાષાની
પરપરાગત ફાટિ (વ્યા.) ૦૩૫ નં જુઓ
સંકેતાઈ ૦ભિપિ સ્ત્રી ૦ લઘુલિપિ, ૦વું
સંકિં [સંકેત પરથી] સંકેત કરવો
૦રુદ્ધાન નં સંકેત પ્રમાણે અળવાની જગા.
-તાર્થ પું [+ અર્થ] ક્રિયાપદનું શરત
બાવાવનાર રૂપ (વ્યા.) -તિત વિં [સં]
સંકેતથી જણાવેલું; સંકેતવાળું, સંકેતાયેલું
સંકેતવુ સંકિં ૦દિ સંકેલિમ, સરં હિ સંકેલના
આટોપવું, એકડું કરવું, પાછું વાળી લેવું
સંકેત્ય પું [સં] તગી, અછત; સંકેતશર (૨)
આચકા, અચકાવું તે (૩) લલમ શરમ (૪)
બિડાવુ તે (૫) ભય ૦કે વિં સંકેત્ય કરનાર
૦ન નં સંકેત્યવું તે ૦શીલ વિં સંકેત્યવાળું
સંકેત્યવું સંકિં [સં સંકુચ] બીડી દેવું (૨)
મર્યાદિત કરવું સંકેત્ય કરવો
સંકેત્યાવુ અંકિં ૦ 'સંકેત્યવું'નું કર્મણિ (૨)
સંકેત્ય પામવો
સંકેતવું સંકિં [પ્રા સંકોહ] સાકડું કરવું,
ફેલાયેલું એકડું કરવું, સંકેત્યવું
સંકેતરણી સ્ત્રી [સંકેતવું ઉપરથી] સંકેતવું તે
સંકેતરવું સંકિં ૦ વધારે અંકરેલવું (૨) પ્રજ્વ-
લિત કરવું (૩) ઉચ્ચેરવું (૪) જુઓ સંકેલવું
સંકમ પું, ૦જુ નં [સં] એક જગા કે
સ્થિતિમાંથી બીજી જગા કે સ્થિતિમાં જવું
તે, સંચાર (૨) યોગવર્ત્ત તે (૩) પ્રવેશ
કરવો તે (૪) યોગવર્ત્તના કે જવાનો માર્ગ
(સેટ, સીડી, વગેરે) (૫) એક રાશિમાંથી

બીજી રાશિમાં જવું તે (સૂર્યવું), ૦જુવરુથા
સ્ત્રી [+ અવસ્થા] સંધિકાળ
સંકમિત વિં [સં.] સંકમ-સ ચાર કરાયેલું;
પહોંચાડેલું; સંકાંત
સંકાંત વિં [ફા.] એક જગાએથી બીજી
જગાએ ગયેલું (૨) પહોંચાડ કરેલું; સંચારિત
(૩) સ્ત્રી ૦ જુઓ મકરસંકાંતિ
સંકાંતિ સ્ત્રી [સં] જુઓ સંકમ (૨) મકર
સંકાંતિ, ૦કાલિ(-ળ) પું ૦ સંકાંતિનો સમય;
વચગાળો, એક જગા કે સ્થિતિમાંથી બીજી
જગા કે સ્થિતિમાં જવા સુધીનો વચલો સમય
સંકોહવું અંકિં [સં સં + ક્રીડ] કીડવું; ખેલવું
સંકિં ૦ વિં [સં] દૂક
સંકુલ્ય વિં [સં] અળભળી ઊઠેલું, ફોલ પામેલું
સંકેપ પું [સં] દૂકાણ, સાર (૨) દૂકાવેલું
કે સારવું તે, ૦કે વિં સંકેપ કરનાર
સંકોભ પું [સં.] ગરબડ અળભળાટ,
ગભરાટ ૦કે વિં સંકોભ કરનાર
સંખારો પું [ખારો (ક્ષાર) ઉપરથી] પાણી
ગાળતાં ગળણામાં રહેલો કચરો
સંખાવું અંકિં [સં શક્તા ઉપરથી] સ ખાવો
થવો (૨) 'સાખવું'નું કર્મણિ
સંખાવો પું [જુઓ સંખાવું] શકા; હાજત
(૨) શરમ (૩) કમકમાટી; કંટાળો
સંખ્યા સ્ત્રી [સં] રકમ, આંકડો (૨) ગણના,
ગણતરી [-મંદિવી, = આંકડો લખવો]
૦કમવાચક વિં એક, બે, ત્રણ એમ સંખ્યાનો
કમ બતાવનાર [વ્યા.], ૦તીત વિં [+ અતીત]
અસંખ્ય ૦તમક વિં [+ આત્મક] સંખ્યાને
લગતું ૦પૂરક વિં પહેલું, બીજું એમ
સંખ્યા બતાવનાર (વિં) [વ્યા.] ૦બજા(-ળ)
૦ નાની મોટી સંખ્યા હોવાને કારણે મળતું કે
નીપજવું એવું બળ, ૦લેખન નં સંખ્યા
લખવાની રીત (ગ) ૦વાચક વિં [વ્યા]
સંખ્યા જણાવનાર (વિં) ૦વૃત્તિવાચક વિં
[+ આવૃત્તિ + વાચક] સંખ્યાની આવૃત્તિનું
વાચક (ઉદાં ૦ ખેવડું) [વ્યા.] ૦સમૂહવાચક
વિં સંખ્યાના સમૂહનું વાચક ઉદાં ૦ પચક;
સેક [વ્યા.] ૦સંકેત પું ૧, ૨, વગેરે

સ ખ્યાનો સકેત (ગ) —ખ્યાશવાચક વિ
 [+ જશ + વાચક] અપૂર્ણકંઠ વાચક (વ્યા)
 ઉદાઁ અધુ
 સંગ પુ. [સં] સયોગ (૨) સખધ (૩)
 સોગત, સહવાસ (૪) આસક્તિ (૫) મૈથુન
 ઠોષ પુ. જુઓ સગતિદોષ
 સંગ પુ. [ફા] પથ્થર ઠોરાશ પુ. [ફા]
 સલાટ ઠહિલ વિ. પથ્થર જેવા દિલનું; કઠોર,
 નિર્દય ઠહિલી સીં
 સંગદો પુ. ['રાગ' ઉપરથી; સરં મ સંગદો]
 મિથુન, સેજસેજ [-થવો = આવકામાં
 સી-પુરુષ વ્રત લઈ ખેડા હોય ત્યારે સ્પર્શ-
 સ્પર્શ થવો]
 સંગઠન નં [હિં] વીખરાયેલાં બળ, લોકો કે
 અગોને એકત્રિત કરી વ્યવસ્થિત કરવાં તે.
 —ના સીં સગઠન કરવું તે
 સંગઠિત વિ. [હિં] સગઠનવાળું
 સંગત વિ. [સં] સખદ (૨) સુસંગત (૩)
 'સિમેટ્રિકલ' (ગ)
 સમતરાશ જુઓ સગ' ફા મા
 સંગતિ સીં [સં] સયોગ (૨) મેજ (૩)
 સહવાસ (૪) પૂર્વપર સખધ (૫) 'સિમેટ્રી'
 (ગ) ઠકા પુ. એક જ ઠોષ પુ.
 સોખતની માઠી અસર
 સંઘલિલ, —લી [ફા.] જુઓ 'સગ' [ફા] મા
 સંઘના સીં [સગ' પરથી] સખી, સોખતણ (૫)
 સંઘમ પુ. [સં] સયોગ, મેજાપ, સમાગમ (૨)
 જે નદીઓનું મિલન, તે સ્થાન ઠનીય પુ.
 (સ) એક મણિ, જે મળ્યાથી પ્રિયના
 વિયોગને અત આલે છે એમ મનાય છે
 સંઘસારી સીં [ફા] પથ્થર મારી મારીને
 છવ લેવાની સભ પથ ઈલાળી
 સમાય પુ. [સં સંવાત? સરં હિં સંગત, મ
 સંગત માગાત] સમાત સાધ, સોખત (વાટમાં)
 [-એવો = સાધ-સોખત ખરાબર છે કે નહી
 તે તપસવ] થી વિ. (૨) પુ. [સરં હિં.
 સંગાતી, મ માગાતી] સગાય કરનાર
 સમાન નં [સં] ગાન, સંગીત
 સગી વિ. [સં] સગ કરનાર (૨) પુ. સોખવી

સંગીત નં [સં] ગાયન, વાદન અને નૃત્યનો
 સમાદાર (૨) ગાયન કે વાદન ઠકદપ વિ.
 ગેય ગાઈ શકાય એવું ઠકાંચ નં 'લિરિક'
 ઠલિપિ સીં સંગીતલેખન માટેની લિપિ
 ઠલેખન નં ગાયન કે ગતના તાલસ્વરને
 સાદૈતિક ચિહ્નો દ્વાગ લખવા તે, 'નોટેશન'
 ઠવિદાલય નં, ઠશાલા (-ળા) સીં સંગીત
 શીખવવા માટેની શાળા ઠશાસ્ત્ર નં સંગીતનું
 શાસ્ત્ર ઠશાસ્ત્રી પુ. સંગીતશાસ્ત્ર જાણનાર
 સંગીતિ સીં [સં] સ્વરોની સવાહિતા- એકરૂપ
 સુરેલતા; 'હાર્મની' (૨) બૌદ્ધ પરિવદ, સંગીધિ
 સંગીધિ સીં [જુઓ સંગીતિ] પરિવદ
 સંગીન વિ. [ફા.] પથ્થરનું બનેલું (૨)
 ઠકાઈ, મજબૂત (૩) સીં બઢૂકની નળીને
 છેડે ઘાલવામાં આવતું લાલા જેવું અણીદાર
 પાનું, 'બેયોનેટ' ઠતા સીં સગીન હોવું તે
 સંગૃહીત વિ. [સં] સધરેલું
 સંગેમરમર પુ. [ફા] ચક્રમકની ઝાટવાળો
 આરસપહાણ [કીમતી પથ્થર
 સંગેયાહૂદ પુ. [ફા સંગેયહૂદ!] એક જાતનો
 સંગો પુ. [સં સંગ] આસક્તિ; હેડો
 સંગોપન નં [સં] ગોપન, પાલનપોષણ
 સંગ્રહ પુ. [સં] એકઠું કરવું તે (૨) સધરી
 રાખેલો જથ્થો (૩) સારી સારી વસ્તુઓનો
 એક સ્થળે કરેલો જમાવ. ઠકર્તા (-ત્તી)
 પુ. સંગ્રહ કરનાર [એક રોગ
 સંગ્રહણી સીં [સં] સધરણીનો — ઝાડાનો
 સંગ્રહણ સંઠિં [સં સંગ્રહ] સંગ્રહ કરવો
 સંગ્રહસ્થાન, સંગ્રહાલય નં [સં] જ્યાં
 દેશપરદેશની જાણવા અને જોવા ભોગ વસ્તુઓ
 એકઠી કરી હોય તે સ્થળ 'મ્યુઝિયમ'
 સંગ્રામ પુ. [સં] યુદ્ધ ઠસન્નિતિ સીં
 યુદ્ધની વ્યવસ્થાપક સમિતિ
 સંગ્રાહ પુ. [સં] પકડ ચૂંદ ઠક વિ. (૨) પુ.
 સંગ્રહ કરનાર —લી વિ. સંગ્રહ કરનાર
 સથ પુ. [સં] ટોણ (૨) યાત્રાળુઓનો સમૂહ
 (૩) સંગઠિત અને વ્યવસ્થિત સમુદાય
 (જેમ કે, બૌદ્ધ ભિક્ષુઓનો, યુવકોનો વગેરે)
 [-ઠાઠવો = યાત્રાળુઓનો ઠાઠવો લઈને

નીકળવું (૨) [વ્યગ્રમા] પાસે કાંઈ નથી એમ જણાવવું, મોપાણુ કાઢવું (૩) પતિગ ઊભુ કરવું -કાશીએ જવો, પહેલેથીયે = ધારેલા અર્થ સિદ્ધ થવો] ઓળખ નો સંઘનું કે સંઘબળવાથી નીપજવું બળ ઓળખી પુનઃપ્રા. વર (સં પતિ) સંઘ કાઢનાર સંઘનો નેતા (૨) એક અટક ઠંયાયામ પું સમૂહનો સાથે યજ્ઞ વ્યાયામ ંશક્તિ સ્ત્રી સંઘબળ ંસત્તાકે વિં સત્તા સંઘના હાથમા હોય એવું (તત્ર ઇં) [સગઠન કરવું તે સંઘટન નં [સં] જુઓ સગઠન -ના સ્ત્રી સંઘટિત વિં [સં] એકત્રિત સંગઠિત સંઘટ્ટ વિં [પ્રા (સં સંઘટ્ટિત)] લિડાયેલું; સજ્જડ થયેલું (૨) પું [સં.] સંઘર્ષણ (૩) અથડાવું તે (૪) મિલન, સયોગ ંન નં [સં] મિલન, સયોગ (૨) રચના, બનાવટ (૩) સંઘર્ષણ (૪) સગઠન સંઘબળ નં જુઓ 'સંઘ'મા સંઘરણી સ્ત્રી જુઓ સંઘરણી સંઘરણું અંકિં [સં સંગ્રહ] એકઠું કરવું, જમા કરવું (૨) જતન કરીને રાખી મૂકવું (૩) સમાસ કરવો, પોતાની અંદર લેવું સંઘરા સ્ત્રી [અપં સંવાર (સં સંઘ)] રસ ખોલાવવી તે સંઘરે પું [સં સંગ્રહ] સંઘરેલી વસ્તુઓનો જથ્થો -રાખેર વિં જરૂરથી વધારે પડતું સંઘરી રાખવાની વૃત્તિવાળું -રાખેરી સ્ત્રી સંઘનાખેર વૃત્તિ, 'હોર્ડિંગ' સંઘર્ષ પું, ંજુ નં [સં.] બે વસ્તુઓનું ઘસાવું કે અથડાવું તે (૨) રપર્ષ (૩) કલહ સંઘવી પું જુઓ 'સંઘ'માં ['સંઘ'માં સંઘ વ્યાયામ, સંઘશક્તિ સંઘસત્તાક જુઓ સંઘાટી સ્ત્રી [સં; દે. સંઘાટી] બૌદ્ધ લિધ્નું ઉપવસ્ર [ઘાટ ઉતારનારો સંઘાડિયો પું [જુઓ સંઘડો] સમાહાથી સંઘડો પું [સં સંઘટ્ટ ઉપરથી] હાથીદાંત, લાકડા વગેરેનો ઘાટ ઉગરવાનું ચંત્ર (૨) [સં સંઘાટિકા =યુગ્મ, દે સંઘાટ, ંગ -ઢી યુગલ, બેડી (લૈન) (૩) લૈન સાધુ

-સાધ્વીઓનો સમુદાય [સંઘાડે ચડાવવું, ઉતારવું =સંઘાડા વડે તૈયાર કે ચમકવું કરવું.] સંઘાત પું [જુઓ સગાથ] સાથ, સગાથ (૨) [સં.] જમાવ, જથ્થો (૩) ઘાત, મારવું તે (૪) અં સાથે (કાની સંઘાત ગયો ?) ંક વિં [સં.] ઘાત કરનાર, નાશ કરનાર. -તી વિં (૨) પું સગાથ કરનાર. -તે અં સંઘાત સંઘાર પું [પ્રા (સં સંઘાર)] + સંઘાર. ંજુ વિં + સંઘારનાર [+ સંઘારવું સંઘારવું સંકિં [અપં સંઘાર (સં સંઘ)] સંઘારામ પું [સં] ધર્મશાળા (૨) મઠ, વિહાર સંઘેડિયું વિં [જુઓ સંઘાડો] સમાહાથી ઉતારીને બનાવેલું સંઘેડો પું જુઓ સંઘાડો સંઘ પું [જુઓ સંઘો] ગુપ્ત કરામત કે ગોઠવણ (૨) જોત કે પટારા વગેરેમાં રાખેલું ગુપ્ત ખાનું [અંકિં (કર્મણિ) સંઘકર્ણ સંકિં જુઓ સંઘત્ત સંઘકર્ણ સંઘય પું [સં] સંગ્રહ, જમાવ સંઘર પું [સં] + સંચાર; વિકાસ સંઘરણું અંકિં [સં સંચર] જવું, ચાલતા થવું (૨) ઢાખલ થવું, વ્યાપી જવું (૩) સંકિં સંઘય કરવો (૪) સંચારવું સંચરોમજી નં, -ણી સ્ત્રી સંચારવાની મનૂરી [સંચારાવું સંચરોમજી સંકિં 'સંચરવું'નું પ્રેરક (૨) સંચલન નં [સં.] ડોલવું તે હાલવું તે (૨) કપ, ખળભળાટ (૩) આદોલન; હિલચાલ સંચલિત વિં [સં.] ચાલવું ચાલુ સંચવું સંકિં [અપં સંચ (સં સં+ચિ), સરં હિં. સંચના, મ સંચર્ણ] એકઠું કરવું, ભેગું કરવું (૨) સીચવું ઢમલો કરવો સંચળ પું [પ્રા સોવચ્છલ (સં સૌવર્ચલ), સરં દે સુચલ; હિં સૌચર, મ] એક ક્ષર (૨) [સં સંચર્] [કા] સંચાર હલનચલન સંચાર પું [સં] ફેલાવું તે, પ્રસાર (૨) ચલાવવું તે, પ્રેરવું તે (૩) જવું તે, -મા થઈને જવું તે (૪) સંચવું એક રાશિમાથી ખીલમા જવું તે ંક વિં સંચાર કરનાર,

લઈ જનાર, ચલાવનાર; દોરનાર (૨) પુઠ
આગેવાન; નેતા, પ્રેરક ંજુ નં સચાર
કરવા તે, પસાર કરવું કે લઈ જવું તે
સંચારક સંક્રિં [સં. સંચાર] નળિયાં પ્રેરવીને
છાપર ઠીક કરવું (૨) રેઠવું, નાંખવું, સી ચવું.
સચારાવણું સંક્રિં (પ્રેરક)
સચારિત વિં [સં] સચાર કરાયેલું
સચારી વિં [સં] કરનાર, લખનાર (૨)
અસ્થિર (૩) ક્ષણિક (૪) આગ વક (૫) પુઠ
સચારીભાવ, વહાવ પુઠ બેઠિચારીભાવ,
રસના ઉત્પત્તિમાં જે રચાયી ભાવને પુષ્ટ કરી
ચાલ્યો ભય છે તે ક્ષણિક ભાવ
સચારો પુઠ છાપર સચારનાર
સચાલક પુઠ [સં] ચલાવનાર—વ્યવસ્થા કરનાર
બન નં ચલાવવું—વ્યવસ્થા કરવી તે
સચાલિત વિં [સં] સચાલન કરાયેલું
સચિત વિં [સં] એકઠું કરેલું, સધરેલું
(૨) નં પૂર્જન-મનાં બાધી રહેલાં કર્મ
સચે પુઠ + જુઓ સચય
સચો પુઠ [સં સં + ચિ કે ફા શકચહ પરથી ?
સરં મ] ચત્ર (૨) સચ (૩) (સુ) રટવ
સચોડું વિં (૨) અં [જુઓ સચોડું] સમૂજી
સચોરો પુઠ [સરં સચળ] પાપઠિયો ખારો
સજમ પુઠ [પ્રા] + જુઓ સંયમ
સજવારી સીં (કા) કચરો, પૂજો
સજત વિં [સં] ઉત્પજ થયેલું
સંજપ(-બ) પુઠ [અ સિજાક, ફા સંજાક,
સરં હિં સંજા] ઝૂલ, કોર
સજમી વિં [પ્રા સંજમ પરથી] + સચમી (૨)
પુઠ એ નામના સાધુઓના વર્ગમાંનાં માણસ
સંજવન નં [સં] મરેલું જીવતું કરવું તે.—ની
સીંમરેલાને જીવન આપે તેવી વિદ્યા કે ઔષધિ
સજીવ વિં (પ.) જુઓ સયુક્ત
સજીવ વિં [પ્રા (પ.) જુઓ સયુક્ત
સંજોમ પુઠ [પ્રા (સં સંયોગ)] સયોગ, ભેટા
(૨) દેવયોગ (૩) પરિચયિત વ્યક્તાત્ અં
દેવયોગે, સંજોગને લીધે.—ગી પુઠ સસારી
સાધુ કે ખાવો [એક મીઠાઈ, ધૂધરો
સંજેરી સીં [સં સંયાવ, સરં મ સાજોરી]

સજા સીં [સં] બાન, ચેતના (૨) જ્ઞાન, સમજ
(૩) સાન, નિશાની (૪) નામ વ્યાચક વિં
સજા બતાવનાર (વ્યા)
સહસ પુઠ; નં [સં સ્પષ્ટિ, પ્રા થદિહ =
શૈલ્ય જવાયોગ્ય ભૂમિ, કે પ્રા સંહામ = ભય
ને ઠીક વચ્ચેનો ભાગ એ પરથી ? સરં હિં]
ભજ [જુઓ = ઝાડે કરવા જવું]
સંહાવણું સંક્રિં [પ્રા સંદોશ્ય (સં સંદૈવિન)]
સામેલ કરવું; સપહાવણું સંહાવણું
સંક્રિં (પ્રેરક) સંહાવાણું અંક્રિં
(કર્મણિ)
સત વિં [પ્રા (સં શાન્ત કે સત), સરં હિં; મ]
સધુ પવિત્ર (૨) પુઠ સાધુપુરુષ
સતત વિં (૨) અં [સં] સતત
સતતિ સીં [સં] બાળબચ્ચા, સત્તાન ઝોલાહ
(૨) વિસ્તાર (૩) પરંપરા ંનિયમન નં
સતતિ વધતી કે થતી અટકાવવી તે ંશાસ્ત્ર
નં ઉત્તમ સતતિ પ્રાસ કરવાના નિયમોનું
શાસ્ત્ર; પ્રજનનવિદ્યા; 'યુજેનિક્સ'
સતમ વિં [સં] ખૂબ તપી ગયેલું (૨)
કળી, પીઠિત (૩) ખૂબ ગુસ્સે થયેલું
સતમસ નં [સં] વિશ્વવ્યાપી અધકાર (૨)
મહામાયા
સતરં નં [સરં હિં સંતરા, મ સંજા
(પો સિન્તરા, સિંહલી—મંતિરો)] એક કળ,
ભટા હોડાની એક ભતની નારંગી
સતર્પણ નં [સં] વસ કરવું તે
સતર્પિત વિં [સં] વસ કરાયેલું
સતલસ સીં [સં જ + તલાશ ?] ખાનગી મસલત
સતાકૂકડી સીં [સતાવું + કૂક (૨૫૦)] એક
રમત
સંતાપો પુઠ [સંતાવું + ઘો] એક રમત
સતાહણું સંક્રિં; ધુપાવણું
સતાન નં [સં] સતતિ (૨) રવર્ગનાં પાંચ
વૃક્ષોમાંનું એક (જુઓ હરિચંદન) ંપતિ
પુઠ (સ.) પ્રજા
સતાપ પુઠ [સં] ક્લેશ, કષ્ટ, ઉદ્વેગ, પશ્ચાત્તાપ
સતાપણું સંક્રિં [સં સંતાપ] સતાપ આપવો,
પીઠવું સતાપિત વિં [સં] સતાપ પામેલું

સ તાણ અંકિં [પ્રા સન્ત (સં.શાન્ત) ઉપરથી,
 સરં મ. સંનાવિણે] છુપાવું યમ રહેવું
 સંદુષ્ટ વિં [સં] સતોષ પામેલું
 સંવૃત્તિ સ્ત્રીં [સં] વૃત્તિ
 સતોક. -ખ) પું ભુઓ સતોષ; વૃત્તિ -
 સતોખવું સંકિં [સં સતોષય] સંતોષ
 આપવો રાજ કરવું
 સંતોરવું સંકિં [સ + તોરવું (દે. તોરવિવ
 = ઉત્તેજિત કરેલું) (સુ) ઉત્તેજન કરવું;
 સતાવું, પલવવું
 સંતોરો પું [ભુઓ સંતોરવું] (સુ.) ઝંઝટ, લપ
 સંતોલો પું [સમ + તોલ] બારદાન સહિત
 કુલ વળન
 સંતોષ પું [સં.] વૃત્તિ, સમાધાન, સુખ (૨)
 હોય તેટલાથી રાજ રહેવું તે । -ખરવો,
 માનવો, રાખવો, વાળવો]. ઠકારક વિં
 સંતોષ આપે તેવું. -પી વિં સંતોષ રાખનાર
 સંત્રાસ પું [સં] ત્રાસ
 સંત્રી પું [ફં સેન્ટ્રી] પહેરેગાર
 સંધામાર પું [પાલિ] વિચાર કરવા ભેગા મળવાનું
 ભહેર મકાન, 'દાઉનહોલ્ડ'
 સંધારો પું [પ્રા. સંધારા, -ય (સં સંસ્તારક)]
 મરણ નજીક આવતાં મમતા છોડી મરણ-
 પથારી પર સૂવું તે. [-કરવો = માયા મમતા,
 ખાન-ખાન તણ મરણપથારી કરવી. (જૈન)]
 સંધાવું અંકિં ગૂંથવું, રોકાવું (૨) વિવાહ થવો
 સંયો પું [સં સમ + સ્થળ] સપાટ જગા
 સંઘર્ષ પું [સં] ગૂંથવું તે, ગોઠવવું તે (૨)
 એકઠું કરવું તે (૩) આગળપાછળના અર્થનો
 સબધ (૪) રચના (૫) પ્રયત્ન. અથ
 ંઘર્ષ પું અર્થ, આંકડા કે એવી માહિતી
 મેળવવા માટે ખપનો સંઘર્ષ અથ; આકરઅથ;
 'લુક ઓફ રેકર્ડ-સ' [(સંગીતમાં)
 સંદર્શ વિં [સં] દર્શત પીસીને અધૂરો ઉચ્ચારનાર
 સંદિગ્ધ વિં [સં] સંદેહયુક્ત, અસ્પષ્ટ ંતા સ્ત્રીં
 સંદીપન નં [સં.] ઉદીપન. -ની સ્ત્રીં આયતા
 મુલિનો એક પ્રકાર. સંદીપ્ત વિં [સં.] ઉદીપ્ત
 સંદૂક સ્ત્રીં [જ.] પેટી. તિભેરી
 સંદેશ (-શો) પું [સં] કહેલું; ખબર, સમાચાર.

[સંદેશા ચાલવા = વાટાઘાટની સામસામી
 વાતો થવી; સંદેશાની લેવડદેવડ થવી.]
 સંદેશરો પું એક જડ
 સંદેશો પું ભુઓ સંદેશ
 સંદેહ પું [મં । શકા; વહેમ (૨) બે વસ્તુના
 સરખાપણને લાંબે એકમા બીજા હોવાનો
 સંદેહ હોખરે છે એ અલકાર. [-આણુવો,
 લાખવો = શંકા કરવી -પહોવો, -માં પહોવું =
 શંકા થવી] કરવો તે
 સંદેહન નં [સં] દોહન, સાર (૨) સાર એકઠો
 સંધ પું [મં] + સાધા
 સંધાહણું સંકિં [સંધવ પરથી] સાંધવું; ભેડવું
 સંધાણુ, -ન [સં] નં ભેડાણ, સાંધણ (૨)
 ભેગ, લાગ (૩) લક્ષ, નિશાન (૪) ધનુષ્ય
 પર બાણ ચડાવી નિશાન લેવું તે. [-લગાહણું
 = લાગવગ વાપરી પોતાનો હેતુ સિદ્ધ કરવો]
 -ની વિં લાગ રોધન ર, વખત ભેનાર; ધૂર્ત
 (૨) નિશ નખાળ (૩) સ્ત્રીં એક ઔષધિનું નામ
 સંધાણું નં [પ્રા સંધાણ મ. સંધાન] સરં હિં.
 સંધાનાં અથાણું (પુષ્ટિમાર્ગીય)
 સંધારો પું ['સધ ઉપરથી] વાસણ સાંધનારો,
 કંસારો [કર્મણિ ને પ્રેરક
 સંધાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'સાંધવું'નું
 સંધિ પું; સ્ત્રીં [સં.] ભેડાવ તે, સંયોગ (૨)
 સાધો, સાંધાની જગા (૩) સુલેહ, તહ (૪)
 અછળીનો વખત (૫) બે યુગ કે વિશિષ્ટ સમયો
 વચ્ચેનો સમય (૬) બે વર્ણો સાંધે આવવાથી
 થતો ફેરફાર કે ભેડાણ (વ્યા.) (૭) નાટકનો
 સાધો - વિભાગ (૮) ચોરે બીતમાં પાડેલું
 બાકું. ંકા સ્ત્રીં [સં] ક્ષિતિજ (૨) વિંસ અને
 રાતના સંધિકાળનો સમય. ંછેદક પું ચોર.
 ંપ્રચાદન પું એક અલકાર (સંગીત)
 ંવા પું શરીરના સાંધા રહી ભથ તેવો રોગ.
 ંવિમ્બહિક પું સંધિ કે વિમ્બ કરાવનાર
 -રાજકારણી અધિકારી ંસ્વર પું બે સ્વરોની
 સંધિ થવાથી બનેલો સ્વર (ઉદાં ઓ, ઓ)
 સંધી પું (કા) સિધી
 સંધુકાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'સંધૂકું'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક

લઈ જનાર, ચલાવનાર, દોરનાર (૨) પુઠ
આગેવાન; નેતા; પ્રેરક વળુ નઠ સચાર
કરવો તે, પસાર કરવું કે લઈ જવું તે
સંચારણ સંકિં [સં. સંચારૂ જનિયાં ફેરવાને
ઢાપર ઠીક કરવું (૨) રેઠવું. નાખવું, સીચવું.
સ ચારણવણું સંકિં (પ્રેરક)
સ ચારિત વિં [સં] સ ચાર કરાયેલું
સ ચારી વિં [સં] ફેરનાર, લામનાર (૨)
અસ્થિર (૩) ક્ષણિક (૪) આગવુંક (૫) પુઠ
સ ચારીતાવ. વહાવ પુઠ બેલિચારીભાવ,
રસના ઉત્પત્તિમાં જે રથાથી ભાવને પુષ્ટ કરી
ચાલ્યો નય છે તે ક્ષણિક ભાવ
સ ચારો પુઠ ઢાપર સ ચારનાર
સ ચાલક પુઠ [સં] ચલાવનાર - વ્યવસ્થા કરનાર
વન નઠ ચલાવવું - વ્યવસ્થા કરવી તે
સ ચાલિત વિં [સં] સ ચાલન કરાયેલું
સ ચિત વિં [સં] એકઠું કરેલું, સધરેલું
(૨) નઠ પૂર્વજન્મનાં બાધી રહેલાં કર્મ
સ ચે પુઠ + જુઓ સચય
સ ચો પુઠ [સં સં + ચિ કે ફા શકત્ત્વ પરથી ?
સરઠ મ] ચત (૨) સચ (૩) (સુ) રટવ
સ ચોડું વિં (૨) અઠ [જુઓ સચોડું] સમૂળજી
સ ચોરો પુઠ [સરઠ સચળ] પાપડિયો ખારો
સ જમ પુઠ [પ્રા] + જુઓ સચમ
સ જવારી સીં (કા) કચરો, પૂલો
સ જલ વિં [સં] ઉત્પલ થયેલું
સંજાપ (અ) પુઠ [જ સિજાફ, ફા સંજાફ,
સરઠ હિં સંજાજ] ઝૂલ, કોર
સ જમી વિં [પ્રા સંજમ પરથી] + સચમી (૨)
પુઠ એ નામના સાધુઓના વર્ગનાં આજીસ
સંજવન નઠ [સં] મરેલું જીવતું કરવુંતે. - ની
સીંમરેલાને જીવન આપે તેવી વિધા કે ઔષધિ
સ જુઠા વિં (પ.) જુઓ સ યુઠા
સ જુલ વિં [પ્રા (પ.) જુઓ સ યુઠા
સંજેત પુઠ [પ્રા (સં. સંયોગ)] સયોગ, ભેટો
(૨) દેવયોગ (૩) પરિશ્વિતિ વપસાત્ અઠ
દેવયોગ, સંજોગને લીધે. - ગી પુઠ સસારી
સાધુ કે બાવો [એક મીઠાઈ, ધૂધરો
સ ભેરી સીં [સં સંયાવ; સરઠ મ સાજોરી]

સ જ્ઞા સીં [સં] જ્ઞાન, ચેતના (૨) જ્ઞાન, સમજ
(૩) જ્ઞાન, નિશાની (૪) નામ વધાયક વિં
સ જ્ઞા જતાવનાર (અથા)
સ ઠાસ પુઠ; નઠ [સં સ્પષ્ટિ, પ્રા ધક્કિલ =
શૈથળવાયોગ્ય ભૂમિ, કે પ્રા સંઘામ - નય
ને ઠીક વચ્ચેનો ભાગ એ પરથી ? સરઠ હિં]
જાજર [જણુ = ઝાડે ફરવા જણુ]
સંઠોવણું સંકિં [પ્રા સંઠોશ્ય (સં સંઠોવિત)]
સામેલ કરવું; સપડાવવું. સંઠોવણવણું
સંકિં (પ્રેરક) સંઠોવાણુ અઠ કિં
(કર્મણ)
સ ત વિં [પ્રા (સં જ્ઞાન્ત કે સત), સરઠ હિં ; મ]
સ ધુ પવિત્ર (૨) પુઠ સાધુપુરુષ
સ તત વિં (૨) અઠ [સં] સતત
સ તતિ સીં [સં] જાળબચ્ચાં, સતાન; યોલાહ
(૨) વિરનાર (૩) પરંપરા ઠનિયમન નઠ
સ તતિ વધતી કે થતી અટકાવવી તે વશાએ
નઠ હંતમ સંતતિ પ્રાસ કરવાના નિયમોનું
શાસ્ત્ર, પ્રજનનવિધા; 'યુનેનકસ'
સ તમ વિં [સં] ખૂબ તપી ગયેલું (૨)
કૂખી, પીઠિત (૩) ખૂબ ઝુરસે થયેલું
સ તમસ નઠ [સં] વિશ્વવ્યાપી અધકાર (૨)
મહાભાયા
સ તરં નઠ [સરઠ હિં સંતરા, મ સંત્રા
(પો સિન્તરા, સિંદલી - મંતિરો)] એક ફળ,
ભહા હોહાની એક ભતની નારંગી
સ તર્પણુ નઠ [સં] વસ કરવું તે
સ તર્પિત વિં [સં] વસ કરાયેલું
સ તલસ સીં [સગ + તલાસી] ખાનગી મસલત
સંતાફકડી સીં [સવાવું + કૂક (૨વઠ)] એક
રમત
સંતાવો પુઠ [સંતાવું + વો] એક રમત
સ તાહણું સંકિં, કુપાવણું
સ તાન નઠ [સં] સતત (૨) સ્વર્ગનાં પાંચ
વૃક્ષોમાંનું એક (જુઓ હરિચંદન) વપતિ
પુઠ (સ.) જાહા
સ તાપ પુઠ [સં] ક્ષેશ, કૂખ, ઉદેશ, પશ્ચાત્તાપ
સ તાપણું સંકિં [સં સંતાપ] સ તાપ આપવો,
પીડવું. સ તાપિત વિં [સં] સ તાપ પાયેલું

સ તાવુ અંકિં [પ્રા. સન્ત (સં. શાન્ત) ઉપરથી,
 સરં મ. સંતાવિળે] છુપાવું ગુપ્ત રહેવું
 સંતુષ્ટ વિં [સં] સતોષ પામેલું
 સંવૃત્તિ સીં [સં] વૃત્તિ
 સંતોષ (અ) પું જુઓ સંતોષ; વૃત્તિ -
 સંતોષણું સંકિં [સં સંતોષણું] સંતોષ
 આપ્તો રાજ કરવું
 સંતોરણું સંકિં [સ + તોરવું (દે. તોરવિજ
 = ઉત્તેજિત કરેલું) (સુ) હેરાન કરવું;
 સતાપવું, પલવવું
 સંતોરો પું [જુઓ સંતોરવું] (સુ.) ઝઝટ; લપ
 સંતોલો પું [સમ + તોલ] ખારદાન સહિત
 કુલ વળન
 સંતોષ પું [સં] વૃત્તિ, સમાધાન; સુખ (૨)
 હોય તેટલાથી રાજ રહેવું તે. [-ધરવો,
 માનવો, રાખવો, વાળવો.]. ઠકારક વિં
 સંતોષ આપે તેવું. -પી વિં સંતોષ રાખનાર
 સંત્રાસ પું [સં] ત્રાસ
 સંત્રી પું [સં સેન્દ્રી] પહેરેગીર
 સંધાત્રાર પું [પાલિ] વિચાર કરવા ભેગા મળવાનું
 ભહેર મકાન; 'ટાઉનહોલ'
 સંધારો પું [પ્રા. સંધારગ, -ય (સં સંસ્તારક)]
 મરણ નજીક આવતાં મમતા છોડી મરણ-
 પથારી પર સૂવું તે. [-કરવો = માયા મમતા,
 ખાન-પાન તથા મરણપથારી કરવી. (જેન)]
 સંધાણું અંકિં ગૂંથાણું, રોકાણું (૨) વિવાહ થવો
 સંધો પું [સં સમ + સ્થલ] સપાટ જગા
 સંદર્ભ પું [સં] ગૂંથવું તે, ગોઠવવું તે (૨)
 એકઠું કરવું તે (૩) આમળપાછળના અર્થનો
 સંબધ (૪) રચના (૫) પ્રબંધ, ગ્રંથ
 સંધ્ય પું અર્થ, આંકડા કે એવી સાહિત્ય
 મેળવવા માટે ખપનો સંબંધગ્રંથ, આકરગ્રંથ;
 'સુક એક રેકર-સ' [(સ ગીતમાં)]
 સંદર્ભ વિં [સં] દાંત પીસીને અક્ષરો ઉચ્ચારનાર
 સંદિગ્ધ વિં [સં.] સંદેહયુક્ત, અસ્પષ્ટ ઓતા સીં
 સંદીપન નં [સં] ઉદીપન. -ની સીં આચતા
 મુલિનો એક પ્રકાર. સંદીપત વિં [સં.] ઉદીપ
 સંદૂક સીં [અ.] પેટી, તિભેરી
 સંદેશ (-રો) પું [સં] કહેણ; ખબર, સમાચાર.

[સંદેશા ચાલવા = વાટાઘાટની સામસામી
 વાતો થવી, સંદેશાની લેવહદેવહ થવી.]
 સંદેશરો પું એક ઝંઝ
 સંદેશો પું જુઓ સંદેશ
 સંદેહ પું [મં, શકા; વહેમ (૨) બે વસ્તુના
 સરખાપણાને લીધે એકમા બીજા હોવાનો
 સંદેહ ઊપજે છે એ અલકાર [-આણુવો,
 લાગવો = શંકાકરવી - પડવો, -માં પડવું =
 શંકા થવી] કરવો તે
 સંદોહન નં [સં.] દોહન, સાર (૨) સાર એકઠો
 સંધ પું [મં] + સંધિ
 સંધાઈવું સંકિં [સાંધવું પરથી] સાંધવું, ભેટવું
 સંધાણુ, -ન [સં] નં ભેડાણ, સાધણ (૨)
 ભેગ, લાગ (૩) લક્ષ, નિશાન (૪) મનુષ્ય
 પર બાણ ચડાવી નિશાન લેવું તે. [-લગાઈવું
 = લાગવગ વાપરી પોતાનો હેતુ સિદ્ધ કરવો.]
 -ની વિં લાગ શોધન ૨, વખત ભેનાર, ધૂત
 (૨) નિશાનબાજ (૩) સીં એક ઔષધિનું નામ
 સંધાણું નં [પ્રા સંધાણ મ. સંધાણ] સરં હિં.
 સંધાના] અપાણું (પુષ્ટિમાર્ગીય)
 સંધારો પું [સંધ ઉપરથી] વાસણ સંધનારો,
 કંસારો [કર્મણિ ને પ્રેરક
 સંધાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'સાધણું'નું
 સંધિ પું, સીં [સં.] ભેડાણ તે, સંયોગ (૨)
 સાધિ; સાધાની જગા (૩) સુલેહ; તહ (૪)
 અણીનો વખત (૫) બે યુગ કે વિશિષ્ટ સમયો
 વચ્ચેનો સમય (૬) બે વર્ણો સાથે આવવાથી
 થતો ફેરફાર કે ભેડાણ (વ્યા.) (૭) નાટકનો
 સંધિ - વિભાગ (૮) ચોરે બીતમાં પાઠેલું
 બાણું. ઠકા સીં [સં] ક્ષિતિજ (૨) વિં સ અને
 રાતના સંધિકાળનો સમય. ઠહેરક પું ચોર.
 ઠમ્ભાદન પું એક અલકાર (સંગીત)
 ઠવા પું શરીરના સાધા રહી ભથ તેવો રોગ.
 ઠવિશ્વિક પું સંધિ કે વિગ્રહ કરાવનાર
 -રાજકારણી અધિકારી ઠવર પું બે રવરોની
 સંધિ થવાથી બનેલો રવર (ઉદા. ઐ, ઐ)
 સંધી પું (કા) સિધી
 સંધુકાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'સંધુકું'નું
 અવકાશ કર્મણિ અને પ્રેરક

સંધુ વિં [પ્રા સંધિઞ (સં. સંહિત)] સમથું
તમામ. -ધે અં યધે, સર્વત્ર

સંધૂકણ નં [પ્રા સંધુક્ણ (સં સંધુક્ષણ)]
સલાહ કરવાં તે, બાબેરણી ઉકિરણી -ણ્યુ
વિં સંધૂકણ કરનારે -વું સંકિં [પ્રા
સંધુક્ક (સં સંધુક્ક)] સંધૂકણ કરવું

સંધૂકો પું (સામાન્ય કે સવલભ્યાર્થ કહ કરતાં
મોટું કે અગવડકર્તા કહ હોય એવું સૂચવવા
વપરાય છે) મોટું કહણુ તોસ્તાન જેવું તે
સંધે પું [સં સંદેહ; સરં મ સંધેવ] + સંદેહ
(૨) અં જુઓ 'સંધુ'માં

સંધ્યા સ્ત્રીં [સં] બે સમયને બેઠનારો-
વચગાળાનો ટૂંકો વખત (૨) સાંજ (૩) સંધ્યા
વખતે કરાવું નિત્યકર્મ [-કરવી = સંધ્યાનું
નિત્યકર્મ કરવું] ઠકાણ (-ળ) પું સાંજ
૦૧ દન નં સંધ્યા વખતનું નિત્યકર્મ
૦૨ સમય પું સંધ્યાકાળ -ધ્યોપાસના
સ્ત્રીં [+ ઉપાસના] સંધ્યાકાળે કરાવું નિત્યકર્મ

સંનાહ પું, નં [સં] બખતર, કવચ
સંનિકર્ષ પું [સં] સામીપ્ય (૨) સબધ
સંનિધિ (-ધિ) અં પાસે, નજીક
સંનિધાન નં [સં] સામીપ્ય [જુઓ સંનિધિ
સંનિધિ પું, સ્ત્રીં [સં] સમીપતા (૨) અં
સંનિપાત પું [સં] જુઓ સનેપાત (૨) ઠગલો
(૩) સાથે મળવું તે (૪) સબધ

સંનિવૃત્ત પું [સં] (સંગીત) એક અલકાર
સંનિવેશ પું [સં] (સંગીત) તલ્લીનતા (૨)
સમુદાય (૩) ગોઠવણી, રચના (૪) સંનિધિ
(૫) નગર પાસેનું હોઠોને એકઠા મળવાનું
કે વિહાર કરવાનું રથળ (૬) પહાવ, પર (જૈન)

સંન્યસ્ત વિં [સં] તણ દીધેલું (૨) નં
સંન્યાસ -સ્તાશ્રમ પું [+ આશ્રમ] વાન-
પ્રથ પછીનો ચોથો -સંન્યાસીનો આશ્રમ

સંન્યાસ પું [સં] ત્યાગ કરવો તે (૨) સસાર
વ્યવહારનો ત્યાગ (૩) સંન્યાસાશ્રમ [-લેવો
= સંન્યાસી થવું] ંધ્યાગ પું સંન્યાસ
જેમા પ્રધાન છે તેવો યેગ -સાશ્રમ પું
[+ આશ્રમ] જુઓ સંન્યસ્તાશ્રમ -સિની
સ્ત્રીં સંન્યાસી સ્ત્રી -સ્ત્રી પું જેણે

સંન્યાસ લીધો હોય તે

સંપ પું [પ્રા સંપાય (સં સંપાત)] એકધ,
મેળ. ંતોડુ વિં સપ તોહનાર

સંપ (-પુ) ટિયું નં (પ) સંપુટ

સંપત સ્ત્રીં [સં.] સપદ; સપતિ (૨) [લા]
શક્તિ; સાધનબળ

સંપત્તિ સ્ત્રીં [સં.] ધન, દાસત (૨) ઐશ્વર્ય,
આબાદી (૩) અધિકતા, સ પૂર્ણતા ંશાસ્ત્ર
નં અર્થશાસ્ત્ર; સપત્તિની ઉત્પત્તિ અંને
વહેચણીના નિયમોની ચર્ચા કરવું શાસ્ત્ર
ંશાસ્ત્રી પું સપત્તિશાસ્ત્રનો વિદ્વાન, અર્થશાસ્ત્રી

સપદ (-દા) સ્ત્રીં [સં] સપત, સપત્તિ
સપન્ન વિં [સં] યુક્ત, સહિત (૨) શ્રીમાન,
વૈભવશાળી

સંપર્ક પું [સં] સબધ, સગ ંજવા
સ્ત્રીં 'કોઈ' એક કો-ટેક્ટ' (અ)

સંપદુ અંકિં [જુઓ સપ] સપ કરવો,
એકઠા થઈ મેળ કરવો

સપાડવું સંકિં [પ્રા સંપાઢ (સં સંપદ્ય)]
પ્રાપ્ત કરવું, મેળવવું ('સપાડવું તુ પ્રેરક')

સપાત પું [મ] એક સાથે પડવું તે (૨)
સગમ, સમાગમ (૩) પ્રહાર

સપાહક પું [સં] સપાહન કરનાર -ન નં
મેળવવું તે (૨) તૈયાર કરવું તે (૩) કોઈ
પુસ્તક કે પત્ર પ્રસિદ્ધ કરવા તૈયાર કરવું
તે -વું સંકિં [સ સંપાદ્] મેળવવું

સપાહિત વિં [સં] સપાહન કરેલું

સપી, ંજુ વિં ['સપ' ઉપરથી] સપવાળું
સપુટ પું નં [સં], -ટિયુ નં બે શકરો

કે તેવી પોલી વસ્તુઓનાં મો એક ઉપર
એક મૂકી કરેલો ઘાટ (૨) હાથના પાત્ર
તે પ્રમાણે બેડવા તે

સપૂજન નં [સં] પૂજન [મેન્ટરી] (ગ)

સપૂરક વિં [સં] પૂણ કરનાર, કોમ્પલી-
સ પૂરિત વિં [સં] ખૂબ ભરેલું, બરપૂર

સપૂર્ણ વિં [સં] બધું, તમામ (૨) પરિપૂર્ણ
(૩) સમાપ્ત ંતા સ્ત્રીં પરિપૂર્ણતા,

ન્યૂનતા ન હોવી તે

સંપેટુ સંકિં [સરં સમેટવું] (હા) સમેટવું

સંપેતરું [સં. સંપ્રેત!] કોઈને પહોંચાડવા માટે
સોપાયેલી વસ્તુ, ભેટસોગાતની ચીજ
સંપ્રદાઈ વિં [સં.] ભેળવેલું, મિશ્રિત (૨) ભેટલું,
માઠ સંબંધવાળું

સંપ્રજન્ય નં [સં.] (બૌદ્ધ) કાયા ને ચિત્તની
અવસ્થાનુ વારવાર નિરીક્ષણ, અપ્રમાદ
સંપ્રજ્ઞાત વિં [સં.] પરિપૂર્ણ રીતે જાણેલું
(૨) જેમાંથી વિચાર વિતર્ક છૂટ થયાનથી
તેવી (સમાધિ). -ન નં પરિપૂર્ણ જ્ઞાન
સંપ્રદાઈ નં [સં.] આપવું તે (૨) ચોથી
વિભક્તિનો અર્થ (વ્યા.)

સંપ્રદાય પું [સં.] રિવાજ, ચાલુ વહીવટ (૨)
ધર્મને કાઢો, પથ (૩) ગુરુપરંપરાગત ઉપદેશ
બદ્ધિ આં સંપ્રદાય પૂરતી - સ કુચિત દષ્ટિ.
-થી વિં (૨) પું સંપ્રદાયનું અનુયાયી

સંપ્રસન્ન વિં [સં.] પૂર્ણ પ્રસન્ન
સંપ્રસાદ પું [સં.] ચિત્તની નિર્મળતા ને
પ્રસન્નતા (યોગ)

સંપ્રસારણ નં [સં.] ચૂ, વૂ, રૂ, લ બા
અનુક્રમે ધ, ઠ, ઞ, લૂ થવા તે [વ્યા.]
(૨) પ્રસારવું તે

સંપ્રીતિ આં [સં.] પ્રીતિ (૨) આનંદ, હર્ષ
સંપ્રોક્ષણ નં [સં.] પાણી છાંટવું તે; પાણી
છાંટી પવિત્ર કરવું તે [પક્ષ]

સંદ્ર આં [જુઓ સંદ્ર] હાર; ઓળ (૨) બાજુ,
સંદેહ પું [સં.] ઝખડો, બોલાબોલી (૨) રોષ-
પૂર્વક બોલવું તે (નાટકમાં)

સંબદ્ધ વિં [સં.] ભેડાયેલું, યુક્ત

સંબધ પું [સં.] સંયોગ; સંપર્ક; ભેડાણ
(૨) વિચાર, સગાઈ (૩) મિત્રતા, પરિચય (૪)
જીમી વિભક્તિનો અર્થ (વ્યા.) [-ભેટવો,
બાંધવો, = સંબધ કરવો.] ઠક વિં સંબધ
કરનારું (૨) સંબધવાચક વાચક વિં
જીમી વિભક્તિનો અર્થ બતાવવું (વ્યા.).
-ધાર્યક વિં સંબધવાચક (વ્યા.) -ધિત
વિં [સં.] સંબધવાળું, સંબદ્ધ -ધી વિં
સંબધવાળું (૨) સચ્ચું (૩) અં વિધે,
બાગતે, સંબધમાં

સંબુદ્ધ વિં [સં.] જોડેલું (૨) સંપૂર્ણ જ્ઞાનવાળું
જો-૭૨

સંબોધ આં [જુઓ સંબોધ] સાંબોધ
સંબો પું [સં. સમવાય] સમહ, જથો, સવા
સંબોધ પું [સં.] બોધ જ્ઞાન. ઠન નં
જમાવવું તે (૨) જમાવવું તે; સમભવવું તે
(૩) બોલાવવું તે (૪) બોલાવવા વપરાતો શબ્દ
સંબોધવું સંક્રિં [સં] સંવોધયું ઉદ્દેશીને
બોલવું (૨) સમભવવું

સંબોધિ આં [સં. પ્રા] બોધિ, પૂર્ણ જ્ઞાન
સંબોધિત વિં [સં.] સંબોધાયેલું
સંબોધ્ય નં [સં.] જેને સંબોધાયું હોય વા
સંબોધાય તે

સંભર વિં [સં સં + મૃ] જુઓ સંભર
સંભરવું સંક્રિં [સં. સંમૃ] સારી રીતે ભરવું
સંભવ પું [સં.] શક્યતા (૨) મૂળ (૩) ઉત્પત્તિ.
[-થવો = ઉત્પન્ન થવું -હોવો = શક્ય હોવું.]

ઠનીય વિં [સં.] સંભવે એવું, શક્ય
સંભવવું અંક્રિં [સં સમૃ] ઉત્પન્ન થવું;
બનવું (૨) સંભવ હોવો, બની શકવું

સંભવિત વિં [સં.] સંભવ હોય તેવું, શક્ય
સંભળામણી આં ['સંભળાવવું' ઉપરથી]
સંભળાવેલું (મહેણું કે ઠપકો) સાંભળવાની
કશા, સાંભળવાપણું

સંભળાવું અંક્રિં 'સંભળાવું'નું કર્મણિ
-વણું સંક્રિં 'સંભળાવું'નું પ્રેરક (૨) વળતો
ઉત્તર કે કડક વેણ કે આળ કહેવી

સંભા પું [જુઓ સંવા] સમવાય, સઘ, સંબો
સંભાર પું [સં.] ભેઈતી સામગ્રી (૨) શાક કે
અથાણામાં ભરવાનો મસાલો [-ભરવો =

શાક કે અથાણામાં મસાલો ભરવો (૨)
અતિશયોક્તિ કરવી, રસ પૂરવો (૩) ઉરેરવું]

સંભારણ નં ['સંભારવું' પરથી] સંભારવું તે,
રમૂતિ. -છું નં યાદગીરી, યાદગીરીની વસ્તુ
કે નિશાની [કરવું]

સંભારવું સંક્રિં [પ્રા સંમર (સં સંસ્મૃ)] યાદ
સંભારિયું વિં સંભારવાળું, મસાલો પૂરેલું
(૨) નં તેવું શાક

સંભાવના આં [સં.] સંભવ, શક્યતા (૨)
કલ્પના, તર્ક (૩) આદરસરકાર (૪) પ્રતિષ્ઠા,
ધન્યતા

સભાવિત વિં [સં.] પ્રતિષ્ઠિત
 સભાવ્ય વિં [સં.] શક્ય (૨) સત્કાર કરવા
 યોગ્ય (૩) કષ્ટી સકાય તેવું
 સભાવજી નં [સં.] વાતચીત; પ્રસોત્તરી
 સભાળ સ્ત્રીં [સભાળવું પરથી] તપાસ,
 ફરકાર, કાળજી (૨) રક્ષણ, જતન [-નીચે
 = દેખરેખ નીચે (૨) આશયમાં -રાખવી,
 લેવી = સભાળવું]
 સંભાળવું સંકિં [પ્રા સંમાલ, સં સંમાલ્ય]
 સભાળ રાખવી; જતન કરવું; સાચવવું,
 નળવવું (૨) (કામ, જવાબદારી ઇત્યાદિ) માથે
 લેવું -ચલાવવું; નિભાવવું (૩) અવકિં [પ્રા.
 સમલ] સાવચેત કે હોશિયાર રહેવું, ગફલ-
 તમાં ન પડી જવું
 સંભૂત વિં [સં.] એકઠું કરેલું, સાબરેલું
 સભોજ પું [સં.] ઉપભોજ (૨) ગ્રેથુન (૩)
 વિષયભોગ, -ગી વિં (૨) પું સભોગ
 કરનાર (૩) કામી
 સભ્રમ પું [સં.] ધૂમકુ તે, ચક્રર ફરવું તે
 (૨) ત્વરા, ધાંધળ (૩) ગભરાટ, વ્યાકુળતા
 (૪) ઉત્કંઠા (૫) ભ્રાતિ (૬) ભૂલ (૭) ભય
 સંભ્રાંત વિં [સં.] ધુમભેલું (૨) ગભરાયેલું;
 વ્યાકુળ થયેલું (૩) ભ્રાતિમાં પડેલું
 સમત વિં [સં.] સમતિવાળું, સરખો કે
 અનુરૂપ મત-ધરાવતું (૨) માન્ય, પસંદ
 સમતિ સ્ત્રીં [સં.] અનુમતિ, કબૂલાત; સમાન
 મનવાળું હોવું તે ઓવય સ્ત્રીં, નં સમોગની
 સમતિ આપી શકે તે માટેનું સ્ત્રીંનું યોગ્ય
 વચ -તેની કાયદેસર મર્યાદા [(૩) કબ્જિયો
 સમઈ પું [સં.] બીડ, ગરદી(૨)પુદ, લઠાઈ
 સમાન નં [સં.] સન્માન, આદરસત્કાર (૨)
 ગૌરવ; પ્રતિષ્ઠા. ઠકારિવિં સ્ત્રીં, ઠકારી
 વિં આદરસત્કાર કરનાર
 સમાનિત વિં [સં.] સમત (૨) સમાનવાળું
 સમાન્ય વિં [સં.] સમાનને યોગ્ય
 સમાર્જક વિં [સં.] ઝાડું કાઢનાર
 વાળજી; સાફસૂઝ -ની સ્ત્રીં સાવરણી
 સંમિત્ર, -મિત્ર વિં [સં.] મિતિત
 સંમિત્રજી નં [સં.] જુઓ મિત્રજી

સમિત્રિત વિં [સં.] જુઓ સમિત્ર
 સમીલન નં [સં.] ખીડી રેવું -મીચી રેવું તે
 સમુખ વિં [સં.] સામે મુખવાળું; સામે હોખ
 તેવું (૨) -ની પ્રત્યે લાગણીવાળું (૩) અં
 રૂપ; સામે [વિના થતું પ્રણી
 સમૂર્ષિમ વિં (૨) નં [સં.] નરમાદાના સંયોગ
 સમેક્ષન નં [સં.] એકઠા થવું તે (૨) મેળાવડો
 સમેહ પું, ણ નં [સં.] મૂર્છા (૨) ભ્રાંતિ
 (૩) અજ્ઞાન (૪) મોહ
 સંચત વિં [સં.] ઢાંખમાં કે કાખમાં રાખેલું
 (૨) ધાંધિલું, જકડેલું (૩) સંચમવાળું
 સંચમ પું [સં.] નિગ્રહ, નિરોધ (૨) ઇન્દ્રિય-
 નિગ્રહ ણ નં નિયત્રણ હમન, નિગ્રહ (૨)
 ખેચી રાખવું તે ણની સ્ત્રીં (સ) ચમ
 રાનની નગરી ંશાળી વિં સચમી -મી
 વિં (૨) પું સચમવાળું
 સસુખ વિં [સં.] ભેડાયેલું, યુક્ત (૨) અનેક
 મળીને કરેલું ંકિયાપદ નં બે કિયાપદ
 ભેગાં વપરાતાં જુદાં જ અર્થ નીકળે તેવું
 કિયાપદ (વ્યા.) ંવાકચ નં બે કે વધારે
 પ્રધાન વાક્યો એકઠાં યવાથી બનતું મોટું વાક્ય
 સસુત વિં [સં.] સયુક્ત, સમન્વિત
 સસોમ પું [સં.] ભેડાવું કે ભેગા થવું તે (૨)
 સજધ (૩) સમાનમ (૪) મિત્રજી મેળવણી
 (૫) સભેગ, પરિસ્થિતિ -ગી વિં ભેડનાર
 (૨) સયોગવાળું -ગીકરણ નં [સં.] સયુક્ત
 કરવું તે -ગીશૂમિ(-મી) સ્ત્રીં જમીનના બે
 મોઠા પ્રદેશને ભેડનારી સાકડી જમીનની પટ્ટી
 સસોજક વિં (૨) પું [સં.] ભેડનાર, -ન નં
 ભેડવું તે (૨) ભેડાણ, સજધ (૩) આયોજન,
 વ્યવસ્થા (૪) જખન (તે દશ છે) (બોદક)
 સસોજિત વિં [સં.] ભેડેલું
 સંરક્ષજી નં [સં.] રક્ષણ
 સરક્ષવું સંકિં [સં] સરક્ષ [સં] સરક્ષણ કરવું
 સરક્ષિત વિં [સં.] સરક્ષણ પામેલું
 સરોહજી સ્ત્રીં ઘા રૂઝવનારી ઔષધિ સ્ત્રીં
 સલગ વિં [સં.] લાગેલું, વળગેલું ચોટેલું. ંતા
 સલાપ પું [સં.] પરસ્પર વાર્તાલાપ (૨) નાટકમાં
 એક પ્રકારનો સલાપ ંક વિં સલાપ કરનાર

પુ. (૨) એક પ્રકારનું નાટક - ઉપજ્ઞપક (૩)
નાટકમાં એક પ્રકારનો સલાપ
સંવત પું. [સં.] વિક્રમ સવત (૨) તેનું કોઈ
પણ વર્ષ [વાર્ષિક મરણતિથિ
સંવત્સર પુ. [સં.] વર્ષ - રી સ્ત્રી. જમજરી;
સજનન નં. [સં.] વરા કરવાની ક્રિયા (૨)
પ્રેમ કરવો તે, પ્રેમથી છતી લેવાનો પ્રયત્ન
સંવર પુ. [સં.] બાહ્ય પ્રવૃત્તિમાંથી પરાવૃત્ત
યર્થ આત્માભિમુખ થવું તે (જૈન) ઠણુ નં
ઠાકણ, રક્ષણ
સંવરણું સંક્રિં. [પ્રા. સંવર (સં સં + વૃ)]
આવરી લેવું (૨) સમેટવું (૩) શેઠવું, નિગ્રહ કરવો
સંવર્ત પું. [સં.] પ્રલયકાળના સાત મેષોમાંનો એક
સંવર્ધન નં. [સં.] વધવું તે (૨) ઉછેરવું તે
(૩) વધારવું તે
સંવર્ધમાન વિ. [સં.] વધવું, સંવર્ધિત થવું
સંવર્ધવું સંક્રિં. [સં સંવૃ] સંવર્ધન કરવું
સંવર્ધિત વિ. [સં.] સવૃદ્ધ થયેલું (૨) ઉછેરેલું,
ઊછેરેલું (૩) વધારેલું, વધેલું
સંવહન નં. [સં.] વહન કરવું - લઈ જવું તે
સજા પુ. [સં સમવાય] સખ; સમુદાય
સજાદ પુ. [સં.] વાતચીત; સવાલજવાબ
(૨) ચર્ચા (૩) એકરાગ હોવો તે (૪)
એકમત થવું તે. - દિતા સ્ત્રી. સવાદીપણું;
'હામની'. - હી વિ. સંવાદ કરનાર (૨)
સહમત; અનુકૂલ, એકરાગવાળું (૩) પુ.
વાદી સ્વરથી પાચમે અને ચોથા સ્વર (સંગીત)
સંવાર પું. [સં.] ઉચ્ચારણના બાહ્ય પ્રયત્નોમાંનો
એક, જેમાં કંઠનું આકુંચન પાચ છે (વ્યા)
સવાસ પું. [સં.] સહવાસ
સવાહક વિ. [સં.] સવાહન કરનાર - નં નં
વહન કરવું તે, લઈ જવું તે (૨) ચ પી કરવી તે
સવિદ સ્ત્રી. [સં.] ચૈતન્ય, જ્ઞાન, સમજશક્તિ
(૨) કાર; સંકેત
સંવિધાન નં. [સં.] વ્યવસ્થા, આયોજન
(૨) નાટકના વસ્તુની સંકલના, ગોઠવણી
ઠક નં નાટકનું વસ્તુ - તેની સંકલના
સવિભાગ પું. [સં.] લાગ પાડવા તે (૨) હિરસો
સંવૃત વિ. [સં.] આચ્છાદિત; ઢાંકેલું, ઢંકાયેલું

(૨) [વ્યા] સક્રિય, સાંકડું ('વિવૃત' થી ઊભરું)
સંવૃદ્ધ વિ. [સં.] વધેલું (૨) ઉત્તમ, સમૃદ્ધ
સવૃદ્ધિ સ્ત્રી. [સં.] વધવું તે (૨) આબાદી સમૃદ્ધિ
સવેગ પું. [સં.] વેગ; જુરસો (૨) આવેગ;
ગલરાટ - ગી વિ. વેગથી વર્તનાર, સવેગવાળું
સવેદ પું. [સં.] અનુભવ, જ્ઞાન ઠં. પું.,
ઠના સ્ત્રી. બાન, પ્રતીતિ; સ્ફુરણ
સવેશ પું. [સં.] સૂઈ જવું તે (૨) આસન
સંચય વિ. [સં.] ખૂબ વ્યય
સંશય પું. [સં.] સંદેહ, શંક (૨) હેશત;
લય [-આણુવો, -આજવો, -ઊઠવો,
-છીપજવો, -જવો, -માં પડવું] ઠખાર
વિ. વહેમીલું, શકાશીલ ઠચક્ત વિ.
સશયમા પડેલું, સંશયવાળું. ઠવાદ પું.
કોઈ પણ તરવામાં શકાથી નિહાળવાની
વૃત્તિનો વાદ, 'સ્કેપ્સિસમ' ઠવાદી વિ.
(૨) પું. 'સ્કેપ્ટિક' ઠવાન વિ. સંશયવાળું;
સશયી - યાત્રમક વિ. સશયવાળું, સશય
ભય એવું (૨) જેને કશી બાબતમાં વિશ્વાસ
ન હોય એવું, મદ્દાહીન (૨) પું. તેવો માણસ.
- યાત્રમા, - થી વિ. શકાશીલ વહેમી
સંશુદ્ધ વિ. [સં.] પરાપર શુદ્ધ થયેલું, વિશુદ્ધ
સંશુદ્ધિ સ્ત્રી. [સં.] પવિત્રતા; શુદ્ધિ
સંશોધક વિ. [સં.] શોધ કરનાર (૨) શુદ્ધ કરનાર
સંશોધન નં. [સં.] શુદ્ધિ (૨) શોધખોળ;
'રિસર્ચ' ઠકાર પું. સંશોધન કરનાર - ની
વિ. સંશોધનને લગતું
સંશોધવું સંક્રિં. [સં. સંશોધય] સંશોધન કરવું
સંશોધિત વિ. [સં.] શુદ્ધ કરેલું (૨) શોધેલું
સંશોધણી સ્ત્રી. [સં. સંશોધણ પરથી] ખરાબ
લોહી ચૂસી લે તેવો લેપ
સશય પું. [સં.] આશય, શરણ
સંશ્રિત વિ. [સં.] શરણે આવેલું, આશ્રિત
સંશ્રલેપ પું. [સં.] ગાદ અલિંગન (૨) સયોગ
સસક્તિ સ્ત્રી. [સં.] આસક્તિ. નાદ, વ્યસન
સસદ સ્ત્રી. [સં.] સભા; મઠળ
સંસર્ગ પું. [સં.] સખ સોબત, સમતિ
(૨) આસક્તિ, લંપટતા ઠદોષ પું. જુઓ
સંગતિદોષ. - ઠી વિ. સંસર્ગ રાખનાર (૨)

પુ. સ બધી, સાથી
 સંસર્પણુ નં [સં] સરકવું, ધીમે ધીમે ખસવું તે
 સ સાર પુ. [સં] સુષ્ટિ, જગત (૨) માયાનો
 પ્રપથ (૩) જન્મમરણની ઘટમાળ (૪) ગુહ-
 સ સાર [(અ)લાવવો, -આણવો.] -તરવો
 = દુનિયાદારીના વ્યવહારમા પાર છીતરવું (૨)
 મોક્ષ મેળવવો - નો વા વાવો = માયા મમતા
 વળગવા, નિખાલસપણું જાતું રહેવું. -પૂઠે
 લાગવો = સ સારની કપરી કરેલે માથે પઠવી
 -આવવો, -માં પઠવું = પરણવું (૨) ગુહ-
 સ સાર શરૂ કરવો -માં દૂખવું = માયાનાં
 બંધનોમા જકડાવું, કમંબળ બાંધવાં]
 ૦માર્ગ પુ. સ સારમાં રહી ગાળેલું જીવન
 ૦વ્યવહાર પુ. દુનિયાદારીનો વ્યવહાર.
 ૦શાસ્ત્ર નં સમાજશાસ્ત્ર. ૦શાસ્ત્રી પુ.
 સમાજશાસ્ત્રી ૦સાગર પુ. સ સારથી સાગર
 ૦સુખ નં કુટુંબપરિવારનું કે સ સારના
 ભોગોનું સુખ ૦સુધારો પુ. સામાજિક
 અંતે કૌટુંબિક બાબતોમાં સુધારો -રિષ્ટી
 વિં ૦સ સારી (૨) સ ચાર કે પ્રચાર કરનારી.
 -રી વિં સ સારવ્યવહાર સ બધી (૨)
 સ સા-મા રચ્યું પચ્યું (૩) સંસાર માંથી બેઠેલું
 સ સિદ્ધ વિં [સં] સિદ્ધ થયેલું, પૂર્ણ થયેલું (૨)
 સફળ થયેલું, પ્રાપ્ત થયેલું -દ્વિ સ્ત્રીં સિદ્ધિ,
 પૂર્ણતા (૨) સફળતા, પ્રાપ્તિ
 સંસ્તૃતિ સ્ત્રીં [સં] સ સાર (૨) જન્મમરણનું
 ચક્ર (૩) પ્રવાહ; ગતિ, સરવું તે
 સ સ્તૃષ્ટ વિં [સં] સ યુક્ત; ભેડાયેલું
 સ સ્તૃષ્ટિ સ્ત્રીં સહવાસ (૨) સંબંધ; સ પક
 (૩) સ યોગ, મિલન (૪) એકત્ર કરવું તે,
 સમૂહ (૫) બે નરપેક્ષ અલકારોનું એક જ
 સ્થાને હોવું તે (કા શા)
 સ સેક વિં [સેકવું] ઉપરથી] સેકેલું (૫.)
 સ સ્કરણુ નં [સં] શુદ્ધ કરવું, દુરસ્ત કરવું
 કે સમરાવવું તે (૨) સ સ્કાર કરવા તે (૩)
 [અચની] આવૃત્તિ
 સંસ્કાર પુ. [સં] શુદ્ધ કરવું તે (૨) સુધારવું
 તે (૩) શશ્વગારવું તે (૪) વાસનાઓ કે કર્મોની
 મન ઉપર પડતી ઝાપ (૫) શિક્ષણ, ઉપદેશ,

સંગતિ વગેરેનો મન ઉપર પડેલો પ્રભાવ (૬)
 પૂર્વકર્મોનું ફળ, સ ભોગ (૭) મરણ પાછળ
 કરવાની ક્રિયા (૮) દિલ્લેને જન્મથી મરણ
 સુધી કરવા પડતા આવશ્યક ૧૬ વિધિમતિ
 કરેક (ગર્ભાધાન, પુસવન, અનવલોભન,
 વિશ્ણુત્રાલ સીમતીભયન, ભતકર્મ, નામ
 કરણ નિષ્કમણ, સૂર્યવલોકન, અભપ્રારાન,
 ચૂડાકર્મ, ઉપનયન, ગાયત્રીપદ્મ, સમાવર્તન,
 વિવાહ, સ્વગર્ભાલ) (૯) શિક્ષણ, કૃત્તવ્ય
 [-કરવો = શુદ્ધ કરવું (૨) મંદારવું શણગારવું
 માથે સ સ્કાર વીતવા = દુખ પડવું,
 સ કટો અવવા] ૦ક વિં સ સ્કાર કરનાર,
 શુદ્ધ કરનાર ૦આહી વિં સ સ્કાર ગ્રહણ
 કરી લેવું ૦વાહી વિં સ સ્કારનું વહન
 કરનાર [કરવું (૨) સ સ્કરણ કરવું
 સ સ્કારવું સં કિં [સં સસ્કારય] સ સ્કારી
 સ સ્કારિતા સ્ત્રીં [સં] સ સ્કારીપણું, 'કલ્પ્યર'
 સંસ્કારી [સં] વિં મૂળથી સારા સ સ્કારવાળું
 (૨) સારી કૃત્તવ્યવાળું (૩) પુણ્યશાળી
 સ સ્કારોત્થ વિં [સં] સ સ્કારોને લઈને
 છીટવું - ભગ્નત યતું
 સ સ્કૃત વિં [સં] સ સ્કાર પામેલું (૨) શુદ્ધ
 કરેલું (૩) શણગારેલું (૪) સ્ત્રીં નં
 ગીર્વાણભાષા ૦સ વિં સ સ્કૃત ભણનાર ૦મય
 વિં, ૦મયી વિં સ્ત્રીં સ સ્કૃતથી પરિપૂર્ણ
 સ સ્કૃતિ સ્ત્રીં [સં] સ્વચ્છતા, સુધારો, સામાજિક
 પ્રગતિ, 'સિવિલિઝેશન'
 સ સ્કૃતી પુ. [સં સસ્કૃત + ઈ] સ સ્કૃતનો પહિત
 સ સ્કૃતોત્તર વિં [સં] સ સ્કૃતમાથી આવેલું
 સ સ્કરણુ નં [સં] પયાર, બિહાવટ (૨)
 ફેલાવવું તે, પ્રસારણ
 સ સ્થા સ્ત્રીં [સં] સ્થાના, વ્યવસ્થા (૨) સ્થાપિત
 વ્યવસ્થા કે શક્તિ (હિંદો લક્ષ્યસ્થા) (૩) મહાન,
 તત્ત્વ, 'ઇન્ટેલેક્ટ્યુઅલ'
 સ સ્થાન નં [સં] નાનું રાજ્ય, ગળવાડો (૨)
 પરમુલ્કમાં વસાહત, તેવું રાજ્ય, કેલોની
 ૦વાસ્તી વિં (૨) પુ. વસાહતમાં રહેનાર
 -ની વિં સ સ્થાનનું, -ને લગતું (૨) પુ.
 સ સ્થાનનું વતની

સંસ્થાપક વિનં(ર)પું [સં] સંસ્થાપન કરનાર
 સંસ્થાપન નં, ના ંભી [સં] સારી રીતે
 સ્થાપવું તે, પ્રતિષ્ઠા કરવી તે
 સંસ્થાપવું સંકિં [સં સંસ્થાપય] સ્થાપન કરવું
 સંસ્થાપિત વિનં [સં] સંસ્થાપન કરેલું
 સંસ્થિતિ ંભી [સં] સાથે રહેવું તે (ર) કાયમનું
 સ્થાન (૩) ટકવું તે, કાયમ રહેવું તે (૪)
 વિશ્રાંતિ (૫) સ્થિતિ; સ્થિરતા
 સંસ્પર્શ પું [સં] સ્પર્શ, સંપર્ષ [સ્પર્શ
 સંસ્પર્શ નં [સં] પૂર્ણ સ્પર્શ, વારવાર
 સંસ્પૃતિ ંભી [સં] પૂર્ણ સ્પૃતિ, યાદ
 સંસ્પેદન વિનં(ર)નં [સં] જુઓ સ્પેદન
 સંહતિ ંભી [સં] સમુદાય (ર) સપ, સંગઠન
 સંહરવું સંકિં [પ્રા સંહર(સં સં+હ)] એકઠું
 કરી લેવું, પાછું એથી લેવું (ર) સહાર કરવો
 સંહર્તા(-તા) પું [સં] સહાર કરનાર
 સંહાર પું [સં] નાશ; કતલ; ઉચ્છેદ (ર) એકઠું
 કરવું તે (૩) સક્ષેપ ંક વિનં (ર) પું સંહાર
 કરનાર. ંકું સંકિં [સં સંહારય] સંહાર
 કરવો. -રિષ્ટી વિનં ંભી સંહાર કરનારી
 સંહિતા ંભી [સં] સંયોગ (ર) સમુચ્ચય (૩)
 પદ કે લખાણનો વ્યવસ્થિત સંગ્રહ. ઉદા.
 મનુસંહિતા (૪) વેદોનો દેવાની સ્તુતિવાળો
 મંત્રભાગ (૫) [વ્યા] સંધિ
 સંહૃત વિનં [સં] સહરેલું
 સા પું સંગીતના સ્વરસંપ્રક્રમોના પ્રથમ સ્વર
 સાધક ંભી [સં] જે સનારે પોતે ચલાવવાનું
 એ ચક્રવાળું એક વિલાયતી વાદન
 સાધકલોપીકિયા ંભી [સં] જ્ઞાનકોશ
 સાધકલોપીકિયા નં [સં] જ્ઞાન લખાણ લખી
 તે પરથી નકલો કાઢવાની એક યુક્તિ કે સાધન.
 [-કરવું=તે સાધનથી નકલો કરવી]
 સાધિસ [સ] ઘોડાવાળો, રાવત, સધસ
 સાક(-કે)ટમ વિનં [સં સહ+કુટુંબ] (અ.)
 જુઓ સાગમટું (નોતક)
 સાકટી(-લી) ંભી, -કું નં, -ટો પું [જુઓ
 સા-] સાગની લાળી ભડી વળી [કપેલું
 સાકલ્ય સાધુ વિનં સમકલ] ડુંડા કે દાણા સાથે
 સાકર ંભી [પ્રા. સક્કરા (સં શર્કરા), સરં

હિં, મ] ખાડના પાસાદાર ગાગડા. [-ના રવા
 પીરસવા, -પીરસવી, વાટવી, -વાળી
 જીભ કરવી=મીઠું મીઠું બોલવું ખુશામત
 કરવી.] ંકું સંકિં મળપણ ચલાવવું;
 સાકરથી પસવું. -રિયું વિનં સાકર ચલાવેલું
 (ર) સાકર જેવું (સ્વાદ કે આકારમા). -રિયો
 પું ફૂલમાંના મધની ઝરમર (ર) સાકરિયો
 ચણો. -રિયો ચણો પું (બહુધા ૦૦૦૦મા)
 સાકર-ખાદ ચલાવેલો ચણાનો દાણો
 સાકરવું સંકિં [હાક+કરવું? સરં હાકલવું]
 બોલાવવું; સાદ દેવો (ર) જુઓ 'સાકર'માં
 સાકરિયું, -યો જુઓ 'સાકર'માં
 સાકાર વિનં [સં] આકારવાળું. 'ભૂત' રૂપવાળું
 સાકાક્ષ વિનં [સં] આકાંક્ષાવાળું
 સાકી પું [સ] મધ પાનાર (ર) માશુકનું સંબોધન
 સાક્ષર વિનં (ર) પું [સં] વાચવા લખવાની
 આવડતવાળું; જાણુ (ર) શિક્ષિત વિક્ષાન
 (૩) લેખક, સાહિત્યકાર. ૦૦૫ નં, ૦૦૮
 ંભી. -રી વિનં સાક્ષર સંબધી (ર) ભારે
 ભારે શબ્દવાળું (લખાણ)
 સાક્ષાત્ અં [સં] નજરોનજર; સમુખ
 સાક્ષાત્કાર પું [સં] નજરોનજર જોવું તે; પ્રત્યક્ષ
 દર્શન (ર) પરમ વસ્તુ કે ઈશ્વરનો સાક્ષાત્
 અનુભવ
 સાક્ષી ંભી [સરં હિં, મ સાક્ષ] સાખ, શાહેદી.
 [-આપવી, પૂરવી = જુઓનીમાં કહેવું (ર)
 ટેકો આપવો.] ૦૦૬૨ પું શાહેદ; સાક્ષી
 સાક્ષી પું [સં] નજરોનજર જોનાર (ર) સાક્ષી
 પૂરનાર, શાહેદ ૦૦૫૦ વિનં સાક્ષીરૂપ સાક્ષી
 સાખ ંભી [સં સાક્ષ? સરં મ. સાક્ હિં.]
 સાક્ષી, શાહેદી (ર) [સં શાખા પરથી ૧] ઝાડ
 ઉપર જ પાકેલું ફળ (૩) [૧] બારણાના
 ચોકકાના ઊભા ટેકા (૪) [લા.] બારણું;
 આગણ. [-કરવી = સાખ તરીકે સહી કરવી.
 -બરવી, પડવી = આખા પર કેરી પાકવી
 (ર) આખાને વેડી લેવાનો સમય થવો.]
 ૦૫(-પા)કેશી પું જોડમાં જ જેનું ઘર
 હોય એવો પાડોશી -ખિયુ નં ઝાડ પર
 જ પાકેલું ફળ; સાખ -ખિયો પું સાક્ષી

સાખી સીં [સરં મ સાકી, હિં] બેચરણનો
એક પ્રકારનો દોહરો કે પદ (૨) ગઝલ,
લાવણી, કે ગરબીમાં આવતી, લખાવીને
ગાવાની દૂકી પક્તિઓ (૩) પું [જુઓ
સાક્ષી, સરં હિં] (૫) + સાખ પૂરનાર
સાખો પું [જુઓ સાખ, સરં હિં, મ સાખ]
લોકનો અભિપ્રાય કે જાપ (૨) [લા] કે કાસ,
કબીયો (૩) ગજબ [નેહાનેહ, લગોલગ
સાખો સાખ અં [સાખ (બારણની) પંથી]
સાખ પું [પ્રા (સં જાકો)] નેનાં ઇમારતી
લાકડા બને છે તે એક ભત્રું ઝાંઠ
સાખમહું વિં [જુઓ સાકટમ] (કા) કુદું બ
સાથે-બધાને ઢીધેલું (નોતર)
સાખર પું [જ સાવિર] પ્યાલો, ભમ
સાખર પું [સં.] ફરિયો (૨) ફરા પદ્ય જેટલી
સખ્યા ૦૯ સીં (સ) લક્ષ્મી. ૦પેદું
વિં સાગર જેવા મોટા પેટવાળુ, ઉઘાર
સાખરીત(-હ) પું [જુઓ સાગરીત] સાથી
(પ્રાય. ખૂરા કામમાં) [લાકડું
સાખવાન નં [સરં હિં સાગવન; મ] સાગરું
સાચું(-જુ) ચોખા, સાચું(-જુ) દાણા પું
બંબં [સગૂ (મલાયા) + ચોખા કે દાણા]
તાં જેવા સાચૂ નામના ઝાંઠના થકના ગરના
બનાવેલા ફૂંધિયા કણ [ચૂનો, સહ્યો
સાગોળ પું [ફા શાહગિલ] ચાળેલો બારીક
સાગિનક વિં [સં] અગ્નિ રાખનાર; અગ્નિહોત્રી
સાગ વિં [સં] સમગ્ર, તમામ ૦તા સીં
સમગ્રતા (૨) અણિયાળાપણુ -વેપક રપદતા,
'પોઇન્ટેડનેસ'
સાચ નં [પ્રા સત્ત્વ (સં સત્ય)] સત્ય ૦૩ (૦જી)
વિં સાચુ બોલનાર, પ્રમાણિક, નિકપટી.
૦હિલી સીં સચ્ચાઈ ૦માચ વિં ['સાચ'
ફિર્લાવ] ખરેખર, જેવું છે તેવું (૨) અં
ખરેખર ૦વટ સીં સચ્ચાઈ (૨) સાચવણી
સાચવણુ(-ચી) સીં, -છુ નં ['સાચવું'
ઉપરથી] જતન; સભાળ [કરવું
સાચવું સંકિં [પ્રા સત્ત્વ] સભાળવું, જતન
સાચાઈ સીં ['સાચુ' ઉપરથી] સચ્ચાઈ,
સાચવટ

સાચાબોલું વિં [સાચું + બોલવું] સાચુ
બોલનાર
સાચુ વિં [જુઓ સાચ] ખર; સત્ય, હોય તેવું
(૨) અસલ, બનાવટી નહિ એવું. જેમ કે, સાચુ
મોલી (૩) સત્ય બોલનાર (૪) એકવચની
૦જૂડું વિં ખરેખર (૨) નં બેચરણી
[સાચાં જૂડાં કરવાં = બેચરણી કરવી]
-ચે અં ખરે; નકી (૨) વાજખી રીતે.
-ચે સાચું વિં ખરેખર, સાવ સાચું, સાચમાચ
સાચો પું ['સાચુ' ઉપરથી] રેશમનો પાંઠો
દોરો (મોલી ઝાંઠવાનો)
સાચોરો પું ['સાચવું' ઉપરથી] સરં પ્રા
સચ્છર = ભેડું (વૈજ્ઞવર્મહિરનો) નોકર (૨)
તે નામની બ્રાહ્મણની ભતનો માણસ
સાજ પું [ફા] ઉપયોગી સરસામાન (૨)
શણગાર, વસ્ત્રાભૂષણ (૩) લોઠા પર નાખવાનો
સામાન (૪) નં સારગી જેવું એક વાલ
[-મંડેલો = લોઠા ઉપર સામાન નાખવેલ]
૦કે સીં નાની સારગી (બરધરી લોકિની)
સાજન [સં સજ્જન], ૦મહાજન નં, -નિયા
પું ૦બંબં વરના વરલોઠા સાથે રહેલું પ્રતિષ્ઠિત
લોકોનું મહળ. -ની સીં સજારી -હું નં
નાતરું પથ
સાજક વિં ['સાજ' ઉપરથી] શણગારવાળું;
રોલીટ (૨) સૌભાગ્યના શણગારવાળું
સાજવારી સીં [ફા.] + સભર્ધ, સભવટ કે
તેને માટેની સામગ્રી
સાજવું સંકિં [સાજ કે સં સજ્જ પરથી] સરં
હિં. સાજનાં માંજવું, સાફ કરવું (૨) અંકિં
[સરં મ સાજવું] બેસતુ આવવું, જાજવું
(૩) સાજ સજ્જ તૈયાર થવું (૪) પરવારવું
સાજસરે ભમ સાજસામાન પું [સાજ +
સરભમ, સામાન] સાધનસામગ્રી
સાજત્ય નં [સં] 'સિમિલિટયૂડ' (ગ) ૦કે દ્ર
નં 'સેન્ટરઓફ 'સિમિલિટયૂડ' (ગ) ૦રેખા
સીં 'લાઇન ઓફ 'સિમિલિટયૂડ' (ગ.)
સાજિદો પું [ફા સાજિદહ સરં હિં, મ
સાજિદો] ગાનાર કે નાચનારની સાથેનો
સારગીવાળો કે તબલચી

સાહ્યમાર પું [સં. સર્જિકા (પ્રા. સર્જિકા) + માર, (ક્ષાર), સરં હિં. સર્જીક્ષાર, મ.] એક ખાર
 સાહ્યું વિં [પ્રા. સર્જ (સં સર્જ, સધસ્ક) સરં
 મ. સાજા, દે. સર્જીક્ષાર] તંદુરસ્ત (૨) બાગિલુ
 નદિ એવું, આપુ. ઓતાહ્યું વિં તાહ્યું અને
 નીરોગી ઓસમ, ઓસમું વિં તંદુરસ્ત;
 નીરોગી (૨) સાવ સાહ્યું, આખેઆપુ, અક્ષત
 સાટ સ્ત્રીં [૨૩૦, સરં હિં., મ] આમહાની
 લાંબીને પાતળી પદી (૨) [સરં મ. સાટા - ઠ
 (સં સં + સ્થા, પ્રા. સંઠા)] કરેડ, બરહાનું
 હાલકું ઠેકા પું સાટ બાધી બનાવેલો ચાલુક
 કેકોરડો (૨) જુઓ સાટ. ઠેકાટણું સંકિં
 સાટકે સાટકે મારવું
 સાટ(-ઠ)માર પું [સાટ + મારવ; સરં
 મ. સાટમાર્યા, હિં] સાહમારીમા હાધીને
 સાટ કે સોટા મારી ચીડવનાર. -રી સ્ત્રીં
 [સરં મ] જગદી પ્રાણીઓને ખીજવીને
 લલાવવાનો તમાસો (૨) [લા.] લલાલદી
 સાટવણું સંકિં ['સાટ' ઉપરથી] સાટું કરવું
 (૨) ખરીલું [૨] વેચવું લેવું
 સાટણું સંકિં ['સાટ' ઉપરથી] મૂલ ઠેરવું
 સાટાખત નં સાહ્ય વિષેનું લખત
 સાટાંતેખડાં નંબંબં [સાટ + તેખડું]
 કન્યાના સાટાં ને તેખડાં કરવાનો ન્યવહાર
 સાદી સ્ત્રીં [સરં મ. (સં સંસ્થા, પ્રા સંઠા?)]
 માણસો જેમાં બેસે છે તે ગાદીનું બોણું
 -ચોકડું (૨) [જુઓ સાટું] કરાર. ઉદાં
 (૨મતમાં) હાન આપવાની સાદી
 સાદીજાંખરાં નં બંબં [સાદી + જાંખરાં]
 કાન બમેરવાતે, સાચુંનું કહીટટો કરાવેલો
 તે; સાદીજાંખરાં [-કરવાં]
 સાદીન સ્ત્રીં [ફ સંદિન, સરં મ સાદીન; હિં.
 સાદન (સં શાટો)] એક ભવનું રેશમી કાપડ
 સાટું નં [દે. સદ્; સરં મ સાટા] કરાર;
 બોલી; કપાલો (૨) મૂલ ઠેરવું તે (૩)
 બહાનનાની રકમ (૪) માલને બદલે માલ કે
 કન્યાને બદલે કન્યા આપવી તે (૫) બદલો,
 અવેળ [-કરડું] ઠેખડું નં (કન્યાનું)
 સાટું કે તેખડું

સાદક પું [પ્રા. સદ્ (સં. શાઘ) ઉપરથી] ઠગ;
 હુચો [અવેજમાં
 સાટે અં [સરં હિં; જુઓ સાટું] બદલે;
 સાટો પું [સં પ્રા. સદ્, ઓ, સરં મ. સાટા
 = મે. વણ] બીથી મેચેલો ચોખાનો ઢોલ (૨)
 [સરં મ સાટા (પ્રા. સંઠા?)] માલ ભરાય છે તે
 માહાનો ભાગ (૩) [સરં સં. સદ્ક] ધોયેલુ ધી
 સાટોડી સ્ત્રીં [હિં. સાટો (સં. શેતા)] એક
 વનરપતિ. ઓમૂળ નં સાટોડીનું મૂળ. -ઠે
 પું એક વનરપતિ
 સાટોપ વિં [સં.] આડ પરવાણુ; લપકાવાણું
 (૨) અભિમાની (૩) અંધમંડથી, તુમાખીથી
 સાઠ (ઠ.) વિં [પ્રા. સદ્ધિ (સં વાટ), સરં
 મ, હિં] '૬૦'
 સાઠમાર, -રી જુઓ 'સાટમાર'મા
 સાઠી સ્ત્રીં ['સાઠ' ઉપરથી; સરં મ] સાઠ
 વર્ષની વય; લગપણ (૨) સાઠ વર્ષનો ગાનો.
 [-વાયદા થવા = લગભગ સાઠ વર્ષની
 ઉંમર થવા આવવી. સાઠે હાથ બાલવા =
 ખૂબ મરડું થઈ જવું]
 સાઠી સ્ત્રીં [સરં પ્રા. સદ્ધીજ, હિં., મ] સાઠ
 દિવસે પાકતી એક જુવાર કે હાંમર
 સાઠો પું ['સાઠ' ઉપરથી] વિંસં ૧૮૬૦
 નો દુષાળ [નામની ભતનો માણસ
 સાઠોદરો પું [સાઠો (ગામ) પરથી] તે નામની
 સાઠત્રીશ (-સ) વિં [સં સત્ - ત્રિશત્] '૩૦'.
 -સું વિં ૩૦ જેને છેડે હોય તે સાધનું
 સાઠલો પું [પ્રા. સાઠ, સાઠિલ (સં. શાટક)]
 સાલો, સાદી
 સાઠસાલી (ઠ) વિં જુઓ સાદીસાલી
 સાહ્ય(-હી) (ઠ) વિં [પ્રા. સદ્દ (સં સાર્ધ);
 સરં મ. સાહે, હિં સાહે] (સંખ્યા પૂર્વે
 આવતા) સાર્ધ, ઉપર અલ્પ. ઉદાં
 સાહ્ય પાથ, સાદી સહસક [-ત્રણ
 = અલ્પ પાસણિયું (૨) અપ્યામાહ્યાં, બૂજ.
 -ત્રણ થકીનું રાજ = સ્થાનિક સુખ કે અમલ.
 -ત્રણ પાયા હોવા = ઘેલું કે અગિયર મગજનું
 હોણું (૨) ઉણાળું. -ત્રણ પાંસળીનું
 = ચસકલ. -ત્રણ માંનું હાથું = રોલ હાથું.

—સાતનો ફેરો=મોટી આકૃત. —સાત
વાર પરવડવું=ખાસ કે ખુબખુબ પરવડવું કે
પાલવવું. —સાત મજાતું સબખાવવું=
મજાતું ભૂડીગાળદેવી સાડી મપતાળીસ=
અનિશ્ચિત સખ્યા. સાડીયુ મોતેરનો અક
=‘અમત’ કે ‘ખાનગી એવું સૂચન કરતો
આંકડો (કાગળને માથે લખાય છે) સાડે
સાત થયુ=પૂરી નિષ્કળતા મળવી, ધૂળ-
ધાણી થવી] બાર સીં [લા] પરવા
સાડી સીં [પ્રા સાડી (સં. શાટી), સરં હિં, મ]
કીમતી સાલો (ર) સાલો.
સાડી સાતી (કી) વિં [સરં હિં સાઠ (ઢે) સાતી,
મ સાઢે સાતી] સાડા સાત હ થની (પનોતી)
સાડુ (—ડુ), બાઈ (ડું) પું [સરં હિં સાઢુ,
મ સાઢુ, સાઢમાઠ (સં ર્યાલી, પ્રા
સાલી + સં વોઢ પ્રા વોઢુ)] સાળીનો વર
સાડૂકું વિં [સરં રવાડું] સારુ સારુ ખાવાની
ટેવવાળું [સંકાર (ર) શિક્ષાપાત્ર
સાણુકું નં [જુઓ સાનક] સાણુકું; મોઢું
સાણુશી (—સી) સીં [પ્રા સંઢાસ (સં સંદંશ),
સરં હિં સંઢસી, મ સાઢસ] પકઠ જેવું એક
સાધન; સાંશી —સો પું મોટી સાણુસી
(ર) [લા] પકઠ, સંકઠામણ, મુશ્કેલી
સાણુ નં [સરં મ સાળે] કઠાર કે કોઠીની
બાજુએ રાખેલું કાણુ (ર) [લા] મળુ (ક)
[સરં મ સાળ=નાનું સૂક્ષ્મ [લા] સંકઠામણ
મુશ્કેલી (ક) + [જુઓ સાણુ] રતખ
સાત વિં [પ્રા સત્ત (સં સત્તન), સરં હિં, મ]
‘ઠ’ [-ઉતાવળ=ગમે તેટલી ઉતાવળ,
મજા ઉતાવળ —મજાજી માળણું=સારી પેઠે,
બધી બાજુથી ભેડું—વિચારવું —મજાજી
ગાળીને પાણી પીવું=ખૂબ ભેઈ વિચારીને
પમણુ બરવુ —ઝાઢીથી નમસ્કાર=ખૂબ
દૂર રહેવું જરા પણ સખબ ન રાખવો
—ધર મજાવાં=નિરર્થક લોકોને ઘેર ફર્યા
કરવું —તાઠ ઉંચું=મજા ઊંચું —નામાનું
નાચું=છેક દાંડ, મજા જુલ્યું —પાસની
ચિતા=મજા બાજુની ચિતા —પાંચ
પાલવવાનાં હોવાં=મોટા કુટુંબનું પોષણ

કરવાનું હોવું —પાંચ થવી, વીતવી=
મહા મુશ્કેલી થવી; બારે ગભગમણ થવી.
—પેટી ઉથલાવવી, —પેટીના ચોપડા
ઉકેલવા=ભૂની નવી બાબતો વિષે સખત
ગાળો દેવી, ખૂન નિંદા કરવી —ફેરા મરજ
હોવી=છૂટકા ન હોવો, અત્યંત જરૂર
હોવી. —મજા ને સવારીરતું (કાળજી)=
ખૂન કઠણ, જલદી હરખડે નહી તેવું (ર)
ખૂન સાવધ. —વીરો સો ગણે તેવું=છેક
બેવફા —માં શૂરું ને પાંચમાં પૂરું=
જતાની સાથે જ્યં અને આવતાની સાથે આવે
તેવું, ગમે તેમ ગળડે એવું સાને અવતાર=
જન્મજન્મમાંતરમાં સાતે ઘોડે સાથે ચડવું=
અનેક ફરને એક સાથે બળવવા નીકળવું
સાતે પાડે વસજી=છોકરાછેમાં ધણાં થને,
લીલી વાડી થને] ઠોડા પું સાતનો આંકડો.
ગતાળી સીં [+તાળી] ઢોડીને રમવાની
એક રમત

સાતત્ય નં [સં] સતતપણું [રોટલી
સાતપકી સીં [સાત+પક] સાત પકવાળી
સાતપકું વિં [સાત+પક] સાત પકવાળું
સાતપડો પું [સરં મ સાતપુટી (ગળંઢ)]
પાનીએ કે હથેળીમાં થતું એક ભતનું ચૂમડું
સાતભાઈ પું [સરં હિં, મ] એક પક્ષી
સાતમ (મ,) સીં [સં સત્તમી] પખવાઢિયાની
સતમી તિથિ
સાતમું વિં [સં સત્તમ; સાત પરથી] કમમાં
ક પછી આવતું (ર) નં મરજ પછીનો
સાતમો દિવસ [સાતમે આસમાને જવું,
ચડવું, પહોંચવું=અતિશય મરજ થવું
—ચોકે, પકે પાતાળે=સાવ ખૂણે ખાંચરે]
સાતર અં [ફા જાતિર?] (ચ.) સાર; વાસ્તે;
ખાતર (ર) સીં ખાતર—ખરદાસ્ત (—બરવી)
સાતરું વિં [જુઓ સાંતરું] સબજ, શણગારી
તૈયાર કરેલું
સાતરો પું [સં સમઆસ્તુ; સરં મ સાતરળે]
(પતંગની દોરીને) ભોંય પર છૂટી છૂટી
પાયરવી તે [સાતરા પાડવા]
સાતવારિયું નં [સાતવાર] અઠવાડિક પત્ર

1162 वि०(२)अ०[सं.]आ०रपूर्वक,मानसहित

સાદાઈ સીં [જુઓ સાદું] સાદાપણું, સાદગી
સાદું વિં [ફા સાદહ] બપેકા, આઠબર,
ખર્ચાપણું, જલિલતા, મિશાલ, દબ કે
કૃત્રિમતા વિનાનું, સરળ; સીધું (૨) રગ, ભાત
કે લખાણું વિનાનું, કારં (૩) મહેનત-સરૂરી
કરવાની ન હોય તેવું, આસાન (દેહ)

સાદશ્ય નં [સં] સરખાપણું; સમાનતા
સાદંત વિં (૨) અં [સં.] સ પૂર્ણ, આદિથી
અત સુધીનું

સાધક વિં [સં] કાર્યસિદ્ધિમાં ઉપયોગી (૨)
સિદ્ધ કરનાર (૩) સિદ્ધ કરવા પ્રયત્ન કરનાર
(૪) ભૂત, દેવ વગેરે સાધનાર (૫) પું
સાધનાર; સાધના કરનાર (મોક્ષની) [-આધક
કારણો = તરફેણની અને વિરુદ્ધની દલીલો]

સાધકુ સીં જુઓ સાધની

સાધન નં [સં] સાધવું તે (૨) ઉપકરણ, ઓભર,
સામગ્રી (૩) ઉપાય, યુક્તિ (૪) ઈશ્વરપ્રાપ્તિ
માટે જરૂરી તપ, સ્વયં, ઉપાસના વગેરે
(૫) હેતુ (ન્યા) અનુદય નં મોક્ષ
મેળવવામાં જરૂરી ચાર સાધના - નિત્યા-
નિત્યવસ્તુવિવેક, વૈરાગ્ય, શમાદિ ષટ્સાધન-
સપત્તિ [શમ, દમ, ઉપરતિ, તિતિક્ષા,
સમાધાન, મદ્ધા], અને સુમુક્ષા. ઓત સીં
સાધનવાળા હોવાપણું. ૦ ભૂત વિં સાધનરૂપ
બનેલું ૦ વાહ પું અમુક સાધન રાગ કે
કાર્યકર છે એ માન્યતા. ૦ સમૃદ્ધિ સીં
સાધનની વિપુલતા, સાધનસામગ્રીની ઇત

સાધના સીં [સં] સાધવા કે સિદ્ધ કરવા
આવશ્યક પ્રયત્ન કે ક્રિયા કરવાં તે

સાધની સીં [સરં મ સાધણી, -ની; હિં
(‘સાધન’ ઉપરથી ?)] સપાટી જોવાનું કઠિયા-
મુતારનું ઓભર, ‘લેવલ’ [હોવાપણું]
સાધર્મ્ય નં [સં] સમાન ગુણધર્મવાળા
સાધવું સંકિં [સં સાધ્] સિદ્ધ કરવું; પાર
પાઠવ (૨) સાબિત કરવું (૩) દેવ, મત્ર વગેરે
વશ થાય કે સિદ્ધ થાય તે માટે] સાધના
કરવી (૪) પોતાને અનુકૂલ કે વશ કરવું (૫)
શબ્દનું સિદ્ધ રૂપ કથા ફેરફારથી બન્યું તે
ખતાવવું (૬) [તક કે સ ભોગોના] લાભ ઉઠાવી

લેવેલ, ઉપયોગ કરી લેવો

સાધારણ વિં [સં] સામાન્ય, ખાસ નહિ તેવું
(૨) મધ્યમ, નહિ અતિ ઘણું કે નહિ અતિ
ઓછું (૩) સમાન, બધાને લાગુ પડે તેવું.

અવયવ પું ‘કોમન’ ફેક્ટર’ (ગ) ઓત

સીં ૦ ધર્મ પું સામાન્ય ગુણ કે ધર્મ

સાધિત વિં [સં] સાધેલું (જુઓ ‘સાધવું’)

સાધીમંદી સીં એક વનરપતિ

સાધુ વિં [સં] સાર, ઉત્તમ (૨) પાર્થિક,

ઈશ્વરભક્તિપરાયણ, સદાચરણી (૩) [ન્યા]

શિષ્ટ, શુદ્ધ (શબ્દ, ભાષા) (૪) [સિમ સને

અતે] સાધનાર ઉદાં સ્વાર્થસાધુ લાગસાધુ

(૫) પું સાધુ પુરુષ (૬) ત્યાગી, બાલો,

વૈરાગી (૭) અં શાખાસાધન્ય! ૦ કાર

પું શાખાસાધન્ય એવો ઉચ્ચાર અચરિત

વિં સાધુતાવાળા જીવનવાણું, સાધુ (પુરુષ)

૦ તા સીં ૦ વૃત્તિ સીં પવિત્રતા, સદાચાર.

૦ સંત પું સાધુ કે સત (સમૂહવાચક)

સાધ્ય વિં [સં] સિદ્ધ કરવાનું (૨) સાધી

શકાય તેવું (૩) નં સિદ્ધ કરવાનું તે ઓત

સીં સાધ્ય હોવાપણું

સાધ્યસ નં [સં] બચ, બીક (૨) મહારાટ, ફોલ

સાધવી વિં સીં [સં] શીલવતી; પતિવ્રતા (૨)

સીં બાવી, સાધુદી

સાન સીં [જુઓ સાન, સરં હિં] ઇટા

સાન સીં [પ્રા સંળા (સં સંળા)] ઇસારો,

સંકેત, આંખમચકારો (૨) સમજણ, અક્ષલ

(૩) સ્વમાન (૪) નં ગીરો મૂકવું તે; અવેજ

[—કરવી = સંકેત કરવો, આંખથી અલસારો

કરવો. —માં કહેવું = સંકેતથી કહેવું —માં

મૂકવું = ગીરો મૂકવું —માં સમજવું =

ઇસારાથી, થોડાકમા સમજાવી આપવી —વળવી

= અક્ષલ આવવી] ૦ ખત નં ગીરો

મૂંખા બાળતનું લખાણ ૦ ગીરો વિં સાનમાં

કે ગીરો મૂંકેલું ૦ સૂધ, ૦ શુદ્ધિ સીં સાન

સાનકે સીં [જ સિદ્ધનક, સરં મ] સાણક,

કીખ (૨) રકાળી, તાસક

સાન દ વિં [સં] આન દ્યુક્ત (૨) અં આન દ-

પૂર્વક —દાશ્રય નં [સં આશ્રય] આન દ્યુક્ત

આશ્ચર્ય (૨) અં આનંદ ને આશ્ચર્ય સાથે
આની સ્ત્રી ['છાંદુ' ઉપરથી; સરંમ. સાન્યે]
પેણીમા ખાલં વગેરે તળતા ખરી પડેલો
બૂકા (૨) તેલભર્યો કચરેલા તલનો બૂકા
(૩) રાખ. [-વાળવી = ટાઢી વાળવી;
ચિતાની બરમ મેળી કરી પાણી ખાંટી ઠંડી
પાઠવી કે નદી નવાણમાં પધરાવવી.]

સાનુકંપ વિં [સં] અનુકંપા-હયાવાળું
સાનુકૂળ(-ળ) વિં [સં.] અનુકૂળ, મદદગાર
સાનુભવ વિં [સં] અનુભવયુક્ત (૨) અં
અનુભવપૂર્વક

સાનુસ્વાર વિં [સં] અનુસ્વારવાળું
સાન્ત વિં [સં] અંતવાળું; મર્યાદિત, નશ્વર.
ઠંતા સ્ત્રી [તે સંબંધી
સાન્નિયાતિક વિં [સં.] સંનિપાતને લગતું, કે
સાન્વય વિં [સં] અન્વયવાળું

સાપ પું [પ્રા. સપ્પ(સં. સર્પ)] સર્પ; જુઓ ગ.
[-ઉતારવો = સાપના ઝેરની અસર દૂર
કરવી (મન-તતથી) -કાઢવો = (મદારીએ) .
તેની ટોપલીમાંથી સાપનો ખેલ કરવા તે બહાર
કાઢવો.] (૨) કામને વખતે વચ્ચે મુસ્કેલી
કે આડી વાત ખડી કરવી (અહણ વખતે
સાપ કાઢવો) -છે કે હો છે = શું છે તે નક્કી
કરી સકાતું નથી -ના હોના બહુવચા =
બહુ બહુ રીતે સમભવવું -નો બારો = ઘણી
ભેખમકારક કે સભળવાની વસ્તુ (જેમ કે
કન્યા, વિધવા ઇત્યાદિ) (૨) ઘણું ઝેરીલું -અદેખું
માણસ. સાપે છકુંદર બળવું = ન ગળાય
કે ન છોડાય એવી બેઠ બાબતની મુસ્કેલ
પરિસ્થિતિમાં મુકાઈ જવું] બહુ(-ણી) સ્ત્રી
સાપની માદા બળામણી સ્ત્રી એક ભત્તનો
નાનો સાપ

સાપમાર પું [સાપ + મારવ] એક પક્ષી
સાપરાધ વિં [સં] અપરાધી
સાપિથ્ય નં [સં] સપિઠ હોવાપણું
સાપેક્ષ વિં [સં] અપેક્ષાવાળું (૨) સ્વતંત્ર
હરતી નધરાવનારું પણ બીજા કરા પર આધાર
રાખનાર; 'રિસેટિવ' [સાપનું બચ્ચું
સાપોલિયુ નં [સાપ ઉપરથી] નાનો સાપ (૨)

સાસાહિક વિં [સં] સાત દિવસનું (૨)
સપ્તાહને લગતું (૩) નં સાત સાત દિવસે
બહાર પડતું જાયું

સાફ વિં [અ] સફ, સ્વચ્છ (૨) કચરા-કાંટા
વગરનું (૩) સપાટ (૪) નિષ્કપટી (૫) સ્પષ્ટ
(૬) અં બિલકુલ ધસીને, [-કરડું, કરી
દેહું = ઉઠાવી દેવું, પૂરું કરવું (૨) પાયમાલ
કરી નાખવું (૩) મારી નાખવું -સાફ વિં
તફાવ સાફ (૨) અં ચોખ્ખેચોખ્ખું, સ્પષ્ટ
રીતે (૩) ખુલ્લા દિલથી] ઠસૂફ વિં ચોખ્ખું,
કચરા વિનાનું (૨) સ્ત્રી સફાઈ, વાળચૂંક (૩)
કામકાજની સુવ્યવસ્થા (૪) પું ઠંડની કસરતનો
એક પ્રકાર ઠસૂફી સ્ત્રી સાફસૂફ

સાફ્થ્ય નં [સં] સફળતા
સાફી સ્ત્રી [અ] ચલમ પીવાનો કપડાનો કકડો
સાફી સ્ત્રી [અ. સાફ ઉપરથી] પતરાણ, બહાઈ
(-મારવી.) (૨) વિં [અ.] વળતર વગરનું
સાફી પું [સરંમ હિં., મ સાફા] ફેટો
(-બાંધવો, પહેરવો)

સાબબોધું અં [સરંમ મ સાબબામાવહા]
(કા) મેળસેળવાળું (૨) (અ.) ભોળું, નિષ્કપટી
સાબબું વિં [સ+બબુ ?] બહુથે, તમામ (૨)
[સાવબ ?] સબબ, તૈયાર (૩) [સરંમ સબબુ]
ટટાર, સાબું

સાબર નં [સં શંબર, સરંમ મ સાવર; હિં.]
શિગડાવાળું હરણ જેવું એક પ્રાણી.
ઠશિ(-શી)મડું, ઠશિ(-શી)યું નં
સાબરનું શિગડું

સાબર, ઠમતી સ્ત્રી (સં) અમદાવાદ પાસેની
નદી. ઠકાંઠો પું તેના કાંઠા પર આવેલો પ્રદેશ
સાબરિ(-ળિ)યો પું દૂધહાંનિ વેપાર કરનારો
સાબરી સ્ત્રી સાબરની માદા

સાબાશ -શી જુઓ શાબાશ, -શી
સાબિત વિં [અ.] સિદ્ધ, પુરવાર -તી સ્ત્રી
પુરાવો, ખાતરી

સાબુ(-બૂ) પું [અ. સાબૂત] ક્ષાર અને
તેલની મેળવણીથી બનાવેલો મેલ કાપે તેવો
પદાર્થ. [-બાંધવો જગાવવો = કપડાને સાબુ
ધસવો - સાબુવાળું કરવું.]

સાયાહન પુનં [સં] સાંજ, સાંજનો સમય
 સાયુજ્ય નં [સં] એક થઈ જવું તે; મળી
 જવું તે. ઋષિ સાંજે જોઈ ઇશ્વર સાથે
 તાદાત્મ્ય અનુભવાય એવી મુક્તિ (મુક્તિના
 ચાર પ્રકારમાનો એક)
 સાયો પુનં [ફા] ધાંધો (૨) (લા) મહા,
 આશરો (૩) ફાળોનો ઝૂલો
 સાર વિનં [મં] સાર, ઉત્તમ (૫) (૨)
 પુનં, નં કસ, સર્વ (૩) તાત્પર્ય, સારાંશ
 (૪) [લા] લાભ (૫) [કા.] ખુશાલી,
 ઉમંગ (૬) સારો ભાવ (૭) સારપ. ઋષિ
 વિનં સારયુક્ત, સારપૂર્ણ. ઋષિ સાંજે
 ઋષિ વિનં સારો-ઉત્તમ બુદ્ધિવાળુ, ચતુર,
 કુશળ ઋષિ પુનં સારો ભાગ (૨) સારાંશ
 ઋષિ વિનં સારપ (૨) સર્વોત્તમ, શ્રેષ્ઠ
 સાર સ્ત્રીનં [સરં] હિં, 'સારું' ઉપરથી +
 (૫) સહાય, મહા [હોળનાર
 સારક વિનં [સં] રેથક (૨) પુનં (૫) (વાળ)
 સારચાહી, -હિતા [સં] જુઓ 'સાર'માં
 સારજન્ટ પુનં [સં] ગોરો પોલીસ જમાદાર
 સારણુ વિનં [સં] સારનાર; નિલાવનાર (૨)
 પુનં [જુઓ સારણ] વાવફવામાંથી કાઢેલી
 નહેર (૩) નં સારણગાઠ ઋષિ પેઠામાં
 થતી એક ભવની ગાંઠ [કાઠો; કાષ્ઠક
 સારણિ(-ણી) સ્ત્રીનં [સં] નહેર, નીક (૨)
 સારણી સ્ત્રીનં [જુઓ સારણ] વણાટ માટે
 ફણીમાંથી તાણો પસંદવા તે ઠામદાર
 પુનં ફણીમાં તાણો સારવાનું કામ કરનાર
 સારણિ પુનં [સં] રથ હાકનાર
 સારથ્ય નં [સં] સારણિપણ
 સારધી વિનં [સં] જુઓ 'સાર'માં
 સારપ સ્ત્રીનં [સાર પરથી] સારપણ; સજ્જનતા
 સારપણું સંકિં [સરં] મ સારણી (સં સ્વ?)
 ક્યારામાંના નકામાં છોડ તાણી નાખી (હામરને)
 પાછી આદર કાઢવ કે માટીમાં દબાવવી
 સારભાજ, સારભૂત [સં] જુઓ 'સાર'માં
 સારમ લળ નં [સરં] મં એક ભવન ૩૨
 વારુ વાળુ

સારમાણુ સાઈ સ્ત્રીનં [સારં+માણુ] સજ્જનતા
 સારમેય પુનં [સં] કૃતો
 સારવણું સંકિં [સાર પરથી] સરં પ્રા સારવ
 =સાફ કરવું] સાર કાઢવો [જમીન
 સારવા સ્ત્રીનં [સરં સારવણું] સારી ફળદ્રુપ
 સારવાન પુનં [ફા સારવાન, છીટવળો રામકો
 સારવાર સ્ત્રીનં [સરં] હિં સારના =દેખરેખ
 રાખવી, પ્રા સારવિમ (સં સમારવિત) =
 સભાળેલું, દુરસ્ત કરેલું ખરદાસ્ત, સેવાયાકરી
 સારણું સંકિં [પ્રા સારવ (સં સમારવ)]
 આફ કરવું, સરાવણ (૨) [પ્રા સાર (સં
 સારવ), સરં હિં સારના. મ સારણે]
 પસંદવણ (૩) ખેરવણ, ટપકાવણ (૪) આંજણ,
 લગાડવું (૫) પાર પાડવું, કરવું (૬) પહેરવું;
 શણગારવું (૭) સરકાવવું
 સારસ પુનં; નં [સં] એક પખી -સ્ત્રી
 સ્ત્રીનં સારસની માદા [મળ]
 સારસાપરીલા સ્ત્રીનં [સં] એક ઔષધિ (તેના
 સારસ્ય નં [સં] સરસતા
 સારસ્વત વિનં [સં] સરસ્વતી સબધી (૨)
 સારસ્વત દેશનું (૩) પુનં સરસ્વતી નદીના
 તટ ઉપરનો દિલ્હીથી વાયવ્યનો આર્યોનો
 પવિત્ર પ્રદેશ (૪) તે દેશનો નિવાસી બ્રાહ્મણ
 સારહી પુનં [પ્રા સારહિ (સં. સારથિ)] (૫)
 ધનુર્ધર, બાણાવળી (૬)
 સારમ પુનં [જુઓ સરગ] સરગનો - વહાણના
 કમાનનો મહાનીશ (૨) સરમ
 સારંજ પુનં, નં [સં] એક રામ (૨) મૂઝ
 (૩) ધનુષ્ય (૪) [સં] વિષ્ણુનું ધનુષ્ય, શર્ંગ
 (૫) હાથી (૬) કાઠિલ (૭) ભમરો ધર,
 ઋષારી, ઋષણ પુનં (સં) વિષ્ણુ. ઋષયના
 વિનં સ્ત્રીનં મૂઝનયની -ગી સ્ત્રીનં એક
 તટવાસ (૨) મૂઝધી
 સારાઈ(-શ) સ્ત્રીનં ['સાર' ઉપરથી] સારાપણ
 સારાણુવાદ પુનં [સં] સાર પૂરતો અનુવાદ -
 ભાષાંતર [ઇષ્ટ પરિણામ
 સારાવાટ સ્ત્રીનં [સાર + વૃત્ત (સં) ?] (કા)
 સારાશ સ્ત્રીનં ['સાર' ઉપરથી] સારાઈ,
 સારાપણ

સારાસાર પુ. [સં] સારું અને ખોટું.
 ંવિચાર પુ. સારાસારનો વિચાર ંવિવેક
 પુ. સાર અને અસારનો વિવેક કરવો -
 જુદાં પાડવા તે [કે સંબંધ
 સારાસારી સ્ત્રી. ['સાર' ઉપરથી] સારો મેળ
 સારાં નંબંબં [જુઓ છારા (કે છાર = રી છ
 પરથી ?)] + ચોરી કરતા, હલકી ભતના
 રખકતા એક વર્જના લોક; છારાં
 સારાંશ પુ. [સં.] બાવાર્ય, મતલબ, તાત્પર્ય
 સારિકા સ્ત્રી. [સં] મેના
 સારીમમ સ્ત્રી. [સા-રી-મ-મ ધં] સંગીતના
 સાત સ્વર કે તેની સ્વરલિપિ (૨) કોઈ રાગ
 કે ગીતના સ્વર
 સારી પેઠ(=કે) અ. [સાર + પેઠ] ખૂબ, પુ. કળ
 સારું અ. [સં સારકં ?] ને માટે, વાસ્તે
 સારું વિ. (૨) નં [સં. સારકં, પ્રા. સારકં,
 સરં મ, હિં સાર] શુભ; બહુ (૨) સુદર;
 મનુ(૩) [સરં હિં, મ (સં સર્વ ?)] સમસ્ત;
 આપુ (૪) અ. (જવાબમાં) હીક, બલે.
 [(સીને) સારા દહાડો હોવા = ગર્ભ રહેવો;
 બેલથી થયુ સારા પંખલાણું = શુકનિયાળ,
 જેને આવ્યે સારાં વાનાં થાય એવું સારું
 કૃતક = હડકાણું નહિ એવું - મીઠું કૃતક.
 સારો દહાડો = સુખ સંપત્તિ કે ખીલ રીતે
 સારો એવે શુભ મંત્રણ દિવસ.] ંનરસુ,
 ંમાહું વિ. સારું અને ખોટું [-કરવું = આ
 સાર છે - આ ખોટું છે, એની ખણખોલ
 કરવી; ંટ પસદ ન કરવું - કહેવું = કપકો
 આપવો (૨) નિંદા કરવી]
 સારૂંથ નં [સં.] સમાનરૂપવાળા હોવું તે
 મુક્તિના ચાર પ્રકારમાનો એક
 સારેવડું નં ચોખાના લોટનો પાપક
 સારો પુ. [પ્રા. સારજ (સં સારક) ?] બેસતા
 વર્ષને દિવસે વચ્ચે, વર્ષ દરમ્યાન બનવાના
 બનાવોની આમાહી
 સારોદાર પુ. [સં] સાર કે રહસ્ય તારવવું તે
 સાર્થ વિ. [સં] અર્થપ્રજ્ઞ (૨) પુ. કાફલો
 સાર્થક વિ. [સં.] સફળ; કૃતાર્ય (૨) નં
 સફળતા, (સં. -કય નં સાર્યકતા

સાર્થવાહ પુ. [સં] વણ્ણરો (૨) સંબધી;
 કાફલાનો આગેવાન
 સાર્ધ વિ. [સં.] બીડું
 સાર્ધ વિ. [સં.] અર્ધ સહિત
 સાર્વકાલિક વિ. [સં] સર્વકાળ રહેનાર (૨)
 સર્વ સમયને લગતું
 સાર્વજનિક, સાર્વજનીન વિ. [સં] સર્વ
 લોકોનું; સર્વ લોકો સંબંધી (૨) સર્વ લોકોને
 ઉપયોગી [સર્વંબ્યાપી
 સાર્વત્રિક વિ. [સં.] સર્વ જગાએ થતું (૨)
 સાર્વનામિક વિ. [સં] સર્વનામનું, ને લગતું
 સાર્વભૌતિક વિ. [સં] બધા ભૂત-પ્રલ્હને લગતું
 સાર્વભૌમ વિ. [સં] આખી પૃથ્વીનું આખી
 પૃથ્વી સંબંધી (૨) પુ. ચક્રવર્તી રાજા
 સાર્વભૌમિક વિ. [સં] સર્વ લોકો સંબંધી
 સાર્વવર્ણિક વિ. [સં.] સર્વ વર્ણો અંગેનું,
 -સંબંધી [અર્થે એવું
 સાર્વવિભક્તિક વિ. [સં.] સર્વ વિભક્તિમાં
 સાર્થ નં સં [સરખી શક્તિ કે એ સંય વાળા
 હોવું તે; મુક્તિના ચારમાનો એક પ્રકાર
 સાલ પુ. નં [સં] એક વૃક્ષ
 સાલ નં [સં] શલ્ય; પ્રા. સલ્લ, સરં હિં]
 વીધમાં બેસે તેવો છેડો, બધબેસતો સાધો
 (૨) નહતર, આઠખીલી (૩) મિલ્લીદંડાની
 એક રમત [-કાઢવું = બધબેસતો સાધો
 બનાવવો (૨) આઠખીલી દૂર કરવી. (૩)
 કાસળ કાઢવું. -ઘાલવું = નહતર પેલા કરવું;
 નડે એમ કરવું. -ચઢવું = મિલ્લીદંડામાં
 સામા પછને ઘાવ આપવાનું રહેવું -ટાળવું
 = જુઓ સાલ કાઢવું ૨ ૩ -બેસાઢવું =
 બરાબર સાધો ગોઠવવો]
 સાલ સ્ત્રી. [ફા.] વર્ષ (૨) પાકની મોસમ (૩)
 વર્ષાસન ંબરેહ, ંગીરી સ્ત્રી. [+ફા.
 ગિરહ] વરસગાઠ ંશુદસ્ત સ્ત્રી. [+ફા.
 ગુદાસ્તન] ગયું વર્ષ. ંસરે અ. આપું વર્ષ.
 ંવાર અ. વરસવાર; વરસના અનુક્રમે.
 ંવારી સ્ત્રી. વર્ષ પ્રમાણે અનુક્રમ (૨)
 બનાવોની સાલવાર ગોઠવણ, તેની યાદી કે નોંધ
 સાલજ વિ. [હિં સાલંક] જુઓ જાણતમ

સાલગરહ, સાલગીરી, સાલગુહસ્ત જુઓ
'સાલ' સ્ત્રીં માં

સાલપોલ(-લિયુ) વિં [સાલ+પોલું] સાલમાંથી
ઢીલું પડી ગયેલું (૨) સાલ બરાબર બેઠાં
ન હોય તેવું (૩) [લા] ઢીલું; બોલું

સાલમ પું [જ] એક કદ ૦ પાક પું
સાલમ નાખીને બનાવાતો એક પાક (૨)
[લા] ખાર [-આપવે = મારવું]

સાલવણું નં [સાલવડું ઉપરથી] સલવાઈ
રહેતું તે, એક બાજુ ખરી શકાય નહિ
તેવી રિવાજ (૨) સાલવડું તે

સાલવડું સંકિં [સાલવડું] પરથી સાલ
બેસાઈ (૨) [લા] પચાત ઊભી કરવી
સાલવાર, -રી જુઓ 'સાલ' [ફા] માં

સાલવી પું [સાલ' ઉપરથી] સુતાર
સાલવડું અંકિં [સાલ' ઉપરથી, સરં હિં
સાલના] શલ્ય પેઠે કુખ્યા કરવું, ખટકવું,
બોનાવું (૨) દિલમાં કુખ્ય થવું

સાલસ વિં [જ] નરમ રવભાવનું, બહું,
સળ -સાઈ સ્ત્રીં [કૂપી ગોઠવણ
સાલસકંથો પું [સાલ+સકંથો] તરકટ,
સાલકાર વિં [સં] અલકારયુક્ત

સાલાતાલા પું બંબં કાલાવાલા, આજી
સાલાવડું વિં [સરં મ સાલાવાલા] અણ-
સમજી, ઢગધડા વિનાનું (૨) બહું, બોણું

સાસાર વિં [ફા] આગેવાન; બુખ્ય
સાલિયાણું નં [ફા સાલાના, સરં હિં
સાલિયાના] વર્ષાસન વાર્ષિક વેતન

સાલિયુ વિં [સાલ' ઉપરથી] વાર્ષિક (૨)
નં વર્ષાસન, સાલિયાણું

સાણ વિં જુઓ સાણું
સાણ પું [સં પ્રા સાલ = કિલો] પૂજાનો
મોટો એકલો (૨) [જુઓ સાણો] સાણાના
અર્થની ગણ

સાલોક્ય નં [સં] જુઓ સંલોકતા
સાલોત્રી પું [જુઓ શાલિહોત્રી] ઠોરનો દાહતર
સાલોત્રી પું [પ્રા સાલિયા-સાલિયા સરં
(સં શાલિકા), દે સાહલી] સ્ત્રીઓને પહેરવાનું
વસ્ત્ર, સાલોત્રી

સાવ (સા') અં [મ. સાવ્ર કે સં સર્વ (અપં
સાવ) પરથી?] તફા

સાવકાથ વિં [સં] અવકાશવાળું (૨) અં
[સરં મ] સગવડે, અનુકૂળતાએ

સાવડું વિં [પ્રા સાવક (સં સાવત્ત)]
ઝોરમાયું, અપરમાયું

સાવચેત વિં [સરં મ સાવચિત્ત, હિં]
સાવધાન, ભગત, સચેત, -તી સ્ત્રીં સાવધાની
(૨) ચેતવણી

સાવજ પું [સરં વાણું] વાણ (૨) (કા.)
[સં શ્વાપદ પ્રા સાવય, સરં મ] સિંહ

સાવજી નં [સં શ્વાપદ?] પખી (લાઠમાં)
સાવધ, -ધાન વિં [સં] સાવધ, હોશિયાર,

ભગત, -ધાનતા, -ધાની સ્ત્રીં

સાવન પું [સં] એક સૂર્યોદયથી બીજા
સૂર્યોદય સુધીનો એક દિવસ (૨) વિં
એ ગણતરી પ્રમાણે ૩૦ દિવસનો (માસ),
કે ૩૬૦ દિવસનું (વર્ષ)

સાવયવ વિં [સં] અવયવવાળું
સાવરણી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ] પૂજેવાળવાનું
સાધન [-ફેરવવી = પૂજે વાળવો] -ણી
પું મોટી સાવરણી

સાવરિયુ નં જુઓ સાસર
સાવરુઈ નં [સં] સવર્ણપણું

સાવસિયુ નં [દે સાવલી, સરં મ સાવલેં]
એક ભતનું આછા વણાટનું પાતળું ધોતિયું

સાવણું નં [જુઓ સરાવણું] શરદા
સાવિત્રી સ્ત્રીં [સં] સૂર્યનું કિરણ (૨) માયત્રી

(૩) [સં] સત્યવાનની પત્ની ૦ ભત નં
જેઠ માસના શુકલ પક્ષના હેલા ત્રણ

દિવસોમા સૌભાગ્યની રક્ષા માટે કરાતું
સ્ત્રીઓનું (વટસાવિત્રીનું) એક મત

સાશક કે વિં [સં] શકાયુક્ત
સાશ્વર્ય વિં [સં] આશ્વર્યવાળું, નવાઈ ભરેલું

(૨) અં અચળા સાથે
સાષ્ટાંગ વિં [સં] આઠે અંગ સહિત (માથુ,

આખા હાથ છાતી, પગ, ભથ મન અને
વાણી) ૦ પ્રણામ પું બંબં નીચા સૂઈ
(આઠે અંગથી) કરેલા પ્રણામ [-કરવા =

[લા.] લપસી પહલું; ગળડી પહલું]

સાસ પુ. [પ્રા. (સં જ્ઞાસ)] શ્વાસ, હમ (૨)
[લા.] જવ, પ્રાણ (૩) શકાર [-આવવો = ઠીક
થવું, સુધરવું. -હી પહલો, થવો = મરણ પૂર્વે
ખૂબ ભેરથી શ્વાસ ચાલવો. -કાઠી નાખવો =
ખૂબ ધક્કવું (૨) મરણતોલ કરી નાખવું
-ચાલવો = જવણ હોવું]

સાસરવાસ પુ. [સાસર + વાસ] સાસરામાં
વસવું - સાસરે સાસરે જવું તે. ઓળી વિ.
સાસનામા વસતી સ્ત્રી - સો. પુ.
સાસરે જતા દીકરીને અપાતો લૂગડો, ઘરેણા,
ઘરવાખરો વગેરે સામાન [ખાણસો

સાસરવેલ સ્ત્રી. [સાસર + વેલ] સસરાના કુટુંબનાં
સાસરી સ્ત્રી, -ફે નં. [પ્રા. સાસુરજં (સં
જ્ઞાસુરજં)] સસરાનું ઘર - રિયું નં
સાસરીનું સજી (૨) (પ.) સાસર

સાસુ સ્ત્રી. [પ્રા સાસૂ (સં જ્ઞાસૂ)] વર કે વહુની
મા. ઓળચો પુ. પતિ ઓળ સ્ત્રી. (માનાર્યે)
સાસુ [હાકતે હાકતે

સાસોટ અ. [‘સાસ’ ઉપરથી] શ્વાસભેર,
સાસના સ્ત્રી. [સં] ગાયને ગળે જે ગોઠી
જેવી ચામડી લખડે છે તે

સાહચર્ય નં. [સં.] સાથે રહેવું કે ફરવું તે
(૨) સંગ, સાથ (૩) હમેશાં સાથે હોવું તે
સાહજિક વિ. [સં] સહજ, સ્વાભાવિક, કુદરતી
સાહતું સં. કિં. [પ્રા સાહ (સં સાહ)] ઝાલવું;
પકલવું

સાહસ નં. [સં.] ભોખમભરેલું કામ (૨)
અવિચારી કામ (૩) ભોખમ હોવા છતાં હામ
ભીડી ઝંપલાવવું તે. [-મેલવું = સાહસ
આદરવું, કરવું] ઠકથા સ્ત્રી. સાહસપૂર્ણ
કે સાહસ વર્ણવતી કથા. ઓવીર પુ.
સાહસી - પરાક્રમી પુરુષ

સાહસિક વિ. [સં] સાહસ કરનાર. ઓત સ્ત્રી.
સાહસી વિ. [સં] સાહસિક; સાહસવાળું
સાહાર્ય સ્ત્રી. [સં.] મદદ. ઠકારક વિ.
સહાય કરે એવું

સાહિત્ય નં. [સં.] સાધન, સામગ્રી (૨) પ્રભનાં
વિચાર, ભાવના, જ્ઞાન વગેરેની ભાષામા

સંગ્રહાયેલી મૂડી, વાહનમય ઠકાર પુ.
સાહિત્ય રચનાર. ઠકૃતિ સ્ત્રી. સાહિત્યની
ચીજ. ઠકૃતિ સ્ત્રી. સાહિત્યના વિષયોની
ચર્ચા ઠકરિપદ, ઠકભા સ્ત્રી. સાહિત્યચર્ચા
કરનારી પતિવદ કે સભા - ત્યક વિ.
સાહિત્યને લગતું

સાહી, ઠકૃતિ જુઓ શાહી, ઠકૃતિ

સાહુકાર, -રી જુઓ શાહુકાર, -રી

સાહુકી સ્ત્રી. [સરં હિં સાહી] જુઓ શાહુકી

સાહેબ પું. [મ સાહિબ] માલિક, ધણી (૨)

મોટો માણસ (૩) ટોપીવળો, યુરોપિયન

(૪) ઈશ્વર ઠકાની વિ. ખાનદાન માણસોના

ઉપયોગનું, અમદાવાદી હીચી બનાવટના

(કાગળ). ઠકદી સ્ત્રી. બાદશાહ કે ઉમરાવની

દીકરી ઠકદો પુ. બાદશાહ કે ઉમરાવનો

દીકરો. ઠકોપી સ્ત્રી. ‘હેટ’ ગોરા પહેરે છે

એવું ટોપયુ કે ટોપી ઠકોક પું. ગોરાલોક,

-ખાસ કરીને અંગ્રેજ -ખા સ્ત્રી. રોઠાણી;

પ્રતિષ્ઠિત સ્ત્રી -ખી સ્ત્રી. નહોનલાલી,

વૈભવ (૨) રોઠાઈ (-કરવી, ભોગવવી).

-ખીદાર વિ. સાહેબીવાળું -ખી પું

સ્વામી, વર

સાહેલી સ્ત્રી. [દે સાહલી, સરં પ્રા સહી

(સં સહી)] સખી [સહાયતા કરનાર

સાહ સ્ત્રી. [સં] સહાયતા ઠકારક વિ.

સાળ સ્ત્રી. [સરં પ્રા સાલિય (સં શાલિક)

= વણકર] કપડા વણવાનું ચોભર ઠકાનું

નં. મિલનો સાળોનો વિભાગ ઠકણ સ્ત્રી.

સાળવી કે તેની સ્ત્રી ઠકી પું. કપડા

વણનાર, વણકર

સાળાવેથી સ્ત્રી. [‘સાળો’ ઉપરથી] સાળાની

વહુ, સાળેલી

[ખહેન

સાળી સ્ત્રી. [પ્રા સાલી (સં ર્યાલી)] વહુની

સાળુ પું. [દે સાહલી, સરં હિં સાહ, મ

સાહ] સીએને પહેરવાનું ઝીંધુ રંગીન વસ્ત્ર

સાળું વિ. [‘સાળો’ ઉપરથી] વાક્યમાં

વપરાતા તેની વિવક્ષામાં જરા વધારે સ્થોટતા

ને અમતનો ભાવ ઉમેરે છે. (‘મરં સાળું’

પણ બોલાય છે) ઉદા. સાળી વાત તો

ખરી (ર) [સુ] 'માણુ' પેઠે વહાલમાં
કે નિરર્થક બોલાય છે
સાળેલી સ્ત્રી (સુ) જુઓ સાળાવેલી
સાળા પુ. [પ્રા સાલજ (સં રયાલક), સરં
મ સાલ્જા] વહુનો બાઈ
સાઈ, ઠાંડું (૦) નં [સં સ્વજ પરથી ? કે
પ્રા. સાહજ (સં સાત્મીક) કે પ્રા માશ્ય (સં
સ્વાગત) પરથી ?] આલિગન (-લેડુ)
સાઈ, ઠાંડા (૦) પુ. [સરં હિં સાર્, મ
સાર્ (સં સ્વામી)] પરમેશ્વર, ખુદા (ર) કૃષીર
ઠાંડા પુ. સાધુ, બાવો (માનાય બંવં)
સાંકડ (૦) સ્ત્રી [જુઓ સાંકડુ] સ કડામણ,
બીડ (ર) મુશ્કેલી (-પડવી, લાગવી)
સાંકડું (૦) વિ. [પ્રા સંકુઢ (સં સંકુટ), સરં
મ સાકઢા] પહોળાઈમાં ઓછુ (ર) બિહાટ,
છૂટ વગરનુ (કે) સ કુચિત, અનુદાર. [-પડણું
= બીડ લાગવી -લાકડું, સાંકડો સ બ ધ
= ગાઢ સ બ ધ. સાંકડે આવવું = હરકતમાં
-મુશ્કેલીમાં આવવી પડવું] -ઠે માંકડે (-ળી)
અં ગમે એમ સ કડાઈને
સાંકર્ય નં [સં] સ કરતા
સાંકળ (૦) સ્ત્રી [પ્રા સંકલ (સં શૃલક),
સરં હિં લાંકલ, ર. મ] કડીઓ કે આકલા
નેડીને બન વેલી લાંબી હાર (ર) બારી-
બારણાને બધ કરવાની એવી હારનું સંધન
(૩) જમીન બરવાનું ૧૦૦ ફૂટનું માપ
[-લાલવી = હરકત કરવી, વચમાં અડચણ
નાખવી -ચડાવવી, બીડવી, મારવી,
લાગાવવી, વાસવી = સાંકળ વડે બધ કરવું]
૦ડુ સંકિં સાંકળની પેઠે નેડું, વળગાડું
(ર) અંકિં (પ.) સાંકળની પેઠે બધાવું,
સંકલવું -ળિયું નં પુસ્તકનાં પ્રકરણ
વગેરેનો પાનના નબર સાથે અનુક્રમ. -ળી
સ્ત્રી નાની કડીઓ નેડી બનાવેલી સેર
(ર) કોટે ઘાલવાની કડી -ળું નં પગનું
એક ધરેણું [(ર) પારિશાલિક
સંકેતિક વિ. [સં] સંકેત સ બ મી, સંકેતવાળું
સાંકા (૦) પુ. [જુઓ સાંજ] માપનો અઠસરો
સાંખલો (૦) પુ. અણુ (સુ)

સાંખવું (૦) સંકિં [સં સં + ક્ષમ્] ખમવું;
સકુન કરવું (ર) ક્ષમા કરવી (૩) [પ્રા સંખા
(સં સંખ્યા) = ગણતરી કરવી] માપવું, ભરી
નેડું (૪) સરખાવવું; ટલના કરવી
સાંખુ (૦) નં [જુઓ સાંખડ] માપ (ર)
ખડીને પકનર રાખેલું ખેતર [(વેપારી)
સાંખા(૦) [પ્રા સંખા (સં સંખ્યા)] એકનો સંકેત
સાંખ્ય, ૦૬૨૧૧૦ [સં] કપિલ મુનિએ રચેલું
દર્શન; ૭ વૈદિક દર્શનોમાંનું એક
સાંખ વિ. [સં] અંગો સહિત (ર) આખુ;
તમામ (કે) [સરં હિં, મ.] પુ. સ્ત્રી, નં
બરછી નેડું એક હથિયાર
સાંખડો (૦) પુ. ['સાંગ' ઉપરથી] ડોળી
ઉપાડતાં ટેકણ તરીકે લેવાતો લાકડાનો ઢાંડો
સાંખર (-રી) (૦) સ્ત્રી [દિ સંગરિગા, સરં
મ સાગરી] સમીની શિખ
સાંખડું (૦) નં [સં શૃગ (સિંગડુ) ઉપરથી ?]
બાળકની ઠાંટમાં ઘાલવાનું ઢાલર
સાંગામા (-મા) સ્ત્રી (૦) [સં સાગમચિકા, કે
સાગી + માંચી ?] અદેશીને ખેસાય તેવી
પાટી બરેલી પુરસી-ચાટની માંચી
સાંગી (૦) સ્ત્રી [સરં હિં] રચની ધરી
અને સાટી એ બે વચ્ચેનો કઠેરાવાળો ભાગ
સાંગાપાંગ વિ. (ર) અં [સં] અગ્નિપાંગ
સહિત, સમસ્ત, પૂર્ણ
સાંઆમિક વિ. [સં] સાંઆમને લગતું (ર) પુ.
સેનાપતિ (૩) યોદ્ધો
સાંધિક વિ. [સં] સંધન, -ને લગતું
સાંચરવું (૦) અંકિં [જુઓ સંચરવું] ચાલવું
(ર) જવું, વિભાય થવું (૩) સાચવું
સાંચવું (૦) સંકિં [સં સંચિ] સંચરવું,
એકડું કરવું, વહેરી ગાખવું [સાંચિયુ સંધંચું
= પેલા કરી બેચું કરી મૂંધું]
સાંચો (૦) પુ. [જુઓ સંચો] સંચો (ર)
[સરં હિં, મ સાચા] બીચું -ચાકામ નં
ચત્ર (ર) ચત્રકામ (૩) ચત્રની રચના વગેરે
સાંજ (-ઝ) (૦) સ્ત્રી [પ્રા સંજા (સં સંધ્યા);
સરં હિં સાજ, મ] સંધ્યાભાગ. [-કરવી
= સાંજ પડે ત્યાં સુધી કામ કે કાંઈ ચલાવવું

કે લખાવું, સાંજ પાઠવી. -થવી, પઠવી
= સંધ્યાકાળ થવો (૨) [લા.] બહુ મોડું થવું.
-પાઠવી = મોડું કરવું, કામ ઠીલમાં નાખવું
-સવાર = રેલ, નિરંતર] ૦રે, -જે(-ઝે)
અં સંધ્યાકાળને સમયે; દિવસ આધમતા
સાંજ(-ઝી) (૦) સ્ત્રીં [સાંજ ઉપરથી] સાંજે
ગાવાનું લક્ષ્મીત (૨) આરતી
સાંજે(-ઝે) અં જુઓ 'સાંજ'મા
સાંજે (૦) પું [સરં મ સાજા, જુઓ સંજેરી]
સંજેરીમાં ભરવાનો માવો ૨ રેલમાં તણાઈ
આવેલો ઘાસ વગેરેનો કચરો
સાંજ, ૦રે, -ઝે (૦) જુઓ 'સાંજ'મા
સાંજી (૦) સ્ત્રીં [સરં હિં. સાંડી, મ. સાટી]
સરાડી ૦ઝાંખરં નંબંબં જુઓ સાટી-
ઝાંખરા -ઠા પું [સરં હિં સાંટા]જુવાર
શેરડી વગેરેનો પેરાઈવાળો ઢાડો
સાંડરી(-સી), -સો (૦) જુઓ સાણસી, -સો
સાંડ(-ઢિયો) (૦) પું [પ્રા સંઢ (સં. ણઢ),
સરં મ. સાઢ, હિં, માંડ] ગાંધો, આખલો (૨)
[લા] માટેલો -નિરંકુશ માણસ (૩) [જુઓ
સાઢ સ્ત્રીં, સરં હિં સાંઢિયા] નર ઊંટ
સાંઢ (૦ઢ, ૦છી, ૦) સ્ત્રીં [દિં. સંઢી, સરં
મ સાઢ, ૦ળી, હિં સાંઢની] ઊંટડી, ઉતાવળી
ચાલતી સવારીની ઊંટડી
સાંઢવું (૦) અં કિં [સં સં-ઢૌફ!] ઉતાવળે
જવુ (૨) સૂઢવુ (૩) [લા] લડવું
સાંઢિયો (૦) પું જુઓ સાઢ પું -યાશીર
પું ભારે અરબડ ને તોફાન
સાંઢો (૦) પું [સરં હિં. સાંઢા] ઘેની ભતવું
પ્રાણી (એની ચરખી એક હવા છે) (૨)
પીડીઓ ખાનારં એક પ્રાણી (૧)
સાંત વિં, ૦તા સ્ત્રીં [સં] જુઓ 'સાન્ત'માં
-સાંતરં (૦) વિં [સં સાંતરં] સાતર, તૈયાર
(૨) શરીરે નાનું, ગઠારે નાજુક (૩) નં
[સં સત્ર-સદામત ઉપરથી] રસોઈનું સીધું
સાંતરું (૦) સંકિં [જુઓ સંતરવ] સતાડવ
(૨) અંકિં ['સાંત' પરથી] + (૫) શમવ,
પૂર થવુ વિરમવું
સાંતળવું (૦) સંકિં [સં સમ્ + તળવ; સરં

મ. સાંતલળે] ધી ઝે તેલમા શેકવું કે તળવું
સાંતી (૦) સ્ત્રીં એક હળથી વવાય તેટલી
જમીન (૨) નં જુઓ સાતીડું. ૦ડું નં હળ.
૦વેરો પું હળ ઉપરનો કર
સાંતેલી (૦) સ્ત્રીં છોકરાની એક રમત
સાંતેલું (૦) નં બળદને નેતરવામાં વપરાતું
લાકડાનું ચોકડું
સાંતવન નં, -ના સ્ત્રીં [સં] આશાસન, શાંતિ
સાંચ (૦ય, ૦) સ્ત્રીં ગણિત, જમીન ખેડવા
આપ્યા બદલ લેવાનું ભાડું. [સાંચે આપવું,
મૂકવું = સાંચ લેવાની કરીને ખેડવા માટે
જમીન આપવી; સાંચવું]
સાંચવું (૦) સંકિં [સાંચ પરથી] સાંચે આપવું
સાંચી, -ચિયો, ૦ડો પું સાંચે જમીન ખેડનાર
ખેડૂન, ગણોતિયો [સુદામાના ગુરુ
સાંદી પતિ પું મં] (સ) શ્રીકૃષ્ણ અને
સાંદ્ર વિં [સં] ધન, ગાઢ (૨) ઘેર (૩) રિનખ;
ચીકણું (૪) ભેરહાર, સચોટ (૫) રમ્ય;
મનોહર. ૦તા સ્ત્રીં
સાંધ (૦ય, ૦) સ્ત્રીં [સાંધવ પરથી; સરં હિં. સાંધા,
મ સાધ, -વા] જુઓ સાંધો (૨) કાંતણ,
વણાટમાં તાર સાધવા તે (જેમ કે, નવી તાણી
સાળ પૂર લેતાં)
સાંધજી (૦) નં સાંધવુ તે, સાંધો (૨) અનુસંધાન
(૩) વધારાનો ભાગ; પુરવણી -છી સ્ત્રીં
સાંધવુ તે (૨) સાંધવાની ઢખ -કુશળતા
સાંધવુ (૦) અંકિં [સં સંધા પ્રા સંધ, સરં
હિં સાંધના, મ સાધણે] સીવડ (૨) ભેડવું
(૩) સાંધો કરવો (૪) [વાસણને] રેણુ-
થી ગડું ઢેવું
સાંધિક પું [સં] સધિ કરનાર
સાંધિવિચલિક પું [સં] પરરાત્ર્યો સાંધે સંધિ
કે વિચલ કરવાના અધિકારવાળો પ્રધાન કે મંત્રી
સાંધો (૦) પું [જુઓ સાધ] ત્યાં ખે વરતુઓ
સાંધે ભેડાઈ કે સિવાઈ હોય તે ભાગ (૨)
કાટેલું કે વટેલું દુરસ્ત કરવા ઢીધેલું થી ગડું.
[સાંધે સાંધે બૂડું = હાડોહાડ બૂડું.
સાંધો દેવો, મારવો = સાંધો કરવો -ખાવો
= સફળતા મળવી (૨) મેળ ખેસવો -ખેસવો,

मणवे = सधि मणवर नोडवो: मणवर
 नोडवु, स रावु - मणवे = सधिवु, नोडवु]
 सांध्य वि० [सं] संध्या संधी
 सानिध्य न० [सं] समीपता
 सानिपातिक वि० [प] सनेपात संधी
 सांपट(-६) (०) श्री० लुओ सपुट (२)
 [लुओ सांपडु, सर० म] पड्ड
 सांपडु (०) अ०कि० [प्रा संपड (सं सं +
 पड्), सर० म. सापडणें] मणवु; प्रास थड
 (२) म०मडु, अपवतरु
 सांपत्तिक वि० [म] आर्थिक
 सांपराय पु० [म] परसोड (२) मरहोतर
 छवन के ते विषे विचार
 सांप्रत वि० [सं] सधन (२) डमणुनु हाडनु
 (३) अ० तरत; अमधकी - तिक वि० [सं]
 वर्तमान समथनु, डमणुनु
 सांप्रदायिक वि० [म] सप्रदाय संधी के
 सप्रदायनु [न पुन
 सांभ पु० [सं. (स) शिव(२) [स.] मधुवती-
 सांभ (०) श्री० [सं] शम्भु] सांभेलानी नीयदी
 सांभेलानी जोणी [भीदी
 सांभिल (०) श्री० [लुओ समोड] धूसरीनी
 सांभिली (०) श्री० [सांभ डपरथी] नानु
 सांभिलु. - छुं न० [लुओ सांभ श्री०] ने
 वडे पांडवानु ते ओक साधन
 सांभर (०) श्री०, ०७५ न० २मरल, याड
 सांभरड (०) अ०कि० [प्रा संभर (सं संमृ)]
 ओकडु करु (२) अ०कि० याड आवव
 सांभणवु (०) स कि० [प्रा संमल] अवण
 करु (२) [सा.] ध्यान डपर लेवु
 सांभत्सरिक वि० [सं] वार्षिक (२) पु० नेथी
 सांसणी (०) सा० [प्रा संसण (सं संसन)]
 छपी डरिडणी
 सांसता (०) श्री० [सर० हिं सांसत (हिं
 सांस, सं खास डपरथी)] धीर; सधरी (२)
 सत्ता, शक्ति (३) तगी; सांसा
 सांसतु (०) वि० [सर० हिं सांसत] भीडु,
 लुसे नरम पडयो होय ओवु
 सांसा (०) पु० ०००० [प्रा सांस (सं खास),

सर० हिं सांस, -सा] सांसता, तगी,
 भुस्केली (-पडवा)
 सांसो (०) पु० [सं संशय, प्रा संसय; हिं.
 सांसा] सडवविकडव, सराय
 सांसारिक वि० [म.] ससार संधी
 सांसोड (०) अ० [सांस-प्रा सांस परथी]
 सोसर, सीधुं
 सांसकारिक वि० [सं] सकार संधी
 सांसकृतिक वि० [सं] ससृतिने लणु (२)
 ससृत भावाने लणु
 सांसथानिक वि० [सं] सस्थान संधी (२)
 पु० सस्थानमां सांघे वसतो देसलार्ड.
 ०२५२११ पु० [ब्रिटिश सस्थानाने मणु
 स्वराज, 'डोमिनियन स्टेट्स'
 सिंक(-क) श्री० [म] शङ्ख भुभवटो यहेरो
 सिंकवीगर पु० [फा. सैकलगर] (डयियार
 वगेरे) वसीने साड करनारे, सराखियो
 सिंक डर पु० [फा.] (स) श्रीसने पाडशाह
 अनेकजानर (२) [सा.] डलतिने सितारो
 (३) वि० विनयी, डतेडमंड [यडतो]-होवेा,
 (डडडो)-होवेा, -पाशरो होवेा=
 नसीबनी अनुकृता होवेा]
 सिंकल श्री० लुओ सिंकल
 सिंकल वि० लुओ सडक
 सिंके अ० [लुओ सिंके] सुधा
 सिंकेडार श्री० [सिंके + डटार] डटारनी
 आकृतिवाणी मडोर के छाप
 सिंके पु० [म] छाप; मडोर (२) यलणी
 नाणु (३) मोथी लयोथी [-करवेा, डोकवेा,
 मारवेा, लमाववेा = मडोर के छाप पाडवी
 (२) काम सडणपणे पार पाडवु] -कडार
 वि० छापवाणु (२) सुडर डेभावनु -कडव
 वि० मडोर-छापवाणु (२) भीडेलु, अनामव.
 -कडारा न० प्राथीन सिंकाओ परथी
 डराती पुनततर रोधनु शां, 'न्युमिस्टिकस'
 सिंका वि० [सं] छटेलु
 सिंगार(-रेड) श्री० [इं] विवायती भीडी
 सिंगरामे पु०, न० लुओ शिगराम, सगराम
 सिंगल न०, पु० [इं] डरथी जणर आपवानी

નિશાની કે તે માટેની યોજના (૨) રેલવેના હાથ [આપણું = રેલવેના હાથની નિશાની (ગાડીને) બતાવવી. -પાઠણું = તે આપવા હાથને કળ વડે નમાવવા]

સિજ્જો પું [જ] માથુ જમીનને અડકાડીને કરાવું નમન [સીઝવું]નું પ્રેરક સિઝાવું અંકિં ૩૦ 'સીઝવું'નું ભાવે. -વણું સંકિં સિઝાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'સીઝવું'નું કર્મણિ ને પ્રેરક

સિતવિં [સં.] શ્વેત; સફેદ (૨) પું ધાળો ૨ ગ સિતમ પું [ફા] જુલમ ૦મ(-મી)૨ વિં જુલમગાર. ૦ચુલરી ૧૦ સિતમ ગુલમરો તે સિતામ સીં જુઓ સતાપ, શિતામ સિતામ, -ખી જુઓ શિતામ, -ખી

સિતાર પું સીં ૧૧.] એક તત્ત્વવાદ -રિયો પું સિતાર બલવનારો -રી સીં ૦નાની સિતાર સિતારો પું [ફા] તારો, થઈ (૨) [લા] દસા, નસીખ [-ચહને હોવો = ચહતી કળા હોવી -પાંચરો હોવો = લાગ્ય અગ્રદૂષ્ણ હોવું.] સિતોપહાદિયૂર્ણું નં [સં] કંકની એક દેશી દવા સિતેર વિં [પ્રા સત્તરિ (વં સત્તરિ), સરં હિં સત્તર] '૭૦'

સિતો(-ત્યો)તરં વિં સિત્યોતેરના અકવાળું સિતો(-ત્યો)તેર [પ્રા સત્તેહત્તરિ (સં સત્તસત્તરિ); સરં હિં. સત્તહત્તર] વિં '૭૭'

સિત્યાશિયું વિં સત્યાશીની સાલ કે તે વર્ષના ફકાગને લગલું (૨) [લા] જુખાળવું સિત્યાશી(-સી) વિં [પ્રા સત્તાસીદ (સં સત્તા-શીતિ), સરં હિં સત્તાસી] સત્યાશી, '૮૭'. સિત્યોતરં, -રો, સિત્યોતેર જુઓ સિતોતર, સિતોતેર [-વણું સંકિં (પ્રેરક)]

સિઠાવું અંકિં [સં સીદ્] દંખી થવું, નિખાવું. સિદ્ધ વિં [સં] તૈયાર, સફળ, પ્રાપ્ત (૨) નિશ્ચિત, સાબિત (૩) નિષ્ણાત (૪) સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી હોય તેવું (૫) યુક્ત (૬) પું સિદ્ધિઓ મેળવી હોય તેવા યોગી કે દેવી પુરુષ (૭) યુક્ત પુરુષ ૦તા સીં સિદ્ધપણું (૨) સિદ્ધિ, સફળતા (૩) સાબિતી ૦લોક પું સિદ્ધોને વસવાનો લોક. ૦સંકલ્પ વિં જેના

સકલ્પમાજ્ઞથી કાર્ય સિદ્ધ થાય એવું. ૦હુત વિં જેનો હાથ બેસી ગયો છે એવું, હથોટીવાળું. -દાઈ સીં સિદ્ધપણું. -દાઈ પું [+કર્મ] (સં.) ગૌતમજીવ. -દાલ્ય નં [+માલ્ય] સિદ્ધનું આલ્ય; સિદ્ધલોક. -દામન નં [+વાસન] યોગનું એક આસન -દાંગના સીં [+ઝંગના] સિદ્ધ સી

સિદ્ધાંત પું [સં] પૂરી તપાસ કે વિચારણા પછી સાચો સાબિત થયેલો એવો નિશ્ચિત મત કે નિશ્ચય (૨) ઉપપત્તિયુક્ત ગ્રંથ. ૦વાહી વિં સિદ્ધાંતમા માન્યતાવાળું, કોઈ પણ બાબતમાં તે અંગેના સિદ્ધાંત પ્રમાણે (ખીલ કોઈ બળતા આધાર નહિ) ચાલવામા માનનારું ૦સૂત્ર નં શકાનો નિશ્ચય આપનારુ અને શા ૧-કારનામતનું પ્રતિપાદન કરનારુ સૂત્ર -લી વિં (૨) પું સિદ્ધાંત રત્ન કે સમર્થન કરનારું; સિદ્ધાંતવાહી (૩) શાસ્ત્રના તારવને માનનારું સિદ્ધિ સીં [સં.] પરિપૂર્ણ. સફળ કે સાબિત થવું તે (૨) સાબિતી (૩) ફલપ્રાપ્તિ (૪) છેવટની યુક્તિ (૫) યોગથી મળતી આકં શક્તિઓમાંની દરેક (જુઓ અષ્ટમહાસિદ્ધિ). ૦દા સીં (સં.) દુર્ગા ૦દાયક વિં સિદ્ધિ આપનારુ. ૦યોગ પું ન્યોતિવમાં એક શુભ યોગ [ચાલતી પકડવી, વિદાય થવું

સિધાર(-વ)વું અંકિં [સં સિધ્ = જવું?] સિનાઈ પું [ફં.] બાઇબલમાં આવેલો એક પર્વત (ન્યા મૂસાએ ઈશ્વરવાણી સાંભળેલી) સિનેમા પું [ફં.] ચિત્રોની પરપરાને ચાલતી ઘટના તરીકે પટ ઉપર બતાવવાની યુક્તિ (૨) તે યુક્તિથી બતાવાતું ચિત્ર કે નાટક, ચલચિત્ર. ૦ધર નં ચલચિત્ર દેખાડવા માટેનું નાટકધર; ચિયેટર -એટોઆફ પું, નં સિનેમા બતાવવાની યુક્તિ કે તેનું યંત્ર (૨) સિનેમા સિપાઈ પું [જુઓ સિપાઈ] સૈનિક, ફોજનો માણસ (૨) ચપરાસી; પટાવાળો (૩) પોલીસ. ૦ગીરી સીં સિપાઈનું કામ કે નોકરી. ૦સપરાઈ નં ૦ખંખં પોલીસ-સિપાઈ વગેરે ફૂટકળ માણસો

સીત સીં [સં.] હળપૂણી, કોશ

સીતા સીં [સં.] 'સ' જનકની પુત્રી, એક
સતી [-નાં વીતવાં = (સીને માથે) ઉપરા-
ઉપરી સકટ આપવાં]

સીતાફલ(-ળ) નં [સરં હિં, મ.] એક ફળ
-ળી સીં સીતાફળનું ઝાડ

સીત્કાર [સં.], -રો પું શ્વાસ અદર ખેચતાં
કરતો કે થતો સીત એવો અવાજ ઠું
અંકિં [સરંમ સીત્કારણે] સીત્કાર કરવો

સીદી(-ધી) પું, -દણુ સીં [સરં મ
સિદ્ધી -દ્વી, હિં સીદ્ધી] જુઓ સીદી, -દણુ

સીધ સીં [સં સિદ્ધ ઉપરથી ?] ખબર;
સમાચાર (૨) [જુઓ સીધુ] સીધાપણું

સીધવું અંકિં [સં સિધ્] સિદ્ધ થવું, પાર
પહવું, સીઝવું

સીધવો પું [‘સીધુ’ ઉપરથી કે ‘સિદ્ધ’ ઉપરથી]
ગાડુ હોયતો નહિ માટે પાછળ મૂકવાનો
ટંકો (૨) હો ચો વધેલો છોકરો -ભાચડો.
હિંમો મોટો સીધવો થયો તોપણ જાન નથી

સીધાઈ સીં [‘સીધુ’ ઉપરથી] સીધાપણુ
સીધુ પું [સં] ગોળ કે રોરડીના રસનો ફાફ

સીધુ લિં [સં સિદ્ધ ઉપરથી, સરં મ, હિં
સીધા] વાંકું નહિ તેવું; એક હીટીમાં હોય
એવું (૨) પાશર, પાધર (૩) સરળ, ઝટ
સમલય એવું (૪) નિઃકપટી [સીધી રીતે
= આહાઈ કર્યા વિના (૨) સીધા વ્યવહારથી
-નરમારાથી સીધુ કરવું = [લા.] માર
મારીને ઠોકાણે લાવવું -સ બળાવી દેવું =
મોઢામોઢ અથવા સાફસાફ હોય તે કહી દેવું
સીધે સેરડે ચઢવું = રીતસર સીધે રસ્તે
ચાલવું કે વર્તવું સીધો જવાળ = હિંકિ
નહિ તેવો નિઃકપટ જવાળ સીધો સવાલ
= આહીતેકી વાત કર્યા વિના કે ગોળ ગોળ
નહિ એવી રીતે પુછાતો પ્રશ્ન.] ઠોર લિં
દાર જેવું સીધું સટ ંસટ લિં એકદમ સીધુ;
સાવ સીધુ ંસાડુ લિં સીધુ ને સાદ
-ધેસાધું લિં તદ્દન સીધુ

સીધુ નં [સરં હિં મ સિધા (સં જસિદ્ધ ?)]

સીધો રાખવા જેટલું કાચુ અનાજ વગેરે

સામગ્રી [-જોખણું = [લા.] માર મારવો].
ંપાણી નં (‘સીધાપાણી’ નંખંવંખં
પણવપરાય છે), ંસામગ્રી સીં, ંસામાન
નંખંવંખં સીધાની સામગ્રી કેટલેનો સામાન;
ખાવાપીવાનું [સીધાપાણી આપવાં = માર
મારવો -ખૂટવાં = પેસાટકા ખૂટી જવા.]

સીધે પું હઠની કસરતનો એક પ્રકાર

સીન પું [હિં] નાટકનું દ્રશ્ય (૨) દેખાવ

ંસીનરી જુઓ સીનરી

સીનરી સીં [હિં] રંગભૂમિ પર દેખાવમાં
સાધનોની ગોઠવણી

સીનાકસી પું [ફા સીનાકશી] એક
પ્રકારનો હઠ (કસરત)

સીનો પું [ફા] છાતીનો ફેલાવ

સીપ સીં [પ્રા સિપ્પિ (સં શુક્તિ), સરં હિં]

છીપ ંમાછલી સીં છીપમાં રહેલી મોતી
બનાવનાર માછલી

સીપણી સીં સીપણુ તે [રેઠવું

સીપણું સંકિં [પ્રા સિપ્પિ (સં સિંચ્)] છાંટવું;

સીમ સીં [પ્રા સિમ (સં સીમા); સરં હિં, મ]

જેતર કે ગામની હદ, તે જામની જમીન

સીમઠોક અંકાઈરહી ન લય એમ; એકેએક

સીમળો પું [જુઓ સીમળો] એક જાતનું ઝાંઢ

સીમ તનં [સં] સીઓને સેધો (૨) અધરણી

-તિની સીં સૌભાગ્યવતી સી (૨) જેને

અધરણી આવી હોય એવી સી -તોજથન

નં [+ ઇજ્ઞન] સંગર્ભાવરથામા સ્નાને ચોધા,

છઠાકે આઠમા ભાસમાં કરવાનો એક સરકાર

સીમા સીં [સં] હદ, મર્યાદા ંચિહ્ન નં

સીમા બતાવનારી નિશાની ંહો પું

ગામની હદ, તે જાગ. -માંત પું [+ જત]

સીમાનો છેડો -મોદલ થન નં [+ ઇજ્ઞન]

સીમા યોગજવી તે (૨) દરોરાને દિવસે

પોતાના રાજ્યની સીમા યોગગી પારથી

હદમાં પ્રવેશ કરવાની એક ક્રિયા

સીર પું સંગીતમાં એક અલકાર

સીરખું લિં [-સં સીર = હળ પરથી ?] પાણી

પાયા વિના નીપજવું હિંમો સીરમા થઈ

સીરાટ પું [જુઓ સીરી] સરાટ

સીરી વિં [ફા શીરીન] મીઠું, મધુર, સ્વાદ
 પેદા કરે તેવું (૨) સ્ત્રીં તેવી વાસ
 સીલ સ્ત્રીં [ફા] મહોર; મુદ્રા, છાપ (૨) મહોર
 લગાડી ચોટાટેલું લાખ કે એવા ખીલ
 પદાર્થનું ચકતું. [-કરતું, મારતું=સીલ
 લગાવીને બધ કરવું. -મારવી, લખાવવી
 =સીલની છાપ પાડવી] ૦ખંધ વિં સીલ
 મારેલું (૨) સીલ વૃથા વિનાનું; અકબધ
 -વમર ખોલેલું
 સીવણુ નં ['સીવવું' ઉપરથી] જુઓ સીવણી
 (૨) ન્યા સીવ્યુ હોય તે જગા ૦કામ નં
 સીવવાનું કામ કે કારીગરી. -ણી સ્ત્રીં
 -સીવવું તે કે તેની ટળ
 સીવવું સંક્રિં [પ્રા. સીવ (સં સિવ)] ટાકા
 મારી ભેડવું, સાધવું
 સીસકો પું [સ્વં] જુઓ સિસકારો
 સીસ(-સા)પેન સ્ત્રીં [સીસું + પેન; સરં
 મ. શિસપેન] પેનસિલ
 સીસમ સ્ત્રીં, નં [દે.; સરં હિં; સં શિશપા;
 જુઓ શીશમ] એક જાડ કે એનું લાકડું
 સીસી સ્ત્રીં [જુઓ શીશી, સરં હિં; મ.
 શિસા] શીશી બાટલી
 સીસુ નં [પ્રા., સં. સીમ] એક ધાતુ
 સીસો પું [જુઓ સીસી] શીશો, બાટલો
 સીગ સ્ત્રીં જુઓ સિંગ [માછલી
 સીમારા સ્ત્રીં [જુઓ સિગારા] એક ભતની
 સીચણિયું નં ['સીચવું' ઉપરથી] પાણી
 સીચવાનું પાત્ર કે સાધન (૨) ફવામાં
 સીચવાનું ઢોરડું
 સીચવું સંક્રિં જુઓ સિચવું
 સીચાણો પું [દે સિચાણ] બાળપક્ષી, શકરો
 સીચારવું સંક્રિં [જુઓ સિચવું] રેડવું
 સીદરી સ્ત્રીં [દે. સિંદુ. સિંદુરયદે. સિંદી=
 ખનૂરીનું ઝાડ]] (કાલીની) રેરડી
 સુ અં [સં.] નીચેના અર્થમાં વપરાતો ઉપસંગ
 (૧) સુંદર, સારું (હિં. સુકરી સુવાસ)
 (૨) સારી રીતે, ખૂબ (હિં. સુરક્ષિત) (૩)
 સહેલાઈથી (હિં. સુકર, સુલભ)
 સુકટાક્ષ નં [સં] સુદર કટાક્ષ

સુક(-કે)ડ સ્ત્રીં + જુઓ સુખડ
 સુકતાન નં [ફા સુક્ત ઉપરથી] જુઓ સુકગણું
 સુકર વિં [સં] સહલુ (૨) હાથનું પ્રવીણ
 સુકર્મી વિં [સં] સારાં કામ કરનાર, સદાચારી
 (૨) પુણ્યશાળી, સદ્બાળી
 સુકલકડી વિં [સુક + લાકડું] લાકડી જેવું
 સુકું, ફળું શરીરનું
 સુકવણી સ્ત્રીં ['સુકવવું' ઉપરથી] સૂકવેલી
 વસ્તુ (૨) સુકવણું -ણું નં પૂરતો
 વરસાદ ન આવવાથી વાવેતર વગેરેનું સુકાઈ
 જવું તે, ખરડિયું [સારી કવિતા
 સુકવિ પું [સં] સારો-ઉત્તમ કવિ. ૦તા સ્ત્રીં
 સુકંડ પું [સં] સારો કંડ -અવાજ
 સુકાન નં [દે. સુક્કાણય, અ સુક્કાન; સરં
 મ સુક્કાણ (સં. સુ-ઝળ)] જેને મરડવાથી
 વહાણ દિશા બદલે છે તે કળ કે તેની જગાનો
 વહાણનો ભાગ ૦ચી, -ની પું [સરં દે.
 સુકાણિય] સુકાન ફેરવનાર ખલાસી
 સુકાવું અંકિં [પ્રા. સુક (સં. સુષ) સરં
 હિં સુકના, મ સુકળે] ભેજ કે પ્રવાહી છોડી
 જઈ શુષ્ક થવું (૨) (શરીર) દૂબણું પડવું;
 ફૂસ થવું. -વણું સંક્રિં (પેરક)
 સુકાણ પું [સં. સુ + કાલ] સારા પાકનો
 વખત (ફકાળથી ઊભડું) (૨) [લા] હત;
 પુષ્કળપણ
 સુકીર્તિ(-તિ) સ્ત્રીં [સં] સારી કીર્તિ
 સુકમાર વિં [સં] ઘણું કોમળ, નાચુક ૦તા
 સ્ત્રીં [પુણ્ય
 સુકૃત(-ત્ય) નં, -તિ સ્ત્રીં [સં] સારું કામ;
 સુકે(-એ)ડ સ્ત્રીં + જુઓ સુકડ
 સુકેશી વિં સ્ત્રીં [સં] સુદર દેશવાળી
 સુકોમળ વિં [સં સુ + કોમલ] ઘણું કોમળ
 સુક્ષ્મ્ય વિં [સં] અતિ ક્ષ્મ્ય
 સુખ નં [સં] તનમનને ગમે એવા અનુભવ
 (આરામ, ચેન, શાંતિ, સંતોષ, વૃષ્ટિ, ઉપભોગ);
 કામનાની સિદ્ધિનો આનંદ (૨) ટની સજ્ઞા
 (૫) [-નો રોટલો = ભારે દુખ - કષ્ટ કે
 અજ્ઞાપા વિના નિરાતે મળતો રોટલો કે
 કમાણી] ૦કર, ૦કારક, ૦કારી, ૦દાઈ

વિં સુખ કરનાર, સુખદાથી ંચેત નં
 સુખશાંતિ, આરામ. ૦૬ નં સુખ
 સુખહ સીં [પ્રા સિરિહ્લ (સં. ગ્રીહલ)]
 ચંદનના ઝાંઝુ સુગંધીકાર લાકડું કે તે બસી
 કરતો હેપ [બનાવનારો, કંઠેઈ
 સુખદિથા પું [સુખડી પરથી] મીઠાઈ
 સુખડી સીં [પ્રા મક્કુલિ (સં શક્કુલિ)]
 ધીગોળમાં ઘઉંનો લોટ રીકીને બનાવેલી
 એક વાની (૨) મીઠાઈ (૩) હકસાઈ; દસ્તૂરી,
 બક્ષિસ [-આપવી = બક્ષિસ કે દસ્તૂરી
 આપવી - કાપવી વેચેલા માલની કિંમત
 માથી દસ્તૂરી પેટે થોડી રકમ કાપવી - એાછી
 આપવી - જમાડવી = માર મારવો - બા-
 વવી = મુસાફરી માટે કોર ખાવાનું આપવું]
 સુખહુ વિં [સં સુલિન] સુખી સુખમાં મમ
 સુખતળી સીં [જુઓ સખતળી] ભોઠાની
 અદર નખાતું નરમ છૂદું ચામડું
 સુખદ(-દાયક, -દાયી, -દેજી) વિં [સં]
 જુઓ સુખકર [સુખશય્યા
 સુખખાની સીં [સં સુલ+સં ધા] જુઓ
 સુખખામ વિં [સં] સુખના ખામરૂપ (૨)
 રવય સુખમય એવુ (૩) નં સુખનું ધામ
 સુખન પું [ફા] બોલ, વેણ, શબ્દ [ખે
 સુખન કહેવા = બે બોલ કહેવા, બલામણ
 કરવી (૨) સલાહ શિખામણ આપવી (૨)
 કપકો આપવો.] [નાટક]
 સુખપરિણામક વિં [સં] સુખમા પરિણમવું
 સુખપાલ સીં [સરં હિં (સુખ + પાલખી)]
 એક ભતની પાલખી [સહેલાઈથી
 સુખપૂર્વક અં [સં] સુખથી; આરામથી;
 સુખમણી સીં (૫.) જુઓ સુખગણ
 સુખમા સીં [સં સુખમા] શેલા બપોલો
 સુખરૂપ વિં (૨) અં [સં] સેમકૂશળપૂર્વક;
 સાજુ સજુ, સહીસલામત
 સુખરેય પું [સુખ + રેય] હલકો રેય
 સુખલા પું અં વં ઘઉંનો ભડો લોટ
 સુખવરતુ વિં [સરં મ સુલવસ્તી (સુખ +
 વસ્તુ)] પટેલાંની કમાણી ઉપર બેઠે બેઠે
 ખાનાર, ખાવેપીધે સુખી

સુખરાદ પું [સં] ઇદ્રિયોના ભોગવિલાસને
 જ જીવનનું સુખ્ય ધ્યેય સમજનારો વાદ
 સુખવાન વિં [સં] સુખી
 સુખવાસી વિં [સં] સુખમા રહેનાર
 સુખવેલ સીં એક ભતની કમોદ
 સુખશય્યા સીં [સં] સુખે સુચાય તેવું
 બિઠાનું કે પલંગ [શાંતિ, નિરાંત
 સુખશાતા, સુખશાંતિ સીં [સં] સુખ અને
 સુખશરૂ વિં [સુખ + શરૂ] સુખ ભોગવે શરૂ
 સુખસમવહ સીં, નં બં વં સુખ અને
 સગવડ, આરામ અને અનુકૂળતા
 સુખસજ્જા સીં સુખમય્યા [અને શાંતિ
 સુખસમાધાન નં સુખ અને સમાધાન, આનંદ
 સુખસંગી વિં [સં] સુખમાં આસક્તિવાળું
 સુખસંતોષ પું [સુખ + સંતોષ] સુખ અને
 સંતોષ [છે એવા (હલમ)]
 સુખહસ્ત વિં [સં] સારો - હળવો જેનો હાથ
 સુખા સીં ગાંધાર ગ્રામની એક મૂર્છાના
 સુખાકારી સીં સુખી હાલત; તદ્વસ્તી
 સુખાવહ વિં [સં] સુખકારક
 સુખાસન નં [મ] સુખદાયક બનાવટવાળું
 આસન (૨) પાલખી, મ્યાનો
 સુખાળુ વિં સુખિયું (૨) સુખમાં સુતેલું
 [સુખાળા થવું = આરામથી પડવું - સૂઈ]
 સુખિયાર, સુખિયું વિં જુઓ સુખી
 સુખી વિં [સં] સુખવાળું, કામ વિનાનું
 સુખેઈ સીં + જુઓ સુખહ
 સુખત પું [સં] (સં.) યુદ્ધ ભગવાન
 સુખતિ સીં [સં.] સર્ગતિ, મોક્ષ
 સુખમ વિં [સં] સહેલું ંતા સીં
 સુગ(-ધરી) સીં [પ્રા સુવરા (સં સુગૃહા),
 સરં મ સુગરીણ] એક પક્ષી (એ સુદર માળો
 બનાવે છે) [-નો માળો = માયાના
 ગૂંચવાયેલા, નૂવાળાને બરછટ વાળનો જથો]
 સુગંધ પું, સીં [સં] -ધી સીં સારી ગંધ,
 ખુશબો - ધીદાર વિં સુગંધીવાળું
 સુગાતુ અંકિં [સુગં ઉપ. થી] સુગ ચડવી
 સુગાળ વિં [સુકાલ પરથી?] પુકળ, સોધું
 સુગાળ, ંકું, ંળું વિં [સુગ પરથી] જેને

ઝટ સુગ ચડે એવું, ઝટ સુગાય એવું
 સુગ્રાહ વિં [સં] સહેલાઈથી ગ્રહણ કરી
 શકાય એવું (૨) સહેલાઈથી સમભય એવું
 સુમીય પું [સં.] (સ) (રામાયણમાં) વાનરોનો
 રાજા, વાલીનો ભાઈ
 સુગૃહી સ્ત્રીં [સં.] એક પક્ષી, સુધરી
 સુધટિત [સં.] વિં સારી રીતે રચેલું (૨)
 સુચવરિયત (૩) ઘટિત, યોગ્ય
 સુધક વિં [સં] સુ + ઘટ, સરં હિં] સ્પષ્ટ,
 ચોખ્ખું (૨) ચતુર, વિવેકી. ઠા, -૧૬૬-શ્રીં
 સુધરી સ્ત્રીં જુઓ સુગરી [નં સાચું ચરિત્ર
 સુચરિત (૩) વિં [સં.] જુઓ સચ્ચરિત (૨)
 સુચન વિં [સં] + સુંદર [લક્ષણ]
 સુચિદ્દ નં [સં] સુ + ચિદ્દન] શુભ ચિદ્દન, સારું
 સુજન પું [સં] સારો સહાયારી માણસ,
 સમજન. ઠા સ્ત્રીં [નામના, કીર્તિ
 સુજશ પું [સુ + યશ, સરં હિં. સુજસ] યશ,
 સુભલુ વિં [પ્રા. (સં. સુજ), સરં હિં.
 સુજાન, મ] હોશિયાર; જ્ઞાની, સમજી
 સુભત વિં [સં] કુલીન, લીલા કુળનું (૨)
 સુદર, ધાટીલું
 સુભવણ સંકિં 'સુભવું'નું પ્રેરક
 સુદ વિં [સં] હાલું ચતુર, વિકાન ઠા સ્ત્રીં
 સુઝાલુ સંકિં 'સુઝવું'નું પ્રેરક
 સુઝલ્લન પું એક ૫૬
 સુઠાળીસ વિં [પ્રા. સત્ત-વત્તાલીસ (સં.
 સત્તવત્તારિશત)] '૪૭'
 સુઠાળો વિં પું. [સુઠાળીસ' ઉપરથી]
 સવત ૧૬૪૭ની સાલનો (દુકાળ)
 સુઠોલ વિં [સુ + ઠોળ, સરં હિં સુઠોલ]
 ધાટીલું, ૩૫૫
 સુષ્ સ્ત્રીં (૫.) સુણવું તે, શવણ
 સુષ્કું [પા સુળ (સં શુ)] સંકિં સાભળવું
 સુષ્કવણ સંકિં 'સુણવું'નું પ્રેરક
 સુષ્કાણુ સંકિં 'સુણવું'નું કર્મણિ
 સુત પું [સં] પુત્ર ંમેષ પું નેમા દીકરાનો
 ભોગ આપ્યો હોય એવો યજ્ઞ
 સુતવું વિં [સં] સુદર નાજુક શરીરવાળું
 સુતમેષ પું [સં] જુઓ 'સુત'માં

સુતર (રં) વિં (૨) અં [સં. સુ + તર સરં હિં]
 સહેલું સુગમ, સરળ. -૨૧૬ સ્ત્રીં સરળતા
 સુતરાઉ વિં [સુતર' ઉપરથી] સુતરનું બનેલું
 સુતરિયો પું [સુતર પરથી] સુતરનો વેપારી.
 -યા પું એક અટક
 સુતરામ અં [સં] ધણુ, ખૂબ, વધારે
 સુતરં વિં (૨) અં જુઓ સુતર
 સુતરેલ વિં [સુતર' ઉપરથી] જુઓ સુતરાઉ
 સુતલ (-ળ) નં [સં.] ત્રીજું પાતાળ
 સુતા સ્ત્રીં [સં] પુત્રી
 સુતા (-થા)ર પું [સં સુત્રધાર, પ્રા સુત્તધાર,
 સરં હિં, મ] લાકડા ધડનાર કારીગર
 ંકામ નં લાકડા ધડવાનું કામ ંણુ સ્ત્રીં
 સુતા-ની સ્ત્રી -રી વિં સુધારનું, -ને લગતું
 (૨) સ્ત્રીં સુધારકામ
 સુતારિણી વિં સ્ત્રીં [સં.] બરોબર તરીને
 પાર ઉતારે એવી (નૌકા)
 સુધારિયો પું એક ભતનું ભડી સળીનું ધાસ
 સુધાર, ંકામ, ંણુ, -રી જુઓ 'સુતાર'માં
 સુદ અં [જુઓ સુદિ] શુક્લ પક્ષમાં (૨)
 સ્ત્રીં શુક્લ પક્ષ
 સુદર્શન વિં [સં] સારા દેખાવવાળું (૨) નં
 (સ) વિષ્ણુનું ચક્ર. (૩), વચૂર્ણ તાવમાટે
 એક ચૂર્ણ -દવા. -ના વિં સ્ત્રીં સુંદર સ્ત્રી
 સુદાન્ત વિં [સં] બરોબર દાન્ત
 સુદામા [સં.], -મો પું (સં) શ્રીકૃષ્ણનો એક
 ગરીબ સહાધ્યાયો ને મિત્ર (૨) [લા] કંગાળ
 માણસ. [-ના તાંદુલ = ગરીબની ભેટ.]
 ંપુરી સ્ત્રીં (સં) પોરબર (૨) (લા.)
 કંગાળનું નિવાસસ્થાન
 સુદિ અં [સં] જુઓ સુદ
 સુદિન પું [સં] શુભ દિવસ
 સુદીન વિં [સં] ખૂબ દીન -નમ્ર
 સુદીર્ઘ વિં [સં] ખૂબ દીર્ઘ
 સુદૂર વિં [સં] ધણુ દૂર
 સુદઢ વિં [સં] ધણુ દઢ
 સુધન્વા પું [સં (સ) એક પ્રસિદ્ધ વિષ્ણુભક્ત
 સુધરણુ અંકિં [સરં હિં સુધરના, મ. સુધરણે
 (સં શુદ્ધ, પ્રા સુદ ઉપરથી ?)] સારું થવું

सुधराध स्त्री० [‘सुधरवु’, ‘सुधारवु’ छिपरथी]
सुधारो, सुधरेली स्थिति (२) म्युनिसिपालिटी
[—आवपी = म्युनिसिपालिटीनो वहीवट
स्थपावो] —वट स्त्री० सुधारण

सुधरावडुं सं० सुधरवुं प्रेरक, सुधारे
ओम करवुं, सुधारावडुं

सुधर्मा, ०५५ स्त्री० [सं] देवानी—धंदनी सभा

सुधा स्त्री० [सं] अमृत (२) यूनो ०५२ पु०

यद्र ०५५ वि० अमृत केवुं धोणु (२)

यूनार्थी धोणु ०२५ पु० अमृत

सुधार पु० [सुधारवुं परथी] सुधारो. ०५

वि० सुधारना, सुधारो करना (२) पु०

तेवो आदमी ०५५ न०, ०५५ स्त्री०

सुधारवुं ते, सुधारो

सुधारवुं सं० [जुओ सुधरवुं] भगडेणु,

कथणु सुधरे ओम करवुं, सारु करवुं (२)

इस्त करवुं, समारवुं (शाक, मकान ध०)

(३) भूल दूर करो भूक कहेवुं के लभवुं

सुधारो पु० सुधरवुं ते, सारी स्थिति, सारो

प्रकार (२) सकृति, सक्रियता (३) नवो याल के

रीतलात (४) ठरावने सुधारवा भाडेनो ठराव.

[—भूकवा = सुधारनो ठराव रनू करवेल]

सुधारस पु० [सं] जुओ ‘सुधा’मा

सुधांशु पु० [सं] यद्रमा

सुधी वि० (२) पु० [सं] बुद्धिमान; पठित

सुधी अ० [सं] सावधि] लगी, पर्यंत

सुधीर वि० [सं] भूय भीर

सुधा(०५) अ० [सं] सार्धमा स० म, हिं]

साथे, मणने, पण(भाडी रक्षा के छोडवा विना)

सुनदित वि० [सं] सारी रीते सुन ययेणु.

—ता वि० स्त्री०

सुनावणी स्त्री० [‘सुणव’ ‘सुणावडुं’ छिपरथी,

स० हिं सुनावनी, म] न्यायाधीरो इरिया

साभणरी ते के तेने सभाणावपी ते [—थपी

—नीकणपी = सुनावणी भाटे केस नीकणवो]

सुनीति स्त्री० [सं] सारी नीति

सुडं न० [सं] स्वर्ण, स० प्रा सुणमार,

सुन्नमार = सोनी] सोनुं —नेरी वि० [स०

हिं सुनहरी] जुओ सोनेरी

सुन्नत स्त्री० [ज.] ओक मुसलमानी स० कार,
जेमां बिगनी पोप्यानी यामडी कापी
नाभवाभां आवे छे (२) [ला.] मुसलमान
करवुं ते, धर्मांतर

सुन्नी वि० [ज.] ओ नामना मुसलमानी

पयवुं (२) पु० ओक मुसलमानी स० ग्राम

सुपकव वि० [सं] सारी रीते पारेणु

सुपय्य वि० [सं] सहोवाधथी पथी लय ओवु

सुपथ पु० [सं] सारो, नीतिनो मार्ग ०५५

वि० सारे—नीतिनो मार्ग ०५५

सुपन न० [स० हिं] (५) जुओ स्वप्न

सुपस्त स्त्री० [फा सिपुई] सोपल (२) वि०

सोपेणु [—करवुं = सोपव]

सुपरिणाम न० [सं] सारु परिणाम

सुपरिन्टेन्डेन्ट पु० [ई] निरीक्षण करनार

छिपरि; मुख्य अधिकारी

सुपात्र वि० [सं] योय्य, लायक. ०५५ स्त्री०

सुपारी स्त्री० [स० हिं, म] (५) जुओ सोपारी

सुपुत्र पु० [सं] सपूत

सुप्त वि० [सं] सुतेणु, छिपेणु

सुप्ति स्त्री० [सं] घोर निद्रा (२) घेन

सुप्रकाशित वि० [सं] सारी पेटे प्रकाशवाणु

सुप्रतिष्ठित वि० [सं] सारी प्रतिष्ठावाणु,

आपणवार (२) सारी पेटे लभी गयेणु सुप्रियर

सुप्रम वि० [सं] सुदर प्रलावाणु

सुप्रसन्न वि० [सं] मधु प्रसन्न

सुप्रसन्न पु० [सं] शुभ प्रसन्न

सुसमास पु० [सं] समासनो ओक प्रकार.

छिवां ‘भूतपूर्व’ [इतरमान

सुकरे। पु० [ज] लाणु भूषणु पापरणु;

सुकर, —ण वि० [सं] सु+फल] सारा कण—

परिणामवाणु (२) न० सारु परिणाम—

कण —छा(—ण) वि० स्त्री०

सुक्रियाणु वि० [फा सुफीजानह] छिपरथी

सुदर; भावी सहाधवार [इ, जेरावर

सुपण वि० [सं] सु+वल] सारा पणवाणु,

सुपाणु वि० [मं] सुदर के मज्जित डायवाणु

सुपुद्धि स्त्री० [सं] सहस्रद्धि

सुधोष पु० [सं] सारु ज्ञान के शिष्यामणु

૦ક, ૦કારી વિં સુબોધ દેનાર
 સુબધ વિં [સં] સુદર, રમણીય (૨) સુભાગી.
 ૦તા સ્ત્રી, ૦ત્વ નં -આ વિં સ્ત્રી
 ખૂનસુરત કે સૌભાગ્યવતી (સ્ત્રી)
 સુબઠ પું [સં.] બહાદુર લઠવૈયો
 સુબદ્રા સ્ત્રી [સં.] (સ.) શ્રીકૃષ્ણની બહેન;
 અર્જુનની પત્ની [ભરાયેલુ; સભર
 સુબર વિં [સં] સુ+મૃ; સરં મ.] સારી રીતે
 સુભાગી વિં [સં] ભાગ્યશાળી -અથ નં
 સફળ અથ [તેવું વાક્ય કે પદ
 સુભાષિત વિં [સં] સુદર રીતે કહેલું (૨) નં
 સુભતિ સ્ત્રી [સં] સદ્બુદ્ધિ
 સુમન નં [સં] ફૂલ
 સુમાર પું [જુઓશુમાર, સરં મ.] અઠસદ્દો.
 [-કાઢવો=અઠસદ્દો કાઢવો. -ઢોવો=હઠ
 કે શક્તિ ભેવા -માં બોલકું=નશામાં
 બોલકુ] -રે અં આશરે; લગલગ
 સુમિત્રા સ્ત્રી [સં] (સ) લક્ષ્મણની માતા
 સુમુખી સ્ત્રી [સં] ગાંધાર ગ્રામની એક
 મૂર્ત્તના (૨) વિં સ્ત્રીં સુદર સુખવાળી
 સુમેધ વિં [સં] સારી મેધા-બુદ્ધિવાળુ
 સુમેય વિં [સં] બરોબર માખી શકાય એવું
 (૨) કોમેન્સ્યુરેબલ' (ગ)
 સુમેરુ પું [સં] (સ) મેરુ, સોનાનો પર્વત
 સુમેળ પું [સં+મેળ] સારો મેળ-બનાવ
 (૨) સાર સુભગ મિશ્રણ
 સુયાણી સ્ત્રીં [પ્રા સૂર્યા(સં સૂતિકા)] પ્રસવ
 કરાવનારી સ્ત્રી, ઘાઈ
 સુચુત વિં [સં] બરાબર-સારી રીતે જોડાયેલું
 સુચેત્ર પું [સં] શુભ-સારો કે યોગ્ય અવસર
 સુર પું [સં] દેવ
 સુરક્ષિત વિં [સં] સારી રીતે રક્ષાયેલું
 સુરખ વિં [ફા સુર્વ, સરં હિં] લાલ, રાતું
 -ખી સ્ત્રીં [ફા] લલી (૨) [લા] અસર
 સુરખ મા સ્ત્રીં [સં] આકાશગંગા
 સુરચર પું [સં] (સ.) દેવોના ચર, બૃહસ્પતિ
 સુરલિષ્ઠ વિં [સં] ઉપરથી? ચળવાળું
 (૨) લેણુપ, અત્યાસક્ત (સુ)
 સુરત નં [સં] કામક્રીડા; સંભોગ

સુરત નં (સ) તે નામનું શહેર
 સુરતર નં [સં] સ્વર્ગનું એક ઝાડ(૨) કલ્પદ્રુમ
 સુરતા સ્ત્રીં [સં] સુરતિ?, સરં હિં] લખની
 (૨) ધ્યાન (૩) યાદ, સૂધ
 સુરતિ સ્ત્રીં [સં.] ખૂબ આનંદ અને સુખ
 સુરતી વિં ['સુરત' ઉપરથી] સુરત શહેરનું
 કે તે તરફનું (૨) સ્ત્રીં સુરત તરફની બોલી (૩)
 પુંં સુરતનો કે તે તરફનો વતની. [-ભાર્ધ=
 કહેવાતા ભાર્ધ. -ભાભા=લહેરી લાલા, ફાંકડે-
 રાવ -સમાર્ધ=ઉપર ઉપની પ્રીત]
 સુરદાસ પુંં [સુર+દાસ] (સ.) પ્રસિદ્ધ અધિક
 ભક્ત કવિ (૨) [લા] આંબળો સાધુ કે માણસ
 સુરદ્રુમ નં [સં] કલ્પવૃક્ષ
 સુરધનુ નં [સં] મેધધનુષ્ય
 સુરધેનુ સ્ત્રીં [સં] સુર+ધેનુ] કામધેનુ
 સુરનદી સ્ત્રીં [સં] (સ.) ગંગા
 સુરપદિમા સ્ત્રીં [સુર+પ્રા. પદિમા (સં.
 પ્રતિમા)]+દેવની પ્રતિમા
 સુરપતિ પું [સં] (સ) ઇંદ્રરાજ
 સુર(-લ)ફાંક પું [હિં સુરફાંક, મ. સુરફાંક]
 સગીતનો એક તાલ
 'સુરભિ(-બી) વિં [સં] સુવાસિત (૨) સ્ત્રીં
 કામધેનુ ગાય (૩) ગાય [એક મલ્લિ
 સુરમલ્લિ પુંં [સં] કલ્પવૃક્ષ જેવો સ્વર્ગનો
 સુરમો પું [ફા] એક ખનિજ પદાર્થ કે
 તેનું આંખનું અન્ન (-આન્વો)
 સુરમ્ય વિં [સં] અત્યંત રમણીય
 સુરધુવતી સ્ત્રીં [સં] અપ્સરા
 સુ-રાજ [સં], -ય પુંં ઇંદ્ર
 સુરરિપુ પું [સં] દેવોનો શત્રુ અસુર, રાક્ષસ
 સુરલોક પું [સં] સ્વર્ગ
 સુરવાલ(-ળ) પું, સ્ત્રીં [ફા સુલ્વાર; સરં
 મ સુલ્વાર, હિં.] પાંચળમે. ચોરણો [સ્ત્રીં
 સુરસ વિં [સં] સારા-સુંદર રસવાળું. ૦તા
 સુરસદન નં [સં] સ્વર્ગ, દેવલોક
 સુરસરિ(૦ત, ૦તા) સ્ત્રીં [સં] ગંગા
 સુરંગ વિં [સં] સુદર રંગનું (૨) સુદર (૩)
 પુંં સુદર રંગ (૪) (૨ગ અનુસાર) એ
 નામની ભવનો ઘોડો (૫) સ્ત્રીં જમીનમાં કરેલું

ભોયર (૬) (જમીનમાં ખાડો ખોદી ખડક
તોડવા કે શત્રુનો નારા કરવા વપરાતી) દાઝ-
ગોળાની એક યુક્તિ કે તે માટેની બનાવટ.
[-કાઠવી = હુગર ફેડીને નીચેથી રસ્તો કરવો
-ફાઠવી] -ગી વિં સારા-સુરોક્ષિત રગનું
(૨) લહેરી, રગીલું (૩) નારગી [ખીવો તે
સુરા સીં [સં] મહિરા; દાઝ ઓપાન નં દાઝ
સુરાઈ(-હી) સીં [જુઓ સુરાહી] ફૂલના
ઘાટનું સાકડા ગળાનું વાસણ [રજ્ય
સુગન્ધ નં [સં] સાર -સારી રીતે ચાલવું
સુરાધીશ પું [સં] સુરપતિ, ઇદ્ર
સુરા(-લા)ખ સીં [ફા] કાણુ, બાઠાર
સુરાસિ પું [સં] દેવોનો દુસ્ત્રમ, રાક્ષસ
સુરાવટ સીં સૂર મિલાવવા તે(૨) સુરેલ ધ્વનિ
સુરાહી સીં [સ] જુઓ સુરાઈ
સુરાંગના સીં [સં] દેવાંગના, આસરા
સુરીલુ વિં [સૂર' ઉપરથી] મધુર કે ખરોખર
મળેલા સૂરવાણુ
સુરુચિ સીં [સં] સારી રુચિ ઓખંજ પું
સુરુચિનો-શિષ્ટ રસજ્ઞતાનો બગ ઓર વિં
સારી પેઠે રુચિર [સૂરન ઓતા સીં
સુરૂપ [સં], -પી વિં સુર રૂપવાળુ ખૂબ-
સુરેખ વિં [સં] પ્રમાણસર; ધારીલું, સુર(૨)
'રેકિલ્લીનિયર' (ગ) ઠકે સ પું જુઓ
રેખાક સ ઓતા સીં ઓપની પું 'લીનિયર
એકરપ્રેશન' (ગ) ઠસમીકરણ નં લિનિયર
ઇકવેશન' (ગ), -ખા સીં સીધી લીટી (ગ)
સુરેલ વિં [સૂર' ઉપરથી] સુરીલુ, સુમધુર
સુરેશ સુરેંદ્ર પું [સં] (સ) ઇદ્ર
સુલક્ષણ(-થ) વિં [સં] સારા લક્ષણવાળુ
સુલટાવણું સંકિં [સુલટ' ઉપરથી] સુલટ
કરવું ('સુલટાવું'નું પ્રેરક)
સુલતાન પું [સ] બાદશાહ મુસલમાની રાજા
-ના સીં બેગમ, રાણી -ના વિં સુલ-
તાનનું, -ને લગતું (૨) સીં સુલતાનનો
અમલ (૩) [લા] રાજાની આપણી કે જુલમ
સુલકાક પું જુઓ સુરકાક [સીં
સુલસ વિં [સં] સહેલાઈથી મળે એવું ઓતા
સુલલિત વિં [સં] અત્યંત સુર(૨) સુકુમાર

સુલાખ સીં જુઓ સુરાખ
સુલેખન નં [મં] સારા અક્ષર લખવા તે
સુલેહ સીં [સ સુલ્હ, સરં ફિ., મ સુલ્હ]
સલાહરાણિ; ત્રધકા કે લડાઈનો અભાવ (૨)
સમાધાની, સધિ ંશાંતિ સીં સુલેહ અને
શાંતિ [તમ કું ભરેલી ચલમ
સુલ્ફે પું [ફા સુલ્ફા] + વગર તલ કે ઠારી
સુવઠા(-ર)વણું સંકિં 'સુવ'નું પ્રેરક
સુવર્ણ વિં [સં] સુર રગનું (૨) નં સોનું
ઠકાર પું સોની ઠતક સીં ઉત્તમોત્તમ
તક ઠતા સીં સુર રગવાળું હોવું તે
(૨) સુવર્ણ -સોનાનો ગુણ કે લાવ (૩) સરસ
અક્ષરવાળું હોવું તે ંનિયમ પું સુવર્ણ
જેવો ઉત્તમ કીમતી નિયમ ંમહોત્સવ પું
પચાસ વધે ઊજવાતી જયતી ંમ હિર
નં (સ) અમૃતસરનું સુવર્ણથી મટેલું શીખ
મ હિર ંમાદિક સીં એક ધાતુ, આપીત.
ંમાર્ગ પું એક માર્ગ ંસુખ પું સારામાં
સારી યુગ, સત્યયુગ જુઈ વિં સીં (૨)
સીં સુર વર્ણવાળી સી -જુમિર વિં
+ સોનાનો ધધો કરનાર -જુ વિં સુર
વર્ણવાળુ
સુવર્ધમાન વિં [સં] સારી રીતે વર્ધમાન
સુવા પું [જુઓ સવા] એક વનરપતિ, તેનાં
બીજ [-નું પાણી નં સુવાનો અર્ક, 'કીલ']
સુવાલુ સંકિં 'સુવ'નું પ્રેરક, સુવઠાવું
સુવાણુ સીં જુઓ સવાણુ
સુવારોખ પું [પ્રા સૂવા (સં સૂતિ) + રોખ]
સુવાવઠાથી થતો એક રોખ
સુવાર્તા^૧ સીં [સં. સુ + વાર્તા] સારી-પવિત્ર
વાર્તા, 'ગોરપેલ' ઉદાઁ ઇશુની સુવાર્તા
સુવાવઠ સીં [પ્રા સૂવા (સં સૂતિ) + પ્રા
વહિયા (સં વૃત્તિતા) ?] બાળકને જન્મ
આપવાનો અને તે પછીની માંદગીનો સમય;
ખાટલો [-આવવી = પ્રસૂતિનો સમય થવો
-કરવી = સુવાવઠ દરમિયાન સેવાચારી
કરવી] ંખાનું નં સુવાવઠ કરવાનું દવાખાનું,
પ્રસૂનિગૃહ -ડી સીં સુવાવઠમાં હોય
એવી સી

सुवापुं अ०किं 'सुव'पुं भावे ३५
 सुवास स्त्री० [सं] सारी वास; सुगंधी
 सुवासष्पु(-ष्पी) स्त्री० [लुओ] सुवासिनी;
 सर० म सुवाशीण] सौभाग्यवती स्त्री
 सुवासित वि० [सं] पुराणेदार
 सुवासिष्पी, -नी [सं] सा० लुओ सुवासष्पु
 सुवांज वि० [सं सर्वग] आपुं ने आपुं
 (२) निरपेक्ष, 'अपेक्षायु' [नलेकु
 सुविज्ञात, सुविदित वि० [सं] सारी रीते
 सुवेपे अ० [सु + वेपे ?] + सारी रीते
 सुव्यवस्था स्त्री० [सं] सारी व्यवस्था
 -स्थित वि० [सं] सारी पेठ व्यवस्थित
 सुमत वि० [सं] सारा मतवाणु; सद्गुणी
 सुशिक्षष्पु पु० [सं] सार शिक्षण
 सुशिक्षित वि० [सं] सारी रीते शिक्षित.
 -ता वि० स्त्री०
 सुशील वि० [सं] उत्तम शीलवाणु; सम्यरित
 (२) विवेकी; विनयी(३) सरण; सीपु ०ता स्त्री०
 सुशोभित वि० [सं] धलु शोभीतु
 सुश्रुत वि० [सं] अलुश्रुत, विद्वान (२) पुं०
 (सं) प्रथीन प्रसिद्ध वैद्य
 सुश्रिष्ठ वि० [सं] सारी रीते नेडेकु के
 पेडाडेकु ०ता स्त्री० [(काष्पां व लु) वाध
 सुपिरेवाध न० [सं] पवन शरीने वगाडवाडुं
 सुपुंन वि० [सं] सुतेकुं; छिंधुं (२)
 अप्रभट; अदर रहेकु; 'वेष्टन्ट'
 सुपुमि स्त्री० [सं] गाढ निद्रा
 सुपुमलु, सुपुमलु [सं] स्त्री० योगशास्त्र
 प्रभावे नलु प्रधान नाडीओभांनी वयली
 (लुओ) छंडा)
 सुपुं अ० [सं] सारी रीते; उत्तम रीते
 सुसवाट(-टो) पुं० [२२०; सर० म. सुसाट, -या]
 नेरथी वहेता के वीधाता पवननो के तेने
 भणतो अवाज (-भावे)
 सुसवाट (-६, -७) स्त्री० [प्रा. सुसुमार (सं
 शिशुमार)?] ऐक जतने मगर
 सुसंगत वि० [सं] परापर संगत - अंधपेसतु.
 ० अलुकोष, ० अलुसु ० पुं० 'रेगुवर
 पेलिगान' (अ) -ति स्त्री० सुसंगतता

सुसंघी वि० [सु + संघ] सारा स पवाणुं
 सुसज्ज वि० [सं] आगणपाछण परापर
 संघषवाणुं; सुसगत
 सुस्त वि० [फा] आणसु (२) संध, धीनुं -रती
 स्त्री० आणस, छिंधुं घेन (२) म हता,
 [-छिंडाडी देवी, काटी नाभवी = शिक्षाथी
 पासर करव. -छिंडी = सुस्ती जती रहेवी,
 मअत यव -करवी, २१ भवी = आणसु यव]
 सुस्थ वि० [सं] सुस्थित (२) स्वस्थ, सानुतानुं
 सुस्थित वि० [सं] सारी रीते स्थित, दंड (२)
 सारी स्थितिवाणु (३) परापर गोडवायेकुं
 सुस्थष्ट वि० [सं] भूम स्थष्ट [स्वर
 सुस्वर वि० [सं] उत्तम स्वरवाणुं (२) पुं० उत्तम
 सुस्वाप पुं० [सं] सारी छिंध
 सुहाण पुं० [प्रा सोदग (सं सौभाग्य), सर०
 हिं] सौभाग्य ०ष्पु वि० स्त्री० सौभाग्यवती
 (२) पतिनी मानीती -त्रिधुं, -गी वि०
 सुभागी, सुभी [शांति समाधान
 सुहाष्पु स्त्री० [सर० प्रा सुहावण (सं सुहावन)]
 सुहावणुं स०किं 'सुह व'पुं प्रेरक, शोभावणुं
 सुहावुं अ०किं [प्रा सुह (सं शुभ), अथवा
 प्रा सुहा (सं सु + मा), सर० हिं सुहाना]
 शोभत, सोडाव
 सुहासिनी वि० स्त्री० [सं] सुंदर हार्यवाणी
 सुहृद पुं० [सं] मित्र [स ये, शुं
 सु अ० [सर० हिं (प्रा सुंनो प्रत्यय)] + (५)
 सुंदर वि० [सं] इपाणुं; सुशोभित, मनेनुं
 ०ता स्त्री०. -री स्त्री० सुंदर स्त्री (२) ऐक
 छंड, वेतादीय (३) शरणाधि लेवु ऐक वाध
 सुंवाणी (०) पुं० अ० व० ['सुंवाणु' न०]
 इशमानी क्रिया [वानी
 सुंवाणी (०) स्त्री० पूरी लेवी नास्तानी ऐक
 सुवाणुं (०) वि० [प्रा सुउमारकं (सं.
 सुकुमारकं)] छिंधुं अने नरम (२) स्वभावनुं
 नरम मृद (३) न० [लुओ वरधसुवाणुं]
 आणकन ० अमु सुतक [सूकापष्पु
 सूक स्त्री० ['सूक' छिंधी] जीनाराओ अभाव;
 सूकगुं न० [सूक + गुं ?] आणकने यतो ऐक
 रोग, सुकतान, रिष्टस

સૂકલ વિં સુકાયેલુ; કૃશ
 સૂકવણું સંકિં જુઓ સુકાવણું
 સૂકવું અંકિં (પ.) જુઓ સુકાવું
 સૂક વિં [પ્રા સુક્ક, સં શુક્ક] શુક્ક, બીનાશ
 વિનાનું (૨) કૃશ, કૃષણ [-પાપક જેવું =
 સુકલકડી -રહી જવું =કશી અસર ન થવી,
 કોર રહેવું સૂકો કાળ =વરસાદને અણાવે
 પડેલો કુકાળ સૂકો દમ =ખાલી દમદાટી,
 ધમધી, સૂકો પ્રદેશ =જે ભાગમાં ઘાટ વગેરે
 નશાની બધી હોય તે] ંભ(-સ)દ વિં
 સાવ સૂક

સૂકર પું નં [સં] સૂકર, બૂક, સૂવર
 સૂકો પું ['સૂક' પરથી? સરં હિં સુકા,
 મ સુકા] તમાકુનો બૂકો, જરો [-પીવો,
 ભરવો =ચલમત તમાકુ ભરવી (ફૂકવામાટે)]
 સૂકલ વિં [સં] સારી રીતે હેલવાયેલું (૨) નં
 વેદમતો કે ઋચાઓનો સમૂહ

સૂક્ષ્મ સ્ત્રીં [સં] ઉત્તમ ઉક્તિ કે કથન
 સૂક્ષ્મ વિં [સં] અણુ ઝીણુ; બારીક (૨) નં
 બ્રહ્મ ંદર્શક વિં બારીક વસ્તુને મોટી
 દેખાડનાર (૩) નં સૂક્ષ્મદર્શક ચંત્ર ંદર્શક
 ચંત્ર નં બારીક વસ્તુ મોટી દેખાડનાર એક
 સાધન. ંદર્શક વિં સૂક્ષ્મ દષ્ટિવાળું ંદષ્ટિ
 સ્ત્રીં સૂક્ષ્મ વસ્તુઓ જાણી કે સમજી શકે
 એવી દષ્ટિ ંદેહ પું દેહથી છૂટા પડેલો થવ
 જેનો આશય કરી નહે છે તે શરીર-(પાંચ
 પ્રાણ, પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિય, પાંચ સૂક્ષ્મભૂતો,
 મન અને કુદ્ધિ એ સત્તર વસ્તુનું બનેલું
 શરીર) ંદેહી વિં સૂક્ષ્મદેહવાળું ંશરીર
 નં સૂક્ષ્મ દેહ

સૂઝ આં [સં સુગ=વિષા ઉપરથી] અતિશય
 અણુમમો, ધૂણા, ચીતરી [-આવવી, ચઢવી]
 સૂઝક વિં [સં] સૂઝવે એવું, સૂઝવાનાર (૨)
 ગર્ભિત સૂઝનોવાળું કે તે જગાડવું
 સૂઝન નં [સં] સૂઝવતું તે કે જે સૂઝવાય તે
 -ના સ્ત્રીં સૂઝવતું તે, ધશારો, ચેતવણી
 સૂઝવણું સંકિં [સં સૂઝ] સૂઝના કરવી,
 ધ્યાન ઉપર લાવવું, જણાવવું સૂઝવાવણું
 સંકિં(પ્રેરક) સૂઝવાણું અંકિં(કર્મણિ)

સૂચિ(-ચી) સ્ત્રીં [સં] યાદી, સાંકળિયું; કમાનુ-
 સારી ટીપ(ર)સોય ંપત્ર(ંક)નં સૂચિ યાદી
 સૂચિન વિં [સં] સૂચવાયેલું કે સૂચવેલું
 સૂચી સ્ત્રીં [સં] જુઓ સૂચિ (૨) 'પેનસિલ'
 (ગ.) (૩) પિરામિડ જેવી આકૃતિ (ગ.).
 ંખ ં પું સૂચી આકૃતિનો ખડ, 'કુરુદૂમ'
 (ગ) ંપત્ર(ંક) નં જુઓ સૂચિપત્રક
 સૂઝ્ય વિં [સં] સૂચવવા યોગ્ય [સોલો
 સૂજ સ્ત્રીં [સૂજવું પરથી, સરં હિં સૂજન, મ]
 સૂજની સ્ત્રીં [ફા] રમઠ
 સૂજવું અંકિં [સરં મ સૂજળે, હિં. સૂજના]
 (દરદથી આમડી વગેરેનું) ઊપસવું, ફૂલવું,
 સોલો ચઢવો

સૂઝ સ્ત્રીં ['સૂઝવું' ઉપરથી, સરં હિં] સૂઝવું
 તે, સમજ, ગમ, પહોંચ ંતું નં પોતાને
 ગમવું-સમજવું ઉઠાં તમે તમારું સૂઝવું
 કરો છો એ ચાલે? ંદાર વિં સૂઝવાળું
 સૂઝવું અંકિં [સરં પ્રા સુજ્ઞાત(સં દ્યયમાન),
 સરં મ સુજ્ઞાણે, હિં સુજ્ઞાના] દેખાવું, નજરે
 પડવું (૨) સમજવું; ગમ પડવી, અક્ષલ
 પહોંચવી

સૂટ નં [ર] કોટ પાટલૂન ધં લૂગડાનો સૂટ
 ંકેસ નં [ર] (સૂટ આવી નય એવી)
 નાની બેગ કે પેટી

સૂઠ વિં [જુઓ સૂઠવું] સામટું અને સાદું
 (વ્યાજ) (૨) પું, નં (કા.) મૂળ (૩) નં
 આગલા વાવેતરનાં મૂળ હાં વગેરે ખોદી-
 બાળી સહાય કરવી તે (કેરવું)

સૂઠવું સંકિં [પ્રા સૂઢ (સં મજ્ઞ કે સૂઢ)
 =ભાગવું-વિનાશ કરવો (૨) મૂળમાંથી ખોદી
 નાખવું (૩) ઝૂંડીને સાફ કરવું (૪) [સરં મ-
 સૂઢ, (સં શુષ્ક?)] બઢો લેવો, વેર વાળવું
 સૂઠવ્યાજ નં [સૂઠ+વ્યાજ] રૂપિયા રદ્યા હોય
 તેટલા વખતનું સામટું સાદું વ્યાજ
 સૂઠલો પું [જુઓ સૂઠો] એક ભતનો પોપટ
 સૂઠી સ્ત્રીં [પ્રા સૂઢ=ભાગવું ઉપરથી? સરં
 મ સુઢા] સોપારી કાતવાનું સાધન (૨) [જુઓ
 સૂઠો (૨)] સૂઠા (પોપટ) ની માદા
 સૂઠો પું [જુઓ સૂઠી (૧)] મોટી સૂઠી (૨)

[સરં હિં. સૂદો, સં શુક?] એક ભતનો પોપટ
સૂત્રપુત્ર અં કિં [પ્રા સૂણ (સં. શૂત)] સૂત્ર
સૂત્ર પું [સં] સારણિ; રથ હાંકનાર (૨)
ક્ષત્રિયથી શ્રાદ્ધાણીને પેટે થયેલો પુત્ર. ઓપુત્ર
પું (સં) કણ

સૂતક નં [સં.] સર્ગાસંબંધીમા જન્મ અને
મરણ વગેરેથી પાળવામાં આવતી આલસછેટ
[-આવણું, દામણું = સૂતકને યોગ્ય સગપણ
હોય - ઉતારણું = વિધિપૂર્વક સૂતકની
અશુદ્ધિ દૂર કરવી - પદણું = સૂતકની
આલસછેટ લાગવી - પાળણું = સૂતકની
આલસછેટ સાચવવી] - કી વિં સૂતકવાળુ
સૂતપુત્ર પું (સ) જુઓ 'સૂત'માં
સૂતર નં [સં સૂત્ર] રૂ કાતીને કાઢેલો તાર [-ને
તાંતણે બધાયેલું = પ્રેમના બળથી બધાયેલું
-વરા થયેલું -ને તાંતણે રૂપરાજ = રેટિયા
અને ખાડીના રચનાત્મક કાર્યક્રમને બળે
સ્વરાજ મળવું તે]

સૂતરફેણી (ફે) સ્ત્રીં એક ભતની મીઠાઈ
સૂતરશાળ સ્ત્રીં [સૂતર+શાળ] એક ભતની
હાગર [જોડણ; સાંકળણું
સૂતળણું સં કિં [સં સૂત્ર ઉપરથી] ગાંઠ; સૂતળી
સ્ત્રીં [સં. સૂત્ર ઉપરથી] શણની
ખાતળી દોરી [સુવાવડખાતુ
સૂતિકા સ્ત્રીં [સં] સુવાવડી સ્ત્રી. ઓટું નં
સૂતકાર પું [રવં, સં.] સૂત્ર અવાજ -રી
વિં આતી વખતે સૂતકાર કરનાર

સૂત્ર નં [સં] દારો, તાંતણો (૨) સૂતર (૩)
નિયમ, ન્યવસ્થા (૪) પ્રાચીન શાસ્ત્રકારોએ
રચેલા મૂળ સંક્ષિપ્ત વાક્ય કે તેનો અર્થ (૫)
ધ્યેય તરીકે રચીકારેલું દૂંક વાક્ય (૬)
'ક્રોમ્યુ'લા' (મ) (૭) 'પ્રોપોઝિશન' (ગ)
ઠકાર પું મૂળ સૂત્ર રચનાર. ઓચં પું
સૂત્રોમાં લખાયેલો અર્થ (જેમ કે, દેહલાક
હિં દુર્મર્થ) ઓતં પું સૂતરનો તાંતણો.
ઠકાર પું નાટકમાં પ્રધાન નટ, જે નાંદી
તેમ જ પ્રસ્તાવના લખે છે (૨) સુતાર
ઠપાત પું પ્રારંભ; શરૂઆત. ઓચં નં
વણકરનો ઠાંઠો; વરી (૨) સૂત્ર કાતવાનું

યા વણવાનું ચંત્ર; મિલ -ત્રિત વિં [સં.]
એક સૂત્રમાં ગાંઠેલું (૨) સૂત્રરૂપે ગાંઠેલું
(૩) ન્યવસ્થિત કરેલું

સૂધ સ્ત્રીં [જુઓ શુદ્ધિ, સરં હિં] ભાન
(૨) ભાળ, ખબર [-આવવી, -વળવી
= ભાન આવવું] ઓધુ સ્ત્રીં [+શુદ્ધિ]
ભાન, અક્ષય, હોશ [-હીડી જવી = ભાન
ન રહેવું. હોશકોશ હીડી જવા.] (૨) ઓવં
(સ) એ નામની ગણપતિની એ
પત્નીઓ-શુદ્ધિ અને શુદ્ધિ

સૂધું વિં [સરં હિં. સૂધા (સં શુદ્ધ)] પાકન,
સીધું (૨) સરળ, નિષ્કપટી

સૂન વિં [પ્રા. સૂત્ર (સં શૂન્ય), સરં હિં]
શૂન્ય ઠકાર પું જુઓ શૂન્યકાર.
ઠમૂન (-નું) વિં જુઓ શૂનમૂન, શૂનમૂં
સૂનકું નં (કા) ધૂન, વણ

સૂતુ પું [સં] પુત્ર
સૂતુ વિં [જુઓ સૂત પ્રા સૂત્રજ (સં શૂન્યકર્મ);
સરં હિં સૂના] નિર્જન, ઉત્તજ, વસતી કે
સહવાસ વિનાનું (૨) સંભાળ કે રક્ષણ વિનાનું.
[-પદણું = ખાલી રહેવું (૨) સહવાસ વિનાનું
રહેવું. -મૂકણું = એકલું -સહવાસ વિનાનું
મૂકણું. ઠસટ વિં સાવ સૂનું

સૂનૂત વિં [સં] સન્ય અને પ્રિય (૨) નં
તેવી વાણી [શાકનું એસામણ
સૂપ નં [સં] બઠખી; રાખ (૨) એક પ્રકારનું
સૂપડી સ્ત્રીં [પ્રા સુપ્ત (સં સૂપ) + ડું] નાનું
સૂપડું -ડું નં અનાજ ઝાટકવાનું સાધન.
[સૂપડે આવણું = અનુમા આવવું (૨) પહેલે
આણે સાસરે આવણું, કરકરિયાવર લઈ સાસરે
આવણું સૂપડે ને ટોપલે = પુષ્કળ, અતિશય]

સૂપતી સ્ત્રીં [સરં મ] સલાટની હચોડી
સૂપશાસ્ત્ર નં [સં] પાકશાસ્ત્ર [ઊનનું વસ્ત્ર
સૂફ નં [ઝ.] બકરાના વાળ (૨) તેનું વસ્ત્ર (૩)
સૂફી વિં [ફા 'સૂફ' પગથી] બકરાના વાળનું;
ઊનનું (વસ્ત્ર) (૨) સૂફી મત સંબંધી (૩)
પવિત્ર, નિર્દોષ (૪) પું સૂફી મતનો
અનુયાયી ઠમત, ઠવાદ પું ઇસ્લામનો
એક સંપ્રદાય

સૂત્રાગીરી સ્ત્રીં [કા] મૂળાનું પદ
 સૂત્રેદાર પું [કા] સિપાઈઓની નાની
 દુકાનીનો અમલદાર (૨) પ્રાતનો વડો હાકેમ
 -ગી સ્ત્રીં સૂત્રેદારનું પદ
 સૂત્રો પું [ઝ] ઇલાકા, પ્રાંત (૨) ઇલાકા કે
 પ્રાતનો હાકેમ -સૂત્રેદાર [કનૂસ બાબીલ
 સૂત્ર વિં (૨) પું [ઝ શૂસ, સરં હિં, મ]
 સૂત્ર [સ શૂન્ય] શૂ-ય (૨) મૂળ, જહ.
 [-મારી જલુ (માથુ, મગજ) = ખાલી -
 અધારાં આવી ગયાં હોય તેવું થવું -જેલુ
 = ખોત જેલુ; બાધા જેલુ] ઠૂં સૂત્ર, મૂળ, જહ
 સૂત્રસામ વિં [લુઓ સૂત્ર, સરં મ સુમસામ]
 અવાજ કે હિલચાલ વિનાનું (૨) નં શૂ-ચકાર
 સૂત્રયુ સ્ત્રીં લુઓ સુચાણી
 સૂર પું [સં] (૫) સૂર્ય
 સૂર પું [સ સ્વર, સરં મ] અવાજ, કઠ,
 સ્વર (સંગીત) [-આપવે = ગાયકને
 જોઈતો અવાજ વાદ્ય ઉપર ઉપભવવો
 -કાઢવે = સ્વર ગળામાંથી કાઢવો. -પૂરવે
 = મદદરૂપે સાથે આવવા લાગવું કે વાદ્ય વગાડવું
 (૨) [લા] ટેકો આપવો]
 સૂરજ પું [પ્રા સુજ્ઞ (સ સૂર્ય), સરં હિં]
 સૂર્ય [-ચઠતી કળાએ હોવો, ચઠતો
 હોવો = ઉન્નતિનો સમય હોવો, આબાદીમાં
 હોવું -છાપરે આવવો = ઘણો દિવસ ચડી
 જવો -તપતો હોવો = ચઠતી થતી હોવી
 -મધ્યાહ્નના હોવા = પૂર્ણ આબાદી
 હોવી. -માથે આવવો = ખપોર થવા (૨)
 પૂર્ણ આબાદી થવી.] ઠૂંલ નં સૂચ મુખી
 ફૂલ ઠુખી નં એક ફૂલજાડ કે તેનું
 ફૂલ ઠુખું વિં સૂરજ જેવા તેજસ્વી
 મુખવાળું
 સૂરજુ નં [સં] એક કદ [-ના રવાદ
 થવા = સારુ સારુ ખાવાનું મન થવું (૨)
 મોટા મોટા કાયદા તકાસવા]
 સૂરત સ્ત્રીં [ઝ] ચહેરો મુખાકૃતિ ઓપરસ્તી
 સ્ત્રીં (ચહેરાની) સૌંદર્યની પૂલ
 સૂરત(-તી) સ્ત્રીં લુઓ સુરતા
 સૂરપેટી સ્ત્રીં સૂર પૂરવાનું પેટી આકારનું વાદ્ય

સૂરો સ્ત્રીં [ઝ] કુરાનનો અધ્યાય
 સૂરિ(-રી) પું [સં] વિદ્વાન, પડિત, આચાર્ય;
 કવિ (જેન આચાર્યોના નામ પાછળ લગાડવામાં
 આવે છે) -રીશ્વર પું [+ઈશ્વર] જૈન
 સાધુઓનો વડો
 સૂરોખાર પું [કા શૂહ +સ ક્ષાર, સરં
 મ. સુરાહાર] એક ખતનો ક્ષાર
 સૂર્ય પું [સં] પૃથ્વીને પ્રકાશ કરતી ઇં આપતો
 આકાશીય ગોળો, સૂજ ઠકમલ(-ળ) નં
 એક ફૂલજાડ ઠકાત પું એક કાલ્પનિક
 મણિ, જેના પર સૂર્યનાં કિરણ પડતા અગ્નિ
 ઉત્પન્ન થાય છે એમ મનાય છે ઠકાતિ
 સ્ત્રીં સૂર્યનું તેજ. ઠકાલુ નં ચદ્ર આડે
 આવવાથી સૂર્યબિબળું ઢકાવું -ઠકાલુ થઈ
 તે. ઠનમસ્કાર પું સૂર્યને નમન (૨) (તે
 સાથે કરાતી) એક પ્રકારની કસરત ઠનાડી
 સ્ત્રીં પિગલા ઠનારાયણ પું સૂર્યદેવ.
 ઠબિળ નં સૂર્યનું બિબળ ઠમ ઢલ(-ળ)
 નં સૂર્યમાળા (૨) સૂર્યબિબળ ઠમાલા
 (-ળા) સ્ત્રીં સૂર્ય અને તેની આસપાસ
 ફરનારા ગ્રહોનો સમૂહ ઠમુખી નં એક
 ફૂલજાડ કે તેનું ફૂલ. ઠયત્ર નં ઉપાસના
 માટેનું સૂર્યનું ચત્ર (લુઓ ચત્ર) (૨) સૂર્યનું
 નિરીક્ષણ કરવામાં વપરાતું એક ચત્ર ઠલોક
 પું સૂર્યનો લોક. ઠવશ પું ક્ષત્રિયોના બે
 પ્રધાન વશમાનો એક (ચદ્રવશ અને સૂર્ય-
 વશ) ઠવશી વિં સૂર્યવશમાં જન્મેલું
 (૨) [લા] સૂર્ય ઊઘ્યા પછી મોડું ઊઠવું
 ઠસંકાતિ સ્ત્રીં સૂર્યનું એક રાશિમાંથી
 બીજામાં જવું તે ઠસ્નાન નં સૂર્યનો તાપ
 ખાવો -શરીર પર ઢેવો તે; એક નૈસર્ગિક
 ઉપચાર -ચસ્તિ પું [+અસ્ત] સૂરજનું
 આચમવું તે -ચેદિય પું [+ઉદય] સૂર્યનું
 ઊગવું તે -ચેપિંસ્થાન નં [+ઉપસ્થાન]
 સૂર્યની ઉપાસના -પૂલ -ચેપિસક વિં
 (૨) પું [+ઉપાસક] સૂર્યનો ઉપાસક
 -ચેપિસના સ્ત્રીં [+ઉપાસના] સૂર્યની
 ઉપાસના કે પૂલ
 સૂક્ષ્મ નં [ઝ સુલ્હ] હિસાબ અથવા ગણનાનો

(नकाब, समाधान (२) वि० सीधु; पांसाके
सूखटावुं अ०किं [सूखट परधी] सूखट थवं
के करावु
सूखटं वि० [सु + छिद्यु] स० हिं, म
लुला] यत्तु, सवत्तु (२) अ०नुकण
सूवर पु०, न० [प्रा सूवर (स सूकर), स०
हिं, म सूवर] भूऽ; दुःकर
सू० अ०किं [प्रा. सुव (सं स्वप्), अ०. सुवा
(सं शी)] आ० पडवु, (२) छिद्यु. [सू०
जत्तुं = शात थवु, पध पडवु (२) अर्थना
भार्था भराय थधं जवु (३) छिमत छारी
जवु; नजणु पडवु (४) अगतता कतकवानु नीया
नमी छापरा वगेरे पर पडवुं सू० अ०गुं
= अ०धारी अ०धवा आ० पडवी सू०
भू० = अ०गणना करवी. सू० वेयवु =
छेती जवु सू० ले० साय जगा० वे० =
शात पडी गयेलुं वेर जगा० (२) लणी
ले० ने० ज० पडवुं. सू० ले० सि०
जगा० वे० = विकराण के पराकमी पु० वने
छि० रे०] [लननु कापड
सू० सी० [स० हिं सुसी, म सुसी] अ०
सू० ववुं अ०किं [व०] सू० अ०वा० करे०
सू० ववुं अ०किं [लु० सु० ववु] (५) सु० ववु
सू०, -णी लु० शू०, -णी [ने० रे०
सू० अ०] न० [दे सुकल] छि० छि० पर० सोय
सू० छि० [सू० व० छि०] छि० छि०, अ०
सू० ववु अ०किं [दे सु०, स० प्रा सि० (सं
शि०)] सो० व० वास ले० (२) ना० ना० आ०
अ० अ० ये० य० (छि० छि०). सू० धा०
(ये०) सू० धा० (अ० छि०)
सू० सी० [प्रा सु० (स. सु०), स० म
सु०, हिं.] सू० ववुं आ०. [-ने० व०
अ० वे० = म० म० वे०, म० म० वे०
दी० करी ना० व०. -सू० क० = का० ल० वे०
(२) गाय मे० व० न० दे० ले० त्या०,
अ० य० छि० छि० व० का० ले० तेनी ये० नि०
सू० छि० वे०. (-नी म० वे० शेर) सू० आ०
ले० = ता० का० धरा० व०, म० ग०
सु० वा० सू० के सू० ववुं = ना० व० (२)

न० र० व० व०]
सू० व० सी० नानो सू० वे०. -ले० पु० टो० वे०
सू० पु० (का.) सू० वे०, टो० वे० [अ० व०
सू० सी० [सं सु०] छि० वे० ना० ना०
सू० व० न० [सू० व० छि०] सू० व० ते० ते०
सू० व० (ल.) सी० (प० के म० ग०) सा०
सा० म० [-रा० व० = सू० वे० स० व०
आ० वे०.] -ले० पु० सू० व० रा० न०
आ० व०
सू० व० अ० किं [सं. व०] स० व० थवं
सू० व० अ० किं स० व० करे०
सू० व० वि० [सू० छि०] सू० व०
स० व० वि० [सू० छि०] सू० व०, सू० व०
आ० वे० (का.) (२) न० [स० हिं सु० व०]
अ० ल० व० व० व० व० (३) [सू० व०
प० व०] छि० के वे० व० व० पर ध० वे०
न० वे० अ० म० वे० व० व० न० व० क०
सू० व० सी० [स० हिं सु० व०] ना० व०
वे० -ले० न० पा० व०, सु० व०, वे०
सू० व० न० [सू० व० छि०] व० व०, वे०
व० वे० ना० वे० छि० (२) [ला.]
व० व० वि० के ल० व० व० के टो०
सू० व० सी०, न० आ० वे० व० वे० वे०
कर० व० व० व० व० व०
सू० व० न० (५) सू०, स० व० (सू० व०)
सू० व० अ० किं [सं व०] स० व०
सू० व० (-ले०) सी० [सं] व० व०
सू० व० [सं] स० व० ते०, व०, व०,
व० व० (-ले०) पु० व० व० व०, व० व०
व० पु० व० व० व० व० व० व० न०
सू० व० व०, व० व०. व० व० सी० व०
व०. व० व० न० व० व० व० व० वे०
सा० व० व० व० व० व० व०
से (से) सी० [दे सह = स० व० व०] म०
[-प० व० = टो० वे०, म० व० व०]
से० पु० [प्रा शि०, सं शि०], म० वे०
लु० व०
से० सी० [दे] व० व० व० व०
से० पु० [दे] म०

सेक्रेट्रियेट [इ] सरकारनां मुख्य जातानुं सौथी
मोदु कार्यक्षेत्र के क्षेत्री

सेक्रेटरी पु० [सर० म शेगरी] लुओ सीधरी

सेक्रेटरी न० [सं] लुओ सिंथन

सेक्रे (से) श्री० [प्रा सेज (स शय्या), सर०
हिं, म] पथारी

सेक्रेण न० [सं सरित्जल] नदीनुं पाणी (२)
वि० वरसाइना पाणीथी यत्तुं (धर)

सेक्रे न० [प्रा सिज (स स्विट्) उपरथी]
वराण (२) अश, थोडा साग

सेक्रेथु (से) न० [‘सहेअ’ उपरथी] दूक
कार वजननुं धातियुं, पथियुं

सेक्रे (से) न० [स सहज उपरथी] स्वभाव
के अल्लु मजतापथु, सोल (२) पाषा, डाढ

सेक्रे पु० [इं] लुओ सट

सेक्रेड वि० बोरड

सेक्रे (६) श्री० [प्रा सेही (सं शेणी)] पक्ष,
वम (२) लेर, युद्ध (३) रोड ठकडु वि०
लुओ रोडकडु [तेम करवुं

सेक्रेड सं० कि० [लुओ सडु] सही लय

सेक्रेतान -नियत, -नी लुओरोतान, -नियत, -नी

सेक्रे पु० [सं] पुष ०७५ पु० पुष पाषावे
ते (२) [स] रामे लका जवा पाषावे पुष

सेक्रे न० लुओ रोदर

सेना न० [प्रा सेज (स सैन्य)] सैन्य (२) श्री०
[लुओ सान] आपनो याणो, सान (३)

पु० [प्रा सेण (स इयेन)] + सैन्य; पाण

सेनवे पु० [सर० म शेणवी] ओ नामनी
मतनो मासस (शेखवे १)

सेना न० [स सनाह] अप्तर

सेना श्री० [सं] लस्कर, शैल ०धिपत्थ न०
[+ आपिपत्थ] सेनाधिपतिपथ ०धिपति,
०नी, ०पति पु० लस्करनो वडो

सेनिका पु० [प्रा सेणिका, स इयेनिका,
सर० हिं] ओक छे

सेनेट श्री० [इ] युनिवर्सिटीनुं नियामक मठण

सेनेट्रियम न० [इं] इन्दीओने भाटेनुं
सारां हव पाणीवथु उपचारनुं मयक -
न्यायोग्यभवन

सेना पु० [इ] ओक मतनुं कापक [अतर,

सेनेट पु० [इ] ओक अमेरिकन नासु (२) न०

सेनेमर पु० [इ] टपास, सिनेमा छं तपासी

तेमा अराण के वाधाअर्थुं रोडनार के ध्यान

पर लेनार सरकारी अधिकारी

सेनेसस न० [इं] वसतीनी गल्लनरी के वसती-
पत्रक [-लेवुं = वसतीनी गल्लनरी करवी.]

सेप न० [लुओ सेप] सहरमन

सेपटां न० ०००० [सर० म तोपट = छात्र,
पटो, छोडां] आभडाना साटकानी पट्टीओ =

शकता [-कादी नाभववां (भारी भारीने) =
छोडां नीकणी लय त्या सुधी भूष भारवुं]

सेपटी श्री० [लुओ सेपटां] आभडाना
साटकानी पातणी पटी

सेप्टिक वि० [इ] अट्टोने सेपलागेडु; सडवाथी
धता जेवाथु. ०टेनक न० मजमून वगेरेनुं

गड पाणी सेयु यथ नीनरी साइ थाय ते
भाटे करेयो ओक प्रकारनो पाषावे आणइवे

के दूढ जेवी रयना

सेप न० [फा] सेप, सहरमन

सेमिटिक वि० [इ] ‘सेमाईट’ नामनी प्राचीन
प्रलने लगत, आसीरिया, अरमस्तान ने

तेनी असासना प्रदेशनुं के तेने लभनुं

सेर (से) श्री० [फा] हवा पावी ते, सहेल

सेर (से) श्री० [दे सरी] जे डारामां मोटी,

अल्लु वगेरे परोव्या होथ ते, तेवी भाणा,

सर (२) [(सर० दे सेरी सर० प्रा सर

(स स)] भासनुं अपट्ट पान के सणी (३)

भार, धारा (४) शिरा, नस (५) + पु०

भार्ग [-आवपी = धारा के प्रवाह नीकणवे,

-छूटवी = कुवारापथ धारा बालवी

-परोवपी = भाणानो दोरो परोववा, दोरो

परोवी भाणा के छार जनाववा -साधवी

= हुकम मानवा. सेरे आवडुं = भूतप्रेत

वणगनुं (२) इभी करवुं]

सेरडे पु० लुओ रोडो [भाजली

सेग्माई श्री० [सर० हिं सेर] ओक मतनी

सेरवडुं सं० कि० [सं स उपरथी] सरकावडुं,
धीमे रही जसेडुं

સેરવો પુ. [પા. શોર્વહ; સર. મ. શેરવા] માંસ
ઉકાળીને બનાવેલો રસ
સેરિયું (સે) નં. [સેર' ઉપરથી] એક ઘરેલું
સેરિયું (સે) નં. જુઓ શેરિયું, બીડીની
ભતના એક છોકરું થી
સેલકલેલું વિ. [સર. અલ્લહ + લેલું] લેલું;
મુઆવરયાના આનહમાં લેલા જેવું લાગતું
સેલકું (-કું). નં. કુવારનું કૂવ
સેલકું નં. [સર. મ. સેલ] એક ખાવાની
વાની (ર) જુઓ સેલકું
સેલારી સી. [સેલું પરથી] કસખી દોર અને
પાલવવાળી એક ભતની સાડી
સેલાસાડી સી. [સેલું + સાડી] સીઓને
પહેરવાનું રાત્રીપીળી લીધીઓવાળું અરલ-
સુવરાઈ કપડું; શેલાસાડી
સેલી સી. શેલી, રાખેડી (ર) દિ. સેલ્લિ,
સર. હિં., મ.] ડોકમાં ન ખાતી કાળા દારાની
આડી (કખીરપંથી સાધુ તથા ક્ષીરો રાખે છે)
સેલુ નં. [સર. હિં. સેલા] જુઓ શેલુ
સેલો પું. જુઓ શેલો
સેવ સી. [પ] સેવા, ચાકરી
સેવ સી., ગાંઠિયા, ઓમમરા [સર. હિં.
સેવેઈ] જુઓ 'શેવ'માં
સેવક પું. [સં.] સેવા કરનારો; ચાકર (ર)
ઉપાસક, ભક્ત. -કાઈ સી. [સર. હિં.]
સેવકપણું (ર) સેવકનું કાર્ય સેવકેમ હોય તાણું.
-કી સી. સી સેવક; ભક્તાણી. -કી જળ
નં. કાકોરજના સેવકોના ઉપયોગનું જળ
સેવડી સી. [જુઓ શેવડી, સેવડો] નૈન સાધી
સેવડો પું. [સર. હિં. સેવડા] માથે વાળ
વધારનાર નૈન સાધુ; ભતિ (ર) ભડગર
સેવતી સી. [સં.] એક કૂલગ્રાહ, સર. ગુલાબ
સેવન નં. [સં.] સેવક તે -ના સી. સેવા
કરવી તે
સેવર્ધન (-ની) વિ. [સર. મ. શિર્વર્ધની
(શ્રીવર્ધન નામના થતી)] એ નામની ભતની;
સેવંત્રુ (સોપારી)
સેવક સંકિ. [સં સેવ] સેવા કરવી ભજવું
(ર) ખૂબ સગ કરવા, ઉપયોગમાં લેવ

(૩) (પ'ખીની માદાએ ઉપર ખેસી) હૂક
આપવી (ઈકાને)
સેવંત્રુ વિ. જુઓ સેવર્ધન
સેવા સી. [સં] ચાકરી, નોકરી (ર) પૂલ,
આરાધના (૩) સારવાર, યરદાસ્ત (૪)
નિષ્કામ લાવથી પારકાનું કામ કરવું તે.
ઓચાકરી સી. સેવા, ચાકરી; સારવાર.
ઠદાસી સી. (ખાવા કે સાધુઓ) સેવા માટે
રાખેલ દાસી (રખાત) બધર્મ પું. સેવાકપી
ધર્મ. ઓપૂલ સી. સેવા ને પ ઓભાવ
પું. સેવાનો ભાવ, સેવા કરવાના વૃત્તિ કે
ભાવના ઓભાવી વિ. સેવાભાવવાળું.
ઓમર્મ પું. સેવાનો માર્ગ ઓર્મ વિ.
[+ જર્મી] સેવાના ઉદ્દેશવાળું (ર) માનક;
'ઓનરી' ઓર્મ સેવાના હેતુથી, માનક રીતે
સેવાળ, ઓર્મ, -ખિયું જુઓ શેવાળ, ઓર્મ, -ખિયું
સેવિકા સી. [સં.] સી સેવક
સેવિત વિ. [સં] સેવેલું સેવાયેલું
સેવિંગ્સ બેન્ક સી. [ફં.] બચતનાં નાણા
મૂકવાની પોરટ ખાતામાં ચાલતી બેન્ક
સેવો સી. બં. વં. ખાવાની સેવ [માલિક
સેવ્ય વિ. [સં.] સેવવા યોગ્ય (ર) પુ. શેક,
સેશન સી. [ફં.] ધારાસભા જેવા મહળની
ખેઠકનો એકસાથે ચાલુ કામનો સમય કે
ગાળો; સત્ર (ર) સેશન કોર્ટ. [-ચાલવી =
તેની ખેઠકનું કામ ચાલુ હોવું કે થવું.]
સેશન કોર્ટ, સેશન-સ સી. [ફં.] જિલ્લાની
વરિષ્ઠ શ્રેણીની કોર્ટ [-માં જવું = ફરિયાદ
-ગુનાની તપાસ માટે કે હેલ્થી સભા માટે
વરિષ્ઠ કોર્ટ સા કેસ જવો કે લઈ જવો.]
સેશન (-સ) જળ પું. [ફં.] સેશન કોર્ટનો જળ
સેથર (-રી) વિ. [સં.] ઈથરવાળું; અસ્તિક
સેસ પું. [ફં.] અમુક ભતનો એક કર (જેમ કે
મહેસૂલ સાથે બરવાનો લોકલ ખોડાં માટેનો)
સેસ સી. [પ્રા. સેસ (સં. રોષ)] વરકન્યા અને
અધરણિયાત સી. ખોખામાં અપાતા
નાળિયેર, પાન સોપારી અને ફરિયા (ર)
વિવાહાદિક શુભ અવસરે અપાતી ભેટ.
[-બરવી = પોશ બરવી.]

સેસકૂલ નં [પ્રા સીસ (સં શીર્ષ) + કૂલ, સરં
મ શીસફૂલ; હિં સીસફૂલ] વેણીમા કે સેયા
આગળ પહેલાનું સ્ત્રીઆનું એક ધરેણું
સેળમેળ વિં(ર)નં બુઓ મેળમેળ -ખિયું
વિં સેળમેળ યદ ગયેલું; સેળમેળવાળું
સે (સેં) પું [પ્રા. સદ્ (સં શત), સરં હિં.
સે, મ શૈ] 'એક' સિવાયના સ પમાવાચક વિં
સાથે વપરાતું 'સે'નું ૩૫ ઉદાં બસે ચારસે
સેંકડો (સેં) પું [બુઓ સે, સરં મ સેંકડા,
હિં સેંકડા] સેના સ પમા, સોના સમૂક
(ર) સેમ (૩) વિં અનેક સો. જેમ કે સેંકડો
માણસો

સે તક, ૦લું (સેં) વિં [સં સંહત્ય ?] પુષ્કળ, મણ
સેંત (-ય) લેા (સેં) પું [સં સંહત્ય ઉપરથી ?]
અરહ ઉપાડવાનું બે પાંખિયાવાળું લાકડું, જોંલે
સે થી (સેં) પું [બુઓ સે થો] માથાના વાળને બે
ભાગમા ઓળતા વચ્ચે પહોલી લીટી (-પાડવી)
-થો પું [સં સીમતક] બુઓ સે થી (ર)
માથાનું એક ધરેણું (-પાડવો)

સેંદ્રિય વિં [સં] ઇન્દ્રિયવાળું, સજીવ
સેંક નં, -કો પું [સં ચતકમ, સરં હિં સેંકા]
સેંકડો, સોના જથો (ર) સો વર્ષનો સમય
સેંકડું નં [સરં સરકડું] સેંકડિયું (ગાંઠ) (ર)
સેંકો -કાગાંઠ સીં એક છેડો બે ચવાથી
છૂટી જાય તેવી ગાંઠ -કિષ્ટુ નં સેંકાગાંઠ
(ર) છેડાંની એક રમત

સેંકકો પું [રવં; સરં મ સઢકા] સરંકકો,
નાક દ્વારા કે પ્રવાહી ખાતાં પીતાં ચાસ પાછો
બે ચવાથી થતો અવાજ (ર) સાલ્લાના છાતી
ઉપરના પાલવનો જે છેડો સામી બાજુની
કૂખમા બે ચીને ખોસાય છે તે

સેંકજુ નં [સેંકડું ઉપરથી] છાપરાની વળીઓ
ઉપર નખાતાં કામઠાં, ચીપો વગેરે (ર) તેમને
બાંધવાની દોરી ૦ માળજુ નં છાપર
સેંકવામાં કે માળજામા વપરાતી વસ્તુઓ
સેંકવું સંકિં [બુઓ શીડવું] સેંકલ પાથરીને
તેને બાંધવું (ર) આટી હાથે ચીંતેને ભેગી
બાંધવી

સેંદર પું [ફા] વેરો, માથાવેરો

સૈનિક વિં [સં] સૈન્યનું, -ને લગતું (ર) પું
લડવૈયો, લશ્કરનો માણસ

સૈન્ય નં [સં] લશ્કર, દ્રોણ ૦ સત્તાક વિં
સૈન્યની સત્તાવાળું, લશ્કરશાહી (રાજ્યતત્ત્વ)

સૈયડ (-ડ) પું ૦ ૦ ૦ બળિયા, શીતળા

સૈયડ પું [મ] મહ મહ પથગ બરનો વરાજ
(ર) એક અટક (મુસલમાન ને નાગરમા)

સૈર ધી સીં [સં] રણવાસની ઠાસી (ર) [સં]
વિરાટ રાજને ત્યાં ઠાસી તરીકે રહેલી દ્રોણી

સૈધવ વિં [સં] સિધુનું, -ને લગતું (ર) પું
સિધવ, એક ક્ષાર (૩) ઘોડો (૪) એક રાગ

સો (સેં) પું [સરં હિં સૌ (સં શત)] '૧૦૦'
[-બળણે ગાળીને = ઘણી જ સમાળથી
-ટચતું -સોલું = ઉત્તમોત્તમ સોલું -ના

સાઠ કરવા - ખેટ ખાવી જો ધો ધવો
કરવો -મણુ રૂની તળાઈ એ સૂવું =

નિશ્ચિતતા - સુખચેન હોવા -યે વર્ષ પૂરું
થવાં = આવી બનવું, મૃત્યુની તૈયારી થવી.

-મું ઓસડ, -મેા ઉપાય = મૃત્યુ સામે
ઉપાય કે હવા (એ નથી એમ ખતાવવા)

-સમાલું સજીવ = બહોળા સગપણવાળું]
સોધથો (સો) પું [પ્રા સૂઈ (સં સૂચી)]

મોટી સોય, સોયો

સોઈ સીં [સરં મ] સગવડ, બ્યવરથા

સોઈ પું [પ્રા સૂઈમ, સં સૂચિકા] સધ, દરજી

સોઠ (-ગ) ટી (-ઠી) સીં, -ડ (-ડું) નં
[સરં મ (સં સારી + કાઠ ?)] સોઠટા બાજીનું

મહોજ [-ઉઠાવવી = સોઠટા બાજીની રમતમાં
સામાની સોગટીને બાજીમાથી રડ કરવી (ર)

પ્રપથ ઉઘાડો પાડી દેવો -ભરવી = દાણા
પઠ્યા હોય તે પ્રમાણે ધર ગણી સોગટી

બાજીમાં બેસાડવી (ર) જ્ય મેળવવો, કાયદો
લેવો -ભારવી = સામાના મહોરને બાજીમાથી

ઉઘાવવું (ર) ચોટ લગાવવી (૩) કામ સાધી
લેવું, જ્ય મેળવવો -વાગવી = યુક્તિ કળવી,

હેતુ પાર પડવો. સોમકુ ઉઠાવી દેવું =
તાલકુ તોડી નાખવું, માથું ઉઠાવી દેવું]

-ટાં-ઠાં બાજી સીં સોઠટાં વડે રમવાની
એક રમત કે તેનું સાધન - સરભમ

સોખમાવું અંકિં [પ્રા સોક્ષ(સં. શુષ્ક)]

(કા) સકાચવું, સકાચ લાગવો

સોખ પું [પ્રા. (સં શોક)] (પ) શોક

સોખટી(-ઠી), -કું(-હ), -ટા(-ઠા)ખાણ
જુઓ 'સોકટી'મા

સોખન [સરં હિં], સોખંદ [ફા] (સો)
પું. અં. વં. સમ, કસમ, શપથ [-ઉપર =
સોગનપૂર્વક -આપવા, ખવડાવવા =
સોગન લેવડાવવા -આપા, લેવા = સમ
ખાવા; પ્રતિજ્ઞા કરવી -લાલવા = અમુક ન
કરોતો તમને દલાણાના સમ છે એમ કહેવું]
બનામું નં સોગન પર કરેલો એકરાર,
'એફિડેવિટ'

સોખાત (સો) સીં [તુર્કી] નજરાણાની ચીજ
સોગામું વિં ['સોગ' ઉપરથી] (કા.) શોક
સૂચક (વસ્ત્ર; સોગિયું)

સોગિયું વિં ['સોગ' ઉપરથી] શોકવાળું
(૨) નં શોકદર્શક વસ્ત્ર; શોકિયું

સોજ પું [ફા] સોલે; દરદ (૨) [લા.]
બળતાર; લાગણી

સોજ પું [જુઓ સોજું] ઠાવકાપણ (૨)
સોજન્ય, સદ્ગત્તન (૩) ચાલ, ટપછાટ (૪)
વિં (૫) સોજું

સોજવણ (સોજ), અં. વસ્તાર; પરિવાર

સોજ સીં [સરં મ; હિં સૂલી] મેદો

સોજકું વિં [સરં સોજું] સારા લક્ષણનું,
મજતાવડા સ્વભાવનું

સોજું વિં [પ્રા. સુજ્ઞ (સં શુધ્) ઉપરથી,
સરં હિં. સોજ્ઞા] સારું; ઉત્તમ (૨) સ્વચ્છ

સોલે પું [જુઓ સૂજડ] લોહીનો જમાવ
થઈ ચામડી ઊપસી આવવી તે (-આવવો,
ઊતરવો, ચડવો, ખસવો)

સોટી સીં ['સટ' સ્વં ? સરં હિં. સોંટા મ
સોટ] નેતર અથવા ઝાઠની પાતળી લાકડી
(-ચલાવવી, મારવી, લગાવવી) -ટો.
પું. મોટી નડી સોટી ઠંગોરો (-મારવો,
લગાવવો). [-ચલાવવો = માર મારવો (૨)
સત્તા ચલાવવી]

સોડ (સોડ), સીં [સ+પ્રા વ્વટ(સં. વ્વ+

વૃત્) = પડણુ ફેરવવું] પાસું, બાજુ (૨)

સીં લાજ કાઢવામા કે સૂનેલું મજાસ મોં
ઠાકવા કપડું મોઢા પર લે છે તે (૩) સોડવણ

[-લાલવી = સોડવણ રાખવું -તાણુવી,
તાણીને સૂઈ = પગથી માથા સુધી ઓઢવું

(૨) નિરાતે સૂવું (૩) આજુબુ થઈ પડયા રહેવું
(૪) રિસાઈને સૂવું (૫) મરી જવું -મોં

બરાવું = ને પડ્યો -આશયે જડ] ૦ વણ
નં ઓઢવાના વસ્ત્ર કે રત્નક વગેરે સાથે નીચે

ગખાવુ સુવાળુ વસ્ત્ર

સોડ (ક') પું, સીં [સોડવ ઉપરથી] વાસ
(૨) બો ૦(-૨)મ સીં [પ્રા સોરંમ (સં

સોરંમ)] વાસ, પરિમળ, ગધ

સોડવુ (ક) સંકિં સૂંધવુ (૨) અંકિં
ગધાવુ, સોડવુ ગધ હોવી કે આવવી

સોડણુ (સો) સીં જુઓ સોડવણ (સુ)

સોડા પું [ફા] એક ખાર ૦ વોટર નં
સોડાનું પીણું [વાસ આવવી

સોડાવું (ક') અંકિં [જુઓ સોડ] સોડવું,

સોડિયું (સો) નં [જુઓ સોડ સીં] સીંએ
પહેરેલા લૂગાનો ડાબી બાજુનો માથાથી

કમર સુધીનો મૂલનો ભાગ (-વાળુ)

સોડે (સોડે) અં [જુઓ સોડ સીં] પડ્યો;
નજક (૨) પ્રમાણે રીતે

સોડો (સો) પું જુઓ 'સોડ સીં' ૨ અર્થ
[-તાણુવો] (૨) મદદમાર

સોણ પું, સીં [સં સુણિ = હાથીને ખોસવાનું
અકુશ] કાચર, ખીલી

સોણું નં [દિ. સોવણ] સ્વપ્ન. -જુકું નં
સોણુ (લાલિત્યવાચક)

સોત(-તું) (સો) અં. [સં. સહિત] સુધ્ધા
સોતકંઠ વિં [સં] ઉત્કંઠાવાળું (૨) અં.

ઉત્કંઠા સાથે, ઉત્કંઠાપૂર્વક

સોત્સાહ અં [સં] ઉત્સાહપૂર્વક

સોથો પું. હુઓ (વીખાઈ, ચૂંચાઈ થયેલો)

સોદર પું [સં.] સહોદર, સગો ભાઈ

સોદાખર પું [ફા.] મોટો વેપારી; ક્રીમતી
માલનો વેપારી

સોદાગ(-ગી)રી સીં [ફા] મોટી કિમતના

સેસકૂલ નં [પ્રા. સીસ (સં શીર્ષ) + કૂલ, સરં
મ શીસફૂલ, હિં સીસફૂલ] વેણીમા કે સે થા
આગળ પહેતવાનું સ્ત્રીઆનું એક ઘરેણું
સેળભેળ વિં(૨)નં જુઓ ભેળસેળ -જિયુ
વિં સેળભેળ યથા જયેણ, સેળભેળવાણુ
સેં (સેં) પું [પ્રા. સર (સં શત), સરં હિં.
સે, મ શે] 'એક' સિવાયના સ પ્થવાચક વિં
સાથે વપરાતુ 'સે'નુ ૩૫ ઉદાં બસે ચારસે
સેંકડો (સેં) પું [જુઓ સે, સરં મ સેંકડા,
હિં સેંકડા] સોના સ પ્થ્યા, સોનો સમૂક
(૨) સેમ (૩) વિં અનેક સો નેમ કે સેંકડો
માણસો

સેંતક, ૦૪ (સેં) વિં [સં સંહત્ય?] પુષ્કળ, મજુ
સે ત(થ)લો (સેં) પું [સં સંહતિ ઉપરથી] જરૂર
ઉપાડવાનું બે પાંખિયાંવાળું લાકડું, સેંતલો
સે થી (સેં) પું [જુઓ સે થી] માથાના વાળને બે
ભાગમા આળતા વચ્ચે પડતી લીટી (-પાડવી)
-થો પું [સં સીમતક] જુઓ સે થી (૨)
માથાનું એક ઘરેણું (-પાડવો)

સેંદ્રિય વિં [સં] ઇન્દ્રિયવાળું, સજીવ
સેંક નં, -કો પું [સં શતકમ્, સરં હિં સેકા]
સેંકડો, સોનો જથો (૨) સો વર્ષનો સમય
સેંકડું નં [સરં સરકતું] સેંકડિયું (ગાંઠ) (૨)
સેંકડો -કાગાંઠ સ્ત્રી એક છેડો બેચવાથી
જૂટી જાય તેવી ગાંઠ -કિણુ નં સેંકડાગાંઠ
(૨) છેડકરાંની એક રમત

સેંકડો પું [૨૫૦, સરં મ સહકા] સરંકડો,
નાક દારા કે પ્રવાહી ખાત્તાંખીતાં શ્વાસ પાછો
બેચવાથી થતો અવાજ (૨) સાદલાના ખાલી
ઉપરના પાલવનો જે છેડો સામી બાજુની
ફૂખમા બેચીને ખોસાય છે તે

સેંકજુ નં ['સેંકડું' ઉપરથી] છાપરાની વળીઓ
ઉપર નખાતાં કામઠાં, ચીપો વગેરે (૨) તેમને
બાંધવાની દોરી ૦ માળજુ નં છાપર
સેંકવામાં કે માળવામાં વપરાતી વસ્તુઓ
સેંકજુ સંકિં [જુઓ શીંકડું] સેંકજુ પાથરીને
તેને બાંધતુ (૨) આટી હથ બે ચીજોને ભેગી
બાંધવી

સેંદર પું [ફા] વેરો, આધાવેરો

સૈનિક વિં [સં] સૈન્યનું, -ને લગતું (૨) પું
લડવૈયો, લશ્કરનો માણસ

સૈન્ય નં [સં] લશ્કર, શ્રેણ ૦ સત્તાક વિં
સૈન્યની સત્તાવાળું, લશ્કરશાહી (રાજ્યતત્ત્વ)

સૈયદ (-દ) પું ૦ ૫૦ ૫૦ બળિયા, શીતળા
સૈયદ પું [અ] મદ મદ પયગ બરનો વરાજ

(૨) એક અટક (મુસલમાન ને નાગરમા)
સૈર ધી સ્ત્રી [સં] રણવાસની દાસી (૨) [સં]

વિરાટ રાજાને ત્યાં દાસી તરીકે રહેલી દ્રોપદી
સૈધવ વિં [સં] સિધુનું, -ને લગતું (૨) પું

સિધવ, એક ક્ષાર (૩) ઘોડો (૪) એક રાગ
સો (સે) પું [સરં હિં સૌ (સં શત)] '૧૦૦'

[-બળણે માળીને = ધણી જ સલાળથી
-ટચનું -સોલુ = ઉત્તમોત્તમ સોનું -ના

સાંઠ કરવા - ખેટ ખાવી ઊઘો ધવો
કરવો. -મજુ રૂની તળાઈએ મૂકુ =

નિશ્ચિતતા - સુખચેત હોવા -યે વર્ષ પૂરું
થવાં = આવી ખતમ, મૃત્યુની તૈયારી થવી.

-મું ઝોસલ, -સો ઉપાય = મૃત્યુ સામે
ઉપાય કે દવા (એ નથી એમ ખતાવવા)

-સમાવું મથુ = બહોળા સગવડવાળું]
સોધયો (સો) પું [પ્રા સર્ઈ (સં સ્ત્રી)]

મોટી સોય, સોયો
સોઈ સ્ત્રી [સરં મ] સગવડ, વ્યવસ્થા

સોઈ પું [પ્રા સર્ઈમ, સં સ્ત્રી] સર્ઈ, દરજી
સોઈ (-મ) ટી (-કી) સ્ત્રી, -કું (-કું) નં

[સરં મ (સં સારી + કાષ્ટ)] સોંકડા બાજુનું
મહોર [-ઉડાવવી = સોંકડા બાજુની રમતમાં

સામાની સોગટીને બાજમાંથી રડ કરવી (૨)
પ્રપથ ઉખાડો પાડી દેવો -મરવી = દાણા

પડયા હોય તે પ્રમાણે ધર ગણી સોગટી
બાજમાં બેસાડવી (૨) જય મેળવવો, કૃત્યદો

લેવો -મારવી = સામાના મહોરને બાજમાંથી
હિંકાવવું (૨) ચોટ લગાવવી (૩) કામ સાધી

લેવું, જય મેળવવો -વાગવી = યુક્તિ ફળવી,
હેતુ પાર પડવો. સોમકું ઉડાવી દેવું =
તાલકું તોડી નાખવું, માથું હિંકાવી દેવું]
-ટા (-કા) બાજુ સ્ત્રી સોંકડાં વડે રમવાની
એક રમત કે તેનું સાધન -સરનામ

સોખમાર્ગ અંકિં [પ્રા સોક્ષ(સં.શુષ્ક)]
 (કા) સ કાચાવુ, સ કાચ લાગવો
 સોત્ર પું [પ્રા. (સં શોક)] (પ) શોક
 સોત્રી(-ઠી), -હું(-હું), -ટા(-ઠા)બાણ
 જુઓ 'સોકટી'મા
 સોગન [સરં હિં], સોગંદ [ફા] (સો)
 પુ.અં.વં સમ, કસમ, શપથ. [-ઉપર =
 સોગનપૂર્વક -આપવા, ખવડાવવા =
 સોગન લેવડાવવા -આપા, લેવા = સમ
 ખાવા; પ્રતિજ્ઞા કરવી -લાલવા = અમુક ન
 કરો તો તમને ફલાણાના સમ છે એમ કહેવું]
 ંનામું નં સોગન પર કરેલો એકતાર,
 'એકિડેવિટ'
 સોગાત (સો) સ્ત્રીં [તુર્કી] નજરાણાની ચીજ
 સોગામું વિં ['સોગ' ઉપરથી] (કા.) શોક
 સૂચક (વસ્ત્ર; સોજિયુ)
 સોગિયું વિં ['સોગ' ઉપરથી] શોકવાળુ
 (ર) નં શોકદર્શક વસ્ત્ર; શોકિયુ
 સોજ પું [ફા] સોજે, કરજ (ર) [લા]
 બળતરા, લામણી
 સોજ પું [જુઓ સોજું] ઠાવકાપણું (ર)
 સોજન્ય, સદ્વર્તન (૩) ચાલ, ઢબછબ (૪)
 વિં (૫) સોજું
 સોજવણુ (સોજા) અં વસ્તાર; પરિવાર
 સોજ સ્ત્રીં [સરં મ; હિં સ્ત્રી] મેઠા
 સોજહું વિં [સરં સોજા] સારા લક્ષણવું,
 મળતાવડા સ્વભાવવું
 સોજું વિં [પ્રા સુજ્ઞ (સં શુષ્) ઉપરથી,
 સરં હિં. સોજ્ઞા] સારું, ઉત્તમ (ર) સ્વચ્છ
 સોજે પું [જુઓ મૂંડ] લોહીનો જમાવ
 થઈ ચામડી ઉપસી આવવી તે (-આવવો,
 ઊતરવો, ચઢવો, બેસવો)
 સોટી સ્ત્રીં ['સટ' સ્વં ૧ સરં હિં. સોટા મ
 સોટ] નેતર અથવા ઝાઢની પાતળી લાકડી
 (-ચલાવવી, મારવી, લગાવવી) -ટો.
 પું મોટી લડી સોટી ઢંગરો (-મારવો,
 લગાવવો). [-ચલાવવો = માર મારવો (ર)
 સત્તા ચલાવવી]
 સોઠ (સોઠ,) સ્ત્રીં [સ + પ્રા. સ્વટ્ટ(સં. સ્વટ્ટ +

શ્વટ્ટ) = પડખુ ફેરવવું] પાસું; બાજુ (ર)
 સ્ત્રીં લાજ ઠાઠવામા કે સૂતેલું માણસ મો
 ઠાકવા કપડું મોઢા પર લે છે તે (૩) સોડવણ
 [-લાલચી = સોડવણ રાખવું -તાણવી,
 તાણીને સૂઝું = પગથી માયા સુધી ઓઢવું
 (ર) નિરાતે સૂવું (૩) આળસુ થઈ પડ્યા રહેવું
 (૪) રિસાઈને સડવું (૫) મરી જવું -માં
 ભરાવું = ને પડખે -આશ્રયે જવું] ંવણ
 નં ઓઢવાના વસ્ત્ર કે રત્નઈ વગેરે સાથે નીચે
 રખાવું સુવાળુ વસ્ત્ર
 સોઠ (૬) પું; સ્ત્રીં [સોઠ ઉપરથી] વાસ
 (ર) બો ં(-ર)મ સ્ત્રીં [પ્રા સોરમ(સં
 સોરમ)] વાસ, પરિમળ; ગંધ
 સોઠવું (૬) સંક્રિં સૂધવું (ર) અંકિં
 ગંધાવું, સોઠવું ગંધ હોવી કે આવવી
 સોઠણુ (સો) સ્ત્રીં જુઓ સોડવણ (સુ)
 સોઠા પું [હ.] એક ખાં ંવોટર નં
 સોઠાવું પીણું [વાસ આવવી
 સોઠાવું (૬) અંકિં [જુઓ સોઠ] સોઠવું,
 સોઠિયું (સો) નં [જુઓ સોઠ સ્ત્રીં] સ્ત્રીએ
 પહેરેલા લુગડાનો ઢાળી બાજુનો માથાથી
 કમર સુધીનો મૂલનો બામ (-વાળવું)
 સોઠે (સોઠે) અં [જુઓ સોઠ સ્ત્રીં] પડખે,
 નજીક (ર) પ્રમાણે, રીતે
 સોઠો (સો) પું જુઓ 'સોઠ સોં' ર અર્થ
 [-તાણવો] (ર) મદદમાર
 સોણ પું, સ્ત્રીં [સં સુગિ = હાથીને ખોસવાવું
 અકુશ] કાચર, ખીલી
 સોણું નં [દે સોવળ] સ્વપ્ન. -ણું નં
 સોણ (લાલિત્યવાચક)
 સોત(-હું) (સો) અં, સં. સહિત] સુધા
 સોતકંઠ વિં [સં] ઉત્કંઠાવાળુ (ર) અં
 ઉત્કંઠા સાથે, ઉત્કંઠાપૂર્વક
 સોતસાહ અં [સં] ઉત્સાહપૂર્વક
 સોથો પું હૂયો (વીખાઈ, ચૂંકાઈ થયેલો)
 સોઠર પું [સં] સહોદર, એક બાઈ
 સોઠામર પું [ફા.] મોઢો વેપારી; શ્રીમતી
 માલનો વેપારી
 સોદાગ(-ગી)રી સ્ત્રીં [ફા] મોટી કિંમતના

માલનો વેપાર, મોટો વેપાર ૨) સોદાગરપથ્ય
 સોદું (સો) વિ० [ફા. સૌદા, સરં હિં.
 સૌદા, મ સોદા] હુચ્યુ, વ્યલિયારી (૨)
 ઠમ, ધૂત - દાઈ સીં
 સોદો (સો) પુ० [તુર્કી] વેચવાનો ધંધો,
 વેપાર (૨) [લા] ખરીદી કે તે કરવાનો સ કેત
 કે વાયદો (૩) વેપારી સાહસ [-પાકવો =
 સોદામાં સફળ થવું, ખરોખર સોદો થવો (૨)
 વાયદો પૂરો થવો, તેનો સમય થવો]
 સોધરી સીં (સુ + ધરાવું ?) તૃપ્તિ, સંતોષ
 સોનકાર પુ० [સોનું + કાર] + સોની
 સોનચ પો પુ० [સોનું + ચ પો] પીળો ચ પો
 સોનલ વિ० [સોનું પરથી] સોનેરી
 સોનાગર પુ० [સોનું + ગર] એક ભતની
 લાલ માટી [બોલ્યું હોય તે પાણી
 સોનાપાણી નં [સોનું + પાણી] જેમાં સેતું
 સોનામહોર સીં સોનાનો સિક્કો. [-જેલું =
 અત્યંત કીમતી - હિતકર કે સુદર]
 સોનામુખી સીં એક રેચક વનસ્પતિ
 સોનાર પું [પ્રા સુનાર, સં. સુવર્ણકાર સરં
 હિં, મ] સોની ૦ભ્ય સીં સોનીની સી
 સોની, ૦મહાજન પું [સોનું પરથી] સોના-
 રૂપાના ધાટ મઠવાનું કામ કરનાર
 સોતું નં [પ્રા સોણ (સં સુવર્ણ)] મુતું,
 પીળા રંગની એક કીમતી ધાતુ [સોનાનાં
 નળિયાં કરવાં = ખૂબ કમાવું, બહુ ખનવાન
 થવું સોનાની આરથી લીં પુ = ધણ જ
 સુશોભિત કરવું સોનાની તક, પળ = ફરી
 ફરી ન આવે તેવી સારી તક, અમૂલ્ય
 અવસર સોનાની લ કા લૂંટાવી
 = ધણી કીમતી વાતનું ગૂમ થવું કે લૂંટાવું
 સોનાને ધૂધરે રમણ, પારથે જૂલવું =
 ગર્ભશ્રીમતાઈમાં ઊછરવું સોનાનો
 કોળિયો = મોંઘામોંઘિ ખોરાક સોનાનો
 વરસાદ વરસવો = પુઠકળ કમાણી થવી
 સોનાનો મૂરજ ઊમવો = ખૂબ સુખ ને
 આબાદીનો સમય આવવો સોનેથી દાંત
 થસવા = ખનતી મોજ માણવી (૨) ખનાકપ
 હેલું]

સોનેરી વિ० [સોનું પરથી] સોના જેવા પીળા
 રંગનું (૨) સોનાનું (૩) સોનાનો ટોળ ચકાવેલું
 (૪) [લા] ઉત્તમ, ધ્યાનમાં લેવા જેવું (નિયમ,
 કાયદો ઇત) [-કેણુ = એક સારી ભતનું કેણુ
 -ટોળી = ઘાબાજીનાં કામો ચાલાકીથી
 કરતી બઢામોની ટોળી]
 સોનૈયો પું [સોનું પરથી] સોનાનો સિક્કો
 [-કે રૂપૈયો = એક બાળરમત]
 સોનેટ નં [ફ] અગ્રેલ કાવ્યનો એક પ્રકાર
 સોપટ અં [સરં રોપટ] સીધેસીધું, પાકરું
 સોપપત્તિક વિ० [સં] ઉપપત્તિ - પ્રમાણયુક્ત
 સોપાધિ, ૦ક વિ० [સં] ઉપાધિવાણુ
 સોપાન નં [સં] સીડી ઢાલર (૨) પગથિયું
 સોપારા પું [અ સિપારહ] અધ્યાય
 [-અભ્યાસ, ગણી જવા = નાસી જવું.]
 સોપારી સીં, નં [સરં હિં, મ સુપારી]
 મુખવાસમાં વપરાતું એક ફળ, શેફળ
 સોપો પું [પ્રા સુપ્ (સં સ્વપ્) ઉપરથી]
 રાત્રીના પહેલા પહોરમાં પ્રાણીઓ નિદ્રાવશ
 થતાં વળતો જ પ કે શાંતિ [પ્રાસંગિક
 સોફ સીં [સં શોક] સોભ (૨) બચનો
 સોફવા પું [સં શોક + વા] શરીર ફૂંદી
 ભય તેવો વાયુનો રોગ
 સોફા પું [ફ] ગાદીવાળી ખુરશીધાટની એક
 બેઠક (એકથી વધુ બેસે એવી)
 સોખત (સો) સીં [અ સુહવત; સરં હિં
 સોહવત; મ] સાથ, મૈત્રી, સમ. [સોખતે
 ચહવું = સગ કરવો] -તી પું સાથી. મિત્ર
 સોભ નં [સં જુમ] સોભાગ્યનું ગીત (વરકન્યા
 પરણી ઊઠ્યા પછી ગવાતું)
 સોભાગ પું જુઓ સોભાગ્ય (૨) સુવાસણનું
 ચિહ્ન: સોહાગ (સુ) [-ઉતરાવવો,
 લેવઠાવવો = (વિધવાએ) ચોટસો વગેરે
 કઠાવી નાખવાં - રાખવાં = વેધવ્ય હોવા
 છતાં હેવાતણના ચિહ્ન કાયમ રાખવાં]
 ૦પાંચમ સીં સોભાગ્ય પચમી ૦વંતી
 વિં સોભાગ્યવંતી
 સોભાગવડું નં [સં સૌભાગ્યવત ?] ખારસાખ
 ઉપરનું આડું લાકડું

સોભાન અલ્લા, ૦૬ [અ સુવહાનહાઈ] 'લલા
લમવાન !' જેવો એક આશ્ચર્યના ઉદ્ગાર
સોભ પું [સં] સોમવલ્લી, તેનો રસ (૨)
ચદ્રમા (૩) સોમવાર (૪) પુ. સંગીતમાં
એક અલકાર. [-નાહ્યા = સોમયાગમાં
પૂર્ણહુતિનું રનાન કરવું (૨) 'હૂટયા, નિરાત
યઈ' એવા અથનો ઉદ્ગાર]. ૦મદોષ
સોમવારે એક ટક આવતું વ્રત ૦પાન
નં સોમરસ પીવો તે ૦યજ્ઞ, ૦યાગ પુ. ૦
જેમાં સોમરસ પીવામાં આવતો તેવો એક
યજ્ઞ ૦રસ પુ. સોમવલ્લીનો માદક રસ.
૦વતી વિ. ૦સોમ સોમવારે આવતી (અમાસ).
[-અમાસ ને શુક્રવાર = તદ્દન અશક્ય
વાત.] ૦વદની વિ. ૦સીંચંદ્રવદની ૦વલ્લી,
૦વેલી સીંચ વેદકાગમાં પ્રસિદ્ધ એક લતા,
જેનાં પાનના રસનો યજ્ઞોમાં ઉપયોગ થતો.
૦વાર પું (સં.) અશ્વઘડિયાનો એક દિવસ.
૦વારિયું નં (અ) કાણમોકાણ (સોમવારે
સામાન્યપણે થતું હોવાથી). ૦વારું વિ.
સોમવારનું, સોમવારે આવતું કે ચઢે થતું
સોમલ પું; નં [અ. સમ્પુલ્કાર] એક ઉપધાતુ
કે પચ્ચર, એક અત્યંત ઝેરી પદાર્થ ૦ખાર
પું ઘોળો સોમલ, શાખિયો સોમલ
સોમવતી. સોમવલ્લી, સોમવાર, -રિયું,
-ર. સોમવેલી જુઓ 'સોમ'માં
સોમેશ્વર પું [સં. (સ.) એક પ્રસિદ્ધ શિવલિંગ
સોય (સો) સીંચ [પ્રા. સૂઈ (સં. સૂતી)]
સીવવાનું નાકાવાળું, પાતળું અણ્વીકાર સાધન
સોય સં [સં સ + યવ] (૫) તે
સોયવળી સીંચ ['સોહવ' ઉપરથી] મોચીનું
ઓલર (ચામડું) સાફ કરવા માટેનું
સોય(-હ)વળી સીંચ [સરં હિં સોહિની (પ્રા.
સોહિ, સં શોમિન્)] એક રાગિણી
સોયાખીન સીંચ [હ] એ નામની કૃષ્ણ કે કાળો
(વટાણા જેવો) [સોય સોયો
સોયો (સો) પું [જુઓ સોય સીંચ] મોટી
સોરટી સીંચ [ઈ સોર્ટિશન] ધણા જણની રકમ
ભેગી કરી અમુક હિંસો રાખી બાકીનામાંથી
ચિઠ્ઠી નાખી જેનું નામ આવે તેને નિયત

ધનામ આપવું તે; 'હોટથી'
સોરઠ પું [પ્રા. સોરટ (સં સૌરાષ્ટ્ર)] (સં)
કાઠિયાવાડનો એક લાગ, સોરાષ્ટ્ર (૨) એક
રાગ -ઠિયાવળી સીંચ સોરઠી સ્ત્રી -ઠિયો
પું સોરઠમાં થતો એક નાતનો ઘોડો -ઠી
વિ. સોરઠ દેશનું, ને લગતું. -ઠો પું એક છંદ
સોરણ (સો) સીંચ, નં ['સોરવું' ઉપરથી]
વિયોગથી થતું ઝૂરણ, સોરવું તે
સોરમ સીંચ જુઓ સોડમ [ચિન પકડું
સોરવવું સંકિં [સુ + રમવું ?] ગમવું, ગોઠવું,
સોરવું (સો) સં કિં [સં છુરું] ઉઝરડી કે
આછુ હોથી કે ખાપાખૂપી કાઠી સાફ કરવું
(૨) [લા] ખૂબ પૈસા પડાવવા (૩) ભાંડવું
સોરવું (સો) અં કિં વિયોગથી ઝૂરવું
સોરંગ વિ. + જુઓ સુરંગ
સોરંગી સીંચ [સુ + રંગ] એક વનસ્પતિ (જેનો
લાલ રમળને છે) ૦સાલ પું ૦ફકડ પુ. ૦
સોરબ સીંચ [પ્રા (સં સૌરભ)] + સોરલ
સોરાટવું (સો) સંકિં ['સોરવું' પરથી] સોર
સોર કરવું; ખૂબ હોલવું (૨) [લા] ખૂબ ભાંડવું
સોરામજી (સો) સીંચ જુઓ સોરણ
સોરાવટ (સો) સીંચ ['સોરવું' ઉપરથી] સોસ
સોરાસોર સીંચ ['સોરવું' ઉપરથી] હોલાહોલ,
સોરસોરા (૨) [ફા શોર પરથી] સોરાજહોર
(૩) [ઈ] શોધારોધ
સોરી સીંચ [જુઓ સોરવવું] સોરવટ -અમરું
તે (૨) કરસણના સાઠાને સુકાવા હોભા
મૂકવા તે. [-વળવી = નિરાત ન્યતુલવવી]
સોર અં [પ્રા સોમર (સં સોદર) ઉપરથી ?]
લગીમાં, સુધીમાં
સોહિસિદર પું [ઈ] અસીલો સાથે સળધ
રાખતો એક ધારશાસ્ત્રી [તરંગ તુકો
સોલો પું [ઈ] પતાની એક રમત (૨) [લા]
સોલ્જર પું [ઈ] સૈનિક (૨) ગોરો સૈનિક
સોલ્લાસ વિ. [સં] ઉલ્લાસવાળું (૨) અં
ઉલ્લાસ સાથે, ઉલ્લાસપૂર્વક
સોવણ (-રા)વટ સંકિં 'સોવું,' 'સોવાવું'
પ્રેરક [ખાતરીપૂર્વક
સોવસા અં [સિ + વસો] લમભગ નકો;

શિષ્યશાસ્ત્ર (૨) ઈમારત, બાંધકામ
સ્થાપન નં. —ના સ્ત્રીં [સં.] સ્થાપનુ-
સ્થાપિત કરવું તે
સ્થાપકું સંક્રિં [સં] સ્થાપય્ પ્રતિષ્ઠા કરવી,
નિર્માણ કરવું (૨) જગા પર ચુકરર કરવું
(૩) પ્રમાણપૂર્વક સાબિત કરવું
સ્થાપિત વિં [સં] સ્થાપેલું
સ્થાપ્ય પું [સં] આધાર, પાત્ર (૨) સામર્થ્ય
(૩) સ્થાન, મુકામ (૪) રાગનો એક અવયવ
(સંગીત) ઠમ જની સ્ત્રીં સ્થાપ્યું ભજન
કરતો આલાપ
સ્થાપ્યો વિં [સં] ઘણી વાર ટકે તેવું, ટકાઈ
(૨) સ્થિર —ચિત્ત નં સ્થાપીપણુ ઠભાવ
પું જે ભવો ચિત્તમા સરકારૂંપે હમેશાં
વતમાન હોય છે અને વિભાવ આદિથી
અભિવ્યક્ત થઈ રસપણને પામે છે તે
(રતિ, હાસ્ય શોક, ક્રોધ, હિંસાહ, ભય,
નિદ્રા, વિરમ્ય અને નિવેદ) [કા. શા.].
ઠમભિતિ સ્ત્રીં કોઈ મહાનાં સામાન્ય બધા
કામો કરતી રહેનારી નાની તેની કાયમી
સમિતિ, 'રૅટ્ટિકંગ કમિટી'
સ્થાલી સ્ત્રીં [સં] યાળી, કથરોટ, ખૂમચો.
ઠપુલાકન્યાય પું વાસણમાંથી એક
ચોખ્ખો દાણો દબાવી ભેઈને બધા ચોખ્ખા
ચઠ્યા છે કે કાચા છે તે નક્કી કરવામા
આવે છે તેમ, વસ્તુનો એક અંશ ભણ્ણી
સમગ્રની કલ્પના કરવી તે (ન્યા.)
સ્થાવર વિં [સં] અચલ, સ્થિર (૨) ખસી
શકે નહિ તેવું ('જગમ'થી બિલકું) (૩) પું
પર્વત ઠતા સ્ત્રીં
સ્થિત વિં [સં] રહેલું; નિવાસી (૨) અચલ,
સ્થિર ઠમ્મ વિં [સં] જેની શુદ્ધિ સ્થિર
છે એવું, જ્ઞાની
સ્થિતિ સ્ત્રીં [સં] એક સ્થાન કે અવસ્થામાં
સ્થિર રહેવું તે (૨) નિવાસ (૩) અવસ્થા, દશા
(૪) પદ, દરજ્જો (૫) મર્યાદા ઠચુરત વિં
'કોન્ઝરેટિવ' ઠશાસ્ત્ર નં 'રૅટ્ટિકંસ'
(૭) ઠસ્થાપક વિં અચલ સ્થિતિને
વળગી રહેનાર (૨) રબર પેઠે, વાળીએ તો

વળે પણ છોડી દઈએ કે તરત પોતાની મૂળ
સ્થિતિએ ચાલ્યું ભય તેવું ઠસ્થાપકતા
સ્ત્રીં, ઠસ્થાપકત્વ નં
સ્થિત્ય તર નં [સં.] બીજા-નવી સ્થિતિ
સ્થિર વિં [સં] હાલત ચાલતુ ન હોય તેવું
(૨) દંઢ, અટલ (૩) સ્થાયી, નિત્ય (૪) નિશ્ચિત
ઠતા સ્ત્રીં ઠચિત્ત વિં સ્થિર ચિત્તવાળુ
ઠચુદ્ધિ વિં સ્થિતપ્રજ્ઞ ઠપીર્થ વિં જેનું
વીચ અચલિત છે એવું. બ્રહ્મચારી
સ્થૂઝ(ળ) વિં [સં] ભડું, મોટું (૨) મૂખ,
જડ (૩) સૂક્ષ્મ નહિ તેવું, સામાન્ય ઇદ્વિયો
તેમ જ શુદ્ધિથી ગ્રહણ કરી શકાય તેવું [-દષ્ટિ
= ઉપર ઉપરની તપાસ, નજર, વિચાર]
ઠતા સ્ત્રીં ઠદેહ પું પચ્ચમૂનાત્મક શરીર
સ્થૈર્થ્ય નં [સં] સ્થિરતા
સ્નાત વિં [સં] નાહવું (૨) અસ્થાસ પૂરો
કરીને આવેલું હોઈ સમાવર્તન સરકાર કર્યો
હોય તેવું (૩) પું તેવો આદમી
સ્નાતક પું [સં] જુઓ સ્નાત (૨) વિદ્યાપીઠની
પદવીવાળો, ગ્રેજ્યુએટ
સ્નાન નં [સં] નાહવું તે, નાવણ (૨) મરણ
નિમિત્તે નાહવું તે, સનાન [-આવડું, ભાગુ=
સગાના મરણ નિમિત્તે નાહવાનું થવું -કરડું
= નાહવું (૨) [લા.] મરેલું ગણવું, સખધ
તોડી નાખવો -માંહવું = કાણ માંહવી]
ઠચુદ્ધ નં નાહવાની ઓરડી
સ્નાયુ પું [સં] માંસના તત્ત્વ, જેનાથી અવયવો
હલાવી કરી શકાય છે ઠખદ્ધ નં બધાયેલા
મજબૂત સ્નાયુઓવાળુ [ઠતા સ્ત્રીં
સ્નિગ્ધ વિં [સં] લીસુ કોમળ (૨) ચીકણુ.
સ્તુપા સ્ત્રીં [સં] લીકરાની વહુ
સ્નેહ પું [સં] પ્રેમ, પ્રીતિ, વહાલ (૨)
ચીકણો પદાર્થ, તેલ. ઠલ્લઝન નં એક
બીજાના સ્નેહથી એ ચાઈને કરેલું લગ્ન.
ઠસ મેલન નં સ્નેહીઓનો મેળાવડો,
'સોશિયલ ગેપરિગ' ઠહત્યા સ્ત્રીં પ્રેમની
હત્યા, પ્રેમનો ભગ કર્યાનો દોષ. -હાકર્ષણ
નં [+માકર્ષણ] સ્નેહનું આકર્ષણ -હાધીન
વિં [+અધીન] સ્નેહને વશ, સ્નેહાકિત

-હાળ વિં હેતાળ, સ્નેહવાળુ. -હાંકિત વિં [+ સક્તિ] સ્નેહી, સ્નેહથી શોભા પામેલું. પત્રમાં અંતે પ્રાયઃ લખાય છે) -હી વિં સ્નેહવાળુ પ્રેમી (૨) પું મિત્ર પ્રિયજન સ્પર્ધાંતું અંકિં [સં. સ્પર્ધ] સ્પર્ધા કરવી સ્પર્ધા સ્ત્રીં [સં] સરસાઈ હરીદાઈ (૨) ઈર્ષા; દ્રેષ સ્પર્ધા સ્ત્રીં હરીદાઈ, ચડસાચડસી સ્પર્ધાળુ વિં ચડસીલુ (૨) અદેખુ. દ્રેષોલું સ્પર્શ પું [સં] સ્પર્શવું-અલ્લુ તે (૨) સંસર્ગ (૩) સ્પર્શોન્દ્રિયથી થતું જ્ઞાન (૪) લા] લવ. લેશ (૫) અસર (સંસર્ગ કે સ્પર્શની) ઠકે પું 'ટેન્ન-ટ' (ગ). ઠકાલ(-ળ) પું ગ્રહણ શરૂ થાય તે વખત ઠકાણુ પું 'ઇન્ટેન્સિવ એન્ગલ' (ગ) ઝનન્ય વિં સ્પર્શથી થતું ઝણવા સ્ત્રીં જુગો સપર્ક-જવા ઠતા સ્ત્રીં સ્પર્શ હોવો તે, અસર કે સંસર્ગ ઠન નં સ્પર્શ, સ્પર્શવું તે ઠળિ દુ નં 'પોઇન્ટ ઓફ કોન્ટેક્ટ' (ગ) ઠમણિ નં પારસમણિ સ્પર્શવું સંકિં [સં સ્પર્શ] અહવું, સ્પર્શ કરવો સ્પર્શન્ય જન પું [સં] (વ્યા.) ક થી મ પર્થતના સ્પર્શ જન, તે વ્ય જન માનો કરેક સ્પર્શસ્પર્શ પું [સં.], -શીં સ્ત્રીં આલડછેટ સ્પર્શોન્દ્રિય સ્ત્રીં [સં] ત્વર્ગિદ્રિય; ચામડી સ્પર્ષ વિં [સં.] સહેલાઈથી ઢેખી કે સમજી શકાય તેવું, ખુલ્લું; સ્ફુટ ઠતા સ્ત્રીં. ઠવજા પું ખરાબોલો, જોખમેજોખમું કહી દેનારો. -છીકરણુ નં [સં.] સ્પર્ષ કરવું તે; ખુલાસો -છેાકિત સ્ત્રીં [+ સક્તિ] સાદ-સ્પર્ષ કહેવું તે [પલકારો, સ્પર્દ પું, ઠન નં [સં] યહો, સ્ફુરણ, કંપ, સ્પર્શિટ પું [ઈ] હાથ (૨) બાળવાનો હાથ સ્પર્શ્ય વિં [સં] અહકવા યોગ્ય સ્પર્ષ વિં [સં] સ્પર્શાયિલુ (૨) [વ્યા] સ્પર્શ-વ્યંજનને અંગેનો (વાણીનો પ્રયત્ન) સ્પર્ષણીય વિં [સં.] સ્પર્ષ કરવા યોગ્ય સ્પર્ષા સ્ત્રીં [સં] ઇચ્છા; વૃણા (૨) ફરકાર, પરવા સ્પેનિશ સ્ત્રીં [ઈ] સ્પેન દેશની ભાષા

સ્પેશિયલ વિં [ઈ] ખાસ (૨) પું ખાસ બનાવેલી ચાનો ખાસો (૩) સ્ત્રીં ખાસ દોડાવાતી આગગાડી સ્પ્રિંગ સ્ત્રીં [ઈ] સ્થિતિસ્થાપકતાવાળી પોલાડી કમાન કે વાળાનું ગોળ ગૂંચળુ સ્ફટિક પું [સં] એક ભતનો સફેદ કીમતી પથ્થર કે રત્ન. ઠમણિ પું એક માણિ સ્ફટિક વિં [સં] સ્ફટિકવું (૨) પું સ્ફટિક સ્ફુટ વિં [સં] ઊધડેલું, વિકસિત (૨) સ્પર્ષ; ઊધાડું ઠતા સ્ત્રીં -ટિટ વિં [સં] ખીસેલું; ઊધડેલું (૨) ખુલ્લું થયેલું [સ્ફૂર્તિ સ્ફુરણ નં, -ણા સ્ત્રીં [સં.] સ્ફુરવું તે (૨) સ્ફુરવું અંકિં [સં સ્ફુર] કંપવું ફરકવું (૨) એકએક ઢેખાવું કે સૂઝવું (જેમ કે, ચળકાટ, વિચાર) (૩) અકુર ફૂટવો સ્ફુરાયમાન વિં [જુઓ સ્ફુરવું] સ્ફૂરવું, ફૂર્તિલું સ્ફુરિત વિં [સં.] સ્ફુરેલું સ્ફુલિમ પું [સં] તણખો સ્ફૂર્તિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં [સં] જગતિ, તેજ, ચ ચળાઈ (૨) સ્ફુરણ ઠઠાથી વિં સ્ફૂર્તિ આપે એવું સ્ફોટ પું [સં] (ઉપરવું આવરણ તોડીને) નેરથી ફૂટવું તે (૨) ખુલાસો, જોખમો નિવડો (૩) ફાલ્લો સોળે (૪) વર્ણ સાંભળવાવેત મનમાં ઊઠતો વિચાર -શબ્દાર્થનો બોધ (વ્યા.) ઠન નં ફોલવું તે (૨) પ્રગટ કરવું તે (૩) શબ્દ, અવાજ સ્ફોરણુ નં [સં] સ્ફુરણ [(સ) શિવ સ્મર પું [સં] (સ.) કામદેવ. ઠહર પું સ્મરણુ નં [સં] યાદ, સ્મૃતિ (૨) વારંવાર યાદ કરવું તે ઠચિહું નં સ્મરક યાદ આવે તે મારેનું ચિહ્ન ઠતિથિ પું મહાન પુરુષવું સ્મરણ કરવાની તિથિ, જયંતી ઠયોથી સ્ત્રીં નોંધપોથી ઠચકિત સ્ત્રીં યાદદારવ, યાદશક્તિ -જુા સ્ત્રીં સ્મરણ, સ્મૃતિ -ણિકા સ્ત્રીં (યાદ ગમવાનું ટપકાવી લેવા માટેની) નોંધપોથી, 'નોટ બુક' -વ્પી સ્ત્રીં જપ કરવાની માળા સ્મરણીય વિં [સં] યાદ કરવા યોગ્ય સ્મરવું સંકિં [સં સ્મૃ] યાદ કરવું; સમરવું

રમશાન, ઠમ્મિ(-મી), ઠવૈરાગ્ય જુઓ
'રમશાન'માં

રમારક વિં [સં] યાદ કરાવનાર (૨) નં
સંભારણુ યાદગીરી કે તે અર્થે કરેલું કાર્ય,
ધમારત વગેરે ઠમ્મિ આં રમારકરૂપ
અવશેષની ભક્તિ

રમાર્ત(-ર્ત) વિં [સં] રમ્મિ સંબધી (૨)
રમ્મિ પ્રમાણે સર્વ કર્મો કરનાર (૩)
રમ્મિસાક્ષિનું ભણનાર (૪) પું રમ્મિતિનો
પઠિત કે તેને અનુસરનાર

રમ્મિત નં [સં] મદ હાર્ય

રમ્મિતિ સીં [સં] રમરણ, યાદ (૨) હિદુઓના
ધર્મશાસ્ત્રમાંનું દરેક (જેમ કે અનુરમ્મિતિ) (૩)
[બોધ] વિવેક ને ભગુતિ. ઠકાર પું રમ્મિ
રમનાર ઠમ્મિત્ર નં અનુરમરણાભેષન,
'મેમરી ડ્રોઇંગ' ઠદોષ પું રમરણનો દોષ
ઠમ્મિત્ર વિં રમ્મિતિની આજ્ઞાથી ઊલટું,
અપર્ય. ઠમ્મ'શ પું રમ્મિતિનો ભરા, યાદ-
શક્તિનો નાશ ઠમાન વિં અપ્રમાદી ને
વિવેકયુક્ત [બોધ] [(૩) વહેવું તે

રમ્મ'દન પું [સં] લઠાઈનો રમ (૨) નં ટપકવું તે
રમ્યાદાદ નં [સં] અનેકાંતવાદ, દરેક વસ્તુને
એકથી વધારે બાજુ હોય અને બધી તે તે
દષ્ટિએ ખરી હોય તેવો (જેન દર્શનનો) વાદ

-દી વિં (૨) પું રમ્યાદાદનું કે તેમાં માનનાર
રમ્મિત વિં [સં] સિવેલું ભેદી હીથેલું; ભેદાયેલું
રમ્મિદશ વિં સીં [સં] માળા ધારણ કરનારી
(૨) પું એક છદ

રમ્મિવર્ણ પું [સં] એક છદ

રમ્મિ સીં [સં] માળા, કૃણો હાર

રમ્મિ નં [સં] રમવું તે

રમ્મિ અં [કિં] [સં] રમ્મિ, નીતરવું

રમ્મિ પુર્ણ [સં] બનાવનાર, રમનાર (૨) દુનિયાનો

રમ્મિ; ધર્મ - રમ્મિ સીં [સં] રમ્મિનું સીં

રમ્મિ વિં [સં] ઊતરી, ખસી કે પડી ગયેલું

રમ્મિ પું [સં] રમ્મિ રમ્મિ કે ટપકવું તે (૨)

વહી જવું કે ઘસાઈ જવું તે, નેમ નીકળેલી કે

વહી જતી વસ્તુ [જેવુ સાધન, સુવ

સુવ સીં [સં] ધી હોમવાનું લાકડાનું કડછી

રમ્મિ(-વા) પુર્ણ [સં] ચાટવો, રમવો (યજ્ઞનો)
રમ્મિ પુર્ણ [સં] ઝરો; ઝરણ (૨) પ્રવાહ

રમ્મિતી, રમ્મિતી સીં [સં] નદી

રમ્મિ ૫૨ પુર્ણ [સં] એક ભતના ભેડા (૨)

રમ્મિના પાટા નીચે નખાતો લાકડાનો પાટડો

રમ્મિ સીં [સં] પથરપાટી

રમ્મિ સં [સં] પોતાનું, પોતાકું ઠકર્મ નં

પોતાનું કર્મ ઠકરિપત વિં પોતે કલ્પેલું

કે માનેલું ઠકાર્ય નં પોતાનું કાર્ય ઠકાર્ય

વિં પોતાનું (૨) પોતાના કુટુંબનું વધીયા

સીં પોતાની સ્ત્રી (નાયિકાના બે પ્રકારમાં)

એક બીજી પરકીયા) ઠગત વિં ભતને જ

લાગુ પડતું, મનમાં રહેલું (૨) અં પોતાની

સાથે જ, મનમાં (બોલાવું હોય તેમ)

રમ્મિ વિં [સં] ચોખ્ખું, સાફ ઠતા સીં

રમ્મિ ૬ પુર્ણ [સં] પોતાની જ મરણ પ્રમાણે

વર્તવું તે ઠતા, -દિતા સીં -દી વિં

રમ્મિ ૬ કરનાર, રમેલાચારી

રમ્મિ પુર્ણ, નં [સં] સચું, સંબધી

રમ્મિતિ સીં [સં] પોતાની ભતિ કે વગ -તીય

વિં પોતાની જ ભતિ કે વર્તવું -તીયતા સીં

રમ્મિ અં [સં] આપોઆપ પોતાની મેળે,

બીભતી મદદ વિના ઠમ્મિ, ઠમ્મિ વિં

ભતે જ પ્રમાણરૂપ-આપોઆપ સિદ્ધ હોય એવું

(જેને બીભ પ્રમાણની જરૂર નથી) ઠમ્મિતા,

ઠમ્મિ સીં રમ્મિ સિદ્ધ હોવું તે

રમ્મિ ત્ર વિં [સં] રવાખીન, કાંઈના તાબામાં

નહિ તેવું. [-પુરસ્કૃત = પોતાની અક્ષયથી

લખેલું પુસ્તક (૨) એક ખાસ વિષય ઉપર

લખાયેલું અલાયદું પુસ્તક] ઠતા સીં,

ઠમ્મિ નં

રમ્મિ નં [સં] પોતાપણું, રમ્મિ (૨) પોતાની

વિશિષ્ટતા (૩) પોતાનું હોવાનો ભાવ, માલિકી

રમ્મિ પુર્ણ [સં] પોતાનો દેશ, જન્મભૂમિ

-શાભિમાન નં [+ અભિમાન] રમ્મિનું

અભિમાન-ગૌરવ માનવું તે -શાભિમાની

વિં રમ્મિશાભિમાનવાળું -શી વિં પોતાના

દેશનું (૨) નં દેશબાઈ (૩) રમ્મિશાની ભાવના

(૪) રમ્મિશાનો માલ વાપરવાની વૃત્તિ

—શી ધર્મ પું સ્વદેશીનો ધર્મ; પોતાની પડોશની પરિસ્થિતિની સેવા કરવા મારફત જાતની સેવા થાય છે એવી ભાવના

સ્વધર્મ પું [સં] પોતાનો કે પોતાના સ્વભાવ કે વર્ણાશ્રમ પ્રમાણેનો ધર્મ. —મીં વિં પોતાના ધર્મનું (૨) પું પોતાના ધર્મનું માણસ સ્વધા અં [સં] પિતૃઓને બલિ આપતા કરાતો હિંદુગાર (૨) સ્ત્રીં પિતૃઓનો બલિ.

૦કાર પું સ્વવાનો ઉચ્ચાર સ્વધામ નં [સં] પોતાનું વતન (૨) સ્વર્ગ [-જુલું, પહેંચણું = ગુજરી જવું]

સ્વન પું [સં] અવાજ સ્વનિર્માણ નં [સં.] જાતે જ કરેલું નિર્માણ (૨) જાતે જ કરેલી નિર્માણ

સ્વપક્ષ પું [સં] પોતાનો પક્ષ —ફી વિં પોતાના પક્ષનું (૨) પું પોતાના પક્ષનો માણસ સ્વપરભાવ સ્ત્રીં [સં] પોતે અને બીજા એવી જુદાઈની લાગણી

સ્વપર્યાપ્તિ વિં [સં] પોતામાં જ સમાપ્ત થવું; સંકુચિત, પોતા પૂરતું અર્થાદિત —મ્મિ સ્ત્રીં [સં.] સ્વપર્યાપ્તિ હોવું તે

સ્વમ નં [સં] ઊંઘમાં ભાસતો દેખાવ, સમજાવું ૦દર્શન નં સ્વમ દેખાવું તે. ૦દર્શી વિં સ્વમ જોયા કરનારું, કલ્પિત સૃષ્ટિમાં વિહરનારું. ૦દોષ પું સ્વમમાં થતો વીર્યપાત ૦દ્રષ્ટા પું સ્વમ જોનાર, ભવિષ્યની કલ્પના કરનાર. ૦જત્ અં સ્વમની પેઠે; ક્ષણિક ૦શીક્ષા વિં સ્વમાં સેવ્યા કરનારું ૦સૃષ્ટિ સ્ત્રીં સ્વમમાં દેખાતી સૃષ્ટિ; કલ્પિત સૃષ્ટિ. મિથ્યા સૃષ્ટિ. —માવસ્થા સ્ત્રીં [+અવસ્થા] સ્વમની અવસ્થા, ચિત્તની તણ (અગ્રવ, સ્વમ, સુષુપ્ત)માંની એક અવસ્થા (૨) [લા.] સ્વમરૂપ —મ્મિતર નં

[+અતર] + સ્વમરૂપ —પું નં સપત્ન, સ્વમ સ્વમપ્રકાશ વિં [સં] પોતાના તેજ કે જ્ઞાનથી પ્રકાશનાર

[સ્વમાન સ્વમાન નં [સં] સ્વત્વનું ભાન—અન્નિમતા, સ્વભાવ પું [સં] કુદરતથી જ મળેલો ગુણ

(૨) પ્રકૃતિ, વાસીર (૩) ટેવ, આદત. ૦ત્રે—૭૫

[-પડવો = પ્રકૃતિ જનવી, ખાસ ગુણ યદ્ય જવો (૨) ટેવ પડવી] ૦જ (૦ન્ય) વિં સ્વાભાવિક. ૦સિદ્ધ વિં સહજ; કુદરતી.

—વૌક્ષિત સ્ત્રીં [+ઉક્તિ] જેમાં કાંઈ વસ્તુના સ્વભાવનું યથાવત વર્ણન કર્યું હોય તેવો અલંકાર (કા શા)

સ્વભાષા સ્ત્રીં [સં] પોતાની ભાષા, માતૃભાષા. ૦પ્રેમ પું. ૦ભિમાન નં [+અભિમાન]

સ્વભાષા માટે પ્રેમ કે તેનું અભિમાન; તે માટેની માનજરી લાગણી. ૦પ્રેમી, ૦ભિમાની વિં સ્વભાષાભિમાનવાળું

સ્વભૂમિ(-મી) સ્ત્રીં [સં] જન્મભૂમિ, સ્વદેશ સ્વમાન નં [સં] પોતાનું માન, પોતાની ધજાવત સ્વયં અં [સં] પોતાની મેળે, આપોઆપ

૦ભગૃતિ સ્ત્રીં સ્વયં—જાતે જાગૃત હોવું કે થવું તે ૦દત્ત વિં પોતાની મેળે જ અર્પિત થયેલું (૨) પું ૦ત્તક લેનાર માતૃપિતાને ૦ત્તક લેવાવા માટે પોતાની મેળે જ અર્પિત થયેલો પુત્ર ૦પાક પું જાતે—હાથે તૃપ્તિ તે ૦પાકી વિં સ્વયં પાક કરી લેનારું.

૦પૂર્ણ વિં બીજાના આધારની અપેક્ષા ન રાખનાર ૦પ્રકાશ વિં પોતાના તેજથી જ પ્રકાશિત ૦જુ વિં પોતાની મેળે જ ઉત્પન્ન થયેલું (૨) પું (સ.) બ્રહ્મા (૩) ધર્મર. ૦વર પું ૦ન્યાએ પોતે વર પસંદ કરવો તે (૨)

તે માટેનો સમારંભ ૦વિકાસ પું પોતાની મેળે—જહારની પ્રેરણા વિના થતો વિકાસ. ૦શિક્ષક પું પોતાની મેળે શીખનાર (૨)

પોતાની મેળે પોતાના શિક્ષક થવાય એવું પુસ્તક ૦શિક્ષિકા સ્ત્રીં જુઓ સ્વયં શિક્ષક ૨ ૦શિક્ષણ નં પોતે પોતાને શિક્ષણ આપવું તે. ૦સત્તાક વિં બીજાને આધારે નહિ, પોતે પોતા યદ્ય જ સત્તાવાળું;

‘સોપરેન’. ૦સિદ્ધ વિં બીજી સિદ્ધિની જરૂર વિનાનું—આપોઆપ સિદ્ધ. ૦સુધારક વિં આપમેળે સુધરી શકે એવું. ૦સેવક પું પોતાની મેળે સેવા કરવા તૈયાર થયેલો માણસ, ‘વૌલટિય’.

૦સેવા સ્ત્રીં પોતાની હોશથી કરાતી સેવા ૦સેવકા સ્ત્રીં સ્ત્રી—

સ્વયં સેવક ઠંડૂર્તિ'(-ર્તિ) સ્ત્રી ૦ સ્વાભાવિક
 સ્ફુરણ, પોતાની મેળે જ થયેલી સ્ફુરણ
 સ્વર પુ ૦ [સં] અવાજ, સૂર, ધ્વનિ
 (૨) [આ] જેનો પૂર્ણ ઉચ્ચાર કાઢીની
 મહા વિના થઈ શકે તેવો વર્ણ (૩)
 સંગીતના સાત સૂરમાંના દરેક (સા, રે,
 ગ, મ, પ, ધ, નિ) ૦ આમ પુ ૦ સંગીતનું
 સ્વરસમૂહ ૦ આહુક પુ ૦ સંગીતમાં એક
 અલકાર ઠંડૂર્તિ નં સ્વરસજ્ઞા ૦ જ્ઞાન
 નં, ૦ પરીક્ષા સ્ત્રી ૦ સંગીતના સ્વરોની
 ઓળખ ૦ ભક્તિ સ્ત્રી ૦ અમુક શબ્દોમાં ૨
 કે ૩ના ઉચ્ચારણમાં કરાતો વધારાનો સ્વરનો
 ઉચ્ચાર ૦ ભંમ પુ ૦ રાગ ખેસી જવો તે
 (૨) અષ્ટભાવમાંનો એક (કા. શા.) ૦ ભાર
 પુ ૦ (ઉચ્ચારણમાં) સ્વર ઉપર દેવાતો ભાર.
 ૦ મંદલ(-યા) નં સ્વરોનો સમૂહ ૦ મેળ
 પુ ૦ (વાદના) સ્વરોનો મેળ (સંગીત)
 ૦ લિપિ સ્ત્રી ૦ જુઓ સંગીતલિપિ ૦ વાગાન
 નં સ્વરલિપિ વાચવી તે. ૦ વાદ્ય નં સ્વર
 પ્રકટ કરી શકતું વાદ્ય ૦ વિરોધ પુ ૦ સ્વરોની
 પરસ્પર વિરુદ્ધતા (સંગીત) ૦ વ્યત્યય પુ ૦
 સ્વરનો વ્યત્યય (વ્યા.) ૦ શૂન્ય સ્ત્રી ૦ સ્વરોના
 ઠેકાણા વિનાનું (સંગીત) ૦ ઝેણી સ્ત્રી ૦ 'હાર્મે-
 નિકલ પ્રોથેશન' (ગ.) ૦ ઝેણી સ્ત્રી ૦ 'હાર્મે-
 નિકલ સીરીઝ' (ગ.) ૦ સ્પર્શક નં સંગીતના
 સાત સ્વરોનો સમૂહ ૦ સ્પર્શક પુ ૦ સ્વરોનો
 સ્પર્શ (સંગીત) ૦ સ્પર્શ સ્ત્રી ૦ સ્વર લખવાનું
 ચિહ્ન (૧, ૨, ૩, ૪) ૦ સ્પર્ધિ પુ ૦ સ્ત્રી ૦
 સ્વરોની સંનિ (વ્યા.) ૦ સંધ્યામ પુ ૦ સ્વરોનો
 સંધ્યામ ૦ સંવાદ પુ ૦ સ્વરોનો પરસ્પર મેળ
 ખાવો તે (સંગીત)
 સ્વરક્ષણ નં [સં] પોતાનું રક્ષણ, આત્મરક્ષણ
 સ્વરાજ, -જ્ય નં [સં] પોતાનું સ્વતંત્ર-
 પ્રભુસત્તાક રાજ્ય (૨) પોતા ઉપર કાબૂ હોવો
 તે ૦ ક નં નામરિકનો પોતા પર કાબૂ
 હોવાને લઈને રાજ્યસંસ્થાની ગરજ ન રહે
 એવી સુખવસ્થા, 'ફિલેસોફિકલ એનાઈ'
 સ્વરાભિધાન નં [સં] સ્વગીત પારખ (સંગીત)
 સ્વરાંત વિ ૦ [સં] અંતે સ્વરવાણુ

સ્વરિત વિ ૦ [સં] સ્વસ્થુજ્ઞ (૨) સુરીલું (૩)
 પુ ૦ સ્વરના ત્રણ વિભાગમાંનો એક, જેમાં
 ઉદાત્ત અને અનુદાત્ત બંનેનાં લક્ષણ હોય
 છે ૦ ત્વ નં સ્વરભાર ૦ ત્વ દુ નં 'હાર્મેનિક
 પોઇન્ટ' (ગ.) ૦ સૂચી સ્ત્રી ૦ 'હાર્મેનિક
 પોઇન્ટ' (ગ.)
 સ્વરૂપ નં [સં] ઘાટ, આકાર (૨) દેખાવ, વણ
 (૩) સુદરતા (૪) લક્ષણ, સ્વભાવ. ૦ તઃ અં
 વસ્તુત, સ્વરૂપની દૃષ્ટિએ ૦ વતી વિ ૦ સ્ત્રી ૦
 સુદર (સ્ત્રી) ૦ વાન વિ ૦ સુદર, દેખાવક
 સ્વરૂપ નં [સં] સ્વરોની પરસ્પર એકતા
 (સંગીત)
 સ્વરોદય પુ ૦ [સં] કાળા કે જામણા નાકમાંથી
 નીકળતા શ્વાસ ઉપરથી શુભ કે અશુભ ફળ
 કહેવાની એક વિદ્યા
 સ્વર્મ નં [સં] દેવોનો લોક [-માં જુ, સ્વર્ગ
 સ્વર્ગ જુ = મરી જવું સ્વર્મનો રસ્તો
 લેવો = સારી છીર્તિ મૂકી મરી જવું -એ
 આત્મજાળાથી હોવું = ખૂબ મગજરીમાં હોવું
 -મા ધબ ટોપવી મોટું પરાક્રમ કરી
 યશ મેળવવો] ૦ ભતિ સ્ત્રી ૦ સ્વર્ગપ્રાપ્તિ,
 સ્વર્ગલોકને પામવું તે ૦ ભ મા સ્ત્રી ૦ આકાશ
 ગંગા ૦ લોક પુ ૦ સ્વર્ગ. ૦ વાસ પુ ૦ સ્વર્ગમાં
 વાસ (૨) [લા] મૃત્યુ ૦ વાસી વિ ૦ સ્વર્ગમાં
 વસનાર (૨) [લા] મૃત, મરહૂમ (૩) પુ ૦
 દેવ ૦ સુખ નં સ્વર્ગનું કે સ્વર્ગસમાન
 સુખ ૦ સ્વ વિ ૦ જુઓ સ્વર્ગવાસી
 સ્વર્ગ મા સ્ત્રી ૦ [સં] આકાશગંગા
 સ્વર્ગાય વિ ૦ [સં] સ્વર્ગનું (૨) અલૌકિક, દિવ્ય
 સ્વર્ણ નં [સં] સુવર્ણ ૦ કાર પુ ૦ સોની ૦ મય
 વિ ૦ સોનાથી પરિપૂર્ણ, સુવર્ણરૂપ
 સ્વર્ણની સ્ત્રી ૦ [સં] ગંગા નદી
 સ્વર્ણિક પુ ૦ [સં] સ્વર્ગ
 સ્વર્ણ વિ ૦ [સં] થોડું કિંચિત્
 સ્વર્ણ વિ ૦ [સં] સ્વાધીન ૦ તા સ્ત્રી ૦ સ્વાધીનતા
 સ્વર્ણાયક વિ ૦ [સં] (વ્યા.) પોતાનો ખોધ
 કરતું (સ્વર્નામ) [આધીન, સ્વાધીન
 સ્વસ્ત્તાક વિ ૦ [સં] પોતાની જ સત્તાને
 સ્વસંવિત સ્ત્રી ૦ [સં] આત્મજ્ઞાન

સ્વસંવેદ વિં [સં] પોતાની મેળે અનુભવી
શકાય એવું

સ્વસા સ્ત્રીં [સં] બહેન

સ્વસાધ્ય વિં [સં] પોતાથી સાધી શકાય એવું

સ્વસિદ્ધ વિં [સં.] સ્વતઃસિદ્ધ -દ્વિ સ્ત્રીં
સ્વતઃસિદ્ધિ

સ્વસ્થિતિ અં [સં] 'કલ્યાણ થાઓ' એવો
આશીર્વાદાત્મક ઉચ્ચાર. ઠંક પુંં સાધ્યો
ઠવાચન નં મગળ કાર્યોના આરંભમાં
કરોતો એક ધાર્મિક વિધિ (૨) શુભેચ્છા કે
આશીર્વાદ સહિત આપેલી ફૂલ વગેરેની
મેટ ઠંથી શંખ્રં કાગળ લખતા શરૂઆતમાં
લખાતું મગલસૂચક પદ -ત્યયન નં
[+અયત્] શાંતિ માટેનું એક અનુષ્ઠાન
(લક્ષ, જ્ઞાતૃ વગેરે પ્રસંગે કરાતું)

સ્વસ્થ વિં [સં] નીરોગી, તંદુરસ્ત (૨) મહારાટ
કે ઉદ્વેગ વિનાનું, શાંત, સાવધાન ઠતા સ્ત્રીં

સ્વસ્થાન નં [સં] પોતાનું સહેઠાણ

સ્વહસ્ત પું [સં] પોતાનો હાથ

સ્વહિત નં [સં.] પોતાનું હિત

સ્વાગત નં [સં] આવકાર; સત્કાર. ઠકારી

વિં સ્વાગત કરનાર. ઠમ્રમુખ પું

સ્વામતસમિતિના પ્રમુખ. ઠમંત્રી પું

સ્વામતસમિતિના મંત્રી. ઠમઠળ નં

સ્વાગતકારી મઠળ ઠસમિતિ સ્ત્રીં

સ્વાગતનું કામ કરનારી સમિતિ -તા સ્ત્રીં

આવકાર, અભિનંદન (૨) પું એક છંદ

-તાધ્યક્ષ પું [+અધ્યક્ષ] સ્વાગત-પ્રમુખ

સ્વાતંત્ર્ય નં [સં] સ્વતંત્રતા ઠનિષ્ઠ વિં

સ્વતંત્રતામાં નિષ્ઠાવાળું ઠમ્રિય, ઠમ્રેમી

વિં સ્વાતંત્ર્ય જેને પ્રિય છે તેનું ઠયુદ્ધ

નં સ્વતંત્રતા મેળવવા માટેનું કે તેની રક્ષા

માટેનું યુદ્ધ ઠવાહી પું સ્વાતંત્ર્યમાં માનનાર

સ્વાતિ(-તી) સ્ત્રીં [સં] પંદરમુ નક્ષત્ર.

ઠખિંદુ, ઠયુંદ નં સ્વાતિમાં પડતું વરસાદનું

દીપુ (મોતીની માઢલીના પેટમાં જઈ જે

મોતી બને એમ કહેવાય છે)

સ્વાત્માનુભવ પું [સં.] પોતાને થયેલો

અનુભવ (૨) પોતાના આત્મને ઓળખવો તે

સ્વાદ પું [સં] રસને દ્રિયથી થતો અનુભવ

(૨) રસ; આનંદ (૩) ચાખતુ તે (૪) રસ;

મન (૫) મોહ; શોખ. [-કરવો = ચાખવું

(૨) સ્વાદીહુ થવું. -ચખાવો = સ્વાદ

કરાવવો (૨) અનુભવ કરાવવો (૩) મારવું.

-ચાખવો, બેવો = ચાખવું, અનુભવ લેવો.

-પહવો = સ્થિકર થવું; ગમવું, રસ આવવો.

-લેવો = જુઓ સ્વાદ ચાખવો.] -દ્રિયજુ

વિં સ્ત્રીં, -દ્રિષ્ટું વિં -દ્રિષ્ટ(-ષ્ટ) વિં

રોચક સ્વાદવાળું -દ્રિષ્ટ(-ષ્ટ)તા -દ્રીહું

વિં સ્વાદુ વસ્તુઓ ખાવાની ટેવવાળું -દુ

વિં સ્વાદિષ્ટ -દેંદ્રિય સ્ત્રીં [+દ્રિય]

જીભ [પોતાની કરજ

સ્વાધિકાર પું [સં.] પોતાનો અધિકાર (૨)

સ્વાધીન વિં [સં] પોતે પોતાને નિયમમાં

રાખનાર (૨) પોતાના કાળુ કે વશનું (૩)

સ્વતંત્ર. [-કરવું = સોપવું] ઠતા સ્ત્રીં.

ઠપતિકા સ્ત્રીં પતિને સ્વાધીન રાખનારી સ્ત્રી

ઠપતિપણું નં પતિ પત્નીને સ્વાધીન હોય તે

સ્વાધ્યાય વિં [સં] વેદ (૨) વેદનો નિયમિત

પાઠ (૩) અધ્યયન

સ્વાનુભવ પું [સં] પોતાનો અનુભવ. ઠરસિક્ક

વિં આત્મલક્ષી, 'સખજેકિટવ' -વી પોતાના

અનુભવનું (૨) સ્વાનુભવરસિક

સ્વાનુભૂતિ સ્ત્રીં [સં.] સ્વાનુભવ

સ્વાભાનિક વિં [સં.] કુદરતી, અકૃત્રિમ ઠતા

સ્ત્રીં, ઠત્વ નં

સ્વાભિમાન નં [સં] પોતાને માટેનું અભિમાન,

સ્વામાન. -મી વિં સ્વાભિમાનવાળું

સ્વામ પું (પ.) જુઓ સ્વામી

સ્વામિતા સ્ત્રીં, સ્વામિત્વ નં [સં] ધણી-

પણું; માલિકી ઠવાચક વિં (વ્યા.)

સ્વામિત્વનો યોષ કરતો (પ્રત્યય)

સ્વામિની સ્ત્રીં [સં.] શેઠાણી, ધણિયાણી

સ્વામી પું [સં] પતિ (૨) માલિક (૩) રાજ

(૪) સાધુસતને યોલાવતા વપરાતું ઠયોષન.

ઠદ્રોહ પું પોતાના માલિક કે રાજ પ્રત્યે

બેવફાઈ. ઠદ્રોહી વિં (૨) પું સ્વામીદ્રોહ

કરનાર. ઠનારાયણ પું (સં.) એ નામથી

ચાલતા ધાર્મિક સંપ્રદાયના પ્રવર્તક.
 ણારાયણીયો વિં પું સ્વામીનારાયણ
 સંપ્રદાયનો અનુયાયી (જરા તુલ્કાકારમાં)
 ણારાયણી વિં સ્વામીનારાયણનું, -ને
 લગતું ણિષ્ટા પું પોતાના સ્વામી પ્રત્યે
 વફાદારી [હૃદયમત
 સ્વાયત્ત વિં [સં] સ્વાધીન. ણતા સ્ત્રીં પોતાની
 સ્વાયત્તુ વિં [સં] બ્રહ્મ સંબંધી બ્રહ્મનું
 (૨) પું સ્વયંભૂ બ્રહ્માના પુત્ર-પ્રથમ મત્ર
 સ્વાસ્થ્ય નં [સં] સ્વાભાવિક રસ કે ઉત્તમતા
 (૨) મર્મ; ખૂબી [સાથે અભેદ
 સ્વાસ્થ્ય નં [સં] સ્વર્ગનું રાજ્ય (૨) બ્રહ્મ
 સ્વાર્થ પું [સં] પોતાની મતલબ, પોતાનું હિત
 ણ્યાય પું સ્વાર્થનો ત્યાગ; આપભોગ
 ણદિ સ્ત્રીં સ્વાર્થની નજર ણપદુ વિં
 સ્વાર્થની બાબતમાં પાકુ, ચાલાક, સ્વાર્થસાધુ
 ણરાયણુ વિં સ્વાર્થનો જ વિચાર કરનાર,
 સ્વાર્થ ણરાયણુતા સ્ત્રીં. ણશુદ્ધિ સ્ત્રીં
 સ્વાર્થદિ ણવૃત્તિ સ્ત્રીં સ્વાર્થની વૃત્તિ.
 ણસાધક, ણસાધુ વિં પોતાનો સ્વાર્થ
 સાધનાર - ધર્મનુમાન નં [+અનુમાન]
 પોતાને માટે, પંચાવયવ વાક્યના પ્રયોગ
 વિના કરેલું અનુમાન - ધર્મિક વિં સ્વાર્થવાચક
 -ર્થ, -ર્થીલુ વિં સ્વાર્થવાણુ; આપ
 મતલબી; એકલગેદું
 સ્વાવલંબન નં [સં] સ્વામય સ્વાવલંબી
 વિં સ્વાશ્રયી
 સ્વાશ્રય નં [સં] પોતાની પર આધાર રાખવો
 તે સ્ત્રી વિં પોતા પર જ આધાર રાખનાર
 સ્વાસ્થ્ય નં [સં] સ્વસ્થતા (૨) તદુરસ્તી
 સ્વાહા સ્ત્રીં [સં] (સ) અગ્નિની સ્ત્રી (૨)
 અં અગ્નિમા આકૃતિ આપતા બોલાવો
 શબ્દ. [-કરતું=ખાઈ જવું -થણુ=બળી

જવું પાયમાલ થઈ જવું (૨) ખવાઈ જવું]
 ણકાર પું 'સ્વાહા' એમ બોલતું તે ણપતિ
 પું (સ) અગ્નિ [બનાવટી વેશ
 સ્વાંગ પું [સરં હિં સ્વાંગ, મ સોંગ] સેમ,
 સ્વાત નં [સં] અત કરણ
 સ્વાત(-તી) જુઓ સ્વાતિ ણશુંદ નં જુઓ
 સ્વાતિશુદ્ધ
 સ્વીકરણુ નં [સં] સ્વીકારતું તે (૨) પચાવીને
 પોતાનું કરતું તે, 'એસિમિલેશન'
 સ્વીકાર પું [સં] સ્વીકારણુ તે. ણક વિં
 સ્વીકાર કરનાર [કરવો, કબૂલ કરવું
 સ્વીકારતું સંક્રિં [સં સ્વીકારણુ] અગ્નિકાર
 સ્વીકાર્ય વિં [સં] સ્વીકારવા યોગ્ય
 સ્વીકૃત વિં [સં] સ્વીકારેલું
 સ્વીકૃતિ સ્ત્રીં [સં] સ્વીકાર [સ્વકીયા
 સ્વીય વિં [સં] પોતાનું -યા સ્ત્રીં પોતાની સ્ત્રી,
 સ્વેચ્છા સ્ત્રીં [સં] પોતાની ઇચ્છા ણચાર પું
 [+આચાર] પોતાની મરણ પ્રમાણે વર્તવું તે
 ણચારિણી વિં સ્ત્રીં, ણચારી વિં સ્વેચ્છાચાર
 કરનાર ણસ્વીકાર પું સ્વેચ્છાથી સ્વીકારતું
 તે -ચિત્ત વિં પોતે ઇચ્છેલું, મનપસંદ
 સ્વેદ પું [સં] પરસેવો (૨) [કા શા] અદ્ય-
 બાવનાનો એક ણજ વિં પરસેવામાંથી થયેલું
 (૨) નં સ્વેદજ છવ કે જાતુ. ણન નં પરસેવો
 (૨) પરસેવો લાવવો તે (૩) તેવું ણોષધ
 સ્વેચ્છિક વિં [સં] સ્વેચ્છા પ્રમાણેનું, મરજિયાત
 સ્વૈર વિં [સં] મરણમાં આવે તેમ વર્તનાર,
 સ્વચ્છદી; નિરકુસ ણતા સ્ત્રીં ણવિહાર
 પું મરણ મુજબ વિહારતું તે -રાચાર પું
 [+આચાર] મરણ મુજબનું આચરણુ -રિણી
 સ્ત્રીં સ્વચ્છદી-વ્યભિચારિણી સ્ત્રી
 સ્વોપાનિર્જિત વિં [સં] પોતે જાતે રણેલું-
 મેળવેલું, આપકમાંથી

હ

હ પું [સં] ચોથો ઊભાક્ષર. ૦શ્રુતિ ઓ
જુઓ હકારશ્રુતિ

હક(-ક) પું [જુઓ હક] કાવો, અધિકાર
(૨) હરૂરી; લાગો (૩) કર્તવ્ય, ફરજ (૪)
સત્ય; ન્યાય (૫) વિં વાજખી; સાચુ;
સત્ય. [-અહા કરવો = ફરજ બાજવવી.
-કરવો = અધિકાર - માલકી કાબવવા.

-ચાલવો = અધિકારનો અમલ થવો -થઈ
= મરણ પામવું -થવો = અધિકાર થવો.

-દબાવવો, મારવો = રીત અનુસાર જે
જેને મળવું જોઈએ તે તેનું પકાવી લેવું

-પહોંચવો = અધિકાર કે હકદારી હોવી.

-માં = તરફેણમાં; પક્ષમાં, લાભમાં] ૦તલકી
શ્રીં [ફા] કાઈનો હક હુબાવવો તે, અન્યાય.

૦તાલા પું [+અ તજાલા] પરચેર,
પ્રુદાતાલા. ૦દાર વિં હક ધરાવન ર (૨)

વાજખી. ૦દારણુ વિં શ્રીં જેનો હક
પહોંચતો હોય એવી (શ્રી) ૦દારી શ્રીં

હકદારપણું ૦ના (૦હ) કે અં વગર કારણે
હકડેકડે વિં ખીચાખીચ ચિકાર

હકતલકી, હકતાલા, હકદાર, -રી, હકના
(૦હ) કે જુઓ 'હક'મા

હકબક અં [સરં હિં] અર્થ સમજ્યા વગર,
બકતુ હોય એમ [લવાજમ, હરૂરી

હકસાઈ શ્રીં [અ. હક્ક + સાઈ ફા.] હકતું
હકાર પું [સં] હ અક્ષર કે તેનો ઉચ્ચાર

(૨) હા પાડવી તે [-અજુવો = હા કહેવી,
કબૂલવું] ૦શ્રુતિ શ્રીં હશ્રુતિ, ઉચ્ચારણમાં

હકાર સંભળાવો તે -રૌત વિં [+અંત]
અં તે હકારવાળું

હકારવું સંકિં [પ્રા હકાર; સરં મ હકારણે,
હિં. હકારના] હોકારો કે હાકલ કરીને કહેવું

હકારું નં [જુઓ હકારવું] હાક મારીને
બોલાવવું તે, તેડું

હકારો પું [જુઓ હકારવું] હાક મારીને
બોલાવન રો, નોતરિયો (૨) હોકારો [-કરવો,
મારવો = હોકારો કરીને બોલાવવું.]

હકાલવું સંકિં [સરં હકારવું; સરં મ
હકાલણે] હાંકી કાઢવું (૨) હાંકવું, ચલાવવું
(૩) હાંક મારીને બોલાવવું, હકારવું

હકીકત શ્રીં [અ] ખરી અહેવાલ કે ખીના
(૨) ખરી ખબર કે ખાતમી (૩) ખીના;

ખબર (૪) સત્ય ૦દોષ પું હકીકત -
ખીના કે ખાતમીને અંગેનો ટોષ - તેની બૂલ

હકીમ પું [અ] યુનાની વૈદ કરનારો;
મુસલમાન વૈદ -મી શ્રીં હકીમપણું.

-મું નં યુનાની વૈદ

હકૂમત શ્રીં [અ. હુકૂમત] સત્તા, અધિકાર
(-ચલાવવી, બોગવવી). -તી વિં

હકૂમત સબધી

હક પું [અ.] જુઓ હક

હકલ વિં એક [ઉદ્ધાર (૨) આહવાન
હકાર પું [પ્રા. (સં હાકાર)] 'ચલ' એવો

હગબગ શ્રીં [સરં હિં. હક્કાવક્કા] એકીટસે,
ટગર ટગર. ૦બુ અંકિં એકીટસે જોઈ

રહેડું (૨) બચથી કધાઈ જવું

હગ મર ટપર નં [હિ ગ, મરી, ટોપરાં'
પરથી] કાનામાવરના ઠેકાણા વમરનું લેખન

કે તે કરવા નેટલું બાજતર

હગવું અંકિં [સં હદ, સરં હિં. હગના,
મ હગણે] (કા) જુઓ અમલું

હચમચ શ્રીં જુઓ હચમચાટ ૦વું અંકિં
[હચ' (૨૫૦) નો દિર્ઘ, સરં હિં. હચના]

હગમગવું, પાયામાથી કે સંધામાથી હાલી
જવું -ચાટ પું હચમચાવવું તે -ચાવવું

સંકિં 'હચમચવું'નું પ્રેરક

હચાકો પું જુઓ હિચાકો

હજ શ્રીં [અ. હજ્જ] ભત્રા (મકાની)

હજમ વિં [અ. હજમ, સરં હિં] પચેલું;
જરેલું (૨) [લા.] ઉચાપત કરેલું -મિચત

શ્રીં પાચનક્રિયા, પાચન

હજરત પું [અ] માલિક, રવામી, મીમાન
(૨) (મુસલમાનોમાં) મોટા કે પૂજ્ય માણસને

લગાડાતો માનવાચક શબ્દ (૩) શ્રીં મોટા

માણસોની સભા. [-બરવી = મોટા માણસોની મહાળી બેલાવવી (૨) એક યોગ-અયોગ કરવો જે વડે મોટા માણસોની સભા બરેલી બનાવાય છે]

હજરલઅરવદ પુ. [અ] કાખામની કાળો પથ્થર હલમ પું. [અ હજ્જામ] વાળદ [-લું કરવું = હલમનો ધધો કરવો, માથું મૂકવું (૨) [લા] સપ્તયાગપુષ્પ વિના અણકમાદિ ધધો કરવો] ઠડી સીં. વાળંદણ; હલમની સી (તુચ્છ-કારમાં) ઠડ સીં. મુડન, વાળ કાપવા કે બોલવા તે (૨) [લા.] નકામી નિરર્થક મહેનત (૩) કઠક દીકા કરવી ઊપડુ લઈ નાખવું તે. ૦૫૬૧ સીં. હલમતનું કામ (તિરસ્કારમાં) [-કરવી = નવરા બેસી રહેવું, નકામા કામ પાછા કાળ બગાડવો.]

હલ્લર વિ. [ફા.] '૧૦૦૦.' [-આદાં = પુષ્કળ -ધંદીનો લોટ ખાવો = ખણો અનુભવ હોવો, મજી મુસાફરી કરી હોવી. -હાથનો ધણી = પરમેશ્વર]

હલ્લરી વિ. [હલર પરથી] હલ્લરની ઊપજવાળુ (૨) હલર ભાગ કે અવયવવાળુ (૩) પુ. એક ફલકાઠ ંગોટો પું. હલરીનું ફલ હણ(-ણ) અ. [સં. અઘાપિ, સરં. મ. અજુન] અત્યાર લગી (૨) હવે પણ

હણદો પુ. [અ] મિનારાઓવાળો મુદર રોળો (૨) [લા.] મોટી નામનાનું કામ (કટાક્ષમાં)

હણુ સીં. જુઓ હણ

હજૂર સીં. [અ. હુજૂર] 'આપ' અર્થનો હરખારી કે મુસલમાની વિવેકમા વપરાતો ઉદ્ગાર (૨) હાજરી, તહેનાત [-બરવી = તહેનાતમાં રહેવું. -રાત વિ. મોટા માણસની કે રાતની તહેનાતમાં રહેનાર (અગરક્ષક) (૨) સીં. [સરં. મ. હુજરાત] હજૂની ખડી ફોજ, અગરક્ષક સેના -રિયો પું. તહેનાતમાં રહેનારો નોકર (૨) અગૂણો, રૂઆલ. -રી પું. હજૂરિયો (૨) સીં. તહેનાત સેવાચારકી હટ અ. [જુઓ હડવું] દૂર ખસ' એ અર્થનો (જણકા કે તુચ્છકારનો) ઉદ્ગાર [ખટકવું તે હડખટ સીં. [હટ + ખટ(ખટકવું)] મનમા

હટાણું ન. [સં, પ્રા હટ્ટ] બહારકામ; ખરીદ કામ (૨) ખરીદવા વેચવાનો ધધો [-કરવું = ખરીદવાનો કે વેચવાનો ધધો કરવો (૨) બહારકામ કરવું; ખરીદકામ કરવું]

હટારિયુ ન. [સં, પ્રા હટ્ટ ઉપરથી] હાટિયુ હડ પું. સીં. [સં] જી; ખોટા આગ્રહ [-ઉપર આવવું, -પકડવી, -માં આવવું -લેવી, હડે ચડવું, બરાવું = હડ કરવી] ંયોત્ર પું. અસન, પ્રાણાયામ વગેરે ક્રિયાઓ દ્વારા સધાતો યોગનો એક પ્રકાર ંવિધા સીં. હડયોત્રની વિધા ંવું સં. કિં. [સરં. હિં હટના] હડકરવી -ઠાચહ પું. [આગ્રહ] હડપૂર્વક આગ્રહ -ઠાણુ, -ઠિયુ વિ. હડીલું જિંદી -ઠીલાઈ સીં. હડીલાપણું -ઠીલુ વિ. હડવાળુ, જિંદી (૨) હડે નહિ તેવું; મટે નહિ તેવું [હડીલો હનુમાન = હનુમાન જેવો હડીલો -આગ્રહી માણસ] -ઠેઠ સીં. આગ્રહ, આલળ -ઠી વિ. હડીલું હડવું અ. કિં. [હિં. હટનાં, સરં. મ. હટવો] ખસવું (૨) પાછા પકડવું (૩) જુઓ 'હડ'માં હડાણું, હડિયું, હડીલું, (-લાઈ,) હડેઠ, હડી જુઓ 'હડ'માં

હડ(-ડે) અ. [રવં; સરં. હટ] જુઓ હડે હડકવા પું. [સં. અલ્ક (હડકાયેલો ફૂતરો) + વા (સં. વાત)] ફૂતરાં, શિમાળવાં વગેરેને થતો એક રોમ બેથી તે જેને તેને કરડવા ધાય છે (૨) [લા.] તેના જેવો ગાંઠો આવેત્ર [-યવો, લાગવો = હડકવાનો રોગ થવો, હડકાયુ થવું (૨) તેના જેવો ગાંઠો આવેત્રને વશ વર્તતા થવું -હાલવો = ભારે હડકવા લાગવો] ંયું વિ. હડકાયુ [તે; હડક હડકાઈ સીં. [જુઓ હડકવા] હડકાયું હોવું હડકાયું, -થેલું વિ. [જુઓ હડકવા] જેને હડકવા થયો હોય એવું

હડકું (-યુ) ન. જુઓ હડકવા [હડે થવું તે હડતમડ સીં. [હડ + તમડ] બ્યાંત્યાંથી હડે હડતાલ સીં. [જુઓ હરતાલ, સરં. હિં] એક ઉપખાત [-મારવી લખેલું છેપા નાખવું, ૨૬ કરવું (પહેલાં હડતાલ વડે શાહીનો રમ

હડાવતા તે ઉપરથી)]

હડતાલ(-ળ) સ્ત્રી [હડ (સં. હટ્ટ=ફાલન) + તાલ (તાણ), સરં હિં] કામધધિ બધ કરવાં તે (રોક કે વિરોધ બતાવવા.) [-પડવી = કામધધિ બધ થવો] -લિ(-ળિ)યે પુ. હડતાળમાં ભળેલો (૨) હડતાળ પડાવવામાં આગેવાની લેનાર [(કા) હડસેલો હડદો, બેલો પુ. ['હડ' ઉપરથી, સરં મ હઠદા] હડધૂત સ્ત્રી [હડ + ધૂતકારણ] ચારે બાજુથી હડતગઠ થવી તે (૨) વિ. ચારે બાજુથી તિરકાર પામેલું

હડપ સ્ત્રી ભુઓ અડપ; આગ્રહ (૨) અ. [રવં, સરં હિં; મ] એકદમ ને ત્વરાથી; હડકે [-કરણું, કરી જણું = એકદમ ગળે ઉતારી દેવું (૨) [લા] અન્યાયી રીતે પકાવવું -હજમ કરવું. -હધીને = એકદમ ને ત્વરાથી.]

ઠડું સંકિં ગળી જવું, હડપ કરવું

હડકે અ. ભુઓ હડપ. ઠડું સંકિં (ચ) દેકવું ધૂટ નાખવું, ફગાવવું (હડકી દેવું)

હડપથી સ્ત્રી [સં. હનુ + સં પટ્ટી; સરં મ. હળવટી] જ્યાં ઠાઠી ઊગે છે તે નીચલા જગ્યાનો ભાગ

હડપણું સંકિં ભુઓ 'હડપ'માં

હડકે(-કે)ટ સ્ત્રી ભુઓ અહકેટ

હડકેવું સંકિં ભુઓ 'હડકે'માં

હડકે પું [અ. જાલુપ્તહ = રખડેલ, અનપયો] જહસો; ખૂખ (૨) ધપો, હડસેલો (૩) દિ. હઠપ્પ, સરં મ હઠપા, કા હઠપા ધરકાતરો

હડ(-ર)બહણું અંકિં [સરં હિં હઠવહના] નાહિંત ધઈ જવું (૨) ગમરાઈ

હડ(-ર)બહાટ પું [હડબહણું પરથી] ગભરાટ

હડસાંકળ સ્ત્રી [દિ હઠિ (હડ) + સાંકળ] સ્ત્રીઓના પગરૂં એક ધરેણું (૨) પું [ભુઓ હાહસાંકળ] એક બંધના વેણો, જેનું દૂધ ને પાન દવામાં વપરાય છે

હડસેલણું સંકિં ['હડસેલો' પરથી હડસેલો ભાવે, ધપણું [સારિતમ્] ધક્કો

હડસેલો પું [સરં દે હટ્પલિઅ સં હસ્તાપ-હડહડ અ. [રવં; સરં દે. = એક રવ (૨)

તાપ] સડસડ (ઊકળવાનો અવાજ) (૨)

ભુઓ હડે હડે. ઠડું વિ. ઊકળવું (૨) [લા.] ચૂરત; પાકું, પૂરેપૂરું ઠડું અંકિં હડહડ અવાજ સાથે ઊકળવું [મેળ (હિસાબનો) હડાકો પું [રવં] પડલો (૨) ['હાહ' ઉપરથી] હડી સ્ત્રી [ભુઓ હડડું] ટાટ [-કાઢવી, મેલવી = ટાલવું] -દિયાદોટ, -દિયાપાટી સ્ત્રી આમ તેમ ટોડાટોડ

હડકું(-કે)હાટ, હડકું અ. [રવં] ભેરથી હડી કાઢવાનો કે ધસવાનો અવાજ

હડકું અંકિં [રવં] હડકું કરવું

હડે અ. [ભુઓ હડ] ફનારને હાકવાનો ઉદ્ગાર

હડેહાટ અ. ભુઓ હડહાટ

હડેહડે સ્ત્રી હડે હડે કરવું તે (૨) [લા.] આવકારનો અભાવ; અવગણના

હડો પું [સરં મ. હઠયા] ભુઓ અડો

હડુકું સંકિં [પ્રા હળ (સં હનુ)] મારી નાખવું, છવ લેવો; નાશ કરવો (૨) [પ્રા. સંગા (સં સંગા)] + સમજવું (૩) (ચ) સુણવું; સાલળવું

હણહણ સ્ત્રી [રવં] ભુઓ હણહણાટ. ઠડું અંકિં (લોડો નાકમાંથી કરે છે તે અવાજ).

-હાટ પું, -હાટી સ્ત્રી હણહણવું તે હણિયું નં [પ્રા હણ (સં હનુ)] ગાડી હાકનારને બેસવાની પાટી (૨) [હણવું પરથી] આડું

હત અ. [રવં] પથુ વગેરેને હાકી કાઢતાં બોલાતો ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રી (બાળબાળામાં) મારવું તે (-કરવી)

હત વિ. [સં] હણાયેલું; મરાયેલું, ધવાયેલું (૨) નિદ્રા, હલકું. બધાગિની વિ. સ્ત્રી બધાગી વિ. કમનસીબ, અભાગિયું બધાગ્ય નં કમનસીબ, ફર્સાગ્ય. બીયું વિ. બળવહિત; શક્તિહીન ઠડું સંકિં + હણવું -તાર્યું વિ. [મર્ચ] નિદ્રા, 'ફૂનાય'થી હાલડું.

-તાશ વિ. [મશા] નિગશ, નાસીપાસ

-તોત્સાહ વિ. [વત્સાહ] જેનો ઉત્સાહ કે હિમ ગ નાશ પામ્યો હેય એવું

હડું (-તી સ્ત્રી, -તો પું) [સરં પ્રા હુત (સં મૂત)] 'હાલ'નું બૂં કાં [-નદેલું

યઈ જડું = ધરમૂળથી નાશ પામવું, નામશેષ
 યઈ જડું. હતો હતી = ધણીધણિયાણી]
 હત્યા સીં [સં] માત, વધ, જીવ લેવો તે (૨)
 પ્રાણીને મારવાથી લાગતો દોષ [-ચોટવી
 = હિસાથી થતો દોષ લાગવો. -લેવી,
 વહોરવી = વધ કરવો, તથા તે કારણે
 ચોટતા દોષના ભાગી થવું] ૦કાંદ પુ.
 ભારે હત્યા કે સહારનો બનાવ. ૦રું વિ.
 [સં હત્યા + કારક; સરં મ, હિં હત્યારા]
 હત્યા કરનાર; માતથી

હથરોટ (-ટો) પુ. હાથનું એક ધરેણું
 હથવાર વિં. સીં અમુક એક માણસને (હાથને)
 જ દોહવા કે એવી ટેવાયેલી (ગાયને સ)
 હથિયાર નં [દે હથિયાર] શસ્ત્ર, આયુધ
 (૨) સાધન (૩) એભાર [-ઊંચકર્વા,
 ઉગામર્વા, પકડર્વા, લેર્વા, સજર્વા = યુદ્ધ
 માટે તત્પર થવું] ૦ખધ વિ. સરાસ
 ૦ખધી સીં હથિયાર રાખવાની બધી-મના
 હથેલી (-ળી) સીં [સં હસ્ત + તલ કે સ્થલી
 ઉપરથી; સરં હિં] જતા પળનો સંપાદ
 ભાગ [-દેખાડવી = કાંઈ મળશે નહીં
 એમ સૂચવવું, કાંઈ ન આપવું - મા નચાવવું
 = તફાવત પોતાને વશ - રમકઠા જેવું બનાવી
 દેવું - માં પૃથ્વી આવી જવી = ભારે
 સકટ આવી પડવું - માં પૃથ્વી એવી =
 પૂર્ણ ચડતીમાં હોવું - માં સ્વર્ગ બતાવવું,
 હીરા બતાવવા = મોટી મોટી આશાઓ
 આવી રમાડવું - ઠમવું] [પાણિગ્રહણ
 હથેનાળો પુ. [દે હથેલેવ] જુઓ હાથેનાળો;
 હથેળી સીં જુઓ હથેલી
 હથોટી સીં [હાથ ઉપરથી, સરં હિં હથોટી]
 હાથનો કસબ, આવડત (૨) મહાવરો, ટેવ
 [-પડવી]
 હથોડી સીં [હાથ ઉપરથી, સરં મ હાનોઢા,
 હિં હથોડા] ધીપવાનું કે ઠોઠવાનું મોઝરી
 જેવું સાધન [-ને ચીપિયા ઋષિને મહત્વ
 = ખતપૂર્વક કામમા લાગવું] -ટો પુ.
 મોટી હથેલી, ઘણ
 -હથ્થુ વિ. [હાથ ઉપરથી] (સમાસમાં) હાથના

માપનું. ઉદા. અડીહથ્થુ (૨) હસ્તક, હાથનું
 ઉદા. એકહથ્થુ
 હદ સીં [અ હદ] મર્યાદા, સીમા, અવધ
 (૨) અત; છેડો [-આવવી, થવી =
 પરાકાષ્ટાએ પહોંચવું, અતિશય થવું
 -ઓગમવી, વટાવવી = મર્યાદા બહાર
 જવું - કરવી, વાળવી = આડો આંક વાળી
 દેવો; પરાકાષ્ટાએ પહોંચાડવું - મળવી = બે
 સીમાઓ એકઠી થવી.] ૦નિશાન નં હદ
 બતાવનાર નિશાન. ૦પાર અં મર્યાદા
 વિના; અતિશય (૨) હદની બહાર ૦પારી
 સીં હદ બહાર થવું તે
 હદિયો પુ. [અ હદિય્યહ] નજરાણુ, ભેટ,
 ધનામ (૨) [કા] બહારગામથી ઘેર આવતી
 વખતે બાળકો કે બીજા માટે પ્રેમપૂર્વક
 આણેલી ચીજ
 હદીસ સીં [અ] પયમબર સાહેબના
 પ્રસંગાપાત કહેલાં વચનો કે ફરમાનોનો
 સંગ્રહ; મુસલમાનોનો સ્મૃતિગ્રંથ
 હદૂદ સીં [અ] ચતુસીમા [આનાકાની
 હનકન સીં [હા + ના; સરં આનાકાની] હાના,
 હનન નં [સં] હણવું - જીવ લેવો તે
 હનરહતું સંકિં કનહતું
 હતુ (-તુ) સીં [સં] હટપચી ૦માન પુ.
 (સ) મારતિ, રામના પ્રખ્યાત વાનર ભક્ત.
 [-હડીઓ કાઢે છે (ધરમાં) = ઠરી માથ
 મતા ન હોવી.] ૦માનહૂદકો પુ. હનુમાનના
 જેવા લાંબા હૂદકો, 'હોંગ જ પ'. ૦જટી
 સીં જુઓ હટપચી
 હનો પુ. [સરં મ હણા] (કા) ઘેડીના પલાણ
 ઉપર નાખવાનો ખડિયો (૨) [સં સંજા; પ્રા
 સંજા] [ય] સ્મૃતિ કે સંભારણું આપવું
 (-આપવો, લાગવો, લગાડવો)
 હપ (-પ) અં [રવં] એવા અવાજ સાધે
 (ખાણ) [-કરવું, કરી જડું = ખાઈ જડું,
 હટપ કરી જડું]
 હપતો, હપતો [ફા; સં સપાહ] પુ. સપાહ,
 અઠવાડિયું (૨) થોડે થોડે પૈસા કરવા ઠગેલી
 સુલત; તે તે સુલતે કરવાની રકમ. [-કરવો,

ખાંધવો = હરણુ હરપાઈ કરવા માટે હપતા નક્કી કરવા. -પદવો = ઠરાવેલી મુદતે નક્કી કરેલી રકમ કે ભાગ ન હરાવો. -હરવો = ઠરાવેલ હપતા પ્રમાણે 'નાણાં' કે ભાગ હરપાઈ કરવો] -તાજાર અં હપતા પ્રમાણે હબક સીં [જુઓ હબક, સરં મ] સખત બીક, ફાળ (-ખાવી, -લાખવી) ઠંડું અંકિં ફાળ પડવી, ચોકડું
હબરી(-સી) પું [અ] આફ્રિકાનો વતની -સણુ સીં હબસીની કે હબસી સી
હબરી(-સી)મૂઠ સીં [સરં અ હસ્ત = કે + મૂઠ] છોડી છૂટે નહિ એવી મૂઠ (૨) [લા] ખોટો મતાગ્રહ કે હઠ
હબહબ અં [રવં] (નળમાથી પાણી નેરથી નીકળવાને અવાજ) -ખાટ પું હબહબ અવાજ (૨) ઘોંઘાટ
હબૂકપોળી સીં એક પ્રાણરમત
હમચી, -ચડી સીં તાનમા ઊછળીને લીધેલી ફૂંદી-ધુમરડી (જેમ કે, દેવી આમળ ધૂણતા કે ફૂંદાં) [-ખૂંદવી]
હમજત વિં [ફા.] પોતાની ભતિતુ
હમડી સીં [સં જઠમ પરથી] મગદરી, હુ પદ
હમ(-જ)ણી અં જુઓ હવણા, હાલ
હમદવી સીં [ફા.] સમભાવ, દિલસોલ
હમદીન વિં [ફા] એક ધર્મનું
હમરાહી સીં [ફા. હમરાહ; સરં મ. હમરાઈ] સોબન; સંગાત [વતનવાણુ
હમવતની વિં [ફા. હમવતન] એક જ મૂળ-હમશેયો પું [ફા હમસાયદ? સરં મ હમશા] મોટા કાઠાનું-મોટું માણસ [ખચથી (?)
હમાચો પું [સરં મ હમિચા] (હા.) મુસાફરીની
હમામ નં [અ હમ્મામ] નાહવાની જગા. ંખાનું નં સ્નાનચૂક; ગુસલખાનું
હમામદસ્તો પું [ફા હાવનદસ્તહ, સરં મ] ખાંડણીપરાઈ (૨) ખાંડણીનો દસ્તો; પરાઈ
હમાજ પું [અ હમ્માલ] બોલે હિપાહનારો, મનૂર -હી સીં હમાલનું કામ; હમાલપણું
હમિયાણી સીં [ફા હમ્યાન, સરં મ હમાણી] (રૂપિયા હરવાની) કોષણી (૨) (લા) ખન, ઢોલ

હમી, ંદાર ંદારી જુઓ હામી, ંદાર, ંદારી [એક પ્રકાર
હમીર પું [સરં હિં, મ] કલ્યાણ રાત્રનો
હમેજ પું [અ. હમ્મલ] ગર્ભ (૨) સીં [અ હિમાફલ] ચપરાસ, પટો, પટા પરની તખ્તી. [-રહેવો = સગર્ભા થવું]
હમેશ અં [અ] રોજ, નિત્ય ંગી સીં [ફા.] અવિવિછનતા, નિરંતરતા (૨) અનંતપણુ -શાં અં હમેશ
હય પું [સં.] ઘોડો; અથ. ંમીય પું (સ) વિંધુ ંમીવા સીં (સ.) ફૂર્ગા ંદળ નં ઘોડેસવાર લસ્કર ંમેધ પું અથમેધ ંશાલા(-ળા) સીં અથશાળા; ઘોડાર
હયખત સીં [અ] જુઓ હેખત
હયમેધ, હયશાલા(-ળા) જુઓ 'હય'મા હયાત વિં [અ] છવતુ, વિદ્યમાન -તી સીં હયાતપણું, જિંદગી (૨) અસ્તિત્વ
હર પું [સં] શંકર, મહાદેવ (૨) વિં હરનાર, લેનાર (સમાસને છેડે) હિંદાં મનોહર
હર વિં [ફા.] દરેક, પ્રત્યેક
હરકત સીં [અ] અહચણ. નહતર (૨) વધિ. [-ખાવવી, નહવી, પહવી = હરકત થવી] -તી વિં હરકત કરનાર
હરકોઈ વિં [હર + કોઈ] દરેક, ગમે તે કોઈ
હરખ પું [જુઓ હર્ષ; સરં હિં, મ] આનંદ. ંધેલુ વિં અતિશય હર્ષથી થેલુ બનેલુ. ંઅમક સીં અતિ હરખથી મગજનું સમ-તોલપણુ જતુ રહેવું તે ંપદૂડું વિં અતિ ઉત્સાહી ંવા પું થણા જ આનંદથી થયેલી થેલછા ંભેર અં હરખ સાથે ં(-ખા)નું અંકિં [સં હવું; સરં હિં હરખના] ખુશ થવું; આનંદમાં આવવું ંસનેપાત પું હરખનો સનેપાત-ગાંડપણુ [બિલકુલ
હરજિજ(-સ) અં [ફા.] કડી પાલુ (નહિ), હરજડી અં [હર + ઘડી] દરેક ઘડીએ, વારવાર
હરજ પું [હરિજ] (સ.) પરમેશ્વર
હરહાં નં જવંવં [જુઓ હરડી] હરડીનાં નાના અધકચરા ફળ. -ડી સીં [પ્રા હરદઈ (સં હરીતકી)] હરહાંનું ઝાડ -ઢે સીં હરડી

નામના ઝાઠનું કળ, હરીતકી
 હરણુ નં [સં] હરી નવું-ઉપાડી નવું તે
 હરણુ નં [જુઓ હરિણ; સરં મ] મૂઝ
 -જુઓ પુ. -જુઓ નં મૂઝશીર્ષ. -જુઓ
 સ્ત્રીં હરણની માદા (ર) [પ] મૂઝશીર્ષ.
 -જુઓ નં મૂઝનું, હરણ
 હરણુ પત્ર નં એક વનરપતિ
 હરણુઓ(-યું), હરણી, હરણું જુઓ
 'હરણ'માં [એક ઉપધાતુ
 હર(-રિ)તાલ(-ળ) સ્ત્રીં [જુઓ હરિતાલ]
 હરતુંકરતું વિં [જુઓ હરતુંકરતું] હાલી ચાલી
 શકે એવું કે એટલું, સાજા થયેલું
 હરદમ અં [ફા.] હરેક ક્ષણે; હમેશ
 હર(-રિ)દાસ પુ. [હરિ+દાસ, સરં મ]
 એક પ્રકારનો હરિકથા કરનાર
 હર(-રિ)દાર નં [સં હરિદાર] (સ)
 હિન્દુઓનું એક તીર્થસ્થળ
 હરનિશ અં જુઓ અહનિશ
 હરદ પુ. [જ હર્દ] બોલ, શબ્દ (ર) અક્ષર
 હરદર સ્ત્રીં 'હરતું+કરતું'વારવાર આવતું નવું તે
 હરબ(-બ)હતું અં કિં [સરં મ. હરબદર્જે]
 જુઓ હહબહતું [ગભરાટ
 હરબ(-બ)હાટ પું હરબહતું પરથી] હહબહાટ;
 હરમ સ્ત્રીં [જ] લોડી, હુરમ
 હરમહતુ અં કિં [જુઓ હરબહતું, સરં મ
 હરમજ્જે] ગભરાતું, રથવાયું થવું
 હરમહાટ પું [હરમહતું પરથી] ગભરાટ, રથવાટ
 હરમર સ્ત્રીં એક વનરપતિ [સ્વાહુ
 હરતું વિં [સરં મ હરિવા(સં હરિત)] હળદરના
 હરમે પુ. એક ભતનું ધાસ
 હરરોજ અં [ફા] હરરોજ
 હરવખત અં [હર + વખત] હરેક વખતે
 હરવણુ નં (કાનમ) શાલચાદર જેવું ઓઢવાનું
 હરવર સ્ત્રીં [સરં પ્રા હરણ = રમરણ]
 રમરણ, ચાદ
 હરવર્ણ સંકિં (પ) જુઓ હરાવર્ણ
 હરવાયું વિં [પ્રા હરાવિજ] સુસ્ત, કાચર હારી
 ગયેલું [તાજી
 હરવું વિં [પ્રા હરિજ (સં હરિત)] ધીલુ (ર)

હરવું સંકિં [પ્રા હર (સં હા)] બળાત્કારથી
 ઉપાડી નવું (કાને) (ર) ઝૂંટવી લેવું (૩) લઈ
 લેવું ંકરવું અંકિં [વિહરવું + કરવું] આમ-
 તેમ મોનથી કરવું [હરીકરીને = આમ કે
 તેમ પ્રયત્ન કર્યો કે ભેટા કરતાં બતાં, આપા-
 પાળા થઈને પણ, છેવટે (માન આ છે એવો
 અર્થ બતાવવા)]

હ(૦ર)રોડું વિં (ચ) ટાકરવાયુ
 હરસ પુ. [સં ઝરો] ગુદામા થતો એક રોમ
 [-ફૂઝવા = હરસથી ટોલી પડવું] ંમસા
 પુ. બંબં હરસ અને મસા
 હરસાલ વિં [ફા] હરેં વર્ષે, વર્ષેવર્ષ
 હરસિદ સ્ત્રીં [સં હરિસિદ્ધિ] (સ) એક ટેવી
 (વિક્રમ રાત્ર પર એ પ્રસન્ન હતી)
 હરસી. ૦હા સ્ત્રીં [સરં પ્રા હરિસિદ્ધ (સં
 હર્ષિન), પ્રા. હરિમાલ (સં હર્ષવત્)] પ્રેમી સ્ત્રી
 હરહર મહાદેવ શંખં [સં, સરં પ્રા હરહરાશ્વ
 = 'હર' હર' અવાજ] જમણના પ્રારભનો
 મગળ હિંગાર (ર) ક્ષત્રિયોની રણહાક
 હરહુબર પુ. [હર + હુબર, સરં મ] સર્વ
 કળાકૌશલ્ય. -રી વિં બધા હુબર ભણનાર
 હરોક(-ળ) સ્ત્રીં [સરં તુર્કી હરાક] ઘોડો
 બાંધવાનો દોર
 હરાજ વિં [જ હર્જ] લિલામથી વેચેલું -જ
 સ્ત્રીં લિલામ બહરમાં કિમત બોલાવરાવી
 વધારેમા વધારે કિમત આપનારને વેચવું તે
 [-બોલાવવી = હરાજ કરવી, હરાજ કરવું]
 હરાકું (-યુ) વિં જુઓ હરાયુ
 હરામ વિં [જ] કુરાનમાં મના કરેલું હોય એવું,
 નિષિદ્ધ અપમી (ર) વગર હકનું, અપટિત
 (૩) સુસ્ત, બેડાખાઈ [-ના પૈસા, -નો માલ
 નાપારકાનો અન્યાયથી મેળવેલો માલ પૈસા
 -ની ઓછાદ, -નું બોળિયું = હરામખોર
 શક માણસ (ગાળ) -નું ખાતુ = પારખી
 મહેનત વિપર જીવવું, વગર-હાનું ખાતુ (ર)
 આળસુ, પડી રહેવું -હાડકાનું = કામચોર,
 આળસુ] ખોર વિં હરામનું ખાવ ઇચ્છનાર
 (ર) કુતલી (૩) બદમાશ. ૦ખોરી સ્ત્રીં હરામ-
 ખોરપણુ ંચસકો પુ. હરામનું લેવાખાવાનો

ચસકો. ૦ખડું વિં [+ પા જાદા] વ્યભિચાર
થી ૦ખેલું -મી વિં હરામખોર; કૃત્ત,
ખદમારા (૨) સ્ત્રીં હરામખોરી

હરામખિયા નં એક પખી

હરેશુ વિં [સરં હિં હરિમાના = તાજુ માણુ]
રખડતુ; છૂટ્ટ ફરતુ (૨) અંકુશ વખરનું;
માતેલું [-દોર = ન ધણિયાતુ - રખડતુ દોર
(૨) [લા] તેના જેવુ અમર્યાદ માણસ] -ચેા
પું (નિયમ વિના ગમે તે યોધી હસાવનાર
લલેચેા [હંમેશા, ઠેક સુધી

હરાર અં (કા) ધરાર, નક્કી, અવરય(ર)(ચ)
હરાવણ સંકિં, -હરાણું અંકિં 'હરણ'
'હારણું' અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ

હરાવેા પું [હારણ પંચી] હારી જવાપણુ,
ગેરફાયદા, ખોટ

હરિ પું [સં] (સ) વિંષ્ટુ, કૃંણ (૨) ઘોડો
(૩) સિંહ (૪) વાદરો (૫) ચદ્ર [-નો લાલ
= ભક્ત, ઈશ્વરપ્રેરણાથી ચાલતો પુત્ર (૨)
સખી-દાતાગૃહસ્થ] ૦કથા સ્ત્રીં ભગવાનની
કથા ૦કીર્ત્તિ(-ર્ત્ત) ન નં સગીત સાથે
પરમેશ્વરના ગુણગાન. ૦ખત સ્ત્રીં [ગતિ]
વીતક, આપવીતી. ૦ગીત પું એક
ખંડ. ૦ગીતિશુ વિં હરિગીત જેવા સહેલા
ખંડ બનાવી શકનાર, લેલાજુ. ૦ચંદન નં
કેસર (૨) એક ભતની સુખંઠ (૩) ચાદની
(૪) રવગંના પાચ વૃક્ષમાનું એક (પાકીનાં
-પારિભત, મદાર, સતાન અને કલપ).
૦જન પું હરિનો -વિંષ્ટુનો માણસ; કેવદૂત
(૨) હરિનો ભક્ત (૩) અત્યજ ૦જનેતર
વિં [+ જનર] અત્યજ સિચાયનું બીજુ
(૨) પું તેવા માણસ; સવર્ણ

હરિણ પું; નં [સં] હરણ; મૃગ -જુાક્ષી
વિં સ્ત્રીં [સં] હરિણ જેવા સુદર નયનવાળી
-જુાજિન નં [+ મજિન] હરણનું ચામડું.
-જુા સ્ત્રીં હરણી, મૃગલી (૨) પું એક ખંડ

હરિત વિં [સં] લીલું
હરિતાલ સ્ત્રીં [સં] જુઓ હરતાલ
હરિતાલી સ્ત્રીં [સં] દૂર્વા (૨) આકાશમાની
રેખા (મેધ વગેરેની)

હરિદાસ પું [સં] જુઓ હરદાસ
હરિદ્રા સ્ત્રીં [સં] હળદર
હરિદ્રાર નં [સં] (સ) જુઓ હરદ્રાર
હરિભક્ત પું [સં] હરિનો ભક્ત
હરિયાળી સ્ત્રીં [દે હરિમાલી (સં હરિત)]
લીલેતરી કે તેની શોભા -જું વિં લીલું
હરિવદની વિં સ્ત્રીં [સં] જુઓ ચંદ્રવદની
હરિવાસર પું [સં] એકાદશી
હરિચંદ્ર પું [સં] (સ) પ્રસિદ્ધ સત્યવાદી
રામ, ત્રિશકુનો પુત્ર [સિવ
હરિહર પું [સં] હરિ અને હર વિંષ્ટુ ને
હરી વિં [સં હરિત = લીલું ઉપરથી?] કૂવાના
પાણીથી પકવેલુ (૨) સ્ત્રીં તેવા - કૂવાના
પાણીથી કરેલો (કિનાળાનો) પાક
હરીતકી સ્ત્રીં [સં] હરડે
હરીફ પું [અ] પ્રતિસ્પર્ધી, સામાવાળિયો
(૨) વિરોધી, દુસ્મન -ફાઈ, -ફી સ્ત્રીં
સરસાઈ, સ્પર્ધા (૨) રાત્રતા
હરીશ પું [અ. હરીરહ] જુઓ અખમાણુ
હરીશ્વર પું [સં] વાનરોનો રામ
હરીસો પું [પ્રા હરિસ (સં હર્ષ) ઉપરથી?]
(કા) એક પ્રકારનું મિષ્ટાન્ન
હરેં વિં [પ્રા. હરિત (સં. હરિત)] લીલું (૨)
રવિ પેદા કરે તેવા રવાહનું (૩) અં અહો
હરેભરે અં રૂપરૂ (ચ.)
હરેક વિં [હર + એક] હરેક, પ્રત્યેક
હરેક(-કુ) વિં [જુઓ હરેકી] પું બહુ
ભારે, અઠગ (વ્યસની)
હરેકી(-રી) સ્ત્રીં પૂઠ પકડવી તે
હરેકુ વિં પું જુઓ હરેક
હરેકું નં જુઓ હરંપું [ધસવું તે
હરેરી સ્ત્રીં હરેકી મરણિયા કિડિયારી કરીને
હરેકેં નં હરેરાણુ ફળ -રો પું એક ઝાડ
હરેવા નં એક પખી
હરેલ(-ળ) સ્ત્રીં [તુર્કી હરાલુલ સરં હિં,
મ] લસ્કરનો પાછલો ભાગ (૨) હાર યોગ
(૩) ધરાવશી, ભેડ. [-માં આવણું, ઊભું
રહેણું. બેસણું = સ્પર્ધા કરવા]
હર્તા(-ર્તા) વિં [સં] 'હરનાર' [પ્રાયઃ સમાસને

છેડે]. હિલાં ૬ ખહર્ત (૨) પું ચોર, લૂટાક
હુમ્મ નં [સં] મોઢું સુદર મકાન, મહેલ
હર્મ પું [સં] હરખ; આનંદ ંહેલું વિં
જુઓ હરખહેલું ૦૬ વિં હર્મ આપે તેવું
૦નાદ પું હવની ખૂમ -પાશુન [નમજી]
હરખનું આસુ -પિંત વિં [સં] હર્મ પામેલું
હલ પું [જ] નિર્ણય, ઉકેલ [-કરવું =
ઉકેલ લાવવો, ફેરવો કરવો.]
હલ(-ળ) નં [સં] જમીન ખેડવાનું જોભર
હલક સીં [જ હલ્ક] કઠ, સૂર રવર (૨)
શોભા; રોનક (૩) પળ, કાણુ ૦ઠાર વિં
હલકવાણુ [રવજાવનું
હલકટ વિં [જુઓ હલકું] નીચ, આજકલા
હલકવું અંકિં [દે હલ સરં હિં હલકના]
હેલારા મારવા (૨) ધમાલ મચાવવી (ખીડથી)
હલકાઈ સીં [જુઓ હલકું] હલકટપણુ,
નીચતા -પણુ નં હલક હોવુ તે
હલકાર પું [પ્રા હકાર] હલકારવું તે ૦હું
સંકિં મોટેથી ખૂમ પાડવી (૨) ખૂમ પાડી
હાંકવું, હચકારવું (૩) હાંકવું ચલાવવું
હલકારો પું [પ્રા હકારહ] ખેપિયો, કાસઠ
(૨) ભસુસ, ફૂત
હલકાશ સીં ['હલકું' ઉપરથી] હલકાપણુ
હલકાહોલ પું [વિં, સરં દે. હલહલજ]
હોલાહલ, ઘોઘાટ
હલકું વિં [પ્રા હલુમ (સં લલુક)] ઓઝા
વજનનું (૨) ઓઝા મૂલનું (૩) ઝટ પહે તેવું
(૪) બેર, અસહ્ય કે મુશ્કેલ નહોં તેવું (૫)
મધુકા; તાજી, ચિતા વગરનું, ઉલાસભયું
(૬) કીતરવી કાટીનું (૭) ઓઝી મહેનતનું (૮)
નીચુ, ખરાબ, અપરિત (૯) હલકટ
-હલકા પેટનું = મનમાં રાખવા જેવી વાત
કહી કે તેવુ (૨) સાંકઠા -અનુસાર મનવાણુ
(૩) નંચ કુળનું હલકું કરવું = વજનમાં
ઓધુ કરવુ (૨) માર મારીને અસહ્ય કરવું,
મદ ઉતારવો -ચવું = વજનમાં ઓધુ થવુ
(૨) જુઓ હલકું પકવું -પકવું = અપ-
માનિત થવુ; કલકિત થવું -ફૂલ = ફૂલ જેવું
હલકું, ધણુ હલકું -લોહી = કીતરતો

દરબો કે ભત; અપ્રતિષ્ઠિતતા.]
હલચો પું [દે હલ = હાલવું, કપવું] (કા)
મસારો, ગુકસાન
હલફલ સીં [દે. હલ્ફલ, સરં હિં.] ધમાલ;
હલમલ ૦હું અંકિં ખળખળતુ, ઉકેરાવું
હલ(-ળ)ધર પું [સં] (સ) ખળરામ
હલનચલન નં [સં] હાલવું ચાલવું તે
હલભલ સીં [જુઓ હલફલ, સરં હિં]
ખળરાટથી કરેલી હોહા, ખૂમાખૂમ
હલમલ સીં [જુઓ હલફલ] ધાંધલ, ધમાલ,
ખળખળાટ. ૦હું અંકિં હાલવુ; ડાલવું (૨)
[લા.] લાવમમ થવુ
હલવા સીં [સરં મ] એક માછલી
હલવાઈ પું [જ] સુખડિયો; કંઠાઈ
હલવાન નં [જુઓ અલવાન, સરં મ] ✓
ઠામળ, ઠોર વિનાની શાલ (૨) [જ]
ખકરીનું ધાવણુ બચ્ચુ
હલવું અંકિં [દે. હલ] હાલવુ
હલવો પું [જ] એક મીઠાઈ
હલસો પું [હલવુ ઉપરથી] ભેરથી કમ
ચાલવો તે (૨) હલેચુ
હલહલ સીં [દે.], -લોટ પું ધાંધલ, દોલાહલ
હલવ વિં [સં] અજનાંત [સખાખન
હલા અં [સં] સખીને ખેલાવતાં વપરાતું
હલાક વિં [જ] હેરાન, અથઠામણથી
કટાણેલું (૨) કઠાલ -કી સીં હેરાનમતિ,
અથઠામણ; આપલ (૨) વગી, કમાલિયત
હલાણુ નં ['હલ' પરથી] મોટા ખેતરને સખજ
ખેઠતાં ન ફાવે તેથી ઢૂકડે ઢૂકડે ખેઠવું તે
હલાફલ સીં [જુઓ હલફલ] (કા.) દોહાદોડી,
આમથી તેમ અને તેમથી આમ ધૂમવું તે
(૨) પોતાની મોટાઈ બતાવવા આમ તેમ
ફરાફર કરવી તે
હલામણુ સીં [હાલવું કે સાલવું ઉપરથી]
અથઠામણ; હેરાનગતિ (૨) માધાફાઠ, પચાત
હલાચુધ પું [સં] (સ) હળધર, બલરામ
હલાલ વિં [જ] (ધસ્લામી) ધર્મમાં જેની
રબ છે એવુ, વિહિત કાયદસર, વાજબી.
[-કરવું = (ધસ્લામી) વિધિ પ્રમાણે મારવું (૨)

(નિમકને) વફાદાર રહેવું. ૦ખેર પું [સરં
હિં] ભંખિયો (૨) ખાટકી; કસાઈ(૩)ખરાખર
કામ કરીને બહોલો મેળવનારો. -લી ઓ
વફાદારી, એકનિષ્ઠા

હલાવણુ સંકિં 'હાલવું'નું પ્રેરક(૨)જિયુનીયું
કરી (કાઈ કામ, વાત, વિચાર ઇત્યાદિ) ગતિ
કે ચાલના આપવી; ચળવળ, ખળખળાટ,
પ્રવૃત્તિ પ્રેરે એમ કરવું (૩) ખીલ નામ સાથે
બપોરાતા તે વસ્તુ દ્વારા કાંઈ કરવું, એવો અર્થ
ધાય છે. [જેમ કે, જીભ હલાવવી = ખેલવું
(૨) લાભમા ખેલવું; લલામણ કરવી. ડોચો
હલાવવો = વચમા પથરો નાખવો, હાલ
કરવી માયું હલાવવું = હા કહેવું (૨) ના
પાઠવી. લૂલી હલાવવી = જુઓ જીભ
હલાવવી હાથ હલાવવા = મહેનત કરવી;
કામ કરવું.]

હલાવું અંકિં 'હાલવું'નું લાવે ંચલાવું
હ લી ચાલી શકાવું, કાંઈ ક્રિયા થઈ શકવી
હલા(-ળા હલા(-ળ) વિં [સં] અતિ તીવ્ર(૨)
નં કાળકૂટ વિષ (સમુદ્રમંથન કરતા નીકળેલું)
હલેવું વિં [જુઓ અવલુ] દુનિયાદારીથી અણ-
વાકે (૨) ખીચુ, ખીર

હલેલ નં [જુઓ હલામણ] (ચ) લફર
હલેલવું અંકિં (હલેલું પરથી) હલેલા મારવાં,
(૨) સંકિં હલેલાં મારી ચલાવવું
હલેલું નં [સરં હિં હલી(-લે)સા (સં
હલીયા - હળનો ઢાડો-હાથો)] હોડી ચલાવવાનો
ચાલવો, હલેલાં મારવાં (હોડી ચલાવવા)
હલેલાંથી મથવું]

હલો પું કાઠમાઠ ભપકો
હલોલ વિં [સરં હલેલું] (ચ) મંદ બુદ્ધિ, બાઈ
હલ્લ નં + હલ્લો
હલ્લો પું [દે. હલ્લ = હાલવું કે જ. હમ્લહ
(હમલો) પરંથી] ખસારો; હુમલો (૨) [લા]
ખસો નુકસાન(૩) [લા] કામખષા; હિલોગ
હલ્લધિ પું, ઓં [સં] વ્યંજનોની સંધિ(વ્યા))
હલકવ ઓં જુઓ હલ્યકવ્ય (૨) દાવપેચ;
યુક્તિપ્રયુક્તિ
હવડ વિં [જુઓ અવડ] અવાવર

હવડાં(-ડે) અં + જુઓ હવણાં
હવણ (ણ) ઓં [જુઓ સવાણ] સાય,
સોખતની હૂં (૨) સહેલ
હવણું અં [પ્રા મહુણા (સં મહુતા)] હાલમા;
અત્યારે, હમણા
હવન પું [સં] હોમ, યજ્ઞ (૨) નં યજ્ઞમાં
આહુતી હોમવી તે [-માં પહવું = ખેડી
મહેનત કે પચાતમા પહવું, અર્થ ભોમ આપવો
-માં હાહવું નાખવું = શુભમા અશુભ કરવું,
સારા કામમાં હાલ કરવી] ૦ પડી ઓં
હવનમા વપરાતી સામાન્ય ચીજોનું પડીકું
હવસ પું [જ] વાસના (૨) કામવાસના (૩)
લોલલણતા ૦ખેર વિં વિપથી, કામુક
હવા ઓં [જ.] પવન, વાયુ(૨)વાતાવન (૩)
ભેજ [(ગામમા) હવા કેવી છે ? = ગામમાં
શી વાતચીત-અર્થ ચાલે છે ? (૨) ગામમાં
વાતાવરણ કેવું છે ? (૩) ગામમા સુખાકારી
કેવી છે ? -ખાવી = હવાફેર કરવા રથળાતર
કરવું કે મન બહલાવવા ખુલ્લામાં ફરવું (૨)
કાંઈ ન મળવું, અંતરિયાળ વચ્ચે રહી જવું (૩)
ગૂમ થવું -ખાવા જવું = હવાફેર માટે
આરોગ્યપ્રદ રથળે રહેવું અથવા ફરવું (૨)
નકામુ આપઠયા કરવું કે પડી યા ખેડી રહેવું
-ખાવાનું રથળ = સારી હવાવાળું - આરોગ્ય-
પ્રદ રથળ -પકલવી = (પતંગ કે નાવના
સહમા) હવા ભરાઈને એ ચ શરૂ થવી
-થઈ જવું = હવામા ઊડી જવું (૨) (ઘોડાએ)
પવનવેગે ડોહવું -પૂરવી, ભરવી = પ પ
વગેરે સાધનથી (ટપ્પૂળ વગેરેમા) હવા ઠાસવી.
-ભરાવી = (મગજમા) ધમકું વધવું;
અજિમાન આપવું -માં ઊડી જવું = અદરય
થવું (૨) વ્યથ જવું -માં કિલ્લા બાંધવા
= અસંભવિત મનોરથ કરવા -માં બાચકા
ભરવા = મિથ્યા પ્રયાસ કરવો -માં બાર
કરવો = ચેતવણી આપવા કે બિવડાવવા
જિંચે ગોળીબાર કરવો -માં મારવું = મારવાનો
અમથે રખાવ કરવો (૨) મિથ્યા પ્રયાસ કરવો
-મા હોંચકા ખાવા = અધર લટકવું (૨)
કામખા વિનાનું રહેવું -લામવી = હવા કે

ભેજની અસર થવી (૨) વાતાવરણ વગેરેની અસર થવી - લેવી = હવા ખાવી (૨) કાણાને કારણે હવા ચુસાવી] ૦ઈ વિં હવાનું, - ને લગત (૨) હવામાં ઊડનારું (૩) [તા] કાષ્ઠનિક, તરગી (૪) સ્ત્રીં એક દારૂખાનું [-કિલ્લા બાંધવા = જુઓ હવામાં કિલ્લા બાંધવા - છૂટવી = હવાઈ ઊડવી (૨) ગપ ચાલવી] ૦ઈ જહાજ નં [સરં દિં] વિમાન, 'એરોપ્લેન' ૦ટ પું હવાયાની અસર ભેજ ૦દાર વિં હવા આવલ કરે એવી મોકળાશવાળું ૦ફેર પું તબિયતને કારણે હવા - રથળ બદલતું તે ૦માન નં હવાના દબાણ વગેરે રિધતિનું માપ હવા(-વે)ડા પું [સં સાદાવ] ટેરને પાણી પીવાનો (કુવા પરનો) કું હ હવાણુ સ્ત્રીં જુઓ હવાણ, સવાણ હવાતિયુ નં વલણ, ચિથ્યા પ્રયત્ન; ફાંફાં [હવાતિયાં મારવાં = ફાંફાં મારવાં] હવાદાર, હવાફેર, હવામાન જુઓ 'હવા'માં હવાલ પું [જ જહવાલ] અવસ્થા, હાલત (૨) અહેવાલ હવાલદાર પું [હવાલો + ફા દાર] પટેલ તલ ધીને તિપાઈ, પટાવાળો (૨) સિપાઈઓની કે પોલીસની નાની ટુકડીને નાયક - રી સ્ત્રીં હવાલદારનું કામ કે પદ હવાલો પું [જ] કબજે; તાળો (૨) સુપરત, ભાગવણ (૩) અખત્યાર, સત્તા (૪) ઝીણી ચાળણી (૫) સામસામે ખાતે જામિંદાર કરવું ને [હવાલો કરવું = કબજામાં લેવું કે મૂકવું હવાલો આપવો = જમીન યવું (૨) સોપવું - નાખવો = સામસામે રકમ ખાતામાં જામિંદાર કરવી] હવાવું અંકિં ['હવા' ઉપરથી] ભેજ લાગવો હવા અં [જુઓ હવાડાં] (૫) હવે; હમણાં હવિ પું, નં [સં] બળિ, હોમવાનું તે હવિય નં [સં] હોમવા ચોખ્ય દ્રવ્ય - ધ્યાન નં [+ જન્ન] યજ્ઞ કે ઉપવાસના દિવસોમાં ખાઈ શકાય તેવું અબ હવું (સ્ત્રીં હવી, પું હવો) ['હોવું'નું

અનિયમિત ભૂં કાંનું ૩૫] (૫) યયું હવે અં [જુઓ હવાં] અમુક પછી, અત્યારે (૨) અત્યાર પછી, આગળ પર હવેજ પું હળદરનો છોટ હવેડો પું જુઓ હવાડો હવેથી અં [હવે + થી] અત્યાર પછીથી હવેરે વિં [જુઓ હાવરે] (સુ) બાવર, ગભરાયેલું હવેથી સ્ત્રીં [ફા] મોટું ને સુદર બાધણીનું મકાન (૨) (સ.) પુષ્ટિમાર્ગીય મંદિર ૦ધર્મ પું પુષ્ટિમાર્ગી વૈષ્ણવ ધર્મ હવેવું નં જુઓ બગચિં, એક ભતની રાંપડી હવે વિં [સં] હોમવા ચોખ્ય (૨) નં હોમવાની સામગ્રી (દેવાને માટે) ૦કચ નં [સં] દેવ અને પિતૃને આપવાનો બળિ હસાર સ્ત્રીં [જ હસ] કયામત હસી [જુઓ હસ] હોવું'નું ખીલ પુરુષ એં વંનું તથા ત્રીલ પુરુષનું ભંકાંનું ૩૫ (૨) અં [લા] ખેર, કઈ ચિતા નહિ ૦દષ્ટિ સ્ત્રીં 'હસી'ના લાવની દષ્ટિ - ઈસ (બં વં હઈશું) 'હોવું'નું પહેલો પુરુષ ભં કાંનું એં વં ૩૫ - રો હસી' (ખીલે પુરુષ એં વં)નું બં વં ૩૫ હસીકું વિં [સ + રોક] નવરોકું, સહેજ સાજ અરમ ['હ'માં] હસુતિ સ્ત્રીં [સં] જુઓ હકારમુતિ (જુઓ હસકે તસકે અં વારવાર; રહી રહીને (૨) સહેજ સહેજમાં હસણી સ્ત્રીં ['હસવું' ઉપરથી] હસવું તે (૨) હસતાની રીત (૩) હાંસી હસણું વિં ['હસવું' ઉપરથી] હસવું (૨) મરકરીખેર (૩) નં હાંસી હસવું વિં 'હસવું'નું વં કૂં [હસતા લાડુ = ચોટા ધીવાળો, અને હાથ અહકતા ભાગી જાય તેવા લાડુ હસતા હાલ બાંધવાં = વ્યગ્રમાં બોલ મારવા (૨) ખબર ન પડે તેવી રીતે ગુકસાન કરવું હસવું ૫ ખી, ૫ફી = હસતા મોઢાવાળું માલુસ (૨) કાંગાર હસતો બીજ = મીઠું બોલી દેતો દેનાર

માણસ હસતો મારે = કચ્ચર માર;
ખહારથી નિશાન દેખાય નહોં તેવો માર.]
હસદ સીં [ઝ] અદેખાઈ, ઈર્ષા, કીનો.
ઓર વિં અદેખો; કીનાઓર

હસન નં [સં] હસવું તે
હસનીય વિં [સં] હસવા યોગ્ય. ઠા સીં
હસમુખું વિં [હસવું + મુખ] હસતા મુખ-
વાળું, આનંદી

હસરત સીં [ઝ] દિલગીરી, શોક
હસવું અંકિં [સં હસ] કાંત કાઢવા (૨)
ગમત ખાતર બોલવું (૩) સંકિં હાસી
કરવી (૪) નં હાસ્ય (૫) મરકરી, મલક.
[હસવામાંથી ખસવું થવું = મલક કરવા
જતાં બુંડું પરિણામ આવવું હસી કાઢવું
= મરકરીમા મહી કાઢવું, લેખામા ન લેવું
હસી નાખવું = હસી પડવું (૨) હસી કાઢવું.
-પદ્ધતિ = એકદમ હસવું ખડખડ હસવું;
દાંત કાઢીને, પેટ પકડીને હસવું = ખૂબ
હસવું. હસીહસીને ઊખડા (જિંઘા) થઈ
જવું = (ગબડી પહાય તેવું) ખૂબ હસવું]

હસતી સીં [સં] સગીરી
હસાવવું પું [હાસ્ય + ગળપડી] + હાસ્યવિનોદ
હસામણું વિં [હસાવવું પરથી] હસાવે એવું
હમારત(-થ) સીં, નં [હસવું પરથી] હાસી,
મલક (૨) મરકરીનું કારણ

હસાવવું સંકિં 'હસવું'નું પ્રેરક. [લોક
હસાવવા = લોકોમા ફેળેલી કરવી કે થવા
દેવી.] [ક્રિયા થતી
હસાવું અંકિં 'હસવું'નું ભાવે; હસવાની
હસિત વિં [સં] હસેલું (૨) હાસી પામેલું
(૩) નં હાસ્ય (૪) મરકરી (૫) પું એક
સગીતાલ કાર

હસી સીં, યુ' નં [સં હસ પરથી; સરં હિં-
ફેસી] હસવું તે (૨) હાસી, મરકરી
હસ્ત પું [સં] હાથ (૨) તેરચું નક્ષત્ર ઠક
વિં (૨) અં હાથે; મારફતે (૩) હવાલે,
તાબે ઠકમલ(-ળ) નં કમળ જેવો હાથ.
ઠકલા(-ળા) સીં હાથની કારીગરી.
ઠકોશલ(-દમ) નં (કાંઈ કરવામાં) હાથની

કુશળતા ઠકિયા સીં હાથની કારીગરી(૨)
હસ્તદોષ ૨ જુઓ. ઠકેષ પું વચ્ચે હાથ
નાખવો = દખલ કરવી તે. ઠગત વિં હાથમા
આવેલું, પ્રાસ ઠગલ નં હથેળી, ઠદોષ પું
હાથને = લખાણનો દોષ (૨) હાથે કરેલો વીર્ય-
પાત. ઠધૂનન નં મળતી વેળા હાથ મિલાવીને
હલાવવાનો અગ્રેલ ચાલ. ઠપ્રક્ષાસન નં
હાથ ધોવા તે ઠમેળાપ, ઠમેળો પું
હાથમા હાથ મેળવવો તે (લગ વખતે)
ઠરેખા સીં હથેલીમાં હેતી લીટીઓ
(જેના પરથી જાણીય બાબે છે) ઠલામવ
નં જુઓ હસ્તકૌશલ્ય ઠલિપિ સીં
હસ્તાલેખન કરવા માટેની (અથ માટે)
લિપિ ઠલેખ પું જુઓ હાથપ્રત. ઠલિખિત
વિં હાથનું લખેલું (૨) નં હાથપ્રત (૩) હાથે
લખીને કરાવું માસિક. ઠરથળી સીં હથેળી.
-સ્તાક્ષર પું [મક્ષર] હાથે લખેલા અક્ષર
(૨) સહી -સ્તામલક નં [+મામલક]
હાથમાંનું આમણું -સ્તામલકવત્ અં
હાથમાના આમણાની પેઠે (સહેલ ઈથી કે
રૂપ શીતે) -સ્તાલેખન નં [+માલેખન]
(અથ -અધિર માટે) હાથ પર સંજ્ઞાથી કહેવું
તે (૨) 'સાહેબ ડાહ્યા' -સ્તે અં હાથે,
મારફતે, દારા [-પોતે = પોતે ભતે કથું છે
એમ સૂચવે છે (પ્રાય હિસાબ કે લેવડદેવડમા
વપરાય છે)]

હસ્તિનાપુર નં [સં] (સ) પાડવાની રાજધાની
(અત્યારના દિલ્લીથી ૫૦ માઈલ ઈલાનકોણમા)
હસ્તિની સીં [સં] હાથેલી (૨) કામશાસ્ત્રમા
વાળું વેલી ચાર પ્રકારની સીઓમાની એક
(જુઓ 'શબ્દી'મા)

હસ્તી સીં [ફા] હયાતી અસ્તિત્વ
હસ્તી પું [સં] હાથી. ઠદંત પું હાથીના
ઠનખ પું હાથીનો નખ ઠમદ પું હાથીના
ગંદરથળમાંથી ઝરતો એક પદાર્થ ઠવિજ્ઞાન
નં, ઠવેદ પું હાથી વિષેનું શાસ્ત્ર.
ઠશાલા(-ળા) સીં હાથીખાનું

હસ્તે અં જુઓ 'હસ્ત'મા
હસ્તયારોહ પું [સં] મહાવત

હળ નં [જુઓ હલ] જમીન ખેડવાનું ઓભર
 [-ખેડવું, નાખવું, ફેરવવું] = (ખેતરને)
 હળથી ખેડવું હળે બોડાવું હળ સાથે
 ભેતરાવું (૨) સતત અને સખત કામમાં
 ભેડાવું હળથી છૂટવું = બસરીમાંથી છૂટવું
 (૨) સતતને સખત કામમાંથી છૂટવું] બળેડું
 વિં હળ ખેડનાર બધર પું (સ) જુઓ
 હલધર. બપતિ પું (સુરત બાણ) ફૂળળા
 કહેવાતી એક ભતિનો માણસ બપૂણી સ્ત્રી
 હળના અવધામાં માલવાની કાશ
 હળકવું અં કિં [દિ હલ્લ] બલવું, હાલવું
 હળદ, બર સ્ત્રી [સં હરિદ્રા] એક ગાંઠાદાર
 મૂળ કે તેનો બૂંટો, એક મસાલો
 હળદરવેા પું [સં હરિદ્રિક] એક ગાંઠ (૨)
 ['હળદર' ઉપરથી] [ચ] હાગર બાવડાનો રોગ
 હળદશવું અંકિં [જુઓ હલદશવું] + હાંકણ-
 થવું, ગભરાવું
 હળભળિયું વિં હળેભળે એવું; મળતાવડું
 હળમળ સ્ત્રી [હળવું + મળવું] હળવું મળવું
 તે, મેળ, સબધ (૨) અં [જુઓ હલમલ]
 ખળભળી કે ઉરેરાઈ ગયું હોય તેમ
 હળવટ સ્ત્રી [સં હલ + વૃત્તિ] ખેતી
 હળવાસ સ્ત્રી [હળવું ઉપરથી] હળવાપણું
 હળવું વિં [પ્રા હલજ (સં લ્હુકા)] હલકું,
 ધીમું, નરમ (૨) [લા] અપ્રતિષ્ઠિત
 હળવું અંકિં [સં હિલ્, સરં હિં હિલના]
 જીવ મળવો, ગોઠવું; ગમી જવું (૩) અનુરક્ત
 થવું, આડો સબધ બધાવો (પરસ્તી સથે)
 (૪) [પ્રા હલ (સં ફલ)] ફળવું (૫) સંકિં
 [સં હલ] બળે આસની વચ્ચે હળ ફેરવવું
 બમળવું સંકિં [સરં હિં હિલનામિલના]
 પરપર મળવું-ગોઠી કરવી (૨) સલાહસ પથી
 ચાલવું [હળીમળીને = સલાહસ પથી]
 હળવે, બધી અં [જુઓ હળવું વિં] ખીમેથી,
 આસ્તે [-રહીને, હળવે = ધીરથી; કાળજી-
 પૂર્વક]
 હળાહળ વિં (૨) નં જુઓ હલાહલ
 હળિયું નં [હળ પરથી] નાનું હળ
 હળાતર નં [હળ ઉપરથી] જમીનને પ્રથમ

વરસાદે ખેલવી તે
 હં (૦) અં [સં, રવં] આશ્ચર્ય, તુચ્છકાર,
 ધમકી, હકાર, હાંબિયો કે ઉત્સાહદર્શક ઉદ્ગાર
 હંઆ (૦) અં [રવં] જુઓ હં; હા
 હંકારવું અંકિં 'હકારવું'નું કર્મણિ
 હંકાર્થ (-મણી) સ્ત્રી [હકાર પરથી] હકારવાઈ
 મહેનતાણું [હકારવું, ચલાવવું
 હંકારવું સંકિં [પ્રા હકાર, સરં મ હકારણે]
 હંખારવું સંકિં [સં સંહર, પ્રા સં + સ્વર
 પરથી] સ્વચ્છ કરવું, ગાળવું [કચરો
 હંખારો પું [જુઓ હંખારવું] ગાળતા નહેલો
 હંગામ પું [ફા] અવસર, મોસમ (૨) હગામો.
 -મી વિં મોસમ પૂરવું, થોડા વખત માટેનું,
 કામચલાઈ [તોફાન, હુલ્લહ
 હંખામો પું [ફા] ધમાચકડી, ધમાલ (૨)
 હંદરવેટ પું [ક હંદરવેટ પ્રત્યયનો વીસમો ભાગ
 હંતંબ વિં [સં] હલ્લવા યોગ્ય
 હંતા વિં (૨) પું [સં] હલ્લનાર, ખૂત કરનારો
 હંદાવું અંકિં, -વણું સંકિં 'હાંદવું'નું
 અનુકરે કર્મણિ ને પ્રેરક
 હંબા અં [સં] ગાયના બાલકવાનો અવાજ
 બરવ પું હલ્લા એવો અવાજ
 હંમેશ (-શાં) અં [જુઓ હમેશ] રોજ
 હંસ પું [સં] એક પક્ષી (૨) જીવ, આત્મા
 (૩) જુઓ એકદલી બમતિ સ્ત્રી હંસના
 જેવી ધીમી મોહક માલ બનામિની વિં
 સ્ત્રી હંસગતિથી ચાલનારી બળી સ્ત્રી
 હંસની માદા. બપદ નં હંસનું પગલું (૨)
 લખાણમાં હંમેશો દર્શાવવા માટે કરનામાં
 આવડું (૧) આડું ચિહ્ન (૩) બે કાંકપદ
 બેટલો સમય (સંગીત) બંજા પું હંસોનો
 રાત્ર (૨) એક ભતની વનસ્પતિ બંજાહની
 સ્ત્રી (સ) સરવતી રવી -સા પું એક
 જડ (૨) સ્ત્રી હંસણી -સી સ્ત્રી હંસણી
 હા અં [સં] અરે! અહા!
 હા અં [સં જામ્, સરં મ, હિં હાં]
 સમતિસૂચક ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રી હા કહેવી
 તે; સ્વીકાર [-ખાહવી = હા કહેવું, માનવું]
 હાઇડ્રોજન પું [હ] એક પ્રકારનો વાયુ

હાઈ કમિશનર પું [ઈ] પરદેશમાં પ્રતિનિધિ તરીકે રખતો રાષ્ટ્રનો એક અધિકારી
હાઈકોર્ટ ઓ [ઈ] ઇલાકાની સૌથી વડી અદાલત

હાઈ સ્કૂલ ઓ [ઈ] મેટ્રિક સુધીની, માધ્યમિક શિક્ષણની નિશાળ, વિનયમંદિર
હાઉ પું [રવં, સરં હિં, મ.] બાળકને લય ઉપભવનારો કાલ્પનિક બિહામણો થવ
(૨) નં જુઓ એક ૧, ૨

હાઉહાઉ અં [રવં] દુરાસના લસવાનો અવાજ
હાક ઓ [દે હક્કા] હોકારો, બૂમ (૨) દોર; પ્રતાપ, છાપ [-દેખાડવી, દેવી = ધાક દેખાડવો, હરાવવું. -ધરાવવી, માનવી = હંતા રહેવું; આજ્ઞાધીન રહેવું -મારવી = મોટેથી બોલાવવું, બૂમ મારવી. -રાખવી = ધાક રાખવી -વાખવી = પ્રતાપની અસર પડવી, ધાક રહેવો.]

હાકે (-કે, -કો) ટવું સંકિં ['હાક' ઉપરથી] મોટેથી બોલવું (૨) ધમકાવવું

હાકલ ઓ [હાક ઉપરથી] હાક, બોલાવવા માટે પાડેલી મોટી બૂમ [બોલાવવું

હાકલવું સંકિં [જુઓ હાકલ] હાક મારીને હાકવું સંકિં [દે હક્ક, સરં મ હાકળ, હિં હૌકના] હાકવું; ચલાવવું (૨) હાક મારીને કાઢી મૂકવું

હાકાર પું [હા + કાર] હકાર, હા કહેવું તે હાકેટવું સંકિં [હાક ઉપરથી] જુઓ હાકેટવું હાકે (-કો) ટો પું મોટો ઘાટો, બૂમ
હાકેમ પું [અ હાકિમ] સૂત્રો, રાજ્યકર્તા અમલદાર ૦૨સ વિં [ત ફા રસીદત] હાકેમ સાથે એળખાણવાળું -મી વિં હાકેમ સબધી (૨) ઓ હક્કમત અમલ, કારકિર્દી

હાકોટવું સંકિં જુઓ હાકેટવું

હાકોટો પું જુઓ હાકેટો

હાખાડેર, હાખાડોડી ઓ (ય) એક જાનની (પીળી) બમરી

હાજત ઓ [અ] જરૂરિયાત; આવશ્યકતા (૨) ઝાડા પેશાબની શકા (૩) કાચી જેલ, 'લોક-અપ'. [-ચવી, લાખવી = ઝાડા-

પેશાબની ઇચ્છા થવી. -પડવી = આદત પડવી હાજતે જરૂં = ઝાડો કે પેશાબ કરવા જવું]

હાજર વિં [અ હાજિર] સમક્ષ, મોજૂદ હોય તેવું ૦જવાબ પું હાજરજવાબી ૦જવાબી વિં સમયાનુસાર ચોખ્ય જવાબ તરત આપી શકે તેવું (૨) ઓ તેની આવક ૦ભમિ-(-મી)ન પું ગુનેગારને હાજર કરવા માટેનો જમીન ૦ખારી ઓ [ફા] હાજર હોવું તે હાજરાત ઓ [અ હાજિરાત] જ તરમ તરની એક ક્રિયા

હાજરાહજૂર વિં [હાજર + હજૂર] હજૂરમાં તૈયાર હોય એવું (૨) સાક્ષત, પ્રત્યક્ષ હાજરી ઓ [હાજર પરથી] હાજર હોવું તે (૨) નાસ્તો [-ભરવી, પૂરવી = હાજર છે' એવું (પત્રકમાં) નોંધવું -લેવી = 'હાજર છે' એ તપાસવું (૨) ઝાટકણી કાઢવી, સપ-હાવડ, ખખર લેવી] ૦પત્રક નં હાજરી નોંધવાનું પત્રક

હાજરું અંકિં [સરં હાજત] અડધા રહેવું, અડધા રહેવું [હાજવાદેવું = કામ કરવા દેવું]

હાજિબ પું [અ] ઢરવાન

હાજિયાબી ઓ [હાજ ઉપરથી] હજ કરી આવેલી મુસલમાન ઓ

હાજિયા પું [હાજ] ઉપરથી] હાકાર (૨)

ખુશામતિયો, સધળી વાતની હા કહેનારો [-પૂરવો = હા કહેવું] [મકાનો જનાળું

હાજ પું [અ] હજ કરી આવેલો મુસલમાન, હા જ અં જ હા, હા સાહેબ ૦હા સ્ત્રી ૦

ખુશામત (૨) અં જારૂવું હાકાર દર્શાવના એક ખુશામતિયો ઉદ્ગાર

હાટ સ્ત્રી, નં [સિં હટ્ટ] ફકાન (૨) ગુજરી; બજાર [-માંડવું ફકાન બોલવી હાટે

બેસવું = ફકાને બેસવું -ઉમેદવારી કરવી]

હાટક વિં [સિં] સોનાનું, સોનેરી (૨) નં સોનું

હાટકવું સંકિં [રવં] ગર્જના કરવી; હોકારો કરવો (૨) ધમકાવવું [વાળું તાકું

હાટિયું નં ['હાટ' પરથી] જીવતાનું બારણું-હાડ અં [જુઓ સાટું] (કા) વારને, કાળે

હાટોડી સ્ત્રીં [હાટ ઉપરથી] (ક.) દુકાને દુકાને
 ફરીને બાવા ફરીર વગેરે માગે છે તે બીજા
 હાટ નં [જુઓ હાટ] કપાસનાં ઢાંઢવાં બારી
 રાખવાનો વાડો
 હાટ નં [દિ હટ્ટુ] હાડકુ (૨) બાધા, કાડુ (૩)
 અં (શંખંઆ) છેલ્લી હડે, છેક જ (૪)
 મથુ જ [-આવવું = છેક કટાળી - ત્રાસી
 જવું (૨) ખૂબ દુર્બળ થઈ જવું - ગળાવું =
 શરીર દુર્બળ પડવું - મળવું, દૂઝવું =
 હાડકામાં સળો થવો - જવું = ખરૂં રૂપ
 પ્રકાશવું (૨) વઠી જવું, છેલ્લે પાટલે બેસવું
 (૩) પૈસેટકે છેક દુર્બળ થઈ જવું - નો
 તાવ = જીર્ણ જવર - નો ફિક = મરીખ રવ-
 બાવનો - ભાંતવાં = સખત માર મારવો (૨)
 શરીરે અશક્ત કરવું (૩) તન હઈને મહેનત
 કરવી - વળવું - શરીર સુધરવું - હસે ને
 લોહી તપે = સગ્રુ હોય તેને લાગણી થાય]
 વ્યર સ્ત્રીં શરીરમા રહેનો ઝીણો તાવ
 વ્યરિશુ વિં હાડમાં રહેતો ઝીણો (તાવ)
 વજવર પું, વધગી સ્ત્રીં ઝીણો તાવ,
 જીર્ણજવર વંપિ જર નં શરીરનું હાડકાંનું
 બોણુ વંમહેનત સ્ત્રીં તનતોહ મહેનત,
 સખત મમ વંમાળા સ્ત્રીં હાડકાંની માળા
 વેર નં પાકુ વેર વેરી પું કદો વેરી
 વૈદ(-ધ) પું હાડકાં બેસાડનારો કે
 ભેડનારો વૈદ વંસાંકળ સ્ત્રીં એક વેલ
 હાડકી સ્ત્રીં નાનું અને પોચુ હાડકું
 હાડકું નં [જુઓ હાડ] અસ્થિ [હાડકાં
 બોખરો કરવાં = માર મારવો, અધમૂર્તિ
 કરવું હાડકાં ચાલવાં કામ કરવાની શક્તિ
 હોવી હાડકાંની હૂંડી કરવી = સખત મહે-
 નત મળવી કરવી હાડકાંનું આણું, ભાગણ,
 આખાં હાડકાંનું, હાડકાંનું હરામ = કામ
 કરવે ચોર; આગસુ હાડકાંનો ખરો =
 કામચોર નહીં એવો, મહેનત હાડકાંનો
 માળો - હાડપિજર હાડકાં પધરાવવાં =
 મરી ગયેલા માણસનાં હાડકાંના અવશેષ -
 ફલ કાઈ તીર્થમાં નાખવાની વિધિ કરવી.
 હાડકાં પાંસળાં ગજાવાં = શરીર ખૂબ

દુર્બળ - લોહીમાંથી વિનાનું હોવું. હાડકાં
 બારે થવાં = માર ખાવા યોગ્ય થવું, આઠા
 થવું હાડકાં ભાંતવાં = તન હઈને મહેનત
 કરવી (૨) સખત માર માનવો હાડકાં
 રઝળાવવાં, રઝવાં = ખૂબ માર માનવો
 (૨) અતિશય નુકસાન કરવું હાડકાં વળવાં
 = શરીરનો બાધા સારો થવો (૨) કસરતથી
 શરીર બંધાવું. હાડકાં વાળવાં = કસરત
 કરવી (૨) મહેનત કરવી હાડકા રોકવાં
 = દુખ રેવું, સતાપ કરાવવો. હાડકાં
 રોનાં છે ? - હરામ હાડકાંવાળાને કે મજબૂત
 બાંધાવાળાને તિરસ્કાર કે પ્રશંસા અર્થે પુજાય
 છે હાડકાં હરામ કરવાં = આગસુ થઈ કામ
 ન કરવું. હાડકાં હલાવવાં = તન હઈને
 કામ કરવું હાડકું ઊતરવું, ઊતરી જવું =
 સાંધામાંથી હાડકું ખસી જવું. - ચલાવવું,
 બેસાડવું = સાંધામાંથી ઊતરી ગયેલ હાડકાને
 તેને ઠેકાણે બરોબર ગોઠવવું - નમાવવું =
 નીચા નમીને કે તન હઈને કામ કરવું]
 હાડછેક સ્ત્રીં [હડ(-ડે) + છેક] તિરસ્કાર;
 તરછાલવું તે
 હાડજવર, હાડધગી, હાડપિંજર, હાડ-
 મહેનત જુઓ 'હાડ' માં
 હાડમાર વિં [હડ(-ડે) + માર] હડે હડે થયેલું;
 વ્યવકારાયેલું (૨) સ્ત્રીં [હાડ + માર] હરામગતિ,
 મુશ્કેલી - રી સ્ત્રીં તિરસ્કાર, ક્રુત્કાર (૨)
 જુઓ હાડમાર
 હાડમાળા, હાડવેર, - રી, હાડવૈદ, હાડ-
 સાંકળ જુઓ 'હાડ' માં
 હાડિયાકરસણ પું, નં ચોમાસામાં થતો
 એક છાહ
 હાડિયાહૂડું નં [હાડિયો + હૂડું] એક ભતની
 છોકરાંની રમત, ઘડીખીલડો
 હાડિયુ વિં ['હાડ' ઉપરથી] હાડ સબંધી,
 હાડમાં પહેંચેલું કેરહેવું [હાડિયો તાવ =
 ઝીણો તાવ, લાળા વખતનો તાવ]
 હાડિયો પું [જુઓ હાડો] કાગડો
 હાડી વિં [હાડ ઉપરથી] મજબૂત હાડનું; મહેનત,
 ખડતલ (૨) હઠીલું, મમતી (૩) હાડિયું (૪)

પું મહાના હાડકાની મદદથી ખેલો કરનાર
બદ્ધગર [બાક્યે જ નીકળે એવો મેલ
હાડીમેલ પું [હાડ + મેલ] (કા.) લૂમઠાનો
હાડો-ઢો)હાડ અં [હાડ' ઉપરથી] છેક
હાડકા સુધી, હાડકે હાડકે [-બ્યાપી જવું,
લાગી જવું = (અરસાની) હોડી - ભારે
ભાગણી થવી.]

હાડો પું [સરં હિં હાડિ (સં આહિ,
આહીવિન્)] કાગડો, હાડિયો [હાનિ
હાણુ, ભા.] સ્ત્રાં [સં જ્ઞાનિ, પ્રા જ્ઞાનિ] યુક્સાન;
હાતિમ, બતાઈ પું [અ.] એક પ્રખ્યાત
સખાવડી આરમ

હાથ પું [પ્રા હૃત્ય(સં હૃત્ત)] હસ્ત(ર)કાણીથી
વચલી આગળીના છેડા સુધીની લબાઈનું
માપ (૩) (પત્તાની રમતમાં) એક ભાગે
જિતાયેલો હાવ (૪) રેલવેનું સિસલ(૫) [લા.]
હાથનો કસબ (૬) સામેલગીરી, મદદ;
પ્રેરણા ઉઠાં એ કામમાં મારો હાથ નથી.
(૭) કૃપા; રહેમ ઉઠાં તેના ઉપર મારા બનને
હાથ છે (૮) (રગવા વગેરેમાં) એકેક વારની
એકેક ક્રિયા. ઉઠાં રગના બે હાથ ઢીધા (૯)
લગ્નસબબ, પાણિચકલ ઉઠાં તેના હાથની
માગણી કરી (૧૦) સત્તા, તાબો, અબત્તાર,
શક્તિ. ઉઠાં મારા હાથની વાત નથી (૧૧)
હાથવાળી બાળુ-પાસુ. ઉઠાં હાથે હાથે તેનું
ધર છે [-અઠકાવવે, અઠાવવે = હાથથી
રપર્શ કરવે (૨) મદદ કરવી, કામ કરવા
લાગવું. -આપવે = મદદ કરવી, સાથે
બેઠાવું (૨) ગજાની રમતમાં હાથ જવા ઢેવો
-આવવું = મળવું; જવું (૨) કબજામાં
આવવું. -ઉગામવે = હાથ વડે મારવા તૈયાર
થવું. -ઉઠાવવે = હાથ ઉગામવે (૨) કબજે
કે હક ઊઠવો. -ઉપર લેવું = વશ કરવું (૨)
કરવાનું શરૂ કરવું -ઉપાડવે = મારવું
-ઊતરી જવે = હાથનું સાધાનું હાડકું એને
સ્થાનથી ખસી જવું -ઊપડવે = હાથ વડે
મારવું -ઉંચો રહેવે = અદર સંડોવાઈ
દોષમાં ન લગદારી જવાય તેમ છૂટા રહેવું
(૨) આજ્ઞા કરનારા રહેવું -ફરવું = કબજે

કરવું -ફરવે = પત્તાની રમતમાં હાથ જીતવો
(૨) નિશાની કરવી -કલમ કરવા = હાથ
કાંડા આગળથી કાપી નાખવા, -કાપી
આપવા = સહી, કબૂલત વગેરેથી બધાઈ
જવું, કાંડા કાપી આપવાં -કાળા કરવા =
કલકિત કામમાં સામેલ થવું, કલક
વહોરવું (૨) લાંચ લેવી -ખંખેરવા =
નેખમદારી કાઢી નાખવી, કામમાંથી
ફરેગ થવું (૨) આશા છોડવી. -ખેંચી
ઝાલવો, ખેંચી પકડવે = ખચાવું (૨)
ખચ પર અંકુશ રાખવો, કરકસર કરવી.
-ધસવા = પરતાવો કરવો; બળાપો કરવો
(૨) હારી જવું, થાકી જવું. -ધાલવે =
દરમિયાનગીરી કરવી, સામેલ થવું. -ચલવું
= (કામ) આપવું (૨) ભેટો થવો; સામનો
થવો. -ચલાવવે = કામ કરવું, અપાટાબધ
કામ કરવું (૨) હાથ વડે મારવું (૩) અપાટાબધ
ખાવા મંડવું (૪) [લખાણમાં] સુધારોવધારો
કરવો. -ચળવળવા = હાથ વડે મારવાની ચળ
થવી -ચાટવે = (ખાવામાં ખરડાતો) હાથ
મોંમાં ઘાલી ચાટવો (૨) [લા.] ફાંફાં મારવાં,
વેવલા વીણવાં -ચાલવે = હાથ વડે
મારવું (૨) (કામમાં) અપાટો થવો (૩) હાથ
વડે કામ થવું -ચોખ્ખો ન હોવો = સ્ત્રીને
અઠકાવ આવેલો હોવો (૨) પ્રમાણિકતા
ન હોવી -ચોખ્ખો હોવો = પ્રમાણિક
કે નિષ્કલંકિત હોવું (૨) (સ્ત્રીએ) અમહાયેલ
ન હોવું -ચોળવા = ગુમાવ્યા પછી બળાપો
કરવો -છૂટી બલા = પધરો કે એવી કોઈ
હાથમાં લઈ છૂટી મરાતી વસ્તુ -છૂટો
હોવો = ઉઠાર કે ખરચાળ હોવું (૨) માર
મારવાની ટેવ હોવી -જવા = ટેકો -આધાર
જવો (૨) હિમત હારવી (૩) હાથે કામ
કરવાની શક્તિ જવી -જોડવા - નમસ્કાર
કરવા (૨) વિનંતિ કરવી, પ્રાર્થના કરવી (૩)
થાકવું, કટાળવું, હારવું (૪) તોબા પોકારવી;
માફી માગવી -જોવો = સામર્થ્યનો પરચો
જોવો (૫) હસ્તરેખા જોઈ લાવિષ્ય લાખવું
-ઝાલવો = હાથ પકડવો (૨) રોકવું, અટકાવવું

(૩) મદદ કરવી (૪) પત્ની તરીકે સ્વીકારવું; પરણવું -ટાઠા કરવા = કરવા જેવું કથનિ સતોષ મેળવવો -ટાઠો કરવો = દાન આપી સતોષ મેળવવો -ઠરવો = અનુલવથી આવડવું, ટેવાવું -ઠોકવો = હાથ ઠોકીને ભાવ ઠરાવવો, સોદા કરવો. -તાળી દેવી = સફાઈથી છટકી જવું (૨) છેતરી જવું -થી જવું = કાબૂમાંથી જવું (૨) વઠી જવું, બહેકી જવું -દેખાડવો = તાકાતનો પરચો આપવો (૨) આવડત બતાવવી (૩) ભવિષ્ય નેવડાવવા હાથ ધરવો. -દેવો = ટેકો આપવો (૨) ચોપડવું; હાથ મારવો (૩) રોકવું, અટકાવવું -ધરવું = આદરવું, હાથ ઉપર લેવું. -ધરવો = માગવું -ધોઈ નાખવા = આશા મૂકવી (૨) દેવાળું કાઢવું (૩) જોખમદારીમાંથી કે કામમાંથી છૂટા થવું (૪) (તે કામને) પરાકાષ્ટાએ પહેચાડી, તેમાંથી હ મેશને માટે અલગ થવું -ધોઈને = જુઓ હાથપગ ધોઈને -નાપાક હોવા = અડકાવને લીધે (ભીના) હાથ ચોખખા ન હોવા -નાખવો = હાથ મૂકવો (૨) ઝડપ માનવી, લૂટવું (૩) હાથ વડે પકડવું -ની ચળ ઉતારવી = મારવાની ઇચ્છા પૂરી કરવી, વગર કારણે મારવું -નીચે = તાબામાં (૨) આશ્રયમાં (૩) દેખરેખમાં -નીચેલું = તાબાનું -ની વાત = શક્તિની વાત અધિકારની વાત -નું કર્યું = જાતે કરેલું -નું ચોખખું = પ્રમાણિક -નું ચોર = અપ્રમાણિક -નું છૂટું = ઉઠાડી; હાથમાં આવે તે ખરચી નાખનાર (૨) મારવાની ટેવવાળું -નું જૂઠું = ચોર અપ્રમાણિક. -નું ટાઠું, ઠકું. ધીમું = કામ કરવામાં ધીમું કે આજસુ -નું મોકળું = ઉદાર -નું પોણું = ઉઠાડી -નું સાચું = પ્રમાણિક -નો મેલ = નુસલ વસ્તુ -નેને આપી દેતાં આચરે ન લાગે. -નો રસ ઉતારવો = હાથની ચળ ભાગવી -પકડવો = જુઓ હાથ ઝાલવો -પગ = હાથ અને પગ (૨) મુખ્ય આધાર (૩) મુદ્દો, આધાર -પગ મળી જવા = જુઓ હાથપગ ભાગી

જવા. -પગ ભેડીને બેસી રહેવું = કાંઈ પણ કામધંધો ન કરવા, આજસુ યઈ પડી રહેવું -પગ ધોઈને = ખાઈખૂચીને -પગ ભાગી જવા = સાવ અશક્ત બની જવું (૨) હોશકોરા ઊઠી જવા, હિમત હારી બેસવું -પગ હુલાવવા = કાંઈ પણ ઉલ્ભાગ કરવો. -પછાડવા = ગુસ્સો કરવો (૨) કડાવો કરવો, તીવ્ર રોક થવો -પડવો = રેલગાડીનો હાથ નીચો નમવો -પીળા કરવા, પીળવા = લગ્ન લઈ પીઠી ચોળવાનો લઢાવો લેવો. -ફરવો = ચોરી થવી (૨) સુચારો વધારો થવો (લખાણ વગેરેમાં) -ફરવવો = હાથ વડે ચોપડવું, રમવું (૨) વલૂરવું (૩) સુધારો વધારો કરવો -ફરવી જવું = ચોરી જવું -ફારો હોવો = સપાટબધ કામ કરે એવું હોવું -ખતાવવો = જુઓ હાથ દેખાડવો (૨) સજા કરવી -ખાળવા = જાતે નાથવું (૨) પોતાનું કામ પોતે જ કરી લેવું (૩) આગળથી સહી કરી બધાઈ જવું -ખાંધવા = કરવું અટકી જાય એવી વ્યવસ્થા કરવી -ખેસવો = અનુભવથી આવડવું કુશળતા આવવી -ખારાવા = પૈસા મળવા, લાંચ મળવી -ખારવા = (તરવામાં) વામિયાં લાવા -ખારવો = ચોરી કરવી, અપ્રમાણિકપણે મેળવવું (૨) રગરોગાન ઇંડા પ્રવાહી ચોપડવું (૩) વામિયાં લાવવા (તરવામાં) -ખીડમાં હોવો = પેસાની મુશ્કેલી કે તગી હોવી -મા અધધર રાખવું = બહુ લાંઠ લડાવવા -માં આવવું = જુઓ હાથ આવવું. -માં કાછડી ઝાલીને દોડવું = હાંકણાકાકળા દોડવું. -માં ચોપવું, દાખવું = લાંચ આપવી -માં પડવું = વશમાં જવું કાબૂમાં આવવું -માં રહેવું = કબજામાં રહેવું -મા લેવું = જુઓ હાથ ઉપર લેવું -મા હાથ આપવો = વચન આપવું (૨) પરણવું -માં હોવું = કબજામાં હોવું, પોતાને આધીન હોવું -મિલાવવો = હસતમેલાપ કરવો (૨) ભાઈ બધી કરવી (૩) સંપ કરવો -મૂકવો = ગુરુ કે વડીલ તરીકે આશીર્વાદ આપવા, માથે હાથ

મૂકનારના ગુણધર્મ આવવા ઉદાઁ મામાએ
હાથ મૂક્યો છે. -મેળવવા=હસ્તમેલાપ
થવો, લમ થવું (૨) હાથોહાથની લડાઈ કરવી.
-રસ ઉતારવો, હોવો=હાથની ચળ ભાગવી.
-રાખવું=કબજે રાખવું. -રાખવો=સામેલ
રહેવું -રાખીને=કરકસરથી. -લખાવવો
=હાથ અડકાવવો (૨) મદદ કરવી
-લખાવવો=મદદ માગવી (૨) બીજા
માનવી (૩) મદદ કરવી -લાગવું=
મળવું; જડવું. -લાખવો=પહોચવું (૨)
હાવવું (મેળવવામાં) -લાખી કરવો=જુઓ
હાથ લખાવવો, -લેવો=જુઓ હાથ કરવો.
-વળવો=હાથ ઠરવો, ટેવાવું -વળાવો
કરવો=ફરી પરણાવવું, ઠામ ખેસાડવું.
-વાવડું=ચોરી ભથ એવું. -સાંકડમાં
હોવો=જુઓ હાથ બીઠમા હોવો.
-સારો હોવો=આવડત-કુશળતા હોવી
(૨) જરા અપાવે તેવું હોવું (૩) પ્રમાણિક
હોવું (૪) અલડાયેવું ન હોવું (સીએ) -હલકો
હોવો=હાથથી કામ કરતાં ઈલ કે બગાડ
ન થાય તેવી રીતે હાથ વાપરતાં અવડવું
-હલ્લાવના આવડવું=ખાલી હાથે પાકુ
ફરવું, કાર્ય સિદ્ધ કર્યા વિના પાકુ આવડવું.
-હલ્લાવવા=ઉલ્લમ કરવો -હાંદલાં લેવાં
=કિઠાતરી કરવી, આલ્યા જવું. -હેઠે પડવા
=કોઈ ઉપાય ન રહેવો, નિરાશા મળવી,
હિમન હારવી -હોવો=સામેલગીરી હોવી
હાથે અં હાથ વડે (૨) ભતે; પોતે [હાથે
આંબડીના બંધ હોવા = પૈસે. ન
છૂવો કનુસ હોવું હાથે કરીને=સ્વેચ્છથી,
ઈરાદાપૂર્વક હાથેથી જવું=જુઓ હાથથી
જવું. હાથે પગે પડવું, -લામવું=
કાલાવાલા કરવું હાથે ચઢવું=જુઓ હાથ
ચડવું. હાથે ખેસવું=આવડવું હાથે હાથ
મેળવવો=સેટા કરવો, કરાર કરવો (૨)
પરજીવ હાથે હાથ મિલાવવો=જુઓ હાથ
મિલાવવો આડે હાથે જમવું=જુઓ ખાન-
વાની જેમ જમવું આડે હાથે દેવું=ખૂબ
ધીજતુ; મારતુ] હાથોહાથ ઊપડી જવું=

ચપ ચપ વેચાઈ જવું આઠો હાથ દેવો,
ધરવો, રાખવો=ખાળવું, અટકાવવું. કેઠે
હાથ દેવો=યાકી જવું. ચારે હાથ હેઠા
પડવા=સ પૂર્ણપણે નિરુપાય બની જવું.
માથે હાથ દેવો=હતારા થવું. માથે હાથ
ફેરવવો=મમતા કે વહાલ બતાવવું (૨)
આશીર્વાદ આપવો; પોતાનો ખસ સ્વભાવ
બીજાના ઊતરે એમ થવું. માથે હાથ
મૂકવો=આશીર્વાદ આપવો (૨) પોતાનો
ગુણસ્વભાવ બીજાના ઊતરે એમ કરવું. માથે
હાથ હોવો=એય હોવી (૨) આશીર્વાદ
હોવો મોઢે હાથ દેવો=ખેલવા ન દેવું.
હાંદર હાથનો ધણી=પરમેશ્વર (-ના)
હાથનાં કોઈ બે બિર પચ્ચ ન લે=નૂર
વગરનું કંગાળ માણસ] બંદીહીતું વિં
ચોપડામા ઉધાર્યા વિના થોડી વાર પછી આપી
દેવાની રાતે લીધેલું કે આપેલું ઠંકડી સીં
હાથની બેડી. [-કરવી=બેડી પહેરાવવી]
ઠંકંતામણુ નં હાથે કંતાવવું તે ઠંકામળ
પું હાથે બનેલો (ચંત્રી નહિ) કાગળ. ઠંકામ
નં હાથનું કામ. ઠંકારીગરી સીં હાથની
કારીગરી ઠંકાંતણુ નં હાથે કંતાવું તે.
ઠંકરણું નં લમ વખતનો વધાવો -
શ્રપિયા આપે છે તે. ઠંકારી સીં હાથે
ખેચવાની કે વહેલવાની ગાડી ઠંકાલાકડી
સીં હાથની ચાલાકી (ભદ્રના ખેલમાં).
ઠંકલ સીં (ચંત્રી નહિ) હાથથી છડવું તે
જેમ કે, હાથછડના ચોખા ઠંતાળી સીં
હાથની તાળી. ઠંધોણું નં [ધોણું ઉપરથી]
અતિસાર, ઝાડા. ઠંધોંચિયું નં હાથના
પહોંચાનું એક ધરેણું ઠંધાકીટ નં હાથમાં
રાખવાનું પાકીટ ઠંમત સીં. મૂલમત,
'મે-યુરિક્ટ'. ઠંબેડી સીં હાથકડી
મહેનતનં સીં હાથથી કરાતી મહેનત
ઠંમુચરકા પુંબં વં ભતના ભમીન
[-પર છોડવું] ઠંમેળાવો પું હસ્તમેળાપ
ઠંમેણું નં હાથે પહેરવાનું મોણું. ઠંરસ
નં હાથથી કરેલો વીર્યપાત. ઠંરમાલ પું
હાથનો રમાલ. ઠંલાકડી સીં હાથમા આવવાની

લાકડી (૨) (લા) આધાર, ટેકા ૦૬૦ વિં
 પું હાથના જેવા ફાફાવાળો (ચાર)
 ૦૬૦ (૦૬૦) અં ૦ બહુ નજીક, સાવ પાસે,
 હાથ આવવાની તૈયારીમાં ૦૬૨ વિં
 આજ્ઞાકિત ૦૬૩ અં હાથે ચલાવાતી સાળ
 હાથણી ૦૬૦ [સં હસ્તિની પ્રા હસ્તિણી]
 હાથની માદા (૨) [લા.] પુરતો
 હાથતાળી થી હાથસાળ જુઓ 'હાથ'માં
 હાથાતોરણ નં એક ભતપુ તોરણ
 હાથિણી ૦૬૦ જુઓ હાથણી
 હાથિથો પું [પ્રા હૃથ (મં હસ્ત)] ૧૩૩
 નક્ષત્ર (૨) [જુઓ હાથી] મલપતો મોટો
 હાથી (૩) [હાથ પરથી] ખરેરો
 હાથી પું [પ્રા હૃથિ (સં હસ્તિન)] હસ્તી,
 ગભ [-ચૂલકા (આંગ્રજી) = મણા પૈસાદાર
 હોણ -નો અ કુશ = તકામાર કામ લે એવો
 વડીલ કે ઉપરી ધોળો હાથી બાંધવો =
 ગભ ઉપરાંતના ખર્ચમાં ઊતરી પડાય એવું
 કરવું] ૦ખાતું ૦ધાન નં હાથી રાખવાનો
 તખેલો ૦ઠાંત પું હાથીનો કવચ ૦ખતું
 વિં રોગથી ફૂલેલા યગવાળુ (૨) મોટા યગ-
 વાળુ. ૦સૂંદુ નં એક વનસ્પતિ
 હાથે અં જુઓ 'હાથ'માં [મેળાપ
 હાથેવાળો પું [દે હથેલે] વરકન્યાનો હસ્ત-
 હાથેળી ૦૬૦ જુઓ હથેળી
 હાથો પું ['હાથ' ઉપરથી] હથિયાર કે ઓભર
 બ્યાંથી પકડાય તે ભાગ, મૂક કે હસ્તો (૨)
 સહાય, મદદ (૩) પક્ષ (૪) કે કુવાળા હાથની
 ડાપ (૫) વેપારીઓ આંગળીઓની નિરાનીથી
 બાવ ઠરાવવા પોતાનો હાથ કપડા નીચે હાથીને
 આપે છે તે [-ઠાકવો = હાથ ઠાકવો, સાદું
 નક્કી કરવું (૨) કે કુવાળા હાથનો થયો ખારવો
 કુંહાડાના હાથાં બનવું = ખોટા કામમાં
 બીભના હથિયારરૂપ બનવું માતાનો હાથો
 હોરો = માતાની ખાસ કૃપા હોવી]
 હાથોહાથ અં [હાથ + હાથ] જેને આપવાનું
 હોય તેના જ હાથમાં, ભતભત (૨) એકના
 હાથમાંથી બીભના હાથમાં એમ, એ બીભની
 મદદથી [-ભીડી જવું, વેચાઈ જવું =

જલદી વેચાઈ જવું] [હાનિ] હાણ
 હાન ૦૬૦ [સં સંજ્ઞા?] બાધા, માનવા (૨) [જુઓ
 હા ના ૦૬૦ હા ને ના કરવી તે, આનાકાની
 હાનિ ૦૬૦ [સં] નુકસાન (૨) પાયામણી, નાશ.
 ૦કર, ૦કર્તા (-ર્તા), ૦કારક વિં હાનિ
 કરનાર; નુકસાનકારક
 હાપ્પા અં [રવં ૦ હપ [-કરવું, કરી જવું
 = દાળિયો કરી જવું, ખાઈ જવું (બાળભાષા).]
 હાફકાટ પું [ફ.] અઠધ સુખી આવતો એક
 ભતનો કાંટ
 હાફિજ પું [અ] આખું કુશન જેને મોઢે હોય
 એવો માણસ (૨) પું (સ) ધરાનનો એક
 પ્રખ્યાત કવિ
 હામ ૦૬૦ હિ મત [-ભીડવી = હિ મત કરવી]
 હામભણું અંકિં હિ મત હારી જવું
 હામા નં એક ભતપુ પક્ષી
 હામી પું [અ] હામીદાર (૨) ૦૬૦ ભમીન,
 બાંધવરી [-ભરવી = ભમીન થવું બાંધવરી
 આપવી] ૦હાર પું ભમીન ૦હારી ૦૬૦
 હાય અં ૬ ખ, તાસ કે અફસોસનો ઉદ્ગાર
 (૨) ૦૬૦ અતરના ઊંડા ૬ ખની બદલા,
 શાપ [-પોકારવી, -લેવી = આતરદી
 કઠળાવવી નિસારો લેવો] ૦પિટારો પું,
 ૦પીટ ૦૬૦ હથપીટ કરવી તે, ફાફટ.
 ૦વરાળ ૦૬૦ રોક, અફસોસ. ૦વલાળા
 પું ૦૭-૧૦ રોક કે અફસોસના ઉદ્ગારો
 ૦વોય ૦૬૦ રોક, અફસોસ, ચિતા (૨) અં
 રોકનો એવો ઉદ્ગાર ૦હાય, ૦હોય ૦૬૦,
 અં જુઓ હાયવોય (૨) કટવું તે
 હાર પું [સં] ફૂલની મોટી માળા (૨) ગળામાં
 પહેરવાનું એવું પરણું
 હાર (૨) ૦૬૦ [સં, પ્રા હારિ] પરાજય (૨)
 ઓળ, પક્ષિ [-ખાવી = હારવું -માં
 રહેલું = પક્ષિમાં રહેલું (૨) [લા] સરસાઈ
 કરવી, હરીફાઈમાં કામ કરવું]
 -હાર (-કે) વિં [પ્રા. વારવ (સં કારક)]
 'કરનાર' એ અર્થનો કર્તૃવચાયક પ્રત્યય
 ઉદાં સર્જનહાર, રાખણહારો
 હારક વિં ૫૦ [સં] હરનાર

હારકતાર અં [હાર+કતાર] હારખંધ
 હારજીત સીં હાર અને જીત
 હારડો પું [હાર ઉપરથી] મોટો હાર (૨)
 ખાડના ચકતોનો હાર
 હારજી વિં [હારવું ઉપરથી] હારેલા મન કે
 સ્વભાવનં (૨) રસધીર (૩) સીં હારજી હોવું
 તે -જીં વિં હારજી
 હારતોરા પુંખંખં હાર ને તોરા (૨) [લા.]
 માન; આદર જીં [હારખંધ
 હાર(-રા)દોર અં [હાર+દોર] એક હારમાં,
 હારખંધ અં [હાર+ખંધ] હારદોર, ઝોળખંધ
 હારવું અંકિં [હાર પરથી] પરાજિત થવું (૨)
 કાયર થવું, યાકવું (૩) સંકિં રમતમા શરત
 તરીકે મૂકી વસ્તુ ગુમાવવી
 હારસિંહાર નં [સરં હિં] પારિભવક
 હારાદોર અં [જીઓ હારદોર] હારખંધ
 હારાહાર (૨) સીં [હાર પરથી] હારહારા,
 વારવાર હારવું તે [મૂર્છના(સંગીત)
 હારિજ્ઞાસી સીં [સં] મધ્યમ શ્રાવણી એક
 હારિયજી નં જીઓ હારીલ
 હારિયું વિં [હાર=પંક્તિ પરથી] સમોવડિયું;
 એક જ પંક્તિનું (૨) એક જ શબ્દનું (૫૬)
 (૩) સમકાલીન [ક:ખહારી
 -હારી વિં [સં] હરનાર (સમાસને છેડે) ઉઠાં
 હારી પું [પ્રા હારિ; સરં હિં હારી] એક
 છંદ ૨ [સરં હાળી] ખેતી માટે રાખેલો
 મદદનીશ માણસ; સાથી
 હારીલ નં [સરં હિં હારિલ] એક પંખી
 (જન્મતી વખતે તેને એક લાકડું પકડી લે
 છે તે મરતા સુધી છોડવું નથી એમ મનાય છે)
 હારં વિં જીઓ 'હાર'
 હારે અં 'હાર' = પંક્તિ ઉપરથી, સરંમ. હારી]
 નેડે; સાથે (૨) વૃલનામા
 હારેડું વિં [જીઓ આરેડું; સરં હારણું]
 તોફાની; મસ્તાન
 હારે પું [સરં આરેડું] ૭ મણવું વજન
 હારેડી સીં [જીઓ હાર] ઝોળ
 હારેહાર અં [હાર ઉપરથી] જીઓ હારદોર
 હારે નં [સં] હૃદય (૨) મર્મ; રહસ્ય (૩)

ભાવાર્થ. -દિ'ક વિં [સં] ખરા અંતરનું
 હારોનિયમ નં [ઈ] એક વિદેશી વાહ; પેટી
 હાલ પુંખં ૫૦ ૫૦ [મ] દશા, સ્થિતિ (૨)
 અવદશા (૩) અંહમણા, અત્યારે ૦નું વિં
 હમણાં ૦મા અંહમણા [રગને ઘોડો
 હાલક પું એક છંદ (૨) [સં] પીળાશ પડતા
 હાલકડોલક અં [હાલવું + ડોલવું] ખંજળાળી
 ઊઠ્યું હોય એમ, હામગણ
 હાલકડૂલક નં [સરં દે હલહલમ, હિં.
 હાલહલ] અન્યવરયા, તોફાન (૨) વિં તોફાની
 હાલચાલ સીં [હાલવું + ચાલવું] હાલવુંચાલવું
 તે, હરફર (૨) રીતભાત [સાલપે લિયુ
 હાલજીડોલજી વિં [હાલવું + ડોલવું] હામગણ,
 હાલત સીં [મ] અવસ્થા, સ્થિતિ (૨) દેવ
 હાલપોલ(સંલિયું) વિં જીઓ સલપોલિયુ
 હાલખડાલ સીં [દે હલવોલ] હલમલ
 હાલરડું નં [જીઓ હાલા] બાળકને ગુલાવતાં
 ગવાવું ગીત (૨) [જીઓ હાલરં] ટોણુ
 હાલરં નં ['હાર' ઉપરથી] બાળકને નજર
 ન લાગે એવી ચીજોની માળા (૨) નૂપ, ટોણુ
 (૩) કણસલામાના કણ છૂટા પાડવા બળીમા
 બળદ ફેરવે છે તે (૪) [સરં હિં હાલરા]
 હાલરડું
 હાલવું અંકિં [દે હલ (સં હલન), સરં
 હિં હાલના, મ હાલળે] ખસવું, ડોલવું;
 ચળવું (૨) [દે. હલ] (કા) જવું, ચાલવું
 હાલસો પું [મ હાલિસહ] હરકત, હાન
 હાલહવાલ પુંખં ૫૦ ૫૦ [હાલ ઉપરથી, સરં
 મ] દુર્દશા, ખરાબી, પાચમાલી (૨) વિં
 દુર્દશામા પડેલું [અખધડી
 હાલહાલ અં [હાલ ઉપરથી] હમણાં જ,
 હાલડું વિં [હાલવું ઉપરથી] હાલવું
 હાલહાલા, હાલાહાલ સીં [હાલવું ઉપરથી]
 વારવાર હાલવું તે
 હાલા અં (૨) સીં [રવં? 'હાલવું' પરથી?]
 જીઓ હાલો [-કરવી = હાલામાં ઝુલવાનીને
 સુવાડવું (૨) સૂઈ જવું (બાળલાપા) -માવી =
 હાલરડું ગાવું]
 હાલી સીં [હાલા ઉપરથી] બાળકને સુવાહ-

વાની ઝાળા, ખોયુ ંગોરી સીં હાલરડું
હાલીમવાલી પું [અ અહાલી + મવાલી ?]

હલકા હરજાનો - રેંછપેછ માણસ

હાલેહું નં, -રે પું + જુઓ હાલરડું
હાલો અં [રવં] બાળકને હાંચતા વપરાતો

ઉદ્ગાર (૨) પું ખોયું પારણ (બાળભાષામાં)

(૩) હાલરડું [-કરવો = જુઓ હાલા કરવી

(૨) હાલો સાબળતાં સાંબળતાં સૂઈ જવું

(બાળભાષા) -આવો = જુઓ હાલા ગાવી]

હાલોચાલો પું [હાલવ + ચાલવ] હરવું
હરવ તે હાલોડોલો

હાલોડોલો પું [હાલવું + ડોલવું] (હા.)

હરવું હરવું તે (૨) અને તેટલું, થોડું 'મણ'

કામકાજ કરવું તે (૩) કસીરની નળાઈને

હાથે થોડીધણી હરફર થાય તે

હાવ પું [સં] શુઆરયુક્ત ચેષ્ટા કે ચાળો

(સીનો) (૨) [સરં મ] ઇચ્છા, હવસ

બાવ પું બંબં શુગીરયુક્ત ચેષ્ટા, નખરાં

હાવરું વિં [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી; સરં મ

હાવરા] અતિહોલી અસતોષી (૨) બાવરું

બાવરું વિં [સરં હિં હાવલાવાલા]

બ્યાકુળ, અભરાયેલું, ગાંઠા જેવું

હાવરો પું [ફા જાવારહું] જવકની ખાતાવાર

નોંધ (૨) [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી, સરં મ

હાવર] તાવ ગયા પછી ઊધડતી બૂખ

હાવસોઈ, બાવસોઈ સીં જુઓ આવસોઈ

હાવાં, -વે અં [જુઓ હવે] (૫) હમણાં

હાશ અં [રવં] જ પ, સતોષ કે નિવૃત્તિનો

ઉદ્ગાર (૨) સીં નિરાંત, જ પ, શાંતિ

[-કરવી = નિરાંત બાળથી]

હાશીશ સીં [અ હશીશ] એક માઠક વનસ્પતિ

હાસ પું [સં] હાસ્ય, હસવું તે

હાસતો અં હા જ તો, જરૂર હા

હાસ્ય નં [સં] હસવું તે. ંચિત્ર નં રાજા

કરવા રોરેલું હાસ્યજનક ચિત્ર, 'કેરકેચર'

બજનક વિં હાસ્ય ઉપભવે એવું ંરસ પું

નવ રસોમાંનો એક (જુઓ રસ) ંવિનોદ

પું હાસ્ય અને વિનોદ. -રસારસપદ વિં

[+આસ્પદ] હસવા યોગ્ય, હસવું આવે એવું

હાહાકાર પું [સં] હા! હા! એવો રોક કે

ત્રાસનો ઉગાર સર્વત્ર રોક અને ત્રાસની

લાગણી ફેલાઈ જવી તે [-થવો, વર્તવો]

હાહાહીહી અં [રવં] હાસ્યવિનોદનો એવો

ઉદ્ગાર (૨) સીં હાસ્યવિનોદ, ઠાઠામરકરી

હાહો સીં [રવં] હોહા; હોહાર, બુમરાણ

(૨) ધામધૂમ, ધમાલ

હાળો પું [સં હાલી] હળ વડે ખેડનાર,

ખેડૂત (૨) ખેતીકામમાં મહગાર નોકર હારી

હાળો પું [સં હાલિક પ્રા હાલિક] હળ

ખેડનારો (૨) પતિ (૩) મરદ

હાં (૦) અં [રવં, સરં હિં, હાં, જુઓ

હા] બાર, અનુરોધ કે વિનવણીનો ઉદ્ગાર

ઉદાં તમે એમ કરજો, હાં (૨) આહુ

વાતમા વચ્ચે વચ્ચે હાંકારો દેવાનો ઉદ્ગાર

(૩) સામે હોકારો - પહકાર કરવાનો ઉદ્ગાર

(૪) + હા, હાકારસૂચક ઉદ્ગાર ંઈ અં

હાં; બસ. ંકે અં હાં ૧ જુઓ (તે બાવ

સવિશેષે બતાવે છે) ંરે અં કેટલાંક

ગીતમા હાલાવનારો પ્રારંભક ઉદ્ગાર. ંહાં

અં ખમા કે અરેરાશી બતાવતો ઉદ્ગાર

હાંકે (૦) સીં [જુઓ હાંક] ખોલાવવા માટેની બૂમ

હાંકણી (૦) સીં [હાંકવું ઉપરથી] હાંકવાની રીત

હાંકવું (૦) સંક્રિં [જુઓ હાંકવું] પશુ, વાહન,

વહાણ, ગાડી વગેરેને ઇચ્છિત માર્ગે ચલાવવું

(૨) [હા] ગપ મારવી. [હાંકેચે રાખવું =

ગમે તેમ ચલાવ્યે જવું (૨) ગરખાં ઠોકયા

કરવા.]

હાંકારો (૦) પું [હાં + કાર] 'હાં' એવો અવાજ

હાંકેહું (૦) પું [હાંકવું ઉપરથી] હાંકનારો, ગાડીત

હાંબા (૦) પું બંબં [સરં હિં હાગા, (દે

હજય = સોમન ઉપરથી ?) શરીરના સંધા (૧)

(૨) [હા] હિ મત, શક્તિ [-અઝડી જવા,

છૂટી જવા = નાહિં મત થઈ જવું, ડીલા પઈ જવું]

હાં જી (૦) અં + હાજી, માન સાથે જવાબ

દેવાનો એક ઉદ્ગાર [-કરવું = હાજી બોલવું,

આજ્ઞા ઉઠાવવી.]

હાંહી (૦) સીં [જુઓ હાંહી] નાનું હાંહું,

હાંહી -હું નં પહોળા મેનું માટીનું એક

વાસણ -વેા પુઁ એક વાની. [-મૂકવેા
=હાંડવેા રાધવા મૂકવેા]

હાંડી (૦)ઝીં [સં. હઠિકા, હાઠિકા] હાંડલી (૨)
ધાતુનું તેવું વાસણ (૩) લટકતો ઢીવા મૂકવાનું
કાચનું વાસણ. ંધોધો પુંઁ રાંધવાના
વાસણ માળનારો. -કો પુઁ મોટો દેગડો
(૨) હાંડવેા, એક વાની (૩) [લા.] મૂર્ખ; ૯
હાંડિ (૦) પુંઁ, ઝીં, ંજી ઝીં [સં હાઠિકા;
સરં મ દ્રાપા, હિં હાંફા, હાંફી] હિતાવળો
શ્વાસ ચાલવો તે (૨) તેશી યતી છાતીની
રૂંધામણ; અમૂઝણ [-છિતરવેા = હાંડ
ખેસવેા. -ચઢવેા = હિતાવળે અને તકલીફથી
શ્વાસોશ્વાસ ચાલવો કે હેવો પડવો -ખેસવેા
= હાંડ મટીને શ્વાસોશ્વાસ ભ્રષ્ટ્રએ તેવો થઈ
જવો, હાંડિ છિતરવેા.] ંગુ વિં વ્યાકુળ,
બાવજ. ંગુ ફાંફુ વિં ગભરાયેલું;
ખેબાકુળું, બાવજ

હાંડિયુ અઁકિં [સરં હિં હાંફના] હાંડ ચઢવી
હાંડિી (૦) ઝીં, -દ્ધુ નં જીઓ હાંડલી,
-તું [હાંડલાં કુદતી કરે (ધરમા) = અત્યત
ગરીબાઈ હોવી હાંડલાં ખખડવાં = ખેલા-
ચાલી થવી. હાંડલાં ખખેરી કાઢવાં =
મર ખાલી કરાવવું. હાંડલાં ફેાડવાં =
કળિયો કરવો, ધર બદલવું (૨) કોઈ એક
કામને ન વળગી રહેવું હાંડલું ફેાડવું =
પેટ ફેાડવું (૨) આજીવિકાનાં સાધનનો નાશ
કરવો -ફેાડી નાખવું = નુકસાન કરવું,
પાયમાલ કરવું (૨) મશુ ફેાડવું (૩) મારવું
-ફેાડવું = આજીવિકાનો નાશ થવો (૨)
રહસ્ય ખુલ્લું પડી જવું]

હાંડી (૦) ઝીં - [સરં મ હાંસઝી; હિં હંસલી
(સં અંસ ઉપરથી)] ગજા આગળનું એક
હાડકું (૨) ગજાનું એક ધરેણું (૩)
લોહાને કે તેવા વાસણને ઊંચકવા કરેલો
ગાળો (૪) લોહાને ગળે પહેરાવવાના સામાનનો
એક ભાગ (૫) કોસનું લોહાનું ચકરડું (૬)
પૈડાના મોં પરનો લોહાનો ગાળો

હાંસ (-સિ) જી (૦) વિં [અ હાસિલ] મળેલું;
પ્રાપ્ત (૨) નં દાણ, જકાન, કર (૩) કાયદો,

લાલ (૪) ઉત્પન્ન, પેદાશ (૫) પરિણામ
હાંસવો (૦) પુઁ કોઠાળી, ખોડવાનું એક ચોનાર
હાંસિયું (૦) વિં [સરં મ. હાસેગઢું] ઊંચી
ભાતના સફેદ (ધર્મ)

હાંસિય (૦) વિં જીઓ હાસલ
હાંસિયો (૦) પુઁ [અ હાશિયહ] કાગળની કોરી
રખાળી, સામાન્યતઃ કાળા હાથ પરની પટ્ટી
[-છોડવેા, પાડવેા, મૂકવેા, રાખવેા]
હાંસી (૦) ઝીં [સરં હિં (સં હામ)] મળક;
મસ્કરી (૨) ફેાડતી ંખેલ પુઁ મળક માટે
કરેલું કે ખેલ બેવું કામ, મસ્કરી

હિ અં [સં.] (૫) જ [હિકમતવાણું
હિકમત ઝીં [અ] યુક્તિ; કરામત -તી વિં
હિકરાણુ નં [સરં દે હિક્કિય] કકલાણ;
રોકકળ (૨) લોધાટ; છુમરાણ

હિકાયત ઝીં [અ.] વાર્તા, કહાણી કિસ્સો
હિકલ વિં [સરં સં હિકલ = બોદ લિહુનો
દડ? કે સં. હિવ્કુ = ઈલા કરવી?] લાગણી
વગરનું; કઠોર (૨) કોઈની ભેડે ન બળવું

હિકળ નં [સં. હિવ્કુ = ઈલા કરવી ઉપરથી?]
વરસ થી યતી અતિશય ઠંડી

હિક્કા ઝીં [સં] હેડકી. ંનાદ પું હેડકી
(૨) પડવો (૩) અન્યત્ર ખનિ

હિચકારું વિં [જીઓ હીચકારું] કાચર, બાયલું
(૨) અધમ, નીચ, હીન

હિચકાવણું સંકિં 'હીચકવું'નું પ્રેરક
હિચાકો પુઁ [હિચાવું ઉપરથી] બીડ બીડનો ધક્કો
હિચાવણું સંકિં, હિચાવું અંકિં 'હીચવું'નું
અનુક્રમે પ્રેરક ને ભાવે

હિજરત ઝીં [અ] વતનથી છૂટા પડવું કે
છોડવું તે -તી વિં હિજરત કરનાર

હિજરાવું અંકિં [અ હિજ્ર = જીલ્લો ઉપરથી]
ખૂરત, બળ્યા કરવું -વણું સંકિં (પ્રેરક)

હિજરી વિં (૨) પું [અ] મહમદ પેગમ્બર
મક્કા છોડી મહીને ત્રયા ત્યારથી ગણાતો સંવત

હિહિ બા ઝીં [સં.] (સ.) બીમની રાક્ષસ પત્ની
હિન નં [સં] કદયાણ, શ્વેષ (૨) લાભ, ફાયદો

ઁકર, ંકારક, ંકારી વિં હિગ કરે તેવું.
ંકારિતા ઝીં ંકર્તા (-ર્તા) વિં (૨)

પુઠ હિત કરનાર ઠગિ તક વિઠ (૨) પુઠ
હિત ઇચ્છનાર ઠગિરોધ પુઠ હિતમાં આહ;
હિતમાં વિદ્યુત્પહોલું તે ઠગિતુ પુઠ-મૂર્ખતાથી
હિત કરવા જતાં પરિણામે હાનિ કરનાર મિત્ર
(૨) હિતમાં આડે આવનાર ઠગિવધ પુઠ
બહુ (૨) સ્વાર્થ ઠગિવિઠ [હિતેથી ઉપરથી]
હિતેચ્છુ -તાર્થ(-થે) અઠ [તાર્થ] હિત
માટે -તાર્થિ વિઠ બહુ ઇચ્છનાર -તાવહ
વિઠ [તસે આવહ] હિતકારક, યેચ-કર
-તાહિત નઠ [તહિત, હિત અને અહિત
-તુ [સરઠ હિ], -તેચ્છુ [સં] વિઠ હિત
ઇચ્છનાર -તેશરી વિઠ જુઓ હિતેથી
-તૈવિષ્ણી વિઠ આઠ [સં.] હિતેથી (શ્રી)
-તૈવિતા શ્રી હિતેથીપણુ -તૈથી વિઠ [સં]
હિતચ્છુ -તોપદેશ પુઠ [તવપદશ] હિતની
શિખામણ (૨) (સ) એક ભણીતો
સરૂત મય

હિતચિત્ત શ્રીઠ [સ] રસ્તો દેખાડેલો તે, શિખામણ
હિતેલા નઠ એક પખી [હિમ
હિના શ્રીઠ [ફા] મેઠી -નો પુઠ મેઠી (૨)
હિતજાત શ્રીઠ [સ] ભળવણી, સમાજ,
હિતકાવલું સઠકિં હીબકલું નું પ્રેરક
હિમ્નુ શ્રીઠ [ઈ] યહૂદીઓની મૂળ બાપા
હિમ નઠ [સં] બરફ (૨) ધણે સખત ઠાર (૩)
અતિશય ઠડી [-પહલું] ઠકણ પુઠ હિમનો
કણ, 'ફેલે' ઠગિરિ પુઠ હિમલય ઠપ્રદેશ
પુઠ શીતકટિબ ધર્માં આવેલો કે એના જેવી
આબોહવાવળો પ્રદેશ ઠરશિમ પુઠ (સં)
ચદ્ર ઠવર્ષા શ્રીઠ હિમનો -બરફનો વરસાદ
-માચલ(-ળ) પુઠ [તજલ] હિમલય.
-માચલ પ્રદેશ પુઠ હિમલયની તળેટીમાં
આવેલાં રાબોનો સમૂહ. -માની શ્રીઠ [સં]
હિમનો સમૂહ, બરફનો ઢગલો
હિમાતી પુઠ [સ] હાતિમ હાતિમતાર્થ (?)
(૨) [લા] સખી, ધનવાન માણસ
હિમાચલ(-ળ), હિમાની જુઓ 'હિમ માં
હિમાચત શ્રીઠ [સ] પક્ષ સેવો તે; તરફદારી
(૨) સમર્પન કરવું તે (૩) [લા] વિદ્યોદીના
કરમાં કરેલો વધારો -વી વિઠ (૨) પુઠ

હિમાચત કરનાર
હિમાલય પુઠ [સ] (સ.) હિંદુસ્તાનની
ઉત્તરે આવેલો પ્રસિદ્ધ પર્વત
હિમાલું અઠકિં [હિમ ઉપરથી] હિમથી
બળી જવું (૨) મનમા બળ્યા કરવું (૩)
સુકાવ, કૂસા થવું (શરીરે)
હિમાણુ વિઠ [હિમ ઉપરથી] હિમવાણુ,
હિમ જેવું ઠડું -ળો પુઠ [મં હિમાલય]
(સ) હિમાલય [-ગાળવો = હિમાલય ઉપર
ચડીને બરફમા રેહ પાડવો]
હિમાંશુ પુઠ [સં] ચદ્ર
હિરણ્મય વિઠ [સં] સુવર્ણમય, સોનાનું બનેલું
હિરણ્મય નઠ [સં] સોનું ઠકશિપુ પુઠ
(સ) પ્રહ્લાદનો પિતા ઠમર્ષ પુઠ (સ)
બ્રહ્મા (૨) [સ] વિઠ (૩) સૂક્ષ્મશરીર
યુક્ત આત્મા ઠમય વિઠ જુઓ હિરણ્મય
-વ્યાસ પુઠ [સં] (સ) હિરણ્મયશિપુનો બાઈ
હિરણ્મયી પુઠ [સરઠ મ હિરવા, હિરવહા =
લીલા રમવું ?] કપાસની એક જાત
હિરામલ પુઠ, નઠ [સરઠ હિં હીરામન =
સોનેરી કલ્પિત પોપટ] એક જાતનું પખી
હિલચાલ શ્રીઠ [હાલવું + ચાલવું] હાલવું
ચાલવું તે (૨) પ્રવૃત્તિ, ચળવળ
હિલામો પુઠ [હાલવું] ઉપરથી] મજબૂત
પ્રયત્ન (૨) બહુ [બાવે ને પ્રેરક
હિલાવું અઠકિં, -વણુ સઠકિં 'હીઠવું'નું
હિલોળણુ સઠકિં જુઓ હિલોળો, સરઠ હિં
હિલોરના] હિલોળે ચડાવવું, ખૂબ હીચાળવું
હિલોળો પુઠ [જુઓ હિલોલ, સરઠ હિં
હિલોર, -રા] તરંગનો ઉછળો (૨) હીચવામા
તેલો લાળો જોલો (૩) ગમ્મત; ખુશાલી
[-ખાવો = ખૂલવું, જોલે ચડવું -મારવો =
તરંગનો ઉછળો આવવો, ઊછળવું (૨) જોલો
ખાવો હિલોળો ચડવું = હિલોળો ખાવો (૨)
તોફાને -મસ્તીએ ચડવું]
હિલો પુઠ [હીલવું ઉપરથી] જુઓ હીલો
હિલોલ(-ળ) પુઠ [સં] મોજા, તરંગ (૨)
' મનનો તરંગ ઠણુ સઠકિં હિલોળે ચડાવવું
હિરશી અઠ [રવઠ] ઊંચાઈને જોરથી નીચે

ફેકતી વખતે કરાતો હિંદુાર. ૦બે હિંશો
શીં હિંશો હિંશો કરતું તે (૨) અમે
તેમ લખાવ્યે રાખતું તે, ધમાધમી

હિંસાળ પું. [જ.] ગણના, ગણતરી (૨)
દાખલો (અ.) (૩) લેણદેણ, આવકખર્ચ
વગેરેની ગણતરી કે તેનું નામું (૪) લેણ;
વિસાત (૫) રીત, ઢંગ, મર્યાદા, નિયમ.
[-આપવા જવું] (પ્રદાને ઘેર) = મરી જવું.
-ગણવો = ગણતરી કે દાખલો કરવો (૨)
મહત્ત્વ માનવું, ગણતરીમાં લેવું -ચૂકવવો =
માગતું લેણું પતાવવું -ઝેવો = આવકખર્ચનું
નામું તપાસવું -રહેવો = નામું લખાવું (૨)
મર્યાદા - મહત્ત્વ જાળવાવાં -રાખવો = નામું
લખવું (૨) મર્યાદા જાળવવી -લઈ નાખવો
= ઝડપી લેવી (૨) ધમકાવવું -લખવો
= નામું લખવું (૨) દાખલો લખવો -લેવો =
આવક ખર્ચ વગેરે માગીને લેવું -તપાસવું]
ઠકિતાળ પું. લેવડદેવડના ચોપડા (૨) લેણ-
દેણનો હિસાબ ૦નીશ (-સ) પું. હિસાબ
રાખનાર. -બી વિ. હિસાબને લગતું (૨)
હિસાબ રાખનાર; હિસાબ રાખવામાં કે
કરવામાં દુશળ (૩) ગણીને નક્કી કરેલું,
ચોક્કસ (૪) પું. હિસાબ રાખનારો મહેતો.
-બે અ. હિસાબથી લેતા કે ગણતાં (૨)
રીતે; ગણતરીથી [કે લેણાનો]

હિંસારો, -રવ [સ] પું. એવો અવાજ (ગાય
હિંસાવણું સંકિં 'હીસવું'નું પ્રેરક
હિંસટીરિયા પું. [ઈ] મૂળ આણતો વાયુનો
એક રોગ [-આપવો]

હિંસો પું. (અ) ભાગ, ફાળો -રસેદાર
વિ. ભાગીદાર

હિંકાર પું. [સ] 'હિ' એવો અવાજ
હિંમ શીં [જુઓ હિંચું] એક ઝાડનો ઉંચ
વાસવાળો રસ; વધારણી ઠોડા પું. હલકી
લનની હિંમ. ૦તોણું વિ. [+તોણું]
હિંગ વગેરે તોણી ખાય એટલી જ જુદિતું
(તુચ્છકારમાં) -આટક નં. [+મદક] હિંગ
વગેરે આહ વસ્તુઓનું એક ચૂર્ણ -એક ઔષધ
હિંમળો, ૦ક પું. [સ] હિંગૂલ, પ્રા. હિંગુલ]

અધક અને પારાની મેળવણીવાળો એક લાલ
પદાર્થ ઠકિયું નં. હિંમળોક રાખવાની
દાખડી (૨) વિ. હિંમળોકના રંગનું

હિંચું પું. નં. [સિ.] હિંગ
હિંગોરું નં. -રો પું. [સં રૂંદી, સરં હિં.
હિંગુપત્ર, હિંગોટ; મ હિંગળી] એક ફળ. -રી
શીં તેનું ઝાડ

હિંડોલ (-ળ) પું. [પ્રા. (સં હિંદોલ)] જુઓ
હિંદોલ -ળાખાટ શીં ખાટલાનો હિંડોળો
હિંડોળો પું. [પ્રા હિંડોળ્ય] કંઠરાવોળો મોટો
હાંચકો, ઝૂંલો. [હિંડોળો ચડાવણું =
નિકાલ ન થવા દેવો, ધકકે ચડાવણું હિંડોળો
ખાવો = હાંચકો ખાવો (૨) [લા] અધ્ધર
લટકવું -ચડાવવો = મોટા હાંચકો નાખવા.]

હિંદ પું. શીં, નં. [ફા (સં સિંધુ, સત્સિંધુ)]
(સ) હિંદુસ્તાન ૦વાણી શીં હિંદુસ્તાનની
કે હિંદુ શ્રી ૦વી વિ. [ફા] હિંદુ, -ને
લખતું -વી વિ. હિંદુ (૨) શીં (સ) ઉત્તર
હિંદુસ્તાનમાં બોલાતી એક ભાષા
(૩) હિંદની રાષ્ટ્રભાષા (૪) પું. હિંદનો
વતની. -વી-હિંદુસ્તાની સ્ત્રી. હિંદની
રાષ્ટ્રભાષા. -દુ વિ. (૨) પું. [હિંદ
ઉપરથી, સં, દે.] હિંદુ ધર્મનો અનુયાયી
-દુત્ત નં. -દુસ્તાન [ફા.], -દુસ્થાન
પું; નં. [+સ્થાન] (સં) ભારતવર્ષ.
-દુસ્તાની વિ. હિંદુસ્તાનનું, -ને લગતું
(૨) પું. ઉત્તર હિંદને રહેવાસી (૩) શીં
જુઓ હિંદી-હિંદુસ્તાની

હિંદોલ પું. [સં] હાંચકો, હિંડોળો (૨)
હિંડોળ, એક રાગ. -ળણું સંકિં. [સં.
હિંદોલ] હિંદોળા કે પારલામા જુલાવણું
હિંમત શીં [જ] બહાદુરી. [-આપવી =
નાહિ મત થતું અટક વડું -કરવી, ચલાવવી,
દાખવવી, ધરવી, ખતાવવી, ભીડવી,
રાખવી. -હારવી = નાહિ મત થઈ જવું]
૦ખાજ, ૦ખાન વિ. બહાદુર [હિંસા
હિંસક વિ. [સં] હિંસા કરનાર. -ન નં.
હિંસા શીં [સં] કાઈ પણ જીવને હણવો કે
પીડવો તે. ૦કર્મ નં. હિંસાનું કર્મ ૦મક

વિં [+આત્મક] હિંસાપુત્ર, હિસાવાણુ.
 ૦રી વિં [સં હિંમીર ઉપરથી] હિસ, માંસા
 હારી ૦રુ પું [સં] હિસ પદ્ય (૨) વાધ
 -અ વિં [સં] હિસક ઘાતક, કુર
 હીકે સીં [સં દિક્કા] હેલકી, વાધણી (૨)
 સલ્લે, શૂળ (૩) તાકીડ, ઉતાવળ (૪) ઇમ
 હીકળ નં જુઓ હિકળ
 હીકા સીં જુઓ હિકા (૨) તાણ, આચકા
 (ખરતી વેળાના) [હીંચકો
 હીચ સીં [હીચવું પરથી] હીચવાની ક્રિયા,
 હીચકુ અંકિં જુઓ હીંચકું
 હીચકાર વિં [ફા] જુઓ હિચકાર
 હીચકાવું અંકિં 'હીચકું'નું ભાવે (૨) દિવાવું
 હીચવું અંકિં જુઓ હીંચવું (૨) ગિલ્લી-
 ઇલામા મોઈ ગમી પર ગોઠવી તેને ઇલાને
 છેડેથી ઉઠાડવી, હીલવું
 હીજડો પું [જ હીજ] નપુસક, રાંઠેલો
 હીઃ(-૨) નં જુઓ હીર
 હીજુ વિં [પ્રા. (સં હીજ)] અધમ, નીચ
 (૨) હલકું, હીનરવું (૩) લેખવાળું (૪)
 વખરનું, વિનાનું; ઓધુ, કમ. ૦કચુ વિં
 [+કાચુ] અધકચર, કાચુ પાકું ૦કમાઈ
 વિં કમાણી વિનાનું, નિરુધમી ૦કમં નં
 નીચ કમં ૦કમીં વિં(૨) પું નીચ કમં
 કરનાર ૦પત(-હ) સીં, નં હીલપણુ,
 હલકાઈ, લાંઘન ૦ભાગી, ૦ભાગ્ય વિં
 ભગ્યહીન, કમનસીમ. ૦વર પું કન્યાના
 મુકામજામાં નાનો કે હીનરી કાઠીનો વર
 ૦વર નં [જુઓ હીલવર] કબ્બેડું ૦બું
 સંકિં પિકારવું; નિહવું (૨) ઉતારી પાઠવું;
 હલકું ગણવું -જુ વિં જુઓ હીલ
 હીન વિં [મં] તણ હીનેલું (૨) વગરનું, વિનાનું
 (સમાસમાં) હીનાં શક્તિહીન (૩) જુઓ
 હીણુ ૦તા સીં, ૦ત્ત નં ૦યાન પું
 (સ) બે હવર્મનો એક સપ્રદાય (ખીલે તે
 મહાયાન) ૦વાહી વિં મૂળ
 હીજકવું અંકિં [જુઓ હેજક] હજકવું (૨)
 [જુઓ હીજક] હસકા ખાવા
 હીજક નં [સવં ૧ સરં હેજક] (કા) હસક

હીમજ સીં નાની હરડે -જુ હરડે સીં
 નાની કાચી સૂધી હરડે
 હીમર નં એક ભતનું રેશમી કાપડ
 હીર પું [સં] એક જડ (૨) નં [સં, પ્રા હીર
 = પાતળ નસ-રેસો ઉપરથી] રેશમ (૩)
 [મં વીર્ય, ફેર? સરં મ, હિં, કે સં હીર =
 હીરો ઉપરથી] તેજ, કાતિ (૪) યાવ, દેવત
 (૫) પ્રેમ, પ્યાર (૬) હિમત [-ગુમાવણ
 = નૂર ગુમાવણ -હીરણુ = શાખ ૭વી]
 ૦કોરી વિં રેશમી કિનારવાળું ૦ચીર નં
 કીમતી વસ્ત્ર ૦નીર નં હિમત, પાણી
 હીરક પું [સં] હીરો ૦મહોત્સવ, -કોત્સવ
 પું [+ઉત્સવ] ૬૦ વર્ષ પૂર્વ ધયાની ખુશા-
 લીમા કરવામાં આવતો મહોત્સવ
 હીરજી ગોપાળ પું કોકીની કમાઈ નહી,
 અને ધકીની કુરસદ નહી એવો માલસ
 હીરવા નં એક પખી [ખેઠલું
 હીરહારી વિં [હીર+હારવું] હીર ગુમાવી
 હીરાકણી સીં [હીરો+કણી] હીરાની કણી કરચ
 હીરાકરી(-રી) સીં [સરં હિં હીરાકરીસત;
 મ હિરાકસ] શાહી તથા રગમાં વપરાતો
 એક પદાર્થ [મણકાની ઠહી
 હીરાકઠી સીં [હીરો+કઠી] પાસાદાર
 હીરામળ વિં [હીર ઉપરથી] રેશમી
 હીરાદખખજુ સીં એક વસાણું
 હીરાબોળ પું [હીર+બોળ?] એક ભતનો બુદર
 હીરાવેધ વિં [હીરો+વેધવું] હીરો વીધે એવું
 (૨) [લા] હોશિયાર, ચાલક
 હીરાણું વિં [હીરો ઉપરથી] હીરાનું
 હીરો પું [સં હીર, ૦ક] એક કીમતી પથ્થર;
 ઘેળા રગનું રતન
 હીલવણુ સંકિં હીલે એમ કરવું હિલાવવું
 હીલવું અંકિં [જુઓ હાલવ, સરં હિં દિલના,
 મ કિલ્લો] ડાલવ (૨) જુઓ હીચવું ૨
 હીલો પું [જુઓ હીલવું, સં દિલોલ] હેલો,
 ધકો (૨) હરકત, ગુસ્સાન
 હીસવું અંકિં [હસવું ઉપરથી, સં હર્ષ]
 (૫) હસવું (૨) આટરે ધવ (૩) હર્ષ
 પામવું (૪) [જુઓ હિસાર] હીસારવું

હીહી અં [સં.] [રવં] હસવાનો અવાજ
હીંચ ઓં [બુઓ હીચવુ] એક તાલવાળો
ઠેકા. ઠંકુ અં કિં હીચકો ખાવો ઠંકો
પું [હીંચવુ પરથી] હીચવા માટે ટંગાવેલું
સાધન (૨) તેનું કે તેવું આદેશન-ઝોલો
હીંચવવું સંકિં બુઓ હીંચાવવું
હીચવુ અં કિં [સરં દે હિંચિઅ=એક
પગથી ઝૂલતા ચાલવુ તે] ઝોલો ખાવો,
હીચકો ખાવો

હીચાવવું 'હીચવું'નું પ્રેરક; હીચેળવુ
હીંચોળવું સંકિં [હીચવુ ઉપરથી] ઝુલાવવુ,
હીંચકા નાખવા

હીચોળાખાટ ઓં [હીંચોળવુ + ખાટ] +
હિડોળાખાટ

હોંડછા ઓં [હોંડવુ ઉપરથી] હોંડવાની રીત ચાલ
હોંડવુ અંકિં [સં હિંજ, પ્રા હિંજ] ચાલવું
હોંડાડ(-વ)વું સંકિં 'હોંડવું'નું પ્રેરક
હોંડાવુ અંકિં 'હોંડવું'નું લાવે [ખાટ
હોંડાસ(-ગો),-ગાખાટ બુઓ હિડોળ,-ગા
હોંયાં અં (૫) બુઓ અહીંયા, ઘા
હોંસ (હોંસ[રવં](કા) અગિની દૂરથી લાગતી
આંચ [હિસારવ કરવે]

હોંસારવ પું બુઓ હિસારવ.-વું અંકિં
હુઓ(-વો) [પ્રા હુઅ (સં મૂત)] (૫) હવો,
યયો (હોવું)નું ભૂંકાનું કાલચરત રૂપ)
હુકમ પું [અ. હુકમ] આજ્ઞા, કરમાન (૨)
(પ્રાયઃ બંધવંમાં) ગજાની એક રમતમાં
અમુક ભાતના પાન ઊંચાં ગણવા તે કે તે
પાન, સર [-આપવો કરવો, છેડવો=
આજ્ઞા કરવી. -ઉઠાવવો=આજ્ઞા પળવી
-કાઠવો=હુકમ બહાર કરવો -છૂટવો,
નીકળવો=હુકમ બહાર યવો -પડવો=
પત્તાની રમતમાં સર રોના તે નક્કી થવું -ખહાર
પડવો=હુકમ નીકળવો. વનામું નંકાઈના
લેખી ચુકાદો. ંસર પું હુકમ ર બુઓ
હુકો પું [અ. હુકા] તમાકુ પીવાનું એક
સાધન [-અમઠાવવો, તાજુવો, પીવો=
હુકાથી તમાકુ પીવી -અરવો=ગઠાકુ,
દેવતા વગેરે મૂંઝીને હુકો પીવા માટે તૈયાર

કરવો.] બ(-કા) પાણી નંબંબં હુકો પાણી
વગેરે પીવાં તે (૨) [લા.] બેઠકઊઠકનો કે
સામાજિક સંબંધ [-કરવાં -બંધ કરવાં
=સાથે બેસી હુકાપાણી કરવાનો કે સામાજિક
સંબંધ તોડવો]

હુજરો પું [અ] ઠોટી (૨) મસીદમાંની
મુલ્લાને રહેવાની ઠોટી

હુજત ઓં [અ] હઠ, છઠ (૨) તકરાર
બોર, -તી વિં હહીલુ (૨) તકરારી
સ્વભાવનું

હુઠકારવું સંકિં [રવં; સરં મ હુઠકાવળે]
હુઠતાવવું, ટુચકારવું [અમકાવવુ]

હુઠતાવવું સંકિં ટુચકારવું, તરછોડવું (૨)
હુકકુ અં [રવં] ધસારો કે પડાપડીનો સ્વ
હુકુચુદ નં [સં] ઘેટાની લઠાઈ

હુલાવુ અંકિં, -વવું સંકિં 'હુલવું'નું
અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

હુત વિં [સં] હોમેલુ અલિફ આપેલું (૨)
નં બલિ. ંદ્રંચ નં હોમવાળાં વરદુ,
બલિ ંબુજ, ંવહુ પું (સં) અગ્નિ
-તાત્મા પું [+આત્મા] શહીદ, હુત
યયેલો માણસ -તાશા(ન) પું [સં]
(સ) અગ્નિ -તાશની ઓં હોળી

હુતુતુ નં [રવં] એક રમત

હુમર પું [અ હુમર] કારીગરી, કસબ
ંઉલોગ પું હુન્નર અને ઉલોગ. ંશાળા
ઓં હુન્નર શીખવવાની શાળા કળાલવન
-રી વિં કસબી, કરામતી, નિપુણ

હુખબેવતન નં [ફા] વતન પ્રત્યેનો પ્રેમ દેશપ્રેમ
હુમલો પું [અ હમ્લહ] આઝમણ, ધસારો, ખપો.
-લાખોર વિં હુમલો કરવાની આસ્તવાણ

હુમા નં [ફા] એક પૌરાણિક પંખી ંયુ નં
બુઓ હુમા (૨) પું (સં) બીએ મોગલ
બાદશાહ

હુરમ ઓં [બુઓ હરમ] દોડી, દાસી
હુરમત ઓં [અ] શાખ, આખર [-હારવી
=શાખ ખોલી.]

હુરિયો પું ઓં [રવં, સરં દં. હુરરાહ]
ફળેતો, લવાડો (૨) મલક હઠાવ્યું તે (૩)

અં ઉચ્છેદણીનો, મલક કે તુચ્છકારનો એવો ઉદ્ગાર. [-ખાલાવવે = હુરિયો કરવું]
 હુલરાવવું સંકિં [જુઓ હુલાવવુ, અથવા સરં દે હિલ્લરી = મોજુ, તરમ, હિલ્લોળવું, (ખાળકને) ઉઠાળીને રમાડવું, લઠાવવું
 હુલામણુ નં [હુલાવવુ પરથી] હુલરાવવું તે -થુ નં હુલામણુ (૨) વિં લાઠમાં પાડેલુ (નામ) [લા] મમાલ હુલામો પું [સરં હુલામણુ] ઉઠાળો (૨) હુલાવવુ સંકિં [પ્રા ફુલ (સં ફુલ)] જુઓ હુલનાવવું (૨) ઉઠાળવુ (૩) હુલાવવું; ચારે કાર ફેરવવું (૪) 'હુલાવુ', 'હુલવું' પ્રેરક હુલાવું અંકિં ['હુલવું'નાં ભાવે] મકલાવું (૨) સંકિં જુઓ હુલાવવું ઉઠાં 'હુ' તો હુલાવું મારા બાધને'
 હુલ્લહ નં [સરં હિં] હલ્લો, તોફાન, બએડો, બહ. બોર વિં (૨) પું બહોર; તોફાની -હાઈ અંકિં હુલ્લહોર વર્તન; બહોરપણુ -દિયું, -દી વિં જુઓ હુલ્લહોર
 હુલો (પ.) જુઓ હુઓ, હુલો [ખૂબસૂરતી હુલન નં [જુઓ હુલન] સૂરત, કાંતિ (૨) હુસહુસ અં [રવં] ઉતાવળમાં (૨) કરઠવા, ફતારાને ઉચ્છેદવાનો ઉદ્ગાર
 હુસેન પું [જ હુસેન] (સ) જેમને નિમિત્તે તાબૂત નીકળે છે તે બાઈઓમાનો એક (ખીલે હસન)
 હુસન નં [જ] જુઓ હુસન
 હું (૦) સં [સં અહમ્] (પ્રથમ પુરુષ એંબં) ૦૫છુ નં અહતા, અભિમાન. ૦૫હ (હું) નં અભિમાન, અહંકાર. ૦૫દી વિં હુપદવાણુ, અહકારી
 હું અં [પ્રા હું (સં હુમ્)] ખોખારો, ગુસ્સો, વિરોધ, ગર્જના ધનંતો ઉદ્ગાર ૦હાર(-રે) (૦) પું [સં. ફુક્કાર] હાં સાબળુ હુ' એવા અર્થનો ઉદ્ગાર, હાંકારો (૨) ખોખારીને બોલવું તે, હોંકારો (૩) 'હુ' એવા અવાજ, સિહનાદ. ૦કૃતિ સીં [સં] હકાર (૨) પું સગીતમાં એક અલકાર

હુસાતુંશ(-શી, -સી) (૦, ૦) સીં [સરં દે. હિસોહિસા = ચઠસાચડસી] (હું અને તું વચ્ચે) સ્પર્ધા, ચઠસાચડસી, રકઝક, ખેખાખેચી હુક પું [શ] આકડો, છેડેલી વાળેલો ખીલો હુક પું [રવં] વાદરો, હૂપ (ખાળલાવામાં) (૨) અંકિં આકડી; ચૂક ૦હું અંકિં [રવં] વાદરે બોલવું (૨) બરાડો પાડવો હુકલી અંકિં જુઓ 'હુકા'માં હુકળ પું [સરં હુકું] ખોલાચાલી કેકબિયાનો ઠાલાહલ ૦હું અંકિં હુકળ કરવો હુકાહુક અંકિં [રવં] વાદરાના હોંકારો હુકો પું જુઓ હુકો -કેલી અંકિં નાનો હુકો હુક અંકિં [રવં, સરં સં હુદ = બહુ, મં.] તિરસ્કારનો એવો ઉદ્ગાર હુદદો પું [જુઓ હુદ] મરકરી, મલક હુદહુદ અંકિં [રવં, જુઓ હુ.] ઉતાવળ કે અપાઠાબધ ગતિ સૂચવતો રવ [માણસ હુણુ પું [સં] એક પ્રાચીન મેગિલ ભતિનો હુણવું સંકિં ફૂટવું (છાતી) હુન નં [સં] + એક સિકો, મહોર હુપ અંકિં [રવં] વાદરાનો એવા અવાજ (૨) પું બહુ; મોટો વાદરો (ખાળલાવામાં) ૦હાર પું હૂપ એવા અવાજ. -પાહૂપ અંકિં જુઓ હુકાહુક હુખહુ વિં [જ] તાદસ, આખેહુપ હુરી અંકિં [ફા] સ્વર્ગની સુદરી, અપસરા હુલકવું અંકિં (પ.) જુઓ હુકવું હુલકું નં [સરં હુલકવું] ઓચિતો ગભરાટ હુલવવું સંકિં જુઓ હુલરાવવુ હુલવું અંકિં [જુઓ હુલાવવુ] જુઓ ઊલવુ (૨) આનંદમાં આવવું હુક સીં (કા) [સિહની] ગર્જના હુકવું અંકિં તલપી રહેવું, ટમટમવું (૨) જલદીથી પૂર કરવું હુછી વિં [સરં હિં હુસ = સ્પર્ધા] તોફાની (૨) અપશુકનિમાળ. ૦છોડો પું હુછી - તોફાની થોડો (૨) [લા] અપશુકનિયાળ માણસ હુછુ નં [સરં રૂછુ, છૂછુ] માસનું કૂમટું,

છેડાનાં છૂછા (૨) છૂછ; મો [૬૨
 હિંદિયામણ નં [હૂડી પરથી] હૂડીના વટાવનો
 હૂડી સીં [સં. હુડી; સરં હિં., મ] દેશ-
 પરદેશમાં નાણાની આપલે કરવા માટે
 ચલાવવામાં આવતી શાહુકારી બિઠ્ઠી
 [-દેખાદવી, ખતાવવી = જેના ઉપર હૂડી
 લપી હોય, તેને ત્યાં તે નોંધાવવી (પછીને
 દિવસે તેના પૈસા મળે) -હું ખોખું = હૂડી
 રત્નીકાર્યા પછીનો કાગળ. -પાકવી = હૂડીના
 નાણાં આપવા હેવાની મુદત થવી. -બરવી
 = હૂડીના પૈસા ભરવા. -જખવી = નાણાં
 આપવાની ચિઠ્ઠી કરવી. -શિકારવી,
 રવીકારવી = હૂડીમાં જણાવ્યા પ્રમાણે
 નાણા ચૂંચવા] ૦૫૨૧ સીં હડી વગેરે
 કામળ ૦૫૬૬ સીં હૂડીની આપલે
 નોંધવાનો ચોપડો

હૂડે અં [જુઓ હૂડો] એકજથે
 હૂડો પું કુંલ કે આખો જથો; સમૂહ
 હૂંદજ (લ.) સીં [જુઓ સૂદલ] સહિયાર
 હૂંદે સીં [સં. જમન?] ગરમાવો (૨)
 [લા] સહાયતા, આશ્રય [-વળવી =
 ગરમાવો લાગવો.] -ફાલું અંકિં હૂંદ
 વળવી -ફાળ(-જુ) વિં હૂંદવાળું
 હૂંદે સીં + [જુઓ હોરા] ઉમમ, ઉત્સાહ
 (૨) હોરા, જોર -રશિ વિં હૂંદવાળું
 હૂંશેટ અં (ચ.) સોસડું, વચ્ચે થઈને સીધું
 હૂંલ વિં [સં.] હરાયેલું, છીનવી લીધેલું
 હૂંલ નં [સં.] હૂંલ
 હૂંલ નં [સં.] જ્યાથી લોહી શરીરમાં ધકેલ થ
 છે તે અવયવ (૨) [લા] છાતી (૩) દિલ,
 હૈયું, અતઃકરણ (૪) કામળ લાવો કે લાગણી
 -પ્રેમ, દયા, સમભાવ વગેરે (૫) મર્મ;
 રહસ્ય [-પીગળણુ = દયા આવવી, લાગણી
 થવી. -ખંધ પડી જવું = એકદમ હૂંલ કામ
 કરવું ખંધ થવાથી મૃત્યુ થવું -બરાઈ આજવું
 = રોકતી લાગણીથી હૂંમે ભરાવો. બેદરું =
 હૂંલ પિગળાવી નાખવું (૨) મર્મમાં વાગવું -
 અસર કરવી] ૦૬૫ પું હૂંલનો કપ.
 ૦૬૯૫ પું હૂંલનું -ભાવનાનું વલણ કે

દિશા. ૦૪૩ વિં હૂંલમાં રહેલું. ૦૪૪
 વિં તર્કથી નહિ પણ લાગણીથી કે ભાવ-
 નાથી હૂંલમાં સમભાવ તેવું. ૦૪૫ હીં વિં
 મનને વશ કરી લે એવું; મનને ગમવું.
 ૦૬૫૬ (-ળ) વિં ૦૬૫૬ હૂંલનું. ૦૬૫૬
 નં હૂંલની કુર્જળતા ૦૫૬૬ પું હીંલનું
 -આતરિક લાગણીઓનું કે હૂંલકાણું
 બદલાવું તે. ૦૫૬૬ નં હૂંલનું બળ ૦૬૬૬,
 ૦૬૬૬ વિં હૂંલને ભેડી નાખે તેવું, હૂંલ
 ઉપરબળ અસર કરે તેવું ૦૬૬૬ નં
 હૂંલમાં થતું મયન. ૦૬૬૬ વિં હૂંલમાં
 રહેલું. ૦૬૬૬ વિં હૂંલશૂન્ય, લાગણી
 વિનાનું. ૦૬૬૬ સીં એક હૂંલશૂન્ય ૦૬૬૬,
 ૦૬૬૬ (-ધુ) વિં ૦૬૬૬ હૂંલકેદ ૦૬૬૬
 વિં ૦૬૬૬ હૂંલવિહીન ૦૬૬૬ સીં.
 ૦૬૬૬ વિં ૦૬૬૬ હૂંલવતી ૦૬૬૬
 વિં હૂંલ ઉપર અસર કરે તેવું ૦૬૬૬
 પું પ્રાંતમ (૨) રવામી; પતિ ૦૬૬૬ વિં
 હૂંલવિહીન -ચંમમ વિં [સં.] હૂંલરપથી.
 -યાદાટ અં ૦૬૬૬ હૂંલયાદાટ -ધેશ (-સર)
 પું [ઈશ, -સર] જુઓ હૂંલરવામી
 -ધેશવરી સીં પ્રિયા, વહાલા સી (૨)
 પત્ની -ધેશ્વાર પું [+ ઉદ્ગાર] હૂંલનો
 ઉદ્ગાર, અતરનો અવાજ

હૂંલધું, હૂંલ નં + જુઓ હૂંલ
 હૂંલન વિં [સં.] હૂંલમાં રહેલું; આંતરિક
 (૨) નં આંતરિક વિચાર કે ભાવ
 હૂંલેશ પું [સં.] હૂંલનો ભાવ
 હૂંલ વિં [સં.] પ્રિય, ગમે તેવું, ગમતું ૦૬૬૬ સીં
 હૂંલેશ પું [સં.] હૂંલનો રોગ
 હૂંલકેશ પું [સં.] (સ) શ્રીકૃષ્ણ (૨) વિ
 હૂંલ વિં [સં.] પુરા, પ્રસન્ન ૦૬૬૬ વિં (શરીરે)
 ખૂં જડું; માતેલુ ૦૬૬૬ સીં
 હૂંલકા સીં [સં.] મધ્યમ ગ્રામની એક
 મૂંજના (સંગીત)
 હૂં (હો) સીં [જુઓ સે] ધીરજ, હિંમત.
 [-પૂરવી = સદૃષ્ટ થવું (૨) મદદ કરવી.]
 હૂં અં [સં.] સખાધન કરવાનો ઉદ્ગાર
 હૂંજ પું [ભેજ પરથી?] ભેજ, બીનાશ (૨)

[હેત પરથી ?] + હેત; ઉમળકા (પ.)
 હેટ સીં [ફ] વિલાયતી ટોપી
 હેઠ અં [પ્રા હેટ] (પ. ૧) નીચે, હેઠ
 ંલાણુ નં હેઠસે ભાગ ંહું વિં હેઠળનું,
 તળેનું ંવાશ(-સ) અં (કા) પવન
 કે પાણીના વહનની દિશામાં નીચસે ભાગે
 (૨) નીચસે માળે ંળા અં નીચે,
 તળે. -ઠાણુ(-ણુ) નં નીચાણવાળી જગા
 (૨) વિં હલકું, નીચુ, હેટુ -હું વિં
 જુઓ હેઠાણુ (૨) અં હેટ, ન અ -ઠે
 અં જુઓ હેઠ [-ખેમનું = તળિયે નામનું
 (૨) કટાળીને કે હારી યાકીને કાઠ] પ્રવૃત્તિ કે
 કામ છોડી દેતું જ'પત્ર (૩) પાયમાલ થવું]
 હેઠ (હ.) સીં [સં. ફરિ] યુનેગારનો પગ જકડી
 રાખવાને કરેલું મોઢું બારે લાકડું (૨)
 તોફાની ગાયમેસના ગળામાં પગ વચ્ચે રહે
 એમ બધાનું લાણું લાકડું, ડેરો (૩)
 સગર્ભા સ્ત્રીને નિયમિત થતી અમુક શારીરિક
 પીડા જેમ કે, ઊલટીની હેઠ (૪) [દે હેઠા
 = સમૂહ, સરં મ] વેચવાના બળદનો કાફલો
 (૫) [લા] જેલ, કેઠ [-કેરડો વાગવો =
 શિરભેરી કે સત્તા ચાલવા] ંખેડી સીં
 હેઠ ને ખેડી
 હેઠ વિં [ફ] મુખ્ય, ઉપરી ંઓફિસ સીં
 મુખ્ય કે વડી કચેરી, કાર્યાલય ંકોન્સ્ટેબલ
 પું પોલિસટુકડીનો વડો, જમાદાર ંકલાર્ક
 પું વડો કે રકૂન અવલકારકુન
 હેઠકી સીં [સં ફિક્કા] ભારે શાસનું સ્થક (૨)
 વાપણી (-આવવી. ઊપલવી) -કિયો
 લાડુ પું મૂલલા નિમિત્તે થયેલો લાડુ
 હેઠમાસ્તર પું [ફ હેઠમાસ્તર] વડો-મુખ્ય
 શિક્ષક
 હેઠંબા સીં (સ) જુઓ હિડિઆ
 હેઠિયારો પું [હડી ઉપરથી] ધમાલ
 હેઠિયો વિં [જુઓ હેઠ (૪)] બળદની હેઠવાળો
 (૨) પું હેઠમાનો વાહરડો
 હેડી સીં [જુઓ હેઠ (૪), સરં ફિ] વેચવાના
 બળદનો કાફલો (૨) સમાનતા, બરાબરી
 હેડો પું [પ્રા હિમઠ (સં હૃદય) ઉપરથી ?

કે જુઓ ંઓડો] અતિશય પ્યાર, આસક્તિ
 હેષુ (હે ૧) સીં [સં શયન ?] તળાઈ, બિછાનું
 હેત નં [પ્રા. હિતલ (મં હૃદય) ઉપરથી] પ્રીતિ,
 ભાવ; રહેલ [-લાવણુ = ભાવ કે લાગણી
 પેલા કરવી, ચાહતું -વરસતું = બહુ ભાવ
 યવો] ંખીત સીં વહાલ, કૃપા ંમકું
 વિં હેત-માયા વિનાનું ંરવી વિં [સં.
 ઘિતેપી] હિતેચ્છુ, શુભેચ્છક -તારથ પું
 + હેતની લાગણી -તાળા (-ણુ) વિં
 હેતવાણુ; માયાણુ

હેતકણુ નં (કા.) મ'લ બંદવાનું ગાડું
 હેટુ પું [સં] વિદેશ, આશય (૨) સખબ, કારણ
 (૩) પચાવથવ વાકયમાં સખબ બતાવનારું
 કયન કે વાકય (ન્યા.) ંકર્તા પું (બ્યા.)
 પ્રેરકરચનાનો કર્તા ંગર્ભ વિં (અદર)
 હેટુવાણુ -ચિહ્ન નં હેટ બતાવતું
 () આપુ ચિહ્ન (ગ) ંતા સીં,
 ંત્ર નં હેટ હોવો તે, હેટુમત્તા ંમત
 વિં હેટુ -પ્રયોજનવાણુ, કાર્યકારણભાવ-
 વાણુ (ન્યા) ંમત્તા સીં ંવાદ'પું
 તર્કવિદ્યા, તર્કશાસ્ત્ર (૨) કુતર્ક, નાસ્તિકતા
 ંવાદી વિં તાર્કિક (૨) કુતર્કી, નાસ્તિક
 હેતવાલાસ પું [સં] કુદ - ખોટો હેટુ, હેતુને
 આભાસ (ન્યા)

હેઠળ નં + જુઓ હયઠળ
 હેન્ડલ પું [ફ] હાથો, દરતો
 હેબક, -ત (હે) સીં [અ હૈવત] હબક, કારડી.
 [-ખાવી = હેબકાણુ] ં(-કા)વું, -તાવું
 અન્કિં જુઓ હબકવું
 હેબિયેસ કોર્પસ નં [લેડિન, ફ] કેલીને
 બરોબર કાચદેસર પકડયો છે કે રૂમ, તેની
 તપાસ કરવાને માટે, અદાલત કેલીને પોતાની
 રૂબરૂ હાજર કરવા હુકમ કાઢે છે તે
 હેમ નં [સં] સોનુ ંકાર પું સોની ંગિરિ
 પું (સ.) મેક
 હેમક (હે) વિં [અ અહમક] મૂખ, બેવફા
 (૨) બીકણ, હરપોક
 હેમશે(-ખે)મ વિં [ફેમ દિલ્લાવ] કુશળ,
 સહીસલામત

હેમચંદ્ર પું. [સં] (સ) એક પ્રસિદ્ધ જૈન
આચાર્ય [માળાવાળું]

હેમમાત્રી વિ. [સં] હેમ-ખટ્વનાં રૂઢીની
હેમજતા સી. [સં] એક વેલ

હેમવતી સી. [સં] સંગીતમા એક યાદ

હેમંત સી. [સં.] માગશર ને પોષ મહિનાની
ઋતુ -તી વિ. હેમંત સંબધી

હેમિયું, હેમા વિ. [હેમ ઉપરથી] સોનાનું
હેય વિ. [સં] સાબ્ય ંતા સી.

હેર, ંક પુ. [જુઓ હેરવું] ખાતમીદાર; ભસ્યસ,
હેરનાર. ંક પું. નં જુઓ હેરિયું ૧

હેરત (હે) સી. [જ] નવાઈ, આશ્ચર્ય [-પામવું,
પમાવવું] ંમંદ વિ. આશ્ચર્યચકિત

હેરફેર વિ. ફિરનો દિશાવ; અથવા હેરવું +
ફેરવવું; સર. મ, ફિ., ખલેલું; ફેરફારવાળું
(૨) અલ્લાખલ્લી થયેલું (૨) પું. હેરફેર થવું
તે (૩) તફાવત, ફેર, ફરક -રી સી.
હેરફેર કરવું તે

હેરવવું સંકિં. [સિરવવું? સં હેલ્ = તિરસ્કારથી
મકેલી કાઢવું પરથી ?] રોજ મુલતવી રાખવું

હેરવું સંકિં. [દે હેર, સર. સં. હેરિક =
ભસ્યસ] ખારીને કે છૂપી રીતે ભેડવું; નિહાળવું
(૨) [ઈ] લલકારવું, ઉશ્કેરવું (૩) અંકિં.
[સં હેલ્ = કોઠા કરવી] + હળવું, હથવાર થવું

હેરળ પું. [સં] (સં.) મણપતિ

હેરાન (હે) વિ. [જ] હેરાનમતિ પામેલું, કંટાળેલું
ંમત (-તિ) સી. મુશ્કેલી, પીડા, પન્નવણી

હેરિયું નં. [હેરવું ઉપરથી] જાનુઆનું ભેડવું તે
(૨) ખાકામાથી પકડેલું સૂચનું કિરણ (૩)
[જુઓ હેલો] ઝાડું, ઝોલું (૪) હોડીને પવન
હોય તેમ ફેરવવી તે [હેરિયાં ખાવાં =
હોડીમા બેસી પવનની લહેર માણવી હેરિયાં
હેરવાં = જાનુઆનું ભેડવું (૨) બીજાનાં
ઉદ્ગ્રભવાં]

હેર, -રો પું. [જુઓ હેરક] ભસ્યસ, ખાતમી-
દાર -રું નં જુઓ હેરિયું ૧, ૨

હેરોફેરો પું. [હેરવું + ફેરો] અટિફેરો, જુ
આવવું તે (૨) ફેરોફાટો ખાવા બેસુ થોડું
કામકાજ

હેલ (લ) સી. [સર. મં.] બોલો, બાર (૨)
વેથવા સાથે ગાકામા બરેલા લાકડા છાણા વગેરે

કે તેવું માડું (૩) માથે લીધેલું કે લેવાનું બેડું
(૪) ઊંચકવાની મળૂરી (૫) હેલકરીનું કામ.

ંકરણ સી. સી-હેલકરી ંકરી પું.
[સર. મં.; ફા. હકારણ] મળૂર, વૈતરો

હેલકારો પું. [હિલો પરથી] હેલારો, હેલો
(-મારવો)

હેલણ, -ન [સં] નં હેલા, ગેલગમત, ખેલ
હેલના સી. [સં.] અવહેલના; તિરસ્કાર,

તરછોડવું તે

હેલપટો પું. [હેલ + પટી] નકામો ફેરો, આંટો
હેલણ : સંકિં. (૫) જુઓ હેળવવું

હેલવું અંકિં. [જુઓ હેલ] હેરવું, હળવું (૨)
સંકિં. [સં. હેલ્. અવગણવું, હેલના કરવી

હેલા સી. [સં] ખેલ, કાંડા (૨) રતિકોઠા
(૩) તીન સંભોગેચ્છા (૪) તે વ્યક્ત કરવી

ચેષ્ટા (૫) ક્ષણ; સહેજ વાર

હેલારો પું. [જુઓ હેલો] મકો

હેલાથી નં. [જ. હિલાલ] મુસલમાની ૩૫૪
રિવસનું વર્ષ

હેલી સી. [દે અવાલિ] સતત વરસાદ (૨)
[અપ. હેલિ (સં. હલે = સખીને સખોખન)]

અલી; સાહેલી (૩) [સર. પ્રા અલિહા]
ગીતની એક રેથી (૪) [ઈ] ખગલ (૫) રાખ

(મુકાદાની) (૬) [જુઓ હેલા ૫] ક્ષણ

હેલો (-લો) પું. [જુઓ હીલો સર. કે હલ્]
હેલારો; આંચકો, મકો (૨) ઝપાટો (૩) હરકત,

તુકસાન (૪) ખાકાટકરાવાળી જમીન ઉપર
વાહનનું ઊછળવું તે, તેથી બેસનારને લાગતો મકો

હેવા (હે) પું. ંબ. ંબ. [જુઓ સહવાસ] પરિચય
(૨) આદત; મહાવરો

હેવાતણ (-ન) (હે) નં. [પ્રા અવિહવા (સં
અવિવવા) ઉપરથી ?] સૌભાગ્યાવરણ

હેવાન (હે) વિ. [જ] દોર બેસુ (૨) નં પથ્થ,
દોર. -નિયત સી. પથ્થપથ્થ; પાશવતા

હેવાયું (હે) વિ. [હેવા ઉપરથી] હેવાયેલું;
હળેલું (૧)

હેવાલ (હે) પું. [જુઓ અહેવાલ] વૃત્તાંત

હેવાવુ (હે) અઠકિં [હેવા પરથી] હેવા થવા;
હળવુ

હેવવું અઠકિં [સં હેવ્] હેવા કરવી હણહણવું
હેવા સીં, ૦૨૧ પુ. [સં] ચોહાનો હણહણાટ
હેસિયત (હે) સીં [અ હેસિયત] સામર્થ્ય, શક્તિ

(૨) વક્ત્ર, પ્રતિષ્ઠા ૦૬૨ વિ. હેસિયતવાળું
હેળ સીં [હળવુ ઉપરથી] હેવા, મહાવરો (૨)
જુઓ હેડ ૨ ૦૧૪ સીં હેળવવુ તે ૦૧૪
સંકિં [સરં હેરુ ૩] હળો એમ કરવુ,
મન મેળવવુ (૨) કેળવવું; પાળવુ (પશુને)

હેં (હેં) અઠ [રવં] એ, વિરમય, ધમધી વગેરે
ખતાવનારો ઉદ્ગાર (૨) ક્ષીયી કે નહીને પ્રશ્ન
કરતી વેળાનો ઉદ્ગાર હાં હે, શાસ્ત્રની
વાત સાચી? હે, શુ કહ્યું?

હે કણું (હેં) અઠકિં [હેં રવ] તગીમાં હેવું
હે મુ (હેં) સીં + સુવાસણ

હેઠેઠે સીં [રવં, સરં હઠકં, હલકં]
આમતેમ ભેરથી ધૂમાધૂમ કરવી તે (ચ)

હેઠિયો પુ. [રિ. હઠુ = હાડકું ઉપરથી?] અળાની
ધાંટી; અળાનો બહાર તરતો હેખાતો ભાગ

—યાવેરો સીં મુસનમાની રાખ્નો એક કર
હેઠિ એય પુ. [સં] (સં) હિંદિયાનો પુન-
મદોલકમ

હેક નં જુઓ હેયુ

હેક નં (ચ) પેકું, ટેવ [-પકવું = ટેવાવું;
કાવવું થવું] [હિરેશી કરેલું]

હેતુક વિ. [સં] હેતુવાળુ, કોઈ હેતુ કે
હેટોસ સીં [હાય + હોસ, સરં મ] ક ખની
અરેરાટી (-કૂટવી)

હેમ વિ. [સં] હિમ સ બધી, બરફનું કે બરફ
નેટલું ઠંડુ (૨) સોનાનું કે સોના જેવા રંગનું.

૦૧૮ વિ. હિમાલયનુ હિમાલય સ બધી
(૨) હિમાલયમાં રહેનાર કે હિમાલયમાં

ઉત્પન્ન થયેલું ૦૧૮ સીં (સ) પાવંતી
હેયા-કૂટ થી હેયાળુ સુધીના રાખ્જો જુઓ

‘હેયું’ રાખ્જમાં છેવટે

હેયું નં [પ્રા ઢિયય (મં દ્વય)] હૃદય, હિલ,
અત. કરણ [હેયા ઉપર રાખવું = ખૂબ
સંભાળ લેવી, વહાલથી પાળવું. હૈયાના

લાખા = અતરની બળતરા. હૈયાની હોળી
= અતરનું કાખ હૈયાનું કૂટથુ કૂટેલું =
જીવિશય, હૈયાકૂટ હૈયાનું મેલુ, ચીર =
મનનો મર્મ કે બેઠ ન લલવા કે એવું
હૈયાનો હાર = અતિપ્રિય હૈયાનું સૂતું =
જુઓ હૈયાસૂતું હૈયામાં અમારા ઊઠવા
= અતરમાં તીવ્ર વેદના થવી, કાળજી બળવું
હૈયામાં કોતરી રાખવું = જુઓ હૈયામાં
લખી રાખવું હૈયામાં મળની કાતી હોવી
= છૂપુ વેર ધરાવવું. હૈયામાં ભારે કપટ
હેવું હૈયામાં ગોખલો હોવો = છૂપી
વાત બહાર ન પડવા દેવાનો ગુણ હોવો
હૈયામાં લખી રાખવું = બરાબર યાદ
રાખવું હૈયામાં હાથ મૂકે તો કોરો કટ
નીકળે = નલે પેટમાં ઠગી કપટ ન નથી-
છેક નિર્દોષ કે અનલ છો! (વકોફિ)
હૈયામાં હોળી = અતરમાં બળાપો હૈયું
કળૂલ કરવું નથી = વિશ્વાસ બેસતો નથી
(૨) હિમત ચાલતી નથી હૈયુ કહ્યું ના
કરે એવું = ન મનાય એવું ખૂબ આશ્ચર્ય-
કારક. —ખાલી કરવું = મનના ઊભરા
કાઢવા, મનની બળતરા કોઈને કહી સંભળાવીને
કે રડીને શાત કરવી —ટાકુ હિમ હોવુ =
નિરાંત હોવી —હાલવવુ = જુઓ હૈયું
ખાલી કરવું, બળતરા બહાર કાઢવી —કૂટી
જવુ = અકલ બહાર મારી જવી, અમ ન
પડવી —કૂટવું = દિલને સખત આધાત
લાગવો. —ખાળ્યા કરતાં હાથ ખાળવા
સારા = ખીલને હાથે કરાવતા ગુકસાન થવું
બોઈ દિલમાં બળવુ, તેના કરતાં નતે કરવા
માંહવું સારું —બરાઈ આપવુ = કાખ કે
લાગણીથી રડુ રડુ થઈ જવાવું —હાથ
રાખવુ = દિલની સ્વચ્છતા જાળવવી, ઉકળાટ
ન કરવો હૈયે તેવું હોઠે = જેવું મનમાં તેવું
વાણીમાં. હૈયે દાખવું = છાતીએ આપવું
હૈયે ધરવું = મનમાં ઈતારવું, બરાબર લક્ષમાં
લેવું હૈયે હાથ રહેવો = ધીન રહેવી
હૈયે હાથ મુકાવવો, રખાવવો = હિમત
રાખવાનું કહેવું હૈયે હાથ રાખવો = મીરજ

રાખવી. આટલું ને હૈયે ઘાલશે કે
કોટે? = આટલું શુ ઓછુ છે? (૨) આટલા
ચોક્કસ શુ કરશે? શી રીતે પૂરતું થશે?
-યાઉકલત સ્ત્રીં બુદ્ધિ. -યાદૂટ સ્ત્રીં
અતિ શોકને લીધે જાતી ફટવી તે (૨)
મોટી ચિતા. -યાચોળો પું ચિંતાથી
હૈયામા થતો ચૂધારો. -યાટજું અંકિં
નાહિતન થવું. -યાતોડ વિં જાતી
તુટી નય એવી મહેનતવાળુ (૨) સ્ત્રીં
હૈયાદૂટ. -યાદૂખળું વિં મનનું દૂખળું;
પાણી વગરનું. -યાધારણુ સ્ત્રીં સંતેષ;
સમાધાન (૨) ખાતરી. -યાદૂટ વિં જાતી
ફટી નય એવું (૨) અં જાતી ફટી
નય એમ (૨૬૭). -યાદૂકું વિં મૂક;
ખેવકૂક, ત્રમ વિનાનું -યાખળાપો પું,
-યાખાળ સ્ત્રીં હૈયુ ખળવુ તે, હૈયાનો
ઉકળાટ -યામેલું વિં હૈયામાં મેલ
રાખવું, મેલા હૈયાનું, હૈયારણુ -યારખી
સ્ત્રીં જાતીપૂર ચણેલી બીંત. -યારણુ વિં
હૈયામેલું; મનનો મેલ કે બેઠ ન જણવા કે
તેવું -યાશ(-સ)મડી સ્ત્રીં હૈયા ઉપર
મૂકેલી સમડીની પેઠે દુઃખ દેનાર. -યારોક
પું કોડો શોક -યાસૂતું વિં હૈયાદૂકું,
મૂક (૨) નિંકુર, નિર્વંચ -યાહોડો પું
ખૂબ હોડો -યાહોળી સ્ત્રીં દિલમાં ભારે
સતાપ કરાવનાર જે તે. -યાણું વિં પ્રેમાળ
હો અં [સં] [૨૧૦] ખાતરી અથવા સંમતિ-
દર્શક ઉદ્ગાર, હા (૨) કાળ્યના ફટલાક
ઢાળોમાં હવકાર માટે વપરાતો ઉદ્ગાર (૩)
ઓ, હે (સ યોધનનો ઉદ્ગાર)
હોઈયાં અં [૨૧૦] ઓડકાર કે વૃત્તિનો ઉદ્ગાર,
ઓહિયા. [-કરવું = પચાવી પાકવું, ગળી જવું]
હોઈશ હો) 'હોઈ'નું બંધાનું ૩૫ (પહેલો
પુરુષ એં ૧૦) [હોઈશ)
હોઈયું (હો) 'હોઈય'નું બંધનું ૩૫ (જુઓ
હોઈલી હો) સ્ત્રીં [જુઓહુકો] હૂકી, નાનો હોકો
હોકા, ૦૫ ત્ર નં [જ હુકફ = હાજરો] દરિયામાં
દિશા જાણવાનું સાધન [ભાહુ
હોકાટતું (હો) અંકિં [જુઓ હોકાર] ઠપકો દેવો,

હોકાય ત્ર નં જુઓ હોકા
હોકાર (હો) પું [૨૧૦] જુમાટો; બરાડો
હોકારો (હો) પું 'હ' 'હા' કહેવું તે, સમતિ-
સચક અવાજ (૨) [જુએ. હોકાર] ખૂમ;
બરાડો; ધમકામણીલરી ખૂમ. [-કરવો =
બરાડો પાડવો -દેવો = હોકારો કરવો (૨)
સામો હોકારો કરવો (૩) હોકારો પૂરવો.
-પૂરવો = 'હો', 'આગળ ચાલો' એવું
સૂચવવું.] ૦ખકારો, હોકારો (હો) પું
જુમાટો, બરાડો
હોકો સ્ત્રીં [દં] ગેડીદહાને મળતી એક વિલા-
યતી રમત [હોકાયંત્ર
હોકો (હો) પું [જુઓહુકો] હૂકો (૨) જુઓ
હોળ (હો) પું [જ] પાણીનો કૂક
હોળટ (હો) સ્ત્રીં જુઓ ઓઠટ [-મારવી,
લગાવવી = તમાચો લગાવવો, ઝપટમાં
લેવું. -માં આવવું, બરાડું = ભૂતની
ઝપટમાં સપડાવું.] (૨) [જ હુજત] જમીનદાર
અને ખેડૂત વચ્ચેનો વાર્ષિક હિસાબ
હોજરી સ્ત્રીં [દિ. બોજ્જરી] ઓઝરી જર, પેટ.
-જં નં ઓઝર, પેટ (તિરકારમાં)
હોટલ (હો), હોટેલ [દં] સ્ત્રીં ચાપાણી ધં
નાસ્તાની દુકાન (૨) યુરોપી દબની વીંશી ને
ઉતારો [વતની જાતનો આદમી
હોટેન્ટોટ પું [ડય, દં] દક્ષિણ આફ્રિકાની મૂળ
હોઠ પું જુઓઓઠ. [-ફફલાવવો = બળવું.
-માં ને હોઠમાં = કોઈ સાંભળે નહીં એમ;
ધીમેથી. -હસાવવા = બોલવું હોઠે આવી
રહેવું = બોલવાની તૈયારીમા હેવું.] ૦વાઅન
હોઠનાં હલનચલનને બેધ કે સ્પર્શને
સામાનું બોલવું જાણવું તે (અથ-બહેરાનું)
હોઠ સ્ત્રીં [દિ. કોટ્ટ] શરત [-માં જીતરવું,
-બકવી, -મારવી]
હોઠકું નં [સં કોટ] નાની હોડી
હોડી સ્ત્રીં [સં કોટ] મજબો; પનાઈ
હોડો પું [જુઓ ઓડો] ઠાકણ (૨) [સરં
ઘોઠો] મોજુ
હોત (હો) 'હોઈ'નું બંધનું, વિધ્યર્થ. (હોઈ'નું
બંધનું)

હોતા પુ. [સં] યજ્ઞમાં મન બાણી આહુતિ
હોમનાર

હોતું (હો) 'હોતું'નું બૂં કાં, 'હમેશા હોયા
કરતું' એવા અર્થ બતાવવા માટે વપરાય છે

હોમ નં [મં] હવનનો કુંડ

હોદો પુ. [અ ઘૌદજ, સરં હિં ઘૌદા] અબાડી

હોદો પુ. [અ સદ્દદહ] આધી; પદવી;
અધિકાર - દેદાર વિં હોદો ધરાવનાર;
અમલદાર - દેદારી સીં હોદાવાળા હોતું
તે; અમલદારી

હોન પુ. [કાનહી હોન = સોનાનાથ; સરં મં]

શિવાજીના વખતનો એક સોનાનો સિકો
હોનાર (હો) વિંધનાર, બનનાર 'હોતું'નું ભંકું
હોનારત સીં [હોતું-હોનાર] બનનાર બનાવ;
ભવિષ્ય (ર) અકરમાત

હોબાળો પુ. [જુઓ ઈબાળો = હોહા] સોહોમાં
ભહેરાત, ચર્ચા કે ફજેલી (ર) [જુઓ
ઓબાળો] ઊંધિયા પર મૂંધું તાપનું ભકક
હોમ પુ. [સં] હવન; યજ્ઞ ંકુંડ પુ. યજ્ઞનો
કુંડ ંકુ સંકિં યજ્ઞમાં આહુતિ આપવી
ંશાલા (-ળા) સીં હોમ કરવાનો ઓરડો

હોમ ફલ નં [ફં] સ્વરાજ

હોમાત્રિ પુ. [સં] હોમ - હવનનો અત્રિ
હોમિયાપથી સીં [ફં] રોગોપચારની એક
પદ્ધતિ [ખેર]

હોય (હો) 'હોતું'નું વિધ્યય (ર) અં હરો!

હોરતું (હો) સંકિં (ચ.) જુઓ વહોરતું

હોરા સીં [સં] અઢી થડી; કલાક (ર) એક
રાશિ કે લગ્નનો અર્ધો ભાગ (૩) જ-મકુંડળી
કે તે પરથી ભવિષ્ય જાણવાની વિધા

હોરી સીં [સરં હિં] એક તાલ (ર) હોળીના
દિવસેમાં ગવાતું એક ગાથન [વહોરો

હોરી (ઓ) સીં (ચ.) વહોરી - રે. પુ. જુઓ

હોર્ન નં [ફં] જૂઝણુ, મોટરનું જૂઝણુ

[-મારતું = હોર્ન વગાડતું]

હોલ પુ. [ફં] મોટો ઓરડો, ખંડ

હોલવણું સંકિં જુઓ ઓલવણું - જુ નં

હોલધં જવું તે [ઓલાણું (ફવાનું)]

હોલાણુ નં જુઓ હોલવણુ (ર) (ઓ) જુઓ

હોલાણું અંકિં જુઓ ઓલાણું

હોલિકા, હોલી સીં [સં] હોળી

હોલી સીં [જુઓ હોલો] હોલાની માદા

હોલેદિલ વિં [અ] અસ્થિર કે ચસકેલા ચિત્ત-

વાણુ (ર) મોણુ - લી સીં હોલેદિલપણુ

હોલો પુ. [દે હોલ] એક પખી [કલમ

હોલ્દર નં [ફં] વિલાયતી ઢબની ટાંકવાળી

હોલ્દોલ નં [ફં] ખુસાફરીમાં બિરતરો ઇં

લપેટી લઈ જવાની એક ખોળ જેવી બનાવટ

હોવાટ પુ. [જુઓ હોવાડ] ગભરાટની

રાહસ્ય (અ)

હોવાપણું (હો) નં [હોતું ઉપરથી] અસ્તિત્વ

હોવાણું અંકિં ['હો' હો' રવં ?] (કશા

માટે) ગભરાટમાં આમ તેમ ઢોડવું, સોવાડું

હોતું (હો) અંકિં [પ્રા હુ, હવ (સં મૂ)] થડું,

બનવું, હયાતીમાં આવવું

હોવે અં [રવં] હા

હોશ પુ. [ફા] બાન, શુદ્ધિ (ર) શક્તિ, રામ,

[-છીડી જવા = સનસૂંધ જતી રહેવી (ખીક

કે આકૃતથી). -માં આવણું = મૂર્છામાંથી

ભગ્ન થવું; બાન આવવું] ંકોશ પુ.

બંબં બાન, હિ મત, ચેતના

હોશિયાર વિં [ફા] ચાલાક, કુશળ, નિપુણ

(ર) સાવધ, સાવચેત, ખબરદાર (૩) સમજી,

શુદ્ધિશાળી [-રહેણું = સાવધ રહેવું] -રી

સીં હોશિયારપણું [-કરવી, દાખવવી,

બતાવવી, મારવી = હકાશ મારવી.

-રાખવી = સાવધ કે ખબરદાર રહેવું]

હોરિપટલ સીં [ફં] ઇરિપટલ

હોહા, -હો સીં [રવં] ગઠબઠ, ઘોંઘાટ,

ધમાલ (ર) ભહેરાત કે ચર્ચા (૩) ગભરાટ,

ખલબળાટ (૪) અં એવો અવાજ ંકાર

વિં હોહા, ગભરાટ ત્રાસ

હોળણું સંકિં [જુઓ ઓળણું (ઓળ = પ ક્ષિ);

અથવા પ્રા ફુલ = સાફ કરવું, કે પ્રા હોહ =

બીડું કરવું ?] કાસકીથી વાળ ઠીક કરવા

હોળી સીં [પ્રા હોલિયા (સં હોલિકા)] કાગણુ

પૂર્ણિમાનો તહેવાર, તે દિવસે લાકડાં વગેરેનો

ઢગલો સળગાવવામાં આવે છે તે (ર) તેમ

કાઈ વરતુનો ઢગલો કરી સળગાવવું તે (જેમ કે, વિદ્યેયી કાપકની હોળી). [-કરવી = હોળી પેઠે સળગાવવું, બાળવું (૨) હોળી નિમિત્તે ઉપવાસ કરવો (૩) હોળીનું પર્વ મનાવવું. -દિવાળી વરચે = કઠી નહી; જ્યારે ગણો ત્યારે -તું નાળિયેર = આફત કે ભોખમના કામમાં ખસી જનાર (-ખનાવવું = આફત કે ભોખમમાં ત્રાહિતને સંડોવવો - સપઠાવવો) -ભૂખ્યા રહેવું = હોળી પ્રગટે ત્યાં સુધી ઉપવાસ કરવો. -રમવી = હોળીના તહેવારની યુશાધીમાં પરસ્પર રંગ-ગુલાલ છાટવાં. -વાળવી = ખરાબી કરવી.] -જૈયું નં [હોળી ઉપરથી] હોળીમાં નાખવાનું નાનું ઊણું (૨) હોળી ખેલનાર, લેરેયો, ફામ આનારો છોકરો હોળૈયો પું [જુઓ ઝોળાયો (ઝોળ ઉપરથી)] (૨કમની) પૂર્ણતાસૂચક અથવા દ્રાકાર ચિહ્ન. ઉદા. ૧૭ (૨) ['જુઓ હોળીમાં'] હોંકાર (હોં) પું જુઓ હોંકાર

હોંચી, ઠોંચી (હોં) અં (૨૫૦) ગણકાના ભૂંકવાનો અવાજ
હોંશ(-સ) (હોં) ઝીં [જ. હૌસ, જુઓ હુંસ] ઊલટ; ઉમમ. [-માં આવવું. પૂરી થવી, ભાગી જવી.] -રી(ંછ), -સી(ંછ) વિં હોંશવાળું
હોંશા(-સા)તેરી(ંસી) (હોં તોં) ઝીં હુ શાગરી
હારતન વિં [સં] ગઈ કાલનું
હાં અં + [સરં મ, વિં.] અહીયાં
હૂં પું [સં] પાણીનો ઊંડો ખાડો; ધરો
હૂંચ વિં [સં] લથુ; દૂકા અવાજનું
હૂંસ પું [સં.] ક્ષય; થટાટો, નારા
હૂં ઝીં [સં.] લાજ; શરમ, મર્યાદા
હૂંમ અં [સં] લક્ષ્મીનો બીજમંત્ર
હૂંચમાણુ વિં [સં] હરાવું, લઈ જવાનું
હૂંલાદ પું [સં] આનંદ ઝાન પું સંગીતનો એક અલંકાર

૭

ળ પું [સરં મ.] હેલો યુજરાતી બંબન
(એનાથી કશ થતો એકે શબ્દ નથી. પણ)

શબ્દોમાં 'લ'ના વિકલ્પ તરીકે 'ળ' વપરાય છે.) ઠકાર પું ૭ અક્ષર અને ઉચ્ચાર

કાઈ વસ્તુનો દગલો કરી સળમાવવું તે (જેમ કે,
 વિદેથી કાપડની હોળી). [-કરવી = હોળી પેઠે
 સળમાવવું, બાળવું (૨) હોળી નિમિત્તે
 ઉપવાસ કરવો (૩) હોળીનું પર્વ મનાવવું.
 -દિવાળી વચ્ચે = ઠંડી નહીં; જ્યારે ગરો
 ત્યારે. -હું નાળિયેર = આફત કે જોખમના
 કામમા ખસી જનાર. (-બનાવવું = આફત કે
 જોખમમાં ત્રાહિતને સડાવવો - સપડાવવો.)
 -મૂખ્યા રહેવું = હોળી પ્રગટે ત્યાં સુધી
 ઉપવાસ કરવો - રમવી = હોળીના તહેવારની
 ખુશાલીમા પરસ્પર રંગ-ગુલાલ ઊટવાં.
 -વાળવી = ખરાબી કરવી.] -જૈયું નં
 [હોળી ઉપરથી] હોળીમાં નાખવાનું નાનું છાણુ
 (૨) હોળી ખેલનાર, ઘેરેયો; કામ માનારો છોકરો
 હોળૈયા પું. [જુઓ ચોળાચો (ચોળ ઉપરથી)]
 (૨કમની) પૂર્ણતાસૂચક અથવા દ્રાકાર ચિહ્ન.
 હોં ૧૭ (૨) ['જુઓ હોળીમાં']
 હોંકાર (હોં) પું. જુઓ હોંકાર

હોંચી, ઠોંચી (હોં) અં. (૨૫૦) ગધેઠાના
 ભૂંકવાનો અવાજ
 હોંશ(-સ) (હોં) સીં. [અ હૌસ, જુઓ હું'શ]
 ઊલટ, ઉમત [-માં આજવું. પૂરી થવી,
 ભાગી જવી.] -રી(ઠું), -સી(ઠું)
 વિં હોંશવાણુ
 હોંશા(-સા)તોંરી(-સી) (હોં તોં) સીં
 હું'શાણુ
 હસ્તન વિં [સં] ગઈ કાલનું
 હાં અં. + [સરં મ, હિં] અહીંયા
 હૂં પું. [સં] પાણીનો ઊંડો ખાડો, ધરો
 હૂંચ વિં [સં.] લઘુ; દૂંકા અવાજનું
 હાસ પું. [સં.] કાચ; ઘટાડો, નાશ
 હૂં સીં. [સં.] લાજ, શરમ, મર્યાદા
 હૂંમ અં. [સં.] લક્ષ્મીનો બીજમત્ર
 હૂંયમાણુ વિં [સં.] હરાણુ, લઈ જવાનું
 હૂંલાડ પું. [સં.] આનંદ. ઠાન પું.
 સંગીતનો એક અલંકાર

ળ

ળ પું. [સરં મ.] હેલ્લો ગુજરાતી વ્યજન
 (એનાથી ઘર થતો એકે શબ્દ નથી. ધણા

શબ્દોમાં 'લ'ના વિકલ્પ તરીકે 'ળ' વપરાય
 છે.) ઠકાર પું. ળ અક્ષર અને ઉચ્ચાર

હોતા પુઁ [સં] યજ્ઞમાં મન્ન લક્ષ્મી આહુતિ
હોમનાર

હોતું (હો) 'હોતું'નું ભૂં કાઠ, 'હમેશા હોયા
કરવું' એવા અર્થે બતાવવા માટે વપરાય છે

હોત્ર નઁ [સં] હવનનો કુટ

હોદ્દો પુઁ [અ] હૌદજ, સરઁ હિં હૌદા] અ બાકી

હોદ્દો પુઁ [અ] લદ્દહ] આંધ્રી; પદ્મી,

અધિકાર -દેદાર વિઁ હોદ્દો ધરાવનાર,

અમલદાર. -દેદારી સીઁ હોદાવાળા હોવું

તે; અમલદારી

હોન પુઁ [કાનહી હોન = સોનાનાણુ; સરઁ મ]

શિવાજીના વખતનો એક સોનાનો ચિત્તો

હોનાર (હો) વિઁયનાર, બનનાર ('હોવું'નું ભઁકૃં)

હોનારત્ર સીઁ [હોવું-હોનાર] બનનાર બનાવ;

ભવિષ્ય (ર) અકરમાત

હોબાળો પુઁ [જુઓ હોબાળો = હોહા] હોહોમાં

ભહેરાત, ચર્ચા કે ક્રોધેલી (ર) [જુઓ

ઓબાળો] જીધિયા પર મૂકું તાપનું ભઁકૃં

હોમ પુઁ [સં.] હવન; યજ્ઞ ઁકુંદ પુઁ યજ્ઞનો

કુંદ ઁકું સંકિં યજ્ઞમાં આહુતિ આપવી

ઁશાહા(-જા) સીઁ હોમ કરવાનો ઓરડો

હોમ રૂલ નઁ [ફં] સ્વરાજ

હોમાગ્રિ પુઁ [સં] હોમ - હવનનો અગ્નિ

હોમિયોપથી સીઁ [ફં] રોગોપચારની એક

પદ્ધતિ [ખેર]

હોય (હો) 'હોવું'નું વિધ્યથ (ર) અઁ હરો!

હોરવું (હો) સંકિં (ચ.) જુઓ વહોરવું

હોરા સીઁ [સં] અઘી ધડી, ઠલાક (ર) એક

રાશિ કે લગ્નનો અર્ધો ભાગ (૩) જ-મકુટળી

કે તે પરથી ભવિષ્ય ભાખવાની વિધા

હોરી સીઁ [સરઁ હિં] એક તાલ (ર) હોળીના

દિવસેમાં ગવાતુ એક ગાયન [વહોરો

હોરી (ઓ') સીઁ (ચ.) વહોરી. -રો પુઁ જુઓ

હોર્ન નઁ [ફં] બૂઝણ, મોટનું બૂઝણ

[-મારવું = હોર્ન વગાડવું]

હોલ પુઁ [ફં] મોટો ઓરડો, ખંડ

હોલવવું સંકિં જુઓ ઓલવવું -જુ નઁ

હોલધ ઁકું તે [ઓલાણ (ફવાનું)

હોલાણુ નઁ જુઓ હોલવણ (ર) (ઓ') જુઓ

હોલાવું અંકિં જુઓ ઓલાવું

હોલિકા, હોલ્લી સીઁ [સં] હોળી

હોલ્લી સીઁ [જુઓ હોલ્લી] હોલાની માલ

હોલેદિલ વિઁ [અ] અરિયર કે ચસકેલા ચિત્ત-

વાણું (ર) જોણુ -લી સીઁ હોલેદિલપણુ

હોલો પુઁ [ટે હોલ] એક પખી [કલમ

હોલ્લર નઁ [ફં] વિલાયતી ટગની ટાંકવાળી

હોલ્લોત્ર નઁ [ફં] મુસાફરીમાં બિરતરો ઇં

લપટી લઈ જવાની એક જોળ જેવી બનાવટ

હોવાટ પુઁ [જુઓ હોવાણુ] ગભરાટની

રોડરોડ (અ)

હોવાપણું (હો) નઁ [હોવું ઉપરથી] અસ્તિત્વ

હોવાવું અંકિં ['હો', હો' સ્વં ?] (કશા

માટે) ગભરાટમાં આમ તેમ દોડવું, સોવાવું

હોવું (હો) અંકિં [પ્રા હુ, હવ (સં મૂ)] થવું,

બનવું; હયાતીમાં આવવું

હોવે અંકિં [સ્વં] હા

હોશ પુઁ [ફા] જ્ઞાન, શુદ્ધિ (ર) શક્તિ, રામ.

[-સીકી જવા = સાનસૂવ જતી રહેવી (ખીક

કે આશ્વતથી). -માં આવવું = મૂર્ખામાંથી

ભગ્ન થવું; જ્ઞાન આવવું] ઁકોશ પુઁ

બંબં જ્ઞાન, હિમત; ચેતના

હોશિયાર વિઁ [ફા] ચાલાક, કુશળ, નિપુણ

(ર) સાવધ, સાવચેત, ખબરદાર (૩) સમજી,

બુદ્ધિશાળી [-રહેવું = સાવધ રહેવું] -રી

સીઁ હોશિયારપણું [-કરવી, દાખવવી,

બતાવવી, મારવી = ઁકોશ મારવી

-રખવી = સાવધ કે ખબરદાર રહેવું]

હોશિપટલ સીઁ [ફં] ઇરિપતાલ

હોહા, -હો સીઁ [સ્વં] ગઠબઠ, ઘોંઘાટ,

ધમાલ (ર) ભહેરાત કે ચર્ચા (૩) ગભરાટ,

ખજબજાટ (૪) અંક એવો અવાજ ઁકોર

વિં હોહા, ગભરાટ ત્રાસ

હોળવું સંકિં [જુઓ ઓળવું (ઓળ = પ કિં);

અથવા પ્રા ફુલ = સાફ કરવું, કે પ્રા ફોલ =

બોનું કરવું ?] કાંસગીથી વાળ ઠીક કરવા

હોળી સીઁ [પ્રા ફોલિયા (સં ફોલિકા)] ફાંજ

પૂર્ણિમાનો તહેવાર, તે (દવસે લાકડા વગેરેનો

ઠગલો સળગાવવામાં આવે છે તે (ર) તેમ

